Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Biblia.

https://hdl.handle.net/1874/354714

~~Biblia et interpretes~~
~~Quarto n°. 30.~~
106 K n° 9

Ecclesiast: 7 cap
Qui timet Deum, nihil negl
Melior est dies mortis die nat
Vers

139. **Biblia latina.** Venetië, Fra. Renner 1483. 4o. 106. K. 9

Typen 6, 7. — HC* 3089. — Peddie I p. 107. — Pell. 2316. — Pr. 4182. — Het titelbl. ontbreekt, doch is vervangen door een ander, niet tot dezen druk behoorende, terwijl de aanteekening in hs. van het drukjaar daarop foutief is.

Op het titelbl.: „M. Endegeest". — In den catalogus van 1718.

Het titelblad behoort niet bij
dezen druk.

Biblia cum pleno apparatu summa
riorum concordantiarum et qua
druplicis repertorii siue in
dicij numeriq3 foliorū
distinctione tersissi
me ac verissime
impressa.

Venetijs
Anno 1483 Dñi

Ad lectorem distichon.

Despice solerter lector studiose monemus
Ars arti prestet quantula virq3 viro.

Lacientis & ob id ingratus laci olanetam ottum veroi pagina qua-
camus: lector optime accedas: nesciens inquā quātū boni apparatu
ad eam memorie mandandam adiecimus premonitū velim. Primo l
& sane vtilem accessisse totius operis diuisionē: deinde quattuor nō
dicia seu reptoria: quoꝝ pmū librorū noia ac ordinē quo se ꝓsequunt
ctitur. scōm eadē sed litterario seu alphabetico ordine & soluta oōne
tium itē meretrice oia que in singulis capitibus totius biblie ꝓtinen
verbis indicat. quartū aūt ordine alphabetico optimā quāq; ac desideratissimā materi
demonstrat. Tertio loco ꝓcordantias (vt dicūt) alioꝝ locoꝝ Biblie in marginibus ant
argumenta seu summaria in frontibus capitulorū prenotauimus. Omnia demum terse
pressimus: quocirca nisi te gratū offenderimus: indignū ꝓfecto censuerimus: cui posth
ac impensi impartiamus. Hec summa est. Vale lector candidissime: & memorē te bñficij

¶ Pulchra & vtilis diuisio totius biblie.

Tota biblia in duo diuidit testamenta: vetus inducens ad obseruantiā legis per veter; tim
nouū noue an

Vetus testamentum distinguitur in libros:
- legales
- Hystoriales
- sapientiales
- prophetales.

¶ Legales. ¶ Legales dicuntur in quibus leges & iudicia ore dei edita promulgantur & sunt numer
delicet Genesis: Exodus: Leuiticus: Numeri: & Deuteronomium.

Hystoriales ¶ Hystoriales vocantur in quibus hystorie rerum gestarum memorant; & sunt numero
seu Jesu naue: Judicum. Ruth. Regū seu regnoꝝ quattuor: Paralippomenon duo: T
Thobie. Judith: Hester: Job: & Machabeoꝝ duo.

Sapiētiales ¶ Sapientiales dicuntur in quibus prudentia & vera sapientia edocet & sunt numero q
Prouerbia: Ecclesiastes. Cantica: Sapientie: Ecclesiasticus.

Prophetales ¶ Prophetales vocitantur in quibus ventura predicunt: & sunt numero. xviij. vtputa
Esaias: Hieremias. Baruch. Ezechiel: Daniel: Osee Johel: Amos: Abdias Jona
Naum: Abacuch: Sophonias: Aggeus: Zacharias: Malachias.

¶ Diuisio noui testamenti.

Nouum quoq; testamentū vt vetus iam diuisum est: diuidit in libros:
- Legales.
- Hystoriales
- Sapientiales.
- Prophetales.

¶ Legales ¶ Legales nominant in quibus lex noua a christo sc; tradita ꝓtinetur: & sunt numero qu
quattuor: sunt euangeliste: Matthēus: Marcus. Lucas: Johannes.

Hystoriales ¶ Hystoriales esse constat qui res per christi apostolos bene gestas cōmorāt: & ille vn
bro continentur: qui vocatur actus apostolorum.

Sapiētiales. ¶ Sapientiales appellari licet in quibus sapientia noue legis per exempla & precepta be
viuendi plenissime tradit: & sunt numero. xxj. videlicet Epistole pauli ad romanos. Cor
Galathas: Ephesios: Philippenses: Colocenses: Thessalonicēses due: Thimothe
Philemonē: Hebreos: Epistola Jacobi: Epistole petri due: & Johānis tres: & Jude
posteriores canonice appellantur.

Prophetales ¶ Prophetales vocamus in quibus statuꝰ ecclesie christi futurus predicitur: huntq; vn
contenti: que Apocalipsis Johannis dicitur.

¶ Finis diuisionis librorum Biblie.

Incipit epistola sancti Hieronymi ad Paulinū presbyterum: de omnibus diuine historie libris. Capitulum I

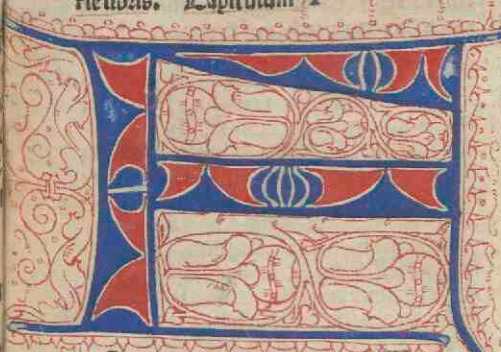

Frater Ambrosius: tua mihi munuscula

pferēs·detulit simul ⁊ suauissimas litteras: que a principio·amicitiaꝫ fidem·pbate iam fidei·⁊ veteri amicitie noua preferebāt. Vera enī illa necessitudo ē: ⁊ christi glutino copulata·quam nō vtilitas rei familiaris·non presentia tm̄ corporum·non subdola ⁊ palpans adulatio: sed veritmo: ⁊ diuinarū scripturarum studia conciliant. Legimus in veteriꝫ hystoriis quosdam lustrasse ꝓuincias nouos adijsse pplos·maria transisse: ut eos q̄s ex libri nouerāt·cozā quoq; viderēt. Sic pythagoras mēphiticos vates·sic plato egyptum ⁊ archytā tarentinū·eāq; ozam italie que quondā magna grecia dicebaf·labozio-sissime pagrauit: ut q̄ atticis magister erat ⁊ potēs·cuiusq; doctrinas achademie gymnasia psonabāt·fieret pegrinꝫ atq; discipulꝫ malēs aliena vrecūde discē q̄ sua ipudēt ingerē. Deniq; cū trās q̄ toto ozbe fugiētes psequif·captꝫ a piratis ⁊ venūdatꝫ·tyranno crudelissimo paruit·ductꝫ captiuꝫ vinctus ⁊ seruꝫ: tm̄ q̄a philosophꝫ·maioz emente se fuit. Ad titū liuiū lacteo eloquētie fonte manātem·de vltimis hispanie galliarumq; finibus quosdā venisse nobiles legimꝫ: ⁊ q̄s ad contemplationem sui roma nō trahebat: vnius bois fama pduxit. Habuit illa etas iauditū oibꝫ seculis·celebrandūq; miraculū·ut vbē tantā ingressi: aliud extra vrbem quererent. Apollonius siue ille magꝫ: ut vulgꝫ loquif siue pbs ut pythagorici tradūt·itrauit psas ptrāsiuit caucasū·albanos·scytbas·massagetas·opulētissima indie regna penetrauit: ⁊ ad extremū latissimo physon amne trāsmisso puenit ad bragmanas·ut biarchā i throno sedentem aureo: ⁊ de tantali fonte potantem inē paucos discipulos. de natura·de moribus·ac de cursu diey ⁊ siderū audiret doctem. Indeꝑ elamitas·babylonios·chaldeos medos·assyrios·parthos·syros·phenices·arabes·palestinos·reuersus ad alexandriam. prexit ad ethiopiā: ut gymnosophistas ⁊ famosissimā solis mēsam videret in sabulo. Inuenit ille vir vbiq; q̄ discceret. ⁊ semp ꝓficiens·semp se melioꝛ fieret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminibꝫ philostratꝫ. ¶ II

Quid loquar de seculi hominibus·cū apostolus Paulus vas electiōis ⁊ magister gentiū·q̄ de ꝓscia tanti i se hospitis loquebaf dicēs: an experimētū q̄ritis eius q̄ in me loquif xp̄s: post damascū arabiamq; lustratā: ascēdit hierosolymā ut videret Petrū. ⁊ māsit apud eū diebus q̄ndecim. Hoc.n. mysterio hebdoadis ⁊ ogdoadis futurus gentiū predicatoꝛ instruendus erat. Rursūq; pꝫ ānos q̄tuordecim assūpto barnaba ⁊ tito. exposuit cū apīs euangelium: ne forte i vacuū curret aut cucurrisset. Habet nescio quid latentis energie·viue vocis actꝫ: ⁊ in aures discipuli de auctoꝛis oze transfusa fortius sonat. Unde ⁊ eschines cū rhodi exularet ⁊ legeref illa demosthenis oīo quam aduersus eū habuerat. mirantibꝫ cunctis atq; laudātibꝫ suspirās ait: Quid·si ipsam audissetis bestiam·sua verba resonantem? ¶ III

Nec hoc dico·q̄ sit aliq̄d in me tale·q̄ uel possis a me audire uel velis discere: sed quo ardoꝛ tuꝫ ⁊ discēdi studiū etiā absq; nobis per se ꝓbari vetat. Ingeniū docile ⁊ sine doctoꝛe laudabile est. Non quid inuenias: sed q̄d queras ꝓsideramus. Mollis cera ⁊ ad formandū facilis: etiā si artificis ⁊ plaste cessent manꝫ: tm̄ virtute totū ē q̄cq̄d ee pōt. Paulus apīs ad pedes gamalielis legem moysi ⁊ ꝓphetas didicisse se gloriatur: ut armatus spūalibꝫ telis. postea doceꝛ cōfidenē. Arma.n. nre militie nō carnalia sūt: sed potentia dei ad destructionē munitionum. ⁊ cogitatiōs destruentes. ⁊ oēm altitudinem

extollentē se aduersus sciam dei. ⁊ captiuantes oēm intellectū ad obediendū xpō. ⁊ parati subiugare omnē inobedientiā. Timotheū scribit ab infantia sacris litteris eruditum. ⁊ hortat ad studiū lectionis ne negligat grām q̄ data sit ei p impositionē manus plbyterij. Tito p̄cipit ut inter ceteras virtutes epi: q̄s breui sermone depinxit: sciam q̄ nō negligat scripturarū obtinētem inquit eum q̄ sm doctrinā est: fidelem sermonē ut potēs sit exhortari in doctrina sana. ⁊ p̄dicētes reuincere.

Sancta quippe rusticitas solū sibi pdest. ⁊ quantū edificat ex vite merito ecclesiam xpi: tantū nocet si destruentib⁹ nō resistat. Malachias pphēta ultimo p malachiā dns interrogauit sacerdotes legē. In tantū sacerdotij officiū ē: interrogatū respōdere de lege. Et in deutronomio legim⁹: Interroga patrem tuū ⁊ annūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi. In psalmo q̄ centesimo decimooctauo. Cātabiles mihi erāt iustificationes tue: in loco peregrinationis mee. Et in descriptione iusti viri. cū eū arbori vite dauid: q̄ est in paradiso cōparet inter ceteras virtutes b etiā intulit. In lege dni voluntas ei⁹: ⁊ in lege eius meditabit die ac nocte. Daniel in fine sacratissime visiōis ait. iustos fulgere q̄si stellas. ⁊ intelligētes. i. doctos q̄si firmamentū. Vides quātū inter se distāt iusta rusticitas. ⁊ docta iustitia: alij stellis: alij celo cōparant. Dē q̄ iux hebraicā veritatē. ptrūcp de erudiri possit intelligi. Ita. n. apud eos legim⁹. Qui aūt docti fuerit fulgebūt q̄si splendor firmamenti. ⁊ q̄ ad iustitiā eruditi multos. q̄si stelle in pp̄etuas eternitates. Cur dr paulus apl̄us vas electionis? Nempe quia vas legis. ⁊ scripturarū scārū erat armariū. Phariseus fuerat in dni doctrina. ⁊ mirantur in xpo ⁊ iohāne quō legē sciāt: cū lras non didicerint. Quicqd enim alijs exercitatio ⁊ q̄tidiana in lege meditatio tribuere solet: illis hoc spūs scūs suggerebat. Et erant iuxta q̄ scriptū ē docibiles deo. Duodecim annos saluator ipleuerat. ⁊ in templo sedēs de q̄stiōib⁹ legi interrogās: magi docet dū prudenē interrogat. Nisi forte rusticū petrū. rusticū iohānē dicim⁹. quos nec ipse dicē poterat. ⁊ si imperitus sermone. nō tn scia. Jobes rusticus. piscator indoctus. Et vnde illa vox obsecro. In principio erat vbū. ⁊ verbū erat apud deū. ⁊ deus erat vbū? Logos grece. multa significat. Nā ⁊ verbū est. ⁊ ratio ⁊ supputatio: ⁊ cā vniuscuiusq̄ rei. p quā sūt singula que subsistūt: q̄ vniuersa recte intelligim⁹ in xpo.

IIII

V

Hec doctus plato nesciuit: b demosthenes eloquēs ignorauit. Perdam inquit sapiam sapientiū. ⁊ prudentiā prudentiū reprobabo. Vera sapia perdet falsam sapiam. ⁊ q̄m stulticia predicationis in cruce sit. tn paulus sapientiā loquit inter pfectos. Sapientiā aūt non seculi istius que destruitur: nec principū huius, seculi: b loquitur dei sapiam in mysterio absconditā: quā predestinauit de⁹ añ secula. Dei sapia xps est. Xps enī dei vtus ⁊ dei sapientia. Hec sapia in mysterio abscondita ē: de q̄ ⁊ noni psalmi titul⁹ p̄notat. p occultis filij: in q̄ sūt oēs thesauri sapientie ⁊ scientie dei absconditi. Et q̄ i mysterio absc̄dit⁹ erat. p̄destinat⁹ ante secula: p̄destinat⁹ aūt ⁊ figurat⁹ i lege ⁊ pphetis. Añ ⁊ pbe appellabāt videtes: q̄a videbant eum quē ceteri nō videbāt. Abrahā vidit die ei⁹. ⁊ letat⁹ ē. Aperiebant celi eęchieli: q̄ p̄clo peccatoꝛ clausi erant. Revela inquit dauid oculos meos: ⁊ considerabo mirabilia de lege tua. Lex. n. spūalis est: ⁊ revelatione opus est ut intelligatur. ac revelata facie dei gloriā pcemplemur. Liber in apocalypsi septē sigillis signatus ostendit: que si dederis dei scienti lras ut legat. rndebit tibi: Nō possum signatus ē enī. Quāti hodie putāt se nosse lras: tenēt signatū librū: nec aperire pōt: nisi ille reseraverit q̄ habet clauē dauid. q̄ aperit ⁊ nemo claudit: claudit ⁊ nemo aperit. In actibus apl̄oꝛ. sanctus eunuchus imo sanct⁹ vir sic enī cū scā scriptura cognominat. cū legeret isaiā pphētā: interrogatus a philippo. putas ne intelligis q̄ legis? rndit. Quō possum nisi aliquis me docuerit? Ego ut de me loq̄r interim nec sanctio: sum hoc eunucho. nec studioso. q̄ de ethiopia id est de extremis finibus mūdi venit ad templum. reliquit aulam regiā. ⁊ tant⁹ amatoꝛ legis fuit dine atq̄ scie ut etiā i vehiculo litteras legeret sacras. Et tn cū librū teneret. ⁊ verba dni incogitatiē conciperet. lingua volueret. labijs personaret ignorabat eū quē in libro nesciēs venerabat. Venit philippus: oīndit ei iesum. qui clausus latebat in lrā. O mira doctoris virt⁹. Cadē hora credidit eunuchus: baptizatur. fidelis ⁊

Prologus in bibliam

scūs mgr efficit ꝛe discipulo·pl⁹ i ꝛeserto fō-
te eccl'ie:ꝙ in aurato synagoge tēplo reppit.

Ec a me pstricta sūt breuit: VI
b neꝙ eni epistolaꝝ angustia euagari
longius patiebaf:ut intelligeres te i
scripturis sacris sine ꝓuio ⁊ monstrante se-
mitā nō posse ingredi. Taceo ꝛe grāmaticis
rhetoricis·phis·geometris. dialecticis·mu-
sicis·astronomicis·astrologis·medicis·quoꝝ
scia mortalib⁹ satis ꝛel vtilissima ē.⁊ in tres
ptes scindit·in doctrinā.rationē.⁊ vsū. Ad
minores artes veniā.⁊ que non tā lingua ꝙ
manu administrant. Agricole·cemētarij.fa-
bri metallorū.lignorūꝙ celores·lanarij ꝙ ⁊
fullones.⁊ ceteri q̄ variā supellectilē ⁊ vilia
opuscula fabricāt:absꝙ doctore esse nō pūt.
qō cupiūt. Nō medicoꝝ est ꝓmittūt medici
tractāt fabrilia fabri. Sola scripturarū ars
est:quā sibi passim oēs vendicāt. Scribimus
indocti:doctiꝙ pemata passim. Hāc garru-
la anus·hāc ꝛelit⁹ senex·hāc sophista ꝓtosus
hanc vniuersi ꝓsumūt·lacerāt:docent anteꝙ
discāt. Alij abducto supcilio grādia ꝓba tru
tinātes·inter mulierculas ꝛe sacris lr̄is phi-
losophant. Alij discūt prob pudor a feminis
qō viros doceāt.⁊ ne parū h̄ ūt·q̄dā facilita-
te ꝓtorū.imo audacia edisserūt alijs·qō ipsi
nō intelligūt. Taceo ꝛe meis silib⁹·q̄ si forte
ad scripturas scās p⁹ seculares lr̄as veneriṅt
⁊ sermone cōposito aures ꝓpli mulserint: q̄c-
quid dixerint·h̄legē ꝛi putāt. Nec scire di-
gnant q̄d ꝓphe·q̄d apl's senserint·h̄ ad sensū
suū incōgrua aptāt testimonia·q̄si grāde sit
⁊ nō vitiosissimū dicēdi gen⁹·ꝛeꝛsuare sen-
tentias.⁊ ad voluntatem suā sacrā scripturā
trahē repugnantē. Quasi nō legerim⁹ homeꝛ
rocētonas·⁊ virgiliocētonas:ac nō sic etiam
⁊ maronē sine xp̄o possim⁹ dicere xp̄ianū·q̄a
scripserit. Jam redit ⁊ ꝙgo redeūt saturnia
regna. Jā nova ꝓgenies·celo ꝛemittit alto.
Et patrē loquentē ad filiū. Mate mee vires:
mea magna potētia solus. Et post ꝓba salua-
toris in cruce. Talia perstabat memorās:fi-
xusqꝫ manebat. Puerilia sūt h̄.⁊ circulatoꝝ
ludo filia.·hocē qō igres: imo ut cū stomacho
loquar:nec hoc quidē scire q̄ nescias. VII

v Idelicet manifestissima est genesis.i
q̄ ꝛe creatura mūdi:ꝛe exordio gene-
ris hūani:ꝛe diuisiōe ēre: ꝛe confusiōe
linguarū·ꝛe ꝛescensione vsqꝫ ad egyptū scri-
bitur hebreoꝝ. Patet exodus cū ꝛecē plagis:
cū ꝛecalogo:cū mysticis diuinisqꝫ p̄ceptꝫ. In
ꝓmptu ē leuiticus liber: in q̄ singula sacrifi-
cia.imo singule pene syllabe ⁊ ꝛestes aaron ⁊
tot⁹ ordo leuitic⁹ spirāt celestia sacra. Fue-
ri ꝙ nōne tot⁹ aritbmetice ⁊ ꝓplxtie balaā
⁊ q̄dragintaduaꝝꝙ hexemū māsionū mysteria
continēt? Deutronomiū ꝙ secūda lex ⁊
euāgelice legis p̄figuratio:nōne sic ea habet
q̄ ꝓtora sūt:ut tm̄ nouā sint,oia ꝛe ꝛeteribus
ducuſqꝫ moyses: ducuſqꝫ p̄trateuch⁹·quib⁹
q̄nqꝫ ꝙbis loq̄ se ꝛelle apl's i ecclesia gloriat
Job exēplar patiētie: q̄ nō mysteria suo ser-
mone cōplectit? Prosa incipit·ꝙsu labit·prde
stri sermone finit:ceſqꝫ leges dialectice.·ꝓpo-
sitione·assūptione·ꝙfirmatiē.·pclusione ꝛe-
minat. Singula i eo ꝙba plena sūt sensib⁹.⁊
ut ꝛe ceteri sileā.resurrectionē cozꝙ sic ꝓphe
tat:ut nulli⁹ ꝛe ea mānifesti⁹ ꝛl' cauti⁹ scripse-
rit. Scio inq̄t q̄ redēptor me⁹ viuit.⁊ in no-
uissimo die ꝛe ꝛra resurrectur⁹ sū.⁊ rursum
circūdabor pelle mea.⁊ in carne mea videbo
ꝛeū: quē visur⁹ sū ego ipse ⁊ oculi mei cōspe-
cturi sūt ⁊ nō ali⁹. Reposita ē hec spes mea in
sinu meo. Veniā ad iesū naue: qui typū dñi
nō solū in gestis: ꝛerū etiā i noie p̄fert. Trā-
sit iordanem·hostiū regna subuertit·diuidit
ꝛrā victori ꝓpho.⁊ p singulas vrbes·viculos
montes.flumia·torrētes atqꝫ cōfinia ecclesie
celestisqꝫ irlin spualia regna ꝛescripsit. In iu-
dicū libro quot ꝓncipes ꝓpli·tot figure sunt.
Ruth moabitis isaie explet vaticiniū dicētis:
emitte agnū dñe dñatorē ēre: ꝛe petra deserti
ad montē filie syon. Samuel in heli mortuo
⁊ i occisione saul ꝛeterē legē abolitā mōstrat
prorio in sadoch atqꝫ dauid noui sacerdotij:
nouiqꝫ imperij.sacramēta testat. Malachim
.i.tertius ⁊ quart⁹ regū liber.a salomōe vsqꝫ
ad iechoniā.⁊ a ieroboā filio nabath vsqꝫ ad
osee qui duct⁹ ē in assyrios regnū iuda ⁊ re-
gnū ꝛescribit israēl. Si historiā respicias ꝙba
simplicia sūt:si in lr̄is sensū latentē inspexeris
ecclesie paucitas ⁊ hereticoꝝ ꝯ ecclesiā bella
narrant. Duodecī ꝓphe i vn⁹ voluminis an-
gustias coartati·multo aliud q̄ sonāt in lr̄a
p̄figurāt. Hosee crebro noiat effraim·sama-
riam·ioseph·iezrahel.⁊ vxorē fornicariam.⁊
fornicatiōis filios.⁊ adulterā cubiculo clau-
sam mariti.multo tēpore sedere viduā.⁊ sub
ꝛelte lugubri maritū:ad se reditum prestolari

Joel filius fatuel ꝛscribit terrā duodecim trib⁹: eruca. bruco. locusta. rubigine vastā-te ꝓsumptā. ⁊ post euersionē ꝓior ꝓpt̄i effusū īri spīm̄ sanctū sup seruos ꝛi ⁊ ancillas. i. sup cētū vigīti credētiū noīa. ⁊ effusū īri ī cenaculo syon. Quicētū vigīti ab vno vsq; ad q̄n ꝛecim paulatim ⁊ p̄ icremēta surgētes q̄nde cim g̃duū numer⁹ efficiūt · q̄ in psalterio mystice cōtinēt. Amos past⁹ ⁊ rustic⁹ ⁊ rubor moza distringēs pauc; ꝓbis explicari nō p̄t. Quis enī digne exp̄mat tria ⁊ q̄tuor scelera damasci gaze tyri ⁊ idumee ⁊ filior ām̄on ⁊ moab. ⁊ ī septimo ⁊ octauo g̃du iude ⁊ isr̄l? Dic loq̄t ad vaccas pingues q̄ sūt ī samarie monte. ⁊ ruinurā domū maiorē mīnorēq; testaf. Ipse cernit victorē locuste. ⁊ stātē vīm sup muz litū vl'adamātinū. ⁊ vncinū pomorū attrahētē supplicia pctōrib⁹. ⁊ famē ī era: nō famē panis: nec sitim aq̄: ꝫ audiēdi verbū ꝛi. Abdias q̄ interp̄taf seru⁹ dñi ptonat ꝫ edom. ⁊ sanguineū ērenūq; frēm. fratris q̄ iacob semp emulū basta pcutit spīritali. Jonas pulcꝛrima colūba naufragio suo passionē dñi p̄figurās: mundū ad pnīam reuocat. ⁊ sup noīe niniue gentib⁹ salutē nūciat. Mictxas ꝛemoraſtbi · colxres xp̄i · vastationem annūciat filie latronis. ⁊ obsidionē ponit ꝫ eā: q̄a maxillā pcusserit iudicē isr̄l. Nau cōsolator orbis increpat ciuitatē sanguinū. ⁊ post euersionē illi⁹ loquit: ecce sup montes pedes euāgeliçantiꝫ annūciantiꝫ pacē. Abacbuc luctator fortiꝫ ⁊ rigid⁹ stat sup custodiā suā. ⁊ figit gradū super munitionē ut xp̄m in cruce ꝓtēplet. ⁊ vicat: opuit celos gl'ia ei⁹. ⁊ laudis ei⁹ plena ē era: splēdor ei⁹ ut lux erit: cornua ī manib⁹ ei⁹ · ibi absc̄dita ē fortitudo eius. Sophonias speculator ⁊ archanor ꝛi cognitor. audit clamorē a porta piscīū. ⁊ ululatū a secūda. ⁊ ꝓtritionē a collibus. Indicit q̄ vlulatū habitatorib⁹ pile: q̄a cōticuit ois ꝓpl's chanaan: dispsi sūt vniūsi qui inuoluti erāt argēto. Agge⁹ festiu⁹ ⁊ let⁹ q̄ semīauit in lachrymis ut ī gaudio meteret. ꝛstructū tēplū edificat: vēq; prēm. inducit loquentē: adhuc vnū modicūq; ⁊ ego cōmouebo celū ⁊ terrā ⁊ mare ⁊ aridā. ⁊ mouebo oēs gētes ⁊ veniet ꝛsideratus cūctis gētib⁹. Jacharias memor dñi sui multiplex in ꝓphetia · ibm ꝛstibus sordidis indutū. ⁊ lapidē oculor septē candelabrūq; aureū cū totidē lucernis quot oculis · duas q̄ oliuas a sinistris lāpadis cernit. ⁊ a dextris: ut p⁹ eās rufos nigros varios ⁊ albos. ⁊ dissipatos q̄drigas ex effraim ⁊ equū ꝛ irr'm. pauperē regē yaticinef. ꝓdicet sedentē sup pullū filiū asine subiugalis. Malachias apte ⁊ in fine oīuꝫ ꝓphārū ꝛ abiectiōē isr̄l ⁊ vocatiōē gentiū · nō ē mihi · ait voluntas in vobis dicit dñs exercituū. ⁊ munus nō suscipiā ꝛ manu vr̄a. Ab ortu. n. solis vsq; ad occasū magnū ē nomē meū in gētibus. ⁊ ī oī loco sacrificat ⁊ offert noī meo oblatio mūda. Jsaiā · hieremiā · eçechiel. ⁊ daniel · q̄s pōt ꝛl intelligere ꝛl exponē? Quor primus nō ꝓphetiā videf mihi texere: ꝫ euāgeliū. Secūdus virgā nuceā ⁊ ollā succēsā a facie aquilonis. ⁊ pardū spoliatū suis coloribus. ⁊ q̄druplex diuersis metris nectit alphabetū. Tertius p̄ncipia ⁊ finē tanꝫ bz obscuritatibus inuoluta: ut apud hebreos ipse ꝓtes cū exordio geneseos añ annos trīginta nō legant. Quart⁹ vero q̄ ⁊ extrem⁹ inf̄ quatuor ꝓphetas · tēporū conscius. ⁊ tot⁹ mūdi philohistorie⁹ lapidē p̄cisū ꝛ mōte sine manibus. ⁊ regna oīa subuertentē · claro sermōe pnūciat. Dauid simonides nr̄ pindarus ⁊ alcꝛus · flaccus q̄ catulus atq; seren⁹ xp̄m lira psonat ⁊ ī ꝛcachordo psalterio ab inferis excitat resurgētē. Salomō pacific⁹ ⁊ amabilis dñi · mores corrigit · naturā docet · ecclesiam iūgit ⁊ xp̄m: sanctarūq; nuptiar⁹ dulce canit epithalamiū. Hester ī ecclesie typo ꝓpl'm liberat ꝛ piculo. ⁊ inf̄ecto aman q̄ interpretaf iniq̄tas · ptes quiuiꝫ ⁊ die celebrē mittit ī posteros. Paralypomenon liber. i. institūtio veteris epitomē · tantus ac talis est · ut absq; illo si q̄s sciam scripturarū sibi voluerit arrogare: sepsū irrideat. Per singula q̄pe nomia iūcturasq; ꝓtor. ⁊ ꝓtermisse ī regū libris tāguntur hīstorie. ⁊ innumerabiles explicant euāgelij q̄stiōes. Esdras ⁊ neemias: adiutor⁹ videlicet ⁊ ꝓsolator⁹ a dño · in vno volumīe artant: instaurāt tēplū · muros extruūt ciuitatiꝫ: oisq; illa turba ꝓpl's redeuntiꝫ ī patriā. ⁊ ꝛscriptio sacerdotū · leuitar⁹ · israelis · proselitor⁹ · ac p singulas familias murorū ac turriū opa diuisa · aliud ī cortice p̄ferūt · aliud in medulla retinēt. Cernis me scripturar⁹ amore raptū exceſſisse modū eple. ⁊ tñ nō iplesse q̄d volui. Audiuim⁹ tm̄ q̄d nosse q̄d cupe ꝛeam⁹ ut ⁊ nos q̄ possum⁹ dicē: cōcupiuit anima mea

ꝛsiderare iustificaticōs tuas i oi tpe. Letex illud socraticū ipleti nob. Hoc tm̄ scio q̄ nescio. Langā ⁊ nouū breuiē testm̄. Matheus marcus. lucas. ⁊ iobes. q̄driga dn̄i. ⁊ ꝛx̄ cherub. qđ interp̄taf scie plenitudo p totū corp̄ oculati sūt: scintille emicāt. discurrūt fulgura: pdes bn̄t rectos. ⁊ i sublime tēdētes: terga pennata ⁊ vbiq̄ volātia tenēt se mutuo sibiq̄ ꝑplexi sūt. ⁊ q̄si rota i rotā voluūt. ⁊ pergūt q̄cūq̄ eos flat spūs sci pduxerit. Paul⁹ aplus ad septē scribit ecclīas: octaua enī ad hebreos. a plerisq̄ ex numer⁹ ꝓfit. Timotheū instruit ac titū. ⁊ philemonē pro fugitiuo famulo ꝛprecat: sup q̄ melius tacere puto: q̄ pauca scribē. Actus apl̄oꝝ nudā q̄dē vident sonare hist̄oriā. ⁊ nascent ecclie infantiā texē: ⁊ si nouerim⁹ scriptoꝛē eoꝝ lucā ee medicū: cui⁹ laus ē in euāgelio: aīa aduertim⁹ parit oīa ꝟba illius aīe languent esse medicinā. Jacobus. petrus. iobes. iudas. septem epl̄as edidērūt tā mysticas q̄ succinctas. ⁊ breues pariē ac longas: breues in ꝟbis. longas i sentētijs: ut rar⁹ sit q̄ nō i eaꝝ cecutiat lectiē. Apocalypsis iobis tot hz sacrā: q̄t ꝟba. Parū dixi. ⁊ p merito volumīs laus ois iferioꝝ ē. In ꝟbis singulis. multiplices latēt intelligētie. Ꝺro te frat̄ carissime inē ⁊ viuere. ista meditari. nihil aliud nosse: nihilq̄ aliud querere. nōne videt tibi iam ⁊ in terris regni celestis habitaculū? Nolo ut offendaris i scripturā sanctā simplicitate ⁊ q̄si vilitate verboꝝ: q̄ uel vitio ineꝑtetū uel ꝛ industria sic plate sūt. ut rusticā ꝓtionē facili⁹ instrueret. ⁊ i vna eadēq̄ sīa aliē doct⁹. aliē sentiret indoct⁹. Nō sum tam petulās ⁊ hetes ut ⁊ me nosse pollicear: ⁊ eoꝝ fruct⁹ capere i fra: q̄ꝝ radices i celo fixe sūt: ⁊ velle fateoꝛ. sedēti me ꝑfero. magistrū: renuēs comitē spōdeo. Petenti dab: pulsanti apiē: q̄rens inuenit. Discam⁹ in ēris q̄ū scia nob pseueret i celo. Ꝺbui⁹ te manib⁹ excipiā ⁊ ut inepte aliq̄d ac ꝛ hermagoꝛe tumidita. te effundā. quicq̄d q̄sieris tecū scire conabor.

CAPVT VIII

Hꝑes hic amātissimū tui frēm eusebiū. q̄ hrarū tuaꝝ mihi gratiam duplicauit: referens honestatē moꝝ tuoꝝ ꝓtēptū seculi. fidē amicitie. amorē xpi. Nā prudētiā ⁊ eloquiū venustatē: etiā absq̄ illo: ipsa epl̄a ꝑferebat. Festina q̄so te. solue. Nemo renūciatur seculo hene pōt ꝛrere. q̄ ꝓtēpsit ut hēderet. Quicq̄d i sūpt⁹ ꝛ tuo tulerī: p lucro cōputa. Antiquū dictū ē. Auaro hest tā qđ hz: q̄ qđ nō hz. Credenti tot⁹ mūd⁹ diuitiaꝝ ē. Infidelis aūt etiā obolo idiget. Sic viuam⁹ q̄si nil bn̄tes. ⁊ oīa possidentes. Dict⁹ atq̄ hestit⁹ diuitie xpianoꝝ sunt. Si habes in ptāte rē tuā. hēde: si nō habes. pīce. Tollēti tunicā. ⁊ palliū relinquēdū ē. Scilicet nisi tu sp recraſtinās ⁊ die ꝛ die trahes caute ⁊ pdetētim tuas possessiuncul̄as hēdideris nō hz xp̄s vnde alat paupes suos? Totū ꝛo hēdit: q̄ se obtulit. Apli tm̄ nauē ⁊ retia reliq̄rūt. Vidua duo ęra misit i gaçophylatiū. ⁊ ꝑfect⁹ creſi diuitijs. Facile cōtēnit oīa: qui se semp cogitat ee moriturū.

Explicit epla sancti hieronymi pbyteri ad paulinū pbyterū. Incipit ꝓfatio sancti Hieronymi pbyteri in pentateuchū.

Ꝺ Esideriū mei ꝛsideratas accepi epl̄as. q̄ q̄dā ꝓfagio futuroꝝ: cū daniele soztit⁹ ē nomē: obsecrantis ut trāslatū i latinā linguā ꝛ hebreo sermōe pentateuchū nr̄oꝝ aurib⁹ traderē. Periculosū opus certe ⁊ obtrectatoꝝ meoꝝ latratib⁹ patēs. q̄ me asserūt in septuaginta interp̄tū suggillationē noua. p ꝛterib⁹ cudē. ⁊ ita ingeniū q̄si vinū. pbātes: cū ego sepissime testat⁹ sim̄ me p virili portiōe i tabernaculo dei offerre q̄ possim: nec opes alterius alioꝝ pauptate fedari. Nō ut auderē origenis me studiū. puocauit q̄ editiōi antiq̄ trāslationē theodotionis miscuit asterico ⁊ obelo. i. stella. ⁊ veru oē opus distinguēs: dū aut illucescē facit q̄ min⁹ aūfuerāt: aut supflua quecq̄ iugulat ⁊ cōfodit. ⁊ marie q̄ euangelistaꝝ ⁊ apl̄oꝝ auctoritas ꝓmulgauit. In q̄b⁹ multa ꝛ ꝛi testō legimus que in nr̄is codicib⁹ nō bn̄t: ut est illud ex egypto vocaui filiū meū. ⁊ q̄n naçare⁹ vocabit. ⁊ videbūt i quē cōpunxerūt. ⁊ flumīa ꝛ ventre ei⁹ fluēt aque viue. ⁊ q̄ nec oculus vidit nec auris audiuit nec i coꝛ hois ascēdit. q̄ ꝓpauit deus diligētib⁹ se. ⁊ multa alia q̄ ꝓprijū syntagma ꝛsiderant. Interrogemus q̄ eos vbi hec scripta sūt. ⁊ cū dicere nō potuerit ꝛ libris hebraicis ꝓferam⁹. Primū testimoniū est i osee. secūdū i isaia. tertiū i çacharia. q̄rtū i psalmis. q̄ntū eque i isaia: qđ multi ignorātes. apocryphoꝝ ꝛliramenta sectant. ⁊ byeras nenias libris autenticis ꝓferūt.

Causas errozis non est meū expōnere. Judei prudēti factū dicūt esse ꝓsilio ne ptolemeus vnꝰ rei cultoz etiā apud hebreos duplicē diuinitatē reprehēderet. Nō mirū idcirco faciebāt: qa in platonis dogma cadere videbaē Henicꝫ vbicūcꝫ sacratū aliqd scriptura testatur de pre et filio et spū scō. aut aliē interptati sūt: aut oio tacuerūt: ut et regi satisfacerēt et archanū fidei nō vulgarēt. Et nescio qs ꝓmus auctoz septuaginta cellulas alexandrie mēdacio suo extruxerit: qb⁹ diuisi eadē scriptitarint cū aristeꝰ eiusdē ptolemei hyperaspistes. et nō multo post tpe ioseph⁹ nihil tale retulerint: q in vna basilica ꝝgregatos cōtulisse scribāt nō ꝓphetasse. Aliud ē enī esse vatem: aliud est ee interptē. Ibi spūs sēctura ꝓdicit: hic eruditio et ytoꝝ copia ea q intelligit trāsfert. Nisi forte putādus ē tullⁱ yconomicū xenofontis et platonis pythagoꝛā. et demostrenis pro ctesifonte: afflatus rhetorico spiritu trāstulisse. Aut aliter de eisdē libris per septuaginta interpretes. aliter p apostolos spiritⁿ sanctⁿ testimonia texuit. ut qō illi tacuerūt. hi scriptū esse mētiti sūt. Quid igitur? damnam⁹ veteres? Minime: sed post priorū studia in tomo dñi qō possum⁹ laboramus. Illi interpretati sūt ante aduentū xpi et qō nesciebāt: dubijs ꝓtulere sentētijs. nos post passionē et resurrectionē eius nō tā propheticē q̄ hystoriā scribimus. Aliter enī audita: aliter visa narrant. Quod melⁱ intelligimus: melius et proferimus. Audi igitur emule: obtrectator auscultа. Nō damno: nō reprehendo septuaginta: sed cōfidēter cūctis illis apostolos ꝓfero. Per istoꝝ os mihi xps sonat quos ante ꝓphetas inē spiritalia charismata positos lego: in quib⁹ vltimū pene gradum interptes tenēt. Quid liuoze tozquerⁱ? Quid imperitoꝝ animos cōtra me cōcitas? Vbicubi in trāslatione tibi videoz errare: infroga hebreos: diuersarū vbiū magistros cōsule. Nō illi habēt de christo: tui codices nō bñt. Aliud ē si ꝙ se postea ab aplis vsurpata testimonia ꝓbauerūt. et emēdatioza sūt exēplaria latina q̄ greca: greca q̄ hebraica. Verū hꝫ iuuidos. Huc te pcoz vsideri carissime: ut qa me tātū op⁹ subire fecisti. et a genesi exodiū capeꝝ ozonib⁹ inues: q possim eodē spū q scripti sunt libꝝ: in latinū eos trāsferre sermonem.

Explicit prefatio.

Incipit liber Genesis qui dicitur hebraice bresith. Capm I

IN principio creauit deus celū et terrā: Terra autē erat inanis et vacua: et tenebre erāt sup faciem abyssi. et spiritus domini ferebat sup aquas. Dixitcꝫ deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucem q esset bona. et diuisit lucem a tenebris: appellauitcꝫ lucem die. et tenebras noctem. Factūcꝫ est vespere et mane dies vnus. Dixit quoqꝫ deus. Fiat firmamentū in medio aquaꝝ et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuisitcꝫ aquas que erant sub firmamento ab bis que erant super firmamentum. Et factū est ita. Vocauitcꝫ deus firmamentum celū. et factū est vespere et mane, dies secūdus. Dixit vero deus. Cōgregentē aque que subcelo sunt in locū vnū. et appareat arida. Et factū est ita. Et vocauit deus aridam terram: cōgregationesqꝫ aquarū appellauit maria. et vidit deus q esset bonū. et ait: Germinet terra herbam virentē et facientē semen. et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum: cuius semen in semetipso sit sup terram. Et factū est ita. Et ptulit terra herbam virentem et afferentē semen iuxta genus suum: lignūqꝫ faciēs fructū. et habens vnūquodqꝫ sementē scōm speciem suā. Et vidit deus q esset bonū. et factū est vespere et mane dies tertius. Dixit autē deus. Fiant luminaria in firmamēto celi. et diuidant die ac noctem. et sint in signa et tēpora et dies et annos ut luceant in firmamento celi. et illuminent terrā. Et factū est ita. Fecitcꝫ deus duo luminaria magna: luminare maius ut preesset diei: et luminare minus ut pesset nocti. et stellas. Et posuit eas in firmamēto celi ut lucerēt super terrā. et preessent diei ac nocti. et diuiderent lucē ac tenebras. Et vidit de⁹ q esset bonū: et factū est vespere et mane dies quart⁹ Dixit etiā de⁹. Producāt aque reptile aie viuētis et volatile sup terrā: sub firmamēto celi

Creauitq; dñs cete grādia. & cūm aiaz viuētē atq; motabilē quā pduxerāt aq; in spēs suas & cē volatile sm̄ gen' suū. Et vidit dñs q; eēt bonum. bñdixitq; eis dicēs. Crescite & multiplicamini. & replete aq̄s mar; auesq; multiplicēē sup ērā. Et factū ē vspe & mane dies qnt'. Dixit q; dñs. Producat ēra aiam viuentē i gnē suo: iumenta & reptilia & bestias ēre sm̄ spēs suas. Factūq; ē ita. Et fecit dñs bestias ēre iux spēs suas: iumenta & cē reptile terre in genere suo. Et vidit dñs q; eēt bonū & ait. Faciam' hoiem ad imaginē & silitudinē nr̄am. & p̄sit pisc' maris & volatilib' celi & bestijs vniuersq; ēre. oiq; reptili qđ mouetur i terra. Et creauit dñs hoiem ad imaginē & silitudinē suā: ad imaginē dei creauit illū: masculū & feiam creauit eos. Bñdixitq; illis dñs & ait. Crescite & multiplicamī & replete terrā & subijcite eam. & dñamini pisc' bus maris & volatilib' celi & vniuersis aiantibus q̄ mouent sup ērā. Dixitq; dñs. Ecce dedi vob cūm herbā afferentē semen sup ērā. & vniuersa ligna q̄ hūt in semetipsis semētē genez sui ut sint vobis i escā & cūctis aiantib' ēre. oiq; volucri celi & vniuersis q̄ mouent in ēra & in qb' ē aia viuēs: ut habeāt ad vescēdū. Et factū ē ita. Viditq; dñs cūcta q̄ fecerat & erāt valde bōa. Et factū ē vspe & mane dies sext'

I Bitur pfecti sūt celi & ēra & oīs II ornat' eoz. Cōpleuitq; dñs die septimo opus suum qđ fecerat. & requeuit die septimo ab vniuerso ope qđ patrarat. Et bñdixit diei septio & scificauit illū: qa i ipso cessauerat ab oī ope suo qđ creauit dñs ut faceret. Iste sūt gnātiones celi & ēre: qñ create sūt i die q̄ fecit dñs celū & terrā & cē virgultū agri anteq; oriret in ēra: cūmq; verbam regionis pulq; germinaret. Non. n. pluerat dñs dñs sup terrā. & hō nō erat qui operaret terrā Sz fons ascendebat e terra irrigās vniūsam superficiē ēre. Formauit igit dñs dñs hoiem de limo ēre. & inspiravit in faciē ei' spiraculum vite. & fact' ē hō i aiam viuentē. Plātauerat aūt dñs dñs paradisū voluptatis a pncipio: in quo posuit hoiem quē formauerat. Produxitq; dñs dñs de humo cūctū lignū pulchrū visu & ad vescendū suaue: lignū etiā vite i medio paradisi: lignūq; sciē boni & mali. Et fluuius egrediebat de loco voluptatis ad irrigandū paradisum. Inde dividit in quatuor capita.

Nomē vni phison. Ipse ē q̄ circuit cūctā terrā euilath. vbi nascit aurū. & aurū terre illi' optimū ē. Ibiq; inuenit bdelliū. & lapis onychin'. Et nomē fluuij secūdi gyon. Ipse ē q̄ circuit cūctā terrā ethiopie. Nomen vo fluminis tertij tigris. Ipse vadit cōtra assyrios. Fluuius aūt quart' ipse ē eufrates. Tulit g̃ dñs dñs hoiem. & posuit eū in paradisū voluptatis ut operaret & custodiret illū: pcepitq; ei dicēs. Ex oī ligno paradisi comede: de ligno aūt scie boni & mali ne comedas. In q̄cunq; n. die comederis ex eo morte morieris. Dixit q̄q; dñs dñs. Nō ē bonū hoiem esse solū: faciam' ei adiutoriū simile sibi. Formatis igit dñs dñs de humo cunctis aiantibus terre & vniuersis volatilib' celi: adduxit ea ad adam: ut videret qđ vocaret ea. Oē. n. qđ vocauit adā aie viuētis: ipsū ē nomē ei'. Appellauitq; adā noib' suis cūcta aiantia. & vniuersa volatilia celi. & cūctas bestias terre. Ade vo nō inueniebat adiutor simil' sibi'. Immisitq; dñs dñs soporē i adā. Cūq; obdormisset. tulit vnā de costis eius & replevit carnē p ea. Et edificauit dñs deus costā quā tulerat de adā in mulierē. & adduxit eam ad adam. Dixitq; adā. Hoc nūc os ex ossibus meis. & caro de carne mea. Hec vocabit virago: quōm de viro sūpta ē. Quāobrē relinquet hō patrē suū & matrē. & adhērebit uxori sue & erūt duo in carne vna. Erat aūt vterq; nud' adam. s. & uxor ei'. & nō erubescebāt. III

Sed & serpēs erat callidior cūctis animātib' terre q̄ fecerat dñs dñs. Qui dixit ad mulierē. Cur pcepit vobis deus ut nō comederetis ex oī ligno paradisi Cui rndit mulier. De fructu lignoz q̄ sunt i paradiso vescimur: de fructu vo ligni qđ ē in medio paradisi pcepit nobis dñs ne comederemus. & ne tangerem' illō: ne forte moriamur Dixit aūt serpens ad mulierē. Nequaq; morte moriemini. Scit enī deus q̄ in q̄cunq; die comederitis ex eo: aperient oculi vri. & eritis sicut dii scientes bonū & malū. Vidit igit mulier q̄ bonū eēt lignū ad vescēdum. & pulchr' oculis aspectuq; delectabile. & tulit de fructu illi' & comedit: deditq; viro suo. Qui comedit & apti sūt oculi amboz. Cūq; cognouissent se eē nudos. cōsuerūt folia ficus. & fecerūt sibi perizomata. Et cū audissent vocē dñi dei deambulātis i paradiso ad aurā p' meridiē: abscondit se adam & uxor eius a facie dñi dei in medio

ligni paradisi. Vocauitq; dñs ds adã & dixit ei. Vbi es? Qui ait. Vocẽ tuã dñe audiui in paradiso. & timui eo q nudus essem. & abscõdi me. Cui dixit dñs. Quis. n. indicauit tibi q nudus esses: nisi q ex ligno de quo pceperam tibi ne comederes comedisti? Dixitq; adam. Mulier quã dedisti mihi socia dedit mihi de ligno & comedi. Et dixit dñs ds ad mulierẽ. Quare hoc fecisti? Que rñdit. Serpes decepit me. & comedi. Et ait dñs ad serpentem: Quia fecisti hoc maledict⁹ es iter oia aiantia & bestias terre. Sup pect⁹ tuũ gradiere. & terrã comedes cũctis diebus vite tue. Inimicitias ponã inẽ te & mulierẽ. & semen tuũ & semẽ illi⁹. Ipsa cõteret caput tuũ. & tu insidiaberis calcaneo ei⁹. Mulieri q̃q; dixit. Multiplicabo erũnas tuas & conceptus tuos. In dolore paries filios. & ad virũ tua conuersio tua. & ipse dominabit tui. Ade aũt dixit. Quia audisti vocẽ uxoris tue & comedisti de ligno ex q̃ pceperã tibi ne comederes: maledicta terra in ope tuo In laboribus comedes ex ea cũctis diebus vite tue. Spinas & tribulos germinabit tibi. & comedes herbas terre. In sudore vultus tui vesceris pane tuo: donec reuertaris in terrã de q̃ sumpt⁹ es: quia pulvis es. & in pulverẽ reuerteris. Et vocauit adam nomẽ uxoris sue eua: eo q mr̃ esset cũctorũ viuentiũ. Fecit q̃q; dñs deus ade & uxori ei⁹ tunicas pelliceas. & induit eos. Et ait. Ecce adã q̃si vn⁹ ex nob⁹ factus est sciens bonũ & malũ. Nũc g̃ ne forte mittat manũ suã & sumat etiã de ligno vite. & comedat. & vivat in eternũ: Emisit eũ dñs de paradiso voluptatis ut operaret terrã de q̃ sumptus est. Eiecitq; adã. & collocauit añ paradisũ voluptatis cherubin & flammeũ gladiũ atq; versatilẽ ad custodiendam viã ligni. vite.

CAPITVLVM IIII

Adam aũt cognouit uxorem suã euã q̃ cõcepit & peperit cayn dicẽs. Possedi hoiem p deũ. Rursũq; peperit fratrẽ eius abel. Fuit aũt abel pastor ouiũ. & cayn agricola. Factũ est aũt p⁹ multos dies: ut offerret cayn de fructib⁹ terre munera dño. Abel q̃q; obtulit de primogenitis gregis sui. & de adipibus eor. Et respexit dñs ad abel & ad munera eius: ad cayn aũt & ad munera illi⁹ non respexit. Iratusq; est cayn nimis. & concidit vultus ei⁹. Dixitq; dñs ad eũ. Quare irat⁹ es & cur cõcidit facies tua? Nõne si bñ egeris recipies. Sin aũt male: stati in foribus peccatũ tuũ aderit. Sz sub te erit appetitus ei⁹. & tu dñaberis illi⁹. Dixitq; cayn ad abel fratrem suum Egrediamur foras. Cũq; essent in agro: cõsurrexit cayn aduersus fratrẽ suũ abel. & interfecit eũ. Et ait dñs ad cayn. Ubi est abel frater tuus? Qui rñdit. Nescio. Nũq̃d custos fratris mei sum ego? Dixitq; ad eum. Quid fecisti? Vox sanguis fratris tui clamat ad me de terra Nũc igit maledict⁹ eris super terrã: q̃ aperuit os suũ. & suscepit sanguinẽ fratris tui de manu tua Cũ operat⁹ fueris eã: nõ dabit tibi fructus suos Vagus & profugus eris sup terrã oib⁹ diebus vite tue. Dixitq; cayn ad dñm. Maior est iniq̃tas mea q̃ ut veniam merear. Ecce eicis me hodie a facie terre. & a facie tua abscõdar. & ero vagus & profugus in terra. Omis igit q̃ inuenerit me occidet me. Dixitq; ei dñs. Neq̃q̃ ita fiet. Omnis q̃ occiderit cayn septuplum puniet. Posuitq; dñs in cayn signũ: ut nõ interficeret eũ omis q̃ inuenisset eum. Egressusq; cayn a facie dñi habitauit profugus in terra. ad orientalẽ plagã eden Cognouit aũt cayn uxorẽ suã q̃ concepit & peperit enoch. Et edificauit ciuitatem. & vocauit nomen ei⁹ ex nomine filij sui enoch. Porro enoch genuit irad. Et irad genuit maviael: & maviael genuit mathusael & mathusael genuit lamech. Qui accepit duas uxores. Nomen vni ada. & nomẽ alteri sella. Genuitq; ada iabel: q̃ fuit pr̃ habitatiũ in tentoriis atq; pastox & nomẽ fratris ei⁹ tubal. Ipse fuit pr̃ canentiũ cithara & organo. Sella quoq; genuit tubalcayn q̃ fuit malleator & faber: in cuncta opera eris & ferri. Sororq; tubalcayn: noemma. Dixitq; lamech uxoribus suis ade & selle. Audite vocẽ meã uxores lamech: auscultate sermonẽ meũ. Quũ occidi virũ in vulnere meũ. & adolescẽtulũ in liuorẽ meũ. Septuplũ vltio dabitur de cayn: de lamech in septuagies septies. Cognouit q̃q; adhuc adam uxorẽ suã & peperit filiũ: vocauitq; nomẽ eius seth dicens: Posuit mihi deus semẽ aliud p abel quẽ occidit cayn. Sed & seth nat⁹ est filio: quẽ vocauit enos. Iste cepit inuocare nomẽ dñi.

CAPITVLVM V

Hic est liber generationis adam: in die q̃ creauit de⁹ hoiem. Ad similitudinẽ dei fecit illũ: masculũ & feminã creauit eos. & benedixit illis. & vocauit nomẽ eorũ adã in die q̃ creati sũt. Vixit aũt adã cẽtũ triginta ãnis. & genuit filiũ ad imaginẽ & similitudinẽ suã: vocauitq; nomẽ eius seth. Et facti

sunt dies adã p̃ q̃ genuit seth octingẽti ãni: genuitq̃ filios ⁊ filias. Et factũ ẽ oẽs tẽp̃ qͦ vixit adã anni nongẽti triginta. ⁊ mortu⁹ ẽ. Vixit q̃ seth centũ q̃nq̃ ãnis. ⁊ genuit enos Vixitq̃ seth post q̃ genuit enos octigẽtis septem annis: genuitq̃ filios ⁊ filias. Et facti sunt oẽs dies seth nongentoꝝ duodecim annoꝝ ⁊ mortuus ẽ. Vixit p̃o enos nonaginta annis. ⁊ genuit caynan. Post cui⁹ ortũ vixit octingẽtis q̃ndecĩ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Factiq̃ sũt oẽs dies enos nõgẽti q̃nq̃ anni. ⁊ mortu⁹ ẽ. Vixit q̃ caynan septuaginta annis. ⁊ genuit malaleĥel. Et vixit caynan post q̃ genuit malaleĥel octingentis quadraginta annis: genuitq̃ filios ⁊ filias. Et facti sũt oẽs dies caynan nõgẽti decẽ anni. ⁊ mortu⁹ ẽ. Vixit aũt malaleĥel sexaginta q̃nq̃ annis. ⁊ genuit iared. Et vixit malaleĥel post q̃ genuit iared octingẽtis trigita ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sũt oẽs dies malaleĥel octingẽti nonaginta q̃nq̃ ãni. ⁊ mortuus est. Vixitq̃ iared. centũ sexaginta duob⁹ ãnis ⁊ genuit enoch. Et vixit iared post q̃ genuit enoch octingẽtis ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sũt oẽs dies iared nõgẽti sexaginta duo anni. ⁊ mortu⁹ ẽ. Porro enoch vixit sexaginta q̃nq̃ annis. ⁊ genuit mathusalẽ. Et ambulauit enoch cũ deo. Et vixit enoch p̃ q̃ genuit mathusalẽ trecentis annis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sũt oẽs dies enoch trecenti sexaginta q̃nq̃ anni: ãbulauitq̃ cũ deo ⁊ nõ apparuit: qͣ tulit eũ deus. Vixit q̃ mathusalẽ centũ octogintaseptẽ annis ⁊ genuit lamech. Et vixit mathusalẽ post q̃ genuit lamech septingentis octogintaduob⁹ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sũt oẽs dies mathusalẽ nõgẽti sexagintanouẽ anni. ⁊ mortu⁹ est. Vixit aũt lamech centũ octogintaduob⁹ annis. ⁊ genuit filiũ: vocauitq̃ nomẽ ei⁹ noe dicẽs: Iste p̃solabit nos ab opib⁹ ⁊ laboribꝰ manuũ nr̃arũ in ẽra: cui maledixit dñs. Vixitq̃ lamech p̃ q̃ genuit noe q̃ngentisnonaginta q̃nq̃ annis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Et facti sũt oẽs dies lamech septingẽti septuaginta septẽ ãni. ⁊ mortu⁹ ẽ. Noe p̃o cũ q̃nq̃gẽtoꝝ eẽt annoꝝ genuit sem ⁊ cham ⁊ iapheth.

CAPUT VI

Cumq̃ cepissent homines multiplicari sup̃ ẽrã. ⁊ filias pcreassent: vidẽtes filij dei filias hoiuz q̃ essent pulchre: acceperũt sibi vxores ex oĩbus quas elegerãt. Dixitq̃ deus. Nõ pmanebit spiritꝰ meus i hoĩe in eẽnũ: qͣ caro est. Erũtq̃ dies illi⁹ cẽtũ viginti ãnoꝝ. Gigantes aũt erãt sup terrã in diebꝰ illis. Postq̃ n. ingressi sũt filij dei ad filias hoiuz: illeq̃ genuerũt. isti sũt potentes a seculo. viri famosi. Videns aũt deus q̃ multa malitia hoiuz cẽt i ẽra. ⁊ cũcta cogitatio cordis intẽta eẽt ad malũ oĩ tpe. pẽnituit eũ q̃ hoiem fecisset i ẽra. Et pẽcauens in futurũ: ⁊ tactus dolore cordis intrinsecus: deleto inq̃t hoiem quẽ creaui a facie ẽre: ab hoĩe vsq̃ ad animãtia: a reptili vsq̃ ad volucres celi. Penitet enĩ me fecisse eos. Noe vo inuenit gratiã coram dño. Hec sũt generatiões noe. Noe vir iust⁹ atq̃ pfect⁹ fuit in gnãtionib⁹ suis: cũ deo ãbulauit. ⁊ genuit tres filios: sem. cham. ⁊ iapheth. Corrupta ẽ aũt ẽra coram dño. ⁊ repleta ẽ iniq̃tate. Cũq̃ vidisset deus ẽrã eẽ corruptã: oĩs q̃ppe caro corrupat viã suã sup terrã: dixit ad noe: Finis vniuerse carnis venit coram me. Repleta ẽ terra iniq̃tate a facie eoꝝ. ⁊ ego disperdã eos cũ ẽra. Fac tibi archã de lignis leuigatis. Mãsiunculas i archa facies. ⁊ bitumine linies intrinsec⁹ ⁊ extrinsecus. ⁊ sic facies eã. Trecẽtoꝝ cubitoꝝ erit lõgitudo archę: q̃nq̃ginta cubitoꝝ latitudo. ⁊ triginta cubitoꝝ altitudo illi⁹. Fenestrã in archa facies. ⁊ in cubito p̃sũmabis sũmitatẽ ei⁹. Ostiũ aũt archę pones in latere deorsũ. Cenacula ⁊ tristega facies i ea. Ecce ego adducã aquas diluuij sup terrã ut interficiã oẽm carnẽ in q̃ spũs vite ẽ subter celũ. ⁊ vniuersa q̃ in ẽra sũt cõsumẽt. Ponãq̃ fed⁹ meũ tecũ. ⁊ ingredieris archam tu ⁊ filij tui vxor tua. ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecũ. ⁊ ex cunctis aiantibus vniuerse carnis bina induces i archã: ut viuãt tecũ masculini sex⁹ ⁊ feminini. De volucrib⁹ iux̃ gen⁹ suũ. ⁊ de iumentis in genere suo. ⁊ ex oi reptili terre. bin gen⁹ suũ bina de oĩbus ingredient tecũ ut possint viuẽ. Tolles igit tecũ ex oĩb⁹ escis q̃ mandi pñt. ⁊ cõportabꝭ apud te. ⁊ erũt tã tibi q̃ illis i escã. Fecit igit noe oĩa q̃ pcepat illi deus.

CAPUT VII

Dixitq̃ dñs ad eũ: Ingredẽ tu ⁊ oĩs dom⁹ tua in archã. Te enĩ vidi iustũ coram me in gnãtione hac. Ex oĩbus animãtibus mũdis tolles septena ⁊ septena masculũ ⁊ feminã: de aiantibus vero immũdis duo. ⁊ duo masculũ ⁊ feminã: ⁊ de volatilibus celi septena ⁊ septena masculũ ⁊ feminã

ut saluet semen sup faciē vniuerse terre. Ad-
huc.n. ꝙ post dies septē ego pluā sup terrā q̄-
draginta dieb⁹ ⁊ q̄draginta noctib⁹ ⁊ delebo oēm substantiam quā feci de superficie ērē. Fecit ḡ noe oīa q̄ mādauerat ei dñs. Erat aūt sexcētorū annor⁹ qñ diluuij aque inundauerūt sup terrā. Et ingressus ē noe ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor eius ⁊ vxores filior⁹ eius cū eo i archā: ꝓpter aq̄s diluuij. De aiantibus q̄ mūdis ⁊ imūdis. ⁊ de volucrib⁹. ⁊ ex oī q̄ mouet sup terrā duo ⁊ duo ingressa sūt ad noe in archā masculus ⁊ femina: sicut p̄ceperat dñs noe. Cūq; trāsissent septē dies: aque diluuij inundauerūt sup terrā. Anno sexcentesimo vite noe mēse secūdo. septimodecimo die mēsis. rupti sunt cēs fōtes abyssi magne. ⁊ cataracte celi apte sunt. ⁊ facta est pluuia sup terrā q̄draginta dieb⁹ ⁊ q̄draginta noctib⁹. In articulo diei illius ingressus ē noe. ⁊ sem cham ⁊ iapheth filij eius. vxor illi⁹ ⁊ vxores filior⁹ ei⁹ cū eis in archam. ipsi ⁊ cē aial ꝑm genus suū. vniuersaq; iumēta in genere suo. ⁊ cē q̄ mouet sup terrā i genere suo. cūctūq; volatile ꝑm genus suum. Vniuerse aues cēsq; volucres ingresse sunt ad noe in archā: bina ⁊ bina ex oī carne in q̄ erat spūs vite. Et q̄ ingressa sūt. masculus ⁊ femina ex oī carne introierūt. sicut p̄ceperat ei de⁹. ⁊ iclusit eū dñs de foris. Factūq; ē diluuiū q̄dragita dieb⁹ ⁊ q̄dragita noctib⁹ sup ērā. ⁊ multiplicate sūt aq̄. ⁊ eleuauerūt archā i sublime a ērā. Helxemēter eni inundauerūt. ⁊ oīa repleuerūt i superficie ērē. Porro arca ferebat sup aq̄s. ⁊ aq̄ p̄ualuerūt nimis sup ērā: optēq; sūt cēs mōtes excelsi sub vniuerso celo. Quindeci cubitꝫ altior fuit aq̄ sup mōtes q̄s operat. Consūptaq; ē oīs caro q̄ mouebat sup terrā. volucrū. aiantiū. bestia ⁊ oīumq; reptiliū q̄ reptant sup terrā. Vniuersi hoies ⁊ cūcta in quib⁹ spiraculū vite est i ērā mortua sūt. Et deleuit deus oēm substantiam que erat sup ērā ab hoie vsq; ad pec⁹. tā reptile q̄ volucres celi. ⁊ deleta sūt de terra. Remānsit aūt sol⁹ noe ⁊ q̄ cū eo erāt i arca. Obtinuerūtq; aq̄ terrā cētū q̄nq̄gīta dieb⁹. VIII

Recordatus aūt dñs noe cunctor⁹q; aiantiū. ⁊ oīum iumentor⁹ q̄ erant cū eo in arca. adduxit spiritū sup ērā. ⁊ imminute sūt aq̄. ⁊ clausi sūt fontes abyssi ⁊ cataracte celi. ⁊ p̄hibite sunt pluuie de celo Reuersaq; sūt aque de ērā eūtes ⁊ redeūtes ⁊ ceperūt minui. p⁹ centū q̄nquaginta dies. Requieitq; arca mēse septio vicesimo septio die mēsis sup mōtes armenie. At ꝙo aq̄ ibāt ⁊ decrescebāt vsq; ad decimū mēsem. Decio enim mēse p̄ma die mensis apparuerūt cacumina montiū. Cūq; rrāsissent q̄draginta dies. aperiēs noe fenestrā arce quā fecerat dimisit corui: qui egrediebat ⁊ nō reuertebat donec siccarent aque sup terrā. Emisit q̄q; columbā p⁹ eū: ut videret si iam cessassent aque sup faciē terre. Que cū nō inuenisset vbi requiesceret pes ei⁹. reuersa ē ad eū in archā. Aque eni erāt sup vniuersā terrā. Extēditq; manū suā. ⁊ apprehensam intulit in archā. Expectatis aūt vltra septē dieb⁹ alijs: rursū dimisit columbā ex arca. At illa venit ad eū ad vesperam. portās ramū olive virētib⁹ foliis in ore suo. Intellexit ḡ noe ꝙ cessassent aq̄ sup ērā. Expectauitq; nichilomin⁹ septē alios dies. ⁊ emisit colūbā: que nō est reuersa vltra ad eū. Igit sexcentesimo ꝓmo anno vite noe. ꝓmo mense p̄ma die mēsis iminute sunt aque sup terrā. Et aperiens noe tectū arce aspexit. viditq; ꝙ exsiccata cēt superficies terre. Mense secūdo septio ⁊ vicesimo die mēsis arefacta ē ērra. Locut⁹ ē āt dñs ad noe dicēs. Egredē de arca tu ⁊ vxor tua: filij tui ⁊ vxores filior⁹ tuor⁹ tecū: cūcta aiantia q̄ sūt apud te: ex oī carne tā in volatilib⁹ q̄ in bestijs ⁊ vniuersis reptilib⁹ q̄ reptāt sup terrā educ tecū: ⁊ egredimī sup terrā. Crescite ⁊ multiplicamini sup eā. Egressus est ḡ noe ⁊ filij ei⁹ vxor illius ⁊ vxores filior⁹ eius cū eo: ⁊ oīa aiantia. iumēta ⁊ reptilia q̄ reptāt sup terrā ꝑm gen⁹ suū. egressa sūt de arca. Edificauit aūt noe altare dño. ⁊ tollēs de cūctis pecoribus ⁊ volucrib⁹ mūdis: obtulit holocausta super altare. Odorat⁹q; ē dñs odorē suauitatis. ⁊ ait ad eū. Nequaq̄ vltra maledicā ērre ꝓpē hoies. Sensus.n. ⁊ cogitatio hūani cordis i malū ꝓna sūt ab adolescētia sua. Non igit vltra pcutiā oēm aiam viuētē sicut feci: Cūctis diebus terre. sement⁹ ⁊ messis. frigus ⁊ est⁹. estas ⁊ hyems. nox ⁊ dies nō requiescent. IX

Benedixitq; deus noe ⁊ filijs eius. ⁊ dixit ad eos: Crescite ⁊ multiplicamini. ⁊ replete terrā. ⁊ terror vester ac tremor sit sup cuncta aialia terre. ⁊ super cēs volucres celi cum vniuersis que mouent sup terrā. Oēs pisces maris manui trē

traditi sūt. ⁊ cē qō mouec̄ ⁊ viuit · erit vobis in cibū. Quasi olera virētia tradidi vō oīa excepto ꝙ carnē cū sanguine nō comedetis. Sanguinē .n. aiaꝝ vestrarū requirā de manu cūctarū bestiaꝝ ⁊ de mānu hois. De manu viri ⁊ de manu frīs ei⁹ requirā aiaꝫ hois. Quicūq; effuderit humanū sanguinē: fundec̄ sanguis illi⁹. Ad imaginē dei quippe fact⁹ ē hō. Vos aut̄ crescite ⁊ multiplicami: ⁊ ingredimini sup terrā. ⁊ iplete eā. Hec q̄ dixit de⁹ ad noe ⁊ ad filios ei⁹ cū eo. Ecce ego statuā pactū meū vobiscū. ⁊ cū semine vro p⁹ vos ⁊ ad cēm aiam viuentē q̄ ē vobiscū tam in volucrib⁹ q̄ in iumētis ⁊ pecudib⁹ terre · cūctisq; q̄ egressa sunt de archa ⁊ vniūsis bestijs terre. Statuam pactum meū vobiscū: ⁊ nequaq̄ vltra interficiet oīs caro aq̄s diluuij: neq; erit deinceps diluuiū dissipās cēm terrā. Dixitq; de⁹ Hoc ē signū federis q̄ do inter me ⁊ vos: ⁊ ad cēm aiam viuentem q̄ ē vobiscū in generationes sempiternas. Arcū meū ponā i nubib⁹ celi. ⁊ erit signū federis iter me ⁊ inter terrā Cūq; obduxero nubib⁹ celū · apparebit arcus me⁹ in nubibus ⁊ recordabor federis mei q̄ pepigi vobiscū. ⁊ cū oī aīa viuente que carnē vegetat. ⁊ nō erūt vltra aq̄ diluuij ad delendam vniuersam carnē. Eritq; arc⁹ me⁹ in nubib⁹. ⁊ videbo illū ⁊ recordabor federis sempiterni: q̄ pactū ē inter deū ⁊ cēm aiam viuētem vniūse carnis q̄ ē sup terrā. Dixitq; dōs ad noe. Hoc ē signū federis q̄ pstitui iter me ⁊ cēm carnē sup terrā. Erant g̃ filij noe qui egressi sūt de archa: sem. cham. ⁊ iaphet. Porro cham ipse ē p̄r chanaā. Tres isti filij sunt noe ⁊ ab his dissemiatū ē oē gen⁹ hoiuꝫ super vniūsam terrā. Cepitq; noe vir agricola exercē terrā. ⁊ plātauit vineā. Bibēsq; vinum inebriat⁹ ē. ⁊ nudat⁹ iacuit i tab̄naculo suo. Q̄ cū vidisset cham p̄r chanaan · verēda .s. p̄ris sui eē nudata: nūciauit duob⁹ frīb⁹ suis foras. At ꝓ sem ⁊ iaphet palliū ip̄suerunt humer̄ suis. ⁊ incedētes retrorsū · operuerūt verēda p̄ris sui. Facieq; eor auerse erant ⁊ p̄ris virilia nō viderūt. Euigilās aut̄ noe ex vino cū didicisset q̄ fecerat ei filius su⁹ minor ait. Maledictus chanaan · seruus seruorum erit frīb⁹ suis. Dixitq;. Benedict⁹ dōs de⁹ sem sit chanaan ser⁹ ei⁹. Dilatet de⁹ iaphet ⁊ habitet i tabernaculis sem: sitq; chanaan ser⁹ ei⁹. Vixit aūt noe p⁹ diluuiū trecentis q̄nq̄ginta annis. ⁊ ipleti sūt oēs dies ei⁹ nōgentorū q̄nq̄ginta annor⁹. ⁊ mortuus est. V X

Hec sūt generatiōes filior⁹ noe: sem. cham. ⁊ iaphet. Natiq; sūt eis filij p⁹ diluuiū. Filij iaphet: gomer ⁊ magog ⁊ madai ⁊ iauan ⁊ thubal ⁊ mosoch ⁊ thyras. Porro filij gomer: asseneç ⁊ riphat ⁊ thogorma. Filij āt iauan: helisa ⁊ tharsis cethim ⁊ rodanim. Ab his diuise sunt insule gentiū in regiōibus suis vnusq̄sq; sm̄ linguā suā ⁊ familias suas i natiōib⁹ suis. Filij aūt cham: chus ⁊ mesraim ⁊ phut ⁊ chanaan. Filij aūt chus: saba euila ⁊ sabata ⁊ regma ⁊ sabatacha. Filij regma: saba ⁊ dadan. Porro chus genuit nemroth. Ipse cepit esse potens in ērra. ⁊ erat robust⁹ venator coꝝ dño. Ab hoc exiuit puerbiū: Quasi nemroth robustus venator coꝝ dño. Fuit aūt pncipiū regni ei⁹ babylon. ⁊ arach ⁊ achat. ⁊ chalanne: in ērra sennaar. De ērra illa egressus ē assur. ⁊ edificauit niniuen ⁊ plateas ciuitatis ⁊ chale. Resen q̄q; inē niniuen ⁊ chale. Hec ē ciuitas magna. At ꝓo mesraim gēuit ludim ⁊ anamim ⁊ laabim ⁊ neptuim ⁊ phetrusim ⁊ celluim: de q̄b⁹ egressi sūt philistijm. ⁊ capturim. Chanaan aūt genuit sidonem pmogenitum suū: et heum ⁊ iebuseū ⁊ āmorreū ⁊ gergeseum ⁊ eueū ⁊ aracheū cyneū ⁊ araduū samaritheū ⁊ amathheum. Et per hos dissēminati sūt pr̄ī chananeorum. Factiq; sūt termini chanaan venientibus a sidone ieraram vsq; gaçan donec ingrediaris sodomā ⁊ gomorrā ⁊ adamā ⁊ seboim vsq; iesa. Hi sūt filij cham i cognationib⁹ ⁊ linguis ⁊ generatiōibus ter risq; ⁊ gentib⁹ suis. De sem q̄q; nati sūt patres oiuꝫ filior⁹ heber: fratre iaphet maiore. Filij sem: helam ⁊ assur ⁊ arphaxat ⁊ lud ⁊ aram. Filij aram hus ⁊ hul ⁊ gether ⁊ mes. At vero arphaxat genuit sale. de q̄ ort⁹ ē heber. Natiq; sūt heber filij duo. Nomen vni phaleg: eo q̄ i diebus ei⁹ diuisa sit ērra. ⁊ nomē frīs ei⁹ iectan. Qui iectan genuit elmodad ⁊ saleph ⁊ asarmoth · iare ⁊ aduram ⁊ iacal ⁊ vzal ⁊ decla ⁊ hebal ⁊ abimahel saba ⁊ iophir ⁊ euila ⁊ iobab Oēs isti filij iectan. Et facta ē habitatio eorum de messa pgētib⁹ vsq; sephar mōtē orientalem. Isti sūt filij sem sm̄ cognatiōes ⁊ linguas ⁊ regiōes in gentibus suis. De familie noe iuxta pr̄os ⁊ natiōes suas. Ab his diuise sunt gentes in terra post diluuiū. V XI

Erat aũt terra labij vn⁹ ⁊ sermonũ eorũdẽ. Cũq; pficiscerent̃ de oriẽte inuenerũt cãpũ i ẽra semnaar. ⁊ habitauerũt in eo. Dixitq; alter ad ꝓximũ suum Venite faciam⁹ lateres. ⁊ coq̃m⁹ eos igni. Habuerũtq; lateres ꝓ saxis. ⁊ bitumen ꝓ cemẽto. ⁊ dixerũt: Venite faciam⁹ nobis ciuitatẽ ⁊ turrẽ cui⁹ culmen ptingat vsq; ad celũ ⁊ celebrem⁹ nomẽ nr̃m añq; diuidamur i vniuersas terras. Descẽdit aũt dñs ut vidẽt ciuitatẽ ⁊ turrẽ quã edificabant filij adã. ⁊ dixit. Ecce vn⁹ ẽ ꝑ⁹. ⁊ vnũ ẽ labiũ oĩb⁹. Ce peruntq; ꝭ facẽ: nec vesistẽt a cogitatiõib⁹ suis donec eas ope cõpleãt. Venite igit̃ de scẽdam⁹ ⁊ cõfundam⁹ ibi linguã eor̃ ut nõ audiat vnus̃q; vocẽ ꝓximi sui. Atq; ita diuisit eos dñs ex illo loco i vniũsas ẽras. ⁊ cessauerũt edificare ciuitatẽ. Et ideirco vocatũ ẽ nomẽ loci illi⁹ babel: qa ibi ꝑturbatus ẽ labium vniuersꝫ ẽre. Et inde dispsit eos dñs sup faciẽ cũctarũ regionũ. Ne sũt generatiões sem Sem erat centũ annor̃ qñ genuit arphaxat biẽnio p⁹ diluuiũ. Vixitq; sem postq̃ genuit arphaxat ḋngent̃ annis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Porro arphaxat vixit trigintaḋnq; ãnis ⁊ genuit sale. Vixitq; arphaxat postq̃ genuit sale. trecẽtisꝫ trib⁹ annis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Sale q̃ vixit triginta ãnis. ⁊ genuit hẽber. Vixitq; sale p⁹ q̃ genuit hẽber q̃dringentisꝫ trib⁹ ãnis. Et genuit filios ⁊ filias. Vixit aũt hẽber trigintaq̃tuor ãnis: ⁊ genuit phalech. Et vixit hẽber postq̃ genuit phalech q̃dringẽtis̃ triginta ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixit q̃ phalech triginta ãnis. ⁊ genuit reu. Vixitq; phalech p⁹ q̃ genuit reu ducẽtis̃ nouẽ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixit aũt reu trigintaḋnq; ãnis. ⁊ genuit saruch. Vixit q̃ reu p⁹ q̃ genuit saruch ducẽtis̃ septẽ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixit aũt saruch triginta ãnis. ⁊ genuit nachor. Vixitq; saruch p⁹ q̃ genuit nachor ducẽtis ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixit aut ẽ nachor vigintinouẽ ãnis. ⁊ genuit thare. Vixitq; nachor postq̃ genuit thare cẽtũ vcẽ ⁊ nouẽ ãnis. ⁊ genuit filios ⁊ filias. Vixitq; thare septuagita ãnis ⁊ genuit abrã ⁊ nachor ⁊ aram. Hẽ sũt aut̃ gnãtiões thare. Thare genuit abrã nachor ⁊ aram. Porro arã genuit loth. Moꝛtuusq; ẽ aram añ thare patrẽ suũ i ẽra natiuitatis sue in bur chaldeoꝝ. Duxerũt aũt abrã ⁊ nachor vxores. Nomẽ vxor̃ abrã sarai. Et nomẽ vxor̃ nachor melcha filia aram ꝓris melchẽ ⁊ ꝓris iesce. Erat aũt sarai sterilis: nec hẽbat filios. Tulit itaq; thare abrã filiũ suũ ⁊ loth filiũ aran fratrẽ filij sui. ⁊ sarai nurum suã vxorẽ abrã filij sui: ⁊ eduxit eos de ur chaldeoꝝ ut irẽt in ẽrã chanaan. Venerũtq; vsq; aran. ⁊ habitauerũt ibi. Et facti sũt dies thare ducẽtoꝝḋnq; ãnor̃. ⁊ moꝛtu⁹ ẽ i aran.

Dixit aũt dñs ad abrã. Egredẽ de ẽra tua. ⁊ de cognatione tua. ⁊ de domo ꝓris tui. ⁊ veni in terrã quam monstrauero tibi. Faciãq; te in gẽtẽ magnã ⁊ bñdicam tibi. ⁊ magnificabo nomen tuum erisq; bñdictus. Benedicã bñdicẽtib⁹ tibi. ⁊ maledicã maledicentibus tibi: atq; in te bñdicent̃ vniuerse cognatiões ẽre. Egressus ẽ itaq; abram sicut ꝓcepat ei dñs. ⁊ iuit cũ eo loth. Septuagintaḋnq; annor̃ erat abrã cũ egrederet̃ de aran. Tulitq; sarai vxorẽ suam ⁊ loth filiũ frẽs sui. vniuersamq; substãtiam quã possederãt. ⁊ aias quas fecerãt in aran: ⁊ egressi sũt ut irẽt in ẽrã chanaan. Cũq; venissent i eã ptrãsiuit abrã ẽrã vsq; ad locum sychem. ⁊ vsq; ad cõuallẽ illustrẽ. Chanane⁹ aũt tũc erat i ẽra. Apparuit aũt dñs abrã ⁊ dixit ei. Semini tuo dabo terram hãc. Qui edificauit ibi altare dño qui apparuerat ei. Et inde trãsgrediẽs ad montẽ q erat contra orientem bethel tetendit ibi tabernaculũ suũ ab occidẽte bñs bethel. ⁊ ab oriẽte hay. Edificauit ibi quoq; altare dño. ⁊ iuocauit nomẽ eius. Perrexitq; abram vadens. ⁊ vltra progrediens ad meridiem. Facta est aũt fames in ẽra. Descẽditq; abrã in egyptũ ut pegrinaret̃ ibi. Preualuerat. n. fames in terra. Cũq; ꝓpe eẽt ut igrederet̃ egyptũ dixit sarai vxori sue. Noui q̃ pulchra sis mulier. ⁊ q̃ cũ viderit te egyptij dicturi sũt vxor illi⁹ ẽ. ⁊ interficiẽt me. ⁊ te reseruabũt. Dic ergo obsecro te q̃ soror mea sis. ut bñ sit mihi ꝓpter te. ⁊ viuat aia mea ob gratiã tui. Cũq; ita igressus eẽt abrã egyptũ viderũt egyptij mulierẽ q̃ eẽt pulchra nimis. Et nũciauerũt principes pharaõi. ⁊ laudauerũt eã apud illũ. Et sublata ẽ mulier i domũ pharaõis. abrã ꝓ hac bene vsi sũt ꝓpter illã. Fueruntq; ei oues ⁊ boues ⁊ asini ⁊ serui ⁊ famulie ⁊ asine ⁊ cameli. Flagellauit aũt dñs pharaonem plagis maximis ⁊ domũ ei⁹ ꝓpt̃ sarai vxorẽ abrã. Vocauitq;

XII

pharao abrã. ⁊ dixit ei: Quid nã ẽ ꝺ qꝺ fecisti mihi? Quare nõ indicasti mihi qꝯ vxor tua esset? Quã ob causam dixisti eẽ sororem tuã: ut tollerẽ eã mihi in vxorẽ? Nũc igitur ecce cõiunx tua accipe eã ⁊ vade. Precepitq; pharao sup abram viris. ⁊ deduxerũt eum ⁊ vxorem eius. ⁊ omnia q̃ habebat.

C. XIII

Ascẽdit g̃ abrã de egypto ipse ⁊ vxor ei⁹. ⁊ loth q̃ habebat. ⁊ loth cũ eo ad australẽ plagã. Erat aũt diues valde i possessiõe auri ⁊ argẽti. Reuersusq; ẽ per iter q̃ venerat a meridie in bethel. vsq; ad locũ vbi pus fixerat tabernaculũ inẽ bethel ⁊ hay. i loco altarj quꝺ fecerat pri⁹. ⁊ invocauit ibi nomẽ dñi. Sed ⁊ loth q̃ erat cũ abrã fuerũt greges ouiũ ⁊ armẽta ⁊ tabernacula: nec poterat eos capere ẽra ut habitarẽt sil. Erat q̃pe substãa eor multa. ⁊ nequibãt habitare cõiter. Vñ facta ẽ rixa inẽ pastores gregũ abram ⁊ loth. Eo aũt tpe chanane⁹ ⁊ pherezeꝰ habitabãt i ẽra illa. Dixit g̃ abrã ad loth. Ne qso sit iurgiũ inter me ⁊ te. ⁊ inẽ pastores meos ⁊ pastores tuos. frẽs. n. sum⁹. Ecce vniuersa ẽra coram te ẽ. recede a me obsecro. Si ad sinistrã ieris. ego dexterã tenebo. si tu dexteram elegeris. ego ad sinistrã pgã. Eleuatis itaq; loth oculis. vidit eã circa regionẽ iordanis q̃ vniuersa irrigabat aq̃ subuerteret dñs sodomã ⁊ gomorrã sicut paradisus dñi. ⁊ sic egyptus veniẽtib⁹ i segor. Elegitq; sibi loth regionẽ circa iordanẽ ⁊ recessit ab oriẽte. Diuisiq; sũt alterutrũ a frẽ suo. Abrã habitauit i ẽra chanaan. Loth vo mozatus ẽ in oppidis q̃ erãt circa iordanem ⁊ habitauit i sodomis homines aũt sodomite pessimi erãt ⁊ pctores coram dño nimis. Dixitq; dñs ad abrã postq; diuisus ẽ ab eo loth. Leua oculos tuos ⁊ vide a loco i q̃ nũc es. ad aq̃lonẽ ⁊ meridiẽ. ad orientẽ ⁊ occidentẽ. Omẽm ẽrã quã aspicis. tibi dabo ⁊ semini tuo vsq; i sempiternũ Faciãq; semẽ tuũ sicut puluerẽ ẽre. Si quis pot hoiuꝫ numerare puluerẽ ẽre. semẽ quoq; tuũ nũerare pterit. Surge g̃ ⁊ pambula ẽrã i lõgitudine ⁊ i latitudine sua: q̃ tibi daturus sũ eã. Mouẽs igit tabernaculũ suũ abrã venit ⁊ habitauit iuxta cõuallẽ mãbre. q̃ est in hebron. Edificauitq; ibi altare dño.

XIIII

Factũ est aũt i illo tpe ut amraphel rex sennaar. ⁊ arioch rex põti. ⁊ chodorlaomor rex elamitarũ. ⁊ thadal rex gẽtiũ. inirẽt bellũ ꝯ basa regẽ sodomorũ ⁊ ꝯ bersa regẽ gomorre. ⁊ ꝓtra. sennaar regẽ adame. ⁊ ꝯ semeber regẽ seboym. ꝯ qꝺ regẽ bale: ipsa ẽ segor. Oẽs hi cõuenerũt in vallẽ siluestrem. que nunc est mare salis. Duodecim enim ãnis seruierãt chodorlaomor. ⁊ tertio decimo ãno recesserũt ab eo. Igit q̃rtodecimo anno venit chodorlaomor ⁊ reges q̃ erãt cũ eo. ⁊ percusserũt raphaym i astaroth ⁊ carnaym ⁊ çuçim cũ eis. ⁊ enim i satre cariathaim ⁊ chorreos i mõtib⁹ seyr. vsq; ad campestria pharan q̃ ẽ in solitudine. Reuersiq; sũt ⁊ venerunt vsq; ad fontẽ mephat. ipsa est cades ⁊ percusserũt oẽm regionẽ amalechitarum ⁊ ammorreoꝝ q̃ habitabant in asasonthamar. Et egressi sunt rex sodomoꝝ ⁊ rex gomorre rexq; adame ⁊ rex seboym. necnon ⁊ rex bale q̃ ẽ segor. ⁊ direxerũt aciẽ ꝯ eos i valle siluestri. s. aduersus chodorlaomor regẽ elamitarum ⁊ thadal regem gentiũ ⁊ amraphel regẽ sennaar ⁊ arioch regẽ põti. quatuor reges aduersus q̃nq;. Vallis aũt siluestris habebat puteos multos bituminis. Itaq; rex sodomorũ ⁊ rex gomorre terga ꝑterũt ceciderũtq; ibi: ⁊ q̃ remanserãt fugerũt ad montẽ. Tulerunt aũt oẽm substãam sodomoꝝ ⁊ gomorreorum ⁊ vniuersa q̃ ad cibũ ptinẽt. ⁊ abierũt. Necnõ ⁊ loth ⁊ substãam ei⁹. filiũ fris abrã q̃ habitabat i sodomis. Et ecce vn⁹ q̃ euaserat. nũcia uit abrã hebreo q̃ habitabat in qualle mãbre amorrei. frẽs eschol ⁊ fris aner. hi. n. ꝑpigerãt fed⁹ cũ abrã. Qꝺ cũ audisset abrã captũ videlz loth frẽm suũ: numerauit exercitos ꝯnaculos suos trecẽtos decem octo. ⁊ psecutus est eos vsq; dan. Et diuisis sociis irruit sup eos nocte. Percussitq; eos ⁊ psecutꝰ ẽ vsq; soba ⁊ phœnicen: q̃ est ad leuã damasci. Reduxitq; oẽm substãam. ⁊ loth frẽm suũ cũ substãa illi⁹: mulieres q̃q; ⁊ ꝓpl̃m. Egressus ẽ aũt rex sodomoꝝ in occursũ eius: postq; reuersus est a cede chodorlaomor ⁊ regũ q̃ cũ eo erant in valle satre q̃ ẽ vallis regis. At vo melchisedech rex salem. pferẽs panẽ ⁊ vinũ: erat enim sacerdos dei altissimi: bñdixit el. ⁊ ait. Bñdictus abram deo excelso q̃ creauit celum ⁊ terrã ⁊ bñdict⁹ deꝰ excelsus: q̃ ptegẽte hostes i manib⁹ tuis sũt. Et dedit ei decimas ex oib⁹ dixit aũt rex sodomorũ ad abram: Da mihi aias: cetera tolle tibi. Quiresp̃dit ei. Leuo manũ meã ad dñm deũ excelsũ possessorem

celi ⁊ ēre:cp a filo subtegminis vsq ad corrigiā calige nō accipiā ex oīb⁹ q̄ tua sūt·ne dicas·ego ditaui abram·exceptis bis q̄ comeruērūt iuuenes. ⁊ ptib⁹ viroꝝ q̄ venerūt mecū aner·escol ⁊ mābre. Ipi accipiēt ptes suas.

Ibs itaq; trāsactꝫ·fact⁹ ē sermo dñi ad abrā p visionē dicēs: Noli timere abrā. Ego ptector tuus. ⁊ merces tua magna nimis. Dixitq; abram. Domine deus q̄d dabis mihi? Ego vadam absq; liberis ⁊ fili⁹ pcuratoris dom⁹ mee · iste damascus elyeçer. Addiditq; abrā: Mihi aūt nō dedisti semē. ⁊ ecce vernacul⁹ me⁹ · heres meus erit Statimq; sermo dñi fact⁹ ē ad eū dicēs. Nō erit hic heres tu⁹. s̄ q̄ egredietur de utero tuo: ipse tibi hebit heredē. Eduxitq; eū foras ⁊ ait: illi. Suspice celum. ⁊ numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semē tuū. Credidit abrā deo. ⁊ reputatū est illi ad iusticiā. Dixitq; ad eū. Ego dñs q̄ eduxi te de ur chaldeoꝝ: ut darē tibi terrā istā ⁊ possideres eā. At ille ait. Dñe de⁹ vnde scire possū q̄ possessur⁹ sim eā? Et rndit dñs. Sume mihi de vaccā trienē· ⁊ caprā trimā. ⁊ arietē anoꝝ trīū·turturē ⁊ columbā. Qui tollēs vniuersa hec diuisit ea p medium. ⁊ vtraq; ptes ꝯ se altrinsecus posuit Aues aūt nō diuisit. Descenderūtq; volucres sup cadauera. ⁊ abigebat eas abrā. Cūq; sol occūberet sopor irruit sup abrā. ⁊ horror magnus ⁊ tenebrosus inuasit eū. Dictūq; est ad eū. Scito p̄noscēs q̄ pegrinū futuꝝ sit semē tuū i ēra nō sua. ⁊ subijciēt eos fuituti. ⁊ affligēt q̄dringēt̄ ānis. Verūtn gentē cui seruituri sūt·ego iudicabo. ⁊ p⁹ hec egredient cum mag̃ suba. Tu aūt ibis ad pres tuos in pace sepult⁹ in senectute bona. Generatione aut̄ q̄rta reuertent huc. Necdū. n. pplete sūt iniq̄tates amorreoꝝ vsq ad pns tēp⁹. Cū g̃ occubuisset sol·facta ē caligo tenebrosa. ⁊ apparuit clibanus fumās. ⁊ lāpas ignis trāsiens inē diuisiones illas. In illo die pepigit dns fed⁹ cū abrā dicēs. Semi tuo dabo ērā hāc a fluuio egypti vsq ad fluuiū magnū eufraten. Cineos ⁊ ceneçeos. cetbmoneos ⁊ etixos ⁊ pherezeos · raphaim q̄ ⁊ ammorreos: eucos ⁊ chananeos ⁊ gergeseos ⁊ iebuseos.

Sarai vxor abrā nō genuit sibi liberos: s̄ hās ancillā egyptiā nois agar · dixit marito suo: Ecce cōclusit me dns ne parerē: ingredē ad ancillam meā si forte saltē ex illa suscipiā filios. Cūq; ille acq̄escēt rēpcāti: tulit agar egyptiā ancillā suā·post annos decē q̄ habitare ceperāt in terra chanaan. ⁊ dedit eā viro suo vxorē. Qui ingressus ē ad eā. At illa concepisse se vidēs: despexit dñam suam. Dixitq; sarai ad abrā. Iniq̄ agis ꝯ me. Ego dedi ancillam meā in sinū tuū·q̄ vidēs q̄ cōcepit·despectui me habet. Judicet dns inē me ⁊ te. Cui rndit abrā. Ecce ait ancilla tua i manu tua ē: vtere ea ut libet. Affligēte igit eā sarai: fugā iniit. Cūq; inuenisset eā angel⁹ dñi iuxta fontē aq̄ i solitudine q̄ē in via sur in deserto·dixit ad illam. Agar ancilla sarai·vnde venis ⁊ q̄ vadis? Que rndit. A facie sarai dñe mee ego fugio. Dixitq; ei angel⁹ dñi. Reuertē ad dnam tuā. ⁊ humiliare sub manu illius. Et rursum. Multiplicās inq̄t multiplicabo semē tuū. ⁊ nō numerabit̄ pre multitudine. Ac deinceps ecce ait cōcepisti ⁊ paries filiū: vocabisq; nomē ei⁹ ismahel·eo q̄ audierit dns afflictionē tuam. Hic erit fer⁹ hō·man⁹ ei⁹ ꝯ oēs. ⁊ manus oīuꝫ ꝯ eū. ⁊ de regione vniuersoꝝ fratrum suoꝝ figet tabnacula. Vocauit aūt agar nomē dñi q̄ loq̄bat ad eā: tu deus q̄ vidisti me. Dixit enim. Profecto hic vidi posteriora viventis me: Propea appellauit puteū illū puteū viuētis ⁊ vidētis me. Ipse ē inter cades ⁊ barad. Pepitq; agar abre filiū: qui vocauit nomen ei⁹ ismahel. Octogita ⁊ sex annoꝝ erat abrā qñ pepit ei agar ismahelem.

Postq̄ fuit nonaginta ⁊ nouē annoꝝ dē cepat: apparuit ei deus. Dixitq; ad eū. Ego dns oipotēs. Ambula cora me. ⁊ esto perfect⁹. Ponāq; fed⁹ meū inter me ⁊ te. ⁊ multiplicabo te vehemēter nimis. Cecidit abrā. pnus i faciē. Dixitq; ei deus. Ego sū. ⁊ ponā pactū meū tecū·erisq; pr̄ multarū gentiū. Nec vltra vocabit̄ nomē tuū abrā: s̄ appellaberis abrahām: qa patrē multarū gētiū pstitui te. Faciāq; te crescē vehemētissime ⁊ ponā te i gētib⁹·regesq; ex te egredient̄. ⁊ statuā pactū meū inē me ⁊ te: ⁊ inter semē tuū p⁹ te i generationib⁹ suis federe sempiterno: ut sim de⁹ tu⁹. ⁊ seminis tui p⁹ te. Dabo tibi ⁊ semi tuo terrā pegrinationis tue omnē terrā chanaan i possessionē eternā: eroq; de⁹ eoꝝ. Dixit iterꝫ deus ad abrahā: Et tu ꝯ custodies pactū meū. ⁊ semen tuū p⁹ te i generationib⁹ suis. Hoc ē pactū meū qđ obseruabis

inter me ⁊ vos. ⁊ semẽ tuũ p⁹ te. Circũcidet̃ ex vobis cẽ masculinũ. ⁊ circũcidet̃ carnẽ p̃putij vr̃i: ut sit in signũ fedet̃ inter me ⁊ vos. Infans octo dierũ circuncidet̃ in vobis. O ẽ masculinũ in gn̄ationib⁹ vr̃is tã ɣnacul⁹ q̃ emptici⁹ circũcidet̃. ⁊ q̃cũq; nõ fuerit circũcisꝰ carne vr̃a. Eritq; pactũ meũ i carne vr̃a in fed⁹ eternũ. Masculus cui⁹ p̃putij caro circũcisa nõ fuerit: velebit aĩa illa de ꝓpl̃o suo: quia pactũ meũ irritũ fecit. Dixit q; deus ad abrahã Sarai vxor ẽ tuã nõ vocabis sarai: sed sarã. Et benedicam ei. ⁊ ex illa dabo tibi filiũ cui benedicar⁹ filiũ. Eritq; in nationes. ⁊ reges ꝓpl̃oꝝ orieť ex eo. Cecidit abrahã in faciẽ suã. ⁊ risit in corde suo dicẽs: Putasne centenario nascet̃ filius. ⁊ sara nonagenaria pariet? Dixitq; ad dñm. Vtinam ysmahel viuat coram te. Et ait dñs ad abrahã. Sara vxor tua piet tibi filiũ vocabisq; nomẽ eius isaac. Et ꝓstituã pactũ meũ illi i fedus sempiternũ. ⁊ semi ei⁹ p⁹ eũ. Sup ysmahel q; exaudiui te. Ecce benedicã ei. ⁊ augebo ⁊ multiplicabo eũ valde. Duodeci duces generabit. ⁊ faciã illũ crescere in gentem magnã. Pactũ vero meũ statuã ad isaac quem pariet tibi sara tpe isto in anno altero. Cũq; finitus cẽt sermo loquent̃ cũ eo: ascẽdit de⁹ ad abrahã. Tulit aũt abrahã ysmahel filiũ suũ. ⁊ cẽs ɣnaculos domus sue: vniuersosq; q̃s emerat. cũctos mares ex oib⁹ viris domus sue. ⁊ circũcidit carnẽ p̃putij eoꝝ statim in ipsa die sicut p̃cepat ei de⁹. Abrahã nonaginta ⁊ nouẽ erat annoꝝ q̃n circũcidit carnẽ p̃putij sui. ⁊ ysmahel filiꝰ suus tredecim annos impleuerat tpe circũcisionis sue. Eadem die circũcisus ẽ abrahã. ⁊ ysmahel filius eius. ⁊ cẽs viri domus illi⁹: tam vernaculi q; empticij. ⁊ alienigene pariter circũcisi sunt.

Apparuit aũt ei dñs in cõ XVIII ualle mãbre sedente in ostio tabernaculi sui i ipso feruore diei. Cũq; eleuasset oculos. apparuer̃t ei tres viri stantes ꝓpe eũ. Quos cũ vidisset: cucurrit i occursũ coꝝ de ostio tabernaculi sui. ⁊ adorauit i trã ⁊ dixit. Dñe si inueni gratiã i oculis tuis ne trãseas seruũ tuũ: sed afferã pauxillũ aq̃. ⁊ lauent̃ pedes vr̃i. ⁊ requiescite sub arbore. Ponaq; buccellã panis. ⁊ ꝓfortet coꝝ vr̃m: postea trãsibitis. Idcirco enĩ declinastis ad seruũ vr̃m. Qui dixer̃t: Fac ut locutus es. Festinauit abrahã i tabnaculũ ad sarã. dixitq; ei. Accelera: tria sata simile cõmisce. ⁊ fac subcinericios panes. Ipse vero ad armentũ cucurrit. ⁊ tulit inde vitulũ tenerrimũ ⁊ optimũ. deditq; puero. Qui festinauit. ⁊ coxit illũ. Tulit q; butyrũ ⁊ lac. ⁊ vitulũ quẽ coxerat. ⁊ posuit coram eis. Ipse vero stabat iuxta eos sub arbore. Cũq; comedissent dixer̃t ad eũ: Vbi ẽ sara vxor tua? Ille rñdit. Ecce i tabnaculo ẽ Cui dixit. Reuertẽs veniã ad te tpe isto: vita comite. ⁊ habebit filiũ sara vxor tua. Quo audito sara risit p⁹ ostiũ tabernaculi. Erant aũt ambo senes. ꝓiecteq; etať. ⁊ desierãt sare fieri mulierꝫia. Que risit occulte dicens: Postq; ꝓsenui ⁊ dñs me⁹ vetulus ẽ. voluptati operã, dabo? Dixit autẽ dñs ad abrahã: Quare risit sara vxor tua dicẽs: nũ vere pariam filiũ an⁹? Nũq̃d deo q̃q; ẽ difficile? Juxta cõdictũ reuertar ad te h̃ eodẽ tpe. vita comite. ⁊ habebit sara filiũ. Negauit sara dicens: nõ risi. timore ꝓterrita. Dñs aũt. nõ est ita: sed risisti. Cũ q; surrexissent inde viri. direxer̃t oculos cõ sodomã. ⁊ abrahã simul gradiebat. deducẽs eos. Dixitq; dñs. Nũ celare pcõ abrahã q̃ gestur⁹ sũ. cũ futur⁹ sit i gentem magnã ac robustissimã. ⁊ benedicẽde sint in eo cẽs nationes. ere. Scio. n. q; ꝓceptur⁹ sit filijs suis ⁊ domui sue p⁹ se. ut custodiãt viã dñi. ⁊ faciãt iudiciũ ⁊ iusticiam. ut adducat dñs ꝓper abrahã oia q̃ locut⁹ ẽ ad eũ. Dixit itaq; dñs: Clamor sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ multiplicat⁹ ẽ. ⁊ peccãm coꝝ aggrauarũ ẽ nimis descẽdã. ⁊ videbo: vtrũ clamorẽ q̃ venit ad me opere cõpleuer̃nt. an nõ ẽ ita: ut sciã. Conuerterũtq; se inde. ⁊ abierũt sodomã. Abrahã vero adhuc stabat coram dño. ⁊ appropinquãs ait: Nũq̃d pdes iustũ cũ ipio? Si fuerint q̃nq̃ginta iusti in ciuitate pbũt sĩ. ⁊ nõ parces loco illi. ꝓper q̃nq̃ginta iustos si fuerit in eo? Absit a te ut rẽ hãc facias. ⁊ occidas iustũ cũ ipio. fiatq; iust⁹ sicut ipi⁹. Nõ est h̃ tuũ q̃ iudicas cẽm trã. Neq̃q; facies iudiciũ h̃. Dixitq; dñs ad eũ. Si inuenero sodomis q̃nq̃ginta iustos in medio ciuitat̃: dimittã oĩ loco ꝓpt̃ eos. Rñdit abrahã. ⁊ ait: Quia semel cepi: loq̃r ad dñm meũ cũ sim puluis ⁊ cinis. Quid si min⁹ q̃nq̃ginta iustis q̃nq; fuerint: velebis ꝓper q̃dragintaq̃nq; vniuersã vrbem. Et ait: Nõ velebo si inuenero ibi quadragintaq̃nq;. Rursũq; locut⁹ ẽ ad eũ: Si aũt q̃dragita ibi iuẽti fuerit, q̃d facies? Ait

Nō pcutiā ꝓpē q̄draginta. Ne q̄so inq̄t indigneris dñe si loq̄r. Quid si ibi inuēti fuerit triginta? Rñdit: Nō faciā: si inuenero ibi triginta. Quia semel ait cepi: loq̄r ad dñm meū Quid si ibi inuēti fuerit viginti? Ait: Nō īterficiā ꝓpē viginti. Obsecro inq̄t ne īascaris dñe: si loq̄r adhuc semel. Quid si inuēti fuerint ibi decē? Dixit: Nō delebo ꝓpter decem. Abijt dñs postq̄ cessauit loq̄ ad abraham. ⁊ ille reuersus est in locū suū.

CAPITVLVM XIX

VEnerūtq; duo angeli sodomā vespe sedēte lotb in fozib⁹ ciuitat⁹. Qui cū vidisset eos surrexit. ⁊ iuit obuiā eis adozauitq; pronus in terrā. ⁊ dixit. Obsecro dñi. declinate ī domū pueri vr̄i. ⁊ manete ibi. Lauate pedes vr̄os. ⁊ mane, pficiscemini in viā vr̄am. Qui dixerūt. Minime: s̄ in platea manebim⁹. Compulit illos opido ut diuerterēt ad eū. Ingressiq; domū ei⁹ fecit cōuiuiū: coxit azima. ⁊ comederūt. Prius aūt q̄ irēt cubitū. viri ciuitat⁹ vallauerūt domū illius a puero vsq; ad senē. oīs ppl's simul. Vocauerūtq; lotb. ⁊ dixerūt ei. Vbi sūt viri qui introierūt ad te nocte? Educ illos huc ut cognoscam⁹ eos. Egressus ad eos lotb p⁹ tergū accludens ostiū. ait: Nolite queso frēs mei nolite malū h facē. Habeo duas filias. q̄ nec dū cogn̄uerunt virū. Educā eas ad vos. ⁊ abutimini eis sicut vob placuerit: dūmō viris istis nihil mali faciat⁹: q̄a ingressi sūt sub vmbra culmis mei. At illi dixerūt. Recede illuc Et rursus. Ingressus es inquiunt ut aduena nunq̄d ut iudices? Te q̄ ipsū magi q̄ vos afligem⁹. Vimq; faciebāt lotb vehemētissime Jāq; ꝓpe erāt ut effringeret fozes. ⁊ ecce miserūt manum viri. ⁊ introduxerūt ad se lotb clauseruntq; ostiū. ⁊ eos q̄ foris erāt pcusserunt cecitate: a minimo vsq; ad maximū: ita ut ostiū īuenire nō possent. Dixerunt aut̄ ad lotb. Habes hic quēpiā tuoz̄, generū. aut filios aut filias? Oēs qui tui sūt educ de vrbe hac. Delebimus eni locū istū: eo q̄ increuerit clamor eox coz̄ dño: qui misit nos ut pdamus illos. Egressus itaq; lotb. locutus ē ad generos suos: q̄ accepturi erāt filias eius. ⁊ dixit. Surgite ⁊ egredimini de loco isto: q̄a delebit dñs ciuitatē hāc. Et visus ē eis q̄si ludēs loq̄. Cūq; ēet mane: cogebāt eū ag̃eli dicētes. Surge: tolle vxorē tuā ⁊ duas filias q̄s habes: ne ⁊ tu pīāt peas ī scelē ciuitat⁹. Dissimulante illo. apprehēderūt manū eius ⁊ manū vxor̄ ac duarū filiarū ei⁹. eo q̄ parcēt dñs illi: eduxerūtq; eū ⁊ posuerūt extra ciuitatem: ibiq; locuti sūt ad eū dicētes: Salua aiam tuā. Noli respicere p⁹tergū. nec stes in oi circaregiōe: s̄ in mōte saluū te fac: ne ⁊ tu simul peas. Dixitq; lotb ad eos: Queso dñe mi: q̄a īuenit seru⁹ tu⁹ gratiā coz̄ te. ⁊ magnificasti glozā ⁊ miam tuā quā fecisti mecū ut saluares aiam meā: nec possum in mōte saluari: ne forte apprehēdat me malū ⁊ moz̄ar. Est ciuitas hic iuxta. ad quam possum fugere pua. ⁊ saluabor ī ea. Nūq̄d nō modica ē ⁊ viuet aia mea? Dixitq; ad eū: Ecce etiā i h̄ suscepī pces tuas: ut nō subuertā vrbē. p quā locutus es. Festina ⁊ saluare ibi: q̄a nō pōtō facē q̄dq; donec ingrediar illuc. Idcirco vocatū ē nomē vrbis illi⁹ segor. Sol egressus est sup terrā. ⁊ lotb ingressus ē segor. Igit̄ dñs pluit sup sodomā ⁊ gomoz̄ā sulphur ⁊ ignē a dño de celo ⁊ subūtit ciuitates has ⁊ oēm circaregionē. vniuersos habitatores vrbiū ⁊ cūcta terre virētia. Respiciēsq; vxor ei⁹ post se versa est in statuā salis. Abrahā aūt consurgens mane. vbi steterat p⁹ cū dño: intuit⁹ ē sodomā ⁊ gomoz̄ā. ⁊ vniuersā ērā regionis illi⁹. Viditq; ascendēte fauillā de ērra q̄si fornacis fumū. Cū eni subūteret dñs ciuitates regionis illi⁹. recordat⁹ ē abrahe. ⁊ liberauit lotb de subuersione vrbiū ī quib⁹ hitauerat. Ascenditq; lotb de segor. ⁊ mānsit ī mōte: duo q̄ filie ei⁹ cū eo. Timuerat eni manē ī segor. Et mansit ī spelūca. ipse ⁊ due filie ei⁹ cū eo. Dixitq; maior ad minoz̄: Pat̄ nr̄ senex est. ⁊ nullus virozū remānsit ī ērra q̄ possit īgredi ad nos iuxta mozē vniuerse terre. Veni inebriemus eū vino. dormiamusq; cū eo: ut seruare possimus ex pre nr̄o semen. Dederūt itaq; pri suo bibē vinū nocte illa. Et ingressa ē maior dormiuitq; cū patre. At ille nō sensit: nec q̄n accubuit filia nec q̄n surrexit. Altera q̄ die dixit maior ad minoz̄: Ecce dormiui heri cū pre meo. Demꝰ ei bibē vinū etiā hac nocte ⁊ dormies cū eo: ut saluemus semē de pre nr̄o. Dederūtq; etiā ⁊ illa nocte pri suo bibere vinū. Ingressaq; minor filia dormiuit cum eo. Et nec q̄dē tūc sensit q̄n dormierit: nec q̄n illa surrexit. Cōceperūt g̃ due filie lotb de pre suo. Pepitq; maior filiū. ⁊ vocauit nomē ei⁹ moab. Ipse est pr̄ moabitarū vsq; in p̄sentem.

dic̃. Minor q̃ pepit filiũ ⁊ vocauit nomen ei⁹ ammon: id est fili⁹ ꝑpli mei. Ipse ẽ pater ammonitaꝝ vsq; hodie. C.XX

Profect⁹ inde abrahã in terrã australem: habitauit inẽ cades ⁊ sur. ⁊ peregrinat⁹ est in geraris. Dixitq; de sara vxore sua: soror mea est. Misit ḡ abimelech rex gerare: ⁊ tulit eã. Venit aũt de⁹ ad abimelech ꝑ somniũ nocte. ⁊ ait illi. En moriẽris ꝓpt̃ mulierẽ quã tulisti. Habet enim virũ Abimelech vero nõ tetigerat eã. Et ait: Dñe nũ gentẽ ignorantẽ ⁊ iustã interficies? Nõne ipse dixit mihi soror mea ẽ. ⁊ ipsa ait: frater me⁹ est? In simplicitate cordis mei ⁊ mũdicia manuũ meaꝝ feci hẽ. Dixitq; ad eum de⁹. Et ego scio q̃ simplici corde feceris. ⁊ iõ custodiui te ne ꝓccares in me. ⁊ nõ dimisi ut tãgeres eã. Nũc ḡ redde viro suo vxorẽ ⁊ orabit ꝓ te: q̃a ꝓpha ẽ: ⁊ viues. Si aũt noluer is reddẽ: scito q̃ morte morieris tu ⁊ oia q̃ tua sũt. Statimq; de nocte cõsurgẽs abimelech vocauit oẽs seruos suos. ⁊ locut⁹ est vniuersa verba hec in auribꝰ eorum. Timuerũq; oẽs viri valde. Vocauit aũt abimelech etiã abrahã ⁊ dixit ei. Quid fecisti nob? Quid ꝓccauimus in te. q̃a induxisti sup me ⁊ sup regnum meũ pctm̃ grande? Que nõ debuisti facẽ fecisti nob. Rursusq; expostulãs ait. Quid vidisti ut hoc faceres? Rndit abrahã. Cogitaui mecũ dicẽs. Forsitã nõ ẽ timor dei in loco isto ⁊ interficiẽt me ꝓpt̃ vxorẽ meã. Alias aut ẽ ⁊ vere soror mea ẽ. filia pris mei. ⁊ nõ filia matris mee. ⁊ duxi eã in vxorẽ. Postq; aũt eduxit me de⁹ de domo pris mei: dixi ad eã. Hãc miam facies mecũ. In oi loco ad quẽ ingrediemur dices q̃ frater tuus sim. Tulit igit abimelech oues ⁊ boues ⁊ seruos ⁊ ancillas ⁊ dedit abrahã. Reddiditq; illi sarã vxorẽ suã. ⁊ ait. Terra coã obẽ ẽ: habitaq; tibi placuerit habita. Hare aũt dixit. Ecce mille argẽteos dedi fri tuo. Erit tibi in velamẽ oculoꝝ ad oẽs q̃ tecũ sũt. ⁊ q̃cũq; preteris memẽto te ꝓtestam. Orãte aũt abrahã sanauit de⁹ abimelech ⁊ vxorẽ ancillasq; eiꝰ: ⁊ peperũt. Cõcluserat enĩ dñs oẽm vuluã domꝰ abimelech ꝓpter saram vxorẽ abrahe. C.XXI

Visitauit aũt dñs sarã sic̃ ꝓmiserat ⁊ ipleuit q̃ locut⁹ ẽ. Cõcepitq; ⁊ peperit filiũ in senectute sua tpe q̃ ꝓdixerat ei de⁹. Vocauitq; abrahã nomen filij sui quẽ genuit ei sara isaac. ⁊ circũcidit eum octauo die sicut ꝓceperat ei de⁹ cũ eẽt cẽtũ ãnor. Hac quippe etate ꝓfis nat⁹ ẽ isaac. Dixitq; sara. Risũ fecit mihi de⁹. ⁊ q̃cũq; audierit corridebit mihi. Rursusq; ait. Quis auditurꝰ credẽt abrahã q̃ sara lactaret filiũ quẽ peperit ei iam seni? Creuit igit puer. ⁊ ablactat⁹ ẽ. Fecitq; abrahã grande cõuiniũ die ablactationis eiꝰ. Cũq; vidisset sara filium agar egyptie ludẽtẽ cum isaac filio suo dixit ad abrahã. Eijce ancillã hãc ⁊ filiũ eiꝰ. Non enĩ erit hered filius ancille cũ filio meo isaac Dure accepit hoc abrahã ꝓ filio suo. Cui dixit de⁹. Nõ tibi videat alsiꝝ sup puero ⁊ sup ancilla tua. Oia q̃ dixerit tibi sara. audi vocem eiꝰ. q̃a in isaac vocabit tibi semẽ. Sed ⁊ filiũ ãcille faciã ĩ gentẽ magnã: q̃a semẽ tuũ est. Surrexit itaq; abrahã mane ⁊ tollẽs panẽ ⁊ vtrẽ aq̃ ipposuit scapule eiꝰ. tradiditq; puerꝝ ⁊ dimisit eã. Que cũ abisset errabat i solitudine bersabee. Cũq; cõsũpta eẽt aq̃ i vtre abiecit puerꝝ subt vnã arborẽ q̃ ibi erat ⁊ abijt. Sedit q; eregiẽ ꝓcul. quãtũ pot arc⁹ iacere dixit enĩ. Nõ videbo moriẽtem puerꝝ. Et sedens ẽ: leuauit vocẽ suã ⁊ fleuit. Exaudiuit aũt de⁹ vocẽ pueri. Vocauitq; ãgel⁹ dñi agar de celo dicens: Quid agis agar? Noli timere. Exaudiuit.n. de⁹ vocẽ pueri: de loco in quo ẽ. Surge ⁊ tolle puerꝝ. ⁊ tene manũ illiꝰ q̃a i gentẽ magnã faciã eum. Aperuitq; oculos eiꝰ de⁹. Que videns puteũ aq̃. abijt ⁊ ipleuit vtrẽ: deditq; puero bibere. ⁊ fuit cũ eo. Qui creuit ⁊ morat⁹ ẽ i solitudine. factusq; ẽ iuenis sagittari⁹. Habitauitq; in deserto pharan. Et accepit illi mr̃ sua vxorẽ de terra egypti. Eodẽ tpe dixit abimelech ⁊ phicol princeps exercit⁹ eiꝰ ad abrahã. Deꝰ tecũ ẽ i vniuersis q̃ agis. Jura ḡ ꝓ dñm ne noceas mihi ⁊ posteris meis stirpiq; mee. sed iuxta miam quã feci tibi. facies mihi ⁊ terre i q̃ ꝓsat⁹ es aduena. Dixitq; abrahã. Ego iurabo. Et increpauit abimelech ꝓpt̃ puteũ aq̃. quẽ vi abstulerãt serui eiꝰ. Rndit q; abimelech. Nescioi q̃s fecerit hãc rem. Sed tu nõ indicasti mihi. ⁊ ego nõ audiui ꝑter hodie. Tulit itaq; abrahã oues ⁊ boues. ⁊ dedit abimelech. Percusserũt q; ãbo fed⁹. Et statuit abrahã septẽ agnas gregis seorsum. Cui dixit abimelech: Quid sibi volũt septẽ agne iste q̃s stare fecisti seorsũ? At ille. Septẽ iq̃t agnas accipies

re manu mea·ut sint mihi in testimoniū qm̄ ego fodi puteū istū. Idcirco vocat⁹ē loc⁹ ille bersabee:qa ibi vterq; iurauit.7 inierūt fed⁹ p puteo iuramēti. Surrexit autē abimelech 7 phicol princeps exercit⁹ ei⁹:reuersiq; sunt i trā palestinox. Abrahā vo plantauit nem⁹ i bersabee.7 inuocauit ibi nomē dñi eterni.7 fuit colon⁹ terre palestinox dieb⁹ multis. CAP. XXII

Q Ue postq̄ gesta sunt·temptauit de⁹ abrahām.7 dixit ad eum. Abrahām abrahā. At ille rñdit: Adsū. Ait illi Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis isaac 7 vade in trā visionis:atq; ibi offeres eū i holocaustū·super vnū montiū quē mōstrauero tibi. Igit abrahā de nocte cōsurgens·strauit asinū suū: ducēs secū duos iuuenes 7 isaac filiū suū. Cūq; cōcidisset ligna i holocaustū abijt ad locū quē p̄ceperat ei de⁹. die aūt tertio eleuatis oculis vidit locū procul: dixitq; ad pueros suos. Expectate hiccum asino:ego 7 puer illuc vsq; pperantes: postq̄ adorauerimus reuertemur ad vos. Tulit q̄q; ligna holocausti: 7 imposuit sup isaac filiū suū. Ipse vo portabat in manib⁹ ignē 7 gladiū. Cūq; duo pgerent sil·dixit isaac pri suo. Pat mi. At ille rñdit. Quid vis fili? Ecce inq̄t ignis 7 ligna·vbi ē victima holocausti? Dixit aut̄ abrahām. Deus ,puidebit sibi victimā holocausti fili mi. Pgebāt g̃ paric̄.7 venerunt ad locū quē oñderat ei de⁹.i q̄ edificauit altare 7 desup ligna cōposuit. Cūq; alligasset isaac filiū suū:posuit eū in altare super struem lignox. Extēditq; manū 7 arripuit gladiū ut imolaret filiū suū. Et ecce angel⁹ dñi de celo clamauit dicēs. Abrahām abrahā. Qui rñdit. Adsū. Dixitq; ei: Nō extēdas manū tuā sup puer·neq; facias illi q̄q̄. Nūc cognoui q timeas dñm.7 nō pcisti vnigenito filio tuo ,pter me. Leuauit abrahā oculos suos viditq; p tergū arietē inter vepres hrentē cornib⁹. Quē assumēs·obtulit holocaustum p filio. Appellauitq; nomē loci illi⁹·dñs vidit. Vñ vsq; hodie dicit:in mōte. dñs videbit. Vocauit aūt āgel⁹ dñi abrahā secūdo de celo dicēs. Per memetipsū iurauī dicit dñs qa fecisti hāc rem.7 nō pcisti filio tuo vnigenito ,pter me:bñdicā tibi 7 multiplicabo semē tuū sicut stellas celi.7 velut harenā q̄ ē i littore maris. possidebit semē tuū portas inimicox suox.7 bñdicēt in semine tuo oēs gētes terre:qa obedisti voci mee. Reuersus est abrahām ad pueros suos:abierūtq; bersabee simul.7 habitauit ibi. His itaq; gestis nūciatū ē abrahā q̄ melcha q̄q; genuisset filios nachor fratri suo:hus pmogenitū. buz fratrē eius 7 chamuel prem syrox.7 caseth 7 açau. phildas q̄q; yedlaf 7 batuhel·de q̄ nata ē rebecca. Octo istos genuit melcha nachor fri abrahā. Concubina vero illius noie roma pepit thabee 7 gaon 7 thaas 7 maacha. CAP. XXIII

V Ixit aūt sara cētū vigit̄i septē annis 7 mortua est in ciuitate arbee q̄ ē hebron i terra chanaan. Venitq; abrahā ut plāgēt 7 fleret eā. Cūq; surrexisset ab officio funeris·locut⁹ ē ad filios heth dicens Aduena sū 7 pegrinus apud vos·date mihi ius sepulchri vobiscū: ut sepeliam mortuum meū. Rñderūt filij heth dicētes. Audi nos dñe. Princeps dei es apud nos·i electis sepulchris nris sepeli mortuū tuū·nullusq; te ,phibere poterit·q̄n i monumēto ei⁹ sepelias mortuū tuū. Surrexit abrahā 7 adorauit pplm terre·filios videlz heth. Dixitq; ad eos: Si placet aie vre ut sepeliā mortuū meū·audite me.7 intercedite ,p me apud ephron filiū seor ut det mihi spelūcā duplicē quā habet in extrema pte agri sui. Pecunia digna tradat eā mihi cora vob i possessionē sepulchri. Habitabat aūt ephron in medio filiox heth. Respondit̄q; ephron ad abrahā; cūct⁹ audientib⁹ qui ingrediebāt portā ciuitat⁹ illi⁹ dicēs: Neq̄q ita fiat dñe mi:ℓ tu mag̃ ausculta qō loqr. Agrū trado tibi 7 spelūcā q̄ ibi ē p̄tib⁹ filijs pli mei. Sepeli mortuum tuū. Adorauit abrahā cora dño 7 pplo terre.7 locut⁹ est ad ephron·circūstāte plebe ei⁹. Queso ut audias me. Dabo pecuniā ,p agro·suscipe eā: 7 sic sepeliā mortuū meū in eo. Rñditq; ephron. Dñe mi audi me. Terra quā postulas q̄dringētos siclos argēti valet. Istud est pciū inter me 7 te. Ex quātū ē h̄: Sepeli mortuū tuum. Hō cū audisset abrahām appendit pecuniā quā ephron postulauerat·audientibus filijs heth q̄dringētos siclos argēti,pbatē monete publice. Cōfirmat⁹ ē ager quōdā ephronis i q̄ erat spelūca duplex respiciens mābre·tam ipe q̄ spelūca.7 ois arbores ei⁹ i cūct⁹ cminis ei⁹ p circuitū abrahe i possessionē videntibus filijs heth.7 cūct⁹ q̄ intrabant portā ciuitatis illi⁹. Atq; ita sepeliuit abrahā saram vxorem

suā in spelunca agri duplici q respiciebat mā
bre:hec ē hebron in tra chanaā. Et cōfirmat⁹
est ager. & antrū qō erat in eo abrahe in pos
sessionē monumenti a filijs heth. LXXIIII

ERat autē abrahā senex dierūq multo
rū. & dñs in cunctis bñdixerat ei. Di
xitq ad seruū seniorē domus sue qui
erat oibus q habebat. Pone manū tuā subt
femur meū ut adiurē te p tū celi & terre ut
nō accipias yroxē filio meo de filiab⁹ chana
neorū inē qs habito: s ad trā & cognationē
meā pficiscaris. & inde accipias yroxē filio
meo isaac. Rñdit seruus. Si noluerit mulier
venire mecū in terrā banc:numq reducē te
ro filiū tuū ad locū de q tu egressus es. Di
xitq abrahā: Caue ne quādo reducas filiū
meū illuc. Dñs celi qui tulit me de domo pris
mei. & de terra natiuitatis mee qui locutus ē
mihi. & iurauit dicēs: semini tuo dabo terrā
banc. ipse mittet angelū suū coram te. & accipi
es inde yroxē filio meo. Sin aūt mulier no
luerit sequi te. nō teneberis iuramēto: filium
tm meū ne reducas illuc. Posuit g seru⁹ ma
num sub femore abrahā dñi sui. & iurauit illi
super sermone hoc. Tulitq de cē camelos de
grege dñi sui. & abiit: et oibus bonis ei⁹ portās
secū: pfectusq pgrit in mesopotamiā ad ur
bem nachor. Cūq camelos fecisset accūbē ex
oppidū iuxta puteū aque vespere eo tpe q so
lent mulieres egredi ad hauriēdā aquā: dixit
dñs dicēs. Dñe deus dñi mei abrahā. occurre obsecro mihi hodie. & fac miam cum
dño meo abrahā. Ecce ego sto ape fontē aq
& fil'e habitatorū hui⁹ ciuitatis egredient ad
hauriendā aquā. Igit puella cui dixero: in
clina hydriā tuā ut bibā. & illa rñderit bi
be quin & camelis tuis dabo potū: ipsa ē quā p
parasti seruo tuo isaac. & p hoc intelligā q feceris
miam cū dño meo abrahā. Nec dū intra se
hec cōpleuerat. & ecce rebecca egrediebat fi
lia bathuelis filij melche uxoris nachor fris
abrahā: hās hydriā in scapula sua: puella de
cora nimis. virgoq pulcherrima. & incognita
viro. Descēderat aūt ad fontē & ipleuerat
hydriā aqua: ac reuertebat. Occurritq ei ser
uus & ait: Pauxillū aque mihi ad bibendū p
be de hydria tua. Que rñdit. Bibe dñe mi.
Celeriterq deposuit hydriā sup vlnā suā. &
dedit ei potū. Cūq ille bibisset. adiecit. Qui
& camelis tuis hauriā aquā: donec cuncti bi
bant. Effundensq hydriā in canalibus recur
rit ad puteū ut hauriret aquā. & hausta oib⁹
camelis dedit. Ipse aūt ptēplabat cā tacit⁹:
scire vol̄s vtrū ꝓsperū iter suū fecisset dns
an nō. Postq aūt biberūt cameli ptulit vir
inaures aureas. appēdētes siclos duos. & ar
millas totidē pōdo siclor decē. Dixitq ad eā
Cui⁹ es filia? Indica mihi. Est in domo p̄tris
tui loc⁹ ad manēdū? Que rñdit: Filia sū ba
thuelis. filij nachor. quē peperit ei melcha. Et
addidit dicēs: Palearū qs & feni plurimū ē
apud nos. & locus spatiosus ad manēdū. In
clinauit se hō. & adorauit dñm dicēs: Bene
dictus dns de⁹ dñi mei abrahā. q nō abstu
lit miam & ꝓitatē suā a dño meo. & recto iti
nere me pduxit in domū frīs dñi mei. Cucur
rit itaq puella. & nūciauit in domū mris sue
oia q audierat. Habebat aūt rebecca frēm no
mine laban. Qui festinus egressus est ad ho
minē ubi erat fons. Cūq vidisset inaures &
armillas in manib⁹ sororis sue. & audisset cūcta
ꝓba re ferentē. s locut⁹ ē mihi hō: venit ad vi
rū q stabat iuxta camelos. & ape fontē aq. di
xitq ad eū. Ingredē bñdicte dñi. Cur foris
stas? ꝓparaui domū & locū camelis tuis. Et
introduxit eū in hospitiū. ac destrauit camelos
dedit q paleas & fenū. & aquā ad lauandos
pedes camelor. & viror q venerāt cū eo. Et
apposit⁹ ē in ꝓspectu ei⁹ panis. Qui ait: Nō
comedā: donec loq̄r sermones meos. Rñdit
ei: Loq̄re. At ille: Seru⁹ inq̄t abrahā sū. Et
dns bñdixit dño meo valde. & magnificat⁹ ē
& dedit ei oues & boues. argentū & aurū ser
uos & ancillas. camelos & asinos. Et peperit
sara uxor dñi mei filiū dño meo i senectute
sua: deditq illi oia q habuerat. Et adiurauit
me dns me⁹ dicēs: Nō accipies uxorē filio
meo de filiab⁹ chananeor. in qrū tra habito.
s ad domū patris mei pges. & de cognatione mea
accipies uxorē filio meo. Ego vero rñdi dño
meo. Quid si noluerit venire mecū mulier?
Dns ait in cui⁹ cōspectu ambulo. mittet angelum
suū tecū. & diriget viam tuā: accipies q
uxorē filio meo de cognatione mea. & de domo
patris mei. Innocēs eris a maledictione mea:
cū veneris ad pr̄ios meos. & nō dederint tibi.
Veni g hodie ad fontē aque. & dixi: Dne de⁹
dñi mei abrahā. si direxisti viam meā in qua
nūc ambulo. ecce sto iuxta fontē aq. & virgo
q egredietur ad hauriendā aquā. audierit a me

da mihi paululū aque ad bibendū ⁊ hydria tua. ⁊ dixerit mihi. ⁊ tu bibe. ⁊ camelis tuis hauriā: ipsa ē mulier quā ꝓparauit dñs filio dñi mei. Ⓒū ⁊ hec tacit⁹ mecū voluerē apparuit rebecca veniens cū hydria quā portabat in scapula: descenditq; ad fontē. ⁊ hausit aquā. Et aio ad eam: Da mihi paululū bibere. Que festinans deposuit hydriā ⁊ humero. ⁊ dixit mihi. Et tu bibe. ⁊ camelis tuis tribuā potū. Bibi. ⁊ adaquauit camelos. Interrogauiq; eam. ⁊ dixi: Cuius es filia? Que rñdit: Filia bathuelis sum filij nachor quem peperit ei melcha. Suspēdi itaq; inaures ad ornādā faciē ei⁹. ⁊ armillas posui i mānib⁹ ei⁹. Pronusq; adorauī dñm bñdicēs dño deo dñi mei abraham qui perduxit me recto itinere: ut sumerē filiā fris dñi mei filio ei⁹. Quāobrē si facitis miam ⁊ veritatē eū dño meo: indicate mihi: sin aūt aliud placet. ⁊ hoc dicite mihi: ut vadā ad dexterā siue ad sinistrā. Rñderūt laban ⁊ bathuel. A dño egressus ē sermo. Nō possumus ex placitū ei⁹ q̄cq; aliud loq; tecū. En rebecca coram te est: tolle eā ⁊ proficiscē. ⁊ sit uxor filij dñi tui: sicut locutus ē dñs. Qđ cū audisset puer abrahā: prodens adorauit in terra dñm. Prolatisq; vasis argenteis ⁊ aureis ac vestib⁹ dedit ea rebecce p munere. Fratribus q̄q; ei⁹ ⁊ mri dona obtulit. Initoq; conuio: discubuerūt pariter ⁊ biberūt mānserūt ibi. Surgēs aūt mane locut⁹ est puer. Dimittite me ut vadā ad dñm meū. Rñderūtq; frat ei⁹ ⁊ mr. Maneat puella saltē decē dies apud nos. ⁊ postea proficiscet. Nolite ait me retinere: qa dñs direxit viā meā. Dimittite me ut pgā ad dñm meū. Et dixerūt: Vocem⁹ puellā. ⁊ q̄ram⁹ ipsi⁹ voluntatē. Ⓒūq; vocata venisset. Sciscitati sūt: Vis ire cū hoc isto? Que ait: Vadā. Dimiserūt g̃ eā ⁊ nutricē illi⁹. Suūq; abrahā ⁊ comites ei⁹ imprecātes. ipsa sorori sue atq; dicētes: Soror nra es. Crescas i mille milia: ⁊ possideat semen tuū portas inimicorū suorū. Igit rebecca ⁊ puelle illius: ascensis camelis secute sūt virū: q festin⁹ reuertebat ad dñm suū. Eo ātē tpe ambulabat isaac p viā q ducit ad puteū cui⁹ nomē ē viuentis ⁊ videntis. Habitabat. n. in cra australi. ⁊ egressus fuerat ad meditandū i agro inclinata iā die. Ⓒūq; eleuasset oculos vidit camelos venientes procul. Rebecca q̄q; aspecto isaac descendit de camelo ⁊ ait ad puerū. Quis ē ille hō q venit p agrū in occursū nob? Dixitq; ei: Ipse ē dñs meus. At illa tollēs cito palliū suū opuit se. Seru⁹ aūt cūcta q̄ gesserat narrauit dño suo isaac. Qui introduxit eā i tabnaculū sare matris sue. ⁊ accepit eā vxorē. ⁊ intantū dilexit eam ut dolore q̄ ex morte mris acciderat tēperaret.

XXV

Habrahā ꝯo aliā duxit vxorē noie cetburā: que peperit ei çamram ⁊ iecsan. ⁊ madan. ⁊ madiā. ⁊ iesboch ⁊ Sue. Iecsan q̄q; genuit saba ⁊ dadan. Filij dadan fuerūt assurim ⁊ latbusim ⁊ laomim. At vero ex madian ortus est epha ⁊ epher ⁊ enoch ⁊ abida ⁊ eldaa. Omēs hi filij cetbure. Dedit q̄q; abrahā cūcta q̄ possederat isaac. filijs aūt pcubinarū largit⁹ ē mūera. ⁊ separauit eos ab isaac filio suo dū adhuc ipse viueret ad plagā orientalē. Fuerūt aūt dies vite abrahe cētū septuagīta q̄nq; ānī. ⁊ deficies mortu⁹ ē i senectute bona ꝓfectq; etat⁊ plen⁹ diez: cōgregatusq; ē ad pplm suū. Et sepelierūt eū isaac ⁊ ismahel filij sui i spelūca duplici q̄ sita est i agro ephron. filij seor hetthei e regiōe mābre: quē emerat a filijs heth. Ibi sepult⁹ ē ipse ⁊ sara vxor ei⁹. Et post obitū illi⁹ bñdixit deus isaac filio ei⁹: q habitabat iuxta puteū noie viuentis ⁊ videntis. Hec sūt gnātiones ismahel filij abrahe quē peperit ei agar egyptia famula sare. ⁊ hec noia filior ei⁹ in vocabulis ⁊ gnātionib⁹ suis. Primogenitus ismahelis nabaioth. deinde cedar. ⁊ abdehel. ⁊ mabsamma ⁊ duma ⁊ massa. adad ⁊ thema ⁊ iahur ⁊ naphis ⁊ cedma. Isti sūt filij ismahelis. ⁊ hec noia p castella ⁊ oppida eor. duodeci ꝓncipes tribuū suarū. Et facti sunt anni vite ysmahelis centū trigīta septē: defeciēsq; mortuus ē. ⁊ apposit⁹ ad pplm suū. Habitauit aūt ab euila vsq; sur: q respicit egyptū introeūti bus assyrios. Coram cūctis frib⁹ suis obiit. Hec q̄q; sūt gnātiones isaac filij abrahā. Abrahā genuit isaac. Qui cū q̄dragīta ēet annor: duxit vxorē rebeccā filiā bathuelis syri de mesopotamia sororē laban. Deprecatusq; ē isaac dñm p vxore sua eo q̄ esset sterilis. Qui exaudiuit eū ⁊ dedit cōceptū rebecce: sed collidebant in vtero ei⁹ parnuli. Que ait: Si sic mihi futurū erat: qđ necesse fuit ꝓcipe: Pergensq; rebecca ut ꝓsulet dñm. Qui rñdit ei: Due gētes sūt in vtero tuo. ⁊ duo pplī ex vtre tuo dividentur: pplusq; pplm superabit. ⁊ maior seruiet minori. Jam tpus pariendi aduenerat. ⁊ ecce

gemini in vtero ei⁹ repti sūt. Qui ꝑm⁹ egressus ē rufus erat. ⁊ tot⁹ i morē pellis hispidus vocatūq; ē nomē ei⁹ esau. Protin⁹ alē egrediens plātā frīs tenebat manu. ⁊ idcirco appellauit eū iacob. Sexagenari⁹ erat isaac qñ nati sūt paruuli. Quib⁹ adultis · fact⁹ est esau vir gnarus vnādi ⁊ hō agricola · iacob autē vir simplex habitabat i tabernaculis. Isaac amabat esau · eo q; de venatiōib⁹ illi⁹ vescerē. ⁊ rebecca diligebat iacob. Coxit aūt iacob pulmētū Ad quē cum venisset esau de agro lassus ait: Da mihi de coctione hac rufa: ꝙa opido lassus sū. Quā ob cām vocatū ē nomē ei⁹ edom. Cui dixit iacob. Vende mi ꝑmogenita tua. Ille rndit: En morior. Quid mihi proderūt primogenita? Ait iacob: Jura ḡ mihi. Juravit ei esau. ⁊ vendidit ꝑmogenita. ⁊ sic accepto pane ⁊ lentis edulio comedit ⁊ bibit: ⁊ abijt: q; pensēs q; primogenita vendidisset.

Orta aūt fame sup̄ trā p⁹ CXXVI eam sterilitatē q̄ acciderat in diēb⁹ abrahā: abijt isaac ad abimelech regē palestinoꝝ in gerara. Apparuitq; ei dñs. ⁊ ait: Ne descēdas in egyptū: ꝟ q̄esce in terra quā dixero tibi. ⁊ pegrinare in ea · eroq; tecū ⁊ benedicā tibi. Tibi enim ⁊ semini tuo dabo vniūsas regiones has · cōplens iuramētū qđ spopondi abrahā pri tuo. ⁊ multiplicato semē tuū sicut stellas celi. Dabo q; posteritati tuis vniuersas regiones has. ⁊ bñdicent in semie tuo cēs gētes terre: eo q; obedierit abraham voci mee. ⁊ custodierit ꝓcepta ⁊ mādata mea. ⁊ cerimonias legesq; seruauerit. Māsit itaq; isaac i gerar. Qui cū interrogarēt a viris loci illius sup̄ vxore sua · rndit: Soror mea est. Timuerat. n. cōfiteri q; sibi crēt sociata ꝓiugio: reputās ne forte interficerēt eū ꝓpt̄ illi⁹ pulchritudinē. Cūq; ptrāssent dies plūmi ⁊ ibidē morarēt, ꝓspiciēs abimelech rex palestinoꝝ p̄ fenestrā · vidit eū iocantē cū rebecca vxore sua. ⁊ accersito eo ait: Perspicuū ē q; vxor tua sit. Cur mētit⁹ es eā soror tuā cē? Rndit: Timui ne morerer ꝓpter eā. Dixitq; abimelech. Quare imposuisti nobis? Potuit coire ꝙspia de pplo cū vxore tua. ⁊ induxeras sup̄ nos grande pctm̄. Precepitq; oī pplo dicens: Qui tetigerit homis hui⁹ vxorē morte morietur. Seuit aūt isaac i terra illa. ⁊ inuenit i ipso anno centuplū. Bñdixitq; ei dn⁹ ⁊ locupletat⁹ ē hō. ⁊ ibat ꝓficiēs atq; succrescens donec magnus vehemēs effect⁹ est: habuitq; possessiōes ouiū ⁊ armētoꝝ ⁊ familie plūmū. Obꝝ inuidētes ei palestini · eē puteos quos foderāt serui ꝑris illi⁹ abrahā: illo tpe obstruxerūt iplētes humo: intātū ut ipe abimelech dicēt ad isaac: Recede a nobis: qm̄ potētior nobis fact⁹ es valde. Et ille discedēs ut veniret ad torrentē gerare habitaretq; ibi: rursū fodit alios puteos · quos foderāt serui ꝑris sui abrahā. ⁊ ḡs illo mortuo olim obstruxerāt philistijm. Appellauitq; eos eisdē noib⁹ q̄b⁹ añ pr̄ vocauerat. Foderūtq; i torrētē ⁊ repperērūt aquā viuā · Pz ⁊ ibi turgiū fuit pastoꝝ gerare · aduersus pastores isaac dicentium: Nostra ē aq̄. Quā ob rē nomē putei ex eo qđ acciderat vocauit calūniā. Foderūt aūt ⁊ aliū ⁊ ꝓ illo q̄ rixati sūt: appellauitq; eū inimicitias. Profect⁹ inde fodit aliū puteū: ꝓ q̄ nō ptēderūt · Itaq; vocauit nomē ei⁹ latitudo. dicēs. Nūc dilatauit nos dñs. ⁊ fecit crescē sup̄ trā. Ascēdit aūt isaac ex illo loco in hersabee: vbi apparuit ei dñs i ipsa nocte dicēs. Ego sū deus abrahā ꝑris tui. Noli timere: ꝙa ego tecū sū. Bñdicā tibi ⁊ multiplicabo semen tuū ꝓpter seruū meū abraham. Itaq; edificauit ibi altare dño: ⁊ inuocato noie dñi extēdit tabernaculū · ꝑcepitq; seruis suis ut foderēt puteū. Ad quē locū cū venisset de gerar · abimelech. ⁊ octocath amici illi⁹: ⁊ phicol dux militū locut⁹ ē isaac. Quid venistis ad me vobiem quē odistis. ⁊ expulistis a vob̄? Qui rndērūt. Vidim⁹ tecū eē dñm. ⁊ idcirco nos dixim⁹. Sit iuramentū inē nos. ⁊ ineamus fed⁹, ut nō facias nob̄ ꝗcq̄ mali: sicut ⁊ nos nihil tuoꝝ attigim⁹, nec fecim⁹ qđ te leueret: ꝟ cū pace dimisim⁹ auctū bñdictione dñi. Fecit ḡ eis cōuiuiū. Et post cibū ⁊ potū surgētes mane: iurauerūt sibi mutuo: dimisitq; eos isaac pacifice i locū suū. Ecce aūt venerūt in ipso die serui isaac: annūciantes ei de puteo quē foderāt · atq; dicētes: Inuenimus aquā. Vñ appellauit eū abundantiā. ⁊ nomē vbi impositū ē hersabee vsq; in pñtē diem. Esau vero ḡdragenari⁹ duxit vxores duas: inditb filiā hetei et bri ⁊ basemath filiā elon ciusdem loci: que amāe offenderant animum isaac ⁊ rebecce. CXXVII

Senuit aūt isaac, ⁊ caligauerūt oculi ei⁹. ⁊ vidē nō pōrat: vocauitq; esau filiū suū maiorē. ⁊ dixit ei: Fili mi.

Qui rñdit: Adlũ. Cui pr̃. Vides inq̃t q̃ se-
nuerim. ⁊ ignorẽ diẽ mortẽ mee. Sume arma
tua ⁊ pharetrã ⁊ arcũ ⁊ egredẽ foras. Cũq;
venatu aliq̃d apprehẽderis fac mihi inde pul-
mentũ sicut velle me nosti. ⁊ affer ut comedã
⁊ bñdicat tibi aĩa mea añq̃ moziar. Nõ cũ
audisset retrecea ⁊ ille abijsset in agrũ ut iusſ-
ionẽ pr̃is impleret· dixit filio suo iacob. Au-
divi patrẽ tuũ loquentẽ cũ esau frẽ tuo. ⁊ di
centẽ ei. Affer mihi ⁊ venatiõe tua. ⁊ fac ci-
bos ut comedã. ⁊ bñdicã tibi cozã dño añq̃
moziar. Nũc g̃ fili mi acq̃esce cõsilijs meis.
⁊ pergens ad gregem affer mihi duos hedos
optimos· ut faciã ex eis escas pr̃i tuo· quib⁹
lẽnẽ vescit: q̃s cũ intulerĩs ⁊ comederit· bñdi-
cat tibi priusq̃ moziar. Cui ille rñdit: Rogo
q̃ esau frat̃ me⁹ nõ pilosus sit. ⁊ ego lenis. Si
attrectauerit me pat̃ meus ⁊ sensẽrit· timeo
ne putet sibi voluisse me illudẽ. ⁊ inducat sup
me maledictionẽ. p bñdictiõe. Ad quẽ mr̃ in
me sit ait ista maledictio fili mi: tm̃ audi vo-
cem meã. ⁊ pergẽs affer q̃ dixi. Abijt ⁊ attu-
lit: tradit q̃ mr̃i. Parauit illa cibos sicut velle
nouerat pr̃em illi⁹. ⁊ vestib⁹ esau valde bonis
quas apud se habebat domi· induit eũ: pelli cu-
lasq̃ hedorũ circũdedit manib⁹. ⁊ colli nuda
protexit. Dedit q̃ pulmentũ. ⁊ panes q̃s coxe-
rat tradidit. Quib⁹ illatis dixit: Pater mi
At ille rñdit: Audio. Quis es tu fili mi?
Dixit q̃ iacob. Ego sũ pmogenit⁹ tuus esau.
Feci tibi sic̃ pcepisti mihi. Surge sede ⁊ come-
de de venatiõe mea: ut bñdicat mihi aĩa tua
Rursũq; isaac ad filiũ suũ: Quõ inq̃t tã ci-
to invenire potuisti fili mi? Qui rñdit. Vo-
lũtas dei fuit· ut cito occurrẽt mihi q̃ volebã.
Dixit q̃ isaac: Accede huc ut tangã te fili mi.
⁊ probẽ utrũ tu sis filius meus esau· an non.
Accessit ille ad pr̃em. ⁊ palpato eo· dixit isa-
ac: Vox quidẽ· vox iacob est: sed manus· man⁹
sũt esau. Et nõ cognouit eũ: qa pilose manus
fratris similitudinẽ maioris exprimerãt. Bñdicẽs g̃ illi
ait: Tu es fili⁹ me⁹ esau? Rñdit: Ego sum.
At ille: Affer inquit mihi cibos de venatiõe
tua fili mi: ut bñdicat tibi aĩa mea. Quos
cũ oblatos comedisset· obtulit ei etiam vinũ.
Quo hausto· dixit ad eũ: Accede ad me. ⁊
da mihi osculũ fili mi. Accessit ⁊ osculat⁹ ẽ
eũ. Statiq; ut sensit vestimẽtoꝝ ei⁹ fragran-
tiã: bñdicẽs ait: Ecce odor filij mei sic̃ odor
agri pleni: cui bñdixit dñs. Det tibi deus de
rore celi. ⁊ de pinguedine t̃re abũdantiã fru-
mẽti vini ⁊ olei. ⁊ seruiant tibi pp̃li. ⁊ adorẽt
te tribus. Esto dñs fratrũ tuoꝝ. ⁊ incurvent
añ te filij m̃ris tue. Qui maledixerit tibi· sit
ille maledictus. ⁊ q̃ bñdixerit tibi· bñdictiõi-
bus repleat. Vix isaac sermonẽ ipleverat. ⁊
egresso iacob foras. venit esau: cocto q̃z de ve
natiõe cibos intulit pr̃i dicẽs: Surge pat̃ mi
⁊ comede de venatione filij tui: ut benedicat
mihi aĩa tua. Dixit q̃z illi isaac: Quis ẽni es
tu? Qui rñdit: Ego sũ fili⁹ tuus pmogenit⁹
esau. Expauit isaac stupore vehemẽti. ⁊ vltra
q̃ credi pot̃ admirãs ait: Quis igit̃ ille est qui
dudũ captã venationẽ attulit mihi. ⁊ come-
di ex omib⁹ priusq̃ tu venires? Benedixit q̃z
ei. ⁊ erit benedictus. Audit̃ esau sermonib⁹
patris· irrugijt clamore magno. ⁊ cõsternat⁹
ait: Benedic etiã ⁊ mihi pater mi. Qui ait
Venit germanus tuus fraudulenẽ. ⁊ accepit
bñdictionẽ tuã. At ille subiũxit. Juste voca-
tũ est nomẽ eius iacob. Supplantauit ẽni me
en alt̃a vice. Primogenita mea añ tulit. ⁊ nũc
secũdo surripuit bñdictiõez meã. Rursũq; ad
pr̃em: nũq̃d nõ reservasti ait ⁊ mihi bñdictionẽ?
Rñdit isaac: Dñm tuũ illũ constitui ⁊ eos frẽs
suos seruituti ei⁹ subingaui. Frumẽto ⁊ vino ⁊
oleo stabiliui eũ. ⁊ tibi p⁹ fili mi vltra q̃d fa
ciã? Qui esau: Nũ vnã inq̃t tm̃ bñdictiõez ha
bes pat̃? Mihi q̃ obsecro ut bñdicas. Cũq;
eiulatu magn̄ fleret· mot⁹ isaac dixit ad eũ. In
pinguedie t̃re ⁊ in rore celi vesup erit bñdictio
tua. Vives in gladio. ⁊ frẽ tuo servies: tẽpusq;
veniet cũ exentias ⁊ soluas iugũ ei⁹ de cerui-
cib⁹ tuis. Oderat g̃ sp esau iacob. p bñdictiõe
q̃ bñdixerat ei pr̃. Dixit q̃z in corde suo. Venẽt
dies luct⁹ pr̃is mei. ⁊ occidã iacob frẽm meũ
Rũciata sũt ista retrecce. Que timẽs. ⁊ vocãs
iacob filiũ suũ· dixit ad eũ. Ecce esau frat̃ tu
us minat̃ ut occidat te. Nũc g̃ fili audi vocẽ
meã. ⁊ profugẽs fuge ad laban frẽm meũ in ara
bia habitabisq; cũ eo dies paucos donec requiescat
furor fris tui. ⁊ cesset indignatio ei⁹· obliviscatq;
eor q̃ fecisti in eũ. postea mittã ⁊ adducã te in
de huc. Cur vtroq; orbabor filio in vno die?
Dixitq; rebecca ad isaac. Tedet me vite mee
pter filias heth. Si accepit iacob vxorẽ de
stirpe hui⁹ terre: nolo viuere.

CAPVT XXVIII

Vocauit itaq; isaac iacob ⁊ bñdixit
eũ: precepitq; ei dicẽs. Noli accipe cõ-
jugem de genere chanaã: sed vade ⁊

ꝓficiſcere in meſopotamiã ſyrie·ad domum
bathuelis patris matris tue.⁊ accipe tibi in-
de vxorem de filiabus laban auũculi tui. Deꝰ
autem omnipotens bñdicat tibi. ⁊ creſcere
te faciat atq; multiplicet ut ſis i turbas po-
pulo:⁊ det tibi bñdictiones abrahe ⁊ ſemini
tuo pꝰ te:ut poſſideas terrã pegrinatiõis tue
quã pollicit⁹ ẽ auo tuo. Cũq; dimiſiſſet eum
iſaac ꝓfectus puenit in meſopotamiã ſyrie:
ad laban filiũ bathuelis ſyri·fratrem rebecce
mris ſue. Videſ aũt eſau ꝙ bñdixiſſet pr̃ ſuꝰ
iacob.⁊ miſiſſet eum in meſopotamiã ſyrie ut
ide vxorẽ ducẽt.⁊ ꝙ pꝰ bñdictionẽ ꝑcepiſſet
ei dicẽs:nõ accipias vxorẽ de filiabus cha-
naan:qõq; obediẽs iacob parentibꝰ ſuis iſſet
in ſyriam:ꝓbans q̃ ꝙ non libenter aſpiceret
filias chanaan pater ſuus:iuit ad iſmahelem
⁊ duxit vxorẽ·abſq; his quas prius habebat·
melech filiam iſmahelis filij abraham ſoro-
rem nabaioth. Igit egreſſus iacob de berſa-
bee·pergebat aran. Cũq; veniſſet ad quẽdam
locũ.⁊ vellet i eo requieſcere pꝰ ſolis occubitũ
tulit de lapidibꝰ q̃ iacebãt.⁊ ſuppoſitis capiti
ſuo·dormiuit in eodẽ loco. Vidit q; i ſomnis
ſcalã ſtantẽ ſup terrã.⁊ cacumẽ illi⁹ tangẽs
celũ:angelos dei aſcẽdẽtes ⁊ deſcendẽtes
per eam.⁊ dñm innixũ ſcale dicentẽ ſibi. Ego
ſũ dñs deus abraham patris tui ⁊ deꝰ iſaac.
Terrã in qua dormis tibi dabo ⁊ ſemini tuo
eritq; ſemẽ tuũ q̃ſi puluis ẽre. Dilataberiſ ad
orientẽ ⁊ occidẽtẽ ⁊ ſeptentrionẽ ⁊ meridiẽ.
⁊ bñdicenť i te ⁊ i ſemie tuo cũcte trib⁹ terre
Et ero cuſtos tu⁹ q̃cũq; preteris. ⁊ reducã
te i terã hãc·nec dimittã niſi cõpleuero vniũ
ſa que dixi.⁊ Cũq; euigilaſſet iacob de ſomno
ait: Vere dñs ẽ in loco iſto.⁊ ego neſciebam
Pauẽſq; : q̃ terribilis ẽ inq̃t loc⁹ iſte. Nõ ẽ
hic aliud niſi dom⁹ dei.⁊ porta celi. Surgens
q̃ iacob mane:tulit lapidẽ quem ſuppoſuerat
capiti ſuo.⁊ erexit i titulũ fũdẽs oleũ de ſup
Appellauitq; nomẽ vbis bethel : q̃ pri⁹ luça
vocabať. Vouit etiã votũ dicens . Si fuerit
dñs mecũ ⁊ cuſtodierit me i via ꝙ quã ãbu-
lo.⁊ dederit mi panẽ ad veſcẽdũ.⁊ veſtimẽtũ
ad induendũ·reuerſuſq; fuero ꝓſpere ad do-
mũ patris mei:erit mihi dñs in deũ. ⁊ lapis
iſte quẽ erexi in titulũ.vocabiť dom⁹ dei cun-
ctoꝝq; ꝙ dederis mihi· decimas offerã tibi.

Profect⁹ q̃ iacob venit i terã XXIX
orietalẽ.⁊ vidit puteũ in agro:tres
q̃ greges ouium accubantes iuxta eum. Nã
ex illo adaquabanť pecora .⁊ os ei⁹ grãdi la-
pide claudebatur. Moſq; erat · ut cũcti ou-
ibus ꝙgregatis voluerẽt lapidẽ. ⁊ refectis
gregib⁹ rurſũ ſup os putei ponerent. Dixitq;
ad paſtores: Frẽs vnde eſtis ? Qui rñderũt
de aran. Quos interrogãs:nunq̃d ait noſti la-
ban filiũ nachor. Dixerũt: Nouim⁹. Sanus
ne ẽ inq̃t: Valet inquiunt. ⁊ ecce rachel filia
ei⁹ venit cũ grege ſuo. Dixitq; iacob. Adhuc
multũ diei ſuperſt:nec ẽ tẽp⁹ ut reducanť ad
caulas greges . Date aũ potũ ouib⁹ ⁊ ſic eas
ad paſtũ reducite. Qui rñderũt. Non poſſu-
mus·donec oĩa pecora ꝙgregẽť ⁊ amoueam⁹
lapidem de ore putei ut adaquemus greges.
Adhũ loquebãť.⁊ ecce rachel veniebat cum
ouibus patris ſui. Nã gregem ipſa paſcebat
Quã cũ vidiſſet iacob.⁊ ſciret ꝓpinquã ſuã
oueſq; laban auũculi ſui: amouit lapidem q̃
putei⁹ claudebať.⁊ adaq̃to grege oſculat⁹ eſt
eam. Et elenata voce fleuit.⁊ indicauit ei q̃
frať eẽt pr̃is ſui.⁊ filꝰ rebecce. At illa feſti-
nãs nũciauit pr̃i ſuo, Qui cũ audiſſet venille
iacob filiũ ſororis ſue·occurrit obuiã ei:cõple-
xuſq; eum.⁊ in oſcula ruens:duxit i domum
ſuam. Auditis autem cauſis itineris·reſpõ-
dit. Os meum es ⁊ caro mea. Et poſtq̃ im-
pleti ſunt dies menſis vnius dixit ei : Num
quia frater meus es : gratis ſeruies mihi ?
Hic quid mercedis accipias . Habebat vxo
duas filias. Nom̃ maioꝛi lya:minoꝛ ꝙ ap-
pellabať rachel. Oculi lye erat oculis·ra-
chel decora facie ⁊ venuſto aſpectu·quam di-
ligens iacob ait: Seruiam tibi ꝓ rachel filia
tua miore ſeptẽ ãnis. Rñdit laban: Melꝰ ẽ
ut tibi eã dem q̃ alteri viro . Mane apd me
Seruiuit q̃ iacob ꝓ rachel septẽ ãnis. ⁊ vi-
debãť illi pauci dies p amoris magnitudine
Dixitq; ad laban: Da mihi vxorẽ meã·qa iam
temp⁹ ipletũ ẽ ut ingrediar ad illã. Qui voca-
tis multis amicoꝝ turbis ad cõuiuium fecit
nuptias.⁊ veſpe lyam filiã ſuã introduxit ad
eũ:dãs ãcillã filie ẽlpban noie. Ad quã cũ
ex more iacob fuiſſet ingreſſus · facto mane
vidit lyam.⁊ dixit ad ſocerũ ſuũ . Quid eſt
qd̃ facẽ voluiſti. Nõne ꝓ rachel ſeruiui tibi:
Quare impoſuiſti mi: Rñdit laban. Nõ eſt
i loco nr̃o ꝓſuetudis ut miores añ tradam⁹
ad nuptias. Imple ebdomadã diei h⁹ copule
⁊ hanc q̃ dabo tibi·ꝓ oꝛre q̃ ſeruitur⁹ es ũ

septem annis alijs. Acęcęnit placito. ⁊ ebdomada trāsacta rachel duxit uxoꝛē. Cui pat seruā balam tradiderat. Tandēcp potit⁹ optatis nuptijs amoꝛē sequētis ꝓli ꝓtulit·seruiens apud eū septē annis alijs. Uidēs autē dñs q uſpicēt lyam· aquit uuluā ei⁹ sozoꝛe sterili ꝓmanēte. Que ꝓceptū genuit filiū: uocauitq nomē eius ruben dicēs: Uidit dominus hūilitatē meā. Nūc amabit me uir me⁹. Rurſūq ꝓcepit ⁊ pꝛit filiū. ⁊ ait. Quñ audiuit me dñs bateri cōtēptui: dedit etiā istū mihi. Uocauitq nomē ei⁹ symeō. Cōcepitq ⁊tio. ⁊ genuit aliū filiū: dixitq. Nūc q̄ copulabit̄ m̄ maritus me⁹ eo q pꝛerim ei tres filios. Et idcirco appellauit nomen eius leui Quarto ꝓcepit ⁊ pꝛit filiū. ⁊ ait. Nō confitebo⁹ dño. Et ob hoc uocauit eum iudam, cessauitq parere.

.xxx

Cernens aūt rachel q ipa cūda esset· iuidit sozoꝛi sue ⁊ ait marito suo. Da m̄ liberos alioq̄n moꝛiar. Cui irat⁹ rñdit iacob. Nū ꝓ deo ego sū· qui ꝓhauit te fructu uēt̄is tui? At illa. Habeo inq̄t famulā balam: ingredere ad illā ut pariat ſuper genua mea. ⁊ habeā ex illa filios. Deditq illi balam i ꝓiugiū. Que ingreſſo ad ſe uiro: ꝓcepit ⁊ pꝛerit filiū. Dixitq rachel. Judicauit m̄ dñs. ⁊ exaudiuit uocē meā dās mihi filiū. Et idcirco appellauit nomē ei⁹ dan. Rurſūq bala ꝓcipies pꝛit altez· ꝓ q̄ ait rachel. Cōpauit me dñs cū sozoꝛe mea. ⁊ ꝓualui. Uocauitq eū neptali. Gentiēs lya q̄ parere uſſiſſet· ꝓelphā ācillā ſuā marito tradidit. Qua p⁹ conceptū cēdēte filiū dixit: Felicit. Et idcirco uocauit nomē ei⁹ gad. Deꝓrit q̄ ꝓelpha altez dixitq lya. Hoc ꝓ btitudine mea. Beatam q̄ꝓe me dicēt cēs mulieres. Dꝛopꝛea appellauit eū aſer. Egreſſus aūt ruben tpe meſſis triticee i agrū reꝓperit mādragoꝛas: q̄s mr̄i lye uetulit. Dixitq rachel. Da mihi partē uē mādragoꝛis filij tui. Illa rñdit. Parue tibi uidetur q ꝓripueris maritū mihi: niſi etiam mandragoꝛas filij mei tuleris? Ait rachel. Dormiat tecū hac nocte ꝓ mādragoꝛis filij tui. Redeūtiq ad uſpā iacob de agro· egreſſa ē i occurſū ei⁹ lya. ⁊ ait: Ad me inq̄t ītrabis: q̄a mercede ꝓduxi te ꝓ mandragoꝛ filij mei. Dormiuitq cū ea nocte illa. ⁊ exaudiuit uē⁹ p̄ces ei⁹. Cōcepitq ⁊ pꝛit filiū quintū. ⁊ ait. Dedit uē⁹ mercedē mihi: q̄a uedi ācillā meā uiro meo. Appellauitq nomen ei⁹ yſachar. Rurſū lya ꝓcipies pꝛit ſextū filium. ⁊ ait: Dotauit me uē⁹ dote bona. Etiā hac uice mecū erit marit⁹ me⁹: eo q genueri ei ſex filios. Et idcirco appellauit nomē ei⁹ çabulon P⁹ quē pꝛit filiā noie dinā. Recoꝛdatuſq dñs rachelis· exaudiuit eā ⁊ aperuit uuluā ei⁹ q̄ ꝓcepit ⁊ pꝛit filiū dicēs. Ablꝛtulit uē⁹ opꝛobriū meū. Et uocauit nomē illi⁹ ioſeph dicēs. Addat mihi dñs filiū alterū. Hato aūt ioſeph· dixit iacob ſocero ſuo: Dimitte me ut reuertar in patriā meā ⁊ ad ērā meā. Da m̄ uxoꝛes ⁊ liberos meos ꝓ q̄b⁹ ſeruiui tibi ut abeam. Tu ꝓ nosti ſeruitutē q̄ ſeruiui tibi. Ait illi laban. Inueniā grām i ꝓſpectu tuo. Expimēto didici: q̄a bñdixerit mihi uē⁹ ꝓp̄ te. Cōſtitue mercedē tuā quam uem tibi. At ille rñdit. Tu nosti quō ſeruieri tibi. ⁊ quāta i māib⁹ meis fuit poſſeſſio tua. Modicū habuiſti añq̄ uenirē ad te. ⁊ nūc diues effect⁹ es bñdixitq tibi uē⁹ ad ītroitū meū. Juſtū eſt igit ut aliq̄n ꝓuideā domui mee. Dixit laban Quid tibi dabo? At ille ait. Nihil volo: ē ſi feceri q̄ poſtulo: iteꝛ paſcā ⁊ cuſtodiā ꝓcora tua. Byra cēs greges tuos· ⁊ ſepara cunctas oues varias ⁊ ſparſo uellē. ⁊ q̄cūq rufum ⁊ maculoſū variūq fuerit· tam i ouib⁹ q̄ i capꝛis· erit merces mea. Rñdebitq mihi cras iuſticia mea· q̄n placiti tēpus aduenerit coꝛā te. ⁊ oia q̄ nō fuerit varia ⁊ maculoſa ⁊ rufa tā i ouib⁹ q̄ in capꝛis· furti me argues. Dixitq laban: Bꝛatū bꝛo q̄ pꝛs. Et ſepauit i die illa capꝛas ⁊ oues ⁊ hircos ⁊ arietes varios ⁊ maculoſos. Cūctū aūt gregē uni coloꝛē. i. albi ⁊ nigri uelleris· tradidit i manu filioꝛ ſuoꝛ. ⁊ poſuit ſpaciū itineris triū dieꝛ inter ſe ⁊ generum: qui paſcebat reliq̄s greges eius. Tollēs q̄ iacob ꝛgas populeas uirides ⁊ amygdalinas. ⁊ ex platanis· ex parte decoꝛticauit eas. Detractiſq coꝛticib⁹ in bis q̄ ſpoliata fuerāt· candoꝛ apparuit: illa uero q̄ integra fuerāt· uiridia ꝓmāſerūt· atq in būc modū color effect⁹ ē uari⁹. Poſuitq eas i canalib⁹ vbi effūdebat aq̄: ut cū uenirent greges ad bibendū· añ oculos haberent uirgas: ⁊ in aſpectu eaꝛ ꝛcipient. Factūq ē ut i ipſo caloꝛe coirent oues intuerent uirgas. ⁊ parerēt maculoſa ⁊ uaria ⁊ diuerſo caloꝛe reſperſa. Diuiſitq gregē iacob. ⁊ poſuit uirgas in canalib⁹ añ oculos arietū. Erant autem alba ⁊

nigra quecp laban·cetera ꝓo iacob:ſepatis inē ſe gregib⁹. Igiē qñ prīo tpe aſcēdebāt oues ponebat iacob ꝑgas i canalibus aq̄ꝝ añ oculos arietū·t ouiū.ut i eay ꝓtēplatiē ꝓcipent ñ ꝓo ſerotina admiſſura erat.·t ꝓceptus extrem⁹ nō ꝑebat eas. Factacp ſē ea q̄ erāt ſerotina·laban.·t que primi tpis iacob. Ditatuſcp ē bō vltra modū.·t habuit greges multos:ancillas ·t ſeruos·camelos ·t aſinos.

Poſtēp añt audiuit ꝓbā filioꝝ laban dicentiū:tulit iacob oīa q̄ fuerūt ꝓris nr̄i:·t de illi⁹ facultate ditat⁹ fact⁹ ē inclyt⁹:ñaduertit ꝙ faciē laban ꝙ nō eēt erga ſe ſic ḣri ·t nudiuſterti⁹: maxime dicēte ſibi dñō:reuertere in terram patꝝ tuoꝝ ·t ad gnātionē tuam·eroꝝ tecū: miſit ·t vocauit rachel ·t lyam i agrū vbi paſcebat greges·dixitcp eis. Video facīē ꝓris vr̄i ꝙ non ſit erga me ſicut ḣri ·t nudiuſtertius. Deus añt ꝓris mei fuit mecū.·t ipſe noſtis ꝙ totꝝ viribꝫ meis ſeruierim ꝓri vr̄o. Bz ·t pr̄ veſter circūuenit me.·t mutauit mercedem meā decē vicib⁹.·t tñ nō dimiſit eū d⁹ ut nocēt mihi. Diqñ dixit·varie erūt mercede tue:pariebant oēs oues varios fetus: qñ ꝙo econtrario ait:alba q̄cp accipies ꝙ mercede·oēs greges alba ꝑpterūt. Tulitcp d⁹ ībam ꝓris vr̄i.·t dedit mihi. Poſtq̄.n. cōceptus ouiū tempus aduenerat:leuaui oculos meos.·t vidi i ſomnis aſcēdētes mares ſuper feminas·varios ·t maculoſos ·t diūſoꝝ coloꝝ. Dixitcp angelus dñi ad me i ſōnis. Jacob. Et ego rñdi. Adſū. Qui ait. Leua oculos tuos.·t vide vniuerſos maſculos aſcendentes ſup feminas varios maculoſos atcp reſpſos. Vidi.n.oīa que fecit tibi laban. Ego ſum deus bethel·vbi vnxiſti lapidē·t votum vouiſti ih̄i. Nūc ḡ ſurge·t egredē de ēra hac reuertēs i terrā natiuitatis tue. Rñderūtcp rachel ·t lya. Numq̄d habem⁹ reſidui quicq̄ i facultatib⁹ ·t hereditate dom⁹ ꝓris nr̄i. Nō ne q̄ſi alienas reputauit nos.·t vendidit comeditcp ꝑciū nr̄m. Sed deus tulit opes ꝓris nr̄i.·t eas tradidit nob ac filijs nr̄is. Ūñ oīa q̄ ꝓcepit tibi dñs·fac. Surrexit autē iacob ·t ꝓpoſitis liberis ac cōiugib⁹ ſuis ſup camelos abijt:tulitcp cūm ībam ſuā ·t greges.·t quicq̄d i meſopotamia acq̄ſierat. ꝑgens ad iſaac ꝓrem ſuū i ēra chanaan. Eo tpe ierat laban ad tondendas oues.·t rachel furata eſt idola ꝓris ſui. Voluitcp iacob ꝓfiteri ſocero ſuo ꝙ fugeret. Cūcp abiſſet tā ipſe q̄ oia que iuris ſui erāt.·t anne tranſmiſſo ꝑgeret ꝑ montē galaad:nūciatū ē laban die ētio ꝙ fugēt iacob. Qui aſſūptis frib⁹ ſuis·pſecut⁹ ē eū diebus ſeptē.·t cōprehendit eū in mōte galaad. Viditcp i ſomnis dicentē ſibi dñm. Caue ne q̄cq̄ aſperoq̄ꝝ ꝙ iacob. Jācp iacob extenderat i mōte tabnaculū. Cūcp ille ꝑſecut⁹ fuiſſet eū cū frib⁹ ſuis·i eodē monte galaad fixit tentoriū. Et dixit ad iacob. Quare ita egiſti:ut clam me abigēs filias meas q̄ſi captiuas gladio? Cur ignorāte me fugē voluiſti: nec indicare mihi ut ꝑſequerer te cū gaudio ·t canticis ·t tympanis ·t citharis? Nō es paſſus ut oſcularer filios meos ·t filias. Stulte opat⁹ es. Et nūc q̄dē valet man⁹ mea reddē tibi malū:ſ⁹ d⁹ ꝓris tui ḣri dixit mihi. Caue ne loq̄ris ꝓ iacob q̄cq̄ durius. Eſto. Ad tuos ire cupiebas.·t deſiderio erat tibi dom⁹ ꝓris tui. Cur furat⁹ es deos meos? Rñdit iacob. Ex inſcio te ꝑfect⁹ ſū:timui ne violēt auferres filias tuas. Ex añt furti me arguis apd quēcūcp ĩueneris deos tuos:necē corā fribus nr̄is. Scrutare q̄cq̄d tuoꝝ apud me ĩueneris aufer. Hec dicens ignorabat ꝙ rachel furata eēt idola. Ingreſſus itacp laban tabernaculū iacob ·t lye ·t vtriuſcp famule·non inuenit. Cūcp intraſſet tētoriū rachelis:illa feſtinās abſcōdit idola ſubē ſtramenta cameli ·t ſedit deſup:ſcrutantiscp ē tentoriū ·t nihil ĩuenienti·ait. Ne iraſcatur dñs me⁹ ꝙ corā te aſſurgē neq̄o:q̄a iuxta conſuetudinē feminaꝝ nūc accidit mihi. Sic deluſa ſollicitudo q̄rentiꝫ ē. Tumēſcp iacob cū iurgio·ait. Quā ob culpā meam ·t ob q̄d pctm̄ meū ſic exarſiſti poſt me.·t ſcrutatus es oēm ſupellectilem meā? Quid ĩueniſti de cūcta ſubſtātia dom⁹ tue? Pone hic corā frib⁹ meis ·t fribus tuis: ·t iudicēt inē me ·t te. Idcirco viginti annis fui tecū:oues tue ·t capre ſteriles nō fuerūt: arietes gregū tui nō comedi:nec captū a beſtia oſtēdi tibi. Ego dānū de reddebā. Quicq̄d furtim ꝑibat a me exigebas.die noctucp eſtu vrgebar ·t gelu: fugiebatcp ſomnus ab oculis meis. Siccp ꝙ vigiti ānos i domo tua ſeruiui tibi:q̄tuordeci ꝙ filiab⁹.·t ſex ꝙ gregibus tuis. Immutaſti q̄cp mercedē meā decē vicib⁹. Niſi d⁹ patris mei abrahā ·t time: iſaac fuiſſet mihi: forſitan modonudum me

b

dimisisses. Afflictionē meā ⁊ labozē manuū mearū respexit dñs. ⁊ arguit te hri. Rñdit eilaban. Filie mee ⁊ filij ⁊ greges tui ⁊ oia q̄ cernis mea sūt. Quid possū facē filijs ⁊ nepotib⁹ meis? Veni g̃ ⁊ ineam⁹ fed⁹ aut sit testimoniū inē me ⁊ te. Tulit itaq; iacob lapidē ⁊ erexit illū i titulū. Dixitq; frib⁹ suis. Afferte lapides. Qui congregātes fecerūt tumulū. comederuntq; sup eum. Quē vocauit laban tumulū testē, ⁊ iacob acerū testimonij. vterq; iuxta ꝓpetatē lingue sue. Dixitq; laban. tumul⁹ iste testis erit inē me ⁊ te hodie. Et idcirco appellatū ē nomen ei⁹ galaad .i. tumul⁹ testis. Et adiecit laban. Intueat⁹ ⁊ iudicet dñs inē nos qñ recesserim⁹ a nobis si afflixer⁊ filias meas. ⁊ si introduxeris alias vxores sup eas. Nullus sermonis nr̄i testis ē absq; deo qui p̄sens respicit. Dixitq; rursus ad iacob. Ēn tumulus hic ⁊ lapis quē erexi: inē me ⁊ te testē erit. Tumul⁹ inq; iste ⁊ lapis sint in testimoniū: si aut ego trāsiero illū ꝓtra gens adte: aut tu ꝓterieris malū mihi cogitans. De⁹ abzahā ⁊ de⁹ nachoz iudicet iter nos: de⁹ p̄ris eoz. Jurauit g̃ iacob p timoꝛē p̄ris sui isaac. immolatisq; victimis in monte vocauit frēs suos ut ederēt panē. Qui cū comedissent manserūt ibi. Laban ꝯo de nocte ꝯsurgēs. osculat⁹ ē filios ⁊ filias suas. ⁊ bñdixit illis: reuersusq; ē in locū suū. XXXII

Iacob aūt abijt in itinē q̄ cepat: fuerūtq; ei obuiā angeli dei. Quos cū vidisset ait. Castra dei sūt h̄. Et appellauit nomen loci illius manaim. i. castra. Misit aūt ⁊ nūcios añ se ad esau frēm suū i ꝛra seyr. in regiē edom. ꝓcepitq; eis dicens. Sic loq̄mī dño meo esau. Hec dicit frat⁹ tu⁹ iacob. Apud laban pegrinat⁹ sū. ⁊ fui vsq; i p̄sentē die. Habeo boues ⁊ asinos ⁊ oues ⁊ seruos ⁊ ancillas: mittoq; nunc legationem ad dñm meū ut inuenīā grām in ꝯspectu tuo. Reuersiq; sūt nūcij ad iacob dicētes. Venimus ad esau frēm tuū. ⁊ ecce ꝓperat i occursū tuū cū q̄dringēt⁊ viris. Timuit iacob valde. ⁊ pterrit⁹ diuisit ꝯpm q̄ secū erat: greges q̄ ⁊ oues ⁊ boues ⁊ camelos i duas turmas dicēs. Si venerit esau ad vnā turmā, ⁊ pcusserit eam: alia turma q̄ reliq̄ est saluabit̄. Dixitq; iacob. Deus p̄ris mei abzahām. ⁊ deus p̄ris mei isaac. dñe q̄ dixisti mihi. reuertē in terrā tuā ⁊ in locū natiuitat⁊ tue. ⁊ bñfaciā tibi minor sum cūctis miserationibus tuis ⁊ ꝟitate tua quā explesti seruo tuo. In baculo meo trāsiui iordanē istū. ⁊ nūc cum duabus turmis regrediar. Erue me de manu fratris mei esau. qa valde eū timeo: ne forte veniēs percutiat mr̄es cū filijs. Tu locutus es q̄ benefaciens mihi. ⁊ dilatares semen meū sicut arenā maris. q̄ p̄ multitudine numerari non pōt. Cūq; dormisset ibi nocte illa: separauit de bis q̄ habebat mūera esau frī suo. capras ducētas. hircos viginti. oues ducētas. arietes vigīti. camelos fetas cū pullis suis triginta. vaccas q̄draginta. ⁊ tauros viginti. asinas viginti. ⁊ pullos earū decē. Et misit p manū seruoꝝ suoꝝ singulos seorsū greges. dixitq; pueris suis. Antecedite me. ⁊ sit spatiū iter gregē ⁊ gregē. Et ꝓcepit ꝑmo dicēs. Si obuiū habueris frēm meū esau. ⁊ interrogauerit te. cui⁹ es aut q̄ vadis. aut cui⁹ sunt ista q̄ sequeris? rñdebis. Serui tui iacob. Munera misit dño suo esau: ipse q̄q; p⁹ nos venit. Sibi rdit mandata secūdo ⁊ tcio ⁊ cūctis q̄ seq̄bant greges. dicēs. Disdē ꝟbis loquimīni ad esau cū inueneritis eū. ⁊ addetis. Ipse q̄q; seru⁹ tuus iacob. iter nostr⁊ insequit̄. Dixit enī: Placabo illū muneribus que p̄cedūt, ⁊ postea videbo illū. Forsitan ꝓpitiabit̄ mihi. Preceserūt itaq; munera añ eū. ipse ꝯo mansit nocte illa i castris. Cūq; mature surrexisset tulit duas vxores suas ⁊ totidē famulas cū vndecī filijs. ⁊ trāsiuit vadū iaboch. Transductisq; oib⁹ q̄ ad se ptinebāt. māsit solus. ⁊ ecce vir luctabat cū eo vsq; mane. Qui cū videret q̄ eū supare nō posset: tetigit neruū femoris ei⁹ ⁊ statī emarcuit. Dixitq; ad eū. Dimitte me Jam. n. ascēdit auroza. Rñdit. Nō dimittā te nisi bñdixeris mihi. Ait ergo. Nō est nomē tibi: Rñdit Jacob. At ille. Neq̄q̄ iqnit iacob appellabit̄ nomē tuū: ꝟ isrl. Nām si ꝓtra deū fort⁊ fuisti. quātomag⁹ ꝟ homies. ꝑualeb⁹? Interrogauit eū iacob. Dic mihi q̄ appellaris nomē? Rñdit. Cur q̄ris nomē meū qđ est mirabile? Et bñdixit ei in eodē loco. Vocauitq; iacob nomē loci illi⁹ phanuel. dicens. Vidi dñm facie ad faciē. ⁊ salua facta ē aīa mea: Ortusq; ē ei stati sol p⁹ q̄ trāsgressus ē phanuel. Ipe ꝯo claudicabat ꝑde. Quā ob cām nō comedūt neruū filij israel q̄ emarcuit i femore iacob vsq; i p̄sētē die. eo q̄ tetigerit neruū femoris ei⁹ ⁊ obstupuerit. XXXIII

Leuans aũt iacob oculos·vidit ve-
nientẽ esau·⁊ cum eo quadrigentos
viros. Diuisitq; filios lye ⁊ rachel
ãbarũq; famulas·⁊ posuit vtrãq; ancillam ⁊
liberos eaꝝ in ꝓncipio:lyam ꝯo ⁊ filios ei⁹ i
secũdo loco.rachel autẽ ⁊ ioseph nouissimos
Et ipse ꝓgrediẽs adorauit ꝓ⁹ i terrã septi
es:donec approp̃inquaret frater ei⁹. Currẽs
itaq; esau obuiã frĩ suo· ãplexat⁹ ẽ cũ.strin-
gensq; collũ ei⁹ ⁊ osculãs eũ fleuit: leuatisq;
oculis vidit mulieres ⁊ paruulos eaꝝ.⁊ ait·
Quid sibi volunt isti:⁊ si ad te ꝑtineant: Re
spondit.paruuli sunt quos donauit mihi deus
tuo tuo. Et appropiquãtes ãcille ⁊ filij eaꝝ
icuruati sunt. Accessit q̃ lya cũ pueris suis:
⁊ cũ silr adorassent· extremi ioseph ⁊ rachel
adorauerunt.Dixitq; esau. Que nã sunt iste
turme q̃s obuiã tibi? Rñdit. Vt inuenirẽ
gratiã coꝝ dño meo. At ille ait: Habeo plu
rima frater mi: sint tua tibi. Dixitq; iacob:
Noli ita obsecro:si inueni grãm i oculis tu-
is accipe munuscula de manib⁹ meis. Sic. n.
vidi faciẽ tuã:q̃si videri vultũ dei. Esto mi
bi ꝓpti⁹.⁊ suscipe bñdictionẽ quã attuli ti-
bi.⁊ quã donauit mihi de⁹ tribuẽs oĩa. Vix
frẽ ꝓpellente suscipiẽs ait: Gradiamur simul
eroq; soci⁹ itineris tui. Dixitq; iacob: Nosti
dñe mi q̃ paruulos tenerã teneros.⁊ oues ⁊
boues fetas mecũ:q̃s si plus i ãbulando fece
ro laborare:morientẽ vna die cuncti greges.
Precedat dñs me⁹ aũ seruũ suũ·⁊ ego leniẽ
paulatim vestigia ei⁹.sicut videro pueros me-
os posse donec veniã ad dñm meũ i seyr. Re
spondit esau. Quo te ut de ꝓlo q̃ mecũ ẽ· saltẽ
socij remaneãt vie tue. Nõ est inquit necesse
hoc vno tñ indigeo ut inueniã grãm in con-
spectu tuo dñe mi. Reuersus ẽ itaq; illo die
esau itinere q̃ venerat in seyr. Et iacob⁹ venit
i socioth:vbi edificata domo ⁊ fixis tentoriis
appellauit nomen loci illi⁹ socoth.i.tabernacu-
la. Transiuitq; i salẽ vrbẽ sichimoꝝ q̃ ẽ i ter
chanaan·postq; reuersus est de mesopotamia
syrie.⁊ habitauit iuxta oppidũ. emitq; partẽ
agri i q̃ fixerat tabernacula·a filijs emor ꝑris
sichem.cẽtum agnis.⁊ erecto ibi altari inuo-
cauit super illud fortissimum deum israhel.

Egressa est aũt dina fi- ꝯxxxiiii
lia lye ut videret mulieres regionis
illi⁹. Quam cũ vidisset sichem filius
emor ceui ꝓnceps ẽre illi⁹.adamauit eã ⁊ ra
puit.⁊ dormiuit cũ illa:vi opprimens ꝑgẽm
Et ꝓglutinata ẽ aia ei⁹ cũ ea:tristẽq; velin-
uit blãditijs:⁊ ꝓgẽs ad emor ꝑrem suũ:acci-
pe inq̃t mihi puellã hanc ꝓiugẽ. Nõ cum au-
disset iacob.absentib⁹ filijs ⁊ i pastu ꝑcorũ
occupatis:siluit donec redirent. Egressio aũt
emor ꝑre sichem ut loq̃rẽ ad iacob.ecce filij
eius veniebãt de agro: auditoq; qõ accide-
rat·irati sũt valde:eo q̃ fedã rẽ opat⁹ esset in
isrl.⁊ violata filia iacob rẽ illicitã ꝑperrasset
Locutus est itaq; emor ad eos. Sichem filij
mei adhesit aia filie vre. Date eam illi vxorẽ
⁊ iũgam⁹ vicissim cõnubia. Filias vras tra-
dite nob.⁊ filias nras accipite·⁊ habitate no-
biscũ. Terra in ptãte vrã ẽ:exercete.negocia
mini:⁊ possidete eã. Sed ⁊ sichem ad patrẽ
⁊ ad frẽs ei⁹ ait. Inueniam grãm coꝝ vobis
⁊ quecũq; statueritis dabo. Augete dotem ⁊
munera postulate.⁊ libenter tribuã qõ ꝑieri-
tis:tm̃ date mihi puellã hanc vxorẽ. Rñde-
rũt filij iacob:sichem ⁊ pr̃ eius i dolo:lenien-
tes ob stupr̃ sororis: Non possumus facere
q̃ ꝑtis;nec dare sororẽ nostrã toi incircun-
ciso:q̃ illicitũ ⁊ nephariũ ẽ apud nos. Hoc in
b̃ valebim⁹ federari. Si voluerit⁹ eẽ siles nr̃i·
⁊ circũcidat i vob ois masculini sex⁹:tũc da
bim⁹ ⁊ accipiem⁹ mutuo filias vras ac nras
⁊ habitabim⁹ vobiscũ·erimusq; vnus ꝓplus. Si
aũt circũcidi nolueritis:tollem⁹ filiã nostrã
⁊ recedem⁹. Placuit oblatio coꝝ emor ⁊ si-
chem filio ei⁹:nec distulit adolescens q̃n sta-
tim quod ꝑtebat expleret. Amabat. n. puellã
valde·⁊ erat inclytus i oi domo ꝑris sui. In-
gressiq; portã vrbis locuti sunt ad ꝓpl̃m. Vi
risti pacifici sunt.⁊ volunt habitare nobiscũ
Negocietur i terra ⁊ exerceat eã:q̃ spatiosa
⁊ lata cultoribꝰ indiget. Filias coꝝ accipiem⁹
vxores:⁊ nras illis dabim⁹. Vnũ ẽ q̃ differt
tantũ donũ. Si circũcidam⁹ masculos nrõs
ritũ gẽtis imitãtes.⁊ suba coꝝ ⁊ ꝑcora ⁊ cũ
cta q̃ possidẽt nrã erũt. Tm̃ i b̃ acq̃escam⁹.⁊
habitãtes sil. vnũ efficiam⁹ ꝓpl̃m. Assensiq;
sũt oẽs circũcisis cũctis maribꝰ. Et ecce die
ctio qñ grauissim⁹ vulnerꝰ dolor est·arreptis
duo filij iacob·symeõ ⁊ leui fratres dine gla
dijs·ingressi sunt vrbẽ ꝑfidenẽ: interfectisq;
oibꝰ masculis ·emor ⁊ sichem patrẽ necauc-
runt:tollẽtes dinam de domo sichem sororẽ
suã. Exib⁹ egressis irruerũt sup occisos ce-
teri filij iacob.⁊ vexplati sunt vrbẽ i vltionẽ

stupri:oues eox ⁊ armēta ⁊ asinos·cunctaq; vastātes que i vmbris ⁊ i agris erāt·puu-
los q̄ eozum ⁊ vxores duxerunt captiuas.
Quib' ꝑtrat; audacē·iacob dixit ad symeō
⁊ leui:turbastis me·⁊ odiosū fecistis me cha-
nan:is ⁊ pherezeis habitatozib' ⁊re mei'. Nos
pauci sum' ⁊ illi ꝯgregati ꝓcutiēt me.⁊ dele-
boz ego ⁊ dom' mea. Nō verunt: Nunq̄d ut
scorto abuti vxuere sozore nra? XXXV

Interea locut' est ds ad iacob: Sur-
ge ⁊ ascēde bethel ⁊ habita ibi· facq; al-
tare dño qui apparuit tibi quādo fugie
bas esau frēm tuum. Jacob ꝯo cōnocata oi
domo sua ait: Abjcite vos alienos q̄ in me-
dio vr̄i sūt ⁊ mūdamini:ac mutate vestimēta
vra. Surgite ⁊ ascēdam' ⁊ bethel ut faciam'
ibi altare dño q̄ exaudiuit me in die tribula-
tiōis mee.⁊ soci' fuit itineris mei. Dederūt q̄
ei oēs vos alienos q̄s habebant.⁊ inaures q̄
erāt in auribꝰ eoz. Ait ille infodit eas subter
terebinthū:q̄ ē pe vrbē sichem. Cūq; ꝓfecti
essent:terroz dei iuasit oēs ꝓcircuitū ciuita-
tes.⁊ nō sūt ausi ꝑsequi recedētes. Venit igit̄
iacob luzam·q̄ est i tra chanaan cogmento
bethel:ipse ⁊ oīs ꝑplus cum eo. Edificauitq;
ibi altare.⁊ appellauit nomē loci illius dom'
dei. Ibi.n. apparuit ei de' cū fugeret fratrē
suū. Eodem tpe mortua ē veltoza nutrix re-
becce.⁊ sepulta ē ad radices bethel subē quer-
cū:vocatūq; est nomē loci illius quercus fle-
tus. Apparuit aūt iteꝝ deus iacob postq̄ re-
uersus ē de mesopotamia syrie.⁊ benit in be-
thel·benedixitq; ei dicēs: Non vocaberis vltra
iacob:sed israhel erit nomē tuū. Et appellauit
eū israhel. Dixitq; ei: Ego deus oīpotens. Cre-
sce ⁊ multiplicare:gētes ⁊ populi nationū ex
te erunt. Reges de lumbis tuis egredient̄ur:
terrāq; quā dedi abrahā ⁊ isaac·dabo tibi ⁊
semi tuo p' te. Et recessit ab eo. Ille ꝯo ere-
xit titulū lapideū· i loco q̄ locutus fuerat ei
de' libans sup eū labamina.⁊ effūdēs oleū vo
cansq; nomē loci illius bethel. Egressus aut̄
inde venit verno tpe ad terrā q̄ ducit effratbā
In qua cū parturiret rachel· ob difficultatē
partus periclitari cepit. Dixitq; ei obstetrix:
Noli timere:ꝺa ⁊ hūc habebis filiū. Egredien
te aūt aīa pre doloze ⁊ imminēte iam morte·vo-
cauit nomen filij sui bennoni. i. filius doloris
mei. Pater ꝯo appellauit eū beniamin. i. fili'
dexte. Mortua ē q̄ rachel.⁊ sepulta ē i via
q̄ ducit effratham· h̄ est bethleem. Erexitq;
iacob titulum sup sepulchꝝ ei'. Hic est titul'
mōumēti rachel vsq; i pntem die. Egressus
inde fixit tabnaculū transturrē gregis. Cūq;
habitaret in illa regiōe:abijt ruben.⁊ dormi-
uit cū bala cōcubina pris sui. Nō illū mime
latuit. Erāt aūt filij iacob duodecim. Filij lye
ꝓmogenitus ruben:⁊ symeon ⁊ leui·iudas ⁊
isachar ⁊ zabulō. Filij rachel:ioseph ⁊ benia-
mīn. Filij bale ancille rachelis: dan ⁊ nepta-
lim. Filij zelphe ancille lye.gad ⁊ aser. Hi sūt
filij iacob:qui nati sunt ei in mesopotamia sy
rie. Venit etiam ad isaac patrem suum i mā-
bre ciuitatem arbee h̄ est ebron·in qua pegri-
natus est abrahā ⁊ isaac. Et cōpleti sūt dies
isaac centū octoginta ānoz:consumptusq;
etate mortuus est.⁊ appositus est populo suo
senex ⁊ plenus dierum.⁊ sepelierūt eum esau
⁊ iacob filij sui. XXXVI

Hec autē sunt generationes esau· ipse
est edom. Esau accepit vxores de fi-
liabꝰ chanaan· ada filiam elom ethei
⁊ oolibama filiā ane filij sebeon euei. Base-
math quoq; filiam ismahel sozorē nabaioth.
Peperit aūt ada elipbaz. Basemath genuit
rabuel. Oolibama genuit iebus ⁊ ihelon ⁊
chore. Hi filij esau:q̄ nati sunt ei i tra chanaā
Tulit āt esau vxores suas ⁊ filios ⁊ filias ⁊
cūctas aīas dom' sue ⁊ substā ⁊ pecora ⁊ cūc-
ta q̄ habē poterat i tra chanaā.⁊ abijt i alterā
regionē· recessitq; a frē suo iacob. Diuites enī
erāt valde.⁊ sic habitare nō poterant: nec su-
stinebat eos tra pegrinationis eoz p̄ multi-
tudine gregū. Habitauitq; esau in mōte seyr
ipse ē edom. Hec aūt sūt gnātiōes esau patris
edom in monte seyr.⁊ h̄ noīa filioꝝ eius. Eli
phaz filius ade:vxores esau. Rabuel q̄q; fili'
basemath vxoris ei'. Fuerūtq; elipbaz filij:
theman · omar · sephua · ⁊ gatham · ⁊ cenez · ⁊
chore. Erat aūt thamna ꝯcubina elipbaz fi-
lij esau:que ꝑpit ei amalech. Hi sunt filij ade
vxoris esau. Filij aūt rabuel:nahath ⁊ zara
semma ⁊ meza. Hi filij basemath vxoris esau
Isti q̄q; erāt filij oolibama filie ane filij sebeon
vxoris esau·quos genuit ei: iebus ⁊ ihelon ⁊
chore. Hi duces filiozum esau. Filij elipbaz
ꝓmogeniti esau: dux theman·dux omar· dux
sephua·dux cenez·dux chore·dux gathā·dux
amalech. Hi filij elipbaz in terra edom:⁊ hi
filij ade. Hi quoq; filij rabuel filij esau: dux

naath: dux cara. dux semma. dux meca. Hi
aũt duces rabuel: i terra edom. Isti filij ba-
semath vxor esau. Hi aũt filij oolibama vxo
ris esau. dux iebus. dux ibelon. dux core.
Hi duces oolibama filie ana vxor esau. Isti
sunt filij esau. et hi duces eox ipe ẽ edom. Isti
sunt filij seyr horrei habitatores terre: lotban et
sobal et sebron et anan et dison et eser et disan
Hi duces horrei filij seyr: i terra edom. Facti
sũt aũt filij lotban: horrei et eman. Erat autẽ
soror lotban thamna. Et isti filij sobal: alu-
ban et maneeth et ebal sephi et onan. Et hi fi-
lij sebron: achia et anan. Iste ẽ anan q̃ inuenit
aq̃s calidas in solitudine: cũ pasceret asinas
sebron patris sui. Habuitq; filiũ disan et filiã
oolibama. Et isti filij disan: abdac et ielban et
iethran et charan. Hi q̃ filij eser: balaannan:
et ceuan et achan. Habuit autem filios disan
hus et aran. Hi duces horreorũ: dux lotban
dux sobal. dux sebõ. dux ana. dux dison. dux
eser. dux disan. Isti duces horreorũ: qui im-
prauerũt in era seyr. Reges autẽ q̃ regnaue
rũt in era edom: anteq̃s haberent regem filij
isrl fuerũt hi: Balac filius beor: nomenq; vr-
bis ei venaba. Mortuus ẽ aũt balach: et re-
gnauit p eo iobab filius care de bosra. Cumq;
mortuus esset iobab: regnauit p eo husan de
era themanor. Hoc q̃ mortuo: regnauit pro
eo adad filius badadi q̃ percussit madian in re-
gione moab. et nomẽ vrbi ei auith. Cũq; mor-
tuus eẽt adad: regnauit p eo semla de masere-
cha. Hoc q̃ mortuo regnauit p eo saul de flu-
uio rooboth. Cũq; et hic obisset: successit i re-
gnũ balanan filius achobor. Isto quoq; mor-
tuo: regnauit pro eo adad: nomenq; vrbis
eius phau. Et appellabat vxor eius meecabel
filia matred: filie miçaab. Hec q̃ noia ducũ
esau in cognationibus et locis et vocabulis su-
is: dux thamna. dux aluba. dux iethet. dux
oolibama. dux ela. dux phinon. dux cenez.
dux themã. dux mabsar. dux mabdibel. dux
birã. Hi duces edom habitantes in terra im-
perij sui: ipse est esau pater idumeorum. Habi
tauit aũt iacob i terra chanaan i qua pat sue
regrinatus est. et de sunt generationes eius.

Ioseph cũ sedecim esset annor XXXVII
annor pascebat gregẽ cũ fratrib⁹ suis
adhuc puer. Et erat cum filijs bale et
zelphe vxorũ patris sui: accusauitq; fratres
suos apud patrẽ crimine pessimo. Israhel aũt
diligebat ioseph sup oẽs filios: eo q̃ in senec
tute genuisset eũ. Fecitq; ei tunicã polymitã
Videtes aũt frẽs ei q̃ a prẽ plus cũcti filijs
amarent: oderãt eũ: nec poterãt ei q̃q̃ pacifi-
ce loqui. Accidit aũt ut visũ somniũ referret
fribus suis: q̃ causa maioris odij seminarũ fu-
it. Dixitq; ioseph fribus suis: Audite sõniũ
meũ q̃ vidi. Putabã nos ligare manipulos
in agro. et ẽ surgẽ manipulũ meũ et stare:
vrõsq; manipulos circũstantes adorare ma-
nipulũ meũ. Rñderũt frẽs ei: Nũquid rex
noster eris: aut subiciemur ditioi tue: Hec q̃
cã somniorũ atq; sermonũ: inuidie et odij fo-
mitẽ ministrauit. Aliud aũt vidit somniũ q̃
narrans frib⁹ ait: Vidi p somniũ: quasi solẽ
et lunã et stellas vndecim adorare me. Q̃ cũ
pri suo et fribus retulisset: increpauit eũ pat
suus. et dixit: Quid sibi vult h somniũ q̃ vi
disti: Nũ ego et mater tua et frẽs tui adora-
bim⁹ te sup terrã: Inuidebant ei igit fratres
sui. pat vo rẽ tacit⁹ cõsiderabat. Cũq; frẽs
illius i pascẽdis gregib⁹ pris morarent in si-
chem. dixit ad eũ isrl: Frẽs tui pascunt oues
i sichimis. veni mittã te ad eos. Quo rñden-
te psto sũ ait: Vade et vide si cuncta ppspera
sint erga frẽs tuos et pecora. et renuncia mihi
qd agat. Missus de valle ebron venit in si-
chẽ. Inuenitq; eũ vir errantẽ i agro. et inter-
rogauit qd q̃rẽt. At ille rñdit. Frẽs meos q̃-
ro. Indica mihi: vbi pascant greges. Dixitq;
ei vir. Recesserũt de loco isto. Audiui autẽ
eos dicẽtes: Eam⁹ i dothaim. Perrexit itaq;
ioseph post frẽs suos et inuenit eos i dothaim.
Qui cũ vidissent eũ ppe: añq̃ accederet ad
eos cogitauerũt illũ occidere. et mutuo loq̃-
bantur: Ecce somniator venit. Venite occida
mus eũ. et mittamus in cisternã de terẽ dice-
musq;: fera pessima deuorauit eũ. et tũc appa-
rebit qd illi ppsint somnia sua. Audiẽs aũt h
ruben nitebat literare eũ de manib⁹ eorum. et
dicebat: Nõ interficiam⁹ aiam ei. nec effun-
dam⁹ sanguinẽ: b ppicite eũ in cisternã hanc
de terẽ q̃ ẽ in solitudie: manusq; vras seruate
innocias. Hoc aũt dicebat volens eripe eũ de
manib⁹ eor. et reddẽ pri suo. Cõfesti igit ut
peruenit ad frẽs suos: nudauerũt eũ tunica ta
lari et polymita: miseruntq; eũ in cisternã de
terẽ q̃ non habebat aquã. Et sedentes ut co-
mederẽt panẽ viderũt ismahelitas viatores
venire de galaad. et camelos eor: tum portãtes

aromata ⁊ resinā ⁊ stacten in egyptū. Dixit ḡ iudas frib⁹ suis. Quid nobis ꝓdest si occidérimus frēm nr̄m. ⁊ celauerimus sanguinē ipsi⁹? Veli⁹ ē ut venundet̄ ismaelitis. ⁊ manus nr̄e nō polluant. Frat̄ n. ⁊ caro nostra ē. Acq̄euerūt frēs sermonibus illi⁹. ⁊ ꝓterēūtib⁹ madianitis negociatorib⁹: extrahentes eū de cisterna vendiderūt eū ismaelitis viginti argēteis: q̄ duxerūt eū in egyptū. Reuersusq; ruben ad cisternā nō inuenit puerū: ⁊ scissis vestibus ꝓgens ad frēs suos ait: Puer nō cōparet. ⁊ ego q̄ ivo? Tulerūt aūt tunicam ei⁹. ⁊ in sanguine hedi quē occiderant tinxerūt: mittētes q̄ ferrent ad patrē. ⁊ dicerēt. Hanc inuenim⁹: vide vtrū tunica filij tui sit an nō. Quā cū cognouisset pat̄ ait. Tunica filij mei ē. Fera pessima comedit eum: bestia vorauit ioseph. Scissisq; vestibus ⁊ indut⁹ ē cilitio: lugēs filiū suū multo tpe. Congregatis aūt cūctis liberis ei⁹ ut leniret dolorē p̄is: noluit ꝓsolationē accipe-sed ait. Descendā ad filiū meū lugēs in infernū. Et illo perseuerāte i fletu: madianite vendiderunt ioseph in egypto ꝓbutifari eunucho pharaonis magistro militum.

XXXVIII

Eodē tpe discēdens iudas a fratrib⁹ suis. diuertit ad virum odollamiten noie hiram: viditq; ibi filiā hominis chananei vocabulo Sue. Et accepta vxore ingressus ē ad eā. Que ꝯcepit ⁊ pepit filiū. ⁊ vocauit nomē ei⁹ her. Rursūq; concepto fetu natū filiū vocauit onan. Tertiū q; pepit quē appellauit sela: Quo nato parere vltra cessauit. Dedit aūt iudas vxorē p̄mogenito suo her noie thamar. Fuit q; her p̄mogenit⁹ iude nequā in ꝓspectu dn̄i. ⁊ ideo ab eo occisus est. Dixit ḡ iudas ad onan filiū suū. Ingredē ad vxorē fris tui ⁊ sociare illi ut suscites semē fri tuo. Ille sciens nō nasci sibi filios introiēs ad vxorē fris sui semē fūdebat in terram ne liberi fris noie nascerent. Et idcirco p̄cussit eū dn̄s eo q; rē detestabilē faceret. Quamobrem dixit iudas thamar nurui sue. Esto vidua in domo patris tui: donec crescat sela filius me⁹. Timebat n. ne ⁊ ipe moreret sicut frēs ei⁹. Que abijt ⁊ habitauit i domo p̄is sui. Evolutis aūt multis ānis moritur est Sue vxor iude. Qui p⁹ luctū cōsolatiōe suscepta ascendebat ad tonsores ouium suaꝝ ipe ⁊ hiras opilio gregū odollamita i thānas

Nūciatūq; ē thamar q; socer illi⁹ ascenderet i thānas: ad tondēdas oues. Que depositis viduitatis vestib⁹ assūpsit teristrū. ⁊ mutato habitu sedit i bivio itineris qō ducit thānam: eo q; creuisset sela ⁊ non cum accepisset maritū. Quā cū vidisset iudas: suspicat⁹ est ē meretricē. Operat. n. vultū suū ne agnosceret. Ingrediensq; ad eam ait. Dimitte me ut coeam tecū. Nesciebat. n. q; nur⁹ sua ēet. Qua rñdēte. qd dabis mihi ut fruaris ꝓcubito meo? dixit. Mittā tibi hedū de gregib⁹. Rursūq; illa dicente. patiar qō vis ñ rederis m̄i arratonē donec mittas qō policeris. ait iudas. Quid tibi vis ꝓ arrabone dari. Rñdit. Annulū tuū ⁊ armillā. ⁊ baculū quē manu tenes. Ad vnū igit̄ coitū mulier ꝯcepit. ⁊ surgēs abijt: depositoq; habitu quē sūpserat induta ē viduitatis vestib⁹. Misit aūt iudas hedū p pastorē suū odollamitem: ut reciperet pign⁹ qō dederat mulieri. Qui cū nō inuenisset eā interrogauit viros loci illi⁹. Ubi est mulier q̄ sedebat in bivio? Respōdentib⁹ cunctis nō fuit i loco isto meretrix. reuersus ē ad iudā. ⁊ dixit ei. Nō inueni eā. Sed ⁊ viros loci illius dixerūt m̄i: nūq; sedisse ibi scortū. Ait iudas. Habeat sibi. Certe mendacij arguere nos nō pōt. Ego misi hedū quē promiseram. ⁊ tu nō inuenisti eā. Ecce aūt post tres menses nūciauerūt iude dicentes. Fornicata ē thamar nur⁹ tua. ⁊ videt̄ ventr⁹ illius intumescē. Dixitq; iudas. Producite eā ut cōburatur. Que cum duceret ad pnā: misit ad socerū suū dicēs. De viro cui⁹ hec sūt ꝯcepi. Cognosce cui⁹ sit annul⁹ ⁊ armilla ⁊ baculus. Qui agnitis mūerib⁹ ait. Justior me ē: qa nō tradidi eā sele filio meo. Attn̄ vltra nō cognouit eā. Instāte aūt partu. apparuerūt gemini in vtero: atq; i ipsa effusiōe infantiū vnus ꝓtulit manū: in q̄ obstetrix ligauit coccinū dicens: Iste egredietur prior. Illo vō retrahente manū egressus ē alt̄. Dixitq; mulier. Quare diuisa ē, pte te maceria? Et ob hāc cām vocauit nomen ei⁹ phares. Postea egressus est frat̄ ei⁹. i cui⁹ manu erat coccinū. quē appellauit çarā.

XXXIX

Ihesi ioseph duct⁹ ē i egyptū. emitq; eū phutifar eunuch⁹ pharaonis ꝓnceps exercit⁹ sui. vir egypti⁹ de manu ismaelitarum: a quibus ꝓduct⁹ erat. Fuitq; dn̄s cū eo. ⁊ erat vir i cūctis ꝓsperis agēs. Habitauitq; in domo dn̄i sui: q̄ optime

nouerat dñm eē cū eo.⁊ oīa q̄ gereret ab eo dirigi in manu illius. Inuēitq; ioseph grām coram dño suo.⁊ ministrabat ei. A quo ꝓpositꝰ oībus gubernabat creditā sibi domū.⁊ vniuersa q̄ ei tradita fuerāt. Benedixitq; dñs domui egyptij ꝓpter ioseph.⁊ multiplicauit tā in ædibus q̄m in agris cuncta eiꝰ subam. Nec q̄cq; aliud nouerat, nisi panē quo vescebat. Erat autē ioseph pulchra facie⁊ decorus aspectu. Post multos itaq; dies iniecit dña sua oculos suos in ioseph.⁊ ait: Dormi mecum. Qui nequaq; acquiescēs opi nephario dixit ad eā: Ecce dñs meꝰ oīb⁹ mihi traditis ignorat q̄d habeat in domo sua: nec q̄cq; est q̄ nō in mea sit ptāte: vel nō tradiderit mihi ꝓter te q̄ uxori eiꝰ es. Quo ḡ possū ꝭ malū facē.⁊ peccare in dñm meū? Quotidie hmōi verbis per singulos dies loq̄batꝰ.⁊ mulier molesta erat adolescēti.⁊ ille recusabat stuprū. Accidit autē q̄dā die ut ītraret ioseph domū⁊ opis q̄ppiā absq; arbitrij facēt.⁊ illa apphēsa lacinia vestimēti eiꝰ dicēt: Dormi mecū. Qui relicto in manu eiꝰ pallio fugit.⁊ egressus est foras. Cūq; vidisset mulier vestē in manib⁹ suis.⁊ se eē cōtēptā: vocauit ad se domines domꝰ sue.⁊ ait ad eos: Ecce introduxit vir hebreum: ut illuderet nobis. Ingressus est ad me ut coiret mecum Cūq; ego succlamassem.⁊ audisset vocē meā reliq̄t pallū q̄ tenebā.⁊ fugit foras. In argumentū ḡ fidei retētū palliū oñdit marito reuertēti domum.⁊ ait: Ingressus est ad me seruus hebreus quem adduxisti ut illuderet mihi. Cūq; audisset me clamare: reliq̄t palliū q̄ tenebam:⁊ fugit foras. His auditis dñs⁊ nimiū credulꝰ ꝙbis ꝙrugis iratꝰ ē valde. tradiditq; ioseph in carcerē vbi vincti regi custodiebant.⁊ erat ibi clausus. Fuit aūt dñs cū ioseph.⁊ misertꝰ ē illi.⁊ dedit ei grām in ꝓspectu ꝓncipis carceris. Qui tradidit in manu illi⁹ vniuersos vinctos q̄ in custodia tenebant.⁊ quicq̄d fiebat subipso erat: nec nouerat aliquid cūctis ei creditis. Dñs.n. erat cum illo.⁊ oīa opa eius diligebat. XL

His itaq; gestis: accidit ut peccarent duo eunuchi pincerna regis egypti⁊ pistor dño suo. Iratusq; deos pharao misit eos in carcerē ꝓncipis militū: in q̄ erat vinctꝰ⁊ ioseph. Et custos carceris tradidit eos ioseph:⁊ qui ministrabat eis. Aliquantulum temporis fluxerat.⁊ illi in custodia tenebant. Viderunt q; ambo somniū nocte vna: iuxta interpretationē ꝓprij sibi. Ad q̄s cū introisset ioseph mane⁊ vidisset eos tristes: scisci tatus ē dicēs: Cur tristior est hodie solito facies vra? Qui rñderunt: Somniū vidim⁹⁹⁹

ꝛ pcusse vredine oriebantur: deuorantes om
nem pozũ pulchritudinẽ. Euigilans pharao
pr̃ qetẽ. ꝛ facto mane pauore pterrit̃. misit
ad oẽs cõiectores egypti. cũctosq; sapientes
ꝛ accersitis narrauit somniũ. nec erat q̃ iter
pretaret̃. Tũc vmũ reminiscẽs mr̃ pincer
naz ait. Cõfiteoz pctiõ meũ. Irat̃ rex suis
suis me ꝛ mr̃m pistoz retrudi iussit in car
cerẽ pncipis militũ: vbi vna nocte vterq; vi
dim̃ somniũ: pfagiũ futuroz. Erat tibi puer
hebreus eiusdem ducis militũ famulus: cui
narrantes somnia audiuim̃ qcqd postea rei
pbauit euentus. Ego eni redditus sũ officio
meo. ꝛ ille suspẽsus ẽ i cruce. Protiñ ad regẽ
imperiũ eductũ ve carcẽ ioseph totonderunt
ac veste mutata obtulerunt ei. Cui ille ait.
Vidi somnia nec ẽ q̃ ediſſerat. q̃ audiui te sa
pientissime conijcẽ. Rñdit ioseph. Absq; me
ve' rñdebit pspa pharaõi. Narrauit g̃ pha
rao q̃ viderat. Putabã me stare super ripam
fluis. ꝛ septẽ voues ve amne cõscendere. pul
chras nimis ꝛ otẽsis carnibus: q̃ i pastu pa
ludis virecta carpẽbãt. Et ecce bas seq̃banꝫ
alie septẽ voues intantũ ve formes ꝛ macilẽ
te: ut nunq̃ tales i ẽra egypti viderim. Que
vnozat̃ ꝛ pfũpt̃ pozib̃. nullũ saturitat̃ ve
rere vestigiũ: ẽ simili macie ꝛ squaloze toz
bant. Euigilãs rursus sopze ve pressus vidi
somniũ. Septem spice pullulabant in culmo
vno plene stq; pulchrrime. Alie q̃s septẽ te
nues ꝛ pcusse vredine oriebanꝫ e stipula que
priozũ pulchritudinẽ vnozauerunt. Narra
ui priectoz̃ somniũ. ꝛ nemo est q̃ ediſſerat.
Rñdit ioseph. Somniũ regis vnũ ẽ. Que fa
ctur̃ ẽ ve' oñdit pharaoni. Septẽ voues pul
chre ꝛ septẽ spice plene. septẽ vtertatis anni
sũt: eandẽq; vim somnij cõprehẽdũt. Septẽ
q̃s voues tenues atq; macilente q̃ ascẽderũt
p' eas ꝛ septem spice tenues ꝛ vento vrente
pcusse. septẽ ãni vture sũt famis. q̃b ordine
cõplebũt. Ecce septẽ anni veniẽt fertilitatis
magne i vniuersa ẽra egypti: quos sequẽtur
septẽ anni alij tãte sterilitat̃: ut obliuiõi tra
dat cũcta retro abundantia. Consũptura ẽ
eni fames oẽm terram. ꝛ vtertatis magnitu
dinẽ pditura ẽ inopie magnitudo. Nõ autẽ
vidisti. secũdo ad eandẽ rẽ ptinens somniũ:
firmitatis indiciũ ẽ: eo q̃ fiat firmo dei ꝛ ve
loci' ipleat̃. Hũc g̃ puideat rex virũ sapien
tẽ ꝛ industriũ ꝛ pficiat eũ ẽre egypti q̃ cõsti
tuat p̃positos p cũctas regiones. ꝛ q̃ntã ptẽ
fructuũ p septẽ annos fertilitatis q̃ iam nũc
futuri sũt pgreget i horrea. ꝛ cẽ frumentũ ib̃
pharaonis ptãte cõdat seruetur̃q; in vrbib̃
ꝛ pparet̃ i vtẽ septẽ ãnoz fami. q̃ oppressura
ẽ egyptũ. ꝛ nõ cõsumet̃ terra iopia. Placuit
pharaoni pfiliũ. ꝛ cũctis ministris ei'. Locu
tusq; ẽ ad eos. Nõ iuenire pterim̃ talẽ vir
q̃ spũ dei plenus sit. Dixit g̃ ad ioseph. Quia
oñdit tibi deus oĩa q̃ locut̃es: nũq̃d sapien
tioẽ ꝛ pfilem tui iuenire poco. Tu eris sup
domũ meã. ꝛ ad tui oris ipẽriũ cunct̃ pplus
obediet. Uno tm̃ regni solio pcedam te. Di
xitq; rursũ pharao ad ioseph. Ecce constituo
te sup vniuersam terrã egypti. Tulitq; ãnu
lũ de manu sua ꝛ dedit eũ in manu ei'. vesti
uitq; eũ stola byssina. ꝛ collo torquem aureã
circũposuit. Fecitq; eũ ascendere sup currũ
suũ secũdũ clamante pcone: ut oẽs coram eo
genuflecterẽt. ꝛ prepositũ eẽ scirent vniuer
se terre egypti. Dixit q̃s rex egypti ad ioseph.
Ego sũ pharao. Absq; tuo ipio non mouebit
q̃sqũ manũ aut pedẽ i oi ẽra egypti. Mertitq;
nomẽ ei'. ꝛ vocauit eũ lingua egyptiaca. sal
uatorem mũdi. Dedit q; illi vxorẽ: asseneq; fi
liã phutifaris sacerdotis eliopoleos. Egressus
ẽ itaq; ioseph ad ẽrã egypti. Triginta annoz
erat q̃n stetit i pspectu regis pharaõis. ꝛ cir
cuiuit cẽs regiões egypti. Venit q; fertilitas
septẽ annorũ. ꝛ i manipulos redacte segetes
pgregate sũt i horrea egypti. Dis etiam fru
gũ abũdãtia i singulis vrbib̃ cõdita ẽ. Tan
taq; fuit abũdãtia tritici: ut arene maris coe
q̃ret̃. ꝛ copia mẽsurã excedẽt. Natiq; sũt io
seph filij duo anteq̃ veniret fames: quos pepit
ei asseneq; filia phutifaris sacerdotis eliopo
leos. Uocauit q; nomẽ pmogeniti manasses
dicens. Obliuisci me fecit deus oĩum labo
rũ meoz. ꝛ domus pris mei. Nomen q̃s secundi
appellauit effraim dicẽs. Crescere me fecit de'
in terra pauptatis mee. Igit̃ trãsactis septẽ
vtertat̃ annis q̃ fuerãt in egypto: cepũt veni
re septẽ anni inopie. q̃s pdixerat ioseph. ꝛ in
vniuerso orbe fames preualuit. In cũcta etiã
ẽra egypti fames erat. Qua esuriẽte: clama
uit pplus ad pharaonẽ alimẽta petẽs. Quib̃
ille rñdit. Ite ad ioseph. ꝛ q̃cqd ipse vob̃ di
xerit facite. Crescebat aũt q̃tidie fames i oi
terra: aperuit q; ioseph vniersa horrea. ꝛ vẽde
bat egyptijs. Nam ꝛ illos oppresserat fames

Dēsq; puincie veniebāt i egyptū ut emerēt escas, ꝛ malū inopie temperarēt. ℣ XLII

Hadiēs āt iacob q; alimēta vēderent i egypto dixit filijs suis. Quare negligitis? Audiui q; triticū venūdet in egypto. Descēdite ꝛ emite nob necessaria ut possim⁹ viuē, ꝛ nō cōsumamur inopia. Descēdētes igitur frēs ioseph vecē ut emerent frumēta in egypto. Beniamin vomi retēto a iacob q; dixerat frib⁹ ei⁹ ne forte i itinere q̄dq; patiat malī: ingressi sūt terrā egypti cū alijs q; pgebant ad emendū. Erat aūt fames i terra chanaan. ꝛ ioseph erat pnceps in ēra egypti atq; ad ei⁹ nutū frumēta pplis vendebantur. Cūq; adorassent eū frēs sui ꝛ agnouisset eos: q̄si ad alienos duri⁹ loq̄bat: increpans eos: Unde venistis? Qui rñderūt: de terra chanaan: ut emamus victui necessaria. Et tñ frēs ipse cognōscēs: nō ē cognitus ab eis. Recordatusq; somnioꝝ que aliq̄n viderat ait ad eos: Explozatores estis: vt videatis infirmioza ēre vestra venistis. Qui dixerūt. Nō est ita dñe: ꝰ serui tui venerūt ut emerent cibos. Oēs filij vni⁹ viri sum⁹. Pacifici venimus: nec quicq; famuli tui machinātī mali. Quib⁹ ille rñdit Aliter ē. Immūita ēre bui⁹ cōsiderare venistis. Et illi: Duodecim inquiūt frēs serui tui sum⁹: filij viri vni⁹ i ēra chanaan. Minim⁹ cū pre nro ē: ali⁹ nō ē sup. Hoc ē ait q̄ locutus sū. Explozatores estis. Jā nunc exprimētū vri capiā. Per salutē pharaonis non egrediemī hinc: donec veniat frat vester minim⁹ Mittite ex vob vnū ꝛ adducat eū: vos autē eritis i vinculis donec pbent q̄ dixistis vtr vera an falsa sint. Alioq̄n p salutē pharaonis explozatores estis. Tradidit q̄ illos custodie trib⁹ diēb⁹. Die āt ētio eductis de carere ait. Facite q̄ dixi, ꝛ viuet. Deū enim timeo Si pacifici estis frat vester vn⁹ ligef in carcere vos aūt abite, ꝛ ferte frumenta q̄ emistis i domos vras, ꝛ fratrē vestrū minimū ad me adducite: ut possim vestros pbare mōes. ꝛ nō moriami. Fecerūt ut dixerat, ꝛ locuti sūt adiuicē. Merito ꝰ patimur: q̄a peccauimus i frēm nrm videtes āgustias aie illi⁹. dū vepreceret nos ꝛ non audiuim⁹: idcirco venit sup nos ista tribulatio. E q̄bus vn⁹ ruben ait Nū q̄d nō dixi vob: nolite peccare in puer, ꝛ nō audistis me? En sanguis ei⁹ exq̄rit. Nesciebāt aūt, q; intelligēt ioseph: eo q; p interpretē loq̄ret ad eos. Auertitq; se parūp, ꝛ fleuit ꝛ reuersus locut⁹ ē ad eos. Tollēsq; symeon ꝛ ligās illis pītib⁹ iussit ministris ut iplerēt eorum saccos tritico, ꝛ reponerent pecunias singulor i sacculis suis: datis supra cibarijs i via. Qui fecerūt ita. At illi portantes frumēta in asinis: pfecti sūt. Aperto q; vn⁹ sac co ut daret iumēto pabulū i diuersorio: ptē plat⁹ pecuniā in ore sacculi: dixit frībus suis Reddita est mihi pecunia. En habef in sacco Et obstupefacti turbatiq; mutuo dixerunt: Quid nā ē ꝰ q̄ fecit nob deus. Veneruntq; ad iacob patrē suū in ēra chanaan, ꝛ narrauerūt ei oia q̄ accidissent sibi dicētes. Locut⁹ ē nob dñs ēre dure, ꝛ putauit nos explozatores eē puincie. Cui rñdim⁹. Pacifici sumus: nec vllas molimur insidias. Duodecim frēs vno prē geniti sum⁹: vnus nō ē sup: minim⁹ cū prē vt saf i terra chanaan. Qui ait nob. Sic pbabo q; pacifici sitis. Frēm vestr vnū dimittite apud me, ꝛ cibaria domibus vris necessaria sumite ꝛ abite. Frēmq; vestr minimū adducite ad me: ut sciam q; non sitis explozatores, ꝛ istū q̄ tenef i vinculis recipe possitis: ac deinceps q̄ vultis emēdi habeatis licentiā. His dictis cū frumēta effunderēt, singuli reppert⁹ i ore saccoꝝ ligatas pecunias, exfritisq; sil'oib⁹ dixit pat iacob. Absq; liberis me eē fecistis. Joseph nō ē sup: symeon tenef i vinculis, ꝛ beniamin auferet: In me ꝰ oia mala recidert. Qui rñdit ruben. Duos filios meos interfice: si non reduxero illū tibi. Trade illū in manu mea, ꝛ ego eum tibi restituā. At ille. Nō descēdet inq̄t fili⁹ me⁹ vobiscū. Frat ei⁹ mortu⁹ ē, ꝛ ipse sol⁹ remāsit. Si q̄d ei aduersitatis acciderit i terra ad quā pergitis: de ducetis canos meos cū dolore ad inferos. ℣ XLIII

Interim fames omnē terrā vehemēt premebat. cōsūptisq; cibis q̄s ex egypto vetulerāt. dixit iacob filijs suis: Reuertimini, ꝛ emite nobis pauxillū escarū Rñdit iudas. Denūciauit nobis vir ille sub attestatiōe iurisiurandi. dicēs. Nō videbitis faciē meā: nisi frēm vrm mimū adduxeritis vobiscū. Si g̃ vis eū mittē nobiscū pgemus pariē, ꝛ emem⁹ tibi necessaria. si aūt nō vis: nō ibim⁹. Dix. n. ut sepe dixim⁹. denūciauit nobis dicēs. Non videbitis faciē meā absq; frē vrō minimo. Dixit eis isrl. In meam boc

feciſtis miſerĩã·ut idicaret̃ ei ⁊ aliũ babẽ vos frẽm. At illi rñderunt: Interrogauit nos hõ p ordinẽ nr̃am, pgenĩe·ſi pater viueret·ſi habe-rem⁹ frẽm. Et nos rñdimus ei ꝓſeq̃nẽ·iuxta id qõ fuerat ſciſcitat⁹. Nũquid ſcire pote-ramus q̃ dicturus eẽt·adducite frẽm vr̃m vo-biſcũ? Judas q̃ dixit pr̃i ſuo: Mitte puerũ mecũ ut, pficiſcamur ⁊ poſſim⁹ viuẽ: ne mo-riamur nos ⁊ puuli nr̃i. Ego ſuſcipio puer̃ de manu mea req̃re illũ. Niſi reduxero ⁊ reddi-dero eum tibi: ero pcecati reus in te oi tpe. Si nõ iterceſſiſſet dilatio: tã vice altera veniſſe-mus. Igit̃ iſrl̃ pater eor̃ dixit eis: Si ſic ne-ceſſe ẽ: facite q̃ vultis. Sumite de optimis re fructib⁹ i vaſis vr̃is. ⁊ deferte viro mũe-ra: modicum reſine ⁊ mellis ⁊ ſtorax, ſtactes ⁊ terebinthi ⁊ amigdalas. Pecuniã q̃ duplicẽ ferte vobiſcũ. ⁊ illã quã inueniſtis in ſaccu-lis: reportate: ne forte errore factũ ſit. Sed ⁊ frẽm vr̃m tollite: ⁊ ite ad virum. Deus aut̃ meus oĩpotẽs faciat vobis eũ placabilẽ. ⁊ re-mittat vobiſcũ frẽm vr̃m quẽ tenet in vincu-lis ⁊ bunc bẽniamin. Ego ãt q̃ſi orbat⁹ abſq̃ liẽrj ero. Tulerũt g̃ viri mũera ⁊ pecuniam duplicẽ ⁊ bẽniamin· deſcenderũtq̃ i egyptũ ⁊ ſteterũt corã ioſeph. Quos cũ ille vidiſſet ⁊ bẽniamin ſil⁹ pcepit diſpẽſatori dom⁹ ſue· di-cẽs: Introduc viros domum ⁊ occide victi-mas ⁊ inſtrue conuiuiũ: qñ bodie mecum ſũt comeſturi meridie. Fecit ille qõ ſibi fuerat imp̃atũ. ⁊ introduxit viros domũ. Ibiq̃ ex-territi dixerũt mutuo: Propter pecuniã quã retulim⁹ pri⁹ in ſaccis nr̃is· introducti ſum⁹: ut volu at in nos calũniã. ⁊ violenẽ subijci-at ſeruituti ⁊ nos ⁊ aſinos nr̃os. Quãobrẽ in ipſis foris⁹ accedẽtes ad diſpẽſatorem· lo-cuti ſunt: Oram⁹ dñe ut audias nos. Jã añ deſcendim⁹ ut emerem⁹ eſcas: q̃b⁹ empt̃ cũ veniſſem⁹ ad diuerſorii· aperuim⁹ ſaccos no ſtros, ⁊ inuenim⁹ pecuniã i ore ſaccor̃: quam nũc eodẽ pondere reportauimus. Sed ⁊ aliud attulimus argentũ: ut emamus q̃ neceſſaria ſũt. Nõ eſt in nr̃a ꝓſcia: q̃s poſuerit eã i mar-ſupijs nr̃is. At ille rñdit: Pax vobiſcum: no-lite timere. Deus veſter ⁊ pr̃ vr̃i· dedit vobis theſauros i ſaccis vr̃is. Nã pecuniam quã dediſtis mi·pbatã ego habeo. Eduxitq̃ ad eos ſymeon. Et introductis domũ attulit aquã ⁊ lauerunt pedes ſuos: dedit q̃ pabulũ aſinis eor̃. Illi vero parabant munera: donec ingrederet̃ ioſeph meridie. Audierant enĩ q̃ ibi comeſturi eſſent panẽ. Igitur ingreſſus ẽ ioſeph domũ ſuã: obtulerunt q̃ ei munera· te-nentes in manibus. ⁊ adorauerunt pni i ter-rã. At ille clemẽter reſalutat̃ eis· interrogauit eos dicẽs: Sanus ne ẽ pr̃ veſter ſenex: de quo dixerat̃ mihi? Adhuc vivit? Qui rñderunt. Soſpes ẽ ſeru⁹ tuu⁹ pat̃ nr̃. Adhuc vivit. Et incuruati adorauerũt eũ. Attollẽs ãt ioſeph oculos vidit bẽniamin frẽm ſuũ vterinum ⁊ ait: Iſte ẽ frater veſter puulus de q̃ dixerat̃ mihi? Et rurſũ. Deus iquit miſereat̃ tui fili mi. Feſtinauit q̃· quia cõmota fuerãt viſce-ra eius ſup fratre ſuo. ⁊ erũpebant lachryme ⁊ introiens cubiculũ fleuit. Rurſũq̃ lota fa cie egreſſus: ꝓtinuit ſe. ⁊ ait: Ponite panes. Quibus appoſitis· ſeorſũ ioſeph. ⁊ ſeorſũ fra-trib⁹· egyptijs q̃b⁹ q̃ veſcebãt̃ ſil̃ ſeorſũ. Illici-tũ eſt. n. egyptijs comedere cum hebreis: ⁊ p-phanũ putant huiuſcemodi cõuiuiũ: ſederũt corã eo· pmogenitus iuxta pmogenita ſua. ⁊ mini⁹ iuxta etatẽ ſuam. Et mirabãt̃ nimis ſumpt̃ ptib⁹ q̃s ab eo accepãt. Maiorq̃ ps venit bẽniamin· ita ut q̃nq̃ ptibus excederet. Biberunt q̃ ⁊ inebriati ſũt cũ eo.

XLIIII

Precepit aũt ioſeph diſpenſatori do-mus ſue dicens: Imple ſaccos eorũ frumẽto quãtũ pñt capere. ⁊ pone pe-cuniã ſinguloꝝ in ſũmitate ſacci. Cypbũ aũt meũ argẽteũ ⁊ pciũ qõ vedit triticũ: pone in ore ſacci iuniorꝭ. Factũq̃ ẽ ita. Et orto ma-ne· dimiſſi ſunt cũ aſinis ſuis. Jãq̃ vrbẽ egre-rant. ⁊ pceſſerãt paululũ. Tũc ioſeph acer-ſito diſpẽſatore domus: Surge inquit ⁊ ſe-quere viros. ⁊ apprehẽſis dicito: Quare red-didiſtis malũ ꝓ bono? Cypbus quem furati eſtis· ipſe ẽ in q̃ bibit dñs me⁹. ⁊ in q̃ augura-ri ſolet. Peſſimã rẽ feciſtis. Fecit ille ut iuſſe-rat. ⁊ apprehẽſis p ordinẽ locut⁹ ẽ. Qui rñde-runt: Quare ſic loquit̃ dñs nr̃ ut fuat tui tan tũ flagitij cõmiſerint? Pecuniã quã inueni-m⁹ i ſũmitate ſaccor̃ reportauimus ad te de terra chanaan. Et quõ ꝓſeq̃ns ẽ ut furati ſim⁹ de domo dñi tui aur̃ vel argẽtũ? Apud quẽ-cũq̃ fuerit inuentũ ſeruor̃ tuor̃ q̃· qris· mo-riat̃. ⁊ nos erimus ſui dñi nr̃i. Qui dixit eis Fiat iuxta vram ſniam. Apud quẽcũq̃ fue-rit inuentũ· ipſe ſit ſeruus me⁹· vos aũt eritis innoxij. Itaq̃ feſtinato· deponẽtes in terã ſac cos: aperuerũt ſinguli. Quos ſcrutat⁹· icipiẽs

a maiore vsq; ad mīmū: iuenit cypbū in sacco beniamin. At illi scissis vestib⁹ onera risq; rursū asinis reuersi sūt i oppidū. pmulcq; iudas cū frib⁹ ingressus est ad ioseph. Necdū eni de loco abierat. Oēsq; añ eū pariē i ērā corruerūt. Quib⁹ ille ait. Cur sic agē voluistis: An ignorat; q; nō sit silis mei in auguriādi scia: Cui iudas. Quid rīdebim⁹ iquit dño meo vel qd loq̄mur: aut iuste poterim⁹ obtendē: De⁹ iuenit iniq̄tatē seruorū tuor. En oēs serui sumus dñi mei. et nos et apud quē inuent⁹ ē cypbus. Rīdit ioseph: Absit a me: ut sic agam. Qui furat⁹ ē cypbū ipse sit seruus meus: vos aūt abite liberi ad patrem vrm. Accedēs aūt ppius iudas. ꝓsidēē ait. Oro dñe mi. loquatur seruus tuus verbū in auribus tuis. et ne irascaris famulo tuo. Tu es. n. p⁹ pharaonē dñs me⁹. Interrogasti pr⁹ seruos tuos. habetis prem aut frem. et nos respōdimus tibi dño meo. Est nobis pr senex. et puer paruul⁹ q̄ in senectute illi⁹ nat⁹ ē. cuius vterin⁹ frac ē mortu⁹. et ipse solus hz mr⁹ sua pac ꝙ tenere diligit eū. Dixistiq; fuis tuis: Adducite eū ad me. et ponam oculos meos sup illū. Suggessim⁹ tibi dño meo: nō potest puer relinq̄re prem suū. Si. n. illū dimiserit morietur. Et dixisti seruis tuis. Nisi venerit frac vester minim⁹ vobiscū: nō videbit; amplius faciē meā. Cū q̄scēdissem⁹ ad famulū tuū prem nostr⁹: narrauim⁹ ei oia que locut⁹ est dñs me⁹. Et dixit pac nr. Reuertimini. et emite nob⁹ pauxtritici. Cui dixim⁹. Nō possum⁹ ire. Si frac nr mim⁹ vescēderit nobiscū ꝓficiscemur sil: alioq̄n illo absente non audemus videē faciē viri. At ille rīdit. Vos scit; q; duos genuerit mihi vxor mea. Egressus est vn⁹. et dixit: bestia deuorauit eū. et bucusq; nō cōparet. Si tuleri⁹ et istū et aliq̄d ei i via cōtigerit: deducetis canos meos cū merore ad inferos. Igit sī itrauero ad seruū tuū patrē nostr⁹ et puer nō fuerit cū eo aīa illi⁹ ex bui⁹ aīa vepēdeat. videritq; cum non esse nobiscū morieē. et deducēt famuli tui canos eius cum dolore ad inferos. Ego ꝓpre seru⁹ tuus sim q̄ in meā būc recepi fidē. et spopondi dicens: Nisi reduxero eū petire⁹ ero i patrē oi tpe. Maneto itaq; seru⁹ tu⁹ ꝓ puero i mīsterio dñi mei et puer ascēdat cū frib⁹ suis. Non. n. possū redire ad patrē absente puero. ne calamitat; q̄ oppressura ē patrē meū testis assistā.

Non se potat vltra cobibē ioseph multi; cozā astātib⁹: vnde pcepit ut egrederēē cūcti foras. et null⁹ itereset alien⁹ agnitioni mutue. Eleuauitq; voce cū fletu quā audierunt egyptij: omnisq; dom⁹ pharaōis. et dixit frib⁹ suis. Ego sū ioseph. Adbuc pater me⁹ viuit: Non poterāt rīdere frēs numio terroze pterriti. Ad quos ille clementer accedite inq̄t ad me. Et cū accessissent pzoꝛ: ego sum ait ioseph frater vester quem vendidistis in egyptū. Nolite pauere: neq; vobis durū ee videat q; vendidistis me in bis regionib⁹. Pro salute. n. vra misit me deus añ vos i egyptū. Biēnū ē. n. q; cepit fames in fra ee. et adbuc q̄nq; anni restāt q̄b⁹ nec arari potit nec meti. Premisitq; me deus ut reseruemini sup frā. et escas ad viuēdū babē possitis. Nō vr̄o ꝓsilio sed dei voluntate buc missus sū: q̄ fecit me q̄si patrē pharaonis et dñm vniuerse dom⁹ ei⁹ ac pncipem i oi fra egypti. Festinate et ascēdite ad patrē meū. et dicet; ei. Dec mandat fili⁹ tu⁹ ioseph: Deus fecit me dñm vniuerse terre egypti. Descende ad me ne moreris et bitabis i terra iessen. Eriscq; iuxta me tu et filij tui et filij filioꝛ tuoꝛ: oues tue et armēta tua et vniuersa q̄ possides: ubiq; te pascā. Adbuc. n. quinq; āni residui sūt fames: ne et tu peas et ois domus tua. et oia q̄ possides. En oculi vestri et oculi frīs mei beniamin videt q; os meū loquat ad vos. Nūciate patri meo vniuersam gloriam meā et cūcta q̄ vidistis in egypto. Festinate et adducite eū ad me. Cūq; āplexat⁹ recidisset i collū beniamin frīs sui fleuit: illo q̄; similiter flente sup collū ei⁹. Osculatusq; ē ioseph oēs frēs suos. et plorauit sup singlos. Post q̄ ausi sūt loq̄ ad eū. Auditūq; ē et celebri fmōe vulgatū i aula regis. venerūt fratres ioseph. Et gauisus ē pharao atq; ois familia ei⁹. Dixitq; ad ioseph ut imperaret fratrib⁹ suis dicēs. Onerantes iumēta ite i ērā chanaan. et tollite inde prem vrm et cognationem. et venite ad me. et ego dabo vobis oia bona egypti. ut comedatis medullam terre. Precipe etiā ut tollāt plaustra de fra egypti ad subuectionē puloꝛ suoꝛ ac cōiugū. Et dicito. Tollite prem vrm et ꝓperate quātocitius venientes: nec dimittat; q̄q; de supellectili srā: qa oēs opes egypti vestre erunt. Fecerūtq; filij isrl ut eis mandatū fuerat.

Quib⁹ vedit ioseph plaustra fm pharaonis impiũ ⁊ cibaria i itinẽ. Singulis q̃ proferri iussit binas stolas: beniamin ꝙ vedit trecentos argẽteos cũ q̃nq; stolis optimis. tantũ vẽ pecunie ⁊ vestiũ mittẽs patri suo: addens eis asinos vecẽ. qui subuexerẽt ex oib⁹ diuitijs egypti. ⁊ totidẽ asinas. triticũ. in itinere panesq; portantes. Dimisit q̃ frẽs suos. ⁊ pficiscẽtib⁹ ait: Ne irascamini in via. Qua ascẽdetes ex egypto. venerunt in terram chanaan ad patrẽ suũ iacob. ⁊ nũciauerunt ei dicẽtes Ioseph filius tu⁹ viuit. ⁊ ipse dñatr oi terra egypti. Quo audito iacob: q̃si de q̃ somno euigilãs. tñ nõ credebat eis. Illi ecõtra referebãt oẽm ordinẽ rei. Cũq; vidisset plaustra ⁊ vniuersa q̃ miserat. revixit spiritus eius ⁊ ait: Sufficit mihi si adhuc ioseph filius me⁹ viuit. vadam ⁊ videbo illum antequ moriar.

XLVI

Profectusq; isrl cũ oib⁹ q̃ habebat. venit ad puteũ iuramenti ⁊ mactatis ibi victimis deo patris sui isaac. audiuit eũ p visionẽ nocte vocantem se ⁊ dicentẽ sibi: Jacob iacob. Qui respondit: Ecce adsũ. Ait illi deus: Ego sũ fortissim⁹ de⁹ patris tui. Noli timẽ: descẽde i egyptũ. qa in gentẽ magnã faciã te ibi. Ego descendã tecũ illuc: ⁊ ego inde adducã te reuertentem. Joseph q̃ ponet manus suas super oculos tuos Surrexit iacob mane a puteo iuramenti tulerũtq; eũ filij cũ puer⁹ ⁊ vxorib⁹ suis i plaustris q̃ miserat pharao ad portandũ senem. ⁊ oia q̃ possederat in terra chanaan. Veniteq; i egyptũ cũ oi semine suo: filij eius ⁊ nepotes filie ⁊ cũcta sil pgenies. Hec sũt aũt noia filioꝝ isrl q̃ ingressi sũt i egyptũ ipse cũ literis suis. Primogenit⁹ ruben. Filij ruben: enoch: ⁊ phallu ⁊ esrom ⁊ charmi. Filij symeon: iamuel ⁊ iamin ⁊ iami ⁊ abod ⁊ iachin ⁊ sarer ⁊ saul filius chananitidis. Filij leui: gerson ⁊ caath ⁊ merari. Filij iuda: her ⁊ onan ⁊ sela ⁊ phares ⁊ zara. Mortui sũt aũt her ⁊ onan i tra chanaã. Fuerũtq; filij phares: esrom ⁊ amul. Filij ysachar: thola ⁊ phua ⁊ iobab ⁊ semron. Filij zabulon: sared ⁊ elon ⁊ iahelel. Hi filij lye q̃s genuit in mesopotamia syrie: cũ dina filia sua. Oẽs aie filioꝝ ei⁹ ⁊ filiaꝝ triginta tres. Filij gad: sephon ⁊ aggi ⁊ esebon ⁊ suni ⁊ eri ⁊ arodi ⁊ areli. Filij aser: iemna ⁊ iesua ⁊ iesui ⁊ beria sara q̃ soror eaꝝ Filij beria: heber ⁊ melchiel. Hi filij zelp lie quã vedit laban lye filie sue. ⁊ hos genuit iacob: sedecim aias. Filij rachel vxoris iacob: ioseph ⁊ beniamin. Natiq; sũt ioseph filij i tra egypti quos gẽuit ei asseneq. filia phutiphar sacerdotis eliopoleos: manasses ⁊ effraim. Filij beniamin: bela ⁊ becher ⁊ asbel ⁊ gera ⁊ naamã ⁊ iechri ⁊ iethros ⁊ rese mophim ⁊ ofim ⁊ ared. Hi filij rachel q̃s genuit iacob: oẽs aie quatuordecim. Filij dan: vsan. Filij neptalim. iasiel ⁊ guni ⁊ iesser ⁊ salem. Hi filij bale. quam vedit laban rachel filie sue. ⁊ hos genuit iacob: oẽs aie septẽ. Cunctaq; aie que ingresse sũt cũ iacob i egyptũ. ⁊ egresse sũt de femore illi⁹ absq; vxorib⁹ filioꝝ ei⁹. sexaginta sex. Filij aũt ioseph q̃ nati sũt ei i terra egypti: aie due. Oẽs aie dom⁹ iacob que ingresse sũt i egyptũ: fuere septuagita. Defunct⁹ aũt iacob iudã aũ se ad ioseph i egyptũ ut nũciaret ei ⁊ ille occurreret i iessen. Quo cũ peuenisset iũcto ioseph curru suo. ascẽdit obuiã patri ad eundẽ locũ: vidensq; eũ irruit sup collũ ei⁹: ⁊ inẽ amplexus flenit. Dixitq; pat ad ioseph Jã let⁹ moriar. qa vidi faciẽ tuã. ⁊ superstitẽ te relinquo. Et ille locut⁹ ẽ ad frẽs suos. ⁊ ad oẽm domũ pris sui. Ascendã ⁊ nũciabo pharaoni. dicãq; ei: Frẽs mei ⁊ dom⁹ pris mei q̃ erãt i terra chanaan: venerũt ad me. ⁊ sũt viri pastores ouiũ: curãq; pẽcora alendoꝝ gregũ. Pecora sua ⁊ armẽta ⁊ oia q̃ habẽ potuerũt adduxerũt secũ. Cũq; vocauerit vos ⁊ dixerit: qd est opus vrm: rndebitis: Viri pastores sumus serui tui. ab infãtia nra vsq; in pñs. ⁊ nos ⁊ pres nri. Hec autẽ dicetis ut habitare possitis i terra iessen: quia detestãtur egyptij omnes pastores ouium.

XLVII

Ingressus q̃ ioseph nũciauit pharaoni dicẽs: Pat me⁹ ⁊ frẽs. oues eoꝝ ⁊ armẽta ⁊ cũcta q̃ possidẽt venerũt de tra chanaan. ⁊ ecce cõsistũt in tra iessen. Extremos q̃ fratrũ suoꝝ q̃nq; viros pstituit corã rege. Quos ille interrogauit: Quid habetis opis: Rndẽrũt. Pastores ouiũ sumus serui tui. ⁊ nos ⁊ pres nri. Ad pegrinandũ in trã tuã venim⁹: qm̃ non est herba gregibus seruoꝝ tuoꝝ: ingrauescẽte fame in tra chanaan Petimus q̃ ut esse nos iubeas seruos tuos in terra iessen. Dixit itaq; rex ad ioseph: Pater tu⁹ ⁊ frẽs tui venerũt ad te. Terra egypti in pspectu tuo ẽ i optimo loco fac eos habitare ⁊ trade eis trã iessen. Quod si nosti in eis ẽ

viros idustrios:cõstitue illos mgros pecorũ meoꝝ. Post hec introduxit ioseph patrẽ suũ ad regẽ.ꝛ statuit eũ cozã eo. Qui benedicẽs illi.ꝛ int̃rogat⁹ ab eo:q̃t sũt dies ãnozũ vite tue.rñdit: Dies pegrinationis vite mee centũ triginta ãnoꝝ sunt.parui ꝛ mali.ꝛ nõ puenerũt ꝙsq; ad dies patrũ meoꝝ q̃b⁹ pegrinati sũt. Et bñdicto rege:egressus ẽ foras. Joseph ꝙo pr̃i ꝛ frib⁹ suis dedit possessionem in egypto in optimo ẽre loco rameses ut pceperat pharao.ꝛ alebat eos.cẽmq; domũ patris sui ꝑbẽs cibaria singulis. In toto.n.orbe panis erat.ꝛ oppresserat fames terrã.maxie egypti ꝛ chanaan. Et quib⁹ cẽm pecuniã congregauit ꝑ venditiõe frumẽti.ꝛ intulit eam i erariũ regis. Cũq; defecisset ẽptozib⁹ pciũ venit cuncta egypt⁹ ad ioseph dicens: Da nobis panes. Quare morimur cozã te deficiẽte pecunia? Quib⁹ ille rñdit: Adducite pecora vr̃a.ꝛ dabo vobis pro eis cibos: si pciũ nõ habetis. Que cũ adduxissent dedit eis alimẽta pro equis ꝛ ouibus ꝛ bobus ꝛ asinis:sustẽtauitq; eos illo anno ꝑ cõmutatione pecoꝝ. Venerunt q̃ ãno secũdo.ꝛ dixerunt ei. Nõ celam⁹ dño nr̃o q̃ defeciẽte pecuia pecora sil̃ defecerũt: nec clam te ẽ q̃ absq; corpozib⁹ ꝛ ẽra nihil habeam⁹. Cur ergo morimur te vidente: Et nos ꝛ ẽra nr̃a tui erim⁹. Eme nos in seruitutẽ regiã.ꝛ dr̃e semina:ne deũte cultoze redigat terra in solitudinẽ. Emit igitur ioseph cẽm ẽrã egypti: vendentibus singulis possessiões suas pre magnitudie famis.Subiecitq; eã pharaõi ꝛ cũctos ꝑpos ei⁹.a nouissimis ẽminis egypti vsq; ad extremos fines ei⁹ preẽ terrã sacerdotũ q̃a rege tradita fuerat eis:quib⁹ ꝛ statuta cibaria ex bozreis publicis ꝑbebant̃.ꝛ idcirco nõ sunt cõpulsi vendere possessiones suas. Dixit ergo ioseph ad populos: Ecce ut cernitis ꝛ vos ꝛ terram vestrã pharao possidet. Accipite semia ꝛ serite agros ut fruges babẽ possitis. Quintã ptem regi dabitis: q̃tuoz reliq̃s pmitto vobis i sementẽ.ꝛ in cibũ familijs ꝛ liberis vr̃is. Qui respondert̃:Salus nr̃a in manu tua ẽ. Respiciat nos tm̃ dñs noster.ꝛ leti seruiemus regi. Ex eo tpe vsq; in pr̃ẽ diem i vniuersa ẽra egypti regib⁹ q̃nta ps soluit̃.ꝛ factum ẽ q̃si in legẽ. absq; ẽra sacerdotali. q̃ libera ab hac ꝺditiõe fuit. Habitauit q̃ isr̃l in egypto.i. in ẽra iessen.ꝛ possedit eã:auctusq; ẽ.ꝛ multiplicat⁹ nimis.ꝛ vixit in ea xcẽ.ꝛ septẽ ãnis. Factiq; sũt ẽs dies vite illi⁹ cẽtũ q̃draginta septe ãnoꝝ. Cũq; appropinq̃re cernẽt diẽ mortis eius.vocauit filiũ suũ ioseph.ꝛ dixit ad eũ. Si iuẽi gr̃am i ꝓspectu tuo.pone manũ tuã sub femore meo.ꝛ facies mihi mĩam ꝛ v̊itatẽ.ut nõ sepelias me in egypto:sed dormiã cũ pr̃ib⁹ meis.ꝛ auferas me de terra hac condasq; in sepulchro maioꝝ meoꝝ. Qui respõdit ioseph: Ego faciã quod iussisti. Et ille Jura ꝯ inquit mihi. Quo iurante adorauit israhel dominum cõuersus ad lectuli caput.

Jsita trãslacꝯ nũciatũ XLVIII
Est ioseph q̃ egrotaret pr̃ suus. Qui assũptis duob⁹ filijs manasse ꝛ effraim ire ꝓperat. Dictũq; est seni: Ecce fili⁹ tuus ioseph venit ad te. Qui ꝙfortat⁹ sedit in lectulo. Et ingresso ad se ioseph.ait: Deus oipotens apparuit mihi in luza.q̃ ẽ i ẽra chanaan bñdixitq; mihi.ꝛ ait: Ego te augebo ꝛ multiplicabo: ꝛ faciã te in turbas ꝑpoꝝ. Dabo q̃ tibi terrã hãc.ꝛ semini tuo p⁹te.i possessionẽ sempiternã. Duo ꝯ filij tui q̃ nati sunt tibi i ẽra egypti.anteq; huc venirẽ ad te.mei erũt effraim ꝛ manasses.sicut ruben ꝛ symeon reputabunt̃ mihi. Reliq̃s aũt q̃s genueris post eos tui erũt.ꝛ noie fratrũ suoꝝ vocabunt̃ in possessiõibus suis. Mihi.n.q̃n veniebã de mesopotamia:mortua ẽ rachel in terra chanaan in ipso itinẽ. Eratq; vernũ temp⁹. Et ingrediebar effratam.ꝛ sepelíui eã iuxta viam effrate q̃ alio noie appellat̃ bethleẽ. Videsq; aũt filios eius.dixit ad eũ: Qui sũt isti? Rñdit: Filij mei sũt:q̃s donauit mihi dñs in ꝺ loco. Adduc ínq̃t eos ad me.ut bñdicam illis. Oculi.n.isr̃l caligabãt pre nimia senectute:ꝛ clare vidẽ nõ poterat. Applicitosq; ad se osculat⁹ ꝛ circũplexus eos.dixit ad filiũ suũ: Nõ sũ fraudat⁹ aspectu tuo:isuper oñdit mihi dus semẽ tuũ. Cũq; tulisset eos ioseph de gremio pr̃is.adorauit pnus in terrã.ꝛ posuit effraim ad dexterã suã.i.ad sinistrã israhel manasse ꝙo in sinistra sua.ad dexterã.s.pr̃is.applicuitq; ambos ad eũ. Qui extendẽs manũ dexterã.posuit sup caput effraim iunioꝝ fratris.sinistrã aũt sup caput manasse q̃ maioꝝ natu erat:cõmutãs man⁹. Bñdixitq; iacob filios ioseph.ꝛ ait: Deus i cui⁹ ꝓspectu ãbulauerũt pres mei abrahã ꝛ isaac: deus q̃ pascit me ab adolescentia mea vsq; i pr̃ẽ diem:

angelus q̃ eruit me ꝛe cũctis malis·bñdicat pueris istis:ꝛ inuocetur sup eos nomen meũ noia ꝑ̃ patꝝ meoꝝ abrahã ꝛ isaac· ꝛ crescãt in multitudinẽ sup terrã· Videꝫ aũt ioseph ꝙ posuisset pr̃ suus ꝛexterã manũ sup caput effraim:grauit accepit. Et apprehensam manũ pr̃is leuare conat⁹ est ꝛe capite effraim,ꝛ transferre sup caput manasse. Dixitq; ad patrẽ: Nõ ita cõuenit pat̃:q̃a hic ẽ ꝑmogenit⁹ Pone ꝛexterã tuã sup caput ei⁹. Qui renuens ait, Scio fili mi scio. Et ipse q̃pe erit in pl̃os ꝛ multiplicabit·ꝫ frater ei⁹ iunior maior erit illo.ꝛ semẽ illi⁹ crescet in gẽtes. Bñ dixitq; eis in illo die dicens: In te benedicet isr̃l atq; dicet. Faciat tibi ds sicut effraim ꝛ sic manasse. Constituitq; effraim aũ manasse. Et ait ad ioseph filiũ suũ. En ego morior.ꝛ erit ds vobiscũ·reducetq; vos ad terrã patꝝ vr̃oꝝ. Do tibi ptẽ vnã ex frẽs tuos quã tuli ex manu ãmorrei in gladio ꝛ arcu meo.

XLIX

Vocauit aũt iacob filios suos·ꝛ ait eis: Cõgregamini ut annunciẽ q̃ ventura sunt vobis in diebꝰ nouissimis. Congregami ꝛ audite filij iacob audite isr̃l pr̃em vr̃m. Ruben primogenitus me us. Tu fortitudo mea ꝛ principiũ doloris mei. Prior in donis maior in imperio. Effusus es sicut aq̃. Nõ crescas: q̃a ascendisti cubile pr̃is tui:ꝛ maculasti stratũ ei⁹. Symeõ ꝛ leui frẽs vasa iniq̃tatis bellãtia. In pr̃siliũ eoꝝ nõ veniat aia mea. ꝛ in cetu illoꝝ nõ sit gl̃ia mea: q̃a in furore suo occiderũt virũ.ꝛ in uolũtate sua suffoderũt murũ. Maledict⁹ furor eoꝝ q̃a ptinax.ꝛ indignatio eoꝝ·q̃a dura. Dividã eos i iacob:ꝛ dispdã eos i isr̃l. Juda: te laudabũt frẽs tui. Man⁹ tue i ceruicib⁹ inimicoꝝ tuoꝝ:adorabũt te filij pr̃is tui. Catul⁹ leonis iuda. Ad prædã fili mi ascẽdisti:requiescẽs accubuisti ut leo.ꝛ q̃si leena. Quis suscitabit eũ? Nõ auferet sceptrum ex iuda. ꝛ dux ex femore ei⁹: donec veniat q̃ mittendus ẽ.ꝛ ipse erit expectatio gentiũ. Ligãs ad vineã pullũ suũ.ꝛ ad vitẽ o fili mi asinam suã Lauabit in vino stolã suã ꝛ in sanguine uue palliũ suũ. Pulchriores sunt oculi eius vino ꝛ dentes eius lacte cãdidiores. Zabulon i littore maris habitabit.ꝛ in statione nauiũ ptingẽs usq; ad sidonẽ. Y sachar asinus fort̃: accubãs iter terminos. Vidit requiem q̃ ẽt bona ꝛ trã q̃ optima.ꝛ supposuit humerũ suũ ad portandum:factusq; est tributi seruiens. Dan iudicabit pp̃lm suũ: sicut ꝛ alia tribus i isr̃l. Fiat dan coluber i via·cerastes i semita mordens ungulas equi:ut cadat ascensor ei⁹ retro. Salutare tuũ expectabo dñe. Gad accinct⁹ ꝑliabit aũ eũ.ꝛ ipse accinget retrorsũ. Aser piguis panis ei⁹.ꝛ ꝑbebit delitias regibus. Neptalim cerui⁹ emissus.ꝛ dãs eloquia pulchritudinis. Filij⁹ accrescẽs ioseph: filius accrescẽs ꝛ decor⁹ aspectu. Filie discurrerũt sup murũ:ꝫ exasperauerunt eũ.ꝛ iurgati sunt iuideruntq; illi habẽres iacula. Sedit in forti arcus ei⁹.ꝛ dissoluta sunt vincula brachioꝝ ꝛ manuum illi⁹·q̃ man⁹ potẽtis iacob. Inde pastor egressus ẽ:lapis isr̃l. Deus patris tui erit adiutor tu⁹.ꝛ oꝝotens bñdicet tibi benedictionib⁹ celi desup·bñdictionibus abyssi iacẽtis deorsum:bñdictiõibus vbꝝ ꝛ vulue. Bñdictiões pr̃is tui,ꝑfortate sunt bñdictionib⁹ patrũ ei⁹·donec veniret desideriũ collis eternoꝝ. Fiãt i capite ioseph ꝛ i vertice nazarei inter frẽs suos. Beniamin lup⁹ rapax·mane comedet pdã.ꝛ vespere dividet spolia. Oẽs hi i tribub⁹ isr̃l duodecim. Hec locut⁹ ẽ eis pr̃ su⁹: bñdixitq; singulis bñdictionibus ꝓpꝛijs.ꝛ pcepit eis dicẽs: Ego cõgregor ad pl̃m meũ Sepelite me cũ prib⁹ meis·i spelunca duplici q̃ est in agro ephron ethei·ꝙ mãbrei ẽra chanaan:quã emit abrahã cum agro·ab ephron ethei ꝑ possessionẽ sepulchri. Ibi sepelierunt eũ ꝛ saram vxorẽ eius. Ibi sepultus est isaac cũ rebecca cõiuge sua. Ibi ꝛ lya cõdita iacet. Finitisq; mãdatis q̃b⁹ filios instruebat·collegit pedes suos super lectulum ꝛ obiit:appositusq; est ad populum suum.

L

Quod cernens ioseph·ruit sup faciẽ pris flens ꝛ osculans eũ:ꝑcepitq; seruis suis medicis·ut aromatib⁹ cõdirent patrẽ. Quib⁹ iussa explentibus:transierũt q̃draginta dies. Iste quippe mos erat cadauer q̃ditor. Fleuitq; eũ egypt⁹ septuaginta dieb⁹. Et expleto planct⁹ tpe:locutus est ioseph ad familiam pharaonis. Si inueni gratiã i ocꝝ vestro·loq̃mini i auribꝰ pharaonis·eo q̃ pat̃ me⁹ adiurauerit me dicẽs: En morior. in sepulchro meo q̃ fodi mihi in ẽra chanaan·sepelies me. Ascẽdã igit̃ ꝛ sepeliã patrẽ meũ:ac reuertar. Dixitq; ei pharao Ascende ꝛ sepeli patrem tuum sicut adiuratus es. Quo ascẽdẽte·ierũt cũ eo oẽs senes

dom⁹ pharaonis·cūctiq; maiores natu terre egypti:dom⁹ ioseph cū fribus suis absq; paruulis ⁊ gregib⁹ atq; armēt;q̄ reliquerunt i terra ieſſen. Habuit q̄q; i comitatu curr⁹ ⁊ eq̄tes.⁊ facta ē turba nō modica·venerūtq; ad areā atad q̄ sita ē trāsiordanē:vbi celebrātes exeq̄as plāctu magno atq; vehementi ipleuerūt septē dies. Q̄ cū vidissent habitatores ēre chanaā dixerunt. Planctus magn⁹ ē iste egyptijs. Et idcirco vocatū est nomen loci illi⁹·planct⁹ egypti. Fecerunt ḡ filij iacob sicut p̄cepat eis.⁊ portantes eū i terrā chanaan sepelierūt eū in spelūca duplici:quā emerat abrahā cū agro in possessionem sepulchri ab ephron ethteo ·ꝰ faciem mambre. Reuersusq; est ioseph i egyptū cū frib⁹ suis ⁊ oī comitatu :sepulto prē. Quo mortuo timentes frēs eius ⁊ mutuo colloquētes·ne forte memor sit iniurie quā passus ē.⁊ reddat nob oē malū q̄ fecim⁹:mandauerūt ei dicentes Pat⁹ tu⁹ p̄cepit nob añq; moreret ut hec tibi ꝙbis illi⁹ dicerem⁹. Obsecro ut obliuiscaris sceleris fratr tuor.⁊ pcti atq; malitie quam exercuerūt i te. Nos q̄q; orem⁹ ut deus tui p̄ri tuo dimittas iniq̄tatē hāc. Quib⁹ audit; fleuit ioseph:venerūtq; ad eū frēs sui.⁊ pni adorātes in terrā dixerūt. Serui tui sum⁹ Quib⁹ ille rñdit. Nolite timere. Nō tei possum⁹ resistē uolūtati:Vos cogitastj te me malū· s te⁹ ꝓtit illud i bonū:ut exaltaret me sic in pñtiarū cernit;⁊ saluos facēt multos pp̄los. Nolite timē. Ego pascā vos.⁊ puulos vrōs bitauit i egypto cū oī domo pris sui. Vixitq; centūdecē ānis.⁊ vidit effraim filios vsq; ad ētiā gnationē. Filij q̄q; machir filij manasse nati sūt igēib⁹ ioseph. Quib⁹ trāsactj locut⁹ est frib⁹ suis: Post mortē meā ꝛeus visitabit vos ⁊ ascendere vos faciet te ēra ista·ad ērā quā iurauit abrahā·isaac ⁊ iacob. Cūq; adiurasset eos atq; dixisset:ꝛeus visitabit vos. asportate ossa mea vobiscū te loco isto:mortuus ē expleti;centūdecē vite sue annis.⁊ cōdit⁹ aromatib⁹.repositus ē in loculo in egypto.

¶ Explicit liber Geneſis. Incipit liber hebraice·motb quē nos Exodi dicimus. Capm I

HEc sunt nomina filioꝝ israh·qui ingressi sunt i egyptum cū iacob. Singuli cū domibus suis introierunt Ruben·symeon·leui·iudas·issachar·zabulon ⁊ beniamin:dan ⁊ neptali.gad ⁊ aser. Erāt igitur oēs aīe eoꝝ qui egressi sunt de femore iacob septuaginta. Joseph autē in egypto erat. Quo mortuo ⁊ vniuersis fratribus eius oiq; cognatiōe sua: filij israel creuerūt ⁊ q̄si germinantes multiplicati sūt·ac roborati nimis ipleuerūt terrā. Surrexit interea rex nou⁹ sup egyptū :qui ignorabat ioseph. Et ait ad pp̄lm suum. Ecce populus filiorū israel mult⁹ :⁊ fortior nobis ē. Venite sapiēter opprimamus eum·ne forte multiplicetur.⁊ si ingruerit ꝰ nos bellū· adiungat inimicis nostris.expugnatisq; nobis: egrediatur de terra. Preposuit itaq; eis magistros operū:ut affligerēt eos oneribꝰ. Edificaueruntq; vrbes tabernaculoꝝ pharaoni pbiton ⁊ rameſſes. Quanto q̄q; opprimebant eos:tanto mag multiplicabant⁊ crescebant. Oderantq; filos israel egyptij.⁊ affligebant illudentes eis atq; ad amaritudinē perducebant vitā eoꝝ operibus:duris luti ⁊ lateris: oiq; famulatu q̄ in terre operib⁹ premebantur. Dixit aūt rex egypti obstetricibus hebreorum:quaꝝ vna vocabat sephora.altera pbua. p̄cipiēs eis. Q̄ñ obstetricabit; hebreas.⁊ partus tēpus aduenerit.si masculꝰ fuerit iterficite eū·si femina reseruate. Timuerunt autē obstetrices deū ⁊ nō fecerūt iuxta preceptū regis.sꝫ cōseruabāt mares. Quibus accersitis ad se rex·ait. Quid nā est q̄ facere voluistis:ut pueros seruaretis:⁊ Que responderunt. Non sūt hebree sicut egyptie mulieres. Ipse.n.obstetricādi bñt sciam.⁊ priusq; veniam⁹ ad eas pariūt. Bñ ḡ fecit deus obstetricib⁹.⁊ creuit pplus:cōfortatusq; ē nimis Et q̄a timuerunt obstetrices deū:edificauit eis domos. Precepit ḡ pharao oī pp̄lo suo dicens.⁊ Quicq̄d masculini sex⁹ natū fuerit·in flumen ꝓijcite:q̄cq̄d femini reseruarte II

EBreus est p⁹ h̄ vir de domo leui.⁊ accepit vxorē stirpis sue·que p̄cepit ⁊ pepit filiū.⁊ videns eum elegantē absc̄ōdit trib⁹ mensib⁹. Cūq; iam celare non posset sūpsit fiscellā scirpeā.⁊ liniuit eam bitumine ac pice:posuitq; int⁹ ifantulum.⁊ exposuit eū i carecto ripe fluis:stāte procul sorore ei⁹:⁊ ꝓsiderante euentū rei. Ecce autē descēdebat filia pharaonis ut lauaret in flumine.⁊ puelle ei⁹ gdiebāt p crepidinē aluei.

Que cū vidisset fiscellā in papyrione misit
vnā e famulab⁹ suis. ⁊ allatā apiēs cernēsq;
ī ea puulū vagiētē misertā ei⁹ ait. De infan-
tib⁹ hebreop⁹ ē hic. Puer⁹ soror pueri. Dix
ut vadā ⁊ voce tibi mulierē hebreā q̄ nutri-
re possit infantulū? Rñdit: Vade. Perrexit
puella. ⁊ vocauit matrē suā. Ad quā locuta
filia pharaonis: accipe ait puerū istū. ⁊ nu-
tri mihi ego dabo tibi mercedem tuā. Susce-
pit mulier ⁊ nutriuit puerū: adultūq; tradi-
dit filie pharaonis. Que illa adoptauit ī lo-
cū filij: vocauitq; nomē eius moyses dicens:
qa de aq̄ tuli eū. In dieb⁹ illis postq; creue-
rat moyses. egressus est ad frēs suos: viditq;
afflictionē eop. ⁊ virū egyptiū percutientem
quendā de hebreis frib⁹ suis. Cūq; circūspe-
xisset huc atq; illuc ⁊ nullum adesse vidisset:
percussū egyptiū absc̄ōdit sabulo. Et egressus
die altero. ostendit duos hebreos rixantes: dix-
itq; ei q̄ faciebat iniuriā. Quare percutis pri-
mū tuū? Qui rñdit. Quis cōstituit te princi
pē ⁊ iudicē sup nos? Nūquid occidere me tu vis sic
heri occidisti egyptiū? Timuit moyses. ⁊ ait
Quō palā factū est ⁹bum istud? Audiuitq;
pharao sermonē hui⁹. ⁊ q̄rebat occidere moy
sen. Qui fugiens de cōspectu ei⁹. morat⁹ ē
in tra madian. ⁊ sedit iux puteū. Erāt aut
sacerdoti madian septem filie. q̄ nenerāt ad
hauriendā aquā. ⁊ ipleto canalib⁹ adaq̄re cu-
piebāt greges p̄ris sui. Supuenē pastores. ⁊
eiecerūt eas. Surrexitq; moyses ⁊ defensis
puellis adaq̄uit oues eap. Que cū reuertis-
sent ad raguel patrē suum. dixit ad eas: Cur
veloci⁹ venistis solito? Rñderūt. Vir egypti⁹
liberauit nos de manu pastop. Insup ⁊ hau-
sit aquā nobiscū: potūq; dedit ouibus. At il-
le. Vbi ē inq̄t? Quare dimisistis hoiez? Vo-
cate eū ut comedat panē. Iurauit ergo moy-
ses q̄ habitaret cū eo. Accepitq; sepphorā filiā
ei⁹ vxorē: q̄ pepit ei filiū: quē vocauit gersan
dicēs. Aduena fui in tra aliena. Alterū vo
pepit quē vocauit eliezer. dicēs. Deus. n. p̄ris
mei adiutor me⁹. ⁊ eripuit me de manu pha
raonis. Post multum vo tpis mortu⁹ ē rex
egypti. Et ingemiscētes filij isrl̄ p̄pe opa vo
ciferati sūt. Ascēditq; clamor eop ad dēū ab
operib⁹ ⁊ audiuit gemitum eorum. ac recor-
datus est federis quod pepigerat cū abrahā
isac ⁊ iacob. ⁊ respexit dominus filios israel.
⁊ cognouit eos.

III

Moyses aūt pascebat oues ietro soceri
sui sacerdotis madiā. Cumq; minasset
gregē ad interiora deserti: venit ad mō-
tē dei oreb. Apparuitq; ei dñs i flāma ignis
de medio rubi. ⁊ videbat q̄ rubus arderet ⁊
nō cōburēt. Dixit ḡ moyses. Vadā ⁊ videbo
visionē hāc magnā: quare nō cōburat rub⁹.
Cernēs aūt dñs q̄ pgēt ad videndū vocauit
eum de medio rubi. ⁊ ait. Moyses moyses.
Qui rñdit. Adsū. at ille. Nō appropies inq̄t
huc. Solue calciamētū de pedib⁹ tuis. Loc⁹
. n. ī q̄ stas tra sca ē. Et ait. Ego sum de⁹ p̄ris
tui. de⁹ abrahā ⁊ deus isaac ⁊ de⁹ iacob. Ab-
scondit moyses faciē suā. Nō. n. audebat as-
picere ꝑ deū. Cui ait dñs. Vidi afflictionē
pp̄li mei ī egypto. ⁊ clamorē ei⁹ audiui. ꝓpter
duritiā eop qui p̄sūt op⁹ib⁹. Et sciēs dolorem
ei⁹. descendi ut liberē eū de manib⁹ egyptioꝝ.
⁊ educā de tra illa ī trā bonā ⁊ spatiosam. in
trā q̄ fluit lacte ⁊ melle: ad loca chananei ⁊
etthei ⁊ amorrei. ⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei.
Clamor ḡ filioꝝ isrl̄ venit ad me. vidiq; afflic
tionē eop q̄ ab egyptijs oppⁱmunt. Ve
ni ⁊ mittā tead pharaonē: ut educas pp̄lm meū
filios isrl̄ de egypto. Dixitq; moyses ad deū.
Quis sū ego ut vadā ad pharaonē ⁊ educā
filios isrl̄ de egypto? Qui dixit ei. Ego ero
tecū. ⁊ hoc habebis signū q̄ miserim te. Cum
eduxeris pp̄lm meū de egypto: immolab⁹ deo su
per mōtē istū. Dixit moyses ad deū. Ecce ego
vadā ad filios isrl̄. ⁊ dicā eis. Deus patrū ve-
strop misit me ad vos. Si dixerit mi. qō ē no
me ei⁹: qd dicam eis? Dixit dñs ad moysen:
Ego sum q̄ sum. Sic dices filijs isrl̄. Qui ē
misit me ad vos. Dixitq; iterū de⁹ ad moysen
Hec dices filijs isrl̄. Dñs de⁹ patrū vestrop deus
abrahā ⁊ deus isaac ⁊ de⁹ iacob: misit me ad
vos. Hoc nomen mihi est in eternū. ⁊ hoc me-
moriale meū in generatiōe ⁊ generationem.
Vade. cōgrega seniores isrl̄. ⁊ dices ad eos
Dñs deus patrū vestrop apparuit mi: deus abra-
ham ⁊ de⁹ isaac ⁊ de⁹ iacob. dicēs. Visitans
visitaui vos. ⁊ vidi oia q̄ acciderūt vobis in
egypto: ⁊ dixi ut educam vos de afflictione
egypti in terrā chananei ⁊ ethei ⁊ amorrei
⁊ pherezei ⁊ euei ⁊ iebusei ad terram fluentem
lacte ⁊ melle. ⁊ audiēt vocē tuam. Ingredie-
risq; tu ⁊ seniores isrl̄ ad regē egypti. ⁊ dices
ad eū. Dñs de⁹ hebreop vocauit nos. Ibim⁹
viam triū dierū ī solitudinē: ut immolemus

dño vro nro. Ez ego scio q̄ nō dimittet vos rex egypti ut eatis: nisi per manum validam. Extendā q̄ manū meā ⁊ percutiam egyptum i cūctis mirabilib⁹ meis q̄ faciet⁹ sū i medio eoꝝ: p⁹ q̄ dimittet vos: dabo q̄ gratiā ꝓpho huic coꝝ egyptijs. Et cū egrediemi: non exibitis vacui: ꝫ postulabit mulier a vicina sua ⁊ ab hospita sua vasa argētea ⁊ aurea ac vestes: ponetisq̄ eas sup filios ⁊ filias vestras ⁊ spoliabitis egyptum.

IIII

Respondēs moyses ait. Non credent mihi: neq̄ audient vocē meā: sed dicent: nō apparuit tibi dñs. Dixit ergo ad eū. Quid ē qō tenes i manu tua? Rñdit Virga. Dixitq̄ dñs. Proijce eam in terram. Proiecit. ⁊ versa ē in colubrū: ita ut fugeret moyses. Dixitq̄ dñs. Extende manum tuā ⁊ apprehende caudam ei⁹. Extendit ⁊ tenuit ꝑ q̄ ē in ꝑgā. Ut credant inq̄t q̄ apparuerit tibi dñs ve⁹ pat⁹ tuoꝝ: ve⁹ abrahā ⁊ ve⁹ isaac ⁊ ve⁹ iacob. Dixitq̄ dñs rursū. Mitte manū tuā i sinū tuū. Quā cū misisset in sinū protulit lepr̄osam instar niuis. Retrahe ait manū tuā i sinū tuū. Retraxit ⁊ ptulit iter inq̄t tibi: neq̄ audierit sermonē signi p̄oris credēt verbo signi sequētis. Oz si nec duobus q̄dē bis signis crediderit: neq̄ audierint vocē tuam: sume aquam fluis ⁊ effunde eam super aridā. ⁊ q̄cq̄d hauseris de fluuio. vertet i sanguinē. Ait moyses. Obsecro dñe: nō sū eloquēs ab heri ⁊ nudiustert⁹. ⁊ ex quo locut⁹ es ad seruū tuum: ipeditioris ⁊ tardioris linguę sū. Dixit dñs ad eū. Quis fecit os hois? Aut q̄s fabricat⁹ ē mutum ⁊ surdū: vidētē ⁊ cecū? Nōne ego? Perge igit⁹ ⁊ ego ero in ore tuo: docebo q̄ quid loq̄ris. At ille obsecro dñe inq̄t mitte quē missur⁹ es. Irat⁹ dñs i moysen ait. Aaron frat⁹ tuus leuites, scio q̄ eloquens sit. Ecce ipse egredie⁹ in occursū tuū: vidensq̄ te letabit⁹ corde. Loquere ad eū ⁊ pone ꝑba mea i ore ei⁹. ⁊ ego ero ī ore tuo ⁊ i ore illi⁹. ⁊ ondā vob q̄d agere debeatis. Et ipse loquetur ꝓ te ad ꝑplm ⁊ erit os tuū: tu aut ē eris ei in his q̄ ad deū ptinēt. Virgā aut ē hāc sume i manu tua: i q̄ factur⁹ es signa. Abijt moyses ⁊ reuersus est ad ietro socerum suū. Dixitq̄ ei. Vadā ⁊ reuertar ad frēs meos in egyptū: ut videā si adhuc viuant. Cui ait ietro. Vade in pace. Dixit ḡ dñs ad moysen in madian: Vade ⁊ reuertē i egyptū. Mortui enī sūt oēs q̄ q̄rebāt aiam tuā. Tulit ḡ moyses vxorē suā ⁊ filios suos: ⁊ ipsuit eos sup asinū. reuersusq̄ ē i egyptū: portans virgam dei in manu sua. Dixitq̄ ei dñs reuertenti in egyptū. Vide ut oia ostēta q̄ posui in manu tua facias coꝝ pharaone. Ego indurabo cor eius: ⁊ nō dimittet ꝑplm. Dicesq̄ ad eū. Hec dicit dñs. Fili⁹ me⁹ p̄mogenit⁹ isrl. Dixi tibi Dimitte filiū meum ut seruiat mihi. ⁊ noluisti dimittere eū. Ecce ego iterficiā filiū tuū p̄mogenitū. Cūq̄ eēt in itinere i diuersorio occurrit ei dñs. ⁊ volebat occidere eū. Tulit illico septora acutissimā petrā. ⁊ circuncidit preputiū filij sui. Tetigitq̄ pedes eius: ⁊ ait sponsus sanguinū tu mihi es. Et dimisit eū. Dixerat: sponsus sanguinū tu mihi es ob circūcisionē. Dixitq̄ dñs ad aaron. Vade in occursū moysi i deserto. Qui p̄git ob uiam ei i mōte dei. ⁊ osculat⁹ est eū. Narrauitq̄ moyses aaro oia ꝑba dñi, p q̄b⁹ miserat eū. ⁊ signa q̄ mandauerat. Venerūtq̄ sil ⁊ congregauerūt cunctos seniores filioꝝ isrl. Locutusq̄ est aaron oia ꝑba q̄ dixerat dñs ad moysen. ⁊ fecit signa coꝝ ꝑplo, ⁊ credidit populus. Audierūtq̄ q̄ visitasset dñs filios israel ⁊ q̄ respexisset afflictionem illoꝝ: ⁊ proni adorauerunt.

V

Post hō ingressi sūt moyses ⁊ aaron. ⁊ dixerūt pharaōi. Hec dicit dñs ve⁹ isrl. Dimitte populū meū, ut sacrificet mihi i deserto. At ille rñdit. Quis ē dñs ut audiam vocē eius. ⁊ dimittam israel? Ne scio dñm. ⁊ isrl nō dimittā. Dixerūtq̄. De⁹ hebreoꝝ vocauit nos: ut eamus viā triū dietū in solitudinē. ⁊ sacrificem⁹ dño deo nro: ne forte accidat nob pestis aut gladi⁹. Ait ad eos rex egypti. Quare moyses ⁊ aaro sollicitatis populum ab operibus suis? Ite ad onera vra. Dixitq̄ pharao. Mult⁹ est ꝑplus tre. Videt⁹ q̄ turba succreuerit: quanto magis si dederitis eis requiē ab opib⁹? Precepit ḡ in die illo pfect⁹ operū ⁊ exactoribus populi dicēs. Nequaq̄ vltra dabit⁹ paleas populo ad ꝑficiēdos lateres sicut pus. sed ipsi vadāt ⁊ colligāt stipulas. ⁊ mēsurā laterum quā pus faciebant: ponetis sup eos: nec minuet⁹ quicq̄. Vacāt enī ⁊ idcirco vociferant dicentes. Eam⁹ ⁊ sacrificem⁹ deo nro. Opprimant⁹ op̄ib⁹ ⁊ expleāt ea: ut nō acq̄escant

ꝑbis mẽdacib⁹ Igit egressi ꝓfecti operum ⁊ exactores ad ꝓplm dixerunt. Sic dicit pharao. Nõ do vobis paleas. Ite ⁊ colligite sicubi iuenire poteritis: nec minuet ꝗcq̃ de opere vro. Hispsisq; est ꝓplus in oẽm terrã egypti ad colligẽdas paleas. Exactores q̃q; operũ instabãt dicẽtes. Cõplete opus vrm q̃tidie: ut ꝓius facere solebat̃ qñ dabantur vob palee. Flagellatiq; sũt q̃ ꝑerant opiũ filioꝝ israel: ab exactorib⁹ pharaonis dicẽtibus. Quare nõ ipleſtis mẽsurã latex sicut ꝓius: nec hri nec hodie? Venerunt q̃q; ꝓpositi filiorũ isrl. ⁊ waiferati sũt ad pharaonẽ dicẽtes. Cur ita agis ꝑ seruos tuos? Palee nõ dant nobis. ⁊ lateres fiũt ꝑanf. En famuli tui flagellis cedimur. ⁊ iniuste agit contra ꝓplm tuũ. Qui ait. Vacatis ocio: ⁊ idcirco dicitis. Eamus ⁊ sacrificem⁹ dño. Ite g̃ ⁊ operami. Palee nõ dabunt vobis. ⁊ reddetis cõsuetũ numex laterũ. Videbãt q̃q; se ꝓpositi filiox isrl in malũ eo q̃ dicerẽt eis: non minuet ꝗcq̃ opis de laterib⁹ p singulos dies. Occurrerũt q̃q; moysi ⁊ aaron q̃ stabãt ex aduerso. egredientes a pharaone. ⁊ dixerunt ad eos. Videat dñs ⁊ iudicet: qñ fetere fecistis odorẽ nostrũ coram pharaone ⁊ seruis ei⁹. ⁊ ꝓbuistis ei gladiũ ut occideret nos. Reuersusq; est moyses ad dñm. ⁊ ait. Dñe: cur afflixisti populũ istum? Quare misistime? Ex eo enĩ quo ingressus sum ad pharaonem ut loq̃rer ex noie tuo: afflixit ꝓplm tuũ. ⁊ nõ liberasti eos.

VI

Dixit q̃q; dñs ad moysen. Nũc videb̃ q̃ facturus sũ pharaoni. Per manũ .n. fortem dimittet eos. ⁊ i manu robusta eijciet illos de terra sua. Locutusq; est dñs ad moysen dicẽs. Ego dñs qui apparui abrahã isaac ⁊ iacob i deo oipotente. ⁊ nomẽ meũ adonay nõ idicaui eis. Sepigiq; fedus cũ eis ut darẽ eis trã chanaã: trã peregrinationis eox in q̃ fuerũt aduene. Ego audiui gemitũ filiox isrl q̃ egyptij opprimerũt eos. ⁊ recordat⁹ sũ pacti mei. Ideo dic filijs isrl. Ego dñs qui educam vos de ergastulo egyptioꝝ: ⁊ eruã de seruitute: ac redimam in brachio excelso ⁊ iudicijs magnis: ⁊ assumã vos mihi i ꝓplm. ⁊ ero vester deus. Et scietis q̃a ego sũ dñs de⁹ vr⁹ qui eduxerim vos de ergastulo egyptioꝝ. ⁊ induxerĩ vos in terrã sup q̃ leuaui manũ meã ut darẽ eã abrahã isaac ⁊ iacob: daboq; illã possidendã vob. ego dñs. Narrauit q̃ moyses oia filijs isrl: q̃ nõ acq̃euerũt ei. ꝓ angustiã spũs ⁊ op⁹ durissimũ. Locut⁹q; ẽ dñs ad moysen dicẽs. Ingredẽ ⁊ loq̃re ad pharaonẽ regẽ egypti ut dimittat filios isrl de terra sua. Rñdit moyses cora dño. Ecce filij isrl nõ audiũt me: ⁊ quõ audiet pharao ꝑsertim cũ incircũcisi⁹ sim labijs? Locutusq; ẽ dñs ad moysen ⁊ aarõ: ⁊ dedit mandatũ ad filios isrl ⁊ ad pharaonẽ regem egypti ut educerẽt filios isrl de terra egypti. Isti sũt ꝓncipes domoꝝ ꝑ familias suas. Filij ruben ꝓtogeniti israhel: enoch ⁊ phallu. esrom ⁊ charmi. Hec cogtiões ruben. Filij symeon: iamuel ⁊ iamin ⁊ iamí ⁊ ahod ⁊ iachin ⁊ saher ⁊ saul fili⁹ chananitidis. Hec ꝓgenies symeon. Et h̃ noia filioꝝ leui ꝑ cogtiões suas: gerson ⁊ caath ⁊ merari. Anni aũt vite leui fuerũt cẽtũ triginta septẽ. Filij gerson: lobni ⁊ semei ꝑ cognatiões suas: Filij caath: amrã ⁊ ysuar ⁊ hebron ⁊ oziel. Anni q̃ vite caath cẽtũ trigitatres. Filij merari: mooli ⁊ musi. Hec cogtiões leui ꝑ familias suas. Accepit aũt amram yocẽd iochabeth patruelẽ suã: q̃ ꝑperit ei aaron ⁊ moysen ⁊ mariam. Fuerũt q̃q; anni vite amram centũ trigitaseptẽ. Filij q̃ ysuar: chore ⁊ napheg ⁊ zechri. Filij q̃ oziel misael ⁊ elisaphan ⁊ sechri. Accepit aũt aarõ yocẽd elisabeth filiam aminadab. sororem naason: q̃ ꝑperit ei nadab ⁊ abiu ⁊ eleaçar ⁊ ythamar. Filij q̃q; chore: aser ⁊ helchana ⁊ abiasab. Hec sunt cogtiones choritarũ. At ꝯo eleaçar fili⁹ aaron accepit yocẽd de filiabus phutiel: q̃ ꝑperit ei phinees. Hi sunt ꝓncipes familiaꝝ leuiticaꝝ ꝑ cognationes suas. Iste est aaron ⁊ moyses quib⁹ ꝓcepit dñs ut educerent filios isrl de terra egypti per turmas suas. Hi sunt qui loquunt ad pharaonẽ regẽ egypti ut educant filios isrl de egypto. Iste ẽ moyses ⁊ aaron: i die qua locutus ẽ dñs ad moysen in terra egypti. Et locutus ẽ dñs ad moysen dicens: Ego dñs. Loquere ad pharaonẽ regẽ egypti: oia, que loquor tibi. Et ait moyses coram dño: En incircũcisus labijs sũ. Quõ audiet me pharao?

VII

Dixit q̃q; dñs ad moysen: Ecce constituti te deũ pharaonis. ⁊ aaron frater tu⁹ erit ꝓphẽta tuus. Tu loquer̃ ei oia q̃ mando tibi. ⁊ ille loquet̃ ad pharaonẽ: ut dimittat filios israel de terra sua. Ego aũt indurabo cor ei⁹. ⁊ multiplicabo signa ⁊ ostẽta

mea ī ēra egypti. ⁊ non audiet vos. Immittāq; manū meā sup egyptū: ⁊ educā exercitū ⁊ pplm meū filios ist'l de terra egypti: per iudicia maxima. Et scient egyptij qa ego sū dñs q̄ extenderim manū meā sup egyptū: ⁊ eduxerī filios ist'l de medio eorū. Fecit itaq; moyses ⁊ aaron: sic p̄cepat dñs. ita egerunt Erat aūt moyses octogīta ānox ⁊ aaron octogintatriū qñ locuti sunt ad pharaonē. Dixitq; dñs ad moysen ⁊ aarō. Cū dixerit vob pharao: ondite signa: dices ad aaron: Tolle virgam tuā ⁊ proijce eam corā pharaone. ac vertatur in colubrū. Ingressi itaq; moyses ⁊ aaron ad pharaonē. fecerunt sicut p̄ceperat dñs. Tulitq; aaron virgā corā pharaone ⁊ suis ei⁹: q̄ vsa ē ī colubrū. Vocauit aūt pharao sapientes ⁊ maleficos. ⁊ fecerūt etiā ipsi p incantationes egyptiacas ⁊ arcana q̄dā sūr. Proiecerūtq; singuli virgas suas. q̄ vse sūt ī dracones. Sed devorauit virga aaron nō audiunt eos sicut p̄cepat dñs. Dixit autē dñs ad moysen: Ingravatū ē cor pharaonis ⁊ nō vult dimittere populum. Vade ad eum mane. Ecce egredief ad aq̄s. Et stabis in occursū ei⁹ sup ripā fluis. ⁊ vgā q̄ cōversa ē in draconem. tolles in manu tua. dicesq; ad eū: Dñs deus hebreox misit me ad te. dicens. Dimitte pplm meū ut sacrificet mihi ī deserto. ⁊ vsq; ad hūc audire noluisti. Hec igitur dicit dñs: In hoc scies q̄ sim dñs. Ecce p̄cutiā vga q̄ in manu mea ē aquā fluis. ⁊ vertetur ī sanguinē. Pisces q̄ sunt ī fluuio morient. ⁊ cōputrescent aq̄. ⁊ affligent egyptij bibentes aquam fluis. Dixit q̄ dñs ad moysen. Dic ad aaron: Tolle virgā tuā ⁊ extende manū tuā sup aq̄s egypti. ⁊ sup fluuios eorū ⁊ rivos ⁊ paludes ⁊ cūctos lacus aquax ut vtāt in sanguinē. ⁊ sit cruor in oī terra egypti tā in ligneis vasis q̄ in saxeis. Fecerūtq; moyses ⁊ aarō sicut p̄ceperat dñs. Et elevans virgā p̄cussit aquā fluis corā pharaone ⁊ suis ei⁹ q̄ versa est in sanguinē. ⁊ pisces q̄ erāt ī fluie mortui sūt. Cōputruitq; fluu⁹ ⁊ nō poterāt egyptij bibere aquā fluis. ⁊ fuit sanguis ī tota terra egypti. Fecerunt q̄ sīr malefici egyptiox incantatiōib⁹ suis. Et iduratū ē cor pharaōis nec audiuit eos sicut p̄cepat dñs. Avertitq; se ⁊ ingressus ē domū suam: nec apposuit cor etiā hac vice. Fodērūt autē cūcti egyptij p circuitū fluis aquā ut biberent. Nō eni poterāt bibere aquā fluis. Impletiq; sunt septē dies. postq̄ p̄cussit dñs fluuiū.

VIII

Dixit q̄ dñs ad moysen. Ingredere ad pharaonē. ⁊ dices ad eū: Hec dicit dñs: Dimitte populū meū ut sacrificet mihi. Si aūt nolueris dimittere ecce ego p̄cutiā oēs terminos tuos ranis: ⁊ ebulliet fluu⁹ ranas q̄ ascendēt. ⁊ ingredient domū tuā ⁊ cubiculū lectuli tui. ⁊ super stratū tuū. ⁊ in domos seruox tuorum. ⁊ in populū tuū. ⁊ in furnos tuos ⁊ ī reliq̄as civox tuox. ⁊ ad te ⁊ ad pplm tuum ⁊ ad oēs seruos tuos intrabunt rane. Dixitq; dñs ad moysen: Dic ad aaron: Extēde manū tuam sup fluuios ⁊ sup rivos ⁊ paludes. ⁊ educ ranas sup terrā egypti. Et extendit aarō manū super aquas egypti ⁊ ascēderunt rane. operuerūtq; frā egypti. Fecerūt aūt ⁊ malefici p incantationes suas sīr. eduxerūtq; ranas sup terrā egypti. Vocauit autē pharao moysen ⁊ aaron. ⁊ dixit eis: Orate dñm ut auferat ranas a me ⁊ a pplo meo: ⁊ dimittam populū ut sacrificet dño. Dixitq; moyses ad pharaonē: Cōstitue mihi quādo rogem. p te ⁊ pro servis tuis ⁊ pro populo tuo: ut abigantur rane a te: ⁊ a domo tua. ⁊ a servis tuis. ⁊ a populo tuo: ⁊ tm ī flumine remaneant. Qui respondit: Cras. At ille iuxta inquit verbum tuum faciam. ut scias q̄m nō est sicut dñs deus noster. ⁊ recedent rane a te: ⁊ a domo tua ⁊ a servis tuis. ⁊ a pplo tuo: ⁊ tantum in flumine remanebūt. Egressiq; sunt moyses ⁊ aaron a pharaone. ⁊ clamavit moyses ad dñm. p sponsione ranax quā condixerat pharaōi. Fecitq; dñs iuxta vbū moysi: ⁊ mortue sunt rane de domibus. ⁊ de villis. ⁊ de agris. Congregaverūtq; eas ī immensos aggeres: ⁊ cōputruit terra. Videns aūt pharao q̄ data eēt requies. ingravavit cor suū ⁊ nō audiuit eos sicut p̄cepat dñs. Dixit q̄ dñs ad moysen: Loqre ad aaron: Extēde virgā tuā ⁊ pcute pulverē terre. ⁊ sint cynifes in vniversa ēra egypti. Fecerūtq; ita. Et extēdit aarō manū. vgā tenēs. percussitq; pulverē ēre: ⁊ facti sunt cynifes i hoīb⁹ ⁊ iumētis. Omis pulvis terre versus est in cynifes p totā ērā egypti. Fecerūtq; sīliter malefici incantationib⁹ suis ut educerent cynifes: ⁊ nō potuerūt. Erantq; cynifes tam ī hoībus q̄ ī iumētis. Et dixerunt malefici ad pharaonem.

Digit⁹ ꝛei ē hic. Indurauitq; ē cor pharaōis
ꝛ nō audiuit eos sicut p̄cepat dñs. Dixit q̄;
dñs ad moysen. Consurge diluculo ꝛ sta co
ram pharaone. Egrediet.n. ad aq̄s. Et dices
ad eum: Hec dicit dñs: Dimitte ꝑp̄lm meum
ut sacrificet mihi. Q; si nō dimiseris eū: ecce
ego mittā in te ꝛ in seruos tuos ꝛ in populū
tuū ꝛ i domos tuas oē gen⁹ muscaꝝ. ꝛ implebunt oēs dom⁹ egyptioꝝ muscis diuersi ge-
neris. ꝛ vniuersa ꝛra i q̄ fuerit. Faciāq; mi-
rabilē in die illa terrā iessen in qua ꝑp̄s me⁹ ē
ut non sint ibi muscę. ꝛ scias q̄m ego dom⁹ i
medio terre: ponāq; diuisionē inꝛ ꝑp̄lm meū
ꝛ ꝑp̄lm tuum. Cras erit signū istud. Fecitq;
dñs ita. Et venit muscа grauissima i domos
pharaonis ꝛ seruoꝝ ei⁹ ꝛ i oēm terrā egypti
corruptaq; est terra ab huiusce modi muscis.
Vocauitq; pharao moysen ꝛ aarō. ꝛ ait eis:
Ite ꝛ sacrificate deo vestro i ꝛra hac. Et ait
moyses: Nō p̄t ita fieri. Abhominatiōes.n.
egyptioꝝ immolabimus dño deo nostro. Q; si
mactauerim⁹ ea q̄ colunt egyptij coram eis la-
pidib⁹ nos obruēt. Viā trium dieꝝ pergemus
i solitudinē: ꝛ sacrificabim⁹ dño deo nr̄o si-
cut p̄cepit nob. Dixitq; pharao: Ego dimit-
tā vos ut sacrificetis dño deo vr̄o in deserto
verūtn̄ longius ne abeatis. Rogate ꝓ me: Et
ait moyses: Egressus a te orabo dominū: ꝛ re-
cedet muscа a pharaone ꝛ a fuis suis ꝛ a po-
pulo eius cras. Verūtn̄ noli vltra fallē: ut nō
dimittas populū sacrificare dño. Egressusq;
moyses a pharaone orauit dñm. Qui fecit
iuxta ꝙbū illi⁹. ꝛ abstulit muscas a pharao-
ne ꝛ a seruis suis ꝛ a ꝑp̄lo eius. Non superfuit
nec vna q̄dē. Et ingrauatū est cor pharaonis
ita ut nec hac q̄dē vice dimitteret ꝑp̄lm. IX

Dixit aūt dñs ad moysen: Ingredere
ad pharaonē. ꝛ loq̄re ad eū: Hec di-
cit dñs deus hebreoꝝ: Dimitte ꝑp̄lm
meū ut sacrificet mihi. Nō si adhuc renuis
ꝛ retines eos: ecce man⁹ mea erit super agros
tuos: ꝛ super equos. ꝛ asinos. ꝛ camelos. ꝛ
oues. ꝛ boues. pestis valde grauis. Et faciet
dñs mirabile iter possessiōes israhel ꝛ posses-
siones egyptioꝝ: ut nil oio pereat ex his que
ptinēt ad filios isrl. Cōstitutq; dñs tēpus
dicēs: Cras faciet dñs ꝙbū istud in ꝛra. Fe-
cit q̄ dñs ꝙbū hanc altera die: ꝛ mortua sūt oia
animantia egyptioꝝ. De animalibus vero filioꝝ isrl
nihil oio periit. Et misit pharao ad videndū
nec erat quicq; mortuum de his q̄ possidebat
isrl. Ingnauatūq; ē cor pharaōis. ꝛ nō dimisit
populum. Et dixit dñs ad moysen ꝛ aaron:
Tollite plenas manus cineris de camino: ꝛ
spargat illū moyses in celū coram pharaōe:
sitq; pulvis super oēm ērā egypti. Erunt.n. in
hoib⁹ ꝛ iumētis vlcera ꝛ vesice turgentes: in
vniūsa ꝛra egypti. Tulerunt ergo cinerē de ca-
mino ꝛ steterūt coram pharaone. ꝛ sparsit illū
moyses in celū. Factaq; sunt vlcera vesicaꝝ
turgentiū in hoibus ꝛ iumentis: nec poterant
malefici stare coram moyse ꝓpter vlcera q̄ in il-
lis erant. ꝛ in omni terra egypti. Indurauitq;
dñs cor pharaōis. ꝛ nō audiuit eos sicut lo-
cut⁹ ē dñs ad moysen. Dixit q̄; dñs ad moy-
sen: Mane cōsurge ꝛ sta coram pharaone. ꝛ
dices ad eū: Hec dicit dñs deus hebreoꝝ: Di-
mitte ꝑp̄lm meum ut sacrificet mihi: quia in
hac vice mittam oēs plagas meas super cor tu
um ꝛ super seruos tuos. ꝛ super ꝑp̄lm tuū ut scias
q⁹ nō sit silis mei in oi ērа. Nūc.n. exten-
tens manū percutiā te ꝛ ꝑp̄lm tuū peste: peri-
bisq; de ērа. Idcirco aūt posui te ut ondā i te
fortitudinē meā ꝛ narret⁹ nomē meū in omni
ērа. Adhuc retines ꝑp̄lm meū. ꝛ nō vis eum
dimittere? En pluā eras hac ipsa hora grādi
nē multā nimis: qlis nō fuit in egypto a die
q̄ fūdata ē vsq; i pñs tēp⁹. Mitte q̄; iā nunc
ꝛ congrega iumēta tua ꝛ oia que habes i agro
boies.n. ꝛ iumēta ꝛ vniuersa q̄ inuēta fue-
rint foris nec congregata de agris: cecideritq;
super ea grando moriēt̄ur. Qui timuit verbū
dñi de seruis pharaōis fecit confugē suos su-
os ꝛ iumēta in domos: q̄ aūt neglexit sermo-
nē dñi: dimisit suos suos ꝛ iumenta i agris.
Et dixit dñs ad moysen. Extende manū tuā
in celū: ut fiat grādo i vniuersa terra egypti
super boies ꝛ super iumēta ꝛ super oēm herbam
agri in terra egypti. Extenditq; moyses virgam i celū. ꝛ dñs dedit tonitrua ꝛ grandinē
ac discurrentia fulgura super terram. Pluitq;
dñs grandinē super terrā egypti. ꝛ grando ꝛ
ignis mixta pariter ferebantur. Tāteq; fuit
magnitudinis quāta ante nunq; apparuit in
vniuersa ērа egypti ex q̄ gēs illa condita ē. Et
percussit grādo in oi ērа egypti cūcta q̄ fuerūt
in agris ab hoīe vsq; ad iumentū. Cunctāq;
herbā agri percussit grādo. ꝛ oē lignum regio-
nis confregit. Tm̄ in terra iessen vbi erant filij
israhel. grādo nō cecidit. Misitq; pharao ꝛ

vocauit moysen ⁊ aaron dicēs ad eos. Peccaui etiā nūc. Dñs iustus ⁊ ego ⁊ ꝑ̄ls meus impij. Orate dñm ut ꝛesināt tonitrua ꝛei ⁊ grando: ut dimittā vos. ⁊ nequaq̄ hic vltra maneatis. Dixit moyses: Cū egressus fuero de vrbe extendā palmas meas ad dñm. ⁊ cessabunt tonitrua ⁊ grādo nō erit: ut scias quia dñi ē tra. Noui aūt q̄ ⁊ tu ⁊ serui tui necdū timeatis dñm deū. Linū q̄ ⁊ ordeū lesum ē. eo q̄ ordeū esset virens. ⁊ linū iā folliculos germinaret. Triticū aūt ⁊ far nō sūt lesa. quia serotina erant. Egressusq̄ moyses a pharaone ex vrbe: tetendit manus ad dñm. ⁊ cessauerūt tonitrua ⁊ grando: nec vltra stillauit pluuia sup terrā. Videns aūt pharao q̄ cessasset pluuia ⁊ grādo ⁊ tonitrua: auxit pctīm: ⁊ ingrauatū ē cor ei⁹ ⁊ seruoꝝ illius ⁊ iduratū nimis: nec dimisit ihr̄l sicut ꝓcecepꝛat dominus per manum moysi.

X

Et dixit dñs ad moysen: Ingredere ad pharaonem. Ego. n. indurani cor ei⁹ ⁊ seruoꝝ illi⁹ ut faciā signa mea hec in eo: ⁊ narres in aurib⁹ filij tui ⁊ nepotū tuoꝝ. quiens ꝙ trīueri egyptios ⁊ signa fecerim ī eis. ⁊ sciatis q̄a ego dñs. Introierunt q̄ moyses ⁊ aaron ad pharaonē ⁊ dixerūt ei: Hec dicit dñs deus hebreoꝝ: Usq̄q̄ non vis subijci mihi? Dimitte populū meū ut sacrificet mihi. Sin aūt resistis ⁊ nō vis dimittere eū: ecce ego inducā cras locustā i fines tuos que operiet sup faciē terre. ne q̄q̄ ei⁹ appareat sed comedat q̄d residuū fuit grādini. Lignū vet eni oīa ligna q̄ germināt in agris. ⁊ ipleb̄ūt domos tuas ⁊ seruoꝝ tuoꝝ ⁊ oīum egyptioꝝ: quātā nō viderūt prēs tui ⁊ aui ex q̄ orti sunt sup terrā vsq̄ in p̄sētē diē. Aūtitq̄ se ⁊ egressus ē a pharaone. Dixerūt autē hui pharaonis ad eū: Usq̄q̄ patiemur hanc scandalū? Dimitte hoies ut sacrificent dño deo suo. Nōne vides q̄ perierit egyptus? Reuocauerunt q̄ moysen ⁊ aaron ad pharaonem. Qui dixit eis: Ite. sacrificate dño deo vro. Qui nā sunt q̄ ituri sūt? Ait moyses: Cū puulis nris ⁊ seniorib⁹ pgemus: cū filijs ⁊ filiab⁹ cū ouib⁹ ⁊ armētis. Est. n. solēnitas dñi dei nri Et rñdit pharao: Sic dñs sit vobiscū. Quo ego dimittā vos ⁊ puulos vrōs. cui dubiū ē q̄ pessime cogitetis? Non fiat ita: sed ite tm̄ viri ⁊ sacrificate dño. Hoc eni ⁊ ipsi ꝓtistis Statiq̄ eiecti sunt de ꝓspectu pharaōis. Dixit autē dñs ad moysen: Extende manū tuā sup terrā egypti ad locustā ut descendat sup ērā ⁊ deuoret oēm herbā q̄ residua fuit grādini. Et extendit moyses virgā sup ērā egypti. ⁊ dñs induxit ventū vrentē tota die illa ⁊ nocte. Et mane facto: ventus vrens leuauit locustas. Que ascēderūt sup vniuersam terrā egypti. ⁊ sederunt ī cūctis finibus egyptioꝝ innumerabiles: quales añ illud tempus nō fuerāt nec postea future sunt. Operuerūtq̄ vniuersam supficiē terre vastātes oīa. Deuorata ē igit̄ herba ēre. ⁊ q̄cq̄d pomoꝝ in arboribus fuit q̄ grādo dimiserat. Nihil q̄ oīo virens relictū ē in lignis ⁊ in herbis terre: i cūcta egypto. Quāobrē festinus pharao vocauit moysen ⁊ aaron. ⁊ dixit eis: Peccaui in dñm deum vestrū ⁊ in vos. Sed nunc dimittite pctīm mihi etiā hac vice: ⁊ rogate dñm deū vrm ut auferat a me mortē istā. Egressusq̄ ē moyses de ꝓspectu pharaōis. ⁊ orauit dñm. Qui flare fecit ventū ab occidēte vehemētissimū ⁊ arreptā locustā. piecit i mare rubꝝ. Nō remānsit nec vna q̄dē i cūctis finib⁹ egypti. Et ĩdurauit dñs cor pharaōis. nec dimisit filios isr̄l. Dixit autem dñs ad moysen: Extende manū tuā in celū: ⁊ sint tenebre sup terram egypti: tam dense ut palpari queant. Extenditq̄ moyses manū in celum. ⁊ facte sunt tenebre horribiles in vniuersa terra egypti. Trib⁹ diebus nemo vidit frēm suū: nec mouit se de loco in q̄ erat. Ubicūq̄ aūt habitabant filij isr̄l lux erat. Vocauitq̄ pharao moysen ⁊ aaron. ⁊ dixit eis: Ite sacrificate dño. Oues tm̄ vestre ⁊ armēta remaneant: puuli vri eāt vobiscū. Ait moyses: Postias q̄ holocausta dabis nob: q̄ offeramus dño deo nro. Cūcti greges pḡēt nobiscū. Nō remanebit ex eis vngula q̄ necessaria sunt ī cultū dñi dei nri: pserti cū ignorem⁹ quid debeat imolari donec ad ipsum locū ꝑueniamus. Indurauit aūt dñs cor pharaonis: ⁊ noluit dimittere eos. Dixitq̄ pharao ad moysen: Recede a me. ⁊ caue ne vltra videas faciem meā. Quocūq̄ die apparueris mihi. morieris. Respōdit moyses: Ita fiat ut locutus es Non videbo vltra faciem tuam.

XI

Et dixit dñs ad moysen: Adhuc vna plaga tangā pharaonem ⁊ egyptū ⁊ post hec dimittet vos ⁊ exire compelle. Dices ergo omni plebi ut postulet vir ab

amico suo ⁊ mulier q̄ vicina sua vasa argentea ⁊ aurea ⁊ vestem. Dabit aūt dñs gratiam ꝑplo suo coram egyptijs. Fuitq̄ moyses vir magn⁹ valde in tra egyptij cora seruis pharaonis ⁊ oni populo. Et ait. Hec dicit dñs. Media nocte ingrediar in egyptū. ⁊ morietur oē primogenitū i terra egyptior· a primogenito pharaonis q̄ sedet in solio ei⁹ vsq̄ ad primogenitū ancille q̄ ē ad molā. ⁊ oia primogenita iumētor⁹. Eritq̄ clamor magnus in vniuersa terra egypti: qualis nec ante fuit: nec postea futurus est. Apud omnes aūt filios isrl̄ non mutiet canis ab homie vsq̄ ad pecus· ut sciatis quāto miraculo diuidat dñs egyptios ⁊ isrl̄. Descēdētq̄ oēs serui tui isti ad me ⁊ adorabunt me dicētes. Egredere tu ⁊ oīs populus qui subiectus est tibi. Post hec egrediemur. Et exiuit a pharaone· iratus nimis dixit aūt dñs ad moysen. Non audiet vos pharao: ut multa signa fiāt in terra egypti. Moyses aūt ⁊ aaron fecerunt oīa signa: ⁊ ostenta que scripta sunt coram pharaone: ⁊ indurauit dñs cor pharaonis: nec dimisit filios israel de terra sua.

XII

Dixit q̄q̄ dñs ad moysen ⁊ aaron in terra egypti. Mēsis iste vobis prīcipiū mensiū: prim⁹ erit in mensibus anni. Loqmi ad vniuersū cetū filiorū isrl̄. ⁊ dicite eis. Decima die mensis h⁹ tollat vnusq̄sq̄ agnū per familias ⁊ domos suas. Sin aūt minor ē numer⁹ ut sufficē possit ad vescendū agnū assumet vicinū suū q̄ coniunct⁹ est domui ei⁹ iuxta nūer⁹ aiar⁹ q̄ sufficere possint ad esū agni. Erit aūt agnus absq̄ macula mascul⁹ anicul⁹. Juxta quēritū tolletis ⁊ ixdū: ⁊ seruabitis eū vsq̄ ad q̄rtādecimā diē mēsis hui⁹. Immolabitq̄ eū vniuersa multitudo filiorū isrl̄ ad vesperā. ⁊ sumēt de sanguie ei⁹ ac ponēt sup vtrūq̄ postē· ⁊ in suplimināribus domor· i q̄b⁹ comedēt illū. Et edent carnes nocte illa assas igni: ⁊ azimos panes cū lactucis agrestib⁹. Nō comedetis ex eo crudū q̄d· nec coctū aqua: sed assū tm̄ igni. Caput cū pedib⁹ ei⁹ ⁊ interaniis vorabitis: nec remanebit quicq̄ ex eo vsq̄ mane. Si q̄d residuū fuerit igne cōburetis. Sic aūt comedetis illū. Renes vros accingetis. ⁊ calciamēta habebitis in pedib⁹· tenētes baculos i manibus: ⁊ comedetis festināter. Est n. phase. i. trāsitus dñi. Et trāsibo per trā egypti nocte illa pcutiāq̄ oē primogenitū in tra egypti. ab hoie vsq̄ ad pec⁹. ⁊ i cūctis dijs egypti faciam iudicia· ego dñs. Erit aūt sanguis vob⁹ i signū in edib⁹ in q̄b⁹ eritis. ⁊ videbo sanguinem ⁊ trāsibo vos: nec erit i vobis plaga disperdens: qñ pcussero terrā egypti. Habebitis aūt hūc diē i monimentū ⁊ celebrabitis eā solennem dño i gnātiōib⁹ vris· cultu sempiterno. Septē dieb⁹ azima comedetis. In die primo nō erit fermētu i domibus vris. Quicunq̄ comederit fermētatū· pibit aia illa de isrl̄· a primo die vsq̄ ad diē septimū. Dies prima erit sca atq̄ solennis: ⁊ dies septima eadē festiuitate venerabilis. Nihil operis facietis in eis· exceptis his q̄ ad escēdū ptinēt: ⁊ obseruabitis azima. In eadē enī ipsa die educā exercitum vestrū de tra egypti. ⁊ custodietis diē istū i generationes vras ritu ꝑpetuo. Primo mense q̄rtadecima die mēsis ad vesperā· comedetis azima· vsq̄ ad diē vicesimā primā eiusdem mensis ad vesperā. Septē dieb⁹ fermentatū nō inueniet⁹ in domib⁹ vris. Qui comederit fermētatū· pibit aia ei⁹ de cetu isrl̄: tā de aduenis q̄m de indigenis terre. Oē fermentatū non comedetis. In cunctis habitaculis vris edetis azima. Vocauit aūt moyses oēs seniores filiorū israel. ⁊ dixit ad eos. Ite tollētes aīal p familias vras. ⁊ imolate phase. Fasciculūq̄ hysopi tingite i sanguine q̄ ē in limie ⁊ aspergite exco supliminare ⁊ vtrūq̄ postē. Null⁹ vrm egrediat ostiū dom⁹ sue vsq̄ mane. Trāsibit. n. dñs pcutiēs egyptios. Cūq̄ viderit sanguinē in suplimināri ⁊ in vtroq̄ poste transcēdet ostiū dom⁹. ⁊ nō sinet pcussorē ingredi domos vras: ⁊ ledē. Custodite verbū istud legitimū tibi ⁊ filijs tuis vsq̄ i eternū. Cūq̄ introieritis trā quā dñs de⁹ vr⁹ datur⁹ ē vobis ut pollicit⁹ ē: observabitis cerimonias istas. Et cū dixerit vob filij vri· q̄ ē ista religio? dicetis eis. Victima trāsitus dñi ē: qñ trāsiuit sup domos filiorū isrl̄ in egypto· pcutiens egyptios. ⁊ domos nras liberans. Incurvatusq̄ pplus adorauit. Et egressi filij isrl̄ fecerūt sicut pceperat dñs moysi ⁊ aaron. Factū ē aūt i nocte medio· pcussit dñs oē primogenitū i terra egypti: a primogenito pharaonis q̄ in solio ei⁹ sedebat vsq̄ ad primogenitū captiue q̄ erat i carcere: ⁊ oē primogenitū iumēt⁹. Surrexitq̄ pharao nocte ⁊ oēs serui ei⁹ cūctaq̄ egypt⁹: ⁊ ort⁹ ē clamor magn⁹

in egypto. Nec̄ enim erat dom⁹ in qua nō ia
ceret mortuus. Vocatisq; pharao moyse ⁊
aaron nocte: ait: Surgite: egredimini a pp̄o
me vos ⁊ filij isrl. Ite ⁊ immolate dño sicut
dicitis. Oues vestras ⁊ armēta assumite ut
pterieratis: ⁊ abeūtes benedicite mihi. Vrge
bātq; egyptij pp̄lm isrl ut ēra exire velociter
dicētes. Oēs moriemur. Tulit igit pp̄s cō
spsam farinā añq; fermētaret: ⁊ ligās i pal
lijs posuit sup būeros suos. Fecerūtq; filij isrl
sicut p̄ceperat dñs moysi: ⁊ ptierūt ab egy
ptijs vasa argētea ⁊ aurea vestemq; plurimā
dñs aūt vedit gram pp̄o coram egyptijs ut
cōmodārēt eis ⁊ spoliauerūt egyptios. Pro
fectiq; sunt filij isrl ve ramasse i socbot ferē
ta fere milia peditum viroꝝ: absq; paruulis ⁊
mulierib⁹. Ex ⁊ vulg⁹ ꝓmiscuū inumerabi
le ascēdit cū eis: oues ⁊ armēta ⁊ animātia di
uersi generis multa nimis. Coxeruntq; fari
nā quā dudū ve egypto ꝓspsam tulerāt. ⁊ fe
cerūt subcineritios panes acimos. Nec̄q; enī
poterat fermētari cogentib⁹ exire egyptijs. ⁊
nullā facē sinētib⁹ morā: nec pulmēti quicq;
occurrerat p̄pare. Habitatio autē filiorū isrl
q̄ māserūt i egypto fuit q̄drigētoꝝ ūtriginta
annoꝝ. Anno⁹ expletis: eadē die egressus est
oīs exercit⁹ dñi ve ēra egypti. Nox ē ista ob
seruabilis dñi: qñ eduxit eos ve terra egypti.
Hanc obseruare velēt oēs filij isrl in genera
tionib⁹ suis. Dixitq; dñs ad moysen ⁊ aaron
Hec est religio pbase. Oīs alienigena nō co
medet ex eo. Oīs aūt seru⁹ emptici⁹ circūci
sus: ⁊ sic comedet. Aduena ⁊ mercennarius
nō edent ex eo. In vna domo comedetur: nec
efferetis ve carnib⁹ eius foras: nec os illi⁹ cōfrin
getis. Oīs cetus filioꝝ isrl faciet illud. Ve si
q̄s peregrinoꝝ in vr̄am voluerit trāsire colo
niā ⁊ facere pbase dñi: circuncidetur p̄i⁹ oē
masculinū ei⁹. ⁊ tunc rite celebrabit: eritq; si
cut indigena terre. Si q̄s aūt circūcisus non
fuerit: nō vescet ex eo. Eadē lex erit indigene
⁊ colono qui peregrinat apud vos. Fecerūtq;
oēs filij isrl sicut p̄ceperat dñs moysi ⁊ aaro
⁊ eadem die eduxit dñs filios israel ve terra
egypti per turmas suas. XIII

Locutusq; est dñs ad moysen dicēs:
Sanctifica mihi oē primogenitū q̄d
aperit vuluā in filijs isrl tā ve hoib⁹
q̄ve iumentis. Mea sūt. n. oia. Et ait moyses
ad pp̄lm: Memētote diei hui⁹ in q̄ egressi estis
ve egypto ⁊ ve domo seruitutis: qm̄ in manu
forti eduxit vos dñs ve loco isto: ut nō come
datis fermentatum panē. Hodie egredimini
mēse nouoꝝ frugū. Cūq; introduxerit te dñs
in terrā chananei. ⁊ cthei. ⁊ āmorrei. ⁊ euei. ⁊
iebusei quā iurauit patrib⁹ tuis ut daret ti
bi terrā fluētē lacte ⁊ melle: celebrabitis hunc
morē sacroꝝ mense isto. Septē dieb⁹ vescēris
ācimis: ⁊ in die septimo erit solennitas dñi.
Acima comedet̄ septē dieb⁹. Nō apparebit
apud te aliq̄d fermētatū nec in cūctis finib⁹
tuis. Narrabisq; filio tuo in die illo dicens:
Hoc ē q̄d fecit mihi dñs q̄n egressus sum ve
egypto. Et erit ās signū i manu tua: ⁊ quasi
mōimentū añ oculos tuos: ⁊ ut lex dñi semp
sit in ore tuo. In manu. n. forti eduxit te dñs
ve egypto. Custodies huiusmodi cultū sta
tuto tpe a dieb⁹ in dies. Cūq; introduxerit te
dñs i terrā chananei. sicut iurauit tibi ⁊ pa
trib⁹ tuis. ⁊ vederit tibi eā: separabis cē quod
aperit vuluā dño: ⁊ q̄d pmitiuū ē i pecoꝝ
tuis. Quicq̄d habueris masculini sexus: ꝓse
crabis dño. Primogenitū asini mutabis oue
q̄ si nō redemeris: iterficies. Oē aūt pmoge
nitū hōis ve filijs tuis pretio redimes. Cūq;
interrogauerit te fili⁹ tu⁹ cras: dicēs: q̄d ē h̄:
rñdebis ei: In manu forti eduxit nos dñs ve
egypto ve domo seruitutis. Hā cū indurat⁹
esset pharao ⁊ nollet nos dimittere: occidit
dñs oē pmogenitū i terra egypti: a pmogeni
to hōis vsq; ad primogenitū iumētoꝝ. Idcir
co imolo dño oē q̄d aperit vuluā masculini
sexus. ⁊ oia primogenita filioꝝ meoꝝ redi
mo. Erit igit quasi signū i manu tua ⁊ quasi
appensum quid: ob recordationem añ oculos
tuos: eo q̄ in manu forti eduxit vos dñs ve
egypto. Igit cum emisisset pharao pp̄lm: non
eos duxit dñs per viā ēre philistijm q̄ vicina
ē: reputās ne forte pniteret eū: si vidisset ad
uersū se bella ꝓsurgere ⁊ reverterēt i egyptū
⁊ circūduxit p viā vēti: q̄ ē iux̄ mare rubrū.
Et armati ascēderūt filij isrl ve terra egypti.
Tulit q̄q; moyses ossa ioseph secū: eo q̄ adiu
rasset filios isrl: dicens: Visitabit vos vr̄us:
efferte ossa mea hinc vobiscum. Profectiq; ve
socbot castrametati sunt in etha: in extremis
finib⁹ solitudinis. Dñs aut̄ precedebat eos:
ad ostendēdā viā per diē i colūna nubis: ⁊ p
noctem in colūna ignis: ut dux esset itineris
vtroq; tpe. Nūq; ve fuit colūna nubis p diē

nec colũna ignis ꝑ noctẽ coꝝ ꝑplo. XIIII

Locutꝰ ẽ aũt dñs ad moysen dicẽs: Loqre filijs isrl. Reuersi castrametentur e regiõe phiairoth: q̃ est inter magdalũ ⁊ mare ꝯ belsephon. In conspectu eius castra ponetis sup mare. Dicturusq; est pharao sup filijs isrl. Coartati sũt i era cõclusit eos desertũ. Et ĩdurabo coꝝ eiꝰ ac ꝑsequetur vos: ⁊ glorificabor ĩ pharaone. ⁊ ĩ oi exercitu eius: scientq; egyptij q̃a ego sũ dñs Feceruntq; ita. Et nũciatũ ẽ regi egyptiorũ: ꝙ fugisset ꝑplus. Immutatũq; ẽ coꝝ pharaonis ⁊ seruoꝝ eiꝰ sup ꝑplm. ⁊ dixerunt. Quid voluimꝰ facẽ: ut dimitteremꝰ isrl ne seruiret nob: Jũxit q̃ currũ. ⁊ oẽm populũ suũ assũpsit secũ. Tulitq; sexcentos curꝰ electos: ⁊ q̃cq̃d in egypto curuũ fuit: ⁊ duces totiꝰ exercitus. Indurauitq; dñs coꝝ pharaonis regis egypti. ⁊ ꝑsecutꝰ ẽ filios isrl. At illi egressi erãt i manu excelsa. Cũq; ꝑsequerent egyptij vestigia ꝓcedentiũ: reperũt eos ĩ castris sup mare. Equi q; eq̃tatꝰ ⁊ curꝰ pharaonis ⁊ vniuersus exercit⁹ erãt i phiairoth ꝯ belsephon. Cũq; approp̃asset pharao leuantes filij isrl oculos: viderũt egyptios pꝰ se: ⁊ timuerũt valde. Clamauerũtq; ad dñm. ⁊ dixerunt ad moysen: Forsitan non erant sepulchra in egypto. iõ tulisti nos ut moreremur i solitudine. Quid ẽ facẽ voluisti: ut educeres nos ex egypto: Nõne iste ẽ sermo quem loq̃bamur ad te ĩ egypto dicentes: recede a nobis ut seruiam egyptijs: Multo. n. melius erat seruire eis: q̃ mori in solitudine. Et ait moyses ad populũ. Nolite timẽ. State ⁊ videte magnalia dñi. q̃ factur⁹ ẽ hodie. Egyptios. n. q̃s nunc videtis: nequaq̃ vltra videbitis vsq; i sempiternum. Dñs pugnabit ꝓ vobis: ⁊ vos tacebitis. Dixitq; dñs ad moysen Quid clamas ad me: Loquere filijs isrl ut proficiscãt. Tu aũt eleua virgã tuã ⁊ extẽde manũ tuã sup mare ⁊ divide illud: ut gradiãt filij isrl i medio mari ꝑ siccũ. Ego autẽ ĩdurabo coꝝ egyptioꝝ ut ꝑsequantur vos: ⁊ glorificabor ĩ pharaone. ⁊ ĩ oi exercitu eiꝰ. ⁊ in currib⁹ ⁊ ĩ equitib⁹ illius. Et sciẽt egyptij q̃a ego sũ dñs: cũ glorificatꝰ fuero ĩ pharaone: ⁊ ĩ currib⁹ atq; ĩ equitib⁹ eiꝰ. Tollẽsq; se angelus dñi q̃ ꝓcedebat castra isrl abijt post eos. ⁊ cũ eo pariter colũna nubis ꝑoza dimittẽs pꝰ tergũ stetit inter castra egyptioꝝ ⁊ castra isrl. Et erat nubes tenebrosa. ⁊ illuinãs noctẽ: ita ut ad se ĩuicẽ toto nocte tpe accedere nõ valerent. Cũq; extẽdisset moyses manũ sup mare abstulit illud dñs flante vento vehemẽti ⁊ vertit ĩ siccũ. Diuisaq; ẽ aq̃: ⁊ ingressi sũt filij isrl ꝑ mediũ sicci maris. Erat. n. aq̃ q̃si murꝰ a dextra eorũ. ⁊ leua. Persequẽtesq; egyptij ingressi sũt post eos: omnes equitatꝰ pharaonis curꝰ eiꝰ ⁊ eq̃tes ꝑ mediũ maris. Jamq; aduenerat vigilia matutina. ⁊ ecce respiciens dñs super castra egyptioꝝ ꝑ colũnam ignis ⁊ nubis: interfecit exercitũ eoꝝ. ⁊ subuertit rotas curruũ ferebãtq; ĩ profundũ. Dixerũt ergo egyptij: Fugiamꝰ israhelẽ. dñs eni pugnat ꝓ eis cõtra nos. Et ait dñs ad moysen: Extende manũ tuã sup mare ut reuertãt aque ad egyptios sup curꝰ ⁊ eq̃tes eoꝝ. Cũq; extendisset moyses manũ ꝯ mare reuersũ est primo diluculo ad pristinũ locũ. Fugientibusq; egyptijs occurrerũt aq̃ ⁊ involuit eos dñs ĩ medijs fluctibus: Reuersiq; sũt aq̃: ⁊ operuerũt currus ⁊ eq̃tes cũcti exercitꝰ pharaonis q̃ sequẽtes ingressi fuerant mare: nec vnꝰ q̃dẽ supfuit ex eis. Filij aũt isrl preterierũt ꝑ medium sicci maris: ⁊ aq̃ eis erãt q̃si ꝑ muro a dextris ⁊ a sinistris. Liberauitq; dñs ĩ die illo isrl de manu egyptioꝝ: ⁊ viderunt egyptios mortuos sup litus maris. ⁊ manũ magnã quã exercuerat dñs cõtra eos. Timuitq; ꝑplus dñm. ⁊ crediderũt dño. ⁊ moysi seruo eius. XV

Tunc cecinit moyses ⁊ filij israel carmẽ dño. ⁊ dixerunt. Cantemus dño. gloriose enim magnificatus ẽ. equũ ⁊ ascensorẽ ieciit in mare. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs. ⁊ factꝰ est mihi in salutẽ. Iste deꝰ meus ⁊ glorificabo eũ: deus ꝑris mei ⁊ exaltabo eũ. Dñs quasi vir pugnator: omnipotẽs nomẽ eiꝰ: currus pharaonis ⁊ exercitũ eius ꝓiecit in mare. Electi ꝓcipes eius submersi sunt i mari rubro: abyssi operuerunt eos: descenderũt ĩ ꝑfundũ q̃si lapis. Dextera tua dñe magnificata est i fortitudine: dextera tua dñe percussit inimicũ: ⁊ in multitudine glie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti irã tuã q̃ devorauit eos sicut stipulã: ⁊ in spũ furoris tui congregate sũt aque. Stetit vnda fluens: congregati sũt abyssi i medio mari. Dixit inimicꝰ. persequar ⁊ cõprehẽdã: dividã spolia: implebit aia mea. Evaginabo gladium

meñ: interficiet eos manꝰ mea. Flauit ſpūs tuꝰ ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi ſūt quaſi plūbū i aquis vehemẽtib⁹. Quis ſimilis tui i fortibus dñe: quis ſimilis tui magnificꝰ in ſcitate: terribilis atq; laudabilis ⁊ faciẽs mirabilia? Extẽdiſti manū tuam ⁊ deuorauit eos terra: dux fuiſti i mia tua: ꝑ ko quẽ redemiſti. Et portaſti eū i fortitudine tua: ad habitaculū ſcīm tuum. Aſcenderūt ꝑncipes edom: robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerunt oēs habitatores chanaan. Irruat ſuper eos formido ⁊ pauor: in magnitudine brachij tui. Fiāt immobiles quaſi lapis: donec ptrāſeat populus tuꝰ dñe: donec ptrāſeat ꝑplus tuꝰ iſte quē poſſediſti. Introduces eos ⁊ plātabis in monte hereditatis tue: firmiſſimo habitaculo tuo quō operatus es dñe. Sanctuariū tuū dñe: quō firmauerūt manꝰ tue: dñs regnabit i eternū ⁊ vltra. Ingreſſus eſt eni eques pharao cū curribus ⁊ equitibus eiꝰ in mare: ⁊ reduxit ſup eos dñs aq̃s maris. Filij aūt iſrael ambulauerūt ꝑ ſiccū in medio ei⁹. Sūpſit g̃ maria prophetiſſa ſoror aarō. tympanū in manu ſua: egreſſeq; ſūt oēs mulieres pꝰ eā cum tympanis ⁊ choris: quꝰ ꝓcinebat dicẽs. Cantemus dño: glorioſe. n. magnificatꝰ ẽ: equū ⁊ aſcenſorem proiecit in mare. Tulit aūt moyſes iſrl̃ de mari rubro: ⁊ egreſſi ſunt in deſertum ſur. Ambulauerunt q; triduo: nec inuenie bant aquā. Et venerūt i maratb: nec poterant bibere aquas de maratb. eo q; eſſent amare. Vnde ⁊ congruum loco nomẽ impoſuit. vocās illū maratb. i. amaritudinem. Et murmurauit populus ad moyſen. dicens: Quid bibemus? At ille clamauit ad dominū Qui oſtdit ei lignū: quō cū miſiſſet in aquas: in dulcedinē ꝑſe ſūt. Ibi cōſtituit ei ꝓcepta atq; iudicia, ⁊ ibi tẽptauit eū dicens. Si audieris voce dñi dei tui. ⁊ quō rectū eſt coram eo feceris ⁊ obedieris mādatis eius. cuſtodieriſq; oia ꝓcepta illiꝰ: cūctis languoribus quem poſui in egypto nō inducā ſup te. Ego enim dñs ſanator tuꝰ. Venerūt aut̃ in helim filij iſrl̃ vbi erāt duodeci fontes aq̃rū ⁊ ſeptuaginta palme. ⁊ caſtrametati ſūt iuxta aquas.

Profectiq; de helim venit omis multitudo filioꝝ iſrl̃ in deſertū ſyn: quō eſt inter helim ⁊ ſynai: xvi. die menſis ſecūdi poſtq; egreſſi ſūt de terra egypti. Et murmurauit omis congregatio filiorum iſrl̃ ꝑ moyſen ⁊ aaron in ſolitudine. Dixerūq; filij iſrl̃ ad eos. Vtinā mortui eſſemus ꝑ manum dñi i terra egypti. qñ ſedebamus ſup ollas carniū. ⁊ comedebamus panē in ſaturitate. Cur induxiſtis nos i deſertum iſtud ut occideretis oēm multitudinem fame? Dixit aūt dominus ad moyſen. Ecce ego pluam vobis panes de celo. Egrediatur ꝓplus ⁊ colligat q̃ ſufficiūt ꝑ ſingulos dies: ut tẽptē eū: vtrū ambulet i lege mea. an non. Die aūt ſexto parēt q; inferāt. ⁊ ſit duplū q; colligere ſolebāt per ſingulos dies. Dixeruntq; moyſes ⁊ aaron ad oēs filios iſrael. Veſpere ſcietis q; dñs eduxerit vos de terra egypti. ⁊ mane videbitis gloriā dñi. Audiui. n. murmur vrm̃ ꝑ dñm. Nos ẏo quid ſumus quia murmurāſtis ꝑ nos? Et ait moyſes. Dabit vob dñs veſpere carnes edere ⁊ mane panes i ſaturitate. eo q; audierit murmurationes vras q̃bus murmurati eſtis ꝑ eū. Nos eni q̃d ſumus? Nec ꝑ nos ẽ murmur veſtrū: ſed cōtra dñm. Dixit q; moyſes ad aaron. Dic vniuerſe cōgregatiōi filioꝝ iſrl̃: Accedite coram dño Audiuit. n. murmur vrm̃. Cūq; loqueretur aaron ad oēm cetū filioꝝ iſrl̃: reſpexerunt ad ſolitudinē. Et ecce gl̃ia dñi apparuit in nube Locutꝰ ẽ aūt dñs ad moyſen dicens. Audiui murmurationes filioꝝ iſrl̃. Loq̃re ad eos: Veſpe comedeſ carnes. ⁊ mane ſaturabimi panibus: ſcietiſq; q; ego ſū dñs deus veſter. Factū ẽ g̃ veſpe ⁊ aſcēdēs coturnix cooperuit caſtra. mane q; ros iacuit ꝑ circuitū caſtroꝝ Cūq; operuiſſet ſuperficiē ẽre: apparuit i ſolitudine minutū. ⁊ q̃ſi pilo tuſū i ſolitudinē pruine ſuper ẽrā. Qō cū vidiſſent filij iſrl̃. dixerūt adinicē. Manhu? Qō ſignificat: q̃d eſt h̃? Ignorabant. n. q̃d eēt. Quibus ait moyſes: Iſte ẽ panis quē dñs dedit vob ad veſcendū Hic eſt ſermo quē ꝓcepit vob dñs. Colligat vnuſq;ſq; ex eo quātū ſufficit ad veſcendum: gomor ꝑ ſingula capita. Iuxta numerꝰ aiaꝝ vraꝝ q̃ habitāt i tabnaculo. ſic tolleſ. Feceruntq; ita filij iſrl̃. ⁊ collegerūt ali⁹ plus. alius min⁹. ⁊ menſi ſunt ad mēſurā gomor. Nec q̃ plus collegerat, habuit ampli⁹. nec q̃ minus parauerat repperit min⁹: ſi ſinguli iuxe id qō edere poterāt cōgregauerūt. Dixitq; moyſes ad eos nullꝰ relinq̃t ex eo i mane. Qui non

audierũt eũ: & dimiserũt q̃dã ex eis vsq; ma
ne: ⁊ scatere cepit ꝓmiꝰ atq; cõputruit. Et
irat⁹ ẽ ꝯ eos moyses. Colligebant aũt mane
singuli quãtũ sufficere ꝑterat ad vescendũ.
Cũq; incaluisset sol: liq̃ fiebat. In die aũt se
xta collegerũt cibos duplices. i. duo gomor
p̃ singulos vnies. Venerũt aũt cẽs principes
multitudis ⁊ narrauerũt moysi. Qui ait eis
Hoc ẽ q̃ locut⁹ ẽ dñs. Requies sabbati scifi-
cata ẽ dño. Cras q̃cũq; opandũ ẽ facite. ⁊
q̃ coquẽda sũt coquite. Quicq̃d aũt reliquũ
fuerit reponite vsq; i mane. Fecerũtq; ita ut
p̃cepat moyses: ⁊ nõ cõputruit: neq; vermis
iuent⁹ ẽ in eo. Dixitq; moyses. Comedite il-
lud hodie. q̃a sabbatũ ẽ dño: non inuenietis ho-
die i agro. Sex dieb⁹ colligite: in die aũt se
ptimo sabbatũ ẽ dño: idcirco nõ inuenietur.
Venitq; septia dies. ⁊ egressi ex ꝑte ut col-
ligerẽt nõ inuenerũt. Dixit aũt dñs ad moy-
sen. Vsq; q̃ nõ vultis custodire mãdata mea
⁊ legẽ meã? Videte q⁹ dñs dederit vob sab-
batũ. ⁊ ꝓter hoc die sexta tribuit vobis cibos
duplices. Maneat vnusq̃sq; apud semetipsũ
⁊ null⁹ egrediat de loco suo die septimo. Et
sabbatizauit ꝑple die septimo. Appellauitq;
dom⁹ isrl nomẽ ei⁹ man. Qđ erat q̃si semen
coriãdri albũ: gustusq; ei⁹ q̃si simile cũ mel-
le. Dixit aũt moyses. Iste ẽ sermo quẽ ꝓcepit
dñs. Imple gomor ex eo ⁊ custodiatur i
futuras retro gnãtiões ut nouerint panẽ q̃
alui vos in solitudine qñ eduxi vos de terra
egypti. Dixitq; moyses ad aaron. Sume vas
vnũ: ⁊ mitte ibi man quantũ pot capere go-
mor. ⁊ repone cor̃ dño ad seruãdũ in gene-
rationes vras: sicut ꝓcepit dñs moysi. Po-
suitq; illud aaron i tabernaculo reseruandũ.
Filij aũt isrl comederũt man q̃draginta an-
nis: donec venirẽt i terram habitabilem. Hoc
cibo aliti sũt vsq; q̃ tãgerẽt fines terre chana-
an. Gomor aũt decima pars ẽ ephi.

XVII

Itur profecta oĩs multitudo filioꝝ
isrl de deserto syn. p mansiones suas
iuxta sermonem dñi: castrametati sũt
in raphidim. vbi non erat aqua ad bibendum
ꝑplo. Qui iurgatus ꝯ moysen ait. Da nobis
aquã ut bibam⁹. Quibus respondit moyses:
Quid iurgamini ꝯ me: ⁊ cur tẽptatis dñm.
Sitiuit q̃ ibi ꝑplus ꝑ aque ꝑnuria. ⁊ mur-
murauit ꝑplus moysen dicẽs. Cur fecisti nos
exire de egypto: ut occideres nos ⁊ liberos
nros ac iumenta siti? Clamauit aũt moyses
ad dñm dicens. Quid faciam populo huic?
Adhuc paululum ⁊ lapidabit me. Et ait do-
min⁹ ad moysen. Antecede populũ. ⁊ sume
tecũ de seniorib⁹ isrl. ⁊ virgã q̃ percussisti flu-
uiũ tolle in manu tua ⁊ vade. En ego stabo
ibi cor̃ te sup̃ petrã oreb. percuties q̃ petram. ⁊
exibit ex ea aq̃ ut bibat ꝑplus. Fecit moyses
ita cor̃ seniorib⁹ israhel. Et vocauit nomen
loci illi⁹. temptatio. ꝓter iurgiũ filioꝝ isrl. ⁊
q̃a tẽptauerũt dñm. dicẽtes. Est ne de⁹ i no-
bis an nõ? Venit aũt amalech ⁊ pugnabat
ꝯ filios isrl in raphidim. Dixitq; moyses ad
iosue: Elige viros. ⁊ egressus pugna contra
amalech cras. Ego stabo i cacumine collis: hns
virgã dei i manu mea. Fecit iosue ut locut⁹
erat moyses. ⁊ pugnauit ꝯ amalech. Moyses
aũt ⁊ aaron ⁊ hur ascenderũt sup̃ cacumẽ col-
lis. Cũq; leuaret moyses man⁹. vincebat isrl.
Sin aũt paululum remisisset: superabat ama-
lech. Man⁹ aũt moysi erãt graues. Sumẽ-
tes igit lapidẽ posuerũt subter eũ in q̃ sedit.
Aaron aũt ⁊ hur sustentabãt man⁹ eius ex
vtraq; ꝑte. Et factũ ẽ ut man⁹ illi⁹ nõ lassa-
rẽtur vsq; ad occasũ solis. Fugauitq; iosue
amalech ⁊ populum eius in ore gladij. Dixit
aũt dñs ad moysen. Scribe hoc ob monimen-
tũ in libro ⁊ trade auribus iosue. Delebo. n.
memoriam amalech sub celo. Edificauitq;
moyses altare. ⁊ vocauit nomen eius. domi-
nus exaltatio mea dicens. Quia manus so-
lius dñi ⁊ bellum dei erit contra amalech: a
generatione in generationem.

XVIII

Cumq; audisset iethro sacerdos ma-
dian cognat⁹ moysi oĩa que fecerat
dñs moysi ⁊ isrl ꝑplo suo. ⁊ q̃ edu-
xisset dñs israel de egypto: tulit sephorã vxo-
rem moysi quam remiserat. ⁊ duos filios ei⁹
quorũ vn⁹ vocabatur gersan. dicente patre:
aduena fui i terra alicna: alter ꝯ eliezer. deus
.n. ait patris mei adiutor me⁹: ⁊ eruit me de
gladio pharaonis. Venit q̃ iethro cognatus
moysi ⁊ filij ei⁹ ⁊ vxor ei⁹ ad moysen i deser-
tũ: vbi erat castrametat⁹ iuxta montẽ dei. ⁊
mãdauit moysi dicẽs. Ego iethro cognatus
tu⁹ venio ad te: ⁊ vxor tua: ⁊ duo filij tui cũ
ea. Qui egressus in occursũ cognati sui ado-
rauit ⁊ osculat⁹ ẽ eũ. Salutauerũtq; se mu-
tuo ꝓbis pacifice. Cũq; intrasset tabnaculũ:
narrauit moyses cõgro suo cũcta q̃ fecerat

dñs pharaoni ⁊ egyptijs ꝓpter isr̃l: vniuersũq; labozẽ q̃ acciderat eis i itinẽ: ⁊ ꝙ liberauerat eos dñs. Letatusq; ẽ iethro sup oĩb⁹ bonis q̃ fecerat dñs israhel: eo ꝙ eruisset eũ de manu egyptioꝝ. Et ait. Bñdict⁹ dñs qui liberauit vos de manu egyptiozũ ⁊ de manu pharaõis: q̃ eruit ꝓplm suũ de manu egypti. Nunc cognoui q̃a magn⁹ dñs sup oẽs deos: eo ꝙ supbe egerũt ĩ eos. Obtulit g̃ iethro cognatus moysi holocausta ⁊ hostias dño: venerũtq; aaron ⁊ oẽs seniores filioꝝ isr̃l ut comederẽt panẽ cũ eo coram dño. Alĩa autẽ die sedit moyses ut iudicaret ꝓplm: qui assistebat moysi a mane vsq; ad vesperã. Qõ cũ vidisset cognat⁹ ei⁹ oĩa. q̃ agebat in populo. ait: Quid ẽ qõ facis in plebe? Cur solus sedes: ⁊ oĩs ꝓpls prestolat de mane vsq; ad vesperam? Cui rñdit moyses: Venit ad me ꝓpls q̃rens sententiã dei. Cũq; acciderit eis aliq̃ disceptatio. veniunt ad me ut iudicem inter eos ⁊ oñdã ꝓcepta dei ⁊ leges ei⁹. At ille. Nõ bona inq̃t rẽ facis. Stulto labore cõsumeris: ⁊ tu ⁊ ꝓpls iste q̃ tecũ ẽ. Ultra vires tuas ẽ negociũ. Sol⁹ illud nõ poteris sustinẽ. sed audi ꝙba mea atq; ꝛsilia: ⁊ erit dñs tecũ. Esto tu ꝓplo in bis que ad deũ ptinẽt ut referas q̃ dicunt ad eũ: oñdasq; populo cerimõias ⁊ ritũ colẽdi: viaq; per quã ingredi debẽãt. ⁊ opus qõ facẽ debẽãt. Prouide ãt de oi plebe viros sapientes ⁊ timẽtes deũ i q̃b⁹ sit ꝙitas. ⁊ q̃ oderit auaritiã ⁊ cõstitue ex eis tribunos ⁊ centuriones. ⁊ q̃nquagenarios. ⁊ decanos q̃ iudicent ꝓplm oi tpe. Quicq̃d aũt maĩ⁹ fuerit referãt ad te. ⁊ ipsi minora rũmodo iudicẽt: leuiusq; sit tibi partito i alios onere. Si hoc feceris ipe plebis ipiũ dñi: ⁊ ꝓcepta ei⁹ poteris sustentare: ⁊ oĩs hic populus reuerte ad loca sua cũ pace. Quib⁹ auditis moyses fecit oĩa q̃ ille suggesserat. Et electis viris strenuis de cũcto isr̃l. constituit eos ꝓncipes populi tribunos. ⁊ centuriones ⁊ q̃nq̃genarios. ⁊ decanos. q̃ iudicarẽt plebẽ dñi oi tẽpore. Quicq̃d aũt grauius erat referebãt ad eum: facilioza tm̃modo iudicãtes. Dimisitq; cognatũ suũ: q̃ reuersus abijt in terrã suã.

XIX

Anno ẽtio egressiõis isr̃l de terra egypti: in die hac venerunt in solitudinẽ syna. Nã. profecti de raphidim ⁊ peruenientes vsq; in desertũ syna. castrametati sũt ĩ eodem loco: ibiq; isr̃l fixit tẽtoria e regione mõtis. Moyses aũt ascẽdit in mõtẽ ad deũ. Vocauitq; eũ dñs de mõte: ⁊ ait: hec dices domui iacob. ⁊ annũciabis filijs isr̃l. Vos ipsi vidistis q̃ fecerim egyptijs: quo portauerim vos sup alas aq̃lar. ⁊ assumpserim mihi. Si g̃ audieritis voce meã: ⁊ custodieritis pactũ meũ. eritis mihi ꝑculiũ de cunctis populis. Mea ẽ. n. oĩs tra. ⁊ vos eritis mihi in regnũ sacerdotale: ⁊ gens sancta. Hec sunt ꝙba que loq̃ris ad filios isr̃l. Venit moyses ⁊ conuocatis maioribus natu populi exposuit omnes sermones q̃s mandauerat dñs. Rñditq; oĩs populus sit. Cũcta q̃ locut⁹ ẽ dñs faciemus. Cũq; retulisset moyses verba populi ad dñm ait ei dñs. Jam nunc venĩã ad te in caligine nubis: ut audiat me populus loquentẽ ad te: ⁊ credat tibi i ꝑpetuũ. Nunciauit g̃ moyses verba ꝓpli ad dñm. Qui dixit ei: Vade ad ꝓplm. ⁊ scifica illos hodie ⁊ cras. lauentq; vestimẽta sua: ⁊ sint parati in die tertium. In die. n. tertio descẽdet dñs coram oi plebe super montẽ syna. Constituesq; terminos ꝓplo p circuitũ: ⁊ dices ad eos: Cauete ne ascẽdatis i montẽ: nec tangat fines illi⁹. Quis q̃ tetigerit montẽ. morte morietur. Man⁹ nõ tãgẽt eũ: s̃ lapidib⁹ opprimet: aut cõfodiet iaculis. Siue iumẽtum fuerit siue hõ. nõ viuet. Cũ cepit clãgere buccina. tũc ascendãt in montẽ. Descenditq; moyses de monte ad populum: ⁊ sanctificauit eũ. Lumq; lauissent vestimẽta sua ait ad eos: Estote parati i die tertiũ: ne appropinquetis vxoribus vris. Factq; aduenerat tertius dies ⁊ mane iclaruerat: ⁊ ecce cepe runt audiri tonitrua. ac micare fulgura: ⁊ nubes densissima operire montẽ. Clangorq; buccine vehemẽtius pstrepebat. ⁊ timuit ꝓplus qui erat in castris. Cũq; eduxisset eos moyses in occursum dei de loco castrorum. steterunt ad radices montis. Totus autem mõs syna fumabat. eo ꝙ descendisset dñs super eũ in igne ⁊ ascẽderet fumus ex eo q̃si de fornace. Eratq; oĩs mõs terribilis: ⁊ sonit⁹ buccine paulati crescebat i maĩ⁹: ⁊ plixi⁹ tendebat. Moyses loq̃bat ⁊ dñs rñdebat ei. Descenditq; dñs sup montẽ syna in ipso mõtis ꝛtice: ⁊ vocauit moysen ĩ cacumen ei⁹. Quo cũ ascẽdisset. dixit ad eũ: Descende ⁊ ꝓtestare ꝓplm: ne forte velit trãscendere terminos ad videndũ dñm: ⁊ peat ex eis plũa multitudo. Sacerdotes q̃q; q̃ accedũt ad dñm scificent

ne pcutiat eos. Dixitq; moyses ad dominū: Non pterit vulgꝰ ascendere in montē synai Tu.n.testificatus es.7 iussisti dicens: Pone terminos circa montē 7 scifica illū. Qui ait dñs: Hade 7 descende.ascēdesq; tu 7 aaron tecū. Sacerdotes aūt 7 ppls nō trāseant terminos:nec ascēdant ad dñm:ne forte interficiat illos. Descenditq; moyses ad populum:7 omnia narrauit eis.

XX

Locutusq; est dñs cūctos sermones hos: Ego sū dñs dꝰ tuꝰ.q̄ eduxi te de terra egypti:de domo seruitutis. Nō habebis deos alienos coꝝ me. Nō facies tibi sculptile:neq; oēm similitudinē que est i celo desup.7 q̄ i terra deorsū:nec eoꝝ q̄ sūt i aquis sub terra. Nō adorabis ea neq; coles. Ego.n.sū dñs dꝰ tuꝰ fortis zelotes: visitans iniq̄tatē patꝝ i filios.in ter̄tiā 7 q̄rtā gnātionem eoꝝ q̄ oderūt me.7 faciēs miam i miliabis qui diligūt me 7 custodiūt pcepta mea. Nō assumes nomē dñi dei tui i vanū. Nec .n.debit insontē dñs eū: q̄ assūpserit nomen dñi dei sui frustra. Memento ut die sabbati scifices. Sex diebꝰ operaberis.7 facies oīa opa tua. Septimo aūt die sabbatū dñi dei tui est Nō facies oē opus in eo:tu 7 filiꝰ tuꝰ 7 filia tua.seruꝰ tuꝰ 7 ancilla tua:iumēta tua:7 aduena:qui ē intra portas tuas. Sex.n.diebꝰ fecit dꝰ celū 7 terrā.mare 7 oīa q̄ i eis sūt. 7 requeuit in die septimo. Idcirco bñdixit dñs diei sabbati:7 scificauit eū. Honora patrem tuū 7 matrē tuā:ut sis longeuꝰ sup terram quā dñs dꝰ tuus dabit tibi. Non occides. Nō mechaberis. Nō furtū facies. Nō loq̄ris ꝛ.primū tuū falsū testimoniū. Nō concupisces domū.proximi tui. Nec desiderab vxorem eiꝰ.nō seruū.nō ancillā.nō bouē.nō asinum: nec oīa q̄ illiꝰ sunt. Cūctus aūt ppls videbat voces 7 lampades 7 sonitum buccine.montēq; fumantē:7 pterriti ac pauore concussi. steterūt.procul dicētes moysi: Loq̄re tu nobis 7 audiemꝰ. Non loquat nobis dñs:ne forte moriamur. Et ait moyses ad populū. Nolite timē. Ut.n.pbaret vos venit dꝰ.7 ut terror illiꝰ esset in vob:7 nō peccaretis. Stetitq; ppls de longe:moyses autem accessit ad caliginē in qua erat dꝰ. Dixitq; pterea dñs ad moysen: Hec dices filijs israel: Vos vidistis q̄ de celo locutꝰ sim vobis. Nō facietis vobis argēteos:nec deos aureos facietis vob. Altare de terra facietis mihi:7 offeretis sup eo holocausta.7 pacifica vestra.oues vras 7 boues in oi loco in q̄ memoria fuerit nois mei. Veniā ad te 7 bñdicā tibi. Qꝛ si altare lapideū feceris mihi:non edificabis illud de sectis lapidib⁹. Si.n.leuaueris cultrū tuū super eo polluesti. Non ascendes per gradus ad altare meū:ne reuelet turpitudo tua.

XXI

Hec sūt iudicia q̄ ponēs eis. Si emeris seruū hebreū.sex annis seruiet tibi:i septimo egredietur liber gratis. Cū quali vestē intrauerit:cū tali exeat. Si habēs vxorē:7 vxor egredief sit. Sin autē dñs dederit illi vxorē.7 pepit filios 7 filias:mulier 7 liberi eiꝰ erūt dñi sui:ipse vero exibit cū vestitu suo. Qꝛ si dixerit seruus diligo dñm meū 7 vxorem ac liberos.non egrediar liber offeratq; eū dñs dijs 7 applicabit ad ostium 7 postes:perforabitq; aurem eiꝰ subula.7 erit ei seruus in seculū. Si q̄s vendiderit filiā suā i famulā.nō egredief sicut ancille exire cōsueuerūt. Si displicuerit oculis dñi sui cui tradita fuerit dimittet eā.ipso aūt alieno vendēdi nō habebit ptātē.si spreuerit eam. Si autem filio suo desponderit eā: iuxa morē filiarum faciet illi. Qꝛ si alterā ei acceperit.prouidebit puelle nuptias 7 vestimenta: 7 pcii pudicitie nō negabit. Si tria ista non fecerit.egredief gratis absq; pecunia. Qui percusserit hominē volens occidē.morte moriat. Qui autē nō ē insidiatus.ꝫ deꝰ illū tradidit i manꝰ eiꝰ.constituā tibi locū i q̄ fugere debeat. Si quis p industriam occiderit .primū suū 7 p insidias: ab altari meo auelles eum ut moriatur. Qui percusserit patrē suū aut matrē.morte moriat. Qui maledixerit patri suo uel matri.morte moriat. Qui furatꝰ fuerit hoīez 7 vēdiderit eū:conuictus noxe.morte moriatur. Si rixati fuerint viri 7 percusserit alē .primū suū lapide uel pugno:7 ille mortuꝰ non fuerit ꝫ iacuerit i lectulo.si surrexerit 7 ambulauerit foris sup baculū suū:innocēs erit qui percusserit.ita tm ut opas eius 7 impēsas i medicos restituat. Qui percusserit seruū suū uel ancillā virga.7 mortui fuerint i manib⁹ eius:crimis reddet. Si autē vno die uel duobus supuixerit.non subiacebit pene:qa pecunia illius est. Si rixati fuerint viri 7 percusserit qs mulierē pregnātē 7 abortiuū q̄dē fecerit.ꝫ ipsa vixerit:subiacebit dāno quantū maritꝰ mulieris expetierit:

ꝛ arbitri iudicauerint. Si aut̃ moꝛs ei⁹ fuerit subsecuta: reddet aiam ꝓ aia. oculum ꝓ oculo. dentẽ ꝓ dẽte. manum ꝓ manu. pedem ꝓ pede. aduſtionẽ ꝓ aduſtiõe. vuln⁹ ꝓ vulnere. liuoꝛẽ ꝓ liuoꝛe. Si pcuſſerit ꝗſpiam oculũ ſerui ſui aut ancille ꝛ luſcos eos fecerit: dimittet eos liberos ꝓ oculo quẽ eruit. Dẽtẽ ꝙ ſi excuſſerit ſeruo uel ancille ſue: ſimiliter dimittet eos liberos. Si bos cornu pcuſſerit virũ aut mulierẽ ꝛ moꝛtui fuerint. lapidibus obruet⁹ ꝛ nõ comedent⁹ carnes ei⁹. dñs ꝙ bouis innocẽs erit. Oꝛ ſi bos cornupeta fuerit ab heri ꝛ nudiuſtertius: ꝛ conteſtati ſunt dñm eius: nec recluſerit eum. occideritq; virũ aut mulierẽ. ꝛ bos lapidibus obruet⁹. ꝛ dñs eius occidet. Oꝛ ſi pciũ fuerit ei ꝓpoſitũ. dabit ꝓ aia ſua ꝙcq̃d fuerit poſtulatus. Filiũ ꝙ ꝛ filiam ſi cornu pcuſſerit: ſimili ſine ſubiacebit. Si ſeruũ ancillãq; ſuaſerit: triginta ſiclos argẽti dño dabit: bos ꝓ lapidib⁹ opprimet⁹. Si ꝙs aperuerit ciſternã ꝛ foderit ꝛ nõ operuerit eã & ceciderit⁹ bos aut aſin⁹ i eã: reddet dñs ciſterne pecium iumẽto. ꝙ aũt moꝛtuũ eſt ipſi⁹ erit. Si bos alienus bouem alteri⁹ vulneraverit ꝛ ille moꝛtuus fuerit: vendent bouẽ viuũ ꝛ diuidẽt pciũ: cadauer aũt moꝛtui inter ſe diſpartient. Si aũt ſciebat ꝙ bos cornupeta eſſet ab heri ꝛ nudiuſtertius. ꝛ non cuſtodiuit eum dominus ſuus: reddet bouem ꝓ bouẽ. ꝛ cadauer integrum accipiet.

XXII

Si ꝙs furatus fuerit bouẽ aut ouem. ꝛ occiderit uel vẽdiderit: ꝙq; boues ꝓ uno bouẽ reſtituet. ꝛ ꝙq; oues ꝓ una oue. Si effringens fur domũ ſiue ſuffodiens fuerit inuent⁹. ꝛ accepto vulnere moꝛtu⁹ fuerit: pcuſſoꝛ nõ erit reus ſanguinis. Oꝛ ſi hoꝛto ſole hoc fecerit. homicidiũ ꝓpetrauit ꝛ ipſe moꝛiat. Si nõ habuerit qõ. ꝓ furto reddat. ipſe vnũ dabit. Si iuẽtũ fuerit apud eũ quod furat⁹ ẽ viuens ſiue bos ſiue aſin⁹ ſiue ouis. duplũ reſtituet. Si leſerit ꝗſpiã agrum uel vineã. ꝛ dimiſerit iumentũ ſuũ ut ꝛpaſcat aliena: ꝙcq̃d optimũ habuerit i agro ſuo uel i vinea. ꝓ dãni eſtimatione reſtituet. Si egreſſus ignis iuenerit ſpicas ꝛ cõprehẽderit aceruos frugũ ſiue ſtantes ſegetes in agris. reddet dãnũ q̃ ignẽ ſuccenderit. Si ꝙs cõmẽdauerit amico pecuniã aut vas i cuſtodiam ꝛ abeo ꝙ ſuſcepat furto ablata fuerint: ſi inuenit fur. duplũ reddet. Si latet fur: dñs domus applicabit ad deos. ꝛ iurabit ꝙ nõ extẽderit manum in rẽ proximi ſui ad ꝓtrandã fraudẽ tam in bouẽ ꝙ i aſino ꝛ ouem ac veſtimẽto. ꝛ ꝙcq̃d dãnũ iferre põt. Ad deos vtriuſq; cauſa ꝓducet. ꝛ ſi illi iudicauerint. duplũ reſtituet ꝓximo ſuo. Si ꝙs cõmẽdauerit ꝓximo ſuo bouẽ. aſinũ. ouẽ. ꝛ oẽ iumentũ ad cuſtodiã. ꝛ moꝛtuũ fuerit. aut debilitatũ uel captũ ab hoſtib⁹. nulluſq; ꝟ viderit. iuramẽtum erit i medio ꝙ non extẽderit manũ ad rẽ ꝓximi ſui: ſuſcipietq; dñs iuramẽtum ꝛ ille reddere nõ cogetur. Oꝛ ſi furto ablatum fuerit reſtituet dãnũ dño. Si comeſtũ a beſtia. referat ad eũ qõ occiſũ ẽ. ꝛ nõ reſtituet. Quia ꝓximo ſuo quicq̃ boꝛ. mutuo poſtulauerit: ꝛ debilitatũ aut moꝛtuũ fuerit dño non ꝓpter: reddẽ cõpellet⁹. Oꝛ ſi impũtiaꝛ dñs fuerit nõ reſtituet. mercẽ ſi ꝓductũ venerat ꝓ mercede opis ſui. Si ſeduxerit quis ꝟginẽ necdũ deſpõſatã. dormieritq; cũ ea. dotabit eã: ꝛ habebit eam vxorem. Si pater virginis dare noluerit: reddet pecuniam iuxta modum dotis quã ꝟgines accipe cõſueuerunt. Maleficos nõ patiẽris viuẽ. Qui coierit cũ iumẽto. moꝛte moriat⁹. Qui immolat diis occidet⁹: ꝑter dño ſoli. Aduenã nõ cõtriſtabis: neq; affliges eum. Aduene. n. ꝛ ipſi fuiſtis in terra egypti. Vidue ꝛ pupillo non nocebitis. Si leſeritis eos. vociferabũt ad me. ꝛ ego audiam clamorẽ eoꝝ ꝛ indignabit furoꝛ me⁹: ꝓcutiãq; vos gladio ꝛ erũt vxores vre vidue: ꝛ filij vſtri pupilli. Si pecuniã mutuã videris ꝓpo meo paupi q̃ habitat tecũ. non vrgebis eũ q̃ſi exactor: nec vſuris oppꝛimes. Si pign⁹ a ꝓximo tuo acceꝑis veſtimentũ: ante ſolis occaſũ reddes ei. Ipſũ. n. ẽ ſolũ q̃ opit̃ indumentũ carnis ei⁹: nec habet aliud in q̃ doꝛmiat. Si clamauerit ad me exaudiam eũ: q̃a miſericors ſum. Dijs nõ detraheꝛis. ꝛ pncipi ꝓpuli tui nõ maledices. Decimas ꝛ ꝓmitias tuas non tardabis offerre. Primogenitũ filiorũ tuoꝝ dabis mihi. De bob⁹ ꝙq; ouib⁹ ſiliter facies. Septẽ diebus ſit cũ maꝛe ſua: die octaua reddes eũ mihi. Viri ſci eritis mihi. Carnem q̃ a beſtijs fuerit ꝓguſtata. nõ comedetis: ſed proijcietis canibus.

XXIII

Non ſuſcipies voce mendacij: nec iunges manũ tuã ut ꝓ impio dicas falſũ teſtimoniũ. Nõ ſequeris turbã ad faciendum malum: nec in iudicio plurimoꝝ

acq̃escas sine⁹ ut a vro venies. Pauperis q̃z nõ miserearis i iudicio. Si occurreris boui inimici tui aut asino errãti: reduc ad eũ. Si videris asinũ odientis te iacere sub onere nõ prãsibis ⁊ subleuabis cũ eo. Nõ declinabis i iudiciũ paupis. Mẽdaciũ fugies. Insontẽ ⁊ iustũ nõ occides: qa adũsor ipiũ. Nec accipies munera: que etiam excecant prudẽtes. ⁊ subuertũt vba iustor. Peregrino molest⁹ nõ eris. Sciã. n. aduenar aias: qa ⁊ ipsi peregrini fuistis in tra egypti. Sex annis seminabis terrã tuã ⁊ congregabis fruges ei⁹. Anno aũt septimo dimittes eã ⁊ requiescere facies: ut comedãt pauperes ppli tui. ⁊ qcq̃d reliquũ fuerit edant bestie agri. Ita facies in vinea ⁊ i oliueto tuo. Sex dieb⁹ operaberis: septia die cessabis ut requiescat bos ⁊ asin⁹ tu⁹. ⁊ refrigerẽt fili⁹ ancille tue ⁊ aduena. Oia q̃ dixi vob custodite. ⁊ p nomen exterior vor non iurabitis: neq̃ audiet ex ore vro. Trib⁹ vicib⁹ p singulos annos mihi festa celebrabitis. Solẽnitatẽ azimor custodies. Septẽ diebus comedetis azima sicut pcepi tibi tpe mensis nouor: qñ egressus es de egypto. Non apparebis in conspectu meo vacu⁹. Et solennitatem mẽsis primitiuor operis tui. qcũq̃ seminaueris in agro: solennitatẽ q̃z in exitu anni qñ congregaueris omnes fruges tuas de agro. Ter in ãno apparebit oe masculinũ tuum coram dño deo tuo. Nõ immolabis super fermẽto sanguinẽ victime tue: nec remanebit adeps solennitatis mee vsq̃ mane. Primitias frugũ terre tue referes in domũ dñi dei tui. Non coques hedũ i lacte matris sue. Ecce ego mitt ã agelũ meũ q̃ precedat te ⁊ custodiat i via: ⁊ introducat in locũ quẽ pparaui. Obserua eũ ⁊ audi voce ei⁹. nec contẽnendũ putes: quia nõ dimittet cũ peccaueris. ⁊ est nomẽ meũ in illo. Si audieris voce ei⁹. ⁊ feceris oia q̃ loquor: inimicus ero inimicis tuis. ⁊ affligã affligentes te. Precedetq̃z te ãgelus me⁹: ⁊ introducet te ad amor: eũ ⁊ ethei ũ ⁊ pherezeũ. chananeũq̃z ⁊ eueũ ⁊ iebuseũ: q̃s ego pterã. Nõ adorabis deos eor: nec coles eos. Nõ facies opa eorũ sed destrues eos. ⁊ confringes statuas eor. Seruietisq̃z dño deo vro: ut benedicã panibus tuis ⁊ aq̃s. ⁊ auferã infirmitatẽ de medio tui. Nõ erit infecũda nec sterilis i terra tua. Numerũ dierũ tuor implebo. Terrorem meũ mittam in pcursũ tuũ. ⁊ occidã oẽm populũ ad quem ingredieris. Cũctor: ũq̃z inimicor tuor coram te terga vertãt: emittẽs scabrones prius qui fugabũt eueũ ⁊ chananeũ ⁊ ethei ũ aq̃z introeas. Non ejiciam eos a facie tua ãno vno ne tra in solitudinẽ redigat. ⁊ crescant contra te bestie paulatim expellã eos de cõspectu tuo: donec augearis ⁊ possideas tra. Ponã aut fines tuos a mari rubro vsq̃z ad mare palestinor. ⁊ a deserto vsq̃z ad fluuiũ. Tradã in manib⁹ vris habitatores tre. ⁊ ejiciã eos de conspectu vro. Nõ inibis cũ eis fedus nec cũ dijs eor. Nõ habitẽt in tra tua: ne forte peccare te faciant in me si seruieris dijs eorũ: qõ tibi certe erit in scandalum.

XXIIII

Moysi q̃z dixit: Ascẽde ad dñm tu ⁊ aaron. nadab ⁊ abiu. ⁊ septuaginta senes ex isrl. ⁊ adorabitis procul. Solus q̃z moyses ascendet ad dñm: ⁊ illi non appropinquabũt: nec ppl's ascendet cũ eo. Venit q̃ moyses: ⁊ narrauit plebi oia verba dñi atq̃z iudicia. Responditq̃z oes ppl's vna voce. Oia vba dñi q̃ locut⁹ est faciem⁹. Scripsit aut moyses vniuersos sermones dñi. ⁊ mane consurgens edificauit altare dño ad radices montis. ⁊ duodecim titulos p duodecim trib⁹ isrl. Misitq̃z iuuenes de filijs isrl. ⁊ obtulerunt holocausta. immolauerũtq̃z victimas pacificas vitulos duodecim. Tulit itaq̃z moyses dimidiã ptẽ sanguinis ⁊ misit i crateras. ptẽ aũt residuã fudit sup altare. Assumensq̃z volumẽ federis. legit audiente ppl'o. Qui dixerũt. Oia q̃ locut⁹ est dñs faciem⁹. ⁊ erim⁹ obtẽtes. Ille vo sumptũ sanguinẽ respsit in populũ. Et ait: Hic est sanguis federis quod pepigit dñs vobiscũ: sup cunctis sermonibus his. Ascenderũtq̃z moyses ⁊ aaron nadab ⁊ abiu ⁊ septuaginta de seniorib⁹ isrl. ⁊ viderũt deũ isrl. Sub pedib⁹ ei⁹ q̃si op⁹ lapidis saphyrini. ⁊ q̃si celũ cũ serenũ est. Nec sup eos q̃ procul recesserant de filijs isrl misit manũ suam. Viderunt deũ. ⁊ comederunt ac biberunt. Dixit aũt dñs ad moysen: Ascende ad me in montem ⁊ esto ibi: dabo q̃z tibi tabulas lapideas ⁊ legẽ ac mãdata que scripsi: ut doceas filios isrl. Surrexerũt moyses ⁊ iosue minister eius: ascẽdẽsq̃z moyses i montẽ dei. senioribus ait: Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis aaron ⁊ hur vobiscũ: si quid natũ fuerit questionis referetis ad eos. Cũq̃z ascendisset moyses operuit nubes montem ⁊

habitauit glia dñi sup synai tegens illū nube sex dieb⁹. Septimo aūt die vocauit cū dñs de medio caliginis. Erat autē, spēs glie dñi qsi ignis ardēs sup vticē mōtē i ospectu filio rū isrl. Ingressusq moyses medium nebule, ascēdit i mōtē. ⁊ fuit ibi quadraginta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctibus.

XXV

Locutusq ē dñs ad moysen dicens. Loqre filijs isrl ut tollāt mihi pmitias. Ab oi vie q offert vltrone⁹ accipietis eas. Hec sūt aūt q accipe vtet. Aurū ⁊ argentū ⁊ es ⁊ hyacinthū ⁊ purpuram coccūq bis tinctū ⁊ byssū ⁊ pilos caprarū ⁊ pelles arietum rubricatas pellesq hyacinthinas ⁊ ligna setthim: oleū ad luminaria pcinanda. aromata i vnguētū ⁊ thymiamata boni odoris: lapides onychinos ⁊ gēmas ad ornādū epl'or ⁊ rationale. Faciēq mihi scūarīū ⁊ habitabo i medio eor. iux cēm silitudinem tabernaculi qd ondā tibi. ⁊ oiuz vasoz i cultū ei⁹. Sicq facietis illud. Arcbā de lignis setthim cōpingite: cui⁹ longitudo bāt duos ⁊ semis cubitos. latitudo cubitū ⁊ dimidiū. altitudo cubitū silit ac semissem. ⁊ deaurabis eā auro mundissimo intus ⁊ foris. Faciesq supra. cozonā aureā p circuitū. ⁊ qtuoz circulos aureos qs ponet per quatuoz arche āgulos. Duo circuli sūt in latere vno ⁊ duo i altero. Facies q̄ vectes de lignis setthim. ⁊ opies eos auro. Inducesq p circulos q sunt i arcbe lateri⁹. ut portet i eis. Qui sp erūt i circulis: nec vnq extrabent ab eis. Ponesq in arcba testificationē quam dabo tibi. Facies ⁊ propitiatoriū de auro mūdissimo. Duos cubitos ⁊ dimidiū tenebit lōgitudo eius: ⁊ cubitū ac semissem latitudo. Duos q̄ cherubin aureos ⁊ productiles facies ex vtraq parte oraculi. Cherub vnus sit in latere vno. ⁊ alt i altero. Utrūq; lat⁹ propitiatorij tegāt expandentes alas ⁊ opientes oraculū: respicientesq se mutuo ⁊ sis vultib⁹ i propitiatoriū. q opienda ē arcba: in q ponet testimonium qd dabo tibi. Inde pcipiā ⁊ loqr ad te: sup propitiatorium. s. ac de medio duoz cherubin qui erūt sup arcbā testimonij. cūcta q mandabo per te filijs isrl. Facies ⁊ mēsam de lignis setthim bētē duos cubitos lōgitudinis: ⁊ i latitudine cubitū. ⁊ i altitudie cubitū ac semissem: ⁊ inaurabis eam auro purissimo: Faciesq illi labiū aureū p circuitum: ⁊ ipsi labio coronā interrasilē altā qtuor digitis: ⁊ super illā alterā coronā aureolā. Quatuor q̄ circulos aureos pparab. ⁊ pones eos i quatuor āgulis ciusdē mēse p singulos pedes. Subter coronā erūt circuli aurei: ut mittant vectes p eos: ⁊ possit mēsa portari. Ipsos q̄ vectes facies de lignis setthim ⁊ circūdabis auro ad subuelendā mensam. Parabis ⁊ acctabula ac phialas ⁊ thuribula ⁊ cyatbos in qb⁹ offerenda sunt libamina ex auro purissimo. ⁊ pones supra mēsam panes propitiōis i ospectu meo sp. Facies ⁊ cādelabrū ductile de auro mūdissimo: hastile eius ⁊ calamos cyatos ⁊ spherulas ac lilia ex ipso pcedētia. Sex calami egredient de latera⁹. tres ex vno latere: ⁊ tres ex alt'o. Tres cyphi q̄si i nucis modū p calamos singulos. spherulesq simul ⁊ lilia ⁊ tres silit cyphi instar nucis i calamo altero. spherulesq simul ⁊ lilia. Hoc erit opus sex calamoz: q. pducēdi sūt de hastili. In ipso aūt candelabro erūt qtuor cyphi in nucis modū: spherulesq p singulos ⁊ lilia. Spherule sub duobus calamis p tria loca. q sic sex fiunt procedentes de hastili vno. Et spherule igit ⁊ calami ex ipso: erunt vniuersa ductilia ex auro purissimo. Facies ⁊ lucernas septē: ⁊ pones eas super candelabrū ut luceant ex aduerso. Emūctoria q̄ ⁊ vbi ea q̄ emūcta sūt extinguant fiant de auro purissimo. Oē pondus cādelabri cū vniūsis vasis suis habebit talēta auri purissimi. Inspice ⁊ fac p̄m exemplar qd tibi i mōte mōstratū est.

XXVI

Tabnaculū vo ita facies. Decē cortinas de byssо retorta ⁊ hyacintho ac purpura. coccoq bis tincto variatas ope plumario facies. Lōgitudo cortine vni⁹ habebit viginti octo cubitos: latitudo qtuor cubitoz erit. Uni⁹ mēsure fiēt vniuersa tentoria. Quinq cortine sibi iungent mutuo: ⁊ alie q̄nq nexu sibi cohrebunt. Insulas hyacinthinas in later⁹ ac sūmitatib⁹ facies cortinaz: ut possint inuicē copulari. Quinq̄genas insulas cortina habebit i vtraq pte ita insertas: ut ansa ꝫ ansam veniat: ⁊ altera alteri possit aptari. Facies ⁊ q̄nq̄gita cū culos aureos q̄b⁹ cortinaz vela iūgēda sūt: ut vnū tabernaculū fiat. Facies ⁊ saga cilicina vntecim. ad opiēdū tectū tabernaculi. Longitudo sagi vni⁹ habebit trigita cubitos. ⁊ latitudo qtuor. Equa erit mēsura sagoz oium.

Et qb⁹ q̄nq; iūges seorsū. ⁊ sex sibi mutuo copulabis·ita ut sextū sagū i frōte tecti duplicees. Facies ⁊ q̄nq̄ginta ansas i ora sagi⁹ ut cōiūgi cū alt̄o queāt. ⁊ q̄nq̄ginta ansas i ora sagi alteri⁹·ut cū alt̄o copulet. Facies ⁊ q̄nq̄ginta fibulas eneas qb⁹ iūgant anse:ut vnū ex oib⁹ opimentū fiat. Rō aūt:sup fuerit in sagis q̄ parāt tecto.i. vnū sagū qō ampli⁹ ē:ex medietate ei⁹ opies tabernaculi posteriora. ⁊ cubit⁹ ex vna pte pendebit. ⁊ alter ex altera q̄ plus ē i sagor⁹ lōgitudine·vtrūq; latus tabernaculi ptegēs. Facies ⁊ opimentū aliud tecto ⁊ pellib⁹ arietū rubricatis: ⁊ sup hō rursū aliud opimentū ⁊ byacinthinis pellib⁹. Facies ⁊ tabulas stantes tabernaculi ⁊ lignis setbim: q̄ singule ⁊nos cubitos in lōgitudine hēant. ⁊ in latitudine singulos ac semissem. In lateribus tabule due ic̄astrature fient qb⁹ tabula alteri tabule ꝓiect⁹. Atq; in hūc modū cūcte tabule parabunt. Quarū viginti erūt in latē meridiano qō ⁊rgit ad austr:qb⁹ q̄dragīta bases argēteas fundes. ut bine bases singulis tabulis p̄ duos āgulos subijciant. In latē q; secūdo tabernaculi qō ꝓgit ad aq̄lonē· vigīti tabule erūt: q̄dragīta būtes bases argenteas. Bine bases singulis tabulis supponēt. Ad occidētalem ꝓo plagā tabernaculi facies sex tabulas: ⁊ rursū alias duas q̄ in angulis erigāt post tergū tabnaculi. Erūtq; sibi cōiūcte a vertice vsq; ad fundū. ⁊ vna oēs cōpago retinebit. Duab⁹ q; tabulis q̄ i angulis ponēde sūt: silis iunctura fuabit. Et erunt simul tabule octo:bases earū argētee sedecim·duab⁹ basib⁹ p vnā tabulā supputatis. Facies ⁊ vectes ⁊ lignis setbim q̄nq; ad ꝓtinēdas tabulas i vno latere tabernaculi. ⁊ q̄nq; alios i alt̄o. ⁊ eiusdem numeri ad occidētalē plagā. q̄ mittēt p medias tabulas:a sūmo vsq; ad sūmum. Ipsas q; tabulas ⁊aurabis. ⁊ fūdes i eis annulos aureos p q̄s vectes tabulata cōtineant·quos operies lamis aureis. Et eriges tabernaculū iuxta exēplar qō tibi i mōte mōstratū ē. Facies ⁊ velū ⁊ byacinthō ⁊ purpura·coccoq; bis tincto ⁊ byssō retorta·opere plumario. ⁊ pulchra varietate cōtextū: qō appendes aūt q̄tuor colūnas ⁊ lignis setbim: q̄ ipse q̄dem ⁊aurate erūt. ⁊ habebunt capita aurea. ⁊ bases argēteas. Inseret aūt velum p circulos: itra qō pones archā testimonij: q̄ ⁊ scūariū ⁊ scūarij sanctuaria diuidēt. Pones ⁊ ꝓpitiatoriū sup archā testimonij i scā scōr:mēsamq; extra velū. ⁊ ō mensam candelabrū in latē tabernaculi meridiano. Mēsa.n. stabit in parte aquilonis. Facies ⁊ tentoriū in introitu tabernaculi ⁊ byacinthō ⁊ purpura coccoq; bis tincto ⁊ byssō retorta·opere plumario. ⁊ q̄nq; colūnas ⁊aurabis lignozum setbim·aū quas ducetur tētoriū·quar⁹ erūt capita aurea ⁊ bases enee.

XXVII

Facies ⁊ altare ⁊ lignis setbim·qō hēbit q̄nq; cubitos in longitudine. ⁊ totidē i latitudine. i. q̄drū. ⁊ tres cubitos i altitudine. Cornua aūt p q̄tuor angulos ex ipso erūt. ⁊ opies illud ere. Facies q; in vsus ei⁹ lebetes ad suspiciendos cineres ⁊ forcipes atq; fuscinulas. ⁊ ignīū receptacula. Oia vasa ex ere fabricabis. Craticulamq; in modum retbis eneā: p cui⁹ q̄tuor angulos erūt q̄tuor ānuli enei q̄s pones subter arulā altarī. Eritq; craticula vsq; ad altarī mediū. Facies ⁊ vectes altaris ⁊ lignis setbim duos·q̄s opies lamis eneis ⁊ iduces p circulū·erūtq; ex vtroq; latē altaris ad portādū. Hō solidū ⁊ ianē ⁊ cauū itrinsec⁹ facies illud:sic tibi i mōte mōstratū ē. Facies ⁊ atrium tabnaculi:i cui⁹ australi plaga ō meridiē erūt tētoria ⁊ byssō retorta. Centū cubitos vnū lat⁹ tenebit i longitudine. ⁊ colūnas viginti cū basib⁹ totidē eneis:q̄ capita cum celaturis suis habebūt argētea. Sikē ⁊ in latē aq̄lonis p̄ lōgū erūt tētoria cētū cubitorū colūne viginti. ⁊ bases enei eiusdem numeri: ⁊ capita earū cū celaturis suis argētea. In latitudine ꝓo atrij qō respicit ad occidentem erūt tētoria p̄ q̄nq̄ginta cubitos. ⁊ colūne ⁊cē·bases totidē. In ea q; atrij latitudine q̄ respicit ad orientē q̄nq̄ginta cubiti erunt·in qb⁹ q̄ndecim cubitor⁹ tentoria lateri vno ⁊putabūtur. colūneq; tres ⁊ bases totidē. ⁊ in latē alt̄o erūt tētoria cubitos obtinētia q̄nq̄·colūne tres. ⁊ bases totidē. In introitu ꝓo atrij fiet tentoriū cubitor⁹ viginti ex byacinthō ⁊ purpura·coccoq; bis tincto ⁊ byssō retorta·opere plumario. Colūnas hēbit quatuor cū basib⁹ totidē. Oēs colūne atrij p circuitū vestite erūt argēteis laminis: capitib⁹ argēteis ⁊ basib⁹ eneis. In lōgitudie occupabit atriū cubitos cētū: in latitudine q̄nquaginta: altitudo q̄nq; cubitor⁹ erit. Fietq; ⁊

byſſo retorta: ⁊ habebit baſes eneas. Cuncta vaſa tabernaculi i oēs vſus ⁊ cerimonias tā paxillos ei⁹ q̄ atrij: ex ere facies. Precipe filijs iſrael ut afferāt tibi oleum de arboribus oliuarū puriſſimū: piloq̄ cōtuſum ut ardeat lucerna ſemp i tabernaculo teſtimonij extra velū q̄ oppanſum eſt teſtimonio. ⁊ collocabunt eā aaron ⁊ filij ei⁹. ⁊ vſq̄ mane luceat coꝝ dño. Perpetu⁹ erit cult⁹ p ſucceſſiones eorum coꝝ filijs iſrael.

XXVIII

Applica q̄ ad te aaron fratrē tuū cū filijs ſuis de medio filioꝝ iſrl̄: ut ſacerdotio fungātur mihi: aaron: nadab ⁊ abiū: eleaçar ⁊ ythamar: facieſq̄ veſtē ſcām aaron frī tuo in gloriā ⁊ decorē. Et loq̄ris cūctis ſapiētib⁹ corde q̄s repleui ſpū prudentie: ut faciāt veſtes aaron in quibus ſanctificat⁹ miniſtret mihi. Hec aūt erūt veſtimēta q̄ faciēt. Rationale ⁊ ſuperhumerale tunicā ⁊ lineā ſtrictā: cydarim ⁊ balthei. Facient fratri tuo aaron ⁊ filijs ei⁹ veſtimenta ſancta: ut ſacerdotio fungantur mihi. Accipientq̄ aurū ⁊ hyacinthum ⁊ purpurā: coccūq̄ bis tinctū ⁊ byſſum. Faciēt aūt ſuperhumerale de auro ⁊ hyacitho ⁊ purpura: coccoq̄ bis tincto ⁊ byſſo retorta: opere polymito. Duas ozas iunctas habebit in vtroq̄ latere ſūmitatū: ut in vnū redeant. Ipſa q̄z textura ⁊ cūcta operis varietas erit ex auro ⁊ hyacintho ⁊ purpura: coccoq̄ bis tincto ⁊ byſſo retorta. Sumeſq̄ duos lapides onychinos ⁊ ſculpes in eis noīa filiorum iſrl̄: ſex noīa in lapide vno. ⁊ ſex reliq̄ i alio iuxta ordinē natiuitatū eoꝝ. Ope ſculptorī ⁊ celatura gēmarij: ſculpes eos noībus filiorum iſrl̄. inclusos auro atq̄ circundatos: ⁊ pones in vtroq̄ latē ſuperhumeralis: memoriale filijs iſrl̄. Portabitq̄ aaron noīa eorū coram dño ſup vtrūq̄ humerū: ob recordationē. Facies ⁊ vncinos ex auro: ⁊ duas catbenulas auri puriſſimi ſibi innicē colligentes: q̄s inſeres vncinis. Rationale q̄s iudicij facies opere polymito iuxta texturā ſuperhumeralis: ex auro hyacintho ⁊ purpura: coccoq̄ bis tincto ⁊ byſſo retorta. Quadrangulū erit ⁊ duplex. Mēſurā palmi habebit: tā in lōgitudine q̄s i latitudine: ponesq̄ in eo q̄tuor ordines lapidū. In primo verſu erit lapis ſardij ⁊ thopazius ⁊ ſmaragdus. In ſecūdo carbūculus ⁊ ſaphyr⁹ ⁊ ialpis. In tertio ligurius achates ⁊ amethiſt⁹: In quarto chryſolit⁹ onychin⁹ ⁊ berillus. Incluſi auro erūt per ordines ſuos: habebūtq̄ noīa filioꝝ iſrl̄. Duodecim noībus celabūt ſinguli lapides noīb⁹ ſingulorū per duodecī trib⁹. Facies in rationali catenas ſibi iuicē colligētes ex auro puriſſimo: ⁊ duos ānulos aureos q̄s pones in vtraq̄ rationalis ſummitate catenasq̄ aureas iunges ānulis q̄ ſūt i marginib⁹ ei⁹: ⁊ ipaꝝ catenarum extrema duobus copulabis vncinis in vtroq̄ latere ſuperhumeralis qđ rationale reſpicit. Facies ⁊ duos ānulos aureos q̄s pones i ſūmitatib⁹ rationalis. ⁊ i oris q̄ e regiōe ſūt ſuperhumeralis ⁊ poſtea ioza ei⁹ aſpiciūt: nec nō ⁊ alios duos ānulos aureos q̄ ponēdi ſūt in vtroq̄ latē ſuperhumeralis deorſū: qđ reſpicit p faciē iūcture iferioris ut aptari poſſit cū ſuperhumerali. ⁊ ſtringat rationale annulis ſuis cū ānulis ſuperhumeralis: vitta hyacithina ut maneat iūctura fabrefacta. ⁊ a ſe iuicē rationale ⁊ ſuperhumerale nequeāt ſeparī. Portabitq̄ aaron noīa filioꝝ iſrl̄ i rationali iudicij ſuper pect⁹ ſuū q̄n igrediet ſcūariū: memoriale coram dño i eternū. Pones aūt i rationali iudicij doctrinā ⁊ veritatē q̄ erūt in pectore aaron q̄n igredietur coram dño. ⁊ geſtabit iudiciū filiorū iſrl̄ i pectore ſuo: i conſpectu dñi ſēp. Facies ⁊ tunicā ſuperhumeralis totā hyacinthinā i cui⁹ medio ſup erit capitiū. ⁊ ora p gyrū ei⁹ textilis: ſicut fieri ſolet i extremis veſtiū ptib⁹ ne facile rūpant. Deorſū vo ad pedes eiuſdem tunice per circuitū q̄ſi malapunica facies ex hyacintho ⁊ purpura ⁊ cocco bis tincto: ⁊ byſſo retorta. mixtē i medio tintinnabulis. ita ut tintinnabulū ſit aureū ⁊ malū punicū: rurſuq̄ tintinnabulū aliud aureū ⁊ malū punicū. Et veſtiet ea aaron i officio miniſterij ut audiat ſonitus q̄n igredit ⁊ egredit ſcūariū i conſpectu dñi. ⁊ nō moriat. Facies ⁊ laminā de auro puriſſimo i qua ſculpes ope celatorī ſcīm dño. Ligabiſq̄ eā vitta hyacinthina. ⁊ erit ſup thyarā iminēs fronti pōtificis. Portabitq̄ aaron iiq̄tates eoꝝ q̄ obtulerūt ⁊ ſcī ficauerūt filij iſrl̄: i cunctis muneribus ⁊ donarijs ſuis. Erit aūt lamina ſp in frōte eius ut placat⁹ ſit ei dñs. Ptrigeſq̄ tunicā byſſo ⁊ thyaram byſſinā facies ⁊ balthеum opere plumarij. Porro filijs aaron tunicas lineas parabis ⁊ balthea ac thyaras in gloriam ⁊ decorem: veſtiesq̄ his oīb⁹ aaron fr̄m tuū

7 filios eiꝰ cū eo. 7 cūctoꝝ ꝓsecrabis manꝰ: scificabisq; illos ut sacerdotio fūgant mihi. Facies 7 femialia linea ut operiāt carnē turpitudis sue a renibus vsq; ad femora. 7 vtēt eis aaron 7 filij eiꝰ. qñ ingredient tabernaculum testimonij: uel quando appropinquāt ad altare ut mistrēt i scūario: ne iniquitatis rei moriantur Legitimū sempiternū erit aarō 7 semini eius post eum. XXIX

Sed 7 hoc facies ut mihi i sacerdotio ꝓsecrent. Tolle vitulū de armento 7 arietes duos immaculatos: panesq; azimos 7 crustulā absq; fermento q̄ cōsperſa sūt oleo. lagana q̄ azyma. oleo lita. De simila triticea cuncta facies. 7 posita in canistro offeres: vitulū autē 7 duos arietes 7 aaron ac filios eius applicabis ad ostiū tabernaculi testimonij. Lotosq; lauerij patrē cū filijs suis aq̄ indues aaron vestimētis suis. i. linea 7 tunica 7 superhumerali 7 rationali q̄ cōstrīges balteo. 7 pones tyarā i capite eiꝰ 7 laminā scām sup tyarā. 7 oleū unctiōis fundes sup caput eiꝰ. atq; ꝺ ritu ꝓsecrabiſ. Filios q̄ illiꝰ applicabis 7 indues tunicis lineis. cingesq; balteo aaron. s. 7 liteos eiꝰ. 7 imponet eis mitras. erūtq; sacerdotes mihi religiōe ꝑpetua. Postq̄ initiauerij manꝰ eoꝝ. applicabis 7 vitulū coram tabernaculo testimonij. Imponētq; aaron 7 filij eiꝰ manꝰ super caput illiꝰ. 7 macta bis eū in ꝓspectu dñi. iuxta ostiū tabernaculi testimonij: sūptūq; de sanguine vituli. pones sup cornua altarij digito tuo: reliquū aūt sanguinē fundēs iuxta basim eius. Sumes 7 adipē totū q̄ operit itestina 7 reticulū iecoris ac duos renes 7 adipē q̄ super eos ē 7 offeres incēsū sup altare: carnes vero vituli 7 coriū 7 simū cōbures foris extra castra: eo q̄ ꝓ pctō sit. Unū q̄ arietē sumes sup cuius caput ponēt aaron 7 filij eiꝰ manꝰ. quem cū mactauerij. tolles de sanguine eiꝰ 7 fūdes circa altare: ipsū aūt arietē secabis in frusta. lotaq; itestina eiꝰ 7 pedes pones super ꝑcisas carnes 7 sup caput illiꝰ. 7 offeres totū arietē i incēsū super altare. Oblatio est dño odor suauissimꝰ victime dñi. Tolles q̄ arietem altey sup cuiꝰ caput aarō 7 filij eiꝰ ponent manus. Quē cū immolaueris. sumes de sanguine eiꝰ 7 pones sup extremū auricule dextre aarō 7 filioꝝ eiꝰ. 7 super pollices manus eoꝝ ac pedis dextri. fūdesq; sanguinē sup altare ꝑ circuitū. Cūq; tuleris de sāguine q̄ ē sup altare. 7 de oleo unctiōis: aspges aaron 7 vestes eiꝰ filios 7 vestimēta eoꝝ. Consecratiſq; ipsis 7 vestib⁹. tolles adipē de ariete 7 caudā 7 aruinā q̄ opit vitalia. ac reticulū iecoris 7 duos renes atq; adipē q̄ sup eos ē. armū q̄ dexterū eo q̄ sit aries ꝓsecratiōis: torta q̄ panis unꝰ crustulā ꝓ spsam oleo. laganū de canistro aciem quo positū ē in cōspectu dñi. ponesq; oīa sup manꝰ aaron 7 filioꝝ eiꝰ 7 scificabis eos: eleuās coram dño. Suscipiesq; uniūsa de manib⁹ eoꝝ: 7 incēdes sup altare in holocaustū odorē suauissimū in ꝓspectu dñi: qa oblatio eiꝰ ē. Sumesq; pectusculū de ariete q̄ initiatꝰ est aaron: scificabisq; illud eleuatum coram dño. 7 cedet in ptē suā. Scificabisq; 7 pectusculū ꝓsecratū 7 armū quē de ariete sepastiq̄ initiatꝰ ē aarō 7 filij eiꝰ: cedētq; i ptē aaron 7 filioꝝ eiꝰ iure ꝑpetuo a filijs isrl: qa primitiua sūt 7 initia de victimis eoꝝ pacificis q̄ offerūt dño. Vestē aūt scām q̄ ꝑtē aaron. habebūt filij eiꝰ pꝰ eū ut unganꝰ in ea: 7 consecrenꝰ manus eoꝝ. Septē diebꝰ ꝑtē illa q̄ pōtifex ꝓ eo fuerit ꝓstitutꝰ de filijs eiꝰ. 7 q̄ ingredietur tabernaculū testimōij ut ministret i sactuario. Arietem aūt ꝓsecratiōis tolles. 7 coques carnes eiꝰ in loco scō: qbꝰ de cestē aaron 7 filij eiꝰ. Panes q̄ sunt i canistro in vestibulo tabernaculi testimonij comedent: ut sit placabile sacrificiū. 7 sanctificenꝰ offerentiū manꝰ. Alienigena nō edet ex eis: qa sancti sunt. Et si remāserit de carnib⁹ ꝓsecratis siue de panib⁹ usq; mane. cōbures reliquias igni. Nō comedēt: qa scificata sūt. Hec q̄ precepi tibi facies sup aaron 7 filijs eius. Septem diebꝰ ꝓsecrabis manus eoꝝ. 7 vitulū ꝓ pctō offeres p singulos dies ad expiandū. Mundabisq; altare cū immolaueris expiationis hostia 7 unges illud i scificationē. Septē diebꝰ expiabis altare 7 sanctificab. 7 erit scm scōꝝ Qđ q̄ tetigerit illud. scificabit. Hoc ē q̄d facies in altari. Agnos āniculos duos per singulos dies iugiter. unum agnū mane 7 alterū vespe vespertinā ꝑtē simile cōsperse oleo tuso q̄ dē habet mēsurā ārtā ptē hin. 7 vinū ad libandū eiusdem mēsure i agno uno. Alterū ꝯ agnū offeres ad vesperā. iuxta ritū matutine oblationis: iuxta ea q̄ dixim⁹ in odorē suauitatis Sacrificiū est dño de oblatione ꝑpetua i generationes vestras: ad ostium tabernaculi

testimonij cozā dño: vbi cōstituā ut loq̄r ad te. Jibiq̄ p̄cipiā filijs isrl̄: z scificabit altare i glia mea. Scificato z tabnaculū testimonij cū altari z aaron cū filijs suis: ut sacerdotio funganť mihi. Et habitato i medio filioz isrl̄ ero eis ds. z scient quia ego dns ds eoz q̄ eduxi eos de tra egypti. ut manerē inter illos: ego dns ds ipsoz.

XXX

Facies q̄ altare ad adolēdū thymiama de lignis setbim: habens cubitum lōgitudinis z alterū latitudinis. i. q̄drāgulū. z duos cubitos in altitudine. Cozna ex ipso. pcedēt. de ips eq̄ illud auro purissimo tā craticulā ei⁹ q̄ parietes per circuitū z coznua. Faciesq̄ ei cozonā aureolam per gyrū. z duos ānulos aureos sub cozona per singula latera: ut mittāť in eos vectes z altare portent. Ipsos q̄q̄ vectes facies de lignis setbi z inaurabis. Ponesq̄ altare p̄ velū quod añ archā pēdet testimonij cozā. ppitiatorio q̄ tegit testimoniū: vbi loq̄r tibi: z adolebit incensū sup eo aaron suaue fragrās. Mane qñ cōponet lucernas incēdet: illud z quādo collocat eas ad vespe⁹ vret thymiama sempiternū cozā dño i gnātiōes vras. Nō offeret sup eo thymiama cōpositiōis alteri⁹ nec oblationē z victimam: nec libabitis. Et de p̄cabit aaron sup coznua ei⁹ semel p annum i sanguie q̄ oblatū ē. p pctō. z placabit sup eo i gnātiōib⁹ vris. Scm̄ scōz erit dño. Locutusq̄ ē dns ad moysen dicēs. Cū tuleris sūmā filioz isrl̄ iuxta numer: dabunt singuli p̄ciū. p aiab⁹ suis dño. z nō erit plaga i eis cū fuerit recēsiti. Hoc aūt dabit ois q̄ trāsit ad nomen: dimidiū sicli iuxta mensurā tēpli. Siclus vigiti obolos habz. Media pars sicli offeret dño. Qui habet i nūero a vigiti annis z supra dabit p̄ciū. Diues non addet ad medium sicli. z pauper nihil minuet. Suscepta q̄ pecuniā q̄ collata ē a filijs isrl̄ trades i vsus tabnaculi testimonij: ut sit monimentū eoz cozā dño. z ppitiet aiab⁹ eozū. Locutusq̄ ē dns ad moysen dicēs. Facies z labiū eneū cum basi sua ad lauandū: ponesq̄ illud inter tabernaculum testimonij z altare. Et missa aq̄ lauabūt i eo aaron z filij ei⁹ manꝰ suas ac pedes: qñ ingressuri sūt tabernaculū testimonij: z qñ accessuri sūt ad altare. ut offerāt i eo thymiama dño: ne forte moriātur Legitimū sempiternū erit ipsi z semi ei⁹ p suc cessiones. Locutusq̄ ē dns ad moysen dicēs

Sume tibi aromata p̄ma myrrhe z electe q̄ngētos siclos z cinamomi medietū. i. ducentos q̄nq̄gita siclos. calami sitit ducētos q̄nq̄ginta siclos. casie aūt q̄ngētos siclos i pondere scūarij: oleū de oliueris mēsurā bin. Facieisq̄ vnctiōis oleū scm̄. vnguētū cōpositū ope vnguentarij. z vnges ex eo tabernaculū testimonij z archā testamēti. mēsamq̄ cum vasis suis. cādelabrū z vtensilia eius. altaria thymiamatis z holocausti: z vniuersam supellectilē q̄ ad cultū eozū p̄tinet: scificabisq̄ oīa. z erūt scā scōz. Qui tetigerit ea scificabit. Aarō z filios ei⁹ vnges: scificabisq̄ eos ut sacerdotio funganť mi. Filijs q̄q̄ isrl̄ dices. Hoc oleū vnctiōis scm̄ erit mihi i generatiōes vras. Caro hōis nō vngef ex eo. z iuxta cōpositionē ei⁹ non faciet aliud. q̄a scificatū ē. z scm̄ erit vob. Homo q̄cūq̄ tale cōposuerit: z tederit ex eo alieno. exterminabit de pp̄lo suo. Dixitq̄ dns ad moysen. Sume tibi aromata stacten. z onychā. galbanen boni odor. z thus lucidissimum. equalis ponderis erūt oīa. Faciesq̄ thymiama cōpositū ope vnguētarij mixtū diligēt z purū z scificatione dignissimū. Cūq̄ i tenuissimū puluerē vniuersa cōtuderis. pones ex eo corā tabernaculo testimonij i q̄ loco apparebo tibi. Scm̄ scōz erit vob thymiama. Talem cōpositionē nō faciet i vsus vros: q̄a scm̄ est dño. Homo q̄cūq̄ fecerit sile. ut odore illi⁹ pfruatur: pibit de pp̄lis suis.

XXXI

Locutusq̄ ē dns ad moysen dicens Ecce vocaui ex nomie beseleel filium buri filij bur de tribu iuda: z ipleui eū spū dei. sapia z intelligētia z scia i oī ope ad excogitandū q̄cq̄d fabre fieri pōt ex auro z argēto z ere. marmore z gēmis. z dūsitate lignoz. Dedit q̄q̄ ei sociū ooliab filiū achisamech de tribu dan. Et in corde bois eruditi posui sapiam ut faciāt cuncta que p̄cepi tibi tabernaculū fedeī. z archā testimonij. z ppitiatoriū q̄ sup eā ē. z cūcta vasa tabnaculi mēsamq̄ z vasa ei⁹. candelabr purissimū cū vasis suis. z altaria thymiamatis z holocausti z omnia vasa cozū: labium cū basi sua: vestes scās i misterio aarō sacerdoti z filijs ei⁹: ut fūgant officio suo i sacris: oleū vnctionis. z thymiama aromatū in scūario. Oīa q̄ p̄cepi tibi faciēt. Et locut⁹ ē dns ad moysen dicēs

Loq̃re filijs isrł: ⁊ dices ad eos: Videte ut sabbatū meū custodiatis: qa signū est inē me ⁊ vos i gnātionib⁹ vris: ut sciat̃ qa ego dñs q̃ scifico vos. Custodite sabbatū meū. Scīm est enī vobis. Qui polluerit illud morte moriet̃. Qui fecerit ī eo opus: pibit aia illius de medio ꝑpli sui. Sex dieb⁹ facietis op⁹ ī die septimo sabbatū ē requies scā dño. Oīs q̃ fecerit op⁹ ī hac die moriet̃. Custodiāt filij isrł sabbatū ⁊ celebrent illud in gnātionib⁹ suis. Pactū est sempiternū inē me ⁊ filios isrł: signūq; ꝑpetuū. Sex.n. dieb⁹ fecit dñs celū ⁊ terrā: ⁊ ī septimo abolī ope cessauit. Deditq; dñs moysi cōpletis huiuscemodi sermonib⁹ in mōte synai duas tabulas testimonij lapideas: scriptas digito dei.

XXXII

Videns aūt ꝑplus q̃ morā faceret moyses descēdendi de monte congregatus aduersus aaron: dixit: Surge fac nobis deos q̃ nos p̃cedant. Moysi.n. huic viro q̃ nos eduxit de terra egypti: ignōram⁹ q̃d acciderit. Dixitq; ad eos aaron: Tollite inaures aureas de vxoꝝ filioꝝq; ⁊ filiaꝝ vestrarum auribus. ⁊ afferte ad me. Fecit ꝑplus q̃ iusserat: deferēs inaures ad aaron. Quas cū ille accepisset: formauit ope fusorio ⁊ fecit ex eis vitulū conflatilē. Dixerūtq;: Hi sūt dii tui isrł q̃ te eduxerūt de ēra egypti. Quod cū vidisset aaron edificauit altare coram eo ⁊ p̃cōis voce clamauit dicēs: Cras solēnitas dñi ē. Surgentesq; mane obtulerūt holocausta ⁊ hostias pacificas. ⁊ sedit ꝑplus manducare ⁊ bibere: ⁊ surrexerūt ludere. Locut⁹ est aut̃ dñs ad moysen dicens. Vade descēde: peccauit ꝑplus tu⁹ quē eduxisti de terra egypti. Recesserunt cito de via quā oñdisti eis. Fecerūtq; sibi vitulū conflatilē ⁊ adorauerūt. atq; immolantes ei hostias dixerūt: Isti sūt dii tui isrł: q̃ te eduxerūt de ēra egypti. Rursūq; ait dñs ad moysen: Cerno q̃ ꝑplus iste dure cervicis sit. Dimitte me ut irascat furor me⁹ ī eos ⁊ delea eos. faciāq; te in gentē magnā. Moyses aūt orabat dñm deū suū dicēs: Cur dñe irascit furor tuus ī ꝑplm tuū quē eduxisti de terra egypti in fortitudine magna ⁊ ī manu robusta? Ne queso dicant egyptij: callide eduxit eos ut interficeret in mōtibus. ⁊ deleret̃ de ēra quiescat ira tua. ⁊ esto placabilis sup nequitia populi tui. Recordare abrahām ⁊ isaac ⁊ isrł seruoꝝ tuoꝝ: q̃b⁹ iurasti p temetipsū dicens. Multiplicabo semen vr̃m sicut stellas celi. ⁊ vniuersam terrā hāc de q̃ locut⁹ sū da to semini vr̃o. ⁊ possidebit̃ ea ꝑp. Placatusq; est dñs ne faceret malū q̃d locut⁹ fuerat adversus ꝑplm suum. Et reuersus est moyses de mōte portans duas tabulas testimonij ī manu sua scriptas ex vtraq; ꝑte. ⁊ factas opere dñi. Scriptura dei erat sculpta in tabulis. Audiēs aūt iosue tumultū ꝑpli vociferantis dixit ad moysen. Ululatus pugne auditur ī castris. Qui rñdit: Nō ē clamor adhortantiū ad pugnā: neq; vociferatio cōpellentiū ad fugā: sed vocē cantantiū ego audio. Cūq; appropinquasset ad castra vidit vitulū ⁊ choros iratusq; valde proiecit de manu tabulas. ⁊ cō fregit eas ad radicē mōtis. Arripiēsq; vitulū quem fecerant cōbussit ⁊ ꝑtriuit vsq; ad pulverē quē sparsit in aquā. ⁊ dedit ex eo potum filijs israłł. Dixitq; ad aaron: Quid tibi fecit hic ꝑplus: ut induceres sup eum peccatū maximū? Cui ille rñdit: Ne idigneturdñs me⁹. Tu.n. nosti ꝑplm istum q̃ pronus sit ad malū. Dixerūt mihi: Fac nobis deos qui nos p̃cedāt. huic.n. moysi qui nos eduxit de ēra egypti: nescim⁹ q̃d acciderit. Quib⁹ ego dixi: Quis vr̃m habz aurū? Tulerūt ⁊ dederunt mihi. ⁊ proieci illud in ignē: egressusq; ē hic vitulus. Videns q̃ moyses ꝑplm q̃ esset nudatus. spoliauerat.n. eū aaron ꝑ ignominiam sordis ⁊ inter hostes nudū cōstituerat. ⁊ stās ī porta castroꝝ ait: Si q̃s est dñi iungat mihi. Cōgregatiq; sūt ad eū oēs filij leui. Quib⁹ ait: Hec dicit dñs deus isrł. Ponat vir gladiū sup femur suū. Ite ⁊ redite de porta vsq; ad portā p mediū castroꝝ. ⁊ occidat vnusq̃sq; fr̃em suū ⁊ amicū ⁊ ꝓximum suū. Fecerūtq; filij leui iuxta sermonem moysi: ceciderūtq; ī die illo quasi vigintitria milia hoīum Et ait moyses: Consecrastis manꝰ vr̃as hodie dño. vnusquisq; in filio ⁊ fr̃e suo: ut det vob̃ benedictio. Facto aut̃ altero die locut⁹ ē moyses ad populum. Peccastis peccatū maximū. Ascēdā ad dñm. si q̃ modo quiuero eū depcari p scelē vr̃o. Reuersusq; ad dñm ait Obsecro peccauit populus iste peccatum maximū: fecerūtq; sibi deos aureos. Aut dimitte eis hanc noxā: aut si nō facis dele me de libro tuo quē scripsisti. Cui rñdit dñs. Qui peccauerit mihi: deleto eū de libro meo. Tu aut̃ vade. ⁊ duc populū istū q̃ locut⁹ sū tibi

Angelus meus p̄cedet te. Ego aūt in die vl-
tionis visitabo ⁊ b̄ pctīm eozū. Percussit aūt
dñs pplm p reatu vituli quē fecerat aaron.

XXXIII

Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Vade ascēde ⁊ loco
isto tu ⁊ pplus tuus quem eduxisti ⁊ terra egypti in terā quā iurauī abrahā isaac
⁊ iacob dicēs: Semini tuo dabo eā. ⁊ mittā
p̄cursoꝛē tui angelū ut ejciam chananeum ⁊
ammozreū ⁊ etheū ⁊ pheꝛeꝛeū ⁊ eueū ⁊ iebu-
seū. ⁊ itres in terram fluentem lacte ⁊ melle.
Nō. n. ascēdā tecū: qa pplus dure ceruicis ē. ne
forte disp̄dā te i via. Audiensq; pplus sermo-
nē hunc pessimū luxit. ⁊ nullus ex more idut⁹
ē cultu suo. Dixitq; dñs ad moysen: Loquere
filijs israel. Populus dure ceruicis es. semel
ascendā i medio tui ⁊ deleto te. Jā nūc ꝛpone
ornatū tuū ut sciā qd faciā tibi. Depositū
ūt filij isr̄l ornatū suū a mōte oreb. Moy-
ses q; tollēs tabernaculū. tetendit extra ca-
stra ꝓcul: vocauitq; nomen ei⁹ tabernaculū
federis. Et ois pplus qui habebat aliquā que-
stionem: egrediebaī ad tabernaculū federis:
extra castra. Cūq; egrederet moyses ad ta-
bernaculū: surgebat vniuersa plebs ⁊ stabat
vnusquisq; in ostio papylionis sui: respicie-
bātq; tergū moysi donec ingrederet tentoriū.
Ingresso aūt illo tabernaculū federis: descē-
debat colūna nubis ⁊ stabat ad ostiū: loque-
baīq; dñs cū moyse: cernentib⁹ vniuersis q;
colūna nubis staret ad ostium tabernaculi.
Stabātq; ⁊ ipsi ⁊ adorabāt p fores tabernā-
culoꝛ suoꝛ. Loq̄batur aūt dñs ad moysen fa-
cie ad faciē: sicut solet loqui hō ad amicū suū
Cūq; ille reuerteret i castra: minister ei⁹ iosue
filius nun puer non recedebat de tabernaculo.
Dixit aūt moyses ad dñm. Precipis ut edu-
cā pplm istū ⁊ nō idicas mihi quem missur⁹ sis
mecū: p̄sertī cū dixeris: noui te ex noie. ⁊ in-
ueneris gr̄am coram me. Si q; inueni gr̄am in cō-
spectu tuo: ostēdā mihi faciē tuā ut sciam te ⁊
inueniā gr̄am añ oculos tuos. Respice popu-
lū tuū gentē hanc. Dixitq; dñs: Facies mea
p̄cedet te. ⁊ requiē dabo tibi. Et ait moyses:
Si nō tu ipse p̄cedas. ne educas nos de loco
isto. In q̄. n. sciri poterimus ego ⁊ pplus tuus
inuenisse nos gr̄am i ꝓspectu tuo. nisi ambu-
laueris nobiscū: ut glorificemur ab oibus po-
pulis q̄ habitāt sup terrā. Dixit aūt dñs ad
moysen: Et verbū istud q̄ locutus es faciā.
Inuenisti. n. gr̄am coram me. ⁊ te ipsum noui
ex noie. Qui ait: Ostēde mihi gloriā tuam.
Rndit: Ego ondā oē bonum tibi. ⁊ vocabo i
noie dñi coram te. ⁊ miserebor cui voluero: ⁊
clemens ero in quē mihi placuerit. Rursūq;
ait: Nō poteris videī faciē meā. Nō. n. vide-
bit me hō ⁊ viuet. Et itez. Ecce inq̄t est loc⁹
apud me. ⁊ stabis supra petrā. Cūq; trāsibit
gloria mea ponā te in foramīe petre. ⁊ protegā
dextera mea donec transeā. Tollāq; manum
meā ⁊ videbis posteriora mea: faciem autem
meam videre non poteris.

XXXIIII

Dixitq; dñs ad moysen: Excīde tibi duas tabu-
las lapideas instar priox. ⁊ scribam
sup eas verba q̄ habuerūt tabule q̄s
fregisti. Esto parat⁹ mane. ut ascendas stati
i mōtē synai: stabisq; mecū sup vticē mōtis.
Null⁹ ascēdat tecū: nec videat q̄spiā p totū
montē: boues q̄ & oues nō pascātur ecōtra.
Excidit g̃ duas tabulas lapideas quales an-
tea fuerāt. ⁊ de nocte ꝓsurgēs ascēdit in mō-
tē synai sicut p̄cepat ei dñs: portans secum
tabulas. Cūq; descendisset dñs p nubē: stetit
moyses cū eo. invocās nomē dñi. Quo trāse-
unte, coram eo. ait: Dñator dñe deus miseri-
cors ⁊ clemēs. patiens ⁊ multe miserationis
ac deuox. q̄ custodis mīam in milia. q̄ aufers
iniquitatē ⁊ scelera atq; pctā. nullusq; apud
te p se innocens ē. q̄ reddis iniquitatē patrū fi
lijs ac nepotibus in tertiā ⁊ q̄rtā. pgenīē. Festi-
nusq; moyses curuat⁹ ē. & in⁹ i terrā. ⁊ adorās
ait: Si inueni gr̄am in ꝓspectu tuo dñe: obsē-
cro ut gradiaris nobiscū. pplus. n. dure ceruī-
cis ē: ut auferas iniq̄tates nras atq; peccata
nostra possideas. Rndit dñs: Ego inibo pac-
tū videtibus cūctis: signa faciā q̄ nunq̄ visa
sunt sup terrā. nec i vllis gētibus: ut cernat
pplus iste in cuius es medio. opus dñi terribile
q̄ factur⁹ sū. Observa cuncta q̄ hodie māda
tibi. Ego ipse ejciā añ faciē tuā amoꝛreū
⁊ chananeū ⁊ etheū: pheꝛeꝛeum q; ⁊ eueum
⁊ iebuseū. Cave ne vnq̄ cū habitatoꝛib⁹ tre
illi⁹ iūgas amicitias. q̄ sint tibi in ruinā: & ⁊
aras eoꝝ destrue. confringe statuas: lucosq;
succide. Noli adorare deū alienū. dñs q̄ zelo-
tes nomē ei⁹: deus ē emulator. Ne ineas pac-
tū cū hoībus illaq; regionū: ne cum fornica-
ti fuerint cū dijs suis ⁊ adorauerit simlacra
eoꝝ: voce te q̄spiā ut comedas de immolatis.
Nec vxoꝛē de filiab⁹ eoꝝ accipies filijs tuis

ne post ꝯ ipse fuerint fornicate: fornicari faci
at ⁊ filios tuos in vxos suos. Deos cōflati-
les non facies tibi. Solennitatē azimoꝝ cu-
stodies. Septē diēb⁹ vescer̄ azimis sicut p̄ce-
pi tibi in tpe mēsis nouoꝝ. Mēse. n. p̄ni tpis
egressus ē de egypto. Pē qō aperit vuluā ge-
neris masculini meū erit. De cunctis aīanti-
bus tam de bobus q̄ de ouib⁹ meū erit. Pri-
mogenitū asini redimes oue. Si aūt nec pre
ciū p eo dederis occidet. Primogenitum fili-
oꝝ tuoꝝ redimes: nec apparebis in cōspectu
meo vacuꝰ. Per dieb⁹ operaberis: die septimo
cessabis arare ⁊ metere. Solēnitatem ebdo-
madaꝝ facies tibi in p̄mitijs frugum messis
tue triticee. ⁊ solēnitatē q̄n redeūte anni tpe
cūcta condunt. Trib⁹ tpib⁹ āni apparebit oē
masculinū tuū in cōspectu oīpotētis dñi dei
isrl. Cum. n. tulero gentes a facie tua ⁊ dila
tauero fines tuos nullus insidiabit de tue: as-
cendēte te ⁊ apparēte in ꝑspectu dñi dei tui
ter in anno. Non immolabis sup fermēto sā-
guinē hostie mee: neq; residebit mane de victi-
mis solennitatis phase. Primitias frugum
terre tue offeres in domo dñi dei tui. Nō co-
ques hedū in lacte matris sue: Dixitq; dñs ad
moysen: Scribe tibi verba hec: q̄bus ⁊ tecū ⁊
cū isrl pepigi fedus. Fuit g̃ ibi cū dño moy-
ses q̄draginta dies ⁊ q̄draginta noctes: panē
nō comedit ⁊ aquā non bibit. ⁊ scripsit in ta-
bulis p̄ba federis decē. Cūq; descenderet moy
ses de monte synai: tenebat duas tabulas la-
pideas testimonij. ⁊ igrabat q; coznuta esset
facies sua: ex cōsortio sermonis dñi. Videtes
aūt aaron ⁊ filij isrl coznutā moysi faciē: ti-
muerūt ꝑpe accedere. Vocatiq; ab eo reuersi
sunt: tam aaron q̄ pncipes synagoge. Et p⁹ q̄
locutus est ad eos: venerūt ad eū etiā oēs fi-
lij isrl. Quib⁹ p̄cepit cūcta q̄ audierat a dño
in monte synai. Impletisq; sermonib⁹. posuit
velamē sup faciē suā. Qui igressus ad dñm
⁊ loquēs cū eo auferebat donec exiret. ⁊ tūc
loq̄bat ad filios isrl oia q̄ sibi fuerāt impata
Qui videbant faciē egredientis moysi ee coz-
nutā: & opiebat ille rursus faciē suā: si q̄n lo-
quebatur ad eos.

XXXV

Vocitur cōgregata oī turba filioꝝ isrl. ⁊
dixit ad eos: Hec sūt q̄ iussit dñs fieri
Per dies facietis op⁹. Septim⁹ di-
es erit vob scūs: sabbatū ⁊ requies dñi. Qui fe
ceri top⁹ i eo occidet. Nō succēdetis ignem
i oibus habitaculis vris p diem sabbati. Et ait
moyses ad oēm caterua filioꝝ isrl. Iste ē ser-
mo quē p̄cepit dñs dicēs: Separate apud
vos p̄mitias dño. Quis volūtari⁹ ⁊ pno aio
offerat eas dño. Aurū ⁊ argētum ⁊ es. hya-
cinthū ⁊ purpurā. coccūq; bis tinctū ⁊ byssū pilos caprarū. pelles arietū rubricatas ⁊
byacinthinas ligna setbim. ⁊ oleum ad lumi-
naria cōcinnāda. ⁊ ut ꝑficiaf vnguētū ⁊ thy
miama suauissimū. lapides onychinos ⁊ gē-
mas ad ornatū suphumeralis ⁊ rationalis.
Quisq; vīm sapiēs ē. veniat ⁊ faciat q̄ dñs
iussit tabernaculū. s. ⁊ tectū ei⁹ atq; opimē
tū annulos ⁊ tabulata cū vectib⁹. paxillos ⁊
bases. archā ⁊ vectes. ꝓpitiatoriū. ⁊ velū q̄
añ illud oppādit⁹: mensā cū vectib⁹ ⁊ vasis
⁊ ꝓpositionis panib⁹. candelabrū ad lūinaria
sustētāda. vasa illi⁹ ⁊ lucernas ⁊ oleū ad nu
trimēta ignis: altare thymiamatis ⁊ vectes ⁊
oleū vnctionis ⁊ thymiama ex aromatibus:
tentoriū ad ostiū tabernaculi. altare holocau
sti ⁊ craticulā ei⁹ encā cū vectibus ⁊ vasis su
is: labrū ⁊ bases ei⁹. cortinas atrij cū colūnis
⁊ basib⁹. tentoriū in fortib⁹ vestibuli. paxillos
tabnaculi atrij cū funiculis suis: vestimenta
quoꝝ vsus ē in misterio scūarij: vestes aaron
pontificis ac filioꝝ ei⁹ ut sacerdotio fūgane
mihi. Egressaq; omis multitudo filioꝝ isrl de
ꝑspectu moysi. obtulerūt mente ꝓmptissima
atq; devoca p̄mitias dño. ad faciēdū op⁹ ta-
bernaculi testimonij. Quicqd ad cultū ⁊ ad
vestes scās necessariū erat. viri cū mulierib⁹
pbuerūt armillas ⁊ iaures ānulos ⁊ vextra-
lia. Oē vas aureū i dōaria dñi sepatū ē. Qi
q̄s habebat aux byacinthū ⁊ purpuram. coc-
cūq; bis tinctū. byssū ⁊ pilos caprarū. pelles
arietū rubricatas ⁊ byacinthinas. argenti ⁊
auri. eriscq; metalla obtulerunt dño: lignaq;
setbim i varios vsus. Ex ⁊ mulieres docte q̄
venerāt dederūt byacinthū purpurā ac ꝓmi-
culū ac byssū ⁊ pilos caprarū. spōte. ꝓpa cun-
cta tribuētes. Principes ꝓo obtulerūt lapides
onychinos. ⁊ gēmas ad suphūerale ⁊ ratio-
nale. aromata q; ⁊ oleū ad lūinaria ꝑcināda
⁊ ad ꝑparandū vnguētū ac thymiama odo
ris suauissimi cōponendū. Pes viri ⁊ mulie-
res mēte devota obtulerūt donaria ut fierēt
opa q̄ iusserat dñs p manū moysi. Cūcti fi-
lij isrl voluntaria dño dedicauerunt. Dixitq;
moyses ad filios isrl. Ecce vocauit domin⁹ ex

noīe bſeleel filiū buri·filij bur de tribu iuda. impleuitq; eū spū dei·sapia ⁊ intelligentia ⁊ scīa ⁊ oī doctrina·ad excogitādū ⁊ faciendū op⁹ i auro ⁊ argēto ⁊ ere ⁊ ferro. sculpēdisq; lapidib⁹ ⁊ ope carpētario. Quicq̄d fabre ad iuenīri potest: dedit i corde ei⁹. Holiab q̄; filiū achisamech de tribu dan amb⁹ erudiuit sapia: ut faciant opa abietarij polymitarij ac plumarij ɔ byacitho ⁊ purpura·cocco q; bis tincto ⁊ byſſo. ⁊ texāt oia·ac noua q̄q; repiāt.

FEcit ḡ bſeleel ⁊ ooliab XXXVI ⁊ oīs vir sapiēs·quib⁹ dedit dom⁹ sapiam ⁊ intellectū ut scirēt fabre ope rari q̄ in vsu scūarij necessaria fūt. ⁊ q̄ præcepit dñs. Cūq; vocasset eos moyses ⁊ omnē eruditū virū cui dederat dñs sapiam. ⁊ qui sponte sua obtulerāt se ad faciendū op⁹·tradidit eis oia donaria filioꝝ isrl. Qui cū ista rent opi q̄tidie: mane vota p̄sus offerebat: Unde artifices venire ꝓpuli·dixerūt moysi. Plus offert p̄s q̄ necessariū est. Jussit ḡ moyses ꝑconis voce cātari. Nec vir nec mulier q̄q; offerat vltr i ope scūarij. Sicq; cessatū ē a muneri⁹ offerēdis: eo q; oblata sufficerent ⁊ supabūdarēt. Fecerūtq; ex⁹ corde sapiētes ad explēdum op⁹ tabernaculi·cortinas decē·de byſſo retorta ⁊ byacintho ⁊ purpura·cocco q; bis tincto·ope vario: ⁊ arte polymita: Quarū vna habebat in longitudine viginti octo cubitos. ⁊ i latitudine quatuor. Una mēsura erat oīuz cortinaꝝ. Cōiūxitq; cortīas q̄nq; alterā alteri. ⁊ alias q̄nq; sibi iuicē copulauit. Fecit ⁊ ansas byacinthinas i ora cortine vni⁹ ex vtroq; latē. ⁊ i ora cortine alteri⁹ filiē ut ꝓtra se inuicē venirēt. anse. ⁊ mutuo iūgerēt. Unde ⁊ q̄nq̄ginta fudit circulos aureos·q̄ mozderēt cortinaꝝ ansas. ⁊ ficeret vnū tabernaculū. Fecit ⁊ saga vndeci de pilis caprarū: ad opiendū tectū tabernaculi. Unū sagum in longitudine habebat cubitos triginta. ⁊ i latitudine cubitos quatuor Uni⁹ mēsure erat oia saga. Quoꝝ q̄nq; iūxit seorsū. ⁊ sex alia separatim. Fecitq; ansas q̄nq̄ginta i ora sagi vni⁹. ⁊ q̄nq̄ginta i ora sagi alteri⁹ ut sibi iuicē iungerētur. ⁊ fibulas eneas q̄nq̄ginta q̄b⁹ necteret tectū: ut vnū pallīū ex oib⁹ sagis fieret. Fecit ⁊ optoziū tabernaculi de pellib⁹ arietū rubricat. aliudq; desup velamē de pellib⁹ byacinthinis. Fecit ⁊ tabulas tabnaculi de lignis setbim stantes

decē cubitoꝝ erat longitudo tabule vnius ⁊ vnū ac semis cubitū latitudo retinebat Bine incastrature erant p singulas tabulas. ut altera alteī iūgeret. Sic fecit i oib⁹ tabnaculi tabulis. E q̄b⁹ viginti ad plagā meridianā erāt ɔ austrū cū q̄draginta basib⁹ argēteis. Due bases ſb vna tabula ponebant ex vtraq; pte angulozū: vbi incastrature lateꝝ in angulis cōminant. Ad plagā q̄; tabnaculi q̄ respicit ad aq̄lonē fecit viginti tabulas cū q̄draginta basib⁹ argēteis: duas bases p singulas tabulas. Contra occidētē ꝯo. i. ad eā ptē tabnaculi que mare respicit: fecit sex tabulas. ⁊ duas alias p singulos angulos tabernaculi retro q̄ iūcte erāt a ꝺorsū vsq; sursū. ⁊ i vnā cōpagē pariē ferebāt. Ita fecit ex vtraq; pte p angulos: ut octo eēnt sil tabule ⁊ haberent bases argēteas sexdecim: binas. s. bases sub singulis tabulis. Fecit ⁊ vectes de lignis setbim q̄nq; ad ꝓtinēdas tabulas vni⁹ lateris tabnaculi. ⁊ q̄nq; alios ad alteri⁹ lateris coaptandas tabulas. ⁊ ex⁹ bos q̄nq; alios vectes ad occidentalē plagā tabnaculi ɔ mare. Fecit q; vectem aliū q̄ p medias tabulas ab angulo vsq; ad angulū q̄euret. Ipsa aūt tabulata deaurauit: fusis basib⁹ eaꝝ argēteis. Et circulos eoꝝ fecit aureos·p q̄s vectes ĩduci possent: q̄s ⁊ ipsos lamis aureis opuit. Fecit ⁊ vlū de byacintho ⁊ purpura· ꝟmiculo ac byſſo retorta ope polymitario· varīū atq; distinctū: ⁊ q̄tuor colūnas de lignis setbim q̄s cū capitib⁹ deaurauit: fusis basibus eaꝝ argēteis. Fecit ⁊ tētoziū i itroitu tabnaculi, ex byacintho purpura ⁊ vermiculo byſſoq; retorta ope plumarij. ⁊ colūnas q̄nq; cū capitib⁹ suis q̄s opuit auro: baseſq; earū fudit eneas quas ⁊ opuit auro. CXXXVII

FEcit aūt bſeleel ⁊ arcbā de lignis setbim bñtē duos ⁊ semis cubitos i longitudine. ⁊ cubitū ac semissem in latitudine: altitudo q; vni⁹ cubiti fuit ⁊ dimidij: vestiuitq; eā auro purissimo int⁹ ⁊ foris. Et fecit illi cozonā aureā p gyrū ꝓflans q̄tuor ānulos aureos p q̄tuor angulos eius duos ānulos i latē vno. ⁊ duos i alto. Vectes q; fecit de lignis setbim q̄s vestiuit auro ⁊ q̄s misit i ānulos qui erāt i laterib⁹ arcbe ad portandū eā: Fecit ⁊ ꝓpitiatoziū. i. ozaculū de auro mūdissimo duozum cubitozum ⁊ dimidij in longitudine. ⁊ cubiti ac semis in

latitudine. Duos etiã cherubin ex auro ductili ꝙs posuit ex vtraq; pte propitiatorij. cherub vnũ i sũmitate vni⁹ pt̃is. & cherub alterũ i sũmitate pt̃is alteri⁹. Duos cherubin i singulis sũmitatib⁹ propitiatorij: extendẽtes alas & tegẽtes propitiatoriũ. seq; mutuo & illud respicientes. Fecit & mensam de lignis setthim in longitudine duoꝝ cubitorũ: & in latitudine vnius cubiti q̃ habebat in altitudine cubitum ac semissem. Circũdeditq; eã auro mundissimo: & fecit illi labiũ aureũ p gyrũ: ipsiq; labio corona aurea inerasilẽ q̃tuor digitorum: & sup candẽ alterã corona auream. Fudit & q̃tuor circulos aureos ꝙs posuit i q̃tuor angulis p singulos pedes mense ꝫ corona: misit q; in eos vectes ut posset mensa portari ipsos quoq; vectes fecit de lignis setthim. & circũdedit eos auro. Et vasa ad diuersos vsus mẽse: acetabula. phialas & cyathos: & thuribula ex auro puro. i qb⁹ offerẽda sũt libamia. Fecit & candelabrũ ductile de auro mũdissimo de cui⁹ vncte calami. cyphi. sperulecq; ac lilia procedebant sex i vtroq; latere. Tres calami ex pte vna. & tres ex alĕa. Tres cyphi i nucis modũ p calamos singulos. sperulecq; sil' & lilia. & tres cyphi instar nucis i calamo alĕo: sperulecq; sil' & lilia. Equum erat op⁹ sex calamorũ q̃ procedebant de stipite candelabri. In ipso aũt vncte erãt q̃tuor cyphi i nuc̃ modũ. sperulecq; p singulos & lilia. & sperule ib⁹ duobus calamis p loca tria: q̃ sil' sex fiunt calami procedẽtes de vncte vno. Et sperule igit' & calami ex ipso erãt: vniuersa ductilia ex auro purissimo. Fecit & lucernas septẽ cũ emunctorijs suis. & vasa vbi ea q̃ emuncta sunt extinguanť de auro mũdissimo. Talentũ auri appendebat candelabrũ cũ oib⁹ vasis suis. Feć & altare thymiamatꝭ de lignis setthim p q̃dr̃ singulos bñs cubitos. & i altitudine duos: & cui⁹ angulis procedebãt cornua: vestiniteq; illud auro purissimo cũ craticula ac parietib⁹ & cornib⁹. Fecitq; ei coronã aureolã p gyr: & duos ãnulos aureos ib⁹ corona per singula latera: ut mittanť in eos vectes. & possit altare portari. Ipsos autẽ vectes fecit de lignis setthim. & opuit laminis aureis. Composuit & oleũ ad scificatiõis vnguẽtũ. & thymiamata de aromatib⁹ mũdissimis opę pigmẽtarij

Fecit & altare holo
i. causti de lignis setthim: q̃nq; cubitorum p quadrũ. & triũ in altitudine. cui⁹ cornua de angulis procedebãt. opuitq; illud laminis eneis. Et in vsus eius parauit ex ere vasa diuersa: lebetes. forcipes. fuscinulas. uncinos & igniũ receptacula. Craticulãq; ei⁹ in modũ retbis fecit encã. & subẽ eã i altaris medio arulã fusis q̃tuor ãnulis p totidẽ reticuli sũmitates. ad imittendos vectes ad portãdũ. Quos & ipsos fecit de lignis setthim & opuit laminis eneis: induxitq; in circulos q̃ i lateribꝰ altaris eminebãt. Ipsũ aũt altare nõ erat solidũ ſ cauũ ex tabulatꝭ. & int⁹ vacuũ Fecit & labr̃ eneũ cũ basi sua de speculis mulier̃. q̃ excubabãt in ostio tabñaculi. Fecit & atriũ i cui⁹ australi plaga erãt tẽtoria de byſſo retorta cubitor̃ centũ: colũne enee viginti cũ basib⁹ suis: capita calũnar̃ & tota opis celatura argẽtea. Eque ad septẽtrionalẽ plagam tentoria colũne baseſq; & capita columnar̃ eiusdẽ mẽsure & opis ac metalli erãt. In ea ꝓo plaga q̃ ad occidentẽ respicit. fuerunt tentoria cubitorũ q̃nq̃ginta: colũne decẽ cũ basib⁹ suis enee. & capita colũnar̃ & tota operis celatura argẽtea. Porro ꝫ orientẽ q̃nq̃ginta cubitor̃ parauit tẽtoria. e q̃b⁹ q̃ndeci cubitos colũnar̃ triũ cũ basibus suis vnũ tenebat latꝰ & i pte alĕa. q̃a inẽ vtraq; introitũ tabernaculi fecit. q̃ndecim eque cubitor̃ erant tẽtoria colũneq; tres & bases totidẽ. Cũcta atrij tentoria byſſus retorta texerat. Bases colũnar̃ fuere enee. capita aũt ear̃ cũ cunctꝭ celaturꝭ suis argẽtea: ſ & ipas colũnas atrij vestiuit argẽto. Et in introitu ei⁹ ope pluma rio fecit tẽtoriũ ex byacintho. purpura. vermiculo ac byſſo retorta. q̃ habebat viginti cubitos i longitudine. altitudo ꝓo q̃nq; cubitor̃ erat iuxta mẽsurã quã cũcta atrij tentoria habebãt. Colũne aũt in ingressu fuere q̃tuor cũ basib⁹ eneis: capitaq; earũ & celate argẽtee. Paxillos q̃ tabñaculi & atrij p gyr̃ fecit eneos. Hec sũt instrumẽta taberñaculi testimonij q̃ enũerata sunt inẽ p̃ceptũ moyſi in cerimonijs leuitarum p manum ythamar filij aaron sacerdotꝭ q̃ beseleel filius buri filij hur de tribu iuda. dño p moysen iubente cõpleuerat: iũcto sibi socio ooliab filio achisamech de tribu dan. qui & ipse artifex lignorũ egregi⁹ fuit. & polymitarius atq; plumarius ex byacintho. purpura. vermiculo & byſſo. De aurũ q̃ expensũ est in ope scũarij. & q̃

oblatū ē i ouarijs. viginti ⁊ nouē talentoꝝ fuit. ⁊ septingentoꝝ triginta sicloꝝ: ad mensurā scūarij. Oblatū ē aūt ab his q̄ trāsierūt ad numerū a viginti annis ⁊ sup̄: ꝛ sexcēt̄ trib⁹ milibus ⁊ q̄ngētis q̄nq̄ginta armatoꝝ. Fuerūt p̄terea centū talenta argenti: e q̄b⁹ p̄flate sūt bases scūarij. ⁊ introitus vbi velū pēdet. Centū bases facte sūt ꝛ talētis centū singulis talētis p bases singulas supputatis. De mille aūt septingētis: ⁊ septuaginta aq̄nq̄ sicl̄is fecit capita colūnaꝝ q̄s ⁊ ip̄as vestiuit argēto. Eris q̄ oblata sūt talēta septuaginta duo milia. ⁊ q̄dringēti sup̄ sicl̄: ex q̄b⁹ fuse sūt bases in introitu tabnaculi testimonij. ⁊ altare eneū cū craticula sua. oīaq̄ vasa q̄ ad vsū ei⁹ ptinēt. ⁊ bases atrij tam in circuitu q̄ i ingressu ei⁹. ⁊ paxilli taꝛnaculi atq̄ atrij p̄r gyrum.

XXXIX

De byacintho ꝙo ⁊ purpura ꝙmiculo ac byssо fecit vestes: q̄b⁹ indueret aaron q̄n̄ mīstrabat in scis sicut p̄cepit dn̄s moysi. Fecit igit̄ supbūerale ꝛ auro byacitho ⁊ purpura coccoq̄ bis tincto ⁊ byssо retorta ope polymitario. Incidit q̄ bracteas aureas: ⁊ extenuauit in fila ut possent torq̄ri cū p̄riorū colorū subtegmine: duasq̄ oras sibi inuicem copulatas i vtroq̄ latere sūmitatū. ⁊ balthei ex eisd̄ coloꝛib⁹: sicut p̄ceperat dn̄s moysi. Parauit ⁊ duos lapides onychinos astrictos ⁊ inclusos auro. ⁊ sculptos arte gēmaria noīb⁹ filioꝝ isr̄l. Sex noīa i lapide vno. ⁊ sex i alt̄o. iuxta ordinē natiuitatis eoꝝ. Posuitq̄ eos i lateribus supbūeralis in monimētū filioꝝ isr̄l: sicut p̄cepat dn̄s moysi. Fecit ⁊ rationale opꝛe polymito iuxta opus supbumeralis. ex auro byacintho purpura. coccoq̄ bis tincto ⁊ byssо retorta. quadrangulū duplex. mensure palmi. ⁊ posuit in eo gēmaꝝ ordines q̄tuoꝛ. In primo ꝙsu erat sardi⁹. topaci⁹. smaragdus. In secūdo. carbūculus. saphyr⁹. iaspis. In ērtio ligurius. achates. amethistus. In q̄rto chrysolitus. onychinus ⁊ berillus: circūdati ⁊ inclusi auroꝝ ordines suos. Ipsiq̄ lapides duodecī sculpti erant noīb⁹ duodecī tribuū isr̄l. singuli p nomina singuloꝝ. Fecerūt i rationali ⁊ catenulas sibi inuicē colxrētes ꝛ auro purissimo ⁊ duos vncinos. totidemq̄ ānulos aureos. Dorro ānulos posuerūt i vtroq̄ latē rationalis ex q̄b⁹ penderent due cathene auree q̄s inseruerūt vncinis q̄ in supbūeralis angulis eminebāt. Nec ⁊ ante ⁊ retro ita cōueniebāt sibi: ut supbumerale ⁊ rationale mutuo necterēt: stricta ad balthei ānulis fortius copulata. q̄s iūgebat vitta byacitbina ne laxa fluerēt ⁊ a se inuicē mouerēt. sicut p̄cepit dn̄s moysi. Fecerūt q̄ tunicā supbūeralis: totā byacitbinā. ⁊ capitiū in supiori pte ꝫ mediū: oraq̄ p gyrū capitij textilē: ꝛ orlū aūt ad ꝛ ves malapunica ex byacitho. purpura. ꝙmiculo ac byssо retorta. ⁊ tintinnabula ꝛ auro purissimo. q̄ posuerūt inter malogranata in extrema pte tunice p gyrū: tintinnabulū aūt aureū ⁊ malūpunicū: q̄b⁹ ornat⁹ incedebat p̄tifex q̄n̄ ministerio fungebat: sicut p̄cepit dn̄s moysi. Fecerūt ⁊ tunicas byssinas opꝛe textili aarō ⁊ filijs ei⁹. ⁊ mitras cū cozonul⁹ suis ex byssо. feminalia q̄ linea byssina. cingulū ꝙo ꝛ byssо retorta: byacintho. purpura ac ꝙmiculo distinctū arte plumaria: sic p̄cepat dn̄s moysi. Fecerūt ⁊ laminā sacre ꝛ neratiōis ꝛ auro purissimo: scripserūtq̄ in ea opꝛe gēmario scīm dn̄i. ⁊ strinxerunt eā cū mitra vitta byacintbina. sicut p̄ceꝛat dn̄s moysi. Pfectū ē igit̄ op⁹ tabnaculi ⁊ tecti testimonij. Fecerūtq̄ filij isr̄l cūcta q̄ p̄ceꝛat dn̄s moysi. ⁊ obtulerūt tabernaculum ⁊ tectū. ⁊ vniuersam supellectilē: annulos. tabulas. vectes. colūnas ac bases. oblatiōnis ꝛ velli⁹ arietū rubricatis. ⁊ aliud opimentum ꝛ byacinthinis pellibus: velū. archā. vectes. ꝙpitiatoriū. mēsam cū vasis suis ⁊ ꝙpositionis panib⁹. candelabrum. lucernas. ⁊ vtensilia eoꝝ cū oleo. altare aureū ⁊ vnguētum ⁊ thymiama ex aromatib⁹. ⁊ tentoriū i introitu tabnaculi. altare eneū. retiaculū. vectes ⁊ vasa ei⁹ oīa labrū cū basi sua: tentoria atrij ⁊ colūnas cū basib⁹ suis. tentoriū in introitu atrij: funiculosq̄ illius ⁊ paxillos. Nihil ex vasis ꝛ fuit q̄ i misteriū taꝛnaculi ⁊ i tectū federis iussa sūt fieri. Vestes q̄ q̄b⁹ sacerdotes vtūtur in scūario. aaron. s. ⁊ filij eius. obtulerūt filij isr̄l. sicut p̄ceꝛat dn̄s. Que postq̄ moyses cuncta vidit completa. benedixit eis.

XL

Locutusq̄ ē dn̄s ad moysen dicens: Mense primo prima die mensis. erige taꝛnaculum testimonij. ⁊ pones in eo archā. dimittesq̄ aūllā velū. ⁊ illata mensa pones sup eā q̄ rite p̄cepta sūt. Candelabrū

stabit cū lucernis suis. ⁊ altare aureū in quo adolef incensū: cozā archa testimonij. Incentozium in introitu tabernaculi pones. ⁊ ante illud altare holocausti. Labrum inter altare ⁊ tabernaculū: qō ipleb⁹ aq̄. Circūdabisq; atriū tēt⁹ijs ⁊ ingressū ei⁹. Et assūpto vnctiōis oleo vnges tabernaculū cū vasis suis: ut scificent altare holocausti ⁊ oia vasa ei⁹: labr̄ cū basi sua. Oia vnctiōis oleo ꝓsecrab⁹ ut sint scā scōz̄. Applicabisq; aaron ⁊ filios ei⁹ ad fores tabnaculi testimonij. ⁊ lotos aq̄ indues sanctis vestibus ut ministrēt mibi: ⁊ vnctio eoz̄ i sacerdotiū sempiternū ꝓficiat. Fecitq; moyses oia q̄ ꝑcepat dñs. Igit̄ mēse p̄mo āni secūdi ꝑma die mensis collocatū est tabernaculū. Erexitq; moyses illud ⁊ posuit tabulas ac bases ⁊ vectes: statuitq; colūnas ⁊ expādit tectū sup tabernaculū ipsito vsup opimēto: sicut dñs ip̄auerat. Posuit ⁊ testimoniū i archa. subditis infra vectibus. ⁊ oraculū vsup. Cūq; itulisset archā in tabernaculū testimonij. appēdit añ eā velū ut explēt dñi iussionē. Posuit ⁊ mensam i tabernaculo testimonij ad plagā septētrionalē extra velū: ordinatis cozam ꝓpositionis panibus: sicut ꝑcepat dñs moysi. Posuit ⁊ cādelabr̄ in tabernaculo testimonij e regione mense i ꝑte australi: locatis p ordinem lucernis iuxta ꝑceptū dñi. Posuit ⁊ altare aureū sub tecto testionij cōtra velū. ⁊ adoleuit sup eo incensū aromatū: sicut iusserat dominus moysi. Posuit ⁊ tentoziū in introitu tabernaculi ⁊ altare holocausti in vestibulo testimonij: offerens i eo holocaustum ⁊ sacrificia ut dominus impauerat. Labrum q̄; statuit inē tabernaculū testimonij ⁊ altare implēs illud aq̄: lauerūt q̄ eo moyses ⁊ aaron ac filij eius manus suas ⁊ pedes cū ingrederent tectū federis. ⁊ accederent ad altare: sicut ꝑcepat dñs moysi. Exerit ⁊ atriū p gyrū tabnaculi ⁊ altaris: ducto i introitu ei⁹ tentozio. Postq; oia pfecta sūt opuit nubes tabernaculū testimonij: ⁊ gla dñi implenit illud. Nec poterat moyses ingredi tectū federi nube opiēte oia: ⁊ maiestate dñi cozuscante quia cuncta nubes oplerat. Si q̄n nubes tabernaculū vexerat: ꝓficiscebant filij isr̄l p turmas suas. Si pendebat vsup: manebant i eodē loco. Nubes quippe dñi incubabat p die tabernaculo. ⁊ ignis i nocte: videntibus cūctis ꝑtib⁹ isr̄l p cunctas mansiones suas.

Explicit liber exodi. Incipit vaiecra. i. liber Leuiticus. Capm I

Vocauit autem moysen. ⁊ locut⁹ ē ei dñs de tabernaculo testimonij dicēs: Loquere filijs isr̄l. ⁊ dices ad eos: Hō q̄ obtulerit ex vob hostiā dño de pecorib⁹. i. de bob⁹ ⁊ ouib⁹ offerens victimas: si holocaustū fuerit ei⁹ oblatio ac de armēto masculū imaculatū offeret ad hostiū tabnaculi testimonij ad placādū sibi dñm. Ponetq; sup caput hostie man⁹ ⁊ acceptabil erit: atq; i expiationē ei⁹ ꝓficiēs. Immolabitq; vitulum cozā dño. ⁊ offerēt filij aaron sacerdotes sāguinē ei⁹. fundētes p altaris circuitū: qō est añ ostiū tabnaculi. Detractaq; ꝑlle hostie art⁹ in frustra cōcidēt: ⁊ subijciēt i altari ignem strue lignoz̄ añ cōposita ⁊ membra q̄ sūt cesa vsup ordinātes. caput videlz ⁊ cūcta q̄ adherēt iecori. intestinis ⁊ pedib⁹ lotis aq̄: adolebitq; ea sacerdos sup altare i holocaustum ⁊ suauē odorē dño. Si de pecorib⁹ oblatio est de ouib⁹ siue de capris holocaustū: agnū anniculū ⁊ absq; macula offeret: immolabitq; ad lat⁹ altaris qō respicit ad aquilonē cozā dño. Sanguinē ꝑo illi⁹ fundēt sup altare filij aaron p circuitū: diuidētq; membra. caput ⁊ oia q̄ adherent iecori. ⁊ imponēt sup ligna q̄b⁹ subijciendus ē ignis. Intestina ꝑo ⁊ pedes lauabūt aq̄. ⁊ oblata oia adolebit sacerdos sup altare i holocaustū ⁊ odorē suauissimū dño. Si añ de auib⁹ holocausti oblatio fuerit dño. de turturib⁹ ⁊ pullis columbe offeret eā sacerdos ad altare ⁊ retorto ad collū capite. ac rupto vulneris loco. decurrē faciet sanguinē sup crepidinē altaris. de siculā ꝑo gutturis ⁊ plumas ꝓijciet ꝑe altare ad orientalē plagā. i loco in q̄ cineres effūdi solent. Cōfringetq; ascellas ei⁹. ⁊ non secabit: neq; ferro diuidet eā. ⁊ adolebit sup altare lignis igne suppposito. Holocaustū est ⁊ oblatio suauissimi odoris dño.

Anima cū obtulerit oblationē sacrificij dño: similа erit ei⁹ oblatio. Funde tq; sup eam oleū. ⁊ ponet thus ac deferet ad filios aaron sacerdotis. Quoz̄um vn⁹ tollet pugillū plenū simile ⁊ olei ac totū thus. ⁊ ponet memoriale sup altare in odorē

suauissimũ dño. ¶ Qđ aũt reliquum fuerit de sacrificio · erit aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ scđm scđꝫ de oblatiõib⁹ dño. ¶ Cũ aũt obtuleris sacrificiũ coctũ in clibano de simila · panes. s. absq; fermento ꝓspsos oleo. ⁊ lagana açima oleo lita: si oblatio tua fuerit de sartagine simile ꝓspse oleo ⁊ absq; fermẽto: diuides eã minutatim ⁊ fũdes sup eã oleũ. ¶ Si aũt de craticula fuerit sacrificiũ: eq; simila oleo cõspget: quã offerẽs dño · trades manib⁹ sacerdotũ. ¶ Qui cũ obtulerit eã · tollet memoriale de sacrificio: ⁊ adolebit sup altare in odorem suauitatis dño. ¶ Quicqđ aũt reliquũ ẽ · erit aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ scđm scđꝫ de oblatiõib⁹ dñi. ¶ Dis oblatio q̃ offert dño absq; fermẽto fiet · nec q̃cq; fermenti ac mellis adolebit i sacrificio dñi. ¶ Primitias tm̃ eoꝝ offerẽt ac munera: sup altare ꝓponẽt in odorẽ suauitatis. ¶ Quicquid obtuleris sacrificij sale condies: nec auferes sal federis dei tui de sacrificio tuo. In oi oblatione offeres sal. ¶ Si aũt obtulerit munꝰ primitiaꝝ frugũ tuaꝝ dño · de spicis adhuc virentib⁹: torrebis eas igni. ⁊ cõfringes i mortarris ⁊ sic offeres ꝓmitias tuas dño · fũdes sup ea oleũ. ⁊ thus ponẽs: qa oblatio dñi est: de q̃ adolebit sacerdos in memoriã muneris ptẽ farris fracti: ⁊ olei ac totũ thus. ¶ III

Quod si hostia pacificorum fuerit ei⁹ oblatio: ⁊ de bobus voluerit offerre. marẽ siue feminam: imaculata offeret coram dño. Ponetq; manũ sup caput victime sue · q̃ immolabit i introitu tabernaculi. Fundentq; filij aaron sacerdotis sanguinem p altaris circuitũ. ⁊ offerent de hostia pacifico cõfũ in oblationẽ dño adipem qui opit vitalia. ⁊ q̃cqd pinguedinis ẽ intrinsec⁹ · duos renes cũ adipe q̃ tegunt ilia: ⁊ reticulũ iecoris cũ renunculis: adolebũtq; ea sup altare i holocaustũ lignis igne supposito in oblationem suauissimi odoris dño. ¶ Si ꝓo de ouib⁹ fuerit eius oblatio ⁊ pacificoꝝ hostia: siue masculũ obtulerit siue feminã: imaculata erunt oia. ¶ Si agnũ obtulerit coram dño: ponet manum suã sup caput victime sue: que immolabit i vestibulo tabernaculi testimonij. Fundentq; filij aaron sanguinẽ ei⁹ p circuitũ altaris. ⁊ offerent de pacificoꝝ hostia sacrificiũ dño. adipẽ ⁊ caudã totã cũ renib⁹. ⁊ pinguedinẽ q̃ opit ventrẽ atq; vniuersa vitalia. ⁊ vtrũq; renũculũ cũ adipe q̃ ẽ iuꝑ illa: reticulũq; iecoris cũ renũculis. ⁊ adolebit ea sacerdos sup altare in pabulum ignis ⁊ oblationis dñi. ¶ Si capra fuerit ei⁹ oblatio ⁊ obtulerit eam dño: ponet manũ suam sup caput ei⁹: immolabitq; eam i introitu tabernaculi testimonij: ⁊ fundẽt filij aaron sanguinẽ ei⁹ p altare circuitũ: tolletq; ex ea i pastũ ignis dñici adipẽ q̃ opit vẽtrem ⁊ q̃ tegit vniuersa vitalia · duos renunculos cũ reticulo qđ ẽ sup eos iuxta ilia. ⁊ aruinam iecoris cũ renunculis: adolebitq; ea sup altare sacerdos i alimoniã ignis ⁊ suauissimi odoris. ¶ Dis adeps dñi erit iure ꝑpetuo i gnãtiõib⁹ ⁊ cunctis habitaculis vris: nec sanguinẽ: nec adipem omnino comedetis. ¶ IIII

Locutusq; ẽ dño ad moysen dicens: Loqre filijs isrl̃ dia q̃ peccauerit p ignorantiã. ⁊ de vniuersis mandatis dñi q̃ ꝑcepit ut nõ fierẽt · q̃piam fecerit · si sacerdos q̃ vnct⁹ ẽ peccauerit de linqre faciens ꝓplm · offeret ꝑ peccõ suo vitulum imaculatũ dño. Et adducet illũ ad ostiũ tabernaculi testimonij coram dño: ponetq; manũ sup caput ei⁹. ⁊ immolabit eũ dño. Hauriet qđ de sanguine vituli · inferẽs illũ in tabernaculũ testimonij. Cũq; intinxerit digitũ i sanguinẽ · aspget eũ septies coram dño: ꝰ velũ scũarij. Ponetq; de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi dño: qđ ẽ in tabernaculo testimonij. Qđm aũt reliquũ sanguinẽ funget i basim altaris holocausti i introitu tabernaculi. Et adipẽ vituli offeret ꝑ peccõ · tã eum q̃ vitalia opit q̃ oia q̃ intrisec⁹ sũt · duos renũculos ⁊ reticulũ qđ ẽ supꝫ eos iuꝑ ilia. ⁊ adipem iecoris cũ renũculis · sicut offert de vitulo hostie pacificoꝝ. ⁊ adolebit ea super altare holocausti. Pelle ꝓo ⁊ cẽs carnes cũ capite ⁊ pedib⁹ ⁊ intestinis ⁊ fimo ⁊ reliq̃ corpe · efferet extra castra i locũ mundũ vbi cineres effũdi solent: incendetq; ea sup lignoꝝ struem: q̃ in loco effusoꝝ cinerũ cremabunt. ¶ Si omnis turba filioꝝ isrl̃ ignorauerit ⁊ ꝑ impitiã fecerit qđ ꝰ mandatũ dñi ẽ. ⁊ postea intellexerit peccatũ suũ · offeret ꝑ peccõ suo vitulum. Adducetq; cũ ad ostiũ tabnaculi. ⁊ ponẽt seniores ꝓpli man⁹ sup caput ei⁹ coram dño. Immolatoq; vitulo i ꝓspectu dñi · inferet sacerdos q̃ vnctus ẽ de sanguine ei⁹ in tabernaculũ testimonij: tincto digito aspgens septies ꝰ velũ. Ponetq; de eodẽ sanguine i cornib⁹ altaris qđ ẽ coram dño i tabnaculo testimonij. Reliquũ

aũt sanguinẽ fũdet iuxta basim altaris holocaustoꝝ·qõ ẽ ī ostio tabernaculi testimonij. Oẽmq; ei⁹ adipẽ tollet ⁊ adolebit sup altare sic facies ⁊ de ꝟ vitulo quõ feeit ⁊ pri⁹.⁊ rogãte.p eis sacerdote.ꝓpiti⁹ erit eis dñs. Ipsũ autẽ vitulũ efferet extra castra atq; cõburet sicut ⁊ pozẽ vitulũ:qa ẽ.p pctõ multitudis. Si peccauerit pnceps ⁊ fecerit vnũ ex pcẽptis p ignorantiã qõ dñi lege.phibẽt.⁊ postea intellexerit pctm suum : offeret hostiã dño hircũ de capris imaculatum:ponetq; manũ suã sup caput ei⁹. Cũq; īmolauerit eũ in loco vbi solet mactari holocaustũ coꝝ dño qa .p peccato ẽ.tinget sacerdos digitũ in sanguie hostie.p pctõ tangẽs cornua altaris holocausti ⁊ reliquũ fundẽs ad basim ei⁹:adipem ꝟo adolebit sup̃·sicut in victimis pacificoꝝ fieri solet. Rogabitq;.p eo sacerdos ⁊ .p pctõ ei⁹: ⁊ dimittet ei. Si aũt peccauerit aia p ignorantiã de ꝓpẽ ere ut faciat qcq; de his q̃ dñi lege.phibent atq; velint ⁊ cognouerit pctm suũ.offeret capzã imaculatã:ponetq; man⁹ sup caput hostie q̃.p pctõ ẽ.⁊ īmolabit eam in loco holocausti. Colletq; sacerdos de sanguine in digito suo:⁊ tangẽs cornua altar holocausti reliquũ fundet ad basim ei⁹. Oẽm aũt adipẽ auferẽs·sicut auferri solet de victimis pacifi coꝝ· adolebit sup altare in odozẽ suauitatis dño:rogabitq; pro eo ⁊ dimittet ei. Si autẽ de peccoꝝ obtulerit victimã.p pctõ·ouẽ.s. imaculatã·ponet manũ sup caput eius ⁊ īmolabit eã in loco vbi solẽt cedi holocaustoꝝ hostie. Sumetq; sacerdos de sanguine ei⁹ digito suo.⁊ tãgẽs cornua altaris holocausti·reliquũ fundet ad basim ei⁹. Oẽm q̃ adipẽ auferẽs·sicut auferri solet adeps arietis q̃ īmolat.p pacificis:cremabit sup̃ altare incensũ dñi·rogabitq;.p eo ⁊.p pctõ ei⁹ ⁊ dimittet ei

V

Si peccauerit aia ⁊ audierit vocẽ iurantis· testisq; fuerit:q; ipse vidit:aut ꝓscius est:nisi indicauerit portabit iniq̃tatẽ suã. Aia q̃ tetigerit aliq̃d īmundũ·sive quod occisũ a bestia ẽ aut per se mortuũ aut quodlibet aliud reptile.⁊ oblita fuerit īmũditie sue·rea ẽ. ⁊ veliat.⁊ si tetigerit q̃cq; de īmunditia hois iuxꝫ oẽm ipuritatẽ q̃ pollui solet·oblitaq; cognouerit postea:subiacebit velicto. Aia q̃ iurauerit ⁊ ptulerit labijs suis ut vel male q̃d facẽt·velbñ ⁊ nõ fecerit.⁊ idipsũ iuramẽto ⁊ ꝓmone firmauerit oblitaq; postea intellexerit velictũ suũ: agat pniam.p pctõ.⁊ offerat de gregib⁹ agnã sive capzã:ozabit q;.p ea sacerdos ⁊ .p pctis ei⁹. Sin aũt nõ potuerit offerre pec⁹: offerat duos turtures uel duos pullos colũbarũ dño: vnũ.p pctõ.⁊ alterũ i holocastũ·dabit q;. eos sacerdoti:qui ꝓmum offerẽs .p pctõ·retoz q̃ bit caput ei⁹ ad pẽnulas·ita ut collo adhereat ⁊ nõ penitus abrũpat.⁊ asperget de sanguine ei⁹ parietẽ altaris. Quicq̃d aũt reliquũ fuerit faciet distillare ad fũdamentũ ei⁹:qa pro pctõ ẽ. Alterũ ꝟo in holocaustũ adolebit ut fieri solet:rogabitq; .p eo sacerdos ⁊ .p pctõ ei⁹ ⁊ dimittet ei. Si nõ q̃erit man⁹ ei⁹ duos offerre turtures:aut duos pullos colũbarũ:offeret .p pctõ suo simile ptẽ ephi decimã Nõ mittet in eam oleum nec thuris aliquid ponet·qa .p pctõ ẽ :tradet q;eã sacerdoti. q̃ plenũ ex ea pugillũ hauriens cremabit sup altare in monimẽtũ ei⁹ q̃ obtulerit·rogãs .p illo ⁊ expians.reliquam ꝟo ptẽ ipse habebit i munere. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Alia si ꝑuaricãs cerimonias p errozem ī his q̃ dño sunt scificata peccauerit:offeret .p velicto suo arietẽ imaculatũ de gregibus: q̃ emi põt duob⁹ siclis iuxta põdus scũarij· ipsumq; qõ itulit dãni restituet.⁊ q̃ntã ptẽ ponet sup̃ tradẽs sacerdoti qui rogabit .p eo offerens · arietẽ.⁊ dimittet ei. Alia q̃ peccauerit p ignorantiã fecerit q; vnũ ex his q̃ dñi lege.phibẽt ⁊ pcti rea itellexerit iniq̃tatẽ suã:offeret arietẽ imaculatũ de gregib⁹ sacerdoti iuxta mẽsurã estimationẽq; pcti:q̃ ozabit pro eo·quia nesciens fecerit·⁊ dimittet ei quia p errozem velquit in dominum.

VI

Locutusq; est dñs ad moysen dicẽs Alia q̃ peccauerit.⁊ ptẽpto dño negauerit .p̃timo suo de posituꝫ·qõ fidei ei⁹ creditũ fuerat ul vi aliq̃d extozserit : aut calũniã fecerit·sive rẽ pditã inuenerit.⁊ infitians insup̃ pierauerit.⁊ quodlibet aliud ex plurib⁹ fecerit in quibus solent peccare homines reddet omnia q̃ per fraudem voluit obtinere integra.⁊ q̃ntã insup̃ partẽ dño .cui damnũ intulerat. Pro pctõ autẽ suo offeret arietem imaculatũ de grege.⁊ dabit eũ sacerdoti iuxta estimationẽ mensurãq; velicti:qui rogabit .p eo coꝝ dño.⁊ dimittet illi .p singul q̃ faciẽdo peccauit. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs: Precipe aaron ⁊ filijs eius. Hec ẽ

lex holocausti. Cremabit ī altari tota nocte vsq; mane. Ignis ex eodē altari erit. Vestiet tunica sacerdos ⁊ feminalib⁹ lineis. tolletq; cineres q̄s vorans ignis exussit. ⁊ ponens iux altare spoliabit̄ pon⁹ vestimētis. indutusq; alijs efferet eos extra castra. ⁊ i loco mūdissimo vsq; ad fauillā ꝓsumi faciet. Ignis autē in altari semp ardebit quē nutriet sacerdos: subijciens ligna mane p singulos dies. ⁊ ipposito holocausto vesup. adipes adolebit pacificox. Ignis ē iste pp̄tuus: qui nūq; deficiet ī altari. Hec ē lex sacrificij ⁊ libamētox q̄ offerēt filij aaron coram dño ⁊ coram altari. Tollet sacerdos pugillū simile q̄ cōspsa ē oleo. ⁊ totū thus q̄ sup simila est: adolebitq; illud in altari in monimentū odoris suauissimi dño. Reliquā aūt ptē simile comedet aaron cū filijs suis absq; fermēto. ⁊ comedet i loco sctō i atrio tabnaculi. Jō aūt nō fermētabit̄ qa ps ei⁹ ī dñi offert̄ icēsū. Scīm scox erit sicut p pctō atq; delicto. Mares tm̄ stirpis aarō comedent illud. Legitimū ac sempiternum erit ī gnātiōib⁹ vris de sacrificijs dñi. Omis q̄ tetigerit illa scificabit̄. Locut⁹q; ē dñs ad moysen dicens: Hec ē oblatio aaron ⁊ filiox ei⁹: quā offerre debēt dño i die vnctiōis sue. Decimā ptē ephi offerent simile in sacrificio sempiterno. Mediū ei⁹ mane ⁊ mediū ei⁹ vesperi q̄ ī sertagie oleo cōspsa frigetur. Offeret aūt ea calidā i odorē suauissimū dño. sacerdos q̄ iure pri⁹ successerit: ⁊ tota cremabitur i altari. Oē. n. sacrificiū sacerdotū igne consumet. nec quisq; comedet ex eo. Locut⁹ ē aūt dñs ad moysen dicens: Loqre aaron ⁊ filijs ei⁹. Ista ē lex hostie ꝓ pctō. In loco vbi offertur holocaustū: īmolabit̄ coram dño. Sanctū scox ē. Sacerdos q̄ offert comedet eā i loco scō i atrio tabnaculi. Quicqd tetigerit carnes ei⁹ scificabit̄. Si de sāguie illi⁹ aspsa fuerit vestis quā aspsa lauabit̄ i loco scō. Vas aūt fictile in q̄ cocta ē confringet. De si vas eneū fuerit: defricabit̄ ⁊ lauabit̄ aq̄. Omis masculus de genē sacerdotali edet de carnib⁹ ei⁹: qa scīm scox ē. Hostia. n. q̄ cedit̄ ꝓ pctō: cuius sanguis iferet ī tabernaculū testimonij ad expiandū in sancto: nō comedet̄ ī pburet igni.

VII

Hec q̄q; ē lex hostie ꝓ delicto. Sācta sācto x ē. Idcirco vbi īmolabit̄ holocaustū: mactabit̄ ⁊ victima pro delicto. Sanguis ei⁹ p gyr altaris fundet̄. Offerent ex ea caudā ⁊ adipē qui opit vitalia: duos renūculos ⁊ pinguedinē q̄ iuxta ilia est. reticulūq; iecoris cū renūculis: ⁊ adolebit ea sacerdos sup altare. Incensū ē dñi ꝓ delicto. Omis masculꝰ de sacerdotali genē i loco scō vescet bis carnib⁹: qa scīm scox ē. Sicꝫ ꝓ pctō offert hostia: ita ⁊ ꝓ delicto. Utriusq; hostie lex vna erit. Ad sacerdotē q̄ ea obtulerit pertinebit. Sacerdos q̄ offert holocaustī victimam: habebit pelle ei⁹. Et oē sacrificiū simile q̄ coctū ī clibano. ⁊ quicqd ī craticula uel ī sartagine pparat̄ ei⁹ erit sacerdotis a q̄ offert̄: siue oleo cōspsa siue arida fuerit. Cūct⁹ filijs aarō mēsura eq̄ p singulos dividet̄. Hec est lex hostie pacificox q̄ offert dño. Si ꝓ grāx actiōe oblatio fuerit: offerent panes absq; fermēto. cōspsos oleo: ⁊ lagana azima uncta oleo. coctāq; simila ⁊ collyridas olei admixtiōe cōspsas: panes q̄q; fermētatos cū hostia grāx que īmolat̄ ꝓ pacificis: ex q̄b⁹ vn⁹ ꝓ primitijs offert̄ dño. ⁊ erit sacerdotis q̄ fundet hostie sanguinē. Cuius carnes eadē comedent̄ die: nec remanebit ex eis q̄cq; vsq; mane. Si voto uel spōte q̄spiā obtulerit hostiā: eadē similiter edet̄ die. Sed ⁊ si q̄d in crastinū remāserit. vesci licitū ē. Quicqd aūt ēti⁹ inuenerit dies ignis absumet. Si quis de carnibus victime pacificox die tertio comederit: irrita fiet ei⁹ oblatio nec. p̄derit offerēti: q̄n pot⁹ q̄cūq; aīa talise edulio cōtaminauerit. ꝓuaricatiōis rea erit. Caro que aliquid tetigerit īmūdū nō comedet̄: sed cōburet̄ igni. Qui fuerit mundus vescet̄ ex ea. Aīa polluta q̄ ederit de carnib⁹ hostie pacificozū que oblata est dño. pibit de ꝓpīis suis: ⁊ que tetigerit īmunditiā hominis uel iumenti siue oīs rei que pollnere pōt. ⁊ comederit de huiuscemodi carnib⁹: interibit de ꝓpīis suis. Locut⁹q; ē dñs ad moysen dicēs. Loquere filijs isrl̄. Adipē ouis ⁊ bouis ⁊ capre nō comedetis. Adipē cadaueris morticini ⁊ ei⁹ aialis q̄ō a bestia captū ē: habebitis in varios vsus. Si quis adipē q̄ offerri debet in censū dñi comederit: pibit de ꝓpio suo. Sanguinē q̄q; ois aialis nō sumetis ī cibo. tam de auib⁹ q̄q; de pecoribus. Omis aia q̄ ederit sanguinem: pibit de ꝓpīis suis. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Loqre filijs isrl̄ dicēs: Qui offert victimam pacificozum dño offerat sil ⁊ sacrificium. i. libamenta eius. Tenebit manib⁹ adipem hostie. ⁊ pectusculū. Cūq; am-

oblata dño cõsecrauerit: tradet sacerdoti: q̃ adolebit adipẽ sup altare: pectusculũ autem erit aaron ⁊ filioꝝ eius. Armꝰ ꝯ dexterẽ de pacificoꝝ hostijs: cedet in primitias sacerdotꝫ. Qui obtulerit sanguinẽ ⁊ adipẽ filioꝝ aaron ipse habebit ⁊ armũ dextrũ in portione sua. Pectusculũ. n. elevationis ⁊ armũ separationis tuli a filijs isrl̃ de hostijs eoꝝ pacificis. ⁊ dedi aaron sacerdoti ⁊ filijs eius lege perpetua ab oi pplo israel. Hec est vnctio aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ in cerimonijs dñi: die q̃ obtulit eos moyses ut sacerdotio fungerent. ⁊ q̃ precepit eis dari dñs a filijs isrl̃ religione perpetua in generationib⁹ suis Ista e lex holocausti ⁊ sacrificij ꝓ pcto ac delicto. ⁊ p consecratione ⁊ pacificoꝝ victimis: quã cõstituit dñs moysi in monte synai qñ mandauit filijs isrl̃ ut offerrent oblationes suas dño in deserto synai.

VIII

Locutusq̃ e dñs ad moysen dicens: Tolle aaron cũ filijs suis: vestes eoꝝ ⁊ vnctiõis oleũ: vitulum ꝓ pcto: duos arietes. canistrũ cũ azimis. ⁊ cõgregabis cũ cetu isrl̃ ad ostiũ tabernaculi. Fecit moyses ut dñs iussrarat: congregataq̃ oi turba ad fores tabernaculi ait. Iste e sermo quẽ iussit dñs fieri. Statimq̃ obtulit aaron ⁊ filios eius. Cũq̃ lauisset eos: vestiuit pontificẽ subucula linea accingẽs eũ baltheo. ⁊ induẽs eũ tunica hyacinthina. ⁊ desup humerale ipsuit: qo astringẽs cingulo aptauit rationali i quo erat doctrina ⁊ veritas. Cydari q̃ texit caput ⁊ sup eã ꝛ frõtẽ posuit laminã auream ꝓsecratã i sanctificatiõe: sicut ꝓceperat ei dñs. Tulit ⁊ vnctiõis oleũ q̃ liniuit tabernaculũ cũ oi supellectili sua. Cũq̃ sanctificãs aspersisset altare septẽ vicib⁹: vnxit illud ⁊ oia vasa eius: labrũ q̃ cũ basi sua sanctificauit oleo. Quod fũdens sup caput aaron: vnxit eũ ⁊ cõsecrauit. Filios q̃ ei⁹ oblatos: vestiuit tunicis lineis ⁊ cinxit balthei: ipsuitq̃ mitras ut iusserat dñs Obtulit ⁊ vitulũ ꝓ pcto. Cumq̃ sup caput eius posuisset aaron ⁊ filij eius manus suas: immolauit eũ hauriẽs sanguinẽ. ⁊ tincto digito tetigit cornua altaris p gyrꝫ. Quo expiato ⁊ sanctificato: fudit reliquũ sanguinẽ ad fũdamẽta eius. Adipẽ ꝑo q̃ erat sup vitalia ⁊ reticulũ iecoris: duosq̃ renũculos cum arinulis suis adolevit sup altare: vitulũ cũ pelle ⁊ carnib⁹ ⁊ fimo: cremãs extra castra: sicut ꝓceperat dñs. Obtulit ⁊ arietẽ i holocaustũ Sup cuiꝰ caput cũ ipsuissẽt aaron ⁊ filij eiꝰ manus suas. immolauit eũ. ⁊ fudit sanguinem eiꝰ p circuitũ altaris. Ipsumq̃ arietẽ i frusta cõcidens: caput eiꝰ ⁊ artus ⁊ adipẽ adolevit igni: lotis pus intestinis ⁊ pedib⁹. Totumq̃ sil arietẽ incẽdit sup altare: eo q̃ esset holocaustum suauissimi odoris dño. sicut ꝓceperat ei Obtulit ⁊ arietẽ secũdũ i ꝓsecrationẽ sacerdotũ: posuerũtq̃ sup caput eius aaron ⁊ filij ei⁹ manꝰ suas. Quẽ cũ immolassent moyses sumẽs de sanguine eiꝰ: tetigit extremũ auricule dextre: aaron ⁊ pollicem manus eius dextre similiter ⁊ pedis. Obtulit ⁊ filios aaron. Cũq̃ de sanguine arietis immolati tetigisset extremũ auricule sinistri dextri ⁊ pollices manꝰ ac dextre pedis: reliquũ fudit sup altare p circuitũ. Adipẽ ꝑo ⁊ caudã cũq̃ pinguedinem q̃ operit intestina: reticulũq̃ iecoris ⁊ duos renes cũ adipib⁹ suis ⁊ armo dextro separauit. Tollẽs aũt de canistro azimoꝝ qd erat coram dño panes absq̃ fermẽto ⁊ collyridam ꝓsphã oleo laganũq̃ posuit sup adipes ⁊ armũ dextrũ tradẽs sil oia aaron ⁊ filijs eius. Qui postq̃ leuauerũt ea coram dño: rursũ suscepta de manib⁹ eoꝝ: adolevit sup altare holocausti: eo q̃ cõsecratiõis eẽt oblatio i odorẽ suauitatis sacrificij dño. Tulitq̃ pectusculũ eleuãs illud coram dño de ariete cõsecrationis i pte sua sic ꝓceperat ei dñs. Assumẽsq̃ vnguentũ ⁊ sanguinem q̃ erat i altari aspsit sup aaron ⁊ vestimẽta eius ⁊ sup filios illius ac vestes eoꝝ. Cũq̃ sanctificasset eos in vestitu suo: ꝓcepit eis dicẽs: Coqte carnes ante fores tabernaculi ⁊ ibi comedite eas. Panes q̃ cõsecratiõis edite q̃ positi sũt i canistro: sicut ꝓcepit mihi dñs dicẽs: Aaron ⁊ filij ei⁹ comedẽt eos. Quicq̃d aũt reliquũ fuerit de carne ⁊ panib⁹: ignis absumet. De ostio q̃ tabernaculi nõ exibitis septẽ diebꝰ. vsq̃ ad diẽ q̃ opplebit tẽpꝰ ꝓsecratiõis vre. Septẽ. n. diebꝰ finit cõsecratio sicut in pñti⁹ factũ ẽ: ut rit⁹ sacrificij cõplerẽ. Die ac nocte manebitis i tabernaculo: obseruãtes custodias dñi ne moriamini. Sic. n. mihi ꝓceptũ ẽ. Fecerũtq̃ aarõ ⁊ filij ei⁹ cũcta q̃ locutꝰ ẽ dñs ꝑ manũ moysi.

IX

Facto aũt octauo die: vocauit moyses aaron ⁊ filios eiꝰ ac maiores natu isrl̃: dixitq̃ ad aaron. Tolle de armento vitulũ ꝓ pcto ⁊ arietẽ in holocaustũ vtrunq̃ immaculatũ. ⁊ offer illos coram dño. ⁊

ad filios isrl loq̃ris. Tollite hircũ ꝓ pctõ. ⁊ vitulũ atq; agnũ ãniculũ ⁊ sine macula i holocaustũ: bouẽ ⁊ arietẽ ꝓ pacificis. ⁊ imolate eos coꝝ dño in sacrificio singulorũ similã ꝑsam oleo offerẽtes. Hodie. n. dñs apparebit vobis. Tulerũt ꝙ cũcta q̃ iusserat moyses ad ostium tabernaculi: vbi cũ eis multitudo astaret ait moyses. Iste est ꝛmo quẽ ꝓcepit dñs: facite ⁊ apparebit vob gla ei⁹. Et dixit ad aaron. Accede ad altare: ⁊ imola ꝓ pctõ tuo. Offer holocaustũ ⁊ cẽpcare ꝓ te ⁊ ꝓ ꝑ̃lo Cũq; mactaueris hostiã ꝑlẽ ꝛoza ꝓ eis sicut p̃cepit dñs. Stat̃q; aarõ accedẽs ad altare imolauit vitulũ ꝓ pctõ suo. cui⁹ sanguinem obtulerũt ei filij sui. In q̃ tigẽs digitũ tetigit cornua altaris. ⁊ fudit residuũ ad basim ei⁹. Adipẽq; ⁊ renũculos ac reticulũ iecoꝛis q̃ sunt ꝓ pctõ adoleuit sup altare: sicut p̃cepat dñs moysi. Carnes vero ⁊ pellẽ ei⁹ ex castra cõbussit ignĩ: imolauit ⁊ holocausti victimã. Obtulerunt̃q; ei filij su i sanguinẽ ei⁹: quem fudit p altaris circuitũ. Ipsam etiã hostiã i frustra ꝑcisam cũ capite ⁊ mẽbris singulis obtulerũt: q̃ oia sup altare cremauit igni. lotis aq̃ ꝑus itestinis ⁊ pedib⁹. Et ꝓ pctõ ꝑli offerẽs. mactauit hircũ: expiatoq; altari fecit holocaustũ: addẽs i sacrificio libamẽta que pariẽ offerunt. ⁊ adolens ea sup altare: absq; cerimonijs holocausti matutini. Immolauit ⁊ bouẽ atq; arietẽ hostias pacificas ꝑli. Obtulerunt̃q; ei filij sui sanguinẽ quẽ fudit sup altare in circuitu: adipẽ aũt bouis ⁊ caudam arietis renũculosq; cũ adipib⁹ suis ⁊ reticulũ iecoꝛis posuerunt sup ꝛectoza. Cũq; cremati eẽnt adipes sup altare: ꝛectoza eoꝝ ⁊ armos dextros sepauit aaron eleuans coꝝ dño: sicut p̃cepat moyses. Et extendẽs manũ ad populũ bñdixit ei: fieq; cõpletis hostijs ꝓ pctõ ⁊ holocaustis ⁊ pacificis. descendit. Ingressi aut̃ moyses ⁊ aaron i tabnaculũ testimonij ⁊ exceps egressi. bñdixerũt ꝑlo. Apparuit̃q; gla dñi oi mltitudini: ⁊ ecce egressus ignis a dño: deuozauit holocaustũ ⁊ adipes q̃ erãt sup altare. Quod cum vidissent turbe: laudauerunt dñm ruentes in facies suas.

HEreptisq; nadab ⁊ abiu filij aarõ tribulis imposuerunt ignem ⁊ incensũ desup offerentes coram domino ignẽ alienũ: quod eis p̃ceptũ non erat. Egressusq; ignis a domino deuozauit eos. ⁊ mortui sũt coꝝ dño. Dixit̃q; moyses ad aaron: Hoc est qđ locut⁹ ẽ dñs. Scificabor i his q̃ appropinquãt mihi: ⁊ in ꝑspectu oĩs ꝑ̃li glorificabor. Qđ audiẽs tacuit aaron. Vocat̃q; autẽ moyses mysahele ⁊ elisaphan. filijs ociel patrui aaron. ait ad eos. Ite ⁊ tollite frẽs vr̃os de ꝑspectu scũarij: ⁊ asportate extra castra. Cõfestim̃q; pergẽtes tulerũt eos sicut iacebant de stitos lineis tunicis: ⁊ eiecerunt foras ut sibi fuerat ipatũ. Locutusq; ẽ moyses ad aarõ ⁊ ad eleaçar ⁊ ythamar filios ei⁹: Capita vr̃a nolite nudare: ⁊ destimẽta nolite scindere. ne forte moriamĩ: ⁊ sup oẽm cetũ oriatur indignatio. Frẽs vr̃i ⁊ oĩs dom⁹ isrl plãgãt incendium qđ dñs suscitauit: vos aũt nõ egredie mini fores tabernaculi: alioq̃n pibitis. Oleum q̃pe sancte vnctiõis ẽ sup vos. Qui fecerũt oĩa iuxta ꝓceptũ moysi. Dixit̃q; dominus ad aaron: Vinũ ⁊ oẽ qđ inebriare pot nõ bibetis tu ⁊ filij tui q̃n intrabitis i tabernaculũ testimonij ne moriamini: iꝛa ꝓceptũ sempit̃nũ est i gnãtiões vr̃as: ⁊ ut habeat̃ sciam discernẽdi inter scĩm ⁊ ꝓfanũ. int̃ pollutũ ⁊ mũdum doceatisq; filios isrl oĩa legitia mea q̃ locut⁹ sum ad eos per manum moysi. Locutusq; ẽ moyses ad aarõ ⁊ ad eleaçar ⁊ ythamar filios ei⁹ q̃ erãt residui. Tollite sacrificiũ qđ remãsit de oblatiõe dñi. ⁊ comedite illud absq; fermẽto iuxta altare: qꝛa scĩm scõꝝ ẽ: comedetis autẽ in loco scõ qđ datũ ẽ tibi ⁊ filijs tuis de oblatiõib⁹ dñi. sicut ꝓceptũ est mihi. Pectuscul̃ũq; qđ oblatũ ẽ. ⁊ armum q̃ separatus ẽ. edetis i loco mũdissimo tu ⁊ filij tui ⁊ filie tue tecũ. Tibi. n. ac liberis tuis reposita sunt de hostijs salutarib⁹ filioꝝ isrl: eo ꝙ armũ. ⁊ ꝛectus ⁊ adipes q̃ cremand i altari: eleuauerũt coꝝ dño: ⁊ ptinẽat ad te ⁊ ad filios tuos lege ꝑpetua. sicut ꝓcepit dñs. Inẽ hircũ q̃ oblat⁹ fuerat ꝓ pctõ cũ q̃reret moyses: exustũ reppit. iratusq; ꝑ eleaçar ⁊ ythamar filios aaron q̃ remãserãt ait: Cur nõ comedistis hostiã ꝓ pctõ in loco scõ. q̃ sancta scõꝝ ẽ. ⁊ data vobis ut ꝓtetis iniq̃tatẽ multitudinis ⁊ rogetis. pea i ꝑspectu dñi: ꝑsertim cũ de sanguine illi⁹ nõ sit illatũ intra scã. ⁊ comedere debueratis eã i scũario. sicut ꝓceptũ ẽ mihi? Rñdit aaron: Oblata ẽ hodie victima ꝓ pctõ ⁊ holocaustũ coꝝ dño: mihi autẽ accidit qđ vides. Quõ potui comedere eã: aut placẽ dño in cerimonijs mente lugubri? Qđ

cum audisset moyses recepit satisfactionem.

Locut⁹ est dñs ad moysen .XI. et aaron dicēs. Dicite filijs isrl. Custodite oia q̄ scripsi vobis: ut sim⁹ vester. Hec sūt aialia q̄ comedere vetetis ex cūctis aiantib⁹ tre. Oē qō bz diuisā vngulā et ruminat in pcoꝛib⁹ comedetis. Quicūd aūt ruminat et bz vngulā ꝫ nō diuidit eā: sicut camelus et cetera: nō comedetis illud. et iter imūda reputabit. Lyrogrillus qui ruminat vngulāq; nō diuidit: immūdus est: lepus q; nā et ipe ruminat ꝫ vngulā nō diuidit. et sus q̄ cū vngulā diuidat nō ruminat: boꝛum carnib⁹ nō vescemi nec cadauera cōtingētis: q̄a immūda sūt vob. Hec etiā sūt q̄ gignūt in aq̄s et vesci licitū ē. Oē qō bz pēnualis et sq̄mas tā in mari q̄ i fluminib⁹ et stagnis comedetis. Quicūd aūt pēnulas et squamas non bz eoꝛ q̄ i aq̄s mouent et viuunt: abhominabile vob erecrādūq; erit. Carnes eoꝛ non comedetis. et morticina vitabit. Cūcta q̄ nō bñt pēnulas et squamas in aq̄s polluta erunt. Hec sūt q̄ de auib⁹ comedē nō debetis. et vitanda sūt vob. Aq̄lā et gryphū et balyetū et miluū ac vulturē iux gen⁹ suū. et oē coruini generis i siḡitudiē suā: strutionē et noctuā et larū et accipitrē iuxta gen⁹ suū: butonem et mergulum et ibin et cygnū et onocrot alū et porphyrionē. herodionē et caradrion iuxta gen⁹ suū vpupā q; et vespertilionē. Oē de volucrib⁹ qō q̄dr̄ sup q̄tuoꝛ pedes abhominabile erit vobis. Quicūd aūt ambulat q̄dē sup q̄tuoꝛ pedes: ꝫ bz lōgioꝛa retro crura p q̄ salit sup terrā comedē debet. ut ē bruc⁹ i genē suo. et attbacus atq; opbimach⁹ atq; locusta. singula iuxta gen⁹ suū. Quicūd aūt ex volucrib⁹ q̄tuoꝛ tm̄ bz pedes. execrabile erit vob. et quicunq; morticina eoꝛ tetigerit polluet. et erit imūdus vsq; ad vesperā. et si necesse fuerit ut poꝛtet quippiā boꝛū moꝛtuum: lauabit vestimēta sua. et imund⁹ erit vsq; ad occasū solis. Oē aial qō bz q̄dē vngulā ꝫ non diuidit eā nec ruminat: imūdū erit. et qcūd tetigerit illud. ꝓtamiabit. Qō ābulat sup man⁹ ex cūctis aiantib⁹ q̄ icedūt q̄drupedia: imūdū erit Qui tetigerit morticina eoꝛ. polluetur vsq; ad vesp̄r. et q̄ poꝛtauerit buiuscemodi cadauera. lauabit vestimēta sua. et imūd⁹ erit vsq; ad vesp̄m: q̄a oia hec imunda sūt vob. Hec q; inē polluta reputabūt qui bis q̄ mouent i ra mustela et mus et cocodrill⁹. singula iux gen⁹ suum. migale. cameleon. et stellio. et lacerta. et talpa: oia ḥ imunda sūt. Qui tetigerit moꝛticina eoꝛ. immundus erit vsq; ad vesp̄m. et sup qō ceciderit q̄cq; de moꝛticinis eoꝛ. polluet Tam vas ligneū et vestimentū q; pelles et cilitia. et in q̄cūq; fit op⁹. tingent aq̄. et polluta erūt vsq; ad vesp̄m. et sic postea mundabūtur. Vas aūt fictile i qō boꝛ q̄cq; intro ceciderit polluet. et idcirco frangendū ē. Oīs cib⁹ quē comedet̄ si fusa fuerit sup eū aq̄ immūd⁹ erit et cē liquēs qō bibit de vniuerso vase immundū erit. Et q̄cūd de moꝛticinis buiuscemodi ceciderit sup illud immundū erit: sive clibani sive stroꝛdes destruēt. et immūdi erūt. Fontes ꝓo et cisterne et oīs aq̄ꝛ cōgregatio immūda erit. Qui moꝛticina eoꝛ tetigerit polluet Si ceciderit sup sementē non polluet eā. Si aūt q̄piā aq̄ sementē pfuderit et postea moꝛticinis tacta fuerit. illico polluetur. Si moꝛtuū fuerit aial qō licet vob comedē. q̄ cadauer ei⁹ tetigerit immūdus erit vsq; ad vesp̄m. Et q̄ comederit ex eo quippiā sive poꝛtauerit lauabit vestimenta sua. et immūd⁹ erit vsq; ad vesp̄m. Oē qō reptat sup terrā abhominabile erit: nec assumet in cibū. Quicūd sup pectus q̄drupes q̄dr̄ et multos bz pedes sive p bumū trahit. nō comedet̄: q̄a abhominabile est. Nolite ꝓtamiare aias vr̄as: nec tāgat⁹ q̄cq; eoꝛ ne immūdi sitis. Ego sū dñs deus vester. Sci estote. q̄a ego scūs sū. ne polluatis aias vr̄as in oi reptili qō mouet sup terrā. Ego enī sū dñs q̄ eduxi vos de tra egypti: ut essem vobis i deū. Sci erit̄. q̄a ego scūs sū. Ista ē lex aiantiū ac volucrū et oīs aie viuent̄ q̄ mouet in aq̄ et reptat in tra ut differētias noueritis mūdi et immundi. et sciatis quid comedere et respuere debeatis.

.XII.

Locutq; ē dñs ad moysen dicens: Loquere filijs isrl. et dices ad eos: Mulier si suscepto semine pepererit masculū: immūda erit septem dieb⁹ iuxta dies sepationis mēstrue. et die octauo circūcidet infantul⁹: ipa ꝓo trigintatrib⁹ dieb⁹ manebit in sanguine purificatiōis sue. Oē scm̄ nō tāget nec ingrediet in scūariū donec impleant dies purgationis sue. Sin aūt feminā pepererit immūda erit duab⁹ ebdomadib⁹ iuxta ritū fluxꝰ mēstrui. et sexaginta sex dieb⁹ manebit i sanguie purificatiōis sue. Cūq; expleti

fuerint dies purificationis sue .p filio siue .p filia· ꝛferet agnū anniculū in holocaustū ⁊ pullū colūbe siue turturē .p pctō ad ostiū tabernaculi testimonij : ⁊ tradet sacerdoti qui offeret illa cozā dño ⁊ orabit .p ea .⁊ sic mūdabit̄ .p fluuio sanguis sui. Ista ē lex parientꝫ masculū aut femiā. Oz si nō inuenerit manꝰ eius : nec ꝓuerit offerre agnū : sumet duos turtures uel duos pullos colūbaꝝ : ynū i holocaustū ⁊ alterū .p pctō. Orabitꝙ .p ea sacerdos .⁊ sic mundabitur.

XIII.

Locutusꝙ ē dñs ad moysen ⁊ aaron dicēs. Homo i cuiꝰ cute ⁊ carne orteꝰ fuerit diuersus color siue pustula aut ᾱsi lucens quippiā .i. plaga lepre· adducet̄ ad aaron sacerdotē. uel ad vnumquemlibet filioꝝ eiꝰ. Qui cū viderit lepzā i cute ⁊ pilos in albū mutatos colorē· ipsamꝙ spēm lepre bumiliozē cute ⁊ carne reliq̄· plaga lepre ē. ⁊ ad arbitriū eiꝰ sepabit̄. Sin aūt lucis candor fuerit ⁊ cute· nec bumilior carne reliq̄. ⁊ pili colozis pristini: recludet eū sacerdos septem diebꝰ ⁊ ꝓsiderabit die septio. Et si q̄dē lepza vltra nō creuerit nec transierit i cute ꝓpzes terminos : rursū recludet eū septem diebus alijs .⁊ die septimo cōtēplabit̄. Si obscurioꝝ fuerit lepza ⁊ nō creuerit i cute· mūdabit eū quia scabies ē: lauabitꝙ hō ꝛestimēta sua .⁊ mūdus erit. Oz si postᾱ a sacerdote visus est ⁊ reddit̄ mūditie ite ꝛ lepza creuerit· adducet̄ ad eū .⁊ imunditie ꝓdemnabit̄. Plaga lepze si fuerit in hōie· adducet̄ ad sacerdotem .⁊ videbit eū. Cūꝙ color alb̄ i cute fuerit .⁊ capilloꝝ mutauerit aspectū· ipsa q̄ꝙ caro viua apparuerit : lepza vetustissima iudicabitur : atꝙ inolita cuti. Cōtamiabit itaꝙ eū sacerdos ⁊ nō recludet : q̄a ꝑspicue imūditie est. Sin aūt efflozuerit discurrēs lepza i cute .⁊ opuerit cēm carnem a capite vsꝙ ad pedes q̄cq̄d sub aspectu oculoꝝ cadit : considerabit eū sacerdos .⁊ teneri lepra mundissima iudicabit· eo ꝙ oīs in candorē ꝛsa sit .⁊ idcirco hō mūdus erit. Qñ ꝯo caro viuēs i eo apparuerit· tunc sacerdotis iudicio polluet̄ .⁊ inē imūdos reputabit̄. Caro .n. viua si lepza aspgit̄: imūda ē. Oz si rursū ꝑsa fuerit i albozē ⁊ totū hoiem opuerit: considerabit eū sacerdos .⁊ mūdū cē ꝛcernet. Caro aūt ⁊ cutis i q̄ vlcus natū ē ⁊ sanatum .⁊ in loco vlcer̄ cicatrix alba apparuerit siue subrufa· adducet̄ hō ad sacerdotē. Qui cū viderit locum lepze bumiliozē carne reliq̄ .⁊ pilos ꝯsos i candorē ꝙtaminabit eū. Plaga .n. lepze orta ē i vlcē. Oz si pil̄ colorꝫ est pristini .⁊ citatrix subobscura ⁊ vicina carne non est bumilior: recludet eū septem diebꝰ. Et si q̄dē creuerit· adiudicabit eū lepze: sin aūt steterit i loco suo· vlceris ē cicatrix .⁊ hō mūdus erit. Caro autē ⁊ cutꝫ quā ignis exusserit .⁊ sanata albā siue rufam būerit cicatricē: cōsiderabit eā sacerdos. Et ecce si ꝑsa ē i altozē .⁊ locꝰ eiꝰ reliq̄ cute ē bumilior: ꝙtaminabit eū: q̄a plaga lepze i cicatrice orta ē. Oz si piloꝝ color nō fuerit imutatꝰ, nec bumilior plaga carne reliq̄ .⁊ ipsa lepze spēs fuerit subobscura : recludet eū septē diebus .⁊ die septimo ꝙtēplabit̄. Si creuerit i cute lepza· ꝙtaminabit eū: sin aūt· i loco suo cādor steterit nō satꝫ clarꝰ· plaga cōbustiōis ē· ⁊ idcirco mūdabit̄ q̄ cicatrix ē combuste. Vir siue mulier i cuiꝰ capite ul̄ barba germinauerit lepza· videbit eos sacerdos. Et si q̄dē bumilior fuerit locꝰ carne reliq̄ .⁊ capillus flauꝰ· solitoꝙ subtilior· cōtamiabit eos: q̄a lepza capitis ac barbe est. Sin aūt viderit locū macule equalē vicine carni ⁊ capillum nigrū: recludet eos septē diebus .⁊ die septio intuebit̄. Si nō creuerit macula ⁊ capillꝰ sui colozis ē .⁊ locus plage carni reliq̄ eq̄lis: rasꝫ hō absq̄ loco macule .⁊ recludet̄ septem diebꝰ alijs. Si die septio visa fuerit stetisse plaga i loco suo· nec būilior carne reliq̄· mundabit eū: lotisꝙ ꝛstib̄ suis· mūdꝰ erit. Sin aūt ꝓ emundationē rursus creuerit macula i cute· nō q̄ret ᾱpliꝰ vtrū capillꝰ i flauū colorem sit cōmutatꝰ: q̄a apte imūdꝰ ē. Porro si steterit macula ⁊ capilli nigri fuerint: nouerit hoiem sanatū cē .⁊ ꝓfidet̄ eū .pnūciet mūdū. Vir siue mulier i cuiꝰ cute candor apparuerit: intuebit̄ eos sacerdos. Si ꝛplxnderit subobscuꝝ altozē lucere i cute· sciat non cē lepzā· ē maculā coloris cādidi .⁊ hoiem mūdū. Vir ꝛ cuiꝰ capite capilli fluūt· caluus ⁊ mūdus ē. Et si a fronte ceciderint pili: recaluaster ⁊ mūdus ē. Sin aūt i caluitio. siue in recaluatiōe albꝰ uel rufus color fuerit exortus .⁊ hoc sacerdos vidrit: cōdēnabit eum: baud dubie lepze q̄ orta est in caluitio. Quicūꝙ ḡ maculatꝰ fuerit lepza .⁊ sepatus ēad arbitriū sacerdotis· habebit ꝛstimenta dissuta· caput nudū. os ꝛst cōtectū .ꝙtamiatꝫ

ac sordidum se clamabit. Omni tpe q̄ lepro-
sus ē ⁊ im̄undus-solus habitabit extra castra.
Vestis lanea siue linea q̄ lepr̄a būerit in sta-
mineatq; subtegmīe-aut certe pellis:ut quic-
q̄d ex pelle ꝓfectū est:si alba uel rufa macula
fuerit ifecta-lepra reputabit: oñdetq; sacer-
doti. Qui cōsideratā recludet septē diebus:⁊
die septio rursus aspiciēs-si uꝛpchēderit cre-
uisse-lepra pseucrās est:pollutū iudicabit ue-
stimētū.⁊ oē in q̄ fuerit inuēta.⁊ idcirco cō-
buret flāmis. Qꝛ si eam viderit nō creuisse :
ꝑcipiet ⁊ lauabūt id in q̄ lepra ē:recludetq;
illud septē dieb⁹ alijs. Et cum viderit faciem
quidē pristinā non reuersam-nec tū creuisse le-
pram:imundū iudicabit ⁊ igne cōburet-eo q̄
infusa sit i superficie uestimēti uel p totū lepra.
Sin aūt obscurioꝛ fuerit loc⁹ lepre postq̄ ue-
stis ē lota:abrūpet eū ⁊ a solido diuidet. Qꝛ
si vltra apparuerit in bis locis q̄ pus imacu-
lata erant lepra volatilis ⁊ vaga. uꝛet igne
cōburi. Si cessauerit-lauabit aq̄ ea que pura
sūt scēdo.⁊ mūda erūt. Ista ē lex lepre uesti
menti lanei ⁊ linei-staminis ateq; subtegmis
oīsq; supellectilis pellicee: quō mundari de-
beat uel contaminari.

CAPITVLVM XIIII

Locutusq; ē dñs ad moysen dicens:
Hic ē rit⁹ leprosi q̄n mundandus est
Adducet ad sacerdotē. Qui egres-
sus de castris cū inuenerit lepr̄ā ee mūdatā p-
cipiet ei q̄ purificat ut offerat duos passeres
viuos pro se q̄s uesci licitū ē.⁊ lignū cedrinū
ꝓmiculūq;⁊ byssopū. Et vnum ex passeribus
imolari iubebit i vase fictili sup aquas viuē-
tes: aliū aut ē viuū cū ligno cedrino⁊ cocco
⁊ byssopo-tinget i sanguine passeris imolati q̄
aspget illū q̄ mūdandus ē septies ut iure pur
get.⁊ dimittet passerē viuū ut in agꝝ auolet
Cūq; lauerit hō uestimēta sua-radet oēs pi-
los corpis⁊ lauabit aq̄-purificatusq; ingre-
diet castra:ita dūtaxat ut maneat ex tabna-
culū suū septē dieb⁹.⁊ die septia radet capil-
los capit̄-barbāq;⁊ supcilia: ac tot⁹ corpis
pilos. Et lotis rubus suis uestibus⁊ corpe:die oc
tauo sumet duos agnos imaculatos.⁊ ouē
ānicula absq; macula.⁊ tres decimas simile
in sacrificiū q̄ ospsa sit oleo.⁊ seoꝛtū olei sex-
tariū. Cūq; sacerdos purificans hoiem sta-
tuerit cū.⁊ hec oia cora dño i ostio tabernacu-
li testimonij-tollet agnū⁊ offeret eum ꝓ de-
licto-oleiq; sextariū. Et oblat̄ aūt dñs oibus
imolabit agnum ubi solet imolari hostia pro
pctō.⁊ holocaustū.i.i loco scō. Bic.n.p pec-
catoꝛ ita⁊ p delicto ad sacerdotē ptinet ho-
stia. Sca scoꝝ ē. Assumēsq; sacerdos de san-
guine hostie que imolata est p delicto: ponet
sup extremū auricule dextre ei⁹ q̄ mundat.⁊
super pollices manus dextre⁊ pedis.⁊ de olei
sextario mittet in manū suā sinistrā: tinget q̄
digitū dextꝝ i eo.⁊ aspget cora dño septies.
Hō aūt reliquū est olei in leua manu. fundet
sup extremū auricule dextre ei⁹ q̄ mundat.⁊
sup pollices man⁹ ac pedis dextri.⁊ sup sanguinē q̄ effusus ē p delicto.⁊ sup caput ei⁹.
Rogabitq; p eo cora dño:⁊ faciet sacrificiū
p pctō. Tūc imolabit holocaustū.⁊ ponet il-
lud in altari cū libamētis suis.⁊ hō rite mun-
dabit. Qꝛ si paup ē⁊ nō pōt man⁹ ei⁹ inueni-
re que dicta sunt:p delicto assumet agnū ad
oblationē ut roget pro eo sacerdos: decimāq;
ptē simile ospse oleo i sacrificiū.⁊ olei sexta-
riū: duosq; turtures siue duos pullos colū-
bꝛ: quoꝝ vn⁹ fit p pctō.⁊ alter in holocaustū
offeretq; ea die octauo purificatiōis sue sa-
cerdoti ad ostiū tabernaculi testimonij cora
dño. Qui suscipiēs agnū p delicto⁊ sextā-
riū olei leuabit sil' imolatoq; agno-de sangui
ne eius ponet supꝝ extremū auricule dextre
ei⁹ q̄ mundat.⁊ sup pollices man⁹ ei⁹ ac pe-
dis dextri. Olei ꝙ pte mittet i manū suā si-
nistrā:i q̄ tīgēs digitū dextre manus aspget
septies ō dñm.tangetq; extremū dextre au-
ricule illi⁹ q̄ mūdat⁊ pollices man⁹ ac pedis
dextri:in loco sanguis q̄ effusus ē p delicto.
Reliquā aūt pte olei que ē in sinistra manu:
mittet sup caput purificati ut placet pro eo
dño.⁊ turturem siue pullū columbe offeret:
vnū p delicto.⁊ alterꝝ in holocaustū cū liba-
mētis suis. Hoc ē sacrificiū leprosi q̄ bre non
pōt oīa in emūdatione sui. Locutusq; ē dñs
ad moysen⁊ aarō dicēs: Cūq; ingressi fuerit
frā chanaan quā ego dabo vob⁹ i possessiōem:
si fuerit plaga lepre i edib⁹ terre: ibit cui⁹ ē domus
nūciās sacerdoti.⁊ dicet: Quasi plaga lepre
videre mihi ē i domo mea. At ille precipiet ut
efferāt oēs uniuersa de domo priusq; ingrediat eam
⁊ videat vtrū leprosa sit:ne immunda fiāt oīa
que i domo sunt. Intrabitq; postea ut ꝓsidēt
lepr̄ā dom⁹.⁊ cū viderit i parietib⁹ illi⁹ quasi
valliculas palloꝛe siue ruboꝛe uel foꝛmes.⁊ hu
miliores superficie reliqua: egredietur ostium

dom⁹. ⁊ statim claudet illā septē dieb⁹: reū-
suscp die septimo ꝓsiderabit eā. Si inuenerit
creuisse lepzā: iuxebit erui lapides in quib⁹ le
pza est. ⁊ ꝓjci eos extra ciuitatē i locū imū-
dū. domū aūt ipsā radi itrinsecus ꝑ circuitū
⁊ sꝑgi puluerē rasure extra vrbē i locū imū-
dū. lapidesq; alios reponi ꝓ bis ꝙ ablati fue-
rant: ⁊ luto alio liniri domū. Si aūt postq̄
eruti sūt lapides ⁊ puluis elat⁹ ⁊ alia ẽra li-
ta. ingressus sacerdos viderit reuersā lepzā
⁊ parietes respsos maculis: lepza est pseue-
rans ⁊ imūda domus. Quā statī xstruent
⁊ lapides eius ac ligna atq; vniuersū puluer
rē. ꝓjciēt extra oppidū in locū imūdū. Qui
itrauerit domū qñ clausa est. immūdus erit
vsq; ad xspū. ⁊ q̄ dormierit i ea ⁊ comede-
rit q̄ꝓpiū. lauabit xstimēta sua. Qꝺ si itroiēs
sacerdos viderit lepzā nō creuisse i domo ꝓ⁹.
ꝑ renuo lita fuerit. purificabit eā reddita sa
nitate. ⁊ purificatiōe ei⁹ sumet duos passe-
res lignū cp cedrinū ⁊ ꝭmiculū atq; bysopū
⁊ imolato vno passere in vase fictili sup aq̄s
viuas. tollet lignū cedrinū ⁊ bysopū ⁊ coc-
cum ⁊ passerē vnū. ⁊ tiget oia i sāguine pas-
seris imolati atq; i. aq̄s viuētib⁹ ⁊ aspget do
mū septies purificabitq; eā tā i sanguie pas-
seris ꝑ i aq̄s viuētib⁹. ⁊ i passere viuo. lignoq;
cedrino ⁊ bysopo atq; ꝭmiculo. Cū q; dimi-
serit passerē auolare i agrū sibere: orabit ꝓ do
mo ⁊ iure mūdabit. Jsta est lex oīs lepre ⁊ ꝓ
cussure lepre xstiū ⁊ domoꝝ cicatricis ⁊ erū
pētiū papulaꝝ. lucētis macule ⁊ i varias spēs
colorib⁹ imutatis: ut possit sciri q̄ tpe mūdū
quid uel immundum sit. XV

Locutusq; est dñs ad moysen ⁊ aarō
dicēs: Loquimini filijs isrl. ⁊ dicite
eis: Vir q̄ patit fluxū seminis. imū-
dus erit ⁊ tūc iudicabit huic vitio subiacere
cū ꝙ singula moēta adixerit carni ei⁹ atq;
ꝓcreuerit fedus humor. Oē stratū in q̄ dor-
mierit imundū erit. ⁊ vbicūq; sederit. Si q̄s
hominū tetigerit lectū ei⁹. lauabit xstimen-
ta sua. ⁊ ipse lot⁹ aq̄. imūdus erit vsq; ad xs-
perū. Si sederit vbi ille sederat. ⁊ ipse lauabit
xstimēta sua. ⁊ lotus aq̄ imundus erit vsq;
ad xspū. Qui tetigerit carnē ei⁹. lauabit xs
timēta sua. ⁊ ipse lotus aq̄ imūdus erit vsq;
ad xspm. Si saliuam huiuscemodi hō iecerit
sup eū q̄ imūdus est. lauabit xstimenta sua
⁊ lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vsq; ad xspū. Sagina
sup qō sederit imūdū erit. ⁊ q̄cq̄d sub eo fu-
erit q̄ fluxū semis patit. pollutū erit vsq; ad
xspū. Qui portauerit hoc aliq̄d. lauabit xs-
timēta sua. ⁊ ipse lot⁹ aq̄ imūd⁹ erit vsq; ad
xspm. Quis quē tetigerit q̄ talis ē nō lotis
añ manib⁹. lauabit xstimēta sua. ⁊ lotus aq̄
imundus erit vsq; ad xspm. Vas fictile qō
tetigerit cōfrigef: vas aūt ligneū lauabitur
aq̄. Si sanat⁹ fuerit q̄ huiusmōi sustinet pas-
sionē numerabit septē dies p⁹ emundatione
sui. ⁊ lotꝫ xstib⁹ ⁊ toto corpze i aq̄s viuēti-
bus erit mūd⁹. Die aūt octauo sumet duos
turtures aut duos pullos colūbx. ⁊ veniet in
cōspectu dñi ad ostiū tabnaculi testimonij.
dabitq; eos sacerdoti: Qui faciet vnum ꝓ
pctō. ⁊ alterꝫ i holocaustū: rogabitq; ꝓ eo co
rā dño ut emūdet a fluxu semis sui. Vir x
q̄ egredit semē coit⁹. lauabit aq̄ cē corp⁹ suū
⁊ imūdus erit vsq; ad xspm. Vestē ⁊ pelle
quā habuerit lauabit aq̄ ⁊ imunda erit vsq;
ad xspm. Mulier cū q̄ coierit lauabit aq̄. ⁊
imūda erit vsq; ad xspm. Mulier q̄ redeū-
te mēse patit fluxū sāguis: septē dieb⁹ sepa-
rabit. Qꝺ is q̄ tetigerit eā. imūd⁹ erit vsq; ad
xspm. ⁊ locus i q̄ dormierit uel sederit die-
bus separatiōis sue. pollue. Qui tetigerit
lectū suū. lauabit xstimēta sua. ⁊ ipse lotus
aq̄ imūdus erit vsq; ad xspm. Qꝺ vas sup
qō illa sederit: quisq; attigerit: lauabit xsti
mēta sua. ⁊ ipse lot⁹ aq̄ pollutus erit vsq; ad
xspm. Si coierit cū ea vir tpe sanguis men-
strualis. imūdus erit septē dieb⁹. ⁊ oē stratū
in q̄ dormierit pollue. Mulier q̄ patit multꝫ
dieb⁹ fluxū sāguis nō in tpe mēstruali. vl q̄
p⁹ menstruū sanguinē fluere nō cessat: ꝙdiu
subiacet huic passioni: imūda erit q̄si sit i tē-
pore mēstruo. Oē stratū i q̄ dormierit ⁊ vas
in q̄ sederit pollutū erit. Quicūq; tetigerit
eam lauabit xstimēta sua. ⁊ ipse lotus aqua
imūdus erit vsq; ad xspm. Si steterit san-
guis ⁊ fluere cessauerit. numerabit septē dies
purificatiōis sue. ⁊ die octauo offeret ꝓ se
sacerdoti duos turtures aut duos pullos
colūbax ad ostiū tabnaculi testimonij: qui
vnū faciet ꝓ pctō. ⁊ alterꝫ i holocaustū. roga
bitq; ꝓ eo corā dño. ⁊ ꝓ fluxu imūditie ei⁹.
Docebitꝭ ḡ filios israel ut caueāt imūditias
⁊ nō moriāt i sordib⁹ suis cū polluerit tabna
culū meū qō ē int eos. Jsta ē lex ei⁹ q̄ patit
fluxū semis. ⁊ q̄ pollit coitu. ⁊ q̄ menstruis

tem̃poribus separaſ·uel q̃ iugi fluit sanguine
7 bŏis q̃ normierit cum ea. XVI

Locutusq; ē dñs ad moysen p̃ mor-
tē duoꝝ filioꝝ aaron: qñ offerentes
ignē alienū interfecti sunt. Et p̃cepit
ei dicēs: Loq̃re ad aaron frēm tuū ne oi tē-
pore ingrediaſ scūariū qō ē intra velū cozam
propitiatorio q̃ tegiſ arcba ut non moriaſ: qa
in nube apparebo sup ozaculū: nisi hŏ ante fece-
rit. Vitulū p̃ pctō offeret. 7 arietē i bolocau-
stū. Tunica linea vestieſ: femīalibus lineis
verenda celabit. Accingeſ çona linea: cyda-
rim lineā iponet capiti. Hec. n. vestimēta sunt
scā: qb̃ cūctis cū lotus fuerit induef. Susci
piet q; ab vniuersa multitudine filioꝝ isrl̃ du
os bircos p̃ pctō. 7 vnū arietē in bolocaustū
Cūq; obtulerit vitulū 7 ozauerit p̃ se 7 p̃ do
mo sua· duos bircos stare faciet cozā dño in
ostio tabernaculi testimonij: mittensq; super
vtrūq; soztē· vnā dño. 7 alterā capzo emissa-
rio: cui⁹ exierit sors dño· offeret illū pro pec-
cato· cui⁹ aut̃ in capzū emissariū· statuet eū
viuū cozā dño vt fūdat p̃ces sup eū. 7 emit-
tat eū in solitudinē. Dis rite celebratis offe-
ret vitulū. 7 rogans p̃ se 7 p̃ domo sua· imo-
labit eū. Assūptoq; thuribulo qō ve plenis
altaris ipleuerit. 7 bauriēs manu cōpositum
thymiama in ĩcensū· vltra velū intrabit i scā
ut positis sup ignē aromatibus nebula eozū
7 vapor opiat ozaculū qō eſt supra testimo-
niū. 7 nō moriaſ. Colletq; de sanguine vitu-
li. 7 aspget digito septies ꝺ propitiatoriū ad
orientē. Cūq; mactauerit bircū p̃ pctō p̃pli:
inferet sanguinē ei⁹ intra velū sicut p̃ceptū ē
de sanguie vituli: ut aspgat e regione ozacu-
li. 7 expiet scūariū ab īmūditijs filioꝝ isrl̃. 7
a p̃uaricationibus coꝝ· cūctisq; pctis. Juxta
hunc ritum faciet tabernaculo testimonij qō
fixū ē inē eos ī medio sozdiū habitatiōis eoꝝ
Nullus hoium sit in tabernaculo qñ pontifex
scūariū igrediſ ut roget p̃ se 7 p̃ domo sua 7
p̃ vniuerso cetu isrl̃: donec egrediaſ tabernac-
culū. Cū aut̃ exierit ad altare qō cozā dño ē
ozet p̃ se. 7 sūptū sanguinē vituli atq; birci:
fūdat sup cornua ei⁹ p̃ gyrū: aspgensq; digi-
to septies· expiet 7 sanificet illud ab im̃undi-
tijs filioꝝ isrl̃. Postq; emūdauerit scūariū 7
tabnaculū 7 altare· tunc offerat bircū viuen-
tē. 7 posita vtraq; manu sup caput ei⁹· confi-
teaſ oēs iniq̃tates filioꝝ isrl̃. 7 vniuersa delic-
cta atq; petā eoꝝ q̃ imprecās capiti ei⁹ emit-
tet illū p̃ hoiem patū in deserti. Cūq; portā-
uerit bircꝰ ēs iniq̃tates eoꝝ in terrā solita-
riā. 7 dimissus fuerit in deserto· reuertetur i
tabernaculū testimonij. 7 depositis vestibus·
q̃b⁹ p̃us indut⁹ erat cū itraret scūariū· relic-
tisq; ibi· lauabit carnē suā i loco scō· induetq;
vestibus suis. Et postq; egressus obtulerit ho
locaustū suū ac plebis· rogabit tam p̃ se q̃ p̃
p̃plo. 7 adipē q̃ oblat⁹ ē p̃ pctis· adolebit sup
altare. Ille vero q̃ dimiserit capzū emissariū
lauabit vestimenta sua 7 corp⁹ aq̃. 7 sic ingre-
dief in castra. Vitulū aūt 7 bircū q̃ p̃ pecca
to fuerāt imolati. 7 q̃z sanguis illatus est in
scūariū ut expiatio cōpleref· asportabūt fo-
ras castra. 7 ꝑburent igni tā pelles q̃ carnes
eoꝝ ac fimū. 7 q̃cūq; cōbusserit ea· lauabit ve
stimēta sua 7 carnē aq̃. 7 sic ingredief castra.
Eritq; vob̃ hoc legitimū sempiternū. Mēse
aūt septio· decima die mensis· affligetis aias
vras· nullūq; op⁹ facietis siue indigena siue
aduena q̃ pegrinaſ inter vos. In hac die ex
piatio erit vr̃i atq; mundatio ab oib̃us pctis
vr̃is cozā dño mūdabimi. Sabbatū. n. requ-
tionis ē. 7 affligetis aias vras religiōe p̃pe-
tua. Expiabit aut̃ sacerdos q̃ unctus fuerit
7 cui⁹ man⁹ initiate sūt ut sacerdotio fūgaſ
p̃ pre suo. Induetq; stola linea 7 vestib⁹ sanc-
tis 7 expiabit scūariū 7 tabernaculū testimonij
atq; altare: sacerdotes q̃z 7 vniuersum popu
lum. Eritq; hŏ vobis legitimū sempiternū: ut
oretis p̃ filijs isrl̃: 7 p̃ cūctis pctis eoꝝ semel
in anno. Fecit igiſ sicut p̃ceperat dñs moysi.

Et locut⁹ ē dñs ad moysen XVII
dicēs: Loq̃re aaron 7 filijs ei⁹ 7 cūc
tis filijs isrl̃ dicēs ad eos: Iste ē ser-
mo quē mādauit dñs dicēs: Homo quilibet
de domo isrl̃ si occiderit bouē aut ouē siue ca-
prā in castris uel extra castra. 7 nō obtulerit
ad ostiū tabnaculi oblationē dño· sanguinis
reus erit. Quasi si sanguinē fuderit: sic peri-
bit de medio p̃pli sui. Jō sacerdoti offerre de-
bent filij isrl̃ hostias suas q̃s occidūt in agro
ut scificenf dño añ ostiū tabnaculi testimo-
nij. 7 imolēt eas hostias pacificas dño. Fū-
detq; sacerdos sanguinē super altare dñi ad
ostiū tabernaculi testimonij. 7 adolebit adipē
i odorē suauitat̃ dño. 7 nequaq̃ vltra imo-
labūt hostias suas demonibus cū q̃bus forni
cati sūt. Legitimum sempiternū erit illis 7

posteris eoꝝ. Et ad ipsos dices: Hō ꝙ filijs isrl̃ ⁊ ꝙ aduenis q̃ pegrinant apud vos q̃ obtulerit holocaustū siue victimā. ⁊ ad ostium tabernaculi testimonij nō adduxerit eam ut offerat dño. interibit ꝙ pl̃o suo. Homo q̃libꝫ de domo isrl̃ ⁊ ꝙ aduenis q̃ pegrinant̃ inter vos si comederit sanguinē. obfirmabo faciem meā sup̄ aiam illi⁹. ⁊ disperdam eam de pl̃o suo: qa aia carnis in sanguine ē. ⁊ ego dedi illū vobis. ut sup altare in eo expietis p aiab⁹ vestris ⁊ sanguis. p aie piaculo sit. Idcirco dixi filijs isrl̃. Nis aia ex vobis nō comedet sanguinē. nec ex aduenis q̃ pegrinant̃ apud vos. Hō q̃cūꝫ de filijs isrl̃ ⁊ de aduenis q̃ pegrinant̃ apud vos. si venatiōe atꝫ aucupio cepit ferā uel auē q̃bus esci licitū ē: fundat sanguinē ei⁹ ⁊ opiat illū ēra. Aia. n. oīs carnis in sanguine ē. Ideo dixi filijs isrl̃: Sanguinē vniuerse carnis nō comedetis: quia aia carnis in sanguine est. ⁊ quicūꝫ comederit illū interibit. Aia q̃ comederit morticinū uel captū a bestia. tam de indigenis q̃ de aduenis. lauabit vestimenta sua ⁊ semetipsū aqua: ⁊ contaminatus erit vsq̃ ad vesp̄z. ⁊ sic ordine mūdus fiet. Nisi nō lauerit vestimenta sua uel corp⁹ portabit iniquitatem suam.

XVIII

Locutusq̃ est dñs ad moysen dicēs: Loquere filijs israel. ⁊ dices ad eos Ego sū dñs de⁹ vester. Iuxta cōsuetudinē tre egypti i q̃ habitastis. nō facietis: ⁊ iuxta morē regionis chanaan: ad quā ego introducturus sū vos. nō agetis. nec in legitimis eoꝝ ābulabitis. Facietis iudicia mea ⁊ p̄cepta mea seruabitis: ⁊ ambulabitis i eis. Ego dñs deus vester. Custodite leges meas atq̃ iudicia: q̃ faciēs hō viuet i eis. Ego dñs de⁹ vester. Nis hō ad p̄ximā sanguinis sui nō accedet ut reuelet turpitudinē ei⁹. Ego dñs Turpitudinē patris tui ⁊ turpitudinē matrj tue nō discoopies. Mat̃ tua ē: nō reuelabis turpitudinē ei⁹. Turpitudinem vxoris p̄ris tui nō discoopies. Turpitudo. n. p̄ris tui est Turpitudinem sororis tue ex p̄re siue ex mre q̃ domi uel foris genita ē. nō reuelabis. Turpitudinem filie filij tui uel neptis ex filia non reuelabis: qa turpitudo tua est. Turpitudinē filie vxoris p̄ris tui quā pepit p̄r tuo ⁊ ē soror tua. non reuelab. Turpitudinē sororis p̄ris tui nō discoopies: quia caro est p̄ris tui. Turpitudinē sororis mris tue nō reuelabis: eo ꝙ caro sit mris tue. Turpitudinē patrui tui nō reuelabis: nec accedes ad vxorē eius q̃ tibi affinitate cōiungit. Turpitudinē nurus tue nō reuelab: qa vxor filij tui est: nec discooperies ignominiā ei⁹. Et vxorē fris tui nullus accipiat. Turpitudiue vxoris fratrj tui nō reuelabis: quia turpitudo fris tui ē. Turpitudinē vxoris tue ⁊ filie eius nō reuelabis: Filiā filij ei⁹ ⁊ filiā filie illi⁹ nō sumes. ut reueles ignominiā ei⁹: qa caro illi⁹ sunt ⁊ talis coitus icestus ē. Sororē vxorj tue i pellicatū illi⁹ nō accipies: nec reuelabis turpitudinem ei⁹ adhuc illa viuēte. Ad mulierem q̃ patitur mēstrua non accedes: nec reuelabis fedit̃ē ei⁹. Cū vxore p̄pmi tui nō coibis. nec semen̄ cōmixtione maculaberis. De semine tuo non dabis ut cōsecret idolo moloch: nec polluesnomē dei tui. Ego dñs. Cū masculo nō cōmiscearis coitu femineo: qa abhominatio ē. Cū oī pecore nō coibis: nec maculaberis cū eo. Mulier nō succūbet iumento nec miscebitur ei: qa scelus ē. Nec polluami i oibus his q̃b⁹ contaminate sūt vniuerse gentes quas ego eiciā añ vos. Et polluta ē terra cuius ego scelera visitabo: ut euomat habitatores suos. Custodite legitima mea atq̃ iudicia: ut nō faciatis ex oīb⁹ abhominatiōib⁹ istis tā indigena q̃ colonus q̃ pegrīant̃ apud vos. Omēs enī exercratiōes istas fecerūt accole tre q̃ fuerūt añ vos ⁊ polluerūt cā. Cauete ergo ne ⁊ vos sic̃ euomat cū paria fecerit: sic euomuit gentē q̃ fuit añ vos. Omis aia q̃ fecerit de abhominationib⁹ his q̃ppiam: pibit de medio pl̃i sui. Custodite mādata mea. Nolite facere q̃ fecerūt hi q̃ fuerūt añ vos. ⁊ ne polluamini in eis. Ego dñs de⁹ vester

XIX

Locutus est dñs ad moysen dicens: Loq̃re ad oēm cetū filioꝝ isrl̃. ⁊ dices ad eos. Sci estote: qa ego sanct⁹ sū dñs de⁹ vester. Unusq̃sq̃ patrē suū ⁊ matrē suā timeat. Sabbata mea custodite. Ego dñs de⁹ vester. Nolite conuerti ad idola: nec deos flatiles faciet̃ vobis. Ego dñs de⁹ vester. Si immolaueritis hostiā pacificozū dño ut sit placabilis: eo die q̃ fuerit immolata comedetis cā. ⁊ die alēo. Quicq̃d aūt residuū fuerit in diē tertiū: igne cōburetis. Si q̃s p⁹ biduū comederit ex ea. p̄fanus erit ⁊ ipietatis reus: portabit q̃ iniq̃tatē suā: qa sanctum dñi polluit. ⁊ peribit aia illius de populo suo.

Cūq; messueris segetes ⁊re tue nō tondebis
usq; ad solū supficiē ⁊re: nec remanentes spi-
cas colliges: neq; in vinea tua racemos ⁊ gra
na decidētia ꝓgregabis: sed pauperib⁹ ⁊ pe-
grinis carpēda dimittes. Ego dñs deus vr̄.
Nō facietis furtū: nō mentiemi: nec decipiet
vnusq;q; ꝓximū suū. Nō ꝑiurabis in nomie
meo: nec pollues nomen dei tui. Ego dom̄.
Nō facies calūniā ꝓximo tuo: nec vi opprī-
mes eum. Nō morabit opus mercēnarij tui
apud te usq; mane. Non maledices surdo:
nec coram ceco pones offendiculū: ⁊ timebis
dñm deū tuū: qa ego sū dñs. Non facies qđ
iniquū ē: nec iniuste iudicabis. Nō cōsideres
psonā pauperis: nec honores vultum potentis.
Juste iudica ꝓximo tuo. Non eris criminator
nec susurro i ꝑplis. Nō stabis ꝓtra sanguinē
ꝓximi tui. Ego dñs. Nō oderis frēm tuū i
corde tuo: ⁊ publice argue cū ne habeas super
illo peccm̄. Non queras vltionē: nec memor
eris iniurie ciuis tui. Diliges amicū tuum
sicut teipsū. Ego dñs. Leges meas custodi-
te. Jumenta tua non facies coire cū alterius
generis aīantib⁹. Agrū tuū nō seres diuerso
semine. Vestē q̄ ex duob⁹ texta est nō idue-
ris. Nō si dormierit cū muliere coitu seminis
q̄ sit ancilla etiā nobilis. ⁊ tm̄ precio nō redē-
pta nec libertate donata: vapulabunt ambo ⁊
non morient: qa non fuit libera. Pro delicto
aūt suo offeret dño ad ostiū tabernaculi testi-
monij arietē: orabitq; ꝓ eo sacerdos ⁊ ꝓ pecca-
to ei⁹ coram dño. ⁊ reꝓpitiabit ei: dimit-
turq; peccatū. Cūq; ingressi fueritis terram
⁊ plātaueritis i ea ligna pomifera: auferetis
ꝑputia eor̄. Poma que germinant: immunda
erūt vob nec edetis ex eis. Quarto aūt anno
omis fructus eor̄ sanctificabit: laudabilis dño.
Quinto aūt āno comedetis fruct⁹: ꝓgregā-
tes poma q̄ ꝑtulerūt. Ego dñs deus vr̄. Nō
comedetis carnē cū sanguine. Nō augurabi
mini: nec obseruabitis somnia. Neq; i rotun-
dū attondebitis comā: nec radetis barbam.
Et sup mortuo nō icidet carnes vras: neq;
figuras aliquas aut stigmata facietis vobis.
Ego dñs. Ne ꝓstituas filiā tuā ne ꝓfanet
ra ⁊ impleat patratio. Sabbata mea custodite
⁊ scūariū meū metuite. Ego dñs. Nō decli-
netis ad magos: nec ab ariolis aliq̄d scisciteme-
ni ut polluamini ꝑ eos. Ego dñs deus vr̄.
Coram cano capite consurge. ⁊ honora ꝑso-
nā senis. ⁊ time dñm deū tuū. Ego sum dñs.
Si habitauerit aduena in tra vra. ⁊ morat⁹
fuerit inter vos: nō exprobretis ei: sed sit inter
vos quasi idigena. ⁊ diligetis eū sicut vosmet
ipsos. Fuistis n. ⁊ vos aduene i terra egypti.
Ego dñs deus vr̄. Nolite facere iniquū ali-
qd: i iudicio: i regula: in ponderc: in mensura.
Statera iusta. ⁊ eq̄ sint pondera: iustus mo-
dius: equusq; sextari⁹. Ego dñs deus vester
q̄ eduxi vos de tra egypti. Custodite oia pre-
cepta mea ⁊ ymusa iudicia. ⁊ facite ea. Ego
dominus.

XX

Locutusq; ē dñs ad moysen dicens:
Hec loq̄re filijs isrl: Nō de filijs isrl
⁊ de aduenis q̄ habitant in isrl: si q̄s
dederit de semine suo idolo moloch: morte
moriat. Populus de lapidabit eū. ⁊ ego po-
nā faciē meā ꝓ illū. succidamq; eū de medio
ꝓpli sui: eo q̄ dederit de semine suo moloch. ⁊
cōtaminauerit scūariū meū: ac polluerit no-
men scīm meū. Oc si negligēs ꝓplis terre ⁊ q̄si
parui pdens impiū meū: dimiserit hominem
qui dedit de semine suo moloch: nec voluerit
eū occidere: ponā faciē meā sup hominē illū ⁊
cognationē ei⁹: succidāq; ⁊ ipsū ⁊ oēs q̄ con-
senserunt ei: ut fornicarer cū moloch de me-
dio ꝓpli sui. Alia que declinauerit ad magos
⁊ ariolos. ⁊ fornicata fuerit cū eis: ponam fa
ciē meā ꝓ eā. ⁊ interficiā illā de medio ꝓpli sui.
Sanctificami ⁊ estote sci: qa ⁊ ego scūs sū dñs
deus vr̄. Custodite ꝓcepta mea ⁊ facite ea
Ego dñs q̄ sanctifico vos. Qui maledixerit pri
suo aut matri. morte moriat. Patri matriq;
qui maledixerit sanguis ei⁹ sit sup eū. Si mec-
hat⁹ q̄s fuerit cū vxore alteri⁹: ⁊ adulteriū
ꝑpetrauerit cū cōiuge ꝓximi sui: morte mo-
riat ⁊ mech⁹ ⁊ adultera. Qui dormierit cū no-
uerca sua: ⁊ reuelauerit ignominiā ꝑis sui:
morte moriāt ambo. Sanguis eor̄ sit super
eos. Si q̄s dormierit cū nuru sua: vterq; mo-
riat. qa scelus operati sūt. Sāguis eor̄ sit sup
eos. Qui dormierit cū masculo coitu femi-
neo: vterq; operat⁹ ē nephas: morte moriātur.
Sit sanguis eor̄ sup eos. Qui supra vxorem
filiam. duxerit matrē ei⁹: scelus operat⁹ ē.
Vi-
uus sepelit cū eis: nec ꝑmanebit tantum ne-
phas in medio vr̄i. Qui cū iumento ⁊ pcore
coierit. morte moriat: pecus q̄q; occidite. Mu-
lier q̄ succubuerit cuilibet iumēto: sil interfi-
ciet cū eo. Sanguis eor̄ sit sup eos. Qui

accepit sororē suā filiā p̄ris sui uel filiā mr̄is sue. ⁊ viderit turpitudinē ei⁹ illaq; conspexerit fr̄is ignominiā: nepbariā r̄ē operati sunt. occident̄ in conspectu p̄pli: eo q; turpitudinē suā mutuo reuelauerunt. ⁊ portabūt iniq̄tatē suam. Qui coierit cum muliere i fluxu menstruo. ⁊ reuelauerit turpitudinē eius: ipsaq; aperit fontē sanguis sui: interficient̄ ambo de medio p̄pli sui. Turpitudinē matertere ⁊ amite tue nō discoopies. Quib; fecerit ignominiā carnis sue nudauit: portabūt ābo iniquitatē suā. Qui coierit cū uxore patrui uel auūculi sui. ⁊ reuelauerit ignominiā cognationis sue: portabūt ambo pctm̄ suū. Ablaq; liberis morient̄. Qui duxerit uxorē fr̄is sui rē facit illicitā: turpitudinē fr̄is sui reuelauit: absq; filijs erit. Custodite leges meas atq; iudicia ⁊ facite ea: ne ⁊ vos euomat t̄ra quā ingraturi ēstis ⁊ habitaturi. Nolite ambulare i legitimis nationū: quas ego expellur⁹ ī ante vos. Oia enī h̄ fecerūt. ⁊ abhominat⁹ sū eas. vobis aūt loq̄r. Possidete terram eorum quā dabo vobis in hereditatē: terrā fluentem lacte ⁊ melle. Ego dñs d̄eus v̄ster: q̄ separaui vos a ceteris p̄plis. Separate g̃ ⁊ vos iumentū mundū ab imūdo. ⁊ auē mundam ab imunda. Ne polluatis aīas v̄ras in pecore ⁊ auib⁹ ⁊ cūctis q̄ moueñt in t̄ra. ⁊ q̄ vob oste di cē pollura. Eritis sci mihi: q; scūs ego sū dñs. ⁊ separaui vos a ceteris p̄plis ut effectis mei. Vir siue mulier in q̄b⁹ pitonic⁹ uel diuinationis fuerit spiritus: morte morianť lapidib⁹ obruēt eos. Sanguis eor̄ sit sup illos.

Dixit quoq; dñs ad moysen: XXI

Loquere ad sacerdotes filios aarō ⁊ dices ad eos: Ne cōtamineť sacerdos i mortib⁹ ciuiū suor̄: nisi tm̄ i cōsāguineis ac p̄ximis. i. sup patrē ⁊ matrē ⁊ filium ⁊ filiā frēm q̄ ⁊ sororē v̄ginē q̄ nō ē nupta viro: ⁊ nec in principe p̄pli sui p̄taminabitur. Nec radēt caput nec barbā: neq; i carnibus suis facient̄ incisuras. Sci erūt deo suo. ⁊ nō polluēt nomē eius. Incensū enī dñi ⁊ panes dei sui offerūt. ⁊ iō sci erūt. Scortum ⁊ vile p̄stibulū nō ducet uxorē: nec eā q̄ repudiata ē a marito. qa cōsecratus ē deo suo. ⁊ panes p̄positiōis offert. Sit g̃ scūs: qa ⁊ ego sā ct⁹ sū dñs q̄ scifico vos. Sacerdot̄ filia si ꝛpheta fuerit i stupro. ⁊ violauerit nomē p̄ris sui: flammis exuretur. Pontifex. i. sacerdos maximus inter frēs sup cuius caput fusum est unctionis oleum. ⁊ cuius manus in sacerdotio consecrate sunt: ꝛ stituq; est sanctis ꝛ stibus: caput suū nō discooperiet: ꝛstimēta nō scindet: ⁊ ad cōm mortuū nō ingredieť oīc. Sup patre q̃ suo ⁊ mr̄e nō cōtaminabit: nec egredieť ꝛ sanctis ne polluat scūariū dñi: qa oleū sce unctiōis dei sui sup eū est. Ego dñs Virginē ducet uxorem. Viduā aūt ⁊ repudiatā ⁊ sordidam atq; meretricem nō accipiet s̄ puellā de populo suo. ne p̄misceat stirp̄ generis sui vulgo gentis sue. quia ego dñs q̄ scifico eum. Locutusq; est dñs ad moysen dicens. Loq̄re ad aaron: h̄ō de semine tuo per familias q̄ habuerit maculam nō offeret panes deo suo: nec accedet ad ministeriū ei⁹. Si cecus fuerit. si claudus. si uel quo ul' grādi ⁊ torto naso: si fracto pede. si manu. si gibbus. si lippus. si albugīnē i ñs in oculo. si iugē scabiem. si impetiginem in corpore. uel hernios⁹: ois qui habuerit maculā de semie aarō sacerdotis. non accedet offerre hostias dño nec panes deo suo. Vescetur tm̄ panib⁹ q̄ offeruntur in scūario. ita d̄ūtaxat. ut intra v̄lū nō ingrediat: nec acced at ad altare q̄ maculā h̄z. ⁊ cōtaminare nō d̄et sanctuariū meū. Ego dñs qui sanctifico eos. Locut⁹ ē g̃ moyses ad aaron ⁊ ad filios eius ⁊ ad cōm israel: cūcta q̄ sibi fuerāt imperata. XXII

Locutusq; est dñs ad moysen dicēs: Loquere ad aaron ⁊ ad filios ei⁹. ut caueant ab his q̄ cōsecrata fūt filioꝝ israel. ⁊ nō cōtaminēt nomē scificatoꝝ mihi q̄ ipsi offerunt. Ego dñs. Dic ad eos ⁊ ad posteros eorum. Omnis hō q̄ accesserit de stirpe vestra ad ea q̄ cōsecrata fūt. ⁊ que obtulerūt filij israel dño in q̄ est immunditia: peribit coram dño. Ego sū dñs. hō de semie aaron q̄ fuerit leprosus. aut patiens fluxum seminis nō vescet de bis q̄ scificata fūt mihi: donec sanetur. Qui tetigerit immundum super mortuo. ⁊ ex q̄ egreditur semen quasi coitus. ⁊ qui tāgit reptile ⁊ quodlibet immundum cui⁹ tactꝰ est sordidus. immundus erit usq; ad v̄spe. ⁊ non vescetur his que sanctificata sunt: si cū lauerit carnem suam aqua ⁊ occubuerit sol tunc mundat⁹ vescetur de scificatis: qa cib⁹ illi⁹ est. Morticinū ⁊ captū a bestia non comedēt. nec polluent̄ in eis. Ego sū dñs. Custodiāt p̄cepta mea. ut nō subiaceāt pctō. ⁊

morianf i scñario cũ polluerit illud. Ego dñs q scifico eos. Dis alienigena nõ comedet te scificatis. Jnq̃lin⁹ sacerdotũ ⁊ mercẽnarius non ⁊escẽt ex eis. Quẽ aũt sacerdos emerit ⁊ q̃ ỹnacul⁹ dom⁹ ei⁹ fuerit·bi comedent ex eis. Si filia sacerdotis cuilibet ex pl'o nupta fuerit·te bis q̃ scificata sũt ⁊ te primitijs nõ ⁊escef. Vin aũt vidua uel repudiata ⁊ absq; liberis reuersa fuerit ad domũ pris sui. sicut puella consueuerat. alef cibis pris sui. Dis alienigena'comedẽdi ex eis nõ habet ptãtem Qui comederit te scificatũ p ignãtiã· addet q̃ntã ptẽ cũ eo qõ comedit. ⁊ dabit sacerdoti in scñariũ:nec contaminabũt scificata filioꝝ isrl' que offerunf dño:ne forte sustineant iniquitatem delicti sui cũ scificata comederit. Ego dñs q scifico eos: Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs. Loquere ad aarõ ⁊ filios ei⁹. ⁊ ad oẽs filios isrl'. dicesq; ad eos. Domo te domo isrl' ⁊ te aduenis qui habitant apud vos q̃ obtulerit oblationẽ suam·uel vota soluens uel sp̃te offerẽs·q̃cq̃d illud obtulerit i holocaustum dñi ut offerat p vos: masculus imaculat⁹ erit ex bob⁹ ⁊ ouib⁹ ⁊ ex capris. Si maculã hũerit nõ offeretis:neq; erit accepta bile. Hõ q̃ obtulerit victimã pacificoꝝ dño ul' vota soluẽs uel sp̃te offerẽs tam te bobus q̃ te ouib⁹. imaculatũ offeret ut acceptabile sit. Dis macula nõ erit i eo. Si cecum fuerit si fractũ.si cicatricẽ hñs.si papulas aut scabiẽ aut impetiginẽ non offeretis ea dño:nec adolebit̃ ex eis super altare dñi. Bouẽ ⁊ ouẽ aure ⁊ cauda amputat̃ voluntarie offerre potes·votũ aũt ex bis solui nõ pot. Oẽ aial q̃ ul' p̃triꝫ uel tõsis ul' sect̃·ablatisq; testiculis ẽ nõ offeret̃ dño. ⁊ i ẽra vra hoc ne faciat̃ De manu alienigene non offeretis panes te vro ⁊ q̃cq̃d aliud dare voluerit:q̃a corrupta ⁊ maculata sũt ea:nõ suscipietis ea. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens. Bos oues ⁊ capra cũ genita fuerint septẽ diebus erũt ib̃ vtere matris sue: die autẽ octauo ⁊ deinceps offerri poterunt dño. Sive illa bos sive oues nõ immolabunf vna die cũ fetib⁹ suis. Si imolaueritis hostiã p grãy actiõe dño: ut possit ee placabilis :eodẽ die comedetis eam. Nõ remanebit q̃cq̃ i mane alteri⁹ diei. Ego dominus. Custodite mandata mea. ⁊ facite ea Ego dñs. Ne polluatis nomen meũ sanctũ ut scificer i medio filioꝝ isrl'. Ego dñs q̃ scifico vos. ⁊ eduxi te terra egypti ut essem bob in deum. Ego dñs.

CAPVT XXIII

Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicens: Loqre filijs isrl'. ⁊ dices ad eos. De sunt ferie dñi q̃s vocabit̃ scãs. Bex dieb⁹ facietis opus:dies septim⁹ q̃a sabbati requies ẽ.vocabit̃ scũs. Oẽ op⁹ nõ facietis i eo. Sabbatũ dñi ẽ in cũctis habitatiõib⁹ vris. De sunt q̃ ferie dñi scẽ q̃s celebrare debetis tẽpor̃ suis. Mense primo.quartadecima die mensis ad vespũ.phase dñi ẽ. ⁊ q̃ntadecima die mẽsis hui⁹ solẽnitas azimoꝝ dñi ẽ. Septẽ dieb⁹ azima comedetis. Dies prim⁹ erit vob celebrrim⁹.scũsq;. Oẽ opus seruile non facietis i eo:ẽ offeretis sacrificiũ i igne dño septẽ dieb⁹. Dies aũt septimus erit celebrior ⁊ sanctior nullũq; seruile opus facietis in eo. Locutusq; ẽ dñs ad moysen dicẽs. Loquẽ filijs isrl'. ⁊ dices ad eos. Cũ ingressi fueritis terrã quã ego dabo vob: ⁊ messueritis segetem:feretis manipulos spicarũ p̃mitias messis vre ad sacerdotẽ. Qui eleuabit fasciculũ coram dño ut acceptabile sit .p vob altero die sabbati. ⁊ scificabit illũ. Atq; i eodẽ die quo manipul⁹ offecrit·cedet agn⁹ imaculat⁹ anniculus i holocaustũ dñi. ⁊ libamẽta offerent cũ eo·due decime simile ispse oleo in incensũ dñi odorẽq; suauissimũ .liba q̃ vini· quarta pars hin. Panẽ ⁊ polentã ⁊ pultes nõ comedetis ex segete: vsq; ad diem q̃ offeretis ea deo vro ·Preceptũ ẽ sempiternũ in gnãtiõib⁹ cunctisq; habitaculis vris. Numerabitis ẽ ab altero die sabbati in q̃ obtulistis manipulũ p̃mitiaꝝ·septem ebdomadas plenas vsq; ad alterã diẽ expletiõis ebdomade septie. i. q̃nquagita dies. ⁊ sic offeretis sacrificiũ nouũ dño ex oib⁹ habitaculis vris:panes primitiarum duos de duab⁹ decimis simile fermẽtate:q̃s coquet̃ in p̃mitias dñi. Offeretisq; cũ panib⁹ septẽ agnos imaculatos ãniculos. ⁊ vitulũ ō armẽto vnũ ⁊ arietes duos. ⁊ erũt in holocaustũ cũ libamẽtis suis i odorẽ suauissimũ dño. Faciet̃ ⁊ hircũ .p pctõ. duosq; agnos ãniculos hostias pacificoꝝ. Cũq; eleuauerit eos sacerdos cũ panib⁹ p̃mitiaꝝ coram dño·cedet in vsũ ei⁹. Et vocabitis hũc diẽ celebrrimũ atq; sciissimũ. Oẽ opus seruile nõ facietis in eo. Legitimũ sempiternũ erit in cũctis habitaculis ⁊ generationibus vestris. Postq̃ aũt messueritis segetem terre vre nõ

secabitis eā vsq; ad solū: nec remanētes spicas colligetis. ⁊ pauperib⁹ ⁊ pegrinis dimittetis eas. Ego sū dñs ds⁹ vr⁹. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loquē filijs israbel: Mense septimo: ꝓma die mēsis erit vob⁹ sabbatū memoriale clangētibus tubis: ⁊ vocabit scīs. Oē opus seruile nō facietis in eo. ⁊ offeretis holocaustū dño. Locutusq; ē dñs ad moysen dicens: Decimo die mensis huius septimi dies expiationū erit celeberrim⁹. ⁊ vocabit scīs: affligetisq; aīas vras in eo. ⁊ offeretis holocaustū dño. Oē opus seruile nō facietis in tpe diei hui⁹. qa dies ꝓpitiatiōis ē ut ꝓpitiet vobis dñs ds⁹ vr⁹. Omis aīa que afflicta nō fuerit die hac: pibit de ꝑplis suis: ⁊ que opis quippiā fecerit: delebo eā de populo suo. Nihil q̄ opis faciet in eo. Legitimū sempiternū erit vobis in cūctis gnationib⁹ ⁊ habitatiōib⁹ vris. Sabbatū requietionis ē. ⁊ afflige aīas vras. Die nono mensis septimi a vespo vsq; ad vesperū celebrabitis sabbata vra. Et locutus est dñs ad moysen dicens: Loquē filijs israel. A q̄ntodecimo die mēsis hui⁹ septimi erūt ferie tabernaculoꝝ septē dieb⁹ dño. Dies primus vocabit celeberrim⁹ atq; scissim⁹. Oē op⁹ seruile nō facietis in eo ⁊ septē dieb⁹ offeretis holocausta dño. Dies octau⁹ erit celeberrim⁹ atq; scissim⁹. ⁊ offeret holocaustū dño. Est. n. cetus atq; collecte. Oē op⁹ seruile nō faciet in eo. Hę sunt ferie dñi q̄s vocabit celeberrimas atq; scissimas: offeretisq; in eis oblationes dño holocausta ⁊ libamēta iux ritū vniuscuiusq; diei exceptis sabbatis dñi donisq; vris. ⁊ q̄ offeretis ex voto. uel q̄ spōte tribuetis dño. A q̄ntodecimo q̄ die mensis septimi qñ ꝓgregaueritis oēs fruct⁹ ēre vre celebrabitis festa dñi septē dieb⁹. Die primo ⁊ die octauo erit sabbatū. i. requies. Sumetisq; vobis die ꝑmo fruct⁹ arboris pulcherrime spatula scę palmaꝝ ⁊ ramos ligni denſay frondiū. ⁊ salices de torrēte. ⁊ letabimi cora dño deo vro celebrabitisq; solēnitatē eius septē diebus p annū. Legitimū sempiternū erit in gnatiōib⁹ vris. Mēse septimo festa celebrabit ⁊ habitabitis in umbraculis septē dieb⁹. Omis q̄ de genere ē israel manebit in tabernaculis: ut discant posteri vri q̄ in tabernaculis habitare fecerim filios israel cū educerē eos de ēra egypti. Ego dñs ds⁹ vr⁹. Locutusq; ē moyses ſup solēnitatibus dñi ad filios israel.

XXIIII

Et locut⁹ ē dñs ad moysen dicēs: Precipe filijs israel ut afferant tibi oleū de oliuis purissimū ac lucidū ad ꝓcinnādas lucernas iugiter extra velū testimonij in tabernaculo federis. Ponetq; eas aarō a vespe vsq; in mane coram dño cultu rituq; ꝑpetuo in gnationib⁹ vris. Sup candelabr⁹ mundissimū ponent sp in ꝓspectu dñi. Accipies q̄, similā ⁊ coques ex ea duodecī panes q̄ singuli habebūt duas decimas. Quoꝝ senos altrinsec⁹ sup mensam purissimā coram dño statues. ⁊ pones super eos tbus lucidissimū ut sit panis in monimentū oblatiōis dñi. Per singula sabbata mutabūt coram dño. suscepti a filijs israel fedē sempiterno: erūtq; aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ ut comedāt eos in loco scō: qa scīs scōꝝ est de sacrificijs dñi iure ꝑpetuo. Ecce aūt egressus fili⁹ mulieris israelitidis quē peperat de viro egyptio inter filios israel: iurgat⁹ ē in castris cū viro israelite. Cūq; blasfemasset nomē dñi. ⁊ maledixisset ei: adductus ē ad moysen. Vocabat aūt mr eius salumith filia dabri: de tribu dan. Miserūtq; eū in carcerē: donec noscēt q̄d iuberet dñs. Qui locut⁹ ē ad moysen dicens: Educ blasfemū extra castra. ⁊ ponāt oēs q̄ audierūt manꝰ suas sup caput ei⁹. ⁊ lapidet eū pop⁹ vniuersus. Et ad filios israel loq̄ris: Hō qui maledixerit deo suo portabit pctm suū. ⁊ q̄ blasfemauerit nomen dñi: morte moriat. Lapidib⁹ oppримet eū ois multitudo pop⁹li. Sive ille ciuis sive pegrin⁹ fuerit. q̄ blasfemauerit nomen dñi: morte moriat. Qui percusserit ⁊ occiderit boiem: morte moriatur. Qui pcussēit aīal reddat vicariū. i. aiam ꝓ aīa. Qui irrogauerit maculā ciuilitet ciuiū suoꝝ: sicut fecit sic fiet ei. Fracturā ꝓ fractura. oculū ꝓ oculo. dentē ꝓ dente restituet. Qualē inflixerit maculā talē sustinē cogēt. Qui pcusserit iumētū reddat aliud. Qui p cusserit boiem punief. Equū iudiciū sit inter vos. sive pegrinus sive ciuis peccauerit: quia ego sū dñs ds⁹ vr⁹ Locutusq; ē moyses ad filios israel. ⁊ eduxerūt eū qui blasfemauerat extra castra: ac lapidib⁹ oppressērūt. Fecerūtq; filij israel sicut preceperat dñs moysi.

XXV

Locutusq; ē dñs ad moysen in mōte synai dicēs: Loquere filijs israel. ⁊ dices ad eos: Quādo ingressi

fuerit ẽrā quā ego dabo vob: sabbaticetis sabbatū dño. Sex ānis seres agrū tuū. ⁊ sex ānis putabis vineā tuā. colligesq; fructꝰ eiꝰ. Septio aūt āno sabbatū erit terre requietiōis dñi. Agrū nō seres. ⁊ vineam non putabis. Que sponte giguet bumꝰ nō metes. ⁊ vuas primitiaꝝ tuaꝝ nō colliges q̄si vindemiā. Annus.n. requietiōis ẽre ẽ. Sz erūt vobis in cibū tibi ⁊ seruo tuo. ancille ⁊ mercēnario tuo. ⁊ aduene q̄ pegrinat apud te. Jumētis tuis ⁊ pecoribꝰ oia q̄ nascūt̄ p̄bebūt cibū. Numerabis q̄ tibi septē ebdomadas ānoꝝ. i. septies septē. q̄ sūt faciūt q̄dragītanouē. ⁊ clanges buccina mēse septimo. decima die mēsis, pritiatiōis tpe ī vniuersa ẽra vra. Scificabisq; ānū q̄nq̄gesimū. ⁊ vocabis remissionē cunctis habitatoribꝰ ẽre tue. Ipse ẽ.n. iubile. Reuertet̄ hō ad possessionē suam. ⁊ vnusq;sq; rediet ad familiā p̄stinā. q̄a iubile ẽ ⁊ q̄nquagesimꝰ annꝰ. Nō seretis atq; metetis sponte ī agro nascētia. ⁊ p̄mitias vindemie nō colligetis: ob scificationē iubilei: ē stati ablata comedetis. Anno iubilei redient cēs ad possessiōes suas. Cū vēdes quippiā ciui tuo uel emes ab eo. ne p̄tristes fratrē tuū: sed iuxta numeꝝ ānoꝝ iubilei emes ab eo. ⁊ iuxꝫ supputationē frugū vēdet tibi. Quāto plꝰ anni remanserit p̄ iubileū. tāto crescet ⁊ p̄ciū: ⁊ quāto minꝰ tpis nūeraueris: tāto minoꝝ ⁊ emptio cōstabit. Fraudē.n. frugū vendet tibi. Nolite affligere cōtribules vros: ē timeat vnusq;sq; veū suū: q̄a ego dñs deꝰ veꝛster. Facite p̄cepta mea. ⁊ iudicia custodite. ⁊ iplete ea ut habitare possitꝭ in ẽra absq; vllo pauore. ⁊ gignat vob bumꝰ fructꝰ suos quibꝰ vescamī vsq; ad saturitatē: nullꝰ ipsꝝ formidantes. Ne si dixeritis q̄d comedem⁹ anno septio si nō seuerim⁹ neq; collegerimus fruges nr̄as: dabo būdictionē meam vob anno sexto. ⁊ faciet fructꝰ triū annoꝝ: seretisq; anno octauo. ⁊ comedetis veteres fruges vsq; ad nouū annū. donec noua nascant̄ edeꝭ vetera. Terra q̄q; nō vēdet ī p̄petuū q̄a mea est ⁊ vos aduene ⁊ coloni mei estis. Unde cuncta regio possessiōis vre sub redēptiōis q̄ditione vēdet. Si attenuatꝰ fraꝛ tuꝰ vēdiderit possessiūcula suā. ⁊ voluerit p̄pinquus eius: pōt redimere q̄d ille vendiderat. Sin aūt nō habuerit p̄ximū. ⁊ ipse p̄ciū ad redimēdū potuerit inuenire: cōputabūt̄ fructus ex eo tpe q̄ vēdidit. ⁊ q̄d reliquū ẽ reddet ẽptori. sicq; recipiet possessionē suam. Ne si non inuenerit manus eius ut reddat p̄ciū. habebit emptor q̄d emerat vsq; ad annū iubileū. In ipso enī ois vēditio redibit ad dñm ⁊ ad possessorem p̄ristinū. Qui vēdiderit domū ītra vrbis muros: habebit licentiā redimendi donec vnus impleaꝫ annꝰ. Si nō redemerit ⁊ āni circulus fuerit euolutus. emptor possidebit eā. ⁊ posteri eiꝰ ī p̄petuū. ⁊ redimi nō poterit etiā ī iubileo. Sin aūt ī villa fuerit domꝰ q̄ muros nō bz. agroꝝ iure vēdet. Si q̄n redēpta non fuerit. in iubileo reuertet̄ ad dñm suū. Edes leuitaꝝ q̄ in vrbib⁹ sūt: semp p̄nt redimi. Si redēpte nō fuerint. ī iubileo reuertent̄ ad dominos: q̄a domꝰ vrbiū leuitaꝝ p possessionibus sūt ūter filios isr̄l. Suburbana aūt eoꝝ nō veneūt: q̄a possessio sempiterna ẽ. Si attenuatus fuerit fraꝛ tuꝰ ⁊ infirmꝰ manu. ⁊ susceperis eū quasi aduenā ⁊ pegrinū ⁊ vixerit tecū: ne accipias vsuras ab eo. nec āplius q̄ vēdidisti. Time veū tuū. ut viuē possit fr̄ tuus apud te. Pecuniā tuam nō dabis ei ad vsurā. ⁊ frugū supabūdātiā non exiges. Ego dñs deus vr̄ qui eduxi vos de ẽra egypti: ut darē vob ẽrā chanaā ⁊ eē vr̄ deꝰ: Si paupertate p̄pulsꝰ vēdiderit se tibi fraꝛ tuꝰ. nō eū opprimes seruitute famuloꝝ: ē q̄si mercēnariꝰ ⁊ colonus erit. Usq; ad annū iubileū opabit apud te. ⁊ postea egrediet̄ cū liberis suis. ⁊ reuertet̄ ad cognationē ⁊ ad possessionē patrū suoꝝ. Mei.n. fuī sūt. ⁊ ego eduxi eos de ẽra egypti. Nō veneāt p̄ditiōe seruoꝝ. Ne affligas eū p potētiā. ē metuito veū tuū. Seruꝰ ⁊ ācilla sint vob de natiōib⁹ q̄ ī circuitu vro sūt. ⁊ de aduenis q̄ pegrinant apud vos uel q̄ ex bis nati fuerint in ẽra vra. Hos habebitis famulos. ⁊ hereditario iure trāsmittetis ad posteros. ac possidebitꝭ in eternū. Fres aūt̄ vros. filios isr̄l: ne opprimatꝭ p potentiā. Si inualuerit apud vos manꝰ aduene atq; pegrini. ⁊ attenuatꝰ fraꝛ tuꝰ vēdiderit se ei. aut cuiq; de stirpe eiꝰ. post vēditionē pōt redimi. Qui voluerit ex frib⁹ suis redimet eū. ⁊ patruꝰ. ⁊ patruelis. ⁊ p sanguine⁹. ⁊ affinis. Sin aūt ⁊ ipse potuerit. redimet se: supputatꝭ dū taxat annis a tpe vēditionis sue vsq; in ānū iubileū. ⁊ pecunia q̄ vēditus fuerat iuxꝫ ānoꝝ numerū. ⁊ ratiōe mercēnarij supputata. Si plures fuerint ānī q̄ remanēt vsq; ad iubileū

scõm vos reddet ⁊ pciũ: si pauci: ponẽt rationẽ cũ eo iuxta ãnoꝝ numerꝫ. ⁊ reddet emptori qđ reliquũ ẽ annoꝝ: qb⁹ añ seruiuit mercedib⁹ imputatis. ℣ Nõ affliget eũ violenť in cõspectu tuo. ℟ Si ꝑ hec redimi nõ potuerit anno iubileo egrediet cũ liberis suis. ℣ Mei enim sunt serui filij isrł quos eduxi de ẽra egypti.

℟ Ego dñs deus vester. XXVI ℣ Nõ facietꝭ vobis idolum ⁊ sculptile nec titulos erigetꝭ nec insignem lapidem ponetis in terra vestra ut adoretis eum. Ego enim sum dñs de⁹ vester. ℣ Custodite sabbata mea. ⁊ pauete ad sanctuariũ meũ. ℟ Ego dñs. ℣ Si in ꝓceptis meis ambulaueritꝭ. ⁊ mãdata mea custodieritꝭ ⁊ feceritꝭ ea: dabo vob⁹ pluuias tpib⁹ suis. ⁊ terra gignet germen suum. ⁊ pomis arbores replebuntur. ℣ Apprehendet messiũ tritura vindemiã. ⁊ vindemia occupabit sementẽ. ⁊ comedetis panẽ vestrũ in saturitate. ⁊ absq; pauore habitabitꝭ in terra vra. ℣ Dabo pacem in finib⁹ vestris: dormietꝭ. ⁊ nõ erit q̃ exterreat. ℣ Auferã malas bestias. ⁊ gladi⁹ nõ trãsibit ẽminos vros. ℣ Persequemini inimicos vros. ⁊ corruẽt coram vob. ℣ Persequent q̃nq; de vris centũ alienos. ⁊ centũ de vob decẽ milia. ℣ Cadent inimici vri gladio in ꝓspectu vrõ. ℟ Respiciã vos ⁊ crescere faciam. multiplicabimini. ⁊ firmabo pactũ meum vobiscũ. ℣ Comedetis vetustissima veterum. ⁊ vetera nouis supuenientib⁹ ꝓicietis. ℣ Ponã tabernaculum meum in medio vri. ⁊ nõ abiiciet vos aĩa mea. ℣ Ambulabo inter vos ⁊ ero deus vester. vos q; eritis ꝑ⁹ meus. ℟ Ego dñs deus vester q̃ eduxi vos de ẽra egyptioꝝ ne seruiretis eis. ⁊ q̃ ꝓfregi catẽnas ceruicũ vrarũ ut incederetꝭ erecti. ℟ Si non audieritis me: nec feceritꝭ oĩa mãdata mea. ℣ Si spreueritis leges meas. ⁊ iudicia mea contẽpseritꝭ ut nõ faciatꝭ ea q̃ a me cõstituta sunt. ⁊ ad irritũ pducatꝭ pactũ meũ: ego ꝯ hec faciã vob. ℣ Visitabo vos velociter in egestate ⁊ ardore q̃ conficiat oculos vros. ⁊ cõsumat aĩas vras. ℣ Frustra seretꝭ sementẽ: que ab hostibus deuorabitur. ℣ Ponam faciẽ meam ꝫ vos. ⁊ corruetꝭ coram hostib⁹ vestris. ⁊ subiciemi bis q̃ oderũt vos. Fugietꝭ nemine persequẽte. ℣ Si autẽ nec sic obedieritꝭ mihi. addam correptiones vras septuplũ ꝓpt̃ pctã vra. ⁊ cõterã superbiã duritie vre. ℣ Dabo q; vob celũ de⁹ sup sicut ferrũ. ⁊ terram eneã. ℣ Consumet⁹ in cassum labor vester. non ꝓferet ẽra germẽ: nec arbores poma prebebunt. ℣ Si ambulaueritꝭ ex aduerso mihi: nec volueritꝭ audire me: addam plagas vestras vsq; in septuplũ ꝓpter pctã vra. ℣ Emittamq; in vos bestias agri: que ꝯsumant vos. ⁊ pecora vra. ⁊ ad paucitatẽ cũcta redigant: deserteq; fient vie vre. ℟ Si nec sic volueritꝭ recipe disciplinã. sed ambulaueritꝭ ex aduerso mihi: ego quoq; cõtra vos aduersus incedã. ⁊ percutiã vos septies ꝓpter pctã vra. ℣ Inducãq; super vos gladiũ vltorẽ federis mei. ℣ Cũq; ꝯfugeritꝭ in vrbes. mittã pestilẽtiã i medio vestri ⁊ trademini i manib⁹ hostiũ postq̃ confregero baculũ panis vri. ita ut decẽ mulieres i vno clibano coquãt panes. ⁊ reddãt eos ad pondus ⁊ comedetꝭ ⁊ nõ saturabimini. ℣ Si autẽ nec ꝑ hec audieritꝭ me. sed ambulaueritꝭ contra me ⁊ ego incedã aduersus vos in furore ꝯtrario ⁊ corripiã vos septẽ plagis ꝓpt̃ pctã vra. ita ut comedatꝭ carnes filioꝝ vestroꝝ ⁊ filiarꝫ vestrarꝫ. ℣ Destruã excelsa vra ⁊ simulacra ꝯfringam. ⁊ cadetꝭ inter ruinas idoloꝝ vestrorũ. ⁊ abhominabit vos aĩa mea: intantum ut vrbes vestras redigam i solitudinẽ. ⁊ deserta faciã sanctuaria vra. nec recipiã vltra odorẽ suauissimũ: dispdãq; terrã vestram. ⁊ stupebunt sup ea inimici vestri cũ habitatores illi⁹ fuerit. ℣ Vos aũt dispdã in gẽtes. ⁊ euaginabo p⁹ vos gladiũ: eritq; ẽra vra deserta. ⁊ ciuitates vre dirute. ℣ Tũc placebũt ẽre sabbata sua cũctis diebus solitudinis sue. ℟ Cũ fuerit⁹ in terra hostili: sabbatizabit ⁊ requiescet i sabbatis solitudinis sue: eo q̃ nõ requieuerit in sabbatis vestris. cũ habitabatꝭ i ea. ℣ Et q̃ de vob remanserint: dabo pauorẽ i corde⁹ eoꝝ in regionib⁹ hostium. ℣ Terrebit eos sonit⁹ folij volantis: ⁊ ita fugiẽt quasi gladiũ. ℣ Cadent nullo sequẽte. ⁊ corruent singuli sup frẽs suos q̃si bella fugientes. ℣ Nemo vestꝝ inimicis audebit resistere. ℣ Peribitꝭ inter gẽtes. ⁊ hostilis vos terra cõsumet. ℟ Si ⁊ de his alicꝫ remanserint: tabescẽt i iniquitatib⁹ suis in terra inimicoꝝ suoꝝ. ⁊ ꝓpt̃ pctã patrum suoꝝ ⁊ sua affligẽtur. donec ꝯfiteant iniquitates suas ⁊ maioꝝ suoꝝ qb⁹ prevaricati sunt i me. ⁊ ambulauerunt ex aduerso mihi. ℣ Ambulabo igiť ⁊ ego ꝫ eos. ⁊ inducã illos i terrã hostilẽ. donec erubescat incircũcisa mẽs eoꝝ. ℣ Tũc orabũt ꝑ impietatib⁹ suis. ⁊ recordabor federis mei qđ pepigi cũ abrahã isaac ⁊ iacob. ℣ Terre ꝯ memor ero: que cũ relicta

fuerit ab eis complacebit sibi in sabbatꝫ suis: patiēs solitudinē ꝓpter illos. Ipsi ꝓo rogabūt ꝓ pctis suis: eo qꝫ abiecerit iudicia mea: ⁊ leges meas vsqꝫ exterint. Attū etiā cū eēnt i terra hostili non ꝑnitus abieci eos: neqꝫ sic vsqꝫ ut ꝓsumerenē. ⁊ irritū facerē pactum meū cū eis. Ego.n. sū dñs ds eoꝝ. ⁊ recorda bor federis mei priſtini: qñ eduxi eos de terra egypti i ꝓspectu gentiū ut eēm ds eoꝝ. Ego dñs deus. Hec sunt iudicia atqꝫ ꝑcepta ⁊ leges quas dedit dñs inē se ⁊ inter filios isrl in monte synai ꝑ manum moysi.

CAPUT XXVII

LOcutusqꝫ est dñs ad moysen dicēs: Loquere filijs isrl. ⁊ dices ad eos: Hō qui votū fecerit ⁊ spōderit de aiam suā: sub estimatiōe dabit ꝑciū. Si fuerit masculus a vicesimo āno vsqꝫ ad sexagesimū annū: dabit ꝗnquaginta siclos argēti ad mensurā sc̄ri: si mulier triginta. A quinto aūt āno vsqꝫ ad vicesimū: masculꝰ dabit viginti siclos. femia decē. Ab vno mēse vsqꝫ ad annū ꝗntū: ꝑ masculo dabunē ꝗnqꝫ sicli: ꝑo femia tres. Sexagenariꝰ ⁊ vltra masculus dabit ꝗndecim siclos: femia decē. Si paup fuerit ⁊ estimationē reddere non valebit: stabit corā sacerdote. ⁊ quātū ille estimauerit ⁊ vi derit eū posse reddē: tātū dabit. Aial aūt qđ īmolari pōt dño si qs vouerit: sciū erit ⁊ mutari nō pōt. i. nec melius malo nec ꝑius bono. Qꝫ si mutauerit. ⁊ ipsum quod mutatum ē. ⁊ illud ꝑ qđ mutatū ē ꝓsceratū erit dño. Aial īmūdū qđ īmolari dño nō pōt: si qs vouerit adducet añ sacerdotē: q̄ diiudicans vtrū bonum an malū sit: statuet ꝑciū. Qꝫ si dare voluerit is q̄ offert: addet sup estimationē ꝗntam ptē. Dō si vouerit domū suā ⁊ scificauerit dño: ꝓsiderabit eā sacerdos vtrū bona an mala sit: ⁊ iuxta ꝑcium qđ ab eo fuerit cōstitutū venundabit. Sin aūt ille q̄ vouerat voluerit redimē eā. dabit ꝗntā ptē estimatiōis sup. ⁊ habebit domum. Qꝫ si agrū possessionis sue vouerit ⁊ ꝓsecrauerit dño iuxta mensurā sementis estimabit ꝑciū. Si triginta modijs ordei serit ꝛra. ꝗnqꝫginta siclis venūdet argenti. Si statim ab anno incipiētis iubilei vouerit agꝝ: quanto valere potest tanto estimabit. Sin aūt pꝰ aliquātulū tpis: supputabit sacerdos pecuniā iuxta annoꝝ q̄ reliqui sūt numerū vsqꝫ ad iubileū. ⁊ detrahetur ex ꝑcio. Qꝫ si voluerit redimere agrū ille qui vouerat addet ꝗntā ptē estimate pecunie. ⁊ possidebit eam. Sin aūt noluerit redimē. & alteri cuilibet fuerit venūdatꝰ: vltra eū qui vouerat redimere nō poterit. qa cū iubilei venerit dies: scificatꝰ erit dño. ⁊ possessio cōsecrata ad ius ptinet sacerdotū. Si ager emptus ē ⁊ nō de possessione maioꝝ scificatꝰ fuerit dño: supputabit sacerdos iuxta ānoꝝ nūeꝝ vsqꝫ ad iubileū pretiū. ⁊ dabit ille qui vouerat eū dño. In iubileo aūt reuertet ad priorē dñm q̄ vēdiderat eū. ⁊ habuerat in sorte possessiōis sue. Omis estimatio sicla scūarij pōderabit. Sicl' vigiti obolos bz. Primogenita q̄ ad deū ptinēt nemo scificare poterit ⁊ vouere. Siue bos siue ouis fuerit dñi sūt. Qꝫ si īmundū ē aial: redimet q̄ obtulit iuxta estimationē suam: ⁊ addet ꝗntā partē ꝑcij. Si redimē noluerit vē det alēi quantūcūqꝫ fuerit añ estimatū. Oē qđ dño consecrat sive dō fuerit sive aial sive agerꝫ nō veniet nec redimi poterit. Quicquid semel fuerit ꝓsecratū. scīm scoꝝ erit dño. Et oīs ꝓsecratio q̄ offert ab hoīe nō redimet: sed morte morietꝰ. Oēs decime terre sive de pōs arboꝝ: sive de frugibꝰ dñi sunt. ⁊ illi scificāt. Si qs autē voluerit redimere decimas suas: addet ꝗntā ptē eaꝝ. Oium decimaꝝ bouis ⁊ ouis ⁊ capre q̄ sub pastoris virga trāseūt: qc̄ qđ decimū venerit: scificabit dño. Nō eliget nec bonū nec malū: nec altero cōmutabitur. Si qs mutauerit. ⁊ qđ mutatū ē. ⁊ pro q̄ mutatū ē scificabit dño. ⁊ nō redimet. Hec sūt ꝑcepta q̄ mādauit dñs moysi ad filios isrl in monte synai.

Explicit liber Leuitic⁹. Incipit vaiedabr. i. liber Numeri. Caplm. I

LOcutusqꝫ est dominus ad moysen in deserto synai i tabernaculo federis ꝓma die mēsis secūdi ānō alēo egressionis eoꝝ ex egypto dicēs: Tollite summā vniūse ꝓgregatiōis filioꝝ isrl ꝑ cognatiōes ⁊ domos suas. ⁊ nomia singuloꝝ. qc̄qd sexꝰ ē masculini a vicesimo āno ⁊ supꝫ. omnes viroꝝ fortium ex isrl: ⁊ nūerabit eos ꝑ turmas suas tu ⁊ aarō erūtqꝫ vobiscū principes tribuū ac domoꝝ in cognationibꝰ suis: qꝝ ista sunt nomia. De tribu ruben: elysur filiꝰ sedeur. De tribu symeon: salamihel filiꝰ surisaddai. De tribu iuda: naason filiꝰ aminadab. De tribu ysachar: nathanael

filius suar. De tribu ẓabulon:eliab filius helon. Filiorum autem ioseph de tribu ephraim.elisama filij ammiud. De tribu manasse: gamaliel filius phadassur. De tribu beniamin abidan filius gedeonis. De tribu dan: ahiezer filius amisaddai. De tribu aser: phegiel filius ochran. De tribu gad:eliasaph filij duel. De tribu neptalim: ahira filius enan. Hi nobilissimi principes multitudinis per tribꝰ & cognationes suas & capita exercitꝰ israꝫ. Quos tulerunt moyses & aaron cū oi vulgi multitudine.& pgregauerūt pmo die mēsis secundi recēsentes eos p cognationes & domos ac familias.& capita& nomia singulorꝫ a vicesimo anno & supᷓ.sicut pcepat dñs moysi. Numeratiq; sunt i deserto synai de ruben pmogenito israelis p cognationes & familias ac domos suas & noia capitū singulorꝫ.oē qđ sexꝰ est masculini a vicesimo'āno & supᷓ.pcedētiū ad bellū:quadragītaser milia q̄ngenti. De filijs symeon p gnātiones & familias ac domos cogtionū suarꝫ recensiti sunt p noia & capita singulorꝫ.oē qđ sexꝰ est masculini a vicesimo anno & supᷓ.pcedentiū ad bellū:quinquagita nouē milia trecenti. De filijs gad p gnātiones & familias ac domos cogtionū suarū.recensiti sunt p noia singulorꝫ a viginti ānis & supᷓ oēs q̄ ad bella.pcederent:q̄dragintaq̄q; milia sexcēti quinquaginta. De filijs iuda per generatiōes & familias ac domos cognationū suarꝫ p noia singulorꝫ a vicesimo anno'& supᷓ oēs q̄ poterant ad bella.pcedē.recēsiti sunt:septuagintaquatuor milia sexcēti. De filijs ysachar per gnātiones & familias ac domos cognationū suarꝫ per noia singulorꝫ a vicesimo anno & supᷓ.oēs qui ad bella.pcederent. recēsiti sunt q̄nq̄gintaq̄tuor milia q̄dringēti. De filijs ẓabulon p generationes & familias ac domos cognationū suarꝫ.recēsiti sunt p noia singulorꝫ a vicesimo anno & supᷓ.oēs q̄ poterant ad bella.pcedere: q̄nq̄gintaseptē milia q̄dringenti. De filijs ioseph filiorꝫ ephraim p gnātiones & familias ac domos cognationū suarꝫ recēsiti sunt p noia singulorꝫ a vicesimo anno & supᷓ.oēs q̄ poterant ad bella.pcedere: q̄draginta milia q̄ngenti. De filijs manasse p generationes & familias ac domos cognationū suarꝫ.recēsiti sunt p noia singulorꝫ a viginti ānis.& supᷓ.oēs q̄ poterant ad bella .pcedere:trigintaduo milia ducenti. De filijs beniamin p generatōes & familias ac domos cognationū suarꝫ.recensiti sunt nominibꝰ singulorꝫ a vicesimo anno & supᷓ.oēs q̄ poterant ad bella .pcedere:trigintaq̄q; milia q̄dringēti. De filijs dan p gnātiones & familias ac domos cognationū suarꝫ.recēsiti sunt noibꝰ singulorum a vicesimo ānо & supᷓ.oēs q̄poterāt ad bella.pcedē:sexagītaduo milia septingēti. De filijs aser p gnātiones & familias ac domos cognationū suarꝫ.recensiti sūt p noia singulorꝫ a vicesimo ānо & supra.oēs q̄ poterāt ad bella.pcedē:q̄draginta milia & mille quingenti. De filijs neptalim p gnātiōes & familias ac domos cognationū suarꝫ recēsiti sunt noibꝰ singulorꝫ a vicesimo ānо & supᷓ.oēs qui poterāt ad bella.pcedē: q̄nquagītatria milia q̄dringēti. Hi sunt q̄s nūerauerūt moyses & aaron & duodecim pncipes israꝫ.singulos p domos cognationū suarꝫ. Fuerūtq; oēs filij israꝫ per domos & familias suas a vicesimo ānо & supra q̄ poterant ad bella .pcedere. sexcentatria milia virorū q̄ngenti q̄nq̄ginta. Leuite aūt in tribubꝰ familiarꝫ suarꝫ nō sūt numerati cū eis. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs. Tribū leui noli nūerare.neq; pones summā eorꝫ cū filijs israꝫ:& pstitues eos sup tabnaculū testimonij & cūcta vasa eiꝰ.& q̄cq̄d ad cerimonias ptinet. Ipsi portabūt tabnaculū & oia vtensilia eius.& erūt i misterio ac p gyrū tabernaculi metabunt. Cū,pficiscēdū fuerit deponēt leuite tabnaculū:cū castra metāda erigēt. Quisq; externoꝫ accesserit occidet. Metabunt autē castra filij israꝫ.vnusq̄sq; per turmas & cuneos atq; exercitū suū. Porro leuite p gyrū tabernaculi figēt tentoria ne fiat indignatio super multitudinē filiorꝫ israꝫ.& excubabunt in custodijs tabernaculi testimonij Fecerunt ergo filij israel iuxta omnia q̄ preceperat dominus moysi. VII

Locutusq; ē dñs ad moysen & aaron dicēs: Singuli p turmas signa atq; vexilla & domos cognationū suarum castrametabunt filij israꝫ per gyrum tabernaculi federis. Ad orientē iudas figet tentoria p turmas exercitus sui:eritq; pnceps filiorū eius naason filiꝰ aminadab.& oēs de stirpe eiꝰ fortissima pugnantiū septuagintaq̄tuor milia sexcenti. Juxta eum castrametati sunt de tribu ysachar.& q̄ pnceps fuit nathanael filiꝰ suar & ois numerꝰ pugnatorꝫ eiꝰ q̄nq̄gintaq̄tuor

milia quadringenti. In tribu zabulon prin-
ceps fuit heliab filius helon:oiscp ve stirpe ei⁹
exercitus pugnatorū quinquaginta septem
milia quadringēti. Uniuersi q̄ in castris in-
ve ānūerati sūt·fuerūt cētū octogitasex mi-
lia q̄dringēti.⁊ per turmas suas p̄mi egre-
dient. In castris filioz ruben ad meridianā
plagā erit pceps elisur filius sedeur. ⁊ cūct⁹
exercit⁹ pugnatoz ei⁹ q̄ numerati sūt q̄dra-
gintasex milia q̄ngenti. Iuxta eū castrame-
tati sūt ve tribu symeon·q̄z pceps fuit sa-
lamihel filius surisaddai.⁊ cūctus exercitus
pugnatoz ei⁹ q̄ nūerati sūt q̄nq̄ginta nouē
milia trecēti. In tribu gad pceps fuit elia-
saph filius duel.⁊ cūctus exercit⁹ pugnatorū
ei⁹ q̄ nūerati sūt q̄dragita q̄nq̄ milia sexcēti
q̄nq̄ginta. Omēs q̄ recēsiti sūt in castrīs ruben
cētū q̄nq̄ginta milia.⁊ mille q̄dringēti q̄n-
q̄ginta:p turmas suas in secūdo loco p̄ficiscent. Tabernaculum testimonij
p officia leuitaz ⁊ turmas eoz. Quo erigēt
ista ⁊ ponent singuli p loca ⁊ ordines suos
p̄ficiscent. Ad occidētalē plagā erūt castra
filiorū ephraim:q̄z pceps fuit helisama fi-
lius ammiud. Cūctus exercit⁹ pugnatoz ei⁹
q̄ nūerati sūt:q̄dragita milia q̄ngēti. Et cū
eis trib⁹ filioz manasse: q̄rū pceps fuit ga-
maliel filius phadassur:cūctusq; exercit⁹ pu-
gnatoz ei⁹ q̄ numerati sūt trigintaduo milia
ducēti. In tribu filioz beniamin pceps fuit
abidam filius gedeonis.⁊ cūctus exercitus
pugnatoz ei⁹ q̄ recēsiti sūt:trigintaq̄nq̄ mi-
lia q̄dringēti. Omēs q̄ numerati sūt ī castris
ephraī cētū octo milia centū p turmas suas
tertij .p̄ficiscent. Ad aq̄lonis ptē castrame-
tati sūt filij dan·q̄z pceps fuit abiezer fili⁹
amisaddai. Cūctus exercitus pugnatoz ei⁹
q̄ nūerati sūt sexagintaduo milia septingēti
Iuxta eū fixere tēoria ve tribu aser:q̄z pn
ceps fuit phegiel fili⁹ ocbran. Cūct⁹ exercit⁹
pugnatoz ei⁹ q̄ numerati sūt q̄dragīnta mi-
lia ⁊ mille q̄ngēti. De tribu filiorū neptalim
pceps fuit ahira filius enan. Cūctus exercit⁹
pugnatoz ei⁹ q̄nq̄ginta tria milia q̄dringē-
ti. Oēs qui numerati sūt in castris dan fue-
rūt centū quinquaginta septē milia sexcēti.
⁊ nouissimi.p̄ficiscent. Hic numer⁹ filioz isrl
p domos cognationū suaz ⁊ turmas diuisi
exercit⁹ sexcentatria milia q̄ngēti q̄nq̄ginta
Leuite aūt nō sūt numerati inter filios isrl
sic.n. p̄cepat dñs moysi. Fecerūtq; filij isrl
iuxta oia q̄ mādauerat dñs. Castrametati
sūt p turmas suas.⁊ p̄fecti per familias ac
domos patrum suozum.

VIII

Hec sūt gnātiōes aarō ⁊ moysi in die
q̄ locut⁹ ē dñs ad moysen in monte
synai.⁊ hec noīa filioz aaron. Pri-
mogenit⁹ ei⁹ nadab: deinde abiu ⁊ eleaçar ⁊
ythamar. Hec noīa filioz aaron sacerdotū q̄
uncti sūt.⁊ q̄z repleti ⁊ cōsecrati manus ut
sacerdotio fungerēt. Mortui sūt.n. nadab.⁊
abiu cū offerrent ignē alienū in p̄spectu dñi
in deserto synai·absq; liberis:fūctiq; sūt sacer
dotio eleaçar ⁊ ythamar cora aarō p̄e suo.
Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Applica
tribū leui.⁊ fac stare in p̄spectu aaron sacer-
dotis ut ministrēt ei ⁊ excubēt ⁊ obs̄uēt q̄cq̄d
ad cultū ptinet multitudinis cora tabernacu
lo testimonij.⁊ custodiant vasa tabernaculi·
seruientes in misterio ei⁹. Dabisq; vno leui-
tas aaron ⁊ filijs ei⁹ q̄b⁹ traditi sūt a filijs
isrl. Aaron aūt ⁊ filios ei⁹ p̄stitues sup cultū
sacerdotij. Externus qui ad ministrandum
accesserit·morie. Locutusq; ē dñs ad moy-
sen dicens: Ego tuli leuitas a filijs isrl .p oi
p̄mogenito q̄ aperit vuluā in filijs isrl:eruntq;
leuite mei. Meū ē.n. oē p̄mogenitū. Ex q̄
p-
cussi p̄mogenitos ī ra egypti:scificaui mihi
q̄cq̄d p̄mū nascif ī isrl. Ab hoie vsq; ad pe⁹
mei sūt. Ego dñs. Locutusq; ē dñs ad moy
sen ī deserto synai dicēs: Numera filios le-
ui p domos patrū suoz ⁊ familias·oēm ma-
sculū ab vno mēse ⁊ sup. Nūerauit moyses
ut p̄cepat dñs.⁊ inuēti sunt filij leui p noīa
sua gerson ⁊ caath ⁊ merari. Filij gerson:le-
bni ⁊ semei. Filij caath:amram ⁊ iessaar·he-
bron ⁊ ociel. Filij merari:mooli ⁊ musi. Pe
gerson fuere familie due:lebnitica ⁊ semeiti-
ca:quaz numerat⁹ ē ppl's sexus masculini·ab
vno mense ⁊ sup:septē milia quingēti. Qui p⁹
tabnaculū metabūt ad occidentē sub pnci-
pe eliasaph filio iael:⁊ babebunt excubias in
tabernaculo federis·ipsū tabernaculū ⁊ operi-
mentū ei⁹.⁊ tentoriū q̄ trabif añ fores tecti
federis ⁊ cortinas atrij.⁊ tentoriū q̄ q̄ appen
dif in introitu atrij tabnaculi.⁊ q̄cq̄d ad ritū
altaris ptinet:funes tabnaculi ⁊ oia vtēsilia
ei⁹. Cognatio caath habebit pplos amrami-
tas ⁊ iessaaritas :⁊ hebronitas ⁊ ocielitas.
Hec sūt familie caathitaz·⁊ recēsite p noīa sua

omnes generis masculini ab vno mẽse 7 sup̃ octo milia sexcẽti. Habebunt excubias scũarij. 7 castrametabũtur ad meridianã plagã. Princeps eox erit elisaphan filꝰ ociel. 7 custodiãt archã mẽsamqꝫ 7 candelabrũ altaria 7 vasa scũarij in qbꝰ ministrãt. 7 velũ cũctãqꝫ huiuscemodi supellectilẽ. Princeps aũt principũ leuitaꝝ eleazar filꝰ aaron sacerdotis erit sup excubitores custodie scũarij. Illi vero qui numerari erunt tpꝰ moolite 7 musite recensiti p noia sua: oẽs generis masculini ab vno mẽse 7 sup̃: sex milia ducenti. Princeps coꝝ suriel filꝰ abiaiel. i plaga septentrionali castrametabunt. Erũt sub custodia eox tabule tabernaculi 7 vectes 7 colũne ac bases earum 7 oĩa q̃ ad cultũ huiuscemodi ptinẽt: colũneqꝫ atrij p circuitũ cũ basibꝰ suis. 7 paxilli cũ funibꝰ. Castrametabunt añ tabernaculũ federi .i. ad orientalẽ plagam moyses 7 aaron cum filijs suis. hñtes custodiã scũarij in medio filioꝝ isrl. Quisqꝫ alienus accesserit. morieꝰ. Hẽs leuite q̃s nũerauerũt moyses 7 aaron: iuxꝫ pceptũ dñi p familias suas in genere masculino a mẽse vno 7 sup̃: fuerũt vigintiduo milia. Et ait dñs ad moysen: Nũera pmogenitos sexꝰ masculini ve filijs isrl. ab vno mense 7 sup̃. 7 habebis sũmã eoꝝ. Tolleqꝫ leuitas mihi. p oi pmogenito filioꝝ isrl. Ego sũ dñs. Et pecora eox. p vniuersis pmogenitis pecoꝝ filioꝝ isrl. Recensuit moyses sicut pceperat dñs pmogenitos filioꝝ isrl. 7 fuerunt masculi p noia sua a mense vno 7 supra vigintiduomilia ducenti septuagintatres. Locutusqꝫ ẽ dñs ad moysen dicẽs: Tolle leuitas pro pmogenitis filioꝝ isrl. 7 pecora leuitaꝝ pro pecoribꝰ eox. erũtqꝫ leuite mei. Ego sũ dñs. In pcio aũt ducentoꝝ septuagintatriũ q̃ excedũt numeꝝ leuitaꝝ. ve primogenitis filioꝝ isrl. accipies q̃nqꝫ siclos p singula capita: ad mẽsuram scũarij. Siclus hz viginti obolos. Dabisqꝫ pecuniam aaron 7 filijs eiꝰ: precium eoꝝ qui supra sunt. Tulit igit moyses pecuniam eoꝝ qui fuerant amplꝰ. 7 quos redemerat a leuitis pro pmogenitis filioꝝ isrl: mille trecentoꝝ sexagintaq̃nqꝫ siclos iuxta põdus sanctuarij: 7 vedit eam aaron 7 filijs eius iuxta verbum quod preceperat sibi dominus.

Locutusqꝫ est dñs ad moysen 7 aaron dicẽs: Tolle summã filiorũ caath ve medio leuitaꝝ per domos 7 familias suas a. tricesimo ãno 7 sup̃ vsqꝫ ad q̃nq̃gesimũ annũ: oĩa q̃ ingrediunt ut stẽt 7 ministrẽt in tabernaculo federis. Hic ẽ cultꝰ filioꝝ caath. Tabernaculũ federis 7 sanctũ scoꝝ ingredient aaron 7 filij eiꝰ. q̃n mouenda sunt castra. 7 veponẽt velũ qõ pndet ante fores. involuentqꝫ eo archã testimonij 7 opient rursum velamine hyacinthinaꝝ pelliũ: extenentqꝫ vesup palliũ totũ hyacinthinum. 7 inducẽt vectes. Vesam q̃qꝫ. positiõis involuẽt hyacinthino pallio. 7 ponent cũ eo thuribula 7 mortariola. cyathos 7 crateras ad liba fũdẽda. Panes semp̃ in ea erũt. Extẽdẽtqꝫ vesup palliũ coccineũ qõ rursum opient velamẽto hyacinthinaꝝ pelliũ. 7 inducent vectes. Sumẽt 7 palliũ hyacinthinũ q̃ opient candelabrũ cũ lucernis 7 forcipibꝰ suis 7 emunctorijs 7 cũctis vasis olei q̃ ad pcinandas lucernas neccia sunt. 7 sup oĩa ponẽt opimẽtũ hyacinthinarũ pelliũ 7 inducẽt vectes. Hecnõ 7 altare aureũ involuẽt hyacinthino vestimento. 7 extendent vesup opimentum hyacinthinaꝝ pelliũ: inducẽtqꝫ vectes. Oĩa vasa q̃bus ministrãt in scũario involuẽt hyacinthino pallio. 7 extendẽt vesuper opimẽtum hyacinthinarũ pelliũ: inducẽtqꝫ vectes. Pz 7 altare mũ dabũt cincre. 7 involuẽt illud purpureo vestimẽto: ponẽtqꝫ cũ eo oĩa vasa q̃bꝰ in ministerio eiꝰ vtũt. id est igniũ receptacula fuscinulas ac tridentes vncinos 7 batilla. Cũcta vasa altaris opiẽt sil velamie hyacinthinarũ pelliũ. 7 inducẽt vectes. Cũqꝫ involuerit aaron 7 filij eius scũariũ 7 oĩa vasa eiꝰ in cõmotiõe castroꝝ. tunc intrabunt filij caath ut portent involuta. 7 nõ tangẽt vasa sanctuarij ne moriant. Ista sunt onera filiorum caath in tabernaculo federis super quos erit eleazar filius aaron sacerdotis: ad cuꝰ pertinet cura oleũ. ad cõcinnandas lucernas 7 cõpositionis incẽsum 7 sacrificiũ quod semp̃ offertur 7 oleum vnctiõis. 7 quicq̃d ad cultũ tabernaculi ptinet: oĩumqꝫ vasoꝝ q̃ i scũario sũt. Locutusqꝫ ẽ dñs ad moysen 7 aaron dicẽs: Nolite pdere ppin caath ve medio leuitaꝝ: ꝫ ꝫ facite eis ut viuãt 7 nõ moriãtur si tetigerint scã scoꝝ Aaron 7 filij eius intrabũt. ipsiqꝫ disponent opa singuloꝝ. 7 diuidẽt q̃d portare q̃s vehat Alij nulla curiositate videãt q̃ sunt in scũario priusqꝫ involuantur: alioquin morẽtur. Locutusqꝫ est dominus ad moysen dicens:

Tollite sūmā etiā filioꝝ gerson p domos ac familias ⁊ cognatiões suas a trigita ānis ⁊ supꝝ vsqꝫ ad ānos q̄nq̄ginta. Numera oēs q̄ ingrediunt̄ ⁊ ministrāt i tabernaculo federi. Hoc ē officiū familie gersonitaꝝ·ut portent cortinas tabernaculi ⁊ tectū federi opimētū aliud.⁊ supꝝ oia velamē byacintbinū: tentoriūqꝫ qđ pēdet i introitu tabernaculi federis cortinas atrij ⁊ vlū i introitu qđ ē ante tabernaculū Oia q̄ ad altare ptinēt funiculos ⁊ vasa ministerij iubēte aaron ⁊ filijs ei⁹ p tabūt filij gerson.⁊ sciant singuli cui vtreat oneri mācipari. Hic ē cultus familie gersonitarū in tabernaculo federis. Erūtqꝫ sub manu ythamar filij aaron sacerdotis. Filios qꝫ merari p familias ⁊ domos patrū suoꝝ recēsebis a triginta ānis ⁊ supꝝ vsqꝫ ad ānos q̄nq̄ginta: oēs q̄ ingrediunt̄ ad officiū ministerij sui ⁊ cultū federis testimonij. Hec sūt onera eoꝝ. Portabunt tabulas tabernaculi ⁊ vectes ei⁹·colūnas ⁊ bases eaꝝ·colūnas q̄q̄ atrij per circuitū cū basib⁹ ⁊ paxillis ⁊ funibus suis. Oia vasa ⁊ supellectilē ad vsū suū accipient sicqꝫ portabūt: Hoc ē officiū familie merauitaꝝ ⁊ ministeriū i tabernaculo federi;erūtqꝫ sub manu ythamar filij aaron sacerdotis. Recensuerūt igitur moyses ⁊ aaron ⁊ pncipes synagoge filios caath p cognationes ⁊ domos patrū suoꝝ a trigita ānis ⁊ supꝝ vsqꝫ ad annū q̄nq̄gesimū·oēs q̄ ingrediunt̄ ad ministeriū tabernaculi federi.⁊ inuēti sūt duo milia septingenti q̄nq̄ginta. Hic ē numer⁹ ppli caath q̄ intrāt tabernaculū federi. Hos nūerauit moyses ⁊ aaron iuxt sermonē dñi p manū moysi. Numerati sūt ⁊ filij gerson p cognatiões ⁊ domos patrū suoꝝ a triginta annis ⁊ supꝝ vsqꝫ ad q̄nq̄gesimū ānū oēs q̄ ingrediūt̄ ut ministrēt i tabernaculo federi.⁊ inuēti sunt duo milia sexcenti triginta. Hic ē ppⁱs gersonitaꝝ·qs nūerauerūt moyses ⁊ aaron iuxta ꝓceptū dñi. Numerati sūt ⁊ filij merari per cognatiões ⁊ domos patrū suoꝝ a triginta annis ⁊ supꝝ vsqꝫ ad annū q̄nquagesimū·oēs q̄ ingrediūt̄ ad explendos ritus tabernaculi federis.⁊ inuēti sūt tria milia ducenti. Hic ē numerus filioꝝ merari; qs recēsuerūt moyses ⁊ aarō iuxt ipiū dñi p manū moysi. Oēs q̄ recēsiti sūt ex leuitis ⁊ qs recensuerifecit ad nomē·moyses ⁊ aarō ⁊ pncipes isrl p cognationes ⁊ domos patrū suoꝝ a triginta annis ⁊ supra vsqꝫ ad annū q̄nquagesimū ·ingrediētes ad misteriū tabnaculi ⁊ onera portāda: fuerunt sil octo milia q̄ngenti octogita. Juxta ꝓceptū dñi recensuit eos moyses vnūquēqꝫ iuxt officiū suū ⁊ onera sua:sic ꝑcepat ei dñs.

LOcutusqꝫ ē dñs ad moysen V
dicens. Precipe filijs isrl·ut ejciant de castris oēm lepꝛosū ⁊ q̄ semie fluit pollutusqꝫ est sup mortuo. Tam masculū qꝫ femina ejcite de castris:ne cōtaminēt ea cū habitauerit vobiscū. Fecerūtqꝫ ita filij isrl: ⁊ ejecerūt eos extra castra sic locutus erat dñs moysi. Locutusqꝫ ē dñs ad moysen dicēs: Loqre ad filios isrl: Vir siue mulier cū fecerint ex oib⁹ pctis q̄ solēt hoib⁹ accidē.⁊ p negligētiā trangressi fuerint mādatū dñi atqꝫ reliquerit:cōfitebūt pctm̄ suū ⁊ reddēt ipsū caput·q̄ntāqꝫ ptē de sup ei in quē pecauerint. Sin aūt nō fuerit q̄ recipiat·dabunt dño ⁊ erit sacerdotis excepto ariete q̄ offert̄ p expiatione ut sit placabilis hostia. Oēs qꝫ pmitte qs offerūt filij isrl·ad sacerdotē ptinent.⁊ q̄cq̄d i scūariū offert̄ a singulis ⁊ tradit manib⁹ sacerdotis·ipsi⁹ erit. Locutusqꝫ ē dñs ad moysen dicēs: Loqre ad filios isrl ⁊ dices ad eos: Vir cui⁹ vxor errauerit·maritūqꝫ ptēnens dormierit cū alio viro.⁊ Ď maritus de pbendē nō q̄erit sz latet adulteriū ⁊ testib⁹ arguinō pōt.q̄a nō ē inuēta i stupro si spūs zelotipie cōcitauerit virū ꝛ vxorē suā q̄ vel polluta est ·uel falsa suspitione apperit adducet eā ad sacerdotē.⁊ offeret oblationē p illa de cimā ptē sati farine ordeacee Nō fūdet sup eā oleū nec ponet thus·q̄a sacrificiū zelotipie est.⁊ oblatio inuestigās adulteriū Offeret igit eā sacerdos ⁊ statuet coram dño assumetqꝫ aquā scām i vase fictili.⁊ pauxillū terre de pauimento tabernaculi mittet in eā. Cūqꝫ steterit mulier i ꝓspectu dñi·discooperiet caput ei⁹. ⁊ ponet sup man⁹ illi⁹ sacrificiū recordatiōis ⁊ oblationē zelotipie. Ipse aūt tenebit aq̄s amarissimas· in q̄b⁹ cū execratiōe maledicta pgessit:adiurabitqꝫ eā: ⁊ dicet: Si nō dormiuit vir alien⁹ tecū.⁊ si nō polluta es deserto mariti thoro:non te nocebūt aq̄ iste amarissime i q̄s maledicta pgessi. Sin aūt declinasti a viro tuo atqꝫ polluta es .⁊ pcubuisti cū alio:his maledictiōib⁹ subiacebis. Det te dñs in maledictionem exemplūqꝫ cūctoꝝ in ppⁱo suo. Putrescē faciat

femur tuum. ⁊ tumens vter⁹ tuus dirūpat. Ingrediant̄ aque maledicte i ventrē tuum. ⁊ vtero tumescente putrescat femur. Et respōdebit mulier: Amen. amen. Scribetq; sacerdos in libello ista maledicta. ⁊ delebit ea aq̄s amarissimis in q̄s maledicta ꝓgessit. ⁊ dabit ei bibē. Quas cū exhauserit. tollet sacerdos de manu eius sacrificiū ꝯelotipie: ⁊ eleuabit illud coram dño. imponetq; super altare: ita dūtaxat ut pri⁹ pugillū sacrificij tollat de eo q̄ offerē ⁊ incendat sup altare. ⁊ sic potū det mulieri aq̄s amarissimas. Quas cū biberit: si polluta ē ⁊ ꝓtēpto viro adulterij rea. ptrāsibūt eā aque maledictionis: ⁊ inflato ventre computrescet femur: eritq; mulier in maledictionē ⁊ in exēplum oī ꝓplo. Ce si polluta non fuerit: erit inoxia. ⁊ faciet uteros. Ista ē lex ꝯelotipie. Si declinauerit mulier a viro suo. ⁊ si polluta fuerit. marituscq; ꝯelotipie spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu dñi: ⁊ fecerit ei sacerdos iuxta oia q̄ scripta sunt: maritus absq; culpa erit. ⁊ illa recipiet iniq̄tatem suam.

VI

Locutusq; est dñs ad moysen dicēs: Loq̄re ad filios isrl̄. ⁊ dices ad eos Vir siue mulier cū fecerit votum ut scificent̄ ⁊ se voluerint dño cōsecrare: a vino ⁊ oi q̄ inebriare pōt abstinebūt. Acetum ex vino ⁊ ex qualibet alia potiōe: ⁊ q̄cq̄d de vua exprimi⁹ nō bibēt: vuas recentes siccasq; non comedēt: cuneti⁹ dieb⁹ quibus ex voto dño cōsecrant̄. Quicq̄d ex vinea cē pōt ab vua passa vsq; ad acinū. nō comedēt. Oi tpe separationis sue nouacula nō transibit p caput eius vsq; ad ꝑpletū diē q̄ dño ꝓsecrat̄. Pcūs erit crescēte cesarie capit⁹ ei⁹. Oi tpe ꝓsecratiōis sue sup mortuū non ingredie⁹: nec sup patris q̄dē ⁊ matris ⁊ fratris sororisq; funere cōtaminabit̄: quia cōsecratio dei sui sup caput ei⁹ ē. Oib⁹ dieb⁹ separationis sue sanct⁹ erit dño Si aūt mortu⁹ fuerit subito q̄spiā coram eo: polluet̄ caput ꝓsecratiōis ei⁹. q̄ radet illico ⁊ i eadē die purgatiōis sue. ⁊ rursū septima In octaua aūt die offeret duos turtures ut duos pullos colūbe sacerdoti i introitu federis testimonij: faciet̄q; sacerdos vnū ꝑ pctō ⁊ alterum in holocaustū. ⁊ ꝯpcabit̄ pro eo. ea pccauit sup mortuo: scificabit̄q; caput ei⁹ in die illo. ⁊ cōsecrabit dño die separatiōis illi⁹ offerens agnū anniculū ꝑ pctō. ita tñ ut dies ꝓores irriti fiāt: q̄m polluta est scificatio ei⁹. Ista est lex ꝓsecratiōis. Cū dies q̄s ex voto vereuerat complebunt̄: adducet eū ad ostiū tabernaculi federis: ut offerat oblationē eius dño. agnū anniculū imaculatū i holocaustū ⁊ ouē anniculā imaculatā. ꝑ pctō: ⁊ arietem imaculatū hostiā pacificā: canistr⁹q; panum azimoꝝ q̄ ꝓspsi sunt oleo: ⁊ lagana absq; fermēto uncta oleo. ac libamina singuloꝝ q̄ offeret sacerdos cora dño: ⁊ faciet tā. ꝑ pcca to. q̄ in holocaustū. Arietē vero immolabit hostiā pacificā dño. offerēs sil̄ canistrū azimoꝝ ⁊ libamenta q̄ ex more debent. Tūc radetur naçare⁹ añ ostiū tabernaculi federis cesarie ꝓsecrationis sue: tolletq; capillos ei⁹ ⁊ ponet sup ignē q̄ est suꝑpositꝰ sacrificio pacificoꝝ. ⁊ armū coctum arietis: tortā q̄q; absq; fermento vnā de canistro. ⁊ laganū azimū vnū. ⁊ trahet in manꝰ naçarei postq̄ rasū fuerit caput ei⁹: suscepta q̄q; rursū ab eo eleuabit in ꝓspectu dñi. ⁊ sanctificata sacerdotis erūt: sicut pectusculū q̄ separari iussum ē ⁊ femur. Postḡ pōt bibē naçareꝰ vinū. Ista ē lex naçarei cum vouerit oblationē suā dño de tpe cōsecrationis sue: excepti⁹ his que ꝑuenerit manꝰ ei⁹. Iuxta q̄ mente devouerat: ita faciet ad pfectionē scificatiōis sue. Locutusq; ē dñs ad moysen dicēs: Loq̄re aaron ⁊ filijs ei⁹: Sic bñdicet̄ filijs isrl̄: ⁊ dicet̄ eis: Benedicat tibi dñs: ⁊ custodiat te. Ostendat dñs faciem suā tibi: ⁊ misereat tui. Cōuertat dñs vultū suū ad te. ⁊ det tibi pacē. Invocabunt̄q; nomē meū sup filios isrl̄. ⁊ ego benedicā eis.

VII

Factū ē aūt in die q̄ cōpleuit moyses tabernaculum ⁊ erexit illud: unxit̄q; ⁊ scificauit cū oib⁹ vasis suis altare sil̄ ⁊ oia vasa ei⁹: obtulerunt principes israel ⁊ capita familiaꝝ. q̄ erāt ꝑ singulas trib⁹ ꝓfecti eoꝝ qui numerati fuerāt mūera cora dño sex plaustra tecta cū duodecim bob⁹. Unum plaustrū obtulere duo duces: ⁊ vnum bouē singuli: obtulerūq; ea i ꝓspectu tabernaculi Dixit aut̄ dñs ad moysen: Suscipe ab eis ut seruiāt i misterio tabernaculi. ⁊ trades ea leuitis iuxta ordinē misterij sui. Et acq̄ cū suscepisset moyses plaustra ⁊ boues: tradidit ea levitis. Duo plaustra ⁊ quatuor boues dedit filijs gerson. iuxta id q̄ habebant necessariū. q̄tuor alia plaustra ⁊ octo boues dedit filijs merari ꝓm officia ⁊ cultum suum: sub manu

ytbamar filij aaron sacerdotis. Filijs aũt ca-
ath non tradit plaustra ⁊ boues: qa i scũario
seruiũt. ⁊ onera ꝓpijs portant humeris. Igit
obtulerũt duces i dedicationẽ altarj· die qua
unctũ est· oblationẽ suã añ altare. Dixitq; do-
min⁹ ad moysen: Singuli duces p singulos
dies offerãt munera i dedicationẽ altarj. Pri-
mo die obtulit oblationẽ suam naason filius
ãminadab de tribu iuda: fuerantq; in ea ace-
tabulũ argẽteũ. pondo centũ triginta siclo⁹:
phiala argẽtea bñs septuaginta siclos iuxta
põdus scũarij· utrũq; plenũ simila ospsa oleo
in sacrificiũ· moztariolũ ex dece siclis aureis
plenũ incenso· bouem de armẽto ⁊ arietem ⁊
agnũ anniculũ i holocaustũ· hircũq; p pctõ
⁊ in sacrificio pacifico⁹ boues duos· arietes
q̃nq;· hircos q̃nq;· agnos anniculos quinq;.
Hec ẽ oblatio naasõ filij ãminadab. Secũdo
die obtulit nathanael fili⁹ suar duc de tribu
yssachar acetabulũ argẽteũ appendens centũ
triginta siclos· phialã argenteã bñtẽ septua-
ginta siclos iuxẽ põd⁹ scũarij· utrũq; plenũ si-
mila ospsa oleo in sacrificiũ: moztariolũ au-
reũ bñs dece siclos plenũ incẽso: bouẽ de ar-
mẽto ⁊ arietẽ. ⁊ agnũ anniculũ i holocaustũ
hircũq; p pctõ. ⁊ i sacrificio pacifico⁹ boues
duos· arietes q̃nq;· hircos q̃nq;· agnos anni
culos quinq;. Hec fuit oblatio nathanael filij
suar. Tertio die princeps filiozum zabulon
heliab fili⁹ helon obtulit acetabulũ argenteũ
appendẽs centũ triginta siclos· phialã argen-
teã bñtẽ septuagita siclos ad põdus scũarij.
utrũq; plenũ simila ospsa oleo in sacrificiũ:
moztariolũ aureũ appendens dece siclos ple-
nũ incẽso: bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnum
anniculũ i holocaustũ· hircũq; p pctõ. ⁊ in sa
crificio pacifico⁹ boues duos· arietes q̃nq;·
hircos q̃nq;· agnos ãniculos q̃nq;. Hec ẽ ob-
latio heliab filij helon. Die q̃rto princeps filio-
rũ ruben elisur fili⁹ sedeur· obtulit acetabulũ
argenteũ appendẽs cẽtũ triginta siclos· phia-
lam argenteam bñtem septuaginta siclos ad
põd⁹ scũarij: utrũq; plenũ simila cõspsa oleo
i sacrificiũ: moztariolũ aureũ appendẽs dece
siclos plenũ incẽso: bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ ⁊
agnum anniculũ i holocaustũ· hircũq; p pctõ
⁊ i hostias pacifico⁹ boues duos· arietes q̃n-
q;· hircos quinq;. agnos anniculos q̃nq;. Hec
fuit oblatio elisur filij sedeur. Die quinto p̃n-
ceps filiozũ symeon salamiel fili⁹ surisaddai
obtulit acetabulũ argẽteũ appẽdẽs centũ tri-
ginta siclos. phialã argẽteã bñtẽ septuagita
siclos ad pondus scũarij· utrũq; plenũ simila
conspsa oleo i sacrificiũ: moztariolũ aureum
appendens dece siclos plenũ incenso: bouẽ de
armento ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ in holocau
stũ· hircũq; p pctõ. ⁊ in hostias pacifico⁹ bo-
ues duos· arietes q̃nq;· hircos quinq;· agnos
ãniculos q̃nq;. Hec fuit oblatio salamihel fi-
lij surisaddai. Die sexto p̃nceps filiozum gad
heliasaph fili⁹ duel obtulit acetabulũ argen-
teũ, appẽdẽs cẽtũ trigita siclos· phialã argen-
teã bñtẽ septuaginta siclos ad pond⁹ scũarij.
utrũq; plenũ simila ospsa oleo i sacrificium:
moztariolũ aureũ appendẽs decem siclos ple
num incenso: bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnũ
ãniculũ in holocaustũ· hircũq; p pctõ: ⁊ i ho-
stias pacifico⁹ũ· boues duos· arietes quinq;·
hircos q̃nq;· agnos ãniculos q̃nq;. Hec fuit
oblatio heliasaph filij duel. Die septimo p̃n-
ceps filiozũ ephraim elisama fili⁹ ammiud ob-
tulit acetabulũ argẽteũ appẽdẽs cẽtũ trigin-
ta siclos· phialã argenteã bñtẽ septuagita si-
clos ad põdus scũarij· utrũq; plenum simila
ospsa oleo in sacrificiũ: moztariolũ aureũ ap
pendens decẽ siclos plenũ incẽso: bouẽ de ar-
mento ⁊ arietẽ ⁊ agnũ ãniculũ i holocaustũ
hircũq; p pctõ. ⁊ i hostias pacifico⁹ũ boues
duos· arietes q̃nq;· hircos q̃nq;· agnos ãni-
culos q̃nq;. Hec fuit oblatio elisama filij am-
miud. Die octauo p̃nceps filiozum manasse
gamaliel filius phadassur obtulit acetabulũ
argenteũ appẽdẽs centũ triginta siclos· phia
lã argenteã bñtẽ septuaginta siclos ad põd⁹
scũarij: utrũq; plenũ simila ospsa oleo in sa-
crificiũ: moztariolũ aureũ appendens decem
siclos plenũ incenso: bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ
⁊ agnũ anniculũ i holocaustũ· hircũq; p pcc-
cato. ⁊ i hostias pacifico⁹ boues duos· arie-
tes q̃nq;· hircos q̃nq;· agnos anniculos q̃nq;
Hec fuit oblatio gamaliel filij phadassur. Die
nono p̃nceps filiozum beniamin abidan fi-
lius gedeonis obtulit acetabulũ argenteum
appendẽs centũ triginta siclos: phialã argen-
teã bñtẽ septuaginta siclos ad põdus scũarij
utrũq; plenũ simila cõspsa oleo in sacrificiũ:
moztariolũ aureũ appendens decẽ siclos ple-
nũ incẽso: bouẽ de armẽto ⁊ arietẽ ⁊ agnum
anniculũ i holocaustũ: hircũq; p pctõ. ⁊ i ho
stias pacificozum boues duos, arietes q̃nq;·

bircos q̄nq̄ agnos āniculos q̄nq̄. Hec fuit oblatio abidan filij gedeonis. Die tercio p̄nceps filioꝝ dan abieçer filij amisaddai obtulit acetabulū argenteū appēdēs centū triginta siclos phialā argenteā būtē septuaginta siclos ad pondus scūarij vtrq̄ plenū simila conspso oleo i sacrificiū: mortariolū aureū appendens tecē siclos plenū incēso: bouē te armēto arietē agnū āniculū in holocaustū: bircūq̄ p pcō. in hostias pacificoꝝ boues duos arietes q̄nq̄ bircos q̄nq̄ agnos āniculos q̄nq̄. Hec fuit oblatio abieçer filij amisaddai. Die vndecimo p̄nceps filiozum aser phegiel filius ochran obtulit acetabulū argēteū appēdēs cētū triginta siclos phialā argēteā habētē septuaginta siclos ad pōdus scūarij vtrūq̄ plenū simila cōspsa oleo in sacrificiū: mortariolū aureū appendēs tecē siclos plenū incēso: bouē te armēto arietē agnū āniculū i holocaustū: bircūq̄ p pcō in hostias pacificozum boues duos arietes q̄nq̄ bircos q̄nq̄ agnos āniculos q̄nq̄. Hec fuit oblatio phegiel filij ochran. Die duodecimo p̄nceps filioꝝ neptalim abira filius benan obtulit acetabulū argenteū appendens cētū triginta siclos phialā argenteā habentem septuaginta siclos ad pond⁹ sanctuarij. vtrūq̄ plenū simila oleo cōspsa in sacrificiū mortariolum aureum appendēs tecē siclos plenū incēso: bouē te armēto arietē agnū āniculū in holocaustū bircūq̄ p pcō. in hostias pacificoꝝ boues duos arietes q̄nq̄ bircos q̄nq̄ agnos āniculos q̄nq̄. Hec fuit oblatio abira filij benan. Hec tedicatiōe altaris oblata sūt a p̄ncipib⁹ isrl in die q̄ pfecratū ē: acetabula argētea duodecim phiale argētee duodecim mortariola aurea duodecī ita ut centū triginta argēti siclos habēt. vnū acetabulū. septuaginta siclos vna phiala. in cōe vasoꝝ oīuz ex argēto siclī duo milia q̄dringēti pōdere scūarij: mortariola aurea. Duodecī plena incēso. tenos siclos appendētia pondē scūarij. i. sil' auri sicli centū viginti boues te armēto i holocaustū duodecī arietes duodecī agni āniculi duodecī. libamēta eoꝝ. birci duodecī p pcō in hostias pacificoꝝ boues viginti q̄tuoꝝ arietes sexaginta birci sexaginta agni anniculi sexaginta. Hec oblata sūt in tedicatiōe altaris q̄n vnctū ē.

Cūq̄ ingrederet moyses tabernaculū federj ut cōsuleret oraculū: audiebat vocē loquētis ad se de p̄pitiatorio. qđ erat sup archā testimonij inter duos cherubin: vnde et loq̄bat ei.

LOcutusq̄ est dñs ad moysen. VIII dicens: Loqre aaron. et dices ad eū: Cū posuerj septē lucernas. cādelabrū in australi pte erigat. Hoc igit̄ precipe ut lucerne p̄ boreā e regiōe respiciāt ad mensam panū p̄positiōis: p eā partē quā cādelabrū respicit lucere debēbūt. Fecitq̄ aaron et ipso fuit lucernas sup candelabrū: ut p̄cepat dñs moysi. Hec aūt erat factura cādelabri ex auro ductili tam medi⁹ stipes q̄ cuncta que ex vtroq̄ calamoꝝ latere nascebāt. Juxta exēplū q̄ ondit dñs moysi: ita opat⁹ ē candelabꝝ. Et locut⁹ ē dñs ad moysen dicēs: Tolle leuitas de medio filioꝝ isrl. et purificabis eos iuxta būcritū. Aspgant aq̄ lustratiōis et radāt cēs pilos carnis sue. Cūq̄ lauerint vestimēta sua et mūdati fuerint. tollēt bouē de armētis et libamentū eius similā oleo cōspsam: bouē aūt alterū de armento accipies p pcō. et applicabis leuitas cora tabernaculo federj cōuocata oī multitudine filioꝝ isrl. Cūq̄ leuite fuerint cora dño ponēt filij isrl manus suas sup eos. et offeret aaron leuitas mun⁹ in p̄spectu dñi a filijs isrl: ut seruiāt in misterio ei⁹. Leuite q̄q̄ ponēt man⁹ suas sup capita bouū de q̄b⁹ vnū facies p pcō. et alterū holocaustū dñi: ut pcerj p eis. Statuesq̄ leuitas i p̄spectu aaron et filioꝝ ei⁹. et p̄secrabis oblatos dño ac sepabis de medio filiozū isrl ut sint mei. et postea ingrediāt tabernaculū federis ut fuiāt mihi. Dicq̄ purificabis et p̄secrabis eos i oblatione dñi. qm̄ dono dnati sūt mihi a filijs isrl. Pro p̄mogenitis q̄ aperiunt oēm vuluā i isrl: accepi eos. Mea sūt eni oīa p̄mogenita filioꝝ isrl tam ex hoibus q̄ ex iumētis. Ex die q̄ percussi oē p̄mogenitū i tra egypti. scificaui eos mihi. et tuli leuitas p cūctis p̄mogenitis filioꝝ isrl. tradidiq̄ eos dono aaron et filijs ei⁹ de medio ppli: ut fuiant mihi. p isrl i tabernaculo federj. et orent p eis ne sit in ppl̄o plaga si ausi fuerint accedē ad scūariū. Fecerūtq̄ moyses et aaron et ois multitudo filioꝝ isrl sup leuitis que p̄ceperat dñs moysi. purificatiq̄ sūt et lauerūt vestimenta sua. Eleuauitq̄ eos aaron in p̄spectu dñi et orauit p eis: ut purificati ingrederēt ad officia sua i tabnaculū federj cora aaron

ꝛ filijs eiꝰ. Hic ꝓcepat dñs moysi de leuitis
ita factū ē. Locutusq ē dñs ad moysen di-
cēs: Hec ē lex leuitaꝝ. A vigintiq̄nq; ānis ꝛ
sup ingrediēt: ut miſtrēt in tabernaculo fe-
deris. Cūq; q̄nq̄gesimū ānū etatē ipleuerint
seruire cessabūt: erūtq; miſtri fratrū suoꝝ i
tabnaculo federis ut custodiāt q̄ sibi fuerit
cōmendata: opra aūt ipsa non faciant. Sic
dispones leuitis in custodijs suis.

Locut⁹ ē dñs ad moysen i deserto sy
nai anno secūdo postq; egressi sūt de
ra egypti mēse pmo dicēs: Faciāt
filij isrl pbase i tpe suo q̄rtadecima die men-
sis huius ad vesperā iuxta cēs cerimonias ꝛ
iustificatiōes eius. Precepitq; moyses filijs
isrl ut facerēt pbase: Qui fecerūt tēpe suo
q̄rtadecima die mēsis ad vesperā i mōte sy-
nai. Juxta oīa q̄ mādauerat dñs moysi fece-
runt filij isrl. Ecce aūt q̄dā imundi sup aīa
hois q̄ nō poterāt facere pbase i die illo: acce
entes ad moysen ꝛ aaron dixerūt eis: Im-
mūdi sumus sup aīa hois: q̄re fraudamur ut
nō valeam⁹ oblationē offerre dño in tpe suo
inꝰ filios isrl? Quib⁹ rndit moyses: State
ut ꝓsulā q̄d ꝓcipiat dñs de vob. Locutusq;
ē dñs ad moysen dicēs. Loq̄re filijs isrl. Hō
q̄ fuerit imūd⁹ sup aīa sue in via ꝓcul i gē
te vra faciat pbase dño in mēse secūdo q̄rta
decima die mēsis ad vesperā: cū azimis ꝛ la-
ctucis agrestib⁹ comedēt illud. Nō reliquēt
ex eo q̄ppiā vsq; mane: ꝛ os eiꝰ nō ꝓfringēt
cēm ritū pbase obseruabūt. Si q̄s aūt ꝛ mū-
dus ē: ꝛ i itinere nō fuit. ꝛ tū nō fecit pbase
exterminabit͞ aīa illa de pplis suis: q̄a sacrifi-
cium dño non obtulit tpe suo. Pctm̄ suū ipe
portabit. Peregrinus q̄q; ꝛ aduena si fuerint
apud vos: faciēt pbase dño iuxta cerimonias
ꝛ iustificatiōes suas. Preceptū idē erit apud
vos tā aduene q̄m indigene. Igit̄ die q̄ erectū
ē tabnaculū: operuit illud nubes. A vespe aūt
sup tentoriū erat q̄si spēs ignis vsq; mane.
Hic fiebat iugit̄. p die operiebat illud nubes
ꝛ p noctē q̄si spēs ignis. Cūq; ablata fuisset
nubes q̄ tabnaculū ꝓtegebat: tūc ꝓficisce-
bāt filij isrl. ꝛ i loco vbi stetisset nubes: ibi ca-
strametabāt. Ad imperiū dñi ꝓficiscebāt ꝛ
ad imperiū illi⁹ figebant tabernacula. Cūct
diēb⁹ q̄bus stabat nubes sup tabnaculū: ma-
nebāt in eodē loco. ꝛ si euenisset ut multo tē-
pore maneret sup illud: erāt filij isrl in excu-
bijs dñi. ꝛ nō ꝓficiscebāt q̄tēq̄t diēb⁹ fuisset
nubes sup tabnaculū. Ad imperiū dñi erige
bant tentoria. ꝛ ad iperiū illius de ponebant.
Si fuisset nubes a vespe vsq; mane. ꝛ statim
diluculo tabernaculū reliq̄sset. ꝓficiscebāt:
ꝛ si. p⁹ die ꝛ noctē recessisset: dilapabant ten
toria. Si vel biduo aut vno mēse uel lōgiori
tpe fuisset sup tabernaculum: manebant filij
isrl in eodē loco ꝛ nō ꝓficiscebāt: statim aūt
ut recessisset mouebant castra. Per ybū dñi
figebant tētoria. ꝛ p ybū illi⁹ ꝓficiscebant:
erantq; in excubijs dñi iuxta imperiū eius p
manum moysi.

Locutusq; est dñs ad moysen dicēs.
Fac tibi duas tubas argēteas du-
ctiles: q̄b⁹ ꝓuocare possis multitudi-
nē q̄n mouēda sūt castra. Cūq; īcrepuerit tu-
bis: cōgregabit͞ ad te ois turba ad ostiū ta-
bernaculi federis. Si semel clanguerit: venient
ad te ꝓncipes ꝛ capita multitudinis isrl. Si
aūt ꝓlixior atq; ꝓcisus clangor increpuerit
mouebūt castra ꝓmi q̄ sūt ad orientalē pla-
gā. In secūdo aūt sonitu ꝛ pari ululatu tuba
leuabūt tentoria q̄ habitāt ad meridiē. ꝛ iux
hūc modū reliq̄ faciēt ululantib⁹ tubis in ꝓ
fectionē. Cū aūt cōgregāda⁹ ē ꝓpl's simplex
turba: clangor erit. ꝛ nō ꝓcise ululabūt. Fi
lij aūt aaron sacerdotes clangēt tubis: erit q;
hō legitimū sempiternū i gnatiōib⁹ vris. Si
exieritis ad bellū de terra vra ꝓ hostes q̄ di-
micāt aduersū vos: clangetis ululantibus tu-
bis. ꝛ erit recordatio vri cora dño deo vro:
ut eruamini de manib⁹ inimicoꝝ vroꝝ. Si q̄n
habebitis epulū ꝛ dies festos ꝛ calēdas ca-
netis tubis sup holocaustis ꝛ pacificis victi-
mis: ut sint vob i recordationē dei vri. Ego
dñs deus vester. Anno secūdo mēse secūdo
vicesima die mēsis elevata ē nubes de taber
naculo federis: Profectiq; sunt filij isrl p tur
mas suas de deserto synai. ꝛ recubuit nubes
i solitudine pharan. Mouer ūtq; castra ꝓmi
iuxta imperiū dñi p manū moysi. Filij iuda
p turmas suas: q̄x ꝓnceps erat naason filius
aminadab. In tribu filioꝝ yssachar fuit ꝓn-
ceps natbanael filiꝰ suar. In tribu ꝯabulon
erat ꝓnceps eliab filius helon. De posit ūq; est
tabnaculū: q̄ portātes egressi sunt filij ger-
son ꝛ merari. Profectiq; sūt ꝛ filij ruben p
turmas ꝛ ordinē suū q̄rū ꝓnceps erat elisur
filiꝰ sedeur. In tribu aūt filioꝝ symeon ꝓ-

ceps fuit salamihel filij surisaddai. De tribu gad erat ꝓnceps heliasaph filius duel. Profectiq; sūt & caathite portātes scūariū. Tādiu tabernaculū portabāt donec venirēt ad erectiōis locum. Monerūt castra & filij ephraim ꝑ turmas suas: in q̄ exercitu ꝓnceps erat elisama filij ammiud. In tribu autē filiorū manasse ꝓnceps fuit gamaliel filius phadassur. & in tribu beniami erat dux abidan filius gedeōis. Nouissimi castroꝝ oīuꝫ pfecti sūt filij dan ꝑ turmas suas: in q̄ exercitu ꝓnceps fuit ahiezer filij ammisaddai. In tribu aūt filioꝝ aser erat ꝓnceps phegiel filij ochran. Et in tribu filioꝝ neptalim ꝓnceps fuit ahira filij henan. Hec sūt castra & pfectiōes filioꝝ isrl ꝑ turmas suas: qñ egrediebātur. Dixitq; moyses ad obab filio raguel madianite cognato suo. Proficiscimur ad locū q̄ dñs daturus ē nob: veni nobiscū ut bñfaciam⁹ tibi: q̄ dñs bona ꝓmisit israhel. Cui ille rñdit: Nō vadā tecū: sed reuertar in terrā meā & ad q̄ natus sum. Et ille: Noli inq̄t nos relinq̄re. Tu.n. nosti in q̄bus locis ꝑ deserti castra ponē debeam⁹, & eris ductor nr̄. Cūq; nobiscū veneris: q̄cq̄d optimū fuerit ex opibus q̄s nob traditur⁹ est dñs: dabim⁹ tibi. Profecti sūt ḡ de mōte dñi viā trium dierū: archaq; federis dñi ꝓcedebat eos ꝑ dies tres: quidēs castroꝝ locū. Nubes q̄q; dñi sup eos erat ꝑ diē cū icederent. Cūq; eleuaret archa dicebat moyses: Surge dñe & dissipent̄ inimici tui. & fugiāt q̄ oderūt te a facie tua. Cū aūt ponere⁹ aiebat: Reuertē dñe ad multitudinē exercitus isrl.

XI

Factū est aūt ꝙ murmur ꝓpli: q̄si volētiū ꝓ labore ꝑ dñm. Qd. cū audisset irat⁹ ē. & accēsus i eos ignis dñi deuorauit extremā castroꝝ ptem. Cūq; clamasset ꝓplus ad moysen: orauit moyses ad dñm. & absorꝫ ē ignis. Vocauitq; nomē loci illius incēsio. eo ꝙ succēsus fuisset ꝑ eos ignis dñi. Vulgus q̄q; ꝑmiscuū qd alcēderat cū eis flagrauit desiderio sedēs & flens: rūctis sibi pariē filijs isrl. & ait: Quis dabit nobis ad vescendum carnes? Recordamur piscū q̄s comedebamus in egypto gratis: in mentem nobis venīt cucumeres & pepones. porriq; & cepe & allea. Anima nr̄a arida ē: nihil aliud respicim⁹ nisi manna. Erat autem manna q̄si semē coriandri coloris bdellij. Circuibatq; ꝓplm. & colligēs illud frāgebat mola siue terebat i mortario: coquēs i olla & faciens ex eo tortulas saporis q̄si panis oleati. Cūq; descēderet nocte sup castra ros. descēdebat pariē & man. Audiuit ḡ moyses flētē ꝓplm ꝑ familias: singulos ꝑ ostia tētoriū sui. Iratusq; est furor dñi valde: & moysi intoleranda res visa ē. & ait ad dñm: Cur afflixisti seruū tuū? Quare nō inuenio grām coram te? Et cur ipposuisti pōd⁹ vniūsi ꝓpli hui⁹ sup me? Nūq̄d ego ꝙcepi oēm banc multitudinē nec genui eā. ut dicas mihi: porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulū & refer in trā ꝙ iurasti ptrib⁹ eorū? Unde mihi carnes ut dem tāte multitudini? Flent ꝓtra me dicētes. da nob carnes ut comedamus. Nō possum sol⁹ sustinē oēm hūc ꝓplm q̄a grauis ē mihi. Si in alia tibi videt: obsecro ut interficias me & inueniā grām in oculis tuis ne tātis afficiar malis. Et dixit dñs ad moysen. Congrega mihi septuaginta viros de senioribus isrl. q̄s tu nosti ꝙ seniores ꝓpli sint & magri. & duces eos ad ostiū tabernaculi fœderis: faciesq; ibi stare tecū ut descendā & loqr tibi & auferā de spū tuo tradāq; eis. ut sustentēt tecū onus ꝓpli. & nō tu sol⁹ gueris. Populo q̄q; dices. Sanctificamini. Cras comedetis carnes. Ego.n. audiui vos dicere: Quis dabit nob escas carnū? Bñ nobis erat in egypto. Ut det vob dñs carnes & comedatis. nō vno die nec duob⁹ vel q̄nq; aut decē. nec viginti q̄dē. sed usq; ad mensem diei: donec exeat per nares vras & ꝓdat in nauseā. eo ꝙ repulerit dñm q̄ in medio vri ē. & fleueritis coram eo dicētes: Quare egressi sum⁹ ex egypto ut patrem⁹ in solitudine? Et ait moyses ad dñm: Sexcēta milia ꝑdītū hui⁹ ꝓpli sūt. Et tu dicis: dabo eis esū carniū mēse integro? Nūq̄d ouiū & boū multitudo cedet ut possit sufficē ad cibū. vel oēs pisces maris in vnū cōgregabunt ut eos saties? Cui rñdit dñs: Numq̄d man⁹ dñi infirma ē? Jam nūc videbis. vtrū me⁹ sermo operi cōpleat. Venit igit moyses & narrauit ꝓplo ꝙba dñi. congregās septuaginta viros de seniorib⁹ isrl. q̄s stare fecit circa tabernaculū. Descenditq; dñs ꝑ nubē. & locut⁹ ē ad eū. auferēs de spū q̄ erat i moyse & dans septuaginta virīs. Cūq; requieuisset in eis spūs ꝓphetare sūt nec vltra cessauerūt. Remanserant aūt in castris duo virī. q̄rū vn⁹ vocabat

ɫeldad ⁊ alĕ medad·sup ꝗs reꝙcuit ſpūs:nā ⁊ ipſi ꝛeſcripti fuerāt ⁊ nō exierant ad taber-naculū. ¶Cū ꝓphārēt i castris:cucurrit puer ⁊ nunciauit moysi dicens: Heldad ⁊ medad ꝓphætāt i castris. Stati iosue filiꝰ nō miſter moysi ⁊ electus:e pluribus·ait: Dñe mi moy ſes ꝓhĭbe eos. At ille:ꝗd ĭnḋt emularis pro me? Quis tribuat ut oīs ꝓphꝫ ſit: ⁊ ꝛet eis dñs ſpm ſuū? Reūſuſqꝫ ē moyses ⁊ ma-iores natu iſrl i castra. Uent⁹ aūt egrediēs a dño·arreptas trāſ mare coturnices ꝛetulit ⁊ diſpoſuit i castra.itinĕ quātū vno die ꝓfici pōt ex oī pte castroꝝ p circuitū: volabātqꝫ in aere duob⁹ cubitis i altitudine ſup terrā Surgēs ḡ ꝓphꝫ toto die illo ⁊ nocte ac die altero:congregauit coturnicū multitudinē:q̄ pau-ꝛe ĉecĕdĕ chozos. ⁊ ſiccauerūt eas p gyrū ca ſtroꝝ. Adhuc carnes erāt i dēt⁹ eoꝝ.nec ꝛefecerat huiuſcemodi cib⁹ ⁊ ecce furoꝛ dñi ꝓcitatus i pplm·pcuſſit eū plaga magna ni-mis. Uocatuſqꝫ ē ille loc⁹ ſepulchra cōcupi-ſcētie:ibi.n.ſepelierūt pplm q̄ ꝛeſideꝛauerat carnes. Egreſſi aūt ꝛe ſepulchris ꝓcupiſcē-tie ꝛenerūr in aſeroth:⁊ mānſerūt ibi. ¶XII

Locutaqꝫ ē maria ⁊ aaron ꝑ moyſen ꝓpter vxoꝛē ei⁹ ethiopiſſam.⁊ dixe-rūt: Nū p ſolum moyſen locutus ē dñs? Nōne ⁊ nobis ſiliĕ ē locut⁹? Aō cū au diſſet dñs irat⁹ ē valde. Erat.n. moyſes vir mitiſſim⁹ ſup oēs hoies q̄ morabant ĭ ĉra Stati locut⁹ ē dñs ad eū ⁊ ad aarō ⁊ mariā Egrediemī vos trēs ad tabnaculū federį Cūqꝫ fuiſſent egreſſi ꝛeſcēdit dñs in colūna nubis ⁊ ſtetit i ĭtroitu tabnaculi vocās aarō ⁊ mariā. Qui cū iſſent·dixit ad eos Audite ſermones meos. Si ꝗs fuerit inĕ vos ꝓphēta dñi·i viſiōe apparebo ei·uel p ſomnū loqꝛ ad illū. At nō talis ſerv⁹ me⁹ moyſes q̄ ī oī do-mo mea fideliſſim⁹ eſt. Ꝑoze.n.ad os loqꝛ ei. Palā ⁊ nō p enigmata ⁊ figuras ꝛeū videt. Quare ḡ nō timuiſtĭ ꝛetrabĕ ꝓuo meo moy-ſi? Iratuſqꝫ ꝑ eos abiit. Nubes qꝫ receſſit q̄ erat ſup tabnaculū. Et ecce maria apparuit candēs lepꝛa q̄ſi niꝛ. Cūqꝫ ꝛeſpexiſſet eā aarō ⁊ vidiſſet ꝓfuſā lepꝛa·ait ad moyſen: Obſe-cro dñe mi·ne ĭponas nob⁹ ꝟ pctū qō ſtulte cōmiſim⁹:ne fiat hæc q̄ſi mortua:⁊ ut abor-tiū quod.pĳcit ꝛe vulua matris ſue. Ecce iā mediū carnis ei⁹ ꝛuoꝛatū ē a lepꝛa. Clama-uitqꝫ moyſes ad dñm dicens: Deus obſecro ſana eam. Cui rñdit dñs: Si pat ei⁹ ſpuiſſet in faciē illi⁹:nōne ꝛebuerat ſalti ſeptē dieb⁹ ruboꝛe ſuffundi? Depeſc ſeptē dieb⁹ ex̄ castra ⁊ poſtea reuocabit. Exclusa ē itaqꝫ maria ex̄ castra ſeptē dieb⁹. ⁊ ꝓplus nō ē mot⁹ ꝛe loco illo·donec reuocata eſt maria. ¶XIII

Profectuſqꝫ ē ꝓplus ꝛe aſeroth·fixis tentoꝛijs i ꝛeſerto pharan. Ibiqꝫ lo cut⁹ ē dñs ad moyſen dicēs: Mitte viros q̄ ꝓſiderēt trā chanaan quā daturus ſū filijs iſrl: ſingulos ꝛe ſingulis tribub⁹ ex ꝓncipibus. Fecit moyſes qō dñs imꝑarat ꝛe ꝛeſerto pharan mittēs ꝓncipes viros: q̄ꝝ iſta ſūt noīa. De tribu ruben ſemmua filium ęcchur. De tribu ſymeon:ſaphat filium vri: De tribu iuda:caleb filium iephone. De tri-bu yſachar: igal filiū ioſeph. De tribu effra-im:oſee filium nun. De tribu beniamin:phal-ti filium raphu. De tribu ęabulon: geddihel filium ſodi. De tribu ioſeph ſceptri manaſſe: gaddi filium ſuſi. De tribu dan. ammihel filiū gemalli. De tribu aſer. ſthur filium michael. De tribu neptalim:naabi filiū napſi. De tri-bu gad.guhel filiū machi. Hec ſunt noīa vi-roꝝ q̄s miſit moyſes ad ꝓſiderandā terram· vocauitqꝫ oſee filiū nun ioſue. Miſit ḡ eos moyſes ad ꝓſiderandū terrā chanaan.⁊ di-xit ad eos: Aſcendite ꝑ meridianā plagā Cūqꝫ ꝛeneritis ad mōtes·cōſiderate terrā q̄lis ſit ⁊ pplm q̄ inhabitatoꝛ eſt ei⁹: vtꝝ foꝛtĭ ſit an infirmus·pauci nūeroꝛ an plures·ipſa ĉra bona an mala: vrbes quales· murate an abſqꝫ mur̄ibus? pingnis an ſterilis·nemo-roſa an abſqꝫ arboꝛib⁹. Cōfoꝛtami ⁊ afferte nob⁹ de fructib⁹ ĉre. Erat autē tēp⁹ qñ iā ꝑ-coque vue ꝛeſci pñt. Cūqꝫ aſcēdiſſent explo-rauerūt terrā a ꝛeſerto ſyn·vſqꝫ roob intrā-tib⁹ emath. Aſcēderūtqꝫ ad meridiē ⁊ ꝛene rūt in hebꝛon·vbi erant abiman ⁊ ſiſai ⁊ tol-mai· filij enach: nā hebꝛon ſeptē annis ante thanim vrbē egypti cōdita eſt. Pergenteſqꝫ vſqꝫ ad toꝛꝛentē botri.abſciderūt palmitē cū vua ſua·quem poꝛtaverūt in ꝛecte duo viri. De malis ꝙ granat̄ ⁊ ꝛe ficis loci illi⁹ tule-rūt q̄ appellat⁹ ē nehꝛeſcol.i.toꝛꝛēs botri·eo ꝙ botrū poꝛtaſſent inde filij iſrl. Reuerſiqꝫ exploꝛatoꝛes ĉre p⁹ q̄dragīta dies oī regiōe circuita·ꝛenerunt ad moyſen ⁊ aaron. ⁊ ad oēm cetū filioꝝ iſrl i ꝛeſertū pharan·qō eſt i cades. Locutiqꝫ eis ⁊ oī multitudini oſtēderūt

fructus ẽre. ⁊ narrauerunt dicẽtes: Venim⁹ in ẽrã ad quã misistis nos. q̃ reuera fluit lac te⁹ ⁊ melle. ut ex bis fructib⁹ cognosci pot: ꝺ cultores fortissimos habz. ⁊ vrbes grãdes atq; muratas. Vidimꝰ etiã enach vidim⁹ ibi. Amalech habitat in meridie. et hetheus ⁊ iebuseus ⁊ amorreꝰ in montanis. Chanane⁹ ꝓ mare ⁊ iuxta iordanis. Iniit hecca-leb cõpescens murmur ꝑ ad populũ ait: Ascẽdam⁹ ⁊ possideam⁹ ẽrã: q̃ꝺ potentes sumꝰ obtinẽ eã. Alij ꝓ q̃ fuerãt cũ eo dicebãt: nequaq; ad hunc ꝑm valem⁹ ascendere. ꝗa fortior nob est. Detraxeruntq; ẽre quã inspexerant apud filios isrl dicentes. Terra quam lustrauim⁹ vorat habitatores suos. Populꝰ quẽ aspexim⁹ procere statuere ẽ. Ibi vidim⁹ mõstra quedã filioꝝ enach de gne gigantes. quib⁹ cõparati q̃si locuste videbamur.

Igitur vociferãs ois turba fleuit nocte illa ⁊ murmurauit sũt ꝯra moysen ⁊ aaron cuncti filij isrl dicentes: Utinam mortui essem⁹ i egypto: ⁊ nõ in hac vasta solitudine. Utinã pream⁹. ⁊ non inducat nos dñs in terrã istã ne cadam⁹ gladio. ⁊ vxores ac libri nostri ducant captiui. Nõne melꝰ est reuerti in egyptũ? Dixerũtq; ale ad alterꝝ. Cõstituam⁹ nob ducẽ. ⁊ reuertamur i egyptũ. Quo audito moyses ⁊ aarõ ceciderũt pni in terrã cozã oi multitudine filioꝝ isrl. At ꝓ iosue filꝰ nun ⁊ caleb filius iephone q̃ ⁊ ipsi lustrauerãt terram. sciderũt vestimenta sua. ⁊ ad oẽm multitudinẽ filioꝝ isrl locuti sũt. Terra quam circuiuim⁹ valde bona ẽ. Si. ꝙit⁹ fuerit dñs inducet nos i eã ⁊ tradet hanc nobis terrã lacte ⁊ melle manãtẽ. Nolite rebelles eẽ ꝺ dñm. neq; timeat⁹ ꝑm terre hui⁹: ꝗa sicut panem ita eos possum⁹ devorare. Recessit ab eis oẽ ꝓtectiũ: dñs nobiscũ est: nolite metuẽ. Cũq; clamaret ois multitudo ⁊ lapidib⁹ eos vellet opprimẽ: apparuit gloria dñi sup tectũ federis: cũct⁹ videtib⁹ filijs isrl. Et dixit dñs ad moysen: Usq; q̃ detrahet mihi ꝑs iste: Quousq; nõ credẽt mihi in oibus signis q̃ feci cozã eis: Feriã igit eos pestilentia atq; cõsumã. te autem faciam ꝓncipẽ sup gentẽ magnã ⁊ fortiorẽ q̃ hanc est. Et ait moyses ad dñm: Et audiãt egyptij de q̃rũ medio eduxisti ꝑm istũ. ⁊ habitatores terre huius qui audierunt q̃ tu dñe in ꝑculo isto sis. ⁊ facie videaris ad faciẽ. ⁊ nubes tua ꝓtegat illos. ⁊ i colũna nubis ꝓcedas eos ꝑ diem. ⁊ in colũna ignis ꝑ noctẽ: q̃ occideris tantã multitudinẽ quasi vnũ hoiem. ⁊ dicant: Non poterat introducẽ ꝑm in ẽrã ꝑ q̃ iurauerat: ideirco occidit eos i solitudine. Magnificet̃ ꝙ fortitudo dñi sicut iurasti dicens: Dñs patiẽs ⁊ multe mie. auferens iniq̃tatẽ ⁊ scelera nullũq; inocuũ derelinquẽs. qui visitas pcta patꝝ i filios in tertiã ⁊ quartã gnationẽ. Dimitte obsecro pctũ ꝑpli tui hui⁹ sm magnitudinẽ mie tue: sicut ꝓpiti⁹ fuisti egredientib⁹ de egypto vsq; ad locũ istũ. Dixitq; dñs: Dimisi iuxta ꝓbũ tuũ. Viuo ego ⁊ implebitur gloria dñi vniuersa terra. Attñ oes homines qui viderũt maiestatẽ meã ⁊ signa que feci i egypto ⁊ in solitudine. ⁊ temptauerũt me iã ꝑ decẽ vices. nec obedierunt voci mee: nõ videbũt terrã ꝑ q̃ iurauí ꝓib⁹ eoꝝ: nec q̃q̃ ex illis qui detraxit mihi intuebit eã. Seruum meũ caleb qui plen⁹ alio spũ secut⁹ est me. inducã in terrã hãc quã circuiuit: ⁊ semen eiꝰ possidebit eam. q̃m amalechites ⁊ chananeus habitant in vallib⁹. Cras mouete castra. ⁊ reuertimini in solitudinẽ ꝑ viã maris rubri. Locutusq; est dñs ad moysen ⁊ aaron dicens: Usq; q̃ multitudo hec pessima murmurat ꝺ me Querelas filioꝝ isrl audiui. Dic ḡ eis: Viuo ego ait dñs: sicut locuti estis audiẽte me: sic faciã vob. In solitudine hac iacebũt cadavera vra. Oes q̃ nũerati estis a viginti annis ⁊ sup. ⁊ murmurastis ꝺ me. nõ introibit̃ in terrã sup quam leuaui manũ meã ut habitare vos facerẽ ꝓeter caleb filiũ iephone. ⁊ iosue filiũ nun. Parvulos aũt vros de quibus dixistis ꝙ ꝓde hostib⁹ fozet: introducã ut videãt terrã q̃ vob displicuit. Vra cadavera iacebũt i solitudine. Filij vri erũt vagi i deserto ãnis qua draginta. ⁊ portabũt fornicationẽ vestrã donec ꝯsumant̃ cadavera patrũ i deserto iuxta nũer. q̃draginta diez q̃b⁹ cõsiderastis terrã. Annꝰ ꝑ diem putabit̃. Et q̃draginta ãnis reci pietis iniq̃tates vras. ⁊ scietis vltionẽ meã. Sm̃ sicut locut⁹ sũ. ita faciã oi multitudini huic pessime. q̃ cõsurrexit aduersũ me. In solitudine hac deficiet ⁊ morietur. Igit̃ oes viri q̃s miserat moyses ad ꝓplandã terrã. ⁊ q̃ reuersi murmurare fecerãt ꝺ eũ oẽm multitudinẽ. detrahẽtes terre ꝙ cẽt mala. mortui sunt atq; pcussi i ꝯspectu dñi. Josue aũt filꝰ nun ⁊ caleb filꝰ iephone vixerũt ex oib⁹ qui

ꝓrexerãt ad ꝓsiderandã terrã. Locutusq; est moyses vniuersa ꝟba hec ad oẽs filios isrl: ↄ luxit ꝑplus nimis. Et ecce mane primo surgẽtes ascẽderũt ꝟticẽ mõtẽ atq; dixerũt: Parati sum⁹ ascẽdere ad locũ de q̃ dñs locut⁹ ẽ: quia ꝓccauim⁹. Quib⁹ moyses: Cur inquit trãsgredimini ꝟbũ dñi qđ wb nõ cedet i ꝑspũ? Nolite ascendere: nõ.n.ẽ dñs wbiscum ne corruatis coꝛã inimicis vr̃is. Amalechites ↄ chanane⁹ añ vos sunt q̃ gladio corruetis: eo ꝙ noluerit⁹ acq̃escẽ dño: nec erit dñs wbiscũ. At illi ꝓtenebrati ascenderũt in ꝟticẽ montis. Archa aũt testamenti dñi ↄ moyses nõ recesserũt de castris. Descẽditq; amalechites ↄ chanane⁹ q̃ habitabat i mõte. ↄ pcutiẽs eos atq; ꝓcidens ꝑsecut⁹ est eos vsq; horma.

XV

Locutus ẽ dñs ad moysen dicens: Loq̃re ad filios isrl. ↄ dices ad eos: Cũ ingressi fueritis trã habitationis vr̃e quã ego dabo wb. ↄ feceritis oblationẽ dño in holocaustũ aut victimã pacificã ꝟota soluentes uel sponte offerẽtes munera aut in solẽnitatib⁹ vr̃is adolẽtes odorem suauitatis dño de armẽto uel ouibus offeret q̃cũq; immolauerit victimam: sacrificiũ simile decimã partẽ ephi cõsparsam oleo qđ mensurã habebit q̃rtã partẽ hin. ↄ vinũ ad libã fundẽda eiusdẽ mẽsure dabit i holocaustum siue i victimã. Per agnos singulos ↄ arietes erit sacrificiũ simile duab⁹ decimis q̃ cõsparsa sit oleo tertie ptis hin. ↄ vinũ ad libamẽtũ ẽdie partis eiusdẽ mensure offeret i odorẽ suauitatis dño. Cũ vero de bobus feceris holocaustum aut hostiã ut impleas votũ uel pacificas victimas: dabis ꝑ singulos boues simile tres decimas ꝓsphe oleo: qđ habeat mediũ mensure hin. ↄ vinũ ad libã fundenda eiusdẽ mensure in oblationẽ suauissimi odoꝛ dño. Sic facies ꝑ singulos boues ↄ arietes ↄ agnos ↄ hedos. Tam indigene q̃ pegrini eodẽ ritu offerent sacrificia. Unũ ꝓceptũ erit atq; iudiciũ tã wb q̃ aduenis ẽre. Locut⁹ est dñs ad moysen dicens: Loq̃re filijs isrl. ↄ dices ad eos. Cũ veneritis in terrã quã dabo wb. ↄ comederitis de panib⁹ regiõis illi⁹: separabitis primitias dño de cibis vr̃is. Sicut de areis primitias separabitis: ita ↄ de pulmẽtis dabitis primitiua dño. Si ꝑ ignoranciã ꝑterierit⁹ quicq̃ horũ q̃ locut⁹ est dñs ad moysen. ↄ mandauit ꝑ eũ ad vos a die qua cepit iubere ↄ vltra ob

lit atq; fuerit facere multitudo: offeret vitulũ de armẽto holocaustũ in odorem suauissimũ dño. ↄ sacrificiũ eius ac libã ut cerimonie ꝓstulãt. bircũq; ꝑ pcõ. ↄ rogabit sacerdos ꝑ oĩ multitudine filioꝝ isrl. ↄ dimittet⁹ eis. qm̃ nõ sponte ꝓccauerũt: nihilominus offerẽtes incensum dño. ꝑ se ↄ ꝑ pcõ atq; errore suo ↄ dimittetur vniuerse plebi filioꝝ isrl ↄ aduenis q̃ pegrinant⁹ inᵗ eos. qm̃ culpa est oĩs ꝑpli ꝑ ignoranciã. Si aũt una nesciẽs ꝓccauerit offeret capã ãniculã ꝑ pcõ suo. ↄ hẽpcabit⁹ ꝑ ea sacerdos ꝙ insciã ꝓccauerit coꝛã dño: impetrabitq; ei veniã ↄ dimittet⁹ illi. Cũ idigenis q̃ aduenis una lex erit oĩuz q̃ ꝓccauerint ignorantes. Alia ꝟo q̃ ꝑ superbiã aliq̃d cõmiserit. siue ciuis sit ille siue pegrinus: qui aduersus dñm reliꝯ fuit: peribit de populo suo. Verbũ.n. dñi ꝓtẽpsit. ↄ ꝓceptũ illi⁹ fecit irritũ: idcirco velebit⁹ ↄ portabit iniquitatem suã. Factũ ẽ aũt cũ eẽnt filij isrl i solitudine ↄ inuenissent boiem colligentẽ ligna i die sabbati: obtulerũt eũ moysi ↄ aaron ↄ vniuerse multitudini. Qui reclusерũt eũ in carcerem nesciẽtes quid sup eo facere deberent. Dixitq; dñs ad moysen: Morte moriatur hõ iste: obruat eũ lapidibus oĩs turba extra castra. Cũq; eduxissent eũ foras obruerũt eũ lapidibus. ↄ mortu⁹ est sicut ꝓcepat dñs. Dixit q̃ dñs ad moysen: Loq̃re filijs isrl. ↄ dices ad eos: ut faciãt sibi fimbrias ꝑ angulas q̃tuoꝝ palliorũ ponẽtes i eis vittas hyacinthinas. Quas cũ viderint recordent⁹ oĩum mandatoꝝ dñi. nec sequant⁹ cogitatiões suas. ↄ oculos ꝑ res varias fornicantes: sed magis memores ꝓceptoꝝ dñi faciẽt ea: sintq; sancti deo suo. Ego dñs deus vester. qđ eduxi vos de terra egypti ut essem deus vester.

XVI

Ecce aũt dathe filius isuar filij caath filij leui: ↄ dathan atq; abiron filij eliab. hon q̃ filij phaleth de filijs ruben. surrexerunt contra moysen. aliiq; filiorũ isrl ducẽti q̃nq̃gita viri ꝓceres synagoge. ↄ q̃ tpe ꝓcliꝯ ꝑ nomia vocabant. Cũq; stetissent aduersũ moysen ↄ aaron. dixerũt: Sufficiat vobis: q̃a oĩs multitudo scoꝝ ẽ. ↄ ipsis ẽ dñs Cur eleuamini sup ꝓplm dñi? Qđ cũ audisset moyses: cecidit ꝓn⁹ i faciẽ. locutusq; ad chore ↄ ad oẽm multitudinẽ: mane inquit notũ faciet dñs q̃ ad se pertineãt. ↄ scõs applicabit sibi: ↄ q̃s elegerit approꝑinq̃bit ei. Hoc igit

facite. Tollat vnuſq; ſcp thuribilū ſuum·tu
chore ⁊ oē ꝑſilīū tuū. ⁊ bausto cras igne po-
nite ꝛſup thymiama coram dño. ⁊ quēcūq;
elegerit ipſe erit ſcūs. Multū erigimini filij
leui. Dixitq; rurſū ad chore. Audite filij leui
Nū pauꝛ vob ē q; ſeparauit vos ꝛ de iſrl ab oī
ꝑplo. ⁊ iūxit ſibi ut ſeruiretis ei i cultu taber-
naculi. ⁊ ſtaretis coꝝ frequētia ꝑpli ⁊ mini-
ſtraretis ei? Idcirco ad ſe fecit accedere te ⁊
cōs frēs tuos filios leui·ut vob etiā ſacerdo-
tiū vendicetis. ⁊ oīs globus tuus ſtet contra
dñm? Quid eſt.n. aaron ut murmuretis ꝯ
eū? Miſit ergo moyſes ut vocaret dathan ⁊
abiron filios eliab. Qui rñderūt: Non veni-
mus. Nūq̄d pauꝛ ē tibi q; eduxiſti nos de ēra
que lacte ⁊ melle manabat ut occideres i de-
ſerto·niſi ⁊ dñat⁹ fueris nr̄i? Reuera iudu-
xiſti nos in terrā q̄ fluit riuis lactis ⁊ mellis
⁊ dediſti nob poſſeſſiones agroꝝ ⁊ vineaꝝ?
An ⁊ oculos nr̄os vis eruere? Nō venim⁹.
Iratuſq; moyſes valde·ait ad dñm: Ne re-
ſpicias ſacrificia coꝝ. Tu ſcis q; nec aſellum
q̄dē vn̄q̄ acceꝑerim ab eis nec afflixerī quē-
piā coꝝ. Dixitq; ad chore: Tu ⁊ oīs congre-
gatio tua ſtate coꝝſū coꝝ dño. ⁊ aaron die
craſtino ſeparati. Tollite ſinguli thuribula
vꝛa. ⁊ ponite ſup ea icēſū offerētes dño du-
cētaq̄nq̄gintaq̄nq; thuribula·aaron q; teneat
thuribulū ſuū. Nō cū feciſſent ſtatib⁹ moyſe
⁊ aaron ⁊ coaceruaſſent aduerſum eos oēm
multitudinē ad oſtiū tabernaculi· apparuit
ē cūct̄ glia dñi. Locutuſq; dñs ad moyſen ⁊
aaron·ait: Sepamini ꝛ medio ꝯgregatiōis
b⁹ ut eos repēte diſpdā. Qui ceciderūt ꝓn
in faciē atq; dixerūt. Fortiſſime ꝛ ſpiritū
vniuerſe carnis: nūq̄ vno peccante·cōt cēs ira
tua ꝛſeuiet? Et ait dñs ad moyſen· Preci-
pe vniuerſo ꝑplo ut ſeparet̄ a tabnaculis cho-
re ⁊ dathan ⁊ abiron. Surrexitq; moyſes ⁊
abijt ad dathan: ⁊ abiron. ⁊ ſequētib⁹ eū ſe-
nioꝛib⁹ iſrl dixit ad turbā. Recedite a taber-
naculis impioꝝ. ⁊ nolite tangē q̄ ad eos ꝑti-
nēt·ne inuoluami i ꝑctis coꝝ. Cūq; receſſiſ-
ſent a tētoꝛijs coꝝ ꝑ circuitū: dathan ⁊ abi-
ron egreſſi ſtabāt i introitu papilionū ſuoꝝ
cū vxoꝛib⁹ ⁊ liberis oīq; frequentia. Et ait
moyſes: In b̄ ſcietis q; dñs miſerit me ut fa
cerē vniuerſa q̄ cernit̄. ⁊ nō ex ꝓpꝛio ea coꝛ
de ꝑtuleri. Si ꝑſueta hoīz morte iterierit
⁊ viſitauerit eos plaga q̄ ceti viſitari ſolēt
nō miſit me dñs. Sin aūt nouā rem fecerit
dñs ut apiēs ēra os ſuū ꝛglutiat eos ⁊ oīa
q̄ ad illos ꝑtinēt·ꝛſcēderitq; viuētes i infer
nū·ſcietis q; blaſpheꝛmauerit dñm. Cōfeſti
igit̄ ut ceſſauit loq̄·virupta ē ēra ſub ꝓdib⁹
eoꝝ ⁊ apiens os ſuū ꝛuoꝝauit illos cū ta-
bernaculis ſuis ⁊ vniuerſa ſuba eoꝝ. Deſcē-
derūtq; viui in infernū opti'bumo ⁊ pierūt
ꝛ medio multitudinis. At ꝯo oīs iſrl q̄ ſta-
bat ꝑ gyrū fugit a clamoꝛe ꝑeuntū dicēs:
Ne forte ⁊ nos terra ꝛglutiat. Pꝛ ⁊ ignis
egreſſus a dño inēfecit ducētos q̄nq̄gita vi-
ros q̄ offerebāt incēſū. Locutuſq; ē dñs ad
moyſen dicēs: Precipe eleaçaro filio aaron
ſacerdotis ut tollat thuribula q̄ iacent in in-
cendio. ⁊ ignē huc illuceq; diſpgat: qm̄ ſcifi-
cata ſunt in moꝛtibus pctoꝝ: ꝓducatq; ea
in laminas. ⁊ affigat altari: eo q; oblatū ſit
in eis incenſū dño. ⁊ ſcificata ſint: ut cernāt
ea ꝑ ſigno ⁊ monimēto filij iſrl. Tulit ḡ elea
çar ſacerdos thuribula enea· in q̄bus ob tu-
lerāt bi q̄s incendiū ꝛuoꝝauit. ⁊ ꝓduxit ea i
laminas affigēs altari: ut baꝛrēt poſtea fi-
lij iſrl q̄b⁹ cōmemoꝛarēt·ne q̄s accedat alie-
nigena. ⁊ q̄ nō ē ꝛ ſemie aaron ad offerendū
incenſū dño: ne patiat̄ ſicut paſſus ē chore:
⁊ oīs ꝯgregatio ei⁹ loquēte dño ad moyſen.
Murmurauit aūt oīs multitudo filioꝝ iſrl
ſequēti die ꝯ moyſen ⁊ aaron dicēs. Vos in
terfeciſtis ꝑplm dñi. Cūq; oꝛiret̄ ſeditio ⁊
tumultus increſceret: moyſes ⁊ aaron fuge-
rūt ad tabnaculū federis: Nō poſtq̄ igreſſi
ſūt·oquit nutꝛes. ⁊ apparuit glia dñi. Dixitq;
dñs ad moyſen ⁊ aaron. Recedite ꝛ medio
b⁹ multitudinis: etiā nunc ꝛſeto eos. Cūq;
iacerēt in ēra· dixit moyſes ad aaron: Tolle
thuribulū. ⁊ bausto igne ꝛ altari mitte in-
cenſū ꝛſup· ꝑgens cito ad ꝑplm ut roges ꝓ
eis. Jam.n. egreſſa ē ira a dño. ⁊ plaga ꝛſe-
uit. Nō cū feciſſet aarō ⁊ cucurriſſet ad me-
diā multitudinē quā iā vaſtabat incendiū:
obtulit thymiama. ⁊ ſtās inē moꝛtuos ac vi-
uentes ꝓ ꝑplo ꝛpcatus ē. ⁊ plaga ceſſauit.
Fuerunt aūt q̄ peuſſi ſūt q̄tuoꝛdecim milia
hoīuz ⁊ ſeptingēti abſq; his q̄ pierāt i ſeditio
ne chore. Reuerſuſq; ē aarō ad moyſen ad
oſtiū tabnaculi federis· poſtq̄ ceſſit iterit⁹

Et locut⁹ ē dñs ad moyſen XVII
dicēs: Loq̄re ad filios iſrl. ⁊ accipe
ab eis ſ̄gas ſingulas ꝑ cognatiōes

suas·a cunctis ꝓncipib⁹ tribuū ꝟgas duodecī
⁊ vni⁹cuiuscꝫ nomē supscrites ꝟge suę. Nomen aūt aaron erit in tribu leui. ⁊ vna virga
cunctas eoꝝ familias cōtinebit: ꝓnescꝫ eas ī
tabernaculo federis coꝝ testimonio: vbi loquar ad te. Quem ex bis elegero germinabit
ꝟga ei⁹. ⁊ cohibebo a me querimonias filioꝝ
isrl: qb⁹ ꝓtra vos murmurāt. Locutusꝫ est
moyses ad filios isrl. ⁊ dederūt ei oēs ꝓncipes virgas p singulas trib⁹. Fuerūtꝫ virge
duodecī absꝫ ꝟga aarō. Quas cū posuisset
moyses coꝝ dño ī tabernaculo testimonij: se
quēti die regressus inuenit germinasse ꝟgam
aaron ī domo leui. ⁊ turgētib⁹ gemmis eruperāt flores q̄ folijs dilataꝫ in amigdalas reformati sūt. Protulit q̄ moyses oēs ꝟgas ꝓspectu dñi ad cūctos filios isrl: viderūtꝫ ⁊
receperūt singuli ꝟgas suas. Dixitꝫ dñs ad
moysen. Refer ꝟgā aaron ī tabnaculū testimonij: ut seruet ibi ī signū rebelliū filioꝝ isrl
⁊ quiescāt quercle coꝝ a me ne moriātur. Fecitꝫ moyses sicut ꝑceperat dñs. Dixerūt aūt
filij isrl ad moysen: Ecce ꝓsumpti sumus: cōs
pibim⁹. Quicūꝫ accedit ad tabnaculū dñi.
morit̄ur. Nū ysꝫ ad itemitionē cūcti delēdi
sumus?

XVIII

Dixitꝫ dñs ad aaron: Tu ⁊ filij tui ⁊
dom⁹ patris tui tecū portabit̄ iniq̄tatē
scūarij: ⁊ tu ⁊ filij tui sil sustinebitis
pctā sacerdotij vri: Fz ⁊ frēs tuos de tribu
leui ⁊ sceptro patris tui sume tecū: ꝓtoꝫ sint ⁊
mistrēt tibi. Tu aūt ⁊ filij tui mistrabit̄ ī tabernaculo testimonij. Excubabuntꝫ leuite
ad ꝑcepta tua ⁊ ad cūcta opa tabnaculi: ita
tm̄ taxat ut ad vasa scūarij ⁊ altare nō accedāt ne ⁊ illi moriātur. ⁊ vos peaꝫ sil. Sit aūt
tecū ⁊ excubēt ī custodijs tabnaculi ⁊ ī oib⁹
cerimonijs ei⁹. Alienigena nō miscebit̄ vob. Excubate ī custodia scūarij. ⁊ i misterio altaris: ne oriatur indignatio sup filios isrl. Ego
dedi vobis frēs vros leuitas de medio filioꝝ
isrl: ⁊ tradidi donū dño ut fuiāt ī misterijs
tabnaculi ei⁹. Tu aūt ⁊ filij tui custodite sacerdotiū vrm· ⁊ oīa q̄ ad cultū altar⁹ ptinēt
⁊ itra velū sūt· p sacerdotes āministrabūtur.
Si q̄s extern⁹ accesserit· occidet̄. Locutusꝫ
ē dñs ad aarō: Ecce dedi tibi custodiā ꝓmitiaꝝ meaꝝ. Oia q̄ sctificantur a filijs isrl· tibi
tradidi ⁊ filijs tuis p officio sacerdotali: legitima sempitna. Hec q̄ accipies de bis q̄ sanctificant̄ ⁊ oblata sūt dño. Pis oblatio ⁊ sacrificiū ⁊ q̄cq̄d p pctō atq̄ delicto reddit̄ mihi
⁊ cedet in scā scoꝝ: tuū erit ⁊ filioꝝ tuorum.
In scūario comedes illud. Mares tm̄ edent
ex eo: q̄a ꝓsecratū ē dño. Primitias aut ē q̄s
voverint ⁊ obtulerint filij israel: tibi dedi ⁊ filijs tuis ac filiab⁹ tuis iure ppetuo. Qui mūdus est ī domo tua· vescet̄ eis. Dem medullā
olei ⁊ vini ac frumēti: q̄cq̄d offerūt ꝓmitiaꝝ
dño tibi dedi. Vniuersa frugū initia que gignit bum⁹ ⁊ dño deportantur: cedent ī vsus
tuos. Qui mūdus ē ī domo tua· vescet̄ eis.
Dē qd ex voto reddiderint filij isrl· tuū erit.
Quicquid pmū erūpet e vulua cūcte carnis
quā offerūt dño· sive ex bīb⁹ sive de pecorib⁹
fuerit· tui iuris erit· ita tm̄ taxat ut pro bōis
ꝓmogenito p̄ciū accipias. ⁊ oē animal qd īmundū ē redimi facias· cui⁹ redēptio erit p⁹ vnū
mēsem: siclis argēti q̄nq̄ pondere scūarij. Siclus viginti obolos habet. Primogenita aūt
bouis ⁊ ouis ⁊ capre non facies redimi. quia
sctificata sunt dño. Sāguinē tm̄ eoꝝ fundes
sup altare. ⁊ adipes adolebis in suauissimum
odorē dño. Carnes vo in vsū tuū cedēt: sic
pectusculū ꝓsecratū ⁊ arm⁹ dexter tua erūt.
Dēs ꝓmitias scūarij q̄s offerūt filij isrl· dño
tibi dedi ⁊ filijs ac filiab⁹ tuis iure ppetuo.
Pactū salis ē sempiternū coram dño· tibi ac filijs tuis. Dixitꝫ dñs ad aaron: In terra eoꝝ
nihil possidebis· nec habebis ꝑtem inter eos.
Ego pars ⁊ hereditas tua ī medio filioꝝ isrl.
Filijs aut ē leui dedi oēs decimas israhelis in
possessionē p misterio q̄ seruiunt mihi in tabernaculo federis: ut non accedant vltra filij
isrl ad tabnaculū· nec cōmittāt pctm̄ mortifer: solis filijs leui mihi in tabnaculo seruientibus ⁊ portābit̄ pctā ppli. Legitimū sempiternū erit ī gnationib⁹ vris. Nihil aliud possidebūt· decimaꝝ oblatiōe ꝓtenti: q̄s in vsus
eoꝝ ⁊ necessaria separaui. Locutusꝫ ē dñs
ad moysen dicēs: Precipe leuitis atq̄ denuncia. Cū accepitis a filijs isrl decimas q̄s dedi
vob: ꝓmitias eoꝝ offerte dño. i. decimā ꝑtem
decime: ut reputet vobis in oblationē primitiuoꝝ: tam de areis q̄s de torcularib⁹ ⁊ vniuersis q̄rū accipitis ꝓmitias offerte dño. ⁊ date
ea aarō sacerdoti. Oia q̄ offerēt ex decimis
⁊ ī donaria dñi sepabit̄: optima ⁊ electa erūt
cūcta. Dicesꝫ ad eos: Si preclara ⁊ meliora
q̄ꝫ obtuleritis ex decimis· reputabit̄ vob q̄si

ve area ⁊ torcular i deriꝫ ꝓmittas. ⁊ come
detis eas i oiꝫ locis vris: tam vos qꝫ fami
lie vre: qa ꝓciu ē. ꝓ ministerio q̄ seruitꝫ i taber
naculo testimonij. ⁊ non peccabitis sup hoc:
egregia vō ⁊ pinguia reseruātes. ne pollua
tis oblatiōes filioꝝ isrl' ⁊ morianini. XIX

LOcutusqꝫ ē dns ad moysen ⁊ aaron
dicēs: Ista ē religio victime quā cō
stituit dns. Precipe filijs isrl' ut ad
ducāt ad te vaccā rufā etatꝫ integre i q̄ nul
la sit macula nec portauerit iugum: tradesqꝫ
eā eleazaro sacerdoti. Qui eductā extra ca
stra imolabit in ꝓspectu oiuꝫ. ⁊ tingēs digi
tū in sanguine ei⁹. aspget ꝫ fores tabnaculi
septē vicib⁹: cōburetqꝫ eā cūctis videntib⁹ tā
pelle ⁊ carnib⁹ ei⁹ q̄ sanguine ⁊ fimo flāme
traditis. Lignū qꝫ cedrinum ⁊ hysopū coc
cūqꝫ bis tinctū. sacerdos mittet in flāmā q̄
vaccā vorat. Et tūc vemū lotis vestibus ⁊
corpore suo. ingredietur castra: cōmaculatusqꝫ
erit vsqꝫ ad vesperū. Ex ⁊ ille q̄ ꝓburserit eā
lauabit vestimēta sua ⁊ corp⁹. ⁊ imūd⁹ erit
vsqꝫ ad vesperū. Colliget aūt vir mūd⁹ cine
res vacce. ⁊ effūdet eos extra castra in loco pu
rissimo: ut sint multitudini filioꝝ isrl' in cu
stodiā ⁊ i aqnā aspsiōis. qa ꝓ pctō vacca cō
busta ē. Cūqꝫ lauerit q̄ vacce portauerat ci
neres vestimēta sua: imūdus erit vsqꝫ ad ve
sperū. Habebūt qꝫ h̄ filij isrl' ⁊ aduene q̄ habi
tant inter eos scīm iure ꝑpetuo. Qui tetigerit
cadauer hoīs. ⁊ ꝓpe h̄ septē dieb⁹ fuerit im
mūd⁹: aspget ex hac aq̄ die tertio ⁊ septio. ⁊
sic mūdabit. Si die ē tio aspsus nō fuerit se
ptimo nō poterit emūdari. Hōis q̄ tetigerit bu
mane aie morticinū. ⁊ aspsus hac ꝓmixtiōe
non fuerit. polluet tabernaculū dni: ⁊ pibit
ex isrl'. Quia aq̄ expiatiōis nō ē aspsus: imū
dus erit. ⁊ manebit spurcitia ei⁹ sup eū. Ista
ē lex hoīs q̄ morit i tabernaculo. Oēs q̄ in
grediūt tentoriū illius. ⁊ vniuersa vasa que
ibi sūt. polluta erūt septē dieb⁹. Vas qō non
habuerit operculū nec ligaturā vtup. imūdū
erit. Si qs in agro tetigerit cadauer occisi
hoīs. aut p se mortui. siue os illius uel sepul
chr: imūd⁹ erit septē dieb⁹. Colletqꝫ de cine
rib⁹ cōbustiōis atqꝫ pcti. ⁊ mittēt aquas vi
uas sup eos i vas: in quib⁹ cū hō mūdus tin
gerit hysopū. aspget ex eo et tētoriū. ⁊ cu nc
tam supellectilē. ⁊ hoīes huiuscemodi cō ta
gione pollutos: Atqꝫ h̄ modo mūd⁹ lustra
bit imūdū tertio ⁊ septio die: expiatusqꝫ die
septio. lauabit ⁊ se ⁊ vestimenta sua. ⁊ imun
dus erit vsqꝫ ad vesperū. Hi qs h̄ ritu nō fue
rit expiat⁹: pibit aīa illi⁹ de medio eccl'ie. qa
sanctuariū dni polluit. ⁊ nō ē aq̄ lustratiōis
aspsus. Erit h̄ ꝑceptū legitimū sempiternū.
Ipse qꝫ q̄ aspgit aq̄s. lauabit vestimēta sua.
Qis q̄ tetigerit aq̄s expiatiōis: imūd⁹ erit
vsqꝫ ad vesperū. Quicqd tetigerit imūdus.
imūdū faciet. ⁊ aīa q̄ hoc quippiā tetigerit.
immunda erit vsqꝫ ad vesperum. XX

VEnerunqꝫ filij isrl' ⁊ cōis multitudo
in desertum sin. mense ꝓmo. ⁊ mānsit
ꝑpl's i cades. Mortuaqꝫ ē ibi maria
⁊ sepulta i eodē loco. Cūqꝫ idigeret aq̄ ꝑpl's
cōuenerūt aduersū moysen ⁊ aarō. ⁊ versi in
seditionē dixerūt: Vtinā perissem⁹ inter frēs
nros coram dño. Cur eduxistis ecclesiā dni i
solitudinem: ut ⁊ nos ⁊ nra iumenta mozia
mur? Quare nos fecistis ascēdere de egypto
⁊ adduxistis in locū istū pessimū qui seri nō
potest: qui nec ficum gignit. nec vineas. nec
malogranata: insup ⁊ aquā nō bīt ad bibē
dū? Ingressusqꝫ moyses ⁊ aarō dimissa mul
titudine i tabernaculū federis. corruerūt. pni
in frā: clamauerūtqꝫ ad dnm. atqꝫ dixerūt:
Dne deus audi clamorē ꝑpli tui⁹: ⁊ aperi eis
thesaurū tuū fontem aq̄ viue: ut satiati cesset
murmuratio eor. Et apparuit gl'ia dni sup
eos. Locutusqꝫ ē dns ad moysen dicēs: Ac
le virgā ⁊ congrega ꝑplm tu ⁊ aaron frat⁹ tu⁹.
⁊ loq̄mi ad petrā coram eis: ⁊ illa dabit aquas.
Cūqꝫ eduxeris aquā de petra: bibet oīs mul
titudo ⁊ iumēta ei⁹. Fecit igit moyses virgā
q̄ erat in ꝓspectu dni sicut ꝑceperat ei: cōgre
gata multitudine añ petrā. dixitqꝫ eis: Au
dite rebelles ⁊ incredeli. Hū de petra hac vo
bis aquā poterim⁹ educē? Cūqꝫ eleuasset moy
ses manū ꝑcutiēs virga bis silicē. egresse sūt
aque largissime: ita ut ꝑpl's bibēt ⁊ iumēta.
Dixitqꝫ dns ad moysen ⁊ aaron: Quia non
credidistis mihi ut sanctificaretis me coram filijs
isrl' nō introducetis vos ꝑplm in terrā quā
dabo eis. Hec ē aq̄ contradictiōis vbi iurgati
sūt filij isrl' dnō ⁊ sanctificat⁹ ē in eis. Misit
aūt de cadesbarne moyses ad regē edom
q̄ dicerēt: Hec mādat frater tu⁹ isrl'. Nosti
ē laborē q̄ apprehēdit nos: quō descende
rint patres nri in egyptū. ⁊ habitauerimus ibi
multo tpe: afflixerūtqꝫ nos egyptij ⁊ patres

nros. ⁊ quō clamauerūᵐ ad dñm ⁊ exaudierit nos: miseritq; angelum q̄ eduxerit nos ⁊ egypto. Ecce in vrbe cades q̄ ē i extremis finib⁹ tuis positi: obsecramᵘˢ ut nob⁹ trāsire liceat p ērā tuā. Nō ibimᵘˢ p agros nec p vineas nō bibēmᵘˢ aq̄s ⁊ puteis tuis. sed gradiemur via publica nec ad dexterā nec ad sinistram declinātes donec trāseamᵘˢ ēmios tuos. Cui rndit edom: Non transibis p me. Alioq̄n armatus occurrā tibi. Dixerūtq; filij isrl: Per tritā gdiemur viā. ⁊ si bibēritᵐ aquas tuas nos ⁊ pecora nra: dabimᵘˢ qō iustū ē. Nulla erit i pcio difficultas: tm̄ velociter transeamᵘˢ. At ille rndit: Nō trāsibis. Statimq; egressus est obuiᵘˢ cū infinita multitudine ⁊ manu forti: nec voluit acq̄escē depcanti ut concederet transitū p fines suos. Quāobrē diuertit ab eo isrl. Cūq; castra mouissent de cades. venerūt i montē hor. q̄ ē in finib⁹ terre edom: vbi locutᵘˢ ē dñs ad moysen dicēs: Pergat inq̄t aaron ad pplos suos. Nō. n. introibit ērā quā dedi filijs isrl: eo q̄ incredulᵘˢ fuerit ori meo: ad aq̄s ꝯdictiōis. Tolle aaron ⁊ filiū eiᵘˢ cū eo. ⁊ duces eos in montē hor. Cūq; nudauerit pfem veste sua: induesq; eleazarū filiū eius. ⁊ aaron colligef ⁊ morief ibi. Fecit moyses ut pcepat dñs. ⁊ ascenderūt in montē hor coram omi multitudine. Cūq; aaron spoliasset vestibus suis: induit eis eleazar filium eius. Illo mortuo i monte, supcilio descendit cū eleazaro. Vis autem multitudo videns occubuisse aaron. fleuit super eo triginta diebus p cunctas familias suas.

XXI

Quod cū audisset chananeus rex arad qui habitabat ad meridiem venisse. s. isrl p explorato⁹ viā: pugnauit ptra illū. ⁊ victo: existens. duxit ex eo pdam. At isrl voto se dño obligauit. ait. Si tradideris pplm istum in manu mea: delebo vrbes eius. Exaudiuitq; dñs pces isrl. ⁊ tradidit chananeū: quē ille interfecit subuersis vrbib⁹ eiᵘˢ. ⁊ vocauit nomen loci illi⁹ horma. i. anathema. Profecti sūt aūt de mōte hor p viā que ducit ad mare rubrū ut circuirēt ērā edom. Et tedere cepit pplm itineris ac laboris: locutusq; contra dñm ⁊ moysen. ait: Cur eduxisti nos de egypto: ut moreremur i solitudine? Deest panis. non sunt aque. aīa nostra iam nauseat sup cibo isto leuissimo. Quāobrē misit dñs i pplm ignitos serpētes: ad q̄ plagas ⁊ mortes plurimorū. venerunt ad moysen atq; dixerūt: Peccauimᵘˢ: q̄a locuti sumus ꝯ dñm ⁊ te. Ora ut tollat a nob⁹ spentes. Orauit moyses p pplo. Et locutᵘˢ ē dñs ad eū: Fac serpentem eneū. ⁊ pone eum. p signo. Qui percussus aspexerit eū. viuet. Fecit g̃ moyses serpentem eneū. ⁊ posuit eū. p signo. Quem cum percussi aspicerent. sanabant. Profectiq; filij isrl castrametati sunt i oboth. Unde egressi fixere tentoria i ieabarim i solitudie q̄ respicit moab ꝯ orientalem plagā. ⁊ inde mouentes venerūt ad torrentem zareth. Quem relinquentes castrametati sūt ꝯ arnon que ē in deserto. ⁊ p. minet i finib⁹ amorrei. Siqdē arnon ē finis moab: diuidēs moabitas ⁊ amorreos. Ut dicit in libro bellorū dñi. Sicut fecit in mari rubro: sic faciet in torrentib⁹ arnon. Scopuli torrentiū inclinati sūt ut requiescerēt i arnon ⁊ recumberent i finib⁹ moabitarū. Ex eo loco apparuit puteus: sup q̄ locutᵘˢ ē dñs ad moysen. Cōgrega pplm ⁊ dabo ei aquā. Tūc cecinit isrl carmē istud. Ascēdat puteus. cōcinebāt. puteus quē foderūt principes. ⁊ parauerūt duces multitudinis i datore legis ⁊ i baculis suis. Profectiq; sunt de solitudie mathana. De mathana in nabaliel. De nabaliel in bamoth. Bamoth vallis est in regione moab i vertice phasga: quod respicit contra desertum. Misit aūt isrl nūcios ad seon regē amorreorū dicēs: Obsecro ut transire mihi liceat p ērā tuā. Nō declinabimᵘˢ i agros ⁊ vineas: non bibēmᵘˢ aquas ex puteis. Via regia gradiemur: donec trāseamᵘˢ terminos tuos. Qui pcedē noluit ut trāsiret isrl p fines suos. q̄n potiᵘˢ exercitu congregato egressus est obuiā i desertum. ⁊ venit in iasa: pugnauitq; ptra eū. Al q̄ pcussus ē i ore gladij. ⁊ possessa est ērа eiᵘˢ ab arnon usq; ieboc ⁊ filios āmon: q̄a fortis pfidio tenebant termini āmonitarū. Tulit g̃ isrl cūctas ciuitates eiᵘˢ. ⁊ habitauit i vrbib⁹ āmorrei. in esebon. s. ⁊ viculis eiᵘˢ. Urbs esebon fuit seon regis āmorrei. q̄ pugnauit ꝯ regē moab. ⁊ tulit oēm terrā q̄ ditiōis illius fuerat usq; arnon. Idcirco dicitur i. puerbio. Veite i esebon: edificetur ⁊ cōstruat ciuitas seon. Ignis egressus est de esebon: flamma de oppido seon. ⁊ deuorauit arnon moabitarū ⁊ habitatores excelsorum arnō. Ue tibi moab: peristi pple chamos: Dedi filios eius i fugam ⁊ filias i captiuitatem regi āmorreorū seon.

Jugum ipsoꝝ dispersit ab esebon, vsqꝫ dibon: lassi quenerũt in iopbe ⁊ vsqꝫ medaba. Habitauitqꝫ isrl in era ãmorrei. Misit itaqꝫ moyses q̃ explorarẽt iaçer. Cuiꝰ ceperũt viculos: ⁊ possederunt habitatores. Verterunt qꝫ se ⁊ ascenderũt p viã basan. ⁊ occurrit eis og rex basan cũ oi pplo suo pugnaturꝰ in edrai. Dixitqꝫ dñs ad moysen. Ne timeas eũ. qa i manu tua tradidi illũ ⁊ oẽm pplm ac terrã eiꝰ: faciesqꝫ illi sicut fecisti seon regi ãmorreorũ habitatori esebon. Percusserũt igit ⁊ hũc cũ filijs suis. vniuersoꝝqꝫ pplm eiꝰ vsqꝫ ad iternitionẽ. ⁊ possederũt terrã illius. XXII

Profectiqꝫ castrametati sũt in cãpestribꝰ moab: vbi transiordanẽ hiericto sita ẽ. Videns aũt balac filius sepphor oĩa que fecerat isrl ammorreo. ⁊ qꝫ pti muissent eum moabite. ⁊ imptũ eiꝰ ferre nõ possent. dixit ad maiores natu madian: Ita velebit hic ppls oẽs q̃n nostris finibus commorant. quõ solet bos herbas vsqꝫ ad radices carpere. Ipe aũt erat eo tpe rex in moab. Misit g̃ nũcios ad balaã filiũ beor ariolũ. q̃ habitabat sup flumẽ ere filioꝝ ãmon. ut vocarent eum ⁊ dicerẽt: Ecce egressus est pplꝰ ex egypto q̃ opuit superficiẽ ere sedens ꝑ me. Veni igit ⁊ maledic pplo huic qui fortior me est si quo mõ possim prcutere ⁊ eijcere eũ de era mea. Noui. n. qꝫ bñdictus sit cui benedixeris ⁊ maledictꝰ in quẽ maledicta pgesserj. Perrexerũtqꝫ seniores moab ⁊ maiores natu madian. bñtes dinationis pciũ i manibꝰ. Cũqꝫ venissent ad balaam. ⁊ narrassent ei oĩa verba balac. ille rñdit: Manete hic nocte. ⁊ respondebo q̃cq̃d mihi dixerit dñs. Manẽtibꝰ aũt illis apud balaam: venit deus ⁊ ait ad eum: Quid sibi volunt homines isti apud te? Respondit: Balac filius sepphor rex moabitarũ misit ad me dicẽs: Ecce pplꝰ q̃ egressus ẽ de egypto operuit superficiẽ ere. veni ⁊ maledic ei: si quo modo possim pugnãs abigere eũ. Dixitqꝫ deus ad balaã: Noli ire cũ eis neqꝫ maledicas pplo. qa bñdictꝰ ẽ. Qui mane cõsurgens. dixit ad pncipes: Ite i terram vestram qa. phibuit me deus venire vobiscũ. Reuersi pncipes. dixerũt ad balac: Noluit balaã venire nobiscũ. Rursũ ille multo plures ⁊ nobiliores. q̃ añ miserat misit. Qui cũ venissent ad balaam. dixerunt: Sic dicit balac filius sepphor. Ne cõtemj venire ad me: paratũ habeo honorare te. ⁊ q̃cq̃d volueris dabo tibi. Veni ⁊ maledic pplo isti. Rñdit balaã: Si dederit mihi balac plenã domum suã argenti ⁊ auri nõ potero imutare ꝙbũ dñi dei mei: ut ul' plus ul' minus loqr. Obsecro ut h maneat; etiã hac nocte. ut sciam quid q̃d mihi rursũ respondeat dñs. Venit ergo deus ad balaã nocte. ⁊ ait ei. Si vocare te venerũt hoies isti. surge ⁊ vade cũ eis: ita tñ ut qđ tibi pcepero facias. Surrexit balaã mane: ⁊ strata asina. pfectꝰ ẽ cũ eis. Et iratꝰ ẽ deus. Stetitqꝫ ãgelꝰ dñi i via ꝑ balaã q̃ sedebat asine. ⁊ duos pueros habebat secum. Cernẽs asina angelũ stãtem i via euaginato gladio. auertit se de itinere. ⁊ ibat p agr. Quã cũ ꝑterraret balaã ⁊ vellet ad semitã reducere. stetit ãgelus i angustijs duaꝝ maceriaꝝ qbꝰ vince cingebant. Quẽ videns asina iunxit se parieti. ⁊ attriuit sedẽtis pedẽ. At ille iterꝫ ꝑterrabat eã. ⁊ nihilominꝰ ãgelꝰ ad locũ angustũ trãsiens. vbi nec ad dexterã nec ad sinistrã poterat deuiarj. obuius stetit. Cũqꝫ vidisset asina stãtem ãgelum. concidit sub pedibꝰ sedentis. Qui iratꝰ. vehementius cedebat fuste latera eius. Aperuitqꝫ dñs os asine. ⁊ locuta ẽ: Quid feci tibi? Cur petis me ecce iã tertio? Respondit balaã: Quia cõ meruisti. ⁊ illusisti mihi. Utinã habrem gladium ut te percuterẽ. Dixit asina: Nõne ala tua sum cui sp sedẽ psuesti. vsqꝫ i pñtẽ diem? Dic q̃d simile ynqꝫ fecerim tibi? At ille ait: Nũqꝫ. Protinꝰ aperuit dñs oculos balaã. ⁊ vidit ãgelum stantẽ i via euaginato gladio: adorauitqꝫ eũ pnꝰ i terrã. Cui angelꝰ: Cur inquit tertio verberasti asinã tuã. Ego veni ut adũsarer tibi: qa puersa ẽ via tua. mihiqꝫ contraria. Et nisi asina declinasset de via dans locũ resistenti: te occidissẽ. ⁊ illa viueret. Dixitqꝫ balaã. Peccaui: nesciẽs qꝫ tu stares cõtra me. Et nũc si displicet tibi ut vadam revertar. Ait angelꝰ: Vade cũ istis. ⁊ caue ne aliud q̃ pcepo tibi loquarj. Iuit igit cũ pncipibꝰ. Qó cũ audisset balac egressus ẽ in occursũ eius in oppido moabitar qđ situ ẽ i extremis finibus arnon. Dixitqꝫ ad balaã: Misi nũcios ut vocarẽt te. Cur non statim venisti ad me: An qa mercedẽ aduẽtui tuo reddere nequeo? Cui ille rñdit: Ecce adsũ. Nunquid loqui potero aliud nisi quod deus posuerit in ore meo? Perrexerunt g̃ sil. ⁊ venerũt in vrbẽ q̃ in extremis regni eiꝰ finibus erat. Cũqꝫ

occidisset balac boues ⁊ oues: misit ad balaã ⁊ principes qui cum eo erãt munera. Mane autem facto duxit eũ ad excelsa baal. ⁊ ituitus est extremam partem ꝑpli. ℣XXIII

Dixitq; balaã ad balac: Edifica mihi hic septem aras. ⁊ para totidẽ vitulos: eiusdẽq; numeri arietes. Cũq; fecisset iuxta sermonẽ balaã: imposuerunt sĩl vitulũ ⁊ arietem sup aram. Dixitq; balaã ad balac. Sta paulisp iuxta holocaustũ tuũ donec vadam si forte occurrat mihi dñs. ⁊ qcũq; ꝑceperit loqr tibi. Cũq; abiisset velociter: occurrit illi ds. Locutusq; ad eũ balaã septem iquit aras erexi. ⁊ imposui vitulum ⁊ arietẽ vsup. Dñs aũt posuit verbũ in ore ei. ⁊ ait: Reuertẽ ad balac. ⁊ hĩc loqueꝛ. Reũsus iuenit stãtem balac iuxta holocaustum suum ⁊ oẽs pncipes moabitarũ: assumptaq; parabola sua dixit: De aram adduxit me balac rex moabitarũ de montib⁹ oziẽ. Veni inquit ⁊ maledic iacob: propa ⁊ detestare isrl. Quõ maledicã: cui nõ maledixit ds? Aut ratiõe detester quẽ dñs nõ detestat? De sũmis silicib⁹ videbo eũ: ⁊ de collib⁹ ꝓsiderabo illũ. Populus sol⁹ habitabit. ⁊ inẽ gentes nõ reputabit. Quis dinũerare possit puluerẽ iacob: ⁊ nosse numerum stirpis isrl? Moriat anima mea morte iustorũ. ⁊ fiant nouissima mea horum similia. Dixitq; balac ad balaam: Quid est hoc quod agis? Ut malediceres inimicis meis vocaui te. ⁊ tu ecõtrario benedicis eis? Cui ille rñdit. Nũ aliud possum loqui nisi qõ iusserit dñs? Dixit ẽ balac. Veni mecũ in alterum locũ vnde ptẽ isrl videas. ⁊ totũ videre nõ possis: ide maledicito ei. Cũq; duxisset eũ i locũ sublimem sup ꝓticẽ montis phasga edificauit balaã septẽ aras. ⁊ imposuit sup vitulis atq; arietibus dixit ad balac: Sta hic iuxta holocaustũ tuũ donec ego obuiꝰ pgã. Cui cũ dñs occurrisset posuissetq; verbum in ore eius ait Reuertere ad balac. ⁊ hĩc loqris ei. Reuersus iuenit eũ stãtẽ iuxta holocaustũ suũ: ⁊ pncipes moabitar cum eo. Ad quẽ balac: Quid inquit locut⁹ ẽ dñs? At ille assumpta parabola sua ait. Sta balac ⁊ ausculta audi fili sepphor. Nõ ẽ ds qsi hõ ut mẽtiat: nec ut filius hoĩs ut mutet. Dixit ẽ ⁊ non faciet: locutus q ẽ ⁊ nõ implebit? Ab hõdicẽdum adduct⁹ sũ: hõdictionẽ ꝓhibere nõ valeo. Nõ ẽ idolũ in iacob nec videt simulacrũ i isrl. Dñs ds eiꝰ cũ eo ẽ. ⁊ clãgor victorie regis i illo. Deus eduxit illũ de egypto cuiꝰ fortitudo silis ẽ rhinoceroti. Nõ est augurium i iacob: nec diuinatio in isrl. Tpib⁹ suis dicet iacob ⁊ isrl. qd operat⁹ sit ds. Ecce pplus ut leena cõsurget. ⁊ quasi leo eriget. Nõ accubabit donec deuozet prdã ⁊ occisoꝝ sanguinem bibat. Dixitq; balac ad balaam. Nec maledicas ei nec hõdicas. Et ille: nõne ait dixi tibi qcq; quicqd mihi ds imperaret hoc facerẽ? Et ait balac ad eum: Veni ducam te ad aliũ locũ: si forte placeat deo ut ide maledicas eis. Cũq; duxisset eũ sup ꝓticem montis phogor qui respicit solitudinẽ dixit ei balaam: Edifica mihi hic septẽ aras: ⁊ para totidẽ vitulos: eiusdẽq; nũeri arietes. Fecit balac ut balaã dixerat. imposuitq; vitulos ⁊ arietes p singulas aras. ℣XXIIII

Cumq; vidisset balaã q placẽt dño ut hõdicẽt israhẽli nequaq; abiit ut ante prexerat ut auguriũ qreret sed dirigẽs cõ desertũ vultũ suũ. ⁊ eleuãs oculos vidit isrl in tẽtoriis cõmorãtẽ p tribus suas ⁊ irruente in se spiritu dei assumpta parabola ait: Dixit balaã filiꝰ beor. dixit hõ cuiꝰ obturatus ẽ oculus. dixit audito sermonũ dei q visionẽ oipotentis intuit⁹ est. q cadit ⁊ sic apriũt oculi eiꝰ. Pulchra tabernacula tua iacob ⁊ tẽtoria tua israhel: ut valles nemorose ut horti iuxta fluuios irrigui: ut tabernacula q fixit dñs: qsi cedri ꝓpe aqs. Fluet aqua de situla eiꝰ. ⁊ semẽ illiꝰ erit i aqs multas. Eleuabit ꝓ agag rex eiꝰ: ⁊ auferet regnum illius. Deus eduxit illũ de egypto: cuius fortitudo similis ẽ rhinoceroti. Devorabũt gẽtes hostes illiꝰ: ossaq; eoꝝ cõfrigent. ⁊ pforabũt sagitt. Accubãs dormiuit ut leo: ⁊ quasi leena quã suscitare nullus audebit. Qui benedixerit tibi erit ⁊ ipse benedictus: q maledixerit tibi in maledictione reputabitur. Iratusq; balac cõtra balaã cõplosis manib⁹ ait: Ad maledicẽdũ inimicis meis vocaui te: qbꝰ ecõtrario ẽtio hõdixisti. Reuertẽ ad locũ tuũ. Decreueram qdẽ magnifice honorare te: sed dñs puauit te honore dispposito. Rñdit balaam ad balac: Nõne nũcijs tuis qs misisti ad me dixi si dederit mihi balac plenã domũ suã argẽti ⁊ aurinõ potero ꝓterire ꝓmonẽ dñi dei mei: ut uel boni uel mali quid proferã ex corde meo: sed qcqd dñs dixerit. hoc loqr? Verũtamen pgens ad pplm meũ dabo tibi cõsiliũ: qd pplus tuus ꝓplo

buic faciat extremo tpe. Supta igit paratola rursū ait: Dixit balaam filius beor dixit homo cui obturat ē oculus dixit audito sermonū dei q nouit doctrinā altissimi. q visiones oipotētis videt q cadens aptos hz oculos. Videbo eū sed nō mō intuebor illū ē nō ppe. Orietur stella ex iacob q psurget vga de isrl. q pcutiet duces moab vastabitq filios seth. q erit idumea possessio ei. Heredi tas seyr cedet inimicis suis: isrl vo fortiter aget. De iacob erit q dñet: q pdat reliquas ciuitatis. Cūq vidisset amalech: assumens parabolā ait: Principiū gentiū amalech: cui extrema pdent. Vidit qn cyneū. q assumpta parabola ait: Robustū qdē habitaculum tuū: si in petra posueris nidū tuū. q fueris electus de stirpe cyn. qdiu poteris pmanere: Assur. n. capiet te. Assūptaq parabola iterū locut ē. Heu qs victur ē qn ista faciet de Veniēt i trieribus de italia superabūt assyrios vastabuntq hebreos. q ad extremū etiā ipsi pibūt. Surrexitq balaā. q reuersus ē i locū suū: balacq via q venerat rediit. XXV

Morabat aūt eo tpe isrl in setthim: q fornicat ē pplus cū filiabus moab: q vocauerūt eos ad sacrificia sua. At illi comederūt q adorauerūt deos eox. Initiatusq ē isrl dselegor. Et irat dñs ait ad moysen. Colle cūctos pncipes ppli. q suspende eos dño sole i patibulis ut auertatur furor me ab isrl. Dixitq moyses ad iudices isrl: Occidat vnusquisq proximos suos q initiati sūt dselegor. Et ecce vn de filijs isrl intrauit corā fribus suis ad scortū madianiten vidente moyse q oi turba filioy isrl. q flebant añ fores tabernaculi. Quo cū vidisset phinees filius eleaçari filij aaron sacerdotis surrexit de medio multitudinis: q arrepto pugione igressus ē post virū isrl in lupanar. q pfodit ambos simul virū. s. q mulierē in locis genitalibus. Cessauitq plaga a filijs isrl. q occisi sūt vigintiq tuor milia hoiū. Dixitq dñs ad moysen: Phinees filius eleaçari filij aaron sacerdotis auertit irā meā a filijs isrl. q ça lo meo cōmot ē eos. ut nō ipse delerē filios isrl i çelo meo. Idcirco loqre ad eū: Ecce do ei pacē federis mei. q erit tam ipsi qn semini ei pactū sacerdotij sempiternū. q ça çelatus ē pro deo suo. q expiauit sceles filioy isrl. Erat aūt nomē viri israhelite q occisus ē cū madianitide çambri filius salumi dux de cognatiōe q tribu symeōis. Porro mulier madianitis q pcise interfecta ē vocabat coçbi: filia sur pncipis nobilissimi madianitaq. Locutusq ē dñs ad moysen dicēs: Hostes vos sentiāt madianite q pcutite eos. q ipsi hostiliter egerūt contra vos. q decepe insidijs p idolū phogor. q coçbi filiā ducis madian sororē suam que percussa est in die plage p sacrilegio phogor. XXVI

Postq noxiox sanguis effusus ē: dixit dñs ad moysen q eleaçarū filiū aaron sacerdotem. Numerate oēm sūmā filioy isrl a viginti ānis q supa p domos q cognatiōes suas: cūctos q pñt ad bella. pcedē. Locuti sūt itaq moyses q eleaçar sacerdos i cāpestribus moab supa iordanē ꝫ hiericho ad eos q erāt a viginti annis q supa sicut dñs iperarat. quox est iste numer. Ruben pmogenit isrl: Filij filij enoch. a q familia enochitarū. q phallu. a q familia phallui taq: q esrom a q familia esromitaq: q charmi a q familia charmitaq. Hę sūt familie de stirpe ruben. qq numer inuēt ē qdraginta tria milia q septigēti triginta. Filij phallu eliab: huius filij namuhel q datban q abiron. Isti sūt datban q abiron. pncipes ppli q surrexerūt contra moysen q aaron i seditiōe chore qn aduersus dñm rebellauerūt. q apiens terra os suū deuorauit chore morientib plurimis qn cōbussit ignis ducētos qnqginta viros Et factū est grāde miraculū: ut chore peūte filij illi nō perirent. Filij symeon p cognationes suas: namuhel: ab hac familia namuhelitaq: q iamin. ab hoc familia iaminitarū: iachin. ab hac familia iachinitaq: çare. ab hac familia çareitarū: saul ab hac familia saulitarū Hę sūt familie de stirpe symeon: qrū oīs numerus fuit vigintiduo milia ducenti. Filij gad p cognatiōes suas. sephon. ab hoc familia sephonitaq: aggi. ab hac familia aggitarū: suni. ab hoc familia sunitaq: ocni. ab hoc familia ocinitaq: ber. ab hoc familia beritarū arod. ab hac familia aroditaq: ariel. ab hac familia arielitaq. Iste sūt familie gad: quaq oīs numerus fuit qdraginta milia qngenti. Filij iuda: ber. q onan: q ambo mortui sūt in tra chanaan. Fuerūtq filij iuda p cognationes suas: sela. a q familia selaitaq: phares. a q familia pharesitarum: çare. a quo familia

çareitarū. Porro filij phares: esrom·a q̄ familia esromitar: ⁊ amul·a q̄ familia amulitar. Iste sūt familie iuda: q̄r ois nūer⁹ fuit septuagīt̄a septē milia quingēti. Filij ysachar p cognatiōes suas: thola·a q̄ familia tholaitar: phua·a quo familia phuaitar: iasub·a q̄ familia iasubitar: semran·a q̄ familia semranitar. De sūt cognatiōes ysachar: q̄r numer⁹ fuit sexaginta q̄tuor milia trecenti. Filij çabulon p cognatiōes suas: sared·a q̄ familia sareditarum: helon·a q̄ familia helonitar: ialel·a q̄ familia ialelitar. De sūt cognatiōes çabulon: q̄r numer⁹ fuit sexaginta milia q̄ngenti. Filij ioseph p cognationes suas manasse ⁊ ephraim. De manasse ort⁹ est machir·a q̄ familia machiritar. Machir genuit galaad·a q̄ filia g alaaditar. Galaad habuit filios ieçer·a q̄ filia ieçeritar. ⁊ elech a q̄ familia elechitarū: ⁊ asrihel·a q̄familia asrihelitarum: ⁊ sechem·a q̄ familia sechemitar: ⁊ semida·a quo familia semidaitarū: ⁊ epher·a q̄ familia epheritarū. Fuit aūt epher pr̄ salphaad·q̄ filios nō habebat ꝫ tm̄ filias q̄r ista sūt noīa: maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa. De sūt familie manasse ⁊ nūer⁹ ear q̄nq̄gintaduo milia septingēti. Filij aūt ephraim p cognationes suas fuerūt hi. Suthala·a q̄ familia suthalaitar: thechen·a q̄ familia thechenitar: thehen·a quo familia thehenitarū. Porro filius suthala fuit heran·a quo familia heranitar. De sūt cognatiōes filioꝝ ephraim: q̄r numer⁹ fuit triginta duo milia q̄genti. Isti sunt filij ioseph p familias suas Filij beniamin in cognationibus suis: bale·a q̄ familia baleitar: açhel·a q̄ familia açhelitar: achiram·a q̄ familia archiramitar: suphan·a q̄ familia suphamitar: uphan·a q̄ familia uphamitar. Filij bale: hered ⁊ noeman. De hered familia hereditarum: ꝫ noeman familia noemanitar. Hi sūt filij beniamin p cognatiēs suas: quoꝝ numerus fuit q̄draginta q̄nq̄ milia sexcēti. Filij dan p cognatiēs suas: suban·a q̄ familia subanitar. De sūt cognationes dan pr familias suas. Oēs fuere subamite: quoꝝ numer⁹ erat sexaginta q̄tuor milia q̄dringenti. Filij aser p cognationes suas: iemna: a q̄ familia iemnaitarū: iessui·a quo familia iessuitarum: brie·a quo familia breitarum. Filij brie: haber. a q̄ familia haberitar: ⁊ melchiel·a quo familia melchielitarum. Nomen autē filie aser·fuit sara. De cognationes filioꝝ aser: ⁊ numer⁹ eoꝝ q̄nquagintatria milia quadringēti. Filij neptalim pr̄ cognationes suas: iessihel·a q̄ familia iessihelitar: guni·a quo familia gunitar: iaser. a quo familia iaseritar: sellem·a quo familia sellemitar. De sūt cognationes filioꝝ neptalim p familias suas: quoꝝ numer⁹ q̄draginta q̄nq̄ milia q̄dringenti. Ista ē sūma filioꝝ isr̄l q̄ recensiti sūt·sexcenta milia ⁊ mille septingenti triginta. Locutusq̄ ē dñs ad moysen dicēs: Istis diuidet ēra iur̄ numeꝝ uocabuloꝝ in possessiones suas. Pluribꝰ maiorē pt̄ē dabis. ⁊ paucioribꝰ minorē: singulis sicut nūc recensiti sūt tradet possessio·ita dūtaxat ut so s terrā tribubꝰ diuidat ⁊ familijs. Quicq̄d sorte pt̄igerit: ꝫ uel plures accipiāt uel paciores. Hic q̄ē numer⁹ filioꝝ leui pr̄ familias suas. Gerson·a q̄ familia gersonitar: caath·a quo familia caathitarū: merari. a quo familia meraritarū De sunt familie leui. Familia lobni. familia hebroni. familia mooli. familia musi. familia chori. At ꝑo caath genuit amram: q̄ habuit uxorē iocabeth filiā leui·q̄ nata est ei in egypto. Hec genuit amram uiro suo filios aarō ⁊ moysen ⁊ mariā sororē eoꝝ. De aarō orti sunt nadab ⁊ abiu ⁊ eleaçar ⁊ ythamar. Quoꝝ nadab ⁊ abiu. mortui sūt cū obtulissent ignē alienum corā dño. Fuerūtq̄ oēs q̄ numerati sūt uigintitria milia generis masculini ab uno mense ⁊ supra: q̄ nō sūt recensiti inter filios isr̄l: nec eis cū ceteris data possessio est. Hic ē numerus filioꝝ isr̄l. q̄ descripti sūt a moyse ⁊ eleaçaro sacerdote in cāpestribus moab sup̄ iordanē ꝫ hiericho. inē quos nullus fuit eoꝝ q̄ añ numerati sūt a moyse ⁊ aaron in deserto synai. Predixerat. n. dñs q̄ oēs morerent̄ i solitudine. Nullusq̄ remāsit ex eis nisi caleb filius iephone ⁊ iosue filius nun.

XXVII

Accesserūt aūt filie salphaad. filij epher. filij galaad. filij machir. filij manasse. qui fuit filius ioseph: q̄r sūt noīa. maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa: steterūtq̄ corā moyse ⁊ eleaçaro sacerdote ⁊ cūct̄i pncipib⁹ ppli. ad ostiū tabernaculi federis. atq̄ dixerūt. Pat̄ nr̄ mortuus est in deserto. nec fuit i sedītiōe q̄ congregata ē ꝫ dñm sub chore: ꝫ i pctō suo mortuus est. Hic non habuit mares filios. Cur tollitur

nomẽ illius ꝛe familia sua: ꝙa nõ bz filium: Date nob̃ possessionẽ inẽ cognatos pr̃is nr̃i. Retulitq; moyses cãm eaꝝ ad iudiciũ dñi. Qui dixit ad eũ. Justã rẽ postulãt filie salphaad. Da eis possessionẽ inẽ cognatos pr̃is sui. ⁊ eã hereditatẽ succedãt. Ad filios aũt isr̃l loq̃ris dicẽs. Dõ cũ mortu⁹ fuẽrit absq; filio ad filiã ei⁹ trãsibit hereditas: si filiã nõ habuerit: habebit successores frẽs suos. Qꝛ si ⁊ frẽs nõ fuerint: dabit̃ hereditatẽ frũ⁹ pr̃is eius. Sin autẽ nec patruos hũerit: dabit̃ hereditas his ꝙ ei. proxi sũt. Eritq; hec filijs isr̃l scm̃ legẽ pꝛpetua: sicut pcepit dñs moysi. Dixit q; dñs ad moysen: Ascende in montẽ istũ abarim. ⁊ pꝛtẽplare inde tr̃ã quã datur⁹ sũ filijs isr̃l. Cũq; videris eã: ibis ⁊ tu ad pꝛm tuũ sicut iuit frat̃ tu⁹ aaron: ꝙa offendisti me in deserto syn in pꝛtradictiõe multitudinis: nec sanificare me voluisti coꝝ ea sup aq̃s. Ipe sũt aq̃ pꝛtradictiõis in cades deserti syn. Cui respondit moyses: Pꝛouideat dñs de⁹ spũs omis carnis hoiem ꝙ sit sup multitudinem hanc. ⁊ possit exire ⁊ intrare añ eos. ⁊ educẽ eos uel introducẽ: ne sit pꝛs dñi sic oues absq; pastore. Dixitq; dñs ad eum: Tolle iosue filiũ nun virũ in q̃ est spũs dei: ⁊ pone manũ tuã sup eũ. Qui stabit coꝝ eleaçaro sacerdote ⁊ oi multitudine: ⁊ dabis ei pcepta cunctis videntib⁹ ⁊ ptẽ gl̃ie tue: ut audiat eũ omis synagoga filioꝝ isr̃l. Pro ꝙ si ꝙd agendũ erit. eleaçar sacerdos pꝛsulet dñm. Ad verbũ ei⁹ egredient̃ ⁊ ingredient̃ ipe ⁊ oẽs filij isr̃l cũ eo ⁊ cetera multitudo. Fecit moyses ut pceperat dñs. Cũq; tulisset iosue statuit eũ coꝝ eleaçaro sacerdote ⁊ oi frequẽtia pꝛli. ⁊ ipositis capiti ei⁹ manib⁹ cũcta replicauit que mandauerat dominus.

XXVIII

Dixit q; dñs ad moysen: Pꝛecipe filijs isr̃l. ⁊ dices ad eos: Oblationẽ meã ⁊ panes ⁊ incensũ odorẽ suauissimi offerte pꝛ tpa sua. Hec sũt sacrificia q̃ offerre debetis. Agnos ãniculos imaculatos duos q̃tidie in holocaustũ sempit̃nũ: vnũ offeretis mane. ⁊ alterũ ad vesp̃ũ: decimã pt̃ ephi simile q̃ pꝛsa sit oleo purissimo: ⁊ baptizat q̃rtã pt̃ hin. Holocaustũ iuge est quod obtulistis in mõte synai in odorẽ suauissimũ incensi dñi. Et libabit̃ vini q̃rtã pt̃ hin per agnos singlos in scũario dñi. Alterũq; agnũ sacrificabis ad vesp̃ã iuxta cẽm ritũ sacrificij matutini ⁊ libamentoꝝ ei⁹. oblationem suauissimi odoris dño. Die aũt sabbati offeretis duos agnos anniculos imaculatos. ⁊ duas decimas simile oleo pꝛspe in sacrificio. ⁊ liba q̃ rite fũdunt̃ p singula sabbata in holocaustũ sempit̃nũ. In calẽdis aũt. i. mensiũ exordijs offeret̃ holocaustũ dño. vitulos de armẽto duos. arietẽ vnũ. agnos anniculos septẽ imaculatos. ⁊ tres decimas simile oleo pꝛspe in sacrificio p singulos vitulos. ⁊ duas decimas simile oleo pꝛspe p singulos arietes ⁊ decimã decime simile ex oleo in sacrificio p agnos singulos. Holocaustũ suauissimi odoris atq; incẽsi ẽ dño. Libamẽta aũt vini q̃ p singulas fũdẽda sũt victimas. ista erũt. Media ps bin p singulos vitulos. ẽtia p arietẽ. quarta p agnũ. Hoc erit holocaustum p cẽs menses: q̃ sibi anno pꝛtente succedũt. Hircus q; offeret̃ dño p pctis in holocaustum sempiternũ cũ libamẽt̃ suis. Mẽse aũt pmo q̃rta decima die mẽsis pbase dñi erit. ⁊ q̃ntadecima die solẽnitas. Septẽ diẽb⁹ vescent̃ azimis: q̃r dies pma venerabilis ⁊ scã erit. Oẽ opus seruile nõ facietis in ea. Offeretisq; incẽsũ holocaustum dño. vitulos de armento duos. arietẽ vnũ. agnos ãniculos imaculatos septem. ⁊ sacrificia singuloꝝ ex simila q̃ pꝛspsa sit oleo: tres decimas p singulos vitulos. ⁊ duas decimas p arietẽ. ⁊ decimã decime p agnos singulos. i. p septẽ agnos. ⁊ hircũ. p pctõ. vnũ ut expiet̃ p vob̃. preter holocaustũ matutinũ: qđ sp offeret̃. Ita facient̃ p singulos dies septẽ dierũ in fomitẽ ignis ⁊ in odorem suauissimũ domino: qui surget de holocausto ⁊ de libatiõib⁹ singuloꝝ. Dies q; septim⁹ celeberrimus ⁊ scũs erit vob̃. Oẽ opas seruile nõ facient̃ in eo. Dies etiã pmitiuoꝝ q̃s offeretis nouas fruges dño expletis ebdomadibus venerabilis ⁊ scã erit. Oẽ opus seruile nõ facietis in ea. Offeretisq; holocaustũ in odorẽ suauissimũ dño. vitulos de armẽto duos. arietẽ vnũ. agnos anniculos imaculatos septẽ: atq; in sacrificijs eoꝝ simile oleo pꝛspe. tres decimas per singulos vitulos. p arietes duas: p agnos decimã decime q̃ sit̃ sũt agni septem. hircũ q; q̃ mactab̃. p expiatiõe: pter holocaustũ sempit̃nũ ⁊ liba ei⁹. Immaculata offeret̃ oia cũ libatiõib⁹ suis.

Mensis etiã septimi pma dies XXIX venerabilis ⁊ scã erit vobis. Oẽ opus

fuile nō faciet ī ea:q̄a dies clāgoꝝ ē ⁊ tubaꝝ
Offeretq; holocaustū ī odorē suauissimū dño
vitulū de armēto vnū.arietē vnū ⁊agnos an
nicl̄os īmaculatos septē.⁊ ī sacrificijs eoꝝ si
mile oleo ꝓspse tres decias p singl̄os vitulos
duas decimas p arietē:vnā decimā p agnū.
q̄ sil'sūt agni septē.⁊ bircū.p pctō q̄ offert ī
expiatiōe ꝓp̄ri ꝑter holocaustū calēdaꝝ cū sa
crificijs suis:⁊ holocaustū sempiternū cū liba
tionib⁹ solitis. Die
cerimonijs offeret ī odorē
suauissimū incensū dño. Decima q̄ dies mēsis
hui⁹ septimi erit vo scā atq; venerabilis.⁊
affligetis aīas vr̄as. Oē op⁹ fuile nō faciet in
ea. Offeretisq; holocaustū dño in odorē suā
uissimū.vitulū de armēto vnum.arietē vnū.
agnos āniculos īmaculatos septē.⁊ in sacri
ficijs eoꝝ simile oleo consperse tres decimas p
singulos vitulos:duas decimas p arietem:
decimam decime p agnos singulos.q̄ sūt sil'
agni septē.⁊ bircū .p pctō.absq; his q̄ offerri
ꝓ delicto solent in expiationē.⁊ holocaustū
sempiternū in sacrificio ⁊ libaminibus eoꝝ.
Quintadecima ꝯo die mēsis septimi q̄ vo
scā erit atq; venerabilis:oē opus seruile non
faciet in ea:sed celebrabitis solennitatem dño
septē diēb⁹. Offeretisq; holocaustū in odorē
suauissimū dño:vitulos de armento tredeci.
arietes duos.agnos āniculos immaculatos
q̄tuordecim.⁊ ī libamētis eoꝝ:simile oleo con
sperse tres decimas p vitulos singulos:q̄ sunt
sil' vituli tredeci.⁊ duas decimas arieti vno
.i.sil' arietib⁹ duob⁹.⁊ decimā decime agnis
singulis:q̄ sunt sil'agni q̄tuordecim.⁊ bircū
.p pctō absq; holocausto sempiterno ⁊ sacrifi
cio ⁊ libamie ei⁹. In die octo offeretis vitulos
de armēto duodeci.arietes duos.agnos an
niculos īmaculatos q̄tuordeci: sacrificiaq;
⁊ libamina singuloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊
agnos rite celebrabitis.⁊ bircū ꝓ pctō absq;
holocausto sempiterno.⁊ sacrificio ⁊ libamie
ei⁹. In die octauo offeretis vitulos vndecim.arietes
duos.agnos āniculos īmaculatos quatuor
decī:sacrificiaq;⁊ libamina singuloꝝ p vitu
los ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis.⁊ bircū
.p pctō.absq; holocausto sempiterno.sacrifi
cioq; ⁊ libamine ei⁹. Die quarto offeretis vitu
los decē.arietes duos.agnos āniculos īma
culatos quatuordecim: sacrificiaq;⁊ libami
na singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite
celebrabitis.⁊ bircū .p pctō:absq; holocausto
sempiterno.sacrificioq; ei⁹ ⁊ libamine. Die quin
to offeretis vitulos nouē:arietes duos.agnos
āniculos īmaculatos q̄tuordeci.sacrificiaq;
⁊ libamina singuloꝝ per vitulos ⁊ arietes ⁊
agnos rite celebrabitis.⁊ bircū .p pctō.absq;
holocausto sempiterno.sacrificioq; eius ⁊ liba
mine. Die sexto offeretis vitulos octo.arietes
duos.agnos āniculos īmaculatos quatuor
decī:sacrificiaq;⁊ libamina singuloꝝ p vitu
los ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebrabitis.⁊ bircū
.p pctō:absq; holocausto sempiterno:sacrifi
cioq; ei⁹ ⁊ libamine. Die septimo offeretis vitu
los septem:⁊ arietes duos.agnos anniculos
īmaculatos q̄tuordeci.sacrificiaq;⁊ libami
na singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite ce
lebrabitis.⁊ bircū .p pctō.absq; holocausto sem
piterno:sacrificioq; ei⁹ ⁊ libamine. Die octa
uo qui est celeberrim⁹:oē op⁹ seruile nō facie
tis offerētes holocaustum ī odorē suauissimū
dño.vitulū vnū.arietē vnū.agnos anniculos
īmaculatos septē.sacrificiaq;⁊ libamina
singuloꝝ p vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite ce
lebrabitis.⁊ bircum .p pctō : absq; holocausto
sempiterno:sacrificioq; ei⁹ ⁊ libamie. Hec offe
retis dño ī solennitatib⁹ vr̄is:ꝑter vota ⁊ obla
tiones spontaneas ī holocausto:ī sacrificio:ī
libamine:⁊ in hostijs pacificis.

XXX

Narrauitq; moyses filijs isr'l oia que
ei dñs ꝓerarat:⁊ locut⁹ est ad ꝓnci
pes tribuū filioꝝ isr'l. Iste est sermo
quē ꝑcepit dñs. Si q̄s viroꝝ votum dño vo
uerit:aut se ꝓstrinxerit iuramento:nō faciet
irritū ꝯbū suū:sed oē quod .pmisit implebit.
Mulier si quippiam vouerit ⁊ se cōstrinxerit
iuramēto.q̄ est ī domo ꝓris sui.⁊ ī etate adh̄
puellari:si cognouerit pat̄ votū q̄ pollicita
ē:⁊ iuramētū q̄ obligauit aīam suā:⁊ tacue
rit:voti rea erit. Quicq̄d pollicita ē ⁊ iurauit
ope cōplebit. Sin aūt statim ut audierit con
tradixerit pater.⁊ vota ⁊ iuramēta ei⁹ irrita
erūt:nec obnoxia tenebit sponsioni.eo q̄ con
tradixerit pr̄. Si maritū būerit ⁊ vouerit ali
q̄d.⁊ semel de oze ei⁹ ꝯbū egrediēs:aīam ei⁹
obligauerit iuramēto:quo die audierit vir ⁊
nō cōtradixerit.voti rea erit:reddetq; quod
cūq; ꝓmiserat. Sin aūt audiēs statī ꝓtradi
xerit.⁊ irritas fecerit pollicitationes ei⁹:ver
baq; q̄b⁹ obstrinxerat aīam suā: ꝓpitius erit
ei vomin⁹. Vidua ⁊ repudiata quicq̄d vove
rūt:reddent. Uxor ī domo viri cum se voto

ꝓstrinxerit ⁊ iuramẽto: si audierit vir ⁊ tacuerit nec ꝺdixerit ſpōſiōi: reddet qcūq; ꝓmiserat. Sin aũt extẽplo ꝓtradixerit: nō tenebit᷑ ꝓmissionis rea: qa marit⁹ cõtradixit ⁊ dñs ei ꝓpitiꝰ erit. Si vouerit ⁊ iuramento se ꝓstrinxerit: ut ꝙ ieiunio uel ceꝯ rex abstinentiã affligat aiam suã: in arbitrio viri erit si faciat siue nõ faciat. Nõ si audiẽs vir tacuerit: ⁊ in alterã diẽ distulerit ſniam: qcq; vouerat atq; ꝓmiserat reddet: qa statim ut audiuit tacuit. Sin aũt cõtradixerit poſtq; resciuit: portabit ipse iniquitatẽ ei⁹. Iste ſũt leges qs ꝓstituit dñs moysi inter virꝝ ⁊ vxorẽ: inter patrẽ ⁊ filiã q in puellari adh̃ etate est: uel q manet in parentis domo. XXXI

LOcutusq; ẽ dñs ad moysen dicens Vlciſcẽ ꝑus filios iſrl᷑ de madianit᷑ ⁊ sic colligẽꝭ ad ꝙm tuũ. Statiq; moyses armate inqt ex vob viros ad pugnã q possint vltionẽ dñi exercere de madianitis Mille viri de singulis tribꝰ eligant᷑ ex iſrl᷑ q mittant᷑ ad bellũ. Fuerunt q; millenos de singulis tribꝰ. i. duodeci milia expeditoꝝ ad pugnã: qs misit moyses cũ phinees filio eleaçari sacerdotꝭ: vasaq; scā ⁊ tubas ad clãgendum tradidit ei. Cũq; pugnassent ꝯ madianitas atq; vicissent: oēs mares occiderũt ⁊ reges eorum evi ⁊ recem ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebe: qnq; pncipes gẽtis: balaã q; filiũ beor interfecerũt gladio: ceperũt q; mulieres eoꝝ ⁊ parvulos: oīaq; pecora ⁊ cuncta ſuppellectilem Quicqd habẽ poterãt depopulati ſunt: tam vrbes qs q; viculos: ⁊ castella flãma cõſumpſit. Et tulerunt ꝓdã ⁊ vniuersa q cepant tam ex hoib⁹ qs q; ex iumẽtis: ⁊ adduxerũt ad moysen ⁊ eleaçarũ sacerdotẽ: ⁊ ad cũ multitudinẽ filioꝝ iſrl᷑. Reliq; aũt vtẽsilia portauerũt ad castra i cãpestribꝰ moab: iuxta iordanẽ contra iericho. Egressi ſũt aũt moyses ⁊ eleaçar sacerdos ⁊ oēs pncipes synagoge i occurſũ eoꝝ extra castra. Iratusq; moyses pncipibus exercit⁹ tribunis ⁊ centurionib⁹ q; venerant de bello ait. Cur feminas reseruastis? Nõne iste ſũt q; decepũt filios iſrl᷑ ad suggestionẽ balaã. ⁊ puaricari vos fecerũt in dño ſup peor ꝓgor: vnde ⁊ plagꝰ facta est popl⁹: Ergo cũctos interficite: qcq; ẽ generis masculini etiã i parvulis: ⁊ mulieres q; nouerũt viros i coitu: iugulate: puellas aũt ⁊ oēs feminas virgines reseruate vob ⁊ mancte extra castra septẽ diebꝰ. Qui occiderit hoiem uel occiſũ tetigerit: lustrabit᷑ die tertio ⁊ septimo. Et de oi ꝓda siue de vestimentum fuerit siue vas. ⁊ aliqd in vtẽsilia ꝓpatũ de capra: pellib⁹ ⁊ pilis ⁊ ligno expiabit᷑. Eleaçar qꝫ sacerdos ad viros exercit⁹ q; pugnauerant sic locut⁹ est. Hoc est ꝓceptũ legis qd mãdauit dñs moysi. Aurũ ⁊ argentũ ⁊ es ⁊ ferrũ ⁊ plumbũ ⁊ stannũ ⁊ oe qd ꝓt trãsire ꝑ flammas igne purgabit᷑: quicqd aũt igne nõ pot sustinere: aq; expiatiõis scificabit᷑. ⁊ lauabitis de stimẽta vra die septio. ⁊ purificati postea castra intrabit᷑. Dixit qꝫ dñs ad moysen: Tolle ſũmã eoꝝ que capta ſũt: ab hoie vsq; ad pecus tu ⁊ eleaçar sacerdos. ⁊ oēs pncipes vulgi: diuidesq; ex eã ꝓda inter eos q pugnauerũt egressiq; ſũt ad bellũ. ⁊ inter oēm reliquã multitudinẽ. ⁊ separabis ptẽ dño ab his qui pugnauerũt ⁊ fuerũt i bello vnã aiam de qn gẽtis: tam ex boib⁹ qꝫ ex bob⁹ ⁊ asinis ⁊ ouib⁹. ⁊ dabis eam eleaçaro sacerdoti: qa primitie dñi sunt. Ex media qꝫ pte filioꝝ iſrl᷑ accipies qnq; gesimũ caput hoiuꝫ ⁊ boũ ⁊ asinoꝝ ⁊ ouiũ cuctoꝝq; aiantiũ. ⁊ dabis ea leuitis q excubãt in custodijs tabernaculi dñi. Fecerunt q; moyses ⁊ eleaçar sicut ꝓceperat dñs. Fuit aũt ꝓda quã exercit⁹ cepat: ouiũ sexcẽta septuaginta qnq; milia: boũ septuaginta duo milia: asinorũ sexaginta milia ⁊ mille: aie hoiuꝫ sexus femineꝰ q nõ cognouerãt viros triginta duo milia. Data q; est media ps his q i ꝓlio fuerãt: ouiũ trecẽta triginta septẽ milia qngente. e qb⁹ i ptẽ dñi supputate ſũt oues sexcẽte septuaginta qnq;. ⁊ de bob⁹ triginta sex milibus: boues septuaginta ⁊ duo: de asinis triginta milibus quingentis: asini sexaginta vn⁹. De ahab⁹ hoiuꝫ sedecim milib⁹ cesserũt i ptẽ dñi triginta duce aie. Tradidit q; moyses numer ꝓmitiaꝝ dñi eleaçaro sacerdoti: sicuti fuerat ei imperatũ ex media pte filioꝝ iſrl᷑ quã separauerat his q i ꝓlio fuerant. De media vo pte q ꝓtigerat reliq; multitudini. i. de ouibus trecẽtis triginta septem milib⁹ qngẽtis. ⁊ de bob⁹ triginta sex milib⁹. ⁊ de asinis triginta milib⁹ qngẽtis. ⁊ de hoib⁹ sedecim milib⁹. tulit moyses qnq; gesimũ caput. ⁊ dedit leuitis q excubabãt in tabernaculo dñi: sicut ꝓceperat dñs. Cũq; accessissent pncipes exercit⁹ ad moysen ⁊ tribuni centurionesq; dixerũt: Nos serui tui recensuim⁹

numeꝝ pugnatoꝝ quos habuim⁹ sub manu
nra. ⁊ ne vn⁹ qdē ex fuit. Ob hāc cām offerim⁹ i donarijs dñi singuli qd in preda auri potuim⁹ inuenire·periscelides ⁊ armillas ānulos ⁊ extralia ac murenulas: ut expceris p nob dñm. Fusceperuntq moyses ⁊ eleaçar sacerdos ce aur i diuersis spēb⁹ pdē sciarij sedecim mlia septingētos qnquagita siclos a tribunis ⁊ centurionib⁹. Vnusqsq. n. qd in pda rapuerat·suū erat. Et susceptū itulerūt in tabernaculum testimonij: in monimētum filiozum isrl·coram dmino. CXXXII

Filij autē ruben ⁊ gad habebāt pcora multa. ⁊ erat illis in iumentj infinita suba. Cūq vidissēt iacer ⁊ galaad aptas aīalib⁹ alēdis terras: venerūt ad moysen, ⁊ ad eleaçar sacerdotem ⁊ pncipes multitudinis atq dixerunt: Astaroth ⁊ dibon ⁊ iacer ⁊ nemra esebon ⁊ elcale ⁊ saban ⁊ nebo ⁊ beon ēra quā pcussit dñs in ꝓspectu filioꝝ isrl·regiōis yterrime est ad pastū aīaliū. ⁊ nos serui tui habem⁹ iumenta plurima pcamurq si inuenim⁹ grām coram te ut des nobis famulis tuis eā i possessionē·nec facias nos transire iordanem. Quib⁹ respōdit moyses: Nūquid frēs vri ibūt ad pugnam. ⁊ vos hic sedebit⁹? Cur subuertit⁹ mentes filiozum isrl·ne trānsire audeāt i locū quē eis daturus est dñs? Hōne ita egerunt prēs vri·qñ missi de cadesbarne ad explorandā ēra? Cūq venissent ad vallē botri lustrata oi regione subuerterūt coz filioꝝ isrl ut nō intrarent fines qs eis dñs dedit: qb⁹ irat⁹ iurauit dicēs: Si videbunt vies isti q ascenderunt ex egypto a viginti ānis ⁊ supra terrā quā sub iuramēto pollicit⁹ sū abrahā isaac ⁊ iacob. ⁊ noluerunt sequ me pter caleb filium iephone cenezeum ⁊ iosue filiū nun. Isti ipleuerūt volūtatē meā. Iratusq dñs aduersum isrl circūduxit eū p desertū qdragita ānis·donec cōsumeret' oīs generatio q fecerat malū i ꝓspectu 'ei'. Et ecce ingt vos surrexistis p pri⁹ vris incremēta ⁊ alūni oiuz pctoꝝ· ut augeret furoꝛ dñi ꝛ isrl. Ac si noluerit⁹ sequ eū· in solitudine ppm derelingt. ⁊ vos cā erit⁹ necis oīuz. At illi ꝓpe accedētes· dixerūt: Caulas ouiū fabricabim⁹ ⁊ stabula iumētoꝝ· paruulis q nris vrbes munitas: nos autem ipsi armati ⁊ accincti pgem⁹ ad plium añ filios isrl·donec introducam⁹ eos ad loca sua. Paruuli nri ⁊ qcqd habe possum⁹ erūt in vrbibus munitis ppter habitatoꝝ insidias. Nō reuertemur i domos nostras vsq dū possideāt filij isrl hereditatē suā: nec quicq quem⁹ transiordanē qa iam habem⁹ possessionē nostrā in oziental ei⁹ plaga. Quib⁹ moyses ait: Si facitis qd ꝓmittit⁹ expediti pgite coz dño ad pugnam ⁊ ois vir bellatoꝛ armat⁹ iordanem transeat donec subuertat dñs inimicos suos: ⁊ subiciatur ei ois ēra: tūc eritis iculpabiles apud deū ⁊ apud isrl. ⁊ obtinebitis regiones quas vultis coz dño. Sin aūt qd dicitis nō feceritis: nulli dubiū est quin peccetj in deū. ⁊ scitote qñ pctm vrm apprehendet vos. Edificate q vrbes paruulis vestris: ⁊ caulas ⁊ stabula ouib⁹ ac iumentis: ⁊ qd pollicit i estis iplete. Dixerūtq filij gad ⁊ ruben ad moysen. Serui tui sum⁹. Faciem⁹ qd iubet dñs nr. Parvulos nros ⁊ mulieres ⁊ pecora ac iumenta relinqm⁹ in vrbib⁹ galaad: nos autē famuli tui omnes expediti pgem⁹ ad bellum sicut tu dñe loqueris. Precepit q moyses eleaçaro sacerdoti ⁊ iosue filio nun ⁊ pncipibus familiaꝝ trib⁹ isrl. ⁊ dixit ad eos: Si trāsierint filij gad ⁊ filij ruben vobiscum iordanē· oēs armati ad bellū coz dño. ⁊ vob fuerit ēra subiecta: date eis galaad in possessionē. Sin aūt noluerint trānsire vobiscū i ērā chanaan: iter vos habitandi accipiāt loca. Rnderūtq filij gad ⁊ filij ruben: Sicut locut⁹ ē dñs famulis suis·ita faciem⁹. Ipsi armati pgem⁹ coz dño i terrā chanaā. ⁊ possessionē iā suscepisse nos cōfitemur transiordanē. Fecit itaq moyses filijs gad ⁊ ruben ⁊ dimidie tribui manasse filij ioseph regnum seon regis āmorrei. ⁊ regnū og regis basan. ⁊ terrā eoꝝ cum vrbibus suis p circuitum. Igitur extruxerūt filij gad dibon ⁊ astaroth ⁊ aroer ⁊ roth ⁊ sophan ⁊ iazer· iecbaa ⁊ bethnemra ⁊ betharam vrbes munitas. ⁊ caulas pecoꝝ⁹ suis. Filij vo ruben edificauerunt esebon ⁊ eleale ⁊ cariathaim ⁊ nabo ⁊ baalmeon vertis nominibus: sabama q: iponentes vocabula vrbib⁹ quas extruxerant. Porro filij machir filij manasse perrexerūt i galaad. ⁊ vastauerūt eā interfecto āmorreo habitatoꝛe ei⁹. Dedit q moyses ērā galaad machir filio manasse: qui habitauit in ea. Iair autē filius manasse abiit ⁊ occupauit vicos ei⁹: qs appellauit anothbiair. i. villas iair. Holoe q prexit ⁊ appellauit chanath cum

viculis suis: vocauitq; eam ex noīe suo notr.

HEC sūt mansiões filioꝝ XXXIII. isrl' q̄ egressi sunt de egypto per turmas suas i manu moysi & aaron. quas descripsit moyses iux̄ castrorū loca q̄ dñi iussione mutabant. Profecti igitur de rameſſe mense primo quintadecima die mensis primi: altera die phase filij isrl' in manu excelsa videntib⁹ cūctis egyptijs & sepelientib⁹ primo genitos quos percusserat dñs. Nā & in dijs eoꝝ exercuerat vltionē. Castrametati sūt in socoth: de socoth venerūt i etham que ē i extremis finib⁹ solitudinis. Inde egressi venerūt contra phiairoth q̄ respicit beelsephon: & castrametati sūt añ magdalū. Profectiq; de phiairoth. transierūt p mediū mare in solitudinē: & ābulantes trib⁹ diebus p desertū etham. castrametati sūt in mara. Profectiq; de mara venerūt in helim vbi erant duodecim fontes aquaꝝ & palme septuaginta: ibiq; castrametati sūt. Sed & inde egressi: fixerūt tentoria super mare rubrum. Profectiq; de mari rubro. castrametati sunt in deserto syn: vnde egressi venerūt in deptha. Profectiq; de deptha castrametati sunt in balus: egressiq; de bal⁹. rapbidim fixere tentoria: vbi ppto defuit aq̄ ad bibēdū. Profectiq; de raphidim: castrametati sūt in deserto synai. Sed & de solitudine synai egressi. venerunt ad sepulchra concupiscentie. Profecti de sepulchris concupiscētie. castrametati sūt in asseroth. & de asseroth venerūt in rethma. Profectiq; de rethma. castrametati sunt i remomphares: vnde egressi venerūt in lebna: de lebna castrametati sunt in ressa: egressiq; de ressa venerunt in ceelatha: Inde. pfecti. castrametati sūt i mōte sepher: egressi de mōte sepher venerūt in arada. Inde. pficiscētes. castrametati sūt in maceloth. Profectiq; de maceloth. venerūt in thaath. De thaath castrametati sunt in thare: vnde egressi fixē tentoria i metcha. Et de metcha castrametati sūt i esmona. Profectiq; de esmona. venerūt in moseroth. Et de moseroth castrametati sunt in baneiachan. Profectiq; de baneiachan. venerunt in mont ē gadgad. Inde. pfecti. castrametati sūt i iethbathba. & de iethbathba venerūt in ebrona. Egressiq; de ebrona. castrametati sunt in asiongaber: inde. pfecti. venerūt in deserti syn. hec est cades. Egressiq; de cades. castrametati sunt in mōte hor: i extremis finib⁹ tre edom. Ascenditq; aaron sacerdos in montem hor. iubente dño. & ibi mortu⁹ est āno q̄dragesimo egressionis filioꝝ isrl' ex egypto mense q̄nto. primo die mēsis cū eēt ānoꝝ centū vigintitriū. Audiuitq; chananeus rex arad: q̄ habitabat ad meridiē: i terram chanaan venisse filios isrl'. Et pfecti de mōte hor. castrametati sūt i sal mona: vnde egressi venerūt in phinon. Profectiq; de phinon. castrametati sūt in oboth: & de oboth venerūt i ieabarim. q̄ ē in finibus moabitaꝝ. Profectiq; de ieabarim. fixē tentoria in dibongad: vnde egressi. castrametati sunt in elmondeblathaim. Egressiq; de elmondeblathaim. venerunt ad montes abarim p nabo. Profectiq; de montib⁹ abarim. transierunt ad cāpestria moab sup̄ iordanē p iericho. Ibiq; castrametati sunt de bethsimon vsq; ad belsathim in planioribus locis moabitarū: vbi locutus est dñs ad moysen: Precipe filijs isrl'. & dic ad eos. Cū transieritis iordanem intrātes terā chanaan. dispāte cūctos habitatores tre illi⁹: cōfrigite titulos. & statuas cōminute. atq; oia excelsa vastate: mūdātes terā & habitātes i ea. Ego. n. tedi vob illā i possessionē: quā diuidetis vobis sorte. Plurib⁹ dabitis latiorē. & paucioribus angustiorem. Pingulis ut sors ceciderit: ita tribuet hereditas. Per trib⁹ & familias possessio diuidet. Sin aūt nolueritis inferre. habitatores tre q̄ remanserit. erūt vob ād sagittā claui i oculis & lancee i lateribus. & aduersabunt vobis i tra habitatiōis vre. & q̄cōd illis cogitauerā facere. vobis faciam. XXXIIII.

LOcutusq; est dñs ad moysen dicēs: Precipe filijs isrl'. & dices ad eos. Cū ingressi fueritis terā chanaan. hi possessionē vob sorte ceciderit. his finib⁹ terminabit. Pars merediana incipiet a solitudine syn q̄ ē iux̄ edom. & habebit finiꝝ p orientē mare salsissimū: q̄ circuibunt australē plagā p ascensū scorpionis. ita ut transeāt in senna & pueniant ad meridiē vsq; ad cadesbarne: vnde egredient p finia ad villā noīe adar. & tendent vsq; asemona. Ibiq; p gyrū finis ab asemona vsq; ad torrentem egypti. & magni maris littore finiet. Plaga aūt occidentalis a mari magno incipiet. & ipso fine claudetur. Pozzo ad septētrionalē plagā a mari magno termini incipient puenientes vsq; ad

montē altissimū : a q̄ veniēt i emath vsq; ad
ēminos sedada: ibūtq; confinia vsq; ad ebzona
7 villā benan. Hi erunt ēmini i pte aq̄lonis. Inde metabunt fines ꝯ orientalē plagā
ve villa benā vsq; sephama. 7 ve sephama ve-
scēdent termini in reblatha contra fontē da-
phnin. Inde pueniēt ꝯ oriētem ad mare ce-
neretb. 7 tendent vsq; iordanē. 7 ad vltimū
salissimo claudent mari. Hāc habebitq; terrā
p fines suos in circuitu. Precepitq; moyses
filijs isrl dicens: Hec erit ēra quā possidebitq;
sorte. 7 quā iussit dñs dari nouē tribubus 7
dimidie tribui. Tribus. n. filiozū rubē p fa-
milias suas 7 tribus filioz gad iuxta cognationū numez: media q̄q; trib⁹ manasse. i. due
semis trib⁹ accepūt pte suā trāsiordanem ꝯ
hiericō ad orientalē plagā. Et ait dñs ad
moysen: Hec sunt noīa viroz q̄ terram vobis
diuidēt. Eleaçar sacerdos 7 iosue filius nun
7 singuli p̄ncipes ve tribub⁹ singulis. quoz-
ū ista sunt vocabula. De tribu iuda: caleb filius
iephone. De tribu symeon: samuel filius ami-
iud. De tribu beniamin: helidad filius chaselon
De tribu filioz dan: bocci filī iogli. Filiozū
ioseph ve tribu manasse: hanniel filī ephot
De tribu ephraī camuhel filī septbā. De tri-
bu çabulon: helisaphan filī pharnath. De tri-
bu ysachar: duz phaltiel filius oçan: De tri-
bu aser: ahiud filī salomi. De tribu neptali
phedahel filī amiud. Hi sūt q̄b⁹ p̄cepit dñs
ut diuiderēt filijs isrl terā chanaā. XXXV

Hec q̄q; locut⁹ ē dñs ad moysen i cam-
pestrib⁹ moab supiordanē cōtra hie-
richo. Precipe filijs isrl ut dent leui-
tis ve possessionibus suis. vrbes ad habitādū
7 suburbana earum per circuitū. ut ipsi i op-
pidis maneāt. 7 suburbana sint pecoribus ac
iumentis: q̄ a muris ciuitatū forinsecus p cir-
cuitū mille passuū spatio tēdētur. Cōtra ori
entē duo milia erunt cubiti. 7 ptra meridiē si
milie erūt duo milia. Ad mare q̄q; q̄ respi-
cit occidētem. eadē mensura erit. 7 septētrio
nalis plaga eq̄li ēmino finiet. Eruntq; vrbes
in medio: 7 forīs suburbana. De ipsis autē op
pidis q̄ leuitē habitis. sex erunt in fugitiuoz
auxilia separata: ut fugiat ad ea q̄ fuderit san-
guinē. 7 exceptis his alia q̄dragintaduo oppi-
da. i. sil q̄dragintaocto cū suburbanis suis.
Ipseq; vrbes q̄ dabunt ve possessionib⁹ filioz
isrl. ab his q̄ pl⁹ habūt. plures auferent. 7 q̄ mi-
nus. pauciores. Singuli iuxta mēsurā hereditatis sue. dabūt oppida leuitis. Ait dñs ad moy
sen: Loquere filijs isrl. 7 dices ad eos. Cū
trāsgressi fueritis iordanē i terrā chanaan. ve-
cernite q̄ vrbes eē debēt i p̄sidia fugitiuoz.
q̄ nolētes sanguinē fuderint. i q̄b⁹ cū fugerit
pfug⁹. cognat⁹ occisi nō poterit eū occidere:
donec stet in conspectu multitudinis. 7 causa
illi⁹ iudicet. De ipsis aūt vrbib⁹ q̄ ad fugiti-
uoz subsidia separant. tres erūt trans iorda-
nē. 7 tres in terra chanaan. tam filijs isrl: hē
q̄ aduenis atq; pegrinis: ut cōfugiat ad eas
q̄ nolēs sanguinē fuderit. Si quis ferro per-
cusserit. 7 mortu⁹ fuerit. q̄ percussus ē: reꝰ erit
homicidij. 7 ipse morief. Si lapidē iecerit. 7
ictus occubuerit filī puniet. Si ligno percuss⁹
interierit. percussoris sanguine vindicabit.
Propinquus occisi homicidā interficiet: statī
ut apprehēderit eū. interficiet. Si per odiū q̄s
hoiem impulerit vel iecerit quippiā in eū p īsi-
dias: aut cū eēt īmic⁹ manu percusserit. 7 ille
mortu⁹ fuerit: percussor homicidij reus erit.
Cognat⁹ occisi statim ut inuenerit eū. iugula
bit. Qe si fortuitu 7 absq; odio 7 inimicitijs:
q̄cūq; hoc fecerit. 7 hō audiente ꝓlo fuerit cō-
pbatū. atq; iter percussoē 7 ꝓpinquū sangui-
nis q̄stio ventilata: liberabit innocēs ve vlto-
ris manu. 7 reducet per sniam i vrbē ad quā
pfugerat: manebitq; ibi donec sacerdos ma-
gn⁹ q̄ oleo scō unct⁹ ē moriat. Si interfector
extra fines vrbiū q̄ exulib⁹ reputare sūt fue-
rit inuent⁹. 7 percussus ab eo q̄ vltor ē sanguis.
absq; noxa erit q̄ eū occiderit. debuerat enī
pfug⁹ vsq; ad mortē pōtificis in vrbe residē.
Postq̄ aūt ille obierit: homicida reuertet in
terrā suam. Hec sempiterna erunt 7 legitima i
cunctis habitationib⁹ vris. Homicida sub te
stib⁹ puniet. Ad vni⁹ testimoniū nullus con-
uēnabit. Munus accipiet pecūniā ab eo q̄ reꝰ ē sanguinis: statim 7 ipse morief. Exules 7 pfugi
ad mortē pōtificis nullo modo in vrbes suas
reuerti poterūt. ne polluat terrā habitatiōis
vre q̄ insontiū cruore maculat: nec aliter ex-
piari pōt nisi p ei⁹ sanguinē q̄ alteri⁹ sanguinē fuderit. Atq; ita emundabit vra possessio
me cōmorante vobiscū. Ego. n. sū dñs q̄ ha-
bito inter filios isrl. XXXVI

Accesserūt aūt 7 p̄ncipes familiarū
galaad filij machir filij manasse de
stirpe filiozum ioseph: locutiq; sunt

moysi coꝝ ꝓncipib⁹ isrl. atq; dixerūt: Tibi dño nr̄o ꝑcepit dñs ut terrā sorte diuidēs filijs isrl. & ut filiab⁹ salphaad fratrj nr̄i dares possessionē debitā pri: qs si alteri⁹ tribus homines vxores acceperint. sequet possessio sua & trāslata ad aliā tribū de nr̄a hereditate mi nuet: atq; ita fiet ut cū iubile⁹. i. qnq̄gesim⁹ ann⁹ remissionis aduenerit ꝓfūdat sortium distributio. & alioꝝ possessio ad alios trāseat. Rūdit moyses filijs isrl & dño ꝑcipiente ait: Recte trib⁹ filioꝝ ioseph locuta est. & hec lex sup filiab⁹ salphaad a dño ꝓmulgata ē. Nubāt quibus volūt: tm̄ ut sue trib⁹ uiris ne ꝓmisceatur possessio filioꝝ isrl de tribu in tribum. Pēs. n. viri ducēt vxores de tribu & cognatiōe sua. & cuncte femine de eadē tribu maritos accipiēt. ut hereditas ꝓmaneat i familijs. nec sibi misceant⁹ trib⁹: ē ita maneāt ut a dño sepate sūt. Fecerūtq; filie salphaad ut fuerat ꝓceptum. & nupserunt maala & thersa & egla & melcha & noa filijs patrui sui de familia manasse q̄ fuit filius ioseph. & possessio q̄ illis fuerat attributa mansit i tribu & familia pris eay. Hec sūt mādata atq; iudicia que mandauit dñs per manū moysi ad filios isrl in campestribus moab sup iordanem contra hiericho.

Explicit liber Numeri. Incipit liber elleadaterium q̄ deuteronomiū ꝓnotat. Capm I

Hec sunt verba que locut⁹ est moyses ad oēm isrl trās iordanē in solitudine cāpestri ꝑ mare rubꝝ: inē pharan & thofel & laban & aseroth: vbi auri ē plurimū: vndecī dieb⁹ de oreb: p viā mōtis seyr vsq; cadesbarne. Quadragesimo āno vndecimo mēse. ꝓmo die mēsis locut⁹ ē moyses ad filios isrl oīa q̄ ꝑcepat illi dñs. ut dicēt eis postq; percussit seon regē amorreoꝝ. q̄ habitauit in esebon. & og regē basan. q̄ māsit in astarot & in edrai trās iordanē i tra moab. Cepit ergo moyses explanare legē & dicere: dñs deus⁹ noster locut⁹ ē ad nos in oreb dicēs: Sufficit vob ꝙ in hōte mānistis. Reuertimini & venite ad mōtē amorreoꝝ. & ad cetera q̄ ei ꝓxima sūt cāpestria atq; montana & humiliora loca ꝑ meridiē & iuxta littus maris: terrā chanaeoꝝ & libani vsq; ad flumē magnū eufratē. Ecce inq̄t tradidi vob. Ingredimini & possidete eā: sup quā iurauit dñs ꝓib⁹ vris abrahā ysaac & iacob: ut daret illā eis & semini eoꝝ p⁹ eos. Dixiq; vob illo in tpe: Nō possū sol⁹ sustinē vos: qa dñs de⁹ vester multiplicauit vos: & estis hodie sicut stelle celi plurimi. Dom̄in⁹ de⁹ patrū vroꝝ addat ad hūc numerū multa milia: & bñdicat vobis sic locut⁹ est. Nō valeo sol⁹ negocia vra sustinē & ꝓdus & iurgia. Date ex vob viros sapientes & gnaros. q̄ quersatio sit ꝓbata i tribub⁹ vestris: ut ponā eos vob ꝓncipes. Tūc rndistis mihi: Bona res ē qnā vis facē. Tuliq; de tribub⁹ vris viros sapientes & nobiles. & ꝓstitui eos ꝓncipes tribunos & centuriones & quinquagenarios ac decanos: q̄ docerēt vos singula. ꝑcepiq; eis dicēs: Audite illos. & qd iustū ē iudicate. Sive ciuis sit ille sive pegrin⁹: nulla erit distātia ꝓsonay. Ita paruū audietis ut magnū: nec accipietis cuiusq; ꝓsonā: qa dei iudiciū ē. Et si difficile vobis visū aliqd fuerit. referte ad me. & ego audiā. Precepiq; oīa que facere debereti. Profecti aūt de oreb trāsiuim⁹ ꝑ desertū fribilē & maximā solitudinem quā vidistis ꝑ viā montis āmorrei: sic ꝑcepat dñs de⁹ nr̄ nob. Cūq; venissemus in cadesbarne. dixi vob: Venistis ad montē āmorrei: que dñs de⁹ vester datur⁹ est vobis. Vide terrā: quā dñs deus tuus dabit tibi. Ascēde & possidе eā: sicut locut⁹ ē dñs deus nr̄ ꝓribus tuis. Noli timē: nec deq̄ paueas. Et accessistis ad me oēs atq; dixistis. Mittam⁹ viros q̄ ꝓsiderēt tra. & renūciēt ꝑ qd iter debeam⁹ ascēdē. & ad qs pgē ciuitates. Cūq; mihi sermo placuisset. misi ex vob duo decim viros singulos de tribub⁹ suis. Qui cū ꝓgressi essent & ascēdissent i mōtana venerūt vsq; ad vallē botri. & ꝓsiderata tra. sumētes de fructib⁹ ei⁹ ut oēnderēt ꝓbitatē. attulerūt ad nos atq; dixerunt. Bona ē tra quā dñs de⁹ nr̄ dabit⁹ ē nobis. Et noluistis ascendere & increduli ad sermonē dei nr̄i murmurastis i tabernaculis vris. atq; dixistis. Odit nos dñs. & idcirco eduxit nos de terra egypti ut traderet in manu āmorrei atq; deleret. Quo ascendem⁹? Fratres terruerūt cor nr̄m dicentes: Maior multitudo ē. & nob statura. pceriores. Urbes magne. & ad celum vsq; munite. Filios enacbim vidim⁹ ibi. Et dixi vob: nolite metuere nec timeatis eos. Dñs de⁹ q̄ ducet ante nos. ꝓ vobis ipse pugnabit: sicut fecit in

egypto cūctis vidētib⁹ ⁊ i solitudine ipsi vidistis. Portauit te dñs ꝛ⁹ tu⁹ ut solet hō gestare paruulū filiū suū i oi via p quā ambulastis. donec veniretis ad locū istū. Et nec sic qdē credidistis dño ꝛo vro q̄ pcessit vos in via. ⁊ metat⁹ ē locū in q̄ tentoria figere vel retis: nocte ostendēs vob⁹ iter p ignem. ⁊ die p colūnā nubis. Cūq; audisset dñs vocē sermonū vror. iratus iurauit. ⁊ ait: Non videbit q̄spiā de vob⁹ gnātiōis hui⁹ pessime terrā bonā quā sub iuramēto pollicit⁹ sū patribus vris: pter caleb filiū iephone. Ipse eni videbit eā. ⁊ ipsi dabo terrā quā calcauit. ⁊ filijs ei⁹ q̄a secut⁹ ē dñm. Nec miranda indignatio i pl'm. cū mihi q̄q; irat⁹ ꝛ⁹, ppt vos dixerit: Nec tu ingredieris illuc. ꝟ iosue fili⁹ nun minister tu⁹ ipse introbit. p te. Hunc exhortare ⁊ roborā. ⁊ ipse sorte terram diuidet israheli paruuli vri de q̄b⁹ dixistis q̄ captiui ducerent. ⁊ filij q̄ hodie boni ac mali ignorant distantiā. ipsi ingredient. ⁊ ipsis dabo terrā ⁊ possidebūt eā: vos aūt reuertimini ⁊ abite in solitudinē p viā maris rubri. Et respōdistis mihi: Peccauim⁹ dño. Ascēdem⁹ ⁊ pugnabim⁹ sicut pcepit dñs ds nr. Cūq; instructi armis pgeretis in montem. ait mihi dñs: Dic ad eos: Nolite ascendē neq; pugnetis. Nō. n. sū vobiscū: ne cadatis coā inimicis vris. Locut⁹ sū ⁊ nō audistis. ꝟ aduersantes imperio dñi ⁊ tumentes superbia ascendistis in mōtē. Itaq; egressus amorreus q̄ habitabat in montib⁹ ⁊ obuiā venīes psecut⁹ est vos sicut solēt apes psequ. ⁊ cecidit de seyr vsq; horma. Cūq; reuersi plorauetis coā dño nō audiuit vos. nec voci vre voluit acq̄escē. Sedistis ergo in cadesbarne multo tpe.

VII

Profectiq; inde venim⁹ in solitudinē q̄ ducit ad mare rubr sicut mihi dixerat dñs. ⁊ circuiuim⁹ montē seyr lōgo tpe. Dixitq; dñs ad me: Sufficit vobis circuire montē istū: ite ꝫ aq̄lonē ⁊ pl'o pcipe dicēs: Transibit⁹ p terminos fratrū vror filioꝝ esau q̄ habitāt in seyr. ⁊ timebūt vos. Videte g̃ diligēt ne moueami ꝫ eos. Neq; eni dabo vob⁹ de ēra eor quantū pōt vni⁹ pedis calcare vestigiū: q̄a in possessionē esau de di mōtē seyr. Cibos emetis ab eis pecunia ⁊ comedetis: aquā emptā bibetis. Dñs ds tu⁹ benedixit tibi i oi ope manuū tuar. Novit iter tuū. quō trāsieris solitudinem hāc magnā p q̄dragīta ānos. habitans tecū dñs ꝛ⁹ tuus. ⁊ nihil tibi defuit. Cūq; trāsissem⁹ frēs nros filios esau q̄ habitabant in seyr p viā campestrē de helath ⁊ de asiongaber. venim⁹ ad iter qđ ducit in desertū moab: Dixitq; dñs ad me: Non pugnes contra moabitas: nec ineas aduersus eos pliū. Non eni dabo tibi q̄q; de ēra eor: q̄a filijs loth tradidi eam in possessionē. Emim primi fuerūt habitatores ei⁹: pplus magn⁹ ⁊ validus ⁊ tam excelsus ut de enachim stirpe q̄si gigātes crederent. ⁊ essent siles filioꝝ enachim. Denīq; moabite appellant eos emim. In seyr aūt pus habitauerunt horrei: q̄bus expulsis atq; delētis habitauerunt filij esau sic fecit isr' in ēra possessionis sue quā dedit illi dñs. Surgentes g̃ ut transirem⁹ torrentē zareth venim⁹ ad eū. Temp⁹ aūt q̄ ambulauim⁹ de cadesbarne vsq; ad transitū zareth. triginta ⁊ octo ānoꝝ fuit: donec cōsumerent de eis ogregatio hoīuꝫ bellatoꝝ de castris. sicut iurauerat dñs: cui⁹ man⁹ fuit aduersus eos ut interīrēt de castroꝝ medio. Postq̄ aūt vniuersi cecidērūt pugnatores. locut⁹ ē dñs ad me dicēs: Tu trāsibis hodie termios moab urbem nomine ar. ⁊ accedēs in vicinia filioꝝ āmon. caue ne pugnes ꝫ eos. nec mouearis ad pliū. Non. n. dabo tibi de ēra filioꝝ ammon: q̄a filijs loth dedi eam in possessionem. Terra gigantū reputata ē. ⁊ in ipsa olim habitauerūt gigantes. qs āmonite vocāt zommim. pplus magn⁹ ⁊ mult⁹. ⁊ pcere longitudinis: sicut enachim quos delenit dñs a facie eor. ⁊ fecit illos habitare p eis: sic fecerat filijs esau q̄ habitāt i seyr. delens horreos. ⁊ terra eor illis tradēs: quam possident vsq; in pñs. Eueos q̄q; q̄ habitabāt i haserim vsq; gaçā cappadoces expulerūt. q̄ egressi de cappadocia delenerūt eos ⁊ habitauerunt p illis. Surgite ⁊ trāsite torrētē arnon. Ecce tradidi i mānu tua seon regē esebon āmorreū ⁊ terrā ei⁹ incipe possidē ⁊ cōmitte aduersus eū pliū. Hodie incipiā mittere terrorē atq; formidinē tuā i pl'os q̄ habitāt sub oi celo. ut audito nōie tuo paueāt. ⁊ in more parturientiū ptremiscant. ⁊ dolore teneāt. Misi ergo nūcios de solitudine cademoth ad seon regē esebon ꝟbis pacificis dicēs. Trāsibim⁹ p terrā tuā: publica gradiemur via. Non declinabim⁹ neq; ad dexterā neq; ad sinistrā

alimēta ꝓcio vēde nobis ut vescamur.aquā pecunia tribue: ⁊ sic bibem⁹. Tm̄ ē ut nobis ꝓcedas transitū:sicut fecerūt filij esau q̄ habitant i seyr.⁊ moabite qui morant̄ in ar.donec veniamus ad iordanē.⁊ transeamus ad terrā quā dn̄s v⁹ nr̄ dat⁹ ē nobis. Noluitq̄ seon rex esebon dare nob transitū·qa indurauerat dn̄s deus tu⁹ spm̄ ei⁹.⁊ obfirmauerat cor illi⁹ ita ut traderet̄ i manus tuas sic nūc vides. Dixitq̄ dn̄s ad me: Ecce cepi tibi tradere seon ⁊ terrā ei⁹: incipe possidere eā. Egressusq̄ ē seon obuiā nob cū oi ꝑpulo suo ad ꝓliū in iasa:⁊ tradidit eū dn̄s v⁹ nr̄ nob:ꝑcussimusq̄ eū cū filijs ⁊ omni populo suo: cūctasq̄ vrbes in tpe illo cepimus interfectis habitatorib⁹ earū viris ac mulieribus ⁊ paruulis. Nō reliquim⁹ in eis quicq̄ absq̄ iumentis:q̄ in partē venere ꝑdantiū:⁊ spolijs vrbiū q̄s cepim⁹ ab aroer q̄ ē sup ripam torrētis arnon oppido: qō i valle situ ē vsq̄ galaad. Nō fuit vicus uel ciuitas que nr̄as effugeret man⁹. Oēs tradidit dn̄s v⁹ noster nobis:absq̄ terra filioꝝ āmon ad quā nō accessim⁹.⁊ cūctis q̄ adiacēt torrēti ieboc ⁊ vrbib⁹ mōtanis·vniuersisq̄ locis a quib⁹ nos ꝓhibuit dn̄s deus noster.

III

Iacq̄ ꝙuersi ascendimus ꝑ iter basan: Egressusq̄ ē og rex basan i occursum nob cū ꝓplo suo ad bellādū i edrai. Dixitq̄ dn̄s ad me. Ne timeas eū:qa in manu tua traditus est cū oi ꝑpulo ac tra sua: facies q̄ ei sicut fecisti seon regi āmorreoꝝ q̄ habitauit i esebon. Tradidit q̄ dn̄s v⁹ nr̄ i manib⁹ nr̄is etiā og regē basan ⁊ vniuersū populū ei⁹.·ꝑcussimusq̄ eos vsq̄ ad int̄nitionē vastātes cūctas ciuitates illi⁹ vno tpe. Nō fuit oppidū qō nos effugēt. Sexagīta vrbes ⁊ oēm regionē argob regni og i basan. Cūcte vrbes erāt munite muris altissimis: portisq̄ ⁊ vectib⁹: absq̄ oppidis inumeris q̄ nō habebāt muros. Et delevim⁹ eos sicut fecerā m⁹ seon regi esebon·diſpdētes oēm ciuitatem viroſq̄ ac mulieres ⁊ paruulos: iumenta aūt ⁊ spolia vrbiū diripuim⁹. Tulimusq̄ illo i tpe trā de manu duoꝝ regū āmorreoꝝ q̄ erant trās iordanē a torrente arnon vsq̄ ad mōtē hermon·quē sidonij sarion vocant ⁊ āmorrei sanir:oēs ciuitates que site sunt i planitie.⁊ vniuersam terrā galaad ⁊ basan vsq̄ ad selcha⁊ edrai ciuitates regni og i basan. Solus quippe og rex basan restiterat de stirpe gigantū. Et mōstrat̄ lect⁹ ei⁹ ferre⁹ q̄ ē in rabath filioꝝ āmon: nouē cubitos dn̄s longitudinis: ⁊ q̄tuor latitudīs ad mēsurā cubiti virilis man⁹. Terrā q̄ possedim⁹ tpe illo abaroer q̄ ē sup ripā torrētis arnō·vsq̄ ad mediā ptē mōtis galaad ⁊ ciuitates illi⁹ dedi ruben ⁊ gad. Reliquā aut̄ ptē galaad ⁊ oēm basan regni og· tradidi medie tribui manasse. oēm regionē argob. Cuncta q̄ basan vocabat̄ terra gigantū. Jair fili⁹ manasse possedit oēm regionē argob vsq̄ ad t̄minos gessuri ⁊ machati· Vocauitq̄ ex nomine suo basan anothiair.i. villas iair vsq̄ in p̄sētē diē. Machir q̄q̄ dedi galaad. ⁊ tribub⁹ ruben. ⁊ gad dedi de terra galaad vsq̄ ad torrētē arnō mediū torrētē ⁊ p̄finiū vsq̄ ad torrētē ieboc q̄ ē termin⁹ filioꝝ āmon. ⁊ planitiē solitudis atq̄ iordanē. ⁊ t̄minos cenereth vsq̄ ad mare deserti qō ē salsissimū ad radicē montis phasga ꝓtra orientē. Precepiq̄ vob in tēpore illo dicēs: Dn̄s v⁹ dester dat vob terrā hāc in hereditatē: expediti ꝓcedite frēs vestros filios isr̄l oēs viri robusti absq̄ vxoribus ⁊ paruulis atq̄ iumētis. Noui.n.q̄ plura habeatis pecora ⁊ in vrbib⁹ remanē debebunt q̄s tradidi vob. donec requiem tribuat dn̄s fratrib⁹ vris sicut vobis tribuit. ⁊ possideāt ipsi etiā trā quā dat⁹ ē eis trās iordanē. tunc reuertet̄ vnusq̄sq̄ in possessionē suā quā dedi vob. Josue q̄q̄ i tpe illo ꝓcepi dicēs Oculi tui viderūt q̄ fecit dn̄s v⁹ nr̄ duob⁹ bis regib⁹·sic faciet oib⁹ regnis ad que trāsitur⁹ es. Ne timeas eos. Dn̄s.n. deus vester pugnabit ꝓ vobis. Precatusq̄ sum dn̄m in tpe illo dicēs. Dne deus tu cepisti ostendere seruo tuo magnitudinē tuā manūq̄ fortissimā. Neq̄.n.ē alius deus uel in celo uel in tra q̄ possit facē opa tua ⁊ cōpari fortitudini tue. Trāsibo igit̄ ⁊ videbo trā bāc optimā trās iordanē. ⁊ montem istum egregiū ⁊ libanū. Iratusq̄ ē dn̄s mihi ꝓp̄ vos·nec exaudiuit me. sed dixit mihi·Sufficit tibi: neq̄q̄ vltra loquaris de hac re ad me. Ascende cacumē phasge. ⁊ oculos tuos circūfer ad occidētē ⁊ ad aq̄lonē·austrūq̄·⁊ orientē. ⁊ aspice. Nec eni transibis iordanē istum: Precipe iosue ⁊ corrobora eum atq̄ cōforta: qa ipse ꝓcedet ꝓp̄m istū ⁊ diuidet eis terrā quā visur⁹ es. Mānsimusq̄ i valle ꝙ pbanū phogor. IIII

Et nunc isr'l audi ꝑcepta ⁊ iudicia q̄ ego doceo te ut faciens ea viuas. ⁊ ingrediens possideas terrā quā dñs de⁹ patꝝ vꝝoꝝ datur⁹ ē vob. Nō addetis ad ꝓbū q̄ ego vob loq̄r: nec auferetis ex eo. Custodite mādata dñi dei vri q̄ ego ꝑcipio vobis. Oculi vri viderūt oia q̄ fecit dñs ꝛ̄ belphegoꝛ: quōꝫ ꝓtriuerit oēs cultoꝛes ei⁹ de medio vri. Vos aūt q̄ adhæretis dño deo vꝝo viuitꝫ vniuersi vsq̄ ī p̄sētē die. Scitis q⁹ docuerim vos ꝑcepta atq̄ iusticias: sicut mādauit mihi dñs de⁹ me⁹: sic facietis ea in ꝛ̄ra quā possessuri estis. ⁊ obseruabitis ⁊ iplebitis opꝰ. Hec ē.n. vꝝa sapīa ⁊ intellect⁹ coꝛā ꝓplis: ut audiētes vniuersi ꝑcepta l̄ dicāt: Ecce pplus sapiēs ⁊ intelligēs gens magna. Nec ē alia natio tā grādis q̄ habeat deos appꝛopiquātes sibi: sic de⁹ nr̄ adest cūctis obsecratiōib⁹ nr̄is. Que.n. est alia gēs sic inclyta ut habeat cerimonias iustas atq̄ iudicia: ⁊ vniuersam legē quā ego ꝓponā hodie añ oculos vꝝos? Custodi igit temetipsū ⁊ aīam tuā sollicite Ne obliuiscaris ꝓbꝛū q̄ viderūt oculi tui: ⁊ ne excidant de coꝛde tuo cūctis diēb⁹ vite tue. Docebis ea filios ac nepotes tuos: die q̄ stetisti coꝛā dño deo tuo ī oreb. q̄n dñs locut⁹ ē mihi dicens: Cōgrega ad me ꝓplm ut audiāt sermōes meos. ⁊ discāt timere me oi tpe q̄ viuūt ī ꝛ̄ra: doceātq̄ filios suos. Et accessistis ad radices mōtis q̄ ardebat vsq̄ ad celū: erantq̄ in eo tenebre ⁊ nubes ⁊ caligo Locutusq̄ est dñs ad vos de medio ignis. Vocē ꝓbꝛꝝ ei⁹ audistis. ⁊ formā penitus nō vidistis. Et oñdit vobis pactū suū q̄ ꝑcepit ut faceretis. ⁊ decē ꝓba q̄ scripsit ī duab⁹ tabulis lapideis. Mihiq̄ mādauit in illo tpe ut docerē vos cerimonias ⁊ iudicia. q̄ facere debereti ī ꝛ̄ra quā possessuri estis. Custodite igit sollicite aias vꝝas. Nō vidistis aliquā silitudinē in die q̄ locut⁹ est vobis dñs ī oreb de medio ignis: ne forte decepti faciatis vobis sculptā silitudinē. aut imaginē masculi uel femine. silitudinē oiuꝫ iumentoꝝ q̄ sunt sup ꝛ̄rā. uel auiū sub celo volātiū. atq̄ reptiliū q̄ mouēt in ꝛ̄ra. siue pisciū q̄ sub ꝛ̄ra morant in aq̄s: ne forte eleuatis oculis ad celū videas solem ⁊ lunā ⁊ oia astra celi. ⁊ erroꝛe decept⁹ adoꝛes ea ⁊ colas: q̄ creauit dñs de⁹ tu⁹ in miseriū cūctis gētib⁹ q̄ sub celo sunt Vos aūt tulit dñs ⁊ eduxit de fornace ferrea egypti: ut habēt ꝓplm hereditariū sicut ē in p̄senti die. Iratusq̄ est dñs ꝫ me ꝓpter sermones vꝝos. ⁊ iurauit ut non transirē iordanē nec ingrederer ꝛ̄rā optimā quā datur⁹ ē vob Ecce moꝛioꝛ ī hac humo. nō trānsibo iordanē vos trānsibitis ⁊ possidebitis terrā egregiā. Cane ne q̄n obliuiscaris pacti dñi dei tui q̄ ꝓpigit tecū. ⁊ facias tibi sculptā silitudinē coꝛ q̄ fieri dñs ꝓhibuit Quia dñs de⁹ tu⁹ ignis ꝓsumēs ē: deus emulatoꝛ. Si genuerit filios ac nepotes. ⁊ moꝛati fuerit in ꝛ̄ra. deceptiq̄ fecerit vobis aliquā silitudinē patrantes malū coꝛā dño deo vꝝo ut eū ad iracūdiā ꝓuocetis. testes inuoco hodie celū ⁊ terrā. cito ꝑituros vos ex ꝛ̄ra. quā trānsito iordane possessuri estis. Nō habitabitis ī ea longo tpe: ⁊ delebit vos dñs atq̄ dispget [illegible]es gentes. ⁊ remanebitis pauci inteꝛ natiōib⁹ ad q̄s vos ductur⁹ ē dñs. Ibiq̄ seruietis diis q̄ hoīuꝫ manu fabꝛicati sūt ligno ⁊ lapidi q̄ nō vidēt nec audiūt. nec comedūt. nec odoꝛant. Cūq̄ q̄sieris ibi dñm deū tuū inuenies eū. si tñ toto coꝛde q̄sieris ⁊ tota tribulatiōe tue postq̄ te inuenerint oia q̄ ꝑdicta sunt Nouissimo aut tpe reuerteris ad dñm deū tuū ⁊ audias voce ei⁹: q̄a de⁹ misericoꝛs dominus deus tu⁹ ē. Nō dimittet te nec oio delebit: neq̄ obliuiscet pacti in q̄ iurauit ꝓgenitoꝛib⁹ tuis. Interroga de diēb⁹ antiq̄s q̄ fuerūt añ te ex die q̄ creauit dñs de⁹ hoīem sup ꝛ̄rā. a sūmo celi vsq̄ ad sūmū ei⁹: si facta ē aliq̄ huiꝰ cemodi res. aut vnq̄ cognitū ē. ut audiret ꝓplis vocē dñi dei loquēt de medio ignis sicut tu audisti ⁊ vixisti: si fecit de⁹ ut ingrederet ⁊ tolleꝛ sibi gentē de medio nationū ꝑ tēptatiōes. signa atq̄ portēta. ꝑ pugnā ⁊ robustā manū. extentūq̄ brachiū ⁊ horribiles visiones. iuxta oia q̄ fecit ꝓ nob dñs de⁹ nr̄ in egypto vidētib⁹ oculis tuis. ut scires q̄m dñs ipse ē de⁹. ⁊ nō ē alius ꝓter vnū. De celo te fecit audire voce suam ut doceret te. ⁊ in terra oñdit tibi ignē suū maximū. ⁊ audisti ꝓba illius de medio ignis. q̄a dilexit ꝑes tuos. ⁊ elegit semen eoꝝ post eos. Eduxitq̄ te ꝑcedens ī ꝓtute sua magꝫ ex egypto ut deleret natiōes maximas ⁊ fortiores te ī introitu tuo. ⁊ introduceret te. daretq̄ tibi terrā eoꝝ ī possessionē. sicut cernis ī p̄senti die. Scito q⁹ hodie ⁊ cogitato ī coꝛde tuo q⁹ dñs ipse ē de⁹ in celo sursū ⁊ in ꝛ̄ra deoꝛsū ⁊ nō sit alius.

Custodi p̄cepta ei⁹ atq; mādata q̄ ego p̄cipio tibi: ut bñ sit tibi ⁊ filijs tuis p⁹te: ⁊ pmāeas multo tpe sup terrā quā dñs ⁊⁹ tuus dabit tibi. Et cū separauit moyses tres ciuitates trās iordanē ad oriētalē plagā ut cōfugiat ad eas q̄ occiderit nolēs ꝓximū suū nec fuerit inimicus ante ynū ⁊ altex diem. ⁊ ad has aliquā vrbiū possit euadere: videlicet ī solitudine q̄ sita est ī terra cāpestri ⁊ tribu ruben. ⁊ ramoth in galaad que ē in tribu gad. ⁊ golam in basan que ē in tribu manasse. Ista ē lex quā ꝓposuit moyses coram filijs isrl. ⁊ hec testimonia ⁊ cerimonie atq; iudicia que locut⁹ ē ad filios isrl egressi sunt ⁊⁹ egypto trās iordanē in valle ꝓ phanū phogor ī terra seon regis āmorrei q̄ habitauit in esebon quē p̄cussit moyses. Filij q̄ isrl egressi ex egypto possederūt terrā ei⁹ ⁊ trā og regis basan duo rū regū āmorreoꝝ q̄ erāt trās iordanē ad solis ortū ab aroer q̄ sita ē sup ripā torrētis arnō vsq; ad mōtē sanir q̄ ē ⁊ hermō. oēz planitiē trās iordanē ad oriētalē plagā vsq; ad mare solitudinis. ⁊ vsq; ad radices mōtis phasga.

V Vocauitq; moyses oēm isrāhēl. V ⁊ dixit ad eū: Audi isrl cerimonias atq; iudicia q̄ ego loquor in auribus vris hodie. discite ea. ⁊ opere complete. Dñs ⁊⁹ noster p̄pigit nobiscū fedus ī oreb. Non cū pribus nris iniit pactū ꝟ nobiscū: q̄ ipsi presentiarū sum⁹ ⁊ viuim⁹. Facie ad faciē locut⁹ est nob ī monte ⁊ medius fui inter ⁊⁹ ⁊ vos ī tpe illo: ut annūciarē vob ꝓba ei⁹. Timuistis.n. ignē ⁊ nō ascēdistis ī montē. Et ait: Ego dñs ⁊⁹ tuus qui eduxi te ⁊ ēra egypti ⁊ domo seruitutis. Non habebis deos alienos in conspectu meo. Nō facies tibi sculptile nec similitudinē oīum que ī celo sunt ⁊sup. ⁊ que ī terra deorsū. ⁊q; ꝑsunt ī aq̄s sub terra. Nō adorabis ea: ⁊ nō coles. Ego.n. sū dñs ⁊⁹ tu⁹. deus emulator reddēs iniq̄tatē patrū sup filios ī tertiam ⁊ q̄rtā gnationē his q̄ oderūt me. ⁊ faciēs misericordiā ī multa milia: diligentib⁹ me ⁊ custodientib⁹ p̄cepta mea. Nō vsurpabis nomē dñi dei tui frustra: nā nō erit impunit⁹ q̄ super re vana nomē ei⁹ assūpserit. Obserua die sabbati ut scifices eū: sicut p̄cepit tibi dñs deus tuus. Sex diebꝰ operaberis ⁊ facies oīa opera tua. Septim⁹ dies sabbati ē. i. requies dñi dei tui. Nō facies ī eo q̄cq̄ opis: tu ⁊ filius tuus ⁊ filia: seruus ⁊ ancilla: bos ⁊ asin⁹. ⁊ cē iumēta tua. ⁊ pegrin⁹ q̄ ē intra portas tuas: ut requiescat seru⁹ ⁊ ancilla tua sicut ⁊ tu. Memēto q̄ ⁊ ipse fuieris ī egypto. ⁊ eduxerit te inde dñs ⁊⁹ tuus in manu forti ⁊ brachio extento. Idcirco p̄cepit tibi ut observares die sabbati. Honora patrē tuū ⁊ matrem: sicut p̄cepit tibi dñs ⁊⁹ tuus: ut longo vivas tempore: ⁊ bñ sit tibi ī terra quā dñs deus tu⁹ dabit⁹ tibi. Nō occides: nec mechaberis: furtū nō facies. nec loquer̄is ꝓximo tuo falsū testimoniū. Non concupisces vxorē ꝓximi tui. nō domū. nō agrū. nō seruū. nō ancillā nō bouē. nō asinū: ⁊ vniuersa que illius sunt. Hec verba locut⁹ est dñs ad oēm multitudinē vestrā ī mōte de medio ignis. ⁊ nubis ⁊ caligīnis: voce magna. nichil addens amplius ⁊ scripsit ea ī duabꝰ tabulis lapideis quas tradidit mihi. Vos aut̄ postq̄ audistis vocē de medio tenebraꝝ. ⁊ mōtem ardē vidistis. accessistis ad me oēs principes tribuū ⁊ maiores natu. atq; dixistis: Ecce ostēdit nob dñs deus nr̄ maiestatē ⁊ magnitudinē suā. Vocē .n. ei⁹ audiuim⁹ de medio ignis. ⁊ ꝓbauim⁹ hodie q̄ loquente deo cū hoīe vixerit hō. Cur ḡ moriemur ⁊ devorabit nos ignis ista maxim⁹: Si.n. audierim⁹ vltra vocē dñi dei nr̄i moriemur. Quid est omnis caro ut audiat vocē dei viuētis: qui de medio ignis loquit⁹: sic nos audiuim⁹. ⁊ possit viuere: Tu magis accede. ⁊ audi cūcta q̄ dixerit dñs ⁊⁹ nr̄ tibi loquerisq; ad nos. ⁊ nos audientes faciem⁹ ea. Dō cum audisset dñs ait ad me: Audiui vocē verboꝝ ꝓli hui⁹ q̄ locuti sūt tibi. Bene oia sunt locuti. Quis det talē eos habere mentē ut timeant me ⁊ custodiant vniuersa mādata mea ī oi tpe: ut bñ sit eis ⁊ filijs eoꝝ ī sempiternū. Vade ḡ ⁊ dic eis: Reuertimini ī tēdoria vra. Tu ꝓ hic sta mecū. ⁊ loquar tibi omnia mādata ⁊ cerimonias atq; iudicia que docebis eos ut faciant ea ī terra quā dabo illis ī possessionē. Custodite igitur ⁊ facite q̄ p̄cepit dñs ⁊⁹ vob. Nō declinabitis neq; ad dextram neq; ad sinistrā: sed p viā quam precepit dñs ⁊⁹ vester ābulabitis ut viuatis: ⁊ bene sit vobis. ⁊ prolongentur dies vestri in terra possessionis vestre.

VI Hec sunt precepta ⁊ cerimonie atq; iudicia que mandauit dñs deus vester ut docerem vos: ut faciatis ea ī terra

ad quã trãsgredimini possidendã: ut timeas dñm ẽũtuũ. ⁊ custodias oĩa mãdata ⁊ p̃cepta ei⁹ q̃ ego p̃cipio tibi ⁊ filijs ac nepotibus tuis cũctis⁹ vite tue ut ꝓlongẽ dies tui Audi isrl: ⁊ obserua ut facias q̃ p̃cepit tibi dñs. ⁊ bñ sit tibi. ⁊ multipliceris ãpli⁹. sicut pollicit⁹ ẽ dñs ⁊ pat⁹ tuo⁹ tibi terrã lacte ⁊ melle manantẽ. Audi isrl: Dñs ⁊ ⁹ ⁊ ester ⁊ vn⁹ ẽ. Diliges dñm ẽũ tuum ex toto corde tuo. ⁊ ex tota anima tua. ⁊ ex tota fortitudie tua. Erũtq; ꝓba bꝫ q̃ ego p̃cipio tibi hodie in corde tuo: ⁊ narrabis ea filijs tuis. ⁊ medita beris sedens in domo tua, ⁊ ambulãs i itinere dormiẽs atq; cõsurgẽs. ⁊ ligabis ea q̃si signũ in manu tua: erũtq; ⁊ mouebunt inẽ oculos tuos: scriberisq; ea i limine ⁊ hostijs dom⁹ tue. Cũq; introduxerit te dñs ⁊ ⁹ tuus in ẽrã. p q̃ iurauit pribus tuis abraam ysaac ⁊ iacob. ⁊ dederit tibi ciuitates magnas ⁊ optimas q̃s non edificasti. domos plenas multa⁹ opũ q̃s nõ extruxisti. cisternas quas non fodisti. vineta ⁊ oliueta q̃ nõ plãtasti. ⁊ comederis ⁊ saturat⁹ fueris: caue diligẽter ne obliuiscar⁹ dñi dei tui. q̃ eduxit te ⁊ ẽra egypti ⁊ domo seruitutis. Dñm ẽũ tuũ timebis ⁊ ipsi seruies. ac per nomen illi⁹ iurabis. Nõ ibis post deos alienos cũctarum gentiũ q̃ i circuitu vestro sunt: qm̃ ⁊ ⁹ emulator dñs ⁊ ⁹ tu⁹ in medio tui: neq; iracscat furor dñi dei tui ꝫ te. ⁊ auferat te ⁊ supficie terre. Nõ tẽptabis dñm ẽũ tuũ: sicut tẽptasti in loco tẽptatiõis. Custodi p̃cepta dñi dei tui ac testimonia ⁊ cerimonias q̃s p̃cepit tibi. ⁊ fac q̃ placitũ est ⁊ bonũ in ꝓspectu dñi ut bñ sit tibi. ⁊ ingressus possideas ẽrã optimã ⁊ q̃ iurauit dñs pribus tuis. ut deleret cũctos inimicos tuos corã te. sicut locut⁹ ẽ. Cũ interrogauerit te filius tu⁹ cras dicens: q̃d sibi volunt testimonia hec ⁊ cerimonie atq; iudicia q̃ p̃cepit dñs ⁊ ⁹ nr̃ vobis. dices ei: Serui eram⁹ pharaonis in egypto: ⁊ eduxit nos dñs ⁊ egypto in manu forti: fecitq; signa atq; prodigia magna ⁊ pessima in egypto ꝫ pharaonem. ⁊ cũctam domũ illi⁹ in conspectu nr̃o. ⁊ eduxit nos inde. ut introductis daret terrã sup q̃ iurauit pribus nr̃is. Precepitq; nobis dñs vt faciam⁹ oĩa legitima hec. ⁊ timeam⁹ dñm deũ nr̃m ut bñ sit nobis cũctis⁹ diebus vite nostre sicut ẽ hodie. Eritq; nostri misericors. si custodierim⁹ ⁊ fecerim⁹ oĩa precepta ei⁹ corã dño deo nr̃o sicut mandauit nobis.

Cum introduxerit te dñs ⁹ tu⁹ i terram quã possessur⁹ ingredieris. ⁊ ⁹ eiecerit gẽtes multas corã te. etiũ ⁊ gergeseũ ⁊ ãmorreũ ⁊ chananeũ ⁊ pherezeũ ⁊ euheũ ⁊ iebuseũ: septẽ gẽtes multo maiores nũeri q̃ tu es ⁊ robustiores te tradideritq; eas dñs ⁹ tu⁹ tibi. percuties eas vsq; ad itermitionẽ. Nõ inibis cũ eis fedus. nec misereberis eaꝝ: neq; sociabis cũ eis coniugia. Filiã tuã nõ dabis filio ei⁹: nec filiã illi⁹ accipies filio tuo: q̃a seducet filiũ tuum ne seruiat mihi. ⁊ ut magis seruiat dijs alienis. Irascetur⁹ furor dñi. ⁊ ⁹ delebit te cito. Quin potius hec facietis eis. Aras eoꝝ subuertite. ⁊ confringite statuas. lucosq; succidite. ⁊ sculptilia comburite: q̃a populus scus es dño deo tuo. Te elegit dñs ⁹ tu⁹ ut sis ei populus peculiaris ⁹ cũctis populis q̃ sunt sup ẽrã. Nõ q̃a cũctas gentes numero vincebas. vobis iunct⁹ est dñs ⁊ elegit vos. cũ oĩb⁹ sitis populis panciores: sed q̃a dilexit vos dñs: ⁊ custodiuit iuramentũ quod iurauit pribus vris. Eduxitq; vos in manu forti ⁊ redemit ⁹ domo seruitutis: ⁹ manu pharaonis regis egypti. ⁊ scies q̃a dñs ⁹ tuus ipse est ⁹ fortis ⁊ fidelis: custodiens pactũ ⁊ miam diligentibus se. ⁊ bis q̃ custodiunt precepta ei⁹ in mille generatiões. ⁊ reddẽs odientibus se statim. ita ut dispdat eos ⁊ vltra nõ differat. ꝓtinus eis restituẽs q̃ merẽt. Custodi ergo p̃cepta ⁊ cerimonias atq; iudicia q̃ ego mando tibi hodie ut facias. Si postq̃ audieris hec iudicia. custodieris ea ⁊ feceris: custodiet dominus deus tu⁹ pactũ tibi ⁊ misericordiã quã iurauit patribus tuis: ⁊ diliget te ac multiplicabit: bñdicetq; fructui ventris tui. ⁊ fructui terre tue frumento tuo atq; vindemie. oleo ⁊ armentis gregibus ouiũ tuarũ sup terrã. ꝓ qua iurauit patribus tuis ut daret eã tibi. Benedict⁹ eris inter oẽs ꝑpulos. Non erit aput te sterilis vtriusq; sexus. ⁊ iumẽtis tuis. Auferet dñs a te oẽm languorem. ⁊ infirmitates egypti pessimas q̃s nouisti nõ inferet tibi. sed cunctis hostibus tuis. Deuorabis oẽs ꝑpulos quos dñs ⁹ tu⁹ dabit⁹ ẽ tibi. Nõ parcet eis oculus tuus: nec seruies dijs eoꝝ: ne sint in ruinã tui. Si dixeris in corde tuo. plures sũt gẽtes iste q̃ ego. quo ꝓtero vlẽ eas: noli metuere sed recordare que fecerit dñs ⁹ tu⁹ pharaõi ⁊ cunctis egyptijs. plagas maximas q̃s viderunt oculi tui ⁊ signa atq; portẽta manumq; robustã

ꝛ extentum brachiō·ut educeret te dñs ds tu⁹. Sic faciet cūctis ꝑplis q̄s metuis. Insup ꝛ crabrones mittet dñs ds tu⁹ i eos donec deleat ēs atq; dispdat q̄ te fugerit ꝛ latē nō poterit. Nō timebis eos·qa dñs ds tu⁹ i medio tui ē· ds magn⁹ ꝛ ṫribilis. Ipse cōsumet nationes has in ꝓspectu tuo paulatim atq; ꝑgtes. Nō poteris eas delē pariṫ·ne forte multiplicent ꝰ te bestie ṫre. Dabitq; eos dñs ds tu⁹ in ꝓspectu tuo. ꝛ interficiet illos donec pereant⁹ deleanṫ. Tradetq; reges eox in manꝰ tuas. ꝛ dispdes noīa eox sub celo. Nullus poterit resistere tibi·donec conteras eos. Sculptilia eox igne cōbures. Nō ꝓcupisces argentum ꝛ aurꝫ de q̄b⁹ facta sūt: neq; assumes ex eis tibi quicq̄·ne offendas ꝑpt ea·quia abhominatio ē dñi ds tui·nec inferes q̄ppiā ex idolo in domū tuam·ne fias anathema·sicut ꝛ illud est. Quasi spurcitiam detestaberis: ꝛ velut inq̄namentum ac sordes abhominationi habebis quia anathema est.

VIII

OMne mandatū q̄ ego ꝑcipio tibi hodie caue diligēter ut facias ut possiṫ viuere ꝛ mltiplicemini: ingressiq; possideaṫ trā. ꝑ q̄ iurauit dñs pribus vris. Et recordaberis cūcti itineris q̄ quod adduxit te dñs ds tu⁹ q̄dragīta ānis ꝑ deserṫ ut affligeret te atq; ṫptaret. ꝛ nota fierent q̄ i tuo aīo ꝓsabant. vtr custodires mādata illi⁹ an nō. Afflixit te penuria. ꝛ dedit tibi cibū mānna q̄ ignorabas tu ꝛ pres tui ut ostēdēt tibi q̄ nō i solo pane viuit hō. ſ i oi ꝓdo q̄ egreditꝫ de ore dñi. Vestimēta tua q̄ opiebaṫ nequa vetustate vestra fecit. ꝛ pes tu⁹ nō ē subtritꝰ. Et q̄dragesimꝰ ānꝰ est. ut recogites in corde tuo q̄a sicut erudit filiū suū ho: sic dñs ds tuus erudiuit te: ut custodias mādata dñi dei tui ꝛ ābules i vijs eius. ꝛ timeas eum. Dñs. n. ds tu⁹ introducet te in trā bonā: trā riuoꝝ aquarū q̄ ꝛ fontiū·in cui⁹ campis ꝛ mōtib⁹ erūpunt fluuioꝝ abyssi: trā frumenti ordei ac vineaꝝ·in q̄ fic⁹ ꝛ malogranata ꝛ oliueta nascunṫ: terram olei ac mellis·vbi absq; vlla penuria comedes panē tuū. ꝛ rex oium abūdantia ꝑfrueris: cui⁹ lapides. ferrū sūt. ꝛ de montib⁹ ei⁹ eris metalla fodiunṫ ut cū comederis ꝛ satiat⁹ fueris·benedicas dño deo tuo. ꝑ trā optia quā dedit tibi. Obserua ꝛ caue ne q̄n obliuiscaris dñi dei tui. ꝛ negligas mandata ei⁹ atq; iudicia ꝛ cerimonias q̄s ego ꝑcipio tibi hodie·ne postq̄ comederis ꝛ satiat⁹ fueris·domos pulchras edificaueris ꝛ habitaueris in eis·habueriscq; armēta bouū. ꝛ ouiū greges argēti ꝛ auri·cūctaq; rex copiā eleuet cor tuū. ꝛ nō reminiscaris dñi dei tui qui eduxit te de terra egypti de domo seruitutis. ꝛ ductor tu⁹ fuit in solitudine magna atq; ṫribili·in q̄ erat serpēs flatu adurēs ꝛ scorpio ac dipsas ꝛ nulle oīo aq̄: qui eduxit riuos de petra durissima. ꝛ cibauit te manna i solitudine quod nescierunt pres tui. Et postq̄ afflixit ac, probauit·ad extremū misert⁹ ē tui·ne diceres i cor de tuo: fortitudo mea ꝛ robur manꝰ mee·hec mihi oīa pstiterūt: ſ recordaberis dñi dei tui q̄ ipse vires tibi pbuerit·ut ipleret pactū suum sup q̄ iurauit pribus tuis sicut pns indicat dies. Sin aūt oblit⁹ dñi dei tui·secut⁹ fuer⁊ deos alienos·coluerisq; illos ꝛ adorauer is: ecce nūc pdico tibi q̄ oīo dispeas. Sic gentes q̄s delevit dñs in introitu tuo: ita ꝛ vos pibitis si inobedientes fueriṫ voci dñi dei vri.

IX

AUdi isrl: Tu transgredier⁊ hodie iordanē·ut possideas nationes maxias ꝛ fortiores te·ciuitates igētes ꝛ ad celū vsq; muratas: ꝓplin magnū atq; sublimē· filios enacbim quos ipse vidisti ꝛ audisti: q̄bus nullꝰ potest ex aduerso resistere. Scies g̃ hodie q̄ dñs ds tu⁹ ipse transibit añ te ignis deuorans atq; consumens: qui conterat eos: ꝛ deleat atq; dispdat añ faciē tuā velociē: sicut locut⁹ ē tibi. Ne dicas in corde tuo cū deleuerit eos dñs ds tu⁹ in cōspectu tuo· ꝑpt iusticiā meā introduxit me dñs ut terrā banc possiderē· cū ꝑpter impietates suas iste delete sint nationes. Neq; n. ꝑpter iusticias tuas ꝛ eqtatē cordis tui ingredier⁊ ut possideas terras eox: ſ quia ille egerūt impie·introcūte te delete sunt. ꝛ ut ꝓpleret ꝓbū suū dñs q̄ sub iuramēto pollicit⁹ est pribus tuis abrahā isaac ꝛ iacob. Scito g̃ q̄ nō ꝑpter iusticias tuas domin⁹ ds tu⁹ dederit tibi trā banc optimā in possessionem cū durissime cervicis sis ꝓplus. Memēto ꝛ ne obliuiscar⁊ quō ad iracundiā ꝑuocaueris dñm deū tuum i solitudie. ꝛ ex eo die q̄ egressus es ex egypto vsq; ad locum istū·sp aduersū dñm cōtendisti. Nā ꝛ i oreb ꝑuocasti cū. ꝛ irat⁹ delere te voluit·q̄ ascēdi in montem ut acciperem tabulas lapideas pacti q̄ ꝑpigit vobiscum ds. Et pseueraui in mōte q̄dragīta dieb⁹ ac noctib⁹·panē non

comedens ⁊ aquã non bibens. Deditq; mihi
ūmin⁹ duas tabulas lapideas scriptas di-
gito dei. ⁊ ptinẽtes oĩa ꝑba q̃ locut⁹ est i
monte de medio ignis qñ contio ꝓpli cõgre-
gata ẽ. Cũq; transissent q̃dragĩta dies ⁊ to
tidẽ noctes. dedit mi dñs duas tabulas la-
pideas tabulas federis. dixitq; mihi: Sur-
ge ⁊ descende hinc cito: qa ꝓplus tuus qnẽ
eduxisti de egypto deseruerunt velociter viã
quã demõstrasti eis: fecerũtq; sibi ꝓflatile.
Rursũq; ait dñs ad me: Cerno q̃ ꝓpls iste
dure ceruicis sit. Dimitte me ut cõterã eũ. ⁊
deleã nomen eius de sub celo. ⁊ ꝓstituã te sup
gẽtẽ q̃ hac maior ⁊ fortior sit. Cũq; de mõ-
te ardẽte descẽderẽ. ⁊ duas tabulas federis
vtraq; tenerẽ manu: vidissemq; peccasse vos
dño deo vro. ⁊ fecisse vob̃ vitulũ ꝓflatilẽ. ac
deseruisse velocit viã ei⁹ quã vobis oñderat:
piecit tabulas de manib⁹ meis. ⁊ fregiq; eas
i ꝓspectu vro. Et ꝓcidi añ dñm sicut pus q̃-
draginta dieb⁹ ⁊ noctib⁹. panẽ nõ comedẽs
⁊ aquã nõ bibens ꝓpter oĩa pcta vra q̃ gessi
stis ꝑ dñm. ⁊ cũ ad iracũdiã puocastis. Ti-
mui. n. indignationem ⁊ iram illi⁹. q̃ adũsũ
vos cõcitat⁹ delere vos voluit. Et exaudiuit
me dñs etiã hac vice. Aduersũ aaron q̃q; de-
demẽter irat⁹ voluit eũ ꝓterere. ⁊ ꝓ illo siliẽ
depcat⁹ sũ. Pctm aũt vrm qđ fecerat. i. vi-
tulũ: arripiẽs igne ꝓbussi ⁊ i frustra cõminu
ens oĩa q̃ in puluerẽ redigẽs. picci i torrẽtẽ
q̃ de mõte descẽdit. In incẽdio q̃q; ⁊ i tẽptа-
tione ⁊ in sepulchris ꝓcupiscẽtie puocastis
dñm. ⁊ qñ misit vos de cadesbarne dicens:
ascẽdite ⁊ possidete terrã quã dedi vobis. ⁊
ptẽpsistis iperiũ dñi dei vri ⁊ nõ credidistis
ei: neq; voce ei⁹ audire voluistis: ꝫ sp fuistis
rebelles a die q̃ nosse vos cepi. Et iacui coram
dño q̃draginta dieb⁹ ac noctib⁹: qb⁹ eũ sup-
plicit depcabar. ne delẽt vos ut fuerat cõmi-
nat⁹. ⁊ oras dixi: Dñe deus ne disperdas po-
pulũ tuũ ⁊ hereditatẽ tuã quam redemisti i
magnitudine tua: quos eduxisti de egypto i
manu forti. Recordare seruoꝝ tuoꝝ abra-
ham ysaac ⁊ iacob. Ne aspicias dm itiã ꝓpli
bui⁹ ⁊ ipietatẽ atq; pctm: ne forte dicãt ha-
bitatores terre de q̃ eduxisti nos: nõ poterat
ūmin⁹ introducere eos in terrã quã pollici-
tus est eis. ⁊ oderat illos. idcirco eduxit ut
interficeret eos in solitudine: qui sũt popul⁹
tuus ⁊ hereditas tua q̃s eduxisti in fortitu-
dine tua magna ⁊ in brachio tuo extẽto.

X

In tpe illo dixit dñs ad me: Dola tibi
duas tabulas lapideas sic̃ priores fue-
runt. ⁊ ascende ad me in mõtẽ: faciesq;
arcbã ligneã ⁊ scribã i tabulis ꝑba q̃ fuerũt
i bis q̃s añ fregisti: ponesq; eas i arcba. Fe-
ci igit arcbã de lignis setbi. Cũq; dolassem
duas tabulas lapideas instar ꝑior. ascẽdi in
montẽ bñs eas i manib⁹. Scripsitq; i tabu-
lis iux id qđ ꝑus scripserat. ꝑba decẽ q̃ locu
tus ẽ dñs ad vos i mõte de medio ignis qñ
ꝓpls cõgregat⁹ ẽ. ⁊ dedit eas mihi. Reuer-
susq; de mõte descẽdi. ⁊ posui tabulas i ar-
cbam quã fecerã. q̃ hucusq; ibi sũt sicut mi-
bi ꝓcepit dñs. Filij aũt isr̃l mouerũt castra
ex berotb filioꝝ iacban i mosera. vbi aaron
mortu⁹ ⁊ sepult⁹ ẽ: ꝑ q̃ sacerdotio funct⁹ ẽ
eleazar fili⁹ ei⁹. Inde uenerũt i gadgad. de q̃
loco ꝓfecti. castrametati sũt i ietbabatba in
tra aq; atq; torrentiũ. Eo tpe separauit tribũ
leui: ut portaret arcbã federis dñi. ⁊ staret
coram eo in misterio ac bñdiceret in noie illi⁹
vsq; in pñtẽ diẽ. Quã obrem nõ babuit leui
ptẽ neq; possessionẽ cũ frib⁹ suis. qa ipse dñs
possessio ei⁹ est: sicut ꝓmisit ei dñs de⁹ tuus
Ego aũt steti i mõte sicut ꝓus q̃draginta die-
b⁹ ac noctib⁹. exaudiuitq; me dñs etiam hac
vice. ⁊ pdẽ noluit. Dixitq; mihi: Vade ⁊
ꝓcede ꝓpin ut ingrediaꝫ ⁊ possideat terram
quã iurauī pri⁹ cox. ut traderẽ eis. Et nũc
isr̃l qđ dñs deus tu⁹ petit a te nisi ut timeas
dñm deũ tuũ. ⁊ ãbules i vijs ei⁹. ⁊ diligas
eũ: ac seruias domino deo tuo: in toto cor-
de tuo. ⁊ i tota anima tua. custodiasq; man-
data dñi ⁊ cerimonias eius quas ego bo-
die ꝓcipio ut tenesit tibi: Ecce domini dei tui
celum est. ⁊ celũ celi: terra ⁊ oĩa q̃ in ea sunt
⁊ tñ pri⁹ tuis ꝓglutinat⁹ est dñs ⁊ amauit
eos: elegitq; semẽ cox ꝑ eos. i. vos de cũctis
gentib⁹. sicut bodie comprobat. Circũcidite
igit ꝓputiũ cordis vri: ⁊ ceruicẽ vram ne
induretis ãpli⁹: qa dñs de⁹ deox ⁊ dñs dñantiũ. de⁹ magnus ⁊ potẽs ⁊
ẽribilis: q̃ ꝓsonã nõ accipit nec mũera. Facit
iudiciũ pupillo ⁊ vidue: amat peregrinũ ⁊
dat ei victũ atq; vestitũ. Et vos q̃ amate pe
regrinos. qa ⁊ ipsi fuistis aduene i tra egy-
pti. Dñm deum tuũ timebis: ⁊ ei soli seruies
Ipsi adbrebis: iurabisq; i noie illi⁹. Ipse ẽ
laus tua ⁊ deus tu⁹ q̃ fecit tibi ꝫ magnalia

ꝛ fribilia q̄ viderūt oculi tui. In septuagīta aiab⁹ ꝛ sceděrt prēs tui i egyptū. ꝛ ecce nūc multiplicauit te dñs ꝛ⁹ tu⁹ sicut astra celi.

Ama itaq; dñm ꝛū tuū ꝛ obserua p̄cepta eius ꝛ cerimonias iudicia atq; mādata oi tpe. Cogīsci tebodie q̄ ignozāt filij vri q̄ nō viderūt disciplinā dñi ꝛei ꝛstri magnalia eius ꝛ robustā manū extētūq; brachiū signa: ꝛ opa q̄ fecit in medio egypti pharaoni regi ꝛ vniuerse ꝛre ei⁹, oiq; exercitui egyptiorū ꝛ equis ac curribꝰ. quo oppreserint eos aq̄ maris rubri cum vos pseq̄rent. ꝛ ꝛeleuerit eos dñs vsq; in p̄sentem die: vobisq; q̄ fecerit in solitudine donec ueniretis ad hūc locū: ꝛ datban atq; abirō filijs eliab qui fuit fili⁹ ruben quos apto ore suo terra absorbuit eū tombꝰ ꝛ tabernaculis ꝛ vniuersa substā eox quā habebant in medio ist. Oculi vri viderūt oia opa dñi magna q̄ fecit: ut custodiatis vniuersa mādata illi⁹ que ego bodie p̄cipio vobꝰ ꝛ possitis introire ꝛ possidē ꝛā. ad quā igredimini: multoq; in ea viuatis tpe. quā sub iuramēto pollicit⁹ est dñs p̄ribꝰ vris ꝛ semi eox lacte ꝛ melle manantē: Terra enī ad quā ingredieris possidendā nō ē sicut ꝛa egypti ꝛ q̄ existi. vbi iacto semine in hortorum morem aque ducunt irrigue: sed montosa ē ꝛ cāpestris. ꝛe celo expectans pluuias: quā dñs ꝛ⁹ tu⁹ sp inuisit. ꝛ oculi illi⁹ in ea sūt a p̄ncipio āni vsq; ad finē eius. Si q̄ obedieritis mandatis meis q̄ ego bodie p̄cipio vobis. ut diligatis dñm ꝛū vrm. ꝛ seruiatis ei in toto corde ꝛstro ꝛ i tota aia vra: dabit pluuiā ꝛre vre tēporaneā ꝛ serotinā. ut colligatis frumētū ꝛ vinū ꝛ oleū fenūq; ex agris ad pascēda iumēta. ꝛ ut ipi comedatis ac saturemini. Cauete ne forte ꝛcipiat cor ꝛstrū ꝛ recedatis a dño. seruiatisq; dijs alienis ꝛ adoretis eos: iratusq; dñs claudat celū: ꝛ pluuie nō descēdant. nec terra det germē suū: p̄reatisq; velociꝰ ꝛre optima quā dñs dat⁹ est vobꝰ. Ponite hꝫ ꝛba mea i corde ꝛ i animis vris. ꝛ suspendite ea. p signo in manibꝰ. ꝛ iter oculos vros collocate. Docete filios ꝛstros ut illa meditent. Cū sederis i domo tua ꝛ ambulaueris in via. ꝛ accubueris atq; surrexeris scribes ea super postes ꝛ ianuas dom⁹ tue ut multiplicent dies tui ꝛ filiorum tuorum in terra quā iurauit dñs p̄rib⁹ tuis: ut daret eis quā diu celū imminet ꝛre. Si. n. custodieritis mādata q̄ ego p̄cipio vobꝰ: ꝛ feceritis ea ut diligatis dñm ꝛū vrm. ꝛ ambuletis i oibꝰ vijs eius adherentes ei: disperdet dñs oēs gentes istas añ faciē ꝛstrā. ꝛ possidebitis eas q̄ maiores sunt ꝛ fortiores vobis. Omis locus quē calcauerit pes vr. ꝛster erit. A deserto ꝛ libano ꝛ flumīe magno eufrate vsq; ad mare occidentale erūt ter. minꝰ vri. Null⁹ stabit contra vos. Terroꝛ ꝛstrū ꝛ formidinē dabit dñs ꝛ⁹ ꝛster sup oēm terrā quā calcaturi estis: sicut locut⁹ ē vobis. Ecce ego pono in cōspectu vro bodie bñdictionem ꝛ maledictionē. bñdictionē si obedieritis mandatis domini ꝛei vri q̄ ego bodie p̄cipio vobꝰ. maledictionē si non obedieritis mandatis dñi ꝛei ꝛstri: ꝛ recesseritis ꝛ via quā ego nunc ostendo vobis. ꝛ ābulaueritis post deos quos ignorastis. Cū ꝙ introduxerit te dñs ꝛ⁹ tuus i terrā ad quā pergis habitandā: pones bñdictionem sup montē garizim. maledictionē super mōtē hebal q̄ sunt trans iordanē post viā q̄ ꝙgit ad solis occubitū: in ra chananei q̄ habitat in cāpestrib⁹ ꝙ galgalā que est iuxta vallē tēbentē ꝛ intrantē. peul. Vos. n. transibitis iordanē ut possideatis terrā quā dñs ꝛ⁹ ꝛster datur⁹ ē vobis: ut habeatis ꝛ possideatis illā. Videte ꝙ ut impleatis cerimonias atq; iudicia q̄ ego bodie ponā in cōspectu vro.

Ecc lūt p̄cepta atq; iudicia q̄ facē ꝛbetis in terra quā dñs ꝛeus patrum tuox daturus ē tibi. ut possideas eam cunctis diebꝰ q̄bꝰ sup humū gradiemini. Subuertite oia loca in q̄bꝰ coluerūt gētes q̄s possessuri estis. deos suos: sup mōtes excelsos ꝛ colles ꝛ subē omne lignū frondosum. Dissipate aras eox ꝛ cōfringite statuas: lucos igne cōburite. ꝛ idola cōminuite. disperdite noia eorū de locis illis. Nō facietis ita dño deo vro: sed ad locū quē elegerit dñs ꝛ⁹ ꝛster de cunctis tribubꝰ vris ut ponat nomen suū ibi ꝛ habitet in eo. venietis ꝛ offeretis i loco illo holocausta ꝛ victimas ꝛstras. decias ꝛ primitias manuū vrax. ꝛ vota atq; uoluntaria. primogenita boum ꝛ ouiū. ꝛ comedetis ibi in conspectu dñi ꝛei vri. ac letabimini in cunctis ad q̄ miseritis manū vos ꝛ dom⁹ vre in q̄bus bñdixerit vobis dñs ꝛeus ꝛster. Nō facietis ibi que nos hic facim⁹ bodie. singuli q̄ sibi rectū videt. Necdū. n. vsq; in p̄sentē temp⁹ venistis ad requiē ꝛ possessionē quam dñs ꝛ⁹ dat⁹ est vobis.

Trāsibitis iordanē ⁊ habitabitis in ēra quā dominus deus vester daturus ē vob̄ ut requiescat̄ a cūctis hostib⁹ p circuitū: ⁊ absq; vllo timore habitetis i loco quē elegerit dñs deus vester ut sit nomē ei⁹ in eo. Illuc oia q̄ p̄cepio p̄feretis holocausta ⁊ hostias ac decimas ⁊ p̄mitias manuū vr̄ar. ⁊ q̄cq̄d p̄cipuū est in muneribus que vouistis dño. Ibi epulabimini coꝝ dño deo vr̄o vos ⁊ filij ⁊ filie vr̄e famuli ⁊ famule atq; leuites q̄ in vestr̄ vrbib⁹ cōmorab̄. Neq; n. habet aliā ptem ⁊ possessionē int̄ vos. Caue ne offeras holocausta tua i oi loco quē videris sed i eo quē elegerit dñs i vna tribuū tuar offeres hostias. ⁊ facies q̄cūq; p̄cipio tibi. Si aūt comedē voluer̄is. ⁊ te esus carniū delectauerit occide ⁊ comede iuxta benedictionē dñi dei tui quam dedit tibi in vrbib⁹ tuis: siue imundū fuerit hoc ē maculatū ⁊ debile siue mundū hoc est integrū ⁊ sine macula q̄si offerri licet: sicut capreā ⁊ ceruū comedes absq; esu dūtaxat sanguis quē sup ērā q̄si aquā effūdes. Nō poteris comedē i oppidis tuis decimā frumēti ⁊ vini ⁊ olei tui p̄mogenita armēto⁹ ⁊ pecoꝝ. ⁊ oia q̄ woueris ⁊ sponte offerre voluer̄i ⁊ p̄mitias manuū tuar: sed coram dño deo tuo comedes ea in loco quē elegerit dñs deus tu⁹. tu ⁊ filij tui⁹ ⁊ filia ⁊ seru⁹ ⁊ famula atq; leuites q̄ manet i vrbibus tuis. ⁊ letaberis ⁊ reficieris coꝝ dño deo tuo in cūctis ad que extēder̄i manū tuā. Caue ne derelinq̄s leuiten i oi tpe q̄ versaris i ēra. Cū dilatauerit dñs deus tu⁹ terminos tuos sicut locut⁹ est tibi. ⁊ voluer̄i desci carnibus q̄s desiderat aia tua: locus aūt quē elegerit dñs deus tu⁹ ut sit nomē eius ibi: si procul fuerit occides de armentis ⁊ pecoribus q̄ habuer̄i sicut p̄cepit tibi ⁊ comedes i oppidis tuis ut tibi placet. Sicut comeditur capreа ⁊ ceruus ita edes eis. ⁊ mūdus ⁊ imundus in cōe esc̄t: hoc solū caue ne sanguinē comedas. Sāguis. n. eoꝝ p aia est. ⁊ idcirco nō debes aiam comedere cū carnibus: sed sup terrā fūdes q̄si aquā ut bñ sit tibi ⁊ filijs tuis p⁹te: cū feceris q̄d placet in ꝓspectu dñi. Que aūt scificaueris ⁊ woueris dño tolles ad locū quē elegerit dñs. ⁊ offeres oblatiōes tuas carnē ⁊ sanguinē sup altare dñi dei tui. Sanguinē hostiar̄ fūdes i altari: carnib⁹ aūt ipse edes. Obserua ⁊ audi oia que ego p̄cipio tibi ut bñ sit tibi ⁊ filijs tuis p⁹ te i sempit̄nū cū feceris q̄d bonū ē ⁊ placitū i ꝓspectu dñi dei tui. Cū disperdiderit dñs deus tu⁹ aīas facie tuā gētes ad q̄s ingredier̄is possidēdas ⁊ possederis eas atq; habitaueris in ēra earū: caue ne imiter̄is eas postq̄ te fuerīt introcūte ibi: neue sc̄iscer̄is cerimonias earū dicēs. Sicut coluerūt gētes iste deos suos ita ⁊ ego colā. Nō facies sic̄ dño deo tuo. Oēs. n. abhominatiōes q̄s auersat̄ dñs fecerūt dijs suis offerētes filios ⁊ filias. ⁊ cōburētes igni: Cū p̄cipio tibi hoc tm̄ facito domino: nec addas quicq̄m nec minuas.

XIII

Si surrexerit in medio tui ꝓpheta aut q̄ somniū vidisse se dicat. ⁊ p̄dixerit signū atq; portentū. ⁊ euenerit q̄d locut⁹ ē ⁊ dixerit tibi: eam⁹ ⁊ sequamur deos alienos q̄s ignoras ⁊ seruiam⁹ eis: non audies ꝓba ꝓphete illi⁹ aut somniatoris. q̄a temptat vos dñs deus vester ut palā fiat vtrū diligatis eū an nō i toto corde ⁊ in tota aia vr̄a. Dñm deū vr̄m sequimini ⁊ ipsum timete ⁊ mādata illi⁹ custodite. ⁊ audite voc̄ eius. Ipsi seruietis: ⁊ ipsi adherebitis. Propheta aūt ille aut fictor somnioꝝ int̄ficiet̄. q̄a locutus ē ut vos auertēt a dño deo vr̄o q̄ eduxit vos de terra egypti ⁊ redemit vos de domo seruitutis: ut errare te faceret de via quā tibi p̄cepit dñs deus tu⁹. ⁊ auferes malū de medio tui. Si tibi voluerit p̄suadē frat̄ tu⁹ filius mr̄is tue aut filij tu⁹ uel filia siue uxor que est i sinu tuo aut amic⁹ quē diligis ut aīam tuā clam dicēs: eam⁹ ⁊ seruiam⁹ dijs alienis q̄s ignoras tu ⁊ p̄res tui cūctaq; i circuitu gentiū q̄ iuxta uel procul sūt ab initio vsq; ad finē terre. nō acq̄escas ei nec audias. neq; parcat ei ocul⁹ tuus ut miserearis ⁊ occultes eū: sed statī interficies. Sit p̄mū manus tua sup eū. ⁊ post te oīs p⁹s mittat manū. Lapidib⁹ obrut⁹ necabit̄. q̄a voluit te abstrahere a dño deo tuo q̄ eduxit te de ēra egypti de domo seruitutis: ut ⁊ oīs isr̄l audiēs timeat. ⁊ neq̄q̄ vltra faciet q̄ppiā hui⁹ rei simile. Si audieris in vna vrbiū tuar q̄s dñs deus tuus dabit tibi ad habitādū dicētes aliq̄s egressi sūt filij belial de medio tui. ⁊ auerterūt habitatores vrb̄ tue atq; dixerūt: eam⁹ ⁊ seruiam⁹ dijs alienis q̄s ignoratis. q̄re sollicite ⁊ diligent̄ rei ꝓbitate ꝓspecta si inuen̄i certū ē q̄d dicit̄. ⁊ abhominatione hāc operatā

statī pcuties habitatozes vbis'illi⁹ i oze gla dij.⁊ vele⁹ eā·oiaq̄ q̄ in illa sunt vsq; ad pcoza. Quidqd etiā supellectilis fuerit·pgregabis in medio plateaꝝ ei⁹.⁊ cū ipsa ciuitate succēdes: ita ut vniuersa cōsumas dño deo tuo.⁊ sit tumul⁹ sempiternus. Nō edificabit ampli⁹:⁊ non adhęrebit de illo anathęmate q̄q̄ in manu tua:ut auertat dñs ab ira furoꝛis sui⁊ miserear tui:multiplicet⁊ te sicut iurauit pꝛib⁹ tuis qñ audieris vocem dñi dei tui·custodiēs oia pcepta ei⁹ q̄ ego pcipio tibi hodie:ut facias quod placitum est in cōspectu domini dei tui.

XIIII

Filij estote dñi dei vr̄i. Non vos incidetis nec facietis caluitiū sup mortuo:qm̄ pꝛpl⁹ scūs es dño deo tuo: ⁊ te elegit ut sis ei in pꝛpin peculiarē de cunctis gentib⁹ q̄ sunt sup terrā. Ne comedatis que immūda sūt. Hoc ē aial qđ comedē debetis.bouem ⁊ ouem ⁊ capꝛā·ceruū ⁊ capreā:bubalū tragelaphū pygargū oꝛygem camelopardalum. Oē aial qđ in duas ptes findit vngulā ⁊ ruminat comedetis:de bis aūt q̄ rumināt ⁊ vngulā nō findūt·hꝫ comedere nō debetis:camelū leporē cyrogrillū. Quia rumināt ⁊ nō diuidūt vngulam·immunda erūt vobis. Sus qm̄ diuidit vngulā ⁊ nō ruminat·immunda erit. Carnib⁹ eoꝝ nō vescemi.⁊ cadauera nō tanget⁊. Hec comedetis ex oib⁹ q̄ morant in aq̄s. Que hñt pēnulas⁊ squamas comedite:que absq; pēnulis ⁊ squamis sunt·ne comedatis:quia immunda sunt. Oēs aues mundas comedite. Immūdas ne comedatis· aquilā & ⁊ gryphem ⁊ balyetū· ixon ⁊ vulturem ac miluū iuxt̄ gen⁹ suum.⁊ oē coruini generis.⁊ strutionē ac noctuā ⁊ larū atq; accipitrem iuxta genus suū: vꝛodiū ac cygnū ⁊ ibin ac mergulū porphyrionē⁊ nycticoꝛacem·onocrotalū ⁊ caradryon singula i gnē suo:vpupam & ⁊ vespertilionē.⁊ oē qđ reptat ⁊ pennulas bz·immūdū erit⁊ nō comedet. Oē qđ mū dū est comedite. Quicqd aūt morticinū est ne vescami ex eo. Peregrino qui intra portas tuas ē·da ut comedat aut vende ei: quia tu pꝛpl⁹ scūs dñi dei tui es. Non coques vedū in lacte matr̄ sue. Decimā partē separabis de cūctis frugib⁹ tuis q̄ nascūt in terra p ānos singulos.⁊ comedes in cōspectu dñi dei tui i loco quē elegerit:ut i eo nomē illi⁹ inuocet: decimā frumēti tui⁊ vini⁊ olei.⁊ pmogenita de armēt⁊ ouib⁹ tuis:ut discas timere dñm deū tuū in oī tpe. Cū aūt lōgioꝛ fuerit via ⁊ loc⁹ quē elegerit dñs deꝰ tu⁹ tibiq; bñdixerit·nec poteris ad eū hec cuncta portare: vēdes oia ⁊ in pēciū redigeꝛ·portabisq; manu tua ⁊ pficiscer⁊ ad locū quē elegerit dñs deꝰ tu⁹.⁊ emes ex eadem pecunia q̄cq̄d tibi placuerit siue ex armētis siue ex ouib⁹· vinū & ⁊ siceram ⁊ cē qđ vēsiderat aīa tua.⁊ comedes coꝝ dño deo tuo.⁊ epulabr̄ⁱ tu ⁊ dom⁹ tua ⁊ leuita q̄ intra portas tuas est. Caue ne derelinq̄s eū:qa nō hz aliā ptem i possessione tua. Anno ēt̄io sepabis aliā decimā ex oib⁹ q̄ nascunt tibi eo tpe.⁊ repones intra ianuas tuas.: veniet⁊ leuites q̄ aliā nō hz partē nec possessionē tecū.⁊ pgrinus ac pupillus ⁊ vidua q̄ intra portas tuas sūt.⁊ comedēt ⁊ saturabunt:ut bñdicat tibi dñs deꝰ tuus i cūctis opib⁹ manuū tuarū q̄ feceris.

XV

Septimo anno facies remissionē:quę hoc ordine celebrabit. Cui debetur aliq̄d ab amico uel pxio ac frē suo· reptē nō poterit:qa ann⁹ remissiōis est dñi. A pegrino ⁊ aduena exigies:ciuē ⁊ pximquū reptēdi nō habeb ptātē. Et oio indigēs ⁊ mendicus nō erit inē vos:ut benedicat tibi dñs deꝰ tu⁹ in tra quā traditur⁹ ē tibi i possessionē:si tm̄ audieris voce dñi dei tui.⁊ custodieris vniuersa que iussit⁊ que ego hodie pcipio tibi:bñdicet tibi ut pollicit⁹ est. Fenerabis gentib⁹ multis.⁊ ipse a nullo accipies mutuū. Dñaberis nationibus plurimis.⁊ tui nemo dñabit. Si vn⁹ de frib⁹ tuis qui morant intra portas ciuitat⁹ tue in tra quā dñs deꝰ datur⁹ ē tibi·ad pauptatē deuenerit:nō obdurab⁹ coꝛ tuū:nec pstrabes manū ꝫ apies eā paupi.⁊ dabis mutuū q̄ eū indigē pspexeris. Caue ne forte subrepat tibi ipia cogitatio ⁊ dicas in coꝛde tuo·appropinq̄t septim⁹ annus remissionis:⁊ auertas oculos tuos a paupe frē tuo.nolēs ei qđ postulat mutuum cōmodare·ne clamet ꝛ te ad dñm ⁊ fiat tibi i pctm̄:sed dabis ei. Nec ages quippiā callide i eis necessitatib⁹ subleuādis·ut bñdicat tibi dñs deꝰ tu⁹ i oī tpe:⁊ in cūctis ad q̄ manū miseris. Nō deerūt pauper i tra habitatiōis tue:idcirco ego pcipio tibi·ut apias manum frī tuo egeno ⁊ paupi q̄ tecū ꝓsaſin ēra. Cū tibi vendit⁹ fuerit frat⁹ tu⁹ hebꝛeꝰ aut hebrea ⁊ sex ānis seruierit tibi:i septio āno dimittes

cū libꝝ. Et quē libertate donaueris nequaq̄ vacuū abire patieris: ꝫ dabis viaticū de gregibus ⁊ de area ⁊ torcularī tuo qb⁹ dñs de⁹ tu⁹ bñdixerit tibi. Memēto q̄ ⁊ ipse seruier in ēra egypti. ⁊ liberauerit te dñs deus tuus ⁊ idcirco ego nunc pcipio tibi. Sin aūt dixerit nolo egredi eo q̄ diligat te ⁊ domū tuam ⁊ bene sibi apud te esse sentiat: assumes subulam ⁊ pforabis aurē eius in ianua dom⁹ tue: ⁊ seruiet tibi vsq̄ in ēternū. Ancille q̄q̄ similiē facies. Non auertes ab eis oculos tuos qñ dimiseris eos liberos: qñ iuxta mercedē mercēnarij p sex ānos fuiuit tibi: ut bñdicat tibi dñs deus tu⁹ in cūctis opib⁹ q̄ agis. De primogenitis q̄ nascūt de armētis ⁊ ouibus tuis q̄c q̄d ē sex⁹ masculini: scificabō dño deo tuo. Nō operabꝝ in pmogenito bouis. ⁊ nō tondebis pmogenita ouiū. In cōspectu dñi dei tui comedes ea p ānos singulos i loco quē elegerit dñs tu ⁊ dom⁹ tua. Si naūt būerit maculā ⁊ uel claudū fuerit uel cecum aut iā aliq̄ parte deforme uel debile: nō immolabitur dño deo tuo: ꝫ intra portas tuas comedes illud. Tam mūd⁹ q̄ imūd⁹ similiē de ceruo et capreā ⁊ ceruo. Hoc solū obseruabis ut sanguinem eorum non comedas: sed effundes i terram quasi aquam.

XVI

Obserua mēsem nouoꝝ frugū ⁊ celebra pascha dño deo tuo: qñ in isto mense eduxit te dñs deus tu⁹ de egypto nocte. Immolabisq̄ pascha dño deo tuo de ouib⁹ ⁊ de bobus in loco quē elegerit dñs deus tu⁹ ut habitet nomen ei⁹ ibi. Nō comedes in eo panē fermentatū. Septē diēb⁹ comedes absq̄ fermento afflictionis panē: qñ in pauore egressus es de egypto: ut memineris diei egressionis tue de egypto oib⁹ diēb⁹ vite tue. Nō apparebit fermentatū in oib⁹ terminis tuis septē diēb⁹. ⁊ nō remanebit de carnib⁹ ei⁹ qđ immolatū est vespe in die pmo vsq̄ mane. Non poteris immolare pascha i q̄libet vbiū tuaꝝ q̄s dñs de⁹ tu⁹ dabit⁹ ē tibi: ꝫ in loco quē elegerit dñs deus tu⁹ ut habitet nomē eius ibi. Immolabisq̄ pascha vespe ad solis occasū qñ egressus es de egypto. ⁊ coques ⁊ comedes in loco quē elegerit dñs de⁹ tu⁹: maneq̄ ꝓsurgēs vades in tabernacula tua. Sex diēb⁹ comedes azima ⁊ i die septīa q̄a collecta ē dñi dei tui nō facies op⁹. Septē ebdomadas numerabis tibi ab ea die q̄ falcē in segetē miseris. ⁊ celebrabis diē festū ebdomadaꝝ dño deo tuo oblationē spontaneā manus tue quā offeres iuxta bñdictionē dñi dei tui. ⁊ epulaberis coram dño deo tuo tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia tua ⁊ seru⁹ tu⁹ ⁊ ācilla tua. ⁊ leuites q̄ ē intra portas tuas. ⁊ aduena ac pupill⁹ ⁊ vidua q̄ morātur vobiscū in loco quē elegerit dñs de⁹ tuus: ut habitet nomē ei⁹ ibi. ⁊ recordaberis q̄m seruus fueris in egypto: custodiesq̄ ac facies q̄ precepta sūt. Solēnitatē q̄q̄ tabernaculoꝝ celebrabis per septē dies q̄n collegeris de area ⁊ torculari fruges tuas. ⁊ epulaberis in festiuitate tua tu ⁊ fili⁹ tu⁹ ⁊ filia ⁊ seru⁹ tu⁹ ⁊ ancilla: leuites q̄q̄ ⁊ aduena ⁊ pupillus ⁊ vidua q̄ intra portas tuas sūt. Septē diēb⁹ dño deo tuo festa celebrabis i loco quem elegerit dñs: bñdicetq̄ tibi dñs de⁹ tu⁹ i cūctis frugib⁹ tuis. ⁊ oī ope manuū tuarū: eris q̄ i letitia. Trib⁹ vicib⁹ p annū apparebit oē masculinū tuū in ꝓspectu dñi dei tui i loco quē elegerit in solēnitate azimoꝝ. ⁊ i solēnitate ebdomadarū. ⁊ in solēnitate tabernaculoꝝ. Nō apparebit aūt dñm vacuꝰ ꝫ offeret vnusq̄sq̄ sm q̄ būerit iuxta bñdictionē dñi dei sui quam dederit ei. Judices ⁊ magistros ꝓstitues i oib⁹ portis tuis q̄s dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi p singulas trib⁹ tuas ut iudicēt populū iusto iudicio: nec in alterā partē declinēt. Nō accipies psonā nec munera: munera ēxcecāt oculos sapientū. ⁊ mutant verba iustoꝝ. Juste q̄ iustū ē psequer⁹ ut viuas ⁊ possideas terram quā dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi. Nō plantabis lucū ⁊ cōm arborem iuxta altare dñi dei tui: nec facies tibi atq̄ ꝓstitues statuā: que odit dñs deus tuus. Nō immolabis dño deo tuo bouē ⁊ ouē in q̄ ē macula aut quippiam vicij: q̄a abhominatio ē dño deo tuo.

XVII

Cum repti fuerit apud te intra vna portarū tuarū q̄s dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi: vir aut mulier qui faciant malū in cōspectu dñi dei tui ⁊ trāsgrediant pactū illi⁹: ut vadant ⁊ seruiant dijs alienis ⁊ adorent eos: solem ⁊ lunam ⁊ omnē militiam celi q̄ nō ꝑcepi. ⁊ hoc tibi fuerit nunciatū: audieris q̄ inquisieris diligenē. ⁊ verū esse repperis ⁊ abhominatio facta ē in isrl: educes virum ac mulierē qui rem sceleratissimam perpetrarūt: ad portas ciuitatis tue. ⁊ lapidib⁹ obruent. In ore duoꝝ aut triū testium peribit qui

interficiet. Nemo occidat: vno ꝓ se dicente testimoniū. Manus testiū ꝑma interficiet eū. & man⁹ reliq; ꝑpli extrema mittet: ut auferas malū de medio tui. Si difficile & ambiguum apud te iudiciū ee ꝓspexeris: inē sanguinē & sanguinē: causam & causā: lepā & nō lepā. & iudiciū intra portas tuas videris ꝙba variari surge: & ascēde ad locū quē elegerit dñs de⁹ tuus: veniesq; ad sacerdotes leuitici generis. & ad iudicē qui fuerit illo tēpore: quesieq; ab eis qui iudicabūt tibi iudicij veritatē. & facies qcunq; dixerint qui ꝑsunt loco quē elegerit dñs & docuerint te iuxta legē eius: sequeriscq; sniam eoꝝ: nec declinabis ad dexterā neq; ad sinistrā. Qui aūt superbierit nolēs obedire sacerdotis imperio qui eo tpe ministrat dño deo tuo: ex decreto iudicis morietur hō ille. & auferes malū de isrl: cūctusq; ꝑplus audiens timebit ut nullus deinceps intumescat superbia. Cū ingressus fueris terrā quā dñs de⁹ tuus dabit tibi. & possederis eā habitaueriscq; in illa & dixeris: cōstituā sup me regē sicut būt cēs ꝙ circuitū nationes: eū ꝑstitues quē dñs de⁹ tuus elegerit de numero fratrū tuoꝝ. Nō poteris alterī⁹ gentis hoiem regē facē: q nō sit frat tuus. Cūq; fuerit cōstitutus: nō multiplicabit sibi eq̄s: nec reducet ꝑplm in egyptū eq̄tat⁹ numero subleuat⁹: ꝑsertim cū dñs ꝑcepit vob ut neq̄q̄ āpli⁹ ꝙ eandē viā reuertamini. Nō habebit vxores plurimas q̄ allicīat aīmū ei⁹: neq; argēti & auri īmensa pondera. Postq̄ aūt sederit in solio regni sui: describet sibi deuteronomiū legis hui⁹ i volumine: accipiēs exēplar a sacerdotib⁹ leuitice tribus & habebit secū: legetq; illud oībus diebus vite sue: ut discat timē dñm de⁹ suū. & custodire ꝙba & cerimonias eius q̄ in lege ꝑcepta sunt. Nec elevet cor eius in superbiā sup frēs suos: neq; declinet i ptē dexterā vel sinistrā: ut lōgo tpe regnet ipe & filij ei⁹ sup isrl. XVIII

In pn habebunt sacerdotes & leuite & oēs q̄ de eadē tribu sūt ptē & hereditatē cū reliq̄ isrl: quia sacrificia dñi & oblatiōes ei⁹ comedēt. & nihil aliud accipiēt de possessione fratrū suoꝝ. Dñs eni ipse ē hereditas eoꝝ: sicut locutus est illis. Hoc erit iudiciū sacerdotū a ꝑplo & ab his qui offerūt victimas sive bouē sive ouē imolauerint: dabūt sacerdoti armū ac ventriculū: primitias frumēti vini & olei & lanarū ptē ex ouiū tonsione. Ipsū. n. elegit dñs de⁹ tu⁹ de cunct⁹ tribub⁹ tuis ut stet & ministret nomini dñi: ipse & filij ei⁹ in sempiternū. Si exierit leuites ex vna vrbiū tuarū ex omi isrl in qua habitat. & voluerit venire desiderās locum quē elegerit dñs: ministrabit in noīe dñi dei sui sicut cēs frēs eius leuite qui stabunt eo tpe coꝝ dño. Partē eiꝝ eandē accipiet quā & ceteri: excepto eo qd in vrbe sua ex ꝑna ei successione debet. Cū ingressus fueris terrā quā dñs de⁹ tuus dabit tibi: caue ne imitari velis abhoiatiōes illarū gentiū: nec inueniat in te q̄ lustret filiū suū aut filiā ducens p ignē: aut q̄ ariolos scisciteť aut obseruet somnia atq; augura: ne sit maleficus: nec incātator: neq; phitones ꝙsulat nec diuinos. & q̄rat a mortuis veritatē. Oia. n. hec abhoiat dñs. & ꝓpter istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo. Perfectus eris & absq; macula cū dño de⁹ tuo. Hēc iste gentes quarū possidebis terrā: augures & diuinos audiūt: tu aūt a dño de⁹ tuo aliter instituit⁹ es. Prophetā de gente tua & de frib⁹ tuis sic me suscitabit tibi dñs de⁹ tu⁹: ipsū audies ut petisti a dño de⁹ tuo in oreb qñ cōtio congregata ē atq; dixisti. Ultra nō audiā voce dñi mei. & ignē hanc maximā ampli⁹ nō videbo ne moriar. Et ait dñs mi. Bñ oia sūt locuti. Prophetā suscitabo eis de medio frat⁹ suoꝝ sim tui & ponā ꝙba mea in ore ei⁹: loquturq; ad eos oia q̄ ꝑcepero illi. Qui aūt ꝙba ei⁹ q̄ loquet in noīe meo audire noluerit: ego vltor existā. Prophēta aūt q̄ arrogātia deprauat⁹ voluerit loq̄ in noīe meo q̄ ego non ꝑcepi illi ut diceť aut ex noīe alienoꝝ deoꝝ. interficiet. Si tacita cogitatiōe rīderis: quō possū itelligē ꝙbū qd dñs nō ē locut⁹. Hoc habebis signū. Qd in noīe dñi. ꝓpha ille ꝑdixerit & nō euenerit. hoc dñs nō erit locut⁹: s p tumoꝝ animi sui ꝓphēta cōfinxit. & idcirco nō timebis eū.

Cum disperdiderit dñs de⁹ tu⁹ XIX gentes quarū tibi traditurus ē terrā & possederis eā habitaueriscq; in vrbib⁹ eius & in edibus: tres ciuitates separabis tibi in medio terre quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi in possessionē sternēs diligenter viā. & in tres eq̄liter ptes totā ere tue ꝓuinciā diuides: ut beat e vicino q̄ ꝓpter homicidiū ꝓfugus ē q̄ possit euadē. Hec erit lex homicide fugientis cui⁹ vita seruāda est. Qui percusserit ꝓximū suū nesciēs. & q̄ heri & nudiustertius nullū ꝓ

eum odiū habuisse cōprobaſ: ꝙ habisse cum eo
simpliciter in siluā ad ligna cedēda. ⁊ ī succi-
sione lignorum securis fugerit manu: ferrūq;
lapsum de manubrio amicū ei⁹ percusserit. ⁊ oc-
ciderit: hic ad vnā suprādictaꝝ vrbiū confugi-
et ⁊ viuet: ne forsitan primꝰ ei⁹ cui⁹ effusus
est sanguis: dolore stimulatꝰ persequaſ ⁊ appre-
hēdat eū si longior via fuerit. ⁊ percutiat animā
ei⁹ qui nō ē reꝰ mortis: qa nullū ẽ eū q occisus
est odiū priꝰ habuisse monstraſ. Idcirco pci-
pio tibi ut tres ciuitates equalis ītra se spa-
tij diuidas. Cū aūt dilatauerit dñs deꝰ tuꝰ
terminos tuos sicut iurauit patribus tuis. ⁊
dederit tibi cunctā terrā quā eis pollicit⁹ est:
si tñ custodieris mandata ei⁹ ⁊ feceris q̄ ho-
die pcipio tibi ut diligas dñm deū tuū. ⁊ am
bules in vijs eius oī tpe: addes tibi tres alias
ciuitates. ⁊ suprādictaꝝ triū vrbiū numerū
duplicabis: ut nō effundaſ sanguis īnoxij ī
medio tre quā dñs deꝰ tuus dabit tibi pos-
sidendā. ne sis sanguinis reꝰ. Si qs autē odio
hīs primū insidiat⁹ fuerit vite ei⁹. surgēsq;
percusserit illū ⁊ mortuus fuerit. fugeritq; ad
vnā de suprādictis vrbib⁹: mittēt seniores ci-
uitatis illius ⁊ arripiēt eū de loco effugij: tra-
dētq; ī manu primi cui⁹ sanguis effusus est:
⁊ morief. Nō misereberis eius. ⁊ auferes no-
xiū sanguinē de isrl: ut bñ sit tibi. Non assu-
mes ⁊ trāsferes terminos primi tui qs fixe-
rūt patres ī possessiōe tua quā dñs deꝰ tuꝰ da-
bit tibi i tra quā accepis possidendā. Nō sta-
bit testis vnꝰ ꝙ aliquē q̄cq̄d illud peti ⁊ faci-
noris fuerit: nisi ī ore duoꝝ aut triū testiū sta-
bit cē rbū. Si steterit testis mēdax ꝙ hoiem
accusans eū p̄uaricatiōis: stabūt ambo q̄rū
causa ē añ dñm in pspectu sacerdotū ⁊ iudi-
cū q fuerint in dieb⁹ illis. Cūq; diligētissime
pscrutātes inuenerit falsū testē dixisse ꝙ fra-
trē suū mēdaciū: reddent ei sicut frī suo facē
cogitauit. ⁊ auferes malum de medio tui: ut
audiētes ceteri timorē habeāt. ⁊ neq̄q̄ talia
audeāt facere. Nō misereberis ei⁹: sed aiam p
aia. oculū p oculo. dentē p dente. manū pro
manu. pedem pro pede exiges. XX

Si exieris ad bellū ꝙ hostes tuos. ⁊ vi-
deris equitat⁹ ⁊ curr⁹ ⁊ maiorē q̄ tu
habeas aduersarij exercit⁹ multitu-
dinē. nō timebis eos: qa dñs deꝰ tuus tecū ē
qui eduxit te de terra egypti. Appropinquā-
teaūt iam prelio. stabit sacerdos ante aciem:
⁊ sic loquef ad pplm. Audi isrl. Vos hodie ꝙ
inimicos vros pugnā cōmittitis: nō timeſ
scat cor vrm. Nolite metuē. nolite cedē. nec
formidetis eos: qa dñs deus vester ī medio
vri est. ⁊ pugnabis ꝙ aduersarios dimicabit ut
eruat vos de periculo. Duces q̄q; per singulas
turmas audiēte exercitu pclamabūt. Quis
est hō q̄ edificat domū nouā. ⁊ non dedicauit
eam: vadat ⁊ reuertaſ ī domū suā: ne forte
moriaſ in bello ⁊ alꝰ dedicet eā. Quis est hō
qui plātauit vineā. ⁊ necdū fecit eā esse cōm
de q̄ vesci oib⁹ liceat: vadat ⁊ reuertaſ ī do-
mū suā: ne forte moriaſ in bello ⁊ alius hō ei⁹
fūgaſ officio. Quis ē hō q̄ despondet vxorē:
⁊ nō accepit eā: vadat ⁊ reuertaſ in domū
suā. ne forte moriaſ in bello ⁊ alꝰ hō accipiat
eam. His dictis addēt reliqua. ⁊ loquenſ ad
pplm. Quis ē hō formidolosus ⁊ corde pau-
dꝰ: vadat ⁊ reuertaſ in domū suā: ne pauere
faciat corda fratrū suoꝝ sicut ipse timore p-
territus est. Cūq; siluerint duces exercit⁹ ⁊
finē loquēdi fecerint: vnusq̄sq; suos ad bellā-
dū cuneos pparabit. Si qñ accesseris ad ex-
pugnandam ciuitatē: offeres ei primū pacē:
Si receperit ⁊ aperuerit tibi portas: cunct⁹ pplus
qui in ea ē. saluabiſ. ⁊ seruiet tibi sub tributo.
Sin aūt fedus inire noluerit. ⁊ ceperit cōtra
te bellū: oppugnabis eā. Cūq; tradiderit dñs
deꝰ tuꝰ illā ī manu tua. percuties de q̄ in ea ge-
neris masculini ē in ore gladij: absq; mulieri-
bus ⁊ infantib⁹: iumētis ⁊ ceteris q̄ in ciuitate
sūt. Dēm pdā exercitui diuides. ⁊ comedes
de spolijs hostiū tuoꝝ q̄ dñs deꝰ tuꝰ dederit ti-
bi. Sic facies cunctis ciuitatib⁹ que a te procul
valde sūt. ⁊ nō sunt de bis vrbib⁹ q̄s in possef-
sionē acceptur⁹ es. De bis aūt ciuitatib⁹ que
dabunt tibi. nullū oīo permittes viuē: sed īmo
cies ī ore gladij: etdū videlicet ⁊ āmorreū ⁊
chananeū pherezeū ⁊ eueū ⁊ iebuseū: sic pce-
pit tibi dñs deꝰ tuꝰ: ne forte doceāt vos face
cūctas abhoīatiōes q̄s ipsi operati sūt dijs suis
⁊ peccetis ī dñm deū vrm. Cū obsederis ci-
uitatē multo tpe. ⁊ munitionib⁹ circūdederis
ut expugnes eā: nō succides arbores de q̄bus
vesci pōt: nec securibus per circuitū velles va-
stare regionē. cū lignū ē ⁊ nō hō: nec pōt bel-
lantium cōtra te augere numerū. Si q̄ aūt
ligna nō sūt pomifera. sed agrestia ⁊ ī ceteros
apta vsus. succide ⁊ extrue machinas donec
capias ciuitatē que ꝙ te dimicat. XXI

Quando inuētū fuerit in terra quam dñs ē tu⁹ daturus ē tibi.bois ca-dauer occisi ⁊ ignorabiē cedis reus: egredient maiores natu ⁊ iudices tui.⁊ me-tient a loco cadaueris.singulax p circuitum spatia ciuitatū : ⁊ quā viciniozē ceteris esse pspexerint:seniores ciuitaz illi⁹ tollent vitu-la ex armēto q̄ nō traxit iugū. nec ērā scidit vomē.⁊ ducēt eā ad vallē aspērā atq; lapo-sam q̄ nūq̄ arata ē.nec sementē recepit:⁊ ce-dent in ea ceruices vitule. Accedētq; sacer-dotes filij leui q̄s elegerit dñs ē tu⁹ ut mi-nistrēt ei ⁊ bñdicāt in noīe ei⁹.⁊ ad ꝑbū eox cē negociū.⁊ quicq̄d mundū uel imundū est iudicēt. Et ex mēt maiores natu ciuitaz illi⁹ ad inēfectū.lauabūtq; man⁹ suas sup vitulā que in valle ꝓcussa ē.⁊ dicent. Man⁹ nre nō effuderūt sanguinē hūc: nec oculi viderunt. Propitius esto pl'o tuo isrl quem redemisti dñe.nō reputes sanguinē innocentē in me-dio pl'i tui isrl. Et auferēt ab eis reat⁹ san-guinis.tu aūt alien⁹ eris ab innocētī cruore q̄ fusus ē cū feceris qđ ꝑcepit dñs. Si egres-sus fuer ad pugnā ꝑ inimicos tuos.⁊ tradi-derit eos dñs ē tu⁹ i manu tua.captiuosq; duxeris.⁊ videris in numero captiuox mu-lierē pulchrā :⁊ adamaueris eam.voluerisq; hre vxōē:introduces eam ī domū tuā. Que radet cesariē ⁊ circūcidit vngues ⁊ ꝛponet vestē in q̄ capta ē.sedensq; in domo tua flebit patrē ⁊ matrē suā vno mēse.⁊ postea ītrabis ad eam.dormiesq; cū illa.⁊ erit vxor tua. Si aūt postea nō sederit aīo tuo.dimittes eā li-berā : nec vendere poteris pecunia.nec oppri-mere ꝑ potentiā:qa humiliasti eā. Si ducerit hō vxores duas.vnā dilectam ⁊ alterā odio-sam genueritq; ex eis liberos : ⁊ fuerit filius odio se ꝑmogenit⁹.voluerit q; subam inē fili-os suos dividere.nō poēit filiū dilecte facere ꝑmogenitū ⁊ ꝓferre filio odiose:ꝺ filiū odio-se agnoscet ꝑmogenitū.dabitq; ei ex bis que habuerit cūcta duplicia. Iste ē.n.ꝓncipiū li-beroꝝ ei⁹,⁊ huic debēt ꝑmogenita. Si genu-erit hō filiū cōtumacē ⁊ ꝓteruū q̄ nō audie-rit ꝓris ac mris imperiū.⁊ coercit⁹ obedire ꝓtēpserit.apphēdēt eū ⁊ ducent ad seniores ciuitaz illi⁹ ⁊ ad portā iudicij.dicētq; ad eos Filius noster iste.pteruus ⁊ cōtumax ē.monita nra audire ꝓtēnit.cōmessatiōib⁹ vacat ⁊ lu-xurie atq; cōuiuijs:lapidib⁹ eū obruet ꝓplus ciuitaz.⁊ morief:ut auferatis malum ex me-dio vr̄i.⁊ vniuersus isrl audiens ꝓtimescat. Si ꝑccauerit hō qđ morte plectendum est. ⁊ adiudicat⁹ morti appensus fuerit in patibu-lo:nō ꝑmanebit cadauer ei⁹ in ligno.ꝺ in eā-dem die sepelief.qa maledict⁹ a deo ē q̄ pen-det in ligno.⁊ nec q̄q̄ ꝓtaminabis ērā tuam quā dñs ē tu⁹ dederit tibi in possessionem.

Non videbis bouē fris tui. XXII aut ouē errantē.⁊ ꝓteribis : ꝺ redu-ces fri tuo:etiā si nō ē ꝓpinqu⁹ frater tu⁹ nec nosti eū.duces ī domū tuā.⁊ erit apud te q̄diu q̄rat ea frat⁹ tu⁹.⁊ recipiat. Si mulier facies ex asino.⁊ ex vestimento.⁊ ex oi re fris tui q̄ perit: si inueneris eā ne negligas q̄si alienā. Si videris asinū fris tui aut bouē cecidisse i via.nō despicies.ꝺ subleuab cū eo Nō induet mulier veste virilis:nec vir vtetur veste feminea. Abhominabilis.n.apud dm ē q̄ facit hec. Si ambulās p viā.i arbore uel i ērā nidū auis inueneris.⁊ matrem pullis uel ouis fouēte incubātē: nō tenebis eā cū filijs.ꝺ abire patieris.captos tenēs filios.ut bene sit tibi.⁊ lōgo viuas tpe. Cū edificaueris domū nouā.facies murū tecti per circuitū ne effū-dat sanguis i domo tua.⁊ sis reus labēte alio ⁊ ꝑceps ruente. Nō seres vineā tuā altero semine.ne ⁊ semētis quā seuisti.⁊ q̄ nascūtur ex vinea pariē scificent. Non arabis in boue sil⁹ ⁊ asino. Nō induēris vestimēto qđ ex lana lino q̄ cōtextū ē. Funiculos i fimbrijs facies per q̄tuor angulos pallij tui q̄ opiris. Si du-xerit vir vxōē:⁊ postea odio habuerit eam q̄sieritq; occasiōes q̄b⁹ dimittat eā obijciēs ei nomē pessimū ⁊ dixerit.vxorem hāc acce-pi ⁊ ingressus ad eā nō inueni ꝑginē:tollent eā pr̄ ⁊ mr̄ ei⁹.⁊ ferēt secū signa ꝑginitaz ei⁹ ad seniores vrbis q̄ in porta sūt.⁊ dicet pat̄. Fi-liā meā dedi huic vxōē:quā q̄a odit imponit ei nomē pessimū ut dicat:nō inueni filiā tuā ꝑginē.⁊ ecce hec sunt signa ꝑginitaz filie mee Expandent vestimētū coram senioꝛib⁹ ciuitaz apd̄ tendentq; senes vrbis illi⁹ vir⁹ ⁊ ꝓtera-būt illū.ꝺdēnantes insup centū siclis argēti q̄s dabit pr̄i puelle : qm diffamauit nomen pessimū sup ꝑginē isrl:habebitq; eā vxorem ⁊ nō poterit dimittere oib⁹ dieb⁹ vite sue. Si vr̄ ē q̄ obiecit.⁊ nō ē in puella inuēta vir-ginitas:ejciēt eā extra fores domus patris sui.⁊ lapidibus obruēt viri ciuitatis illius.⁊

moziet qñ fecit nephas in isrł ut fornicaret i domo pris sui. ⁊ auferes malũ de medio tui
Si dormierit vir cũ vxore alteri⁹. vterq; moriet. i. adulter ⁊ adultera. ⁊ auferes malũ de isrł.
Si puellã virginẽ despõderit vir: ⁊ inuenerit eã aliqs in ciuitate ⁊ dormierit cũ ea. educes vtrũq; ad portã ciuitatis illi⁹ ⁊ lapidib⁹ obruent: puella qa nõ clamauit cũ eet in ciuitate vir qa humiliauit vxorẽ proximi sui. ⁊ auferes malũ de medio tui. Sin aũt in agro reperierit vir puellã q̃ desponsata ẽ. ⁊ apprehẽdẽs dormierit cũ ea ipse moriet sol⁹: puella nihil patiet nec est rea mortis: qñ sic latro insurgit cõtra fratrẽ suũ ⁊ occidit aiam ei⁹. ita ⁊ puella pressa ẽ. Sola erat in agro. clamauit. ⁊ null⁹ affuit q̃ liberaret eam. Si inuenerit vir puellã virginẽ q̃ nõ habet sponsũ ⁊ apprehendẽs cõcubuerit cũ illa: ⁊ res ad iudicium venerit: dabit q̃ dormiuit cũ ea patri puelle q̃nq̃ginta siclos argenti. ⁊ habebit eã vxorẽ: qa humiliauit illã. Nõ poterit dimittẽ eã cunctis diebus vite sue. Nõ accipiet hõ vxorẽ pris sui: nec reuelabit operimentum eius.

XXIII

Non intrabit eunuch⁹ attrit⁹ uel amputatis testiculis ⁊ abscisso veretro ecclesiã dñi. Nõ ingredietur mançer⁹ ẽ de scorto nat⁹ in ecclesiã dñi vsq; ad decimã gnãtionẽ. Ammonites ⁊ moabites etiã post decimã gnãtionẽ nõ intrabũt ecclesiam dñi in eternũ: qa noluerũt vobis occurrere cũ pane ⁊ aqua in via qñ egressi estis de egypto. ⁊ qa pduxerũt ꝑ te balaã filiũ beor de mesopotamia syrie ut malediceret tibi. ⁊ noluit dñs de⁹ tu⁹ audire balaam: vertitq; maledictionẽ eius in benedictionem tuã eo q̃ diligeret te. Non facies cum eis pacẽ nec qras eis bona cũcta die⁹ vite tue in sempiternũ. Nõ abhominaberis idumeũ. qa frat⁹ tu⁹ ẽ: nec egyptiũ qa aduena fuisti in tra ei⁹. Qui nati fuerint ex eis tertia generatiõe intrabũt in ecclesiã dñi. Qñ egressus fueris aduersus hostes tuos i pugnã custodies te ab oi re mala. Si fuerit inter vos hõ q̃ nocturno pollutus sit somno: egrediet extra castra. ⁊ non reuertet⁹ prius q̃ ad vesperã lauet aqua. ⁊ post solis occasũ regredietur in castra. Habebis locũ extra castra ad quẽ egrediar⁹ ad requisita nature: gerẽs pariter in balteo. Cũq; sederis fodies p circuitũ ⁊ egesta humo operies q̃ reuertar⁹ es. Dñs enim de⁹ tu⁹ ambulat in medio castrorũ ut eruat te ⁊ tradat tibi inimicos tuos: ut sint castra tua sca. ⁊ nihil in eis appareat feditat⁹ ne vertat te. Nõ trades seruũ dño suo qui ad te cõfugerit. Habitabit tecũ in loco q̃ ei placuerit. ⁊ in vna vrbiũ tuarũ requieset: ne cõtristes eum. Nõ erit meretrix de filiab⁹ isrł nec scortator de filijs isrł. Non offeres mercedẽ prostibuli nec pciũ canis in domo dñi dei tui qcq̃d illud ẽ qđ vouerint: qa abhominatio est vtrũq; apud dñm de⁹ tuũ. Nõ fenerab⁹ fratri tuo ad vsurã pecuniã nec fruges nec quãlibet aliã rem: sed alieno. Fratri aũt tuo absq; vsura. id q̃ indiget comodabis: ut bñdicat tibi dñs de⁹ tu⁹ in oi opere tuo in tra ad quã ingredieris possidendã. Cũ votũ vouerit dño deo tuo. nõ tardab reddẽre: qa requiret illũ dñs de⁹ tu⁹. ⁊ si morat⁹ fueris. reputabit tibi in peccm. Si noluerit polliceri: absq; peccato eris. Quod aũt semel egressum est de labijs tuis obseruabis. ⁊ facies sicut promisisti dño deo tuo. ⁊ pp̃a voluntate ⁊ ore tuo locut⁹ es. Ingressus vineã proximi tui comedes vuas quãtũ tibi placuerit: foras autẽ ne efferas tecũ. Si in trauerit segetẽ amici tui. franges spicas ⁊ mãu teres. falce aũt nõ metes.

XXIIII

Si accepit hõ vxorẽ ⁊ habuerit eam ⁊ nõ inuenerit grãm añ oculos ei⁹. pp̃ aliquã feditatẽ: scribet libellum repudij. ⁊ dabit in manu illius: ⁊ dimittet eã de domo sua. Cũq; egressa alterũ maritũ duxerit. ⁊ ille q̃q; oderit eã: dederitq; ei libellum repudij ⁊ dimiserit de domo sua. uel certe mortu⁹ fuerit: nõ poterit prior marit⁹ recipe eã in vxorẽ: qa polluta ẽ ⁊ abhominabilis facta coram dño: ne peccare facias terrã tuã quã dñs de⁹ tu⁹ tradiderit tibi possidẽdã. Cũ acceperit hõ nup vxorẽ non procedet ad bellũ nec ei q̃piam necessitatis iniunget publice: sed vacabit absq; culpa domui sue: ut vno anno letet⁹ cũ vxore sua. Nõ accipies loco pignoris inferiorẽ ⁊ superiorẽ molã. qa aiam suã apposuit tibi. Si de plexus fuerit hõ sollicitans frẽm suũ de filijs isrł. ⁊ vendito eo accepit pciũ: interficiet. ⁊ auferes malũ de medio tui. Obserua diligẽter ne incurras plagam lepre: sed facies q̃cũq; docuerint te sacerdotes leuitici generis iux id qđ pcepi eis. ⁊ ipse sollicite. Memento de⁹ tu⁹ q̃ fecerit dñs de⁹ tuus marie in via cũ egrederemi de egypto. Cũ repetes a proximo tuo rẽ aliquã qua de⁹ tu⁹ tibi non ingredieris

dom̃ ei⁹ ut pign⁹ auferas. ℈ stabis foris. ⁊ ille tibi pferet qđ habuerit. Si aũt paup ẽ. nõ p noctabit apud te pign⁹. ℈ statī reddes ei ante solis occasũ. ut dormiẽs in vestimẽto suo bñ dicat tibi. ⁊ habeas iusticiã coꝝ dño deo tuo Nõ negabis mercedẽ indigẽtis ⁊ paupis fris tui. siue aduene qui tecũ morat̃ i terra ⁊ itra portas tuas ẽ. ℈ eadẽ die reddes ei pciũ laboris sui ante solis occasũ: qa paup est ⁊ ex eo sustentat aiam suã. ne clamet ꝺ te ad dñm ⁊ reputet tibi in peccatũ. Nõ occident patres p filijs nec filij p pr̃ib⁹: ℈ vnusq̃sq̃ p pcco suo morie. Nõ pvertes iudiciũ aduene ⁊ pupilli: nec auferes pignoris loco vidue vestimentũ. Memento q seruieris in egypto. ⁊ eruerit te dñs deꝰ tuꝰ inde. Idcirco precipio tibi ut facias hanc rẽ. Cũ messueris segetẽ i agro tuo. ⁊ oblitus manipulũ reliqueris: nõ reuerteris ut tollas illũ: ℈ aduenã ⁊ pupillũ ⁊ viduã auferre patieris: ut bñdicat tibi dominꝰ deꝰ tuus i oi ope manuũ tuaꝝ. Si fruges collegeris oliuaꝝ: qcq̃d remãserit i arboribus nõ reuerteris ut colligas: ℈ relinques aduene pupillo ac vidue. Si vindemiaueris vineã tuã. nõ colliges remanẽtes racemos: sed cedent in vsus aduene pupilli ac vidue. Memẽto q ⁊ tu seruieris in egypto. ⁊ idcirco ꝑcipio tibi ut facias hanc rem.

XXV

Si fuerit causa inẽ aliq̃s ⁊ interpellauerint iudices. quẽ iustũ esse pspexerint illi iusticie palmã dabũt: quem impiũ ꝺdẽnabũt ipietaꝝ. Si aũt eũ q pccauit dignũ viderint plagis. psternent ⁊ coꝝ se faciẽt verberari. Pro mẽsura pcti erit ⁊ plaga rũ modus. ita dũtaxat vt q̃dragenariũ numerũ nõ excedãt: ne fede lacerat⁹ añ oculos tuos otrat frat̃ tuꝰ. Nõ ligabis os bouis terentis i area fruges tuas. Cũ habitauerint frẽs sil̃ ⁊ vn⁹ ex eis absq̃ liberis mortuꝰ fuerit: vxor vetũcti nõ nubet alteri: ℈ accipiet eã frat̃ ei⁹. ⁊ suscitabit semẽ fris sui. ⁊ pmogenitũ ex ea filiũ noie illi⁹ appellabit: ut nõ deleat nomen ei⁹ ex isr̃l. Sin aũt noluerit accipe vxorẽ fris sui q̃ ei lege debẽt. perget mulier ad portã ciuitatis. ⁊ inde pellabit maiores natu. dicetq̃ Nõ vult frat̃ viri mei suscitare semẽ fratris sui in isr̃l. nec me in cõiugiũ sumẽ. Statimq̃ accersiri eũ facient. ⁊ interrogabũt. Si rñderit nolo eã vxorẽ accipe: accedet mulier ad eum coꝝ senioribꝰ. ⁊ tollet calciamẽtũ de pede ei⁹ spuetq̃ in faciẽ ei⁹. ⁊ dicet: Sic fiet hoi q̃ nõ edificat domũ fris sui. Et vocabit nomẽ illi⁹ in isr̃l. domꝰ discalciati. Si habuerint inter se iurgiũ viri duo. ⁊ vn⁹ ꝺ alterũ rixari cepit: volensq̃ vxor alteri⁹ eruẽ viri sui de manu fortioris: miseritq̃ manũ ⁊ apprehẽderit verẽda ei⁹: abscides manũ illi⁹. nec flectet sup cã vlla mia. Nõ habebis in sacculo diuersa ponderа maius ⁊ minus: nec erit in domo tua modius maior ⁊ minor. Pondus habebis iustũ ⁊ verũ. ⁊ modius equalis ⁊ verus erit tibi: ut multo viuas tpe sup terrã quã dñs deus tuꝰ dederit tibi. Abhominabilꝫ. n. dñs eũ q̃ facit hꝫ ⁊ aduersat̃ cũctis iusticiã. Memẽto q̃ fecerit tibi amalech i via qñ egrediebaris ex egypto: quõ occurrerit tibi: ⁊ extremos agminis tui qui lassi residebant ceciderit. qñ tu eras fame ⁊ labore cõfectus. ⁊ nõ timuerit deũ. Cũ ergo dñs deus tuus dederit tibi requiẽ. ⁊ subiecerit cunctas per circuitũ nationes in terra quã tibi pollicitus est: delebis nomẽ eius sub celo caueне obliuiscaris.

XXVI

Cumq̃ intraueris terrã quã dñs deꝰ tuus tibi datur⁹ ẽ possidendã. ⁊ obtinueris eam. atq̃ habitaueris in illa: tolles de cunct̃ frugib⁹ tuis pmitias ⁊ pones in cartallo. pgesq̃ ad locũ quẽ dñs deꝰ tuꝰ elegerit: ut ibi invocet nomẽ ei⁹: accedesq̃ ad sacerdotẽ q̃ fuerit i dieb⁹ illis. ⁊ dices ad eum: Profiteor hodie coram dño deo tuo q̃ ingressus sũ i terrã. p q̃ iurauit pr̃ib⁹ nr̃is ut daret eã nobis. Suscipiensq̃ sacerdos cartallũ de manu tua ponet añ altare dñi dei tui. ⁊ loq̃ris in cõspectu dñi dei tui. Syr⁹ persequebat patrẽ meũ: q̃ descẽdit i egyptũ. ⁊ ibi pegrinat⁹ est in paucissimo numero: creuitq̃ in gentẽ magnam ac robustã ⁊ infinite multitudinis. Affligerũtq̃ nos egyptij ⁊ pscuti sũt imponentes onera grauissima. ⁊ clamauim⁹ ad dñm deũ patrũ nr̃oꝝ qui exaudiuit nos ⁊ respexit humilitatẽ nostrã ⁊ laborẽ atq̃ angustiam. ⁊ eduxit nos de egypto i manu forti ⁊ brachio extẽto. in tẽgẽti pauore. in signis atq̃ portẽtis ⁊ introduxit ad locũ istũ. ⁊ tradidit nob̃ trã lacte ⁊ melle manantẽ. Et idcirco nũc offero primitias frugũ trę: quã dñs dedit mihi. Et dimittes eas in cõspectu dñi dei tui. ⁊ adorato dño deo tuo: epulaberis i oibus bonis q̃ dñs deus tuus dederit tibi ⁊ domui tue. tu ⁊ levites ⁊ aduena qui tecũ est. Cũ cõpleueri

decimã cũctarũ frugũ tuarũ anno decimaꝝ
ctio: dabis leuite & aduene pupillo & vidue
ut comedãt intra portas tuas. & saturent: lo-
querisq; i ꝓspectu dñi dei tui. Attuli qđ sci-
ficatũ ẽ de domo mea & dedi illud leuite & ad
uene pupillo ac vidue sicut iussisti mihi. Nõ
ꝓteriui mãdata tua nec sũ oblitus imperij tui
Nõ comedi ex eis in luctu meo: nec separaui
ea i q̃libet ũmundicia: nec expendi ex bis qcq̃
in re funebri. Obediui voci dñi dei mei. & feci
oĩa sicut ꝓcepisti mihi. Respice de sanctuario
tuo. & de excelso celoꝝ habitaculo: & benedic
ꝓlo tuo isrl. & ꝛre quã dedisti nobis sic iura-
sti ꝓib⁹ nr̃is: terre lacte & melle manãti. Do
die dñs de⁹ tu⁹ ꝓcepit tibi ut facias mãdata
hec atq; iudicia: ut custodias & impleas ex to-
to corde tuo & ex tota aĩa tua. Dñm elegisti
hodie ut sit tibi de⁹ & ambules in vijs eius ut
custodias cerimonias illi⁹ & mãdata atq; iu-
dicia. & obedias ei⁹ imperio. Et dñs elegit te
hodie ut sis ei ꝑplus peculiaris sicut locut⁹ est
tibi. & custodias oĩa precepta illi⁹. & faciet te
excelsiorem cunctis gentibus quas creauit i
laudẽ & nomẽ & gloriã suã ut sis ꝑplus sanct⁹
domini dei tui sicut locutus est.

CAPUT XXVII

Precepit aũt moyses & seniores ꝑplo
isrl dicẽtes. Custodite oẽ mãda-
tum qđ precipio vobis hodie. Cũq;
trãsieris iordanẽ in terrã quã dñs de⁹ tuus
dabit tibi: eriges ingentes lapides & calce le-
uigabis eos ut possis in eis scribẽ omia verba
legis hui⁹ iordane trãsmisso ut introeas ẽrã
quã dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi: ẽrã lacte & melle
manantẽ sicut iurauit ꝓgenitor⁹ tuis. Cũ ḡ trã-
sieris iordanẽ erige lapides qs ego hodie ꝑci-
pio tibi in monte hebal. & lenigabis eos calce
& edificabis ibi altare dño deo tuo de lapidi-
bus quos ferrũ nõ tetigit. & de saxis infozmi-
bus & impolitis. & offeres sup eo holocausta
dño deo tuo. & imolabis hostias pacificas:
comedesq; ibi & epulaberis coram dño deo tuo.
Et scribes sup lapides oĩa vba legis hui⁹ pla-
ne & lucide. Dixerũtq; moyses & sacerdotes
leuitici generis ad omnẽ isrl. Attende & au-
di isrl. Hodie fact⁹ es popul⁹ dñi dei tui tui
Audies vocẽ ei⁹. & facies mãdata atq; iusti-
cias quas ego ꝑcipio tibi. Precepitq; moyses
ꝓplo i die illo dicẽs: hi stabũt ad bñdicendũ
dño sup montẽ gariçim iordane transmisso:
symeon. leui. iudas. yssachar. ioseph. & benia-
mĩn. Et e regiõe isti stabũt ad maledicendũ i
monte hebal: ruben. gad. & aser. zabulon. dan
& neptalim. Et pronũciabũt leuite: vicentq;
ad oẽs viros isrl excelsa voce: Maledict⁹ ho
qui facit sculptile & cõflatile abhominationẽ
dñi. opus manuũ artificũ: ponitq; illud in ab-
scondito. Et rñdebit oĩs ꝓplus & dicet amen.
Maledict⁹ q̃ nõ honorat patrẽ suũ & matrẽ
suam. Et dicet oĩs ꝓplus amen. Maledictus
q̃ trãsfert ẽmios ꝓximi sui. Et dicet oĩs ꝓplus
amẽ. Maledict⁹ q̃ errare facit cecũ in itinẽ.
Et dicet oĩs ꝓplus amẽ. Maledict⁹ qui puer-
tit iudiciũ aduene pupilli & vidue. Et dicet
oĩs ꝓplus amẽ. Maledict⁹ q̃ dormit cũ vxore
patris sui. & revelat opimentũ lectuli ei⁹. Et
dicet oĩs ꝓplus amen. Maledictus q̃ dormit
cum omni iumẽto. Et dicet oĩs ꝓplus amen.
Maledict⁹ q̃ dormit cũ sororе sua filia ꝑris
sui vel matris sue.. Et dicet oĩs popul⁹ amẽ.
Maledict⁹ qui dormit cũ socru sua. Et dicet
omis ꝓplus amẽ. Maledict⁹ q̃ clam percusserit
ꝓximũ suũ. Et dicet oĩs ꝓplus amen. Male-
dictus qui dormit cũ vxore ꝓximi sui. Et di-
cet oĩs ꝓplus amen. Maledictus qui accipit
munera ut percutiat aniмã sanguinis ĩnocẽ-
tis. Et dicet oĩs ꝓplus amen. Maledict⁹ qui
nõ permanet in sermonib⁹ legis hui⁹: nec eos
opere perficit. Et dicet omnis ꝓplus amen.

CAPUT XXVIII

Si aũt audieris vocẽ dñi dei tui ut facias atq;
custodias omnia mandata ei⁹ que ego precipio
tibi hodie: faciet te dñs de⁹ tuus excelsiorem
cunctis gentib⁹ que verſant in terra. Veni-
entq; super te vniuerse bñdictiones iste & ap-
prehendẽt te: si tamẽ ꝓcepta ei⁹ audieris. Be-
nedictus tu in ciuitate. & benedictus in agro.
Benedict⁹ fructus ventris tui & fruct⁹ terre
tue: fructusq; iumẽtorũ tuorũ greges armẽ-
torum tuorũ. & caule ouiũ tuarũ. Benedicta
horrea tua. & bñdicte reliqe tue. Benedict⁹
eris ingrediens & egrediẽs. Dabit dñs inimi-
cos tuos qui ꝓsurgẽt aduersũ te corruẽtes in
cõspectu tuo. Per vnã viã veniẽt ꝓtra te. & ꝑ
septẽ fugient a facie tua. Emittet dñs bñdi-
ctionẽ sup cellaria tua & sup oĩa opa manuũ
tuarũ: bñdicetq; tibi in terra quã acceperis.
Suscitabit te dñs sibi i ꝓplm sanctũ sicut iu-
rauit tibi: si custodieris mãdata dñi dei tui.
& ambulaueris in vijs ei⁹. Videbũtq; cẽs ter-
re populi q; nomẽ dñi invocatũ sit sup te &

timebūt te. Abundare te faciet dñs oib⁹ bo-
nis fructu vteri tui. ⁊ fructu iumentoꝝ tuoꝝ
fructu terre tue quā iurauit dñs ꝓib⁹ tuis
ut daret tibi. Aperiet dñs thesauꝝ suū opti-
mū celū: ut tribuat pluuiā terre tue i tēpore
suo: bñdicetq; cunctj opib⁹ manuū tuarū. Et
fenerabis gētib⁹ multis. ⁊ ipse a nullo fen⁹ ac-
cipies. Cōstituet te dñs in caput ⁊ nō i cau-
dā. ⁊ eris semp supⁿ ⁊ nō subⁿ: si audieris mā-
data dñi dei tui que ego p̄cipio tibi hodie: ⁊
custodieris ⁊ feceris ac non declinaueris ab
eis nec ad dextrā nec ad sinistrā. nec secutus
fueris deos alienos neq; coluerj eos. Q̄d si au-
dire nolueris voc̄ dñi dei tui ut custodias ⁊
facias oia mandata ei⁹. ⁊ cerimonias q̄s ego
p̄cipio tibi hodie: venient sup te oēs maledi-
ctiones iste ⁊ apprehendēt te. Maledict⁹ eris
in ciuitate: maledict⁹ in agro. Maledictum
horreū tuū. ⁊ maledicte reliquie tue. Male-
dict⁹ fruct⁹ ventris tui ⁊ fruct⁹ terre tue: ar-
menta bouū tuoꝝ ⁊ greges ouiū tuaꝝ. Male-
dict⁹ eris ingrediēs: ⁊ maledict⁹ egrediens.
Mittet dñs sup te famē ⁊ esuriē. ⁊ increpa-
tionē i oia opa tua q̄ tu facies donec cōterat
te ⁊ pdat velociē ꝓpē adinuētiones tuas pessi-
mas in q̄b⁹ reliq̄sti me. Adiūgat tibi dñs pe-
stilentiā: donec cōsumat te de terra ad quam
ingredieris possidēdā. Percutiat te dñs ege-
state. febri ⁊ frigore. ardore ⁊ estu ⁊ aere cor-
rupto ac rubigine. ⁊ psequatur: donec pereas.
Sit celū q̄ sup te ē eneū. ⁊ terra quā calcas
ferrea. Det dñs imbrē terre tue puluerē. ⁊ de
celo descendat super te cinis donec conteraⁿ-
radat te dñs corruentē ante hostes tuos.
⁊ p vnā viā egrediaⁿ ad eos. ⁊ p septē fugias
⁊ dispgaris p oia regna terre. Sitq; cadauer
tuū in escā cunctis volatilib⁹ celi ⁊ bestijs terre
⁊ nō sit q̄ abigat. Percutiat te dñs vlcē egy-
pti. ⁊ ptē corporis p quā stercora digerunt. sca-
bie q̄q; ⁊ pruriginē ita ut curari neqas. Per-
cutiat te dñs amētia ⁊ cecitate ac furore mē
tis. ⁊ palpes in meridie sicut palpare solet ce-
cus in tenebris. ⁊ nō dirigas vias tuas. Q̄ i
tēpore calūniā sustineas ⁊ opprimaris violē-
tia nec habeas quilibet te. Uxorē accipias
⁊ alius dormiat cū ea. Domū edifices. ⁊ non
habites in ea. Plantes vineā. ⁊ nō vindemi-
es eam. Bos tu⁹ imolet coā te. ⁊ nō come-
dat ex eo. Asin⁹ tu⁹ rapiat in cōspectu tuo. ⁊
nō reddat tibi. Oues tue detur inimicis tuis:
⁊ nō sit q̄ te adiuuet. Filij tui ⁊ filie tue tra-
dant alteri ꝓlo videntib⁹ oculis tuis. ⁊ defi-
cientib⁹ ad ꝓspectū eoꝝ tota die. ⁊ nō sit fo-
titudo i manu tua. Fruct⁹ terre tue ⁊ cēs la-
bores tuos comedat ꝓplus quē ignoras. ⁊ sis
semp calūniā sustinēs. ⁊ oppressus cūctis diebꝰ
⁊ stupēs ad terroꝛē eoꝝ q̄ videbūt oculi tui.
Percutiat te dñs vlcere pessimo i genib⁹ ⁊ in
suris: sanariq; nō possis a plāta pedis vsq; ad
verticem tuū. Ducetq; te dñs ⁊ regē tuū quē
cōstitues sup te. in gentē quā ignoras tu ⁊ pres
tui. ⁊ seruies ibi dijs alienis ligno ⁊ lapidi: ⁊
eris perdit⁹ in puerbiū ac fabulā omib⁹ ꝓplis
ad q̄s te introduxerit dñs. Sementē multā
iacies in terrā ⁊ modicū congregabis: q̄a locu-
ste deuorabūt oia. Uineā plātab ⁊ fodies. ⁊
vinū nō bibes. nec colliges ex ea quippiā: q̄m
vastabit⁹ illā vermib⁹. Oliuas habebis i omib⁹ ter-
minis tuis ⁊ nō vnges oleo: quia defluent ⁊
deperibūt. Filios generab ⁊ filias. ⁊ nō frue-
ris eis: q̄m ducent in captiuitatē. Oēs arbo-
res tuas ⁊ fruges terre tue rubigo cōsumet.
Aduena q̄ tecū ē sursū in terra ascendet sup te
eritq; sublimior tu aūt descēdes ⁊ eris infe-
rior. Ipse fenerabit tibi. ⁊ tu nō fenerabis ei.
Ipse erit i caput. ⁊ tu eris in caudā. Et veni-
ent sup te oēs maledictiones iste. ⁊ psequentes
apprehendent te donec intereas. q̄a nō audisti
voc̄ dñi dei tui. nec seruasti mādata ei⁹ ⁊ ce-
rimonias quas p̄cepit tibi. Et erūt in te signa
atq; pdigia ⁊ in semine tuo vsq; in sempiter-
num. eo q̄ nō seruieris dño deo tuo i gaudio
corde⁊q; letitia ꝓpter rerū omniū abundātiā.
Seruies inimico tuo quē īmittet tibi dñs in
fame ⁊ siti ⁊ nuditate ⁊ omni penuria. ⁊ po-
net iugū ferreū sup ceruicē tuā donec te con-
terat. Adducet dñs sup te gentē de longin-
quo ⁊ de extremis terre finib⁹ i similitudinē
aq̄le volantis cū impetu: cui⁹ linguā intelligere
nō possis. gentē procacissimā q̄ nō deferat seni.
nec misereat paruuli. ⁊ deuoret fructū iumē-
torū tuoꝝ ac fruges terre tue donec intereas
⁊ nō reliquat tibi triticū vinū ⁊ oleū armēta
bouū ⁊ greges ouiū donec te disperdat ⁊ pterat
in cunctis vrbib⁹ tuis. ⁊ destruat muri tui fir-
mi atq; sublimes. in quib⁹ habebas fiduciā in
omni terra tua. Obsidebēris intra portas tu-
as in oi terra tua quā dabit tibi dñs deꝰ tu⁹
⁊ comedes fructū vteri tui ⁊ carnes filiorū
tuoꝝ ⁊ filiarū tuarū q̄s dederit tibi dñs deus

tuus i angustia ⁊ vastitate q̃ opprimet te vo-
stis tu⁹. Nõ relicat⁹ i te ⁊ luxuriosus valde
inuidebit fri suo ⁊ vxori q̃ cubat i sinu suo ne
vet eis de carnib⁹ filioꝝ suoꝝ q̃s comedet eo
q̃ nihil aliud habeat in obsidione ⁊ penuria q̃
vastauerit te ĩmici tui itra cẽs portas tuas
Tenera mulier ⁊ delicata q̃ sup terrã ingre
di nõ valebat nec pedis vestigiũ figere pro-
pter molliciẽ ⁊ tenerit udinẽ nimiã: inuidebit
viro suo qui cubat in sinu eius sup filij ⁊ filie
carnib⁹. ⁊ illuuie secũdinarũ q̃ egrediũtur de
medio seminũ ei⁹ ⁊ sup liberis qui eadẽ hora
nati sũt. Comedẽt.n. eos clã ꝓpter rerũ oĩuz
penuriã: in obsidione ⁊ vastitate q̃ opprimet
te ĩimic⁹ tu⁹ intra portas tuas. Nisi custo-
dieris ⁊ feceris oĩa ẏba legis hui⁹ q̃ scripta sũt
in ẏ volumine. ⁊ timueris nomẽ ei⁹ gl'iosũ ⁊
terribile. ẏ ẽ dñm de tuũ: augebit dñs pla-
gas tuas ⁊ plagas seminis tui plagas ma-
gnas ⁊ pseuerantes infirmitates pessimas ⁊
pertuas. ⁊ cõuertet i te cẽs afflictiões egypti-
q̃s timuisti ⁊ adherebũt tibi. Insup ⁊ vniũ-
sos languores ⁊ plagas q̃ nõ sũt scripte i vo-
lumine legis hui⁹. inducet dñs sup te: donec
te conterat. Et remanebitis pauci numero qui
prius eratis sicut astra celi pre multitudine:
q̃m nõ audistis voce dñi dei vri. Et sicutañ
letatus est dñs sup vos bñ vobis faciẽs vos q̃
multiplicãs. sic letabit⁹ dispdẽs vos atq; sub-
uertẽs: ut auferamini de terra ad quã ingre-
dieris possidendã. Dispget te dñs i cẽs ꝑplos
a sũmitate terre vsq; ad terminos ei⁹. ⁊ seruies ibi dijs alienis q̃s tu ignoras ⁊ pres tui-
lignis ⁊ lapidib⁹. In gẽtib⁹ q̃ illis nõ q̃sces
neq; erit requies vestigio pedis tui. Dabit enĩ
tibi dñs ibi cor pauidũ ⁊ deficientes oculos.
⁊ aiam cõsumptã merore. ⁊ erit vita tua q̃si
pendens ante te. Timebis nocte ⁊ die ⁊ non
credes vite tue. Mane dices. q̃s mihi det ve-
sperũ. ⁊ vespe q̃s mihi det mane. ꝓpter cordis
tui formidinẽ qua terreberis. ⁊ ꝓpter ea que
tuis videbis oculis. Reducet te dñs classib⁹
in egyptũ p viã de q̃ dixit tibi ut eã amplius
nõ videres. Ibi venderis inimicis tuis in ser-
uos ⁊ ancillas. ⁊ nõ erit q̃ emat. XXIX

Hec sunt ẏba federis q̃ ꝑcepit dñs
moysi ut feriret cũ filijs isr'l in terra
moab: ꝓter illud fedus q̃ cũ eis pe-
pigit in oreb. Vocauitq; moyses omnẽ isr'l. ⁊
dixit ad eos. Vos vidistis vniuersa q̃ fecit
dñs coram vobis i terra egypti pharaoni ⁊ oĩ-
bus seruis eius vniuersę terre illi⁹: tẽptatio-
nes magnas q̃s viderũt oculi tui: signa illa
portentaq; ingẽtia. ⁊ nõ dedit vobis dñs cor
intelligẽs ⁊ oculos videntes. ⁊ aures q̃ possint
audire vsq; in pñtẽ die. Adduxit vos q̃dra-
ginta annis p deserta: nõ sũt attrita vestimẽ-
ta vra: nec calciamenta pedũ vrox vetustate
cõsupta sũt. Panẽ nõ comedistis. vinũ ⁊ sice-
ram nõ bibistis: ut sciretis q̃a ipse est dñs de⁹
vester. Et venistis ad hũc locũ: egressusq; est
seon rex esebon ⁊ og rex basan occurrẽtes no-
bis ad pugnã. ⁊ percussimus eos ⁊ tulim⁹ terrã
eorũ: ac tradidim⁹ possidendã ruben ⁊ gad ⁊
dimidie tribui manasse. Custodite q̃ verba
pacti hui⁹ ⁊ implete ea: ut intelligatis vniuersa
que facitis. Vos statis hodie cuncti coram dño
deo vro. principes vri ⁊ trib⁹ ac maiores natu
atq; doctores oĩs ꝑs isr'l. liberi ⁊ vxores vre
⁊ aduene q̃ tecũ morant i castris exceptis li-
gnorũ cesorib⁹ ⁊ his qui cõportãt aq̃s: ut trã-
seas in federe dñi dei tui. ⁊ in iureiurãdo q̃
hodie dñs de⁹ tu⁹ percutit tecũ: ut suscitet te si
bi in ꝑplm. ⁊ ipse sit dñs de⁹ tu⁹ sicut locut⁹
ẽ tibi. ⁊ sicut iurauit ꝓgenitorib⁹ tuis abrahã. isaac
⁊ iacob. Nec vobis solis ego ẏ fedus ferio. ⁊
ẏ iuramẽta cõfirmo. ẏ cũctis ꝑsentib⁹ ⁊ absen-
tibus. Vos enĩ nostis quõ habitauerimus in
terra egypti. ⁊ quõ trãsierim⁹ per mediũ natio-
nũ q̃s transeũtes vidistis abhoiatiões ⁊ sor-
des. i. idola earũ lignũ ⁊ lapidem. argentũ ⁊
aurũ q̃ colebant. Ne forte sit inẽ vos vir aut
mulier familia aut trib⁹ cui⁹ cor auersũ ẽ ho-
die a dño deo vro ut vadat ⁊ seruiat dijs il-
larũ gentiũ. ⁊ sit inẽ vos radix germinãs fel
⁊ amaritudinẽ. Cũq; audierit ẏba iuramẽti
hui⁹. benedicat sibi i corde suo dicẽs: pax erit
mihi. ⁊ ambulabo in prauitate cordis mei: ⁊
assumat ebria sitientẽ ⁊ dñs nõ ignoscat ei: ẏ
tũc q̃ maxime furor ei⁹ fumet. ⁊ zel⁹ ẏ homi-
nẽ illũ. ⁊ sedeãt sup eũ oĩa maledicta q̃ scri-
pta sũt in ẏ volumie. ⁊ deleat dñs nomen ei⁹
sub celo. ⁊ segregabit eũ in pditiõe ex oĩb⁹ tribu-
bus isr'l iuxta maledictiões que in libro legis
hui⁹ ac federis ꝓtinent. Dicetq; sequẽs gene-
ratio ⁊ filij q̃ nascent ⁊ peregrini q̃ de
longe venerint videntes plagas terre illi⁹ ⁊ infir-
mitates q̃b⁹ eã afflixerit dñs sulpbure ⁊ solis
ardore cõburẽs ita ut vltra nõ seratur nec vi-
rens quippiã germinet in exẽplũ subuersionis

sodome ⁊ gomorre·adame ⁊ seboim q̄s subuertit dn̄s in ira ⁊ in furore suo. ⁊ dicēt oēs gētes: Quare sic fecit dn̄s tre huic? Que ē h̄ ira furoris eius imēsa? Et rndebūt: Quia dereliq̄rūt pactū dn̄i qđ pepigit cū patribus eor qñ eduxit eos de terra egypti. ⁊ seruierūt dijs alienis ⁊ adorauerūt eos q̄s nesciebant ⁊ q̄bus nō fuerāt attributi: idcirco irat⁹ ē furor dn̄i ꝛ trā istā ut inducēt sup eā oia male dicta que in hoc volumie scripta sunt: ⁊ eiecit eos de terra sua i ira ⁊ i furore ⁊ i indignatiōe maxima: proiecitq; in trā alienā sic hodie cōprobat. Abscōdita a dño deo nr̄o q̄ manifesta sūt nobis ⁊ filijs nr̄is vsq; in sempiternū: ut faciam⁹ vniuersa legis huius. XXX

Cum q̄ venerint sup te oēs sermones isti benedictio siue maledictio quam ꝓposui in cōspectu tuo. ⁊ duct⁹ penitudine cordis tui in vniuersis gētib⁹ i quas dispserit te dn̄s de⁹ tu⁹. ⁊ reuersus fueris ad eū. ⁊ obedieris ei⁹ iperijs sicut ego hodie ꝑcipio tibi cū filijs tuis i toto corde tuo ⁊ i tota aīa tua: reducet te dn̄s de⁹ tuus de captiuitate tua. ac miserebit tui. ⁊ rursū congregabit te de cunctis ꝑplis in quos te ante dispsit Si ad cardines celi fueris dissipat⁹. inde te retrahet dn̄s de⁹ tu⁹. ⁊ assumet atq; introducet in trā quā possederūt patres tui ⁊ obtinebis eā. ⁊ benedicēs tibi maioris numeri te esse faciet q̄ fuerūt prēs tui. Circūcidet dn̄s de⁹ tu⁹ cor tuū ⁊ cor seminis tui ut diligas dn̄m de⁹ tuū ex toto corde tuo ⁊ in tota aīa tua ut possis viuē. Oēs aūt maledictiones has cōuertet sup īmicos tuos. ⁊ eos q̄ oderūt te ꝑsequēt. Tu aūt reūteris ⁊ audies vocē dn̄i dei tui. faciesq; vniūsa māda ta q̄ ego ꝑcipio tibi hodie. ⁊ abūdare te facit dn̄s de⁹ tu⁹ in cūctis opib⁹ manuū tuar in sobole uteri tui. ⁊ in fructu iumētor tuor: in vbertate tre tue. ⁊ i rerū oīuz largitate. Reuertet. n. dn̄s ut gaudeat sup te i oīb⁹ bonis sicut gauisus ē in patrib⁹ tuis: si tū audieris vocē dn̄i dei tui ⁊ custodieris ꝑcepta ei⁹ ⁊ cerimonias q̄ in hac lege conscripta sunt. ⁊ reuertaris ad dn̄m de⁹ tuū in toto corde tuo ⁊ i tota aīa tua. Mandatū h̄ qđ ego ꝑcipio tibi hodie nō supra te ē neq; ꝓcul positū nec i celo sitū. ut possis dicere: q̄s nostrū valet ad celū ascēdere: ut referat illud ad nos ut audiam⁹ atq; opꝫ cōpleam⁹. neq; trās mare ꝓsitū ut causet⁹ ⁊ dicas: q̄s e nob⁹ poterit mare trāsfretare ⁊ illud ad nos vsq; referre ut possim⁹ audire ⁊ facere qđ ꝑceptū ē? h̄ iuxta te ē vmo valde in ore tuo ⁊ i corde tuo ut facias illū. Cōsidera q̄ hodie ꝓposuerim in ꝓspectu tuo vitam ⁊ bonū ⁊ ecōtrario mortē ⁊ malū ut diligas dn̄m de⁹ tuū ⁊ ābules in vijs ei⁹ ⁊ custodias mādata illi⁹ ⁊ cerimonias atq; iudicia ⁊ viuas: atq; multiplicet te bn̄dicatq; tibi i trā ad quā igredier⁊ possidendā. Si aūt aūsū fuerit cor tuū ⁊ audire noluer⁊ atq; erroze ꝛcept⁹ adorauer⁊ deos alienos ⁊ seruieris eis: ꝑdico tibi hodie q̄ ꝑeas ⁊ quo tpe morer⁊ i trā ad quā iordane transmisso ingredier⁊ possidēdā. Testes iuoco hodie celū ⁊ trā q̄ ꝓposueri vob⁹ vitā ⁊ bonū: bn̄dictionē ⁊ maledictionē. Elige g̃ vitā ut ⁊ tu viuas ⁊ semē tuū. ⁊ diligas dn̄m de⁹ tuum atq; obedias voci eius. ⁊ illi adhereas. Ipse ē. n. vita tua ⁊ longitudo dier⁹ tuor ut bites i trā ꝓ q̄ iurauit dn̄s ꝓib⁹ tuis abrahā isaac ⁊ iacob ut daret eā illis. XXXI

Bijt itaq; moyses ⁊ locut⁹ ē oīa verba h̄ ad vniuersū isrl. ⁊ dixit ad eos. Centū viginti annor sū hodie: non possū vltra egredi ⁊ ingredi. ꝑsertī cū ⁊ dn̄s dixerit mihi. nō trāsibis iordanē istū. Dn̄s g̃ de⁹ tu⁹ trāsibit añ te. Ipse delebit oēs gentes has in ꝓspectu tuo ⁊ possidebis eas. Et iosue iste trāsibit añ te: sicut locutus ē dn̄s. Faciet⁹ dn̄s eis sicut fecit seon ⁊ og regibus amorreor ⁊ tre eor delebit q̄ eos. Cum g̃ ⁊ vos tradiderit vob. sillic facietis eis sic ꝑcepi vobis. Viriliē agite ⁊ cōfortami. Nolite timē nec paueat⁊ ad ꝓspectū eor. qa dn̄s de⁹ tu⁹ ipe ē ductor tu⁹. ⁊ non dimittet nec derelinquet te. Vocauitq; moyses iosue. ⁊ dixit ei cora oi isrl. Confortare. ⁊ esto robust⁹. Tu eni introduces ꝑplm istū i trā quā datur⁹ se patribus eor iurauit dn̄s. ⁊ tu eam diuides sorte. Et dn̄s q̄ ductor ē vester ipse erit tecū: non dimittet nec derelinquet te. Noli timere nec paueas. Scripsit itaq; moyses legem banc ⁊ tradidit eā sacerdotib⁹ filijs leui q̄ portabāt archā federis dn̄i. ⁊ cunctis seniorib⁹ isrl. Precepitq; eis dicēs. Post septē ānos anno remissiōis i solēnitate tabnaculor queniēntib⁹ cūctis ex isrl ut appareāt in ꝓspectu dn̄i dei tui i loco quē elegerit dn̄s. leges hāc legis hui⁹ cora oi isrl. audiētib⁹ eis ⁊ i vnū oi

ꝑlo cõgregato tam viris q̃ mulieribꝫ parvulis ⁊ aduenis q̃ sunt intra portas tuas ut audiẽtes discant ⁊ timeãt dñm ds̃ vr̃m : ⁊ custodiãt impleantq̃ cũctos sermones legis huius. Filij q̃ eoꝝ q̃ nũc ignorãt ut audire possint ⁊ timeant dñm ds̃ suũ cũctis diebꝫ q̃bꝫ vos viuetis in tra ad quam vos iordane transmisso pgitis obtinẽdã. Et ait dñs ad moysen. Ecce appe sũt dies mortis tue. Voca iosue ⁊ state in tabnaculo testimonij ut ꝓcipiã ei. Abierũt ergo moyses ⁊ iosue ⁊ steterũt in tabernaculo testimonij: apparuitq̃ dñs ibi in colũna nubis q̃ stetit in introitu tabernaculi. dixitq̃ dñs ad moysen. Ecce tu dormies cũ patribꝫ tuis. ⁊ ꝓlis iste ꝙsurgẽs fornicabit post deos alienos in tra ad quã ingredietꝫ ut habitet in ea ibi derelinquet me. ⁊ irritũ faciet fedus q̃ ꝓpigi cũ eo. Et irascet furor meꝰ ꝛ eũ in die illo. ⁊ derelinquã eũ ⁊ abscõdã faciem meã ab eo. ⁊ erit in devorationẽ. Inuenietꝫ eũ oĩa mala ⁊ afflictiões: ita ut dicat in illo die: Vere qa nõ e deꝰ mecũ inuenerũt me hec mala. Ego aũt abscondã ⁊ celabo faciẽ meã in die illo ꝓpter oĩa mala q̃ fecit qa secutus est deos alienos. Nũc itaq̃ scribite vob cãticũ istud ⁊ docete filios isrl̃ ut memoriæ teneant ⁊ ore decantẽt. ⁊ sit mihi carmẽ istud pro testimonio inter filios isrl̃. Introducã enim eũ in terrã ꝓ qua iurani patribꝫ eius lacte ⁊ melle manãtẽ. Cũq̃ comederit ⁊ saturati crassiq̃ fuerint. ꝙvertent ad deos alienos ⁊ seruient eis: detrahentq̃ mihi ⁊ irritũ faciẽt pactum meũ. Postq̃ inuenerit eũ mala multa ⁊ afflictiones: rñdebit ei canticũ istud ꝓ testimonio quod nulla delebit oblivio ex ore seminis tui. Scio.n. cogitatiões eius q̃ facturus sit hodie añq̃ introducã eũ in terrã quã ei pollicitus sũ. Scripsit q̃ moyses canticũ. ⁊ docuit filios isrl̃. Precepitq̃ iosue filio nun ⁊ ait. Cõfortare. ⁊ esto robust. Tu.n. introduces filios isrl̃ in terrã quã pollicitus sũ. ⁊ ego ero tecũ. Postq̃ q̃ scripsit moyses ꝓba legis huius in voluĩe atq̃ cõplenit ꝓcepit leuitis q̃ portabãt archã fderis dñi dicẽs: Tollite libꝝ istũ ⁊ ponite eũ i latere arcꝛe fderis dñi dei vr̃i: ut sit ibi ꝛ te in testimoniũ. Ego.n. scio ꝓtentionẽ tuã. ⁊ ceruicẽ tuã durissimam. Adhuc viuẽte me, ⁊ ingrediẽte vobiscũ sp contẽtiose egistis ꝛ dñm: quãto magis cũ mortuꝰ fuero: Cõgregate ad me cũctos maiores natu per tribꝰ vras atq̃ doctores. ⁊ loqr audientibus eis sermones istos. ⁊ inuocabo ꝛ eos celum ⁊ terrã. Noui.n. q̃ pꝰ mortẽ meã inique agetis ⁊ declinabitis cito de via quã ꝓcepi vobis. ⁊ occurrẽt vobis mala in extremo tpe qñ feceritis malũ in ꝓspectu dñi ut irritetis eũ ꝓpa manuũ vrarũ. Locutꝰ ẽ q̃ moyses audiente vniuerso cetu isrl̃ verba carminis hꝰ. ⁊ ad finem vsq̃ compleuit.

XXXII

Audite celi q̃ loqr : audiat terra ꝓba oris mei. Cõrescat ut pluuia doctrina mea: fluat ut ros eloquiũ meum. Quasi imber super herbã ⁊ q̃si stille sup gramina: qa nomẽ dñi invocabo. Date magnificentiã deo nr̃o: dei perfecta sunt opa : ⁊ cũctæ vie eius iudicia. Deꝰ fidelis ⁊ absq̃ vlla iniquitate: iustus ⁊ rectꝰ. Peccauerunt ei : ⁊ nõ filij eius in sordibꝫ. Generatio prava atq̃ perversa: hecine reddis domino ꝓpl̃e stulte ⁊ insipiens Numq̃d nõ ipse ẽ pr̃ tuꝰ q̃ possedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te: Memẽto dierꝫ antiq̃rũ: cogita gnãtiones singulas. Interroga patrẽ tuũ ⁊ annũciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicẽt tibi. Cũ dividebat altissimꝰ gẽtes: qñ separabat filios adã. Cõstituit tẽminos ꝓpl̃oꝝ: iuxta nũerũ filioꝝ isrl̃. Pars aũt dñi ꝓpl̃s eius: iacob funiculus hereditatis eius. Inuenit eũ in terra deserta: in loco horroꝛ ⁊ vaste solitudinis. Circũduxit eũ ⁊ docuit: ⁊ custodiuit q̃si pupillã oculi sui. Sic aqla ꝓuocãs ad volandũ pullos suos: ⁊ sup eos volitans. Expandit alas suas: ⁊ assũpsit eũ atq̃ portauit in humeris suis. Dñs solꝰ dux eius fuit: ⁊ nõ erat cũ eo deus alienꝰ. Cõstituit eũ sup excelsam terrã : ut comederẽt fructꝰ agroꝝ. Ut suggeret mel de petra: oleũq̃ de saxo durissimo. Butyrũ de armẽto ⁊ lac de ovib : cũ adipe agnorũ ⁊ arietũ filioꝝ basan. Et hircos cum medulla tritici: ⁊ sanguinẽ vuebiterent meracissimũ Incrassatus ẽ dilectꝰ ⁊ recalcitravit : incrassat ipinguatꝰ dilatat. Dereliqt deũ factorẽ suũ: ⁊ recessit a deo salutari suo. Prouocauerunt eũ in diis alienis ⁊ in abhominatiõibus ad iracundiã cõcitauerũt. Immolauerũt demoniis ⁊ nõ deo: diis q̃s ignorabant. Noui recẽtesq̃ venerũt: q̃s nõ coluerũt pres eoꝝ. Deũ q̃ te genuit dereliq̃sti : ⁊ oblitus es dñi creatoris tui. Vidit dñs ⁊ ad iracundiã concitatꝰ ẽ: qa ꝓuocauerunt eũ filij sui ⁊ filie. Et ait. abscõdã faciẽ meã ab eis: ⁊ considerabo

nouissima eorū. Gnātio.n.puersa ē.7 infideles filij. Ipsi me puocauerūt in eo q̄ nō erat deus.7 irritauerūt i vanitatib⁹ suis. Et ego puocabo eos in eo q̄ nō ē ꝑplis.7 in gēte stulta irritabo illos. Ignis succensus ē in furore meo.7 ardebit vsq̄ ad inferni nouissima. Deuorabitq̄ ērā cū germine suo:7 montiū fundamēta cōburet. Cōgregabo sup eos mala: 7 sagittas meas cōplebo i eis. Cōsumēt fame:7 deuorabūt eos aues morsu amarissimo Dentes bestiarū immittā in eos:cū furore trahentiū sup terrā atq̄ serpentiū. Foris vastabit eos gladi⁹ 7 int⁹ pauor.iuuenem simul ac virginē lactentē cū homine sene. Et dixi: vbi nā sūt:cessare faciā ex homib⁹ memoriā eoꝝ. Sed ꝓpter irā inimicoꝝ distuli:ne forte sup birēt hostes eoꝝ.7 dicerēt. Man⁹ nra excelsa.7 nō dns fecit hec oia. Gens absq̄ cōsilio ē 7 sine prudentia:vtinā saperēt 7 intelligerēt ac nouissima prouiderēt. Quō ꝑsequebat vn⁹ mille.7 duo fugarēt decē milia? Nōne ideo q̄a de⁹ suus vēdidit eos.7 dns ꝑclusit illos? Nō.n.ē de⁹ nr̄ ut dij eoꝝ:7 inimici nr̄i sunt iudices. De vinea sodomoꝝ vinū eoꝝ.7 de suburbanis gomorre. Uua eorū vua fellis.7 botrus amarissimus. Fel draconū vinū eorū.7 venenū aspidū insanabile. Nōne hec condita sunt apud me, 7 signata in thesauris meis? Mea est vltio 7 ego retribuam eis in tpe:ut labatur pes eorū. Iuxta est dies gditionis:7 adesse festinat tpa. Judicabit dns ꝑplm suū: 7 in seruis suis miserebit. Uidebit q̄ infirmata sit manus:7 clausi q̄ dereliq̄ erūt: resiguiq̄ cōsūpti sunt. Et dicent: vbi sūt, dij eorū in q̄bus habebāt fiduciā? De q̄rū victimis comedebant adipes.7 bibebāt vinū libaminū. Surgant 7 opitulent vobis:7 i necessitate vos ꝓtegāt. Uidete q̄ ego sim solus.7 nō sit alius deus ꝓter me. Ego occidā 7 ego viuere faciā percutiā 7 ego sanabo.7 nō est q̄ de manu mea possit eruere. Leuabo ad celum manū meā.7 dicā:viuo ego i eternū. Si acuero ut fulgur gladiū meū.7 arripuerit iudiciū manꝰ mea. Reddā vltionē hostib⁹ meis.7 bis q̄ oderunt me retribuam. Inebriabo sagittas meas sanguine:7 gladius meus deuorabit carnes. De cruore occisoꝝ.7 de captiuitate nudati inimicoꝝ capitū. Laudate gētes ꝑplm ei⁹: quia sanguinē seruoꝝ suoꝝ vlciscet. Et vindictam retribuet in hostes eoꝝ.7 ꝓpitiab⁹ erit terre populi sui. Uenit g̃ moyses 7 locut⁹ est oīa ꝙba cantici hui⁹ i auribꝰ ꝑpli ipse 7 iosue filꝰ nun. Compleuitq̄ ꝰ sermones istos loquens ad vniuersum isrl: 7 dixit ad eos. Ponite cor da vrā in oīa verba que ego testificor vobis hodie ut mandetis ea filijs vestris custodire 7 facere. 7 implere vniuersa q̄ scripta sūt i volumine legis hui⁹. q̄a nō i cassū p̄cepta sūt vobis: ꝙ ut singuli i eis viuerēt. q̄ faciētes lōgo ꝑseueretis tpe in terra ad quā iordane trāsmisso ingredimini possidendā. Locutusq̄ est dns ad moysen in eadē die dicēs: Ascende in mōtem istū abarim in montē nebo qui ē in terra moab contra hiericho.7 vide terrā chanaan quā ego tradā filijs isrl obtinendā.7 morere in monte. Quē cōscendēs iūgeris ꝑplis tuis, sicut mortuus est aaron frater tuus i monte hor 7 apposit⁹ ꝑplis suis: q̄a p̄uaricati estis ꝭ me in medio filioꝝ isrl ad aq̄s cōtradictiōis in cades deserti syn.7 nō sanctificastis me inter filios isrl. Ecōtra videbis terrā.7 non ingredieris in eā:quā ego dabo filijs israhel.

XXXIII

Hec ē bñdictio qua benedixit moyses hō dei filijs isrl ante mortem suā. Et ait: dns de syna venit.7 de seyr ort⁹ ē nobis. Apparuit de mōte pharan.7 cū eo sanctoꝝ milia. In dextra ei⁹ ignea lex: dilexit ꝑplos. Oēs sci in manu illi⁹ sūt:7 q̄ appropinquāt pedib⁹ ei⁹ accipient de doctrina illi⁹. Legē ꝓcepit nobis moyses: hereditatē multitudinis iacob. Et erit apud rectissimū rex: congregatiq̄ principib⁹ ꝑpli cum tribub⁹ isrl. Uiuat ruben 7 nō moriat:7 sit parvus in numero. Hec est iude benedictio. Audi dns vocē iude:7 ad ꝑplm suū introduc eū. Man⁹ ei⁹ pugnabūt ꝓ eo.7 adiutor illi⁹ ꝰ aduersarios ei⁹ erit. Leui q̄ dixit. Perfectio tua 7 doctrina tua a viro scō tuo quem ꝓbasti i tēptatiōe:7 iudicasti ad aq̄s ꝓtradictionis. Qui dixit pri suo 7 mri sue nescio vos:7 fratrib⁹ suis ignoro illos.7 nescierunt filios suos. Hi custodierūt eloquium tuū 7 pactū tuū seruauerūt: iudicia tua o iacob.7 legem tuā o isrl. Ponēt thymiama in furore tuo:7 holocausta sup altare tuū. Bñdic dns fortitudini ei⁹:7 opa manuū illi⁹ suscipe. Percute dorsa inimicoꝝ ei⁹:7 q̄ oderūt eū nō ꝓsurgāt Et beniamin dixit: Amantissimus dns habitabit ꝓfidenter i eo: q̄si i thalamo tota die morabit.7 inter humeros illius requiescet. Joseph q̄

ait: De bñdictiē dñi ⁊ra ei⁹: ⁊ pomis celi ⁊ roze atq; abysso subiacēte. De pomis fructuū solis ac lune: ⁊ pticē antiquoꝝ montiū: ⁊ pomis colliū ⁊ nozū. ⁊ ⁊ frugib⁹ terre: ⁊ ⁊ plenitudine ei⁹. Bñdictio illi⁹ q̄ apparuit in rubo ⁊niat sup caput ioseph: ⁊ sup ⁊rticem naçarei inē fr̄es suos. Quasi pmogeniti tauri pulchritudo ei⁹: cornua rhinocerotis cornua illius. In ipsis ⁊ntilabit gētes ⁊ fines ad termi nos terre. Hę sunt multitudines ephraim: ⁊ hec milia manasse. Et çabulon ait: Letare çabulon in exitu tuo: ⁊ ysachar in tabernaculis tuis: populos vocabūt ad montē: ibi ⁊molabunt victimas iusticie. Qui inundationē maris q̄si lac suggēt: ⁊ thesauros absconditos arenaꝝ. Et gad ait: Bñdict⁹ in latitudine gad. Quasi leo reqūent: cepit q; brachiū ⁊ pticē. Et vidit pncipatū suū q; i pte sua doctor eē repositus. q̄ fuit cū pncipibus pp̄li ⁊ fecit iusticias dñi: ⁊ iudiciū suū cū isr̄l. Dan q; ait: Dan catulus leonis fluet largiē ⁊ basan. Et neptalim dixit: Neptalim abūdantia pfruet. ⁊ plenus erit bñdictionibus dñi. Mare ⁊ meridiē possidebit. Asser q; ait: Bñdict⁹ i filijs aser. Sit placēs frib⁹ suis: ⁊ tingat in oleo pedem suū. Ferrū ⁊ es calciamentū ei⁹. Sic dies iuuētutis tue: ita ⁊ senectus tua. Nō ē ali⁹ ut deus rectissimi. Ascēsor celi auxiliator tuus. Magnificētia ei⁹ discurrūt nubes: habitaculū ei⁹ sursū: ⁊ subē brachia sempiterna. Ejecit a facie tua inimicū: dixitq; cōterere. Habitabit isr̄l cōfidenter ⁊ solus. Oculus iacob in terra fruméti ⁊ vini: celiq; caligabūt roze. Btūs tu isr̄l. Quis silis tui pp̄le q̄ saluaris i dño. Scutū auxilij tui. ⁊ gladi⁹ glozie tue. Negabūt te ⁊micī tui. ⁊ tu eoꝝ colla calcab

HEcēdit q̄ moyses ⁊ XXXIIII
campestrib⁹ moab sup montē nebo in ⁊rticē phasga ꝫ biericho: ostenditq; ei dñs oēm terrā galaad vsq; dan. ⁊ vniuersū neptalim terrāq; ephraim ⁊ manasse ⁊ omnē terrā iuda vsq; ad marc nouissimū. ⁊ australē ptē ⁊ latitudinē cāpi biericho ciuitatis palmarū vsq; segoꝝ. Dixitq; dñs ad eū. Hec est terra p q̄ iurauí abrahā isaac ⁊ iacob dicēs: Semini tuo dabo eā. Vidisti eā oculis tuis. ⁊ nō trāsibis ad illā. Mortuusq; est ibi moyses seru⁹ dñi i terra moab iubente dño. ⁊ sepeliuit eū in valle terre moab ꝫ phogor. ⁊ nō cognouit hō sepulchrū ei⁹ vsq; i pñtē diē. Moyses centū ⁊ viginti annoꝝ fuerat q̄n moꝛtu⁹ e. Nō caligauit oculus ei⁹: nec dentes illius moti sūt. Fleuerūtq; eū filij isr̄l in campestribus moab triginta dieb⁹. ⁊ cōpleti sūt dies plāct⁹ lugentiū moysen. Josue ꝑo fili⁹ nun repletus est spū sapie: q̄a moyses posuit sup eū manus suas. Et obedierūt ei filij isr̄l: fecerūtq; sicut pcepit dñs moysi. Et nō surrexit pphēta vltra in isr̄l sicut moyses quē nosset dñs facie ad faciē in oībus signis atq; portētis que misit p eū ut faceret in terra egypti pharaoni ⁊ omnibus seruis eius vniuersęq; ⁊re illi⁹. ⁊ cūctam manū robustā magnaq; mirabilia q̄ fecit moyses coꝝ vniuerso isr̄l.

¶ Explicit Deuteronomiū. Incipit pprolog⁹ beati hieronymi pbyteri in libꝝ Josue.

LAudē finito pentateucho moysi velut grandi fenore literati: ad iesum filiū naue manū mittimus quē hebrei iosue ben nun .i. iosue filium nun vocant. ⁊ ad iudicum librum quem soptbim appellant: ad ruth quoq; ⁊ hester quos hisdem nominibus efferunt. Monemusq; lectorem ut filiā hebraicorum nominū. ⁊ distinctiones per membra diuisas diligēs scriptura cōseruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illi⁹ studiū peat. Et ut in pmis q̄ sept testatus sum sciat me nō in reprehensionē veterū noua cudere sicut amici mei crimināt ⁊ ꝑ virili portione offerre lingue mee vomib⁹ quos tamē nra delectāt: ut ꝑ grecoꝝ hexaplis q̄ ⁊ sūptu ⁊ labore maximo indigent editionē nram balsāt. Et sicubi in antiquoꝝ voluminū lectione dubitarint: hec illis cōferentes inueniāt q̄ requirūt. Maxime cū apud latinos tot sint exēplaria quot codices. ⁊ vnusq̄sq; ꝑ arbitriū suo vel addiderit vel subtraxerit q̄ ei visū est: ⁊ vtiq; nō possit verū esse q̄ dissonat. Unde cesset arcuato vulnere ꝫ nos insurgē scoꝛpi⁹. ⁊ scīs op⁹ venenata carpere lingua ne fistat: vel suscipiens si placet ut contenens si displicet: meminerit q; illoꝝ versuū. Os tuū abūdauit malitia. ⁊ lingua tua cōcinnabat dolos. Sedens adūsus frēm tuū loquebar. ⁊ aduersus filiū mr̄is tue ponebas scandalū: hec fecisti. ⁊ tacui. Existimasti iniq; ero tui silis: arguā te ⁊ statuā cōtra faciē tuā. Que eni audientē vel legentis vtilitas ē nos laborando sudare. ⁊ alios ⁊tralendo laborare: nolere iudeos q; calumniandi eis ⁊

irridendi xpianos sit oblata occasio. ⁊ eccle-
sie uoies id uespicere imo lacerare unde adu-
sarij torqueant. De si uer⁹ eis tm̃ interpreta-
tio placet: que ⁊ mihi non displicet: ⁊ nihil
extra recipiendū putāt: cur ea q̄ sub asterisc
⁊ obelis uel addita sūt uel āputata legunt ⁊
negligūt: Quare danielē iuxta tēodotiōis
traditionē ecclesie susceperūt: Cur origenē
miranť ⁊ eusebiū pāphili: cūctas editiones
similiter, disserētes: Aut q̄ fuit stultitia: postq̄
uera dixerint, pferre q̄ falsa sūt: Unde aūt
i nouo testamēto, pbare poterūt assumpta te
stimonia q̄ i libr⁹ ueteri⁹ nō bñť: Hec dici-
mus ne oīo calūniantibus tacere uideamur
Ceteꝝ p⁹ scē paule uomitionē cui⁹ uita uir-
tut⁹ exēplū ē. ⁊ hos libros q̄s eustochio uirgi-
ni xpi negare nō potui: uereuim⁹ dū spirit⁹
hos regit artus. ꝓbax explanatiōi incūbere
⁊ omissū iam diu op⁹ q̄si q̄dam postliminio
repetere: pīsertim cū ⁊ āmirabilis scūsq̄ vir
pāmachius hoc idē litteris flagitet. ⁊ nos ad
patriā festinantes mortiferos syrenarū can-
tus surda uetemus aure transire.

Explicit prologus. Incipit argumentū.

Iesus filius naue typum dñi nō solum
in gestis uerū etiā in noiegerēs: trāsit
iordanē hostiū regna subuertit diuidit
terram victori ppło. ⁊ p singulas uices uicu
los, montes, fluia, torrentes atq̄ cōfinia: ec-
clesie celestisq̄ irim spūalia regna uescribit.

Incipit liber Josue. Capm. I

Et factū est post
mortem moysi seruī dñi: ut loq̄-
retur dñs ad iosue filium nun mi-
nistrū moysi. ⁊ diceret ei. Moy-
ses ser⁹ meus mortuus est. Surge ⁊ transi
iordanem istum tu ⁊ omnis ppulus tecum:
in terrā quā ego dabo filijs israhel. Omnem
locū quē calcauerit uestigiū pedis uestri, u-
bis tradā sicut locut⁹ sum moysi. A deserto
⁊ libano usq̄ ad fluuiū magnū eufraten omis
terra ethеoꝝ usq̄ ad mare magnū contra so-
lis occasū erit termin⁹ uester. Null⁹ poterit
uobis resistē cūctis diēb⁹ uite tue. Sicut fui
cū moyse, ita ero tecū: nō dimittā nec dere-
linquā te. Cōfortare. ⁊ esto robust⁹. Tu. n.
fortē diuides ppło huic terrā: p q̄ iurauī pīb⁹
tuis ut traderē eā illis. Cōfortare igit⁹ ⁊ esto
robust⁹ ualde: ut custodias ⁊ facias cūm legē
quā pcepit tibi moyses ser⁹ me⁹. Ne declī-
nes ab ea ad dextram uel ad sinistram ut in-
telligas cuncta q̄ agis. Nō recedat uolumen
legis hui⁹ ab ore tuo sed meditaberis i eo die-
bus ac noctib⁹. ut custodias ⁊ facias omnia
que scripta sūt in eo. Tūc diriges uiā tuam
⁊ intelliges eā. Ecce pcipio tibi: cōfortare ⁊
esto robust⁹. Noli metuere ⁊ noli timē. qm̃
tecū est dñs deus tu⁹ in oibus ad q̄cūq̄ pre-
reteris. Precepitq̄ iosue pncipib⁹ ppli dicēs
Transite p mediū castroꝝ. ⁊ iperate ppło ac
dicite. Preparate uobis cibaria: qm̃ post diē
tertiū trāsibitis iordanem. ⁊ intrabitis ad pos-
sidendā terrā quā dñs deus uester datur⁹
est nobis. Rutenitis q̄q̄ ⁊ gadditis ⁊ dimi-
die tribui manasse ait. Memētote sermonis
quē pcepit uobis moyses famul⁹ dñi dicens
Dñs deus uest⁹ dedit uobis requiē ⁊ dm̃ ter-
ram. Uxores ure ⁊ filij uri ac iumēta mane-
bunt i terra quā tradidit uobis moyses trās-
iordanem. Uos aūt transite armati añ frēs
uros cēs fortes manu ⁊ pugnate p eis, do-
nec det requiē dñs fribus uris sicut ⁊ uobis
dedit. ⁊ possideant ipsi q̄q̄ terrā quā dñs de⁹
uester datur⁹ ē eis. ⁊ sic reuertemini i terrā
possessionis ure. ⁊ habitabitis in ea quā ūb
dedit moyses famulus dñi trās iordanē cō-
tra solis ortū. Rñderūtq̄ ad iosue, atq̄ di-
xerunt. Oia que pcepisti nobis faciemus ⁊
quocūq̄ miseris ibimus. Sicut obediuimus
in cunctis moysi, ita obediem⁹ ⁊ tibi: tm̃ sit
dñs deus tecū sicut fuit cū moyse. Qui cō-
tradixerit ori tuo ⁊ nō obedierit cunctis ser-
monibus quos preceperis ei moriat. Tu tm̃
confortare. ⁊ uiriliter age.

II

Misit igitur iosue fili⁹ nun de setbim
duos uiros exploratores in absco-
dito ⁊ dixit eis. Ite ⁊ psiderate terrā
urbēq̄ hiericho. Qui pgētes ingressi sūt do-
mū mulieris meretricis noīe raab. ⁊ quieue-
runt apud eā. Nunciatūq̄ ē regi hiericho. ⁊
dictū. Ecce uiri ingressi sūt huc p noctē de fi-
lijs israhel ut explorēt terrā. Misitq̄ rex hieri-
cho ad raab dicēs: Educ uiros qui uenerūt
ad te. ⁊ ingressi sūt domū tuā. Exploratores
quippe sunt. ⁊ omnē terram considerare ue-
nerūt. Tollensq̄ mulier uiros, abscondit ⁊
ait. Fateor uenerunt ad me. ⁊ nesciebā unde
essent. Cūq̄ porta clauderet⁹ in tenebris. ⁊ il-
li pgiter exierūt, nescio q̄ abierūt. Psequimini

cito ⁊ ꝑhẽdetis eos. Ipsa aũt fecit ascẽdere viros in solarium dom⁹ sue :operuitq; eos stipula lini q̃ ibi erat. Di aũt q̃ missi fuerant secuti sunt eos ꝑ viã q̃ ducit ad vadũ iozdanis:illisq; egressis statim porta clausa est. Nec dũ obdormierãt qui latebant. ⁊ ecce mulier ascẽdit ad eos. ⁊ ait. Noui q̃ dñs tradiderit vobis terrã. Etenim irruit in nos terror vester ⁊ elanguerũt cũctis habitatores ẽre. Audiuimus q̃ siccauerit dñs aquas maris rubri ad vr̃m introitũ q̃n egressi estis ex egypto. ⁊ q̃ fecerit duob⁹ ãmorreox regib⁹ q̃ erãt trãsiozdanẽ seon ⁊ og q̃s interfecistis. Et ꝟ audientes ptimuim⁹ ⁊ elanguit cor nr̃m. nec remãsit i nobis spũs ad introitũ vr̃m. Dñs. n. deus vester ipse ẽ deus in celo sursũ: ⁊ in terra deorsũ. Nũc g̃ iurate mihi ꝑ dñm ut quõ ego mĩam feci vobiscũ : ita ⁊ vos faciatis cũ domo pr̃is mei: detisq; mihi verum signũ ut saluetis patrẽ meũ ⁊ matrẽ. frẽs ac sorores meas ⁊ oĩa q̃ illox sũt. ⁊ eruatis aias nr̃as a morte. Qui rñderũt ei: Aiam⁹a sit ꝑ vob in mortẽ. si tñ nõ ꝓdideris nos. Cũq; tradiderit nob dñs ẽrã faciem⁹ in temiam ⁊ vitatẽ. Demisit g̃ eos ꝑ funẽ de fenestra. Domus enim eius ĩerebat muro. Dixitq; ad eos. Ad mõtana ascendite. ne forte occurrant vobis reuẽtes: ibiq; latitate trib⁹ diebꝰ donec redeant. ⁊ sic ibitis ꝑ viã vr̃am. Qui dixerũt ad eã Innoxij erim⁹ a iuramẽto h̃ q̃ adiurasti nos si ingredientibus nobis ẽrã signũ non fuerit funiculꝰ iste coccineꝰ. ⁊ ligaueris eũ i fenestra ꝑ quã demisisti nos. ⁊ patrẽ tuũ ac matrem frẽsq; ⁊ ẽm cognationẽ tuã cõgregaueris in domũ tuã. Qui ostiũ dom⁹ tue egressus fuerit:sanguis ipsi⁹ erit i caput ei⁹. ⁊ nos erim⁹ alieni. Cunctox aũt sanguis q̃ tecũ in domo fuerit : redundabit in caput nostrum. si eos aliquis tetigerit. Si nos ꝓdere volueris ⁊ sermonẽ istũ ꝓferre in mediũ. erimus mũdi ab h̃ iuramẽto q̃ adiurasti nos. Et illa rñdit Sicut locuti estis. ita fiat. Dimittensq; eos ut pergerẽt:appendit funiculũ coccineum in fenestra. Illi ꝓ abulãtes puenerũt ad montana. ⁊ mãserũt ibi tres dies donec reuerterent qui fuerant ꝓsecuti. Querẽtes. n. ꝑ cẽm viã nõ repererũt eos. Quib⁹ vltẽ ingressis reuersi sunt. ⁊ descenderunt exploratores de mõte. ⁊ trãsito iozdane venerũt ad iosue filiũ nun. narrauerũtq; ei oĩa q̃ acciderãt sibi atq; dixerũt. Tradidit dñs cẽm terrã hãc in manus nostras. ⁊ timore ꝓstrati sunt cuncti habitatores eius.

VIII

Igitur iosue de nocte ꝓsurgens mouit castra. egrediẽtesq; de sethim. venerũt ad iozdanẽ ipse ⁊ cũs filij isrl. ⁊ morati sũt ibi ꝑ tres dies. Quib⁹ euolutis trãsierũt ꝓcones ꝑ castrox mediũ. ⁊ clamare ceperũt. Q̃n videritis archã federis dñi dei vr̃i ⁊ sacerdotes stirpis leuitice portãtes eã. vos q̃ ꝓsurgite ⁊ sequimini ꝓcedentes:sitq; inꝰ vos ⁊ archã spatiũ cubitox duũ miliũ ut procul videre possitis. ⁊ nosse per quã viã ingrediamini. qa ꝑ hus nõ ambulastis ꝑ eã. ⁊ caute ne appropinquetis ad archam. Dixitq; iosue ad ꝓplm. Sanificamini. eras. n. faciet dñs inter vos mirabilia. Et ait ad sacerdotes. Tollite archã federis. ⁊ ꝓcedite ꝓplm. Qui iussa cõplentes tulerũt. ⁊ ambulauerũt añ eos. Dixitq; dñs ad iosue. Hodie incipiã exaltare te corã oi isrl. ut sciãt q̃ sicut cũ moyse fui: ita ⁊ tecũ sim. Tu aũt ꝓcipe sacerdotibus q̃ portant archam federis. ⁊ dic eis. Cũ ingressi fueritis ptẽ aque iozdanis : state in ea. Dixitq; iosue ad filios israel. Accedite huc ⁊ audite verbũ dñi dei vr̃i. Et rursũ in h̃ inquit sciẽs q̃ dñs deus viues i medio vr̃i ẽ. ⁊ dispdet in cõspectu vr̃o chananeũ ⁊ etheũ. eueũ ⁊ pherezeũ. gergeseũ q̃s ⁊ iebuseũ ⁊ ãmorreũ. Ecce archa federis dñi dis ẽre. añcedet vos per iozdanẽ. Parate duodeci viros, de duodeci tribꝰ isrl. singulos ꝑ singulas trib⁹. Et cũ posuerint vestigia pedũ suorũ sacerdotes qui portãt archam federis dñi dei vniuerse ẽre i aqs iozdanis. aque q̃ inferiores sũt decurrẽt atq; deficient: q̃ aũt desup veniũt. i vna mole cõsistẽt. Igit egressus ẽ ppls de taẽrnaculis suis ut trãsirẽt iozdanẽ. ⁊ sacerdotes qui portabãt archã federis pgebãt añ eũ. Ingressiq; eis iozdanẽ ⁊ pedibus eox in pte aq̃ tinctis: iozdanis aũt ripas aluei sui tẽpore messis impleuerat: steterũt aq̃ descẽdẽtes i loco vno. ⁊ ad instar mõtis itumescẽtes apparẽbãt. pculab vrbe q̃ vocaꝫ edom usq; ad locũ sarthan: q̃ aũt inferiores erãt in mare solitudinis q̃ nũc vocaꝫ mortuum descenderunt usq; q̃ oio deficerẽt. Populus aũt incedebat ꝑ iozdanẽ. ⁊ sacerdotes q̃ portabãt archã federꝫ dñi stabãt sup siccã humũ i medio iozdanis accincti. oiisq; ppls ꝑ arẽtẽ aluei trãsibat.

Qlib⁹ transgressis dixit dñs ad iosue. Elige duodecim viros singulos per singulas tribus: ⁊ ꝓcipe eis ut tollāt ex medio iordanis alueo vbi steterūt pedes sacerdotū: duodecim durissimos lapides: qs ponet⁹ i loco castroꝝ vbi fixeritis hac nocte tētoria. Vocauitq; iosue duodecim viros qs elegerat ex filijs isrl singulos ex singulis tribubus: ⁊ ait ad eos. Ite añ arcbam dñi dei vestri ad iordanis medium. ⁊ portate unde singuli singulos lapides in humeris vestris iuxt numeꝝ filioꝝ isrl: ut sit signū inter vos Et qñ interrogauerint vos filij vri cras dicētes: qd sibi volūt isti lapides? rñdebitis eis: Defecerūt aq; iordanis añ arcbā federis dñi cū trāsiret eū. idcirco positi sūt lapides isti in monimentū filioꝝ isrl vsq; in eternū. Fecerūt ergo filij isrl sicut ꝓcepit eis iosue. portantes ex medio iordanis alueo duodecim lapides ut dñs ei ꝑceperat iuxt numeꝝ filioꝝ isrl vsq; in locū in quo castrametati sunt. ibiq; posuerūt eos. Alios q; duodecim lapides posuit iosue i medio iordanis alueo vbi steterūt sacerdotes qui portabāt arcbā federis. ⁊ sūt ibi vsq; in pñtē diē. Sacerdotes aūt q portabāt arcbam stabāt i iordanis medio: donec oia cōplerent q iosue ut loqueret ad ꝑplm ꝓceperat dñs. ⁊ dixerat ei moyses. Festinauitq; ꝑplus ⁊ trāsijt. Cūq; transissent eēs: trāsiuit ⁊ arcba dñi: sacerdotes q; pgebāt ante populū. Filij q; rubē ⁊ gad ⁊ dimidia trib⁹ manasse armati ꝓcedebant frēs suos filios isrl: sicut eis ꝓcepat moyses. ⁊ q̄draginta pugnatorum milia p turmas ⁊ cuneos incedebant p plana atq; cāpestria vrbis hiericbo. In illo die magnificauit dñs iosue cozā oi isrl: ut timerent eum sicut timuerāt moysen dū adhuc viueret. Dixitq; ad eū: Precipe sacerdotibus qui portant arcbam federis ut ascēdāt ex iordane. Qui ꝓcepit eis dicēs. Ascēdite ex iordane. Cūq; ascendissent portātes arcbā federis dñi ⁊ siccā humum calcare cepissent: reuersa sūt aq i alueū suū. ⁊ fluebāt sicut añ ꝓsueuerāt. Popul⁹ aūt ascēdit ex iordane xcio die mēsis primi. ⁊ castrametati sūt in galgalis cōtra oriētalē plagā vrbis hiericbo. Duodecim q; lapides qs ex iordanis alueo sumpserant posuit iosue in galgalis ⁊ dixit ad filios isrl. Qñ interrogauerit filij vri cras pres suos. ⁊ dixerit eis: qd sibi volūt lapides isti? nocebitis eos atq; dicetis: Per arentem alueū transiit isrl iordanē istū. siccāte dño deo nro aqs ei⁹ i ꝓspectu nro. donec transirem⁹ sicut fecerat ꝓpus in mari rubro. qō siccauit donec trāsiremus. ut discāt cēs terrarū ꝓpli fortissimā dei manū ut ⁊ vos timeatis deū vīm oi tempore.

IIII

Postq; q audierūt cēs reges amorreoꝝ q habitabāt trans iordanē ad occidentalē plagam ⁊ cūcti reges chanaā q ꝓpinq; possidebāt magni maris loca. q siccasset dñs fluēta iordanis cozā filijs isrl donec trāsirent. dissolutū est cor eoꝝ ⁊ nō remāsit in eis spūs. timentium introitū filioꝝ isrl. Eo tpe ait dñs ad iosue. Fac tibi cultros lapideos. ⁊ circuncide secūdo filios isrl. Fecit q; qō iusserat dñs. ⁊ circūcidit filios isrl i colle ꝓputioꝝ. Hec aūt causa ē circūcisiōis. Oīs ppls q egressus ē de egypto generis masculini vniūsi bellatores viri mortui sunt in deserto ꝑ lōgissimos vie circuit⁹ q cēs circūcisi erāt: ꝓplus aūt qui nat⁹ ē in deserto p q̄draginta ānos itineris latissime solitudinis incircūcisus fuit donec consumerent q nō audierūt voce dñi. ⁊ q̄bus ante iurauerat ut oñdēt eis trā lacte ⁊ melle manantē. Horū filij in locū successerūt patrū. ⁊ circūcisi sūt a iosue. q sicut nati fuerāt i ꝓputio erāt: nec eos in via aliquis circūciderat. Postq; aūt cēs circūcisi sūt: manserūt in eodem castroꝝ loco donec sanarent. Dixitq; dom⁹ ad iosue. Hodie abstuli oppobriū egypti a vob. Vocatumq; ē nomen loci illi⁹ galgala vsq; in pñtē diem. Manserūtq; filij israel in galgalis. ⁊ fecerūt pbasa quartadecima die mēsis ad vesp̄ in cāpestrib⁹ hiericbo. ⁊ comederūt de frugibus terre, die altero. ⁊ azimos panes ⁊ polentā eiusdē anni. Defecitq; manna postq; comederūt de frugibus ēre: nec vsi sūt vltra cibo illo filij isrl. sed comederunt de frugib⁹ pmis anni ē chanaan. Cū aūt esset iosue in agro vrbis hiericbo leuauit oculos ⁊ vidit vir stantē cōtra se euaginatū tenentē gladiū: ꝓcessitq; ad eum. ⁊ ait. Noster es an aduersarioꝝ? Qui rñdit: Nequaq; sed sum ꝓnceps exercitus dñi. ⁊ nūc venio. Cecidit iosue ꝓnus in terrā. ⁊ adorans ait: Quid dominus meus loquitur ad seruum suū? Solue inquit calciamentum de pedibus tuis. Locus enim in quo stas sanctus est. Fecitq; iosue ut sibi fuerat imperatum.

VI

Hiericho aũt clausa erat atq; munita timore filioꝝ isrl. ⁊ null⁹ egredi audebat aut ingredi. Dixitq; dñs ad iosue: Ecce dedi in manꝰ tuas hiericho ⁊ regem eiꝰ: oēsq; fortes viros. Circuite vrbem cũcti bellatores semel p diem. Sic facietis sex diebus. Septimo aũt die sacerdotes tollent septem buccinas quarũ vsus est in iubileo. ⁊ p̃cedẽt archã federis. Septieq; circuibit̃ ciuitatẽ. ⁊ sacerdotes clangẽt buccinis. Cũq; insonuerit vox tube longior atq; cõcisior: ⁊ inaurib⁹ vr̃is increpuerit: cõclamabit oĩs ppl's vociferatione maxima. ⁊ muri funditus corruent ciuitatis: ingrediẽq; singuli p locũ cõtra quẽ steterint. Vocauit ḡ iosue filius nun sacerdotes. ⁊ dixit ad eos: Tollite archã federis. Et septẽ alij sacerdotes tollant septem iubileoꝝ buccinas. ⁊ incedãt añ archam dñi. Ad ppl'm q̃ dixit. Ite ⁊ circuite ciuitatẽ armati p̃cedentes archam dñi. Cũq; iosue hec finisset. ⁊ septẽ sacerdotes septẽ buccinis clangerẽt añ archã federis dñi: oisq; ppl's p̃cederet armati exercitꝰ. reliquum vulgꝰ archam seq̃bat ac buccinis oĩa ꝯcrepabant. Preceperat aũt iosue ppl'o dicẽs. Nõ clamabit̃: nec audiet̃ vox vr̃a. neq; vllus ex ore vestro egrediet̃. donec veniat dies in quo dicã vob: Clamate ⁊ vociferamini. Circuiit ergo archa dñi ciuitatẽ semel p diẽ. ⁊ reuersa in castra mãsit ibi. Igit̃ iosue ⁊ nocte cõsurgẽte tulerũt sacerdotes archam dñi. ⁊ septẽ ex eis septẽ buccinas q̃ꝝ in iubileo vsus est. p̃cedebãtq; archã dñi ambulãtes atq; clãgẽtes. ⁊ armatꝰ ppl's ibat añ eos. vulgꝰ aũt reliquũ seq̃bat archã. ⁊ buccinis psonabat. Circuierũtq; ciuitatẽ secũdo die semel. ⁊ reuersi sũt i castra. Sic fecerũt sex diebꝰ. Die aũt septio diluculo ꝓsurgẽtes: circuierũt vrbem. sicut dispositũ erat septies. Cũq; septimo circuitu clãgerẽt buccinis sacerdotes. dixit iosue ad eũ israel: Vociferami. Tradidit. n. vob̃ dñs vrbem ciuitatem. Sitq; ciuitas ⅋ anathema. ⁊ oĩa q̃ in ea sũt dño. Sola raab meretrix viuat cũ vniũsis q̃ cũ ea i dño sũt. Absconditq; nũcios q̃s direxim⁹. Vos aũt cauete ne de bis q̃ p̃cepta sũt q̃ppiã ꝓtingatis. ⁊ sitis p̃uaricationis rei. ⁊ oĩa castra isrl' sub peccato sint atq; turbent. Quicq̃d aũt auri aut argẽti fuerit ⁊ vasoꝝ eneoꝝ ac ferri. dño ꝓsecret reposit̃ in thesauris eiꝰ. Igit̃ oĩ ppl'o vociferante ⁊ clãgẽtibꝰ tubis postq̃ in aures multitudinis vox sonitusq; increpuit. muri illico corruerũt. ⁊ ascẽdit vnusq̃sq; p locũ q̃ cõtra se erat. Ceperũtq; ciuitatẽ. ⁊ interfecerũt oĩa q̃ erãt i ea a viro vsq; ad mulierẽ: ab infante vsq; ad senem. Boues q̃ꝫ ⁊ oues ⁊ asinos in ore gladij p̃cusserũt. Duob⁹ aũt viris q̃ explo ratores missi fuerãt. dixit iosue. Ingredimini domũ mulieris meretricis ⁊ p̃ducite eam. ⁊ oĩa q̃ illiꝰ sunt. sicut illi iuramento firmastis. Ingressiq; iuuenes eduxerũt raab ⁊ parẽtes eiꝰ. frẽs q̃ꝫ ⁊ cunctam supellectilẽ ac cognationẽ illiꝰ. ⁊ exẽs castra isrl' manere fecerũt extrẽ aũt ⁊ oĩa q̃ inuẽta sũt i ea. succẽderũt absq; auro ⁊ argento ⁊ vasis eneis ac ferro: q̃ in erariũ dñi ꝓsecrarũt. Raab ꝙo meretricẽ ⁊ domũ p̃ris eiꝰ. ⁊ oĩa q̃ habebat. fecit iosue viuẽ. ⁊ habitauerũt in medio isrl' vsq; in p̃sẽtẽ diẽ. eo q̃ abscõderit nũcios q̃s miserat ut explorarẽt hiericho. In tpe illo iprecatꝰ ẽ iosue dicẽs. Maledictus vir cor̃ dño q̃ suscitauerit ⁊ edificauerit ciuitatẽ hiericho. In ꝓmogenito suo fundamẽta illius iaciat: ⁊ in nouissimo literoꝝ ponat portas eiꝰ. Fuit ergo dñs cũ iosue. ⁊ nomẽ eiꝰ vulgatũ ẽ in oĩ era.

VII

Filij aũt isrl' ꝓuaricati sũt mãdatũ. ⁊ vsurpauerũt de anathemate. Hã achan filius charmi filij zabdi filij zare de tribu iuda tulit aliquid de anathemate. Iratusq; est dñs ⅋ filios israel. Cũq; mitteret iosue de hiericho viros cõtra hay q̃ ẽ iuxta bethauen ad orientalẽ plagam oppidi bethel. dixit eis. Ascẽdite ⁊ explorate terrã. Qui ꝓcepta complentes explorauerunt hay. Et reuersi dixerũt ei: Nõ ascẽdat oĩs ppl's ⅋ duo uel tria milia viroꝝ pergãt. ⁊ deleant ciuitatẽ. Quare oĩs ppl's frustra vexabitur cõtra hostes paucissimos. Ascenderũt ergo tria milia pugnatoꝝ. Qui statim terga vertẽtes p̃cussi sũt a viris vrbis hay. ⁊ cozzuerũt ex eis trigĩta ⁊ sex boies. Psecutiq; sũt eos ad uersarij de porta usq; ad sabarim. ⁊ ceciderũt p prona fugientes. Pertimuitq; cor ppl'i ⁊ ad instar aque liquefactũ ẽ. Iosue ꝙo scidit vestimẽta sua. ⁊ pronus cecidit in terram cor̃ archa dñi usq; ad vesperam: tã ipse q̃ꝫ omnes senes israel. Miserũtq; puluerem sup capita sua. ⁊ dixit iosue: Heu dñe deꝰ. Quid voluisti traducere ppl'm istũ iordanem fluuium ut traderes nos in manus ãmorrei ⁊ perderes?

Utinã ut cepimus mãsissem⁹ transiordanẽ. Mi dñe ds⁹ q̃d dicã: videsne israhelẽ vobis tribus suis terga vertentẽ: Audient chananei ⁊ cẽs habitatores tre. ⁊ parie cõglobati circũdabũt nos: atq; delebũt nomẽ nr̃m de terra. Et q̃d facies magno nomini tuo: Dixitq; dñs ad iosue. Surge: cur iaces prono in terra: Peccauit isrl' ⁊ puaricat⁹ ẽ pactũ meũ quod tulerũtq; de anathemate ⁊ furati sũt atq; mẽtiti. ⁊ absconderũt inter vasa sua. Nec poterit isrl' stare ante vultus suos: coscp fugiet: q̃a pollutus est anathemate. Nõ ero vltra vobiscũ: donec cõteratis eũ qui bui⁹ sceleris reus ẽ. Surge sanctifica plm. ⁊ dic eis. Sanctificamini i crastinũ Dec. n. dicit dñs ds⁹ isrl'. Anathema in medio tui est israhel. Nõ poteris stare coram hostib⁹ tuis: donec deleat de te q̃ cõtaminat⁹ ẽ scelere. Accedetisq; mane singuli p tribus vras ⁊ quãcũq; tribũ sors invenerit: accedet p cognationes suas. ⁊ cognatio p domos: domus q̃ p viros. ⁊ q̃cũq; ille in cõfactore fuerit deprehẽsus: cõburet igni cũ oi subãa sua: q̃m prevaricatus est pactũ dñi. ⁊ fecit nephas i isrl'. Surgens itaq; iosue mane: applicuit isrl' p tribus suas. ⁊ inventa ẽ trib⁹ iuda. Que cũ iuxta familias suas eet oblata: inventa est familia zare. Illã q̃ p domos offerẽs reperit zabdi cuius domũ in singulos divides viros: invenit achãn filiũ charmi filij zabdi filij zare de tribu iuda Et ait iosue ad achan: Fili mi: da gloriã dño deo isrl' ⁊ confitere: atq; indica mihi q̃d feceris: ne absondas. Rñditq; achan iosue. ⁊ dixit ei. Vere ego peccavi dño deo isrl'. ⁊ sic ⁊ sic feci. Vidi enim inter spolia palliũ coccineũ valde bonũ ⁊ ducẽtos siclos argẽti: regulãq; auree quinquagita siclorũ. ⁊ cõcupiscẽs abstuli. ⁊ abscondi in terra q̃ mediũ tabernaculi mei: argẽtũq; fossa humo operui. Misit ergo iosue ministros: q̃ currentes ad tabernaculũ illi⁹ reperierũt cũcta abscõdita i eodẽ loco ⁊ argẽtũ sub. Auferẽtesq; de tẽtorio tulerũt ea ad iosue ⁊ ad cẽs filios isrl': proiecerũtq; ante dñm. Tollens itaq; iosue achan filium zare argentũq; ⁊ palliũ ⁊ aureã regulã: filios q̃ ⁊ filias ei⁹: boues ⁊ asinos ⁊ oues: ipsũq; tabernaculũ ⁊ cuncta supellectilẽ. ⁊ ois isrl' cũ eo: duxerunt eos ad vallem achor: vbi dixit iosue. Quia turbasti nos: exturbet te dñs in die hac. Lapidauitq; eũ omnis israhel: ⁊ cuncta que illius erant igne cõsumpta sunt.

Congregaverũtq; sup eũ acervũ magnũ lapidum: qui permanet vsq; i pñtem diem. Et aversus ẽ furor dñi ab eis. Vocatũq; est nomẽ loci illi⁹ vallis achor vsq; hodie. CAP. VIII

Dixit aũt dñs ad iosue: Ne timeas: neq; formides. Tolle tecũ cẽm multitudinẽ pugnatorũ ⁊ cõsurgẽs ascẽde in oppidũ hay. Ecce tradidi in manu tua regẽ eius ⁊ pplm: vrbẽq; ⁊ terrã. Faciesq; vrbi hay ⁊ regi eius: sicut feci⁹ hiericho ⁊ regi illius. Predã aũt ⁊ oia iumenta diripietis vobis. Pone insidias vrbi p⁹ eã. Surrexitq; iosue. ⁊ ois exercit⁹ bellatorũ cũ eo: ut ascenderẽt in hay. Et electa triginta milia virorũ fortiũ misit nocte: precepitq; eis dicẽs: Ponite insidias post civitatẽ. Nec longius recedatis: ⁊ eritis cẽs parati. Ego aũt ⁊ reliqua multitudo q̃ mecũ est: ascendemus ex adũso ꝫ vrbem Cũq; exierit ꝫ nos: sicut añ fecim⁹ fugiem⁹ ⁊ terga vertem⁹ donec psequẽtes ab vrbe longius ptrahant. Putabũt. n. nos fugere sicut pus. Nobis q̃ fugientib⁹ ⁊ illis psequentibus cõsurgetis de insidijs ⁊ vastabitis civitatẽ: tradetq; eã dñs deus vester in manus vras. Cũq; ceperitis succendite eã. ⁊ sic oia facietis ut iussi. Dimisitq; eos ⁊ profecti sũt ad locũ insidiarũ: sederũtq; inter bethel ⁊ hay ad occidentalẽ plagã vrbis hay. Josue aũt nocte illa in medio mãsit ppli. Surgẽsq; diluculo recensuit socios. ⁊ ascẽdit cũ seniorib⁹ in fronte exercitus: vallat⁹ auxilio pugnatorũ. Cũq; venissent ⁊ ascendissent ex adverso civitatis: steterũt ad septentrionalẽ vrbis plagã: inter quã ⁊ eos: vallis erat media. Quinq; autẽ milia viros elegerat ⁊ posuerat i insidijs inter bethauen ⁊ hay ex occidẽtali parte eiusdẽ civitatis. Quis ꝫo reliquus exercit⁹ ad aquilonẽ acie dirigebat: ita ut novissimi multitudinis occidentalẽ plagã vrbis attingerent. Abijt q̃ iosue nocte illa. ⁊ stetit in vallis medio. Quod cũ vidisset rex hay festinavit mane: ⁊ egressus est cũ oi exercitu civitatis: direxeritq; aciẽ ꝫ desertũ: ignorãs q̃ p⁹ tergũ laterẽt insidie Josue ꝫo ⁊ ois isrl' cesserũt loco: simulantes metũ ⁊ fugientes p solitudinis viã. At illi vociferãtes pariter se mutuo cohortãtes: persecuti sunt eos. Cũq; recessissent a civitate. ⁊ ne vn⁹ quidẽ in vrbe hay ⁊ bethel remãsisset qui nõ psequeret isrl': sicut erupant apta oppida relinquentes: dixit dominus ad iosue. Leva

clypeū q̄ i manu tua ē ꝺ vrbē bay: qm̄ tibi tradam eā. Cū q̄ eleuasset clypeū ex aduerso ciuitatis insidie q̄ latebāt surrexerū ꝓfestim ⁊ pgentes ad ciuitatē ceperūt. ⁊ succēderūt eā. Viri aūt ciuitat̄ q̄ psequebāt̄ iosue respicientes ⁊ vidētes fumū vrbis ad celū vsq̄ ꝓscendere nō ꝓtuerūt vltra bucillucq̄ diffugere. ꝑsertim cū bi qui simulauerāt fugā. ⁊ tendebant ad solitudinem ꝺ psequentes fortissime restitissent. Videnscq̄ iosue ⁊ ois isrl̄ q̄ capta eēt ciuitas ⁊ fum⁹ vrbis ascenderet reuersus pcussit viros bay. Diquidē ⁊ illi q̄ ceperāt ⁊ succenderāt ciuitatem: egressi ex vrbe ꝺ suos medios hostiū ferire ceperūt. Cū ḡ ex vtraq̄ pte aduersarij cederent: ita ut null⁹ de tāta multitudine saluaret regē q̄ vrbis bay apprehenderūt viuentē. ⁊ obtulerūt iosue. Igit̄ oib⁹ interfectis q̄ israhelē ad bella tendentē fuerāt psecuti. ⁊ in eodē loco gladio cozzuētib⁹ reuersi filij isrl̄ pcusserūt ciuitatē. Erāt aūt q̄ in eodē die ꝓciderāt a viro vsq̄ ad mulierē: duodecim milia hoiuz cēs vrbis bay. Iosue vero nō cōtraxit manū quā insublime porrexerat tenēs clypeū: donec interficerent cēs habitatores bay. Iumēta aūt ⁊ ꝓdā ciuitatis diuiserūt sibi filij isrl̄: sicut ꝑceperat dñs iosue. Qui succendit vrbē. ⁊ fecit eā tumulū sempit̄nū. Regē q̄ ei⁹ suspēdit in patibulo vsq̄ ad vesperā ⁊ solis occasū ꝑcepitq̄ iosue ⁊ depposuerūt cadauer ei⁹ de cruce: ⁊ piecerūt q̄ in ipso introitu ciuitat̄: cōgesto sup eo magno aceruo lapidū qui ꝑmanet vsq̄ in pñtem diē. Tūc edificauit iosue altare dño deo isrl̄ in mōte hebal: sicut ꝑceperat moyses famul⁹ dñi filijs isrl̄. ⁊ scriptū est i volumine legis moysi altare de lapidib⁹ impolit⁹ q̄s ferrū nō tetigit. ⁊ obtulit sup eo holocaustū dño: immolauitq̄ pacifica victimas. Et scripsit sup lapides deuteronomiū legis moysi: quod ille digesserat cozā filijs isrl̄. Dis aūt populus ⁊ cēs maiores natu ⁊ duces q̄ iudices stabant ex vtraq̄ parte arce in conspectu sacerdotum qui portabāt archā federis dñi ut aduena ita ⁊ indigena. Media pars eoz iuxt̄ montē gariçim. ⁊ media iuxta montē hebal: sicut ꝑceperat moyses famul⁹ dñi. Et primū q̄dē bñdixit ꝓp̄lo isrl̄: post hec legit oia ꝓba de nedictiōis ⁊ maledictiōis. ⁊ cūcta q̄ scripta fuerāt in legis volumine. Nihil ex his q̄ moyses iusserat relict̄ intactū ꝺ vniuersa replicauit cozā oi multitudine isrl̄ mulierib⁹ ac parvulis ⁊ aduenis q̄ inē eos morabant̄.

IX

Q Uibus auditis: cūcti reges trans iordanē q̄ ꝓximabant in mōtanis ⁊ cāpestrib⁹. in maritimis ac littore magni maris bi q̄ habitabāt iuxta libanū et hetheus ⁊ āmorreus chanane⁹ pherezeꝰ ⁊ eue⁹ ⁊ iebuseus cōgregati sunt pariter: ut pugnarent ꝺ iosue ⁊ isrl̄ vno animo eadēq̄ sententia. At bi q̄ habitabāt in gabaon audictes cūcta que fecerat iosue hiericho ⁊ hay: callide cogitantes tulerūt sibi cibaria: saccos veteres asinis imponētes. ⁊ vtres vinarios scissos atq̄ cōsutos: calciamētaq̄ pantiq̄ q̄ ad indiciū vetustatis pitaciis ꝓsuta erāt. induti veterib⁹ vestimēt̄. panes q̄q̄ ḡs portabāt ob viaticū: duri erāt ⁊ i frustra cōminuti. Perrexerūtq̄ ad iosue q̄ tūc morabat̄ in castris galgale: ⁊ dixerūt ei atq̄ sil̄ oi isrl̄. De terra lōginqua venim⁹: pacē vobiscū facere cupientes. Rñderunt q̄ filij isrl̄ ad eos: atq̄ dixerūt. Ne forte in terra q̄ nobis sorte tenet habitetis ⁊ nō possim⁹ fed⁹ inire vobiscū. At illi ad iosue serui inquiūt tui sumus. Quib⁹ iosue ait: Qui nam estis vos aut vnde venistis? Rñderunt de terra longinqua valde venerūt serui tui in nomīe dñi dei tui. Audiuim⁹ enī famā potētie ei⁹: cūcta q̄ fecit in egypto ⁊ duob⁹ regib⁹ āmorreoꝝ trans iordanē seon regi esebon ⁊ og regi basan qui erāt in astarothꝫ dixerūtq̄ nobis seniores ⁊ cēs habitatores terre nostre Tollite in manib⁹ vr̄is cibaria ob longissimā viam. ⁊ occurrite eis ⁊ dicite: Serui vr̄i sumus: fedus inite nobiscū. En panes quando egressi sum⁹ de domib⁹ nr̄is ut veniremus ad vos: calidos sūpsim⁹: nūc ecce facti sūt. ⁊ vestustate nimia cōminuti. Vtres vini nouos implenim⁹: nūc rupti sūt ⁊ soluti. Vestes ⁊ calciamēta quib⁹ induimur ⁊ q̄ habem⁹ in pedibus ob longitudinē lōgioris vie trita sūt ⁊ pene ꝓsumpta. Susceperūt igit̄ de cibarijs eoꝝ. ⁊ os dñi nō interrogauerūt. Fecitq̄ iosue cū eis pacē. ⁊ iunito federe pollicit⁹ ē ut nō occiderent. Principes q̄q̄ multitudinis iurauerūt eis. Post dies aūt tres initi fedꝰ audierūt q̄ i vicino habitarēt. ⁊ inē eos futuri eēnt. Mouerūtq̄ castra filij isrl̄. ⁊ venerūt i ciuitates eoꝝ die tertio: q̄rū hꝫ vocabula sūt gabaon ⁊ capbira ⁊ berotb ⁊ cariathiarim. Et non percusserunt eos eo q̄ iurassent eis

principes multitudinis ī noīe dñi dei israhel. Murmurauit itaq; ē vulgus ꝑ principes isrl. Qui rñderūt eis: Iurauim⁹ eis in noīe dñi dei isrl. & idcirco nō possum⁹ eos ptingē. Qz ꝟ faciem⁹ eis. Reseruent ḡdē ut viuāt ne cō tra nos ira dñi ꝓcitet. si ꝑierauerimus: ꝟ sic viuant. ut ín vsus vniūse multitudinis ligna cedant. aquasq; cōportent. Quib⁹ dcc loquētibus vocauit gabaonitas iosue. & dixit eis. Cur nos decipe fraude voluistis. ut dicerēt ꝓcul valde habitam⁹ a vobis: cū in medio nr̄i sitis? Itaq; sub maledictiē eritis. & nō defi ciet de stirpe vr̄a ligna cedēs. aquasq; cōportans in domū dei mei. Qui rñderūt: Nūciatum ē nobis seruis tuis q; p̄miserat dñs de⁹ tuus moysi seruo suo: ut traderet vobis ēm terrā. & disperderet cunctos habitatores eius. Timuim⁹ igit valde. & ꝓuidim⁹ aīab⁹ nr̄is vr̄o terrore cōpulsi. & hoc consiliū iniimus. Nūcaūt in manu tua sumus: qđ tibi bonū & rectū videt. fac nobis. Fecit ḡ iosue ut dixerat. & liberauit eos de manu filiorū israhel ut nō occiderent. Decreuitq; in illo die eos esse in ministerio cuncti populi & altaris dñi. ce dentes ligna & aquas cōportantes: vsq; in p̄ sens tēpus in loco quē dñs elegisset.

Q Ue cū audisset adonisedech rex ierl'm q; s. cepisset iosue hay & subuertisset eā: sic enī fecerat hiericho & regi ei⁹ sic fecit hay & regi illi⁹. & q; trāsfugissent gabaonite. ad isrl. & essent federati eorū. timuit valde. Urbs enī magna erat gabaon & vna ciuitatum regaliū. & maior oppido hay. & q; bellatores ei⁹ fortissimi. Misit ergo adonisedech rex ierl'm ad oham regē hebron & ad phara regē hierimoth. ad iaphie q; regē lachis. & ad dabir regem eglon. dicens. Ad me ascendite & ferte p̄sidiū ut expugnemus gabaon quare trāsfugerit ad iosue & ad filios israhel. Cōgregati igit ascenderūt q̄nq; reges āmorreorū: rex ierl'm. rex hebron. rex hierimoth. rex lachis. rex eglon. sil' cū exercitibus suis. & castrametati sūt circa gabaon oppugnātes eā. Habitatores aūt gabaon vrbis obsesse. miserunt ad iosue q̄ tūc morabat in castris apud galgalā. & dixerūt ei: Ne retrabas man⁹ tuas ab auxilio seruor tuor. Ascēde cito & libera nos: ferq; p̄sidiū. Conuenerūt. n. aduersū nos oēs reges āmorreorū qui habitāt i montanis. Ascēditq; iosue de galgalis. & oīs exercitus bellator cū eo viri fortissimi. Dixitq; dñs ad iosue. Ne timeas eos. In manus enī tuas tradidi illos. Nullus enī ex eis tibi resistere poterit. Irruit itaq; iosue sup eos repēte tota nocte ascendens de galgalis. Et cōturbauit eos dñs a facie isrl. contriuitq; plaga magna in gabaon: ac psecutus ē eos p viā ascensus bethoron. & pcussit vsq; aczecha & maceda. Cūq; fugerēt filios isrl. & essent in descensu bethoron: dñs misit super eos lapides magnos de celo vsq; ad aczecha. Et mortui sunt multo plures lapidib⁹ grādinis: q̄ q̄s gladio pcusserant filij isrl. Tūc locut⁹ est iosue dño in die qua tradidit āmorreū in conspectu filiorū isrl. dixitq; coram eis: Sol ꝺ gabaon ne mouearis. & luna ꝺ vallē ayalon. Steterūtq; sol & luna donec vlciscerē se gens de inimicis suis. Nōne scriptū est ī libro iustor? Stetit itaq; sol in medio celi. & non festinauit occidere spacio vni⁹ diei. Nō fuit añ & postea tam longa dies obediēte dño voci hois & pugnante p isrl. Reuersusq; ē iosue cū oi isrl in castra galgale. Fugerāt enī q̄nq; reges. & se absconderāt ī spelūca vrbis maceda. Nūciatūq; ē iosue q; inuēti essent q̄nq; reges: latētes in spelunca vrbis maceda. Qui ꝓcepit socijs. & ait. Voluite saxa ingētia ad os spelunce. & ponite viros industrios q̄ clausos custodiant. Vos aūt nolite stare: ꝟ psequi vostros & extremos q̄sq; fugientiū cedite. Ne dimittatis eos vrbiū suaꝝ intrare p̄sidia: q̄s tradidit dñs de⁹ in man⁹ vr̄as. Cesis ḡ adūsarijs plaga magna. & vsq; ad internitionē pene cōsumptē: hi qui isrl effugē potuerūt. ingressi sūt ciuitates munitas. Reūsusq; ē ois exercitus ad iosue in maceda vbi tunc erant castra. sani & integro numero. Nullusq; cōtra filios isrl mutire ausus est. Precepitq; iosue dicens: Aperite os spelunce. & pducite ad me quinq; reges q̄ in ea latitāt. Fecerūtq; ministri ut sibi fuerat imperatū. & adduxerūt ad eū quinq; reges de spelūca: regē ierl'm. regē hebron. regē hierimoth. regē lachis. regem eglon. Cūq; educti essent ad eū: vocauit omnes viros isrl & ait ad principes exercit⁹ q̄ secū erāt. Ite & ponite pedes sup colla regum istorū. Qui cū prexissent & subiector colla pedibus calcarēt rursū ait ad eos: Nolite timere nec paueat; cōfortami & estote robusti. Hic. n. faciet dñs cunctis hostib⁹ vr̄is aduersū q̄s dimicabitis.

Percussitq; iosue ⁊ interfecit eos: atq; suspendit sup q̃nq; stipites: fuerũtq; suspensi vsq; ad vesperũ. Cũq; occũberet sol: p̃cepit socijs ut ponerẽt eos de patibulis: qui deposit os piecerũt in spelũcã in q̃ latuerãt. ⁊ posuerũt sup os ei⁹ saxa ingẽtia q̃ p manẽt vsq; in pñs. Eodẽ die macedã q̃; cepit iosue. ⁊ percussit in ore gladij: regẽq; illi⁹ interfecit. ⁊ cẽs habitatores eius. Nõ dimisit i ea saltẽ quas reliq̃as. Fecitq; regi maceda sicut fecerat regi hiericho. Trãsiuit aũt cũ oi israhel de maceda in lebna ⁊ pugnabat ɔ eã: quã tradidit dñs cũ rege suo in man⁹ isrl. Percusserũtq; vltem in ore gladij ⁊ cẽs habitatores ei⁹. Nõ dimiserũt in ea vllas reliq̃as. Fecerũtq; regi lebna sicut fecerãt regi hiericho. De lebna trãsiuit i lachis cum oi isrl. ⁊ exercitu p gyrũ disposito o, pugnabat eã: tradiditq; dñs lachis in manus filioꝝ israhel. ⁊ cepit eã die altero: atq; percussit i ore gladij cũm aiam q̃ fuerat i ea sicut fecerat lebna. Eo tpe ascendit horã rex gazer ut auxiliaret lachis: quẽ percussit iosue cum oi ꝑplo ei⁹ vsq; ad inẽnitionẽ. Trãsiuitq; de lachis in eglon. ⁊ circundedit atq; expugnauit eam eadẽ die: percussitq; in ore gladij cẽs aias que erãt i ea iuxta oia q̃ fecerat lachis. Ascẽdit q; cũ omni israhel de eglon i hebron. ⁊ pugnauit ɔ eam: cepitq; ⁊ percusit i ore gladij: regem q; ei⁹. ⁊ oia oppida regionis illi⁹ vniuersas aias que i ea fuerãt cõmorate. Nõ reliq̃t in ea vllas reliq̃as. Sic fecerat eglon: sic fecit ⁊ hebron: cũcta q̃ in ea reperit ꝑsumẽs gladio. Inde reuersus in dabir: cepit eã atq; vastauit: regẽ q; ei⁹ atq; oia q̃ circuitũ oppida percussit in ore gladij. Nõ dimisit i ea vllas reliq̃as. Sic fecerat hebron ⁊ lebna ⁊ regib⁹ earũ: sic fecit dabir ⁊ regi illi⁹. Percussit itaq; iosue cũm terrã montanã ⁊ meridianã atq; campestrẽ. ⁊ aseroth cũ regib⁹ suis. Non dimisit i ea vllas reliq̃as: ſ cẽ qđ spirare poterat interfecit: sicut ꝑcepat ei dñs deus isrl. a cadesbarne vsq; gaçam. Omẽm terram goſen vsq; gabaon, vniuſosq; reges ⁊ regiones eoꝝ vno impetu cepit atq; vastauit. Dñs eni deus isrl pugnauit pro eo. Reuersusq; est cũ oi israhel ad locum castrorũ i galgala.

XI

Q Ue cum audisset iabin rex asor: misit ad iobab regẽ madan ⁊ ad regẽ semeron atq; ad regẽ achsaph: ad reges q; aquilonis qui habitabãt i montanis ⁊ in planitie cõtra meridiẽ cenerothi: in campestribus q; ⁊ regionibus dor iuxta mare: chananeũ q; ab oriente ⁊ occidente. ⁊ amorreũ atq; etheũ ac pherezeũ ⁊ iebuseũ i montanis: eueũ q; ⁊ habitabãt ad radices hermon i terra maspha Egressiq; sũt cẽs cũ turmis suis: ꝑplus multus nimis: sicut harena q̃ ẽ in littore maris eq̃ q; ⁊ currus i mense multitudinis. Conuenerunt itaq; cẽs reges isti in vnũ ad aq̃s meron ut pugnarẽt ɔ isrl. Dixitq; dñs ad iosue: Ne timeas eos. Cras eni hac eadẽ hora ego tradã cẽs istos vulnerandos in ꝑspectu isrl. Equos eoꝝ subneruabis. ⁊ curr⁹ igne cõbures. Venitq; iosue ⁊ ois exercit⁹ cũ eo aduersus illos ad aquas meron subito. ⁊ irruerũt super eos. tradiditq; illos dñs in manus isrl. Qui percusserũt eos ⁊ ꝑsecuti sũt vsq; ad sidonẽ magnam ⁊ aquas masserephot: cãpũq; maſphe q̃ est ad orientalẽ illi⁹ ptẽ. Itaq; percussit eos ut nullas dimitteret ex eis reliq̃as. Fecitq; sicut ꝑcepat ei dñs. Equos eoꝝ subneruauit: curruſq; cõbussit. Reuersusq; statim cepit asor. ⁊ regẽ ei⁹ percussit gladio. Asor eni antiquit⁹ inẽ oia regna hui⁹ ꝓcipatũ tenebat. Percussitq; cẽs aias q̃ ibidẽ morabanť. Nõ dimisit in ea vllas reliq̃as: ſ vsq; ad inẽnitionẽ vniuersa vastauit: ipsamq; vrbẽ pemit incendio. ⁊ cẽs ꝑ circuitũ ciuitates. Reges q; earũ cepit: percussit atq; interemit: sicut ꝑcepat ei moyses famulus dñi. Ablatq; vrbib⁹ q̃ erant in collib⁹ ⁊ i tumulis site: ceſas succedit isrl: vnã tñ asor munitissimã flãma ꝑsumpsit. Oẽmq; predã istarũ vrbiũ ac iumẽta diuiserũt sibi filij isrl cunctis hoib⁹ interfectis. Sic ꝑcepat dñs moysi seruo suo: ita ꝑcepit moyses iosue. ⁊ ille vniuersa cõpleuit. Nõ ꝓteriit de vniuersis mãdatis: nec vnũ quidẽ verbũ qđ iusserat dñs moysi. Cepit itaq; iosue cũm terrã montanã ⁊ meridianã: terrãq; goſen ⁊ planitiẽ ⁊ occidentalẽ plagã: montẽq; isrl ⁊ cãpestria ei⁹. ⁊ ptẽ montis q̃ ascẽdit seyr vsq; baalgath ɔ planitiẽ libani subẽ mõtẽ hermon: cẽs reges eoꝝ cepit: percussit ⁊ occidit. Multo tpe pugnauit iosue contra reges istos. Nõ fuit ciuitas que se nõ traderet filijs isrl: ꝓter eueũ q̃ habitabat in gabaon. Oẽs eni bellando cepit. Dñi eni sententia fuerat ut indurarent coꝛda eoꝝ ⁊ pugnarẽt ɔ isrl ⁊ caderẽt ⁊ nõ mererẽt vllam clementiã: ac pirent sicut ꝑceperat dñs moysi. In tempore illo venit iosue ⁊ interfecit

enachim ꝛe mõtanis hebron ⁊ dabir ⁊ anab
⁊ ꝛe oi mõte iuda ⁊ isrl̃ ⁊ hebꝛ cozꝝ veleuit:
Mõ reliq̃t vllũ ꝛe stirpe enachim i ꝛa filioꝝ
isrl̃ absq; ciuitatibus gaza ⁊ geth ⁊ azoto in
qbꝰ solũ relicti sũt. Cepit g̃ iosue eẽm ꝛrã sic
locutus est dñs ad moysen. ⁊ tradidit eam i
possessionẽ filijs isrl̃ ꝑm gtes ⁊ tribꝰ suas. qe-
uitq; terra a pelijs. VXII

Hi sũt reges qs pcusserũt filij israhel
⁊ possederũt ꝛrã coꝝ trans iordanem
ad solis ortum. a torrẽte arnon vsq;
ad montẽ hermon. ⁊ eẽm oriẽtalẽ plagã q̃ re-
spicit solitudinem. Seon rex ãmorreoꝝ q̃ ba-
bitabat in esebon. dñat⁹ ẽ ab aroer q̃ sita ẽ sup
ripam torrẽtis arnon. ⁊ medie ptis in valle.
dimidieq; galaad vsq; ad torrẽtẽ ieboc qui ẽ
ẽmin⁹ filioꝝ ãmon. ⁊ a solitudie vsq; ad ma-
re ceneroth ꝯ orientẽ. ⁊ vsq; ad mare ꝛeserti
q̃ ẽst mare salsissimũ. ad orientalẽ plagam q
via q̃ ducit bethsimoth. ⁊ ab australi parte q̃
subiacet aseroth vsq; phasga. ẽmin⁹ og regis
basan. ꝛe reliquijs raphaim qui habitauit in
astaroth ⁊ in edrai. ⁊ dñat⁹ ẽ i mõte hermon
⁊ i salecha atq; in vniuersa basan vsq; ad ter
minos gessuri ⁊ machati ⁊ dimidie ptis ga-
laad ad ẽmios seon regis esebon. Moyses fa-
mul⁹ dñi ⁊ filij isrl̃ pcusserũt eos. ⁊ tradidit q;
ꝛrã coꝝ moyses in possessionẽ rubenit; ⁊ gad-
ditis. ⁊ dimidie tribui manasse. Hi sũt reges
terre quos pcussit iosue ⁊ filij israel trãs ior-
danem ad occidẽtalẽ plagã a baalgad i cam-
po libani vsq; ad montem libani: cuius pars
ascendit in seyr. Tradiditq; eam iosue i pos-
sessionem tribubus israel singulis partes su-
as. tam in montanis q̃ in planis atq; campe-
stribꝰ. In aseroth ⁊ i solitudine aci meridie
et hetheus fuit ⁊ ãmorreus. chananeus ⁊ phere-
ceus. euheus ⁊ iebuseus. Rex hiericho vnus.
Rex hay q̃ ẽ ex latere bethel vnus. Rex hierm
vnus. Rex lachis vnus. Rex eglon vnus. Rex ga-
zer vn⁹. Rex dabir vn⁹. Rex gader vn⁹. Rex
herma vn⁹. Rex hereth vnus. Rex lebna vn⁹
Rex odallam vnus. Rex maceda vnus. Rex
bethel vnus. Rex thaphua vn⁹. Rex ofer vn⁹
Rex affec vnus. Rex saron vnus. Rex ma-
dan vn⁹. Rex asor vn⁹. Rex sameron vnus.
Rex achaph vn⁹. Rex thenach vn⁹. Rex ma-
geddo vnus. Rex cedes vnus. Rex iachanen
carmeli vnus. Rex dor ⁊ puintie dor vnus.
Rex gentium galgal vnus. Rex thersa vnus
Omnes reges triginta vnus. VXIII

Iosue senex ꝓuectoq; etat̃ erat. ⁊ dixit
dñs ad eũ. Senuisti ⁊ lõgeu⁹ es: ter-
raq; latissima ꝛerelicta est: que necdũ
sorte diuisa ẽ: oĩs videlicet galilea philistijm
⁊ vniuersa gessuri. a fluuio turbido qui irri-
gat egyptum vsq; ad terminos accaron con-
tra aquilonem. terra chanaan que in q̃nq; re
gulos philistijm diuiditur. gazeos ⁊ azotios
ascalonitas getheos ⁊ accaronitas. Ad me-
ridiem ꝛero sunt euei. omnis terra chanaan.
⁊ maara sidoniorum vsq; afeca ⁊ terminos
ammorrei eius q; cõfinia libani q̃; regio ꝓtra
orientẽ abaalgad sub monte hermon donec in
grediaris emath. Oĩus qui habitabãt i mõ-
te a libano vsq; ad aquas masserephot vniũ-
sq; sidonij. Ego sũ qui ꝛeleuo eos a facie fili-
orum isrl̃. Veniat ergo in partem hereditatis
isrl̃ sicut ꝑcepi tibi ⁊ nunc diuide terram in
possessionẽ nouẽ tribub⁹ ⁊ dimidie tribui ma-
nasse. cũ q̃ ruben ⁊ gad possederunt ꝛrã quã
tradidit eis moyses famul⁹ dñi trãs fluenta
iordanis ad orientalẽ plagã ab aroer q̃ sita ẽ
i ripa torrẽtis arnon ⁊ i vallis medio. vniũsq;
cãpestria medaba vsq; dibon. ⁊ cũctas ciuita
tes seon regis ãmorrei. q̃ regnauit i esebon vsq;
ad ẽmios filioꝝ ãmõ ⁊ galaad. ac ẽminũ ges
suri ⁊ machati. ⁊ eẽm mõtẽ hermon ⁊ vniũ-
sam basan vsq; salecha. ẽ regnũ og i basan q̃
regnauit i astaroth ⁊ edrai ipe fuit ꝛe reliquijs
raphaim. ꝑcussitq; eos moyses atq; ꝛeleuit.
Holuerũtq; dispdẽ filij isrl̃ gessuri ⁊ macha
thi ⁊ habitauerũt i medio isrl̃ vsq; in pñt̃ die:
Tribui aũt leui nõ ꝛedit possessionẽ: ꝫ sacri-
ficia ⁊ victime dñi dei isrl̃ ipsa est eius hꝛe-
ditas sicut locut⁹ est illi. Dedit g̃ moyses pos-
sessionẽ tribui filioꝝ ruben iuxta cognatiões
suas. Fuitq; ẽmin⁹ eoꝝ ab aroer q̃ sita ẽ i ri-
pa torrentis arnon. ⁊ i valle ciusdẽ torrentis
media. vniuersam planiciẽq; ducit medaba.
⁊ esebon ciuitosq; viculos earũ q̃ sũt in cãpe-
stribꝰ: dibon q̃; ⁊ abamothbaal ⁊ oppidũ ba-
almaon. ⁊ gessa ⁊ cedimoth ⁊ mephat ⁊ cari-
athaim ⁊ sabama ⁊ sarathasar. in mõte cõ-
uallis bethphogor ⁊ aseroth phasga ⁊ bethi-
simoth. cẽs vrles cãpestres. vniuersaq; regna
seon regis ãmorrei q̃ regnauit in esebon. quẽ p-
cussit moyses cũ ꝓncipibꝰ madian: eueũ ⁊ re-
cen ⁊ sur ⁊ vr ⁊ rebe duces seon habitatores

terre. ⁊ balaam filium beor ariolū occiderūt
filij isrł gladio cū ceteris iterfectis: factuq;
ē termin⁹ filioꝝ ruben iordanis fluuius. Hec
ē possessio rubenitaꝝ p cognatiões suas vrbiū
⁊ viculoꝝ. Deditq; moyses tribui gad ⁊ filijs
eius p cognationes suas possessionē. cui⁹ b̄ di-
uisio ē. Termin⁹ gaçer ⁊ cēs ciuitates gala-
ad. ⁊ dimidiā ptē terre filioꝝ āmon vsq; ad
aroer q̄ ē contra rabba: ⁊ ab eseton vsq; ra-
moth. masphe ⁊ bethanim. ⁊ a manaim vsq;
ad terminos dabir. In valle q̄q; betharan ⁊
bethnemra ⁊ soccoth ⁊ saphon reliquā part ē
regni seor regi eseton: hui⁹ q̄ finis iordanis
est vsq; ad extremam partem maris cenereth
trans iordanē ad orientalē plagā. Hec ē pos-
sessio filioꝝ gad p familias suas ⁊ ciuitates
⁊ ville eaꝝ. Dedit ⁊ dimidie tribui manasse fi
lijsq; ei⁹ iuxt cognatiões suas possessionē cui⁹
b̄ pncipiū est. Amanaim vniuersam basan ⁊
cūcta regna og regi basan. cēsq; vicos iabir q̄
sūt in basan sexaginta oppida. ⁊ dimidiā ptē
galaad. ⁊ astaroth ⁊ edrai vrbes regni og in
basan filijs machir filij manasse dimidie pti
filioꝝ machir iuxt cognatiões suas. Hanc pos-
sessionē diuisit moyses i campestribus moab
trans iordanē ꝯ hiericho ad orientalē plagam.
Tribui aūt leui nō dedit possessionē. qm̄ dñs
deus isrł ipse ē possessio ei⁹: ut locutus est illi.

Hec ē quas possederūt filij isrł in ₹ra chanaan quā tradidērūt eis eleaçar sacerdos ⁊ iosue filius nun: ⁊ pncipes familiaꝝ p trib⁹ isrł: sorte oīa di-
uidētes. sicut pcepat dñs in manu moysi. no-
uē tribub⁹ ⁊ dimidie tribui manasse. Duabus
n. tribub⁹ ⁊ dimidie dederat moyses trās ior-
danē possessionē absq; leuitis q̄ nihil ₹re acce-
perūt inē frēs suos: b̄ in eoꝝ successerāt locū
filij ioseph. in duas diuisi tribus manasse ⁊
effraim. Nec acceperūt leuite aliā in ₹ra ptē
nisi vrbes ad habitandū ⁊ suburbana eaꝝ ad
alēda iumēta ⁊ pecora sua. Sic pcepat dñs
moysi. ita fecerūt filij isrł ⁊ diuiserūt ₹rā. Ac
ecce sūt itaq; filij iuda ad iosue i galgala. lo-
cutusq; ē ad eū caleph fili⁹ iephone cenezeus
Nosti q̄d locut⁹ sit dñs ad moysen hoiem dei
de me ⁊ te i cadesbarne. Quadragīta ānoꝝ
₹rā qñ misit me moyses famul⁹ dñi de cades
barne ut cōsiderarē ₹rā. nūciauiq; ei qđ mi de
rū videbaī. Frēs aūt mei q̄ ascenderāt mecū
dissoluerūt cor ppli. ⁊ nihilomin⁹ ego secut⁹
sū dñm deū meū. Iurauitq; moyses i die illo
dicens. Terra quā calcauit pes tu⁹ erit pos-
sessio tua ⁊ filioꝝ tuoꝝ i eternū: q̄a secut⁹ es
dñm deū tuū. Cōcessit q̄ dñs vitā mihi sic
pollicitus ē vsq; in pntē die. Quadraginta ⁊
q̄nq; anni sunt ex q̄ locut⁹ ē dñs ꝙbum istud
ad moysen qñ ambulabat isrł p solitudinem.
hodie octogīta q̄nq; annoꝝ sū sic valēs ut eo
valebā tpe qñ ad explorandū missus sū: illi⁹
i me tpis fortitudo vsq; hodie pseuerat tam
ad bellandū q̄p ad gdiendū. Da q̄ mihi mōtē
istū quē pollicit⁹ ē dñs te q̄ audiēte: in quo
enacbim sunt ⁊ vrbes magne atq; munite: si
forte sit dñs mecū ⁊ potuero delere eos sicut
pmisit mihi. Benedixitq; ei iosue: ⁊ tradidit
ei hebron i possessiōem. atq; ex eo fuit hebron
caleph filio iephone cenezeo vsq; in pntē die:
q̄a secut⁹ ē dñm deū isrł. Nomen hebron an-
tea vocabat cariatbarbe. Adā maximus ibi
inē enacbim situs est. ⁊ terra cessauit a pliis

Hec sors filioꝝ iuda p cogna- XV
tiões suas ista fuit: a termino edom
vsq; ad desertū syn contra meridiē ⁊
vsq; ad extremā ptē australis plage. Initiū
ei⁹ a sūmitate mar salsissimi ⁊ a lingua eius
q̄ respicit meridiē: egredieq; ꝯ ascensū scor-
pionis ⁊ ptransit in syna. ascenditq; in cades-
barne. ⁊ puenit in ehrom. ascēdēs ad adaram
⁊ circuies cariathaaraṫ. inde ptransiens in
asemona ⁊ pueniēs ad torrētē egypti. erūtq;
termini ei⁹ mare magnū. Hic erit finis meri-
diane plage. Ab oriēte ꝯo erit initium mare
salsissimū vsq; ad extrema iordanis. ⁊ ea que
respiciūt aq̄lonē. a lingua maris vsq; ad eun-
dem iordanis fluuiū: ascēdit q; ēmin⁹ i bethag-
la ⁊ transit ab aq̄lone i betharaba. ascēdens
ad lapidē boen filij ruben. ⁊ tēdēs vsq; ad ter
mīnos dabera de valle achor ꝯ aq̄lonē respi-
ciēs galgala q̄ ē ex aduerso ascēsionis adom-
mim ab australi pte torrent⁹. transitq; aquas
q̄ vocāt fons solis. ⁊ erūt exit⁹ ei⁹ ad fontem
rogel: ascenditq; p gnallē filij ennon ex latere
iebusei ad meridiē. hec ē hierm. ⁊ inde se erigens
ad montē mōtis qui ē ꝯ iebennon ad occiden-
tē in sūmitate vallis raphaim ꝯ aquilonem:
pdēsitq; a vertice montis vsq; ad fontē aq̄
neptoa. ⁊ puenit vsq; ad vicos mōtis ephron
inclinatq; i bala q̄ ē cariathiarim. i. vrbs fil-
uaꝝ: ⁊ circuit de bala ptra occidentē vsq; ad
montē seyr: trādītq; iuxta lat⁹ montis iarim

ad aq̃lonẽ in cheslon. ⁊ descendit i bethsames
trãsitq̃s in thãna. ⁊ puenit ꝯ aq̃lonẽ ptis ac-
caron ex latẽ: iclinaq̃s secrona ⁊ transit mõ
tem baala: puenitq̃s in gebnecl: ⁊ magni marꝭ
ꝯ occidentẽ fine cõcludit. Hi sũt ẽmini filioꝝ
iuda p circuitũ in cognationib⁹ suis. Caleph
ño filio iephone dedit partẽ in medio filiorũ
iuda sicut ꝓcepat ei dñs. cariatbarbe patris
enach ipsa est hebron: deleuitq̃s et ea caleph
tres filios enach: sesai ⁊ baymã ⁊ tholmai de
stirpe enach: atq̃s inde ꝓscendẽs venit ad ha-
bitatores dabir que prius vocabaf cariathse-
pher. i. ciuitas litteraꝝ. Dixitq̃s caleph. Qui
percusserit cariathsepher ⁊ ceperit eã: dabo ei
aram filiã meã vxorẽ. Cepitq̃s eam othoniel
filius ceneç fraẽ caleph iunioꝝ: deditq̃s ei axã
filiã suã vxorẽ. Que cũ ꝓgeret sil⁹ suasa est a
viro suo ut peteꝝ a pre suo agrũ: suspirauitq̃s
ut sedebat in asino. Cui caleph: qd habes in-
quit? At illa rñdit: da mihi benedictionem.
Terrã australẽ ⁊ arentẽ dedisti mihi: iũge ⁊
irriguã. Dedit itaq̃s ei caleph irriguũ superi⁹
⁊ inferi⁹. Hec ẽ possessio trib⁹ filioꝝ iuda ꝑ
cognatic̃s suas: erantq̃s ciuitates ab extre-
mis ptib⁹ filioꝝ iuda. iuxt terminos edom a
meridie: cabseel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cina ⁊ dimo-
na ⁊ adada ⁊ cedes ⁊ asor ⁊ ietã ciph ⁊ telẽ
⁊ baloth asor noa ⁊ carioth esrom. hec est
asor. aman. same ⁊ meloda ⁊ aser gadda ⁊
assemoth ⁊ bethfeleth ⁊ aser sual ⁊ bersabee. ⁊
baciothbia ⁊ abala ⁊ bumesem ⁊ beltholad ⁊
ecsil ⁊ erma ⁊ sicelech ⁊ medemena ⁊ sense-
na lebaoth ⁊ selim ⁊ aaem rẽmon: cẽs ciuita-
tes viginti nouẽ ⁊ ville earum. In cãpestrib⁹
vero estaol ⁊ sarea ⁊ asena ⁊ açone ⁊ engan-
nim ⁊ taphua ⁊ enaym ⁊ bierimoth ⁊ adulã
socho ⁊ azeca ⁊ sarim ⁊ adithaym ⁊ gedera
⁊ giderothaim: vrbes quatuordecim ⁊ ville
earꝝ. Sanan ⁊ adasa ⁊ magdalgad delean ⁊
masepha ⁊ iectel lachis ⁊ basebat ⁊ eglon teb
bon ⁊ leemas ⁊ cethis ⁊ giderothaim ⁊ bethda-
gon ⁊ neama ⁊ maceda: ciuitates sedecim ⁊
ville earꝝ. Labana ⁊ ether ⁊ asan iepta ⁊ esna
⁊ nesib ⁊ ceyla ⁊ achzib ⁊ mareſa: ciuitates
nouẽ ⁊ ville earꝝ. Accaron cũ vicis ⁊ villulis
suis. Ab accaron vsq̃ ad mare oĩa q̃ ꝯgunt
ad açotũ ⁊ viculos ei⁹. Açot⁹ cũ vicis ⁊ vil-
lulis suis. Gaça cũ vicis ⁊ villulis suis vsq̃
ad torrentẽ egypti ⁊ mare magnũ terminus
eius ⁊ in monte samir ⁊ iecther ⁊ socchoth ⁊
edemna cariathsenna. Hec est dabir: anab
⁊ histhemo ⁊ anym gosen ⁊ olon ⁊ gyloꝝ ciui-
tates vndecim ⁊ ville earꝝ. Arab ⁊ roma ⁊
esaan ⁊ ianum ⁊ bethafua ⁊ afeca amatha ⁊
cariatbarbe. h ẽ hebron ⁊ siorꝝ ciuitates nouẽ
⁊ ville earꝝ. Maon ⁊ chermel ⁊ ziph ⁊ iocte
iesrahel ⁊ iucadam ⁊ canoe accaym gabaa ⁊
thamna: ciuitates decẽ ⁊ ville earꝝ. Allul ⁊
bethsor ⁊ biedor mareth ⁊ bethanoth ⁊ hel-
thecen: ciuitates sex ⁊ ville earũ. Cariath-
baal. hec est cariathiarim vrbs siluarum ⁊
arebba: ciuitates due ⁊ ville earꝝ. In deserto
betharaba meddyn ⁊ sacha ⁊ nepsan ciuita-
tes salis ⁊ engaddi: ciuitates sex ⁊ ville earũ
Fiũt simul centũ q̃ndecim. Jebuseũ autẽ ha
bitatorẽ irl'm non potuerũt filij iuda delere.
habitauitq̃s iebuseus cum filijs iuda in irl'm
vsq̃ in presentem diem.

XVI

Cecidit q̃s sors filioꝝ ioseph ab iorda
ne ꝯ biericho. ⁊ ad aq̃s ei⁹ ab oriente
solitudo que ascendit de bierícho ad
montẽ bethel. ⁊ egrediet de bethel lucam. trã
sitq̃s terminũ archiatharoth. ⁊ descendit ad
occidentẽ iuxta terminũ iefleti vsq̃ ad ẽmi-
nos bethoron inferioris ⁊ gazer: finiunturq̃s
regiones eius mari magno: q̃s possederũt fi-
lij ioseph manasses ⁊ effraim. Et fact⁹ ẽ ter-
min⁹ filioꝝ effraim ꝑ cognatic̃s suas ⁊ pos-
sessio eorũ ꝯ orientem astarot addar vsq̃ be-
thoron superioꝝ: egrediũturq̃s finia in mare.
Machmethath ño aq̃lonẽ respicit. ⁊ circuit
ẽminos ꝯ orientẽ in thanathselo: ⁊ ptrãsit a
torrente ianoe. descẽditq̃s de ianoe in atharoth
⁊ noaratha. ⁊ puenit i hiericho. egredieturq̃s
ad iordanẽ de taphua. ptransitq̃s ꝯ mare i val
lem barũdineti: sũtq̃s egressus eius in mare
salsissimũ. Hec est possessio tribus filioꝝ effra
im ꝑ familias suas: vrbesq̃s sepate sunt filijs
effraim i medio possessionis filioꝝ manasse ⁊
ville earꝝ. Et nõ interfecerũt filij effraim cha-
naneũ q̃ habitabat i gazer: habitauitq̃s cha-
naneus in medio effraim vsq̃ in diem hanc
tributarius.

XVII

Cecidit aũt sors tribui manasse: ipse
enim est primogenit⁹ ioseph: machir
primogenito manasse pri galaad qui
fuit vir pugnator: habuitq̃s possessionẽ gala-
ad ⁊ basan. ⁊ reliqs filioꝝ manasse iuxt fami-
lias suas. filijs abiezer ⁊ filijs helech ⁊ filijs
esrihel ⁊ filijs sichem ⁊ filijs epher: ⁊ filijs

semida. Isti sunt filij manasse filij ioseph·ma
res p cognationes suas. Salphaath ꝑo filio
epher filij galaad filij machir filij manasse:
nō erāt filij ꝫ sole filie·q; ista sūt noīa·maa
la ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ thersa. Venerūq;
in conspectu eleaçari sacerdotis ⁊ iosue filij
nun ⁊ principū dicētes: dñs ꝑcepit ꝑ ma
nū moysi ut daret nob possessio in medio fra
trū nroꝝ. Dediteq; eis iuxt imperiū dñi posses
sionē i medio frat patris earꝫ: ⁊ ceciderunt
funiculi manasse excē absq; ēra galaad ⁊ ba
san trāſ iordanē. Filie.n. manasse possederūt
hereditatē in medio filioꝝ ei⁹. Terra aūt ga
laad cecidit in sortē filioꝝ manasse q̄ reliqui
erāt. Fuitq; ēmin⁹ manasse ab aser machma
ta q̄ respicit sychem: ⁊ egredit ad dexterā iuxt
habitatores fontis taphue. Etenim in sorte
manasse ceciderat ēra taphue·q; ē iuxta ēmi
nos manasse ⁊ filioꝝ effraim. Descēditq; ēmi
nus vallis harūdineti i meridiē torrentis ci
uitatū effraim: q̄ in medio sūt vrbiū manasse
Terminus manasse ab aquilone torrentis ⁊
exit⁹ ei⁹ pgit ad mare: ita ut possessio effraim
sit ab austro ⁊ ab aq̄lone manasse: ⁊ vtrāq;
claudat mare. ⁊ cōiungant sibi in tribu aser
ab aquilone. ⁊ in tribu ysachar ab oriēte. Fu
itq; hereditas manasse i ysachar ⁊ i aser. bet
san ⁊ viculi ei⁹. ⁊ iebblaan cū viculis suis. ⁊
habitatores mor cū oppidis suis·habitatores
q̄ endor cum viculis suis: silitereq; habitato
res thenach cum viculis suis. ⁊ habitatores
mageddo cū viculis suis. ⁊ ētia ꝑs vbis no
plexb. Nec potuerūt filij manasse has ciui
tates subuertē: ꝫ cepit chanane⁹ habitare in
ēra sua. Postq; aūt ꝓualuerūt filij isrl·subie
cerūt chananeos ⁊ fecerunt sibi tributarios
nec inē fecerūt eos. Locutiq; sūt filij ioseph
ad iosue ⁊ dixerūt. Quare vedisti mihi ērā i
possessionē sortis ⁊ funiculi vn⁹: cū sim tante
multitudis ⁊ benedixerit mihi dñs? Ad q̄s
iosue ait. Si populus mult⁹ es· ascende in silu
ā. ⁊ succide tibi spatia in ēra pherezei ⁊ ra
phaim: q̄a augusta ē tibi possessio montis ef
fraim. Cui rñderūt filij ioseph. Non poteri
mus ad montana ascēdē: cū ferreis curribus
vt ank chananei q̄ habitāt i terra cāpestri: in
qua site sūt bersan cū viculis suis: ⁊ iezrahel
mediam possidens vallē. Dixitq; iosue ad do
mū ioseph ⁊ effraim ⁊ manasse. Popul⁹ mul
tus es ⁊ magne fortitudinis· nō habeb sortē
vnam: ꝫ trāsibis ad montem. ⁊ succides tibi
atq; purgabis ad habitandū spatia. ⁊ poteris
vltra procedere cū subuerteris chananeum
quē dicis ferreos bre curr⁹ ⁊ eē fortissimū.

CONgregatiq; sūt cēs filij isrl in sylo·ibiq; fixerūt tabernacu
lū testimonij. ⁊ fuit eis ēra subiecta
Remāserāt aūt filiozū isrl septē trib⁹ q̄ necdū
accepant possessiōes suas. Ad quos iosue ait
Usq; q̄ marcetis ignauia. ⁊ non intratis ad
possidendā ērā quā dns de⁹ patrū vroꝝ dedit
vob? Eligite de singulis tribubus ternos vi
ros ut mittā eos: ⁊ pgāt atq; circueant ērā
⁊ describāt eā iuxta nūer vnūscuiusq; mul
titudinis·referantq; ad me qd descripserint
Diuidite vob ērā in septē ptes. Judas sit in
ēminis suis ab australi plaga. ⁊ dom⁹ ioseph
ab aq̄lone: mediā inē vos terrā in septē ptes
describite. ⁊ huc venietis ad me ut cozā dño
deo vro mittā vob hic sortē·q̄a nō ē inter vos
pars leuitarū: ꝫ sacerdotiū dñi est eozū here
ditas. Gad aūt ⁊ ruben ⁊ dimidia trib⁹ ma
nasse. iam accepant possessiones suas trāſ ior
danē ad orientalē plagā: q̄s dedit eis moyses
famul⁹ dñi. Cūq; surrexissēt viri ut pergerēt
ad describendā terrā·ꝑcepit eis iosue dicēs:
Circuite terrā ⁊ describite eā. ac reuertimini
ad me ut h cozā dño deo vro in sylo mittam
vob sortē. Itaq; pgressi sūt. ⁊ lustrantes eā in
septē ptes diuiserūt·scribētes in volumine: re
uersiq; sūt ad iosue in castra sylo. Qui misit
sortes cozā dño i sylo: diuisitq; ērā filijs isrl
in septē ptes. Et ascendit sors ꝑma filioꝝ be
niamin ꝑ familias suas ut possideret ērā inē
filios iuda ⁊ filios ioseph. Fuitq; ēmin⁹ eoꝝ
ꝫ aq̄lonē a iordane pgens iuxt latus iericho
septētrionalis plage. ⁊ inde ꝫ occidentem ad
montana ascendēs ⁊ pueniēs ad solitudinē
bethauen atq; pgrāsiens iuxta lucam ad me
ridiem· ipsa est bethel: descendit q̄ ē astarothaddar in montē q̄ ē ad meridiē bethoron infe
riorīs. ⁊ inclinat circuēs ꝫ mare ad meridiē
montē q̄ respicit bethoron ꝫ africū. Suntq;
exit⁹ ei⁹ i cariathbaal: q̄ vocat ⁊ cariathiari:
vrbem filiozū iuda. Hec est plaga ꝫ mare ad
occidentem. Ad meridie aūt ex pte cariathia
rim egredit ēminus ꝫ mare. ⁊ puenit vsq; ad
fontē aq̄rū nepthoa. Descenditq; in pte mon
tis q̄ respicit vallē filioꝝ ennon. ⁊ ē ꝫ septen
trionalē plagā in extrema pte vallis raphai.

Descēditq; in iebennon. i. vallis ennon iuxta latus iebusei ad austrū. ⁊ puenit ad fontē rogel trāsiens ad aquilonē. ⁊ egrediens ad ensemes. i. fontē solis. ⁊ ptrāsit vsq; ad tumulos q̄ sūt e regione ascensus adōmim: descenditq; balentoem. i. lapidē toem filij ruben. ⁊ ptrāsit ex latere aq̄lonis ad campestria: descenditq; in planitiē ⁊ ptergredit̄ ꝫ aquilonē bethagla: sūtq; exit⁹ ei⁹ ꝫ linguā maris salsissimi ab aq̄lone in fine iordanis ad australem plagā q̄ ē termin⁹ illi⁹ ab oriēte. Hec ē possessio filioꝝ beniamin p terminos suos in circuitu ⁊ familias suas. Fuerūtq; ciuitates eius biericho ⁊ bethagla ⁊ vallis casis bethbaraba ⁊ samaraim ⁊ bethel ⁊ auim ⁊ affara ⁊ offora villa bemona ⁊ offui ⁊ gabee: ciuitates duodecim ⁊ ville eaꝝ. Gabaon ⁊ rama ⁊ beroth ⁊ mespie caphara ⁊ amosa ⁊ recem iarephel ⁊ tharela ⁊ sela haeleph ⁊ ieb⁹ q̄ est irām. gaba. ad ⁊ cariath: ciuitates q̄tuordecī ⁊ ville eaꝝ. Fuerūt eēs ciuitates vigintisex. Hec est possessio filioꝝ beniamin iuxta familias suas.

Et egressa ē sors secūda filioꝝ XIX symeon per cognationes suas: fuitq; hereditas eorū in medio possessionis filioꝝ iuda: bersabee ⁊ sabee ⁊ molada ⁊ asersua baala ⁊ asem ⁊ heltholad bethularma ⁊ sicelech ⁊ bethmarchaboth ⁊ asersua ⁊ bethlepaboth ⁊ sarohem: ciuitates tredecim: ⁊ ville earū. Aym ⁊ rēmon ⁊ athar ⁊ asan: ciuitates q̄tuor ⁊ ville eaꝝ. Eēs viculi p circuitū vrbiū istarū vsq; ad balaad bercameth cōtra australē plagā. Fuerūtq; eēs ciuitates hec ⁊ septē. Hec ē hēditas filioꝝ symeon iuxta cognationes suas in possessione ⁊ funiculo filiorū iuda. q̄a maior erat. ⁊ idcirco filij symeon possederūt in medio hereditatis ei⁹. Descenditq; sors tertia filioꝝ zabulon p cognatiēs suas. ⁊ fact⁹ est termin⁹ possessionis filiorum zabulon vsq; sareth. Ascēditq; ad mare ⁊ medalaa. ⁊ peruenit in hebbaseth vsq; ad torrentem qui est cōtra ieconan. ⁊ reuertitur ad sareth contra orientē in finem cesleth thabor. ⁊ egredit̄ ad dabereth: ascenditq; contra iasie. ⁊ inde pertrāsit vsq; ad orientalem plagā gethefer ⁊ thacasin. ⁊ egredit̄ in rēmon ampbar ⁊ noa. ⁊ circuit ad aq̄lonē ⁊ nathon. Būtq; egressus eius vallis ieptahel ⁊ cathath ⁊ naalol ⁊ semron ⁊ iedaba ⁊ bethlehem. ciuitates duodecim ⁊ ville earū. Hec est hereditas tribus filiorum zabulon per cognationes suas: vrbes ⁊ viculi earū. Ysachar egressa est sors quarta per cognationes suas. Fuitq; ei⁹ hereditas iezrahel ⁊ casaloth ⁊ sunem ⁊ asraim ⁊ senon ⁊ naaroth ⁊ rabboth: ⁊ cesien haemes ⁊ rameth ⁊ enganni ⁊ henadda ⁊ bethfeses. ⁊ peruenit terminus eius vsq; thabor et sesenna ⁊ bethsemes: erantq; exitus eius iordanis: ciuitates sedecim ⁊ ville earum. Hec est possessio filiorum ysachar per cognationes suas: vrbes ⁊ viculi earū. Cecidit q; sors quinta tribui filiorum aser per cognationes suas: Fuitq; termin⁹ eorū alcbat ⁊ cali ⁊ bethen ⁊ araab ⁊ elmeleth ⁊ amaad ⁊ messal. ⁊ peruenit vsq; ad carmelū maris ⁊ sior ⁊ labanathrac reuertit̄ cōtra orientē bethdagon: ⁊ pertrāsit vsq; zabulon ⁊ vallē ieptael ꝫtra aquilonem in bethemeth ⁊ neiel: egredit̄q; ad leuā cabul ⁊ acran ⁊ roob ⁊ amon ⁊ chana vsq; ad sidonem magnā. reuertiturq; i hozma vsq; ad ciuitatē munitissimā tyrū ⁊ vsq; osam: erūtq; exitus eius in mare de funiculo acziba ⁊ amma ⁊ afeg ⁊ roob: ciuitates vigintidue ⁊ ville earū. Hec est possessio filiorū aser p cognationes suas: vrbesq; ⁊ viculi earū. Filiorum neptalim sexta sors cecidit p familias suas. ⁊ cepit terminus de helef ⁊ helon sannanim. ⁊ adami que est neceb ⁊ iebnahel vsq; lecun. ⁊ egressus eoꝝ vsq; ad iordanē. reūtit̄q; terminus ꝫ occidentē ⁊ açanoth thabor. atq; inde egredit̄ i ycuca. ⁊ ptrāsit i zabulon ꝫ meridiē ⁊ i aser ꝫ occidentē. ⁊ i iuda ad iordanē ꝫ orientē solis: ciuitates munitissime: asseḋim ser ⁊ ammad ⁊ recbath ⁊ cenereth ⁊ edema ⁊ arama asor ⁊ cedes ⁊ edrai nasor ⁊ iceron ⁊ magdihel horez ⁊ bethanath ⁊ bethsemes: ciuitates decē ⁊ nouē ⁊ ville eaꝝ. Hec ē possessio tribus filioꝝ neptalim p cognatiēs suas. vrbes ⁊ viculi earū. Tribui filioꝝ dan per familias suas egressa ē sors septima. ⁊ fuit termin⁹ possessionis ei⁹ saraa ⁊ hestaol. ⁊ hair semes. i. ciuitas solis: selebin ⁊ ahialon ⁊ ietlela helon ⁊ themna ⁊ achron helekeben iebton ⁊ baalaviud ⁊ bane ⁊ baracb ⁊ iehrēmon atq; hieri con ⁊ arecton: cū termino q̄ respicit ioppen. ⁊ ipso fine ꝫcludit̄. Ascēderūtq; filij dan ⁊ pugnauerūt ꝫ lesen. ceperūtq; eā ⁊ pcusserūt eā in ore gladij. ⁊ possederūt ⁊ habitauerūt i ea vocātes nomen ei⁹ lesen dan ex noie dan patris sui. Hec est possessio tribus filiorū dan p

cognationes suas: vrbes ⁊ viculi eax. Cūq; cōplesset sorte diuidē terrā singulis p tribus suas dederūt filij isrl̄ possessionem iosue filio nun in medio sui iuxta ꝓceptū dñi: vrbē quā postulauit tamnatbsaraa ī mōte effraim. Et edificauit ciuitatē: habitauitq; in ea. De sūt possessiones q̄s sorte diuiserūt eleaçar sacerdos ⁊ iosue filius nun. ⁊ principes familiax ac tribuū filiox isrl̄ in sylo coꝛā dño ad ostiū tabernaculi testimonij: partitiq; sūt trā. XX

Et locutus ē dñs ad iosue dicēs: Loquere filijs isrl̄. ⁊ dic eis: Separate vrbes fugitiuoꝛū de quib⁹ locut⁹ sum ad vos p manū moysi: ut ꝓfugiat ad eas qui cūq; aīam pcusserit nesciēs. ⁊ possit euadē irā ꝓximi q̄ vlto: ē sanguinis: cū ad vnā bax cōfugerit ciuitatū: stabitq; ante portā ciuitatis ⁊ loquet̄ senioꝛib⁹ vrbis illi⁹ ea q̄ se cōprobēt innocentē: sicq; suscipiēt eū. ⁊ dabunt ei locū ad habitandū. Cūq; vltoꝛ sanguinis eū fuerit psecut⁹: nō tradēt in man⁹ ei⁹: qa ignoꝛās pcussit ꝓximū eius: nec ante biduū triduūue ei⁹ ꝓbax inimic⁹. Et habitabit ī ciuitate illa donec stet ante iudiciū causam reddens facti sui. ⁊ moꝛiat sacerdos magn⁹ qui fuerit ī illo tpe. Tūc reuertet homicida. ⁊ ingrediet ciuitatē ⁊ domū suā ve q̄ fugerat. Decreuerūtq; cedes in galilea montis neptalim. ⁊ sychem ī mōte effraim. ⁊ cariatbarbe: ipsa est hebꝛon in mōte iuda. ⁊ trās iordanē ꝙ orientalē plagā iericho statuerūt bosoꝛ que sita est in cāpestri solitudine de tribu ruben. ⁊ ramoth ī galaad de tribu gad. ⁊ gaulon in basan de tribu manasse. De ciuitates cōstitute sunt cūctis filijs isrāhel ⁊ aduenis qui habitabant inē eos ut fugeret ad eas qui aīam nesciꝰ pcussisset ⁊ nō moꝛeret in manu ꝓximi. effusū sanguinem vindicare cupientis: donec staret añ populū expositurus causam suā. XXI

Accesserūtq; principes familiarū leui ad eleaçarū sacerdotē ⁊ iosue filium nun. ⁊ ad duces cognationū per singulas tribus filiox isrl̄: locutiq; sūt ad eos ī sylo terre chanaan: atq; dixerūt. Dñs ꝑcepit p manū moysi ut darent nob vrbes ad habitandū. ⁊ suburbana eax ad alenda iumenta. Dederūtq; filij isrl̄ de possessionib⁹ suis iuxta imperium dñi ciuitates ⁊ suburbana earum. Egressaq; ē sors ī familiā caath filiox aaron sacerdoꝛis: de tribu iuda ⁊ symeon ⁊ beniamin ciuitates tredecī. ⁊ reliq̄s filiox caath. i. leuitis qui supfuerāt: de tribub⁹ effraim ⁊ dan ⁊ dimidie tribus manasse ciuitates decē. Pozro filijs gerson egressa ē sors ut acciperent de tribub⁹ yssachar ⁊ aser ⁊ neptalim: dimidiaq; tribu manasse in basan ciuitates numero tredecim. Et filijs merari p cognatiōes suas de tribubus ruben ⁊ gad ⁊ zabulon: vrbes duodecim. Dederūtq; filij isrl̄ leuitis ciuitates ⁊ suburbana earū: sicut ꝓcepit dñs per manū moysi: singulis sorte tribuū. De tribub⁹ filiorū iuda ⁊ symeon dedit iosue ciuitates: q̄x ista sunt nomina: filijs aaron per familias caath leuitici generis: prima eni sors illis egressa ē: cariatbarbe patris enach: que vocat hebꝛon in monte iuda. ⁊ suburbana eius per circuitum. Agros ꝭo ⁊ villas eius dederat caleph filio iephone ad possidendum. Dedit q̄ filijs aaron sacerdoꝛi hebꝛon ꝓfugij ciuitatē ac suburbana ei⁹. ⁊ lobnā cū suburbanis suis. ⁊ iether ⁊ istimon ⁊ helon ⁊ dabir ⁊ ain ⁊ iethan ⁊ bethsames cū suburbanis suis. ciuitates nouē de tribubus ut dictū ē duab⁹. De tribu añt filiorum beniamin: gabaon ⁊ gabae ⁊ anathot ⁊ almon cū suburbanis suis: ciuitates quatuoꝛ. Oēs sūt ciuitates filiox aaron sacerdotū tredecī cū suburbanis suis. Reliq̄s ꝭo p familias filiox caath leuitici generis: hꝫ ē data possessio. De tribu effraim vrbes confugij: sychē cū suburbanis suis in monte effraim. ⁊ gazer ⁊ icbsam ⁊ bethoꝛon cū suburbanis suis: ciuitates q̄tuoꝛ. De tribu q̄z dan helteco ⁊ gabathon ⁊ baialon ⁊ iethrēmon cum suburbanis suis: ciuitates q̄tuoꝛ. Pozro de dimidia tribu manasse tenacb ⁊ iethrēmon cum suburbanis suis: ciuitates duo. Omnes ciuitates decem. ⁊ suburbana earū date sunt filijs caath inferioris gradus. Filij q̄z gerson leuitici generis vrbi de dimidia tribu manasse confugij ciuitates: gaulon ī basan ⁊ thosram cū suburbanis suis: ciuitates duas. Pozro de tribu yssachar: cesion ⁊ daberath ⁊ iaramoth ⁊ engannim cū suburbanis suis: ciuitates q̄tuoꝛ. De tribu añt aser: masan ⁊ abdon ⁊ elcath ⁊ roob cum suburbanis suis: ciuitates q̄tuoꝛ. De tribu q̄z neptalim ciuitates cōfugij: cedes ī galilea ⁊ amothdoꝛ ⁊ eartbari cū suburbanis suis: ciuitates tres. Oēs vrbes familiax gerson tredecim cum suburbanis suis. Filijs añt merari leuit̄ inferioꝛi gradus p familias

suas. data ē tr tribꝰ ẽabulon iecnal ⁊ cartha
⁊ damna ⁊ naalol: ciuitates ẽtuor cū ſuburbanis ſuis. De tribu gad ciuitates cōfugij: ra
moth i galaad ⁊ manaim ⁊ eſebon ⁊ iaẽr: ciuitates ẽtuor cum ſuburbanis ſuis. De tribu
ruben vltra iordanē ꝑ hiericho: ciuitates refugij. boſor in ſolitudine miſor ⁊ iaẽr ⁊ iethſon ⁊ maſpha: ciuitates ẽtuor cum ſuburbanis ſuis. Oēs vrbes filioꝝ merari p familias
⁊ cognatiões ſuas duodecī. Itaq; ciuitates
vniuerſe leuitarū i medio poſſeſſionis filioꝝ iſrl. fuerunt ẽdragintaocto cum ſuburbanis ſuis: ſingule per familias diſtribute. Dedit q̄ dñs tr̃us iſrl. eī terrā quā tradituꝝ ſe patribus eoꝝ iurauerat. ⁊ poſſederūt illā atq; habitauerunt in ea. Dataq; ē ab eo pax i cīs p circuitū natiões: nulluſq; eis reſiſtere auſus ē: ſ cuncti in eoꝝ ditionē redacti ſūt. Ne vnū q̄dē ꝛbū q̄ illis ꝓmiſerat. irritū fuit: ſed rebus expleta ſūt omia.

Vocauit ergo iheſue XXII
rubenitas ⁊ gaditas, ⁊ dimidiā tribum manaſſe: dixitq; ad eos. Feciſtis oīa que ꝑcepit vobis moyſes famulꝰ dñi: mihi q̄ in oibus obediſtis: nec reliq̄ſtis frēs
vros lōgo tpe vſq; in ꝑſētē diē: cuſtodientes
imperiū dñi tr̃i vri. Quia igit̄ dedit dñs tr̃
veſter fribꝰ vris q̄etē ⁊ pacē ſicut pollicit⁹ ē: reuertimini ⁊ ite in tabernacula vra ⁊ i trā poſſeſſionis quā tradidit vobis moyſes famulus dñi trāſ iordanē: ita tm̄modo ut cuſtodiatis attente ⁊ ope cōpleatis mādatū ⁊ legem quā ꝑcepit vobis moyſes famulus dñi: ut diligatis dñm tr̃m vr̃m. ⁊ ambuletis in oīb⁹ vijs eius. ⁊ obſeruetis mādata illius: adhereatisq; ei: ac ſeruiatis in oi corde. ⁊ in oi alia vra. Benedixitq; eis ioſue. ⁊ dimiſit eos. Qui reuerſi ſūt in tabernacula ſua. Dimidie aut̄ tribui manaſſe poſſeſſionem moyſes dederat in baſan. ⁊ idcirco medie q̄ ſupfuit dedit ioſue ſortē inē ceteros frēs ſuos trāſ iordanē ad occidētalē eius plagā. Cūq; dimitteret eos in tabernacula ſua ⁊ benedixiſſet eis: dixit ad eos. In multa ſuba atq; diuitijs reūtimini ad ſedes vras cum argēto ⁊ auro: ere ac ferro ⁊ veſte multiplici. Diuidite ꝑdā boſtiū cū fribꝰ vris. Reuerſiq; ſūt ⁊ abierūt filij ruben ⁊ filij gad ⁊ dimidia tribus manaſſe a filijs iſrl: de ſylo q̄ ſita ē i chanaan: ut itrarēt galaad trā poſſeſſionis ſue: quā obtinuerāt iuxta imperium dñi in manu moyſi. Cūq; veniſſent ad tumulos iordanis in trā chanaan: edificauerūt iuxta iordanē altare infinite magnitudinis. Qđ cū audiſſent filij iſrl. ⁊ ad eos certi nuncij vtriuſlibet edificaſſe filios ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manaſſe altare i terra chanaan ſup iordanis tumulos ꝯ filios iſrl: congregatusq; est omis multitudo filioꝝ iſrl. in ſylo: ut aſcenderēt ⁊ dimicarent ꝯ eos. Et interim miſerūt ad illos in trā galaad phinees filium eleaçari ſacerdotis ⁊ decē ꝓncipes cum eo ſingulos de ſingulis tribubus. Qui venerunt ad filios ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribus manaſſe i terrā galaad: dixerūtq; ad eos. Hec mādat oīs pplus dñi. Que ē iſta trāſgreſſio? Cur reliq̄ſtis dñm deū iſrl. edificātes altare ſacrilegū. ⁊ a cultu illiꝰ recedētes? An parū vob ē q̄ peccaſtis i belphegor ⁊ vſq; in p̄ſētē diē macula buꝰ ſceleris in vobis ꝑmanet. multiq; de pplo corruerunt? Et vos hodie reliq̄ſtis dñm. ⁊ cras in vniuerſū iſrl ira eius deſeuiet. Qđ ſi putatis imundā eē trā poſſeſſiōis vre: trāſite ad terrā in q̄ tabernaculū dñi ē. ⁊ habitate inē nos: tm̄ ut a dño ⁊ a nr̄o cōſortio nō recedatis. edificato altari ꝑter altare dñi dei nr̄i. Nōne achan filius care ꝑterijt mādatū dñi. ⁊ ſup oēm populū iſrl ira ei⁹ incubuit? Et ille erat vnꝰ hō
atq; vtinā ſolꝰ piſſet in ſcelē ſuo. Rñderūtq; filij ruben ⁊ gad ⁊ dimidie tribꝰ manaſſe ꝓncipibꝰ legationis iſrl. Fortiſſimus dñs deus ipſe nouit. ⁊ iſrl ſit intelligēt ſi ꝑuaricatiōis aīo altare ꝑſtruxim⁹: nō cuſtodiat nos ſed puniat nos in p̄ſenti. Et ſi ea mēte fecimus ut holocauſta ⁊ ſacrificiū ⁊ pacifica victimas ſup eo ꝯponerem⁹: ipſe q̄rat ⁊ iudicet. ⁊ nō ea magis cogitatiōe atq; tractatu ut dicerem⁹: cras dicēt filij vr̃i filijs nr̄is. Quid vobis ⁊ dño deo iſrl? Terminū poſuit dñs inē nos ⁊ vos o filij ruben ⁊ filij gad iordanē fluuium: ⁊ idcirco ꝓtē nō habetis i dño. ⁊ p hāc occaſionem auertent filij vr̃i filios nr̄os a timore dñi. Putauimus itaq; melius ⁊ dixim⁹: Extruam⁹ nobis altare: nō i holocauſta neq; ad victimas offerēdas: ſ in teſtimoniū inē nos ⁊ vos. ⁊ ſotolē nr̄am vr̃amq; ꝓgeniē ut ſeruiamus dño. ⁊ iuris nr̄i ſit offerre ⁊ holocauſta ⁊ victimas ⁊ pacificas boſtias. ⁊ neq; q̄ dicant cras filij vr̃i filijs nr̄is: nō ē vobis pars i dño. Qđ ſi voluerit dicere. rñdebūt eis: Ecce altar dñi q̄ fecerūt ꝓres nr̄i. nō i holocauſta

neq̄ in sacrificiū: ꝑ in testimoniū nr̄m ac̄ structum. Absit a nobis ꝺ scelus ut recedamus a dño ⁊ eius ꝛeligia relinquamus extructo altari ad holocausta ⁊ sacrificia ⁊ victimas offerendas: ꝓter altare dñi dei nr̄i qđ extructum est añ tabernaculū ei⁹. Quib⁹ auditis ꝓncipes sacerdos ⁊ ꝓncipes legationis isrl̄ q̄ erāt cū eo placati sūt. ⁊ verba filiozū ruben ⁊ gad ⁊ dimidie trib⁹ manasse libentissime susceperūt. Dixitq̄ ꝓbinces filij⁹ eleaçari sacerdos ad eos: Nūc scimus q̄ nobiscū sit dñs: qm̄ alieni estis a prevaricatione hac. ⁊ liberastis filios isrl̄ de manu dñi. Reuersusq̄ ē cū ꝓncipib⁹ a filijs ruben ⁊ gad de ₹ra galaad finiū chanaā ad filios isrl̄. ⁊ retulit eis. Placuitq̄ sermo cunctis audientib⁹. Et laudauerunt deū filij israhel. ⁊ nequaq̄ vltra dixerunt ut ascēderent cōtra eos atq̄ pugnarent. ⁊ delerēt terrā possessiōis eoz. Vocauerūtq̄ filij ruben ⁊ filij gad altare qđ extruxerāt: testimoniū nr̄m q̄ dñs ipse sit deus.

CAPUT XXIII

Soluto aūt multo tēpore postq̄ pacē dederat dñs israhel subiectis in gyro nationibus vniuersis. ⁊ iosue iam longeuo ⁊ plenus etatis postq̄ dimiserat terram filijs isrl̄ fm q̄ dñs ipromiserat: vocauit iosue cūctum israhel maiozesq̄ natu ꝓncipes ac duces ⁊ magistros. dixitq̄ ad eos: Ego senui ⁊ prouectioris etatis sum: vos q̄ cernitis omnia que fecerit dñs deus vester cūctis p circuitū nationibus quō p vobis ipse pugnauerit. Et nūc ꝯa vobis sorte diuisit cūctam terrā ab oriētali parte iordanis vsq̄ ad mare magnum multosq̄ adhuc supsunt nationes: dñs deus vester disperdet eas ⁊ auferet a facie vr̄a. ⁊ possidebitis terrā sicut vobis pollicitus ē. Tm̄ confortamini ⁊ estote solliciti ut custodiatis cuncta q̄ scripta sūt in volumine legis moysi. ⁊ nō declinetis ab eis: nec ad dexterā neq̄ ad sinistram. ne postq̄ intraueritis ad gentes q̄ inter vos future sūt. iuretis in nomine deozū earū ⁊ seruiatis eis ⁊ adoretis illos: ꝑ adirascatis dño deo vr̄o qđ fecistis vsq̄ in diē hanc. Et tunc auferet dñs in cōspectu vr̄o gentes magnas ⁊ robustissimas. ⁊ nullus vobis resistere poterit. Unus e vobis persequet̄ hostiū mille viros: qa dñs deus vester ꝑ vobis ipse pugnabit: sicut pollicitus est: hoc tm̄ diligentissime ꝓcauete. ut diligatis dñm deū vr̄m. Si autem si volueritis gentiū harū q̄ inter vos habitāt errozibus adiungi. ⁊ cū eis miscē cōnubia atq̄ amicitias copulare: iā tūc scitote q̄ dñs deus vester nō eas deleat añ faciē vr̄am. ꝑ erūt vob⁹ in foueā ac laqueū ⁊ offendiculū ex latere vr̄o. ⁊ sudes i oculis vr̄is. donec vos auferat atq̄ disperdat de ₹ra hac optima quā tradidit vob⁹. En ego hodie ingrediar viā vniūse₹re. ⁊ toto aīo cognoscetis q̄ de oib⁹ vobis q̄ locut⁹ est dñs de vob⁹ nichil cassū. Sicut q̄ impleuit opere qđ promisit. ⁊ prospera cuncta venerūt: sic adducet sup vos q̄cq̄d malozū cōminat⁹ ē. donec vos auferat atq̄ disperdat de ₹ra hac optima quā tradidit vob⁹ eo q̄ pterieritis pactū dñi dei vr̄i qđ precepit vobiscū. ⁊ seruieritis dijs alienis ⁊ adozaueritis eos. Cito atq̄ velociꝰ psurget i vos furor dñi ⁊ auferemini ab hac ₹ra optima quā tradidit vob⁹

CAPUT XXIIII

Congregauitq̄ iosue omnes trib⁹ isrl̄ in sychem. ⁊ vocauit maiozes natu ac ꝓncipes ⁊ iudices ⁊ magistros. steterūtq̄ in ꝓspectu dñi. ⁊ ad ꝓlium sic locutus ē: Hec dicit dñs deus isrl̄. Trans fluuiū habitauerūt pres vr̄i ab initio: thare pat̄ abrahā ⁊ nachor. seruierūtq̄ dijs alienis. Tuli q̄ patrē vr̄m abrahā de mesopotamie finibus. ⁊ adduxi eū in terrā chanaan: multiplicauiq̄ semē ei⁹. ⁊ dedi ei ysaac. illiq̄ rursū dedi iacob ⁊ esau. Et quib⁹ esau dedi mōtē seir ad possidendū: iacob vo ⁊ filij eius descenderūt in egyptū. Misitq̄ moysen ⁊ aaron. ⁊ percussi egyptū multis signis atq̄ portentis: eduxiq̄ vos ⁊ patres vr̄os de egypto. ⁊ venistis ad mare: persecutiq̄ sūt egyptij patres vestros cū curribus ⁊ equitatu vsq̄ ad mare rubꝝ. Clamauerūt aūt ad dñm filij isrl̄: q̄ posuit tenebras inter vos ⁊ egyptios. ⁊ adduxit super eos mare ⁊ opuit eos. Uiderūt oculi vr̄i cuncta que in egypto fecerim. ⁊ habitastis i solitudine multo tpe. ⁊ introduxi vos in terram amorrei q̄ habitabat trās iordanē. Cūq̄ pugnarent cōtra vos: tradidi eos in manib⁹ vestras. ⁊ possedistis terrā eoz atq̄ interfeci eos. Surrexit aūt balach filius seppor rex moab. ⁊ pugnauit cōtra israhel. Misitq̄ ⁊ vocauit balaam filium beor ut malediceret vobis. ⁊ ego nolui audire eū: ꝑ econtrario p illū benedixi vobis ⁊ liberaui vos de manu ei⁹. Transistisq̄ iordanē ⁊ venistis ad iericho: pugnauerūtq̄ contra vos viri ciuitatis eius. amorreus ⁊ pherezeus ⁊ chananeus ⁊ hetheus ⁊ gergeseus ⁊ eueus ⁊ iebuseus

ꝛ tradidi illos in manꝰ ꝟestras. Misiq; ante vos crabzones. ꝛ eieci eos ꝟ locis suis duos reges ãmozreoꝝ nõ in gladio ꝛ in arcu tuo: ꝟdiq; vobis terrã in qua nõ laboꝛasti. ꝛ vꝛbes qs nõ edificastis. ut habitaretꝭ i eis. vine as ꝛ oliueta q nõ plantastis. Nunc g timete dñm ꝛ fuite ei pfecto coꝛde atq; ꝟissimo. ꝛ auferte ꝟos qbus fuierũt pres vri in mesopotamia ꝛ in egypto. ac seruite dño. Sin ãt malũ vob videt ut dño seruiatis: optio vobis datur. Eligite vodie qꝰ placet cui seruire potissimũ ꝟeatis: vtrũ dijs qbꝰ fuierũt pres vri in mesopotamia. an dijs ãmozreoꝝ in qꝝ terra habitatꝭ. Ego aũt ꝛ domꝰ mea fuiemꝰ dño. Rñditq; pplus ꝛ ait. Absit a nobis ut relinq̃mus dñm. ꝛ seruiamꝰ dijs alienis. Domiꝰ ꝟ nr ipse eduxit nos ꝛ patres nros ꝟ terra egypti ꝛ ꝟ domo seruitutꝭ: fecitq; vidtib; nob signa ingẽtia. ꝛ custodiuit nos in oi via q quã ambulauimus. ꝛ in cũctis pplis q̃s trãsiuim. ꝛ eiecit ymũsas gẽtes ãmoꝛreũ habitatoꝛẽ terre quã nos itrauimꝰ. Seruiem igit dño: qa ipse ẽ ꝟ nr. Dixitq; iosue ad pplm. Nõ poteritꝭ fraire dño: ꝟ. n. scũs ꝛ foꝛtis emulatoꝛ ẽ: nec ignoscet sceleribꝰ ꝟ stris atq; pctis. Si dimiseritis dñm ꝛ seruieritꝭ dijs alienis. ꝙuertet se ꝛ afflget vos atq; subuertet: postq̃ vobis pstiterit bona. Dixitq; pplus ad iosue. Neq̃q ita ut loq̃ris erit. s dño seruiem. Et iosue ad pplm: testes inquit vos estis: qa ipsi elegeritꝭ vobis dñm ut fuiatꝭ ei. Rñderũtq; testes: Nunc g ait auferte ꝟos alienos ꝟ medio vri. ꝛ iclinate coꝛda vra ad dñm ꝟeum isrl. Dixitq; pplus ad iosue. Dño deo nro seruiem. ꝛ obedietes erumꝰ pceptis eius. Percussit g iosue i die illo fedꝰ. ꝛ ppositt pplo pcepta atq; iudicia in syclem. Scripsit q oia ꝙba dei in volumine legis dñi. ꝛ tulit lapidẽ ꝙgrandẽ. posuitq; eũ subter quercũ q erat in scũario dñi. ꝛ dixit ad cũ pplm: En lapis iste erit vobis in testimoniũ qꝝ audieritꝭ oia ꝙba dñi q locutꝰ est vobis: ne forte postea negare ꝟelitis ꝛ mentiri dño deo vro. Dimisitq; pplm singulos in possessionẽ suã. Et post ꝟ mortu ẽ iosue filiꝰ nun seruꝰ dñi centum decẽ annoꝝ: sepelierũtq; eũ in finib possessionis sue in thamnatbsare: que sita ẽ in monte effraim. a septẽtrionali parte montis gaas. Seruiuitq; isrl domino cunctis diebꝰ iosue ꝛ senioꝝ qui longo ꝙxerant tempoꝛe post iosue. ꝛ qui nouerant oia opera dñi que fecerat in isrl. Ossa quoq; ioseph q̃ tulerant filij isrl ꝟ egypto sepelierunt in syclem in parte agri quẽ emerat iacob a filijs emmoꝛ patris syclem centũ nouellis ouibus. ꝛ fuit i possessionẽ filioꝝ ioseph. Eleaçar quoq; filius aaron mortuꝰ est. ꝛ sepelierunt eum in gabaath phinees filij eius: que data est ei in monte effraim.

¶ Explicit liber Josue. Incipit liber sopthim quẽ nos Judicum appellamus. Caplm I

Post mortem iosue. ꝙsuluerũt filij isrl dñm dicẽtes. Quis ascendet ante nos ꝙ chananeum. ꝛ erit dux belli? Dixitq; dñs: Judas ascẽdet. Ecce tradidi ẽrã i manu eiꝰ. Et ait iudas symeoni frĩ suo. Ascẽde mecũ i sortẽ meã: ꝛ pugna ꝙ chananeum ut ꝛ ego pgã tecũ i sortẽ tuã. Et abijt cũ eo symeon. Ascẽditq; iudas ꝛ tradidit dñs chananeũ ac pꝛereceũ i manꝰ eoꝝ ꝛ pcusserũt i becech ꝟcẽ mila viroꝝ. Inuenerũtq; adonibeceeb in beceeb. ꝛ pugnerũt ꝙ eũ. ac pcusserũt chananeũ ꝛ pꝛereceũ. Fugit aũt adonibeceeb. quẽ psecuti ꝙprẽderũt ceſis sũmitatibꝰ manuũ eiꝰ ac pedũ. Dixitq; adonibeceeb: Septuagita reges ãputatꝭ manuũ ac pedum sũmitatibꝰ colligebãt submẽsa mea citoꝝ reliquias: sic feci. ita reddidit mihi ꝟ. Adductꝭ erũtq; eũ in irlm. ꝛ ibi mortuꝰ ẽ. Oppugnãtes g filij iuda irlm ceperũt eã. ꝛ pcusserũt in oꝛe gladij tradẽtes cũctã incẽdio ciuitatem Et postea ꝟscẽdẽtes pugnauerũt ꝙ chanaeum q̃ habitabat i mõtanis. ꝛ ad meridiem in cãpestribꝰ. Pergẽsq; iudas ꝙ chananeũ q̃ habitat i hebzon cuiꝰ nomẽ fuit antiq̃tꝰ caria tbarbe. percussit sesai ꝛ bayman ꝛ tbolmai: atq; inde ꝓfectꝰ abijt ad habitatoꝛes dabir. cuius nomẽ ꝟ erat cariatbsepher. i. ciuitas litterarũ. Dixitq; caleph: Qui pcusserit cariatbsepher ꝛ vastauerit eã. dabo ei aram filiã meã vroꝛẽ. Cũq; cepisset eã otboniel filiꝰ ceneç fraꝛ caleph minoꝝ: dedit ei aꝛã filiã suam cõiugem. Quã pgentẽ in itinere monuit vir suus ut peteret a pre suo agrũ. Que cũ suspirasset sedens in asino. dixit ei caleph: Quid babes? At illa rñdit. Da mihi benedictionẽ: qa trã arentẽ dedisti mihi: da ꝛ irriguam aquis. Dedit g caleph irriguũ sugi. ꝛ

irriguũ inferi⁹. Filij aũt cinei cognati moysi
ascenderũt de ciuitate palmaꝝ cũ filijs iuda
in desertũ sortis eius qđ ẽ ad meridiẽ arath:
& habitauerũt cũ eo. Abijt aũt iudas cũ sy-
meone frẽ suo. & pcusserũt sil'chananeũ: qui
habitabat in sephat. & inẽfecerũt eũ. Vocatũ ẽ
est nomẽ vrbis horma id est anathema. Le-
pitqꝫ iudas gazan cũ finib⁹ suis. & ascalonẽ
atqꝫ accaron cũ ẽminis suis. Fuitqꝫ dñs cũ
iuda. & montana possedit. Nec potuit delere
habitatores vallis: qa falcatꝫ curribus abun-
dabant. Dederũtqꝫ caleb hebron sicut dixe-
rat moyses: q̃ deleuit ex ea tres filios enach.
Jebuseũ aũt habitatorẽ irl'm nõ deleuerũt fi-
lij beniamin. Habitauitqꝫ iebuseus cum fi-
lijs beniamin i irl'm vsqꝫ in pñtẽ diẽ. Dom⁹ qꝫ
ioseph ascẽdit i bethel: fuitqꝫ dñs cũ eis. Nã
cũ obsiderẽt vrbẽ q̃ pus luza vocabat· vide-
rũt hoiem egredientẽ de ciuitate· dixerũtqꝫ
ad eũ. Ostende nobis introitũ ciuitat̃. & fa-
ciem⁹ tecũ miam. Qui cũ ondisset eis· per-
cusserũt vrbẽ in ore gladij: hoiem aut̃ illũ &
oẽm cognationẽ eius dimiserũt. Qui dimis-
sus abijt in trã ethim & edificauit ibi ciuita-
tẽ· vocauitqꝫ eã luzã q̃ ita appellat vsqꝫ i pñtẽ
diem. Manasses quoqꝫ nõ deleuit bethsan &
thanath cũ viculis suis. & habitatores dor &
ieblaam & maieddo cũ viculis suis: cepitqꝫ
chanane⁹ habitare cũ eis. Postqꝫ aũt cõfor-
tatus ẽ isrl' fecit eos tributarios & delẽ no-
luit. Effraim etiã nõ inẽfecit chananeũ q̃ ha-
bitabat in gazer: sẽ habitauit cũ eo. Jabulon
nõ deleuit habitatores bethron & naalon: sẽ
habitauit chanane⁹ i medio ei⁹· factusqꝫ ẽ ei
tributari⁹. Aser qꝫ nõ deleuit habitatores ac-
cho & sidonis alab & achazib & ãma & aphech
& roob: habitauitqꝫ i medio chananei habita
toris illi⁹ terre: nec inẽfecit eũ. Neptalim qꝫ
non deleuit habitatores bethsemes & bethana-
th. & habitauit inẽ chananeũ habitatorem
terre: fuerũtqꝫ ei bethsemite & bethanite tri-
butarij. Artauitqꝫ ãmorre⁹ filios dan i mõ-
te: nec vedit eis locũ ut ad planicia descẽde-
rent: habitauitqꝫ in mõte hares qđ interp̃tat̃
testatio in hailon & salabim. Et aggrauata ẽ
manus domus ioseph: factusqꝫ ẽ ei tributari⁹.
Fuit aũt terminus ammorrei ab ascẽsu scor-
pionis petra & superiora loca.

VII

Ascẽditqꝫ angel⁹ dñi de galgalis ad
a locũ flentiũ. & ait: Eduxi vos de egy-
pto. & introduxi in terram pro qua iurau i pa
trib⁹ vris. & pollicitus sum ut nõ facerẽ irri-
tũ pactũ meũ vobiscũ i sempiternũ: ita dũ-
taxat ut nõ feriretis fed⁹ cũ habitatoribus terre
hui⁹. & aras eor subuertere. & noluistis au-
dire vocẽ meã. Cur hoc fecistis? Quãobrem
nolui delere eos a facie vra: ut habeatis ho-
stes. & dij eorũ sint vobis in ruinã. Cũqꝫ loq̃-
retẽ angelus dñi hec vba ad cos filios isrl' eleua
uerunt vocẽ suã & fleuerunt. Et vocatum est
nomẽ loci illi⁹ loc⁹ flentiũ siue lachrymarum
& immolauerunt ibi victimas dño. Dimisit q̃ io-
sue pplm. & abierũt filij isrl' vnusq̃sqꝫ in pos-
sessionẽ suã ut obtinerẽt eã· seruleruntqꝫ dño
cunctis diebus eius & senioꝝ· qui longo post
eũ vixerũt tpe. & nouerãt oĩa opa dñi q̃ fece
rat cũ isrl'. Mortu⁹ ẽ aũt iosue filius nun fa-
mul⁹ dñi centũ & decẽ annoꝝ. & sepelierunt
eũ in finib⁹ possessionis sue in thamnat sare i
monte effraim a septẽtrionali plaga montis
gaas. Oisqꝫ illa gnãtio cõgregata est ad pa-
tres suos. & surrexerũt alij q̃ nõ nouerũt do-
minũ: & opa q̃ fecerat cũ isrl'. Fecerũtqꝫ filij
isrl' malũ in cõspectu dñi & seruierũt baalim
ac dimiserũt dñm deũ patꝝ suorum qui edu-
xerat eos de tra egypti. & secuti sũt deos alie-
nos· deos pplorũ q̃ habitabãt i circuitu eo-
rũ. & adorauerũt eos. & ad iracũdiã pcitaue-
rũt dñm· dimittentes eũ. & seruierẽt baal &
astaroth. Iratusqꝫ dñs p̃ isrl' tradidit eos in
man⁹ diripiẽtiũ· q̃ ceperũt eos & vẽdiderunt
hostib⁹ q̃ habitabãt p gyrũ. nec potuerũt resi-
stere aduersarijs suis: sẽ q̃cũqꝫ pgere volui-
sent: man⁹ dñi sup eos erat· sicut locut⁹ ẽ &
iurauit eis. & vehemẽter afflicti sũt. Suscita
uitqꝫ dñs iudices q̃ liberarẽt eos de vastãtiũ
manib⁹: sẽ nec eos audire voluerũt: fornican-
tes cũ dijs alienis & adorãtes eos. Cito de-
seruerũt viã p quã igressi fuerãt prẽs eoꝝ. &
audiẽtes mãdata dñi oĩa fecẽ p̃ria. Cũqꝫ ve
min⁹ iudices suscitaret· i diebꝫ eoꝝ flectebat
mia & audiebat afflictoꝝ gemit⁹. & liberabat
eos de cede vastãtiũ: Postqꝫ aũt mortu⁹ cẽt
iudex reuertebant. & multo faciebãt maiora
qꝫ fecerãt pres eorum sequẽtes deos alienos
seruientes eis & adorantes illos. Non dimi-
serũt adinuentiones suas. & via durissima per
quã ambulare solebant. Iratusqꝫ ẽ furor dñi
i isrl' & ait: Quia irrit̃ fecit gens ista pactũ
meũ qđ pcepi patribus eorũ & voci meã

audire cõtẽpsit. ⁊ ego nõ relebo gẽtes ãs dimisit iosue. ⁊ mortuus ẽ: ut ĩ ipsis expiar ĩsrl ⁊ ĩ ipsis custodiãt viã dñi. ⁊ ambulent in ea sicẽ custodierũt prẽs eor. an non. Dimisit g̃ dñs ẽs naticẽs bas. ⁊ cito subuertere noluit: nec tradidit in manꝰ iosue.

VIII

b Hẽ sũt gentes ãs dñs reliq̃t ut eruditet in eis israhelem. ⁊ ẽs q̃ nõ nouerant bella chananeorum: ⁊ postea discerẽt filij eor certare cũ hostib⁹. ⁊ hec erũt cõsuetudinẽ pliandi. q̃ satrapas philistinorum. o mnẽq̃ chananeum ⁊ sidoniũ. atq̃ heueũ q̃ habitabat in mõte libano a mõte baal hermon vsq̃ ad introitũ emath. Dimisitq̃ eos ut ĩ ipsis experiret israhelẽ vtrũ audirent mandata dñi q̃ ꝓcepat pr̃ib⁹ eor per manum moysi an nõ. Itaq̃ filij ĩsrl habitauerunt in medio chananei ⁊ ethei ⁊ ãmorrei ⁊ pherezei ⁊ heuei ⁊ iebusei. ⁊ duxerũt vxores filias eorũ ipsisq̃ filias suas filijs eorum tradiderunt ⁊ seruierũt dijs eor. Fecerũtq̃ malũ in ꝓspectu dñi. ⁊ obliti sunt dei sui seruientes baalim ⁊ astaroth. Iratusq̃ ꝑ ĩsrl dñs tradidit eos ĩ manꝰ chusanrasathaim regis mesopotamie seruierũtq̃ ei octo annis. Et clamauerũt ad dñm q̃ suscitauit eis saluatorem: ⁊ liberauit eos: othoniel videlicz filiũ cenez frẽm caleph minorẽ: fuitq̃ ĩ eo spũs dñi. ⁊ iudicauit ĩsrl. Egressusq̃ ẽ ad pugnã. ⁊ tradidit dñs ĩ manꝰ eius chusanrasathaim regẽ syrie: ⁊ oppressit eũ. Quieuitq̃ terra q̃dragita ãnis ⁊ mortuꝰ ẽ othoniel filiꝰ cenez. Addiderũt aũt filij ĩsrl facẽ malũ ĩ ꝓspectu dñi: q̃ ꝓfortauit aduersũ eos eglon regẽ moab: q̃a fecerũt malũ ĩ ꝓspectu eius. Et copulauit ei filios ãmon ⁊ amalech: abijtq̃ ⁊ percussit ĩsrl. atq̃ possedit vrbẽ palmaꝝ. Seruierũtq̃ filij ĩsrl eglon regi moab xcẽ ⁊ octo ãnis. ⁊ postea clamauerũt ad dñm. Qui suscitauit eis saluatorẽ vocabalo aioth filium gera filij gemini q̃ vtraq̃ manu ꝓ dextra vtebatur. Miseruntq̃ filij ĩsrl per illum munera eglon regi moab. Qui fecit sibi gladiũ ancipitẽ habentem in medio capulũ longitudinis palme manꝰ. ⁊ accinctꝰ est eo subẽ sagũ in dextro femore. Obtulitq̃ munera eglon regi moab. Erat autem eglon crassus nimis. Cũq̃ obtulisset ei munera ꝓ secutus ẽ socios q̃ cũ eo venerant. ⁊ reuersus de galgalis vbi erant idola dixit ad regem: Verbũ secretũ habeo ad te o rex. Et ille imperauit silẽtiũ. Egressisq̃ oĩb⁹ q̃ circa eũ erant ingressus ẽ aioth ad eũ. Sedebat aũt ĩ estiuo cenaculo solꝰ. Dixitq̃: Verbũ dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. Extenditq̃ aioth sinistrã manũ. ⁊ tulit sicã de dextro femore suo. infixitq̃ eã in ventrẽ eiꝰ tã valide ut capulꝰ seq̃rer ferrũ in vulnẽ: ac pinguissimo adipe stringeret. Nec eduxit gladium. sed ita ut percusserat reliquit ĩ corpore: stat⁹q̃ p secreta nature alui stercora ꝓpulerũt. Aioth aũt clausis diligentissime ostijs cenaculi ⁊ obfirmatis sera p posticũ egressus ẽ. Seruiq̃ regis ingressi viderunt clausas fores cenaculi atq̃ dixerũt. Forsitan purgat aluũ ĩ estiuo cenaculo. Expectãtesq̃ diu donec erubescerent ⁊ videtes q̃ null⁹ aperet. tulerũt clauem ⁊ aperientes inuenerũt dñm suũ ĩ tra iacentẽ mortuũ. Aioth aũt dũ illi turbarent. effugit ⁊ ptrãsijt locũ idolorꝝ vnde reuersus fuerat Venitq̃ in seyrath. ⁊ statim insonuit buccina ĩ monte effraim: descenderũtq̃ cũ eo filij ĩsrl ipso in fronte gradiẽte. Qui dixit ad eos: Sequimini me. Tradidit.n. dñs inimicos nros moabitas in manꝰ nras. Descenderũtq̃ post eũ ⁊ occupauerũt vada iordanis q̃ trãsmittũt in moab. ⁊ nõ dimiserũt trãsire quẽq̃: ꝙ percusserũt moabitas ĩ tpe illo circiẽ xcẽ milia ẽs robustos ⁊ fortes viros. Nullus eor euadere potuit. Humiliatusq̃ ẽ moab ĩ die illo sub manu ĩsrl. ⁊ q̃uit terra octoginta annis a plijs. Post hũc fuit sangar filiꝰ anath: qui percussit de philistijm sexcentos viros vomere Et ipse q̃ defendit israhel.

VIIII

Addiderũtq̃ filij ĩsrl facẽ malũ ĩ cõspectu dñi post mortẽ aioth. ⁊ tradidit illos dñs in manꝰ iabin regi chanaan q̃ regnauit ĩ asor. Habuitq̃ ducẽ exercitus sui noie sysaram. Ipse aũt habitabat in aroseth gẽtiũ. Clamauerũtq̃ filij israel ad dñm. Nongẽtos.n. habebat falcatos curr⁹. ⁊ p viginti annos vehemẽt opprẽserat eos. Erat aũt debora ꝓphetes vxor lapidoth. q̃ iudicabat pplm in illo tpe. ⁊ sedebat sub palma q̃ noie illi⁹ vocabat inter rama ⁊ bethel in monte effraim. ascendebãtq̃ ad eã filij israel in ẽ iudiciũ. Que misit ⁊ vocauit barach filium abinoem de cedes neptalim. dixitq̃ ad eũ Precepit tibi dñs deus israhel. Vade ⁊ duc exercitum in montẽ thabor: tollesq̃ tecũ xcẽ milia pugnatorꝝ de filijs neptalim ⁊ de filijs

çabulon. Ego aũt adducã ad te in loco torrẽtis cyson fysaram pncipem exercitus iabin ⁊ currus eius atq; cũm multitudinẽ. ⁊ tradam eos in manu tua. Dixitq; ad eam barach: Si venis mecũ vadã: si nolueris venire non pgam. Que dixit ad eũ: Ivo quidẽ tecum: sed in hac vice victoria nõ reputabit tibi: ꝙa in manu mulieris tradet fysara. Surrexit itaq; debora ⁊ perrexit cũ barach in cedes. Qui accersitis çabulon ⁊ neptalim: ascendit cum decem milibus pugnatoꝝ pedes in comitatu suo. Aber aũt cineꝰ recesserat quondã a ceteris cineis fribꝰ suis filijs obab cognati moysi ⁊ tetẽderat tabernacula vsq; ad vallẽ q̃ vocat sennim. ⁊ erat iuxta cedes. Nuncia tũq; ẽ fysare q; ascendisset barach filiꝰ abinoem in montẽ thabor. Et congregauit nõgẽtos falcatos curruꝰ. ⁊ cũm exercitu de aroseth gẽtium ad torrentem cyson. Dixitq; debora ad barach. Surge: hẽ. n. dies in q̃ tradidit dñs fysaram in manus tuas. En ipse ductor ẽ tuꝰ. Descendit itaq; barach de mõte thabor. ⁊ decem milia pugnatorum cũ eo. Perterruitq; dñs fysaram ⁊ cũs currus eius: vniuersamq; multitudinẽ in ore gladij ad cõspectũ barach intantũ ut fysara de curru desiliẽs. pedib⁹ fugeret. ⁊ barach psequeret fugientes currus ⁊ exercitũ vsq; ad aroseth gentiũ. ⁊ oĩs hostiũ multitudo vsq; ad internitionẽ cadẽt. Fysara aũt fugiens puenit ad tentoriũ iahel vxoris aber cinei. Erat aũt pax inter iabin regem asor ⁊ domũ aber cinei. Egressa igit iahel i occursũ fysare: dixit ad eũ. Intra ad me dñe mi: ne timeas. Qui ingressus tabernaculũ eiꝰ. ⁊ optus abea pallio. Dixit ad eã. Da mihi obsecro paululũ aque: ꝙa sitio valde. Que aperuit vtrem lactis. ⁊ dedit ei bibere. ⁊ operuit illũ. Dixitq; fysara ad eã. Sta añ ostiũ tabernaculi. ⁊ cũ venerit aliquis interrogãs te ⁊ dicẽs nunq̃d hic ẽ aliquis? rñdebis. Nullus ẽ. Tulit itaq; iahel vxor aber clauũ tabernaculi assumens pariter ⁊ malleũ. ⁊ ingressa abscondite ⁊ cũ silentio: posuit supꝫ tympꝰ capitꝫ eius clauũ: percussitq; maleo ⁊ fixit in cerebꝝ vsq; ad terrã: ꝙ sopore mortꝫ sociãs fecit. ⁊ mortuus ẽ. Et ecce barach sequẽs fysarã veniebat egressaq; iahel in occursũ eius: dixit ei. Veni ⁊ ostendã tibi virũ quẽ queris. Qui cum intrasset ad eã: vidit fysaram iacentẽ mortuũ. ⁊ clauũ infixũ i timpore eius. Humiliauit ꝯ deus in die illo iabin regẽ chanaan coram filijs isrl: q̃ crescebãt q̃tidie. ⁊ forti manu opprimebant iabin regem chanaan donec delerent eũ.

Cecinerũtq; debora ⁊ barach filius abinoem in illo die dicentes: Qui sponte obtulistis de isrl aias vestras ad periculũ: bñdicite dño. Audite reges auribꝰ percipite pncipes. Ego sũ ego sũ q̃ dño canã: psallam dño deo isrl. Pone cũ exires de seir. ⁊ trãsires p regiones edom: terra mota est celiq; ac nubes stillauerunt aquis. Montes fluxerũt a facie dñi. ⁊ sinai a facie dñi dei isrl. In diebꝰ sangar filij anath. i diebꝰ iahel quieuerũt semite. ⁊ q̃ ingrediebant p eas ãbulauerũt p calles devios. Cessauerũt fortes in isrl ⁊ quieuerũt donec surgeret debora: surgeret mr̃ in isrl. Noua bella elegit dñs: ⁊ portas hostiũ ipse subuertit. Clypeus ⁊ hasta si apparuerũt in q̃draginta milibꝰ isrl. Cor meũ diligit pncipes isrl. Qui sponte voluntate obtulistis vos discrimi bñdicite dño: qui ascenditis sup nitẽtes asinos. ⁊ sedetis supra in iudicio ⁊ ambulatis i via: loquimini. Ubi collisi sũt currus. ⁊ hostiũ suffocatꝰ ẽ exercitꝰ. ibi narrẽtur iusticie dñi. ⁊ clemẽtia i fortes isrl. Tũc descendit pplꝰ dñi ad portas: ⁊ obtinuit pncipatũ. Surge surge debora: surge surge ⁊ loquere cãticũ. Surge barach. ⁊ apphende captiuos tuos fili abinoem. Saluate sunt reliquie pplꝰ. Dñs i fortib⁹ dimicauit. Ex effraim deleuit eos in amalech. ⁊ post eũ ex beniamin i pplos tuos o amalech. De machir pncipes descenderũt. ⁊ de çabulon q̃ exercitũ ducerent ad bellandũ. Duces ysacbar fuere cũ debora ⁊ barach vestigia sũt secuti: q̃ qui in pceps ac baratrũ se discrimini dedit. Diuiso ꝯ se ruben magnanimoꝝ repta ẽ ꝓtentio. Quare habitas inter duos terminos: ut audias sibilos gregum? Diuiso ꝯ se ruben: magnanimoꝝ repta ẽ ꝓtentio. Galaad trãs iordanem q̃escebat. ⁊ dan vacabat nauib⁹. Aser habitabat i littore maris. ⁊ in portub⁹ morabat. Zabulon vero ⁊ neptalim obtulerũt aias suas morti i regione morome. Venerũt reges ⁊ pugnauerũt. pugnauerũt reges chanaã i thanec iuxta aquas mageddo: ⁊ tñ nihil tulere pdantes. De celo dimicatum ẽ ꝯ eos: stelle manẽtes i ordine cursu suo adũsus sysarã pugnauerũt. Torrens cyson traxit cadauera eoꝝ torrens cadumim torrens cyson. Conculca aia mea robustos

Angule equoꝝ ceciderũt: fugiẽtib⁹ impetu. ⁊ ꝓceps ruẽtib⁹ fortissimis hostiũ. Maledicite ẽre meroꝫ dixit angel⁹ dñi: maledicite habitatoꝛib⁹ ei⁹: quia nõ venerũt ad auxiliũ dñi in adiutoꝛiũ fortissimoꝝ ei⁹. Benedicta inter mulieres iahel vxoꝛ aber cinei: ⁊ benedicatur in tabernaculo suo. Aquã petẽti lac vedit ⁊ in phiala ꝑncipũ obtulit butyrũ. Sinistrã manũ misit ad clauũ. ⁊ dextrã ad fabꝛoꝝ malleos: percussitq; sysarã querẽs in capite vulneri locũ. ⁊ timp⁹ valide pforans. Inter pedes ei⁹ ruit: defecit ⁊ mortuus ẽ. Voluebaᷓ ante pedes eius: ⁊ iacebat exanimis ⁊ miserabilis. Per fenestrã respiciens vlulabat maᷓ ei⁹ ⁊ de cenaculo loq̃baᷓ. Cur moraᷓ regredi currus eius: q̃re tardauerũt pedes q̃drigarũ illius? Una sapiẽtioꝛ ceteꝛ vxoꝛib⁹ ei⁹ ꝛ̃ socrui ꝓba rũdit: Forsitan nũc diuidit spolia. ⁊ pulcherrima femina aꝝ eligit ei. Vestes diuersoꝝ colꝛoꝝ sysare traduntᷓ in ꝓdã. ⁊ supellex varia ad ornanda colla cõgerit. Sic pereãt oes inimici tui dñe: qui aũt diligũt te: sicut sol in oꝛtu suo splendet: ita rutilent. Quieuitq; terra per quadraginta annos.

VI

Fecerũt aũt filij isr̃l malũ in cõspectu dñi: qui tradidit illos in manu madian septẽ annis. ⁊ oppressi sũt valde ab eis. Fecerũtq; sibi antra ⁊ spelũcas i mõtib⁹ ⁊ munitissima ad repugnãdũ loca. Cũq; seuisset isr̃l: ascendebat madian ⁊ amalech ceteriq; oriẽtaliũ nationũ. ⁊ apud eos figẽtes tentoꝛia: sicut erãt i herbis cuncta vastabant vsq; ad introitũ gaze: nihilq; oio ad vitã pertinens relinquebãt in isr̃l: nõ oues: nõ boues: nõ asinos. Ipsi enĩ ⁊ vniuersi greges eoꝝ veniebãt cũ tabernaculis suis. ⁊ instar locustaꝝ vniuersa cõplebãt: innumera multitudo hominũ ⁊ cameloꝝ: q̃cq̃d tetigerãt vastãtes. Pusillatusq; ẽ isr̃l valde in cõspectu madian. Et clamauit ad dñm postulãs auxiliũ ꝑ malitiã. Et clamauit ad dñm postulãs auxiliũ ꝑ madianitas. Qui misit ad eos virũ ꝓphetã. ⁊ locutus ẽ. Hec dicit dñs deus isr̃l: Ego vos feci cõscendẽ de egypto. ⁊ eduxi vos de domo seruitutis. ⁊ liberaui de manu egyptioꝝ. ⁊ oiuz inimicoꝝ q̃ affligebãt vos. Eieciq; eos ad introitũ vr̃m. ⁊ tradidi vobis terrã eoꝝ. ⁊ dixi Ego dñs deus vester. Ne timeaᷓ deos amoꝛreoꝝ in q̃ꝝ terra habitaᷓ. Et noluistis audire vocẽ meã. Venit aũt angelus dñi. ⁊ sedit sub quercu q̃ erat in effra. ⁊ ptinebat ad ioas patrẽ familie ecr̃i. Cũq; gedeon filius ei⁹ exciteret atq; purgaret frumẽta in toꝛcular: ut fugeret madian: apparuit ei angelus dñi. ⁊ ait: Dñs tecũ viroꝝ fortissime. Dixitq; ei gedeon: Obsecro mi dñe si dñs nobiscũ est. cur q̃ apprehẽderũt nos hec oĩa? Vbi sũt mirabilia ei⁹ q̃ enarrauerũt pres nr̃i: atq; dixerũt: de egypto eduxit nos dñs. Nũc aũt dereliq̃t nos. ⁊ tradidit in manu madian. Respexitq; ad eũ dñs. ⁊ ait: Vade i hac fortitudine tua ⁊ liberabis isr̃l de manu madian. Scito q̃ miserim te. Qui respondẽs ait. Obsecro mi domine i q̃ liberabo isr̃l? Ecce familia mea infima ẽ in manasse. ⁊ ego mĩm⁹ i domo pris mei. Dixitq; ei dñs. Ego ero tecũ. ⁊ percuties madian q̃si vnũ virũ. Et ille: si inueni inq̃t grãm coram te. da mihi signũ q̃ tu sis q̃ loq̃r̃ ad me. Ne recedas hinc donec reuertar ad te. portãs sacrificiũ ⁊ offerẽs tibi. Qui respondit: Ego ꝑstolabo: aduentũ tuũ. Ingressus ẽ ita q; gedeon ⁊ coxit hedũ. ⁊ de farine modio azimos panes: carnesq; ponẽs in canistro. ⁊ ius carnium mittẽs in ollam. tulit oĩa sub quercu. ⁊ obtulit ei. Cui dixit angel⁹ dñi: Tolle carnes ⁊ azimos panes. ⁊ pone supꝑ petrã illã. ⁊ ius desup funde. Cũq; fecisset ita. extẽdit angelus dñi sũmitatẽ ꝯge quã tenebat i manu ⁊ tetigit carnes ⁊ panes azimos: ascenditq; ignis de petra ⁊ carnes azimosq; panes cõsumpsit: angelus aũt dñi euanuit ex oculis eius. Vidensq; gedeon q̃ eẽt angelus dñi ait: Heu mi dñe deus: qa vidi angelũ dñi facie ad faciem. Dixitq; ei dñs. Pax tecũ. Ne timeas nõ moꝛieris. Edificauit ĝibi gedeon altare dño vocauitq; illud: dñi pax vsq; in ꝑsentẽ diem. Cũq; adhuc eẽt in effra q̃ ẽ familie ecr̃i. nocte illa dixit dñs ad eũ. Tolle taurũ pris tui ⁊ alterũ taurũ annoꝝ septẽ. destrues q; aram baal q̃ est pris tui. ⁊ nemus q̃ circa aram est succide. ⁊ edificabis altare dño deo tuo in sũmitate petre huius sup quã aĩ sacrificiũ posuisti: tolles q; taurũ secundũ. ⁊ offeres holocaustũ sup structũ lignoꝝ que de nemore succideris. Assũptis g̃ gedeon decẽ viris de seruis suis: fecit sicut ꝓcepat ei dñs. Timẽs aũt domũ pris sui ⁊ hoies illi⁹ ciuitatᷓ. ꝑ die noluit facẽ. ꝑ oĩa nocte cõpleuit. Cũq; surrexissent viri oppidi eius mane: viderũt destructã aram baal lucũq; succisũ. ⁊ taurũ alterũ impositũ sup altare qd tunc edificatũ erat. dixerũtq;

ad inuicē: Quis ꝫ fecit? Cūq; ꝙquirerēt auctoꝛē facti dictū ē: Gedeon filiꝰ ioas fecit ꝫ oīa. Et dixerūt ad ioas: Produc filiū tuū ut moꝛiat: quia ꝛeꝑuxit aram baal ⁊ succidit nemus. Quibus ille rñdit: Nunq̄d vltoꝛes estis baal ut pugnetis ꝓ eo? Qui aduersarꝰ ē ei⁹: moꝛiat̄ dū ꝑ lux craſtina ꝛeniat. Si deꝰ est: vindicet se ꝛe eo q̄ ſuffodit arā ei⁹. Ex illo die vocat⁹ est gedeon bierobaal: eo q̄ dixiſſet ioas: vlciſcat̄ ſe ꝛe eo baal qui ſuffodit aram eius. Igit̄ oīs madian ⁊ amalech ⁊ oꝛiēt̄ales ꝓli cōgregati ſūt ſimul. ⁊ tranſeūtes iordanem caſtrametati ſūt i valle ieẽrahel. Spūs aūt dñi induit gedeon: q̄ clangēs buccina cō uocauit domū abieẽr ut ſeq̄reť ſe. Miſitq; nūcios in vniuerſū manaſſen: q̄ ⁊ ipſe ſecut⁹ est eū. Et alios nūcios in aſer ⁊ ẽabulon ⁊ neptalim qui occurrerūt ei. Dixitq; gedeon ad dñm. Si ſaluū facis ꝓ manū meā ꝓm iſrl'ſi cut locutus es: ponā hoc vellus lane in area. Si ros in ſolo vllere fuerit. ⁊ in oī terra ſiccitas: ſciā q̄ ꝓ manū meā ſicut locut⁹ es litꝛabis iſrl'. Factūq; ē ita. Et ꝛe nocte ꝛeſurgēs expreſſo vellere concāua roꝛe impleuit. Dixitq; rurſus ad dñm. Ne iraſcat̄ furoꝛ tuus ꝫ me: ſi adhuc ſemel tẽptauero signū querēs i vellē ſto ut ſolū vllus ſiccū ſit: ⁊ oīs terra roꝛe madens. Fecitq; dñs nocte illa ut poſtulauerat. ⁊ fuit ſiccitas in ſolo vllē. ⁊ ros i oī ẽra.

Ihiť bierobaal q̄ ⁊ gedeon ꝛe VII nocte cōſurgēs ⁊ oīs ꝓpl's cū eo venit ad fontē q̄ vocat̄ arad. Erāt aūt caſtra madian in valle ad ſeptẽtrionalē plagā collis excelſi. Dixitq; dñs ad gedeon: Mult⁹ tecū est ꝓpl's: nec tradeť madian in manus ei⁹: ne gloꝛiet̄ ꝫ me iſrl'. ⁊ dicat meis viribꝰ liꝛerat⁹ ſū. Loq̄re ad ꝓpm. ⁊ cuncꝫ audientibꝰ ꝓdica. Qui foꝛmidoloſus ⁊ timidus ẽ ꝛeūtaſ. Receſſerūtq; ꝛe monte galaad. ⁊ ꝛeuerſi ſunt ex ꝓpl'o viginti duo milia viroꝝ. ⁊ tñ ꝛecē milia remanſerūt. Dixitq; dñs ad gedeon: Adhuc ꝓpl's multus ẽ. Duc eos ad aq̄s. ⁊ ibi ꝓbato illos. ⁊ ꝛe quo dixero tibi ut tecū vadat: ipſe ꝑgat quē ire ꝓhibuero ꝛeuertat. Cūq; deſcendiſſet ꝓpl's ad aquas: dixit dñs ad gedeon: Qui manu ⁊ lingua lãbuerint aq̄s ſicut ſolent canes lambere ſeꝑabis eos ſeoꝛſū: qui aūt curuatis genibꝰ biberint in alea ꝑte erūt Fuit itaq; numerꝰ eoꝝ q̄ manu ad os ꝓſiciẽte aquas lãbuerāt trecẽti viri oīs autē reliq̄ multitudo flexo poplite biberat. Et ait dñs ad gedeon: In trecẽtꝫ viris q̄ lãbuerūt aq̄s liꝛabo vos. ⁊ tradam in manu tua madian: oīs aūt reliqua multitudo ꝛeūtaſ i locū ſuū. Sūptis itaq; ꝓnumero cibarijs ⁊ tubis: cẽm reliquā multitudinẽ abire ꝓcepit ad talꝛernacula ſua. ⁊ ipſe cū trecẽtꝫ viris ſe certamini ꝛedit. Caſtra aūt madian erāt ſubť i valle Eadē nocte dixit dñs ad eū: Surge ⁊ deſcẽde in caſtra: q̄a tradidi eos in manu tua. Sin aūt ſolus ire foꝛmidas deſcendat tecū pbara puer tuus. Et cū audieris q̄d loquant: tūc cōfoꝛtabūť manꝰ tue. ⁊ ſecurioꝛ ad hoſtiū caſtra deſcendes. Deſcẽdit ꝗ ipſe ⁊ pbara puer eius in partē caſtroꝝ: vbi erāt armatoꝝ vigilie. Madian aūt ⁊ amalech ⁊ cẽs oriẽtales ꝓli fuſi iacebāt in valle ut locuſtaꝝ multitudo: cameli aūt innumerabiles erant ſicut arena q̄ iacet in liꝛtoꝛe maris. Cūq; ꝛeniſſet gedeon narrabat alicui ſomniū ꝓximo ſuo. ⁊ in hunc modū referebat q̄ vider at. Vidi ſomniū. ⁊ videbaꝝ mihi quaſi ſubcinericius panis ex oꝛdeo volui. ⁊ in caſtra madian deſcẽdere: cūq; pueniſſet ad talꝛernaculū percuſſit illud atq; ſubuertit. ⁊ ẽre fundit⁹ coeq̄uit. Rñdit is cui loq̄bať. Nō est ꝫ aliud niſi gladius gedeonis filij ioas viri iſraelite. Tradidit eni dñs in manus ei⁹ madian. ⁊ oia caſtra ei⁹. Cūq; audiſſet gedeon ſomniū ⁊ interꝑetationē eius adoꝛauit. ⁊ ꝛeuerſus est ad caſtra iſrl'. ⁊ ait: Surgite tradidit. n. dñs in manꝰ nꝛas caſtra madian. Diuiſitq; trecẽtos viros i tres ptes ⁊ dedit tubas i manib⁹ eoꝝ lagenaſq; vacuas ac lãpades i medio lagenarū. Et dixit ad eos: Nō me facē videritꝭ ꝫ facite. Ingrediar ptē caſtroꝝ. ⁊ q̄ fecero ſectami. Cū ꝑſonuerit tuba in manu mea vos q̄ ꝓ caſtroꝝm circuitū clangite. ⁊ ꝓclamate dño ⁊ gedeoni Ingreſſuſq; ẽ gedeon ⁊ trecẽti viri q̄ erāt cū eo in ptē caſtroꝝ incipientib⁹ vigilijs noctis medie. ⁊ cuſtodib⁹ ſuſcitatꝫ ceꝑerūt buccinis clãgē ⁊ cōplodē int̄ ſclagenas. Cūq; ꝓ gyꝝ caſtroꝝ in trib⁹ ꝑſonarēt locis. ⁊ hydrias cōfregiſſent: tenuerūt ſiniſtris manib⁹ lampades. ⁊ dextris ſonātes tubas: clamauerūtq; gladi⁹ dñi ⁊ gedeonis ſtantes ſinguli in loco ſuo ꝓ circuitū caſtroꝝ hoſtiliū. Qia itaq; caſtra turbata ſūt. ⁊ vociferātes vlulāteſq; fugerūt. Et nihilominꝰ inſiſtebāt trecenti viri buccinis ꝑſonātes. Immiſitq; dñs gladiū in

omnib⁹ castris. ⁊ mutua se cede trucabāt fugiētes vsq; ad bethsecha ⁊ crepidinē abelmeula in thebbath. Conclamātes aūt viri israel de neptalim ⁊ aser ⁊ oi manasse psequebant madian. Et misit dñs victoriā pplo isrl̄ i die illa. Misitq; gedeon nūcios i cūctm montē ephraim dicēs: Descēdite in occursū madian. ⁊ occupate aquas vsq; bethbera atq; iordanē. Clamauitq; ois ephraim. ⁊ occupauit aq̄s atq; iordanē vsq; bethbera. Apprehēsosq; duos viros madian oreb ⁊ zeb. interfecit oreb i petra oreb: zeb vo in torculari zeb. Et psecuti sūt madian: capita oreb ⁊ zeb portantes ad gedeon trans fluenta iordanis.

VIII

Dixerūtq; ad eū viri ephraim: Quid est hoc qđ facē voluisti ut nos nō vocares cū ad pugnā pgeres cōtra madian? Jurgantes fortiter. ⁊ ꝑe vim inferētes. Quibus ille rūdit: Quid enī tale facere potui ego vos fecistis? Nōne melior est racem⁹ ephraim vindemijs abiegen? In man⁹ vras dñs tradidit principes madian oreb ⁊ zeb. Quid tale facere potui quale vos fecistis? Nō cū locutus esset requieuit spūs eor q̄ tumebāt cōtra eū. Cūq; venisset gedeon ad iordanē transiuit eū cū trecētis viris q̄ secū erāt. ⁊ ꝑ lassitudiē fugiētes psequi nō poterāt. Dixitq; ad viros soccoth: Date obsecro panes populo q̄ mecū est quia valde defecerūt: ut possimus psequi zebee ⁊ salmana reges madian. Rūderūt principes soccoth. Forsitan palme manuū zebee ⁊ salmana i manu tua sūt. ⁊ idcirco postulas ut exercitui tuo panes. Quib⁹ ille ait: Cū ḡ tradiderit dñs zebee ⁊ salmana in manus meas. ⁊ cū reuersus fuero victor in pace terā carnes vras cū spinis tribulisq; deserti Et inde cōscendēs venit i phanuel locutusq; est ad viros loci illi⁹ similia. Cui ⁊ illi rūderunt sicut rūderant viri soccoth. Dixit itaq; eis: Cū reuersus fuero victor i pace: destruā turrim hanc. Zebee aūt ⁊ salmana requiescebant cū omni exercitu suo. Quindecim enim milia virī remānerāt ex omib⁹ turmis orientalis. ꝓpter multitudinē filioꝝ centū vigīti milib⁹ bellatorū ⁊ educentiū gladiū. Ascendensq; gedeon per viā eor q̄ in tabernaculis morabant ad orientalē plagā contra nobē ⁊ iecbaa percussit castra hostium qui securi erāt. ⁊ nihil aduersi suspicabantur: fugerūtq; zebee ⁊ salmana: q̄s psequens gedeon cōprehēdit turbato oī exercitu eor. Reuertensq; de bello ante solis ortū. apprehendit puerū de viris soccoth: interrogauitq; eū nōia principū ⁊ seniorū soccoth. ⁊ descripsit septuaginta septē viros. Venitq; ad soccoth ⁊ dixit eis: En zebee ⁊ salmana sup q̄b⁹ exprobrastis mihi dicentes: Forsitan manus zebee ⁊ salmana in manib⁹ tuis sunt. ⁊ idcirco postulas ut demus viris qui lassi sūt ⁊ defecerūt panes. Tulit ḡ seniores ciuitatis et spinas deserti ac tribulos. ⁊ cōtriuit cū eis atq; cōminuit viros soccoth. Turrim q̄ phanuel subūtit. occisis habitatorib⁹ ciuitatis. Dixitq; ad zebee ⁊ salmana: Quales fuerunt viri quos occidistis in thabor? Qui rūderūt: Similes tui ⁊ vnus ex eis q̄si fili⁹ reg. Quib⁹ ille rūdit: Frēs mei fuerūt filij mris mee. Viuit dñs. q̄a si seruasse tis eos nō vos occiderē. Dixitq; iether ꝓmogenito suo: Surge ⁊ interfice eos Qui non eduxit gladiū. Timebat enī q̄a adhuc puer erat. Dixeruntq; zebee ⁊ salmana: Tu surge ⁊ irrue i nos: q̄a iuxta etatē robur est vōis. Surrexit gedeon ⁊ interfecit zebee ⁊ salmana. ⁊ tulit ornamenta ac bullas quibus colla regaliū camelorū decorari solent. Dixeruntq; ei viri isrl̄ ad gedeon: Dōnare nōbis tu ⁊ filius tuus ⁊ filius filij tui: quia liberasti nos de manu madian. Quib⁹ ille ait: Nō dñabor vr̄i: nec dñabit in vos fili⁹ me⁹ sed dñabit vob⁹ dñs. Dixitq; ad eos: Vnā petitionē postulo a vobis. Date mihi inaures ex prēda vra. Inaures enī aureas ismaelite habere cōsueuerāt. Qui rūderūt: Libentissime dabim⁹. Expandentesq; sup terā palliū. piecerūt in eo inaures de prēda. ⁊ fuit pondus postulatar inaurium mille septingēti auri sicli. absq; ornamentis ⁊ monilibus ⁊ veste purpurea q̄bus reges madian uti soliti erant. ⁊ pter torques aureas camelor. Fecitq; ex eo gedeon ephod. ⁊ posuit illud in ciuitate sua ephra. Fornicatusq; ē omis isrl̄ in eo. ⁊ factū est gedeoni ⁊ omni domui ei⁹ in ruinā. Humiliat⁹ ē aūt madian coram filijs isrl̄ nec potuerūt vltra cervices eleuare: ⁊ quieuit terra p q̄draginta annos quib⁹ gedeon presuit Abijt itaq; hierobaal fili⁹ ioas ⁊ habitauit in domo sua: habuitq; septuaginta filios qui egressi sūt de femore ei⁹: eo q̄ plures haberet vxores. Concubina aūt illi⁹ quā habebat in sychem genuit ei filiū nōie abimelech. Mortuusq; ē gedeon fili⁹ ioas in senectute bona. ⁊ sepultus ē in sepulchro ioas patris sui in ephra

ve familia egri. Postq̃ aũt mortuꝰ ẽ gedeon
auerſi ſunt filij iſrl̃. ⁊ fornicati ſũt in baalim.
Percuſſerũtq; cũ baal fedus ut eẽt eis i deũ:
nec recordati ſũt dñi dei ſui qui eruit eos ve
manibus inimicoꝝ ſuoꝝ oĩuz p circuitũ: nec
fecerunt miam cum domo hierobaal gedeon
iuxta oĩa bona que fecerat iſrahel. VIX

Hijt aũt abimelech filius hierobaal
in ſychem ad frẽs mris ſue. ⁊ locutus
eſt ad eos ⁊ ad oẽm cognationẽ domꝰ
patris matriſq; ſue dicẽs: Loquimini ad oẽs
viros ſychem. Quid vobis ẽ melꝰ. ut dñent
vri ſeptuaginta viri oẽs filij hierobaal. an ut
dñet vobis vnꝰ vir? Simulq; ꝓſiderate: quia
os vrm ⁊ caro vra ſũ. Locutiq; ſũt frẽs matris
eiꝰ ve eo ad oẽs viros ſychem. vniũſos ſer
mones iſtos. ⁊ inclinauerũt cor eoꝝ pꝰ abime
lech dicentes: Frater nr̃ eſt. Dederũtq; illi ſe
ptuaginta ponder argenti ve phano baal ve
rith. Qui conduxit ſibi ex eo viros inopes ⁊ va
gos: ſecutiq; ſũt eũ. Et venit in domũ patris
ſui in ephra. ⁊ occidit frẽs ſuos filios hiero
baal ſeptuaginta viros ſup lapidẽ vnũ. Re
mãſitq; ioatha filiꝰ hierobaal mĩꝰ. ⁊ abſcõ
ditus ẽ. Cõgregati ſũt aũt oẽs viri ſychem ⁊
vniũſe familie vrbis mello: abierũtq; ⁊ cõſti
tuerũt regẽ abimelech iuxta quercũ q̃ ſtabat
in ſychem. Qđ cũ nunciatũ eſſet ioatham iuit
⁊ ſtetit in vertice mõtis gariçim: eleuataq; vo
ce clamauit ⁊ dixit. Audite me viri ſychẽ ita
ut audiat vos dñs. Jerũt ligna ut vngerent
ſuper ſe regẽ. Dixerũtq; oliue. Impera nobis.
Que rñdit: Nũq̃d poſſum ve ſerere pingue
dinẽ meã qua ⁊ dij vtunt̃ ⁊ homines. ⁊ venire
ut inter ligna ꝓmouear? Dixerũtq; ligna ad
arborem ficũ: Veni ⁊ ſup nos regnũ accipe.
Que rñdit eis: Nunq̃d poſſum vſerẽ dulce
dinẽ meã fructuſq; ſuauiſſimos. ⁊ ire ut inẽ
cetera ligna ꝓmouear? Locutaq; ſunt ligna
ad vitem: Veni ⁊ impera nobis. Que rñdit
eis: Nunq̃d poſſũ vſerẽ vinũ meũ qđ letifi
cat deũ ⁊ homines. ⁊ inẽ ligna cetera ꝓmoueri?
Dixerũtq; oĩa ligna ad rhãnũ. Veni ⁊ impa
ſup nos. Que rñdit eis: Si vere me regẽ vo
bis cõſtituitis: venite ⁊ ſub vmbra mea requi
eſcite. Si aũt nõ vultis: egrediatur ignis ve
rhãno. ⁊ devoret cedros libani. Nunc igitur
ſi recte ⁊ abſq; peccto ꝓſtituiſtis ſuper vos regẽ
abimelech ⁊ bñ egiſtis cũ hierobaal ⁊ cũ do
mo eiꝰ. ⁊ reddidiſtis vicẽ bñficijs eiꝰ qui pu
guauit ꝓ vobis. ⁊ aiam ſuã vedit periculis ut
erueret vos ve manu madian qui nũc ſurrexi
ſtis ꝑ domũ pris mei. ⁊ interfeciſtis filios eius
ſeptuaginta viros ſup vnũ lapidẽ. ⁊ ꝓſtituiſtis
regẽ abimelech filiũ ancille ei ꝰ ſup habitato
res ſychem eo q̃ frat̃ veſter ſit. Si ergo recte ⁊
abſq; vitio egiſtis cũ hierobaal ⁊ domo eius
hodie letemi in abimelech. ⁊ ille letet̃ in vobis.
Sin aũt peruerſe: egrediat̃ ignis ex eo. ⁊ con
ſumat habitatores ſychem ⁊ oppidum mello.
egrediat̃q; ignis ve viris ſychem ⁊ ve oppido
mello. ⁊ devoret abimelech. Que cũ dixiſſet
fugit ⁊ abiit in tra: habitauitq; ibi ob metũ
abimelech frs ſui. Regnauit itaq; abimelech
ſuper iſrahel tribus annis. Miſitq; dñs ſpm
peſſimũ inter abimelech ⁊ habitatores ſychem
q̃ ceperũt eũ vetestari. ⁊ ſcelus interfectionis
ſeptuaginta filioꝝ hierobaal. ⁊ effuſionẽ ſan
guinis eorũ cõferre in abimelech frẽm ſuũ. ⁊
in ceteros ſychimoꝝ ꝓncipes q̃ eũ adiuuerãt.
Poſuerũtq; inſidias aduerſũ eũ in ſũmitate
montiũ. ⁊ dũ illi ꝓtolabant aduentũ exer
cebãt latrocinia agẽtes ꝑdas ve ꝑtereuntib⁹
Nunciatũq; ẽ abimelech. Venit aũt gaal fi
lius obed cũ fribꝰ ſuis. ⁊ trãſiuit in ſychimã.
Ad cuiꝰ aduentũ erecti habitatores ſychem
egreſſi ſunt in agros vaſtates vineas. vuaſq;
calcãtes. ⁊ factꝫ cantãtiũ choris ingreſſi ſunt
phanũ dei ſui. ⁊ inẽ epulas ⁊ pocula maledi
cebant abimelech clamante gaal filio obed.
Quis ẽ iſte abimelech. ⁊ q̃ eſt ſychẽ ut ſeruia
mus ei? Nunq̃d nõ ẽ ipſe filius hierobaal ⁊
conſtituit ꝓncipẽ zebul ſeruũ ſuũ ſup viros
emoꝝ pris ſychem? Cur g̃ ſeruiem⁹ ei? Si tinã
daret aliq̃s ꝓpin iſtũ ſub manu mea: ut au
ferrẽ ve medio abimelech. Dictũq; eſt abime
lech. Cõgrega exercitus multitudinẽ ⁊ veni.
Zebul. n. ꝓnceps civitat̃ auditis ſermonibus
gaal filij obed iratus ẽ valde. ⁊ miſit clam ad
abimelech nũcios dicẽs. Ecce gaal filiꝰ obed
venit in ſychimã cũ fribus ſuis. ⁊ oppugnat
aduerſũ te civitatẽ. Surge itaq; nocte cũ po
pulo q̃ tecũ eſt. ⁊ latita in agro. ⁊ ꝑmo mane
oriẽte ſole irrue ſup civitatẽ. Illo aũt egredi
ente aduerſũ te cũ ꝑpl̃o ſuo. fac ei q̃d poterit.
Surrexit itaq; abimelech cũ oi exercitu ſuo
nocte. ⁊ tetẽdit inſidias iuxt̃ ſychimã i q̃tuor
locis. Egreſſuſq; ẽ gaal filiꝰ obed. ⁊ ſtetit in
troitu porte civitat̃. Surrexit aũt abimelech
⁊ oĩs exercitus cũ eo ve inſidiarũ loco. Cũq;

vidisset populum gaal dixit ad zebul. Ecce te mōtibus multitudo descēdit. Cui ille rñdit: Umbras mōtiū vides q̄si capita hoiuz. & hoc errore deciperis. Rursūq; gaal ait. Ecce ꝑplus de umbilico ēre descēdit. & vn⁹ cuneꝰ venit p viā q̄ respicit quercū. Cui dixit zebul. Vbi ē nūc os tuū q̄ loq̄bar: q̄s ē abimelech ut seruiamus ei? Nōne hic ꝑplus ē quē despiciebas? Egredē & pugna cū eum. Abijt g̃ gaal expectante sychimozū ꝑplo & pugnauit cū abimelech: qui ꝑsecutus ē eū fugientē & in vrbē cōpulit. Ceciderūtq; ex parte eiꝰ plurimi vsq; ad portā ciuitatis. & abimelech sedit i ruma. Zebul aūt gaal & socios eius expulit de vrbe. nec i ea passus ē cōmorari. Sequēti ergo die egressus ē ꝑplus in campū: qđ cū nunciatum esset abimelech tulit exercitum suū & diuisit in tres turmas: tēdens insidias in agris. Vidensq; q egrederet ꝑplus de ciuitate surrexit & irruit in eo cū cuneo suo oppugnās & obsidens ciuitatē. due aūt turme palātes per cāpū aduersarios ꝑsequēbant. Porro abimelech oī die illo oppugnabat vrbē. quā cepit interfectis habitatoribꝰ eiꝰ: ipsā q̄q; destructa ita ut sal i ea diſpgēret. Qđ cū audissent q̄ habitabāt in turre sychimoz: ingressi sunt phanū dei sui berith vbi fedus cū eo ꝑpegerāt: & ex eo locꝰ nomē accepat: q̄ erat munitꝰ valde. Abimelech q̄q; audiēs viros turris sychimorum pariē ꝓglobatos: ascendit in montē selmon cum oī ꝑplo suo. & arrepta securi pcidit arboris ramū: impositūq; ferens humero. dixit ad socios. Qđ me vidistis facē. cito facite. Igit̄ certati ramos de arboribꝰ pcidentes sequēbant ducē. Qui circūdantes pfidiū succēdērūt: atq; ita factū est ut fumo & igne mille hoiuz necarēt viri pariē & mulieres habitatoꝝ turris sychem. Abimelech aūt inde ꝑficiscēs venit ad oppidū thebes: quod circundans obsidebat exercitu. Erat aut̄ turris excelsa in media ciuitate: ad quā cōfugerāt sil viri ac mulieres & cēs ꝑncipes ciuitat̄ clausa firmissime ianua. & sup turris tectū stantes p propugnacula. Accedensq; abimelech iuxta turrim pugnabat fortit̄: & appropinquans ostio ignem supponere nitebat. Et ecce vna mulier fragmē mole desup iacies illisit capiti abimelech & ꝑfregit cerebrum eiꝰ. Qui vocauit cito armigerū suū. & ait ad eum. Euagina gladiū tuū & pcute me: ne forte dicat q̄ a femina interfectꝰ sim. Qui iussa ꝑficies. interfecit eū. Illo q̄q; mortuo cēs q̄ cū eo erāt de israhel: reuersi sūt in sedes suas. & reddidit deꝰ malum qđ fecerat abimelech ꝑ prēm suū interfecit septuaginta fribꝰ suis. Sychimitis q̄q; qđ operati erant retributū ē. & venit sup eos maledictio ioathan filij hierobaal.

X

POst abimelech surrexit dux i israhel tho la filiꝰ phua patrui abimelech vir de yssachar qui habitauit in samir mōtis effraim. & iudicauit israhel viginti & tribꝰ annis mortuusq; ē ac sepultꝰ in samir. Huic successit iair galaadites. q̄ iudicauit israhel ꝑ viginti & duos annos: hās triginta filios sedentes sup triginta pullos asinaꝝ. & ꝑncipes triginta ciuitatū q̄ ex noīe eiꝰ sūt appellate anothiair id est oppida iair vsq; i pñtē diē in terra galaad. Mortuusq; ē iair ac sepultus i loco cui⁹ē vocabulū camon. Filij aūt israhel pctis veteribus iūgētes noua fecerūt malū in cōspectu dñi: & seruierunt idolis baalim & astaroth & dijs syrie ac sidonis & moab & filioꝝ ammon & philistijm. dimiserūtq; dñm & non coluerūt eū. Cōtra q̄s dñs irat⁹ tradidit eos i manꝰ philistijm & filioꝝ ammon: afflictiq; sūt & vexēmēt oppressi p annos decē & octo cēs q̄ habitabāt trās iordanē i terra amorrei q̄ ē i galaad. intātū ut filij ammon iordanē trānisissent vastarēt iudā & beniamin & effraim. Afflictusq; ē israhel nimis. Et clamātes ad dñm dixerūt. Peccauim⁹ tibi q̄a dereliq̄m⁹ te & cū nr̄m & seruim⁹ baalim. Quib⁹ locut⁹ ē dñs. Nūq̄d nō egyptij & ammorrei filijq; ammon & philistijm. sidonij q̄q; & amalech & chanaan oppressērūt vos. & clamastis ad me: & erui vos de manu eoꝝ. Et tū reliq̄s me & coluistis deos alienos. Idcirco nō addā ut vltra vos liberē. Ite & iuocate deos q̄s elegistis. Ipsi vos liberēt i tpe āgustie. Dixerūtq; filij israhel ad dñm. Peccauim⁹: redde tu nobis q̄cq̄d tibi placet: tm̄ nūc liberanos. Que dicētes. oīa de fumb⁹ suis alienoꝝ deoꝝ idola ꝑiecerūt. & seruierūt dño: q̄ voluit sup miserijs eoꝝ. Itaq; filij ammon cōclamātes i galaad fixere tētoria ꝑ q̄s congregati filij israhel i masphā castrametati sūt. Dixeruntq; ꝑncipes galaad singuli ad proximos suos. Qui ꝑim⁹ ex nobis cōtra filios ammon ceperit dimicare: erit dux tōt galaad.

XI

FUit itaq; illo in tempore iephte galaadites vir fortissim⁹ atq; pugnator

filius mulieris meretricis: q̄ nat⁹ ē ex galaad
habuit aūt galaad vxorem ex qua suscepit fi
lios: qui post̄q̄ creuerant eiecerūt ieptɛ dicē
tes. Heres in domo p̄ris nr̄i esse non poteris qa
ex adultera matre nat⁹ es. Quos ille fugiēs
atq; venit ās habitauit in terra ttob. Cōgre
gatiq; sunt ad eū viri inopes et latrocinātes.
et q̄si p̄ncipē sequebant. In illis diēb⁹ pugna
bāt filij āmon ɔ isrl: q̄b⁹ acrit̄ instātib⁹ pre
cerūt maiores natu ex galaad ut tollerēt in
auxiliū sui ieptɛ ex ḡa ttob. Dixeruntq; ad
eū. Veni et esto princeps nr̄. et pugna ɔ filios
āmon. Quib⁹ ille rñdit: Nōne vos estis qui
odistis me et eiecistis ex domo p̄ris mei. et nūc
venistis ad me necessitate cōpulsi? Dixerūtq;
p̄nceps galaad ad ieptɛ. Ob hāc igit causā
nunc ad te venimus ut p̄ficiscaris nobiscum
et pugnes ɔ filios āmon: fisq; ux oius q̄ ha
bitāt in galaad. Ieptɛ q̄; dixit eis: Si vere
venistis ad me ut pugnē p vob ɔ filios āmon:
tradideritq; eos dñs i manus meas: ego ero
vester p̄nceps. Qui rñderūt ei. Dñs q̄ l̄s au
dit ipse mediator ac testis ē q̄ nr̄a. p̄missa fa
ciem⁹. Abijt igitq; ieptɛ cū p̄ncipib⁹ galaad
fecitq; eū ois ppls p̄ncipē sui. Locutusq; est
ieptɛ cēs sermones suos coram dño in mas
pha. Et misit nuncios ad regem filior āmon
q̄ ex psona sua dicerēt. Quid mihi et tibi est:
qa venisti ɔ me ut vastares terrā meā? Qui
bus ille rñdit: Quia tulit isrl terrā meā qñ
ascendit ex egypto: a finib⁹ arnon vsq; ieboc
atq; iordanē. Nūc ḡ cū pace redde mihi eam
Per q̄s rursū mandauit ieptɛ: et imperauit
eis ut dicerent regi ammon. Hec dicit ieptɛ
Nō tulit isrl ḡrā moab nec ḡrā filior āmon
ē qñ ex egypto ascenderūt ambulauit p so
litudinē vsq; ad mare rubrū. et venit in cades
Misitq; nuncios ad regem edom dicēs: Di
mitte ut trāseā ḡrā tuā. Qui noluit acq̄escē
p̄cibus ei⁹. Misit q̄; ad regem moab: q̄ et ipse
trāsitū p̄tere ptemptsit. Mānit itaq; i cades
et circuiuit ex latere ḡrā edom et terrā moab
Venitq; ad orientalē plagā ḡre moab. et ca
strametatus ē trans arnon nec voluit intrare
terminos moab. Arnon q̄pe cōfiniū ē terre
moab. Misit itaq; isrl nuncios ad seon regē
āmorreorū q̄ habitabat in esebon. et dixerūt
ei: Dimitte ut trāseā p ḡrā tuā vsq; ad fluuiū
Qui et ipse isrl ꝓba respiciēs nō dimisit eum
trāsire p̄r terminos suos: ɔ infinita multitu
dine cōgregata egressus ē ɔ eū in iasa: et for
tit̄ resistebat. Tradiditq; eū dñs i manus isrl
cū oi exercitu suo et pcussit eū. et possedit ōm
terrā āmorrei habitatoris regionis illius. et
vniuersos fines ei⁹ ex arnon vsq; ieboc. et ex
solitudine vsq; ad iordanē. Dñs ḡ ds israel
subuertit āmorreū pugnāte ɔ illum ppl̄o suo
isrl. Et tu nūc vis possidere terrā ei⁹? Nōne
ea q̄ possedit chamos ex⁹ tu⁹ tibi iure ex tenē
Que aūt dñs ds nr̄ victor obtinuit: i no
stram cedent possessionē. Nisi forte meliores
balac filio sepphor rege moab aut vocare pote
q̄ iurgatus sit ɔ isrl et pugnauerit ɔ eum qñ
habitauit in esebon et viculis eius et i aroer et
villis illi⁹ uel in cunct̄ ciuitatib⁹ iuxt iordanē
p trecentos ānos: Quare tāto tpe nihil sup
hac repetitione tēptastis? Igit̄ nō ego pecco i
te: tu ɔ me male agis: iudicēs mihi tella nō
iusta. Judicet dñs arbitr̄ huius diei inter isrl et
filios āmon. Noluitq; acquiescere rex filior
āmon verbis ieptɛ q̄ p nūcios mandauerat.
Fact⁹ ē ḡ sup ieptɛ spūs dñi. et circuiēs ga
laad et manasse maspha q̄; galaad. et inde trā
siens ad filios ammon votum vouit dño di
cēs. Si tradideris filios āmon i man⁹ meas
q̄cūq; p̄m⁹ fuerit egressus ex fo:ibus domus
mee: mihiq; occurrerit reuertēti cū pace a fi
lijs āmon: eū holocaustū offerā dño. Trāsi
uitq; ieptɛ ad filios āmon ut pugnaret ꝓtra
eos: q̄s tradidit dñs in man⁹ eius. Percussitq;
ab aroer vsq; dū venias i menneth viginti ci
uitates. et vsq; ad abel q̄ ē vineis ꝓsita plaga
magna nimis: humiliatiq; sūt filij ammon a
filijs isrl. Reuertēti aūt ieptɛ in maspha do
mū suam: occurrit ei vnigenita filia sua cum
tympanis et choris. Non.n. habebat alios libe
ros. Qua visa scidit vestimēta sua et ait. Heu
me filia mi: decepisti me: et ipsa decepta es.
Aperui.n. os meū ad dñm. et aliud facere nō
potero. Cui illa rñdit: Pat̄ mi si aperuisti os
tuū ad dñm: fac mihi q̄cūq; pollicit⁹ es: cō
cessa tibi vltiōē atq; victoria ex hostibus tuis
Dixitq; ad patrē: Hoc solū mihi p̄sta quod
peto. Dimitte me ut duobus mensibus cir
cueā mōtes. et plāgā ꝓginitatē meā cū sода
libus meis. Cui ille rñdit: Vade. Et dimisit
eā duob⁹ mēsib⁹. Cūq; abisset cū socijs ac so
dalibus suis: flebat ꝓginitatē suā i mōtibus
Expletisq; duob⁹ mēsib⁹. reuersa est ad patrē
suum. et fecit ei sicut vouerat. Que ignorabat

virum. Exinde mos increuit in isrl & cōsuetudo seruata est: ut post anni circulū conueniant in vnū filie isrl & plangant filiā ieptē galaadite diebus quatuor.

XII

Eccesserūt ī effraim orta ē seditio. Hā transeuntes ꝺ aq̄lonē. dixerūt ad ieptē. Quare vadēs ad pugnā ꝺ filios āmon vocare nos noluisti: ut pgerem⁹ tecum? Igit incendem⁹ domū tuā. Quib⁹ ille rndit: Disceptatio erat mihi & pplo meo contra filios āmon vehemens: vocauiq̄ vos ut ꝓpetis mihi auxiliū. & facere noluistis. Ꝏ cernēs. posui animam meā in manibus meis: transiuiq̄ ad filios āmon. & tradidit eos dñs in man⁹ meas. Quid cōmeruī: ut aduersum me ꝓsurgatis ī pliū? Vocatq̄ itaq̄ ad se cunctis viris de galaad pugnabat ꝺ effrai. Percusserūtq̄ viri galaad effrai. q̄a dixerat fugitiuus ē galaad de effraim. & habitat in medio effraim & manasse. Occupauerūtq̄ galaadite vada iordanis p que effraim reuersur⁹ erat. Cūq̄ venisset ad ea de effraim numero fugiens. atq̄ dixisset: obsecro ut me trānire permittas. dicebant ei galaadite: Nūq̄d effrateus es? Quo dicente. nō sū. interrogabāt eū. Dic ḡ sebboleth. qō inꝛpetaf spica. Qui respōdebat elebboleth. eadē littera spicam exprimere nō valēs: statiq̄ appīhēsū iugulabāt in ipso iordanis trāsitu. Et ceciderūt in illo tpe de effraim q̄draginta duo milia. Judicauit itaq̄ ieptē galaadites isrl sex annis. & mortu⁹ ē ac sepult⁹ ī ciuitate sua galaad. Pō hūc iudicauit isrl abessan de bethleē. q̄ habuit triginta filios & totidem filias. Quas emittens foras maritis dedit. & ciusdē numeri filias suis accepit vxores. introducēs in domū suā. Qui septem annis iudicauit isrl: mortuusq̄ ē ac sepult⁹ in bethleē. Cui successit abialon cabulonites. & iudicauit isrl decē annis mortuusq̄ ē ac sepult⁹ in cabulon. Post hūc iudicauit isrl abdon filī hellel pharatonites qui habuit quadraginta filios & triginta ex eis neptes ascendētes sup septuaginta pullos asinarū. & iudicauit isrl octo annis mortuusq̄ est ac sepultus in pharaton de effraim in monte amalech.

XIII

Rursūq̄ filij isrl fecerūt malū in cōspectu dñi: qui tradidit eos in man⁹ philistinoꝝ q̄draginta annis. Erat aūt quidā vir de saraa & de stirpe dan nomine manue hūs vxorē sterilē. cui apparuit angel⁹ dñi. & dixit ad eā. Sterilis es & ablaq̄ liberis cōcipies & paries filiū. Cave ḡ ne bibas vinū ac sicerā. nec imūdū q̄cq̄ comedas: q̄a cōcipies & paries filiū: cui⁹ nō tanget caput nouacula. Erit. n. naçare⁹ dei ab infantia sua & ex matris vtero. & ipse incipiet liberare isrl de manu philistinoꝝ. Que cū venisset ad maritū suū. dixit ei. Vir dei venit ad me habēs vultū angelicū. & ribilis nimis. Quē cū interrogassem q̄s eēt & vñ venisset & q̄ nōie vocaref: noluit mihi dicere. ꝺ b rndit: Ecce cōcipies & paries filiū. Cave ne vinū bibas nec sicerā & ne aliq̄ vescaris imūdo. Erit. n. puer naçareus dei ab infantia sua. & ex vtero matris vsq̄ ad diē mortis sue. Orauit itaq̄ manue dñm & ait: Obsecro dñe ut vir dei quē misisti veniat iterū. & doceat nos q̄d debeam⁹ facere de puero qui nasciturus est. Exaudiuitq̄ dñs de pcante manue. & apparuit rursū angel⁹ dñi vxori ei⁹ sedenti ī agro. Manue aūt marit⁹ ei⁹ nō erat cū ea. Que cū vidisset angelū festinauit & cucurrit ad virum suum nūciauitq̄ ei dicēs. Ecce apparuit mihi vir quē an videra. Qui surrexit & secut⁹ ē vxorem suā: veniēsq̄ ad virū dixit ei. Tu es qui locutus es mulieri? Et ille rndit. Ego sum. Cui manue: q̄n. inq̄t. ꝓmo tu⁹ fuerit expletus q̄d vis ut faciat puer. aut a quo se obseruare debebit? Dixitq̄ angelus dñi ad manue: Ab oīb⁹ q̄ locut⁹ sū vxori tue abstineat se. & quicq̄d ex vinea nascif non comedat: vinū & sicerā non bibat: nullo vescaf imundo. & q̄ dō ei pcepi impleat atq̄ custodiat. Dixit itaq̄ manue ad angelū dñi. Obsecro te ut acquiescas pcib⁹ meis. & faciam⁹ tibi hedū de capris. Cui rndit angelus. Si me cogis nō comedā panes tuos: si aūt vis holocaustum facere. offer illud dño. Et nesciebat manue q̄ angel⁹ dñi eēt. Dixitq̄ ad eū: Q̄ nō est tibi nomē ut si sermo tu⁹ fuerit expleti⁹ honorem⁹ te? Cui ille rndit. Cur q̄ris nomē meū q̄d est mirabile? Tulit itaq̄ manue hedū de capris & libamenta. & posuit sup petrā offerēs dño q̄ facit mirabilia. Ipse aūt & vxor ei⁹ intuebant. Cūq̄ ascēderet flāma altaris ī celū: angel⁹ dñi pariter in flāma ascēdit. Q̄d cū vidisset manue & vxor ei⁹. pn̄ ceciderūt in terram. & vltra eis nō apparuit angel⁹ dñi. Statimq̄ intellexit manue angelū dñi esse. & dixit ad vxorē suam

Morte moriemur: qa vidim⁹ dñm. Cui re-
spondit mulier. Si dñs nos vellet occidere: ve
manib⁹ nr̄is holocaustū ⁊ libamēta nō suscepisset nec oñdisset nob⁹ hec oia: neq; ea q̄ sunt ventura dixisset. Depit itaq; filiū. ⁊ vocauit nomē ei⁹ samson. Crevitq; puer. ⁊ bñdixit ei dñs: cepitq; spūs dñi esse cū eo i castris dan inter saraa ⁊ esthaol. CAP. XIIII

Descendit q̄ samson in thamnata: vidensq; ibi mulierē de filiabus philistijm. ascendit ⁊ nunciauit p̄ri suo ⁊ mr̄i sue dicēs. Vidi mulierē in thānata de filiabus philistinorū: quā q̄so ut mihi accipiatis vxorē. Cui dixerūt pat̄ ⁊ mat̄ sua. Nunq̄d nō ē mulier i filiab⁹ fratrū tuor ⁊ i oi popu-
lo tuo: qa vis accipe vxorem de philistijm q̄ incircūcisi sūt: Dixitq; samson ad p̄rem suū. Hāc mihi accipe: qa placuit oculis meis. Parentes aūt ei⁹ nesciebāt q̄ res a dño fieret. ⁊ q̄reret occasiones ꝯ philistijm. Eo. n. tpe philistijm dñabant̄ isrl. Descēdit itaq; samson cū patre suo ⁊ matre i thānata. Cūq; venissent ad vineas oppidi apparuit catul⁹ leonis seu⁹ ⁊ rugiens. ⁊ occurrit ei. Irruit autē spūs dñi in samson. ⁊ dilacerauit leonē quasi hedū i frusta cū nichil omō hēs i manu. ⁊ nō patri ⁊ matri noluit indicare. Descēditq; ⁊ locut⁹ ē mulieri q̄ placuerat oculis ei⁹. Et p⁹ aliq̄t dies reuertēs ut acciperet eā. declinauit ut videret cadauer leonis. Et ecce examē apū in ore leonis erat: ac fau⁹ mellis. Quem cū sumpsisset in manib⁹ comedebat i via: veniēsq; ad patrē suū ⁊ matrē dedit eis partem q̄ ipsi comederūt nec tñ eis voluit indicare q̄ mel de corpore leonis assūpserat. Descēdit itaq; pat̄ ei⁹ ad mulierē ⁊ fecit filio suo samson cōuiuiū. Sic. n. iuuenes facē ꝓsueuerant Cū q̄ ciues loci illi⁹ vidissent eū. dederunt ei sodales triginta q̄ essent cū eo. Quib⁹ locut⁹ ē samson. Proponā vob⁹ problema: qđ si solueritis mihi intra septē dies cōuiuij; dabo vobis triginta syndones ⁊ totidē tunicas. Sin aūt nō potueritis soluere vos dabitis mihi triginta syndones. ⁊ eiusdē nūeri tunicas. Qui rñderūt ei. Propone problema ut audiam⁹. Dixitq; eis: De comedente exiuit cibus. ⁊ de forti egressa est dulcedo. Nec potuerūt per tres dies ꝓpositionē soluere. Cumq; adesset dies septim⁹. dixerūt ad vxorē samson. Blandire viro tuo. ⁊ suade ei ut indicet tibi q̄d significet problema. Qđ si facere noluer⁹: icendem⁹ te ⁊ domum p̄ris tui. An idcirco vocastis nos ad nuptias ut spoliaretis? Que fūdebat apd samson lachrymas. ⁊ q̄rebat̄ dicēs: Odis me ⁊ nō diligis: idcirco problema quod proposuisti filijs ppli mei nō vis mihi exponere. At ille respondit. Patri meo ⁊ matri nolui dicere. ⁊ tibi indicare potero? Septē igit̄ dieb⁹ conuiuij flebat añ eū. tandēq; die septio cū ei cēt molesta exposuit. Que statī indicauit ciuib⁹ suis Et illi dixerūt ei die septio añ solis occubitū Quid dulcius melle: ⁊ quid fortius leone. Qui ait ad eos. Si nō arassetis in vitula mea nō invenissetis problema meū. Irruit itaq; in eū spūs dñi: descenditq; ascalonē. ⁊ percussit ibi triginta viros: q̄rū ablatas vestes dedit his qui problema soluerāt. Iratusq; nimis ascendit in domū patris sui: vxorē aūt eius accepit maritū vnū de amicis eius ⁊ pnubis. CAP. XV

Post aliquātulū aūt tpis cū dies tricee messis instarent: venit samson invisere volēs vxorē suā. ⁊ attulit ei hedum de capris. Cūq; cubiculū eius solito vellet intrare, pbibuit illū p̄r illi⁹ dicēs: Putaui q̄ odisses eā. ⁊ iō tradidi illā amico tuo. Sed hz sororē q̄ iunior ⁊ pulchrior illa est: sit tibi pro ea vxor. Cui samson rñdit. Ab hac die nō erit culpa in me ꝯ philisteos. Faciā. n. vobis mala. Perrexitq; ⁊ cepit trecentas vulpes: caudasq; eaꝝ iunxit ad caudas. ⁊ faces ligauit i medio. ⁊ igne succendēs dimisit ut huc illucq; discurrerēt. Que statim ꝓcurrūt in segetes philistinorū. Quib⁹ succensis ⁊ cōportate iā fruges. ⁊ adhūc stātes in stipula cōcremate sūt: intantū ut vineas q̄q; ⁊ oliueta flāma ꝓsumeret. Dixerūtq; philistijm: Quis fecit hāc rē? Quib⁹ dictū ē. Samson gener thānatei: qa tulit vxorē ei⁹ ⁊ alteri tradidit hō pat⁹ ē. Ascēderūtq; philistijm. ⁊ cōbusserūt tam mulierē q̄ patrē eius. Quibus ait samson. Licz hoc fecerit. tū adhūc ex vob⁹ expetā vltionē. ⁊ tūc quiescā. Percussitq; eos ingēti plaga. ita ut stupentes suram femori ipone rent. Et descendēs habitauit in spelūca petre etham. Igit̄ ascendentes philistijm in terrā iuda. castrametati sūt in loco q̄ postea vocat̄ est lechi. i. maxilla: vbi eoꝝ fusus est exercit⁹. Dixerūtq; ad eos de tribu iuda. Cur ascēdistis aduersum nos? Qui rñderunt. Ut ligemus samson venimus. ⁊ reddamus ei q̄ i nos

opatus ē. Descenderūt ḡ tria milia virorū de iuda ad specū silicis etbā. Dixerūtq; ad samson: Nescis q philistijm imperēt nob? Quare ꝟ facere voluisti? Quib? ille ait: Sicut fecerūt mihi. sic feci eis. Ligare inquiūt te venimus. ⁊ tradē in manꝫ philistinoꝝ. Quib? samson iurate ait. ⁊ spōdete mihi q nō occidat me. Dixerūt: Nō te occidem?. ꝟ vinctū tradem? Ligaverūtq; eū duob? nouis funib? ⁊ tulerunt eum de petra etham. Qui cū venisset ad locū maxille. ⁊ philistijm vociferātes occurrissent ei. irruit spūs dñi in eū. ⁊ sicut solēt ad odorem ignis ligna consumi. ita vincula quibus ligat? erat. dissipata sūt ⁊ soluta. Inuentāq; maxillā. i. mādibulā asini q iacebat arripiēs. interfecit in ea mille viros. ⁊ ait: In maxilla asini in mandibula pulli asinarū deleui eos. ⁊ percussi mille viros. Cūq; ꝟba canens cōplesset. iecit mandibulā de manu. ⁊ vocauit nomē loci illius ramatlechi: qđ interp̄tat elevatio maxille. Sitiēsq; valde. clamauit ad dñm. ⁊ ait: Tu dedisti in manu serui tui salutem banc maximā atq; victoriā: ⁊ en siti moriꝫ. incidamq; in manꝫ incircūcisoꝝ. Aperuit itaq; dñs molarē dentē in maxilla asini. ⁊ egresse sūt ex eo aque. Quib? haustis refocillauit spīm. ⁊ vires recepit. Idcirco appellatū est nomē loci illius. fons invocantis de maxilla. vsq; in presentē diē. Judicauitq; isrl in dieb? philistijm viginti annis.

CAPVT XVI

Abijt q; in gaçam. ⁊ vidit ibi mulierē meretricē. ingressusq; ead eā. Qđ cū audissent philistijm ⁊ circūdedissent apud eos intrasse vrbē samson. circūdederūt eū positis in porta civitatis custodibus. ⁊ ibi tota nocte cū silentio p̄stolātes ut facto mane eum occiderēt. Dormiuit aūt samson vsq; ad mediū noctis. ⁊ inde cōsurgens apprehendit ambas portē fores cū postibus suis ⁊ sera: impositasq; humeris suis portauit ad verticem montis que respicit hebron. Post hꝫ amauit mulierē q habitauit in valle sorech. ⁊ vocabat dalida. Venerūtq; ad eam principes philistinoꝝ. atq; dixerūt. Decipe eum ⁊ disce a illo in quo habeat tantā fortitudinē. ⁊ quō eū superare valeamus. ⁊ vinctū affligē. Qđ si feceris. dabimus tibi singuli mille centū argēteos. Locuta ē ḡ dalida ad samson. Dic mihi obsecro i quo sit tua maxima fortitudo. ⁊ qđ sit quo ligat? erūpere neqas. Cui rndit samson. Si septē nervis crudis funib? necdū siccis ⁊ adhuc humentibus ligat? fuero: infirm? ero ut ceteri homines. Attulerūtq; ad eā satrapē philistinoꝝ septē funes ut dixerat: quib? vinxit eū latentib? apud se insidijs ⁊ in cubiculo finē rei expectantibus. Clamauitq; ad eū: Philistijm sup te samson. Qui rupit vincula quō si rūpat q̄s filū de stuppa tortū sputamine cum odorem ignis accepit. ⁊ nō ē cognitū in q̄ eēt fortitudo ei?. Dixitq; ad eū dalida: Ecce illusisti mihi. ⁊ falsū locut? es. Saltē nūc indica mihi quo ligari debeas. Cui ille rndit. Si ligatus fuero nouis funib? q̄ nunq̄ fuerūt in ope infirm? ero. ⁊ alioꝝ hoīuꝫ filis. Quibus rursū dalida vinxit eū. ⁊ clamauit: philistijm sup te samson. in cubiculo insidijs p̄paratis. Qui ita rupit vincula q̄si fila telaꝛ. Dixitq; dalida rursū ad eū: Usq; q̄ decipis me ⁊ falsū loqueris? Ostēde de q̄ vinciri debeas. Cui rndit samson: Si inquit septē crines capitis mei cū licio plexueris. ⁊ clauū bis circūligatū terre fixeris infirm? ero. Qđ cum fecisset dalida dixit ad eum: Philistijm sup te samson. Qui cōsurgēs de somno extraxit clauū cū crinib? ⁊ licio. Dixitq; ad eum dalida. Quō dicis q amas me. cum anim? tuus nō sit mecū? Per tres vices mentit? es mihi. ⁊ noluisti dicē in q̄ sit maxia fortitudo tua. Cūq; molesta eēt ei ⁊ p multos dies iugiē adhereret. spatiū ad q̄etem nō tribuens. defecit aia ei?. ⁊ ad mortem vsq; lassata ē. Tūc aperiēs veritatē rei. dixit ad eā. Ferrū nunq̄ ascendit super caput meū q̄ nazaræꝰ. i. p̄secratus dño sū de vtero mris mee. Si rasū fuerit caput meū. recedet a me fortitudo mea ⁊ deficiā: eroq; sicut ceteri homines. Videsq; illa q p̄fessus ei eēt cōm animum suū: misit ad p̄ncipes philistinoꝝ ac mādavit. Ascendite adhuc semel. q̄a nūc nr̄m aperuit cor suū. Qui ascenderūt: assūpta pecunia quā. p̄miserāt. At illa dormire eum fecit super genua sua. ⁊ in sinu suo reclinare caput. Vocauitq; tonsorē. ⁊ rasit septē crines ei?. ⁊ cepit abigē eū ⁊ a se repellē. Statī eni de eo fortitudo discessit. Dixitq;: Philistijm super te samson. Qui de somno cōsurgens dixit in animo suo. Egrediar sicut añ feci ⁊ me excutiā nesciens q recessisset ab eo dñs. Quē cū apprehendissent philistijm. statim eruerūt oculos ei?. ⁊ duxerūt gaçam vinctū catenis. ⁊ clausū i carcē molere fecerūt. Jāq; capilli ei?

renasci ceperãt. ⁊ principes philistinoꝝ cõuenerũt i vnũ ut immolarẽt victimas magnificas dagon deo suo. ⁊ epularent dicẽtes: tradidit deus nr inimicũ nrm samson in manꝰ nras. Quod etiã ꝑplus videns laudabat deũ suũ. eadẽq; dicebat. Tradidit deꝰ nr aduersarium nostrũ i manꝰ nras: q̃ deleuit terrã nostrã. ⁊ occidit plurimos. Letantesq; p cõuiuia sũptꝫ iam epulis preceperunt ut vocarẽt samson. ⁊ ante eos luderet. Qui adductꝰ de carcere ludebat añ eos: fecerũtq; eũ stare inꝰ duas colũnas. Qui dixit puero regẽti gressus suos: dimitte me ut tangã colũnas quibꝰ nititur domꝰ. ⁊ reclinẽr sup eas ⁊ paululũ requiescam. Domꝰ aũt erat plena virorũ ac mulierum. ⁊ erãt ibi cẽs principes philistinoꝝ ac de tecto ⁊ solario circiꝫ tria milia vtriusq; sexꝰ spectãtes ludentem samson. Vt ille inuocato dño ait: Dñe deꝰ memento mei. ⁊ redde mihi nunc fortitudinẽ pristinã deus meus ut vlciscar me de hostibꝰ meis. ⁊ pro amissione duorum luminũ vnã vltionẽ recipiã. ⁊ apprehẽdens ambas colũnas qbꝰ innitebat domꝰ alteram dextra ea sinistra ⁊ alteram leua tenẽs ait: Moriat aĩa mea cũ philistijm. Concussitq; fortiꝫ colũnis. cecidit domꝰ sup cẽs principes ⁊ ceterã multitudinẽ q̃ ibi erat. Multoq; plures interfecit moriẽs: q̃ añ viuꝰ occiderat. Descẽdentes aũt frẽs eiꝰ ⁊ vniuersa cognatio tulerunt corpꝰ eiꝰ. ⁊ sepelierũt inter sara ⁊ esthaol in sepulchro patris sui manue: iudicauitq; israhel viginti annis.

XVII

Fuitq; eo tpe vir q̃dã de mõte effraim nomine michas: qui dixit matri sue: Mille centũ argenteos q̃s sepaueras ⁊ sup quibꝰ me audiente iuraueras: ecce ego habeo. ⁊ apud me sunt. Cui illa rñdit: Benedictus filiꝰ meꝰ dño. Reddidit g̃ eos matri sue. q̃ dixerat ei: Cõsecraui ⁊ voui dño argentũ dño: ut de manu mea suscipiat filiꝰ meꝰ ⁊ faciat sculptile atq; ꝑflatile. ⁊ nũc trado illud tibi. Reddidit igit eos matri sue. Que tulit ducẽtos argẽteos. ⁊ dedit eos argẽtario: ut faceret ex eis sculptile atq; ꝑflatile: q̃ fuit i domo michę. Qui edificlã q̃ i ea deo sepauit ⁊ fecit ephot ⁊ thraphim. i. vestẽ sacerdotalẽ ⁊ idola. Impleuitq; vnius filiorũ suorũ manum. ⁊ factus est ei sacerdos. In diebus illis non erat rex in israhel: sed vnusq;sq; quod sibi rectũ videbat hoc faciebat. Fuit quoq; alter adolescens de bethleem iuda ex cognatiõe eiꝰ. eratq; ipse leuites ⁊ habitabat ibi. Egressusq; de ciuitate bethleem: peregrinari voluit vbicũq; sibi cõmodũ reperisset. Cũq; venisset i montem effraim iter faciẽs. ⁊ declinasset parũper i domo michę. interrogatꝰ ab eo vnde venisset. Qui rñdit: Leuita sum de bethleem iuda. ⁊ vado ut habitem vbi potuero ⁊ vtile mihi esse prospexero. Dixitq; micha. Mane apud me inquit. ⁊ esto mihi parens ac sacerdos. daboq; tibi p annos singulos decem argenteos ac vestẽ duplicẽ. ⁊ que ad victũ sunt necessaria. Acquieuit ⁊ mãsit apud hominẽ fuitq; illi quasi vnꝰ de filijs. Impleuitq; micha manũ eiꝰ. ⁊ habuit puer sacerdotẽ apud se. nũc scio dicẽs q̃ bñfaciet mihi deꝰ habẽti leuitici generis sacerdotem

XVIII

In diebus illis nõ erat rex in israhel. ⁊ tribꝰ dan q̃rebat possessionẽ sibi ut habitaret in ea. Usq; ad illũ eni diẽ inter ceteras tribus sortẽ nõ acceperat. Miserũt g̃ filij dan stirpis ⁊ familie sue q̃nq; viros fortissimos de saraa ⁊ esthaol ut explorarẽt terrã ⁊ diligenter inspicerẽt. Dixerũtq; eis. Ite ⁊ considerate terrã. Qui cũ pgẽtes venissent i mõte effraim ⁊ intrassent domũ michę: requieuerunt ibi. Et agnoscentes vocẽ adolescentis leuite: ⁊ intelectis illius diuersorio. dixerũt ad eum: Quis te huc adduxit? Quid hic agis? Quã ob causã huc venire voluisti? Qui rñdit eis: Hec ⁊ hec prestitit michi michas. ⁊ me mercede conduxit ut sim ei sacerdos. Rogauerunt aũt eũ ut ꝑsuleret dñm. ⁊ scire possent an prospero itinẽ pgerẽt. ⁊ res haberet effectũ. Qui rñdit eis: Ite cũ pace. Dñs respicit viã vram ⁊ iter q̃ pergitis. Cũtes igit q̃nq; viri venerũt lais: viderũtq; ꝑplm habitantẽ i ea absq; vllo timore iuxta consuetudinẽ sidoniorũ securũ ⁊ quietũ nullo eis penitus resistente magnarũq; opũ. ⁊ procul a sidone atq; a cunctis hoib⁹ separatũ. Reuersiq; ad fratres suos in saraa ⁊ esthaol. ⁊ q̃d egissent sciscitantibꝰ rñderunt: Surgite ⁊ eamꝰ ad eos. Vidimꝰ. n. terrã valde opulentã. ⁊ vtere. Nolite negligẽ: nolite cessare. Eamꝰ ⁊ possideamꝰ eã. nullꝰ erit labor. Intrabimus ad securos i regionẽ latissimã: tradetq; nob⁹ dñs locũ i q̃ nusquã rei dẽ penuria eoꝝ q̃ gignunt i terra. Profecti igit sunt de cognatiõe dan de saraa ⁊ esthaol sexcẽti viri accincti armis bellicis: ascendẽtesq; mãserũt

in cariathbiarim iude: qui locus ex eo tpe cariathbiarim. Inde trāsierūt i mōtē effraim. Cūq; venissent ad domū michē. dixerūt quinq; viri q̄ p̄z⁹ missi fuerāt ad ꝓsiderandā ērā lais ceteris fratrib⁹ suis. Hostis q̄ i domib⁹ istis sit ephot ⁊ theraphim ⁊ sculptile atq; cōflatile: Videte q̄d vobis placeat. Et cū paululū declinassent ingressi sūt domū adolescentis leuite q̄ erat i dom⁹ michē: salutauerūtq; eū verbis pacificis: sercēti aūt viri ita ut erāt armati stabāt añ ostiū. At illi q̄ ingressi fuerāt domū iuuenis: sculptile ⁊ ephot ⁊ theraphim atq; ꝓflatile tollē nitebant. ⁊ sacerdos stabat añ ostiū: sercentiq; viris fortissimis haud ꝓcul expectātib⁹. Tulerūt igit q̄ intrauerāt sculptile ephot ⁊ idola atq; cōflatile. Quibus dixit sacerdos: Quid facitis? Cui rñderūt. Tace ⁊ pone digitū sup os tuū: venitq; nobiscū ut habeamus te patrem ac sacerdotē. Quid tibi melius est. ut sis sacerdos in domo vnius viri an in vna tribu ⁊ familia i isrl? Q̄ cū audisset acq̄euit sermōib⁹ eor. ⁊ tulit ephot ⁊ idola ac sculptile. ⁊ ꝓfect⁹ ē cū eis. Qui cū pgerent ⁊ añ se ire fecissent puulos ac iumēta. ⁊ ē q̄ erat ꝑciosū. iamq; a domo michē eēnt procul: viri qui habitabāt iu edib⁹ michē conclamantes secuti sūt. ⁊ p⁹ tergū clamare cepūt. Qui cum respexissent. dixerunt ad michām: Quid tibi vis? Cur clamas? Qui respōdit: Deos meos q̄s mi fecistis. ⁊ sacerdotē ⁊ oia q̄ habeo. ⁊ dicitis: q̄d tibi ē. Dixeruntq; ei filij dan. Caue ne vltra loquaris ad nos. ⁊ veniāt ad te viri aio ꝓcitati. ⁊ ipe cū oi domo tua ꝑeas. Et sic cepto itinē prexerūt. Videns aūt micha q̄ fortiores se ēent: reuersus est in domū suā. Exercēti aūt viri tulerūt sacerdotē ⁊ q̄ sup̄ erāt. ⁊ venerunt in lais ad pplm q̄escētē atq; securū. ⁊ pcusserūt eos i ore gladij. vrbēq; incendio tradiderūt: nullo penit⁹ ferente psidiū: eo q̄ procul habitarēt a sidone ⁊ cum nullo boiꝫ haberēt q̄cq; societatis ac negocij. Erat aūt ciuitas sita in regione roob quā rursū extructes habitauerūt in ea. vocato nomīe ciuitatis dan. iuxta vocabulū p̄ris sui quē genuerat isrl q̄ p⁹ lais dicebat. Posuerūt q̄ sibi sculptile. ⁊ ionathā filiū gersan filij moysi ac filios eius sacerdotes in tribu dan vsq; ad diē captiuitatis sue. Mansitq; apud eos idolū michē oi tpe q̄ fuit domus dei i silo

In diebus illis nō erat rex in isrl. XIX

Fuit quidā vir leuites habitās i latere montis effraim: qui accepit vxorē de bethleem iuda. Que reliquit eū ⁊ reuersa est in domū p̄ris sui i bethleem: māsitq; apud eū q̄tuor mēsib⁹. Secutusq; ē eā vir sus volēsq; recōciliari ei atq; blādiri ⁊ secū reducere: hīs in comitatu puerū ⁊ duos asinos. Que suscepit eū. ⁊ introduxit i domū p̄ris sui. Q̄ cū audisset socer ei⁹: eūq; vidisset occurrit ei let⁹. ⁊ amplexat⁹ ē hoiem. Māsitq; gener in domo soceri trib⁹ die⁹ comedēs cū eo ⁊ bibēs familiarit: die aūt q̄rto de nocte cōsurgens ꝓficisci voluit. Quem tenuit socer. ⁊ ait ad eū: Gusta pz⁹ pusillū panis. ⁊ cōforta stomachū. ⁊ sic ꝓficiscēris. Sederūtq; sil⁹ ac comederūt ⁊ biberūt. Dixitq; pater puelle ad generum suū: Queso te ut hodie hic maneas: paritq; letemur. At ille ꝓsurgens cepit velle proficisci. Et nihilominus obnixe eū socer tenuit. ⁊ apud se fecit manē. Mane aut ē facto parabat leuites iter. Cui socer rursū: Obsecro ināt ut paululū cibi capias. ⁊ assumptis viribꝰ donec increscat dies. postea ꝓficiscaris. Comederūt g̃ sil⁹ surrexitq; adolescens ut pgeret cū vxore sua ⁊ puero. Cui rursū locut⁹ ē socer. Cōsidera q̄ dies ad occasū declinio: sit. ⁊ ꝓpinq̄t ad vesp̄ū. Mane apud me etiā hodie ⁊ duc letū diē. ⁊ cras ꝓficiscēris ut vadas i domū tuā. Noluit gener acq̄escē ꝑmonib⁹ ei⁹: ⁊ stati prexit. ⁊ venit ꝯ iebus q̄ altero nōie vocat⁹ irlm: ducens secum duos asinos onustos ⁊ cōcubinā. Jāmq; aderāt iuxta ieb⁹ ⁊ dies mutabat in noctem. Dixitq; puer ad dñm suū. Veni obsecro declinemus ad vrbē iebuseor. ⁊ maneamus in ea. Cui rñdit dñs: Nō ingrediar oppidū gentis aliene q̄ nō est de filijs isrl. ⁊ trāsito vsq; gabaa. ⁊ cū illuc puenero manebim⁹ in ea: aut certe in vrbe rama. Trāsierūt ergo iebus. ⁊ ceptū carpebāt iter. occubuitq; eis sol iuxt gabaa q̄ ē i tribu beniamin: diuerteruntq; ad eam ut manerent ibi. Quo cū intrassent sedebāt in platea ciuitat. ⁊ nullus eos recipere voluit hospitio. Et ecce appuit hō senex reūtens de agro ⁊ de ope suo vesperi: q̄ ⁊ ipse de mōte erat effraim. ⁊ peregrinus habitabat in gabaa. Hoīes aūt regionis illi⁹ erāt filij gemini. Eleuatisq; oculis vidit senex sedentē boiem cū sarcinulis suis in platea ciuitat. ⁊ dixit ad eū: Unde venis. ⁊ quo

vadis. Qui respondit ei: Profecti sumus de bethleē iuda. ⁊ pergim⁹ ad locū nr̄m q̄ ē in latere montis effraim vnde ieram⁹ ⁊ bethleē. Et nūc vadim⁹ ad domū dei. nulliq; sub tectū suū nos vult recipere. habētes paleas ⁊ fenū in asinoꝝ pabulū. ⁊ panē ac vinū in meos ⁊ ancille tue vsus ⁊ pueri q̄ mecū ē. Nulla re indigem⁹ nisi hospitio. Cui rndit senex. Pax tecū sit. Ego p̄beo oīa q̄ necessaria sūt. tm̄ q̄sone ī platea maneas. Introduxitq; eū ī domū suā. ⁊ pabulū asinis p̄buit: ac postq̄ lauerūt pedes suos recepit eos in cōuiuiū. Illis epulantibus: ⁊ post lat̄oꝝ itineris cibo ⁊ potu reficientib⁹ corpora. venerunt viri ciuitatis illi⁹ filij belial. ⁊ absq; iugo. ⁊ circundantes domū senis. fores pulsare cepūt clamātes ad dom̄m domus atq; dicētes. Educ virū q̄ ingressus ē domum tuā ut abutamur eo. Egressusq; ē ad eos senex. ⁊ ait: Nolite fratres. nolite facere malū h̄: q̄a ingressus ē hō hospitiū meū. ⁊ cessate ab hac stultitia. Habeo filiā virginē. ⁊ h̄ hōis cōcubinā. educā eas ad vos ut humilietis eas. ⁊ vtam libidinē compleatis: tm̄ obsecro ne scelꝰ h̄ ꝫ nām operemini in virū. Nolebant acq̄escē sermonib⁹ illi⁹. Hō cernens hō. eduxit ad eos cōcubinā suā. ⁊ eis tradidit illudē dam. Qua cū tota nocte abusi eēnt: dimiserunt eam mane. At mulier recedentib⁹ tenebris venit ad ostiū domus vbi manebat dñs suus. ⁊ ibi corruit. Mane facto surrexit hō ⁊ aperuit ostiū ut ceptā expleret viā. ⁊ ecce ꝓcubina ei⁹ iacebat añ ostiū sparsis ī limie manibus. Cui ille putās eā q̄escē loq̄bat: Surge ut ambulem⁹. Qua nihil rndēte intelligēs q̄ erat mortua. tulit eā ⁊ ip̄posuit asino. reūsusq; est ī domū suā. Quā cū eēt ingressus arripuit gladiū. ⁊ cadauer vxoris cū ossib⁹ suis ī duodecī ptes ac frusta cōcidens misit ī cūctos ēminos isrl. Hō cū vidissent singuli cōclamabāt Nūq̄ res talis facta ē ī isrl ex eo die q̄ ascēderūt p̄res nr̄i de egypto vsq; in p̄sens temp⁹. Ferte sniam. ⁊ in cor̄ vestre cernite q̄d fcō op⁹ sit.

Egressi it aq; sūt cūctus filij isrl ⁊ pariē congregati q̄si vir vnus de dan vsq; bersabee ⁊ tra galaad. ad dñm ī maspha. cūctq; anguli ꝓcerū ⁊ cuncte tribus isrl in ecclīa pli dei steterūt q̄dringinta milia peditū pugnatoꝝ. Nec latuit filios beniamin q̄ ascēdissent filij isrl ī maspha. Interrogatusq; leuita marit⁹ mulieris interfecte quō tantū scelꝰ p̄tratū eēt. rndit. Veni ī gabaa beniamin cum vxore mea: illucq; diverti. Et ecce hoies ciuitatis illi⁹ circūdederūt nocte domū in qua manebā volētes me occidere. ⁊ vxorē meā increbili furore libidinis vexantes. deniq; mortua est. Quā arreptā ī frusta concidi: misiq; ptes ī cūctos terminos possessiōis vre: q̄a nunq̄ tantū nephas ⁊ tā grande piaculū factū ē in isrl. Videtis cūctus filij isrl. decernite q̄d facere debeat. Stās q; cūctus ppl⁹ ⁊ q̄si vn⁹ hois sermone rndit: Nō recedem⁹ in tabernacula nr̄a: nec suā q̄squā intrabit domū. sed hoc ꝓtra gabaa in cor̄ faciem⁹. Decē viri eligāt de centū ex oibus tribub⁹ isrl. ⁊ centū de mille ⁊ mille de decē milib⁹ ut cōportet exercitui cibaria. ⁊ possim⁹ pugnare cōtra gabaa beniamin. ⁊ reddere ei ꝓ scelē q̄ meruit. Cōuenitq; vniuersus isrl ad ciuitatē q̄si hō vnus eadē mente vnoq; cōsilio. ⁊ miserūt nūcios ad cūctas tribus beniamin q̄ dicerēt: Cur tantū nephas ī vob reptū ē? Tradite hoies de gabaa q̄ h flagitiū p̄trarūt ut moriant. ⁊ auferat malū de isrl. Qui noluerūt fratrū suoꝝ filioꝝ israhel audire mandatū: h ex cunctis vrbib⁹ q̄ sortis sue erāt. venerūt ī gabaa ut illis ferrēt auxiliū ⁊ cōtra vniuersū ppl̄m isrl dimicarēt. Inuēti q; sunt viginti q̄q; milia de beniamin educētiū gladiū ꝓter habitatores gabaa: q̄ septingenti erāt viri fortissimi ita sinistra ut dextra pugnantes. ⁊ sic fundis lapides ad certū iacientes ut capillū cōtingere posset p̄cutere. ⁊ neq̄q̄ ī altera parte ictus lapidis deferret. Viroꝝ q̄ israhel absq; filijs beniamin iuēta sūt q̄dringinta milia educētium gladios ⁊ paratoꝝ ad pugnā. q̄ surgētes venerūt ī domū dei: h ē ī silo. ꝑsuluerūtq; dñm atq; dixerūt. Quis erit ī exercitu nr̄o ꝓnceps certamis cōtra filios beniamin? Quib⁹ rndit dñs. Judas sit dux vester. Primaq; filij isrl surgentes mane castrametati sūt iuxta gabaa. ⁊ inde ꝓcedētes ad pugnā cōtra beniamin. vrbē oppugnare ceperūt. Egressiq; filij beniamin de gabaa. occiderūt de filijs isrl die illo viginti duo milia virorū. Rursū filij isrl. ⁊ fortitudine ⁊ numero cōfidētes ī eodē loco ī q̄ pri⁹ certauerūt. aciē direxerūt: ita tm̄ ut prius ascenderet ⁊ fleret coram dño vsq; ad noctē. cōsulerētq; eū ⁊ dicerēt: Debemus vltra ꝓcedē ad dimicandū cōtra filios beniamin frēs nr̄os. an nō? Quib⁹ ille rndit: Ascēdite ad eos ⁊ inite certamen. Cūq; filij isrl altera

die ꝫ filios beniamin ad p̄elium .pcessissent: eruperūt filij beniamin de portis gabaa .⁊ occurrentes eis tanta ī illos cede bacchati sunt. ut cecē ⁊ octo milia virorꝫ educentiū gladiū .psternerēt. Quāobrē cēs filij isrl̄ venerūt in domū dei.⁊ sedentes flebant coꝝ dño. Jeiunauerūtqꝫ die illo vsqꝫ ad vesp̄ram.⁊ obtulerūt ei holocausta atqꝫ pacifica victimas: ⁊ sup statu suo interrogauerūt. Eo tpe ibi erat archa federis dñi. ⁊ phinees filius eleaçari filij aaron p̄posit⁹ eius. Cōsuluerūt igit dñm atqꝫ dixerūt: Exire vltra debemus ad pugnā ꝫ filios beniamin frēs nros⁹ an qescē? Quibus ait dñs: Ascēdite. Cras.n.tradā eos in manꝰ vras. Posuerūtqꝫ filij isrl̄ insidias p̄r circuitū urbis gabaa. ⁊ ētia vice sic semel ⁊ bis ꝫ beniamin exercitū .pduxerūt. Qꝫ ⁊ filij beniamin audacē erupūt de ciuitate ⁊ fugientes aduersarios longꝰ psecuti sunt.ita ut vulnerarēt ex eis sicut p̄mo die ⁊ secundo.⁊ cederēt p̄ duas semitas vertētes terga:quarū vna ferebat ī bethel:⁊ altera ī gabaa:atqꝫ .psterneret triginta circiē viros. Putauerūt eni solito eos more cedē. Qui fugam arte simulātes inierūt ꝓfiliū ut abstraherēt eos de ciuitate ⁊ ꝙsi fugientes ad supdictas semitas pducerēt. Qēs itaqꝫ filij isrl̄ surgētes de sedibus suis.tetēderūt aciē in loco q̄ vocat baalthamar.insidie qꝫ q̄ circa urbē erāt.paulatī se aperire cepūt.⁊ abocciderūtgli urbē pte.pcedē Qꝫ ⁊ alia decē milia virorū de vniuerso isrl̄ habitatores urbis ad certamīa .puocabāt: ingrauatūqꝫ est bellū ꝫ filios bēiamin.⁊ nō intellexerūt se ex oi pte illis instaret inclit⁹. Pcussitqꝫ eos dñs ī ꝓspectu filiorꝫ isrl̄.⁊ interfecerunt ex eis ī illo die vigintiquinqꝫ milia ⁊ centū viros.cēs bellatores ⁊ educentes gladiū. Filij aūt beniamin cū se inferiores esse vidissent.cepерūt fugere. Qō cernētes filij isrl̄ dederūt eis ad fugiendū locū ut ad p̄paratas insidias deuenirēt qs iuxt urbē posuerāt. Qui cum repente de latibulis surrexissent.⁊ beniamini terga cedentib⁹ daret:ingressi sūt ciuitatem ⁊ p̄cusserūt eā in ore gladij. Signū aute dederāt filij isrl̄ bis qs ī insidijs collocauerāt ut postqꝫ urbē cepissent.ignem accenderent.ut ascendēte ī altū fumo captā urbē demōstrarent. Qō cū cernerēt filij isrl̄ i ipso certamine positi.putauerūt.n.filij beniamin eos fugere ⁊ instanter plequebant: cesis de exercitu eorꝫ triginta viris:ut viderūt q̄si colūnā fumi de ciuitate ꝓscendere:beniamin qꝫ respiciēs retrocū captā cerneret ciuitatē ⁊ flāmas in sublime ferri.q̄ p̄simulauerant fugā. ꝓsa facie fortiꝰ resistebāt. Qō cū vidissent filij beniamin.in fugā ꝓsi sūt.⁊ ad via deserti ire ceperūt:illuc qꝫ eos aduersarijs plequentib⁹. Qꝫ ⁊ bi q̄ urbē succenderāt occurrerūt eis. atqꝫ ita factū ē ut ex vtraqꝫ pte ab hostibus cederent:nec erat vlla reqes morientiū. Ceciderūt atqꝫ pstrati sūt ad orientalē plagā urbis gabaa. Fuerūt aūt q̄ ī codē loco interfecti sūt decem⁊ octo milia virorum:cēs robustissimi pugnatores. Qō cū vidissent q̄ remanserāt de beniamin fugerūt in solitudinē: ⁊ pgebāt ad petram cui⁹ vocabulū est remmon. In illa qꝫ fuga palātes ⁊ ī diuersa tendētes occiderūt quinq; milia viros. Et cū vltra tenderent psecuti sūt eos.⁊ interfecerūt etiā alia duo milia. Et sic factū ē ut cēs q̄ ceciderāt de beniamin in diuersis locis eēnt viginti quinq; milia pugnatores ad bella .pmptissimi. Remanserūt itaqꝫ de oi numero beniamin q̄ euadē potuerāt ⁊ fugē in solitudinē sexcēti viri: sedentesqꝫ ī petra remmon mēsib⁹ qtuor. Regressi aūt filij isrl̄ cēs reliquas ciuitat; a vir⁹ vsqꝫ ad iumēta gladio percusserūt.cūctasqꝫ urbes⁊ viculos beniamin vorax flāma ꝓsūpsit. ℣ XXI

Jurauerāt qꝫ filij isrl̄ ī maspha.⁊ dixerunt: Null⁹ nr̄m dabit filijs beniamin de filiab⁹ suis vxor. Veneruntqꝫ cēs ad domū dei ī silo.⁊ ī ꝓspectu ei⁹ sedētes vsqꝫ ad vesp̄ā leuauerūt vocem, ⁊ magno vlulatu ceperunt flere dicētes: Quare dñe de⁹ israel factū est hoc malū in pplo tuo: ut hodie vna trib⁹ auferret de nob⁹? Alia āt die diluculo ꝓsurgentes extruxerūt altare: obtuleruntqꝫ ibi holocausta⁊ pacifica victimas. ⁊ dixerunt: Quis nō ascendit in exercitu dominī de vniuersis tribubus isrl̄? Grandi eni iuramēto se ꝓstrinxerāt cū cēnt ī maspha.ut interfici eos q̄ nō fuissent: ductiqꝫ pnia filij isrl̄ super fratre suo beniamin.cepūt dicē. Ablata ē trib⁹ vna de isrl̄. Unde vxores accipiēt. Qēs.n.ī cōe iurauim⁹ nō daturos nos bis filias nostras. Idcirco dixerūt: Quis ē de vniuersis tribub⁹ isrl̄ q̄ nō ascēdit ad dñm in maspha? Et ecce inuēti sūt habitatores iabis galaad in illo exercitu nō fuisse. Eo qꝫ tpe cū cēnt ī sylo nulli⁹ ex eis ibi reptus est. Miserūt itaqꝫ

xcem milia viros robustissimos. ⁊ ꝓcepit eis. Ite ⁊ peutite habitatores iabis galaad i ore gladij: ⁊ am vxores ꝯ paulos eorum. ⁊ ꝺ erit qꝺ obseruare vtebiꝫ. Oē genꝰ masculini ⁊ mulieres q̄ cognouerūt viros interficite: ꝟgines ātreseruate. Inuenerūtq; sūt de iabis galaad q̄dringente ꝟgines q̄ nescierunt viri thor: ⁊ adduxerūt eas ad castra in silo i terrā chanaā. Miserūtq; nūcios ad filios beniamin q̄ erāt in petra remmon. ⁊ ꝓcepunt eis ut eas suscipent i pace. Venerūtq; filij beniamin i illo tpe. ⁊ date sūt eis vxores de filiabꝰ iabis galaad: alias aūt nō repperūt q̄s sibi modo traderēt. Vniuersusq; isrl valde doluit ⁊ egit pniam sup inēfectiē vniꝰ tribꝰ ex isrl: dixerūtq; maiores natu: Quid faciemꝰ reliq̄s q̄ nō acceperūt vxores? Oēs in beniamī femine cōciderūt. ⁊ magna nobis cura ingētiq; studio ꝓuidendū ēne vna tribꝰ deleatur ex filijs israel. Filias.n. nr̄as eis dare nō possumꝰ cōstricti iuramento ⁊ maledictiē q̄ dixim⁹. maledictꝰ q̄ dederit de filiabꝰ suis vxorē beniamin. Cepūtq; cōsiliū atq; dixerūt: Ecce solēnitas dñi ē in silo ānuālis ria q̄ sita ē ad septētrionē vbis betsel: ad orientalē plagā vie q̄ de betsel dēdit ad sichimā. ⁊ ad meridiē oppidi lebona. Pcepūtq; filijs beniamī atq; dixerūt: Ite ⁊ latitate in vineis. Cūq; videritis filias silo adducendos choros ex more procedere: exite repente de vineis. ⁊ rapite ex eis singuli vxores singulas. ⁊ pergite in terrā beniamin. Cūq; venerint patres eaꝝ ac frēs ⁊ aduersū vos q̄rī ceperint atq; iurgarī: dicemus eis: Miseremini eoꝝ. Nō.n. rapuerunt eas iure bellantiū atq; victoꝝ. ꝟ rogantibꝰ ut acciperent nō dedistis. ⁊ a vob pte petiū est. Fecerūtq; filij beniamin ut sibi fuerat imperatū. ⁊ iuxta numeꝝ suū rapuerūt sibi de bis que ducebant choros vxores singulas: abierūtq; i possessionē suā edificātes vrbes. ⁊ habitantes in eis. Filij q̄ isrl reuersi sūt p tribꝰ ⁊ familias in tabernacula sua. In dieb illis nō erat rex in israel: sed vnusquisq; quod sibi rectum videbatur hoc faciebat.

Explicit liber Judicum. Incipit liber Ruth. Caplm I

IN diebus vniꝰ iudicis q̄n iudices ꝑabāt facta est fames in tra. Abijtq; hō de bethleem iuda: ut peregrinaret in regione moabitide cū vxore sua ac duobꝰ liberis. Ipse vocabatur elimelech. ⁊ vxor eius noemi. ⁊ duo filij alē maalon ⁊ alē chelion effratei de bethleem iuda. Ingressiq; regionē moabitidē morabātur ibi. Et mortuꝰ est elimelech marit noemi: remānsitq; ipsa cū filijs. Qui acceperunt vxores moabitidas: q̄ꝝ vna vocabat orpha: alē aūt ruth. Mānserūtq; ibi dē annis. ⁊ ambo mortui sunt. maalon videlicet ⁊ chelion: remānsitq; mulier orbata duobꝰ liberis ac marito. Et surrexit ut ī patriā pgeret cū vtraq; nuru sua de regione moabitide. Audierat enī q̄ respexisset dñs populum suū ⁊ dedisset eis escas. Egressa ē itaq; de loco pegrinatiōis sue cū vtraq; nuru. ⁊ iam i via reuertēdi posita i tra iuda. dixit ad eas. Ite in domū matris vre. Faciat vobiscū dñs miam sicut fecistis cum mortuis ⁊ mecū. Det vobis inuenire requiē i domib virorꝝ q̄s sortiture estis. Et osculata ē eas. Que eleuata voce flere ceperūt. ⁊ dixē Tecū pgem⁹ ad pplm tuū. Quibꝰ illa rndit. Reuertimini filie mi. Cur venitis mecum? Nū vltra habeto filios in vtero meo: ut viros ex me sperare possitis. Reuertimini filie mi ⁊ abite. Ja.n. senectute cōfecta sū: nec apta vinculo ꝓiungali. Etiā si possem hac nocte cōcipere ⁊ parere filios: si eos expectare velitis donec crescāt ⁊ ānos pubertatis ipleant: anē eritis de vtule q̄ nubatis. Nolite q̄so filie mi facē bꝫ q̄a vra angustia magis me premit. ⁊ egressa ē manꝰ dñi ꝫ me. Eleuata igitur voce rursū flere ceperūt. Orpha osculata ē socrū ac reuersa ē: ruth adhesit socrui sue. Cui dixit noemi. Ēn reuersa ē cognata tua ad pplm suū ⁊ ad deos suos. vade cū ea. Que rndit: Ne aduerseris mihi. ut relinquā te ⁊ abeam. Quocūq; n. profecta fuerī ⁊ ego paritē morabor. Populꝰ tuꝰ pplꝰ meus ⁊ deꝰ tuꝰ deus meꝰ. Que te era suscepit morientē. in ea moriar ibiq; locū accipiam sepulture. Hec mihi faciat deꝰ. Et hec addat si nō sola mors me ⁊ te separauerit. Videns ergo noemi q̄ obstinato ruth aīo de reuisset secū pgere aduersari noluit. nec ad suos vltra reditū persuadere. Profectiq; sunt simul. ⁊ venerūt in bethleem. Quibꝰ vbrem ingressis. de tot apud cūctos fama perebruit. dicebātq; mulieres. Hec ē illa noemi. Quibus ait ne vocetis me noemi. i. pulchrā: ꝫ vocate me mara. i. amarā

quia amaritudine valde repleuit me omnipotens. Egressa sū plena. ⁊ vacuā reduxit me dñs. Cur ergo vocatis me noemi quam dñs humiliauit ⁊ afflixit omipotens? Venit ergo noemi cum ruth moabitide nuru sua de terra peregrinationis sue. ac reuersa est in bethleē: quādo primū ordea metebantur.

CAP. II

ERat aūt viro elimelech ꝑsanguine⁹ bō potēs ⁊ magnarū opū nōie booz. Dixitq; ruth moabitis ad socrū suā. Si iubes vadā in agrū. ⁊ colligā spicas q̄ fugerint man⁹ metentiū: ybicūq; clementē ī me patrisfamilias reperero gratiā. Cui illa respondit: Vade filia mi. Abijt itaq; ⁊ collegebat spicas p⁹ terga metentiū. Accidit autē ut ager ille haberet dñm nōie booz: q̄ erat de cognatione elimelech. Et ecce ipse veniebat de bethleem. dixitq; messorib⁹: Dñs vobiscum. Qui respōderūt: Benedicat tibi dñs. Dixitq; booz ad puerū q̄ messorib⁹ p̄erat. Cui⁹ ē ista puella? Cui rndit: Dec ē moabitis que venit cū noemi de regiōe moabitide. ⁊ rogauit ut spicas colligeret remanētes: sequēs messores vestigia. Et de mane vsq; nūc stat ī agro. ⁊ nec ad momentū quidē domū reuersa est. Et ait booz ad ruth: Audi filia: Ne vadas ī alterū agrū ad colligendū. nec recedas ab hoc loco. ⁊ iungere puellis meis. ⁊ vbi messuerint sequere. Mandaui enī pueris meis ut nemo molest⁹ sit tibi: ⁊ etiā si sitieris vade ad sarcinulas ⁊ bibe aq̄s de q̄b⁹ ⁊ pueri mei bibūt. Que cadēs in faciem suā ⁊ adorans sup terram. dixit ad eū: Unde mihi hoc ut inuenirē gratiā ante oculos tuos. ⁊ nosse me dignaris peregrinā mulierē? Cui ille rndit: Nūciata sūt mihi oia q̄ feceris socrui tue p⁹ mortē viri tui. ⁊ q̄ reliqueris parentes tuos. ⁊ terā in q̄ nata es. ⁊ venieris ad ꝑplm quē antea nescibas. Reddat tibi dñs opus tuū. ⁊ plenā mercedē recipias a dño deo israhel ad quē venisti. ⁊ sub cuius cōfugisti alas. Que ait: Inueni grām apud oculos tuos dne mi. q̄ ꝓsolat⁹ es me. ⁊ locutus es ad cor ancille tue: q̄ nō sū de filiis vni⁹ puellarū tuarū. Dixitq; ad eam booz. Cū hora vescendi fuerit veni huc ⁊ comede panē. ⁊ intinge buccellam tuā in aceto. Sedit itaq; ad messo⁹ latus ⁊ ꝓtulit polētā sibi: comeditq; ⁊ saturata ē. ⁊ tulit reliq̄as. Surrexitq; inde ut spicas ex more colligēt. Precepit aūt booz pueris suis dicēs: Etiā si vobiscū metere voluerit ne ꝓhibeatis eā. ⁊ de vris q̄q; manipulis proijcite de industria. ⁊ remanere permittite ut absq; rubore colligat. ⁊ colligentē nemo corripiat. Collegit ergo ī agro vsq; ad vesperā. ⁊ que collegerat virga cedēs ⁊ excutiens inuenit ordei q̄si ephi mēsurā. i. tres modios q̄s portās reuersa ē in ciuitatē. ⁊ ostendit socrui sue. Insuper protulit ⁊ dedit ei de reliquijs cibi sui q̄ saturata fuerat. Dixitq; ei socrus sua: Ubi hodie collegisti? Et vbi fecisti opus? Sit bñdictus q̄ inuerit⁹ es tui. Indicauitq; ei apud quē esset opata. ⁊ nomen dixit viri q̄q; booz vocaret. Cui rndit noemi: Bñdictus sit a dño qm̄ eādē grām quā ꝓbuerat viuis. seruauit ⁊ mortuis. Rursūq; ait: Propinqu⁹ nr̄ ē hō. Et ruth B̄ q̄q; ingt ꝓcepit m̄ ut tādiu messorib⁹ ei⁹ iūgerer donec cōs segetes meterent. Cui dixit socrus. Meli⁹ ē filia mi ut cū puellis eius exeas ad metendū. neq; alieno agro quispiā resistat tibi. Juncta est itaq; puellis booz ⁊ tamdiu cum eis messuit donec ordea ⁊ triticū in horreis cōderent.

CAP. III

POstq; aūt reuersa ē ad socrū suam: audiuit ab ea. Filia mi queram tibi requiem. ⁊ prouidebo ut bene sit tibi. Booz iste cui⁹ puellis in agro iūcta es ꝓpinquus nr̄ est. ⁊ hac nocte aream ordei ventilat. Lauare igit̄ ⁊ ungere. ⁊ induē cultioribꝰ vestimentis. ⁊ descēde in aream. Nō te videat hō donec esum potūq; finierit. Cū aūt ierit ad dormiendum: nota locū in q̄ dormiat. Ingressa ⁊ discooperies pallū q̄ operit a pte pedū. ⁊ ꝓjcies te ⁊ ibi iacebis. Ipse aūt dicet tibi q̄d agere debeas. Que rndit. Quicquid ꝓceperis faciā. Descenditq; in aream. ⁊ fecit oia q̄ sibi imperauerat socrus. Cūq; comedisset booz ⁊ bibisset. ⁊ factꝰ eēt hilarior. ingressaq; ad dormiendū iuxta acerū manipulorū venit abscondite. ⁊ discooperto a pedibus eius pallio se proiecit. Et ecce nocte iam media expauit hō. ⁊ cōturbatus est: vidit⁹q; mulierem iacentem ad pedes suos. ⁊ ait illi: Que es? Illaq; rndit. Ego sū ruth ancilla tua. Expā de pallū tuū sup famulā tuā: q̄a ꝓpinquꝰ es. Et ille. bñdicta inquit es a dño filia. ⁊ priorē miam posterioze supasti. q̄a non es secuta iuuenes pauperes siue diuites. Noli g̃ metuē. q̄cq̄d dixeris mihi faciā tibi. Scit. n. omis populus q̄ habitat intra portas vrb⁹ mee mulierē te eē virtutis. Nec abnuo me ꝓpinquū: ⁊ est

alius me ꝓpinquior. Quiesce hac nocte ⁊ facto mane si te voluerit ꝓpinquitatis iure retinere: bñ res acta est: sin aũt ille noluerit ego te absq; vlla dubitatiõe suscipiã: viuit dñs. Dormi vsq; mane. Dormiuit itaq; ad pedes ei⁹ vsq; ad noctis abscessũ. Surrexit itaq; antequã boies se cõgnoscerẽt mutuo. ⁊ dixit booz. Caue ne q̃s nouerit q̃ huc veneris. Et rursum: expãde ínq̃t palliũ tuũ q̃ opiris. ⁊ tene vtraq; manu. Qua extendente ⁊ tenẽte mẽsus est sex modios ordei ⁊ posuit sup eã. Que portans ingressa ẽ ciuitatẽ. ⁊ venit ad socrum suã. Que dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitq; ei oĩa q̃ sibi fecisset hõ. Et ait: Ecce sex modios ordei dedit mihi. ⁊ ait: nolo vacuã te reuerti ad socrũ tuã. Dixitq; noemi Expecta filia donec videamus quem res exitũ habeat. Neq; enim cessabit homo nisi compleuerit quod locutus est.

IIII

Ascendit g̃ booz ad portã. ⁊ sedit ibi. Cũq; vidisset ꝓpinquũ ptерire de q̃ pri⁹ sermo habitus est dixit ad eum. Declina paulisp ⁊ sede hic: vocans eũ nomine suo. Qui diuertit ⁊ sedit. Tollẽs autẽ booz decẽ viros de seniorib⁹ ciuitat⁹ dixit ad eos. Sedete hic. Quib⁹ residentib⁹ locutus est ad ꝓpinquũ. Partẽ agri fris nr̃i elimelech vẽdet noemi que reuersa est de regione moabitide: q̃ audire te volui ⁊ tibi dicere coram cunctis sedẽtib⁹ ⁊ maiorib⁹ natu de pl̃o meo. Si vis possidẽ iure ꝓpinquitatis eme ⁊ posside. si aũt displicet tibi. ꝛ ipsũ indica mihi ut sciã quid facẽ debeã. Nullus.n.ẽ ꝓpinq⁹ excepto te q̃ prior es. ⁊ me q̃ secũd⁹ sũ. At ille rñdit: Ego agrũ emã. Cui dixit booz: Cũ emeris agrũ de manu mulieris ruth q̃ moabitidẽ q̃ vxor defuncti fuit debes accipe: ut suscites nomen ꝓpinqui tui i hereditate sua. Qui rñdit cedo iuri ꝓpinq̃tat⁹. Neq; enĩ posteritatẽ familie mee delere debeo. Tu meo vtere priuilegio q̃ me libẽ carere ꝓfiteor. Hic aũt erat mos antiq̃t⁹ in isrl̃ int ꝓpinq̃s: ut si qũ alẽ alteri suo iuri cedebat: ut esset firma cõcessio: soluebat hõ calciamentũ suũ. ⁊ dabat ꝓximo suo. Hoc erat testimoniũ cessiõis in isrl̃. Dixit g̃ ꝓpinquo suo booz. Tolle calciamentũ. Cõ stati soluit de pede suo. At ille maioribus natu ⁊ vniuerso pl̃o. testes vos inquit estis hodie q̃ possederim oĩa q̃ fuerũt elimelech ⁊ chelion ⁊ maalon tradente noemi. ⁊ ruth moabitidem vxorẽ maalon in cõiugiũ sũpserim ut suscitẽ nomẽ defuncti in hereditate sua. ne vocabulũ ei⁹ de familia sua ac frib⁹ ⁊ pl̃o deleat. Vos inquã hui⁹ rei testes estis. Rñdit omis pl̃us q̃ erat in porta ⁊ maiores natu. Nos testes sumus. Faciat dñs hanc mulierẽ que ingredit domũ tuã sicut rachel ⁊ lyam q̃ edificauerũt domũ israhel. ut sit exẽplũ virtutis i effrata: ⁊ habeat celebre nomẽ i bethleẽ. Fiatq; domus tua sicut dom⁹ phares quẽ thamar peperit iudee. de semie q̃ tibi dederit dñs ex hac puella. Tulit itaq; booz ruth ⁊ accepit vxorẽ: ingressusq; est ad eã. ⁊ dedit illi dñs ut cõciperet ⁊ pareret filiũ. Dixerũtq; mulieres ad noemi. Benedictus dñs q̃ nõ est passus ut deficeret successor familie tue. ⁊ vocaret nomẽ eius in isrl̃. ⁊ habeas q̃ consoles aĩam tuã ⁊ enutriet senectutẽ. De nuru enĩ tua natus ẽ qui te diliget. ⁊ multo tibi melior est q̃ si septẽ haberes filios. Susceptũq; noemi puerũ posuit i sinu suo: ⁊ nutricis ac gerule fũgebat officio. Vicine aũt mulieres cõgratulãtes ei ⁊ dicẽtes natus ẽ fili⁹ noemi. vocauerũt nomẽ ei⁹ obed. Hicẽ pater isai pr̃is dauid. De fũt gnãtiões phares. Phares genuit esrom: Esrom genuit aram: Aram genuit aminadab: Aminadab genuit naason: Naason genuit salmon: Salmon genuit booz: Booz genuit obed: Obed genuit isai: Isai genuit dauid regẽ.

¶ Explicit liber Ruth. Incipit ꝓlogus sancti hieronymi in libros Regũ.

Viginti ⁊ duas lras esse apud hebreos syrorũ q̃ lingua ⁊ chaldeorũ testat̃ que hebree magna ex pte cõfinis est. Nam ⁊ ipsi viginti duo elemẽta hñt: eodẽ sono. ꝛ diũsis caracteribus. Samaritani etiã pẽtateuchũ moysi totidẽ lr̃is scriptitãt: figuris tm̃ ⁊ apicibus discrepãtes. Certũq; est esdram scribã legisq; doctorẽ post captã hierosolymã ⁊ instaurationem templi sub zorobabel alias litteras reppe-risse: quibus nunc vtimur. cũ ad illud vsq; tẽpus ijdem samaritanorũ ⁊ hebreorũ caracteres fuerint. In libro q̃ numerorũ hec eadem supputatio. sub leuitarum ac sacerdotũ censu mystice ostendit. ⁊ nomẽ domini tetragrammaton in quibusdã grecis voluminibus vsq; hodie antiq̃s exp̃sũ lr̃is inuenim⁹. Hz ⁊ psalmi tricesimus sext⁹ ⁊ centesimus decim⁹ ⁊ cẽtesimus syndecim⁹: ⁊ centesimus decimus octau⁹ ⁊

centesimusquadragesimusquartus: q̄q̄ diuerso scribanē metro: tñ eiusdem numeri texunt alphabeto. Et bieremie lamentationes ꝛ oño ci⁹. salomōis q̄ in fine ꝓuerbia·ab eo loco i q̄ ait: Mulierē fortē q̄s inuenit: eisdē alphabetis uel incisiōib⁹ supputantur. Porro q̄nq; lr̄e duplices apud hebreos sunt. caph. mem. nun. phe. sade. Alie eni scribūt ꝑ has ꝓncipia medietatesq; ꝓtozū. alie fines. Ubi ꝛ q̄nq; a pleriscq; libri duplices estimant: samuel·malachim · dabreiamū·esdras·hieremias cū cinoth. i. lamentationib⁹ suis. Quō igit̄ viginti duo clemēta sūt ꝙ q̄ scribim⁹ hebraice cē q̄ loq̄mur. ꝛ eox initijs vox humana comprehendit: ita viginti duo volumina supputant: q̄b⁹ q̄si lr̄is ꝛ exordijs in dei noctrina tenera adhuc ꝛ lactens viri iusti erudit infantia. Primus apud eos liber vocat hebreice: quem nos genesim dicimus. 2⁹ elleſmoth: q̄ exod⁹ appellat. 3⁹ vagecra. i. leuiticus. 4⁹ vagedaber: quē numerum vocamus. 5⁹ elleaddabarim·q̄ deuteronomiū ꝓnotat. Hi sūt q̄nq; libri moysi q̄s ꝓprie thorat. i. legem appellāt. Scōm ꝓphaꝛ ordinē faciūt. ꝛ icipiūt ab iesu filio naue: q̄ apud illos iosue bennum dicitur. Deinde subtexūt sopthim. i. iudicū libꝛ. ꝛ i eūdē cōpingūt ruth·q̄a i diebus iudicū·facta ei⁹ narraē historia. 3⁹ seq̄ē samuel: quem nos regnoū ꝓmū ꝛ secundū dicim⁹. 4⁹ malachim. i. regū: q̄ tertio ꝛ q̄rto regnoꝝ volumine ꝓtinet. Melius q̄q; multo ē malachim. i. regū: q̄ malachot. i. regnoꝝ dicere. Non. n. multaꝝ gentiū ꝛscribit regna: ꝙ ymⁱ israhelitici ꝓpr̄i q̄ tribub⁹ duodeci cōtinet. 5⁹ est isaias. 6⁹ bieremias. 7⁹ eçechiel 8⁹ liber duodecim ꝓphetarū: qui apud illos vocat thareasra. Tertⁱ⁹ ordo: agiographa possidet. Et ꝓm⁹ liber icipit abiob. 2⁹ a dauid: quē q̄nq; incisionib⁹ ꝛ vno psalmoꝝ volumie cōprehēdūt. 3⁹ ē salomon· tres libros habēs: ꝓuerbia q̄ illi paralipomenon. 4⁹ ecclesiasten. i. coeleth. 5⁹ ē canticū canticoꝝ·quē titulo syrasyrim ꝓnotant. 6⁹ est daniel. 7⁹ dabreiamin. i. verba dieꝝ q̄ significant⁹ chronicon totⁱ⁹ diuine historie possum⁹ appellare· q̄ liber apud nos paralypomenon ꝓmus ꝛ secūd⁹ inscribit. 8⁹ esdras: qui ꝛ ipse sūt apud grecos ꝛ latinos i duos libros diuisus ē. 9⁹ hester. Atq; ita fiūt pariē ueteris legis libri viginti duo. i. moysi q̄nq;. ꝛ ꝓphaꝛ octo: agiographoꝝ noue. Q̄q̄ nōnulli ruth ꝛ cynoth inē agiographa scriptitēt: ꝛ hos libros i suo putent numero supputādos · ac ꝙ b̄ eē ꝓsce legis libros vigintiq̄tuoꝝ q̄s sub numero viginti q̄tuoꝝ senioꝝ apocalypsis iobis inducit·adorantes agnū. ꝛ coronas suas ꝓstratis vultib⁹ offerētes: stātib⁹ corā q̄tuoꝝ aialib⁹ oculatꝝ ante ꝛ retro. i. ꝑteritū ꝛ i futurū respiciētib⁹. ꝛ indefessa voce clamantibus: scūs·scūs·scūs·dñs ue⁹ oipotens q̄ erat ꝛ q̄ est ꝛ q̄ vēturⁱ⁹ ē. Hic ꝓlog⁹ scripturaꝝ q̄si galeatū ꝓncipiū oib⁹ libris q̄s de hebreo vertimus in latinū ꝓuenire pōt. ut scire valeam⁹ q̄cq̄d extra hos ē inē apocrypha esse ponēdū. Igitur sapia q̄ vulgo salomonis inscribit. ꝛ iesu filij syrach liber. ꝛ iudith. ꝛ tobias. ꝛ pastor nō sūt in canone. Machabeoꝝ ꝓmū liber hebraicū reppi. Secūd⁹ grec⁹ est: q̄ ex ipsa phrasin ꝓbari pōt. Que cū ita se habeāt·obsecro te lector ne laborem meū reprehensionem estimes antiq̄ū. In tēplo dei offert vn⁹ q̄sq; q̄ pōt. Alij aurū ꝛ argentū ꝛ lapides ꝑciosos: alij byssū ꝛ purpurā ꝛ coccū offerunt ꝛ hyacinthū. Nobis cū hō agit: si obtulerimus pelles ꝛ caprarꝝ pilos. Et eñ apl's cōtēptibiliora nr̄a magnecia iudicat. Ubi ꝛ tota illa taternaculi pulchritudo. ꝛ ꝑ singulas spes ecclie p̄tis futureq; distinctio pelliū tegiē ꝛ cilitijs: ardoreq; solis ꝛ iniuriā imbrium ea q̄ vilioza sūt ꝓbitent. Lege g̃ ꝓmū samuel ꝛ malachim meū. Deū inquā meū. Quicq̄d eni crebri⁹ vertendo ꝛ emendando sollicitius ꝛ didicim⁹. ꝛ tenem⁹. nr̄m ē. Et cū intellexeris q̄ antea nesciebas·uel interpretē me estimato si g̃t⁹ es·uel parafrasten si ingrat⁹. q̄q̄ mihi oio conscⁱ⁹ nō sim· mutasse me quippiā ve hebraica ꝓbitate. Certe si incredul⁹ es·lege grecos codices ꝛ latinos. ꝛ ꝓfer cū his opusculis q̄ nup emendauim⁹. ꝛ vbicūq; discrepare inē se videris. unde roga quēlibet hebreoꝝ cui magis accomodare veras fidem. ꝛ si nr̄a firmauerit·puto q; eū non estimes cōiectorē ut i eodē loco mecū silēter diuinarit. Sed ꝛ vos famulas x̄pi rogo q̄ dñi discūbentē ꝓciosissima fidei mirrha ungit̄ caput· q̄ nequaq̄ saluatorē queritis in sepulchro q̄b⁹ iā ad patrē x̄pus ascēdit: ut ꝯ latrantes canes q̄ aduersū me rabido ore ꝛsurgūt ꝛ circueūt ciuitatē·atq; in eo se doctos arbitrant·si alijs ꝛtrabant·orationū yr̄arū clypeos opponatis.

Ego scies humilitatē meā illi sp sme recordator. Dixi custodiā vias meas: ut nō peccē in lingua mea. Posui ori meo custodiā: cū cōsisteret peccator aduersū me. Obmutui & humiliatus sum: & silui a bonis.

Explicit prolog. Incipit liber Samuelis primus. Capitulū. I

Erat vir vnus de ramathaim sophi de monte effraim. & nomen ei helcbana filius hieroboam filij heliu filij thau filij suph effratei. & habuit duas vxores: nomē vni anna & nomē secūde fenenna. Fuerūt aūt fenenne filij anne aūt nō erāt liberi. Et ascēdebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus ut adoraret & sacrificaret dño exercituū i silo. Erāt aūt ibi duo filij heli ofni & phinees sacerdotes dñi. Venit g̃ dies & immolauit helcbana: dedit q̃ fenenne vxori sue & cūctis filijs eius & filiabus ptes. Anne aūt dedit ptē vnā trist̄itiā: q̃a annā diligebat. Dñs aūt pcluserat vuluā eius. Affligebat q̃ eam emula ei & vehemēter angebat: in tantū ut exprobraret q̃ dñs pclusisset vuluā ei. Sicq̃ faciebat p singulos ānos cū rediēte tpe ascē dēret ad tēplū dñi. & sic puocabāt eā. Porro illa flebat. & nō capiebat cibū. Dixit ergo ei helcbana vir su: Anna cur fles. & q̃re nō comedis: & quāobrē affligit cor tuū? Nūq̃d nō ego melior tibi sū q̃ decē filij? Surrexit aūt anna post q̃ comederat & biberat i silo. Et heli sacerdote sedente sup sellam ante postes domus dñi cum eēt anna amaro aīo orauit ad dñm flens largit̄. & votū vouit dicens: Dñe exercituū si respiciēs videris afflictionem famule tue. & recordat mei fueris nec oblitus ancille tue. & dederis ancille tue semē virilem: dabo eū dño oib diēb vite ei. & nouacula nō ascēdet sup caput eius. Factū est aūt cū illa multiplicaret pces coram dño: ut heli obseruaret os ei. Porro anna loq̃batur in corde suo: tm̄modo labia ei mouebāt. & vox penit nō audiebatur. Estimauit g̃ eā heli temulentam dixitq̃ ei: Usq̃q̃ ebria eris? Digere paulisp vinū q̃ mades. Rndens anna: neq̃q̃ inquit dñe mi. Mā mulier infelix nimis ego sū: vinū q̃ & omne quod inebriare pōt nō bibi. & effudi aīam meā i ospectu dñi. Ne reputes ācillā tuā q̃si vnā de filiabus belial. q̃a ex multitudine dolor & merorис mei locuta sū vsq̃ in pīs Tunc heli ait ei: Vade in pace. & deus israhel det tibi petitionē tuā quā rogasti eū. At illa dixit: Utinā inueniat ancilla tua gram in oculis tuis. Et abiit mulier i viā suā & comedit: vultusq̃ illi nō sūt amplius diuersa mutati. Et surrexerūt mane. & adorauerunt coram dño: reuersiq̃ sunt. & venerūt in domū suam ramatha. Cognouit aūt helcbana annā uxorē suā. & recordat ei dñs. Et factū est post circulū dierū: peperit anna & pepit filiū: vocauit q̃ nomē ei samuel. eo q̃ a dño postulasset eum. Ascēdit aūt vir ei helcbana & omis domus ei ut immolaret dño hostiā solēnē & votū suum. & anna non ascendit. Dixit enim viro suo. Non vadā donec ablactet infans. & ducā eū ut appareat añ ospectū dñi. & maneat ibi iugiter. Et ait ei helcbana vir su: Fac q̃ bonū tibi videt. & mane donec ablactes eum: p̃orq̃ ut impleat dñs verbū suū. Mānit g̃ mulier & lactauit filiū suū: donec amoueret eū a lacte. Et adduxit eū secū p hostiis ablactauerat in vitulis tribus. & tribus modijs farine. & amphora vini & adduxit eū ad domū dñi in silo. Puer aūt erat adhuc infantul. Et immolauerūt vitulū & obtulerūt puerū heli. Et ait anna: Obsecro mi dñe: viuit anima tua. Ego sū illa mulier que steti coram te hic orās dñm p puero isto. Orauī. & dedit mihi dñs petitionē meā quā postulaui eum. Idcirco & ego cōmodaui eū dño: cūctis diebus q̃bus fuerit accōmodat dño Et adorauerūt ibi dñm. Et orauit anna. & ait

Exultauit cor meū in dño: & exaltatū est cornu meū in deo meo. Dilatatū ē os meū sup inimicos meos: q̃a letata sū in salutari tuo. Nō ē scūs ut ē dñs. neq̃ n. ē alius extra te: & nō ē fortis sicut deus nr̄. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriātes. Recedāt vetera de ore vro: q̃a deus scientiarū dñs ē: & ipsi ꝑparāt cogitatiōes. Arcus fortiū superat ē: & infirmi accincti sūt robore. Repleti pus p panib se locauerūt: & famelici saturati sunt. Donec sterilis pepit plurimos: & q̃ multos habebat filios infirmata est. Dñs mortificat & viuificat: deducit ad inferos & reducit. Dñs pauperē facit & ditat: humiliat & subleuat. Suscitat de pulue egenū: & de stercore eleuat pauperē. Ut sedeat cum pncipib: & soliū glie teneat. Dñi enī sūt cardines tre: & posuit sup eos orbē. Pedes scōr

suoꝝ seruabit: & ipij i tenebris ꝓticescēt: quia nō i fortitudie sua roborabit vir. Dñm formidabunt aduersarij ei⁹: & sup ipsos in celis tonabit. Dñs iudicabit fines tre: & dabit imperiū regi suo: & sublimabit cornu xpi sui. Et abijt helchana i ramatha in domū suā. Puer aūt erat minister in ꝑspectu dñi añ facie heli sacerdotis. Porro filij heli filij belial nescientes dñm neq; officiū sacerdotū ad ꝓpm: sed q̄cūq; immolasset victimam: veniebat puer sacerdotis dū coqrēt carnes. & habebat fuscinulā tridentē i manu sua. & mittebat eā in lebetem uel i caldariā aut in ollā siue i cacabū. & omne qđ leuabat fuscinula tollebat sacerdos sibi. Sic faciebant vniuerso israheli venientium in silo. Etiam añq; adolerēt adipē: veniebat puer sacerdotis. & dicebat immolāti: Da mihi carnē ut coquā sacerdoti. Non enī accipiā a te carnē coctā sed crudā. Dicebatq; illi immolans. Incendat ꝑmū iuxta morem hodie adeps. & tolle tibi quātumcūq; desiderat aīa tua. Qui rñdens aiebat ei: Hodie. Nūc.n. dabis: alioq̄n tollā vi. Erat g̃ pctm̃ puerorū grāde nimis coram dño: ita detrahebāt homies sacrificio dñi. Samuel aūt ministrabat añ faciē dñi puer accinct⁹ ephot lineo. Et tunicā paruā faciebat ei mr sua: quā afferebat statutis diebus ascēdēs cū viro suo. ut immolaret hostiā solēnē. & votū suū. Et bñdixit heli helchane & uxori eius. dixitq; ei: Reddat tibi dñs semē de muliere hac ꝓ fenore qđ commodasti dño. Et abierūt i locū suū. Visitauit g̃ dñs annā. & concepit & pepit tres filios & duas filias. Et magnificatus ē puer samuel apud dñm. Heli aūt erat senex valde: & audiuit oia q̄ faciebāt filij sui vniuerso israheli. & quō dormiebāt cū mulieribus q̄ obseruabant ad ostiū tabernaculi. & dixit eis: Quare facitis res huiusce modi: ꝙs ego audio res pessimas ab oi ꝑpo ꝓ: Nolite filij mei. Non.n. est bona fama quā ego audio: ut trāsgredi faciatis populū dñi. Si peccauerit vir i virū placari ei pōt deus: si aūt in deū peccauerit vir. ꝙs orabit ꝓ eo ꝓ: Et nō audierūt vocem ptis sui: quia voluit dñs occidē eos. Puer aūt samuel ꝓficiebat atq; crescebat. & placebat tam deo q̄ hoib⁹. Venit aūt vir dei ad heli. & ait ad eū: Hec dic dñs. Nūq̄d non apte reuelat⁹ sum domui ptis tui cū eēt in egypto in domo pharaonis: Et elegi eū ex oib⁹ tribub⁹ israhel mihi i sacerdotē: ut ascēdēt ad altare meū. & adoleret mihi incēsū: & portaret ephot coram me: & dedi domui ptis tui oia de sacrificijs filiorū israhel. Quare calce abiecisti victimā meā & munera mea q̄ pcepi ut offerrent in tēplo. & magis honorasti filios tuos q̄ me. ut comederetis primitias oīs sacrificij israhel mei: Propterea ait dñs deus israhel: Loquēs locut⁹ sū. ut domꝰ tua & domꝰ patris tui ministraret i ꝑspectu meo vsq; in sempiternū. Nūc aūt dicit dñs. Absit ꝑ a me. Sed q̄cūq; honorificauerit me glorificabo eū: q̄ aūt cōtemnūt me erūt ignobiles. Ecce dies venient & precidā brachiū tuū. & brachiū domꝰ patris tui: ut nō sit senex i domo tua. Et videbis emulū tuū i tēplo i vniuersis ꝑsperis israhel. & non erit senex i domo tua omnib⁹ diebꝰ. Verūtn nō auferā penit⁹ virū ex te ab altari meo: ꝑ ut deficiāt oculi tui. & tabescat aīa tua. & pars magna domꝰ tue morient cū ad virilē etatem venerit. Hoc autē erit tibi signū qđ ventur⁹ ē duobus filijs tuis ofni & phinees. In die vno morient amb. Et suscitabo mihi sacerdotē fidelē qui iuxta cor meū & aīam meā faciet. & edificabo ei domū fidelē. & ambulabit coram xpo meo cūctis diebꝰ. Futurū ē ūt ut q̄cūq; remānserit i domo tua. veniat ut oret ꝓ eo. & offerat nūmū argēteū & torta panis. dicatq; dimitte me obsecro ad vnam partē sacerdotalē: ut comedam buccellam panis.

III

Puer autē samuel ministrabat dño coram heli. & sermo dñi erat pciosus. In diebꝰ illis non erat visio manifesta. Factū est g̃ i die qdā. heli iacebat in lectulo suo: & oculi ei⁹ caligauerāt. nec poterat videre. Lucerna dei añq; extingueret. samuel dormiebat in templo dñi vbi erat arcba dei. Et vocauit dñs samuel. Qui rñdens ait Ecce ego. Et cucurrit ad heli. & dixit: Ecce ego vocasti.n.me. Qui dixit: Nō vocaui te fili Reuertere & dormi. Et abijt & dormiuit. Et adiecit dñs rursum vocare samuel. Consurgēsq; samuel abijt ad heli. & dixit: Ecce ego q̄a vocasti me. Qui rñdit Nō vocaui te fili mi. Reuertē & dormi. Porro samuel necdū sciebat dñm: nec reuelatus fuerat ei sermo dñi. Et adiecit dñs. & vocauit adhuc samuel ētio. Qui cōsurgēs abijt ad heli & ait: Ecce ego: q̄a vocasti me. Intellexit ergo heli quia dñs vocaret puerū. & ait ad samuel: Vade &

dormi. & si te inceps vocauerit te. dices: Loq̃re dñe. qa audit ꝙ tuus. Abijt g̃ samuel & dormiuit in loco suo. Et venit dñs & stetit. & vocauit sic vocauerat secũdo. Samuel samuel. Et ait samuel, Loq̃re dñe: qa audit seruꝰ tuꝰ. Et dixit dñs ad samuel: Ecce ego facio ꝓbũ in isrl. qd̃ q̃cũq; audierit. tinnient ambe aures eius. In die illa suscitabo aduersũ hĕli oĩa q̃ locutꝰ sũ sup domũ eiꝰ. Incipiã & ꝑplebo. Prędixi. n. ei q̃ iudicaturꝰ essem domum eiꝰ in eꝝnũ ꝓpĕ iniq̃tatẽ. eo q̃ nouerat indigne agere filios suos: & non corripuerit eos. Idcirco iuraui domui hĕli q̃ nõ expiet iniq̃tas domꝰ eiꝰ victimis & muneribꝰ vsq; i eternum. Dormiuit aũt samuel vsq; mane: aperuitq; ostia domus dñi. Et samuel timebat idicare visionẽ hĕli. Vocauit g̃ hĕli samuelem. & dixit: Samuel fili mi. Qui rñdẽs ait Presto sum. Et iterrogauit eũ. Quis ẽ sermo quẽ locutꝰ ẽ dñs ad te? Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi deꝰ & hĕ addat. si abscõderis a me sermonẽ ex oibꝰ ꝙbus q̃ dicta sũt tibi. Indicauit itaq; ei samuel vniuersos sermones & nõ abscõdit ab eo. Et ille rñdit Dñs ẽ. Qđ bonũ ẽ in oculis suis faciat. Creuit ãt samuel. & dñs erat cũ eo: & nõ cecidit ex oibꝰ ꝙbus ei in ĕrã. Et cognouit vniuersus isrl a dan vsq; bersabee. q̃ fidelis samuel ꝓpha eĕt dñi. Et addidit dñs ut appareret in sylo: qm̃ revelatꝰ fuerat dñs samuel in sylo iuxt ꝙbũ dñi. Et euenit sermo samuelis vniuerso isrl hĕli. IIII

Et factũ est in dieb illis. cõuenerũt philistijm in pugnam. Egressus est nãq; isrl obuiã philistijm in prelio. & castrametatꝰ ẽ iuxta lapidẽ adiutorij. Porro philistijm venerũt in affec: & instruxerunt aciẽ ꝑ isrl. Initoq; aũt certamie terga ꝓtit isrl philisteis. & cesa fũt in illo certamine passim p agros q̃si q̃tuor milia viroꝝ. Et reuersus ẽ ppls ad castra. Dixerũtq; maiores natu de isrl: Quare pcussit nos dñs hodie coram philistijm? Afferamus ad nos de sylo archã fœderis dñi. & veniat i mediũ nr̃i ut saluet nos de manu inimicoꝝ nr̃oꝝ. Misit g̃ ppls in sylo & tulerũt inde archã federis dñi exercituum sedẽtis sup cherubin. Erãtq; duo filij hĕli cũ archa federis dñi ofni & phinees. Cũq; venisset archa federis dñi in castra. vociferatꝰ ẽ omis isrl clamore grãdi & ꝑsonuit ĕra. Et audierũt philistijm vocẽ clamoris. dixerũtq; Que nã est hꝝ vox clamoris magni in castris hebreoꝝ? Et cognouerũt q̃ archa dñi venisset in castra. Timuerũtq; philistijm dicentes: Venit deꝰ in castra. Et igemuerũt dicentes Ve nob. Hõ. n. fuit tãta exultatio hĕri & nudiustertiꝰ. Ve nobis. Quis nos saluabit de mãu deoꝝ sublimiũ istoꝝ? hi sũ dij q̃ percusserũt egyptũ oĩ plaga i deserto. Confortamini & estote viri philistijm: ne seruiatis hebreis sicut & illi seruierũt nob. Cõfortamini & bellate. Pugnauerũt g̃ philistijm: & cesus ẽ isrl & fugit vnusq̃sq; i tabernaculũ suũ. Et facta ẽ plaga mag̃ nimis. & ceciderũt de isrl triginta milia peditũ. & archa dei capta ẽ. Duo q; filij hĕli mortui sũt ofni & phinees. Currens aũt vir de beniamin ex acie venit i sylo in die illa: scissa veste & ꝑspsus puluĕ caput. Cũq; ille venisset: hĕli sedebat sup sellam ꝑ viam exspectãs. Erat aũt cor eiꝰ pauẽs ꝓ archa dñi. Vir aũt ille postq; ingressus ẽ nũciauit vbi & vlulauit oĩs ciuitas. Et audiuit hĕli sonitũ clamoris. dixitq;: Quis ẽ hic sonitꝰ tumultus huius? At ille festinauit & venit. & nunciauit hĕli. Heli autẽ erat nonaginta & octo ãnoꝝ. & oculi eiꝰ caligauerãt. & videre nõ poterat. Et dixit ad hĕli: Ego sũ q̃ veni de ꝓlio. & ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait: Quid actũ ẽ fili mi? Rndens aũt ille q̃ nũciabat: fugit inq̃t isrl coram philistijm & ruina magna facta est i ꝑplo. Insup & duo filij tui mortui sũt ofni & phinees. & archa dei capta ẽ. Cũq; ille nominasset archã dei. cecidit de sella retrorsũ iuxta ostiũ. & fractis ceruicibꝰ mortuus ẽ. Senex. n. erat vir & grãdeuus. & ipse iudicauit isrl q̃draginta annis. Nurus aũt eiꝰ uxor phinees. pgnans erat vicinaq; partui. Et audito nũcio q̃ capta eĕt archa dei. & mortuꝰ eĕt socer suus & vir suꝰ. icuruauit se & ꝑpit. Irruerãt. n. in eã dolores subiti. In ipso aũt momẽto mortꝝ eius dixerũt ei q̃ stabãt circa eã: Ne timeas: qa filiũ ꝑpisti. Que non respõdit eis neq; animaduertit. Et vocauit puerũ icabod dicens. Trãslata ẽ gloria dei de isrl quia capta ẽ archa dei. Et p socero suo & p viro suo ait: Translata est gloria ab israhel: eo q̃ capta esset archa dei. V

Philistijm aũt tulerunt archam dei: & ꝑportauerũtea a lapide adiutorij in azotũ. Tulerũtq; philistijm archam

uei. ⁊ intulerũt eã i tẽplũ dagon. ⁊ statuerũt eã iuxta dagon. Cũq; surrexissent diluculo açotij alea die: ecce dagon iacebat. pn⁹ i ẽra ante archã dñi. Et tulerũt dagon ⁊ restituerũt eũ in locũ suũ. Rursũq; mane die altera cõsurgentes inuenerũt dagon iacẽtẽ sup facẽ suã in ẽra cozã archa dñi. Caput aũt dagon ⁊ due palme manuũ ei⁹ abscise erãt super limen. porro dagon solus trũcus remãserat in loco suo. Propẽ hãc causã nõ calcant sacerdotes dagon. ⁊ cẽs q̃ ingrediunt templũ eius sup limẽ dagon i açoto vsq; in hodiernũ die. Aggrauata est aũt man⁹ dñi sup açotios. ⁊ vemolitus est eos. Et pcussit in secretiori pte natiũ açotũ ⁊ fines ei⁹. Et ebulierũt ville ⁊ agri i medio regiõis illi⁹. ⁊ nati sũt mures. ⁊ facta ẽ pfusio mortis magne in ciuitate. Videntes aũt viri açotij huiuscemodi plagã: dixerũt. Nõ maneat archa dei isrl apud nos. qm̃ dura ẽ man⁹ ei⁹ sup nos ⁊ sup dagon deũ nostrũ. Et mittẽtes congregauerũt cẽs satrapas philistinoz ad se. ⁊ dixerunt: Quid faciem⁹ de archa dei isrl? Rñderũtq; getthei. Circũducaf archa dei isrl. Et circũduxerũt archã dei isrl. Illis aũt circũducẽtib⁹ eã: fiebat manus dñi per singulas ciuitates interfectionis magne nimis. ⁊ pcutiebat viros vni⁹ cuiusq; vrbis a paruo vsq; ad maiorẽ. ⁊ cõputrescebant. pminẽtes extales eoz. Misierũtq; getthei ꝯsiliũ. ⁊ fecerũt sibi sedes pelliceas. Miserũt q̃ archã dñi i accharon. Cũq; venisset archa dñi dei i accharon: exclamauerũt accharonite dicẽtes: Adduxerũt ad nos archã dei isrl. ut interficiat nos ⁊ pplm nrm. Miserũt itaq; ⁊ cõgregauerũt cẽs satrapas philistinozum. Qui dixerũt: Dimittite archã dei isrl. ⁊ reuertaf i locũ suũ: ut nõ interficiat nos cũ populo nro. Fiebat enĩ pauor mortis i singulis vrbibus ⁊ grauissima valde manus domini. Viri q̃q; qui mortui non fuerãt pcutiebant in secretiori parte natiũ ⁊ ascendebat vlulatus vniuscuiusq; ciuitatis in celum.

VI

Erat q̃ archa dñi in regione philistinoz septem mẽsibus. Et post hec vocauerũt philistijm sacerdotes ⁊ diuinos dicentes: Quid faciemus de archa dei? Indicate nobis: quõ remittamus eã in locũ suũ. Qui dixerũt. Si remittitis archã dei isrl: nolite dimittere eã vacuã: sed qd̃ debitũ ei reddite. pro peccato. ⁊ tũc curabimini. ⁊ scietis q̃re nõ recedat man⁹ ei⁹ a vobis. Qui dixerũt: Quid ẽ qd̃ pro delicto reddẽ debeam⁹ ei? Rñderuntq; illi. Iuxta numer̃ principũ philistinoz. qnq; anos aureos facietis. ⁊ qnq; mures aureos qa plaga vna fuit oibus vob ⁊ satrapis vris. Facietisq; similitudines anozũ vrozũ. ⁊ similitudines muriũ q̃ demoliti sũt terrã. ⁊ dabit deo isrl gloriã. si forte releuet manũ suã a vobis ⁊ a dijs vris ⁊ a terra vra. Quare grauatis cor da vra: sicut aggrauauit egyptus ⁊ pharao cor suũ? Nõne postq̃ percussus est tũc dimisit eos. ⁊ abierũt? Nũc g̃ arripite ⁊ facite plaustrũ nouũ vnũ. ⁊ duas vaccas fetas qd̃ non est ipositũ iugũ iũgite in plaustro: ⁊ reclude vitulos earum domi. Tolletisq; archã dñi. ⁊ ponetis in plaustro. ⁊ vasa aurea q̃ exoluistis ei pro delicto ponetis in capsellã ad latus eius: ⁊ dimittite eã ut vadat. ⁊ aspicietis. Et si q̃ viã p viã finiũ suozũ ascenderit ꝯ bethsames ipse fecit nobis mẽ malũ grande. sin aũt mũnesciemus qa manus eius nos tetigit nos: sed casu accidit. Fecerũt g̃ illi sic modo. ⁊ tollentes duas vaccas q̃ lactabãt vitulos iunxerũt ad plaustrũ: vitulosq; earũ concluserũt domi. Et posuerũt archã dei sup plaustrũ ⁊ capsellã q̃ habebat mures aureos ⁊ similitudinẽ anoz. Ibant aũt in directũ vacce per viã que ducit bethsames. ⁊ itinere vno gradiebant̃ pgentes ⁊ mugientes. ⁊ nõ declinabãt neq; ad dexteram neq; ad sinistrã. Sed ⁊ satrapæ philistijm sequebãt vsq; ad termios bethsames. Porro bethsamite metebãt triticũ in valle. Et eleuãtes oculos viderunt archam. ⁊ gauisi sũt cũ vidissent. Et plaustrum venit in agrum iosue bethsamite. ⁊ stetit ibi. Erat aũt ibi lapis magnus. Et cõciderũt ligna plaustri. vaccasq; imposuerũt sup ea holocaustum dño. Leuite aũt deposuerũt archã dei. ⁊ capsellã que erat iuxta eam i q̃ erãt vasa aurea. ⁊ posuerũt sup lapidem grandẽ. Viri autẽ bethsamite obtulerunt holocausta. ⁊ immolauerunt victimas i die illa dño. Et quinq; satrapæ philistinozum viderũt ⁊ reuersi sũt i accharon i die illa. Hi sunt aũt ani aurei q̃s reddiderunt philistijm pro delicto dño. Azot⁹ vnũ. gaza vnũ. ascalon vnũ. getb vnũ. accharon vnum. ⁊ mures aureos sm numerũ vrbiũ philistijm quinq; prouintiarũ: ab vrbe murata vsq; ad villam q̃ erat absq; muro. ⁊ vsq; ad abel magnũ sup quẽ posuerũt archam dñi que erat vsq; i illa

die in agro ioſue bethſamitis. Percuſſit autē
domin⁹ de viris bethſamitib⁹ eo q̄ vidiſſent
archā domini. & percuſſit de populo ſeptuaginta
viros. & quinquaginta milia plebis. Luxitq̄
plus⁹ eo q̄ domin⁹ percuſſiſſet plebē plaga ma-
gna. Et dixerunt viri bethſamite. Quis po-
terit ſtare in cōſpectu domini dei ſancti huius?
Et ad quē aſcendet a nobis? Miſerūtq̄ nū-
cios ad habitatores cariathiarim dicentes.
Reduxerūt philiſtijm archam domini: deſcē-
dite & reducite eam ad vos.

VII

Venerūt ergo viri cariathiarim & re-
duxerunt archā dñi. & intulerunt eā
in domū aminadab in gabaa. Eleaça-
rum autē filiū ei⁹ ſcificauerūt ut cuſtodiret
archā dñi. Et factū ē ex qua die māſit archa
dñi i cariathiarim multiplicati ſūt dies. Erat
quippe iam ann⁹ viceſim⁹. Et requieuit omis do-
mus iſrl p⁹ dñm. Dixit autē ſamuel ad vniuer-
ſam domū iſrl dicens: Si i toto corde vro re-
uertimini ad dñm auferte deos alienos de
medio vri baalim & aſtaroth. & p̄parate corda
vra dño. & ſeruite ei ſoli. & eruet vos de ma-
nu philiſtijm. Abſtulerunt ḡ filij iſrl baalim
& aſtaroth. & ſeruierūt dño ſoli. Dixit autē ſa-
muel: Congregate vniuerſum iſrl i maſpbat
ut orem p vobis dñm. Et cōuenerūt in maſ-
pbat. hauſerūtq̄ aquā & effuderūt in cōſpec-
tu dñi. & ieiunauerūt i die illa. atq̄ dixerūt
Tibi peccauim⁹ dñe. Judicauitq̄ ſamuel filios
iſrl in maſpbat. Et audierūt philiſtijm q̄
congregati eſſent filij iſrl in maſpbat. & aſcē-
derūt ſatrapæ philiſtinoꝝ ad iſrahel. Qđ cum
audiſſent filij iſrahel timuerūt a facie philiſ-
tinorum. Dixerūtq̄ ad ſamuelem: Ne ceſſes
p nobis clamare ad dñm deū nr̄m ut ſaluet
nos de manu philiſtinorū. Tulit autē ſamuel
agnū lactantē vnū. & obtulit illū holocauſtū
integrum dño. Et clamauit ſamuel ad dñm
pro iſrl. & exaudiuit eū dñs. Factū ē aūt cū
ſamuel offerret holocauſtum dño: philiſtijm
intre preliū ꝺ iſrl. Intonuit autē dñs fragore
magno i die illa ſup philiſtijm. & exterruit eos
& cesi ſūt a filijs iſrahel. Egreſſiq̄ filij iſrl de
maſpbat p̄ſecuti ſunt philiſteos. & percuſſerunt
eos vſq̄ ad locū q̄ erat ſubter bethcbar. Tu-
lit aūt ſamuel lapidē vnū. & poſuit eum inter
maſpbat & inter ſen. Et vocauit nomen loci
illius lapis adiutorij. Dixitq̄. Hucuſq̄ auxi-
liatus ē nobis dñs. Et būliati ſūt philiſtijm
nec apposuerūt vltra ut venirent in terminos
iſrl. Facta ē itaq̄ manus dñi ſup philiſteos
cunctis diebus ſamuelis. & reddite ſūt vrbes
q̄s tulerāt philiſtijm ab iſrahel iſrahel. ab ac-
caron vſq̄ getb & terminos ſuos. Liberauit
itaq̄ iſrl de manu philiſtinorū. erat q̄ pax inter
iſrl & āmorreū. Judicabat q̄ ſamuel iſrahel
cunctis diebus vite ſue. & ibat p ſingulos an-
nos circuiēs bethel & galgala & maſpat. & iu-
dicabat iſrahelem i ſupradictis locis. Reuer-
tebaturq̄ in ramatha: ibi enim erat dom⁹ ei⁹
& ibi iudicabat iſrahelem. Edificauit etiā ibi
altare domino.

VIII

Factū ē aūt cū ſenuiſſet ſamuel: po-
ſuit filios ſuos iudices in iſrl. Fuitq̄
nomen filij eius primogeniti ioel. &
nomen ſecūdi abia. iudicū in bersabee. Et non
ambulauerūt filij illi⁹ in vijs ei⁹: ſed declinaue-
rūt p auaritiā. acceperūtq̄ munera. & peruer-
terunt iudiciū. Cōgregati ḡ vniuſi maiores
natu iſrl. venerūt ad ſamuelē in ramatha. di-
xerūtq̄ ei: Ecce tu ſenuiſti. & filij tui nō am-
bulāt in vijs tuis. Cōſtitue nobis regē. ut iu-
dicet nos. ſicut & vniuerſe habent nationes.
Diſplicuitq̄ ſermo in oculis ſamuelis. eo q̄ di-
xiſſent: da nobis regē ut iudicet nos. Et oza-
uit ſamuel ad dñm. Dixit aūt dñs ad ſamuelē
Audi voce pli in oib⁹ q̄ loquunt tibi. Nō eni
te abiecerūt ſed me. ne regnē ſup eos. Juxta
oia opa ſua q̄ fecerūt a die qua eduxi eos de
egypto vſq̄ ad diē hāc: ſicut dereliq̄runt me
& ſeruierūt dijs alienis. ſic faciūt etiam tibi.
Nūc ḡ voce eorū audi. Verūtn̄ ꝓteſtare eos
& pdic eis ius regi q̄ regnatur⁹ ē ſup eos. Di-
xit itaq̄ ſamuel oia ꝟba dñi ad plm q̄ petie-
rat a ſe regē. & ait: Hoc erit ius regis q̄ imperā-
tur⁹ ē vob. Filios vros tollet & ponet in cur-
ribus ſuis. faciet q̄ ſibi equites & pcurſores q̄
drigarū ſuaꝝ. & ſtituet ſibi tribunos & centu
riones. & aratores agroꝝ ſuoꝝ. & meſſores ſe-
getū. & fabros armoꝝ & curruū ſuoꝝ. Filias
q̄ vras faciet ſibi vnguentarias & focarias &
pānificas. Agros q̄ vros & vineas & oliue-
ta optima tollet. & dabit ſeruis ſuis. Sed &
ſegetes vras & vinearū redditus addecima-
bit: ut det eunuchis & famulis ſuis. Seruos
etiā veſtros & ancillas & iuuenes optimos &
aſinos auferet. & ponet in ope ſuo. Greges q̄
veſtros addecimabit: vosq̄ eritis ei ſerui.
Et clamabitis in die illa a facie regis veſtri

quē elegistis vobis. ⁊ nō exaudiet vos dñs in die illa: qa petistis vobis regem. Dedit autē pl's audire vocē samuelis. sed dixerunt: Nequaq̄. Rex erit super nos ⁊ erimus nos quoq; sicut omnes gentes. ⁊ iudicabit nos rex noster ⁊ egredietur ante nos. ⁊ pugnabit bella nra. p nobis. Et audiit samuel oīa vba pli. ⁊ locutus est ea in aurib⁹ dñi. Dixit autē dñs ad samuelem. Audi vocē eoz ⁊ pstitue sup eos regē. Et ait samuel ad viros israel. Vadat vnusquisq; i ciuitatē suā. IX

Erat vir de beniamin nomine. Cis filius abiel. filij sceor. filij becor. filij sareth. filij aphia. filij viri gemini fortis robore. Et erat ei filius vocabulo saul electus ⁊ bonus. ⁊ nō erat vir de filijs israel melior illo. Ab humero ⁊ sursum eminebat sup oēm populum. perierant autē asine cis pris saul. Et dixit cis ad saul filiū suū. Tolle tecū vnū de pueris. ⁊ cōsurgēs vade ⁊ quere asinas. Qui cū transissent p montē effraim ⁊ p terrā salisa ⁊ nō inuenissēt. trāsierūt etiā p terā salim. ⁊ nō erāt: ⁊ p terā gemini. ⁊ minime repperūt Cum aūt venissent in terā suph. dixit saul ad puerū q̄ erat cum eo. Veni ⁊ reuertamur: ne forte dimiserit pr meus asinas ⁊ sollicitus sit p nobis. Qui ait ei: Ecce vir dei ē i ciuitate hac vir nobilis. oē qđ loquit sine ambiguitate venit. Nunc ergo eam⁹ illuc. si forte indicet nobis de via nra. p quam venim⁹. Dixitq; saul ad puerū suū. Ecce ibim⁹. Quid ferem⁹ ad virū dei: Panis defecit in sitartijs nris. ⁊ sportulā non habemus ut demus viro dei. nec q̄q; aliud. Rursū puer rūdit sauli. ⁊ ait: Ecce inuenta ē i manu mea ārta p̄s stateri argēti: dem⁹ viro dei. ut indicet nobis viā nostram Olim in israel sic loq̄bat vnusq̄sq; vadēs consulere deū. Venite ⁊ eam⁹ ad videntē. Qui enim pphā dicit hodie: vocabatur olim videns. Et dixit saul ad puerū suū: Optimus sermo tu⁹. Veni eamus. Et ierūt i ciuitatē in q̄ erat vir dei. Cūq; ascenderēt cliuū ciuitatis inuenerūt puellas egredientes ad hauriendam aquā. ⁊ dixerūt eis: Nūd ē videns: Que rūdentes dixerūt illis: Dic ē. Ecce ante te. Festina nunc Hodie enim venit i ciuitatē: qa sacrificiū est hodie pli in excelso. Ingredientes vrbē statim inuenietis eū: ante q̄ ascēdat excelsū ad manducandū. Nec enim comedet populus donec ille veniat. qa ipse benedicet hostie. ⁊ deinceps comedent q̄ vocati sūt. Nūc ergo conscendite: qa hodie reperietis eū. Et ascenderūt in ciuitatem. Cūq; ambularēt in medio vrbis. apparuit samuel egrediens obuiam eis. ut ascenderet in excelsū. Dns aūt reuelauerat auriculā samuelis ante vnā die q̄m veniret saul dicēs: Hac ipsa hora que nunc est. cras mittam virū ad te de tra beniamin. ⁊ unges eū ducē super populū meū israel. Et saluabit pl'm meū de manu philistinoz: qa respexi pl'm meum. Venit enim clamor eoz ad me. Cūq; aspexisset samuel saulē dns dixit ei. Ecce vir quē dixeram tibi. Iste dominabit pl'o meo. Accessit aūt saul ad samuelem i medio porte. ⁊ ait: Indica oro mihi vbi est domus videntis. Et rūdit samuel sauli dicens. Ego sum videns: Ascēde ante me in excelsū ut comedas mecū hodie. ⁊ dimittam te mane. ⁊ oīa q̄ sunt in corde tuo indicabo tibi. Et de asinis q̄s nudiustertius pdidisti ne sollicitus sis. qa inuēte sūt. Et cui⁹ erunt optima q̄q; israel: Nonne tibi ⁊ oi domui patris tui: Respondēs aūt saul ait: Nūq̄d nō filius gemini ego sū de mima tribu israel. ⁊ cognatio mea nouissima inter cēs familias de tribu beniamin Quare ergo locut⁹ es mihi sermonē istum Assumēs itaq; samuel saulē ⁊ puerū ei⁹. introduxit eos i triclinium. ⁊ dedit eis locū in capite eoz qui fuerāt inuitati. Erāt autē q̄si triginta viri. Dixitq; samuel coco: Da pte quā dedi tibi ⁊ p̄cepi ne reponeres seorsum apud te. Leuauit aūt coc⁹ armum. ⁊ posuit ante saul Dixitq; samuel: Ecce qđ remāsit: pone ante te ⁊ comede qa de industria seruatum ē tibi q̄n pl'm vocaui. Et comedit saul cū samuele in die illa. Et descenderūt de excelso in oppidū ⁊ locut⁹ ē cū saule in solario. strauitq; saul i solario ⁊ dormiuit. Cūq; mane surrexissent tūc dilexerunt ē. vocauit samuel saulē in solario dicēs: Surge ut dimittā te. Et surrexit saul. Egressi sūt amb⁹ ipse videlicet ⁊ samuel. Cūq; descenderēt i extrema pte ciuitatis samuel dixit ad saul: Dic puero ut antecedat nos ⁊ trāseat. Tu aūt subsiste paulisper ut indicem tibi verbum dei. X

Tulit autē samuel lenticulam olei. ⁊ effudit sup caput eius. ⁊ osculat⁹ est eum. ⁊ ait: Ecce unxit te dns sup hereditatē suā in pncipē: ⁊ liberabis pl'm suum de manib⁹ inimicoz eius qui in cir cuitu ei⁹ sunt. Et hoc tibi signum: qa unxit te dns in

principem. Cūq; abieris hodie a me: inuenies duos viros iuxta sepulchrum rachel in finib⁹ beniamin in meridie·dicētq; tibi. Inuēte sūt asine ad qs ieras pquirēdas. ⁊ ine mūssis pa⁹ tuus asinis sollicitus est pro vobis. ⁊ dicit. Quid faciā de filio meo? Cūq; abieris inde ⁊ vltra transieris :⁊ veneris ad quercū thabor·inuenient te tres viri ascēdētes ad deū in bethel·vn⁹ portans tres hedos : ⁊ ali⁹ tres tortas panis :⁊ ali⁹ portās lagenā vini. Cūq; te salutauerint dabunt tibi duos panes. ⁊ accipies de manu eorū. Post hec venies in collē dñi vbi est statio philistinor. Et cū ingressus fueris ibi vrbem : obuiū habebis gregē prophetarū descendentiū de excelso . ⁊ ante eos psalteriū ⁊ tympanum ⁊ tibiam ⁊ citharam ipsosq; prophetantes. ⁊ insiliet in te spūs dñi. ⁊ prophetabis cū eis. ⁊ mutaberis i virū aliū. Cūq; ḡ euenerint signa hec oia tibi : fac quēcq; inuenerit manꝰ tua: quia dñs tecū est. Et descendes ante me in galgala . Ego quippe descendā ad te ut offeras oblationē. ⁊ immoles victimas pacificas. Septē diebꝰ expectabis donec veniā ad te. ⁊ ostendam tibi que facias Itaq; cum auertisset humerū suū ut abiret a samuele immutauit ei deꝰ cor aliud: ⁊ venerūt oia signa hec in die illa. Venerūtq; ad pdictū collē. ⁊ ecce cuneꝰ prophetar⁹ obuiꝰ ei. Et insiluit sup eū spūs dñi. ⁊ prophetauit i medio eor. Videntes aūt cēs qui nouerant eū heri ⁊ nudiustertiꝰ q; erat cū prophetis ⁊ prophetaret·dixerunt ad inuicē: Que nā res accidit filio cis? Nūd ⁊ saul inē prophetas? Rnditq; alꝰ ad alterū dicēs Et qs pr ei⁹? Propterea prouerbiū ē i prouerbiū . Nūd ⁊ saul inē prophetas? Cessauit aūt prophetare: ⁊ venit ad excelsū . Dixitq; patruus saul ad eū ⁊ ad puerū eius : Quo abistis? Qui rndērunt. Quere asinas. Quas cū nō reperissem⁹, venim⁹ ad samuelē. Et dixit ei patruꝰ su⁹: Indica mihi qd dixerit tibi samuel . Et ait saul ad patruū suū . Indicauit nobis· qa inuente erant asine? De sermone aūt regni nō indicauit ei: quē locut⁹ fuerat ei samuel. Et quo cauit samuel pphm ad dñm i maspha. ⁊ ait ad filios isrl: Hec dicit dñs deꝰ isrl. Ego eduxi isrl de egypto . ⁊ erui vos de manu egyptiorū ⁊ de manu oīum regū q affligebāt vos. Vos aūt hodie piecistis dñm deū vr̄m·q; ipse⁹ saluauit vos de vniuersis malis ⁊ tribulationib⁹ vr̄is. ⁊ dixistis: Nequaq; : sed regem cōstitue sup nos. Stue ḡ state cora dño p tribꝰ vr̄as ⁊ per familias. Et applicuit samuel oēs tribus isrl. ⁊ cecidit sors sup tribum beniamin . Et applicuit tribū beniamin ⁊ cognationes eius ⁊ cecidit sup cognationē metbri : ⁊ peruenit vsq; ad saul filiū cis. Quesierunt ergo eū. ⁊ nō est inuētꝰ. Et psuluerūt pꝰ hec dñm vtr̄ ne ventur⁹ eēt illuc. Rndit⁹q; dñs: Ecce abscōdit⁹ ē domi. Cucurrerūt itaq; ⁊ tulerūt eū inde·stetitq; in medio ppli: ⁊ altior fuit vniuerso populo ab humemero ⁊ sursum . Et ait samuel ad omnē populū : Certe videtis quē elegit dominꝰ. qm̄ non sit similis illi in omni pplo. Et clamauit omnis populꝰ. ⁊ ait : Viuat rex . Locutus est aūt samuel ad pplm legem regni. ⁊ scripsit in libro : ⁊ reposuit coram dño. Et dimisit samuel oēm populū· singulos in domū suā . Sed ⁊ saul abiit in domū suam in gabaa. Et abiit cū eo pars exercitus· qr̄ tetigerat deus corda. Filij vero belial dixerūt Nūd saluare nos poterit iste? Et despexerunt eum. ⁊ nō attulerūt ei munera. Ille vo dissimulabat se audire.

XI

Et factū ē ēsi p⁹ mensem·ascēdit naas ammonites. ⁊ pugnare cepit adversum iabes galaad· dixerūtq; oēs viri iabes ad naas . Pacto nos federatos ⁊ seruiem⁹ tibi . Et rndit ad eos naas āmonites . In hac feria vobiscū fed⁹·ut eruā oīum vestrū oculos de vestros:ponāq; vos opprobrium i vniuerso isrl. Et dixerūt ad eū seniores iabes. Cōcede nobis septē dies·ut mittam⁹ nūcios ad vniuersos terminos isrl. ⁊ si nō fuerit q̄ defendat nos egrediemur ad te. Venerūt ḡ nūcij i gabaa saulis. ⁊ locuti sūt vba hec audiente pplo . Et leuauit ois pplus vocē suā ⁊ fleuit. Et ecce saul veniebat sequens boues de agro. ⁊ ait : Quid hz pplus q̄ ploret? Et narrauerūt ei vba viror iabes. Et insiluit spūs dñi in saul cū audisset hec vba: ⁊ irat⁹ ē furor ei⁹ nimis. Et assumēs vtrūq; bouē pcidit in frusta:misitq; in cēs terminos isrl per manū nūciorꝰ dicēs: Quicūq; nō exierit. ⁊ secutus fuerit saul ⁊ samuel·sic fiet bobus ei⁹. Inuasit ḡ timor dñi pplm. ⁊ egressi sūt qsi vir vn⁹ ⁊ recēsuit eos in tzeth. Fuerūtq; filiorꝰ isrl trecenta milia· virorꝰ aūt iuda triginta milia. Et dixerūt nūcijs q̄ venerāt. Sic dicetis viris qui sunt in iabes galaad. Cras erit vobis sal⁹ cū icaluerit sol. Venerunt ḡ nūcij ⁊

nũciauerũt viris iabes. Qui letati sũt ⁊ di-
xerunt: Mane exibim⁹ ad vos. ⁊ facietis nobis
cẽ qđ placuerit vobis. Et factũ ẽ cũ dies cra-
stinus venisset: ꝓstituit saul pplm in tres ptes
Et ingressus ẽ media castra i vigilia matuti-
na. ⁊ pcussit ămon vsq; dũ incalesceret dies.
reliq; aũt dispsi sũt ita ut nõ relingrẽt ex eis
duo plẽ. Et ait pls ad samuelẽ. Quis ẽ iste
q̃ dixit: saul nõ regnabit sup nos? Date viros
⁊ interficiemus eos. Et ait saul. Nõ occidẽ
q̃sq; in die hac: q̃a hodie fecit dñs salutem in
isrl. Dixit aũt samuel ad pplm. Venite ⁊ eam⁹
in galgala. ⁊ innouemus ibi regnũ. Et prexit
ois pplus in galgala ⁊ fecerũt ibi regẽ saul co
ram dño in galgala. Et immolauerũt ibi victi-
mas pacificas coꝝ dño. Et letatus ẽ ibi saul
⁊ cuncti viri isrl nimis. ℣XII

Dixit aũt samuel ad vniuersũ isrl. Ecce audiui vocẽ vrã iuxta omia
q̃ locuti estis ad me. ⁊ constitui sup
vos regẽ. Et nũc rex gradit̃ añ vos. Ego aũt
senui ⁊ incanui. Porro filij mei vobiscũ sunt.
Itaq; cõuersat⁹ coꝝ vob ab adolescẽtia mea
vsq; ad hãc diẽ ecce ꝓsto sũ. Loq̃mini de me
coꝝ dño ⁊ coꝝ xp̃o eius. vtrũ bouẽ cuiusq; tu-
lerim aut asinũ. si quẽq; calũniatus sum. si
oppressi aliquẽ. si de manu cuiusq; munus ac-
cepi. ⁊ cõtemnã illud hodie restituã vobis:
Et dixerũt: Nõ es calũniatus nos. neq; op-
pressisti. neq; tulisti de manu alicui⁹ quippiã.
Dixitq; ad eos: Testis est dñs aduersũ vos
⁊ testis christus eius in die hac: quia non in-
ueneritis in manu mea quippiã. Et dixerunt:
Testis. Et ait samuel ad pplm: Dñs qui fecit
moysen ⁊ aaron. ⁊ eduxit pres nros de terra
egypti. adest. Nũc g̃ state ut iudicio conten-
dam aduersũ vos coꝝ dño. de omnib⁹ miseri-
cordijs dñi q̃s fecit vobiscũ ⁊ cũ patrib⁹ ve-
stris. quõ iacob ingressus ẽ in egyptũ. ⁊ cla-
mauerũt pres vri ad dñm. ⁊ misit dñs moy-
sen ⁊ aaron. ⁊ eduxit pres vros de egypto. ⁊
collocauit eos in loco hoc. Qui obliti sũt dñi
dei sui. ⁊ tradidit eos in manus sysare mgri
militie asor. ⁊ in manu philistinoꝝ. ⁊ i manu
regis moab. ⁊ pugnauerunt aduersũ eos. Po-
stea aũt clamauerũt ad dñm ⁊ dixerũt. Pec
cauim⁹: q̃a dereliquimus dñm. ⁊ seruiuimus
baalim ⁊ astaroth. Nũc g̃ erue nos de manu
inimicoꝝ nrorũ. ⁊ seruiemus tibi. Et misit
dominus hierobaal ⁊ badan ⁊ barach ⁊ iepte
⁊ samuel. ⁊ eruit vos de manu inimicorũ ve-
strorũ p circuitũ. ⁊ habitastis cõfidenter. Vi-
dentes aut̃ q̃ naas rex filioꝝ ămon venisset
aduersũ vos: dixistis mihi. neq; q̃: ⁊ rex impe-
rabit nobis. cũ dñs de⁹ vest̃ regnaret i nobis
Nũc ergo ꝑsto ẽt rex vest̃ quẽ elegistis ⁊ petistis
Ecce dedit vob dñs regẽ. Si timueritis dñm
⁊ seruieritis ei. ⁊ audieritis voce eius. ⁊ nõ ex-
asperaueritis os dñi. eritis ⁊ vos ⁊ rex q̃ im-
perat vob sequẽtes dñm de⁹ vrm. Si aut̃ non
audieritis voce dñi. sed exasperaueritis sermo-
nes ei⁹: erit manus dñi sup vos ⁊ sup patres
vros. Sed ⁊ nũc state ⁊ videte rem istã gran-
dem quã factur⁹ ẽ dñs i ꝓspectu vro. Nũq̃d
nõ messis tritici est hodie? Inuocabo dñm ⁊
dabit voces ⁊ pluuias. ⁊ scietis ⁊ videbitis:
q̃a grande malũ feceritis vobis i ꝓspectu dñi
petentes super vos regẽ. Et clamauit samuel
ad dñm. ⁊ dedit dñs voces ⁊ pluuias in illa
die. Et timuit omis populus nimis dñm ⁊ sa-
muelem. Et dixit vniuersus pplus ad samue-
lem. Ora pro seruis tuis ad dñm de⁹ tuũ ut
nõ moriamur. Addidimus enĩ vniuersis pec-
catis nostris malũ. ut petereмus nobis regẽ.
Dixit aut̃ samuel ad pplm. Nolite timere.
Vos fecistis vniuersũ malũ ẽ. Verũtñ nolite
recedere a tergo dñi. sed seruite dño in oi
corde vestro. ⁊ nolite declinare post vana que
nõ pdẽrũt vobis: neq; eruẽt vos. q̃a vana sũt
⁊ nõ de⁹ relinquet dñs pplm suũ ꝓpter nomen
suũ magnũ. q̃a iurauit dñs facẽ vos sibi po-
pulũ. Absit aũt a me ẽ petim i dño ut cessem
orare p vob. ⁊ docebo vos viã bonã ⁊ rectã.
Tm̃ete dñm. ⁊ seruite ei i vitate. ⁊ exto-
to corde vro. Vidistis enĩ magnifica q̃ i vob
gesserit dñs. Quod si pseueraueritis in malitia:
⁊ vos ⁊ rex vester pariter peribitis. ℣XIII

Filius vni⁹ anni erat saul cũ regnare
cepisset: duobus aut̃ annis regnauit
super isrl. Et elegit sibi saul tria milia
de isrl. Et erãt cũ saul duo milia i machmas
⁊ in monte bethel. mille aũt cũ ionatha i ga-
baa beniamin. Porro ceterũ populum remisit
vnũquẽq; i tabernacula sua. Et pcussit iona-
thas statione philistinoꝝ que erat in gabaa.
Nõ cũ audissent philistijm. saul cecinisse buc-
cina in oi era dicens: Audiãt hebrei. Et vni-
uersus isrl audiuit huiuscemodi famã: pcus-
sit saul stationẽ philistinoꝝ. Et erexit se isrl
aduersus philistijm. Clamauit ergo pplus p⁹

saul in galgala. ⁊ philistijm cōgregati sūt ad
pcliādum ꝺ isrl' triginta milia curruū. ⁊ sex
milia eq̄tū. ⁊ reliquū vulg⁹ sicut arena que ē
in littore mar' plurima. Et ascēdētes castra
metati sūt in machmas ad orientē bethauen.
Q̄ cum vidissent viri isrl' se in arto positos:
afflictus eni erat ꝑplus. absconderūt se in spe-
luncis ⁊ in abditis. in petris q̄ ⁊ in antris ⁊ i
cisternis. Hebrei aūt trāsierūt iordanē. i ter-
ram gad ⁊ galaad. Cūq; adhuc eēt saul i gal-
gala. vniuersus ꝑplus pterrit⁹ ē q̄ seq̄bat eū.
Et expectauit septē diebus iuxta placitū sa
muelis. ⁊ non venit samuel in galgala. Dila-
plusq; ē ꝑplus ab eo. Dixit ergo saul: Afferte mi
holocaustum ⁊ pacifica. Et obtulit holocau-
stum. Cūq; cōpleuisset offerēs holocaustū. ecce
samuel veniebat. Et egressus est saul obuiam
ei ut salutaret eū. Locutusq; ē ad eū samuel.
Quid fecisti? Rñdit saul. Quia vidi q̄ po-
pulus dilabereť a me. ⁊ tu non venisti iuxta
placitos dies. Porro philistijm ꝯgregati fue
rant in machmas. dixit: Huc descendēt philis
tijm ad me in galgala. ⁊ faciē dñi nō placa-
ui. Necessitate cōpulsus: obtuli holocaustum
dño. Dixitq; samuel ad saul: Stulte egisti:
nec custodisti mādata dñi dei tui que pcepit
tibi. Q̄ si nō fecisses: iā nūc ꝑparasset dñs
regnū tuū sup isrl' in sempiternū. Sed nequaq̄
regnū tuū vltra ꝯsurget. Quesiuit dñs sibi
virū iuxta cor suū. ⁊ pcepit ei dñs ut eēt dux
sup ꝑplm suū. eo q̄ nō seruaueris que pcepit
dñs. Surrexit aūt samuel. ⁊ ascēdit de gal-
galis in gabaa beniamin. Et reliqui ꝑpli ascē-
derunt p⁹ saul obuiā ꝑplo q̄ expugnabāt eos:
venientes de galgala i gabaa i colle beniamin
Et recensuit saul ꝑplm q̄ inuēti fuerāt cū eo
q̄si sexcētos viros. ⁊ saul ⁊ ionathas fili⁹ ei⁹
ꝑplusq; q̄ inuētus fuerat cū eis erat in gabaa
beniamin. Porro philistijm consederant in
machmas. Et egressi sūt ad ꝓliandū de castris
philistinoꝝ tres cunei. Unus cuneus ꝑgebat
ꝯ viā effraim ad terrā saul. Porro ali⁹ ingre-
diebat⁹ p viā bethoron. Tert⁹ aūt verterat se
ad iter termini i terra sabaa. iminētis vallis
seboim ꝓra desertū. Porro faber ferrari⁹ nō
inuenieb'at in oi terra isrl'. Cauerant. n. philis
tijm: ne forte facerēt hebrei gladiū aut lan-
ceā. Descēdebat ergo omis isrl' ad philistijm ut
acueret vnusquisq; vomerē suū ⁊ ligonē ⁊ se
curim ⁊ tridētē ⁊ sarculū. Retuse itaq; erāt
acies vomerū ⁊ ligonū ⁊ tridentiū ⁊ securiū
vsq; ad stimulū corrigēdū. Cūq; venisset di-
es ꝓlij nō est inuētus ensis ⁊ lācea i manu to-
tius ꝑpli q̄ erat cū saul ⁊ ionatha. excepto saul
⁊ ionatha filio ei⁹. Egressa ē aūt statio philis-
tijm ut trāscenderet in machmas.

XIIII

Et accidit i quadā die ut dicēt ion-
athas filius saul ad adolescentē armi-
gerū suū. Veni ⁊ trāseamus ad sta-
tionē philistinoꝝ q̄ est trans' locū illū. Patri
aūt suo nō ipsū nō indicauit. Porro saul mo-
rabat' i extrema pte gabaa sub malogrnato q̄
erat in agro gabaa. Et erat ꝑplus cū eo quasi
sexcētoꝝ virorū. Et achias fili⁹ achitob fris
icbabod filij phinees q̄ ortus fuerat ex hēli sa-
cerdote dñi in silo portabat ephot. Sz ⁊ po-
pulus ignorabat q̄ isset ionathas. Erant aūt
inē ascēsus p q̄s nitebat ionathas trāsire ad
stationē philistinoꝝ eminētes petre ex vtraq;
parte. ⁊ quasi in modum dentiū scopuli hinc
inde ꝓrupti. Nomē vni rose. ⁊ nomen alteri
sene. Unus scopul⁹ ꝓminēs ad aq̄lonē ex ad-
uerso machmas. ⁊ alt' ad meridiē ꝯtra gabaa
Dixit aūt ionathas ad adolescentē armigerū
suū. Veni trāseam⁹ ad stationē incircūcisoꝝ
horū. si forte faciat dñs ꝓ nobis. q̄a nō ē dño
difficile saluare uel i multis uel in paucis. Di
ritq; ei armiger su⁹. Fac oia q̄ placēt aīo tuo
Perge q̄ cupis. ⁊ ero tecū vbicūq; volueris.
Et ait ionathas. Ecce nos trāsim⁹ ad viros
istos. Cūq; apparuerim⁹ eis. si taliter locuti
fuerint ad nos. manete donec veniam⁹ ad vos
stemus in loco nostro: nec ascendam⁹ ad eos
Si aūt dixerit ascēdite ad nos: ascēdam⁹. ad
eos: q̄a tradidit eos dñs in manibus nostris
Hoc erit nob' signū. Apparuit igit' vterq; sta
tioni philistinoꝝ. dixerūtq; philistijm. En
hebrei egrediūt' de cauernis i quib⁹ abscōditi
fuerāt. Et locuti sūt viri de statione ad iona
than ⁊ ad armigerū ei⁹. dixerūtq;. Ascēdite
ad nos. ⁊ oñdem⁹ vob rem. Et ait ionathas
ad armigerū suū: Ascendam⁹. Sequere me
Tradidit. n. dñs eos i manu isrl'. Ascēdit aūt
ionathas manib⁹ ⁊ pedib⁹ reptās. ⁊ armiger
eius p⁹ eū. Iraq; cū vidissent facie ionathe:
alij cadebāt añ ionatha: alios armiger eius
inficiebat. sequēs eū. Ei facta ē plaga pma
quā pcussit ionathas ⁊ armiger ei⁹ q̄si viginti
virorū in media pte iugeris. quā par boū in
die arare consuerit. Et factū est miraculū in

castris ⁊ p agros. Sed ⁊ ois ꝑplus stationis eoꝝ q̃ ierãt ad p̃dandũ obstupuit. ⁊ ꝯturbata sũt castra. Et accidit ãsi miraculũ a deo. Et respexerũt speculatores saul q̃ erãt in gaba beniamin. ⁊ ecce multitudo prostrata. ⁊ huc illucq; diffugiẽs. Et ait saul ꝑplo q̃ erat cũ eo. Requirite ⁊ videte q̃s abierit ex nobis. Cũq; requisissent: reptũ ẽ nõ adesse ionathan ⁊ armigerũ ei⁹. Et ait saul ad achiam. Appli ca archã dñi. Erat n. ibi archa dñi in die illa cũ filijs isrl'. Cũq; loq̃ret saul ad sacerdotẽ: tumult⁹ magn⁹ exort⁹ ẽ in castris philistinoꝝ Crescebatq; paulatim. ⁊ clari⁹ resonabat. Et ait saul ad sacerdotem. Cõtrahe manũ tuã. Cõclamauit g̃ saul ⁊ ois ꝑplus qui erat cũ eo ⁊ venerũt vsq; ad locum certaminis. Et ecce ꝓprius fuerat gladius vnius cuiusq; ad ꝓximũ suũ. ⁊ cedes magna nimis. Sed ⁊ hebrei qui fuerant cum philistijm heri ⁊ nudiustertius ascenderãtq; cum eis in castris reuersi sũt ut eẽnt cũ israhel ⁊ his q̃ erãt cũ saul ⁊ ionatha Oẽs q̃q; israhelite qui se absconderãt i monte effraim audiẽtes q⁹ fugissent philistei: sociauerunt se cũ suis in plio. Et erãt cũ saul quasi xxcẽ milia virorũ. ⁊ saluauit dñs ⁊⁹ israhel in die illa. Pugna aut ẽ puenit vsq; ad bethauen. Et viri isrl' sociati sũt sibi in die illa. Adiurauit aũt saul ꝑplm dicẽs: Maledict⁹ vir qui comederit panẽ vsq; ad vesperã donec vlciscar de inimicis meis. Et non manducauit vniuersus ꝑplus panẽ. Omnisq; terre vulg⁹ venit in saltũ: in q̃ erat mel sup faciẽ agri. Ingressus ẽ itaq; ꝑplus saltũ. ⁊ apparuit fluens mel: nullusq; applicuit manũ ad os suũ. Timebat eni ꝑplus iuramentũ. Porro ionathas nõ audierat cũ adiuraret pat̃ ei⁹ ꝑplm. Extendit q; sũmitatẽ ꝟge quã habebat in manu ⁊ intinxit in fauũ mellis. Et conuertit manũ suã ad os suũ. ⁊ illuminati sunt oculi ei⁹: Respondensq; vn⁹ de ꝑplo ait: Iureiurãdo constrinxit pat̃ tuus ꝑplm dicẽs: Maledict⁹ vir q̃ comederit panẽ hodie. Defecerat aũt ꝑplus Dixitq; ionathas. Turbauit pat̃ me⁹ terrã. Vidistis ipsi quia illuminati sunt oculi mei eo q⁹ gustauerim paululũ de melle isto: quãto magis si comedisset populus de preda inimicoꝝ suoꝝ quã reperit? Nõne maior plaga facta fuisset i philistijm? Percusserunt g̃ in die illa philisteos a machmis vsq; i baalon Defatigat⁹ ẽ aũt ꝑplus nimis. ⁊ ꝟsus ad p̃dã tulit oues ⁊ boues ⁊ vitulos. ⁊ mactauerũt in ra. Comeditq; ꝑplus cũ sanguine. Nũciauerũt aũt sauli dicẽtes q⁹ populus peccasset dño comedens cũ sanguine. Qui ait: Preuaricati estis. Voluite ad me iam nunc saxum grande. Et dixit saul: Dispergamini in vulg⁹ ⁊ dicite eis ut adducat ad me vnus q̃sq; bouẽ suũ, ⁊ arietẽ. ⁊ occidite sup istud. ⁊ nolite peccare dño comedentes cũ sanguine. Adduxit itaq; omis ꝑplus vnus q̃sq; bouem in manu sua vsq; ad noctẽ. ⁊ occiderunt ibi. Edificauit autẽ saul altare dño. Tunc q; primum cepit edificare altare dño. Et dixit saul. Irruamus sup philisteos nocte. ⁊ vastemus eos vsq; dũ illucescat mane: nec relinq̃mus ex eis virũ. Dixitq; ꝑplus: Omne quod tibi videt̃ in oculis tuis fac. Et ait sacerdos. Accedamus huc ad deũ. Et cõsuluit saul dñm dicẽs: Nũ psequar philistijm? Si trades eos in manu isrl'? Et nõ rñdit ei i die illa. Dixitq; saul: Applicate huc vniũsos angulos populi. ⁊ scitote ⁊ videte q⁹ quẽ acciderit h̃ pctm̃ hodie. Viuit dñs saluator isrl': q̃a si q⁹ ionathan filiũ meũ factũ ẽ. absq; retractatione morietr. Ad q̃ null⁹ ꝯtradixit ei de omi ꝑplo. Et ait ad vniuersũ isrl': Separamini vos in partẽ vnã. ⁊ ego cũ ionatha filio meo ero in parte altera. Rñditq; populus ad saul: Qd̃ bonum tibi videt̃ in oculis tuis fac. Et dixit ad dñm deũ isrl'. Dñe deus isrl' da iudiciũ: q̃d est q⁹ nõ rñderis seruo tuo hodie? Si in me aut in ionatha filio meo est iniquitas h̃ da ostensionẽ. Aut si h̃ iniq̃tas est in populo tuo da scitatẽ. Et deprehẽsus est ionathas ⁊ saul: ꝑplus autẽ exiuit. Et ait saul: Mittite sortẽ inter me ⁊ inẽ ionathan filium meũ. Et captus ẽ ionathas. Dixit aũt saul ad ionathã Indica mihi q̃d feceris. Et indicauit ei ionathas ⁊ ait: Gustãs gustaui in sũmitate ꝟge que erat i manu mea paululũ mellis. Et ecce ego morior? Et ait saul: Hec faciat mihi deus. ⁊ h̃ addat: quia morte morieris ionatha. Dixitq; populus ad saul: Ergo ne ionathas morietur: q̃a fecit salutẽ hãc magnã in isrl'? Vivit nephas ẽ. Viuit dñs: si ceciderit capill⁹ de capite ei⁹ in rã: q̃a cũ deo opat⁹ ẽ hodie. Liberauit g̃ ꝑplus ionathan ut non moreret. Recessitq; saul: nec ꝓsecut⁹ est philistijm. Porro philistijm abierũt in loca sua. Et saul ꝓfirmato regno sup isrl' pugnabat p circuitũ adũsũ

ēs inimicos ei⁹ cōtra moab ⁊ filios ām̄on ⁊ edom ⁊ reges soba ⁊ philisteos. ⁊ q̄cunq; se verterat supabat. Congregato q; exercitu p̄cussit amalech. ⁊ eruit isr̄l de manu vastatorum eius. Fuerūt aut̄ filij saul: ionathas ⁊ iesui ⁊ melchisua. Et nomīa duarū filiar ei⁹ nomē p̄mogenite merob. ⁊ nomen minoris michol. ⁊ nomen vxoris saul achinoem filia achimaas. Et nomē p̄ncipis militie eius abner filius ner: patruelis saul. Porro eis fuit pat̄ saul. ⁊ ner pat̄ abner filj⁹ abiel. Erat aut̄ bellū potēs aduersū philisteos: oibus diebus saul. Mā quēcunq; viderat saul virū fortem ⁊ aptū ad p̄liū: sociabat eū sibi.

XV

Et dixit samuel ad saul: Me misit dn̄s ut vngerem te in regē sup p̄plm eius isr̄l. Nūc g̃ audi vocē dn̄i. Hec dicit dn̄s exercituū. Recensui q̄cunq; fecit amalech israhēli quō restitit ei in via cū ascēderet de egypto. Nūc g̃ vade ⁊ percute amalech. ⁊ demolire vniuersa eius. Nō parcas ei ⁊ nō cōcupiscas ex reb⁹ ipsi⁹ aliq̄d. s. interficies a viro vsq; ad mulierem. ⁊ paruulum atq; lactantē. bouē ⁊ ouē. camelū ⁊ asinū. Precepit itaq; saul p̄plo. ⁊ recēsuit eos quasi agnos ducenta milia peditū. ⁊ decē milia virorum iuda. Cumq; venisset saul vsq; ad ciuitatem amalech: tetendit insidias i torrēte. Dixitq; saul cineo: Abite. recedite. atq; discedite ab amalechite ne forte involuā te cū eo. Tu enī fecisti misericordiā cū oibus filijs isr̄l: cū ascēderent de egypto. Et recessit cineus de medio amalech. Percussitq; saul amalechitas a cinla: donec venias sur q̄ ē e regione egypti. Et apprehendit agag regem amalech viuū. Omne aut̄ vulg⁹ int̄fecit i ore gladij. Et pepcit saul ⁊ p̄plus agag. ⁊ optimis gregibus ouiū ⁊ armentorū ⁊ vestib⁹ ⁊ arietib⁹ ⁊ vniuersis que pulchra erāt. nec voluerūt dispdē ea. Quicquid g̃ vile fuit ⁊ reprobū: hoc demoliti sūt. Factū ē aut̄ vbū dn̄i ad samuel dicēs: Penitet me q̄ constituerī saul regē. qa dereliq̄t me. ⁊ vba mea ope nō iplenit. Contristatusq; ē samuel. ⁊ clamauit ad dn̄m tota nocte. Cūq; de nocte surrexisset samuel ut iret ad saul mane: nūciatū ē samueli eo q̄ venisset saul i carmelū. ⁊ erexisset sibi fornicē triumphalē. ⁊ reuersus trāsisset: descendisset q; i galgala. Venit g̃ samuel ad saul. ⁊ saul offerebat holocaustum dn̄o de initijs predarū que attulerat ex amalech. Et cū venisset samuel ad saul. dixit ei saul. Benedictus tu dn̄o. Implenī verbū dn̄i. Dixitq; samuel: Et que ē hec vox gregū q̄ resonat i aurib⁹ meis. ⁊ armentorū quā ego audio? Et ait saul: De amalech adduxerunt ea. Pepcit. n. p̄plus meliorib⁹ ouib⁹ ⁊ armentis ut immolarent dn̄o deo tuo: reliqua vo occidimus. Ait aut̄ samuel ad saul: Sine me ⁊ indicabo tibi q̄ locutus sit dn̄s ad me nocte. Dixitq; ei: Loq̄re. Et ait samuel. Nōne cū paruulus esses i oculis tuis. caput i tribubus isr̄l factus es? Unxitq; te dn̄s i regē sup isr̄l ⁊ misit te dn̄s in viā. ⁊ ait: Vade ⁊ interfice pctōres amalech. ⁊ pugnabis cōtra eos vsq; ad internitionē eorū. Quare g̃ nō audisti vocem dn̄i: sed ⁊ versus ad predā es. ⁊ fecisti malū i oculis dn̄i? Et ait saul ad samuelē. Immo audiui vocē dn̄i. ⁊ ambulaui in via p̄ quam misit me dominus. ⁊ adduxi agag regē amalech. ⁊ amalechitē interfeci. Tulit aut̄ de p̄da p̄plus oues ⁊ boues p̄mitias eorū que cesa sūt ut immolet dn̄o deo suo in galgalis. Et ait samuel. Nūquid vult dominus holocausta aut victimas ⁊ nō potius ut nō obediat̄ voci domini? Melior est enim obediētia q̄ victime. ⁊ auscultare magis q̄ offerre adipem arietū: qm̄ quasi pctm̄ ariolandi est repugnare. ⁊ quasi scelus idolatrie nolle acquiescere. Pro eo g̃ q̄ abiecisti sermonem dn̄i: abiecit te dn̄s ne sis rex. Dixitq; saul ad samuelē: Peccaui. qa p̄uaricatus sum sermonē dn̄i. ⁊ verba tua. timens p̄plm. ⁊ obediens voci eor. Sz nūc porta q̄so pctm̄ meū. ⁊ reuertere mecū ut adorē dn̄m. Et ait samuel ad saul. Nō reuertar tecū. qa p̄iecisti sermonē dn̄i: ⁊ p̄iecit te dn̄s ne sis rex sup isr̄l. Et cōuersus est samuel ut abiret. Ille aut̄ apprehendit sūmitatē pallij ei⁹ que ⁊ scissa est. Et ait ad eū samuel: Sciditdn̄s regnū isr̄l a te hodie. ⁊ tradidit illud p̄ximo tuo meliori te. Porro triūphator in isr̄l non parcet. ⁊ penitudine nō flectet. Neq; enī hō ē ut agat pniam. At ille ait: Peccaui. Sz nūc honora me coram senioribus p̄pli mei ⁊ coram isr̄l. ⁊ reuertere mecū ut adorē dn̄m deū tuū. Reuersus g̃ samuel secutus ē saulē. Et adorauit saul dn̄m. Dixitq; samuel: Adducite ad me agag regem amalech. Et oblatus est ei agag pinguissim⁹ tremēs. Et dixit agag: Siccine separat amara mors? Et ait samuel: Sicut fecit absq; liberis mulieres gladius tuus: sic

absq; literis erit inē mulieres maē tua. Et in
frusta concidit eū samuel coꝝ dño i galga-
lis. Abijt aūt samuel in ramatha: saul vero
ascendit in domū suā i gabaa. Et non vidit sa-
muel vltra saul vsq; in diē mortis sue. Verū
tñ lugebat samuel saul: qñ dominum. pœni-
tebat q̄ cōstituisset regē saul sup israel. XVI

Dixitq; dñs ad samuelē. Usq; quo tu
luges saul: cū ego ꝓiecerim eum ne
regnet sup̄ isrl? Imple cornu tuum
oleo: & veni ut mittā te ad isai bethleemiten.
Prouidi enī in filijs eius mihi regem. Et ait
samuel: Quō vadam? Audiet enī saul. & in-
terficiet me. Et ait dñs: Vitulū de armento
tolles i manu tua & dices. Ad immolādū dño
veni. Et vocabis isai ad victimā. Et ego oñ-
dā tibi q̄d facias. & vnges quēcūq; mōstra-
uero tibi. Fecit ḡ samuel sicut locutus est ei
dñs. Venitq; in bethleē. Et āmirati sūt seni-
ores ciuitatis occurrētes ei. Dixeruntq;: Pa
cificus ne ē ingressus tuus? Et ait: Pacific?
Ad immolandū dño veni. Sanctificamini: &
venite mecū ut immolē. Sanctificauit ḡ isai & fi-
lios eius. & vocauit eos ad sacrificiū. Cūq;
ingressi eēnt vidit heliab & ait: Nū coꝝ dño
ē christ? ei?: Dixit dñs ad samuelē. Ne respi-
cias vultū ei? neq; altitudinem stature eius
qñ abieci eū. nec iuxta intuitū hoīs ego iudi-
co. Hō enī videt ea q̄ parēt. dñs aūt intuetur
coꝝ. Et vocauit isai aminadab & adduxit eū
coꝝ samuel. Qui dixit: Nec hūc elegit dñs
Adduxit aūt isai samma. & q̄ ait. Etiā hunc
nō elegit dñs. Adduxit itaq; isai septē filios
suos coꝝ samuel. Et ait samuel ad isai: Nō
elegit dominus ex istis. Dixitq; samuel ad isai
Nūq̄d iam cōpleti sūt filij? Qui respondit:
Adhuc reliquus est puer? & pascit oues. Et
ait samuel ad isai: Mitte. & adduc eum. Nec
enī discūbem? ꝓ̄q; hūc ille veniat. Misit ḡ
& adduxit eū. Erat aūt rus? & pulcher aspectu
& decoraq; facie. Et ait dñs: Surge & vnge eū
Ipse est enī. Tulit ḡ samuel cornu olei. & vn-
xit eū in medio fratrū ei?. Et direct? est sp̄us
dñi a die illa in dauid. & deinceps. Surgēsq;
samuel abijt in ramatha. Sp̄us autem domi-
ni recessit a saul. & exagitabat eū sp̄iritus ne-
quā a dño. Dixerūtq; serui saul ad eū. Ecce
sp̄us dñi mal? exagitat te. Jubeat dñs nr̄ rex
& serui tui q̄ coꝝ te sunt. querēt hoiem sciētē
psallere citharā: ut qñ arripuerit te sp̄us dñi
mal? psallat manu sua. & leuius feras. Et ait
saul ad seruos suos. Prouidete ergo mihi ali
quē hō psallētē. & adducite eū ad me. Et resp̄
ndens vnus de pueris ait. Ecce vidi filium isai
bethleemitē scientē psallē. & fortissimū robo-
re. & virū bellicosū. & prudētē in ꝑbis. & virū
pulchrū. & dñs ē cū eo. Misit ḡ saul nuncios
ad isai dicēs. Mitte ad me dauid filiū tuum
q̄ ē i pascuis. Tulit itaq; isai asinū plenū pa-
nib? & lagenā vini. & hedū de capris vnum. &
misit ꝑ manum dauid filij sui sauli. Et venit
dauid ad saul. & stetit coram eo. At ille dile-
xit eum nimis & fact? ē ei? armiger. Misit q̄
saul ad isai dicēs: Stet dauid i cōspectu meo.
Inuenit enī. n. grām i oculis meis. Igit̄ qñcūq;
sp̄us dñi malus arripiebat saul dauid tolle-
bat citharam & percutiebat manu sua: & refo-
cillabit̄ saul: & leui? batebat. Recedebat enī
ab eo sp̄us malus. XVII

Congregātes aūt philistijm agmina
sua in pliū. cōuenerūt in socoth inde
& castrametati sunt inē socoth & aze-
cha in finib? domim. Porro saul & viri israel
congregati. venerūt in valle terebinthi. & di-
rexerūt aciem ad pugnandū cōtra philistijm
Et philistijm stabant sup̄ montē ex pte hac:
& isrl stabat sup̄ montem ex alēa pte: vallisq;
erat inē eos. Et egressus ē vir spuri? de castris
philistinoꝝ noīe goliath de geth: altitudinis
sex cubitoꝝ & palmo. & cassis erea sup̄ caput
ei?. & lorica hamata induebat. Porro pond?
lorice ei? q̄nq; milia siclorꝝ eris erat. & ocreas
ereas batebat in crurib?. & clypē? ereus tege-
bat hūeros eius. Hastile aūt haste eius erat
q̄si liciatorii texentiū. Ipse aūt ferrū haste
ei? sexcentos siclos habebat ferri. Et armiger
ei? anteced ebat eū. Stansq; clamabat adūsum
phalāgas isrl. & dicebat eis. Quare venistis
parati ad pliū? Nūq̄d ego nō sū philistheus &
vos serui saul? Eligite ex vobis virum: & de-
scēdat ad singulare certamen. Si q̄uerit pu-
gnare mecū. & percusserit me: erim? vob? serui.
Si aūt ego ꝑualuero & percussero eū: vos serui
eritis. & seruietis nobis. Et aiebat philistheus
Ego exprobraui agminib? isrl hodie. Date mi
hi virū. & ineat mecum singulare certamen.
Audiens aūt saul & oēs israelite sermones
philistei huiusce modi. stupebant & metuebant
nimis. Dauid aūt erat filij? viri effratei de q̄
sup̄ dictū est de bethleē iuda cui nomen erat

ysai .q̄ habebat octo filios. ⁊ erat vir in dieb⁹ saul senex ⁊ grādeu⁹ inē viros. Abierūt aūt tres filij ei⁹ maiores p⁹ saul in ꝓliū. Et noīa triū filioꝝ ei⁹ q̄ ꝓrrexerūt ad bellū: heliab ꝑmogenit⁹. ⁊ secūd⁹ aminadab. tertius quoq; samma. Dauid aūt erat mīm⁹. Trib⁹ ḡ maioribꝰ secutis saulē: abijt dauid ⁊ reuersus est a saul ut pasceret gregē ꝑris sui in bethleē. Procedebat vero philisteus mane ⁊ vesp̄re ⁊ stabat quadraginta dieb⁹. Dixit aūt ysai ad dauid filiū suū: Accipe frīb⁹ tuis ephi polente ⁊ decē panes istos. ⁊ curre in castra ad frēs tuos. ⁊ decē formellas caseꝰ bas ferres ad tribunū. Et frēs tuos visitabis si recte agāt ⁊ cū q̄b⁹ ordinati sūt disce. Saul aūt ⁊ illi ⁊ oēs filij israhel i valle terebinthi pugnabant aduersum philistijm. Surrexit itaq; dauid mane. ⁊ cōmendauit gregē custodi ⁊ onust⁹ abijt sicut ꝑcepat ei ysai. Et venit ad locum magala ⁊ ad exercitū. q̄ egressus ad pugnam vociferat⁹ erat i certamie. Direxerat. n. acie israhel: & philistijm ex aduerso fuerāt ꝑparati Derelinquens ḡ dauid vasa q̄ attulerat sub manu custodis ad sarcinas. cucurrit ad locū certaminis. ⁊ inērogabat si oīa recte agerēt erga frēs suos. Cūq; adhuc ille loqueret eis apparuit vir ille spurī⁹ ascendēs goliad noīe philisteus de geth: de castris philistinoꝝ. Et loquēte eo h̄ eadē ꝓba audiuit dauid. Oēs aūt israhelite cū vidissent virū fugerūt a facie ei⁹. timētes eū valde. Et dixit vnusquisq; ꝑia de israhel. Nū vidisti virū hūc q̄ ascendit: Ad exp̄brandū. n. israhel ascendit. Virū q̄ q̄ percusserit eū. ditabit rex diuitijs magnis. ⁊ filiā suā dabit ei. ⁊ domū ꝑris eius faciet absq; tributo i israhel. Et ait dauid ad viros q̄ stabāt secū dicēs. Quid dabit viro q̄ percusserit philisteū hūc. ⁊ tulerit oppobriū de israhel: Quis est enī hic philisteus incircūcisus q̄ exp̄brauit acie dei viuentis: Referebat aūt ei ꝓpulus eūdē ꝑmonē dicēs: Hec dabuntur viro q̄ percusserit eū. Hō cū audisset heliab frater eius maior loquēte eo cū alijs: iratus ē ꝑ dauid. ⁊ ait: Quare venisti ⁊ āre reliq̄sti pauculas oues illas in deserto: Ego noui superbiā tuam ⁊ nequitiam cordis tui: q̄a ut videres ꝓlium descenderis. Et dixit dauid. Quid feci: Nunq̄d nō ꝓbū est: Et declinauit paululum ab eo ad aliū. Dixitq; eundē sermonē. Et respondit ei ꝓpulus ꝓbū sicut p̄i⁹. Audita sūt aūt ꝓba q̄ locut⁹ ē dauid. ⁊ annūciata i ꝓspectu saul Ad quē cū fuisset adduct⁹. locut⁹ ē ei. Non pcidat cor cuiusq; ī eo. Ego seru⁹ tu⁹ vadam ⁊ pugnabo aduersus philisteum. Et ait saul ad dauid. Nō vales resistē philisteo isti nec pugnare aduersus eū: q̄a puer es. Vic autem vir bellator est ab adolescētia sua. Dixitq; dauid ad saul. Pascebat seru⁹ tu⁹ p̄ris sui gregē. ⁊ veniebat leo uel vrsus ⁊ tollebat arietem de medio gregis. ⁊ psequebar eos ⁊ percuciebam. eruebāq; de ore eoꝝ. Et illi cōsurgebāt aduersum me. ⁊ apprehendebā mentum eoꝝ ⁊ suffocabā interficiebāq; eos. Nā ⁊ leonem ⁊ vrsū interfeci ego seru⁹ tu⁹. Erit igit ⁊ philisteus hic incircūcisus q̄si vn⁹ ex eis. Nunc vadam ⁊ auferā opprobriū ꝓpl̄i. Nūi quis ē iste philist⁹ incircūcisus: q̄ ausus ē maledicere exercitui dei viuētis: Et ait dauid: Dñs qui eripuit me de manu leonis ⁊ de manu vrsi: ipse me liberabit de mānu philistei hui⁹. Dixit aūt saul ad dauid: Vade ⁊ domin⁹ tecū sit. Et induit saul dauid vestimentis suis. ⁊ ipposuit galeā ereā sup caput eius. ⁊ vestiuit eum loricā. Accinct⁹ ḡ dauid gladio ei⁹ sup vestē suam: cepit tēptare si armat⁹ posset incedere Non. n. habebat ꝓsuetudinem. Dixitq; dauid ad saul. Nō possū sic incedere: q̄a nō vsū habeo. Et deposuit ea. Et tulit baculū suū quem sp habebat in manib⁹. ⁊ elegit sibi q̄nq; lympidissimos lapides de torrēte. ⁊ misit eos i peram pastoralem quā habebat secū. ⁊ fundam manu tulit. ⁊ processit aduersum philisteum Ibat aūt philist⁹ incedēs. ⁊ approp̄inquans aduersū dauid. ⁊ armiger ei⁹ añ eum. Cūq; inspexisset eū philisteus ⁊ vidisset dauid: de spexit eum. Erat aūt adolescēs rufus ⁊ pulcher aspectu. Et dixit philist⁹ ad dauid. Nūquid ego canis sū q̄ tu venis ad me cū baculo: Et maledixit philisteus dauid ī dijs suis Dixitq; ad dauid: Veni ad me: ⁊ dabo carnes tuas volatilibus celi ⁊ bestijs terre. Dixit autem dauid ad philisteum: Tu venis ad me cum gladio ⁊ basta ⁊ clypeo: ego aūt venio ad te in noīe dñi exercituum dei agminū israhel q̄b⁹ exp̄brasti hodie. ⁊ dabit te dñs in manu mea. ⁊ p̄cutiam te. ⁊ auferā caput tuum a te. Et dabo cadauera castroꝝ philistijm hodie volatilib⁹ celi ⁊ bestijs terre. ut sciat omnis terra: q̄a ē dñs de⁹ in israhel. ⁊ nouerit vniuersa ecclesia h̄ q̄a nō in gladio nec in basta

saluat dñs. Ipſ⁹.n.ē tellū.⁊ tradet vos i manus nr̄as. Cū ḡ surrexiſſet philiſte⁹ ⁊ veniret ⁊ appropinq̄ret ℣ dauid: feſtinauit dauid.⁊ occurrit ad pugnā ex aduerſo philiſtei. Et miſit manū ſuā in ꝑam·tulitq; lapidē ⁊ funda iecit.⁊ percuſſit eum in fronte.⁊ infixus ē lapis in fronte eius.⁊ cecidit in faciē ſuā ſuper terram. Preualuitq; dauid aduerſum philiſteum in funda ⁊ lapide:percuſſūq; philiſteū interfecit. Cū q; gladiū nō haberet in manu dauid·cucurrit ⁊ ſtetit ſup philiſteū.⁊ tulit gladiū ei⁹. ⁊ eduxit eū ⁊ vagina ſua.⁊ interfecit eū·ꝑciditq; caput ei⁹. Videtes aūt philiſtijm q; mortuus eēt fortiſſim⁹ eoꝝ fugerūt. Et ꝓſurgentes viri iſrl̄ ⁊ iuda vociferati ſunt ⁊ ꝑſecuti ſūt philiſteos vſq; dum venirent in vallē ⁊ vſq; ad portas accharō. Ceciderūtq; vulnerati ⁊ philiſtijm in via ſarim ⁊ vſq; ad geth.⁊ vſq; ad accharon. Et reuertentes filij iſrahel poſtq; perſecuti ſunt philiſteos inuaſerunt caſtra eoꝝ. Aſſumēs autē dauid caput philiſtei·attulit illud in irl̄m:arma vero eius poſuit in tabernaculo ſuo. Eo aūt tpe q; vidērat ſaul dauid egredientē contra philiſteum· ait ad abner p̄incipem militie. De qua ſtirpe deſcendit hic adoleſcens? Dixitq; abner: Viuit aīa tua rex ſi noui. Et ait rex: Interroga tu cuius filius ſit iſte puer. Cūq; regreſſus eēt dauid ꝑcuſſo philiſteo·tulit eū abner ⁊ introduxit coꝝ ſaule·caput philiſtei hñtē i manu. Et ait ad eū ſaul: De qua ꝓgenie es o adoleſcens? Dixitq; dauid: Filius ſerui tui iſai bethlemite ego ſum.

XVIII

Q Tfactū eſt cū cōpleſſet loq̄ ad ſaul· aīa ionathe cōglutinata ē aīe dauid: ⁊ dilexit eū ionathas q̄ſi aiam ſuam Tulitq; eū ſaul in die illa.⁊ nō cōceſſit ei ut reūteret in domū p̄ris ſui. Inierūt aūt dauid ⁊ ionathas fedus. Diligebat enī eū q̄ſi aiam ſuā. Hā expoliauit ſe ionathas tunica q̄ erat indutus.⁊ tradit eā dauid ⁊ reliq̄ veſtimenta ſua vſq; ad gladiū ⁊ arcū ſuū.⁊ vſq; ad balteū. Egrediebat q; dauid ad oīa quecunq; miſſſet eū ſaul.⁊ ꝓtudenter ſe agebat. Poſuitq; eū ſaul ſup viros belli.⁊ acceptus erat in oculis vniuerſi ꝑpli⁊ maxime q; in cōſpectu famulorū ſaul. Porro cū reuerteret ꝑcuſſo philiſteo dauid.⁊ ferret caput eius in hieruſalē: egreſſe ſunt mulieres de vniuerſis vrbib⁹ iſrl̄ cantātes choroſq; ducētes i occurſū ſaul regis in tympanis letitie ⁊ in ſiſtris.⁊ p̄cinebāt mulieres ludentes: atq; dicentes. Percuſſit saul mille.⁊ dauid decē milia. Iratus ē autē saul nimis.⁊ diſplicuit in oculis eius iſte ſermo. Dixitq;: Dederunt dauid decem milia.⁊ mihi mille dederunt. Quid ei ſuperest niſi ſolū regnū? Nō rectē ḡ oculis saul aſpiciebat dauid: a die illa ⁊ deinceps. Poſt diē aūt alterā inuaſit ſpir⁹ dei malus saul.⁊ ꝓphetabat in medio domus ſue. Dauid aūt pſallebat manu ſua ſicut p̄ ſingulos dies. Tenebatq; saul lāceā ⁊ miſit eā: putās q; ꝓfigere poſſet dauid cū pariete. Et declinauit dauid a facie ei⁹ ſecūdo. Et timuit saul dauid·eo q; eēt dñs cū eo ⁊ a ſe recеſſiſſet. Amouit ḡ eū saul a ſe.⁊ fecit eum tribunū ſuper mille viros. Et egrediebat⁊ intrabat in cōſpectu ꝑpli. In oib⁹ q; vijs ſuis dauid ꝓtudēter agebat.⁊ dñs erat cū eo. Vidit itaq; saul q; ꝓtudens eēt nimis ⁊ cepit cauere eū. Oīs aūt iſrl̄ ⁊ iuda diligebat dauid. Ipſe autē ingrediebat⁊ egrediebat añ eos. Dixitq; saul ad dauid. Ecce filia mea maior merob·ipſa dabo tibi vxorē tm̄modo eſto vir fortis.⁊ ꝓliare bella dñi. Saul aūt reputabat dicens: Nō ſit manus mea in eo:ſed ſit ſuper eum manus philiſtinoꝝ. Dixit aūt dauid ad saul: Quis ego ſū·aut q; ē vita mea·aut cognatio p̄ris mei in iſrl̄ ut fiam gener regis? Factū eſt aūt tp̄e cū deberet dari merob filia saul dauid: data eſt badrieli molathite vxori. Dilexit aūt dauid michol filiam saul alterā. Et nūciatū eſt saul.⁊ placuit ei. Dixitq; saul: Dabo·eā illi ut ſit ei in ſcandalum.⁊ ſit ſup eū manus philiſtinoꝝ. Dixitq; saul ad dauid: In duabus gener me⁹ eris hodie. Et mādauit saul ſeruis ſuis. Loq̄mini ad dauid clam me·dicentes. Ecce places regi.⁊ oēs ſerui ei⁹ diligūt te. Nūc ḡ eſto gener regi Et locuti ſūt ſerui saul in auribus dauid oīa verba hec. Et ait dauid: Num paruū videtur vobis generū eē regi? Ego aūt ſum vir pauper⁊ tenuis. Et renūciauerūt ſerui saul dicētes Huiuſcemodi ꝓba locut⁹ ē dauid. Dixit aūt saul: Sic loq̄mini ad dauid. Nō bz rex ſponſalia neceſſe niſi tm̄ centū p̄puticia philiſtinoꝝ·ut fiat vltio de inimicis regi. Porro saul cogitabat dauid tradē in man⁹ philiſtinoꝝ. Cūq; renūciaſſent ſerui ei⁹ dauid ꝓba q; dixerat saul·placuit ſermo in oculis dauid ut fieret gener regis. Et p⁹ paucos dies ſurgens

dauid. abiit i accharon cū viris q̄ sub eo erāt
& percussit ex philistijm ducētos viros. & attu-
lit eorū p̄putia & ānumerauit ea regi: ut esset
gener eius. Dedit itaq; saul ei michol filiā suā
vxorē. Et vidit saul. & intellexit q̄ dñs esset
cū dauid. Michol aūt filia saul diligebat eū
Et saul magis cepit timere dauid. Factusq; ē
saul inimicus dauid cūctis diebꝰ. Et egressi
sūt p̄cipes philistinoꝝ. A p̄ncipio aūt egres-
sionis eoꝝ prudentiꝰ fe gerebat dauid q̄ cēs
viri saul. & celebre factū ē nomen eius nimis.

Locutus ē aūt saul ad iona- XIX
than filium suū & ad cēs seruos suos
ut occideret dauid. Porro ionathas
filius saul diligebat dauid valde. Et indica-
uit ionathas dauid dicēs: Querit saul pater
meus occidē te. Qua p̄ obserua te q̄so ma-
ne. & manebis clam & absconderis. Ego antē
egrediens stabo iuxta patrē meū in agro vbi
cūq; fuerit. & ego loquar de te ad patrē meū:
& q̄cūq; videro nūciabo tibi. Locutus est q̄
ionathas de dauid bona ad saul patrē suum.
Dixitq; ad eum: Ne peccet rex in seruū suū
dauid: quia nō peccauit tibi. & opa eius bona
sunt tibi valde. & posuit aiam suā i manu sua
& percussit philisteū. & fecit dñs salutē magnā
vniuerso israel. Vidisti & letatꝰ es. Quare
q̄ peccas in sanguīe innocio: interficiēs dauid
q̄ est absq; culpa? Hō cū audisset saul: placa-
tus voce ionathe iurauit. Viuit dñs: q̄a non
occidet. Vocauit itaq; ionathas dauid. & in-
dicauit ei oīa vbaliꝫ. Et introduxit ionathas
dauid ad saul. & fuit añ eū sic erat heri & nu-
diustertius. Motū ē aūt rursū bellū. & egres-
sus dauid pugnauit aduersum philistijm: per-
cussitq; eos plaga magna. & fugerūt a facie
eius. Et factꝰ ē spūs dñi malus i saul. Sede-
bat aūt in domo sua. & tenebat lanceā. Porro
dauid psallebat i manu sua. Misitq; est saul
p̄figere dauid lancea i pariete. Et declinauit
dauid a facie saul. & lancea aūt casso vulnere
plata ē in pariete. & dauid fugit. & saluatꝰ est
nocte illa. Misit q̄ saul satellites suos nocte
in domū dauid ut custodirent eū & interfice-
ret mane. Hō cū annūciasset dauid michol
vxor sua dicens: nisi saluaueris te nocte hac
cras morieris: demisit eū p fenestrā. Porro
ille abiit & aufugit: atq; saluatꝰ ē. Tulit aūt
michol statuā. & posuit eā sup lectū. & pelle pi-
losam capraꝝ posuit ad caput eiꝰ. & operuit
eam vestimētis. Misit aūt saul apparitores
qui raperēt dauid. & responsū ē q̄ egrotaret.
Rursūq; misit saul nūcios ut viderēt dauid
dicens. Afferte eū ad me in lecto ut occidat.
Cūq; venissent nūcij: inuentū ē simulacr sup
lectū. & pellis caprarū ad caput eius. Dixitq;
saul ad michol. Quare sic illusisti mihi & di-
misisti inimicū meū ut fugeret? Et respondit
michol ad saul: Quia ipse locutus ē mihi di-
cens: Dimitte me: alioquin interficiā te. Da-
uid aūt fugiēs saluatꝰ ē. Et venit ad samuel i
ramatha. & nūciauit ei oīa q̄ fecerat sibi saul.
Et abierūt ipse & samuel. & morati sūt in na-
ioth. Nūciatū est autē saulī a dicētibꝰ: Ecce
dauid in naioth in ramatha. Misit ergo saul
lictores ut raperēt dauid. Qui cum vidissent
cuneū p̄phetarū vaticinantiū. & samuelē stā-
tem sup eos: factus ē etiā spūs dñi in illis. &
p̄phetare cepūt etiā ipsi. Hō cū nūciatū eēt
sauli: misit & alios nūcios. Prophetauerunt
aūt & illi. Et rursū misit saul ētios nūcios. q̄
& ipsi p̄phauerūt. Et iratꝰ iracūdia saul. abijt
etiā ipse in ramatha. & venit vsq; ad cisternā
magnā q̄ est in soctot. Et inērogauit. & dixit
In q̄ loco sūt samuel & dauid? Dictumq; est
ei. Ecce in naioth sūt in ramatha. Et abijt in
naioth in ramatha. Et factus est etiam super
eum spiritus dñi. & ambulauit ingrediens. &
p̄phetabat vsq; dū veniret in naioth i rama-
tha. Et expoliauit etiā ipe se vestimentis suis
& p̄phetauit cū ceteris coram samuel. & cecidit
nudus tota die illa & nocte. Unde & exiuit
puerbiū. Num & saul inē p̄phetas?

Fugit autē dauid de naioth q̄ est in ra- XX
matha: veniēsq; locutus est coram iona-
tha. Quid feci? Que ē iniquitas mea
& q̄ peccatū meū in patrē tuū: quia q̄rit aiam
meā? Qui dixit ei: Absit a te: non morieris.
Necq; enī faciet pr̄ me? q̄cq; grāde uel paruū
nisi prius indicauerit mihi. Nunc g̃ celauit a
me pr̄ me? sermonē hūmodi. Nequaquā enī erit
istud: Et iurauit rursum dauid. Et ait ille:
Scit p̄fecto pr̄ tuus q̄ inueni grām in oculis
tuis. & dicet. Nesciat h̄ ionathas ne forte tri
stet. Quinimo viuit dñs & viuit aīa tua: q̄a
vno tm̄-ut ita dicā-gradu ego morsq; diuidi-
mur. Et ait ionathas ad dauid: Quicquid
dixerit mihi aīa tua. faciā tibi. Dixit aūt da-
uid ad ionathan. Ecce calende sūt crastino:
& ego ex more sedē soleo iuxta regē ad vescēdū.

dimitte ḡ me ut abscōder i agro vsq; ad ve-
spperam diei tertie. Si respiciēs req̄sierit me
pat̄ tuus·rīdebis ei : Rogauit me dauid ut
iret celerit̄ i bethleē ciuitat̄e suā·q̄a victime
solēnes ibi sūt vniuersis contribulibus suis.
Si dixerit bñ·pax erit seruo tuo. Si aūt fue
rit irat⁹: scito q̄a cōpleta ē malicia ei⁹. Fac
ḡ mīam i seruū tuū: q̄a fedus dñi me famu-
lum tuū tecū inire fecisti. Si aūt ē iniquitas
aliq̄ in me·tu me interfice. ⁊ ad patrē tuū ne
introducas me. Et ait ionathas: Absit hoc a
me. Neq; n. fieri pōt: ut si certe cognouero cō-
pletā eē p̄fis mei malitiā ꝺ̄ te: nō ānūciē tibi
Rūditq; dauid ad ionathan: Quis renun-
ciabit mihi : si q̄d forte rīderit tibi pat̄ tuus
dure ꝛe me: Et ait ionathas ad dauid. Veni
⁊ egrediamur foras in agrū . Cūq; exissent
ābo in agrū·ait ionathas ad dauid. Dñe ⁊⁹
israhel si inuestigauero sniam p̄fis mei cra-
stino uel perēdie. ⁊ aliq̄d boni fuerit sup da-
uid. ⁊ non stati misero ad te ⁊ notū tibi face-
ro: ꝯ faciat ꝛeus ionathe ⁊ ꝯ augeat. Si aūt
pseuerauerit p̄fis mei malicia aduersum te:
reuelabo aurem tuā ⁊ dimittā te ut vadas i
pace. ⁊ sit dñs tecū sicut fuit cū p̄e meo. Et
si vixero·facies mihi mīam dñi : si ꝙo mo-
tu⁹ fuero·nō auferes mīam tuā a domo mea
vsq; i sempit̄nū. Aut si nō fecero q̄n eradica
uerit dñs īimicos dauid vnūquēq; ꝛe terra
auferat ionathā ꝛe domo sua. ⁊ req̄rat dñs
ꝛe mānu īimicoꝝ dauid. Pepigit ḡ ionathas
fed⁹ cū domo dauid. Et req̄siuit dñs ꝛe ma-
nu īimicoꝝ dauid. Et addidit ionathas ꝛe-
iterare dauid: eo q̄ diligeret illū . Sicut enī
aiam suā ita diligebat eum. Dixitq; ad eū io
natbas. Cras calende sūt. ⁊ req̄rer⁹. Req̄ret
.n. sessio tua vsq; perendie. Descēdes ḡ festi-
nus ⁊ venies i locū vbi celand⁹ es·in die q̄n
opari licet. ⁊ sedebis iuxta lapidē cui nomen
ē eçel. Et ego tres sagittas mittā iuxta eū. ⁊
iaciā q̄si exercens me ad signū . Mittā ꝺ̄ ⁊
puerū dicēs ei. Vade ⁊ affer mihi sagittas
Si dixero puero. ecce sagitte intra te sūt tol-
le eas : tu veni ad me· q̄a pax tibi ē ⁊ nihil est
mali: vivit dñs. Si aūt sic locut⁹ fuero pue-
ro ecce sagitte vltra te sūt: vade in pace: quia
dimisit te dñs . De ꝙo aūt q̄ locuti fuim⁹
ego ⁊ tu: sit dñs inē me ⁊ te vsq; i sempit̄nū
Absconditq; ē ḡ dauid in agro : ⁊ venerūt ca-
lende. ⁊ sedit rex ad comedendū panē. Cūq;
sedisset rex sup cathedrā suam ꝟm consuetu-
dinē q̄ erat iuxta parietē : surrexit ionathas
⁊ sedit abner ex latē saul· vacuq; apparuit
loc⁹ dauid. ⁊ nō ē locut⁹ saul q̄q; in die illa
Cogitabat. n. q̄ forte euenisset ei ut nō esset
mund⁹ nec purificatus. Cūq; illuxisset dies
secūda p⁹ calēdas rursus apparuit vacu⁹ lo
cus dauid. Dixitq; saul ad ionathā filiū suū
Cur non venit filⁱ⁹ isai nec ixeri nec hodie ad
vescēdū: Rūditq; ionathas sauli: Roga uit
me obnixe ut iret in bethleem. ⁊ ait : Dimitte
me : q̄n sacrificiū solēne est in ciuitate mea
vn⁹ ꝛe frib⁹ meis accersiuit me. Nūc ḡ si in-
ueni grām i oculis tuis : vadā cito ⁊ videbo
frēs meos . Ob hanc cām nō venit ad men-
sam regis . Irat⁹ aūt saul aduersū ionathan
dixit ei: Fili mulieris vltro virū rapientis :
nūq̄d ignoro q̄a diligis filiū isai in ꝓfusionē
tuā ⁊ i ꝓfusionē ignominiose mīs tue: Qui-
b⁹. n. dieb⁹ q̄b⁹ filius isai vixerit sup t̄rā non
stabilier̄ tu neq; regnū tuū. Itaq; iā nūc mit
te ⁊ adduc eū ad me: q̄a filⁱ⁹ morti est . Rū-
dens aūt ionathas sauli p̄ri suo ait: Quare
morier̄: Quid fecit: Et arripuit saul lanceā
ut percuteret eum. Et intellexit ionathas q̄
diffinitū esset a p̄e suo ut interficeret dauid
Surrexit ḡ ionathas a mēsa in ira furoꝝ. ⁊
nō comedit i die calēdaꝝ secūda pane. Con-
tristat⁹ ē. n. sup dauid·eo q̄ ꝓfudisset eū pat̄
suus. Cūq; illuxisset mane· venit ionathas i
agrū iuxta placitū dauid. ⁊ puer puul⁹ cum
eo. Et ait ad pueꝝ suū: Vade ⁊ affer mihi sa
gittas q̄s ego iacio . Cūq; puer cucurrisset
iecit aliā sagittā trās pueꝝ. Venit itaq; puer
ad locū iaculi q̄ miserat ionathas. Et cla-
mauit ionathas p⁹ tergū pueri. ⁊ ait : Ecce
ibi ē sagitta·prior vltra te. Clamauitq; iteꝝ
ionathas p⁹ tergū pueri dicens: Festina ve-
locit̄ ne steteris. Collegit aut̄ puer ionathe
sagittas. ⁊ attulit ad dñm suū . ⁊ q̄d ageret
penit⁹ ignorabat. Tm̄modo. n. ionathas ⁊
dauid rē nouerant · Dedit ḡ ionathas arma
sua puero. ⁊ dixit ei: Vade ⁊ refer i ciuitat̄e
Cūq; abisset puer surrexit dauid ꝛe loco q̄
ꝙgebat ad austꝝ. ⁊ cadēs ꝓn⁹ in terrā ado-
rauit ter̄io. Et osculātes se alterutꝝ· fleuerūt
pariter: dauid aūt āpli⁹. Dixit ḡ ionathas ad
dauid. Vade in pace. Quecūq; iurauimus
ambo i noie dñi· dicētes: dñs sit inē me ⁊ te
⁊ inē semē tuū ⁊ semē meū vsq; in sempit̄nū

Et surrexit dauid ⁊ abijt: sed ⁊ ionathas ingressus est ciuitatem. XXI

Venit autē dauid in nobe ad achimelech sacerdotem. Et obstupuit achimelech eo q̄ uenisset dauid ⁊ dixit ei: Quare tu sol⁹ ⁊ nullus ē tecū? Et ait dauid ad achimelech sacerdotem: Rex p̄cepit mihi sermonē ⁊ dixit: Nemo sciat rem ꝓpē quā missus es a me ⁊ cuiusmodi p̄cepta tibi tederim. Nā ⁊ pueris meis condixi i illū ⁊ illū locū. Nūc g̃ si quid habes ad manū uel q̄nq̄ panes da mihi: aut q̄cq̄d inueneris. Et rñdens sacerdos ad dauid ait illi: Non habeo laicos panes ad manū: ꝫ tm̃ panem sc̃m. Si mūdi sūt pueri maxīe a mulierib⁹: manducent. Et rñdit dauid sacerdoti ⁊ dixit ei: Et q̄dē si ⁊ mulierib⁹ agit̄ continuim⁹ nos ab hēri ⁊ nudiust̃tius q̄ egrediebamur: ⁊ fuerūt vasa pueroꝝ sc̃a. Porro via ꝫ polluta est: ꝫ ipsa hodie scificabit in vasis. Dedit g̃ ei sacerdos scificatū panem. Nec̄.n. erat ibi panis nisi tm̃ panes ꝓpōnis q̄ sublenati fuerāt a facie dn̄i: ut ponerēt panes calidi. Erat aūt ibi vir q̄dā ⁊ seruis saul in die illa intus in tabnaculo dn̄i: ⁊ nomē ei⁹ doech idume⁹ potentissim⁹ pastoꝝ saul. Dic pascebat mulas saul. Dixit aūt dauid ad achimelech. Si habes hic ad manū hastā aut gladiū: da mihi: q̄a gladiū meū ⁊ arma mea nō tuli mecū Sermo.n. regis vrgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladi⁹ goliath philistei quē p̄cussisti in valle terebinthi: est inuolut⁹ pallio post ephot. Si istū vis tollē: tolle. Nec̄ enī hic ē ali⁹ absq̄ eo. Et ait dauid: Nō est huic alter similis: da mihi eum. Surrexit itaq̄ dauid. ⁊ fugit in die illa a facie saul: ⁊ venit ad achis regem geth. Dixerunt q̄ serui achis cū vidissent dauid: Nūq̄d nō iste ē dauid rex terre? Nonne huic cantabant p chorꝝ dicentes: p̄cussit saul mille. ⁊ dauid decem milia? Posuit autem dauid sermones istos i corde suo ⁊ extimuit valde a facie achis regis geth. Et mutauit os suum coram achis: ⁊ collabebatur inter manus eorū. ⁊ impingebat i ostia porte: defluebant q̄ saliue ei⁹ in barbā. Et ait achis ad seruos suos: Vidistis hominē insanū: q̄re adduxistis eum ad me? An desunt nobis furiosi: quia introduxistis istum ut fureret me presente? Dimittite illum hinc ne ingrediat domum meam. XXII

Abijt g̃ dauid inde. ⁊ fugit i spelūcā adollā. Q̄ cū audissent frēs eius ⁊ oīs dom⁹ p̄ris ei⁹. descenderūt ad eū illuc. Et ꝓuenerūt ad eū oēs q̄ erāt in angustia ꝓstituti. ⁊ oppressi ere alieno ⁊ amaro aio ⁊ fact⁹ ē eoꝝ ꝓnceps. Fuerūt q̄ cū eo q̄si q̄dri gēti viri. Et ꝓfect⁹ ē dauid inde in masphat q̄ est moab. Et dixit ad regē moab: Maneat obro p̄ meus ⁊ mat̄ mea vobiscū: donec sciam q̄d faciat mihi deus. Et reliq̄t eos añ faciem regis moab. Mānserūtq̄ apud eū cūctis diebus quib⁹ dauid fuit in p̄sidio. Dixitq̄ gad ꝓpha ad dauid: Noli manē i p̄sidio. Profiscere ⁊ vade in terrā iuda. Et ꝓfect⁹ ē dauid ⁊ venit in saltū areth. Et audiuit saul q̄ apparuisset dauid. ⁊ viri q̄ erāt cū eo. Saul aūt cū manēt in gabaa ⁊ erāt i nemore q̄ ē in rama hastā manu tenēs cūctiq̄ serui ei⁹ circūstarent eū ait ad seruos suos q̄ assistebant ei: Audite me nūc filij gemini. Nūq̄d oībus vob̄ dabit fili⁹ isai agros ⁊ vineas. ⁊ vniuersos vos faciet tribunos ⁊ centuriones: q̄m conspiraſtis cōs aduersū me. ⁊ non est q̄ mihi renūciet: maxīe cū ⁊ fili⁹ meus fedus iunxerit cū filio isai? Nō ē q̄ vicē meā doleat ex vobis nec q̄ annūciet mihi: eo q̄ suscitauerit filius meus seruū meū aduersū me insidiantē mihi vsq̄ hodie. Rñdens aūt doech idume⁹ q̄ assistebat. ⁊ erat p̄m⁹ inē seruos saul: vidi inq̄t filiū isai i nobe apud achimelech filiū achitob sacerdotem. Qui cōsuluit pro eo dn̄m: ⁊ cibaria dedit ei. Sed ⁊ gladium goliath philistei dedit illi. Misit ergo rex ad accersiendū achimelech sacerdotem filiū achitob. ⁊ oēm domū p̄ris ei⁹ sacerdotū q̄ erāt i nobe. Qui vniuersi venerūt ad regē. Et ait saul ad achimelech. Audi fili achitob. Qui rñdit: Presto sū dñe. Dixitq̄ ad eū saul: Quare conspiraſtis aduersū me tu ⁊ filius isai. ⁊ dedisti ei panes ⁊ gladiū. ⁊ ꝓsuluisti pro eo dn̄m ut consurgeret aduersum me insidiator vsq̄ hodie ꝓmanēs? Rñdensq̄ achimelech regi ait: Et q̄s i oīb⁹ seruis tuis sicut dauid fidelis ⁊ gener regis. ⁊ pgens ad iperiū tuū. ⁊ gloriosus in domo tua? Hū hodie cepi ꝓ eo cōsulē dn̄m? Absit ꝫ a me. Ne suspicet rex aduersū seruū suū rem huiuscemōi i vniuersa domo patris mei. Nō.n. sciuit seru⁹ tu⁹ q̄cq̄ sup hoc negocio vel modicū ul grāde. Dixitq̄ rex: Morte morieris achimelech: tu ⁊ oīs domus p̄ris

tui. Et ait rex emissarijs qui circūstabāt eū. Cōuertimini. ⁊ interficite sacerdotes dñi. Mā
man⁹ eox cū dauid ē: sciētes q̄ fugisset. ⁊ nō
indicauerūt mihi. Noluerūt aūt serui regis
extendere manus suas in sacerdotes dñi. Et
ait rex ad doeg: Cōuertere tu ⁊ irrue in sacer
dotes dñi. Cōuersusq̄ doeg idume⁹ irruit in
sacerdotes. ⁊ trucidauit in die illa octoginta
quinq̄ viros vestitos ephot lineo. Nouē aūt
ciuit. atē sacerdotū percussit in ore gladij. viros
⁊ mulieres ⁊ paruulos ⁊ lactentes. bouemq̄
⁊ asinū ⁊ ouē in ore gladij. Euadēs aūt vn⁹
filius achimelech filij achitob cui⁹ nomē erat
abiathar fugit ad dauid. ⁊ annūciauit ei q̄
occidisset saul sacerdotes dñi. Et ait dauid
ad abiathar. Sciebā. n. in die illa q̄ cū ibi cēt
doeg idume⁹. q. uldubio annunciaret sauli.
Ego sum re⁹ oīuz aiaꝝ p̄rs tui. Mane mecū
ne timeas. Si q̄s q̄sierit aīam meā: queret ⁊
aiam tuā. mecūq̄ seruabe ris.

XXIII

Annūciauerūt dauid dicētes: Ecce
philistijm oppugnāt ceilā. ⁊ diripiūt
areas. Cōsuluit ḡ dauid dñm dicēs
Nū vadam ⁊ percutiam philisteos istos? Et
ait dñs ad dauid. Vade ⁊ percuties philiste
os. ⁊ saluabis ceilā. Et dixerūt viri qui erāt
cū dauid ad eū. Ecce nos hic in iudea pauidi
mus timem⁹: quāto magis si ierim⁹ in ceilā ad
uersū agmina philistinoꝝ? Rursum ḡ dauid
cōsuluit dñm. Qui rūdens ait ei: Surge ⁊
vade in ceilā. Ego enī tradā philisteos ī ma
nu tua. Abijt ḡ dauid ⁊ viri eius in ceilam. ⁊
pugnauit aduersū philisteos. Et abegit iume
ta eox ⁊ percussit eos plaga magna. ⁊ saluauit
dauid habitatores ceile. Porro eo tpe q̄ fu
giebat abiathar filius achimelech ad dauid in
ceilam. ephot secū habens. descenderat. Nū
ciatū est aūt sauli q̄ venisset dauid in ceilam
Et ait saul. Tradidit eū dñs in man⁹ meas:
conclusus q̄ est introgressus vrbem: in q̄ porte
⁊ sere sunt. Et precepit saul omni ꝓplo ut ad
pugnā descenderet in ceilā. ⁊ obsideret dauid
⁊ viros eius. Nō cum dauid rescisset q̄a p̄
pararet ei saul clam malū. dixit ad abiathar
sacerdotē. Applica ephot. Et ait dauid: Dñe
deus israel. audiuit famā seru⁹ tuus q̄ disponat
saul venire in ceilā. ut euertat vrbē ꝓpter me.
Si tradent me viri ceile in man⁹ eius ⁊ si de
scendet saul sicut audiuit seru⁹ tuus. dñe deus
israel indica seruo tuo. Et ait dñs: Descendet.
Dixitq̄ rursū dauid: Si tradēt me viri ceile
⁊ viros q̄ sūt mecū in man⁹ sauli? Et dixit dñs
Tradent. Surrexit ḡ dauid ⁊ viri ei⁹ quasi
sexcenti. ⁊ egressi de ceila huc atq̄ illuc vaga
bant incerti. Nunciatūq̄ est sauli q̄ fugisset
dauid de ceila: quāobrem dissimulauit exire.
Morabat aūt dauid in deserto in locis fir
missimis: mānitq̄ in mōte solitudinis ziph in
mōte opaco. Querebat eū tñ saul cūctis dieb⁹
⁊ nō tradidit eū dñs in man⁹ eius. Et vidit
dauid q̄ egressus cēt saul ut quereret aīam
eius. Porro dauid erat ī deserto ziph ī silua.
Et surrexit ionathas filius saul ⁊ abijt ad da
uid in siluā. ⁊ cōfortauit man⁹ ei⁹ in deo. dixitq̄ ei. Ne timeas. Nequ. n. inueniet te man⁹
saul p̄ris mei. Et tu regnabis super israel ⁊ ego
ero tibi secūdus. Sed ⁊ saul pat⁹ meus scit b̄
Percussit ḡ vterq̄ fed⁹ coꝝ dño. Mānitq̄
dauid in silua. ionathas autē reuersus est in
domū suā. Ascenderūt aūt ziphei ad saul in
gabaa dicentes: Nonne ecce dauid latitat
apud nos ī locis tutissimis silue ī colle achille.
q̄ est ad dexterā deserti? Nūc ḡ sicut desiderauit aīa tua ut descēderes. descēde: nr̄m aūt
erit ut tradam⁹ eū in man⁹ regis. Dixitq̄ saul:
Bñdicti vos a dño. qa voluistis vicē meam.
Abite ḡ ador ⁊ diligēti⁹ ꝑparate. ⁊ curiosius
agite. ⁊ cōsiderate locū vbi sit pes ei⁹. vel qs
viderit eū ibi vbi dixistis. Recogitat enī de
me q̄ callide insidiet ei. Cōsiderate ⁊ videte
occa latibula ei⁹ ī qb⁹ abscondit. ⁊ reūtimi ad
me ad rem certā ut vadā vobiscū. Q̄ si etiam
in terrā se obstruxerit: pscrutabor eū in cūctis
milib⁹ iuda. At illi surgētes abierūt in ziph
ante saul. Dauid aūt ⁊ viri eius erāt in deserto
maon in cāpestrib⁹ ad dextrā iesimuth. Iuit
ḡ saul ⁊ socij eius ad q̄rendū eū. Et nūciatū
est dauid: statimq̄ descēdit ad petrā. ⁊ ꝑsabat
in deserto maon. Qd cū audisset saul. psecut⁹
est dauid ī deserto maon. Et ibat saul ⁊ viri
eius ad lat⁹ montis ex pte vna. dauid aūt ⁊ vi
ri eius erāt in latere montis ex parte altera.
Porro dauid despabat se posse euadere a fa
cie saul. Iamq̄ saul ⁊ viri eius in modū corone cingebant dauid ⁊ viros ei⁹ ut capent eū.
Et nunci⁹ venit ad saul dicēs: Festina ⁊ veni
qm̄ infuderūt se philistijm sup terrā. Reuersus est ergo saul desistens psequi dauid. ⁊ p
rexit in occursū philistinoꝝ. Propē h̄ vocaue
rūt locū illū petrā diuidentem.

XXIIII

Hcēdit ḡ dauid inde. ⁊ habitauit in locis tutissimis engaddi. Cūq; reūsus esset saul post q̄ psecut⁹ est philisteos nūciauerūt ei dicētes: Ecce dauid i deserto est engaddi. Assumēs ḡ saul tria milia electorū virorū ex oī isrl' p̄rexit ad inuestigandū dauid ⁊ viros ei⁹ etiā sup abruptissimas p̄tras q̄ solis ibicib⁹ q̄ uie sunt. Et venit ad caulas ouiū q̄ se offerebāt vianti: eratq; ibi spelūca quā ingressus est saul ut purgaret ventrē. Porro dauid ⁊ viri ei⁹ i interioꝛe pte spelūce latebāt. Et dixerūt serui dauid ad eū Ecce dies de q̄ locut⁹ est ⁊ ds ad te. ego trado tibi inimicū tuū ut facias ei sicut placuerit in oculis tuis. Surrexit ḡ dauid ⁊ p̄cidit oꝛā chlamydis saul silenter. Post h̄ p̄cussit cor suū dauid: eo q̄ abscidisset oram chlamydis saul. Dixitq; ad viros suos: Propitius sit mihi dñs ne faciā hanc rem dño meo xp̄o dñi ut mittā manū meā in eū. qa xp̄s dñi ē. Diuisit dūs: q̄a nisi dñs p̄cusserit eum. aut dies eius venerit ut moriat. aut descendens in p̄lium perierit: propitius mihi sit dñs ut non mittā manum meā in xp̄m dñi. Et cōfregit dauid viros suos sermonib⁹ istis. ⁊ non p̄misit eos ut cōsurgerent in saul. Porro saul exurgens de spelunca p̄gebat cepto itinere. Surrexit aūt dauid post eū. ⁊ egressus de spelunca clamauit post tergū saul dicens: Dñe mi rex. Et respexit saul post se. ⁊ inclinans se dauid pronus in terrā adoꝛauit. Dixitq; ad saul: Quare audis verba homīz loquentiū. dauid querit malū aduersū te. Ecce hodie viderūt oculi tui q̄ tradiderit te dñs in manu mea i spelunca. ⁊ cogitaui ut occiderē te: s̄ p̄cit tibi oculus me⁹. Dixi enim: Non extendā manū meā in dñm meū: qa xp̄s dñi est. Quin poti⁹ pater mi vide ⁊ cognosce oꝛā chlamydis tue in manu mea: quō cum p̄ciderē sūmitatem chlamydis tue: nolui extēdere manū meā i te. Aduerte ⁊ vide qm̄ non est in manu mea malū neq; iniquitas: neq; p̄ccauiin te. Tu aūt insidiaris aie mee. ut auferas eā. Judicet dñs inē me ⁊ te. ⁊ vlciscat me dñs ex te: manus aūt mea nō sit in te: sicut ⁊ in p̄uerbio antiquo dicit. Ab impijs egredietur impietas. Manus ḡ mea nō sit in te. Quē p̄sequer̄ rex isrl' quē p̄sequeris. Canē mortuū p̄sequeris ⁊ pulicē vnū. Sit dñs iudex ⁊ iudicet inter me ⁊ te. ⁊ videat ⁊ iudicet cām meā. ⁊ eruat me de manu tua. Cum aūt cōplesset dauid loquens sermones huiuscemodi ad saul. dixit saul: Numquid vox hec tua est fili mi dauid. Et leuauit saul vocem suā ⁊ fleuit. dixitq; ad dauid. Justior tu es q̄ ego. Tu enī tribuisti mihi bona: ego aūt reddidi tibi mala. Et tu indicasti hodie q̄ feceris mihi bona: quō tradiderit me dñs in manu tua. ⁊ nō occideris me. Quis enī cū inuenerit inimicū suū. dimittet eū i via bona. Dz dñs reddat tibi vicissitudinē hāc p̄o eo q̄ hodie opatus es in me. Et nunc quia scio q̄ certissime regnabit⁹ tu ⁊ habiturus in manu tua regnum isrl': iura mihi in dño ne deleas semen meū p⁹ me neq; auferas nomen meū de domo p̄tis mei. Et iurauit dauid sauli. Abijt ḡ saul in domū suam ⁊ dauid ⁊ viri ei⁹ ascēderūt ad tutioꝛa loca.

CAPVT XXV

Mortuus est aūt samuel ⁊ congregat⁹ est vniuersus isrl' ⁊ planxerūt eū nimis. ⁊ sepelierunt eū in domo sua in ramatha. Cōsurgensq; dauid descendit in desertum pharan. Erat aūt vir quispiā in solitudine maon ⁊ possessio eius in carmelo. ⁊ homo ille magnus nimis: erantq; ei oues tria milia ⁊ mille capre. Et accidit ut tonderet gregē ei⁹ in carmelo. Homō aūt ille erat nabal. ⁊ nomē vxoꝛis eius abigail. Eratq; mulier illa prudentissima ⁊ speciosa. Porro vir ei⁹ durus ⁊ pessim⁹ ⁊ malitiosus. Erat autē de genere caleph. Cū aūt audisset dauid in deserto q̄ tonderet nabal gregē suū misit decē iuuenes. ⁊ dixit eis: Ascendite in carmelū. ⁊ venietis ad nabal. ⁊ salutabit⁊ eū ex nōie meo pacifice. ⁊ sic dicet⁊. Sit fribus meis ⁊ tibi pax. ⁊ domui tue pax. ⁊ oīb⁹ q̄cūq; habes sit pax. Ex multis ānis saluos faciens tuos ⁊ omnia tua. Audiui q̄ tonderēt pastores tui greges tuos qui erāt nobiscum in deserto. Nunq̄ eis molestiā fuim⁹. nec aliq̄ defuit quicq̄ eis de grege oī tpe q̄ fuerunt nobiscum in carmelo. Interroga pueros tuos. ⁊ indicabūt tibi. Hūc ḡ inueniāt pueri tui gratiā in oculis tuis. In die enī bona venim⁹ ad te. Hōcūq; inuenerit man⁹ tua da seruis tuis ⁊ filio tuo dauid. Cūq; venissent pueri dauid. locuti sunt ad nabal oīa verba h̄ ex nomie dauid. ⁊ siluerūt. Rndens aūt nabal pueris dauid. ait: Quis ē dauid. ⁊ q̄s est filius isai. Hodie increuerūt serui q̄ fugiūt dños suos. Tollam ḡ panes meos ⁊ aq̄s meas ⁊ carnes

ꝓcoꝛ q̄ occidi tonſoꝛib⁹ meis. ⁊ dabo viris
q̄s neſcio vnde ſint? Regreſſi ſūt itaq; pueri
dauid p viā ſuā: ⁊ reūſi nūerūt ⁊ annūcia-
uerūt ei oīa ꝓba q̄ dixerat nabal. tūcait da-
uid puer⁹ ſuis. Accīgat⁹ vnuſq; ſcq; gladio ſuo
Et accīncti ſunt ſīguli gladijs ſuis. Accīn-
ctuſq; ē ⁊ dauid enſe ſuo: ⁊ ſecuti ſūt dauid
q̄ſi q̄drīgenti viri. Porro ducēti remāſerūt
ad ſarcinas. Abigail aūt vxoꝛi nabal nūci-
auit vn⁹ de pueris ſuis dicens: Ecce dauid
miſit nūcios de deſerto ut benedicerent dño
nr̄o. ⁊ auerſat⁹ ē eos. Boues iſti boni ſat⁹ fu-
erūt nob ⁊ nō moleſti: nec q̄cq̄ aliq̄n p̄rijt
oi tpe q̄ fuim⁹ conuerſati cū eis i deſerto. Pro
muro erāt nob tam i nocte q̄ in die oīb⁹ die-
bus q̄b⁹ pauim⁹ apud eos greges. Quā ob-
rē p̄ſidera ⁊ recogita q̄d facias: q̄m cōpleta
ē malitia aduerſū virū tuū ⁊ aduerſū domū
tuā. ⁊ ipſe ē filius belial ita ut nemo poſſit ei
loq̄. Feſtinauit igit̄ abigail. ⁊ tulit ducētos
panes ⁊ duos vtres vini ⁊ q̄nq; arietes co-
ctos. ⁊ q̄nq; ſata polente. ⁊ centū ligaturas
paſſe: ⁊ ducētas maſſas caricaꝝ ⁊ poſuit
ſup aſinos. dixitq; puer⁹ ſuis: Precedite me.
⁊ ecce ego p⁹ tergū ſeqūr vos. Viro aūt ſuo
nabal nō indicauit. Cū q̄ aſcendiſſet aſinū ⁊
deſcēdēt ad radicē mōtis: dauid ⁊ viri eius
deſcēdebāt i occurſū ei⁹. Quib⁹ ⁊ illa occur-
rit. Et ait dauid: Vere fruſtra ſeruaui oīa q̄
hui⁹ erāt i deſerto. ⁊ nō p̄rijt q̄cq̄ de cūctis
q̄ ad eū ptinebant. ⁊ reddidit mihi malū pro
bono. Hec faciat dñs inimicis dauid. ⁊ hꝫ ad-
dat: ſi reliquero de oīb⁹ q̄ ad ipſam ꝑtinent
vſq; mane mingen⁹ ad parietē. Cum autē
vidiſſet abigail dauid: feſtinauit ⁊ deſcēdit
de aſino. ⁊ pcidit coꝝ dauid ſup faciē ſuā:
⁊ adoꝛauit ſup ēā. ⁊ cecidit ad pedes eius. ⁊
dixit. In me ſit dñe mi hꝫ iniq̄tas. Loquatur
obſecro ancilla tua in auribꝫ tuis. ⁊ audi ꝓba
famule tue. Ne ponat coꝛ dñs meus ꝛex coꝝ
ſuū ſup virū iſtū iniquū nabal: q̄m ſm nomē
ſuū ſtultus eſt: ⁊ eſt ſtulticia cū eo. Ego aūt
ancilla tua non vidi pueros tuos dñe mi q̄s
miſiſti. Nūc ḡ dñe mi viuit dñs ⁊ viuit aia
tua q̄. ꝓbibuit te ne venires in ſanguinem ⁊
ſaluauit manū tuā tibi. Et nūc fiāt ſicut na-
bal inimici tui. ⁊ q̄ querunt dño meo malū.
Hanc ꝛpē ſuſcipe bñdictionē hanc quā attu-
lit ancilla tua tibi dño meo. ⁊ da pueris q̄ ſe-
quūt̄ te dñm meū. Aufer iniquitatē famule
tue. Faciēs enī faciet dñs tibi dño meo do-
mū fidelē: q̄a p̄lia dñi dñe mi tu pliaꝛ. Ma-
litia ḡ non inueniat⁹ in te oīb⁹ diēb⁹ vite tue.
Si. n. ſurrexerit aliq̄s hō ꝑsequēs te ul⁹ q̄rēs
aiam tuā: erit aia dñi mei cuſtodita q̄ſi i faſ
ciculo viuentiū apud dñm deū tuū. Porro
inimicoꝝ tuoꝝ aia rotabit⁹: quaſi in ſpatu ⁊
circulo funde. Cū ergo fecerit tibi dñs dño
meo oīa bona que locut⁹ eſt bona de te. ⁊ ꝓſti-
tuerit te ducē ſup iſrl: non erit tibi hoc i ſin-
gultū ⁊ in ſcrupulū cordis dño meo q̄ effu-
deris ſanguinē inoxiū: aut ipſe te vlt⁹ fuerj.
Et cū benefecerit dñs dño meo. recordabeꝛj
ancille tue. ⁊ tu benefacies ei. Et ait dauid
ad abigail. Benedict⁹ dñs deus iſrl: q̄ miſit
te hodie in occurſū meū. ⁊ benedictū eloquiū
tuum. ⁊ benedicta tu que ꝓhibuiſti me hodie
ne iremad ſanguinem: ⁊ vlciſcer me manu
mea. Alioq̄n viuit dñs deus iſrl qui ꝓhibuit
me ne malū facerem tibi: niſi cito veniſſes in
occurſū mihi. non remanſiſſet nabal vſq; ad
lucem mattutinā mingēs ad parietē. Suſce-
pit ḡ dauid de manu eius oīa q̄ attulerat ei.
dixitq; ei: Vade pacifice i domū tuā. Ecce
audiui vocē tuā ⁊ honoraui faciē tuā. Venit
aūt abigail ad nabal. Et eccerat ei puiniū
in domo ei⁹ quaſi cōuiuiū regis. ⁊ coꝛ nabal
iocūdū. Erat eni ebrius nimis: ⁊ nō indica-
uit ei ꝓbū puſillū aut grāde vſq; mane. Di-
luculo aūt cū digeſſiſſet vinū nabal: indica-
uit ei vxoꝛ ſua verba hec. Et emoꝛtuū eſt coꝛ
eius intrinſec⁹. ⁊ fact⁹ eſt quaſi lapis. Cūq;
ptrāſiſſent decem dies: pcuſſit dñs nabal: ⁊
moꝛtuus eſt. Nō cū audiſſet dauid moꝛtuū
nabal ait: Benedict⁹ dñs q̄ iudicauit cauſā
oppꝛobꝛij mei de manu nabal. ⁊ ſeruū ſuū cu-
ſtodiuit a malo: ⁊ malitiam nabal reddidit
dñs in caput eius. Miſit ḡ dauid ⁊ locut⁹ ē
ad abigail ut ſumeret eā ſibi in vxoꝛē. Et ve-
nerunt pueri dauid ad abigail in carmelū. ⁊
locuti ſūt ad eā dicentes. Dauid miſit nos ad
te ut accipiat te ſibi in vxoꝛē. Que cōſurgēs
adoꝛauit ꝓna in terram. ⁊ ait: Ecce famula
tua ſit in ancillā ut lauet pedes ſeruoꝝ dñi
mei. Et feſtinauit ⁊ ſurrexit abigail ⁊ aſcen-
dit ſup aſinū. ⁊ q̄nq; puelle ierūt cū ea ꝑdiſ-
ſeque ei⁹. Et ſecuta ē nūcios dauid. ⁊ facta
ē illi vxoꝛ. Sꝫ ⁊ achinoem accepit dauid de
iecrahel ⁊ fuit vtq; vxoꝛ ei⁹. Saul aūt dedit
michol filiā ſuā vxoꝛē dauid faltbi filio lais

quierat ꝙ gallim. XXVI

Et venerũt ziphei ad saul i gabaa dicẽtes: Ecce dauid absc̃dit⁹ ẽ i colle achille q̃ ẽ ex aduerso solitudinis. Et surrexit saul. ⁊ descẽdit in desertũ ziph ⁊ cũ eo tria milia virorũ ꝙ electi isr̃l ut q̃reret dauid i deserto ziph. Et castrametat⁹ ẽ saul in gabaa achille: q̃ erat ex aduerso solitudis i via. Dauid aũt habitabat i deserto. Videns aũt q̃ venisset saul post se i desertũ: misit explozatozes ⁊ didicit q̃ illuc venisset certissime. Et surrexit dauid clam. ⁊ venit ad locũ vbi erat saul. Cuiꝰ vidisset locũ i q̃ dormiebat saul. ⁊ abner filiꝰ ner princeps militie eiꝰ ⁊ saulẽ dormiẽtẽ in tentozio: ⁊ reliquũ vulgus p̃ circuitum eius. ait dauid ad achimelech et fr̃m. ⁊ abisai filiũ saruie frẽm ioab dicens: Quis descẽdet mecũ ad saul in castra? Dixitq; abisai. Ego descendã tecũ. Venerũt ẽ dauid ⁊ abisai ad p̃m nocte: ⁊ inuenerunt saul iacẽtẽ ⁊ dormiẽtẽ i tentozio. ⁊ hastã fixã in terra ad caput eiꝰ. abner aũt ⁊ p̃lm dormiẽtes i circuitu eiꝰ. Dixitq; abisai ad dauid Cõclusit deꝰ inimicũ tuũ hodie in manꝰ tuas Nũc ẽ p̃fodiã eũ lãcea i ẽra semel. ⁊ secũdo opꝰ nõ erit. Et dixit dauid ad abisai: Ne interficias eũ. Quis enĩ extendet manũ suã in x̃pm dñi. ⁊ innocens erit? Et dixit dauid: Viuit dñs. q̃a nisi dñs percusserit eũ. aut dies eiꝰ venerit ut moziatur. aut in prelio descendẽs pierit: p̃pitius mihi sit dñs ne extẽdã manũ meã i x̃pm dñi. Nũc igit tolle hastã quẽ ad caput eius ⁊ cypbũ aque: ⁊ abeam⁹. Tulit igit dauid hastã ⁊ cypbũ aque q̃ erat ad caput eiꝰ. ⁊ abierũt. Et non erat q̃sq̃ q̃ videret ⁊ intelligeret ⁊ euigilaret: q̃ oẽs dormiebant q̃a sopoꝰ dñi irruerat sup eos. Cuiꝰ trãsisset dauid ex aduerso. ⁊ stetisset i vertice montis delõge. ⁊ eẽt grãde inẽquallũ inẽ eos: clamauit dauid ad p̃lm. ⁊ ad abner filium ner dicens: Nõne rñdebis abner? Et rñdens abner ait: Quis es tu q̃ clamas. ⁊ iquietas regẽ? Et ait dauid ad abner: Nũq̃d nõ vir tu es? Et q̃s alꝰ sicꝰ tui in isr̃l? Quare ẽ non custodisti dñm tuũ regẽ? Ingressus ẽ. n. vnꝰ de turba ut interficẽt regẽ dñm tuũ. Nõ ẽ bonum q̃ fecisti. Viuit dñs: quĩ filij mortis estis vos: q̃a non custodistis dñm vr̃m x̃pm dñi. Nũc ẽ vide vbi sit hasta regis: ⁊ vbi sit cypbꝰ aque q̃ erat ad caput eius. Cognouit saul vocem dauid. ⁊ dixit. Nũq̃d vox tua fili mi dauid? Et ait dauid. Vox mea dñe mi rex. Et ait: Quã ob cãm dñs meus psequit̃ seruũ suũ? Quid feci. aut q̃ est malũ in manu mea? Nunc ẽ audi oro dñe mi rex verba serui tui. Si dñs incitat te aduersũ me. odoret sacrificiũ. Si aũt filij hominum maledicti sũt i ꝓspectu dñi q̃ eiecerunt me hodie ut nõ habitẽ i hẽditate dñi. dicẽtes: vade serui dijs alienis. Et nũc nõ effũdat sanguis me? i ẽra corã dño: q̃a egressus ẽ rex isr̃l ut quereat pulicẽ vnũ. sicut psequit̃ perdix i mõtib⁹. Et ait saul: Peccaui. Reuertẽ fili mi dauid. Nequa. n. vltra tibi male faciã eo q̃ pciosa fuerit anima mea i oculis tuis hodie. Apparet. n. q̃ stulte egeri. ⁊ ignoraueri multa nimis. Et respondẽs dauid ait: Ecce hasta regis. transeat vn⁹ de pueris regis ⁊ tollat eã. Dñs aũt retribuet vnicuiq; p̃m iusticiã suã ⁊ fidẽ. Tradidit. n. te dñs hodie in manũ meã. ⁊ nolui extẽdẽ manũ meã i x̃pm dñi. Et sicut magnificata est aia tua hodie i oculis meis. sic magnificet aia mea i oculis dñi. ⁊ liberet me de oi angustia. Dixit ergo saul ad dauid. Benedictus tu fili mi dauid. Et quidem faciens facies. ⁊ potens poteris. Abijt aũt dauid in viam suã. ⁊ saul reuersus ẽ i locũ suũ. XXVII

Dixit autem dauid in corde suo. Aliquãdo incidam vna die in manꝰ saul. Nonne melius est ut fugiam: ⁊ saluer in terra philistinozum ut desperet saul: cessetq; me quercere in cunctis finib⁹ isr̃l. Fugiam ẽ manus eius. Et surrexit dauid. ⁊ abijt ipse ⁊ sexcẽti viri cũ eo ad achis filiũ maoch regem geth. Et habitauit dauid cum achis in geth ipse ⁊ viri eiꝰ ⁊ domus eiꝰ. ⁊ due vxores eius: achinoem iezrahelites ⁊ abigail vxor nabal carmeli. Et nũciatũ ẽ saul q̃ fugisset dauid i geth. ⁊ non addidit vltra querere eũ. Dixit aũt dauid ad achis: Si inueni gr̃am i oculis tuis: det mihi locꝰ i vna vrbiũ regionis hui⁹ ut habitẽ ibi. Cur enĩ manet seruus tuus in ciuitate regis tecum? Dedit itaq; ei achis in die illa sicelech. Propter quã causam facta ẽ sicelech regũ iuda vsq; in diẽ hanc. Fuit aũt numerꝰ dier⁹ quib⁹ habitauit dauid i regione philistinoz q̃tuoz mẽsiũ. Et ascẽdit dauid ⁊ viri eius. ⁊ agebãt p̃das ꝛ gesuri ⁊ ꝛ gegre ⁊ ꝛ amalechitis. Di enĩ pagi habitabãt in terra antiq̃t⁹ eũtib⁹ sur vsq; ad terrã egypti

Et petiebat dauid cẽm terrã illoꝝ·nec re-
linquebat viuentẽ virũ ⁊ mulierẽ: tollensq;
oues ⁊ boues ⁊ asinos ⁊ camelos ⁊ vestes re
uertebat. ⁊ veniebat ad achis. Dicebat aũt ei
achis. In quem irruisti hodie? Respondebat
dauid. Cõtra meridiẽ iude ⁊ contra meridiẽ
hieramel ⁊ ꝑtra meridiẽ ceni. Virũ ⁊ mulie-
rem nõ vinificabat dauid: nec adducebat in
geth dicẽs: ne forte loquant aduersum nos.
Hec fecit dauid. Et hoc erat vectetũ illi oib⁹
dieb⁹ quib⁹ habitauit in regione philistinoꝝ.

Credidit g̃ achis dauid: dicẽs: Multa ma-
la opatus est cõtra ꝓpm suũ isrl. Erit igitur
mihi seruus sempiternus. XXVIII

Factũ est aũt in dieb⁹ illis·cõgregaue-
rũt philistijm agmina sua ut ꝓparent
ad bellũ ꝛ isrl. Dixitq; achis ad dauid.
Sciens nũc scito: qm̃ mecũ egredieris in ca-
stris tu ⁊ viri tui. Dixitq; dauid ad achis:
Nũc scies q̃ factur⁹ ẽ seru⁹ tu⁹. Et ait achis
ad dauid: Et ego custodẽ capitis mei ponã te
cũctis dieb⁹. Samuel aũt mortu⁹ ẽ·plãxitq;
eũ ois isrl. ⁊ sepelierũt eũ in ramatha vrbe
sua. Et saul abstulit magos ⁊ ariolos de terra
⁊ interfecit eos q̃ phitones habebãt i ventre.
Cõgregatiq; sũt philistijm. ⁊ venerũt ⁊ ca-
strametati sũt i sunã. Cõgregauit aũt ⁊ saul
vniuersum isrl. ⁊ venit i geluoe. Et vidit saul
castra philistijm ⁊ timuit. ⁊ expauit cor eius
nimis. Cõsuluitq; dñm. ⁊ non rñdit ei·neq;
p somnia·neq; p sacerdotes·neq; p ꝓphetas.
Dixitq; saul seruis suis: Queritemihi mulie-
rem habentẽ phitonẽ. ⁊ vadã ad eã ⁊ sciscita-
bor p illã. Et dixerũt serui ei⁹ ad eũ: Est mu-
lier phitonẽ bñs i endor. Mutauit g̃ habitũ
suum·vestitusq; est alijs vestimentis. ⁊ abijt
ipse ⁊ duo viri cũ eo: veneruntq; ad mulierẽ
nocte. ⁊ ait illi: Diuina mihi in phitone. ⁊ su-
scita mihi quem dixero tibi. Et ait mulier ad
eum. Ecce tu nosti quanta fecerit saul. ⁊ quõ
eraserit magos ⁊ ariolos de terra. Quare g̃
insidiaris aie mee ut occidar? Et iurauit ei
saul in dño dicẽs: Viuit dñs: qa nõ eueniet
tibi q̃cq̃ mali ꝓpter hãc rẽ. Dixitq; ei mulier
Quẽ suscitabo tibi? Qui ait: Samuelẽ mihi
suscita. Cum aũt vidisset mulier samuelẽ: ex
clamauit voce magna. ⁊ dixit ad saul: Quare
ꝓposuisti mihi? Tu es. n. saul. Dixitq; ei rex.
Noli timere. Quid vidisti? Et ait mulier ad
saul. Deos vidi ascẽdentes de terra. Dixitq;
ei. Qualis est forma ei⁹? Que ait: Vir senex
ascẽdit. ⁊ ipe amictus est pallio. Et intellexit
saul q̃ samuel eẽt. ⁊ iclinauit se sup̃ faciẽ suã
in terã. ⁊ adorauit. Dixit aũt samuel ad saul.
Quare inquietasti me ut suscitarer? Et ait
saul. Coarto⁹ nimis. Siquidẽ philistijm pu-
gnãt adũsũ me. ⁊ de⁹ recessit a me. ⁊ exaudire
me noluit·neq; i manu ꝓphetaꝝ·neq; p somnia. Vocaui g̃ te: ut ostẽderes mihi q̃d faciã
Et ait samuel: Quid interrogas me cũ dñs
recesserit a te. ⁊ trãsierit ad emulũ tuũ? Fa-
ciet. n. tibi dñs sicut locut⁹ est i manu mea. ⁊
scindet regnũ tuũ de manu tua. ⁊ dabit illud
ꝓximo tuo dauid·quia nõ obedisti voci dñi:
neq; fecisti irã furoris eius in amalech. Idcir-
co quod pateris fecit tibi dñs hodie. ⁊ dabit
dñs etiã isrl tecũ i mãu philistijm. Cras aũt
tu ⁊ filij tui mecũ eritis: ⁊ castra isrl tradet
dñs in man⁹ philistijm. Statiq; saul cecidit
protect⁹ in terã. Extimuerat. n. ꝛba samuelis
⁊ robur nõ erat in eo: qa nõ comederat panẽ
tota die illa. Ingressa est itaq; mulier illa ad
saul. Cõturbatus eni erat valde. Dixitq; ad
eum: Ecce obediuit ancilla tua voci tue. ⁊ po-
sui aiam meã in manu mea. ⁊ audiui sermo-
nes tuos quos locutus es ad me. Nunc igit
audi ⁊ tu vocẽ ancille tue. ⁊ ponam coram te
buccellam panis ut comedens cõualescas: ⁊
possis iter agere. Qui renuit. ⁊ ait: Non co-
medam. Coegerũt autẽ eũ serui sui ⁊ mulier
⁊ tandẽ audita voce eoꝝ surrexit de terra. ⁊
sedit super lectum. Mulier autẽ illa habebat
vitulũ pascualẽ in domo ⁊ festinauit ⁊ occi-
dit eũ. Tollensq; farinã miscuit eam. ⁊ coxit
acima. ⁊ posuit ante saul ⁊ ante seruos eius.
Qui cũ comedissent·surrexerũt ⁊ ambula-
uerunt per totã noctem illã. XXIX

Congregata sũt ergo philistijm vni-
uersa agmina i aphec. Syr⁹ isrl castra
metatus ẽ sup̃ fontẽ q̃ erat i iezrahel
Et satrapę q̃dẽ philistijm incedebãt in centu-
rijs ⁊ milib⁹: dauid aũt ⁊ viri ei⁹ erãt in no-
uissimo agmine cũ achis. Dixerũtq; ꝓncipes
philistijm ad achis: Quid sibi volunt hebrei
isti? Et ait achis ad ꝓncipes philistijm. Nun-
q̃d igrad⁹ dauid q̃ fuit seru⁹ saul regis isrl. ⁊ est
apud me multis dieb⁹ uel annis? Et nõ inue-
ni in eo q̃cq̃ ex die q̃ trãsfugit ad me vsq; ad
diẽ hãc. Irati sũt aũt aduersus eũ ꝓncipes
philistijm ⁊ dixerũt ei. Reũtat vir. ⁊ sedeat

in loco suo i quo cõst tuisti cũ. ⁊ nõ ꝛecẽdat nobiscũ in p̃liũ ne fiat nobis aduersar⁹ cũ p̃liari cepim⁹. Nũquid nõ.n. aliẽ pot̃it placare dñm suũ nisi in capitib⁹ nr̃is? Nõne iste est dauid cui cantabãt i chor⁹ dicẽtes. percussit saul i milibus suis. ⁊ dauid i ꝛecẽ milib⁹ suis? Vocauit g̃ achis dauid. ⁊ ait ei: Viuit dñs. qa rectus es ⁊ bon⁹ in cõspectu meo. ⁊ exit⁹ tuus ⁊ introit⁹ tuus mecũ ẽ in castris. Et nõ inueni in te q̃cq̃ mali ex die q̃ venisti ad me vsq; in diẽ hãc. ꝟ satrapis nõ places. Reũtere g̃ ⁊ vade in pace. ⁊ nõ offendas oculos satraparũ philistijm. Dixitq; dauid ad achis: Quid enī feci ⁊ qd inueniſti i me seruo tuo a die q̃ fui in cõspectu tuo vsq; in diẽ hãc ut nõ veniam ⁊ pugnẽ ꝯ inimicos dñi mei regis? Rñdens aũt achis locutus ẽ ad dauid: Scio qa bon⁹ es tu in oculis meis sicut angel⁹ dei. ꝟ principes philistinoꝝ dixerũt: Nõ ascendet nobiscũ in p̃lium. Igit̃ cõsurge mane tu ⁊ serui dñi tui q̃ venerũt tecũ. ⁊ cũ ꝛe nocte surrexeritis ⁊ ceperit diluescere. pergite. Surrexit itaq; ꝛe nocte dauid ipse ⁊ viri eius ut pficiscerẽtur mane. ⁊ reuerterent̃ ad terrã philistijm. Philistijm aũt ascenderũt in iezrahel. ¶ XXX

Cumq; venissent dauid ⁊ viri eius in sicelech die tertia. amalechite impetũ fecerãt ex parte australi in sicelech. ⁊ percusserãt sicelech. ⁊ succenderãt eam igni. Et captiuas duxerant mulieres ex ea a minimo vsq; ad magnũ. ⁊ nõ interfecerãt quẽq̃ ꝟ secũ duxerãt ⁊ pgebãt itinere suo. Cũ g̃ venisset dauid ⁊ viri eius ad ciuitatẽ. ⁊ inuenissent eã succensam igni ⁊ vxores suas ⁊ filios suos. ⁊ filias ductas ee captiuas: leuauerũt dauid ⁊ pplus q̃ erat cũ eo voces suas. ⁊ planxerũt: donec ꝛe ficerẽt i eis lachrymę. Biq̃dẽ ⁊ due vxores dauid captiue ducte fuerãt achinoẽ iezrahelites. ⁊ abigail vxor nabal carmeli. Et contristatus est dauid valde. Volebat.n. cũ pplꝰ lapidare. qa amara erat aĩa vniuscui⁹q; viri super filijs suis ⁊ filiabus. Cõfortat⁹ est aũt dauid in dño ꝛo suo. ⁊ ait ad abiathar sacerdotem filiũ achimelech: Applica ad me ephot. Et applicauit abiathar ephot ad dauid ⁊ cõsuluit dauid dñm dicẽs: Persequar latrũculos hos. ⁊ cõprehendã eos. an nõ? Dixitq; ei dñs. Psequere. absq; dubio. n. cõprehẽdes eos ⁊ excuties predam. Abijt g̃ dauid ipse ⁊ sexcenti viri qui erãt cũ eo. ⁊ venerũt vsq; ad torrentẽ ꝛesor. ⁊ lassi qdã substiterũt. Persecutus est aũt dauid ipse ⁊ q̃dringẽti viri cũ eo: substiterãt. n. ducẽti q lassi trãsire nõ poterant torrentẽ ꝛesor. Et inuenerũt virũ egyptiũ in agro. ⁊ adduxerũt eũ ad dauid. Dederũtq; ei panẽ ut comedẽt ⁊ biberet aquã: ꝟ ⁊ fragmẽ massecaricax. ⁊ duas ligaturas vue passe. Qui cũ comedisset. reũsus est spiritus eius. ⁊ refocillat⁹ ẽ. Nõ enī comederat panẽ neq; biberat aquã trib⁹ diebꝰ ⁊ trib⁹ noctib⁹. Dixit itaq; ei dauid: Cuius es tu. uel vnde? ⁊ quo pergis? Qui ait: Puer egypti⁹ ego sũ: seruus viri amalechite. Dereliquit aũt me dñs me⁹: qa egrotare cepi nudiustert⁹. Siqdẽ nos erupim⁹ ad australẽ plagã cerethi ⁊ ꝯ iudã. ⁊ ad meridiẽ caleph. ⁊ sicelech succẽdimus igni. Dixitq; ei dauid: Potes me ducere ad istũ cuneum? Qui ait: Jura mihi ꝛeũ q̃ nõ occidas me. ⁊ nõ tradas me in manus dñi mei. ⁊ ego ducam te ad cuneũ istũ. Et iuravit ei dauid. Qui cũ duxisset cũ. ecce illi discũbebãt sup faciẽ vniuerse terre. comedentes ⁊ bibẽtes. ⁊ q̃si festũ celebrãtes diẽ. p cũcta preda ⁊ spolijs q̃cepãt ꝛe ra philistijm ⁊ ꝛe ra iuda. Et percussit eos dauid a vespera vsq; ad vesperã alteri⁹ diei. ⁊ nõ euasit ex eis q̃q̃ nisi trĩa q̃dringẽti viri adolescẽtes q̃ ascẽderãt camelos ⁊ fugerãt. Eruit g̃ dauid oĩa que tulerãt a malechite. ⁊ duas vxores suas eruit. Nec ꝛe fuit q̃q̃ a puo vsq; ad magnũ tam ꝛe filijs q̃ ꝛe filiab⁹ ꝛe spolijs. ⁊ q̃cũq; rapuerant oĩa reduxit dauid. ⁊ tulit vniuersos greges ⁊ armẽta. ⁊ minauit añ faciẽ suã dixerũtq;: Hec est p̃da dauid. Venit aũt dauid ad ducẽtos viros qui lassi substiterãt nec seq̃ poterãt dauid. ⁊ residẽ eos iusserat i torrente ꝛesor. Qui egressi sunt obuiã dauid. ⁊ pplo q̃ erat cũ eo. Accedens aũt dauid ad populũ salutauit eos pacifice. Rñdẽsq; ois vir pessim⁹ ⁊ iniqu⁹ ꝛe viris q̃ erãt cũ dauid. dixit. Quia nõ venerũt nobiscũ nõ dabim⁹ eis quicq̃ ꝛe preda quã eruimus. ꝟ sufficiat vnicuiq; vxor sua ⁊ filij. q̃s cũ acceperit recedãt. Dixit aut̃ dauid. Non sic facietis fres mei ꝛe bis q̃ tradidit nobis dñs. ⁊ custodiuit nos. ⁊ ꝛedit latrũculos q̃ erupãt aduersũ nos i manus nr̃as. nec audiet vos q̃s q̃ sup sermone h̃. Equa.n.ps erit ꝛescendẽtis ad p̃liũ. ⁊ remanẽtis ad sarcinas. ⁊ filiẽ diuidẽt. Et factũ ẽ h̃ ex die illa. ⁊ vinceps ꝓstitutũ ⁊ pfinitũ. ⁊

ꝗsilex ī isrl' vsqꝫ ī diē hāc. Venit ꝙ dauid in
sicelech. ⁊ misit dona ⁊ ꝑda seniorib⁹ iuda ꝓ
pximis suis dicēs: Accipite bñdictionē ⁊ ꝑ-
da hostiū dñi. His ꝙ erāt in ⁊thxel ⁊ ꝙ in ra-
moth ad meridiē. ⁊ ꝙ in gethxer. ⁊ ꝙ i aroer. ⁊
ꝙ i sephamoth. ⁊ ꝙ i esthama. ⁊ ꝙ in rachal. ⁊
ꝙ ī yrbib⁹ hierameli. ⁊ ꝙ in yrbib⁹ ceni. ⁊ ꝙ in
rama. ⁊ ꝙ in lacu asan. ⁊ ꝙ ī atach. ⁊ ꝙ in ⁊-
bzon. ⁊ reliqs ꝙ erāt ī bis locis ī qb⁹ cōmora-
tus fuerat dauid ⁊ viri eius. ¶ XXXI

Philistijm aūt pugnabāt adūsū isrl. Et
fugerūt viri isrl' añ faciē philistijm: ⁊
ceciderūt infecti in mōte gelboe. Ir-
ruerūt ꝫ philistijm ī saul ⁊ ī filios ei⁹. ⁊ pcus-
serūt ionatbā ⁊ abinadab ⁊ melchisue filios
saul: totūqꝫ pond⁹ ꝓlij ꝓsū ē in saul. Et ꝓsecu-
ti sūt eū viri sagittarij. ⁊ vulnerat⁹ ē ⁊xtremē-
ter a sagittarijs. Dixitqꝫ saul ad armigex suū
Euagina gladiū tuū ⁊ percute me: ne forte
veniāt icircūcisi isti ⁊ inficiāt me illudētes
ih̄. Et noluit armiger ei⁹: fuerat.n. nimio ter-
xoxe ꝓterrit⁹. Arripuit itaqꝫ saul gladiū suū
⁊ irruit sup eū. Nō cū vidisset armiger ei⁹
videlicz ꝙ mortu⁹ esset saul: irruit etiā ipse
sup gladiū suū ⁊ mortu⁹ ē cū eo. Mortu⁹ ē
ꝙ saul ⁊ tres filij ei⁹ ⁊ armiger illi⁹. ⁊ vniu-
si viri ei⁹ ī die illa pariter. Videtes aūt filij
isrl' ꝙ erāt trās vallē ⁊ trās iordanē ꝙ fugis-
sent viri isrlite. ⁊ ꝙ mortuus eēt saul ⁊ tres
filij ei⁹: reliq̄rūt ciuitates suas ⁊ fugerunt.
Venerūtqꝫ philistijm ⁊ habitauerūt ibi. Fa-
cta aūt ē die alēa venerūt philistijm ut expo-
liarēt infectos. ⁊ iuenerūt saul ⁊ tres filios
ei⁹ iacētes ī mōte gelboe. Et ꝑciderūt caput
saul. ⁊ expoliauerūt eū armis. ⁊ miserūt i ter-
rā philistinox ꝙ circuitū ut āūciarēt ī tēplo
idolox ⁊ ī ꝓplis. Et posuerūt arma ei⁹ ī tēplo
astaroth: corp⁹ aūt ei⁹ fixerūt in muro bethsa-
an. Nō cū audisset habitatores iabes galaad
qcūqꝫ fecerāt philistijm saul. surrexerūt oēs
viri fortissimi. ⁊ ābulauerūt tota nocte. ⁊ tu-
lerūt cadauer saul ⁊ cadavera filiox eius de
muro bethsan. Venerūtqꝫ viri iabes galaad.
⁊ cōbusserūt ea ignī. ⁊ tulerūt ossa eox. ⁊ se-
pelierūt i nemoze iabes. ⁊ ieiunauerunt septē
dieb⁹.

Explicit ꝓmus liber Samuelis. In-
cipit secundus ¶ Caꝑ I

Actum est autem postq̄ mortu⁹
ē saul ut dauid reuertereꝛa cede
amalech. ⁊ maneret ī sicelech du-
os dies. In die aūt tertia apparuit homo ve-
niens de castris saul. veste conscissa ⁊ pulue-
re ꝑspsus caput. Et ut venit ad dauid cecidit
super faciem suam. ⁊ adozauit. Dixitqꝫ ad eū
dauid: Unde venis? Qui ait ad eū. De ca-
stris israel fugi. Et dixit ad eū dauid: Qd̄
est verbum qd̄ factum est? Indica mihi. Qui
ait. fugit popul⁹ ex prelio. ⁊ multi corruentes
e populo mortui sūt: sed ⁊ saul ⁊ ionathas fi-
lius eius interierunt. Dixitqꝫ dauid ad ado-
lescentē qui nūciabat ei. Unde scis quia mor-
tuus ē saul ⁊ ionathas filius ei⁹? Ait adole-
scens qui nūciabat ei. Casu veni in montem
gelboe. ⁊ saul incūbebat super hastam suam:
porro curr⁹ ⁊ equites appropinquabant ei. ⁊
puersus post tergū suum. vidensqꝫ me voca-
vit. Qui cū rñdissem adsū. dixit mihi: Quis
nam es tu? Et aio ad eum: Amalecbites ego
sum. Et locutus ē mihi: Sta sup me ⁊ inter-
fice me: qm̄ tenēt me anguſtie. ⁊ adhuc tota
aia mea ī me ē. Stansqꝫ sup eū occidi illum.
Sciebā.n. ꝙ viuē nō pōt⁹ ruinā. Et tuli
diadema qd̄ erat in capite eius. ⁊ armillā de
brachio illius: ⁊ attuli ad te dñm meū huc.
Apprehendēs aūt dauid vestimenta sua sci-
dit. oēsqꝫ viri q̄ erāt cū eo. ⁊ planxerūt ⁊ fle-
uerūt ⁊ ieiunauerūt vsqꝫ ad vespā sup saul ⁊
sup ionathan filiū ei⁹. ⁊ sup ꝓplm dñi. ⁊ sup
domum isrl: eo ꝙ corruissent gladio. Dixitqꝫ
dauid ad iuvenē qui nūciauerat ei: Unde es
tu? Qui rñdit: Fili⁹ hois aduene amalecbite
ego sum. Et ait ad eum dauid: Quare non
timuisti mittē manū tuā ut occideres xp̄m
dñi? Vocāsqꝫ dauid vnū de pueris suis ait:
Accedēs irrue in eū. Qui pcussit illū ⁊ mor-
tu⁹ ē. Et ait ad eū dauid: Sāguis tu⁹ sup ca-
put tuū. Os.n. tuū locutū est aduersū te di-
cēs: ego interfeci xp̄m dñi. Plāxit aūt dauid
plāctū huiuscemōi sup saul ⁊ sup ionathan
filiū ei⁹. ⁊ ꝑcepit ut docerēt filios iuda arcū
sicut scriptū est in libro iusto⁹. Et ait: Con-
sidera isrl', p bis q̄ mortui sunt: super excelsa
tua vulnerati. Inclyti isrl' sup montes tuos
interfecti sūt. Quō ceciderūt fortes? Nolite
annūciare in geth. neqꝫ annūcietis in cōpit̄
ascalonis: ne forte letentur filie philistijm. ne
exultēt filie incircūcisox. Mōtes gelboe nec
ros nec pluuia veniant super vos. Neqꝫ sint
agri ꝓmitiax: qa ibi abiect⁹ ē clype⁹ fortium
clype⁹ saul ⁊ñ esset unct⁹ oleo a sanguine

inēfecto:ū ab adipe fortiū. Sagitta ionathe
nū q̄ redijt retro:sū:⁊ gladius saul nō est re-
uersus ianis. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊
decori valde i vita sua·i morte q̄ nō sunt di-
uisi. Aq̄lis velociores:leonib⁹ fortiores. Fi-
lie isr̄l sup saul flete q̄ vestiebat vos coccino
in delitijs: q̄ p̄bebat ornamēta aurea cultui
vr̄o. Quō ceciderūt fortes i p̄lio? Jonathas
i excelsis tuis occisus ē. Doleo sup te frater
mi ionatha decore nimis. ⁊ amabilis super
amorē mulierū. Sicut mat̄ vnicū amat filiū
suū·ita ego te diligebā. Quō ceciderūt ro-
busti.⁊ perierunt arma bellica?

II

Itaq⁹ rexp̄suluit dauid dñm dicens:
Nū ascēdā in vnā de ciuitatib⁹ iuda?
Et ait dñs ad eū: Ascende. Dixitq⁹ da-
uid: Quo ascendā? ¦Et rñdit ei: In hebron.
Ascēdit g̃ dauid ⁊ due vxores ei⁹ achinoem
iezrahelitem ⁊ abigail vxor nabal carmeli:sed
⁊ viros q̄ erant cū eo duxit dauid singulos
cū domo sua. ⁊ mānserūt i oppidis hebron. Ve
nerūtq⁹ viri iude. ⁊ unxerūt ibi dauid ut re-
gnaret sup domū iuda. Et nūciatū ē dauid
q⁹ viri iabes galaad sepelissent saul. Misit g̃
dauid nūcios ad viros iabes galaad·dixitq⁹
ad eos: Bñdicti vos a dño q̄ fecistis mīam
hanc cū dño vr̄o saul.⁊ sepelistis eū. Et nūc
retribuet vob q̄dē dñs mīam ⁊ vitatē.⁊ ego
reddā gr̄am eo q⁹ fecistis rē istud. Cōfor-
tent⁹ man⁹ vr̄e.⁊ estote filij fortitudis. Licz
enī mortuus sit dñs vester saul:tñ me unxit
dom⁹ iuda i regē sibi. Abner aūt fili⁹ ner p̄n-
ceps exercitus saul·tulit isboseth filiū saul.⁊
circūduxit eū p castra·regēq⁹ cōstituit super
galaad.⁊ sup gessuri.⁊ sup iezrahel.⁊ sup ef-
raim.⁊ sup beniamin.⁊ sup isr̄l uniuersum
Quadragīta ānor erat isboseth fili⁹ saul cū
regnare cepisset sup isr̄l.⁊ duobus annis re-
gnauit. Sola autē dom⁹ iuda seqbat dauid.
Et fuit numer⁹ dier q̄s cōmorat⁹ est dauid
ip̄rās i hebron sup domū iuda septem ānorū
⁊ sex mensiū. Egressusq⁹ est abner fili⁹ ner ⁊
pueri isboseth filij saul de castris in gabaon.
Porro ioab fili⁹ saruie.⁊ pueri dauid egressi
sūt.⁊ occurrerūt eis iux̄ piscinā gabaon. Et
cū in unū cōuenissent·e regione sederūt hi in
una pte piscine.⁊ illi ex altera. Dixitq⁹ abner
ad ioab: Surgant pueri.⁊ ludāt cor̄a nobis
Et rñdit ioab: Surgāt. Surrexerūt g̃.⁊ trās
ierunt numero duodecī de beniamin ex pte
isboseth filij saul: ⁊ duodecī de pueris dauid
Apphensoq⁹ unusq̄sq⁹ capite cōparis sui de-
fixit gladiū i lat⁹ p̄trarij.⁊ ceciderūt sil. Vo
catūq⁹ ē nomē loci illi⁹ ager robustor in ga-
baon. Et ortū ē bellū durū satis i die illa. fu-
gatusq⁹ ē abner ⁊ viri israhel a pueris dauid
Erant aūt ibi tres filij saruie·ioab ⁊ abisai ⁊
asahel. Porro asahel cursor velocissimus fuit
q̃si un⁹ de capreis q̄ morant in siluis. Perse-
quebat aūt asahel abner.⁊ nō declinauit ad
dexterā siue ad sinistrā·omittēs psequi abner
Respexit itaq⁹ abner p⁹ tergū suū.⁊ ait: Tu
ne es asahel? Qui rñdit: Ego sum. Dixitq⁹ ei
abner: Vade ad dexteram siue ad sinistrā.⁊
apphende unū de adolescentibus.⁊ tolle tibi
spolia ei⁹. Noluit aūt asahel omittē q̄n vrge
ret eū. Rursusq⁹ locut⁹ ē abner ad asahel. Re
cede ⁊ noli me seq̄·ne forte p̄cellar p̄fodere te
i terrā.⁊ leuare nō potero facie meā ad ioab
frēm tuum. Qui audire p̄tēpsit.⁊ noluit de-
clinare. Percussit g̃ eū abner auersa hasta in
inguine⁊ transfodit.⁊ mortu⁹ est i eodē loco
Oēsq⁹ q̄ transibāt p locū illum i q̄ ceciderat
asahel ⁊ mortu⁹ erat.subsistebāt. Persequen-
tib⁹ aūt ioab ⁊ abisai fugiente abner· sol oc-
cubuit. Et venerūt usq⁹ ad collē aq̄duct⁹ qui
ē ex aduerso vallis ⁊ itinerī deserti i gabaon
Congregatiq⁹ sūt filij beniamin ad abner.⁊
cōglobati i unum cuneū steterūt i sūmitate
tumuli uni⁹. Et exclamauit abner ad ioab ⁊
ait: Nū usq⁹ ad inēnitionē tu⁹ mucro deuo-
ret? An ignoras q⁹ piculosa sit desperatio? Usq⁹q̄
nō dicis pp̄lo ut omittat p̄seq̄ frēs suos? Et
ait ioab: Viuit dñs:si locutus fuisses mane
recessisset pp̄ls psequēs frēm suum. Insonuit
g̃ ioab buccina.⁊ stetit oīs exercit⁹: nec p̄se-
cuti sūt ultra isr̄l: neq⁹ iniere certamen. Ab-
ner aūt ⁊ viri eius abierūt p cāpestria moab
tota nocte illa.⁊ trāsierūt iordanē.⁊ lustra-
ta oī bethoron venerūt ad castra. Porro ioab
reuīsus omisso abner cōgregauit oēm pp̄lm.
⁊ defuerūt de pueri dauid decē ⁊ nouē viri
excepto asahele. Serui aūt dauid p̄cusserūt
de bēlamī ⁊ de viri q̄ erāt cū abner trecētos
sexaginta q̄ mortui sūt. Tulerūtq⁹ asahel.
⁊ sepelierūt eū i sepulchro p̄ris sui i bethleē.
Et ambulauerunt tota nocte ioab ⁊ viri qui
erāt cū eo.⁊ in ip̄so crepusculo peruenerunt

III

in hebron.

Facta ē g̃ longa cōcertatio inē domū

dauid ⁊ inē ꝺomum saulis: dauid ꝓficiēs ⁊ semp seipso robustior: domus aūt saul ꝛecrescens quotidie. Natiq̄ sūt filij dauid in hebron. Fuitq̄ ꝓmogenitus eius ānon ex achinoem iegrahelite. ⁊ pᵒ eum cheleab ex abigail vxore nabal carmeli. Porro tertius absalon filiᵘˢ maacha filie tholomai regis gessur. Quartus aūt adonias filius agith. ⁊ q̄ntᵘˢ sapbacias filiᵘˢ abithal. Sextᵘˢ q̄ ḇ ietraam ex egla vxore dauid. Hi nati sūt dauid i hebron. Cū ē esset p̄lūs inē domū saul ⁊ domū dauid: abner filiᵘˢ ner regebat domū saul. Fuerat autē sauli ꝯcubina noīe respha filia achia. ingressusq̄ ē ad eam abner. Dixitq̄ ille boseth ad abner: Quare ingressus es ad cōcubinā patris mei? Qui irat⁹ nimis ꝓpter ꝓba ille boseth. ait Nūq̄d caput canis ego sū aduersū iudā hodie q̄ fecerim mīam sup domū saul p̄ris tui. ⁊ sup frēs ⁊ ꝓpios eiᵘˢ. ⁊ nō tradidi te in manu dauid. ⁊ tu req̄sisti in me q̄ arguer⁹ ꝓ muliere hodie? Hec faciat ꝛ⁹ abner. ⁊ hᵓ addat ei: nisi quō iurauit dñs dauid sic faciā cū eo ut transferat regnū ex domo saul. ⁊ eleuetur thron⁹ dauid sup israˢ ⁊ sup iudā a dan vsq̄ berſabee. Et non potuit respondere ei quicq̄ ꝙa metuebat illū. Misit ḡ abner nūcios ad dauid i hebron ꝓ se dicētes: Cuiᵘˢ ē tra? Et ut loq̄rēt. Fac mecū amicitias. ⁊ erit manᵘˢ mea tecū. ⁊ reducā ad te vniuersū israˢ. Qui ait: Optime. Ego faciā tecum amicitias. ꝫ vnā rē peto a te dicēs: Non videb faciē meū añq̄ adducer⁊ filiā michol filiā saul. ⁊ sic venies ⁊ videb me. Misit aūt dauid nūcios ad illoseth filiū saul dicens: Redde vxorē meā michol quam ꝛ spōdi mihi centū ꝓputijs philistijm. Misit ḡ illoseth. ⁊ tulit eā a viro suo phaltiel filio lais. Seq̄batq̄ eā vir suus plorās vsq̄ baurim. Et dixit ad eū abner: Vade ⁊ reuertē. Qui reūsus ē. Sermonē q̄ intulit abner ad seniores israˢ dicēs: Tā heri q̄ nudiust tertiᵘˢ q̄rebat⁹ dauid ut regnaret sup vos. Nūc ḡ facite: qm̄ dñs locutus ē ad dauid dicēs: In manu serui mei dauid saluabo pplm meū israˢ ex manu philistijm ⁊ oīum inimicoꝝ eius. Locutus ē autem abner etiā ad beniamin. Et abijt ut loq̄rer ad dauid in hebron oīa q̄ placuerāt israˢ ⁊ vniuso beniamin. Venitq̄ ad dauid in hebron cū vigīti virꝭ cum eo conuiuiū. Ec dixit abner ad dauid: Surgā ut ꝙgregē ad te dñm meū regē oēm israˢ. ⁊ ineam tecū fedᵘˢ. ⁊ imperes oibᵘˢ sicut ꝛsiderat aia tua. Cū ḡ reduxisset dauid abner ⁊ ille isset i pace. stati pueri dauid ⁊ ioab venerūt ecclīs latronibᵘˢ cū ꝓda magna nimis. Abner autē nō erat cū dauid i hebron. qa iā dimiserat eū. ⁊ pfectᵘˢ fuerat i pace. ⁊ ioab ⁊ oīs exercitᵘˢ qui erāt cū eo postea venerant. Nūciatū ē itaq̄ ioab a narrātibᵘˢ. Venit abner filius ner ad regē. ⁊ dimisit eū. ⁊ abijt in pace. Et ingressus ē ioab ad regē. ⁊ ait: Quid fecisti? Ecce venit abner ad te. Quare dimisisti eū. ⁊ abijt ⁊ recessit. Ignoras abner filiū ner qm̄ ad ꝫ venit ut ꝛciperet te. ⁊ sciret exitū tuū ⁊ introitū tuū. ⁊ nosci oīa que agis? Egressus itaq̄ ioab a dauid misit nuncios pᵒ abner. ⁊ reduxit eū a cisterna syra ignante dauid. Cūq̄ rediisset abner in hebron seorsū adduxit eū ioab ad mediū porte ut loq̄rer ei in dolo: ⁊ percussit illū ibi in inguine ⁊ mortuᵘˢ est in vltionē sanguinis asahel fratris eius. Quod cū audisset dauid rem iam gestā ait Mundᵘˢ ego sū. ⁊ regnū meū apud ꝛ⁹ eū vsq̄ in sempiternū a sanguine abner filij ner. ⁊ veniat sup caput ioab ⁊ sup oēm domū patris eius nec ꝛficiat ex domo ioab fluxum seminis sustinēs ⁊ lepr̄osus ⁊ tenens fusū. ⁊ cadēs gladio ⁊ indigēs pane. Igit ioab ⁊ abisai frater eiᵘˢ interfecerūt abner eo q̄ occidisset asahel fratrē eoꝝ i gabaon i p̄lio. Dixit autē dauid ad ioab. ⁊ ad oēm pplm q̄ erat cū eo. Scindite vestimēta vra ⁊ accingimini saccis. ⁊ plāgite añ exeq̄as abner. Porro rex dauid seq̄batᵘˢ feretr̄. Cūq̄ sepelissent abner in hebron: leuauit rex dauid voce sua: ⁊ fleuit sup tumulum abner. Fleuit aūt ⁊ oīs pplus. Plangēsq̄ rex ⁊ lugēs abner. ait: Neq̄q̄ ut mori solēt ignauⁱ mortuus es abner. Manus tue ligate nō sūt. ⁊ pedes tui nō sūt cōpedib⁹ aggrauati. ꝫ sic solēt cadē cozā filijs iniq̄tatis sic cozuisti. Congeminās q̄ oīs pplus fleuit super eū. Cūq̄ venisset vniuersa multitudo cibū capere cū dauid clara adhuc die. iurauit dauid dicēs: Hec faciat mihi ꝛ⁹. ⁊ hᵓ addat si ante occasū solis gustauero panē uel aliud quicq̄. Oīsq̄ pplus audiuit. ⁊ placuerūt eis cūcta que fecit rex in cōspectu oīs populi. Et cognouit cē vulgᵘˢ ⁊ vniuersus israˢ i die illa qm̄ nō actū fuisset a rege ut occideret abner filius ner. Dixit q̄ rex ad seruos suos: Nū

igratis qm̃ ꝓnceps ⁊ maxim⁹ cecidit hodie in
isrl'. Ego autē adhuc delicatus ⁊ unct⁹ rex.
Porro viri isti filij saruie duri mihi sūt. Re-
tribuat dñs faciēti malū iuxta malitiā suā.

Hdinit aūt ⁊boseth filius IIII
saul q̃ ceciderat abner in hebron. ⁊
dissolute sūt man⁹ ei⁹: oisq; israhel
p̃turbatus est. Duo aūt viri ꝓncipes latronū
erāt filio saul: nomē vni banaa: ⁊ nomē al-
teri rechab filij rēmon berothite de filijs ben-
iamin. Siq̃dē ⁊ berothi reputata est i beniа-
min. Et fugerūt berothite in gethaim: fue-
rūtq; ibi aduene vsq; ad tēp⁹ illud. Erat aūt
ionathe filio saul filius debilis pedib⁹. Quin-
quēnis. n. fuit qñ venit nūci⁹ de saul ⁊ iona-
tha ex iezrahel. Tollens itaq; eū nutrix sua
fugit. Cūq; festinaret ut fugeret · cecidit. ⁊
claud⁹ effect⁹ ē. Vocabulū mephibo-
seth. Veniētes igit filij rēmon berothite re-
chab ⁊ banaa: egressi sunt feruēte die domū
⁊boseth. Qui dormiebat super statum suum
meridie. ⁊ ostiaria dom⁹ purgās triticū ob-
dormiuit. Ingressi sūt aūt domū latenter assu-
mētes spicas tritici. ⁊ percusserūt eū i inguine
rechab ⁊ banaa frat̃ ei⁹. ⁊ fugerunt. Cū aūt
ingressi fuissent domū · ille dormiebat sup lectū
suū i cōclaui. ⁊ p̃cutientes interfecerunt eū.
Sublatoq; capite ei⁹ abierūt p viam deserti
tota nocte. ⁊ attulerūt caput ⁊boseth ad da-
uid i hebron. Dixerūtq; ad regē: Ecce caput
⁊boseth filij saul iimici tui q̃ q̃rebant animā
tuā. ⁊ reddit dñs dño nr̄o regi vltionē hodie
de saul ⁊ de semine eius. Respondens autem
dauid rechab ⁊ banaa frī eius filijs rēmon
berothite · dixit ad eos: Vivit dñs qui eruit
animā meā de oi angustia: qm̃ eū qui annū-
ciauerat mihi ⁊ dixerat mortuus est saul. q̃
putabat se ꝑspera nūciare · tenui ⁊ occidi eū i
sicelech: cui oportebat me mercedē dare ꝓ
nūcio. Quāto magis nūc cū hoies ipij inter-
fecerūt virū innoxiū i domo sua sup lectū suū
nō querā sanguinē ei⁹ de manu vr̄a. ⁊ auferā
vos de ēra. Precepit itaq; dauid pueris suis. ⁊
interfecerūt eos · p̃cidēteseq; man⁹ ⁊ pedes eor:
suspenderūt eos sup piscinā in hebron. Caput
aūt ⁊boseth tulerūt. ⁊ sepelierūt i sepulchro
abner in hebron.

V
Et venerūt vniuerse trib⁹ isrl' ad da-
uid in hebron dicētes: Ecce nos os
tuū ⁊ caro tua sum⁹. Hs ⁊ hesi ⁊ nu-
dius tertius cū esset rex saul sup nos: tu eras
educens ⁊ reducēs isrl'. Dixit aūt dñs ad te:
Tu pasces ꝓplm meū isrl'. ⁊ tu eris dux super
isrl'. Venerūt q̃q; ⁊ seniores isrl' ad regē i he-
bron: ⁊ pcussit cū eis rex dauid fed⁹ i hebron
cor̃ dño: unxerūtq; dauid in regē sup isrl'.
Fili⁹ trigita ānox erat dauid cū regnare ce-
pisset. ⁊ q̃dragita ānis regnauit. In hebron re-
gnauit sup iudā septē ānis ⁊ sex mēsibus. in
irlm aūt regnauit trigitatrib⁹ ānis sup oēm
isrl' ⁊ iudā. Et abijt rex ⁊ oēs viri q̃ erant cū
eo i irlm ad iebuseū habitatorē ēre. Dictūq;
ē dauid ab eis. Nō ingredies huc nisi abstule-
ris cecos ⁊ claudos · dicētes: Non ingredie-
dauid huc. Cepit aūt dauid arcē syon. hec est
ciuitas dauid. Propterea dixerat. n. dauid in die
illa ꝓmiū q̃ pcussisset iebuseū ⁊ tetigisset ve-
natū fistulas. ⁊ abstulisset cecos ⁊ claudos
odientes aiam dauid. Idcirco dicit' i ꝓuerbio
Cec⁹ ⁊ claud⁹ nō intrabūt in templū. Habita-
uit aūt dauid in arce syon ⁊ vocauit eā ciui-
tatē dauid. ⁊ edificauit p gyrū a mello ⁊ in-
trīsec⁹. Et ingrediebat̃ ꝓficiēs atq; succrescēs
⁊ dñs de⁹ exercituū erat cū eo. Misitq; hi-
rā rex tyri nūcios ad dauid ⁊ ligna cedrina
⁊ artifices lignor̃: artificesq; lapidū ad pa-
rietes. ⁊ edificauerūt domū dauid. Et cog-
nouit dauid qñ ꝓfirmasset eū dñs regē sup
isrl'. ⁊ qñ exaltasset regnū ei⁹ sup ꝓplm suum
isrl'. Accepit q̃ dauid adhūc ꝓcubinas ⁊ vxo-
res de irlm p̃q̃ venerat de hebron. Natiq;
sūt dauid ⁊ alij filij ⁊ filie. ⁊ hī noia eor̃ q̃ na
ti sūt ei i irlm. Samua ⁊ sobab ⁊ nathā ⁊ sa-
lomō ⁊ iabaar ⁊ belisua ⁊ nepheg. ⁊ iaphia ⁊
helisama ⁊ belida ⁊ belifeleth. Audierunt q̃
philistijm q̃ unxissent dauid in regē sup isrl'
⁊ ascenderūt uniuersi ut q̃rerēt dauid. Hō
cū audisset dauid · descēdit i p̃sidiū. Philis-
tijm aūt veniētes diffusi sūt i valle raphai.
Et ꝓsuluit dauid dñm dicēs: Si ascēdā ad
philistijm. ⁊ si dabis eos i manu mea? Et di-
xit dñs ad dauid: Ascende · q̃a tradēs dabo
philistijm i manu tua. Venit q̃ dauid in ba-
alpharasim. ⁊ percussit eos ibi. ⁊ dixit: Diui-
sit dñs inimicos meos cor̃am me sicut diui-
dūt aque. Propter ea vocatū ē nomē loci illius
baalpharasim. Et reliq̃runt ibi sculptilia sua
q̃ tulit dauid ⁊ viri ei⁹. Et addiderūt adhuc
philistijm ut ascēderēt. ⁊ diffusi sunt in valle
raphaim. Consuluit autem dauid dñm. Si

ascendã ꝛ philisteos. ⁊ tradas eos i manꝰ meas. Qui rñdit: Nõ ascẽdas ꝛ eos. ꝟ gyra pꝫ tergũ eoꝝ. ⁊ venies ad eos ex aduerso pirozũ. Et cũ audieris sonitũ gradiẽtis i cacumine pirozũ. tũc inibis pliũ: quia tũc egredieꝫ dñs añ faciẽ tuã ut pcutiat castra philistijm. Fecit itaqꝫ dauid sicut ꝓcepat ei dñs. ⁊ pcussit philistijm ve gabaa vsqꝫ dum venias geçer.

C Congregauit aũt rursũ dauid VI cos electos ex israhel triginta milia. Surrexitqꝫ dauid ⁊ abijt ⁊ vniuersus pplus q̃ erat cũ eo ve viris iuda ut adducerent archã dei. sup quã inuocatũ est nomẽ dñi exercituũ sedentis in cherubin sup eã. Et imposuerũt archã dei sup plaustrũ nouũ. Tulerũtqꝫ eã ve domo aminadab q̃ erat i gabaa. Oza aũt ⁊ haio filij aminadab miabãt plaustrũ nouũ. Cũqꝫ tulissent eã ve domo aminadab q̃ erat i gabaa custodiẽs archã dei. haio ꝓcedebat archã dei: dauid autẽ ⁊ oĩs israhel ludebãt coꝝ dño in oĩbus lignis fabrefactis ⁊ citharis ⁊ liris ⁊ tympanis ⁊ sistris ⁊ cymbalis. Postqꝫ aũt venerũt ad areã nachor extendit oza manũ ad archã dei. ⁊ tenuit eam: qñ calcitrabãt boues. ⁊ declinauerunt eam. Iratusqꝫ est indignatiẽ dñs ꝛ oza. ⁊ pcussit eũ sup temeritate: q̃ mortuꝰ ẽ ibi iuxta archã dñi. Cõtristatꝰ est aũt dauid. eo qꝫ pcussisset dñs oza. ⁊ vocatũ ẽ nomẽ loci illi pcussio oze vsqꝫ i diẽ hãc. Et extimuit dauid dñm in die illa dicens: Quõ ingrediet ad me archa dñi? Et noluit diuertẽ ad se archã dñi i ciuitatẽ dauid. ꝟ diuertit eã in domũ obededom getthei. Et habitauit archa dñi i domo obededom getthei trib mensibus. ⁊ bñdixit dñs obededom. ⁊ cũ domũ eius. Nunciatũqꝫ est regi dauid qꝫ bñdixisset dñs obededom. ⁊ oĩa eius. ꝓpter archã dñi. Dixitqꝫ dauid: Ibo. ⁊ reducam archã cũ bñdictione in domũ meã. Abijt. ⁊ dauid. ⁊ adduxit archã dei ve domo obededom i ciuitatẽ dauid cũ gaudio. ⁊ erãt cũ dauid septẽ chori. ⁊ victima vituli. Cũqꝫ transcendissent qui portabant archã dñi sex passus. imolabant boue ⁊ ouẽ ⁊ arietẽ. ⁊ dauid percutiebat in organis armigatis. ⁊ saltabat totis viribus ante dñm. Porro dauid erat accinctus ephot lineo. ⁊ dauid ⁊ omnis domus israh ducebant archã testamenti dñi in iubilo ⁊ in clangore buccine. Cũqꝫ intrasset archa dñi in ciuitatẽ dauid. michol filia saul ꝓspiciens ꝑ fenestrã: vidit regẽ dauid subsilientẽ atqꝫ saltantẽ coram dño. ⁊ despexit eum in corde suo. Et itroduxerũt archã dñi. ⁊ ipsuerũt eã in loco suo i medio tabernaculi qõ tetẽderat ei dauid. ⁊ obtulit dauid holocausta coram dño ⁊ pacifica. Cũqꝫ cõplesset offerens holocausta ⁊ pacifica: bñdixit populo in noie dñi exercituũ. Et partitus est vniuerse multitudini israh. tã viro qꝫ mulieri singulis collyridam panis vnã. ⁊ assaturã bubale carnis vnam. ⁊ similã frixã oleo. Et abijt omis pplus vnusqsqꝫ i domũ suã. Reuersusqꝫ ẽ dauid ut bñdiceret domui sue: ⁊ egressa michol filia saul in occursũ dauid. ait: Qã gloriosus fuit hodie rex israh discoopiens se añ ancillas seruoꝝ suoꝝ. ⁊ nudat ẽ q̃si si nudeꝫ vnus de scurris. Dixitqꝫ dauid ad michol: Coram dño q̃ ludã añ dñm q̃ elegit me potius qꝫ patrẽ tuũ ⁊ qꝫ cẽm domũ ei. ⁊ ꝓcepit mihi ut eẽm dux sup pplm dñi in israh. Et ludã ⁊ vilior fiã plusqꝫ factꝰ sũ. ⁊ ero humilis in oculis meis. ⁊ cum ancillis de quib locuta es gloriosior apparebo. Igif michol filie saul non est natus filius vsqꝫ in diem mortis sue. VII

Factũ est aũt cũ sedisset rex in domo sua. ⁊ dñs dedisset ei requiẽ vndiqꝫ ab vniuersis inimicis suis. dixit ad nathan ꝓphetã. Vides ne qꝫ ego habitẽ i domo cedrina. ⁊ archa dei pona sit i medio pellium? Dixitqꝫ nathan ad regem: Oẽ qꝺ est in corde tuo. vade fac. qa dñs tecũ ẽ. Factũ ẽ aũt in illa nocte. ⁊ ecce sermo dñi ad nathan dicens: Vade ⁊ loquere ad seruũ meũ dauid Hec dicit dñs. Nũqꝺ tu edificabis mihi domũ ad habitandũ? Necꝫ enĩ habitaui i domo ex die illa q̃ eduxi israh de ẽra egypti vsqꝫ i diẽ hãc. ꝟ ambulabã in tabernaculo ⁊ i tẽtorio ꝑ cũcta loca q̃ trãsiui cũ oĩb filijs israh. Nũqꝺ loquẽs locut sum ad ynã de tribub israh. cui ꝓcepi ut pascẽt pplm meũ israh. dicẽs: q̃re non edificasti mihi domũ cedrinã? Et nũc hec dices seruo meo dauid. Hec dicit dñs exercituũ. Ego tuli te de pascuis sequentẽ greges ut esses dux sup pplm meũ israh. ⁊ fui tecum in oĩbus vbicũqꝫ ambulasti. ⁊ interfeci vniuersos inimicos tuos a facie tua: feciqꝫ tibi nomen grande iuxta nomẽ magnoꝝ q̃ sunt i ẽra. Et ponã locũ pplo meo israh. ⁊ plantabo eũ. ⁊ habitabo cũ eo. ⁊ nõ turbabit ampli. nec addent filij iniq̃tatis ut affligãt eũ sicut pri. ex die q̃

cōstituti iudices sup pplm meū isrl. Et requiē dabo tibi ab oībus inimicis tuis. Pdicit̄q; tibi dñs q domū faciat tibi dñs. Cūq; completi fuerint dies tui & dormieris cū pribꝰ tuis. suscitabo semē tuū post te. qō egredietur de vtero tuo & firmabo regnū eius. Ipse edificabit domū nomini meo. & stabiliā thronū regni eius vsq; in sempiternū. Ego ero ei in pfem. & ipse erit mihi in filiū. Qui si inique aliq̄d gesserit arguā eū in vga viroꝝ. & in plagis filioꝝ hoiuꝫ. Misericordiā aūt meā nō auferā ab eo. sicut abstuli a saul quē amoui a facie mea. Et fidelis erit domus tua. & regnū tuū vsq; in eternū ante faciē meā. & thronꝰ tuus erit firmꝰ iugiter. Scōm oīa verba hec. & iuxta vniuersam visionē istā: sic locutꝰ ē nathan ad dauid. Ingressus est aut̄ rex dauid & sedit coram dño. & dixit: Quis ego sū dñe deꝰ & q̄ domus mea: q̄a adduxisti me hucusq;? Sed & hoc parū visū est in conspectu tuo dñe deꝰ: nisi loqrer etiā de domo serui tui in longinquū. Ista est enī lex adam dñe deꝰ. Quid q̄ ad ea poterit adhīc dauid ut loquat ad te? Tu enī scis seruū tuū dñe deꝰ. Propē verbū tuū & pm cor tuū fecisti oīa magnalia hec ita ut notū facēs verbo tuo. Idcirco magnificatꝰ es dñe deꝰ: q̄a nō ē similis tui. nec est deꝰ exceptꝰ te in oībus q̄ audiuimꝰ auribꝰ nris. Que ē aūt ut pplꝰ tuꝰ isrl gēs i tra. pter quā iuit deꝰ ut redimēret eā sibi in pplm. & poneret sibi nomē. faceret q; eis magnalia & horribilia sup terrā a facie pli tui quē redemisti tibi ex egypto gentē & eius deū. Firmasti enim tibi populū tuū isrl in pplm sempiternū. & tu dñe deꝰ factus es eis in deū. Nūc ergo dñe deꝰ verbū q̄d locutus es sup seruū tuū & sup domū eius suscita in sempiternū. & fac sicut locutꝰ es ut magnificet nomen tuū vsq; in sempiternū. atq; dicat. Dñs deꝰ exercituū deꝰ sup isrl. Et domꝰ serui tui dauid erit stabilita coram dño: q̄a tu dñe exercituū deꝰ israhel revelasti auriculā serui tui. dicens: domū edificabo tibi. propterea inuenit seruus tuus cor suū ut oraret te oratione hac. Nūc ergo dñe deus tu es deus. & verba tua erunt vera. Locutus es enī ad seruū tuū bona hec. Incipe ergo & benedic domui serui tui ut sit in sempiternū coram te: q̄a tu dñe deꝰ locutus es hec. & benedictione tua benedicetur domus serui tui in sempiternū. VIII

Factū est aut̄ post hec percussit dauid philistijm. & humiliauit eos. & tulit dauid frenū tributi de manu philistijm. & percussit moab. & mensus est eos funiculo coequās terre. Mensus est aut̄ duos funiculos: vnū ad occidendū & vnū ad viuificādū. Factusq; est moab dauid seruiens sub tributo. Et percussit dauid adadeçer filiū roob regē soba: qñ profectꝰ ē ut dominaret sup flumē euphraten. Et captis dauid ex parte eiꝰ mille septingentis equitibus. & viginti milibꝰ peditū subnervauit cūctos iugales curruū. Reliquit aut̄ ex eis centū currus. Venit q; syria damasci ut presidiū ferret adadeçer regi soba. & percussit dauid de syria viginti duo milia viroꝝ. & posuit dauid p̄sidiū i syria damasci. Factaq; est syria dauid seruiens sub tributo. Seruauitq; dñs dauid i oībus ad q̄cūq; profectꝰ ē. Et tulit dauid arma aurea que habebāt serui adadeçer. & detulit ea in irlm. Et de bete & de berothai ciuitatibus adadeçer tulit rex dauid es multū nimis. de q̄ fecit salomō oīa vasa erea in templo. & mare eneū & columnas & altare. Audiuit aut̄ thou rex emath q; percussisset dauid omne robur adadeçer. Et misit thou ioram filium suū ad regem dauid ut salutaret eum congratulās. & gratias ageret. eo q; expugnasset adadeçer & percussisset eū. Hostis quippe erat thou adadeçer. Et in manu eius erant vasa aurea & vasa argentea & vasa erea que & ipsa sanctificauit rex dauid dño cū argento & auro q̄ sanctificauerat de vniuersis gentibꝰ quas subegerat de syria & moab & filijs āmon & philistijm & amalech. & de manubijs adadeçer filij roob regis soba. Fecit q; sibi dauid nomen cum reuerteret capta syria in valle salinarū cesis decem & octo milibꝰ. & in gehel ad vigintitria milia. & posuit i idumea custodes. statuitq; p̄sidiū. Et facta est vniuersa idumea seruiēs dauid. & suauit dñs dauid in oībus ad q̄cūq; profectꝰ ē. Et regnauit dauid sup omnē isrl. faciebat q; dauid iudicium & iustitiā oi pplo suo. Joab aūt filius saruie erat sup exercitū. Josaphat filius achilud erat a cōmentarijs. & sadoch filius achitob. & achimelech filius abiathar erant sacerdotes. & saraias scriba: banaias autem filius ioiade super celethi & felethi. Filij aut̄ dauid sacerdotes erāt. VIIII

Et dixit dauid: Putas ne est aliq̄s q remanserit de domo saul ut faciam cū eo miam propter ionathā. Erat aut̄

re domo saul seruꝰ noīe siba. Quē cū vocas-
set rex ad se dixit ei: Tu ne es siba? Et ille re-
spondit: Ego sū seruꝰ tuꝰ. Et ait rex: Nūq̄d
supē aliqs de domo saul ut faciā cū eo mise-
ricordiā dei? Dixitq̄ siba regi: Supest filius
ionatē debilis pedibꝰ. Ubi ināt est? Et siba
ad regē. Ecce ait i domo est machir filij ami-
hel i lodabar. Misit ḡ rex dauid. ⁊ tulit eū de
domo machir filij amihel de lodabar. Cū aūt
venisset miphibosetb filius ionatē filij saul
ad dauid: corruit i faciē suā. ⁊ adorauit. Di-
xitq̄ dauid: Miphibosetb. Qui rndit: Ad-
sū seruꝰ tuꝰ. Et ait ei dauid: Ne timeas: q̄a
faciēs faciā i te mīam ꝓpē ionathā prēm tu-
um ⁊ restituā tibi oēs agros saul pris tui. ⁊
tu comedes panē in mēsa mea sp. Qui ado-
rās eū dixit: Quis ego sū seruꝰ tuꝰ. qm̄ respe-
xisti sup canē mortuum similē mei? Vocauit
itaq̄ rex sibā puerꝰ saul. ⁊ dixit ei: Oia q̄cūq̄
fuerūt saul ⁊ vniuersam domū eiꝰ dedi filio
dñi tui. Opare igit ei ergā te ⁊ filij tui ⁊ ser-
ui tui. ⁊ inferes filio dñi tui cibos ut alatur.
Miphibosetb aūt filiꝰ dñi tui comedet semp
panē sup mēsam meā: Erāt aūt filij q̄ndecim
filij ⁊ vigīti serui. Dixitq̄ siba ad regē: Sic
iussisti dñe mi rex seruo tuo. sic faciet seruꝰ
tuꝰ. Et miphibosetb comedet sup mēsā meā
q̄si vnꝰ de filijs regis. Habebat aūt miphibo-
setb filiū pusillū noīe micha. Oīs ꝯo cogna-
tio domus filij seruiebat miphibosetb. Porro
miphibosetb habitabat in irlm: q̄a de mensa
regis ingrē vescebat. ⁊ erat claudꝰ vtroq̄ pede.

Actū ē aūt pᵒ mꝰ ut moreret rex X
filioꝝ āmon. ⁊ regnauit anon filius
eiꝰ ꝓ eo. Dixitq̄ dauid: Faciā mise-
ricordiā cū anon filio naas. sicut fecit pr̄ eiꝰ
mecū mīam. Misit ḡ dauid ꝓsolās cū ꝓ ser-
uos suos sup pr̄is iteritu. Cū aūt venissent
serui dauid i ērā filioꝝ āmon. dixerūt pncipi
pes filioꝝ āmon ad anon dñm suū. Putas q̄
ꝓpē honorē pris tui miserit dauid ad te ꝓso-
latores. ⁊ non ideo ut inuestigaret ⁊ explora-
ret ciuitatē. ⁊ euertēt eā. misit dauid seruos
suos ad te? Tulit itaq̄ anon seruos dauid:
rasitq̄ dimidiā ptē barbe eoꝝ. ⁊ pcidit vestes
eorum medias vsq̄ ad nates. ⁊ dimisit eos.
Qđ cū nūciatū esset dauid: misit i occursū
eoꝝ. Erāt. n. viri ꝓfusi turpit valde. Et mā-
dauit eis dauid: Manete in hiericho donec
crescat barba vr̄a. ⁊ tūc reuertimini. Viden-
tes aūt filij āmon q̄ iniuriā fecissent dauid:
miserūt ⁊ conduxerunt mercede syrū roob. ⁊
syrū soba viginti milia pditū. ⁊ a rege maa-
cha mille viros: ⁊ ab histob decem milia vi-
rorum. Quod cū audisset dauid. misit ioab
⁊ oēm exercitū bellatoꝝ. Egressi sunt ḡ filij
āmon ⁊ direxerūt aciē añ ipsū. itroitū portē
Syrꝰ aūt soba ⁊ roob ⁊ histob ⁊ maacha se-
orsū erāt i campo. Videns ḡ ioab q̄ ꝓparatū
esset aduersū se pliū. ⁊ ex aduerso ⁊ pꝰ tergū.
elegit sibi ex oibꝰ electis isrl: ⁊ instruxit aciē
ctra syrū: reliquā aūt ptē pplī tradidit abi-
sai fri suo. Qui direxit aciē ꝯ filios āmon.
Et ait ioab: Si ꝓualuerint aduersū me syri.
eris mihi in adiutoriū: si aūt filij āmon pre-
ualuerint aduersum te. auxiliabor tibi. Esto
vir fortis: ⁊ pugnem⁹ ꝓ pplo nr̄o ⁊ ciuitate
dei nr̄i. Dns aūt faciet qđ bonū ē in cōspectu
suo. Iniit itaq̄ ioab ⁊ pplus q̄ erat cū eo cer-
tamē ꝯ syros. q̄ statim fugerūt a facie eius.
Filij aūt āmon videtes q̄a fugissent syri. fu-
gerunt ⁊ ipsi a facie abisai. ⁊ ingressi sūt ciui-
tatē. Reuersusq̄ est ioab a filijs āmon. ⁊ ve-
nit irlm. Videntes igit syri. qm̄ corruissent
coram isrl. congregati sunt pariter. Misitq̄
adadeçer ⁊ eduxit syros q̄ erant trās fluuiū
⁊ adduxit eorū exercitū. Sobach aūt magi-
ster militie adadeçer erat pceps eorū. Qđ
cū nūciatū esset dauid. cōtraxit oēm israhel
⁊ trāsiuit iordanē. venitq̄ i helema. Et dire-
xerūt aciē syrie ex aduerso dauid. ⁊ pugnare
rūt ctra isrl. Fugerūtq̄ syri a facie isrl. ⁊ oc-
cidit dauid de syris septingentos currus: ⁊
q̄draginta milia eq̄tū. ⁊ sobach pncipem mi-
litie pcussitq̄ statim mortuꝰ ē. Videres aut ē
vniuersi reges q̄ erant in pfidio adadeçer se
victos esse ab isrl. expauerūt ⁊ fugerūt q̄nq̄-
ginta ⁊ octo milia corā isrl. Et fecerūt pacē
cū israbel. ⁊ seruierūt eis. timueruntq̄ syri
auxiliū ptere filijs āmon. XI

Actū ē aūt ꝑtēte āno eo tpe q̄ solēt
reges ad bella pcedere. misit dauid
ioab ⁊ seruos suos cū eo ⁊ vniuersū
isrl. ⁊ vastauerūt filios āmon. ⁊ obsederunt
rabba. Dauid aūt remānsit i irlm. Dū hꝰ age-
rent accidit qđā die ut surgēt dauid de stra
tu suo pꝰ meridiē: ⁊ deambularet in solario
domus regie: viditq̄ mulierē se lauantem ex
aduerso super solariū suum. Erat aūt mulier
pulchra valde. Misit ḡ rex ⁊ req̄siuit q̄ esset

mulier. Nūciatūq; ē ei q; ipsa eēt ex sabre filia heliā vxor vrie etiti. Missis itaq; dauid nūcijs tulit eā. Que cū ingressa eēt ad illum: dormiuit cū ea. Purificata ē ab imūditia sua & reuersa ē domū suā pcepto ferū. Mittensq; nunciauit dauid. & ait. Cōcepi. Misit aūt dauid ad ioab dicens: Mitte ad me vriā etiti. Misitq; ioab vriā ad dauid. Et venit vrias ad dauid. Quesiuitq; dauid qm recte ageret ioab & pplis. & quō āministraret helli. Et dixit dauid ad vriā. Vade i domū tuā & laua pedes tuos. Et egress ē vrias de domo regi: secutusq; ē eū cib regius. Dormiuit aūt vrias añ portā dom regie cū alijs seruis dñi sui. & nō descēdit ad domū suam. Nūciatūq; ē dauid a dicētib. Nō iuit vrias i domū suā. Et ait dauid ad vriā: Nūqd nō de via venisti? Quare non descendisti in domū tuam? Et ait vrias ad dauid: Arcba dei & isrl & iuda habitāt i papilionib. & dñs me ioab & serui dñi mei sup faciē terre manēt. & ego ingrediar domū meā ut comedā & bibā & dormiā cū vxore mea? Per salutē tuā & p salutē aie tue nō faciā rē banc. Ait q; dauid ad vriā: Mane hic etiā hodie. & cras dimittā te. Mānit vrias i irlm die illa & alia & vocauit eū dauid ut comedēt coza se & biberet. & inebriauit eum. Qui egressus vespere dormiuit i stratu suo cū seruis dñi sui. & i domū suā nō descēdit. Factū ē q; mane. & scripsit dauid epla ad ioab. misitq; per manū vrie. scribēs in epla. Ponite vriā ex aduerso helli vbi fortissimū est preliū. & derelinquite eū ut pcussus intereat. Igit cū ioab obsidēt vrbē posuit vriā i loco vbi sciebat viros ee fortissimos: egressiq; viri de ciuitate hellabant aduersū ioab. & ceciderūt de pplo seruoz dauid & mortu ē etiā vrias etiti. Misit itaq; ioab & nūciauit dauid oia vba plij: pcepitq; nūcio dicēs: Cū cōpleueris vniūsos sermones helli ad regē. si eū videri idignari. & dixerit qre accessistis ad murum ut preliaremini: an ignorabat q; multa de sup ex muro tela mittantur: qs percussit abimelech filiū bicroboal nōne mulier misit sup eum fragmen mole de muro. & interfecit eū i thebes: qre iuxta murū accessistis. dices: Etiā seru tu vrias etiti occubuit. Abijt q; nūci. & venit & narrauit dauid oia q ei pcepat ioab. & dixit nūci ad dauid. Preualuerūt adūsū nos viri. & egressi sūt ad nos i agrū. Nos aūt facto impetu q; secuti eos sum vsq; ad portā ciuitatis. & direrūt iacula sagittarij ad seruos tuos ex muro de sup: mortuiq; sūt de seruis regi. Quin etiā seru tu vrias etiti mortuus est. Et dixit dauid ad nūciū. Hec dices ioab: Non te frangat ista res. Varius. n. euent est belli & nūc hūc & nūc illū psumit gladi. Cōforta bellatores tuos aduersus vrbem ut destruas eam. & exhortare eos. Audiuit aūt vxor vrie q; mortu esset vrias vir suus. & plāxit eum. Transactoq; luctu misit dauid & introduxit eā in domū suā. & facta ē ei vxor: peperitq; ei filiū. Et displicuit verbū hoc quō fecerat dauid coram domino.

XII

Misit q; dñs nathā ad dauid. Qui cū venisset ad eum. dixit ei: Responde mihi iudiciū. Duo viri erant in ciuitate vna. vn diues & alt paup. Diues habebat oues & boues plurimos valde. paup aūt nihil habebat oio preter ouē vnā parvulam quā emerat & nutrierat: & q creuerat apud eū cū filijs ei. ex de pane illi comedens & de calice ei bibēs. & i sinu illius dormiēs: eratq; illi sicut filia. Cū aūt pegrinus qdā venisset ad diuitē: parcēs ille sume de ouib & de bob suis ut exhibēt cōuiuiū pegrino illi q venerat ad se. tulit oue viri paupis & pparauit cibos hoi q venerat ad se. Irat aūt idignatie dauid aduersus hoiem illum nimis. dixit ad nathan: Viuit dñs. qm fili mortis est vir qui fecit hoc. Oue reddet in qdruplū: eo q fecerit verbū istud & nō pepercerit. Dixit aūt nathan ad dauid: Tu es ille vir qui fecisti hāc rem. Hec dicit dñs de isrl: Ego vnxi te in regem sup isrl. & ego erui te de manu saul. & dedi tibi domū dñi tui. & vxores dñi tui i sinu tuo. dediq; tibi domū isrl & iuda. & si parua sunt ista adiecta tibi multo maiora. Quare q; contēpsisti verbū dñi ut faceres malū in cōspectu meo? Uriam etiti percussisti gladio: & vxorē illi accepisti in vxorē. & interfecisti eū gladio filioz amon. Quāobrē nō recedet gladi de domo tua vsq; in sempiternū. eo q despexeris me. & tuleris vxorē vrie etiti ut eēt vxor tua. Itaq; hec dicit dñs: Ecce ego suscitabo sup te malū de domo tua. & tollā vxores tuas in oculis tuis & dabo primo tuo. & dormiet cū vxoribz tuis i oculis solis hui. Tu. n. fecisti abscondite. ego aūt faciā verbū istud i conspectu

os isrl. ⁊ in ꝓspectu solis hui⁹. Et dixit dauid ad nathan: Peccaui dño. Dixitq; nathan ad dauid. Dñs q; trāstulit peccatū tuū. Non morieris. Uerūtū qm blasphemare fecisti ini micos nomen dñi ꝓpter verbū hoc filius qui natus ē tibi morte morieť. Et reuersus ē nathan in domū suā. Percussitq; dñs puerulū quē pepit vxor vrie dauid. ⁊ defatus est. Depcatusq; ē dauid dñm ꝓ puerulo. ⁊ ieiunauit dauid ieiunio. ⁊ ingressus secrsum iacuit sup terrā. Uenerūt aūt seniores domꝰ ei⁹ cogētes eū ut surgeret de ĥra. Qui noluit: nec comedit cū eis cibū. Accidit aūt die septima ut moreret infans: timuerūtq; serui dauid nūciare ei ꝙ mortuus eēt puerulus. Dixerūt eni. Ecce cū puerul⁹ adhuc viuēt loq̄bamur ad eū. ⁊ nō audiebat uocē nr̄am: quāto magis si dixerimus mortuus ē puer se affliget? Cū q; dauid audisset seruos suos mussitātes. intellexit ꝙ mortuꝰ eēt infantul⁹. Dixitq; ad suos Mortuꝰ ē. Surrexit g; dauid de ĥra. ⁊ lotus unctusq; ē. Cūq; mutasset uestē. ingressus ē domū dñi ⁊ adorauit. ⁊ uenit in domū suam. petiitq; ut ponerēt ei panē. ⁊ comedit. Dixerūt aūt ei serui sui. Quis ē sermo quē fecisti? Propter infantē cū adhuc viuēt ieiunasti ⁊ flebas: mortuo aūt puero surrexisti ⁊ comedisti panē. Qui ait: Propter infantē dū adhuc viueret ieiunaui ⁊ fleui. Dicebam eni. Quis scit si forte misereť mei dñs ⁊ viuat infans? Nūc aūt quia mortuꝰ ē. q̄re ieiuno? Nūqd potero reuocare eū amplꝰ? Ego vadā magis ad eū: ille ꝙ nō reuertet ad me. Et cōsolat⁹ est dauid uxorē suam. ingressusq; ad eā dormiuit cū ea. Que genuit filiū ⁊ uocauit nomen eius salomon. ⁊ dñs dilexit eum. Misitq; eū i manu nathan ꝓphete. ⁊ uocauit nomē ei⁹ amabilis dño. eo ꝙ diligēt eū dñs.

Igit pugnabat ioab ꝑ rabbath filiorū āmon cios ad dauid dicēs. Expugnaui aduersū rabba. ⁊ capiēda ē urbs aq̄rū. Nūc igit cōgrega reliquā ptē ppli ⁊ obside ciuitatē. ⁊ cape eam: ne cū a me vastata fuerit urbs: nomini meo ascribat victoria. Congregauit itaq; dauid oēm ppl̄m ⁊ pfect⁹ ē aduersū rabba. Cūq; dimicasset cepit eā. Et tulit diadema regis eorū de capite ei⁹. pondo auri talentū. habēs gemmas ꝑciosissimas. ⁊ impositū ē sup caput dauid. Sed ⁊ p̄dā ciuitat⁊ asportauit multā valde: ppl̄m q; ei⁹ adducens serrauit. ⁊ circūegit sup eos ferrata carpenta. Diuisitq; cultris ⁊ transduxit in typo laterū. Sic fecit vniuersis ciuitatibus filiorū āmon. Et reuersus est dauid ⁊ omnis exercitus in ĥrlm.

XIII

Factū ē aūt p⁹ hō ut absalon filij dauid sororē speciosissimā. vocabulo thamar adamaret ānon filius dauid. ⁊ depiret in eam valde: ita ut ꝓpter amorē eius egrotaret: quia cū esset virgo difficile ei videbat⁹ ut q̄ppiā inhoneste ageret cū ea. Erat aūt ānon amicus nomie ionadab filij semmaa fratris dauid vir prudens valde. Qui dixit ad eū: Quare sic attenuaris macie filj regis ꝙ singulos dies. Cur nō indicas mihi. Dixitq; ei ānon. Thamar sororē fris mei absalō amo. Cui rñdit ionadab: Cuba sup lectū tuum ⁊ languorē simula: cūq; uenerit pat⁹ tu⁹ ut uisitet te. dic ei. Ueniat oro thamar soror mea ut det mihi cibū. ⁊ faciat pulmentū ut comedā de manu ei⁹. Accubuit itaq; ānon. ⁊ q̄si egrotare cepit. Cūq; uenisset rex ad uisitandū eū ait amnon ad regē: Ueniat obsecro thamar soror mea ut faciat in oculis meis duas sorbitiunculas. ⁊ cibū paratū capiā de manu ei⁹. Misit ergo dauid ad thamar domū dicens: Ueni in domū ānon fris tui. ⁊ fac ei pulmētū. Uenitq; thamar in domū ānon fris sui: ille aūt iacebat. Que tollēs farinā cōmiscuit. ⁊ liquefaciēs i oculis ei⁹ coxit sorbitiunculas. tollēsq; qđ coxerat effudit ⁊ posuit coram eo. ⁊ noluit comedē. Dixitq; ānon: Ejicite uniuersos a me. Cūq; eiecissent oēs. dixit amnon ad thamar. Infer cibum in cōclauī ut de manu tua. Tulit g; thamar sorbitiūculas q̄s fecerat. ⁊ intulit ad ānon frēm suū in cōclauī. Cūq; obtulisset ei cibū. apprehendit eā ⁊ ait: Ueni cuba mecum soror mea. Que rñdit ei. Noli frat mi. noli opprimere me: neq; eni hoc fas est i isrl. Noli facē stultitiā hāc. Ego. n. ferre nō potero opprobriū meū. ⁊ tu eris quasi unus de insipientib⁹ i isrl: q̄n poti⁹ loquere ad regem. ⁊ nō negabit me tibi. Noluit autem ānon acq̄escere pcib⁹ ei⁹. ꝫ pualēs uirib⁹ oppressit eā. ⁊ cubauit cū ea. Et exosam eā habuit odio magno nimis. ita ut maius eēt odiū q̄ oderat eā. amore q̄ aū dilexerat. Dixitq; ei ānon: Surge ⁊ vade. Que rñdit. Mai⁹ ē malū qđ nunc agis aduſū me ꝙ qđ aū fecisti

expellẽs me. Et noluit audire eam ꝙ vocato puero qui ministrabat ei dixit: Eijce hanc a me foras ⁊ claude ostiũ post eã. Que induta erat talari tunica: huiuscemodi.n. filie regis ꝓgines vestib⁹ vtebant. Eiecit itaq; eã minister illi⁹ foras: clausitq; fores p⁹ eã. Que aspergens cinerẽ capiti suo scissa talari tunica: impositisq; manib⁹ sup caput suũ: ibat ingrediens ⁊ clamãs. Dixit aũt ei absalon frat̃ su⁹ Nũq̃d ãnon frat̃ tu⁹ ꝑcubuit tecũ: Ꝫ nunc sozor tace: frat̃ tu⁹ ẽ. Ne ꝙ affligas cor tuũ ꝓ hac re. Mãsit itaq; thamar cõtabescẽs i domo absalon frĩs sui. Cũ aũt audisset rex dauid ẏba hꝫ ꝓtristat⁹ ẽ valde. ⁊ noluit ꝓtristare spm̃ ãnon filij sui: qm̃ diligebat eum: quia ꝑmogenit⁹ erat ei. Porro nõ ẽ locut⁹ absalon ad ãnon nec malũ nec bonũ. Oderat enim absalon ãnon: eo ꝙ violasset thamar sozorẽ suã Factũ ẽ aũt p⁹ tẽp⁹ bĩenij ut tonderent oues absalon in balasor que ẽ iuxta effraim. Et vocauit absalon cũctos filios regis: venitq; ad regem. ⁊ ait ad eũ: Ecce tondent oues serui tui veniat ozo rex cum seruis suis ad seruũ suũ. Dixitq; rex ad absalon: Noli fili mi: noli rogare ut veniam⁹ cũctos. ⁊ grauemus te. Cũ aũt cogẽret eũ ⁊ noluisset ire: benedixit ei. Et ait absalon ad dauid: Si nõ vis venire: veniat obsecro nobiscũ saltẽ ãnon frat̃ me⁹. Dixitq; ad eũ rex: Nõ est necesse ut vadat tecũ. Coegit itaq; absalon eũ. ⁊ dimisit cũ eo ãnon ⁊ vniuersos filios regis. Feceratq; absalon cõuiuiũ q̃si cõuiuiũ regis. Precepat aũt absalon pueris suis dicẽs: Obseruate cũ temulentus fuerit ãnon vino. ⁊ dixero vob̃ percutite cũ ⁊ interficite: nolite timẽ. Ego enim sum q̃ ꝓcipio vob̃. Roborammini. ⁊ estote viri fortes. Fecerunt ḡ pueri absalon aduersũ ãnon sicut ꝓceperat eis absalon. Surgentesq; cũctos filij regis ascenderunt singuli mulas suas. ⁊ fugerunt. Cũq; adhũ pgerẽt in itinere: fama puenit ad dauid dicens: Percussit absalon cũctos filios regis. ⁊ nõ remansit ex eis saltem vnus. Surrexit itaq; rex dauid. ⁊ scidit vestimenta sua ⁊ cecidit sup terrã ⁊ cũctus seruus illius q̃ assistebat ei scidert̃ vestimenta sua. Rndens aũt ionadab filius semmaa frĩs dauid: dixit: Ne estimet dñs me⁹ rex ꝙ cũctus pueri regis occisi sint. Amnon solus mortu⁹ ẽ: qm̃ iudicio absalõ erat positus ex die q̃ oppressit thamar sozorẽ eius. Nũc ḡ ne ponat dñs me⁹ rex sup cor suũ verbum istud dicẽs: cũctus filij regis occisi sũt: qm̃ ãnon solus mortu⁹ est. Fugit aũt absalon. Et eleuauit puer speculator oculos suos ⁊ aspexit. ⁊ ecce ꝑplus multꝰ veniebat per iter montis. Dixit aũt ionadab ad regẽ: Ecce filij regis adsũt: iuxta verbum serui tui sic factũ ẽ. Cũq; cessasset loqui: apparuerunt ⁊ filij regis. Et intrantes leuauerũt vocẽ suã ⁊ fleuerũt. Ꝫ ⁊ rex ⁊ cũctus seruus eius fleuerũt planctu magno nimis. Porro absalon fugiẽs abijt ad tholomai filiũ ãmiur regem gessur. Luxit ḡ dauid filiũ suũ ãnon multis diebꝰ. Absalon aũt cũ fugisset ⁊ venisset in gessur: fuit ibi trib⁹ ãnis: cessauitq; rex dauid ꝓsequi absalon: eo ꝙ ꝓsolat⁹ esset sup ãnon interitu.

XIIII

Intelligẽs aũt ioab filiꝰ saruie ꝙ cor regis ẏsũ cẽt ad absalon misit thecuã ⁊ tulit inde mulierẽ sapientem: dixitq; ad eã. Luge re te simula. ⁊ induere veste lugubri. ⁊ ne ungaris oleo ut sis q̃si mulier iã plimo tpe lugens mortuũ. Et ingredieris ad regẽ ⁊ loq̃ris ad eũ ꝓmones huiuscemõi. Posuit aũt ioab ẏba in ore ei⁹. Itaq; cũ ingressa fuisset mulier thecuites ad regẽ: cecidit coram eo sup terrã. ⁊ adorauit. ⁊ dixit: Serua me rex Et ait ad eam rex. Quid cause habes? Que rñdit: Heu mulier vidua ego sũ. Mortu⁹ est enim vir me⁹. ⁊ ancille tue erãt duo filij q̃ rixati sunt aduersũ se in agro: nullusq; erat q̃ eos ꝓhibẽ posset. ⁊ percussit alꝰ alterũ. ⁊ interfecit eũ. Et ecce ꝓsurgẽs vniuersa cognatio aduersũ ancillã tuã: dicit: Trade eũ qui percussit frẽm suũ ut occidam⁹ eũ ꝓ aĩa fris sui quẽ interfecit. ⁊ veleam⁹ hereditatẽ. ⁊ querũt extinguẽ scintillã meã q̃ relicta est: ut nõ supsit viro meo nomẽ ⁊ reliq̃e sup terrã. Et ait rex ad mulierẽ: Vade in domũ tuã ⁊ ego iubebo ꝓ te. Dixitq; mulier thecuites ad regẽ. In me dñe mi rex sit iniq̃tas. ⁊ in domo pris mei: rex aũt ⁊ thronus eius sit innocens. Et ait rex: Qui ꝓtradixerit tibi: adduc eũ ad me. ⁊ vltra nõ adderet tãgat te. Que ait: Recordet rex dñi dei sui: ut nõ multiplicent ꝓximi sanguis ad vlciscẽdũ. ⁊ neq̃q̃ interficiat filiũ meũ. Qui ait: Viuit dñs: quia nõ cadet de capillis filij tui sup terrã. Dixit ḡ mulier. Loq̃t ancilla tua ad dñm meũ regẽ ẏbũ. Et ait: Loq̃re. Dixitq; mulier Quare cogitasti huiuscemodi rẽ ꝑ ꝓplm dei ⁊ locut⁹ ẽ rex ẏbũ istud ut peccet. ⁊ nõ reducat eiectũ suũ: Omnes morimur. ⁊ quasi aque

dilabimur i ꝛrā q̄ non reu̾tū. Nec vult ꝙ perire aiam: ꝫ retractat cogitās ne ꝓnitus geat q̄ abiect⁹ ē. Nūc igit veni ut loquar ad dñm meū regē ꝟbū ꝫ pñte ꝓpho. Et dixit ancilla tua. Loq̄r ad regē si q̄ modo faciat rex ꝟbū ācille sue. Et audiuit rex ut liberaret ancillā suā ꝙ manu oium qui volebāt ꝙ hereditate dñi ꝛrē me. ⁊ filiū meū sil. Dicat g̃ ancilla tua ut fiat ꝟbū dñi mei regi sicut sacrificiū. Sicut enī āgel⁹ dñi sic ē dñs me⁹ rex. ut nec bñdictiæ nec maledictiæ moueat. Dñs ꝙ dñs ꝙ⁹ tu⁹ ē tecū. Et ait ñdēs rex dixit ad mulierē. Ne abscōdas a me ꝟbū q̄ te inꝛrogo. Dixitq̄ ei mulier: Loq̄re dñe mi rex. Et ait rex: Nūq̄d man⁹ ioab tecū ē i oib⁹ istis? Respondit mulier. ⁊ ait: ꝓ salutē aiæ tue dñe mi rex. nec ad sinistrā. nec ad ꝙterā ē ex oibus bis q̄ locut⁹ ē dñs me⁹ rex. Seru⁹. n. tu⁹ ioab ipse p̄cepit mihi. ⁊ ipse posuit in os ācille tue oia ꝟba ut ꝙterē figurā sermōis hui⁹. Seruus enī tu⁹ ioab p̄cepit istud. Tu aūt dñe mi rex sapiēs es. sicut hz sapiam āgel⁹ dei ut intelligas oia sup terrā. Et ait rex ad ioab. Ecce placat⁹ feci ꝟbū tuū. Vade g̃ ⁊ revoca puerū absalō. Cadēsq̄ ioab sup faciē suā i ꝛrā adorauit. ⁊ bñdixit regi. Et dixit ioab. Hodie intellexit seru⁹ tu⁹ q̄a iuenī grām i oculis tuis dñe mi rex. Feci sti enī sermonem dñe mi rex serui tui. Surrexit g̃ ioab ⁊ abiit in gessur. ⁊ adduxit absalō i irl̄m. Dixit aūt rex. Reuertat̄ in domū suā. ⁊ faciē meā nō videat. Reuersus ē itaq̄ absalon i domū suā. ⁊ faciē regis nō vidit. Porro sicut absalon vir nō erat pulcher i oi isrl̄. ⁊ ꝛcoziosus nimis. A ꝛstigio pedis vsq̄ ad ꝟticē nō erat i eo vlla macula. Et cū tondebat capillū. semel aūt i āno tondebat̄ q̄a grauabat eū cesaries: ponderabat capillos capitis sui ducēt⁹ siclis pondē publico. Nati sūt aūt absalō filij tres. ⁊ filia vna noie thamar elegāti forme. Māsitq̄ absalō i irl̄m duob⁹ ānis. ⁊ faciē regi nō vidit. Misitq̄ itaq̄ ad ioab ut mitteret eū ad regē. Qui noluit venire ad eū. Cūq̄ secūdo misisset. ⁊ ille noluisset ꝛnire ad eum. dixit seruis suis: Scitis agrū ioab iux̄ agr̃ meū bñtē messem ordei. Ite igit. ⁊ succēdite eū igni. Succēderūt g̃ serui absalon segetem igni. Et ꝛnientes serui ioab scissis ꝛstibus suis dixerunt: Succēderūt serui absalō ptē agri igni. Surrexitq̄ ioab ⁊ ꝛnit ad absalon i domū ei⁹. ⁊ dixit: Quare succenderūt serui tui segetem meā igni? Et rñdit absalō ad ioab: Misi ad te obsecrās ut ꝛnires ad me ⁊ mitterē te ad regem. ⁊ diceres ei: Quare veni ꝛ gessur? Meli⁹ mihi erat ibi esse. Obsecro g̃ ut videā faciē regis. Qz si memor est iniq̄tatis mee. interficiat me. Ingressus itaq̄ ioab ad regem nūciauit ei oia. Vocatusq̄ ē absalō ⁊ intrauit ad regē. ⁊ adorauit sup faciē terre coram eo. Osculatusq̄ est rex absalon.

XV

Igitur p⁹ hec fecit sibi absalon currus ⁊ eq̄tes ⁊ qnq̄ginta viros q̄ p̄cederēt eū. Et mane ꝓsurgens absalon stabat iuxta introitū portē in via. ⁊ cūm virū q̄ habebat negociū ut ꝛniret ad regis iudiciū vocabat absolon ad se ⁊ dicebat. De q̄ ciuitate es tu? Qui rñdens aiebat: Ex vna tribu isrl̄ ego sū seru⁹ tuus. Rñdebatq̄ ei absalō: Vide ne mihi sermones tui boni ⁊ iusti: ꝫ nō ē q̄ te audiat ꝓstitu⁹ a rege. Dicebatq̄ absalon Quis me ꝓstituat iudicē sup terrā ut ad me ꝛniāt cēs q̄ habēt negociū ⁊ iuste iudicem? Sed ⁊ cū accedēt ad eū bō ut salutaret illū: extendebat manū suā. ⁊ apphendēs osculabat eū. Faciebatq̄ ꝫ oi isrl̄ ꝛnienti ad iudiciū ut audiret a rege. ⁊ sollicitabat corda virorū isrl̄. Post q̄draginta aūt ānos dixit absalon ad regē dauid. Vadā ⁊ reddā vota mea q̄ vovi dño i hebron. Vouēs enī vovit seruus tu⁹ cū esset i gessur syrie diēs: Si reduxerit me dñs in irl̄m: sacrificabo dño. Dixitq̄ ei rex dauid Vade in pace. Et surrexit ⁊ abiit in hebron. Misit aūt absalon exploratores in vniūsas tribus isrl̄ dicēs: Statī ut audieritis clangorē buccine. dicite: Regnabit absalō i hebron. Porro cū absalon ierūt ducenti viri ꝛ irl̄m vocati. eūtes simplici corde. ⁊ causā penit⁹ ignorātes. Accersiuit q̄ absalon achitofel gilonitē ꝓsiliariū dauid ꝛ ciuitate sua gilo. Cūq̄ imolaret victimas facta ē ꝓiuratio valida: pplusq̄ ꝓcurrēs augebat̄ cū absalon. Venit igit nūci⁹ ad dauid dicēs: Toto corde vniuersus isrl̄ seq̄t absalon. Et ait dauid seruis suis q̄ erāt cū eo in irl̄m: Surgite Fugiam⁹: neq̄ enī erit nobis effugiū a facie absolon. Festinate egredi: ne forte ꝛniens occupet nos. ⁊ iꝓllat sup nos ruinā. ⁊ percutiat ciuitatē i ore gladij. Dixerūtq̄ serui regi ad eū: Q̄cūq̄ p̄cepit dñs nr̄ rex libenter exequimur serui tui. Egressus est ergo rex ⁊

vniuersa dom⁹ ei⁹ ꝓdibus suis. Et reliq̄t rex
xec̄ mulieres cōcubinas ad custodiendā do-
mū. Egressusq; rex ⁊ oīs isr'l ꝓdib⁹ suis stetit
ꝓcul a domo. ⁊ vniuersi serui ei⁹ ambulabāt
iuxta eū. ⁊ legie es celethi ⁊ felethi ⁊ oēs ge-
thei pūgtores validi sexcenti viri q̄ secuti eū
fuerāt ve geth ꝓcedebāt regē. Dixit
aūt rex ad ethai gethēū. Cur venis nobiscū?
Reuertē ⁊ habita cū rege. qa peregrin⁹ es ⁊
egressus es ve loco tuo. Heri venisti. ⁊ hodie
cōpelleris nobiscū egredi? Ego aūt vadam q̄
iturus sū. Reuertē ⁊ reduc tecū frēs tuos. ⁊
dīs faciet tecū miam ⁊ ꝓbitatē. qa ostendisti
grām ⁊ fidē. Et rñdit ethai regi dicēs: Vi-
uit dñs ⁊ viuit dñs me⁹ rex. qm̄ i q̄cūq; lo-
co fuerit dñe mi rex siue i morte siue i vita. ibi
erit ſu⁹ tu⁹. Et ait dauid ethai. Veni ⁊ trāsi.
Et trāsiuit ethai gethe⁹ ⁊ rex ⁊ oēs viri q̄ cū
eo erāt. ⁊ reliq̄ multitudo. Oēsq; flebant vo-
ce magna. ⁊ vniuersus ꝑp̄s trāsibat. Rex q̄q;
trāsgrediebat torrentē cedron. ⁊ cunct⁹ ꝑp̄s
incedebat ꝑ viā oliue q̄ respicit ad vesertū.
Venit aūt ⁊ sadoch sacerdos ⁊ vniuersi le-
uite cū eo portātes archā federis dei. ⁊ repo-
suerūt archam dei. Et ascendit abiathar. do-
nec explet⁹ esset oīs ꝑp̄s q̄ egressus fuerat ve
ciuitate. Et dixit rex ad sadoch: Reporta ar-
cham dei in vrbē. Si inuenero gratiā i oculis
dñi. reducet me ⁊ oñdet mihi cā ⁊ tabnacu-
lū suū: si aūt dixerit mihi. non places: presto
sū: faciat q̄ bonū est coram se. Et dixit rex ad
sadoch sacerdotē. O vidēs reuertē i ciuita-
tē i pace. ⁊ achimaas fili⁹ tu⁹ ⁊ ionathā fili⁹
abiathar duo filij vri sint vobiscū. Ecce ego
absc̄dar in campestrib⁹ veserti. donec veniat
sermo a vob̄ indicās mihi. Reportauerūt g̃
sadoch ⁊ abiathar archā dei i ir'lm. ⁊ mānse-
rūt ibi. Porro dauid ascēdebat cliuū oliuaꝝ
scandēs ⁊ flens. nudis ꝓdib⁹ icedēs ⁊ opto
capite. Ez ⁊ oīs ꝑp̄s q̄ erat cū eo opto capi-
te ascēdebat plorās. Nūciatū ē aūt dauid q̄
achitofel eēt i coniuratiōe cū absalon. Dixitq;
dauid: Infatua queso dñe cōsiliū achitofel.
Cūq; ascēdēt dauid sūmitatē montis i q̄ ado
ratur⁹ erat dēm: ecce occurrit ei chusi ara-
chites scissa veste ⁊ terra pleno capite. Et di-
xit ei dauid: Si venerit mecū. eris mihi oneri
si aūt i ciuitatē reuertaris: ⁊ dixeris absalon
seru⁹ tu⁹ sū rex. patere me viuē. sic fui seru⁹
patris tui. sic ero seru⁹ tuus. dissipabis cōsiliū
achitofel. Habes aūt tecū sadoch ⁊ abiathar
sacerdotes: ⁊ oē ꝙd q̄cūq; audieris de domo
regis. indicabis sadoch ⁊ abiathar sacerdotib⁹
Sūt. n. cū eis duo filij eoꝝ achimaas fili⁹ sa-
doch ⁊ ionathas fili⁹ abiathar: ⁊ mittetis p
eos ad me oē vrbū q̄ audieritis. Veniēte
g̃ chusi amico dauid in ciuitatem: absolon q̄q;
ingressus ē ir'lm. ⁊ achitofel cū eo.

XVI

Cumq; dauid trāsisset paululū mon-
tis vertice: apparuit siba puer mi-
phibosetb in occursū ei⁹ cū duobus
asinis q̄ onerati erāt ducēt panib⁹. ⁊ centum
alligaturis vue passe. ⁊ cētū massis palatarū
⁊ duob⁹ vtrib⁹ vini. Et dixit rex sibe. Quid
sibi volunt hec? Respondit q̄ siba: Dñe mi rex
asini domestici regis ut sedeāt. ⁊ panes ⁊ pala
te ad vescendū pueris tuis: vinū aūt ut bibat
si q̄s defecerit i deserto. Et ait rex: Vbi ē fili⁹
dñi tui? Rñdit q̄ siba regi: Remānsit i ir'lm
dicēs: Hodie restituet mihi dom⁹ isr'l regnū
patris mei. Et ait rex sibe: Tua sint oīa q̄ fue-
rūt miphibosetb. Dixit q̄q; siba. Oro ut inue-
niā grām coram te dñe mi rex. Venit g̃ rex da-
uid vsq; baburi. Et ecce egrediebat inde vir
de cognatiōe dom⁹ saul noīe semei fili⁹ gera
procedebatq; egrediēs. ⁊ maledicebat: mitte-
batq; lapides cōtra dauid ⁊ cōtra vniuersos seruos
regis dauid. Omnis aūt ꝑp̄s ⁊ vniuersi robo-
res a dextro ⁊ a sinistro latere regis icedebāt.
Ita aūt loquebat semei cū malediceret regi.
Egredere egredere vir sanguinū. ⁊ vir belial.
Reddidit tibi dñs vniuersū sanguinē dom⁹
saul: qm̄ inuasisti regnū ꝓ eo. ⁊ dedit dñs re-
gnū i manu absalon fili⁹ tui. ⁊ ecce p̄mūte te
mala tua qm̄ vir sanguinū es. Dixit aūt abi-
sai fili⁹ saruie regi. Quare maledicit canis hic
mortuus dño meo regi? Vadā ⁊ āputabo ca
put ei⁹. Et ait rex: Quid mihi ⁊ vobis ē filij
saruie? Dimittite eū ut maledicat. Dñs enim
ꝓcepit ei ut maledicēt dauid. Et qs ē q̄ au-
deat dicere. cur sic fecerit? Et ait rex abisai ⁊
vniuersis seruis suis. Ecce fili⁹ me⁹ q̄ egredi⁹
ē de vētre meo q̄rit aiam meā quāto magis hic
fili⁹ gemini maledicet mihi? Dimittite eū ut
maledicat iuxta ꝓceptū dñi si forte respiciat
dñs afflictionē meā: ⁊ reddat mihi dñs bo-
nū ꝓ maledictione hac hodierna. Ambula-
bat itaq; dauid ⁊ socij ei⁹ p viā cū eo: semei
aūt p iugū mōtis ex latere ꝑ illū gradiebat male-
dicens. ⁊ mittēs lapides aduersū eū terrāq;

spargẽs. Venit ita⁊ rex dauid ⁊ vniuersus pp̃s cũ eo lassus. ⁊ refocillati sũt ibi. Absalõ aũt ⁊ oĩs pp̃s ei⁹ igressi sũt ir̃m-⁊ ⁊ achitofel cũ eo. Cũ aũt venisset chusi arachites amicus dauid ad absalon-locut⁹ est ad eũ. Salue rex-salue rex. Ad quẽ absalon. Hec ẽ iniq̃t gratua ad amicũ tuũ: Quare nõ iuisti cũ amico tuo. R̃nditq⁹ chusi ad absalon. Neq̃q̃: quia illi⁹ ero quẽ elegit dñs. ⁊ oĩs h̃ pp̃s ⁊ vniuersus isr̃l. ⁊ cũ eo manebo. Ex ut ⁊ h̃ inferã: cui ego seruitur⁹ sũ: Nõne filio regis: Sic̃ parui pr̃i tuo-ita pareto ⁊ tibi. Dixit aũt absalon ad achitofel. Inite cõsiliũ quid agere vteam⁹. Et ait achitofel ad absalõ. Ingredẽ ad cõcubinas pr̃is tui q̃s dimisit ad custodiendã domũ-ut cũ audierit oĩs isr̃l⁹ fedaueris patrẽ tuũ-roborabunt tecũ manꝰ eorũ. Tetenderũt g̃ absalon tabernaculũ i solario-ingressusq⁹ ẽ ad concubinas pr̃is sui coram vniuerso isr̃l. Cõsiliũ aũt achitofel qđ dabat in diebꝰ illis-q̃si siq̃s cõsulẽt deũ. Sic erat oĩ cõsiliũ achitofel. ⁊ cũ esset cũ dauid. ⁊ cũ esset cũ absalon.

CAP. XVII

Dixit g̃ achitofel ad absalon: Eligam mihi duodecim milia virorꝰ. ⁊ psurgẽs psequar dauid hac nocte. ⁊ irruẽs sup eũ q̃ppe q̃ lassus ẽ. ⁊ solutꝰ manibꝰ pcutiã eũ. Cũ⁊ fugerit oĩs pp̃s q̃ cũ eo ẽ. percutiã regem tm solatũ. ⁊ reducã vniuersũ pp̃m quõ vnꝰ hõ reuerti solet. Unũ eni virũ tu q̃ris. ⁊ oĩs pp̃us erit i pace. Placuitq⁹ sermo ei⁹ absalõ ⁊ cũctis maioribꝰ natu isr̃l. Dixit aũt absalon. Vocate chusi arachitẽ. ⁊ audiam⁹ quid etiã ipse dicat. Cũq⁹ venisset chusi ad absalõ ait absalon ad eũ: Hꝰ cemõi sermonẽ locutꝰ ẽ achitofel. Facẽ vtem⁹ an nõ: Nõ das cõsiliũ. Et dixit chusi ad absalon. Nõ ẽ bonũ cõsiliũ qđ dedit achitofel hac vice. Et rursũ intulit chusi. Tu nosti pr̃em tuũ ⁊ viros q̃ cũ eo sũt eẽ fortissimos ⁊ amaro aĩo: velut si vrsa raptis catulis i saltu seuiat. Ex ⁊ pr̃ tuꝰ vir bellator ẽ. nec morabit cũ pp̃o. Forsitan nũc latitat i foueis aut i vno q̃ voluerit loco. ⁊ cũ ceciderit vn⁹ q̃libet in p̃ncipio: audiet q̃cũq⁹ audierit. ⁊ dicet. Facta ẽ plaga in pp̃o q̃ seq̃batur absalon. Et fortissimꝰ q̃q⁹ cuiꝰ cor est q̃si leonis-pauore soluet. Scit eni oĩs pp̃us isr̃l fortẽ eẽ patrẽ tuũ ⁊ robustos cũs q̃ cũ eo sũt Ex h̃ mihi videt rectũ esse consiliũ. Cõgregẽt ad te vniuersus pp̃us isr̃l. a dan vsq⁹ bersabee q̃si arena marj innumerabilis ⁊ tu eris i medio eorũ. ⁊ irruem⁹ sup eũ in q̃cũq⁹ loco inuẽt⁹ fuerit ⁊ opiem⁹ eũ sicut cadẽ solet ros sup trã. ⁊ nõ relinquem⁹ de viris q̃ cũ eo sũt-nec vnũ q̃dẽ. Ex si vrbẽ aliquã fuerit ingressus-circũdabit oĩs isr̃l ciuitati illi funes. ⁊ trahem⁹ eã in torrentẽ ut nõ repiat nec calculꝰ q̃dẽ ex ea Dixitq⁹ absalon ⁊ cẽs viri isr̃l. Melꝰ ẽ cõsiliũ chusi arachite cõsilio achitofel. Dñi autẽ nutu dissipatũ ẽ cõsiliũ achitofel vtile-ut inducẽt dñs sup absalon malũ. Et ait chusi sadoch ⁊ abiathar sacerdotib⁹. Hoc ⁊ h̃ modo cõsiliũ dedit achitofel absalon ⁊ senioribꝰ isr̃l⁹. ⁊ ego tale ⁊ tale dedi cõsiliũ. Nũc g̃mittite cito. ⁊ nũciate dauid dicentes: Ne moreris nocte hac i campestribꝰ verseri-sed absq⁹ dilatione trãsgredẽ-ne forte absorbeat rex ⁊ oĩs pp̃us q̃ cũ eo ẽ. Jonathas aũt ⁊ achimaas stabant iuxta fontẽ rogel. Abijt ancilla ⁊ nunciauit eis. ⁊ illi pfecti sũt ut referrẽt ad regẽ dauid nũciũ. Nõ. n. poterãt videri-aut introire ciuitatẽ. Vidit aũt eos q̃dã puer. ⁊ indicauit absalon. Illi ꝟo cito gradu ingressi sũt domũ cuiusdã viri i baburi q̃ hẽbat puteũ i vestibulo suo. ⁊ descenderũt in eũ. Tulit aũt mulier. ⁊ expãdit velamẽ sup os putei q̃si siccãs tipsanas. ⁊ sic latuit res. Cũq⁹ venissent filii absalon i domũ ad mulierẽ dixerũt. Ubi ẽ achimaas ⁊ ionathas. Et rñdit eis mulier. Trãsierũt festinanter gustata paululũ aq̃. Et hi qui q̃rebãt cũ nõ reppissent-reuersi sunt in ir̃m. Cũq⁹ abissent: ascenderũt illi de puteo. ⁊ pgẽtes nũciauerũt regi dauid. ⁊ dixerũt. Surgite ⁊ trãsite cito fluuiũ: qm̃ huiusce modi de vit ꝟsiliũ ꝟ nos achitofel. Surrexit g̃ dauid ⁊ oĩs pp̃s qui cũ eo erat. ⁊ trãsierũt iordanẽ donec diluceſcẽt añq⁹ denudaret p̃bũ. ⁊ nec vnus quidẽ residuꝰ fuit q̃ nõ trãsiret fluuiũ. Porro achitofel videns q⁹ nõ fuisset factũ cõsiliũ suũ-strauit asinũ suũ-surrexitq⁹ ⁊ abijt in domũ suã ⁊ i ciuitatẽ suã. ⁊ disposita domo sua suspẽdio iterijt. ⁊ sepultꝰ ẽ i sepulchro pr̃is sui. Dauid aũt venit i castra. ⁊ absalon trãsijt iordanẽ ipse ⁊ cẽs viri isr̃l cũ eo. Amasã ꝟo cõstituit absalõ p ioab sup exercitũ. Amasa aũt erat filiꝰ viri q̃ vocabat ietbra de biecreli qui ingressus ẽ ad abigail filiã naas sororem saruie q̃ fuit mater ioab. Et castrametatus ẽ israhel cũ absalon i trã galaad. Cũq⁹ venisset dauid in castra. sobi filiꝰ naas de rabbath filiorũ ãmon ⁊ machir filiꝰ ãmihel de lodabar.

⁊ tercellai galaadites ⁊ rogeli obtulerũt ei
stratozia ⁊ tapetia ⁊ vasa fictilia frumentũ
⁊ ordeũ ⁊ farinã ⁊ polentã ⁊ fabã ⁊ lentem ⁊
frixum oleo cicer ⁊ mel ⁊ butyrũ: oues ⁊ pin-
gues vitulos ⁊ederũtq; dauid ⁊ ꝓplo qui cũ
eo erat ad ⁊escendũ. Suspicati enĩ sunt ꝓplm
fame ⁊ siti fatigari in ⁊erto. XVIII

Dies ꝛsiderato dauid ꝓplo suo ꝛstituit
sup eũ tribunos ⁊ centuriones. ⁊ ⁊dit
ꝓplm tertiã ptẽ sub manu ioab. ⁊ ẽtiã ptẽ
sub manu abisai filij saruie fris ioab. ⁊ tertiã
ptẽ sub manu ethai q̃ erat ⁊ geth. Dixitq; rex
ad populũ. Egrediar ⁊ ego vobiscũ. Et rndit
populus. Nõ exibis. Siue enĩ fugerim⁹. non
magnopẽ ad eos ⁊ nobis ptinebit: siue me-
dia ps ceciderit e nobis. nõ sat̃ curabũt. quia
tu vn⁹ solus ꝑ ⁊ecẽ milib⁹ cõputar. Melĩ⁹ ẽ
igit̃ ut sis nobis i vrbe ꝓsidio. Ad q̃s rex ait:
Quõ vobis videt̃ rectũ. b̃ faciã. Stetit g̃ rex
iux̃ portã. Egrediebat̃q; ꝓplus ꝑ turmas suas
centeni ⁊ milleni. Et ꝓcepit rex ioab ⁊ abisai
⁊ ethai dicẽs: Seruate mi puerũ absalon. Et
oĩs ꝓplus audiebat ꝓcipiẽtẽ regẽ cunct̃ ꝓnci-
pib⁹ ꝑ absalõ. Itaq; egressus ẽ ꝓplus i cãpũ ꝛ
isrl. ⁊ factũ ẽ ꝓliũ i saltu effrai. Et celsus ẽ ibi
ꝓplus isrl ab exercitu dauid. fcãq; ẽ plaga ma-
gna i die illa viginti miliũ. Fuit aũt ibi ꝓliũ
dispsũ sup faciẽ oĩs ẽre. ⁊ multo plures erãt q̃s
salt⁹ ꝛsumserat ⁊ ꝓplo q̃ bi q̃s vorauerat gla-
di⁹ i die illa. Accidit aũt ut occurr̃et absalõ
suis dauid. sedẽs mulo. Cũq; igressus fuis-
set mul⁹ subt̃ ꝛdensã quercũ ⁊ magnã adt̃sit
caput ei⁹ quercui. ⁊ illo suspẽso inẽ celũ ⁊ ẽrã-
mulus cui insederat ptrãsiuit. Vidit aũt hoc
q̃spiã. ⁊ nũciauit ioab dicẽs: Vidi absalõ pẽ
⁊ere ⁊ q̃rcu. Et ait ioab viro q̃ nũciauerat
ei. Si vidisti. q̃re nõ confodisti eũ cũ terra. ⁊
ego ⁊disem tibi ⁊cem argenti siclos ⁊ vnũ
balt⁹ rũ? Qui dixit ad ioab: Si appenderes i
manib⁹ meis mille argenteos. neq; mitterẽ
manũ meã i filiũ regi. Audiẽt⁹ enĩ. nobis ꝑ-
cepit rex tibi ⁊ abisai ⁊ ethai dicẽs: Custodi-
te mihi puer absalõ. Sz ⁊ si fecissem q̃ aiam
meã audacẽ neq; q̃ regẽ latẽ potuisset. ⁊ tu
stares ex aduerso. Et ait ioab: Non sicut tu
vis. ⁊ aggrediar eũ corã te. Tulit g̃ ioab tres
lãceas i manu sua. ⁊ ifixit eas i corde absalõ.
Cũq; adhuc palpitaret ⁊rẽs i quercu. cucur-
rerũt ⁊cẽ iuuenes armigeri ioab. ⁊ pcutien-
tes int̃fecerũt eũ. Cecinit aũt ioab buccina-
⁊ retinuit ꝓplm ne pleq̃ret fugiẽtẽ isrl: volẽs
parcẽ multitudini. Et tulerũt absalõ ⁊ pie-
cerũt eũ i saltu i foueã grãdẽ ⁊ cõpotauerũt
sup eũ aceruũ lapidũ magnũ nimis. Reliq; aũt
isrl fugit i tabnacula sua. Porro absalon ere-
xerat sibi cũ adhuc viuẽt titulũ q̃ ẽ i valle regi
Dixerat enim. Nõ habeo filiũ. ⁊ b̃ erit mon-
mẽtũ noĩs mei. Vocauitq; titulũ noĩe suo. ⁊
appellat⁹ man⁹ absalon vsq; ad hãc diẽ. Achi-
maas aũt filius sadoch ait: Curram ⁊ nũciabo
regi. q̃a iudiciũ fecerit ei ⁊ mãu ĩmicoꝝ
ei⁹. Ad quẽ ioab dixit: Nõ eris nũci⁹ in hac
die. sed nũciabis i alia. Hodie nolo te nunciare.
Filius enĩ regis ẽ mortu⁹. Et ait ioab chusi: Va-
de. ⁊ nũcia regi que vidisti. Adorauit chusi
ioab. ⁊ cucurrit. Rursus aũt achimaas filius
sadoch dixit ad ioab: Quid impedit si etiam
ego curro post chusi? Dixitq; ei ioab: Quid
vis currere fili mi? Veni huc. Non eris boni
nũcij baiul⁹. Qui rndit. Quid enĩ si cucurre-
ro? Et ait ei: Curre. Currẽs g̃ achimaas per
viã cõpẽdij trãsiuit chusi. Dauid aũt sedebat
inẽ duas portas. Speculator ꝙo q̃ erat in fa-
stigio porte sup murum. eleuãs oculos vidit
hoiem currẽtẽ solũ. ⁊ exclamãs idicauit regi.
Dixitq; rex. Si sol⁹ ẽ. bon⁹ ẽ nũci⁹ in ore eius.
Propante aũt illo ⁊ accedẽte ꝓpi⁹ vidit spe-
culator hoiem alterũ currentẽ ⁊ vociferãs in
culmie ait: Apparet mihi alẽ hõ. currẽs sol⁹.
Dixitq; rex: Et iste bon⁹ ẽ nũci⁹. Speculator
ãt ꝓspexit ait cursũ pori q̃si cursũ achimaas
filij sadoch. Et ait rex. Vir bon⁹ est. ⁊ nuncių
portãs bonum ⁊nit. Clamãs aũt achimaas
dixit ad regẽ: Salue rex. Et adorans regem
corã eo. pri⁹ in ẽrã ait. Bñdict⁹ dñs ⁊tu⁹ q̃
cõclusit hoies q̃ leuauerũt man⁹ suas ꝑ dñm
meũ regem. Et ait rex. Est ne pax puero absa-
lon? Dixitq; achimaas. Vidi tumultum ma-
gnũ cũ mitt̃et ioab seru⁹ tuus o rex me seruũ
nescio aliud. Ad quẽ rex: transi ait. ⁊ sta h̃.
Cũq; ille transisset ⁊ staret: apparuit chusi.
Et ⁊niens ait: Bonũ apporto nũciũ dñe mi
rex. Judicauit enĩ. p te dñs hodie ⁊ mãu oĩuz
q̃ surrexerũt ꝑ te. Dixit aũt rex ad chusi: Est
ne pax puero absalõ? Cui rndens chusi: fiant
ĩmĩt sicut puer ĩmici dñi mei regis. ⁊ vniu⁹
q̃ cõsurgũt aduersus eũ in malũ. Contristat⁹
itaq; rex. ascendit cenaculũ porte ⁊ fleuit. Et
sic loq̃bat̃ vadẽs. Fili mi absalon. absalon fili
mi. Quis mihi tribuat ut ego moriar ꝓ te.

Absalon fili mi: filimi absalon. XIX

Nunciatū ē aūt ioab q̄ rex fleret ⁊ luge ret filiū suū. ⁊ ꝓsa ē victoria i luctū in die illa oi ꝑplo. Audiuit.n. ꝑplus in die illa dicī: dolet rex sup filio suo. Et declinauit ꝑplus ī die illa ingredi ciuitatē quō declinare solet ꝑplus ꝓfugiēs de plio. Porro rex operuit caput suū. ⁊ clamabat voce magā. Fili mi absalon: absalon fili mi. Ingressus ḡ ioab ad regē ī domū dixit: Cōfudisti hodie vultū oīum seruoꝝ tuoꝝ q̄ saluā fecerūt aiam tuā. ⁊ aiam filioꝝ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ. ⁊ aiam vxoꝝ tuaꝝ. ⁊ aiam concubinaꝝ tuaꝝ. diligēs odiētes te ⁊ odio habes diligentes te. Et ondisti hodie q̄a nō curas de ducib⁹ tuis ⁊ de seruis tuis. ⁊ vere cognoui modo. q̄a si absalō viueret ⁊ oēs nos occubuissem⁹. tūc placēt tibi. Nunc igit surge ⁊ procede. ⁊ alloquēs satisfac seruis tuis Juro.n. tibi p dñm q̄ si nō exieris. ne vn⁹ q̄dē remānsur⁹ sit tecū nocte hac. ⁊ pei⁹ erit ḃ tibi ꝙ oia mala q̄ venerūt sup te ab adolescentia tua vsq̄ ī pnās. Surrexit ḡ rex. ⁊ sedit ī porta Et oi ꝑplo nūciatū ē q̄ rex sedēt ī porta. Venitq̄ vniuersa multitudo cora rege: isrl aūt fugit ī tabnacula sua. Omis q̄ ꝑplus certabat ī cūctis tribub⁹ isrl dicēs: Rex liḃauit nos de manu iimicoꝝ nroꝝ: ipse saluauit nos de manu philistinoꝝ. ⁊ nūc fugit de ra ꝓpe absalō Absalō aūt quē vnximus sup nos. moztu⁹ ē i bello. Vsq̄q̄ silebi⁹. ⁊ nō reducitis regē? Et ꝓsilio tot⁹ isrl. venit ad regē. Rex po dauid misit ad sadoch ⁊ abiathar sacerdotes dicens: Loq̄mini ad maiores natu iuda dicētes: Cur veniti⁹ nouissimi ad reducēdū regem in domū suā? Sermo aūt oīs isrl peuenerat ad regē in domo ei⁹. q̄a dixerat rex. Nec dicetis ad ꝑplm: Frēs mei vos. os meū ⁊ caro mea vos. Quare nouissimi reducitis regē? Et amasę dicite: Nōne os meū es ⁊ caro mea? Hec faciat mihi deus. ⁊ hec addat. si nō magister militie fueris coram me oi tpe. ꝓ ioab. Et iclinauit cor oiuz virorū iuda q̄si viri vni⁹. Miserūq̄ ad regē dicētes Reuertere tu ⁊ oēs serui tui. Et reūsus ē rex Et venit vsq̄ iordanē. Et oīs iuda vēit vsq̄ ī galgala ut occurrēt regi. ⁊ trāsducēt eū iordanē. Festinauit aūt semei filius gera filij gemini de baburi. ⁊ descēdit cū viris iuda in occursū regis dauid cū mille viris de beniami. ⁊ siba puer de domo saul ⁊ q̄ndeci filij ei⁹ ac viginti serui ei⁹ erāt cū eo. Et irrūpētes iordanē añ regē trāsierūt vada ut trāsducerēt domū regis ⁊ facerēt iux̄ iussionē ei⁹. Semei aūt filius gera. pstrat⁹ cora rege cū ia trāsisset iordanē dixit ad eū: Ne reputes mihi dñe mi iniq̄tatē neq̄ memineris iniuriaꝝ serui tui ī die q̄ egressus es dñe mi rex de irl̄m neq̄ ponas rex ī corde tuo. Agnosco.n. seruus tu⁹ pctū meū. ⁊ idcirco hodie ꝓm⁹ veni de oi domo ioseph: descēdiq̄ in occursū dñi mei regi. Rūdēs ꝙo abisai filius saruie dixit. Nūq̄d ꝓbis ꝙbis nō occidet semei qui maledixit xp̄o dñi? Et ait dauid: Quid mihi ⁊ vob filij saruie? Cur efficimini mihi hodie in satbā? Ergo ne hodie interficiet vir in isrl? An ignoro hodie me factū regem sup isrl? Et ait rex semei: Nō morieris. Juravitq̄ ei. Mipbitosetb q̄q̄ filius saul descēdit in occursū regis illotis pdib⁹ ⁊ intonsa barba. vestesq̄ suas nō lauerat a die q̄ egressus fuerat rex vsq̄ ad diē reuersiōis ei⁹ in pace. Cūq̄ occurrisset regi. dixit ei rex: Quare nō venisti mecū mipbitosetb? Et rndēs ait: Dñe mi rex seruus me⁹ ꝓdepsit me. Dixiq̄ ei ego famul⁹ tu⁹ ut sternēt mihi asinū. ⁊ descēdens abirē cū rege. Claud⁹ eni sū pu⁹tu⁹. Insup ⁊ accusauit me seruū tuū ad te dñm meū regē. Tu aūt dñe mi rex sic āgel⁹ dei es. fac q̄ placitū ē tibi. Nec eni fuit domus patris mei nisi morti obnoxia dño meo regi: tu aūt posuisti me seruū tuū inter cōuiuas mēse tue. Quid ḡ habeo iuste q̄rele: aut q̄d possū vltra vociferari ad regem? Dixit ḡ ei rex. Quid vltra loq̄ris: Fixū ē q̄d locut⁹ sū. Tu ⁊ siba diuidite possessiones. Rūditq̄ mipbitosetb regi. Etiā cūcta accipiat. postq̄ reūsus ē dñs me⁹ rex pacifice ī domū suā. Bercellai aūt galaadites senex valde descendens de rogelim transduxit regē iordanē pat⁹ etiā vltra fluuiū. pseq̄ eū. Erat aūt bercellai galaadites senex valde. i. octogenari⁹. ⁊ ipse ꝑbuit alimēta regi cū moraret ī castris. Fuit q̄pe vir diues nimis. Dixit itaq̄ rex ad bercellai. Veni mecū ut requiescas secur⁹ ī irl̄m. Et ait bercellai ad regē. Quot sūt dies āno⁹ vite mee ut ascēdā cū rege ī irl̄m? Octogenari⁹ sū hodie Nūq̄d vigēt sensus mei ad discernēdū suaue aut amarū. aut delectare pōt puū tuū cib⁹ aut pot⁹. ul audire possū vltra vocē cāto⁹ atq̄ cātatricū? Quare seruus tu⁹ sit oneri dño meo regi? Paululū. pcedā famul⁹ tuus ab iordane tecū. Nō idigeo hac vicissitudie

sed obsecro ut reuertar seruꝰ tuꝰ. & moriar i
ciuitate mea. & sepeliar iuxta sepulchꝝ patris
mei & mris mee. Est aūt seruꝰ tuꝰ chamaam:
ipse vadat tecū dñe mi rex. & fac ei qcqd to-
nū tibi videt. Dixit itaqꝫ ei rex: Mecū trāse-
at chamaā. & ego faciā ei qcqd tibi placuerit
& oē qđ petierꝛ a me ipetrabis. Cūqꝫ trāsisset
vniuersus ppl's & rex iordanē. restitit. & oscu-
latus ē rex bercellai & bñdixit ei: & ille reuer-
sus ē i locū suū. Trāsiuit ḡ rex i galgalam &
chamaā cū eo. Dis aūt ppl's iuda trāsduxe-
rat regē. & media tm ps affuerat vt ppl'o isrl'
Itaqꝫ ecce viri isrl' ꝛcurrētes ad regē. dixerūt
ei: Quare te furati sunt frēs nri viri iuda. &
trāsduxerūt regem & domū eiꝰ iordanē. oēsqꝫ
viros dauid cū eo? Et rndit ois vir iuda ad
viros isrl'. Quia mihi ꝓpior ē rex. Cur ira-
scerꝛ sup hac re? Nūqd comedim' aliqd ex re
ge. aut mūera nob data sūt. Et rndit vir isrl'
ad viros iuda & ait. Decē ptib' maior ego sū
apud regem magisqꝫ ad me ptinet dauid qꝫ
ad te. Cur feciſti mihi iniuriā. & nō mihi nun-
ciatum est ꝓior ut reducerem regem meū?
Durꝰ aūt rndерūt viri iuda viris isrl'. XX

Accidit aūt ut ibi esset vir belial noīe
siba filiꝰ bochri vir gemineꝰ. & ceci-
nit buccina. & ait. Nō ē nob ps i da-
uid. neqꝫ hereditas i filio isai Reuertē i tabernacula tua isrl'. Et sepatꝰ est ois isrl' a dauid
secutusqꝫ est siba filiū bochri: viri aūt iuda
adhęserūt regi suo a iordane vsqꝫ irlm. Cūqꝫ
venisset rex i domū suā i irlm. tulit decē mulie-
res ꝓcubinas qs reliqrat ad custodiendā
domū: & tradidit eas i custodiā. & alimēta eis
ptēs. Et nō est ingressus ad eas & erāt clause
vsqꝫ i diē mortis sue i viduitate viuētes. dixit
aūt rex amasę. Cōuoca mihi cōs viros iuda
in diē tertiū. & tu adesto pñs. Abiit ḡ amasa
ut ꝓuocaret iudā & morat'est extra palaciū
qđ ei pstituerat rex. Dixit aūt dauid ad abisai
Nūc magi afflictur' ē nos siba filiꝰ bochri qꝫ
absalon. Tolle ḡ ꝓuos dñi tui & psequere eum
ne forte inueniat ciuitates munitas & effu-
giat nos. Egressi sūt ḡ cū eo viri ioab: & celethi
qꝫ & felethi. & oēs robusti exierūt de irlm ad
psequēdū siba filiū bochri. Cūqꝫ illi eēnt iuxt
lapidē grādē q est in gabaon. amasa veniens
occurrit eis. Porro ioab vestitꝰ erat tunica
stricta ad mēsurā habitꝰ sui. & de sup accinctꝰ
gladio dependēte vsqꝫ ad ilia i vagina. q fa-
bricatꝰ leui motu egredi poterat & pcutē. Dixit
itaqꝫ ioab ad amasam. Salue mi frater. Et
tenuit manu dextra mētū amase qsi osculās
eū. Porro amasa nō obseruauit gladiū quē
habebat ioab. Qui percussit eū i latere. & effudit
intestina eiꝰ i trā. & mortuꝰ ē. nec secūdū vulnꝰ
apposuit. Joab autē & abisai frater eiꝰ psecuti
sūt siba filiū bochri. Interea quidā viri cū stetis-
sent iuxta cadauer amase de socijs ioab dixe-
rūt: Ecce q esse voluit ꝓ ioab comes dauid.
Amasa aūt ꝓsplus sanguine iacebat i media
via. Vidit ꝰ qdā vir qꝫ substitēt ois ppl's ad
videdū eū. & amouit amasam de via i agrū:
opositqꝫ ei vestimēto ne subsisterēt trāseūtes
ꝓter eum. Amoto ḡ illo de via trasibat ois
vir sequēs ioab ad ꝑsequendū siba filiū bo-
chri. Porro ille trāsierat p oēs tribꝰ isrl' vsqꝫ
in abelā & in bethmacha. cōsqꝫ viri electi cōgre-
gati fuerāt ad eū. Venerūt itaqꝫ & oppugna
bāt eū i abela & i bethmacha. & circūdederūt
munitiōib' ciuitatē. & obsessa est vrbs. Dis
aūt turba q erat cū ioab moliebat' destruere
muros. Et exclamauit mulier sapiēs de ciui
tate. Audite audite. dicite ioab: appropiq̄
huc & loqr tecū. Qui cū accessisset ad eā. ait
illi. Tu es ioab? Et ille rndit: Ego. Ad quē
sic locuta ē. Audi sermones ancille tue. Qui
rndit: Audio. Rursūqꝫ illa: sermo inqt dice-
bat' i veri ꝓbio. Qui interrogāt interrogēt in
abela & sic ꝑficiebant. Nōne ego sū q rndeo
ꝓpitatē i isrl'. & tu qris subuertē ciuitatē & cū-
tē mrem in isrl'? Quare ꝑcipitas hereditatē
dñi? Rndensqꝫ ioab ait. Absit absit ḃ a me.
nō ꝑcipito neqꝫ demolior. Non se sic hz res.
Sz hō de mōte effraim siba filiꝰ bochri cogmie
leuauit manū suā ꝑ regē dauid. Tradite illū
solū. & recedem' a ciuitate. Et ait mulier ad
ioab. Ecce caput eius mittet ad te p murum.
Ingressa ē ḡ ad oēm ppl'm: & locuta ē eis sa-
piēt. Qui abscisū caput siue filij bochri pece
rūt ad ioab. Et ille cecinit tuba. & recesserūt
ab vrbe vn' qsqꝫ i tabnacula sua. Joab aūt re-
uersus ē irlm ad regē. Fuit ḡ ioab sup oēm
exercitū isrl: banaias aūt filiꝰ ioiade sup cre-
thęos & felethęos. adurā vero sup tributa.
Porro iosaphat filius abiłud a cōmentarijs
Siba aūt scriba: sadoch ꝓ & abiathar sacer
dotes. hirā aūt biraites erat sacerdos dauid.

Facta ē aūt fames i diebꝰ da- XXI
uid tribus annis iugiter. Et cōsuluit

dauid oraculū dñi. dixitq; dñs: Propē saul
7 domū sanguinū. quia occidit gabaonitas.
Vocatis ergo gabaonitis rex. dixit ad eos.
Porro gabaonite nō erāt de filijs isrl. sed reli-
quie āmorreorū. Filij q̄pe isrl iurauerāt eis
7 voluit saul pcutere eos çelo q̄si p filijs isrl
7 iuda. Dixitq; dauid ad gabaonitas. Quid
faciā vobis. 7 qō erit vñi placulū ut benedicat
hereditati dñi: Dixerūtq; ei gabaonite: Nō
est nobis sup argēto 7 auro q̄stio: sed 3 saul 7
3 domū ei. neq; volum⁹ ut interficiat hō de isrl
Ad q̄s rex ait: Quid q̄ vultis ut faciā vob:
Qui dixerūt regi: Virū q̄ attriuit nos 7 op-
pressit iniq ita vt lere vt̄m. ut nec vn⁹ q̄dē
residuus sit de stirpe eius in cunct finib⁹ isrl.
Dent nobis septē viri de filijs ei⁹ ut crucifi-
gamus eos dño i gabaa saul q̄ndā electi dñi
Et ait rex: Ego dabo. Perquirit rex miphibo-
seth filio ionathe filij saul, pp iusiurandū qō
fuit inter dauid 7 ionathan filiū saul. Tulit
itaq; rex duos filios respha filie aia. q̄s pe-
perit saul: armoni 7 miphiboseth: 7 q̄nq; fili-
os michol filie saul q̄s genuerat badrieli filio
berzellai q fuit de molathi: 7 dedit eos i ma-
nus gabaonitaꝝ q crucifixerūt eos i monte
coram dño. Et ceciderūt biseptē sil occisi i die
bus messis pme. incipiēte messioē ordei. Tol-
lēs aūt respha filia aia cilitiū substrauit sibi
sup petrā ab initio messis donec stillaret aqua
sup eos de celo 7 nō dimisit aues lacerare eos
p die neq; bestias p noctē. Et nūciata sūt da-
uid q fecerat respha filia aia cōcubina saul.
Et abijt dauid 7 tulit ossa saul 7 ossa ionathe
filij ei⁹ a viris iabes galaad q furati fuerāt ea
de platea bethsan in q̄ suspenderāt eos phili-
stijm cū interfecissent saul in gelboe. 7 ascen-
sis inde ossa saul 7 ossa ionathe filij ei⁹ 7 colli
gētes ossa corū qui affixi fuerāt sepelierunt ea
cū ossib⁹ saul 7 ionathe filij ei⁹ i tra beniamin
in latē i sepulchro cis pris ei⁹. Fecerūtq; oia
q̄ pceperat rex. 7 repropitiat⁹ ē de⁹ terre⁹ lis. Fa-
ctū ē aūt rursū pliū philistinoꝝ adūsū isrl. 7
descēdit dauid 7 serui ei⁹ cū eo. 7 pugnabāt 3
philistijm. Deficiēte autē dauid. iebidenob q
fuit de genere arafa cui⁹ ferrū baste trecētas
vncias appendebat. 7 accinct⁹ erat ense nouo
nisus ē pcutē dauid. p̄sidioq; ei fuit abisai fi-
lius sarvie 7 pcussū philistheū interfecit. Tunc
iurauerūt viri dauid dicētes: Jā nō egredie
ris nobiscū i bellū ne extinguas lucernā isrl.

Secundū q̄ fuit bellū in gob ꝓtra philisteos
Tūc pcussit sobochai de vsathi. caph de stirpe
arafa de genē gigātū. Tertiū q̄ fuit bellū
in gob 3 philisteos in q̄ pcussit adeodat⁹ filius
salt⁹ polymitari⁹ bethleemites goliath getheū
cuius hastile haste erat q̄si liciatoriū texētiū.
Quartū bellū fuit i getbi q̄ vir fuit excelsus
q̄ senos i manib⁹ pedibusq; habebat digitos. i.
viginti 7 q̄tuor. 7 erat de origie arafa. 7 blas
phemauit isrl. Percussit aūt eū ionathas filius
samaa fris dauid. Hi q̄tuor nati sūt de arafa
in geth. 7 ceciderūt i manu dauid 7 puoꝝ ei⁹.

XXII

Locut⁹ ē aūt dauid dño vba carmis hui⁹. in die q̄ liberauit eū dñs
de manu oīuꝫ inimicoꝝ suoꝝ. 7 de mā
saul. Et ait: Dñs petra mea 7 robur meum: 7
saluator me⁹. deus dñs fortis me⁹: sperabo i eū.
Scutū meū 7 cornu salutis mee: elevator me⁹
7 refugiū meū saluator me⁹: de iniquitate liberabis me. Laudabilē invocabo dñm: 7 ab ini-
micis meis salu⁹ ero. Quia circūdederūt me
dolores mortis: torrētes belial terruerūt me.
Funes inferi circūdederūt me: puenerūt me
laquei mortis. In tribulatione mea invocabo dñm:
7 ad deū meū clamabo. Et exaudiet de templo
scō suo vocē meā: 7 clamor me⁹ veniet ad au-
res ei⁹. Cōmota ē 7 ptremuit terra: fūdamēta
montiū pcussa sūt 7 p̄ssata: quīa irat⁹ ē eis.
Ascēdit fum⁹ de narib⁹ ei⁹: 7 ignis de ore ei⁹
voravit: carbones succēsi sunt ab eo. Et inclinavit celos 7 descēdit: 7 caligo sub pedib⁹ ei⁹.
Et ascendit sup cherubin 7 volavit: 7 lapsus
est sup pennas venti. Posuit tenebras in circuitu suo tabernacula: tenebrosa aq̄a de nubib⁹ ce-
lorū. Pre fulgore in conspectu eius: succensi
sunt carbones ignis. Tonabit de celo dñs. 7
excelsus dabit vocē suā. Misit sagittas suas
7 dissipavit eos: fulgura 7 p̄stravit eos. Et ap
paruerūt effusiones maris: 7 revelata sūt fūda-
mēta orbis ab increpatione dñi: ab inspiratione
spūs furoris ei⁹. Misit de celo 7 assumpsit me: 7
traxit me de aq̄s multis. Liberavit me ab inimi
co meo potentissimo: 7 ab his qui oderant me:
quīa robustiores me erāt. Preveniet me in die
afflictiōis mee: 7 factꝰ ē dñs firmamētū meū
Et eduxit me in latitudinē: liberavit me quia
cōplacui ei. Retribuet mihi dñs p̄ iusticiā
meam: 7 p̄ mundiciā manuū mearū reddet
mihi. Quia custodiui vias dñi: 7 nō egi impie
a deo meo. Omia. n. iudicia ei⁹ i conspectu meo. 7

precepta eiꝰ nō amouiam me. Et ero pfectꝰ coꝝ eo: ⁊ custodiā me ab iniq̄tate mea. Et restituet mihi dñs ꝑm iustitiā meā: ⁊ ꝑm munditiā manuū meaꝝ in cōspectu oculoꝝ suoꝝ. Cū scō scūs eris: ⁊ cū robusto pfectꝰ. Et cū electo electus eris: ⁊ cū puerso puerteris. Et ꝑpm pauperē saluū facies: oculisq; tuis excelsos humiliabis. Quia tu lucerna mea dñe. ⁊ tu dñe illuminabis tenebras meas. In te eni currā accinctꝰ: in deo meo trāsiliā murū. Deꝰ imaculata via eiꝰ: eloq̄ dñi igne examinatū: scutū est oīuꝫ sperantiū i se. Quis ē deꝰ ꝓter dñm: ⁊ q̄s fortis ꝓter deū nr̄m? Deꝰ q̄ accinxit me fortitudine: ⁊ cōplanauit pfectā viā meā. Coequans pedes meos ceruis: ⁊ sup excelsa mea statuens me. Docens manꝰ meas ad pliū ⁊ cōponēs q̄sī arcū ereū brachia mea. Dedisti mihi clypeū saluti tue: ⁊ māsuetudo mea multiplicauit me. Dilatabis gressus meos subtus me: ⁊ nō deficiēt tali mei. Persequar inimicos meos ⁊ cōterā: ⁊ nō cōuertar donec cōsumā eos. Cōsumā eos ⁊ cōfringā ut nō cōsurgāt: cadēt sub pedibꝰ meis. Accinxisti me fortitudine ad pliū: incuruasti resistētes mihi subtꝰ me. Inimicos meos dedisti mihi dorsū: odiētes me: ⁊ dispdā eos. Clamabūt ⁊ nō erit q̄ saluet: ad dñm. ⁊ nō exaudiet eos. Deleto eos ut pulueꝛē ꝛre: quasi lutū platearū cōminuā eos atq; cōfringā. Saluabis me a ꝛdictionibus ꝑpli mei: custodies me in caput gentiū. Popul⁹ quē igr̄o seruiet mi. Filij alieni resistēt mihi. auditu auris obedient mihi. Filij alieni defluxerūt: ⁊ ꝓtraxēr̄ in angustijs suis. Viuit dñs ⁊ bñdictus deꝰ me⁹, ⁊ exaltabit deus fortis saluti mee. Deꝰ q̄ das vindictas mihi. ⁊ deijcis ꝑpl̄os sub me. Qui educis me ab inimicis meis: ⁊ a resistētibꝰ mihi eleuas me: a viro iniq̄ liberabis me. Propterea pfitebꝛ tibi dñe in gētib⁹: ⁊ nōi tuo cātabo. Magnificās salutes regis sui: ⁊ faciēs miam xpō suo dauid: ⁊ semini eius in sempiternū. ℣ XXIII

Hec aūt sūt ꝛba nouissima q̄ dixit da uid filꝰ isai. Dixit vir cui cōstitutū ē de xpō dei iacob: egregꝰ psaltes isrl. Spūs dñi locutꝰ ē p me. ⁊ sermo eiꝰ p linguā meā. Dixit: Deꝰ isrl mihi locutꝰ ē fortis isrl. Dñator iustꝰ: dñator i timore dei. Sicut lux auroꝛe oriēte sole mane absq; nubibꝰ rutilat: ⁊ sicut pluuijs germinat herba de terra. Nec tanta est domꝰ mea apud deū: ut pactū eternū iniret mecū firmū i oibꝰ atq; munitū. Cūcta eni salꝰ mea ⁊ ois uolūtas: nec ē q̄ eq̄ ex eo q̄ non germinet. Preuaricatoꝛes aut ē q̄si spine euellent vniuersi: q̄ nō tollunt manibus. Et si q̄s tangere voluerit eas: armabitur ferro ⁊ ligno lanceato: igneq; succense cōburent⁹ vsq; ad nihilū. Hec nomia fortiū dauid Dauid sedēs in cathedra sapiētissimꝰ pnceps inē tres. Ipse ē q̄si tenerrimꝰ ligni ymiculus qui octingētos ineē fecit ipeu uno. Post hūc eleaçar filius patrui eius aboi ineē tres fortes q̄ erāt cū dauid qñ exprobrauerūt philistijm ⁊ congregati sūt illuc in pliū. Cūq; ascēdissent filij isi l'ipse stetit ⁊ percussit philisteos: donec defeceret manꝰ eiꝰ. ⁊ obrigescꝛet cū gladio. Fecitq; dñs salutē magnā i die illa. ⁊ ꝑpl's q̄ fugerat reuersus est ad cesoꝛ spolia detrahēda. Et post hūc semma filꝰ agge de ararī. Et congregati sūt philistijm i statiōe. Erat quippe ibi ager lente plenus. Cūq; fugissent ꝑpl's a facie philistijm: stetit ille in medio agri. ⁊ turuis est eū. Percussitq; philisteos. ⁊ fecit dñs salutē magnā. Necnō ⁊ ante descēderāt tres q̄ erāt pncipes ineē triginta. ⁊ venerāt tpe messis ad dauid i spelūcā odollā. Castra aūt philistinoꝝ erāt posita i valle gigantiū. ⁊ dauid erat in pſidio. Porro statio philistinoꝝ tunc erat in bethleē. Desiderauit aūt ḡ dauid aquā de lacu. ⁊ ait: Qi q̄s mihi daret potū aque de cisterna q̄ est i bethleē iuxta portā. Irruperūt ḡ tres fortes castra philistinoꝝ ⁊ hauserunt aquā de cisterna bethleē q̄ erat iuxta portam ⁊ attulerūt ad dauid. At ille noluit bibere. ⁊ libauit eā dño dicens: Propitꝰ sit mihi dñs ne faciā h̄. Nū sanguinē uiꝝ istoꝝ q̄ pfecti sūt. ⁊ aiarū piculū bibā? Noluit ḡ bibē. Hec fecerūt tres robustissimi. Abisai q̄q; frat ioab filius saruie pnceps erat de trib⁹. Ipse ē q̄ leuauit hastā suā ꝑ trecētos q̄s ineē fecit: noiat⁹ in trib⁹. ⁊ ineē tres nobilioꝝ: eratq; eoꝝ pnceps ⁊ vsq; ad tres pmos nō puenerat. Et banaias filꝰ ioiade viri fortissimi magnoꝝ operū de capseel. Ipse percussit duos leones moab. ⁊ ipse descēdit ⁊ percussit leonē in media cisterna in die⁹ niuis. Ipse q̄q; ineē fecit virū egyptiū virū dignū spectaculo bñtē in manu hastā. Itaq; cū descēdisset ad eū in ꝑga: vi extorsit hastā de manu egyptꝰ. ⁊ interfecit eū hasta sua. Hec fecit banaias filꝰ ioiade. Et ipse nominat⁹ ineē tres robustos q̄ erāt ineē triginta

nobiliores·ꝛ̄ũtũ vſq; ad tres nõ puenerat. Fecitq; eũ ſibi dauid auricularium a ſecreto. Aſabel frāe ioab inē triginta. Eleanan filius patrui ei⁹ ꝛ̄ de bethleē. Sēma ꝛ̄ arari. Elicha ꝛ̄ arari. Heles ꝛ̄ phalti. Hira filiꝰ acces ꝛ̄ thecua. Abieſer ꝛ̄ anathot. Mobonai ꝛ̄ vſa thi. Selmon ahohites. Maebarai netophathites. Eleph filius baana. ⁊ ipſe netophatites. Ithai filius ribai· ꝛ̄ gabaath filiorũ beniamin. Banai pharatonites. Heldai ꝛ̄ torrente gaas. Abialbon arbathites. Azamaueth ꝛ̄ bahurim. Eliaba ꝛ̄ ſalthoni. Filij iaſen·ionathan narā. Sēma ꝛ̄ ararī. Haiā filius ſarar araehites. Elifeleth filius aalbai filij maachathi. Heliā filius achitofel gelonites. Eſrai ꝛ̄ carmelo. Farai ꝛ̄ arbi. Igaal filius nathan ꝛ̄ ſoba. Bonni ꝛ̄ gaddi. Helech ꝛ̄ ammoni. Naarai ꝛ̄ berothites armiger ioab filij ſaruie hira. hiethites. Hareb ⁊ ipſe hiethites. Urias etheus. Hões triginta ſeptē. ¶ XXIIII

ET addidit furoꝛ dñi iraſci ſ̄ iſrl·cõmouitq; dauid in eis dicẽtem. Uade numera iſrl ⁊ iudam. Dixitq; rex ad ioab p̄incipem exercitus ſui. Perambula cẽs tribꝰ iſrl a dan vſq; ad berſabee. ⁊ numera ꝑplm ut ſciã nũerũ eiꝰ. Dixitq; ioab regi. Adaugeat dñs ꝛ̄ tuꝰ ad ꝑplm tuũ quãtꝰ nũc ẽ iterũq; cẽtuplicet ſ̄ ꝓſpectu dñi mei regẽ. Hȝ q̄d ſibi dñs meꝰ rex vult ī re bꝰ ceſmodi? Obtimuit aũt ſmo regẽ ſ̄ba ioab. ⁊ p̄ncipũ exercitus. Egreſſuſq; ẽ ioab ⁊ p̄ncipes militũ a facie regi ut numerarẽt ꝑplm iſrl. Cũq; ptranſiſſent iordanẽ. ⁊ne runt in aroer ad dexterã vrbis q̄ ẽ in valle gad. ⁊ p laqer trãſierũt i galaad. ⁊ ī ẽrã iferiorẽ bodſi. ⁊ ⁊ne rũt i dan ſilueſtria. Circueũteſq; iuxta ſidonẽ trãſierũt ad pe menia tyri ⁊ cẽm terrã euei ⁊ chananei: ⁊ne rũtq; ad meridiem iuda in berſabee. Luſtrata vniuſa terra· affuerũt pⁱ nouẽ menſes ⁊ vigiti dies ī irl̄m. Dedit q̄ ioab numeꝛ ⁊ne ſcriptiõis ꝑplī regi. Et iuẽta ſũt ⁊ iſrl octingẽta milia viroꝛ fortiũ q̄ educerẽt gladiũ. ⁊ de iuda q̄ngẽta milia pugnatoꝛ. Pcuſſit aũt coꝛ dauid eũ pⁱ hq̄ nũerat? ẽ ꝑpl's. Et dixit dauid ad dñm. Peccaui valde ī facto· hoc. pcoꝛ dñe ut trãſferas iniq̄tatẽ ſui tui q̄a ſtulte egi nimis. Surrexit itaq; dauid mane. ⁊ ſermo dñi fact⁹ eſt ad gad ꝓphetã ⁊ videntẽ dicẽs: Uade ⁊ loquere ad dauid. Hec dicit dñs: Triũ tibi dat optio· elige vnũ q̄ voluerꝭ ex bis ut faciã tibi. Cũq; ⁊neſſet gad ad dauid nũciauit ei dicẽs. Aut ſeptẽ annis ⁊niet tibi fames ī terra tua: aut tribꝰ menſibꝰ fugies aduerſarios tuos ⁊ illi te p̄ſequẽt. aut certe tribus diebꝰ erit peſtilẽtia ī terra tua. Nũc g̃ ꝛ̄ litera. ⁊ vide quẽ rũdeã ei q̄ me miſit ſmonẽ Dixit aũt dauid ad gad: Coarto coꝛ nimis. Hȝ meliꝰ ẽ ut incidã in manꝰ dñi: multe. n. miẽ eius ſũt: ⁊ in manꝰ hoīz Immiſitq; dñs peſtilentiã i iſrl· de mane vſq; ad tẽs ꝓſtitutũ: ⁊ mortui ſũt ex populo a dan vſq; berſabee ſeptuagita milia viroꝛ. Cũq; extẽdiſſet manũ ſuã angelꝰ dñi ſup irl̄m ut diſperderet eã. miſertus ẽ dñs ſup afflictionẽ. ⁊ ait angelo pcutienti ꝑplm. Sufficit nũc· contine manũ tuã. Erat aũt angelꝰ dñi iuxta areã arevna iebuſei. Dixitq; dauid ad dñm cũ vidiſſet angelũ cẽtẽ ꝑplm. Ego ſũ q̄ peccaui ⁊ ego iniq̄ egi: iſti qui oues ſũt q̄d fecerũt? Uertat obſecro manꝰ tua ꝓ me ⁊ ꝓ domũ patris mei. Uenit aũt gad ꝓphẽta ad dauid ī die illa. ⁊ dixit ei: Aſcẽde ⁊ ꝓſtitue altare dño in area arevna iebuſei. Et aſcẽdit dauid iuxta ſermonẽ gad quẽ ꝓcepat ei dñs. Cõſpiciẽſq; arevna aiaduertit regẽ ⁊ ſeruos eiꝰ trãſire ad ſe. ⁊ egreſſꝰ adorauit regẽ ꝓno vultu ī terrã ⁊ ait: Quid cauſe ẽ ut ⁊niat dñs meꝰ rex ad ſuũ ſnũ? Cui dauid ait: Ut emã a te areã. ⁊ edificẽ altare dño. ⁊ ceſſet inēfectio q̄ graſſat ī ꝑplo. Et ait arevna ad dauid: Accipiat ⁊ offerat dñs meus rex· ſicut placet ei. Habes boues ī holocaustũ. ⁊ plaſtrũ ⁊ iuga boũ in vſũ lignoꝛ. Hȝa vidit arevna regi. Dixitq; arevna ad regem: Dñs deꝰ tuꝰ ſuſcipiat votũ tuũ. Cui reſpõdẽs rex ait: Neq̄q̄ ut vis: ſ̄ emã pcio a te. ⁊ nõ offerã dño deo meo holocauſta g̃tuita. Emit g̃ dauid areã ⁊ boues· argẽti ſiclis q̄nq̄ginta. ⁊ edificauit ibi dauid altare dño. ⁊ obtulit holocauſta ⁊ pacifica. Et ꝓpitiatꝰ eſt dñs terre. ⁊ cohibita ẽ plaga ab iſrl.

Explicit ſecũdꝰ liꝰ Samuelis Incipit liꝰ pr̄imꝰ Malachim. i. Regũ tertiꝰ. Capl̄m I

ET rex dauid ſenuerat: habebatq; etatis plurimos dies. Cũq; operirẽt ẽſtibꝰ nõ calefiebat. Dixerũt ergo ei ſerui ſui: Queramus dño nr̄o regi adoleſcentulã virginẽ. ⁊ ſtet coram rege. ⁊ foueat eũ: dormiatq; in ſinu ſuo. ⁊ calefaciat dñm nr̄m regem. Quęſierunt igitur adoleſcentulã ſpecioſam in omnib⁹ finib⁹ iſrl

7 iuenerūt abisac sunamitē. 7 adduxerūt eā
ad regē. Erat aūt puella pulchra nimis: nu-
triebat q̄ cū rege 7 mīstrabat ei: rex vero non
cognouit eā. Adonias aūt filius agith eleuabat
dicēs: Ego regnabo. Fecitq̄ sibi currū 7 eq̄-
tes. 7 q̄nq̄ginta viros q̄ curr rēt añ eū. Nec
corripuit eū p̄r̄ sus aliq̄n dicēs: Quare sic fe-
cisti? Erat aūt 7 ipse pulcher valde secundus
natu p̄ absalon. Et sermo ei cū ioab filio sar-
uie 7 cū abiathar sacerdote qui adiuuabant
ptes adonie. Sadoch vo sacerdos 7 banaias
filius ioiade 7 nathan ꝓpha 7 semei 7 cele-
thi 7 felethi 7 ē robur exercit dauid nō erat
cū adonia. Immolatq̄ g̃ adonias arietibus 7
vitulis 7 vnctis pinguib in lapidē coeleth
q̄ erat vicin fonti rogel: vocauit vniuersos
frēs suos filios regis. 7 ēs viros inda seruos
regis nathan aūt ꝓphām 7 banaiā 7 robustos
q̄sq̄. 7 salomonē frēm suū non vocauit. Dixit
itaq̄ nathan ad bersabee matrem salomonis.
Nū audisti q̄ regnauerit adonias filius agith. 7
dñs nr̄ dauid b ignorat? Nūc g̃ veni accipe cō-
siliū a me. 7 salua aiam tuā filiiq̄ tui salomo
nis. Vade 7 ingredē ad regē dauid. 7 dices ei:
Nōne tu dñe mi rex iurasti mihi ancille tue
dicēs q̄ salomon filius tuus regnabit p me. 7
ipse sedebit in solio meo: Quare ergo regnat
adonias? Et adh ibi te loquēte cum rege ego
veniā p te. 7 cōpleto sermones tuos. Ingressa
ē itaq̄ bersabee ad regē i cubiculo. Rex autē
senuerat nimis. 7 abisac sunamitis mīstrabat
ei. Inclinauit se bersabee 7 adorauit regem.
Ad quā rex: q̄d tibi vis? Que rndens
ait: Dñe mi rex tu iurasti per dñm deum tuū
ancille tue: salomon filius tuus regnabit p me. 7
ipse sedebit in solio meo. 7 ecce nunc adonias
regnat te dñe mi rex ignorante. Mactauit bo-
ues 7 pinguia q̄q̄ 7 arietes plimos. 7 voca-
uit ēs filios regis: abiathar q̄q̄ sacerdotem 7
ioab pncipē militie: salomonē aūt seruū tuū
nō vocauit. Verūtn dñe mi rex i te oculi re-
spiciūt tot israhel: ut indices eis q̄s sedē beat
in solio tuo dñe mi rex post te. Eritq̄ cū dor-
mierit dñs me rex cū p̄rib suis: erimus ego
7 filius me pecātores. Adh illa loquēte cū rege
nathan ꝓpha venit. Et nunciauerūt regi di-
cētes: Adest nathan ꝓpha. Cūq̄ introisset in
cōspectu regis 7 adorasset eū p̄n in terā: dixit
nathā. Dñe mi rex tu dixisti: adonias regnet
post me, 7 ipse sedeat sup throno meo: Quia
descēdit hodie 7 īmolauit boues 7 pinguia 7
arietes plurimos. 7 vocauit vniuersos filios
regis 7 pncipes: abiathar q̄q̄ sacerdotē: illiq̄
vescentib 7 bibētib coram eo. 7 dicentibus vi-
uat rex adonias: me vero tuū tuū 7 sadoch sacer-
dotem. 7 banaiā filiū ioade. 7 famulū tuū sa-
lomonē nō vocauit. Numq̄d a dño meo rege
exiuit b verbū. 7 mihi nō indicasti seruo tuo
q̄s sessurus esset sup throno dñi mei regis p eū?
Et rndit rex dauid dicēs. Vocate ad me ber-
sabee. Que cū fuisset ingressa coram rege 7 ste
tisset añ eū iurauit rex 7 ait: Viuit dñs qui
eruit aiam meā de oi angustia: q̄a sicut iura-
ui tibi p dñm deum israhel dicēs: salomō filius tu
regnabit p me. 7 ipse sedebit sup solio meo pro
me: sic faciā hodie. Būmissoq̄ bersabee i terā
vultu adorauit regē dicēs: Viuat dñs me
rex dauid i eternū. Dixit q̄q̄ rex dauid: Voca-
te mihi sadoch sacerdotē 7 nathan ꝓphetā. 7
banaiā filiū ioiade. Qui cum ingressi fuissent
coram rege: dixit ad eos. Tollite vobiscū seruos
dñi vri. 7 imponite salomonē filiū meū super
mulā meā. 7 ducite eū in gion. 7 vngat eū ibi
sadoch sacerdos 7 nathā ꝓpheta in regē sup
israhel. Et canetis buccina atq̄ dicetis: Viuat rex
salomō. Et ascēdetis p eū. 7 venietis i irm. 7
sedebit super solium meū. 7 ipse regnabit pro me:
illiq̄ pcipiā ut sit dux sup israhel 7 sup iudā. Et
rndit banaias filius ioiade regi dicēs. Amen.
Sic loq̄t dñs deus dñi mei regis. Quō fuit dñs
cū dño meo rege: sic sit cū salomone. 7 sublimi
faciat solium eius a solio dñi mei regis dauid
Descēdit g̃ sadoch sacerdos 7 nathā ꝓpha. 7
banaias filius ioiade 7 celethi 7 felethi. 7 im-
posuerūt salomonē sup mulā regis dauid. 7 ad-
duxerūt eū i gion. Sūpsitq̄ sadoch sacerdos
cornu olei de tabernaculo 7 unxit salomonē. 7
cecinerūt buccina. 7 dixit omis ꝓplus. Viuat rex
salomon. Et ascēdit vniuersa multitudo post
eū. 7 ꝓplus canētium tibijs 7 letantiū gaudio ma-
gno. 7 insonuit terra a clamore eor. Audiuit
aūt adonias 7 ēs qui invitati fuerāt ab eo.
Jāmq̄ quiuiū finitū erat. Sed 7 ioab audita
voce tube ait: Quid sibi vult clamor ciuitatis
tumultuantis? Adh eo loquēte: ionathā filius
abiathar sacerdotis venit. Cui dixit adonias.
Ingredē: q̄a vir fortis es 7 bona nūcias. Rn-
ditq̄ ionathā adonie. Neq̄q̄. Dñs n nr̄ rex
dauid regē cōstituit salomonē. misitq̄ cū eo
sadoch sacerdotē 7 nathan ꝓphetā 7 banaiā

filiū ioiade ⁊ celebi ⁊ feletbi. ⁊ ipsuerūt eū
sup mulā regi. Unxerūntq; eū sadoch sacer-
dos ⁊ nathā pphā regē i gion: ⁊ ascenderūt
ide letātes. ⁊ ilonait ciuitas. Hec ē vox quā
audistis. Sz ⁊ salomō sedet sup soliū regni. ⁊
ingressi pui regi bñdixerūt dño nro regi da-
uid dicētes: Amplificet de⁹ nomē salomōis
sup nomē tuū. ⁊ magnificet thronū ei⁹ super
thronū tuū. Et adorauit rex in lectulo suo:
Insup ⁊ hec locut⁹ ē. Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl q
dedit hodie sedētē i solio meo videntib⁹ oculis
meis. Territi sūt g ⁊ surrexerūt oēs q iuitati
fuerāt ab adonia. ⁊ iuit vnusq; sqz i viā suam.
Adonias aūt timēs salomonem surrexit ⁊
abijt i tabnaculū dñi: tenuitq; cornu altaris.
Et nūciauerūt salomoni dicētes: Ecce ado-
mas timēs regē salomonē tenet cornu altaris
dicēs. Juret mihi rex salomō hodie q nō in-
terficiat puū suū gladio. Dixitq; salomō. Si
fuerit vir bon⁹ nō cadet ne vn⁹ qdē capill⁹ ei⁹
in terrā: sin aūt malū inuētū fuerit i eo morie-
ris. Misit g salomon ⁊ eduxit eū ab altari ⁊ in-
gressus adorauit regem salomonē. Dixitq; ei
salomon: Vade in domū tuā. II

Appropinquerunt aūt dies dauid ut
moreret. ꝓcepitq; salomoni filio suo
dicens: Ecce ego ingredior viā vni
uerse terre. Cōfortare ⁊ esto vir fortis ⁊ obser-
va custodias dñi dei tui ut ābules i vijs ei⁹ ⁊
custodias ceremonias ei⁹: ⁊ ꝓcepta ei⁹ ⁊ iudi-
cia ⁊ testimonia. sicut scriptū ē in lege moysi
ut intelligas vniūsa q facis. ⁊ qcūq; te vertas
ut ꝓfirmet dñs sermōes suos qs locut⁹ ē de
me dicens. Si custodierit filij tui vias meas
⁊ ābulauerit cora me i veritate in oi corde suo
⁊ oi ania sua: nō auferet tibi vir de solio isrl.
Tu qz nosti q fecerit mihi ioab filius sarui. q
fecerit duob⁹ ꝓncipib⁹ exercit⁹ isrl. abner fi-
lio ner. ⁊ amasę filio iether qs occidit ⁊ effu-
dit sanguinē belli i pace. ⁊ posuit cruorē bel-
li i balteo suo q erat circa lūbos ei⁹. ⁊ i cal-
ciamēto suo qd erat in pedibus ei⁹. Facies g
iuxta sapiam tuā. ⁊ nō deduces canitiē ei⁹ paci-
fice ad inferos. Sz ⁊ filijs dercellai galaaditis
reddes grām. erūtq; comedētes i mēsa tua.
Occurrerūt. n. mihi qn fugiebā a facie absa-
lon fris tui. Habes qz apud te semei filiū ge-
ra filij gemini de baburim: q maledixit mihi
maledictiōe pessima qn ibam ad castra. Sed
qa descēdit mihi in occursū cū trāsisset iorda-
nē. ⁊ iurauī ei p dñm dicēs: non te interficiā
gladio. tu noli pati eū ce innoxiū. Vir aūt sa-
pies es ut scias q facies ei. deduces sq; canos
ei⁹ cū sanguine ad inferos. Dormiuit igit da-
uid cū pribus suis. ⁊ sepult⁹ ē i ciuitate dauid
Dies aūt qb⁹ regnauit dauid sup isrl. quadra-
ginta anis fuit. In hebron regnauit septē anis. i in
trigintatrib⁹. Salomō aūt sedit sup thronū
dauid patris sui. ⁊ firmatū ē regnū ei⁹ nimis.
Et ingressus ē adonias fili⁹ agith ad bersabee
matrē salomōis. Que dixit ei: Pacifice⁹ ne ē
ingress⁹ tu? Qui rndit: Pacific⁹. Addiditq;
sermo mihi ē ad te. Cui ait. loqre. Et ille:
Tu inqt nosti qa meū erat regnū. ⁊ me ꝓpo
suerat oīs isrl sibi i regē. sed trāslatū ē regnū.
⁊ factū ē fris mei. A dño. n. ꝓstitutū est ei.
Nūc g petitionē vnā peto a te ne ꝓfūdas fa
ciē meā. Que dixit ad eū. Loqre. Et ille ait
Precor ut dicas salomōi regi: neqz. n. negare
tibi qcq; potest: ut det mihi abisac sunamitē
vxorē. Et ait bersabee. Bñ ego loqr ꝓ te regi
Venit g bersabee ad regē salomonē ut loq-
reť ei ꝓ adonia. Et surrexit rex i occursū ei⁹
adorauitq; eā. ⁊ sedit sup thronū suū. Posi-
tusq; ē thron⁹ matri regis q sedit ad dextrā ei⁹:
dixitq; ei. Petitionē vnā puula ego tecum
a te ne ꝓfūdas faciē meā. Et dixit ei rex. Pe
te mr mea. Neqz. n. fas ē ut auertā faciē tuā
Que ait. Det abisac sunamitē adonie fri tuo
vxor. Rndit q rex salomon. ⁊ dixit mri sue:
Quare postulas abisac sunamiten adonie?
Postula ei ⁊ regnū. Ipse ē. n. frae me⁹ maior
me. ⁊ hz abiathar sacerdotē ⁊ ioab filiū sar-
uie. Jurauit itaqz rex salomō p dñm dicēs:
Hec faciat mihi deus ⁊ hec addat: qa ꝓ aiam
suā locut⁹ ē adonias ꝑbū hoc. Et nūc viuit
dñs q firmauit me ⁊ collocauit me sup soliū
dauid patris mei. ⁊ q fecit mihi domū sicut lo-
cutus ē. qa hodie occidet adonias. Misitq;
rex salomō p manū banaie filij ioiade. q in-
terfecit eū. ⁊ mortu⁹ ē. Abiathar qz sacerdo
ti dixit rex. Vade in anathot ad agrū tuū. Et
qdē vir mortis es: sed hodie te non interficiā. qa
portasti archā dñi dei coram dauid patre meo.
⁊ sustinuisti labores in oib⁹ in qb⁹ laborauit pater
me⁹. Eiecit g salomō abiathar ut nō esset sa-
cerdos dñi. ut ipleret ꝑmo dñi quē locut⁹ ē
sup domū heli in silo. Venit aūt nūci⁹ ad sa-
lomonē q ioab declinasset p⁹ adoniā. ⁊ p⁹ sa
lomonē non declinasset. Fugit ergo ioab in

tabnaculū dñi ⁊ applxdit cornu altarj. Nū ciatūcp ē regi salomōi qp fugisset ioab tabnaculū dñi. ⁊ eēt iuxt altare. Misitcp salomō banaiā filiū ioiade dicēs: Vade inēfice eū. Et venit banaias ad tabnaculū dñi. ⁊ dixit ei: Hec dicit rex: Egredē. Qui ait: Nō egrediar: sz hic moriar. Renūciauit banaias regi sermonē dicēs: Hec locut⁹ ē ioab. ⁊ hz rñdit mihi. Dixitcp ei rex. Fac sicut locut⁹ ē ⁊ interfice eū ⁊ sepeli. ⁊ amouebis sanguinē inocētē q effusus ē a ioab a me ⁊ a domo pris mei ⁊ reddet dñs sanguinē ei⁹ sup caput ei⁹: qa interfecit duos viros iustos meliores cp se. ⁊ occidit eos gladio pre meo dauid ignrante. abner filiū ner pncipē militie isrl. ⁊ amasam filiū ietlxr pncipē exercit⁹ iuda. Et reuertet sanguis illoz i caput ioab. ⁊ i caput seminis ei⁹ i sempiternū. dauid aūt ⁊ semi ei⁹ ⁊ domui ⁊ throno illi⁹ sit pax vsqz in eternū a dño. Ascēdit itaqz banaias filj⁹ ioiade ⁊ aggressus eū interfecit: sepult⁹qz ē i domo sua i deserto. Et cōstituit rex banaiā filiū ioiade p eo sup exercitū ⁊ sadoch sacerdotem posuit p abiathar. Misit qz rex ⁊ vocauit semei: dixitqz ei. Edifica tibi domū i irlm. ⁊ habita ibi. Et nō egredierj inde huc atqz illuc. Quacūqz autē die egress⁹ fuerj ⁊ trāsierj torrētē cedron: scito te interficiendū. Sanguis tu⁹ erit sup caput tuū. Dixitqz semei regi. Bon⁹ sermo. Sicut locut⁹ ē dñs me⁹ rex: sic faciet su⁹ tu⁹. Habitauit itaqz semei i irlm diēb⁹ multis. Factū ē aūt p anos tres ut fugerēt serui semei ad achis filium maacha regē geth. Nūciatūcp ē semei qp serui ei⁹ issent in geth. Et surrexit semei ⁊ strauit asinū suū: iuitqz ad achis i geth ad requirendū seruos suos. ⁊ adduxit eos de geth Nunciatū ē aūt regi salomoni qp isset semei in geth de irlm ⁊ redisset. Et mittēs vocauit eū dixitqz illi: Nōne testificat⁹ sum tibi pr dñm: ⁊ pdixi tibi qcūqz die egressus fueris huc ⁊ illuc: scito te ce morituz: Et rndisti mihi Bonus sermo quē audiui. Quare ergo non custodisti iusiurandū dñi ⁊ pceptū qd pcepi tibi: Dixitqz rex ad semei. tu nosti oē malū cui⁹ tibi cōscius ē cor tuū qd fecisti dauid patri meo. Reddidit dñs malitiā tuā i caput tuū ⁊ rex salomon bndict⁹ ⁊ thron⁹ dauid erit stabilis cora dño vsqz i sempiternū. Jussit itaqz rex banaie filio ioiade. q aggress⁹ peussit eū ⁊ mortuus est.

III

Confirmatū est igit regnum in manu salomōis. ⁊ affinitate piunctus ē pharaoni regi egypti. Accepit nāqz filiā ei⁹. ⁊ adduxit i ciuitatē dauid donec cōpleret edificans domū suā ⁊ domū dñi ⁊ murū irlm p circuitū. Attū pls imolabat i excelsis. Nō.n. edificatum erat templū noi dñi vsqz i diē illū. Dilexit aūt salomō dñm ābulans in pceptis dauid pris sui. excepto qp in excelsis imolabat. ⁊ accendebat thymiama Abijt itaqz salomō i gabaō ut imolaret ibi. Illud qppe erat excelsū maximū. Mille hostias i holocaustū obtulit salomō sup altare illud i gabaon. Apparuit aūt dñs salomōi p somniū nocte dicēs: Postula qd vis ut dem tibi. Et ait salomō. Tu fecisti cū huo tuo dauid pre meo miam magnā: sicut ambulauit in pspectu tuo i ūitate ⁊ iusticia ⁊ recto corde tecū: custodisti ei miam tuā grandē. ⁊ dedisti ei filiū sedentē sup thronū: sicut ē hodie Et nūc dñe de⁹ tu⁹ regē fecisti huū tuū p dauid pre meo. Ego aūt sū puer pusl⁹. ⁊ ignorans egressū ⁊ introitū meū. ⁊ seru⁹ tu⁹ i medio ē pli quē elegisti: pli infiniti q enūerari ⁊ supputari nō pōt p multitudie. Dabis gē seruo tuo cor docile ut pplm tuū iudicare possit ⁊ discernē inē bonū ⁊ malū. Quis.n. pōt iudicare pplm istū pplm tuū būc multū? Placuit gē sermo cora dño qp salomō postulasset hui⁹cemodi rē. Et dixit dñs salomōi. Quia postulasti verbū h. ⁊ nō petisti tibi dies multos: nec diuitias aut aias iimicoz tuoz: sed postulasti tibi sapiam ad discernēdū iudiciū ecce feci tibi p mos tuos. Et dedi tibi cor sapiēs ⁊ itelligēs intantū ut null⁹ añ te fuerit similis tui nec p⁹ tesurrectur⁹ sit. Sz ⁊ hz q nō postulasti dedi tibi diuitias. s. ⁊ gliam ut nemo fuerit similis tui i regib⁹ cūctis retro diebus. Si aūt ābulauerj in vijs meis ⁊ custodierj pcepta mea ⁊ mādata mea sicut ābulauit pat⁹ tu⁹ lōgos faciā dies tuos. Igit euigilauit salomō. ⁊ itellexit qp eēt somniū. Cūqz venisset irlm. stetit cora arcba federj dñi. ⁊ obtulit holocausta. ⁊ fecit victias pacificas ⁊ grāde conuiuiū vniūsis famulis suis. Tūc venerūt due mulieres meretrices ad regē. steterūtqz cora eo. Quarₓ vna ait. Obsecro mi dñe. ego ⁊ mulier hec habitabam⁹ in domo vna: ⁊ peperi apud eā i cubiculo. Tertia aūt die p⁹ qp ego pepi. pepit ⁊ hec. Et eram⁹ simul. nullusqz alius

nobiscū i domo excepţ nob duab⁹. Mortu⁹ ē aūt filj⁹ mulierj b⁹ nocte: dormiens quippe oppſſit eū: Et ꝓsurgēs itēꝝste noctis silentio tulit filiū meū de latē meo ācille tue dormiēţ. ⁊ collocauit i sinu suo: suū aūt filiū q̄ erat mortu⁹ posuit i sinu meo. Cūq; surrexissem māe ut darē lac filio meo apparuit mortu⁹. Quē diligēri⁹ intuēs clara luce ꝝpēndi nō eēm eū quē genuerā. Rñditq; alēa mulier: Nō est ita ſ filj⁹ tu⁹ mortuus est: meus aūt viuit. Econtrario illa dicebat: Mentirj Filj⁹ quippe me⁹ viuit. ⁊ filj⁹ tu⁹ mortu⁹ est. Atq; i hūc modū ꝓtēdebāt corā rege. Tunc rex ait. Hec dicit: Filj⁹ meus viuit. ⁊ filj⁹ tu⁹ mortu⁹ ē. Et ista rñdit: Nō: ſ filj⁹ tu⁹ mortu⁹ ē: me⁹ aūt viuit. Dixit q̄ rex. Afferte mihi gladiū. Cūq; attulissent gladiū corā rege dīuidite ināt infantē viuū i duas ptes. ⁊ date dimidiā ptē vni ⁊ dimidiā ptē alteri. Dixit aūt mulier cui⁹ filj⁹ erat viu⁹ ad regē: cōmota sunt quippe viscera ei⁹ sup filio suo. Obsecro dñe: date illi infantē viuū. ⁊ nolite īterficere eū. Econtrario illa dicebat. Nec mihi nec tibi sit: ſ dīuidat. Rñdit rex ⁊ ait. Date huic infantē viuū ⁊ nō occidat. Hec ē aūt mat̄ ei⁹. Audiuit itaq; omis isrl iudiciū quod iudicasset rex: ⁊ timuerūt regē vidētes sapiam dei esse in eo ad faciendū iudicium.

IIII

Erat aūt rex salomon regnans sup̄ oēm isrl. ⁊ hi ꝓncipes quos habebat

Azarias filj⁹ sadoch sacerdos. Helioreph ⁊ ahia filij sisa scribe. Josaphat filj⁹ ahilud a cōmētarijs. Banaias filj⁹ ioiade sup̄ exercitū. Sadoch aūt ⁊ abiathar sacerdotes. Azarias filj⁹ nathā sup̄ eos q̄ assistebāt regi. Sabud filj⁹ nathā sacerdos amic⁹ reg⁹ ⁊ abisar p̄posit⁹ domꝰ. ⁊ adonirā filj⁹ abda sup tributa. Habebat aūt salomō duodecī pfectos sup oēm isrl q̄ ꝓbebant annonā regi ⁊ domui ei⁹. Per singulos. n. mēses in āno singuli nccia ministrabāt. Et hꝫ noia eoꝝ. Benhur in mōte effraim. Bēdecar i macces ⁊ in salebim ⁊ in bethsames ⁊ i helon ⁊ i bethanan. Benesed i arathoth. Ipsi⁹. n. erat socho ⁊ omis ēra epher. Benab i adab cui⁹ omis nephathdor. thaphet filiā salomōis habebat vxorē. Baana filj⁹ abilud regebat thanach ⁊ magedo ⁊ vniuersam bethsan q̄ est iuxta sarthana subter iezrahel a bethsan vsq; abelmeula e regione iecmaan. Begaber i ramoth galaad habebat anothhair filij manasse i galaad. Ipse p̄erat i oī regiōe argob que ē i basan sexaginta ciuitatib⁹ magnis atq; muratis q̄ hebāt seras ereas. Achinadab filj⁹ addo p̄erat i manaim. Achimaas i neptali. Hꝫ ⁊ ipse hebat basemath filiam salomois i uxorio. Baana filj⁹ husi i aser ⁊ i baloth. Josaphat filj⁹ pharue i yssachar. Semei filj⁹ hela i beniamin. Habet filj⁹ suri i ēra galaad. ⁊ in ēra seon reg ămorrei ⁊ og regis basan sup̄ oia q̄ erāt i illa ēra. Juda ⁊ isrl innūerabiles sicut arena marj i multitudie comedētes ⁊ bibētes atq; letātes. Salomō aūt erat i ditiōe sua bus oia regna secū a flumie ēre philistijm vsq; ad ēminū egypti: offerentiū sibi mūera ⁊ seruientiū ei cunct⁹ diebꝰ vite ei⁹. Erat aūt cib⁹ salomonis p̄ dies singulos triginta chori similē ⁊ sexaginta chori farine. decē boues pingues. ⁊ viginti boues pascuales ⁊ centū arietes: excepta venatiōe ceruoꝝ. capreaꝝ atq; bubaloꝝ ⁊ auiū altiliū. Ipse enī obtinebat oēm regionē q̄ erat trās flumē ās a thapsa vsq; ad gazā. ⁊ cūctos reges illaꝝ regionū. ⁊ habebat pacē ex oī pte in circuitu. Habitabat atq; iuda ⁊ isrl absq; timore vllo: vnusquisq; sub vite sua ⁊ sub ficu sua. a dan vsq; bersabee cūctis diebꝰ salomonis. Et habebat salomō q̄dragita milia p̄sepia eq̄ꝝ curiliū. ⁊ duodecī milia eq̄striū nutriebantq; eos sup̄dicti reg⁹ p̄fecti: ſ ⁊ nccia mēse regis salomonis cū ingēti cura p̄hebāt in tpe suo. Ordeū q̄ꝫ ⁊ paleas eq̄ꝝ ⁊ iumētoꝝ referebāt in locū vbi erat rex iuxta p̄stitutū sibi. Dedit q̄ꝫ deus sapiam salomoni ⁊ prudentiā multā nimis. ⁊ latitudinē cordis q̄si arenā q̄ ē i littore marj. ⁊ p̄cedebat sapia salomōis sapiam omium orientaliū ⁊ egyptioꝝ. ⁊ erat sapientior cūctis hoib⁹. Sapiētior etham ezraite ⁊ hemā ⁊ calchal ⁊ dorda filijs maol. ⁊ erat nomen⁹ i vniuersis gētib⁹ p̄ circuitū. Locut⁹ est q̄ꝫ salomon tria milia parabolas. ⁊ fuerūt carmina ei⁹ q̄nq; milia. Et disputauit sup̄ lignis a cedro q̄ ē in libano vsq; ad hyssopū q̄ egreditur de pariete. ⁊ disseruit de iumentis ⁊ volucrib⁹ ⁊ reptilib⁹ ⁊ piscib⁹. Et veniebāt de cūctis ꝓpl̄is ad audiendā sapiam salomōis: ⁊ ab vniuersis regib⁹ ē q̄ audiebāt sapiam eius.

V

Misit q̄ꝫ hirā rex tyri seruos suos ad salomonē. Audiuit. n. q̄ ipsum vnxissent regē sup̄ isrl ꝑ p̄cium: quia amic⁹ fuerat hirā dauid oi tpe. Misit aūt

salomõ ad birã dicẽs. Tu scis volũtatẽ dauid p̃ris mei. ⁊ q̃a non potẽat edificare domũ noĩ dñõ dei sui ꝓpt̃ bella iminẽtia p circuitũ donec daret dñs eos sub vestigio pedũ eius. Nũc aũt requiẽ dedit dñs mihi p circuitũ ⁊ nõ ẽ satan neq; occursus malus: quã obrẽ cogito edificare tẽplũ noĩ dñõ dei mei sicut locut⁹ ẽ dauid p̃ri meo dicẽs: Filius tuus quẽ dabo p te sup̃ soliũ tuũ: ipse edificabit domũ noĩ meo. Precipe igiẽ ut p̃cidant mihi pini tui cedros de libano. ⁊ serui mei sint cũ seruis tuis: mercedẽ aũt seruoꝝ tuoꝝ dabo tibi quãcũq; petieris. Scis.n. quõ nõ ẽ in pplo meo vir q̃ nouerit ligna cedere sicut sidonij Cũ g̃ audisset birã ꝓba salomõis letat⁹ est valde. ⁊ ait: Bñdict⁹ dñs de⁹ hodie q̃ dedit dauid filiũ sapiẽtissimũ sup̃ pplm hũc plurimũ. Et misit birã ad salomonẽ dicens: Audiui q̃cũq; mãdasti mihi. Ego faciã eẽm voluntatẽ tuã i lignis cedrinis ⁊ abiegnis. Serui mei deponent ea de libano ad mare. ⁊ ego cõponã ea i ratib⁹ i mari vsq; ad locũ quẽ significaueris mihi: ⁊ applicato ea ibi ⁊ tu tolles ea. Prebebis q; necia mihi: ut fiãt cib⁹ domui mee. Itaq; birã dabat salomõi ligna cedrina ⁊ ligna abiegna iuxt eẽm volũtatẽ ei⁹. Salomõ aũt ꝓbebat birã viginti milia coros tritici in cibũ domui ei⁹. ⁊ viginti choros purissimi olei. Hec tribuebat salomon biram p singulos ãnos. Dedit q; dñs sapiam salomoni sicut locutus ẽ ei. ⁊ erat pax inẽ biram ⁊ salomonẽ. ⁊ pcusserũt ambo fed⁹. Elegitq; rex salomon oparios de oi isrl'. ⁊ erat idictio trigita milia viroꝝ. Mittebatq; eos in libanũ dece milia p mẽses singulos vicissim. ita ut duob⁹ mẽsib⁹ essent i domib⁹ suis. Et adoniram erat sup̃ hui⁹ cemõi idictionẽ. Fuerũt itaq; salomoni septuaginta milia eorum qui onera portabãt. ⁊ octogita milia latomoꝝ i mõte absq; ꝓpsit; q̃ erant singulis opibus nũero triũ miliũ ⁊ trecẽtoꝝ ꝓcipientiũ ꝓpo ⁊ bis q̃ faciebãt op⁹. Precepitq; rex ut tollerẽt lapides grãdes lapides ꝓciosos i fũdamẽtũ tẽpli. ⁊ q̃drarẽt eos q̃s dolauerẽt cemẽtarij salomõis ⁊ cemẽtarij birã. Porro biblij ꝓparauerũt ligna ⁊ lapides ad edificãdũ domũ.

Factũ ẽ g̃ q̃dringẽtesimo ⁊ octogesimo anno egressionis filioꝝ isrl' de ẽra egypti in anno q̃rto mẽse ciopse ẽ mẽsis secũd⁹ regni salomonis sup̃ isrl': edificare cepit domũ dño. Dom⁹ autẽ quam edificabat rex salomon dño. hẽbat sexaginta cubitos in longitudine. ⁊ viginti cubitos i latitudine. ⁊ triginta cubitos i altitudine. Et portic⁹ erat añ tẽplũ viginti cubitoꝝ longitudinis iuxta mẽsurã latitudis tẽpli: ⁊ habebat decẽ cubitos latitudis añ faciẽ tẽpli: fecitq; in tẽplo fenestras oblĩq;s. Et edificauit sup̃ parietẽ tẽpli tabulata p gyrũ i parietib⁹ dom⁹ p circuitũ tẽpli ⁊ oraculi. ⁊ fecit latera i circuitu. Tabulatũ qo subẽ erat q̃nq; cubitos habebat latitudis. ⁊ mediũ tabulatũ sexcubitoꝝ latitudis. ⁊ tertiũ tabulatũ septẽ bñs cubitos latitudis. Trabes aũt posuit i domo p circuitũ fozinsec⁹ ut nõ hererẽt muri tẽpli. Dom⁹ aũt cũ edificaret⁹ de lapidibus dolatis atq; pfectis edificata ẽ. ⁊ malle⁹ ⁊ securis ⁊ oẽ ferramẽtũ nõ sũt audita i domo cũ edificaretur. Ostiũ lateri mediꝰ i piete erat dom⁹ dextre⁹ p cocleã ascẽdebãt i mediũ cenaculũ ⁊ a medio i tertiũ. Et edificauit domũ. ⁊ cõsũmauit eã. Texit q; domũ laquearib⁹ cedrinis ⁊ edificauit tabulatũ sup̃ oẽm domum q̃nq; cubitis altitudis. ⁊ opuit domũ lignis cedrinis. Et fact⁹ ẽ sermo dñi ad salomonẽ dicens: Dom⁹ hanc quã edificas. si ambulaueri i pceptis meis. ⁊ iudicia mea feceris: ⁊ custodieri oia mãdata mea gradiẽs p ea: firmabo sermonẽ meũ tibi quẽ locut⁹ sum ad dauid p̃rem tuũ ⁊ habitabo i medio filioꝝ isrl'. ⁊ nõ derelinquã pplm meũ isrl'. Igiẽ edificauit salomõ domũ ⁊ cõsũmauit eã. Et edificauit pietes domus intrinsec⁹ tabulatũ cedrinis a pauimẽto dom⁹ vsq; ad sũmitatẽ parietũ. ⁊ vsq; ad laqaria. ⁊ opuit lignis cedrinis intrinsec⁹. ⁊ texit pauimentũ domus tabulis abiegnis. Edificauitq; viginti cubitoꝝ ad posteriorẽ ptẽ tẽpli tabulata cedrina a pauimẽto vsq; ad supiora. ⁊ fecit interiorẽ domũ oraculi i sciã scõrũ. Porro q̃draginta cubitoꝝ erat ipsũ templũ p fozib⁹ oraculi. ⁊ cedro ois dom⁹ intrinsec⁹ vestiebat. bñs tornaturas ⁊ iuncturas suas fabrefactas ⁊ celatas eminẽtes. Oia cedrinis tabulis vestiebãt. nec oio lapis apparere poterat i piete. Oraculũ aũt i medio dom⁹ i interiori pre fecerat. ut ponẽt ibi archã federi dñi. Porro oraculũ hẽbat viginti cubitos lõgitudis ⁊ viginti cubitos latitudis. ⁊ viginti cubitos altitudis. ⁊ opuit illud atq; vestiuit auro purissimo. Hz ⁊ altare vestiuit cedro

domū q̄ aūi oraculū opuit auro purissimo: ⁊ affixit laminas clauis aureis. Hibilq; erat in tēplo qđ nō auro tegeret. Pz ⁊ totū altare oraculi texit auro. Et fecit i oraculo duos cherubin de lignis oliuarū de cubitorū altitudinis. Quinq; cubitorū ala cherub vna. ⁊ q̄nq; cubitorū ala cherub alt̄a. i. de cubitos habetes a sūmitate ale vsq; ad ale alteri⁹ sūmitatem. Decē q̄ cubitorū erat cherub secundus in mēsura pari. ⁊ op⁹ vnū erat in duob⁹ cherubin. i. altitudinem habebat vnus cherub decē cubitorū. ⁊ silr̄ cherub secundus. Posuitq; cherubin i medio tēpli interiorj. Extendebāt aūt alas suas cherubin ⁊ tāgebat ala vna parietem. ⁊ ala cherub secūdi tāgebat parietē alterū. ale aūt alt̄ei i media pte tēpli se inuicē contingebāt. Texit q̄ cherubin auro. Et oēs parietes tēpli p circuitū sculpsit varijs celaturj ⁊ dozno. Et fecit i eis cherubin ⁊ palmas ⁊ picturas varias q̄si pminētes de pariete ⁊ egredientes. Pz ⁊ pauimentū dom⁹ texit auro intrinsec⁹ ⁊ extrinsec⁹. Et i ingressu oraculi fecit duo ostiola de lignis oliuarū. postesq; angulox q̄nq;. ⁊ duo ostia de lignis oliuax. Et sculpsit i eis picturā cherubin ⁊ palmax. spes ⁊ anaglyfa valde. pminētia. ⁊ texit ea auro ⁊ operuit tā cherubin q̄ palmas ⁊ cetera auro. Fecitq; in introitu tēpli postes de lignis oliuax q̄drangulatos. ⁊ duo ostia de lignis abiegnis altrinsec⁹. ⁊ vtrūq; ostiū duplex erat. ⁊ se inuicē tenēs apiebat. Et sculpsit cherubin ⁊ palmas ⁊ celaturas valde eminentes: operuitq; oia laminis aureis ope q̄dro ad regulā. Et edificauit atriū interi⁹ trib⁹ ordinibus lapidū politox. ⁊ vno ordine lignox cedri. Anno q̄rto fūdata ē dom⁹ dñi i mēse çio. ⁊ in anno vndecimo mense bul. ipse est mēsis octau⁹ pfecta ē dom⁹ in oi ope suo ⁊ i vniuersis vtē. silibus: edificauitq; eā annis septē.

CAPUT VII

Domū aūt suā edificauit salomō tredecim ānis. ⁊ ad pfectū vsq; pduxit. Edificauit q̄ domū saltⁱ libani centū cubitorū lōgitudinis. ⁊ q̄nq̄ginta cubitox latitudinis. ⁊ trigīta cubitox altitudīs. ⁊ q̄tuor de ambulatoria inter colūnas cedrinas. Ligna quippe cedrina exciderat i colūnas. ⁊ tabulatū cedrinis vestiuit totā cameră q̄ q̄dragintaq̄nq; colūnis sustētabat. Hn⁹ aūt ordo lebat colūnas q̄ndecim ꝫ se inuicē positas. ⁊ e regiõe se respicientes eq̄li spatio inē colūnas: ⁊ sup colūnas q̄drāgulata ligna i cūcti eq̄lia. Et porticū colūnarū fecit q̄nq̄ginta cubitox lōgitudinis. ⁊ trigīta cubitox latitudis. ⁊ alterā porticū i facie maiorj portic⁹. ⁊ colūnas ⁊ epistylia sup colūnas fecit. Porticū q̄ solij in q̄ tribunal ē. fecit: ⁊ texit lignis cedrinis a pauimēto vsq; ad sūmitatē. ⁊ domuncula in q̄ sedebat ad iudicandū erat i media porticu. silr̄ ope. Domum q̄ fecit filie pharaonis quā vxorē duxerat salomon: tali ope quali ⁊ hāc porticū. Hia lapidib⁹ pciosis qui ad normā quādā atq; mensurā tā itrinsec⁹ q̄ extrinsec⁹ serrati erāt. a fundamēto vsq; ad sūmitatem parietum. ⁊ itrinsecus vsq; ad atriū maius. Fundamēta aūt de lapidib⁹ pciosis. lapidib⁹ magnis de decē siue octo cubitox. ⁊ desup lapides pciosi eq̄lis mēsure secti erāt. silr̄ de cedro. Et atriū maius rotundū triū ordinū de lapidib⁹ sectis. ⁊ vni⁹ ordinis de dolata cedro. necnō ⁊ in atrio dom⁹ dñi interiori. ⁊ in porticu dom⁹. Misit q̄ rex salomō ⁊ tulit hyrā de tyro filiū mulierj vidue de tribu neptalim pr̄e tyrio artificē erariū ⁊ plenū sapia intelligētia ⁊ doctrina ad faciendū oē op⁹ ex ere. Qui cum venisset ad regē salomonē. fecit oē opus ei⁹ ⁊ finxit duas colūnas creas: de decē ⁊ octo cubitox altitudinis colūnā vnā. ⁊ linea duodecim cubitox ambiebat colūnā vtrāq;. Duo q̄ capitella fecit q̄ ponerent̄ super capita colūnarū fusilia ex ere: q̄nq; cubitox altitudinis capitellū vnū. ⁊ q̄nq; cubitorū altitudinis capitellū alterū. ⁊ q̄si i modū retis ⁊ catenarū sibi inuicē miro ope p̄texta. Utrūq; capitellū colūnax fusile erat. Septena ꝑsnū retiacula i capitello vno. ⁊ septena retiacula in capitello alt̄o. Et pfecit colūnas ⁊ duos ordines p cirruitū retiaculox singulox ut tegerēt capitella q̄ erāt sup sūmitatē malogranatox. Eodē modo fecit ⁊ capitello secūdo. Capitella aūt q̄ erāt sup capita colūnax q̄si ope lilij fabricata erāt i porticu q̄tuor cubitorum. ⁊ rursū alia capitella in sūmitate colūnarū de sup iuxta mensurā colūne ꝫ retiacula Malogranatox aūt ducēti ordines erāt i circuitu capitelli secūdi. Et statuit duas colūnas in porticu tēpli. Cūq; statuisset colūnā dexterā. vocauit eam noīe iachin. Silr̄ erexit colūnā secūdā. ⁊ vocauit nomē eius booz. Et sup capita colūnax op⁹ i modū lilij posuit: perfectūq; ē op⁹ colūnarū. Fecit q̄ mare fusile

ꝛecē cubitoꝝ a labio vsq; ad labiū rotūdū in circuitu. Quinq; cubitoꝝ altitudo ei⁹ ⁊ resticula triginta cubitoꝝ cingebat illud p circuitū ⁊ sculptura subē labiū circuibat illud ꝛecē cubitꝫ ambiēs mare. Duo ordines sculpturaꝝ bistriatarū erāt fusiles. ⁊ stabāt sup duodecim boues. E q̄b⁹ tres respiciebant ad aquilonē. ⁊ tres ad occidētē. ⁊ tres ad meridiē. ⁊ tres ad orientē. ⁊ mare sup eos ꝛsup erat. q̄rū posterioꝛa vniūsa intrinsec⁹ latitabāt. Grossitudo aūt luteris triū vnciarū erat: labiūq; ei⁹ q̄si labium calicis. ⁊ folīū repādi lilij. Duo milia batos capiebat. ⁊ tria milia metretas. Et fecit ꝛecē bases eneas. q̄tuoꝛ cubitoꝝ lōgitudinis bases singulas. ⁊ q̄tuoꝛ cubitoꝝ latitudinis. ⁊ triū cubitoꝝ altitudinis. ⁊ ipsū op⁹ basiū inꝛasile erat. Et sculpture inē iūcturas. ⁊ inē cozonulas ⁊ plectas. leones ⁊ boues ⁊ cherubin ⁊ i iūcturi⁹ sili⁹ ꝛsup. Et subē leones ⁊ boues q̄si loza ex ere ꝛpēdētia. ⁊ q̄tuoꝛ rote p bases singulas ⁊ axes erei. ⁊ p q̄tuoꝛ partes q̄si būeruli subē luterē fusiles ꝫ se inuicem respectātes. Os q̄ luteri intrinsec⁹ erat i capitꝫ sūmitate. ⁊ qō forinsec⁹ apparebat vni⁹ cubiti erat totū rotundū. qđ q; tēbat vnū cubitū ⁊ dimidiū. In angulis aūt colūnaꝝ varie celature erāt. ⁊ media inē colūnia q̄drata non rotūda. Quatuoꝛ q̄ rote q̄ p q̄tuoꝛ angulos basis erāt cobēbāt sibi subē basim. Una rota tēbat altitudinis cubitū ⁊ semis. Tales autē rote erāt q̄les solēt i curru fieri. Et axes eaꝝ ⁊ radij ⁊ canti ⁊ modioli oia fusilia. Nam ⁊ bumeruli illi q̄tuoꝛ p singulos angulos basis vni⁹ ex ipla basi fusiles ⁊ ꝓiūcti erāt. In summitate aūt basis erat q̄dā rotunditas vni⁹ ⁊ dimidij cubiti ita fabꝛefacta ut luter ꝛsuper posset iponi. hīs celaturas suas variasq; sculpturas ex semetipsa. Sculpsit q̄ i tabulatis illis q̄ erāt ex ere ⁊ i angulis. cherubin ⁊ leones ⁊ palmas q̄si i silitudinē hoīs stantiū. ut nō celata ꝭ apposita p circuitū viderent. In būc modū fecit ꝛecē bases. fusura vna ⁊ mensura sculpturaq; ꝓsili. Fecit q̄ ꝛecē luteres ereos. Quadraginta batos capiebat luter vnus: eratq; q̄tuoꝛ cubitoꝝ. Singulosq; luteres p singulas. i. ꝛecē bases posuit. ⁊ constituit ꝛecē bases. q̄nq; ad ꝛteꝛā ptē tēpli. ⁊ q̄nq; ad sinistrā. Mare aūt posuit ad ꝛteꝛā ptē tēpli ꝫ oriētem ad meridiē. Fecit q̄ hirā lebetes ⁊ scutras ⁊ amulas. ⁊ pfecit cē op⁹ reḡ salomonis i tēplo dñi. colūnas duas ⁊ funiculos capitelloꝝ sup capitella colūnarū duos. ⁊ retia cula duo ut opiꝛēt duos funiculos qui erant sup capita colūnaꝝ. ⁊ malogꝫnata q̄dringenta in duob⁹ retiaculis. duos ꝛsus malogꝫnatoꝝ iu retiaculis singulis ad opiendos funiculos capitelloꝝ q̄ erāt sup capita colūnaꝝ. ⁊ bases ꝛecem ⁊ luteres ꝛecē sup bases ⁊ mare vnū ⁊ boues duodeci subē mare. ⁊ lebetes ⁊ scutras ⁊ amulas. Oia vasa q̄ fecit hyrā regi salomoni in domo dñi: ꝛe auricalco erāt. In cāpestri regiōe iordanis fudit ea rex in argilosa terra inter socoth ⁊ sarthā. ⁊ posuit salomon oia vasa i domo dñi. Propter multitudinē autē nimiā nō erat pondus eris. Fecitq; salomon oia vasa i domo dñi: altare aureū. ⁊ mēsā sup quā ponerēt panes ꝓpositiōis aureā ⁊ cādelabra aurea q̄nq; ad ꝛteꝛā ⁊ q̄nq; ad sinistrā ꝫ oraculū ex auro puro ⁊ q̄si lilij flores ⁊ lucernas ꝛsup aureas ⁊ forcipes aureos ⁊ hydrias ⁊ fuscinulas ⁊ phialas ⁊ mortariola ⁊ thuribula ꝛe auro purissimo. Et cardines ostiorū dom⁹ interioꝛis sci scōrū. ⁊ ostiorū dom⁹ tēpli ex auro erāt. Et pfecit cē op⁹ quod faciebat salomō i domo dñi. Et itulit q̄ sciſicauerat dauid pr̄ su⁹. argentū ⁊ aurū ⁊ vasa reposuitq; in thesauris dom⁹ dñi.

VIII

Nunc ꝫgregati sūt ces maiores natu isr'cū ꝓncipib⁹ tribuū ⁊ duces familiarū filioꝝ isr' ad regē salomonē i ier'm ut ꝛferrēt archā federis dñi ⁊ ciuitate dauid. i. ⁊ syon. Cōuenitq; ad regē salomonē vniuersus isr'l in mēse ethanim in solenni die. ipse ē mēsis septim⁹. Venerūq; cūcti seines ⁊ isr'l. ⁊ tulerūt archā sacerdotes. ⁊ portauerūt archā dñi ⁊ tabernaculū federis ⁊ oia vasa scūarij q̄ erāt i tabernaculo: ⁊ ferebāt ea sacerdotes ⁊ leuite. Rex aūt salomon. ⁊ omis multitudo isr'l q̄ cōuenerat ad eū gradiebāt cū illo ante archā. ⁊ imolabāt oues ⁊ boues absq; estimatione ⁊ numero. Et intulerunt sacerdotes archā federis dñi i locū suū i oraculū tēpli i scm̄ scoꝝ subē alas cherubin. Si quidē cherubin expandebāt alas sup locū archē. ⁊ ptegebāt archā ⁊ vectes eius ꝛsuper. Cūq; eminerēt vectes ⁊ apparerēt sūmitates eoꝝ foris scūariū añ oraculū. nō apparebant vltra ertrinsec⁹. q̄ ⁊ fuerūt ibi vsq; i pnē diē In archa aūt nō erat aliud nisi due tabule lapidee q̄s posuerat in ea moyses in oreb. quādo

ppigit dñs fedus cũ filijs ifrl cũ egrederent
de terra egypti. Factũ ẽ aũt cũ exiſſent ſacer
dotes de ſanctuario nebula ipleuit domũ dñi
& nõ poterãt ſacerdotes ſtare & miſtrare ppt
nebulã. Impleuerat.n.gloria dñi domũ dñi.
Tũc ait ſalomõ: Dñs dixit ut habitaret in nebu
la. Edificãs edificaui domũ & habitaculũ tuũ:
firmiſſimũ ſolidũ tuũ i ſempiternũ. Cõuertitq;
rex faciẽ ſuã. & bñdixit oi ecclie iſrl. Q is eni
ecclia iſrl ſtabat. Et ait ſalomon. Bñdictus
dñs de iſrl q locut ẽ ore ſuo ad dauid patrẽ
meũ. & i manib ei ꝓfecit dicẽs. A die q edu
xi pplm meũ iſrl de egypto non elegi ciuitatẽ
de vniuerſis tribub iſrl ut edificaret domus
& eſſet nomẽ meũ ibi. & elegi dauid ut eẽt ſup
pplm meũ iſrl. Voluitq; dauid pr me edifi
care domũ noi dñi dei iſrl. & ait dñs ad da
uid patrẽ meũ. Qe cogitaſti i corde tuo edifi
care domũ noi meo. bñ feciſti hoc ipſum mente
tractãs. Verũtn tu nõ edificabis mihi domũ
ſed filj tui q egredient de renib tuis ipſe edifi
cabit domũ noi meo. Cõfirmauit dñs ſmo
nẽ ſuũ quẽ locutus eſt: ſtetitq; p dauid patre
meo. & ſedi ſup thronũ iſrl ſicut locut ẽ dñs.
& edificaui domũ noi dñi dei iſrl. & conſtitui
ibi locũ arce in q fed dñi ẽ qd pcuſſit cũ pa
tribus nris qñ egreſſi ſũt de tra egypti. Stetit
aũt ſalomõ añ altare dñi i ꝓſpectu ecclie iſrl
& expandit manus ſuas i celũ. & ait: Dñe deus
iſrl nõ ẽ ſilis tui de i celo de ſup & ſup trã de
orſũ. q cuſtodis pactũ & miam ſeruis tuis: q
ambulãt coram te i toto corde ſuo: q cuſtodiſti
ſuo tuo dauid pri meo q locut es ei. Qre lo
cutus es. & manib pfeciſti. ut hec dies ꝓbat.
Nũc igit dñe de iſrl cõſerua famulo tuo da
uid pri meo q locut es ei dicẽs. Nõ auferet
de te vir coram me qui ſedeat ſup thronũ iſrl:
ita tm ſi cuſtodierit filij tui viã ſuã ut ãbulẽt
coram me ſicut tu ambulaſti i ꝓſpectu meo. Et
nũc dñe de iſrl firment ꝙba tua q locut es
ſuo tuo dauid pri meo. Ergo ne putandũ eſt
qd vere de habitet ſup trã? Si.n.celũ & celi
celoꝝ te capere nõ pnt: quãto magis dom hoc quã
edificaui tibi? Verũm reſpice ad orõnẽ ſui tui. &
ad pces ei dñe de me. Audi hymũ & orõnẽ
quã ſerus tuus orat coram te hodie: ut ſint ocu
li tui apti ſup domũ hãc nocte ac die: ſup lo
mũ de q dixiſti: erit nomen meũ ibi. ut exau
dias orõnẽ quã orat i loco iſto ad te ſerus tus
ut exaudias deprecationẽ ſui tui & ppli tui iſrl.
qcũq; orauerit i loco iſto. & exaudies i loco
habitaculi tui in celo. & cũ exaudieris ꝓpitius
eris. Si peccauerit hõ in ꝓximũ ſuũ. & habue
rit aliq iuramẽtũ q teneat aſtrict. & venerit
ꝓt iuramẽtũ coram altari tuo i domũ tuã:
tu exaudies i celo. & facies & iudicabis ſeruos
tuos. dẽnans iniũ. & reddes viã ſuã ſup ca
put ei. iuſtificansq; iuſtũ & retribues ei ſm
iuſticiã ſuã. Si fugerit ppls tus de iſrl inimicos
ſuos. qa peccatur ẽ tibi. & agentes pniam. &
confitẽtes nomẽ tuo. venerint & adorauerit. & de
precati te fuerint i domo hac. exaudi i celo. & di
mitte pctũ pplo tui iſrl. & reduces eos i terrã
quã dediſti patrib eorũ. Si clauſũ fuerit celũ.
& nõ pluerit ꝓpter pctã eoꝝ. & orantes i loco
iſto pniam egerint nomẽ tuo. & a pctis ſuis cõ
uerſi fuerint ꝓpter afflictionẽ ſuã: exaudi eos
in celo. & dimitte pctã ſeruoꝝ tuoꝝ & pplj tui
iſrl. & oſtende eis viã bonã p quã ambulẽt. & da
pluuiã ſup terrã quã dediſti pplo tuo i poſſeſſio
nẽ. Fames ſi oborta fuerit i terra: aut peſtilẽ
tia. aut corrupt aer. aut erugo. aut locuſta:
uel rubigo. & afflixerit eũ inimicus eius portas
obſidens: oĩs plaga. vniuerſa infirmitas. cun
cta de uotatio & ipreccatio q acciderit oi hõi de
pplo tuo iſrl. ſi quis cognouerit plagã cordis ſui:
& expanderit manus ſuas i domo hac: tu exau
dies in celo i loco habitatiõis tue. & repropi
tiaberis. & facies ut des vnicuiq ſm cas vias
ſuas ſicut videris cor eius. qa tu noſti ſol cor
oĩũ filioꝝ hoĩũ. ut timeãt te cũctis diebus
quib viuũt ſup faciẽ terre quã dediſti patrib
nris. Inſup & alienigena q nõ eſt de pplo tuo
iſrl cũ venerit de tra lõginq ꝓpt nomẽ tuũ.
audient enim nomẽ tuũ magnũ & manus tua fortis
& brachiũ tuũ extentũ vbiq: cũ venerit & ſ
orauerit in hoc loco: tu exaudies i celo i firma
mento habitaculi tui. & facies oĩa ꝙ q vocauerit te alienigena ut diſcãt vniuerſi populi
terrarũ nomẽ tuũ timere ſicut ppls tuus iſrl. &
ꝓnt qa nomẽ tuũ invocatũ eſt ſup domũ hãc
quã edificaui. Si egreſſus fuerit ppls tus ad
bellũ ſuos inimicos ſuos p viã q cumq miſerit eos
orabũt te ſuper viã ciuitatis quã elegiſti. & do
mũ quã edificaui nomini tuo. & exaudies in celo
orones eoꝝ & pces eoꝝ. & facies iudicium eorũ.
Nec ſi peccauerint tibi: nõ eſt.n. hõ q nõ peccet:
& irat tradideris eos inimicis ſuis. & captiui
ducti fuerint i trã inimicoꝝ longe vel ꝓpe. & ege
rint pniam in corde ſuo. in loco captiuitatis. &

ꝑuersi ꝛ̃pcati te fuerint i captiuitate sua dicentes: ꝓccauim⁹. iniq egim⁹. impie gessim⁹: ⁊ reuersi fuerit ad te i vniuſo corde suo. ⁊ tota aīa sua in ĕra īimicoꝝ suoꝝ ad quā captiui ducti fuerint. ⁊ oꝛauerit teꝫ viā ĕre sue quā ꝛ̃disti ꝑibus eoꝝ ⁊ ciuitat̄ quā elegisti. ⁊ tẽpli qꝫ edificaui noī tuo: exaudies in celo i firmamẽto soliꝫ tui. oꝝones eoꝝ ⁊ ꝑces eoꝝ. ⁊ faces iudiciū eoꝝ. ⁊ ꝓpitiaberis ꝓplo tuo q̄ ꝓccauit tibi. ⁊ oīb⁹ iniq̄tatib⁹ eoꝝ q̄b⁹ ꝓuaricati sūt i te. ⁊ dabis mīam coꝝ ĕis q̄ eos captiuos habuerīt ut misereant̄ eis. ꝓpl's. n. tu⁹ ĕ ⁊ hēditas tua q̄s eduxisti ꝛ̃ ĕra egypti ꝛ̃ me dio foꝛnaq̄ ferree. ut sint oculi tui apti ad ꝛ̃pcationē ſui tui ⁊ ꝓpli tui isrl. ⁊ exaudies eos in vniūsis ꝓ q̄b⁹ iuocauerīt te. Tu. n. sepasti eos tibi in hēditatē ꝛ̃ vniūsis ꝓplis ĕre sicut locut⁹ es ꝑ moysen ſuū tuū qñ eduxisti ꝑres nr̄os ꝛ̃ egypto dñe ꝛ̃. Factū est aūt cū cōpleſſet salomō oꝛās dñm cēm oꝛonē ⁊ ꝛ̃pcationē hanc surrexit ꝛ̃ conſpectu altaris dñi. Stetitq̄. n. genu i ĕrā fixerat. ⁊ man⁹ expāderat ad celum. Stetit ḡ ⁊ hñdixit oi ecclie isrl voce magā dicēs. Benedict⁹ dñs ꝛ̃ q̄ ꝛ̃dit requiē ꝓplo suo isrl iux̄ oīa q̄ locut⁹ ĕ. Nō cecidit ne vn⁹ q̄dē ex oīb⁹ ꝛbis q̄ locut⁹ ĕ ꝑ moysen seruū suū. Sit dñs ꝛ̃ nr̄ nobiscū sic fuit cū ꝓb⁹ nr̄is. nō ꝛelinquēs nos neq̄ ꝓijciens: ꝙ inclinet corda nr̄a ad se ut ambulemus in vniūsis vijs ei⁹ ⁊ custodiam⁹ mādata eius ⁊ cerimonias ⁊ iudicia q̄cūq̄ mādauit ꝓb⁹ nr̄is. ⁊ sint ꝓmones mei isti q̄b⁹ ꝛ̃pcat⁹ sū coꝝ dño appropiquātes dño ꝛeo nr̄o die ac nocte: ut faciat iudiciū suo suo ⁊ ꝓplo suo isrl ꝙ singulos dies: ut sciāt cēs ꝓpli terre q̄a dñs ipe ĕ ꝛ̃. ⁊ nō ĕ vltra ablq̄ eo. Sit q̄ coꝝ nr̄m ꝓfectū cū dño ꝛeo nr̄o. ut ābulem⁹ in ꝛecrec̄ ei⁹. ⁊ custodiam⁹ mādata ei⁹: sic ⁊ hodie. Igit̄ rex ⁊ oīs isrl cū eo īmolabant victimas coꝝ dño. Mactauitq̄ salomō hostias pacificas q̄s īmolauit dño: boū vigitiduo milia ⁊ ouiū cētū viginti milia. Et ꝛedicauerūt tẽplū dñi rex ⁊ filij isrl. In die illa scificauit rex mediū atrij qd erat añ tomū dñi. Fecit q̄ppe holocaustū ibi ⁊ sacrificiū ⁊ adipē pacificoꝝ. qm̄ altare ereū qd erat coꝝ dño minus erat. ⁊ cape nō ꝓterat holocaustū ⁊ sacrificiū ⁊ adipē pacificoꝝ. Fecit ḡ salomon in tpe illo festiuitatē celebrē. ⁊ oīs isrl cum eo multitudo magna ab introitu emath vsq̄ ad riuū egypti coꝝ dño ꝛeo nr̄o septē diebus ⁊ septem diebus. i. q̄tuordecim dieb⁹. ⁊ in die octauo dimisit ꝓplos. Qui bñdicentes regi: ꝓfecti sūt in tabernacula sua letantes ⁊ alacri corde sup oīb⁹ bonis que fecerat dñs dauid seruo suo ⁊ isrl populo suo.

IX

Factū ĕ aūt cū ꝓfeciſſet salomon edificium dom⁹ dñi ⁊ edificiū regis ⁊ cē q̄ optauerat ⁊ voluerat facere. apparuit ei dñs secūdo sic apparuerat ei i gabaon. Dixitq̄ dñs ad eū. Exaudiui oꝛonē tuā ⁊ ꝛ̃pcationē tuā quā ꝛ̃pcatus es coꝝ me. Scificaui domū hāc quā edificasti ut ponerē nomē meū ibi in sempiternū. ⁊ erūt oculi mei ⁊ cor meū ibi cunctis dieb⁹. Tu q̄ si ambulaueris coꝝ me sicut ābulauit ꝑ tuus i simplicitate cordis ⁊ i eq̄tate. ⁊ fecer̄ oīa q̄ ꝑcepi tibi ⁊ iudicia mea ꝙnaueris ⁊ legitia mea: ponā thꝛonū regni tui sup isrl i sempiternū sicut locut⁹ sū dauid ꝑri tuo dicēs: nō auferet̄ vir ꝛ̃ gnē tuo ꝛ̃ solio isrl. Si aūt auersiõe auersi fueritis ⁊ filij vr̄i nō sequētes me nec custodiētes mādata mea ⁊ cerimonias q̄s ꝓposui vobis: ꝙ abierit̄ ⁊ coluerit̄ ꝛeos alienos ⁊ adoꝛauerit̄ eos: auferā isrl ꝛ̃ supficie ĕre quā ꝛ̃di eis ⁊ tẽplū qd̄ scificaui noī meo ꝓiciā a ꝓſpectu meo: eritq̄ isrl in ꝓuerbiū ⁊ in fabulā cunct̄ ꝓplis. ⁊ dom⁹ hec erit i exẽplū. Omis qui trāſierit ꝑ eā stupebit. ⁊ sibilabit. ⁊ dicet. Quare fecit dñs sic terre huic ⁊ domui huic? Et rñdebit. Quia ꝛeliquerūt dñm ꝛeū suū qui eduxit ꝑres eoꝝ ꝛ̃ ĕra egypti ⁊ secuti sūt ꝛeos alienos ⁊ coluerūt eos. ⁊ adoꝛauerūt eos: idcirco ĩduxit dñs sup eos cē malū hoc. Expletis aūt annis viginti p⁹q̄ edificauerat salomon duas domos. i. domū dñi ⁊ domū regis: birā re ge tyri ꝓtente salomoni ligna cedrina ⁊ abiegna ⁊ aurū iux̄ cē q̄ op⁹ habuerat: tūc ꝛedit salomon birā viginti oppida i ĕra galilee. Et egressus ĕ birā ꝛ̃ tyro ut vidēt oppida q̄ ꝛ̃derat ei salomō ⁊ nō placuerūt ei. Et ait. Hec cine sūt ciuitates q̄s ꝛedisti mi frat̄? Et appellauit eas ĕrā chabul vsq̄ i diē hāc. Misit q̄ birā ad regē salomonē cētū viginti talenta auri. Hec ē sūma expensar̄ quā obtulit salomon rex ad edificandū domū dñi ⁊ domum suā ⁊ mello ⁊ murū irl̄m ⁊ haser ⁊ mageddo ⁊ gaser. Pharao rex egypti ascendit. ⁊ cepit gazer: succenditq̄ eā igni. ⁊ chananeū q̄ habitabat i ciuitate interfecit. ⁊ ꝛedit eā i dote filie

sue vxori salomõis. Edificauit ḡ salomõ gazer ⁊ bethoron inferiorẽ ⁊ baalath ⁊ palmirã i ẽra solitudis. ⁊ cẽs vicos q̃ ad se ptinebãt ⁊ erant absq; muro: muniuit ⁊ ciuitates curruũ ⁊ ciuitates eq̃tũ ⁊ qcũq; ei placuit ut edificaret in ierl'm ⁊ i libano ⁊ i oi ẽra ptãtis sue. Uniuſũ ꝑlm q̃ remãserat de ãmorreis ⁊ de ethis ⁊ pherezeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis. q̃ nõ sũt de filijs isrl: hoc filios q̃ remanserãt i ẽra q̃s. s. nõ potuerãt filij isrl. exẽminare. fecit salomõ tributarios vsq; i diẽ. hãc. De filijs aũt isrl nõ pstituit salomõ seruire quẽq; ꝫ erant viri bellatores ⁊ mĩstri eius ⁊ pncipes ⁊ duces ⁊ pfecti curruũ ⁊ eq̃t. Erãt aũt pncipes sup oĩa opa salomõis ꝓpõiti q̃ngẽti qui q̃ginta q̃ bathebãt subiectũ ꝑlm. ⁊ statuũ opib⁹ igabãt. Filia aũt pharaõis ascẽdit de ciuitate dauid i domũ suã quã edificauerat ei salomon. Tũc edificauit mello. Offerebat q̃ salomõ trib⁹ vicib⁹ p ãnos singulos holocausta ⁊ pacificas victias sup altare q̃ edificauerat dño ⁊ adolebat thymiama coram dño. Perfectũq; est tẽplũ. Classem q̃ fecit rex salomõ in asiongaber q̃ ẽ iux̃ baylã in littore maris rubri i ẽra idumee. Misitq; birã i classe illa suos seruos salomõis. q̃ cũ seruis salomõis. q̃ cũ venissent i opbir. sũptũ inde aurũ q̃dringẽtoz viginti talentoz detulerũt ad regẽ salomonẽ

X

Regina saba audita fama salomonis. in nõie dñi venit tẽptare eũ i enigmatib⁹. Et igressa ierl'm multo cũ comitatu ⁊ diuitijs. camelis portantibus aromata ⁊ auz̃ infinitũ nimis ⁊ gẽmas pcios as. venit ad regem salomonẽ. ⁊ locuta est ei vniuersa q̃ habebat in corde suo. Et docuit eã salomõ oĩa ꝑba q̃ ꝓposuit. Nõ fuit sermo q̃ regẽ posset latẽ. ⁊ nõ rñderet ei. Uidẽs aũt regina saba cẽm sapiam salomonis: ⁊ domũ quã edificauerat: ⁊ cibos mẽse ei⁹. ⁊ habitacula seruoz ⁊ ordines ministrantiũ. vestesq; coz ⁊ pincernas. ⁊ holocausta q̃ offerebat in domo dñi: nõ habebat vltra spiñ. dixitq; ad regẽ: Uer⁹ ẽ sermo quẽ audiui in ẽra mea sup sermonib⁹ tuis ⁊ sup sapia tua: ⁊ nõ credebam narrãtib⁹ mihi. donec ipsa veni ⁊ vidi oculis meis. ⁊ ꝓbaui q̃ media ps mihi nũciata nõ fuerit. Maior ẽ sapia ⁊ opera tua q̃ rumor quẽ audiui. Beati viri tui ⁊ beati serui tui hi q̃ stãt coram te sẽp ⁊ audiũt sapiam tuã. Sit dñs de⁹ tu⁹ bñdict⁹ cui cõplacuisti ⁊ posuit te sup thronũ isrl eo q̃ dilexerit dñs isrl i sẽpiternũ. ⁊ pstituet te regẽ ut facẽs iudiciũ ⁊ iustitiã. Dedit ḡ regi cẽtũ viginti talẽta auri. ⁊ aromata multa nimis ⁊ gẽmas pcios as. Nõ sũt allata vltra aromata tã multa q̃s ea q̃ dedit regina saba regi salomõi. Sed ⁊ classis birã q̃ portabat aurũ de opbir. attulit ex opbir lignũ thina multa nimis ⁊ gẽmas pcios as. Fecitq; rex de lignis thinis fulcra dom⁹ dñi ⁊ domꝰ regie ⁊ citharas liraſq; cãtoꝝ⁹. Nõ sũt allata b⁹ cemõi lignũ thina neq; visa vsq; i pñtẽ diẽ. Rex aũt salomõ dedit regine saba oĩa q̃ voluit ⁊ petiuit ab eo. exceptis his que vltro obtulerat ei munere regio. Que reuersa ẽ ⁊ abijt i terrã suã cũ seruis suis. Erat aũt pondus auri q̃ offerebat salomoni p annos singulos sexcẽtoz sexagita sex talẽtoz auri. excepto eo q̃ offerebant uiri q̃ sup vectigalia erãt ⁊ negociatores. vniuersiq; reges arabie. ducesq; ẽre. Fecit q̃q; rex salomon ducẽta scuta de auro purissimo. Sexcẽtos aurisiclos dedit lamias scuti vn⁹ ⁊ trecẽtas peltas ex auro ꝓbato. Trecẽtasq; lamine auri vnã peltam vestiebãt. Posuitq; eas rex in domo silt⁹ libani. Fecit etiã rex salomon thronũ de ebore grandẽ. ⁊ vestiuit eũ auro fulvo nimis q̃ habebat sex grad⁹. Et sũmitas throni rotũda erat in parte posteriori. ⁊ due man⁹ hinc atq; inde tenẽtes sedile. ⁊ duo leones stabãt iux̃ man⁹ singulas: ⁊ duodecim leunculi stãtes sup sex gradꝰ hinc atq; inde. Nõ ẽ factũ tale op⁹ i vniuersis regnis. Quia ⁊ oĩa vasa de q̃b⁹ potabat rex salomon erãt aurea: ⁊ vniuersa supellex domꝰ silt⁹ libani de auro purissimo. Nõ erat argẽtũ. nec alicui⁹ pretij putabat in diebꝰ salomonis: q̃a classis regis p mare cũ classe birã semel p tres ãnos ibat in tharsis. referẽs inde auz̃ ⁊ argẽtũ ⁊ vestes elephãtoz ⁊ simias ⁊ pauos. Magnificat⁹ ẽ ḡ rex salomõ sup oĩs reges ẽre diuitijs ⁊ sapiẽtia. ⁊ vniuſa ẽra desiderabat vultũ salomõis ut audiret sapiam ei⁹ quã dederat de⁹ in corde eius. ⁊ singuli referebant ei munera. vasa argentea ⁊ aurea. vestes ⁊ arma bellica. aromata q̃q; ⁊ equos ⁊ mulos p annos singulos. Cõgregauitq; salomõ curr⁹ ⁊ eq̃tes. ⁊ facti sũt ei mille q̃dringẽti curr⁹. ⁊ duodecim milia eq̃tũ. ⁊ disposuit eos p ciuitates munitas: ⁊ cũ rege i ierl'm. Fecitq; ut tãta eẽt abũdãtia

argenti i ūrlm·quanta ⁊ lapidū.⁊ cedrorum
ꝓbuit multitudinē q̄si sicomoros q̄ nascunt
in cāpestrib⁹. Et educebāt eq̄ salomōi de egy-
pto ⁊ de choa. Negociatores.n. regi emebāt
de choa ⁊ statuto p̄cio p̄ducebant. Egredie-
bat aūt q̄driga ex egypto sexcēt⁹ siclis argēti
⁊ equ⁹ cētū q̄nq̄gīta. Atq; i būc modū cūcti
reges etheoꝝ ⁊ syrie eq̄s venūdabāt.

XI

Rex aūt salomon adamauit mulieres
alienigenas multas: filiā q̄ pharao
nis ⁊ moabitidas ⁊ āmonitidas· idu-
meas ⁊ sidonias ⁊ cetheas. de gētib⁹ sup q̄b⁹
dixit dñs filijs isrl. Non ingrediemī ad eas
neq; de illis ingredīet ad vras. Certissime.n.
quērēt corda vra ut seq̄mini deos eaꝝ. His
itaq; copulat⁹ est salomō ardētissimo amore
Fuerūtq; ei uxores q̄si regine septīgēte.⁊ cō
cubine trecēte. Et auerterūt mulieres cor ei⁹
Cūq; iā eēt senex· de uxorib⁹ suis corda ei⁹ p mulie-
res ut seq̄rēt deos alienos. nec erat cor ei⁹ p-
fectū cū dño deo suo sic cor dauid p̄ris eius
Sed colebat salomō astharthen dēā sidoniox.⁊
chamos deū moabitaꝝ.⁊ moloch idolū āmo
nitaꝝ. Fecitq; salomō q̄d nō placuerat coram
dño.⁊ nō adīpleuit ut seq̄rēt dñm sicut da-
uid p̄r ei⁹. Tūc edificauit salomō phanū cha
mos idolo moab i mōte qui ē ↄ irlm :⁊ mo-
loch idolo filioꝝ āmon. Atq; i būc modū fe-
cit uniuersis uxorib⁹ suis alienigenis q̄ ado-
lebāt thura ⁊ imolabāt dijs suis. Igit̄ irat⁹
ē dñs salomoni: q̄ auersa eēt mens ei⁹ a dño
deo isrl q̄ apparuerat ei secundo.⁊ p̄cepat de
p̄to ut nō ne sequerēt deos alienos.⁊ nō custodi
uit q̄ mādauit ei dñs. Dixit itaq; dñs salo-
moni. Quia hūisti hoc apud te ⁊ nō custodisti
pactū meū ⁊ p̄cepta mea q̄ mādaui tibi: di-
rūpens scindā regnū tuū:⁊ dabo illud seruo
tuo: uerūtn i diebus tuis nō faciā ꝓp̄ dauid
p̄rem tuū. De manu filij tui scindā illud. nec
totū regnū auferā sed tribum unā dabo filio
tuo ꝓp̄ dauid seruum meū ⁊ irlm quā elegi.
Suscitauit aūt dñs adūsarīū salomōi adad
idumeū de semīe regio q̄ erat i edom. Cū.n.
eēt dauid i idumea ⁊ ascēdisset ioab p̄nceps
militie ad sepliēdū eos q̄ fuerāt interfecti.⁊
occidisset oē masculinū i idumea: sex.n. men-
sib⁹ ibi morat⁹ ē ioab ⁊ oīs isrl donec interi-
ret oē masculinū i idumea: fugit adad ipse ⁊
viri idumei de uxis p̄ris ei⁹ cū eo ut ingredēt
egyptū. Erat aūt adad puer puul⁹. Cūq; sur
rexissent de madian· uenerūt i pharā. Tule-
rūtq; secū viros de pharā.⁊ introierūt egyp-
tū ad pharaonē regē egypti. Qui dedit ei do-
mū.⁊ cibos p̄stituit ⁊ terā delegauit. Et inue-
nit adad grām coram pharaone valde· intātū
ut daret ei uxorē sororē uxoris sue germanā
tafnes regie. Genuitq; ei soror tafnes gene-
batb filiū. ⁊ nutriuit eū tafnes i domo pha-
raōis. Eratq; genebatb būtās apud pharao-
nē cū filijs ei⁹. Cūq; audisset adad i egypto
dormisse dauid cū pribus suis.⁊ mortuū ē io-
ab p̄ncipem militie· dixit pharaoni: Dimitte
me ut vadā in terrā meā. Dixitq; ei pharao:
Qua.n.re apud me idiges ut queras ire ad
terā tuā? At ille rūdit. Nulla. Ꝛogo obsecro te
ut dimittas me. Suscitauit q̄q; ei de⁹ adūsa-
riū raçon filiū eliadan q̄ fugerat adadeçer
regē soba dñm suū.⁊ ꝯgregauit ↄ eū viros.⁊
fact⁹ ē p̄nceps latronū cū interficēt eos dauid
abieruntq; damascū ⁊ būtauerūt ibi.⁊ p̄sti-
tuerūt eū regē i damasco· eratq; adūsari⁹ isrl
cūctis diebus salomōis. Et b̄ malū addad ⁊
odiū ↄ isrl· regnauitq; i syria. Hieroboā q̄q; fi-
lius nabat efrate⁹ de sareda fu⁹ salomōis
cui⁹ mr erat noie Serua mulier vidua: leua
uit manū ↄ regē. Et h̄ ē cā rebelliōis adūsus
eū: q̄a salomō edificauit mello.⁊ coeḡuit wo-
raginē ciuitatis dauid p̄ris sui. Erat aūt biero
boā vir fortis ⁊ potēs. Videlīcq; salomō adole-
scentē bone idolis ⁊ industriū· p̄stituerat eū
p̄fectum sup tributa uniuerse domus ioseph
Factū ē igit̄ i tpe illo ut hieroboā egredēt̄ur
de irlm.⁊ inueniret eū abias silonites ꝓpha i
via opt⁹ pallio nouo. Erāt aūt duo tm̄ i agro
Apprehendēsq; abias pallīū suū nouū q̄ coo-
pt⁹ erat· scidit i duodecī ptes.⁊ ait ad hiero-
boā Tolle tibi decē scissuras. Dec.n. dīc dñs
de⁹ isrl. Ego scindā regnū de manu salomōis
⁊ dabo tibi decē trib⁹. Porro una trib⁹ rema-
nebit ei ꝓp̄ fuū meū dauid.⁊ irlm ciuitatē
quā elegi ex oib⁹ tribub⁹ isrl· eo q̄ dereliq̄rit
me ⁊ adorauerit astbarthen dēā sidoniox.⁊
chamos deū moab.⁊ moloch deū filioꝝ am-
mon.⁊ nō ābulauerit i vijs meis ut faceret iu-
stīciā coram me ⁊ p̄cepta mea ⁊ iudicia sicut
dauid p̄r ei⁹. Nec auferā de regnō de manu
ei⁹. ꝟ ducē ponā eū cunctis diebus vite sue. ꝓp̄
dauid fuū meū quē elegi. q̄ custodiuit man-
data mea ⁊ p̄cepta mea. Auferā aūt regnū de
mānu filij ei⁹ ⁊ dabo tibi decē trib⁹. filio aūt ei⁹

dabo tribũ vnã ut remaneat lucerna dauid
suo meo cunctis diebꝰ coꝛã me i ierl'm ciuitate
quã elegi ut eẽt nomẽ meũ ibi·te aũt assumã
& regnabis sup oĩa q̃ desiderat aĩa tua·eritq;
rex sup isrl'. Si igit audieris oĩa q̃ ꝓcepo tibi
& ãbulaueris i vijs meis.& feceris qꝺ rectũ ẽ
coꝛam me custodiẽs mandata mea & ꝓcepta
mea·sic fecit dauidꝑꝰ meꝰ·ero tecũ.& edifi-
cabo tibi domũ fidelẽ quõ edificaui dauid vo-
mum.& tradã tibi isrl'. & affligã semen dauid
sup hoc·verũtn nõ cunctis diebꝰ. Voluit g̃ salo-
mon inẽficẽ hieroboã. Qui surrexit & aufu-
git i egyptũ ad sesac regẽ egypti.& fuit in egy-
pto vsq; ad mortẽ salomonis. Reliquũ aut ẽ
ꝛbꝛꝭ salomõis & oĩa q̃ fecit & sapia eiꝰ: ecce
vnũsa scripta sũt i libꝛo·ꝛbꝛꝭ diez salomo-
nis. Dies aũt q̃s regnuit salomon in ierl'm sup
cũm isrl'·q̃draginta ãni sũt. Dormiuitq; salo-
mon cũ ꝑribꝰ suis.& sepultus ẽ in ciuitate da-
uid ꝑris sui·regnauitq; roboã filiꝰ eiꝰ.p eo. XII

Venit aũt roboã i siclẽ. Illuc eni cõ-
gregatꝰ erat oĩs ꝓplus isrl'ad constitu-
endũ eũ regẽ. At ꝯo hieroboã filiꝰ
nabath cũ adhũc eẽt i egypto ꝓfugꝰ a facie sa-
lomonis regis·audita morte eiꝰ reuersus ẽ ve
egypto. Miserũtq; & vocaucrũt eũ. Venit g̃
hieroboã & oĩs multitudo isrl'.& locuti sũt ad
roboã dicẽtes. Paꝛ tuus durissimũ iugũ im-
posuit nobis·tu itaq; nũc iminue paululũ de
impio ꝑris tui durissimo & de iugo g̃uissimo
qꝺ imposuit nobꝭ & seruiemꝰ tibi. Qui ait eis
Ite vsq; ad tertiũ diẽ & reũtimi ad me. Cũq;
abisset ꝓplus·inijt ꝓsiliũ rex roboã cũ seniori-
bus q̃ assistebãt coꝛã salomone ꝑre eiꝰ cũ adhũc
viuẽt.& ait eis. Qꝺ datis ꝓsiliũ ut rñdeã ꝓplo
Qui dixerũt ei: Si bodie obedieris ꝓplo huic
& fueris.& petitiõi eoꝝ cesseris·locutusq; fueris
ad eos ꝯba lenia·erunt tibi serui cũctis diebꝰ.
Qui dereliquit consiliũ senũ qꝺ dederãt ei.&
adhibuit adolescẽtes q̃ nutriti fuerãt cũ eo.
& assistebãt illi·dixitq; ad eos. Qꝺ mihi datis
ꝓsiliũ ut rñdeã ꝓplo huic·q̃ dixerũt mihi: le-
uius fac iugũ qꝺ ipsuit ꝑ tuus sup nos. Et
dixerũt ei iuuenes qui nutriti fuerant cũ eo.
Sic loq̃re ꝓplo huic q̃ locuti sũ ad te dicẽtes
Paꝛ tuꝰ aggrauauit iugũ nr̃m·tu releua nos.
Sic loq̃r ad eos. Minimꝰ digitꝰ meꝰ grossior
ẽ dorso ꝑris mei. Et nũc ꝑ meꝰ posuit sup vos
iugũ graue·ego aũt addam sup iugũ vr̃m.
Paꝛ meꝰ cecidit vos flagellis: ego aũt cedã
vos scorpionibꝰ. Venit g̃ hieroboã & oĩs ꝓplus
ad roboã die ẽtia sic locutꝰ fuerat rex dicẽs:
reũtimini ad me die tertia. Rñditq; rex ꝓplo
dura·derelicto ꝓsilio seniorũ qꝺ ei dederãt.&
locutꝰ ẽ eis ꝯm ꝓsiliũ iuuenũ dicẽs. Paꝛ meꝰ
aggrauauit iugũ vr̃m·ego aũt addã iugo vro.
Pater meꝰ cecidit vos flagellis·ego aũt cedã
vos scorpionibus. Et nõ acq̃euit rex ꝓplo·qm̃
auersatꝰ fuerat eũ dñs ut suscitaret ꝯbũ suũ
qꝺ locutꝰ fuerat i manu abie ꝓphete ad hie-
roboã filiũ nabath. Videns itaq; ꝓplus q̃ nolu-
isset eos audire rex·rñdit ei dicẽs. Que nob
ps i dauid·vel q̃ hereditas i filio isai? Vade in
tabnacula tua isrl'. Nũc vide domũ tuã da-
uid. Et abijt isrl'i tabernacula sua. Sup filios
aũt isrl'q; cunctis habitabãt i ciuitatibꝰ iuda re-
gnauit roboã. Misit g̃ rex roboã aduram q̃
erat sup tributa.& lapidauit eũ oĩs isrl'ael.&
mortuus est. Porro rex roboã festinꝰ ascẽdit
currũ.& fugit i ierl'm·recessitq; isrl'a domo da
uid vsq; i pñtẽ diẽ. Factũ est aũt cũ audisset
oĩs isrl'q; reũsus eẽt hieroboã·miserũt & vo-
caucrũt eũ ꝓgregato cetu.& ꝓstituerũt eũ re
gem sup cũm isrl'.nec secut ẽ q̃spiã domũ da-
uid ꝑter tribũ iuda solã. Venit autẽ roboam
ierl'm.& ꝓgregauit vniũsam domũ iuda & tri-
bum beniamin centũ octoginta milia electoꝝ
viroꝝ & bellatoꝝ ut pugnãret ꝯ domũ isrl'.& re-
ducerẽt regnũ roboã filio salomõis. Factꝰ ẽ
aũt ꝯmo dñi ad semeiã viꝝ dei dicẽs. Loq̃re
ad roboã filiũ salomonis regẽ iuda & ad cũm
domũ iuda & beniamin & reliq̃s de ꝓplo dicẽs
Hec dicit dñs. Nõ ascẽdetis nec bellabitis ꝯ fra
tres vros filios isrl'. Reũtat virũ domũ suã
A me.n.fcm ẽ ꝯbũ h̃. Audierũt ꝯmonẽ dñi
& reuersi sunt de itinere sicut eis ꝑcepat dñs.
Edificauit aũt hieroboã siclẽ i mõte effraim
& habitauit ibi. Et egressus inde edificauit pha
nuel. Dixitq; hieroboã in coꝛde suo. Nũc re-
uertet regnũ ad domũ dauid si ascenderit po-
pulꝰ iste ut faciat sacrificia i domo dñi i ierl'm
& auertet coꝛ ꝓplibus ad dñm suũ roboã re-
gẽ iuda·interficiẽtq; me & reũtent ad eũ. Et
excogitato ꝓsilio fecit duos vitulos aureos
& dixit eis. Nolite vltra ascẽdẽ i ierl'm. Ecce
dii tui isrl'q; te eduxerũt de tra egypti. Posu-
itq; vnũ i bethel & alterũ in dan.& fcm ẽ ꝯbũ
h̃ in pctm̃. Ibat.n. ꝓplus ad adorandũ vitulũ
vsq; in dan. Et fecit phana i excelsis & sacer-
dotes de extremis ꝓplis q̃ nõ erãt de filijs leui.

m

Cōstituitq; die solenne in mense octauo; q̄nta decima die mēsis i sollitudine solēnitatis q̄ cele brabat iuda. Et ascēdēs altare sic ē fecit i tē plo ut īmolaret vitulis q̄s fabricat⁹ fuerat. Cōstituitq; in templo sacerdotes excelsoꝝ q̄ fecerat. & ascēdit sup altare qđ extruxerat in templo q̄ntadecima die mēsis octaui quē fin xerat de corde suo. Et fecit solennitatē filijs isr̄l. & ascēdit sup altare ut adoleret incensū.

XIII

Et ecce vir dei venit de iuda in ꝓmone dñi i templo bierobōā stante sup altare & thus iaciente. Et exclamauit ꝛ altare i ꝓmone dñi. & ait: Altare altare. hec dicit dñs. Ecce filius nascet domui dauid iosias nole. & īmolabit sup te sacerdotes excelsoꝝ q̄ nūc i te thura succēdūt. & ossa hominū sup te incēdet. Deditq; in illa die signū dicēs: Hoc erit signū qđ locut⁹ ē dñs: Ecce altare scindet. & effūdet cinis q̄ in eo ē. Cūq; audisset rex ꝓmonē hois dei qnē iclamauerat ꝛ altare i templo extendit manū suā de altari dicēs: Apprehendite eū. Et exaruit man⁹ eius quā extenderat ꝛ eū: nec valuit retrahere eam ad se. Altare q̄q; scissū ē. & effusus ē cinis de altari: iuxta signū qđ pdixerat vir dei in sermone dñi. Et ait rex ad virū dei. Deprecare faciē dñi dei tui. & ora ꝓ me ut restituat mihi man⁹ mea. Orauit vir dei faciē dñi. & reuersa est manus regi ad eū. & facta ē sic ꝓri⁹ fuerat. Locut⁹ est aūt rex ad virū dei. Veni mecū domū ut prāndeas. & dabo tibi mūera. Rndit q; vir dei ad regē: Si dederis mihi medietatē tue dom⁹ tue nō veniā tecū: nec comedā panē nec bibā aquā in loco isto. Sic enī mandatū est mihi in sermone dñi ꝓcipiētis. Nō comedes panē nec bibes aquā: nec reuerteris p viā qua veniſti. Abijt q; p aliā viā. & nō est reuersus p iter q̄ venerat in templū. Propheta aūt quidā senex habitabat in templo ad quē venerūt filij sui. & narrauerūt ei oīa opa que fecerat vir dei illa die i templo. Et ꝓba que locut⁹ fuerat ad regē narrauerūt ꝓri suo. Et dixit eis p̄ eoꝝ. Per quā viā abijt? Viderūt ei filij sui viā q̄ abierat vir dei q̄ venerat de iuda. Et ait filijs suis. Sternite mihi asinū. Qui cū strauissent ascēdit & abijt p⁹ virū dei. & inuenit eū sedētē subt⁹ terebinthū. Et ait illi. Tu ne es vir dei q̄ veniſti de iuda? Rndit ille. Ego sū. Dixitq; ad eū: Veni mecū domū ut comedas panem. Qui ait. Nō possū reuerti nec venire tecū: nec comedā panē nec bibā aquā in loco isto: dix locut⁹ ē dñs ad me i ꝓmōe dñi dicēs: Nō comedes panē & nō bibes aquā ibi: nec reuerteris p viā q̄ ieris. Qui ait illi. Et ego ꝓpheta sum sicut tu. & angel⁹ locut⁹ ē mihi i ꝓmōe dñi dicēs Reduc eū tecū i domū tuā ut comedat panē & bibat aquā. Fefellit eū & reduxit secū. Comedit q̄ panē i domo ei⁹ & bibit aquā. Cūq; sederēt ad mensā: factū ē ꝓmo dñi ad ꝓpheta q̄ reduxerat eū. Et exclamauit ad virū dei q̄ venerat de iuda dicēs. Hec dicit dñs. Quia nō obediēs fuisti ori dñi. & nō custodisti mādatū qđ ꝑcepit tibi dñs de⁹ tu⁹. & reuersus es & comedisti panē & bibisti aquā i loco i q̄ ꝑcepit tibi ne comederes panē nec bibēs aquā: nō inferet cadauer tuū i sepulchro patrū tuoꝝ Cūq; comedisset & bibisset strauit asinū suū ꝓpheta quē reduxerat. Qui cū abisset inuenit eū leo i via. & occidit. & erat cadauer ei⁹ ꝓiectū i itinere. Asin⁹ aūt stabat iuxta illū. & leo stabat iuxta cadauer. Et ecce viri trānseūtes viderūt cadauer ꝓiectū i via. & leonē stantē iuxta cadauer. Et venerūt & diuulgauerūt i ciuitatē in q̄ ꝓpheta ille senex habitabat. Qđ cū audisset ꝓpha ille q̄ reduxerat eū de via. ait: Vir dei est q̄ inobediens fuit ori dñi. & tradidit eū dñs leoni & ꝓfregit eū. & occidit iuxta ꝓba dñi qđ locut⁹ ē ei. Dixitq; ad filios suos. Sternite mihi asinū. Qui cū strauissent & ille abisset inuenit cadauer ei⁹ ꝓiectū in via. & asinū & leonē stantes iuxta cadauer. Nō comedit leo de cadauere nec lesit asinū. Tulit q̄ ꝓpheta cadauer viri dei. & posuit illud sup asinū & reuersus intulit i ciuitatē ꝓpheta senis ut plangerēt eū. & posuit cadauer ei⁹ i sepulchro suo. Et plāxerūt eū: heu heu mi frāt. Cūq; planxissent eū: dixit ad filios suos. Cū mortu⁹ fuero sepelite me i sepulchro in q̄ vir dei sepult⁹ ē iuxta ossa ei⁹ ponite ossa mea. Profecto. n. veniet sermo quē pdixit i sermone dñi ꝛ altare qđ ē in templo. & ꝛ oīa phana excelsoꝝ q̄ sūt in vrbib⁹ samarie. Post ꝓba lē nō ē reuersus bierobōā de via sua pessima: sed ecōtrario fecit de nouissimis ꝓphis sacerdotes excelsoꝝ. Qui cūq; volebat iplebat manū suā. & fiebat sacerdos excelsoꝝ. Et ꝓpt̄ hāc cām peccauit dom⁹ bierobōā & euersa est & deleta de superficie terre.

XIIII

In tpe illo egrotauit abia filius bieroboam. Dixitq; bierobōā vxori sue Surge & cōmuta habitū ne cogñscar q̄

sis vxor hieroboā: ⁊ vade i sylo vbi ē abias ꝓphā q̄ locut⁹ ē mihi ꝙ regnatur⁹ essem sup ꝑplm hūc. Tolle ꝯ i manu tua xxē panes ⁊ crustulā ⁊ vas mellis. ⁊ vade ad illū. Ipse n. indicabit tibi q̄d euēturꝰ sit puero huic. Fecit ut dixerat vxor hieroboā. ⁊ ꝓsurgēs abijt i sylo. ⁊ venit i domū abie. At ille nō poterat videre. q̄a caligauerāt oculi ei⁹ ꝓ senectute. Dixit aūt dñs ad abiam: Ecce vxor hieroboam ingredit ut cōsulat te sup filio suo q̄ egrotat. hec ⁊ hꝫ loq̄r ei. Cū ḡ illa itraret ⁊ dissimularet se eē q̄ erat. audiuit abias sonitū pedū ei⁹ introeuntꝭ p ostiū ⁊ ait. Ingredē vxor hieroboā. Quare aliā te eē simulas? Ego āt missus sū ad te dur⁹ nūci⁹. Vade ⁊ dic hieroboā. hec dic dñs xp⁹ isrl. Quia exaltaui te de medio ꝓpli ⁊ xdi te ducē sup ꝑplm meū isrl. ⁊ scidi regnū dom⁹ dauid ⁊ xdi illud tibi ⁊ nō fuisti sic ꝑu⁹ me⁹ dauid q̄ custodiuit mādata mea. ⁊ secut⁹ est me i toto corde suo faciēs q̄d placitū eēt i ꝓspectu meo: ⁊ opat⁹ es male sup ēs q̄ fuerunt añ te. ⁊ fecisti tibi deos alienos ⁊ ꝓflatiles ut me ad iracundiā puocares: me aūt ꝓiecisti p⁹ corp⁹ tuū. Idcirco ecce ego inducā mala sup domū hieroboā. ⁊ pcutiā de hieroboā mingētē ad pietē ⁊ clausū ⁊ nouissimū i isrl. ⁊ mūdabo reliq̄as dom⁹ hieroboā sicut mūdari solet fim⁹ vsq̄ ad purū. Qui mortui fuerit de hieroboā i ciuitate. comedēt eos canes: q̄ āt mortui fuerit i agro vorabunt eos aues celi: q̄a dñs locut⁹ ē. Tu igit surge ⁊ vade i domū tuā. ⁊ in ipso itroitu pedū tuoꝝ i vrbē morietꝰ puer: ⁊ planget eū oīs isrl ⁊ sepelient. Iste. n. solꝰ inferet de hieroboā in sepulchꝝ. q̄a inuent⁹ ē sup eo sermo bon⁹ a dño de dom hieroboā. Constituet aūt sibi dñs regē sup isrl q̄ pcutiet domū hieroboā i hac die ⁊ hꝫ tpe. ⁊ pcutiet dñs de isrl sicut moueri solet arundo i aqua. Et euellet isrl de tra bona hac quā dedit ꝓib⁹ eoꝝ ⁊ ventilabit eos trā flumen q̄a fecerūt sibi lucos ut iritarēt dñm. Et tradet dñs de isrl ꝓpter peccata hieroboā qui peccauit ⁊ peccare fecit isrl. Surrexit itaq̄ vxor hieroboā ⁊ abijt ⁊ venit in thersa. Cūq̄ illa ingrederet limen dom⁹. puer mortu⁹ ē. ⁊ sepelierūt eū. ⁊ planxit eū oīs isrl iux ꝓmonē dñi quē locut⁹ ē in manu ꝓphe sui abie ꝓphē. Reli qua aūt ꝥbꝝ hieroboā quō pugnauerit ⁊ quō regnauerit: ecce scripta sūt in lib⁹ ꝥborꝝ dierū regū isrl. Dies aūt q̄b⁹ regnauit hieroboā. viginti duo anni sūt. Et dormiuit hieroboā cū ꝓribus suis. regnauitq̄ nadab filius ei⁹ ꝓ eo. Anno roboā filio salomōis regnante i iuda. Quadraginta ⁊ vno⁹ ānis erat roboā cū regnare cepisset: decem ⁊ septē ānis regnauit i irlm ciuitate quā elegit dñs ut ponēt nomē suū ibi ex oib⁹ tribub⁹ isrl. Nomen aūt matris ei⁹ naama amanites. Et fecit iudas malū coram dño: ⁊ irritauerūt eū sup oib⁹ q̄ fecerāt ꝓres eoꝝ i pctis suis q̄ peccauerūt. Edificauerūt enī ⁊ ipsi sibi aras ⁊ statuas ⁊ lucos sup oēm collē excelsū. ⁊ subē oēm arborē frondosam: ⁊ effeminati fuerūt i tra. fecerūtq̄ ōes abhoīnatiōes gentiū q̄s attriuit dñs añ faciē filioꝝ isrl. In ānto aūt āno regni roboā ascēdit sesac rex egypti i irlm: ⁊ tulit thesauros dom⁹ dñi ⁊ thesauros regios ⁊ vniuersa diripuit: scuta q̄q̄ aurea q̄ fecerat salomon ꝓ q̄b⁹ fecit rex roboā scuta erea. ⁊ tradidit ea i mānu ducū scutarioꝝ ⁊ eoꝝ q̄ excubabāt añ ostiū domus regi. Cūq̄ ingrederet rex in domū dñi portabāt ea q̄ ꝓpendi habebāt officiū. ⁊ p⁹ ea reportabāt ad armamētariū scutarioꝝ. Reliqua aūt ꝓmonū roboā ⁊ oīa q̄ fecit: ecce scripta sūt i lib⁹ ꝓmonū dieꝝ regū iuda. Fuitq̄ bellū inē roboā ⁊ hieroboā cūctis diebꝫ. Dormiuitq̄ roboā cū ꝓribus suis. ⁊ sepult⁹ est cū eis i ciuitate dauid. Nomē āt mris ei⁹ naama amanites. Et regnauit abia filius ei⁹ ꝓ eo.

Anno octauodecio āno regni hieroboā filij nabath. regnauit abia sup iudā. Trib⁹ ānis regnauit i irlm. Nomē mris ei⁹ maacha filia absalon: ābulauitq̄ i oib⁹ pctis ꝓris sui q̄ fecerat añ eū. nec erat cor eius pfectū cū dño deo suo sicut cor dauid ꝓris ei⁹. Sz ꝓpter dauid dedit ei dñs deus su⁹ luceruā i irlm ut suscitaret filiū ei⁹ p⁹ eū ⁊ staret i irlm: eo q̄ fecisset dauid rectum in oculis dñi. ⁊ nō recessisset ab oib⁹ q̄ ꝑcepat ei cunctis diebus vite sue: excepto sermone vrie ethei. Attū bellū fuit inē abiam ⁊ hieroboā oīb⁹ dieꝝ vite ei⁹. Reliq̄ aūt sermonū abie ⁊ oīa que fecit: nōne hꝫ scripta sūt in libro ꝥborꝝ dieꝝ regū iuda? Fuitq̄ ꝑlū inē abiam ⁊ inē hieroboā. Et dormiuit abia cū patrib⁹ suis. ⁊ sepelierūt eū i ciuitate dauid: regnauitq̄ asa filius ei⁹ ꝓ eo. In āno q̄ vicesimo hie roboā regis isrl. regnauit asa rex iuda. ⁊ quadraginta ⁊ vno āno regnauit in irlm. Nomē

matris ei⁹ maacha filia absolon. ⁊ fecit asa
rectū añ conspectū dñi sicut dauid pat ei⁹. ⁊
abstulit effeminatos de tra. purgauitq; vni-
uersas sordes idoloꝝ q̄ fecerāt pres ei⁹. In-
sup ⁊ maachā matrē suā amouit ne esset
pnceps i sacris priapi. ⁊ i loco ei⁹ quē conse-
crauerat: subuertitq; spēcū eius ⁊ confregit
simulacrū turpissimū. ⁊ combussit i torrēte
cedron. Excelsa aūt nō abstulit. Verūtñ cor
asa pfectū erat cū dño oēs suo cūctis diebus
suis. ⁊ intulit ea q̄ scificauerat pr̄ su⁹ ⁊ voue-
rat i domū dñi argētū ⁊ auꝝ ⁊ vasa. Bellū
aūt erat inē asa ⁊ baasa regē isrl cūctis dieb⁹
eoꝝ. Ascēdit q̄q; baasa rex isrl i iudā ⁊ edifi-
cauit rama ut nō posset q̄spiā egredi uel ingre-
di de pte asa regis iude. Tollēs itaq; asa oē ar
gentū ⁊ aurū qđ remānerat i thesaurīs domus
dñi. ⁊ i thesaurīs dom⁹ regie dedit illud in ma-
nus suoꝝ. ⁊ misit ad benadab filium ta-
brēmon filij ezion regē syrie q̄ habitabat in da-
masco dicēs: Fedus ē inē me ⁊ te ⁊ inē patrē
meū ⁊ patrē tuū: ecce misi tibi munera argen-
tū ⁊ aurū. ⁊ pro ut venias ⁊ irritū facias fe
dus qđ hēs cū baasa rege isrl. ⁊ recedat a me
Audiensq; benadab regi asa misit pncipes ex-
ercit⁹ sui i ciuitates isrl. ⁊ pcussērūt ahion ⁊
dan ⁊ abel domū maacha ⁊ vniuersam cene-
roth. cūm. s. tra neptali. Quo cū audisset baa-
sa: inē misit edificare rama: ⁊ reuersus est in
thersa. Rex aūt asa nūciū misit in cūctā iudā
dicēs: Nemo sit excusatus. Et tulerūt lapi-
des de rama ⁊ ligna eⁱ⁹ qb⁹ edificauerat baa
sa. ⁊ extruxit de eis rex asa gabaa beniamī ⁊
maspha. Reliq̄ aūt operis pmonū asa ⁊ vnūs
quisq; fortitudines ei⁹ ⁊ cūcta q̄ fecit ⁊ ciuitates
q̄s extruxit: nōne hec scripta sūt in libro verbo⁹
dieꝝ regū iuda? Verūtñ in tpe senectutis sue
doluit pedes. ⁊ dormiuit cum pr̄ib⁹ suis. ⁊ se-
pult⁹ ē cū eis in ciuitate dauid patris sui. regnauitq; iosaphat filius ei⁹ p eo. Nadab vero fi
lius bieroboā regnauit sup isrl anno secundo asa
regis iuda: regnauitq; sup isrl duob⁹ annis. ⁊ fe-
cit qđ malū ē in cōspectu dñi. ⁊ ābulauit i vijs
pr̄is sui ⁊ in pctis ei⁹ qb⁹ peccare fecit israhel
Insidiat⁹ ē aūt ei baasa filius abie de domo ysa
char: ⁊ pcussit eū in gebbethon q̄ ē vrbs philis
thinoꝝ. Habebat enim nadab ⁊ omnis isrl obsidebant
gebbethon. Interfecit q̄ illum baasa i āno tertio
asa regis iuda. ⁊ regnauit p eo. Cūq; regnasset p
cussit cūctam domum bieroboā. Nō dimisit nec
vnā qdē aiam de semie ei⁹ donec deleret eū.
iux̄ vbū dñi qđ locut⁹ fuerat i manu fui serui
abie sylonitis. pr̄ pctā bierobōā q̄ peccauer-
rat ⁊ qb⁹ peccare fecerat isrl. ⁊ pr̄ delictū q̄
irritauerat dñm deū isrl. Reliq̄ aūt sermonū
nadab ⁊ oīa q̄ operat⁹ ē: nōne hec scripta sūt i li-
bro verboꝝ dieꝝ regū isrl: Fuitq; bellū inē asa
⁊ baasa regē isrl cūctis diebus eoꝝ. Anno tertio
asa regis iuda regnauit baasa filius abie sup oēm
isrl in thersa viginti quatuor annis. ⁊ fecit malū
coram dño. ābulauitq; i vijs bierobōā ⁊ i pec-
catis ei⁹ qb⁹ peccare fecit isrl.

XVI

Factū ē aūt sermo dñi ad iehu filiū ana-
ni p baasa dicēs: Pro eo q̄ exaltaui
te de pulue ⁊ posui te ducē sup populum
meū isrl: tu aūt ābulasti in via bieroboam. ⁊
peccare fecisti populum meū isrl ut me irritares
i pctis eoꝝ: ecce ego demetā posteriora baasa
⁊ posteriora dom⁹ ei⁹: ⁊ faciā domū tuā sicut
domū bieroboam filij nabath. Qui mortu⁹
fuerit de baasa i ciuitate comedēt eū canes. ⁊
q̄ mortu⁹ fuerit ex eo i regiōe. comedēt eū vo
lucres celi. Reliq̄ aūt sermonū baasa ⁊ q̄cūq;
fecit ⁊ fortia ei⁹: nōne hec scripta sūt in li. verboꝝ
dieꝝ regū isrl? Dormiuit q̄ baasa cū patrib⁹
suis: sepultusq; ē i thersa. ⁊ regnauit hela filius
ei⁹ p eo. Cū aūt i manu iehu filij anani. pr̄be
vbū dñi factū esset q̄ baasa ⁊ q̄ domū ei⁹. ⁊ q̄
cūctis malis qđ fecerat coram dño ad irritādū eū
in operibus manuū suaꝝ ut fieret sicut dom⁹ bie
roboā: ob hāc cām occidit eū. ⁊ est iehu filius
anani. pr̄bam. Anno vicesimo sexto asa regis
iuda regnauit hela filius baasa sup isrl i thersa
duob⁹ annis. ⁊ retellauit q̄ eū hemri su⁹ curruū
dux medie partis equitū. Erat aūt hela i thersa bi-
bēs ⁊ temulēt⁹ i domo arsa pfecti thersa. Ir-
ruēs q̄q; zambri percussit ⁊ occidit eū anno vicesi
moseptimo asa regis iuda. ⁊ regnauit p eo. Cūq;
regnasset ⁊ sedisset sup solium ei⁹. percussit oēm do
mū baasa. ⁊ nō dereliq̄t ex ea mingētē ad pa-
rietē ⁊ propinquos ⁊ amicos ei⁹. Deleuitq; zambri
cūctam domū baasa iux̄ vbū dñi qđ locut⁹ fue-
rat ad baasa i manu iehu. pr̄be. pr̄ omnia pec-
cata baasa ⁊ peccata hela filij ei⁹ q̄ peccauerūt ⁊
peccare fecerūt isrl. puocātes dñm deū isrl
i vanitatib⁹ suis. Reliq̄ aūt sermonū hela ⁊ oīa
q̄ fecit: nōne hec scripta sūt i lib⁹ verboꝝ dieꝝ re-
gū isrl? Anno vicesimo septimo asa regis iuda
regnauit zambri septē dieb⁹ i thersa. Porro exer-
citus oblidebat gebbethon vrbē philistinoꝝ.

Cūq audisset rebellasse cābri ⁊ occidisse regē: fecit sibi regē ois isrl amri q erat pnceps militie sup isrl in die illa i castris. Ascēdit g amri ⁊ ois isrl cū eo te gebrthō ⁊ obsidebāt thersa. Vidēs aūt cābri q expugnāda eēt ciuitas ingressus ē palatiū. ⁊ succēdit se cū domo regia, ⁊ mortuꝰ ē in pctis suis q peccauerat faciēs malū coꝝ dño. ⁊ ābulās i via hieroboā. ⁊ in pctō eiꝰ q fecit peccare isrl. Reliq aūt ꝓmonū cābri ⁊ insidiaꝝ eiꝰ ⁊ tyrānidis: nōne hꝫ scripta sūt i libro ꝟboꝝ dierꝫ regū isrl? Cūc diuisus ē ppls isrl in duas ptes. Media ps ppli seqbat thebni filiū ginethi: vt constituere eum regē. ⁊ media pars amri. Preualuit aūt ppls q erat cū amri ppło q seqbat thebni filium ginethi: mortuusq ē thebni ⁊ regnauit amri. Anno tricesimo nono regi iuda regnauit amri sup isrl duodecī ānis. In thersa regnauit sex annis: emitq montē samarie a somer duob talentis argēti ⁊ edificauit eū. ⁊ vocauit nomen ciuitatꝫ quā extruxerat nole somer dñi montis samariā. Fecit aūt amri malū i ospectu dñi ⁊ opatꝰ est nequiꝰ sup cēs q fuerūt añ eū. Ambulauitq i oi via hieroboā filij nabath ⁊ i pctis eiꝰ qbꝰ peccare fecerat isrl: ut irritaret dñm deū isrl i vanitatibꝰ suis. Reliq aūt ꝓmonū amri ⁊ ꝓlia eiꝰ q gessit: nōne hꝫ scripta sūt in libro ꝟborꝝ dierꝫ regum isrl? Dormiuitq amri cū pribꝰ suis: ⁊ sepultꝰ est i samaria: regnauitq achab filius eiꝰ ꝓ eo. Achab ꝟo filiꝰ amri regnauit sup isrl anno tricesimo octauo asa regi iuda. Et regnauit achab filiꝰ amri sup isrl in samaria viginti ⁊ duobꝰ ānis. Et fecit achab filiꝰ amri malū in ospectu dñi sup cēs q fuerūt añ eū. Nec sufficit ei ut ambularet i pctis hieroboā filij nabath: insup duxit vxorē iezabel filiā methbaal regis sidoniorꝝ. Et abijt ⁊ seruiuit baal. ⁊ adorauit eum. ⁊ posuit arā baal in tēplo baal qđ edificauerat in samaria. ⁊ plantauit lucum. Et addidit achab i opere suo irritās dñm deū isrl sup cēs reges isrl q fuerūt añ eū. In diebus eiꝰ edificauit abiel de bethel hiericho. In abiram primitiuo suo fundauit eū. ⁊ in segub nouissimo suo posuit portas eiꝰ iuxta ꝟbū dñi quod locutus fuerat in manu iosue filij nun.

IT dixit helias thesbites XVII de habitatoribus galaad ad achab. Viuit dñs deꝰ isrl in cuiꝰ ospectu sto si erit annis his ros ⁊ pluuia nisi iuxta oris mei ꝟba. Et factū ē ꝟbū dñi ad eū dicēs: Recede hinc ⁊ vade ꝓ orientē. ⁊ absconde in torrente carith q ē ꝓ iordanē. ⁊ bibes de torrente: corueisq pcepi ut pascāt te ibi. Abijt g ⁊ fecit iuxta ꝟbū dñi. Cūq abisset sedit i torrente carith qui ē ꝓ iordanē. Corui q̄ deferebāt ei panē ⁊ carnes mane: similiter panē ⁊ carnes vespere. ⁊ bibebāt de torrente. Post dies autē aliquot siccat ē torrēs: nō enī pluerat sup ērā. Factꝰ ē g ꝟbm dñi ad eū dicēs: Surge ⁊ vade in sareptā sidoniorꝝ. ⁊ manebis ibi. Precepi enī ibi mulieri vidue ut pascat te. Surrexit ⁊ abijt in sareptā sidoniorꝝ. Cumq veniset ad portā ciuitatꝫ apparuit ei mulier vidua colligens ligna. ⁊ vocauit eam: dixitq ei: Da mihi paululū aq i vase ut bibā. Cūq illa pgēt ut afferret: clamauit post tergū eiꝰ dicēs: Affer mihi obsecro ⁊ buccellā panis in manu tua. Que rndit: Viuit dñs deꝰ tuus: q̄a nō habeo panē nisi quātū pugillꝰ cape pōt farine in hydria ⁊ paululū olei i lechito. Ēn colligo duo ligna ut ingrediar ⁊ faciam illud mihi ⁊ filio meo ut comedam⁹ ⁊ moriamur. Ad quā helias ait: Noli timē: ⁊ vade ⁊ fac sicut dixisti. Verūtn mihi ꝓmū fac de ipa farinula subcinericiū panē paruulū. ⁊ affer ad me: tibi autē ⁊ filio tuo facies postea. Hec aūt dic dñs deꝰ isrl. Hydria farine nō deficiet: nec lechitꝰ olei minuet vsq in diē in q̄ dñs daturꝰ est pluuiā sup faciē ēre. Que abijt. ⁊ fecit iuxta ꝟbū helie. Et comedit ipse ⁊ illa ⁊ dom eiꝰ. ⁊ ex illa die hydria farine nō defecit. ⁊ lechitꝰ olei nō est imminutus iuxta ꝟbū dñi qđ locutꝰ fuerat in manu helie. Factū ē aūt p ꝟba hec egrotauit filiꝰ mulieris matrisfamilias. ⁊ erat lāguor fortissimꝰ ita ut nō remaneret i eo halitꝰ. Dixit g ad heliam: Quid mihi ⁊ tibi vir dei? Ingressus es ad me ut rememorarent iniquitates mee. ⁊ interficeres filiū meū. Et ait ad eā helias. Da mihi filiū tuū. Tulitq eū de sinu eius ⁊ portauit i cenaculū vbi ipe manebat. ⁊ posuit sup lectulū suū. ⁊ clamauit ad dñm. ⁊ dixit: Dne deus meꝰ etiā ne viduā apud quā ego utcūq sustentor afflixisti ut interficeres filiū eiꝰ? Et expādit se atq mēsus ē sup puerꝫ tribus vicibꝰ. ⁊ clamauit ad dñm ⁊ ait: Dne deus meꝰ reuertat obsecro aīa pueri huius in viscera eius. Et exaudiuit dñs vocem helie. ⁊ reuersa est aīa pueri intra eū. ⁊ reuixit. Tulitq helias puerꝫ ⁊ deposuit eum de cenaculo

in inferiorē romū ⁊ tradidit matri sue. ⁊ ait illi. Ēn viuit filⁱ tu⁹. Dixitq; mulier ad helīā Nunc in isto cognoui qm̄ vir dei es tu. ⁊ verbum dn̄i in ore tuo verum est. ℣ XVIII

Post dies multos factū est ꝟbū dn̄i ad helīā in anno tertio dicēs: Vade ⁊ ostende te achab ut det pluuiā super faciē terre. Iuit g̃ helias ut ostenderet se achab. Erat aūt fames valēs in samaria. Vocauitq; achab abdiā dispēsatorē dom⁹ sue. Abdias aūt timebat dn̄m ualde. Nā cū interficeret iezabel ꝓphetas dn̄i tulit ille centū ꝓphetas ⁊ abscōdit eos q̄nq̄genos ⁊ q̄nq̄genos i spelūcis. ⁊ pauit eos pane ⁊ aq̄. Dixit g̃ achab ad abdiā. Vade i terrā ad vniuersos fontes aq̄rū. ⁊ i cūctas valles. si forte possim⁹ inuenire herbā ⁊ saluare eq̄s ⁊ mulos ⁊ nō perim⁹ iumēta intereāt. Diuiserūt q; sibi regiones ut ei cuiret eas. Achab ibat p viā vnā. ⁊ abdias p viā alterā seorsum. Cūq; eēt abdias i via. helias occurrit ei. Qui cū cognouisset eū cecidit sup faciē suā ⁊ ait. Nū tu es dn̄e mi helias? Qui ille rndit: Ego. Et dixit: Vade. ⁊ dic dn̄o tuo: Adest helias. Et ille. qd̄ peccaui inquit qm̄ trades me fm̄ tuū i manu achab ut interficiat me? Viuit dn̄s de⁹ tuus; quia nō ē gens aut regnū in q̄ nō miserit dn̄s me te requirēs. Et rndentib⁹ cūctis nō ē h; adiurauit regna singula ⁊ gētes eo q; nūne reperi Et nūc dicis mihi: vade ⁊ dic dn̄o tuo. adest helias? Cūq; recessero a te. spūs dn̄i asportabit te i locū quē ego ignoro. ⁊ ingressus nūciabo achab. ⁊ nō inueniēs te interficiet me. Seru⁹ aūt tuus timet dn̄m ab infantia sua. Nūqd̄ nō indicatū ē tibi dn̄o meo qd̄ fecerim cū interficeret iezabel ꝓphetas dn̄i q; abscōderim de ꝓphetis dn̄i centū viros q̄nq̄genos ⁊ q̄nq̄genos i spelunc̄ ⁊ pauerim eos pane ⁊ aq̄? Et nūc tu dicis vade ⁊ dic dn̄o tuo. adest helias ut interficiat me? Et dixit helias. Viuit dn̄s exercituū cui⁹ vultū sto. hodie apparebo ei. Abijt g̃ abdias i occursū achab ⁊ indicauit ei. Venitq; achab i occursum helie. ⁊ cū vidisset eū ait: Tu ne es ille q̄ perturbas isr̄l? Et ille ait Nō ego turbaui isr̄l. sed tu ⁊ dom⁹ patris tui qui derelictis mādatis dn̄i ⁊ secuti estis baalim Verūtn̄ nūc mitte ⁊ congrega ad me vniuersum isr̄l. i mōte carmeli ⁊ ꝓphetas baal q̄dringētos q̄nq̄ginta. ꝓphetas lucoꝝ q̄dringentos q̄ comedūt de mensa iezabel. Misit achab ad cūctos filios isr̄l ⁊ congregauit ꝓphetas i mōte carmeli Accedens aūt helias ad cūctum populū isr̄l ait. Usq; q̄ claudicatis i duas partes? Si dn̄s ē de⁹ sequimini eū: si autē baal sequimini illū. Et nō rndit ei pl's ꝟbū. Et ait rursus helias ad pl'm. Ego remansi ꝓphēta dn̄i solus. ꝓphetę aūt baal q̄dringenti q̄nq̄ginta. ꝓpheq; lucoꝝ q̄dringenti viri sūt Dent nobis duo boues. ⁊ illi eligant sibi bouē vnū. ⁊ i frusta cedētes ponāt sup ligna. ignē aūt nō supponāt. Et ego faciā bouē alterū. ⁊ ponā sup ligna. ignē aūt nō supponā. Invocate noīa deoꝝ vestroꝝ. ⁊ ego invocabo nomē dn̄i mei. ⁊ de⁹ q̄ exaudierit p ignē ipse sit de⁹. Rndens oīs pl's ait: Optima ꝓpositio quā locutus ē helias. Dixit g̃ helias ꝓphis baal. Eligite vobis bouē vnū ⁊ facite primi. qa vos plures estis. ⁊ invocate nomia deoꝝ vestroꝝ. ignēq; nō supponatis. Qui cū tulissent bouē quē dederat eis: fecerūt. ⁊ invocabāt nomē baal de mane vsq; ad meridiē dicentes. Baal exaudi nos. Et nō erat vox. nec q̄ rndēt. Et insiliebāt q; altare qd̄ fecerāt. Cūq; eēt iā meridies. illudebat illis helias dicens: Clamate voce maiore deus enī est ⁊ forsitan loquit̄. aut i diuersorio ē. aut i itinere. aut certe dormit ut excitet. Clamabāt g̃ voce magna. ⁊ incidebāt se iuxta ritū suū cultri ⁊ lancеolis donec perfunderet sanguis. Postq; aūt trānsijt meridies. ⁊ illis ꝓphantibus venerat tps q̄ sacrificiū offerri solet. nec audiebat vox. nec aliqs rndebat nec attendebat orantes: dixit helias oi pl'o. Venite ad me. Et accessēre ad se pl'o. curauit altare dn̄i qd̄ destructū fuerat. ⁊ tulit duodecim lapides iuxta numerū tribuū filioꝝ iacob ad quē factus ē sermo dn̄i dicēs: isr̄l erit nomē tuū. ⁊ edificauit de lapidib⁹ altare i noīe dn̄i. Fecitq; aq̄ductū q̄si per duas aratiūculas in circuitu altaris. ⁊ cōposuit ligna. diuisitq; per membra bouē. ⁊ posuit sup ligna ⁊ ait. Implete q̄tuor hydrias aq̄. ⁊ fundite sup holocaustū ⁊ sup ligna. Rursūq; dixit: Etiā secūdo hoc facite. Qui cū fecissent secūdo. ait: Etiam tertio idipsū facite. Fecerūt q; etio ⁊ currebant aq̄ circū altare ⁊ fossa aq̄ductus repleta ē. Cūq; iā tps eēt ut offerret holocaustū. accessit helias ꝓpha ait: dn̄e de⁹ abrahā ⁊ isaac ⁊ isr̄l ostende hodie qa tu es de⁹ isr̄l ⁊ ego seru⁹ tu⁹ ⁊ iuxta preceptū tuū feci oīa ꝟba hec. Exaudi me dn̄e exaudi me ut discat ꝓplus iste: qa tu es dn̄s de⁹. ⁊ tu conuertisti cor eorum retro. Cecidit

aūt ignis dñi ⁊ vorauit holocaustū ⁊ lig̃ ⁊ lapides: puluerē ꝯ ⁊ aquā q̃ erat in aq̃ductu lambēs. Hō cū vidisset ois ꝑplus cecidit in facie suā. ⁊ ait: Dñs ipse ē ve. dñs ipse ē ve. Dixitq; helias ad eos: Apprehendite ꝓphas baal ⁊ ne vn⁹ q̃dē effugiat ex eis. Quos cū apphendissent duxit eos helias ad torrentem cyson: ⁊ interfecit eos ibi. Et ait helias ad achab. Ascēde comede ⁊ bibe. qa son⁹ multe pluuie ē. Ascēdit achab ut comedēt ⁊ bibēt. helias aūt ascēdit ī ỹticē carmeli. ⁊ pn⁹ i trā posuit faciem suā inter genua sua: ⁊ dixit ad puer suū: Ascēde ⁊ ꝓspice ꝫ mare. Qui cū ascēdisset ⁊ cōtēplat⁹ eēt. ait: Hō ē q̃q̃. Et rursū ait illi. Reuertē septēvicib⁹. In septia aūt vice ecce nubecula pua q̃si vestigiū vois ascendebat de mari. Qui ait. Ascēde. ⁊ dic achab. Junge currū tuū ⁊ descēde ne occupet te pluuia. Cūq; se ỹteret buc atq; illuc ecce celi ꝛ tenebrati sūt ⁊ nubes ⁊ vent⁹. ⁊ facta ē pluuia grādis. Ascēdēs itaq; achab abijt in iezrahel. ⁊ man⁹ dñi facta ē sup helīā accinctisq; lumbis currebat añ achab vsq; ad veniret in iezrahel.

XIX

Nunciauit aūt achab iezabel oīa q̃ fecerat helias. ⁊ quō occidisset vniuersos ꝓphas baal gladio. Misitq; iezabel nūciū ad heliā dicēs: Hec mihi faciāt dij ⁊ hec addant: nisi hac hora cras ponuero aiam tuā sicut aiam vni⁹ ex illis. Timuit g̃ helias ⁊ surgēs abijt q̃cūq; eū ferebat uolūtas. venitq; in bersabee iuda: ⁊ dimisit ibi puerū suū ⁊ ꝓgressus ē i desertū viā vni⁹ diei. Cūq; venisset ⁊ sederet subē vnā iuniperū. petiuit aie sue ut moreret. Et ait: Sufficit mihi dñe. tolle aiam meam. Neq; n. melior sū ꝫ pres mei. Projecitq; se ⁊ obdormiuit ī vmbra iuniperi. Et ecce āgel⁹ dñi tetigit eū. ⁊ dixit illi. Surge comede. Respexit. ⁊ ecce ad caput suū subcinericij panis ⁊ vas aq̃. Comedit g̃ ⁊ bibit ⁊ rursū obdormiuit. Reuersusq; ē angel⁹ dñi secundo. ⁊ tetigit eū. dixitq; illi. Surge comede. Grādis. n. tibi restat via. Qui cū surrexisset. comedit ⁊ bibit. ⁊ ābulauit ī fortitudine cibi illi⁹ q̃dragīta dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹ vsq; ad mōtē dei oreb. Cumq; venisset illuc. mānsit ī spelūca. Et ecce ſmo dñi ad eū. dixitq; illi: Quid hic agis helia? At ille rndit. Zelo zelat⁹ sū. p dño deo exercituū: qa reliquerūt pactū tuū filij isrl. Altaria tua destruxerūt ⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio ⁊ derelict⁹ sū ego sol⁹. ⁊ q̃rūt aiam meam ut auferāt eā. Et ait ei. Egredē ⁊ sta ī mōte cora dño. Et ecce dñs trāsijt. ⁊ spūs grādis ⁊ fortis: subuertēs montes ⁊ conterens petras añ dñm. Nō i spū dñs. Et p⁹ spūm cōmotio. Nō i cōmotiōe dñs. Et p⁹ cōmotionē ignis. Nō i igne dñs. Et p⁹ ignē sibil⁹ aure tenuis. Hō cū audisset helias oquit vultū suū pallio: ⁊ egressus stetit in ostio spelūce: ⁊ ecce vox ad eū dicēs: Quid hic agis helia? Et ille rndit Zelo zelat⁹ sū ꝓ dño deo exercituū: qa dereliq̃rūt pactū tuū filij isrl. Altaria tua destruxerūt. ⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio. ⁊ derelict⁹ sū ego sol⁹. ⁊ q̃rūt aiam meā ut auferant eā. Et ait dñs ad eū: Vade ⁊ reuertere i viā tuā p desertū i damascū. Cūq; pueneris illuc. vnges asahel regem super syriā: ⁊ iehu filiū namsi vnges regē sup isrl: heliseū āt filiū saphat q̃ ē de abelmaula vnges ꝓphām pro te. Et erit q̃cūq; fugerit gladiū asahel occidet eū iehu. ⁊ q̃cūq; fugerit gladiū iehu. interficiet eū helise⁹. Et derelinquā mihi i isrl septē milia viroꝝ q̃ꝝ genua nō sūt incuruata añ baal. ⁊ oē os q̃ non adorauerit eū oscula manū. Profect⁹ g̃ inde helias reppit heliseū filiū saphat arātē i duodeci iugis bouū. ⁊ ipse in duodecī iugis bouū arātib⁹ vn⁹ erat. Cūq; venisset helias ad eū. misit palliū suū sup eū. Qui statī relicto bob⁹ cucurrit p⁹ heliā. ⁊ ait: Osculor ozo te ꝓtem meū ⁊ matrē meā. ⁊ sic sequr te. Dixitq; ei. Vade ⁊ reuertē. Nō. n. meū erat feci tibi. Reuers⁹ aūt ab eo tulit par bouū ⁊ mactauit illud ⁊ in aratro bouū coxit carnes. ⁊ dedit ꝓplo ⁊ comederūt. Cōsurgensq; abijt ⁊ secut⁹ ē heliā. ⁊ ministrabat ei.

XX

Benadab rex syrie congregauit oēm exercitū suū. ⁊ triginta duos reges secū. ⁊ equos ⁊ curr⁹ ⁊ ascēdēs pugnabat ꝫ samariā ⁊ obsidebat eā. Misitq; nūcios ad achab regē isrl i ciuitatē ait: Hec dicit benadab. Argētū tuū ⁊ aur tuū meū est: ⁊ vxores tue ⁊ filij tui optimi mei sūt. Rndit⁹ rex isrl. Juxta vbū tuū dñe mi rex tuus sū ego ⁊ oīa mea. Reuertētesq; nūcij dixerūt. Hec dicit benadab qui misit nos ad te. Argētū tuū ⁊ aur tuū ⁊ vxores tuas ⁊ filios tuos dabis mihi. Cras igit hac eadē hora mittā seruos meos ad te. ⁊ scrutabūt domū tuā ⁊ domū seruoꝝ tuoꝝ ⁊ oē qđ eis

placuerit ponēt ī manib⁹ suis ⁊ auferēt. Vocauit aūt rex ist'l'cōs seniores ēr⁊ ait. Aduertite ⁊ videte: qm̄ insidiē nobis. Misit. n. ad me, p vxorib⁹ meis ⁊ filijs ⁊, p argēto ⁊ auro, ⁊ nō abnui. Dixerūtq; cēs maiores natu ⁊ vnīūs⁹ ꝓl's ad eū. Nō audias neq; acq̄escas illi. Rūditq; nuncijs bnadab: Dicite dño meo regi. Oīa ꝓpē q̄ misisti ad me fuī tuū in ītio faciam: hāc aūt rē facē nō possū. Reūsiq; n̄cij ⁊ retulerūt ei. Qui remisit. ⁊ ait Hec faciāt ih̄ dij ⁊ hec addāt: si sufficerit pulvis samarie pugillis oīs ꝓpl's q̄ sequūt me. Et rīdēs rex ist'l' ait: Dicite ei. Ne gl'iet accict⁹ eq̄ ut discinct⁹. Factū ē aūt cū audisset bnadab ꝓbū ist'ud: bibebat ipse ⁊ reges ī umbraculis, ⁊ ait fuis suis. Circūdate ciuitatē. Et circūdederūt eā. Et ecce ꝓpha vn⁹ accedēs ad achab regē ist'l'. ait ei: Hec dic dñs: Vidisti cēm multitudinē hāc nimiā. Ecce ego tradā eā in manū tuā hodie: ut scias qa ego sū dñs. Et ait achab: p quē? Dixitq; ei. Hec dic dñs. Per pdūcēs ꝓncipū, puntiaq; Et ait. Quis incipiet pliari? Et ille dixit. Tu. Recēsuit g̃ pueros ꝓncipum, puntiaq; ⁊ reppit nūex ducētoq; trigīta duoq;. Et recēsuit p⁹ eos ꝓpl'm oēs filios ist'l' septē milia. ⁊ egressi sūt meridie. Benadab aūt bibebat temulēt⁹ ī umbraculo suo, ⁊ reges trigīta duo cū eo q̄ ad auxilīū ei⁹ venerāt. Egressi sūt āt pueri ꝓncipū, puntiaq; ī ꝓma fronte. Misit itaq; bnadab, qui nūciauerūt ei dicētes: Viri egressi sūt de samaria. At ille ait. Siue, p pace veniūt apl'hēdite eos vivos, siue ut pluent vivos eos capite. Egressi sūt g̃ pueri ꝓncipū, puintiaq; ac reliqu⁹ exercit⁹ sequebat. Et p̄cussit vnusq;sq; vir q̄ ꝑ se veniebat. fugeīt itaq; syri ⁊ psecut⁹ ē eos ist'l'. Fugit aūt bnadab rex syrie ī eq̄ cū eq̄tib⁹ suis. Hec nō egressus rex ist'l' p̄cussit eq̄s ⁊ curr⁹, ⁊ p̄cussit syriā plaga mag̃ nimis. Accedēs aūt ꝓpha ad regē ist'l' dixit ei: Vade ⁊ cōfortare, ⁊ scito ⁊ vide q̄d facias. Sequēti. n. ānо rex syrie ascēdet ꝑ te. Beruī aūt regis syrie dixerūt ei. Dij montiū sūt dij eoq;, ideo supaueruut nos. Bz melī⁹ ē ut puguem⁹ ꝑ eos in cāpestrib⁹, ⁊ obtinebimus eos. Tu g̃ hoc bum b fac. Amoue reges singulos ab exercitu tuo ⁊ pone ꝓncipes pro eis. ⁊ instaura numeq; militū q̄ ceciderūt de tuis. ⁊ eq̄s pm eq̄s pstinos, ⁊ curr⁹ pm curr⁹ q̄s habuisti, ⁊ pugnabim⁹ ꝑ eos ī campestrib⁹, ⁊ videbis q̄ obtinebimus eos. Credidit ꝓ filio eoq;, ⁊ fecit ita. Igit' postq̄ ann⁹ trāsierat recensuit bnadab syrios ⁊ ascendit in affec ut pugnaret ꝑ ist'l'. Porro filij ist'l' recēsiti sūt, ⁊ acceptis cibarijs ꝓfecti ex aduerso, castraq; metati sunt ꝑ eos q̄si duo pui greges capraꝝ: syri aūt r. pleuerūt t'rā. Et accedēs vnus vir dei dixit ad regē ist'l'. Hec dic dñs. Quia dixerūt syri, de⁹ mōtiū ē dñs, ⁊ nō ē de⁹ valliū: dabo oēm multitudinē hāc grandē ī manu tua, ⁊ scietis q̄a ego sū dñs. Dirigebātq; septem dieb⁹, ex aduerso bi atq; illi acies. septima aūt die cōmissū ē bellū. Pcusserūtq; filij ist'l' de syris cētū milia pditū ī die vna. Fugerūt aūt syri q̄ remanserūt ī affec ī ciuitatē, ⁊ cecidit mur⁹ sup vigīti septē milia hoīuꝫ q̄ remānerāt. Porro bnadab fugiēs ingressus ē ciuitatē in cubiculū qđ erat intra cubiculū. dixerūtq; ei fui sui. Ecce audiuim⁹ q̄ reges dom⁹ ist'l' clemētes sūt. Ponam⁹ itaq; saccos in lumbis nr̄is ⁊ funiculos in capitib⁹ nr̄is ⁊ egrediam⁹ ad regē ist'l': forsitan saluabit aias nr̄as. Accinxerūt saccis lūbos suos, ⁊ posuerūt funiculos ī capitib⁹ suis. venerūtq; ad regē ist'l', ⁊ dixerūt ei. Seru⁹ tu⁹ bnadab dicit: Viuat oro teala mea. Et ille ait. Si adhuc vivit frat' me' ē. Qđ accepūt viri, p omine, ⁊ festinātes rapuerūt ꝓbū ex ore ei⁹ atq; dixerūt Frater tu⁹ bnadab vivit. Et dixit eis: Ite ⁊ adducite eū ad me. Egressus ē g̃ ad eū bnadab, ⁊ leuauit eū ī currū suum. Qui dixit ei Ciuitates q̄s tulit p̄ me⁹ a p̄re tuo reddā, ⁊ plateas fac tibi ī damasco sicut fecit p̄r me⁹ ī samaria, ⁊ ego federat⁹ recedam a te. Pepigit g̃ fed⁹, ⁊ dimisit eū. Tūc vir q̄dā de filijs ꝓphaꝝ dixit ad socīū suū ī sermōe dñi. Pcute me. At ille noluit pcutere. Ideo ait: Quia noluisti audire vocē dñi, ecce recedes a me ⁊ pcutiet te leo. Cūq; paululū recessisset ab eo iuenit eū leo atq; pcussit. Bz ⁊ alteꝫ iueniēs vir dixit ad eū: Percute me. Qui pcussit eū ⁊ vulnerauit. Abijt g̃ ꝓpha ⁊ occurrit regi ī via, ⁊ mutauit aspsione puluerī os ⁊ oculos suos. Cūq; rex transisset, clamauit ad regē ⁊ ait. Seru⁹ tu⁹ egressus ē ad pliādū comin⁹ cūq; fugisset vir vn⁹, adduxit eū q̄dā ad me ⁊ ait. Custodi virū istū. Qui si lapsus fuerit erit aia tua ꝓ aia ei⁹, aut talētum argēti appendes. Dum aūt ego turbatus huc illucq; me verterē, subito nō cōparuit. Et ait rex ist'l'

ad eū. Hoc est iudiciū tuū qđ ipse vereuisti At ille stati absterſit puluerē ve facie ſua: ⁊ cognouit eū rex iſrł qꝝ eēt ve ꝓphēs. Qui ait ad eū. Hec dicit dñs. Quia dimiſisti vir dignum morte ve manu tua erit aīa tua ꝓ aīa ei⁹. ⁊ ꝑplus tu⁹ ꝓ ꝑplo ei⁹. Reuerſus ē igitur rex iſrł i domū ſuā audire ꝓtēnens. ⁊ furibun dus venit in ſamariam.

XXI

Post ꝓba aūt hec tpe illo vinea erat naboth iezrahelite q̄ erat in iezrahel iuxt palatiū achabregi ſamarie. Locut⁹ ē ḡ achab ad naboth dicēs. Da mihi vineā tuā ut faciā mihi hortū olex: qa vicina ē ⁊ ꝑpe domū meā. Dabo ꝙ tibi ꝓ ea vineam meliorem aut ſi comodius tibi putas argēti pciū quantū digna eſt. Cui reſpondit naboth. Propici⁹ ſit mihi dominus ne vem hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo achab in domū ſuam indignans ⁊ frendens ſup verbo quod locut⁹ fuerat ad eum naboth iezrahelites dicēs: nō dabo tibi hereditatem patrꝝ meoꝝ. Et ꝓijciēs ſe in lectulū ſuū auertit faciē ſuā ad pietē ⁊ nō comedit panē. Ingreſſa ē aut ad eū iezabel vxor ſua: dixitq̄ ei. Quid ē h⁹ vnde aīa tua ꝓtriſtata ē. ⁊ ḡre nō comedis panē? Qui rñdit ei: Locut⁹ ſū naboth iezrahelite. ⁊ dixi ei: Da mihi vineā tuam accepta pecunia aut ſi tibi placet dabo tibi vineā meliorē ꝓ ea. Et ille ait. Nō dabo tibi vineā meā. Dixit ḡ ad eū iezabel vxor ei⁹ Brādis auctoritatꝫ es: ⁊ bñ regi regnū iſrł. Surge ⁊ comede panem. ⁊ eō aio eſto. Ego dabo tibi vineā naboth iezrahelite. Scripſit itaq̄ lras ex noīe achab. ⁊ ſignauit eas ānulo ei⁹: ⁊ miſit ad maiores natu ⁊ optiates q̄ erāt i ciuitate ei⁹ ⁊ habitābāt cū naboth. Erāt aūt lre erat ſnia. Predicate ieiuniū ⁊ ſedē facite naboth inē ꝑmos ꝓpli: ⁊ ſubmittite duos viros filios belial ꝫ eum. ⁊ falſū teſtimoniū dicāt. benedixit naboth deo ⁊ regi. ⁊ educite eū ⁊ lapidate. ſicq̄ moriat. Fecerunt ḡ ciues ei⁹ maiores natu ⁊ optimates q̄ habitābāt cū eo i vrbe. ſic ꝑcepat eis iezrahel. ⁊ ſicut ſcriptū erat in lris q̄s miſerat ad eos. Predicauerūt ieiuniū ⁊ ſedē fecerūt naboth inē ꝑmos ꝓpli. ⁊ adducti duob⁹ viri filijs diaboli fecerūt eos ſedē ꝫ eū. At illi. ſ. ut viri diabolici dixerūt ꝫ eū teſtimoniū coꝝ multitudie. Bñdixit naboth deo ⁊ regi. Quāobrē eduxerunt eū ex ciuitatē. ⁊ lapidib⁹ interfecerunt. Miſerūtq̄ ad iezabel dicētes: Lapidat⁹ ē naboth ⁊ mortu⁹ ē. Factū ē aūt cū audiſſet iezabel lapidatū naboth ⁊ mortuū. locuta ē ad achab Surge poſſide vineā naboth iezrahelite qui noluit tibi acq̄ſcē. ⁊ dare eā accepta pecūia Nō. n. viuit naboth ſ mortu⁹ ē. Qđ cū audiſſet achab mortuū videlz naboth. ſurrexit ⁊ deſcendebat i vineā naboth iezrahelite ut poſſideret eā. Fact⁹ ē igit ſmo dñi ad heliā thesbiten dicēs: Surge. deſcende in occurſū achab regi iſrł q̄ ē in ſamaria. Ecce ad vineā naboth deſcendit ut poſſideat eā. Et loq̄re ad eū dices. Hec dic dñs ve⁹. Occidiſti. inſup ⁊ poſſediſti. Et p⁹ h addes. Hec dic dñs. In loco ꝫ i q̄ lanxerūt canes ſanguinē naboth lā bent ꝯ ſanguinē tuū. Et ait achab ad heliam Nū inueniſti me inimice me⁹? Qui dixit: Inueni. eo q̄ vendidiſt⁹ ſis ut facēs malū in cōſpectu dñi. Hec dic dñs. Ecce ego inducam ſup te malū. ⁊ vemetā poſteriora tua. ⁊ interficiā de achab mingentē ad parietē ⁊ clauſū ⁊ vltimū i iſrł. Et dabo domū tuā ſicut domū hieroboā filij nabath: ⁊ ſicut domū baaſa filij abia: qa egeſti ut me ad iracūdi ⁊ ꝓvocares. ⁊ peccare feciſti iſrł. Ex ⁊ de iezabel locut⁹ ē dñs dicēs: Canes comedēt iezabel in agro iezrahel. Si mortu⁹ fuerit achab i ciuitate. comedēt eū canes: ſi aūt mortu⁹ fuerit i agro. comedēt eū volucres celi. Igit nō fuit alter talis ſicut achab q̄ vendidit⁹ ē ut faceret malū in ꝓſpectu dñi. Cōcitauit. n. eū iezabel vxor ſua. ⁊ abhominabilis fact⁹ ē intantū ut ſequeret idola q̄ fecerāt āmorrei quos ꝓſūpſit dominus a facie filioꝝ iſrł. Itaq̄ cū audiſſet achab ſermones iſtos. ſcidit veſtimēta ſua ⁊ opuit cilitio carnē ſuā. iciunauitq̄ ⁊ dormiuit i ſacco. ⁊ ābulauit ve miſſo capite. Et fact⁹ ē ſmo dñi ad helia thesbitē dicēs. Nōne vidiſti hūliatū achab coram me? Quia igit hūliat⁹ ē mei cā. nō iducā malū i dieb⁹ ei⁹. ſ i dieb⁹ filij ſui iferā malū domui ei⁹.

XXII

Tranſierūt igit tres anni abſq̄ bello inē ſyriā ⁊ iſrł. In āno aūt ctio vescendit ioſaphat rex iuda ad regem iſrł. Dixitq̄ rex iſrł ad ꝓres ſuos. Ignoratis q̄ nra ſit ramoth galaad. ⁊ negligim⁹ tollē eā ve manu regis ſyrie? Et ait ad ioſaphat: Venies ne mecū ad ꝓliandū in ramoth galaad? Dixit q̄ ioſaphat ad regē iſrł: Sic ego ſū. ita ⁊ tu. Popul⁹ me⁹ ⁊ ꝓplus⁹ vnū ſūt. ⁊ eqtes

mei eḡtes tui. Dixitq; iosaphat ad regē isrl. Quere ozo te hodie ꝟmonē dñi. Cōgreganit ḡ rex isrl' ꝓphas q̄dringentos circiē viros. ⁊ ait ad eos. Ire vetxo i ramoth galaad ad bel landū an quiescē? Qui rsiderūt: Ascēde. ⁊ dabit eā dñs in manu regis. Dixit aūt iosaphat. Nō ē h ꝓpha dñi q̄spiā ut inꝛogem⁹ p eū? Et ait rex isrl ad iosaphat: Remansit vir vn⁹ p quē possum⁹ inꝛogare dñm: ꝫ ego odi eū: q̄a non ꝓphat mihi bonū ꝫ malū. micheas fili⁹ iemla. Qui iosaphat ait: Ne loq̄ris ita rex. Vocauit ḡ rex isrl' eunuchū quēdā ⁊ dixit ei. Festina adducē micheā filiū iemla. Rex aūt israhel ⁊ iosaphat rex iuda sedebāt vn⁹ q̄sq; i solio suo vestiti cultu regio in area iuxe ostiū porte samarie. ⁊ vniuersi ꝓphetabāt i ꝓspectu eoꝝ. Fecit q̄ sibi sedechias fili⁹ chanaā cornua ferrea ⁊ ait. Hec dic dñs his vētilabis syriā donec deleas eā. Omesq; ꝓphete siliter ꝓphabant dicētes: Ascende in ramoth galaad ⁊ vade ꝓspe. ⁊ tradet dñs i man⁹ regis. Nūci⁹ vo q̄ ierat ut vocaret micheā locut⁹ est ad eū dicens: Ecce sermones ꝓphetarū ore vno regi bona pdicāt. Sit ḡ sermo tu⁹ silis eoꝝ. ⁊ loq̄re bona. Cui micheas ait: Viuit dñs: q̄a q̄cūq; dixerit mihi dñs hoc loq̄r. Venit itaq; ad regē. ⁊ ait illi rex. Micheas ire vetem⁹ i ramoth galaad ad pliādū: an cessare? Cui ille respōdit: Ascēde ⁊ vade ꝓspe. ⁊ tradet dñs i manu regis. Dixit autē rex ad eū: Iteꝝ atq; iteꝝ adiuro te ut nō loquaris mihi nisi qđ verū est i noie dñi. Et ille ait: Vidi cūctū isrl' dispsū i mōtib⁹ q̄si oues nō hītes pastorē. Et ait dñs: Nō habēt isti dñm. reuertat⁹ vnusq̄sq; i domū suā in pace. Dixit ḡ rex isrl' ad iosaphat: Nunquid non dixi tibi q̄a nō ꝓphetat mihi bonū sed semp malū? Ille vo addēs ait: Propter hoc audi sermonē dñi. Vidi dñm sedentem sup soliū suū. ⁊ cēm exercitū celi assistentē ei a dextris ⁊ a sinistris. Et ait dñs. Quis decipiet achab regē isrl' ut ascendat ⁊ cadat i ramoth galaad? Et dixit vn⁹ ꝓba b⁹ cemōi. ⁊ ali⁹ aliē. Egressus ē aūt spūs. ⁊ stetit cozā dño. ⁊ ait: Ego decipiā illū. Cui locut⁹ est dñs: In q̄? Et ille ait: Egrediar. ⁊ ero spūs mēdax in ore oium ꝓphaꝝ ei⁹. Et dixit dñs: Decipies ⁊ ꝓualeb egeredē ⁊ fac ita. Nūc igit ecce dedit dñs spūm mēdacij in ore oiuꝫ ꝓphaꝝ tuoꝝ qui hic sūt. ⁊ dñs locut⁹ ē ꝫ te malū. Accessit aūt sedechias fil⁹ chanaā. ⁊ percussit micheā in maxillā. ⁊ dixit. Vene q̄ dimisit spūs dñi. ⁊ locut⁹ ē tibi? Et ait micheas. Videbis ꝛ videbis illa quādo ingredieris cubiculū intra cubiculū ut absc̄ōdaris. Et ait rex isrl. Tollite micheam ⁊ maneat apud āmon principem ciuitatis ⁊ apud ioas filium amalech: ⁊ dicite eis: Hec dic rex: Mittite virū istū in carcerē. ⁊ sustentate eum pane tribulationis ⁊ aqua angustie: donec reuertar in pace. Dixitq; micheas: Si reuersus fueris in pace nō ē locut⁹ i me dñs. Et ait: Audite ꝓpli cūctus Ascēdit itaq; rex isrl' ⁊ iosaphat rex iuda in ramoth galaad. Dixit itaq; rex isrl' ad iosaphat: Sume arma. ⁊ ingredē ꝓlium. ⁊ induere vestib⁹ tuis. Porro rex isrl' mutauit habitū suū. ⁊ ingressus ē bellū: Rex aūt syrie pcepat pncipib⁹ curruū trigintaduob⁹ dicens: Nō pugnabit⁹ ꝓtra mīozē ⁊ maiozē quēpiā nisi ꝫ regem isrl' solū. Cū ḡ vidissent pncipes currū iosaphat suspicati sūt q̄ ipe eēt rex isrl'. ⁊ ipe tu facto pugnabāt ꝫ eū. Et exclamauit iosaphat. Intellexeruntq; pncipes curruū q̄ nō eēt rex isrl'. ⁊ cessauerūt ab eo. Vir aūt qdā tetendit arcū i certū sagittā dirigēs. ⁊ casu percussit regē isrl' inter pulmonem ⁊ stomachū. At ille dixit aurige suo. Verte manū tuā. ⁊ eijce me de exercitu: q̄a graviter vulneratus sū. Cōmissū ē ḡ ꝓliū i die illa. Et rex isrl' stabat i curru suo ꝫ syros. ⁊ mortu⁹ ē vespe. Fluebat aūt sanguis plage in sinū curr⁹. ⁊ pcoinquinauit i vniuerso exercitu aq̄ sol occūbēt dicēs. Unusq̄sq; reuertat⁹ i ciuitatē ⁊ i rā suā. Mortu⁹ ē aūt rex ⁊ plat⁹ est in samariā Sepelierūtq; regē i samaria ⁊ lauerūt curr⁹ ei⁹ i piscina samarie: ⁊ linxerūt canes sanguinē ei⁹. ⁊ balnas lauerūt iuxe ꝓbū dñi qđ locut⁹ fuerat. Reliq̄ aūt sermonū achab ⁊ vniuersa q̄ fecit ⁊ dom⁹ eburnea quā edificauit cūctarūq; vrbiū q̄s extruxit nōne hec scripta sūt i libro sermonū diez regū isrl'? Dormiuit ḡ achab cū pribus suis. ⁊ regnauit ocozias fili⁹ ei⁹ p eo. Iosaphat vo fili⁹ asa regē ceperat sup iudā āno q̄rto achab regis isrl'. Triginta q̄nq; ānoꝝ erat cū regnare cepisset. ⁊ viginti q̄nq; ānis regnauit i ierlm. Nomen mris ei⁹ azuba filia salai. Et ābulauit i oi via asa patris sui. ⁊ nō declinauit ex ea. Fecitq; qđ rectū ē in cōspectu dñi: verūtā excelsa nō abstulit. Adhuc.n. ꝓplus sacrificabat ⁊ adolebat

ūcēsum in excelsis. Pacēq; habuit ioſaphat cū rege iſrl. Reliq; aūt ſ̄mōr ioſaphat ⁊ opa eius q̄ geſſit ⁊ pl̄ia nōne h̄ ſcripta ſūt i libro ſ̄mōrū dier regū iuda. Et ⁊ reliq̄as effemi-natoꝝ q̄ remāſerāt i diebꝰ aſa pr̄is eiꝰ abſtulit de ēra. Nec erat tūc rex ꝓſtitutꝰ i edom. Rex ſo ioſaphat fecerat claſſes ūn mari q̄ nauiga-rent in ophir ꝓpter aurū: ⁊ ire nō potuerūt: qa fracte ſūt in aſyongaber. Tūc ait ochozias filius achab ad ioſaphat: Maneāt ſerui mei cū ſuis tuis i nauib⁹. Et noluit ioſaphat. Dor-miuitq; ioſaphat cū pr̄ib⁹ ſuis. ⁊ ſepultꝰ ē cū eis i ciuitate dauid pr̄is ſui. regnauitq; ioza filius eiꝰ pro eo. Ochozias aūt filiꝰ achab regna-uit ſup iſrl in ſamaria anno ſeptuodecimo ioſaphat regis iuda: regnauitq; ſup iſrl duob⁹ annis. Et fecit malū i ꝓſpectu dñi. ⁊ ābulauit in via pr̄is ſui ⁊ matris ſue ⁊ in via hieroboam filij nabath qui peccare fecit iſrl. Seruiuit q̄ baal ⁊ adorauit eum. ⁊ irritauit dñm deum iſrahel iuxta oīa que fecerat pater eius.

Explicit p̄mꝰ liber Malachim. i. Regū ūtiꝰ. Incipit ſecūdus liber Malachim id eſt quar-tus regum.

Capūm I

Reuaricatus eſt aūt moab in iſrl: poſtq; mortuꝰ ē achab. Ceciditq; ochozias p cācellos cenaculi ſui: qđ habebat i ſamaria ⁊ egrotauit miſitq; nūcios dicēs ad eos. Ite conſulite bel-zebub deū accaron: vtrū viuē queā de infir-mitate mea hac. Angelꝰ aūt dñi locutꝰ ē ad eliā thelbiten dicēs. Surge aſcēde in occur-ſum nūciorꝝ regis ſamarie. ⁊ dices ad eos. Nū-quid nō eſt deꝰ in iſrl ut eatis ad cōſulendum belzebub deū accaron. Quā obrē hec dicit dñs de lectulo ſup quē aſcendiſti nō deſcēdes. ſed morte morieris. Et abiit helias: reuerſiq; ſunt nuncij ad ochoziā. Qui dixit eis: Quare re-uerſi eſtis? At illi rūderunt ei. Vir occurrit nobis. ⁊ dixit ad nos. Ite reuertimini ad re-gem qui miſit vos. ⁊ dicetis ei. Hec dicit dñs Rūqd qa nō erat deꝰ in iſrl. mittis ut cōſu-laſ belzebub deꝰ accaron. Idcirco de lectulo ſup quē aſcēdiſti nō deſcēdes. ſed morte morie-ris. Qui dixit eis. Cuiꝰ figure ⁊ habitꝰ ē vir qui occurrit vobis. ⁊ locutꝰ eſt ꝓba h̄. At illi dixerūt. Vir pilofus ⁊ zona pellicea accinctꝰ renib⁹. Qui ait: Helias thelbites ē. Miſitq; ad eū q̄nq̄genariū ꝓncipē. ⁊ q̄nq̄ginta q̄ erāt ſub eo. Qui aſcendit ad eū: ſedentiq; in verti-ce montis ait: Homo dei: rex pcepit ut deſcē-das. Reſpōdēſq; helias. dixit quinquagena-rio. Si homo dei ſum: deſcēdat ignis de celo: ⁊ deuoret te ⁊ quinquaginta tuos. Deſcēdit ergo ignis de celo. ⁊ deuorauit eū. ⁊ quinqua-ginta qui erāt cū eo. Rurſūq; miſit ad eū ꝑn cipem quinquagenariū altez. ⁊ quinquagin-ta cum eo. Qui locutus eſt illi. Homo dei: hꝰ dicit rex. Feſtina. deſcēde. Rñdēs helias ait: Si hō dei ego ſū: deſcēdat ignis de celo ⁊ de-uoret te ⁊ q̄nquagita tuos. Deſcēdit g̃ ignis de celo ⁊ deuorauit illū. ⁊ q̄nquaginta eius. Iterꝰ miſit ꝓncipē q̄nq̄genariū tertiū. ⁊ q̄nq̄-ginta q̄ erāt cū eo. Qui cū venifſet curuauit genua ſ̄ helia. ⁊ ꝑcatꝰ eſt eū ⁊ ait. Homo dei: noli deſpicere aiam meā. ⁊ aias ſeruoꝝ tuoꝝ qui mecū ſunt. Ecce deſcendit ignis de celo: ⁊ deuorauit duos ꝓncipes q̄nq̄genarios pri-mos. ⁊ q̄nq̄genos q̄ cū eis erāt. Et nūc obſe-cro ut miſereaꝝ aie mee. Locutus ē aūt an-gelus dñi ad heliam dicens. Deſcēde cum eo. Ne timeas. Surrexit igit ⁊ deſcēdit cum eo ad regē. ⁊ locutꝰ eſt ei. Hec dicit dñs. Quia miſiſti nūcios ad cōſulendū belzebub deum accaron q̄ſi nō eēt deꝰ in iſrl a q̄ poſſes iterro-gare ſermonē: ideo de lectulo ſup quē aſcen-diſti nō deſcēdes: ſed morte morieris. Mortuꝰ eſt aūt iuxta ſermonē dñi quē locutꝰ ē helias ⁊ regnauit ioza frat eiꝰ ꝓ eo: anno ſecundo ioza filij ioſaphat regis iude. Nō. n. hēbat filiū Reliq; aūt ſ̄mōr ochozie q̄ opatus ē. nōne h̄ ſcripta ſūt i libro ſ̄mōrū dier regū iſrl.

II

Factū ē aūt cū leuare vellet dñs helia ꝑ turbinē in celū: ibant helias ⁊ heliſeus de galgalis. Dixitq; helias ad heliſeum. Sede hic: quia dñs miſit me vſq; in bethel. Cui ait heliſeus. Viuit dñs. ⁊ viuit aia tua: quia non derelinquā te. Cūq; deſcendiſſent bethel: egreſſi ſūt filij ꝓphetarū qui erāt in be-thel ad heliſeū. ⁊ dixerūt ei. Nunquid noſti: qa hodie dñs tollet dñm tuum a te? Qui re ſpondit. Et ego noui. Silete. Dixit aūt helias ad heliſeum. Sede hic: quia dñs miſit me in hiericho. Et ille ait. Viuit dñs. ⁊ viuit aia tua. qa nō derelinquā te. Cūq; venifſent hie-richo: acceſſerūt filij ꝓphaꝝ q̄ erāt i hiericho ad heliſeū. ⁊ dixerunt ei. Nunq̄d noſti: quia dñs hodie tollet dñm tuū a te? Et ait. Et ego noui. Silete. Dixit autem ei helias. Sede hic quia dñs miſit me vſq; ad iordanem. Qui

ait. Uiuit dñs. ⁊ uiuit aia tua: qa non re-
linquā te. Jerūt igit ābo pic. ⁊ qnqginta vi-
ri de filijs pphetaꝝ secuti sūt eos. Qui ⁊ ste-
terūt eꝫ lōge. Jlli aut ābo stabāt sup iorda-
nē. Tulitq; helias palliū suū ⁊ inuoluit illud.
⁊ pcussit aq̄s q̄ diuise sūt i vtrāq; ptē: ⁊ trās-
ierūt ābo p siccū. Cūq; trāsissent: helias di-
xit ad helisēū. Postula qō vis: ut faciam tibi
añq̄ tollar a te. Dixitq; heliseus. Obsecro ut
fiat i me duplex spūs tuus. Qui rñdit. Rem
difficilē postulasti. Attamē si videris me qī
tollar a te. erit qō pretisti: si autem nō videris
nō erit. Cūq; pgerēt ⁊ incedētes sermocina-
rent: ecce curꝰ igneꝰ ⁊ equi ignei diuiserunt
vtrūq;. Et ascēdit helias per turbinē i celum.
helisēus autē videbat. ⁊ clamabat. Pat̄ mi. pī
mi. currꝰ israhel ⁊ auriga eiꝰ. Et nō vidit eū
amplꝰ. Apprehēditq; vestimēta sua ⁊ scidit
illa i duas ptes. Et leuauit palliū helie qō ce-
ciderat ei. Reuersusq; stetit super ripā iorda-
nis ⁊ pallio helie qō ceciderat ei pcussit aq̄s:
⁊ nō sunt diuise. Et dixit. Ubi est deus helie
etiā nunc? Percussitq; aq̄s ⁊ diuise sunt hue
atq; illuc: ⁊ trāsijt helisēus. Uidētes autē filij
pphetaꝝ qui erāt i hiericho contra dixerunt
Requieuit spūs helie sup helisēū. Et venientes
in occursū eiꝰ adorauerūt eū pni i crā. dixe-
runtq; illi. Ecce cū seruis tuis sūt qnqginta
viri fortes. q̄ pñt ire. ⁊ q̄rere dñm tuū: ne for
te tulerit eū spūs dñi. ⁊ piecerit eū in vnum
mōtiū aut i vnā vallū. Qui ait. Nolite mit
tere. Coegerūtq; eū: donec acq̄escēret ⁊ dicēt
Mittite. Et miserunt qnqginta viros. Qui
cū q̄sissent triduo nō inuenerūt. Et reuersi
sunt ad eū. At ille hitabat i hiericho. ⁊ dixit
eis. Nūq̄d nō dixi vob: nolite mittere? Dixe-
runt q̄ viri ciuitatis ad helisēum. Ecce habita-
tio ciuitatis huiꝰ optima est sicut tu ipse dñe
pspicis: si aq̄ pessime sūt: ⁊ terra sterilis. At
ille ait. Afferte mihi vas nouum. ⁊ mittite in
illud sal. Qō cum attulissent: egressus ad fō-
tem aq̄rū misit i illū sal. ⁊ ait. Hec dicit dñs.
Sanaui aq̄s has. ⁊ nō erit vltra in eis mors:
neq; sterilitas. Sanate sūt q̄ aque vsq; i diē
hāc iuxta ꝛbū helisei qō locut̄ē. Ascēdit aūt
inde helise? in bethel. Cumq; ascēderet p viā:
pueri parui egressi sunt de ciuitate: ⁊ illudē-
bant ei dicētes. Ascende calue: ascēde calue.
Qui cū respexisset vidit eos. ⁊ maledixit eis
in noie dñi. Egressiq; sunt duo vrsi: de saltu
⁊ lacerauerunt ex eis quadraginta duos pue-
ros. Abijt autē inde i montē carmeli. ⁊ inde
reuersus est in samariam. III

Joram vero filiꝰ achab regnauit super
israhel in samaria: anno decimooctauo io-
saphat regis iude. Regnauitq; duode-
cim annis. ⁊ fecit malū coram dño: sed non sicut
pat̄ suus ⁊ mr̄. Tulit. n. statuas baal qs fece-
rat pr̄ eiꝰ: verūtn i pctis hieroboā filij nabath
qui peccare fecit israhel adhesit: nec recessit ab
eis. Porro mesa rex moab nutriebat pecora
multa. ⁊ soluebat regi israhel centū milia agnoꝝ
⁊ centū milia arietū cū vellere suis. Cūq;
mortuꝰ fuisset achab: puaricatꝰ est fedus qō
habebat cū rege israhel. Egressus ē igit rex ioram
in die illa de samaria. ⁊ recensuit vniuersum
israhel: misitq; ad iosaphat regem iuda dicens.
Rex moab recessit a me: veni mecū ꝛ eum ad
pliū. Qui rñdit. Ascendā. Qui meꝰ ē tuus ē
pplus meus pplus tuus. ⁊ equi mei equi tui.
Dixitq;. Per quā viā ascendem? At ille re-
spondit. Per desertum idumee. Perrexerunt
igit rex israhel ⁊ rex iuda ⁊ rex edom. ⁊ circuie-
rūt p viā septē dieꝝ: nec erat aq̄ exercitui ⁊
iumētis q̄ sequebant eos. Dixitq; rex israhel. Heu
heu. Cōgregauit nos dñs tres reges: ut
traderet in manu moab. Et ait iosaphat. Est
ne hic pphēta dñi: ut rogemus dñm p eū? Et
rñdit vnꝰ de seruis regis israhel. Est hic helisēus
filius saphat q̄ fundebat aquā super manꝰ helie
Et ait iosaphat. Est apud eum sermo dñi? De-
scēditq; ad eū rex israhel ⁊ iosaphat rex iuda. ⁊
rex edom. Dixit aut̄ helisēus ad regē israhel.
Quid mihi ⁊ tibi ē. Vade ad pphetas patris
tui ⁊ mr̄is tue. Et ait illi rex israhel. Quare cō-
gregauit dñs tres reges hos ut tradet eos in
manus moab. Dixitq; ad eum helisēus. Uiuit
dñs exercituū in cuius cōspectu sto: q̄ si non
vultū iosaphat regis iude erubescerē: nō at̄ē-
dissem quidē te: nec respexissem. Huc aūt ad-
ducite mihi psalten. Cūq; caneret psaltes fa-
cta est sup eū manꝰ dñi. Et ait. Hec dicit dñs
Facite alueū hanc: hanc fossas ⁊ fossas. Hec
n. dicit dñs. Nō videbitis ventū neq; pluuiā:
⁊ alueus iste replebit aq̄s. ⁊ bibetis vos ⁊ fa-
milie vre ⁊ iumēta vra. Parūq; hoc in cōspe-
ctu dñi: insup tradet etiā moab i manꝰ vras.
Et percutietis oēm ciuitatē munitā ⁊ oēm urbē
electā ⁊ vniuersū lignū fructiferū succidetis:
cunctosq; fontes aquaꝝ obturabitis ⁊ omnē

agrū egregiū opiet lapidib⁹. Factū ē igitur mane qñ sacrificiū offerri solet: ⁊ ecce aque veniebāt p viā edom. ⁊ repleta ē terra aquis. Auersi aūt moabite audiētes q̄ ascēdissent tres reges ut pugnarent aduersus eos. quocauerūt eos ꝙ accicti erāt baltheo sup ⁊ steterūt in ēminis. Primoq̄ mane surgentes. ⁊ orto iā sole ex aduerso agrū: viderunt moabite ea aq̄s rubras q̄si sanguinem: dixerūtq̄. Sāguis gladij ē. Pugnauerūt reges ⁊ se ⁊ ceſi sūt mutuo. Huc pgę ad p̄dā moab. Perrexerūtq̄ i castra isrl. Porro cōsurgens isrl pcussit moab: at illi fugerunt coram eis. Venerūt igit ꝙ vicerāt. ⁊ pcusserūt moab. ⁊ ciuitates destruxerūt: ⁊ oēm agrū optimū mittētes singuli lapides repleuerūt. ⁊ vniuersos fontes aq̄ obturauerūt. ⁊ oia ligna fructifera succiderunt: ita ut muri tm̄ fictiles remanerēt. Et circūdata ē ciuitas a fūdibularijs. ⁊ magna ex pte pcussa. Rō cū vidisset rex moab p̄ualuisse. s. bellos tulit secum septingentos viros educētes gladios ut irrūperēt ad regē edom. ⁊ nō potuerūt. Arripiensq̄ filiū suū p̄mogenitū ꝙ regnaturꝰ erat pro eo. obtulit holocaustū sup murū. ⁊ facta ē indignatio magna i isrl: Statimq̄ recesserūt ab eo: ⁊ reuersi sunt in terrā suā.

¶ IIII

Mulier aūt q̄dā de vxoribꝰ p̄phetarū clamabat ad heliseū dicēs: Seruus tuꝰ vir meꝰ mortuꝰ ē: ⁊ tu nosti q̄ tuꝰ fuit timēs deū. Et ecce creditor: venit ut tollat duos filios meos ad seruiēdū sibi. Cui dixit helisē. Quid vis ut faciā tibi: Dic mihi. Quid habes in domo tua: At illa rñdit. Nō habeo ācilla tua q̄cq̄ i domo mea nisi parū olei quo vngar. Cui ait. Vade. pte mutuo ab oib⁹ vicinis tuis vasa vacua non pauca. ⁊ ingredere ⁊ claude ostium tuū cum intrinsecꝰ fuerit tu ⁊ filij tui. ⁊ mitte ide in oia vasa hec. ⁊ cū plena fuerit tolles. Fuit itaq̄ mulier ⁊ clausit ostiū sup se ⁊ sup filios suos illa offerebāt vasa: ⁊ illa infundebat. Cūq̄ plena fuissent vasa: dixit ad filiū suū. Affer mihi adhuc vas. Et ille rñdit. Non habeo. Steteritq̄ oleū. Venit aūt illa ⁊ indicauit hoī dei. Et ille. Vade. vēde oleū ⁊ redde creditori tuo: tu āt ⁊ filij tui vivite de reliquo. Facta ē aūt q̄dā dies: ⁊ trāsibat helisē p̄ sunā ciuitatē. Erat aūt ibi mulier magna: q̄ tenuit eū ut comedēt panē. Cūq̄ frequēt ide trāsiret: diuertebat ad eā ut comedēt panē. Que dixit ad virū suū. Video q̄ vir dei scūs ē iste: q̄ trāsit p nos frequēt. Faciamꝰ q̄ cenaculū paruū: ⁊ ponamꝰ ei in eo lectulū ⁊ mēsam ⁊ sellā ⁊ cādelabrū: ut cū venerit ad nos maneat ibi. Facta ē q̄ dies q̄dā. ⁊ veniens diuertit in cenaculum: ⁊ requieuit ibi. Dixitq̄ ad giezi puerū suū. Voca sunamitē istā. Qui cum vocasset eā. ⁊ illa stetisset coram eo: dixit ad puerū suū. Loquere ad eā. Ecce sedule i oibꝰ ministrasti nobis: q̄d vis ut faciā tibi: Numq̄d habes negociū: ⁊ vis ut loquar regi siue p̄ncipi militie: Que rñdit. In medio ppli mei habito. Et ait: Quid ergo vult ut faciā ei: Dixitq̄ giezi. Ne q̄ras: Filium. n. nō bz. ⁊ virꝰ eiꝰ senex ē. Precepit itaq̄ ut vocaret eā. Que cū vocata fuisset ⁊ stetisset añ ostiū dixit ad eā. In tpe isto i hac eadē hora si vita comes fuerit. habes i vtero filiū. At illa. Noli q̄so dñe mi vir dei: noli mētiri ācille tue. Et ꝓcepit mulier ⁊ pepit filiū i tpe ⁊ i hora eadē. q̄ dixerat helisē. Creuit aūt puer. ⁊ cū eēt q̄dā dies ⁊ egressus isset ad patrē suū ad messores: ait p̄ri suo. Caput meū dole. caput meum dole. At ille dixit puero. Tolle ⁊ duc eū ad matrē suā. Qui cū tulisset ⁊ duxisset eū ad matrē suā: posuit eū illa sup genua sua vsq̄ ad meridiē: ⁊ mortuus ē. Ascēdit āt ⁊ collocauit eū sup lectū dei dei ⁊ clausit ostiū. Et egressa vocauit virū suū Et ait. Mitte mecū obsecro vnū de pueris ⁊ asinā: ut excurrā vsq̄ ad dei dei ⁊ reuertar. Qui ait illi. Quā ob cām vadis ad eū: Non die nō sūt calēde neq̄ sabbatū. Que rñdit. Vade. Strauitq̄ asinā ⁊ p̄cepit puero. Mina ⁊ ꝓpera ne in morā facias i eundo: ⁊ hoc ageq̄ p̄cipio tibi. Profecta ē igitur: ⁊ venit ad virū dei i montē carmeli. Cūq̄ vidisset eā vir dei decōtra: ait ad giezi puerū suū. Ecce sunamitis illa. Vade q̄ i occursū ei: ⁊ dic ei Recte ne agit circa te ⁊ circa virū tuū. ⁊ circa filiū tuū: Que rñdit. Recte. Cūq̄ venisset ad virū dei mōtē apprehēdit pedes eius. ⁊ accessit giezi ut amoueret eā. Et ait hō dei. Dimitte illā. Alia. n. eiꝰ i amaritudine est: ⁊ dñs celauit a me. ⁊ nō indicauit mihi. Que dixit illi. Numq̄d petiui filium a dño meo: Numq̄d nō dixi tibi: ne illudas me: Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos tuos. ⁊ tolle baculū meū i manu tua ⁊ vade. Si occurrerit

tibi bō nō ſalutes eū. ⁊ ſi ſalutauerit te q̄ſpiā nō rñdeas illi. Et pones baculū meū ſup faciē pueri. Dixit mat̄ pueri ait. Viuit dñs ⁊ viuit aīa tua: nō dimittā te. Surrexit g̃ ⁊ ſecut⁹ ē eā. Pieci aut ē p̄ceſſerat añ eos: ⁊ poſuerat baculū ſup faciē pueri. ⁊ nō erat vox neq; ſenſus. Reuerſuſq; ē i occurſū ei⁹. ⁊ nūciauit ei dicēs. Nō ſurrexit puer. Ingreſſus ē g̃ helyſeus domū: ⁊ ecce puer mortuus iacebat i lectulo eius. Ingreſſuſq; clauſit oſtium ſuper ſe ⁊ ſup puerum: ⁊ oauit ad dñm. Et aſcēdit ⁊ incubuit ſup puer: poſuitq; os ſuū ſup os ei⁹. ⁊ oculos ſuos ſup oculos eius: ⁊ man⁹ ſuas ſup man⁹ ei⁹. ⁊ incuruauit ſe ſup eū. ⁊ calefacta ē caro pueri. At ille reuerſus ambulabat i domo ſemel huc atq; illuc: ⁊ aſcēdit ⁊ incubuit ſup eū. Et oſcitauit puer ſepties: aperuitq; oculos. Et ille vocauit giezi ⁊ dixit ei. Voca ſunamiten hāc. Que vocata ingreſſa ē ad eū. Qui ait. Colle filiū tuū. Venit illa ⁊ corruit ad pedes ei⁹. ⁊ adorauit ſup t̄rā. Tulitq; filiū ſuū ⁊ egreſſa ē: ⁊ helyſe⁹ reūſus ē i galgala. Erat aūt fames i t̄ra. ⁊ filij ꝓphar habitabāt coram eo: dixitq; vni de pueris ſuis. Pone ollā grādē. ⁊ coque pulmentum filijs ꝓphar. Et egreſſus ē vn⁹ in agrū ut colligeret herbas agreſtes. Inuenitq; q̄ſi vitē ſilueſtrem: ⁊ collegit ex ea colocynthidas agri ⁊ implenit palliū ſuū. ⁊ reuerſus cōcidit i ollā pulmēti. Neſciebat. n. q̄d eēt. Infuderūt g̃ ſocijs ut comederent. Cūq; guſtaſſent de coctione exclamauerūt dicētes. Mors in olla vir dei. Et nō potuerūt comedē. At ille. Afferte inq̄t farinā. Cūq; tuliſſent miſit in ollā ⁊ ait. Infunde turbe ut comedāt. Et non fuit amplius q̄q̄ amaritudinis i olla. Vir āt q̄dā venit de balſaliſa referens viro dei panes p̄mitiar: ⁊ viginti panes ordeaceos: ⁊ frumētū nouū i pera ſua. At ille dixit. Da pl̄o ut comedat. Rñditq; ei miſter ei⁹. Quantū eſt h̄ ut apponā coram cētū viris? Rurſū ille: Da ait populo ut comedat. Hec. n. dicit dñs. Comedēt: ⁊ ſuperit. Poſuit itaq; coram eis. Qui comederūt. ⁊ ſupfuit iuxta ꝓbā dñi.

V

Naaman princeps militie regis ſyrie erat vir magn⁹ apud dñm ſuum: ⁊ honorat⁹. Per illū. n. dedit dñs ſalutē ſyrie. Erat aūt vir fortis ⁊ dives: ſed leproſ⁹. Porro de ſyria egreſſi fuerāt latrūculi. ⁊ captiuā duxerāt de t̄ra iſrl puellā paruulā: q̄ erat i obſequio vxoris naaman. Que ait ad dñam ſuā. Vtinā fuiſſet dñs me⁹ ad ꝓphetam q̄ ē i ſamaria: profecto curaſſet eū a lepra quā habz. Ingreſſus ē itaq; naaman ad dñm ſuū: ⁊ nūciauit ei dicens. Hic ⁊ ſic locuta ē puella de t̄ra iſrl. Dixitq; ei rex ſyrie. Vade. ⁊ mittam lras ad regē iſrl. Qui cū p̄fect⁹ eēt ⁊ tuliſſet ſecū decē talēta argēti ⁊ ſex milia aureos. ⁊ decē mutatoria veſtimentoꝝ: detulit lras ad regē iſrl i hīs ꝓba. Cū accepiſſet hāc: ſcito q̄ miſerī ad te naaman ſeruū meū ut cures eū a lepra ſua. Cūq; legiſſet rex iſrl lras: ſcidit veſtimēta ⁊ ait. Nūq̄d deus ego ſū ut occidere poſſim ⁊ viuificare: q̄a iſte miſit ad me ut curē hoiem a lepra ſua? Aduādite ⁊ videte: q̄t occaſiōs q̄rat aduerſū me. Nō cū audiſſet helyſe⁹ vir dei: ſciſſiſſe veſtimēta regem iſrl veſtimēta ſua: miſit ad eū dicens: Quare ſciſiſti veſtimenta tua? Veniat ad me ⁊ ſciat ce, ꝓphaz i iſrl. Venit g̃ naamā cū eq̄s ⁊ currib⁹: ⁊ ſtetit ad oſtiū domus helyſei. Miſitq; ad eū helyſe⁹ nūciū dicēs. Vade ⁊ lauare ſepties i iordane. ⁊ recipiet ſanitatē caro tua atq; mūdaberis. Irat⁹ naaman. recedebat dicēs. Putabā q̄ egrederet ad me ⁊ ſtans inuocaret nomē dñi ſui: ⁊ tāḡt manu ſua locū lepre: ⁊ curaret me. Nunq̄d non meliores ſūt abana ⁊ pharfar fluuij damaſci oīb⁹ aq̄s iſrl. ut lauer i eis ⁊ mūdar? Cū g̃ ſtriſſet ſe ⁊ abiret indignās: acceſſerunt ad eū ſerui ſui. ⁊ locuti ſūt ei. Pr̄: ⁊ ſi rem grāde dixiſſet tibi ꝓpha. certe facē debueras: Quanto magis q̄a nunc dixit tibi lauare ⁊ mūdaberis? Deſcendit ⁊ lauit ſepties in iordane iuxta ſermonē viri dei. ⁊ reſtituta ē caro ei⁹ ſicut caro pueri paruuli. ⁊ mundat⁹ ē. Reuerſuſq; ad virū dei cum vniuerſo comitatu ſuo: venit ⁊ ſtetit coram eo ⁊ ait. Vere ſcio q̄ non ſit ali⁹ de in vniuerſa t̄ra: niſi tm̄ in iſrl. Obſecro itaq; ut accipias bñdictionē a ſeruo tuo. At ille rñdit. Viuit dñs añ quē ſto. q̄a nō accipiā. Cūq; vim faceret: penit⁹ nō acquieuit. Dixitq; naaman. Vt vis. Sz obſecro precede mihi ſuo tuo: ut tollā on⁹ duoꝝ burdonū de t̄ra. Nō. n. faciet vltra ſeru⁹ tu⁹ holocauſtū aut victimā dijs alienis: niſi dño. Hoc āt ſolū ē de q̄ deprecetur dñm ꝓ ſuo tuo q̄n ingredier dñs me⁹ templū remmon ut adoret. ⁊ illo innitēte ſup manū meā. ſi adorauero i templo remmon. adorante eo i eodē loco:

ut ignoscat mihi dñs tuo tuo ꝓ hac re. Qui dixit ei. Vade in pace. Abijt ꝯ ab eo : electo tẽpore. Dixit giezi puer viri dei. Pepcit dñs meus naaman syro isti: ut nõ accipet ab eo q̃ attulit. Viuit dñs qa curra post eũ. & accipiã ab eo aliqd. Et secut⁹ est giezi post tergũ naaman. Quẽ cũ vidisset ille currentẽ ad se: desilijt de curru i occursũ ei⁹ & ait. Recte ne sunt oia? Et ille ait. Recte. Dñs meus misit me ad te dicens. Modo venerunt ad me duo adolescentes de monte effraim: ex filijs ꝓphetarum. Da eis talẽtũ argẽti & vestes mutatorias duplices. Dixitq naaman. Melⁱ est ut accipias duo talẽta. Et coegit eũ : ligauitq duo talẽta argẽti in duob⁹ saccis. & duplicia vestimẽta: & imposuit duob⁹ pueris suis : qui & portauerãt coram eo. Cũq venisset iam vesperi tulit de manu eor. & reposuit in domo: dimisitq viros & abierũt: ipse autẽ ingressus stetit coram dño suo. Et dixit helise⁹. Vnde venis giezi? Qui rñdit. Nõ iuit seru⁹ tuus quoq̃. At ille ait. Nõne cor meũ in pñti erat. qñ reuersus est hõ de curru suo i occursũ tui? Nũc igit̃ accepisti argentũ : & accepisti vestes : ut emas oliueta & vineas & oues & boues & seruos & ancillas. Sed & lepra naaman adhærebit tibi & semini tuo vsq̃ in sempiternũ. Et egressus est quasi nix ab eo leprosus.

VI

Dixerũt autẽ filij ꝓphetarũ ad heliseũ Ecce locus in q̃ habitam⁹ coram te angustus é nobis. Eam⁹ vsq̃ ad iordanẽ & tollãt singuli de silua materias singulas ut edificem⁹ nob⁹ ibi locũ ad habitãdũ. Qui dixit. Ite. Et ait vn⁹ ex illis. Veni q̃ & tu cũ seruis tuis. Rñdit: Ego veniã. Et abijt cum eis. Cũq venissent ad iordanẽ: cedebãt ligna. Accidit autẽ ut cum vn⁹ materiã succidisset caderet ferrũ securis in aquã. Exclamauitq ille & ait. heu heu heu dñe mi : & hⁱ ipsum mutuo acceperã. Dixit autẽ hõ dei. Vbi cecidit? At ille monstrauit ei locũ. Precidit ꝯ lignũ & misit illuc. Natauitq ferrũ. Et ait. Tolle tibi. Qui extendit manũ & tulit illud. Rex autẽ syrie pugnabat ꝛ israel : cõsiliũq iniit cũ seruis suis dicẽs. In loco illo & illo ponam⁹ insidias. Misit itaq vir dei ad regẽ israel dicẽs : Caue ne trãseas i locũ illũ. qa ibi syri i insidijs sũt. Misit itaq rex israel ad locum quẽ dixerat ei vir dei & precupauit eũ. & obseruauit se ibi nõ semel neq bis. Cõturbatũq ẽ cor regis syrie ꝓ hac re. & vocatis seruis suis ait. Quare nõ indicatis mihi qs ꝓditor meus sit apud regem israel? Dixitq vn⁹ seruor ei⁹. Nequaq dñe mi rex : sed helise⁹ ꝓpheta qui ẽ in israel indicat regi israel oia verba q̃cũq locutus fueris in cõclaui tuo. Dixitq eis. Ite & videte vbi sit. ut mittã & capiam eum. Annunciauerũt ei dicentes. Ecce in dothain. Misit ꝯ illuc eq̃s & currus & robur exercitus. Qui cum venissent nocte: circũdederũt ciuitatẽ. Cõsurgẽs autẽ diluculo minister viri dei egressus est: viditq exercitũ i circuitu ciuitat̃ & eq̃s & curr⁹. Clamauitq ei dicẽs. heu heu heu dñe mi q̃d faciemus? At ille rñdit. Noli timẽ. Plures enim nobiscũ sũt q̃ cum illis. Cũq orasset helise⁹ ait. Dñe aperi oculos pueri hui⁹ ut videat. Et aperuit dñs oculos pueri. & vidit : quia ecce mons plen⁹ equor & curruũ igneor i circuitu helisei. Postes ꝯ descenderũt ad eũ. Rursum orauit ad dñm dicẽs. Percute obsecro gentẽ hãc cecitate. Percussitq eos dñs : ne videret: iuxta ꝓbũ helisei. Dixit aũt ad eos helise⁹. Nõ hⁱ via: neq ista ẽ ciuitas. Sequimini me : & ostendã vobis virũ quẽ queritis. Duxit ꝯ eos i samariã. Cũq ingressi fuissent in samariam: dixit heliseus. Dñe aperi oculos istor ut videãt. Aperuitq dñs oculos eorũ: & viderunt se esse in medio samarie. Dixitq rex israel ad heliseũ: cũ vidisset eos. Numqd pcutiã eos pater mi? Et ille ait. Non pcuties. Neq enim cepisti eos gladio & arcu tuo: ut pcutias. Sed pone panẽ & aquã coram eis: ut comedãt & bibãt: & vadãt ad dñm suũ. Appositaq ẽ eis cibor um magna ꝓparatio. Et comederunt & biberunt : & dimisit eos : abieruntq ad dñm suũ. Et vltra nõ venerũt latrones syrie i trã israel. Factũ ẽ aũt ꝑ hⁱ ꝙgregauit benadab rex syrie vniuersũ exercitũ suũ : & ascẽdit & obsidebat samariã. Factaq est fames magna in samaria. & tãdiu obsessa ẽ donec venundaret caput asini octoginta argẽteis. & qrta ps cabi stercoris columbar q̃q argenteis. Cũq rex israel trãsiret ꝑ murum: mulier q̃da exclamauit ad eum dicẽs. Salua me dñe mi rex. Qui ait. Nõ te saluet dñs. Vnde te possum saluare? de area uel de torcular? Dixitq ad eã rex. Quid tibi vis? Que rñdit. Mulier ista dixit mihi: da filiũ tuũ ut comedam⁹ eũ hodie: & filium meũ comedem⁹ cras. Coxim⁹ ꝯ filiũ meũ. & comedim⁹ : dixiq ei alẽa die:

da filiū tuū ut comedam⁹ eū. Que abscondit filiū suū. Nō cū audisset rex scidit vestimēta sua: ⁊ trāsibat p murū. Viditq; ois populus ciliciū q̄ vestit⁹ erat rex ad carnē intrisec⁹. Et ait rex. Hec ñ faciat ⁊ᵒ. ⁊ ḃ addat si steterit caput ysaie filij saphat sup ipsum hodie. Heliseus aūt sedebat i domo sua: ⁊ seniores sedebāt cum eo. Premisit itaq; virū. ⁊ anteq; veniret nunci⁹ ille dixit ad senes: Nūq̄d scitis q̄ miserit filius homicide huc ut p̄cidat caput meū? Videte ergo cū venerit nūcius claudite ostiū. ⁊ nō sinatis eū intrare. Ecce eni sonitus pedū dñi eius post eum est. Adhuc illo loquente eis apparuit nunci⁹ qui veniebat ad eum. Et ait. Ecce tantū malū a dño ē. Quid amplius expectabo a domino?

VII

Dixit aūt Heliseus. Audite ꝟbū dñi. Hec dicit dñs. In tpe ḃ eras mod⁹ similē vno statere erit. ⁊ duo modij ordei statere vno i porta samarie. Respōdēs vn⁹ de ducib⁹ sup cui⁹ manū rex incūbebat dixit viro dei ait. Si dñs fecerit etiā cataractas i celo: numq̄d poterit ē qđ loq̄ris? Qui ait. Videbis oculis tuis ⁊ inde nō comedes. Quatuor q̄ viri erāt leprosi iuxe itroitū porte: q̄ dixerūt ad inuicē. Quid ḃ ē volumus donec moriamur? Siue ingredi voluerim⁹ ciuitatē fame moriemur: siue mānerim⁹ ḃ moriēdū nobis est. Venite q̄ ⁊ trāsfugiamus ad castra syrie. Si pepercerit nobis viuem⁹: si aūt occidē voluerit nihilominus moriemur. Surrexerūt q̄ vespe ut venirēt ad castra syrie. Cūq; venissent ad ꝓncipiū castrorū syrie nullū ibidē reppererūt. Siqdē dñs sonitū audire fecerat in castris syrie curruū ⁊ eqrū. ⁊ exercit⁹ plurimi. Dixerūtq; ad inuicē. Ecce mercede cōduxit aduersum nos rex israel reges etheorū ⁊ egyptioz. ⁊ venerūt sup nos. Surrexerūt q̄ ⁊ fugerūt in tenebris. ⁊ reliq̄rūt tētoria sua ⁊ eqs ⁊ asinos i castris: fugerūtq; ad vitā suas saluare cupiētes. Igit cū venissent leprosi illi ad ꝓncipiū castroꝝ ingressi sūt vnū tabernaculū. ⁊ comederūt ⁊ biberūt. Tulerūtq; inde argētū ⁊ aurum ⁊ vestes. ⁊ abierūt ⁊ absconderūt. Et rursum reuersi sūt ad aliud tabernaculū. ⁊ inde sicē auferētes absconderūt. Dixerūtq; ad inuicē. Nō recte facim⁹. Hec. n. dies boni nūcij est. Si tacuerim⁹ ⁊ noluerim⁹ nunciare vsq; mane sceleris arguemur. Venite eam⁹ ⁊ nūciemus in aula regis. Cūq; venissent ad portam ciuitatis: narrauerūt eis dicētes. Ivim⁹ ad castra syrie ⁊ nullū ibidē reperim⁹ hoiem nisi equos ⁊ asinos alligatos. ⁊ fixa tentoria Jerūt q̄ portarij. ⁊ nūciauerūt i palatio regi intrinsece⁹. Qui surrexit nocte ⁊ ait ad suos suos. Dico vobis q̄d fecerīt nobis syri. Sciūt q̄a fame laboram⁹. ⁊ idcirco egressi sūt de castris. ⁊ latitant in agris dicētes. Cū egressi fuerint de ciuitate capiem⁹ eos viuos. ⁊ tunc ciuitatē ingredi poterim⁹. Rñdit aūt vn⁹ seruoꝝ ei⁹. Tollam⁹ q̄nq; eqs q̄ remāserūt in urbe: q̄a ipsi tm̄ sūt in vniuersa multitudine israel alij. n. cōsūpti sūt: ⁊ mittentes explorare poterim⁹. Adduxerūt q̄ duos equos: misitq; rex in castra syroꝝ dicēs. Ite ⁊ videte. Qui abierūt p⁹ eos vsq; ad iordanē. Ecce aūt omis via plena erat vestib⁹ ⁊ vasis que proiecerant syri cū turbarent. Reuersiq; nūcij indicauerūt regi. Et egressus ꝓpl⁹ diripuit castra syrie: factusq; est modius simile statere vno. ⁊ duo modij ordei statere vno iuxta ꝟbū dñi. Porro rex duce illū in cui⁹ manu incubuerat ꝓsti tuit ad portā: que cōculcauit turba i introitu porte ⁊ mortu⁹ ē: iuxta qđ locutus fuerat vir dei qñ descenderat rex ad eū. Factumq; ē iuxta ꝟbū viri dei quē dixerat regi qñ ait: duo modij ordei statere vno erūt. ⁊ modius simile statere vno ḃ eodē tpe cras in porta samarie. qñ rñderat dux ille viro dei ⁊ dixerat. etiā si dñs fecerit cataractas in celo nūqd poterit fieri qđ loq̄ris? ⁊ dixit ei. videbis oculis tuis ⁊ inde non comedes. Euenit ergo ei sicut ꝓdictum erat. ⁊ conculcauit eū populus i porta ⁊ mortuus est.

VIII

Heliseus aūt locut⁹ est ad mulierē cui⁹ b viuē fecerat filiū. dicēs. Surge. vade tu ⁊ domus tua: ⁊ pegrinare vbicūq; reperis. Vocabit. n. dñs famē. ⁊ veniet sup terrā septē ānis. Que surrexit ⁊ fecit iuxta ꝟbū hois dei. ⁊ vadēs cū domo sua: pegrinata est in terra philistijm. diebus multis. Cūq; finiti essent anni septē: reuersa ē mulier de terra philistijm. Et ingressa ē ut interpellaret regē ꝓ domo sua. ⁊ ꝓ agris suis. Rex aūt loqbat cum giezi puero viri dei dicens. Narra mihi oīa magnalia q̄ fecit helisee⁹. Cūq; ille narraret regi quō mortuū suscitasset. apparuit mulier cui⁹ viuificauerat filiū clamās ad regem ꝓ domo sua ⁊ ꝓ agris suis. Dixitq; giezi. Dñe mi rex hec est mulier. ⁊ hic est filius eius quē

suscitauit helisē. Et interrogauit rex mulierē. Que narrauit ei ꝑa eē. Dedit ꝙ ei rex eunuchū vnū dicēs. Restitue ei oīa q̄ sua sūt. & vniūsos reddit agroꝝ a die q̄ reliq̄t t̄rā vsq̄ ad pñs. Venit ꝙ helisеus damascū: & benadab rex syrie egrotabat. Nūciauerūt ꝙ ei dicētes. Venit vir dei huc. Et ait rex ad azahel Tolle tecū munera & vade in occursum viri dei. & cōsule dñm per eū dicēs. Si euadere potero de infirmitate mea hac? Iuit igit azahel in occursū eius bīs secū munera & oīa bona damasci onera q̄dragita camelorū. Cūq̄ stetisset coram eo ait. Filius tuus benadab rex syrie misit me ad te dicēs. Si sanari potero de infirmitate mea hac? Dixit ꝙ ei helisеus. Vade dic ei. Sanaberis. Porro ondit mihi dñs: q̄ morte moriet. Stetit ꝙ cū eo. & cōturbatus est vsq̄ ad suffusionē vult⁹. Fleuit ꝙ vir dei. Cui azahel ait. Quare dñs me⁹ flet? At ille dixit. Quia scio q̄ facturꝰ sis filijs isr̄l mala. Ciuitates eorū munitas igne succēdes. & iuuenes eorū interficies gladio. & paruulos eorū elides. & pregnantes diuides. Dixit ꝙ azahel. Quid eni sumseruꝰ tuus canis: ut faciā rem istā magnā? Et ait helisеus. Ostēdit mihi dñs te regē syrie fore. Qui cū recessisset ab helisеo: venit ad dñm suū. Qui ait ei. Quid tibi dixit helisеus? At ille rñdit. Dixit mihi: recipies sanitatē. Cūq̄ venisset dies altera: tulit stragulū & infudit aquā: & expandit sup faciē eius. Quo mortuo regnauit azahel pro eo. Anno quinto ioram filij achab regē isr̄l regnauit ioram filius iosaphat rex iuda. Triginta duorū annorū erat cū regnare cepisset. & octo annis regnauit in ier̄m. Ambulauitq̄ in vijs regum isr̄l: sicut ambulauerat domus achab. Filia eni achab erat uxor ei⁹. Et fecit q̄ malum est i cōspectu dñi. Noluit aūt dñs disperdere iudā ꝓpter dauid serui sui: sicut ꝓmiserat ei ut daret illi lucernā. & filijs ei⁹ cunctis diebus. In diebꝰ eiꝰ recessit edom ne esset sub iuda. & cōstituit sibi regē. Venitq̄ ioram seira & oīs exercit⁹ cū eo. Et surrexit nocte: percussitq̄ idumeos q̄ eū circūdederant. & ꝓcipes curruū. Populus aūt fugit i tabernacula sua Recessit ꝙ edom ne esset sub iuda vsq̄ ad diē hāc. Tūc recessit & lobna i tpe illo. Reliq̄ aūt sermonū ioram & vniūsa que fecit: nōne hꝫ scripta sunt in libro verboꝝ dieꝝ regū iuda? Et dormiuit ioram cū patrib⁹ suis: sepultusq̄ est cū eis in ciuitate dauid: & regnauit ochoȝias filius eius ꝓ eo. Anno duodecimo ioram filij achab regē isr̄l regnauit ochoȝias filius ioram regis iude. Viginti duoꝝ annorū erat ochoȝias cum regnare cepisset. & vno anno regnauit in ier̄m. Nomē mris ei⁹ athalia filia amri regis isr̄l. & ambulauit in vijs domus achab. & fecit q̄ malū est coram dño sicut dom⁹ achab. Bener eni dom⁹ achab fuit. Abijt ꝙ cū ioram filio achab ad ꝓliandū ꝓ azahel regē syrie in ramoth galaad. & vulneraueruⁿt syri ioram. Qui reuersus est ut curaret in iezrahel: quia vulneraverunt eū syri in ramoth ꝓeliant cōtra azahel regē syrie. Porro ochoȝias filius ioram rex iuda descendit inuisere ioram filiū achab in iezrahel quia egrotabat ibi.

IX

Heliseus aūt ꝓphetes vocauit vnū de filijs ꝓphetaꝝ. & ait illi. Accinge lūbos tuos: & tolle lenticulā olei hāc in manu tua. & vade in ramoth galaad. Cūq̄ veneris illuc: videb iehu filium iosaphat filij namsi. Et ingressus suscitabis eum de medio fratrū suoꝝ & introduces i interius cubiculū. tenensq̄ lēticulā olei fundes sup caput ei⁹. & dices. Hec dicit dñs. Unxi te regem sup isr̄l. Aperiesq̄ ostium & fugies. & nō ibi subsistes. Abijt ig̃ adolescens puer ꝓphete i ramoth galaad: & ingressus ē illuc. Ecce aūt ꝓcipes exercitus sedebāt. Et ait. Verbum mihi ad te o ꝓnceps. Dixit ꝙ iehu. Ad quē ex oīb⁹ nobis? At ille dixit. Ad te o ꝓnceps. Et surrexit: & ingressus ē cubiculū. At ille fudit oleū super caput ei⁹. Et ait. Hec dicit dñs deus isr̄l. Unxi te regē super populū dñi isr̄l: & pcuties domū achab dñi tui. Et vlciscar sanguinē seruorum meoꝝ ꝓphaꝝ. & sanguinē oīuꝫ seruoꝝ dñi de manu iezahel. pdāq̄ cūm domū achab. Et interficiā de domo achab mingētē ad parietē. & clausum & nouissimū in isr̄l. Et dabo domum achab sicut domū hieroboā filij nabath. & sicut domū baasa filij achia. Jezahel ꝙ comedent canes in agro iezrahel: nec erit q̄ sepeliat eā. Aperuit ꝙ ostiū & fugit. Jehu aūt ingressus ē ad seruos dñi sui. Qui dixerūt ei. Recte ne sunt oīa? Quid venit insan⁹ iste ad te? Qui ait eis. Nostis hoīem. & q̄d locut⁹ sit? At illi rñderūt. Falsū est: sed magis narra nob. Qui ait eis. Hec & hec locut⁹ ē mihi. Et ait. Hec dicit dñs. Unxi te regē sup isr̄l. Festinauerūt itaq̄ & vnusquisq̄ tollens palliū suū posuerūt sub

ꝓdibus eiꝰ in sikitudinē tribunalis. ⁊ cecine-
rūt tuba atq; dixerūt. Regḃit iehu. Cōiura-
uit ḡ iehu filiꝰ iosaphat filij namsi ꝓtra iozā.
Pozzo iozā obsederat ramoth galaad ipse ⁊
ois isrl̄ ꝓ açahel regē syrie, ⁊ reūsus fuerat ut
curarer i ieçrahel ꝓpt vulnera: ḋa pcusserāt
eū syri ꝓliantē ꝓtra açahel regē syrie. Dixitq;
iehu. Si placet vob nemo egrediat ꝓfugus
⁊ ciuitate ne vadat ⁊ nūciet in ieçrahel. Et
ascēdit. ⁊ pfect⁹ ē in ieçrahel. Jozā. n. egrota
bat ibi. ⁊ ochoçias rex iuda ⁊ lcēderat ad vi-
sitandū iozā. Jgit̄ speculatoꝛ qui stabat supr
turrim ieçrahel: vidit globū iehu ⁊ nient̄. Et
ait. Video ego globū. Dixitq; iozam. Tolle
currū: ⁊ mitte i occursū eoꝝ. ⁊ dicat vadens
Recte ne sūt oia? Abijt ḡ q ascēderat currū
in occursū eiꝰ. Et ait. Hec dicit rex. Pacata
sūt oia. Dixitq; iehu. Quid tibi ⁊ paci. Trāsi
⁊ sequere me. Nūciauit q̄ speculatoꝛ dicēs.
Venit nuncius ad eos. ⁊ nō reuertit̄. Misit
etiā currū eq̄rū secūdū: ⁊ nit̄q; ad eos. ⁊ ait
Hec dicit rex. Numquid pax est? Et ait iehu.
Quid tibi ⁊ paci? Trāsi ⁊ sequere me. Nun-
ciauit autē speculatoꝛ dicens. Venit vsq; ad
eos. ⁊ nō reūtit̄. Est aūt incessus q̄si incessus
iehu filij namsi. Proceps. n. gradit̄. Et ait io-
ram: Jūgite currū. Jūxerūt q; currū eiꝰ. Et
egressus est iozā rex isrl̄ ⁊ ochoçias rex iuda:
singuli i curribꝰ suis. Egressiq; sūt i occursū
iehu. ⁊ iuenerūt eū i agro naboth ieçrahelite
Cūq; vidisset iozā iehu. dixit: Pax est iehu?
At ille rñdit. Que pax? Adhuc fornicationes
ieçabel mris tue. ⁊ veneficia eiꝰ multa vigēt.
Cōuertit aūt iozam manū suā: ⁊ fugiens ait
ad ochoçiam. Insidie ochoçia. Pozzo iehu te-
tendit arcū manu. ⁊ percussit iozā inē scapu-
las. ⁊ egressa ē sagitta p coꝛ eiꝰ. statimq; coꝛ-
ruit i curru suo. Dixitq; iehu ad badacher du-
cem. Tolle proijce eū i agro naboth ieçrahe-
lite. Memi. n. qñ ego ⁊ tu sedētes i curru se-
quebamur achab patrē huiꝰ: q; dñs onus hoc
leuauerit sup eū dicēs. Si nō ꝓ sanguine na-
both. ⁊ ꝓ sanguine filioꝝ eiꝰ quē vidi heri ait
dñs: reddā tibi in agro isto dicit dñs. Nunc
ḡ tolle ⁊ ꝓijce eū in agro iuxt̄ ꝓbū dñi. Ocho
çias aūt rex iuda videns b fugit p viā domꝰ
horti: plecutusq; ē eū iehu. ⁊ ait. Etiā hūc p-
cutite in curru suo. Et pcusserūt eū i ascensu
gabar q̄ est iuxt̄ ieblaā. Qui fugit in mageddo
⁊ mortuus est ibi. Et ipsuerūt eū pueri eiꝰ sup
currū suū ⁊ tulerūt in urbē: sepelierūtq; in se-
pulchro cum patribus suis in ciuitate dauid
Anno vndecimo iozā filij achab regis isrl̄ re-
gnauit ochoçias sup iudā. venitq; iehu i ieçra
bel. Pozzo ieçabel introitu eiꝰ audito vexit
oculos suos stibio. ⁊ ornauit caput suū. ⁊ re-
spexit p fenestrā ingredientē iehu p portā ⁊ ait
Numq̄d pax pōt esse çamri. q̄ interfecit dñm
suū? Leuauitq; iehu faciē suā ad fenestrā ⁊
ait. Que ē ista? Et inclinauerūt se ad eū duo
uel tres eunuchi. ⁊ dixerūt. Nec ē illa ieçabel
At ille dixit eis. Precipitate eā deorsum. Et
pcipitauerūt eā. Aspsusq; ē sanguine paries
⁊ eq̄rū vngule cōculcauerūt eā. Cūq; intro-
gressus eēt ut comederet bibereq; ait. Ite ⁊
videte maledictā illā ⁊ sepelite eā: qa filia re-
gis est. Cūq; issent ut sepelirēt eā: nō inuene-
runt nisi caluariam ⁊ pedes ⁊ sūmas manus.
Reūsiq; nūciauerūt ei. Et ait iehu. Sermo
dñi ē: quē locut⁹ ē ꝑ seruū suū hēliā thelbitē
dicēs. In agro ieçrahel comedēt canes car-
nes ieçabel. Et erūt carnes ieçabel sicut ster-
cus sup faciē ēre i agro ieçrahel: ita ut ꝓ-
euntes dicant. Hecine ē illa ieçabel.

XC

Erant aūt achab septuaginta filij in
samaria. Scripsit ḡ iehu lras. ⁊ mi-
sit in samariā ad optimates ciuitatū:
⁊ ad maiores natu ⁊ ad nutricios achab di-
cens. Statim ut acceperitis lras has q̄ habet
filios dñi vri. ⁊ currus ⁊ eqs ⁊ ciuitates fir-
mas ⁊ arma: eligite meliozē ⁊ eū q̄ vob pla-
cuerit ⁊ filijs dñi vri. ⁊ eū ponite sup solium
pris sui. ⁊ pugnate ꝓ domo dñi vri. Timue-
rūt illi vehemēt̄. ⁊ dixerūt. Ecce duo reges
nō potuerūt stare coꝛā eo. ⁊ quō nos valebi-
mus resistē? Miserūt ḡ ꝓpositi domꝰ. ⁊ pfecti
ciuitatū. ⁊ maiores natu. ⁊ nutricij ad iehu di-
cētes. Serui tui sumꝰ. q̄cūq; iusseris faciem⁹:
nec cōstituem⁹ nob regē. Quecūq; tibi pla-
cent fac. Rescripsit aūt eis lras secūdo dicēs
Si mei estis ⁊ obedītis mihi: tollite capita fi-
liozū dñi vri: ⁊ venite ad me hac eadē hora
cras in ieçrahel. Pozzo filij regis septuaginta
viri apud optimates ciuitatis nutriebantur.
Cūq; venissent lre ad eos: tulerūt filios regis
⁊ occiderūt septuaginta viros. ⁊ posuerūt ca
pita eoꝛū i cophinis ⁊ miserūt ad eū in ieçra
bel. Venit aūt nuncius ⁊ indicauit ei dicēs.
Attulerunt capita filiozū regis. Qui rñdit.
Ponite ea ad duos aceruos iuxta introitum

porte vsq; mane. Cūq; diluxisset egressus ē
7 stās dixit ad oēm pplm. Justi estis. Si ego
conspiraui ī dñm meū 7 interfeci eū: qs percussit
oēs hos? Videte q nūc qm nō cecidit de sermo-
nib⁹ dñi i terrā qs locut⁹ ē dñs sup domū
achab. 7 dñs fecit qđ locut⁹ ē in manu serui
sui helie. Percussit igit iehu oēs q reliq erāt
de domo achab i iezrahel: 7 vniuersos opti-
mates ei⁹ 7 notos 7 sacerdotes: donec non
remanerēt ex eo reliq. Et surrexit 7 venit i
samariā. Cūq; venisset ad camerā pastoq; in
via inuenit frēs ochozie regis iuda: dixitq;
ad eos. Qui nam estis vos? Qui rndерunt.
Fratres ochozie regis sum⁹. 7 descēdim⁹ ad
salutādos filios regi 7 filios regine. Qui ait
Cōprehendite eos vivos. Quos cū cōprehē-
dissent vivos: iugulauerunt eos in cisterna
iuxt camerā qdraginta duos viros. 7 nō reli-
qt ex eis quēq;. Cūq; abisset inde: inuenit io-
nadab filiū rechab in occursū sibi. 7 bñdixit
ei. Et ait iehu ad eū. Hūqd ē cor tuū rectū
cū corde meo sic cor meū cū corde tuo? Et
ait ionadab. Est. Si ē ita: da mihi manū tuā.
Qui dedit ei manū suā. At ille leuauit eum
ad se ī currū: dixitq; ad eū. Veni mecū. 7 vi
de zelū meū p dño. Et ipositū ī curru suo du
xit in samariā. Et percussit oēs q reliq fuerāt
de achab in samaria vsq; ad vnū: iux verbū
dñi qđ locut⁹ ē p heliā. Congregauit q; iehu
cēm pplm 7 dixit ad eos. Achab coluit baal
paxillo ego aūt colā eum amplius. Nūc igit oēs
pphās baal: 7 vniūsos suos ei⁹ 7 cūctos sa-
cerdotes ipsi⁹ vocate ad me. Null⁹ sit q non
veniat. Sacrificiū. n. grāde est mihi baal. Qui
cūq; defuerit nō viuet. Porro iehu faciebat
hoc insidiose: ut disperderet cultores baal.
Et dixit sanctificate diē solēnē baal. Voca-
uitq; 7 misit in vniuersos cmios isrl. 7 vene-
rūt cūcti serui baal. Nō fuit residu⁹ ne vnus
qdē q nō veniret. Et ingressi sūt templū baal.
Et repleta est dom⁹ baal: a sūmo vsq; ad sū-
mū. Dixitq; bis q preerat sup vestes. Profer
te vestimēta vniuersis cultis baal. Et protule-
runt eis vestes. Ingressusq; iehu 7 ionadab
filius rechab templū baal: ait cultoribus baal.
Perquirite 7 videte ne quis forte vobiscū sit
de seruis dñi: sed ut sint cultores baal soli. Ingressi
sūt igitur ut facerēt victimas 7 holocausta.
7 dixerat eis. Quicūq; fugerit de hoib⁹ bis
qs ego adduxero ī manus vras: anīa ei⁹ erit pro
anīa illi⁹. Factū ē aūt cū cōpletū eēt holocau-
stū: precepit iehu militib⁹ 7 ducibus suis. In-
gredimini 7 percutite eos. Null⁹ euadat. Per
cussiq; eos ī ore gladij 7 proiecerūt milites
7 duces. Et ierūt ī ciuitatē templi baal 7 pro-
tulerūt statuā de phano baal. 7 cōbusserunt
7 cōminuerūt eam. Destruxerūt q; edē baal.
7 fecerūt p ea latrinas vsq; in diē hāc. Dele-
uit itaq; iehu baal de isrl: veruntn a peccatis
hieroboam filij nabath: q peccare fecit isrl:
nō recessit: nec dereliq vitulos aureos qui
erāt i bethel 7 i dan. Dixit aūt dñs ad iehu.
Quia studiose egesti qđ rectū erat 7 place-
bat i oculis meis. 7 oia q erant in corde meo
fecisti i domū achab: filij tui vsq; ad q̄rtam
generationē sedebūt sup thronū isrl. Porro
iehu nō custodiuit ut ambularet in lege dñi
dei isrl i toto corde suo. Non. n. recessit a pec-
catis hieroboam. q peccare fecerat isrl. In
diebus illis cepit dñs tedere sup isrl. Percussitq;
eos azahel in vniuersis finib⁹ isrl: a iordane
ad orientalē plagā cēm terrā galaad. 7 gad.
7 ruben. 7 manasse. ab aroer q est sup torren-
tē arnon 7 galaad 7 basan. Reliq aūt verbō
iehu 7 vniuersa q fecit 7 fortitudo ei⁹: nōne
hec scripta sūt i libro verbox dierū regū isrl? Et
dormiuit iehu cū patrib⁹ suis: sepelieruntq;
eū in samaria. 7 regnauit ioachaz filius ei⁹ p
eo. Dies aut ē qs regnauit iehu super isrl viginti 7 octo annis sunt in samaria.

XI

Athalia vo mr ochozie videns mor-
tuū filiū suū: surrexit 7 interfecit ē
semē regiū. Tollēs aūt iosaba filia
regis iozam soror ochozie ioas filiū ochozie
furata ē eū de medio filioq; regis q interficie-
bant. 7 nutricē ei⁹ de triclinio. 7 abscondit eū
a facie athalie ut nō interficeret: eratq; cū ea
sex ānis clam i domo dñi. Porro athalia re-
gnauit sup terrā septē ānis. Anno aūt septio
misit ioiada 7 assumēs centuriones 7 milites
introduxit ad se i templū dñi: pepigitq; cū eis
fedus. Et adiurans eos i domo dñi ostendit
eis filiū regis 7 precepit illis dicens. Iste ē ser-
mo quē facē debetis. Tertia ps vrm introcat
sabbato: 7 obseruet excubias domus regis.
Tertia aūt ps sit ad portā seyr: 7 tertia ps sit
ad portā q ē post habitaculū scutariox: 7 cu-
stodiet excubias dom⁹ messa. Due vero ptes
e vobis oēs egredientes sabbato custodiant

ecubias domus dñi circa regē: ⁊ vallabitis eū hñtes arma in manib⁹ vr̄is. Si q̄s autem ingressus fuerit septū tēpli: interficiat. Eritisq; cū rege introeūte ⁊ egredīte. Et fecerūt cēturiones iux̄ oīa que p̄cepat eis ioiada sacerdos. Et assumētes singuli viros suos q̄ ingrediebāt sabbatū cū his q̄ egrediebāt e sabbato venerūt ad ioiadā sacerdotem. Qui vedit eis hastas ⁊ arma regis dauid: q̄ erāt in domo dñi. Et steterūt singuli hñtes arma i mānu sua a pte templi dextera usq; ad pte sinistrā altaris ⁊ edis circū regē. Produxitq; filiū regē. ⁊ posuit sup eū diadema ⁊ testimoniū: fecerūtq; eū regē ⁊ unxerunt: ⁊ plaudentes manu dixerūt. Viuat rex. Audiuit aūt athalia vocē populi currētis. ⁊ ingressa ad turbas in templū dñi: vidit regē stantē sup tribunal iuxta morē: ⁊ cātores ⁊ turbas ⁊pe eū. oēmq; populū ⁊re letātē: ⁊ canētē tubis. ⁊ scidit vestimēta sua clamauitq; Cōiuratio cōiuratio. Precepit aūt ioiada cēturionib⁹ q̄ erāt super exercitū: ⁊ ait eis. Educite eā extra septa tēpli. ⁊ quicūq; eā secut⁹ fuerit: feriat gladio. Dixerat. n. sacerdos: nō occidat in tēplo dñi. Imposuerūtq; ei manū ⁊ imperterūt eā p viā introit⁹ eq̄ iuxta palatiū. ⁊ interfecta est ibi. Pepigit ergo ioiada fedus inter se ⁊ regē ⁊ inter ppl'm ut esset ppl's dñi. ⁊ inter regē ⁊ ppl'm Ingressusq; ē omis ppl's ⁊re templū baal. ⁊ destruxerunt aras ei⁹: ⁊ imagines cōtriuerūt valide: matban q; sacerdotem baal occiderunt coram altari. ⁊ posuit sacerdos custodias in domo dñi: tulitq; centuriones ⁊ celethi ⁊ phæleti legiones ⁊ oēm ppl'm terre: deduxerūtq; regem de domo dñi. Et venerūt p viā porte scutarioꝝ i palatiū: ⁊ sedit sup thronū regum. Lectatusq; est omis populus ⁊re. ⁊ ciuitas conquieuit. Athalia autem occisa est gladio in domo regis: septēq; annis erat ioas cū regnare cepisset.

CXII

Anno septimo iehu regnauit ioas. Quadragīta ānis regnauit i irl'm: nomē matris ei⁹ sebia de bersabee. Fecitq; ioas rectū coram dño cūctis diebus q̄b⁹ docuit eū ioiada sacerdos: verūtñ excelsa non abstulit. Adhuc. n. ppl'us immolabat ⁊ adolebat i excelsis incēsū. Dixitq; ioas ad sacerdotes. Oēm pecuniā scōr q̄ illata fuerit in templū dñi a p̄tereūtib⁹ q̄ offert p̄ pcio aīe ⁊ quā sponte ⁊ arbitrio cordis sui inferunt in templū dñi. accipiāt illā sacerdotes iux̄ ordinē suū: ⁊ instaurent sartatecta dom⁹ si q̄d necessariū viderit instauratiōe. Igit̄ usq; ad vicesimū ānū regis: nō instauraverūt sacerdotes sartatecta templi. Vocauitq; rex ioas ioiadā pontificem ⁊ sacerdotes: dicens eis. Quare sartatecta nō instauratis tēpli? Nolite q̄ ampli⁹ accipe pecuniā iuxta ordinē vr̄m: s ad instaurationē tēpli reddite eā. Pro libitiq; sūt sacerdotes ultra accipe pecuniā a pplo. ⁊ instaurare sartatecta dom⁹. Et tulit ioiada pontifex gazophylatiū vnū aperuitq; foramē desup: ⁊ posuit illud iuxta altare ad dexterā ingredīētiū domū dñi: mittebātq; i eo sacerdotes q̄ custodiebāt ostia omnē pecuniā q̄ deferebat ad templū dñi. Cūq; vidērēt nimiā pecuniā ee in gazophylatio. ascendebat scriba regis ⁊ pōtifex. effundebantq; ⁊ numerabāt pecuniā que inveniebat in domo dñi. ⁊ dabāt eā iuxta numer⁹ atq; mēsurā in manu eor q̄ erāt cementarijs domus dñi. Qui impendebāt eā i fabris ligno ⁊ i cementarijs bis q̄ opabant in domo dñi ⁊ sartatecta faciebāt. ⁊ ibis q̄ cedebāt saxa. ⁊ ut emerēt ligna ⁊ lapides qui excidebāt: ita ut impleret instauratio dom⁹ dñi i vniversis q̄ indigebāt expensa ad muniendā domū. Verūtñ non fiebāt ex eadē pecunia hydrie tēpli dñi: ⁊ fuscinule ⁊ thuribula ⁊ tube ⁊ oē vas aureū ⁊ argenteū: de pecunia q̄ inferebat i templū dñi. His. n. q̄ faciebāt op⁹ dabat: ut instaurarent tēplū dñi. Et nō fiebat ratio bis boibus q̄ accipiebant pecuniā ut distribuerēt eā artificib⁹: s in fide tractabant eā. Pecuniā pro p delicto ⁊ pecuniā p pctis. nō inferebāt in templū dñi: qa sacerdotū erat. Tūc ascendit azahel rex syrie ⁊ pugnabat contra getb: cepitq; eā. Et direxit faciē suā ut ascēderet in irl'm. Quāobrē tulit ioas rex iuda oīa scificata q̄ consecraverat iosaphat ⁊ ioram ⁊ ochozias patres ei⁹ regis iuda: ⁊ q̄ ipse obtulerat. ⁊ vniversū argētū q̄d inveniri potuit i thesauris tēpli dñi. ⁊ in palatio regis: misitq; azahel regi syrie. ⁊ recessit ab irl'm. Reliq̄ aūt sermonū ioas ⁊ vniūsa q̄ fecit: nōne hec scripta sūt i libro verbor dierū regū iuda? Surrexerūt aūt servi ei⁹ ⁊ cōiuraverūt inter se: percusserūtq; ioas i domo mello i descensu sela. Josachar nāq; filius semaat: ⁊ iosabat filius somer servi eius percusserunt eū ⁊ mortuus est. Et sepelierunt

eū cū pñib⁹ suis ī ciuitate dauid.regnauitq; amasias filius eius ꝓ eo. CXIII

Anno vicesimo octio ioas filij ochozie regis iude .regnauit ioachaz filius iehu sup israℓ in samaria xcē ⁊ septē ānis.⁊ fecit malū cozā dño. Secutusq; ē pcc cata hieroboam filij nabath q̄ pccare fecit israℓ ⁊ nō declinauit ab eis . Iratusq; ē furoz dñi ꝫ israℓ.⁊ tradidit eos in manu azahel regi syrie ⁊ in manu benadab filij azahel cunctis diebꝫ . Deprecat⁹ ē aūt ioachaz faciē dñi . ⁊ audiuit eum dñs. Vidit.n.angustiā israℓ.q̄a attriuerat eos rex syrie. Et dedit dñs saluatorē israℓ:⁊ liberat⁹ ē de manu regis syrie: habitauerūtq; filij israℓ in tabernaculis suis.sic̄ heri ⁊ nudiusℓ terti⁹. Verūtn̄ nō recessērt a pctis dom⁹ hieroboā:q̄ peccare fecit israℓ: ꝫ in ipsis ābulauert. Siqdē ⁊ lucꝫ pmānsit in samaria ⁊ nō sunt derelicti ioachaz de ꝓpl̄o nisi q̄nq̄ginta eq̄tes:⁊ decē curr⁹.⁊ decē milia peditum. Interfecerat.n.eos rex syrie:⁊ redegerat eos quasi puluerē in tritura aree. Reliq̄ aūt ꝓmonum ioachaz ⁊ vniuersa q̄ fecit ⁊ fortitudo ei⁹. nōne hꝫ scripta sunt i libro ꝓmonū dierꝝ regū israℓ: Dormiuitq; ioachaz cum pñib⁹ suis : ⁊ sepelierūt eū in samaria :regnauitq; ioas filius ei⁹ ꝓ eo. Anno tricesimo septimo ioas regis iuda regnauit ioas filius ioachaz sup israℓ in samaria sedecī ānis.⁊ fecit q̄ malū ē i ꝓspectu dñi. Nō declinauit ab oib⁹ pctis hieroboam filij nabath:q̄ peccare fecit israℓ. ꝫ i ipsis ābulauit. Reliq̄ aūt sermonū ioas ⁊ vniuersa q̄ fecit.⁊ fortitudo ei⁹ quō pugnauerit ꝯ amasiam regem iuda : nōne hꝫ scripta sūt in libro sermonū dierum regū israℓ: Et dormiuit ioas cū pñib⁹ suis:hierobōā autem sedit sup soliū ei⁹ . Porro ioas sepult⁹ ē i samaria cū regib⁹ israℓ. Heliseus aūt egrotabat infirmitate:qua ⁊ mortu⁹ est. Descenditq; ad eū ioas rex israℓ: ⁊ flebat coram eo.dicebatq; pater mi.pr̄ mi: currus israℓ ⁊ auriga eius. Et ait illi heliseus: affer arcū ⁊ sagittas . Cūq; attulisset ad eū arcum ⁊ sagittas.dixit ad regem israℓ: Pone manū tuam sup arcū. Et cū posuisset ille manū suā : suppposuit heliseus manus suas manib⁹ regis.⁊ ait: Aperi fenestrā orientalem. Cūq; aperuisset.dixit heliseꝰ: Jace sagittam Et iecit. Et ait heliseꝰ: Sagitta salut⁹ dñi : ⁊ sagitta salut⁹ ꝫ syriam . Percutiesq; syriā in aphec.donec ꝓsūmas eā. Et ait: Tolle sagittas . Qui cū tulisset.rursū dixit ei: Percute iaculo terā. Et cū percussisset trib⁹ vicib⁹ ⁊ stetisset: irat⁹ ē vir dei ꝯ eū.⁊ ait: Di percussisses q̄nquies aut sexies: siue septies: percussisses syriā vsq; ad p̄sūmationē. Nūc aūt trib⁹ vicib⁹ percuties eā. Mortu⁹ ē ḡ heliseꝰ: ⁊ sepelierunt eū. Latrūculi aūt de moab venerūt in terā in ipso āno. Quidā aūt sepelientes videm videre latrūculos: ⁊ ꝓiecerūt cadauer in sepulchro heliseī. Qđ cum tetigisset ossa heliseī reuixit hō ⁊ stetit sup pedes suos . Igit⁹ azahel rex syrie afflixit israℓ cūctis diebus ioachaz. Et miserꝰ ē dñs eoz: ⁊ reuersus ē ad eos ꝓpter pactū suū qđ habebat cū abraham ⁊ ysaac ⁊ iacob.⁊ noluit dispdē eos neq; ꝓicere penitus vsq; i pñs tēp⁹. Mortu⁹ ē aūt azahel rex syrie ⁊ regnauit benadab filius eius ꝓ eo. Porro ioas filius ioachaz tulit vrbes de manu benadab filij azahel quas tulerat de manu ioachaz pris sui iure pelij. Trib⁹ vicibus percussit eum ioas:⁊ reddidit ciuitates israℓ. CXIIII

Anno secūdo filij ioachaz regis israℓ regnauit amasias filius ioas regis iuda. Viginti q̄nq; annoz erat cū regere cepisset: Viginti aūt ⁊ nouē ānis regnauit in irℓm. Nomen mris ei⁹ ioaden de irℓm. Et fecit rectū cozā dño: verūtn̄ non ut dauid pater ei⁹. Juxta oia q̄ fecit ioas pr̄ suus fecit:nisi hoc tm̄ qđ excelsa nō abstulit. Adhuc.n.ppls adolebat ⁊ imolabat incensū i excelsis. Cūq; obtinuisset regnū.percussit seruos suos q̄ interfecerāt regē prem suū: filios aūt eoz qui occiderāt nō occidit:iuxta qđ scriptū ē in libro legis moysi sicut pcepit dñs dicēs: Non morient pres ꝓ filijs neq; filij ꝓ pribus: ꝫ vnusq;sq; in pcto suo morief. Ipse percussit edom in valle salinaꝝ decē milia . ⁊ apphendit petrā in pelio vocauitq; nomē ei⁹ iecthel vsq; i pñtē diem. Tūc misit amasias nūcios ad ioas filiū ioachaz filij iehu regi israℓ dicēs: Veni ⁊ videamus nos . Remisitq; ioas rex israℓ ad amasiā regē iuda dicēs : Cardu⁹ libani misit ad cedrū q̄ ē i libano.dicēs : Da filiam tuam filio meo vxoꝛ. Trānierūtq; heliē salt⁹ q̄ sunt in libano: ⁊ cōculcauerūt carduū . Percutiens inualuisti sup edom.⁊ sublenauit te coz tuum. Contēt⁹ esto gl̄ia.⁊ sede i domo tua. Quare ꝓuocas malū : ut cadas tu ⁊ iudas tecum? Et nō acq̄euit amasias . Ascēditq; ioas rex israℓ : ⁊ viderunt seipse ⁊ amasias rex iuda in

bethsames oppido iude. Percussusq; est iuda coram isrl'. & fugerunt vnusq;sq; in tabernacula sua. Amasiā vero regem iuda filiū ioas filij ochozie cepit ioas rex isrl' in bethsames: & adduxit eū in irlm. Et inc̄rupit murū irlm a porta ephraim vsq; ad portā anguli q̄dringēt̄is cubitis. Tulitq; oē aur & argētū & vniuersa vasa q̄ inuēta sūt in domo dñi & in thesauris regis & obsides. & reuersus ē in samariā. Reliq̄ aūt ꝓmonū ioas q̄ fecit & fortitudo ei⁹ q̄ puguit ꝑ amasiā regē iuda: nōne hec scripta sūt in lib⁹ ꝓmonū dierū regū isrl'? Dormiuitq; ioas cum pribus suis & sepult⁹ ē in samaria cū regib⁹ isrl' & regnauit hieroboā filius ei⁹ ꝓ eo. Vixit aūt amasias filius ioas rex iuda. postq; mortuus ē ioas filius ioachā regi isrl'. viginti q̄nq; ānis. Reliq̄ aūt ꝓmonū amasie: nōne hec scripta sūt in libro ꝓmonū dierū regū iuda? Factaq; est ꝑ eū coniuratio in irlm at ille fugit in lachis Miserūtq; p⁹ eum lachis & interfecerūt eum ibi: & asportauerūt in eqs: sepultusq; ē in irlm cū pribus suis in ciuitate dauid. Tulit aūt vniuersus ꝑplus iude azariā annos natū sedecim & ꝓstituerūt eū regem ꝓ pre ei⁹ amasia. Ipse edificauit abilam. & restituit eā iude postq; dormiuit rex cū pribus suis. Anno q̄ntodecimo amasie filij ioas regis iuda regnauit hieroboā filius ioas regis isrl' in samaria q̄draginta & vno ānis: & fecit qđ malū ē coram dño. Nō recessit ab oib⁹ pctis hieroboam filij nabath q̄ peccare fecit isrl'. Ipse restituit ēminos isrl' ab introitu emath vsq; ad mare solitudinis: iux sermonē dñi dei isrl' quē locut⁹ ē ꝑ seruū suū ionam filiū amathi ꝓphām: qui erat de gethefer. Vidit.n. dñs afflictionē isrl' amarā nimis. & q consūpti eēnt vsq; ad clausos carcer & extremos: & nō eēt q̄ auxiliaret isrl'. Neclocut⁹ ē dñs ut deleret nomē isrl' de sub celo: & saluauit eos in manu hieroboam filij ioas. Reliq̄ aūt ꝓmonū hieroboā & vniuersa q̄ fecit: & fortitudo ei⁹ q̄ pliat⁹ ē. & quō restituit damascū & emath iudei isrl': nōne hec scripta sūt in libro ꝓmonū dierū regū isrl'? Dormiuitq; hieroboam cū pribus suis regib⁹ isrl': & regnauit çacharias filius ei⁹ ꝓ eo.

Anno vicesimoseptimo hieroboā regis isrl' regnāt azarias filius amasie regis iuda. Sedeci ānoꝝ erat cū regnare cepisset. & q̄nq̄gintaduob⁹ ānis regnauit irlm. Nomē mris ei⁹ iecelia de irlm XV

Fecitq; qđ erat placitū coram dño. iux oīa q̄ fecit amasias pat⁹ ei⁹: verūtn excelsa non est demolit⁹. Adhuc ꝑplus sacrificabat & adolebat incēsū in excelsis. Percussit aūt dñs regē & fuit leprosus vsq; in diē mortis sue. & habitabat in domo libera seorsū. Joathan vo filius regis gubernabat palatiū: & iudicabat ꝑplm terre. Reliq̄ aūt ꝓmonū azarie & vniuersa q̄ fecit: nōne hec scripta sūt in libro ꝓphoꝝ dierū regū iuda? Et dormiuit azarias cū pribus suis: sepelierūtq; eū cū maioribus suis in ciuitate dauid. & regnauit ioathan filius ei⁹ ꝓ eo. Anno tricesimooctauo azarie regis iude regnauit çacharias filius hieroboam sup isrl' in samaria sex mēsib⁹. & fecit qđ malū est coram dño sicut fecerāt pres ei⁹. Nō recessit a pctis hieroboā filij nabath: qui peccare fecit isrl'. Cōiurauit aūt ꝑ eū sellū filius iabes: percussitq; eū palā & interfecit. regnauitq; ꝓ eo. Reliq̄ aūt ꝓphoꝝ çacharie: nōne hec scripta sunt in libro ꝓmonū dierū regū isrl'? Iste ē ꝓmo dñi quē locutus ē ad iehu dicēs: Filij tui vsq; ad q̄rtā gnātionē sedebūt de te sup thronū isrl'. Factumq; est ita. Bellum filius iabes reḡuit tricesimonono ano azarie regis iude. Regnauit aūt vno mēse in samaria. Et ascendit manahem filius gadai de thersa. venitq; samariā. & percussit sellū filiū iabes in samaria & interfecit eū: reḡuitq; ꝓ eo. Reliq̄ aūt ꝓphoꝝ sellū & coniuratio ei⁹ p quā tetēdit insidias: nōne hec scripta sūt in libro sermonū dierū regū isrl'? Tūc percussit manahem thapsam & oēs q̄ erāt in ea: & ēminos ei⁹ de thersa. Noluerāt.n. aperire ei. Et interfecit oēs pregnantes eius. & scidit eas. Anno tricesimonono azarie regis iude regnauit manahem filius gaddi sup israhel de annis in samaria. Fecitq; qđ erat malū coram dño. Nō recessit a pctis hieroboā filij nabath: qui peccare fecit isrl' cūctis diebus ei⁹. Veniebat phul rex assyriorum in terra. & dabat manahem phul mille talēta argēti. ut eēt ei in auxiliū & firmaret regnū ei⁹. Indixitq; manahem argētū sup isrl' cūctis potētib⁹ & diuitib⁹ ut daret regi assyriox: q̄nq̄gita siclos argenti p singulos. Reuersusq; ē rex assyrioꝝ. & nō ē morat⁹ in thersa. Reliq̄ aūt ꝓmonū manahem & vniuersa q̄ fecit nōne hec scripta sūt in libro ꝓmonū dierū regū isrl'? Et dormiuit manahem cū patrib⁹ suis: regnauitq; phaceia filius ei⁹ ꝓ eo. Anno quinquagesimo azarie regis iude. regnauit

phaceia filij manahen sup isrl' in samaria bien-nio. fecitq; qđ erat malũ coꝝ dño. Nõ recessit a pctis hieroboã filij nabath: q; pccare fecit isrl'. Cõiurauit aũt adũsus eũ phacee filius romelie dux ei⁹: ⁊ pcussit eũ in samaria i turre dom⁹ regie iuxta argob ⁊ iuxta aripb. ⁊ cũ eo qnãginta viros de filijs galaaditaꝝ ⁊ interfecit eũ: regnauitq; p eo. Reliq̃ aũt sermonũ phacee ⁊ vniũsa q; fecit: nõne hec scripta sũt in libro sermonũ dierũ regũ isrl? Anno qnq; gesimo secũdo azarie regis iude: regnauit phacee filius romelie sup isrl' in samaria viginti annis. ⁊ fecit qđ erat malũ coꝝ dño. Non recessit a pctis hieroboã filij nabath: qui pccare fecit isrl'. In diebus phacee regis isrl' venit theglatphalassar rex assur. ⁊ cepit abion. ⁊ abel domũ maacha ⁊ ianoe ⁊ cedes ⁊ asor. ⁊ galaad ⁊ galileã ⁊ vniũsam terrã neptalim: ⁊ transtulit eos in assyrios. Cõiurauit aũt ⁊ interfecit insidias osee filius hela ꝛ phacee filiũ romelie: ⁊ pcussit eũ ⁊ interfecit: regnauitq; p eo vicesimo ano ioathan filij ozie. Reliq̃ aũt sermonũ phacee ⁊ vniuersa q; fecit: nõne hec scripta sunt in libro sermonũ dieꝝ regũ isrl? Anno secundo phacee filij romelie regis isrl' regnauit ioathan filius ozie regis iuda. Viginti q; annoꝝ erat cũ regnare cepisset: ⁊ sedecim ãnis regnauit i irl'm. Nomẽ mris ei⁹ bieruſa: filia çadoch. Fecitq; qđ erat placitũ coꝝ dño. Juxta oia q; fecit ozias pr̃ su⁹ opat⁹ ẽ: verũtñ excelsa nõ abstulit. Adhuc pp̃l's immolabat ⁊ adolebat incensũ in excelsis. Ipse edificauit portam domus dñi sublimissimã. Reliqua aute sermonũ ioathan ⁊ vniuersa q; fecit: nõne hꝫ scripta sũt in libro verboꝝ dieꝝ regum iuda? In diebus illis cepit dñs mittere in iudã rasin regẽ syrie: ⁊ phacee filiũ romelie. Et dormiuit ioathan cũ patrib⁹ suis: sepultusq; ẽ cũ eis in ciuitate dauid pr̃is sui. ⁊ regnauit achaç filius eius pro eo.

XVI

Anno decimoseptimo phacee filij romelie. regnauit achaç filius ioathan regis iuda. Viginti ãnoꝝ erat achaç cũ regnare cepisset. ⁊ sedecim annis regnauit in irl'm. Nõ fecit qđ erat placitũ in cõspectu dñi dei sui sicut dauid pr̃ ei⁹: ꝟ ambulauit in via regum isrl'. Insup ⁊ filiũ suũ cõsecrauit trãsferens p ignẽ ꝟm idola gentiũ: q; dissipauit dñs coꝝ filijs isrl'. Immolabat q; victimas ⁊ adolebat in censũ i excelsis ⁊ i collib⁹: ⁊ sub oi ligno frondoso. Tũc ascẽdit rasin rex syrie. ⁊ phacee fili⁹ romelie rex isrl': ad pliandũ in irl'm. Cũq; obsiderẽt achaç non valuerunt supare eũ. In tpe illo restituit rasin rex syrie baylam syrie: ⁊ eiecit iudeos de bayla. Et idumei ⁊ syri venerũt in baylã ⁊ habitauerunt ibi vsq; i diẽ hãc. Misit aũt achaç nũcios ad theglatphalassar regẽ assyriozũ dicẽs Seruus tuus ⁊ filius tuus ego sũ. Ascẽde ⁊ saluũ me fac de manu regis syrie. ⁊ de manu regis isrl' q; ꝓsurrexerũt adũsũ me. Et cũ collegisset argẽtũ ⁊ aurũ qđ inueniri potuit i domo dñi. ⁊ i thesauris regis misit regi assyriozũ mũera. q; ⁊ acq̃euit volũtati ei⁹. Ascẽdit aũt rex assyriozũ i damascũ ⁊ vastauit eã. ⁊ trãstulit habitatores ei⁹ cyrenẽ: rasin aũt interfecit. Perrexitq; rex achaç i occursũ theglatphalassar regi assyriozũ i damascũ. Cũq; vidisset altare damasci: misit rex achaç ad vriam sacerdotẽ exẽplar ei⁹ ⁊ similitudinẽ iuxta cẽ opus ei⁹. Extruxitq; vrias sacerdos altare. Juxta oia q; pcepat rex achaç de damasco: ita fecit sacerdos vrias donec veniret rex achaç de damasco. Cumq; venisset rex de damasco vidit altare ⁊ venerat⁹ est illud: ascenditq; ⁊ immolauit holocausta ⁊ sacrificiũ suũ ⁊ libauit libamina ⁊ fudit sanguinẽ pacifico⁹ que obtulerat super altare. Porro altare ereũ qđ erat coꝝ dño trãstulit de facie tẽpli ⁊ de loco altaris ⁊ de loco templi dñi: posuitq; illud ex latere altaris ad aquilonẽ. Precepit q; rex achaç vrie sacerdoti dicens: Sup altare maius offer holocaustũ matutinũ ⁊ sacrificium vespertinũ ⁊ holocaustũ regis ⁊ sacrificiũ ei⁹ ⁊ holocaustũ vniũsi pp̃li ẽre ⁊ sacrificia eoꝝ ⁊ libamina eoꝝ. ⁊ cũm sanguine holocausti. ⁊ vniuersum sanguinẽ victime sup illud effundes. Altare vero ereũ erit paratũ ad volũtatem meã. Fecit igit vrias sacerdos iuxta oia q; pcepat rex achaç. Tulit aute rex achaç celatas bases ⁊ luterẽ q; erat de sup. ⁊ mare de posuit de bob⁹ ereis q; sustentabãt illud ⁊ posuit sup pauimẽtũ stratũ lapide. Musach quoq; sabbati qđ edificauerat i tẽplo ⁊ ingressũ regi exteri⁹ cõuertit i tẽplũ dñi: pp̃ regẽ assyriozꝝ Reliq̃ aũt verboꝝ achaç ⁊ oia q; fecit: nõne hec scripta sũt in libro sermonũ dieꝝ regũ iuda? Dormiuitq; achaç cũ patrib⁹ suis. ⁊ sepultus est cum eis in ciuitate dauid: ⁊ regnauit ezechias filius eius pro eo.

XVII

Anno duodecimo achaz regis iuda: regnauit osee filius ela in samaria sup israhel nouem annis: fecitq; malum coram dño: ſ nõ sicut reges israhel qui ante eũ fuerũt. Cõtra hũc ascendit salmanasar rex assyriorũ et factus est ei osee seruus: reddebatq; illi tributa. Cũq; reprehendisset rex assyriorũ osee q retellare nitens misisset nuncios ad So rege egypti: ne ꝓstaret tributa regi assyriorũ sicut singulis annis solitus erat: obsedit eũ et vinctũ misit in carcerẽ: quagatusq; ẽ cũctã terrã et ascendens samariã obsedit eã trib9 annis. Anno autẽ nono osee cepit rex assyriorũ samariã et trãstulit israhel in assyrios: posuitq; eos in haylam et in abor iuxta fluuiũ goçan in ciuitatib9 medorũ. Factũ ẽ enim cũ peccassent filij israhel dño deo suo q eduxerat eos de tra egypti de manu pharaonis regis egypti: coluerunt deos alienos. et ambulauerũt iuxta ritũ gentiũ ąs ꝓsũpserat dñs a facie filiorũ israhel et regũ israhel qa fiebant fecerãt. Et irritauerũt filij israhel verbis nõ rectis dñm deũ suũ. et edificauerũt sibi excelsa in cunctis urbib9 suis a turre custodũ usq; ad ciuitatẽ munitã. Fecerũtq; sibi statuas et lucos in oi colle sublimi. et subter oẽ lignũ nemorosũ. et adolebant ibi incensum sup aras in more gentiũ ąs trãstulerat dñs a facie eorũ. Fecerũtq; uerba pessima irritantes dñm. et coluerũt idola de quib9 ꝓcepit eis dñs ne facerẽt rem hanc. Et testificat9 ẽ dñs in israhel et in iuda p manũ oiuz ꝓphetarũ et uidentiũ dicẽs. Reuertimini a uijs uris pessimis. et custodite ꝓcepta mea et cerimonias: iuxta oẽm legẽ quã ꝓcepi patribus uris: et sicut misi ad uos in manu seruorũ meorũ ꝓphetarũ. Qui nõ audierũt. ſ indurauerũt ceruicẽ suã iuxta ceruicẽ patrũ suorũ q noluerũt credere deo suo. Et abiecerũt legitima ei9. et pactũ quod ꝓpigit cũ patribus eorũ. et testificationes ąs9 cõtestatus ẽ eos: secutiq; sunt uanitates et uane egerũt: et secuti sũt gentes q erant p circuitũ eorũ. super quib9 ꝓcepat dñs eis ut nõ facerẽt sicut et ille faciebãt. Et dereliquerũt oia ꝓcepta dñi dei sui: fecerũtq; sibi cõflatiles duos uitulos. et lucos. et adorauerunt uniuersam militiã celi. Seruierũtq; baal. et cõsecrabant filios suos et filias suas p ignẽ. Et diuinationi inseruiebãt et augurijs. et tradiderũt se ut facerent malum coram dño. et irritarẽt eũ. Iratusq; est dñs ualdẽ israhel. et abstulit eos a conspectu suo. et nõ remansit nisi trib9 iuda tãmodo. Sed nec ipse iuda custodiuit mandata dñi dei sui: uerũtñ errauit et ambulauit in erroribus israhel. ąs opatus fuerat. Proiecitq; dñs oẽ semẽ israhel. et afflixit eos et tradidit eos in manu diripientiũ donec ꝓiceret eos a facie sua: ex eo iam tpe q scissus est israhel a domo dauid. et constituerũt sibi regẽ hieroboam filiũ nabath. Sepauit enim hieroboam israhel a dño. et peccare eos fecit peccatũ magnũ. Et ambulauerũt filij israhel in uniuersis pctis hieroboam q fecerat et non recesserũt ab eis usq; q dñs auferret israhel a facie sua: sicut locut9 fuerat in manu oiuz seruorũ suorũ ꝓphetarũ. Trãslatusq; est israhel de terra sua in assyrios usq; in diẽ hanc. Adduxit autẽ rex assyriorũ uiros de babylone et de cutha et de abaiath et de emath et de sepharuaim. et collocauit eos in ciuitatibus samarie ꝓ filijs israhel. Qui possederũt samariã et habitauerũt in urbib9 eius. Cũq; ibi habitare cepissent nõ timebãt dñm. et immisit eis dñs leones q interficiebãt eos. Nũciatũq; est regi assyriorũ et dictũ. Gentes ąs trãstulisti et habitare fecisti in ciuitatib9 samarie ignorãt legitima dei terre. et immisit eos dñs leones. et ecce interficiũt eos: eo q ignorẽt ritũ dei terre. Precepit autẽ rex assyriorũ dicẽs: Ducite illuc unũ de sacerdotib9 ąs inde captiuos adduxistis: ut uadat et habitet cũ eis. et doceat eos legitima dei terre. Igit cũ uenisset unus de sacerdotib9 bethel q captiui ducti fuerãt de samaria habitauit in bethel. et docebat eos quomodo colerẽt dñm. Et unaqueq; gens fabricata est deũ suũ. Posuerunt eos in phanis excelsis q fecerãt samaritẽ gẽs et gẽs in urbib9 suis in quib9 habitabãt. Viri. n. babylonij fecerũt succoth benoth: uiri autem cuthei fecerũt nergel. et uiri de emath fecerũt asima. Porro euei fecerũt nebaz et thartha. Hi autem q erant de sepharuai cõburebant filios suos igni adramelech et anamelech dijs sepharuaim. et nibulomin9 colebãt dñm. Fecerũt autem sibi de nouissimis sacerdotes excelsorũ. et ponebãt eos in phanis sublimib9. Et cũ dñm colerẽt: dijs ąs suis seruiebãt iuxta consuetudinem gentiũ de quib9 trãslati fuerãt samariã. Usq; in ꝑsentẽ diem more sequunt antiquũ. Nõ timent dñm: nec custodiunt cerimonias eius atq; iudicia et legem et mandatũ quod ꝓcepat dñs filijs iacob quem cognominauit israhel. et pcusserat cum eis pactum. et mandauerat eis dicẽs. Nolite timere deos alienos et non adoretis eos nec

colatis eos ⁊ nō īmolaꝝ eis: ꝟ dñm ⁊ū vīm
q̄ eduxit vos ⁊ ⁊ra egypti in fortitudie magⁿ
⁊ i brachio extento·ipsū timete ⁊ illū adora-
te ⁊ ipsi īmolate: Cerimonias quoq; ⁊ iudi-
cia ⁊ legē ⁊ mādatū qđ scripsit vobis custo-
dite·ut faciaꝝ cūctⁱ dieb⁹. ⁊ nō timeaꝝ ⁊os
alienos. Et pactū qđ percussit vobiscū nolite
obliuiscī·nec colaꝝ ⁊os alienos. ꝟ dñm ⁊ū
vīm timete. ⁊ ipse eruet vos ⁊ manu oīuz
īimicoꝝ vīoꝝ. Illi ꝩo nō audierūt: ꝟ iuꝛ cō-
suetudinē suā pstinā ꝓtrabāt. Fuerūt igi-
tur gētes iste timētes q̄dē dñm: ꝟ nihilomi-
nus ⁊ idolis suis ſuiētes. Nā filij eoꝝ ⁊ ne-
potes sicut fecerūt prēs sui:ita faciūt vsq; in
ꝓsentem diem.

XVIII

Anno ēcio osee filij bela regis isrl·re
gnauit ezechias filⁱ achaz regi iuda.
Vigintiq; annoꝝ erat cū regnare
cepisset. ⁊ vigintinouē annis regnauit in irlm.
Nomē mris eⁱ⁹ abisa filia çacharie. Fecitq;
qđ erat bonū coꝛā dño:iuꝛ oīa q̄ fecerat da-
uid pr̄ eⁱ⁹. Ipse dissipauit excelsa: ⁊ cōtriuit
statuas. ⁊ succidit lucos: ꝓfregitq; serpentē
ereū qnē fecerat moyses. Siq̄dem vsq; ad il-
lud tp̄s filij isrl adolebant ei incensū. Voca-
uitq; nomē eius nehestan. Et in dño deo isrl
sperauit. Itaq; p⁹ eū non fuit silis ei ⁊ cūctⁱ
regib⁹ iuda: sed neq; i bis q̄ ante eū fuerūt. ⁊
adhesit dño: ⁊ non recessit a vestigijs eⁱ⁹: fe-
citq; mandata eⁱ⁹ q̄ ꝑcepat dñs moysi. vñ ⁊
erat dñs cū eo. ⁊ in cunctⁱ ad q̄. ꝓcedebat sa-
pienter se agebat. Rebellauit quoq; ꝛ regem
assyrioꝝ. ⁊ non seruiuit ei. Ipse ꝑcussit phili-
steos vsq; ad gaçam ⁊ oēs ēminos eoꝝ: ⁊ a
turre cudodū vsq; ad ciuitatē munitā. An-
no q̄rto regis ezechie q̄ erat ān⁹ septim⁹ osee
filij bela regis isrl·ascēdit salmanasar rex as-
syrioꝝ samariā. ⁊ oppugnauit eā ⁊ cepit. Nam
p⁹ ānos tres anno sexto ezechie·id est nono
āno osee regis isrl·capta ē samaria: ⁊ trāstu-
lit rex assyriozū isrl in assyrios: collocauitq;
eos i hayla ⁊ in abor·fluuijs goçan in ciuita-
tib⁹ medoꝛū: ꝙa nō audierūt vocem dñi ⁊ei
sui·ꝟ ꝓtergressi sūt pactū eⁱ⁹. Oia q̄ ꝑcepat
moyses seruꝰ dñi nō audierūt neq; fecerunt.
Anno q̄rtodecimo regis ezechie ascēdit sen-
nacherib rex assyrioꝝ ad vniuersas ciuitates
iuda mūitas ⁊ cepit eas. Tūc misit ezechias
rex iuda nūcios ad regē assyrioꝝ i lachis di-
cēs: Peccaui. Recede a me: ⁊ oē qđ ipsi⁹ q̄
mihi ferā. Indixit itaq; rex assyrioꝝ ezechie
regi iude trecēta talēta argēti ⁊ triginta ta
lenta auri. Deditq; ezechias oē argētū quod-
reptū fuerat in domo dñi. ⁊ in thesauris regi
In tpe illo ꝓfregit ezechias valuas templi
dñi ⁊ laminas auri q̄s ipse affixerat. ⁊ dedit
eas regi assyrioꝝ. Misit autē rex assyriozum
thartā ⁊ rapsarⁿ ⁊ rapsacē de lachis ad regē
ezechiā cū manu valida irlm. Qui cū ascen-
dissent venerūt irlm ⁊ steterūt iuꝛ aq̄ductū
piscine superioꝛ q̄ ē in via agri fullonis: voca-
uerūtq; regē. Egressus ē āt ad eos eliachim
filⁱ helchie ꝓpositus domus ⁊ sobna scriba ⁊
ioahe filius asaph a cōmentarijs. Dixitq; ad
eos rapsaces. Loquimī ezechie. Hec dicit rex
magn⁹ rex assyrioꝝ. Que ēista fiducia q̄ ni-
teris? Forsitan īnisti ꝓsiliū: ut ꝓpares te ad
pliū. In q̄ confidis ut audeas rebellare? An
speras i baculo harūdineo atq; ꝓfracto egy-
pto? Sup quē si īcubuerit hō:cōmūnt⁹ i gre-
diet manū eⁱ⁹ ⁊ pforabit eā. Sic est pharao
rex egypti·oīb⁹ q̄ pfidūt i se. Nō si dixeritⁿ mⁿ
i dño deo nr̄o tēⁿ fiduciā·nōne iste ē cuius
abstulit ezechias excelsa ⁊ altaria: ⁊ precepit
iude ⁊ irlm añ altare hoc adorabitⁿ in irlm?
Huc igit trāsite ad dñm meū regē assyrioꝝ
⁊ dabo vob duo milia equoꝝ: ⁊ videte an bñ
valeaꝝ ascēsores eoꝝ. Et quō poteſ; resistere
añ vnū satrapam de pueris dñi mei minimis:
An fiduciā hēs i egypto ꝓ currⁿ ⁊ eq̄tes?
Nūq̄d sine dñi volūtate ascēdi ad locū istū
ut demolirer eum? Dñs dixit mihi. Ascende
ad ērā bāc: ⁊ demolire eā. Dixerunt aūt elia-
chim filius helchie ⁊ sobna scriba ⁊ ioahe ra-
psaci. Precamur ut loq̄ris nobis seruis tuis
syriace·siq̄dē intelligim⁹ bāc linguā. ⁊ nō lo-
q̄ris nobis iudaice audiēte pplo q̄ ē sup mur
Rūdixitq; eis rapsaces dicēs. Nūq̄d ad dñm
tuū ⁊ ad te misit me dñs meⁿ ut loq̄rer ſmo-
nes hos. ⁊ nō potⁱ⁹ ad viros q̄ sedēt sup mu-
rū ut comedant stercora sua. ⁊ bibant vrinā
suā vobiscū? Stetit itaq; rapsaces: ⁊ exclā-
mauit voce magna iudaice ⁊ ait: Audite ver
ba regis magni. regis assyriorū. Hec dic rex
Non vos seducat ezechias. Non.n. poterit
eruere vos de manu mea: neq; fiduciā vobis
tribuat sup dñm dicēs: Eruēs liberabit nos
dñs. ⁊ nō tradet ciuitas hāc i manu regis assy-
rioꝝ. Nolite audire ezechiā. Hec.n. dicit rex
assyrioꝝ. Facite mecum qđ vobis est vtile: ⁊

egredimini ad me. Et comedet vnusquisq; de vinea sua. & de ficu sua. & bibet aq̃s de cisternis suis: donec veniã & trãsferã vos in terrã q̃ silis & terre vre in terrã fructiferã & fertilẽ vini: terrã panis & vineaꝝ. terrã oliuaꝝ & olei ac mellis. & viuet. & nõ moriemi. Nolite audire ezechiã q̃ vos decipit dicens: Dñs liberabit nos. Numq̃d liberauerũt dij gẽtiũ terrã suã de manu regis assyrioꝝ? Ubi est deus emath & arphat? Ubi ẽ deus sepharuaim ana & aua? Numq̃d liberauerunt samariã de manu mea? Qui nã illi sũt in vniuersis dijs terrarũ q̃ eruerũt regionẽ suã de manu mea: ut possit eruẽ dñs hierm de manu mea? Tacuit itaq; ppter & nõ rñdit ei q̃cq̃. Siq̃dẽ ꝓceptũ regis acceperãt: ut nõ rñderẽt ei. Uenitq; eliachim filius helchie ꝓpositꝰ domus & sobna scriba & ioahe filiꝰ asaph acõmentarijs ad ezechiam scissis vestib̃: & nũciauerũt ei ꝟba rapsacis.

Qui cum audisset ezechias XIX rex scidit vestimẽta sua. & optus est sacco: ingressusq; est domũ dñi: & misit eliachim ꝓpositũ dom̃ & sobnã scribam & senes de sacerdotib̃ optos saccis ad ysaiam ꝓphã filiũ amos. Qui dixerũt. Hec dicit ezechias. Dies tribulatiõis & increpationis & blasphemie dies iste. Uenerunt filij vsq; ad partũ. & vires nõ hz parturiẽs. Si forte audiat dñs de tuus vniuersa ꝟba rapsacis quẽ misit rex assyrioꝝ dñs suꝰ ut exprobraret deũ viuẽtẽ & argueret ꝟbis q̃ audiuit dñs deus tuus. & fac oratiõnẽ ꝓ reliquijs q̃ repte sunt. Uenerũt gẽ ad regẽ ezechie ad ysaiã. Dixitq; eis ysaias. Hec dicet dñs dño vro. Hec dic dñs: Noli timere a facie sermonũ q̃s audisti q̃b blasphemauerũt pueri regis assyrioꝝ me. Ecce ego immittã ei spm̃ & audiet nũciũ & reuertet i terrã suã: & deijciã eũ gladio i terra sua. Reuersus ẽ Rapsaces & inuenit regẽ assyrioꝝ expugnantẽ lobnam. Audierat. n. q̃ recessisset de lachis. Cumq; audisset de tharacha rege ethiopie dicẽtes. ecce egressus ẽ ut pugnet aduersum te. & iret ꝺ eũ: misit nũcios ad ezechiam dicẽs: Hec dicite ezechie regi iuda. Nõ te seducat deꝰ tuꝰ in q̃ baris fiduciã: neq; dicas: Nõ tradet hierm in manꝰ regis assyrioꝝ. Tu. n. ipse audisti q̃ fecerũt reges assyrioꝝ vniũsis terris: quõ vastauerũt eas. Nũ gẽ solus poteri liberari. Numq̃d liberauerũt dij gẽtiũ singlos q̃s vastauerũt prẽs mei gozan videlicz & aaarn & reseph & filios eden. q̃ erant in thelassar? Ubi ẽ rex emath & rex arphat & rex ciuitatis sepharuaim ana & aua? Itaq; cum accepisset ezechias lras de manu nũcioꝝ & legisset eas ascẽdit i domũ dñi & expãdit eas coram dño: & orauit in ꝓspectu eiꝰ dicens: Dñe deꝰ israel q̃ sedes sup cherubi tu es deꝰ solꝰ regũ oiũ terre tu fecisti celũ & terrã. Inclina aurẽ tuã & audi. Api dñe oculos tuos & vide: & audi omnia ꝟba sennacherib: q̃ misit ut exprobraret nobis deũ viuẽtẽ. Uere dñe dissipauerũt reges assyrioꝝ gẽtes & terras oiuz. & miserũt deos eoꝝ in ignẽ. Nõ. n. erant dij: ꝟ opa manuũ hoiuz ex ligno & lapide: & perdiderũt eos. Nunc igit dñe deꝰ nr̃ saluos nos fac de manu eoꝝ: ut sciãt oĩa regna terre. qa tu es dñs deus solus. Misit ãt ysaias filiꝰ amos ad ezechiã dicẽs Hec dicit dñs deꝰ israel. Que rep̃cat⁹ es me sup sennacherib rege assyrioꝝ: audiui. Iste est sermo quẽ locutꝰ ẽ dñs de eo. Spreuit te & subsannauit te ꝟgo filia syon: post tergũ tuum caput mouit filia hierm. Cui exprobrasti. & quẽ blasphemasti? Cõtra quẽ exaltasti vocẽ tuam: & elevasti i excelsũ oculos tuos? Contra scm̃ israel. Per manũ seruoꝝ tuoꝝ exprobrasti dño: & dixisti. In multitudine currũ meoꝝ ascendi excelsa mõtiũ i sũmitate libani. & succidi sublimes cedros eiꝰ: & electas abietes illius Et ingressus sũ vsq; ad cumulos eiꝰ. & saltũ carmeli eiꝰ ego succidi. Et bibi aquas alienas. & siccaui vestigijs pedũ meoꝝ oes aq̃s clausas. Numq̃d nõ audisti q̃d ab initio fecerim? Ex diebus antiq̃s plasmaui illud: & nũc adduxi. Erutq; in ruinã colliũ cõpugnãtiũ ciuitates munite. Et q̃ sedẽt in eis bũiles manu cõtremuerũt & cõfusi sũt facti sũt velut fenũ agri & vires herba tectoꝝ: q̃ arefacta est añq; veniret ad maturitatẽ. Habitaculũ tuũ & egressũ tuũ & introitũ tuũ & viã tuã ego pscisi: & furorem tuũ ꝺ me. Insanisti in me: & superbia tua ascẽdit i aures meas. Ponã itaq; circulũ in narribꝰ tuis. & chamũ in labijs tuis. & reducã te i viã p quã venisti. Tibi ãt ezechia hoc erit signũ. Comedes hoc anno q̃ repperit: in secũdo aũt anno q̃ spõte nascẽt. Postea i anno octio seminate & metite: plãtate vineas & comedite fructꝰ eaꝝ. Et qcũcq; reliquũ fuerit de domo iuda mittet radicẽ deorsum & faciet fructũ sursũ. De hierm quippe egredient reliquie: & qd̃ saluetur de mõte syon: Zelus dñi

exercituū faciet ꝟ. Quãobꝛẽ ꝟ dicit dñs ꝛe rege assyriozū. Non ingredietꝫ vrbem bãc nec mittet in eã sagittã: nec occupabit eã clypꝰ. nec circundabit eã munitio. Per viã q̃ venit reuertetꝫ. et ciuitatẽ bãc nõ ingredietꝫ dic dñs ꝓtegãq; vrbẽ bãc et saluabo eã ꝓpter me et ꝓpter dauid seruũ meũ. Factũ ẽ igit in nocte illa venit angelꝰ dñi et pcussit i castris assyriozũ centũ octogintaq̃nq; milia. Cũq; diluculo surrexisset vidit oĩa coꝛpoꝛa moꝛtuoꝝ. et recedens abijt. Et reuersus est sennacherib rex assyrioꝝ. et mãsit in niniue. Cũq; adoꝛaret in templo nesrach deũ suũ. adramelech et sarasar filij eiꝰ pcusserũt eũ gladio: fugerũtq; in ter ãã armenioꝛũ. et regnauit asaraddon filꝰ eiꝰ ꝓ eo.

XX

In diebus illis egrotauit eçechias vsq; ad moꝛtẽ. et venit ad eũ isaias filius amos ꝓphetes: dixitq; ei. Hec dicit dñs ꝛeꝰ. Precipe domui tue. Moꝛieris enim tu et nõ viues. Qui cõuertit faciẽ suã ad parietẽ. et oꝛauit dñm dicẽs. Obsecro dñe: memento quõ ambulauerim coꝛã te in veritate et in coꝛde pfecto. et qđ placitũ ẽ coꝛã te fecerim. Fleuit itaq; eçechias fletu magno Et factũ ẽ egredẽte isaias mediã ptẽ atrij. factꝰ est ꝛmo dñi ad eũ dicẽs. Reũtere et dic eçechie duci ꝓpli mei. Hec dicit dñs ꝛeꝰ dauid patris tui. Audiui oꝛonẽ tuam: vidi lacꝛymã tuã. et ecce sanaui te. die tertio ascẽdes tẽplũ dñi. et addã dieb⁹ tuis q̃ndecim ãnos. Ex et ꝛe manu regis assyrioꝝ liberabo te et ciuitatẽ bãc: et ꝓtegã vrbẽ istã ꝓpter me et ꝓpter dauid ꝟuũ meũ Dixitq; isaias. Afferte massã ficoꝝ. Quã cũ attulissent et posuissent sup vlc⁹ eiꝰ: curatꝰ est Dixerat aũt eçechias ad isaiã. Quod erit signũ qa dñs me sanabit. et qa ascẽsurꝰ sũ die tertia tẽplũ dñi. Cui ait isaias. Hoc erit signũ a dño: qꝫ factur⁹ sit dñs ꝛmonẽ quẽ locutꝰ ẽ. Vis ut ascẽdat vmbra vicẽ lineis: aut ut reuertat totidẽ gradib⁹? Et ait eçechias. Facile est vmbrã crescẽ vicẽ lineis. Nec ꝟ volo ut fiat: sẽ ut reuertat retroꝛsũ vicẽ gradib⁹. Inuocauit itaq; isaias ꝓphetã dñm: et reduxit vmbrã p lineas qb⁹ iã descẽderat in horologio achaz retroꝛsũ vicẽ gradib⁹. In tpe illo misit merodach baladan filius baladan rex babylonioꝛũ lras et munera ad eçechiã. Audierat enim qꝫ egrotasset eçechias. Letatꝰ ẽ aũt in aduentu eoꝛũ eçechias. et ondit eis domũ aromatũ. et aurũ et argentũ et pigmẽta varia vnguenta qꝫ et domũ vasoꝛũ suoꝛũ et oĩa que ꝟe poterat in thesauris suis. Nõ fuit qđ nõ ostẽderet eis eçechias in domo sua et in oi ptã te sua. Venit aũt isaias ꝓphetа ad regem eçechiam. dixitq; ei. Quid dixerũt viri isti: aut vnde venerũt ad te? Cui ait eçechias. De terra longinqua venerũt ad me. ꝛe babylone. Ait illerñdit. Quid viderunt in domo tua? Ait eçechias. Oĩa q̃cũq; sũt in domo mea viderũt. Nichil ẽ. n. qđ nõ mõstrauerim eis in thesauris meis. Dixit itaq; isaias eçechie. Audi ꝛmonẽ dñi. Ecce dies venient. et auferent oĩa que sũt in domo tua. et q̃ cõdiderũt pres tui vsq; in diẽ hãc. in babylonẽ. Nõ remanebit qcq̃ ait dñs Ex et ꝛe filijs tuis q̃ egredient ex te qs gnãbis tollent. et erũt eunuchi in palatio regis babylonis. Dixit eçechias ad isaiã. Bonus sermo dñi quẽ locutus est. Sit tñ pax et vitas in diebꝰ meis. Reliq̃ aũt sermonũ eçechie et oĩs foꝛtitudo eiꝰ. et quõ fecerit piscinã et aq̃ductũ. et introduxerit aq̃s in ciuitatẽ. nõne ꝟ scripta sũt in libro sermonũ dieꝝ regũ iuda? Dormiuitq; eçechias cũ patribꝰ suis: et regnauit manasses filius eius ꝓ eo.

XXI

Duodecim annoꝝ erat manasses cum regẽ cepisset. et qnq̃gintaq̃nq; ãnis regnauit in ierlm. Nomẽ matris eius aphsiba. Fecitq; malũ in ospectu dñi: iuxta idola gẽtiũ q̃s vastauit dñs a facie filioꝝ isrl. Cõuersusq; est et edificauit excelsa q̃ dissipauerat eçechias pr eiꝰ. et erexit aras baal et fecit lucos sicut fecerat achab rex isrl. et adoꝛauit oẽm militiã celi et coluit eã. Extruxitq; aras in domo dñi ꝛe q̃ dixit dñs. in ierlm ponã nomẽ meũ: et extruxit altaria vniuerse militie celi in duobus atrijs tẽpli dñi. Et traduxit filiũ suũ ꝓ ignẽ et ariolatꝰ ẽ. et obꝟuauit auguria. et fecit phitones. et aruspices multiplicauit ut faceret malũ coram dño et irritaret eũ. Posuitq; idolũ luci quẽ fecerat in templo dñi: sup q̃ locutꝰ est dñs ad dauid et ad salomonẽ filiũ eius. In templo ꝟ et in ierlm quã elegi ꝛe cunctis tribubus isrl ponã nomẽ meũ in sempiternũ. et vltra nõ faciã cõmoueri pedẽ isrl ꝛe ẽra quã vedi pribꝰ eoꝝ. si tñ custodierint ope oĩa q̃ pcepi eis. et vniũsam legẽ quã mandauit eis seruus meꝰ moyses. Illi vero nõ audierũt: sed inducti sũt a manasse: ut facerẽt malũ sup gẽtes q̃s cõtriuit dñs a facie filioꝝ isrl. Locutusq; ẽ dñs in manu ꝟuoꝝ suoꝝ ꝓphetaꝝ dicẽs

Quia fecit manasses rex iuda abhominationes istas pessimas sup oia q̄ fecerūt amorrei ante eū. & peccare fecit etiā iudā in īmūdicijs suis: ꝓpterea h̄ dicit dñs ds isrl. Ecce ego inducā mala sup irl̄m & iudā: ut q̄cūq; audierit: tinniāt ābe aures ei⁹. Et extēdā sup irl̄m funiculū samarie & pondus dom⁹ achab. & delebo irl̄m sicut deleri solent tabule. Delens vertā. & ducā crebrius stilū sup faciē ei⁹. Dimittā ꝙo reliquias hereditat⁹ mee & tradā eas i manus inimicoꝝ ei⁹. erūtq; i vastitatē & in rapinam cunct⁹ adūsarijs suis eo q̄ fecerint malū cozā me. & pseuerauerūt irritantes me ex die qua egressi sunt pres eozū ex egypto vsq; ad hanc die. Insup & sanguinē inoxiū fudit manasses multū nimis donec impleret irl̄m vsq; ad os: absq; pctis suis quibus peccare fecit iudā ut faceret malū cozā dño. Reliq̄ aūt sermonū manasse & vniuersa q̄ fecit. & peccatū ei⁹ q̄ peccauit: nōne h̄ scripta sūt i libro ꝓmonū dierū regū iuda? Dormiuitq; manasses cū ꝓib⁹ suis. & sepult⁹ e i horto dom⁹ sue. in horto oçā. & regnauit amon filius ei⁹ ꝓ eo. Vigintiduoꝝ annoꝝ erat amon cū regnare cepisset: duob⁹ q̄ annis regnauit i irl̄m. Nomē mris ei⁹ mesallemeth filia arus de ietheba. Fecitq; malū in ꝓspectu dñi sic fecerat manasses pr̄ eius & ābulauit i oi via p quā ābulauerat pat̄ ei⁹. Seruiuitq; īmūditijs q̄b⁹ seruierat pat̄ ei⁹. & adorauit eas. & dereliq̄t dñm ds patꝝ suoꝝ & nō ābulauit i via dñi. Et tetenderūtq; ei insidias pui sui. & interfecerūt regē i domo sua. Percussit aūt ꝓp̄l⁹ terre cūctos q̄ ꝓiurauerant ꝙ regē amon. & cōstituerunt sibi regē iosiā filiū ei⁹ ꝓ eo. Reliq̄ aūt sermonū amō q̄ fecit: nōne hec scripta sūt i libro sermonū dierū regū iuda? Sepelierūtq; eū in sepulchro suo i horto oçam. & regnauit iosias filius eius ꝓ eo.

Octo annoꝝ erat iosias cū regnare cepisset. & triginta vno anno regnauit in irl̄m. Nomen mris eius ydida filia phadaia de bosecha. Fecitq; quod placitū erat cozā dño: & ambulauit p omnes vias dauid pris sui. Nō declinauit ad dexteram siue ad sinistrā. Anno aūt octauo decimo regis iosie misit rex saphan filiū aslia filij mesullam scribā templi dñi. dicens ei. Vade ad helchiā sacerdotem magnū ut cōflet pecuniā q̄ illata e in tēplū dñi: quā collegerūt ianitores templi a ꝓp̄lo: deturq; fabris ꝓpositis domus dñi. Qui & distribuāt eā his qui opant in tēplo dñi ad instaurāda sartatecta templi. tignarijs videlicet & cemētarijs. & bis q̄ inēruptacomponūt. & ut emant ligna & lapides de lapicidinis ad instaurandū tēplū dñi. Verūtn nō supputet eis argentū qd accipiūt: q̄ in ptate habent & in fide. Dixit aūt helchias pontifex ad saphan scribā. Librū legi reperi in domo dñi. Traditq; helchias volumē saphan scribe. qui & legit illud. Venit q̄q; saphan scriba ad regem: & renūciauit ei qd ꝓcepat. & ait: Conflauerūt serui tui pecuniā que reperta e in domo dñi: & dederūt ut distribueret fabris ac p̄fectis opeꝝ templi dñi. Narrauit quoq; saphan scriba regi dicens: Librū dedit mihi helchias sacerdos. Que cū legisset saphan coram rege: & audisset rex verba libri legis dñi. scidit vestimēta sua: & ꝓcepit helchie sacerdoti & abichā filio saphā & achobor filio micha & saphan scribe & asaie seruo regis dicēs: Ite & consulite dñm sup me & sup ꝙ̄lo & super oi iuda. de ꝙbis voluminis istius qd inuentū est. Magna.n. ira dñi succensa e ꝙ nos: quia nō audierūt pres nri ꝙba libri hui⁹ ut facerēt de qd scriptū est nobis. Ierūt itaq; helchias sacerdos & abichā & achobor & saphan & asaias ad oldā ꝙpheten vxorem sellū filij thecue filij aras custodis vestiū q̄ habitabat i irl̄m in secūda: locutiq; sūt ad eā. Et illa rndit eis. Hec dicit dñs ds isrl. Dicite viro q̄ misit vos ad me. Hec dicit dñs. Ecce ego adducam mala sup locū istū & sup habitatores ei⁹. oia verba legis q̄ legit rex iuda: qa dereliquerūt me. & sacrificauerūt dijs alienis irritātes me i cunctis opibus manuū suaꝝ. Et succēdet indignatio mea in loco h̄. nō extinguet. Regi aūt iuda qui misit vos ut cōsuleretis dñm. sic dicetis. Hec dic dñs ds isrl: ꝓ eo q̄ audisti ꝙba volumis & pterritū e cor tuū & humiliat⁹ es cozā dño: audit⁹ sermonib⁹ ꝙ locū istū & habitatores ei⁹. q̄ videlicet fierēt i stupozē & in maledictū. & scidisti vestimēta tua. & flenisti cozā me & ego audiui ait dñs: idcirco colligā te ad pres tuos. & colligeris ad sepulchrū tuū in pace: ut non videant oculi tui omnia mala que inducturus sū sup locū istū. XXIII

Et renunciauerūt regi quod dixerat. Qui misit: & congregati sunt ad eū cūctos senes iuda & irl̄m. Ascēditq; rex templum dñi. & cūctus viri iuda. vniuersiq; qui

habitabãt in ierm cũ eo. sacerdotes ⁊ ꝓphete: ⁊ ois pplus a paruo vsq; ad magnum: legitq; cũctis audiẽtib⁹ oia verba libri federis qui inuentus ẽ in domo dñi. Stetitq; rex sup gradũ ⁊ fed⁹ pcussit corã dño: ut ãbularẽt post dñm: ⁊ custodirẽt pcepta ei⁹ ⁊ testimonia ⁊ cerimonias ĩ oi corde ⁊ ĩ tota aia: ⁊ suscitarent verba federis bui⁹ q̃ scripta erant i libro illo. Acq̃euitq; pplus pacto. Et pcepit rex helchie ⁊ pontifici ⁊ sacerdotib⁹ secũdi ordinis ⁊ ianitorib⁹ ut ꝓicerẽt de templo dñi oia vasa q̃ facta fuerãt baal ⁊ i luco ⁊ vniuse militie celi ⁊ cõbussit ea foris ierm i qualle cedron. ⁊ tulit puluerẽ eorum in bethel. Et delevit aruspices q̃s posuerãt reges iuda ad sacrificandũ i excelsis p ciuitates iuda ⁊ i circuitu ierm. ⁊ eos q̃ adolebãt incensũ baal ⁊ soli ⁊ lune ⁊ duodecim signis ⁊ oi militie celi. Et efferri fecit lucũ de domo dñi foras ierm i cõualle cedron ⁊ cõbussit eũ ibi ⁊ redegit i puluerẽ. ⁊ iecit super sepulchra vulgi. Destruxit ꝙq; ediculas effeminatorũ q̃ erãt in domo dñi: ꝓ quibus mulieres texebãt q̃si domũculas luci. Cõgregauitq; oẽs sacerdotes de ciuitatib⁹ iuda: ⁊ cõtaminauit excelsa vbi sacrificabãt sacerdotes. de gabaa vsq; bersabee. Et destruxit aras portarũ in introitu osti iosue pncipis ciuitatis q̃ erat ad sinistrã porte ciuitatis. Verũtñ nõ ascendebãt sacerdotes excelsorum ad altare dñi in ierm. ſ tñ comedebãt acima in medio fratrũ suor. Cõtaminauit quoq; tophet q̃ est in cõualle filii ennon: ut nemo consecraret filiũ suũ aut filiã ꝓ ignẽ moloch. Abstulit ꝙq; equos quos dederãt reges iude soli in introitu tẽpli dñi iuxta exedrã nathanemelech eunuchi. qui erat in pbarurim. currus aũt solis cõbussit igni. Altaria ꝙq; que erãt sup tecta cenaculi achaz que fecerãt reges iuda. ⁊ altaria que fecerat manasses in duob⁹ atrijs templi dñi destruxit rex. ⁊ cucurrit inde ⁊ dispersit cinerẽ eorũ in torrẽtẽ cedron. Excelsa ꝙq; que erãt in ierm ad dexterã ptẽ montis offensionis q̃ edificauerat salomõ rex isrl astaroth idolo sidoniorum. ⁊ chamos offensioni moab. ⁊ melchon abhominationi filiorũ amon polluit rex. ⁊ cõtriuit statuas ⁊ succidit lucos: repleuitq; loca eorũ ossib⁹ mortuorũ. Insup ⁊ altare q̃ erat in bethel. ⁊ excelsũ q̃ fecerat hieroboã fili⁹ nabath q̃ peccare fecit isrl. ⁊ altare illud excelsũ destruxit atq; cõbussit ⁊ cõminuit in puluerẽ: succenditq; etiã lucũ. Et cõuersus iosias vidit ibi sepulchra que erãt in mõte: misitq; ⁊ tulit ossa de sepulchris. ⁊ cõbussit ea sup altare. ⁊ polluit illud iuxta ꝙbũ dñi q̃ locutus ẽ vir dei q̃ pdixerat verba hec. Et ait: Quis est titulus iste quẽ video? Responderũtq; ei ciues vrbis illi⁹. Sepulchrũ ẽ vois dei q̃ venit de iuda. ⁊ pdixit ꝙba hec que fecisti sup altare bethel. Et ait: Dimittite eũ. Nemo cõmoueat ossa ei⁹. Et intacta mãserunt ossa illi⁹ cũ ossib⁹ ꝓphete q̃ venerãt de samaria. Insup ⁊ oia pdana excelsoꝝ q̃ erant in ciuitatib⁹ samarie q̃ fecerãt reges isrl ad irritandum dñm. abstulit iosias ⁊ fecit eis scom oia q̃ fecerat in bethel. Et occidit vniversos sacerdotes excelsorũ q̃ erãt ibi sup altaria. ⁊ cõbussit ossa humana sup ea. Reuersusq; ẽ ierm ⁊ pcepit oi pplo dicẽs. Facite phase dño deo vro: sm qd scriptũ ẽ in libro federis hui⁹. Nec enim fcm ẽ phase tale a diebus iudicũ q̃ iudicauerũt isrl ⁊ omnes dies regũ isrl ⁊ regũ iuda: sicut i octauodecimo ãno regis iosie factũ est phase istud dño in ierm. Pyz ⁊ phitones ⁊ aridolos ⁊ figuras idoloꝝ ⁊ immũditias ⁊ abhominationes q̃ fuerũt in terra iuda ⁊ ierm abstulit iosias. ut statueret verba legis q̃ scripta sunt in libro quẽ invenit helchias sacerdos i templo dñi. Similis illi nõ fuit ante eũ rex. q̃ reuerteret ad dñm in omi corde suo ⁊ in tota anima sua ⁊ vniusa vritute sua iuxta cõm legẽ moysi. neq; post eũ surrexit similis illi. Verũtñ nõ est aversus dñs ab ira furoris sui magni: q̃ irat⁹ ẽ furor ei⁹ cõ iudã ꝓ irritatiões q̃b⁹ ꝓuocauerat eũ manasses. Dixit itaq; dñs. Etiã iudã auferã a facie mea sicut abstuli isrl. ⁊ ꝓiciã ciuitatem hãc quã elegi ierm ⁊ domũ de qua dixi: erit nomen meũ ibi. Reliq̃ aũt sermonũ iosie ⁊ vniversa q̃ fecit: nõne hec scripta sũt i libro verborũ dieꝝ regũ iuda? In diebus ei⁹ ascendit pharao nechao rex egypti cõ rege assyrioꝝ ad flumen eufraten. Et abiit iosias rex iuda i occursum ei⁹. ⁊ occisus est i mageddo cũ vidisset eũ. Et portauerunt eũ serui sui mortuũ de mageddo ⁊ ptulerũt in ierm. ⁊ sepelierunt eũ in sepulchro suo. Tulitq; pplus terre ioachaz filiũ iosie. ⁊ vnxerũt eũ: ⁊ pstituerũt eũ regẽ ꝓ pre suo. Vigintitriũ annoꝝ erat ioachaz cũ regnare cepisset. ⁊ trib⁹ mẽsib⁹ regnauit in ierm. Nomen matris ei⁹ amithal. filia ieremie de lobna. Et fecit malũ corã dño: iuxta oia q̃

fecerãt pres eius. Vinxitq; eũ pharao nechao in reblatha·q̃ ẽ in ẽra emath·ne regret i irlm Et ipsuit multã terre cẽtũ talentũ argẽti.7 talento auri. Regẽq; pstituit pharao nechao heliachim filiũ iosie ,pro sia pre eius: vertitq; nomẽ eius ioachim·pro ioachaz tulit 7 duxit i egyptũ. Argẽtũ aũt 7 aurũ dedit ioachi pharaoni cũ indixisset terre p singulos ut cõferret iuxta pceptũ pharaonis. Et vnũquẽq; iuxta vires suas exegit tam argentũ q̃ aurũ de ppło terre: ut daret pharaoni nechao. Viginti quinq; annorũ erat ioachim cũ regnare cepisset. 7 vndecim annis regnauit in irlm. Nomen matris eius ẽbida: filia phadaia de ruma. Et fecit malum cora dño: iuxta oia q̃ fecerant patres eius. XXIIII

IN diebus eius ascendit nabuchodonosor rex babylonis.7 factus ẽ ei ioachim seruus tribus annis.7 rursũ retellauit ptra eũ. Immisitq; ei dñs latrũculos chaldeorũ 7 latrũculos syrie 7 latrunculos moab 7 latrunculos filiorũ ãmon.7 imisit eos i iudam ut disperderẽt eũ iuxta verbũ dñi qđ locut⁹ fuerat p suos suos ꝓphas. Factũ ẽ aũt ↄ p vbũ dñi ↄ iudã ut auferret eũ cora sc: ꝓpter pctã manasse vniusa q̃ fecit. 7 ꝓpẽ sanguinẽ inoxiũ quẽ effudit: 7 iplenit irlm cruore inocentiũ. 7 ob hãc rẽ noluit dñs ꝓpitiari. Reliq̃ aũt sermonũ ioachim 7 vniuersa q̃ fecit: nõne hec scripta sũt in libro sermonũ diez regũ iuda? Et dormiuit ioachim cũ patribus suis: 7 regnauit ioachim fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Et vltra nõ addidit rex egypti ut egrederet de terra sua. Tulerat enĩ rex babylonis a riuo egypti vsq; ad fluuiũ eufraten oia q̃ fuerãt regi egypti. Decẽ 7 octo annox erat ioachin cũ regnare cepisset. 7 trib⁹ mẽsib⁹ regnauit i irlm. Nomẽ mris eius noeseba filia helnathan de irlm. Et fecit malũ cora dño: iuxta oia q̃ fecerat pr ei⁹. In tpe illo ascẽderũt serui nabuchodonosor regis babylonis i irlm. 7 circũdata ẽ vrbs munitionib⁹. Venitq; nabuchodonosor rex babylonis ad ciuitatẽ cum seruis suis: ut oppugnarẽt eã. Egressusq; ẽ ioachin rex iuda ad regẽ babylonis ipse 7 mater ei⁹ 7 serui ei⁹ 7 ꝓncipes eius 7 eunuchi ei⁹. 7 suscepit eũ rex babylonis anno octauo regni sui. Et protulit inde cẽs thesauros dom⁹ dñi 7 thesauros domus regis: 7 cõcidit vniuersa vasa aurea que fecerat salomon rex irl in templo dñi·iuxta verbũ dñi. 7 trãstulit cẽm irlm 7 vniũsos ꝓncipes 7 cẽs fortes exercitus decẽ milia in captiuitatem 7 cẽm artifice 7 inclusorẽ: nihilq; relictũ est exceptis pauperib⁹ ꝓpli terre. Trãstulit q̃ ioachin in babylonẽ. 7 mrem regis 7 vxores regis 7 eunuchos regis 7 iudices terre duxit in captiuitatẽ de irlm in babylonẽ. 7 cẽs viros robustos septẽ milia 7 artifices 7 inclusores mille·cẽs viros fortes 7 bellatores duxit q̃ eos rex babylonis captiuos in babylonem. Et cõstituit matbathiã patruũ ei⁹. ꝓ eo: imposuitq; nomen ei sedechiã. Vicesimũ 7 primũ annũ etatis habebat sedechias cũ regnare cepisset. 7 vndecim annis regnauit in irlm. Nomen mris eius erat amithal: filia ieremie de lobna. Et fecit malũ cora dño: iuxta oia que fecerat ioachin. Irascebat enĩ dñs ꝓ irlm 7 ꝓ iudã: donec proiceret eos a facie sua Recessitq; sedechias a rege babylonis. XXV

FActũ est aũt anno nono regni ei⁹ mẽse decimo decima die mẽsis venit nabuchodonosor rex babylonis ipse 7 oĩs exercitus eius in irlm 7 circũdederunt eam: 7 extruxerũt in circuitu ei⁹ munitiones. Et clausa ẽ ciuitas atq; vallata vsq; ad vndecimũ annum regis sedechie nona die mensis. Preualuitq; fames in ciuitate: nec erat panis ppło terre. Et interrupta ẽ ciuitas 7 cẽs viri bellatores nocte fugerũt per viam porte que est inter duplicẽ murũ ad hortũ regis. Pozzo chaldei obsidebãt in circuitu ciuitatẽ. Fugit itaq; sedechias p viã que ducit ad cãpestria solitudinis. Et ꝓsecutus est exercitus chaldeorũ regẽ·cõprehẽditq; eũ i planitie hiericho: 7 cẽs bellatores qui erãt cũ eo dispersi sũt 7 reliq̃rũt eũ. Apprehẽsũ q̃ regẽ duxerũt ad regẽ babylonis in reblatha: q̃ locut⁹ est cũ eo iudicium. Filios aũt sedechie occidit cora eo. 7 oculos eius effodit·vinxitq; eũ catenis 7 adduxit in babylonẽ. Mense q̃nto septima die mẽsis ipse ẽ ann⁹ nonusdecim⁹ regi babylonis venit nabuzardan princeps exercit⁹ seruus regi babylonis in irlm 7 succendit domũ dñi 7 domũ regis 7 domos irlm: cẽmq; domũ cõbussit igni: 7 muros hierusalẽ i circuitu destruxit oĩs exercitus chaldeorũ q̃ erat cũ ꝓncipe militũ. Reliquã aũt ꝓpli ptem q̃ remanserat in ciuitate. 7 profugas q̃ trãsfugerãt ad regẽ babylonis: 7 reliquũ vulgus trãstulit nabuzardan ꝓnceps militie: 7 de paupib⁹ terre

relict vinitores ⁊ agricolas: colũnas autem ereas q̃ erãt i tẽplo dñi ⁊ bases. ⁊ mare ereũ qđ erat in tomo dñi confregerũt chaldei: ⁊ trãstulerũt es oẽ i babylonem. Ollas quoq; ereas ⁊ trullas ⁊ tridẽtes. ⁊ cyphos ⁊ mortariola ⁊ oĩa vasa erea i qb⁹ ministrabãt: tulerũt: necnõ ⁊ thuribula. ⁊ phialas. Que aurea aurea. ⁊ q̃ argẽtea argẽtea: tulit pnceps militie: id est colũnas duas: mare vnũ ⁊ bases q̃s fecerat rex salomon i tẽplo dñi. Non erat pond⁹ eris: oĩuz vasoz. Decẽ ⁊ octo cubitos altitudis hẽbat colũna vna ⁊ capitellũ ereũ sup se altitudis triũ cubitoz. ⁊ reticulũ ⁊ malogranata sup capitellũ colũne oĩa erea. Similẽ ⁊ colũna secunda hẽbat oz natum. Tulit q̃ pnceps militie. saraiam sacerdotẽ pmũ. ⁊ sophoniã sacerdotẽ secundũ ⁊ tres ianitores. ⁊ de ciuitate eunuchũ vnũ q̃ erat p̃fect⁹ sup bellatores viros. ⁊ q̃nq; viros de his q̃ steterãt cozã rege. q̃s reperit in ciuitate. ⁊ sopter pncipẽ exercit⁹ qui .pbabat tyrones de plo ẽre. ⁊ sex viros e vulgo q̃ inuẽti fuerãt i ciuitate. Quos tollẽs nabuzardan pnceps militũ duxit ad regẽ babylonis i reblatha: pcussitq; eos rex babylonis ⁊ interfecit eos i reblatha i tra emath. Et trãslatus ẽ iuda de tra sua. Populo aũt q̃ relict⁹ erat i terra iuda quem dimiserat nabuchodonosoz rex babylonis p̃fecit godoliã filiũ aicham filij saphan. Cũ audissẽt oẽs duces militũ ipsi ⁊ viri q̃ erãt cũ eis videlz q̃ p̃stituisset rex babylonis godoliam: venerunt ad godoliam i maspha ismahel fili⁹ nathanie ⁊ iohanan filius caree ⁊ saraia filius thanameth netophathites. ⁊ ieconias fili⁹ maachati: ipsi ⁊ socij eoz. Juravitq; godolias ipsis ⁊ socijs eoz dicẽs. Nolite timẽ seruire chaldeis. Manete in tra ⁊ seruite regi babylonis: ⁊ bñ erit vob̃. Factũ ẽ aũt in mẽse septimo venit ismahel filius nathanie filij elisama de semine regio ⁊ decem viri cũ eo: percusserũtq; godoliam q̃ ⁊ mortu⁹ ẽ: & iudeos ⁊ chaldeos q̃ erant cũ eo i maspha. Consurgẽsq; oĩs pplus a paruo vsq; ad magnũ ⁊ pncipes militũ venerunt i egyptũ: timẽtes chaldeos. Factũ ẽ vero in anno tricesimoseptimo translmigrationis ioachin regis iude: mense duodecimo vicesima ⁊ septima die mensis: sublevauit evilmerodach rex babylonis anno quo regnare cepit caput ioachin regis iuda de carcere: ⁊ locut⁹ est ei benigne. Et posuit thronum eius super thronum regũ qui erant cum eo in babylone: ⁊ mutauit vestes eius quas habuerat in carcere. ⁊ comedebat panẽ semp in ꝓspectu eius cunctis diebꝰ vite sue: annonã q̃ p̃stituit ei sine intermissione que ⁊ dabat ei a rege p singulos dies oibꝰ diebus vite sue.

Explicit secũdꝰ lib⁹ Malachi. i. Regũ q̃rtꝰ

Incipit p̃fatio sci Hieronymi in libũ Habreiamin: qui est paralypomenon qđ nos dicere possumus verba dierũ.

Quant⁹ ac talis ẽ liber iste ut absq; illo si q̃s sciam scripturaz sibi voluerit arrogare: semetipsũ irridebit: p singula q̃pe noĩa iũcturasq; verboz̃. ⁊ ptermisse in libris regũ tegũt historie: ⁊ innumerabiles explicãt euãgelij questiones. Sed si septuaginta interpretũ pura. ⁊ ut ab eis in grecũ versa est editio pmaneret supflue mi chromati eporũ sciscitare atq; vociferare ipelleres: ut hebrea tibi volumina latino sermone transferrẽ. Nõ. n. semel aures voĩz occupauerat. ⁊ nascentẽ ecclesie robora uerat fidem: iustũ erat etiã nr̃o silẽtio cõprobari. Nũc vero cũ p varietate regionũ diuersa ferãt exemplaria. ⁊ germana illa antiq; translatio corrupta sit atq; violata: nr̃i arbitrij putas: aut e plurib⁹ iudicare quid ver sit aut nonũ opus i veteri ope cudere: illudentibusq; iudeis: cornicũ: ut dicit. oculos p̃figere. Alexandria ⁊ egypt⁹ in septuaginta suis hesichiũ laudat auctorẽ: p̃stantinopolis vsq; antiochiã luciani martyris exemplaria. pbat. Medie inẽ has .puintie palestinos codices legunt: q̃s ab origene elaboratos eusebius ⁊ pãphil⁹ vulgauerũt. Tot⁹q; orbis hac inẽ seditione varietate cõpugnat. Et certe origenes nõ solũ exẽpla cõposuit q̃tuoz editionum de regiõe singula ꝓba verscriptes: ut vn⁹ dissentiẽs stati ceteri inẽ se ꝓsentiẽtib⁹ arguat: & qđ maiores audacie ẽ i editiõe septuagita theodotiõis editionẽ miscuit: asterisq; velignãs q̃ minus fuerit. ⁊ ꝓgulis q̃ ex supfluo videbantur apposita. Si igit alijs licuit nõ tenẽ qđ semel suscepant. ⁊ p⁹ septuagita cellulas q̃ vulgo sine auctore iactãt singulas cellulas aperuere voces i eccl'is legit qđ septuagita nescierunt cur menon suscipiãt latini mei qui iniolata editiõe veteri ita nouã cõdidi: ut latorẽ meũ hebreis ⁊ qđ his maius est aplis auctoribus

ꝓzotē. Scripsi nup libꝝ ꝛe optimo genere
inēꝓzetandi. oñdēs illa ꝛe euangelio: ex egy-
pto vocaui filiū meū. ⁊ qñ naçare⁹ vocabit:
⁊ videbūt i quem cōpūxerūt. ⁊ illud apli: q
ocul⁹ nō vidit nec auris audiuit ⁊ i coꝛ hois
nō ascēdit q̄ ꝓparauit ꝛe⁹ diligētibus se. ce-
teraq; his filia i hebꝛoꝝ libris ꝛueniri. Certe
apli ⁊ euāgeliste. septuagita interꝑtes noue-
rāt. ⁊ vñ eis ꝟ q̄ i septuaginta interꝑtib⁹ nō
bñt. Xꝑus dñs nr vtriusq; testamēti cōdi-
toꝛ in euangelio ꝟm iohannē. q̄ credit inquit
in me: sicut dicit scꝛiptura: flumia ꝛe ventre
ei⁹ fluēt aq̄ viue. Utiq; scꝛiptū ē: qō saluatoꝛ
scꝛiptū eē testat. Ubi scꝛiptū ē: Septuagita
non bñt: apocrypha nescit eccl'ia. Ad hebꝛe-
os igit reuertēdū ē: vñ ⁊ dns loquit. ⁊ disci-
puli exēpla ꝓsumūt. Dec pace veterū loquor
⁊ obtrectatoꝛibus meis tm rideo. q̄ canino
ꝛente me rodūt. in publico ꝛetractēs ⁊ legē
tes i agulis id est accusatoꝛes ⁊ ꝛefensoꝛes:
cū i alijs ꝓcēt qō i me re.pbāt: q̄si virt⁹ ⁊ vi-
tiū nō i reb⁹ sint. ꝟ cū auctoꝛe mutēt. Cete-
rꝝ memi editionē septuagita trāslatoꝛ olim ꝛe
greco emēdatā tribuisse me nr'is: nec ūmicū
vtere estimari eoꝛ quos in cōuētu fratꝝ sp
edissero. Et qō nūc habꝛeiamin. i. ꝟba dieꝝ
interꝑtat⁹ sum. idcirco feci: ut inextricabiles
moꝛas ⁊ siluā nominū q̄ scꝛiptoꝝ ꝓfusa sunt
vitio. sensuiq; barbarie apti⁹ ⁊ p ꝛersuū co-
la digererem. imbimetipsi. ⁊ meis. iuꝝ bisme
niū canēs. si aures surde sūt ceteroꝝ.

V. Item alius ꝓlogus

Eusebi⁹ hieronymus: ꝛommoni ⁊
rogatiano suis in xꝑo ūbu. salutē.
Quō grecoꝝ histoꝛias magis in-
telligūt q̄ at'ena⁹ viderint: ⁊ ter-
tiū ꝟgilij libꝝ a troade p leucbatē ⁊ a croce-
raunia ad siciliam. ⁊ inde ad ostia tyberis na-
uigauerit: Ita scām scripturā lucidi⁹ intue-
bit q̄ iudeā oculis cōtēplat⁹ ē: ⁊ antiq̄tꝝ vrbiū
memoꝛias. locoꝝ ⁊ q̄ ul eadē vocabula ul mu-
tata ꝛ̄gnerit. Uñ ⁊ nob cure fuit cū eruditis
simis hebꝛeoꝝ hūc laboꝛē subire: ut circuirem⁹
puritiā quā vniuse xpi eccl'ie sonant. Fateoꝛ
.n. mi ꝛomon ⁊ rogatiane carissimi nūq̄ me i
dinis volumib⁹ ꝓpꝛijs viribus credidisse: nec
habuisse opinionē meā: ꝟ ea etiā ꝛe q̄b⁹ sciꝛe
me arbitrabar inꝛogare me solitū. Quāto
magꝭ ꝛe his sup q̄b⁹ anceps erā? Peniq; cū a
me nup lris flagitasset. ut vob ꝓalypomenon
latino ſmōe trāsferrē. ꝛe tybiade legē quon-
dā auctoꝛe q̄ apud hebꝛeos admiratiōi habat
assūpsi. ⁊ ꝓtuli cū eo aꝑtice: ut aiūt: vsq; ad
extremū vnguē. ⁊ sic ꝓfirmat⁹ ausus sū facē
qō ūbatis. Libere. n. vob loquoꝛ. Ita. n. i
grecis ⁊ latinis codicib⁹ ꝟ noiuꝝ liter vitio-
sus ē. ut non tam hebꝛea q̄ barbara quedā ⁊
sarmaticha noia ꝓiecta arbitrādū sūt. Nec ꝟ
septuagita interꝑtib⁹ q̄ spū scō pleni ea q̄ ve-
ra fuerāt trāstulerūt: ꝟ scriptoꝛ culpe ascri-
bendū. dū ꝛe iemēdatis iemēdata scriptitāt
⁊ sepe tria noia subtractis e medio syllabis
i vnū vocabulū cogūt: uel e regione vnū no-
mē, ꝓpē latitudinē suā i duo uel tria vocabu-
la diuidūt. Dz ⁊ ipse appellatiōes non hoies
ut plerīq; estimāt: ꝟ vrbes ⁊ regiones ⁊ salt⁹
⁊ ꝓuincias sonāt. ⁊ obliq̄ sub iterꝑtatiōe ⁊ fi-
gura eoꝝ q̄dā narrant historie. ꝛe quib⁹ in re
gnoꝝ libꝝ. dr. Nōne ecce ꝟ scripta sūt i libro
ꝟboꝝ diey regū iuda? Que vtiq; i nr'is codi-
cib⁹ nō bñt. Hoc ꝑmū sciendum q̄ apud he-
bꝛeos ꝓalypomenon liber vnus sit ⁊ apud il-
los vocat⁹ habꝛeiamin. i. ꝟba dieꝝ. q. ꝓpē ma-
gnitudinē apud nos diuisus ē. Deinde etiam
illud attēdēdū q̄ frequēt noia nō vocabula
boiuꝝ ꝟ reꝝ: ut dixi: significātias sonant. Ad
extremū q̄ oīs eruditio scripturaꝝ i hoc con
tinet. ⁊ historie q̄ ul ꝓtermisse sūt in suis loc
ul ꝓstricte leuiter. ꝟ p q̄dā ꝟboꝝ cōpēdia ex-
plicēt. Orationū itaq; vsuꝝ adiut⁹ auxilio
misi libꝝ ꝛeniuolis placiturū: tū iudicis displi-
cutuꝝ eē nō ābigo. Optīa. n. q̄q; ut ait: Pli-
ni⁹: malūt ꝛtēnē plerīq; q̄ discere. Si qs in
hac iterꝑtatiōe voluerit aliq̄d reꝑhendē. inter-
roget hebꝛeos. suam ꝓscias recolat. videat oꝛ
dinē textūq; ſmōis. ⁊ tunc nr'o latoꝛi si po-
tuerit ꝛetrabat. Ubicūq; q̄ asterices. i. stel-
las radiare i ꝟ voluie videritis: ibi sciatis ꝛe
hebꝛeo additū qō in latinis codicib⁹ non bñ.
Ubi ꝟo obel⁹ trāsuersa. s. virga ꝓposita est:
illic sigꝛtur q̄d septuagita interꝑtes addide-
rūt. ul ob ꝛecor gram. uel ob spūs sci auctoꝛ
ritatem: licet in hebꝛeis volumib⁹ nō legat.

V. Explicit ꝓfatio. Incipit ꝓmus liber ha-
bꝛeiamin. i. palypomenon. Capm I

Adam seth enos
caynā. malaleel iareth enoch ma-
tusale lamech noe semcham ⁊ ia-
feth. Filij iafeth: gomer magog

madai ⁊ iauan thubal moſoch thiras. Filij aũt iauan: eliſa ⁊ tharſis cethi ⁊ dodani. Filij cham: chus ⁊ meſraim phut ⁊ chanaã. Filij aũt chus: ſaba ⁊ euila ſabatha ⁊ regma ⁊ ſabathaca. Filij regma: ſaba ⁊ dadan. Chus aũt genuit nemroth. Iſte cepit eſſe potens in terra. Meſraim vero genuit ludim ⁊ ananim ⁊ laabim ⁊ neptheim: phetruſim q̃ ⁊ chaſluim: de quibus egreſſi ſunt philiſthim ⁊ caphthorim. Chanaã vero genuit ſidonẽ primogenitũ ſuũ: et hetheũ q̃ ⁊ iebuſeũ ⁊ ãmorreũ ⁊ gergeſeũ eueũq̃ ⁊ araclieũ ⁊ aſineum: aradiũ q̃ ⁊ ſamareũ ⁊ emathei. Filij ſem: elam ⁊ aſſur. ⁊ arfaxad: lud ⁊ arã. Filij arã: hus ⁊ hul. ⁊ gether ⁊ mes. Arfaxad aũt genuit ſale qui ⁊ ipſe genuit heber. Phorro heber nati ſunt duo filij: nomen vni phaleeh: quia in diebus eius diuiſa eſt terra. ⁊ nomen fris ei⁹ iectan. Iectan aũt genuit elmodad ⁊ ſaleph. ⁊ aſormoth. ⁊ iare: adurã quoq̃ ⁊ vçal ⁊ decla: ebal etiam ⁊ abimael ⁊ ſaba: necnõ ⁊ ophir ⁊ euila ⁊ iobab. Omes iſti filij iectan. Sem arfaxad ſale heber phaleeh ragau: ſeruch nachor thare abram: iſte ẽ abraham. Filij autem abraham: iſaac ⁊ iſmahel. Et he generationes eorum. Primogenit⁹ iſmahelis: nabaioth. ⁊ cedar ⁊ abdeel ⁊ mabſan ⁊ maſma ⁊ duma maſſa adad ⁊ thema iachur naphis cedma. Hi ſũt filij iſmahelis. Filij autem cethure concubine abrahã quos genuit: çamram iecſan madan madian iesboc ⁊ Sue. Phorro filij iecſan: ſaba ⁊ dadan. Filij aũt dadan: aſurim ⁊ lathuſim ⁊ loomim. Filij aũt madiã: epha ⁊ epher ⁊ enoch ⁊ abida ⁊ eldaa. Omnes hi filij cethure. Genuerunt autem abrahã iſaac: cuius fuerunt filij eſau ⁊ iſrł. Filij eſau: eliphaç rabuel iehus ielon chore. Filij eliphaç: thema omar: ceppho: gothan: cenez: thamna: amalech Filij rabuel: naath çara ſamma meça. Filij ſeir: lothan: ſobal: ſebeon: ana: diſon: eler: diſan Filij lothan: horri: homan. Soror autem lothan fuit thamna. Filij ſobal: alian ⁊ manaad ⁊ ebal ſephi ⁊ onan. Filij ſebeon: aiaia ⁊ ana. Filij ana: diſon: Filij diſon: hamaran ⁊ eſeban. ⁊ iethran ⁊ charran. Filij eſer: balaan. ⁊ çaban ⁊ iacban. Filij diſan: hus ⁊ aran. Iſti ſunt reges qui imperauerũt in terra edom antequã eſſet rex ſuper filios iſrahel. Bale filij beor. ⁊ nomen ciuitatis eius de naba. Mortuus eſt autẽ bale. ⁊ regnauit p eo iobab filius are de boſra. Cũq̃ ⁊ iobab fuiſſet mortuus regnauit p eo buſan de era themanor. Obiit quoq̃ ⁊ buſan. ⁊ regnauit p eo adad filius badad q̃ percuſſit madian in terra moab. ⁊ nomẽ ciuitatis ei⁹ auith. Cũq̃ ⁊ adad fuiſſet mortuus: regnauit pro eo ſemla de maſreca. Sz ⁊ ſemla mortuus eſt. ⁊ regnauit pro eo saul de roohoth que iuxta amnem ſita eſt. Mortuo aũt saul regnauit pro eo balaana filius achobor. Sed ⁊ hic mortuus eſt. ⁊ regnauit p eo adad cuius vrbis nomen fuit phau. ⁊ appellata ẽ vxor ei⁹ meheteabel filia madred filie mezaab. Adad aũt mortuo duces pro regib⁹ in edom eẽ ceperũt. Dux thamna. dux alua. dux ietheth. dux oolibama. dux hela. dux phinon: dux cenez. dux themã. dux mapſar. dux magdiel. dux hiram. Hi duces edom.

II

Filij autem iſrł: ruben. ſymeon. leui. iuda. yſachar. ⁊ çabulon. dan ⁊ ioſeph. beniamin. neptalim. gad ⁊ aſer. Filij iuda: her. onan ⁊ ſela. Hi tres nati ſunt ei de filia Sue chananitidis. Fuit autem her primogenit⁹ iuda malus coram dño ⁊ occidit eũ. Thamar aũt nur⁹ ei⁹ pepit ei phares ⁊ çara. Omes g̃ filij iuda q̃nq̃. Filij ãt phares: eſrom ⁊ camul. Filij q̃ çare: çamri ⁊ ethan ⁊ eman chalcal. q̃ ⁊ daran. ſimul quinq̃. Filij charmi: achar qui turbauit iſrł. ⁊ peccauit in furtu anathematis. Filij ethan: açarias. Filij autẽ eſrom q̃ nati ſunt ei: ieramehel ⁊ ram ⁊ calubi. hic ẽ caleph. Phorro ram genuit aminadab: Aminadab aũt genuit naaſon principem filiorũ iuda. Naaſon quoq̃ genuit ſalma: de q̃ ortus ẽ booz. Booz p̃o genuit obed q̃ ipſe genuit iſai. Iſai autẽ genuit primogenitũ heliab. ſecũdũ aminadab. tertiũ ſymmaba. quartũ nathanahel. quintũ raddai. ſextũ aſon. ſeptimũ dauid: q̃rũ ſorores fuerũt ſaruia ⁊ abigail. Filij ſaruie: abiſai. ioab ⁊ aſahel tres. Abigail autẽ genuit amaſa: cuius pater fuit iether iſmahelites. Caleb vero filius eſrom accepit vxorẽ nomine açuba: de qua genuit ierioth. Fuerũt q̃ filij ei⁹: iaſer ⁊ ſobab ⁊ ardõ. Cũq̃ mortua fuiſſet açuba accepit vxorem caleb ephrata: q̃ pepit ei vr. Phorro vr genuit vri. ⁊ vri genuit beſeleel. Poſt hec ingreſſus ẽ eſrom ad filiã machir patris galaad. ⁊ accepit eã cum eſſet annorũ ſexaginta. Que pepit ei ſegub. Sz ⁊ ſegub genuit iair ⁊ poſſedit viginti

tres ciuitates ī terra galaad. Lepitq; gessur ⁊ aran oppida iair ⁊ canath ⁊ viculos eī⁹ sexa ginta ciuitatū. Oēs isti filij machir pris galaad. Cū aūt moztuus eēt esrom: ingressus ē caleb ad ephzata. Habuit quoq; esrom yzozē abia: q̄ pperit ei assur prem thecue. Hati sunt autē filij ieramehel primogeniti esrom: ram pmogenit⁹ eī⁹ ⁊ buna ⁊ aram ⁊ asom ⁊ achia Duxitq; yzozē alterā ieramehel nomine atthara: que fuit mr onā. Sed ⁊ filij ram pmogeniti ieramehel fuerūt moos ioami ⁊ achar Onā autem habuit filios semei ⁊ iadan. Filij aūt semei: nadab ⁊ abisur. Homen vo yzozis abisur: abiahil: q̄ pepit abobban ⁊ molid. Filij aūt nadab: fuerūt saled ⁊ appbaim. Moztu⁹ est aūt saled absq; liberis. Fili⁹ vo appbaim iesi q̄ iesi genuit sesan. Pozro sesan genuit abolai. Filij aūt iadai fris semei: ietber ⁊ ionathan. Sed ⁊ ietber moztuus ē absq; liberis. Pozro ionathā genuit phaleth ⁊ ziza. Isti fuerūt filij ieramehel primogeniti esrom. Sesan autē nō habuit filios ꝫ filias ⁊ seruū egyptiū noie iarha. Dedit q; ei filiā suā yzozē: que pepit ei ethei. Ethei aūt genuit nathan. ⁊ nathan genuit cabad. Jabad ĝq; genuit ophal. ⁊ ophal genuit obed. Obed genuit iehu: Jehu genuit açariam. Açarias genuit helles. ⁊ helles genuit helasa. Helasa genuit ziçamoy: Jiçamoy genuit sellū. Sellum genuit ithamian: Ithamia autem genuit elisama. Filij autem caleb fratris ieramehel: mesa pmogenitus eī⁹. ipse est pr̄ ciph filij maresa pris hebron. Pozro filij hebron: choze ⁊ taphua ⁊ recem ⁊ samma. Sāma aūt genuit raam prem hierchaam. ⁊ recem genuit semmei: filius semmei: maon: ⁊ maon pr̄ bethsur. Epha aūt concubina caleb pepit aran ⁊ musa ⁊ geçeç. Pozro aran genuit ieçem. Filij iahaddai: regom ⁊ ioatha ⁊ gesan phaleth ⁊ epha ⁊ saaph. Concubina caleb maacha peperit saber ⁊ tharana. Genuit saaph pater madmena Sue patrem machbena. ⁊ prem gabaa. Filia vero caleb fuit achsa. Hi erāt filij caleb filij vr primogeniti ephzata sobal pr̄ cariathiarim. salma pater bethleem: aripb pr̄ bethgader. Fuerunt autē filij sobal. pris cariathiarī. q̄ videbat dimidiū requietionū. ⁊ de cognatice cariathiarī: ietheei. ⁊ aputhei ⁊ semathei ⁊ maserei. Ex his egressi sunt saraite ⁊ esthaolite. Filij salma patris bethleem ⁊ nethophati corone domus ioab. ⁊ dimidiū requietionis sarai. Cognatices q̄ scribarū habitantiū i iabes canentes atq; resonantes ⁊ in tabernaculis cōmorantes. Hi sunt cineī: qui venerunt de caloze patris domus rechab.

David vo vos habuit filios q̄ ei nati sūt in hebron. Primogenitū amnon. ex achinoe israhelitide: secundū daniel de abigail carmelitide: tertiū absalon filiū maacha filie ptolemei regi iessur: quartū adoniā filium agith: quintū saphaciā ex abital: sextū ietheahā de egla yzoze sua. Sex q̄ nati sūt ei i hebron: vbi regnauit septē ānis ⁊ sex mēsib⁹. Triginta aūt ⁊ trib⁹ annis regnauit in irlm. Pozro i irlm nati sūt ei filij: symmaa ⁊ sobab ⁊ nathan ⁊ salomon quatuoz de thersathee ⁊ filia amihel. Jebaar quoq; ⁊ helisua ⁊ elipheleth ⁊ noge ⁊ naphteg ⁊ iaphie necnon elisama ⁊ eliade ⁊ elipheleg nouē. Omnes hi filij david absq; filijs cōcubinaz. habuerūt q; sozozē thamar. Filius autē salomonis: roboā cui⁹ abia fili⁹ genuit asa. De ꝫ q̄ natus est iosaphat pacē iozā: qui iozā genuit ocīā: ex quo ozt⁹ ē ioas. ⁊ hui⁹ amasias fili⁹ genuit açariā. Pozro açarie filius ioathan. pereauit achaz prem eçechie: de q̄ natus ē manasses: ꝫ ⁊ manasses genuit āmon prem iosie. Filij aūt iosie fuerūt: pmogenit⁹ iohānan. secund⁹ ioachim terti⁹ sedechias. q̄rt⁹ sellū. De ioachim nat⁹ ē iechonias ⁊ sedechias. Filij iechonie fuerunt asir. salathiel. melchiram. phadaia. senneser. ⁊ iecemia. sama ⁊ nadabia. De phadaia orti sūt çozobabel ⁊ semmei. Jozobabel genuit mosollam ananiā ⁊ salomith. sozozem eozum: asabam quoq; ⁊ ohol ⁊ barachiā. ⁊ asadiam. iosabeseth q̄n q;. Filius autem ananie phaltias pater bieseie: cuius fili⁹ raphaia. Hui⁹ quoq; filius arnan: de quo natus est obdia. cuius filius fuit sechenias. Fili⁹ sechenie: semeia: cuius filij attus ⁊ iegaal ⁊ baria ⁊ naaria ⁊ saphat ⁊ sesa sex numero. Fili⁹ naaric: elioenai ⁊ eçechias ⁊ eçricā. tres. Filij elioenai oduia ⁊ heliasub ⁊ phaleia ⁊ accub ⁊ iohānan ⁊ dalaia ⁊ anan. septem.

Filij iuda: phares esrom ⁊ charmi ⁊ vr ⁊ subal. Rabia vero fili⁹ subal genuit iaad: de quo nati sunt alumai ⁊ laad. He generatices saratbi. Jsta q; stirps ethan: iesrahel ⁊ iesema ⁊ iedebos. Homen q; sozozis eozū asalephū. Phuniel autē pater gedoz. ⁊ eser pacē osa. Isti sūt filij yr. p̄ geniti

ephrata prīs bethleem. Assur pō prīs thecue erant due vxores alaa ⁊ naara. Peperit autē ei naara oozam ⁊ epher ⁊ themam ⁊ aastari. Isti sunt filij naara. Porro filij alaa: sereth ysaar ⁊ ethnan. Cbus autem genuit anob ⁊ soboba ⁊ cognationem abarel filij arum. Fuit aūt iabes inclit⁹ p̄ frib⁹ suis. ⁊ mat̄ ei⁹ vocauit nomē illi⁹ iabes dicens: qa ppi eū in dolore. Invocauit ḡ iabes ds̄ isrl̄ dicēs. Si bñdicēs bñdixer⁹ mihi. ⁊ dilatauer⁹ termios meos. ⁊ fuerit man⁹ tua mecū. ⁊ fecer⁹ me a malitia nō oppzimi. Et p̄stitit ds̄ q̄ precat⁹ est. Caleph aūt frat̄ Sua genuit machīr: qui fuit p̄ esthon. Porro esthon genuit bethrapha ⁊ phesse ⁊ thehinna prem vrbis naas. Hi sūt viri recha. Filij aūt cenen: othoniel ⁊ saraia. Porro filij othoniel: athat ⁊ maonathi Maonathi genuit ophra. Saraias aūt genuit ioab prem vallis artificū. Ibi q̄ppe artifices erāt. Filij pō caleph filij iephone hir ⁊ hela ⁊ naharę. Filij q̄ō hela: ceneę. filij q̄ō ialel elçiph ⁊ çiphatharia. ⁊ asrahel. Et filij esra iether ⁊ mereth ⁊ epher ⁊ ialalon. Genuitq̄ mariam ⁊ sammai ⁊ iesba patrem esthamo. Vxor q̄q ei⁹ indaia peperit iareth patrem gedor. ⁊ heber patrē çocho. ⁊ iechuthiel prem çanoa. Hi aūt filij bethie filie pharaonis quam accepit mared. ⁊ filij vxoris odaie sozor⁹ nahan patris ceila garmi ⁊ esthamo qui fuit de machathi. Filij q̄q⁹ symon: ammon ⁊ rinnah Filius anan: erbilon. ⁊ filij iesi: çoetb ⁊ bençoetb. Filij sela filij iude: her patr̄ lecha ⁊ laada pr̄ maresa. ⁊ cognatiōes dom⁹ operantiū byssū in domo iuramēti. ⁊ q̄ stare fecit solē: viriq̄ mēdacij. ⁊ securus ⁊ incedens: q̄ princeps fuerūt in moab. ⁊ q̄reuerse sūt in lebem. Hec aūt pba ⁊ tera. Hi sūt figuli habitātes i plātationib⁹ ⁊ i sepib⁹ apud regē i operibus ei⁹: cōmorates sūt ibi. Filij symeon: namuel ⁊ iamin·iarib·çara·saul. Sellum filius eius: mabsam filij ei⁹: masma filij ei⁹. Filij masma amuel filius eius: çacbur filij eius: semmei filius ei⁹. Filij semmei sedecim ⁊ filie sex. Fratres aūt ei⁹ nō habuerūt filios multos: vniuersa cognatio nō potuit adeq̄re sūmā filioꝝ iuda. Habitauerūt aūt in hersabee ⁊ molada ⁊ hasarsual ⁊ i ballaa ⁊ i asom ⁊ in tholad ⁊ i bathuel ⁊ i horma ⁊ i siceleg ⁊ in bethmarchaboth ⁊ in asarsusim ⁊ i bethbirai ⁊ in saarim. Hec ciuitates eoꝝ vsq̄ ad regem dauid: ville q̄q⁹ eaꝝ etham ⁊ aen rēmon ⁊ thoccen ⁊ asan ciuitates q̄nq̄. ⁊ vniuersi viculi eozum p circuitū ciuitatū istaꝝ vsq̄ ad baal. Hec habitatio eoꝝ. ⁊ sedium distributio. Moso bab quoq̄ ⁊ iemlech ⁊ iosa filius amasie ⁊ ioel iehu filius iosabie filij saraie filij asiel ⁊ elioenai ⁊ iacoba ⁊ iesuaia ⁊ asaia ⁊ adiel ⁊ isimiel ⁊ banaia·çiça q̄ō filij sephei filij allon·filij idaia·filij semri·filij samaia. isti sunt noiati pncipes i cognatiōib⁹ suis. ⁊ in domo affinitatū suaꝝ multiplicati sūt velxmenter Et pfecti sūt ut ingrederēt in gadoz vsq̄ ad orientē vallis. ⁊ ut quererēt pascua gregib⁹ suis. Inueneruntq̄ pascuas vberes ⁊ valde bonas. ⁊ terā latissimā ⁊ q̄etā ⁊ fertilē i q̄ añ habitauerāt de stirpe cham. Hi ḡ venerūt quos supza descripsim⁹ noiati i diebꝰ eçechie regis iuda. ⁊ percusserūt tabnacula eoꝝ. ⁊ habitatores q̄ inuenti fuerāt ibi. ⁊ deleuerūt eos vsq̄ ad pñtē die: habitauerūtq̄ p eis qm̄ vberrimas pascuas ibidē reppererunt. De filijs q̄q⁹ symeō abierūt i mōtē seir viri q̄ngenti habētes pncipes phaltiā ⁊ naariā ⁊ raphiā ⁊ oçiel filij iesi. ⁊ percusserūt reliq̄as q̄ euadē potuerant amalecbitaꝝ. ⁊ habitauerunt ibi pro eis vsq̄ ad diem hanc.

FIlij q̄q⁹ ruben primogeniti isrl̄: ipse q̄ppe fuit p̄mogenitus ei⁹: ꝟ cū violasset thoꝝ pris sui data sūt p̄mogenita ei⁹ filijs iosep filij isrl̄. ⁊ non est ille reputat⁹ i p̄mogenitū. Porro iudas q̄ erat fortissim⁹ inē frēs suos·de stirpe ei⁹ pncipes germinati sūt: p̄mogēita āt reputata sūt iosep filij ḡ ruben primogeniti isrl̄: enoch ⁊ phallu·ehron ⁊ charmi. Filij ioel: samaia filius ei⁹. gog filij ei⁹·semmei filij ei⁹ micha filij ei⁹ reehia filij ei⁹·baal filij ei⁹·hera filij ei⁹·quē captiuū duxit theglatphalasar rex assyrioꝝ. ⁊ fuit pnceps i tribu ruben. Frēs āt ei⁹ ⁊ vniūsa cogtio ei⁹ qñ numerabāt p familias suas habuerūt pncipes iehiel ⁊ çacharīā. Porro bala filius açaç filij samma filij ioel: ipse habitauit in aroer vsq̄ ad nebo ⁊ belmeon Cōtra orientalē q̄ō plagā habitauit vsq̄ ad introitū beremi ⁊ fluuiū eufratē. Multū q̄ppe iumentoꝝ numeꝝ possidebāt in tra galaad. In diebꝰ aūt saul pliati sūt cū agarenos ⁊ interfecerūt illos: habitauerūtq̄ p eis i tabnaculis eoꝝ in oi plaga q̄ respicit ad orientē galaad filij ꝟo gad e regiōe eoꝝ habitauerunt in

terra basan vsq; selcha: iokel in capite. 7 saphan sec ūd⁹: ianai aūt 7 saphat i basan Fratres ꝯo eorū ſm domos cogtionū suaꝝ: michael 7 mosollā 7 sethe 7 iozi 7 iachan 7 cie 7 bther septem. Di filij abiabil. filij vri. filij iara. filij galaad. filij michael. filij iesesi. filij ieddo. filij buc. Frēs q̄ filij abdihel filij guni p̄ncipes dom⁹ i familijs suis. 7 bitauerūt i galaad 7 i basan 7 in viculis ei⁹. 7 i cūctis suburbanis saron vsq; ad cmios. Oēs bi numerati sūt i dieb⁹ ioathan regi iuda. 7 in dieb⁹ bieroboā regi isrl'. Filij ruben 7 gad 7 dimidie trib⁹ manasse. viri bellatores scuta portātes 7 gladios. 7 tēdētes arcū eruditiq; ad plia q̄dragita q̄tuor milia 7 septingēti sexaginta ꝓcedētes ad pugnam. dimicauerūt ꝯ agarenos. Jtburei ꝯo 7 naphei 7 nodab prebuerūt eis auxiliū. Traditiq; sūt i man⁹ eoꝝ agareni 7 vniuersi q̄ fuerāt cū eis: quia ueū iuocauerūt cū pliarēt, 7 exaudiuit eos. eo q̄ credidissent i eū. Ceperūtq; oia q̄ possederāt cameloꝝ q̄nquaginta milia. 7 ouū ducenta q̄q̄ginta milia asinos duo milia. 7 aias dominū centū milia. Vulnerati aūt multi corruerūt. Fuit. n. bellū dñi. Habitauerūtq; ꝓ eis vsq; ad trālmigrationē. Filij q̄ dimidie trib⁹ manasse possederūt terrā a finib⁹ basan vsq; baal hermon 7 sanir 7 mōtem hermon. Jngēs q̄ppe nūer⁹ erat. Et bi fuerāt ꝓncipes domus cognationis eorum. efer. iesi 7 ihelihel ezrihel 7 bieremia 7 odoia 7 iedihel viri fortissimi 7 potētes. 7 noiati duces in familijs suis. Reliq̄rūt āt deū patꝝ suoꝝ. 7 fornicati sūt p⁹ deos pl'oꝝ ere. q̄s abstulit dñs corā eis. 7 suscitauit de⁹ isrl'spm̄ phul regis assyrioꝝ. 7 spm̄ theglatfalasar regē assur. 7 transtulit ruben 7 gad 7 dimidiā tribū manasse: 7 adduxit eos in ale 7 in abor 7 ara 7 fluuiū goçan vsq; ad diem banc.

V.VI

Filij leui: gerson. caath 7 merari. Filij caath: amram. ysaar. hebron 7 ozihel. Filij amram: aaron. moyses 7 maria. Filij aaron: nadab 7 abiu eleaçar 7 ythamar. Eleaçar genuit fineces. 7 fines genuit abisue. Abisue vero genuit bocci. 7 bocci genuit ozi: ozi genuit çaraiam. 7 çaraias genuit meraioth. Pozzo meraioth genuit amariā. 7 amarias genuit achitob: achitob genuit sadoch. 7 sadoch genuit achimaas. Achimaas genuit açariā. açarias genuit iobānan. iobānan genuit açariā: Jpse est q̄ sacerdotio fūct⁹ ē i domo quā edificauit salomon in irl'm. Genuit aūt açarias amariā. 7 amarias genuit achitob. Achitob genuit sadoch. 7 sadoch genuit sellū. Sellum genuit helchiā. 7 helchias genuit açariam. Açarias genuit çaraiam 7 çaraias genuit açariam. Açarias genuit iosedech. Pozzo iosedech egressus ē q̄n transtulit dñs iudam 7 irl'm per manus nabuchodonosoz. Filij g̃ leui: gerson caath 7 merari. Et h̄ nomina filiozum gerson. lobni 7 semei. Filij caath: amram 7 ysaar 7 hebron 7 ozihel. Filij merari: mooli 7 musi. De aut̄ gnationes leui ſm familias eoꝝ. Gerson: lobni fil⁹ eius. iaath fili⁹ ei⁹. çama fil⁹ eius. ioaa fili⁹ ei⁹. addo fili⁹ ei⁹. çara fili⁹ ei⁹. iethrai fili⁹ ei⁹. Filij caath: aminadab fili⁹ ei⁹. chore fili⁹ ei⁹. asir fili⁹ ei⁹. helchana fili⁹ ei⁹. abiasaph filius ei⁹. asir fili⁹ ei⁹. caath fili⁹ ei⁹. vriel fili⁹ ei⁹. ozias fili⁹ ei⁹. saul fili⁹ ei⁹. Filij helchana: amasai 7 achimoth 7 helchana. Filij helchana sophai fili⁹ ei⁹. naath fili⁹ ei⁹. ihelab fili⁹ ei⁹. bieroā fili⁹ ei⁹ helchana fili⁹ ei⁹. Filij samuel: primogenit⁹ vassēni 7 abia. Filij aūt merari: mooli: lobni fili⁹ eius. semei fili⁹ ei⁹. oça fili⁹ ei⁹. samaa fili⁹ ei⁹. aggia fili⁹ eius. asaia fili⁹ ei⁹. Jsti sūt q̄s ꝓstituit dauid sup cātores dom⁹ dñi ex q̄ collocata ē archa. 7 ministrabant corā tabnaculo testimonij canentes donec edificaret salomō domū dñi i irl'm. Stabāt aūt iux ordinē suū i misterio. Di ꝯo sūt q̄ assistebāt cū filijs suis de filijs caath: hemā cantor filius iohel: filij samuel. filij helchana. filij ieroam. filij helihel. filij thou. filij suph. filij helchana. filij iohel. filij maath. filij amasai. filij helchana. filij iohel. filij açarie. filij sophonie. filij thaath. filij asir. filij abiasaph. filij chore. filij ysaar. filij caath. filij leui. filij isrl'. 7 frater ei⁹ asaph: qui stabat a dextris eius. asaph filius barachie. filij samaa. filij michael. filij basaie. filij melchie. filij athanai. filij çara filij adaia. filij ethan. filij çamma. filij semei. filij ieth. filij gerson. filij leui: Filij autem merari fratres eoꝝ ad sinistrā: ethan. filij chusi. filij abdi. filij malech. filij asabie. filij amasie. filij helchie. filij amasai. filij bōni. filij somer. filij mooli. filij musi. filij merari. filij leui. Frēs q̄ eoꝝ leuite. ęq ozdinati sūt i cūctū misteriū tabernaculi dom⁹ dñi. Aaron ꝯo 7 filij ei⁹ adolebāt incēsū sup

altare holocausti. ⁊ sup altare thymiamatis
de op⁹ sci scō. ⁊ ut p̄carent̄ p isr'l' sic oia q̄
p̄cepat moyses seru⁹ dei. Hi sūt aūt filij aarō
Eleaçar filius ei⁹. finees filius eius. abisue fi-
lius eius. bocci filius ei⁹. ozi filius ei⁹. çaraia
filius ei⁹. meraioth filius ei⁹. amaria filius eius
achitob filius eius. sadoch filius eius. achiama-
as filius ei⁹. Et hī habitacula eor̄ p̄ vicos at̄q;
finia filior̄. s. aarō iur̄ cognatiōes caath bi-
tar. Ipsis. n. sorte cōtigerāt. Dederūt igitur
eis hebron in ēra iuda ⁊ suburbana eius p cir
cuitū: agros aūt ciuitat̄ ⁊ villas caleb filio
iephone. Porro filijs aaron dederūt ciuita-
tes ad cōfugiendū hebrō ⁊ lobna ⁊ suburba-
na eius. Jether q̄ ⁊ estamo cū suburbanis
suis. sed ⁊ helon ⁊ dabir cū suburbanis suis:
asan q̄ ⁊ bethsemes ⁊ suburbana earum. De
tribu autē beniamin gabee ⁊ suburbana eius
⁊ almath cū suburbanis suis: anathot q̄ cū
suburbanis suis. Oēs ciuitates tredecī cum
suburbanis suis: p cognationes suas. Filijs
aūt caath residuis de cognatiōe sua. dederūt
ex dimidia tribu manasse i possessionē vrbes
decē. Porro filijs gerson p cognatiōes suas
de tribu ysachar ⁊ de tribu aser ⁊ de tribu ne-
ptalim ⁊ de tribu manasse i basan vrbes tre-
decim. Filijs aūt merari p cognatiōes suas
de tribu ruben ⁊ de tribu gad ⁊ de tribu çabu-
lon. dederunt sorte ciuitates duodecim. De
derūt q̄ filij isr'l' leuit̄ ciuitates ⁊ suburbana
ear̄. Dederuntq; p sortē ex tribu filiorū iuda
⁊ ex tribu filiorū symeon. ⁊ ex tribu filiorum
beniamin vrbes has quas vocauerūt nobis
suis. ⁊ bis q̄ erāt ex cognatione filior̄ caath.
Fuerūtq; ciuitates in terminis eor̄ de tribu
ephraim. Dederūt q̄ eis vrbes ad p̄fugiendū
sychem cū suburbanis suis i monte ephraim
⁊ gazer cū suburbanis suis: iecmaam q̄ cum
suburbanis suis. ⁊ bethoron similiter. necnō ⁊
helon cum suburbanis suis: ⁊ gethremmon
in eundē modū. Porro ex dimidia tribu ma-
nasse aner ⁊ suburbana ei⁹. balaam ⁊ subur-
bana ei⁹. His videlz q̄ de cognatiōe filior̄ ca-
ath reliq erāt. Filijs āt gerson de cognatiōe
dimidie trib⁹ manasse: gaulō i basan ⁊ sub-
urbana ei⁹. ⁊ astaroth cum suburbanis suis
De tribu ysachar. cedes cū suburbanis suis
⁊ dabereth cum suburbanis suis: ramoth q̄
⁊ suburbana ei⁹. ⁊ anem cū suburbanis suis
De tribu ꝑo aser. masal cū suburbanis suis.
⁊ abdon similiter: asaech q̄ ⁊ suburbana eius:
roob cum suburbanis suis. Porro de tribu
neptalī: cedes i galilea ⁊ suburbana ei⁹. amō
cū suburbanis suis. ⁊ cariathaim ⁊ suburba-
na ei⁹. Filijs aūt merari residuis de tribu ça
bulon. remmono ⁊ suburbana ei⁹. ⁊ thabor cū
suburbanis suis. Trāsiordanē q̄ ex aduer-
so hiericho ꝑ oriētē iordanis de tribu ruben
bosor i solitudine cū suburbanis suis: ⁊ iassa
cū suburbanis suis: cademoth q̄ ⁊ suburbana
ei⁹. ⁊ mipbaat cū suburbanis suis. Necnon
⁊ de tribu gad. ramoth i galaad ⁊ suburbana
ei⁹. ⁊ manaim cū suburbanis suis ⁊ eseton
cū suburbanis suis. ⁊ iecer cū suburbanis suis

Porro filij ysachar: thola VII
⁊ phua iasub ⁊ samrom q̄tuor. Filij
thola: ozi ⁊ raphaia ⁊ ieribel ⁊ ie-
mal ⁊ iepsem ⁊ samuel principes per domos
cognationū suar̄. De stirpe thola viri fortis-
simi numerati sūt i diebꝰ dauid: vigintiduo
milia sexcēti. Filij ozi: israbia de q̄ nati sunt
michael ⁊ obadia ⁊ iobel ⁊ iesia quinq; oēs
principes: cū eis per familias ⁊ pp̄los suos ac-
cincti ad p̄liū viri fortissimi: triginta sex mi-
lia. Multas. n. habuerunt vxores ⁊ filios.
Frēs q̄ eor̄ p cēm cognationē ysachar robu
stissimi ad pugnādū. octogita septē milia nu-
merati sunt. Filij beniamin: bale ⁊ bechor ⁊
iadibel tres. Filij bale: esbon ⁊ ozi ⁊ oziel
⁊ ierimoth ⁊ vrai q̄nq; : principes familiar̄ ⁊
ad pugnādū robustissimi. Numer⁹ aūt eor̄
vigintiduo milia ⁊ trigintaq̄tuor. Porro filij
bechor camira ⁊ ioas ⁊ eliezer ⁊ elioenai ⁊
amri ⁊ ierimoth ⁊ abia ⁊ anathot ⁊ almathā
Oēs hi filij bechor. Numerati sūt aūt p fa-
milias suas principes cogītionū suar̄ ad bella
fortissimi: viginti milia ⁊ ducenti. Porro fi-
lij iadibel: balan. Filij autē balan: iehus ⁊
beniamin ⁊ aboth ⁊ chanana ⁊ iothā ⁊ tharsis
⁊ baisaar. Oēs hi filij iadibel principes co-
gnationū suar̄ viri fortissimi decē ⁊ septem
milia ⁊ ducēti ad p̄liū ꝓcedētes: sephan q̄
⁊ baphan filij bir. ⁊ alim filij aber. Filij aūt
neptalī: iasibel ⁊ guni ⁊ aser ⁊ sellū filij bala
Porro filij manasse: esribel. cōcubinaq; ei⁹
syra pepit machir p̄em galaad. Machir āt
accepit vxorē filijs suis bappim ⁊ sephan
⁊ hūit sororē noie maacha. Nomē aūt secū-
di salphaath. Hateq; sūt salphaath filie. Et
pepit maacha vxor machir filiū: vocauitq;

nomẽ eiꝰ pbares. Pozro nomẽ fris eiꝰ ſares
ꝛ filij eiꝰ ylam ꝛ rekem. Filiꝰ ãt ylam: tedan
hi ſũt filij galaad filij machir: filij manaſſe
Pozor ãt eiꝰ regina: ꝓpit vix ꝛecoꝛ ꝛ abie-
cer ꝛ moola. Erãt aũt filij ſemida: ahin ꝛ ſe-
chem ꝛ leci ꝛ aniam. Filij autẽ ephraim: ſu-
thala: bareth filiꝰ eiꝰ: thaath filiꝰ eiꝰ: elada
filiꝰ eiꝰ: thaath filiꝰ eiꝰ. ꝛ huius filius çadab
ꝛ hꝰ filiꝰ ſuthala. ꝛ hꝰ filiꝰ eçer ꝛ elad.
Occiderũt aũt eos viri geth idigene: quia
deſcẽderãt ut inuaderẽt poſſeſſiones eoꝝ. Lu-
xit igitur ephraim pr̃ eoꝝ multꝫ diebꝰ ꝛ ve-
nerũt frẽs eiꝰ ut ꝓſolarent̃ eũ. Ingreſſuſq; ẽ
ad vxoꝛẽ ſuã: q̃ cõcepit ꝛ ꝓpit filiũ ꝛ voca-
uit nomẽ eiꝰ beria. eo qꝫ in malis domus eius
oꝛtus eſſet. Filia autẽ eiꝰ fuit ſara: q̃ edifica-
uit bethoꝛõ inferioꝛẽ ꝛ ſuperioꝛẽ. ꝛ ozençara.
Pozro filiꝰ eius rapha ꝛ reſeph ꝛ thale: ꝛe-
ꝙ natꝰ ẽ thaan. ꝙ genuit laadan. hꝰ ꝙq fi-
lius ãmiud ꝙ genuit eliſama: ꝛe ꝙ oꝛtus eſt
nun: ꝙ bũit filiũ ioſue. Poſſeſſio autẽ eoꝝ ꝛ
habitatio bethel cũ filiabus ſuis: ꝛ ꝯ oꝛientẽ
nozan. ad occidẽtalẽ plagã gaçer ꝛ filie eiꝰ.
ſichem q̃ cũ filiabꝰ ſuis vſq; ad aſa cũ filia-
bus eius: iuẽ filios qꝫ manaſſe bethſan ꝛ fi-
lias eiꝰ. thanac ꝛ filias eius mageddo ꝛ fi-
lias eius. doꝛ ꝛ filias eius. In his habitaue-
runt filij ioſeph filij iſrl̃. Filij aſer: iemna ꝛ
ieſua ꝛ iſui ꝛ baria ꝛ ſara ſozor eoꝝ. Filij aũt
baria: heber ꝛ melchiel. Ipſe eſt pr̃ barçaith
Heber aũt genuit iephlat. ꝛ ſomer ꝛ hotham
ꝛ ſuaa. ſozoꝛẽ eozũ. Filij iephlat: phoſech ꝛ
chamaal ꝛ aſoph. hi filij iephlat. Pozro fi-
lij ſomer: abi ꝛ roaga ꝛ iaba ꝛ aram. Filij ãt
helem fratris eius ſuphа ꝛ iemna ꝛ ſelles ꝛ
amal. Filij ſuphа: Sue aynaphed ꝛ ſual ꝛ
beri ꝛ iamra boſoꝛ ꝛ odoꝛ ꝛ ſãma ꝛ ſaluſa ꝛ
iethran ꝛ bera. Filij getheꝛ: iephone ꝛ phaſ-
pha ꝛ ara. Filij aũt olla: aree ꝛ anithel ꝛ re-
ſia. Omnes hi filij aſer ꝓncipes cognationũ
electi atq; foꝛtiſſimi duces ducũ. Numerus
autem eoꝝ etatis que apta eſſet ad bellum
vigintiſex milia.

VIII

Beniamin autẽ genuit bale ꝓmoge-
nitũ ſuũ: aſbal ſecũdũ: abara tertiũ
noaba qrtũ. ꝛ rapha qntũ. Fuerũtq;
filij bale: addoar ꝛ gera ꝛ abiud: abiſue q̃q;
ꝛ naaman ꝛ achia. ẽ ꝛ gera ꝛ ſephuphan ꝛ
hram. hi ſũt filij ahod. ꝓncipes cognationũ
habitãtiũ in gabaa: q̃ trãſlati ſũt i manath.
Naaman autẽ ꝛ achia ꝛ gera ipſe tranſtulit
eos. ꝛ genuit oça ꝛ ahiud. Pozro ſaarahim
genuit in regione moab pꝰ q̃ dimiſit vſim ꝛ
bara vxoꝛes ſuas. Genuit ãt de edes vxoꝛe
ſue iobab ꝛ ſebia ꝛ moſa ꝛ melchom: iehus
q̃ ꝛ ſethia ꝛ marma. hi ſunt filij eius ꝓnci-
pes i familijs ſuis. Deyſim yo genuit achi-
tob ꝛ elpaal. Pozro filij elpaal: heber ꝛ
miſaam ꝛ ſamad. Hic edificauit ono ꝛ lod ꝛ
filias eiꝰ. Bara aũt ꝛ ſama ꝓncipes cogna-
tionũ habitãtiũ i ahialon. hi fugauerũt ha
bitatoꝛes geth. Et haio ꝛ ſeſac ꝛ hierimoth
ꝛ çabadia ꝛ arod ꝛ heder. michael quoq; ꝛ
ieſpha ꝛ ioaa: filij baria. Et çabadia ꝛ moſol
lam ꝛ eçeci ꝛ heber ꝛ eſamari ꝛ ieſlia ꝛ io-
bab: filij elpaal. Et iacim ꝛ çechri ꝛ çabdi
ꝛ elioenai ꝛ ſelethai ꝛ heliel ꝛ adaia ꝛ bara-
ia ꝛ ſamarath: filij ſemei. Et ieſphan ꝛ heber
ꝛ heliel ꝛ abdõ ꝛ cechri ꝛ hanan ꝛ anania ꝛ
ailã ꝛ anathothia ꝛ iephdaia ꝛ phanuel: filij
ſeſac. Et ſamſari ꝛ ſooria ꝛ otholia ꝛ ierſia he
lia ꝛ çechri: filij ieroã. hi pr̃iarche ꝛ cogna-
tionũ ꝓncipes: q̃ habitauerũt i irl̃m. In ga-
baon ãt hitauerũt abigabõ. ꝛ nomẽ vxoꝛis
eiꝰ maacha: filiꝰq; eiꝰ ꝓmogenitꝰ abdõ ꝛ ſur
ꝛ cis ꝛ baal ꝛ nadab: gedur ꝙq ꝛ ahio ꝛ ça-
cher ꝛ macelloth. Et macelloth genuit ſa-
maa. habitauerũtq; ex aduerſo fratꝝ ſuoꝝ
i irl̃m cũ fribꝰ ſuis. Ner aũt genuit cis. ꝛ cis
genuit ſaul. Pozro ſaul genuit ionathan ꝛ
melchiſue ꝛ abinadab ꝛ hebaal. Filius aũt
ionathã: miribaal. ꝛ miribaal genuit micha
Filij micha: phiton ꝛ melech ꝛ thara aha ç:
ꝛ ahaç genuit ioada ꝛ ioada genuit alimoth
ꝛ aſimoth ꝛ çamri. Pozro çamri genuit mo-
ſa. ꝛ moſa genuit baana: cuiꝰ filiꝰ fuit rapha
ia: ꝛe ꝙ oꝛtꝰ ẽ elaſa. ꝙ genuit aſei. Pozro aſel
ſex filij fuerũt bis nouibus: eçricã. vochzu. iſ-
mahel. ſaria. abadia. anan. Hẽs hi filij aſel.
Filij ãt eſech fris eiꝰ: ylã ꝓmogenitꝰ. ꝛ bus
ſecũdꝰ. ꝛ eliphaleth ẽtiꝰ. Fuerũtq; filij ylam
viri robuſtiſſimi. ꝛ magno robore tendentes
arcum ꝛ multos habentes filios ac neptes
centũ quinquaginta. Hẽs hi filij beniamin

IX.

Huerſus ergo iſrl̃ dinume-
ratꝰ ẽ. ꝛ ſũma eoꝝ ſcripta ẽ in libro
regũ iſrl̃ ꝛ iuda. trãſlatiq; ſũt in ba-
bylonem ꝓpe delictũ ſuũ. Qui aũt habitaue-
rũt ꝓmi i poſſeſſionibꝰ ꝛ i vrbibꝰ ſuis iſrl̃ ꝛ ſa
cerdotes ꝛ leuite ꝛ nathinei: cõmoꝛati ſũt i

irl'm de filijs iuda & de filijs beniamin. De filijs ꝺ̃ ephraim & manasse otheī filius amiud
filij emri: filij omri: filij bonni. De filijs pha
res filij iuda. & de siloni: asaia primogenit⁹ & fi
lij ei⁹. De filijs āt çara: iehuel & frēs eorū sex
centi nonaginta. Porro de filijs beniamin: sa
lo filius mosollā filij oduia filij asana & ioba
ma filij⁹ ieroam & belā filij⁹ oçi filij mochori &
mosollā filij⁹ sapbacie filij rabuel filij iebanie
& frēs eorū p familias suas nō genti q̄nq̄gin
tasex. Hēs hi principes cognationū: p domos
patrū suoꝝ. De sacerdotib⁹ aūt iedaia ioiarib
& iachin: azarias ꝺ̃ filius helchie filij mosol
lā filij çadoch filij meraioth filij achitob pon
tifex dom⁹ dei. Porro adaias filius ieroā filij
phasor filij melchia & maasia filius adiel fi
lij ieçra filij mosollam filij mosollamoth filij
emmer: fratres ꝺ̃ eorū principes p familias
suas mille septingenti sexaginta fortissimi ro
bore ad faciendū opus ministerij i domo dei.
De leuitis aūt semeia filij⁹ assub & filij ezricā
filij asebia de filijs merari. Bachachar ꝺ̃
carpētari⁹ & galal & mathania filij⁹ micha filij
zechri filij açaph & obdia filij⁹ semeie: filij ga
lal filij ydithun. & baracbia filius asa filij hel
chana qui habitauit in atrijs netophati. Ja
nitores aūt sellum & achub & thelmon & abi
man. & frater eorū sellū princeps vsq; ad illuc
tps i porta regis ad orientē obseruabāt p vi
ces suas de filijs leui. Sellū vero filij⁹ chore fi
lij abiasaph filij chore cū fratrib⁹ suis. & domo
pris sui. hi sūt chorite sup opa ministerij: cu
stodes vestibuloꝝ tabernaculi & familie eorū
p vices castrorū dñi: custodientes introitū.
Finees. aūt filij⁹ eleaçar erat dux eorū coram
dño. Porro çacharias filij⁹ mosollamia iani
tor portę tabernaculi testimonij. Hēs hi electi
in ostiarios p portas ducēti duodecim & re
scripti in villis suis: quos constituerūt dauid
& samuel videns in fide sua: tam ipsos ꝺ̃ filios eorū in ostijs domus dñi & in tabernaculo
vicibus suis. Per quatuor ventos erāt ostiarij.
id est ad orientē & ad occidentē. & ad aq̄lonē
& ad austrū. Frēs aūt eoꝝ i viculis morabāt
& veniebāt in sabbatis suis de tpe vsq; ad tēp⁹.
His quatuor leuitis creditus erat ois numer⁹
ianitoꝝ. & erāt custodientes exedras & thesau
ros dom⁹ dñi. Per gyrū ꝺ̃ templi dñi mora
bant in custodijs suis: ut cū tēpus fuisset ipsi
mane aperirēt fores. De horū genere erant. &
sup vasa misterij. Ad numerū. n. & inferebāt
vasa & efferebant. De ipsis & qui credita habe
bant vtēsilia sanctuarij: perant simile & vino
& oleo & thuri, & aromatib⁹. Filij aūt sacerdo
tū vnguēta ex aromatib⁹ cōficiebāt. Et ma
thathias leuites primogenit⁹ sellū chorite: p̄fect⁹
erat eoꝝ q̄ i sartagie frigebāt. Porro de filijs
caath fratrib⁹ eoꝝ sup panes erāt, propositionis
ut sēp nouos p singula sabbata pparārent. Hi
sūt principes cātoꝝ p familias leuitaꝝ q̄ i exe
dris morabant: ita ut die ac nocte iugi⁹ suo
misterio de seruirēt. Capita leuitaꝝ p fami
lias suas principes māserūt i irl'm. In gabaon
aūt cōmorati sūt p̄ gabaon iahiel. & nomen
vxoris eius maacha. Filij⁹ primogenit⁹ ei⁹ ab
dom & sur & cis & baal & ner & nadab: gedor
quoq; & ahio & çacharias & macelloth. Porro
macelloth genuit semmaan. Isti habitauerūt e
regione fratrū suoꝝ in irl'm cū fratribus suis
Ner aūt genuit cis. & cis genuit saul. Et saul
genuit ionathan & melchisue & aminadab &
isbaal. Filius aūt ionathan miribaal. & mi
ribaal genuit micha. Porro filij micha: phi
thon & melech & thara & achaç. Ahaç aūt ge
nuit iara: & iara genuit alamath & açmoth &
çamri. Samri aūt genuit mosa: Mosa vo ge
nuit baana. cuius filius raphaia genuit elasa
de quo ortus est asel. Porro asel sex filios ha
buit his nōibus. ezricam. bochru. ismahel. sa
ria. abadia. anan. hi filij asel.

Philistijm aūt pugnabāt p̄tra isrl': fu
gerūtq; filij isrl' palestinos. & ceciderunt vulnerati i monte gelbue. Cūq;
appropinq̄ssent philistei p̄sequētes saul & filios eius: percusserunt ionathan & aminadab &
melchisue filios saul. Et aggrauatum est pre
lium contra saul: inuenerunt eum sagittarij. & vulnerauerunt iaculis. Et dixit saul ad
armigerū suū. Euagina gladiū tuū & inter fice me: ne forte veniāt incircūcisi isti & illudāt
mihi. Noluit autem armiger eius hoc facere
timore perrit⁹. Arripuit ergo saul ensem. & ir
ruit in eū. Quo cū vidisset armiger ei⁹ videlz
mortuū ee saul: irruit etiā ipse in gladiū su ū:
& mortu⁹ est. Interijt ergo saul & tres filij ei⁹. &
ois dom⁹ illi⁹ pariter cōcidit. Quo cū vidissent
viri isrl' q̄ habitabāt in cāpestrib⁹: fugerūt. &
saul & filijs ei⁹ mortuis: reliquerūt vrbes
suas & huc illucq; dispsi sūt: venerūtq; philistijm & habitauerunt in eis. Die igitur altero

ꝛtraḃentes philiſtiim ſpolia ceſoꝛ: iueneruꝫ ſaul ⁊ filios eiꝰ iacẽtes in mõte gelboe. Cũq; ſpoliaſſent eũ ⁊ amputaſſent caput: armiſq; nudaſſent: miſeruꝫ i terrã ſuã·ut circũferꝛẽt ⁊ oñderẽt idolozũ tẽplis ⁊ ꝑplis. Arma aut̃ eius conſecrauerũt in phano ꝛei ſui. ⁊ caput affixeruꝫ i tẽplo dagon. Hoc cũ audiſſent viri iaꝛes galaad oia.s.q̃ philiſtiim fecerãt ſup ſaul: ꝓſurrexeruꝫ ſinguli viꝛoꝛ foꝛtiũ. ⁊ tulerũt cadauera ſaul ⁊ filioꝝ eiꝰ·attulerũtq; ea in iaꝛes ⁊ ſepelieruꝫ oſſa eoꝝ ſubẽ quercũ que erat in iaꝛes. ⁊ ieiunauerũt ſeptẽ dieꝰ. Moꝛ tuus ẽ g̃ ſaul ꝓpẽ iniq̃tates ſuas: eo q̃ ꝑuaricatus ſit mãdatũ dñi q̃ ꝑcepat. ⁊ nõ cuſtodierit illud: ꝙ inſup etiã pbitoniſſam ꝓſulerit nec ſperauerit in dño: ꝓpẽ qõ inꝛfecit eũ: ⁊ trãſtulit regnũ eiꝰ ad dauid filiũ iſai. ¶ Congregat⁹ ẽ igit̃ oĩs iſrl̃ ad dauid in hebꝛon dicẽs. Os tuũ ſumꝰ ⁊ caro tua. Heri quoq; ⁊ nudiuſtertius cũ adhuc regnaret ſaul: tu eras qui educebas ⁊ introducebas iſrl̃. Tibi.n. dixit dñs ꝛꝰ tuus Tu paſces ꝓp̃m meũ iſrl̃. ⁊ tu eris ꝓnceps ſup eum. Uenerũt g̃ cũs maiozes natu iſrl̃ ad regẽ i hebꝛon. ⁊ iniit dauid cũ eis fedus coꝛã dño. Unxeruꝫq; eũ regẽ ſup iſrl̃: iuxꝫ ꝓmonẽ dñi quẽ locutꝰ eſt in manu ſamuel. Abiit q̃s dauid ⁊ oĩs iſrl̃ in irſlm. Hec ẽ iebus: ubi erãt iebuſei habitatoꝛes ẽꝛe. Dixeruntq; ad habitabãt in iebꝰ ad dauid. Nõ ingredieris huc. Potzo dauid cepit arcẽ ſyon: q̃ ẽ ciuitas dauid. Dixitq; Oĩs qui pcuſſerit iebuſeũ i ꝓmis: erit ꝓnceps ⁊ dux. Aſcẽdit igit̃ ꝓim⁹ ioab filius ſaruie ⁊ factus ẽ ꝓnceps. Habitauit aũt dauid in arce. ⁊ idcirco appellata eſt ciuitas dauid. Edificauitq; vꝛbem in circuitu a mello vſq; ad gyrũ. Joab aũt reliq̃ vrbis extruxit. Proficiebatq; dauid vadẽs ⁊ creſcẽs. ⁊ dñs exercituũ erat cũ eo. Hi principes viroꝝ foꝛtiũ dauid: qui adiuuerũt eũ ut ꝛex fieret ſup oẽm iſrl̃ uxꝫ ꝭbũ dñi q̃ locutꝰ ẽ ad iſrl̃. ⁊ iſte numerꝰ robuſtoꝛũ dauid. Jelbaan filiꝰ abamoni·ꝓnceps inẽ triginta. Jſte leuauit haſtã ſuã ſup trecẽtos vulneratos vna vice. Et pꝰ eũ eleaçar filiꝰ patrui eiꝰ·alꝺoites: q̃ erat inter tres pꝛẽtes. Jſte fuit cũ dauid in aplxe dñi: qñ philiſtiim cõgregati ſũt ad locũ illũ in ꝑlium. Et erat ager regionis illiꝰ plenꝰ ozdeo: fugeratq; ꝓp̃s a facie philiſtinoꝝ. Hi ſteterũt in medio agri. ⁊ ꝛeſenderũt eũ. Cũq; pcuſſiſſent philiſteos: ꝛedit dñs ſalutẽ magnã ꝓp̃lo ſuo. Deſcenderũt aũt tres de triginta ꝓncipibus ad ꝓtrã in qua erat dauid ad ſpeluncã odollã: qñ philiſtiim fuerant caſtrametati in valle raphaim. Potzo dauid erat in ꝑſidio. ⁊ ſtatio philiſtinozũ in bethleẽ. Deſiderauit igit̃ dauid aquam. ⁊ dixit: O ſi quis daret mihi aquã de ciſterna bethleẽ: q̃ eſt in poꝛta. Tres g̃ iſti ꝑ media caſtra philiſtinoꝝ ꝓrꝛexerunt. ⁊ hauſerũt aquã de ciſterna bethleem q̃ erat in poꝛta. ⁊ attulerũt ad dauid ut biberẽt. Qui noluit·ſ magis libauit illã dño dicẽs: Abſit ut in cõſpectu ꝛei meiꝰ faciã. ⁊ ſanguinẽ viroꝝ iſtoꝝ bibã: qa in piculo aiarũ ſuarũ attulerũt mihi aquã. Et ob hãc cauſam noluit bibere. Hec fecerũt tres robuſtiſſimi. Abiſai quoq; frater ioab ipſe erat ꝓnceps triũ. ⁊ ipſe leuauit haſtã ſuã ꝑ trecentos vulneratos. ⁊ ipſe erat inẽ tres noiatiſſimꝰ. inẽ tres ſecũdꝰ inclytus ⁊ ꝓnceps eoꝝ. Uerũtñ vſq; ad tres ꝓmos nõ puenerat. Banaia filiꝰ ioiade viri robuſtiſſimi q̃ multa opa ꝓtrarat de capſel. ipſe peuſſit duos ariel moab. Et ipſe deſcendit ⁊ interfecit leonem in media ciſterna tpe niuis. ⁊ ipſe pcuſſit virũ egyptiũ·cuius ſtatura erat q̃nq; cubitoꝝ. ⁊ habebat lanceã ut liciatoꝝ texentiũ. Deſcẽdit igit̃ ad eũ cũ ꝑga. ⁊ rapuit haſtã quã tenebat manu. ⁊ interfecit eũ haſta ſua. Hec fecit banaia filius ioiade: q̃ erat inẽ tres robuſtos nomĩatiſſimꝰ inẽ triginta ꝓmꝰ. Uerũtñ ad tres vſq; nõ puenerat. Poſuit aut̃ eũ dauid ad auricũlã ſuam. Potzo foꝛtiſſimi viri i exercitu: aſahel fraẽ ioab. ⁊ eleanan filiꝰ patrui eiꝰ de bethleẽ ſammoth arodites·helles plonites·iras filiꝰ acces thecuites. abiezer anathotites·ſobochai uſatites·ilai ahotites·marai netophatites· heleb filius baana netophatites·ethai filius ribai de gabaath filioꝝ beniamin·banaia pharathonites·hurai de torrente gaaç abiel arabathites·açmoth bauranites·eliaba ſalabonites·filij aſſen geçonites·ionathan filius ſaie araritites·ahiam filius ſachar araritites eliphal filiꝰ ur·epher meherathites·ahia pheloniteſ·ezro carmelites· naarai filius agbi ioiel fraẽ nathan·mibaar filius agarai·ſelech ãmonites·naarai berothites armiger ioab filij saruie·iras iethireus·gareb iethireus·urias hetheꝰ·çabad filiꝰ ooli·adyna filiꝰ ſechar rubenites ꝓnceps rubenitarũ. ⁊ cũ eo triginta

baanan filiꝰ macha. ⁊ iosaphat mathanites ogias astharothites semma ⁊ iahiel filij tothan aroarites iedihel filiꝰ çari ⁊ ioha frater eius thosaites helifel mahumites. ⁊ ieribai ⁊ iosoia filij elnaen. ⁊ ietbma moabites eliel ⁊ obed ⁊ iasiel de masobia.

V. XII

Hi quoq; uenerũt ad dauid i sicelech cũ adhuc fugĕt saul filiũ cis: q̃ erant fortissimi ⁊ egregij pugnatores tenentes arcũ ⁊ utraq; manu fũdis saxa iacientes: ⁊ dirigẽtes sagittas. De frib⁹ saul ex tribu beniamin. Princeps ahieçer ⁊ ioas filij samaa gabaathites ⁊ iasiel ⁊ phalleth filij asmoth ⁊ baracha ⁊ iehu anathothites. samaias q̃ gabaonites fortissimus inẽ triginta, ⁊ sup triginta. ieremias ⁊ hieçiel ⁊ iohanan ⁊ iesabad gaderothites ⁊ luçai ⁊ ierimuth ⁊ baalia ⁊ samaria ⁊ saphatia arephites. helcana ⁊ iesia ⁊ azarel ⁊ ioeçer ⁊ iesbaam de carecim: ioela q̃ ⁊ sabadia filij iozoam de gedor. Hi ⁊ de gaddi trãsfugerũt ad dauid cũ latẽt i deserto uiri robustissimi ⁊ pugnatores optimi: tenentes clypeũ ⁊ hastã. Facies eoꝝ q̃si facies leonis: ⁊ ueloces q̃si capree in montib⁹. Eçer princeps. obdias secund⁹. eliab tertiꝰ. masmana q̃rt⁹. ieremias q̃nt⁹. ethi sext⁹ ion⁹. ieremias decim⁹. bachanai undecim⁹. Hi de filijs gad: principes exercit⁹. Nouissim⁹ centũ milibus erat. ⁊ maximus mille. Isti sunt q̃ trãsierũt iordanẽ mense primo qñ iundare cõsueuit sup ripas suas. ⁊ oẽs fugauerũt q̃ habitabant in uallib⁹ ad orientalẽ plagã ⁊ occidẽtalẽ. Uenerũt aũt ⁊ de beniamin ⁊ de iuda ad psidiũ i q̃ habitabat dauid. Egressusq; ẽ dauid obuiã eis ⁊ ait: Si pacifice uenistis ad me. ut auxiliemini mihi: cor meum tũ gaudebit uobis: Si aũt insidiamini mihi. p aduersarijs meis. cũ ego iniq̃tatẽ in manib⁹ nõ habeãt: uideat de⁹ patrũ nostrorũ ⁊ iudicet. Spiritꝰ aũt dñi induit abisai principẽ inter triginta ⁊ ait: Tui sum⁹ o dauid. ⁊ tecũ fili isai: Pax pax tibi. ⁊ pax adiutorib⁹ tuis. Deꝰ. n. adiuuat te⁹ tu⁹. Suscepit g̃ eos dauid. ⁊ constituit principes turme. Porro de manasse transfugerunt ad dauid q̃n ueniebat cũ philistijm aduersus saul ut pugnaret ⁊ non dimicauit cũ eis: dũ inito cõsilio remiserũt eũ principes philistinoꝝ dicẽtes: Periculo capitis nr̃i reuertet ad dñm suũ saul. Q̃n igit̃ reuersus est in sicelech trãsfugerũt ad eũ de manasse ednas ⁊ iosabad ⁊ iedihel ⁊ michael ⁊ ednas ⁊ iosabath ⁊ heliu ⁊ salathi principes militũ i manasse. Hi prebuerũt auxiliũ dauid aduersus latrũculos. Oẽs. n. erãt uiri fortissimi. ⁊ facti sũt principes i exercitu. Hz ⁊ p singulos dies ueniebant ad dauid ad auxiliãdũ ei: usq; dũ fieret grãdis numer⁹ q̃si exercit⁹ dei. Iste q̃ ẽ numer⁹ principũ exercit⁹ qui uenerunt ad dauid cũ eẽt in hebron: ut transferrent regnũ saul ad eũ iux̃ ꝓbũ dñi. Filij iuda portantes clypeũ ⁊ hastã: sex milia octingenti expediti ad prelium. De filijs symeon uiroꝝ fortissimorũ ad pugnãdũ septẽ milia centũ. De filijs leui: q̃tuor milia sexcẽti. Ioiada q̃ princeps de stirpe aaron. ⁊ cum eo tria milia septingenti. Sadoch etiã puer egregie indolis ⁊ domus patris eius principes uigintiduo. De filijs aũt beniamin frib⁹ saul tria milia. Magna. n. pars eoꝝ adhuc seq̃bat domũ saul. Porro de filijs ephraim uigiti milia octingẽti: fortissimi robore. uiri noiati i cognatiõib⁹ suis. Et ex dimidia tribu manasse decem ⁊ octo milia: singuli p noia sua uenerũt ut ꝓstituerẽt regem dauid. De filijs q̃ ysachar uiri eruditi q̃ nouerãt singla tpa ad ꝓcipiẽdũ q̃d facẽ deberet isrl: principes ducẽti. Dis aũt reliq̃ trib⁹. eoꝝ ꝓsiliũ sequebat. Porro de zabulon q̃ egrediebant ad pliũ ⁊ stabãt in acie instructi armis bellicis: q̃nq̃gĩta milia uenerũt i auxiliũ. nõ i corde duplici. Et de neptalim principes mille ⁊ cũ eis instructi clypeo ⁊ hasta: triginta ⁊ septẽ milia. De dan etiã ꝓparati ad pliũ: uigiti octo milia sexcenti. Et de aser egredientes ad pugnã ⁊ i acie ꝓuocãtes: quadraginta milia. Trãs iordanẽ aũt de filijs ruben ⁊ de gad ⁊ dimidia pte trib⁹ manasse: instructi armis bellicis. centũ uiginti milia. Oẽs isti uiri bellatores expediti ad pugnãdũ corde pfecto uenerũt in hebron: ut ꝓstituerẽt regẽ dauid sup ynũ sũ isrl. Sed ⁊ oẽs reliq̃ ex isrl uno corde erãt ut rex fieret dauid: fuerũtq; ibi apud dauid ẽb⁹ dieb⁹ comedẽtes ⁊ bibẽtes. Preparauerãt enĩ eis frẽs sui. Hz ⁊ q̃ iux̃ eos erãt usq; ysachar ⁊ zabulõ ⁊ neptali afferebãt panes i asinis ⁊ camelis ⁊ mulis ⁊ bob⁹ ad escẽdũ farinã palatas uuãpassã uinũ oleũ boues arietes ad oẽm copiã. Laudiũ q̃pe erat in isrl.

XIII

Iniit aũt consiliũ dauid cũ tribunis ⁊ cẽturionib⁹ ⁊ unusquisq; principũ:

ꝛ ait ad oēm cetum israel. Si placet vobis
ꝛ a dño deo nr̄o egrediet sermo quē loquor-
mittam⁹ ad frēs nr̄os reliq̄s i vniuersas re-
giões israel. ꝛ ad sacerdotes ꝛ leuitas q̄ habitant
in suburbanis vrbiū. ut cōgregent ad nos. ꝛ
reducam⁹ archā dei nr̄i ad nos. Non.n. req̄-
siuim⁹ eam in diebus saul. Et rñdit vniuersa
multitudo ut ita fieret. Placuerat.n. sermo
omni pplo. Cōgregauit g̃ dauid cūctū israel a
syor egypti vsq; dū ingrediar̄ emath. ut addu
ceret archā dei de cariathiari. Et ascēdit da-
uid ꝛ oīs vir israel ad collē cariathiari q̄ ē i iu-
da ut afferret inde archā dñi dei sedētis sup
cherubin vbi inuocatū ē nomen ei⁹. Imposue-
rūt q; archam dei sup plaustr̄ nouū de domo
aminadab. Oza aūt ꝛ frēs ei⁹ minabāt plau-
strū. Porro dauid ꝛ vniuersus israel ludebant
coꝛā deo oi fortitudine in cāticis ꝛ citharis ꝛ psalte-
riis ꝛ tympanis ꝛ cymbalis ꝛ tubis. Cū aūt
peruenissent ad areā chidon: tetēdit oza manū
suā ut sustentaret archā: bos q̄ppe lasciuiens
paululū inclinauerat eā. Iratus⁹ est itaq; dñs
cōtra ozam. ꝛ percussit eū eo q̄ tetigisset archā. ꝛ
mortu⁹ ē ibi coꝛā dño. Contristatusq; ē da-
uid eo q̄ diuisisset dñs ozam: vocauitq; lo-
cū illū diuisio ozę vsq; in p̄nt̄ die. Et timuit
deū tūc tpis dicēs: Quō possū ad me intro-
ducē archā dei? Et ob hāc cām non adduxit
eā ad se: sed ē in ciuitate dauid: sed auertit i do-
mū obededom getthei. Mansit g̃ archa dei i
domo obededom tribus mensib⁹. ꝛ benedixit
dñs domui ei⁹ ꝛ oīb⁹ q̄ habebat.

CAPVT XIIII

Misit q̄q; hirā rex tyri nūcios ad da-
uid. ꝛ ligna cedrina ꝛ artifices parie
tum lignoꝛū: ut edificarent ei do-
mū. Cognouitq; dauid eo q̄ cōfirmasset eū
dñs in regē sup israel. ꝛ subleuatū ē regnū suū
sup pplm ei⁹ israel. Accepit q; dauid alias vxo
res i ierlm: genuitq; filios ꝛ filias. Et hꝫ noia
eoꝛ q̄ nati sūt in ierlm. Sāma ꝛ sobab nathan
ꝛ salomō iebar ꝛ elisu ꝛ elipbalech. noga q;
ꝛ naphꝛg ꝛ iaphie elisama ꝛ baliada ꝛ eli-
phaleth. Audientes aūt philistiim eo q̄ vn
ctus eēt dauid i regē sup vniuersū israel: ascē-
dēr̄t oēs ut q̄rerēt eū. Qđ cū audisset dauid
egressus ē obuiam eis. Porro philistiim ve-
nientes diffusi sūt i valle raphaim. Consulu-
itq; dauid dñm dicēs: Si ascēdā ad philiste
os. ꝛ si trades eos in manu mea? Et dixit ei
dñs. Ascēde: ꝛ tradā eos i manu tua. Cūq;
illi ascēdissent in baalpharasim: percussit eos
ibi dauid ꝛ dixit. Diuisit de⁹ inimicos meos
p manū meā sicut diuidūt aq̄. ꝛ idcirco vo-
catū ē nomē illi⁹ loci baalpharasim. Dereli-
querūtq; ibi deos suos: q̄s dauid iussit exuri
Alia etiam vice philistiim irruerūt. ꝛ diffusi
sūt i valle. Cōsuluitq; rursū dauid deū. ꝛ di-
xit ei de⁹. Non ascēdas p⁹ eos: recede ab eis
ꝛ venies ꝑ illos ex aduerso piroꝛ. Cūq; au-
dieris sonitū gradiētis i cacumine piroꝛ: tūc
egredieris ad bellū. Egressus ē.n. deus aīt te ut
percutiat castra philistiim. Fecit g̃ dauid si-
cut p̄cepat ei de⁹. ꝛ percussit castra philistino-
rū de gabaon vsq; gazera. Diuulgatū q; est
nomē dauid i vniūis regiōib⁹. ꝛ dñs dedit
pauoꝛē eius sup oēs gentes.

CAPVT XV

Fecit q; sibi domos in ciuitate dauid
ꝛ edificauit locū archę dei: et tētdit
ei tabernaculum. Tunc dixit dauid
Illicitū est ut a q̄cūq; portet archa dei nisi a
leuitis q̄s elegit dñs ad portandū eā ꝛ ad mi-
nistrādū sibi vsq; i eternū. Cōgregauitq; vni-
uersū israel in ierlm: ut afferret archa dei i locū
suū quē preparauerat ei necnō ꝛ filios aaron
ꝛ leuitas. De filijs caath: vrihel pnceps fuit
ꝛ fratres ei⁹ ducēti vigiti. De filijs merari:
asaia pnceps ꝛ frēs ei⁹ ducēti trigita. De fi-
lijs gerson: ioel pnceps ꝛ frēs ei⁹ cent̃ vi-
ginti. De filijs elisaphan: semeias princeps ꝛ
frēs ei⁹ ducenti. De filijs hebron: eliel prin-
ceps ꝛ frēs ei⁹ octogita. De filijs oziel: ami-
nadab pnceps ꝛ frēs ei⁹ cētū duodeci. Vo-
cauitq; dauid sadoch ꝛ abiathar sacerdotes
ꝛ leuitas. vrihel asaiam ioel semeiam eliel
ꝛ aminadab. ꝛ dixit ad eos: Vos qui estis
pncipes familiaꝝ leuiticaꝝ. sanctificami cū fri-
bus vris. ꝛ afferte archā dñi dei israel ad locū
q̄ ei p̄parau⁹ ē: ne ut a pnci⁹, q̄a non erat̃ pūtes
percussit nos dñs. sic ꝛ nūc fiat. illicitū q̄d no-
bis agēt̃b⁹. Sanctificati sūt g̃ sacerdotes ꝛ
leuite ut portarēt archā dñi dei israel. Et tule
runt filij leui archā dei sicut p̄cepat moyses
iuxta ꝛbū dñi humeris suis i vectib⁹. Dixitq;
dauid pncipib⁹ leuitaꝝ. ut p̄stituerēt de fra-
trib⁹ suis cātores i organis musicoꝝ. nablis
videlz ꝛ liris ꝛ cymbalis: ut resonaret i excel
sis sonitus leticie. Cōstituerūtq; leuitas he-
man filiū ioel. ꝛ de frib⁹ eius asaph filiū ba-
rachie: de filijs ꝓ merari fr̄ibus eoꝝ: ethan
filium chasaie ꝛ cū eis frēs eoꝝ. In secundo

ordine eacharia ꝛ ben ꝛ iaçihel ꝛ semiramoth ꝛ iehihel ꝛ ani ꝛ eliab ꝛ banaiam ꝛ maasia ꝛ mathathia ꝛ eliphalu ꝛ macenia ꝛ obededom ꝛ iehihel ianitores. Porro cantores: heman asaph ꝛ ethā in cymbalis eneis cōcrepantes. Zacharias aūt ꝛ oçihel ꝛ semiramoth ꝛ iahihel ꝛ ani ꝛ eliab ꝛ maasias ꝛ banaias in nablis archana cantabant. Porro mathathias ꝛ eliphalu ꝛ macenias ꝛ obededō ꝛ iehihel ꝛ oçaçiu in citharis pro octaua canebant epinichion. Chonenias aūt princeps leuitarū ꝓphetie prerat ꝛ ad ꝑcinēdā melodiā. Erat aūt valde sapiens. Et barachias ꝛ helcana ianitores arcæ. Porro sebenias ꝛ iosaphat ꝛ nathanael ꝛ amasai ꝛ zacharias ꝛ banaias ꝛ eliezer sacerdotes clangebant tubis coꝝ archa dei. ꝛ obededom ꝛ ahias erant ianitores arcæ. Igitur dauid ꝛ cēs maiores natu isrl ꝛ tribuni ierūt ad ꝛportandā archam federis dñi ꝛ domo obededō cū leticia. Cūq; adiuuisset ꝛ leuitas qui portabāt archā federi dñi immolabant septē tauri ꝛ septē arietes. Porro dauid erat indutus stola byssina ꝛ vniūsi leuite q̄ portabant archā federi dñi cantoresq; ꝛ chonenias princeps ꝓphetie in cantoribus. Dauid aūt indutus erat ephot lineo. Vniuersusq; isrl reducebant archā federis dñi in iubilo ꝛ sonitu buccine ꝛ tubis ꝛ cymbalis ꝛ nablis ꝛ citharis concrepātes. Cūq; peniisset archa federi dñi vsq; ad ciuitatē dauid: michol filia saul prospiciēs p fenestrā vidit regē dauid saltantē atq; ludentē ꝛ ꝛspexit eū in corde suo.

CAP. XVI

Attulerūt igit archā dei ꝛ ꝓstituerūt eā in medio tabernaculi q̄ tetēderat ei dauid ꝛ obtulerunt holocausta ꝛ pacifica coꝝ deo. Cūq; cōplesset dauid offerens holocausta ꝛ pacifica benedixit ꝓpho in nomine dñi ꝛ diuisit vniūsi p singulos a viro vsq; ad mulierem tortā panis ꝛ partē asse carnis bubale ꝛ frixā oleo similā. Cōstituitq; coram archa dñi de leuitis q̄ ministrarent ꝛ recordarent operū eius ꝛ glorificarent atq; laudarēt dñm deū isrl: asaph principē ꝛ secundū eius zachariam. Porro iahihel ꝛ semiramoth ꝛ iehihel ꝛ mathathiam ꝛ eliab ꝛ banaiā ꝛ obededom. iehihel: super organa psalterij ꝛ liras: asaph aūt ut in cymbalis psonaret: banaiam vero ꝛ açihel sacerdotes canere tuba iugiter coram archa federi dñi. In illo die fecit dauid principē ad ꝓfitendū dño asaph ꝛ frēs eius. Cōfitemini dño ꝛ inuocate nomē eius: notas facite in ꝓphis adinuētiones eius. Cantate ei ꝛ psallite ei ꝛ narrate oīa mirabilia eius: laudate nomē scīm eius: letet cor querentiū dñm. Querite dñm ꝛ ꝛtutē eius: querite faciē eius semp. Recordami mirabiliū eius q̄ fecit: signa illius ꝛ iudicia oris eius. Semē isrl serui eius: filij iacob electi eius. Ipse dñs deus nr: in vniūsa terra iudicia eius. Recordami in sempiternū pacti eius sermonis quē ꝑcepit in mille gnātiones. Quē ꝓpigit cū abrahā: ꝛ iuramenti illius cū ysaac. Et constituit illud iacob in preceptū. ꝛ isrl in pactū sempiternū dicēs: Tibi dabo terrā chanaā: funiculū hēditatis vre. Cū essent pauci numero: parui ꝛ coloni eius. Et trāsierūt de gente in gētem: ꝛ de regno ad ppm alterū. Nō dimisit quēq; calūniari eos: imo increpauit ꝓ eis reges Nolite tangere ꝓphas meos: ꝛ in prophetis meis nolite malignari. Cantate dño oīs terra: annūciate ex die in diē salutare eius. Narrate in gētibus gloriā eius: ꝛ in cunctis pplis mirabilia eius. Magna magn9 dñs ꝛ laudabilis nimis. ꝛ horribilis sup cēos deos. Oēs enī dij pplorum idola: dñs aūt celos fecit. Cōfessio ꝛ magnificētia coram eo: fortitudo ꝛ gaudiū in loco eius. Afferte dño familie pplorum: afferte dño gloriā ꝛ imperiū: date dño gloriā nomini eius. Leuate sacrificiū ꝛ venite in ꝓspectu eius: ꝛ adorate dñm in decore sancto. Cōmoueat a facie eius oīs terra: ipse enim fundauit orbē immobilē. Letent celi ꝛ exultet terra: ꝛ dicāt in nationib9 dñs regnauit. Tonet mare ꝛ plenitudo eius: exultēt agri ꝛ oīa q̄ in eis sūt. Tūc laudabūt ligna saltus coram dño: qa venit iudicare terrā. Cōfitemini dño quīa bon9: quīa in eternū mia eius. Et dicite: salua nos deus saluator nr: ꝛ congrega nos ꝛ erue de gētib9. Ut ꝓfiteamur nomini scō tuo: ꝛ exultem9 in carminib9 tuis. Benedict9 dñs deus isrl ab eterno vsq; in eternū: ꝛ dicat omis pplus amen ꝛ hymnū deo. Dereliquit itaq; ibi coram archa federi dñi asaph ꝛ frēs eius: ut ministrarent in ꝓspectu arcæ iugiter p singulos dies. ꝛ vices suas. Porro obededom ꝛ frēs eius sexaginta octo obededom filium ydithun ꝛ oca cōstituit ianitores. Sadoch aūt sacerdotē ꝛ frēs eius sacerdotes coram tabernaculo dñi in excelso q̄ erat in gabaon: ut offerent holocausta dño sup altare holocaustomatis iugiter mane ꝛ vespere iuxta oīa q̄ scripta sūt in lege dñi quā ꝑcepit isrl. Et post eū: heman ꝛ ydithun

ꝛ reliquos electos·vnumquēq; vocábulo suo
ad cōfitendū dño·qm̄ in eternū miſericordia
eius. Heman q; ꝛ ydithun canētes tuba ꝛ q̄-
tiētes cymbala ꝛ oīa muſicorū organa ad ca-
nendū dño. Filios aūt ydithun fecit eſſe por-
tarios. Reū ſuſcep eſt ois ꝓphs in domū ſuā. ꝛ
dauid ut bñdiceret etiā domui ſue. CXVII

Cum aūt habitaret dauid i domo ſua
dixit ad nathan ꝓphtā. Ecce ego ha-
bito in domo cedrina: arcꝫ aūt fede-
ris dñi ſub pellib⁹ eſt. Et ait nathan ad dauid
Oia q̄ in corde tuo ſunt: fac·dñs enī tecū ē.
Igit̄ nocte illa factus ē ſermo dñi ad nathā
dicēs: Vade ꝛ loquere dauid ſeruo meo. Hec
dic dñs. Nō edificabis tu mihi domū ad ha-
bitandū. Neq; enī manſi in domo·ex eo tpe q̄
eduxi iſrl̄ de terra egypti vſq; ad diē hāc: ſed
fui ſemp mutās loca tabernaculi. ꝛ in tētorio
manens cū oi iſrl̄. Nūq̄d locutus ſū ſaltē vni
iudicū iſrl̄ q̄b⁹ p̄ceperā·ut paſcerēt ꝓphm meū
ꝛ dixi quare nō edificaſti mihi domū cedri-
nā? Nūc itaq; ſic loq̄ris ad ſuū meū dauid.
Hec dic dñs exercituū. Ego tuli te cū in pa-
ſcuis ſequerer̄ gregē·ut eēs dux ꝓphe mei iſrl̄
ꝛ fui tecū q̄cūq; peciſti. ꝛ interfeci cōs inimi-
cos tuos cozā te: feciq; tibi nomē q̄ſi vni⁹ ma-
gnozū q̄ celebrant̄ in terra. Et vēdi locū ꝓphe
meo iſrl̄. Plantabit̄ ꝛ habitabit in eo. ꝛ vltra
nō cōmouebit̄ nec filij iniquitat̄ atterēt eos
ſicut a principio·ex diebus quibus vēdi iudi-
ces ꝓphe meo iſrl̄. ꝛ humiliaui vniuerſos inimi-
cos tuos. Annūcio q̄ tibi q̄ edificatur⁹ ſit
tibi dñs domū. Cūq; impleueris dies tuos ut
vadas ad pres tuos: ſuſcitabo ſemē tuū poſt
te q̄ erit de filijs tuis. ꝛ ſtabiliā regnū eius.
Ipſe edificabit mihi domū. ꝛ firmabo ſolium
eius vſq; in eternū. Ego ero ei in patrē. ꝛ ipſe
erit mihi in filiū. ꝛ miam meā nō auferā ab eo
ſicut abſtuli ab eo q̄ ante te fuit. Et ſtatuā eū
in domo mea. ꝛ in regno meo vſq; in ſempitnū:
ꝛ thron⁹ eius erit firmiſſim⁹ in ꝓpetuū. Juxta
oīa ꝟba hec. ꝛ iuxta vniuſam viſionē iſtā: ſic lo-
cutus ē nathan ad dauid. Cūq; tranſiſſet rex
dauid ꝛ ſediſſet cozā dño·dixit: Quis ego ſū
dñe de⁹. ꝛ q̄ dom⁹ mea: ut p̄ſtares mihi talia?
Sed ꝛ hoc parū viſū eſt in cōſpectu tuo. Ideoq;
locutus es ſup domū ſerui tui etiā in futurū.
ꝛ feciſti me ſpectabilē ſup oēs vies. Dñe deus
me⁹ q̄d vltra addē pōt dauid cū ita glorifica
ueris ſeruū tuū. ꝛ cognoueris eū? Dñe ꝓpter
famulū tuū iuxta cor tuū feciſti cūm magni-
ficentiā hāc. ꝛ nota ee voluiſti vniuerſa ma-
gnalia. Dñe nō eſt ſilis tui. ꝛ nō eſt ali⁹ deus
abſq; te ex oibus q̄s audiuim⁹ aurib⁹ noſtris.
Quis. n. ē ali⁹ ut ꝓphs tu⁹ iſrl̄: gens vna i tra
ad quā prexit deus ut liberaret ꝛ faceꝫ ꝓphm
ſibi. ꝛ magnitudine ſua atq; terroꝝ ejceret
nationes a facie ei⁹ quā de egypto liberarat⁹?
Et poſuiſti ꝓphm tuū iſrl̄ tibi in populum vſq;
in eternū. ꝛ tu dñe fact⁹ es de⁹ ei⁹. Nūc igit̄
dñe ſermo quē locutus es famulo tuo ꝛ ſup
domū ei⁹: q̄firmet i ꝓpetuū. ꝛ fac ſicut locut⁹
es: pmaneatq; ꝛ magnificet nomē tuū vſq;
in ſēpiternū. ꝛ dicat: dñs exercituū de⁹ iſrl̄.
ꝛ domus dauid ſeruꝰ ei⁹ pmanēs cozā eo. Tu
enī dñe de⁹ me⁹ reuelaſti auriculā ſeruꝰ tui: ut
edificares ei domū. ꝛ idcirco iuenit ſeru⁹ tu⁹
fiduciā ut oret cozā te. Nūc g̃ dñe tu es de⁹:
ꝛ locut⁹ es ad ſeruū tuū hāc bñficia. ꝛ cepi-
ſti bñdicere domui ſue tui ut ſit ſemp cozā te.
Te. n. dñe bñdicente bñdicta erit in ꝓpetuū.

Factū eſt aūt p⁹ hec ut CXVIII
ꝑcuteret dauid philiſtijm ꝛ humiliaret
eos. ꝛ tolleret geth ꝛ filias ei⁹ de manu
philiſtijm: ꝑcuteretq; moab ꝛ fierēt moabite
ſerui dauid·offerētes ei mūera. Eo tpe ꝑcuſ-
ſit dauid etiā adadeçer regem ſoba regionis
emath q̄n prexit ut dilataret ipiū ſuū vſq;
ad flumē euphratē. Cepit g̃ dauid mille qua-
drigas ei⁹ ꝛ ſeptē milia eq̄tū ac viginti milia
viroꝝ ꝑditū. Subneruauitq; eēs eq̄s curruū
exceptis centū quadrigis q̄s reſeruauit ſibi.
Supuenit aūt ſyrus damaſcen⁹ ut auxiliū
p̄beret adadeçer regi ſoba. Qz ꝛ hunc ꝑcuſſit
dauid vigintiduo milia viroꝝ. Et poſuit mi-
lites in damaſco·ut ſyria q̄s ſeruiret ſibi ꝛ of-
ferret munera. Adiuuitq; dñs eū in cunctis
ad q̄ prexerat. Tulit q̄q; dauid pharetras au-
reas q̄s habuerāt fui adadeçer. ꝛ attulit eas
in iſrlm: necnō de thebath ꝛ chun vrbib⁹ ada-
deçer eris plurimū: de q̄ fecit ſalomon mare
eneū ꝛ colūnas ꝛ vaſa enea. Qđ cū audiſſet
thou rex emath·ꝑcuſſiſſe videlicz dauid cūm
exercitū adadeçer regi ſoba: miſit adurā filiū
ſuū ad regē dauid·ut poſtularet ab eo pacem
ꝛ ꝓgratularet ei eo q̄ ꝑcuſſiſſet ꝛ expugnaſ-
ſet adadeçer. Adūſari⁹ q̄ppe erat thou adade-
çer. Sed ꝛ oīa vaſa aurea ꝛ argentea ꝛ enea
conſecrauit dauid rex dño·cū argēto ꝛ auro
q̄ tulerat ex vniūſis gentib⁹; tā de idumea

ꝛ moab ꝛ filijs ām̃on ꝙ ꝛe philistijm ꝛ amalech. Abisai uero filius saruie percussit edom in ualle salinarū xcē ꝛ octo milia. ꝛ stituit in edom p̃sidiū. ut seruiret idumea dauid. Saluauitq; dñs dauid i cūctis ad q̃ p̃rexerat. Regnauit ḡ dauid sup̃ uniūsum isrl. ꝛ faciebat iudicium atq; iusticiā cūcto ꝑplo suo. Porro ioab filius saruie erat sup̃ exercitū ꝛ iosaphat filius abiluth acōmētarijs. Sadoch aūt filꝰ achitob ꝛ abimelech filꝰ abiathar sacerdotes ꝛ susa scriba. Banaias ꝙ filius ioiade super legiones celethi ꝛ felethi. Porro filij dauid primi ad manum regis.

CAPUT XIX

Accidit aūt ut moreref naas rex filiorum ām̃on. ꝛ regnaret anon filius eius ꝓ eo. Dixitq; dauid: Faciā misericordiā cū anon filio naas. Preuenit enim mihi pr̃ eius miam. Misitq; dauid nuncios ad cōsolandū eū sup̃ morte pr̃is sui. Qui cū uenissent i terrā filiorū ām̃on ut ꝛsolarent anon. dixerūt p̃cipes filiorū ām̃on ad anon. Tu forsitan putas ꝙ dauid honor̃ cā in patrē tuū miserit q̃ ꝛsolarent te. nec aī aduertis ꝙ ut explorēt ꝛ inuestigēt ꝛ scrutent terā tuā uenerint ad te serui ei⁹. Igit anon pueros dauid ꝛecaluauit ꝛ rasit. ꝛ p̃cidit tunicas eorū a natib⁹ usq; ad pedes ꝛ dimisit eos. Qui cū abissent. ꝛ h̃ mādassent dauid: misit in occursū eor̃. Erāt.n. ꝛtumeliā sustinuerūt. ꝛ p̃cepit ut manerent in hiericho donec crescerent barba eor̃. ꝛ tūc reuerterent. Uidētes aūt filij ām̃on ꝙ iniuriā fecissent dauid tā anon ꝙ reliquus ꝑplꝰ misert mille talēta argēti. ut cōducerēt sibi ꝛe mesopotamia ꝛ ꝛe syria maacha ꝛ ꝛe soba currus ꝛ eq̃tes. Cōduxerūtq; trigintaduo milia curruū ꝛ regē maacha cū ꝑplo eius. Qui cū uenissent: castrametati sūt e regione medaba. Filij ꝙ ām̃on ꝓgregati ꝛe urbib⁹ suis. uenerūt ad bellū. Qō cū audisset dauid: misit ioab ꝛ oēm exercitū uiroꝝ fortiū. Egressiq; filij ām̃on: direxerūt aciē iux̃ portā ciuitatis. Reges aūt qui ad auxiliū ei⁹ uenerant sep̃atim i agro steterūt. Igit ioab intelligens bellū ex aduerso ꝛ post tergū contra se fieri. elegit uiros fortissimos ꝛe uniuerso isrl ꝛ direxit ꝛ syrū. Reliquā aūt partē ꝑplī dedit sub manu abisai fris sui. ꝛ perrexerūt ꝛ filios ām̃on. Dixitq;: Si uicerit me syrus. auxilio eris mihi: si aūt superauerint re filij ām̃on. ero tibi in p̃sidiū. Cōfortare ꝛ agam⁹ uiriliꝫ pro ꝑplo nr̃o. ꝛ p urbibus ꝛe inr̃i. Dñs aūt qđ in cōspectu suo bonū est faciat. Perrexit ḡ ioab ꝛ ꝑplus q̃ cū eo erat ꝛ syrū ad p̃liū. ꝛ fugauit eos. Porro filij ām̃on uidentesq; fugisset syrus: ipsi ꝙ fugerūt abisai frēm ei⁹. ꝛ ingressi sunt ciuitatē. Reuersusq; est etiā ioab i irl̃m. Uidens aūt syrus ꝙ cecidissent coram̃ israhel: misit nūcios ꝛ adduxit syrū qui erat trās fluuium. Sophat aūt p̃nceps militie adadeçer erat dux eor̃. Qō cū annunciatū esset dauid cōgregauit uniuersū isrl. ꝛ trāsiuit iordanē. irruitq; in eos ꝛ direxit ex aduerso aciē illis ꝓ pugnātib⁹. Fugit aūt syrus isrl. Et interfecit dauid ꝛe syris septē milia curruū ꝛ q̃draginta milia peditū. ꝛ sophat exercit⁹ p̃ncipē. Uidētes aūt serui adadeçer se abisrl eē superatos: transfugerūt ad dauid ꝛ seruierunt ei. Noluitq; ultr̃ syria auxiliū p̃bere filijs ām̃on.

CAPUT XX

Actū est aūt p⁹ anni circulū eo tpe q̃ solēt reges ad bella p̃cedere cōgregauit ioab exercitū ꝛ robur militie. ꝛ uastauit terrā filiorū ām̃on. Prexitq; ꝛ obsedit rabba. Porro dauid manebat i hierusalē q̃n ioab percussit rabba. ꝛ destruxit eā. Tulit aūt dauid cozonam melchon ꝛe capite eius. ꝛ inuenit i ea auri pondo talentū ꝛ pretiosissimas gēmas: fecitq; sibi inde diadema. Manubias ꝙ urbis plūmas tulit: ꝑplm aūt qui erat in ea eduxit. ꝛ fecit sup̃ eos tribulas ꝛ trabas ꝛ ferrata carpenta trāsire: ita ut dissecarent ꝛ ꝓtererēt. Sic fecit dauid cūctis urbibus filiorū ām̃on. ꝛ reuersus est cū oi ꝑplo suo in irl̃m. Post h̃ initū ē bellū in gaçer aduersū philisteos: in q̃ percussit sobochai usathites saphai ꝛe gnē raphaim. ꝛ hūiliauit eos. Aliud ꝙ bellū gestū ē aduersus philisteos. in q̃ percussit adeodat⁹ filiꝰ salt⁹ bethleemites fratrē goliath getheī: cuⁱ⁹ haste lignū erat q̃si liciatoriū texētiū. Sed ꝛ aliud bellū accidit in gethaim q̃ fuit hō longissimus senos bīs digitos id est simul uiginti q̃tuor. qui ꝛ ipse ꝛe raphaim fuerat stirpe gnātus. Hic blasfemauit isrl. ꝛ percussit eū ionathan filiꝰ samaa fris dauid. Hi sūt filij raphaim i geth qui ceciderūt in manu dauid ꝛ seruoꝝ ei⁹.

CAPUT XXI

Consurrexit aūt sathan ꝓ isrl. ꝛ incitauit dauid ut numeraret israhel. Dixitq; dauid ad ioab ꝛ ad p̃cipes populi. Ite ꝛ numerate isrl a bersabee usq; dan ꝛ afferte mihi numerū ut sciā. Respondit q̃

ioab. Augeat dñs ꝑplm suũ centuplũ ꝙ sunt Mõne dñe mi rex cẽs serui tui sũt? Quare b̃ ꝛrit dñs me? qõ in pctiõ reputet israhelit? Hz sermo regis magis ꝑualuit. Egressusq; ē ioab ꝛ circuiuit vniuersum isrl ꝛ reuersus est in hlm. Dedit q; dauid numerũ cozũ ꝙs circuierat. ꝛ inuent? ē ois numer? isrl mille milia ꝛ centũ milia viroꝝ educentiũ gladiũ. De iuda aut ꝙdringẽta septuaginta milia bellatoꝝ. Nam leui ꝛ beniamin nõ numerauit: eo q; inuitus exequeret regis imperiũ. Displicuit aũt vo qõ iussum erat. ꝛ percussit israhel. Dixitq; dauid ad vm. Peccaui nimis ut h facerẽ. Obsecro aufer iniq̃tat ẽ serui tui: qa insipienꝫ egi. Et locut? ē dñs ad gad vidẽt ẽ dauid dicẽs. Vade ꝛ loquere ad dauid. ꝛ dic ei. Hec dic dñs Triũ tibi optionẽ do: vnũ qõ volueris elige ut faciã tibi. Cũq; venisset gad ad dauid dixit ei. Hec dic dñs. Elige qõ volueris. Aut tribus ãnis pestilẽtiã. aut trib? mẽsib? te fugẽ hostes tuos ꝛ gladiũ eoꝝ nõ posse euadere. aut tribus dieb? gladiũ dñi ꝛ mortẽ versari i terra. ꝛ angelũ dñi interficere i vniuersis finib? isrl. Nũc igit vide qd rñdeam ei q̃ misit me. Et dixit dauid ad gad. Ex oi parte me angustie pmũt. Hz meli? mihi ē ut incidã in man? dñi. qa multe sũt miseratiões ei?: ꝙ in man? hoiuz. Misit g̃ dñs pestilentiã i isrl: ꝛ ceciderũt de isrl septuaginta milia viroꝝ. Misit q; angelũ i hlm ut pcuteret eã. Cũq; pcuteret vidit dñs ꝛ misert? est sup magnitudinẽ mali: ꝛ imperauit angelo qui pcutiebat. Sufficit iã: cesset man? tua. Porro angelus dñi stabat iux areã ornan iebusei. leuansq; dauid oculos suos: vidit angelũ dñi stantẽ inter celũ ꝛ terram. ꝛ euaginatũ gladiũ in manu ei?. ꝛ versũ sup hlm. ꝛ ceciderũt tam ipse ꝙ maiores natu vestiti cilicijs ꝓni in terrã. Dixitq; dauid ad vm. Nõne ego sũ q̃ iussi ut numeraret ꝑplos? Ego q̃ peccaui: ego q̃ malũ feci. Iste grex qd cõmerunt? Dñe veus me? vertat obsecro manus tua in me: ꝛ in domũ ꝑris mei: ꝑplus aut tuus nõ pcutiat. Angel? aũt dñi pcepit gad ut diceꝫ dauid: ut ascẽderet extrueretq; altare dño vo i area ornan iebusei. Ascẽdit g̃ dauid iuxta sermonẽ gad: quẽ locut? ei fuerat ex noie dñi. Porro ornan cũ suspexisset ꝛ vidisset angelũ. ꝙtuoꝝ filij ei? cũ eo. absconderũt se. Hã co tpe terebãt in area triticũ. Igit cũ veniret dauid ad ornan. cõspexit eũ ornan. ꝛ pcessit ei obuiã ve area ꝛ adorauit eũ. pn? in terrã. Dixitq; ei dauid. Da mihi locũ aree tue ut edificẽ i ea altare dño. ita ut quãtũ valet argenti accipias. ꝛ cesset plaga a ꝑplo. Dixit aũt ornan ad dauid. Tolle. ꝛ faciat dñs me? rex qcũq; ei placet. Sed ꝛ boues vo in holocaustũ. ꝛ tribulas in ligna. ꝛ triticũ in sacrificium: oia libẽs prebeo. Dixitq; ei rex dauid. Neq̃q̃ ita fiet: h argentũ dato quãtũ valet Neq; n. tibi auferre vetro. ꝛ sic offerre dño holocausta gratuita. Dedit g̃ dauid ornan pro loco siclos auri iustissimi ponder sexcentos: ꝛ edificauit ibi altare dño: obtulitq; holocausta ꝛ pacifica: ꝛ inuocauit vum. ꝛ exaudiuit eũ i igne ve celo sup altare holocausti. Precepitq; dñs angelo. ꝛ puertit gladiũ suũ in vaginã. Protin? g̃ dauid vidẽs q; exaudisset eũ dñs in area ornan iebusei. immolauit ibi victimas. Tabernaculũ aũt dñi qd fecerat moyses in deserto ꝛ altare holocaustoꝝ ea tempestate erat in excelso gabaon. ꝛ non prevaluit dauid ire ad altare ut ibi obsecraret vm. Timio enim fuerat timore perterritus: videns gladium angeli domini.

XXII

Dixitq; dauid: Hec est domus dei: ꝛ hec altare in holocaustũ isrl. Et precepit ut cõgregarent? cẽs. pselite ve ẽra isrl: ꝛ cõstituit ex eis latomos ad cedendos lapides ꝛ poliẽdos ut edificaret? dom? dei. Ferrũ q̃q; plimũ ad clauos ianuarũ ꝛ ad cõmissuras atq; iuncturas ꝑparauit dauid. ꝛ eris pond? inuerabile. Ligna q̃q; cedrina nõ poterãt estimari: q̃ sidonij ꝛ tyrij ve portauerũt ad dauid Et dixit dauid. Salomon filius meus puer paruul? ẽ ꝛ delicat?. Dom? aũt quã edificari volo dño talis eẽ dz ut in cũctis regiõib? noiet? Preparato g̃ ei nccia. Et ob hãc cãm aũ mortem suã cẽs ꝑparauit impensas. Vocauit q; salomonẽ filiũ suũ. ꝛ pcepit ei ut edificaret domũ dño deo isrl. Dixitq; dauid ad salomonẽ Fili mi: voluntatis mee fuit ut edificarẽ domũ noi dñi dei mei: h factus ẽ sermo dñi ad me dicẽs: Multũ sanguinẽ effudisti ꝛ plurima bella bellasti: nõ poteris edificare domum noi meo: tanto effuso sanguine coram me. Filius q̃ nascet tibi erit vir q̃tissim?. Faciã. n. eũ requiescere ab oib? inimicis suis p̃ circuitũ ꝛ ob hãc cãm pacific? vocabit. ꝛ pacẽ ꝛ otiũ dabo i isrl cũctis diebus ei?. Ipse edificabit domũ nomini meo. ꝛ ipse erit mihi in filiũ ꝛ ego

ero illi ī patrē: firmavitq; solīū regni ei⁹ sup
isrł ī eēnū. Nūc ḡ fili mi sit dñs tecū ⁊ ps̄pa-
re ⁊ edifica domū dño deo tuo: sic̄ locut⁹ ē de
te. Detq; tibi dñs prudētiā ⁊ sensū: ut regere
possis isrł. ⁊ custodire legē dñi dei tui. Tunc
.n. pficē poteris: si custodieris mandata ⁊ iu
dicia que precepit dñs moysi ut doceret isrł.
Confortare ⁊ virilit̄ age: ne timeas neq; pa-
ueas. Ecce ego ī pauptatcula mea ꝑparaui
impēsas dom⁹ dñi auri talenta centū milia:
⁊ argenti mille milia talēto⁹: eris ꝙo ⁊ ferri
non est pondus: vincitur.n. numerus magni-
tudine. Ligna ⁊ lapides ꝑparaui ad vniuer-
sa impēdia. Habes q̄q; plurimos artifices: la-
tomos ⁊ cementarios artifices q; lignorū. ⁊
oiuz artiū. ad faciēdū op⁹ prudētissimos: in
auro ⁊ argēto: ī ere ⁊ ferro: cui⁹ non ē nūer⁹
Surge igit̄ ⁊ fac. ⁊ erit dño tecū. Precepit
q̄q; dauid cūct̄ pncipib⁹ isrł: ut adiuuarēt sa-
lomonē filiū suū: cernit̄ inquies q; dñs deus
vester vobiscum sit. ⁊ dederit vobis requiē per
circuitū. ⁊ tradiderit eos inimicos vros ī ma-
nus vras. ⁊ subiecta sit ra cozā dño ⁊ cozā
ꝑplo ei⁹. Prebete igit̄ corda vra ⁊ aias vras
ut queratis dñm deū vr̄m. ⁊ ꝙsurgite ⁊ edifi-
cate sanctuariū dño deo: ut introducat arc
cha federis. ⁊ vasa dño ꝙsecrata in domū q̄
edificat nomini dñi.

XXIII

Itur dauid senex ⁊ plenus diez re
gem cōstituit salomonē filiū suū sup
isrł. ⁊ cōgregauit eos pncipes isrł. ⁊
sacerdotes atq; leuitas. Numeratiq; sūt leuite
a vigīti ānis ⁊ supra. ⁊ inuēti sūt trigitaocto
milia viroz. Ex bis electi sūt ⁊ distributi in
ministeriū domus dñi vigintiq̄tuor milia:
ꝓpositoz aūt ⁊ iudicū sex milia. Porro qua-
tuor milia ianitores ⁊ totidē psaltes canen-
tes dño ī organis q̄ fecerat ad canēdū. ⁊ di-
stribuit eos dauid per vices filioz leui gersō
videlicet ⁊ caath ⁊ merari. Filij gerson: lee-
dan ⁊ semei. Filij leedan pncipes: iehitel
⁊ cetham ⁊ ioel tres. Filij semei: salomith
⁊ oziel ⁊ aran tres. Isti pncipes familiaz
leedan. Porro filij semei: leeth ⁊ ziza ⁊ iaus
⁊ baria. Isti filij semei q̄tuor. Erat aūt leeth
por ziza secūd⁹. Porro iaus ⁊ baria non ha-
buerūt plurimos filios. ⁊ idcirco ī vna fami-
lia vnaq; domo cōputati sūt. Filij caath: am
ram ⁊ yſaar hebron ⁊ oziel q̄tuor. Filij am-
ram: aaron ⁊ moyses. Segregatusq; ē aaron ut
ministraret ī scā scōz ipse ⁊ filij ei⁹ in sempiter
nū. ⁊ adoleret icēsū dño ꝑm ritū suū: ac bñ-
dicēt noī ei⁹ ī ppetuū. Moysi q̄q; hois dei filij
annumerati sunt in tribu leui. Filij moysi:
gerson ⁊ elieçer. Filij gerson: subuhel prim⁹
Fuerunt aut̄ filij elieçer: roobia primus. ⁊
non erant eliecer filij alij. Porro filij roobia
multiplicati sūt nimis. Filij ysaar: salomith
ꝑm⁹. Filij hebron: ieriau prim⁹. amarias se-
cūd⁹. iaçihel ter⁹. iecmaan q̄rt⁹. Filij oziel
micha ꝑm⁹. iesia secūd⁹. Filij merari: mooli
⁊ musi. Filij mooli: eleaçar ⁊ cis. Moztuus
ē aūt eleaçar. ⁊ nō habuit filios ē filias: acce-
perunt̄q; eas filij cis fratres eaz. Filij musi
mooli ⁊ eder ⁊ ierimuth tres. Hi filij leui in
cognatiōib⁹ ⁊ familijs suis: pncipes p vices
⁊ numerū capitū singuloz: q̄ faciebant opa
misterij dom⁹ dñi a viginti ānis ⁊ sup. Dixit
.n. dauid. Requiē dedit dñs de⁹ isrł ꝓplo suo
⁊ habitationē ī hierl̄m vsq; ī eēnū. nec erit officij
leuitaz ut vltra portet tabnaculū. ⁊ oia va-
sa ei⁹ ad misterādū. Juxta ꝓcepta q̄q; dauid
nouissima supputabit̄ nūer⁹ filioz leui a vi-
ginti annis ⁊ supra. ⁊ erūt sub manu filioz
aaron ī cultū dom⁹ dñi ī vestibulis ⁊ ūn exce-
dris ⁊ ī loco purificatiōis ⁊ ī scūario ⁊ ī vni
ūsis opib⁹ misterij tēpli dñi. Sacerdotes aūt
sup panes ꝓpositiōis ⁊ ad simile sacrificiū ⁊
ad lagana ⁊ açima ⁊ sartaginē ⁊ ad tozrēdū
⁊ sup oē pondus atq; mensurā. Leuite ꝙo ut
stent mane ad ꝙfitendū ⁊ canēdū dño: simi-
liēq; ad vesperā tā ī oblatione holocaustoz
dñi: q̄q; ī sabbat̄ ⁊ calēdis ⁊ solēnitatib⁹ reli-
q̄s. iurta numez ⁊ cerimonias vniuscuiusq;
rei iugit̄ cozā dño. ⁊ custodiāt obseruatiōes
tabernaculi federis. ⁊ ritū sanctuarij. ⁊ ob-
seruationē filioz aaron fratz suoz ū ut mini-
strent in domo dñi.

XXIIII

Porro filijs aarō hec partitiōes erant.
Filij aarō: nadab ⁊ abiu ⁊ eleaçar ⁊
ythamar. Moztui sunt aūt nadab ⁊
abiu añ prēm suū absq; liberis: sacerdotioq;
fūct⁹ ē eleaçar ⁊ ythamar. Et divisit eos da
uid. id est sadoch de filijs eleaçari. ⁊ abime-
lech de filijs ythamar ꝑm vices suas ⁊ mini-
sterīū: inuētiq; sūt multo pluros filij eleaçar
in principibus viris q̄ filij ythamar. Divisit
aūt eis sic ē filijs eleaçar pncipes p familias
sedecim. ⁊ filijs ythamar per familias ⁊ do-
mos suas octo. Porro divisit ytraq; inē se ⁊

familias sortibus. Erāt.n. ꝓncipes scīarij ⁊ ꝓncipes dom⁹ dei-tā de filijs eleaçar q̄ de filijs ythamar. Descripsitq; eos semeias filius nathanael scriba leuites-coz̄ rege ⁊ ꝓncipib⁹ ⁊ sadoch sacerdote ⁊ abimelech filio abiathar ꝓncipib⁹ q̄z familiaꝝ sacerdotaliū ⁊ leuitaꝝ ynā domū q̄ cekis ꝑerat-eleaçar-⁊ alterā domū q̄ sub se hēbat cekos-ythamar. Exiit autē sors ꝑma ioiarib. secūdā iedeie. ctia barī. q̄rta seorim. q̇nta melchia. sexta maimna. septia achos. octaua abia. nona iesu. decima sechenia: vndecia eliasib. duodecia iacim tredecia huppa decia q̄rta ubaal. decia q̇nta helga. deciasexta emmer. deciaseptima eçir. deciaoctaua aphses. decianona aphecia. vicesima eçechiel. vicesimaꝑma iachin. vicesimasecunda gamul. vicesimactia dilalau. vicesimaq̄rta maçiau. De vices eoꝝ ꝑm misteria sua ut ingrediāt domū dei. ⁊ iuxt ritū suū sub manu aaron ꝑris eoꝝ: sicut ꝑcepat dñs de⁹ isrl. Sorro filioꝝ leui q̇ reliq̄ fuerant de filijs amrā-erat subaxel. ⁊ de filijs subaxel iedeia. De filijs quoq; roobie-ꝓnceps iesias Ysaaris ꝯo filij salemoth-filiusq; salemoth q̇nadiarb-filiusq; ei⁹ ierian ꝓim⁹-amarias secūd⁹-iaçisel ctī⁹-iechmoā q̄rt⁹. Filius oçixel-micha. filius micha-samir. Frat micha: iesia. filiusq; iesie-çacharias. Filij merari: mooli ⁊ musi. Filius osiau: benon. filius q̄z merari: oçiau ⁊ soem ⁊ sacbur ⁊ hebri. Sorro mooli filij⁹ eleaçar: q̇ nō hēbat liberos. Filij⁹ vero cis ieramixel. Filij musi: mooli eder ⁊ ierimoth. Istī filij leui ꝑm domos familiarū suaꝝ. Miserūtq; ⁊ ipsi sortes ꝯ frēs suos filios aaron coz̄ dauid rege ⁊ sadoch ⁊ abimelech ⁊ ꝓncipib⁹ familiarū sacerdotaliū ⁊ leuiticaꝝ tam maiores q̄z minores-oēs sors equaliter diuidebat. CXXV

Igitur dauid ⁊ magistrat⁹ exercit⁹ segregauerūt i misteriū filios asaph ⁊ heman ⁊ ydithun: qui prophetarēt in citharis ⁊ psalteriis ⁊ cymbalis-ꝑm numerum suū-dedicato sibi officio seruientes. De filijs asaph: çacbur ⁊ ioseph ⁊ natania ⁊ asarela-filij asaph sub manu asaph prophetantes iuxta regem. Sorro ydithun filij ydithun: godolias-sori-ieseias ⁊ sabias ⁊ mathathias-sex sub manu patris sui ydithun: qui in cithara prophetabat super confitentes ⁊ laudantes dñm. Heman q̄z filij heman boccian-mathanu-oçixel: subuxel ⁊ ieri moth-ananias-anani-eliatha-geldelthi ⁊ romethiecer ⁊ ielbaccasa-mellothi-othir-mocziorth. Hēs isti filij heman videtes regis in sermonib⁹ dei ut exaltaret cornu. Dedit q̄ deus heman filios q̄tuordei ⁊ filias tres. Uniuersi sub manu prīs sui ad cantādū in tēplo dñi distributi erant in cymbalis ⁊ psalteriis ⁊ citharis. i ministeria dom⁹ dñi iuxta regē: asaph videlz ⁊ ydithun ⁊ heman. Fuit aūt numer⁹ eoꝝ cū frib⁹ suis qui erudiebāt canticū dñi cūcti doctores ducēti octogintaocto. Miseruntq; sortes p vices suas ex eq̄-tā maior q̄ minor: doct⁹ pariē ⁊ idoct⁹. Egressaq; ē sors ꝑma ioseph q̄ erat de asaph: secūda godolie ipsi ⁊ filijs ei⁹ ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. ctia çacbur filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodecim. q̄rta yzari filijs ⁊ fratrib⁹ eius duodecim. q̇nta nathanie filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. sexta bocciau filijs ⁊ fratrib⁹ eius duodecim. septima isrelela filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci-octaua ysaie filijs ⁊ fribus ei⁹ duodeci. nona mathanie filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. decima semeie filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. vndecia esraxel filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodecim. duodecia asabie filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodecim. ctiadecia subaxel filijs ⁊ frib⁹ eius duodecim. q̄rtadecia mathathie filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. q̇ntadecima ierimoth filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. sextadecia ananie filijs ⁊ frib⁹ eius duodecim. septiadecia ielbocase filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. octauadecia anani filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodecim. nonadecia mellothi filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodecim. vicesima eliatha filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci: vicesimaꝑma othir filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodecim. vicesimasecunda godolathi filijs ⁊ frib⁹ eius duodeci. vicesimatertia açiud filijs ⁊ frib⁹ ei⁹ duodeci. vicesimaquarta romethiecer filijs ⁊ fratrib⁹ eius duodecim. CXXVI

Diuisiões aūt ianitoꝝ de choritꝝ mesellemia filius core: de filijs asaph filij meselleme: çacharias ꝑimogenit⁹. iadihel secūd⁹. çabadias ctī⁹. iarbanael q̄rt⁹. abilam quint⁹. iohānan sextus. elioenai septim⁹. Filij aūt obededom: semeias ꝑimogenit⁹. ioçabad secūd⁹. iobaa ctī⁹. sacbar q̄rtus. nathanael quint⁹. amihel sextus. yssacbar septim⁹. phollathi octau⁹: quia benedixit illi dñs. Semei aūt filio ei⁹ nati sūt filij ꝑfecti familiaꝝ suaꝝ: erāt.n. viri fortissimi. Filij q̄

semei: othin ⁊ raphael ⁊ obediel. sabas ⁊ frēs eius viri fortissimi .lxiii. q̄nq; ⁊ samathias. Oēs hi de filijs obededom ipsi ⁊ filij ⁊ frēs eor fortissimi ad ministrādū. seragitaduo de obededom. Porro mesellamie filij ⁊ fratres eor robustissimi decem ⁊ octo. De hosa aūt .i. de filijs merari. fecbri pnceps. Non.n. habuerat pmogenitū ⁊ idcirco posuerat eum pr̄ ei⁹ i pncipē. helchias secund⁹. tabelias tertiꝰ. zacharias q̄rtꝰ. Oēs hi filij ⁊ frēs hosa tredecim. hi diuisi sūt i ianitores. ut sp pncipes custodiarū sicut ⁊ frēs eor ministrarēt i tomo dñi. Misse sūt ḡ sortes ex eq̄. ⁊ paruis ⁊ magnis p familias suas i vnāquāq; portā. Cecidit ḡ sors orientalis selemie. Porro zacharie filio ei⁹ viro prudentissimo ⁊ erudito obtigit plaga septentrionalis. Obededom vo ⁊ filijs ei⁹ ad austrū in qua parte domus erat senior cōcilij: sephphima ⁊ hosa ad occidētē iux portā q̄ ducit ad viā ascēsiōis: custodia ꝫ custodiā. Ad orientē vo leuite sex. ⁊ ad aq̄lonē q̄tuor p die: atq; ad meridiē sillē in die quatuor. ⁊ vbi erat cōcilij bini ⁊ bini. In cellulis q̄ ianitor ad occidētē. q̄tuor in via: binicq; p cellulas. Ad septētrionē vero ⁊ meridiē q̄terni p dies singulos mutabant. ⁊ ad basilicā ꝫcilij ad occidentē bini: habentes subiectos alios in via: binicq; per cellulas. Hę sūt diuisiones ianitor filior chore ⁊ merari Porro achias erat sup thesauros dom⁹ dñi ⁊ vasa scōr. Filij q̄ dan filij gersonni. de ledan pncipes familiarum: ledan ⁊ gersonni iehieli. Filij iehieli: zarban ⁊ ioel fratres ei⁹ sup thesauros dom⁹ dñi amramitj ⁊ ysaaritj ⁊ hebronitis ⁊ ocielitis. Subahel autē filiꝰ gerson filij moysi ppositus thesaur: frat q̄ ei⁹ eliezer cui⁹ filiꝰ raabia. ⁊ hui⁹ filiꝰ ysaias: ⁊ huius filiꝰ iozā. hui⁹ q̄ filiꝰ zechri. ⁊ huius filius selemith. Ipse selemith ⁊ frēs ei⁹ sup thesauros scōr. q̄ scificauit dauid rex. ⁊ pncipes familiar ⁊ tribuni ⁊ centuriones ⁊ duces exercit⁹. de bellis ⁊ manubijs ploy. q̄ consecrauerāt ad instaurationē ⁊ supellectilē templi dñi. Dec autē vniuersa scificauit samuel vidēs ⁊ saul filiꝰ cis. ⁊ abner filiꝰ ner. ⁊ ioab filiꝰ saruie: oēsq; scificauerant ea p manū salemith ⁊ fratrū ei⁹. Ysaaritj vo erat conenias ⁊ filij ei⁹ ad opa forinsec⁹ sup israel. ad docendū ⁊ iudicandū eos. Porro de hebronitis asabias ⁊ frēs ei⁹ viri fortissimi mille septingenti p̄erāt israli. transiordanē ꝫ occidētē. in cūctis opib⁹ dñi ⁊ i ministeriū reg. Hebronitar aūt pnceps fuit ieria: p̄m familias ⁊ cognatiōes eor. Quadragesimo āno regni dauid recēsiti sūt ⁊ inuenti sunt viri fortissimi in gaçer galaad: frēsq; ei⁹ robustiorꝫ etatꝫ duo milia septingēti pncipes familiarū. Preposuit aūt eos dauid rex rubenitj ⁊ gaditis ⁊ dimidie tribui manasse: i omne ministerium dei ⁊ regis.

C. XXVII

Filij aūt israel p numer⁹ suū pncipes familiarū. tribuni ⁊ centuriones ⁊ p̄fecti q̄ ministrabāt regi iux turmas suas. ingrediētes ⁊ egrediētes p singlos menses i anno: vigintiq̄tuor milib⁹ singuli p̄erāt. Prime turme i pmo mēse ieboam p̄erat filius zabdihel: ⁊ sub eo vigintiq̄tuor milia. De filijs phares: pnceps cunctor pncipū in exercitu mēse pmo. Secundi mēsis habebat turmā dudiaobites. ⁊ p⁹ se alē noie macellotb q̄ regebat ptē exercit⁹ vigintiq̄tuor miliū. Dux q̄q; turme ctie in mēse ctio erat banaias filiꝰ ioiade sacerdotis. ⁊ i diuisiōe sua vigintiq̄tuor milia. Ipse ē banaias fortissim⁹ inē triginta ⁊ sup trigita. Preerat aūt turme ipsi⁹ amizabad filiꝰ ei⁹: Quart⁹ mēse q̄rto asahel frat ioab: ⁊ zabdias filiꝰ ei⁹ p⁹ eū: ⁊ i turma ei⁹ vigiti quatuor milia. Quintus mense q̄nto pnceps samaoth iezerites: ⁊ in turma ei⁹ vigintiquatuor milia: Sext⁹ mense sexto bira filiꝰ acces thecuites. ⁊ i turma ei⁹ vigintiq̄tuor milia. Septim⁹ mēse septio helles phallonitbes de filijs ephraim. ⁊ i turma ei⁹ vigintiq̄tuor milia. Octau⁹ mēse octauo sobochai vsathites de stirpe zarai. ⁊ i turma eius vigintiq̄tuor milia. Nonus mense nono abiezer anathothites de filijs iemin. ⁊ i turma ei⁹ vigintiq̄tuor milia. Decim⁹ mēse decimo marai ipse netophatites de stirpe zarai: ⁊ i turma eius vigintiq̄tuor milia. Undecimus mēse vndecio banaias pharathonites de filijs ephraim: ⁊ in turma ei⁹ vigintiq̄tuor milia. Duodecim⁹ mense duodecimo holdai netophatites de stirpe gothoniel. ⁊ in turma eius vigintiq̄tuor milia. Porro tribub⁹ preerāt israel. rubenitis: dux eliezer filius zechri. symeonitis: dux saphacias filiꝰ macha. Leuitis: asabias filius chamuel. aaronitꝫ sadoch. iuda: heliu frater dauid. yssachar: amri filiꝰ michael. zabulonitis: ielismaias filius abdie.

neptalitib⁹: ſcrīm oseb filiꝰ ocilxl. filijs ephraī
osee filius oçaçiu. dimidie tribui manaſſe. ioxl
filius phadaie. ⁊ dimidie tribui manaſſe
in galaad: iaddo filiꝰ çacharie. beniamin aūt
iaſielxl filius abner. dan vero ezribel filius ie-
roam. Hi ꝓncipes filiorū iſrl. Noluit aūt da
uid numerare eos a vigiti annis infer⁹: qa
dixerat dñs ut multiplicaret iſrl q̄ſi ſtellas
celi. Joab filiꝰ ſaruie cepat numerare. nec cō-
pleuit: qa ſup hᵬ ira dei irruerat i iſrl. ⁊ idcir-
co nūer⁹ eoꝝ q̄ fuerāt recēſiti nō ē relat⁹ in
faſtos regū dauid. Sup tlxſauros aūt regis
fuit aſmoth filiꝰ adielxl. His autē tlxſauris q̄
erāt i yzbiꝰ ⁊ i vicis ⁊ in turribus ꝑſidebat
ionatha filiꝰ ozie. Ꝑri aūt ruſtico ⁊ agri-
colis q̄ exercebant trā ꝑerat ezri filiꝰ elxlub.
vinearūq; cultoribus ſemeias romathites.
cellis autē vinarijs çabdias aphonites. Trā
ſup oliueta ⁊ ficeta q̄ erāt i cāpeſtrib⁹ balana
nan gederitlxs. Sup apotecas aūt olei: ioas
Pozzo armētis q̄ paſcebāt i ſarona ꝓpſitus
fuit cethrai ſaromites. ⁊ ſup boues i vallibus
ſaphat filius adli. ſup camelos yo. vbil iſma-
elxlites. ⁊ ſuper aſinos. iadias meronathites
ſup ones q̄ iaçim agaren⁹. Ꝑ ēs hi ꝓncipes
ſubſtātie regis dauid. Jonathan aūt patruus
dauid ꝓfiliaꝰ vir prudens ⁊ lrātus: ipſe ⁊
iahielxl filius achamoni erant cū filijs regis.
Achitopelxl etiam ꝓfiliaꝰ reg. ⁊ chuſi ara-
chites amicus regis. ꝓ⁹ achitopelxl fuit ioiada
filiꝰ banaie ⁊ abiathar. Princeps aūt exerci-
tus regis erat ioab.

XXVIII

C Conuocauit igit dauid oēs ꝓncipes
iſrl duces tribuū ⁊ ꝓpſitos turma
rum q̄ miſtrabāt regi: tribunos q̄z ⁊
cēturiōes ⁊ q̄ ꝑerāt ſubſtātie ⁊ poſſeſſionib⁹
regis: filioſq; ſuos cum eunuchis ⁊ potentes ⁊
robuſtiſſimos q̄ſq; i exercitu iſrl̄m. Cūq; ſur-
rexiſſet rex ⁊ ſtetiſſet. ait: Audite me fratres
mei ⁊ ꝓpls meus. Cogitaui ut edificarem do
mū in q̄ reqeſcēt arcba federis dñi ⁊ ſcabellū
pedū dñi dei nr̄i: ⁊ ad edificādū oia ꝑparaui
Deꝰ aūt dixit mihi. Nō edificabis domū noi
meo. eo q̄ ſis vir bellator ⁊ ſanguinē fuderis.
ᵬ elegit dñs deus iſrl me ex vniuerſa domo
patris mei ut eſſem rex ſup iſl l̄in sempiternū. De
iuda. n. elegit ꝓncipes. Porro ex domo iuda
domū patris mei: ⁊ ex filijs patris mei placuit
ei ut me eligeret regē ſup cūctū iſrl: ᵬ ex fi
lijs meis. filios. n. mihi multos dedit dñs: ele
git ſalomonē filiū meū ut ſedēt in throno re-
gni dñi ſup iſrl. dixitq; mihi. Salomō filius
tuus edificabit domū meā ⁊ atria mea. Ipſū
. n. elegi mihi i filiū. ⁊ ego ero ei i patrē. ⁊ fir-
mato regnū ei⁹ vſq; i eternū: ſi pſeuerauerit
facē ꝑcepta mea ⁊ iudicia. ſic ⁊ hodie. Nūc
g̃ coram vniuerſo cetu iſrl audiēte deo noſtro:
cuſtodite ⁊ pquirite cūcta mandata dñi dei
nr̄i ut poſſideatis trā bonā. ⁊ relinq̄tis eā filijs
vr̄is p⁹ vos vſq; i ſempiternū. Tu aūt ſalomō
fili mi ſcito deū pris tui. ⁊ ſerui ei corde ꝑfe-
cto ⁊ aio voluntario. Omia. n. corda ſcrutatur
dñs. ⁊ vntūſas mētiū cogitatiōes intelligit
Si q̄ſieris eū. inuenies: ſi aūt derelinq̄ris eū. pji-
ciet te i eternū. Nūc g̃ qa elegit te dñs ut edi-
ficares domū ſcūarij: pforzare ⁊ pfice. Dedit
aūt dauid ſalomōi filio ſuo deſcriptionē porti-
cꝰ ⁊ tēpli ⁊ cellarioꝝ ⁊ cenaculi ⁊ cubiculoꝝ
i adytis ⁊ dom⁹ ꝓpitiatiōis. necnō ⁊ oiuz q̄ co
gitauerat animo ⁊ exedras p circuitū i tlx-
ſauros domus dñi ⁊ in tlxſauros ſcōꝝ. diui-
ſionūq; ſacerdotalū ⁊ leuiticarū oia opera
dom⁹ dñi. ⁊ in vniuerſa vaſa miſterij templi
dñi: aurū i pondē p ſingula vaſa miniſterij
argēti q̄ſ pond⁹. p vaſoꝝ ⁊ operū diuerſitate
ſ ⁊ in cādelebra aurea ⁊ ad lucernas. aurꝫ p
mēſura vniuſcuiuſq; cādelabri ⁊ lucernarū
ſiliter ⁊ i cādelabra argētea ⁊ i lucernas eoꝝ
p diūſitate mēſure. pondus argēti tradidit
Aurꝫ q̄ſ dedit i mēſas ꝓpoſitiōis. p diūſitate
mēſaꝝ. ſiliter ⁊ argētū i alias menſas argen-
teas. Ad fuſcinulas q̄ſ ⁊ phialas ⁊ tburibu-
la ex auro puriſſimo. ⁊ leunculos aureos pro
q̄litate mēſure pond⁹ diſtribuit. i leunculū ⁊
leunculū: ſiliter ⁊ i leones argēteos diuerſū
argēti pond⁹ ſeparauit. Altari aūt i q̄ ado-
lebaf incēſū. aurꝫ puriſſimū dedit ⁊ ut ex ipo
fieret ſiliſudo q̄drige cherubin extendentiū
alas ⁊ velantiū archā federi dñi. Omia inq̄t
venerūt ſcripta manu dñi ad me ut itelligerē
vniuerſa opa exēplarij. Dixit q̄ dauid ſalo-
moni filio ſuo. Virtuſe age ⁊ pforzare ⁊ fac:
ne timeas ⁊ ne paueas. Dñs. n. deꝰ me⁹ ecū
erit. ⁊ non dimittet te nec derelinquet: donec
pficias oē op⁹ miſterij dom⁹ dñi. Ecce diui-
ſiones ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ in oē miniſterū do-
mus dñi aſſiſtūt tibi ⁊ parati ſūt. ⁊ nouerūt
tā ꝓncipes q̄ vniuerſ⁹ oia ꝑcepta tua.

XXIX

Locutuſq; eſt dauid rex ad oēm eccle-
ſiam. Salomonē filiū meū vnū elegit

dñs adhuc puerū ⁊ tenellū. Opus enī grāde
est: neq; enī homini ꝓparat habitatio: sḝ deo.
Ego enī totis viribus meis ꝓparaui impēsas
domus dñi dei mei: aurū ad vasa aurea. ⁊ ar-
gentū. i argētea. es in enea. ferrū in ferrea. li-
gna ad lignea. lapides onychinos ⁊ q̄si stibi-
nos ⁊ diuersoꝝ colorū. cūq; ꝑciosū lapidē.
⁊ marmor pariū abundantissime. ⁊ sup hec q̄
obtuli in domū dei mei de peculio meo: aurū ⁊
argentū do in tēplū dei mei: exceptis his que
ꝓparaui in edē sanctā. tria milia talenta auri
de auro ophir. ⁊ septē milia talentoꝝ argēti
ꝓbatissimi ad deaurandos parietes templi. ⁊
vbicūq; opus ē aurū de auro. ⁊ vbicūq; op⁹ ē
argentū de argēto. Opa fiāt p manū⁹ artificū
⁊ si q̄s sponte offert impleat manū suā hodie:
⁊ offerat q̄ voluerit dño. Polliciti sūt itaq;
principes familiarū ⁊ pceres tribuū isrl. tri-
buni quoq; ⁊ centuriones ⁊ principes posses-
sionū regis: dederūtq; in opa domus dñi auri
talenta q̄nq; milia ⁊ solidos decē milia. argē-
ti talenta decē milia. ⁊ eris talēta decē ⁊ octo
milia: ferri q̄q; centū milia talētoꝝ. ⁊ apud
quēcūq; inuenti sūt lapides dederūt in thesau-
rum dom⁹ dñi p manū iehihel gersonitis. Le-
tatusq; est ꝑplūs cū vota sponte ꝓmitterēt: q̄a
corde toto offerebāt ea dño. Sed ⁊ dauid rex
letatus ē gaudio magno. ⁊ bñdixit dño coram
vniuersa multitudine. ⁊ ait: Bñdict⁹ es dñe
deus isrl ꝑr̄is nr̄i: abeterno i eternū. Tua ē dñe
magnificētia ⁊ potētia ⁊ gloria atq; victoria
⁊ tibi laus. Cūcta enī q̄ in celo sūt ⁊ i ra. tua
sunt. Tuū dñe regnū. ⁊ tu es sup oēs principes.
Tue diuitie. ⁊ tua est gloria: tu dñaris
omnib⁹. In manu tua virt⁹. ⁊ potētia i mānu tua
magnitudo ⁊ ipiū omnū. Nunc igit deus nr̄
cōfitemur tibi. ⁊ laudam⁹ nomē tuū inclytū.
Quis ego ⁊ q̄s ꝑplus me⁹: ut possim⁹ hec tibi
vniūsa ꝓmittere? Tua sūt oia. ⁊ q̄ de manu
tua accepimus dedim⁹ tibi. Peregrini enī su-
mus coram te⁹ aduene: sicut oēs patres nr̄i.
Dies nr̄i q̄si vmbra sup ra. ⁊ nulla est mora.
Dñe de⁹ nr̄. omnis hec copia quā parauim⁹ ut edi-
ficaret dom⁹ nomini scō tuo. de manu tua est
⁊ tua sūt oia. Scio deus me⁹ q̄ ꝑres corda ⁊
simplicitatē diligas: ego ⁊ ego in simplicitate
cordis mei letꝰ obtuli vniuersa hec. ⁊ populū
tuū q̄ hic repert⁹ ē vidi cū ingenti gaudio tibi
offerre vota. Dñe de⁹ abrahā ⁊ ysaac ⁊ isrl
patrū nostroꝝ custodi in eternū hāc voluntatē
cordis eoꝝ. ⁊ semp i veneratione tui mēs ista
ꝑmaneat. Salomoni q̄q; filio meo da cor ꝑfec-
tū. ut custodiat mādata tua ⁊ testimōia tua
⁊ cerimonias tuas. ⁊ faciat vniuersa. ⁊ edifi-
cet edē cui⁹ ipensas parau. Precepit aūt da-
uid vniūse ecclesie. Bñdicite dño deo nostro
Et bñdixit omis ecclesia dño deo patrū suoꝝ. ⁊
inclinauerunt se ⁊ adorauerunt deū. ⁊ deinde
regem. Immolauerūtq; victimas dño. ⁊ ob-
tulerūt holocausta die sequēti. tauros mille.
arietes mille. agnos mille cū libaminib⁹ suis
⁊ vniuerso ritu abundantissime in cūctis isrl.
Et comederunt ⁊ biberūt coram dño in die illo
cum grandi letitia. ⁊ unxerūt secūdo salomo
nem filiū dauid. Unxerūt aūt eū dño in ꝑn-
cipem. ⁊ sadoch in pontificē. Sedit q̄q; salomō
sup solio dñi in regē ꝓ dauid ꝑre suo. ⁊ cūcta
placuit. ⁊ paruit illi omis isrl. Sed ⁊ vniuersi
principes ⁊ potētes ⁊ cuncti filij regis dauid de-
derūt manū. ⁊ subiecti fuerūt salomoni regi.
Magnificauit q̄ dñs salomonē super omnē
isrl. ⁊ dedit illi gloriam regni qualē nullus
habuit ante eum rex isrl. Igit dauid fili⁹ isai
regnauit super vniuersū isrl. ⁊ dies quib⁹
regnauit sup isrl fuerūt quadragīta anni.
In hebron regnauit septem annis. ⁊ in irlm
annis trigintatribus. ⁊ mortuus est in sene-
ctute bona plenus dierum ⁊ diuitijs ⁊ gloria
⁊ regnauit salomon filius eius pro eo. Gesta
aut̄ dauid regis prioza ⁊ nouissima scripta
sunt in libro samuel vidētis. ⁊ in libro nathā
prophete: atq; in volumine gad videntis: vni-
uersiq; regni eius fortitudinis ⁊ temporū que
transierunt sub eo sive in isrl sive in cunctis
regnis terrarum.

Explicit Habreiamin liber primus.
Incipit Habreiamin sive Paralypo-
menon liber secundus. Capm I

Confortatus est q̄ salomon filius
dauid in regno suo. ⁊ dñs erat cū
eo. ⁊ magnificauit eū in excelsum
Precepitq; salomon vniūso isra-
heli tribunis ⁊ centurionibus ⁊ ducibus ⁊ iu-
dicibus omnis isrl. ⁊ principib⁹ familiarū
⁊ abijt cū vniuersa multitudine in excelsum
gabaon. vbi erat tabernaculū federis dñi: qō
fecit moyses famulus dei i solitudine. Archā
autem dei adduxerat dauid de cariathiarim
in locū quē ꝓparauerat ei. ⁊ vbi fixerat illi ta
bernaculū: hoc est in irlm. Altare q̄q; eneū qō

o 6

fabricatus fuerat beselehel filiꝰ uri filij ur·ibi erat coꝝ tabernaculo dñi·qđ & requisiuit salomon & ois ecclia. Ascẽditq; salomõ ad altare eneũ coꝝ tabernaculo federis dñi. & obtulit in eo mille hostias. Ecce aũt in ipsa nocte apparuit ei deꝰ dicẽs: Postula qđ vis·ut dem tibi Dixitq; salomõ deo. Tu fecisti cũ dauid pre meo miam magnã. & stituisti me regem pro eo. Nũc g̃ dñe deꝰ impleat ꝓmotuꝰ quẽ pollicitus es dauid pri meo. Tu eni me fecisti regem sup ꝑplm tuũ multũ: q̃ tã innumerabilis est q̃ puluis ẽre. Da mihi sapiam & intelligẽtiam: ut ingrediar & egrediar coꝝ ꝑplo tuo. Quis.n. pot hũc ꝑplm tuũ digne: q̃ tã grandis est: iudicare? Dixit aũt deus ad salomonẽ Quia ꝺ̃ magi placuit cordi tuo & nõ postulasti diuitias & substantiam & gloriã·neq; aias eorũ q̃ te oderãt·ꝺ̃ nec dies vite plurimos: petisti aũt sapiam & sciam·ut iudicare possis populũ meũ·sup quẽ cõstitui te regẽ: sapientia & scia data sũt tibi. Diuitias aũt & substãtiã & gloriã dabo tibi·ita ut nullus in regib⁹ nec ante te nec post te fuerit silis tui. Venit g̃ salomõ ab excelso gabaon i irlm coꝝ tabernaculo federis. & regnauit sup isrl. Cõgregauitq; sibi currus & eqtes. & facti sũt ei mille ꝗdringenti curr⁹. & duodeci milia eqtũ. & fecit eos esse in urb⁹ ꝗdrigarũ & cũ rege i irlm. Prebuitq; rex argentũ & aurũ i irlm q̃si lapides. & cedros q̃si sycomoros q̃ nascunt i cãpestrib⁹ multitudine magna. Adducebant aut ei eq̃ de egypto & de choa a negociatoꝝ rege: quibant & emebãt ꝑcio ꝗdrigã cũ sexcentis argenteis. & equũ centũ ꝙnq̃ginta. Sicq; de vniuersis regnis cetroꝝ. & a regibus syrie emptio celebratur.

V. II

Dcepit aũt salomon edificare domũ nomini dñi. & palatiũ sibi. Et numerauit septuaginta milia viroꝝ portãtiũ humeri. & octoginta milia qui cederẽt lapides in montib⁹: prepositosq; eoꝝ tria milia sexcentos. Misit q̃ ad hirã regẽ tyri dicẽs: Sicut egisti cum dauid pre meo. & misisti ei ligna cedrina ut edificaret sibi domũ in qua & habitauit: sic fac mecũ ut edificẽ domũ noi dñi dei mei ut ꝓsecrẽ eã: ad adolendũ incensũ coram illo & famiganda aromata. & ad ꝓpositionẽ panũ sempiternã. & ad holocaustoma tam mane & vespe·sabbatis q̃ & neomenijs. & solẽnitatib⁹ dñi dei nri i sempiternũ q̃ mãdata sunt isrl xli. Domus eni quã edificare cupio magna est. Magnꝰ est eni deꝰ nr̃ sup oẽs deos. Quis g̃ poterit ꝓualẽ ut edificet ei domũ? Si.n. celũ & celi celoꝝ capere eũ nequeũt: quantus ego sũ ut possim edificare ei domũ? Sed ad hoc tm̃ ut adoleat incensum coram illo. Mitte g̃ mihi virũ eruditũ q̃ nouerit operari in auro & argẽto·ere & ferro·purpura coccino & byacintho. & qui sciat sculpe celaturas cũ bis artificib⁹ q̃s mecũ habeo i iudea & i irlm q̃s ꝓparauit dauid pr̃ meꝰ. Sed & ligna cedrina mitte mihi & arthemina & pinea de libano. Scio.n. q̃ fui tui nouerit cedẽ ligna de libano. Et erũt serui mei cũ seruis tuis: ut parẽt mihi ligna plurima. Domꝰ eni quã cupio edificare magna est nimis & inclyta. Preterea operarijs q̃ cesuri sũt ligna seruis tuis dabo in cibaria· tritici choros viginti milia. & ordei choros totidẽ: olei q̃q; lata viginti milia. Dixit aũt hirã rex tyri ꝑ lras quas miserat salomoni. Quia dilexit dñs ꝑplm suũ· idcirco te regnare fecit sup eũ. Et addidit dicens. Benedictus dñs deꝰ isrl q̃ fecit celũ & terã: q̃ dedit david regi filiũ sapiẽtẽ & eruditũ & sensatũ atq; prudentẽ: ut edificaret domũ dño· & palatiũ sibi. Misi g̃ tibi virũ prudentẽ & scientissimũ byram patrẽ meũ filiũ mulieris de filiabus dan·cuiꝰ pr̃ fuit tyrius: qui nouerit operari in auro & argẽto·ere & ferro & marmore & lignis in purpura q̃q; & byacintho & byssino & coccino. & qui sciat celare oẽm sculpturã. & adinuenire prudenẽ q̃cũq; i ope necciũ est: cũ artificib⁹ tuis & cũ artificib⁹ dñi mei dauid patris tui. Triticũ g̃ & ordeũ & oleũ & vinũ·que pollicit⁹ es dñe mi mitte tuis tuis. Nos aũt cedem⁹ ligna de libano q̃t necessaria habueris & applicabimus ea ratib⁹ ꝑ mare in ioppe: tuũ aũt erit trãsferre ea in irlm. Numerauit igit salomon oẽs viros ꝓselitos q̃ erãt i terra isrl post dinumerationẽ quã dinumerauit dauid pat eius. & inuenti sũt centũ ꝙnquagintatria milia & sexcẽti. Fecitq; ex eis septuaginta milia qui humeris onera portarẽt. & octoginta milia qui lapides de montib⁹ cederẽt: tria aut̃ milia & sexcentos ꝓpositos operũ ꝓplꝰ.

III

Cepit salomon edificare domũ dñi in irlm i monte moria q̃ demõstrat⁹ fuerat dauid pri ei⁹: in loco quẽ parauerat dauid in area thornan iebusei. Cepit aũt edificare mẽse secũdo: ãno quarto regni

sui. Et ꝫ fūt fūdamēta q̄ iecit salomon ut edificaret domū dei lōgitudinis cubitos i mensura ꝓma sexaginta latitudinis cubitos vigiti. Porticū ꝙo añ frontē q̄ tendebaf in longū iux mēsurā latitudinis dom⁹: cubitoꝝ viginti Porro altitudo centū viginti cubitorū erat. Et deaurauit eā intrinsecus auro mūdissimo domū q̄ maiorē texit tabulis ligneis abiegnis. & laminas auri obriçi affixit per totum. Sculpsitq̄ i ea palmas. & q̄si catenulas seinuicē cōplectētes. Strauit q̄ pauimētū tēpli ꝑciosissimo marmore texere multo. Porro aux erat ꝑparatissimū. & cui⁹ laminis texit domū & trabes ei⁹ & postes & parietes & ostia. & celauit cherubin i parietib⁹. Fecit q̄ domū sci scoꝝ: longitudinē iux latitudinē dom⁹ cubitoꝝ viginti. & latitudinē sibi viginti cubitorū. Et laminis aureis texit eā q̄si talent⁹ sexcentis: ꝫ & clauos fecit aureos: ita ut singuli claui ficlos q̄nq̄genos appenderēt. Cenacula q̄ texit auro. Fecit etiā in domo sci scoꝝ cherubin duos opere statuario. & texit eos auro. Ale cherubin viginti cubitꝫ extēdebant. ita ut vna ala bret cubitos q̄nq̄ & tangeret parietē dom⁹. & altera q̄nq̄ cubitos bns alā tangeret alteri⁹ cherub. Sibi cherub alteri⁹ ala q̄nq̄ hebat cubitos. & tāgebat parietē. & ala ei⁹ altera q̄nq̄ cubitoꝝ. alā cherub alteri⁹ ꝓtingebat. Igit ale vtriusq̄ cherub expanse erant. & extēdebant ꝑ cubitos viginti. Ipsi aūt stabāt erectis pedib⁹. & facies eoꝝ erāt verse ad exteriorē domū. Fecit q̄ velū ex byacintho purpura cocco & bysso. & intexuit ei cherubin. Añ fores etiā templi duas colūnas: q̄ triginta & quinq̄ cubitos hebāt altitudinis. Porro capita earū q̄nq̄ cubitoꝝ: necnō & q̄si catenulas in oraculo. & suppposuit eas capitib⁹ colūnarū. Malogranata etiā centū: q̄ catenulis interposuit. Ipsas q̄ colūnas posuit in vestibulo templi vnam a dextris alteram a sinistris. Eam que a dextris erat vocauit iachin. & que ad leuam vocauit booz.

IIII

Fecit quoq̄ altare eneū viginti cubitoꝝ longitudinis. & viginti cubitoꝝ latitudinis. & decem cubitorum altitudinis. Mare etiā eneū fusile decem cubitis a labio vsq̄ ad labiū: rotūdū ꝑ circuitū. Quinq̄ cubitos hebat altitudinis. & funiculꝫ trigīta cubitos ābigebat gyrū ei⁹. Similitudo q̄ boum erat subt illud. Et decē cubitꝫ q̄dā extrinsecus celature: q̄si duob⁹ ꝙsib⁹ labiū mar circuibāt Boues aut̄ erant fusiles. & ipsum mare supꝙ duodecim boues ipositū erat: q̄rū tres respiciebant ad aquilonē. & alij tres ad occidentē. Porro tres alij meridiē. & tres q̄ reliqui erāt orientem: bētes mare supꝙsitū. Posteriora aūt boū erāt intrinsecus sub mari. Porro vastitas ei⁹ hebat mēsurā palmi. & labiū illi⁹ erat q̄si labiū calicis vl repādi lilij: capiebatq̄ tria milia metretas. Fecit q̄ conchas decē & posuit q̄nq̄ a dextris & q̄nq̄ a sinistris: ut lauarēt i eis oīa q̄ in holocaustū oblaturi erāt. Porro in mari sacerdotes lauabāt. Fecit aūt & candelabra aurea decē ꝓm spēm quā iusserat fieri & posuit ea in tēplo: q̄nq̄ a dextris & q̄nq̄ a sinistris. Mecnō & mensas decē: & posuit eas in tēplo. q̄nq̄ a dextris & q̄nq̄ a sinistris. Phialas q̄q̄ aureas centū. Fecit etiā atriū sacerdotū & basilicā grādē. & ostia i basilica q̄ texit ere. Porro mare posuit i latē dextro ꝑ contrā ad meridiē. Fecit aūt byrā lebetes & creagras & phialas & cōpleuit oē op⁹ reg̃ in domo dei ꝫ est colūnas duas & epistylia & capita & q̄si q̄dam retiacula q̄ capita tegerēt sup epistylia. Malogñata q̄q̄ q̄dr̄ ingēta. & retiacula duo ita ut duni ordines malogñatoꝝ singulis retiaculis iūgerent: q̄ ꝓtegerēt epistylia. & capita colūnaꝝ. Bases etiā fecit & cōchas. q̄s suppposuit basib⁹: mare vnū. boues q̄q̄ duodecim sub mari. & lebetes & creagras & phialas. Oia vasa fecit salomoni byrā pat ei⁹ i domo dñi ex ere mundissimo. In regione iordanis fudit ea rex i argillosa terra: inē socbot & saredatha. Erat aūt multitudo vasoꝝ inumerabilis: ita ut ignarꝫ ponder⁹ eris. Fecitq̄ salomon omnia vasa dom⁹ dei. & altare aureū & mēsas. & sup eas panes ꝓpōnis. Candelabra q̄q̄ cū lucernis suis ut lucerent ante oraculū iuxta ritū ex auro purissimo. & florentia q̄dā & lucernas & forcipes aureos. Oia de auro mūdissimo fcā sūt. Thimiamatia q̄q̄ & thuribula & phialas & mortariola. ex auro purissimo. Et ostia celauit tēpli interioris. i. in scā sanctoꝝ. & ostia tēpli forinsecus aurea. Sicq̄ cōpletū ē oē op⁹ q̄d fecit salomon i domo dñi.

V

Intulit igit salomon oīa que vouerat dauid pr̄ suus. argentū & aurū & vniuersa vasa posuit in thesauris dom⁹ dñi. Post q̄ congregauit maiores natu isrl. & cunctos ꝓncipes tribuū. & capita familiarū

re filijs israhel in iherm·ut adducerēt archā federi dñi re ciuitate dauid q̄ est i syon. Venerunt itaq; ad regē oēs viri israhel: in die solēni mēsis septimi. Cūq; venissent cūcti seniores israhel portauerūt leuite archā. et intulerūt eā. et cēm paturā tabernaculi. Vasa scūarij q̄ erāt in tabernaculo portauerūt sacerdotes cū leuitis. Rex aūt salomon et vniuersus cetus israhel. et oēs qui fuerūt congregati: añ archā immolabāt arietes et boues absq; vllo nūero: tanta eni erat multitudo victimarū. Et intulerūt sacerdotes archā federi dñi in locū suū·id est ad oraculū tēpli in scā scōrū subter alas cherubin: ita ut cherubin expanderēt alas suas sup locū in q̄ posita erat archa. et ipsam archā tegerēt cū rectibus suis. Hectiū aūt qb⁹ portabat archa q̄a paululū longiores erāt capita parebāt añ oraculū. Si foris q̄s paululū fuisset extrinsec⁹: eos videre non poterat. Fuit itaq; archa ibi vsq; in pñtem die. Nihilq; erat aliud i archa nisi due tabule: quas posuerat moyses in oreb qñ legem rēdit dñs filijs israhel egredientibus ex egypto. Egressis aūt sacerdotibus re scūario oēs eni sacerdotes q̄ ibi potuerāt inueniri sanctificati sūt: nec adhuc in illo tpe vices et ministeriorū ordo inter eos diuisus erat: tā leuite q̄ cantores·idest et q̄ sub asaph erāt. et qui sub hemā. et q̄ sub ydithun·filij et frēs eoz re stiti byssinis·cimbalis et psalteriis et citharis cōcrepabāt stantes ad orientalē plagā altarij et cū eis cantores centū viginti canētes tubis Igit cūctis pariter et tubis et voce et cimbalis et organis et diuīsi generi musicorū cōcinētib⁹. et voce in sublime tollentib⁹. longe sonit⁹ audiebat·ita ut cū dñm laudare cepissent et dicere Cōfitemini dño qm bonus: qm i eternū mia eius·implerer dom⁹ rei nube: ne possent sacerdotes stare et ministrare ꝓpter caliginē. Cōpleuerat eni gloria dñi domum rei.

VI

Tunc salomon ait: Dñs pollicitus est ut habitaret i caligine: ego aūt edificaui domū nomini ei⁹: ut habitaret ibi in ꝑpetuū. Et cōuertit rex faciē suā. et bñdixit vniuerse multitudini israhel. Hā ois turba stabat intenta. Et ait: Bñdictus dñs re⁹ israhel: q̄ qd locut⁹ est dauid pri meo·ope cōpleuit dicēs A die q̄ eduxi ꝑplm meū re terra egypti·nō elegi ciuitatē re cuncti tribub⁹ israhel ut edificaret in ea dom⁹ nomi meo. neq; elegi quēq; alīū virū ut eēt dux in ꝑplo meo israhel: sed elegi iherm ut sit nomē meū in ea. et elegi dauid: ut cōstituerē eū sup ꝑplm meū israhel. Cūq; fuisset voluntatis dauid pris mei ut edificaret domū noi dñi rei israhel·dixit dñs ad eū. Quia hoc fuit voluntas tua ut edificares domū nomini meo: bñ q̄dē fecisti huiuscemōi hre voluntatē. sed nō tu edificabis mihi domū. Verūntū filius tu⁹ q̄ egredief re lūbis tuis: ipse edificabit domum nomini meo. Cōpleuit g̃ dñs ꝓmonē suā quē locut⁹ fuerat: et ego surrexi ꝑ dauid pre meo et sedi sup thronū israhel sicut locut⁹ ē dñs. et edificaui domū nomini dñi rei israhel. et posui in ea archā in q̄ ē pactū dñi qd ꝓpigit cū filijs israhel Stetit g̃ coram altare dñi ex aduerso vniuerse multitudinis israhel. et extendit man⁹ suas. Biquidē fecerat salomon basim eneā et posuerat eā in medio basilice: bñtē q̄nq; cubitos lōgitudinis et q̄nq; latitudinis. et tres cubitos altitudinis. Stetitq; sup eā. et reinceps flexis genib⁹ ꝑ vniuersā multitudinē israhel. et palmis in celum leuatis·ait: Dñe re⁹ israhel·nō ē filius tui re⁹ in celo et in terra·q̄ custodis pactū et miam cū seruis tuis·q̄ ambulāt coram te i toto corde suo·q̄ pstitisti suo tuo dauid pri meo q̄ cūq; locut⁹ fueras eis. et q̄ ore ꝓmiseras: opere cōplesti·sic et pns tps ꝓbat. Nūc g̃ dñe re⁹ israhel iple seruo tuo pri meo dauid q̄cūq; locut⁹ es·dicēs: Nō rēficiet ex te vir coram me q̄ sedeat sup thronum israhel: ita tñ si custodierint filij tui vias meas. et ambulauerint in lege mea: sicut et tu ambulasti coram me. Et nūc dñe re⁹ israhel firmet⁹ sermo tu⁹: quē locut⁹ es suo tuo dauid. Ergo ne credibile ē·ut habitet re⁹ cū hoibus sup terā? Si celū et celi celoz nō te capiūt: quanto magis dom⁹ ista quā edificaui? Sz ad hoc tñ facta est·ut respicias oronē serui tui et obsecrationē ei⁹ dñe re⁹ me⁹. et audias ꝓces q̄s fūdit famulus tu⁹ coram te: ut aperias oculos tuos sup domū istā die ac nocte sup locū in q̄ pollicit⁹ es ut inuocet nomē tuū et exaudires oronē quā seru⁹ tuus orat in eo: exaudi ꝓces famuli tui. et populi tui israhel. Qui cūq; orauerit in loco isto: exaudi re habitaculo tuo·id est re celis. et propiciare. Si peccauerit q̄spiā i proximū suū et iurare ei cū paratus venerit·et q̄ maledicto cōstrinxerit coram altari i domo ista: tu audies re celo. et facies iudiciū seruorū tuorū: ita ut reddas iniq̄ viā suā in caput ꝓpriū. et vlciscar iustū retribuēs ei ꝑm iustitiā suā. Si fugat⁹ fuerit ꝑplis

tuus isrl ab iimicis precabūt.n.tibi.⁊ quersi egerint pniam.⁊ obsecrauerint nomē tuū.⁊ fuerint pcati te i loco isto: tu exaudies de celo.⁊ ꝓpitiare pctō ꝓpli tui isrl:⁊ reduc eos in ērā quā dedisti eis ⁊ pribꝰ eoꝝ. Si clauso celo pluuia nō fluxerit ꝓpr pctā ꝓpli tui.⁊ depcati te fuerint in loco isto ⁊ pfessi noi tuo.⁊ quersi a pctis suis cū eos afflixeri: exaudi de celo dñe.⁊ dimitte pctā fuis tuis ⁊ ꝓpli tui isrl.⁊ duce eos viā bonā.ꝑ quā ingrediantur: ⁊ da pluuiā ēre quā dedisti ꝓpli tuo ad possidendū. Fames si orta fuerit i ēra.⁊ pstilētia erugo ⁊ aurugo ⁊ locusta ⁊ brucus.⁊ vastates vastatis regiōib⁹ portas obsederint ciuitatiꝫ.oiscp plaga ⁊ infirmitas ꝑsserit: si qs de ꝓpło tuo isrl fuerit depcatꝰ.cognoscēs plagā ⁊ infirmitatē suā.⁊ expāderit manus suas i domo hac: tu exaudies de celo de sublimi.s. habitaculo tuo:⁊ propitiare:⁊ redde vnicuiq; ꝓut vias suas:quas nosti cū bñe in corde suo. Tu.n.solus nosti corda filioꝝ hoiuꝫ:ut timeant te ⁊ ābulēt in vijs tuis:cūctis diebꝰ qbꝰ viuūt sup faciē ēre quā dedisti pribꝰ nostris Externū qꝫ q nō ē de ꝓpło tuo isrl.si venerit de ēra longinq ꝓpr nomē tuū magnū ⁊ ꝓpr manū tuā robustā.⁊ brachiū tuū extentū.⁊ adorauerit i loco isto:tu exaudies de celo firmissimo habitaculo tuo.⁊ facies cuncta p q. bus inuocauerit te ille pegrinus: ut sciant cēs populi ēre nomē tuū.⁊ timeāt te sicut ꝓpls tuus isrl.⁊ cognoscāt qa nomē tuū inuocatū ē sup domū hanc quam edificaui noi tuo. Si egressus fuerit ꝓpls tuus ad bellū ꝛ aduersarios suos p viā i q miseri eos: adorabūt te ꝛ viā i q ciuitas bñ ē quā elegisti.⁊ dom⁹ quā edificaui noi tuo:ut exaudias de celo preces eoꝝ ⁊ obsecrationē.⁊ vlciscaꝛ. Si aūt peccauerit tibi.neqꝫ.n.ē hō q nō peccet.⁊ irat⁹ fuerisi eis. ⁊ tradideri hostibꝰ. ⁊ captiuos duxerint eos in ērā lōginquā.vel certe q iuxt ē.⁊ quersi in corde suo i ēra ad quā captiui ducti fuerāt egerint pniam.⁊ depcati te fuerint i ēra captiuitatiꝫ fue dicētes:peccauim⁹.iniq fecimus.iuste egim⁹.⁊ reuersi fuerint ad te i toto corde suo.⁊ i tota aia sua i ēra captiuitatiꝫ sue ad quā ducti sūt: adorabūt te ꝛ viā terre sue quā dedisti pribꝰ eoꝝ.⁊ vrbis quā elegisti.⁊ domus quā edificaui noi tuo: ut exaudias de celo bñ ē de firmo habitaculo tuo pces eoꝝ.⁊ facias iudiciū.⁊ dimittas ꝓpło tuo ꝗbus pctō.Tu es.n.deus meus. Aperiant qso oculi tui.⁊ aures tue intēte sint ad oronē q fit in loco isto. Nūc igit surge dñe de⁹ in requem tuā:tu ⁊ archa fortitudinis tue. Sacerdotes tui dñe de⁹ induant salutē.⁊ sci tui letent in bonis. Dñe de⁹ me⁹ ne auertas faciē xpi tui. Memēto miricordiaꝝ dauid ꝙui tui

Cumq cōplesset salomon VII
fundēs pces ignis descēdit de celo: ⁊ deuorauit holocausta ⁊ victimas. ⁊ maiestas dñi iplenit domū: nec poterāt sacerdotes ingredi templū dñi eo q implesset maiestas dñi templū. Sed ⁊ oēs filij isrl videbāt descendentē ignē.⁊ gloriā dñi sup domū.⁊ corruentes pni in terrā sup pauimētū stratū lapide adorauerūt ⁊ laudauerunt dominū.qm bonus.qm in secula mia ei⁹. Rex aūt ⁊ ois ꝓpls imolabāt victimas coram domino. Pactauit igit rex salomō hostias bouū viginti duo milia:arietū centū viginti milia Et dedicauit domū dei rex ⁊ vniuſus ꝓpls. Sacerdotes āt stabāt i officijs suis.⁊ leuite i organis carminū dñi.q fecit dauid rex ad laudandū dñm.qm bon⁹.qm i eēnū mia ei⁹ hymnos dauid canētes p man⁹ suas. Porro sacerdotes canebāt tubis añ eos ; cunctusq; isrl stabat. Sanctificauit qꝫ salomō mediū atrij añ templū dñi. Obtulerat.n.ibi holocausta ⁊ adipes pacifico:quia altare eneū qd fecerat nō pterat sustinē holocausta⁊ sacrificia ⁊ adipes pacifico. Fecit q salomon solēnitatē in tpe illo septē diebꝰ ⁊ ois isrl cū eo.ecclesia magna valde: ab introitu emath vsq; ad torrētē egypti. Feceruꝫ die octauo collectā : eo q dedicasset altare septē diebꝰ.⁊ solemnitatē celebrasset diebꝰ septē. Igit in die vicesimotertio mēsis septimi dimisit ꝓpls ad tabernacula sua : letantes atq; gaudentes sup bono qd fecerat dñs dauid ⁊ salomoni⁊ isrl ꝓpło suo. Compleuitq; salomō domū dñi. ⁊ domū regis⁊ oia q disposuerat i corde suo ut facēt in domo dñi.⁊ i domo sua ⁊ ꝓsperat⁹ ē Apparuit autem ei dñs nocte.⁊ ait: Audiui oronē tuā.⁊ elegi locū istū mihi in domū sacrificij. Si clausero celū ⁊ pluuia nō fluxerit ⁊ mādauero⁊ pcepo locuste ut deuoret ērā ⁊ misero pstilentiā in ꝓplm meū: conuersus aūt ꝓpls me⁹ sup qs inuocatū est nomē meū dēcatus me fuerit.⁊ exqsierit faciē meā.⁊ egerit pnitentiā a vijs suis pessimis.⁊ ego

exaudiã de celo. & ppitiꝰ ero pctis eoꝝ. & sana
bo terrã eoꝝ. Oculi q̃ mei erũt apti. & aures
mee erecte ad oronẽ eiꝰ q̃ i loco isto orauerit
Elegi.n. & scificaui locũ istũ: ut sit nomẽ meum ibi i sempiternũ & pmaneãt oculi mei & cor
meũ ibi cũctis diebꝰ. Tu q̃ si ãbulaueris coram
me sicut ãbulauit dauid pr̃ tuus. & fecer is iuxt
oia q̃ precepi tibi: & iusticias meas iudiciaq̃
seruaueris. suscitabo thronũ regni tui: sicut
pollicitꝰ sũ dauid pr̃i tuo dicẽs. Nõ auferet
de stirpe tua virũ q̃ nõ sit pnceps i isrl. Si aũt
auersi fueritis. & dereliq̃ritis iusticias meas &
pcepta mea q̃ ppposui vobis. & abeũtes fueritis
diis alienis. & adorauerit eos: euellam
vos de ra mea quã dedi vobis. & domũ hanc
quã edificaui noi meo ꝓiciã a facie mea: &
tradã eã in parabolã & i exẽplũ cũctis ppls. &
domꝰ ista erit in puerbiũ vniuersis trãseũtibus. & dicent stupentes: Quare fecit dñs sic
terre huic & domui huic? Respondebuntq̃:
Quia dereliq̃rũt dñm deũ patꝝ suoꝝ q̃ eduxit eos de ra egypti. & apphẽderũt deos alienos & adorauerũt eos & coluerũt: idcirco venerũt sup eos. vniuersa ꝛ mala.

C. VIII

Expletis aũt viginti ãnis postq̃ edificauit salomon domũ dñi & domum
suã. ciuitates q̃s dederat birã salomoni edificauit & habitare ibi fecit filios isrl.
Abiit q̃ in emath suba. & obtinuit eã & edicauit palmiram in deserto: & alias ciuitates
munitissimas edificauit i emath. Extruxitq̃
thoron supiorem. & thoron inferiorẽ. ciuitates muratas: hũtes portas & vectes & seras. Balaath etiã & cẽs vrbes firmissimas q̃
fuerũt salomonis cũctasq̃ vrbes q̃drigaꝝ. &
vrbes eq̃tũ. Oia q̃cũq̃ voluit fecit rex salomon atq̃ disposuit: edificauit in irlm & i liba
no & in vniũsa terra ptãtis sue. Oẽm ppm q̃
relictus fuerat de etheis & amorreis & phereeis & eueis & iebuseis. qui nõ erãt de stirpe
isrl. de filijs eoꝝ & de posteris q̃s nõ int fecerãt
filij isrl: subiugauit salomon in tributarios
vsq̃ in diẽ hãc. Porro de filijs isrl nõ posuit
ꝑ̃ir̃et opib⁹ regi. Ipsi.n. erãt viri bellatores & duces pmi. & pncipes q̃drigaꝝ & eq̃tũ
ei⁹. Oes aũt pncipes exercit⁹ regi salomonis
fuerũt ducẽti q̃nq̃gita q̃ erudiebãt pplm. Filiã ꝙo pharaonis trãstulit de ciuitate dauid
i domũ quã edificauerat ei: Dixit.n. rex. Nõ
habitabit vxor mea in domo dauid regi isrl. eo
q̃ sanctificata sit: q̃a ingressa ẽ in eã archa dñi
Tũc obtulit salomon holocausta dño sup altare dñi q̃ extruxerat añ porticũ: ut per singulos dies offerret in eo iuxt̃ ꝓceptũ moysi in
sabbat̃ & in calendis & i festis diebꝰ ter ꝑ annũ: id est in solẽnitate azimorũ & solẽnitate
ebdomadaꝝ. & i solẽnitate tabernaculorũ. Et
pstituit iuxt̃ dispositionẽ dauid pris sui officia sacerdotũ i ministerijs suis & leuitas i ordine suo: ut laudarẽt & ministrarẽt coram sacerdotib⁹ iuxt̃ ritũ vniuscuiusq̃ diei. & ianitores i
diuisiõibus suis p portã & portã. Sic.n. ꝓceperat dauid hõ dei. Nec ptergressi sũt de mãdatis regis tã sacerdotes q̃ leuite ex oibus q̃
ꝓcepat. Et i custodijs thesaurorũ eos impensas ꝑpatas bũit salomon: ex eo die q̃ fũdauit
domũ dñi vsq̃ in diẽ q̃ perfecit eã. Tunc abiit
salomon in asiongaber. & in bailath. ad oram
mar rubri: q̃ est in ra edom. Misit q̃ ei birã
p manꝰ seruorꝝ suorꝝ naues & nautas gnaros
mar. & abierũt cũ seruis salomonis i ophir.
Tulerũtq̃ inde q̃dringenta q̃nq̃ginta talẽta
auri & attulerũt ad regẽ salomonẽ.

V. IX

Regina q̃ saba cũ audisset famã salomonis. venit ut temptaret eũ in enigmatib⁹ in irlm: cũ magnis opib⁹ &
camelis q̃ portabant aromata & auri plũmũ
gẽmasq̃ ꝑcio sas. Cũq̃ venisset ad salomonẽ
locuta ẽ ei q̃cũq̃ erant in corde suo. Et exposuit ei salomon oia q̃ ꝓposuerat: nec quicq̃
fuit q̃ nõ ꝑspicuũ ei fecerit. Quę postq̃ vidit sapiam. s. salomonis. & domũ quã edificauerat. necnõ & cibaria mẽse ei⁹ & habitacula
suoꝝ. & officia ministrorꝝ ei⁹ & vestimẽta eorũ
pincernas q̃ & vestes eorũ: & victimas quas
immolabat i domo dñi: nõ erat ꝑ stupore vltra
in ea spũs. Dixitq̃ ad regẽ. Verus est sermo
quẽ audieram in ra mea. de virtutib⁹ & sapia
tua. Nõ credebã narrantibus: donec ipsa venissem & vidissent oculi mei. & probassem vir
medietatẽ sapie tue mihi fuisse narratã. Auditi famã ꝓtutib⁹ tuis. Oti viri tui & bri ser
ui tui: bi qui assistũt coram te oi tpe & audiunt
sapiam tuã. Sit dñs deꝰ tuꝰ bñdict⁹: q̃ voluit
te ordinare sup thronũ suũ regem dñi dei tui
Quia diligit deꝰ isrl & vult fuare eũ i ẽrnũ
idcirco posuit te sup eũ regẽ. ut facias iudicia
atq̃ iusticiã. Dedit aũt regi centũ viginti talenta auri & aromata multa nimis. & gẽmas
ꝑcio sissimas. Nõ fuerũt aromata talia. ut ꝛ

q̃ vẽdit regĩa saba regi salomoni. Sz ꝛ seruibiram cũ seruis salomonis attulerũt auꝝ ve
optĩr ꝛ ligna thina. ꝛ gẽmas pꝛecioſiſſimas
De qb⁹ fecit rex ve lignis. s. thinis gd⁹ in do
mo dñi. ꝛ in domo regia citharas cꝫ ꝛ pſalteria cãtozib⁹. Nũq̃ viſa ſũt i ẽra iuda ligna
talia. Rex ãt salomõ vẽdit regine saba cũcta
q̃ voluit ꝛ q̃ poſtulauit. ꝛ multo plura cꝫ attulerat ad eũ. Que reuerſa abijt i ẽrã ſuã cũ
ſuis ſuis. Erat aũt pondus auri qd afferebaꝯ
salomoni p ſinglos ãnos ſexcẽta ſexagita ſex
talenta auri: excepta ea ſũma quã legati di
uerſaꝝ gẽtiũ ꝛ negociatores afferre ꝛ ſueuerãt. cẽſq; reges arabie ꝛ ſatrapꝛ ẽraꝝ q̃ cõpoꝛ
tabãt auꝝ ꝛ argẽtũ salomoni. Fecit igit rex
salomõ ducẽtas haſtas aureas. ve ſũma ſex
cẽtoꝝ aureoꝝ. q̃ i ſingulis haſtis expẽdebaꝯ.
Trecẽta cꝫ ſcuta aurea trecẽtoꝝ aureoꝝ: q̃
bus regebãt ſingula ſcuta. Poſuitq; ea rex in
armamẽtario qd erat ꝓſitũ nemoꝛe. Fecit cꝫ
rex ſoliũ eburneũ grãde. ꝛ veſtiuit illud auro
mũdiſſimo. Sex q̃z gradus q̃bus aſcẽdebaꝯ
ad ſolium. ꝛ ſcabellũ aureũ. ꝛ brachiola duo
ultrinſecus. ꝛ duos leones ſtantes iuxꝝ brachiola: ẽ ꝛ alios duodecim leunculos ſtantes ſup ſex gradus ex vtraq; parte. Non fuit
tale ſoliũ i vniuerſis regnis. Oĩa cꝫ vaſa cõ
uiuij regi erant aurea: ꝛ vaſa dom⁹ ſalt⁹ liba
ni ex auro puriſſimo. Argentũ. n. i dieb⁹ illis
ꝑ nihilo reputabaꝯ. Siq̃dẽ naues regi ibãt i
tharſis cũ ſuis biram ſemel i ãnis trib⁹ ꝛ ve
ferebãt inde auꝝ ꝛ argentũ ꝛ ebur ꝛ ſimias ꝛ
pauos. Magnificat⁹ ẽ igit salomon ſup oẽs
reges ẽre: ꝑ diuitijs ꝛ gl̃ia. Oẽſq; reges ẽrarũ veſiderabãt vidẽ faciẽ salomonis: ut audirẽt ſapiam quã vederat ve⁹ i corde ei⁹. Et
veferebãt ei mũera: vaſa argẽtea ꝛ aurea. ꝛ
veſtes ꝛ arma ꝛ aromata eq̃s ꝛ mulos p ſingulos ãnos. Hãũt cꝫ salomõ q̃drigita milia
eq̃ꝝ i ſtabulis. ꝛ curruũ eq̃tũq; duodecim milia. Collocauitq; eos in vrb⁹ q̃drigaꝝ. ꝛ vbi
erat rex i ierlm. Exercuit etiã ptãtem ſup cunctos reges a flumie eufrate vſq; ad ẽrã pheliſtinoꝝ ꝛ vſq; ad ẽminos egypti. Tantamq;
copiam ꝓbuit argenti in ierlm q̃ſi lapidũ. ꝛ cedrozum tantã multitudinẽ velut ſycomoꝝ q̃
gignũf i cãpeſtrib⁹. Adducebãt aũt ei eq̃ ve
egypto: cũctiſq; regiõib⁹: Reliq̃ aũt opa ſalomonis poꝝ ꝛ nouiſſimo ꝛ ſcripta ſũt i ꝛbis
natbã, ꝛpbe. ꝛ in libris abie ſyloniꝛ; in viſione ne cꝫ addo videntis ꝛ bieroboã filiũ nabath
Regnauit aũt salomon i ierlm ſup oẽm iſrl q̃draginta ãnis. Dormiuitq; cũ patrib⁹ ſuis.
ꝛ ſepelierũt eũ in ciuitate dauid: regnauitq;
roboam filius eius ꝓ eo.

CX

Profect⁹ ẽ aũt roboã i ſycẽm. Illuc
enĩ cunctus iſrl ꝓuenerat ut ꝓſtituꝛ
rẽt cũ regem. Qđ cũ audiſſet bieroboam fili⁹ nabath q̃ erat in egypto: fugerat
q̃ꝛe illuc añ salomonẽ: ſtati reũſus ẽ. Vocauerũtq; eũ ꝛ venit cũ vniũſa iſrl. ꝛ locuti
ſunt ad roboam dicẽtes. Pr̃ tuus duriſſimo
iugo nos ꝓſſit. tu leuiora ipꝛa pr̃e tuo q̃ nobis ipoſuit gũe ſeruitutẽ. ꝛ paululũ ve onere
ſubleua: ut ſeruiamus tibi. Qui ait: Ꝑ tres
dies reuertimini ad me. Cũq; abiiſſet ꝓlus
inijt cõſiliũ cũ ſenib⁹ q̃ ſtererãt cozã pr̃e ei⁹
salomone dũ adh̃ viueret dicẽs: Quid datiꝭ
cõſiliꝫ ut rñdeã ꝓlo? Qui dixerũt ei. Si placuerij ꝓlo huic ꝛ lenierij eos ꝓbis clemẽtibus
ſeruiẽt tibi oi tpe. At ille reliqt ꝓſiliũ ſenũ. ꝛ
cum iuuenibus tractare cepit q̃ cũ eo nutriti
fuerãt. ꝛ erant in comitatu illius. Dixitq; ad
eos. Quid vobis videf. ut rñdẽ q̃d vetro populo huic q̃ dixit mihi: ſubleua iugũ q̃ ipoſuit nobis pr̃ tu⁹? At ille rñderũt ut iuuenes
ꝛ nutriti cũ eo i verlitꝭ: atq; dixerũt. Sic loq̃ris ꝓlo q̃ dixit tibi pr̃ tu⁹ aggrauauit iugũ
nr̃m. tu ſubleua. ꝛ ſic rñdebis ei. Mim⁹ digitus me⁹: groſſior ẽ lũbis pr̃is mei. Pr̃ meus
ipoſuit vobis graue iugũ. ꝛ ego mai⁹ põd⁹ apponã. Pat me⁹ cecidit vos flagellis: ego vo
cedã vos ſcorpionibus. Venit g̃ bieroboam ꝛ
vniuerſus ꝓlus ad roboã die ẽrtio: ſicut pcepat eis. Rñdit q; rex dura. verelicto conſilio
ſenioꝝ: locutuſq; ẽ iuxta iuuenũ volũtatẽ. Pr̃
me⁹ graue vobis ipoſuit iugũ: qđ ego gũius
faciã. Pr̃ me⁹ cecidit vos flagellis: ego vo cedam vos ſcorpionib⁹. Et nõ acq̃euit ꝓlꝰ pcibus. Erat. n. voluntaꝫ verus ut cõpleret ſermo
eius quẽ locut⁹ fuerat ꝑ manũ abie ſyloniꝛ
ad bieroboã filiũ nabath. Popul⁹ aũt vniũſus rege duriora dicẽte: ſic locutus ẽ ad eũ.
Nõ ẽ nobis ps i dauid: neq; hẽditas in filio
iſai. Reuertere in tabernacula tua: iſrl. Tu
autẽ pasce domũ tuam: dauid. Et abijt iſrl
in tabernacula ſua. Super filios autem iſrl q̃
habitabant in ciuitatibus iuda regnauit roboam. Miſitq; rex roboam aduram qui preerat tributis. ꝛ lapidauerunt eum filij iſrl ꝛ

ex audiã ꝛe celo. ⁊ ꝓpiti⁹ero pctis eoꝝ. ⁊ sana
bo terrã eoꝝ. Oculi q̃ mei erũt apti. ⁊ aures
mee erecte ad oronẽ ei⁹. q̃ i loco isto orauerit
Elegi. n. ⁊ scificaui locũ istũ: ut sit nomẽ meum ibi i sempiternũ ⁊ pmaneãt oculi mei ⁊ cor
meũ ibi cũctis dieb⁹. Tu q̃ si ãbulaueris coꝝ
me sicut ãbulauit dauid p̃ tuus. ⁊ feceris iuxꝝ
oia q̃ ꝓcepi tibi: ⁊ iusticias meas iudiciaq̃
seruaueris. suscitabo tꝛonũ regni tui: sicut
pollicit⁹ sũ dauid p̃ri tuo dicẽs. Nõ auferet
ꝛe stirpe tua vir: q̃ nõ sit ꝑnceps i isrl̃. Si aũt
auersi fueritis. ⁊ ꝛeliq̃ritis iusticias meas ⁊
p̃cepta mea q̃. ꝓposui vobis. ⁊ abeũtes fueritis
dijs alienis. ⁊ adoraueritis eos: euellam
vos ꝛe ẽra mea quã ꝛedi vobis. ⁊ domũ banc
quã edificaui noi meo ꝓjciã a facie mea: ⁊
tradã eã in parabolã ⁊ i exẽplũ cũctis ꝓplis. ⁊
dom⁹ ista erit in ꝓuerbiũ vniuersis trãseũtibus. ⁊ dicent stupentes: Quare fecit dñs sic
terre huic ⁊ domui huic? Respondebunt q̃:
Quia ꝛeliq̃rũt dñm ꝛeũ patꝝ suoꝝ q̃ eduxit eos ꝛe ẽra egypti. ⁊ apprehẽderũt ꝛeos alienos ⁊ adoraueruñt eos ⁊ coluerũt: idcirco venerũt sup eos. vniuersa ꝛ mala.

C. VIII

Expletis aũt viginti ãnis postq̃ edificauit salomon domũ dñi ⁊ domum
suã. ciuitates q̃s ꝛederat birã salomoni edificauit ⁊ habitare ibi fecit filios isrl̃.
Abijt q̃ in emath suba. ⁊ obtinuit eã ⁊ edificauit palmiram in ꝛeserto: ⁊ alias ciuitates
munitissimas edificauit i emath. Extruxitq̃
bethoꝛon supioꝛem. ⁊ bethoꝛon inferioꝛẽ ciuitates muratas: hãtes portas ⁊ ꝛectes ⁊ seras. Balaath etiã ⁊ cẽs vrbes firmissimas q̃
fuerũt salomonis cũctaq̃ vrbes q̃drigaꝝ. ⁊
vrbes eq̃tũ. Oia q̃cũq̃ ꝓ voluit fecit rex salomon atq̃ disposuit: edificauit in irl̃m ⁊ i liba
no ⁊ in vniuersa terra ptatis sue. Oẽm ꝓplm q̃
ꝛelictus fuerat ꝛe etheis ⁊ amoꝛreis ⁊ phe
reꝛeis ⁊ eueis ⁊ iebuseis: qui nõ erãt ex stirpe isrl̃. ꝛe filijs eoꝝ ⁊ ꝛe posteris q̃s nõ inẽfecerãt
filij isrl̃: subiugauit salomon in tributarios
vsq̃ in diẽ hãc. Porro ex filijs isrl̃ nõ posuit
ut fuirẽt opib⁹ regi. Ipsi. n. erãt viri bellatores ⁊ duces p̃mi. ⁊ ꝑncipes q̃drigaꝝ ⁊ eq̃tũ
ei⁹. Oẽs aũt ꝑncipes exercit⁹ regis salomonis
fuerũt ducẽti q̃nq̃gita q̃ erudiebãt ꝓplm. Filiã ꝙo pharaonis trãstulit ex ciuitate dauid
i domũ quã edificauerat ei: dixit. n. rex. Nõ
habitabit vxoꝛ mea in domo dauid regis isrl̃. eo
q̃ scificata sit: q̃a ingressa ẽ in eã archa dñi
Tũc obtulit salomon holocausta dño sup altare dñi q̃ extruxerat añ porticũ: ut per singulos dies offerreñ in eo iuxꝝ ꝓceptũ moysi in
sabbat⁹ ⁊ in calendis ⁊ i festis dieb⁹ ter ꝑ annũ: id est in solẽnitate açimoꝛũ ⁊ solẽnitate
ebdomadaꝝ. ⁊ i solẽnitate tabnaculoꝛũ. Et
ꝓstituit iuxꝝ dispositionẽ dauid p̃ris sui officia sacerdotũ i ministerijs suis ⁊ leuitas i oꝛdine suo: ut laudarẽt ⁊ ministrarẽt coꝝ sacerdotib⁹ iuxꝝ ritũ vniuscuiusq̃ diei. ⁊ ianitoꝛes i
diuisiõibus suis ꝑ portã ⁊ portã. Sic. n. ꝓceperat dauid hõ ꝛei. Nec ptergressi sũt ꝛe mãdatis reg̃ tã sacerdotes q̃ leuite ex oibus q̃
ꝓcepat. Et i custodijs thesauroꝝ cẽs impensas ꝑpatas bũit salomon: ex eo die q̃ fũdauit
domũ dñi vsq̃ in diẽ q̃ ꝓfecit eã. Tunc abijt
salomon in asiongaber. ⁊ in bailath. ad oꝛam
maꝛ rubꝛi: q̃ est in ẽra edom. Misit q̃ ei birã
p manꝰ seruoꝝ suoꝝ naues ⁊ nautas gnaros
maꝛ. ⁊ abierũt cũ seruis salomonis i ophir.
Tulerũtq̃ inde q̃dringenta q̃nq̃ginta talẽta
auri ⁊ attulerũt ad regẽ salomonẽ.

V. IX

Regina q̃ saba cũ audisset famã salomonis ꝛenit ut temptaret eũ in enigmatib⁹ in irl̃m: cũ magnis opib⁹ ⁊
camelis q̃ portabant aromata ⁊ auri plũmũ
gẽmasq̃ ꝑciosas. Cũq̃ venisset ad salomonẽ
locuta ẽ ei q̃cũq̃ erant in coꝛde suo. Et exposuit ei salomon oia q̃. ꝓposuerat: nec quicq̃
fuit qõ nõ ꝓpicuũ ei fecerit. Que postq̃ vidit sapiam. s. salomonis. ⁊ domũ quã edificauerat. necnõ ⁊ cibaria mẽse ei⁹ ⁊ habitacula
suoꝝ. ⁊ officia ministroꝝ ei⁹ ⁊ ꝛestimẽta coꝝũ
pincernas q̃ ⁊ ꝛestes coꝝũ: ⁊ victimas quas
imolabat i domo dñi: nõ erat ꝑ stupoꝛe vltra
in ea spũs. Dixitq̃ ad regẽ. Verus est sermo
quẽ audierã in ẽra mea. ꝛe virtutib⁹ ⁊ sapia
tua. Nõ credebã narrantibus: donec ipsa ve
nissem ⁊ vidissent oculi mei. ⁊ probassem vix
medietatẽ sapie tue mihi fuisse narratã. Auditi famã ꝓtib⁹ tuis. Oti viri tui ⁊ bti ser
ui tui: bi qui assistũt coꝝ te oi tpe ⁊ audiunt
sapiam tuã. Sit dñs ꝛe tu⁹ bñdict⁹: q̃ voluit
te ordinare sup tꝛonũ suũ regem dñi ꝛei tui
Quia dilexit ꝛe⁹ isrl̃. ⁊ vult suare eũ i ẽrnũ
idcirco posuit te sup eũ regẽ: ut facias iudicia
atq̃ iusticiã. Dedit aũt regi centũ viginti talenta auri ⁊ aromata multa nimis. ⁊ gẽmas
ꝑciosissimas. Nõ fuerũt aromata talia: ut ĩ

q̄ vēdit regia saba regi salomoni. ℣3 ⁊ serui
biram cū seruis salomonis attulerūt aur⁊ ve
opbir ⁊ ligna thina · ⁊ gēmas pcciosissimas
De qb⁹ fecit rex ve lignis. s. thinis gd⁹ in vo-
mo dñi. ⁊ in domo regia · citbaras q̄ ⁊ psal-
teria cātozib⁹. ℣Nūq̄ visa sūt ī ēra iuda ligna
talia. Rex āt salomō vedit regine saba cūcta
q̄ voluit ⁊ q̄ postulauit. ⁊ multo plura q̄ at-
tulerat ad eū. Que reuersa abijt ī ērā suā cū
suis suis. Erat aūt pondus auri qō afferebaf
salomoni p singlos ānos sexcēta sexagita sex
talenta auri: excepta ea sūma quā legati di-
uersaq̄ gētiū ⁊ negociatozes afferre ꝓsueue-
rāt · ēsq̄ reges arabie ⁊ satrapx ērax q̄ cōpo-
tabāt aur⁊ ⁊ argētū salomoni. Fecit igit rex
salomō ducētas hastas aureas · ve sūma sex
cētoz aureoz · q̄ ī singulis hastis expēdebanf.
Trecēta q̄ scuta aurea trecētoz aureoz: q̄-
bus regebāf singula scuta. Posuitq̄ ea rex in
armamētario qō erat ꝓsitū nemoze. Fecit q̄
rex soliū eburneū grāde. ⁊ vestiuit illud auro
mūdissimo. Sex q̄ gradus q̄bus ascēdebaf
ad solium. ⁊ scabellū aureū. ⁊ brachiola duo
altrinsecus. ⁊ duos leones stantes iux⁊ bra-
chiola: ⁊ q̄ alios duodecim leunculos stan-
tes sup sex gradus ex vtraq̄ parte. Non fuit
tale soliū ī vniuersis regnis. Oia q̄ vasa cō
uiuij regi erant aurea: ⁊ vasa dom⁹ salt⁹ liba-
ni ex auro purissimo. Argentū. n. ī dieb⁹ illis
p nihilo reputabaf. Siq̄dē naues regis ībāt ī
tharsis cū suis biram semel ī ānis trib⁹ ⁊ ve-
ferebāt inde aur⁊ ⁊ argentū ⁊ ebur ⁊ simias ⁊
pauos. Magnificat⁹ ē igit salomon sup cēs
reges ērę p diuitijs ⁊ glia. Oēsq̄ reges ēra-
rū vesiderabāt vidē facie salomonis: ut au-
diret sapiam quā vederat ve ī corde ei⁹. Et
veferebāt ei mūera: vasa argētea ⁊ aurea. ⁊
vestes ⁊ arma ⁊ aromata eq̄s ⁊ mulos p sin-
gulos ānos. Hūit q̄ salomō q̄dragita milia
eq̄x ī stabulis. ⁊ curruū eq̄tūq̄ duodeci mi-
lia. Cōstituitq̄ eos in vrbib⁹ q̄drigax. ⁊ vbi
erat rex ī ierlm. Exercuit etiā ptātem sup cun
ctos reges a flumīe eufrate vsq̄ ad ērā phi-
listinoz ⁊ vsq̄ ad ēminos egypti. Tantamq̄
copiam ꝓbuit argenti in ierlm q̄si lapidū · ⁊ ce
drozum tantā multitudinē velut sycomoz q̄
gignūf ī cāpestrib⁹. Adducebāf aūt ei eq̄ ve
egypto: cūctisq̄ regiōib⁹: Reliq̄ aūt opa sa-
lomonis ꝓoz⁊ nouissimoz scripta sūt ī ꝓbis
natbā ꝓphe. ⁊ in libris abie sylonitę; in visio
ne q̄ addo videntis ꝑ hieroboā filiū nabath
Regnauit aūt salomon ī ierlm sup cēm isrl' q̄-
draginta ānis. Dormiuitq̄ cū patrib⁹ suis.
⁊ sepelierūt eū in ciuitate dauid: regnauitq̄
roboam filius eius ꝓo eo.

Profect⁹ ē aūt roboā ī sychem. Illuc
enī cunctus isrl' ꝙuenerat · ut ꝓstitue
rēt cū regem. Qō cū audisset hiero-
boam filiⁿ nabath q̄ erat in egypto: fugerat
q̄ppe illuc añ salomonē: stati reūsus ē. Vo-
cauerūtq̄ eū ⁊ venit cū vniūsa isrl'. ⁊ locuti
sunt ad roboam dicētes. Pr̄ tuus durissimo
iugo nos ꝓssit · tu leuiora ipra pre tuo q̄ no-
bis ipposuit gue seruitutē. ⁊ paululū ve onere
subleua · ut seruiamus tibi. Qui ait: Pⁿ tres
dies reuertimini ad me. Cūq̄ abijsset ꝓphus
inijt cōsiliū cū senib⁹ q̄ steterāt coā pre ei⁹
salomone dū adh̄ viueret dicēs: Quid datf
cōsilij ut rndeā ꝓplo? Qui dixerūt ei. Si pla
cuerj ꝓplo huic ⁊ lenierj eos ꝓbis clemētibus
seruiēt tibi oi tpe. At ille reliqt ꝓsilū senū. ⁊
cum iuuenibus tractare cepit q̄ cū eo nutriti
fuerāt. ⁊ erant in comitatu illius. Dixitq̄ ad
eos. Quid vobis videf · ul' rndē q̄d vtro po-
pulo huic q̄ dixit mihi: subleua iugū q̄ ip-
posuit nobis pr̄ tu⁹? At ille rnderūt ut iuuenes
⁊ nutriti cū eo ī vltijs: atq̄ dixerūt. Sic lo
q̄ris ꝓplo q̄ dixit tibi · pr̄ tu⁹ aggrauauit iugū
nr̄m · tu subleua. ⁊ sic rndebis ei. Mim⁹ digi-
tus me⁹: grossior ē lūbis pris mei. Pr̄ meus
ipposuit vobis graue iugū. ⁊ ego mai⁹ pcd⁹ ap-
ponā. Pat me⁹ cecidit vos flagellis: ego vo
cedā vos scorpionibus. Venit g̃ hieroboam ⁊
vniuersus ꝓplus ad roboā die ētio: sicut pce-
pat eis. Rndit⁹q̄ rex dura · velicto consilio
senioz: locutusq̄ ē iuxta iuuenū volūtatē. Pr̄
me⁹ graue vobis ipposuit iugū: qō ego gnus
faciā. Pr̄ me⁹ cecidit vos flagellis: ego vo ce
dam vos scorpionib⁹. Et nō acqeuit ꝓplo pci-
bus. Erat. n. voluntaf dei: ut cōpleret sermo
eius quē locut⁹ fuerat p manū abie sylonitę
ad hieroboā filiū nabath. Popul⁹ aūt vniūsus rege durioza dicētes: sic locutus ē ad eū.
Nō ē nobis ps ī dauid: neq̄ hēditas in filio
isai. Reuertere in tabernacula tua: isrl'. Tu
aut ē pasce domū tuam: dauid. Et abijt isrl'
in tabernacula sua. Super filios autem isrl' q̄
habitabant in ciuitatibus iuda regnauit ro-
boam. Misitq̄ rex roboam aduram qui pre-
erat tributis. ⁊ lapidauerunt eum filij isrl' ⁊

mortuus est. Porro rex roboam currum festinauit ascēdere. ⁊ fugit in irl'm. Recessitq; isrl'a domo dauid: vsq; ad diē hanc

XCI

Venit aūt roboam in irl'm. ⁊ cōuocauit vniuersam domum iuda ⁊ beniamin centū octoginta milia electorū atq; bellantium: ut dimicaret cōtra isrl' ⁊ cōuerteret ad se regnū suū. Factusq; est sermo dñi ad semeiam hominē dei dicens: Loquere ad roboam filium salomonis regem iuda ⁊ ad vniuersum israhel. q̄ est i iuda ⁊ beniamin. Hec dicit dominꝰ. Nō ascendetis neq; pugnabitis contra fratres vros: reuertatur vnusquisq; in domū suā: quia mea hoc gestū est voluntate. Qui cum audissent sermonem dñi. reuersi sunt: nec pterierunt pōtra hieroboam. Habitauit aūt roboam in irl'm. ⁊ edificauit ciuitates muratas i iuda: extruxitq; bethleem ⁊ etham ⁊ thecue. bethsur q̄ ⁊ socco ⁊ odollam. necnō ⁊ geth ⁊ maresa ⁊ ziph: ⁊ adurā ⁊ lachis ⁊ azeca: saraa q̄ ⁊ abialon ⁊ hebron que erant in iuda ⁊ beniamin ciuitates munitissimas. Cumq; clausisset eas murꝰ. posuit in eis principes citoruq; horrea: hoc est olei ⁊ vini. Sed ⁊ i singulis vrbibus fecit armamētaria scutoꝝ. ⁊ hastaꝝ: firmauitq; eas sūma diligentia: ⁊ imperauit super iudam ⁊ beniamin. Sacerdotes aūt ⁊ leuite qui erāt i vniuerso isrl'. venerūt ad cū de cunctis sedibus suis: relinquentes suburbana ⁊ possessiones suas. ⁊ trāseūtes ad iudā ⁊ irl'm: eo q̄ abiecisset eos hieroboam ⁊ posteri eius ne sacerdotio dñi fungerēt: qui pstituit sibi sacerdotes excelsoꝝ ⁊ demoniorꝝ. vitulorūq; quos fecerat. Ex ⁊ de cunctis tribubus isrl' quicūq; dederant cor suū ut q̄rerēt dñm deū isrl'. venerūt in irl'm ad īmolandū victimas suas coraꝫ dño deo patrū suoꝝ. ⁊ roborauerūt regnū iuda. ⁊ confirmauerūt roboā filiū salomonis p tres annos. Ambulauerūt enī in vijs dauid ⁊ salomonis annis trīū tribus. Duxit aūt roboā vxorē: maalath filiā hierimuth filij dauid: abiail q̄ filiam eliab filij isai. que pepit ei filios: ieos ⁊ semmoriam ⁊ zoom. Post hanc q̄ accepit maachā filiam absalon: q̄ peperit ei abia ⁊ abi ⁊ ziza ⁊ salomith. Amauit aūt roboā maachā filiā absalon: super oēs vxores suas ⁊ cōcubinas. Nā vxores decē ⁊ octo duxerat: cōcubinas aūt sexaginta. ⁊ genuit viginti octo filios ⁊ sexaginta filias. Cōstituit vero in capite abiā filiū maacha ducē sup oēs frēs suos: ipsū enī regē facere cogitabat quia sapientior fuit ⁊ potentior sup oēs filios eius. ⁊ in cunctis finibus iuda ⁊ beniamin ⁊ in vniuersis ciuitatibus muratis. Prebuitq; eis escas plurimas. ⁊ multas petiuit vxores.

XCII

Cumq; roboratum fuisset regnū roboam ⁊ pfortatū: dereliq̄t legē dñi ⁊ oīs isrl' cū eo. Anno aūt q̄nto regni roboā. ascēdit sesac rex egypti in irl'm qa peccauerāt dño: cū mille ducentis curribus ⁊ sexaginta milibus eq̄tū. Nec erat numerꝰ vulgi q̄ venerat cū eo ex egypto: libyes. s. ⁊ trogodyte ⁊ ethiopes: cepitq; ciuitates munitissimas in iuda. ⁊ venit vsq; in irl'm. Semeias aūt pphā ingressus est ad roboā ⁊ principes iuda: q̄ cōgregati fuerant i irl'm fugiētes sesac: dixitq; ad eos. Hec dicit dñs. Vos reliquistis me. ⁊ ego reliq̄ vos in manu sesac. Consternatiq; principes isrl' ⁊ rex dixerūt: Justus ē dñs. Cūq; vidisset dñs q̄ humiliati essent: factꝰ ē sermo dñi ad semeiā dicēs: Quia humiliati sūt nō dispdā eos: dabo q̄ eis pauxillū auxilij ⁊ nō stillabit furor meus sup irl'm p manū sesac. Veruntū seruient ei. ut sciāt distantiā seruitutis mee ⁊ seruitutis regni terrarū. Recessitq; sesac rex egypti ab irl'm sublatis thesauris domꝰ dñi ⁊ domꝰ regis: oiaq; secū tulit. ⁊ clypeos aureos q̄s fecerat salomon. pro quibꝰ fecit rex eneos. ⁊ tradidit illos principibus scutariorū q̄ custodiebant vestibulū palatij. Cūq; introiret rex domū dei. veniebāt scutarij ⁊ tollebant eos: iterūq; referebāt eos ad armamentariū suū. Veruntamē quia humiliati sunt. auersa ē ab eis ira dñi: nec deleti sūt penitus. Siquidē ⁊ in iuda inuēta sūt opa bona. Cōfortatus ē q̄ rex roboam in irl'm: atq; regnauit. Quadraginta aūt ⁊ vnꝰ ānꝰ erat cū regnare cepisset ⁊ decē ⁊ octo annis regnauit i irl'm vrbe quā elegit dñs. ut pfirmaret nomē suū ibi. de cunctis tribubus isrl'. Nomen autē matris eius naama āmanites. Feceq; malū. ⁊ nō preparauit cor suū ut quereret dñm. Opera vero roboā prima ⁊ nouissima. scripta sūt in libris semeie pphete ⁊ addo videntꝫ. diligenter expposita. Pugnauerunteq; aduersum se roboam ⁊ hieroboam cunctis diebꝰ. Et dormiuit roboam cū pribus suis. sepultusq; est i ciuitate

dauid: ⁊ regnauit abia filius eius pro eo. XIII

Anno tricesimooctauo regis hieroboā regnauit abia sup iudā. Tribus annis regnauit in hierl'm. Nomen matris eius michaia: filia vrihel de gabaa. ⁊ erat bellum inter abia ⁊ hieroboā. Cumq; iniisset abia certamen. ⁊ habens bellicosissimos viros. ⁊ electos quadraginta milia hieroboā construxit ei⁹ aciem octoginta milia virorū: q; ⁊ ipsi electi erant ⁊ ad bella fortissimi. Stetit q; abia super montem semeron: q; erat in ephraim. ⁊ ait: Audi hieroboam ⁊ omnis israel. Nū ignoratis q; dñs deus israel dederit regnū dauid sup israel in sempiternū: ipsi ⁊ filijs eius in pactū salis? Et surrexit hieroboā filius nabath seruus salomonis filij dauid. ⁊ rebellauit dño suo. Congregatiq; sunt ad eū viri vanissimi ⁊ filij belial. ⁊ pualuerūt ⁊ roboam filiū salomonis. Porro roboā erat rudis ⁊ corde pauido: nec potuit resistere eis: Nunc q; vos dicitis q; resistere possitis regno dñi q̄ possidet p filios dauid? Habetis q; grandem pl'i multitudinē: atq; vitulos aureos q̄s fecit vobis hieroboā in deos. Et eiecistis sacerdotes dñi filios aaron atq; leuitas. ⁊ fecistis vobis sacerdotes sic ceteros pl'i terrarū. Quicunq; venerit ⁊ initiauerit manū suā i tauro ⁊ hab⁹ ⁊ i arietib⁹ septē: fit sacerdos eorū q̄ nō sunt dij. Noster aūt dñs deus: ⁊ nō reliquim⁹. ⁊ sacerdotes q; ministrāt dño de filijs aaron: ⁊ leuite sūt i ordine suo: holocausta q; offerūt dño p singulos dies mane ⁊ vespe. ⁊ thymama ⁊ panes q̄ pcepta cōfectū. ⁊ ponunt panes in mēsa mūdissima. Et q; apud nos candelabrū aureū ⁊ lucerna eius: ut accēdant semp ad vesperā. Nos q̄ pe custodim⁹ pcepta dñi dei nri: quē vos reliquistis. Ergo in exercitu nro dux deus est. ⁊ sacerdotes eius q̄ clangunt tubis ⁊ resonāt in vos. Filij israel nolite pugnare in dñm deū patrū vestrorū: q̄a nō vobis expedit. Hec illo loquēte: hieroboam retro molichat insidias. Cumq; ex aduerso ostiū staret: ignorantem iudā suo ambiebat exercitu. Respicientesq; iudas vidit instare bellum ex aduerso ⁊ p tergū. ⁊ clamauit ad dñm ac sacerdotes tubis canē ceperūt: cesq; viri iuda vociferati sunt. Et ecce illis clamātibus perterruit deus hieroboā ⁊ cūm israel q̄ stabat ex aduerso abia ⁊ iuda: fugerunt q; filij israel iudam. ⁊ tradidit eos deus in manu eorū. Percussit q; eos abia ⁊ pl's eius plaga magna. ⁊ corruerūt vulnerati ex israel quingenta milia virorū fortiū humiliatiq; sunt filij israel in tpe illo. ⁊ valentissime cōfortati filij iuda: eo q; sperassent in dño deo patrū suorū. Persecutus q; est abia fugientē hieroboā. ⁊ cepit ciuitates eius. bethel ⁊ filias eius ⁊ hiesana cū filiabus suis. effron q; ⁊ filias eius. Nec valuit vltra resistere hieroboā in diebus abia. Quē percussit dñs ⁊ mortuus est. Igit abia p̄fortato imperio suo. accepit vxores q̄tuordecim: procreauitq; viginti duos filios. ⁊ sedecim filias. Reliq; aūt sermonū abia viarumq; ⁊ operū eius: scripta sunt diligētissime i libro addo p̄phete. XIIII

Dormiuit aūt abia cum patribus suis. ⁊ sepelierunt eū in ciuitate dauid. Regnauitq; asa filius eius pro eo. In cuius diebus quieuit terra annis decē. Fecit q; asa q̄ bonū ⁊ placitū erat in conspectu dei sui. ⁊ subuertit altaria peregrini cultus. ⁊ excelsa ⁊ confregit statuas lucosq; succidit. ⁊ pcepit iude ut quereret dñm deum patrū suorū. ⁊ faceret legē. ⁊ vniuersa mandata. Et abstulit de cunctis vrbibus iuda aras ⁊ phana. ⁊ regnauit in pace. Edificauit q; vrbes munitas i iuda q̄a quietus erat ⁊ nulla tēporib⁹ eius bella surrexerant pace dño largiēte. Dixit aūt iude. Edificem⁹ ciuitates istas. ⁊ vallem⁹ muris. ⁊ robozem⁹ turribus ⁊ portis ⁊ seris. donec a bellis quieta sūt oia: eo q; quesierim⁹ dñm deum patrū nrorū ⁊ dederit nobis pace p gyrū. Edificauerunt igit. ⁊ nullū in extruendo impedimentū fuit. Habuit aūt asa in exercitu suo portātiū scuta ⁊ hastas de iuda trecēta milia: de beniamin ptō scutariorū ⁊ sagittariorū ducēta octogita milia. Omēs isti viri fortissimi. Egressus q; est autē ad eos zara ethiops cū exercitu suo decies centena milia ⁊ currib⁹ trecentis. ⁊ venit vsq; maresa. Porro asa prexit obuiā ei. ⁊ instruxit aciem ad bellū in valle sephata. q; est iuxta maresa ⁊ inuocauit dñm deū ⁊ ait: Dñe nō est apud te vlla distantia. vtrū in paucis auxilieris aut i plurib⁹: adiuua nos dñe deus nr. In te. n. ⁊ in tuo nomine habentes fiduciā: venim⁹ ad hanc multitudinē. Dñe deus nr tu es: nō p̄ualeat ad te homo. Exterruit itaq; dñs ethiopes coram asa ⁊ iuda. Fugerūtq; ethiopes. ⁊ p̄secut⁹ est eos asa ⁊ pl'us qui cū eo erat vsq; gerara. Et ruerūt ethiopes vsq; ad internitionē: q̄a dño cedente cōtriti sūt. ⁊ exercitu illi⁹ p̄liante. Tulerūt q; spolia multa. Et percusserūt ciuitates omnes

per circuitū gerare. Grandis quippe cūctos terror ūuaserat. Et diripuerūt vrbes ⁊ multam predam asportauerūt: ꝑ ⁊ caulas ouium destruētes: tulerūt pecor infinitā multitudinem. ⁊ camelor: reuersiq; sūt in ierl'm. XV

Arias aūt filius oded facto in se spū dei egressus ē in occursū asa. ⁊ dixit ei. Audite me asa. ⁊ oles iuda ⁊ beniamin. dns vobiscū: quia fuistis cū eo. Si quesieritis eū: inuenietis. Si aūt dereliq̄ritis eū: dereliquet vos. Trāsibūt aūt multi dies in isrl' absq; deo vero ⁊ absq; sacerdote: absq; doctore q̄ ⁊ absq; lege. Cūq; reūsi fuerit i āgustia sua. ⁊ clamauerit ad dñm deū isrl' ⁊ q̄sierint eū: repiēt eū. In tpe illo nō erit pax egredīēti ⁊ ingredīēti: ꝑ errores vndiq; i cūctis habitatorib⁹ terraꝝ. Pugnabit. n. gens ꝑ gētē ⁊ ciuitas ꝑ ciuitatē: qa dns cōturbabit eos in oi angustia. Vos q̄ confortami. ⁊ nō dissoluāt manus vre: erit. n. merces operi vro. Aō cum audisset asa ꝓba. s. ⁊ ꝓphetiā azarie filij oded ꝓphe. confortat⁹ ē. ⁊ abstulit idola de oi ra iuda ⁊ de beniamin. ⁊ ex vrbib⁹ q̄s cepat mont ephraim. ⁊ dedicauit altare dñi q̄ erat ante porticū dñi: cōgregauitq; vniuersum iudā ⁊ beniamin. ⁊ aduenas cū eis de ephraim ⁊ manasse ⁊ de symeon. Plures. n. ad eū confugerāt ex israel: videtes q̄ dns de⁹ illi⁹ esset cū eo. Cūq; venissent i ierl'm mēse ctio. āno regni asa: immolauerūt dño i die illa de manubijs. ⁊ predā quā adduxerāt. boues septingētos. ⁊ arietes septē milia. Et intrauit ex more ad confortādū fed⁹: ut q̄rerēt dñm deū patrū suor i toto corde ⁊ i tota aia sua. Si q̄s aūt inq̄t nō q̄sierit dñm deū isrl': moriatur a minimo vsq; ad maximū. a viro vsq; ad mulierem. Jurauerūtq; dño voce magna in iubilo. ⁊ in clangore tube. ⁊ in sonitu buccinarum: cēs q̄ erāt i iuda cū execratice. In oi eni corde suo iurauerūt. ⁊ in tota voluntate q̄sierūt eū. ⁊ inuenerūt. Prestitit q; eis dns requiē ꝑ circuitū. Ro ⁊ maacha matrē asa regis ex augusto deposuit imperio: eo q; fecisset in luco simulacrū priapi q̄ cōtriuit. ⁊ i frusta cōminuēs cōbussit i torrente cedron. Excelsa aūt de vrelicta sūt in isrl'. Attamē cor asa erat pfectū cūctis diebus eius. Eaq; q̄ voverat pr̄ suus. ⁊ ipse intulit i domū dñi: argentū ⁊ aurū. vasorūq; diuersam supellectilē. Bellū ꝓ nō fuit vsq; ad tricesimū annū regni asa. XVI

Anno aūt tricesimo sexto regni ei⁹. ascēdit baasa rex isrl' in iudam. ⁊ muro circundabat rama: ut null⁹ tute posset egredi ⁊ ingredi de regno asa Protulit āt asa argētū ⁊ aur de thesauris domus dñi ⁊ de thesauris regijs: misitq; ad benadab regē syrie q̄ habitabat i damasco. dicens Fedus inē me ⁊ te est. Pater q̄ me⁹ ⁊ pr̄ tu⁹ habuere concordiā: quāobrē misi tibi argentū ⁊ aurū: ut rupto federe q̄ habes cū baasa rege isrl' facias eū a me recedē. Quo cōpto benadab misit principes exercituū suorū ad vrbes isrl': qui percusserūt abion ⁊ dan ⁊ abelmaim ⁊ vniuersas vrbes neptalim muratas. Qō cū audisset baasa desijt edificare rama: ⁊ intermisit op⁹ suū. Porro asa rex assūpsit vniūsū iudā ⁊ tulerūt lapides de rama ⁊ ligna q̄ edificationi ꝓparat baasa: edificauitq; ex eis gabaa ⁊ maspha. In tpe illo venit anani propheta ad asam regē iuda ⁊ dixit ei. Quia habuisti fiduciā in rege syrie ⁊ nō i dño deo tuo idcirco euasit syrie rex de manu tua. Nōne ethiopes ⁊ libyes multo plures erant q̄drigis ⁊ equitib⁹ ⁊ multitudine nimia: q̄s cū in dño credidisses tradidit i manu tua? Oculi. n. dñi cōtēplant vniuersā terrā. ⁊ ꝓbet fortitudinē his qui corde perfecto credunt in eū. Stulte igit egisti. ⁊ ꝓpter hoc etiā ptī tpe aduersū te bella cōsurgēt. Iratusq; asa aduersus videntē: iussit eū mitti in neruū. Valde q̄ppe sup hoc fuerat dns idignat⁹. ⁊ inf fecit de ꝑplo in tpe illo plurimos. Opa aūt asa ꝓma ⁊ nouissima scripta sūt in libro regū iuda ⁊ isrl'. Egrotauit etiā asa anno tricesimonono regni sui. dolore pedum vehementissimo. ⁊ nec in infirmitate sua q̄siuit dñm: ꝑ magis in medicorū arte cōfisus est. Dormiuitq; cū patrib⁹ suis. ⁊ mortuus ē anno q̄dragesimo primo regni sui. ⁊ sepelierūt eum i sepulchro suo q̄ foderat sibi in ciuitate dauid. Posuerūt q; eum super lectū suū plenū aromatib⁹ ⁊ vnguentis meretricijs q̄ erāt pigmētarioꝝ arte ꝓfecta: ⁊ cōbusserūt sup eū ambitiē nimia. XVII

Regnauit aūt iosaphat filius ei⁹ ꝓ eo: ⁊ inualuit ꝑ isrl'. Constituitq; milites numeros in cunctis vrbib⁹ iuda que erāt vallate muris: ꝑsidiaq; disposuit i tra iuda ⁊ in ciuitatib⁹ ephraim q̄s cepat asa pr̄ ei⁹. Et fuit dns cū iosaphat: qa ambulauit i vijs dauid pr̄is sui ꝑmis. ⁊ nō sqauit i baalim sed

in vno pris sui. & pretit in pceptis illius. & nō
iuxta pctā isrl. Cōfirmauitq dns regnū in
manu ei⁹. & vdit ois iuda munera iosaphat:
factoq sūt ei infinite diuitie. & multa gloria.
Cūq sūpsisset cor eius audaciā ꝓpter vias
dni: etiam excelsa & lucos de iuda abstulit.
Tertio aūt anno regni sui misit de ꝓncipib⁹
suis benail & obdiam & zacharīā & nathanael
& micheā ut docerēt i ciuitatib⁹ iuda. & cū eis
levitas semeiā & nathaniā & zabadiā. asahel
& semiramoth & ionathā adoniāq & tho-
biā & tobadoniā levitas. & cū eis elisama & io
ram sacerdotes. Docebātq ꝓfm in iuda ha-
bentes librū legis dni. & circuiebāt cūctas vr
bes iuda: atq erudiebāt ꝓplm. Itaq fact⁹ est
pauor dni sup oia regna terraꝝ q erāt p gyr
iuda: nec audebant bellare ꝛ iosaphat. Sed &
philistei. iosaphat munera referebāt. & vecti
gal argēti. Arabes q̄q adducebāt pecora arie-
tū septē milia septingētos. & hircos totidem.
Creuit g iosaphat & magnificat⁹ est vsq in
sublime. atq edificauit i iuda vomos ad in-
star turriū. vrbesq muratas. & multa opa pa-
trauit in vrbib⁹ iuda. Viri q bellatores & ro
busti erāt in irlm. quoꝝ iste numer⁹ p domos
atq familias singuloꝝ: In iuda ꝓnceps exer-
citus ednas dux. & cū eo robustissimoꝝ viri
trecēta milia. Post hūc iohānan ꝓnceps. &
cū eo ducēta octoginta milia. Post illum q̄q
amasias filius zechri cōsecratus dño. & cū eo
ducenta milia virorum fortiū. Hunc seque-
batur robustus ad ꝓlia eliada. & cum eo te-
nentium arcū & clypeū ducenta milia. Post
istū etiā ioçadab & cū eo centū octoginta mi
lia expeditoꝝ militū. Hi oēs erant ad manū
regis: exceptis alijs quos posuerat in vrbibus
muratis. & in vniuerso iuda.

CAPVT XVIII

Fuit g iosaphat diues & inclytus mul
tū. & affinitate cōiunct⁹ē achab: descē-
ditq post annos ad eū in samariā. Ad
cuius aduentū mactauit achab arietes & bo-
ues plurimos ipsi & ꝓplo qui venerat cum eo.
psuasitq illi ut ascenderet in ramoth galaad.
Dixitq achab rex isrl ad iosaphat regē iuda.
Veni mecū i ramoth galaad. Cui ille rñdit.
Ut ego & tu: sicut ꝓplus tuus sic & popul⁹ me⁹
tecūq erimus in bello. Dixit iosaphat ad re-
gem isrl. Cōsule obsecro impñtiarū sermonē
dni. Cōgregauit igit rex isrl ꝓphetaꝝ q̄drin-
gētos viros. & dixit ad eos: In ramoth ga-
laad ad bellandū ire debem⁹. an q̄escē? At illi
ascēde inquiūt. & tradet de⁹ i manu regi. Di-
xitq iosaphat. Nūq̄d nō ē hic ꝓphetes dni: ut
abillo etiā requiram? Et ait rex isrl ad iosa-
phat. Est vir vn⁹ a q̄ possum⁹ q̄rē dni volun-
tatē. ꝑ ego odi eū q̄a nō ꝓphetat mihi bonū: ꝑ
malū oi tpe. Est aūt micheas filius iemla. Di-
xitq iosaphat. Ne loq̄tur rex hoc mō. Voca-
uit g rex isrl vnū de eunuchis. & dixit ei:
Voca cito micheā filiū iemla. Porro rex isrl
& iosaphat rex iuda. vtq sedebāt i solio suo
vestiti cultu regio. Sedebāt aūt in area iuxta
portā samarie: cōspq ꝓphete vaticinabant co-
ram eis. Sedechias vo filius chanana fecit sibi
cornua ferrea. & ait: Hec dicit dns. His ven-
tilabis syriā donec cōteres eā. Oēsq ꝓphete
similiter ꝓphetabāt atq dicebāt. Ascēde in ra-
moth galaad & psperaberis. & tradet eos dns
in manu regis. Micheas aūt q̄ ierat ad vocādū
micheā. ait illi. En ꝓba oīus ꝓphetaꝝ vno ore
bona regi ānūciāt. Quesо g̃ te ut sermo tu⁹
ab eis nō dissentiat. loq̄risq ꝓspera. Cui re-
spondit micheas: Viuit dns. q̄a q̄cūq dixe-
rit mihi deus me⁹ hoc loq̄r. Venit g ad regē. Cui
rex ait: Micheа. ire debem⁹ in ramoth gala-
ad ad bellandū. an quiescere? Cui ille rñdit:
Ascendite: cuncta. n. ꝓspera euenēt & tradē-
mini in manus vras. Dixitq rex. Iterū atq
iterū te adiuro. ut mihi nō loquaris nisi qđ ver
est i nōie dni. At ille ait: Vidi vniuersū isrl
dispersū i mōtib⁹ sicut oues absq pastore. Et
dixit dns. Nō hūt isti dnos: reuertat⁹ vnus-
q̄sq in domū suā i pace. Et ait rex isrl ad io-
saphat. Nōne dixi tibi q nō ꝓphetaret iste mi
hi q̄cq bonū: ꝑ ea q̄ mala sūt? At ille: idcirco ait
audite verbū dni. Vidi dnm sedentē in solio
suo. & oēm exercitū celi assistentē ei a dextris
& a sinistris. Et dixit dns. Quis decipiet achab
regē isrl ut ascendat & corruat i ramoth gala
ad? Cūq diceret vnus hoc mō. & alē alio: pces
sit spūs & steterit corā dño. & ait: Ego decipiā
eum. Cui dns: in q̄ inq̄t decipies? At ille re-
spondit. Egrediar. & ero spūs mendax in ore
oīus ꝓphetaꝝ ei⁹. Dixitq dns. Decipies & p̄-
ualebis: egrede & fac ita. Nūc igit ecce dns
dedit spm mendacij ore oīus ꝓphetaꝝ tuoꝝ
& dns locutus ē de te mala. Accessit aūt se-
dechias filius chanana. & percussit micheе ma-
xillā. & ait. Q quā viā trānsiuit spūs dni a me
ut loqueretur tibi? Dixitq micheas. Ty ipse

videbis in die illo: qñ ingressus fueris cubiculū ꝛ cubiculo·ut abscondaris. ℙrecepit aūt rex ysrl' dicēs: Tollite micheā ⁊ ducite eum ad āmon pncipē ciuitat⁹ ⁊ ad ioas filiū amalech. ⁊ dicet⁹. Hec dicit rex. Mittite hunc in carcerē. ⁊ date ei panis modicū. ⁊ aq̄ paucrillū donec reuertar ī pace. Dixitq; micheas. Si reuŕsus fueris in pace: nō ē dñs locut⁹ ī me. Et ait: Audite cēs ppli. Igit' ascenderunt rex ysrl' ⁊ iosaphat rex iuda in ramoth galaad: dixitq; rex ysrl' ad iosaphat. Mutabo habitū. ⁊ sic ad pugnā vadā: tu aūt induē ꝛstib⁹ tuis. Mutatoq; rex ysrahel habitu venit ad bellū. Rex aūt syrie ꝓcepat ducib⁹ eq̄tat⁹ sui dicēs Me pugnetis ꝫ minimū· aut ꝫ maximū: nisi ꝫ solū regē ysrl'. Itaq; cū vidissent pncipes· eq̄tat⁹ iosaphat· dixerūt: Rex ysrl' est iste. Et circūdederūt eū dimicātes. At ille clamauit ad dñm. ⁊ auxiliat⁹ ē ei: atq; auertit eos ab illo. Cū.n. vidissent duces eq̄tat⁹ q; nō esset rex ysrl'. reliquerūt eū. Accidit aūt ut vnus e populo sagittā ī incertū iaceret. ⁊ pcutēt regem ysrl' inē ceruicē ⁊ scapulas. At ille auriga suo ait: Cōuerte manū tuā. ⁊ educ me ꝛ acie: q̄a vulnerat⁹ sū. Et finita ē pugna ī die illo. Porro rex ysrl' stabat i curru suo ꝫ syros· vsq; ad ꝛsperā. ⁊ mortuus est occidēte sole.

RExit aūt iosaphat rex iuda in domū suā pacifice in irlm

XIX

Cui occurrit iehu filius anani videns ⁊ ait ad eum. Impio ꝓbes auxiliū. ⁊ bis qui oderūt dñm amicitia iungeris. ⁊ idcirco irā q̄dē dñi merebar⁹. ꝟ bona opa inuēta sūt ī te: eo q̄ abstuleris lucos ꝛ ēra iuda. ⁊ ꝓgaueris cor tuū ut req̄reres dñm ꝛū pat⁹ tuor. Habitauit q̄ iosaphat in irlm. Rursūq; egressus est ad pplm· ꝛ bersabee vsq; ad mōtē ephraim ⁊ reuocauit eos ad dñm ꝛum patrū suorū cōstituitq; iudices ꝛe ī cūctis ciuitatib⁹ iuda munitis p singula loca. ⁊ pcipiēs iudicib⁹· vi· ꝛte ait q̄d faciat⁹. Nō eni hois exercet⁹ iudiciū ꝟ dñi. ⁊ qcūq; iudicaueritis· in vos redūdabit. Sit timor dñi vobiscū. ⁊ cū diligētia cuncta facite. Nō ē eni apud dñm ꝛū nīm iniq̄tas· nec pson̄arū acceptio· nec cupido munerū. In irlm q̄q; cōstituit iosaphat leuitas ⁊ sacerdotes ⁊ pncipes familiar⁹ ex ysrl' ut iudicium ⁊ cām dñi iudicarēt habitatoribus ei⁹: ꝓcepitq; eis dicēs: Sic agetis in timore dñi fideliē ⁊ corde pfecto. Q̄ cām cāq; que venerit ad vos fratrū vrorū q̄ habitāt ī vrbib⁹ suis· inē cogtionē ⁊ cogtionē vbicūq; q̄stio est ꝛ lege· ꝛ mādato· ꝛ cerimonijs· ꝛ iustificationib⁹ oñdite eis ut nō pcecēt in dñm. ⁊ ne ꝛniat ira sup vos ⁊ sup frēs vros. Sic q̄ agentes nō peccabit⁹. Amarias aūt sacerdos ⁊ pōtifex vr· in bis q̄ ad ꝛū ptinēt psidebit. Porro çabadias filius ismahel q̄ ē dux ī domo iuda: sup ea opa erit q̄ ad regis officiū ptinent. Habetisq; mgros leuitas coram vobis: ꝓfortami· ⁊ agite diligēt·. ⁊ erit dñs vobiscū in bōis.

POst hꝫ cōgregati sūt filij

XX

moab ⁊ filij āmon ⁊ cū eis ꝛ āmonitis ad iosaphat: ut pugnarēt cōtra eū. Uenerūtq; nūcij. ⁊ indicauerūt iosaphat dicētes: Uenit ꝫ te multitudo magna ꝛ bis locis q̄ trās mare sūt ⁊ ꝛ syria. ⁊ ecce ꝓsistūt in asasontbamar· q̄ ē engaddi. Iosaphat aūt timore pterrit⁹. totū se contulit ad rogandū dñm. ⁊ ꝓdicauit ieiuniū vniuerso iuda. Cōgregatusq; ē iudas ad ꝛpecandū dñm: ꝫ ⁊ cēs ꝛ vrbib⁹ suis venerūt ad obsecrandū eū. Cūq; stetisset iosaphat in medio cetu iude ⁊ irlm in domo dñi añ atriū nouū ait: Dñe ⁊ pat⁹ nr̄or tu es ⁊ in celo. ⁊ dñaris cunctis regnis gētiū. In manu tua ē fortitudo ⁊ potētia: nec q̄squ tibi pōt resistere. Nōne tu ⁊ nr̄ interfecisti cēs habitatores terre hui⁹ coram pplo tuo ysrl'. ⁊ dedisti eā semini abrahā amici tui in sempiternū? Habitauerūtq; in ea. ⁊ extruxerūt ī illa sanctuariū nomi tuo dicētes. Si irruerit sup nos mala· gladi⁹ iudicij· pestilētia ⁊ fames· stabim⁹ coram domo hac ī ꝫspectu tuo in q̄ invocatū ē nomē tuū. ⁊ clamabim⁹ ad te in tribulationib⁹ nr̄is: ⁊ exaudies nos saluosq; facies. Nunc igitur ecce filij āmon ⁊ moab ⁊ mons seir ꝓ quos nō cōcessisti ysrl' ut trāsirent q̄n egrediebant⁹ ꝛ egypto· ꝟ ꝛ elinauerūt ab eis ⁊ nō inꝛfecerūt illos· ecce rio agut ⁊ nitunt⁹ eijcē nos ꝛ possessiē quā tradidisti nob⁹ ⁊ nr̄. Ergo nō iudicab eos? In nobis quidē nō ē tanta fortitudo ut possimus huic multitudini resistere que irruit sup nos: ꝟ cū ignoremus q̄d agē ꝛ eam⁹ ꝟ solū hēm⁹ reliqui ut oculos nr̄os dirigam⁹ ad te. Dixit ꝓo iuda stabat coram dño: cū paruulis ⁊ vxorib⁹ ⁊ liberis suis. Erat aūt iaçihel filius çacharie filij banaie filij iehiel filij matthanie leuites ꝛ filijs asaph: sup quē fact⁹ est spūs dñi in medio turbe ⁊ ait: Attēdite oēs iuda. ⁊ q̄ habitat⁹

in irlm. ⁊ tu rex ioſaphat. hec dicit dñs vobis. Nolite timē nec paueatis hāc multitudinē. Nō ē.n. vra pugna: ſ dei. Cras descēdetis eos. Ascēsuri.n. iūt p cliuū noie leis: ⁊ inuenietis illos in fūmitate torrētis q eſt ptra ſolitudinē hieruhel. Nō.n. eritis vos q̄ dimicabitis: ſ tm modo cōfidenter state, ⁊ videbitis auxiliū dñi ſup vos. O iuda ⁊ irlm nolite timere nec paueatis. Cras egrediemi ē eos ⁊ dñs erit vobiſcum. Ioſaphat ḡ ⁊ iuda ⁊ oēs habitatores irlm ceciderunt ꝓni in trā corā dño. ⁊ adorauerūt eū. Porro leuite de filijs caath ⁊ de filijs core laudabāt dñm deū iſrl voce magna in excelſū. Cūq; mane ſurrexiſſent egreſſi ſūt p deſertū thecue. pfectiſq; eis ſtās ioſaphat i medio eor dixit: Audite me viri iuda. ⁊ oēs habitatores irlm. Credite in dño deo vro. ⁊ ſecuri eritis: credite ꝓphetis ei⁹ ⁊ cūcta euenīet ꝓſpa. Deditq; ꝑſiliū ꝓpo ⁊ ſtatuit cantores dñi ut laudarēt eū in turmis ſuis. ⁊ añcedерēt exercitū. ac voce conſona dicerēt: Confitemi dño: qñ in ternū miſericordias eius. Cūq; cepiſſent laudes canere. ꝓtit dñs inſidias eor in ſemetipſos filiorū. s. ammon ⁊ moab ⁊ mōtis ſeir. qui egreſſi fuerāt ut pugnarēt ꝑ iudā. ⁊ pcuſſi ſūt. Hamq; filij ām⁹ ⁊ moab cōſurrexerūt aduerſum habitatores mōtis ſeir: ut inēt ficerēt. ⁊ delerēt eos. Cūq; ſ oge ꝓperaſſent: etiam in ſemetipſos vertūt mutuis cōcidere vulnerib⁹. Porro iuda cum venīſſet ad ſpeluncā que reſpicit ſolitudinem vidit. pcul oēm late regionē plenā cadaueribus: nec ſuperſſe quēq; qui necē potuiſſet euadere. Venit ḡ ioſaphat ⁊ oīs ꝓplus cū eo ad retrahēda ſpolia mortuor. inuenerūtq; inter cadavera varia ſupellectilē. veſtes q̄ ⁊ vaſa pretioſiſſima. ⁊ diripuerūt: ita ut oia portare non poſſent: nec ꝑ tres dies ſpolia auferrēt ꝓ prede magnitudine. Die aūt quarto congregati ſunt in valle bñdictionis. Etenī qñ ibi bñdixerūt dño: vocauerūt locū illum vallis bñdictiōis vſq; i ꝓſētē diē. Reuerſuſq; ē ois vir iuda ⁊ habitatores irlm. ⁊ ioſaphat añ eos i irlm cū leticia magna. eo q̄ vicciſſet eis dñs min⁹ gaudiū de inimicis ſuis. Ingreſſiq; ſunt in irlm cū pſalteriis ⁊ citharis ⁊ tubis i domū dñi. Irruit aūt pauor dñi ſup vniuerſa regna terr: cum audiſſent q̄ pugnaſſet dñs cū inimicos iſrl. Quieuitq; regnū ioſaphat. ⁊ dedit ei dñs pacē p circuitū. Regnauit igit ioſaphat ſup iudā. ⁊ erat triginta q̄q; ānor cū regnare cepiſſet. Viginti aūt ⁊ q̄q; ānis regnuit in irlm. ⁊ nomē mris eius azuba filia ſelachi. Et ābulauit i via pris ſui aſa nec declinauit ab ea. faciēs q̄ placita erant corā dño. Verūtn excelſa non abſtulit. ⁊ adhuc pplus nō direxerat cor ſuū ad dñm deū patrū ſuor. Reliqua aūt geſtor ioſaphat ꝓrī ⁊ nouiſſimor ſcripta ſūt in ꝓbis iehu filij anani: q̄ digeſſit in librū regum iſrl. ꝑ hāc inīt amicitias ioſaphat rex iuda cum ochozia rege iſrl cui⁹ opa fuerūt ipiſſima ⁊ pticeps fuit ut faceret naues q̄ trēt i tharſis: feceruntq; claſſem in aſiongaber. Prophetauit autem eliezer filius dodau de mareſa ad ioſaphat dicens: Quia habuiſti fedus cum ochozia. pcuſſit dñs opa tua: contriteq; ſunt naues nec potuerunt ire in tharſis.

XXI

Dormiuit aūt ioſaphat cū pribꝰ ſuis ⁊ ſepultꝰ ē cū eis in ciuitate dauid: regnauit ioram filiꝰ eius ꝓ eo. Qui habuit frēs filios ioſaphat: azariā ⁊ iahiel ⁊ zachariā ⁊ azariā ⁊ michahel ⁊ ſaphatiam. Oēs hi filij ioſaphat regis iuda. Dedit q; eis pr̄ ſuus multa munera argēti ⁊ auri. ⁊ pēſaticēs cū ciuitatib⁹ munitiſſimis iuda. regnū aūt tradidit ioram eo q̄ eēt ꝓmogenit⁹. Surrexit aūt ioram ſup regnū pris ſui. Cūq; ſe cōfirmaſſet: occidit omnes frēs ſuos gladio ⁊ q̄ſdā de ꝓncipib⁹ iuda. Triginta duor ānor erat ioram cū regere cepiſſet. ⁊ octo ānis regnauit i irlm: ambulauitq; in vijs regū iſrl ſicut egerat dom⁹ achab. Filia quippe achab erat vxor ei⁹. Et fecit malū i ꝓſpectu dñi. Noluit aūt dñs diſperdere domū dauid ꝓpē pactū q̄ inierat cū eo. ⁊ q̄. pmiſerat ut daret ei lucernā ⁊ filijs ei⁹ i oi tpe. In diebꝰ illis rebellauit edom ne eēt ſubdit⁹ iude. ⁊ ꝓſtituit ſibi regem. Cūq; tranſiret ioram cū ꝓncipib⁹ ſuis ⁊ cūcto eqtatu q̄ erat ſecū: ſurrexit nocte ⁊ pcuſſit edom q̄ ſe circūdederat. ⁊ oēs duces eqtat⁹ ei⁹. Attn rebellauit edom ne eſſet ſub ditiōe iuda: vſq; ad hāc diē. Eo tpe ⁊ lobna receſſit: ne eēt ſub manu illi⁹. Dereliq̄rat.n. dñm deū patrū ſuor: inſuper ⁊ excelſa fabricatus ē in vrbib⁹ iuda. ⁊ fornicari fecit habitatores irlm. ⁊ ꝓuaricari iudā. Allate ſūt aūt ei lre abelie ꝓpha: i q̄bus ſcriptū erat. Hec dicit dñs deꝰ dauid pris tui. Qm̄ nō ābulaſti i vijs ioſaphat pris tui ⁊ i vijs aſa regis iuda.

ß incessisti p iter regū ilrl. ⁊ fornicari fecisti iudā ⁊ habitatores irlm imitat⁹ fornicationē domus achab: insup ⁊ frēs tuos domū patris tui meliores te occidisti: ecce dñs percutiet te plaga magna cū pplo tuo ⁊ filijs ⁊ uxoribus tuis: ⁊ uniuſq; ſubſtātia tua. Tu aūt egrotabis pessimo lāguore uteri: donec egrediant̄ uitalia tua paulati p singulos dies. Suscitauit ḡ dñs ꝫ iozā ſpm philistinox ⁊ arabū q̄ pfines ſūt ethiopib⁹. ⁊ aſcēderūt in trā iuda ⁊ uaſtauerūt eā. Diripuerūtq; cunctam ſubſtantiā q̄ inuēta ē in domo regis: insup ⁊ filios ei⁹ ⁊ uxores. Nec remāſit ei fili⁹ niſi ioachaz q̄ minim⁹ natu erat. Et ſup hoc oia pcuſſit eū dñs aluj languore iſanabili. Cūq; dies succederet dies. ⁊ tēpoꝝ ſpatia uoluerēt duox annox expletꝰ ē circul⁹. ⁊ ſic lōga pſūptus tabe ita ut egēt etiā uiſcera ſua languore parit ⁊ uita caruit. Mortuuſq; ē in infirmitate pessima. ⁊ nō fecit ei pplus pm mortē cōbuſtionis exequias: ſicut fecerat maioꝝ⁹ ei⁹. Triginta duox annox fuit cū regnare cepiſſet. ⁊ octo ānis regnauit in irlm. Ambulauitq; non recte. ⁊ ſepelierūt eū in ciuitate dauid: uerūtñ non in ſepulcris regum.

.XXII.

Conſtituerūt aūt habitatores irlm ochoziam filiū eius minimū regē p eo. Omēs. n. maiores natu q̄ ante eum fuerāt interfecerāt latrones arabū q̄ irruerāt i caſtra. Regnauitq; ochozias filꝰ iozā regis iuda. Quadraginta duox ānox erat ochozias cū regre cepiſſet. ⁊ uno āno regnauit i irlm ⁊ nomē mris ei⁹ athalia filia amri. Et ipſe ingreſſus ē p uias dom⁹ achab. Mal. n. eius impulit eū ut impie agēt. Fecit igit malū in ꝓſpectu dñi ſicut dom⁹ achab. Ipſi. n. fuerūt ei conſiliarij p⁹ mortē pris ſui in interitū eius: ambulauitq; in conſilijs eox. Et preiit cū ioram filio achab rege iſrl in bellū ꝫ haſahel regē ſyrie i ramoth galaad: uulnerauerūtq; ſyri ioram. Qui reuſus ē ut curaret i iezrahel. Multas. n. plagas accepat in ſupdicto certamine. Igit ochozias filꝰ iozā rex iuda deſcendit ut inuiſeret iozā filiū achab in iezrahel egrotātē. Volūtatiq; ꝺ̄ꝑ fuit dei aduerſus ochoziā ut ueniret ad ioram. ⁊ cū uenisſet egrederet cū eo aduerſum iehu filiū namſi quē unxit dñs ut deleret domū achab. Cūq; euerteret iehu domū achab inuenit pncipes iuda ⁊ filios fratrū ochozie q̄ miſtrabāt ei. ⁊ interfecit illos. Ipſū q̄q; quirētē ochoziā cōprehendit latitātē in ſamaria adductūq; ad ſe occidit. ⁊ ſepelierūt eū eo q̄ eēt filꝰ ioſaphat. q̄ q̄ſierat dñm in toto corde ſuo. Nec erat ultra ſpes aliq̄: ut de ſtirpe eius regnaret ochozie. Siqdē athalia mr ei⁹ uidēs q̄ mortu⁹ eēt filꝰ ſuus: ſurrexit ⁊ interfecit oēm ſtirpē regiā dom⁹ iozā. Porro ioſabeth filia regis tulit ioas filiū ochozie. ⁊ furata ē eū de medio filioꝝ regis cū interficerēt abſconditq; eū cū nutrice ſua in cubiculo lectuloꝝ. Ioſabeth aūt q̄ abſcōderat eū. erat filia regis iozā. uxor ioiade pōtificis ſororis ochozie. ⁊ ideirco athalia nō interfecit eū. Fuit ḡ cū eis i domo dei abſcōditus ſex annis: quib⁹ regnauit athalia ſup terrā.

.XXIII.

Anno aūt ſeptimo ꝓfortatus ioiada aſſūpſit cēturiones: acariā videlicet filiū hierobōā ⁊ iſmahel filiū iohanan. azariam q̄q; filiū obed. ⁊ maaſiam filium adaie. ⁊ eliſaphat filiū zechri. ⁊ iniit cum eis fedus. Qui circūeūtes iudā congregauerūt leuitas de cūctis urbib⁹ iuda. ⁊ principes familiaꝝ iſrl: uenerūtq; in irlm. Iniitq; ois multitudo pactū in domo dei cū rege. Dixitq; ad eos ioiada. Ecce filꝰ regis regnabit ſicut locutꝰ ē dñs ſup filios dauid. Iſte ē pmo quē facietis. Tertia ps uīm q̄ ueniunt ad ſabbatū ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ ⁊ ianitoꝝ erit in portis: Tertia aūt ps ad domū regi. ⁊ tria ad portā q̄ appellat fundamēti. Oēs aūt reliquū uulgꝰ ſint in atrijs domꝰ dñi: nec q̄ſpiā alius ingrediat domū dñi niſi ſacerdotes ⁊ q̄ miſtrant de leuitis. Ipſi tñmodo ingrediant̄ q̄a ſcificati ſunt. ⁊ oē reliquū uulgus obſeruet cuſtodias dñi. Leuite aūt circūdent regē hīntes ſingulj arma ſua. ⁊ ſi q̄s alius ingreſſus fuerit tēplū interficiant̄: ſintq; cū rege. ⁊ intrāte ⁊ egredīte. Fecerūt ḡ leuite ⁊ uniuſus iuda iuxta oia que pcepat ioiada pontifex. Et aſſūpſerūt ſinguli uiros qui ſub ſe erant. ⁊ ueniebant p ordinem ſabbati cū his q̄ iā ipleuerāt ſabbatū ⁊ egreſſi erāt. Siquidē ioiada pōtifex nō dimiſerat abire turmas. q̄ ſibi per ſingulas ebdomadas ſuccedē pſueuerāt. Dedit q̄q; ioiada ſacerdos cēturionib⁹ lāceas clypeoſq; ⁊ peltas regi dauid: q̄s conſecrauerat i domo dñi. Cōſtituitq; oēm pplm tenētiū pugiones a parte dexterī templi uſq; ad partē ſiniſtrā. coram altari ⁊ templo circuitū regi. ⁊ eduxerūt filiū regis ⁊ impoſuerūt ei diadema ⁊ teſtimoniū: ⁊ dederunt q̄q;

in manu eius tenendā legē & cōstituerūt eū regem. Unxit q̄ illū ioiada pontifex & filij eius imp̄catiq; sūt ei atq; dixerūt. Uiuat rex. Audiuit q̄ cū audisset athalia uocē. s. currentiū atq; laudantiū regem: ingressa ē ad pplm in tēplū dñi. Cūq; vidisset regē stantē sup gradū in introitu & p̄ncipes turmasq; circa eū: cēmq; pplm & rem gaudentē atq; clangentē tubis & diuersi generis organis cōcinentem: uocēq; laudantiū: scidit uestimēta sua & ait: Insidie: insidie. Egressus aūt ioiada pontifex ad centuriones & p̄ncipes exercitus dixit eis. Educite illā ex septa tēpli: & interficiat̄ forsi gladio. Praecepitq; sacerdos ne occideret̄ in domo dñi. Et imposuerunt ceruicib⁹ ei⁹ man⁹. Cūq; intrasset portā eq̄rū dom⁹ regi: interfecerūt eā ibi. Pepigit aūt ioiada fedus inter se & uniuersū p̄plm & regē: ut eēt pplus dñi. Itaq; ingressus ē omis pplus domū baal. & destruxerūt eā. & altaria ac simulacra illius confregerūt: matban q̄q; sacerdotē baal interfecerūt añ aras. Cōstituit aūt ioiada prepositos in domo dñi & sub manib⁹ sacerdotū & leuitarū: q̄s distribuit dauid in domo dñi: ut offerrēt holocausta dño sicut scriptū est in lege moysi: in gaudio & cāticō: iuxta dispositionē dauid. Cōstituit q̄q; ianitores i portis dom⁹ dñi: ut nō ingrederet̄ eā immundus i oi re. Assūpsitq; centuriones & fortissimos viros: ac p̄ncipes pplī & cē vulg⁹ terre. & fecerūt descendere regē de domo dñi. & introire per mediū portē superior⁹ in domū regi. & collocauerūt eū in solio regali. Letatusq; est omis pplus terre. & urbs q̄uit. Porro athalia interfecta ē gladio.

Septem annorū erat CXXIIII ioas cū regnare cepisset. & q̄draginta āis regnauit i hrlm. Nomē mris eius sebia de bersabee. Fecitq; qđ bonū ē coram dño: cūctis diebus ioiade sacerdotis. Accepit aūt ei ioiada uxores duas: & q̄b⁹ genuit filios & filias. Post q̄ placuit ioas ut instauraret domū dñi: congregauitq; sacerdotes & leuitas & dixit eis. Egredimini ad ciuitates iuda. & colligite de uniuerso isrl pecuniam ad sarta tecta templi dei uri per singulos annos. festinatoq; hoc facite. Porro leuite egē negligenti⁹. Uocauitq; rex ioiadā p̄incipē. & dixit ei: Quare tibi nō fuit cure ut cogeres leuitas inferre de iuda & hrlm pecuniā q̄ cōstituta ē a moyse seruo dñi: uniuersi inferret ea de multitudo isrl in tabnaculū testimonij? Athalie enī impiissime & filij eius destruxerūt domū dei. & de uniuersis q̄ sciscitata fuerāt in tēplo dñi. ornauerūt pbanū baalim. Precepit q̄ rex. & fecerunt arcā: posuerunt eā iuxta portā dñi foris secus. Et p̄dicatū ē i iuda & hrlm. ut deferrēt singuli preciū dño qđ cōstituit moyses seruus dei sup cūctum isrl in deserto. Letatiq; sūt cūcti p̄ncipes & omis pplus. & ingressi cōtulerūt i arcā dñi atq; miserūt: ita ut impleret̄. Cūq; tps eēt ut deferrēt arcā cōram rege p manus leuitaru: videbāt enī multā pecuniā: ingrediebat̄ scriba regi & quē p̄m⁹ sacerdos cōstituerat: effundebātq; pecuniā q̄ erat i arca. Porro arcā reportabāt ad locū suū: sicq; faciebāt p singulos dies. Et cōgregata est infinita pecunia: quā tulerūt rex & ioiada bis q̄ perāt operib⁹ domus dñi. At illi producebāt ex ea cesores lapidū & artifices operū singulorū: ut instaurarent domū dñi: fabros q̄q; ferri & eris: ut qđ cadere cepat fulciret̄. Egerūtq; hi q̄ opabāt̄ industrie. & obducebat̄ parietū cicatrix p manus eorū: ac suscitauerūt domū dñi in statum pristinū. & firmiter eā stare fecerūt. Cūq; cōplessent oia opa. tulerūt cora rege & ioiada reliquā partē pecunie: de q̄ facta sūt vasa templi in ministeriū ad holocausta: phiale q̄q; & cetera vasa aurea & argentea. Et offerebant holocausta in domo dñi iugiter cūctis diebus ioiade. Senuit aūt ioiada plen⁹ dierū. & mortuus ē cū centū triginta eēt annorū: sepelierūtq; eū i ciuitate dauid cū regibus. eo q̄ fecisset bonū cū isrl & cū domo ei⁹. Postq̄ aūt obiit ioiada. ingressi sūt p̄ncipes iuda. & adorauerūt regē. Qui delinit⁹ obsequiis eorū acq̄euit eis. Et dereliquerūt templū dñi dei patrū suoꝝ. seruierunt q; lucis & sculptilib⁹. & facta ē ira dñi ꝛ iudā & hrlm ꝓpt̄ hoc pctm̄. Mittebatq; eis p̄phetas ut reuerterent̄ ad dñm: q̄s ptestates illi audire nolebāt. Spūs itaq; dei induit cacharia filiū ioiade sacerdotē. & stetit i cōspectu pplī. & dixit eis: Hec dicit de⁹. Quare trāsgredimini p̄ceptū dñi qđ vobis nō ꝓdesit. & dereliq̄stis dñm ut derelinqueret vos? Qui cōgregati adūsus eū miserūt lapides iuxta regis imperiū: in atrio dom⁹ dñi. Et nō ē recordat⁹ ioas rex. mie quā fecerat ioiada p̄ illi⁹ secū: & interfecit filiū ei⁹. Qui cū moreret̄ ait: Uideat dñs & requirat. Cūq; euolut⁹ eēt ān⁹ ascēdit ꝛ eū exercitus syrie. uenitq; in iudā. & hrlm. & interfecit cunctos p̄ncipes populi: atq;

p

vniuersam prædã miserunt regi ũ damascũ. Et certe cũ ꝓmodic⁹ venisset numer⁹ syrozũ tradidit dñs in manib⁹ eoz infinitã multitudinẽ eo ꝙ vereliq̃ssent dñm vel patz suozũ. In ioas q̃ ignominiosa exercuere iudicia. ⁊ atruntes dimiserũt eũ i languozib⁹ magnis. Surrexerũt aũt ꝛ eũ fui sui in vltionẽ sanguinis çacharie filij ioiade sacerdotꝭ. ⁊ occiderũt eũ in lectulo suo ⁊ mortuus est: sepelierũt q̃ eũ in ciuitate dauid ꝟ nõ in sepulcbzis regũ. Insidiati ꝙ sũt ei çabath filij semath amanitidis. ⁊ ioçabath filius semarith moabitidis. Porro filij eius ac sũma pecunie que adunata fuerat sub eo. ⁊ instauratio domus dei scripta sũt diligentius in libzo regũ. Regnauit autẽ amasias filius eius ꝓ eo. Viginti q̃nq̃ annozũ erat amasias cũ regnare cepisset. ⁊ viginti nouem annis regnauit in irlm. Nomẽ matris ei⁹ ioiaden de irlm. Fecit q̃ bonũ in ꝓspectu dñi: verũtamẽ non in corde perfecto. Cumq̃ roboratũ sibi videret imperiũ: iugulauit seruos q̃ occiderãt regẽ patrẽ suũ: ꝟ filios eoz nõ interfecit: sicut scriptũ ẽ in libzo legis moysi: vbi ꝑcepit dñs dicẽs: Nõ occident pres ꝓ filijs: neq; filij ꝓ pñb⁹ suis: ꝟ vnusq̃sq; in suo pcto morietur.

XXV

Congregauit igit amasias iudam. ⁊ cõstituit eos ꝑ familias: tribunosq; ⁊ centuriones i vniuso iuda ⁊ beniamin. ⁊ recensuit a vigiti annis sursũ: inuenitq; trigita milia iuuenũ q̃ egrederent ad pugnã ⁊ tenerẽt hastã ⁊ clypeũ. Mercede q̃ cõduxit de israel centũ milia robustoz: centũ talẽt argẽti Venit aũt hõ dei ad illũ ⁊ ait: O rex ne egrediat tecũ exercit⁹ israel. Nõ ẽ. n. dñs cũ israel. ⁊ cũctis filijs ephraim. Quẽ si putas i robore exercit⁹ bella ꝓsistẽ: superare te faciet de⁹ ab hostibus. Deus q̃ppe ẽ ⁊ adiuuare ⁊ in fugam ꝓuertere. Dixitq; amasias ad hoiem dei. Quid g̃ fiet de centũ talentis q̃s dedi militibus israel? Et respondit ei hõ dei. Habet dñs vñ tibi dare possit multo bis plura. Segregauit itaq; amasias exercitũ q̃ venerat ad eũ ex ephraim: ut reuterẽt i locũ suũ. At illi ꝓ iuda vehemẽter irati: reuersi sũt in regionẽ suã. Porro amasias cõfortatꝰ eduxit ꝓpm suũ. ⁊ abiit in vallẽ salinarũ: percussitq; filios seir decẽ milia. Et alia decẽ milia viroz ceperũt filij iuda. ⁊ adduxerũt ad preruptũ cuiusdã petre: precipitauerunt q̃ eos de summo i ꝓceps: q̃ vniuersi crepuerunt

At ille exercit⁹ quẽ remiserat amasias ne secũ iret ad plũ: diffusus est i ciuitatib⁹ iuda: a samaria vsq; bethoron. ⁊ interfectis tribus milib⁹ diripuit pdã magnã. Amasias q̃ p⁹ cedẽ idumeoz ⁊ allatos deos filioz seir statuit illos in deos sibi. ⁊ adorabat eos. ⁊ illis adolebat incẽsũ. Quãobrẽ irat⁹ dñs ꝓ amasiam: misit ad illũ ꝓpham q̃ diceret ei. Cur adorasti deos qui nõ liberauerũt ꝓplm suum de manu tua? Cui q̃ hec ille loqueret. respondit ei. Nũ cõsiliari⁹ regis es: Quiesce ne interficiã te. Discedensq; ꝓpha: scio inquit q̃ cogitauerit dñs occidẽ te: q̃ fecisti hec malũ. ⁊ insuper nõ acquieuisti cõsilio meo. Igit amasias rex iuda inito pessimo cõsilio: misit ad ioas filium ioachaz filij iehu regẽ israel dicẽs. Veni videamꝰ nos mutuo. At ille remisit nuncios dicens: Carduus q̃ ẽ i libano misit ad cedrũ libani dicẽs: Da filiã tuã filio meo vxorem. Et ecce bestie q̃ erãt in silua libani: trãsierũt ⁊ conculcauerũt carduũ. Dixisti. percussi edom. ⁊ idcirco erigit cor tuũ i superbiã. Sede in domo tua Cur malũ aduersũ te prouocas: ut cadas ⁊ tu ⁊ iudas tecũ? Noluit audire amasias: eo q̃ dñi esset voluntas: ut traderet i manꝰ hostiũ ꝓpter deos edom. Ascẽdit igit ioas rex israel. ⁊ mutuos sibi pbuere ꝓspectꝰ. Amasias aũt rex iuda erat i bethsames iude. Corruitq; iudas coram israel. ⁊ fugit i tabernacula sua. Porro amasiam regẽ iuda filiũ ioas filij ioachaz cepit ioas rex israel in bethsames. ⁊ adduxit in irlm: destruxitq; murũ eius a porta ephraim vsq; ad portã anguli q̃dringẽtis cubitis. Qẽ q̃ aurũ ⁊ argentũ ⁊ vniuersa vasa q̃ repperat in domo dei. ⁊ apud obededom. in thesauris etiã domꝰ regie: necnõ ⁊ filios obsidũ: reduxit in samariam. Vixit aũt amasias filius ioas regis iuda postq̃ mortuus ẽ ioas filius ioachaz regis israel q̃ndecim ãnis. Reliq̃ aũt sermonũ amasie priozũ ⁊ nouissimoz scripta sũt in libzo regũ iuda ⁊ israel. Qui postq̃ recessit a dño: tetẽderũt ei insidias i irlm. Cumq; fugisset lachis: miserunt ⁊ interfecerunt eum ibi: reportãtesq; super equos sepelierunt eum cũ patrib⁹ suis

XXVI

in ciuitate dauid.

Omnis aũt ꝓplus iuda. filiũ ei⁹ ociã q̃nozum sedecim ꝓstituit regẽ ꝓ amasia pre suo. Ipse edificauit abilat. ⁊ restituit eã ditioni iude. postq̃ dormiuit rex cũ pribus suis. Sedeci ãnoz erat ocias cũ regnare

cepisset. & q̃nq̃ginta duob⁹ annis regnauit in ir'lm. Nomẽ mr̃is ei⁹ ieccelia de ir'lm. Fecitq̃ qđ erat rectũ in oculis dñi iux̃ oia q̃ fecerat amasias pr̃ ei⁹. & exq̃siuit dñm i diebꝰ çacharie intelligentis in uidẽtis deũ. Cũq̃ reqũreret dñm direxit eũ in oibus. Denicq̃ egressus est. & pugnauit ꝟ pbilistijm. & destruxit murũ geth. & murũ iamnie. murũq̃ açoti. Edificauit q̃ oppida in açoto & pbilistijm. & adiuuit eum deus ꝟ pbilistijm & ꝟ arabas qui habitabant i gurbaal. & ꝟ ãmonitas. Uppẽdebãtq̃ ãmonite munera ocie. & diuulgatũ est nomẽ ei⁹ usq̃ ad introitũ egypti pꝛopt̃ crebꝛas victoꝛias. Edificauitq̃ ocias turres i ir'lm sup portã anguli. & sup portã uallis. & reliquas in eodẽ muri latere firmauitq̃ eas. Extruxitq̃ turres in solitudine. & effodit cisternas plurimas: eo q̃ bꝛet multa pꝛecꝛa tã in campestribus q̃ in deremi uastitate. Uineas q̃ habuit & uinitoꝛes i montib⁹ & i carmelo. Erat q̃ppe hõ agriculture dedit⁹. Fuit aũt exercit⁹ bellatoꝛũ eius q̃ pcedebãt ad pliã sub manu iehiel scribe. maaseq̃ doctoꝛis. & sub manu ananie qui erat de ducib⁹ regis. Hiscq̃ numerus pncipũ p familias suas uiꝛoꝛũ foꝛtiũ: duoꝛũ miliũ sexcentoꝛ. & subeis uniuersus exercit⁹ trecentoꝛũ & septẽ miliũ q̃ngẽtoꝛ. q̃ erãt apti ad bella. & ꝓ rege ꝟ aduersarios dimicabant Pꝛepauit q̃ eis ocias id est cuncto exercitui clypeos & hastas & galeas & loꝛicas. arcusq̃ & fundas ad iaciendos lapides. & fecit in ir'lm diuisi generi machinas q̃s in turrib⁹ collocauit. & in angulis muꝛoꝛũ ut mitterẽt sagittas & saxa grãdia. Egressũq̃ ẽ nomẽ eius pcul: eo q̃ auxiliaret ei dñs & coꝛꝛoboꝛasset illum. Cũ aũt roborat⁹ eẽt. eleuatũ ẽ coꝛ ei⁹ i interitũ suũ & neglexit dñm deũ suũ: ingressusq̃ templum dñi adolere uoluit incensum sup altare thymiamatꝫ. Stetitq̃ ingressus pr̃ eũ azarias sacerdos. & cum eo sacerdotes dñi octoginta uiri foꝛtissimi. restiterunt regi. atq̃ dixerunt Nõ ẽ tui officij ocia. ut adoleas incensũ dño ꝥ sacerdotũ. ꝥ ẽ filioꝛ aaron q̃ ꝓsecrati sũt ad huiuscemodi misteriũ. Egredẽ de scũario. ne cõtempseris: qa nõ reputabit tibi i gloriã ꝥa dño deo. Iratusq̃ ocias & tenẽs i manu thuribulũ ut adoleret incensũ: minabat sacerdotibus. Statimq̃ oꝛta ẽ lepꝛa i fronte ei⁹ coꝛã sacerdotib⁹ in domo dñi: sup altare thymiamatis. Cũq̃ resꝛexisset eũ azarias pontifex. & cẽs reliqui sacerdotes. uiderũt lepꝛã i fronte eius. & festinato expulerũt eũ. ꝥ ipse pter ritus accelerauit egredi: eo q̃ sensisset illico plagã dñi. Fuit igit̃ ocias rex lepꝛosus usq̃ ad diẽ moꝛt̃ sue. & habitauit i domo separatus lepꝛa ob quã eiect⁹ fuerat de domo dñi. Pꝛo ioatham filiꝰ ei⁹ rexit domũ regi & iudicauit pplm ꝛe. Reliq̃a aũt sermonũ ocie ꝓoꝛ & nouissimoꝛ. scripsit ysaias filiꝰ amos ꝓpha Dozmiuitq̃ ocias cũ pꝛib⁹ suis. & sepelierunt eũ in agro regaliũ sepulchꝛoꝛ eo q̃ eẽt lepꝛosus: regnauitq̃ ioatham filiꝰ ei⁹ ꝓ eo.

XXVII

Uigintiq̃nq̃ annoꝛũ erat ioatham cũ regnare cepisset. & sedecim annis regnauit in ir'lm. Nomẽ mr̃is ei⁹ bieruſa filia sadoch. Fecitq̃ qđ rectũ erat coram dño iux̃ oia q̃ fecerat ocias pr̃ su⁹: excepto q̃ nõ ẽ ingressus tẽplũ dñi. & adhũc pplus delinq̃bat. Ipse edificauit pꝛtã dom⁹ dñi excelsã. & in muro opꝛis multa ꝓstruxit. Urbes q̃ edificauit in montib⁹ iuda & in saltibus castella & turres. Ipse pugnauit ꝟ regẽ filioꝛũ ãmon & uicit eũ. Dederũtq̃ ei filij ãmon in tpe illo cẽtum talẽta argẽti. & decẽ milia coꝛoꝛ tritici ac totidem coꝛoꝛ oꝛdei. Hec ei ꝓbuerunt filij ãmon i anno secũdo & ẽtio. Coꝛroboratusq̃ ẽ ioathã: eo q̃ direxisset uias suas coꝛã dño deo suo. Reliq̃a aũt sermonũ ioathã & cẽs pugne eius & opa: scripta sũt in libꝛo regũ isr'l & iuda. Uigintiq̃nq̃ annoꝛ erat cũ regꝛe cepisset: & sedeci ãnis regnauit i ir'lm. Dozmiuitq̃ ioatham cũ pꝛib⁹ suis. & sepelierũt eũ i ciuitate dauid. & regnauit achaz filius eius pro eo.

XXVIII

Uiginti annoꝛũ erat achaz cũ regnare cepisset. & sedecim ãnis regnauit i ir'lm. Nõ fecit rectũ in ꝓspectu dñi sicut dauid pr̃ eius. ꝥ ãbulauit in uijs regũ isr'l insup & statuas fudit baalim Ipse est q̃ adoleuit incensũ i ualle bennon. & lustrauit filios suos i igne iux̃ ritũ gentiũ q̃s interfecit dñs i aduẽtu filioꝛ isr'l. Sacrificabat q̃ & thymiama succẽdebat in excelsis. & i collibus. & sub oĩ ligno frondoso. Tradiditq̃ eũ dñs de ei⁹ in manu regis syrie: q̃ pcussit eũ: magnãq̃ ꝑdã cepit de ei⁹ iperio. & adduxit in damascũ. Uerũ⁹ q̃ regi isr'l traditus est & pcussus plaga grãdi. Occidit q̃ phacee filiꝰ romelie de iuda centũ uiginti milia i die uno cẽs uiros bellatoꝛes: eo q̃ reliquisset dñm deũ patrũ suoꝛ. Eodẽ tpe occidit çechri uir

ptēs ex ephraim maasiā filiū regi. ⁊ ezricā ducē dom⁹ ei⁹: helchanā q̄ secundū a rege. Ceperūtq; filij isrl̄ ex fris⁹ suis ducenta milia mulierū puerorū ⁊ puellarū ⁊ infinitā p̄dā ptulerūtq; eā i samariā. Ea tēpestate erat ibi ꝓpha dñi noie obed: q̄ egressus obuiā exercitui venienti i samariā. dixit eis: Ecce irat⁹ dñs deus patrū vestrō⁹ iudā. tradidit eos in manibus vris. ⁊ occidistis eos atrociter: ita ut ad celū ptingēt vra crudelitas. Insup filios iuda ⁊ irl̄m vult⁹ vobis subijcē i puos ⁊ ācillas: qđ neq; facta op⁹ est. Peccastis. n. sup d̄m dño deo vro. Ꝫz audite cōsiliū meū. ⁊ reducite captiuos q̄s adduxistis ex fris⁹ vris: q̄a magn⁹ furor dñi imminet vobis. Steterūt itaq; viri ex principib⁹ filiorū ephraī. azarias filij iabānan. barachias filius mosollamoth. ezechias filij sellū. ⁊ amasias filij badali. ꝯ eos q̄ veniebāt ex plio. ⁊ dixerūt eis. Nō introducetis huc captiuos: ne peccemus dño. Quare vultis adijcē sup pctā vra. ⁊ vra cumulare velicta? Grande q̄pe pctm̄ ē: ⁊ ira furor⁹ dñi imminet sup isrl̄. Dimiserunt itaq; viri bellatores predam. ⁊ vniūsa q̄ ceperāt coram principibus ⁊ oi multitudine: steterūtq; viri q̄s sup mēoratum⁹. ⁊ appēdentes captiuos ēsq; q̄ nudi erāt. vestierūt ex spoliis. Cumq; vestissent eos ⁊ calciassent. ⁊ refecissent cibo ac potu. unxissentq; ꝓpter laborē. ⁊ adhibuissent eis curā: q̄cūq; ambulare nō potuerunt ⁊ erāt infirmi. asello corpe. ipsi uerūt eos iumentis ⁊ adduxerūt hiericho ciuitatem palmarū ad frēs eor: ipsiq; reuersi sūt i samariā. In pe illo misit rex achaz ad regē assyriorū. postulans auxiliū. Venerūtq; idumei ⁊ pcusserūt multos ex iuda. ⁊ ceperūt p̄dā magnā. Philistijm q̄q; diffusi sunt per urbes campestres ⁊ ad meridiē iuda: ceperuntq; bethsames ⁊ ahylon ⁊ gadirothi. socho q̄q ⁊ thamnā ⁊ gamizo cum viculis suis. ⁊ habitauerūt in eis. Humiliauerat enī dñs iudā ꝓpter achaz regē iuda. eo q̄ nudasset eū auxilio. ⁊ ꝓtēptui habuisset dñm. adduxitq; ꝯ eū thelglatphalassar regē assyriorū qui ⁊ afflixit eum. ⁊ nullo resistente vastauit. Igit⁹ achaz spoliata domo dñi ⁊ domo regū ac principū. dedit regi assyriorū munera. ⁊ tñ nihil ei ꝓfuit. Insup ⁊ tempore angustie sue auxit ꝓtēptū i dñm. Ipse q̄ rex achaz immolauit diis damasci victimas pcussorib⁹ suis ⁊ dixit. dij regum syrie auxiliant eis. q̄s ego placato hostijs. ⁊ adorūt mihi: cū ē ꝓrio ipsi fuerint ruine ei ⁊ vniūso isrl̄. Direptis itaq; achaz oib⁹ vasis dom⁹ dei atq; ꝓfractis clausit ianuas tēpli dei. ⁊ fecit sibi altaria i vniuersis angulis irl̄m. In oib⁹ q̄q; urbibus iuda extruxit aras ad cremandū thus. atq; ad iracūdiā. puocauit dñm deū patrū suorū. Reliq; aūt sermonū ei⁹ ⁊ oiuz operū suorū ꝓtō ⁊ nouissimorū. scripta sūt i libro regū iuda ⁊ isrl̄. Dormiuitq; achaz cum pribus suis. ⁊ sepelierunt eum in ciuitate irl̄m. Hecq; n. receperūt eum in sepulchra regū isrl̄. Regnauitq; ezechias filius eius ꝓ eo.

Capitulum XXIX

Igitur ezechias regnare cepit cū viginti q̄nq; eet annoꝝ. ⁊ viginti nouē annis regnauit in irl̄m. Homē mris ei⁹ abia filia zacharie. Fecitq; qđ erat placitū i ꝓspectu dñi: iux̄ oia q̄ fecerat dauid pr ei⁹. In ipo anno ⁊ mense ꝑmo regni sui aperuit valuas dom⁹ dñi. ⁊ instaurauit eas: adduxitq; sacerdotes atq; leuitas. ⁊ congregauit eos i plateā orientalē. dixitq; ad eos: Audite me leuite. ⁊ sanctificamini: mundate domū dñi dei patrū nostrorū. ⁊ auferte ēm immundiciā de scūario. Peccauerūt prēs nri. ⁊ fecerūt malū in conspectu dñi dei nri. derelinquentes eū: auerterūt facies suas a tabernaculo dñi dei nri. ⁊ ꝑuerūt dorsū: clauserūt ostia q̄ erāt in porticu. ⁊ extinxerunt lucernas: incensūq; non adoleuerūt. ⁊ holocausta non obtulerunt in scūario deo isrl̄. Cōcitat⁹ ē itaq; furor dñi sup iudā ⁊ irl̄m: tradiditq; eos i cōmotionē ⁊ in interitū ⁊ sibilū. sicut ipsi cernitis oculis vestris. Ecce corruerunt prēs nri gladijs. filij nostri ⁊ filie nostre ⁊ cōiuges captiue ducte sunt ꝓpter hoc scelus. Nunc q̄ placet mihi ut ineam⁹ fed⁹ cū dño deo isrl̄. ⁊ auertet a nob furorē ire sue. Filij mei nolite negligē. Vos elegit dñs. ut stetis coram eo. ⁊ ministretis illi: colatisq; eū. ⁊ cremetis ei incēsū. Surrexerūt q̄ leuite: maath filius amasie. ⁊ ioel filius azarie de filijs caath. Porro de filijs merari cis filij abdai. ⁊ azarias filij ialaleel. De filijs aūt gerson: ioba filij gemna. ⁊ eden filij ioaba. At vero de filijs elisaphā: samri ⁊ iabiel. De filijs q̄q asaph: zacharias ⁊ mathanias: necnon de filijs heman: iahiel ⁊ semei. Ꝫz ⁊ de filijs yduthum: semeias ⁊ ozihel. Cōgregauerūtq; frēs suos. ⁊ sanctificati sūt ⁊ ingressi sūt iux̄ mādatū regi ⁊ ipsiū dñi. ut

expiarent domū dei. Sacerdotes q̄q; ingressi templū dñi ut sanctificarēt illud: extulerūt omnē immundiciā quā intro reppererant in vestibulo domus dñi: quā tulerūt leuite & asportauerūt ad torrentē cedron foras. Cepērūt aūt prima die mēsis primi mūdare. & in die octaua eiusdē mēsis ingressi sūt porticū domus tēpli dñi: expiauerūtq; templū dieb⁹ octo. & in die sexta decima mēsis eiusdē. qđ ceperāt impleuerunt. Ingressi q̄q; sūt ad ezechiā regē. & dixerunt ei. Sanctificauim⁹ cūctā domū dñi. & altare holocausti: vasaq; eius: necnō & mensā ꝓpositionis cū oibus vasis suis: cūctāq; tēpli suppellectilem quā polluerat rex achaz in regno suo: postq̄ p̄uaricat⁹ est. & ecce exposita sūt oia coram altari dñi. Cōsurgēsq; diluculo ezechias rex adunauit cōs principes ciuitatis. & ascendit in domum dñi: obtuleruntq; simul tauros septem & arietes septem: agnos septē. & hircos septē: ꝓ peccō: ꝓ regno: ꝓ scō ario: ꝓ iuda: Dixitq; sacerdotib⁹ filijs aaron: ut offerrent super altare dñi. Mactauerūt igit tauros. & suscepūt sanguinē sacerdotes. & fuderūt illū super altare. Mactauerunt etiam arietes. & illorū sanguinē sup altare fuderūt. Immolauerūt agnos. & fuderūt sup altare sanguinē. Applicuerūt hircos ꝓ peccō coram rege & vniuersa multitudine. Imp̄suerūtq; manꝰ suas super eos. & immolauerunt illos sacerdotes. & asperserūt sanguinē eorū coram altari ꝓpiaculū vniūsi israhelis. Pro oi quippe israh̄ pcepat rex ut holocaustū fieret ꝓ peccō. Cōstituit q̄q; leuitas i domo dñi cū cimbalis & psalteriis & citharis in dispositionē dauid regis & gad vidētis & nathan ꝓphē. Siquidē dñi p̄ceptū fuit p manū ꝓphārū ei⁹. Steterūtq; leuite tenētes organa dauid & sacerdotes tubas. & iussit ezechias ut offerrēt holocausta super altare. Cūq; offerrent holocausta: ceperūt laudes canere dño. & clangē tubis: atq; i diuīsis organis q̄ dauid rex israh̄ ꝓparauerat: cōcrepare. Oi aūt turba adorāte: cantores & hi q̄ tenebant tubas erāt i officio suo: donec cōpleret holocaustū. Cūq; finita eēt oblatio: iecit rex & cūctis q̄ erāt cū eo. & adorauerūt. Precepitq; ezechias & principes leuitis ut laudarēt dñm sermonib⁹ dauid & asaph vidētis: q̄ laudauerūt deū magna leticia. & icuruato genu adorauerunt. Ezechias aūt etiā & addidit. Implestis manus vras dño: accedite & offerte victimas. & laudes in domo dñi. Obtulit q̄q; vniuersa multitudo hostias & laudes & holocausta mente deuota. Porro numerus holocaustorū q̄ obtulit multitudo hic fuit. Tauros sexaginta: arietes cētū: agnos ducentos: sanctificauerunt q̄q; dño boues sexcētos. & oues tria milia. Sacerdotes vo pauci erāt: nec poterāt sufficere ut pelles holocaustor̄ detraherēt. Donec & leuite frēs eor̄ adiuuerūt eos: donec impleret op⁹. & sanctificarēt sacerdotes. Leuite quippe faciliori ritu sanctificant q̄q; sacerdotes Fuerūt q̄q; holocausta ꝑma: adipes pacificorum & libamia holocaustor̄. & cōplet⁹ est cultus domus dñi: letatusq; est ezechias & omis ꝓpulus: eo q̄ ministeriū dñi cēt expletū. Deus repente quippe hoc fieri placuerat.

XXX

Misit q̄q; ezechias ad cūctū israh̄ & iudam scripsitq; epistolas ad ephraim & manasse: ut venirēt ad domū dñi in hierl̄m. & facerēt phase dño deo israh̄. Inito q̄q; cōsilio regis & principū & vniūsi cetus hierl̄m: decreuerūt ut facerēt phase mēse secundo. Nō. n. occurrerant facē in tpe suo: quia sacerdotes q̄ possent sufficē sanctificati nō fuerāt. ppl̄us nōdum cōgregatus fuerat i hierl̄m. Placuitq; sermo regi & omni multitudini. & decreuerūt ut mitterēt nuncios in vniūsum israh̄ de bersabee vsq; dan: ut venirēt & facerēt phase dño deo israh̄ in hierl̄m. Multi. n. nō fecerāt sicut in lege ꝓscriptum est. Perrexerūtq; cursores cū epistolis ex regis imperio & principū ei⁹ in vniuersū israh̄ & iudā: iuxt̄ id qđ rex iusserat ꝓdicātes. Filij israh̄ reuertimini ad dñm deū abrahā & ysaac & israh̄. & reuertet ad reliquias q̄ effugerunt manus regis assyriorū. Nolite fieri sicut pres vri & frēs q̄ recesserūt a dño deo patrū suorū. & tradidit eos i interitū: ut ipsi cernitis. Nolite idurare ceruices vras sicut pres vri. Tradite manꝰ vras dño. & venite ad scūariū ei⁹ qđ sanctificauit i eternū. Seruite dño deo patrū vror̄. & auertet a vobis ira furor̄q; eius. Si. n. vos reuersi fueritis ad dñm: frēs vri & filij vri ibunt miam coram suis: q̄ illos duxerūt captiuos. & reuertent in terrā banc. Pius enim & clemēs & dns deus vester. & non auertet faciē suā a vobis si reuersi fueritis ad eū. Igit cursores pergebāt velociter de ciuitate in ciuitat̄ p terrā ephraim & manasse vsq; ad zabulon: illis irridentibus & subsannantibus eos. Attamen quidā viri de aser & manasse &

çabulon acquiescentes cōsilio: venerūt irlm.
In iuda vero facta est manꝰ dñi ut daret eis
cor vnū: ut facerēt iuxt̄ p̄ceptū regis ꝑncipū
p̄fōrū dñi. Cōgregatiq; sūt in irlm ppli multi:
ut facerēt solēnitatē açimorū i mēse secundo
Et surgētes destruxerūt altaria q̄ erāt i irlm
atq; vniūsa in quibꝰ idolis adolebaf incensū
subuertētes. precipitarūt in torrētē cedron. Im-
molauerūt aūt phase q̄rtadecima die mensis
secūdi. Sacerdotes q̄ atq; leuite tandē scifi-
cati obtulerūt holocausta in domo dñi: steterūtq; i ordine suo iuxt̄ dispositionē legē moy
si dei. Sacerdotes p̄fō suscipiebāt effun-
dendū sanguinē de mānꝰ leuitaꝝ. eo q̄ multa
turma scificata nō eēt. ꝛ idcirco imolarēt le-
uite phasebis q̄ nō occurrerāt scificari dño.
Magna etiā ps ppli de ephraim ꝛ manasse ꝛ
ysachar ꝛ çabulō q̄ scificata nō fuerat come-
dit phase. nō iuxt̄ qđ scriptū ē. ꝛ orauit p eis
ezechias dicēs: dñs bonus ꝓpitiabit cunctis
q̄ in toto corde requrūt dñm deū patrū suoꝝ
ꝛ nō imputabit eis q̄ min⁹ scificati sūt. Quē
exaudiuit dñs. ꝛ placatꝰ est ppl̄o. Fecerūtq;
filij isrl q̄ inuēti sūt in irlm solēnitatē açimo
rum septē diebus in letitia magna. laudātes
dñm p singulos dies. leuite q̄ ꝛ sacerdotes
p organa q̄ suo officio ꝓgrediebāt. Et locutus
est ezechias ad cor oīuꝫ leuitarū: q̄ bñbāt i tel-
ligentiam bonā sup̄ dño. ꝛ comederunt septē
diebus solēnitatiꝫ. imolantes victimas pacifi-
corum ꝛ laudātes dñm deū patrū suoꝝ. Pla
cuitq; vniuerse multitudini ut celebrarēt etiā
alios dies septem: qđ ꝛ fecerūt cum ingenti
gaudio. Ezechias aūt rex iuda pbuerat mul-
titudini mille tauros. ꝛ septem milia ouium.
Principes vero bederāt ppl̄o tauros mille. ꝛ
oues decē milia. Scificata q̄ est sacerdotum
plurima multitudo. ꝛ hilaritate pfusa omnis
turba iuda tā sacerdotū ꝛ leuitaꝝ q̄ vniuer-
se frequētie q̄ venerat ex isrl: pselitorū q̄ de
terra isrl ꝛ habitantiū i iuda. Factaq; ē grā-
dis celebritas in irlm: q̄lis a diebꝰ salomonis
filij dauid regis isrl i ea vrbe nō fuerat. Surre-
rexerūt aūt sacerdotes atq; leuite bñdicentes
ppl̄o. ꝛ exaudita est vox eorū: peneq; oratio
in habitaculum sanctum celi. XXXI

Cumq; hꝫ fuissent rite celebrata. egres-
sus est omis isrl qui inuentus fuerat in
vrbibus iuda. ꝛ fregerūt simulacra:
succiderūtq; lucos. de moliti sūt excelsa. ꝛ al-
taria destruxerūt: nō solū de vniuerso iuda ꝛ
beniamin. sꝫ ꝛ de ephraim q̄q; ꝛ manasse: donec
penitus everterent. Reversiq; sūt dei filij isrl
in possessiōes ꝛ ciuitates suas. Ezechias aūt
constituit turmas sacerdotales ꝛ leviticas p
divisiones suas vnūquēq; in officio proprio
tam sacerdotum videlicet q̄ leuitarū ad ho-
locausta ꝛ pacifica: ut ministrarēt ꝛ cōfiterēt
canerēt q; in portis castroꝝ dñi. Pars aūt regi
erat ut de ppria ei⁹ substātia offerret holocau
stū mane semp ꝛ de spe: sabbatiꝫ q̄q; ꝛ kalendis
ꝛ solēnitatibꝰ ceteris. sicut scriptū ē i lege moy
si. Precepit etiā ppl̄o habitantiū irlm. ut darēt
partes sacerdotibꝰ ꝛ leuitis: ut possent vacare
legi dñi. Qđ cū perceuisset in auribꝰ multi-
tudinis. plurimas obtulere primitias filij isrl
frumenti vini ꝛ olei. mellis q̄q; ꝛ oīuꝫ que gi-
gnit bumꝰ decimas obtulerūt. Sꝫ ꝛ filij isrl
ꝛ iuda q̄ habitabāt in vrbibꝰ iuda obtulerūt
decimas bouū ꝛ ouiū: decimasq; sc̄oꝝ q̄ vove-
rant dño deo suo: atq; vniuersa portātes fe-
cerūt aceruos plurimos. Mense tertio ceperūt
aceruoꝝ iacere fūdamēta. ꝛ mēse septimo cō
pleverūt eos. Cūq; ingressi fuissent ezechias
ꝛ principes eiꝰ. viderūt aceruos. ꝛ benedixerūt
dño. ac ppl̄o isrl. Interrogauitq; ezechias sa-
cerdotes ꝛ leuitas: cur ita iacerēt acerui. Re
spōdit illi azarias sacerdos primus. de stirpe sa-
doch dicens: Ex q̄ ceperūt offerri primitie i do-
mo dñi. comedim⁹ ꝛ saturati sumus. ꝛ remā
serunt plurima. eo q̄ bñdixerit dñs ppl̄o suo.
Reliquarū aūt ē copia ista quā cernis. Prece-
pit igit ezechias ut pararēt horrea in domo
dñi. Qđ cū fecissent. intulerūt tā primitias q̄
decimas. ꝛ q̄cūq; voverāt. fideliter. Fuit aūt
pfect⁹ eorū chonenias leuita. ꝛ semei frat̄ ei⁹
secundus. post quē iehiel ꝛ azarias ꝛ naad ꝛ
asahel ꝛ hierimoth: ioçabat q̄q; ꝛ eliel ꝛ ism-
machias ꝛ maath ꝛ banaias. ꝓpositi sub ma-
nibus chonenie ꝛ semei frīs eius ex iussio eze-
chie regis. ꝛ azarie pōtificis dom⁹ dñi: ad quos
oīa ptinebāt. Core vero filius iemna leuites ꝛ
ianitor orientalis portę ꝓpositus erat his que
sponte offerebant dño. primitijsq; ꝛ sanctificatis i
sancta scōꝝ. ꝛ sub cura eius eden ꝛ beniamin.
iesue ꝛ semeias. amarias q̄q; ꝛ sechenias. in ci-
uitatibus sacerdotū. ut fideliter distribuerēt
fribus suis ptes. minoribꝰ atq; maioribꝰ: ex-
ceptis maribꝰ ab ānis tribꝰ ꝛ sup̄ cūctis q̄ ingre-
diebant templū dñi. Et qcq̄d p singulos dies

ꝺucebãt ĩ miſterio atq; obſeruationib⁹ iuꝛ
diuiſiões ſuas: ſacerdotib⁹ per familias ⁊ le
uitis. a viceſimo anno ⁊ ſup̃ p ordines ⁊ tur
mas ſuas. vniuſq; multitudini tã vꝛoꝛibus
q̃ literis eoꝝ vtriuſq; ſexus: fideliter cibi ve
bis q̃ ſcificata fuerãt pꝛebanť. Sed ⁊ filioꝝ
aaron p agros ⁊ ſuburbana vrbiũ ſingularũ
diſpoſiti erãt viri q̃ partes diſtribuerẽt vni
uerſo ſexui maſculino: ve ſacerdotibus ⁊ leui
tis. Fecit ḡ eęcebias vniuerſa q̃ dixim⁹. ĩ oĩ
iuda: opatuſq; eſt bonũ ⁊ rectũ ⁊ veꝝ coꝛam
dño deo ſuo. in vniuerſa cultura miſterij do
m⁹ dñi iuxta legẽ ⁊ cerimonias: volẽs requi
rere deũ ſuũ in toto coꝛde ſuo. Fecitq; ⁊ pꝛo
ſpꝛatus eſt.

XXXII

Poſt q̃ ⁊ buiuſcemodi veritatẽ venit
ſennacherib rex aſſyrioꝝ. ⁊ ingreſſus
iudã obſedit ciuitates munitas vo
lens eas capere. Nõ cum vidiſſet eęcebias ve
niſſe. ſennacherib ⁊ totum bellĩ impetũ vertĩ
ẽ ĩrl̃m: inito cum pꝛincipibus cõſilio viriſq;
fortiſſimis ut obturarẽt capita fontiũ q̃ erãt
extra vrbẽ. ⁊ ꝺ oĩuꝫ vecernẽte ſnia ꝓgregauit
plurimam multitudinẽ. ⁊ obturauerũt cun
ctos fontes. ⁊ riuũ q̃ fluebat ĩ medio ẽre di
centes: Ne veniãt reges aſſyrioꝝ. ⁊ inueni
ant aq̃rũ abũdantiã. Edificauit q̃ agẽs in
duſtrie cẽm murũ q̃ fuerat diſſipat⁹. ⁊ extru
xit turres veſuꝑ: ⁊ foꝛinſecus alterũ murum.
Inſtauraui tq; mello ĩ ciuitate dauid: ⁊ fecit
vniuſi generi armaturã ⁊ clypeos. Cõſtitu
itq; pꝛincipes bellatoꝝ ĩ exercitu: ⁊ conuocauit
vniuerſos ĩ platea pꝛte ciuitatẽ. ac locutus ẽ
ad coꝛ eoꝝ ꝺicẽs: Viriliť agite ⁊ pfoꝛtami
nolite timẽ. nec paueatꝭ regẽ aſſyrioꝝ ⁊ vni
uerſam multitudinẽ q̃ ẽ cũ eo. Multo. n. plꝰ
nobiſcũ ſũt q̃ cũ illo. Cũ illo. n. eſt brachiũ
carneũ: nobiſcũ dñs ve⁹ nr̃ ꝙ auxiliatoꝛ ẽnr̃:
pugnatq; pnobis. Confoꝛtatuſq; eſt pꝛ⁹us
buiuſcemodi ỹbis eęcebie regis iuda. Que
poſtq̃ geſta ſũt: miſit ſennacherib rex aſſyrio
rum ſeruos ſuos ĩrl̃m: ipſe. n. cũ vniuerſo ex
ercitu obſidebat lachis: ad eęcebiã regem iu
da. ⁊ ad oẽm pꝛ⁹m q̃ erat ĩ vrbe ꝺicens: Hec
ꝺicit ſennacherib rex aſſyrioꝝ. In q̃ bũtes fi
ꝺuci ã. ſedetꝭ obſeſſi ĩ ĩrl̃m: Nũ eęcebias ve
cepit vos ut tradat mozti in fame ⁊ ſiti: affir
mãs q̃ dñs ve⁹ veſter liberet vos ve manu re
gis aſſyrioꝝ: Nunq̃d nõ iſte eſt eęcebias qui
deſtruxit eęcelſa illi⁹ ⁊ altaria. ⁊ pcepit iude
⁊ ĩrl̃m ꝺicẽs: coꝝã altari vno adoꝛabitis. ⁊ ĩ
ipſo cõburetis incẽſũ? An ignoꝛatꝭ q̃ ego fe
cerim. ⁊ pꝛẽs mei cũctis ẽray pꝛ⁹is? Nunq̃d
ꝑualuerũt ꝺij gẽtiũ oĩumq; ẽray literare re
gionẽ ſuam ve manu mea? Quis eſt ve vniuerſis ꝺijs gentiũ q̃s vaſtauerũt pꝛẽs mei q̃
potuerit eruere pꝛ⁹m ſuum ve manu mea: ut
poſſit etiã ve⁹ veſter eruere vos ve bac manu?
Nõ vos ḡ vecipiat eęcebias: nec vana pſuaſione veludat: neq; credatꝭ ei. Si. n. nullus po
tuit ve⁹ cũctaq; gentiũ atq; regionũ liberare
pꝛ⁹m ſuum ve manu mea. ⁊ ve manu patrum
meoꝝ: pſter nec ve⁹ veſter pꝛit eruere vos
ve bac manu. Hꝫ ⁊ alia multa locuti ſũt ſui
eius ꝺ dñm veũ. ⁊ ꝺ eęcebiã ſeruũ ei⁹. Epl̃as
q̃q; ſcripſit plenas blaſphemie ĩ dñm veũ iſrl̃:
⁊ locut⁹ ẽ adũſum eũ. Dic ꝺij gentiũ eeꝛarũ
nõ potuerũt liberare pꝛ⁹m ſuũ ve manu mea
ſic⁊ ve⁹ eęcebie eruere nõ poterit pꝛ⁹m ſuũ ve
manu iſta. Inſuper ⁊ clamoꝛe magno lingua
iudaica ꝺ pꝛ⁹m q̃ ſedebat ĩ muris ĩrl̃m perſo
nabat: ut terreret eos ⁊ capet ciuitatẽ. Lo
cutuſq; ẽ ꝺ veũ iſrl̃: ſicut aduerſũ eos pꝛ⁹o
rũ ẽre opa manuũ hoiuꝫ. Quauerũt igiť eęcebias rex ⁊ yſaias fili⁹ amos. pꝛ⁹tes aduer
ſũ bãc blaſphemiã: ac vociferati ſũt vſq; in ce
lũ. Et miſit dñs ãgelũ ſuũ: q̃ pcuſſit oẽm vir
robuſtũ ⁊ bellatoꝛẽ. ⁊ pncipẽ exercitus regis
aſſyrioꝝ: reuerſuſq; eſt cũ ignominia in ẽrã
ſuã. Cũq; ingreſſus eſſet domũ dei ſui: filij q̃
egreſſi fuerãt de vtero eius ineẽ fecerũt eũ gla
dio. Saluauitq; dñs eęcebiã ⁊ habitatoꝛes
ĩrl̃m ve manu ſennacherib regis aſſyrioꝝ: ⁊ ve
manu oĩuꝫ ⁊ pſtitit ei q̃tẽ p circuitũ. Mul
ti etiam referebant hoſtias ⁊ ſacrificia dño
in ĩrl̃m. ⁊ munera eęcebie regi iuda. Qui ex
altat⁹ ẽ p⁹ h̃ coꝛã cũctis gẽtib⁹. In ꝺieb⁹ illis
egrotauit eęcebias vſq; ad mozte: ⁊ oꝛauit
dñm. Exaudiuitq; eũ ⁊ dedit ei ſignũ: ſed nõ
iuxt bñficia q̃ accepat retribuit: q̃a eleuatum
ẽ coꝛ ei⁹. Et facta ẽ ꝺ eũ ira. ⁊ ꝺ iuda ⁊ ĩrl̃m.
Humiliatuſq; ẽ poſtea eo q̃ eraltatũ fuiſſet
coꝛ ei⁹: tam ipſe q̃ habitatoꝛes ĩrl̃m: ⁊ idcirco
nõ venit ſup eos ira dñi ĩ ꝺieb⁹ eęcebie. Fuit
aũt eęcebias ꝺives ⁊ iclyt⁹ valde: ⁊ thęſauros ſibi plimos cõgregauit argẽti auri ⁊ la
pides pcioſi. aromatũ ⁊ armoꝝ vniuſi gene
ris. ⁊ vaſoꝝ magni pcij: apothecas q̃q; frumẽ
ti vini ⁊ olei ⁊ pſepia oĩuꝫ iumẽtoꝝ: caulaſq;
pecoꝛibus: ⁊ vrbes ſex edificauit. Habebat

quippe greges ouium ⁊ armẽtorũ inumerabiles: eo q̃ reddisset ei dñs substãtiã multam nimis. Ipse est eçechias q̃ obturauit supiorẽ fontẽ aq̃rũ gyon, ⁊ auertit eas subẽ ad occidentẽ vrbis dauid. In oĩbus opib⁹ suis fecit pſpere q̃ voluit. Attñ legatiõe pncipũ babylonis q̃ missi fuerãt ad eũ ut interrogarẽt de portento qđ acciderat sup terrã: dereliq̃t eũ dñs: ut tẽptaret⁹ ⁊ nota fierẽt oia q̃ erant in corde eius. Reliq̃ aũt ſmonũ eçechie ⁊ misericordiaꝝ eius: scripta sũt i visione ysaie filij amos pphe. ⁊ i libro regũ iuda ⁊ isrl. Dormiuitq̃ eçechias cũ prib⁹ suis. ⁊ sepelierũt eum supra sepulchra filioꝝ dauid. Et celebrauit eius exequias vniuersus iuda. ⁊ omnes habitatores irlm: regnauitq̃ manasses filius eius pro eo.

ℭ. XXXIII

Duodecim ãnoꝝ erat manasses cũ regnare cepisset. ⁊ q̃nq̃ginta q̃q̃ annis regnauit i irlm. Fecit aũt malũ corã dño iuxt abhominatiões gentiũ q̃s subuertit dñs corã filijs isrl. ⁊ cõuersus istauravit excelsa que demolit⁹ fuerat eçechias pat eius: construxitq̃ aras baalim. ⁊ fecit lucos ⁊ adorauit oẽm militiã celi. ⁊ coluit eã. Edificauit q̃s altaria i domo dñi de qua dixerat dñs: in irlm erit nomẽ meũ i eternũ. Edificauit aũt ea cũcto exercitui celi in duob⁹ atrijs dom⁹ dñi: trãsireq̃ fecit filios suos p ignẽ in valle filiorum. Obseruabat somnia: sectabat auguria: maleficis artibus inseruiebat. Habebat secum magos ⁊ incantatores: multaq̃ mala opat⁹ ẽ corã dño ut irritaret eũ. Sculptile q̃s ⁊ pflatile signũ posuit in domo dñi de q̃ locut⁹ ẽ dñs ad dauid ⁊ ad salomonẽ filiũ ei⁹ dicẽs: In domo hac ⁊ i irlm quã elegi de cũctis tribub⁹ isrl. ponã nomẽ meũ i sempiternũ. ⁊ mouere nõ faciã pedẽ isrl de terra quã tradidi patribus eoꝝ: ita dũtaxat si custodierint facẽ q̃ pcepi eis cũctãq̃ legẽ ⁊ ceremonias atq̃ iudicia per manum moysi. Igit manasses seduxit iudã ⁊ habitatores irlm ut facerẽt malum sup oẽs gentes quas subuerterat dñs a facie filiorum isrl. Locutusq̃ ẽ dñs ad eũ ⁊ ad pplm illi⁹. ⁊ attẽdẽ noluerũt Idcirco supinduxit eis pncipes exercit⁹ regi assyrioꝝ: ceperũtq̃ manassen. ⁊ vinctum catẽnis atq̃ cõpedib⁹ duxerũt in babylonem. Qui postq̃ coangustat⁹ ẽ oravit dñm deum suũ. ⁊ egit pniam valde corã deo patrũ suoꝝ Depcatusq̃ ẽ eũ ⁊ obsecrauit intẽte. ⁊ exaudivit oratiõnẽ ei⁹. reduxitq̃ eũ irlm i regnũ suũ. ⁊ cognouit manasses q̃ dñs ipse eet deus. Post hec edificauit murũ ex ciuitate dauid ad occidentẽ gyon in cõualle ab introitu porte piscium per circuitũ vsq̃ ad ophel. ⁊ exaltauit illũ vehemẽt. Cõstituitq̃ pncipes exercit⁹ in cũctis ciuitatib⁹ iuda munitis. ⁊ abstulit deos alienos. ⁊ simulacra de domo dñi: aras q̃s q̃s fecerat in monte dom⁹ dñi ⁊ in irlm. ⁊ proiecit oia extra vrbem. Porro instauravit altare dñi. ⁊ immolauit sup illud victimas ⁊ pacifica ⁊ laudẽ: pcepitq̃ iude ut seruiret dño deo isrl. Attamen adhuc ppls immolabat i excelsis dño deo suo. Reliq̃ aũt gestoꝝ manasse ⁊ obsecratio ei⁹ ad deũ suũ. ⁊ba q̃s videntiũ q̃ loq̃bant ad eũ i nomine dñi dei isrl. ptinentur in sermonib⁹ regũ isrl. Oratio q̃s ei⁹ ⁊ exauditio ⁊ cũcta pcta atq̃ ptẽpt⁹: loca etiã in q̃b⁹ edificauit excelsa ⁊ fecit lucos. ⁊ statuas anteqũ ageret pniam: scripta sũt in sermonib⁹ oçai. Dormiuit q̃ manasses cum pribus suis. ⁊ sepelierũt eũ i domo sua. regnauitq̃ p eo filius eius amon. Higitiduoꝝ ãnoꝝ erat amõ cũ regnare cepisset. ⁊ duob⁹ ãnis regnauit i irlm. Fecitq̃ malũ i ospectu dñi sicut fecerat manasses pat ei⁹. ⁊ cũctis idolis q̃ manasses fuerat fabricatus: immolauit atq̃ seruiuit. ⁊ non ẽ reueritus facie dñi sicut reuerũt⁹ ẽ manasses pat ei⁹. ⁊ multo maiora deliq̃t. Cũq̃ coniurassent aduersus eũ serui sui: interfecerũt eũ in domo sua Porro reliq̃ pplm multitudo cesis his q̃ amõ pcusserãt pstituit regẽ iosiam filiũ ei⁹ pro eo.

ℭ. XXXIIII

Octo annoꝝ erat iosias cũ regnare cepisset. ⁊ triginta ⁊ vno ãno regnauit in irlm. Fecitq̃ qđ erat rectũ i cõspectu dñi. ⁊ ambulauit in vijs dauid patris sui: nõ declinauit neq̃ ad dexteram neq̃ ad sinistrã. Octauo aũt anno regni sui cũ adhuc eet puer cepit q̃rere deũ patris sui dauid. ⁊ duodecimo ãno postq̃ regnare cepat mũdauit iudã ⁊ irlm ab excelsis ⁊ lucis simulacrisq̃ ⁊ sculptilib⁹. Destruxerũtq̃ coram eo aras baalim. ⁊ simulacra q̃ supposita fuerãt demoliti sũt. Lucos etiã ⁊ sculptilia succidit atq̃ cõminuit. ⁊ super cumulos eoꝝ q̃ eis immolare psueuerãt fragmenta dispersit Ossa pterea sacerdotũ pbussit i altarib⁹ idoloꝝ: mũdauitq̃ iudã ⁊ irlm: ⁊ in vrbib⁹ manasse ⁊ ephraim ⁊ symeon vsq̃ neptalim

cuncta subuertit. Cūq; altaria dissipasset & lucos & sculptilia p̄triuisset in frusta·cūctaq; delubra demolitus eēt de vniūsa terra isrl·reuersus ē in irl'm. Igit̄ anno octauodecimo regni sui mūdata iā terra & tēplo dñi·misit saphan filiū eselie & maasiā p̄cipē ciuitat̄·& ioba filiū ioachaz a cōmētarijs·ut instaurarēt domū dñi dei sui. Qui venerūt ad helchiā sacerdotē magnū: acceptaq; ab eo pecunia que illata fuerāt i domū dñi. & quā p̄gregauerūt leuite & ianitores de manasse & ephraī & vniuersis reliquijs isrl·ab oi q̄ iuda & beniamin & habitatoribus irl'm: tradiderūt in manibus eorū q̄ erant operarijs i domo dñi ut instaurarent tēplū. & infirma q̄q; sarcirēt. At illi dederūt eā artificib⁹ & cemētarijs ut emerēt lapides de lapicidinis & ligna ad commissuras edificij. & ad p̄tignationē domoz q̄s destruxerāt reges iuda. Qui fideliter cūcta faciebāt. Erant aūt p̄positi operantiū iadab & abdias de filijs merari·zacharias & mosollā de filijs cahath·q̄ vrgebāt op⁹. cēs leuite sciētes organis canē. Super eos p̄o q̄ ad diuersos vsus onera portabāt: erāt scribe & magistri de leuitis ianitores. Cūq; efferrent pecuniā q̄ illata fuerat in tēplū dñi reperit helchias sacerdos librū legis dñi q̄ datus fuerat p manū moysi. & ait ad saphan scribā. Librū legis inueni in domo dñi. Et tradidit ei. At ille intulit volumē ad regē. & nūciauit ei dicēs: Oia q̄ dedisti i manu seruoz tuoz: ecce cōplent. Argentū q̄d repertū est i domo dñi p̄flauerūt: datūq; ē p̄positis artificū & diuersa opa fabricātiū·p̄terea tradidit mihi helchias sacerdos būc librum. Quem cū rege pūte·recitasset·audisset q; ille verba legis·scidit vestimēta sua. & p̄cepit helchie & ahicham filio saphan. & abdon filio micha·saphan q̄ scribe & asaie seruo regis dicens: Ite & rogate dñm p me & p reliquijs isrl' & iuda: super verbis sermonib⁹ libri istius qui repertus est. Magnus enī furor dñi stillauit super nos·eo q; nō custodierint p̄res nr̄i verba dñi: ut facerēt oia que scripta sūt in isto volumine. Abijt q̄ helchias & ibi q̄ simul a rege missi fuerant ad oldan p̄phetem vxorē sellū filij thecuath·filij aras·custodis vestiū·que habitabat i irl'm in secunda. & locuti sunt ei verba que supra narrauimus. At illa rūdit eis: Hec dicit deus isrl': Dicite viro q̄ misit vos ad me: Hec dicit dñs: Ecce ego inducā mala super locum istū & super habitatores ei⁹: cūctaq; male dicta q̄ scripta sūt in libro h̄· quē legerūt coram rege iuda: qa dereliquerūt me & sacrificauerūt diis alienis ut me ad iracūdiā p̄uocarēt in cūctis opib⁹ manuū suarū. Idcirco stillabit furor meus super locū istū. & nō extinguet̄. Ad regē aūt iuda q̄ misit vos p dño deprecā do·sic loquimini. Hec dic dñs de⁹ isrl'. Quia audisti p̄ba voluminis·atq; emollitū ē cor tuū· & būiliat⁹ es i p̄spectu dei super his q̄ dicta sūt & locum būc & habitatores irl'm: reuerituscq; facie mea·scidisti vestimēta tua & flenisti coram me: ego q; exaudiui te dicit dñs. Ja. n. colligā te ad p̄res tuos. & infereris in sepulchrū tuū in pace: nec videbūt oculi tui ea malū q̄d ego inducturus sū super locū istū. & super habitatores eius. Retulerūt itaq; regi cuncta q̄ dixerat. At ille cōuocatis vniuersis maioribus natu iuda & irl'm·ascendit i domū dñi: vnaq; cēs viri iuda & habitatores irl'm: sacerdotes & leuite & cūct⁹ p̄pls a minimo vsq; ad maximū. Quib⁹ audientib⁹ in domo dñi legit rex oia p̄ba voluminis. & stās in tribunali suo·pcussit fedus coram dño ut ābularet p⁹ eū. & custodiret p̄cepta & testimonia & iustificatiōes eius in toto corde suo. & in tota aia sua: faceretq; q̄ scripta sūt in volumine illo q̄d legerat. Adiurauit q; super h̄ cēs qui reperti fuerāt in irl'm & beniamin. & fecerunt habitatores irl'm iuxt̄ pactū dñi dei patrū suoz. Abstulit q; iosias cūctas abhominatiōes de vniuersis regionibus filioz̄ isrl'. & fecit cēs q̄ reliqui erāt in isrl' seruire dño deo suo. Cūctis diebus vite eius nō recesserūt a dño deo patrū suoz.

XXXV

Fecit aut̄ iosias in irl'm phase dño: q̄d immolatū est quartadecima die mensis p̄mi. Et cōstituit sacerdotes i officijs suis: hortatusq; ē eos ut ministrarēt in domo dñi. Leuitis q̄q; ad quoz eruditionē oīs isrl' sanctificabat dño·locut⁹ est. Ponite archā i sanctuario tēpli: q̄d edificauit salomon filius dauid rex isrl'. Nequaq; enī eā vltra portabitis. Nūc q; ministrate dño deo vr̄o & p̄plo ei⁹ isrl' & p̄parate vos p domos & cognationes vr̄as i diuisionibus singuloz sicut p̄cepit dauid rex isrl'. & descripsit salomon filius ei⁹. & ministrate in scūario p familias turmasq; leuiticas. & sanctificati immolate phase. Frēs etiā vr̄os ut possint iuxt̄ p̄ba q̄ locut⁹ ē dñs in manu moysi facere·p̄parate. Dedit p̄terea iosias oi p̄plo q̄

ubi fuerat iuent⁹ in solēnitate phase agnos ⁊ hedos ut gregib⁹ ⁊ relīq pecor⁹ triginta milia boum ꝯ tria milia. Hec ut regi vniuersa substantia. Duces ꝯ eius sponte qđ vouerant obtulerūt tā ꝑplo ꝯ sacerdotib⁹ ⁊ leuitis. Porro helchias ⁊ çacharias ⁊ iehihel principes dom⁹ dñi dederūt sacerdotibus ad faciendū phase pecora cōmixtim duo milia sexcenta. ⁊ boues trecentos. Chonenias aūt ⁊ semeias etiam ⁊ nathanahel fratres eius: necnō asabias ⁊ iahihel ⁊ ioçabad principes leuitarū: dederunt ceteris leuitis ad celebrandū phase quinq milia pecorū. ⁊ boues qngētos. Preparatūq ē ministeriū ⁊ steterūt sacerdotes in officio suo. Leuite ꝯ in turmis iuxe regi imperiū. ⁊ immolatū est phase. Aspersērūtq sacerdotes manꝰ suas sanguine. ⁊ leuite ut traxerunt pelles holocaustorū. ⁊ separauerūt ea ut darēt p tomos ⁊ familias singulorū. ⁊ offerrent dño sicut scriptū est i libro moysi. Ita tob⁹ ꝯ fecerūt similiter Et assauerūt phase sup ignē: iuxta qđ in lege scriptū est. Pacificas ꝯo hostias coxerūt i lebetis ⁊ cacabis ⁊ ollis. ⁊ festinato distribuerunt vniuerse plebi: sibi aūt ⁊ sacerdotib⁹ postea parauerūt. Nā in oblatione holocaustox ⁊ adipū usq ad noctē sacerdotes fuerūt occupati: vnde ⁊ leuite sibi ⁊ sacerdotib⁹ filijs aaron parauerūt nouissimis. Porro cantores filij asaph stabāt in ordine suo: iuxta ꝑceptū dauid ⁊ asaph ⁊ eman ⁊ ydithun ꝓphetarum regis dauid. Ianitores vero p portas singulas observabāt: ita ut nec puncto quidē discederent a ministerio. Quāobrē ⁊ frēs eorū leuite parauerūt eis cibos. Dis igit cultura dñi rite cōpleta ē in die illa: ut facerēt phase. ⁊ offerrent holocausta sup altare dñi iuxe ꝑceptū regi iosie. Fecerūtq filij isrl qui repti fuerāt sibi phase i tpe illo ⁊ solēnitatē açimoꝝ septē dieb⁹. Nō fuit phase sile huic in isrl a diebus samuelis ꝓphete: nec qsq de cunctis regib⁹ isrl fecit phase sic iosias sacerdotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ oi iude ⁊ isrl q rept⁹ fuerat ⁊ habitātibus in irlm. Octauodecimo anno regni iosie hoc phase celebratū ē. Postq instaurauerat iosias templū: ascendit necbao rex egypti ad pugnandū i charchamis iuxe eufratē. ⁊ ꝓcessit i occursū ei⁹ iosias. At ille missis ad eū nūcijs ait: Quid mihi ⁊ tibi rex iuda? Nō aduersū te hodie venio: sed cōtra aliā pugno domū: ad quā me ⁊ festinato ire precepit. Desine aduersū deū facere q mecū est. ne interficiat te. Noluit iosias reuerti: sed ꝓparauit cū eo bellū: nec acquieuit sermonib⁹ necbao ex ore dei. ⁊ ꝓcessit ut dimicaret in cāpo mageddo. Ibiq vulnerat⁹ a sagittarijs dixit puer⁹ suis. Educite me de ꝓlio: quia opido vulneratus sum. Qui trāstulerūt eū de curru in alterū currū q sequebat eū more regio. ⁊ asportauerūt eū in irlm. Mortuusq ē ⁊ sepult⁹ i mausoleo patrum suox. ⁊ vniūsus iuda ⁊ irlm luxerūt eū hieremias maxime: cuius oēs cantores atq cantatrices usq in pntē die lamētatiōs sup iosiam replicant. ⁊ qđ lex obtinuit i isrl. Ecce scriptū est in lamētationib⁹. Reliq aūt sermonū iosie ⁊ misericordiarū ei⁹ que lege ꝑcepta sūt dñi: opa ꝯ illi⁹ ꝓma ⁊ nouissima scripta sunt i libro regū iuda ⁊ isrl.

XXXVI

Tulit q̄ ꝑplus terre ioachaz filiū iosie: ⁊ cōstituit regē ꝓ pre suo in irlm. Triginta annox erat ioachaz cū regnare cepisset. ⁊ trib⁹ mēsib⁹ regnauit in irlm: Amouit aūt eū rex egypti cū venisset i irlm: ⁊ cōdēnauit terrā centū talentis argēti ⁊ talento auri. Cōstituitq ꝓ eo regē eliachim fratrē eius sup iudā ⁊ irlm. ⁊ ꝓtit nomē ei⁹ ioachim. Ipse ꝯo ioachaz tulit secū ⁊ adduxit i egyptū. Viginti q̄tq annox erat ioachim cū regnare cepisset. ⁊ undeci ānis regnauit i irlm. Fecitq malū coram dño deo suo. Contra hunc ascendit nabuchodonosor rex chaldeorum. ⁊ vinctū catenis duxit in babylonē: ad quā ⁊ vasa dñi trāstulit. ⁊ posuit ea in templo suo. Reliq aūt verbox ioachim ⁊ abhominationū ei⁹ qs operatus ē. ⁊ q inuenta sūt in eo: cōtinēt in libro regū iuda ⁊ isrl. Regnauit aūt ioachin filius ei⁹ ꝓ eo. Octo annox erat ioachin cū regnare cepisset. ⁊ trib⁹ mensib⁹ ac decē diebus regnauit in irlm: fecitq malū i cōspectu dñi. Cūq anni circulus voluer⁹ misit nabuchodonosor rex nūcios: q ⁊ adduxerūt eū in babylonē: asportatis sil ꝑciosissimis vasis dom⁹ dñi. Regem vero cōstituit sedechiā patruum eius sup iudam ⁊ irlm. Viginti ⁊ vni⁹ anni erat sedechias cū regnare cepisset. ⁊ undecim annis regnauit in irlm. Fecitq malū i oculis dñi dei sui: nec erubuit facie hieremie ꝓphete loquentis ad se ex ore dñi. Rege ꝯ nabuchodonosor recessit qui adiurauerat eū p deum. ⁊ indurauit cervicem suam ⁊ cor ut non reuerteret ad dñm deū isrl. Oēs ⁊ principes

sacerdotū ⁊ ꝑncs ꝑuaricati sūt iniq̄ iux̄ vniū
sas abhominatiões gētiū. ⁊ polluerūt domū
dñi quā scificauerat sibi in ierm. Mittebat
aūt dñs de⁹ patrū suoꝝ ad illos p manū nū
cioꝝ suoꝝ de nocte ꝛsurgens ⁊ q̄tidie cōmo
nēs eo q̄ parcēt ꝑncs ⁊ tabernaculo suo. At illi
subsannabant nūcios dei. ⁊ quipendebāt ser
mones ei⁹: illudebāt q̄ ꝓphis donec ascende
ret furor dñi in ꝑplm ei⁹. ⁊ esset nulla curatio
Adduxit. n. sup eos regē chaldeoꝝ. ⁊ interfecit
iuuenes eoꝝ gladio in domo scūarij. Nō est
miserꝝ adolescēt̄ ⁊ ꝟginis ⁊ senis nec decre
piti q̄dē. ⁊ oēs tradidit in manib⁹ eius. vniuer
sa q̄ vasa dom⁹ dñi tā maiora q̄ mīora. ⁊ thē
sauros tēpli ⁊ regi ⁊ ꝑncipū trāstulit i babylo
nē. Incēderūt hostes domum dei: destruxe
rūt q̄ murū ierm. Vniuersas turres cōbusse
rūt ⁊ q̄cq̄d ꝓciosū fuerat demoliti sūt. Si q̄s
euaserat gladiū duct⁹ in babylonem seruiuit
regi ⁊ filijs ei⁹ donec imperet rex ꝑsaꝝ. ⁊ cō
pleret sermo dñi ex ore hieremie. ⁊ celebraret
terra sabbata sua. Cunctis enī diebus desola
tionis egit sabbatū: vsq̄ dum cōplerent̄ sep
tuagīta āni. Anno aūt ꝓmo cyri regi ꝑsaꝝ
ad explēdū sermonē dñi q̄ locut⁹ fuerat p
os hieremie. suscitauit dñs spiritū cyri regis
persaꝝ: ⁊ q̄ iussit predicari in vniuerso regno
suo etiā p scripturā dicens: Hec dicit cyrus
rex persaꝝ. Omia regna terre dedit mihi dñs
de⁹ celi. ⁊ ipse pcepit m̄ ut edificarē ei domū
in ierm q̄ ē i iudea. Quis ex vobis ē i oi ꝑplo
ei⁹? Sit dñs de⁹ suus cū eo ⁊ ascendat.

Explicit liber Dabreiamin siue Paralipo
menon secund⁹. Incipit oro manasses regis
iuda cū captus teneretur in babylone.

Domine deus omnipotēs patꝝ nr̄oꝝ
abrahā ysaac. ⁊ iacob ⁊ semini eoꝝ
iusto. q̄ fecisti celū ⁊ terā cū omni oꝛ
natu eoꝝ: q̄ signasti mare ꝛbo pcepti tui: qui
cōclusisti abyssū ⁊ signasti terribili ⁊ laudabili
nōi tuo. quem oēs pauent ⁊ tremūt a vultu
ꝑtutis tue. ⁊ insustentabilis ira sup petōres
cōminatiōis tue. immensa ꝛo ⁊ inuestigabilis
misericordia ꝓmissionis tue: q̄m tu es dñs
altissim⁹ sup oēm terā lōganimis ⁊ multū mi
sericoꝛs ⁊ penitēs sup malicia hoīs. Tu aūt
dñe ꝑm bonitatē tuā ꝓmisisti pniam remis
sionis petōꝝ ⁊ tu de⁹ iustoꝝ non posuisti pe
nitentiā iustis abrahā ysaac ⁊ iacob. bis qui
tibi nō peccauerūt: q̄m peccaui sup numerum
arene mar. multiplicate sunt iniq̄tates mee
incuruat⁹ sū multo vinculo ferri. ⁊ nō est re
spiratio mihi: q̄a excitasti iracundiā tuam ⁊
malū coram te feci statuens abhominatiōes ⁊
multiplicās offensiōes. Et nūc flecto genua
cordis mei: ꝛcans ad te bonitatē dñe. Pec
caui dñe peccaui. ⁊ iniquitatē meā agnosco
Peto rogās te dñe remitte mihi remitte m̄:
ne simul pdas me cū iniq̄tatib⁹ meis: neq̄ in
eternū reserues mala mihi: q̄a indignū salua
bis me ꝑm magnam miam tuā. ⁊ laudabo te
sp oib⁹ dieb⁹ vite mee: q̄m te laudat ois virt⁹
celoꝝ: ⁊ tibi ē gloria in secula seculoꝝ amen.

Explicit oro manasses regis iuda. Incipit p
fatio bti Hieronimi ꝓbrī in libꝝ Esdre.

Verū difficili⁹ sit facere quod
poscitis. an negare: necdum
statui. Nam vobis aliq̄d ipe
rantib⁹ annuere sentētie est. ⁊
magnitudo oneris impositi
ita ceruices ꝓmit: ut aī sub
fasce ruendū sit q̄ leuandū. Accedūt ad hoc
iuidoꝝ studia. q̄ cū q̄d scribim⁹ reprehendū
putāt. Et interdū cōtra se ꝛscia repugnante
publice lacerant q̄ occulte legūt. untantū ut
clamare cōpellar ⁊ dicē. Dñe libera aiam meā
a labijs iniq̄s: ⁊ a lingua dolosa. Certi⁹ anus
ē q̄d sp scribit̄ atq̄ rescribit̄ ut esdre libꝝ ⁊
dexter vob⁹ de hebreo trāsferā. q̄si nō habeatis
greca ⁊ latina volumia. aut q̄cq̄d illud ē q̄d
a nobis vertit nō stati ab oib⁹ ꝛspuendū sit.
Frustra aūt: ut ait quidā: niti neq̄ aliud fa
tigādo nisi aliū q̄rere: extreme demētie est.
Itaq̄ obsecro vos mi dommon ⁊ rogatiane
carissimi: ut ꝓuata lectione contēti libros nō
efferat̄ in publicū: nec fastidiosis civos inge
ratis: vitet isq̄ eoꝝ superciliū qui iudicare tim
de alijs. ⁊ ipsi facere nihil nouerūt. Si q̄ autē
frat̄ sūt q̄b⁹ nr̄a nō displicent. his tribuatis
exēplar: am monētes ut hebrea nosa q̄ꝝ gran
dis in b volumie copia ē: distincte ⁊ p inter
valla trāscribāt. Nihil enī deperit emendasse
libꝝ nisi emēdatio librarioꝝ diligētia ꝛseruet. Nec quēq̄ moueat q̄ vn⁹ a nobis liber
edit⁹ ē. nec apocryphoꝝ tertij ⁊ q̄rti libri som
nijs delectetur: q̄a ⁊ apud hebreos esdre nec
mieq̄ sermonis in vnū volumē coartanē. ⁊ q̄
nō balet̄ apud illos. nec de vigintiq̄tuoꝛ se
nib⁹ sūt ꝓcul abijciēda. Si q̄s aūt septuagi
ta vobis opposuerit inepcetes. q̄ exēplaria

varietas ipsa lacerata ⁊ euersa demonstrat: nec pōt vtiq; verū asseri qō diuersū ē: mittite eū ad euāgelia ī q̄b⁹ multa ponūt q̄si de veteri testamēto q̄ apud septuagita interpretes nō habet: velut illud qui nazarē⁹ vocabitur. ⁊ ex egypto vocaui filiū meū. ⁊ videbunt in quē cōpunxerūt. multaq; alia. que latiori opi reseruam⁹. ⁊ q̄rite ab eo vbi scripta sūt. Cūq; pferre non potuerit: vos legite de his exēplarib⁹ q̄ nup a nobis edita maledicorū ōtidie linguis p̄fodiūt. Dz ut ad cōpēdiū veniā: certe q̄ illatur⁹ sū eq̄ssimū ē. Edidi aliq̄d qō nō habet in greco. aut aliē habet q̄ a me ꝓsū est. Quid interpretē laniāt: Interrogēt hebreos. ⁊ ipsis auctorib⁹. trāslatiōi mee ul arrogēt ul derogēt fidē. Porro aliud ē. si clausis qō dō oculis mihi volūt maledicere: ⁊ nō imitant greco⁹ studiū ⁊ veniolentiā: q̄ post septuaginta trāslatores iā xp̄i euāgelio cozuscante iudeos ⁊ hebionitas legi veteris interpretes. aq̄lā videlz ⁊ symachū. ⁊ theodotionē. ⁊ curiose legūt. ⁊ p origenis laborem in exaplois ecclesijs vedicarūt. Quāto magis latini grati esse deberent. q̄ exultantē cernerēt gretiā a se aliq̄d mutuari: Primū. n. magrū sūptuū est ⁊ infinite difficultat⁹. exēplaria posse bñ oia. vnde etiā qui habuerint. ⁊ hebrei sermonis ignari sūt. magis errabunt: ignorantes quis e multis verī⁹ dixerit. Qō etiā sapientissimo cuidā nup apud grecos accidit ut interdum scripture sensum relinquens: vnius cuiuslibet interp̄tis sequeret errorē. Nos aūt q̄ hebree lingue saltē parū habemus sciam. ⁊ latinus nobis vtcūq; sermo nō deest. ⁊ de alijs magis possum⁹ iudicare. ⁊ ea q̄ ipsi itelligim⁹ in nr̄a lingua promere. Itaq; licet hydra sibilet. victorq; synon incēdia iactet. nūq; meū inuāte xp̄o silebit eloquiū: etiā precisa lingua balbutiet. Legant q̄ volunt: qui nolunt abijciant. Eruentilent apices: lrās calūnientur. Magis vra caritate. puocabor ad studium: q̄ illoꝝ detractione ⁊ odio deterrebor.

Explicit prefacio. Incipit liber Esdre primus. Capl'm I

IN anno primo cyri regis psarum ut cōpleret verbū dñi ex ore hieremie. suscitauit dom⁹ spiritū cyri regis psarum. ⁊ trāstulit vocem in oi regno suo etiā p scripturā dicens: Hec dicit cyrus rex persarum. Oia regna terre dedit mihi dñs de⁹ celi. ⁊ ipse p̄cepit mihi ut edificarē ei domū in hierl'm: q̄ est in iudea. Quis est in vobis de vniuerso pplo eius: Sit dñs illi⁹ cum eo. Ascendat in hierl'm q̄ est in iudea. ⁊ edificet domū dei israhel: ipse est deus qui ē in hierl'm. Et oēs reliq̄ in cunctis locis vbicūq; habitāt adiuuent eum viri de loco suo. argento ⁊ auro ⁊ substantia ⁊ pecorib⁹: excepto quod voluntarie offerunt templo dei q̄ est ī hierl'm. Et surrexerunt principes patrū de iuda ⁊ beniamin ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ omnis cui⁹ suscitauit deus spīm ut ascenderet ad edificandū templū dñi quod erat in hierl'm. Vniuersiq; qui erāt in circuitu adiuuerūt manib⁹ eoꝝ in vasis argenteis ⁊ aureis. in substantia ⁊ iumētis. in supellectili. excepta his q̄ sponte obtulerant. Rex q̄q; cyrus protulit vasa templi dñi que tulerat nabuchodonosor de hierl'm. ⁊ posuerat ea in tēplo dei sui Protulit aūt ea cyrus rex persarum p manū mitridatis filij gazabar. ⁊ ānumerauit ea sasabasar principi iude. ⁊ hic est numerus eorum Phiale auree triginta. phiale argentee mille. cultri vigintinouem. cyphi aurei triginta cyphi argentei secundi quadringēti decem: vasa alia mille. Oia vasa aurea ⁊ argētea q̄nq; milia quadringenta. Vniuersa tulit sasabasar: cum his qui ascēdebāt de trāsmigratiōe babylonis in hierl'm.

II

Hi sūt aūt. puincie filij q̄ ascenderūt de captiuitate quā transtulerat nabuchodonosor rex babylonis in babylonem. ⁊ reuersi sunt in hierl'm ⁊ iudeā. vnusq̄sq; i ciuitatē suā. q̄ venerūt cū zorobabel. ⁊ iesua neemia saraia raalaia mardochai belsan mesphar bregai reum baana. Numerus viroꝝ pplī israh'. Filij pbares: duo milia centū septuagita duo. Filij aredbi: septīgēti septuaginta q̄nq;. Filij gersephatia: trecenti septuaginta q̄nq;. Filij saphacia: trecēti septuaginta duo. Filij area: septingēti septuaginta q̄nq; Filij phetmoab filioꝝ iosue: octīgēti. ⁊ ioab duo milia octingēti duodecim. Filij helam: mille ducenti q̄nq̄ginta q̄tuor. Filij zetbua: nongēti q̄dragintaq̄nq;. Filij gaebai: septingēti sexaginta. Filij bani: sexcēti q̄draginta duo filij bebai: sexcenti viginti tres. Filij azgad: mille ducenti viginti duo. Filij adonicam. sexcēti sexaginta sex. Filij beguai: duo

milia q̃n q̃g̃intasex. Filij adin:quadringenti q̃n q̃g̃intaq̃tuor. Filij atlex quierãt ex eçecbia:nonagintaocto. Filij besai:trecenti vigintitres. Filij iora:cẽtũ duodecim. Filij asem ducẽti vigititres. Filij gebbar: nõgentiq̃nq; Filij bethleem:centum vigintitres. Viri nethupha:q̃n q̃g̃intasex. Viri anathot:centum vigintiocto. Filij açmauetb:q̃draginta duo Filij cariathiarim:cephira ⁊ berotb:septingẽti q̃dragintatres. Filij rama ⁊ gabaa: sexcẽti vigintiyn⁹. Viri machmas:centũ vigintiduo. Viri bethel ⁊ chai: ducenti vigititres Filij neto:q̃n q̃g̃intaduo. Filij megbis: cẽtũ q̃nquagintasex. Filij belam alterius: mille ducẽti q̃n q̃g̃intaquatuor. Filij arim:trecẽti viginti. Filij lodadin ⁊ ono: septingenti vigintiq̃nq;. Filij bierieho:trecenti quadraginta q̃nq;. Filij senaa:tria milia sexcẽti trigita. Sacerdotes. Filij iadaia i domo ielue nonagẽti septuagintatres. Filij emmer: mille q̃ngintaduo. Filij phessur: mille ducenti quadragintasexte. Filij arim:mille decẽ ⁊ septẽ. Leuite. Filij ielue ⁊ sedmitbel filioz odauie: septuagintaq̃tuor. Cãtores. Filij asaph:cẽtũ vigintiocto. Filij ianitozũ. Filij sellum. filij ather. filij telmon. filij accub. filij attita. filij sobai: vniuersi cẽtũ trigitanouẽ. Nathinnei: Filij sia. filij asupha. filij tebbaoth. filij ceros. filij siaa. filij phadon. filij lebana. filij agaba. filij accub. filij agab. filij selmai. filij anan. filij gaddel. filij gaer. filij raabia. filij rasin. filij necboda. filij gaçem. filij açec. filij phasea. filij besee. filij asemaa. filij munim. filij nephusim. filij bacbue. filij acupha. filij açur. filij besluth. filij maida. filij arsa. filij bercos. filij sisara. filij thema. filij nasia. filij athupha. filij seruozũ salomonis. filij sothai. filij sophereth. filij pharuda. filij. iala. filij bercon. filij geddel. filij saphatia. filij athil. filij phocereth qui erant de asebaim. filij amim Oẽs nathinnei ⁊ filij puozũ salomonis: trecenti nonagintaduo. Et hi q̃ ascẽderunt de thelmala. thelarsa. cherub ⁊ don ⁊ mer. ⁊ non potuerũt indicare domũ patrũ suoz ⁊ semen suũ. vtr ex isr̃l essent. filij dalaia. filij thobia. filij necboda: sexcẽti q̃n q̃g̃intaduo. Et de filijs sacerdotũ. filij iobia. filij accos. filij berçellai qui accepit de filiab⁹ berçellai galaaditis vxore ⁊ vocat⁹ ẽ noie eoz. Hi q̃sierunt scripturã genealogie sue. ⁊ nõ inuenerũt. ⁊ eiecti sũt de sacerdotio. Et dixit athersatha eis ut nõ comederẽt de scõ scõrũ donec surgeret sacerdos doct⁹ atq; pfect⁹. Omis multitudo q̃si vn⁹ q̃dragitaduo milia trecẽti septuagintа: exceptis puis eoz ⁊ ãcillis q̃ erãt septẽ milia trecẽti trigita septẽ. ⁊ ipis cãtores atq; cantatrices ducenti. Equi eoz sexcẽti triginta sex: muli eoz ducẽti q̃draginta q̃nq; cameli eoz q̃dringẽti trigintaq̃nq;: asini eozũ sex milia septingẽti vigiti. Et de pncipib⁹ patrũ cũ ingrederẽt templũ dñi q̃ dẽ i ier̃lm: spõte obtulerũt i domũ dei ad extruẽdã eã in loco suo Scõm vires suas dederũt imptas opis. auri solidos quadraginta milia ⁊ mille argenti mnas q̃nq; milia. ⁊ vestes sacerdotales cẽtũ Habitauerũt g̃ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ de pplo ⁊ cãtores ⁊ ianitores ⁊ nathinnei i vrbibus suis vniuscuiusq; isr̃l i cinitatib⁹ suis.

V. III

Ianq; venerat mẽsis septim⁹. ⁊ erãt filij isr̃l in ciuitatib⁹ suis. Cõgregat⁹ est g̃ pplus q̃si vir vn⁹ in ier̃lm. ⁊ surrexit iosue fili⁹ iosedech ⁊ frẽs ei⁹ sacerdotes ⁊ zorobabel fili⁹ salathiel ⁊ frẽs ei⁹. ⁊ edificauerunt altare dei isr̃l ut offerrent: in eo holocaustomata. sicut scriptũ ẽ in lege moysi viri dei. Collocauerũt aũt altare dei super bases suas. terrẽtib⁹ eos p circuitũ pplis crarũ. ⁊ obtulerũt sup illud holocaustũ dño mane ⁊ vespe. Fecerũtq; solẽnitatẽ tabernaculoz sic scriptũ est ⁊ holocaustũ diebus singulis per ordinẽ sin pceptũ opus dei i die suo. ⁊ p⁹ hec holocaustũ iugetam i calẽdis q̃ in vniuersis solẽnitatib⁹ dñi q̃ erãt consecrate. ⁊ in oibus in q̃b⁹ vltro offerebat mun⁹ dño. A primo die mensis septimi: cepерunt offerre holocaustũ dño. Porro templũ dei nondũ fũdatũ erat. Dederũt aũt pecunias latomis ⁊ cemẽtarijs: cibũ q̃ ⁊ potũ ⁊ oleum sidonijs tirijsq; ut deferrent ligna cedrina de libano ad mare ioppen: iux̃ qd̃ pcepat cyrus rex psax eis. Anno aũt secũdo aduent⁹ eoz ad templũ dei in ier̃lm mẽse secundo cepерũt zorobabel fili⁹ salathiel ⁊ iosue fili⁹ iosedech ⁊ reliq̃ de fratrib⁹ eoz sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ oẽs q̃ venerãt de captiuitate i ier̃lm. ⁊ constituerũt leuitas a vigiti annis ⁊ supra. ut urgerẽt op⁹ dñi. Stetitq; iosue ⁊ filij ei⁹ ⁊ frẽs ei⁹. cedmitbel ⁊ filij ei⁹ ⁊ filij iuda q̃si vir vn⁹ ut instarẽt sup eos q̃ faciebãt op⁹ i templo dei filij enadab ⁊ filij eozũ ⁊ frẽs eorũ leuite. Fũdato igit⁹ a cemẽtarijs

tẽplo dñi·steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis .7 leuite filij asaph in cymbalis ut laudarẽt deũ p manꝰ dauid regẽ isrl. Et pcinebant i hymnis 7 confessione dño qm bonus: qm in eẽnũ mia eiꝰ sup isrl. Omis q̃ pl̃s vociferabaf clamore magno i laudãdo dñm · eo q fũdatũ eẽt tẽplũ dñi. Plurimi etiã de sacerdotib⁹ 7 leuitis 7 pncipes patꝝ 7 seniores qui viderãt tẽplũ pus cũ fũdatũ eẽt. 7 h tẽplũ in oculis eoꝝ flebant voce magna. 7 multi vociferãtes in leticia eleuabãt vocem: nec poterat dignoscẽ vocẽ clamoꝝ letãtiũ. 7 vocẽ fletꝰ pl̃i. Cõmixtim.n. pl̃s vociferabaf clamore magno. 7 vox audiebaf pcul.

IIII

Audierũt aũt hostes iude 7 teniamin qa filij captiuitatis edificarẽt tẽplũ dño deo isrl. 7 accedẽtes ad zorobabel 7 ad pncipes patrũ · dixerũt eis. Edificemus vobiscũ · qa ita ut vos q̃rimus deũ vm. Ecce nos imolauimus victimas a diebus assaraddan regis assur · q adduxit nos huc. Et dixit eis zorobabel 7 iosue 7 reliq pncipes patꝝ isrl. Nõ ẽ nob 7 vobis ut edificem⁹ domũ deo nr̃o: 6 nos ipsi soli edificabimus deo nr̃o: sicut pcepit nobis cyrꝰ rex pſarꝝ. Factũ ẽ igit ut pl̃us terre ipediret manꝰ pl̃i iude. 7 turbaret eos in edificando. Conduxerũt q̃ aduersus eos cõsiliatores ut destruerẽt consiliũ eoꝝ oibus diebꝰ cyri regis persarꝝ 7 vsq ad regnũ darij regis persarꝝ. In regno autem assueri ipse ẽ artaxerxes: in pncipio regni eiꝰ scripserunt accusationẽ aduersus habitatores iude 7 irl̃m. Et i diebꝰ artaxerxis scripsit beselam mitridates 7 thabel 7 reliqui qui erãt in cõsilio eoꝝ ad artaxerxem regẽ pſarꝝ Epla aũt accusatiõis scripta erat syriace. 7 legebaf sermõe syro. Reum beeltheem 7 samsai scriba scripserũt epistolã vnã de irl̃m artaxerxi regi huiuscemõi. Reum beeltheem 7 samsai scriba 7 reliqui cõsiliatores eozũ · dynei 7 apharsathei · thersbalei · arphaxei · hercuei · babylonij · susannacchei · dyei 7 elamite. 7 ceteri de gentib⁹ q̃s trãstulit assennapbar magn⁹ 7 gloriosus. 7 habitare eas fecit i ciuitatib⁹ samarie 7 i reliqs regiõib⁹ trãs flumẽ in pace. Hoc ẽ exẽplar epl̃e quã miserunt ad eũ. Artaxerxi regi: serui tui viri q̃ sũt trãs flumẽ · salutẽ dicũt: Notũ sit regi: qa iudei q̃ ascenderunt a te ad nos venerũt i irl̃m ciuitatẽ rebellẽ 7 pessimã: quã edificãt extruentes muros eius. 7 parietes componentes. Nunc igit notũ sit regi: qa si ciuitas illa edificata fuerit 7 muri eiꝰ instaurati. tributũ 7 vectigal 7 ãnuos reddit⁹ nõ dabunt. 7 vsq ad reges lxc noxa pueniet. Nos g̃ memores salis qõ in palatio comedim⁹. 7 qa lesiones regis videẽ nephas ducim⁹: idcirco misim⁹ 7 nũciauim⁹ regi ut recẽseas i libr̃ historiaꝝ patrũ tuoꝝ 7 iuenies scriptũ i cõmẽtarijs. 7 scies qm vrbs illa vrbs rebellis ẽ 7 nocẽs regibus 7 pincijs 7 bella concitank in ea ex diebus antiqs: quãobrẽ 7 ciuitas illa destructa est. Nũciam⁹ nos regi: qm si ciuitas illa edificata fuerit 7 muri ipsi⁹ instaurati: possessionem trãs fluuiũ nõ habebis. Verbum misit rex ad reum beeltheem 7 samsai scribã · 7 ad reliquos qui erãt i cõsilio eozũ habitatores samarie 7 ceterj trãs fluuiũ · salutẽ dicẽs 7 pacẽ. Decclaratio quã misistis ad nos manifeste lecta est cozã me. 7 a me pceptũ ẽ. 7 recẽsuerũt: inuenerũtq qm ciuitas illa a diebus antiqs aduersũ reges rebellat. 7 seditiões 7 pl̃ia pcitãt in ea. Hãt reges fortissimi fuerunt in irl̃m q̃ 7 dñati sunt oi regioni que trans fluuiũ est. Tributũ q̃ 7 vectigal 7 reddit⁹ accipiebant. Nũc g̃ audite sniam. Prohibeaẽ viros illos ut vrbs illa non edificet: donec si forte a me iussũ fuerit. Videte ne negligẽ h ipleatis 7 paulati crescat malũ ꝫ reges. Itaq exẽplũ edicti artaxerxis regi lectũ ẽ cozã reum beeltheem 7 samsai scriba 7 consiliarijs eozũ. Et abierũt festini in irl̃m ad iudeos. 7 phibuerũt eos in brachio 7 robore. Tũc intermissũ est opꝰ domꝰ dñi i irl̃m. 7 nõ fiebat vsq ad ãnũ secũdũ regni darij regi persarũ.

V

Proptetauerũt aũt aggeus pphꝫ 7 zacharias filiꝰ addo: pphetãtes ad iudeos q erãt in iuda 7 irl̃m in noie dei. isrl. Tũc surrexerũt zorobabel filiꝰ salathiel 7 iosue filiꝰ iosedech. 7 ceperũt edificare tẽplũ dñi in irl̃m. 7 cũ eis pphe dei adiuuãtes eos. In ipse ãt tpe venit ad eos thanthannai q erat dux trãs flumẽ 7 starbuçanai 7 cõsiliarij eoꝝ · sicq dixerũt eis: Quis dedit vob cõsiliũ ut domũ hãc edificaretis 7 muros eiꝰ instauraretis? Ad qõ rndim⁹ eis: que cẽt nomia viroꝝ auctoꝝ edificatiõis illi⁹. Oculus aũt dei eoꝝ fact⁹ ẽ sup seniores iudeoꝝ. 7 nõ puerũt inhibere eos. Placuitq ut res ad darium referret. 7 tũc satisfacerent aduersus

accusationē illā. Exēplar epl̄e quā misit thantannai dux regionis trāſ flumē ⁊ ſtarbuçannai ⁊ cōſiliatores ei⁹ apharſatxei q̄ erāt transflumē: ad dariū regē. Sermo quē miserāt ei sic scriptus erat. Dario regi pax oīs. Notū ſit regi ille nos ad iudeā prouinciā ad domū dei magni que edificat lapide ipolito. ⁊ ligna ponunt in parietibus: opusq; illud diligēter extruit ⁊ crescit in manib⁹ eorū. Inē rogauim⁹ g̃ seniores illos. ⁊ ita dixim⁹ eis: Quis dedit vobis ptātē ut domū hāc edificaretis. ⁊ muros hos instauraretis? Sed ⁊ noīa eorū q̃siuimus ab eis ut nunciarem⁹ tibi: scripſimusq; noīa eorū virorū qui sunt p̄cipes in eis. Huiuscemodi aūt sermonē rñderūt nobis dicētes: Nos sumus serui dei celi ⁊ terre. ⁊ edificam⁹ templū qd̄ erāt extructū añi hos ānos multos. qd̄q; rex israel magnus edificauerat ⁊ extruxerat Postq; aūt ad iracundiā puocauerūt patres nr̄i deū celi. tradidit eos in man⁹ nabuchodonoſor regis babylonis chaldei: domū q; hanc destruxit. ⁊ pplm ei⁹ transtulit in babylonem. Anno aūt primo cyri regis cyrus rex babylonis p̄posuit edictū ut domus dei edificaret. Hā ⁊ vasa tēpli dei aurea ⁊ argētea que nabuchodonoſor tulerat de templo quod erat in ir'lm ⁊ asportauerat ea in tēplū babylonis p̄tulit cyrus rex de tēplo babylonis. ⁊ data sūt sasabasar vocabulo. quē p̄cipem cōstituit dixitq; ei. Hec vasa tolle ⁊ vade. ⁊ pone ea in templo qd̄ est in ir'lm: ⁊ domus dei edificet in loco suo. Tūc itaq; sasabasar ille venit. ⁊ posuit fundamēta tēplū dei in hierusalē. ⁊ ex eo tpe vsq; nūc edificat ⁊ necdū cōpletū ē. Nūc g̃ si videt regi bonū. recenseat in bibliotheca regis q̃ est in babylone. vtrū nā a cyro rege iussum fuerit ut edificaret domus dei in ir'lm. ⁊ voluntatē regis sup hac re mittat ad nos. VI

Tunc darius rex p̄cepit ⁊ recēsuerūt in bibliotheca librorū qui erāt repositi in babylone. ⁊ inuentū ē in ecbatanis qd̄ est castrū in medena prouincia: volumen vnū: talisq; scriptus erat ī eo cōmentari⁹. Anno primo cyri regis cyrus rex decreuit ut domus dei edificaret q̄ est ī ir'lm in loco vbi immolēt hostias. ⁊ ut ponāt fundamēta suppor tantia altitudinē cubitorū sexaginta. latitudinem cubitorū sexaginta: ordines de lapidib⁹ impolit⁹ tres. ⁊ sic ordines de lignis nouis. Sumptus aut̄ de domo regi dabunt. Sed ⁊ vasa tēpli dei aurea ⁊ argētea q̃ nabuchodonoſor tulerat de tēplo ir'lm. ⁊ attulerat ea in babylonē. reddant. ⁊ referant in tēplū ir'lm in locū suū: q̃ ⁊ posita sūt ī tēplo dei. Nūc g̃ thāthannai dux regionis q̃ ē trāſ flumē ⁊ ſtarbuçānai ⁊ cōſiliarij vr̄i apharſatxei q̄ estis trāſ flumē. procul recedite ab illis. ⁊ dimittite fieri tēplū dei illud a duce iudeorū ⁊ a senioribus eorū. ⁊ dom⁹ dei illa edificet in loco suo. Sed ⁊ a me p̄ceptū ē q̃d oporteat fieri a p̄byteris iudeor illis ut edificet dom⁹ dei. s. ut de arcba regis. id est de tributis que dātur de regione trāſ flumē ſtudioſe sūpt⁹ det viris illis ne impediat opus. Et si nccē fuerit ⁊ vitulos ⁊ agnos ⁊ hedos in holocaustū deo celi. frumētū. sal. vinū ⁊ oleū ꝓm rītū sacerdotū q̄ sūt in ir'lm. det eis p singulos dies. ne sit in aliq̃ querimonia. ⁊ offerāt oblatiōes deo celi. orent q; p vita regū ⁊ filior⁹ ei⁹. A me g̃ positū ē decretū ut quis hō qui banc mutauerit iussionē. tollat lignū de domo ipsius ⁊ erigat ⁊ cōfigat ī eo: domus aūt ei⁹ publicet. Deus aūt qui habitare fecit nomen suū ibi: dissipet oīa regna ⁊ pplm qui extēderit manū suā. ut repugnet ⁊ dissipet domū dei illā que est in ir'lm. Ego darius statui decretū: qd̄ studioſe impleri volo. Igit thantannai dux regionis trāſ flumē ⁊ ſtarbuçannai ⁊ cōſiliarij ei⁹ ꝓm qd̄ p̄cepat darius rex sic diligent executi sūt. Seniores aūt iudeor edificabāt. ⁊ p̄sperabant iuxta p̄phetiā aggei p̄phete ⁊ zacharie filij addo. Et edificauerūt ⁊ cōstruxerūt iubēte deo isr'l. ⁊ iubente cyro ⁊ dario ⁊ artaxerxe regib⁹ persar⁹. ⁊ cōpleuerūt domū dei istā vsq; ad diē tertiū mensis adar qui ē ann⁹ sext⁹ regni darij regis. Fecerūt aūt filij isr'l sacerdotes ⁊ leuite ⁊ reliqui filiorū trāsmigrationis dedicationē dom⁹ dei in gaudio. ⁊ obtulerūt ī dedicatione dom⁹ dei vitulos centū: arietes ducentos: agnos q̃dringētos: hircos caprarū. p pctō totī⁹ isr'l duodecī iuxta numerū tribuū isr'l. Et statuerūt sacerdotes in ordinib⁹ suis ⁊ leuitas in vicib⁹ suis supra dei ī ir'lm. sicut scriptū ē ī libro moysi Fecerūt aūt filij trāsmigrationis pascha q̃rta decima die mēsis p̄mi. Purificati enī fuerāt sacerdotes ⁊ leuite quasi vnus: omnes mūdi ad immolandū pascha vniuersis filijs transmigrationis ⁊ fribus suis sacerdotib⁹. ⁊ sibi. Et comederūt filij isr'l q̄ reuersi fuerāt de trāsmigratione. ⁊ cōs q̄ se segauerāt a coinq̃natione

gentiū terre ad eos: ut quererēt dñm ꝛeū israel. Et fecerūt solēnitatē agimozū septē diebus i leticia: qm̄ letificauerat eos dñs. ⁊ cōuerterat coz regis assur ad eos ut adiuuaret manꝰ eozum in opere domus dñi ꝛei israel.

C. VII

Post hꝫ autē ẏba in regno artaxerxis regi ꝑsaz. esdras filiꝰ saraie. filij azarie. filij helchie. filij sellū. filij sadoch: filij achitob: filij amarie: filij azarie: filij maraioth: filij zarie: filij ozi: filij hocci: filij abisue: filij phinees: filij eleazar: filij aaron sacerdotis ab initio: ipse esdras ascendit de babylone. ⁊ ipse scriba velox in lege moysi. quā dñs deus israhel. Et dedit ei rex ꝑm manum dñi ꝛei eiꝰ bonā sup eū. cūm petitionē eiꝰ. Et ascenderunt de filijs israel ⁊ de filijs sacerdotū ⁊ de filijs leuitarū ⁊ de cantozibus ⁊ de ianitozibus ⁊ de nathinneis i irl̄m anno septimo artaxerxis regis. ⁊ uenerūt in irl̄m mense q̄nto. ipse est annus septimꝰ regis. Quia i ꝓmo die mēsis ꝓmi. cepit ascēdere de babylone. ⁊ ꝓmo die mēsis q̄nti. uenit i irl̄m iuxta manū dei sui bonā super se. Esdras autē parauit coz suū ut inuestigaret legē dñi. ⁊ faceret ⁊ docēt in israel ꝑceptū ⁊ iudiciū. Hoc ē aūt exemplar epl̄e edicti. qđ dedit rex artaxerxes esdre sacerdoti. scribe erudito in sermonibus ⁊ ꝑceptis dñi. ⁊ cerimonijs eiꝰ in israel. Artaxerxes rex regum. esdre sacerdoti. scribe legis dei celi. doctissimo. salutē. A me decretū est ut cuicūq placuerit in regno meo de ꝓpulo israel. ⁊ de sacerdotibus eiꝰ. ⁊ de leuitis ire in irl̄m: tecum vadat. A facie enī regis ⁊ septē consiliatozū eius missus es ut visites iudeā ⁊ irl̄m: in lege dei tui q̄ est in manu tua. ⁊ ut feras argentū ⁊ aurū qđ rex ⁊ cōsiliatores eiꝰ ꝓpte obtulerūt deo israel: cuiꝰ in irl̄m tabernaculū ē. Et cē argentū ⁊ aurū: qđcūq̄ ꝫueneris in ꝓuincia babylonis ⁊ ppl̄s offerre voluerit. ⁊ de sacerdotibꝰ q̄ ꝓpte obtulerit domui dei sui q̄ ē in irl̄m: libere accipe. ⁊ studiose eme de hac pecunia vitulos: arietes: agnos. ⁊ sacrificia ⁊ libamina eoz. ⁊ offer ea sup altare tēpli dei vr̄i qđ est in irl̄m. Sed ⁊ si qđ tibi ⁊ fratribus tuis placuerit de reliq̄ argēto ⁊ auro ut faciatis iuxta voluntatē dei vr̄i facite. Vasa q̄q̄ data in ministerijs domꝰ dei tui: trade in cōspectu dei in irl̄m. Ex ⁊ cetera q̄cūq̄ opꝰ fuerit i domū dei tui: quātūcūq̄ necesse ē ut expendas: dabis de thesauro ⁊ de fisco regis. ⁊ a me. Ego artaxerxes rex statui atq̄ decreui. omnibus custodibus arcle publice qui sūt trāsflumē: ut qcūq̄ petierit a vob esdras sacerdos scriba legis dei celi: absq̄ mora detis: vsq̄ ad argēti talenta centū. ⁊ vsq̄ ad frumēti choros cētū ⁊ vsq̄ ad vini batos centū. ⁊ vsq̄ ad batos olei cētū: sal ꝙo absq̄ mēsura. Omne qđ ad ritū dei celi ꝑtinet. tribuat diligēt in domo dei celi: ne forte iracsat ꝺ regnū regis ⁊ filioꝝ eiꝰ. Vobis q̄q̄ notū facimus de vniuersis sacerdotibus ⁊ leuitis: cātozibꝰ ⁊ ianitozibꝰ nathinneis ⁊ ministris domus dei huius: ut tributū ⁊ annonas nō habeatis potestatē imponendi sup eos. Tu autē esdra ꝝm sapientiam dei tui q̄ est in manu tua: cōstitue iudices ⁊ ꝓfides: ut iudicent oi ꝓpl̄o q̄ est trāsflumē: bis videlicet q̄ nouerūt legē dei tui: & ⁊ inperitos doce te litere. Et quis q̄ nō fecerit legē dei tui ⁊ legē regis diligenter: iudiciū erit de eo sive in mortē: sive in exiliū: sive in cōdemnationē substantie eiꝰ: vel certe i carcerē. Et dixit esdras scriba. Benedictꝰ dñs deꝰ patrū nr̄oꝝ q̄ dedit hoc in corde regi: ut glorificaret domū. dñi que est in irl̄m. ⁊ in me inclinauit misericordiam suā coram rege ⁊ cōsiliatozibꝰ eiꝰ ⁊ vniuersis ꝓncipibus regis potentibꝰ. Et ego cōfortatꝰ manu dñi dei mei. q̄ erat i me: cōgregaui de israel ꝓncipes qui ascenderent mecū.

V. VIII

Hi sūt q̄ ꝓncipes familiaꝝ ⁊ genealogia eoz̄ q̄ ascēderūt mecū in regno artaxerxis regis de babylone. De filijs phinees: gerson. De filijs ythamar: daniel De filijs dauid: accus. De filijs sechenie ⁊ de filijs pharos: zacharias. ⁊ cum eo numerati sunt viri centū quinquaginta. De filijs phath moab: elioeneai filius zaree. ⁊ cum eo ducēti viri. De filijs sechenie: filius ezechiel. ⁊ cū eo trecenti viri. De filijs addan: nathath filius ionathan. ⁊ cum eo quinquaginta viri. De filijs helam: ysaias filius athalie. ⁊ cū eo septuagita viri. De filijs saphatie: zebedia filius michael. ⁊ cum eo octoginta viri. De filijs ioab obedia filius iehiel. ⁊ cū eo ducenti decem ⁊ octo viri. De filijs selomith: filiꝰ iosphie. ⁊ cū eo centum sexaginta viri. De filijs bebai: zacharias filius bebai. ⁊ cū eo vigintiocto viri. De filijs ezeab: iohannan filius ezechan ⁊ cū eo centum decem viri. De filijs adonicā: qui erant nouissimi. ⁊ hec nomina eoz: helipheleth ⁊ heiehel ⁊ samaias. ⁊ cū eis sexaginta viri. De

filijs leggui: vthai ⁊ çacbur. ⁊ cū eis septuaginta viri. Cōgregauī aut̄ eos ad fluuiū q̄ decurrit ad bana. ⁊ mānsim⁹ ibi tribꝰ diebus. Quesiuiq̄ ī populo ⁊ in sacerdotibus de filijs leui. ⁊ non inueni ibi. Itaq̄ misi eliçer ⁊ ariel ⁊ semeam ⁊ delnatban ⁊ natban ⁊ arib ⁊ alterū delnatban ⁊ natban ⁊ çacbariā ⁊ mesollam principes. ⁊ ioarib ⁊ delnatban sapiētes. ⁊ misi eos ad eddo qui est primꝰ in casphie loco. Et posui in ore eorū verba q̄ loquerentur ad eddo ⁊ ad frēs eius natbinneos in loco casphie. ut adducerent nobis ministros domus dei nr̄i. Et adduxerūt nobis p manū dei nostri bonam sup nos virū doctissimū de filijs mooli. filij leui. filij isrl. ⁊ sarabiam ⁊ filios eius ⁊ frēs eiꝰ decē ⁊ octo. ⁊ asabiam ⁊ cū eo ysaiā q̄ de filijs merari: fratres q̄ eiꝰ ⁊ filios eiꝰ viginti. Et de natbinneis q̄s dederat dauid. ⁊ principes ad ministeria leuitarū: natbinneos ducētos vigiti. Oēs hi suis nominibus vocabant. Et p̄dicaui ibi ieiunium iuxta fluuium bana. ut affligeremur coram dño deo nr̄o ⁊ peterem⁹ ab eo viā rectā nobis ⁊ filijs nostris ⁊ vniuersq̄ substātie nostre. Erubui. n. petere regē auxiliū ⁊ eq̄tes qui defenderent nos ab inimico in via: q̄a dixeram⁹ regi. Manus dei nr̄i ē sup oēs q̄ q̄rūt eū in bonitate. ⁊ imperiū eiꝰ ⁊ fortitudo eiꝰ. ⁊ furor sup oēs q̄ derelinquūt eū. Ieiunauim⁹ aut̄ ⁊ rogauimus deū nostrū p hoc. ⁊ euenit nobis ꝓspere. Et separaui de principib⁹ sacerdotū duodeci. sarabiā ⁊ asabiā. ⁊ cū eis de fratrib⁹ eoꝝ decē. Appendi dicq̄ eis argentū ⁊ aurum. ⁊ vasa cōsecrata domꝰ dei nr̄i. q̄ obtulerat rex ⁊ consiliatores eius ⁊ principes eius vniuersusq̄ isrl eorū qui inuenti fuerāt. Et appendi in manibus eoꝝ argēti talēta sexcēta q̄nq̄ginta. ⁊ vasa argētea centū: auri ꝯo centū talēta. ⁊ crateras aureas viginti q̄ habebant solidos millenos. ⁊ vasa eris fulgētis optimi duo pulchra ut aurum. Et dixi eis: Vos sci dñi ⁊ vasa scā. ⁊ argentū ⁊ aurū q̄ sponte oblatū ē dño deo patrū nr̄oꝝ. Vigilate ⁊ custodite: donec appendatis coram principib⁹ sacerdotū ⁊ leuitaꝝ. ⁊ ducib⁹ familiaꝝ isrl in irlm. ī dexaurū domus dñi. Susceperūt aut̄ sacerdotes ⁊ leuite pondus argēti ⁊ auri ⁊ vasoꝝ ut deferrent irlm i domū dei nr̄i. Promouimus ḡ a flumine bana duodecima die mēsis primi. ut pergeremus irlm. Et manꝰ dei nr̄i fuit sup nos. ⁊ liberauit nos de manu inimici ⁊ insidiatoris in via. Et venimꝰ irlm. ⁊ mānsimꝰ ibi tribus diebus. Die aut̄ q̄rta appēsū ē argētū ⁊ aurū ⁊ vasa in domo dei nr̄i p manū remoth filij vrie sacerdotis. ⁊ cū eo eleaçar filiꝰ phinees: cūq̄ eis ioçabed filiꝰ iosue ⁊ noadaia filiꝰ hennoi leuite: iuxta numerū ⁊ pondus oīum. Descriptū est oē pondꝰ i tpe illo. Sed ⁊ q̄ venerāt de captiuitate filij trāsmigratiōis obtulerūt holocaustomata deo isrl. vitulos duodeci p oī pl̄o isrl. arietes nonagita sex. agnos septuaginta septē. hircos p pctō duodeci: oia in holocaustū dño. Dederūt aut̄ edicta regis satrapis q̄ erant de pspectu regis ⁊ ducib⁹ trāsflumē. ⁊ eleuauerūt pl̄m ⁊ domū dei.

CAP. IX

Postq̄ aut̄ hec cōpleta sūt: accesserūt ad me principes dicētes: Nō est separatus pl̄us isrl ⁊ sacerdotes ⁊ leuite a pl̄is terraꝝ ⁊ de abominationib⁹ eoꝝ: chananei videlicet ⁊ etthei ⁊ pherezei ⁊ iebusei ⁊ ammonitarū ⁊ moabitarū ⁊ egyptioꝝ ⁊ amorreoꝝ. Tulerūt. n. de filiabus eoꝝ sibi ⁊ filijs suis ⁊ pmiscuerūt semē scm cū pl̄is terraꝝ. Manꝰ etiā principū ⁊ magistratuū fuit i trāsgressione hac p̄ma. Cūq̄ audissem sermonē istū. scidi palliū meū ⁊ tunicam. ⁊ euulsi capillos capitis mei ⁊ barbe. ⁊ sedi merens. Cōuenerūt aut̄ ad me oēs q̄ timebant verbū dei isrl. p trāsgressiōe eoꝝ q̄ de captiuitate venerāt. ⁊ ego sedebam tristis vsq̄ ad sacrificiū vespertinū. Et in sacrificio vespertino surrexi de affictiōe mea. ⁊ scisso pallio ⁊ tunica curuaui genua mea. ⁊ expādi manꝰ meas ad dñm deū meū. ⁊ dixi: Deꝰ me⁹ cōfūdor ⁊ erubesco leuare faciē meā ad te: q̄m iniq̄tates nostre multiplicate sunt sup caput nostrū ⁊ delicta nr̄a creuerūt vsq̄ ad celū a diebꝰ patrū nr̄oꝝ. Sed ⁊ nosipsi peccauimus grauiter vsq̄ ad diē hāc. ⁊ iniq̄tatibꝰ nostris traditi sum⁹ ipsi ⁊ reges nostri ⁊ sacerdotes nostri in manib⁹ regū terraꝝ ⁊ in gladiū ⁊ in captiuitatē ⁊ in rapinā ⁊ in cōfusionē vultꝰ. sicut ⁊ die hac. Et nūc q̄si ad parū ⁊ momentū facta est deprecatio nr̄a apud dñm deū nr̄m ut dimitteret nobis reliquie. ⁊ daret⁊ pacē illius in loco scō eiꝰ. ⁊ illuminaret oculos nr̄os deꝰ noster ⁊ daret nob vitā modicā i seruitute nr̄a: q̄a seruī sum⁹. ⁊ in seruitute nr̄a nō derelīq̄t nos deꝰ nr̄. ⁊ inclinauit sup nos misericordiā coram rege persaꝝ. ut daret nobis vitā ⁊ sublimaret domū

ꝛe inſi. ⁊ extrueret ſolitudinis eius ⁊ daret
uobis ſpm i iuda ⁊ irlm. Et nūc qd dicem⁹
dñe deus n̄r⁹ h: Quia dereliq̄m⁹ mādata
tua q̄ p̄cepiſti in manu ſuo⁹ tuo⁹ ꝓphetarū
dicēs: Terra ad quā vos igredimi ut poſſi-
deatis eā terra imūda ē iuſ imūditiā ꝓpl̄o⁹
ceterarūq⁹ erar⁹ abhominationib⁹ eo⁹ q̄ re-
pleuerūt eā ab ore vſq ad os i coinq̄natiōe
ſua. Nunc g̃ filias vr̄as ne detis filijs eo⁹. ⁊
filias eo⁹ ne accipiatis filijs vr̄is. ⁊ nō q̄rat
pacē eo⁹ ⁊ pſpitatē eo⁹ vſq i eternū: ut ꝓfor-
temini ⁊ comedat q̄ bona ſūt ꝛre. ⁊ hereditē
habeat filios vr̄os vſq in ſeculū. Et poſt oīa
q̄ venerūt ſup nos in op⁹ n̄r⁹ peſſimis. ⁊ in
delicto nr̄o magno: qa tu deus liberaſti nos
de iniq̄tate nr̄a ⁊ dediſti nobis ſalutē ſicut ē
hodie. ut nō cōuerteremur ⁊ irrita faceremꝰ
mādata tua. neq⁹ matrimonia iungeremus
cū ꝓphis abhominationū iſtarū. Nūq̄d irat⁹
es nobis vſq ad ꝓſumationē: ne dimitteres
nob reliq̄as ad ſalutēr. Dñe deꝰ iſrl iuſtus es
tu. qm̄ derelicti ſum⁹ q̄ ſaluaremur ſicut die
hac. Ecce coram te ſum⁹ in delicto noſtro. Nō
eni ſtari pōteſt coram te ſup hoc.

X

Sic g̃ orante eſdra ⁊ implorāte deū ⁊
flente ⁊ iacente añ tēplū dei: collect⁹
eſt ad eum de iſrl cet⁹ grādis nimis
viro⁹ ⁊ mulier⁹ ⁊ puerorum. Et fleuit ꝓplus
multo fletu. Et rndit ſechenias filius iehiel
de filijs helam. ⁊ dixit eſdre: Nos p̄uaricati
ſum⁹ i deū noſtr⁹. ⁊ duxim⁹ vxores alienige-
nas de ꝓphis ꝛre. Et nūc ſi eſt pnia i iſrl ſup hoc
ꝓcutiam⁹ fed⁹ cū dño deo noſtro ut ꝓpitiam⁹
vniuerſas vxores. ⁊ eos qui de his nati ſunt.
Juxt volūtatē dñi ⁊ eo⁹ q̄ tenēt ꝓceptū dñi
dei noſtri. ⁊m legē fiat. Surge: tuū ē decernē
noſq⁹ erim⁹ tecū. Conforta re ⁊ fac. Surrexit
g̃ eſdras ⁊ adiurauit pncipes ſacerdotū ⁊ le-
uitar⁹ ⁊ oēm iſrl ut facerent ſm ꝓbū hoc. Et
iurauerūt. Et ſurrexit eſdras ante domū dei
⁊ abijt ad cubiculum iohannan filij eliaſib. ⁊
ingreſſus eſt illuc. Panē nō comedit ⁊ aquā
nō bibit. Lugebat. n. tranſgreſſionē eorū qui
venerant de captiuitate. Et miſſa eſt vox in
iuda ⁊ i irlm oib⁹ filijs trāſmigratiōis. ut cō
gregarent ſe in irlm. ⁊ ois q̄ nō venerit i tribus
dieb⁹ iuxta cōſiliū pncipū ⁊ ſenio⁹. auferet
vniuerſa ſubſtātia eius: ⁊ ipſe abijciet de ce-
tu trāſmigratiōis. Cōuenerūt igit oēs viri
iuda ⁊ beniamin in irlm trib⁹ diebus. ipſe eſt
menſis non⁹. viceſima die menſis. ⁊ ſedit oīs
ꝓpl's in platea domus dei: tremētes ꝓ pctō. ⁊
pluuijs. Et ſurrexit eſdras ſacerdos. ⁊ dixit
ad eos: Vos tranſgreſſi eſtis ⁊ duxiſtis vxo-
res alienigenas. ut adderetis ſup delictū iſrl.
Et nūc date cōfeſſionē dño deo pat⁹ vr̄o⁹. ⁊
facite placitū ei⁹. ⁊ ſepamī a ꝓphis terre. ⁊ ab
vxorib⁹ alienigenis. Et rndit vniuerſa mul-
titudo. dixit q̄ voce magna: Juxta ꝓbū tuū
ad nos ſic fiat. Verūtn̄ qa ꝓplus multus ē ⁊
tēp⁹ pluuie. ⁊ nō ſuſtinem⁹ ſtare foris. ⁊ opus
nō ē diei vni⁹ uel duo⁹: vehemēt quippe pec
cauim⁹ in ſermone iſto: cōſtituant pncipes i
vniuerſa multitudine. ⁊ oēs i ciuitatib⁹ nr̄is
qui duxerunt vxores alienigenas veniant in
tpib⁹ ſtatutis. ⁊ cū his ſeniores p ciuitatē in
ciuitatē. ⁊ iudices eius: donec auertat⁹ ira dei
nr̄i a nob ſup pctō h. Igit ionathā filius aſa-
hel. ⁊ iaazia filius thecue. ſteterūt ſup hoc. ⁊
meſollam ⁊ ſabbathai leuites adiuuerunt eos.
Fecerūt q̄ ſic filij trāſmigratiōis. Et abiert
eſdras ſacerdos ⁊ viri pncipes familiar⁹ i do-
mos pat⁹ ſuo⁹ ⁊ oēs p nom̄a ſua. ⁊ ſederūt in
die pmo menſis decimi. ut ꝛgrerēt rem. Et con-
ſūmati ſūt oēs viri q̄ duxerūt vxores alieni-
genas vſq ad diē pmā menſis pmi. Et inuēti
ſūt de filijs ſacerdotū qui duxerunt vxores
alienigenas: de filijs ioſue filij ioſedech ⁊ fra
tres ei⁹ maaſia ⁊ eliezer ⁊ iarib ⁊ godolia. Et
dederūt man⁹ ſuas. ut eijcerēt vxores ſuas ⁊
p delicto ſuo arietē de ouib⁹ offerent. Et de
filijs emmer: annani ⁊ zebedia. Et de filijs
ſerim: maſia ⁊ helia ⁊ ſemeia. iehiel ⁊ ozias
Et de filijs phaſſur: elioenai. maaſia. iſma-
hel. nathanael. ioçabeth ⁊ helesa. Et de filijs
levitar: ioſabeth ⁊ ſemei ⁊ celaia. ipſe eſt ca-
lita. aphathaia. iuda ⁊ eliezer. Et de cātoꝛib⁹
eliaſab. ⁊ de ianitoribus. ſellum ⁊ thelē ⁊ vri.
Et de iſrahel de filijs phoros: remeia ⁊ ezia
⁊ melchia ⁊ miamin ⁊ eliezer ⁊ melcha. ba-
nea. Et de filijs elam: mathania. zacharias.
⁊ iehiel ⁊ abdi ⁊ rimoth ⁊ helai. Et de fi-
lijs zethua: elioenai. eliaſib. mathania ⁊ hie-
rimuth ⁊ zabeth ⁊ aziza. Et de filijs bebai:
iohannā. ananias zabbai. athalai. Et de filijs
bani: moſolla ⁊ melluch ⁊ adaia. iaſub ⁊ ſa-
al ⁊ ramoth. Et de filijs phatmoab: edna ⁊
chalaal. banaias ⁊ maaſias. mathanias bese-
leel. bani ⁊ manaſſe. Et de filijs erem: elie-
zer. ieſue. melchias. ſemeias. ſymeō. beniamin

maloch·samarias. Et de filijs asom: matha-
nai·mathet·açabeth·elpheleth·iermai·manas-
ses·semei. De filijs bani: maaddi·amram et
uuel·baneas et badaias·ezechiau·bannia mari-
muth et eliasib·mathanias: mathanai: et iasi-
bani et benui: semei et salmias et nathan et
adaias: mechne: dabai: sysai: sarai: ezrel et se-
lemau et semeria: sellū: amaria: iosephi. De fi-
lijs nebui: abidel: mathathias: çabed: çabina
ieddu et iohel et banai. Omnes hi acceperant
uxores alienigenas. et fuerunt ex eis mulieres
que peperant filios.

Explicit liber Esdre primus.

Incipit lib Neemie. Caplm I

VErba neemie
filij helchie. Et factum est in
mense casleu·anno vicesimo
et ego eram in susis castro. Et
venit ad me anani vnus de
fratribus meis·ipse et viri iuda. et interroga-
ui eos de iudeis qui remanserant et superat de
captiuitate. et de ierlm. Et dixerūt mihi. Qui
remanserunt et derelicti sūt de captiuitate ibi
in prouincia·in afflictione magna sūt et in op-
probrio. et murus ierlm dissipatus est. et porte
eius cōbuste sunt igni. Cū audissem verba
huiusce modi·sedi et fleui et luxi diebus multis.
et ieiunabā et orabā ante faciē dei celi. et dixi.
Queso dñe deus celi fortis magne atq terri-
bilis·qui custodis pactū et miam cū his qui
te diligunt et custodiūt mandata tua·fiāt au-
res tue auscultantes et oculi tui aperti ut au-
dias orōnē serui tui quā ego oro coram te hodie
nocte et die. p filijs isrl seruis tuis. et cōfiteor
pro pctis filiorū isrl quib peccauerūt tibi. Et
ego et domus patris mei peccauimus·vanita-
te seducti sumus. et nō custodiuim mandatū
et cerimonias et iudicia que pcepisti moysi fa-
mulo tuo. Memēto verbi qō mādasti moysi
seruo tuo dicēs: Cū trāsgressi fueritis. ego di-
sperdā vos in pplos. et si reuertamini ad me et cu-
stodiatis pcepta mea et faciatis ea·etiā si abdu
cti fuerint ad extrema celi·inde cōgregabo vos
et reducā in locū quē elegi ut habitaret nomen
meū ibi. Et ipsi serui tui et pplus tuus qs rede-
misti in fortitudine tua magna. et in manu tua
valida. Obsecro dñe sit auris tua attendens
ad orationem serui tui. et ad orationē seruorū
tuorū q volūt timere nomē tuū. et dirige hodie
tuū hodie. et da ei miserico·diam ante virū hūc
Ego enim eram pincerna regis. II

FActū est aūt in mēse nisan·anno vicesi-
mo artaxerxis regis. et vinū erat ante
eū. Et leuaui vinū et dedi regi. et eram
qsi languidus ante faciē ei. Dixitq mihi rex
Quare vult tuus tristis ē: cū tecum grotū nō
videā? Nō est hoc fructra: sed malū nescio qō in
corde tuo est. Et timui valde ac nimis. et dixi
regi: Rex in eternū viue. Quare non mereat
vultus me: qa ciuitas dom sepulchroꝝ pris
mei deserta est. et porte eius cōbuste sūt igni?
Et ait mihi rex: pro q re postulas? Et oraui
deum celi. et dixi ad regē: Si videt regi bonū.
et si placet seruis tuis ante faciē tuā: ut mit-
tas me in iudeā ad ciuitatē sepulchri pris mei
et edificabo eā. Dixitq mihi rex et regina que
sedebat iuxta eū. Usq ad qō tēpus erit iter
tuū. et qñ reuerteris? Et placuit ante vultum
regis. et misit me. Et constitui ei temp. et di-
xi regi: Si regi videt bonū. epl'as det mihi ad
duces regionis trans flumen ut traducāt me
donec veniam in iudeā. epistolā ad asaph cu-
stodem saltus regis·ut det mihi ligna ut te-
gere possim portas turris domus et muri ciui-
tatis. et domū quā ingressus fuero. Et dedit
mihi rex: iuxta manū dei mei bonā mecū. Et
veni ad duces regionis trās flumē. dediq eis
epl'as regis. Miserat autē rex mecū pncipes
militum et equites. Et audierūt sanaballath
oronites. et tobias seruus amanites. et contri-
stati sūt afflictione magna q venisset hō qui q̄re-
ret prosperitatē filiorū isrl. Et veni ierlm. et erā
ibi tribus diebus. Et surrexi nocte ego et viri
pauci mecum. et nō indicaui cuiq qd deus de-
disset in corde meo ut facerē ierlm. et iumen-
tum nō erat mecum nisi aial cui sedebam. Et
egressus sū p portā vallis nocte et ante fontē
draconis et ad portā stercoris. et considerabā
murū ierlm dissipatū. et portas eius cōsūptas
igni. Et transiui ad portā fontis et ad aq̄ductū
regis. et nō erat locus iumēto cui sedebā ut trā-
sirem. Et ascēdi per torrentē nocte. et cōsiderabā
murū. et reuersus veni ad portā vallis et redii
Magistratus aūt nesciebāt q abissem: aut qd
ego facerē. Vos et iudeis et sacerdotib et opti-
matib et magistratib et reliqs q faciebāt op
usq ad id loci nihil indicaueram. Et dixi eis:
Vos nostis afflictionē in q sum: qa ierlm de-
serta est et porte eius consūpte sūt igni. Venite et

edificemus muros ir'lm. ⁊ nō simus vltra opprobrio. Et indicaui eis manū dei mei q̄ esset bona mecū. ⁊ ꝓba regis q̄ locut⁹ est mihi. ⁊ aio. Burgam⁹ ⁊ edificem⁹. Et cōfortate sūt man⁹ eor⁹ in bono. Audierūt aūt sanaballath oronites ⁊ tobias seru⁹ amanites ⁊ gosem arabs ⁊ subsannauerūt nos ⁊ despexerūt: dixerūtq; Que est hec res quā facitis? Nunq̄d contra regē vos rebellatis? Et reddidi eis sermonē dixiq; ad eos: Deus celi ipse nos iuuat. ⁊ nos serui ei⁹ sum⁹. Burgam⁹ ⁊ edificem⁹. Vobis aūt nō est pars ⁊ iusticia ⁊ memoria i ir'lm.

CAP. III

Et surrexit eliasib sacerdos magn⁹ ⁊ fr̄es ei⁹ sacerdotes. ⁊ edificauerūt portā gregis. Ipsi sanctificauerūt eā. ⁊ statuerūt valuas ei⁹. ⁊ vsq; ad turrim centū cubitorū sanctificauerūt eā: vsq; ad turrim ananehel. Et iuxta eū edificauerūt viri hiericho. ⁊ iuxta eos edificauit zacbur filius amri. Portā aūt piscium edificauerūt filij asnaa: ipsi texerunt eā. ⁊ statuerūt valuas eius ⁊ seras ⁊ vectes. Et iuxta eos edificauit marimuth filius vrie filij accus. Et iuxta eū edificauit mosollam filius barachie filij mesezebel. Et iuxta eum edificauit sadoch filius baana. Et iuxta eū edificauerunt thecueni. Optimates aūt eorū nō supposuerūt colla sua in opere dñi sui. Et portam veterē edificauerūt ioiada filius phasea ⁊ mosollā filius thodia: ipsi texerunt eam. ⁊ statuerūt valuas ei⁹ ⁊ seras ⁊ vectes. Et iuxta eos edificauerunt melchias gabaonites. ⁊ iadon meronathites viri de gabaon. ⁊ maspha ptō duce qui erat in regione trāsfluuiī. Et iuxta eū edificauit ezechiel filius araia aurifex. Et iuxta eū edificauit ananias filius pigmentarij. ⁊ dimiserūt ir'lm vsq; ad murū platee latioris. Et iuxta eū edificauit raphaia filius abiud principes vici ir'lm. Et iuxta eū edificauit ieiada filius aromath ē domū suā Et iuxta eū edificauit attus filius asebonie. Mediā ptē vici edificauit melchias filius rechab princeps vici bethacharen. Ipse edificauit eam. ⁊ statuit valuas eius ⁊ seras ⁊ vectes. Et portā fontis edificauit sellū filius colhozai principis pagi maspha. Ipse edificauit eā ⁊ texit. ⁊ statuit valuas ei⁹ ⁊ seras ⁊ vectes. ⁊ muros piscine syloe in hortū regis. ⁊ vsq; ad gradus q̄ descēdūt de ciuitate dauid. Post eum edificauit neemias filius azboth principes dimidie partis vici bethsur vsq; ē sepulchrū dauid. ⁊ vsq; ad piscinā que grādi ope cōstructa ē. ⁊ vsq; ad domū fortiū. Post eū edificauerūt leuite rehum filius bani. Post eū edificauit asebias princeps dimidie partis ceile in vico suo. Post eū edificauerunt fratres eorū: bethbai filius enehad princeps dimidie partis ceile. Et edificauit iuxta eū azer filius iosue princeps maspha mēsurā secundā: ē ascensū firmissimi anguli. Post eū i mōte edificauit baruch filius zachai mēsurā secundā. ab angulo vsq; ad portā domꝰ eliasib sacerdotis magni. Post eū edificauit merimuth filius vrie filij acthus mensurā secundā porta a domus eliasib: donec extenderet⁹ domus eliasib. Et p⁹ eū edificauerūt sacerdotes viri de cāpestribꝰ iordanis. Post eos edificauit beniamin ⁊ asub ē domū suā. Et p⁹ eos edificauit azarias filius maasie filij ananie ē domū suā. Post eū edificauit benui filiꝰ ennada mēsurā secundā a domo azarie vsq; ad flexurā ⁊ vsq; ad angulū pbalel filius oci contra flexurā ⁊ turrim q̄ eminet de domo regis excelsa id est in atrio carceris. Post eū phadaia filius pharos. Nathinnei aūt habitabāt in ofel vsq; cōtra portā aquarū ad orientē. ⁊ turrim q̄ eminebat. Post eū edificauerūt thecueni mēsuram secundā e regione: a turre magna ⁊ eminenti vsq; ad murū templi. Sursum autē ad portam equorū edificauerunt sacerdotes vnusquisq; ē domū suā. Post eos edificauit seddo filius emmer ē domū suā. Et post eū edificauit semeia filius sechenie custos porte orientalis. P⁹ eum edificauerūt anania filiꝰ selemie. ⁊ anon filius selo sext⁹. mēsurā secūdā. Post eos edificauit mesollā filius barachie ē gazophilatiū suū. Post eū edificauit melchias filius aurificis vsq; ad domū nathinneor⁹ ⁊ scuta vēdētiū ē portā iudicialē ⁊ vsq; ad cenaculū anguli. Et inter cenaculū anguli ⁊ portā gregis edificauerūt artifices ⁊ negociatores.

CAP. IIII

Factum est aūt cū audisset sanaballath q̄ edificaremus murū: iratus est valde Et motus nimis subsannauit iudeos:

ꝛ dixit coꝝ frib⁹ suis ꝛ frequẽtia samaritanoꝝ. Quid iudei faciũt imbecilles? Nũ dimittẽt eos gentes? Nũ sacrificabũt ꝛ cõplebũt in vna die? Nũq̃d edificare poterunt lapides de aceruis puluerj q̃ cõbusti sũt? Dz ꝛ tobias amanites, prim⁹ ei⁹ ait. Edificẽt. Si ascẽderit vulpes trãsiliet murũ coꝝ lapideũ

Et dixit neemias: Audi deus nr̃ q̃a facti sumus vilpectui. Conuerte opprobriũ sup caput eoꝝ. ꝛ da eos i vilpectionẽ i ẽra captiuitatis. Ne operias iniq̃tatẽ eoꝝ: ꝛ pctũ eoꝝ coꝝ facie tua nõ deleat: q̃a irriserũt edificãtes. Itaq; edificauim⁹ murꝝ. ꝛ cõiũxim⁹ totũ vsq; ad partẽ dimidiã. ꝛ puocatũ ẽ coꝝ pli ad opandũ. Factũ ẽ aũt cũ audisset sanabalath ꝛ tobias ꝛ arabes ꝛ amanite ꝛ açotij q obducta eẽt cicatrix muri irlm. ꝛ q cepissent inerupta ꝛcludi: irati sũt nimis. Et congregati sũt oẽs pariter ut venirẽt ꝛ pugnarẽt ꝓtra irlm. ꝛ molirent insidias. Et orauimus deũ nr̃m. ꝛ posuim⁹ custodes super murũ die ac nocte ꝓ eos. Dixit aut̃ iudas: Debilitate est fortitudo portãꝝ, ꝛ hum⁹ nimia ẽ. ꝛ nos non poterim⁹ edificare murũ. Et dixerunt hostes nr̃i. Nesciãt ꝛ ignorẽt donec veniam⁹ in mediũ eoꝝ ꝛ interficiam⁹ eos. ꝛ cessare faciam⁹ opus

Factũ ẽ aũt veniẽtib⁹ iudeis qui habitabant iux̃ eos ꝛ dicẽtib⁹ nobis p decẽ vices ex oĩb⁹ loc̃ q̃b⁹ venerãt ad nos: Statui i loco p⁹ murũ p circuitũ ꝑplm in ordine cum gladijs suis ꝛ lanceis ꝛ arcub⁹. Et ꝓspexi atq; surrexi. ꝛ aio ad optimates ꝛ mgrat⁹ ꝛ ad reliquã ptẽ vulgi. Nolite timẽ a facie eoꝝ. Dñi magni ꝛ terribilis memẽtote. ꝛ pugnate ꝓ frib⁹ vr̃is. filijs vr̃is ꝛ filiabus vr̃is ꝛ vxoꝛib⁹ vr̃is ꝛ domib⁹ vr̃is. Factũ ẽ aũt cũ audissent inimici nr̃i nũciatũ eẽ nob. dissipauit de⁹ ꝛsiliũ eoꝝ

Et reuersi sum⁹ oẽs ad muros: vnusq̃sq; ad op⁹ suũ. Et factũ ẽ a die illa: media ps iuuenũ coꝝ faciebat op⁹. ꝛ media parata erat ad bellũ. ꝛ lãcee ꝛ scuta ꝛ arc⁹ ꝛ lorice. ꝛ pncipes p⁹ eos i oi domo iuda edificantiũ muros

ꝛ portantium onera ꝛ iponentiũ: vna manu sua faciebat op⁹. ꝛ alẽa tenebat gladiũ. Edificantiũ. n. vnusq̃sq; gladio erat accinct⁹ renes. Et edificabãt ꝛ clãgebant buccina iuxta me. Et dixi ad optimates ꝛ ad mgrat⁹ ꝛ ad reliquã ptẽ vulgi. Op⁹ grãde ẽ ꝛ latũ. ꝛ nos sepati sum⁹ i muro. ꝓcul alẽ ab alẽo. In loco q̃cũq; audieritis clangoꝛẽ tube illuc ꝓcurrite ad nos. Deꝰ nr̃ pugnabit ꝓ nobis. ꝛ nos ipsi faciam⁹ op⁹. Et media ps nr̃m teneat lanceas ab ascẽsu auroꝛe donec egrediantur astra. In tpe q̃ illo dixi ꝓlo. Unusq̃sq; cũ puero suo maneat i medio irlm. ꝛ sint nob vices p noctẽ ꝛ diẽ ad opandũ. Ego ãt ꝛ frẽs mei ꝛ pueri mei ꝛ custodes q̃ erant p⁹ me. nõ deponebam⁹ vestimẽta nr̃a. Unusq̃sq; tñ nuda-

batur ad baptisinũ. V

Et factus ẽ clamoꝛ ꝓli ꝛ vxoꝛũ ei⁹ magn⁹ aduersus frẽs suos iudeos. Et erãt q̃ dicerẽt: Filij nostri ꝛ filie nr̃e multe sunt nimis. Accipiam⁹ ꝓ pcio coꝝ frumẽtũ. ꝛ comedam⁹ ꝛ viuam⁹. Et erãt qui dicerẽt. Agros nrõs ꝛ vineas ꝛ domos nostras opponam⁹. ꝛ accipiam⁹ frumẽtũ in fame. Et alij dicebãt: Mutuo sumam⁹ pecunias i tributa regi vemusq; agros nrõs ꝛ vineas. Et nũc sicut carnes fratꝝ nr̃oꝝ sic carnes nr̃e sũt. ꝛ sicut filij coꝝ ita ꝛ filij nostri. Ecce nos subiugam⁹ filios nr̃os ꝛ filias nostras i seruitutẽ: ꝛ de filiab⁹ nr̃is sũt famule nec habemus vnde possint redimi: ꝛ agros nr̃os ꝛ vineas nr̃as alij possidẽt. Et irat⁹ sum nimis: cũ audissem clamoꝛẽ coꝝ ꝑm ꝛba hĩ: cogitauitq; coꝛ meũ. Et increpaui optimates ꝛ magistrat⁹. ꝛ dixi eis: Usuras ne singuli a frib⁹ vr̃is exigatꝝ. Et congregaui aduersũ eos cõtionẽ magnã. ꝛ dixi eis: Nos ut scitꝝ redemim⁹ frẽs nr̃os iudeos q̃ vẽditi fuerãt gentib⁹. ꝑm possibilitatẽ nrãm. Et vos igit̃ venditе frẽs vr̃os. ꝛ redimem⁹ eos? Et siluerũt nec inuenerũt quid rñderẽt. Dixiq; ad eos. Nõ ẽ bona res quã facitꝝ. Quare nõ in timore dei nr̃i ambulatꝝ ne ex. pbꝛe nob a gentib⁹ inimicis nris? Et ego ꝛ frẽs mei ꝛ pueri mei cõmodauim⁹ plurimis pecuniam ꝛ frumẽtũ

Nõ repetam⁹ i cõmune istud. Es alienũ ꝓcedam⁹: quod dete nobis. Reddite eis hodie agros suos ꝛ vineas suas ꝛ oliueta sua ꝛ domos suas. Quin potius ꝛ centesimam pecunie frumenti vini ꝛ olei quã exigere solet̃ ab eis: date, p illis. Et dixerũt: Reddem⁹. ꝛ ab eis nichil querem⁹: sicq; faciemus ut loquer Et vocaui sacerdotes ꝛ adiuraui eos ut facerẽt iuxta qđ dixeram. Insup excussi sinum meũ. ꝛ dixi: Sic excutiat deꝰ oẽm virũ q̃ nõ cõpleuerit ꝛbũ istud: de domo sua ꝛ de laboribus suis. Sic excutiat. ꝛ vacuꝰ fiat. Et dixit vniuersa multitudo. amen. Et laudauerunt

rũ. Fecit ḡ ꝓ̄s sicut erat dictũ. Ad die aũt illa qua ꝑcepat rex mihi ut essem dux in terra iuda ab anno vicesimo vsq; ad ānũ tricesimũ secundũ artaxerxis regis ꝑānos duodecim: ego ⁊ fratres mei annonas q̄ ducib⁹ ꝛrebant nō comedim⁹. Duces aũt ꝑmi q̄ fuerũt ante me grauauerunt ꝓp̄m. ⁊ acceperũt ab eis in pane ⁊ vino ⁊ ꝓcunia q̄tidie siclos q̄draginta. Oz ⁊ milstri eoꝝ ꝛrẽsserāt ꝓp̄m. Ego aũt nō feci ita ꝓpter timorẽ dei. Quin ꝓtius i ope muri edificaui. ⁊ agrũ nō emi. ⁊ cēs pueri mei congregati ad op⁹ erāt. Judei q̄ꝫ ⁊ mḡrat⁹ centũ q̄nq̄ginta viri. ⁊ q̄ veniebāt ad me ⁊ gētib⁹ que in circuitu nr̄o sunt: in mensa mea erant. Parabaf aũt mihi p dies singulos bos vnus arietes sex electi: exceptis volatilibus. ⁊ inter dies ꝛrẽ vina diuersa. ⁊ alia multa tribuebam. Insup ⁊ annonas ducat⁹ mei nō q̄siui. Valde.n. erat attenuat⁹ ꝓp̄lus. Memẽto mei deus meus in bonũ: ꝑm oia que feci ꝓp̄lo huic.

HActũ est aũt cũ audisset VI sanaballath ⁊ tobias ⁊ gosem arabs ⁊ ceteri inimici nostri q̄ edificassem ego murũ. ⁊ nō eẽt in ipso residua inꝛruptio: vsq; ad tẽp⁹ aũt illud valuas nō posuerā in portis: miserunt sanaballath ⁊ tobias ⁊ gosem arabs ad me dicẽtes: Veni ⁊ pcutiam⁹ fedus pariẽ in viculis in cāpo vno. Ipsi aũt cogitabāt ut facerent mihi malũ. Misi ḡ ad eos nuncios: dicẽs: Op⁹ grāde ego facio ⁊ nō possũ ꝛrescẽdere: ne forte negligaf cũ venero ⁊ ꝛrescēdero ad vos. Miserũt ḡ ad me ꝑm verbũ b̄ p quatuoz vices. ⁊ rñdi eis iuxta sermonẽ priorem. Et misit ad me sanaballath iuxta verbũ pri⁹ q̄nta vice puerũ suũ. ⁊ epl̄am lẽbat in manu sua scriptā b̄ mō. In gentib⁹ auditũ est. ⁊ gosem dixit: q tu ⁊ iudei cogitetis rebellare. ⁊ ꝓp̄ea edifices murũ. ⁊ leuare te velis sup eos regẽ. ꝓp̄ quā eām ⁊ ꝓp̄has posuerj q̄ pdicẽt ꝛre te in ir̄m dicẽtes: Rex i iudea ẽ. Auditurus ẽ rex ꝟba h̄. Idcirco nūc veni ut ineamus cōsiliũ pariẽ. Et misi ad eos dicẽs: Nō est factũ ꝑm ꝟba h̄ q̄ tu loq̄ris. De corde.n. tuo tu cōponis h̄. Oēs.n. bi terrebāt nos: cogitātes q cessarent man⁹ nr̄e ab op̄re ⁊ quiescerem⁹. Nunc ob eām magis cōfortaui man⁹ meas. Et ingressus sũ domũ samaie filij dalaie filij mehabeel secreto. Qui ait: Tractem⁹ nobiscũ i domo dei in medio tẽpli ⁊ claudamus portas edis: q̄a venturi sũt ut interficiant te. ⁊ nocte venturi sũt ad occidendũ te. Et dixi: Nũ q̄sq̄ silis mei fugit: Et q̄s ut ego ingrediet tẽplũ ⁊ viuet: Nō ingrediar. Et intellexi q ꝛre⁹ nō misisset eũ: s̄ q̄si vaticinās locut⁹ esset ad me. ⁊ tobias ⁊ sanaballath conduxissent eũ. Decꝛerat enī ꝓciũ ut territ⁹ facerẽ ⁊ peccarẽ ⁊ haberẽt malũ q̄ exprobrarẽt mihi. Memento mei dñe ꝓ tobia ⁊ sanaballath iuxta opa eoꝝ talia: s̄ ⁊ noadie ꝓp̄he ⁊ ceteroꝝ ꝓphaꝝ q̄ terebāt me. Cōpletus ẽ aũt mur⁹ vicesimo q̄nto die mēsis elul q̄nq̄ginta duob⁹ diebus. Factũ est ḡ cũ audissent cēs inimici nr̄i ut timerẽt vniuerse gētes q̄ erāt i circuitu nr̄o. ⁊ cōciderent intra semetipsos. ⁊ scirẽt q a dño factũ ẽ opus h̄. Oz ⁊ i dieb⁹ illis multe optimatũ iudeoꝝ epl̄e mittebaf ad tobiam. ⁊ a tobia veniebāt ad eos. Multi enī erāt i iudea bñtes iuramentũ eius: q̄a gener erat sechenie filij iozei. ⁊ iohānan filius eius acceperat filiā mesollā filij barachie. Sed ⁊ laudabant eum coram me. ⁊ ꝟba mea nũciabāt ei. Et tobias mittebat epl̄as ut terreret me.

POst q̄ aũt edificat⁹ ẽ mur⁹. ⁊ posui valuas. ⁊ recensui ianitores ⁊ cātores ⁊ leuitas. precepi ananeni fri meo ⁊ ananie principi dom⁹ ꝛre ir̄m. Ipse enī q̄si vir verax ⁊ timens deũ plus ceteris videbaf. Et dixi eis: Nō aperiaf porte ir̄m vsq; ad calorem solis. Cūq; adhuc assisterẽt: clause porte sũt ⁊ opilate. Et posui custodes ex habitatoribus ir̄m singulos p vices suas. ⁊ vnũquēq; ꝓtra domũ suã. Ciuitas aũt erat lata ⁊ grandis. ⁊ ꝑp̄ea paru⁹ i medio ei⁹. ⁊ nō erāt domus edificate. Deus aũt dedit i corde meo ⁊ cōgregaui optimates ⁊ magistratꝰ ⁊ vulg⁹ ut recenserẽ eos. Et inueni librũ census eoꝝ q̄ ascẽderāt ꝑmũ. ⁊ inuentũ ẽ scriptũ i eo. Isti filij ꝓuincie q̄ ascẽderũt ex captiuitate migrātiũ q̄s trāstulerat nabuchodonosoꝛ rex babylonis. ⁊ reuersi sũt in ir̄m ⁊ i iudeā. q̄ vnusq̄sq; in ciuitatẽ suã. q̄ venerũt cũ zorobabel. iosue neemias. azarias. raamias. naamin. mardocheus. belsar: mesphara: reggoai: naum: baana. Numerus viroꝝ populi isr̄l. Filij pharos duo milia centũ septuagintaduo. Filij saphatia: trecẽti septuagintaduo. Filij area: septingenti q̄nq̄ginta duo. Filij phaxmoab filiorũ iosue ⁊ ioab: duo milia octingenti vecẽ ⁊ octo. Filij belā: mille octingenti quinq̄ginta q̄tuor. Filij zethua: nōgenti q̄draginta q̄nq̄. Filij zachai

septingẽti sexagita. Filij ẽnnui: sexcẽti quadragitaocto. Filij ẽbai: sexcẽti vigitiocto. Filij aggad: duo milia trecẽti vigitiduo. Filij adonicã: sexcenti sexagintaseptẽ. Filij ẽguai: duo milia sexagitaseptẽ. Filij adín: sexcenti q̃nq̃gintaq̃nq. Filij atẽr filij eçechie. nongenti octo. Filij asem: trecẽti vigitiocto Filij ẽsai: trecẽti vigintiq̃tuor. Filij arepb: cẽtũ duodeci. Filij gabaon: nonagintaq̃nq. Filij ẽtbleẽ ⁊ nethupha: cẽtũ octogitaocto Viri anathot: cẽtũ vigitiocto. Viri ẽtbamotb: q̃dragintaduo. Viri cariathiarim cephira ⁊ ẽrorb: septigẽti q̃dragitatres. Viri rama ⁊ nebo: sexcẽti vigitiyn⁹. Viri machmas: cẽtũ vigitiduo. Viri ẽtbel ⁊ ebai: ducẽti vigititres. Viri nebo alteri⁹: q̃nq̃ginta duo. Viri ẽlã alteri⁹: mille ducẽti q̃nq̃gintaq̃tuor. Filij arem: trecẽti viginti. Filij hiericho: trecẽti q̃dragitaq̃nq. Filij lodadin ⁊ ono: septigẽti vigitiyn⁹. Filij senaa: tria milia nõgẽti trigita. Sacerdotes. Filij idaia in domo ieshua: nõgẽti septuagitatres. Filij emmer: mille q̃nq̃ginta duo. Filij phxfhur: mille ducẽti q̃dragitaseptẽ. Filij arem: mille ẽcẽ ⁊ septẽ. Leuite. Filij ioshue ⁊ cedmihel filiorũ oduie: septuagitaq̃tuor. Cãtores. Filij asaph centũ q̃dragitaocto. Janitores. Filij sellũ filij atẽr. filij ẽlmõ. filij accub. filij atbitafilij sobai: cẽtũ trigitaocto. Nathinnei. Filij soa. filij asupha. filij ẽbaoth. filij ceros. filij siaa. filij fadon. filij lebana. filij agaba. filij selmon. filij anan. filij geddel. filij gaer. filij raahia. filij rasin. filij necboda. filij iecẽ. filij aça. filij phasea. filij ẽsai. filij munim. filij nephusim. filij ẽcbue. filij acupha. filij agur. filij ẽsluth. filij maida. filij arsa. filij ẽrcbos. filij sisara. filij ẽtema. filij nasia. filij athupha. filij seruorũ salomonis. filij sothai filij sophẽrech. filij phẽruda. filij iabala. filij ẽrcõ. filij gedel. filij saphata. filij achil. filij phocereth. q erat ortus ex albaim filio ãmon Dẽs nathinnei. ⁊ filij seruor salomõis: trecẽti nonagitaduo. Hi sũt aũt q̃ ascẽderũt ẽ thelmala thelarsa cherub adon ⁊ emmer. ⁊ nõ potuerũt indicare domũ patrũ suor ⁊ semen suũ: vtrũ ex isr'l essent. Filij dalaia. filij tobia. filij necboda: sexcenti q̃dragintaduo. Et ẽ sacerdotib⁹. filij iobia. filij accos. filij ẽrçellai. q accepit ẽ filiab⁹ ẽrçellai galaaditidis vxorẽ: ⁊ vocat⁹ ẽ noie eor. Hi q̃sierũt scripturã suã in censu ⁊ nõ inuenerũt. ⁊ eiecti sunt ẽ sacerdotio. Dixitq̃ athersatha eis ut non manducarent ẽ scis sc̃or: donec staret sacerdos doctus ⁊ erudit⁹. Omis multitudo q̃si vir yn⁹: q̃dragintaduo milia sexcẽti sexaginta. absq̃ seruis ⁊ ancillis eor q̃ erãt septẽ milia trecẽti trigita septẽ: ⁊ inẽ eos cãtores ⁊ cãtatrices ducẽte. Eq̃ eor sexcẽti trigitaseptẽ: mulieor ducẽti q̃dragintaq̃nq: cameli eor q̃drũgenti triginta q̃nq: asini sex milia septigẽti vigiti. Ducusq̃ referẽ q̃d in cõmentario scriptum fuerit: ex in neemie historia texit. Nõnulli aũt ẽ pncipib⁹ familiarũ ẽderunt in op⁹. Athersata ẽdit in thesauz. auri dragmas mille: phialas q̃nq̃ginta: tunicas sacerdotales q̃ngentas triginta. Et ẽ pncipib⁹ familiaz ẽderunt in thesauz opis. auri dragmas vigiti milia: ⁊ argenti minas duo milia ducẽtas. Et qd̃ ẽdit reliqu⁹ pp̃s. auri dragmas viginti milia: ⁊ argẽti minas duo milia: ⁊ tunicas sacerdotales sexagitaseptẽ Habitauerũt aũt sacerdotes ⁊ leuite ⁊ ianitores ⁊ cãtores ⁊ reliquũ vulgus ⁊ nathinnei ⁊ ois isr'l in ciuitatibus suis.

VIII

Et venerat mensis septim⁹. Filij aũt isr'l erãt in ciuitatib⁹ suis. Congregatusq̃ ois pp̃lus q̃si vir yn⁹ ad plateã q̃ ẽ añ portã aq̃rũ: ⁊ dixerunt esdre scribe vt afferret librũ legis moysi: quam p̃cepat dñs isr'l. Attulit g̃ esdras sacerdos legem coram multitudine viror ⁊ mulierũ. cũctisq̃ q̃ poterãt intelligere: in die pma mẽsis septimi. Et legit in eo apte in platea q̃ erat añ portã aq̃rũ. ẽ mane vsq̃ ad mediã die. in cõspectu virorũ ⁊ mulerũ ⁊ sapiẽtiũ. Et aures ois pp̃li erãt erecte ad librũ. Stetit aũt esdras scriba sup gradũ ligneũ quẽ fecerat ad loquẽdũ. ⁊ stetẽrt iuxta eũ. matbathia ⁊ senia ⁊ ania ⁊ uria ⁊ elchia ⁊ maasia ad dexterã eius. ⁊ ad sinistram: phadaia misahel ⁊ melchia ⁊ asum ⁊ aseph dana çacharia ⁊ mosollã. Et aperuit esdras libz coram oi pp̃lo. Sup vniuersũ q̃ppe pp̃lm eminebat. Et cũ aperuisset eũ: stetit ois pp̃lus. Et bñdixit esdras dño deo. magno. Et rñdit ois pp̃ls. amen amẽ: eleuantes manus suas. Et icuruati sũt. ⁊ adorauerunt deũ p̃ni in terrã. Porro iesue ⁊ baani ⁊ serabi. iamin. accub. septbai. odia. maasia. celita azarias. iozabed. anani. phalaia: leuite. silentium faciebant in pp̃lo ad audiendam legem

Populus aũt stabat in gradu suo. Et legerũt in libro legi dei distincte ⁊ apte ad intelligẽdũ ⁊ intellexerũt cũ legeret. Dixit aũt neemias ipse est athersatha. ⁊ esdras sacerdos ⁊ scriba ⁊ leuite interpretantes vniũsq; ꝓplo. Dies sanctificatus est dño deo nro. Nolite lugere ⁊ nolite flere. Flebat enĩ oĩs ꝓpls cũ audiret verba legĩ. Et dixit eis: Ite comedite pinguia ⁊ bibite mulsũ. ⁊ mittite ptes eis q̃ nõ ꝑparauerũt sibi. q̃a scũs dies dñi ẽ. ⁊ nolite cõtristari Gaudiũ eteni dñi est fortitudo nra. Leuite aũt silentiũ faciebãt in oĩ ꝓplo dicẽtes: Tacete. q̃a dies scũs ẽ. ⁊ nolite uolere. Abiit itaq; oĩs ꝓpls ut comederet ⁊ biberet ⁊ mittẽt ptes ⁊ faceret leticiã magnã: q̃a intellexerãt ꝛba q̃ docuerat eos. Et i die secũdo cõgregati sũt ꝓncipes familiarũ vniuersi ꝓpli sacerdotes ⁊ leuite ad esdrã scribã ut inꝑpretaret eis ꝛba legĩ. Et inuenerũt scriptũ in lege. ꝑcepisse dñm in manu moysi ut habitẽt filij isrl in tabernaculis in die soleni mẽse septimo. ⁊ ut ꝓdicẽt ⁊ diuulgent uocẽ in vniuersis urbib⁹ suis ⁊ in irl'm dicentes: Egredimini i montẽ ⁊ afferte frondes oliue. ⁊ frondes ligni pulcherrimi: frondes myrti ⁊ ramos palmarũ ⁊ frondes ligni nemorosi ut fiãt tabernacula sicut scriptũ est. Et egressus ẽ oĩs ꝓplus. ⁊ attulerũt: Fecerũtq; sibi tabnacula vnusq;sq; i domate suo ⁊ in atrijs suis ⁊ in atrijs dom⁹ dei. ⁊ i platea porte q̃ q̃. ⁊ i platea porte ephraim. Fecit ẽ vniuersa ecclesia eoꝝ q redierãt de captiuitate tabnacula. ⁊ habitauerũt i tabernaculis. Nõ enim fecerãt a diebꝰ iosue filij nun talia filij israel usq; ad diẽ illũ. Et fuit letitia magna nimis. Legit aũt in libro legis dei ꝑ dies singulos. a die primo usq; ad diẽ nouissimũ. ⁊ fecerunt solẽnitatẽ septem diebus. ⁊ in die octauo collectam iuxta ritum.

IX

In die aũt uicesimo q̃rto mẽsis hui⁹ cõuenerũt filij isrl in ieiunio ⁊ in saccis. ⁊ humꝰ sup eos. Et sepatũ est semẽ filioꝝ isrl ab omni filio alienigena. ⁊ steterũt ⁊ cõfitebant pctã sua. ⁊ iniquitates patrũ suorũ Et ꝓsurrexerũt ad standũ ⁊ legerũt i uolue legis dñi dei sui quater in die. ⁊ q̃ter in nocte cõfitebant. ⁊ adorabãt dñm deũ suũ. Surrexerunt aũt sup gradũ leuitarũ iosue ⁊ bani ⁊ cedmihel. remni. sabnia. abani. sarebias. bani ⁊ ebanani: ⁊ clamauerunt uoce magna ad dñm deum suũ. Et dixerũt leuite: iosue ⁊ cedmihel bonni. asebia. serebia. arebia. odaia. sebnia. fathaia. Surgite. benedicite dño deo nostro. ab eterno usq; in eternũ. Et benedicant nomini glorie tue excelso in oi bñdictione ⁊ laude. Et dixit esdras. Tu ipse dñs solus: tu fecisti celum ⁊ celũ celorũ. ⁊ cẽm exercitũ eoꝝ: terrã ⁊ vniuersa q̃ in eis sũt: maria ⁊ oĩa que i eis sũt Et tu viuificas oĩa hec: ⁊ exercitꝰ celi te adorat. Tu ipse dñe deꝰ q̃ elegisti abrã ⁊ eduxisti eum de igne chaldeorũ: ⁊ posuisti nomẽ eius abraham. ⁊ inuenisti cor eius fidele coram te. ⁊ pcussisti cũ eo fedus ut dares ei terrã chananei et hetei euei ⁊ amorrei ⁊ pherezei ⁊ iebusei ⁊ gergesei. ut dares semini eiꝰ. Et implesti ꝛba tua q̃m iustus es. Et vidisti afflictionẽ patrꝝ nostrorũ in egypto: clamoremq; eorum audisti sup mare rubrũ. ⁊ dedisti signa atq; portẽta i pharaone ⁊ in vniuersis seruis eius. ⁊ i omni ꝓplo tre illiꝰ. Cognouisti.n. q̃a superbe egerãt ꝛ eos. ⁊ fecisti tibi nomẽ sicut ⁊ i hac die. Et mare diuisisti ante eos. ⁊ transierũt p mediũ maris i sicco. Persecutores aũt eorũ precipisti in ꝓfundũ q̃si lapidẽ in aq̃s ualidas. ⁊ i columna nubis ductor eoꝝ fuisti p diẽ. ⁊ in columna ignis p noctẽ ut appareret eis uia per quã ingrediebant. Ad montẽ q̃q; synai descendisti ⁊ locut⁹ es cũ eis de celo. ⁊ dedisti eis iudicia recta ⁊ legẽ ꝛitat⁹ cerimonias ⁊ ꝑcepta bona Et sabbatũ sanctificatũ tuũ ostendisti eis. ⁊ mandata ⁊ cerimonias ⁊ legem ꝑcepisti eis in manu moysi serui tui. Panẽ de celo dedisti eis in fame eorũ. ⁊ aquã de petra eduxisti eis sitiẽtib⁹. Et dixisti eis ut ingrederent ⁊ possiderent terram super quã leuasti manũ tuã ut traderes eis. Ipsi aũt ⁊ pres nri supbe egerũt ⁊ indurauerũt ceruices suas. ⁊ nõ audierũt mãdata tua ⁊ noluerũt audire. ⁊ nõ sunt recordati mirabiliũ tuorũ q̃ feceras eis. Et indurauerũt ceruices suas. ⁊ dederũt caput ut cõuerterent ad seruitutẽ suã q̃si p ꝓtentionẽ. Tu aũt deꝰ ꝓpiti⁹ clemẽs ⁊ misericors lõga nimis ⁊ multe miserationis. nõ dereliquisti eos. Et q̃dẽ cũ fecissent sibi uitulũ ꝓflatilẽ ⁊ dixissent: Iste ẽ deꝰ tuꝰ q̃ eduxit te de egypto: fecerũtq; blassemias magnas: tu aũt i misericordijs tuis multis nõ dimisisti eos in deserto. Columna nubis nõ recessit ab eis per diẽ. ut duceret eos i uiã. ⁊ columna ignis per noctẽ ut oñderet eis iter p q̃ ingrederent. Et spũ tuũ bonũ dedisti q̃ doceret eos. ⁊ manna tuũ

nō ꝓbibuisti ab oꝛe eoꝝ. ⁊ aquā ꝛedisti eis in
siti. Quadragīta ānis pauisti eos in ꝛeserto
nihilq; eis ꝛefuit. Nestimēta eoꝝ nō inuetera
uerūt. ⁊ pedes eoꝝ nō sunt attriti. Et ꝛedisti
eis regna ⁊ ꝓpl̄os. ⁊ partiꝰ es eis sortes. Et
possederūt ērā seon. ⁊ terrā regis eselwon. ⁊ ērā
og regis basan. Et multiplicasti filios eoꝝ
sicut stellas celi. ⁊ adduxisti eos ad ērā ꝛe q̄
dixeras pribꝰ eoꝝ ut ingrederēt ⁊ possiderēt.
Et ꝛenerūt filij. ⁊ possederunt ērā. Et humi-
liasti coꝝā eis habitatores ꝛe chananeos. ⁊
ꝛedisti eos i manu eoꝝ. ⁊ reges eoꝝ ⁊ ꝓpl̄os
ꝛe ut facerent eis sicut placebat illis. Cepe-
rūt itaq; vrbes munitas ⁊ humum pinguem
⁊ possederūt domos plenas cūctis bonis: ci-
sternas ab eis fabricatas: vineas ⁊ oliueta ⁊
lignа pomifera multa. Et comederūt ⁊ satu
rati sūt. ⁊ impinguati sūt ⁊ abūdauerūt ꝛe-
litijs in bonitate tua magna. Pꝛonocauerūt
aūt te ad iracūdiā. ⁊ recesserūt a te. ⁊ piece-
rūt legē tuā pꝰ terga sua. Et ꝓphas tuos oc-
ciderūt q̄ ꝓtestabāt eos ut reuerterent ad te
fecerūtq; blassemias grādes. Et ꝛedisti eos
in manu hostiū suoꝝ: ⁊ afflixerunt eos. Et in
tpe tribulationis sue clamauerūt ad te: ⁊ tu
ꝛe celo audisti. ⁊ pm miserationes tuas mul-
tas ꝛedisti eis saluatores: q̄ saluarēt eos ꝛe
manu hostiū suoꝝ. Cūq; requiessent. reuersi
sūt ut facerēt malū i ꝓspectu tuo: ⁊ ꝛereliq̄sti
eos i manu inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ possederunt eos.
Cōuersiq; sūt: ⁊ clamauerūt ad te. Tu autē
ꝛe celo exaudisti ⁊ liberasti eos in misericoꝛ-
dijs tuis multis tēpoꝛibꝰ: ⁊ ꝓtestatꝰ es eos ut
reuerterēt ad legē tuū. Ipsi ṽo superbe egerūt
⁊ nō audierūt mādata tua. ⁊ in iudicijs tuis
peccauerūt: q̄ faciet hō. ⁊ viuet in eis. Et ꝛe-
ꝛerūt humerū recedētē: ⁊ cernicē suam indu
rauerūt. nec audierūt. Et ꝓtraxisti sup eos
annos multos. ⁊ cōtestatꝰ es eos i spū tuo p
manū ꝓphārū tuoꝝ ⁊ non audierūt: ⁊ tradi-
disti eos i manū ꝓpl̄oꝝ terraꝝ. In misericoꝛ-
dijs aūt tuis plurimis nō fecisti eos in cōsū-
ptionē: nec ꝛereliq̄sti eos: qm̄ deus miseraꝛ
tionū ⁊ clemēs es tu. Nūc itaq; ꝛe nr̄: ma-
gne fortis ⁊ ꝛibilis. custodiēs pactū ⁊ mīam
ne auertas a facie tua cūm labore qui inuenit
nos. reges nr̄os. principes nr̄os ⁊ sacerdotes
nr̄os ⁊ ꝓphas nr̄os ⁊ prēs nr̄os ⁊ cūm ꝓpl̄o
tuo: a diebꝰ regis assur vsq; in diē hāc. Et tu
iustꝰ es in oibꝰ q̄ venerūt sup nos: qa veritatē
fecisti nob: nos aut ēipie egimus. Reges nr̄i
ꝓncipes nr̄i sacerdotes nr̄i ⁊ patres nr̄i: non
fecerūt legē tuam. ⁊ nō attenderūt mādata
tua ⁊ testimonia tua que testificatꝰ es in eis
Et ipsi in regnis suis bonis ⁊ in bonitate tua
multa quā ꝛederas eis ⁊ i ērā latissima ⁊ pin
gui quā tradideras i ꝓspectu eoꝝ. nō seruie-
runt tibi: nec reuersi sunt a studijs suis pessi-
mis. Ecce nos ipsi hodie serui sumus. ⁊ terra
quā ꝛedisti pribꝰ nr̄is ut comederēt panē eiꝰ
⁊ que bona sūt eiꝰ. ⁊ nos ipsi serui sumꝰ in ea.
Et fruges eiꝰ multiplicant regibꝰ q̄s posuisti
sup nos ꝓpter pctā nr̄a. ⁊ corꝓribus nostris
dñant. ⁊ iumētis nr̄is pm voluntatē suā. ⁊ in
tribulatiōe magna sumus. Sup oibꝰ ergo bis
nos ipsi pcutimꝰ fedꝰ ⁊ scribimꝰ. ⁊ signāt ꝓn
cipes nr̄i leuite nr̄i ⁊ sacerdotes nr̄i.

C. X

Signatores autem fuerūt. neemias
athersatha filiꝰ achelai. ⁊ sedecbias.
saraias. azarias. bieremias. phessur
amarias. melchias. accus. sebenia. melluc.
maarem. merimuth. obdias. daniel. genton.
baruch. mosollā. abia miamin. maꝯia. belga.
semeia: hi sacerdotes. Porro leuite: iosue fi-
liꝰ azarie. bēnui de filijs enadad. cedmihel ⁊
fratres eorum: sechenia. odeuia. celita. phe-
laia. anan. micha. roob. asebia. zacbur. sere-
bia. sabania. odia. bani. baninu. Capita po-
puli: feros phetmoab. elam. zethu. bani.
bōni. azgad. bebai. adonaia. bigguai. adin.
ather. ezechia. azur. odeuia. asū. besai. arezph.
anathoth. nebai. magbphia. mosollā. azir. me-
sizabel. sadoch. ieddua. feltbia. anan. ania.
osee. anania. asub. aloes. phaleam. sobech.
reum. asebna. madsia. ethaia. banan. anan.
melluch. harem. baana. ⁊ reliq̄ ꝓpl̄o. Sacer-
dotes. leuite. ianitores ⁊ cātores. nathinnei:
⁊ oēs q̄ se separauerunt de ꝓplis terraꝝ ad
legem dei. vxores eoꝝ. filij eoꝝ. ⁊ filie eorum
oēs q̄ poterāt sapere sponsantes. p fratribꝰ suis:
optimates eoꝝ. ⁊ q̄ veniebant ad pollicendū
⁊ iurādū ut ābularent in lege dñi quā dede-
rat i manu moysi serui dei. ut facerēt ⁊ custo-
dirēt vniuersa mādata dñi dei nr̄i. ⁊ iudicia
eiꝰ ⁊ ceremonias eiꝰ. ⁊ ut nō daremus filias
nr̄as ꝓpl̄o ꝛe. ⁊ filias eoꝝ non acciperemus
filijs nr̄is. Populi q̄ ꝛe q̄ portāt venalia ⁊
oīa ad vsū p diē sabbati ut vendant: nō acci-
piemꝰ ab eis in sabbato ⁊ in die sanctificato. Et
dimittemꝰ annū septimū. ⁊ exactionē vniuse

manus ⁊ statuem⁹ sup nos p̄cepta ut t̄emus tertiū partē sicli p̄ annū ad op⁹ dom⁹ dei nr̄i ad panes ꝓpositiōis ⁊ ad sacrificiū sempiternū ⁊ in holocaustū sempiternū in sabbatis in calendis i solemnitatib⁹ ⁊ i scificatr̄ ⁊ p̄ pctō ut exorē p̄ isr̄l. ⁊ i om̄ opē dom⁹ dei nr̄i. Sorte⁹ q̄ misim⁹ sup oblationē lignoꝝ int̄ sacerdotes ⁊ leuitas ⁊ ꝑplm ut iferrēt in domū dei nr̄i p̄ domos patrū nr̄oꝝ p̄ tpa a tp̄ibus anni vsq; ad annū: ut arderent sup altare dñi dei nr̄i. sicut scriptū ē i lege moysi. Et ut afferremus p̄mogenita t̄re nr̄e. ⁊ p̄mitiua vniuersi fruct⁹ oīs ligni: ab anno i annū. i domo dñi: ⁊ p̄mitiua filioꝝ nr̄oꝝ ⁊ pecozū nr̄ozum sicut scriptū est i lege ⁊ p̄mitiua bou nr̄ozū ⁊ ouiū nr̄aꝝ ut offerrēt in domo dei nr̄i sacerdotib⁹ q̄ ministrāt i domo dei nr̄i. Et p̄mitias ciboꝝ nr̄oꝝ ⁊ libaminū nr̄oꝝ ⁊ poma oīs ligni: vindemie q̄; ⁊ olei afferem⁹ sacerdotibus ad gaçophylatiū dei nr̄i. ⁊ decimā partē t̄re nr̄e leuitis. Ipsi leuite decimas accipiēt ex oīb⁹ ciuitatib⁹ operū nr̄oꝝ. Erit aūt sacerdos fili⁹ aaron cū leuitis in decimis leuitarū. ⁊ leuite offerēt decimā partē decime sue in domo dei nr̄i ad gaçophylatiū i domo thesauri. Ad gaçophylatiū. n. de portabūt filij isr̄l. ⁊ filij leui p̄mitias frumēti ⁊ vini ⁊ olei. ⁊ ibi erūt vasa dñi scificata. ⁊ sacerdotes ⁊ cātores ⁊ ianitores ⁊ mīstri. ⁊ nō dimittem⁹ domū dei nr̄i nos

Habitauerūt aūt p̄ncipes XI
b ꝑpli i ir̄lm. Reliqua ꝓ plebs misit sorte ut tolleret vnā ptē de decē qui habitaturi essent i ir̄lm ciuitate scā: nouē ꝓ ptes in ciuitatib⁹. Benedixit aūt ꝑpls oīb⁹ viris q̄ se sp̄te obtulerāt ut habitarent i ir̄lm. Hi sūt itaq; p̄ncipes ꝑuincie q̄ habitauerūt in ir̄lm ⁊ i ciuitatib⁹ iuda. Habitauit ād vnusq;sq; i possessiōe sua in vrbibus suis isr̄l: sacerdotes. leuite. natbinnei. ⁊ filij suoꝝ salomōis. Et i ir̄lm habitauerūt de filijs iuda ⁊ de filijs beniamin. De filijs iuda: athaias filius açiam. filij çacharie. filij amarie. filij sephatie. filij malalelel. De filijs phares: ismaasia. filius baruch. fili⁹ coloça. fili⁹ açia. fili⁹ addaia. fili⁹ ioarib. filius çacharie. fili⁹ silonites. Oēs filij phares q̄ habitauerūt in ir̄lm. ccc. dringēti sexaginta nouē viri fortes. Hi sunt aūt filij beniamin. Sellū fili⁹ mosollā. fili⁹ ioed. fili⁹ phadaia. fili⁹ colaia. fili⁹ masia. filius ethiel. fili⁹ ysaia. Et p⁹ eū gabbai. sellai: nongēti vi-

gintiocto. Et ioel fili⁹ çechri p̄positⁿ eoꝝ: ⁊ iudas fili⁹ semnuа sup ciuitatē secund⁹. Et de sacerdotib⁹: idaia filius ioarib. iachin. saraia fili⁹ helchie fili⁹ mosollā. fili⁹ sadoch. filius meraioth. fili⁹ achitob p̄ncipe domus dei. ⁊ frēs eoꝝ faciētes opa tēpli: octingēti viginti duo. Et adaia fili⁹ hieroā. fili⁹ phaleia. fili⁹ amsi. fili⁹ çacharie. fili⁹ phassur. fili⁹ melchie ⁊ frēs ei⁹ p̄ncipes patꝝ: ducenti q̄dragintaduo Et amasai fili⁹ açrihel. filius açi. filius mosollamoth. fili⁹ emmer. ⁊ fratres eoꝝ potētes nimis: centū vigintiocto. ⁊ p̄positus eoꝝ çabdihel filius potentiū. Et de leuitis: sebemia fili⁹ açob. fili⁹ açaricā. fili⁹ asabia. filius toni ⁊ sabathai ⁊ iolaheth. sup oīa opa que erant foris sec⁹ in domo dei a p̄ncipib⁹ leuitarū. Et mathania fili⁹ micha. fili⁹ çebedei. fili⁹ asaph p̄nceps: ad laudādū ⁊ ad ꝓfitēdū in oratione. ⁊ fratres secūd⁹ de fratrib⁹ ei⁹. ⁊ adda filius samuba. fili⁹ galal. fili⁹ ydithun. Oēs leuite i ciuitate scā: ducēti octogintaq̄tuor. Et ianitores. accub: telmon ⁊ frēs eoꝝ q̄ custodiebant ostia: cētū septuagintaduo. Et reliqui ex isr̄l sacerdotes ⁊ leuite in vniuersis ciuitatib⁹ iuda. vnusq;sq; i possessione sua. ⁊ natbinnei q̄ habitabant in ofel ⁊. syaha ⁊ gaspha de natbinneis. Et ep̄s leuitaꝝ in ir̄lm: açi filius baani. fili⁹ asabie. fili⁹ mathanie. fili⁹ micha. De filijs asaph: cātores i mīsterio dom⁹ dei. Preceptū quippe regis sup eos erat. ⁊ ordo in cātoribus p̄ dies singulos. ⁊ fathaia filius meseçehel. de filijs çara. filij iuda in manu regis iuxta oē verbū ꝑpli. ⁊ in nomibus p̄r oēs regiones eoꝝ. De filijs iuda: babi tauerunt in cariathiarim ⁊ in filiabus eius. ⁊ in dibon ⁊ i filiabus ei⁹. ⁊ in capseel ⁊ in viculis ei⁹. ⁊ in iesue ⁊ i molada ⁊ in bethphaleth: ⁊ i asersual. ⁊ in bersabee ⁊ in filiabus eius. ⁊ in sicelech ⁊ in mochona ⁊ in filiab⁹ ei⁹. ⁊ in remmon. ⁊ in sara. ⁊ in ierimuth. ⁊ in odollam ⁊ in villis eaꝝ: lachis ⁊ in regiōib⁹ ei⁹. azeca ⁊ i filiabus ei⁹. Et manserūt i bersabee vsq; ad vallem hinon. Filij autem beniamin. a geba mechmas ⁊ hai ⁊ bethel ⁊ filiab⁹ ei⁹. anathot nob. ananea. asor rama. gethai. madid. seboim neballath ⁊ ono valle artificū. ⁊ de leuitis: XII
portiones iude ⁊ beniamin.

Hi sūt aūt sacerdotes ⁊ leuite q̄ ascē-
b derunt cum zorobabel filio salathiel: Iosue. saraia. hieremias. esdras

amaria·melluch·accus·sechenias·reum·me-
rimuth·addo·genthon·abia·miamin·madia·
belga·semeia ⁊ ioarib ⁊ idaia·sellū·amoch·el-
ecia·adaia. Isti p̄incipes sacerdotū ⁊ fratres
eorū in diebus iosue. Porro leuite: iesua·ben-
nui cedmihel·sarabia·iuda·mathanias·super
hymnos ipsi ⁊ fratres eorum. ⁊ hechecia atq;
ethāni ⁊ frēs eorū vnusquisq; in officio suo.
Iosue aūt genuit ioachim. ⁊ ioachim genuit
eliasib. ⁊ eliasib genuit ioiada. ⁊ ioiada genuit
ionathan. ⁊ ionathan genuit iedda. In diebꝰ
aūt ioachim erāt sacerdotes ⁊ p̄incipes fami
liarum·saraie·maarie·hieremie·ananie· esdre
mosollā·amarie·iohannā·milico·ionathan·se
nenie·ioseph·aran·edna·maraioth·elci·adaie·
zacharie·genthon·mosollā·abie·zechri·mia-
min·⁊ moadie·felti·helge·sammua·semeie·io-
athan: ioarib: mathanai: iodaie: azci: sellaie:
celaia: mochoher: elchie: asebie: ydaie: natha-
nahel. Leuite in diebus eliasib ⁊ ioiada ⁊ io-
nan. ⁊ iebdua: scripti p̄incipes familiarū ⁊ sa
cerdotes in regno darij perse. Filij leui p̄in-
cipes familiarū scripti in libro verboꝝ diey:
⁊ vsq; ad dies ionathan filij eliasib. Et p̄inci
pes leuitarū: asebia: serebia: ⁊ iesue filius ced-
mihel ⁊ fratres eorū p vices suas: ut lauda-
rent ⁊ confiterent iuxta p̄ceptū dauid viri
dei. ⁊ obseruarent eque p ordinē. Mathania
⁊ hechecia ⁊ obedia: mosollā: helmon: accub:
custodes portarū ⁊ vestibuloꝝ ante portas.
Hi in diebus ioachim: filij iosue: filij iosedech
⁊ in diebus neemie ducis. ⁊ esdre sacerdotis
scribeq;. In dedicatione aūt muri ihrlm: requi
sierunt leuitas de oibus locis suis: ut adduce-
rent eos in ihrlm. ⁊ facerent dedicationē ⁊ le-
ticiam: in actione grāru. ⁊ cātico ⁊ i cymba-
lis: psalterijs ⁊ citharis. Cōgregati sunt aūt
filij cantoꝝ ⁊ de cāpestribꝰ circa ihrlm. ⁊ de vil-
lis netuphati. ⁊ de domo galgal. ⁊ de regioni-
bus geba ⁊ asmaueth: qm̄ villas edificauerūt
sibi cantores in circuitu ihrlm. Et mūdati sūt
sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ mūdauerūt pplm ⁊ por-
tas ⁊ murū. Ascendere aūt feci p̄ncipes iuda
sup murū. ⁊ statui duos choros laudātiū ma-
gnos. Et ierūt ad dexterā sup murū ad portā
sterquilinij. Et iuit post eos osaias. ⁊ media
pars p̄ncipū iuda. ⁊ azarias: esdra. ⁊ mosol-
lā: iuda. ⁊ beniamin ⁊ semeia. ⁊ hieremia. Et
de filijs sacerdotū in tubis: zacharias filius
ionathan: filius semeie: filius mathanie: filꝰ
michaie: filiꝰ zechur: filiꝰ asaph. ⁊ frēs eiꝰ se-
meia ⁊ azarel malalai galalai: maai: nathana-
hel ⁊ iuda ⁊ anani·in vasis cantici dauid viri
dei. ⁊ esdras scriba ante eos in porta fontis.
Et p̄ eos ascēderūt in gradꝰ ciuitatis dauid: i
ascensu muri sup domū dauid. ⁊ vsq; ad por-
tā aquay ad orientē. Et chorus secūdus grās
referētiū ibat ex adūso. ⁊ ego post eū ⁊ media
ps pplī sup murū ⁊ sup turri furnoꝝ. ⁊ vsq;
ad murū latissimū. ⁊ sup portā ephraim. ⁊
sup portā antiquā. ⁊ sup portā piscū. ⁊ turri
ananehel. ⁊ turrim ematb ⁊ vsq; ad portam
gregis. ⁊ steterunt in porta custodie. Steteꝛ
runtq; duo chori laudātiū in domo dei. ⁊ ego
⁊ dimidia ps magistratuū mecū. Et sacerdo
tes eliachim: maasia: miamin: michea: elio-
enai: zacharia. ⁊ anania in tubis. ⁊ maasia ⁊
semeia ⁊ eleazar ⁊ azi ⁊ iohānan ⁊ melchia ⁊
elā ⁊ ezer. Et clare cecinerūt cātores. ⁊ iezra
ia p̄positus. Et immolauerunt in die illa victi-
mas magnas. ⁊ letati sūt. Deꝰ enī letificauer
rat eos leticia magna. Hz ⁊ vxores eoꝝ ⁊ li-
beri gauisi sūt. ⁊ audita ē leticia illa ir̄lm p̄o-
cul. Recensuerūt q̄z i die illa viros sup gaco-
phylatia thesauri: ad libamina ⁊ ad p̄mitias
⁊ ad decimas ut introferrent p eos p̄incipes
ciuitatij in vecore grāy acticēs sacerdotes ⁊ le
uitas: q̄a letificatꝰ est iuda i sacerdotibꝰ ⁊ le-
uitis astātibꝰ. Et custodierūt obseruationem
dei sui. ⁊ obseruationē expiationis ⁊ cātores
⁊ ianitores: iuxta p̄ceptū dauid ⁊ salomonis
filij eiꝰ: q̄a i diebꝰ dauid ⁊ asaph ab eroꝛdio
erāt p̄incipes p̄stituti cātoꝝ i carmie laudā-
tiū ⁊ confitentiū deo. Et oīs ysrl in diebꝰ zoro-
babel ⁊ in diebꝰ neemie dabāt ptes cantoꝛib⁹
⁊ ianitoꝛibus p dies singulos. ⁊ scificabāt le-
uitas. ⁊ leuite scificabāt filios aaron. XIII

In die aūt illo lectū ē in volumie moy-
si: audiente pplo. Et inuentū ē scriptū in
eo q̄ non debeant introire āmonites ⁊
moabites i ecclesiā dei vsq; i eternū eo q̄ nō
occurrerint filijs ysrl cū pane ⁊ aq̄ ⁊ cōduxe-
rūt aduersū eos baalā ad maledicendū eis. ⁊
cōuertit deꝰ nr̄ maledictionē i benedictionē.
Factū ē aūt cū audissent legē: separauerunt
oēm alienigenā ab ysrl. Et sup hoc erat eliasib
sacerdos q̄ fuerat p̄positus i gaçophylatio do
mus dei nr̄i. ⁊ p̄xim⁹ tobie. Fecit g̃ sibi gaço-
phylatiū grāde. ⁊ ibi erāt ante eū reponentes
munera ⁊ thus ⁊ vasa ⁊ decimā frumēti vini

ꝛ olei : ptes leuitaꝝ ꝛ cantozũ ꝛ ianitoꝝ ꝛ ꝑmitias sacerdotales. In oibus aũt bis nõ fui in ir'lm: q̃a i ãno tricesimo secũdo artaxerxis regis babylonis veni ad regẽ. Et in fine dierũ rogaui regẽ ꝛ veni in ir'lm. Et intellexi malũ qđ fecerat eliasib tobie ut faceret ei thesaurũ in vestibulis dom⁹ dei. ꝛ malũ mihi visum est valde. Et ꝓiecī vasa dom⁹ tobie foras de gaçophylatio. ꝑcepiq; ꝛ emũdauerũt gaçophylatiũ. Et retuli ibi vasa dom⁹ dei sacrificiũ ꝛ thus. Et cognoui q; ptes leuitarũ nõ fuissent date. ꝛ fugisset vnusquisq; in regionẽ sũã de leuitis ꝛ cantozib⁹ ꝛ de bis q̃ ministrabant. ꝛ egi cãm adũũ magistrat⁹. ꝛ dixi: Quare de reliquim⁹ domũ dei? Et cõgregaui eos. ꝛ feci stare in stationib⁹ suis. Et ois iuda apportabat decimã frumẽti vini ꝛ olei i horrea. Et cõstituimus sup horrea selemiã sacerdotẽ. ꝛ sadoch scribã. ꝛ fadaiam de leuitis ꝛ iuxta eos anan filiũ zachur filiũ matbanie. qm̃ fideles cõprobati sunt. ꝛ ipis credite sunt partes fratrũ suozũ. Memẽto mei deus me⁹ pro b̃. ꝛ ne deleas miserationes meas q̃s feci i domo dei mei ꝛ in cerimonijs ei⁹. In dieb⁹ illis vidi in iuda calcãtes torcularia i sabbato. portantes aceruos ꝛ onerãtes sup asinos vinũ ꝛ vuas: ꝛ ficus ꝛ oẽ on⁹. ꝛ inferẽtes i ir'lm die sabbati: Et cõtestat⁹ sũ eos ut i die q̃ vendere liceret: venderẽt. Et tyrij habitauerũt i ea: inferẽtes pisces ꝛ oia venalia. Et vendebãt in sabbat̃ filijs iuda ꝛ ir'lm. Et obiurgaui optimates iuda. ꝛ dixi eis: Que ẽ b̃ res mala quã vos facitis. ꝛ ꝓphanat̃ die sabbati? Nũqđ nõ b̃ fecerũt pres nri. ꝛ addurit deus nr̃ super nos oẽ malũ b̃ ꝛ sup ciuitatẽ hãc? Et vos additis ira cundiã sup isr'l. violando sabbatũ. Factũ est autẽ cũ q̃uissent porte ir'lm die sabbati. dixi: ꝛ clauserunt ianuas. ꝛ ꝑcepi ut nõ aperirent eas vsq; p⁹ sabbatũ. Et de pueris meis ꝓstitui sup portas ut nullus inferret on⁹ die sabbati. Et mãserũt negociatores ꝛ vendentes vniuersa venalia foris ir'lm semel ꝛ bis. ꝛ ptestat⁹ sũ eos. ꝛ dixi eis: Quare manetis ex aduerso muri? Si secũdo b̃ feceritis: manũ mittã in vos. Itaq; ex tpe illo non venerũt in sabbato. Dixiq; leuit̃ ut mũdarent̃ ꝛ venirẽt ad custodiendas portas. ꝛ scificandã die sabbati. Et ꝓ b̃ g̃ memẽto mei de⁹. ꝛ parce mihi ꝑm multitudinẽ miserationũ tuarũ. Sed ꝛ in diebus illis vidi iudeos ducentes vxores acotidas: ammonitidas ꝛ moabitidas. Et filij eozũ ex media pte loq̃bant̃ acotice. ꝛ nesciebãt loqui iudaice. ꝛ loquebant̃ iux̃ linguã ppli⁹ ppli. Et obiurgaui eos. ꝛ maledixi. Et cecidi ex eis viros. ꝛ decaluaui eos. ꝛ adiuraui in deo ut nõ darent filias suas filijs eozũ. ꝛ nõ acciperent de filiab⁹ eox filijs suis. ꝛ sibimetipsis dicẽs Nũqđ nõ in huiuscemodi re peccauit salom̃ rex isr'l? Et certe in gentibus multis non erat rex sicut ei. ꝛ dilectus deo suo erat. ꝛ posuit eũ deus rex sup oẽm isr'l. Et ipsũ g̃ duxerũt ad petiñ mulieres alienigene. Nũqđ ꝛ nos iobedientes faciem⁹ oẽ malũ grande b̃ ut peuaricemur in deo nr̃o. ꝛ ducamus vxores pegrinas? De filijs aũt ioiada filij eliasib sacerdot̃ magni: gener erat sanaballath oronitis quem fugaui a me. Recordare dñe de⁹ me⁹ de aduersũ eos qui polluũt sacerdotiũ: iusq; sacerdotale ꝛ leuiticum. Igit̃ mũdaui eos ab oibus alienigenis. ꝛ cõstitui ordines sacerdotũ ꝛ leuitarũ vnũquẽq; in ministerio suo. ꝛ in oblatione lignozũ i tẽpor ib⁹ ꝓstitutis ꝛ i ꝑmitijs. Memẽto mei de⁹ me⁹ in bonũ. Amen.

Explicit liber Neemie. Incipit liber Esdre secũdus. Cap'm I

Et fecit iosias pasca in hierosolymis dño. ꝛ immolauit phase quartadecima luna primi mensis: stantes sacerdotes per vices dierũ stolis amictos i templo dñi. Et dixit leuitis sacris seruis israhel: ut sanctificarent se dño in positione sancte arcẽ dñi in domo quã edificauit salomon filius dauid rex. Nõ erit vobis tollere super humeros eam. Et nũc seruite dño vestro. ꝛ curã agite gentis illius isr'l ex parte scõm pagos ꝛ tribus vras: ꝑm scripturam dauid regis israhel. ꝛ ꝑm magnificẽtiam salomonis filij eius: omnes in templo. ꝛ ꝛ scõm particulã principat⁹ paternã vestram eozũ qui stant in cõspectu fratrũ filiozũ isr'l. Immolate pasca. ꝛ sacrificia parate fratrib⁹ vestris. ꝛ facite scõm preceptũ dñi qđ datũ est moysi. Et donauit iosias in plebẽ que inuẽta est: ouium. agnozũ ꝛ hedozũ. ꝛ captarũ triginta milia: vitulos tria milia. Hec de regalibus data sunt ꝑm ꝓmissionẽ populo ꝛ sacerdotibus in pasca: oues numero duo milia: ac vituli centum. Et iechonias ꝛ semeias ꝛ nathanael fratres. ꝛ asabias ꝛ ociel ꝛ cozaba in phasc: oues quinq; milia: vitulos q̃ngentos.

Et hec cū fierent eleganter: steterūt sacerdotes ⁊ leuite habentes accima p tribus. Et ſm partes principat⁹ patrū in cōſpectu ꝑpli offerebant dño: ſm ea q̄ i libro moyſi ſcripta ſūt. Et aſſauerūt pbase igni ꝓut oportebat: ⁊ hostias coxerūt in emolis ⁊ in ollis cū beniuolētia. Et attulerūt oīb⁹ qui erāt ex plebe. ⁊ post hec parauerūt ſibi ⁊ ſacerdotib⁹. Sacerdotes eni offerebāt adipes vſq̄ nō finita eſſet hoza ⁊ leuite pauerūt ſibi ⁊ frib⁹ ſuis filijs aaron. Et ſacrificatores filij aſaph erāt p ordinem: ſm ꝓceptū dauid. Et aſaph ⁊ zacharias ⁊ ieddinus qui erat a rege. ⁊ oſtiarij per ſingulas ianuas: ita ut nō ꝑmicaret vnuſq̄ſq̄ ſuā fratres eni illorū parauerūt illis. Et conſūmata ſunt que ꝓtinebāt ad ſacrificiū dñi. In illa die egerūt pbase. ⁊ offerebāt hostias ſup dñi ſacrificiū ſm ꝓceptū regis iosie. Et egerūt filij iſrl q̄ inuēti ſūt i tpe illo pbase. ⁊ die feſti azimoz p dies septē. Et nō ē celebratū pbase tale i iſrl a tēpoꝛib⁹ ſamuel ꝓphe. ⁊ cēs reges iſrahel nō celebrauerūt tale paſca q̄le egit iosias ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ iudei ⁊ oīs iſrl: q̄ inuenti ſunt i cōmoratione bierosolymis. Decimooctauo anno regnante iosia celebratū ē pbase. Et directa ſūt opa iosie i cōſpectu dñi ſui in corde pleno meruentia. ⁊ que circa illū quidē ꝓſcripta ſūt in ꝓſtinis tēpoꝛib⁹ de eis q̄ peccauerūt quiq̄ irreligioſi fuerūt in oīm p oī gente. ⁊ qui nō queſierūt ꝓba dñi ſup iſrl. Et poſt cēm actum būc iosie aſcendit pharao rex egypti veniēs in charchamis abīcere ſup euphraten. ⁊ exīit in obuiā illi⁹ iosias. Et miſit rex egypti ad iosiā dicens: Quid mihi ⁊ tibi eſt rex iude? Nō ſum miſſus a dño ut pugnē cōtra te. Sup euphraten eni bellū meū eſt. Feſtinans vescēde. Et nō eſt reuertſus iosias ſup currū: ſed expugnare eū conabat: nō attendēs verbū ꝓphete ex ore dñi: ſ conſtituit ad eum bellum in campo mageddo. Et descenderunt principes ad regē iosiam. Et dixit rex pueris ſuis. Amouete me a ꝓlio. Infirmatus ſū eni valde. Et ſtatim amouerūt eū pueri ipſius de acie. Et aſcendit ſup currū ſecundariū ſuū. ⁊ peruenies bierosolymā vita functus eſt. ⁊ ſepultus eſt in paterno ſepulchro. Et i tota iuda lugebāt iosiā. ⁊ qui ꝓſidebāt cū vxoꝛib⁹ lamentabāt eū vſq̄ in būc die. Et datū eſt ſ fieri ſemp in cē gen⁹ iſrahel. Hec aūt ꝓſcripta ſunt in libro biſtoriaꝝ regū iude. ⁊ ſingula geſta actus iosie ⁊ ei⁹ gloria ⁊ intellectus ei⁹ in lege dñi: quecq̄ geſta ſūt ab eo. ⁊ que nō: ſcripta ſūt in libro regū iſrl ⁊ iude. Et aſſumētes q̄ erāt ex gēte iechonie filiū iosie. cōſtituerūt regē ꝓ iosia pre ſuo: cū eēt annoꝝ trigintatriū ⁊ regnauit ſup iſrl menſib⁹ trib⁹. Et amouit eū rex egypti ne regnaret in bierosolymis. ⁊ muletauit gentē argēti talēta centū. ⁊ auri talentū vnū. Et cōſtituit rex egypti ioachim fratrē ipſi⁹ regē iude ⁊ irl'm. ⁊ alligauit magiſtrat⁹ ioachim ⁊ çaracelē fratrē ſuū: aptrahendens reduxit in egyptū. Annoꝝ erat ioachim vigintiq̄nq̄ cū regnare cepiſſet i ꝛra iuda ⁊ irl'm. ⁊ fecit malū in ꝓſpectu dñi. Poſt hūc aūt aſcendit nabuchodonoſoꝛ rex babylonis: ⁊ alligās eū i areolo vinculo pduxit i babyloniā. ⁊ ſacra vaſa dñi accepit nabuchodonoſoꝛ ⁊ tulit. ⁊ cōſecrauit in tēplo ſuo in babylonia Mā de imundicia illi⁹ ⁊ irreligioſitate ſcriptum ē in libro tēpoꝝ regū. Et regnauit ioachim fili⁹ ei⁹ pro eo. Cū aūt ꝓſtitut⁹ ē. erat annoꝝ octo. Regnit aūt mēſes tres. ⁊ dies decē i irl'm. ⁊ fecit malū i ꝓſpectu dñi. Et p⁹ annū mittēs nabuchodonoſoꝛ trāſmigauit eū in babyloniā ſimul cū ſacris vaſis dñi. ⁊ conſtituit ſedechiā regē iuda ⁊ irl'm cū eſſet annoꝝ viginti vni⁹. Regnit aūt ānis vndeci. Et fecit malū i cōſpectu dñi. ⁊ nō ē verit⁹ a verbis q̄ dicta ſunt ab hieremia ꝓphēta ex ore dñi. ⁊ adiurat⁹ a rege nabuchodonoſoꝛ piurās diſceſſit. ⁊ indurata ceruice ſua ⁊ corde ſuo. trāſgreſſus ē legitima dñi dei iſrl: Et duces ꝓpli dñi multa iniq̄ geſſerūt. ⁊ impie egerūt ſuper cēs imūditias gentiū. ⁊ polluerūt tēplū dñi: q̄ ſcīfi erat i bierosolymis. Et miſit de⁹ patr⁹ ipſoꝝ p angelū ſuū reuocare eos: ꝓpt q̄ parceret illis ⁊ tabnaculo ſuo. Ipſi ꝯo ſubſannabāt i angulis ſuis. ⁊ q̄ die locut⁹ eſt dñs erāt illudētes ꝓphetis ei⁹. Qui vſq̄ ad iracundiā cōcitat⁹ eſt ſup gentē ſuā ꝓpt irreligioſitatē ſuā. ⁊ ꝓcepit aſcēdere reges chaldeoꝝ. Qi occiderūt iuuenes eoꝝ i gladio i circuitu ſci tēpli eoꝝ. ⁊ nō ꝑcerūt iuueni ⁊ ſeni ⁊ ỹgini ⁊ adoleſcēti: ſ cēs traditi ſūt in man⁹ ipſoꝝ. ⁊ oīa ſacra vaſa dñi. ⁊ regales ap̄otheas reſumentes tulerūt i babyloniā. ⁊ incenderūt domū dñi. ⁊ demolierūt muros irl'm. ⁊ turres ei⁹ incenderūt igne. Et cōſūmauerūt oīa honorifica ei⁹. ⁊ ad nichilū redegerūt. ⁊ reliqs a gladio duxerūt in babylonem. Et erant ſerui

illius vsq; dū regrent pfse in repletice verbi dñi i ore hieremie: quousq; benigne ageret era sabbata sua. Dies pe vesertiōis sue sabbatizauit i applicatione annorū septuagintaseptē. VII

Regnāte cyro rege persarū in psūmatione ꝟbi dñi in ore hieremie suscitauit dñs spm cyri regis persarū. & pdicauit in toto regno suo simul & scripturā dicens. Hec dicit cyrus rex psarū. Me pstituit regē orbi era dñs isrl dñs excelsus. & significauit mihi edificare domū sibi in irlm que ē in iudea. Si qs ē ex gnē vro: dñs ipsi⁹ ascendat cū eo in irlm. Quotq; g circa loca bitāt adiuuēt eos q fuit i loco ipso i auro & argēto in datiōib⁹ cū eqs & iumētis: cūq; alijs q fm vota apponunt in cde dñi q est i irlm. Et stantes principes tribuū pagorū & iudee ex tribu beniamin. & sacerdotes & leuite qs excitauit dñs ascēdere & edificare domū dñi q ē i irlm & q erāt i circuitu eorū adiuuerūt in oi auro & argento eius. & iumētis & votis q plurib⁹: multi q rū sensus excitat⁹ est. Et cyrus rex p. tulit vasa sacra dñi que trāstulit nabuchodonosor rex babylonis ex irlm. & consecrauit ea idolo suo. Et pferens ea cyrus rex persarum tradidit mitridato qui erat super thesauros ipsius. & hūc aūt tradita fuit salmanasaro pri iudee. Horū aūt h numer⁹. Sabatoria argētea duo milia qdringenta: athlsce argētee triginta: phiale auree triginta: item argētee duo milia qdringente. & alia vasa mille. Hia aūt vasa aurea & argētea qnq; milia octingē ta sexaginta. Et enumerata fuit salmanasaro sil cū his q ex captiuitate babylonie venerāt i hierosolymā. In artaxerxis aūt regis persaꝝ tēporib⁹ scripserūt ei ve his q inhabitabāt i iudea & irlm: balsamus & mitridatus & sabellio & rathimus baltheem⁹ sameli⁹ scriba. & reliqui inhabitātes i samaria. & ceteis locis subiectā epistolā regi artaxerxi. Hñe pueri tui rathim⁹ ab accidentib⁹. & sabelli⁹ scriba. & reliqui curie tue iudices in celesyriā & phnicē. Et nunc notū sit. dño regi: qm iudei qui ascenderūt a vobis ad nos veniētes in irlm ciuitatē refugā & pessimā: edificant furnos eius. & statuunt muros. & templū suscitāt. Ne si ciuitas ista & muri cōsūmati fuerint: nō tm tributa nō sustinebunt pendere: & etiā regibus resistent. Et qa id agit circa tēplū: recte baberi arbitrati sum⁹ nō vespicere h ipsū: & notū facē dño regi ut si videbit rex: qrat in libris patrū tuoꝝ & inueries i āmonitionib⁹ scripta de his: scies qm ciuitas ista fuit refuga. & reges & ciuitates cōcutiēs. & iudei refuge & plia cōmittentes in ea ab eno: ob quā cām ciuitas ista vesta ē. Hūcg notū facim⁹ dño rex: qm si ciuitas hec edificata fuerit & hui⁹ muri erecti fuerint: vescensus tibi nō erit in celesyriam & phnicē. Hūc scripsit rex ratbimo q scribebat accidentia & baltbimo & sabellio scribe. & ceteris cōstitutis & inbitantib⁹ in syria & phnice ea que subiecta sūt. Legi epl̄am quā misistis mihi. Precepi g inqri. & inuētū ē: qm ciuitas illa est ab euo regib⁹ resistēs. & bries refuge & plia in ea efficientes. & reges fortissimi ei ant in irlm dñantes & tributa exigentes: a celesyria & phnice. Hūc g pcepi, phibere homies illos edificare ciuitatē. & phibere ne qd vltra hec fiat: & nec pcedāt i plurimū: ex q fuit malitie ita ut regib⁹ molestia importet. Hūc recitatis bis q a rege artaxerxe scripta fuerant ratbimus & sabelli⁹ scriba. & q cū bis cōstituti erāt iungentes festinanter venerunt in irlm cū eqtatu & turba. & agmine: ceperūtq; edificā tes, phibere. Et vacabāt ab edificatice tēpli i irlm: vsq; secūdo anno regni darij regis persarū. VIII

Rex darius fecit cenā magnā omnib⁹ vernaculis suis. & oibus magistratibus medie & persidis & oibus purpuratis. & ptorib⁹ & cōsulib⁹. & pfectis sub illo ab india vsq; ethiopiā: centū vigintiseptē prouincijs. Et cum māducassent & bibissent & satiati reuertterent: tunc darius rex ascēdit i cubiculo suo. & dormiuit. & expergefactus est. Hūc illi tres iuuenes corpor custodes qui custodiebant corp⁹ reg. dixerūt alē alteri. Dicamus vnusquisq; nr̄m sermonē q pcellat & cuiuscūq; apparuerit sermo sapiēcior alteri⁹: dabit illi rex darius dona magna. purpura coperiri. & in auro bibere. & sup aurū dormire: & currum aureo freno. & cydarim byssinā. & torquem circa collū. & secūdo loco sedebit a dario, pter sapiam suā. & cognat⁹ darij vocabit. Hunc scribentes singuli suū verbū significauerunt. & posuerūt subtus cervical darij regis & dixerūt: Hūcq; surrexerit rex dabimus illi scripta nra. & qcūq; iudicauerit rex & tribus & mgrat⁹ persidis qm ꝟbū ei⁹ sapiēti⁹ est: ipsi dabit victoria sicut scriptū ē. Hinus scripsit: Forte est vinū. Alius scripsit. Fortior est rex.

Tertiꝰ scripsit. Fortiores sūt mulieres: super oīa ār vincit ꝑitas. Et cū surrexisset rex accepērūt scripta sua. ⁊ dederūt illi ⁊ legit. Et mittens vocauit eōs mḡratꝰ ꝓsaꝝ. ⁊ medos ⁊ purpuratos ⁊ ꝓtores ⁊ ꝓfectos. ⁊ sederūt in ꝯcilio. ⁊ lecta sūt scripta corā ipsis. Et dixit. Vocate adolescentes. ⁊ ipsi iudicabunt ꝑba sua. Et vocati sūt ⁊ introierūt. Et dixit illis: Judicate nobis ad vos q̄ scripta sūt. Et cepit prior qui dixerat de fortitudine vini. ⁊ dixit: Viri q̄ ꝓualet vinū oībus hoībus qui bibūt illud. Seducit mentē. Itēq̄ regis ⁊ oꝛphani facit mentem vanā. Itē serui ac liberi paupis ac diuiꝫ ⁊ oēm mentē ꝑuertit i securitatē ⁊ iocūditatē. ⁊ nō meminit oēm tristiciā ⁊ debitū. ⁊ oīa ꝓcoꝛdia facit honesta. ⁊ nō meminit regē nec mḡratū. ⁊ oīa p talēta loq̄ facit. Et nō meminerunt cū biberūt amicitiā nec fraternitatē: ⁊ nō multū post sumunt gladios. ⁊ cū a vino merserint ⁊ surrexerint non meminerunt que gesserunt. O viri, nū ꝓcellit vinum? Quis sic cogitat facere? Et tacuit hoc dicto.

IIII

Et incꝺoauit sequēs dicere: qui dixit de fortitudine regis. O viri: nū ꝓcellunt hoies ⁊ oīa que i eis sūt? Rex aūt sup oīa ꝓcellit. ⁊ dñaf eoꝝ. ⁊ oē q̄ dō cūq̄ dixerit illis faciunt. Et si miserit illos ad bellatores: vadūt ⁊ debellāt mōtes ⁊ muros ⁊ turres. Jugulāt ⁊ jugulāt ⁊ regi ꝯbū nō ꝓtereūt. Hā si vicerint afferūt regi oīa q̄cūq̄ ꝓdati fuerint. Silr ⁊ alij cēs. ⁊ q̄t̄q̄t nō militāt nec pugnant ꝫ colūt crā: rursū cū fuerint metētes afferūt tributa regi. Et ipse vnꝰ solus si dixerit occidite occidūt. dixerit remittite: remittunt. dixerit ꝓcutite: ꝓcutiūt. dixerit exēminate: exterminat. dixerit edificate: edificāt. dixerit exciditte excidūt. dixerit plantate: plantāt. ⁊ omnis plebs: ⁊ ꝑtes eū obaudiunt. ⁊ sup ꝫ ipse recūbit ⁊ bibit ⁊ dormit. Diāt custodiunt in circuitu eū. ⁊ nō ꝑt ire singuli ⁊ facere opa sua. ꝫ i dicto obaudiētes sūt ei. Viri. quō nō ꝓcellit rex q̄ sic diffamaf? Et tacuit. Tertiꝰ q̄ dixerat de mulieribꝰ ⁊ ꝑitate. ꝫ ē ꝯzobatrl: cepit loq̄. Viri non magnꝰ rex. ⁊ multi hoies nec vinū ꝓcellit. Quis est q̄ q̄ dñatur eoꝝ? Nōne mulieres genuerunt regē ⁊ oēm ꝓplm q̄ dñaf mari ⁊ ere. ⁊ ex illꝫ nati sūt. ⁊ ipse educauerūt eos q̄ plantauerūt vineas ex q̄bꝰ vinū fit? Et ipse faciūt stolas oluꝫ hoiuꝫ. ⁊ ipe faciūt glozīā hoibus. ⁊ non ꝑt hoies separari a mulieribꝰ. Si cōgregauerint aurꝫ ⁊ argētū ⁊ omnē rem ꝑciosam. ⁊ viderint mulierem vnā bono habitu ⁊ bona ꝑcie: oīa hec relinquētes in eā intendūt. ⁊ apto oze cōspiciūt ⁊ eā alliciūt magis q̄ aurū ⁊ argentū ⁊ oēm rē ꝓciosā. Dō prēm suū relinq̄t q̄ enutriuit illū ⁊ suā regionē. ⁊ ad mulierē se cōiūgit. Et cū muliere remittit aīam. ⁊ neq̄ patrē meminit neq̄ matrē neq̄ regionē. Et hīc oportet vos scire: qm̄ mulieres dñant vri. Nōne voletis? Et accipit dō gladiū suū. ⁊ vadit in vīa facē furta ⁊ homicidia ⁊ mare nauigare ⁊ fluūa ⁊ leonē videt ⁊ i tenebrs ingredif. ⁊ cū furtū fecerit ⁊ fraudes ⁊ rapinas. amabili sue affert. Et itez diligit dō vxoꝛē suā magis q̄ patrē aut matrē. Et multi remētes facti sē, ꝑ vxores suas. ⁊ furi facti sūt, ꝑ illas ⁊ multi ꝑierūt ⁊ iugulati sūt. ⁊ peccauerūt, ꝑ mulieres. Et nūc credite mihi q̄a magnꝰ ē rex i ptāte sua: qm̄ oēs regiones verē tangē eū. Videbā tū ap̄emen filiā tēcis mirifici concubinā regis sedentē iuxta regē ad dexteram ⁊ auferentē diadema de capite eius. ⁊ imponentem sibi ⁊ palmis cedebat regem de sinistra manu. Et sup ꝫ apto oze ituebaf eā. ⁊ si arriserit ei ridet: nā si idignata fuerit ei blādif. donec recōciliet in grām. O viri: cur nō sūt fortiores mulieres? Magna est ēra. ⁊ excelsū ē celū. q̄ ista agūt. Et tūc rex ⁊ purpurati intuebanf i alterutrū. Et incꝺoauit loq̄ de ꝟitate: O viri nōne fortes sūt mulieres? Magna ē ēra. ⁊ excelsū ē celū. ⁊ de loꝛ curs solis ꝑuertit i gyro celū in locū suū i vna die Nonne magnifice ē q̄ ꝫ facit? Et ꝑitas magna. ⁊ fortioꝛ ꝓ oīb. Dis ēre ꝑitatē inuocat: celum eciā ipsam bñdicit. ⁊ oīa opa mouenf ⁊ tremūt eā. ⁊ nō ē cū ea q̄cq̄ iniquū. Vinū iniquū. iniqui rex. iniq mlieres. Iniq oēs filij hoiuꝫ. ⁊ iniq illoꝝ oīa opa. ⁊ nō est i ipsis ꝑitas. Et i sua iniq̄tate pibūt. ⁊ ꝑitas manet ⁊ invalescit i ēnū. ⁊ viuit. ⁊ obtinet in secula seculoꝝ. Nec ē apud eā accipe psonas. neq̄ differētias: ꝫ q̄ iusta sūt facit oīb. iustis ac malignis. ⁊ oēs benignā in opib ei. Et non ē in iudicio ei iniquū: ꝫ fortitudo ⁊ regnū ⁊ ptās ⁊ maiestas oīuꝫ cnoꝝ. Bñdict ⁊ veritaf. Et tacuit loquēdo. Et oēs ꝑ clamauerūt. ⁊ dixerūt: Magna ē ꝑitas ⁊ ꝓualet

Tūc rex ait illi: Pete si q̄d vis ap̄li⁹ q̄ p̄ q̄ scripta sūt: & dabo tibi p̄m q̄ inuenit⁹ es sapiēt̄ior primis. & primus mihi sedebis. & cognatus me⁹ vocaber. Tūc ait regi: Memor esto voti tui q̄ vouisti edificare ir'lm in die q̄ regnū accepisti. & oīa vasa que accepta sūt ex ir'lm remittē: q̄ sepauit cyrus q̄n mactauit babyloniam. & voluit remittē ea ibi. Et tu voluisti edificare templū: q̄ incenderunt idumei q̄n exp̄minata est iudea a chaldeis. Et nūc ꝺ est q̄ postulo dñe. & quod pro hoc est maiestas a te postulout factas votum q̄ vouisti regi celi ex ore tuo. Tūc surgēs darius rex oscular⁹ ē illū. & scripsit ep̄las ad oēs dispensatores & p̄fectos & purpuratos. ut reducerent eū. & eos q̄ cū illo erāt. oēs ascendētes edificare ir'lm. Et oib⁹ p̄fect⁹ q̄ erāt i syria. & phenice & libano scripsit ep̄las: ut traxerent ligna cedrina a libano in ir'lm: ut edificarent cum eis ciuitatē. Et scripsit oib⁹ iudeis q̄ ascendebāt a regno i iudeā. p libertate: cēm potentē & mḡratū & p̄fectum non supuenire ad ianuas ipsor. & oēm regionem quā obtinuerant esse imunē eis. & idumei relinquant castella que obtinēt iudeor. & instructurā tēpli dare per singulos annos talēta viginti vsq̄ dū edificaret: & sup sacrariū holocausto mata hostilare q̄tidie sicut hūt p̄ceptū: alia talēta recē offerre p singulos annos. & oib⁹ q̄ p̄cedūt a babylonia ꝓdere ciuitatē: ut eēt libras tam ipsis q̄ filijs eor. & oib⁹ sacerdotib⁹ q̄ p̄cedūt. Scripsit aūt & quātitatē. & sacrā stolā iussit dari i q̄ reseruirēt. & leuit⁹ scripsit dare p̄cepta vsq̄ i diē qua ꝓsūmabit dom⁹. & ir'lm extruet. & oib⁹ custodiētib⁹ ciuitatē scripsit dare eis sortes & stipēdia. Et dimisit oīa vasa q̄ sepauerat cyr⁹ a babylonia. & oīa q̄cūq̄ dixit cyrus & ipse p̄cepit fieri. & mitti ir'lm. Et cū p̄cessisset ille adolescēs. eleuās faciē in ir'lm: benedixit regem celi. & dixit: Abs te est victoria. & abs te est sapia & claritas. Et ego ſu⁹ tu⁹ ſū. Ꝑdict⁹ es q̄ benedixisti mihi sapientiā. & tibi confitebor dñe deꝰ patrū nr̄oꝝ. Et accepit ep̄las. & p̄fect⁹ ē i babyloniā. Et venit & nūciauit frib⁹ suis oib⁹ q̄ fuerūt in babylonia. & benedixerūt deū patrū suor. q̄m dedit illis remissionē & refrigerii. ut ascenderēt & edificarēt ir'lm. & templū vbi nom̄atū est nomē ei⁹ in ipso. & exultauerūt cū musicis & leticia diebus septem.

Post ꝺ aūt lecti sūt ut ascēderēt p̄n-
cipes pagor per tomos & trib⁹ suas:
& vxores illor & filij & filie eorum &
ſui & ancille ipsor. & pecora illor. Et darius
rex misit vna cum eis equites mille donec re-
ducerent eos i ir'lm cū pace & cū musicā & cū
tympanis & tibijs. & oēs frēs erant ludentes
& fecit eos ascēdē simul cū eis. Et ꝺ sūt noīa
virox q̄ ascēderūt p pagos suos in trib⁹ & in
ptē p̄ncipat⁹ ipsor. Sacerdotes: filij finees
filij aaron. ibus filij⁹ iosedech: ioachim filius
zorobabel filij salatbiel de domo dauid. ex
pgenie phares. tribu aūt iuda: q̄ locutus est
sub dario rege psax p̄mões mirificos i secun-
do āno regni ipsi⁹ mēse nisan p̄mo. Sūt autē
hi q̄ ascēderūt ex iudea de captiuitate trans-
migratiōis: q̄s transmiḡuit nabuchodono-
sor rex babylonie in babylonē. & reuersus ē in
ir'lm. Et reliq̄ ptē iudee vnusq̄sq̄ in ciuitatē
suā q̄ venerūt cum zorobabel & iesu: neemi-
as. areozes. elimeo. emmanio. mardochēo. be-
elsaro. mechphsatchor. oliozo. emonia vnus
de p̄ncipibus eorū. & numer⁹ a gentilib⁹ eor
ex p̄positis eor. Filij phares: duo milia centū
septuagitaduo. Filij ares: tria milia q̄ngēgin-
taseptē. Filij semo: centum q̄dragitaduo. Fi-
filijs iesu & ioabes: mille trecentiduo. Filij
bani: duo milia q̄dringēti septuagita. Filij
bebai: ducēti q̄nq̄. Filij banica: centū se-
ptuagitaocto. Filij adonic: q̄dringēti tres. Filij
arcbad: q̄dringēti vigitiseptē. Filij eban: tri
gitaseptē. Filij zoboar: duo milia sexaginta-
septē. Filij admu: q̄dringēti sexagitavn⁹. Fi-
lij aderect: centū octo. Filij ciaso & celas: cē-
tū septē. Filij azoroc: q̄dringēti trigitanouē
Filij sedarbone: centū trigintaduo. Filij ana-
nie: cētū trigita. Filij asoni: nonagita. Filij
marsar: q̄drīgēti vigitiduo. Filij zabar⁹: no-
nagitaq̄nq̄. Filij sepolemō: centū vigititres
Filij nepopas: q̄nq̄gitaq̄nq̄. Filij bebanā-
tus: centū q̄nq̄gintaocto. Filij cebetbamus.
cētū trigitaduo. Filij crearpatros: q̄ enoca-
dies & modie: q̄dringenti vigititres. Qui ex
gramas & gaba: cētū vigitivn⁹. Qui ex bes-
selon & ceagge: sexagitaq̄nq̄. Qui ex basta-
ro: cētū vigintiduo. Qui ex bethenohtes: q̄n-
q̄gintaq̄nq̄. Filij liptis: cētū q̄nq̄gintaq̄nq̄
Filij lahonni: trecenti q̄nquagitaseptē. Filij
sichem: trecenti septuaginta. Filij suadon &
cliom⁹: trecenti septuagitaocto. Filij ericuz:

V

duo milia centū q̄dragita q̄nq̄. Filij anaas: trecenti septuagīta. Sacerdotes. Filij iedd⁹ filij eutħer·filij eliasib:trecenti septuaginta duo. Filij emerus:ducētiq̄nq̄gintaduo: Filij fasurij:trecēti q̄nq̄gintaseptē. Filij carec: ducēti vigintiseptē. Leuite. Filij ihesu in cadubel. 7 bamis 7 serebias 7 edias: septuagintaquatuor. Ois nūer⁹. a duodecio āno: trigīta milia q̄drigēti sexagitaduo. Filij 7 filie 7 vrozes·ois cōputatio:q̄dragita milia ducē ti q̄dragintaduo. Filij sacerdotū q̄ pſallebāt i tēplo·filij asaph:cētū vigintiocto. Ostiarij ꝺo filij esmenni: filij acer: filij amon:filij accuba :topa:filij tobi: oēs centū trigintanouē Sacerdotes fuiētes i tēplo. Filij sel:filij gaſpha : filij tobloch : filij carie: filij su : filij thelu:filij labana: filij armacha : filij accub:filij vtha : filij cetha : filij aggab: filij obal. filij anani. filij camna. filij geddu. filij an. filij radin . filij thanon . filij nechoba : filij caſeba: filij gaçe. filij ogni. filij ſmone . filij attre. filij baſtem : filij aſiana : filij manei: filij naſiim: filij accufu : filij agiſta: filij açui: filij fauon. filij faſalon:filij meedda: filij : fuſafilij caree: filij barcus . filij ſaree. filij coeſi . filij naſith. filij agiſti:filij ꝓdon : ſalomon filij eius : filij aſophoth filij phacida : filij celi. filij thadon: filij gaddathel: filij:ſephthi : filij aggia : filij ſachareth : filij ſabathen : filij caroneth : filij malſith : filij:ame: filij ſaſus : filij addus:filij ſuba. filij eura: filij rahotis : filij phaſphat:filij malmon. Oēs ſacro fuiētes . 7 pueri ſalomonis:q̄dringēti octogitaduo. hi ſūt filij q̄ aſcēderūt a thermel 7 thersa·principes eorum carmellā 7 careth . 7 nō poterant edicē ciuitates ſuas 7 ꝓgenies : quemadmodum ſint ex iſrl : filij dalari:filij tubal : filij nechodaici ex ſacerdotib⁹ q̄ fungebanf. ſacerdotio 7 nō ſūt inuēti : filij obia:filij achiſos: filij addin. q̄ accepit vxorē ex filiab⁹ phargelen. 7 vocati ſūt noie eius . Et hoc q̄ſita ē generi ſcripta i pedatura 7 nō ē inuēta . 7 pbibiti ſūt ſacerdotio fugi. Et dixit illis neemias. 7 athbaras ne participent ſancta·donec exurgat pontifex doct⁹ in oſſionē 7 vitatē. Ois aūt iſrl erat: exceptis ſeruis 7 ancillis : quadragintaduo milia trecēti q̄dragita. Serui hoꝝ 7 ancille: ſeptē milia trecēti trigintaſeptē: cantores 7 cātatrices:ducēti ſexagitaq̄nq̄. Cameli:q̄drigēti trigitaq̄nq̄. Eq̄: ſeptē milia trigitaſex. Muli·ducēta milia q̄dragitaq̄nq̄. Sub iugalia:q̄nq̄ milia vigitiq̄nq̄ . Et de ꝓpriis ipſis p pagos. dū venirēt in tēplū dei qđ erat i irl̄m:innouare 7 ſuſcitare tēplū in loco ſuo ſm ſuā ꝓtatē. 7 dari i tēplū. thſaurū oprū ſacrū. auri minas. duodecim milia . 7 ſtolas ſacerdotales cētū. Et hitauerūt ſacerdotes 7 leuite. 7 q̄ exierāt de plebe in irl̄m 7 in regione. 7 ſacri cātores 7 oſtiarij·7 ois iſrl. in regiōib⁹ ſuis. Inſtante aūt ſeptimo mēſe. cūq̄ eēnt filij iſrl̄ vnuſq̄ſq̄ i ſuis reb⁹: conuenerūt vnanimes i atriū qđ erat añ ianuā orientalē Et ſtātes ihesus fil⁹ ioſedech. 7 frēs eius ſacerdotes . 7 zorobabel fil⁹ ſalathiel 7 huius frēs. parauerunt altare:ut offerrēt ſup illud holocauſtomata ſm q̄ i libro moyſi hois dei ſcripta ſūt . Et cōuenerūt ſibi ex alijs nationib⁹ ēre. 7 erexerūt ſacrariū i loco ſuo oēs gētes ēre. 7 offerebāt hoſtias 7 holocauſtomata dño matutina. Et egerunt ſcenopiregiā. 7 die ſolemnē ſicut ꝓceptū ē i lege. 7 ſacrificia q̄tidie ſicut oportebat. 7 p⁹ hꝫ oblatiōes inſtitutas. 7 hoſtias ſabbatorū. 7 neomeniarū. 7 diez ſolemniū oiuz ſcificatoz. Et quotq̄t vouebant dño a neomenia ſeptimi mēſis. ceperāt hoſtias offerre deo. 7 templū dñi nōdum erat edificatum. Et dederūt pecuniā lapidarijs 7 fabris. 7 potū 7 pabula cū gaudio . Et dederūt carra ſydonijs 7 tyrijs· ut trāſuherent illis de libano trabes cedrinas 7 facerēt rates i ioppe portū: ſm decretum qđ ſcriptū erat eis a cyro rege pſar . Et in ſecūdo anno veniētes i tēplū dei i irl̄m · menſe ſecundo inchoauit zorobabel filius ſalathiel. 7 ihesus fili⁹ ioſedech. 7 frēs ipſoz 7 ſacerdotes 7 leuite. 7 oēs q̄ venerant de captiuitate in irl̄m. 7 fundauerūt tēplū dei·no uilunio ſecūdi menſis ſecūdi āni cū venissent in iudeā 7 irl̄m. Et ſtatuerūt leuitas a vigīti ānis ſup opa dñi Et ſtetit ihesus 7 fili⁹ eius 7 frēs·oēs leuite: cōſpirātes 7 executores legi. facientes opa i domo dñi. Et ſteterūt ſacerdotes hītes ſtolas cū tubis. 7 leuite filij aſaph habētes cymbala . collaudātes dñm 7 bñdicētes ſm dauid regē iſrl̄. Et cantabant canticū dño: qm̄ dulcedo eius 7 honor in ſecula ſup oēm iſrl̄. Et ois ꝑs tuba cecinerūt. 7 ꝓclamauerūt voce magna : collaudantes dñm i ſuſcitatione dom⁹ dñi. Et venerūt ex ſacerdotib⁹ 7 leuitis 7 ꝓſidentib⁹ ſm pagos ſenioꝝib⁹ q̄ viderant

pstinā dom̄ū. ⁊ ad hui⁹ edificationē cum clamore ⁊ planctu magno. ⁊ multi eum tubis ⁊ gaudio magno: intantū ut ꝓplus nō audiret tubas ꝓpē planctū ꝓpl̄i. Turba.n.erat tubis canēs magnifice: ita ut lōge audiref. Et audierūt inimici trib⁹ iuda ⁊ beniamin. ⁊ venerūt scire q̄ eēt vox tubax. Et cognouerunt: qm̄ q̄ erāt ex captiuitate edificant tēplū dño deo isr̄l. Et accedētes ad çorobabel ⁊ ihesū ⁊ principes pagorū dixerunt eis: Edificabimus vna vobiscū. Sicut.n. audiuim⁹ dom̄m nr̄m. ⁊ ipsi pariē incedim⁹ a diebꝫ albasareth regi assyrioꝝ: q̄ transmigauit nos huc. Et dixit illis çorobabel. ⁊ ihesus ⁊ principes pagorum isr̄l. Nō est nobis ⁊ vobis edificare dom̄ū dei nr̄i Nos.n. soli edificabimus dño isr̄l: sm̄ ea q̄ p̄cepit nobis cyrus rex pſax. Hentes aūt ēre incubātes bis q̄ fūt i iudea. ⁊ leuantes opus edificatiōis. ⁊ insidias ⁊ ꝓpos adducētes. p. biennēbāt eos edificare. ⁊ aggressuras exercentes ipedierūt ne cōsūmaref edificiū oi tpe vite cyri regis. ⁊ ptraxerunt structurā p biennium vsq̄ ad darij regnum. VI

In secūdo aūt āno regni darij. ꝓphetauit aggeus ⁊ çacharias filꝰ addin ꝓphe apud iudeā ⁊ irl̄m: in noie dei isr̄l sup eos. Tūc stans çorobabel filius salathiel. ⁊ ihus filꝰ iosedech: inchoauerunt edificare dom̄ū dñi q̄ est i irl̄m: cum adessent eis ꝓphe dñi ⁊ adiuuarēt eos. In ipso tpe venit ad illos tysennes subregulus syrie ⁊ phenicis ⁊ satrabuçanes ⁊ sodales ei⁹. ⁊ dixerunt eis Quo p̄cipiēte vobis domū hanc edificatis. ⁊ tectū istud ⁊ alia oia pficiꝭ? Et q̄ sunt structores q̄ hēdificāt? Et babuerūt grām. visitatiōe facta sup eos q̄ erant ex captiuitate a dño seniores iudeorū ⁊ sunt ipediti edificare donec significaref dario de oib⁹ istis. ⁊ resp̄sū accipef. Exēplū epl̄e quā miserunt dario. Tysennes subregulus syrie ⁊ phenicē ⁊ satrabuçanes ⁊ sodales ei⁹ in syria ⁊ phenice pfecti dario regi dario salutē. Oia nota sint dño regi. ꝙ cū aduenissem⁹ i regionē iudee. ⁊ itroissemus in irl̄m. iuenim⁹ edificantes domū dei magnā ⁊ templū ex lapidib⁹ polit̄ ⁊ magnis ⁊ p̄ciosis materijs in parietib⁹. ⁊ opa illa instanter fieri. ⁊ suffragare ⁊ pſpare i mānib⁹ eoꝝ ⁊ i oi gloria ꝙ diligētissime pfici. Tūc increpauim⁹ seniores. dicētes: Quo pmittēte vobis edificat̄ domū istā. ⁊ opa hec fūdatis? Iō aūt increpauim⁹. ut notū faceremus tibi. nomines ⁊ ꝓpositos. ⁊ nominū scripturam ꝓpositorū postulauim⁹ illos. Ut illi rñderunt nob. dicētes: Nos sum⁹ fili dñi q̄ fecit celū ⁊ trā. ⁊ edificabaf hec dom⁹ ante annos istos multos a rege isr̄l magno ⁊ fortissimo ⁊ consūmata ē. Et qm̄ pres nr̄i exacerbātes erant ⁊ peccaueŕt i deū isr̄l. tradidit eos i manꝰ nabuchodonosoꝛ regi babylonie. regi chaldeoꝝ ⁊ domū istā demoliētes incenderunt. ⁊ ꝓplm captiuū duxerūt in babylonē. In ꝓmo anno regnante cyro regi babylonie. scripsit cyrus rex domū hāc edificare. ⁊ illa sacra vasa aurea ⁊ argentea q̄ extulerat nabuchodonosoꝛ de tpo q̄ est in irl̄m. ⁊ posecrauerat ea in suo tēplo: rursus protulit ea cyrus rex de templo qđ erat i babylōia. ⁊ tradita sūt çorobabel ⁊ salmanasaro subregulo. Et p̄ceptū est eis ut offerrēt hec vasa. ⁊ reponerent in tēplo qđ erat in irl̄m. ⁊ ipse tēplū dei edificare in loco suo. Tūc salmanasar⁹ subiecit fundamēta dom⁹ dñi que ē in irl̄m. ⁊ exinde vsq̄ nūc edificat. ⁊ non accepit cōsūmationē. Nūc g̃ si iudicat a te o rex. pquirat in regalibus bibliothecis cyri regi q̄ sūt i babylonia. ⁊ si inētū fuerit cōsilio cyri regis ceptā ēe structurā dom⁹ dñi q̄ ē in irl̄m. ⁊ iudicat a dño regenr̄o: scribat de bis nob. Tūc darius rex p̄cepit inq̄ri i bibliothecis. ⁊ inuēt⁹ est in egbathanis oppido qđ ē in media regiōe. loc⁹ vn⁹ in q̄ scripta erāt ista. In no ꝓmo regnante cyro. rex cyrus p̄cepit domū dñi q̄ ē i irl̄m edificare. vbi incendebant igni assyduo. cui⁹ altitudo sit cubitoꝝ vicē. ⁊ latitudo cubitoꝝ sexaginta. q̄dratū lapidib⁹ politis tribus ⁊ meniano ligneo eiusdē regionis. ⁊ meniano vno nouo. ⁊ impendia dari de domo cyri regi. ⁊ sacra vasa dom⁹ dñi tā aurea q̄ argentea q̄ extulit nabuchodonosoꝛ in domū dñi q̄ ē in irl̄m vbi erant posita: ut ponāf illic. Et p̄cepit curā agere tysennē subregulum syrie ⁊ phenicē ⁊ satrabuçanā ⁊ sodales eius ⁊ q̄ ordinati erāt i syria ⁊ phenice p̄sides ut abstinerent se ab eodem loco. Et ego q̄ p̄cepi i totū edificare. ⁊ pscripsi ut adiuuēt eos qui sūt ex captiuitate iudeoꝝ donec consūmef templū edis dñi. ⁊ a rexatione tributoꝝ celesyrie ⁊ phenicis. diligenē quantitatē dari bis boibus ad sacrificiū dñi çorobabel prefecto ad tauros ⁊ arietes ⁊ agnos: similiter aūt ⁊ frumētū ⁊ sal ⁊ vinū ⁊ oleū instanter p

singulos annos. put sacerdotes q̄ sūt in ir'lm dictauerint ꝓsumi q̄tidie sine ylla dilatione: ut offerant libaticēs sūmo deo ꝓ rege & pueris ei⁹. & ozēt ꝓ ipsoz̄ vita. Et denuncio: ut quicūq; transgressi fuerint aliq̄d ex his q̄ scripta sūt. aut ꝓtenuerint: accipiat lignū de suis prouinciis. & suspēdant. & dona ipsoz̄ regi ascribāt. Propēea & dñs cui⁹ nomē inuocatū ē ibi. exterminet cūctū regē & gentē. q̄ manū suā extenderit. ꝓhibēre: aut male tractare domū dñi illā q̄ est in hierusalem. Ego darius rex decreui q̄ diligentissime scōm lxc fieri.

CAPVT VII

Tunc ysennes subregulus celesyrie & phenicis & satrabuçanes & sodales: obsecuti his q̄ a dario rege erant decreta: insistebāt sacrosctis opibus diligentissime cooperantes cū seniorib⁹ iudeoz̄ principib⁹ syrie. & ꝓsperata sūt sacrosctā opa: ꝓphetantibus aggeo & çacharia ꝓphetis. Et consūmauerūt opa ꝓ ꝓceptū dñi dei isrl. & ex ꝓsilio cyri & darij & artaxerxis regū ꝓsaꝝ. Et ꝓsūmata ē dom⁹ nīa vsq; ad ētiā & vicesimā diē mēsis adar: sexto anno darij regi. Et fecerūt filij isrl & sacerdotes & leuite & ceteri q̄ erāt ex captiuitate q̄ apposite sūt. ꝓm ea q̄ scripta sūt in libro moysi. Et obtulerūt i dedicationē tēpli dñi. tauros centū. arietes ducētos. agnos q̄dringentos. & hedos ꝓ ctis vniūsi isrl duodecim: ꝓm numerū tribuū isrl. Et steterūt sacerdotes & leuite amicti stolis ꝑ tribus super opa dñi dei isrl. ꝓm libꝝ moysi. & ostiarij per singulas ianuas. Et egerunt filij isrl cū his q̄ erāt ex captiuitate: illud phase quartadecima luna mensis ꝑmi: qñ scificati sūt sacerdotes & leuite. Oēs filij captiuitat⁹ nō sūt sil scificati: q̄a leuite oēs simul scificati sūt. Et imolauerunt phase vniūsis filijs captiuitat⁹. & fratribus suis sacerdotib⁹ & sibimetipsis. Et mādducauerūt filij isrl q̄ erant ex captiuitate oēs q̄ remāserāt ab oibus execrationib⁹ gētiū t̄re q̄rentes dñm. & celebrauerunt diē festū açimoꝝ septē diebus epulātes in cōspectu dñi. qñ cōuertit ꝓsiliū regi assyrioꝝ i eos: cōfortare man⁹ eoꝝ ad opa dñi dei isrl.

CAPVT VIII

Ā p⁹ hūc regnāte artaxerxe ꝑ sarū rege. accessit esdras filius azarie. filij helchie. filij solome. filij sadoch. filij achitob. filij ameri. filij azalxi. filij bocci. filij abisue. filij finees. filij eleaçari. filij aaron. primi sacerdotis. h esdras ascēdit de babylonia: cū cēt scriba. & ingeniosus i lege moysi q̄ data est a dño isrl: uocē & facē. Et dedit ei rex gliā q̄ inuenisset gr̄am i oi dignitate & videri: on ꝓspectu ei⁹. Et ascenderūt simul cū ipo ex filijs isrl & sacerdotib⁹ & leuitis & sacris cantoribus tēpli & ostiarijs & seruis templi i ir'lm. Anno septio regnāte artaxerxe i q̄nto mense h ann⁹ septim⁹ ē regni: exeuntes de babylonia nouilunio q̄nti mēsis uenerūt hierosolymam iuxta p̄ceptū illi⁹: ꝓm ꝓsperitatē itineris a dño ipsoz̄ datam eis. In his enim esdras magnā disciplinā obtinebat ne ptermitteret quicq̄ eoz̄ q̄ essent ex lege dñi & ꝑceptis. & docendo vniuersum isrl cēm iusticiā & iudiciū. Accedentes aūt q̄ scripserāt scripta artaxerxis regi tradiderūt scriptū q̄ obuenerat abartaxerxe rege: ad esdram sacerdotē & lectorē legē dñi cuius exemplum subiectū ē. Rex artaxerxes: esdre sacerdoti & lectori legis dñi: salutē. Humanior ego iudicās in bñficijs ꝑcepi eis qui residerāt ex gente iudeoz̄ sua sponte. & ex sacerdotib⁹ & leuitis q̄ sūt in regno meo: comitari tecū in ir'lm. Si qui ḡ cupiūt ire tecū cōueniāt. & ꝓficiscant sicut placuit mihi & septem amicis meis ꝓsiliarijs: ut visitent ea q̄ aguntꝝ ꝓm iudeā & ir'lm: obseruātes sicut hab̄s in lege dñi. & ferāt munera dño isrl: q̄ voui ego & amici ir'lm. & cē aurū & argentū q̄ inuentū fuerit in regiē babylonie: dño in ir'lm cū illo q̄ est donatū ꝓ ipsa gēte i tēplū dñi eoz̄ q̄ est i ir'lm: ut colligat h aurū & argētū ad tauros & arietes & agnos & hedos. & que his sunt ꝓgruentia: ut offerāt hostias dño sup altare dñi ipsoz̄ q̄ est i ir'lm. Et oia q̄cūq; voluerī cū frib⁹ tuis facere auro & argēto: pfice ꝓ voluntate tua: ꝓm ꝑceptū dñi dei tui. & sacrosctā vasa q̄ data sūt tibi ad opa dom⁹ dñi dei tui q̄ est i ir'lm. & cetera q̄cūq; tibi subuenerint ad opa tēpli dei tui: dabis de regali gaçophylatio cū voluerī cū frib⁹ tuis facē auro & argento pfice ꝓm voluntatē dñi. Et ego q̄dē rex artaxerxes precepi custodib⁹ thxaurozū syrie & phenic: ut q̄cūq; scripserit esdras sacerdos & lector legis dñi: diligenter det ei vsq; ad argenti talēta centū: filiter & auri. & vsq; ad frumēti modios cētū. & vini amphoras cētū. & alia q̄cunq; abundāt sine taxatice. Dia ꝓm legē dei fiāt deo altissimo: ne forte exurgat ira in regno regis. & filij & filioꝝ ei⁹. Job aūt dicit ut oib⁹ sacerdotib⁹ & leuitis & sacris cantoribus &

seruis tẽpli ⁊ scribis tẽpli hui⁹ nullũ tributũ
neq; ylla alia indictio irrogẽt·nec hẽat quisq;
ptãtẽ obijcere eis q̃q;. Tu aũt esdras ꝑm sa-
pientiã tui ꝓstitue iudices ⁊ arbitros in tota
syria ⁊ phœnice ⁊ cẽs qui legẽ tui tui nõ nouerũt vocẽ:ut q̃t q̃t trãsgressi fuerint legẽ:dili-
genẽ plectant:siue morte: siue cruciatu: siue
etiã pecunie multatiõe uel abductiõe. Et di-
xit esdras scriba. Bñdict⁹ dñs ꝺ⁹ patrũ nro
rũ q̃ dedit hãc volũtatẽ in cor regi clarificare
domũ suã q̃ ẽ in ir'm.⁊ me honorificauit i cõ-
spectu regi⁊ cõsiliarioꝝ⁊ amicorũ ei⁹.⁊ pur-
puratoꝝ ei⁹.⁊ ego ꝓstãs aio fact⁹ sũ ꝑm opi-
tulationẽ dñi dei mei. Et congregaui ex isr'l vi-
ros:ut simul ascẽderẽt mecũ. Et hi sũt ꝓpo-
siti ꝑm suas patrias ⁊ principatus portionales
eorũ q̃ mecũ ascẽderũt de babylonia: i regno
artaxerxis. Ex filijs phares:gersomus. Ex fi-
lijs ithemarith:amenus. Filiorũ dauid:accus
filius scecilie. Ex filijs phares: zacharias.⁊
cum eo reuersi sũt viri centũ q̃nquaginta. Ex
filijs ductoris moabilionis ⁊araei.⁊ cũ ipso
viri ducẽti q̃nq̃ginta. Ex filijs zacues:iechō-
nias zechoeli.⁊ cũ ipso viri ducẽti q̃nq̃ginta.
Ex filijs sala:maalias gotholie.⁊ cũ ipso viri
septuaginta. Ex filijs saphatie:zarias michxlj
⁊ cũ ipso viri octoginta. Ex filijs iob: abdias
iehxli.⁊ cũ ipso viri ducenti duodecim. Ex fi
lijs banie : salimoth filius iosaphie.⁊ cũ ipso
viri centũ sexaginta. Ex filijs bee:zacharias
bexi.⁊ cũ ipso viri ducenti octo. Ex filijs ece
ad:iohannes azecban.⁊ cum ipso viri centũ
xecem. Ex filijs adonicbã ipsis postremis.⁊
hec sunt nomina eorũ:eliaphalã filius gehel ⁊
semeias.⁊ cũ ipso viri septuaginta. Et cõgre
gaui eos ad fluuiũ qui dicitur thia.⁊ metati
illic fuimus triduo.⁊ recognoui eos. Et ex fi
lijs sacerdotũ ⁊ leuitarum nõ inueni illic. Et
misi ad eleazarũ ⁊ eccelom ⁊ masman ⁊ ma-
loban ⁊ enaatha ⁊ samea ⁊ iozibũ·nathan·en-
nagan·zacharia ⁊ mosollamũ:ipsos ducto-
res ⁊ peritos. Et dixi eis ut venirent ad lud-
dæum qui erat apud locum gazophylatij. Et
mandaui eis ut dicerent luddeo ⁊ fratribus
eius ⁊ illis qui erãt in gazophylatio: ut mit-
terent nobis eos qui sacerdotio fungerent·in
domo dñi dei nri. Et adduxerũt nobis ꝑm ma
num validã dñi dei nri viros peritos·ex filijs
mooli·filij leui·filij israhel:sebebian.⁊ filios ⁊
fratres qui erãt decẽ ⁊ octo:albia m ⁊ amin:
ex filijs filiorũ chananei.⁊ filij eorũ: viri vi-
ginti. Et ex his qui in templo seruiebãt quos
dedit dauid.⁊ ipsi principes ad opationẽ leui-
tis tẽplo seruientiũ: ducenti viginti. Oia no
mina significata sũt i scripturis. Et inui illic
iciuniũ inuenib⁹ in cõspectu dñi:ut quererem
ab eo bonũ iter nobis ⁊ qui nobiscũ erãt.⁊ fi-
lijs ⁊ pecoꝝ ib⁹ ꝓpter insidias. Erubui.n.petere
a rege pedites ⁊ eqtes i comitatu tutele gra
ꝺ aduersarios nros. Dixim⁹ enim regi: qm dei
dñi erit cũ eis·q̃ inquirũt eũ i oi affectu. Et
iterũ depcati sum⁹ dñm deũ nrm ꝑm hec·quẽ
⁊ ꝓpitiũ habuim⁹.⁊ cõpotes fci sum⁹ deo nro
Et segregaui ex plebis ꝓpositis ⁊ sacerdotib⁹ tẽ-
pli viros duodecim.⁊ sedebian ⁊ asannan.⁊
cũ eis ex fribus eorũ viros decẽ. Et appendi
eis aurũ ⁊ argẽtũ.⁊ vasa sacerdotalia dom⁹
dei nri:q̃ donauerat rex ⁊ psiliarij ei⁹.⁊ princi-
pes ⁊ ois isr'l. Et cũ appendissem·tradidi ar-
genti talẽta centũ q̃nq̃ginta.⁊ vasa argẽtea
talentoꝝ centũ.⁊ auri talẽta centũ.⁊ vasoꝝ
aureorũ septies viginti.⁊ vasa erea de bono
eramẽto splendẽtia duodeci: auri speciẽ red-
dẽtia. Et dixi eis: Et vos sci estis dño.⁊ vasa
sũt scã.⁊ aurũ ⁊ argẽtũ votũ ẽ dño deo patrũ
noꝝ. Vigilate ⁊ custodite donec tradatis ex
plebis ꝓpositis ⁊ sacerdotib⁹ ⁊ leuitis ⁊ ꝓncipi
bus ciuitatũ isr'l in ir'm·in pastoforio domus
dei nri. Et hi q̃ susceperũt sacerdotes ⁊ leuite
aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ vasa·itulerũt i ir'm i tẽplũ
dñi. Et ꝓmouimus a fluuio thia die duode-
cima mẽsis ꝑmi: vsq̃ q̃ introiuimus in ir'm.
Et cũ fact⁹ fuisset terti⁹ dies: q̃rta aũt die pẽ
deratũ aurũ ⁊ argẽtũ traditũ est i domo dñi
dei nri·marimoth filio iozi sacerdoti.⁊ cũ ipo
erat eleaçar filius finees.⁊ erãt cũ ipsis iosa-
dus filius ihesu ⁊ medias ⁊ banni filius leui-
te:ad numerũ ⁊ ad pondus vniuersa. Et scri-
ptum est pondus ipsoꝝ eadẽ hora. Qui autẽ
venerũt ex captiuitate·obtulerunt sacrificiũ
dño isr'l·tauros duodecim ꝓ oi isr'l·arietes
octogita sex·agnos septuagĩta duos·hircos ꝓ
pctõ duodeci.⁊ ꝓ salute vaccas duodecim:
oia i sacrificiũ dñi. Et relegerũt ꝓcepta regi
regalib⁹ dispensatoꝛib⁹.⁊ sub regulis celesyrie
⁊ phœnicis.⁊ honorificauerũt gentẽ ⁊ tẽplũ
dñi. Et ꝓsũmat⁹ his accesserũt ad me ꝓpositi
dicentes: Non segregauerunt genus israhel
⁊ principes ⁊ sacerdotes ⁊ leuite ⁊ alienige-
ne gentes ⁊ nationes terre ẽmundicias suas:

a chananeis ⁊ ethæis ⁊ pherezeis ⁊ iebuseis ⁊ moabitis ⁊ egyptijs ⁊ idumeis. Cōiuncti enī sūt filiab⁹ eoꝝ ⁊ ipsi ⁊ filij eoꝝ. ⁊ mixtū est semen scīm alienigenis gentibus terre. ⁊ participes erāt p̄positi ⁊ magistrat⁹ iniq̄tatis ei⁹ ab initio ipsi⁹ regni. Et mox ut audiui ista: cōscidi vestimenta ⁊ sacrā tunicā. ⁊ lacerās capillos capitis ⁊ barbā: sedi dolēs ⁊ mest⁹. Et quenerūt ad̄q̄t tūc mouebant⁹ in p̄to dñi dei isr̄l ad me lugentē sup iniq̄tatē istā. ⁊ sedebā tristis vsq; ad vesp̄tinū sacrificiū. Et surgēs a ieiunio cōscissa habens vestimēta. ⁊ sacram tunicā: ingeniculans ⁊ extendens manus ad dñm. dicebā: Dñe cōfusus sum. ⁊ reuerit⁹ sū ante faciē tuā. Pctā. n. nr̄a multiplicata sūt sup capita nr̄a. ⁊ iniquitates nr̄e exaltate sūt vsq; ad celū: qm̄ a tēpoꝝ⁹ patrū nr̄oꝝ sumus in magno pctō vsq; ad diē hunc. Et p̄pe pctā nr̄a ⁊ patrū nr̄oꝝ sum⁹ traditi cū frib⁹ nr̄is ⁊ cū sacerdotib⁹ nr̄is: regib⁹ terre in gladiū ⁊ captiuitatē ⁊ vastationē cū p̄fusione: vsq; in hodiernū diē. Et nūc quantū est q̄ p̄tigit nobis mia ab te dñe ve⁹. ⁊ derelinq̄ nob⁹ radicē ⁊ nomē i locū scificatiōis tue: vt egē luminare nr̄m i domo dñi dei nr̄i: dare nob⁹ cibū in oi tpe seruitut̄is nr̄e. Et cū seruirem⁹ nō fuimus derelicti a dño deo nr̄o: & p̄stituit nos i gr̄a ponēs nob⁹ reges p̄sas dare cibū. ⁊ clarificare templū dñi dei nr̄i. ⁊ edificare deserta syon: dare nob⁹ stabilitatē in iudea ⁊ isr̄l m. Et nūc q̄d dicim⁹ dñe hūtes h̄? Trāsgressi. n. sumus p̄cepta tua: q̄ dedisti i man⁹ pueroꝝ tuorū p̄phetaꝝ dicēs: Am̄ terra i q̄ introitis possidē hēditatē ei⁹: terra polluta ē coinq̄natiōib⁹ alienigenarū terre. ⁊ immūdicie illoꝝ repleuerūt eā totā immūdicia sua. Et nūc filias vr̄as nō dabitis filijs eoꝝ. ⁊ filias eoꝝ nō accipietis filijs vr̄is. ⁊ nō inq̄retis pacē hr̄e cū illis oi tpe ut invalescentes māducetis optima terre. ⁊ hēditatē distribuatis filijs vr̄is vsq; in euū. Et q̄ptingūt nobis oia fūt p̄pe opa nr̄a mala ⁊ magna pctā nr̄a. Et dedisti nob⁹ tale radicē. ⁊ rursū reuersi sum⁹ trāsgredi legitima tua: vt cōmisceremur immūdicie alienigenarū gentiū terre hui⁹. Nōne irascer⁹ nob⁹ p. tere nos: q̄adusq; nō relinq̄s radix. ⁊ nomen nr̄m. Dñe deus isr̄l vera es. Derelicta est. n. radix vsq; in hodiernū diē. Ecce nūc sumus i cōspectu tuo i iniq̄tatib⁹ nr̄is. Nō ē. n. adhuc stare ante te in his. Et cū adorādo cōfiteret esdras flens bumi p̄strat⁹ añ tēplū: congregati sunt añ eū ex isr̄l m turba magna valde. viri ⁊ mulieres ⁊ iuuenes ⁊ iuuēcule. Fletus enī erat magnus in ipsa multitudine. Et cū clamasset iechonias iehelī ex filijs isr̄l. dixit esdre Nos i dñm peccauimus q̄ collocauim⁹ nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex gentib⁹ terre. Et nūc es sup cēm isr̄l. In his q̄ sūt iusiurandū a dño: exeūtes cēs vxores nr̄as que ex alienigenis sunt cū filijs earū. Sicut tibi vecretū est a maioꝝ⁹ m legē dñi exurgens explica: ad te enī spectat negociū. ⁊ nos tecū sumus. Virliē fac. Et exurgens esdras adiurauit p̄ncipes sacerdotū. ⁊ leuitas ⁊ cēm isr̄l facere p̄m vec: ⁊ iurauerūt.

C. IX

Et exurgens esdras ab ante atriū tēpli. abijt in pastoforiū ionathe filij nasabi. ⁊ dospitatus illic nō gustauit panem: nec aquā bibit: super iniquitatē multitudinis. Et facta est predicatio in oi iudea ⁊ in isr̄l m oibus qui erant ex captiuitate in isr̄l m congregati: ut q̄cūq; nō occurrerit biduo ultra triduo dieī p̄m iudiciū assidentiū senioꝝ: tollerent facultates sue: ⁊ ipse alienus iudicaret a multitudine captiuitatis. Et cōgregati sūt cēs q̄ erāt ex tribu iuda ⁊ beniamin in trib⁹ dieb⁹ in isr̄l m. Hic mēsis ēnonus: dies mēsis vicesimus. Et sedit ois multitudo i area tēpli tremētes p̄pter hyemē p̄nte. Et exurgēs esdras dixit illis. Vos iniq̄ fecistis collocādo vob⁹ in matrimoniū vxores alienigenas: ut adderetis ad pctā isr̄l. Et nūc date confessionē ⁊ magnificentiā dño deo patrū nr̄oꝝ: ⁊ placite volūtati ipsi⁹. ⁊ discedite a gētib⁹ terre ⁊ ab vxoꝝ⁹ alienigenis. Et clamauit ois multitudo. ⁊ dixerunt voce magna: Sicut dixisti: faciemus Sz qm̄ multitudo magna est. ⁊ tēp⁹ hybernū ⁊ nō possumus insubsidiati stare. ⁊ hoc⁹ nō ē nob⁹ vni⁹ diei neq; biduī. multū. n. in his peccauim⁹: stent p̄positi multitudinis. ⁊ cēs qui nobis cū inhabitant. ⁊ ad̄q̄t hūt vxores apud se alienigenas. ⁊ assistant accepto tpe ex oi loco presbyteri ⁊ iudices: vsq; q̄ soluāt irā dñi negocij hui⁹. Jonathas aūt filius eceli. ⁊ ozias thecbam suscepert⁹ sūt p̄m hec. ⁊ mosoram⁹ ⁊ leuis ⁊ sabbathæus: sil coopati sūt cū illis. Et steterūt p̄m h oia vniuersi q̄ erāt ex captiuitate. Et elegit sibi viros esdras sacerdos p̄ncipes magnos ve patribus eoꝝ p̄m noia. ⁊ p̄sederūt nouilunio mēsis decimi examinare

negociū istud. Et vt terminatū ē vt viris qui
bant vrozes alienigenas vsq; ad neomenia
p̄mi mēsis. ⁊ iuenti sūt ex sacerdotib⁹ p̄mixti
qui habebāt alienigenas vrozes. Ex filijs ihe-
su filij iosedech ⁊ fratrib⁹ eius. maseas ⁊ elie-
zerus ⁊ lozibus ⁊ ioadcus. ⁊ iniecrunt manus
ut expellerēt vrozes suas. ⁊ ad litandū in ex-
oratione arietē p̄ ignozantia sua. Et ex filijs
semmeri: maseas ⁊ esses ⁊ ieelech: azarias. Et
ex filijs fosere: lisomasias: bilmaenis ⁊ na-
thanae: iussio reddus ⁊ talsias. Et ex leuit̄: io-
rabd⁹ ⁊ semeis ⁊ colonis ⁊ calitas ⁊ facteas
⁊ colnas ⁊ elionas. Et ex sacris cantozibus:
eliasib: zaccar⁹. Et ex ostiarijs: sallum⁹ ⁊ tol-
banes. Et ex isrl̄: ex filijs fozo osi ⁊ remias ⁊
geddias ⁊ melchias ⁊ michelus ⁊ eleazarus:
⁊ iēmebias ⁊ bannas. Et ex filijs iolamam:
chamas ⁊ zacharias iezrelus ⁊ ioddi⁹ ⁊ emi-
noth ⁊ helias. Et ex filijs zathoim: eliadas ⁊
liasumus: zochias ⁊ larimoth ⁊ zabdis ⁊ te-
bedias. Et ex filijs zebee: iohannes ⁊ ananias
⁊ zabdias ⁊ emens. Et ex filijs banni: olam⁹
⁊ malluchus ⁊ ieddeus ⁊ iasub ⁊ asabus ⁊ ie-
rimoth. Et ex filijs addin: naath⁹ ⁊ mooſias
⁊ caleus ⁊ raanas maaseas mathathias ⁊ ez-
sel ⁊ bonnus ⁊ manasses. Et ex filijs nuae:
noneas ⁊ afeas ⁊ melchias ⁊ sameas ⁊ symō
teniamin ⁊ malchus ⁊ marras. Et ex filijs
asom: carianeus mathathias ⁊ bannus ⁊ eli-
phalach ⁊ manasses ⁊ semei. Et ex filijs ban-
ni: hieremias ⁊ moodias ⁊ abzamus ⁊ iohel ⁊
baneas ⁊ helias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ elia-
sib ⁊ mathaneus ⁊ ellasis ⁊ ozisas ⁊ dielus ⁊
semedius ⁊ sambzis iosephus. Et ex filijs no-
ei: idelus ⁊ mathathias ⁊ sabadus ⁊ zecheda
sedmi ⁊ iessei baneas. Hēs isti cōiūxerūt sibi
vrozes alienigenas. ⁊ dimiserūt eas cū filijs.
Et inhabitauerunt sacerdotes ⁊ leuite. ⁊ qui
erant ex israhel in hierusalē. ⁊ in tota yna re-
gione: nouilunio mensis septimi. Et erāt filij
israhel in cōmozationib⁹ suis. Et cōgregata
est omnis multitudo simul in areā que est ab
oriente porte sacre. Et dixerūt esdre pontifici
⁊ lectozi ut afferret legē moysi que tradita ē
a dño deo israhel. Et attulit esdras pontifex
legē oi multitudini cozū a viro vsq; ad mu-
lierem ⁊ oibus sacerdotib⁹: audire legē nouī-
lunio mensis septimi. Et legebat in area q̄ est
añ sacrā portā tēpli a p̄ma luce vsq; ad vesp-
ram coram viris ⁊ mulierib⁹. Et vtederunt oēs
sensum ad legē. Et stetit esdras sacerdos ⁊ le
ctoz legis sup ligneū tribunal q̄ fabricatum
erat. Et steterūt ad eū mathathias ⁊ samus
ananias azarias urias ezechias. ⁊ balsamus
ad dexteram. ⁊ ad sinistram faldeus misael
malachias abustbas sab⁹ nabadias. ⁊ zacha-
rias. Et assūpsit esdras libeū coram oi multitu-
dine: p̄sidebat enī in gloria i p̄spectu oiuz. Et
cū absoluisset legē deus recti steterūt. ⁊ benedi-
xit esdras dñm deū altissimū: deū sabbaoth
omnipotentē. Et rndit oīs pp̄s amen. Et ele-
uatis sursū manib⁹: pcidentes i terrā adora-
uerūt dñm ihesus ⁊ banaeus ⁊ sarebias ⁊ ia-
dumus ⁊ accubus ⁊ sabbatheus ⁊ calithes ⁊
azarias ⁊ iozadus ⁊ ananias ⁊ phelias leuite:
q̄ docebāt legē dñi. ⁊ in multitudine legebant
legē dñi. ⁊ p̄ferebāt singuli eos q̄ intelligebāt
lectionē. Et dixit athanathes esdre pontifici
⁊ lectozi ⁊ leuitis qui docebant multitudinē
dicens: Dies hic sanctus est domino. Et om-
nes flebant cum audissent legem. Et dixit es-
dras. Digressi ergo manducate pinguissima
queq; ⁊ bibite dulcissima queq; ⁊ mittite mu
nera his qui nō habēt. Sanct⁹ enī dies dñi
⁊ nolite mesti esse. Hñs enim clarificabit vos.
Et leuite denunciabāt i publico oib⁹: dicētes
Dies hō sanct⁹ est. Nolite mesti esse. Et abierūt
oēs manducare ⁊ bibere ⁊ epulari. ⁊ dare mu
nera his q̄ nō habebant ut epulent. Magnifice
eni sunt exaltati p̄bis quib⁹ edocti sūt. Et cō-
gregati sūt vniuersi in vnū celebrare leticiā:
p̄m testamentū dñi dei isrl̄.

Explicit liber Esdre secūdus. Incipit
liber Esdre tertius. Capl̄m I

Ier esdre propheta secundus: fi-
lij sarei: filij azarei: filij elchie: fi-
lij sadanie: filij sadoch: filij achi-
tob: filij achie: filij funees filij bo-
li: filij amerie: filij asiei: filij ma-
rimoth: filij arna: filij ozie: filij bozith: filij
abissei: filij funees: filij eleazar: filij aaron ex
tribu leui: qui fuit captiuus in regione me-
dozū in regno artaxerxis regis p̄sarū. Et fecit ē
p̄bū dñi ad me dicēs: Vade ⁊ nūcia populo
meo facinora ipsoz ⁊ filijs eoz: iniquitates q̄s i
me admiserūt: ut nūciēt filijs filioz: q̄a patrū
parentū ipsoz in illis creuerūt. Obliti. n. mei
sacrificauerūt dijs alienis. Hōne ego eduxi
eos de tra egypti: de domo seruitutis? Ipsi aūt
irritauerūt me. ⁊ cōsilia mea spreuerūt. Tu

aũt excute comã capiẽtui. ⁊ pũce oĩa mala
sup illos: qm̃ nõ obedierũt legi mee. Popul⁹
aũt est indisciplinat⁹. Usq; q̃ eos sustinebo
q̃b⁹ tanta bñficia cõtuli? Reges multos ꝓpẽ
eos subuertit pharaonẽ cũ pueris suis ⁊ oẽm
exercitũ ei⁹ pcussi. Oẽs gẽtes a facie eoꝝ per-
didi. ⁊ in oriente, puintiaꝝ duaꝝ ꝑlos tyri ⁊
sydonis dissipaui. ⁊ oẽs aduersarios eorum
in̄feci. Tu voloꝝe ad eos dicẽs: Hec dicit
dñs. Nempe g̃ vos p mare trãsmeaui. ⁊ pla
teas vob̄ initio munitas exhibui. Ducẽ vobis
vedi moysen. ⁊ aaron sacerdotẽ: lucẽ vobis p
colũnã ignis p̃stiti. ⁊ magna mirabilia feci i
vobis: Vos aũt mei obliti estis dic̃ dñs. Hec
dicit dñs omnipotẽs. Coturnix vob̄ in signo
fuit: castra vobis ad tutelã vedi. ⁊ illic mur
muraſtis. ⁊ nõ triũphaſtis i noie meo ꝛ per-
ditiõe inimicoꝝ vroꝝ. ⁊ adbuc nũc ysch̃ mur
muraſtis. Ubi sũt beneficia que p̃stiti vobis?
Nõne i vẽto cũ cucurriẽt, pclamaſtis ad me
dicentes: ut q̃d nos i vẽsertũ ũstud adduxiſti
in̄ficiẽ nos? Melius nob̄ fuerat seruire egy-
ptijs q̃ mori in vẽserto b̄. Ego volui gemit⁹
vros. ⁊ vedi vob̄ mãna in escã. Panem ange
loꝝ mãducaſtis. Nõne cũ sitiret, petram ex-
cidi. ⁊ fluxerũt aq̃ in saturitatem? Propẽ est⁹
folijs arbozũ vos texi. Diuisi vob̄ terras pin-
gues: chananeos ⁊ phereeos ⁊ philistinos
a facie vra pieci. Quid faciã vob̄ adbuc dic̃
dñs? Hec dic̃ dñs oipotẽs. In vẽserto cũ es-
setis i flumine amorreo sitiẽtes ⁊ blasfeman-
tes nomẽ meũ. nõ ignẽ vobis ꝓ blasfemijs ve
di: ⁊ mittes lignũ in aquã. dulce feci flumẽ.
Quid tibi faciã iacob? Noluiſti obedire iu-
da. Transferã me ad alias gẽtes. ⁊ dabo eis
nomen meum: ut custodiant legitima mea.
Qm̃ me vereliq̃stis. ⁊ ego vos verelinquã.
Pertentib⁹ vob̄ o me miam nõ miserebor: q̃
invocabiẽ me. ego nõ exaudiã vos. Maculæ
stis. n. manus vras sanguine. ⁊ pdes vestri
impigri sũt ad cõmittẽda homicidia. Nõ q̃si
me veliq̃stis: ⁊ vosipsos. dic̃ dñs: Hec dicit
dñs oipotẽs. Nõne ego vos rogaui ut pac̃ fi
lios. ⁊ mr̃ filias. ⁊ ut nutrix puulos suos: ut
effetis mibi in pplum. ⁊ ego vob̄ in rẽũ. ⁊ vos
mibi in filios. ⁊ ego vobis i patrem? Ita vos
collegi. ut gallina pullos suos sub alas suas.
Modo aũt quid faciam vobis? Proijciam
vos a facie mea. Oblationẽ cũ mibi attule-
ritis auertã faciẽ meã a vobis. Dies. n. festos
vros ⁊ neomenia ⁊ circũcisiones repudiam
Ego misi pueros meos, ꝓphetas ad vos. quos
acceptos in̄fecistis. ⁊ laniastis corpa eorũ.
q̃rũ sanguinẽ exquirã dic̃ dñs. Hec dic̃ dñs
oipotẽs. Domus vra vesetta ẽ. Proijciam vos
sicut vnt⁹ istipulã. ⁊ filij pcreationẽ non fa-
cient: qm̃ mandatũ meũ neglexerũt. ⁊ q̃d ma
lũ ẽ coram me feceri. Tradã vomos vras ꝓpter
veniẽti q̃ me nõ audiẽtes credũt. quib⁹ signa
non ondi facient q̃ pcepi. Prophetas nõ vide-
rũt. ⁊ memorabũt iniq̃tatũ eor. Testor ꝓpter
veniẽtẽ grãm. cui⁹ pueri exultant cum leticia
me nõ videntes oculis carnalib⁹. sed spũ cre-
dentes q̃ dixi. Et nũc frater aspice q̃ gloria. ⁊
vide ꝓpm venientẽ ab oriente: q̃b⁹ dabo du-
catũ abrahã ysaac ⁊ iacob ⁊ osee ⁊ amos
⁊ micheę ⁊ ioel ⁊ abdie ⁊ ione ⁊ naum ⁊ aba-
cuc. sophonie. aggei. zacharie ⁊ malachim
qui ⁊ angel⁹ dñi vocatus est.

VII

Hec dic̃ dñs. Ego eduxi ꝓpm istum
de seruitute: quib⁹ mandata vedi per
pueros meos ꝓphetas q̃s audire no-
luerũt. ⁊ irrita fecerũt mea ꝓpsilia. Mat̃ que
eos gnãuit. dic̃ illis: Ite filij: q̃a ego vidua
sũ ⁊ derelicta. Educaui vos cũ letitia: ⁊ ami
si vos cũ luctu ⁊ tristicia. Qm̃ peccaſtis corã
dño deo vro. ⁊ quod malũ ẽ corã eo feciſtis
Modo aũt q̃d faciã vob̄? Ego vidua sum ⁊
derelicta. Ite filij: ⁊ petite a dño miam. Ego
aũt te p̃ testẽ iuoco sup matrẽ filioꝝ qui no-
luerũt testamentũ meũ fuare: ut des eis con
fusionẽ ⁊ matrẽ eoꝝ in direptionẽ. ne genera-
tio eoꝝ fiat. Dilpgãt in gẽtes noia eoꝝ: dele-
ant a tra. qm̃ spreuerũt sacr̃m meũ. Ue tibi
assur. q̃ absc̃dis iniq̃s penes te. Bens ma-
la memorare quid fecerim sodome ⁊ gomorre
q̃rũ tra iacet i piceis glebis ⁊ aggeribus cineꝝ
Dic dabo eos q̃ me non audierũt. dicit dñs
oipotens. Hec dic̃ dñs ad esdrã. Hucia ꝓpter
meos: qm̃ dabo eis regnũ ir̃m quod datur⁹
erã isr̃l. Et sumã mibi gloriã illorum. ⁊ dabo
eis tabnacula etna q̃ ꝓpauerã illis. Lignum
vite erit illis in odore vnguẽti. ⁊ non laboza
bũt neq; fatigabũt. Ite: ⁊ accipiẽtes. Rogate
vob̄ dies paucos. ut imorenẽ. Jam paratũ ẽ
vob̄ regnũ. Vigilate. Testare celum ⁊ terrã.
Cõtriui. n. malũ ⁊ creaui bonum: quia vivo
ego dic̃ dñs. Mat̃ ãplectẽ filios tuos: edu-
ca illos cũ letitia. Dic̃ colũba cõfirma pdes
eoꝝ: qm̃ te elegi dicit dom̃in⁹. Et resciscabo

moztuos ꝛc loc̃ suis. ⁊ ꝛc monumentꝫ educã illos: qm̃ cognoui nomẽ meũ i isr̃l. Noli timere mr̃ filio ꝛ: qm̃ te elegi dic̃ dn̄s. Mittã tibi adiutoziũ pueros meos ysaiam ⁊ hieremiã ad q̃rũ cõsiliũ scificaui ⁊ parauí tibi arbozes duodeci· ḡuatas variis fructib⁹. ⁊ totidẽ fontes fluẽtes lac ⁊ mel. ⁊ mõtes imenſos septẽ· bñtes rosam ⁊ liliũ· in q̃b⁹ gaudio iplebo filios tuos. Viduã iustifica: pupillo iudica· egenti da· ozphanũ tuere· nudũ uesti· confractũ ⁊ ꝛbilẽ cura. claudũ irridẽ noli· tutare mancũ. ⁊ cecũ ad visionem claritatis mee admitte. Senem ⁊ iuuenẽ intra muros tuos tua: moztuos vbi iuener̃ signãs cõmẽda sepulchzo. ⁊ dabo tibi pmã cessionẽ in resurrectiõe mea. Pausa ⁊ q̃esce ꝑplus meus: quia ꝛeniet reges tua. Nutrix bona nutri filios tuos: cõfirma ꝓdes eoꝝ· Seruos quos tibi ꝛdi: nemo ex eis ꝛiteriet. Ego enim cos requirã ꝛe numerotuo. Noli fatigari. Cum enĩ ꝛenerit dies pressure ⁊ angustie: alij plorabũt ⁊ tristes erũt: tu aũt bilaris ⁊ copiosa eris. Zelabunt gentes. ⁊ nil aduersus te pteruunt dicit dn̄s. Man⁹ mee tegent te ne filij tui gehennã videant. Jocũdare mater cum filijs tuis: q̃a ego te eripiã dicit dn̄s. Filios tuos ꝛmiẽtes memozari: qm̃ ego eos educam ꝛe laterib⁹ ẽre. ⁊ miam cũ illis faciam: qm̃ misericoz sũ· dicit dn̄s oipotens. Amplectere natos tuos vsq̃ dũ ꝛenio ⁊ prestem illis miam: qm̃ exulꝛerant fontes mei. ⁊ grã mea nõ ꝛficiet. Ego esdras ꝓceptum accepi a dn̄o in monte ozeb: ut ire ad isr̃l. Ad q̃s cũ ꝛenirẽ ꝛprobauerunt me. ⁊ respuerũt mã datũ dn̄i. Jdeoq̃ vobis dico gentes: q̃ audi tis ⁊ intelligitis. Expectate pastoꝛ vr̃m: requiem eternitatꝫ dabit vobis: qm̃ i primo est ille qui in fine seculi aduenier. Parati esto te ad p̃mia regni. q̃a lux ꝑpetua lucebit vobis: p eẽnitatẽ tpis. Fugite vmbrã seculi huius. Accipite iocunditatẽ glozie vre. Ego testoꝛ palam saluatoꝛẽ meũ: cõmendatũ domũ accipte ⁊ iocũdamini: gr̃as agentes ei qui vos ad celestia regna vocauit. Surgite ⁊ state. ⁊ videte numerũ signatoꝝ in q̃uuio dn̄i. Qui se ꝛe vmbra seculi transtulerunt: splendidas tunicas a dn̄o acceꝑũt. Recipe syon numerũ tuũ. ⁊ conclude candidatos tuos q̃ legem dn̄i cõpleuerũt. Filioꝝ tuoꝝ q̃s obtabas plenus ẽnumer⁹. Roga imperiũ dn̄i: ut scificet ꝑplus tu⁹ q̃ vocar⁹ ẽ ab initio. Ego esdras vi di in mõte syon turbã magnã quã numerare nõ ꝓtui. ⁊ cẽs cantic̃ collaudabãt dn̄m. Et i medio eoꝝ erat iuuenis statura celsus eminencioꝛ oib⁹ illis. ⁊ singulis eoꝝ capitib⁹ ipponebat coꝛonas. ⁊ magꝭ exaltabatur. Ego aũt miraculo tenebar. Tũc inꝛogaui angelũ. ⁊ dixi. Qui sũt hi dn̄e? Qui respondens dixit mihi: hi sũt q̃ moztalẽ tunicã ꝛposuerunt: ⁊ imoztalẽ sumpserũt. ⁊ cõfessi sunt nomẽ ꝛei. Modo coꝛonãt⁹ ⁊ accipiũt palmas. Et dixi ãgelo. Ille iuuenis q̃s ẽ q̃ eis coꝛonas ímponit ⁊ palmas i man⁹ tradit? Et rñdens dixit mihi. Ipse ẽ filiꝰ ꝛei: quẽ in seculo ꝓfessi sũt. Ego aũt magnificare eos cepi: q̃ foztiter ꝓ noie dn̄i steterũt. Tunc dixit mihi angelus: Vade ãnũcia ꝑplo meo qualia ⁊ quãta mirabilia dn̄i ꝛei vidisti.

C. III

Anno tricesimo ruine ciuitatꝫ erã in babylone. ⁊ ꝓturbat⁹ sũ sup cubiculo meo recũbẽs. Et cogitatiões mee ascendebãt sup coꝛ meũ: qm̃ vidi ꝛeseruionẽ syon. ⁊ abundãtiã eoꝝ q̃ habitabãt in babylone Et ꝛtilat⁹ ẽ spũs me⁹ valde. Et cepi loq̃ ad altissimũ ꝓba timozata. Et dixi: O dn̄atoꝛ dn̄e tu dixisti ab initio qm̃ plantasti erã ⁊ hi solus ⁊ iꝛeraſti ꝑplo. ⁊ ꝛedisti adam corpus moztuũ· hẽ ⁊ ipsũ figmentũ manuũ tuaꝝ erat ⁊ insufflasti i eũ spm̃ vite. ⁊ fact⁹ ẽ viuẽs corã te. ⁊ induxisti eũ i padiso quẽ plãtauerat ꝛteratua añp̃ ẽra aduẽtaret. Et buic mãdasti diligẽ uiã tuã ⁊ ꝓteriuit eã. ⁊ statim in stituisti in eum moztem ⁊ in nationib⁹ eius ⁊ nate sũt gẽtes ⁊ trib⁹ ⁊ ꝑpli ⁊ cognatiões q̃ꝝ nõ ẽ numerus. Et ambulauit vnaquecq̃ gens i volũtate sua. ⁊ mira agebãt cozã te. ⁊ spnebant ꝓcepta tua. Jteꝝ aũt i tpe induxisti diluuiũ sup inhabitãtes seculũ. ⁊ pdidisti eos Et factũ ẽ in vnoquoq̃ eoꝝ sicut ade moꝛi: sic bis diluniũ· Dereliquisti aũt vnũ ex bis noe cũ domo sua. ⁊ ex eo iusti oẽs. Et factum ẽ cũ cepissent multiplicari q̃ habitabãt sup terrã. ⁊ multiplicauerũt filios ⁊ ꝑplos ⁊ gẽtes multas. ⁊ ceperũt iterato ipietatẽ facẽ pl⁹ q̃ꝝ ꝓzes. Et factũ ẽ cũ iniq̃tatẽ facerẽt cozã te elegisti tibi virũ ex bis cui nomen erat abrabã. Et dilexisti eũ. ⁊ ꝛmõstrasti ei soli voluntatem tuã. Et disposuisti ei testamentũ eẽnũ ⁊ dixisti ei ut nõ vnꝫ ꝛerelinq̃res semẽ ei⁹. Et ꝛedisti ei ysaac. ⁊ ysaac ꝛedisti iacob ⁊ esau

Et segregasti tibi iacob: esau autē separasti:
Et factus est iacob in multitudine magna.
Et factum ē cū educeres semē ei⁹ ex egypto:
adduxisti sup montē syna. Et inclinasti celos
⁊ statuisti terrā. ⁊ cōmouisti orbē. ⁊ tremere
fecisti abyssos. ⁊ conturbasti seculū. ⁊ transijt
gloria tua portas q̄tuor: ignis ⁊ terremot⁹ ⁊
spūs ⁊ gelu: ut dares semini iacob legē. ⁊ ge-
nerationi iust' diligentiā. Et non abstulisti ab
eis cor malignū: ut faceret lex tua ī eis fructū
Cor enī malignū baiulās p̄m⁹ adā trāsgress⁹
⁊ victus ē: ⁊ oēs q̄ ex eo nati sūt. Et facta ē
infirmitas: ⁊ lex cū corde ppli cū ma
lignitate radicis. ⁊ discessit q̄ bonū ē. ⁊ mā-
sit malignū. Et trāsierūt tpa ⁊ finiti sūt āni:
⁊ suscitasti tibi seruū nomine dauid. ⁊ dixisti
ei edificare ciuitatē nois tui. ⁊ offerre ibi ī ea-
dem thus ⁊ oblatiōes. Et fcm ē h annis mul-
tis. ⁊ dereliq̄rūt q̄ habitabāt ciuitatē in oib⁹ fa-
ciētes sicut fecit adā ⁊ oēs gnātiōes ei⁹. Ute-
banē. n. ⁊ ipsi corde maligno. Et tradidisti ci-
uitatem tuā ī manib⁹ inimicor tuor. Nūq̄d
meliora faciūt q̄ habitāt babyloniē? Et ꝓpter h
dinabit syon. Factū est cū venissem huc ⁊ vi-
dissem impietates q̄rū nō ē numer⁹. ⁊ velin-
quentes multos: vidit aia mea hoc tricesimo
anno ⁊ excessit cor meū: qm̄ vidi quō iusti-
nes eos peccātes. ⁊ pcisti impie agentib⁹. ⁊
p̄didisti pl'm tuū ⁊ seruasti inimicos tuos ⁊
nō significasti. Nihil memini quō vexat ve-
linq̄ via h. Nūq̄d melioza facit babylon q̄m
syon: aut alia gēs cognouit te ꝓter isr'? Aut
q̄ trib⁹ crediderūt testamētis tuis sic iacob?
Quare merces nō cōpauit: neq; labor fructi
ficauit. Pertransiens. n. ptrāsiui in gentib⁹. ⁊
vidi abundātes eas. ⁊ nō memorātes māda-
torū tuor. Nūc q̄ ponder a ī statera nr̄as ini-
quitates ⁊ cor q̄ habitant ī seculo. ⁊ nō inueniet
nomē tuū nisi in isr'l. Aut qm̄ nō peccauerūt ī
cōspectu tuo q̄ habitāt ēr̄ā: aut q̄ gēs sic obser-
uauit mādata tua? Nos q̄dē p noīa inuenies
seruasse mādata tua: gentes aūt nō inuenies.

Et rīdit ad me angelus qui missus est ad me cui nomen huriel. ⁊ dixit mihi. Excedens excessit cor tuū
in seculo h. ⁊ cōprehendere cogitas viā altissi-
mi. Et dixi: Ita dñe me⁹. Et rīdit mihi. ⁊ di
xit: Tres vias missus sū ostendere tibi. ⁊ tres
similitudines ꝓponere corā te. de quib⁹ mihi
unā ex his. ⁊ ego tibi demon-
stravo viam quā desideras videre. ⁊ docebo te
unde sit cor malignū. Et dixi: Loquere dñe
me⁹. Et dixit ad me. Quade pōdera mihi ignis
pondus: aut mensura mihi flatū venti: aut re-
voca mihi diem que preterijt. Et rīdi. ⁊ dixi.
Quis nator poterit facere ut me interroges
de his? Et dixit ad me. Si cēm interrogatus
te dicēs: quāte habitatiōes sūt ī corde mar̄
aut quante vene sunt in principio abyssi. aut
quāte vene sūt sup firmamentū: aut qui sunt
exit⁹ paradisi: diceres mihi fortassis: ī abyssū
nō descēdi. neq; ī infernū adhuc. neq; in celū
nūq̄ ascēdi. Hūc aūt nō interrogauit nisi de
igne ⁊ vento. ⁊ die p quē transisti. ⁊ a quibus
separari nō potes. ⁊ nō rīdisti mihi de eis. Et
dixit mihi. Tu q̄ tua sūt: ⁊ tecū coadolescētia
nō potes cognoscere. Et quō poterit vas tuū
capere altissimi viā. ⁊ iā exteri⁹ corrupto seculo
intelligere corruptionē evidentē ī facie mea?
Et dixi illi. Meli⁹ erat nos nō esse q̄m adhuc
viuētes viuē in ipietatib⁹ ⁊ pati. ⁊ nō intelli-
gere de q̄ re. Et rīdit ad me. ⁊ dixit: Proficiscens ꝓfect⁹ sū ad siluā lignor cāpi. ⁊ cogi-
tauerūt cogitationē. ⁊ dixerūt: Venite ⁊ ea-
mus ⁊ faciamus ad mare dellū: ut recedat co-
rā nobis. ⁊ faciam⁹ nob alias siluas. Et sil'ē
fluctus mar̄. ⁊ ipsi cogitauerūt cogitationē:
⁊ dixerūt: Venite ascēdētes vellam⁹ siluas
cāpi: ut ⁊ ibi cōsumem⁹ nobismetipsis aliā re
gionē. Et fact⁹ ē cogitat⁹ silue ī vanū. Venit
enī ignis ⁊ cōsūpsit eā. Similiter ⁊ cogitat⁹ flu-
ctuū mar̄. Stetit. n. arena ⁊ ꝓhibuit eos. Si
enī eēs iudex vor: quē incipes iustificare: aut
quē cōdemnare? Et rīdi. ⁊ dixi: Utiq; vanā
cogitationē cogitauerūt. Terra. n. data ē silue
⁊ mari locus portare fluct⁹ suos. Et rīdit
ad me. ⁊ dixit. Bñ tu iudicasti. Et q̄re nō iu-
dicasti tibimetipsi? Quēadmodū. n. terra silue
data est. ⁊ mare fluctib⁹ suis: sic qui sup terrā
inhabitant q̄ sūt sup terrā intelligē solūmō pōt
⁊ qui sup celos q̄ sup altitudinē celorū. Et re-
spondi. ⁊ dixi: Deprecor te dñe: ut mihi dē sen
sus intelligendi. Nō enī volui interrogare de
supiorib⁹ tuis: ⁊ de his q̄ pertranseūt p nos q̄ti-
die: ꝓpter q̄d israel dat⁹ ī opprobriū gentibus
quē dilexisti pl'm datus est tribubus impijs
⁊ lex patrū nrorū ī interitū deducta ē ⁊ diſpo-
sitiones scripte nusq̄ sunt. ⁊ ptrāsimus de
seculo ut locuste. ⁊ vita nr̄a stupor ⁊ pauor.
⁊ nec digni sum⁹ miam cōsequi. Dz q̄d faciet

r

nomini suo qđ iudicatū est sup nos? Et ꝛ bis interrogati. ꝛ rñdit ad me. ꝛ dixit: Si fueris plurimū scrutatus frequenē miraberis. Qñ festinās festinat seculū ꝑtrāsire. ꝛ nō capit portare q̄ in futurū tēpoꝛib⁹ iustis repromissa sūt: qñ plenū iusticia ē seculū ℔ ꝛ infirmitatib⁹. De qb⁹ aūt interrogas dicā: Semīatū ē enī malū. ꝛ necdū venit ꝛstructio iph⁹. Si g̃ nō iuersū fuerit qđ seminatū est. ꝛ discesserit locus ubi seminatū ē malū: nō veniet ubi seminatū ē bonū. Qñ gramē seminis mali seminatū est in corde adā ab initio. ꝛ quātū impietatis gnāuit usq; nūc ꝛ gnāt usq; cū venīat area. Estima aūt apud te g̃mē mali seminis quātū fructū ipietatis gnāuit: qñ secate fuerint spice q̄rū nō ē numer⁹: q̄ magnā areā incipiēt facere. Et rñdi ꝛ dixi: Quo. ꝛ qñ hec: Quare modici ꝛ mali anni nri: Et rñdit ad me. ꝛ dixit mi: Nō festines tu sup altissimū. Tu enī festinas inaniē esse sup ipsū. Nā excessus tuus mult⁹. Nōne ꝛ bis interrogauerūt aīe iust oꝝ in ꝓmptuarijs suis dicētes. Usq; q̄ spero sic. ꝛ qñ veniet fruct⁹ aree mercedis nre: Et rñdit ad ea ieremiel archangelus. ꝛ dixit: Qñ iplet⁹ fuerit numer⁹ seminis in vobis: qñ in statera ponderauit seculum. ꝛ mensura mēsurauit tpa. ꝛ numero uūerauit tpa. ꝛ nō cōmouit nec excitauit usq; dū impleatur ꝓdicta mensura. Et rñdi. ꝛ dixi: O dñator uīe: ℔ ꝛ nos cēs pleni sumus impietate. Et ne forte ꝓpē nos nō impleanf iustoꝝ aree: ꝓpē petā inhabitantiū sup terrā. Et rñdit ad me. ꝛ dixit: Vade ꝛ interroga prægnantē si qñ impleuerit nouē mēles suos adhuc pterit matrix eius retinere partū i semetipsa. Et dixi: Nō pōt dñe. Et dixit ad me. In inferno ꝓmptuaria animarū matrici assimilata sūt. Quēadmodū. n. illa festinat q̄ parit effugere necessitatē part⁹. sic ꝛ ℔ festinat reddere ea q̄ cōmēdata sūt. Ab initio tibi ꝛmōstrabiē ꝛ bis q̄ cōcupiscis videē. Et rñdi. ꝛ dixi: Si inveni gratiā añ oculos tuos. ꝛ si possibile est. ꝛ si idone⁹ sum: ꝛmonstra mihi si pl⁹ q̄ ꝑteritū sit habet venire: aut plura ptrāsierūt supra q̄ futurū ē. Quid ptrāsiuit scio: qđ aūt futurū sit ignoro. Et dixit ad me. Sta super ꝛterā partē. ꝛ ꝛmōstrabo tibi interꝑtationē similitudinis. Et steti ꝛ vidi. ꝛ ecce furnax ardēs trāsijt coꝝ me. Et factū est cū transiret flāma vidi ꝛ ecce fugauit fum⁹. Post ℔ trāsijt coꝝ me nubes plena aque. ꝛ emisit pluuiā impetu multā. Et cū trāsisset impet⁹ pluuie fugauerūt in ea gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi. Sicut crescit pluuia ampli⁹ q̄ gutte. ꝛ ignis q̄ fum⁹: sic supabūdauit q̄ trāsiuit mēsura fugauerūt aūt gutte ꝛ fum⁹. Et orauī. ꝛ dixi: Putas uiuo usq; i dieb⁹ illis: Uel qđ erit in dieb⁹ illis: Rñdit ad me. ꝛ dixit: De signis ꝛ qb⁹ me interrogas ex pte possū tibi dicē ꝛ pro ta aūt tua nō sū missus dicē tibi: ℔ nescio. Ve signis aūt: ecce dies venient in qb⁹ apprehēdent q̄ inhabitant terrā i censu multo. ꝛ abscondet⁹ ꝑitatis via ꝛ sterilis erit a fide regio. ꝛ multiplicabit⁹ iniusticia sup hanc quā ipse tu vides. ꝛ sup quā audisti olim. ꝛ erit impositio vestigio q̄ nūc vides regnare regionē. ꝛ videbūt eā ꝛ sertam. Si aūt tibi ꝛderit altissim⁹ viuē videbis p⁹ tertiam tubā. ꝛ reluceſcet subito sol noctu. ꝛ luna ter in die. ꝛ ꝛ ligno sanguis stillabit. ꝛ lapis dabit vocē suā. ꝛ ꝓpli cōmouebunt⁹ ꝛ regnabit quē nō sperāt qui inhabitāt sup terrā: ꝛ volatilia cōmigtione faciēt. ꝛ mare sodomiticū pisces reiciet. ꝛ dabit vocē noctu quā nō nouerant multi. Oēs aūt audiēt vocē el⁹. Et chaos fiet ꝓloca multa. ꝛ ignis frequent remittet⁹. ꝛ bestie agrestes transmigrabunt. ꝛ mulieres menstruate parient monstra: ꝛ i dulcib⁹ aquis salse invenient⁹. ꝛ amici cēs semetipsos expugnabūt. ꝛ abscondet⁹ tunc sensus. ꝛ intellect⁹ sepabit⁹ in ꝓmptuariū suū. ꝛ q̄ret⁹ a multis ꝛ nō inveniet⁹. ꝛ multiplicabit⁹ iniusticia ꝛ icōtinētia sup terrā. Et interrogabit regio ꝓximā suā. ꝛ dicet: Nūq̄d ꝑ te ptransijt iusticia iustum faciēs: Et hoc negabit. Et erit illo tpe. ꝛ sperabūt hoies ꝛ nō impetrabūt: laborabūt ꝛ nō dirigent⁹ vie eoꝝ. Hec signa dicere tibi ꝓmissū ē mihi. Et si oraueris iterū. ꝛ ploraueris sicut ꝛ nūc. ꝛ ieiunaueris septē diebus: audies iterato hoꝝ maiora. Et euigilaui. ꝛ corpus meū horruit valde. ꝛ aīa mea laborauit ut ꝛficeret. Et tenuit me qui venit angelus q̄ loq̄bat i me ꝛ ꝑhortauit me ꝛ statuit me sup pedes. Et factū ē in nocte secūda. ꝛ venit ad me salathiel dux ꝓpli. ꝛ dixit mihi. Ubi eras: Et quare vult⁹ tuus tristis: Aut nescis qñ tibi creditus ē isr̄l in regione transmigrationis coꝝ: Exurge g̃ ꝛ gusta panē. ꝛ nō ꝛrelinq̄s nos sicut pastor gregem suū in manib⁹ lupoꝝ malignoꝝ. Et dixi ei.

Uade a me. ⁊ non appropies ad me. Et audiuit ut dixi. ⁊ recessit a me. Et ego iciunaui diebus septem ylulãs ⁊ plorans: sicut mihi mãdauit buriel angel⁹. Et factũ ẽ p⁹ dies septem. ⁊ iterũ cogitatiões cordis mei moleste erant mihi valde. Et resumsit aĩa mea spũm intellectus. ⁊ iterum cepi loq̃ coram altissimo sermones ⁊ dixi: Dñator dñe ex oi silua ẽre ⁊ oĩb⁹ arboribꝰ ei⁹ elegisti vineam vnicam. ⁊ ex oi terra orbis elegisti tibi foueã vnam. ⁊ ex oibus florib⁹ orbis elegisti tibi liliũ vnum. ⁊ ex oĩb⁹ abyssis marꝝ replesti tibi riuũ vnum; ⁊ ex oĩb⁹ edificatꝰ ciuitatibus scificasti tibi metipsi syon. ⁊ ex oĩb⁹ creatis volatilibus nominasti tibi colũbã vnã. ⁊ ex oibus plasmatis pecoribus ꝓuidisti tibi ouem vnã. ⁊ ex oibus multiplicatꝰ gplis acq̃uisisti tibi gplm vnum: ⁊ ab oĩb⁹ ꝓbatã legem donasti buic quẽ vexasti gplo: Et nũc dñe ut quid tradidisti vnũ pluribus? Et ꝑparasti sup vnam radicem alias: Et disparasti vnicũ tuũ in multꝰ. Et cõculcauerũt eũ q̃ ꝓtradicebãt sponsiõib⁹ tuis. quicq̃ tuis testamentis non credebant. Et si odiẽs odisti gplm tuũ: tuis manib⁹ vexet castigari. Et factũẽ cũ locut⁹ essem sermões. ⁊ missus ẽ angelus ad me q̃ añ venerat ad me preterita nocte. ⁊ dixit mihi: Audi me. ⁊ instruã te. ⁊ intende mihi ⁊ adiciã coram te. Et dixi: Loqre dñe me? Et dixit ad me. Valde tu in excessu mentis fact⁹ es. p israĥ. An pl⁹ dilexistieũ q̃ eum fecit: Et dixi ad eũ. Non dñe: sed dolens locutus sum. Torquent enim me renes mei p oẽm vorã q̃rẽtẽ apprehendere semitã altissimi. ⁊ inuestigare ptẽ iudicij eius Et dixit ad me: Non potes. Et dixi: Quare dñe? Ad q̃d nascebar: aut q̃re nõ fiebat matrix matris mee mihi sepulchrum: ut non viderẽ laborẽ iacob. ⁊ exfatigationẽ generis israĥ? Et dixit ad me. Numera mihi que neccũ venerãt. ⁊ colligemihi dispsas guttas. Et reuirida mihi aridos flores. ⁊ aperi mihi clausa ꝓmptuaria. ⁊ ꝓduc mihi iclusos i eis flat⁹. Demonstra mihi vocis imaginẽ. ⁊ tunc ostendã tibi laborẽ quẽ rogas videre. Et dixi: Dominator dñe: q̃s. n. ẽ q̃ potest ꝟ scire. nisi q̃ cũ oĩb⁹ habitationem nõ habet: Ego aũt insipiẽs quõ ⁊ potero dicere de his q̃b⁹ me interrogasti? Et dixit ad me. Quõ nõ potes facẽ vnũ de his q̃ dicta sunt: sic nõ potis inuenire iudiciũ meũ: aut in fine caritatẽ quã ꝓmisi. Et dixi. Ezecce dñe: tu ꝓpe es bis q̃ in finẽ sũt Et q̃d faciẽt q̃ añ me fuerũt: aut nos aut bi qui p⁹ nos? Et dixit ad me. Torone assimilabo iudiciũ meũ. Sicut nõ nouissimo morꝝ tarditas: sic nec priorũ velocitas. Et rñdi. ⁊ dixi: Nec poteras facẽ eos q̃ facti sũt. ⁊ q̃ sũt. ⁊ q̃ futuri sũt i vnũ: ut celeri⁹ iudiciũ tuũ ostendas? Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Non pot festinare creatura sup creatorẽ: nec sustinẽ seculũ eos q̃ i eo creãdi sũt i vnũ. Et dixi: Quõ dixisti suo tuo: qm̃ vivificas vivificasti a te creatã creaturã in vnũ. ⁊ sustinebat creatura: poterit ⁊ nũc portare pñtes i vnum. Et dixit ad me. Interroga matricẽ mulierꝝ. ⁊ dices ad eã. Et si paris: q̃re p tps? Rogo q̃ eã: ut det vicem i vnũ. Et dixi: Nõ vtiq̃ poterit: ꝟ vm tps. Et dixit ad me. Et ego vidi matricẽ ẽre bis q̃ seminati sũt sup eã p tps. Quẽadmodum. n. infans nõ parit ea q̃ senũ sũt: sic ego disposui a me creatũ seculũ. Et interrogaui. ⁊ dixit: Cũ iã videris mihi viã loquar coram te. Mã mr̃ nr̃a ve q̃ dixisti mihi · adhuc iuuenis est: iam senectuti appropinquat. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Interroga eã q̃ parit. ⁊ dicet tibi dices. n. ei. Quare ꝙs pcpisti nunc non sunt similes bis q̃ ante te si mnores statura? Et dicet tibi ⁊ ipsa. Alij sunt q̃ in iuuẽtute ꝓtuꝰ nati sũt. ⁊ aliqui sub tpe senectutꝰ veficiente matrice sũt nati. Cõsidera q̃ ⁊ tu qm̃ minori statura es tis ꝓ bis q̃ añ vos: ⁊ qui post vos minori q̃ vos. q̃si iã senescẽtes create ⁊ fortitudinẽ iuuẽtutꝰ ꝓtereuntes. Et dixi. Rogo dñe si inueni grãm añ oculos tuos: vemonstra suo tuo p quẽ visitas creaturã tuã

VI

Et dixit ad me. Initio ẽreni orbis ⁊ añ q̃ starẽt exit⁹ seculi. ⁊ añ q̃ spirarẽt cõuẽtiones ventor. ⁊ añ q̃ tonarẽt voces tonitruũ. ⁊ anteq̃ splenderẽt nitores corruscationũ. ⁊ añ q̃ ꝓfirmarẽt fũdamẽta paradisi. añ q̃ viderent vecozi flores. ⁊ añ q̃ ꝓfirmarẽt mote ꝑtutes. añ q̃ colligerẽt innumerabiles militie angelor. ⁊ añ q̃ extolleret altitudines aeris. ⁊ añ q̃ nominarẽt mensure firmamentor. ⁊ añ q̃ estuarent camini in syon. ⁊ añ q̃ inuestigarent pñtes ãni. ⁊ añ q̃ abalienarent eor q̃ nũc pecãt adinuẽtiones ⁊ cũ signatiẽnt q̃ fidẽ tixsauriçauerũt: tũc cogitaui ⁊ facta sunt per me soluin ⁊ non per alium. ⁊ finis per me ⁊ non per alium. Et respondi ⁊ dixi: Quecerit separatio temporũ?

Aut qñ prioris finis ⁊ sequētis initium? Et
dixit ad me. Ab abzabā vsq; ad ysaac qñ na-
ti sūt ab eo iacob ⁊ esau. man⁹ iacob tenebat
ab initio calcaneū esau. Finis.n. huius secu-
li esau. ⁊ pncipiū sequentis iacob. Vnus man⁹
ītē calcaneū ⁊ manū. Aliud noli q̄rē esdra
Et rñdi. ⁊ dixi. O dñator dñe si ueni grām
añ oculos tuos: ozo ut ꝛmonstres puo tuo
finē signoꝝ tuoꝝ: q̄rñ ptē mihi ꝛmōstrasti
nocte pcedēte. Et rñdit. ⁊ dixit ad me. Sur-
ge sup pdes tuos. ⁊ audi vocem plenissimam
sonit⁹. Et erit sicut cōmotio: nec cōmouebi-
tur locus in q̄ stes sup eū. Jō cū loq̄t-tu non
expaueas: qñ ꝛ fine ꝑbū. ⁊ fūdamentū ēre
ītelligit: qñ ꝛ ipsis pmo tremiscit ⁊ cōmo-
uet. Scit.n. qñ finē eozū oportet cōmutari
Et factū ē cum audissem. surrexi sup pdes
meos. ⁊ audiui. ⁊ ecce vox loquens. ⁊ sonus
ei⁹ sicut son⁹ aq̄ multaꝝ. Et dixit. Ecce dies
veniūt. ⁊ erit qñ appropinq̄re incipiā ut visi-
tē habitātes in ēra. ⁊ qñ inq̄rere incipiā ab eis
q̄ iuste nocuerūt iusticia sua. ⁊ qñ suppleta
fuerit humilitas syon ⁊ cū supsignabit secu-
lū q̄ incipiet ptransire: h̄ signa faciā. Libri
aperiēt añ faciē firmamēti. ⁊ oēs videbunt
simul. ⁊ anniculi infātes loquēt vocib⁹ suis. ⁊
pregnātes i maturos pariēt infantes triū ⁊
q̄tuoꝝ mēsiū ⁊ vivēt ⁊ suscitabūt. Et subito
apparebūt semiata loca nō semiata. ⁊ plena
pmptuaria subito inueniēt vacua. ⁊ tuba ca-
net cū sono: quā cū oēs audierint. subito ex-
pauescēt. Et erit in illo tpe vtrellabūt ami-
ci amicos ut īimici. ⁊ expauescet terra cū bis
Et vene fontiū stabūt. ⁊ nō vecurrēt in vozis
trib⁹. Et erit: oīs q̄ relict⁹ fuerit ex oībus
istis q̄b⁹ pdixi tibi: ipse saluabitur. ⁊ videbit
salutare meū ⁊ finem seculi vr̄i. Et videbunt
q̄ recepti sūt vocis q̄ mortē non gustauerunt
a natiuitate sua: ⁊ mutabit coz inhabitantiū. ⁊
cōuertet in sensū aliū. Delebit.n. malū. ⁊ ex
tinguet vol⁹. Florebit aūt fides. ⁊ vincetur
corruptela. ⁊ ostendet veritas que sine fructu
fuit dieb⁹ tanti. Et factū est cū loq̄rer mihi. ⁊
ecce paulatim intuebar sup eū añ quē stabā
⁊ dixit ad me h̄. Veni tibi oñdere pbs ventu-
re noctī. Si q̄ iterꝝ rogauer; ⁊ iterꝝ ieiunauer;
septē dieb⁹. iterꝝ tibi renunciabo vozū maioza
per diē ēp audiui. Audita est.n. vox tua apud
altissimū. Vidit.n. fortī directionē tuā. ⁊ p-
uidit puditiciā quā a iuuētute tua habuisti ⁊
ꝑpr: r h̄ misit me vtrāstrare tibi h̄ oīa. ⁊ di-
cere tibi. Cōfide ⁊ noli timē. ⁊ noli festinare
cū pozib⁹ tpib⁹ cogitare vana. ut non pveres
a nouissimis tpib⁹. Et factū est post h̄ ⁊ fleui
iterū. ⁊ filiē ieunaui septē dieb⁹ ut suppleam
tres ebdomadas q̄ dicte sūt mihi. Et factū ē in
octaua nocte ⁊ coz meū turbabat iterato in
me. ⁊ cepi loq̄ cozā altissimo. Inflāmabat.n.
spūs meus valde. ⁊ aia mea angustiabat. ⁊ dixi
O dñe loquēs locut⁹ es ab initio creature in
pmo die dicēs: Fiat celū ⁊ ēra. ⁊ tuū verbū
op⁹ pfectū. Et erat tūc spūs. ⁊ tenebre circū-
ferebant ⁊ silentiū: sonus vocis toīs nondū
erat abste. Tūc dixisti ve thesauris tuis pfer-
ri lumen luminosū: q̄ appareret op⁹ tuū. Et
die secūdo creasti spūs firmamenti. ⁊ ipsasti
ei ut diuidēt ⁊ diuisionē faceret inē aq̄s: ut
ps q̄dā sursū recedēt ps pozū vozsū manēt.
Et ētia die ipsasti aq̄s congregari in septima
pte ēre: sex pozes siccasti ⁊ pseruasti: ut ex
bis sint cozā te ministrantia seminata a vo
⁊ culta. Verbū.n. tuū pcessit. ⁊ op⁹ stati fie-
bat. Processit.n. subito fruct⁹ multitudinis
imensus. ⁊ pcupiscētie gust⁹ multiformes ⁊
flozes coloze imutabili. ⁊ odozes odozamen-
ti inuestigabil⁹. Et die ētio h̄ fcā sūt. Quarta
autē die imperasti fieri solis splendozē: lune
lumen. stellaꝝ dispositionē. ⁊ imperasti eis ut
veseruirēt futuro plasmato toī. Quinto aūt
die dixisti septime pti vbi erat aq̄ cōgregata
ut pcrearet aialia ⁊ volatilia ⁊ pisces. ⁊ ita
fiebat. Aqua muta ⁊ sine aīa q̄ vi nutu iu-
bebant aialia faciebat: ut ex h̄ mirabilia tua
natiōes enarrēt. Et tūc pseruasti duas aias
nomē vni vocasti enoch. ⁊ nomē secunde vo-
casti leuiathā. ⁊ sepasti ea ab alterutro. Nō
n. pōtat septima ps vbi erat aq̄ congregata ca-
pere ea. Et vedisti enoch vnā ptē q̄ siccata est
ter die ut bitet in ea: vbi sunt montes mille.
Leuiathā aūt vedisti septimā ptē humidam
⁊ seruasti eā ut fiat in vevozationē q̄b⁹ vis ⁊
qñ vis. Sexto aūt die ipsasti ēre ut crearet
cozā te iumēta ⁊ bestias ⁊ reptilia. ⁊ sup bis
adā. quē cōstituisti ducē sup oīb⁹ factis q̄ fe-
cisti. ⁊ ex eo educimur nos oēs quēq; elegisti
ppm. Hec autē oīa dixi cozam te dñe: quia
ꝑ nos creasti seculū. Residuas aūt gentes
ab adā natas dixisti eas nil esse. ⁊ qñ saliue
assimilate sunt. ⁊ q̄si stillicidiū ve vase simi-
lasti abundantiā eoꝝ. Et nunc dñe ecce iste

gentes q̄ i nihilū reputate sūt·ceperūt dñari nr̄i ⁊ vexare nos autē pl̄s tu⁹ quē vocasti primogenitū vnigenitū emulatorē tuū·tra-
diti sum⁹ i manib⁹ eor̄. Et si ꝓpter creatū ē seculū : q̄re non hereditatem possidem⁹ cum seculo? Ulcꝫq̄ hec:

V. VII

Et factū ē cū fuissem loq̄ ꝟba h̄: mis-
sus est ad me angel⁹ q̄ missus fuerat
ad me p̄mis noctib⁹. ⁊ dixit ad me.
Surge esdra. ⁊ audi sermōes q̄s ventloq̄ ad
te. Et dixi: Loq̄re verus me⁹. Et dixit ad me
Mare positū est i spatioso loco ut eēt altū ⁊
imensū: erit aūt ei introit⁹ i angusto loco posi-
tus: ut eēt silis fluminib⁹. Quis.n. volēs wo-
luerit ingredi mare ⁊ videē eū vel dñari eius
si nō trāsierit angustū· in latitudinem venire
non poterit: Item aliud. Ciuitas ē edificata
⁊ posita i loco cāpestri: est aūt plena oīuz bo-
nor. Introit⁹ ei⁹ āgust⁹ ⁊ i p̄cipiti posit⁹: ut
esset a dextris q̄dē ignis .a sinistris aq̄ alta:
semita aūt ē vna sola īt̄ eos posita· h̄ ē inter
ignē ⁊ aquā: ut non capiat semita nisi solū
modo vestigiū hois. Si aūt dabit ciuitas hoi
in hēditatē. si nūq̄ añ positū piculū transie-
rit quō accipiat hereditatē suā: Et dixi. Sic
dñe. Et dixit ad me. Sic ē ⁊ isr̄l ps. Propter
eos.n. feci seculū. ⁊ qñ trāsgressus ē adā con-
stitutiones meas : iudicatū ē q̄d factū ē. Et
facti sūt itroit⁹ hui⁹ seculi angusti ⁊ dolentes
⁊ laboriosi: pauci aūt ⁊ mali ⁊ piculor̄ pleni
⁊ laboꝛe magno ope fulti: nā maiozis seculi
itroit⁹ spacioſi ⁊ securi. ⁊ facientes īmortali
tat̄ fructū. Si g̃ ingrediētes nō fuerūt igres
si q̄ viuūt· angusta ⁊ vana h̄nō poterūt reci
pe q̄ sūt reposita. Nūc g̃ tu q̄re cōturbar̄ cū
sis corruptibilis: ⁊ q̄d mouer̄ tu cū sis mor-
talis? Et q̄re nō accepisti i corde tuo q̄d fu-
turū·ſ q̄d i p̄nti? Rñdi. ⁊ dixi: Dñator dñe
ecce dispposuisti lege tua: q̄m iusti hereditā-
būt h̄. Impij aūt pibūt: iusti aūt ferēt angu-
sta· spantes spatiosa. Qui.n. ipie gesserūt. ⁊
angusta passi sūt. ⁊ spatiosa nō vidēbūt. Et
dixit ad me. Nō ē iudex sup̄ vū: neq; intelli-
gēs sup altissimū. Pereūt.n. multi p̄ntes: q̄a
negligūt q̄ añ posita ē vel lex. Mādās.n. mā-
dauit de⁹ venientib⁹· qñ venerūt: q̄d faciētes
viuerent . ⁊ q̄d obseruantes nō punirenť. Si
aūt nō sūt psuasi ⁊ ꝓtradixerūt ei. ⁊ ꝓstitue-
rūt sibi cogitamē vanitat̄. ⁊ ꝓposuerunt sibi
circūventiones velictor̄. ⁊ sup̄dixerūt altissi-
mo nō ee. ⁊ vias eius nō cognouerūt . ⁊ legē
ei⁹ sp̄reuerūt: ⁊ sponsiones ei⁹ abnegauerūt. ⁊
i legitimis eius fidē nō hūerūt . ⁊ opa ei⁹ nō
p̄fecerunt. Propter h̄ esdra vacua vacuis. ⁊
plena plenis. Ecce tps veniet. ⁊ erit qñ ve-
nient signa que p̄dixi tibi. Et apparebit sponsa
⁊ appareſcēs ostendet̄ q̄ nunc subducit̄ ēra. ⁊
ois q̄ libatus est ꝑ p̄dict̄ malis· ipse videbit
mirabilia mea. Reuelabitur.n. filius meus
ihesus cū bis q̄ cū eo sūt. ⁊ iocūdabūt̄ qui re-
licti sūt in annis q̄dringētis. ⁊ erit p⁹ annos
hos ⁊ morietur filius me⁹ ꝟps . ⁊ oēs q̄ spira-
mentū hñt hoies. ⁊ quiescet̄ seculū i antiquū
silētiū dieb⁹ septē sicut i p̄oꝛib⁹ iudicijs· ita
ut nemo vestigiū q̄t. ⁊ erit post dies septem. ⁊
excitabit̄ q̄d nondū vigilat seculū ⁊ morietꝰ
corruptū. Et terra reddet q̄ in ea dormiūt. ⁊
pulvis q̄ i eo silētio hitāt. ⁊ ꝓmptuaria red-
dent q̄ eis cōmēdate sūt aīe. Et revelabit̄ al-
tissim⁹ sup̄ sedē iudicij. ⁊ ꝓtransibunt miserie
⁊ longanimitas cōgregabit̄. Iudiciū aūt so-
lū remanebit: ꝟitas stabit ⁊ fides ꝓualescet
Et op⁹ subsequet̄. ⁊ merces ostendetur. ⁊ iu-
sticie vigilabūt. ⁊ iniusticie nō dominabūt̄. Et
dixi: Prim⁹ abrahā ꝓpter sodomitas orauit
⁊ moyses ꝓ prib⁹ q̄ in deserto peccauerunt. ⁊
q̄ p⁹ eū ꝓ isr̄l in dieb⁹ achaz ⁊ samuelis ⁊ da
uid ꝓ confractiōe. ⁊ salomō ꝓ eis q̄ venerūt
in sanctionē. ⁊ helias ꝓ bis q̄ pluviā acceꝑ-
runt ⁊ ꝓ mortuo ut viuēt. ⁊ eęchias ꝓ ꝓp̄lo
in dieb⁹ sennacherib. ⁊ multi ꝓ multis. Si g̃
mō qñ corruptibile increuit. ⁊ iusticia mul-
plicata ē. ⁊ orauerūt iusti ꝓ impijs: quare ⁊
nūc sic nō erit ? Et respondit ad me. ⁊ dixit:
Pñs seculū nō ē finis: glia in eo frequēs ma-
net· ꝓpē h̄ orauerūt ꝓ invalidis . Dies.n. iu-
dicij erit finis tpis hui⁹. ⁊ initiū tpis futuri
īmortalitat̄ : i q̄ ꝓtrāsiuit corruptela· soluta
est īntēpatia· abscysa est incredulitas: creuit
aūt iusticia· orta ē ꝟitas. Cui.n. nemo pōt
saluare eū qui ꝑiit : neq; vemergē q̄ vincit
Et rñdi. ⁊ dixi: Dic p̄mo me⁹ ꝓm⁹ ⁊ nouissi-
mus: qm̄ mel⁹ erat nō dare ērā adā : vel cū
iam dedisset coercē eū ut nō ꝑccaret. Quid
.n. pdest oib⁹ in p̄nti viuē in tristicia. ⁊ mo-
tuos spare punitionē? O tu q̄d fecisti adam
Si.n. tu ꝑccasti nō ē fact⁹ soli⁹ tu⁹ casus : ſ
⁊ nr̄ q̄ ex te aduenim⁹. Quid.n. pdest nob⁹ si
ꝓmissū ē nob⁹ īmortale tp̄s : nos aūt morta-
lia opa egimus? Et qm̄ p̄dicta ē nob⁹ plēnis

spes:nos vero pessimi vani facti sum⁹.Et qm̃ repsita sunt nobis habitacula sanitatis ⁊ securitat̃:nos ꝓ malę ꝙuersati sum⁹. Et qm̃ repsita gloria altissimi ꝓtegere eos q̃ tarde cõuersati sũt:nos aũt pessimis vijs ambulauim⁹.Et qm̃ ostendet paradisus cui⁹ fruct⁹ icorrupt⁹ pseuerat in q̃ ẽ securitas ⁊ medelanos ꝓ nõ igrediemur. In ingratis.n.locis cõuersati sum⁹.Et qm̃ sup stellas fulgebunt facies eor q̃ obstinentiã habuerũt : nr̃e aut̃ facies sup tenebras nigre . Non.n.cogitauimus viuẽtes qm̃ iiq̃tatẽ faciebam⁹.q̃ icipiemus p⁹ mortẽ pati:Et rn̄dit.⁊ dixit:Hoc est cogitamentũ certamis qõ certabit q̃ sup ẽrã nat⁹ ẽ bꝛ:ut si victus fuerit patiat qõ dixisti Si aũt vicerit recipiet qõ dico:qm̃ h̃ ẽ vita quã moyses dixit cũ viuẽt ad ꝑlm̃ . dicens: Elige tibi vitã ut viuas. Nõ crediderũt aũt ei:ꝫ nec p⁹ eũ ꝓphis.Sed nec mihi q̃ locutus sũ ad eos:qm̃ nõ eẽt tristicia i pditionẽ eorũ sicut futurũ ẽ gaudiũ sup eos q̃b⁹ pmissa est sal⁹.Et rn̄di.⁊ dixi:Scio dñe qm̃ vocat⁹ est altissim⁹ misericors in eo q̃ misereat bis qui nõdũ i seculo aduenerũt⁊ q̃ misereat illis qui cõuersionẽ faciũt in lege ei⁹.⁊ lõganimis est qm̃ lõganimitatẽ p̃tat bis q̃ ꝓcesserũt ꝟ suis opt̃b⁹.⁊ munific⁹ est qm̃ quidẽ donare vult ꝓ exigentijs.⁊ multe mie:qm̃ multiplicat magnias bis q̃ pnt̃es sũt⁊ q̃ ꝓterierũt⁊ q̃ futuri sũt .Si.n.non multiplicaueris misericordias suas nõ viuificabis seculum cum bis qui inꝛeditabant in eo. Et dixi:qm̃ si nõ donauerit de bonitate sua:ut alleuentur bi q̃ iniq̃tatẽ fecerũt de suis iniq̃tatib⁹:non poterit decies millesima pars viuificare hoiuz Et iudex:si nõ igũerit bis q̃ curati sũt verbo ei⁹.⁊ deficerit multitudinẽ ꝓemptionũ non fortassis derelinq̃rent̃ innumerabili multitu dine nisi pauci valde.

VIII

Et rn̄dit ad me.⁊ dixit . Hoc seculũ fecit altissim⁹ ꝓ multos:futurum aũt ꝓpter paucos. Dicã aũt cotã te silitudinẽ esdra. Quo aũt inꝛogabis ẽrã.⁊ dicet tibi : qm̃ dabit ẽrã multã magis vnde fiat fictile:paruũ aũt pulueꝛe vndeaurũ fit. sic⁊ act⁹ pntis seculi. Multi q̃dẽ creati sunt: pauci aũt saluabũf. Et rn̄di.⁊ dixi : Absorbe q̃ aĩa sensũ.⁊ deuora qd̃ sapit. Conueniſti.n. obaudire.⁊ ꝓbare voles? Hec.n.tibi est datũ spatiũ:nisi solũmõ viuẽ. Dñe si non permittes seruo tuo ut orem⁹ coram te.⁊ des nob semen cordi ⁊ sensui culturã: vnde fruct⁹ fiat:vnde viuere possit omis corrupt⁹ q̃ portabit locũ tuis? Solus.n.es.⁊ vna plasmatio nos sum⁹ manuũ tuaꝝ sicut locutus es . Et quõ nũc in matrice plasmatũ ẽ corp⁹.⁊ pstas membra.ꝓseruat̃ in igni.⁊ aq̃ tua creatio.⁊ nouem mẽsib⁹ patit̃ tua plasmatio tua creaturã q̃ i ea creata est : ipsũ aũt qd̃ seruat⁊ qd̃ seruat̃ vtraq; suabũt.suataq; qm̃q; itꝛ reddit matrix q̃ in ea creuerũt. Impasti.n.ex ipsis mammis b̃ est mãmillis ꝓtere lac fructui mammilarũ:ut nutriat id qd̃ plasmatũ ẽ vsq; i tẽp⁹ aliq̃d.⁊ p⁹ ea disponas eum tue mie. Enutriuisti eũ tua iusticia.⁊ erudisti eũ in lege tua. ⁊ corripuisti eũ tuo intellectu.⁊ mortificabis eũ ut tua creatꝛa.⁊ viuificab̃ eũ ut tuũ opus. Si q̃ pdiderj eũ q̃ tantj laboꝛib⁹ plasmat⁹ ẽ : tuo iussu facile est ordinare ut⁊ id qd̃ fiebat suare. Et nũc dñe dicã:de oi bie tu magis scis·de ꝓplo aũt tuo obquẽ voleo.⁊ de hereditate tua ꝓpe quã lugeo.⁊ ꝓpe israꝫ ꝓpe quẽ volo : iõ inciptã orare coram te .p me⁊ .p eis : qm̃ video lapsus nr̃os q̃ inhabitam⁹ ẽrã. Sz audiui celeritatẽ in dicã q̃ futur⁹ ẽ. Jõ audi vocẽ meã.⁊ intellige sermonẽ meũ.⁊ loq̃r coram te. Initiũ ꝓdoꝛũ est dre:priusq; assumerẽ. Et dixi. Dñe qui inhabitas seculũ·cui⁹ oculi eleuati i sugna⁊ aere.⁊ cui⁹ throni⁹ inestimabilis⁊ gloꝛia incõprehensibilis· cui astat exercitus angelorũ cũ tremore q̃rũ suatio i vento⁊ igni ꝙuertit̃: cui⁹ ꝓbũ verꝝ⁊ dicta pseuerãtia:cui⁹ iussio fortis⁊ dispositio ẽribilis:cui⁹ aspect⁹ arefacit abyssos.⁊ indignatio tabescẽ facit mõtes.⁊ ꝓbitas testificat Exaudi orationẽ serui tui.⁊ aurib⁹ pcipe pcationẽ figmenti tui. Bũ.n.viuo loq̃r:⁊ dũ sapio rn̄debo. Nec respicias ad peccata mea tui delicta:ꝫ q̃ tibi i ꝓbitate fuiũt. Nec itedas ipia gẽtiũ studia:ꝫ q̃ tua testimonia cũ voluerũt. Nec cogites q̃ i ꝓspectu tuo false ꝙsauerũt. Nec q̃ voluerj pdẽ q̃ pceduꝫ mores habuerũt:ꝫ respicias eos q̃ legẽ tuã splẽdide vouerũt. Nec indignerj eis q̃ testijs priores iudicati sũt:ꝫ diligas eos q̃ sp in tua iusticia ꝓfidũt⁊ gloria. Qm̃ nos⁊ prẽs nr̃i talibus morbis languem⁹ tuo aũt ꝓpter nos pctores misericors vocaberis . Si.n. desiderueris ut nr̃i miserearj · tũc misericors vocaberj : nobis

aūt nō bñtib⁹ opa iusticie. Justi enī qb⁹ sunt opa multa reposita:ex ꝓpriis oprib⁹ recipiēt mercedē. Quid ē enī ꝙ ut ei indigneris ante genus corruptibile·ut ita amarus sis ꝛ ipso: In veritate.n.nemo ꝛ gentē est qui nō impie gessit.ꝛ ꝛ cōfitentib⁹ q̄ nō veliąt. In ꝟ.n.annūciabīt iusticia tua ꝛ bonitas tua dñe: cum miserē⁹ fueris eis q̄ nō bñt lbam bonor oprr. Et rñdit ad me.ꝛ dixit: Recte locut⁹es aliq̄ ꝛ iuxta sermones tuos sic ꝛ fiet. Quīm nō vere cogitavo sup plasma corū qui peccaverunt añ mortē añ iudiciū añ ꝑditionē:ꝟ iocundavo: sup iustorū figmentū.ꝛ memorabor peregrinationis q̄ꝫ ꝛ saluationis ꝛ mercedes receptiōis. Quō q̄ locut⁹ sū·sic ꝛ ē. Sic.n.agricola serit sup ērā semina multa ꝛ plātatic'es multitudinis plātat·ꝟ nō in tpe oia q̄ semiata sūt saluanē·ꝟ nec oia q̄ plātata sūt radicabūt:sic ꝛ q̄ in seculo semiati sūt nō cēs saluabunē. Et rñdi.ꝛ dixi. Si inveni gratiā loq̄r. Quō semē agricole sī nō ascēderit aut nō acceperit pluuiā tuā in tpe aut si corruptū fuerit multitudine pluuie: sic perit ꝛ silit vō qui manib⁹ tuis plasmat⁹ est.ꝛ tu ei imago noia. tus: qīm similat⁹ es ei ꝙē quē oia plasmasti ꝛ ūmilasti semini agricole. Nō irascaris sup nos:ꝟ parce ꝓlo tuo.ꝛ miserē bereditari tue Tu autē creature tue misereris. Et rñdit ad me.ꝛ dixit: Que sūt pītia pītib⁹.ꝛ q̄ futura futurj. Multū.n.tibi restat ut possis diligere meā creaturā sup me:tibi autē frequenter.ꝛ ipsi ꝓmanui:iiustis aūt nunq̄. Sz ꝛ in ꝟ mirabilis es corā altissimo:qīm būiliasti te sicut decet te.ꝛ nō iudicasti te·ut inter iustos plurimū glorificeris. Propter qd̄ miserie multe ꝛ miserabiles efficienē eis qui bitant seculū in nouissimis·qa i multa supbia ambulaverunt Tu aūt ꝓ te intellige.ꝛ ꝛ silib⁹ tuis inquire gloriā. Nobis.n.apt⁹ē paradisus·plantata ē arbor vite·ꝑparatū ē futurū tps·ꝑparata est abundātia·edificata ē civitas·ꝓbata ē recēs pfecta ē bonitas.ꝛ pfecta sapia. Radix mali signata ē a vob:infirmitas ꝛ tinea a vob abscōsa ē.ꝛ i infernū fugit corruptio i oblīvione. Trāsierūt dolores.ꝛ ostēsus est i fine thesaurus imortalitatis. Roli ḡ adijcere in reqrendo ꝛ multitudine eor q̄ peūt. Nā ꝛ ipsi accipiētes libertatē spreverunt altissimū.ꝛ legem ei⁹ cōtēpserūt.ꝛ vias ei⁹ ꝛreliquerunt. Adhuc aūt iustos ei⁹ cōculcaverūt.ꝛ dixerunt in corde suo nō esse deū.ꝛ quidē scientes qīm moriunē·Sicut.n.vos suscipiēt q̄ ꝑdicta sūt·sic eos sitis ꝛ cruciat⁹ q̄ ꝑparata sūt. Nō enī voluit bōiem disperdi. Sz ꝛ ipsi q̄ creati sūt·coinquinaverūt nomē ei⁹ qui fecit eos.ꝛ ingrati fuerūt ei q̄ ꝑparavit eis vitā. Qua ꝓpter iudiciū meū mō appropīnq̄t. Que nō oībus ꝛ mōstravi nisi tibi.ꝛ tibi silib⁹ paucis. Et rñdi.ꝛ dixi: Ecce nūc dñe ꝛ mōstrasti mī multitudinē signor q̄ incipies facē in nouissimis·ꝟ nō ꝛ monstrasti mihi q̄ tpe.

VIX

Et rñdit ad me.ꝛ dixit: Metiēs metire tps i semetipso.ꝛ erit cū videris qīm trāsierit ps q̄dā signorū q̄ ꝑdicta sūt·tūc intelliges qīm ipsū ē tps in q̄ incipiet altissim⁹ visitare seculū qō abeo factū est. Et qīm videbit in seculo motio locorū ꝓ plorum turbatio·tūc intelliges qīm ꝛ bis erat altissimus locutus:a dieb⁹ q̄ fuerūt añ te ab initio Sic.n.ē qō factū ē in seculo·initiū bz piē ꝛ ꝓsūmationē. ꝓsūmatio ē manifesta:sic ꝛ altissimi tpa·initia bñt manifesta in ꝓdigijs ꝛ ꝗrtutibus ꝛ ꝓsūmatic'es in actu ꝛ i signis. Et erit oīs q̄ salu⁹ fact⁹ fuerit.ꝛ q̄ pōt effugere p opa sua.ꝛ p fidē in q̄ credidistis relinq̄t ꝛ ꝑdict⁹ piculis.ꝛ videbit salutare meū i terra mea.ꝛ in finib⁹ meis:qīm scificavi me a seculo. Et tūc miserebunē qui nūc abusi sunt vias meas.ꝛ i tormētis cōmorabunē bi q̄ eas ꝓiecerūt i cōtēptu. Qui enī nō cognoverūt me viuētes bñficia cōsecuti.ꝛ q̄ fastidierūt legē meā cū adhuc erāt bñtes libertatē.ꝛ cū adh esset eis aper⁹ pnie locus nō intellexerūt:sed spreverūt.tos oportet post mortē i cruciamē. to cognoscere. Tu ḡ noli adhuc curiosus esse quō ipij cruciabūē: ꝟ iqre quō iusti salvabūē ꝛ quorū seculum.ꝛ ꝓpter q̄s seculū.ꝛ qīm. Et rñdi.ꝛ dixi: Olim locut⁹ sū.ꝛ nūc dico ꝛ p⁹ea dicā·qīm plures sūt q̄ peūt q̄ꝫ q̄ salvabunē: sicut multiplicatur fluct⁹ sup guttā. Et rñdit ad me.ꝛ dixit: Qualis ager talia ꝛ semina ꝛ q̄les flores tales ꝛ tincture.ꝛ q̄lis operator talis ꝛ creatio.ꝛ qualis agricola talis cultura qīm tps erat seculi. Et nūc cū eēm parās eis bis q̄ nūc sūt aūq̄ fieret seculū i q̄ bitarēt.ꝛ nemo ꝛdixit⁹n. Tūc.n.q̄ꝫ ꝛ nūc creatur in mūdo b̄ pato ꝛ mēse indeficiēti ꝛ legē iuestigabili:corrupti sūt mores eor. Et ꝓsideravi seculū.ꝛ ecce erat piculū ꝓpē cogitationes q̄ i eo aduenerūt. Et vidi ꝛ ꝓpci ei valde

7 seruaui mihi acinū de botro. 7 plantationē de tribu multa. Pereat g̃ multitudo q̃ sine cā
nata ē. 7 seruef acin⁹ me⁹ 7 plantatio mea. qa
cū multo labore pfeci. Tu aūt si adhuc itro-
mittas septē dies alios & nō ieiunabis in eis:
ibis i campū floꝛū ubi nom⁹ nō ē edificata. 7
manducabis solūmō de flozibus cāpi. 7 carnē
nō gustabis. 7 uinū nō bibes: & solūmō flores
Depcare altissimū sine intermissione. 7 ueniā
7 loquar tecū. Et pfect⁹ fū sicut dixit mihi i
campū q̃ uocaf ardath 7 sedi ibi in flozib⁹. Et
de herbis agri māducaui. 7 facta ē esca earū
mihi in saturitatē. Et factū ē p⁹ dies septē. 7
ego diſcūbebā sup fenū. 7 coꝛ meū iterū tur-
babaf sicut ante. Et apertū est os meū. 7 in-
cheaui dicē coꝛā altissimo. 7 dixi: O dñe te
nobis oñdens ostensus es pſib⁹ nr̄is i deserto:
qđ nō calcaf 7 infructuoso: qñ erāt exeuntes
de egypto. 7 dicēs dixisti: Audi isr̄ audi me:
7 semē iacob intēde sermonib⁹ meis. Ecce enī
ego semino in obis legē meā. 7 faciet i obis
fructū. 7 glorificabimini in eo p̃ seculū. Nā
pres nr̄i accipiētes legē nō seruauerūt. 7 legi-
tima mea nō custodierūt. 7 factus ē fructus
legis nō parens. Nec.n. pterat qñ tuus erat
nā q̃ accepr̄t · pierūt nō custodiētes qđ i eis
seminatū fuerat. Et ecce cōsuetudo est: ut cū
accepit terra semē · uel nauē mare · uel uas ali-
qđ escā uel ptū: cū fuerit exterminatū id in
q̃ seminatū ē uel in qđ missū ē. simulā qđ se-
minatū ul' missū ē ul' q̃ suscepta fūt exmināt
7 suscepta iam nō manēt apud nos. Sz nobis
sic nō factū ē. Nos q̃dē q̃ legē accepim⁹ pec-
cantes piuim⁹ 7 coꝛ nr̄m qđ suscepit cā. nam
lex nō pcrijt: & pmānsit in suo labore. Et cū lo-
q̃rer h̄ i coꝛde meo: respexi oculis meis 7 vi-
di mulierē i dextera pte. Et ecce h̄ lugebat 7
plozabat cū uoce magna. 7 aīo dolebat valde.
7 uestimēta ei⁹ discissa. 7 cinis sup caput ei⁹.
Et dimisi cogitatus in quib⁹ erā cogitans. 7
conuersus sum ad eā. 7 dixi ei: Ut quid fles.
7 quid doles aīo: Et dixit ad me. Dimitte me
dñe meus ut defleā me. 7 adijcia dolorē: qñ
valde amara sū aīo. 7 humiliata sū valde. Et
dixi ei. Quid passa es: dic mihi. Et dixit ad
me: Sterilis fui ego famula tua 7 nō pperi
bñs maritū annis triginta. Ego enī p singu-
las horas 7 p singulos dies 7 annos triginta
hos. 7 pcoꝛ altissimū nocte ac die. Et factū ē
post triginta annos exaudiuit me dn⁹ ancillā
tuā: 7 uidit humilitatē meā 7 attēdit tribu-
lationi mee. 7 dedit mihi filiū. Et iocundata
sum sup eū valde ego. 7 uir meus 7 oēs ciues
mei. 7 honorificabamus valde fortē. Et nu-
triui eū cū labore multo. 7 fcīm ē cū creuisset
7 uenisset accipe uꝛoꝛē: feci diē epuli.

Et factū est cū introisset filius meus
in thalamo suo: cecidit 7 mortuus ē:
7 euertim⁹ oēs lumia. Et surrexerūt
oēs ciues mei ad pſolandū me. 7 q̃eui usq̃ in
aliū diē · usq̃ nocte. Et fcīm est cū oēs quieuis
sent ut me pſolarent ut q̃escerē 7 surrexi no-
cte 7 fugi 7 ueni sicut uides in h̄ cāpo. 7 cogi-
to iā nō reuerti in ciuitatē: & h̄ pſistere. 7 neq̃
manducare neq̃ bibere: & sine intermissiōe lugē
7 ieiunare usq̃ dū moꝛiar. Et dereliqui sīmo
nes i quib⁹ erā. 7 rīdi cū iracundia ad eam. 7
dixi: Stulta sup oēs mulieres: nō vides lu-
ctū nr̄m 7 q̃ nobis contingūt? Qm̄ syon mat
nr̄a. oī tristicia cōtristaf. 7 būilitate būiliata
est 7 luget ualidissime. Et nūc qm̄ oēs luge-
mus 7 tristes sum⁹. qm̄ oēs ptristati sum⁹: tu
aūt ptristaris i uno filio. Interoga.n. terrā 7
dicet tibi · qm̄ h̄ est q̃ deat lugē casū tanto
sup eā germinātiū. Et ex ipsa ab initio oēs na
ti 7 alij uenīt. Et ecce pne oēs i pditionē am-
bulāt. 7 exterminiū fit multitudo coꝛ. Et q̃s q̃
delet lugē magī: nisi h̄ q̃ tā magnā multitu-
dinē pdidit: q̃ tu q̃ p uno doles. Si autē di-
cis mihi: qm̄ nō est planct⁹ me⁹ sup terre: qm̄
fruct⁹ uentris mei pdidi quē cū merozib⁹ pe-
peri 7 cū dolozibus genui: terra aūt sm̄ uiam
terre: abijt q̃ ea multitudo pñs: quō euenit
7 ego tibi dico. Sicut tu cū labore pperisti: sic
7 terra dat fructū suū · dei ab initio ei q̃ fecit eā
Nūc g̃ retine apud temetipsam dolorē tuū. 7
fortiē fer qui tibi pꝛigerūt casus. Si.n. iusti-
ficaueris terminū dei 7 pfiliū suū: recipies in
tpe. 7 i talib⁹ collaudaberis. Ingredere g̃ i ci-
uitatē ad uirū tuū. Et dixit ad me. Nō faciā
neq̃ ingrediar ciuitatē: & h̄ moꝛiar. Et appo-
sui adhuc loqui ad eā. 7 dixi: Holi facē hūc
sermonē: & pſenti pſuadenti. Quot enī casus
syon? Cōsolare, pter dolorē irm. Cides enī
qm̄ scificatio nr̄a deserta effecta est. 7 altare
nr̄m demolitū est. 7 tēplū nr̄m destructū ē. 7
psalteriū nr̄m humiliatū ē. 7 hymn⁹ cōticuit
7 exultatio nr̄a dissoluta est. 7 lumē candela-
bri nr̄i extinctū est. 7 arcba testamēti nr̄i dire
pta est. 7 scā nr̄a cōtaminata sūt. 7 nomē qđ

inuocatū est sup nos pene ꝓbanatū ē ⁊ libri nr̄i cōtumeliā passi sūt. ⁊ sacerdotes nr̄i succensi sūt. ⁊ leuite nr̄i in captiuitatē abierūt. ⁊ ꝑgines nr̄e coinquinate sunt. ⁊ mulieres nr̄e vim passe sūt. ⁊ iusti nr̄i rapti sūt. ⁊ paruuli nr̄i pditi sūt. ⁊ iuuenes nr̄i seruierūt. ⁊ fortes nostri inualidi facti sūt. Et qō oīuz maꝰ signaculū syon: qm̄ resignata ē ꝛe glia sua. Hā ⁊ tradita ē in manib⁹ eoꝝ qui nos oderūt. Tu ḡ excute tuā tristiciā multā. ⁊ ꝛepone abste multitudinē ꝛoꝛū ut tibi repꝛopitiet̄ fort⁹. ⁊ requiē faciet tibi altissim⁹: requietionē labꝛoꝝ Et factū est cū loquebar ad eā facies ei⁹ fulgebat subito ⁊ spēs: coꝛuscus fiebat visus ei⁹: ut essem pauēs valde ad eā. ⁊ cogitarē q̄d eēt ⁊. Et ecce subito emisit sonitū vocis magnū timoꝛe plenū: ut cōmoueret̄ terra a mulieris sono. Et vidi. ⁊ ecce amplius mulier nō cōparebat mihi: ⁊ ciuitas edificabat̄ ⁊ locus ꝛemōstrabat̄ ꝛe fundamentis magnis. ⁊ timui ⁊ clamaui voce magna. ⁊ dixi. Ubi est buriel angel⁹ qui a pr̄incipio venit ad me: Aīm ipe me fecit venire in multitudine in excessu mentis mei⁹. Et factus ē finis me⁹ in coꝛruptionē. ⁊ oꝛō mea in impꝛoperiū. Et cū eēm loquēs ego hec: ecce venit ad me ⁊ vidit me. Et ecce eram positus ut moꝛtu⁹. ⁊ intellect⁹ me⁹ alienatus erat. Et tenuit ꝛexterā meā ⁊ cōfoꝛtauit me. ⁊ statuit me sup pedes meos. Et dixit mihi: Quid tibi est ⁊ quare cōturbatus est intellectus tuus ⁊ sensus coꝛdis tui. ⁊ q̄re cōturbaris. Et dixi: Aīm ꝛeliquisti me. Et ego qui tem feci ſm sermones tuos ⁊ exiui in campū ⁊ ecce vidi ⁊ video qō nō possū enarrare. Et dixit ad me. Sta ut vir: ⁊ cōmouebo te. Et dixi: Loquere dñe meus tu in me: Noli me ꝛelinquere ut non frustra moꝛiar: qm̄ vidi que nō sciebā. ⁊ audio q̄ nō scio. Aut nunq̄d sensus me⁹ fallit̄. ⁊ aīa mea suppremat? Hūc ꝛepꝛeco⁹ ꝛe: ut ꝛemonstres seruo tuo ꝛe excessu hoc. Et rñdit ad me. ⁊ dixit: Audi me: ⁊ doceā te. ⁊ dicā tibi ꝛe quib⁹ times. qm̄ altissimus reuelauit tibi mysteria multa. Vidit ꝛectā viā tuā. qm̄ sine intermissione cōtristaris ꝓpꝛlo tuo. ⁊ valde lugebas ꝓpter syon. Hic ḡ intellectus visionis q̄ tibi apparuit añ paululū. Quā vidisti lugent̄ ē increpasti cōsolari eā: nūc aūt iam spēciē mulier̄ non videsrabat tibi ꝛe casu filij sui. Hec absolutio est.

Hec mulier quā vidisti. hec est syon. ⁊ qm̄ dixit tibi quā ⁊ nūc cōspicies: ut ciuitatē edificatā. Et qm̄ dixit tibi q̄a sterilis fuit ānis triginta. ꝓpt̄ q̄ erāt āni. s. triginta qm̄ nō erat in ea adhuc oblatio ablata. Et factū ē p⁹ annos triginta edificauit salomō ciuitatē ⁊ obtulit oblationes: tūc fuit qm̄ ꝓpit sterilis filiū. Et qō tibi dixit: qm̄ nutriuit eū cū labꝛore: h̄ erat habitatio in ir̄m. Et qm̄ dixit tibi q̄ filius me⁹ vēniēs in suo thalamo moꝛtu⁹ cēt. ⁊ cōtigisset ei casus: h̄ erat q̄ fcā ē ruina ir̄m. Et ecce vidisti silitudinē ei⁹. ⁊ qm̄ filiū lugeret: increpasti cōsolari eā. ⁊ ꝛe his q̄ ptigerūt hec erāt tibi aperiēda. Et nūc videt altissim⁹ qm̄ ex aīo cōtristatus es. ⁊ qm̄ ex toto coꝛde pateris ꝓ ea. ondit tibi claritatē glozie ei⁹ ⁊ pulchꝛitudinē ꝛecoꝛs ei⁹. Propterea enī dixit tibi ut maneres in cāpo vbi vom⁹ nō est edificata. Sciebā. n. ego qm̄ altissimus incipiebat tibi ondere h̄; ꝓpterea dixi tibi ut venires in agrū vbi nō ē fūdamētū edificij. Nec. n. poteratop⁹ edificij hois sustineri in loco vbi incipiebat altissimi ciuitas ondi. Tu ḡ noli timere neq; expauescat coꝛ tuū: h̄ ingredē ⁊ vide splendoꝛē ⁊ magnitudinē edificij: quantū capax est tibi visu oculoꝝ vidē. ⁊ p⁹ h̄ audies quātū capit audit⁹ auriū tuaꝝ audire. Tu. n beatus es p̄ multis. ⁊ vocat⁹ es apud altissimū: sicut ⁊ pauci. Nocte aūt q̄ in crastinū futura ē manebis hic. ⁊ ondet tibi altissim⁹ eas visiones supꝛemoꝛū q̄ faciet altissimus his q̄ habitant sup ꝛrā a nouissimis dieb⁹. Et dormiui illā noctē ⁊ alia: sicut dixerat mihi.

CAP. XI

Et vidi somniū. ⁊ ecce ascendebat ⁊e mari aquila cui erant duodecim alepennarum. ⁊ capita tria. Et vidi. ⁊ ecce expandebat alas suas in ōem terrā. ⁊ oēs venti celi insufflabāt i eā ⁊ colligebāt. Et vidi ⁊ ⁊e pēnis ei⁹ nascebant̄ ꝓrie pēne. ⁊ ipse fiebāt in pennaculis minutis ⁊ modicis. Hā capita ei⁹ erāt q̄escētia. ⁊ dimidiū caput erat maⁱ⁹ aliozū capitū: h̄ ipsa q̄escebat cū eis. Et vidi ⁊ ecce aq̄la volauit i pēnis suis. ⁊ reg̃uit sup terrā ⁊ sup eos q̄ habitāt i ea. Et vidi qm̄ subiecta erant ei oīa subcelo ⁊ nemo illi ꝛdicebat: neq; vn⁹ ⁊e creatura q̄ ē sup terrā. Et vidi ⁊ ecce surrexit aq̄la sup̄ ungues suos. ⁊ misit voc̄ pēnis suis. dicēs: Nolite oēs sil vigilare dormite vnusquisq; in loco suo. ⁊ pr̄ tēp⁹ vigilate. Capita aūt in nouissimo seruent̄. Et

vidi. ⁊ ecce vox nō exibat de capitib⁹ eius sed de medietate corpor⁹ ei⁹. Et numerauī ȝrias pēnas eius. ⁊ ecce ipse erant octo. Et vidi: ⁊ ecce a dextera pte surrexit vna pēna. ⁊ regnauit sup oēm terrā. Et factū ē cū regnaret. venit ei finis. ⁊ nō apparuit loc⁹ ei⁹. ⁊ sequēs exurrexit ⁊ regnabat. Ipsa multū tenuit tēp⁹. Et factū ē cū regēret. ⁊ veniebat finis eius ut nō appareret sicut prior. ⁊ ecce vox emissa est illi dicēs: Audi tu q̄ tanto tpe tenuisti terrā Nec annūcio tibi añ q̄ incipias nō apparere. Nemo post te tenebit tps tuū. ⁊ nec dimidiū ei⁹. Et leuauit tertia ⁊ tenuit p̄incipatū sicut ⁊ pores. ⁊ nō apparuit ⁊ ipsa. Et sic ordigebat oibus alijs singillati p̄incipatū gerere. ⁊ iterū nusq̄ cōparere. Et vidi: ⁊ ecce ī dē sequētes pēne erigebant a dextera pte ut tenerēt ⁊ ipse p̄incipatū. ⁊ ex bis erāt q̄ tenebāt: ⁊ tū statim nō cōpatescebāt: nā ⁊ aliq̄ ex eis erigebant: ⁊ nō tenebāt p̄incipatū. Et vidi post hec. ⁊ ecce nō cōparuerūt duodeci pēne ⁊ duo pennacula. ⁊ nihil superat in corpe aḋle nisi duo capita q̄escentia ⁊ sex pennacula. Et vidi: ⁊ ecce sex pennaculis diuise sūt due. ⁊ manserūt sub capite qđ ē ad dexterā ptē. Hā q̄tuor māserunt in loco suo. Et vidi: ⁊ ecce hec subalares cogitabāt se erigere. ⁊ tenē p̄incipat⁹. Et vidi ⁊ vna erecta ē ⁊ statī nō cōparuit. Et sccūde veloci⁹ q̄ pores nō cōpuerūt. Et vidi: ⁊ ecce due q̄ supauerūt apud semetipsas cogitabāt ⁊ ipse regnare. ⁊ in eo cū cogitarēt ecce vnū quiescētiū capitū qđ erat mediū euigilabat. Hoc n. erat duorū capitū mai⁹. Et vidi qm̄ cōpleta sūt duo capita secū. ⁊ ecce cōuersū ē caput cū bis qui cū eo erāt. ⁊ comedit duas subalares q̄ cogitabāt regere. Hoc aūt caput pcōterruit oēm terrā. ⁊ dīnabat in ea bis q̄ habitāt terrā cū labore multo. ⁊ potentatū tenuit orb terraꝝ sup oēs alas q̄ fuerūt. Et vidi p⁹ hec ⁊ ecce mediū caput subito nō cōparuit. ⁊ hec sic ale. Dupauerūt aūt duo capita: q̄ ⁊ ipsa silēt regēruerūt sup terrā. ⁊ sup eos q̄ habitāt ī ea. Et vidi: ⁊ ecce vexorauit caput a dextera pte illud qđ a leua. Et audiui vocē dicentē mihi. Conspice cōtra te. ⁊ considera qđ vides. Et vidi: ⁊ ecce sicut leo cōcitatus de silua rugiēs ⁊ vidi qm̄ emittebat vocē bois ad aquilā. Et dixit dicens: Audi tu ⁊ loquar ad te. ⁊ dicit altissimus tibi. Nōne tu es qui supasti de q̄tuor aialib⁹ q̄ fecerā regnare in seculo meo. ⁊ ut p eos veniret finis tēpor eor: Et quart⁹ de nīes vicit oia aialia q̄ trāsierūt. ⁊ potentatu tenuit seculū cū tremore multo. ⁊ cōm de tē cū labore pessimo. ⁊ inhabitauit tot tēpor⁹ orbē terraꝝ cū dolo. Et iudicasti erā nō cū veritate. Tribulasti n. māsuetos. ⁊ lesisti quiescētes. ⁊ dilexisti mēdaces. ⁊ destruxisti habitatiōes eor qui fructificabāt. ⁊ humiliasti muros eorū q̄ te nō nocuerūt. Et ascēdit cōtumelia tua ad altissimū. ⁊ supbia tua ad fortem. Et respexit altissim⁹ supba tpa. ⁊ ecce finita sūt. ⁊ scelera ei⁹ cōpleta sūt. Propterea nō appareas tu aḋla ⁊ ale tue horribiles. ⁊ pennacula tua pessima. ⁊ capita tua maligna. ⁊ vngues tui pessimi. ⁊ cē corpus tuū vanū. vti refrigeref ois era: ⁊ reūtaf libata de tua vi. ⁊ spēret iudiciū ⁊ miam ei⁹ qui fecit cā.

CAPUT XII

Et factū ē dū loqueref leo ꝺba ad aquilā. Et vidi: ⁊ ecce q̄ supauerat caput. ⁊ nō cōpuerunt q̄tuor ale ille q̄ ad eū trāsierūt ⁊ erecte sūt ut regnarent. ⁊ erat regnū eorum exile. ⁊ tumultu plenū. Et vidi: ⁊ ecce ipsa nō apparebāt. ⁊ cē corp⁹ aḋle incēdebat. ⁊ expauescebat terra valde. Et ego a tumultu ⁊ excessu mentis. ⁊ a magno timore vigilaui. ⁊ dixi spiritui meo. Ecce tu pstitisti mihi hoc: in eo q̄ scrutaris vias altissimi Ecce adhuc fatigatus sū aio. ⁊ spū meo infirm⁹ sū valde. ⁊ nec modica est in me vir⁹ a multo timore q̄ expaui nocte hac. Nūc ergo orabo altissimū: ut me dignet vsq̄ in finē. Et dixi: Dñator dñe si inueni gratiā añ oculos tuos. ⁊ si iustificatus sū apud te p̄ multū. ⁊ si certe ascēdit de p̄catio mea añ faciē tuā: confortа me. ⁊ oñde seruo tuo m̄ interpretatiōē ⁊ distinctiōē visus horribilis hui⁹: ut plenissime cōsoleris aiam meā. Dignū. n. me habuisti oñdere mihi tēpor nouissima. Et dixit ad me Hec est interpretatio visionis hui⁹. Aq̄la q̄ vidisti ascendentē de mari: ipe ē regnū qđ visū ē in visione danieli frī tuo. Sed nō ē illi interpretatū: qm̄ ego nūc tibi interpretor. Ecce dies venīūt. ⁊ exurget regnū sup terrā. ⁊ erit timor acrior oīus regnorū que fuerunt ante eū. Regnabūt aūt ī ea reges duodecim: vn⁹ p⁹ vnū. Hā secund⁹ incipiet regere. ⁊ ipse tenebit amplī⁹ tēp⁹ p duodeci. Hec ē intēpretatio duodeci alarū q̄s vidisti. Et qđ vidisti vocē q̄ locuta ē nō de capitib⁹ ei⁹ exeunte sed de medio corpe ei⁹: ipe ē interpretatio. Qm̄ post

tēp⁹ regni illi⁹ nascēt ꝓtētiões nō modice. ⁊ piclitabit ut cadat ⁊ nō cadet tūc: ꝟ itez cō stituet in suū inittiū. Et qm̄ vidisti subalares octo colxrētes alis ei⁹: ꝟ ē interpretatio. Exurgēt in ipso octo reges q̄rū erūt tpa leuia ⁊ āni citati. ⁊ duo q̄dē ex ipsis ꝑrient. Approꝑinquāte aūt tpe medio quatuor seruabūt in tpe: cū icipiet appropiāqre tp̄s eius ut finiat. Due ꝑo i finē seruabunt. Et qm̄ vidisti tria capita q̄escentia: ꝟ ē interpretatio. In nouissimis ei⁹ suscitabit altissim⁹ tria regna. ⁊ renouabit i ea multa. ⁊ dñabūt trā. ⁊ q̄ bitāt i ea cū labore multo sup oēs qui fuerūt ante vos. Propē ꝟ ipsi vocati sūt capita aq̄le. Isti enī erūt q̄ recapitulabūt ipietates eius. ⁊ q̄ ꝓficiēt nouissima eius. Et qm̄ vidisti caput manus nō apparēs. ꝟ ē interpretatio ei⁹. Qm̄ vn⁹ ex eis sup lectū suū morief. ⁊ tñ cum tormentis. Hā duo q̄ pseuerauerint: gladi⁹ eos comedet. Nam⁹ n. gladi⁹ comedet q̄ cū eo: ꝟ tñ ꝟ gladio in nouissimis cadet. Et qm̄ vidisti duas subalares traijcientes sup caput quod est i dxtā pte: ꝟ ē interpretatio. Hi sūt q̄s pserua uit altissim⁹ in finē suū: ꝟ ē regnū exile ⁊ turbatiōis plenū. Sicut vidisti ⁊ leonē quē vidisti de silua exigilantē ⁊ rugientē ⁊ loquentē ad aq̄lā ⁊ arguētē eā ⁊ iustitias ipsi⁹ p oēs ꝓmones eius sicut audisti: ꝟ ē vox⁹ quē ꝓduit altissim⁹ i finē ad eos ⁊ ipietates ipsorum arguet illos ⁊ icutiet cozā ipsis scerptiões eoz. statuet. n. eos in iudiciū viuos. ⁊ erit cū arguerit eos: tunc corripiet eos. Hā residuū ꝑplm meū lībabit cū miseria qui saluati sunt sup fines meos. ⁊ iocūdabit eos q̄duscq̄ veniet finis dies iudicij de q̄ locutus sū tibi ab initio. Hoc somniū qd vidisti. ⁊ dr interpretatiões. Tu q̄ sol⁹ dign⁹ fuisti scire altissimi secretū ꝟ. Scribe q̄ oia ista in libro q̄ vidisti. ⁊ pone ea i loco absc̄dito. ⁊ docebis ea sapientes de ꝑplo tuo: quorum corda scis posse capere ⁊ seruare secreta ꝟ. Tu aūt adhuc sustine ꝟ alios dies septē ut tibi ostendat q̄cq̄d visum fuerit altissimo ostēdere tibi. Et ꝓfectus ē a me. Et factū ē cū audisset oīs ꝑplus qm̄ ptrāsierūt septē dies. ⁊ ego nō fuissem reversus i ciuitatē. ⁊ cōgregauit se oīs a mimo vsq̄ ad maximū. ⁊ venit ad me. ⁊ dixerunt mihi dicētes. Quid peccauimus tibi. ⁊ q̄d iniuste egimus in te qm̄ derelinquēs nos sedisti in loco ꝟ? Tu. n. r. obis supes solus ex oīb⁹ ꝑplis sicut uuam de vinea. ⁊ sicut lucerna i loco obscuro ⁊ sicut portus ⁊ nauis saluata a tempestate. Aut nō sufficiūt nob mala q̄ cōtigūt? Si g̃ tu nos dereliq̄ris: quanto nob erat melius si essem⁹ succēsi. ⁊ nos cū incēdio syon? Nec enim nos sum⁹ meliores eoz q̄ ibi mortui sunt. Et plorauerunt voce magna. Et rīdi ad eos ⁊ dixi: Cōfide isr̄l. ⁊ noli tristari tu domus iacob. Est. n. memoria pīs cozā altissimo. ⁊ fortē nō ē oblit⁹ pīs in tēptatiōe. Ego. n. non dereliq̄ vos neq̄ excessi a vob ꝟ veni in hunc locū ut vīsitarer ꝑ desolatione syon. ut q̄rerē mīam ꝑ hūilitate scificatiōis pīe. Et nūc ite vnusq̄sq̄ pīm in domū suā. ⁊ ego veniam ad vos p⁹ dies istos. Et ꝓfect⁹ ē ꝑplus sicut dixi ei. i ciuitatē. Ego aūt sedi i cāpo septē dieb⁹ sicut mihi mādauit. ⁊ māducabā de florib⁹ solūmodo agri: de herbis facta est esca mihi in diebus illis.

XIII

Et factū ē p⁹ dies septē. ⁊ somniaui somniū nocte. Et ecce de mari ventus exurgebat. ut conturbaret oēs fluct⁹ ei⁹. Et vidi. ⁊ ecce cōualescebat ille hō cū milib⁹ celi. ⁊ vbi vultū suū ꝓtebat ut cōsideraret. tremebāt oia q̄ sub eo videbant. ⁊ vbicunq̄ exiebat vox de ore eius ardescebant oēs q̄ audiebāt voces ei⁹. sicut q̄escit terra qm̄ senserit ignē. Et vidi p⁹ ꝟ. ⁊ ecce cōgregabat multitudo hoīuz q̄z nō erat numerus de q̄ntuor ventis celi. ut dellarēt hoiem q̄ ascēderat de mari. Et vidi. ⁊ ecce sibimet ipsi sculpserat montē magnū. ⁊ volauit sup eū. Ego aūt q̄siui videre regionē uel locū vnde sculptus esset mons. ⁊ non potui. Et p⁹ ꝟ vidi. ⁊ ecce oēs q̄ cōgregati sūt ad eū ut expugnarent eū timebant valde: tñ audebāt pugnare. Et ecce ut vidit ipetū multitudinis veniēt nō leuauit manū suā. neq̄ framea tenebat. neq̄ aliq̄ vas bellicosū. nisi solūmō ut vidi. qm̄ emisit de ore suo sic flatum ignis. ⁊ de labijs eius spūs flamme. ⁊ de lingua ei⁹ emittebat scintillas ⁊ tēpestates. ⁊ ꝟmixta sunt oia simul ꝟ flat⁹ ignis ⁊ spūs flāme ⁊ multitudo tempestatis. ⁊ cōcidit sup multitudinē i impetu q̄ parata erat pugnare. ⁊ succendit oēs: ut subito nihil vidēt de innumerabili multitudine nisi solūmō puluis ⁊ fumi odor. Et vidi: ⁊ extimui. Et post hec vidi ipsum hoiem descēdēte de mōte. ⁊ vocāte ad se multitudinem aliā pacificā. ⁊ accedebat ad eū vultus

bdūm multoꝝ q̄rūdā gaudētiū·q̄rūdā tristātiū.aliq̄ ꝺo alliga i·aliq̄ adducētes ex eis q̄ offerebanꝯ. Et egrotaui a multitudine paoꝛis.⁊ expgefactꝰ sū.⁊ dixi. Tu ab itio tu mōstrasti ꝺuo tuo mirabilia hꝫ.⁊ dignū me būisti ut suscipes ꝛpcationē meā.⁊ nūc ꝛmōstra mihi adhꝫ iterp̄tationē somnij hui⁹. Sic.n.existimo in sensu meo:ꝛ qui ꝛelicti fuerūt in dieb⁹ illis. Et multo plus ꝛnis q̄ nō sūt ꝛelicti. Qui.n.nō sunt ꝛelicti·tristes erāt. Intelligo nūc q̄ sūt reposita in nouissimis dieb⁹.⁊ occurrēt eis:hꝫ ⁊ his q̄ ꝛelicti sūt. Propter hꝫ ꝛnerūt.n.in pcula magna.⁊ necessitates multas: sic oñdunt somnia hꝫ. Attñ facilꝰ ē piclitātē ꝛnire i būc.q̄ ptransire sicut nubem a seculo.⁊ nūc videē q̄ ptingūt i nouissimo. Et rñdit ad me.⁊ dixit Et visiōis interpretationē dicā tibi.⁊ ꝛe q̄bꝰ locut⁹ es adaptriā tibi. Nñ ꝛe bis dixisti q̄ ꝛelicti sūt: hꝫ ē interp̄tatio. Qui aufert pericolū illo tpe:hꝫ se custodiuit. Qui i pculo inciderūt:hi sūt q̄ bñt opa.⁊ fidē ad fortissimū. Scito g̃:qñ magꝫ btificati sūt q̄ ꝛelicti.sup eos q̄ mortui sūt. Deinterpretatiōes visiōis. Quia vidisti vir ascendētē ꝛe corde maris·ipse ē quē ꝓseruat altissimꝰ multis tēporib⁹:q̄ p semetipsū libabit creaturā suā.⁊ ipse disponet qui ꝛelicti sūt. Et qñ vidisti ꝛe ore eiꝰ exire ut spñm.⁊ ignē.⁊ tēpestatē:⁊ qñ non tenebat framea·neq̄ vas bellicosū: corrupit.n.īpet⁹ eius multitudinē q̄ ꝛnerat expugnare eū:hꝫ ē interp̄tatio. Ecce dies ꝛniūt qñ icipiet altissimꝰ liberare eos q̄ sup ērā sūt.⁊ ꝛniet in excessu mētis sup eos q̄ inhabitant terrā. Et alij alios cogitabūt ꝛbellare·ciuitas ciuitatē.⁊ locꝰ locū.⁊ gēs adūsus gentē regnū aduersus regnū. Et erit cū fiēt hec.⁊ ptingent signa q̄ añ ostendi tibi.⁊ tunc reuelabit filiꝰ meꝰ:quē vidisti ut virū ascendentē Et erit qñ audierit oēs gētes voce eiꝰ.⁊ ꝛelinq̄t vnusq̄sq⁹ in regione sua bellū suū qđ bñt ad alt̄utrū.⁊ colligef in vnū multitudo innumerabilis sic volentes ꝛnire ⁊ expugnare eū. Ipse aūt stabit sup cacumē montis syon. Syon aūt ꝛniet:⁊ oñdef oib⁹ parata ⁊ edificata sicut vidisti montē sculpi syne manib⁹. Ipse aūt filiꝰ meꝰ arguit q̄ adiuenerūt gentes ipietates eoꝝ has: q̄ tēpstati a ꝓpinquerūt ꝓpe mala cogitamēta eoꝝ ⁊ cruciamēta q̄bꝰ incipiēt cruciari·q̄ assimilate sunt flām̃e.⁊ pdet eos sine labore·p legem q̄ igni assimilata ē. Et qñ vidisti eū colligentē ad se aliā multitudinē pacificā: ꝛe sūt ꝛcē tribus q̄ captiue facte sūt ꝛe ēra sua i dieb⁹ oseeregis quē captiuū duxit salmanasar rex assyriozū ⁊ trāstulit eos transflumē.⁊ translati sūt in ērā aliā. Ipsi aūt sibi ꝛederūt cōsiliū hꝫ ut ꝛe relinq̄rēt multitudinē gētiū·⁊ ꝓficiscerēt in ulteriozē regionē ybi nūq̄ habitauit genus humanū·uel ibi obs̄uare legitima sua q̄ non fuerāt ꝓuātes i regiōe sua. Per introit⁹ aūt angustos fluis eufratē itroierūt. Fecit eni eis tūc altissimꝰ signa.⁊ statuit venas flumi nis vsq̄ q̄ trāsirent. Per eā.n.regionem erat via multa i itinerij āni vniꝰ.⁊ dimidij:nam regio illa vocaf arsareth. Tūc inhabitauerūt ibi vsq̄ i nouissimo tpe.⁊ nunc itez cū ceperint ꝛnire iterū altissimus statuet venas flumis ut possint trāsire: ꝓpē hꝫ vidisti multitudinē cū pace. Sed ⁊ q̄ ꝛelicti sūt ꝛe ꝓpio tuo: hi sūt q̄ inueniunf intra ēminū meū. Factū erit g̃ qñ icipiet pdē multitudinē eaꝝ q̄ collecte sūt gentes:.pteget eos q̄ supauerunt ꝓpm.⁊ tūc oñdet eis multa plurima portēta. Et dixi ego. Dñator dñe hꝫ mihi oñde. ꝓpe qđ vidi vir ascēdētē ꝛe corde marꝭ. Et dixit mihi Sic nō potes hꝫ uel scrutari uel scire q̄ sūt in ꝓfūdo marꝭ:sic nō poterit q̄sq⁹ sup ērā videē filiū meū:uel eos q̄ cū eo sunt·nisi in tpe diei Hec ē interp̄tatio somnij qđ vidisti. ⁊ ꝓpter qđ illuminatꝰ es hꝫ solus. Dereliqsti.n.tuā.⁊ circa meā vacasti legē.⁊ q̄sisti. Vitā.n.tuam disposuisti in sapia.⁊ sensū tuū vocasti matrē Et ꝓpe hoc oñdi tibi merces apud altissimū. Erit.n.pꝰ alios tres dies. ad te alia loqr̄.⁊ exponā tibi grauia ⁊ mirabilia. Et ꝓfectꝰ sū ⁊ transij i capū·multū glorificās ⁊ laudās altissimū ꝛe mirabilibꝰ q̄ ꝑr tēpꝰ facicbat.⁊ qñ guberuat ipsum ⁊ q̄ sūt i tēporib⁹ illata. Et sedi ibi trib⁹ diebus.

V. XIIII

Et factū ē tertio die:⁊ ego sedebam sup quercu. Et ecce vox exiuit ꝛ me ꝛe rubo.⁊ dixit. Esdra esdra. Et dixi Ecce ego dñe. Et surrexi sup pedes meos. Et dixit ad me. Reuelans reuelatus sum sup rubū.⁊ locutꝰ sū moysi qñ ꝓpꝭ meus seruiebat in egypto.⁊ misi eum ⁊ eduxi ꝓpm meum ꝛe egypto.⁊ adduxi eum sup montē syna.⁊ ꝛtinebā eū apud me dieb⁹ multꝫ.⁊ enarraui ei mirabilia multa.⁊ oñdi ei tempoꝝ secreta

ꝛ fiñē. ꝛ ꝑcepi ei dicēs: Hec in palam facias
ꝟba. ꝛ lr̄ abscondes. Et nunc tibi dico: signa
q̄ ꝛmonstraui. ꝛ somnia q̄ vidisti. ꝛ interꝓ-
tatiões q̄s tu vidisti in corde tuo: repone ea.
tu. n. recipiers ab oib⁹ ꝓterīs residu⁹ cū con-
silio meo ꝛ cū filiis tuis: vsq; q̄ finiant tpa.
Qm̄ seculum pdidit iuuētutē suā. ꝛ tpa ap-
propinquāt senescē. Duodeci. n. ptibus divi-
sū ē seculū. ꝛ transierūt ei⁹ ꝛcima ꝛ dimidiū
ꝛcime ptis: supsūt aūt ei⁹ p⁹ mediū ꝛcime
ptis. Nunc ḡ dispone domū tuam. ꝛ corripe
pplm tuū ꝛ psolare hūiles corū. ꝛ renūcia iā
corruptele. ꝛ dimitte abs te mortales cogita-
tiões. ꝛ pjice abs te pondera hūana. ꝛ exue te
iā infirmā nām. ꝛ repone i vnā ptē molestis-
sima tibi cogitamēta. ꝛ festina transmigre a
tpib⁹ bis. Que. n. vidisti nunc ꝓtigisse mala:
itez worr ꝛrioza faciēt. Quantū. n. inualidū
fiet seculū a senectute: tātū multiplicabunt
sup inhabitantes mala. Prolōgauit. n. se magꝝ
ꝟitas ꝛ a ꝓpinquit mēdaciū. Jam. n. festinat
ꝛenire quā vidisti visionem. Et rādi. ꝛ dixi
corā te dñe. Ecce. n. ego abibo sicut ꝑcepisti
mihi. ꝛ corripiā pñtē pplm. Qui aūt itez na-
ti fuerīt q̄s cōmouebit: Positū ē ḡ seculū in
tenebris. ꝛ q̄ inhabitant in eo sine luīe. Qm̄ lex
tua icēsa ē. ꝓpē q̄ nemo scit q̄ a te facta sunt
ul q̄ icipiēt opa. Si. n. inueni i te gratiā. imit-
te i me spīm meū. ꝛ scribā oē q̄ factū ē i secu
lo ab ūtio q̄ erāt in lege tua scripta ut possint
homines inuenire semitā. ꝛ q̄ voluerint viuere in
nouissimis viuant. Et rādit ad me. ꝛ dixit:
Vade ꝝgrega pplm. ꝛ dices ad eos: ut non
q̄rāt te diebꝰ q̄draginta. Tu aūt ꝑpara tibi
buxos multos. ꝛ accipe tecū Iareā. ꝛ dabriam
selemiā. ꝛ ebanū. ꝛ asiel q̄nq; hos: q̄ pati sunt
ad scribēdū velocit. Et venies huc. ꝛ ego ac-
cēdā i corde tuo lucernā intellect⁹: q̄ non ex-
tinguet q̄duscp finiāt q̄ incipies scribē. Et
tūc pfect⁹ q̄dā palā facies. q̄dā sapiētib⁹ ab-
scōse trades. In crastinū. n. hac hora incipies
ad scribēdū. Et pfect⁹ sū sicut mihi ꝑcepit. ꝛ con-
gregaui oēm pplm. ꝛ dixi: Audi isrl ꝟba lr̄.
Peregrinati sūt prēs nr̄i ab ūtio in egypto. ꝛ
liberati sūt inde. ꝛ acceperūt legē vite quā non
custodierūt. quā ꝛ vos p⁹ eos trālgressi estis. ꝛ
data ē vob ēra i sorte. ꝛ ēra syon. ꝛ prēs vr̄i
ꝛ vos iniq̄tatē fecistis. ꝛ nō ꝟuastis vias q̄s
ꝑcepit vobis altissimus. ꝛ iust⁹ iudex cum sit
abstulit a vob i tpe quod vouauerat. Et nunc
vos lr̄ estis. ꝛ frēs vr̄i itroꝛsū vr̄m sunt. Vig
impauerit⁹ sensū vr̄o. ꝛ erudieritis coꝛ vr̄m
vinū ꝓseruati eritis. ꝛ p⁹ mortē mīam ꝓsequē-
mini. Judiciū. n. p⁹ mortem veniet. q̄n iterū
reuiuiscemus. ꝛ tunc iustoꝛ nois parebūt. ꝛ
ipioꝛ facta ostēdēt. Ad me igitur nemo ac-
cedat nūc: neq; req̄rat me vsq; dies q̄dragin-
ta. Et accepit q̄nq; viros sic mandauit ei. ꝛ
pfecti sum⁹ in cāpū. ꝛ māsim⁹ ibi. Et factus
sū in crastinū. ꝛ ecce vox vocauit me dicens:
Esdra aperi os tuū. ꝛ bibe q̄ te potauero. Et
aperui os meū. ꝛ ecce calix plen⁹ porrigebat
mihi. Hoc erat plenū sicut aq̄: color aūt ei⁹
ut ignis similis. Et accepi ꝛ bibi. ꝛ in eo cum
bibissem coꝛ meū cruciabatur intellectu. ꝛ in
pect⁹ meū increscebat sapia. Hā spūs me⁹ cō
seruabat memoria. Et aptū ē os meū. ꝛ non
ē clausū āpli⁹. Altissim⁹ dedit intellectū q̄nq;
viris. ꝛ scripserūt q̄ dicebāt excessiões noctū
q̄s nō sciebāt. Nocte aūt māducabāt panē:
ego aūt p die loq̄bar. ꝛ p nocte nō tacebam.
Scripti sūt āt p q̄draginta dies libri ducenti
q̄tuoꝛ. Et factū ē cū cōpleuissent q̄draginta
dies: locut⁹ ē altissim⁹. dicēs: Priora q̄ scri-
psisti in palā pone. ꝛ legant digni ꝛ indigni:
nouissimos aūt septuaginta conseruabis. ut
tradas eos sapientib⁹ de pplo tuo. In bis. n.
est vena intellect⁹. ꝛ sapiētie fons. ꝛ sciencie
flumen. Et feci sic. C. XV

Ecce loq̄re i aures pleb⁹ mee sermões
ꝓphetie q̄s inmisero i os tuū dic dñs
ꝛ fac ut in charta scribant. q̄n fide-
les ꝛ veri sint. Ne timeas a cogitatiõib⁹ adū-
sū te: nec turbēt te incredulitates dicētiū: q̄m
oīs incredul⁹ i incredulitate sua morief. Ec-
ce ego induco dicit dñs sup orbē ꝛras mala
gladiū ꝛ famē. ꝛ mortē ꝛ iteritū: ꝓpē q̄ su-
ppollnit iniq̄tas oēm ꝛram ꝛ adipleta sē opa
nociua illoꝛ. Propr̄ea dic dñs. Jā nō silebo
de ipietatib⁹ eoꝝ q̄ irreguloſe agūt: nec sustī-
nebo in bis q̄ iniq̄ exercent. Ecce sanguis in-
noxi⁹ ꝛ tristis clamat ad me. ꝛ ita iustoꝛum
clamāt pseuerāt. Vindicās vindicabo illos
dic dñs. ꝛ accipiā oēm sanguinem innoxiū ex
illis ad me. Ecce pplus me⁹ q̄si grex ad occi-
sionē ducit: iā nō patiar illū habitare in terra
egypti: sed educā eum i manu potēti ꝛ brachio
excelso. Et percutiam plaga sicut pus: ꝛ corru-
pam oēm ērā ei⁹. Lugebit egypt⁹ ꝛ fundā-
mēta ei⁹ plaga ꝟberata ꝛ castigatione quas

inducet ei dñs. Lugebūt cultores opātes ērā
qñ̄ dñs ficiēt semina eoꝝ ab vredine ⁊ grādine
⁊ a sidere ēribili. Ue seculo ⁊ q̄ bitāt ī eo: qa
approp̄inq̄uit gladi⁹ ⁊ ꝓtritio eoꝝ ⁊ exurget
gens sup gentē ad pugnā. ⁊ rūphea ī manib⁹
eoꝝ. Erit.n.in cōstabilitio vob⁹. ⁊ alij alijs
insidiabūtur nō curabunt regē suū ⁊ ꝓncipes
vie gestoꝝ suaꝝ ipsētia sua. Concupiscet.n.
nō in ciuitatē ire. ⁊ nō poterit. Propē supbiā
n.eoꝝ ciuitates turbabūf: dom⁹ exterēf. ho-
mines metuēt. Nō miserebif nō ꝓximū suū
ad irritū faciēdū vomos eoꝝ ī gladū: ad di-
ripiendas substātias eozū ꝓpē famē panis
⁊ tribulationē multā. Ecce ego cōuoco dicit
dñs oēs reges ērē ad me vrēdū q̄ sūt ab orie
te ⁊ ab austro. ab euro ⁊ a libano ad conuer-
tēdos i se: ⁊ reddē q̄ vedēt illis. Dic faciūt
vsq; vode electi meis: sic facia ⁊ reddā in si-
nu eoꝝ. Hec dic dñs dñs. Nō parcet vextera
mea sup pctores: nec cessabit rūphea sup ef-
fundētes sanguinē inocuū sup terram. Exijt
ignis ab ira ei⁹. ⁊ vuozauit fūdamēta ērē. ⁊
pctores q̄si stramē incēsū. Ue eis q̄ peccāt. ⁊
nō obs̄uāt mādata mea dic dñs. Nō parcā
illis. Discedite filij a ptāte. nolite ꝓtaminā-
re scificationē meā: qñ nouit dñs oēs q̄ vi
linquūt i illū. Propēea tradidit eos i mortē
⁊ i occisionē. Jā.n. venerūt sup ortē ērax ma
la. ⁊ manebiti in illis. Nō.n.libabit vos vcus
ꝓpē q̄ peccastis in eū. Ecce visio horribilis
⁊ facies illi⁹ ab oriēte. Et exiēt natiōes dra-
conū arabū ī currib⁹ multis: ⁊ sic flat⁹. eozū
numer⁹ ferē sup ērā. ut iā timeāt ⁊ trepidēt
oēs q̄ illos audiēt carmonij isaniētes in ira:
⁊ exiēt ut apri vc silua. ⁊ aduenient in ꝑtute
magna. ⁊ cōstabūt ipugnā cū illis. ⁊ vasta-
būt porcionē ērc assyrioꝝ. Et post hꝫ supualе-
scēt dracones. natiuitaf sue memores. ⁊ cō-
uertēt se ꝺspirantes i virtute magna ad pse-
quēdos eos. Jti turbabūf ⁊ silebūt i ꝑtute
illoꝝ. ⁊ quertēt pedes suos i fugā. ⁊ a ēritorio
assyrioꝝ subsessor obsidebit eos. ⁊ consū-
met vnū ex illis. ⁊ erit timor ⁊ tremor in ex-
ercitu illoꝝ. ⁊ ptētio i reges ipsoꝝ. Ecce nu-
bes ab oriente ⁊ a septētrioe vsq; meridianū.
⁊ facies earum horrida valde plena ire ⁊ pro-
celle. Et collident se inuicē. ⁊ collident sidus
copiosū sup ērā ⁊ sid⁹ illoꝝ. Et erit sanguis
a gladio vsq; ad ventrē. ⁊ fumus vois vsq; ad
substramen cameli. Et erit timor ⁊ tremor
multus sup ērā. ⁊ horrebūt q̄ videbūt irā illā
⁊ tremor apprehendet illos. Et p⁹ hꝫ mouebū-
tur nimbi copiosi a meridiano ⁊ septētrione
⁊ portio alia ab occidente. Et supinualescēt
venti ab oriente. ⁊ recludēt eam. ⁊ nubē quā
suscitauit in ira. ⁊ sidus ad faciendā exterri-
tionē ad orientalē vētū ⁊ occidētē violabiē
Et exaltabuntur nubes magne ⁊ valide plene
ire ⁊ sidus. ut exterēat oēm ērā. ⁊ inhabitantes
eā. ⁊ infūdēt sup omnē locū altū ⁊ eminentē
sid⁹ ēribile. ignē ⁊ grandinē ⁊ rumphaas vo-
lātes. ⁊ aq̄s multas: ut etiā ipleāf oēs cāpi-
⁊ oēs riui plenitudine aquaꝝ multaꝝ. Et vc-
moliēf ciuitates ⁊ muros ⁊ mōtes. colles ⁊
ligna siluaꝝ. ⁊ fenū ꝓtoꝝ ⁊ frumenta eozū
Et trāsibūt ꝓstantes vsq; babyloně ⁊ exterēt
eā: queniēt ad ipsam ⁊ circuibūt eā. ⁊ effun-
vent sidus ⁊ oēm irā sup eā. Et subibit pul-
uis ⁊ fum⁹ vsq; ī celū. ⁊ oēs ī circuitu luge-
būt eā. ⁊ q̄ sub ea remanserint fuiēt bis q̄ ex-
terruerūt. Et tu asia ꝓcors in spem babylōis
⁊ glia pone ei⁹: ve tibi misera. ꝓpē q̄ assumi-
lasti ei. ⁊ ornasti filias tuas in fornicatione
ad placēdū ⁊ gloriādū in amatoꝝb⁹ tuis qui
tecū cupierūt sp fornicari. Odibilē imitata
es ī oīb⁹ opib⁹ ei⁹. ⁊ ī adinuētiōib⁹ ei⁹. ꝓpēea
dic dñs. Immittā tibi mala: viduitatē. pau-
ptatē ⁊ famē ⁊ gladiū ⁊ pestem ad vastan-
das vomos tuas a violatiōe ⁊ morte ⁊ glo-
ria ꝑtus tue. Dic flos siccabiē cū exurget ar
vor q̄ emissus ē sup te. infirmabit ut pauꝝ-
cula plagata ⁊ castigata a mulieribus ut non
possint te suscipe potētes ⁊ amatores. Hūq̄d
ego sic celabo te dicit dñs. nisi occidisses ele-
ctos meos in oī tpe exaltās pcussionem ma-
nuū ⁊ dicēs sup mortē eoꝝ cū inebriata eōs
exorna spēm vult⁹ tui? Merces fornicatiōis
tue ī sinu tuo: ꝓpē hꝫ redditionem accipies.
Dic facis electi meis dic dñs. sic faciet tibi
dñs ⁊ tradet te i malū. Et nati tui fame iterīēt
⁊ tu rūphea cades. ⁊ ciuitates tue cōterēf. ⁊
oēs tui ī cāpo gladio cadēt. Et q̄ sūt in mōti-
bus fame pibūt. ⁊ māducabunt carnes suas
⁊ sanguinē bibēt a fame panis ⁊ siti aq̄. In-
felix p maria venies. ⁊ rursū accipies mala.
Et ī trāsitu allidēt ciuitatē occisam ⁊ exterēt
aliquā portionem terre tue. ⁊ partē glorie tue
exterminabūt. rursū reuertētes cōuersam. Et
vemolita eris illis ꝓ stipula. ⁊ ipsi erunt tibi
ignis. ⁊ vuozabūt te ⁊ ciuitates tuas. terrā

tuã ⁊ monkes tuos: cẽs siluas tuas ⁊ lignum fructiferũ igni cõburent. Filios tuos captiuos ducẽt. ⁊ censũ tuũ in pdã babylõ. ⁊ gloriam faciei tue exterminabunt.

XVI

Vetibi babylon ⁊ asia: ve tibi egypte ⁊ syria. Precingite vos saccis ⁊ cilitijs ⁊ plangite filios vros ⁊ volete: qm̃ appropinquauit contritio vra. Immissus est vobis gladi⁹. ⁊ qs ẽ q̃ auertat illũ? Immissus est i vobis ignis. ⁊ qs ẽ q extinguat illũ? Immissa sũt vob mala. ⁊ qs ẽ q repellat ea? Nũqd repellet aliqs leonẽ esurientẽ in silua: aut extinguet ignẽ in stipula mox qñ cepit ardẽ? Nũqd repellet aliqs sagittã a sagittario fortiter missã? Dñs fortis imittit mala. ⁊ qs ẽ q repellat ea? Exijt ignis ex iracundia ei⁹. ⁊ qs est q̃ extinguat eũ? Tonuscabit. ⁊ qs nõ timebit? Tonabit. ⁊ quis nõ pauebit? Dñs cõminabit ⁊ quis nõ funditus cõterec a facie ipsi⁹? Terra tremuit ⁊ fundamẽta eius: mare fluctuat ve pfundo. ⁊ fluctus eius disturbabunt. ⁊ pisces ei⁹. a facie dñi. ⁊ a gloria ꝑtutis ei⁹: qñ fortis vertera ei⁹ q̃ arcũ tẽdit: sagitte ei⁹ acute q̃ abipso mittunt: nõ vficiẽt cũ ceperit mittere in fines ẽre. Ecce mittunt mala ⁊ nõ reverten: donec veniãt sup ẽrã. Ignis succendit: ⁊ nõ extinguet donec ꝓsumat fũdamẽta ẽre. Nuẽadmodũ nõ redit sagitta missa a valido sagittario. sic nõ reuertent mala q̃ missa fuerint in terrã. Ve mihi: ve mihi. Quis me liberabit in illis diebus? Initiũ dolorũ ⁊ multi gemitus: initiũ famis ⁊ multi interit⁹: initiũ bellorũ ⁊ formidabũt ptãtes: initiũ malox ⁊ trepidabũt cẽs. In his quid faciã cũ venerit mala? Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio ⁊ angustia missa sũt flagella in emendatione. ⁊ in his oĩb⁹ se nõ ꝙuertẽt ab iniq̃tatib⁹ suis: neq; ne vilitas sup ẽrã: sic ut putẽt sibi eẽ directã pacẽ. ⁊ tũc germinabũt mala sup terrã. gladi⁹ diuis. fames ⁊ magna cõfusio. A fame enim plũmi q̃ inhabitant ẽrã interient. ⁊ gladi⁹ pdet ceteros q̃ supauerint a fame. ⁊ mortui sicut stercora pijcient. ⁊ nõ erit q̃ ꝓsolet eos. Here linquet. n. ẽra veserta. ⁊ ciuitates ei⁹ vijciẽt. Nõ verelinquet qui colat ẽrã. ⁊ q̃ seminet eã Signa dabũt fruct⁹. ⁊ qs vindemiabit illa: Sua matura fiet. ⁊ qs calcabit illã: Erit enĩ locis magna veserto. Cupiet. n. hõ voiem vi-
dere: uel vocẽ ei⁹ audire. Relinquent. n. ve ci-
uitate vecẽ. ⁊ duo ve agro q̃ absc̃oderint se in vẽis nemorib⁹ ⁊ scissur̃ petrarũ quẽadmodũ dũ verelinquũt i oliueto ⁊ singulis arborib⁹ tres aut q̃tuor oliue: aut sicut i vinea vindemiata racemi relinquunt ab his q̃ diligẽt vineã scrutãtis. sic relinquẽt i vieb⁹ illis tres aut q̃tuor scrutãtib⁹ vomos eox in rũpixa. Et relinq̃t ẽra veserta. ⁊ agri ei⁹ inculterabũt. ⁊ vie ei⁹. ⁊ cẽs semite ei⁹ germinabunt spinas eo q̃ nõ trãsiẽt boies p eã. Lugebũt ꝙgines nõ habentes sponsos: lugebũt mulieres nõ habẽtes viros. Lugebũt filie earũ nõ hñtes adiutoriũ sponsi eax. In bello ꝓsumẽt. ⁊ viri eax in fame exterent. Audite ꝙo ista. ⁊ cognoscite ea serui dñi. Ecce verbum dñi. excipite illud: ne dijs credat⁹ ve quib⁹ dic⁹ dñs. Ecce appropinquãt mala ⁊ nõ tardãt. Nuẽadmodũ ꝓgnãs cũ parit in nono mẽse filiũ suũ appropiquãte hora pt⁹ ei⁹. añ horas duas ul tres dolores circũeũt vẽtrẽ ei⁹. ⁊ pdcute infãte ve ventre nõ tardabũt vno pncto. sic non morabunt mala ad ꝓdcũdũ sup ẽrã. ⁊ seculũ gemet. ⁊ dolores circũtenebunt illud. Audite ꝙbũ plebs mea. Parate vos in pugnam: ⁊ in malis. sic estote q̃si aduene terre. Qui vẽdit q̃si q̃ fugiat. ⁊ q̃ emit q̃si q̃ pdatur⁹. Qui mercat⁹ q̃si q̃ fructũ nõ capiat. ⁊ q̃ edificat q̃si nõ hitatur⁹. Qui semiat q̃si q̃ nõ metet: sic ⁊ q̃ vineã putat q̃si nõ vindemiatur⁹. Qui nubũt sic q̃si filios nõ facturi. ⁊ q̃ nõ nubũt sic q̃si vidui: ꝓpẽ qõ q̃ laborãt sine cã laborãt. Fruct⁹ enĩ illox alienigene metent. ⁊ ibam illox rapiẽt. ⁊ vomos euertẽt ⁊ filios eorũ captiuabũt. qa i captiuitate ⁊ fame generãt natos suos. Et q̃ negociant i rapina. quãtũ diu exornãt ciuitates ⁊ vomos suas ⁊ possessiones ⁊ psonas suas: tanto magi adcelabor eos sup pctã sua dicit dñs. Quõ celat fornicaria mulierẽ idoneã ⁊ bonã valde: sic celabit iustitia iniq̃tatẽ cũ exornat se. ⁊ accusat eã in facie cũ venerit q̃ vendat exquirẽtẽ cẽ pctũ sup ẽrã. Propterea nolite similari ei nec opib⁹ ei⁹: qm̃ adhuc pusillũ. ⁊ tollet iniq̃tas a ẽra. ⁊ iustitia regbit in vos. Nõ dicat pctor se nõ peccasse: qm̃ carbones ignis cõburet sup caput ei⁹ qui dic nõ peccaui cozã vro ⁊ gloria ipsi⁹. Ecce dñs cognoscet oĩa opa boiuz. ⁊ adinuenticẽs illox ⁊ cogitaticẽs illox cordahllorũ. Dixit enĩ: fiat terra ⁊ facta ẽ: fiat celũ ⁊ factũ est. Et i ꝙbo illi⁹ stelle fũdate sũt. ⁊ nouit numex stellarũ

Qui scrutat abyssũ ⁊ thesauros illay-q̃ mensus ẽ mare ⁊ cõceptũ ei⁹. Qui pclusit mare i medio aq̃rũ. ⁊ suspẽdit ẽrã sup aq̃s ꝓlo suo. Qui extẽdit celũ q̃si camerã. sup aq̃s fundauit eũ. Qui posuit i deserto fontes aq̃rũ. ⁊ super ꝓtice mõtiũ lacus ad emittendũ flumina ab emineti petra-ut poztaret terrã. Qui finxit hoiem. ⁊ posuit coz suũ i medio cozpozis ⁊ misit ei spũ vitã ⁊ intellectũ ⁊ spiramen dei oipotẽtis q̃ fecit oia. ⁊ scrutinat oia absco̅sa i absconsis ẽre. Hic nouit adinuẽtionẽ vꝝam. ⁊ q̃ cogitatis i cozdib⁹ vꝝis peccãtes ⁊ volẽtes occultare pctã vꝝa. Propꝫ qõ dñs scrutinãtur scrutinault oĩa opa vꝝa. ⁊ traducet vos cẽs. ⁊ vos cõfusi eritis cũ pcesserint pctã vꝝa cozã hoib⁹. ⁊ iniq̃tates erũt q̃ accusatores stabũt in dieillo. Quid facietis-aut quõ abscõdetis pctã vꝝa cozam deo ⁊ angelis ei⁹? Ecce iudex de⁹: timete eũ. Desinite a pctis vꝝis. ⁊ obliuiscamini iniq̃tates vꝝas iã agẽ eas i sempiterno: ⁊ de⁹ educet vos ⁊ liberabit de oi tribulatiõe. Ecce.n. incẽdit ardoz sup vos turbe copiose. ⁊ rapiẽt q̃sdã ex vob ⁊ cibabũt idolis occisos. ⁊ q̃ cõsenserint eis erũt illis in verisũ ⁊ i imꝓperiũ ⁊ i pculcationẽ. Erit.n. loq̃ loc⁹. ⁊ in vicinas ciuitates exurrectio multa sup timẽtes dñm. Erũt q̃si isani-nemini parcentes-ad diripiẽdũ ⁊ deuastandũ adh timẽtes dñm: q̃a deuastabũt ⁊ diripient substãs. ⁊ de domib⁹ suis eos eiciẽt. Tũc parebit ꝓbatio electoꝝ meoꝝ: ut aurũ q̃ ꝓbat ab igne. Audite dilecti mei dic dñs. Ecce adsũt dies tribulatiõis. ⁊ de his libabo vos. Ne timeaꝫ nec desperetꝫ: q̃m de⁹ dux vr̃ ẽ. Et q̃ seruat mãdata ⁊ pcepta mea dic dñs de⁹. ne ꝓponderẽt vos pctã vꝝa: ne supeleuent se iniq̃tates vre. De q̃ cõstringunt a pctis suis ⁊ obtegunt ab iniquitatib⁹ suis-quẽadmodũ ager ꝓstringit a silua. ⁊ spinis tegit semita ei⁹ p quã nõ trãsit hõ. ⁊ excludit. ⁊ mittit ad deuozatõs ignis.

Explicit liber Esdre tertⁱ. Incipit ꝓlog⁹ beati Hieronymi pzelbyteri in libũ Tobie.

Hromatio ⁊ Heliodoro episcopis: Hieronimus pzelbyter in dño salutem. Mirari nõ desino exactionis vre instantiã. Exigitis enĩ ut librum chaldeo sermone cõscriptũ: ad latinũ stilum trabam: libũ vtiq̃ tobie quẽ hebrei de catbalago diuinarũ scripturarũ secãtes-bis que agiographa memozant manciparũt. Feci satis desiderio vro: nõ tamen meo studio. Arguũt enĩ nos hebreozũ studia. ⁊ imputant nobis contra suũ canonẽ latinis auribus ista trãsferre. Sed melius ẽ iudicãs phariseozũ displicere iudicio. ⁊ epoꝝ iussionib⁹ deseruire instituti ut potui. Et q̃a vicina ẽ chaldeozũ lingua sermone hebraico: vtriusq̃ lingue peritissimũ loquacẽ reperiẽs-vnius diei labozẽ arripui. ⁊ dicdi ille mihi hebraicis ꝓbis expũsit. Ego accito notario sermonib⁹ latinis expolui. Orationib⁹ vꝝis mercedẽ bui⁹ opis cõpensabo cũ gratũ vobis didicero me qõ iubere estis dignati: complesse.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit lib Tobie. Capm I

Tobias ex tribu ⁊ ciuitate neptalim. q̃ est in superioꝝ galilee supza naason: post ytã que ducit ad occidentẽ in sinistro latẽ ciuitatẽ sephet: cũ capt⁹ esset in diebus salmanasar regis assyriozũ in captiuitate tũ positus viam veritatꝫ nõ deseruit ita ut oia q̃ bñe poterat q̃tidie cũ captiuis fratribus q̃ erãt ex ei⁹ gnẽ impartiret. Tũc puer ẽt iunioz oib⁹ in tribu neptalim: nihil tñ puerile gessit i ope. Deniq̃ cũ irẽt cẽs ad vitulos aureos q̃s bierobo fecerat rex isrl. hic sol⁹ fugiebat consortia oiuz. ⁊ pergebat ad irlm ad templũ dñi. ⁊ ibi adozabat dñm deũ isrl. oia ꝓmitiua sua ⁊ decimas suas fideliter offerẽs: ita ut i ẽtio anno ꝓselitꝫ ⁊ aduenis ministraret cẽm decimationẽ. Hec ⁊ bis filia ẽm legẽ dei puerul⁹ obseruabat. Cũ ꝓfect⁹ fuisset vir. accepit vxoꝛẽ annã de tribu sua: genuitq̃ ex ea filiũ nomẽ suũ imponẽs ei: quẽ ab infantia timere deũ docuit ⁊ abstinẽ ab oi pctõ. Igit dũ p captiuitatẽ deueniss̃et cũ vxoꝛe sua ⁊ filio in ciuitatem niniuen cũ oi tribu sua. ⁊ cũ cẽs ederent ex cibis gentiliũ: iste custodiuit aiam suã. ⁊ nunq̃ cõtaminat⁹ est in escis eoꝝ. Et q̃m memoꝛ fuit dñi in toto cozde suo: dedit illi de⁹ gratiã in cõspectu salmanasar regi ⁊ dedit illi ptatẽ q̃cunq̃ vellet ire: babens libertatẽ q̃cũq̃ facere voluisset. Pergebat. n. p cẽs qui erãt in captiuitate. ⁊ monita salutis dabat eis. Cũ aũt venisset in rages ciuitatem medoꝝ. ⁊ ex bis q̃b⁹ honoratus fuerat a rege bũisset decẽ talẽta argẽti. ⁊ cũ i multa turba generis sui gabelũ egentẽ vidẽt q̃ erat ex tribu eius: syb cyrographo dedit illi memoꝛatum

pondus argẽti. Post multũ ꝙ tpis mortuo
salmanasar rege: cũ regꝛet sennacherib filius
eius ꝓ eo, 7 filios isrl exosos bꝛet in ꝓspectu
suo: tobias ꝗtidie pꝛgebat p cẽm cognationẽ
suã, 7 ꝓsolabat eos: diuidebatq; vnicuiq; pro
ut poterat 7 facultatib⁹ suis. Esuriẽtes ale-
bat: nudisq; vestimẽta ꝓbꝛebat. 7 mꝛtuis atq;
occisis sepulturã sollicit⁹ exhibebat. Deniq;
reuersus esset rex sennacherib fugiẽs a iudea
plagã quã cꝛca eũ fecerat deus, ꝓpter blasphe-
miam suã, 7 iratus multos occideret ex filijs
isrl: tobias sepeliebat cꝛpa eoꝝ. Ut vbi nun-
ciatũ est regi: iussit eũ occidi. 7 tulit cẽm sub-
stantiã ei⁹. Tobias ꝙ cũ filio suo 7 cũ vxo-
re fugiẽs nud⁹ latuit: qa multi diligebãt eũ.
Post dies vero q̃dragintaq;nq; occiderũt re-
gem filij ipsius. Et reuersus est tobias in do-
mũ suã oisq; facultas ei⁹ restituta ẽ ei. VII

Post hꝫ ꝙ cũ eẽt dies festus dñi 7 fa
ctũ eẽt pꝛandiũ bonũ in domo tobie:
dixit filio suo. Vade 7 adduc aliq̃s
de tribu nꝛa timẽtes deũ: ut epulent nobiscũ.
Cũq; abisset: reuersus nũciauit ei vnũ ex fi-
lijs isrl iugulatũ iacere i platea. Statimq; exi-
liens de accubitu suo: relinquẽs pꝛandiũ ieiu-
nus guenit ad cꝛp⁹: tollensq; illud pꝛtauit
ad domũ suã occulte: ut dum sol occubuisset
caute sepeliret eũ. Cũq; occultasset cꝛpus:
manducauit panẽ cũ luctu 7 tremoꝛe: memo
rans illũ sermonẽ quẽ dixit dñs p amos pꝛo-
phꝛtã. Dies festi vꝛi conuertent⁹ i lamẽtationẽ 7
luctũ. Cũ vero sol occubuisset: abijt 7 sepeli-
uit eũ. Arguebãt aũt eũ cẽs primi eius: dicẽ
tes. Jam bis rei cã interfici iussus es. 7 vix
effugisti mort⁹ imperiũ. 7 iterꝫ sepelis mꝛtu-
os? Dz tobias plus timẽs deũ q̃ regẽ: rapie-
bat cꝛpa occisoꝝ 7 occultabat i domo sua. 7
mediis noctib⁹ sepeliebat ea. Cõtigit autẽ ut
q̃dã die fatigat⁹ a sepultura veniẽs domũ ia-
ctasset se iuxꝫ parietẽ 7 obdoꝛmisset. 7 ex nido
hirundinũ doꝛmiẽti illi calida stercoꝛa incide-
rent sup oculos eius: fieretq; cecus. Hãc aũt
tẽptationẽ ideo pmisit dñs euenire illi: ut po-
steris daret exẽplũ patiẽtie ei⁹: sicut 7 sancti
iob. Nã cũ ab infantia sua semꝑ deũ timuerit
7 mãdata ei⁹ custodierit: nõ ẽ pꝛsumptuosꝫ deũ
q̃ plaga cecitatis euenerit ei: sed imobilis i dei
timoꝛe pmansit: agẽs gras deo oib⁹ diebus vi
te sue. Nã sicut bt̃o iob insultabãt reges: ita
isti parẽtes 7 cognati ei⁹ irridebãt vitã eius.

dicẽtes. Ubi est spes tua, pqua elemosynas 7
sepulturas faciebas? Tobias ꝙ increpabat
eos dicẽs: Nolite ita loq̃: qm filij sanctoꝝ
sum⁹. 7 vitã illã expectam⁹: quã de⁹ daturus
est bis q̃ fidẽ suã nũq̃ mutãt ab eo. Anna ꝙ
vxoꝛ ei⁹ ibat ad op⁹ textrinũ ꝗtidie. 7 de labo
re manuũ suarũ victũ quẽ consequi potuisset
referebat. Unde factũ ẽ: ut hedi capꝛarũ ac-
cipiẽs: detulisset domi. Cui⁹ cũ vocẽ balantis
vir eius audisset: dixit: Videte ne forte furti-
uus sit. Reddite eũ dñis suis: q̃a nõ licet nob
aut edere ex furto aliq̃d aut cõtingere. Ad hꝫ
vxoꝛ eius irata rñdit. Manifeste vana fcã ẽ
spes tua. 7 elemosyne tue mõ appuerũt. Atq;
bis 7 alijs huiusmõi ꝙbis expꝛobꝛabat ei. III

Tunc tobias ingemuit. 7 cepit oꝛare
cum lacꝛymis dicẽs: Just⁹es dñe.
7 oia iudicia tua vꝛa sunt. 7 cẽs vie
tue mia 7 vꝛitas 7 iudiciũ. Et nũc dñe me-
moꝛ esto mei. 7 ne vindictã sumas de peccatis
meis: neq; reminiscaꝛis delicta mea uel paꝛentũ
meoꝝ. Qm̃ nõ obediuim⁹ pꝛeceptis tuis: ideo
traditi sumus in direptionẽ 7 captiuitatẽ 7
mortẽ 7 i fabulã. 7 i ꝓpꝛoꝛiũ oib⁹ nationib⁹
in qb⁹ dispsisti nos. Et nũc dñe magna iudi-
cia tua, qa nõ egim⁹ sm̃ pcepta tua. 7 nõ ãbu
lauim⁹ sincerie cozã te. Et nũc dñe sm̃ volũ-
tatẽ tuã fac mecũ. 7 pcipe in pace recipi spm̃
meũ. Expedit. n. mihi moꝛi magis q̃ viuere.
Eadẽitaq; die cõtigit ut sara filia raguelis
in rages ciuitate medoꝝ. 7 ipsa audiret ꝓpꝛo-
pꝛium ab vna ex ancillis pꝛis sui: qm̃ tradita
fuerat septẽ viris. 7 demoniũ noie asmaleus
occiderat eos: moꝛ ut ingressi fuissent ad eã.
Ergo cũ ꝙ culpa sua increparet puellã: rñdit
ei dicẽs: Ampli⁹ ex te nõ videam⁹ filiũ aut
filiã sup ter̃ã: ine fectrix viꝛoꝝ tuoꝝ. Nunq̃d
7 occidẽ me vis sicut etiã occidisti septẽ vi-
ros? Ad hãc vocẽ pꝛrexit in supius cubiculũ
domus sue. 7 trib⁹ dieb⁹ 7 trib⁹ noctib⁹ non
mãducauit neq; bibit: sed i oꝛone psistẽs cũ la
cꝛymis vespeꝛabat deũ. ut ab isto impꝛopꝛio
liberaret eã. Factũ ẽ aũt die ertia dũ cõpleret
oꝛonẽ: bñdicẽs dñm dixit: Bñdictũ ẽ nomẽ
tuũ de⁹ patꝛũ nꝛoꝝ, q̃ cũ iratus fueris, miam
facies. 7 i tpe tribulationis pcta dimittis bis
q̃ invocãt te. Ad te dñe faciẽ meã cõuerto.
ad te oculos meos cꝛigo. Peto dñe ut de vin-
culo impꝛopꝛij huius absolvas me: aut certe
de super terrã eripias me. Tu scis dñe quia

f.

nunq̃ cõcupiui virũ. ⁊ mundã seruaui aiam meã ab oi cõcupiscẽtia. Nunq̃ cũ ludentib⁹ miscui me: neq̃ cũ bis q̃ in leuitate ambulãt pticipẽ me pbui. Virũ aũt cũ timore tuo non cũ libidine mea ꝓsensi suscipe. Et aut ego indigna fui illis: aut illi forsitã nõ fuerũt digni: q̃a forsitã viro alij cõseruasti me. Nõ est enĩ in bis ptãte ꝓlijũ tuũ. Hoc aũt ꝓ certo habet ois qui colit te: q̃a vita ei⁹ si in ꝓbatiẽ fuerit coronabit: si aũt in tribulatiẽ fuerit liberabit. ⁊ si in corruptiẽ fuerit: ad mĩam tuã venire licebit. Nõ. n. ꝛelectat is ĩ pditionibus nr̃is: q̃a p⁹ tẽpestatẽ trãquillũ facis. ⁊ p⁹ lachrymationem ⁊ fletũ exultationẽ infundis. Sit nomen tuũ ꝛeus israhel bñdictũ i secula In illo tpe exaudite sũt ꝓces ambo ꝝ i ꝓspectu glorie sũmi rei. ⁊ missus ẽ angel⁹ dñi scũs rapbael ut curaret eos ambos q̃ũ vno tpe sũt orationes in cõspectu dñi recitate.

VIIII

Hiẽ cũ tobias putaret oꝛonẽ suã exaudiri ut mori potuisset: vocauit ad se tobiam filiũ suũ: dixitq̃ ei: Audi fili mi verba oris mei. ⁊ ea i corde tuo q̃si fũdamẽtũ ꝓstrue. Cũ accepit ꝛ⁹ aiam meã: corp⁹ meũ sepeli. ⁊ honorẽ habebis mr̃i tue: oibus diebus vite ei⁹. Memor. n. eẽ ꝛetro: q̃ ⁊ quãta pricula passa sit ꝓpter te i vtero suo. Cũ aũt ⁊ ipa cõpleuerit tẽp⁹ vite sue: sepelies eã circa me. Oib⁹ aũt diebꝰ vite tue i mente habeto ꝛeũ: ⁊ caue ne aliq̃n pcto ꝓsentias. ⁊ ptermittas pcepta ꝛei nr̃i. Ex substãtia tua fac elemosynam ⁊ noli auertere faciẽ tuã ab vllo paupe. Ita. n. fiet: ut nec a te aũt a facies dñi. Quõ potueris: ita esto mifficors. Si multũ tibi fuerit: abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit: etiã exiguũ libenter impartiri stude. Premiũ n. bonũ tibi ꝛthesauricas i die necessitat⁹: q̃m elemosyna ab oi pcto ⁊ a morte liberat. ⁊ non patiet aiam ire in tenebras. Fiducia magna erit coꝝ sũmo ꝛeo elemosyna oibus facientibus eã. Attẽde tibi fili mi ab oi fornicatione ⁊ ꝓter vxoꝛẽ tuã nũq̃ patiar⁹ crimẽ scire. Superbiã nũq̃ i tuo sensu aut i tuo ꝛbo dñari permittas. In ipsa. n. initiũ sumpsit ois pditio. Quicũq̃ tibi aliq̃d opat⁹ fuerit: stati ei mercedẽ restitue. ⁊ merces mercennarij tui apud te oino nõ remaneat. Nõ ab alio oꝛeris fieri tibi: vide ne tu aliq̃n alteri facias. Panẽ tuũ cũ esurientib⁹ ⁊ egentib⁹ comede. ⁊ ꝛe vestimẽtis tuis nudos tege. Panẽ tuũ ⁊ vinũ tuũ super sepulturã iusti cõstitue. ⁊ noli eẽ cũ malis manducare ⁊ bibere cũ petoꝛib⁹. Consiliũ semp a sapiẽte pquire. Oi tpe bñdic ꝛeũ. ⁊ ꝓte ab eo ut vias tuas dirigat. ⁊ oia cõsilia tua in ipso permaneãt. Indico etiã tibi fili mi ꝛedisse me ꝛecẽ talẽta argẽti dũ infantul⁹ esses: gabelo i rages ciuitate medoꝝ. ⁊ cirographũ ei⁹ apud me habeo. Et ideo ꝓquire quõ ad eũ queuias: ⁊ recipias ab eo supẽ mẽozatũ fõdus argẽti: ⁊ restituas ei cirographũ suũ. Noli timẽ fili mi: pauperẽ quidẽ vitã gerim⁹: ꝑ multa bona habebimus si timuerimus ꝛeũ. ⁊ recesserim⁹ ab omni pccato ⁊ fecerimus bene.

V

Tunc resp̃dit tobias pri suo. ⁊ dixit. Quia q̃cũq̃ ꝓcepisti mihi: faciã pat. Quõ aũt pcuniã hãc inquirã: igro Ille me nescit. ⁊ ego eũ igro. Nõ signũ dato ei: Sed neq̃ vlã p quã pergat illuc: aliq̃s cognoui. Tũc pr̃ suus rñdit illi. ⁊ dixit. Cirographũ quidẽ illi⁹ apud me habeo: qõ dũ illi ostẽderis: stati restituet. Sz pge nũc ⁊ inq̃re tibi aliquẽ fidelẽ virũ: qui eat tecũ salua mercede sua: dũ adhuc vivo ut recipias eã. Tũc egressus tobias iuenit iuuenẽ splendidũ: stantem ꝑcinctũ. ⁊ q̃si paratũ ad ambulandũ. Et igr̃ans q̃ angel⁹ ꝛei eẽt: salutauit eũ. ⁊ dixit Unde te hãmus bone iuuenis: At ille rñdit. Ex filijs isr̃l. Et tobias dixit. Nosti viã que ducit i regionẽ medoꝝ: Cui rñdit. Noui. ⁊ oia itinera ei⁹ frequenẽ ãbulaui. ⁊ mãsi apud gabelum frẽm nr̃m q̃ mozat⁹ in rages ciuitate medozũ q̃ posita ẽ in monte egbarbanis. Cui tobias ait. Sustine me obsecro: donec ꝛcipa nunciẽ pri meo. Tũc ingressus tobias indicauit vniuersa ꝛcc pri suo. Sup q̃ mirat⁹ pr rogauit ut introiret ad eũ. Ingressus itaq̃ salutauit eũ. ⁊ dixit: Gaudiũ tibi sit semp. Et ait tobias: Quale gaudiũ mihi erit: q̃ i tenebris sedeo. ⁊ lumẽ celi nõ video: Cui ait iuuenis. Forti aĩo esto: i ꝓmpto ẽ ut a ꝛeo curer⁹. Dixit itaq̃ illi tobias. Nũq̃d pter⁹ pduce filium meũ ad gabelũ i rages ciuitatẽ medoꝝ: Et cũ redieris: restituã tibi mercedẽ tuã. Et dixit ei angel⁹. Ego ducã. ⁊ reducã eũ ad te. Cui tobias rñdit. Rogo te: Indica mihi ꝛe q̃ nomo: aut ꝛe q̃ tribu es tu: Cui rapbael angelus dixit: Genus q̃ris mercẽnarij: an ipsũ mercenariũ q̃ cũ filio tuo eat: Sed ne forte sollicitum te reddã: ego sum azarias ananie magni filius. Et tobias rñdit. Ex magno gnẽ

es tu. Hz pro ne traſcaſ q voluerim cogſcē gen⁹ tuū. Dixit aūt illi āgel⁹. Ego ſanū ducam. 7 ſanū tibi reducā filiū tuū. Reſpōdēs aūt tobias ait. Hñ ābuletē. 7 ſit dñs ī itinere vro. 7 āgel⁹ ei⁹ comitet̄ vobiſcū. Cūc patis oīb⁹ q erāt ī via portanda · fecit tobias vale pri ſuo. 7 mri ſue. 7 ambulauerunt ātq ſimul Cūq pfecti cēnt: cepit mr ei⁹ flere 7 dicere Baculū ſenectut̄ nre tuliſti. 7 tranſmiſiſti a nob. Hūq fuiſſet ipſa pcūia ꝓ q miſiſti eū. Sufficiebat nobis pauptas nra · ut diuitias cōputarem⁹ b · q videbam⁹ filiū noſtrū. Dixitq ei tobias. Noli flere. Salu⁹ q̄niet fili⁹ nr. 7 ſalu⁹ reuertet̄ ad nos. 7 oculi tui videbūt illū. Credo. n. q angel⁹ dei bon⁹ comitet̄ ei. 7 bñ diſponet oīa q̄ circa eū gerunt: ita ut cū gaudio reuertaſ ad nos. Ad hanc wcē ceſſauit mater ei⁹ flere. 7 tacuit.

VI

Profect⁹ ē aūt tobias. 7 canis ſecut⁹ eſt eū. 7 māſit ꝓma māſione iuxt fluuiū tigris. Et exiuit ut lauaret pedes ſuos. 7 ecce piſcis īmanis exiuit ad vſuzā dum eum. Auē expaueſcens tobias: clamauit wce magna dicens: Hñe · inuadit me. Et dixit ei āgel⁹. Apphende bzācbiā ei⁹. 7 trahe eū ad te. Nō cū feciſſet attraxit eū in ſiccū. 7 palpitare cepit añ pedes ei⁹. Cūc dixit ei angel⁹. Exētera būc piſcem. 7 coz ei⁹ 7 fel 7 iecur repone tibi. Hunt. n. hmodi ad medicamēta vtilia. Nō cū feciſſet aſſauit carnes ei⁹ 7 ſecū ſuſtulerūt ī viaz: ceā ſalierūt q ſufficerēt eis: quq puenirent ī rages ciuitatē medoz. Cūc int̄rogauit tobias angelū. 7 dixit ei. Obſecro te açaria frat: ut dicas mihi qō remidiū hēbunt iſta q̄ te piſce fuare iuſſiſti. Et rñdēs angel⁹ dixit ei. Cordis ei⁹ pticulā ſi ſup carbones pones · fum⁹ eius extricat oē genus wmoniozū ſiue a viro ſiue a muliere: ita ut vltra non accedat ad eos. Et fel valet ad vngēdos oculos ī qb⁹ fuerit albugo. 7 ſanabūt. Et dixit ei tobias: Ubi vis ut maneam⁹? Rñdēsq āgel⁹ ait: Eſt hic raguel noie vir ꝓpinqu⁹ te tribu tua. 7 hz filiā noie ſarā: q neq maſculū neq feminā vllā hz aliā pter eā. Tibi tradt̄ eſt ei⁹ ſubſtātia ei⁹. 7 oportet eā te accipe cōiugē. Pete q eā a pre ei⁹. 7 dabit tibi eā vxorē. Cūc rñdit tobias. 7 dixit. Audio ꝙa tradita ē ſeptē viris. 7 mortui ſūt. Hz wce audiui: q̄a wmoniū occidit illos. Timeo q ne forte 7 mihi hoc eueniāt. 7 cū ſim vnic⁹ pentib⁹ meis. wponā ſenectutē illozū cū triſticia ad iferos. Cūc āgel⁹ raphael dixit ei. Audi me. 7 oſtendā tibi qui ſūt quib⁹ pualere pōt wmoniū. Hi nāq qui ꝓiugiū ita ſuſcipiūt · ut wū a ſe 7 a ſua mente excludāt. 7 ſue libidini ita vacēt ſicut equ⁹ 7 mulus q̄bus nō ē intellect⁹: habet ptātē wmoniū ſup eos. Tu aūt cū accepis eā · igreſſus cubiculū p tres dies cōtinens eſto ab ea. 7 nihil aliud niſi oronib⁹ vacab cū ea. Ipſa aūt nocte incēſo icco ze piſcis fugabit wmoniū. Secūda ꝓo nocte in copulatione ſcōz prīarchaz admitter. Tertia aūt nocte bñdictionē ꝓſeq̄ris ut filij ex wb ꝓcreent incolumes. Trāſacta aūt ttia nocte accipias ꝓginē cū timore dñi amore filiozū magi q̄ libidinis ducta: ut in ſemine abrahe bñdictionē ī filijs ꝓſeq̄ris.

VII

Ingreſſi ſūt aūt ad raguelē. 7 ſuſcepit eos raguel cū gaudio. Intuenſq tobiā raguel · dixit anne vxori ſue. Hē ſikis eſt iuuenis iſte conſobrino meo. 7 cum hñ diciſſet · ait: Unde eſtis iuuenes fratres nri? At illi dixerunt. Ex tribu neptali ſum⁹ ex captiuitate niniue. Dixitq illis raguel. Noſtī tobiam frēm meū? Qui dixerunt. Nouimus. Cūq multa bona loq̄ret de eo. Dixit āgel⁹ ad raguelē. Tobias de q̄ int̄rogas · pr iſti⁹ eſt Et miſit ſe raguel. 7 cū lachrymis oſculatus ē eū. 7 plorās ſup collū ei⁹ · dixit: Bñdictio ſit tibi fili mi: qa bon⁹ 7 optimi viri filius es. Et āna vxor ei⁹ 7 ſara ipſoz filia lachryma te ſūt. Poſtq̄ aūt locuti ſunt: pcepit raguel occidi arietē. 7 pari q̄uiniū. Cūq bzaret̄ eos diſcūbē ad prādiū · tobias dixit: Hic ego bodie non māducabo neq bibā: niſi prius petionē meā confirmes. 7 pmittas mihi dare ſarā filiā tuā. Quo audito ꝓno raguel expauit · ſciēs qd euenerit illis ſeptē viris q̄ ingreſſi ſūt ad eā. 7 timē cepit ne forte 7 huic illē ptigēt. Et cū nutaret 7 nō daret petēti vllū reſpōſū. dixit ei āgel⁹. Noli timere dare eam iſti: q̄m huic timēti deū dat̄ cōiūx filia tua ꝓpr̄ea ali⁹ nō potuit bre illam. Cūc dixit raguel. Nō dubito q dr⁹ pces 7 lachrymas meas in ꝓſpectu ſuo admiſerit. Et credo q̄m iō fecit vos venire ad me · ut 7 ita ꝓiungeret cognatiōi ſue · ſm legem moyſi. Et nunc noli dubiū gerē. q tibi eā tradā. Et apphendens dexterā filie ſue: dedit tobie tradidit · dicens: Deus abrahā 7 deus yſaac 7 deus iacob vobiſcū

ſit. ⁊ ipſe ꝓiũgat ws ipleatq; bñdictionẽ ſuã
i nob. Et accepta charta fecerũt ꝓſcriptionẽ
cõiugij. Et p⁹ h epulati ſunt. bñdicẽtes deũ.
Vocauitq; raguel ad ſe annã vxorẽ ſuam. ⁊
ꝑcepit ei ut ꝑparet alterũ cubiculũ. Et itro-
duxit illuc ſarã filiã ſuam. ⁊ lachrymata eſt.
Dixitq; ei. Forti aĩo eſto filia mea. Dñs celi
⁊ terre tibi gaudiũ ꝓ tedio qđ ꝓceſſa es: VIII

Poſtq; ꝓcenauerũt: introduxerunt
iuuenẽ ad eã. Recordat⁹ itaq; tobi-
as ſermonũ ãgeli. ꝓtulit de caſſidili
ſuo ptẽ iecoris. poſuitq; eã ſup carbones vi-
uos. Tũc raphael angel⁹ appẽdit demoniũ
⁊ religauit illud i nẽptũ ſnĩor egypti. Tũc
horta⁹ eſt ỹginẽ tobias: dixitq; ei. Sara ex-
urge ⁊ ꝙcemur deũ hodie ⁊ cras ⁊ ſecundũ
cras: qa his trib⁹ noctib⁹ deo iũgimur. ẽtia
aũt trãſacta nocte. in nõ erim⁹ ꝓugio. Filij
qppe ſcõr ſum⁹. ⁊ nõ poſſum⁹ ita cõiũgi ſicut
gentes q̃ ignorãt deũ. Surgẽtes aũt pariter
inſtãẽ orabãt ambo ſimul. ut ſanitas dareť
eis. Dixitq; tobias. Dñe deus patrũ nrorũ. bñ-
dicãt te celi. ⁊re mareq; ⁊ fontes ⁊ flumia. ⁊
cẽs creature tue q̃ i eis ſũt. Tu feciſti adã de
limo ⁊re: dediſtiq; ei adiutoriũ euã. Et nunc
dñe tu ſcis. qa nõ luxurie cã accipio ſororem
meã ꝓiugẽ: ſed ſola poſteritatẽ dilectiõe in qua
bñdicatur nomẽ tuũ in ſecula ſeculorũ. Dixit
itaq; ſara. Miſerẽ nob⁹ dñe. miſerere nobis.
⁊ cõſeneſcam⁹ ãbo pĩ ſani. Et factũ ẽ circa
pullorũ cãtũ accerſiri iuſſit raguel ſeruos ſuos.
⁊ abierũt cũ eo ꝓ ut foderent ſepulchrũ
Dicebat. n. ne forte mõ euenerit ei. q̃ ⁊ ceteris
alijs ſeptẽ viris q̃ ſũt ingreſſi ad eã. Tũcq; pa-
raſſet foſſam: reuerſus raguel ad vxorẽ ſuã
dixit ei. Mitte vnã ex ancillis tuis. ⁊ videat
ſi mortu⁹ ẽ. ut ſepeliã eũ ante q̃ illucеſcat. At
illa miſit vnã ex ãcillis ſuis. Que ingreſſa cu-
biculũ repperit eos ſaluos ⁊ incolumes: ſecũ
pie gaudentes. Et reuerſa nũciauit bonũ nũ-
ciũ. Et bñdixerunt dñm. raguel videlz ⁊ an-
na vxor eius. ⁊ dixerũt: Bñdicimus te dñe
deus iſrahel: qa nõ ꝓtigit nob⁹ quẽadmodũ puta-
bam⁹. Feciſti. n. nobiſcũ miam tuã. ⁊ exclu-
ſiſti ira nob⁹ inimicũ ꝓſequẽtẽ nos. Miſert⁹ es
aũt duob⁹ vnicis. Fac eos dñe plenos bñdi-
cere te. ⁊ ſacrificiũ laudis tue. ⁊ lue ſanitatis
offerre: ut cognoſcat vniuerſitas gentiũ. qa tu
es deus ſol⁹ i vniuerſa ẽra. Statimq; ꝓcepit ſuis
ſuis raguel ut repleret ẽra foſſam quã fece-
rãt: priuſq; eluceſceret. Vxori aũt ſue dixit ut
ſtrueret cõuiuiũ. ⁊ ꝑaret oia q̃ i cibos erãt
iter agentib⁹ neceſſaria. Duas q̃q; pingues vaccas
⁊ quatuor arietes occidi fecit. ⁊ parari epulas
oĩb⁹ vicinis ſuis. cunctiſq; amicis. Et adiura-
uit raguel tobiam: ut duas ebdomadas mo-
raret apud eũ. De oĩb⁹ aũt que poſſidebat ra-
guel dimidiã ptẽ dedit tobie. ⁊ fecit hãc ſcri-
pturã: ut ps dimidia q̃ ſuperat. poſt obitum
eor tobie dominio eueniret. IX

Tunc vocauit tobias ãgelũ ad ſe quẽ
quidem hoĩem exiſtimabat. dixitq;
ei: Azaria frater: ꝓto ut auſcultes
ꝓba mea. Si meipſũ tradã tibi ſeruũ: nõ ero
ꝓdign⁹ puidẽtie tue. Tñ obſecro te ut aſſu-
mas tibi aĩalia ſue ſuitia. ⁊ vadas ad gabe-
lũ i rages ciuitatem medor. reddaſq; ei ciro-
graphũ ſuũ. ⁊ recipias ab eo pecuniam. ⁊ ro-
ges eũ venire ad nuptias meas. Scis. n. ipſe
qm̃ nũcerat pr̃ me⁹ dies. ⁊ ſi tardauero vna
die pl⁹ contriſtabit aĩa ei⁹. Et certe vides quõ
adiurauit me raguel: cui⁹ adiuramẽtũ ſper-
nere nõ poſſũ. Tũc raphael aſſumens q̃tuor
ex ſuis raguelis ⁊ duos camelos. i rages ci-
uitatẽ medor ꝓrexit. ⁊ iueniens gabelũ de-
dit ei cirographũ ſuũ. ⁊ recepit omnẽ pecu-
niam. Indicauitq; ei de tobia filio tobie oia
q̃ geſta ſũt: fecitq; eũ ſecũ venire ad nuptias
Tũcq; ingreſſus eſſet domũ raguelis. inuenit
tobiã diſcũbẽtẽ. ⁊ exiliẽs oſculati ſũt ſe inui-
cẽ. Et fleuit gabel⁹: bñdixitq; deum. ⁊ dixit:
Bñdicat te de⁹ iſrahel: qa filius es optimi viri ⁊
iuſti. ⁊ timẽtis deũ. ⁊ elemoſynas faciẽtis. Et dicat
bñdictio ſup vxorẽ tuã. ⁊ ſup parẽtes vros
⁊ videatis filios vros. ⁊ filios filiorũ vror
vſq; i ẽtiã ⁊ ꝛtã gnãtionẽ. ⁊ ſit ſemẽ vrm̃ be-
nedictũ a deo iſrahel. q̃ regnat i ſcla ſclorũ. Cũq;
hec dixiſſent amĩ. acceſſerũt ad conuiuiũ. Ds
cũ timore dñi nuptias conuiuiũ exercebant. X

Cum ꝓ mora ſacẽt tobias ca
nuptiaru. ſollicit⁹ erat pr̃ ei⁹ tobias
dicẽs: Putas ãre morat⁹ fili⁹ meus:
aut ãre detẽt⁹ eſt ibi? Putaſne gabel⁹ mor-
tu⁹ ẽ. ⁊ nemo reddit illi pecuniã? Cepit aute
ꝓtriſtari nimis ipſe ⁊ anna vxor ei⁹ cũ eo. ⁊
ceperunt ãbo ſimul flere: eo q̃ die ſtatuto mi
nime reuerteret filius eorũ ad eos. Flebat igit
mr̃ ei⁹ irremediabilib⁹ lachrymis. atq; dice-
bat: Peu me fili mi ut qđ te miſimus peregri-
nari. lumẽ oculorũ nrorũ. baculum ſenectutis

nostre solatiū vite nře sem posteritatiq nře:
Oia simul i te vno bñtes:te nō vbuimus di
mittere a nobis. Cui dicebat tobias. Tace 7
noli turbari:sanus ē filiꝰ nr̄:saltē fidelis est vir
ille cū q̄ misimus eū. Illa aūt nullo mō cōso-
lari poterat.ꝙ q̄tidie exiliēs circūspiciebat.7
circuibat vias eēs p q̄s spes remeādi videbat
ut ꝑcul videret eū.si fieri posset:venīētē. At
ſo raguel dicebat ad generū suū. Mane bic
7 ego mittā nunciū saluū tē tead tobiā p̄em
tuū. Cui tobias ait: Ego noui quia p̄ me⁹ 7
mr̄ mea modo dies cōputant.7 cruciaſ spūs
eoꝝ in ipsis. Cūq; ſbis multū rogaret raguel
tobiā.7 ille eū nulla rōne vellet audire:tradi-
dit ei sarā 7 dimidiā ptē oīs substātie sue in
pueris:ūn puellis:ūn ꝓcubꝰ:in camelis.7 in
vaccis.7 ꝓcunia multa.7 saluū atq; gaudē-
tem dimisit eū a se.dicēs: Angelus dñi scūs
sit ī itinere vō:pducatq; vos incolumes.7 in
ueniatis oīa recte circa parētes vros.7 vide-
ant oculi mei filios vros p̄ūsq̄ moriar. Et
appꝛehēdentes parētes filiā suā:osculati sunt
eā.7 dimiserūt ire:monētes eā bonozare so-
ceros:diligē maritū:regē familiā:guberna-
re domū.7 seipsā irreꝓhensibilē exhibē.

CAPUT XI

Cumq; reuerterent: ꝑuenerunt ad
charrā q̄ est ī medio itinere ꝓ niniuē
vndecimo die. Dixitq; angelus. To-
bia frat: scis quēadmodū reliqsti patrē tuū.
Si placet itaq; tibi ꝓcedam⁹.7 lēto gradu ūn
sequant iter nr̄m familie simul cū cōiuge tua
7 cū aialib⁹. Cūq; ꝑ placuisset ut irēt: dixit
raphael ad tobiā. Tolle tecū ex felle piscis:
erit.n.necessariū. Tulit itaq; tobias ex felle
illo 7 abierūt. Anna aūt sedebat secus viā q̄
tidie ī supcilio montꝭ: vnde respicē poterat ꝛe
longinq̄. Et dū ex eodē loco ſspexiſ aduē-
tū ei⁹: vidit a lōge.7 ilico cognouit venientē fi-
lium suū: currēsq; nunciauit viro suo dicēs:
Ecce venit filiꝰ tuꝰ. Dixitq; raphael ad tobiā
At vbi ītroieris domū tuā.stati adora dñm
ꝛeū tuū.7 gras agēs ei: accede ad patrē tuū.
7 osculare eū. Statiq; lini sup oculos ei⁹ ex
felle isto piscis:q̄ ꝓtas tecū. Scias.n.q̄m
mox aperient oculi ei⁹.7 videbit p̄ tu⁹ lumē
celi.7 ín aſpectu tuo gaudebit. Tūc ꝓcucur-
rit canis qui simul fuerat in via.7 q̄si nunci⁹
blanditūeto sue caude gaudebat. Et exurgēs
cecus pater:cepit offendens ꝓdib⁹ currere.7
data manu puero:occurrit ín obuiā filio suo
Et suscipiens osculatus est eū cū vxore sua:
7 cepūt flere ꝓ gaudio. Cūq; adorassent ꝛeū
7 gratias egissent:cōsederūt. Tūc sumēs to-
bias ꝛe felle piscis: liniuit oculos pr̄i suo. Et
sustinuit q̄si dimidiā fere horā.7 cepit albu-
go ex oculis ei⁹ q̄si membrana oui egredi. Quā
apprehendens tobias.traxit ab oculis ei⁹:sta-
timq; visum recepit. Et glorificabāt ꝛeū ipse
videlicet 7 vxor eius.7 ēs qui sciebant eum.
Dicebatq; tobias. Bñdico te dñe ꝛe⁹ israhel
qa tu castigasti me. 7 tu saluasti me. Et ecce
ego video tobiā filiū meū. Ingressa est etiā
post septē dies sara vxor filij ei⁹.7 ois fami-
lia 7 ꝓcora sana. 7 cameli 7 ꝓcunia multa
vxoꝛis.ꝙ 7 illa ꝓcunia quā receperat a gabelo.
Et narrauit parentib⁹ suis oīa bñficia dei: q̄
fecisset circa eū ꝑ uoiem q̄ eū duxerat. Vene-
rūtq; achior 7 nabath cōsobrini tobie:gaudē
tes ad tobiā.7 ꝓgratulātes ei ꝛe oibus bonis
q̄ circa illū oñderat ꝛe⁹. Et p septē dies epu-
lantes omnes cū gaudio magno gauisi sunt.

CAPUT XII

Tunc vocauit ad se tobias
filiū suū: dixitq; ei: Quid possum⁹
dare viro isti scō qui venit tecū? Re-
spondens tobias.dixit pr̄i suo. Pat: quā mer-
cedē dabim⁹ ei: aut q̄d dignū poterit esse bñ-
ficijs ei⁹. Me duxit 7 reduxit sanū: ꝓcunia
a gabelo ipse recepit: vxorē ipse me habere fe-
cit.7 ꝛemoniū ab eo ipse cōpescuit: gaudiū pa
rentibus ei⁹ fecit:meipsū a ꝛuoratiōe piscis
eripuit.te q̄ videre fecit lumen celi.7 bonis
oībus p eū repleti sum⁹. Quid illi adhuc po-
terimus dignū dare? Dz pto te pr̄ mi:ut ro-
ges eū si forte dignabit medietatē ꝛe oib⁹ q̄
allata sūt sibi assumē. Et vocātes eū pat.s.7
filius:tulerūt ī partē.7 rogare ceperūt ut di-
gnaret dimidiā partē oiuꝝ q̄ attulerāt:acce-
ptā bre. Tūc dixit eis occulte. Bñdicite ꝛeū
celi.7 coram oib⁹ viuētib⁹ ꝓfitemini ei:qa fecit
vobiscū misericordiā suā. Et eni sacrm regis
abscondē tonū ē:opa aūt dei reuelare 7 cōfi-
teri honorificū est. Bona ē oro cū ieiunio.7
elya:magꝭ q̄ thesauros auri recōdē: qm elya
a morte libat.7 ipsa ē q̄ purgat pctā.7 facit
inuenire vitā eternā. Qui autē faciūt pctm 7
iniqtatē:hostes sūt aie sue. Manifesto ḡ vob
fitatē.7 nō abscondā a vob occultū sm monē.
Qñ orabas cū lacrymis 7 sepeliebas mor-
tuos.7 ꝛerelinq̄bas prandiū tuū.7 mortu-
os abscondebas per diem ī domo tua 7 nocte

sepliebas eos: ego obtuli oꝛonē tuā dño. Et
ḋa accept⁹ eras tēo · necesse fuit ut tēptatio
ꝓbaret te. Et nūc misit me dñs ut curarē te:
⁊ sarā vxoꝛē filij tui a ꝛemonio liberarē. Ego
enī sū raphael angelus. vn⁹ ex septē q̄ astam⁹
añ dñm. Cūq; h̄ audissent turbati sūt. ⁊ tre-
mentes ceciderūt sup ērā i faciē suā. Dixit q;
eis angelus. Pax vob̄. Nolite timē. Eteni cū
essem vobiscū: p voluntatē dei erā: videbar q̄-
dem vobiscū māducare ⁊ bibē: sed ego cibo inui
sibili ⁊ potu q̄ ab hoīb⁹ videri nō pōt · vtoꝛ. Tē
p⁹ ē ḡ ut reūtar ad eū q̄ me misit: vos aūt bñ-
dicite deū. ⁊ narrate oīa mirabiliaei⁹: ispm te
nedicite ⁊ cātate ei. Et cū h̄ dixisset ab aspe-
ctu eoꝛ ablat⁹ ē. ⁊ vltra cū vidē nō potuerūt
Tunc ꝓstrati per boras tres in faciem: bene-
dixerunt deum. Et exurgentes: narrauerunt
omnia mirabilia eius. VXIII

Peries aūt tobias senioꝛ os suū bñ-
dixit dñm. ⁊ dixit: Magn⁹ es dñe i
eternū. ⁊ in oīa secula regnū tuū · qm̄
tu flagellas ⁊ saluas. deducis ad inferos ⁊
reducis. ⁊ nō ē qui effugiat manū tuā. Cōfi-
temini dño filij isrl. ⁊ in ꝓspectu gentiū lau-
date eū: qm̄ iō dispsit vos inē gētes q̄ igno-
rant eū: ut vos enarretis mirabilia ei⁹. ⁊ faciat
scire eos: q̄a nō ē alⁱ deus ꝓter eū. Ipe
castigauit nos ꝓpē iniq̄tates nr̄as: ⁊ ipse sal-
uabit nos ꝓter miam suā. Aspicite g̃ q̄ fecit
nobiscū. ⁊ cū timoꝛe ⁊ tremoꝛe confitemi illi: re
gēq; seculoꝛ exaltate in operib⁹ vr̄is. Ego aūt i
terra captiuitatis mee cōfitebꝛ illi: qm̄ ondit
maiestatē suā in gentē ꝑccatricē. Cōuertimī
itaq; pctōres. ⁊ facite iustitiā coꝛā dño cre-
dentes q̄ faciat vobiscū miam suā. Ego autē
⁊ aīa mea i eo letabimur. Bñdicite dño oēs
electi ei⁹: agite dies leticie. ⁊ cōfitemini illi.
Irl̄m ciuitas dei: castigauit te dñs i opibus
manuū tuarū. Cōfitere dño in bonis tuis. ⁊
bñdic deū seculoꝝ: ut reedificet in te tabernā
culū suū. ⁊ renocet ad te oēs captiuos ⁊ gau-
deas i oīa secula seculoꝝ. Luce splendida ful-
gebis. ⁊ oēs fines ēre adoꝛabūt te. Natiōes ex
lōginq̄ ad te dēnēt. ⁊ munera deferētes ado-
rabūt i te dñm. ⁊ ērā tuā i scificatione hēbūt
Nomē. n. magnū inuocabūt in te. Maledicti
erunt q̄ ꝓtempserint te. ⁊ ꝑdēnati erūt oēs q̄
blasfemauerint te: bñdictiq; erūt q̄ edificaue
rint te. Tu aūt letaberis i filijs tuis: qm̄ oēs
bñdicent. ⁊ ꝓgregabunt ad dñm. Bti oēs q̄
diligūt te. ⁊ q̄ gaudēt sup pace tua. Alia mea
bñdic dñm: qm̄ literauit irl̄m ciuitatē suā a
cūctis tribulationib⁹ ei⁹. Deus ero si fuerint
reliq̄e semīnis mei ad videndā claritatē irl̄m
Porte irl̄m ex sappbyro ⁊ smaragdo edifica-
bunt. ⁊ ex lapide ꝑcioso oīs circuit⁹ murozū
eius. Ex lapide cādido ⁊ mūdo oēs platee ei⁹
sternent. ⁊ p vicos ei⁹ alleluia cantabit. Bñ-
dictus dñs q̄ exaltauit eā: ut sit regnū eius in
secula seculoꝝ sup eā. amen. VXIIII

Et cōsumati sūt sermones tobie. Et
p⁹q̄ illuminat⁹ ē tobias vixit annis
cū gaudio tantaduob⁹. ⁊ vidit filios nepo-
tū suoꝝ. Cōpletis itaq; annis cētū duob⁹. se-
pult⁹ ē honorifice i niniue. Quinq̄ginta nāq;
⁊ sex annoꝝ lumē oculoꝝ amisit: sexagenari⁹
ꝙ recepit. Reliquū ꝙ vite sue i gaudio fuit
⁊ cū bono ꝓfectu timoꝛis dei perrexit in pace.
In hora aūt mortis sue vocauit ad se tobiam
filiū suū. ⁊ septē iuuenes filios suos nepotes.
dixitq; eis. Prope erit interit⁹ niniue. Hō. n.
excidit ꝙd dñs. ⁊ frēs nr̄i q̄ dispsi sūt a tra
isrl. reuertent ad eā. Omis aūt terra ei⁹
replebit. ⁊ dom⁹ dei q̄ in ea incēsa ē iterū ree-
dificabit. ibiq; reuertent oēs timētes deū. Et
relinquēt gētes idola sua. ⁊ dēnēt in irl̄m. ⁊
inhabitabūt i ea. ⁊ gaudebūt in ea oēs reges
ēre adoꝛātes deū isrl. Audite g̃ filij mei. pa-
trē vr̄m. Seruite dño in vitate. ⁊ inq̄rite ut
faciatis q̄ placita sūt illi. Et filijs vr̄is māda
te ut faciāt iusticias ⁊ elymas: ut sint memoꝛes
dei. ⁊ bñdicāt eū i oi tpe i vitate ⁊ i tota vir-
tute sua. Nūc g̃ filij audite me. ⁊ nolite ma-
nere h̄. Sz q̄cūq; die sepelieritis matrē vestrā
circa me in vno sepulcbꝛo: ex eo dirigite gres-
sus vr̄os ut exeatis hic. Video. n. q̄a iniq̄tas
ei⁹ finē dabit ei. Factū ē aūt p⁹ obitū matris
sue tobias absessit ex niniue cū vxoꝛe sua ⁊ fi
lijs ⁊ filioꝝ filijs. ⁊ reuersus est ad socros
suos. Inuenitq; eos incolumes: in senectute
bona. ⁊ curam eoꝝ gessit. Et ipse clausit ocu-
los eoꝝ. ⁊ cūm hēditatē omnis ragueliis ipse
ꝓcepit. viditq; quintā gnātionē filios filioꝝ suoꝝ. Et cōpletis ānis nonaginta ⁊ nouē i ti-
moꝛe dñi: cū gaudio sepelierūt eū. Omis autē
cognatio ei⁹. ⁊ oīs gnātio ei⁹ in bona vita ⁊
in scā ꝙuersatione ꝓmānsitāta ut accepti cēnt
tam deo q̄ hominibus. ⁊ cunctis habitanti-
bus terram.

Explicit liber Tobie.

Incipit prologus in librum Judith.

Aput hebreos lib iudith inc agiographa legit: cui⁹ auctoritas ad roborāda illa q̄ i ꝓtētione veniūtuū⁹ idonia iudicatur. Chaldeo tū ſmōe ꝓſcript⁹: inc hyſtorias cōputat. Hz qa hunc libꝝ synod⁹ nicena. in nūero ſcārū ſcripturarū legit cōputaſſe. acq̄eui poſtulationi vre ino exactiōi. z ſe poſitis occupatiōi b⁹ q̄b⁹ vehemēt artabar huic vnā lucubratiūcula vdi: magꝝ ſēſū e ſenſu q̄ ex ebꝛo ebꝛū trāſferēs. Multoꝝ codicū varietatē vitioſiſſimā āputaui. ſola ea q̄ intelligētia integra in verbis chaldeis inuenire potui latinis exp̄ſſi. Accipite iudith viduā caſtitatis exēplū. z triūphali laude ꝓpetuis eā ꝓconijs vclarate Dāc. nō ſolū feminis: ſed z viris imitabilē vdit: q̄ caſtitatis ei⁹ remuneratoꝛ. ꝓtutē ei talem tribuit. ut inuictū oib⁹ bꝛaib⁹ vinceret z inſuperabilem ſuperaret.

Explicit prologus. Incipit liber Judith. Capitulum I

Arphaxat ita q̄ rex medoꝝ ſubiugauerat multas gētes imperio ſuo. z ipſe edificauit ciuitatem potentiſſimā quā appellauit egbatanis. Ex lapidib⁹ quadratis z ſectis fecit muros eius: in altitudine cubitoꝝ ſeptuaginta. z in latitudine cubitoꝝ triginta turres ꝓ ei⁹ poſuit i altitudine cubitoꝝ cētū Per quadrū vero eaꝝ lat⁹ vtrū q̄ vicenoꝝ pedū ſpatio tendebat: poſuit portas ei⁹ in altitudine turriū. Et gloriabat q̄ſi potēs i potentia exercit⁹ ſui. z in gloria quadrigaꝝ ſuaꝝ. Anno igit⁹ duodecimo regni ſui nabuchodonoſoꝛ rex aſſyrioꝝ q̄ regnabat i niniue ciuitate magna: pugnauit ꝓ arphaxat. z obtinuit eū in campo magno qui appellat ragau circa euphraten z tigrin z iadaſon i campo eriochi regis elicoꝝ. Et nunc exaltatū e regnū nabuchodonoſoꝛ. z coꝛ eius eleuatū e. Et miſit ad eos qui habitabant in cilitia z damaſco z libano z ad gentes que ſūt in carmelo z cedar. z inhabitātes galileā: in campo magno eſdrelon. z ad oēs qui erāt in ſamaria z tranſ flumen iordanē: vſq̄ ierl̄m. z oēm trā ieſſe: q̄uſq̄ pueniat ad montes etiopie. Ad hos oēs miſit nuncios nabuchodonoſoꝛ rex aſſyrioꝝ: q̄ oēs vno aiō ꝺixerunt. z remiſerunt eos vacuos ac ſine honore abiecerūt. Tūc indignat⁹ nabuchodonoſoꝛ rex ad oēm trā illam: iurauit per thronū z regnum ſuū q̄ vendicaret ſe de oibus regionibus his.

II

In octauodecimo nabuchodonoſoꝛ regis vicesima z ſecūda die menſis ꝑmi: factū e ꝓbū in domo nabuchodonoſoꝛ regi aſſyrioꝝ: ut vendicet ſe. Vocauitq̄ oēs maiores natu: oēſq̄ duces bellatoꝛes ſuos. z būit cū eis myſteriū cōſilij ſui. Dixitq̄ cogitatione ſuā i eo eē: ut oēm terrā ſuo ſubiugaret impio. Hō dictū cū placuiſſet oib⁹: vocauit nabuchodonoſoꝛ rex holofernē ꝓcipē militie ſue. z dixit ei: Egredere aduerſū oē regnū occidēt̄. z ꝑ eos ꝑcipue q̄ cōtēpſerūt ipīū meū. Non parcet oculꝰ tuꝰ vlli regno: oēmq̄ vrbem munitū ſubiugabis mihi. Tūc holofernes vocauit duces z magiſtrat⁹ ꝓtus aſſyrioꝝ. z dinūerauit viros in expeditione ſicut p̄cepit ei rex: centū viginti milia peditū pugnatoꝝ. z eq̄tes ſagittarios duodecī milia. Oēmq̄ expeditionē ſuam fecit ꝓire i multitudine innumerabiliū camelorū: cū bis que exercitib⁹ ſufficerent copioſe: bouū q̄ armēta: gregeſq̄ ouiū: q̄ nō erat numer⁹. Frumētū ex oi ſyria i trāſitu ſuo pari cōſtituit. Auꝝ ꝙ argentū de domo regis aſſūpſit multū nimis. Et pfect⁹ e ipſe z oīs exercit⁹ cū q̄drigis z eq̄tib⁹ z ſagittarijs: q̄ cooperuerūt faciē terre ſicut locuſte. Cūq̄ ptranſiſſet fines aſſyriozum: venit ad magnos mōtes ange q̄ ſūt a ſiniſtro cilitie: aſcenditq̄ oīa caſtella eoꝝ. z obtinuit oēm munitionem Effregit autē ciuitatē opinatiſſimā melothi ꝑdauitq̄ oēs filios tharſis. z filios iſmahel q̄ erāt ꝑ faciē deſerti. z ad auſtrū ꝛre celeon. Et trāſiuit euphratē. z venit in meſopotamiā z fregit oēs ciuitates excelſas que erāt ibi a torꝛēte mābre vſq̄ q̄ pueniat ad mare. z occupauit ēmios ei⁹ a cilicia vſq̄ ad fines iaphet q̄ ſunt ad auſtrū. Adduxitq̄ oēs filios madian. z ꝑdauit oēm locupletationē eoꝝ oēſq̄ reſiſtētes ſibi occidit i ore gladij. Et ꝑ hec deſcēdit in cāpos damaſci i diebꝰ meſſis z ſuccendit oīa ſata: oēſq̄ arboꝛes z vineas fecit incidi. z cecidit timoꝛ illi⁹ ſup oēs inhabitantes terram.

III

Et miſerūt legatos ſuos vniuſq̄ vrbiū ac ꝙuinciaꝝ reges ac ꝓncipes ſyrie. s. z meſopotamie. z ſyrie ſobal

7 libye atq; cilitie: q̄ venientes ad holofernē
viderunt. Desinat indignatio tua circa nos.
Melior ē.n.ut viuētes patiamur nabuchodo-
nosor regi magno. 7 subditi sim9 tibi: q̄ mo-
riētes cū iteritu nr̄o: ipsi seruitutis nr̄e dāna
patiamur. Dis ciuitas nostra: oisq; possessio
oēs montes 7 colles 7 campi 7 armēta tōū.
gregesq; ouiū 7 caprar: eq̄rūq; 7 camelorū
7 vniūse facultates nr̄e atq; familie i cōspec-
tu tuo sūt. Sit oia sub lege tua. Nos etiā 7
filij nr̄i tui sum9. Veni nob pacific9 dñs
7 vtere seruitio nr̄o sicut placuerit tibi. Tūc
vescēdit ve mōtib9 cū eq̄tib9 i fortitudine magna
7 obtinuit oēm ciuitatē. 7 oēm inhitantem
ērā. De vniūsis aūt vrbib9 assūpsit sibi auxi-
liarios viros fortes 7 electos ad bellū. Tan-
tusq; met9 ,puincijs illis icubuit: ut vniuer-
sarū vrbiū hitatores pncipes 7 honorati sil
cū ppl'is exirēt i obuiā venienti: excipiētes eū
cū corōnis 7 lampadibus: ducētes chorōs in
tympanis 7 tybijs. Nec ista tū facientes: fe-
rocitatē ei9 pector mitigare potuerūt. Nam
7 ciuitates eor vestruxit. 7 lucos eorum exci
dit. Preceperat.n.illi nabuchodonosor rex: ut
oēs nos ēre exterminaret: videlz ut ipse sol9
diceret ve9 ab his nationib9 q̄ potuissent holo-
fernis potētia subiugari. Pertrāsiēs aut̄
syriam sobal. 7 oēm apamiā: oēmq; mesopo-
tamiā: venit ad idumeos in ēra gabaa: accepit
q; ciuitates eor. 7 sedit ibi p trigīta dies
in quibus dieb9 adunari pcepit vniuersum
exercitum virtutis sue.

IIII

Tunc audiētes h filij isrl' q̄ habitabant
terram iuda: timuerūt valde a facie
ei9. Timor etiā 7 horror inuasit sen-
sus eorū: ne h facēt irl'm 7 tēplo dñi: q̄ fe-
cerat ceteris ciuitatib9 7 tēplis earū. Et mise-
rūt i oēm samariā p circuitū vsq; bethoron. 7
occupauerūt oēs pticas montiū. Et muris
circūdederūt vicos suos. 7 congregauerūt fru
mēta i pparationē pugne. Sacerdos etiā elia-
chim scripsit ad vniuersos q̄ erāt circa esdrelon
q̄ ē p facie campi magni iux bethsaim. 7 vni-
uersis p q̄s vie trāsit9 cē poterat: ut obtine-
rēt ascēsus montiū p quos via eē poterat ad
irl'm. 7 illic custodirent vbi angustū iter esse
poterat inē mōtes. Et fecerūt filij isrl: sm q̄
cōstituerat eis sacerdos dñi eliachim. Et cla
mauit ois populus ad dñm instātia magna.
7 hūiliauerūt aias suas i ieiunijs 7 oronib9
ipsi 7 mulieres eor. Et induerūt se sacerdotes
cilitijs: infantes, pstrauerūt p facie tēpli dñi
7 altare dñi operuerūt cilitio. Et clamauerūt
ad dñm deū isrl' vnanimit: ne darent in pdā
infantes eor. 7 vxores eor i diuisionē. 7 ciui-
tates eor i exterminiū. 7 scā eor in pollutionē
Tunc eliachim sacerdos dñi magnus circui
uit oēm israhel: allocutusq; est eos dicens:
Scitote q̄m exaudiet dñs preces vestras: si
manentes pmanseritis in ieiunijs 7 oratio-
nib9 i cōspectu dñi: Memores estote moysi
serui dñi: q̄ amalech cōfidētē i virtute sua 7 in
potētia sua 7 i exercitu suo 7 in clypeis suis 7
in curribus suis 7 i equitib9 suis: non ferro pu
gnādo. h pcib9 scis orādo vicerit. Sic erunt
vniuersi hostes isrl': si perseueraueritis i h ope
q̄ cepistis. Ad hāc igit exhortationē eius ve
hemēter dñm pmanebāt in conspectu dñi: ita ut
etiā hi qui offerebant dño holocausta: pcincti
cilitijs offerrent sacrificia dño. 7 erat cinis
super capita eorum. Et ex toto corde suo oēs
orabāt deū: ut visitaret pplm suū isrl'.

Nunciatūq; est holoferni pncipi mili-
tie assyrioz q̄ filij isrl' ppararent se ad
resistēdū: ac montiū itinera pclusis-
sent. 7 furore nimio exarsit in iracūdia ma-
gna. Vocauitq; oēs pncipes moab. 7 duces
ammon. 7 dixit eis: Dicite mihi quis sit ppl's
iste q̄ mōtana obsidet: aut q̄ 7 quales 7 quante
sint ciuitates eor: q̄ etiā sit fortitudo eor: aut q̄
sit multitudo eor: uel quis rex militie illorū.
7 quare p oib9 q̄ habitāt i oriente isti cōtempse
rūt nos. 7 nō exierūt i obuiā nob: ut suscipe-
rēt nos cum pace? Tunc achior dux oīū fi-
liorū ammō rūdens: ait: Si dignet audire dñe
mi dicā veritatē i conspectu tuo de ppl'o isto qui in
mōtanis hitat. 7 nō egredietur falsum ex
ore meo. Populus iste de progenie chaldeorū
est. Hic pmū i mesopotamia habitauit: quia
noluerūt seq̄ deos patrū suorū q̄ erāt i terra
chaldeorū. Deserētes itaq; cerimonias patrū
suorū q̄ in multitudine deorū erāt: vnū deum
celi coluerūt: q̄ 7 pcepit eis: ut exirēt inde. 7
habitarēt i charra. Cūq; opuisset oēm terrā
fames: descēderūt in egyptū: illicq; p q̄dri-
gētos ānos sic multiplicati sūt: ut dinumerari
eor nō posset exercit9. Cūq; guastet eos
rex egypti atq; i edificatiōib9 vrbiū suarū in
luto 7 latere subiugasset eos: clamauerūt ad
dñm suum. 7 percussit totā ērā egypti: plagis

varijs. Cũq; eiecissent eos egyptij a se. & cessasset plaga ab eis. & iterũ eos vellent cape & ad suũ seruitiũ reuocare. fugientib⁹ bis deus celi mare aquit: ita ut bincinde aq; q̃si mur⁹ solidarent. & isti p̃de sicco fũdũ marj pambulando trãsirẽt. In q̃ loco dũ innumerabilis exercit⁹ egyptiorũ eos psequerer: ita aq̃s cooperuit ẽ: ut nõ remanẽt uel vn⁹ q̃ factũ posteris nũciaret. Egressis etiã mare rubrũ reserta syna montj occurrerũt: in quib⁹ nũq; hõ habitare potuit. uel filius hois reqeuit. Illic fontes amari obdulcati sũt eis ad bibendũ. & p annos q̃draginta annonã dcelo consecuti sũt. Ublcũq; ingressi sũt. sine arcu & sagitta. & absq; scuto & gladio: deus eoz pugnauit p eis & vicit. Et nõ fuit qui insultaret ꝓpho isti: nisi qñ recessit a cultu dñi dei sui. Quotiens cũ p aũt ꝑter ipsũ deũ sauũ alterũ coluerunt: dati sũt in predã & in gladiũ & in opprobriũ. Quotiens cũq; aũt penituerunt se recessisse a cultura dei sui: dedit eis deus celi virtutẽ resistendi. Deniq; chananeũ regẽ & iebuseũ & pherecum & etheũ & eueũ & amorreũ. & cẽs potẽtes in esebon prostrauerũt. & terras eoz & ciuitates eorũ ipsi possederũt. & vsq; dũ nõ peccarent in cõspectu dei sui: erãt cum illis bona. Deus enĩ illoz odit iniquitatẽ. Nam & añ bos annos cũ recessissent a via quã dederat illis deus ut ambularẽt i ea: exterminati sũt ꝓlijs a maligna tionib⁹. & plurimi eoz captiui addu cti sũt i terrã nõ suã. Nup aũt reuisi ad dñm deũ suũ ex dispsione q̃ dispsi fuerãt. adunati sũt. & ascẽderũt montana h̃ oia. & iterũ possidẽt ierl'm. vbi sũt scã scõz. Nũc ḡ mi dñe ꝑquire si ẽ aliq̃ iniq̃tas eoz i cõspectu dei eorũ: & ascẽdam⁹ ad illos: qñ tradẽs tradet illos dñs eorũ tibi. & subiugati erũt sub iugo potentie tue. Si vero nõ est offensio ꝓpli bni⁹ coram deo suo. nõ poterimus resistere illis. qñ dñs eorũ defendet illos. & erimus in opprobriũ vniuerse terre. Et factũ est cum cessasset loqui achior verba hec. irati sũt cẽs magnates holofernis: & cogitabãt interficere eũ. dicẽtes ad alterutrũ: Quis ẽ iste q̃ filios israel posse dicat resistere regi nabuchodonosor. & exercitib⁹ ei⁹: bomies iermes & sine ꝓtute. & sine pitia artj pugne. Ut ḡ agnoscat achior qñ fallit nos. ascendemus in montana. & cũ capti fuerint potentes eorũ. tũc cũ eisdẽ gladio trãsuerbera. bis. ut sciat ois gẽs. qñ nabuchodonosor dominatur terre est. & preter ipsum alius nõ est.

VI

Factũ est aũt cũ cessassent loq; indignatus holofernes vehemẽt. dixit ad achior. Quis ꝓphetasti nobis. dicẽs q̃ gẽs israel defendat a deo suo. ut oñdam tibi: qñ nõ est deus nisi nabuchodonosor: cũ percusserim⁹ eos omnes sicut volem vnũ: tũc & ipse cũ illis assyrioz gladio interibis. & ois israel cũ prdatione diripiet. & ꝓbabis. qñ nabuchodonosor dñs sit vniuerse terre. Tũcq; gladi⁹ militie mee trãsiet p latera tua. & cõfixus cades inẽ vulneratos israel. & nõ respirabis vltra donec exterminet⁹ cũ illis. Porro aũt si ꝓphetiã tuã vrã existimas nõ cõcidat vult⁹ tuus & pallor qui faciẽ tuã obtinet abscedat a te: si ꝓba mea h̃ putas iplere nõ posse. Ut aũt noueris q̃a sit cũ illis h̃ expieris. ecce ex hac hora illoz⁹ ꝓlio sociaberis: ut dũ dignas mei gladij penas exceperint. ipse simul vltionis sabiaceas. Tũc holofernes ꝓcepit pueris suis: ut cõprenderẽt achior & ducerẽt eũ in bethuliã & traderẽt eũ in man⁹ filioz israel. Et accipientes eũ pueri holofernis: pfecti sũt p campestria: & cũ appropinq̃ssent ad mõtana: exierũt ꝑ eos fũdibularij. Illi aũt diuertentes a late montj ligauerũt achior ad arborẽ manib⁹ & pedibus & sic vinctũ bethulie reliq̃b⁹. dimiserũt eũ. & reuersi sũt ad dñm suũ. Porro filij israel descendentes de bethulia: venerũt ad eũ. Quẽ soluẽtes duxerũt ad bethuliã. atq; in mediũ ꝓpli illũ statuentes percontati sũt. qd rerũ eẽt q̃ illũ vinctum assyrij reliq̃ssent. In diebus illis erant illic principes. ocias filius micha de tribu symeon. & charmi qui & gothoniel. In medio itaq; seniorũ & in cõspectu oiuz achior: dixit oia q̃ locutus fuerat ab holoferne interrogat⁹ & q̃libet ꝓplus holofernis voluisset ꝓpter h̃ ꝓbũ interficere eũ. & quẽadmodũ ipse holofernes irat⁹ iusserit eũ israhelitis hec de cã tradi: ut dũ vincẽt filios israel: tũc & ipsũ achior vitũsis iubeat interire supplicijs: ꝓpter h̃ q̃ dixisset: deus celi defensor eorũ ẽ. Cũq; achior vniuersa h̃ exposuisset: ois ꝓpls cecidit in faciẽ adorantes dñm. & cõi lamẽtatiõe & fletu vnanimes ꝓces suas dño effuderũt. dicẽtes: Dñe deus celi & re intuere superbiã eoz & respice ad nram humilitatẽ. & faciẽ scõrũ tuoz attende: & oñde qñ nõ derelinq̃s ꝓsumẽtes de te. & ꝓsumẽtes de se & de sua ꝓtute gloriãtes bũilias. Finito itaq; fletu. & p totã diẽ ozonẽ ꝓpiorũ

cōpleta·cōsolati sunt achior·dicētes. Deꝰ patrū nr̄oꝝ cuiꝰ tu virtutē p̄dicasti·ipse tibi hāc dabit vicissitudinē: ut eozū magis tu interitū videas. Cū ꝯo dñs tēꝰ nr̄ tēderit hāc libertatem seruis suis: fit ꝛ tecū tēus in medio nr̄i·ut sicut placuerit tibi·ita cū tuis oibꝰ cōuerseris nobiscū. Tūc ociās finito cōsilio suscepit cū in domū suā. ꝛ fecit cenā magnā. Et vocatis oibꝰ p̄libyter simul expleto ieiunio refecerūt. Postea ꝯo cōuocatus ois ꝑpl̄us·per totam noctem intra ecclesiam ozauerūt: pētentes auxilium a tēo israhel.

VII

Holofernes aūt altera die p̄cepit exercitibus suis: ut ascēderēt ꝫ bethuliā. Erāt aūt p̄dites bellatoꝝ centū viginti milia. ꝛ eq̄tes viginti duo milia: p̄ter ꝑparationes viroꝝ illoꝝ q̄s occupauerat captiuitas. ꝛ adducti fuerāt de ,puincijs ꝛ vrbibus vniuersei inuētutis. Oēs parauerūt se pariē ad pugnā ꝫ filios israh. ꝛ venerūt p̄ crepidinē montꝭ vsq; ad apicē qui respicit sup bethaim a loco q̄ dicit belma·vsq; ad chelmō q̄ est ꝫ esdrelon. Filij aūt israh ut viderūt multitudinē illoꝝ·p̄strauerūt se sup terrā mittentes cinerē sup capita sua·vnanimes ozantes ut tēus israh miam suā onderet sup ꝑplm suū. Et assumētes arma sua bellica·sederūt p̄ loca q̄ angusti itineris tramitē dirigunt inē montuosa. ꝛ erāt custodiētes ea tota die ꝛ nocte. Porro holofernes dū circuit p̄ gyrū: reperit q; fons q̄ influebat aq̄ductū illoꝝ a p̄te australi·ex̄ ciuitatē dirigēt ꝛ incidi p̄cepit aqueductū illoꝝ. Erāt tū nō longe a murꝭ fontes ex q̄b⁹ furti videbant haurire aquā: ad refocillandū potiꝰ q; ad potandū. Sed filij āmon ꝛ moab accesserūt ad holofernē·dicētes. Filij israh nō in lancea nec i sagitta cōfidunt: ꝫ mōtes tēfendūt illos. ꝛ muniūt illos colles i p̄cipitio cōstituti. Ut q̄ sine ꝓgressione pugne posses supare eos: pone custodes fontiū ut nō hauriāt ex eis. ꝛ sine gladio interficies eos ul̄ certe fatigati·tradēt ciuitatē suā quā putāt in montibꝰ positā supari nō posse. Et placuerunt ꝓba lxc cozā holoferne. ꝛ cozā satellitibꝰ eius. ꝛ cōstituit p̄ gyrū centenarios p̄ singulos fontes. Cūq; ista custodia p̄ dies viginti fuisset expleta·tē fecerunt cisterne ꝛ collectiones aquarū oibus inhabitātibꝰ bethuliā: ita ut nō eēt intra ciuitatē vnde satiarent·uel vna die: qm̄ ad mensurā dabaꝫ ꝑplis aq̄ q̄tidie. Tūc ad ociā ꝓgregati cēs viri·femine q; iuuenes ꝛ parvuli·cēs sil̄ vna voce dixerunt: Judicet tēꝰ inē nos ꝛ te: q̄m̄ fecisti i nos mala nolēs loq̄ pacifice cū assyrijs. ꝛ ꝑē b̄ vindidit nos tēꝰ i manibꝰ eoꝝ. Et ideo nō ē qui adiuuet: cū ꝑsternamur añ oculos eoꝝ in siti ꝛ in p̄dition magna. Et nūc cōgregate vniuersos qui i ciuitate sūt: ut sponte tradamus nos cēs ꝑpl̄o holofernis. Melꝰ ē. n. ut capti·ui bīdicam⁹ dñm viuētes q; moriamur ꝛ simus opprobriū oī carni: cū videam⁹ p̄dones nr̄as ꝛ infantes nr̄os mori ante oculos nr̄os. Cōtestamur hodie celū ꝛ t̄rā ꝛ tēū patꝝ nostroꝝ q̄ vlciscit nos ꝫm pctā nr̄a. ut iam tradatis ciuitatē in manū militie holofernis ut sit finis nr̄ breuis i ore gladij: q̄ lōgior efficit in aridit̄ sitī. Ex cū h̄ dixissent·fact⁹ ē fletꝰ ꝛ vlulatus magnꝰ i ecclesia oibꝰ. ꝛ p̄ multas horas vna voce clamauerūt ad tēū: dicētes: Peccauim⁹ cū p̄rib⁹ nr̄is·iniuste egim⁹: iniq̄tatem fecim⁹. Tu qui pius es miserere nr̄i. ꝛ in tuo flagello vindica iniq̄tates nr̄as. ꝛ noli tradere ꝑfitētes te·ꝑl̄o q̄ ignorat te: ut nō dicāt inē gētes·vbi ē tēꝰ eoꝝ. Et cū fatigati his clamoribꝰ ꝛ his fletibꝰ lassati silu̇issent: rexurgēs ozias infusus lachrymis·dixit: Equo aīo estote fratres. ꝛ hos q̄nq; dies expectemus a dño miam. Forsitan eni indignatione suā abscidet ꝛ dabit gloriā noi suo. Si aūt trāsacto q̄nq; diebus nō venerit adiutoriū: faciem⁹ hec verba que locuti estis.

VIII

Et factū ē cū audisset ꝓba hec iudith vidua·q̄ erat filia merari·filij idox: filij ioseph·filij ocie·filij elai·filij iamnoz·filij gedeon·filij raphaim·filij achitob·filij melchie·filij enam·filij nathanie·filij salath·iel filij symeon·filij ruben. ꝛ vir eius fuit manasses·qui mortuus est in diebus messis ordeacee·instabat eni sup alligantes manipulos in campo. ꝛ venit estus sup caput eius. ꝛ mortuus est in bethulia ciuitate sua. ꝛ sepultus est illic cū patribus suis. Erat aūt iudith relicta eius vidua iā annis tribꝰ ꝛ mēsibꝰ sex. Et in superioribꝰ domꝰ sue fecit sibi secretū cubiculū in q̄ cū puellis suis clausa morabaꝫ. ꝛ habens sup lūbos suos cilitiū·ieiunabat oibus diebꝰ vite sue: p̄ter sabbata ꝛ neomenias. ꝛ festa domꝰ israh. Erat aūt elegāti aspectu nimis: cui vir suus reliquerat diuitias multas ꝛ familiam copiosā: ac possessiones armentis bou ꝛ

gregib⁹ ouiũ plenas. Et erat ꝺ i oib⁹ famosissimꝰ·qñ timebat dñm valde: nec erat q̃ loq̃ref ꝛe illa ꝓbũ malũ. Hec itaq; cũ audisset qñ oçias ꝓmisisset ꝙ trãsacto qnto die traderet ciuitatem: misit ad ꝓbiteros chabri ꝛ charmi. Et uenerũt ad illã. ꝛ dixit illis. Ad ẽ ꝺ ꝓbũ i q̃ ꝓsensit oçias·ut tradat ciuitatẽ assyrijs·si itra q̃nq; dies nõ uenerit uob adiutoriũ: Et q̃ estis uos q̃ tẽptatis dñm? Nõ ẽ iste ꝺmo q̃ miam ꝓuocet: ꝺ potius q̃ irã excitet. ꝛ furorẽ accẽdat. Posuistis uos tempus miserationis dñi. ꝛ in arbitriũ vrm diẽ cõstituistis ei. Sz q̃a patiens dñs ẽ·i ꝺ ipso ꝓniteam⁹. ꝛ indulgentiã ei⁹ fusis lacrymis postulem⁹. Nõ.n.q̃si bõ ꝛe⁹ sic cõminabif·neq; sicꝫ filij hois ad iracũdiã inflãmabif. Et ideo hũliem⁹ illi aias nras. ꝛ i spũ cõtrito ꝛ humiliato·seruiẽtes illi·dicam⁹ flentes dño·ut fm uolũtatẽ suã sic faciat nobiscũ cito miaz suã·ut sicut conturbatũ ẽ cor nrm i superbia eor·ita etiã ꝛe nra hũilitate gloriemur: q̃m nõ sum⁹ secuti pctã patrũ nroꝝ q̃ dereliq̃rũt deũ suũ: ꝛ adorauerũt deos alienos: ꝓ q̃ scelere dati sũt i gladiũ ꝛ i rapinã ꝛ i ꝓfusionem inimiq; suis. Nos aũt alterꝫ deũ nescim⁹ ꝓter ipsũ. Expectem⁹ hũles ꝓsolationẽ ciꝰ. ꝛ exqret sanguinẽ nrm ꝛe afflictionibus inimicoꝝ nroꝝ. ꝛ hũliabit oẽs gẽtes q̃cunq; insurgũt ꝛ nos. ꝛ faciet illas sine honore dñs deus nr. Et nunc frẽs q̃m vos q̃ estis ꝓbiteri in ꝓplo dei. ꝛ ex vob pẽdet aia illoꝝ·ad eloquiũ vrm corda eorũ erigite: ut memores sint q̃a temptati sũt pres nri·ut ꝓbarent̃ si ꝛe colerent deũ suũ. Memores eẽ debẽt quo pr nr abraham tẽptat⁹ ẽ. ꝛ ꝙ multas tribulationes ꝓbat⁹ dei amic⁹ effectus ẽ. Sic ysaac·sic iacob sic moyses. ꝛ oẽs q̃ placuerũt deo·ꝙ multas tribulatiões trãsierũt fideles. Illi aũt q̃ temptatiões nõ susceperũt cũ timore dñi. ꝛ impatiẽtiã suã ꝛ ipropriũ murmurationis sue ꝛ dñm ꝓtulerũt·exẽminati sũt ab exẽminatore. ꝛ a serpentib⁹ perierũt. Et nos g̃ nõ vlciscamur nos ꝓ his que patimur: ꝺ reputãtes pctis nris ꝺ ipsa supplicia mioza eẽ: flagella dñi q̃si sui qui corripimur ad emendationẽ ꝛ nõ ad pditionẽ nram·euenisse credamus. Et dixerunt illi oçias ꝛ pbi. Dia q̃ locuta es vera sũt. ꝛ nõ ẽi sermonib⁹ tuis villa reprehensio. Nũc g̃ ora ꝓ nobis: q̃m mulier scã es. ꝛ timens deũ. Et dixit illis iudith. Hic q̃ potui loqui dei eẽ cognoscitis: ita q̃ facẽ disposui ꝓbate si ex deo ẽ. ꝛ orate ut firmũ faciat deꝰ cõsiliũ meũ. Stabiẽ vos ad portã nocte ista ꝛ ego exeam cũ ancilla mea. ꝛ orate ut sicut dixistis i diebus q̃nq; respiciat dñs ꝙplm suum israel. Vos aũt nolo ut scrutemini actũ meũ. ꝛ usq; dũ renũcie vob nihil aliud fiat nisi oro ꝓ me ad dñm deũ nrm. Et dixit ad eã oçias princeps iude. Vade i pace. ꝛ dñs sit tecũ i vltionẽ inimicoꝝ nroꝝ. Et reuertẽtes abierunt.

IX

Quibus abscedentib⁹ iudith egressa est oratoriũ suũ. ꝛ idues se cilitio posuit cinerẽ sup caput suũ. ꝛ prosternens se dño clamabat ad dñm· dicens: Dñe deꝰ patris mei symeon·qui dedisti illi gladiũ in defensionẽ alienigenarũ q̃ violatores erterũt i coinq̃natiõe sua. ꝛ denudauerũt femur ꝑginis i ꝓfusionẽ. ꝛ dedisti mulieres illorũ in ꝓdam. ꝛ filias illoꝝ in captiuitatẽ. ꝛ oẽm ꝓdã in diuisionẽ tuis tuis q̃ zelauerũt zelũ tuũ: subueni q̃so te dñe deus me⁹ mihi vidue. Tu.n. fecisti ꝓtiora. ꝛ illa p⁹ illa cogitasti. ꝛ ꝺ factũ ẽ· quod ipse voluisti. Oẽs.n. vie tue parate sunt. ꝛ tua iudicia in tua ꝓuidentia posuisti. Respice castra assyrioꝝ nunc sicꝫ tunc castra egyptioꝝ vidẽ dignatus es: q̃n p⁹ fluos tuos armati currebãt· confidentes i q̃drigis ꝛ i eq̃tatu suo ꝛ i multitudine telatoꝝ. Sz aspexisti sup castra eorũ. ꝛ tenebre fatigauerũt eos. Tenuit pedes eoꝝ abyssus ꝛ aq̃ operuerũt eos. Sic fiãt ꝛ isti dñe. q̃ cõfidũt i multitudine sua. ꝛ in currib⁹ suis ꝛ in contꝫ ꝛ in sagittis suis. ꝛ i lãceis gloriãt. ꝛ ne sciũt q̃a tu ipse es deꝰ nr q̃ ꝓterit bella ab initio. ꝛ dñs nomen est tibi. Erige brachiũ tuũ sicut ab initio. ꝛ allide virtutẽ eoꝝ i ꝓtute tua. Cadat virt⁹ eoꝝ in irracũdia tua: q̃ pmittũt se violare scã tua. ꝛ polluere tabnaculũ nois tui. ꝛ deijcẽ gladio fuo cornu altarꝫ tui. Fac dñe ut gladio ꝓprio ei⁹ superbia amputet. Capiat laqo oculoꝝ suoꝝ i me. ꝛ pcutics eũ ex labijs caritatꝫ mee. Da mihi i aio ꝓstãtiã ut contemnã illũ. ꝛ ꝓtẽ·ut euertã illũ. Erit.n. ꝺ memoriale nois tui: cũ manus femine dederit eũ. Nõ.n. i multitudine ẽ virt⁹ tua dñe·neq; i eq̃rũ virib⁹ volũtas tua. Nec superbi ab initio placuerũt tibi: ꝺ hũiliũ ꝛ mansuetoꝝ sp tibi placuit dispcatio. Deus cleorũ creator aq̃rũ. ꝛ dñs totiꝰ creaſe·exaudi me miserã deprecantẽ. ꝛ de tua mia ꝓsumentem

Memẽto dñe testamẽti tui. ⁊ da ꝓbũ in ore meo ⁊ i corde meo ꝓsiliũ corroborꝫ ut nom⁹ tua i scificatiõe pmaneat. ⁊ oẽs gẽtes agnoscãt qꝺ tu es dñ⁹ ⁊ nõ ẽ ali⁹ ꝑter te.

XC

Factũ ẽ aũt cũ cessasset clamare ad dñm: surrexit de loco in q̃ iacuerat pstrata ad dñm. Vocauitqꝫ abram suã. ⁊ descendẽs i domũ suã abstulit a se cilitiũ. ⁊ exuit se vestimẽtis viduitatꝭ sue. Et lauit corpus suũ. ⁊ unxit se myrrho optimo. ⁊ discriminauit crinẽ capitis sui. ⁊ iposuit mitram sup caput suũ. ⁊ induit se vestimentis iocũditatꝭ sue. Induitqꝫ sandalia pedib⁹ suis assũpsitqꝫ extrariola ⁊ lilia ⁊ inaures ⁊ annulos. ⁊ oib⁹ ornamẽtꝭ suis ornauit se. Qui etiã dñs ꝓtulit splendorẽ: qm̃ oĩs ista cõpositio nõ ex libidine. sꝫ ex ꝓtute pẽdebat. Et ideo dñs hanc in illã pulchritudinẽ ãpliauit: ut incõparabili decore oĩũ oculis appareret. Imposuit itaqꝫ abre suc ascopã vini. ⁊ vas olei ⁊ polentã ⁊ lapates ⁊ panes ⁊ caseũ. ⁊ pfecta ẽ. Cũqꝫ venissent ad portas ciuitatꝭ: invenerũt expectantẽ ociã. ⁊ pbiteros ciuitatis.

Qui cũ vidissẽt eã: stupẽtes mirati sunt nimis pulchritudinẽ ei⁹. Nihil tm̃ interrogantes eã: dimiserũt trãsire. dicẽtes: De⁹ patrũ nr̃oꝝ det tibi grãm. ⁊ oẽ consiliũ tui cordis sua ꝓtute corroboret. ⁊ glorieť sup te ir̃m: ⁊ sit nomẽ tuũ i nũero scõꝝ ⁊ iustoꝝ. Et dixerunt bi q̃ illic erãt oẽs vna voce. fiat fiat: Judith ꝑo orãs dñm trãsiuit ꝑ portas. ipsa ⁊ abra ei⁹. Factũ ẽ aũt cũ descẽderet montẽ circa ortũ diei occurrerunt ei exploratores assyriorꝫ. ⁊ tenuerũt eã. dicẽtes: Unde venis aut q̃ vadis? Que rñdit. Filia sũ hebreorum Jõ ego fugi a facie eorũ: qm̃ futurũ agno ui qꝫ venť vob in vẽdatione. ꝑ eo qꝫ ꝓtẽnẽtes vos noluerunt tradẽ scipsos: ut iuenirẽt misericordiã i cõspectu dñi. Hac de cã cogitaui mecũ. dicẽs: Vadã ad faciẽ pncipis holofernis ut indicẽ illi secreta illorũ. ⁊ oñdã illi q̃ aditu possit obtinẽ eos. ita ut nõ cadat vir vn⁹ de exercitu ei⁹. Et cum audissent viri illi ꝑba ei⁹. cõsiderabãt faciẽ ei⁹. ⁊ erat in oculis eoꝝ stupor. qm̃ pulchritudinẽ eius mirabant nimis. Et dixerũt ad eã. Cõfuasti aiam tuã eo qꝫ tale reperisti cõsiliũ ut descenderes ad dñm nr̃m. Hoc aũt scias. qm̃ cũ steteri i conspectu ei⁹ bñ tibi faciet. ⁊ eris gtissima i corde ei⁹. Duxerũtqꝫ illã ad tabnaculũ holofernis nũciãtes eã. Cũqꝫ intrasset añ faciẽ eius: stati capt⁹ est in suis oculis holofernes. Dixerũtqꝫ ad eũ satellites ei⁹. Quis ꝓtenat ꝓpter hebreoꝝ q̃ tã decoras mulieres hñt. ut nõ ꝓbis merito pugnare ꝯ eos de eram⁹? Videns itaqꝫ iuditb holofernẽ sedentẽ in conopeo qꝺ erat ex purpura ⁊ auro ⁊ smaragdo ⁊ lapidibus ꝑciosis intextũ. ⁊ cũ i faciẽ ei⁹ intẽdisset adorauit eũ. ꝓsternens se sup terã. ⁊ eleuauerũt eã pui holofernis iubente dño suo.

XCI

Dixit aũt holofernes ad illã. Confortare. esto ⁊ noli pauere in corde tuo: qm̃ ego nunqꝫ nocui viꝝ q̃ voluit seruire nabuchodonosoꝝ regi. Populꝰ aũt tuꝰ si non ꝓtẽpsisset me: non alleuassem lãceã meã sup eũ. Nunc aũt dic m̃ q̃ ex cã recessisti ab illis ⁊ placuit tibi ut venires ad nos. Et dixit illi iuditb. Sume ꝓba ancille tue: qm̃ si secuť fueris ꝓba ãcille tue: pfectã rem faciet dñs tecũ. Dixit. n. nabuchodonosoꝝ rex terre. ⁊ vivit virtus eiꝰ q̃ est in te ad correptionẽ oĩuꝫ aiaꝝ errantiũ: qm̃ nõ solũ boes seruient illi ꝑ te: sꝫ ⁊ bestie agri obtẽperant illi. Nunciaťn. aĩ tui industria vniũsis gentib⁹. ⁊ indicatũ est oi seculo qm̃ tu solus bonꝰ ⁊ potens es i oi regno eiꝰ. ⁊ disciplina tua oĩbus ꝓficiꝫ ꝓdicať. Nec sꝫ latet qꝺ locutꝰ est achior: nec illud igñať qꝺ ei iusseris euenire. Confestim. nr̃um nr̃m sic petis offensũ: ut mãdauerit ꝓpr ꝓbas suos ad ꝓlium. qꝫ tradat eum ꝑ petis suis. Et qm̃ sciunt se offendisse dñm suũ filij isrl. tremoꝝ tuꝰ sup ipsos est. Insuper etiã fames iuasit eos. ⁊ ab aridit ate aq̃ iã inẽ mozꝫ tuos cõputãť. Deniqꝫ sꝫ ordinãt. ut inẽ ficiãt pecora sua ⁊ bibãt sanguinem eoꝝ. ⁊ scã dñi sui q̃ ꝑcepit ꝛe⁹ nõ ꝓtingi. i frumẽto vino ⁊ oleo sꝫ cogitauerũt ipendẽ. ⁊ volũt cõsumere q̃ nec manib⁹ ꝛeterẽt ꝓtingẽ. Ergo qm̃ sꝫ faciũt: certũ ẽ qꝫ i pditionẽ dabũť. Nũ ego ancilla tua cognoscens fugi ab illis. ⁊ misit me dñs sꝫ ipsa nunciare tibi. Ego. n. ancilla tua dñ colo etiã nũc apud te. ⁊ exiet ancilla tua ⁊ orabo dñm. ⁊ dicet mihi. qm̃ eis reddat pcm̃ suum. ⁊ veniens nũciabo tibi: ita ut ego adducã te ꝑ mediam ir̃m. Et habebis omnẽ ꝓvidẽtiã dñi. Et qm̃ irat⁹ ẽ illis deus: sꝫ ipsa missa sũ nunciare tibi. Placuerũt aut oia ꝓba sꝫ corã holoferne ⁊ corã puer eius. ⁊

mirabāt ad sapientiā ei⁹. ⁊ dicebāt alter ad alterū. Nō ē talis mulier sup ērā ī aspectu·in pulchritudine ⁊ in sensu verboꝝ. Et dixit ad illā bolofernes. Bñ fecit tē⁹ q̄ misit te añ populū: ut tes illū tu ī manib⁹ nr̄is. Et qm̄ bona ē ꝓmissio tua: si fecerit mihi ds⁹ tuus: erit ⁊ dē⁹ me⁹. ⁊ tu in domo nabuchodonosoꝛ magna eris. ⁊ nomen tuum nominabitur in vniuersa terra.

XII

Tunc iussit eam introire vbi repositi erant thesauri ei⁹. ⁊ iussit illic manē eā. ⁊ ꝓstituit q̄d daret illi de quinto suo. Cui rñdit iudith. ⁊ dixit: Hūc nō potero māducare ex bis que mihi precipis tribui ne veniat sup me offensio. Ex bis autē q̄ mihi vetuli manducabo. Cui bolofernes ait: Si defecerint tibi ista q̄ tecū vetulisti: q̄d faciemus tibi? Et dixit iudith. Viuit aia tua dñe me⁹: qm̄ nō expendet oia hec ancilla tua·donec faciat tē⁹ in manu mea hec q̄ cogitaui. Et introierūt illā pueri ei⁹ in tabnaculū q̄ ꝓcepat. ⁊ pertinet dum introiret ut daret ei copia nocte. ⁊ añ lucē egrediēdi foras ad oꝛonē. ⁊ tēpcādi dñm. Et ꝓcepit cubicularijs suis ut sicut pleceret illi. exiret ⁊ introiret ad adorandū tē suū q̄ triduū. Et exibat noctibus in vallē bethulie. ⁊ baptiçabat se ī fonte aq̄. Et ut ascēdebat·orabat dñm deum ūsraiel ut dirigeret viā eius ad liberationem ꝑpli sui. Et introiēs mūda manebat i tabnaculo·vsq̄ dū acciperet escā suam i vesperꝝ. Et factū ē·q̄rto die holofernes fecit cenā puis suis. ⁊ dixit ad vagao eunuchū. Vade ⁊ suade hebreā illā ut sponte ꝓsentiat bitare mecū. Fedū ē. n. apud assyrios si femia irrideat vir agendo: ut inunis ab eo trāseat. Tūc introiuit vagao ad iudith ⁊ dixit. Nō vereat·bona puella itroire ad dñm meū·ut honorificet añ facie ei⁹. ⁊ manducet cū eo ⁊ bibat vinū in iocūditate. Cui iudith rñdit. Que ego sum ut ꝺdicā dño meo? Oē q̄d erit añ oculos ei⁹ bonū ⁊ optimū faciam Quicq̄d aūt illi placuerit: ꝺ mihi erit optimū oīb⁹ dieb⁹ vite mee. Et surrexit ⁊ ornauit se vestimento suo. ⁊ egressa stetit añ faciē ei⁹. Cor aūt bolofernis cōcussū ē: erat. n. ardens i ꝓcupia ei⁹. Et dixit ad eā bolofernes: Bibe nūc ⁊ accūbe i iocūditate: qm̄ inueniſti gratiā corā me. Et dixit iudith. Bibā domine: qm̄ magnificata est aia mea hodie pre oīb⁹ dieb⁹ meis. Et accepit ⁊ manducauit ⁊ bibit coram ipso·ea q̄ paverat illi ancilla eius Et iocundus factus est bolofernes ad eā: bibitq̄ vinum multū nimis quātū nunq̄ bibe rat in vita sua.

XIII

Et aūt sero factū ē. festinauerūt serui illi⁹ ad hospitia sua. ⁊ ꝓclusit vagao ostia cubiculi. ⁊ abijt. Erāt aūt oēs fatigati a vino. Erat q̄ iudith sola in cubiculo. Porro bolofernes iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus. Dixit q̄ iudith puelle sue ut staret foris añ cubiculum ⁊ obseruaret. Stetit q̄ iudith añ lectū·orans cū lachrimis ⁊ labioꝝ motu i silētio·dicens: Cōfirma me dñe deus isrl. ⁊ respice in hac hora ad opa manuū meaꝝ. ut sicut ꝓmisisti irām ciuitatē tuā erigas. ⁊ ꝺ q̄d credens q te posse fieri cogitaui pficiā. Et cū ꝺ dixisset: accessit ad colūnā q̄ erat ad caput lecti ei⁹. ⁊ pugionē eius q̄ in ea ligat⁹ pēdebat exsolvit. Cūq̄ euaginasset illū: appēdit comā capitꝭ eius. ⁊ ait: Cōfirma me dñe de⁹ i hac hora. Et percussit bis i cervicē ei⁹. ⁊ abscidit caput ei⁹. ⁊ abstulit conopeū ei⁹ a colūnis. ⁊ euoluit corpus ei⁹ trūcū. Et p⁹ pusillum exiuit: ⁊ tradidit caput bolofernis ancille sue. ⁊ iussit ut mitteret illud ī peram suā. Et exierūt due ꝑm ꝓsuetudinē suā q̄si ad oꝛonē. ⁊ transierūt castra. ⁊ gyrantes vallē venerūt ad portam ciuitatꝭ. Et dixit iudith a lōge custodib⁹ murorꝝ. Apite portas qm̄ nobiscū ē dē⁹: q̄ fecit ꝓsperē ī isrl. Et factū ē cū audissent viri vocē eius·vocaverūt ꝓbyteros ciuitatis. Et occurrerunt ad eū oēs a mimo vsq̄ ad maximū: qm̄ spauerunt eā iā nō ee venturā. Et accendentes luminaria cōgyrauerūt circa eā vniuersi. Illa aūt ascendēs i eminētiorē locum: iussit fieri silentiū. Cūq̄ oēs tacuissent · dixit iudith: Laudate dñm dē nr̄m q̄ nō reseruit sperātes se. ⁊ i me ancillā suā adipleuit miam suā quā ꝓmisit domui isrl. ⁊ interfecit i manu mea hostē ꝓpli sui i hac nocte. Et ꝓferēs te pera caput bolofernis·ostēdit illis·dicens: Ecce caput bolofernis principis militie assyriorꝝ: Et ecce conopeū illi⁹ in q̄ recūbebat in ebrietate sua·vbi ⁊ ꝑ manū femine percussit illū dñs de⁹ nr̄. Viuit aūt ipse dñs: qui custodiuit me angelus ei⁹. ⁊ hinc euntē ⁊ ibi cōmorantē ⁊ inde huc reuertētē. ⁊ nō ꝓmisit me dñs ancillā suā coinquinari: ꝺ sine pollutione pctī reuocauit me vob gaudētē ī victoria sua: in eua sione mea

in litteratiõe vra. Cõfitemini illi oēs qñ bonus: qñ i seculũ mia ei⁹. Uniuersi autē adorātes dñm dixerũt ad eā: Bñdixit te dñs i ꝟtute sua: qa pte ad nihilũ redegit ĩmicos nros. Porro ocias pnceps ꝑpli isrl dixit ad eā. Bñdicta es tu filia a dño deo excelso poib⁹ mulieribꝫ sup terā. Bñdict⁹ dñs q creauit celũ ⁊ terā: q te direxit in vulnera capitis pncipis ĩmicoꝝ nroꝝ. qa bodie nomē tuu ita magnificauit: ut nō recedat laus tua ore boĩum memores fuerit ꝟtutꝫ dñe eternũ: p qb⁹ non pepcisti aie tue ꝑ angustias ⁊ tribulationē gnis tui: sed subueniſti ruine añ ꝓspectũ dei nri. Et dixit oīs ꝑpl⁹. fiat fiat Porro achior vocat⁹ xit. Et dixit ei iudith De isrl cui tu testimoniũ dedisti q vlciscat se de inimicis suis: ipse caput oiuꝫ incredulorꝝ icidit i hac nocte i mãu mea. Et ut ꝓtes qa ita ē. ecce caput holofernis qui in contemptu supbie sue deũ isrl ꝓtẽpsit. ⁊ tibi interitũ minabat vicēs: cũ capt⁹ fuerit ꝑpl⁹ isrl gladio pozari pcipia latera tua. Uidēs ãt achior caput holofernis angustiat⁹ p pauore cecidit i faciē suã sup terã. ⁊ estuauit aia ei⁹. Postea vo q̃ resũpto spũ recreat⁹ ē. pcidit ad pedes ei⁹. ⁊ adorauit eā. ⁊ dixit: Bñdicta tu a deo tuo in oi tabernaculo iacob: qñ i oi gẽte q̃ audierit nomẽ tuũ magnificabit sup te deus isrl.

XLIIII

Dixit aũt iudith ad cũ populum. Audite me frēs. Pulsēdite caput h sup muros nros. ⁊ erit cum exierit sol accipiat vnusq̃sq arma sua. ⁊ exite cũ ĩpetu: nō ut descēdat deꝝ hũ h qui ipetũ facietes. Tunc exploratores necē erit ut fugiāt ad pncipē suũ excitādũ ad pugnā. Cũq duces eoꝝ pcurrerit ad tabernaculũ holofernis. ⁊ iuenerit eũ trucũ i suo sanguine voltatũ: decidet sup eos timor. Cũq cognouerit fugē eos ite p illos securi: qñ dñs pteret eos sub pedibus vris. Tunc achior videns ꝟtutē quã fecit deꝰ isrl relicto gẽtilitatis ritu credidit deo. ⁊ circũcidit carnẽ ꝓputij sui ⁊ apposit⁹ ē ad ꝑpl̃m isrl. ⁊ ois successio gnis ei⁹ vsq̃ i hodiernũ die. Mox aũt ut ortus ē dies suspender ũt sup muros caput holofernis: accepit q̃ vn⁹ q̃sq vir arma sua. ⁊ egressi sũt cũ grãdi strepitu ⁊ vlulatu. Qd videtes exploratores: ad tabernaculũ holofernis cucurrerũt. Porro bi q̃ in tabnaculo erãt. ne mĩtes ⁊ aũ igressũ cubiculi pstrepentes excitandi grã indetudinẽ arte moliebant ut non ab excitãtib⁹: ꝟ a sonãtib⁹ holofernes euigilaret. Null⁹ n. audebat cubiculũ ꝟtutꝫ assyriorũ pulsando aut intrãdo agire. Qz cũ venissent ei⁹ duces ac tribuni ⁊ vniuersi maiores exercit⁹ assyrioꝝ. dixerunt cubicularijs: Intrate ⁊ excitate illũ: qñ egressi mures de cauernis suis ausi sunt ꝓuocare nos ad ꝑliũ Tũc ingressus vagao cubiculũ ei⁹ stetit aute coztinã. ⁊ plausũ fecit manibus suis: suspicabat⁹ n. illũ cũ iudith dormire. Qz cum nullum motũ iacentꝫ sensu auriũ capet. accessit ꝓximãs ad coztinã. ⁊ elcuãs eã. vidensq̃ cadauer absq̃ capite holofernis in suo sanguie tabefactũ iacere sup terã: exclamauit voce magna cũ fletu. ⁊ scidit vestimẽta sua. Et ingressus tabernaculũ iudith nō iuenit eã. Et exiliuit foras ad ꝑplum. ⁊ dixit: Una mulier hebrea fecit confusionẽ i domo regis nabuchodonosoꝝ Ecce n. holofernes iacet i terra ⁊ caput ei⁹ nō ē i illo. Qñ cũ audissent pncipes virtutꝫ assyriorũ. sciderũt oēs vestimẽta sua. ⁊ itolerabilis timoꝝ ⁊ tremoꝝ cecidit sup eos. ⁊ turbati sũt animi eoꝝ valde. Et factus est clamoꝝ in cõparabilis in medio castroꝝ eoꝝ.

XLV

Cumq̃ oīs exercit⁹ vcollatũ holofernẽ audisset. fugit mens ⁊ cõsiliũ ab eis. ⁊ solo tremore ⁊ metu agitati fuge p̃sidiũ sumũt: ita ut nullus loqueret cũ ꝓximo suo. h iclinato capite relictis oibus euadẽ festinabãt hebreos. q̃s armatos super se venire audierant. fugiẽtes p vias cãpoꝝ ⁊ semitas colliũ. Uidẽtes itaq̃ filij isrl fugientes. secuti sũt illos: vsq̃ dereliq̃ clangentes tubis. ⁊ vlulãtes p̃ ipsos. Et qñ assyrij non adunati. i fugã ibant precipites: filij aũt isrl vno agmine psequentes: vbilitabant oēs q̃s iuenire potuissent. Misitq̃ ocias nũcios per oēs ciuitates ⁊ regiões isrl. Qui itaq̃ regiones vrbs electã iuuentutẽ armatã misit p eos. ⁊ plecuti sunt eos i ore gladij. q̃usq̃ penitꝰ ad extremitatẽ finiũ suoꝝ. Reliq̃ aũt q erãt i tribulia. igressi sũt castra assyrioꝝ. ⁊ pdã quã fugientes assyrij reliq̃rant: abstulerũt ⁊ onustati sũt valde. Pi vero q victores reuersi sũt ad tribuliã: oia q̃ erant illoꝝ abstulerũt sec̃ũ: ita ut nō esset numerus i precoribus in iumẽt⁹ ⁊ vniuersis mobilibus eoꝝ: ut a mimo vsq̃ ad magnũ oēs diuites fierent de pdatiõibus eorũ. Joachim aũt sũm⁹ pontifex

te ir'lm venit in bethuliā cū vniūsis p̄byteris suis ut videt iudith. Que cū exisset ad illum bñdixerūt illā oēs vna voce dicētes: Tu gloria ir'lm: tu letitia isr'l tu honorificentia ppli nr̄i qa feciſti virilit. ⁊ cōfortatū est cor tuū eo q castitatē amaueris. ⁊ p virū tuū alterū nescieris. ideo ⁊ manꝰ dñi p̄fortauit te. ⁊ ideo eris bñdicta in eternū. Et dixit ois ppl's. fiat fiat. p dies aūt triginta vix collecta sunt spolia assyriorū a pplo isr'l. Pozzo aūt vniūsa q̄ holofermis peculiaria fuisse. pbata sunt: tederūt iudith in auro ⁊ argēto ⁊ vestib⁹ ⁊ gēmis ⁊ oi supellectili. ⁊ tradita sūt oia illi a ppl'o. Et oēs ppli gaudebant cū mulieribꝰ ⁊ virginibus ⁊ iuuenibus: in organis ⁊ citharis.

XVI

Hanc cantauit canticū h̄ dño iudith dicēs: Incipite dño i tympanis: cantate dño in cymbalis: modulamini illi psalmū nouū: exultate ⁊ invocate nomen ei⁹. Dñs conterēs bella. dñs nomē ē illi. Qui posuit castra sua in medio ppli sui. ut eriperet nos de manu oīuz inimicorū nr̄orum. Venit assur ex montibus abaquilone in multitudine fortitudinis sue: cuius multitudo obturauit torrētes ⁊ equi eoꝝ cooperuerūt valles. Dixit se icēsurū fines meos. ⁊ iuuenes meos occisurum gladio: infantes meos dare in p̄dam. ⁊ v̄gines in captiuitatē. Dñs aūt omnipotēs nocuit eū. ⁊ tradidit eū in manus femine. ⁊ p̄fudit eū. Nō eni cecidit potēs eoꝝ a iuuenibus nec filij titan p̄cusserūt eū: nec excelsi gigantes imposuerūt se illi: sed iudith filia merari i specie faciei sue dissoluit eū. Exuit.n. se vestimēto viduitatis. ⁊ induit se vestimēto leticie in exultatione filioꝝ isr'l. Unxit faciē suā unguēto: colligauit crines suos mitra ad decipiendū illū. Sandalia eiꝰ rapuerūt oculos eius: pulchritudo eiꝰ captiuā fecit aiam eius: amputauit pugio ceruicē eiꝰ. Horruerūt p̄se cōstantiā eiꝰ. ⁊ medi audaciā eiꝰ. Tūc vlulauerūt castra assyriorū qñ apparuerūt humiles mei: arescētes i siti. Filij puellaꝝ cōpūxerūt eos. ⁊ sicut pueros fugientes occiderūt eos: perierūt in p̄lio a facie dñi dei mei. Hymnū cantem⁹ dño: hymnū nouū cantem⁹ deo nr̄o. Adonai dñe magnus es tu. ⁊ p̄clarus in virtute. ⁊ quē superare nemo p̄t. Adibi seruiat ois creatura tua: quia dixisti ⁊ facta sūt. misisti spiritū tuū ⁊ creata sūt. ⁊ nō est qui resistat voci tue. Montes a fundamētis mouebunt cū aquis: petre sicut cera liquescēt ante faciem tuā. Qui aūt timēt te: magni erunt apud te p omia. Ve genti insurgenti sup genus meū. Dñs.n. omnipotēs vindicabit in eis: in die iudicij visitabit illos. Dabit eni ignē ⁊ vermes in carnes eoꝝ: ut vrant ⁊ sentiāt usq in sempiternū. Et factū est p⁹ hec omis ppls p⁹ victoriam venit i ir'lm adorare dñm. ⁊ mox ut purificati sūt: obtulerūt oēs holocausta ⁊ vota ⁊ repromissiones suas. Pozzo iudith vniūsa vasa bellica holofermis que dedit illi ppls. ⁊ conopeū qd ipsa sustulerat obtulit in anathema oblationis. Erat aūt ppls iocundus fim faciē scōz. ⁊ p tres mēses gaudiū huiꝰ victorie celebratū ē cū iudith. Post dies aūt illos vnusquisq redijt in sua. ⁊ iudith magna facta est in bethulia. ⁊ p̄clarior erat vniūse terre israel. Erat etiā virtuti castitas adiūcta. ita ut nō cognosceret virū omnib⁹ diebꝰ vite sue ex q̄ defunct⁹ ē manasses vir eiꝰ. Erat aūt diebus festis, pcedēs cū magna glia. Mānsit aūt in domo viri sui annos centū q̄nq. ⁊ dimisit ancillā suā liberā. ⁊ defuncta ē ac sepulta cū viro suo in bethulia: luxitq illā omis ppls diebꝰ septē. In omni aūt spatio vite eius nō fuit q̄ perturbaret isr'l. ⁊ post mortē eiꝰ annis multis. Dies aūt victorie huiꝰ festiuitatis ab hebreis in numero scōz diez accipit. ⁊ colit a iudeis ex illo tpe usq in p̄sentem diem.

Explicit liber Judith. Incipit prologus in librum Hester.

Librum hester varijs translatoribus cōstat esse vitiatū: quem ego de archiuis hebreoꝝ reuelās verbum e verbo expressius transtuli. Que libri editio vulgata lacinijs hinc inde vbiq finib⁹ trahit: addēs ea q̄ ex tpe dici poterāt ⁊ audiri: sicut solitū est sctorū diuinis supto thymate excogitare: q̄b⁹ vbis vti potuit q̄ iuriā passus ē: uel ille q̄ iniuriā fecit. Hos aūt o paula ⁊ eustochiū qñ ⁊ bibliotheccas hebreoꝝ studuistis intrare. ⁊ inpretū certamia cōprobastis: tenentes hester hebraicū librū p singula vba nr̄am trāslationem aspicite ut possit⁹ agnoscere me: nihil etiā augmentasse addendo: sed fideli testimonio simpliciter sicut in hebreo habet: historiā hebraicā latine lingue tradidisse. Nec affectamus laudes voluz: nec vituperatiōes expauescimus: deo eni placere curātes: minas voluz

pnitus nō timem⁹:qñ ꝛ⁹ diſſipat oſſa eoꝝ
q̄ voīb⁹ placē ꝛeſiderāt.ꝛ ꝑm aplm̄.q̄ eiuſmōi
ſūt ſeruī xp̄i eē nō p̄ſt. Rurſū in libꝛo hester
alphabetū ex minio vſq; ad tꝛta lr̄am fecim⁹
diūſis in locis:volētes.s.ſeptuaginta interp̄
tū ordinē ꝓ hō inſinuare ſtudioſo lectori. Nos
enī iuxta morē hebꝛaicū ordinē ꝓſequiet̄ iā in
ſeptuaginta editione maluimus.

Explicit ꝓlog⁹. Incipit lib hester. Capm I

IN diebus Aſſueri
q̄ regna
uit ab india vſq; ethiopiā ſuper
centū vigintiſeptē prouincias:
qñ ſedit in ſolio regni ſui: ſuſa
ciuitas regni eius exordiū fuit. Tertio igitur
anno imperij ſui fecerat grande cōuiuiū cun-
ctis pncipibus ꝛ pueris ſuis fortiſſimis per-
ſarū ꝛ medoꝝ inclytis ꝛ p̄fectis prouinciaꝝ
coā ſe:ut oſtēderet diuitias glorie regni ſui
ac magnitudinē atq; iactantiam potentie ſue
multo tpe:centū videlicet ꝛ octoginta dieb⁹
Cūq; implerent dies cōuiuij·iuitauit omnē
ꝑplm qui inuentus eſt in ſuſis a maximo vſq;
ad minimū.ꝛ iuſſit septē dieb⁹ cōuiuiū ꝑpa-
rari in veſtibulo hoꝛti ꝛ nemoꝛ·qō regio cul-
tu ꝛ manu cōſitū erat. Et pendebāt ex oi pte
tentoꝛia aꝛeꝛ color· ꝛ carbaſini ac byacint bi-
ni:ſuſtētata fumib⁹ byſſinis atq; purpureis:q̄
eburneis circulis inſerti erāt.ꝛ colūnis mar-
moꝛeis fultiebāt. Lectuli q̄ aurei ꝛ argētei:
ſup pauimentū ſmaragdino ꝛ pario ſtratum
lapide diſpoſiti erāt:qō mira varietate pictu
ra ꝛeꝛabat. Bibēbāt aūt qui inuitati erāt:
aureis poculis:ꝛ aliis atq; aliis vaſis cibi in-
ferebant. Vinū q̄ ut magnificētia regia di-
gnum erat abundans ꝛ ꝑcipuū ponebat. Nec
erat q̄ nolētes cogeret ad bitēdū:ꝛ ſic rex ſta-
uerat ꝑponēs mēſis ſingl̄os ꝛ pncibꝫ ſuis
ut ſumeret vnuſq;q; qō vellet. Vaſthi q̄ re-
gina fecit cōuiuiū femina ꝝ in palatio vbi rex
aſſuerus manere cōſueuerat. Itaq; die ſeptī-
mo cū rex eſſet hilaꝛioꝝ.ꝛ p⁹ nimiā potionē in-
caluiſſet meroꝝ:ꝑcepit maumā ꝛ baꝛatha ꝛ ar
bona ꝛ bagatha ꝛ abgatha ꝛ ꝛaratb ꝛ thaꝛchas
septē eunuchis q̄ in ꝓſpectu ei⁹ miniſtraba-
bāt:ut introduceꝛēt reginā vaſthi coꝛā rege
poſito ſup caput ei⁹ diademate.ut oſtenderet
cunct̄ ꝓplis ꝛ pncipib⁹ ei⁹ pulchꝛitudinē. Erat
enī pulchꝛa valde. Que renuit.ꝛ ad regis im-
periū qō p eunuchos mādauerat·venire cōtē-
pſit. Vñ tꝛat⁹ rex.ꝛ nimio furoꝛe ſuccēſus·in-
teꝛroganit ſapientes q̄ ex moꝛe regio ſemp ei
aderāt.ꝛ illoꝝ faciebat cūcta ꝓſilio.ſciētiū le-
ges ac iura maioꝝ:erāt aūt primi ꝛ proxumi
charſena ꝛ ꝛerbar ꝛ admatha ꝛ tharſis ꝛ ma-
res ꝛ marſana ꝛ mamucha·septē duces ꝓſa-
tq; medoꝝ:q̄ videbāt faciē regi.ꝛ ꝑmi p⁹ eū
reſidē ſoliti erāt:cui ſm̄e vaſthi regina ſubia-
ceret q̄ aſſueri regi ipeꝛiū qō p eunuchos mā-
dauerat·facē noluiſſet. Rñditq; mamucha
audiēte rege atq; pncipib⁹ Nō ſolū regē le-
ſit regina vaſthi:ſ ꝛ cēs ꝓplos ꝛ pncipes q̄ſūt
in cūct̄ ꝓuinciis regi aſſueri. Egrediet·n.ſer
mo regine ad cēs mulieres ut cōtēnāt viros
ſuos.ꝛ dicāt. Rex aſſuer⁹ iuſſit ut regina va-
ſthi intraret ad eū.ꝛ illa noluit:atq; ſ exēplo
cēs pncipū cōiuges ꝑſarū atq; medoꝝ par-
uipendent imperia maritoꝝ. Vnde regi iuſta
eſt indignatio. Si tibi placet egrediat edict̄
a facie tua.ꝛ ſcribat iuꝛ legē perſarū atq; me-
doꝝ quā ꝓteriri illicitū ē:ut neq; q̄ vltra va-
ſthi ingrediat ad regē.ſ regnū illi⁹ altera que
melioꝝ eſt illa accipiat. Et hoc in cē qō latiſſi-
mū eſt prouinciarū tuarū diuulgef ipeꝛiū.ꝛ
cūcte vxoꝛes tam maioꝝ q̄ minoꝝ ꝛeꝛabāt
maritis ſuis honoꝛē. Placuit cōſiliū ei⁹ regi.ꝛ
pncipib⁹:fecitq; iuxꝛ ꝓſiliū mamucha.ꝛ miſit
epl̄as ad vniūſas prouincias regni ſui:ut q̄q;
gens audire ꝛ legere poterat diūſis linguis ꝛ
lr̄is·eſſe viros pncipes ac maioꝛes in domibus
ſuis.ꝛ hoc ꝓ cunctos ꝓplos diuulgari. VII

Poſtq; itaq; geſtis: poſtq; regis aſſueri
indignatio ꝛeꝛbuerat: recoꝛdatus
eſt vasthi q̄ feciſſet uel que paſſa eſſet:
dixerūtq; pueri regi ac miniſtri ei⁹. Queraꝝ
regi puelle ꝑgines ac ſpecioſe.ꝛ mittaꝝ ſ qui
ꝓſiderēt ꝑ vniūſas ꝓuincias puellas ſpecio-
ſas ꝛ virgines.ꝛ adducāt eas ad ciuitatē ſu-
ſan ꝛ tradāt in domū femina ꝝ ſub manu egei
eunuchi q̄ eſt ꝑpoſit⁹ ꝛ cuſtos mulieꝝ regiaꝝ
ꝛ accipiāt mundū muliebrē ꝛ cetera ad vſus
neccia. Et q̄cūq; inꝛ cēs oculis regi placuerit
ipſa regnet ꝓ vaſthi. Placuit ſermo regi:ꝛ
ita ut ſuggeſſerant iuſſit fieri. Erat vir iude⁹
in ſuſis ciuitate·vocabulo mardocheus filius
iair·filij ſemei·filij cis·de ſtirpe gemini: qui
tranſlatus fuerat de ieꝛuſlm·eo tpoꝛe q̄ iecho-
niam regē iuda nabuchodonoſoꝛ rex babylo-
nis trāſtulerat·q̄ fuit nutricī⁹ filie fratris ſui
ediſſe q̄ altero noie vocabaſ hester.ꝛ vtrunq;

parētē amiserat. pulchra nimis ⁊ decora facie
Mortuisq; pre eius ac mre: mardocheus sibi
eā adoptauit in filiā. Cūq; perebruisset regi
ipertū. ⁊ iuxt mādatū illi⁹ multe pulchre vir-
gines adducerēt susan. ⁊ egeo traderent eu-
nucho: hester q̄s inf ceteas puellas ei tradita
est: ut seruaret i numero feminarū. Que pla
cuit ei. ⁊ inuenit gratiam in p̄spectu illius:
ut acceleraret mundum muliebrem. ⁊ trade-
ret ei partes suas. ⁊ septē puellas sp̄ecios̄issi-
mas de domo reḡ. ⁊ tā ipsam q̄ pdiss̄equas
ei⁹ ornaret atq; excoleret. Que noluit indi-
care ei p̄p̄m ⁊ p̄riam suā. Mardocheus enī
p̄cepat ei ut de hac re oio reticeret: qui quā
bulabat q̄tidie añ vestibulū dom⁹ in q̄ electe
v̄gines seruabant: curā agens salutis hester:
⁊ scire volēs quid ei accidēt. Cū aūt venisset
tempus singulax p ordinē puellax ut intra-
rent ad regē: explet⁹ oīb⁹ q̄ ad cultum muliē-
brē p̄tinebat: mēsis duodecimus p̄debat: ita
dūtaxat ut ser mensib⁹ oleo yngerēt mirtbi-
no. ⁊ alijs sex q̄busdā pigmētis ⁊ aromatib⁹
vterēt. Ingredierēt; q̄ ad regem: q̄cūq; postu-
lassent ad ornatū p̄tinēs accipiebāt. ⁊ ut eis
placuerat cōposite: de triclinio feminarū ad
regis cubiculū trāsiebāt. Et que intrauerat
vespe egrediebat mane: atq; inde i secundas
edes deducebāt que sub manu saasagaz eunu-
chi erant. q̄ cōcubinis regis p̄sidebat: nec ha-
bebat p̄tātē ad regē vltra redeundi nisi volu-
isset rex. ⁊ eā venire iussisset ex noie. Euoluto
autē tpe p ordinē instabat dies q̄ hester filia
abiahil fris mardochei: quam sibi adoptaue-
rat i filiā: debēt intrare ad regē. Qua enō que
nuch⁹ custos v̄ginū: hgei ad ornatū dedit
Erat. n. formosa valde. ⁊ icredibili pulchri-
tudine: oium oculis gratiosa ⁊ amabilis vi-
debat. Ducta ē itaq; ad cubiculū regis assue-
rimense decimo qui vocatur thebeth: septimo
anno regni ei⁹. ⁊ adamauit eā rex pl⁹ q̄ oēs
mulieres: habuitq; gratiā ⁊ miam coram eo
sup oēs mulieres. ⁊ posuit diadema regni in
capite eius: fecitq; eā regre i loco vasthi. Et
iussit cōuiuiū p̄parari pmagnificū cunct⁹ p̄n-
cipib⁹ ⁊ seruis suis: p cōiugtiōe ⁊ nuptijs hes-
ter. Et dedit requiē vniuersis p̄uincijs: ac
dona largit⁹ ē iuxta magnificētiā p̄ncipalem
Cūq; ⁊ secūdo q̄rerēt v̄gines. ⁊ p gregarent⁹
mardochē⁹ manebat ad ianuā regis: necdū
p̄didicerat hester patriā ⁊ p̄p̄m suū: iuxt māda
tum eius. Quicqd. n. ille p̄cipiebat obserua-
bat hester. ⁊ ita cūcta faciebat ut eo tpe soli-
ta erat q̄ eā gsulā nutriebat. Eo igit tpe quo
mardocheus ad regis ianuam morabat: irati
sūt bagathan ⁊ thares duo eunuchi regis: q̄
ianitores erāt. ⁊ in p̄mo palatij limine resi-
debāt: voluerūtq; insurgere i regē ⁊ occidere
eū. Qđ mardocheū nō latuit. Statimq; nūciauit regine hester. ⁊ illa regi ex noie mar-
dochei q̄ ad se rē detulerat. Quesitū est ⁊ in-
uentū. ⁊ appensus est uterq; eox in patibulo.
Et iussit rex ut in libro memoriali scriberet:
vt p̄ vita sua aliqd rep̄saret ei. Mādatūq;
est historijs. ⁊ annalibus traditū cōrā rege.

Post hec rex assuerus exaltauit ℣III
Paman filiū amadathi q̄ erat de stirpe
agag ⁊ posuit solū ei⁹ sup oēs prin-
cipes q̄s habebat. Cunctiq; fui regi q̄ i foribus
palatij p̄sabāt flectebāt genua. ⁊ adorabant
aman. Sic. n. p̄cepat eis imperator. Sol⁹ mar-
dochēus nō flectebat genu: neq; adorabat eū.
Cui dixerunt pueri regis q̄ ad fores palatij
residebāt. Cui p̄ter ceteros nō obtēperas māda
tū regis? Cūq; h̄ crebrius dicerēt. ⁊ ille nol-
let audire: nūciauerūt aman scire cupientes
vtrū p̄seueraret in sn̄ia. Dixerat. n. eis se esse
iudeū. Qđ cū audisset aman. ⁊ experimēto p̄-
basset q̄ mardocheus non sibi flecteret genu
nec se adorare curaret: iratus est valde. ⁊ p̄ nihilo
duxit in vnū mardocheū mittere man⁹ suas:
audierat. n. q̄ eēt gentis iudee: magisq; vo-
luit cūctm iudeox q̄ erāt i regno assueri p̄dere
nationē. Mense p̄mo cui⁹ vocabulū ē nisan
āno duodecimo regni assueri: missa ē sors in
urnā q̄ thebraice dicit phur: coram aman. quo
die ⁊ q̄ mēse gēs iudeox debēt interfici. ⁊ exi-
uit mensis duodecim⁹ q̄ vocat adar. Dixitq;
amā regi assuero. Est p̄p̄s per oēs p̄uincias
regni tui dispersus. ⁊ a se mutuo separat⁹ nouis
vtēs legib⁹ ⁊ cerimonijs: insup ⁊ regis scita
cōtēnens. Et optime nosti q̄ nō expediat re-
gno tuo ut insolescat p licētiā. Si tibi placet
decerne ut pereat. ⁊ decē milia talētox argē-
dam arcbarijs gaze tue. Tulit q̄ rex annulū
q̄ vtebat de manu sua. ⁊ dedit cū aman filio
amadathi de genie agag hosti iudeox: di-
xitq; ad eū. Argentū q̄d tu polliceris: tuū sit:
de p̄p̄o age q̄d tibi placet. Vocatiq; sūt scri-
be regi mēse p̄mo nisan tertiadecia die eiusdē

mēsis. ⁊ scriptū ē ut iusserat aman ad oēs satrapas regis. ⁊ iudices ꝓuincias diuersarūq; gētiū· ut q̄q; gens legere poterat ⁊ audire ꝓ varietate linguarū ex noīe regis assueri ⁊ lre signate ipsi⁹ ānulo misse sūt p cursores regis ad vniuersas ꝓuincias ut occiderēt atq; delerēt cūctos iudeos a puero vsq; ad senē· puulos ⁊ mulieres vno die· ⁊ ē tertiodecimo mēsis duodecimi q̄ vocat adar. ⁊ bona eoꝝ diriperēt. Ꝑūma āt epistolaꝝ ⁊ fuit: ut cūctis ꝓuincie scirēt ⁊ pararēt se ad ꝑdictā die. Festinabāt cursores q̄ missi erāt regi ꝑcriū explere. Statimq; i susis ꝓpēdit edictū· rege ⁊ aman celebrante conuiuiū. ⁊ cunctis iudeis qui in vrbe erant flentibus.

VIIII

Que cū audisset mardocheus· scidit q vestimenta sua ⁊ indutus est sacco: spargens cinerem capiti. ⁊ in platea medie ciuitatis voce magna clamabat oīdēs amaritudinē aī sui. ⁊ ⁊ ciulatu vsq; ad fores palatij gradiens. Non.n. erat licitū indutū sacco aulā regis intrare. In oib⁹ q̄q; ꝓuincijs oppidis ac locis ad q̄ crudele regis dogma puenerat· planct⁹ ingens erat apud iudeos: leiuniū· ululat⁹ ⁊ flet⁹: sacco ⁊ cinere multis ꝓstratu vtentib⁹. Ingresse aūt sūt puelle hester ⁊ eunuchi: nūciauerūtq; ei. Ꝙ audiēs ꝓsternata ē. ⁊ vestē misit ut ablato sacco indueret eam. Quam accipe noluit. Accitoq; athach eunucho quē rex ministrū ei vederat precepit ut iret ad mardocheū ⁊ disceret ab eo cur hoc faceret. Egressusq; athach iuit ad mardocheū. ⁊ iuenit eū stātē i platea ciuitatis ante hostiū palatij. Qui indicauit ei oīa q̄ acciderāt quō aman ꝓmisisset ut i thesauros regis ꝓ iudeoꝝ nece iferret argētū. exēplar q̄q; ediceti q̄ pendebat in susis vedit ei ut regine oīderet. ⁊ moneret eā ut intraret ad regē. ⁊ vepcaret eū ꝓ ꝓplo suo. Regressus athach nūciauit hester. oīa q̄ mardocheus dixerat. Que rūdit ei. ⁊ iussit ut diceret mardocheo Oēs serui regi ⁊ cūcte q̄ sub ditiōe ei⁹ sūt norūt ꝓuincie. q̄ siue vir siue mulier non vocatus· interi⁹ atriū regis intrauerit: absq; vlla cūctatiōe statī iēficiaf. nisi forte rex aureā virgā ad eū tetēderit ꝓ signo clementie. atq; ita possit viuē. Ego igit quō ad regē intrare poco: q̄ triginta iā dieb⁹ nō sū vocata ad eū? Nō cū audisset mardocheus: rursū mandauit hester· dicēs: Ne putes q̄ aīam tuam tūi

lisueres· q̄a i domo regis es ꝓ cūcē iudeis. Si.n nū c siluer ꝓ aliā occasionē libabūt iudei. ⁊ tu ⁊ dom⁹ ꝑris tui ꝑibiti. Et q̄s nouit vtrū idcireo ad regnū veneri: ut i tali tpe pareꝝ? Rursūq; hester hmardocheo ꝓba mādauit Vade ⁊ cōgrega oēs iudeos q̄s in susis reperis. ⁊ orate ꝓ me. Nō comedet⁹ ⁊ nō bibetis trib⁹ dieb⁹ ⁊ tribus noctib⁹. ⁊ ego cū ancillis meis similiter ieiunabo. ⁊ tunc ingrediar ad regē ꝓ legē faciēs non vocata: tradensq; me morti ⁊ piculo. Fuit itaq; mardoche⁹ ⁊ fecit omnia que hester preceperat.

V

Die aūt tertio induta ē hester regalib⁹ vestimentis. ⁊ stetit in atrio domus regie qđ erat interi⁹ ꝓ basilicā regis At ille sedebat sup soliū suū i cōsistorio palatij ꝓ ostiū domus. Cūq; vidisset hester reginā stantē placuit oculis eius: ⁊ extendit ꝓ eā ꝓgā aureā quā tenebat manu. Que accedens osculata ē sūmitatē ꝓge ei⁹: dixitq; ad eā rex. Quid vis hester regina? Que ē petitio tua? Etiā si dimidiā ptē regni ꝑtieri: dabit tibi. At illa rūdit. Si regi placet obsecro ut venias ad me hodie ⁊ aman tecū ad cōuiuiū qđ parauī. Statimq; rex: vocate iq̄t cito aman ut hester obediat volūtati. Venerūt itaq; rex ⁊ aman ad ꝓuiuiū qđ eis regina parauerat. Dixitq; ei rex postq; vinum biberat abundanter. Quid petis ut det tibi. ⁊ ꝑ q̄ re postulas? Etiā si dimidiā ptē regni mei ꝑtieris: impetrabis. Cui rūdit hester. Petitio mea ⁊ pces sūt iste. Si iueni in cōspectu regi gratiā ⁊ si regi placet ut det mihi q̄ postulo ⁊ meā ipleat petitionē: veniat rex ⁊ aman ad cōuiuiū qđ parauī eis. ⁊ cras apriā regi volūtatē meā. Egressus ē itaq; illo die amāletus ⁊ alacer. Cūq; vidisset mardocheū sedentē ad fores palatij. ⁊ non solū non assurrexisse sibi· ⁊ nec motū quidē de loco sessiōis sue· idignatus est valde. ⁊ dissimulata ira reuersus i domū suā cōuocauit ad se amicos suos ⁊ cares vxorē suā. ⁊ exposuit illis magnitudinē diuitiarū suarū filiorūq; turbā. ⁊ quāta eū gl̄ia sup cēs ꝓncipes ⁊ seruos suos rex eleuasset. Et p⁹ h̄ ait: Regina q̄q; hester nullū alium vocauit ad cōuiuiū cū rege ꝑter me: apud quā etiā cras cū rege ꝑsalturus sū. Et cum h̄ oīa dixerit: nihil me bñ ꝑto q̄diu videro mardocheū iudeū sedentem ad fores regias: Rūderūtq; ei cares vxor eius. ⁊ cēti

amici. Jube parari excelsam tralem bñtem altitudinis q̄nq̄ginta cubitos. ⁊ dic mane regi ut appendat sup eā mardochē. ⁊ sic ibis cum rege lętus ad cōuiuiū. Placuitq; ei cōsiliū. ⁊ iussit excelsam preparari crucem. VI

In nocte illā dormit rex insomnē: iussitq; sibi afferri historias ⁊ annales priorū tēporū. Que cū illo pñte legerent: ventū est ad illū locū vbi scriptū erat quō nū ciasset mardocheus insidias bagathā ⁊ thares eunuchorū: regē assuerū iugulare cupientium. Quō cū audisset rex. ait: Quid pro hac fide honoris ac pmij mardocheus cōsecut⁹ est? Dixerunt ei serui illi⁹ ac ministri. Nihil omno mercedis accepit. Statimq; rex: qs ē inquit in atrio? Aman q̄ppe inter⁹ atriū dom⁹ regie intrauerat. ut suggereret regi. ⁊ iuberet mardocheū affigi patibulo qō ei fuerat preparatū. Rñderūt pueri. Aman stat in atrio. Dixitq; rex. ingrediat. Cumq; esset ingressus. ait illi. Quid vult fieri viro quē rex honorare desiderat? Cogitans aūt in corde suo aman. ⁊ reputās q̄ nullū aliū rex nisi se vellet honorare rñdit. Hō quē rex honorare cupit vult indui vestibus regijs. ⁊ imponi sup equū qui de sella regis ē. ⁊ accipe regiū diadema sup caput suū. ⁊ prim⁹ de regijs pncipibus ac tyrannis teneat equū ei⁹. ⁊ p plateā ciuitatis incedens clamet ⁊ dicat: Sic honorabit quemcūq; rex voluerit honorare. Dixitq; ei rex: Festina ⁊ sūpta stola ⁊ eq̄ fac ut locut⁹ es. mardochęo iudeo q̄ sedet añ fores palatij. Cave ne q̄cq̄ de bis q̄ locutus es prętermittas. Tulit itaq; aman stolā ⁊ equū: indutūq; mardochēū in platea ciuitat. ⁊ impositū equo p̄cedebat atq; clamabat. Hoc honore cōdignus est quēcūq; rex voluerit honorare. Reuersusq; est mardochęus ad ianuā palatij. ⁊ aman festinauit ire in domū suā lugēs. ⁊ opto capite: narrauitq; cares vxori sue ⁊ amicis oia q̄ euenissent sibi. Cui rñderūt sapientes q̄s habebat in cōsilio ⁊ vxor ei⁹. Si de semine iudeorū ē mardochē⁹ añ quē cadere cepisti: nō pōris ei resistē: sed cades in cōspectu ei⁹. Adhuc illis loquētib⁹ venerunt eunuchi regi. ⁊ cito eū ad cōuiuiū q̄ regina parauerat: pergere cōpulerūt. VII

Intrauit itaq; rex ⁊ amā ut biberēt cū regina. Dixitq; ei rex etiam secūda die potuq; vino incaluerat. Que est petitio tua hester ut det tibi. ⁊ quid vis fieri? Etiam si dimidia partē regni mei petieris. impetrabis. Ad quē illa rñdit. Si inueni gratiā in oculis tuis o rex. ⁊ si placet: dona mihi aiam meā p qua rogo ⁊ ppl̄m meū. p q̄ obsecro. Traditi enī sumus ego ⁊ ppl̄us meus ut cōteramur: iugulemur ⁊ pream⁹. Atq; vtinā in seruos ⁊ famulas venderemur: eēt tollerabile malū: ⁊ gemēs tacerē: nūc aūt tostis nr̄ est cui⁹ crudelitas redūdat in regē. Rñdēsq; rex assuerus ait: Quis ē iste ⁊ cui⁹ potētie: ut h̄ audeat facere? Dixitq; hester. Hostis ⁊ inimicus nr̄ pessimus iste ē aman. Quō ille audiēs illico obstupuit: vultū regi ac regine ferre nō sustinēs. Rex aūt irat⁹ surrexit. ⁊ de loco cōuiuij itrauit in hortū arborib⁹ cōsitū. Aman q̄ surrexit ut rogaret hester reginā p aīa sua. intellexit. n. a rege sibi paratū malū. Qui cum reuersus esset de horto nemorib⁹ cōsito. ⁊ itrasset cōuiuij locū: repperit aman sup lectū corruisse in quo iacebat hester. ⁊ ait: Etiā reginā vult opprimere me pñte i domo mea. Necdū vbū de ore regis exierat. ⁊ stati operūt faciē ei⁹. Dixitq; arbona vnus de eunuchis q̄ stabāt in ministerio regis. En lignū q̄ parauerat mardochęo q̄ locutus ē p rege. stat in domo aman: habēs altitudinis q̄nq̄ginta cubitos. Cui dixit rex. Appēdite eū in eo. Suspēsus ē itaq; aman in patibulo q̄ parauerat mardochęo. ⁊ regis ira quieuit. VIII

Die illo dedit rex assuerus hester regine domū aman aduersarij iudeorū. ⁊ mardochē⁹ ingressus ē añ faciē regis. Cōfessa ē. n. ei hester q̄ eēt patru⁹ suus. Tulitq; rex annulū quē ab aman recipi iusserat: ⁊ tradidit mardochęo. hester aūt cōstituit mardochēū sup domū suā. Nec his cōtenta pciditad pedes regis: fleuitq; ⁊ locuta ad eū orauit ut malitiā aman agagite ⁊ machinationes ei⁹ pessimas q̄s excogitauerat ꝯ iudeos iubēt irritas fieri. At ille ex more sceptrū aureū ptēdit manu: quo signū clemētie monstrabat. Illaq; ꝓsurgēs stetit añ eum. ⁊ ait: Si placet regi. ⁊ si inueni gratiā i oculis ei⁹. ⁊ pcatio mea nō ei videt ēe ꝓria: obsecro ut nouis epl̄is: reteres aman fre insidiatoris ⁊ tostis iudeor⁹: quib⁹ eos in cūctis regi⁹ puincijs pire pcepat cozigank. Quō. n. pōt sustinē necē ⁊ infectionē ppl̄i mei? Respondit q̄ rex assuerus hester regine ⁊ mardochęo iudeo. Domū aman ꝓcessi hester regine. ⁊ ipsū iussi

affigi cruci. qđ ausus ē manū mittē i iudeos. Scribite g̃ iudeis sicut vobis placet ex regis noīe: signātes lr̃as annulo meo. Mos.n. cōsuetudo erat: ut eplis q̃ ex regi noīe mittebant ꝟ illi⁹ annulo signate erāt. nemo auderet ꝺicere. Accitisq; scribis ꝟ librarijs regi: erat āt tp̃s tertij mēsis qui appellat siban. vicesima ꝟ tertia illi⁹ die: scripte sūt eple ut mardoche⁹ voluerat ad iudeos ꝟ ad p̃cipes. procuratores q; ꝟ iudices: q̃ centū vigintiseptē. puincijs ab india vsq; ethiopiā p̃sidebāt: prouincie atq; prouincie: pplo ꝟ pplo: iuxt̃ linguas ꝟ lr̃as suas ꝟ iudeis: aput legere poterāt ꝟ audire. Ipseq; ep̃le q̃ ex regi noīe mittebant: annulo illi⁹ obsignate sūt ꝟ misse p̃ veredarios: q̃ p cūctas prouincias discurrētes: vteras lr̃as nouis nuncijs p̃uenirēt. Quib⁹ impauit rex: ut cōuenirent iudeos p̃ singulas ciuitates ꝟ i vnū p̃ciperēt cōgregari: ut starēt p̃ aīabus suis ꝟ cōtra inimicos suos cū cōingib⁹ ac liber̃ ꝟ vniūsis vomib⁹ interficerēt atq; vlcisc̃rēt. Et cōstituta est p cūctas prouincias vna vltionis dies: id est tertiadecima die mēsis duodecimi adar. Sū maq; ep̃le h̃ fuit ut in oib⁹ terris ac pplis qui regi assueri subiacebāt impio: notū fieret paratos cē iudeos ad capiendā vindictā de hostib⁹ suis. Egressiq; sūt veredarij celeres nūcios perferētes. ꝟ edictū regi p̃pendit i susis. Mardoche⁹ aūt de palatio ꝟ de cōspectu regis egrediēs fulgebat vestib⁹ regijs hyacinthinis. videlicet ꝟ aerinis: corona aurea p̃tās i capite ꝟ amict⁹ serico pallio atq; purpureo. Miseq; ciuitas exultauit atq; lerata ē. Iudeis aūt noua lux oriri visa est: gaudiū honor ꝟ tripudiū. Apud cūctos pplos vrbes atq; puincias q̃cūq; regis p̃cepta veniebāt: mira exultatio: epule atq; cōuiuia ꝟ festus dies: intantū ut plures alterius gentis ꝟ secte: eorū religioni ꝟ cerimonijs iungerent. Grandis enī cūctos iudaici nominis terror invaserat.

IX

In ꝺie duodecimi mensis quē adar vocari ante iā ꝺixim⁹: tertiadecima die q̃ cuncti iudeis inēfectio pabat. ꝟ hostes eorū inbiabāt sanguini: ipsa vice superiores iuri cē ceperūt. ꝟ se de aduersarijs vindicare. Cōgregatiq; sūt p̃ singulas ciuitates ꝟ oppida ꝟ loca ut extēderēt manū ꝛ inimicos ꝟ p̃secutores suos. Nulluq; ausus ē resistere: eo q̃ cūctos pplos magnitudinis eor formido p̃netrarat. Nā ꝟ p̃uinciaꝝ iudices duces ꝟ procuratores. oīsq; dignitas q̃ singulis locis ꝟ opibus p̃erat: extollebāt iudeos timore mardochei quē p̃ncipē esse palatij ꝟ plūmū posse cognouerāt. Fama q̃ nois ei⁹ crescebat q̃tidie ꝟ p cūctoꝝ ora volitabat. Itaq; p̃cusserūt iuri inimicos suos plaga magna. ꝟ occiderūt eos reddētes eis qꝺ sibi parauerāt facē: intā. tū ut etiā in susis q̃ngētos viros interficerēt ex de filios aman agagite hostis iudeorū. Quoꝝ ista sūt noia: pharsandatha ꝟ ꝛelphō ꝟ espatha ꝟ phorata ꝟ adalia ꝟ aridatha ꝟ ep̃rmesteba ꝟ arisai ꝟ aridai ꝟ vaisatha. Quos cū occidissent: p̃das de substātijs eoꝝ agē noluerūt. Statiq; numer⁹ eorū qui occisi erāt in susis ad regē relatus est. Qui dixit regine. In vrbe susis interfecerūt iudei q̃ngētos viros. ꝟ alios de filios aman. Quanta putas eos exercere cedē in vniūsis p̃uincijs? Quid vltra postulas. ꝟ qđ vis ut fieri iubeā? Cui illa rñdit. Si regi placet: de potestas iudeis. ut sicut fecerūt hodie in susis: sic ꝟ cras faciāt. ꝟ de filij aman i patibulis suspendāt. Precepit rex ut ita fieret. Statimq; in susis p̃pendit edictū ꝟ de filij aman suspensi sūt. Cōgregatis iudeis quartadecima die mēsis adar. interfecti sunt in susis trecenti viri: nec eorū ab illis direpta substātia est: sed ꝟ p cūctas prouincias q̃ ditioni regi subiacebāt: paiab⁹ suis steterūt iudei: interfect⁹ hostib⁹ ac p̃secutoꝝib⁹ suis: intantū ut septuagita q̃q; milia occisoꝝ implerent. ꝟ nullus de substātijs eoꝝ q̃q; tingēt. Dies aūt tertiusdecim⁹ mensis adar. vn⁹ apud cūctos interfectionis fuit. ꝟ ąrtadecima die cedere desierūt. Que cōstituerūt esse solēnē: ut i eo oī tp̃e deinceps vacarēt epulis gaudio atq; cōuiuijs. At bi q̃ in vrbe susis cedē exercuerāt tertiodecimo ꝟ ąrtodecimo die eiusdē mēsis i cede versati sūt: quintodecimo aūt die pcutē desierūt. Et ideirco eundē ꝺiē cōstituerūt solēnē epularū atq; letitie. Hi vero iudei q̃ in oppidis nō murat⁹ ac villis morabant. quartūdecimū diem mensis adar cōuiuioꝝ ꝟ gaudij decreuerūt: ita ut exultent in eo ꝟ mittāt sibi mutuo p̃tes epulaꝝ ꝟ citoꝝ. Scripsitq; mardoche⁹ oia lr̃e: ꝟ lr̃is cōprehensa misit ad iudeos q̃ in oib⁹ regi p̃uincijs morabant: tā i vicino posit̃ q̃ p̃cul ut quartādecimā ꝟ q̃tādecimā ꝺiē mensis adar p festis suscip̃erēt. ꝟ reūtente semp ano solenni celebrarent honore: quia i ipsis ꝺieb⁹

se vlti sunt iudei ꝛe inimicis suis. ⁊ luct⁹ atq; tristicia i bilaritatem gaudiiq; cõuersi sũt: eẽtq; dies isti epulaꝝ atq; leticie. ⁊ mittere sibi inicẽ civiũ ptes. ⁊ pauplbus munuscula largirẽt. Susceperuntq; iudei in solẽnẽ ritũ cũcta q̃ eo tpe facẽ ceperãt: ⁊ q̃ mardoche⁹ lris faciẽda mãdauerat. Aman.n. filius amadathi stirpis agag hostis ⁊ aduersarius iudeoꝝ cogitauit ꝯ eos malũ ut occidẽt illos atq; vleret ⁊ misit phur q̃ nostra lingua frẽ in sortẽ. ⁊ p⁹ea ingressa ẽ hester ad regẽ obsecrãs ut conat⁹ ei⁹ lris regi irriti fierent: ⁊ malũ qđ ꝯ iudeos cogitauerat reuerteret in caput ei⁹. Denicp; ⁊ ipsũ ⁊ filios ei⁹ affixerunt cruci: atq; ex illo tpe dies isti appellati sunt phurim id est sortium. eo q̃ phur id est sors in vrna missa fuerit. Et cuncta q̃ gesta sũt. epla. i. libri hui⁹ volumine ꝓtinẽt: q̃q; stituerũt. ⁊ q̃ vinceps imutata sũt. suscepe-runt iudei sup se ⁊ semen suũ. ⁊ sup cunctos q̃ religiõi eoꝝ voluerunt copulari: ut nulli liceat duos hos dies absq; solẽnitate trãsigẽ q̃s scriptura testat. ⁊ cetera expetũt tpa ãnis sibi iugiẽ succedẽtib⁹. Isti sũt dies q̃s nulla vnq; velebit oblivio. ⁊ q̃ singulas gnãtiones cũcte in toto orbe puincie celebrabũt: nec est vlla ciuitas i q̃ dies phurim id est sortiũ: nõ obseruẽt a iudeis: ⁊ ab eoꝝ pgenie q̃ bis cerimonijs obligata ẽ. Scripserũtq; hester regina filia abiahil ⁊ mardoche⁹ iudeus etiam secũdã epl̃am: ut omni studio dies ista sollẽnis sanciret⁹ posterũ. Et miserunt ad oẽs iudeos q̃ i cẽtũ vigintiseptẽ puincijs regi assueri versabãt: ut haberẽt pacẽ ⁊ suscipent veritatẽ obſuãtes dies sortiũ. ⁊ suo tpe cũ gaudio celebrarẽt: sicut cõstituerant mardoche⁹ ⁊ hester. Et illi obſuãda susceperũt a se ⁊ a semine suo ieiunia atq; clamores ⁊ sortiũ dies. ⁊ oia q̃ libri h⁹ q̃ vocat hester hist⁹ia ꝓtinent.

Rex ꝛo assuer⁹ cẽm ẽrã ⁊ cũctas mari insulas fecit tributarias: ciu⁹ fortitudo ⁊ iperiũ ⁊ dignitas atq; sublimitas q̃ exaltauit mardochęum scripta sunt in libris medoꝝ atq; persarũ. ⁊ quõ mardochęus iudaici generis secund⁹ a rege assuero fuerit. ⁊ magn⁹ apud iudeos. ⁊ acceptabilis plebi fratrũ suoꝝ: querens bona ꝓpło suo: ⁊ loquẽs ea q̃ ad pacẽ seminis sui pertinerent. Que hĩ ex hebreo plena fide expressi. Is aũt q̃ sequũt scripta repperi in editiõe vulgata q̃ greco⁹ lingua ⁊ hris ꝓtinent. ⁊ interi p⁹ finẽ libri hꝰ caplm ferebat. qđ iuxta consuetudinẽ nostrã otelo. i. veru prenotauimus. Dixitq; mardoche⁹. Deo facta sũt ista. Recordat⁹ sũ somnij qđ viderã: hꝰ eadẽ significantẽ: nec eoꝝ q̃q; irritũ fuit. Paru⁹ fons q̃ crevit in fluviũ ⁊ i lucẽ solẽq; ꝓversus ẽ. ⁊ i aq̃s plurimas redũdauit: hester est: quam rex accepit vxorẽ. ⁊ volvit eẽ reginã. Duo aut̃ dracones: ego sũ. ⁊ amã. Hẽtes q̃ cõuencrãt. hi sũt q̃ conati sũt velẽ nomẽ iudeoꝝ. Hẽs aũt mea isr̃l est q̃ clamavit ad dñm. ⁊ salvũ fecit ꝑplm suũ. literavitq; nos ab oibus malis. ⁊ fecit signa magna atq; portẽta inẽ gentes: ⁊ duas sortes eẽ ꝓcepit. vnã ꝑplı vi. ⁊ alteram cũctaꝝ gẽtiũ. Venitq; vtraq; sors i statutũ ex illo iã tpe corã deo vniversis gẽtib⁹. ⁊ recordat⁹ ẽ dñs ꝑplı sui: ac misertus hẽditatis sue. Et observabũt dies isti i mẽse adar. quartadecima ⁊ q̃ntadecima die eiusdẽ mẽsis. cũ oi studio ⁊ gaudio in vnũ cetũ ꝑplı cõgregati: i cũctas vinceps gnãtiões ꝑplı isr̃l.

Anno q̃rto regnantibus ptolemeo ⁊ cleopatra: attulerũt vosit hę q̃ se sacerdotẽ ⁊ levitici generis ferebat. ⁊ ptolemę⁹ fili⁹ ei⁹ hãc epistolã pvrim: quam dixerũt inẽꝑpretatũ eẽ lysimacũ ptolemei filiũ i irl̃m. Hoc q̃q; principiũ erat i editione vulgata: qđ nec in hebreo. nec apud vllũ fertur inẽꝑpretũ. Anno secũdo regnãte artaxerxe maximo. prima die mensis nisan: vidit somniũ mardoche⁹ filius iaĥri. filij semei. filij cis de tribu beniamin. hꝰ iudeus q̃ habitabat i vrbe susis: vir magnus. ⁊ inẽ ꝓmos aule regie. Erat aũt de eo numero captivoꝝ q̃s transtulerat nabuchodonosor rex babylonis de irl̃m cũ iechonia rege iuda. ⁊ hoc eius somniũ fuit. Apparuerũt voces ⁊ tumultus: tonitrua ⁊ fremot⁹ ⁊ cõturbatio sup ẽrã. ⁊ ecce duo dracões magni parati q̃ ꝯ se in ꝓliũ: ad q̃rũ clamorẽ cũcte gẽtes pcitate sũt natiões: ut pugnarẽt ꝯ gentẽ iustoꝝ. Fuitq; dies illa tenebraꝝ ⁊ discrimis. tribulationis ⁊ angustie ⁊ ingẽs formido sup ẽrã. Conturbataq; est gẽs iustorũ timentiũ mala sua. ⁊ ꝑparata ad mortẽ. Clamaverũtq; ad deũ. ⁊ illis vociferantib⁹. fons paru⁹ crevit i fluviũ maximũ: ⁊ i aq̃s plurimas redũdauit. Lux ⁊ sol ort⁹ est ⁊ humiles exaltati sũt. ⁊ devoraverũt inclytos. Qđ cũ vidisset mardoche⁹ ⁊ surrexisset

re stratu·cogitabat qđ rex facere vellet. ⁊ fixū habebat in animo·scire cupiēs qđ significaret somniū.

XII

Mozabaf aūt eo tpe i aula reg·cū bagatha ⁊ thara eunuchis reg·qui ianitores erāt palatij. Cūq; itellexisset cogitatiōes eox ⁊ curas diligēti⁹ quidisset: didicit q conarēf in regem artaxerxē man⁹ mittē·⁊ nūciauit sup eo regi. Qui re vtroq; habita q̄stiōe·cōfessos iussit duci ad mortem Rex aūt qō gestū erat scripsit i cōmētarijs. Qz ⁊ mardochē⁹ rei memoriā lris tradidit. Precepit q; ei rex ut i aula palatij mozaref: datis ei ꝑ vel atiōe mūeri⁹. Aman ꝺo filī⁹ amadathi bugeus·erat gloriosissim⁹ cozā rege. ⁊ voluit nocere mardochęo. ⁊ ꝓpō eius ꝑ duob⁹ eunuchis regis q̄ fuerāt interfecti. Hucusq; ꝓxmiū. Nue sequūf i eo loco posita erāt vbi scriptū ē i volumine. ⁊ diripuerūt vona uel substātias eox. Nue in sola vulgata editiē reperim⁹. Epla aūt ꝺ exēplar fuit.

XIII

Rex maximus artaxerxes rab india vsq; ethiopiā centū viginti septē ꝓuinciaꝝ: ꝓncipib⁹ ⁊ ducib⁹ q̄ ei⁹ imꝑio subiecti sūt·salutē. Cū plurimis gētib⁹ imperarē. ⁊ vniuersū orbē mee ditioni subiugassem: volui nequaq; abuti potētie magnitudine sed clementia ⁊ lenitate gubernare subiectos: ut absq; vllo terrore vitā silentio trāsigentes·optata cūctis mortalibus pace fruerētur. Querēte aūt me a cōsiliarijs meis quō posset ꝺ impleri: vn⁹ q̄ sapia ⁊ fide ceteros ꝓcellebat. ⁊ erat p⁹ regē secundus aman noīe indicauit mihi in toto orbe terrarū gēm esse dispsū q̄ nouis vteref legib⁹. ⁊ ꝺ oiuz gentiū ꝓsuetudinē faciēs·regū iussa ꝓtēneret. ⁊ vniuersaꝝ ꝓcordiā nationū sua dissensione violaret. Nō cū didicissem⁹·vidētes vnā gentē rebellē aduersus oē hoiuz genus quersis vtilegib⁹·nris q̄ iussionibus ꝺire. ⁊ turbare subiectaꝝ nob ꝓuinciaꝝ pacē atq; ꝓcordiā: iussimus ut q̄scūq; aman q̄ oib⁹ ꝓuincijs ꝓpositꝰ ē. ⁊ secūdus a rege. ⁊ quē pris loco colimus mōstrauerit·cū cōiugib⁹ ac liberis vsq; ad ūnimā suis·nullusq; eox misereat q̄rtadecima die duodecimi mēsis adar anni psentis: ut nepharij hoies vno die ad inferos descendētes reddant impio nro pacem quā turbauerant.

Hucusq; exemplar eple. Nue sequūf p⁹ cū locū scripta reperi·vbi legif·ꝓgēsq; mardochē⁹ fecit oīa que ei mādauerat hester: nec tū hūf in hebraico. ⁊ apud nullū penit⁹ feruf in ꝓtetū. Mardochē⁹ aūt ꝓcatus ē dñm: memor oiuz oꝝ eius. ⁊ dixit: Dñe dñe rex oīpotēs·in ditiōe.n.tua cūcta sūt posita. ⁊ nō ē q̄ possit tue resistē volūtati: si vereuerj saluare isrl. Tu fecisti celū ⁊ terrā. ⁊ q̄dq̄d celi ambitu ꝓtinef. dñs oiuz es· nec est q̄ resistat maiestati tue. Cuncta nosti ⁊ scis·q̄ non ꝓ superbia ⁊ cōtumelia ⁊ aliq̄ glorie cupiditate fecerim hoc·ut nō adorarē aman superbissimū libenē.n. ꝓ salute isrl etiā vestigia pedū eius vellem osculari parat⁹ eē m: sed timui ne honorem dei mei transferrē ad hoiem. ⁊ ne quēq; adorarē·excepto deo meo. Et nunc dñe rex deus abraham·miserere ꝓpli tui: q̄a volunt nos inimici nri ꝑdere. ⁊ hereditatē tuam delere. Ne despicias partē tuā: quā redemisti de egypto Exaudi deprecationē meā. ⁊ ꝓpitius esto sorti ⁊ funiculo tuo. ⁊ cōuerte luctū nrm in gaudiū·ut viuētes laudemus nomē tuū dñe. ⁊ ne claudas ora te canentiū. Omnis q̄q; isrl pariter ⁊ obsecratiōe clamauit ad dñm: eo q; eis certa mors imꝑenderet.

XIIII

Hester q̄q; regina ꝓfugit ad dñm: pauens piculū qō iminebat. Cūq; de vestisset vestes regias · fletibus ⁊ luctui apta indumēta suscepit. ⁊ ꝓ vnguēt⁹ varijs cinere ⁊ stercore implevit caput. ⁊ corp⁹ suū būiliauit iciūnijs: oiaq; loca in qbus antea letari ꝓsueverat·criniū laceratiōe cōpleuit. Et deprecabaf dñm deū isrl·dicens: Dñe mi qui rex nr̄ es solus·adiuva me solitariā: ⁊ cui⁹ preter te null⁹ ē auxiliator alj⁹. Periculū meū in manibus meis est. Audiui a pre meo q; tu dñe tulisses isrl de cūctis gētib⁹. ⁊ pres nros ex oib⁹ retro maioribus suis·ut possides hēditatē sempiternā: feciſtiq; eis sicut locutus es. Peccauim⁹ i ꝓspectu tuo. ⁊ idcirco tradidisti nos i man⁹ inimicoꝝ nroꝝ. Coluim⁹.n. deos eox. Justꝰ es dñe. Et nūc non eis sufficit q; durissima nos oppmūt seruitute: ꝺ roborant manuū suaꝝ idoloꝝ potētie deputantes volūt tua mutare. pmissa. ⁊ delere hereditatē tuā. ⁊ claudē ora laudātiū te. atq; extinguē gloria tēpli ⁊ altarj tui·ut aperiant ora gentiū ⁊ laudent idoloꝝ fortitudinē. ⁊ ꝑdicent carnalē regē i sempiternū. Ne tradas dñe sceptrū tuū bis q̄ nō sūt·ne rideāt ad ruinam nrām: ꝺ converte cōsiliū eoꝝ sup eos. ⁊ cū q̄ i nos

cepit seuire·dispde. Memento dñe ⁊ ondete
nob i tpe tribulatiois nre.⁊ da mihi fiduciã
dñe rex oz:⁊ vniuerse potestat:tribue ser-
moné cõpositũ in oze meo in cõspectu leonis:
⁊ trãsfer coz illi⁹ in odiũ hostis nri:ut ⁊ ipse pe
reat.⁊ ceteri q̃ ei cõsentiũt. Nos aut̃ libera
in manu tua.⁊ adiuua me nullũ aliud auxiliũ
bñtem nisi te dñe·q̃ habes oiuz sciam:⁊ nosti
qa cleriim gloriã iniquoz.⁊ detester cubile in
circũcisoz̃ ⁊ ois alienigene. Tu scis necessi-
tat̃ meã qp abhominer signũ superbie ⁊ glorie
mee qõ ẽ sup caput meũ in dieb⁹ ostẽtatiois
mee.⁊ detester illud q̃si pannũ menstruate.⁊
nõ portẽ in dieb⁹ silentij mei.⁊ qp nõ cõmede-
rim in mensa aman·nec mihi placuerit conui-
uium regis.⁊ nõ biberim vinum libamin̄.⁊
nunqz lerata sit ancilla tua ex q̃ huc trãslata
sũ vsqz i pñtẽ diẽ:nisi in te dñe de⁹ abraham.
Deus fortis sup oẽs·exaudi vocẽ eoz̃ q̃ nullã
aliã spem bñt.⁊ libera nos de manu iniquoz̃
⁊ erue me a timore meo. Hec quoqz addi-
ta reperi in editione vulgata.

Et mandauit ei:baud dubiũ quin Ie-
ster:mardoche⁹ ut ingrederet̃ ad re-
gem.⁊ rogaret p pplo suo ⁊ p patria
quõ nutrita sis i manu mea:qa aman secũd⁹
a rege locutus est ꝛ nos in mortẽ.⁊ tu inuoca
dñm.⁊ loqre regi p nob.⁊ liba nos de morte
Necnon ⁊ ista que subdita sunt: in editio-
ne vulgata reperi. Die aũt tertio depositis
vestimenta ornatus sui.⁊ circũdata est gl̃ia
sua. Cũqz regio fulgeret habitu.⁊ inuocasset
oiuz rectorẽ ⁊ saluatorẽ oũ:assumpsit duas
famulas.⁊ sup vnã quidẽ innitebat̃ q̃si p de-
litijs ⁊ nimia teneritudine corpus suũ ferre
nõ sustinẽs:altera aũt famularũ sequebat̃ do
minã·detluẽtia i humũ indumẽta sustentans
Ipsa aũt roseo colore vultũ pfusa,⁊ grat̃ ac
nitentibus oculis tristẽ celabat animũ.⁊ ni-
mio timore ꝛctũ. Ingressa igit̃ cũcta p ordi-
nẽ ostia·stetit ꝛ regẽ·vbi ille residebat sup so-
liũ regni sui:indut⁹ vestib⁹ regijs·auroqz ful-
gens ⁊ pciosis lapidib⁹:eratqz terribilis aspe-
ctu. Cũqz eleuasset faciẽ ⁊ ardẽtib⁹ oculis fu-
rorem pectoris indicasset:regina corruit ⁊ in
pallorẽ colore mutato·lassum sup ancillã re-
clinauit caput. Cõuertitqz deus spm̃ regis in
mãsuetudinẽ.⁊ festin⁹ ac metuẽs exiliuit de
solio ⁊ sustentans eã ylnis suis donec rediret
ad se·his ꝓbis blandiebat̃. Quid habes hester
Ego sum frater tuus·noli metuere. Nõ mo-
rieris. Nõ.n. p te:sed p oibus hec lex cõstitu
ta est. Accede igit̃ ⁊ tange sceptrũ. Cũqz illa
reticeret·tulit aureã virgã.⁊ posuit sup collũ
eius.⁊ osculat⁹ est eã.⁊ ait: Cur mihi non lo-
queris? Que rñdit. Vidi te dñe q̃si angelũ
dei.⁊ cõturbatũ est coz meũ p timore glorie
tue. Valde enĩ mirabilis es dñe.⁊ facies tua
plena ẽ gr̃arũ. Cũqz loqueret̃ rursus corruit
⁊ pene exanimata ẽ. Rex aũt turbabat̃.⁊ cẽs
ministri eius cõsolabant̃ eũ. Exẽplar epte
regis artaxerxis quã pro iudeis ad totas re-
gni sui prouincias misit:qõ ⁊ ipsũ in hebraico
volumine nõ habetur. XVI

Ex magn⁹ artaxerxes·ab india vsqz
ethiopiã cẽtũ vigintiseptẽ ,puincia
ducibus ac pncipib⁹ qui nre iussioni
obediũt·salutẽ dicit. Multi bonitate pncipũ
⁊ honore q̃ in eos collatus est·absusi sũt in su
perbiã ⁊ non solũ subiectos regibus nituntur
oppimere·sed datũ sibi gloriã non ferentes: in
ipsos qui dederũt molium̄t insidias. Nec con
tenti sũt gr̃as nõ agẽ bñficijs.⁊ hũanitat̃ in
se iura violare:sed dei qz cũcta cernent:arbi-
trant̃ se posse fugere sniam. Et intrãtũ vsanie
,pruperũt ut eos q̃ credita sibi officia diligẽt
obseruãt.⁊ ita cũcta agũt ut oiuz laude di-
gni sint·mẽdaciozq cuniculis conent subuertẽ
dum aures pncipũ simplices ex sua nã alios
estimãtes:callida fraude decipiũt. Que res
⁊ ex veterib⁹ ,phaĕ bistoriis.⁊ ex his que ge-
runt̃ q̃tidie:quõ malis quozũdã suggestiõib⁹
regũ studia deprauent̃. Hñ ,puidendũ ẽ paci
oiuz puinciarũ. Nec putare debetis si diuer-
sa iubeam⁹ ex aĩ nri venire leuitate: sed p q̃li-
tate ⁊ necessitate tẽporũ·ut rei publice poscit
vtilitas ferre sniam. Et ut manifesti⁹ qõ di-
cimus·intelligat̃. Aman filius amadathi.⁊
alo ⁊ gẽte macedo·alienusqz a pharũ sanguie
⁊ pietatẽ nr̃am sua crudelitate cõmaculans
peregrin⁹ a nobis susceptus est.⁊ tantã in se ex-
pertus humanitatẽ ut pr̃ nr̃ vocaret̃.⁊ adora
ret̃ ab oibus p⁹ regẽ secundus·qui i tantũ ar
rogantie tumorẽ sublat⁹ est·ut regno priuare
nos niteret̃.⁊ spũ. Nam mardochẽũ cuius fi
de ⁊ beneficijs viuimus.⁊ consortẽ regni nri
hester·cum omni gente sua nouis quibusdam
atqz inauditis machinis expetiuit in mortẽ·q̃
cogitans ut illis interfectis insidiarent̃ nostre

solitudini. ⁊ regnū persarū trāsferret in macedonas. Nos autē a pessimo mortaliū iudeos neci festinatos. in nulla penit⁹ culpa reperimus: ꝑ ecōtrario insidias vētes legib⁹. ⁊ filios altissimi ⁊ maximi sempꝫ viuentꝭ dei. cuius būficio ⁊ pīb⁹ nīs ⁊ nobis regnū est traditū. ⁊ vsꝫ hodie custodit. Unde eas litteras quas sub nomine nostro ille direxerat sciatis esse irritas. Pro quo scelere ante portas bui⁹ vrbis id est susis. ⁊ ipse qui machinatus est. ⁊ omnis cognatio eius pendet in patibulis: non nobis. sed deo reddente ei qđ meruit. Hoc aūt edictum qđ nunc mittimus in cunctis vrbib⁹ proponatur. ut liceat iudeis vti legibus suis. Quibus rectis esse āminiculo ut eos qui se ad necem eorum parauerant possint interficere: tertiadecima die mensis duodecimi qui vocat adar. Hanc enim die deus omnipotens merorīs ⁊ luctus eis vertit in gaudiū. Unde ⁊ vos inter ceteros festos dies hanc habitote diem. ⁊ celebrate eam cum omni letitia. ut ⁊ imposterū cognoscat. omnes qui fideliter persis obediūt dignā. p fide recipe mercedē: qui autem insidiant regno eorū. perire. p scelere Dis aūt prouincia ⁊ ciuitas q̄ noluerit solēnitatis bui⁹ esse particeps. gladio ⁊ igne peat ⁊ sic deleat ut nō solū hominib⁹: sed etiā iumenta bestijs sit in sempiternū: pro exemplo cōtemptus ⁊ inobedientie.

Explicit liber Hester. Incipit prologus in Job scōm translationē septuaginta.

Quoniam per singulos scripture diuine libros. aduersarioꝝ respondere maledictis. qui interpretationem meā reprehensionē septuaginta interpretū criminant. quasi nō. ⁊ apud grecos aquila symmachus ⁊ theodotion. uel verbum e verbo. uel sensum e sensu. uel ex vtroꝫ cōmixtum ⁊ medie tēperatū: gen⁹ trāslationis exp̄sserint. ⁊ oīa veteris instrumenti volumina origenes obelis astericisq; distinxerit. q̄s uel additos uel de theodotione sūptos trāslatiōi antiq̄ inseruit. ꝓbans defuisse qđ additū est. Discant igit⁹ obtrectatores mei recipe in toto qđ in partib⁹ suscepерūt: aut interpretationē meā cū astericis suis radē. Neq;. n. fieri pōt ut q̄s plura intermisisse susceperint. nō eosdē etiā in q̄busdā errasse fateant. ꝓcipue in iob: cui si ea q̄ sub astericis addita sūt subtraxeris pars maxia detruncabit. ⁊ b̄ dūtaxat apud grecos. Ceterū apud latinos aīe ea translationē quā sub astericis ⁊ obelis nup edidim⁹ septingenti ferme aut octingēti ꝓlus desunt: ut decurtat⁹ ⁊ lacerat⁹ corrosus q̄ liber fedatē sui publice legētib⁹ ꝓstat. Nec aūt trāslatio nullū de veteribus sequit interpretē: sed ex ipso hebraico arabicoq; sermone. ⁊ interdū syro: nunc verba: nūc sensus: nūc simul vtrūq; resonabit. Obliquus enī etiā apud hebreos totus liber ferē ⁊ lubricus. ⁊ qđ greci rhetores vocāt schematismenos: dū qui aliud loqē aliud agit. Et si velis anguillā uel murenulā strictis tenere manib⁹. quanto fortiꝰ p̄sseris tanto citius elabit. Memini me ob intelligētiam bui⁹ voluminis liddeū quendā ꝓceptorem. qui apud hebreos ꝓmus bri putabat: nō paruis redemisse nūmis: cui⁹ doctrina an aliqđ ꝓfecerim. nescio. Hoc vnū scio. nō potuisse me interꝓtari. nisi qđ ante intellexeram. A ꝓncipio itaq; volumis vsq; ad ꝓba iob. apud hebreos prosa oratio est. Porro a verbis iobi quibus ait. pereat dies in q̄ natus sū. ⁊ nox in q̄ dictū est. cōceptus ē hō: vsq; ad eū locū ubi ante finē voluminis scriptū ē: idcirco ipse metre dendo ⁊ ago pniam i fauilla ⁊ cinere hexametri versus sūt. dactylo spondeoq; currentes. ⁊ ꝓpter lingue idioma crebro recipientes ⁊ alios pedes nō carundē syllabaꝝ. ꝑ eorundē tēporꝫ. Interdū q̄ rhythm⁹ ipse dulcē ⁊ tinnulus ferē numer⁹ pedū solutꝫ: qđ metrici magis q̄ simplex lector intelligūt. A supdicto autē ꝓsu vsq; ad finē libri: paruū coma qđ remanet: prosa oratione ꝓtexit. Qđ si cui videt inere dulū metra. s. esse apud hebreos. ⁊ in morem nīi flacci grecique pindari ⁊ alcei ⁊ sappho. uel psalteriū. uel lamētationes hieremie. uel oīa ferme scripturaꝝ cātica cōꝓbedi: legat ꝓbilonē. iosephū. origenē. eusebiū. ⁊ eorū testimonio me uerū dicere cōprobabit. Audiāt quapropē canes mei idcirco me in hoc volumine laborasse. nō ut interpretationē antiquā reprehenderē. sed ut ea q̄ in illa aut obscura sūt. aut omissa. aut certe scriptoꝝ vitio depꝫuata: manifestiora nīa interpretatione fierent: q̄ ⁊ hebreū sermonē ex pte didicimus. ⁊ latino pene ab ipsis cunabulis inē grāmaticos ⁊ rhetores ⁊ philosophos detriti sumus. Ex si apud grecos post septuaginta editionē. iā ꝓpi euāgelio corrupte inde⁹ aquila ⁊ symmach⁹ ac theodotion iudaizātes: hereticī sūt recepti

qui multa mysteria saluator⁹ subdola inēpre
tatōe celarūt. ⁊ tñ in hexaplis bñ⁹ apud ec-
clesias. ⁊ explanantur ab ecclesiasticis viris:
quāto magⁱ ego xp̄ian⁹ ⁊ ex gentib⁹ xp̄ianis
nat⁹. ⁊ ex illū cruc̄ in mea frōte portās. cui⁹
studiū fuit omissa reperīē ex̄puata corrigē. ⁊
sacra ecclie puro ⁊ fideli aperire ꝺnone: uel
a fastidiosis uel a malignis lectorib⁹ non re-
ro reꝓbari. Dabeant q̄ volūt veteres libros
uel i membranis purpureis. auro argentoq;
ex scriptos. uł vncialibus: ut vulgo aiūt: lris
onera magⁱ erarata q̄ codices: dūmodo ih
meisq; ꝑmittant pauꝑes hre scedulas. ⁊ nō
tam pulebros codices q̄ emēdatos. Utraq;
aūt editio ⁊ septuagita iux̄ grecos ⁊ mea iu-
xta hebreos: in latinū meo labore trāslata est.
Eligat vnusq̄sq; qō vult. ⁊ studiosū me ma-
gis q̄ maliuolum ꝓbet.

Item alius prolog⁹ in Job. fm hebraicū.

Siaut fiscellam iunco texerē. aut
palmaꝝ folia cōplicarē ut i sudore
vult⁹ mei ꝯcomederē panē. ⁊ vētri
opus sollicita mente ꝓtractarem
nullus mozderet: nemo reprehenderet. Huc
aūt qa iuxta sniam saluatoris volo operari ci
bum qui non ꝑit. ⁊ antiquam diuinoꝝ vo-
luminum viam sentibus virgultisq; purga-
re: errores mihi geminus iungit: correctoꝝ vi-
tioꝝ falsarius vocor. ⁊ errores non auferre
sed serere. Tanta ē. n. vetustatis consuetudo
ut etiā ꝓfessa pleriq; vitia placeāt: dū magi
pulebros hre volunt codices q̄ emendatos.
Qua ꝓpē o frēs dilectissimi vnicū nobilitatē
⁊ būilitatis exēplar. ꝓ flabello calathis spor-
tellisq; munusculis monachoꝝ spiritalia hec
⁊ mansura dona suscipite: ac btīn iob q̄ adh̄
apud latinos iacebat in stercore. ⁊ vermibus
scatebat erroꝝ: integrū imaculatūq; gaude-
te. Quō. n. post ꝓbationē atq; victoriam du
plicia sūt ei vniuersa reddita: ita ego in ligua
nra ut audacter loq̄r. feci eū hre q̄ amiserat
Igit⁹ ⁊ vos ⁊ vnusquisq; lectorē solita p̄ fatōe
cōmoneo. ⁊ in ꝓncipijs librorū eadem sp an-
nectēs rogo. ut vbicūq; sp ꝓcedētes ꝛgulas
viderīē sciatⁿ ea q̄ subiecta sūt. in hebraico vo-
lumīb⁹ non bñ. Nozzo vbi stelle imago ꝓful-
serit: ex hebreo in sermōe nro addita sūt. Nec
nō ⁊ illa q̄ bñ videbanⁿ. ⁊ ita corrupta erant
ut sensū legēt⁹ tollerēt: oratīb⁹ vobis magⁱ
labore correxi. magi vtile quid ex odio meo
ecclesijs xp̄i vertur⁹ rat⁹: q̄ ex alioꝝ negocio.

Incipit argumentū in librū Job.

In terra qdē habitasse iob vsitidi
finib⁹ idumee. ⁊ arabie. ⁊ erat ei
añ nomē iobab. ⁊ accepit vxorem
arabissam. ⁊ genuit filiū quē voca-
uit ennon. Erat aūt ipse filius q̄dē esaeth ve
esau filijs filius: ex matre vo vostra: ita ut sit
qnt⁹ ab abrahā. Et hi sunt reges q̄ regnauer-
rūt i edom: in q̄ ⁊ ipse regnauit: ꝺ ꝑm⁹ in ea re-
gnauit balach filⁱ zeor. ⁊ nomē eiusdē ciui-
tatis nachaba. ꝑ⁹ hunc aūt balach. ꝑ⁹ eū io
bab: q̄ vocat iob. ꝑ⁹ iob aūt cusram: qui erat
dux ex themanoꝝ regiē. Et ꝑ⁹ illum regna-
uit adar filⁱ zeath: q̄ excidit madian in cāꝑ
moab. ⁊ nomen ciuitatis ei⁹ cixt hauith.

Explicit argumentum. Incipit
liber Job Capm I.

Vir erat in ter-
ra bus nomine iob. Et erat vir
ille simplex ⁊ rect⁹ ac timēs veū
⁊ recedēs a malo. Natiq; sunt
ei septē filij: ⁊ tres filie. Et fuit possessio eius
septē milia ouiū. ⁊ tria milia camelorū: q̄ngē-
ta q̄ iuga bouū. ⁊ q̄ngēte asine: ac familia mul-
ta nimis. Eratq; vir ille magn⁹ inter oēs orien-
tales. Et ibāt filij ei⁹. ⁊ faciebāt cōuiuia p do-
mos vnusq̄sq; i diē suo. Et mittētes vocabāt
tres sorores suas: ut comederēt ⁊ bibrēt cū
eis. Cūq; i orbē transissent dies cōuiuij: mit-
tebat ad eos iob. ⁊ scificabat illas: ꝓsurgēsq;
diluculo offerebat holocausta p singulos. Di-
cebat. n. Ne forte peccauerint filij mei. ⁊ bñ-
dixerīt deo i cordib⁹ suis. Hic faciebat iob
cūctis diēb⁹. Quadā aūt die cū venissent fi-
lij dei ut assisterēt corā dño: astitit inter eos
etiā satban. Cui dixit dominⁿ. Unde venis?
Qui rñdens ait: Circuiui trāⁿ. ⁊ pambulaui
eam. Dixitq; dñs ad eū. Nūq̄d ꝓsideraſti ser
uū meū iob q̄ nō sit ei⁹ sim⁹ i tra: bō simplex
⁊ rect⁹ ac timens veū ⁊ recedēs a malo? Cui
rñdens satban ait: Numq̄d frustra iob timet
veū? Nōne tu vallasti eū ac domū eius: vni-
uersamq; substantiam ei⁹ p circuitū? Opib⁹ ma-
nuū ei⁹ bñdixisti. ⁊ possessio ei⁹ creuit in tra.
Sz extende paululū manū tuā. ⁊ tange cūcta
que possidet. nisi in faciē bñdixerit tibi. Dixit
q̄ dñs ad satban. Ecce vniūsa q̄ habet. i ma-
nu tua sūt: tñ in eū ne extendas manū tuā.

Egressus est satban a facie dñi. Cū autē q̄dā die filij ⁊ filie ei⁹ comederent ⁊ biberēt vinū i domo frīs sui p̄mogeniti: nuncius venit ad iob q̄ dicēt. Boues arabāt. ⁊ asine pascebāt iuxta eos. ⁊ irruerūt sabei: tulerunt q̄ oīa. ⁊ pueros p̄cusserūt gladio: ⁊ euasi ego solus ut nūciarē tibi. Cūq̄ adhuc ille loq̄ret: venit alē. ⁊ dixit: Ignis dei cecidit e celo. ⁊ tactas oues. pueros q̄ consūpsit ⁊ effugi ego solus ut nūciarē tibi. Hz ⁊ adhuc illo loquente: venit alius ⁊ dixit: Chaldei fecerūt tres turmas ⁊ inuaserūt camelos ⁊ tulerunt eos: necnon ⁊ pueros p̄cusserūt gladio. ⁊ ego fugi sol⁹ ut nūciarē tibi. Adhuc loq̄bat ille: ⁊ ecce alius ītrauit. ⁊ dixit: Filijs tuis ⁊ filiab⁹ vescēnib⁹ ⁊ bibentib⁹ vinū in domo frīs sui p̄mogeniti. repēte vent⁹ vehemens irruit a regiōe deserti ⁊ pcussit q̄tuor āgulos dom⁹: q̄ corruens oppressit libos tuos. ⁊ mortui sūt. ⁊ effugi ego solus ut nūciarē tibi. Tūc surrexit iob. ⁊ scidit vestimēta sua. ⁊ tonso capite corruens in terā adorauit. ⁊ dixit: Nudus egressus sū de vtero mris mee. ⁊ nudus reuertar illuc. Dñs dedit. dñs abstulit: sicut dño placuit. ita factū ē: sit nomē dñi bñdictū. In oīb⁹ bis non peccauit iob labijs suis: neq̄ stultū q̄d cōtra deū locutus est.

VII

Factū est aūt cū quadā die venissent filij dei. ⁊ starent eorā dño: venisset q̄q̄ satban inē eos. ⁊ staret in p̄spectu eius: ut diceret dñs ad satban. Unde venis? Qui rñdēs ait: Circuiui terā: ⁊ pambulaui eā. Et dixit dñs ad satban. Nūq̄d p̄sideraſti seruū meū iob q̄ nō est ei⁹ in terra. vir simplex ⁊ rect⁹ ac timēs deū ⁊ recedēs a malo ⁊ adhuc retinēs innocētiā. Tu aūt cōmouisti me aduersus eum: ut affligerē eum frustra. Cui rñdēs satban: ait: Pellē p pelle. ⁊ cuncta q̄ hz hō dabit p aīa sua. Uerūtamen mitte manū tuā. ⁊ tange os eius ⁊ carnē. ⁊ tunc videbis q̄ i facie bñdicat tibi. Dixit q̄ dñs ad satban Ecce i manu tua ē: verūtamen aiam illi⁹ serua. Egressus igit satban a facie dñi. pcussit iob vlcere pessimo: a planta pedis vsq̄ ad vērticem eius. Qui tolsta sanie radebat: sedens in sterquilinio. Dixit aut ē illi vxor sua. Adhuc tu permanes in simplicitate tua? Benedic deo ⁊ morere. Qui ait ad illam. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. Si bona suscepimus de manu domini. mala quare non sustineamus? In omnibus his non peccauit iob labijs suis. Igitur audientes tres amici iob omne malū quod accidisset ei: venerunt singuli de loco suo: elipbaz themanites. ⁊ baldath suites. ⁊ sophar naamathites. Cōuenerāt. n. ut pīt venientes visitarēt eū ⁊ cōsolarēt eū. Cūq̄ eleuassent ꝓcul oculos suos: nō cognouerūt eū. Et exclamātes plorauerūt: scissisq̄ vestib⁹ spargerūt puluerē sup caput suū in celū. Et sederūt cū eo in terra septē dieb⁹ ⁊ septē noctib⁹: ⁊ nemo loq̄bat ei verbū. Uidebāt. n. dolorē esse vehementem.

VIII

Post hec aperuit iob os suū. ⁊ maledixit diei suo: ⁊ locutus est: Pereat dies i q̄ nat⁹ sū: ⁊ nox in q̄ dictū est cepit⁹ est hō. Dies ille vertat i tenebras. Nō requirat eū de⁹ desup: nec illustret lumine. Obscurent eū tenebre: ⁊ vmbra mortis. Occupet eū caligo: ⁊ inuoluat amaritudine. Noctem illā tenebrosus turbo possideat. Nō ꝓpuletur dieb⁹ āni: nec numeret i mēsib⁹. Sit nox illa solitaria: nec laude digna. Maledicant ei q̄ maledicūt diei: q̄ parati sunt suscitare leuiathan. Obtenebrent stelle caligine eius. Expectet lucē ⁊ non videat: nec ortū surgentis aurore. Quia nō cōclusit ostia ventris q̄ portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis. Quare non i vulua mortuus sū: egressus ex vtero nō statim perij? Quare exceptus genib⁹ cur lactat⁹ vberib⁹? Nūc eni dormiens silerē. ⁊ somno meo requiescerē cū regib⁹ ⁊ consulib⁹ terre. q̄ edificāt sibi solitudines: aut cū pncipib⁹ q̄ possidēt aurū. ⁊ replēt domos suas argēto. Aut sicut abortiuū absc̄ditū non subsisterē: uel q̄ pcepti non viderūt lucē. Ibi impij cessauerūt a tumultu: ⁊ ibi requieuerūt fessi robore: ⁊ quondā vincti pariē sine molestia. Non audierūt vocē exactoris. Paruus ⁊ magnus ibi sūt. ⁊ seru⁹ liber a dño suo. Quare misero data ē lux: ⁊ vita bis q̄ in amaritudine aie sūt? Qui expectāt mortem ⁊ nō venit q̄si effodientes thesaurū: gaudēt q̄ vehemēt cū inuenerint sepulcbz. Uiro cui⁹ abscōdita ē via: ⁊ circūdedit eū de⁹ tenebrj. Ante q̄ comedā suspiro. ⁊ q̄si inundāt aque sic rugitus meus: quia timor quē timebā euenit mihi: ⁊ quod verebar accidit. Nonne dissimulaui? Nōne silui? Nōne quieui? Et venit sup me

VIIII

indignatio.

Respondens aūt elipbaz themanites

dixit: Si ceperimus loq̃ tibi: forsitan moleste accipies. Sed cõceptũ sermonẽ tenere q̃s potest: Ecce vocuisti multos: & manus lassas roborasti. Vacillãtes cõfirmauerũt sermones tui: & genua tremẽtia cõfortasti. Nunc aũt venit sup te plaga. & defecisti terigit te. & cõturbat⁹ es. Ubi timor tuus fortitudo tua & patientia tua: & perfectio viarũ tuarũ? Recordare obsecro te quis vnq̃ innocẽs periit: aut quũ recti veleti sunt? Quinpoti⁹ vidi eos qui ogant iniq̃tatẽ & seminãt volores. & metũt eos flãte deo perisse: & spũ ire ei⁹ esse consumptos. Rugit⁹ leonis & vox leene: & dentes catulorũ leonũ cõtriti sunt. Tigris periit eo q̃ nõ bꝛet p̃dã. & catuli leonis dissipati sunt. Porro ad me dictũ ẽ verbũ absconditũ. & q̃si furtiue suscepit aurꝭ mea venas susurriꝭ eius. In horrore visionis nocturne q̃s solet sopor occupare horis pauor tenuit me & tremor. & ossa mea perrita sũt. Et cũ spũs me presente transiret: inhorruerunt pili carnis mee. Stetit q̃dã cui⁹ nõ agnoscebã vultũ imago coꝛã oculis meis. & vocẽ q̃si aure lenis audiui Numq̃d hõ deo cõparatione iustificabit: aut factore suo purior erit vir? Ecce q̃ seruiũt ei nõ sũt stabiles. & in angelis suis reperit prauitatẽ. Quãto magis hi qui habitãt domos lutceas q̃ terrenũ hũt fundamẽtũ & ꝯsumẽt velut a tinea: de mane vsq̃ ad vesperã succident: & q̃a null⁹ intelligit: i eternũ pibũt. Qui aũt reliqui fuerit auferẽt ex eis mortẽ & nõ i sapia.

V Oca q̃ si est q̃ tibi rñdeat: & ad liquẽ sanctorũ cõuertere. Virũ stultũ interficit iracũdia. & parvulũ occidit invidia. Ego vidi stultũ firma radice: & maledixi pulchritudini ei⁹ statim. Longe fiẽt filij eius a salute. & terent⁹ in porta. & nõ erit q̃ eruat. Cuius messem famelicus comedet: & ipsũ rapiet armatus. & bibẽt sitientes divitias eius. Nihil in terra sine cã fit: & de humo nõ egredietur dolor. Homo nascit ad laborẽ. & auis ad volatũ. Quãobrẽ ego deprecabor dñm. & ad deum ponã eloquiũ meũ. Qui facit magna & inscrutabilia: & mirabilia absq̃ nũero. Qui dat pluviã sup faciẽ terre. & irrigat aq̃s vniuersa. Qui ponit humiles in sublime: & merentes erigit sospitate. Qui dissipat cogitatiões malignorũ: ne possint implere manus eor q̃d ceperãt. Qui apprehendit sapientes in astutia eorũ. & consiliũ prauorũ dissipat. Per diem incurrent tenebras & quasi i nocte sic palpabunt in meridie. Porro saluũ faciet egenũ a gladio oris eorũ: & de manu violenti pauperẽ Et erit egeno spes: iniquitas aũt ꝓtraxit os suũ. Beatus hõ q̃ corripit a dño. Increpationem g̃ dñi ne reprobes. q̃a ipse vulnerat & medet: percutit & manꝰ ei⁹ sanabũt. In sex tribulationib⁹ liberabit te. & i septima nõ tanget te malũ. In fame eruet te de morte. & in bello de manu gladij. A flagello lingue absconderis: & nõ timebis calamitatẽ cũ venerit. In vastitate & fame ridebis. & bestias terre nõ formidabis. Sed cũ lapidib⁹ regionũ pactũ tuũ: & bestie tre pacifice erũt tibi. Et scies q̃ pacẽ habeat tabernaculũ tuũ. & visitans speciẽ tuã nõ peccabis. Et scies qm̃ multiplex erit semẽ tuũ. & pgenies tua quasi herba terre. Ingredieris in abundantia sepulchrũ: sicut infert⁹ acervus tritici i tpe suo. Ecce sic ut inuestigauimus: ita est: q̃d audit⁹ tu mente ptracta.

VI

R Espondẽs aũt Iob dixit: Utinã appenderent⁹ pecta mea q̃b⁹ irã merui. & calamitas quã patior i statera: q̃si arena maris hõ grauior apparet. Unde & verba mea dolore sũt plena: q̃a sagitte dñi in me sũt q̃rũ indignatio ebibit spiritũ meũ. & terrores dñi militãt ꝛ me. Numq̃d rugiet onager cũ habuerit herbã: aut mugiet bos cũ ante p̃sepe plenũ steterit? Aut poterit comedi insulsũ: q̃d nõ ẽ sale conditũ? Aut pot aliq̃s gustare: q̃d gustatũ affert mortẽ? Die. n. esurieti etiã amara dulcia ẽ vident⁹. Que pri⁹ nolebat tangẽ cib̃ mea: nũc p̃ angustia cibi mei sunt. Quis det ut veniat petitio mea: & q̃ expecto tribuat mihi deus. & q̃ cepit ipse me cõterat. Dolet manum suã. & succidat me. & hoc mihi sit cõsolatio ut affligẽs me dolore nõ parcat: nec ꝺdicã sermonib⁹ sancti. Que est. n. fortitudo mea ut sustineã: aut q̃s finis me⁹ ut patiẽt agam? Nec fortitudo lapidũ fortitudo mea nec caro mea enea est. Ecce nõ ẽ auxiliũ mihi in me. & necessarij quoq̃ mei recesserũt a me. Qui tollit ab amico suo miam: timorem dñi derelinq̃t. Fres mei preterierũt me sicut torrens q̃ raptim trãsit in cõvallib⁹. Qui timẽt pruinã: irruet sup eos nix. Tepore q̃ fuerint dissipati pibũt. & ut incaluerit soluẽt de loco suo. Involute sũt semite gressuũ eor: ambulabũt in vacuũ. & pibũt. Cõsiderate semitas theman itinera saba: & expectate paulisper

Confusi sũt: qa sperani. Venerũt q̃ vsq; ad me: & pudore coopti sũt. Huc venistis: & mõ videtes plagã meã timetis? Numq̃d dixi: afferte mihi. & de substãtia vra donate mihi: uel literate me de manu hostis. & de manu robustoꝝ eruite me? Docete me. & ego tacebo. & si qd forte ignorauj: instruite me. Quare detraxistis sermonib⁹ veritatj: cũ e vobis nullus sit qui possit arguere me? Ad increpãdũ tũ eloquia cõcinnatis. & in ventũ verba profertis. Super pupillũ irruitis: & suffodere nitimini amicũ vestrũ. Veruntamẽ qõ cepistis explete. Precipite aurẽ. & videte an mẽtiar. Respondete obsecro absq; cõtentione. & loquẽtes id qõiustũ est iudicate. Et nõ inuenietis in lingua mea iniquitatẽ: nec in fauc⁹ meis stultitia personabit.

VII

Militia est vita hois sup terrã: & sicut dies mercenarij dies ei⁹. Sicut seruus desiderat umbrã. & sicut mercenarius prestolat finẽ operis sui: sic & ego habui mẽses vacuos. & noctes laboriosas enumerauj mihi. Si dormiero: dicã qñ cõsurgã. & rursũ expectato vesperã. & repletor doloꝝ⁹ vsq; ad tenebras. Induta est caro mea putredine & sordibus pulueris: cutis mea aruit & contracta est. Dies mei velocius transierunt q̃ a texẽte tela succidit: & dissipti sũt absq; vlla spe. Memẽto quia ventus est vita mea. & nõ reuertet oculus me⁹ ut videat bona: nec aspiciet me visus hominis. Oculi tui in me. & non subsistã. Sicut ꝓsumit nubes & pertransit: sic q̃ descẽdit ad inferos nõ ascẽdet: nec reuertet vltra in domũ suã: neq; cognoscet eã amplꝰ locus ei⁹. Quapropẽ & ego nõ parcã ori meo: loquar in tribulatiõe spũs mei: cõfabulator cũ amaritudine aie mee. Numquid mare ego sũ aut cetus: qa circũdedisti me carcere? Si dixero cõsolabit me lectulus meus. & releuabor loquẽs mecũ in stratu meo: terrebis me p somnia. & p visiones horrore cõcuties. Quãobrẽ elegit suffendũ aia mea: & mortẽ ossa mea. Desperaui. Nequaq̃ vltra iã viuã. Parce mihi: nihil enj sũt dies mei. Quid ẽ hõ qa magnificas eũ: aut qd apponis erga eũ cor tuũ? Visitas eũ diluculo: & subito probas illum. Usq; q̃ nõ parcis mihi: nec dimittis me ut glutiã saliuã meã? Peccaui. Quid faciã tibi o custos hoiũ? Quare posuisti me ꝓtrium tibi: & facta⁹ sũ mihimetipsi grauis? Cur non tollis peccatum meũ. & quare nõ aufers iniquitatẽ meã? Ecce nunc in puluere dormiã: & si mane me quesieris: non subsistam.

VIII

Respondẽs aũt baldath suites: dixit: Usq; q̃ loqueris talia. & spũs multiplex sermonis oris tui? Numq̃d verus supplantat iudiciũ: aut si potẽs subuertit qõ iustũ ẽ? Etiã si filij tui peccauerũt ei. & dimisit eos in manu iniquitatis sue: tu tñ si diluculo ꝓsurrexeris ad eũ. & si potenter fueris deprecatus si mũdus & rect⁹ incesseris: statim euigilabit ad te. & pacatũ reddet habitaculũ iustitie tue: intantũ ut si ꝑua tua fuerit parua. & nouissima tua multiplicent nimis. Interroga enj gnationẽ pristinã. & diligenter inuestiga patrũ memoriã: loquemur nosterni q̃ppe sum⁹. & ignoramus qñ sicut umbra dies nri sunt sup terrã: ipsi docebũt te. Loquent tibi: & de corde suo proferent eloqa. Numq̃d virere pot scirp⁹ absq; humore: aut crescẽ carectũ sine aq̃? Cũ adhuc sit in flore nec carpat manu ante cẽs herbas arescit: sic vie oiuꝝ q̃ obliuiscunt dei. & spes hypocrite peribit. Nõ ei placebit fiducia sua & sicut tela aranearũ fiducia eius. Innitetur supra domũ suã & nõ stabit: fulciet eã & nõ cõsurget. Humectus videt ante q̃ veniat sol. & in ortu suo germẽ eius egredietur. Sup acerui petrarũ radices ei⁹ densabunt. & inter lapides cõmorabit. Si absorbuerit eum de loco suo: negabit eũ. & dicet: Nõ noui te. Hec ẽ. in. letitia vie ei⁹: ut rursũ de terra alij germinẽtur. Deus nõ ꝓiciet simplicẽ: nec porriget manũ malignis: donec impleat risu os tuũ. & labia tua iubilo. Qui oderũt te: induent cõfusione & tabernaculũ impioꝝ nõ subsistet.

IX

Et respondens iob. ait: Vere scio q̃ ita sit & q̃ nõ iustificet hõ cõparatus deo. Si voluerit cõtendere cũ eo: non poterit respondere ei vnũ ꝓ mille. Sapiẽs corde ẽ: & fortis robore. Quis restitit ei. & pacem habuit? Qui trãstulit mõtes. & nescierũt hi q̃s subuertit in furore suo. Qui cõmouet terrã de loco suo. & colũne ei⁹ contremiscunt. Qui ꝓcipit soli & nõ oritur. & stellas claudit q̃si sub signaculo. Qui extendit celos solus: & gradit sup fluctus maris. Qui facit arcturũ & orionas & hyadas & interiora austri. Qui facit magna & inscrutabilia. & mirabilia q̃rũ nõ ẽ numer⁹. Si venerit ad me. nõ videbo eũ: si abierit. nõ intelligã. Si repente interroget: quis respondebit ei?

Uel ꝗs dicẽ ei põt: cur ita facis? De⁹ cui⁹ ire nemo resistere potest. ⁊ sub ꝙ curuãt ꝙ portãt orbẽ. Quant⁹ ĝ sũ ego ut rñdeã ei. ⁊ loquar verbis meis cũ eo? Qui etiã si habuero q̃piã iustũ nõ rñdebo: ⁊ meũ iudicẽ vẽpcabor. Et cũ inuocãtẽ me exaudierit: nõ credo ꝙ audierit vocẽ meã. In turbine. n. conteret me. ⁊ multiplicabit vulnera mea etiã sine cã. Nõ concedit requiescẽ spũ meũ. ⁊ implet me amaritudinib⁹. Si fortitudo q̃rit: robustissim⁹ ẽ. Si equitas iudicij: nemo audet. ꝓ me testimoniũ dicẽ. Si iustificare me voluero: os meũ prdẽnabit me. Si inocentẽ oñdero: prauũ me cõprobabit. Etiã si simplex fuero: hoc ipsũ ignorabit aia mea. ⁊ tedebit me vite mee. Unũ ẽ qõ locutus sũ. ⁊ inocẽtẽ ⁊ impiũ ipse ꝓsumit. Si flagellat occidat semel. ⁊ nõ ẽ pẽnis innocentũ rideat. Terra data ẽ in man⁹ impij: vultũ iudicũ ei⁹ opit. Qz si nõ ille est: ꝗs ĝ ẽ. Dies mei velociores fuerũt cursore: fugerũt. ⁊ nõ viderũt bonũ. Pertrãslerũt q̃si naues poma portãtes. sicut aq̃la volãs ad escã. Cũ dixero nequaq̃ ita loquar: cõmuto faciẽ meã. ⁊ dolore torqor. Uerebar oia opa mea: sciens ꝙ nõ parceres delinquẽti. Si aũt ⁊ sic impi⁹ sũ q̃re frustra laborauit? Si lot⁹ fuero q̃si aqs nitis. ⁊ fulserint velut mũdissime manus mee: tñ sordib⁹ intinges me. ⁊ abhominabunt me vestimẽta mea. Neq;. n. viro ꝙ sicut mei ẽ respondebo. nec qui mecũ in iudicio ex eq̃ possit audiri. Nõ ẽq̃ vtrũq; valeat arguẽ ⁊ ponere manũ suã in ãbob⁹. Auferat a me ꝯgã suã. ⁊ pauor ei⁹ nõ me terreat. Loqr. ⁊ nõ timebo eũ. Neq; enĩ possum metuẽs rñdere.

Tedet aiam meã vite mee: dimittam aduersũ me eloquiũ meũ. Loquar i amaritudine aie mee: dicã deo. noli me condẽnare. Judica mihi: cur me ita iudices? Numq̃d bonũ tibi videt si calũnieris me ⁊ opprimas me. opus manuũ tuarũ. ⁊ cõsiliũ impiorũ adiuues? Nũq̃d oculi carnei tibi sũt: aut sicut videt hõ ⁊ tu videbis? Nũq̃d sic dies tuis dies tui. ⁊ anni tui sic humane sũt tpa: ut quas iniquitatẽ meã. ⁊ pctm̃ meũ scruteris? Et scias ꝙa nihil ipiũ fecerim: cũ sit nemo qui de manu tua possit eruere. Man⁹ tue fecerũt me. ⁊ plasmauerũt me totũ in circuitu. ⁊ sic repẽte deicipitas me. Memẽto q̃so ꝙ sicut lutũ feceris me. ⁊ in pulverẽ reduces me. Nõne sicut lac mulsisti me. ⁊ sicut caseũ me coagulasti. Pelle ⁊ carnib⁹ vestisti me: ossib⁹ ⁊ neruis cõpegisti me. Uitã ⁊ misericordiã tribuisti mihi. ⁊ visitatio tua custodiuit spm̃ meũ. Licet hec celes in corde tuo: tñ scio ꝙa vniuersor memineris. Si peccaui ⁊ ad horã pcisti mihi: cur ab iniq̃tate mea mundũ me esse nõ pateris. Et si impi⁹ fuero ve mihi ẽ. ⁊ si iustus nõ leuabo caput: saturat⁹ afflictiõe ⁊ miseria. Et ꝓpter superbiã q̃si leenã capies me: reuersusq; mirabiliter me crucias. Instauras testes tnos ꝯ me. ⁊ multiplicas irã tuã aduersũ me ⁊ pene militãt in me. Quare de vulua eduxisti me. Qui vtinã ꝓsumptus eẽm: ne oculus me videt. Fuissem q̃si nõ eẽm de vtero translatus ad tumulũ. Nũq̃d nõ paucitas dierũ meorũ finiet breui. Dimitte ĝ me ut plangã paululũ dolorẽ meũ anteq̃ vadã ⁊ nõ reuertar ad terrã tenebrosã. ⁊ opertã morte caligine: terrã miserie ⁊ tenebraꝝ. vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo: ⁊ sempiternus horror inhabitãs.

Respondẽs aũt sophar naamathites dixit: Numq̃d q̃ multa loquitur non audiet: aut vir verbosus iustificabit̃? Tibi soli tacebũt homines. ⁊ cũ ceteros irriseris a nullo ꝓfutaberis. Dixisti enim: Purus ẽ sermo me⁹. ⁊ mũdus sũ i ꝓspectu tuo Atq; vtinã de⁹ loq̃ret tecũ. ⁊ aperiret labia sua tibi: ut ostẽderet tibi secreta sapiẽtie. ⁊ ꝙ multiplex eẽt lex ei⁹. ⁊ intelligeres ꝙ multo minora exigaris ab eo ꝙ meret iniq̃tas tua. Forsitan vestigia dei cõprehendes. ⁊ vsq; ad perfectũ oipotentẽ reperies. Excelsior celo ẽ. Et q̃d facies. Profundior inferno. ⁊ vnde cognosces. Longior terra mẽsura ei⁹: ⁊ latior mari Si subuerterit oia vel ĩ vnũ coartauerit: q̃s ꝓdicet ei: vel ꝗs dicẽ ei põt: cur ita facis. Ipse. n. nouit homines vanitatẽ. ⁊ videns iniq̃tatẽ nõ ne ꝓsiderat. Vir van⁹ in superbia erigit̃. ⁊ tãq̃ pullũ onagri se liberũ natũ putat. Tu aũt firmasti cor tuũ. ⁊ expandisti ad eũ man⁹ tuas. Si iniquitatẽ q̃ est in manu tua abstulerĩs a te. ⁊ nõ mãserit in tabernaculo tuo iustitia: tũc leuare poteris faciẽ tuã absq; macula. ⁊ eris stabilis ⁊ nõ timebis. Miserie q̃ obliuisceris ⁊ q̃si aq̃rũ q̃ pterierũt nõ recordaberis: ⁊ q̃si meridian⁹ fulgor ꝓsurget tibi ad vesperã. Et cũ te ꝓsupt̃ putaueris oriet̃ ut lucifer ⁊ halabis fiduciã ꝓpsita tibi spe. ⁊ ve fossus securus dormies. Requiesces. ⁊ nõ erit q̃ te exterreat. Et vẽpcabũt faciẽ tuã plurimi. Oculi

aũt impiozũ ꝛeficiẽt: ⁊ effugiũ peribit ab eis.
⁊ spes illozũ abhominatio anime. ℣XII

Respondens aũt Iob dixit: Ergo vos
estis soli voies. ⁊ vbiscũ morief sa-
piẽtia: Et mihi est coꝛ sicut ⁊ vobis:
nec inferioꝛ vri sũ. Quis.n.hꝫ ignoꝛat:
Qui ꝛeridet ab amico suo sicut ego inuocabit
ꝛũ. ⁊ exaudiet eũ. Deridet.n. iusti simplici-
tas labas ꝓtẽpta apud cogitatiões diuitũ
parata ad tps statutũ. Abundãt tabernacu-
la pdonũ. ⁊ audacter ꝓuocãt ꝛeũ cũ ipse ꝛe-
ꝛerit oia in manꝰ eoꝝ. Mimirũ interroga iu-
menta ⁊ docebũt te. ⁊ volatilia celi. ⁊ indica-
bũt tibi. Loqre terre. ⁊ rndebit tibi. ⁊ narra-
bũt pisces mar. Quis igꝛat ꝙ oia hec manꝰ
dñi fecerit: In cuꝰ manu aia ois viuentis. ⁊
spũs vniuerse carnis hois: Hõne aur ꝓba di-
iudicat. ⁊ fauces comedẽtis sapoꝛẽ: In anti-
quis ẽ sapia. ⁊ in multo tpe prudẽtia. Apud
ipsũ est sapia ⁊ foꝛtitudo. ⁊ ipse hz consiliũ ⁊
intelligẽtiã. Si ꝛestruxeꝛit nemo ẽ ꝙ edificet
si incluseꝛit hoiem null⁹ ẽ ꝙ aperiat. Si ꝓtinue-
ꝛit aq̃s oia siccabunt. si emiseꝛit eas subuer-
tent terrã. Apud ipsũ ẽ foꝛtitudo ⁊ sapiẽtia.
Ipse nouit ⁊ recipientẽ. ⁊ eũ ꝙ decipit. Ad-
ducit cõsiliarios i stultũ finẽ. ⁊ iudices i stu-
poꝛẽ. Baltheũ regũ dissoluit. ⁊ pcingit fune
ꝛentes eoꝝ. Ducit sacerdotes inglorios. ⁊ opti
mates supplantat. Cõmutãs labiũ ꝛeraciũ. ⁊
doctrinã senũ auferens. Effundit ꝛelpectionẽ
sup pncipes. ⁊ eos qui oppꝛessi fuerant releꝛ-
uat. Qui reuelat pfunda ꝛe tenebris. ⁊ pꝛo-
ducit in lucẽ vmbrã moꝛtis. Qui multiplicat
gentes ⁊ perdit eas. ⁊ subuersas in integrũ re
stituit. Qui imutat coꝛ pncipũ populi ter-
ꝛe. ⁊ decipit eos ut frustra incedant ꝙ inuiũ.
Palpabũt qsi in tenebris. ⁊ nõ in luce. ⁊ errare
eos faciet quasi ebrios. ℣XIII

Ecce oia hec vidit oculus meus. ⁊ au
diuit auris mea. ⁊ intellexi singula.
Scõm sciam vram. ⁊ ego noui: nec
inferioꝛ vri sũ. Sz tñ ad oipotentẽ loqꝛ. ⁊ di-
sputare cũ deo cupio. priuus vos ostendens fa-
bꝛicatoꝛes mẽdacij. ⁊ cultoꝛes puerꝛoꝝ vo-
gmatũ. Atq̃ vtinã taceꝛetis ut putaꝛemini ee
sapiẽtes. Audite ꝙ cꝛrectiones meas. ⁊ iu-
diciũ labioꝝ meoꝝ attẽdite. Nũq̃d deꝛ indi
get vro mendacio ut ꝓ illo loquamini dolos:
Nũq̃d faciẽ eiꝰ accipitis. ⁊ ꝓ deo iudicare ni
timini: Aut placebit ei quem celare nihil põt:
aut decipiet ut hõ vris fraudulẽtijs: Ipse vos
arguet qsi in abscondito faciẽ eius accipitis
Statiꝫ ut se cõmouerit turbabit vos. ⁊ terꝛoꝛ
eius irruet sup vos. Memoꝛia vra cõparabit
cineri. ⁊ redigent i lutũ ceruices vre. Tacete
paulisp ut loquar qõcũq̃ mihi mẽs suggesse
rit. Quare lacero carnes meas dentibꝰ meis
⁊ aiam meã ponto in manibꝰ meis: Etiã si oc-
ciderit me in ipso spabo. Uerũtamen vias meas
in ꝓspectu eiꝰ arguã. ⁊ ipse erit saluatoꝛ meꝰ.
Nõ.n. veniet i cõspectu eiꝰ ois hypocrita. Au
dite sermonẽ meũ. ⁊ enigmata pcipite auribꝰ
vris. Si fuero iudicatus scio ꝙ iustus inue-
niar. Quis ẽ ꝙ iudicet mecũ: Veniat. Qua
re tacẽs cõsumoꝛ: Duo tñ ne facias mihi: ⁊ tũc
a facie tua nõ abscõdar. Manũ tuã lõge fac
a me. ⁊ foꝛmido tua nõ me terreat. Voca me
⁊ ego rndebo tibi aut certe loquar. ⁊ tu rnde
mihi. Quãtas habeo iniq̃tates ⁊ pctã. sceleꝛa
mea ⁊ delicta oñde mihi. Cur faciẽ tuã ab
scõdis. ⁊ arbitraris me inimicũ tuũ: Contra
foliũ qõ vento rapiẽ oñdis potentiã tuã. ⁊ sti-
pulã siccã ꝓsequeris. Scribis.n. cõ me amaꝛi-
tudines. ⁊ ꝓsumere me vis pctis adolescẽtie
mee. Posuisti in neꝛuo pedẽ meũ. ⁊ obseꝛuasti
cẽs semitas meas. ⁊ vestigia pedũ meoꝝ cõsi-
deꝛasti. Qui qsi putredo ꝓlumẽdus sũ. ⁊ qsi
vestimentũ qõ comedit a tinea. ℣XIIII

Homo natus de muliere breui viuens
tpe repletꝰ multis miseꝛijs. Qui qsi
flos egredit ⁊ cõteꝛit. ⁊ fugit velut
vmbra. ⁊ nunq̃ in eodẽ statu pmanet. Et di-
gnũ duxis sup hmodi agiꝛe oculos tuos ⁊
adducere eũ tecũ in iudiciũ. Quis põt facere
mundũ de imũdo ꝓceptũ semine: Nõne tu q̃
solus es: Breues dies hois sũt numeꝰ mensiũ
eiꝰ apud te ẽ. Cõstituisti terminos eiꝰ q̃s pꝛe-
ꝛiri nõ poterũt. Recede paululũ ab eo ut qe-
scat donec optata veniat. ⁊ sic mercẽnarij di-
es eiꝰ. Lignũ hz spm. Si pcisũ fuerit rursũ
viresc̃it. ⁊ rami eiꝰ pullulãt. Si senuerit in ꝛa
radice eiꝰ. ⁊ i puluẽ emoꝛtuꝰ fuerit trũcꝰ illiꝰ
ad odoꝛẽ aq̃ germinabit. ⁊ faciet comã qsi cũ
primũ plantatũ est. Homo vero cũ moꝛtuus
fuerit. ⁊ nudatꝰ atq̃ cõsũptus: vbi queso est:
Quõ si recedãt aq̃ de maꝛi. ⁊ fluuius vacue-
factꝰ aresc̃atsic homo cũ dormierit nõ resurget.
Donec atteraf celũ nõ euigilabit. nec consur-
get de somno suo. Quis mihi hoc tribuat ut i
nferno ꝓtegas me. ⁊ abscondas me donec pꝛ-

trāseat furor tu⁹: ⁊ cōstituas mihi temp⁹i q̄
recordeꝛ mei: Putas ne mortu⁹ hō rursū vi-
uet? Cūctis dieb⁹ quib⁹ nunc milito: expecto
donec veniat imutatio mea. Vocabis me: ⁊
ego rñdebo tibi. Operi manuū tuarū porri-
ges dexteꝛā. Tu q̄dē gressus meos dinume
rasti: ⁊ parce pctis meis. Signasti q̄si i saccu
lo delicta mea: ⁊ curasti iniq̄tatē meā. Mōs
cadēs defluit. ⁊ saxū trāsferē de loco suo. La-
pides excauāt aq̄. ⁊ alluuiōe paulati ꝛra cōsu-
mit. ⁊ dolēs ḡ fiūter pdes. Roborasti eum
paululū: ut i pterituꝫ trāsiret. Immutab⁹ fa-
ciē ei⁹: ⁊ emittes eū. Siue nobiles fuerit filij
ei⁹ siue ignobiles nō itelliget. Attn caro ei⁹
dum viuet dolebit. ⁊ aīa illius sup semetipso
lugebit.

XV

Respondens autē elifbaz thēmanites
dixit. Nūq̄d sapiens rñdebit q̄si in
ventum loquēs: ⁊ iplebit ardore sto
machū suū: Arguis ꝯdis eū q̄ nō ē eq̄lis tibi
⁊ loq̄ris q̄ tibi nō expedit. Quantū in te est
euacuasti timorem: ⁊ tulisti pces coram deo
Docuit.n.iniq̄tas tua os tuū: ⁊ imitaꝛ liguā
blasphemātiū. Cōdēnabit te os tuū ⁊ nō ego:
⁊ labia tua rñdebunt tibi. Nūq̄d ꝑm⁹ hō tu
nat⁹es. ⁊ añ oēs colles format⁹? Nūq̄d ꝯsi-
lium dei audisti: ⁊ inferior te erit eius sapia:
Quid nosti q̄ ignorem⁹: q̄d itelligis q̄ nesci-
am⁹? Et senes ⁊ ātiq̄ sū i nob: multo vetustio
res ꝯpatres tui. Nūq̄d grande est ut ꝯsoletur
te deus? Ꝯ ꝓba tua prauaꝫ phibēt. Quid te
eleuat cor tuū: ⁊ q̄si magna cogitās attoni-
tos habes oculos? Quid tumet ꝯ deū spūs
tu⁹: ut pferas de ore tuo hmōi sermōes?
Quid ē homo ut imaculatus sit: ⁊ ut iustus
appareat nat⁹ de muliere? Ecce inē scōs eius
nemo imutabilis. ⁊ celi nō sūt mūdi i cōspe-
ctu ei⁹: quāto magis abhominabil⁹ ⁊ inutilis hō
q̄ bibit q̄si aquā iniq̄tatē. Ostendā tibi audi
me: q̄ vidi narrabo tibi. Sapiētes ꝓfitent:
⁊ nō abscondūt prēs suos. Quib⁹ solis data
ē ēra: ⁊ nō trāsibit alien⁹ p eos. Cunct⁹ dieb⁹
suis impi⁹ superbit: ⁊ numer⁹ ānoꝝ incert⁹ est
tyrānidis ei⁹. Sonit⁹ horroꝝ sp i auribus illi⁹:
⁊ cū pax sit: ille sp insidias suspicat. Nō cre-
dit q̄ reuerti possit de tenebris ad lucē: circū-
spectās vndiq̄ gladiū. Cū se mouerit ad q̄-
rendū panē: nouit q̄ paratus sit i manu eius
tenebraꝝ dies. Terrebit eū tribulatio: ⁊ an-
gustia ⁊ vallabit eū sicut regē q̄ ꝑparabat ad p
liū. Tetēdit.n. aduersus deū manū suā: ⁊ ꝯ
oīpotētē roborat⁹ est. Cucurrit aduersus eū
erecto collo: ⁊ pingui ceruice armatus est.
Operuit faciē ei⁹ crassitudo: ⁊ de lateribus ei⁹
arunna depēdet. Habitauit i ciuitatib⁹ des-
olatis: ⁊ in domib⁹ desertis q̄ in cumulos sunt
redacte. Nō ditabit nec ꝓseuerabat substan-
tia eius: nec mittet i terrā radicē suā. nec re-
cedet de tenebris. Ramos ei⁹ arefaciet flāma
⁊ auferet spū oris ei⁹. Non credet frustra er-
rore deceptus: q̄ aliq̄ pcio redimēd⁹ sit. Antq̄
dies ei⁹ impleāt pibit. ⁊ manus ei⁹ arescent. La-
bet q̄si vinea i prīmo flore botr⁹ ei⁹: ⁊ q̄si oliua
p̄jciens florē suū. Congregatio.n. hypocrite
sterilis: ⁊ ignis devorabit tabernacula eorū q̄
munera libenter accipiūt. Concepit dolorē: ⁊
peperit iniq̄tatē. ⁊ uterus eius ꝑparat dolos.

XVI

Respondēs aūt Iob dixit: Audiui frequēs talia. Cōsolatores
onerosi vos oēs estis. Nūq̄d habebūt
finē verba ventosa: Aut aliq̄d tibi molestum
est si loquar⁊: Poterā ⁊ ego talia vestri loqui
Atq̄ utinā eēt aīa vīa p aīa mea. Consola-
rer ⁊ ego vos sermōib⁹: ⁊ movere caput meū
sup vos. Roborarē vos ore meo: ⁊ moverem
labia mea q̄si parcēs vob. Ꝯ q̄d agā: Si lo-
cutus fuero: nō q̄escit dolor meus: ⁊ si tacuero
non recedet a me. Nūc aūt oppressit me dolor
meus: ⁊ i nichilū redacti sūt oēs artus mei. Ru-
gę mee testimoniū dicunt ꝓtra me: ⁊ suscitat
falsiloqu⁹ aduersus faciē meā ꝯdicēs mihi.
Collegit furor suus in me: ⁊ cōminās mihi
infremuit ꝯ me dentib⁹ suis. Hostis me⁹ ēri
bilib⁹ oculis me ituit⁹ ē. Aperuerūt sup me
ora sua: ⁊ exprobrātes percusserūt maxillam
meā: satiati sūt pnis meis. Cōclusit me de⁹
apud iniquū: ⁊ manib⁹ impioꝝ me tradidit.
Ego ille quōdā opulēt⁹ repente ꝓtrit⁹ sū: te-
nuit ceruicē meā. Cōfregit me: ⁊ posuit me
sibi q̄si in signū. Circūdedit me lanceis suis:
cōuulnerauit lūbos meos. Nō pepcit. ⁊ effu-
dit in terra viscera mea. Cōcidit me vulnere
sup vulnus: irruit i me q̄si gigas. Saccū ꝓsui
sup cutē meā: ⁊ operuī cinere carnem meam.
Facies mea intumuit a fletu: ⁊ palpebre mee
caligauerūt. Nec passus sū absq̄ iniq̄tate ma-
nus mee: cū haberem mūdas ad deū preces
Terra ne opias sanguini meū: nec̄ inueniat
in te locū latendi clamor meus. Ecce.n. i celo
testis meus: ⁊ conscius meus in excelsis. Verosi

amici mei: ad me ꝰ stillat oculus meus. Atq; vtinã sic iudicaret vir cũ pximo quõ iudicatur filius cũ collega suo. Ecce enim breues anni trãseũt: et semitã p quã nõ reuertar ambulo.

Spiritus meus attenuabit: dies mei breuiabunt: et solum mihi sup̃ est sepulchrũ. Nõ peccaui: et in amaritudinib⁹ morat oculus meus. Libera me et pone me iuxta te: et cuius uis manus pugnet cõtra me? Cor eoꝝ longe fecisti a disciplina ꝓpterea non exaltabũt. Predam pollicet sibi: et oculi filioꝝ eius uidebunt. Posuit me q̃si in puerbiũ vulgi: et exemplũ sui coram eis. Caligauit ad indignationẽ oculus meus: et membra mea q̃si umbrã redacta sũt. Stupebunt iusti sup hoc: et innocẽs ꝑ hypocritã suscitabit. et tenebit iustus uiã suã: et mũdis manib⁹ addet fortitudinẽ. Igit oĉs uos conuertimini et uenite: et nõ inueniã in uobis ullum sapientẽ. Dies mei transierunt: cogitationes mee dissipate sũt torquẽtes cor meũ. Noctẽ ꝑterũt in diẽ: et rursũ p⁹ tenebras spero lucẽ. Si sustinuero infern⁹ domus mea ẽ: et in tenebris stravi lectulũ meũ. Putredini dixi. pat⁹ mi⁹ es: mater mea et soror mea vermibus. Ubi ẽ ergo nũc ꝑstolatio mea: et patiẽtiã meã quis cõsiderat? In profundissimũ infernũ descẽdet oĩa mea. Putasne saltem ibi erit requies mihi?

Respondens aũt baldath suites dixit: Usq; ad quẽ finẽ verba iactabis? Intellige prius: et sic loquamur. Quare reputati sum⁹ ut iumenta: et sorduim⁹ coram te? Quid pdis aĩam tuã in furore tuo? Nũq̃d pro te derelinq̃t terra: et trãsferẽt rupes de loco suo? Nõne lux ipi extinguet: nec splẽdebit flãma ignis eius? Lux obtenebrescet in tabernaculo illi⁹: et lucerna q̃ sup eũ est extinguet. Arctabunt gressus fortitudinis ei⁹: et ꝓcipitabit eũ cõsiliũ suũ. Immisit enim in rete pedes suos: et in maculis eius ambulat. Tenebit plãta illi⁹ laqueus: et exardescet contra eũ sitis. Abscondita est in terra pedica eius: et decipula illius sup semitã. Undiq; terrebũt eũ formidines: et inuolant pedes eius. Attenuet fame robur eius: et inedia inuadat costas illius. Deuoret pulchritudinẽ cutis eius: et cõsumat brachia illius primogenita mors. Auellatur de tabernaculo suo fiducia eius: et calcet sup eũ q̃si rex interit⁹. Habitet in tabernaculo illi socij eius q̃ nõ est: aspergat in tabernaculo eius sulphur. Deorsũ radices eius siccent: sursum aũt atterat messis eius. Memoria illius pereat de terra: et nõ celebret nomẽ eius in plateis. Expellet eũ de luce in tenebras: et de orbe trãsferet eũ. Non erit semen eius nec progenies in populo suo: nec vlle reliq̃e in regionib⁹ eius. In die eius stupebũt nouissimi: et primos inuadet horror. Hec sũt q̃ tabernacula iniqui: et iste locus eius q̃ ignorat deũ.

Respondens aũt iob dixit: Usq; q̃ affligis aiam meã: et atteris me sermonib⁹? En decies confunditis me: et non erubescitis opprimẽtes me. Nempe et si ignoraui: mecũ erit ignorãtia mea. At vos q̃ me erigimini: et arguitis me opprobrijs meis. Saltem nũc intelligite quia deus nõ eq̃ iudicio afflixerit me: et flagellis suis me cinxerit. Ecce clamabo vim patiẽs: et nemo audiet. Vociferabor: et nõ est qui iudicet. Semitã meã circũdedit et transire nõ possum: et in calle meo tenebras posuit. Spoliauit me gloria mea: et abstulit coronã de capite meo. Destruxit me undiq; et pereo: et q̃si euulse arbori abstulit spem meã. Iratus est cõtra me furor eius: et sic me habuit q̃si hostẽ suũ. Simul venerunt latrones eius: et fecerũt sibi viã p me. et obsederunt in gyro tabernaculũ meũ. Frẽs meos lõge fecit a me: et noti mei quasi alieni recesserũt a me. Dereliquerunt me propinq̃i mei: et q̃ me nouerãt obliti sunt mei. Inquilini domus mee et ancille mee sicut alienũ habuerũt me: et q̃si peregrinus fui in oculis eorũ. Puerũ meũ vocaui et non rndit: ore proprio deprecabar illũ. Pabulum meũ exhorruit prior mea: et oratio filios uteri mei. Stulti q̃q; despiciebãt me: et cũ abirem recessissem detrahebant mihi. Abhominati sũt me quodã ꝓfiliarij mei: et quẽ maxime diligebã auersat⁹ est me. Pelli mee cõlupsq; carnib⁹ adhesit os meũ: et derelicta sũt tm modo labia circa dentes meos. Miseremini mei miseremini mei saltẽ vos amici mei: quia manus dei tetigit me. Quare persequimini me sic deus et carnib⁹ meis saturamini? Quis mihi det ut scribãt sermones mei? Quis mihi det ut exarent in libro stilo ferreo et plumbi lamina uel celte sculpantur in silice? Scio enim q̃ redemptor meus uiuit: et in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et rursũ circũdabor pelle mea: et in carne mea videbo deum. Quem visurus sum ego ipse: et oculi mei cõspecturi sũt. et non alius. Reposita est hec spes mea in sinu meo.

Quare ergo nunc dicitis p̄sequamur eū. ⁊ radicem v̄bi inueniamus cōtra eū: Fugite ergo a facie gladij: qm̄ vltor iniquitatū gladius est. ⁊ scitote esse iudicium. ℣ XX

Respondēs aut̄ sophar naamathites dixit: Idcirco cogitationes mee varie succedūt sibi: ⁊ mens i diuersa rapit. Doctrinā qua me arguis audiā: ⁊ spūs intelligentie mee rñdebit mihi. Hoc scio a p̄ncipio ex q̄ est posit⁹ hō sup ēr̄ā: q̄ laus impioꝝ breuis sit. ⁊ gaudiū hypocrite ad instar pūcti. Si ascenderit vsq; ad celū superbia eius: ⁊ caput ei⁹ nubes tetigerit: q̄si sterquilinū i fine p̄derdet: ⁊ qui eū viderāt dicēt: vbi est? Velut somniū auolans nō inueniet: transiet sicut visio nocturna. Oculus q̄ eū viderat nō videbit: neq; vltra intuebit eū loc⁹ suus. Filij ei⁹ atterent egestate: ⁊ man⁹ illi⁹ reddent ei dolorē suū. Ossa ei⁹ implebunt vitijs adolescētie eius: ⁊ cū eo in puluere dormiēt. Cū. n. dulce fuerit in ore eius malū: absc̄ōdit illud sub lingua sua. Parcet illi ⁊ nō v̄relinquet illud: ⁊ celabit in gutture suo. Panis ei⁹ in vtero illi⁹ v̄tef in fel aspidū intrinsec⁹. Diuitias q̄s v̄ uorauit euomet: ⁊ v̄ ventre illi⁹ extrahet eas deus. Caput aspidū sugget: ⁊ occidet eū lingua vipere. Nō videat riuulos fluminis torrentis mellis ⁊ butyri. Luet q̄ fecit oīa: nec tū cōsumet. Juxta multitudinē aduentionū suarū sic ⁊ sustinebit: qm̄ cōfringens nudauit paupis domū: rapuit ⁊ nō edificauit eā nec est satiatus v̄tr̄ē ei⁹. Et cū habuerit que cōcupierat: possidere nō poterit. Nō remāsit v̄ escꝫ eius. ⁊ ꝓpterea nihil p̄manebit v̄ bonis ei⁹. Cū satiat⁹ fuerit artabit⁹: estuabit ⁊ oīs dolor irruet sup eū. Vtinā impleat v̄ter eius ut emittat i eū irā furor⁹ sui: ⁊ pluat sup illū v̄llū suū. Fugiet arma ferrea: ⁊ irruet in arcū ereū eductus ⁊ egrediēs v̄ vagina sua ⁊ fulgurās in amaritudine sua. Hadent ⁊ v̄nient sup eū horribiles. Oēs tenebre abscondite sunt in occultis ei⁹. Deuorabit eū ignis q̄ nō succendit: afflīget relictus i tabernaculo suo. Reuelabūt celi iniq̄tatē ei⁹: ⁊ ēra ꝓsurget aduersus eū. Apertū erit germē domus illi⁹: v̄ tralxet in die furor⁹ dei. Hec ē pars hois impij a deo: ⁊ hereditas p̄hoꝝ eius a dño. ℣ XXI

Respondens aut̄ iob dixit: Audite q̄so sermones meos ⁊ agite penitentiā. Sustinete me ut ⁊ ego loquar. ⁊ post mea si videbit⁹ v̄baridete. Nunq̄d ē hoīem disputatio mea est. ut merito nō v̄tr̄ā cōtristari? Attendite me ⁊ obstupescite. ⁊ superponite digitū ori vr̄o. Et ego q̄n recordat⁹ fuero pertimesco: ⁊ cōcutit carnē meā tremor. Quare ḡ impij viuūt: sublevati sūt. cōfortatiq; diuitijs? Semen eoꝝ p̄manet cōā eis: ꝓpinquoꝝ turba ⁊ nepotū in ꝓspectu eoꝝ. Domus eoꝝ secure sūt ⁊ pacate: ⁊ nō ē v̄ga dei sup illos. Bos eoꝝ concepit ⁊ nō aborti⁹ est: vacca p̄pit ⁊ nō ē p̄uata fetu suo. Egrediūt q̄si greges paruuli eoꝝ: ⁊ infantes eoꝝ exultant lusib⁹. Tenent tympanū ⁊ cytharam: ⁊ gaudent ad sonitum organi. Ducūt in bonis dies suos: ⁊ in puncto ad inferna descendūt. Qui dixerūt deo. recede a nob̄: ⁊ scīam viaꝝ tuarū nolum⁹. Quis ē oīpotēs ut seruiamus ei? Et q̄d nobis p̄dest si orauerim⁹ illū? Verūtn̄ q̄a nō sūt in manu eoꝝ bona sua: cōsiliū ipiorū lōge sit a me. Quotiēs lucerna ipiorū extinguet⁹? supuenit eis inundatio: ⁊ dolores diuidet furoꝝ suū? Erūt sicut palee ante faciē v̄ti: ⁊ sicut fauilla quā turbo dispergit. Deus seruabit filijs illi⁹ dolorē p̄ris: ⁊ cū reddiderit tūc sciet. Videbūt oculi eius interfectionem suā: ⁊ de furore omnipotentis bibet. Quid enī ad eū ptinet de domo sua p⁹ se? Et si numerus mēsiū ei⁹ dimidiet? Nunq̄d deū docebit q̄spiā sciam. q̄ excelsos iudicat? Iste moriē robustus ⁊ sanus diues ⁊ felix: viscera eius plena sūt adipe. ⁊ medullis ossa illi⁹ irrigant. Alius ꝙo moriē in amaritudine aīe sue absq; vllis opib⁹. ⁊ tñ simul in puluere dormient. ⁊ vermes operiēt eos. Certe noui cogitationes vr̄as: ⁊ sinias ḡ me iniq̄. Dicitis enī Ubi ē dom⁹ p̄ncipis? ⁊ vbi tabernacula ipiorū? Interrogate q̄cūlibet de viatoribus: ⁊ hec eadē illū intelligere cognoscetis. Quia in die p̄ditiōis suae mal⁹. ⁊ ad die furor⁹ ducet. Quis arguet cōā eo vias eius: ⁊ q̄ fecit q̄s reddet illi? Ipse ad sepulcra ducet: ⁊ i ꝯgerie mortuorū vigilabit. Dulcis fuit glareis cocyti: ⁊ post se cūctū hoīem traxet: ⁊ ante se innumerabiles. Quō igit̄ ꝓsolamini me frustra: cū responsio vr̄a repugnare ostēsa sit vītati? ℣ XXII

Respondens aut̄ eliphaz themanites dixit: Nunq̄d deo p̄t cōparari hō: etiā cū p̄fecte fuerit scīe? Quid p⁹dest deo si iust⁹ fueris: aut q̄d ei ꝓfers si īmaculata fuerit vita tua? Nunq̄d timēs arguet

ec: ⁊ veniet tecū in iudiciū. ⁊ nō ꝓpē malitiā
tuā plurimā. ⁊ infinitas iniq̄tates tuas. Ab
stulisti. n. pign⁹ fratrū tuoꝝ sine cā: ⁊ nudos
spoliasti vestib⁹. Aquā lasso nō dedisti. ⁊ esu-
rienti subtraxisti panē. In fortitudine brachij
tui possidebas terrā: ⁊ potentissim⁹ obtinebas
eā. Viduas dimisisti vacuas. ⁊ lacertos pu-
pillorū cōminuisti. Propterea circūdatus es
laqueis. ⁊ cōturbat te formido subita. Et pu-
tabas te tenebras nō visurū. ⁊ ipsu aḡrū in-
undantiū nō oppressū iri. An cogitas q̄ deus
excelsior celo sit. ⁊ sup stellaꝝ ꝑticē sublimet?
Et dicis: Quid. n. nouit de⁹? Et q̄si p caligi-
nē iudicat. Nubes latibulū ei⁹ nec nr̄a consi-
derat. ⁊ circa cardines celi pambulat. Nun-
quid semitā seculoꝝ custodire cupis quā cal-
cauerūt viri iniq̄ q̄ sublati sunt añ tps suū: ⁊
fluuius subuertit fūdamētū eoꝝ? Qui dice-
bāt deo recede a nobis. ⁊ q̄si nihil possit facē
oīpotēs estimabāt eū: cū ille implesset domos
eoꝝ bonis. Quoꝝ sententia procul sit a me.
Videbūt iusti ⁊ letabunt: ⁊ innocens subsan-
nabit eos. Nōne succisa est erectio eoꝝ: ⁊ re-
liquias eoꝝ deuorauit ignis. Acquiesce igit̄ ei:
⁊ habeto pacē: ⁊ p hᵬ habebis fruct⁹ optimos.
Suscipe ex ore illi⁹ legē: ⁊ pone sermones ei⁹
in corde tuo. Si reūsus fueris ad oīpotentem
edificaberis: ⁊ longe facies iniq̄tatē a tabna-
culo tuo. Habit .p ęra silicē. ⁊ p silice torren-
tes aureos. Erit q̄ oīpotens ꝯ hostes tuos: ⁊
argentū coacernabit tibi. Tūc sup oīpotentē
delitijs afflues: ⁊ eleuabis ad deū faciē tuā.
Rogabis eū: ⁊ exaudiet te. ⁊ vota tua reddes
Decernes rem ⁊ veniet tibi: ⁊ in vijs tuis splē
debit lumen. Qui eni humiliatus fuerit: erit
in gloria: ⁊ qui inclinauerit oculos suos: ipse
saluabit. Saluabit innocēs: saluabit aūt mū-
dicia manuum suarum.

XXIII

Respondēs aūt Iob ait: Nūc q̄q̄ i ama
ritudine est sermo me⁹: ⁊ man⁹ plage
mee aggrauata est sup gemitū meū.
Quis mihi tribuat ut cognoscā ⁊ inueniā illū
⁊ veniā vsq̄ ad soliū ei⁹: ponā cozā eo iudi-
cium ⁊ os meū repleto increpationib⁹ ut sciā
verba que mihi rñdeat. ⁊ intelligā q̄d loquat
mihi. Nolo multa fortitudine cōtendat me-
cū: nec magnitudinis sue mole me p̄mat. Pro
ponat equitatē ꝯ me. ⁊ queniet ad victoriam
iudiciū meū. Si ad orientē iero nō apparet:
si ad occidentē nō intelligā eū. Si ad sinistrā
quid agā: Nō apprehendā eū. Si me vertam
ad vterā: nō videbo illū. Ipse vero scit viā
meā: ⁊ ꝓbabit me q̄si aurū q̄ p ignē transit.
Vestigia ei⁹ secutus ē pes me⁹: viā ei⁹ custo-
diui. ⁊ nō declinaui ex ea. A mādatis labioꝝ
eius nō recessi: ⁊ i sinu meo abscōdi ꝓba oris
eius. Ipse eni solus ē ⁊ nemo auertē pōt cogi-
tationē eius: ⁊ aīa eius q̄cūq̄ voluit h̄ fecit.
Cūq̄ expleuerit in me voluntatē suā: ⁊ alia
multa silia ꝓsto sunt ei. Et idcirco a facie ei⁹
turbat⁹ sum: ⁊ cōsideras eū timore sollicitor
Deus molliuit cor meū: ⁊ oīpotens ꝑturbauit
me. Nō eni perij ꝓpē iminentes tenebras: nec
faciē meā operuit caligo.

XXIIII

A dōo oīpotente nō sūt abscōdita tpa: q̄
nouerūt eū ignārī dies illi⁹. Alij
aūt termios trāstulerūt: diripuerūt gre-
ges. ⁊ pauerūt eos. Asinū pupillorū abege-
rūt. ⁊ abstulerūt ꝓ pignore bouē vidue. Sub
uerterūt paupꝝ viā. ⁊ oppressērūt pariē mā-
suetos ęre. Alij q̄si onagri i deserto egrediūt
ad opus suū vigilātes q̄ ad predā ꝓparāt pa-
nem liberis. Agrū nō suū demetūt: ⁊ vineā
ei⁹ quē vi oppressērūt vindemiāt. Nudos di-
mittūt bres indumēta tollētes: quib⁹ nō est
opimentū i frigore. q̄s bymbres mōtiū rigāt
⁊ nō hᵬntes velamē amplexant lapides. Vim
fecerūt vēdantes pupillos. ⁊ vulgū paupē
spoliauerūt. Nudis ⁊ incedentib⁹ ablaq̄ vesti-
tu. ⁊ esurientib⁹ tulerūt spicas. Inē aceruos
eoꝝ meridiati sūt: q̄ calcat̄ torcularib⁹ sitiūt
De ciuitatib⁹ fecerūt viros gemere. ⁊ anima
vulneratoꝝ clamauit. ⁊ de⁹ inultū abire nō
patit. Ipsi fuerūt rebelles lumini. Nescierūt
vias ei⁹: nec reuersi sūt per semitas illi⁹. Ma-
ne ꝑmo cōsurgit homicida: interficit egenū ⁊
pauperē: p noctē ꝯo erit q̄si fur. Oculꝰ adul-
teri obseruat caliginem. dicēs: nō me videbit
oculus. ⁊ operiet vultū suū. Perfodit in tene-
bris domos. sicut in die cōdixerāt sibi. ⁊ igno-
rauerūt lucē. Si subito apparuerit auroza ar
bitrāt umbrā mortē. ⁊ sic i tenebris q̄si i luce
ambulāt. Leuis ē sup faciē aque. Maledicta
sit ps ei⁹ i ęra. nec ābulet p viā vineaꝝ. Ad
nimiū caloꝛē trāsiet ab aq̄s niuiū. ⁊ vsq̄ ad
inferos pctm illi⁹. Obliuiscat ei⁹ mia. Dulce-
do illi⁹ vermes. Nō sit i recordatiē. ⁊ contere-
ret sicut lignū infructuosū. Pauit eni sterilē
que nō parit. ⁊ vidue bene nō fecit. Detra-
xit fortes i fortitudine sua. ⁊ cum steterit. nō

credet vite sue. Dedit ei ꝛ locū pnitentie. ⁊ ille abutitur eo i ſuppbia. Oculi aũt ei⁹ ſũt in vijs illi⁹. Elevati ſũt ad modicū. ⁊ non ſubſtent. ⁊ humiliabunt ſicut oĩa ⁊ auferent. ⁊ ſicut ſũmitates ſpicaꝝ cõterent. Et ſi non eſt ita: quis me pot arguere eſſe mentitū. ⁊ ponere ante ꝛū ꝛba mea?

XXV

Reſpõdẽs aũt baldath ſuites. dixit: Pdtās ⁊ ꝛor apud eũ ẽ: q facit pcordiã in ſublimib⁹ ſuis: Nũqd eſt numer⁹ militũ ei⁹? Et ſup quẽ nõ ſurget lumen illi⁹? Nunqd iuſtificari pot hõ cõparat⁹ ꝛeo: aut apparere mũd⁹ nat⁹ de muliere? Ecce luna etiã nõ ſplendet. ⁊ ſtelle non ſunt mũde in cõſpectu ei⁹: quãto magis homo putredo. ⁊ filius hominis vermis?

XXVI

Reſpondẽs aũt iob dixit: Cui⁹ adiutor es nũqd itu illis? Et ſuſtentas brachiũ ei⁹ q non ẽ fortis? Cui ꝛedidiſti pſiliũ? Fortitã illi q nõ hz ſapiam: ⁊ prudentiã tuã oſtẽdiſti plurimã? Quẽ docẽ voluiſti? Nõne eũ q fecit ſpiramẽtũ? Ecce gigantes gemũt ſub aq̃s ⁊ q habitãt cũ eis. Nud⁹ ẽ infer⁹ cor̃ illo. ⁊ nullũ ẽ opimẽtũ pditioni Qui extendit aq̃lonẽ ſup vacuũ. ⁊ appendit tr̃ã ſup nihili. Qui ligat aq̃s in nubib⁹ ſuis: ut nõ erũpãt pariter ꝛorſũ. Qui tenet vultũ ſolij ſui. ⁊ expandit ſup illud nebulam ſuam Terminũ circũdedit aq̃s. vſq̃ dũ finiãt lux ⁊ tenebre. Colũne celi cõtremiſcũt. ⁊ pauent ad nutũ ei⁹. In fortitudine illi⁹ repente maria ꝯgregata ſũt. ⁊ prudẽtia ei⁹ pcuſſit ſuperbum. Spũs ei⁹ ornauit celos. ⁊ obſtetricãte manu eius eductus ẽ coluber tortuoſus. Ecce ẽ ex pte dicta ſũt viarũ ei⁹. Et cũ vix paruã ſtillã ſermõis ei⁹ audierim⁹: q̃s poterit tonitruũ magnitudinis illius itueri?

XXVII

Addidit q̃ iob aſſumens parabolam ſuã. ⁊ dixit. Vivit ꝛeus q abſtulit iudiciũ meũ: ⁊ oipotẽs q ad amaritudinẽ adduxit aiam meã. q̃a donec ſuperſt halit⁹ i me. ⁊ ſpũs ꝛei i narib⁹ meis. nõ loquẽt labia mea iniq̃tatẽ. nec lingua mea meditabit̃ mendaciũ. Abſit a me: ut iuſtos vos eſſe iudicẽ. Donec ꝛficiã: nõ recedã ab innocentia mea. Juſtificationẽ meã quã cepi tenere. nõ deſerã. Nec⁹. n. reprehẽdit me cor meũ: in oi vita mea. Sic impi⁹ inimicus me⁹. ⁊ adũſari⁹ me⁹ q̃ſi iniqu⁹. Nunqd ẽ eni ſpes hypocrite ſi auare rapiat ⁊ non liberet ꝛeus aiam eius?

Nũq̃d ꝛe⁹ audiet clamorẽ ei⁹ cũ venerit ſup eũ ãguſtia? Aut poterit i oipotẽte delectari: ⁊ invocare ꝛeũ oi tpe? Docebo vos p manũ ꝛei q̃ oipotẽs habeat: nec abſcõdã. Ecce vos oẽs noſtis. ⁊ q̃d ſine cã vana loq̃mini? Hec ẽ ps tois ipij apud ꝛeũ. ⁊ hereditas violẽtor quã ab omnipotẽte ſuſcipiẽt. Si multiplicati fuerit filij eius i gladio erũt: ⁊ nepotes ei⁹ nõ ſaturabũt pane. Qui reliq̃ fuerint ex eo. ſepelient i interitu. ⁊ vidue illi⁹ nõ plorabũt. Si cõportauerit q̃ſi ĩra argẽtũ. ⁊ ſicut lutũ ꝑpararit veſtimenta: ꝑparabit q̃dẽ. ſ iuſtus ve ſtiet illis. ⁊ argẽtũ innocẽs diuidet. Edificauit ſicut tinea domũ ſuã. ⁊ ſicut cuſtos fecit umbraculũ. Dives cũ dormierit: nihil ſecum afferet: aperiet oculos ſuos. ⁊ nihil inueniet. Apprehẽdet eũ q̃ſi aq̃ inopia: nocte opprimet eũ tẽpeſtas. Tollet eũ vẽtus vrẽs ⁊ auferet ⁊ velut turbo rapiet eũ de loco ſuo. Et mittet ſup eũ. ⁊ nõ parcet: de manu eius fugiẽs fugiet. Stringet ſup eũ manus ſuas. ⁊ ſibilabit ſup illũ intuẽs locũ eius.

XXVIII

Habet argentũ venaꝝ ſuarũ pncipia: ⁊ auro loc⁹ ẽ i q̃ pflat. Ferrũ de ĩra tollit. ⁊ lapidis ſolut⁹ calore ẽs ꝛit⁹. Tempus poſuit tenebris ⁊ vniuſq̃ finẽ ipſe pſiderat. Lapidẽ q̃ caliginis ⁊ umbrã mortis diuidit torrens a pl̃o pegrinãte: eos q̃s oblit⁹ ẽ pes egẽtis hois. ⁊ inulos. Terra de q̃ oriebat panis. i loco ſuo igni ſubuerſa ẽ. Locus ſapphyri lapides eius. ⁊ glebe illius aurũ Semitã ignorauit auis: nec intuit⁹ ẽ eã oculus vulturis. Non calcauerũt eã filij inſtitoꝝ: nec pterãſiuit p eam leena. Ad ſilicẽ extendit manũ ſuã: ſubuertit a radicib⁹ montes. In petris rivos excidit. ⁊ de pciosũ vidit oculus eius. Profũda q̃ fluvioꝝ ſcrutat⁹ ẽ. ⁊ abſcondita pduxit i lucẽ. Sapia vo vbi inuenit: ⁊ q̃s ẽ locus intelligẽtie: Nescit hõ pciũ ei⁹: nec inuenit in tra ſuauit⁹ viventiũ. Abyſſus dicit: non eſt in me: ⁊ mare loq̃t: nõ ẽ mecũ. Nõ dabit aur⁹ obrizũ p ea: nec appendet argẽtũ i commutatione ei⁹. Nõ ꝓferet̃ tinct⁹ indie coloribus: nec lapidi ſardonico pciosiſſimo: vel ſapphyro. Nõ adeq̃bit ei aur⁹ vel vitrũ: nec cõmutabunt̃ p ea vaſa auri excelſa ⁊ eminentia: nõ cõmemorabunt̃ cõpatiõe ei⁹. Trahit aũt ſapia de occultis. Nõ adeq̃bit ei topazius de ethiopia: nec tincture mũdiſſime ꝓponet̃. Unde ẽ ſapia venit. ⁊ q̃s ẽ locus intelligẽtie?

Abscõdita ẽ ab oculis oĩũz viuẽtum: volucres q̃ celi latet. Perdicio ⁊ mors dixerũt: auribꝰ nr̃is audiuimꝰ famã ei⁹. Deus intelligit viã eius: ⁊ ipse nouit locũ illi⁹. Ipse enĩ fines mũdi intuet: ⁊ oĩa q̃ sub celo sũt respicit Qui fecit vẽtis pondꝰ. ⁊ aq̃s appẽdit in mensura. Cũ ponebat pluuijs legẽ. ⁊ viã ꝓcellis sonãtibꝰ: tunc vidit illã ⁊ enarrauit: ⁊ ꝓparauit ⁊ inuestigauit. ⁊ dixit hoĩ. Ecce timor dñi ipsa ẽ sapia: ⁊ recedẽ a malo intelligẽtia.

XXIX

Addidit q̃ iob assumens parabolam suã. ⁊ dixit: Quis mihi tribuat ut sim iuxta menses ꝓstinos: ꝑm dies q̃bus me⁹ costodiebat me: Cũ splẽdebat lucerna ei⁹ sup caput meũ: ⁊ ad lumen eius ãbulabã ĩ tenebrꝭ. Sic fui ĩ diebꝰ adolescẽtie mee: q̃n secreto me⁹ erat ĩ tabernaculo meo. Cũ erat oĩpotens mecum: ⁊ in circuitu meo pueri mei. Cũ lauabã pedes meos butyro: ⁊ petra fũdebat mihi riuos olei. Cũ ꝓcedebã ad portã ciuitatꝭ: ⁊ ĩ platea parabant cathedrã mihi. Videbant me iuuenes ⁊ abscõdebanꝭ: ⁊ senes assurgẽtes stabãt. Principes cessabãt loq̃: ⁊ digitum superponebãt ori suo. Vocẽ suã cohibebãt duces: ⁊ lingua eoꝝ gutturi suo adhęrebat. Aurꝭ audiẽs beatificabat me: ⁊ oculus videns testimoniũ reddebat mihi. eo q̃ liberassem pauperẽ vociferantẽ ⁊ pupillũ cui nõ erat adiutor. Benedictio perituri sup me veniebat: ⁊ cor vidue cõsolabꝰ sum. Justicia indutꝰ sum: ⁊ vestiui me sicut vestimẽto ⁊ diademate iudicio meo. Oculus fui ceco: ⁊ pes claudo. Pater erã pauperũ: ⁊ cãm quã nesciebã diligẽtissime inuestigabã. Conterebã molas iniq̃: ⁊ de dentibꝰ illꝰ auferebã ꝓdam. Dicebant q̃: In nidulo meo moriar: ⁊ sicut palma multiplicabo dies. Radix mea apta ẽ secꝰ aq̃s. ⁊ ros morabit ĩ messiõe mea. Gloria mea semp innouabit: ⁊ arcus meꝰ in manu mea instaurabit. Qui me audiebãt: expectabãt sniam: ⁊ intenti tacebant ad cõsiliũ meũ. Verbis meis addere nihil audebant: ⁊ sup illos stillabat eloquiũ meũ. Expectabant me sicut pluuiã: ⁊ os suũ aperiebãt quasi ad bymbrẽ serotinũ. Si q̃n ridebam ad eos: non credebãt: ⁊ lux vultus mei nõ cadebat ĩ terã. Si voluissem ire ad eos: sedebã primꝰ. Cũq̃ sederẽ quasi rex circũstante exercitu: erã tñ merentiũ cõsolator.

XXX

Nunc aũt ridẽt me iuniores tẽpore quoꝝũ non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei. Quoꝝũ virtus manuũ mihi erat ꝓ nihilo: ⁊ vita ipsa putabantur indigni Egestate ⁊ fame sterilis: qui rodebant in solitudine squalentes calamitate ⁊ miseria. Et mandebant herbas ⁊ arboꝝ cortices: ⁊ radix iuniperoꝝ erat cibus eorũ. Qui de pugnabilibus ista rapiẽtes: cũ singula reperissent: ad ea cũ clamore currebãt. In desertis habitabãt torrentiũ: ⁊ in cauernis terre vel sup glareã. Qui inter huiusce modi letabanꝭ: ⁊ esse sub sentibus delitias cõputabãt. Filij stultoꝝ ⁊ ignobiliũ: ⁊ ĩ terra penitꝰ nõ parẽtes. Nũc aũt ĩ eoꝝ cãticũ ꝑsus sũ. ⁊ factꝰ sũ eis in ꝓuerbiũ. Abhominant me ⁊ longe fugiũt a me: ⁊ facie meã cõspuere non verenꝭ. Pharetrã. n. suã aperuit ⁊ afflixit me: ⁊ frenũ posuit in os meũ. Ad dexterã orientꝭ calamitatꝭ mee illico surrexerũt. Pedes meos subuerterũt: oppressерũt quasi fluctibus semitis suis. Dissipauerunt itinera mea insidiati sũt mihi ⁊ ꝓualuerũt: ⁊ nõ fuit q̃ ferret auxiliũ. Quasi rupto muro ⁊ aperta latitia irruerũt sup me. ⁊ ad meas miserias reuoluti sũt. Redactꝰ sũ in nihilũ. Abstulit q̃si ventꝰ tẽsideriũ meũ: ⁊ velut nubes pertrãsiit salus mea. Nũc aũt in memetipso marcescit anima mea: ⁊ possident me dies afflictionis. Nocte os meũ perforat doloribus: ⁊ q̃ me comedũt nõ dormiũt. In multitudine eoꝝ consumit vestimentũ meũ: ⁊ quasi capitio tunice succinxerũt me. Cõparatꝰ sum luto: ⁊ assimilatus sũ fauille ⁊ cineri. Clamo ad te ⁊ nõ exaudis me: sto ⁊ non respicis me. Mutatꝰ es mihi in crudelẽ: ⁊ in duritia manꝰ tue aduersaris mihi. Eleuasti me: ⁊ quasi sup ventũ ponẽs elisisti me valide. Scio q̃a morti trades me: vbi ꝓstituta ẽ domꝰ oi viuẽti. Verũtñ nõ ad ꝓsũptionẽ eoꝝ emittis manũ tuã: ⁊ si corruerint ipse saluabis. Flebã quõdã sup eo q̃ afflictus erat: ⁊ cõpatiebat aĩa mea pauperi Expectabam bona. ⁊ venerũt mihi mala: ꝓstolabar lucem. ⁊ eruperunt tenebre. Interiora mea efferbuerũt absq̃ vlla requie. preuenerũt me dies afflictiõis. Merẽs icedebã: sine furore ꝓsurgẽs. i turba clamabã. Frater fui draconũ ⁊ socius strutionũ. Cutis mea nigra ẽ sup me: ⁊ ossa mea aruerũt pr̃ caumate. Versa est in luctũ cithara mea: ⁊ organũ meũ in

XXXI

vocem flentiũ

Pepigi fedus cũ oculis meis: ut ne

cogitarē quidē de virgine. Quam.n. partem haberet in me de sup: & hereditatem omnipotēs de excelsis? Nunqd nō pditio ē iniq: & alienatio operantib⁹ iustitiā? Nōne ipse considerat vias meas: & cūctos gressus meos dinumerat? Si ābulaui i vanitate & festinauit in dolo pes me⁹: appendat me i statera iusta: & sciat deus simplicitatē meā. Si declinauit gressus meus de via: & si secut⁹ est oculus me⁹ cor meū: & si i manib⁹ meis adhesit macula: seram & alius comedat: & pgenies mea eradicet. Si deceptum est cor meū sup muliere: & si ad ostiū amici mei insidiat⁹ sum: scortū alter⁹ sit uxor mea. & sup illā incuruent alij. Hoc.n. nephas & iniqtas maxia: ignis vsq ad perditionē deuorās: & oia eradicans genimina. Si pterpsi subire iudiciū cū seruo meo & ancilla mea cū disceptaret aduersū me. Quid.n. faciā cū surrexerit ad iudicandū de⁹: & cū qsierit qd rndebo illi? Nunqd nō i vtero fecit me & illū opat⁹ ē: & formauit me i vulua vn⁹? Si negaui qd volebāt paupib⁹: & oculos vidue expectare feci. Si comedi buccellā meā solus: & nō comedit pupill⁹ ex ea. Quia ab infantia mea creuit mecū miseratio: & de vtero matris mee egressa est mecū. Si despexi pretereūtē eo qd nō habuerit indumētū: & absq opimēto pauperē. Si nō bñdixerūt mihi latera eius: & de velleribus ouiū meaꝝ calefact⁹ ē. Si leuaui sup pupillum manū meā etiā cū viderē mei porta supiorē: humer⁹ meus a iunctura sua cadat: & brachiū meū cū suis ossibus pfringat. Sp.n. qsi tumētes sup me fluct⁹ timui de⁹: & pond⁹ eius ferre nō potui. Si putaui aurū robur meū: & obrizo dixi fiducia mea. Si letat⁹ sum sup multis diuitijs meis: & qa plūa repperit man⁹ mea. Si vidi solē cū fulgēt: & lunā incedētē clare. & letatū ē i abscondito cor meū: & osculatus sū manū meā ore meo. q ē iniqtas maxia: & negatio sup deū altissimū. Si gauisus sum ad ruinā eius qui me oderat: & exultaui qm inuenisset eū malum. Nō.n. dedi ad peccādū guttur meum: ut exp̄eterē maledicēs aiam ei⁹. Si nō dixerūt viri tabnaculi mei: qs det de carnib⁹ ei⁹ ut saturemur. Foris nō mānit pegrinus: ostiū meū viatori patuit. Si abscondi qsi hō petrū meū: & celaui i sinu meo iniqtatē meā. Si expaui ad multitudinē nimiā: & despectio familiarū terruit me: & non magis tacui nec egressus sū ostiū. Quis mihi tribuat auditorē ut desideriū meū audiat omipotēs: & librū scribat ipse q iudicat: ut in humero meo portē illū: & circūdē illū qsi coronā mihi: & pnūciabo illū: & qsi pncipi offerā eū. Si aduersū me era mea clamat: & cum ipsa sulci ei⁹ deflēt. Si fruct⁹ ei⁹ comedi absq pecunia: & aiam agricolaꝝ ei⁹ afflixi: pro frumēto oriat mihi tribulus: & pro ordeo spina.

XXXII

Quiescūt aūt tres viri isti rndere iob: eo q iustus sibi vid̄ret. Et irat⁹ indignatus est helyu filius barachel buzites de cognatione ram. Iratus ē aūt adhuc iob: eo q iustū se ē dicere cor suū deo. Porro aduersū amicos ei⁹ indignatus ē: eo q nō inuenissent rōnē rōnabilem: & tñmodo condemnassent iob. Igit helyu expectauit iob loquentē: eo q seniores essent q loq̄bant. Cū aūt vidisset q tres rndere nō potuissent: iratus ē vehemēt. Rndēsq helyu filius barachel buzites dixit: Junior sū tēpore: vos aūt antiquiores. Idcirco timuit caput meū: & sū vobis indicare meā sniam. Sperabā n. q etas plurior loq̄ret: & annor multitudo doceret sapiam. Sz ut video spūs ē in hoib⁹. & inspiratio oipotentis dat intelligētiā. Nō sūt longeui sapiētes: nec seres intelligūt iudiciū. Ideo dicā audite me: ostendā vobis etiā ego meā sapiam. Expectaui.n. sermones vros: audiui prudētiā vram. Donec discepta remi sermonib⁹ vris: & donec putabā vos aliqd dicē psiderabā. Sz ut video nō ē q possit arguere iob: & rndē ex vobis smonib⁹ ei⁹. Ne forte dicatis inuenim⁹ sapiam: de⁹ piecit eum nō hō. Nihil locut⁹ ē mihi: & ego nō sm sermones vros rndebo illi. Extimuerūt nec respōderūt vltra: abstulerūtq a se eloquiū. Cām igitur expectaui. & nō sūt locuti: steterūt nec respōderūt vltra: rndebo & ego ptem meā: & ondā sciam meā. Plen⁹ sū.n. smoib⁹: & coartat me spūs vteri mei. En vinū me⁹ qsi mustū absq spiraculo: qō lagūculas nouas dirūpit. Loqr. & respirabo paululū: aperiam labia mea & rndebo. Non accipiā psonā viri: & deū hoī nō eqbo. Nescio.n. cito diu subsistam: & si post modicū tollat me factor me⁹.

XXXIII

Audi igit iob eloq̄a mea: & oēs sermones meos ausculta. Ecce aperui os meū: loquatur lingua mea in faucib⁹ meis. Simplici corde meo sermones mei: &

sniam labia mea purā loquent. Spūs dei fecit me: ⁊ spiraculū omnipotentis vivificauit me. Si potes rnde ñ: ⁊ adūsus facie meā cōsiste. Ecce ⁊ mesic ⁊ te fecit de: ⁊ de eodem luto ego qđ format⁹ sum. Verumtñ miraculum meū nō te ꝺterreat: ⁊ eloquentia mea nō sit tibi grauis. Dixisti q̄ i aurib⁹ meis: ⁊ vocē verborū tuoꝝ audiui. Mūdus sū ego ⁊ absq; delicto immaculat⁹. ⁊ nō ē iniq̄tas in me. Quia q̄relas in me reperit: iō arbitrat⁹ ē me inimicū sibi. Posuit in neruo pedes meos: custodiuit oēs semitas meas. Hoc ē q̄ in q̄ nō es iustificat⁹. Rñdebo tibi: qa maior sit deus hōie. Aduersus eū ꝺtēdis: q̄ non ad oīa ꝝba rñderit tibi. Semel loq̄t de⁹: ⁊ secundo idipsū nō repetit. Per somniū i visione nocturna: qñ irruit sopor sup hoies. ⁊ dormiūt in lectulo. Tūc aperit aures virorū ⁊ erudiēs eos instruit disciplina: ut auertat hoiem ab his q̄ fecit. ⁊ liberet eū de superbia: eruēs aiam eius a corruptiōe ⁊ vitā illius ut nō trāseat in gladiū. Increpat q̄ p dolorē in lectulo: ⁊ oia ossa eius marcescē facit. Abhominabilis ei fit i vita sua panis ⁊ aie illius cib⁹ añ desiderabilis. Tabescet caro eius: ⁊ ossa q̄ tecta fuerāt nudabunt. Appropinquābit corruptiōi aia eius: ⁊ vita illius mortiferis. Si fuerit ꝑ eo āgel⁹ loquēs vn⁹ de milib⁹ ut annūciet hois eq̄tatē: miserebit eius. ⁊ dicet: Liberа eū: ut nō descēdat i corruptionem inueni in q̄ ei ꝓpitier. Collūpta est caro eius a supplicijs: reuertat ad dies adolescentie sue. Deprecabit deū ⁊ placabilis ei erit: ⁊ videbit faciē eius in iubilo: ⁊ reddet hoi iusticiā suā. Respiciet hoies. ⁊ dicet: Peccaui ⁊ vere deliq̄: ⁊ ut erā dign⁹ nō recepi. Libauit aiam suā ne pgēt in interitū: ⁊ viuēs lucē videret. Ecce hꝫ oia opat⁹ de⁹ trib⁹ vicib⁹ ꝑ singulos: ut reuocet aias eoꝝ a corruptiōe: ⁊ illumiet luce viuentiū. Attende iob ⁊ audi me: ⁊ tace dū ego loq̄r. Si autē habes q̄d loq̄ris rñdemihi. Loq̄re. Volo. n. te apparē iustū. Nō si nō habes audi me: tace ⁊ docebo te sapiam.

CXXXIIII

Pronuncians it aq; deliu etiā hꝫ locut⁹ ē. Audite sapientes verba mea: ⁊ eruditi auscultate me. Auris. n. ꝝba ꝓbat: ⁊ guttur escas gustu diiudicat. Iudiciū eligam⁹ nobis: ⁊ inē nos videam⁹ q̄d sit melius. Quia dixit iob. iust⁹ sū ⁊ de⁹ subuertit iudiciū meū. In iudicando. n. me mendaciū ē: violenta sagitta mea absq; vllo pctō. Quis est vir ut ē iob qui bibit subsannationē q̄si aquā: q̄ gdiu cū operantib⁹ iniquitatē: ⁊ ābulat cū viris impijs: Dixit enī. Nō placebit vir deo: etiā si cucurrerit cū eo. Jō viri cordati audite me. Absit a deo impietas: ⁊ ab oipotēte iniq̄tas. Opꝰ. n. hois reddet ei: ⁊ iuxta vias singulor restituet eis. Vere. n. de⁹ nō ꝺdēnabit frustra: nec oipotens subuertet iudiciū. Quē ꝓstituit aliū sup terrā: aut quē posuit sup orbē quē fabricat⁹ ē? Si dirigere ad eū cor suū: spīm illius ⁊ flatū ad se trahet. Deficiet oīs caro simul: ⁊ hō in cinerē reuertet. Si habes q̄ intellectū audi q̄ dicit: ⁊ ausculta vocē eloquiī mei. Numq̄d q̄ non amat iudiciū sanari pōt: Et quō tu ei q̄ iustus est in tantū ꝺdēnas? Qui dicit regi: apostata: qui vocat duces impios. Qui nō accipit personas principū: nec cognouit tyrannū cū discerneret de pauperē. Opꝰ. n. manuū eius sunt vniuersi. Subito morient⁹: ⁊ in media nocte turbabunt ꝑpli. ⁊ ꝑtrānsibūt: ⁊ auferēt violentū absq; manu. Oculi. n. eius sup vias hoiuz: ⁊ oēs gressus eoꝝ ꝓsiderat. Nō sūt tenebre: ⁊ nō est umbra mortis: ut abscondāt ibi qui operant iniquitatē. Neq;. n. vltra in hois ꝑtate est: ut veniat ad deū i iudiciū. Conteret multos innumerabiles ⁊ stare faciet alios ꝓ eis. Nouit. n. opa eoꝝ ⁊ idcirco inducet nocte. ⁊ ꝑterēt. Quasi ipios ꝓcusserit eos i loco videntiū. Qui qui de⁹ de via destiterūt ab eo: ⁊ oēs vias eius intellegē noluerūt: ut puenire facerēt ad eum clamorem egeni: ⁊ audiret vocē pauperū. Ipse enī concedente pacē: qs est q̄ ꝺdēnet: Exq̄ absconderit vultū: qs est q̄ cōtēplet eū: Et super gētes ⁊ super oēs hoies. Qui regnare facit hoiem hypocrita: ꝓpter petā ꝑpli. Quia q̄ ego locut⁹ sū ad deum: te q̄ non ꝓbibo. Si erraui tu doce me. Si iniq̄tatē locut⁹ sū: vltra nō addā. Tu q̄d a te de⁹ exp̄etit cā: qa displicuit tibi: Tu n. cepisti loq̄. ⁊ nō ego. Quē si quid nosti melius loquere: Viri intelligētes loquantur mihi: ⁊ vir sapiēs audiat me. Job autē stulte locut⁹ ē: ⁊ verba illius nō sonāt disciplinā. Pr̄ mi: pr̄ iob vsq; ad finē. Ne desinas ab hoie iniq̄tatis: q̄ addidit sup petā sua blasphemiā. Inter nos interē ꝓstringat: ⁊ tunc ad iudiciū ꝓcedet sermonib⁹ suis deū.

CXXXV

Hiē deliu hꝫ rursū locut⁹ ē. Nūq̄d equa videt tibi tua cogitatio: ut dicere is iustio: deo sū? Dixisti enī. Nō tibi placet

qō rectū est: uel qđ tibi ꝓdẽrit si ego ꝓccauero? Itaq; ego rñdebo ꝑmonib⁹ tuis: & amicis tuis tecū. Suspice celū & intuẽ. & ꝓtẽplare etĥra q; altior te sit. Si ꝓccauerĩ: qđ ei nocebis: Et si multiplicate fuerint iniq̃tates tue qđ facies ⁊ eū: Porro si iuste egeris: qđ tribuis ei: aut qđ de manu tua accipiet? Homini qui similis tui ẽ nocebit ipietas tua: & filiũ hois adiuuabit iustitia tua. Propter multitudinẽ calũniatorũ clamabũt: & eiulabũt ꝓpter vim brachij tyrannorũ. Et nō dixit vbi est de⁹ q̃ fecit me qui dedit carmĩa i nocte. Qui docet nos sup iumẽta ẽre: & sup volucres celi erudit nos. Ibi clamabũt: & nō exaudiet ꝓpter superbiam malorũ. Non ḡ frustra audiet deus: & oipotẽs causas singulo⁹ intuebit. Etiã cũ dixeris nō cõsiderat: iudicare coꝝ illo: & expecta eū. Huc.n. nō infert furore suũ nec vlciscẽt scel⁹ valde. Ergo iob frustra aperit os suũ: & absq; sciẽ verba multiplicat.

XXXVI

Addens aũt helyu ⁊ locutus ẽ. Sustine me paululũ: & indicabo tibi. Adhuc.n. habeo qđ ꝓ deo loq̃r. Repetã scientiam meã a principio: & operatorẽ meũ ꝓbabo iustũ. Vere.n. absq; mẽdacio sermones mei: & perfecta scia ꝓbabit tibi. Deus potẽtes nõ abiicit cum & ipse sit potẽs & nõ saluat impios: & iudiciũ pauperib⁹ tribuit. Nõ auferet a iusto oculos suos: & reges i solio collocat in perpetuũ. & illic erigunt. Et si fuerint in catẽnis & vinciant funib⁹ paupertat⁹: indicabit eis opa eoꝝ & scelera eoꝝ: qa violenti fuerũt. Reuelabit aũt aurẽ eoꝝ ut corripiat: & loquet ut reuertant ab iniq̃tate. Si audierit & obseruauerint: cõplebũt dies suos i bono. & ānos suos i glozia. Si aũt nõ audierit: trãsibũt p gladiũ & ꝑsument i stulticia. Simulatores & callidi ꝓuocãt irã dei: nec clamabũt cũ vincti fuerint. Morietur in tẽpestate aĩa eoꝝ. & vita eoꝝ inter effeminatos. Eripiet de angustia sua pauperẽ & reuelabit i tribulatione aurẽ eius. Igit saluabit te de ore angusto latissime. & nō bñte fundamẽtũ subter se. Repes aũt mẽse tue erit plena pinguedine. Cā tua q̃si impij iudicata est: cām iudiciũ recipies. Nō te ḡ suget ira ut aliquẽ opprimas: nec multitudo donorum inclinet te. Depone magnitudinẽ tuam absq; tribulatione: & oēs robustos fortitudine. Ne ꝓtrahas noctẽ: ut ascendãt pples ꝓ eis. Caue ne declines ad iniq̃tatẽ. Hãc.n. cepisti seq̃ p⁹ miseriã. Ecce deus excelsus i fortitudine sua & nullus ei similis i legislatorib⁹. Quis poterit scrutari vias eius: aut qs audet ei dicẽ: operat⁹ es iniq̃tatẽ: Memẽto q; ignores opꝰ eius: de q̃ decinerũt viri. Oēs homines vidẽt eũ: vnusq̃sq; intuet ꝓcul. Ecce de⁹ magnus vincẽs scĩam nr̃am. Numer⁹ annoꝝ eius inestimabilis. Qui aufert stillas pluuie: & effundit hymbres ad instar gurgitũ: qui de nubib⁹ fluũt: que ꝓtexunt cũcta de sup. Si voluerit extẽdere nubes q̃si tentoriũ suũ: & fulgurare lumĩe suo desup cardines q̃ marĩ operiet. Per hec enĩ iudicat ꝓples: & dat escas multi mortalib⁹. In manibus abscõdit lucẽ: & ꝓcipit ei ut rursus adueniat. Annunciat de ea amico suo q; possessio eius sit: & ad eã possit ascẽdere.

XXXVII

Uper hẽ expauit cor meũ: & emotum ẽ de loco suo. Audiet auditionẽ i terrore vocis eius: & sonũ de ore illius procedentẽ. Subter oēs celos ipse cõsiderat. & lumen illius sup terminos ẽre. Post eũ rugiet sonitus: tonabit voce magnitudinis sue: & nõ investigabit eũ audita fuerit vox eius. Tonabit deus in voce sua mirabiliter: q̃ facit mag̃ & inscrutabilia. Qui ꝓcipit niue ut descendat i terrã: & hyemis pluuijs & hymbri fortitudinis sue. Qui in manu omiũ hoiũ signat: ut nouerint singuli opa sua. Ingredietur bestia latibulũ suũ & in antro suo morabit. Ab interioribus egredietur tẽpestas: & ab arcturo frigus: flante deo cõcrescit gelu: & rursũ latissime funduntur aq̃. Frumentũ desiderat nubes. & nubes spargũt lumẽ suũ. Que lustrant cuncta p circuitum q̃cũq; eas voluntas gubernãtis duxerit ad cẽ qđ ꝓcepit illis sup faciẽ orbis terr⁹: siue i vna tribu: siue in terra sua. sive in q̃cũq; loco miẽ sue eas iusserit inueniri. Ausculta hec iob: sta & cõsidera mirabilia dei. Nũq̃d scis q̃n ꝓcepit deus pluuijs: ut ostenderet lucẽ nubiũ eius? Nũq̃d nosti semitas nubiũ magnas. & perfectas scias? Nõne vestimenta tua calida sũt cũ perflata fuerit terra austro? Tu forsitã cũ eo fabricatus es celos. qui solidissimi q̃si ere fusi sũt. Ostẽde nobis qđ dicam⁹ illi. Nos q̃pe involuimur tenebris. Quis narrabit ei q̃ loq̃r? Etiã si locut⁹ fuerit hō velociter absorbeat nũquid non videt lucẽ. Subito aer cogetur in nubes: & ventus transiẽs fugabit eas. Ab aquilone aurũ venit: & a deo formidolosa laudatio. Digne eũ inuenire nō possum⁹. Magn⁹ fortitudine &

iudiciō ⁊ iusticia: ⁊ enarrari nō potest. Ideo timebūt eū viri: ⁊ nō audebūt contēplari cōs qui sibi videnť esse sapiētes.

CAPVT XXXVIII

Respondens autē dñs Iob ⁊ turbine dixit: Quis ē iste inuoluēs snias sermonib⁹ imperitis? Accinge sicut vir lūbos tuos: interrogabo te, ⁊ rñde mihi. Ubi eras qñ ponebā fundamēta ẽre? Indica mihi si habes intelligentiā. Quis posuit mensuras eius si nosti: uel qs tetēdit sup eā lineā? Sup q̄ bases illi⁹ solidate sūt? Aut qs demisit lapidē angularē ei⁹ cū me laudarēt simul astra matutina: ⁊ iubilarēt oēs filij dei? Quis conclusit ostijs mare qñ erumpebat q̄si ⁊ vulua pcedens: cū ponerē nubē vestimentū ei⁹? ⁊ caligine illud q̄si pānis infantie obuoluerē? Circūdedi illud terminis meis: ⁊ posui vectem. ⁊ ostia. ⁊ dixi: Usq; huc venies: ⁊ non pcedes ampli⁹. ⁊ hic cōfringes tumētes fluct⁹ tuos. Nūq̄d p⁹ ortū tuū pcepisti diluculo: ⁊ oñdisti auroze locū suū. Nūq̄d tenuisti cōcutiens extrema ẽre. ⁊ excussisti impios ex ea? Restituetur ut lutū signaculū: ⁊ stabit sic vestimētū. Auferet ab impijs lux sua: ⁊ brachiū excelsū cōfringet. Nūq̄d ingressus es pfūdū maris: ⁊ in nouissimis abyssi deambulasti? Nūq̄d apte sūt tibi porte mortis: ⁊ ostia tenebrosa vidisti? Nunq̄d cōsideraſti latitudinē terre? Indica mihi si nosti oia in qua via lux habitet: ⁊ tenebrarū q̄s locus sit: ut ducas vnūq̄q; ad terminos suos: ⁊ intelligas semitas domus ei⁹. Sciebas tūc q̄ nascitur⁹ esses: ⁊ numer⁹ dier⁹ tuor⁹ noueras? Nūq̄d ingressus es thesauros niuis: aut thesauros grandinis aspexisti: que pparaui in tēpus hostis: in die pugne ⁊ belli? Per quā viā spargit lux: dividit estus super terram? Quis dedit vehementissimo imbri cursū: ⁊ viā sonantis tonitrui: ut plueret sup terrā absq; hoie i deserto vbi nullus mortaliū cōmoraſ ut inebriet inuiā ⁊ desolatā: ⁊ pducere herbas virētes? Quis est pluvie pat: uel qs genuit stillas rozis? De cuius vtero egressa est glacies: ⁊ gelu de celo qs genuit? In similitudinē lapidis aque durant: ⁊ superficies abyssi cōstringit. Nūq̄d iūgere valebis micātes stellas pliades: aut gyrū arcturi poteris dissipare? Nūq̄d pducis lucifer⁹ i tpe suo. ⁊ vesper⁹ sup fines terre psurgē facis? Nunq̄d nosti ordinē celi: ⁊ pones rationē ei⁹ in terra? Nūq̄d eleuabis i nebula vocē tuā. ⁊ impetus aquar⁹ opiet te? Nūq̄d mittes fulgura. ⁊ ibūt ⁊ reuertētia dicēt tibi: adsum⁹? Quis posuit in visceribus⁹ vbis sapiam: uel quis dedit gallo intelligentiā? Quis enarrabit celor⁹ rationē ⁊ cōcētū celi q̄s dormire faciet? Cū fūdabat pulvis i terra. ⁊ glebe cōpingebāt? Nūquid capies leene pdā? ⁊ aiam catulor⁹ ei⁹ implebis qñ cubāt i antris. ⁊ i specub⁹ insidiant? Quis pparat corno escā suā: qñ pulli ei⁹ clamāt ad deum vagiētes eo q̄ nō habeant cibos?

CAPVT XXXIX

Nunq̄d nosti tps part⁹ ibicū in petris: uel parturientes cervas obseruasti? Dinumeraſti menses cōceptus earū: ⁊ scisti tps part⁹ earū? Incurvant se ad fetū ⁊ pariūt. ⁊ rugit⁹ emittūt. Separant se filij earū. ⁊ pergūt ad pastū: egrediūt⁹ ⁊ nō reuertent ad eas. Quis dimisit onagrū liberū: ⁊ vincula ei⁹ quis soluit? Cui dedi i solitudine domū ⁊ tabnacula ei⁹ in era salsugi nis. Cōtēnit multitudinē ciuitat⁹ clamorē exactor⁹ non audit. Circūspicit montes pascue sue: ⁊ virentia queq; pquirit. Nūquid volet rhinoceros seruire tibi: aut morabit ad presepe tuū? Nūquid alligabis rhinocerota ad arandū lorо tuo: aut pfringet glebas vallū p⁹ te? Nūquid fiducia habebis i magna fortitudine ei⁹. ⁊ derelinq̄s ei labores tuos? Nūquid credes illi q̄m sementē reddat tibi: ⁊ aream tuā congreget? Penna struthionis filijs est pēnis herodij ⁊ accipitr⁹. Q̄n dereliquit ova sua i terra tu fortasse i pulue calefacies ea. Obliuiscet q̄ pes pculcet ea: aut bestia agri cōterat. Durat ad filios suos q̄si nō sint sui: frustra laborauit nullo timore cogente. Priuauit eni eā deus sapientia: nec dedit illi intelligentiā. Cū tēpus fuerit in altū alas erigit: deridet equū ⁊ ascē sorē eius. Nūquid pdabis eq̄ fortitudinē: aut circūdabis collo ei⁹ binnitū? Nūquid suscitabis eū q̄si locustas? Gloria narij ei⁹ terror: terrā vngula fodit: exultat audacter: in occursum pergit armatis. Contemnit pauore nec cedit gladio. Sup ipsū sonabit pharetra vibrabit basta ⁊ clypē⁹. Feruēs ⁊ fremēs fortē terrā nec reputat tube sonare clangorē. Ubi audierit buccinā dicit vah procul odorat bellum exhortationē ducū. ⁊ ululatū exercit⁹. Nūquid p sapiam tuā plumescit accipiter expandens alas suas ad austrū? Nūquid ad pceptū tuū eleuabit aquila. ⁊ in arduis ponet nidū suū? In petris manet: in pruptis silicibus

cõmozak: atq; iaccessis rupib⁹. Inde ꝓtẽplak
escã: ⁊ ɐ longe oculi ei⁹ ꝓspiciũt. Pulli eius
lambũt sanguinẽ: ⁊ vbicũq; cadauer fuerit.
statī adest. Et adiecit dñs: ⁊ locut⁹ ẽ ad iob
Rũqd q̄ ꝓtẽdit cũ ɐo: tã facile cõquiescit:
Utiq; q̄ arguit ɐũ: ɐtet ⁊ rñdẽ ei. Rñdẽs
aũt iob dño. dixit: Qui leniter locutus sum:
rñdere q̄d possum: Manũ meã ponã sup os
meũ. Unũ locut⁹ sum: q̄d vtinã nõ dixissem
⁊ alterũ quib⁹ vltra nõ addam.

XL

Rẽspondens autẽ dñs iob ɐ turbine.
dixit: Accinge sicut vir lũbos tuos:
interrogabo te ⁊ indica mihi. Numq̄d
irritũ facies iudiciũ meũ: ⁊ cõdemnabis me
ut iustificeris: Et si brachiũ sicut ɐus
⁊ voce simili tonas: circũda tibi ɐecorem.
⁊ in sublime erigẽ: ⁊ esto gloriosꝰ. ⁊ speciosis
induere ɐestib⁹. Dispge supbos i furoze tuo:
⁊ cõfunde eos. ⁊ respiciẽs oẽm arrogãt ẽ. bu
milia. Respice cũctos supbos ⁊ ꝓfunde eos
⁊ ꝓtere ipios i loco suo. Abscõde eos in pul
uere simul: ⁊ facies eoꝝ ɐemerge in foueã. ⁊
ego cõfitebo: q̄ saluare te possit ɐextera tua
Ecce behemoth quẽ feci tecum: fenũ q̄si bos
comedet. Fortitudo ei⁹ i lũbis eius: ⁊ virtus
illi⁹ i vmbilico ɐẽtris ei⁹. Stringit caudã suã
q̄si cedrũ: neruí testiculoꝝ eius ꝑplexi sunt.
Ossa ei⁹ velut fistule eris: cartilago illi⁹ q̄si
lamine ferree. Ipse ẽ pnciptũ viarũ ɐei. Qui
fecit eum. applicabit gladiũ ei⁹: huic montes
herbas ferũt: Oẽs bestie agri ludẽ tibi: sub
vmbza dormit i secreto calami in loq; humen
tib⁹. Protegũt vmbre vmbrã ei⁹: circunda
bunt eũ salices torrentꝭ. Ecce absorbebit flu
uiũ. ⁊ nõ mirabit: ⁊ habet fiduciã q̄ influat
Iordanis in os ei⁹. In oculis ei⁹ q̄si hamo ca
piet eũ: ⁊ in sudibus ꝓforabit nares eius. An
extrahẽ pot⁹is leuiathan hamo: ⁊ fune ligab
linguã ei⁹? Numq̄d pones circulũ in narib⁹ ei⁹:
aut armilla ꝓforabis maxillã eius? Numq̄d
multiplicabit ad te ꝑces: aut loquet tibi mol
lia? Numq̄d feriet tecũ pactũ: ⁊ accipies eum
Puũ sempiternũ? Numq̄d illudes ei q̄si aui: aut
ligabis eũ ācillis tuis? Cõcidẽt eũ amici: di
uident illum negociatores. Numq̄d implebis
sagenas pelle eius: ⁊ gurgustiũ piscium capite
illius? Pones sup eum manũ tuam. Memẽ
to belli nec vltra addas loqui. Ecce spes eius
frustrabitur eum: ⁊ videntibus cunctis pre
cipitabitur.

XLI

Non q̄si crudelis suscitabo eũ. Quis
n. resistere pot⁹ vultui meo: ⁊ q̄s an
tedit mihi ut reddam ei? Oia q̄ sub
celo sũt mea sũt. Nõ parcã ei ꝓbis pot⁹ẽtib⁹:
⁊ ad ɐẽcãdũ cõpositꝭ. Quis reuelabit faciẽ
indumẽti ei⁹: ⁊ i mediũ oris ei⁹ q̄s intrabit?
Portas vult⁹ ei⁹ q̄s aperiet? Per gyꝝ ɐẽtiũ
ei⁹ formido: coꝝp⁹ illi⁹ q̄si scuta fusilia. com
pactũ squamis se pmẽtib⁹. Una vni ꝓximũ gif: ⁊
ne spiraculũ q̄dẽ incedit p eas. Una alteri ad
hærebit: ⁊ tenentes se nequaq̄ sepabũt. Ster
nutatio ei⁹ splẽdor ignis: ⁊ oculi eius ut pal
pebre diluculi. De ore eius lãpades ꝓcedunt
sicut tede ignis accẽse: ɐe narib⁹ eius ꝓcedit
fum⁹. sicut olle succẽse atq; feruentꝭ. Halitus
eius prunas ardẽ facit: ⁊ flãma ɐe ore eius
egredit. In collo ei⁹ morabit fortitudo: ⁊ fa
cies ei⁹ ꝓcedit egestas. Membra carnũ ei⁹ co
hærẽtia sibi. Mittet ꝺ eũ fulmia: ⁊ ad locum
aliũ nõ ferent. Coꝝ ei⁹ indurabit tãq; lapis.
⁊ stringet q̄si malleatorꝭ incus. Cũ sublatus
fuerit. timebũt anguli. ⁊ ēriti purgabũt. Cũ
apprehẽderit eũ gladi⁹: subsistere nõ poterit
neq; basta neq; toraꝝ. Reputabit. n. q̄si pa
leas ferrũ: ⁊ q̄si lignũ putridũ es. Nõ fuga
bit eũ vir sagittarꝭ: in stipulã ɐersi sũt ei la
pides funde. Quasi stipulã estimabit malle
um: ⁊ ɐeridebit vibzãtẽ hastã. Sub ipso erũt
radij solis: ⁊ sternet sibi auꝝ q̄i lutũ. Feruescẽ
faciet q̄si ollã. ꝓfũdũ marꝭ: ⁊ ponet q̄si cũ vn
guẽta bulliunt. Pꝰ eũ lucebit semita: estimabit
abyssũ q̄si cenescẽtẽ. Nõ ẽ sup ẽrã ptãs q̄ cõ
parẽ ei: q̄ fact⁹ ẽ ut nullũ timẽt. Oẽ sublime
videt: ipse ẽ rex sup vniũlos filios superbie.

XLII

Rẽspõdẽs aũt iob dño. dixit
Scio q̄a oia potes: ⁊ nulla te latet
cogitatio. Quis ẽ iste q̄ celat ꝓsiliũ
absq; scia? Iõ insipienꝭ locutus sũ: ⁊ q̄ vltra
modũ excedũt sciam meã. Audi ⁊ ego loq̄r:
interrogabo te. ⁊ rñde mihi. Auditu auris au
diui te: nũc aũt oculꝰ me⁹ videt te. Idcirco
ipse me reprehendo: ⁊ ago pniam in fauilla ⁊
cinere. Postq̄ aũt locut⁹ ē dñs ꝓba ba ad iob
dixit ad eliphaz themaniten. Irat⁹ est furoz
me⁹ i te ⁊ i duos amicos tuos: q̄m nõ estis
locuti coꝝã me rectũ sicut ser⁹ me⁹ iob. Du
mite g̃ vobis septẽ tauros ⁊ septẽ arietes: ⁊
ite ad seruũ meũ iob: ⁊ offerte holocaustũ ꝓ
vobis. Job aũt ser⁹ me⁹ orabit ꝓ vob. Faciẽ
ei⁹ suscipiã: ut nõ vobis imputetur stultitia

Hec.n. locuti estis coā me rectū: sicut fuꝰ me⁹ iob. Abierunt ḡ eliphaz themanites ⁊ baldath suites ⁊ sophar naamathites: ⁊ fecerūt sicut locut⁹ fuerat dñs ad eos: ⁊ suscepit dñs faciē iob. Dñs q̄q̄ ꝓuertit captiuitatē iob cum oraret ille ꝓ amicis suis. Et addidit dñs oīa q̄cūq̄ fuerāt iob duplicia. Venerūt autē ad eū cūctі frēs sui ⁊ vniuerse sorores sue ⁊ cūcti q̄ nouerāt eū ꝓus: ⁊ comederunt cum eo panē i domo ei⁹. Et mouerūt sup eum caput: ⁊ ꝓsolati sūt eū sup oī malo q̄ ītulerat dñs sup eū. ⁊ dederūt ei vnusq̄sq̄ ouē vnā ⁊ inaurē aureā vnā. Dñs autē bñdixit nouissimis iob magis q̄ pncipio ei⁹. Et facta sūt ei q̄tuordecī milia ouiū ⁊ sex milia camelorum ⁊ mille iuga boum. ⁊ mille asine. ⁊ fuerunt ei septē filij ⁊ tres filie. Et vocauit nomen vni⁹ dīē. ⁊ nomen secūde cassiā. ⁊ nomen ter̄tie cornustibij. Nō sūt aūt iuente mulieres speciose sicut filie iob in vniuersa ēra. Dedit q̄q̄ eis pat̄ suus hēditatē int̄ frēs eaꝝ. Vixit āt iob ꝓ flagellis centū q̄dragīta ānis ⁊ vidit filios suos ⁊ filios filioꝝ suoꝝ vsq̄ ad q̄rtam generationē. ⁊ mortu⁹ est senex ⁊ plen⁹ dieꝝ.

¶ Explicit liber iob. Incipit ꝓlogus bti hieronymi ꝓbiteri in psalteriū.

Psalteriū rome vndū posit⁹ emendarā. ⁊ iuxt septuagīta int̄pretes. licz cursim: magna tamen ex pte correxerā. Quod q̄ rursū videt̄ o paula ⁊ eustochiū scriptozū vitio t̄peraua tum. pluscq̄ antiquū errozē q̄ nouam emendationē valere: me cogitis ut veluti quodā nouali. scissim iam aruū exerceā. ⁊ obliquis sulq̄ renascētes spinas eradicē. equū eē dicētes. ut q̄ crebzo male pullulat: crebri⁹ succidat. Vñ ꝓsueta ꝓfatiōe cōmonco. tā vos q̄b⁹ forte labor iste t̄sudat. q̄ eos q̄ exemplaria istiusmodi bñe voluerit: ut q̄ diligentē emendauī. cū cura ⁊ diligētia trāscribant. Notet sibi vnusq̄sq̄ vel iacentē lineā. vel radiantia signa. id est obelos. vel astericos. ⁊ vbicunq̄ viderit ꝗgulā p̄cedentem: ab ea vsq̄ ad duo pūcta q̄ impressim⁹. sciat in septuagīta translatozibus pl⁹ bri: vbi aut̄ ꝓxterit stelle similitudinē: t̄ hebreis voluminibus additum nouerit eque vsq̄ ad duo pūcta. iuxta hexodotionis dūtaxat editionē: qui simplicitate sermōis a septuagīta interpretib⁹ nō discordat. Hec ḡ. vob. ⁊ studioso cuiq̄ fecisse me sciēs: nō ābigo mꝛos foze. q̄ vel iuuenia vel superuacua malint ꝓtēnē videri ꝓclara q̄ discē. ⁊ te turbulēto magnū riuo q̄ t̄ purissimo fōte ꝓtare

¶ Explicit prologus. Incipit liber Hymnorum vel soliloquioꝝ. Psalmus I

Beatus vir qui non abijt in cōsilio impioꝝ. ⁊ in via peccatoꝝ nō stetit: ⁊ in cathedra pestilentie non sedit. Sed in lege dñi voluntas eius: ⁊ in lege ei⁹ meditabitur die ac nocte. Et erit tanq̄ lignum quod plantatum est secus decursus aquarū: quod fructum suū dabit in tēpore suo. Et folium ei⁹ nō defluet: ⁊ oīa q̄cūq̄ faciet ꝓsperabūt. Non sic impij non sic: sed tanq̄ pulueꝛ quē proicit vent⁹ a facie ēre. Ideo non resurgūt impij in iudicio: neq̄ pctōres in cōsilio iustoꝝ. Quōm nouit dñs viam iustoꝝ: ⁊ iter impioꝝ peribit

II

Quare fremuerūt gentes: ⁊ pp̄li meditati sūt inania. Astiterūt reges terre: ⁊ pncipes conuenerūt in vnū: aduersus dñm ⁊ aduersus xp̄m eius. Dirūpam⁹ vincula eoꝝ: ⁊ proiciam⁹ a nob⁹ iugū ipsoꝝ. Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs subsannabit eos. Tunc loq̄t ad eos i ira sua: ⁊ i furoze suo ꝓturbabit eos. Ego autem ꝓstitut⁹ sū rex ab eo sup syon montē scm̄ eius: p̄dicās p̄ceptū eius. Dñs dixit ad me filius me⁹ es: tu ego hodie genui te. Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hēditatē tuā: ⁊ possessionē tuā t̄minos ēre. Reges eos in v̄ga ferrea: ⁊ tāq̄ vas figuli ꝓfriges eos. Et nūc reges intelligite: erudimini q̄ iudicat̄ ēram. Seruite dño in timoze: ⁊ exultate ei cū tremoze. Apphēdite disciplinā: ne q̄n irascat dñs ⁊ pereat̄ de via iusta. Cū exarserit i breui ira eius: bti oēs q̄ cōfidūt in eo.

III

ps̄ dō cū fugeret a facie absalon filij sui.

Domine q̄d multiplicati sūt q̄ tribulāt me: multi insurgūt aduersū me. Multi dicūt aie mee: non ē sal⁹ ipsi in deo eius. Tu aūt dne susceptoꝛ meus es: gloria mea ⁊ exaltās caput meū. Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de monte scō suo. Ego dormiui ⁊ soporatus sū: ⁊ exurrexi q̄a dñs suscepit me. Non timebo milia pp̄li circūdantiū me: exurge dne saluū me fac de⁹ meus. Quōm tu percussisti oēs aduersantes mihi sine cā: dentes pcozū cōtriuisti. ꝑ̄ii est

salus. ℣ sup pp̃m tuū bñdictio tua. Victori in psalmis canticū dauid. ℣ IIII

C Am invocarē exaudivit me ℞us iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserē mei. ℣ exaudi oȝonem meā. Filij hoiuz vsq; q̄ gui corde: ut q̄d diligitis vanitatē ℣ q̄ritis mēdaciū: Scitote qm̄ mirificauit dñs scm̄ suū: dñs exaudiet me cū clamauero ad eū. Irascimini ℣ nolite peccare que dicitis i cordib⁹ vr̄is. in cubilib⁹ vr̄is cō pungimini. Sacrificate sacrificiū iusticie ℣ sperate i dño: multi dicūt q̄s ostendit nob bona Signatū ē sup nos lumē vult⁹ tui dñe: dedisti leticiā i corde meo. A fructu frumēti vini ℣ olei sui: multiplicati sūt. In pace in idipsū: dormiā ℣ requiescā. Quām tu dñe singulariter in spe: cōstituisti me. Ad victoriā sup nebiloth.

V Erba mea auribus⁹ pcipe ps dō ℣ V dñe: intellige clamorē meū. Intende voci oȝationis mee: rex me⁹ ℣ de⁹ me⁹ Quām ad te oȝabo dñe: mane exaudies vocem meā. Mane astabo tibi ℣ videbo: qm̄ nō de⁹ volens iniquitatē tu es. Neq; habitabit iuxta te malign⁹: neq; pmanebūt iniusti añ oculos tuos. Odisti oēs q̄ opant iniq̄tatē: pdes oēs q̄ loquunt mēdaciū. Virū sanguinū ℣ dolosū abhoiabitur dñs: ego aūt in multitudine mie tue. Introibo in domū tuā: adorabo ad tēplū scm̄ tuū in timore tuo. Dñe de⁹ duc me in iusticia tua: ꝓpter inimicos meos dirige in cōspectu tuo viā meā. Quām nō ē in ore eoȝ veritas coꝛ eoȝū vanū ē. Sepulchȝū patens est guttur eoȝū: linguis suis dolose agebāt: iudica illos de⁹. Decidāt a cogitationib⁹ suis: ꝓm multitudinē ipietatū eoȝū expelle eos: qm̄ irritaue rūt te dñe. Et letent oēs q̄ sperāt i te: in eternū exultabūt ℣ habitabis in eis. Et gloriabunt i te oēs q̄ diligūt nomē tuū: qm̄ tu bñdices iusto Dñe ut scuto bone voluntatis coronasti nos.

Victori in spalmis supȝ octauā. ps dō.

D Ominene in furoꝛe tuo arguas me: neq; in ira tua coꝛripias me VI Miserere mei dñe qm̄ infirmus sum sana me dñe qm̄ cōturbata sūt ossa mea. Et anima mea turbata ē valde: ℣ tu dñe vsq; Conuertere dñe. ℣ eripe animā meam: saluū me fac ꝓpter misericordiā tuā. Quām nō est in morte qui memoꝛ sit tui: in inferno aūt q̄s cōfitebit tibi. Laboraui in gemitu meo: lauabo p̄ singulas noctes lectū meū: lacrymis meis stratū meū rigabo. Turbat⁹ est a furoꝛe oculus meus: inveteraui inē oēs inimicos meos. Discedite a me oēs q̄ opamini iniquitatē: qm̄ exaudivit dñs vocem fletus mei. Exaudivit dñs ꝓpecationē meā: dñs oȝonē meā suscepit. Erubescāt ℣ cōturbent⁹ velociē oēs inimici mei: ꝓvertant⁹ ℣ erubescat valde velociē

Oro ignorantia dauid qui cecinit dño sup verba ethiopis filij Gemini ps VII

D Omine de⁹ me⁹ in te spaui: saluū me fac ex oibus psequētib⁹ me ℣ liba me Ne qm̄ rapiat ut leo aiam meā: dum nō est q̄ redimat neq; q̄ saluū faciat. Dñe de⁹ me⁹ si feci istud: si est iniq̄tas i manib⁹ meis. Si reddidi retribuētib⁹ mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Psequat⁹ inimic⁹ aiam meā ℣ cōprehendat. ℣ conculcet i terra vitā meā: ℣ gloriā meā i pulvere deducat. Exurge dñe in ira tua: ℣ exaltare in finib⁹ inimicoꝛū meoꝛ. Et exurge dñe de⁹ me⁹ i pcepto qd mā dasti. ℣ synagoga pl̄oꝛū circūdabit te. Et ꝓpter hāc in altū regredere: dñs iudicat pl̄os. Judica me dñe ꝑm iusticiā meā: ℣ ꝑm inocētiā meā sup me. Cōsumet neq;tia pcoꝝ: ℣ diriges iustū scrutās corda ℣ renes de⁹. Justū adiutoriū meū a dño: qui saluos facit rectos corde. Deus iudex iustus fortis ℣ patiēs: nunq̄d irascit⁹ p̄ singulos dies. Nisi cōuersi fueritis gladiū suū vibrabit: arcū suū tetendit ℣ paravit illū. Et in eo paravit vasa mortis: sagittas suas ardentib⁹ effecit. Ecce parturit iniusticiam: cōcepit dolorē ℣ pepit iniquitatē. Lacū aperuit ℣ effodit eū: ℣ incidit i foueā quā fecit. Conuertet⁹ dolor ei⁹ in caput ei⁹: ℣ in verticē ipsi⁹ iniq̄tas ei⁹ descēdet. Cōfitebor dño ꝑm iusticiā eius: ℣ psallā nomini dñi altissimi.

Ad victoriā sup grutith ps dauid VIII

D Omine de⁹ nr̄: q̄ admirabile est nomen tuū in vniversa terra. Quām eleuata est magnificētia tua sup celos. Ex oȝe infātiū ℣ lactentiū perfecisti laudē ꝓpt inimicos tuos: ut destruas inimicū ℣ vltoꝛē. Quām videbo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ: lunā ℣ stellas q̄ tu fundasti. Quid est hō q̄ memoꝛ es ei⁹: aut filius hois qm̄ visitas eū. Minuisti eū paulominus ab angelis: gl̄ia ℣ honoꝛe coꝛonasti eū ℣ constituisti eū sup opa manuū tuarū. Oia subiecisti sub pedibus eius: oues ℣ boues vniversas. insup ℣ pecoꝛa campi. Volucres celi ℣ pisces maris: qui perambulant

semitas mar. Dñe dñs nr: q̄ admirabile ē no mē tuū in vniūsa terra. ℣ In finē p occulū.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor ⁊ exaltabo i te: psallam nomini tuo altissime. In cōuertendo inimicū meū retrorsū: infirmabūt ⁊ pībūt a facie tua. Quīa fecisti iudiciū meū ⁊ cām meā: sedisti sup thronū q̄ iudicas iusticiā. Increpasti gētes ⁊ pijt ipi⁹: nomē eor̄ delesti i eternū ⁊ i seculū seculi. Inimici defecerūt framee in finē: ⁊ ciuitates eorū destruxisti. Perijt memoria eor̄ cū sonitu: ⁊ dñs i eternū pmanet. Parauit i iudicio thronū suū: ⁊ ipe iudicabit orbē terre in eq̄tate: iudicabit pplos i iusticia. Et factus ē dñs refugiū pauperi: adiutor in oportunitatib⁹ i tribulatiōe. Et sperēt in te q̄ nouerūt nomē tuū: quīa nō dereliquisti q̄rentes te dñe. Psallite dño q̄ habitat in syon: annūciate inē gētes studia ei⁹. Quīa requirēs sanguīē eorū recordatus ē: nō ē oblit⁹ clamorē pauperū. Miserere mei dñe: vide humilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: ut annūciē oēs laudatiōes tuas in portis filie syon. Exultabo in salutari tuo: infixe sūt gētes i interitu quē fecerūt. In laqo isto quē absconderūt: cōprehensus est pes eor̄. Cognoscet dñs iudicia faciēs: in opib⁹ manuū suar̄ cōprehensus ē pctor. Conuertāt pctores i infernū: oēs gētes q̄ obliuiscūt deū. Quīa nō i finē oblivio erit pauperis: patiētia pauperū nō perībit in finē. Exurge dñe nō cōfortet hō: iudicētur gētes in cōspectu tuo. Cōstitue dñe legislatorē sup eos: ut sciāt gētes qm̄ homines sūt. Ut quid dñe recessisti longe: despicis i oportunitatib⁹ in tribulatiōe. Dū supbit impi⁹ incendit pauper: cōprehendunt in cōsiliis q̄b⁹ cogitant. Quīa laudat pctor in desideriis aie sue: ⁊ iniquus bñdicit. Exacerbauit dñm pctor: pm multitudinē ire sue nō q̄ret. Nō est deus in cōspectu eius: iniquinate sūt vie illi⁹ i oī tpe Auferūt iudicia tua a facie ei⁹: oīuz inimicor suor̄ dominabit. Dixit. n. i corde suo: nō movebor a generatione in generationē sine malo. Cui⁹ maledictione os plenū ē ⁊ amaritudine ⁊ dolo: sub lingua ei⁹ labor ⁊ dolor. Sedet in insidijs cū divitib⁹ i occultis: ut interficiat innocētē. Oculi ei⁹ in pauperē respiciūt: insidiat in abscondito q̄si leo i spelunca sua. Insidiat ut rapiat pauperē: rapere pauperē dū attrahit eū. In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se ⁊ cadet cū dominatus fuerit pauperū. Dixit enī in corde suo oblitus est deus: auertit faciē suā ne videat in finē. Exurge dñe deus ⁊ exaltetur manus tua: ne obliuiscar pauperes. Propē q̄d irritauit impius deū: dixit enī in corde suo non requiret. Vides quīa tu laborē ⁊ dolorē cōsideras ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus ē pauper: orphano tu eris adiutor. Cōtere brachiū pctōris ⁊ maligni: q̄rēt pctm illi⁹ ⁊ nō inuenies. Dñs regnabit in eternū ⁊ in seculū seculi: perībitis gētes de terra illi⁹. Desiderium pauperū exaudiuit dñs: pparationē cordis eor̄ audiuit auris tua. Judicare pupillo ⁊ humili: ut nō apponat vltra magnificare se hō sup terrā. Victori ps dauid. X

In dño confido quō. dicitis aie mee: trāsmigra i montē sicī passer. Quīa ecce peccatores intenderūt arcū: parauerūt sagittas suas i pharetra: ut sagittent i obscuro rectos corde. Quīa quē perfecisti destruxerūt: iustus aūt q̄d fecit? Dñs i templo scō suo: dñs i celo sedes ei⁹. Oculi ei⁹ i pauperē respiciūt: palpebre ei⁹ interrogāt filios hoīuz. Dñs interrogat iustū ⁊ impiū: q̄ aūt diligit iniquitatē odit aiam suā. Pluet sup pctores laqos: ignis ⁊ sulphur ⁊ spūs procellar̄ ps calicis eor̄. Quīa iust⁹ dñs ⁊ iusticias dilexit: equitatē vidit vultus ei⁹. Ad victoriā sup octauā cithare. XI

Saluū me fac dñe qm̄ defecit scūs: quīa diminute sunt veritates a filijs hoīuz. Vana locuti sūt vn⁹ q̄sq; ad primū suū: labia dolosa i corde ⁊ corde locuti sūt. Disperdat dñs vniversa labia dolosa: ⁊ linguā magniloquā. Qui dixerūt: linguā nr̄am magnificabimus: labia nr̄a a nobis sūt: q̄s nr̄ dñs est? Propter miseriā inopū ⁊ gemitū pauperū: nūc exurgā dicit dñs. Ponā i salutari: fiducialiter agā in eo. Eloq̄a dñi eloq̄a casta: argentū igne examinatū: probatū terre purgatū septuplū. Tu dñe tuabis nos ⁊ custodies nos: a gnātione hac i eternū. In circuitu impij ambulāt pm altitudinē tuā multiplicasti filios hoīuz. Victori ps dō XII

Vsq̄quo dñe obliuiscēris me in finē: vsq̄q̄ auertis faciē tuā a me? Quīdiu ponā cōsilia in aia mea: dolorē in corde meo p diē? Vsq̄q̄ exaltabit inimic⁹ me⁹ sup me: respice ⁊ exaudi me dñe deus meus. Illumina oculos meos: ne vnq̄ obdormiam

in morte: neq̃ dicat inimicus meꝰ ꝓualui ad uersus eũ. Qui tribulãt me exultabũt si motus fuero: ego aũt i mia tua sperauí. Exultabit cor meũ in salutari tuo: cantabo dño q̃ bona tribuit mihi: ⁊ psallam nomini dñi altissimi.

Ad victoriam ꝑs dauid. ℣ XIII

Dixit insipiẽs in corde suo: nõ est deꝰ. Corrupti sũt ⁊ abhominabiles facti sunt i studijs suis: nõ est q̃ faciat bonũ: nõ est usq̃ ad unũ. Dñs de celo prospexit sup filios hoiũ: ut videat si est intelligẽs aut requirẽs deũ. Oẽs declinauerũt sil̃ inutiles facti sũt: nõ ẽ q̃ faciat bonũ: nõ ẽ usq̃ ad unũ. Sepulchrũ patẽs ẽ guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebãt: uenenũ aspidũ sub labijs eorũ. Quorũ os maledictiõe ⁊ amaritudine plenũ est: ueloces pedes eoꝝ ad effundẽdũ sanguinẽ. Cõtritio ⁊ infelicitas i uijs eoꝝ. ⁊ uiã pacis nõ cognouerũt: nõ ẽ timor dei añ oculos eorũ. Nõne cognoscẽt oẽs q̃ operant iniquitatẽ: qui deuorãt plebẽ meã sicut escã panis? Dñm nõ inuocauerunt: illic trepidauerunt timore ubi nõ erat timor. Quia dñs in generatione iusta ẽ: cõsiliũ inopis cõfudistis: quia dñs spes eius est. Quis dabit ex syon salutare israel? cũ auterit dñs captiuitatẽ plebis suę exultabit iacob ⁊ letabitur israel.

Ps dauid ℣ XIIII

Domine q̃s habitabit i tabernaculo tuo aut quis requiescet i monte scõ tuo? Qui ingredit sine macula: ⁊ operatur iusticiã. Qui loquit̃ ueritatẽ i corde suo: q̃ nõ egit dolũ in lingua sua. Nec fecit proximo suo malũ. ⁊ opprobriũ nõ accepit aduersus proximos suos. Ad nichilũ deductus ẽ in cõspectu eius malignus: timẽtes aũt dñm glorificat. Qui iurat proximo suo ⁊ nõ decipit: qui pecuniam suã nõ dedit ad usurã: ⁊ munera super innocentẽ nõ accepit. Qui facit hꝰ nõ mouebit in eternũ.

Dilis ⁊ simplicꝫ dõ ps. XV

Conserua me dñe q̃m spauí in te: dixi dño deus meus es tu: q̃m bonorũ meorũ nõ eges. Scis q̃ sũt in terra eiꝰ mirificauit oẽs uolũtates meas in eis. Multiplicate sũt infirmitates eorũ: postea accelerauerũt. Non cõgregabo cõuenticula eoꝝ de sanguinibus nec memor ero nominũ eoꝝ per labia mea. Dñs ps hereditatꝫ mee ⁊ calicis mei tu es q̃ restitues hereditatẽ meã mihi. Funes ceciderũt mihi i pclaris: etenĩ hereditas mea pclara ẽ mihi. Benedicã dñm qui tribuit mihi intellectũ: insup ⁊ usq̃ ad noctẽ increpuerũt me renes mei. Prouidebam dñm in cõspectu meo semp: q̃m a dextris ẽ mihi ne cõmouear. Propter hoc letatũ est cor meũ ⁊ exultauit lingua mea: insup ⁊ caro mea requiescet i spe. Quia nõ derelinques aiam meã i inferno: nec dabis sanctũ tuũ uidẽ corruptionẽ. Notas mi fecisti uias uite: adimplebis me leticia cũ uultu tuo: delectatiões i dextera tua usq̃ i finẽ.

Oratio dauid. ℣ XVI

Exaudi dñe iusticiã meã: intende deprecationẽ meã. Auribus pcipe orationem meã: non in labijs dolosis. De uultu tuo iudiciũ meũ pdeat: oculi tui uideant equitatem. Probasti cor meũ ⁊ uisitasti nocte: igne me examinasti ⁊ nõ est inuenta in me iniq̃tas. Ut nõ loquat os meũ opa hoiũ ꝓpter uerba labiorũ tuorꝫ ego custodiui uias duras. Perfice gressus meos in semitis tuis ut nõ moueant uestigia mea. Ego clamaui: quoniã exaudisti me deus: inclina aurẽ tuã mihi ⁊ exaudi uba mea. Mirifica miãs tuas: qui saluos facis sperãtes i te. A resistẽtib⁹ dextere tue custodi me ut pupillã oculi. Sub umbra alarũ tuarũ ꝓtege me: a facie impiorũ qui me afflixerũt. Inimici mei aiam meã circumdederũt: adipẽ suũ pcluserũt: os eoꝝ locutũ ẽ superbiã. Proiciẽtes me nũc circũdederũt me oculos suos statuerũt declinare i terrã. Susceperũt me sicut leo paratus ad predã. ⁊ sicut catulus leonis habitãs in abdit. Exurge dñe preueni eũ ⁊ supplanta eũ: eripe aiam meã ab impio: framea tua ab inimicis manus tue. Dñe a paucis de terra diuide eos in uita eoꝝ. ⁊ de absconditis tuis adiplet⁹ ẽ uentr̃ eoꝝ. Saturati sũt filijs: ⁊ dimiserũt reliq̃as suas parulis suis. Ego aũt i iusticia apparebo ꝓspectui tuo satiabor: cũ apparuerit gla tua.

Ad victoriã seruo dñi dauid q̃ locut⁹ ẽ ẏba cãtici huius in die q̃ eripuit eũ dñs de manu oĩũ inimicorũ eiꝰ. ⁊ de manu saul. ⁊ dixit ℣ XVII

Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meũ ⁊ liberator meus. Deus meus adiutor meus ⁊ sperabo in eũ. Protector meus ⁊ cornu salutis mee. ⁊ susceptor meus. Laudans inuocabo dominũ: ⁊ ab inimicis meis salu⁹ ero. Circũdederũt me dolores mortis, ⁊ torrentes iniquitatis cõturbauerũt me. Dolores inferi circũdederũt me: preoccupauerũt me laquei mortis. In

tribulatione mea invocaui dñm. & ad deum meū clamaui. Et exaudiuit de templo scō suo voce meā: & clamor me⁹ in cōspectu ei⁹ introiuit in aures ei⁹. Cōmota ē & cōtremuit ēra: fūdamēta mōtiū & conturbata sūt & cōmota sūt qm̄ irat⁹ ē eis. Ascēdit fum⁹ i ira ei⁹: & ignis a facie ei⁹ exarsit: carbones succēsi sunt ab eo. Inclinauit celos & descendit. & caligo sub pedib⁹ eius. Et ascēdit sup cherubin & volauit: volauit sup pennas ventorū. Et posuit tenebras latibulū suū in circuitu ei⁹ tabernaculū eius: tenebrosa aq̄ in nubib⁹ aeris. Pre fulgore in cōspectu eius nubes trāsierūt: grando & carbones ignis. Et intonuit de celo dñs: & altissim⁹ dedit voce suā: grādo & carbōes ignis Et misit sagittas suas & dissipauit eos: fulgura multiplicauit & cōturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquar⁹: & reuelata sūt fūdamenta orbis terrar⁹. Ab increpatiōe tua dñe: ab inspiratiōe spūs ire tue. Misit de sūmo & accepit me: & assūpsit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortissimis & ab his qui oderūt me: qm̄ confortati sunt sup̄ me. Preuenerūt me in die afflictiōis mee: & fact⁹ est dñs protect⁹ me⁹. Eduxit me in latitudinē saluū me fecit qm̄ voluit me. Et retribuet mi dñs sm̄ iusticiā meā: & sm̄ puritatē manuū mearū retribuet mihi. Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo. Quōm oia iudicia eius i cōspectu meo: & iusticias ei⁹ nō repuli a me. Et ero imaculatus cū eo: & obseruabo me ab iniq̄tate mea. Et retribuet mihi dñs sm̄ iusticiā meā: & sm̄ puritatē manuū mearū in cōspectu oculor⁹ ei⁹. Cū scō sanct⁹ eris: & cū viro innocente innocēs eris. Et cū electo elect⁹ eris: & cū peruerso puerteris. Quōm tu plm̄ humilē saluū facies: & oculos superborū humiliabis. Quōm tu illuminas lucernā meā dñe: de⁹ me⁹ illumina tenebras meas. Quōm in te cripiar a tēptatione: & i deo meo trāsgrediar murū. Deus me⁹ impolluta via ei⁹: eloquia dñi igne examinata. protector ē oīuz sperantiū in se. Quōm q̄s de⁹ p̄ter dñm: aut q̄s de⁹ p̄ter deū nr̄m. Deus q̄ p̄cinxit me potute: & posuit immaculatā viā meā. Qui perfecit pedes meos tanq̄ cerui. & sup excelsa statuēs me. Qui docet manus meas ad p̄liū: & posuisti ut arcū ereū brachia mea. Et dedisti mihi protectiōē salut⁹ tue & dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finē: & disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subt⁹ me: & nō sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos: & comprehendā illos: & nō cōuertar donec deficiant. Cōfringā illos nec poterūt stare: cadent subtus pedes meos. Et p̄cinxisti me virtute ad bellum: & supplantasti insurgētes i me subtus me. Et inimicos meos dedisti mihi dorsū: & odientes me dispdidisti. Clamauerūt nec erat q̄ saluos faceret ad dñm: nec exaudiuit eos. Et cōminuā eos ut puluerē ante faciē ventī: ut lutū platearū delebo eos. Eripies me de ꝯdictionib⁹ ꝑpli: constitues me in caput gentiū. Populus quē nō cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obedīuit mihi. Filij alieni mētiti sūt mihi: filij alieni inueterati sūt: & claudicauerūt a semitis suis Viuit dñs & bñdict⁹ de⁹ me⁹: & exaltet⁹ deus salutis mee. Deus q̄ das vindictas mihi & subdis populos sub me: liberator me⁹ de inimicis meis & iracūdis. Et ab insurgētib⁹ i me exaltabis me: a viro iniq̄ eripias me. Propterea cōfitebor tibi i nationib⁹ dñe: & nomini tuo psalmū dicā. Magnificās salutes regis ei⁹: & faciens misericordiam xp̄o suo dauid: & semini eius vsq̄ in seculum.

Victori canticū dauid

XVIII

Celi enarrāt gloriā dei: & opa manuū eius annunciat firmamentum. Dies diei eructat verbū: & nox nocti indicat sciam. Nō sūt loq̄le neq̄ sermones: quōrū nō audiant voces eor⁹. In oēm terrā exiuit sonus eor⁹: & in fines orbis terre verba eor⁹. In sole posuit tabernaculū suū: & ipe tanq̄ sponsus procedens de thalamo suo. Exultauit ut gigas ad currendā viā: a sūmo celo egressio ei⁹. Et occursus ei⁹ vsq̄ ad sūmū ei⁹: nec ē qui se abscondat a calore ei⁹. Lex dñi imaculata conuertens aias: testimoniū dñi fidele sapiam p̄stans paruulis. Justicie dñi recte letificātes corda: preceptū dñi lucidum illuminās oculos. Timor dñi scūs permanēs in seculū seculi. Judicia dñi vera iustificata in semetipsa. Desiderabilia sup aurū & lapidē p̄ciosū multū: & dulciora sup mel & fauū. Etenī seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa. Delicta q̄s intelligit: ab occultis meis munda me: & ab alienis parce seruo tuo. Si mei nō fuerint dñati: tunc imaculatus ero. & emundabor a delicto maximo. Et erūt ut cōplaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conspectu tuo semp. Dñe adiutor

meus: ⁊ redemptor meus.

¶ Ad victoriā ps dō.

XIX

EXaudiat te dñs i die tribulationis. protegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliū de scō: ⁊ de syon tueatur te. Memor sit oīs sacrificij tui: ⁊ holocaustū tuū pingue fiat. Tribuat tibi ſm cor tuū: ⁊ oē ꝯsiliū tuū ꝯfirmet. Letabimur in salutari tuo: ⁊ i nōie dei nostri magnificabimur. Impleat dñs oēs ꝓtitiones tuas: nūc cognoui quīa saluū fecit dñs xp̄m suū. Exaudiet illū de celo scō suo: in potentatib⁹ salus dextere ei⁹. Hi i currib⁹ ⁊ hi i eq̄s: nos aūt i nōie dei nostri inuocabim⁹. Ipsi obligati sūt ⁊ ceciderūt nos aut̄ surreximus ⁊ erecti sum⁹. Dñe saluū fac regē: ⁊ exaudi nos in die q̄ inuocauerim⁹ te.

Victori canticum.

XX

DOmine in ꝟtute tua letabitur rex: ⁊ sup salutare tuum exaltabit vehemēter. Desiderium cordis eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labioꝝ eius non fraudasti eum. Quoniā preuenisti eū in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Vitam petijt a te ⁊ tribuisti ei: longitudinē dierꝝ in seculum ⁊ in seculū seculi. Magna ē gloria eius i salutari tuo: gloriam ⁊ magnū decorē impones super eum. Quīa dabis eum in benedictionē in seculum seculi: letificabis eū in gaudio cū vultu tuo: Quīa rex sperat in dño: ⁊ in mīa altissimi non cōmouebit. Inueniat manus tua oibus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderunt. Pon· es eos ut clibanū ignis in tempore vultus tui: dñs in ira sua conturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructū eorum de ra perdes: ⁊ semē eorꝝ a filijs hoīz. Quīa declinauerūt in te mala: cogitauerūt ꝯsilia que nō potuerūt stabilire. Quīa pones eos dorsū: in reliquijs tuis ꝓparabis vultum eorꝝ. Exaltare dñe in virtute tua: cantabimus ⁊ psallemus virtutes tuas

¶ Ad vincendū pro cerua matutina. ps

XXI

DEus deus meus respice in me: quare me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorꝝ meorꝝ. Deus me⁹ clamabo p diē ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte ⁊ non ad insipientiā mihi. Tu aūt i scō habitas: laus israel. In te sperauerūt patres nri: sperauerunt ⁊ liberasti eos. Ad te clamauerūt ⁊ salui facti sunt: in te sperauerūt ⁊ non sūt confusi. Ego aūt sum vermis ⁊ non hō: opprobriū hoīz ⁊ abiectio plebis. Omnes videntes me deriserūt me: locuti sūt labijs ⁊ mouerūt caput Sperauit in dño eripiat eū: saluū faciat eū qm̄ vult eū. Quīa tu es qui extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris mee: in te proiectus sum ex vtero. De ventre matris mee deus me⁹ es tu: ne discesseris a me. Quīa tribulatio proxima est: quīa non est qui adiuuet. Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obsederūt me. Aperuerūt super me os suū: sicut leo rapiēs ⁊ rugiēs. Sicut aqua effusus sū: ⁊ dispsa sūt oīa ossa mea: Factū ē cor meū tanq̄ cera liq̄scēs: in medio ventris mei. Aruit tanq̄ testa virtus mea: ⁊ lingua mea adhesit faucib⁹ meis: ⁊ in puluerē mortis deduxisti me. Quīa circūdederunt me canes multi: cōsiliū malignantiū obsedit me. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: dinumerauerūt oīa ossa mea. Ipsi vo ꝓsiderauerūt ⁊ inspexerunt me: diuiserūt sibi vestimēta mea ⁊ sup vestē meā miserūt sortem. Tu aūt dñe ne elongaueris auxiliū tuū a me: ad defensionē meā ꝓspice. Erue a framea de⁹ aiam meā: ⁊ de mānu canis vnicā meā. Salua me ex ore leonis: ⁊ a cornibus vnicorniū būilitatē meā Narrabo nomē tuū frib⁹ meis: in medio ecclesie laudabo te. Qui timetis dñm laudate eū: vniuersū semen iacob glorificate eū. Timeat eū oē semē israel: quīa non sprevit neq̄ despexit deprecationē pauperis. Nec auertit faciē suā a me: ⁊ cū clamarē ad eū exaudiuit me. Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddā in ꝓspectu timentiū eū Edēt pauperes ⁊ saturabūt: ⁊ laudabūt dñm q̄ requirūt eū: viuēt corda eorꝝ in seculū seculi. Reminiscent ⁊ conuertēt ad dñm: vniuersi fines terre. Et adorabūt in cōspectu ei⁹: vniuerse familie gentiū Quīa dñi est regnū: ipse dominabit gentiū. Manducauerūt ⁊ adorauerūt oēs pingues terre: in ꝓspectu eius cadēt oēs q̄ descendūt in terrā. Et aia mea illi viuet: ⁊ semē meum seruiet ipsi. Annūciabit dño generatio ventura: ⁊ annūciabunt celi iusticiam eius: pplo qui nascet quē fecit dñs. ps dō

XXII

DOmin⁹ regit me ⁊ nihil mihi deerit in loco pascue ibi me collocauit. Super aquā refectionis educauit me: animā meā conuertit. Deduxit me super semitas iusticie: propter nomē suum. Nam ⁊ si

ãbulauero in medio vmbre mortis nõ timebo mala quoniã tu mecũ es. Virga tua ⁊ baculus tuus: ipsa me consolata sunt. Parasti in cõspectu meo mensã: aduersus eos qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meũ: ⁊ calix meus inebrians q̃ preclarus est. Et mĩa tua subsequetur me: oĩbus diebus vite mee. Et ut inhabitẽ i domo dñi: in lõgitudine dierũ.

Canticum dõ. XXIII

Domini ẽ terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum ⁊ vniuersi qui habitãt in eo. Quia ipse sup maria fundauit eum: ⁊ super flumina pparauit eum. Quis ascẽdet in montẽ dñi: aut quis stabit i loco scõ eius: Innocens manib⁹ ⁊ mũdo corde: q̃ nõ accepit i vano aiam suã: nec iurauit in dolo ꝓximo suo. Hic accipiet bñdictionem a dño: ⁊ miam a deo salutari suo. Hec ẽ gnãtio q̃rentiũ eũ: q̃rentiũ faciẽ dei iacob. Attollite portas ꝓncipes vras: ⁊ elemamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie? dñs fortis ⁊ potẽs: dñs potens in ꝓlio. Attollite portas ꝓncipes vras: ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dñs virtutũ ipse est rex glorie.

Oratio dõ. XXIIII

Ad te dñe leuaui aiam meã: deus meus in te cõfido nõ erubescã. Nec irrideant me inimici mei: etenim vniuersi q̃ sustinẽt te nõ cõfundent. Cõfundant oes iniq̃ agẽtes: supuacue. Vias tuas dñe demõstra mihi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: quia tu es saluator meus: ⁊ te sustinui tota die. Reminisce miserationũ tuarũ dñe: ⁊ misericordiarũ tuarũ q̃ a seculo sũt. Delicta iuuẽtutis mee ⁊ ignorantias meas: ne memineris. Secõm miam tuã memẽto mei tu: ꝓpter bonitatẽ tuã dñe. Dulcis ⁊ rect⁹ dñs: ꝓpter hoc legẽ dabit delinquẽtib⁹ in via. Diriget mãsuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Vniuse vie dñi mia ⁊ veritas: requirentib⁹ testamentũ eius ⁊ testimonia eius. Propter nomẽ tuũ dñe ꝓpitiaberis peccato meo: multum ẽ enim. Quis ẽ hõ q̃ timet dñm: legẽ statuit ei i via quã elegit. Alia eius in bonis demorabit: ⁊ semẽ eius hereditabit terram. Firmamẽtũ ẽ dñs timẽtib⁹ eũ: ⁊ testamẽtũ ipsi⁹ ut manifestet illis. Oculi mei sp ad dominũ: quia ipse euellet de laqo pedes meos. Respice in me ⁊ miserere mei: quia vnicus ⁊ pauper sũ ego. Tribulatiões cordis mei multiplicate sũt: de necessitatib⁹ meis erue me. Vide humilitatẽ meã ⁊ laborẽ meũ: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea. Respice inimicos meos quia multiplicati sũt: ⁊ odio iniq̃ oderunt me. Custodi aiam meã ⁊ erue me: non erubescam quia sperani in te. Innocẽtes ⁊ recti adhesserũt mihi: quia sustinui te. Libera deus israel: ex oĩbus tribulationibus suis. ps dõ. XXV

Iudica me dñe quia ego i innocẽtia mea ingressus sũ: ⁊ i dño sperãs nõ infirmabor. Proba me dñe ⁊ tempta me: ure renes meos ⁊ cor meũ. Quia mia tua añ oculos meos ẽ: ⁊ cõplacui i veritate tua. Nõ sedi cũ concilio vanitatis: ⁊ cũ iniq̃ gerẽtibus nõ introibo: Odiui ecclesiã malignãtiũ: ⁊ cum impijs nõ sedebo. Lauabo inter innocẽtes manus meas: ⁊ circũdabo altare tuũ dñe. Ut audiam vocẽ laudis: ⁊ enarrẽ vniuersa mirabilia tua. Dñe dilexi decorẽ domus tue: ⁊ locũ habitatiõis glorie tue. Ne pdas cũ impijs deus aiam meã: ⁊ cũ viris sanguinũ vitam meã. In quoꝝ manib⁹ iniquitates sũt: dextera eoꝝ repleta ẽ muneribus. Ego aũt i innocẽtia mea ingressus sũ: redime me ⁊ miserere mei. Pes meus stetit i directo: in ecclesijs bñdicã te dñe.

In finẽ ps dõ pzitus q̃ liniret Dominus illuminatio XXVI

mea ⁊ salus mea: quem timebo? dñs ꝓtector vite mee: a quo trepidabo? Dum approprint sup me nocentes: ut edant carnes meas. Qui tribulant me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderunt. Si consistant aduersũ me castra non timebit cor meũ. Si exurgat aduersum me prelium: in hoc ego sperabo. Vnam petij a dño hanc requirã: ut inhabitẽ i domo dñi oĩbus diebus vite mee: Ut videã voluptatẽ dñi: ⁊ visitem templum eius. Quoñ abscondit me in tabernaculo suo i die malorum: protexit me in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meũ sup inimicos meos. Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo eius hostiã vociferatiõis: cãtabo ⁊ psalmũ dicã dño. Exaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor meũ exquisiuit te facies mea: faciem tuã dñe requirã. Ne aũtas faciem tuã a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus esto ne derelinq̃s me: neq; despicias me deus

salutaris meus. Qm̃ pater meus ⁊ mr̃ mea ꝛelinquerũt me: dñs aũt assumpsit me. Le ge pone mihi dñe in via tua: ⁊ dirige me in semita recta ꝓpter inimicos meos. Ne tradi ueris me in aias tribulantiũ me: qm̃ insur rexerũt in me testes iniq: ⁊mentita ē iniq tas sibi. Credo uidē bona dñi: in terra uiuentiũ Expecta dñm uiriliē age: ⁊ ꝓfortē cor tuũ ⁊ sustine dñm.

℣ ps̃ dō quando fugi ens a facie absalonis ascendebat cliuũ oliua rũ nudis pēdib⁹ ⁊ operto capite. ℣ XXVII

Ad te dñe clamabo ꝛeus meus ne si leas a me: ne qm̃ taceas a me: ⁊ assy milabor ꝛescendentib⁹ in lacũ. Ex audi dñe uocē oronis mee dū oro ad te: dū extollo manus meas ad templũ sanctũ tuũ. Ne simul tradas me cũ pctōrib⁹: ⁊ cũ opan tibus iniquitatē ne pdas me. Qui loquuntur pacē cũ ꝓximo suo: mala aũt in cordib⁹ eor Da illis ꝟm opa eorum: ⁊ ꝟm nequitiā adin uentionũ ipsorũ. Scōm opera manuũ eorũ tribue illis: redde retributionem eorũ ipsis. Quoniā nō intellexerũt opera dñi ⁊ in opa manuum eius: ꝛestrues illos ⁊ non edifica bis eos. Benedict⁹ dñs: qm̃ exaudiuit uocē ꝛeꝓcatiōis mee. Dñs adiutor meus ⁊ pro tector meus: ⁊ in ipso sperauit cor meũ ⁊ adiu tus sũ. Et refloruit caro mea: ⁊ ex uoluntate mea cōfitebor ei. Dñs fortitudo plebis sue: ⁊ ꝓtector: saluationũ xpi sui est. Saluũ fac po pulũ tuum dñe ⁊ bñdic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos usq; in eternum.

℣ ps̃ dō i cōsūmatiōe tabernaculi. ℣ XXVIII

Afferte dño filij dei: afferte dño fi lios arietū. Afferte dño gloriā ⁊ ho norē: afferte dño gloriā nōi ei⁹: ado rate dñm in atrio scō eius. Vox dñi sup aq̃s: Vox maiestat̃ intonuit: dñs sup aq̃s multas. Vox dñi in uirtute: vox dñi in magnificētia. Vox dñi ꝓfrigēt̃ cedros: ⁊ ꝓfriget dñs ce dros libani. Et cōminuet eas tam̃ ut uitulū li bani: ⁊ dilectus quēadmodū fili⁹ unicornīū Vox dñi inc̃idēt̃ flāmā ignis: vox dñi con cutiēt̃ deserti: ⁊ cōmouebit dñs desertū cades Vox dñi ꝑparāt̃ ceruos ⁊ reuelabit condensa: ⁊ in templo ei⁹ oēs dicēt gloriā. Dñs diluuium inhabitare facit. ⁊ sedebit dñs rex in eternū. Dñs ꝟtutē ꝓpio suo dabit: dñs bñdicet ꝓpio suo in pace.

Exaltabo te dñe qm̃ sus- ℣ XXIX

cepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. Dñe deus meus clamaui ad te: ⁊ sanasti me. Dñe eduxisti ab inferno aiam meam: sal uasti me a descendentibus in lacum. Psallite dño sci eius: ⁊ confitemini memorie scitatis eius: Qm̃ ira in indignatione ei⁹: ⁊ uita in uo luntate eius. Ad uesperū demorabit fletus: ⁊ ad matutinū leticia. Ego aũt dixi in abundā tia mea nō mouebor in eternū. Dñe in uolūta te tua ꝓstitisti decori meo ꝟtutē. Auertisti fa ciē tuā a me: ⁊ factꝰ sū ꝓturbat⁹. Ad te dñe clamabo: ⁊ ad deum meū deprecabor. Que utilitas in sanguine meo: dū descēdo in corru ptionē. Nūqd confitebit tibi puluis: aut an nūciabit ꝟitatē tuā. Audiuit dñs ⁊ miserꝰ est mei: dñs factꝰ ē adiutor meꝰ. Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi: cōscidisti saccū meū ⁊ circūdedisti me leticia. Vt cantet tibi gloria mea ⁊ nō cōpungar: dñe deus meꝰ in eternū confitebor tibi.

In finē ps̃ dō pro extasi

Ad te dñe speraui nō ꝓfundar ℣ XXX in eternū: in iusticia tua libā me. Inclī na ad me aurē tuā: accelera ut eruas me. Esto mihi in deū protectorē i domū refugij: ut saluū me facias. Qm̃ fortitudo mea ⁊ re fugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuū deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo hoc quē abscōderũt mihi: qm̃ tu es protector meꝰ. In manꝰ tuas cōmēdo spm̃ meū: redemisti me dñe deꝰ ꝟitatis. Odisti obseruantes uani tates: supuacue. Ego aũt in dño speraui: exul tabo ⁊ letabor in mia tua. Qm̃ respexisti hu militatē meā: saluasti de necessitatib⁹ aiam meā. Nec cōclusisti me in manib⁹ inimici: sta tuisti in loco spatioso pedes meos. Miserere mei dñe qm̃ tribulor: ꝓturbat⁹ ē in ira oculꝰ meꝰ: aia mea ⁊ uenē me⁹. Qm̃ defecit in do lore uita mea: ⁊ ani mei in gemitibus. Infir mata ē i pauperate ꝟtus mea: ⁊ ossa mea con turbata sūt. Sup oēs inimicos meos factꝰ sū opprobriū uicinis meis ualde: ⁊ timor notis meis. Qui uidebāt me foras fugerūt a me: obliuiō dat⁹ sū tanq̃ mort⁹ a corde. Factꝰ sū tanq̃ uas pditū: qm̃ audiui uituperationē multorū cōmorantiū i circuitu. In eo dū cō uenirēt simul aduersū me: accipe aiam meā ꝓsiliati sūt. Ego aũt i te speraui dñe: dixi deus meꝰ es tu: in manibus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorū meorū: ⁊ a ꝓsequētib⁹ me. Illustra faciē tuā sup ꝓuū tuū: saluū me

fac i mīa tua: dñe nō ꝓfundar qm̄ iuocaui te
Erubescāt ipi ⁊ deducant in infernū: muta
fiāt labia dolosa. Que loquūt aduersus iu-
stū iniqtatē: in supbia ⁊ in abusione. Q̄m ma-
gna multitudo dulcedinis tue dne: quā ab-
condisti timētib⁹ te. Perfecisti eis q̄ sperāt in
te: in cōspectu filioꝝ hoiuꝫ. Abscōdes eos in
abscondito facieitue: a cōturbatione hoiuꝫ.
Protteges eos i tabernaculo tuo: a ꝯdictiōe
linguaꝝ. Bñdict⁹ dns: qm̄ mirificauit miam
suā mihi i ciuitate munita. Ego aūt dixi i ex-
cessu mētis mee: proiect⁹ sū a facie oculoꝝ tuoꝝ
Ideo exaudisti vocem oronis mee: dum cla-
marem ad te. Diligite dnm oēs sci eius: qm̄
ꝓtatē requirēt dns: ⁊ retribuet abūdanē fa-
cientibus superbiā. Viriliter agite ⁊ confor-
tet cor vr̄m: omnes qui speratis in dno.

Eruditio dauid quando fuit sibi reuela-
tum dimissum sibi esse peccatum adulterij ⁊
homicidij. PSALM. XXXI

Beati quorū remissē sūt iniquitates:
⁊ quorū tecta sūt peccata. Beatus
vir cui nō imputauit dns peccatū:
nec est in spiritu eius dolus. Q̄m tacui inue-
terauerūt ossa mea: dum clamarē tota die
Quoniā die ac nocte grauata ē sup me ma-
nus tua: cōuersus sū in erumna mea dū cō-
figit spina. Delictū meū ꝓgnitum tibi feci: ⁊
iniustitiā meā nō abscōdi. Dixi cōfitebor ad-
uersum me iustitiā meā dno: ⁊ tu remisisti
impietatē peccati mei. Pro hac orabit ad te
ois scūs: i tpe opportuno. Verūtn i diluuio
aq̄rū multarū: ad eū nō approximabūt. Tu
es refugiū meū a tribulatione q̄ circūdedit
me: exultatio mea erue me a circudātib⁹ me.
Intellectū tibi dabo ⁊ instruā te: i via hac q̄
gradiere firmabo sup te oculos meos. Nolite
fieri sicut equ⁹ ⁊ mul⁹ quib⁹ nō ē intellectus.
In camo ⁊ freno maxillas eorū cōstringe:
q̄ nō approximāt ad te. Multa flagella pec-
catoꝝ. Sperantē aūt in dno mīa circūdabit. Le
tamini i dno ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriami oēs
recti corde. In finē ps dō. PSALM. XXXII

Exultate iusti i dno: rectos decet col
laudatio. Cōfitemi dno i citbara:
in psalterio decē cordaꝝ psallite illi.
Cātate ei cāticū nouū: bñ psallite ei in voci
feratōe. Quia rectū ē ꝙbū dni ⁊ oia opa ei⁹
in fide. Diligit miam ⁊ iudiciū: mīa dni ple
na ē terra. Verbo dni celi firmati sūt: ⁊ spū
oris ei⁹ oīs virtus eoꝝ. Cōgregās sicut i vtre
aq̄s mar: ponēs i thesauris abyssos. Timeat
dnm omis tra: ab ea aūt cōmouēāt oēs inha-
bitātes orbē. Q̄m ipse dixit ⁊ facta sūt: ipse
mādauit ⁊ creata sūt. Dns dissipat ꝯsilia gē-
tiū: reprobat aūt cogitatiōes ꝑsoꝝ. ⁊ repro-
bat ꝯsilia ꝑncipū. Cōsiliū aūt dni i ēternū ma
net: cogitatiōes cordis ei⁹ i gnātionē ⁊ ge-
nerationē. Btā gēs cui⁹ ē dns de ei⁹: pl's
quē elegit i hereditatem sibi. De celo respexit
dns: vidit oēs filios hoiuꝫ. De ꝑparato ha-
bitaculo suo: respexit sup oēs q̄ habitant terrā.
Qui finxit singillati cordā eoꝝ: q̄ intelligit
oia opa eoꝝ. Nō saluāt rex p multā virtutē:
⁊ gigas nō saluabit in multitudine virtutis sue
Fallax equ⁹ da: salutē. iabūdātia aūt virtutis
sue nō saluabit. Ecce oculi dni sup metuen-
tes eū: ⁊ eis q̄ sperāt sup mīa ei⁹. Ut eruat
a morte aīas eoꝝ: ⁊ alat eos i fame. Alia nra
sustinet dnm: qm̄ adiutor ⁊ protector nr ē
Quia in eo letabit cor nrm. ⁊ in noie scō
ei⁹ speauim⁹. Fiat mīa tua dne sup nos: quē
admodū speauim⁹ i te. Psalm⁹ dō cū muta-
uit os suū cora abimelech. ⁊ eiecit eū ⁊ abijt
PSALM. XXXIII

Benedicā dnm in oi
tpe. sp laus eius in ore meo. In dno
laudabit aīa mea. audiāt mansueti
⁊ letēt. Magnificate dnm mecū. ⁊ exaltem⁹
nomē ei⁹ in idipsū. Exquisiui dnm ⁊ exaudiuit
me. ⁊ ex oib⁹ tribulationibus meis eripuit
me. Accedite ad eū ⁊ illuminamini. ⁊ facies
vr̄e nō confundent. Iste pauꝑ clamauit ⁊ dns
exaudiuit eū. ⁊ de oibus tribulationib⁹ ei⁹ sal
uauit eū. Immittit angel⁹ dni in circuitu ti
mentium eū. ⁊ eripiet eos. Gustate ⁊ videte
qm̄ suauis ē dns: btūs vir q̄ spat i eo. Time
te dnm oēs sci ei⁹: qm̄ nō ē inopia timentib⁹
eū. Diuites egueruīt ⁊ esurierūt inquirētes
aūt dnm non minuent oī bono. Venite filij
audite me: timorē dni docebo vos. Quis est
hō q̄ vult vitam: diligit dies videre bonos:
Prohibe linguā tuā a malo. ⁊ labia tua ne
loquant dolū. Declina a malo ⁊ fac bonum:
inquire pacē ⁊ pseqre eā. Oculi dni sup iu-
stos. ⁊ aures ei⁹ i pces eoꝝ. Vult⁹ aūt dni
sup faciētes mala: ut pdat de tra memoriā
eorū clamauerūt iusti ⁊ dns exaudiuit eos
⁊ ex oib⁹ tribulationib⁹ eoꝝ liberauit eos. Iuxē
ē dns bis q̄ tribulato sūt corde. ⁊ humiles spū
saluabit. Multe tribulationes iustorū. ⁊ de

ominib⁹ bis litterabit eos dñs. Custodit dñs oia ossa eorũ: vnũ ex bis nõ conterek. Mors peccatoꝝ pessima. ⁊ q̃ oderũt iustũ velinquẽt. Redimet dñs aias seruoꝝ suoꝝ. ⁊ nõ velinquẽt oes qui sperãt i eo. ℣ps dd̃ ꝯ psecutionẽ saulis ⁊ petit diuinũ auxiliũ. XXXIIII

Judica dñe nocentes me: expugna impugnãtes me. Apprehende arma ⁊ scutũ: ⁊ exurge in adiutoriũ mihi. Effunde framea ⁊ conclude aduersus eos qui psequũtur me: dic aie mee salus tua ego sũ. Cõfundant ⁊ reuereant: q̃rentes aiam meã. Auertant retrorsũ ⁊ confundant: cogitantes mihi mala. Fiant tanq̃ puluis ante faciẽ venti. ⁊ angelus dñi coartãs eos. Fiat vie illoꝝ tenebre ⁊ labricũ: ⁊ angel⁹ dñi psequẽs eos. Quã gratis absconderũt mihi interitũ laquei sui: supuacue exprobrauerũt aiam meã. Veniat illi laqueus quẽ ignorat. ⁊ captio quã abscondit apprehẽdat eũ. ⁊ in laqueũ cadat in idipsũ. Alia aũt mea exultabit in dño. ⁊ delectabit sup salutari suo. Oia ossa mea dicẽt: dñe q̃s similis tibi: Eripiẽs inopẽ de manu fortiorũ eiꝰ: egenũ ⁊ pauperẽ a diripientib⁹ eũ. Surgẽtes testes iniqui: q̃ ignorabã interrogabãt me. Retribuebãt mihi mala p bonis: sterilitatẽ anime mee. Ego aũt cũ mihi molesti eẽnt: induebar cilicio. Humiliabã in ieiunio aiam meã. ⁊ oratio mea in sinu meo cõuertek. Quasi proximũ ⁊ q̃si fratrẽ nr̃m sic cõplacebã: q̃si lugens ⁊ cõtristat⁹ sic bũiliabar. Et aduersũ me letati sũt ⁊ cõuenerunt: cõgregata sũt sup me flagella ⁊ ignorabã. Dissipati sũt nec cõpuncti: tẽptauerũt me: subsannauerũt me subsannatiõe. frenerũt sup me dentib⁹ suis. Dñe q̃n respicies restitue aiam meã a malignitate eorũ: a leonibus vnicam meã. Cõfitebor tibi in ecclesia magna: in pplo graui laudabo te. Nõ supergaudeant mihi q̃ adversanꝫ mihi iniquẽ. q̃ oderunt me gratis ⁊ annuũt oculis. Quã mihi quidẽ pacifice loquebanꝫ. ⁊ i iracundia ire loquẽtes dolos cogitabant. Et dilatauerũt sup me os suũ: dixerũt euge euge viderũt oculi nostri. Vidisti dñe ne fileas: dñe ne discedas a me. Exurge ⁊ intende iudicio meo deꝰ meꝰ. ⁊ domin⁹ meꝰ in cãm meã. Judica me fm iusticiã tuã dñe deus meꝰ. ⁊ nõ supergaudeãt mihi. Non dicãt in cordib⁹ suis euge euge aie nr̃e: nec dicãt devorabimus eũ. Erubescãt ⁊ reuereanꝫ simul: q̃ gratulanꝫ malis meis. Induãt cõfusione ⁊ reuerẽtia: q̃ magnifica loquunꝫ sup me. Exultẽt ⁊ letenꝫ qui volũt iusticiã meã. ⁊ dicãt semp magnificẽ dñs q̃ volũt pacẽ serui eiꝰ. Et lingua mea meditabit iusticiã tuã: tota die laudẽ tuã. Dozo victoria puo dñi dd̃. XXXV

Dixit iniustꝰ ut delinqãt ℣ in semetipso: nõ est timor dei añ oculos eius. Quã doluse egit in cõspectu eiꝰ: ut inueniatꝫ iniquitas eius ad odiũ. Verba oris eiꝰ iniquitas ⁊ dolus: noluit intelligẽ ut bñ ageꝫ. Iniquitatẽ meditatꝰ ẽ in cubili suo: astitit oi vie nõ bone: malitiã aũt nõ odiuit. Dñe in celo mia tua. ⁊ veritas tua vsq̃ ad nubes. Justicia tua sic̃ montes dei: iudicia tua abyssus multa. Homines ⁊ iumenta saluabis dñe: quẽadmodũ multiplicasti miam tuã deꝰ. Filij aũt hoim in tegmine alarũ tuarꝫ sperabũt. Inebriabunꝫ ab vbertate domꝰ tue. ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos. Quã apud te est fons vite. ⁊ in lumie tuo videbimꝰ lumẽ. Dilata miam tuã fitientib⁹ te. ⁊ iusticiã tuam bis q̃ recto sũt corde. Nõ veniat mihi pes superbie. ⁊ manꝰ pctõris nõ moueat me. Ibi ceciderũt q̃ operanꝫ iniquitatẽ: expulsi sũt nec potuerũt stare. ps ipsi dd̃. XXXVI

Noli emulari i malignantib⁹: neq̃ zelaueris facientes iniquitatẽ. Quã tanq̃ fenũ velocit arescent. ⁊ quẽadmodũ olera herbarũ cito decidẽt. Spa in dño ⁊ fac bonitatẽ. ⁊ inhabita terrã ⁊ pascerꝫ i divitijs eiꝰ. Delectare i dño. ⁊ dabit tibi petitiões cordis tui. Revela dño viã tuã ⁊ spa i eo. ⁊ ipse faciet. Et educet q̃si lumen iusticiã tuã. ⁊ iudiciũ tuũ tanq̃ meridiẽ: subditus esto dño ⁊ ora eũ. Noli emulari in eo q̃ prosperat in via sua in hoie faciẽte iusticias. Desine ab ira ⁊ derelinq̃ furorẽ: noli emulari ut malignetis. Quã q̃ malignantes exterminabunt: sustinẽtes aut dñm ipsi hereditabũt terã. Et adhuc pusillũ ⁊ non erit pctõr. ⁊ q̃res locũ eiꝰ ⁊ nõ invenies. Mansueti aũt hereditabũt terã. ⁊ delectabunꝫ i multitudine pacis. Obseruabit peccatoꝝ iustũ. ⁊ stridebit sup eũ dentib⁹ suis. Dñs aũt irridebit eũ: q̃a prospicit q̃ veniet dies eiꝰ. Gladiũ euaginauerũt pctõres: intenderũt arcũ suũ. Ut decipiãt pauperẽ ⁊ inopẽ: ut trucidẽt rectos corde. Gladius eorum intret in corda ipsoꝝ. ⁊ arcus eoꝝ confringat. Melior ẽ modicũ iusto: sup divitias pctõꝝ multas. Quã brachia pctõꝝ conterent: confirmat aũt iustos dñs.

Mouit dñs dies imaculatos. & hēditas eoꝝ in eternū erit. Nō cōfundent in tpe malo. & in diebꝫ famis saturabunt: quia pctōres pibūt. Inimici aūt dñi mox ut honorificati fuerint & exaltati: deficientes quēadmodū fum? deficient. Mutuabit pctōr: & nō soluet: iust? aūt miseret & tribuet. Quia būdicentes ei hēditabūt trā: maledicentes aūt ei disperdent. Apud dñm gressus uiri dirigent: & uiā ei? uolet. Cū ceciderit nō collidet: qa dñs supponit manū suā. Junior fui: etenī senui: & nō uidi iustum derelictū: nec semē ei? querēs panē. Tota die miseret & cōmodat: & semē illi? in benedictiōe erit. Declina a malo & fac bonū: & inhabita in seculū seculi. Quia dñs amat iudiciū. & non derelinquet sanctos suos: in eternū cōseruabunt. Iniusti punient: & semē impioꝝ peribit. Justi aūt hēditabūt terrā: & inhabitabūt in seculū seculi sup eā. Os iusti meditabit sapientiā. & lingua ei? loquet iudiciū. Lex dei ei? in corde ipsi?: & nō supplantabunt gressus eius. Cōsiderat pctōr iustū: & qrit mortificare eū. Dñs aūt nō derelinquet eū in manib? ei?: nec dānabit eū cū iudicabit illi. Expecta dñm & custodi uiā ei?: & exaltabit te ut hēditate capias trā: cū pierint pctōres uidebꝫ. Vidi impiū superexaltatū: & elatū sicut cedros libani. Et transiui & ecce nō erat: & qsiui eū. & nō ē inuētus locus ei?. Custodi innocētiā & uide equitatē: qm̄ sūt reliqe uiri pacifico. Iniusti aūt disperibūt: sil? reliqe impioꝝ interibūt. Salus aūt iustoꝝ a dño: & protector eoꝝ in tpe tribulationis. Et adiuuabit eos dñs & liberabit eos: & eruet eos a pctōribꝫ. & saluabit eos qa sperauerūt in eo. ꝑs dō i cōmemoratiōe sabbati.

XXXVII

Omine ne in furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me. Qm̄ sagitte tue infixe sunt mihi. & cōfirmasti sup me manū tuā. Nō est sanitas in carne mea a facie ire tue: nō est pax ossib? meis a facie pctōrū meoꝝ. Qm̄ iniquitates mee supergresse sūt caput meū: & sicut onus graue grauate sūt sup me. Putruerūt & corrupte sūt cicatrices mee: a facie insipientie mee. Miser fact? sū & curuat? sū usq; in finē: tota die cōtristat? ingrediebar. Qm̄ lumbi mei iplenti sūt illusionib?: & nō ē sanitas in carne mea. Afflict? sū & humiliat? sū nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. Dñe ante te omne desiderium meū: & gemitus me? a te nō ē abscondit?. Cor meū cōturbatū est: derelinqt me uirt? mea: & lumē oculorū meoꝝ & ipsū nō ē mecū. Amici mei & proximi mei: aduersū me appropinquauerūt & steterūt. Et qui iuxta me erāt de longe steterūt: & uim faciebāt qui qrebāt aiam meā. Et q inqrebāt mala mihi locuti sūt uanitates: & dolos tota die meditabant. Ego aūt tanq surdus nō audiebā: & sicut mut? nō apiens os suū. Et fact? sū sicut hō nō audiēs & nō habens in ore suo redargutiones. Qm̄ in te dñe speraui: tu exaudies me dñe deus me?. Quia dixi neqn̄ supergaudeant mihi inimici mei: & dū cōmouent pedes mei: super me magna locuti sūt. Qm̄ ego in flagella parat? sū & dolor me? in cōspectu meo semp. Qm̄ iniqtatē meā annūciabo: & cogitabo pro peccato meo. Inimici aūt mei uiuūt & cōfirmati sūt super me. & multiplicati sūt q oderūt me inīq. Qui retribuūt mala pro bonis detrahebāt mihi: qm̄ sequebar bonitatē. Ne derelinqs me dñe deus meus: ne discesseris a me. Intende in adiutoriū meum: dñe deus salutis mee.

In fine pro ydithū canticū dauid.

XXXVIII

Dixi custodiā uias meas: ut nō delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiā cū cōsisteret pctōr aduersum me. Obmutui & humiliatus sum & siluit a bonis. & dolor me? renouatus ē. Cōcaluit cor meū intra me. & in meditatione mea exardescet ignis. Locut? sū in lingua mea: notū fac mihi dñe finē meū. Et numerū dierū meoꝝ q ē: ut sciā qd desit mihi. Ecce mēsurabiles posuisti dies meos. & substa mea tanq nihilū añte te. Uerūtamen uniuersa uanitas: omis hō uiuēs. Uerūtamen in imagine pambulat hō: & frustra conturbat. Thesaurizat: & ignorat cui cōgregabit ea. Et nūc q ē expectatio mea nonne dñs: & substa mea apud te ē. Ab oib? iniqtatib? meis erue me: opprobriū insipienti posuisti me. Obmutui & nō aperui os meū: quoniam tu fecisti. Amoue a me plagas tuas. A fortitudine manꝰ tue ego defeci in increpationib? propter iniquitatē corripuisti hominē. Et tabescere fecisti sicut aranea aiam ei?. Verūtamen uane conturbat? ois hō. Exaudi orationem meā dñe & deprecationē meā: auribꝰ percipe lacrymas meas. Ne sileas qm̄ aduena ego sū apud te: & peregrin? sicut oēs patres mei. Remitte mihi ut refrigerer: priusq; abeā. & amplius nō ero.

Pro victoria canticū dauid. XXXIX

Expectans expectaui dñm: ⁊ intendit mihi. Et exaudiuit ꝓces meas: ⁊ eduxit me de lacu miserie. ⁊ de luto fecis Et statuit supra petram pedes meos: ⁊ direxit gressus meos. Et immisit in os meū canticū nouū: carmen deo nostro. Videbūt multi ⁊ timebūt: ⁊ sperabūt in dño. Beat⁹ vir cui⁹ est nomen domini spes ei⁹: ⁊ nō respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. Multa fecisti tu dñe deus me⁹ mirabilia tua: ⁊ cogitationib⁹ tuis nō ē qui similis sit tibi. Annūciaui ⁊ locutus sū: multiplicati sūt supra numerū. Hostias ⁊ oblationē noluisti: aures aūt perfecisti mihi. Holocaustū ⁊ ꝓ peccato nō postulasti: tūc dixi ecce venio. In capite libri scriptū est de me ut facerē uolūtatē tuā: deus me⁹ volui ⁊ legē tuā in medio cordis mei. Annūciaui iusticiā tuā in ecclesia magna: ecce labia mea non prohibebo dñe tu scisti. Justiciam tuā nō abscondi in corde meo: veritatē tuā ⁊ salutare tuū dixi. Nō abscondi miam tuam ⁊ veritatē tuā: a cōsilio multo. Tu autē dñe ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia ⁊ veritas tua semper suscepерūt me. Quia circūdederūt me mala quorū nō est numerus: cōprehenderūt me iniquitates mee. ⁊ non potui ut viderē. Multiplicate sūt sup capillos capitis mei. ⁊ cor meū dereliquit me. Cōplaceat tibi dñe ut eruas me: dñe ad adiuuandū me respice. Cōfundant ⁊ reuereāt sil⁹: q̄ quērūt aiam meā ut auferāt eā. Auertant retrorsū ⁊ reuereant: q̄ volūt mihi mala. Ferāt ꝓfesti ꝓfusionē suā: q̄ dicūt mihi euge euge. Exultent ⁊ letēt sup te oēs q̄rētes te: ⁊ dicāt semp magnificet⁹ dñs q̄ diligūt salutare tuū. Ego aūt mendicus sū ⁊ pauper: dñs sollicit⁹ ē mei. Adiutor meus ⁊ protector me⁹ tu es: deus me⁹ ne tardaueris.

In finē ps dō ℣ XL

Beatus q̄ intelligit sup egenū ⁊ pauperem: in die mala liberabit eū dñs: dñs cōseruet eū ⁊ viuificet eū. ⁊ beatum faciat eū in terra: ⁊ nō tradat eū in aiam inimicorū ei⁹. Dñs opē ferat illi sup lectū doloris ei⁹: uniuersū stratū ei⁹ versasti in infirmitate ei⁹. Ego dixi dñe miserere mei: sana aiam meā q̄a peccaui tibi. Inimici mei dixerūt mala mihi: q̄n morietur ⁊ pibit nomen ei⁹? Et si ingrediebat ut videret vana loquebat cor ei⁹: cōgregauit iniquitatē sibi. Egrediebat foras: ⁊ loquebat in idipsū. Aduersū me susurrabant oēs inimici mei: aduersū me cogitabant mala mihi. Verbū iniquū cōstituerūt aduersum me: numq̄d qui dormit nō adijciet ut resurgat? Etenim hō pacis mee in quo speraui qui edebat panes meos magnificauit sup me supplantationē. Tu aūt dñe miserere mei: ⁊ resuscita me ⁊ retribuā eis. In hoc cognoui q̄n voluisti me: q̄n nō gaudebit inimicus meus sup me. Me aūt ꝓpter innocentiā suscepisti: ⁊ confirmasti me in ꝓspectu tuo in eternū. Bñdict⁹ dñs deus isrl a seculo in seculū: fiat fiat.

Pro victoria uocatissimi filiorū chore. ps ℣ XLI

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarū: ita desiderat aia mea ad te deus. Sitiuit aia mea ad deum fortem viuū: q̄n veniā ⁊ apparebo ante faciē dei? Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicit mihi q̄tidie ubi est deus tuus? Hec recordatus sū ⁊ effudi in me aiam meā: q̄n trāsibo in locū tabernaculi admirabilis usq̄ ad domū dei. In voce exultationis ⁊ confessionis: sonus epulantis. Quare tristis es aia mea ⁊ q̄re cōturbas me? Spera in deo q̄n adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus me⁹. Ad meipsū aia mea cōturbata ē: ꝓterea memor ero tui de terra iordanis ⁊ hermonijm a monte modico. Abyssus abyssū invocat: in voce cataractarū tuarū. Omnia excelsa tua ⁊ fluct⁹ tui: sup me trāsierūt. In die mādauit dñs misericordiā suā: ⁊ nocte canticū ei⁹. Apud me oratio vite mee: dicā deo susceptor me⁹ es. Quare oblit⁹ es mei: ⁊ q̄re cōtristat⁹ incedo dū affligit me inimicus? Dū cōfringunt ossa mea: exprobrauerūt mihi q̄ tribulant me inimici mei. Dū dicūt mihi ꝙ singulos dies ubi est deus tu⁹: q̄re tristis es aia mea ⁊ q̄re conturbas me? Spera in deo q̄n adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus me⁹. In finē ps dō.

Judica me deus ⁊ discerne ℣ XLII causam meā de gente nō sancta: ab homine iniquo ⁊ doloso erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti ⁊ q̄re tristis incedo dum affligit me inimicus? Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipsa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in montē sanctū tuū ⁊ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deum q̄ letificat iuuentutē meā. Cōfitebor tibi in citthara deus deus me⁹: q̄re tristis es aia mea ⁊ q̄re conturbas me: Spera in deo q̄n adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus.

Ad victoriã filijs core eruditio. XLIII

Deus auribꝰ nr̃is audiuimus: patres nr̃i annũciauerũt nob̃. Opꝰ qđ operatus es i diebꝰ eoꝝ. & i diebꝰ antiq̃s Manus tua gẽtes dispdidit & plãtasti eos: afflixisti pl̃os & expulisti eos. Nec enĩ in gladio suo possederũt terrã. & brachiũ eoꝝ nõ saluauit eos. Sꝫ dexţa tua & brachiũ tuũ & illuminatio vultꝰ tui: qm̃ cõplacuisti in eis. Tu es ipse rex meꝰ & dꝰ meꝰ: qui mãdas salutes iacob. In te inimicos nr̃os ventilabimus cornu. & in noĩe tuo spernem⁹ insurgẽtes i nobis Nõ enĩ in arcu meo sperabo. & gladꝰ meꝰ non saluabit me. Saluasti enĩ nos & affligentibꝰ nos. & odientes nos cõfudisti. In deo laudabimur tota die. & i noĩe tuo cõfitebimur i seculũ. Nũc aũt repulisti & cõfudisti nos. & nõ egredieris i ꝓtutibꝰ nr̃is. Auertisti nos retrorsũ pꝰ inimicos nr̃os. & q̃ oderũt nos diripiebãt sibi. Dedisti nos tãq̃ oues escarum. & in gentibꝰ dispersisti nos. Vendidisti pl̃m tuũ sine p̃cio. & nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorũ. Posuisti nos opprobriũ vicinis nr̃is. subsannationẽ & derisũ his qui sũt i circuitu nr̃o. Posuisti nos in similitudinẽ gẽtibꝰ cõmotionẽ capitis in pl̃is. Tota die verecundia mea ꝫ me è. & cõfusio faciei mee cooperuit me. A voce exprobrãtis & obloquentis: a facie inimici & psequẽtis. Hec oĩa venerũt sup nos nec obliti sumus te: & iniq̃ nõ egim⁹ in testamẽto tuo. Et nõ recessit retro cor nr̃m: & declinasti semitas nr̃as a via tua. Qm̃ humiliasti nos in loco afflictiõis: & cooperuit nos vmbra mortis. Si obliti sumꝰ nomẽ dei nr̃i: & si expandimus manꝰ nr̃as ad deũ alienũ. Nõne deus requiret ista: ipse enĩ nouit abscõdita cordis. Qm̃ ꝓpter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis. Exurge q̃re obdormis dñe: exurge & ne reprellas in finẽ. Quare faciẽ tuã auertis: obliuisceris inopie nostre & tribulationis nr̃e: Qm̃ humiliata ẽ in puluẽ aia nr̃a: ꝓglutinatꝰ ẽ in era venr̃ nr̃. Exurge dñe adiuua nos. & redime nos ꝓpter nomen tuũ. Victori pro lilijs filiorũ core eruditionis cãticũ amantissimũ. XLIIII

Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opa mea regi. Lingua mea calamus scribe: velociter scribentis. Speciosus forma p̃ filijs hominũ: diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternũ. Accingere gladio tuo: sup femur tuũ potentissime. Specie tua & pulchritudine tua: intende prospere procede & regna. Propter veritatẽ & mãsuetudinẽ & iusticiã: & deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute pꝰli sub te cadẽt i corda inimicorꝝ regi. Sedes tua deꝰ in seculũ seculi: virga directionis virga regni tui. Dilexisti iusticiã & odisti iniq̃tatẽ ꝓpterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo letitie p̃ consortibus tuis. Myrrha & gutta & casia a vestimentis tuis: a domibꝰ eburneis ex quibꝰ delectauerũt te filie regũ i honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circũdata varietate. Audi filia & vide & inclina aurẽ tuã: & obliuiscere pꝰlm tuũ & domũ pris tui. Et cõcupiscet rex decorẽ tuũ: qm̃ ipse est dñs deꝰ tuꝰ & adorabũt eũ. Et filie tyri i muneribꝰ. & vultũ tuũ deprecabũt cũs divites plebis. Omnis gl̃ia eiꝰ filie regi ab intꝰ: i fimbrijs aureis circũamicta varietatibꝰ. Adducẽt regi ꝙgines pꝰ eã: ꝓxime eiꝰ afferenr̃ tibi. Afferẽt in letitia & exultatione: adducent i tẽplũ regi Pro pribꝰ tuis nati sũt tibi filij: cõstitues eos principes super oẽm terrã. Memores erũt nominis tui dñe in oi gnãtiõe & gnãtione. Propterea pꝰli confitebũt tibi i eternũ: & i seculũ seculi.

Victori filioꝝ core. p iuuẽtutibꝰ canticũ. XLV

Deus nr̃ refugiũ & virt⁹: adiutor i tribulationibꝰ q̃ inuenerũt nos nimis. Propterea nõ timebim⁹ dum turbabit̃ era: & trãsferenr̃ montes i cor maris. Sonuerũt & turbate sũt aq̃ eorũ: cõturbati sũt montes i fortitudine eiꝰ. Fluminis impetꝰ letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculũ suũ altissimꝰ. Deꝰ in medio eiꝰ nõ cõmouebit̃: adiuuabit eã deꝰ mane diluculo. Cõturbate sũt gentes & inclinata sũt regna: dedit voce suã: mota est terra. Dñs virtutum nobiscũ: susceptor nr̃ deꝰ iacob. Venite & videte opa dñi q̃ posuit pdigia sup terrã: auferẽs bella vsq; ad finẽ ẽre. Arcũ confringet & p̃fringet arma: & scuta cõburet igni. Vacate & videte q̃m ego sũ deus: exaltabor in gẽtibꝰ & exaltabor in terra dñs virtutũ nobiscũ: susceptor nr̃ deꝰ iacob.

Ad victoriã filijs core ps XLVI

Omnes gentes plaudite manibꝰ: iubilate deo in voce exultationis. Qm̃ dñs excelsus ẽ tribilis: rex magnꝰ sup oẽm terrã. Subiecit pl̃os nob̃: & gẽtes sub pedibꝰ nr̃is. Elegit nobis hereditatẽ suã: speciẽ

iacob quā dilexit. Ascēdit dē i iubilo: ⁊ dñs i voce tube. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psallite. Quīa rex oīs ē dē: psallite sapienter. Regnabit dē sup gētes: dē sedet sup sedē scām suā. Principes pplōr congregati sunt cū deo abrahā: quīa dii fortes ē dē vehementer elevati sunt.

℣ Canticum psalmi filiorū core.

XLVII

Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i. i mōte scō ei⁹. Fūdat exultatione vniuerse ē: mons syon latera aq̄lonis ciuitas regi magni. Deus i domib⁹ ei⁹ cognoscet: cū suscipiet eā. Quīa ecce reges ē congregati sūt: pueneruīt i vnū. Ipsi videtes sic āmirati sūt: conturbati sūt: cōmoti sunt: tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis: in spū vehementi conteres naues tharsis. Sic audiuim⁹ sic vidim⁹ in ciuitate dñi virtutū i ciuitate dei nr̄i: deus fūdauit eā i ēternū. Suscepim⁹ deus miam tuā: in medio templi tui. Secūm nomē tuū deus sic ⁊ laus tua in fines ē: iusticia plena ē dextera tua. Letet mons syon ⁊ exultent filie iude: p̄pter iudicia tua dñe. Circūdate syon ⁊ cōplectemini eā: narrate i turrib⁹ ei⁹. Ponite corda vr̄a i virtute ei⁹: ⁊ distribuite domos eius ut enarret in pgenie alā. Quīa hic ē deus deus nr̄ i eternū ⁊ i seculū seculi: ipse reget nos in secula. In finem filiis core ps

XLVIII

Audite hec oēs gētes: auribus percipite oēs q̄ habitat orbē. Quiq̄ terrigene ⁊ filii hominū: simul i vnū diues ⁊ pauper. Os meū loquet sapiam: ⁊ meditatio cordis mei prudētiā. Inclinabo in parabolā aurem meā: aperiā i psalterio propositionē meā. Cur timebo i die mala: iniq̄tas calcanei mei circūdabit me. Qui cōfidunt in virtute sua: ⁊ in multitudie diuitiar⁹ suar⁹ gloriant. Frē nō redimit redimet hō: nō dabit deo placationē suā. Et pciū redēptionis aie sue: ⁊ laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in finē. Nō videbit interitū cū viderit sapientes morientes: simul insipiēs ⁊ stultus pibūt. Et relinquēt alienis diuitias suas: ⁊ sepulchra eor⁹ dom⁹ illor⁹ in ēternū. Tabnacula eor⁹ i pgenie ⁊ pgenie: vocauerūt nomina sua i terris suis. Et hō cū i honore ēet nō intellexit: cōparat⁹ ē iumētis insipientib⁹: ⁊ similis fact⁹ est illis. Hec via illor⁹ scandalū ipsis: ⁊ postea i ore suo cōplacebūt. Sic oues i inferno positi sūt: mors depascet eos. Et dñabunt eor⁹ iusti i matutino: ⁊ auxiliū eor⁹ vetabit i inferno a gloria eor⁹. Verumtamē deus redimet aiam meā de manu inferi: cū accepit me. Ne timueris cū dives fact⁹ fuerit hō: ⁊ cū multiplicata fuerit gloria dom⁹ ei⁹. Quīa cū interierit nō sumet oīa: neq̄ descēdet cū eo glia ei⁹. Quia aīa ei⁹ i vita ipsi⁹ bñdicet: cōfitebit tibi cū bñfeceris ei. Introibit vsq̄ i pgenies patr⁹ suor⁹: vsq̄ i ēternū non videbit lumē. Homo cū i honore ēet nō intellexit: cōparat⁹ ē iumētis insipientib⁹: ⁊ similis fact⁹ est illis

ps asaph.

XLVIIII

Deus deor⁹ dñs locut⁹ est: ⁊ vocauit terrā. A solis ortu vsq̄ ad occasū: ex syon spes decor⁹ ei⁹. Deus manifeste veniet: deus nr̄ ⁊ nō silebit. Ignis i cōspectu eius exardescet: ⁊ i circuitu eius tēpestas valida. Aduocauit celū de sursū: ⁊ terrā discernere pplm suū. Cōgregate illi scōs eius: q̄ ordinant testamētū eius sup sacrificia. Et annūciabūt celi iusticiā eius: quīa deus iudex ē. Audi pplus meus. ⁊ loq̄r: isrl ⁊ testificabor tibi: deus deus tu⁹ ego sū. Nō i sacrificijs tuis arguā te: holocausta aūt tua i ptectu meo sūt sp. Nō accipiā de domo tua vitulos: neq̄ de gregibus tuis bircos. Quīa mee sūt oēs fere silvar⁹: iumēta in mōtib⁹ ⁊ boues. Cognoui oīa volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecū est. Si esuriero nō dicā tibi: meus ē. n. orbis ē ⁊ plenitudo eius. Nūq̄d māducabo carnes tauor⁹ aut sanguinem bircor⁹ potabo? Immola deo sacrificiū laudis. ⁊ redde altissimo vota tua Et invoca me i die tribulatiōis: eruā te ⁊ honorificabis me. Peccatori aūt dixit deus: quare tu enarras iusticias meas. ⁊ assumis testamētū meū p os tuū? Tu vo odisti disciplinam. ⁊ piecisti sermōes meos retrorsū. Si videbas furē: currebas cū eo: ⁊ cū adultere portionē tuā ponebas. Os tuū abundauit malicia. ⁊ lingua tua pcinabat dolos. Sedēs aduersus fratrē tuū loquebar: ⁊ aduersus filiū mr̄is tue ponebas scādalū. Hec feciste ⁊ tacui. Existimasti iniq̄ q̄ ero tui similis: arguā te ⁊ statuā cōtra faciem tuā. Intelligite hec q̄ obliviscimini deum neq̄ rapiat ⁊ nō sit q̄ eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me. ⁊ illic iter q̄ ostendam illi salutare dei.

℣ Ad victoriā dō ps qñ erit ad eū natban p̄phēta qñ intravit ad bersabee.

L

Miserere mei dē: sm magnā miserationē tuā. Et sm multitudinē

miserationū tuaꝝ: dele iniq̃tatē meā. Amplꝰ laua me ab iniq̃tate mea: ⁊ a pc̃tō meo mūda me. Quōm iniq̃tatē meā ego cognosco: ⁊ pc̃tm meū ꝫ me est sp. Tibi soli peccaui ⁊ malū coram te feci: ut iustificer in sermonibꝰ tuis ⁊ vincas cū iudicar. Ecce.n. in iniq̃tatib⁹ ꝓceptꝰ sū: ⁊ in pc̃tis ꝓcepit me mr mea. Ecce.n. veritatē dilexisti: incerta ⁊ occulta sapie tue manifestasti mihi. Aspges me dne hysopo ⁊ mūdator: lauabis me ⁊ sup niuē dealbabor. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabūt ossa būiliata. Auꝫte faciē tuā a pc̃tis meis: ⁊ oēs iniq̃tates meas dele. Cor mūdū crea in me deꝰ: ⁊ spm rectū inoua in viscerib⁹ meis. Ne pjcias me a facie tua: ⁊ spm scm tuū ne auferas a me. Redde mihi leticiā salutar tui: ⁊ spū pncipali cōfirma me. Docebo iniq̃s vias tuas: ⁊ impij ad te cōuertēt. Libera me de sanguinib⁹ deꝰ deꝰ salutis mee: ⁊ exultabit lingua mea iusticiā tuā. Dne labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudē tuā. Quōm si voluisses sacrificiū dedissem vtiq̃: holocausti is nō delectaberis. Sacrificiū deo spūs ꝓtribulatus cor ꝓtritū ⁊ būiliatū deꝰ nō despicies. Benigne fac dne i bona voluntate tua syō: ut edificēt muri ierlm. Tūc acceptabis sacrificium iusticie oblationes ⁊ holocausta: tūc ipponent sup altare tuū vitulos.

In finē ps dō cū venit doech idume⁹ ⁊ nūciauit sauli. ⁊ dixit ei venit dō i domū abimelech. VLI

Quid gl̃aris i malicia: q̃ potens es in iniq̃tate? Tota die iniusticiā cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta feciſti dolū. Dilexisti malicia sup benignitatē: iniq̃tatē magis q̃ loq̃ equitatē. Dilexisti oia verba dcipitationis: lingua dolosa. Propterea deꝰ destruet te in finē: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radicē tuā de tra viuētiū. Videbūt iusti ⁊ timebūt: ⁊ sup eū ridebūt ⁊ dicēt: ecce hō q̃ nō posuit deum adiutorē suū. Sz sperauit in multitudine divitiaꝝ suaꝝ: ⁊ pualuit i vanitate sua. Ego aūt sicut oliua fructifera i domo dei: speraui in mia dei in eternū ⁊ i seculū seculi. Cōfitebor tibi in seculū q̃a feciſti: ⁊ expectabo nomen tuū q̃m bonū in ꝓspectu scoꝝ tuoꝝ. VLII

Dixit insipiēs i corde suo: nō ē deus. Corrupti sūt ⁊ abhominabiles facti sūt in iniq̃tatib⁹: nō ē q̃ faciat bonū. Deꝰ de celo ꝓspexit super filios hoīuꝫ: ut videat si ē intelligēs aut requirēs deū. Oēs declinauerūt simul inutiles facti sūt: nō est qui faciat bonū nō ē vsq̃ ad vnū. Nonne scient oēs q̃ operant iniq̃tatē: q̃ devorāt plebē meā ut cibū panis? deū nō invocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi nō fuit timor. Quōm deꝰ dissipauit ossa eoꝝ q̃ hoib⁹ placēt: confusi sunt quōm deꝰ spreuit eos. Quis dabit ex syon salutare isrl: cū auerterit deꝰ captiuitatē plebis sue exultabit iacob ⁊ letabit isrl. Ad victoriā i organis ps dō cū venissent cyphei ⁊ nūciassent sauli: nōne dō absc̃ondit⁹ ē apud nos. VLIII

Deus in nōie tuo salui me fac: ⁊ in ꝓtute tua iudica me. Deus exaudi orationem meā: auribꝰ pcipe verba oris mei. Quōm alieni insurrexerūt aduersū me: ⁊ fortes q̃sierūt aiam meā: ⁊ nō ꝓposuerūt deū ante ꝓspectū suū. Ecce.n. deꝰ adiuuat me: ⁊ dns susceptor est aie mee. Auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi. ⁊ confitebor nomi tuo dne quōm bonū est. Quōm ex oi tribulatione eripuisti me: ⁊ super inimicos meos respexit oculꝰ meꝰ. Victori in psalmis eruditio dō VLIIII

Exaudi deus oratione mea: ⁊ ne despexeris deprecationē meā intende mihi ⁊ exaudi me. Contristatus sū in exercitatione mea: ⁊ conturbatꝰ sū a voce inimici ⁊ a tribulatione pc̃ōr. Quōm declinauerūt in me iniq̃tates: ⁊ in ira molesti erant mihi. Cor meū conturbatū ē in me: ⁊ formido mortis cecidit sup me. Timor ⁊ tremor venerunt sup me: ⁊ cōtexerūt me tenebre. Et dixi q̃s dabit mihi pennas sicut colūbe: ⁊ volabo ⁊ requiescā. Ecce elōgaui fugiēs: ⁊ mansi in solitudine. Expectabā eū q̃ saluū me fecit: a pusillanimitate spūs ⁊ tempestate. Precipita dne divide linguas eoꝝ: quia vidi iniq̃tatē ⁊ dictionē in ciuitate. Die ac nocte circundabit eā sup muros ei⁹ iniq̃tas: ⁊ labor in medio ei⁹ ⁊ iusticia. Et nō defecit de plateis eius: vsura ⁊ dol⁹. Quōm si inimicꝰ me maledixisset mihi: sustinuissem vtiq̃. Et si is qui oderat me sup me magna locutus fuisset: absc̃ondissem me forsitan ab eo. Tu vō homo vnanimis: dux meꝰ ⁊ not⁹ meꝰ. Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domū dei ambulauimꝰ cū consensu. Veniat mors sup illos: ⁊ descendāt in infernū viuētes. Quōm neqtie in habita-

culis eoꝝ: in medio eoꝝ. Ego aũt ad ꝛũ clamaui: ⁊ dñs saluauit me. Vespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ annũciabo: ⁊ exaudiet vocẽ meã. Redimet in pace aiam meã ab his q̃ appropinquãt mihi: qm̃ inꝛ multos erãt mecũ. Exaudiet ꝛ⁹ ⁊ humiliabit illos: q̃ est ante secula: Nõ.n.ẽ illis cõmutatio ⁊ nõ timuerũt ꝛũ: extendit manũ suã in retribuẽdo. Cõtaminauerũt testamentũ eius: diuisi sũt ab ira vultus ei⁹: ⁊ appropinq̃uit cozilli⁹. Molliti sunt ꝑmones ei⁹ sup oleũ. ⁊ ipsi sunt iacula. Iacta sup dñm curã tuã ⁊ ipse te enutriet: ⁊ nõ dabit i ẽternũ fluctuationẽ iusto. Lu ꝯo ꝛ⁹ ꝛeduces eos i puteũ interit⁹. Viri sãguinũ ⁊ dolosi nõ dimidiabũt dies suos: ego autem sperabo i te dñe.

LV

Victozi ꝑcolũba nuletã: eo q̃ ꝑcul abierit dõ q̃n tenuerũt eũ philistei in geth ꝑs

Miserere mei ꝛ⁹: q̃m̃ conculcauit me hõ: tota die ipugnans tribulauit me. Conculcauerũt me inimici mei tota die: q̃m̃ multi bellãtes aduersũ me. Ab altitudine diei timebo: ego ꝯo in te spabo. In ꝛo laudabo sermones meos: i ꝛo spaui non timebo q̃d faciat mihi caro. Lota die verba mea execrabant: aduersũ me cũs cogitatiões eoꝝ in malũ. Inhabitabũt ⁊ abscõdent: ipsi calcaneũ meũ obseruabũt. Sicut sustinuerũt aiam meã ꝓ nihilo saluos facies illos: in ira ꝑlos ꝓfringes. De⁹ vitã meã ãnũciaui tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Sicut ⁊ i ꝓmissiõe tua: tũc ꝓuertẽt inimici mei retrozsũ. In q̃cũq̃ die inuocauero te: ecce cognoui qm̃ ꝛ⁹ me⁹ es. In ꝛo laudabo ꝯbum in dño laudabo ꝑmonẽ: in ꝛo spaui nõ timebo q̃d faciat mihi hõ. In me sũt ꝛ⁹ vota tua q̃ reddã laudatiões tibi. Qm̃ eripuisti aiam meam ꝛe morte: ⁊ pedes meos ꝛe lapsu: ut placeam cozam ꝛo in lumine viuentiũ.

LVI

Ꝯo victozia ut non disperdas dauid bumilẽ ⁊ simplicem quando fugit a facie saul in spelunca ꝑs.

Miserere mei ꝛ⁹ miserere mei: q̃m̃ in te ꝯfidit aia mea. Et in vmbra alarũ tuaꝝ spabo: donec trãseat iniquitas. Clamabo ad ꝛũ altissimũ: ꝛũ q̃ bene fecit mihi. Misit de celo ⁊ liberauit me: dedit in opprobriũ conculcãtes me. Misit ꝛ⁹ miam suã ⁊ ꝟitatẽ suã: ⁊ eripuit aiam meam ꝛe medio catulozꝝ leonũ: dormiui cõturbat⁹. Filij hominũ dentes eoꝝ arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Exaltare sup celos ꝛ⁹: ⁊ i oi tra gl'ia tua. Laqueũ parauerũt pedibus meis: ⁊ icuruauerũt aiam meã. Foderũt ãte faciẽ meã foueã: ⁊ incidерunt in eã. Paratũ cor meũ ꝛ⁹ paratũ cor meũ: cãtabo ⁊ psalmũ dicã. Exurge gl'ia mea exurge psalteriũ ⁊ cythara: exurgã diluculo. Cõfitebor tibi i ꝑplis dñe: ⁊ psalmũ dicã tibi i gentib⁹. Qm̃ magnificata ẽ vsq̃ ad celos mia tua: ⁊ vsq̃ ad nubes ꝟitas tua. Exaltare sup celos ꝛ⁹ ⁊ sup̃ oẽm terrã gloria tua.

LVII

Si vere vtiq̃ iusticiam loquimini: recte iudicate filij hoium. Etenim in cor ꝛe iniq̃tates operamini in tra: iusticias manus vre ꝑpendãt. Alienati sũt pecẽres a vulua: errauerũt ab vtero: locuti sũt falsa. Furor illis ꝑm similitudinẽ serpentis: sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas. Que nõ exaudiet vocẽ incantãtiũ: ⁊ venefici incantãtis sapienꝛ. Deus ꝓteret dentes eoꝝ in ore ipsoꝝ: molas leonũ ꝓfringet dñs. Ad nihilũ deueniẽt tanq̃ aq̃ decurrẽs: intẽdit arcũ suũ donec infirmentur. Sicut cera q̃ fluit auferetur: supcecidit ignis ⁊ nõ viderũt solẽ. Priusq̃ intelligerent spine vre rhamnũ: sicut vinẽtes sic in ira absorbet eos. Letabit⁹ iustus cum viderit vindictã: manꝰ suas lauabit in sanguine peccatoꝝ. Et dicet hõ si vtiq̃ ẽ fructus iusto: vtiq̃ est ꝛ⁹ iudicãs eos i tra.

Victozi ut nõ disperdas dõ humilẽ ⁊ simplicẽ: q̃m̃ misit saul ⁊ custodiunt domũ ei⁹ ut interficẽt eũ

LVIII

Eripe me ꝛe inimicis meis ꝛ⁹ me⁹. ⁊ ab insurgẽtib⁹ in me libera me. Eripe me ꝛe opantibus iniq̃tatẽ. ⁊ ꝛe viris sanguinũ salua me. Quia ecce ceperũt aiam meã. irruerũt i me fortes. Neq̃ iniq̃tas mea neq̃ pecc̃m meũ dñe: sine iniquitate cucurri ⁊ direxi. Exurge in occursum meũ ⁊ vide. ⁊ tu dñe ꝛ⁹ ꝟtutũ ꝛ⁹ isr'. Intẽde ad visitãdas oẽs gẽtes. nõ misereaꝝ oib⁹ q̃ operant iniq̃tatẽ. Conuertent ad vesperã ⁊ famẽ patiẽt ut canes. ⁊ circuibũt ciuitatẽ. Ecce loquent̃ ore suo. ⁊ gladi⁹ in labijs eoꝝ: q̃m̃ q̃s audiuit? Et tu dñe ꝛidebis eos: ad nihilũ ꝛeduces oẽs gẽtes. Fortitudinẽ meã ad te custodiã: q̃a ꝛ⁹ susceptor me⁹ es: ꝛ⁹ me⁹ mia eius ꝓueniet me. Deus ostendit mihi sup inimicos meos: ne occidas eos neq̃n obliuiscant ꝑpli mei. Dispge illos in ꝟtute tua. ⁊ ꝛepone eos

ptector me⁹ dñe. Delictū oris eox: sermonē
labioꝝ ipsox: ⁊ cōprehendant i superbia sua. Et
de execratiōe ⁊ mēdacio ānūciabū i cōsūma
tione: i ira cōsūmatiōis ⁊ nō erūt. Et sciēt qa
de⁹ dominabit iacob: ⁊ finiū ēre. Cōuertent
ad vesperā ⁊ famē patient ut canes: ⁊ circui
būt ciuitatē. Ipsi dispgent ad manducādū:
si ⁊o nō fuerit saturati ⁊ murmurabūt. Ego
aūt cāтabo fortitudinē tuā: ⁊ exaltabo mane
miam tuā. Quia factus es suscepto: meus:
⁊ refugiū meū i die tribulatiōis mee. Adiu
tor meus tibi psallā: qa de⁹ suscepto: meus
es: de⁹ me⁹ mia tua. Victori plsalm⁹ testi
moniū būilisq; pfecti dō. ad docendū qñ pu
gnauit adūsum syriā mesopotamie. Soba ⁊
reūsus ē ioab. ⁊ pcussit edom in valle salinax
xij milia. ps

LIX

Deus repulisti nos ⁊ destruxisti nos:
irat⁹ es ⁊ misert⁹ es nobis. Cōmoui
sti terrā ⁊ pturbasti eā: sana ptritiōes
eius qa cōmota ē. Ostēdisti ip'o tuo dura:
potasti nos vino cōpūctionis. Dedisti metu
entib⁹ te significationē: ut fugiāt a facie ar
cus. Et liberent dilecti tui: saluū fac dextera
tua ⁊ exaudi me. De⁹ locut⁹ ē in scō suo: leta
bor ⁊ partiar sichimā. ⁊ qualle tabernaculox metiar. Me⁹ ē galaad ⁊ me⁹ ē manas
ses. ⁊ ephraim fortitudo capitis mei. Juda
rex meus: moab olla spei mee. In idumeā ex
tendā calciamētū meū: mihi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatē muni
tā: qs deducet me vsq; in idumeā? Nōne tu
de⁹ q repulisti nos? ⁊ nō egredier de⁹ i vir
tutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliū de tribulatione. ⁊
vana sal⁹ hois. In deo faciem⁹ virtutē. ⁊ ipse
ad nihilū deducet tribulātes nos. Ad vi

LX

ctori ā sup organū ipsi dō ps

Exaudi de⁹ deprecationē meā: intende
oroni mee. A finib⁹ ēre ad te clama
ui dū anxiarer cor meū: in petra exal
tasti me. Deduxisti me qa factus es spes mea:
turris fortitudinis a facie inimici. Inhabita
bo in tabernaculo tuo in secula: protegar in de
lamēto alax tuax. Quā tu de⁹ me⁹ exaudisti
orationē meā: dedisti hereditatē timentibus
nomē tuū. Dies sup dies regis adijcies: an
nos eius vsq; i diē gnātiōis ⁊ gnātiōis. Per
manet in ēternū i cōspectu dei: miam ⁊ virtutem
ei⁹ qs requret? Sic psalmū dicā noi tuo in se
culū seculi: ut reddā vota mea de die in diē.

Ad victoriā sup yduthū ps dō

LXI

Nonne deo subiecta erit aia mea? ab
ipso. n. salutare meū. Nā ⁊ ipse deus
me⁹ ⁊ salutar⁹ me⁹ suscepto: meus:
nō mouebor ampli⁹. Quousq; irruitis in homi
nē? interficitis vniuersi vos tanq; parieti inclinato ⁊
macerie depulse? Veruntā pciū meū cogita
uerūt repellē: cucurri in siti: ore suo bñdice
bāt ⁊ corde suo maledicebant. Veruntā deo
subiecta esto aia mea: quā ab ipso patientia
mea. Quia ipse de⁹ me⁹ ⁊ saluator me⁹: ad
iutor me⁹ nō emigrabo. In deo salutare meū
⁊ gla mea: de⁹ auxiliū mei ⁊ spes mea in deo
est. Sperate in eo oīs congregatio pplī: effūdi
te corā illo corda vra: de⁹ adiutor nr̄ī ēternū
Verūtā vani filij hoiuz: mēdaces filij hoium
in stateris: ut decipiāt ipsi de vanitate in id
ipsū. Nolite sperare i iniqtate: ⁊ rapinas nolite
concupiscē: diuitie si affluāt nolite cor apponē
Semel locut⁹ ē deus duo hec audiui: qa ptās
tei est ⁊ tibi dñe mia: quia tu reddis vnicuiq;
iux opa sua. ps dō cū eēt in deserto iudee.

LXII

Deus de⁹ me⁹: ad te de luce
vigilo. Sitiuit i te aia mea: q̄ mul
tipliciter tibi caro mea. In terra deserta
inuia ⁊ inaquosa: sic in scō apparui tibi ut vi
derē virtutē tuā ⁊ gloriā tuā. Quā melior ē
mia tua sup vitas: labia mea laudabunt te.
Sic bñdicā te i vita mea: ⁊ in noie tuo leua
bo manꝰ meas. Sicut adipe ⁊ pinguedine re
pleat aia mea: ⁊ labijs exultationis laudabit
os meū. Si memor fui tui sup stratū meū i
matutinis meditabor in te: qa fuisti adiutor
meus. Et in velamēto alarū tuax exultabo:
adhesit aia mea post te: me suscepit dextera
tua. Ipsi vero in vanū quesierūt aiam meā: introi
būt in inferiora terre: tradent in manꝰ gladij:
partes vulpiū erūt. Rex vero letabit in deo lau
dabūt omes q̄ iurāt in eo: qa obstructū ē os lo
quentiū iniqua. Victori cāticū dō

LXIII

Exaudi de⁹ oronē meā cū deprecor: a
timore inimici eripe aiam meam.
Protexisti me a cōuentu malignan
tium: a multitudine operantiū iniqtatē. Quia
exacuerūt ut gladiū lingas suas: intenderūt
arcū rē amarā: ut sagittēt i occultis immacula
tū. Subito sagittabūt eū ⁊ nō timebūt: firma
uerūt sibi sermonē nequā. Narrauerunt ut
absconderēt laqos: dixerūt qs videbit eos?
Scrutati sūt iniqtates: defecerūt scrutātes

scrutinio. Accedet hō ad cor altū: ⁊ exaltabit̄ dē⁹. Sagitte paruulor facte sūt plage eor̄: ⁊ infirmate sūt sup eos lingue eor̄. Cōturbati sūt oēs q̄ videbāt eos: ⁊ timuit omis hō. Annūciauerūt opera dei: ⁊ facta eius intellexerūt. Letabit̄ iustus in dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabunt̄ oēs recti corde. Victori ps̄ dauid cantici.

PSALMVS LXIIII

TE decet hymnus deus in syon: ⁊ tibi reddet̄ votū in irlm. Exaudi oronem meā: ad te omis caro veniet. Verba iniquorū p̄ualuerūt sup nos, ⁊ impietatib⁹ nr̄is tu p̄pitiaberis. Beat⁹ quē elegisti ⁊ assūpsisti inhabitabit in atrijs tuis. Replebimur in bonis domꝰ tue: sanctū est templū tuū mirabile in equitate. Exaudi nos dē⁹ salutaris noster: spes omnium finiū terre ⁊ in mari longe. Preparans montes in virtute tua accinctus potētia: qui conturbas p̄fundū maris sonū fluctuum eius. Turbabunt̄ gentes ⁊ timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini ⁊ vespe delectabis. Visitasti terrā ⁊ inebriasti eā: multiplicasti locupletare eā. Flumen dei repletū est aquis: parasti cibum illorū quoniā ita est preparatio eius. Riuos eius inebrians multiplica genimina ei⁹: in stillicidijs eius letabit̄ germinans. Benedices corone anni benignitatis tue: ⁊ campi tui replebuntur vbertate. Pinguescent speciosa deserti: ⁊ exultatione colles accingentur. Induti sunt arietes ouiū: ⁊ valles abundabūt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. Victori canticū psalmi.

PSALMVS LXV

IVbilate deo omis terra: psalmum dicite nomini eius: date glorā laudi ei⁹. Dicite deo q̄ terribilia sūt opera tua dñe: in multitudine virtutis tue mētient tibi inimici tui. Omis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo. Venite ⁊ videte opa dei: terribilis in cōsilijs sup filios hoīuz. Qui cōuertit mare in aridā: in flumine pertrāsibūt pede ibi letabimur in ipso. Qui dñat in virtute sua in eternū: oculi ei⁹ sup gētes respiciūt: q̄ exasperāt nō exaltent̄ in semetipsis. Benedicite gētes deū nr̄m: ⁊ auditā facite vocē laudis ei⁹. Qui posuit aiam meā ad vitā: ⁊ nō dedit in cōmotionē pedes meos. Quōm p basti nos dē⁹: igne nos examinasti sicut examinat̄ argentū. Induxisti nos in laqueū: posuisti tribulationes in dorso nr̄o: iposuisti homines sup capita nr̄a. Transiuimus p ignē ⁊ aquā: ⁊ eduxisti nos in refrigeriū. Introibo in domū tuā in holocaustis: reddam tibi vota mea q̄ distinxerūt labia mea. Et locutū ē os meū: in tribulatiōe mea. Holocausta medullata offerā tibi cū incenso arietū: offerā tibi boues cū hircis. Venite audite ⁊ narrabo oēs q̄ timetis deū: quanta fecit aie mee. Ad ipsū ore meo clamaui: ⁊ exultaui sub lingua mea. Iniquitatē si aspexi in corde meo: nō exaudiet dñs. Proterea exaudiuit dē⁹: ⁊ attendit voci deprecationis mee. Benedict⁹ dē⁹: q̄ nō amouit orationē meā ⁊ miam suā a me. Victori in psalmis canticū carminis.

PSALMVS LXVI

DEus misereat nostri ⁊ benedicat nobis illuminet vultū suū super nos: ⁊ misereat nr̄i. Ut cognoscamus in terra viā tuā: in oib⁹ gētib⁹ salutare tuū. Cōfiteant tibi p̄pli dē⁹: confiteant tibi p̄pli oēs. Letent̄ ⁊ exultent gētes: q̄m iudicas p̄plos in equitate: ⁊ gētes in terra dirigis. Cōfiteant tibi p̄pli deus cōfiteant tibi p̄pli oēs: terra dedit fructū suū. Benedicat nos dē⁹ dē⁹ noster benedicat nos deus: ⁊ metuant eum omnes fines terre.

Victori dauid ps̄ cantici.

PSALMVS LXVII

EXurgat dē⁹ ⁊ dissipent̄ inimici ei⁹: ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie ei⁹. Sicut deficit fum⁹ deficiāt sicut fluit cera a facie ignis sic pereāt peccatores a facie dei. Et iusti epulent̄ ⁊ exultēt in cōspectu dei. ⁊ delectent̄ in letitia. Cantate deo psalmū dicite nomini ei⁹: iter facite ei q̄ ascēdit sup occasū dñs nomē illi. Exultate in aspectu ei⁹: turbabūt a facie ei⁹ patris orphanor⁹ ⁊ iudicij viduar⁹ deus in loco scō suo: dē⁹ q̄ inhabitare facit vnā⁹ moris in domo. Qui educit vinctos in fortitudine: similiter eos q̄ exasperāt q̄ habitāt in sepulchris. Deus cū egrederer̄ in cōspectu p̄pli tui: cū ptransires in deserto. Terra mota est: etenim celi distillauerūt a facie dei synai a facie dei isrl. Pluuiā voluntariā segregabis deus hereditati tue ⁊ infirmata est: tu vero perfecisti eā. Animalia tua habitabūt in ea: parasti in dulcedine tua paupi dē⁹. Dñs dabit verbū euāgelizantibus: virtute multa. Rex virtutū dilecti dilecti. ⁊ speciei domꝰ diuidere spolia. Si dormiat̄ inter medios cleros pēne colūbe deargētate. ⁊ posteriora dorsi ei⁹ in pallore auri. Dum discernit celestis reges sup eā nive dealbabūt in selmon: mons dei mons pinguis. Mons

coagulatus mons pinguis: ut quid suspicamini montes coagulatos? Mons in quo bñplacitū est deo habitare in eo: etenim dñs habitabit in finē. Currus dei decē milib⁹ multiplex: milia letantiū: dñs in eis in synai in scō. Ascendisti in altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hoib⁹. Etenim nō credentes inhabitare dñm deū. Bñdict⁹ dñs die quotidie: prospex iter faciet nobis deus salutariū nrox. Deus nr⁹ deus saluos faciendi. et dñi dñi exitꝰ morte. Verūtn deus confringet capita inimicox suox: vertice capilli perambulantiū in delictis suis. Dixit dñs ex basan cōuertā: conuertā in profundū maris. Ut intinguat pes tuus in sanguine: lingua canū tuox ex inimicis ab ipso. Vidērunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in scō. Preuenerūt principes cōiuncti psallentib⁹: in medio iuuenculax tympanistriax. In ecclesijs bñdicite deo: dño de fontib⁹ israel. Ibi beniamin adolescentul⁹: in mentis excessu. Principes iuda duces eox: principes zabulon et principes neptalim. Manda deus virtuti tue: confirma hoc deus quod operatus es in nobis. A templo tuo in hierl̄m: tibi offerēt reges munera. Increpa feras arundinis: congregatio taurox in vaccis populorū: ut excludāt eos qui probati sūt argento. Dissipa gentes que bella volūt: venient legati ex egypto: ethiopia prueniet manus ei⁹ deo. Regna terre cantate deo: psallite dño. Psallite deo qui ascendit sup celū celi: ad orientē. Ecce dabit voci sue voce virtutis: date gloriā deo sup israhel magnificentia ei⁹ et virtus ei⁹ in nubib⁹. Mirabilis deus in scis suis: deus israhel ipse dabit virtutē et fortitudinē plebi sue: benedict⁹ deus.

Victori pro lilijs dō ps. LXVIII

Saluū me fac deus: quoniā intrauerunt aque vsq; ad animā meam. Infixus sū in limo profundi: et non est substantia. Veni in altitudinē maris: et tempestas demersit me. Laborauī clamans rauce facte sūt fauces mee: defecerūt oculi mei dū sperо in deū meū. Multiplicati sūt super capillos capitis mei: qui oderūt me gratis. Confortati sūt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quę non rapui tūc exoluebā. Deus tu scis insipientiā meā: et delicta mea a te nō sūt abscondita. Nō erubescāt in me qui expectant te dñe: dñe virtutū. Nō cōfundant super me qui quērunt te deus israhel. Quoniā propter te sustinui opprobriū: operuit cōfusio faciem meā. Extraneus factus sū fratribus meis et peregrinus filijs matris mee. Quoniā zelus domus tue comedit me. et opprobria exprobrantiū tibi ceciderūt sup me. Et operui in ieiunio aiam meā et factū est in opprobriū mihi. Et posui vestimentū meū cilitiū. et factus sū illis in parabolā. Aduersū me loquebant qui sedebāt in porta. et in me psallebant qui bibebāt vinū. Ego vero orationē meā ad te dñe: tps beneplaciti deus. In multitudine misericordie tue: exaudi me in veritate salutis tue. Eripe me de luto ut nō infigar: libera me ab his qui oderūt me et de profundis aquax. Nō me demergat tempestas aquę: neq; absorbeat me profundū: neq; vrgeat sup me puteus os suū. Exaudi me dñe quoniā benigna est misericordia tua: secundum multitudinē miserationū tuarū respice me. Et ne auertas faciē tuā a puero tuo: quoniā tribulor velociter exaudi me. Intende anime mee et libera eā: propter inimicos meos eripe me. Tu scis improperiū meū et confusionē meā: et verecundiā meā. In cōspectu tuo sūt oēs qui tribulant me: improperiū expectauit cor meū et miseriā. Et sustinui qui simul contristaret: et nō fuit. et qui cōsolaret: et nō inuenī. Et dederūt in escam meā fel. et in siti mea potauerūt me aceto. Fiat mensa eorū coram ipsis in laqueū. et in retributiones et in scandalum. Obscurent oculi eorū ne videant. et dorsum eorū semper incurua. Effunde super eos iram tuā. et furor ire tue cōprehendat eos. Fiat habitatio eorū deserta: et in tabernaculis eorū non sit qui inhabitet. Quoniā quē tu percussisti persecuti sūt. et super dolorē vulnerū eorū addiderunt. Appone iniquitatē super iniquitatē eorū: et non intrent in iusticiā tuā. Deleant de libro viuentiū. et cū iustis nō scribāt. Ego sū pauper et dolens: salus tua deus suscepit me. Laudabo nomen dei cū cantico. et magnificabo eum in laude. Et placebit deo super vitulū nouellum: cornua producentē et vngulas. Videāt pauperes et letentur: querite deū et viuet aia vra. Quoniā exaudiuit pauperes dñs. et vinctos suos non despexit. Laudent illū celi et terra: mare et oīa reptilia in eis. Quoniā deus saluā faciet syon. et edificabunt ciuitates iude. Et inhabitabūt ibi. et hereditate acquirent eā. Et semen seruorū eius possidebit eā. et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea.

Victori dauid ad recordādū de saluū fecit deus dñs. ps. LXIX

Deus in adiutoriū meū intende: dñe

ad adiuuandū me festina. Confundant⁊ re-
uereant: qui querūt animā meā. Auertant
retrorsum⁊ erubescāt: qui volūt mihi mala.
Auertant statim erubescētes: qui dicūt mihi
euge euge. Exultent⁊ letent in te omnes qui
querūt te: ⁊ dicāt semp magnificet dñm
qui diligunt salutare tuū. Ego vero egenus
⁊ pauper sum: deus adiuua me. Adiutor meus
⁊ liberator meus es tu: dñe ne moreris.

ps dauid. LXX

In te dñe sperauī nō cōfundar in ēternū:
in iusticia tua libera me⁊ eripe me. In-
clina ad me aurē tuā⁊ salua me. Esto
mihi in deū protectorem⁊ in locū munitū: ut
saluū me facias. Quām firmamentū meū:⁊ re-
fugiū meū es tu. Deus meus eripe me de manu
peccatoris⁊ de manu cōtra legē agētis⁊ iniqui.
Quām tu es patientia mea dñe: dñe spes
mea a iuuētute mea. In te confirmatus sū ex
utero: de ventre matris mee tu es protector
meus. In te cantatio mea semp: tanq̄ prodi-
gium factus sum multis⁊ tu adiutor fortis.
Repleat os meū laude ut cantē gloriā tuam:
tota die magnitudinē tuā. Ne proicias me in
tēpore senectutis: cū defecerit virtus mea ne
derelinquas me. Quia dixerunt inimici mei
mihi: ⁊ qui custodiebant animā meā cōsiliū
fecerūt in vnū. Dicentes deus derelinquit eum
persequimini⁊ cōprehendite eū: quia nō est qui
eripiat. Deus ne elongeris a me: deus meus in
auxilium meū respice. Confundant⁊ deficiant
detrahentes anie mee: operiant cōfusione⁊ pu-
dore q̄ q̄rūt mala mihi. Ego aūt semp sperabo:
⁊ adiiciā sup ēm laudē tuā. Os meū annun-
ciabit iusticiam tuam: tota die salutare tuū.
Quām nō cognoui litteraturā in troibo i potētias
dñi: dñe memorabor iusticie tue solius. Deus do-
cuisti me a iuuētute mea:⁊ usq̄ nūc pnūcia-
bo mirabilia tua. Et usq̄ in senectā⁊ senīū:
deus ne derelinqs me. Donec annūciē brachiū
tuū: generationi oi q̄ venture ē. Potentiā tuā⁊ iu
sticiam tuā deus usq̄ in altissima q̄ fecisti ma-
gnalia: deus q̄s similis sit tibi: Quātas ostē-
disti mihi tribulationes multas⁊ malas:⁊
cōuersus vivificasti me⁊ de abyssis terre iterū
reduxisti me. Multiplicasti magnificentiam
tuā.⁊ cōuersus cōsolatus es me. Nā⁊ ego
confitebor tibi in vasis psalmi veritatē tuam
deus: psallā tibi in citbara sancte israel. Ex-
ultabūt labia mea cū cantauero tibi.⁊ anima
mea quam redemisti. Sed⁊ lingua mea tota
die meditabit iusticiam tuam: cum confusi⁊
reveriti fuerint qui querunt mala mibi.

ps dauid in salomonem. LXXI

Deus iudiciū tuū regi da:⁊ iusticiam
tuā filio regis. Judicare pplm tuū in
iusticia.⁊ pauperes tuos in iudicio.
Suscipiāt montes pacē populo.⁊ colles iu-
sticiā. Judicabit pauperes populi.⁊ saluos fa-
ciet filios pauperū:⁊ humiliabit calūniatorē.
Et pmanebit cū sole⁊ ante lunā: in gnātiōe
⁊ gnātionē. Descendet sicut pluuia in vellus:
⁊ sicut stillicidia stillantia super terrā. Oriet
in diebus eius iustitia⁊ abūdantia pacis: do-
nec auferatur luna. Et dñabit a mari usq̄ ad
mare.⁊ a flumine usq̄ ad terminos orbis ter-
rarū. Coram illo procident ethiopes:⁊ inimici
eius terram lingent. Reges tharsis⁊ insule
munera offerent: reges arabū⁊ saba dona ad-
ducent. Et adorabūt eū oēs reges: oēs gētes
seruient ei. Quia liberabit pauperē a potente:
⁊ pauperē cui nō erat adiutor. Parcet pau-
peri⁊ inopi,⁊ animas pauperum saluas faciet.
Ex usuris⁊ iniquitate redimet animas eorū:
⁊ honorabile nomen eorū coram illo. Et vivet
⁊ dabitur ei de auro arabie: ⁊ adorabunt de
ipso semper: tota die benedicēt ei. Erit firma-
mentū in terra in summis montiū. superextolle
super libanum fructus eius.⁊ florebūt de ciui
tate sicut fenū terre. Sit nomen eius benedic-
tum in secula: ante solem permanet nomen
eius. Et benedicent in ipso omnes tribus terre:
oēs gentes magnificabūt eum. Benedictus
dñs deus israel: q̄ facit mirabilia solus. Et
bñdictū nomē maiestatis eius in eternū.⁊ re-
plebit maiestate ei⁹ omnis terra: fiat fiat.

ps asaph LXXII

Quam bonus israel deus: bis qui recto
sunt corde. Mei aūt pene moti sunt
pedes: pene effusi sunt gressus mei.
Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorū
videns. Quia nō est respectus morti eorū:⁊
firmamentum in plaga eorū. In labore hominū
non sunt.⁊ cum hominibus nō flagellabunt.
Ideo tenuit eos superbia. operti sunt iniq̄tate.
⁊ impietate sua. Prodiit quasi ex adipe iniq̄tas
eorū: trānierūt in affectū cordis. Cogitaue-
rūt⁊ locuti sūt nequitiā: iniquitatē in excelso
locuti sūt. Posuerūt in celū os suū.⁊ lingua
eorū transiuit in terra. Ideo cōuertet plus

meus bic: ⁊ dies pleni inuenient in eis. Et dixerũt quõ scit ds: ⁊ si est scientia in excelso? Ecce ipsi peccatores ⁊ abũdantes i seculo obtinuerũt diuitias. Et dixi: ergo sine causa iustificaui cor meũ: ⁊ laui inter innocentes manus meas. Et fui flagellat⁹ tota die: ⁊ castigatio mea in matutinis. Si dicebam narrabo sic: ecce nationem filiorũ tuorũ reprobaui. Existimabam ut cognoscerẽ: hoc labor est ante me. Donec intrem in sanctuariũ dei: ⁊ intelligam in nouissimis eorũ. Verũtamẽ ꝓpter dolos posuisti eis: dum eiecisti eos dũ allenarentur. Quõ facti sũt in desolationẽ: subito defecerũt: perierũt ꝓpter iniquitatẽ suã. Velut somniũ surgentiũ: dñe in ciuitate tua imaginem ipsorũ ad nihilũ rediges. Quia inflãmatũ ẽ cor meũ. ⁊ renes mei cõmutati sũt: ⁊ ad nihilum redact⁹ sũ ⁊ nesciui. Ut iumentũ factus sũ apud te: ⁊ ego semper tecũ. Tenuisti manũ dexterã meã: ⁊ in uolũtate tua deduxisti me: ⁊ cũ gloria suscepisti me. Quid enĩ mihi est in celo. ⁊ ad te quid uolui super terrã? Defecit caro mea ⁊ cor meũ: deus cordis mei ⁊ pars mea deus in eternũ. Quia ecce qui elongant se a te peribũt: perdidisti oẽs qui fornicantur abs te. Mihi aũt adhærere deo bonũ ẽ: ponere in dño deo spem meã. Ut annũciem oẽs prædicationes tuas in portis filie syon. Eruditio asaph. ps.

LXXIII

V Ut quid deus repulisti in finẽ: irat⁹ est furor tuus super oues pascue tue? Memor esto congregationis tue: quã possedisti ab initio. Redemisti virgã hæreditatis tue: mons syon in quo habitasti in eo. Leua man⁹ tuas in superbias eorũ in finẽ: quanta malignat⁹ est inimic⁹ in scõ: Et gloriati sũt qui oderũt te: in medio solẽnitatis tue. Posuerũt signa sua signa ⁊ nõ cognouerũt: sicut in exitu sup sũmũ. Quasi in silua lignorũ securib⁹ exciderũt ianuas eius in idipsũ: in securi ⁊ ascia deiecerũt eã. Incẽderũt igni sanctuariũ tuũ in terra: polluerũt tabernaculũ nominis tui. Dixerũt in corde suo cognatio eorũ simul quiescere faciam⁹ omnes dies festos dei a terra. Signa nostra nõ uidim⁹: iam nõ est propheta ⁊ nos nõ cognoscet amplius. Usquequo deus improperabit inimicus: irritat aduersari⁹ nomẽ tuũ in finẽ? Ut quid auertis manũ tuã ⁊ dexterã tuam: de medio sinu tuo in finẽ: Deus aũt rex noster ante secula: operatus est salutẽ in medio terre. Tu confirmasti in uirtute tua mare cõtribulasti capita draconũ in aquis. Tu cõfregisti capita draconis: dedisti eũ escã populis ethiopũ. Tu dirupisti fontes ⁊ torrentes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus ẽ dies: ⁊ tua est nox: tu fabricatus es auroram ⁊ solẽ. Tu fecisti oẽs terminos terre: estatẽ ⁊ ver tu plasmasti ea. Memor esto hui⁹ inimicus improperauit dño. ⁊ populus insipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Ne tradas bestijs aias cõfitẽtes tibi ⁊ aias pauperũ tuorũ ne obliuiscaris in finẽ. Respice in testamentũ tuũ: quia repleti sunt qui obscurati sũt terre domib⁹ iniquitatũ. Ne auertat humilis factus confusus: pauper ⁊ inops laudabũt nomẽ tuũ. Exurge deus iudica causam tuã: memor esto improperiorũ tuorũ que ab insipiente sũt tota die. Ne obliuiscaris uoces inimicorũ tuorũ: superbia eorũ qui te oderũt ascendit semper.

Victori nõ disperdas ps cantici asaph.

LXXIIII

C Onfitebimur tibi deus: cõfitebimur ⁊ inuocabimus nomen tuũ. Narrabimus mirabilia tua: cũ accepero tẽpus ego iusticias iudicabo. Liquefacta ẽ terra ⁊ oes q̃ habitãt in ea: ego cõfirmaui colũnas eius. Dixi iniquis nolite iniq̃ agere: ⁊ delinquentib⁹ nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altũ cornu vrm: nolite loq̃ adiustus deũ iniquitatẽ. Quia neq; ab oriente neq; ab occidente neq; a desertis montib⁹: quia deus iudex est. Hũc humiliat ⁊ hũc exaltat: q̃a calix in manu dñi vini meri plen⁹ mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc: uerũtamẽ fex eius non est exinanita: bibent oes peccatores terre. Ego aũt annũciabo in seculũ: cantabo deo iacob. Et omnia cornua peccatorũ cõfringam. ⁊ exaltabunt cornua iusti.

Victori in carminibus. ps asaph cantici.

LXXV

In Otus in iudea deus: in israel magnũ nomen eius. Et factus est in pace locus eius. ⁊ habitatio eius in syon. Ibi confregit potentias arcũ scutũ gladiũ ⁊ bellum. Illumĩans tu mirabiliter a montibus eternis: turbati sũt oes insipientes corde. Dormierũt somnũ suũ. ⁊ nihil inuenerũt oes viri diuitiarũ in manib⁹ suis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerũt q̃ ascenderũt eqs. Tu terribilis es ⁊ quis resistet tibi: ex tunc ira tua. De celo auditũ fecisti iudicium: terra tremuit ⁊ quieuit. Cũ exurgeret in iudicium

ẽ: ut saluos faceret oẽs mansuetos terre. Nam cogitatio hois cõfitebit tibi: & reliquie cogitatiõis diem festũ agent tibi. Vouete & reddite dño deo vro: oẽs qui in circuitu ei⁹ affertis munera. Terribili & ei q̃ aufert spm̃ pncipũ: terribili apud reges terre. Victori sup ydithũ ps asaph. LXXVI

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deũ & intendit mihi. In die tribulatiõis mee deũ exq̃siui manib⁹ meis nocte & tra eũ: & non sũ deceptus. Renuit cõsolari aĩa mea: memor fui dei & delectat⁹ sũ: & exercitatus sũ & defecit spũs me⁹. Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatus sum & nõ sũ locut⁹. Cogitaui dies ãtiquos: & ãnos eternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cũ corde meo: & exercitabar & scopebã spm̃ meũ. Nũq̃d in eternũ pjciet dẽ⁹ aut non apponet: ut complacitior sic adhuc? Aut in finẽ misericordiã suã abscidit: a generatione in generationẽ? Aut obliuiscetur misereri deus: aut cõtinebit in ira sua misericordias suas? Et dixi nunc cepi hec mutatio dextere excelsi. Memor fui operũ dñi: q̃a memor ero ab initio mirabiliũ tuor. Et meditabor in oib⁹ operib⁹ tuis. & in adinuentionibus tuis exercebor. Deus in scõ via tua: quis deus magnus sicut deus noster? tu es deus qui facis mirabilia. Notã fecisti in populis virtutẽ tuam: redemisti in brachio tuo populũ tuũ: filios iacob & ioseph. Viderunt te aque deus viderũt te aque & timuerunt: & turbate sũt abyssi. Multitudo sonit⁹ aquar vocẽ dederũt nubes. Etenim sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt coruscationes tue orbi terre: cõmota est & tremuit terra. In mari via tua & semite tue in aq̃s multis: & vestigia tua nõ cognoscent. Deduxisti sicut oues ppm̃ tuũ: in manu moysi & aaron. Eruditio asaph. LXXVII

Attendite pple meus legẽ meã: inclinate aurẽ vestram in verba oris mei. Aperiã in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio. Quanta audiuim⁹ & cognouimus ea: & patres nostri narrauerunt nobis. Non sunt occultata a filijs eorũ: in generatione altera. Narrantes laudes dñi & virtutes ei⁹: & mirabilia ei⁹ q̃ fecit Et suscitauit testimoniũ in iacob: & legem posuit in isrl. Quãta mandauit patrib⁹ nostris nota facere ea filijs suis: ut cognoscat generatio altera. Filij q̃ nascent & exurgẽt: & narrabũt filijs suis. Ut ponãt in deo spem suam: & nõ obliuiscant operũ dei: & mandata eius exquirãt. Ne fiant sicut patres eor: gnãtio praua & exasperãs. Generatio que non direxit cor suũ: & nõ est creditus cũ deo spũs ei⁹. Filij effrem intendentes & mittẽtes arcũ: cõuersi sunt in die belli. Nõ custodierũt testamentũ dei: & in lege eius noluerũt ambulare. Et obliti sunt benefactor eius: & mirabiliũ ei⁹ que ostẽdit eis. Coram patrib⁹ eor fecit mirabilia in terra egypti: in campo thaneos. Interrupit mare & pduxit eos: & statuit aq̃s quasi in vre. Et deduxit eos & nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis. Interrupit petrã i deserto: & adaquauit eos velut in abysso multa. Et eduxit aquam de petra: & eduxit tãq̃ flumina aquas. Et apposuerunt adhuc peccare ei: i irã excitauerũt excelsũ i aquoso Et tẽptauerũt deũ in cordib⁹ suis: ut peterẽt escas animabus suis. Et male locuti sunt de deo: dixerunt nunquid poterit deus parare mensam in deserto? Quoniã percussit petrã & fluxerunt aque: & torrentes inundauerunt. Nũquid & panem poterit dare: aut portare mensam populo suo? Ideo audiuit dñs & distulit: & ignis accensus est in iacob: & ira ascẽdit in israhel. Quia non crediderunt in deo: nec sperauerũt in salutari ei⁹. Et mandauit nubib⁹ desup: & ianuas celi aperuit. Et pluit illis mãna ad manducandum: & panẽ celi dedit eis. Panẽ angelorũ manducauit homo: cibaria misit eis in abundãtiam. Transtulit austrũ de celo: & induxit i virtute sua africũ Et pluit super eos sicut puluerem carnes: & sicut arenã maris volatilia pennata. Et ceciderunt in medio castror eor: circa tabernacula eorum Et manducauerũt & saturati sũt nimis: & desiderio eorũ attulit eis: non sũt fraudati a desiderio suo. Adhuc esce eorum erant in ore ipsorũ: & ira dei ascẽdit sup eos Et occidit pingues eor: & electos isrl impediuit. In omnib⁹ his peccauerunt adhuc: & nõ crediderũt in mirabilibus eius. Et defecerunt in vanitate dies eor: & anni eor cum festinatione. Cũ occideret eos querebãt eũ: & reuertebant & diluculo veniebant ad eum Et rememorati sũt quia deus adiutor ẽ eor & deus excelsus redẽptor eorũ ẽ. Et dilexerũt

eum in ore suo : & lingua sua mentiti sunt ei. Cor aũt eor nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius. Ipse autẽ est misericors & ꝓpitius fiet ꝑcatis eor : & nõ disperdet eos. Et abundauit ut auerteret irã suã : & nõ accendit oẽm iram suã. Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens & nõ rediens. Quotiẽs exacerbauerũt eum in deserto: in ira concitauerũt eum in inaq̃so. Et quersi sunt & temptauerũt deũ : & sanctũ isrl exacerbauerũt. Non fũt recordati manꝰ ei⁹: die qua redemit eos de manu tribulantis Sicut posuit in egypto signa sua : & prodigia sua in campo thaneos. Et cõuertit i sanguinem flumina eorum: & imbres eorum ne biberẽt. Misit in eos cynomiã & comedit eos: & ranã & dispdidit eos. Et dedit erugini fructus eorũ: & labores eor locuste. Et occidit in grandine vineas eorũ : & moros eorum in pruina. Et tradidit grandini iumenta eorũ: & possessiones eor igni. Misit in eos irã indignationis sue: indignationẽ & iram & tribulationẽ: immissiones per angelos malos. Viã fecit semite ire sue : non pepcit a morte aiarũ eorũ: & iumenta eorũ in morte conclusit. Et percussit oẽ ꝓmogenitũ in terra egypti: ꝓmitias oĩs laboris eorum in tabernaculis cham. Et abstulit sicut oues ꝑplum suũ: & perduxit eos tanq̃ gregẽ in deserto. Et deduxit eos in spe & non timuerũt: & inimicos eorũ operuit mare. Et induxit eos in montẽ sanctificationis sue : montẽ quẽ acq̃siuit dextera ei⁹. Et eiecit a facie eorũ gentes : & sorte diuisit eis terrã in funiculo distributiõis. Et habitare fecit in tabernaculis eor: tribꝰ isrl. Et temptauerũt & exacerbauerũt deũ excelsũ: & testimonia ei⁹ nõ custodierũt. Et auerterũt se & nõ seruauerũt pactũ : quẽadmodũ patres eorũ cõuersi sunt in arcũ prauũ. In ira cõcitauerunt eũ in collib⁹ suis : & in sculptilib⁹ suis ad emulationẽ eũ ꝓuocauerunt. Audiuit deus & sprenit: & ad nihilũ redegit valde isrl. Et repulit tabernaculũ sylo: tabernaculũ suũ vbi habitauit in hoĩb⁹. Et tradidit in captiuitatẽ ꝓtutẽ eor: & pulchritudinẽ eorũ in manꝰ inimici. Et pclusit in gladio populũ suũ: & hereditatẽ suã sprenit. Iuuenes eorum comedit ignis: & virgines eor nõ sunt lamẽtate. Sacerdotes eor in gladio ceciderũt : & vidue eor nõ plorabant. Et excitat⁹ est tanq̃ dormiẽs dñs: tanq̃ potẽs crapulat⁹ a vino. Et percussit inimicos suos in posteriora : opprobriũ sempiternũ dedit illis. Et repulit tabernaculum ioseph : & tribũ effrem non elegit. Sed elegit tribum iuda: montẽ syon quẽ dilexit. Et edificauit sicut vnicornis sanctificiũ suũ: in terra quam fundauit in secula. Et elegit dauid seruũ suum: & sustulit eũ de gregib⁹ ouiũ: de post fetãtes accepit eũ. Pascere iacob ꝑpũ suũ. & isrl hereditatẽ suã. Et pauit eos in innocẽtia cordis sui: & in intellectibus manuũ suar dexit eos. Cãticũ asaph.

LXXVIII

Deus venerũt gẽtes in hereditatẽ tuã : polluerũt templũ sanctũ tuũ: posuerũt irl̃m in pomor custodiã. Posuerũt mortalia seruor tuor escas volatilib⁹ celi: carnes sanctor tuor bestijs terre. Effuderunt sanguinẽ ipsor tanq̃ aquã in circuitu irl̃m : & non erat q̃ sepliret Facti sumus opprobriũ vicinis nostris: subsannatio & illusio his qui in circuitu nostro sunt. Vsq̃quo dñe irascer in finẽ: & accendetur velut ignis zelus tuus : Effunde iram tuã in gentes que te nõ nouerũt : & in regna que nomen tuũ nõ inuocauerunt. Quia comederũt iacob: & locũ eius desolauerũt. Ne memineris iniq̃tatũ nrar ãtiq̃ : cito ãticipent nos mĩe tue: qa paupes facti sumus nimis. Adiuua nos deus salutar nost̃er : & propter gloriam nois tui dñe libera nos . Et propitꝰ esto ꝑcatis nostris propter nomẽ tuum: ne forte dicãt i gentib⁹: vbi ẽ deꝰ eor. Ut innotescãt i nationib⁹ coram oculis nrĩs . Vltio sanguinis seruor tuor qui effusus est: introeat i conspectu tuo gemitus cõpeditor. Secõm magnitudinẽ brachij tui: posside filios mortificatorum. Et redde vicinis nrĩs septuplum in sinu eor: ignominiã ipsor qã exprobrauerunt tibi dñe. Nos aũt ꝑplus tuus & oues pascue tue : cõfitebimur tibi in seculũ . In gnãtionẽ & generationẽ : annũciabimus laudẽ tuam.

Ad victoriam super lilia testimonium asaph ps̃.

LXXIX

Qui regis isrl̃ itẽde : q̃ deducis velut ouẽ ioseph . Qui sedes super cherubin manifestare: coram effraim benjamin & manasse . Excita potẽtiam tuã & veni: ut saluos facias nos. Deus conuerte nos : & ostende faciẽ tuã & salui erimus . Dñe deꝰ virtutum quousq̃ iraberis super oratiõnẽ serui tui :

Cibabis nos pane lachrymarū: ⁊ potū dabis nobis in lachrymis in mensura. Posuisti nos in contradictionē vicinis nostris: ⁊ inimici nostri subsannauerūt nos. Deus virtutū conuerte nos: ⁊ ostende faciē tuam ⁊ salui erim⁹ Vineā de egypto transtulisti: eiecisti gētes ⁊ plantasti eam. Dux itineris fuisti in cōspectu eius. ⁊ plantasti radices ei⁹ ⁊ impleuit terrā. Operuit montes vmbra ei⁹: ⁊ arbusta ei⁹ cedros dei. Extēdit palmites suos vsq; ad mare: ⁊ vsq; ad flumen ꝓpagines eius. Ut quid destruxisti maceriā ei⁹. ⁊ vindemiāt eā oēs q̄ pertergrediunt̄ viā. Exterminauit eā aper de silua: ⁊ singularis ferus depast⁹ est eā. Deus virtutum cōuertere: respice de celo ⁊ vide ⁊ visita vineā istā. Et perfice eā quā plantauit dextera tua: ⁊ sup filiū hois quē cōfirmasti tibi. Incensa igni ⁊ suffossa: ab increpatione vultus tui peribūt. Fiat man⁹ tua sup virū dextre tue: ⁊ sup filiū hois quē confirmasti tibi. Et nō discedim⁹ a te: viuificabis nos ⁊ nomen tuū inuocabim⁹. Dñe de⁹ virtutū conuerte nos: ⁊ ostende faciē tuā ⁊ salui erim⁹. Victori in torcularib⁹ asaph. ps. LXXX

Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Sumite psalmum ⁊ date tympanū: psalterium iocundū cū citbara. Buccinate in neomenia tuba: in insigni die solēnitatis vr̄e. Quia ceptū in isr̄l est. ⁊ iudiciū deo iacob. Testimoniū in ioseph posuit illud: cū exiret de tra egypti: linguā quā non nouerat audiuit. Dimouit ab onerib⁹ dorsū ei⁹: man⁹ ei⁹ i copbino seruierūt. In tribulatione inuocasti me ⁊ liberaui te: exaudiui te in abscondito tēpestatis ꝓbaui te apud aquā ꝓtradictionis. Audi populus me⁹ ⁊ cōtestabor te: isr̄l si audieris me nō erit in te deus recens: neq; adorabis deū alienū. Ego enī sū dñs deus tuus q̄ eduxi te de terra egypti: dilata os tuū ⁊ implebo illud Et nō audiuit populus me⁹ vocē meā: ⁊ isr̄l nō intendit mihi. Et dimisi eos sm̄ desideria cordis eorū: ibūt in adinuentionib⁹ suis. Si populus meus audisset me: isr̄l si in vijs meis ambulasset. Pro nihilo forsitan inimicos eor humiliassem: ⁊ sup tribulantes eos misissem manū meā. Inimici domini mentiti sunt ei. ⁊ erit tempus eorum in secula. Et cibauit illos ex adipe frumenti. ⁊ de petra melle saturauit eos. ps asaph. LXXXI

Deus stetit in synagoga deorū: in medio aūt deos diudicat. Usq; q̄ iudicatis iniquitatē. ⁊ facies pctorū sumitis? Judicate egeno ⁊ pupillo: humilem ⁊ pauperē iustificate. Eripite pauperē ⁊ egenū de manu pctoris liberate. Nescierūt neq; intellexerūt: in tenebris ambulant: mouebunt̄ oīa fundamenta terre. Ego dixi: dij estis: ⁊ filij excelsi oēs. Vos aūt sicut homines moriemini. ⁊ sicut vn⁹ de principib⁹ cadetis. Surge deus iudica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus. Canticum psalmi asaph. LXXXII

Deus quis similis erit tibi? ne taceas neq; cōpescaris de⁹. Quā ecce inimici tui sonuerūt. ⁊ qui oderūt te extulerūt caput. Sup populū tuū malignauerūt cōsiliū. ⁊ cogitauerūt aduersus sanctos tuos Dixerūt venite ⁊ disperdam⁹ eos de gente. ⁊ nō memorer nomē israhel vltra. Quā cogitauerūt vnanimiter: simul aduersū te testamētum disposuerūt tabernacula idumeorum ⁊ ismaelite. Moab ⁊ aggareni gebal ⁊ amon ⁊ amalech: alienigene cū habitantib⁹ tyrum. Etenim assur venit cū illis: facti sūt in adiutorium filijs loth. Fac illis sicut madian ⁊ sysare: sicut iabin in torrente cyson. Disperierūt in endor. facti sūt ut stercus terre. Pone ꝓncipes eorū sicut oreb ⁊ zeb. ⁊ zebee ⁊ salmana. Omnes principes eorum: qui dixerunt hereditate possideamus sanctuariū dei. Deus me⁹ pone illos ut rotā. ⁊ sicut stipulā ante faciem venti. Sicut ignis qui comburit silua: ⁊ sicut flāma cōburens montes. Ita ꝑsequeris illos in tempestate tua. ⁊ in ira tua turbabis eos. Imple facies eorū ignominia. ⁊ querent nomen tuū dominc. Erubescant ⁊ cōturbent̄ in seculū seculi. ⁊ confundant̄ ⁊ pereant. Et cognoscant quia nomen tibi dñs: tu solus altissimus in omni terra. Ad victoriam pro torcularibus filijs core ps LXXXIII

Quam dilecta tabernacula tua dominc virtutū: cōcupiscit ⁊ defecit aia mea in atria dñi. Cor meum ⁊ caro mea: exultauerūt in deū viuū. Etenī passer inuenit sibi domū ⁊ turtur nidū vbi ponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutū: rex me⁹ ⁊ deus meus. Beati qui habitant in domo tua dñe: in secula seculorum laudabūt te. Beat⁹ vir cui⁹ est auxiliū abste: ascensiones in corde suo

disposuit in valle lachrymarū in loco quē posuit. Etenī bñdictionē dabit legislator: ibūt de virtute in virtutem: videbit de deorū in syon. Domine deus virtutū exaudi orationē meam: auribꝰ percipe deus iacob. Protector noster aspice deus. ℣ respice in faciem christi tui. Quia melior est dies vna in atriis tuis: super milia. Elegi abiectꝰ esse in domo dei mei magis ꝙ habitare in tabernaculis peccatorꝝ. Quia misericordiā ℣ veritatē diligit deus: gratiam ℣ gloriam dabit dñs. Non priuabit bonis eos qui ambulant in innocentia: domine virtutum beatus homo qui sperat in te.

Victor filiorꝝ chore cāticū. LXXXIIII

Benedixisti domine terrā tuā: auertisti captiuitatē iacob. Remisisti iniquitatem plebis tue: operuisti omnia peccata eorū. Mitigasti omnē irā tuā: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos deus salutaris noster. ℣ auerte irā tuā a nob. Nunquid in eternū irascēris nobis: aut extendes iram tuā a generatione in generationē? Deus tu conuersus viuificabis nos. ℣ plebs tua letabit in te. Ostende nobis domine misericordiā tuā: ℣ salutare tuū da nobis. Audiā quid loquat in me dominꝰ deꝰ: quoniā loquet pacem in plebem suā. Et super sanctos suos. ℣ in eos qui conuertunt ad eos. Verumtamē prope timentes eum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra. Misericordia ℣ veritas obuiauerunt sibi: iusticia ℣ pax osculate sunt. Veritas de terra orta est. ℣ iusticia de celo prospexit. Etenim dñs dabit benignitatē ℣ terra nostra dabit fructū suū. Justicia ante eū ambulabit. ℣ ponet in via gressus suos.

Oratio dauid. LXXXV

Inclina dñe aurē tuā ℣ exaudi me: quia inops ℣ pauper sum ego. Custodi animam meā quoniā sanctus sum: saluū fac seruū tuū deꝰ meꝰ sperantē in te. Miserere mei domine quoniā ad te clamaui tota die letifica animā serui tui quia ad te dñe animā meā leuaui. Quoniā tu dñe suauis ℣ mitis: ℣ multe misericordie oibꝰ inuocantibus te. Auribꝰ percipe dñe orationē meā. ℣ intende voci deprecationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est similis tui in diis dñe. ℣ non est sm opera tua. Omnes gētes quascūq; fecisti venient ℣ adorabūt coram te dñe: ℣ glorificabūt nomen tuū. Quia magnꝰ es tu ℣ faciens mirabilia: tu es deꝰ solus. Deduc me domine in via tua: ℣ ingrediar in veritate tua: letet cor meū ut timeat nomē tuū. Cōfitebor tibi domine deꝰ meꝰ in toto corde meo: ℣ glorificabo nomen tuū in eternum. Quia misericordia tua magna est super me: ℣ eruisti animā meā ex inferno inferiori. Deꝰ iniqui insurrexerūt sup me: ℣ synagoga potentiū quesierūt aiam meā: ℣ nō proposuerūt te in cōspectu suo. Et tu dñe deus miserator ℣ misericors: patiēs ℣ multe misericordie ℣ verax. Respice in me ℣ miserere mei: da imperiū tuū puero tuo. ℣ saluū fac filiū ancille tue. Fac mecū signū in bonū ut videant qui oderūt me ℣ cōfundant: quoniā tu domine adiuuisti me ℣ cōsolatus es me.

Filiorū chore cantici. ps. LXXXVI

Fundamēta eius in montibus sanctis: diligit dominꝰ portas syon super oia tabernacula iacob. Gloriosa dicta sunt de te: ciuitas dei. Memor ero raab ℣ babylonis scientiū me. Ecce alienigene ℣ tyrus ℣ populus ethiopum: hi fuerūt illic. Numqd syon dicet homo. ℣ homo natꝰ est in ea. ℣ ipse fundauit eam altissimus. Dominus narrabit in scripturis populorum. ℣ principum horum qui fuerūt in ea. Sicut letantiū omniū: habitatio est in te. Canticū psalmi filiis chore in finem pro malabat ad respondendū intellectus heman ezraite. LXXXVII

Domine deus salutis mee: in die clamaui ℣ nocte coram te. Intret in cōspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meā. Quia repleta est malis aia mea. ℣ vita mea inferno appropinquit. Estimatus sū cū descendentib⁹ in lacū: factus sū sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius. ℣ ipsi de manu tua repulsi sūt. Posuerūt me in lacu inferiori in tenebrosis ℣ in umbra mortis. Super me cōfirmatus est furor tuus. ℣ omnes fluctꝰ tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos a me posuerūt me abhominationem sibi. Et traditus sum ℣ nō egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia. Clamaui ad te domine tota die expandi ad te manus meas. Numqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt ℣ cōfitebunt tibi? Numquid narrabit aliqs in sepulchro misericordiā tuā. ℣ veritatē tuā in

ꝓditionē? ¶Nūquid cognoscent in tenebris mirabilia tua: ⁊ iusticia tua in tra obliuiōis? Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane oꝛo mea ꝓueniet te. Ut quid dñe repellis oꝛonē meā: auertis faciē tuam a me? ¶Pauper sum ego ⁊ in laboꝛibus a iuuētute mea: exaltatus autē humiliat⁹ sum ⁊ ꝓturbat⁹. In me transierūt ire tue: ⁊ terꝛoꝛes tui cōturbauerūt me. Circūdederūt me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul. Elōgasti a me amicū ⁊ ꝓximū ⁊ notas meos a miseria. Eruditio etban eçraite.

LXXXVIII

In Misericoꝛdias dñi: in eternū cātabo. In generatione ⁊ generatione: annūciabo ueritatē tuam in oꝛe meo. Quīm dixisti in eternū misericoꝛdia edificabit in celis: ꝓparabit⁹ ueritas tua in eis. Disposui testamētū electis meis: iuraui dauid seruo meo usq; in eternū ꝓparabo semen tuum. Et edificabo in generatione ⁊ generatione: sedē tuā. Cōfitebunt celi mirabilia tua dñe: etenī ueritatē tuam in ecclesia sanctoꝛ. Quīm ꝗs in nubibus equabit dño: silis erit deo in filijs dei? Deꝰ ꝗ gloꝛificat⁹ in consilio scoꝛum magnus ⁊ terribilis sup oēs qui in circuitu eius sunt. Dñe deus uirtutū ꝗs similis tibi: potens es dñe ⁊ ueritas tua in circuitu tuo. Tu dñaris ptāti maris: motum autē fluctuū eius tu mitigas. Tu humiliasti sicut uulneratū superbū: in bꝛachio ꝓtutis tue dispsisti inimicos tuos. Tui sunt celi ⁊ tua est terra: oꝛbē terre ⁊ plenitudinē eiꝰ tu fundasti: aquilonē ⁊ mare tu creasti. Thabor ⁊ hermon in noie tuo exultabūt: tuū bꝛachiū cū potentia. Firmet⁹ man⁹ tua ⁊ exaltet⁹ dextꝛa tua: iusticia ⁊ iudiciū ꝓparatio sedis tue. Misericoꝛdia ⁊ ueritas precedent faciē tuā: beātus populus ꝗ scit iubilationē. Dñe in lumine uultus tui ambulabūt. ⁊ in noie tuo exultabūt tota die ⁊ in iusticia tua exaltabuntur. Quīm gloꝛia uirtutis coꝛ tu es. ⁊ i beneplacito tuo exaltabit⁹ coꝛnu nr̄m. Quia dñi ē assumptio nr̄a. ⁊ scī isr̄l regis nr̄i. Tūc locutus es in uisione sanctis tuis. ⁊ dixisti: posui adiutoꝛiū i potente. ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Inueni dauid seruū meū: oleo scō meo unxi eū. Man⁹ enī mea auxiliabit⁹ ei ⁊ bꝛachiū meū cōfirmabit eū. Nihil ꝓficiet inimicus in eo. ⁊ filius iniq̄tatis non apponet nocere ei. Et concidā a facie ipsi⁹ inimicos eiꝰ: ⁊ odientes eū in fugā conuertā. Et ueritas mea ⁊ mīa mea cum ipso: ⁊ in noie meo exaltabit⁹ coꝛnu eiꝰ. Et ponā in mari manū eiꝰ. ⁊ i fluminib⁹ dexteꝛā eius. Ipse inuocabit me pater meus es tu: deus meus ⁊ suscepto: salutis mee. Et ego ꝓmogenitū ponā illū: excelsum p̄ regibus terre. In eternū seruabo illi mīam meā: ⁊ testamentū meū fidele ipsi. Et ponā in seculū seculi semē eiꝰ: ⁊ thꝛonū eius sicut dies celi. Si aūt ꝛeliquerint filij eiꝰ legem meā: ⁊ in iudicijs meis non ambulauerint. Si iusticias meas ꝓphanauerint. ⁊ mandata mea non custodierint. Uisitabo in uirga iniquitates coꝛ. ⁊ in ꝛerteꝛibus peccata coꝛ. Misericoꝛdiā aūt meā non dispsgā ab eo: neq; nocebo in ueritate mea. Neq; ꝓphanabo testamētū meū. ⁊ que ꝓcedunt ꝛe labijs meis non faciam irrita. Semel iuraui i scō meo si dauid mentiar: semen eius in eternum manebit. Et thꝛon⁹ eius sicut sol in cōspectu meo. ⁊ sicut luna pfecta in eternum. ⁊ testis i celo fidelis. Tu ꝛero repulisti ⁊ ꝛespexisti: distulisti xp̄m tuū. Auertisti testamētū serui tui: ꝓphanasti i terra sanctuariū eius. Destꝛuxisti omnes sepes eius: posuisti firmamentū eius foꝛmidinē. Diripuerūt eū oēs transeūtes uiā: factus ē oppꝛobriū uicinis suis. Exaltasti ꝛexteꝛā ꝛepimentiū eū: letificasti oēs inimicos eius. Auertisti adiutoꝛiū gladij eius: ⁊ non es auxiliat⁹ ei i bello. Destꝛuxisti eū ab emundatione: ⁊ sedē eius in terra collisisti. Minoꝛasti dies tpis eius: pfudisti eum cōfusione. Usq; q̄ dñe auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua? Memoꝛare q̄ mea substātia: nūq̄d eni uane ꝓstituisti oēs filios hoīnū? Quis est hō q̄ uiuet ⁊ nō uidebit mortē: eruet aiam suā de manu inferi? Ubi sunt mīe tue antiq̄ dñe: sicut iurasti dauid in ueritate tua? Memoꝛ esto dñe oppꝛobrij seruoꝛum tuoꝛ: qō cōtinui in sinu meo multaꝝ gētiū. Qō exꝓbꝛauerūt inimici tui dñe qō exꝓbꝛauerūt cōmutationē xp̄i tui. Benedict⁹ dūs i eternū: fiat fiat. Oꝛatio moysi hois dei.

LXXXIX

Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem. Priusq; mōtes fierent aut foꝛmaretur terra ⁊ oꝛbis a seculo ⁊ in seculum tu es deus. Ne auertas hominē in humilitatē: ⁊ dixisti cōuertimini filij hominum. Quīm mille anni ante oculos tuos: tanq; dies

xterna q̃ p̃terijt. Et custodia i nocte: q̃ pro nihilo habent eozũ anni erũt. Mane sic̃ herba transeat: mane florcat ⁊ transeat: vespere decidat induret ⁊ arescat. Quia defecim⁹ in ira tua: ⁊ in furoze tuo turbati sumus. Posuisti iniq̃tates nr̃as in cõspectu tuo: seculum nostrũ in illuminatiõe vult⁹ tui. Quia omnes dies nostri defecerũt: ⁊ in ira tua defecimus. Anni nr̃i sicut aranea meditabunt: dies annox nr̃ox in ipsis septuaginta anni. Si autẽ in potẽtatib⁹ octoginta anni: ⁊ amplius eox labor ⁊ dolor. Quia supuenit mansuetudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit ptãtẽ ire tue: ⁊ pre timore tuo irã tuã dinumerare? Dexterã tuã sic notã fac: ⁊ eruditos corde in sapia. Conũtere dñe vsq̃q̃: ⁊ deprecabilis esto sup seruos tuos. Repleti sumus mane misericordia tua exultauim⁹ ⁊ delectati sum⁹ in oibus diebus nostris. Letati sumus p̃ diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala. Respice in seruos tuos ⁊ in opa tua. ⁊ dirige filios eozũ. Et sit splendor dñi dei nostri super nos: ⁊ opa manuũ nr̃arũ dirige sup nos: ⁊ op⁹ manuũ nr̃ox dirige. ps. LXXXX

Qui habitat in adiutorio altissimi: in ꝓtectione dei celi cõmorabit. Dicet dño suscepto: me⁹ es tu: ⁊ refugium meũ: deus meus sperabo in eũ. Quia ipse liberauit me de laqueo venantium: ⁊ a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi. ⁊ sub pennis eius sperabis. Scuto circũdabit te veritas eius non timebis a timore nocturno. A sagitta volãte in die a negocio pambulante in tenebris: ab incursu ⁊ demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille. ⁊ decẽ milia a dextris tuis: ad te aũt nõ appropinq̃bit. Verũtamẽ oculis tuis considerabis. ⁊ retributionẽ peccatorũ videbis. Quia tu es dñe spes mea: altissimũ posuisti refugiũ tuũ. Nõ accedet ad te malũ. ⁊ flagellũ nõ appropinq̃bit tabernaculo tuo. Quia angelis suis mandauit de te: ut custodiãt te in oibus vijs tuis. In manibus portabũt te: ne forte offẽdas ad lapidem pedem tuũ. Super aspidẽ ⁊ basiliscũ ambulabis. ⁊ conculcabis leonẽ ⁊ draconem. Quia in me speravit liberabo eum: ꝓtegam eũ quia cognouit nomẽ meũ. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eum: cũ ipso sum in tribulatione: eripiã eum ⁊ glorificabo eũ. Longitudine dierũ replebo eũ: ⁊ ostendã illi salutare meũ.

ps cantici in die sabbati. LXXXXI

Bonũ est cõfiteri dño: ⁊ psallere nomini tuo altissime. Ad annũciandũ mane misericordiã tuã. ⁊ veritatẽ tuã p̃ noctem. In decacordo psalterio: cũ cantico in citbara. Quia delectasti me dñe in factura tua. ⁊ in opibus manuũ tuarũ exultabo. Quã magnificata sunt opera tua dñe: nimis profunde facte sunt cogitationes tue. Vir insipiens non cognoscet. ⁊ stultus non intelliget hec. Cum exorti fuerint peccatores sicut fenũ. ⁊ apparuerint oẽs q̃ operãt iniquitatem. Ut intereant in seculũ seculi: tu autẽ altissimus in eternũ dñe. Quia ecce inimici tui dñe quia ecce inimici tui peribunt. ⁊ dispergentur oẽs qui operãt iniquitatẽ. Et exaltabit sicut vnicornis cornu meũ. ⁊ senectus mea in misericordia vberi. Et despexit oculus me⁹ inimicos meos. ⁊ insurgẽtib⁹ in me malignantib⁹ audiet auris mea. Justus ut palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit. Plãtati in domo dñi: in atrijs domus dei nostri florebunt. Adhuc multiplicabunt in senecta vberi. ⁊ bene patientes erunt ut annunciem. Quia rect⁹ dñs deus nr̃. ⁊ non est iniq̃tas in eo

Laus cantici in die ante sabbatũ quando fundata est terra. LXXXII

Domin⁹ regnauit decorẽ indutus est: indutus est dñs fortitudinẽ ⁊ precinxit se. Etenim firmauit orbem terre: q̃ nõ cõmouebit. Parata sedes tua ex tunc: a seculo tu es. Eleuauerũt flumina dñe. eleuauerũt flumina vocem suam. Eleuauerunt flumina fluctus suos: a vocib⁹ aq̃ multarũ Mirabiles elationes marj: mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domũ tuã decet sanctitudo dñe in longitudine dierũ ps LXXXIII

Deus vltionũ dñs: deus vltionũ libere egit. Exaltare qui iudicas trã: redde retributionẽ superbis. Usq̃q̃ peccatores dñe: usq̃quo peccatores gloriabuntur: Effabuntur ⁊ loquent iniquitatem: loquent omnes qui operantur iniusticiã? Populũ tuũ dñe humiliauerunt. ⁊ hereditatem tuam vexauerunt. Viduã ⁊ aduenã interfecerũt. ⁊ pupillos occiderũt. Et dixerũt non videbit dominus: nec intelliget deus iacob. Intelligite insipientes in populo. ⁊ stulti aliquãdo sapite. Qui plantauit aurẽ nõ audiet

aut qui finxit oculū nō cōsiderat: Qui corripit gentes nō arguet: qui docet hominē sciē tiam? Dominus scit cogitationes hominum: quoniā vane sunt. Beatus homo quē tu eruditeris dñe: z de lege tua docueris eū. Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea. Quia nō repellet dñs plebem suam: z hereditatē suā nō derelinquet. Quo adusq; iusticia conuertat in iudicium: z qui iuxta illā: omnes qui recto sūt corde. Quis consurget mihi aduersus malignātes: aut q̄s stabit mecū aduersus operātes iniquitatem? Nisi quia dñs adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anima mea. Si dicebā motus est pes meus: misericordia tua dñe adiuuabat me. Secūm multitudinē dolorū meorū in corde meo: cōsolationes tue letificauerunt aiam meā. Nūq̄d adhereat tibi sedes iniquitatis? qui fingis laborē in precepto. Captabunt in aiam iusti: z sanguinē innocentē cōdemnabūt. Et factus est mihi dñs in refugiū z deus meus in adiutoriū spei mee. Et reddet illis iniquitatem ipsorū: z in malitia eorū disperdet eos: disperdet illos dñs deus noster.

ps LXXXIIII

Venite exultemus dño: iubilemus deo v salutari nostro. Preoccupemus faciē eius in confessione: z in psalmis iubilemus ei. Quoniā deus magnus dñs: z rex magnus sup omnes deos. Quia in manu eius sūt omnes fines terre: z altitudines montiū ipsius sunt. Quoniam ipsius est mare z ipse fecit illud: z siccam manus eius formauerūt. Venite adoremus z procidamus z plorem⁹ ante dominū qui fecit nos: quia ipse est deus noster. Et nos populus pascue eius: z oues manus eius. Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sicut in irritatione: secūm diem temptationis in deserto. Vbi temptauerūt me patres vestri: probauerunt z viderūt opera mea. Quadraginta annis offensus fui generatiōi illi: z dixi semp hi errant corde. Et isti non cognouerūt vias meas: ut iurauī in ira mea si introibunt in requiem meam.

ps LXXXV

Cantate dño canticū nouū: cantate c dño oīs terra. Cantate dño z benedicite nomini ei⁹: annūciate de die in diē salutare eius. Annunciate inter gentes gloriā eius: in omnib⁹ pplis mirabilia ei⁹. Qm̄ magnus dñs z laudabilis nimis: terribilis super omnes deos. Qm̄ oēs dii gentiū demonia: dñs autem celos fecit. Confessio z pulchritudo in cōspectu eius: sanctimonia z magnificentia in sanctificatione ei⁹. Afferte dño patrie gentiū: afferte domino gloriā z honorem: afferte domino gloriam nomini eius. Tollite hostias z introite in atria eius: adorate dñm in atrio sancto ei⁹. Cōmoueat a facie eius vniuersa terra: dicite in gentib⁹ quia dñs regnauit. Etenī correxit orbē terre qui nō cōmouebit: iudicabit pplos in equitate. Letentur celi z exultet terra: cōmoueat mare z plenitudo eius: gaudebūt campi z oīa que in eis sūt. Tūc exultabūt oīa ligna siluarū a facie dñi quia venit: quoniā venit iudicare terram. Judicabit orbem terre in equitate: z populos in veritate sua.

ps LXXXVI

Dominus regnauit exultet terra: letent d insule multe. Nubes z caligo in circuitu eius: iusticia z iudiciū correctio sedis eius. Ignis ante ipsum precedet: z inflāmabit in circuitu inimicos ei⁹. Illuxerunt fulgura eius orbi terre: vidit z cōmota est terra. Montes sicut cera fluxerūt a facie dominī: a facie dñi omnis terra. Annunciauerūt celi iusticiā eius: z viderūt omnes populi gloriam ei⁹. Confundant omnes qui adorāt sculptilia: z qui gloriant i simulacris suis. Adorate eū omnes angeli eius: audiuit z letata est syon. Et exultauerūt filie iude: propter iudicia tua dñe. Qm̄ tu dñs altissim⁹ super omnē terrā: nimis exaltatus es sup oēs deos. Qui diligitis dominū odite malū: custodit dom⁹ animas sanctorū suorū: de manu peccatorū liberauit eos. Lux orta est iusto z rectis corde leticia. Letamini iusti in dño: z cōfitemini memorie sanctificationis eius.

ps LXXXVII

Cantate dño canticū nouū: quia c mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera ei⁹: z brachiū sanctū ei⁹. Notum fecit dom⁹ salutare suū: in cōspectu gentiū reuelauit iusticiam suā. Recordatus est misericordie sue: z veritatis sue domui israhel. Viderunt omnes termini terre salutare dei nostri: iubilate domino omnis terra: cantate z exultate z psallite. Psallite dño in cithara i cithara z voce psalmi: i tubis ductilib⁹ z voce tube corne. Jubilate in cōspectu

regis dñi:moueat mare ⁊ plenitudo eius:orbis terrarum ⁊ qui habitant in eo. Flumina plaudēt manu:simul montes exultabūt a cōspectu domini:qm̄ venit iudicare terrā. Iudicabit orbem terrarū in iustitia.⁊ populos in equitate. ℣ ps dō. ℭ LXXXVIII

Dominus regnauit iracant pplī: qui sedes sup̄ cherubin moueat terra. Dñs in syon magn⁹ : ⁊ excelsus super oēs pplos. Confiteantur nomini tuo magno: qm̄ terribile ⁊ sanctū est:⁊ honor regis iudicium diligit Tu parasti directiones:iudicium ⁊ iustitiā in iacob tu fecisti. Exaltate dominū deū nr̄m:⁊ adorate scabellū pedū ei⁹:qm̄ sanctū est. Moyses ⁊ aaron in sacerdotibus eius: ⁊ samuel inter eos qui inuocant nomen ei⁹. Inuocabāt dñm ⁊ ipse exaudiebat eos:in columna nubis loquebat ad eos. Custodiebāt testimonia eius: ⁊ preceptū quod dedit illis. Dñe deus noster tu exaudiebas eos : deus⁹ tu ppitius fuisti eis ⁊ vlciscens in omnes adinuentiones eorū. Exaltate dominū deū nostrū: ⁊ adorate in monte sancto eius:qm̄ sanct⁹ dñs deus noster. ℣ ps in cōfessione. ℣ LXXXIX

Iubilate deo oīs terra:seruite dño i leticia. Introite in cōspectu ei⁹: in exultatione. Scitote qm̄ dñs ipse est deus: ipse fecit nos ⁊ non ipsi nos. Populus eius ⁊ oues pascue eius introite portas ei⁹ in cōfessione : atria eius in hymnis confitemini illi. Laudate nomen eius qm̄ suauis est dñs : in eternū mīa ei⁹ : ⁊ vsq; in generationē ⁊ generationē veritas ei⁹. ℣ ps ipsi dō. ℭ C

Misericordiam ⁊ iudiciū cantabo tibi dñe: psallā ⁊ intelligā in via imaculata qm̄ venies ad me. Perambulabā in innocentia cordis mei:in medio dom⁹ mee. Non proponebam ante oculos meos rem iniustam:facientes preuaricationes odiui. Nō adhesit mihi cor prauū: declinantē a me malignū nō cognoscebā. Detrahentē secreto proximo suo:hunc persequebar. Superbo oculo ⁊ insatiabili corde:cū hoc nō edebā. Oculi mei ad fideles terre ut sedeant mecū: ambulās in via imaculata hic mihi ministrabat. Nō habitabit in medio domus mee qui facit superbiam:qui loquit iniqua non direxit in cōspectu oculoz meoz. In matutino interficiebā omnes peccatores terre:ut disperderē de ciuitate domini omnes operātes iniquitatem.

ℭ Oratio pauperis. cū anxiaret. ⁊ coram dño effundit precem suam. ℣ CI

Domine exaudi oratione meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Non auertas faciē tuā a me:in quacūq; die tribulor inclina ad me aurem tuā. In quacūq; die inuocauero te:velociter exaudi me. Quia defecerunt sicut fumus dies mei : ⁊ ossa mea sicut cremiū aruerūt. Percussus sum ut fenū ⁊ aruit cor meū : qa oblit⁹ sū comedere panē meū. A voce gemitus mei : adhesit os meum carni mee. Similis factus sū pellicano solitudinis:factus sum sicut nycticorax in domicilio. Vigilaui ⁊ factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei:⁊ qui laudabant me aduersū me iurabant. Quia cinerē tanq; panē manducabā ⁊ poculū meū cū fletu miscebā. A facie ire ⁊ indignationis tue:quia eleuans allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerūt : ⁊ ego sicut fenū aruī. Tu autē domine in eternū permanes:⁊ memoriale tuū in generationē ⁊ generationē. Tu exurgens misereberis syon: quia tempus miserendi ei⁹ quia venit tempus. Quoniam placuerūt seruis tuis lapides ei⁹: ⁊ terre eius miserebunt. Et timebūt gentes nomē tuū domine:⁊ omnes reges terre gloriā tuā. Quia edificauit dominus syon : ⁊ videbit in gloria sua. Respexit in orationem humiliū: ⁊ non sprevit precem eorū. Scribant hec in generatione altera: ⁊ populus qui creabit laudabit dominū. Quia prospexit de excelso sancto suo.dominus de celo in terrā aspexit. Ut audiret gemitus cōpeditorū: ut solueret filios interemptorū. Ut annuncient in syon nomen domini:⁊ laudem ei⁹ in hierusalē. In cōueniendo populos in vnū:⁊ reges ut seruiant domino. Respondit ei in via virtutis sue:paucitatē dierū meoz nūcia mihi . Ne reuoces me in dimidio dierū meorū : in generationē ⁊ generationē anni tui. Initio tu dñe terrā fundasti. ⁊ opera manuū tuarū sūt celi. Ipsi peribūt tu aūt permanes.⁊ oēs sicut vestimentum veterascent. Et sicut operторiū mutabis eos ⁊ mutabūt:tu autē idem ipse es. ⁊ anni tui nō deficient. Filij seruorū tuorū habitabunt.⁊ semen eorū in seculū dirigetur. ℭ CII

℣ ps ipsi dō.

Benedic aīa mea dño.⁊ oīa que intra me sunt noī sancto ei⁹. Benedic aīa

mea dño. ⁊ noli obliuiſci omnes retributiões eius. Qui ꝓpitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui ſanat oẽs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in miſericordia ⁊ miſerationibus. Qui replet in bonis deſiderium tuũ: renouabit ut aqle iuuentus tua. Faciens miſericordias dñs: ⁊ iudiciũ omnib⁹ iniurĩã patientib⁹. Notas fecit vias suas moyſi: filijs iſrl voluntates suas. Miſerator ⁊ miſericors dñs: longanimis ⁊ multũ miſericors. Non in perpetuũ irascet: neq; in eternũ cõminabit. Non ſm peccata nostra fecit nobis: neq; ſecundũ iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniam ſcõm altitudinem celi a terra: corroborauit miſericordiã ſuam ſup timẽtes ſe. Quantũ diſtat ortus ab occidẽte: longe fecit a nobis iniquitates nostras. Quõ miſeret pat filiorũ: miſertus eſt dñs timentibus ſe: qm ipſe cognouit figmentũ noſtrũ. Recordatus eſt qm puluis ſumus: homo ſicut fenũ: dies ei⁹ tãq; flos agri ſic efflorebit. Quoniã ſpiritus ptranſibit in illo ⁊ nõ ſubſiſtet. ⁊ non cognoſcet amplius locũ ſuũ. Miſericordia autem dñi ab eterno ⁊ vſq; in eternũ: ſuper timẽtes eũ. Et iuſticia illius in filios filiorũ: bis qui ſeruant teſtamentũ eius. Et memores ſunt mãdator ipſius: ad faciendũ ea. Dñs in celo parauit ſedem ſuã: ⁊ regnum ipſi⁹ omnibus dñabit. Benedicite dño omnes angeli eius potentes virtute: facientes verbũ illi⁹ ad audiẽdã vocem ſermonũ eius. Benedicite dño omnes virtutes eius: miniſtri eius q̃ facitis voluntatem eius. Benedicite dño oĩa opera eius: in oĩ loco dñationes eius: benedic aĩa mea dño.

Ps ipſi dõ. CIII

Benedic aĩa mea dño: dñe de⁹ meus magnificatus es vehementer. Confeſſionẽ ⁊ decorem induiſti: amictus lumine ſicut veſtimento. Extẽdẽs celũ ſicut pellẽ: q̃ tegis aquis ſuperiora eius. Qui ponis nubẽ aſcenſum tuũ: qui ambulas ſup pennas ventor. Qui facis angelos tuos ſpiritus: ⁊ miniſtros tuos ignẽ vrentẽ. Qui fundaſti terrã ſuper ſtabilitatẽ ſuã: nõ inclinabitur in ſeculũ ſeculi. Abyſſus ſicut veſtimentũ amictus eius: ſuper montes ſtabunt aque. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabũt. Aſcendunt montes ⁊ deſcendũt campi: in locũ quem fundaſti eis. Terminũ poſuiſti quẽ non trãſgredient: neq; conuertent operire terrã. Qui emittis fontes in cõuallibus: inter mediũ montiũ pertranſibunt aque. Potabunt omnes beſtie agri: expectabunt onagri in ſiti ſua. Super ea volucres celi habitabunt: de medio petrarum dabũt voces. Rigans montes de ſuperioribus ſuis: de fructu operũ tuo⁹ ſatiabit terra. Producens fenũ iumentis ⁊ herbã ſeruituti hominũ. Ut educas panẽ de terra. ⁊ vinũ letificet cor hominis. Ut exhilaret faciẽ in oleo. ⁊ panis cor hominis cõfirmet. Saturabuntur ligna campi ⁊ cedri libani quas plantauit: illic paſſeres nidificabunt. Herodij domus dux ẽ eor: montes excelſi ceruis petra refugium herinacijs. Fecit lunam in tempore: ſol cognouit occaſũ ſuũ. Poſuiſti tenebras ⁊ facta ẽ nox: in ipſa ptranſibunt omnes beſtie ſilue. Catuli leonum rugientes ut rapiãt. ⁊ querant a deo eſcam ſibi. Ortus eſt ſol ⁊ congregati ſũt: ⁊ in cubilibus ſuis collocabunt. Exibit homo ad opus ſuũ. ⁊ ad operationẽ ſuam vſq; ad veſperũ. Quẽ magnificata ſunt opera tua dñe: omnia in ſapientia feciſti: impleta ẽ terra poſſeſſione tua. Hoc mare magnũ ⁊ ſpatioſum manibus: illic reptilia quor nõ ẽ numerus animalia puſilla cũ magnis: illic naues ptranſibũt. Draco iſte quẽ formaſti ad illudẽdũ ei: oĩa a te expectãt ut des illis eſcã in tempore. Dante te illis colligẽt: aperiẽte te manũ tuam omnia implebunt bonitate. Auertente autẽ te faciẽ turbabunt: auferes ſpiritũ eor ⁊ deficient: ⁊ in puluerẽ ſuũ reuertentur. Emitte ſpiritũ tuũ ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciem terre. Sit gloria domini in ſeculum: letabit ⁊ dñs in operibus ſuis. Qui reſpicit terram ⁊ facit eam tremere: qui tangit montes ⁊ fumigant. Cantabo dño in vita mea: pſallam deo meo q̃diu ſum. Jocundũ ſit ei eloquiũ meum: ego vero delectabor in domino. Deficient peccatores a terra ⁊ iniqui ita ut non ſint: benedic anima mea domino.

Alleluia. CIIII

Confitemini dño ⁊ inuocate nomen ei⁹: annũciate inter gẽtes opera eius Cantate ei ⁊ pſallite ei: narrate oĩa mirabilia ei⁹: laudamini in noie ſancto eius: letet cor querẽtiũ dñm. Querite dñm ⁊ cõfirmamini: querite faciẽ ei⁹ ſp. Memẽtote mirabiliũ eius q̃ fecit: ꝓdigia eius ⁊ iudicia

oris ei⁹. Semẽ abrahã serui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipse dñs ds nr̃: i vniuersa ꝛra iudicia ei⁹. Memor fuit i seculũ testamẽti sui: verbi quod mandauit in mille generationes. Quod disposuit ad abrahã: ꝛ iuramẽti sui ad ysaac. Et statuit illud iacob i p̃ceptũ: ꝛ isrl i testũ eternũ. Dicẽs tibi dabo ꝛra chanaan: funiculũ hĕditat⁹ vre. Cũ eẽnt numero breui: paucissimi ꝛ incole ei⁹. Et ptrãsierunt de gente i gentẽ. ꝛ de regno ad pplm alterũ. Nõ reliq̃t hoĩez nocẽ eis: ꝛ corripuit p eis reges Nolite tãgẽ christos meos. ꝛ i pphetis meis nolite malignari. Et vocauit famẽ sup ꝛrã; ꝛ oẽ firmamẽtũ panis ptriuit. Misit añ eos virũ: i seruũ venũdat⁹ ẽ ioseph. Humiliauerunt i cõpedib⁹ pedes ei⁹: ferrũ ptransijt aiam ei⁹ donec veniret verbũ ei⁹. Eloquiũ dñi iflammauit eũ: misit rex ꝛ soluit eũ: princeps populorũ ꝛ dimisit eũ. Constituit eũ dñm domus sue: ꝛ principẽ oĩs possessiõis sue. Ut erudiret principes ei⁹ sicut semetipsũ: ꝛ senes ei⁹ prudentiã doceret. Et intrauit isrl i egyptũ: ꝛ iacob accola fuit in terra cham. Et auxit populũ suũ vehemẽter: ꝛ firmauit eũ sup inimicos ei⁹. Cõuertit cor eor ut odirẽt pplm ei⁹: ꝛ dolũ facerẽt i seruos ei⁹. Misit moysen famulũ suũ: aarõ quẽ elegit ipsũ. Posuit in eis verba signorum suor ꝛ prodigiorũ: in terra cham. Misit tenebras ꝛ obscurauit: ꝛ nõ exacerbauit sermões suos. Cõuertit aq̃s eor in sanguinẽ: ꝛ occidit pisces eor. Edidit ꝛra eor ranas: in penetralibus regũ ipsor. Dixit ꝛ venit cynomia ꝛ cynifes: in omnibus finibus eorũ. Posuit pluuias eor grandinẽ: ignẽ cõburentẽ in terra ipsor. Et percussit vineas eorum ꝛ ficulneas eor. ꝛ cõtriuit lignũ finiũ eor. Dixit ꝛ venit locusta ꝛ bruc⁹: cui⁹ nõ erat numer⁹. Et comedit omne fenũ i terra eor: ꝛ comedit oẽm fructũ terre eorũ. Et percussit omne primogenitũ in terra eor: primitias oĩs laboris eor. Et eduxit eos cum argento: ꝛ auro: ꝛ non erat in tribubus eorũ infirm⁹. Letata ẽ egyptus in profectiõe eor: qa icubuit timor eor sup eos. Expandit nubẽ i, protectionẽ eor: ꝛ ignẽ ut luceret eis p noctẽ. Petierũt ꝛ venit coturnix: ꝛ pane celi saturauit eos. Dirupit petram ꝛ fluxerũt aque: abierũt i sicco flumina. Quĩ memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abrahã puerũ suum. Et eduxit pplm suũ in exultatione. ꝛ electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gentiũ: ꝛ labores populorũ possederũt. Ut custodiãt iustificationes ei⁹: ꝛ legẽs ei⁹ requirãt. Alleluia Alleluia. CV

Confitemini dño quĩ bonus: quĩ in seculũ miã ei⁹. Quis loq̃t potẽtias dñi: auditas faciet oẽs laudes eius? Bti q̃ custodiũt iudiciũ. ꝛ faciũt iustitiã in oi tpe. Memento nr̃i dñe in beneplacito pplitui: visita nos in salutari tuo. Ad videndũ in bonitate elector tuorũ: ad letandũ in leticia gentis tue: ut laudẽ cũ hereditate tua. Peccauim⁹ cũ patrib⁹ nr̃is: iniuste egim⁹ iniq̃tatẽ fecim⁹. Patres nr̃i i egypto nõ intellexerunt mirabilia tua: non fuerũt memores multitudinis mie tue. Et irritauerũt ascendentes i mari mari rubro. ꝛ saluauit eos ppẽ nomen suũ: ut notã faceret potẽtiã suã. Et increpuit mare rubrũ ꝛ exiccatũ est: ꝛ deduxit eos in abyssis sicut i deserto. Et saluauit eos de manu odientiũ. ꝛ redemit eos de mãu inimici. Et operuit aq̃ tribulãtes eos: vn⁹ ex eis nõ remansit Et credidert verbis ei⁹: ꝛ laudauerũt laudẽ ei⁹ Cito fecerũt: obliti sũt operũ ei⁹: ꝛ nõ sustinuerũt cõsiliũ ei⁹. Et concupierũt concupiscentia i deserto: ꝛ tẽptauerũt deũ i inaq̃so. Et dedit eis petitionẽ ipsor: ꝛ misit saturitatẽ i aias eor Et irritauerũt moysen i castris: aarõ sctũ dñi. Aperta ẽ terra ꝛ deglutiuit dathan. ꝛ operuit sup cõgregationẽ abiron. Et exarsit ignis in synagoga eor: flãma cõbussit pctores. Et fecerũt vitulũ in oreb: ꝛ adorauerũt sculptile Et mutauerũt gloriã suã in similitudinẽ vituli comedentis fenũ. Obliti sunt deũ q̃ saluauit eos: q̃ fecit magnalia in egypto mirabilia in ꝛra cham: terribilia in mari rubro. Et dixit ut disperderet eos: si nõ moyses electus ei⁹ stetisset in pfractiõe i cõspectu ei⁹. Ut averteret iram ei⁹ ne disperderet eos. ꝛ p nihilo habuerũt ꝛrã deseiderabilẽ. Nõ credideruũt verbo ei⁹: ꝛ murmurauerũt i tabernaculis suis: nõ exaudierũt vocẽ dñi. Et eleuauit manũ suã sup eos: ut psterneret eos i deserto Et ut dispergeret semẽ eor i natiõib⁹ ꝛ dispgeret eos i regiõib⁹. Et initiati sũt belphegor: ꝛ comederũt sacrificia mortuor. Et irritauerũt eũ in adinuẽtiõib⁹ suis: ꝛ multiplicata ẽ i eis ruina. Et stetit finees ꝛ placauit: ꝛ cessauit q̃ssatio. Et reputatũ est ei in iustitiã: in gnãtionẽ ꝛ gnãtionẽ vsq̃ in sempitrnũ. Et irritauerũt eũ ad aq̃s cõtradictiõis: ꝛ vexat⁹ est moyses ꝓpter eos

ꝗa exacerbauerũt spm̃ ei⁹. Et distinxit in labijs suis: nõ dilpãderũt gẽtes ꝙs dixit dñs ꝛ⁹ illis. Et cõmixti sũt inẽ gẽtes: ⁊ didicerũt opa eoꝝ ⁊ seruierũt sculptilib⁹ eoꝝ: ⁊ factũ ẽ illis ĩ scãdalũ. Et imolauerunt filios suos ⁊ filias suas: dæmonijs. Et effuderũt sanguinẽ innocentẽ sanguinẽ filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarum suaꝝ: ꝙs sacrificauerũt sculptilib⁹ chanaan Et interfecta ẽ terra in sanguinib⁹: ⁊ cõtamĩata ẽ ĩ opib⁹ eoꝝ: ⁊ fornicati sũt ĩ adinuentionib⁹ suis. Et irat⁹ ẽ furoꝛe dñs ĩ ꝑplm suũ: ⁊ abhoꝛiuit ẽ hæreditatẽ suam. Et tradidit eos ĩ man⁹ gẽtiũ: ⁊ dñati sũt eoꝝ q̃ oderũt eos Et tribulauerũt eos ĩimici eoꝝ: ⁊ humiliati sũt sub manib⁹ eoꝝ: sæpe liberauit eos. Ipsi ãt exacerbauerũt eũ in consilio suo: ⁊ humiliati sũt ĩ iniq̃tatib⁹ suis. Et vidit cũ tribularẽt: ⁊ audiuit oꝛonẽ eoꝝ. Et memoꝛ fuit testi sui ⁊ penituit eũ ꝑm multitudinem miẽ sue. Et dedit eos ĩ miias: in cõspectu oĩuz q̃ ceperant eos. Saluos fac nos dñe ꝛ⁹ nr̃. ⁊ congrega nos de nationib⁹. Et ꝓfiteamur noi scõ tuo: ⁊ gloꝛiemur in laude tua. Bñdict⁹ dñs ꝛ⁹ isr̃l a seculo ⁊ vsq̃ ĩ seculũ: ⁊ dicet oĩs ꝑplus fiat fiat. ℣. Alleluia.

C CVI

Onfitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in seculũ mia ei⁹. Dicãt q̃ redẽpti sunt a dño: ꝙs redemit de manu ĩimici: ⁊ de regiõib⁹ congregauit eos. A solis oꝛtu ⁊ occasu: ab aq̃lone ⁊ mari. Errauerunt in solitudine in inaq̃so: viã ciuitatis habitaculi nõ inuenerũt. Esurientes ⁊ sitientes: aia eoꝝ in ipsis defecit. Et clamauerunt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ eripuit eos. Et deduxit eos ĩ viã rectã: ut irent in ciuitatẽ habitatiõis. Cõfiteãt dño miẽ ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩuz. Quia satiauit aiam inanẽ: ⁊ aiam esurientẽ satiauit bonis. Sedentes in tenebris ⁊ in vmbra mortis: vinctos in mẽdicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerũt eloq̃a dei: ⁊ cõsiliũ altissimi irritauerũt. Et hũiliatũ est in laboꝛib⁹ coꝛ eoꝝ: ⁊ infirmati sunt nec fuit q̃ adiuuaret. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris ⁊ vmbra mortis: ⁊ vincula eoꝝ dirupit. Confiteãt dño miẽ eius: ⁊ mirabilia eius filijs hoĩuz. Quia cõfriuit portas ereas: ⁊ vectes ferreos cõfregit. Suscepit eos de via iniq̃tatis eoꝝ: ꝓpr̃ ĩ iustificias.n. suas hũiliati sunt. Oĩem escã abhoꝛiata ẽ aia eoꝝ: ⁊ appropinq̃uerũt vsq̃ ad portas mortis. Et clamauerũt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ liberauit eos. Misit verbũ suũ ⁊ sanauit eos: ⁊ eripuit eos de interitionibus eoꝝ. Cõfiteant dño miẽ ei⁹: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩuz. Et sacrificẽt sacrificiũ laudis: ⁊ annũcient opa ei⁹ in exultatiõe. Qui descendũt mare ĩ nauib⁹: facientes oprationẽ ĩ aq̃s multis. Ipsi viderũt opa dñi: ⁊ mirabilia ei⁹ ĩ ꝑfundo. Dixit ⁊ stetit spũs ꝓcelle. ⁊ exaltati sũt fluct⁹ ei⁹. Ascendũt vsq̃ ad celos ⁊ descẽdũt vsq̃ ad abyssos: aia eoꝝ in malis tabescebat. Turbati sũt ⁊ moti sũt sicut ebri⁹: ⁊ oĩs sapia eoꝝ deuorata ẽ. Et clamauerunt ad dñm cũ tribularent: ⁊ de necessitatib⁹ eoꝝ eduxit eos. Et statuit procellã ei⁹ in aurã: ⁊ siluerũt fluct⁹ ei⁹. Et letati sũt q̃a siluerũt: ⁊ deduxit eos in portũ voluntatis eoꝝ. Cõfiteant dño miã eius: ⁊ mirabilia ei⁹ filijs hoĩuz. Et exaltẽt eũ in ecclesia plebis: ⁊ in cathedra senioꝝ laudẽt eũ. Posuit flumĩa ĩ deꝛtũ: ⁊ eructus aq̃ꝝ ĩ sitim. Terrã fructiferã ĩ salsuginẽ: a malitia ihabitãtiũ ĩ ea. Posuit deꝛtũ ĩ stagna aq̃ꝝ: ⁊ ẽrã sine aq̃ ĩ exit⁹ aq̃rũ. Et collocauit illic esurientes: ⁊ ꝓstituerũt ciuitatẽ habitatiõis. Et seminauerũt agros ⁊ plãtauerũt vineas: ⁊ fecerũt fructũ natiuitatis. Et bñdixit eis ⁊ multiplicati sũt nimis. ⁊ iumẽta eoꝝ non minoꝛauit. Et pauci facti sunt: ⁊ vexati sũt a tribulatiõe malozũ ⁊ doloꝛe. Effusa est ꝓtẽtio sup ꝓncipes: ⁊ errare fecit eos ĩ invio ⁊ nõ in via. Et adiuuit pauperẽ de in opia: ⁊ posuit sicut oues familias. Videbunt recti ⁊ letabũt: ⁊ oĩs iniq̃tas oppilabit os suũ. Quis sapiens ⁊ custodiet hæc: ⁊ intelliget miias dñi?

℣. Canticũ psalmi dõ C CVII

Paratũ coꝛ meũ deus paratum coꝛ meũ: cantabo ⁊ psallã in gloria mea. Exurge psalteriũ ⁊ cithara: exurgam diluculo. Cõfiteboꝛ tibi in ꝓplis dñe: ⁊ psallam tibi in nationib⁹. Qui magna ẽ sup celos mia tua: ⁊ vsq̃ ad nubes ꝟitas tua. Exaltare sup celos deus: ⁊ sup oẽm ẽrã gloria tua: ut liberẽt dilecti tui. Saluũ fac dextera tua ⁊ exaudi me: deꝰ locut⁹ ẽ in scõ suo. Exultabo ⁊ diuidã sicimã: ⁊ cõuallẽ tabernaculoꝝ dimetiar. Meꝰ ẽ galaad ⁊ meus est manasses: ⁊ ephraim suscẽptio capitis mei. Juda rex me⁹: moab lebes spei mee. In idumeam extendã calciamentũ meũ: mihi alienigene

amici facti sūt. Quis ꝺeducet me in ciuitatē munitā: quis ꝺeducet me vsq; in idumeam? Nōne tu ꝺe ꝙ repulisti nos: et nō exibis ꝺe in virtutib⁹ nr̄is. Da nobis auxiliū ex tribulatione: qꝛa vana salus hois. In ꝺeo faciem⁹ virtutē: et ipse ad nihilū ꝺeducet inimicos nr̄os.

℣. In finē ps̄ ꝺō. CVIII

DEus laudē meā ne tacueris: quia os pctōris et os ꝺolosi sup me apertū est. Locuti sūt aduersū me lingua ꝺolosa et sermonibus odij circūꝺederūt me: et expugnauerūt me gratis. Pro eo ut me ꝺiligerēt ꝺetrahebāt mihi: ego aūt orabā. Et posuerūt aduersū me mala p bonis: et odiū p ꝺilectiē mea. Cōstitue sup eū pcatorē: et diabolus stet a ꝺextris ei⁹. Cū iudicat exeat cōꝺemnatus: et oro ei⁹ fiat in pctm̄. Fiāt ꝺies ei⁹ pauci: et episcopatū ei⁹ accipiat alē. Fiāt filij ei⁹ orphani et vxor ei⁹ vidua. Nutātes trāsferant filij ei⁹ et mendicēt: eijciant ꝺe habitationib⁹ suis. Scrutet fenerator cūm substantiā ei⁹: et diripiant alieni labores eius. Nō sit illi aditor: nec sit qui miserear pupillis ei⁹. Fiāt nati eius in interitū: in generatione vna ꝺeleat nomen ei⁹. In memoriā redeat iniquitas patrū ei⁹ in cōspectu ꝺñi: et pctm̄ matris ei⁹ nō ꝺeleat. Fiant ꝙꝝ ꝺñm semp: et ꝺispereat ꝺe terra memoria eoꝝ: p eo ꝙ nō est recordat⁹ facē miam. Et psecut⁹ ē hoiem inopē et mendicū et cōpunctū corꝺe mortificare. Et ꝺilexit maledictionē et veniet ei: et noluit benedictionem et elongabit ab eo. Et induit maledictionē sicut vestimētū. et intrauit sicut aq̄ in interiora ei⁹: et sicut oleū i ossib⁹ ei⁹. Fiat ei sicut vestimentū quo operit: et sicut ẓona qua semp precingit. Hoc opus eoꝝ qui ꝺetrahūt mihi apud ꝺñm: et qui loquunt mala aduersus aiam meā. Et tu ꝺñe ꝺñe fac mecū propter nomen tuū: quia suauis est misericordia tua. Libera me quia egenus et pauper ego sū: et coꝛ meum conturbatū est intra me. Sicut vmbra cū ꝺeclinat ablat⁹ sū: et excussus sum sicut locuste. Genua mea infirmata sūt a ieiunio: et caro mea imutata est propter oleū. Et ego factus sum opprobriū illis: viderunt me et mouerunt capita sua. Adiuua me ꝺñe ꝺeus meus: salū me fac p̄pter misericordiā tuā. Et sciant quia manus tua hec: et tu ꝺñe fecisti eā. Maledicēt illi: et tu benedices: qui insurgūt in me confundant: seruus aūt tuus letabit. Induant⁹ qui ꝺetrahūt mihi pudore: et operiant⁹ sicut ꝑiplide cōfusione sua. Confitebor ꝺomino nimis in ore meo: et in medio multoꝝ laudabo eū. Quia astitit a ꝺextris pauperis: ut saluā faceret a pꝛsequentib⁹ aiam meam. p̄s ꝺō V. CIX

DIxit ꝺñs ꝺño meo: sede a ꝺextris meis. Donec ponā inimicos tuos: scabellum pꝺū tuoꝝ. Virgā virtutis tue emittet ꝺñs ex syon: ꝺominare in medio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecū principium in ꝺie virtutis tue in splendoꝛib⁹ sanctoꝝ: ex vtero ante luciferū genui te. Juravit ꝺominus et nō penitebit eum: tu es sacerꝺos in eternū scōm ordinē melchisedech. Dominus a ꝺextris tuis: confregit in ꝺie ire sue reges. Judicabit in nationibus implebit ruinas: conquassabit capita in terra multoꝝ. De torrente in via bibit: propterea exaltauit caput. Alleluia. CX

CONfitebor tibi ꝺomine in toto coꝛde meo: in cōsilio iustoꝝ et cōgregatiē. Magna opꝛa ꝺomini: exquisita in omnes voluntates eius. Confessio et magnificētia opus ei⁹: et iustitia ei⁹ manet i seculū seculi. Memoriā fecit mirabiliū suoꝝ misericoꝛs et miserator ꝺñs: escam ꝺedit timentibus se. Memoꝛ erit in seculū testamenti sui: virtutē operū suoꝝ annūciabit populo suo. Ut ꝺet illis hꝛeditatē gentiū: opꝛa manuū eius veritas et iudicii. Fidelia omnia mādata eius: cōfirmata in seculū seculi: facta i veritate et equitate. Redemptionem misit ꝺñs populo suo: mandauit in eternū testamentū suū. Sanctū et terribile nomē ei⁹: initiū sapiē tie timoꝛ ꝺñi. Intellect⁹ bon⁹ oib⁹ facientib⁹ eū: laudatio ei⁹ manet i seculū seculi. Alla. CXI

BEatus vir q̄ timet ꝺñm: in mādatis ei⁹ volet nimis. Potēs i ꝛa erit semē ei⁹: gnatio rectoꝝ bndicet. Gloria et ꝺivitie in ꝺomo eius: et iustitia ei⁹ manet in seculū seculi. Exoꝛtū est in tenebris lumen rectis: misericoꝛs et miserator et iust⁹. Jocundus homo qui miseret et cōmodat: ꝺisponit sermones suos in iudicio: qꝛa in eternū nō cōmouebit. In memoria eterna erit iust⁹ ab auꝺitione mala nō timebit. Paratum coꝛ eius sperare in ꝺomino: cōfirmatū est coꝛ ei⁹ nō cōmouebit donec ꝺespiciat inimicos suos. Dispersit ꝺedit pauperib⁹ iustitia eius manet

in seculū seculi: cozrū ei⁹ exaltabit in gloria. Peccator videbit ⁊ irascet: dentib⁹ suis fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatozū peribit.

℣. Alleluia. ℟. CXII

Laudate pueri dñm: laudate nomen dñi. Sit nomen dñi bñdictū: ex hoc nunc ⁊ vsq; in seculum. A solis ortu vsq; ad occasum: laudabile nomē dñi. Excelsus sup oēs gentes dñs. ⁊ sup celos gloria ei⁹. Quis sicut dñs deus noster: qui in altis habitat. ⁊ humilia respicit in celo ⁊ i terra. Suscitans a terra inopē. ⁊ de stercore erigēs pauperem. Ut collocet eū cū principib⁹: cū principib⁹ populi sui. Qui habitare facit sterilē in domo: matrē filiozū letantē. Alla. ℟. CXIII

In exitu isrl de egypto: dom⁹ iacob de populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio ei⁹: isrl potās ei⁹. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis cōuersus est retrorsum. Mōtes exultauerūt ut arietes. ⁊ colles sicut agni ouiū. Quid est tibi mare q̄ fugisti. ⁊ tu iordanis quia cōuersus es retrorsū: Montes exultastis ut arietes. ⁊ colles sicut agni ouiū A facie dñi mota est terra: a facie dei iacob. Qui cōuertit petrā in stagna aquarū. ⁊ rupē in fontes aquarū. Nō nobis dñe nō nobis: sed noī tuo da gloriā. Sup misericordia tua ⁊ veritate tua: neq̄ dicāt gentes vbi est de⁹ eozū. Deus autē noster in celo: oīa quecunq; voluit fecit. Simulacra gentiū argentum ⁊ aurū: opera manuū hoīz. Os habent ⁊ non loquent: oculos habent ⁊ nō videbūt. Aures habent ⁊ nō audient: nares habent ⁊ nō odorabūt. Manus habent ⁊ nō palpabūt: pedes habent ⁊ nō ambulabūt: nō clamabūt i gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea. ⁊ oēs qui confidunt in eis. Domus isrl speraūit in dño: adiutor eozū ⁊ protector eoz est. Dom⁹ aaron sperauit in dño: adiutor eozū ⁊ protector eozū est. Qui timēt dñm sperauerūt in domino: adiutor eozū ⁊ protector eozū est. Dominus memor fuit nostri. ⁊ benedixit nobis. Benedixit domui isrl: bñdixit domui aaron. Benedixit omnib⁹ qui timent dñm: pusillis cū maioribus. Adijciat dñs sup vos: sup vos ⁊ sup filios vestros. Benedicti vos a dño: qui fecit celū ⁊ terram. Celū celi dño: terrā aūt dedit filijs hoīz. Non mortui laudabūt te dñe: neq; oēs qui descēdūt i infernū Sed nos qui viuimus bñdicim⁹ dño: ex hoc nūc ⁊ vsq; in seculum. Alleluia. ℟. CXIIII

Dilexi: qm̄ exaudiet dñs voce orationis mee. Quia inclinauit aurē suā mihi. ⁊ in diebus meis invocabo. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerūt me. Tribulationem ⁊ dolorē inueni. ⁊ nomē domini invocaui. O domine libera aiam meā: misericors dñs ⁊ iustus. ⁊ deus noster miserebit. Custodiens parvulos dominus: humiliatus sum ⁊ liberauit me. Conuertere anima mea i requiē tuā: quia dñs retribuit tibi. Quia eripuit aiam meā de morte: oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu. Placebo domino: i regione viuorum. ℣. ps. ℟. CXV

Credidi ꝓpter qd locut⁹ sū: ego autē humiliatus sū nimis. Ego dixi in excessu meo: omis homo mendax. Quid retribuā dño: pro oib⁹ que retribuit mihi. Calicem salutaris accipiā. ⁊ nomē dñi invocabo Vota mea dño reddā cozā omni populo ei⁹: pciosa in cōspectu dñi mors sanctorū ei⁹. O dñe quia ego seruus tuus: ego seruus tu⁹ ⁊ filius ancille tue. Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiā laudis. ⁊ nomē dñi invocabo. Vota mea domino reddā in cōspectu oīs populi eius: in atriis domus domini in medio tui hierusalem. ℣. Alleluia. ℟. CXVI

Laudate dñm omnes gentes: laudate eum oēs pp̄li. Quōm cōfirmata ē sup nos misericordia ei⁹. ⁊ veritas domini manet in eternū. ℣. Alleluia. ℟. CXVII

Confitemi dño qm̄ bon⁹: qm̄ i seculū mia ei⁹. Dicat nūc isrl qm̄ bon⁹: qm̄ in seculū mia ei⁹. Dicat nūc domus aaron qm̄ bon⁹: qm̄ in seculū mia ei⁹. Dicant nūc qui timent dñm: qm̄ in seculū mia eius. De tribulatione invocaui dñm. ⁊ exaudiuit me in latitudine dñs. Dñs mihi adiutor: nō timebo q̄d faciat mihi homo. Dñs mihi adiutor. ⁊ ego despiciā inimicos meos. Bonū est confidere in domino: q̄ confidere in homine. Bonū ē sperare i dño: q̄ sperare in principib⁹. O oēs gētes circuierūt me. ⁊ in noīe dñi quia vltus tū in eos. Circūdantes circūdederunt me. ⁊ in noīe dñi quia vltus sū i eos. Circūdederūt me sicut apes. ⁊ exarserūt sicut ignis in spinis. ⁊ in noīe dñi quia vltus sum in eos. Impulsus euersus sum ut caderē. ⁊ dominus suscepit me. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs:

¶ factus ē mihi in salutem. Vox exultationis ¶ salutis: in tabernaculis iustoꝝ. Dextera dñi fecit ꝟtutē: dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit ꝟtutē. Nō moriar ſ viuā: ¶ narrabo opa dñi. Castigās castigauit me dñs: ¶ morti non tradidit me. Aperite mihi portas iusticie: ingressus in eas confitebor dño: hec porta dñi: iusti intrabunt in eā. Cōfitebor tibi quoniā exaudisti me: ¶ factꝰ es mihi in salutē. Lapidē quē reprobauerūt ędificantes: hic factus est in caput anguli. A dño factū est istud: ¶ est mirabile in oculis nostris. Hec est dies quam fecit dñs: exultemus ¶ letemur in ea. O dñe saluū me fac: o dñe bene prosperare: benedictus q̄ venit in noie dñi. Benedixim⁹ vobis de domo dñi: deus dñs ¶ illuxit nobis. Cōstituite diem solēnē in condensis: vsq; ad cornu altaris. Deus meus es tu ¶ cōfitebor tibi: deꝰ meus es tu ¶ exaltabo te. Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: ¶ factus es mihi in salutem. Confitemini dño quoniā bonus: quoniā in seculū mīa eius. Alleluia.

CXVIII

Beati imaculati in via: qui ambulāt in lege dñi. Beati qui scrutant testimonia eius: in toto corde exq̄runt eum. Non enim qui operantur iniquitatē: in vijs eius ambulauerunt. Tu mādasti: mandata tua custodiri nimis. Utinā dirigantur vie mee: ad custodiēdas iustificationes tuas. Tunc nō cōfundar: cū perspexero in oibus mandatis tuis. Confitebor tibi i directione cordis: i eo q̄ didici iudicia iusticie tue. Iustificationes tuas custodiam: non me derelinquas vsq;quaq;.

In q̄ corrigit adolescentior viā suā: i custodiēdo sermōes tuos. In toto corde meo exq̄siui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi. Benedictꝰ es dñe: doce me iustificationes tuas. In labijs meis: pnūciaui omnia iudicia oris tui. In via testimonioꝝ tuoꝝ delectatus sum: sicut in omnibus diuitijs. In mandatis tuis exercebor: ¶ considerabo vias tuas. In iustificationibꝰ tuis meditabor: nō obliuiscar sermones tuos.

Retribue seruo tuo: viuifica me ¶ custodiā sermones tuos. Reuela oculos meos: ¶ considerabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua. Concupiuit aīa mea desiderare iustificationes tuas: in omni tempore. Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis. Aufer a me opprobriū ¶ contemptū: quia testimonia tua exquisiui. Etenim sederunt principes ¶ aduersum me loquebant: seruus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis. Nam ¶ testimonia tua meditatio mea est: ¶ cōsiliū meū iustificationes tue.

Adhesit pauimēto aīa mea: viuifica me ꝑm verbū tuū. Vias meas enūciaui ¶ exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Viam iustificationū tuarum instrue me: ¶ exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit anima mea pre tedio: confirma me i ꝟbis tuis. Viā iniq̄tatis amoue a me: ¶ de lege tua miserē mei. Viā ꝟitatis elegi: iudicia tua non sum oblitus. Adhesi testimonijs tuis dñe: noli me confundere. Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilatasti cor meū.

Legem pone mihi dñe viam iustificationū tuaꝝ: ¶ exquirā eam sp. Da mihi intellectū ¶ scrutabor legē tuā ¶ custodiam illam in toto corde meo. Deduc me in semita mandatoꝝ tuoꝝ: q̄a ipsam volui. Inclina cor meū in testimonia tua: ¶ nō in auaritiā. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me. Statue seruo tuo eloquiū tuū: in timore tuo. Amputa opprobriū meū q̄ suspicatus sum: q̄a iudicia tua iocunda. Ecce concupiui mandata tua: in equitate tua viuifica me.

Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuū ꝑm eloquiū tuum. Et respondebo exprobrantibus mihi verbū: quia speraui in sermonibꝰ tuis. Et ne auferas de ore meo ꝟbū veritatis vsq;quaq; q̄a in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiam legem tuā sp: in seculū ¶ in seculū seculi. Et ambulabā in latitudine: q̄ mandata tua exquisiui. Et loquebar in testimonijs tuis in ꝓspectu regū: ¶ nō ꝓfūdebar. Et meditabar in mādatis tuis: que dilexi. Et leuaui manus meas ad mādata tua que dilexi: ¶ exercebor in iustificationibꝰ tuis.

Memor esto verbi tui ſuo tuo: in quo mihi spem tedisti. Hec me ꝓsolata ē in humilitate mea: quia eloquium

tuū viuificauit me. Superbi inique agebant vsq; quaq; : a lege autem tua non reclinaui. Memor fui iudicior um tuor a seculo dñe : et cōsolat⁹ sum. Defectio tenuit me : pro peccatoribus derelinquentibus legem tuā. Cantabiles mihi erāt iustificationes tue : in loco peregrinationes mee. Memor fui nocte nois tui dñe : et custodiui legē tuam. Hec facta est mihi : quia iustificationes tuas exq̄siui.

Portio mea dñe : dixi custodire legē tuam. Deprecatus sum faciē tuam in toto corde meo : miserere mei ſm eloquiū tuū. Cogitaui vias meas. et cōuerti pedes meos in testimonia tua. Paratus sum et non sum turbatus : ut custodiam mandata tua. Funes peccatoriū circūplexi sunt me : et legem tuam non sum oblitus. Media nocte surgebam ad confitendū tibi : sup iudicia iustificationis tue. Particeps ego sum oium timentiū te. et custodientiū mandata tua. Misericordia tua dñe plena ē terra : iustificationes tuas doce me.

Bonitatē fecisti cum seruo tuo dñe : ſm verbū tuū. Bonitatē et disciplinam et scientiā doce me : quia in mādatis tuis credidi. Priusq̄s humiliarer ego deliqui : propterea eloquiū tuū custodiui. Bonus es tu : et in bonitate tua doce me iustificationes tuas. Multiplicata est sup me iniq̄tas superborū : ego autē in toto corde meo scrutabor mādata tua. Coagulatū est sicut lac cor eorū : ego vo legem tuā meditatus sum. Bonū mihi quia humiliasti me : ut discā iustificationes tuas. Bonū mihi lex oris tui : sup milia auri et argenti.

Manꝰ tue fecerūt me et plasmauerunt me : da mihi intellectū ut discā mandata tua. Qui timēt te videbūt me et letabunt : quia in verba tua supersperaui. Cognoui dñe quia equitas iudicia tua : et in veritate tua humiliasti me. Fiat misericordia tua ut cōsoletur me : ſm eloquiū tuū seruo tuo Veniant mihi miserationes tue et viuā : quia lex tua meditatio mea est. Confundant superbi q̄a iniuste iniq̄tatē fecerunt in me : ego autē exercebor in mandatis tuis. Cōuertāt mihi timētes te : et q̄ nouerūt testimonia tua. Fiat cor meū imaculatū in iustificationibꝰ tuis : ut non cōfundar

Defecit in salutare tuū aia mea : et in verbum tuū supsperaui. Defecerunt oculi mei in eloquium tuū : dicentes q̄n consolaberis me Quia factus sum sicut vter in pruina : iustificationes tuas non sum oblitus. Quot sūt dies serui tui : q̄n facies de persequentibus me iudicium. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulationes sed nō ut lex tua. Omia mandata tua veritas : iniq̄ persecuti sūt me adiuua me. Paulominus cōsumauerūt me in terra : ego aūt nō dereliq̄ mādata tua. Scōm miam tuā viuifica me : et custodiā testimonia oris tui.

In eternū dñe : verbū tuū permanet in celo. In generatione et generationē veritas tua : fūdasti terrā et permanet Ordinatione tua perseverat dies : quīa omnia seruiunt tibi. Nisi q̄ lex tua meditatio mea est : tunc forte periissem in humilitate mea. In eternū nō obliuiscar iustificatiōes tuas : q̄a in ipsis viuificasti me. Tuus sum ego saluū me fac : q̄n iustificationes tuas exquisiui. Me expectauerūt peccatores ut perderēt me : testimonia tua intellexi. Omis cōsummatiōis vidi finē : latū mandatū tuū nimis.

Quomodo dilexi legē tuā dñe : tota die meditatio mea ē. Sup inimicos meos prudentē me fecisti mandato tuo : q̄a in eternū mihi ē. Sup oēs docētes me intellexi : q̄a testimonia tua meditatio mea ē Sup senes intellexi. q̄a mandata tua q̄siui. Ab oi via mala prohibui pedes meos : ut custodiā ꝓba tua. A iudicijs tuis non declinaui : q̄a tu legē posuisti mi. Quā dulcia faucibus meis eloq̄a tua : sup mel ori meo. A mandatis tuis intellexi : propterea odiui oēm viā iniq̄tatis.

Lucerna pedib⁹ meis verbū tuū : et lumē semitis meis. Juraui. et statui custodire iudicia iusticie tue. Humiliatus sū vsq;quaq; dñe : vivifica me ſm verbū tuū Voluntaria oris mei bñplacita fac dñe. et iudicia tua doce me. Anima mea in manibus meis sp. et legē tuā nō sum oblitus. Posuerunt peccatores laqueū mihi. et de mandatis tuis nō erraui. Hereditate acq̄siui testimonia tua in eternū : q̄a exaltatio cordis mei. sūt. Inclinaui cor meū ad faciēdas iustificatiōes tuas in eternū : propter retributionē.

Iniquos odio habui. et legē tuā dilexi Adiutor et susceptor me⁹ es tu. et in ꝓbū tuū supsperaui. Declinate a me maligni. et scrutabor mandata dei mei. Suscipe

me ſm eloquiū tuū ⁊ viuā. ⁊ non confundas me ab expectatione mea. Adiuua me ⁊ ſalu⁹ ero. ⁊ meditabor in iuſtificationibus tuis ſp. Spreuiſti oēs diſcedentes a iudicijs tuis: quia iniuſta cogitatio eorū. Preuaricantes reputaui omnes peccatores ⁊re: ideo dilexi teſtimonia tua. Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.

H Eci iudiciū ⁊ iuſticiā: nō tradas me calūniātib⁹ me. Suſcipe ſeruū tuū i bonū: nō calūnient me ſuperbi. Oculi mei defecerūt in ſalutare tuū. ⁊ in eloquium iuſticie tue. Fac cū ſeruo tuo ſm miſericordiam tuam. ⁊ iuſtificationes tuas doce me. Seruus tuus ſum ego: da mihi intellectum ut ſciā teſtimonia tua. Tempꝰ faciendū dñe diſſipauerūt legem tuā. Ideo dilexi mādata tua: ſup aurū ⁊ topaçion. Propterea ad oīa mandata tua dirigebar: omnem viā iniquā odio habui.

m Mirabilia teſtimonia tua: ideo ſcrutata eſt ea aīa mea. Declaratio ſermonū tuorū illuminat: ⁊ intellectū dat paruulis. Os meū aperui ⁊ attraxi ſpīm: qa mādata tua deſiderabā. Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſm iudiciū diligentiū nomē tuū. Dreſſus meos dirige ſm eloquiū tuū. ⁊ nō dñet mei oīs iniuſticia. Redime me a calūnijs hoīuz: ut cuſtodiā mādata tua. Faciem tuā illumina ſup ſeruū tuū. ⁊ doce me iuſtificationes tuas. Exitꝰ aquaꝝ deduxerūt oculi mei: qa nō cuſtodierūt legē tuā.

i Iuſtus es dñe. ⁊ rectū iudiciū tuum Mandaſti iuſticiā teſtimonia tua: ⁊ veritatē tuā nimis. Tabeſcere me fecit ꝛelus: qa obliti ſunt verba tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū vehemēter: ⁊ ſeruus tuus dilexit illud. Adoleſcentul⁹ ſum ego ⁊ cōtemptꝰ: iuſtificationes tuas nō ſū oblitus Juſticia tua iuſticia in eternū. ⁊ lex tua veritas. Tribulatio ⁊ anguſtia inuenerūt me: mandata tua meditatio mea ē. Equitas teſtimonia tua in eternū: intellectū da mihi ⁊ viuam.

c Clamaui in toto corde exaudi me dñe iuſtificatiões tuas requirā. Clamaui ad te ⁊ ſaluū me fac: ut cuſtodiam mādata tua. Preueni in maturitate ⁊ clamaui: qa in ꝟba tua ſuſpraui. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua

Voce mea audi ſm miſericordiā tuā dñe: ⁊ ſm iudiciū tuū viuifica me. Appropinquauerūt perſequētes me iniqtati: a lege autē tua lōge facti ſūt. Prope es tu dñe: ⁊ oēs vie tue ꝟitas. Initio cognoui de teſtimonijs tuis: qa in eternū fundaſti ea.

v Vide humilitatē meā ⁊ eripe me: qa legē tuā nō ſum oblit⁹. Judica iudiciū meū ⁊ redime me: ꝓpter eloquiū tuū viuifica me. Longe a peccatorib⁹ ſal⁹: qa iuſtificatiões tuas nō exquſierūt. Miſericordie tue multe dñe: ſm iudicium tuum viuifica me. Multi q perſequūt me ⁊ tribulāt me a teſtimonijs tuis nō declinaui. Vidi p̄uaricātes ⁊ tabeſcebā: qa eloqa tua nō cuſtodiebāt. Vidi qm mādata tua dilexi dñe: i miā tua viuifica me. Principiū ꝟboꝝ tuoꝝ veritas: i eternū oīa iudicia iuſticie tue.

p Principes perſecuti ſūt me gratis: ⁊ a ꝟbis tuis formidauit cor meū. Letabor ego ſup eloqa tua: ſicut q inuenit ſpolia multa. Iniqtatē odio habui ⁊ abhoiat⁹ ſum: legē aūt tuā dilexi. Septies i die laudē dixi tibi: ſup iudicia iuſticie tue. Pax multa diligētib⁹ legē tuā: ⁊ nō eſt illis ſcandalū. Expectabā ſalutare tuū dñe. ⁊ mādata tua dilexi. Cuſtodiuit aīa mea teſtimonia tua. ⁊ dilexit ea vehemēter. Seruaui mandata tua ⁊ teſtimonia tua: quia omnes vie mee i conſpectu tuo.

t Appropinquet deprecatio mea in conſpectu tuo dñe: iuxta eloquiū tuū da mihi intellectum. Intret poſtulatio mea in ꝓſpectu tuo: ſm eloquiū tuū eripe me. Eructabūt labia mea hymnū: cū docueris me iuſtificatiões tuas. Pronūciabit līgua mea eloquiū tuū: qa oīa mādata tua equas. Fiat manꝰ tua ut ſaluet me: quī mādata tua elegi. Concupiui ſalutare tuū dñe: ⁊ lex tua meditatio mea ē. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. Errauī ſicut ouis q perīt: quere ſeruū tuū qa mādata tua nō ſū oblit⁹.

CXIX

Canticū graduū. ꝑs. C

h In dñm cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Dñe libera aīam meā a labijs iniquis. ⁊ a lingua doloſa. Quid detur tibi aut qd apponat tibi: ad linguā doloſam? Sagitte potentis accute: cū carbonib⁹ deſolatoriis. Heu mihi qa incolat⁹ meus prolongatus eſt: habitaui cū habitātib⁹ cedar:

multum incolà fuit anima mea. Cũ his qui odérũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̃bar illis ipugnabãt me grat̃. Canticũ graduũ. ps. CXX

L Euaui oculos meos i mõtes: vñ veniet auxiliũ mihi. Auxiliũ meũ a domino: q̃ fecit celũ & erã. Nõ det i cõmotionẽ pedẽ tuũ: neq; dormitet q̃ custodit te. Ecce nõ dormitabit neq; dormiet: q̃ custodit isrl. Dñs custodit te: dñs protectio tua sup manũ dexteram tuã. Per diẽ sol nõ uret te: neq; luna per noctem. Dñs custodit te ab oi malo: custodiat aiam tuã dñs. Dñs custodiat introitũ tuũ & exitũ tuũ: ex hõ nũc & vsq; i seculũ.

V Canticũ graduũ. ps CXXI

L Etatus sũ in his que dicta sũt mihi: in domũ dñi ibimus. Stantes erãt pedes nostri: in atrijs tuis hierusalẽ. Jrlm que edificat ut ciuitas: cui⁹ participatio eius in idipsũ. Illuc enim ascenderũt tribus trib⁹ dñi testimoniũ isrl: ad confitendũ noi dñi. Quia illic sederũt sedes in iudicio: sedes sup domũ dauid. Rogate que ad pacẽ sũt hierusalẽ: & abũdantia diligẽtib⁹ te. Fiat pax in virtute tua: & abũdantia i turrib⁹ tuis. Propt̃ fr̃es meos & proximos meos: loquebar pacem de te. Propt̃ domũ dñi dei nr̃i: quesiui bona tibi.

V Canticũ graduũ. CXXII

A D te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Ecce sicut oculi seruorum: in manib⁹ dñorũ suor. Sicut oculi ancille in manib⁹ dñe sue: ita oculi nr̃i ad dñm deũ nr̃m donec misereat nr̃i. Miserere nr̃i dñe miserere nr̃i: quia multũ repleti sumus despectione. Quia multũ repleta est aia nr̃a: opprobriũ abũdantib⁹ & despectio superbis.

V Canticũ graduũ dd. CXXIII

N Isi quia dñs erat in nobis dicat nũc isrl: nisi quia dñs erat in nobis. Cũ exurgerẽt homines in nos: forte vivos deglutissent nos. Cũ irascerẽt furor eorũ in nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentem pertransiuit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquã intolerabilẽ. Bñditus dñs: qui nõ dedit nos in captionẽ dentibus eor. Anima nr̃a sicut passer erepta est: de laqueo venantiũ. Laqueus cõtritus est: & nos liberati sumus. Adiutoriũ nr̃m in nomine dñi: q̃ fecit celũ & erã. Canticũ graduũ. CXXIIII

Q Ui cõfidũt in dño sicut mons syon: nõ cõmouebit in eternũ qui habitat in hrlm. Montes in circuitu ei⁹: & dñs in circuitu populi sui ex hoc nũc & vsq; in seculum. Quia nõ derelinquet dñs virgã peccatorũ sup sortẽ iustorũ: ut nõ extendant iusti ad iniquitatẽ manus suas. Benefac dñe: bonis & rectis corde. Declinãtes aũt in obligatiões adducet dñs cũ operantibus iniquitatẽ: pax sup isrl.

V Canticũ graduũ. CXXV

I N cõuertendo dñs captiuitatẽ syon: facti sumus sicut cõsolati. Tũc repletum est gaudio os nr̃m: & lingua nr̃a in exultatione. Tunc dicent inter gentes: magnificauit dñs facere cũ eis. Magnificauit dñs facere nobiscũ: facti sumus letãtes. Cõuerte dñe captiuitatem nostrã: sicut torrens in austro. Qui seminãt in lacrymis: in exultatione metẽt. Euntes ibãt & flebãt: mittentes semina sua. Venientes aũt veniẽt cũ exultatione: portãtes manipulos suos.

V Canticũ graduũ salomonis. CXXVI

N Isi dñs edificauerit domũ: in vanũ laborauerũt q̃ edificãt eã. Nisi dñs custodierit ciuitatẽ: frustra vigilat qui custodit eã. Vanũ est vobis añ lucẽ surgẽre: surgite postq̃ sederitis q̃ mãducatis panẽ doloris. Cũ dederit dilectis suis somnũ ecce hereditas dñi: filij merces fructus ventris. Sicut sagitte in manu potẽtis: ita filij excussor. Beatus vir q̃ implevit desideriũ suũ ex ipis: nõ cõfundet cũ loquet̃ inimicis suis in porta.

V Canticũ graduũ. CXXVII

B Eati oẽs qui timẽt dñm: q̃ ambulant in vijs ei⁹. Labores manuũ tuar q̃a mãducabis: btus es & bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abũdãs: in lateribus domus tue. Filij tui sicut novelle oliuarũ: in circuitu mense tue. Ecce sic bñdicet̃ hor: q̃ timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex syon: & videas bona hrlm oib⁹ diebus vite tue. Et videas filios filiorũ tuorũ: pacẽ sup isrl.

V Canticũ graduũ. CXXVIII

S Epe expugnauerũt me a iuuentute mea: dicat nũc isrl. Sepe expugnauerũt me a iuuentute mea: etenim nõ potuerũt mihi. Supra dorsum meũ fabricauerũt peccatores: prolongauerũt iniquitatẽ suã. Dñs iust⁹ concidet cervices peccatorũ: confundant & convertant retrorsũ oẽs q̃ oderũt syon. Fiãt sicut fenũ tectorũ: quod priusq̃ evellat exaruit. De q̃ non implebit manũ suã q̃ metet. & sinũ suũ q̃ manipulos colliget. Et nõ dixerũt qui

preteribãt bñdictio dñi sup vos: kmedixímus vob in noie dñi. Canticũ graõ. CXXIX

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meã. Fiant aures tue intendẽtes: in vocẽ oratiõnis mee. Si iniq̃tates obseruaueris dñe: dñe q̃s sustinebit? Quia apud te ꝓpitiatio est: & ꝓp legẽ tuã sustinui te dñe. Sustinuit aia mea i ꝙto ei?: speauit aia mea i dño. A custodia matutina vsq̃ ad noctem: speret isr'l in dño. Quia apud dñm mia: & copiosa apud eũ redẽptio. Et ipse redimet isr'l ex oib? iniquitatib? eius.

Canticũ graduũ. CXXX

Domine nõ ẽ exaltatũ cor meũ: neq̃ elati sunt oculi mei. Neq̃ ambulaui in magnis: neq̃ in mirabilib? sup me. Si nõ bũiliẽ sentiebã: ꝙ exaltauit aiam meã. Sic ablactat? est sup matrẽ suã: ita retributio in aiam meã. Speret isr'l in dño: ex hoc nũc & vsq̃ in seculũ. Canticũ graõ. CXXXI

Memento dñe dauid: & oĩs mansuetudinis ei?. Sicut iurauit dño: votũ vouit deo iacob. Si introiero in tabernaculũ dom? mee: si ascẽdero i lectũ stratí mei. Si dedero somnũ oculis meis: & palpebris meis dormitationẽ. Et requiẽ temporib? meis: donec inueniam locũ dño: tabernaculũ deo iacob. Ecce audiuim? eam in effrata: inuenimus eã in campis silue. Introibimus in tabernaculũ eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius. Surge dñe in requiẽ tuã: tu & arca sanctificationis tue. Sacerdotes tui induant iustitiã: & sci tui exultẽt. Propt̃ dauid seruũ tuũ: nõ auertas faciẽ christi tui. Jurauit dñs dauid veritatẽ & nõ frustrabit eũ: de fructu ventris tui ponã super sedẽ tuã. Si custodierint filij tui testamentũ meũ: & testimonia mea hec que docebo eos. Et filij eor? vsq̃ i seculũ: sedebũt sup sedẽ tuã. Qum elegit dñs syon: elegit eã in habitationẽ sibi. Hec requies mea in seculũ seculi: hic habitabo qum elegi eam. Viduã ei? bñdicẽs bñdicã: pauperes eius saturabo panib?. Sacerdotes eius induã salutari: & sancti ei? exultatione exultabũt. Illuc ꝓducã cornu dauid: paraui lucernã xp̃o meo. Inimicos ei? induã confusione: sup ipsũ aũt efflorebit sanctificatio mea.

Canticũ graduũ. CXXXII

Ecce q̃ bonũ & q̃ iocundũ: habitare fratres in vnũ. Sicut vnguentũ in capite: quod descendit in barbã barbã aaron. Qđ descendit in oram vestimẽti ei?: sicut ros hermon qui descẽdit in montẽ syon. Quoniã illic mandauit dñs benedictionẽ: & vitã vsq̃ in seculũ. Canticũ graõ CXXXIII

Ecce nũc bñdicite dño: oes serui dñi. Qui statis i domo dñi: i atrijs dom? dei nr̃i. In noctib? extollite manus vras i scã: & bñdicite dñm. Bñdicat te dñs ex syõ q̃ fecit celũ & trã. Al'. CXXXIIII

Laudate nomẽ domini: laudate serui dñm. Qui statis i domo dñi: i atrijs domus dei nr̃i. Laudate dñm qm bonus dñs: psallite nomini ei? qm suaue. Qum iacob elegit sibi dñs: israhel in possessionẽ sibi. Quia ego cognoui q̃ magn? ẽ dñs: & deus nr̃ pre oibus dijs. Omia q̃cunq̃ voluit dñs fecit in celo & in terra: in mari & in oibus abyssis. Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiã fecit. Qui ꝓduxit vẽtos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti ab homie vsq̃ ad pecus. Et misit signa & ꝓdigia i medio tui egypte: in pharaonẽ & i oes seruos ei?. Qui percussit gentes multas: & occidit reges fortes. Seon regẽ amorreorũ & og regẽ basan: & oia regna chanaan. Et dedit terrã eor̃ hereditatẽ: hereditatem israhel ꝓpl'o suo. Dñe nomen tuũ in eternũ. dñe memoriale tuũ in generatione & generationẽ. Quia iudicabit dñs ꝓpl'm suũ: & in seruis suis deprecabit. Simulacra gentiũ argentũ & aurũ: opa manuũ hoiuz. Os habent & nõ loquent: oculos habẽt non videbũt. Aures habẽt & nõ audiẽt: neq̃ eni est spũs in ore ipsor̃. Similes illis fiãt q̃ faciũt ea: & oes q̃ cõfidũt in eis. Dom? israhel bñdicite dño: dom? aaron bñdicite dño. Do. bñdicimus leui bñdicite dño: q̃ timet? dñm bñdicite dño. Benedict? dñs ex syon: qui habitat i ierl'm. Alleluia. CXXXV

Confitemi dño qm bon?: qm i seculũ mia eius. Confitemi deo deorũ: qm. Cõfitemi dño dñorũ: qm. Qui facit mirabilia magna solus: qm. Qui fecit celos i intellectu: qm. Qui firmauit terrã super aq̃s: qm. Qui fecit luminaria magna: qm. Solẽ i ptãtẽ diei: qm. Lunã & stellas i ptãtẽ noctis: qm. Qui percussit egyptũ cũ primogenitis eorũ: qm. Qui eduxit isr'l de medio eorũ: qm. In manu potenti & brachio excelso: qm. Qui diuisit mare rubrũ i diuisiões: qm.

Et eduxit ifr'l̄ mediū eius: qm̄. Et excussit pharaonem ⁊ virtutē ei⁹ in mari rubro: qm̄. Qui transduxit populū suū per desertū: qm̄ Qui percussit reges magnos: qm̄. Et occidit reges fortes: qm̄. Seon regē amorreox: qm̄ Et og regem basan: qm̄. Et dedit terrā eorū hereditatē: qm̄. Hereditatē ifr'l̄ seruo suo: qm̄ Quia in humilitate nostra memor fuit nr̄i: qm̄. Et redemit nos ab inimicis nostris: qm̄. Qui dat escā oi carni: qm̄. Cōfitemi deo celi: qm̄. Confitemi dño dnox: qm̄ in eternū misericordia eius. ps̄ CXXXVI

Super flumina babylonis illic sedimus ⁊ flevimus: dū recordaremur tui syon. In salicibus in medio eius suspendim⁹ organa nostra. Quia illic interrogauerunt nos qui captivos duxerunt nos: verba cantionū. Et q̄ abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de canticis syon. Quō cantabimus canticum dñi: in terra aliena? Si oblitus fuero tui ierl̄m: oblivioni det dextera mea. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: si nō meminero tui. Si nō ꝓposuero ierl̄m: in ꝓncipio letitie mee. Memor esto dñe filiox edom in die ierl̄m. Qui dicūt exinanite exinanite: vsq̄ ad fundamentū in ea. Filia babylonis misera: beatus qui retribuit tibi retributionē tuā quā retribuisti nobis. Beatus q̄ tenebit ⁊ allidet parvulos tuos ad petram Psalmis ipsi dō. CXXXVII

Confitebor tibi domine in toto corde meo: qm̄ audisti oia verba oris mei. In conspectu angelorū psallam tibi: adorabo ad templū scm̄ tuū ⁊ confitebor nomini tuo. Sup mia tua ⁊ veritate tua: qm̄ magnificasti sup omne nomē sanctū tuū. In q̄cūq̄ die invocavero te exaudi me: multiplicabis in aia mea virtutē. Confiteant tibi dñe oēs reges terre: quia audierunt oia verba oris tui Et cantent in vijs dñi: qm̄ magna est gloria dñi. Qm̄ excelsus dñs ⁊ humilia respicit: ⁊ alta a longe cognoscit. Si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me: ⁊ sup iram inimicox tuox extendisti manū tuā: ⁊ salvū me fecit dextera tua. Dñs retribuet pro me: dñe misericordia tua in seculū: opa manuum tuax ne despicias. Ad victoriā ps̄ david. CXXXVIII

Domine ꝓbasti me ⁊ cognovisti me: tu cognovisti sessionē meā ⁊ resurrectionē meā. Intellexisti cogitatiōes meas de longe: semitā meā ⁊ funiculum meum investigasti. Et oēs vias meas ꝓvidisti: qa non est sermo in lingua mea. Ecce dñe tu cognovisti oia novissima ⁊ antiqua: tu formasti me ⁊ posuisti sup me manū tuā. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est ⁊ nō potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo: ⁊ quo a facie tua fugiam? Si ascendero in celum tu illic es: si descēdero in infernum ades. Si sumpsero pennas meas diluculo ⁊ habitavero in extremis maris. Etenim illuc man⁹ tua deducet me. ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forsitan tenebre conculcabūt me: ⁊ nox illuminatio mea in deliciis meis. Quia tenebre nō obscurabunt a te: ⁊ nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre ei⁹ ita ⁊ lumen eius. Quia tu possedisti renes meos suscepisti me de vtero matris mee. Cōfitebor tibi qa terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua: ⁊ aia mea cognoscet nimis. Non est occultatū os meum a te quod fecisti in occulto: ⁊ substantia mea in inferioribus terre. Imperfectū meū viderūt oculi tui. ⁊ in libro tuo oēs scribent: dies formabunt ⁊ nemo in eis. Mihi aūt nimis honorificati sunt amici tui de⁹: nimis cōfortat⁹ est principatus eox. Dinumerabo eos ⁊ super arenam multiplicabunt: exurrexi ⁊ adhuc sum tecū. Si occideris de⁹ peccatores: viri sanguinū declinate a me. Quia dicitis in cogitatione accipiāt in vanitate civitates tuas. Nōne q̄ oderunt te dñe oderā: ⁊ sup inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderam illos: inimici facti sunt mihi. Proba me de⁹ ⁊ scito cor meum: interroga me ⁊ cognosce semitas meas. Et vidi si via iniquitatis in me est: ⁊ deduc me in via eterna. Ad victoriam ps̄ dō. CXXXIX

Eripe me dñe ab hōie malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitaverūt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia. Acuerūt linguas suas sicut serpentes: venenū aspidum sub labijs eox. Custodi me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hoibus iniquis eripe me. Qui cogitaverunt supplātare gressus meos: absconderūt superbi laqueū mihi. Et funes extenderūt in laqueū iuxta iter scandalū posuerūt mihi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocē deprecationis mee. Dñe domine virtus salutis mee:

obūbrasti sup caput meū in die bĕlli. Nō tra
das me dñe a vĕsidrio meo pctōri: cogita
uerunt cōtra me:ne derelinquas me ne forte
exaltent. Caput circuitus eorum: labor la
biorū ipsor opiet eos. Cadent sup eos car
bones: in ignē deijcies eos: in miserijs non
subsistēt. Vir līguosus nō dirigef in terra:
vir iniustū mala capiēt in interitu. Cognoui
quia faciet dñs iudiciū inopis. z vindictam
pauperū. Verūtn iusti confitebunt nomini
tuo: z habitabūt recti cum vultu tuo.

Psalmus dauid. CXL

Domine clamaui ad te exaudi me:
intēdevoci mee cū clamauero ad te
dirigat oratio mea sicut incensum
in ꝓspectu tuo: elevatio manuū mear sacri
ficiū vesptinū. Pone dñe custodiā ori meo: z
ostiū circūstantie labijs meis. Nō declines
cor meū i ꝓba malitie: ad excusandas excu
sationes in peccatis. Cum hominibus operantib⁹
iniquitatem: z non communicabo cū electis eorum
Corripiet me iustus in misericordia z increpabit me: oleum autē peccatoris non impinguet caput meū. Quīn adhuc z oratio mea in beneplacitis eor: absorti sunt iuncti petre iudices eor. Audiēt verba mea quīn potuerunt: sicut crassitudo terre: erupta est super terrā. Dissipata sunt ossa nostra secus infernū: quia ad te dñe dñe oculi mei: in te sperauī non auferas animā meā. Custodi me a laqueo quē statuerunt mihi. z a scandalis operantium iniquitatem. Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter. Sum ego donec transeam.

Eruditio dauid cum esset in spelunca. Oratio. CXLI

Voce mea ad dominū clamaui: voce
mea ad dñm deprecat⁹ sum. Effun
do in conspectu eius oratione meā: z
tribulationē meā ante ipsū pnūcio. In de
ficiendo ex me spīritū meū: z tu cognouisti
semitas meas. In via hac qua ambulabam:
absconderūt laqueū mihi. Considerabā ad
dexterā z videbā: z nō erat qui cognosceret
me. Perijt fuga a me: z non est qui requirat
animā meā. Clamaui ad te dñe: dixi tu es
spes mea: portio mea in tra viuentiū. Intende
ad deprecationē meā: quia humiliat⁹ sū nimis
Libera me a psequentibus me: quia confortati sūt sup me. Educ de custodia aīam meā
ad confitendum nomi tuo: me expectant iusti
donec retribuas mihi. Cps dō qīn persequebat eū filius su⁹ absalon. CXLII

Domine exaudi orationem meā auribus percipe obsecrationē meā: in ve
ritate tua exaudi me in tua iusticia
Et non intres in iudiciū cum seruo tuo: qa
non iustificabitur in cōspectu tuo omnis vi
uens. Quia psecut⁹ ē inimicus animā meā:
humiliauit in terra vitam meā. Collocauit
me in obscuris sicut mortuos seculi: z anxi
atus est sup me spūs meus: in me turbatū est
cor meū. Memor fui diex antiquor: medi
tat⁹ sū i oib⁹ opib⁹ tuis: i factis manuū tuar
meditabar. Expandi manus meas ad te: aīa
mea sic tra sine aqua tibi. Velociter exaudi
me dñe: defecit spūs me⁹. Non auertas faciē
tuā a me. z similis ero descēdētib⁹ in lacum.
Auditā fac mihi mane mīam tuā: quia in te
sperauī. Notā fac mihi viā in q ambulē: qa
ad te leuauī aīam meā. Eripe me de inimicis
meis dñe ad te cōfugi: doce me facē voluntatē tuā qa de⁹ meus es tu. Spūs tuus bonus
deducet me i tra rectā: ꝓpter nomē tuū dñe
viuificabis me i eq̄tate tua. Educes de tribulatiōe aīam meā. z in mīatua disperdes inimicos meos. Et pdes oēs q tribulāt aīam meā
qīn ego ser⁹ tu⁹ sū. ps dō. aduersus goliā. CXLIII

Benedictus dñs deus me⁹ q docet manus meas ad
pliū: z digitos meos ad bellum.
Misericordia mea z refugium
meum: susceptor meus z liberator me⁹. Protector meus z in ipso sperauī: qui subdit populum meum sub me. Dñe quid est homo quia
innotuisti ei: aut filius hois quia reputas eū?
Homo vanitati similis factus ē: dies ei⁹ sicut umbra
pterēūt. Dñe inclina celos tuos z descende:
tange montes z fumigabūt. Fulgura coruscationē z dissipabis eos: emitte sagittas
tuas z cōturbabis eos. Emitte manū tuam
de alto: eripe me z libera me de aqis multis: z
de manu filior alienor. Quor os locutū est
vanitatē: z dextera eor dextera iniqtatis. Deus
canticū nouū cantabo tibi: in psalterio decachordo psallā tibi. Qui das salutē regib⁹: q
redemisti dauid serūū tuum: de gladio mali
gno eripe me. Et erue me de manu filiorum
alienor. q̄r os locutū est vanitatē. z dextera
eor dextera iniqtatis. Quor filij sicut novelle
plātatiōes: i iuuētute sua. Filie eor cōpositе

etrcūornate ut similitudo tẽpli. Promptuaria eorū plena:eructātia ex hoc in illud. Oues eorū fetose abūdantes in gressib⁹ suis: boues eorū crasse. Nō est ruina macerie:neq; trāsitus neq; clamor i plateis eor. Bti dixerūt populū cui hec sūt:beat⁹ populus cui⁹ dñs ds⁹ eius.

Hymnus dauid. CXLIIII

Exaltabo te deus me⁹ rex:et benedicam nomini tuo in seculū et in seculū seculi. Per singulos dies benedicā tibi: et laudabo nomen tuū in seculū. et in seculū seculi. Magnus dominꝰ et laudabilis nimis. et magnitudinis eius nō est finis. Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuā pronunciabūt. Magnificentiam glorie sanctitatis tue loquent: et mirabilia tua narrabunt. Et virtutem terribiliū tuorū dicent: et magnitudinē tuā narrabūt. Memoriā abūdantie suauitatis tue eructabunt: et iustitia tua exultabūt. Miserator et miserator dñs: patiens et multū misericors. Suauis dominꝰ vniuersis: et miserationes ei⁹ super oia opera eius. Confiteant tibi domine omnia opa tua et sancti tui benedicant tibi. Gloriam regni tui dicent: et potentiā tuā loquent. Ut notā faciant filijs hominū potētiam tuā: et gloriā magnificentie regni tui. Regnū tuū regnum omniū seculorū: et dominatio tua in omni generatione et generatione. Fidelis dominus in omnib⁹ verbis suis: et sanct⁹ in omnib⁹ operibus suis. Alleuat dominꝰ omnes qui corruūt et erigit omnes elisos. Oculi omniū in te sperant domine: et tu das escam illorū in tẽpore opportuno. Aperis tu manū tuam: et imples omne animal benedictione. Justus dominꝰ in omnibus vijs suis: et sanct⁹ in omnib⁹ operibus suis. Prope est dominꝰ omnib⁹ inuocantibus eū: omnib⁹ inuocantib⁹ eū in veritate. Voluntatem timentiū se faciet: et deprecationem eorum exaudiet: et saluos faciet eos. Custodit dñs omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet. Laudationem domini loquetur os meū: et benedicat omnis caro nomini sancto ei⁹ in seculū et in seculū seculi.

Alleluia.

Lauda anima mea dominū: laudabo dominū in vita mea: psallā deo meo quādiu fuero. Nolite cōfidere in principibus: in filijs hominū in quib⁹ nō est salus. Exibit spiritus eius et revertetur in terram suā: in illa die peribūt oēs cogitationes eorū. Beatus cuius deus iacob adiutor eius: spes eius in domino deo ipsius: qui fecit celū et terram mare et omnia que in eis sūt. Qui custodit veritatē in seculū: facit iudiciū iniuriam patientib⁹: dat escam esurientibus. Dominꝰ solvit compeditos: dominus illuminat cecos. Dominꝰ erigit elisos: dñs diligit iustos. Dominus custodit aduenas: pupillū et viduam suscipiet: et vias peccatorū disperdet. Regnabit dñs in secula deus tuus syon: in generatiōe et generationē. ps CXLVI

Laudate dominū quoniam bonus est psalm⁹: deo nostro sit iocunda decora laus laudatio. Edificans hierusalem dñs: dispersiones israelis cōgregabit. Qui sanat contritos corde: et alligat cōtritiones eorū. Qui numerat multitudinē stellarum: et oibus eis noia vocat. Magnus dominus noster et magna virtus eius: et sapientie eius nō est numer⁹. Suscipiens mansuetos dñs: humilians aūt peccatores vsq; ad terrā. Precinite domino in cōfessione: psallite deo nr̄o: in citbara. Qui operit celū nubibus: et parat terre pluuiam. Qui producit in montib⁹ fenum et herbam seruituti hominum. Qui dat iumentis escam ipsorū: et pullis coruorū inuocantibus eū. Nō in fortitudine equi voluptatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitū erit ei. Beneplacitū est dño super timentes eū: et in eis qui sperant super misericordia ei⁹. ps.

Lauda ierl̄m dominū: CXLVII

lauda deū tuū syon. Quoniam confortauit seras portarū tuarū: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te. Qui emittit eloquiū suū terre: velociter currit sermo eius. Qui dat niuē sicut lanā: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit crystallū suū sicut buccellas: ante faciē frigoris ei⁹ quis sustinebit? Emittet verbū suū et liquefaciet ea: flabit spiritus ei⁹ et fluent aque. Qui annūciat verbū suū iacob: iusticias et iudicia sua israel. Nō fecit taliter oi nationi: et iudicia sua nō manifestauit eis. Alleluia. CXLVIII

Laudate dñm de celis: laudate eum in excelsis. Laudate eū omnes angeli eius: laudate eū omnes virtutes eius. Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stelle et lumen. Laudate eū celi celoꝝ

¶aque omnes que sup̃ celos sũt laudent nomen dñi. Quia ipse dixit ¶ facta sũt: ipse mandauit ¶ creata sũt. Statuit ea in seculũ ¶ in seculũ seculi: p̃ceptũ posuit ¶ nõ p̃teribit. Laudate dñm de terra: dracones ¶ omnes abyssi. Ignis grando nix glacies spiritus procellarũ: que faciunt verbum eius. Montes ¶ omnes colles: ligna fructifera ¶ omnes cedri. Bestie ¶ vniuersa pecora: serpentes ¶ volucres pennate. Reges terre ¶ omnes populi: principes ¶ omnes iudices terre. Iuuenes ¶ virgines senes cũ iunioribus laudent nomen dñi: quia exaltatum est nomen eius soli9. Confessio eius sup̃ celũ ¶ terrã: ¶ exaltauit cornu populi sui. Hymn9 oibus scis eius: filijs israhel populo appropinquanti sibi. Alleluia.

Cantate dño canticũ nouũ: laus eius in ecclesia sanctorũ. Letet̃ israhel in eo qui fecit eũ: ¶ filie syon exultent in rege suo. Laudent nomen ei9 in choro: in tympano ¶ psalterio psallent ei. Quia bñplacitũ est dño in pplo suo: ¶ exaltauit mansuetos in salutẽ. Exultabũt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. Exultationes dei in gutture eorũ: ¶ gladij ancipites in manibus eorũ. Ad faciendã vindictam in nationibus: increpationes in populis. Ad alligandos reges eorũ in compedibus: ¶ nobiles eorũ in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudicium conscriptũ: gloria hec est omnibus sanctis eius. Alleluia.

Laudate dñm in sanctis ei9: laudate eũ in firmamẽto virtutis ei9. Laudate eũ in virtutib9 eius: laudate eum sm multitudinẽ magnitudinis ei9. Laudate eum in sono tube: laudate eũ in psalterio ¶ cithara. Laudate eũ in tympano ¶ choro: laudate eũ in chordis ¶ organo. Laudate eũ in cymbalis bene sonantib9: laudate eũ in cymbalis iubilationis: omnis spiritus laudet dominum. Alleluia.

Explicit psalterium.

Epla sancti hieronymi ꝓbyteri ad Chromatiū ⁊ heliodoꝝ ep̄os : ⁊ libꝝ Salomōis

Ungat epistola quos iūgit sacerdotiū: ūno charta nō diuidat : quos christi nectit amor Cōmētarios ī osee amos ⁊ zachariam · malachiam q̄s poscitis. Scripsissem si licuisset pre valitudine. Mittit̄ solatia sumptuū : Notarios nostros ⁊ librarios sustētatis : ut vobis potissimū nostrum ꝑsudet ingeniū. Et ecce ex latere frequēs turba diuersa poscentium : quasi aut equū sit me vobis esurientibus ⁊ alijs latorare : aut in rōne dati ⁊ accepti · cuiq̄s ꝓter vos obnoxius sim. Itaq̄ lōga egrotatiōe fractus ne ꝑnitus hoc anno reticerē. ⁊ apud vos mutus essem · tridui op⁹ nomini ꝑstro cōsecraui · interpretationē videlicet trium salomonis voluminū · masloth qd̄ hebrei paralolas : vulgata autem editio puerbia vocat. coeleth · quē ḡrece ecclesiastem · latine cōcionatorē possumus dicere. syrasirim · qd̄ in lingua nostra vertit̄ cāticū canticoꝝ. Fertur ⁊ panaretos iesu filij syrach liber. ⁊ alius pseudographus: qui sapiētia salomōis inscribitur. Quoꝝ priorē hebraicū reperi · non ecclesiasticū ut apud latinos : ꝫ paralolas p̄notatū. Cui iūcti erāt ecclesiastes ⁊ cāticū cāticoꝝ: ut silitudinē salomonis nō solū numero liboꝝ · ꝫ etiā materiarū genere coeq̄ret. Secūd⁹ apud hebreos nusq̄ est: q̄a ⁊ ipse stilus grecā eloquētiā redolet ⁊ nōnulli scriptoꝝ veterū · hūc ee iudei philonis affirmāt. Sicut ḡ iudith ⁊ tobie ⁊ machabeoꝝ libros · legit q̄dē eos ecclesia. ꝫ inē canōicas scripturas nō recipit : sic ⁊ hec duo volumina legat ad edificationē plebis : non ad auctoritatē eccl̄iasticoꝝ dogmatū cōfirmandā. Sicui sane septuaginta inē ꝓpretum magis editio placet : habet eam a nobis olim emēdatā : Hecq̄ n. noua sic cudimus : ut vetera ꝑstruamus. Et tamē cū diligētissime legerit · sciat magis nostra scripta itelligi : q̄ nō in tertium vas transfusa coacuerint : sed statim ex prelo purissime cōmendata testem suū saporem seruauerint.

Explicit epistola sancti hieronymi.

Incipit prologus in libros eosdem.

Ribus noibus vocatū fuisse salomonē : scripture manifestissime docēt. Pacificū id est salomonē. ⁊ ydida · hoc est dilectū dñi. ⁊ qd̄ nunc dicit̄ coeleth. i. ecclesiasten. Ecclesiastes aūt greco sermone ē appellat⁹ : q̄a cetū. i. eccliam ꝙgreget · quē nos nūcupare possum⁹ cōcionatorē · eo q̄ loq̄t̄ ad ꝙplm. ⁊ sermo eius nō sp̄ecialit̄ ad vnū : ꝫ ad vniuersos dirigat̄ gnāliē. Porro pacific⁹ ⁊ dilectus dñi · ab eo q̄ regno eius pax fuerit. ⁊ eū dñs dilexerit appellat⁹ est. Nā ⁊ psalm⁹ 44⁹. et 71⁹. dilecti ⁊ pacifici titulo p̄notāt. Qui tñ ⁊ si ad ꝙplxtiā xp̄i eccl̄ie ꝙtinentes felicitatē ⁊ vires salomōis excedūt : tñ ꝑm bistoriā sup salomonē scripti sūt. Itaq̄ iuxta numer⁹ vocabuloꝝ : tria volumina edidit · puerbia · ecclesiasten · cāticū canticoꝝ · in puerbijs puulū docens : ⁊ q̄si ex officijs ꝑsonas erudiens. Ad̄ñ ⁊ ad filiū sermo crebro repetit̄. In ecclesiasten ꝙo mature vix etatē instituēs · ne q̄cq̄ in mūdi reb⁹ putet ee ꝓpetuū : ꝫ caduca ⁊ breuia vniuersa q̄ cernim⁹. Ad extremū iā cōsūmatū vix ⁊ calcato seculo p̄patū : i cantiq̄ cāticoꝝ sp̄se iūgit amplexib⁹. Nisi. n. pus reliq̄rim⁹ vitia. ⁊ p̄pis seculi renūciātes exp̄editos nos ad aduentū p̄pauerim⁹ · nō possumus cātare cāticū cāticoꝝ. Ez ⁊ ꝫ diligēti⁹ attēdēdū · tres libros auctore dño esse intitulatos. In puerbijs enī notāt̄ puerbia salomōis filij dauid regis isrl̄. In eccliasten ꝙo ꝙba eccliastes filij dauid reḡ irl̄m. Supfluū q̄ppe ē isrl̄ī q̄ male i greco ⁊ latinis codicib⁹ inuenit̄. In cātico aūt cāticoꝝ nec filius dauid nec rex isrl̄ sine irl̄m p̄scribit̄ : ꝫ tñ cāticū cāticoꝝ salomonis. Sicut. n. puerbia ⁊ rudis institutio ad iz. trib⁹ ⁊ ad totū ꝑtinet isrl̄. ⁊ quō ꝓpt̄ep⁹ mūdi nō nisi metropliū ꝓuenit · ꝫ ē babitatoꝝib⁹ irl̄m. Ita cāticū cāticoꝝ ad eos ꝙpe ꝑtinet q̄ tñ supna ꝑsiderāt. Ad icipiētes ⁊ ꝓficientes. ⁊ pac̄na dignitas. ⁊ regni ꝙpij merito ꝑdicat̄ auctoritas. Ad pfectos ꝙo vbi nō timore erudit̄ · ꝫ amore ꝙpij nomen sufficit. ⁊ eq̄lis magister ē ⁊ nescit esse se regem. Que oia referunt̄ ad xp̄m.

Incipit alius prologus.

Res libros salomōis. i. puerbia ecclesiasten. ⁊ cāticū cāticoꝝ · ꝑsi no. inē ꝓpretū auctoritati reddidi

uel anteposit̃ lineis supflua queq; ꝛsignans uel stellis titulo ꝓnotat̃: ea que minus bate-bank in ceres⁹ ut pleni⁹ paula ⁊ eustochium cognoscat̃: quid in libris nr̃is min⁹ sit: q̃d ꝛ redũdet. Nec nõ etiã illa q̃ impiti trãslato-res male i linguã nr̃am ꝛ greco ꝑmone ver-terãt oblitteras ⁊ antiquas curiosissima ꝛ-ritate corrext. Et ubi ꝓpositero ordine atq; ꝓ-uerso sniaꝝ fuerat lumẽ ereptũ: suis locis re-stituẽs feci intelligi q̃ latebat. Porro in eo libro q̃ a plerisq; sapia salomonis inscribit. ⁊ i ecclesiastico: quẽ esse iesu filij syrach null⁹ ignorat calamũ tẽptauit: tñmõ canonicas scripturas uob emẽdare uolideras: ⁊ studiũ meũ certꝫ magis q̃ dubijs cõmendare. Ideo greco ⁊ hebreo ꝓfatiũcula ytraq; i libro ꝓ-missa ẽ: q̃a nõnulla ꝛ greco ꝺ ad illuminati-onẽ sensus ⁊ legentꝫ edificationẽ uel inserta hebraice trãslationi uel extrinsec⁹ iũcta sũt. Et idcirco qui legis semper peregrina me-mento.

Incipit liber Prouerbioꝝ. Capm̃ I

Parabole salo-monis filij dauid regis israel: ad sciendã sapientiã ⁊ disciplinã ad intelligẽda ẏba prudẽtie ⁊ suscipiẽdã eruditionẽ doctrine iusticiã ⁊ iudiciũ ⁊ equitatẽ. Ut ꝛ̃ paruulis astutia. ⁊ adolescẽti scia ⁊ intellectus. Audiẽs sapiẽs sapiẽtio⁹ erit: ⁊ intelligẽs gubernacula possidebit. Ad intelligẽdum parabolã ⁊ interꝓtationẽ ẏba sapiẽtũ ⁊ enigmata eorũ. Timor dñi ꝓncipiũ sapiẽtie Sapiẽtiã atq; doctrinã stulti ꝛspiciũt. Au-di fili mi disciplinã patris tui. ⁊ ne dimittas legẽ matris tue: ut addatur grã capiti tuo. ⁊ torques collo tuo. Fili mi si te lactauerint pctõres: ne acq̃escas eis. Si dixerit ꝛni no-biscũ: insidiemur sanguini: absc̃dam⁹ tẽdi-culas ꝝ insontẽ frustra ꝛglutiam⁹ eũ sicut infern⁹ uiuentẽ ⁊ integrũ q̃si ꝛscendẽtẽ in lacũ: eẽm ꝓciosam substãm reperiem⁹: iplebi-mus domos nr̃as spolijs: sortẽ mitte nobiscũ: marsupiũ sit ynũ oĩuz nr̃m: fili mi ne ambu-les cũ eis. Prohibe pedẽ tuũ a semitis eorum Pedes enĩ illoꝝ ad malũ currũt: ⁊ festinant ut effundant sanguinem. Frustra autẽ iacit̃ ret ix añ oculos pennatoꝝ. Ipsi ch̃ ꝝ sanguinẽ suũ insidiant: ⁊ moliũt fraudes ꝓ aias suas. Sic semite oĩs auari aias possidẽtiũ rapiũt. Sapia foris ꝓdicat: in plateis dat uocẽ suã. In capite turbarũ clamitat: in foribꝰ portaꝝ urbis ꝓfert ẏba sua dicens: Usq; q̃ paruuli diligit̃ infantiam. ⁊ stulti ea q̃ sibi sũt noxia cupiẽt: ⁊ ip̃rudẽtes odibũt sciẽtiã? Conuerti-mini ad correptionẽ meã. En ꝓferam uobis spiñ meũ: ⁊ ostendã uobis ẏba mea. Quia uocaui ⁊ renuistis: extendi manũ meã ⁊ non fuit q̃ aspiceret. Despexistis ẽ cõsiliũ meum: ⁊ increpationes meas neglexistis. Ego ch̃ in interitu uro rideo: ⁊ subsannato cũ uobis id q̃ timebatis aduenerit. Cũ irruerit repẽti-na calamitas. ⁊ interit⁹ q̃si tẽpestas ingrue-rit: q̃ uenerit sup uos tribulatio ⁊ angustia. Tũc inuocabũt me ⁊ nõ exaudiã: mane cõ-surgẽt. ⁊ nõ inueniẽt me: eo q̃ exosam habu-erint disciplinã. ⁊ timorẽ dñi nõ susceperint nec acq̃euerint cõsilio meo. ⁊ ꝛtraxerint uni-uerse correptiõi mee. Comedent igit̃ fruct⁹ uie sue: suisq; consilijs saturabunt̃. Auersio puloꝝ interficiet eos: ⁊ ꝓsperitas stultoꝝ pdet eos. Qui aũt me audierit: absq; ꝛore req̃e-scet. ⁊ abũdãtia ꝓfruct̃: timore malo ꝝ blato

II

Fili mi si susceperis sermẽs meos: ⁊ mandata mea absconderis ꝛnes te: ut audiat sapiẽtiã aur̃ tua inclina cor tuũ ad cognoscendã prudẽtiam. Si. n. sapiẽtiã inuocaueris. ⁊ iclinaueris cor tuũ prudẽtie: si q̃sieris eã q̃si pcuniã. ⁊ sicut thesauros effoderis illã: tũc intelliges timo-rẽ dñi ⁊ sciam ꝛi inuenies. q̃a dñs dat sapi-entiã. ⁊ ex ore eius prudentia ⁊ sciẽtia. Cu-stodiet rectoꝝ salutem: ⁊ ꝓtteget gradientes simplicit̃. seruãs semitas iusticie. ⁊ uias san-ctoꝝ custodiẽs. Tũc intelliges iusticiam ⁊ iudiciũ ⁊ eq̃tatẽ: ⁊ oẽm semitã bonã. Si in-trauerit sapiẽtia cor tuũ. ⁊ scia aie tue pla-cuerit: ꝓsiliũ custodiet te. ⁊ prudentia seru-abit te: ut eruar̃ a uia mala ⁊ ab uiꝛ q̃ quer-sa loquit̃. Qui relinquũt iter rectũ. ⁊ ambu-lant ꝙ uias tenebrosas. Qui letant̃ cũ male fecerint. ⁊ exultãt in reb⁹ pessimis. Quorum uie querse sũt: ⁊ ifames gressus eoꝝ. Ut eru-aris a muliere aliena. ⁊ ab extranea q̃ mollit ser-mones suos: ⁊ relinq̃t ducẽ puberta ꝫ suã: ⁊ pacti ꝛi sui oblita ẽ. Inclinata ẽ. n. ad mortẽ dom⁹ ei⁹. ⁊ ad iferos semite ipsi⁹. Oẽs q̃ igre-diũt ad eã nõ reuẽtẽ: nec apphẽdẽt semitas uite. Ut ãbules i uia bona. ⁊ calles iustoꝝ cu

stodias. Qui.n.reperti sunt hitabūt in ēra. ⁊ simplices pmanebūt i ea. Impij ꝺo te terra ꝺdent. ⁊ q̄ inique agūt auferent ex ea. III

Fili mi ne obliuiscaris legis mee. ⁊ p̄cepta mea cor tuū custodiat. Lōgitudinē enī dier ⁊ annos vite ⁊ pacē apponent tibi. Misericordia ⁊ ꝟitas te non ꝺerāt. Circūda eas gutturi tuo. ⁊ ꝺscribe in tabulis cordis tui. ⁊ inuenies grām ⁊ disciplinā bonā corā ꝺo ⁊ hoib⁹. Habe fiduciā in dño ex toto corde tuo. ⁊ ne initaris prudentie tue. In oibus vijs tuis cogita illū. ⁊ ipse dirigет gressus tuos. Ne sis sapiēs apud temetipsū. Time ꝺū. ⁊ recede a malo. Sanitas q̄pe erit ymbilico tuo. ⁊ irrigatio ossiū tuor. Honora dñm ꝺe tua substātia: ⁊ ꝺe p̄mitijs oīus frugū tuar da paupib⁹. ⁊ implebunt horrea tua saturitate. ⁊ vino torcularia redūdabūt. Disciplinā dñi fili mi ne abijcias nec ꝺficias cū ab eo corripiaris. Quē.n. diligit dns corripit. ⁊ q̄si pr̄ in filio cōplacet sibi Btūs hō q̄ iuenit sapiam. ⁊ q̄ affluit prudētia. Melior ē acq̄sitio ei⁹ negociatiōe auri ⁊ argēti ꝺmi ⁊ purissimi fruct⁹ ei⁹. Pꝛeciosior est cūctis opib⁹. ⁊ oia q̄ ꝺsiderāt huic nō valent cōpari. Longitudo ꝺierū in ꝺxtera eius ⁊ sinistra illi⁹ ꝺuitie ⁊ glia. Vie ei⁹ vie pulchre. ⁊ cēs semite ei⁹ pacifice. Lignū vite est his q̄ apprehēderint eā. ⁊ q̄ tenuerint eā beati Dns sapia fūdauit ērā: stabiliuit celos prudentia. Sapia illi⁹ eruperunt abyssi. ⁊ nubes rore cōrescūt. Fili mi ne effluāt hꝫ ab oculis tuis. Custodi legē meā atq̄ cōsiliū meū. ⁊ erit vita aie tue. ⁊ grā faucib⁹ tuis. Tūc ambulabis fiducialiē i vita tua. ⁊ pes tu⁹ nō impinget. Si ꝺrmieris non timeb: q̄esces ⁊ suauis erit somn⁹ tu⁹. Ne paueas repētino ꝺrore. ⁊ irruētes tibi potētias impior. Dns enī erit i latē tuo. ⁊ custodiet pedē tuū ne capiaris. Noli phibere bñfacē cū q̄ pōt: si vales ⁊ ipse bñfac. Ne dicas amico tuo vade ⁊ rediens ꝺo tibi: cū stati possis dare. Ne moliaris amico tuo malū: cū ille in te baxat fiduciā. Nō ꝓtēdas aduersus hoiem frustra cū ipse tibi nihil mali fecerit. Ne emulet⁹ hominē iniustū nec imiteris vias eius: q̄a abhominatio ē dñi oi⁹ illusor. ⁊ cū simplicib⁹ sermocinatio ei⁹. Egestas a dño i domo impij: habitacula aūt iustor bñdicēt. Ipse ꝺludet illusores. ⁊ mansuet⁹ ꝺabit grām. Gloriā sapientes possidebūt: stultor exaltatio ignominia.

Audite filij ꝺsciplinā pris: ⁊ attēdite ut sciat⁹ prudētiā. Donū bonū tribuā vob: legē meā ne ꝺelinquatis. Nā ⁊ ego fili⁹ fui patris mei: tenell⁹ ⁊ vnigenit⁹ coram mre mea. ⁊ docebat me atq̄ ꝺcebat. Suscipiat ꝟba mea cor tuū: custodi p̄cepta mea ⁊ vives. Posside sapiam: posside prudentiā. Ne obliuiscaris: neq̄ ꝺclines a ꝟbis oris mei. Ne ꝺmittas eam ⁊ custodiet te: dilige eā ⁊ cōseruabit te. Principiū sapie posside sapiam. ⁊ in oi possessiōe tua acquire prudētiā. Arripe illā ⁊ exaltabit te: glificaberis ab ea cū eā fueris amplexat⁹. Dabit capiti tuo augmēta grār. ⁊ corona inclyta ꝓtegет te. Audi fili mi ⁊ suscipe verba mea: ut multiplicēt tibi āni vite. Viā sapie mōstrabo tibi. ⁊ ducā te p semitas eq̄tat⁹: q̄s cū ingressus fueris nō artabūt gress⁹ tui. ⁊ currēs nō habebis offendiculū. Tene ꝺsciplinā: ne ꝺmittas eā. Custodi illā: q̄a illa ē vita tua Ne ꝺlecter⁹ i semit⁹ impior: nec tibi placeat malor via. Fuge ab ea: nec trāseas p illā: ꝺclina ⁊ ꝺsere eā. Nō.n. ꝺormiūt nisi cū malefecerint. ⁊ nō capiūt somn⁹ ab eis nisi supplātauerint. Comedunt panē impietat⁹. ⁊ vinū iniquitatis bibūt. Justor aūt semita q̄si lux splēdes ꝓcedit. ⁊ crescit vsq̄ ad ꝓfectā ꝺie. Via ipior tenebrosa: nesciūt vbi corruāt Fili mi ausculta sermōes meos. ⁊ ad eloq̄a mea inclina aurē tuā. Ne recedāt ab oculis tuis: custodi ea in medio cordis tui. Vita.n. sūt inuenientib⁹ ea. ⁊ vniūse carni sanitas. Oī custodia serua cor tuū: q̄a ex ipso vita procedit Remoue a te os prauū. ⁊ ꝺtraxentia labia sint ꝓcula te. Oculi tui recta videant. ⁊ palpebre tue p̄cedāt gressus tuos. Dirige semitas pedib⁹ tuis. ⁊ cēs vie tue stabiliēt. Ne ꝺclines ad ꝺxterā neq̄ ad sinistrā. Auūte pedē tuū a malo. Vias.n. q̄ a ꝺxtr⁹ sūt nouit dns q̄ se sūt a sinistr⁹. Ipse.n. rectos faciet gress⁹ tuos: itinera āt tua i pace ꝓducet

Fili mi attēde sapiētiā meā ⁊ prudētie mee inclina aurē tuā: ut custodias cogitatiōes. ⁊ ꝺsciplinā labia tua ꝓcuēt. Ne itēder⁹ fallacie mulier⁹. Fauus.n. distillans labia meretrīc. ⁊ nitidi⁹ oleo guttur ei⁹. Nouissima aūt illi⁹ amara q̄si absinthiū ⁊ lingua eius acuta q̄si gladi⁹ biceps. Pedes ei⁹ ꝺscēdūt i mortē. ⁊ ad inferos gressus ei⁹

ꝑnetrãt. Per semitã vite nõ ãbulãt: vagi
fũt gressꝰ eiꝰ ⁊ inuestigabiles. Nũc ḡ fili au-
di me. ⁊ ne recedas a ꝓbis oris mei. Lõge
fac ab ea viã tuã. ⁊ ne appropinques fozibꝰ
domꝰ eiꝰ. Ne tes alienis honozẽ tuũ. ⁊ ãnos
tuos crudeli. Ne forte ipleant ẽnei viribꝰ
tuis. ⁊ labozes tui sint in domo aliena. ⁊ ge-
mas i nouissimis qñ ꝯsũpser carnes tuas ⁊
cozpꝰ tuũ. ⁊ dicas: Cur detestatꝰ sũ disci-
plinã. ⁊ increpatiõibꝰ nõ acq̃euit coz meũ:
Nec audiui vocẽ docẽtiũ me. ⁊ mgris nõ in-
clinaui aurẽ meã: Pene fui i oi malo: i me-
dio ecclie ⁊ synagoge. Bite aquã de cister-
na tua. ⁊ fluẽta putei tui. Deriuẽt fõtes tui
foras. ⁊ i plateis aq̃s tuas diuide. Habeto
eas solꝰ: nec sint alieni ptices tui. Sit ve-
na tua bñdicta. ⁊ letare cũ muliere adolescẽ-
tie tue. Cerua carissima. ⁊ gratissimꝰ bin-
nulꝰ. Ubera eiꝰ inebriẽt te oi tpe: ⁊ i amo-
re eiꝰ delectare iugiṫ. Quare seduceris fili
mi ab aliena. ⁊ foueri sinu alteriꝰ? Respi-
cit dñs viã hois. ⁊ oẽs gressꝰ eiꝰ cõsiderat.
Iniq̃tates sue capiũt impiũ. ⁊ funibꝰ pcõz
suoz ꝯstrigit. Ipse moziet qz nõ habuit di-
sciplinã. ⁊ i multitudie stulticie sue decipiet.

VI

Fili mi si ꝯponderi ꝓamico tuo:
dexisti apud ẽnẽũ manũ tuã. Illa-
q̃atus es ꝓbis oris tui. ⁊ captꝰ ꝓꝛis
sermoibꝰ. Fac ḡ qd dico fili mi. ⁊ temetipsũ
liẽra: qa icidisti i manũ ꝓximi tui. Discurre
festina: suscita amicũ tuũ. Ne dederi sõnũ
oculis tuis: nec dormitẽt palpebre tue. Eruc-
re q̃si damula de manu. ⁊ q̃si auis de insidijs
aucupis. Uade ad formicã o piger. ⁊ ꝓsidera
vias eiꝰ. ⁊ disce sapientiã. Que cũ nõ ha-
beat ducẽ nec ꝯceptozẽ nec ꝓncipẽ parat in
estate cibũ sibi. ⁊ ꝯgregat i messe qd come-
dat. Usq̃q piger dormies? Quñ cõsurges e
somno tuo? Paululũ dormies: paululũ dor-
mitabis: paululum ꝯseres manꝰ tuas ut dor-
mias. ⁊ veniet tibi q̃si viator egestas. ⁊ pau-
peries q̃si vir armatꝰ. Si ꝓ ipiger fueris:
veniet ut fons messis tua. ⁊ egestas lõge fu-
giet a te. Hõ apostata vir inutilis gradiṫ ore
puerso. ãnuit oculis. terit pde. digito loq̃ẽ.
prauo corde machinaṫ malũ. ⁊ oi tpe iurgia
seminat. Huic exemplo veniet pdirio sua. ⁊
subito ꝓteret: nec habebit vltra medicinam.
Hex sũt q̃ odit dñs. ⁊ septimũ detestaṫ aia
eiꝰ. Oculos sublimes. linguã mẽdacẽ. manꝰ
effũdẽtes inoxiũ sanguinẽ. cor machinans
cogitatiões pessimas. pedes veloces ad cur-
rẽdũ i malũ. pferẽtẽ mẽdacia. testẽ fallacẽ.
⁊ eũ q̃ semiat inẽ frẽs discordias. Cõserua
fili mi pcepta pris tui. ⁊ ne dimittas legem
mris tue: liga eã i corde tuo iugiṫ. ⁊ circũda
gutturi tuo. Cũ ãbulauerit gradiãṫ tecũ: cũ
dormierit custodiant te. ⁊ euigilans loqre cũ
eis. Quia mãdatũ lucerna ẽ. ⁊ lex lux. ⁊ via
vite increpatio discipline ut custodiãt te a
muliere mala. ⁊ a blãda lingua ẽnee. Non
ꝯcupiscat pulchritudinẽ eiꝰ cor tuũ: ne ca-
piant nutibꝰ illiꝰ. Preciũ. n. scorti vix ẽ vniꝰ
panis: mulier aũt viri pciosam aiam capit.
Numq̃d pot hõ absc̃dẽ ignẽ i sinu suo ut ve-
stimẽta illiꝰ nõ ardeãt. aut ãbulare sup pru-
nas ut nõ plãte cõburãṫ ei? Sic q̃ igrediṫ
ad mulierẽ ꝓximi sui. nõ erit mũdꝰ cũ tetigerit eã. Non grãdis ẽ culpa cũ q̃s furatus
fuerit. Furaṫ enĩ ut esuriẽtẽ impleat aiaz. De-
pꝛẽhẽsus q̃ reddet septuplũ. ⁊ cẽm subsan to-
mꝰ sue tradet. ⁊ libebit se. Qui aũt adulẽ
est. ꝓpꝛ cordis ĩopiã pdet aiam suã. Turpi-
tudinẽ ⁊ ignominiã cõgreget sibi. ⁊ opꝓ-
briũ illiꝰ nõ delebiṫ. Quia zelus ⁊ furoꝛ viri
nõ parcet i die vindicte: nec acq̃escet cuiꝰ q̃
ꝑcibꝰ. nec suscipiet ꝓdeptiõe dona plũra.

VII

Fili mi custodi sermões me-
os. ⁊ ꝑcepta mea reconde tibi. Fili
honoza dñm ⁊ valeb: preẽ eũ ꝓ ne
timueri alienũ. Serua mãdata mea ⁊ vives
⁊ legẽ meã q̃si pupillã oculi tui. Liga eã in
digiṫ tuis: scribe illam i tabulis cordis tui.
Dic sapiẽtie sozoꝛ mea es. ⁊ prudentiã voca
amicã tuã. Ut custodiat te a muliere extra-
nea ⁊ ab aliena: q̃ ꝓba sua dulcia facit. De
fenestra enĩ domus mee p cãcellos ꝓspexi iu-
uenẽ: ⁊ video puulos. Cõsidero vecordem
iuuenẽ q̃ trãsit p plateas iuxta ãgulũ. ⁊ ꝓpe
viã domꝰ illi gradiṫ i obscuro aduesperascẽ
te die: in nocte tenebris ⁊ calligine. Et ecce
occurrit illi mulier i ornatu meretricio ꝓpa-
rata ad decipiẽdas aias. Garrula ⁊ vaga-
q̃etis ipatiẽs: nec valẽs in domo ꝓsistere pe-
dibꝰ suis. Nũc foris. nũc in plateis. nũc iu-
xta angulos insidiãs. Applexũq̃ deosculaṫ
iuuenẽ ⁊ ꝓcaci vultu blandiṫ dicẽs. Uoti-
mas ꝓo salute devoui: hodie reddidi vota
mea. Idcirco egressa sũ i occursũ tũ desideras
te videre ⁊ repperi. Intexui funibꝰ lectulum

meū: strauī tapetib⁹ pictis ex egypto: aspersi
cubile meum myrrha ⁊ aloe ⁊ cinnamomo.
Veni iebriemur vberib⁹: ⁊ fruamur cupitis
ūplexib⁹ donec illucescat dies. Nō ē.n. vir i
domo sua: abijt via lōgissima. Sacculū pecu-
nie secū tulit. i die plene lune reūsur⁹ ē in do-
mū suā. Irretiuit eū multis sermōib⁹: ⁊ blan-
ditijs labioꝝ ꝓtraxit illū. Statī eā sequē ⁊si
bos ducⁱ⁹ ad victimā ⁊ ⁊si agⁿ⁹ lasciuiēs ⁊
ignorās: ⁊ nescit ꝙ ad vincula stultⁱ⁹ trahat
donec trāsfigat sagitta iecur eiⁱ⁹. velut si auis
festinet ad laqueum. ⁊ nescit ꝙ de piculo aie
illiⁱ⁹ agit. Nunc ḡ fili mi audi me: ⁊ attende
ꝓbis oris mei. Ne abstrahat i vijs illⁱ⁹ mēs
tua: neq; decipiarj semitis eiⁱ⁹. Multos enim
vulneratos deiecit: ⁊ fortissimi quiq; interfe-
cti sūt ab ea. Vie inferi dom⁹ eiⁱ⁹: penetrātes
interiora mortis.

C. VIII

Nūq̄d nō sapia clamitat ⁊ prudē-
tia dat vocē suā? In sūmis excelsisq;
verticib⁹. supra viā in medijs semitis
stans: iuxta portas ciuitatis. in ipsis fori⁹ lo-
quitur dicens: O viri ad vos clamito. ⁊ vox
mea ad filios hoīuꝫ. Intelligite puuli astuti-
am: ⁊ insipientes animaduertite. Audite qm de
reb⁹ magnis locutura sū. ⁊ aperiēt labia mea
vt recta ꝓdicēt. Veritatē meditabit guttur
meū: ⁊ labia mea detestabūt impiū. Justisūt
ēs sermōes mei: nō ē in eis prauū quid neq;
quersū. Recti sūt intelligētib⁹: ⁊ equi inueni-
entib⁹ sciam. Accipite disciplinā meā ⁊ nō
pecuniā: doctrinā magis q̄ aurū eligite. Me-
lior est.n. sapia cunctis opib⁹ ꝑciosissimis: ⁊ oē
desiderabile ei nō pōt cōpari. Ego sapia ha-
bito in ꝓsilio: ⁊ eruditis intersū cogitatiōib⁹.
Timor dñi odit malū. arrogātiā ⁊ superbiaꝫ
⁊ viā prauā ⁊ os bilingue detestor. Meū est
ꝓsiliū ⁊ equitas. Mea ē prudētia. mea ē fortī-
tudo. Per me reges regnāt: ⁊ legū ꝓditores
potētes decernūt iusticiā. Ego diligētes me
diligo: ⁊ q̄ mane vigilauerint ad me inuenīēt
me. Mecū sūt diuitie ⁊ gl̄ia: opes superbe ⁊ iu-
sticia. Melior ē fructⁱ⁹ meⁱ⁹ auro ⁊ lapide ꝑ-
cioso: ⁊ genimina mea argēto electo. In vijs
iusticie ambulo. in medio semitaꝝ iudicij: ut
ditē diligētes me ⁊ thesauros eoꝝ repleam.
Dñs possedit me in initio viaꝝ suaruꝫ. anteq̄
quicq̄ fecerat a principio. ab eterno ordinata sum
⁊ ex antiq̄s: antiq̄ terra fieret. Nondum erant
abyssi: ⁊ ego iā cōcepta erā. Necdum fontes
aquaꝝ eruperāt necdum mōtes graui mole
cōstiterāt. Antē omnes colles ego ꝓpariebar.
Adhuc terā nō fecerat ⁊ flumina ⁊ cardines
orbis terre. Antē ꝓparabat celos aderā. qui cer-
ta lege ⁊ gyro vallabat abyssos. Qui etheria
firmabat sursum ⁊ librabat fontes aquaꝝ. Qui
circūdabat mari terminū suū: ⁊ legē ponebat
aquis ne trāsirēt fines suos. Qui appendebat
fundamēta terre: cū eo erā cūcta cōponēs. Et
delectabar p singulos dies ludēs coram eo oi
tpe: ⁊ ludēs in orbe terrārū: ⁊ deliciē mee esse
cū filijs hoīum. Nūc ḡ filij audite me. Beati
q̄ custodiūt vias meas. Audite disciplinā
⁊ estote sapientes: ⁊ nolite abijcere eā. Beatus
hō q̄ audit me: ⁊ q̄ vigilat ad fores meas q̄-
tidie: ⁊ obseruat ad postes ostij mei. Qui me
inuenerit. inueniet vitā: ⁊ hauriet salutē a dño
Qui aūt in me peccauerit: ledet aiam suam.
Oēs q̄ me oderūt. diligūt mortē.

C. IX

Sapia edificauit sibi domum: excidit
colūnas septem. Immolauit victi-
mas suas: miscuit vinum. ⁊ ꝓposuit
mēsam suā. Misit ācillas suas ut vocarent
ad arcē. ⁊ ad menia ciuitatis. Si q̄s ē puulus
veniat ad me. Et insipientib⁹ locuta ē. Veni-
te comedite panē meū: ⁊ bibite vinū q̄ mi-
scui vobis. Relinquite infantiam ⁊ viuite: ⁊
ābulate p vias prudētie. Qui erudit derisō-
rē. ipse iniuriā sibi facit. ⁊ q̄ arguit impium
sibi maculā generat. Noli arguere derisorem
ne oderit te. Argue sapientē: ⁊ diliget te. Da
sapiēti occasionē: ⁊ addet ei sapia. Doce iustū
⁊ festinabit accipere. Principium sapientie
timor dñi: ⁊ sciētia sanctoꝝ prudentia. Per
me enī multiplicabunt dies tui: ⁊ addent tibi
anni vite. Si sapies fuerj tibimetipsi eris: si
aūt illusor. sol⁹ portab⁹ malū. Mulier stulta
⁊ clamosa. plena q̄ illecebris ⁊ nihil oīo sciēs
sedet in foribus dom⁹ sue sup sellam. in excelso
urbis loco: ut vocaret trāseūtes p viā ⁊ per-
gētes i itinere suo. Quis ē parvul⁹? declinet
ad me. Et vecordi locuta est. Aque furtiue
dulciores sūt: ⁊ panis absconditⁱ⁹ suauior. Et
ignorauit q̄ ibi sint gigātes: ⁊ i ꝓfūdis inferni
cōuiue eiⁱ⁹. Qui.n. applicabit illi declinet ad
inferos: nā q̄ abscesserit ab ea saluabit.

V. X

Parabole salomōis. Filⁱ⁹ sapiēs leti-
ficat patrē: filⁱ⁹ vo stultⁱ⁹ mestitia ē
matris sue. Nil proderunt thesauri

impietatꝫ iusticia ꝑs liberabit a morte. Non
affliget dñs fame aiam iusti: ⁊ insidias ipio⁹
subuertet. Egestatē opata ē man⁹ remissa: manus aũt fortiũ diuitias parat. Qui nitit mē
dacijs ꝟ pascit ventos. idē aũt ipe sequit aues
volantes. Qui congregat ī messe filiꝰ sapiēs ē:
q̄ aũt stertit estate: filiꝰ confusiōis. Benedictio
dñi sup caput iusti: os aũt impio⁹ opit iniq̄tatē
Memoria iusti cũ laudib⁹ ⁊ nomē impio⁹ putrescet. Sapiēs corde ꝓcepta suscipiet: stultꝰ
cedit labijs. Qui ābulat simplicit ābulat cõ
fidēt: q̄ aũt ꝑuertit vias suas mānifest⁹ erit
Qui ānuit oculo dabit dolorē: ⁊ stult⁹ labijs
ꝑcrabit. Vena vite os iusti: ⁊ os impio⁹ opit
iniq̄tatē. Odiũ suscitat rixas: ⁊ vniũsa delicta opit caritas. In labijs sapientꝫ inuenit sapiētia: ⁊ virga i dorso eiꝰ q̄ indiget corde. Sapientes absc̄dũt sciam: os aũt stulti cõfusioni
primũ ē. Duba diuitꝫ vrbs fortitudinis eiꝰ:
pauor pauperꝫ egestas eor. Opus iusti ad vitā: fructꝰ aũt impij ad pctm̄. Via vite custodienti disciplinā: q̄ aũt increpatiōes relinq̄t errat. Absc̄ondũt odiũ labia mēdacia: q̄ ꝓfert
ꝓtumeliā insipiēs ē. In multiloq̄o nō deerit
pctm̄: q̄ aũt moderat labia sua prudētissim⁹
est. Argētũ electũ lingua iusti: cor aũt impiorum ꝑnihilo. Labia iusti erudiũt plīmos: q̄
autē indocti fũt: in cordis egestate morient.
Benedictio dñi diuites facit: nec sociabit ei
affrictio. Quasi prisũ stult⁹ opat scel⁹: sapia
aũt est viro prudētia. Quod timet impi⁹ veniet sup eũ: desiderium suũ iustis dabitur.
Quasi tẽpestas trãsiēs nō erit impi⁹: iustus
aũt q̄si fundamētũ sempiternũ. Sicut acetũ
dentib⁹ ⁊ fum⁹ oculis: sic piger his q̄ miserũt
eũ in via. Timor dñi apponet dies: ⁊ āni impiorũ breuiabunt. Expectatio iustor leticia:
spes aũt impio⁹ pibit. Fortitudo simplicis via
dñi: ⁊ pauor his q̄ opant malũ. Justus inconcussum nō cõmouebit: impij aũt nō habitabũt
lup terrā. Os iusti parturiet sapiam: lingua
prauor pibit. Labia iusti ꝓsiderāt placita: ⁊
os impiorũ peruersa.

XI

Statera dolosa abbominatio ē apud
dñm. ⁊ pond⁹ equꝰ voluntas eiꝰ. Ubi
fuerit supbia ibierit ⁊ ꝓtumelia: vbi
aut ē humilitas ibi ⁊ sapia. Simplicitas iustorũ diriget eos: ⁊ supplātatio puersor⁹ vastabit illos. Nō ꝓderũt diuitie i die vltiōis
iusticia aũt lib abit a morte. Justicia simplicꝫ
diriget viā eiꝰ: ⁊ in ipietate sua corruet impi⁹.
Justicia rector⁹ liberabit eos: ⁊ i insidijs suis
capiēt iniq̄. Mortuo hoie ipio nulla erit vltra spes: ⁊ expectatio sollicitor⁹ pibit. Justus
de angustia liberat⁹ ē: ⁊ tradet impi⁹ ꝓ eo. Simulator ore decipit amicũ suũ: iusti aũt liberabunt scia. In bonis iustorũ exaltabit ciuitas: ⁊ i ꝓditione impio⁹ erit laudatio. Benedictione iustor exaltabit ciuitas: ⁊ ore impio⁹
subuertet. Qui despicit amicũ suũ: indigēs
corde ē: vir aũt prudēs tacebit. Qui ābulat
fraudulent revelat arcana: q̄ aũt fidelis ē celat amici cõmissũ. Ubi nō ē gubernator: ꝓls
corruet: salus aũt vbi multa ꝓsilia. Affliget
malo q̄ fidē facit ꝓ extraneo: q̄ aũt cauet laqueos secur⁹ erit. Mulier gratiosa inueniet
gloriā: ⁊ robusti hēbũt diuitias. Benefacit aie
sue vir misericors: q̄ aũt crudelis ē etiā ꝓpinquos abijcit. Impi⁹ facit op⁹ instabile: seminanti aũt iusticiā merces fidelis. Clemētia ꝓparat vitā: ⁊ sectatio malor mortem. Abbominabile dño cor prauũ: ⁊ voluntas eiꝰ i his q̄
simplicit ambulāt. Man⁹ i manu nō erit innocēs mal⁹: semē aũt iustor saluabit. Circulus aureꝰ in narib⁹ suis: mulier pulchra ⁊ fatua. Desiderium iustor cē tonū ē: ꝑstolatio impiorũ furor. Alij diuidũt ꝓpria, ⁊ ditiores fiunt: alq̄ rapiũt nō sua. ⁊ semp i egestate sũt.
Alia q̄ benedicit ipinguabit: ⁊ q̄ inebriat ipe ipa
inebriabit. Qui abscondit frumēta maledicetur in ꝓplis: benedictio aũt super caput vendentium. Bñ ꝓsurgit diluculo q̄ q̄rit bona: qui
autē inuestigator malor est oppriment⁹ ab eis.
Qui cõfidit i diuitijs suis corruet: iusti aũt
quasi virēs folijs germinabũt. Qui ꝓturbat
domũ suã possidebit ventos: ⁊ q̄ stultus ē seruiet sapiēti. Fructꝰ iusti lignũ vite: ⁊ q̄ suscipit aias sapiens est. Si iust⁹ in terra recipit:
quāto magis impi⁹ ⁊ peccator?

XII

Qui diligit disciplinā diligit sciam:
qui aũt odit increpatiōes insipiens ē.
Qui bon⁹ ē hauriet sibi gratiā a dño: q̄ aũt ꝓfidit i cogitatiōib⁹ suis impie
agit. Nō roborabit hō ex ipietate: ⁊ radix iustorũ nō cõmouebit. Mulier diligēs corona ē viro suo: ⁊ putredo i ossib⁹ eiꝰ q̄ ꝓfusione res dignas gerit. Cogitatiōes iustorũ iudicia: ⁊ ꝓsilia ipior fraudulēta. Verba ipiorum insidiant sanguini: os iustorũ liberabit
eos. Verte ipios ⁊ nō erũt: dom⁹ aũt iustor

permanebit. Doctrina sua cognoscit vir: qui aũt vanꝰ et excors ẽ patebit ꝓreptui. Melior pauper et sufficiẽs sibi: qꝫ gloriosus et indigẽs pane. Novit iustꝰ iumẽtoꝝ suoꝝ aias: viscera aũt impioꝝ crudelia. Qui opat terrã suã satiabit panib⁹: qui aũt sectat ociũ stultissimus ẽ. Qui suauis est, vivit i moderatiõib⁹: in suis monitionib⁹ relinqt ꝓtumeliã. Desiderii ũ impi monimẽtũ ẽ pessimoꝝ: radix aũt iustoꝝ pficiet. Prope pcã labioꝝ ruina, primat malo: effugiet aũt iust⁹ de angustia. De fructu oris sui vnusq̃sq; replebit bonis: et iuxta opa manuũ suaꝝ retribuet ei. Via stulti recta i oculis eius: qui aũt sapiẽs audit ꝓsilia. Fatuꝰ statim indicat irã suã: qui aũt dissimulat iniuriã callidus ẽ. Qui qõ novit loqi iudex iusticie ẽ: qui aũt mẽtit testis ẽ fraudulẽt⁹. Est qui pmittit et qsi gladio pũgit ꝓscie: lingua aũt sapiẽtiũ sanitas. Labiũ veritatꝫ firmũ erit in ppetuũ: qui aũt testis ẽ repentinus ꝓcinnat linguã mẽdacij. Dolus i corde cogitantiũ mala: qui aũt pacis inest ꝓsilia sequit eos gaudiũ. Nõ contristabit iustũ quicqd ei acciderit: impij aũt replebũt malo. Abhominatio ẽ dño labia mẽdacia: qui aũt fideliter agũt placẽt ei. Homo versut⁹ celat sciẽtiã: et cor insipiẽtiũ puocat stulticiã. Manꝰ fortiũ dñabit: qui aũt remissa est tribuet seruiet. Mero⁹ in corde viri iusti hũiliabit illũ: et sm̃o bono letificabit. Qui negligit dãnũ ꝓpe amicũ iustus ẽ: iter aũt impioꝝ decipiet eos. Nõ inueniet fraudulẽt⁹ lucrũ: et suba bois erit auri pciũ. In semita iusticie vita: iter aũt devii ducit ad mortẽ.

Filius sapiẽs doctrina patris: qui aũt illusor ẽ nõ audit cũ arguitur. De fructu oris sui bo satiabit bonis: aia aũt impioꝝ iniq̃. Qui custodit os suũ custodit aiam suã: qui autẽ incõsideratus est ad loquẽdũ sentiet mala. Vult et nõ vult piger: aia autẽ opantiũ ipinguabit. Verbũ mẽdax iustus detestabit: ipius aũt ꝓfũdit et confundet. Justicia custodit innocentẽ viã: impietas aũt peccatorẽ supplãtat. Est qsi dives cũ nihil habeat: et ẽ qsi pauper cũ in multis divitijs sit. Redẽptio aie viri divitie sue: qui aũt pauper ẽ increpationẽ nõ sustinet. Lux iustoꝝ letificat: lucerna aũt impioꝝ extinguet. Inter superbos semp iurgia sũt: qui aũt agũt oia cũ cõsilio regunt sapiẽtia. Suba festinata minuet: qui aũt paulatim colligit manu multiplicabitur. Spes qꝫ differt affligit aiam: lignũ vite desiderium veniẽs. Qui detraxit alicui rei, ipse se i futuꝝ obligat: qui aũt timet preceptũ in pace ꝓsistit. Alie dolose errãt i peccatis: iusti aũt misericordes sũt et miserant. Lex sapientis fons vite: ut declinet a ruina mortis. Doctrina bona dabit gratiã: i itinere ꝓfectorũ vorago. Astutus oia agit cũ ꝓsilio: qui aũt fatuus ẽ aperit stulticiã. Nuncius impij cadet i malũ. Legat⁹ fidel⁹ sanitas. Et gestas et ignominia ei qui reverit disciplinã: qui aũt acquiescit arguẽti glorificabit. Desideriũ si cõpleat, delectat aiam: detestant stulti eos qui fugiũt mala. Qui cũ sapiẽtib⁹ gradit sapiẽs erit, amicus stultoꝝ similis efficiet. Pectores persequit malos: et iustis retribuent bona. Bonus relinqt heredes filios et nepotes: et custodit iusto suba peccatoris. Multi cibi i novalibus patrũ: et alijs congregant absq; iudicio. Qui parcit virge odit filiũ suũ: qui aũt diligit illũ instanter erudit. Justus comedit et replet aiam suã: venter aũt impioꝝ insaturabilis.

XIIII

Sapiẽs mulier edificat domũ suã: insipiens extructã qꝫ manib⁹ destruet. Ambulãs recto itinere et timẽs deũ despicit ab eo qui infami gradit via. In ore stulti virga superbie: labia sapientũ custodiũt eos. Ubi nõ sũt boues, presepe vacuũ est: ubi aũt apparẽt plurime segetes, ibi manifesta ẽ fortitudo bouis. Testis fidelis nõ mentiet: proferт aũt mendaciũ dolosus testis. Querit derisor sapiam et nõ invenit: doctrina prudentiũ facilis. Vade ꝑ virũ stultũ: et nescit labia prudẽtie. Sapia callidi ẽ intelligẽ viã suã: et prudẽtia stultoꝝ errãs. Stult⁹ illudet peccatũ: et inter iustos morabit grã. Cor qõ novit amaritudinẽ aie sue: in gaudio ei⁹ nõ miscebit extrane⁹. Domus impioꝝ delebit: tabernacula iustoꝝ germinabũt. Est via q̃ videtur bõi iusta: novissima aũt eius ducunt ad mortẽ. Risus dolore miscebit: et extrema gaudij luctus occupat. Viis suis replebitur stultus: et sup eũ erit vir bonus. Innocens credit oi ꝙd: astutus ꝓsiderat gressus suos. Filio doloso nihil erit boni: servo aũt sapiẽti ꝓsperi erũt actus: et diriget via eius. Sapiens timet et declinat a malo: stultus trãsilit et confidit. Impatiẽs operabit stulticiã: et vir versut⁹ odiosus ẽ. Possidebũt parvuli stulticiã: et expectabũt astuti sciam. Jacebũt mali

ante tonos: ⁊ ipij añi portas iustoꝝ. Etiã pximo suo paup odiosus ẽ, amici ꝙo diuitum multi. Qui vꝫspicit ꝓximũ suũ peccat: qui autẽ miserꝫ eꝰ paupi-btũs erit. Qui credit in dño misericordiã diligit: errãt q̃ opant malũ. Misericordia ⁊ ꝟitas ꝓparant tona. In oi ope tono erit abũdãtia: vbi aũt ꝟba sunt plurima ibi frequẽs egestas. Corona sapiẽtũ diuitie eoꝝ: fatuitas stultoꝝ imprudẽtia. Liberat aias testis fidelis. ⁊ pfert mẽdacia versipellis. In timore dñi fiducia fortitudinis: ⁊ filijs eiꝰ erit spes. Timor dñi fons vite vt declinet a ruina mortis. In multitudie pplꝫ dignitas regis: ⁊ i pauptate plebis ignominia ꝓncipis. Qui patiẽs ẽ multa gubernat sapia q̃ aũt impatiẽs ẽ exaltat stulticiã suã. Vita carnũ sanitas cordis: putredo ossiũ inuidia Qui calũniat egẽtẽ exprobat factori eiꝰ: honorat aũt eũ q̃ miserꝫ pauperi. In malitia sua expellit impiꝰ: sperat aũt iustꝰ in morte sua. In corde prudẽtis requiescit sapia: ⁊ i doctos quosq̃ erudiet. Justicia eleuat gentẽ: miseros autem facit populos peccatum. Acceptus ẽ regi minister intelligens: iracũdiam eius inutilis sustinebit.

V. XV

Responsio mollis frãgit irã: sermo durus suscitat furorẽ. Lingua sapiẽtũ ornat sciam: os fatuoꝝ ebullit stulticiã. In oi loco oculi dñi: ꝓtẽplant bonos ⁊ malos. Lingua placabilis lignũ vite: q̃ autẽ imoderata est cõteret spiñ. Stultus irridet disciplinã ꝑris sui: q̃ aũt custodit increpationes astutior fiet. In abundãti iusticia ꝑt maxima ẽ: cogitatiões aũt impioꝝ eradicabunt. Domꝰ iusti plurima fortitudo: ⁊ i fructib impij cõturbatio. Labia sapiẽtũ disseminabũt sciam: cor stultoꝝ non dissimile erit. Victime impioꝝ abhominabiles dño: vota iustoꝝ placabilia. Abhominatio ẽ dño via impij q̃ sequit iusticiã diligit ab eo. Doctrina mala verentiũ viã vite: q̃ increpationes odit morietꝫ. Infernꝰ ⁊ pditio coꝝ dño: quanto magis corda filioꝝ hoiuꝫ? Nõ amat pestilẽs eũ q̃ se corripit: nec ad sapiẽtes gradiꝫ. Cor gaudẽs exhilarat faciẽ: i meroze animi cõcidꝫ spũs. Cor sapiẽtꝭ queret doctrinam: ⁊ os stultoꝝ pascit̃ impitia. Oẽs dies paupis mali: secura mẽs ꝙsi iuge cõuiuiũ. Melꝰ ẽ pauca cũ timore dñi: ꝙ thesauri magni ⁊ insatiabiles. Melꝰ ẽ vocari ad olera cũ caritate: ꝙ ad vitulũ saginatũ cũ odio. Vir iracũdus prouocat rixas: q̃ patiẽs est mitigat suscitatas. Iter pigroꝝ ꝙsi sepes spinarũ: via iustoꝝ absq̃ offendiculo. Filꝰ sapiẽs letificat ꝑrem ⁊ stultꝰ hõ vꝫspicit matrem suam. Stulticia gaudiũ stulto: ⁊ vir prudẽs dirigit gressus suos. Dissipant cogitatiões vbi nõ ẽ cõsiliũ: vbi ꝟo sũt plures ꝓsiliarij cõfirmãt. Letat hõ i sniã oris sui: ⁊ sermo opportunꝰ ẽ optimꝰ. Semita vite sup eruditũ: ut declinet de inferno nouissimo. Domum superboꝝ demoliet dñs ⁊ firmos faciet termios vidue. Abhominatio dñi cogitatiões male: ⁊ purus ꝓmo pulcherrimꝰ firmabit̃ ab eo. Cõturbat domum suã q̃ sectat auaritiã: q̃ aũt odit munera viuet. Per misericordiã ⁊ fidẽ purgãt peccata ꝙ timore aũt dñi declinat ois a malo. Oẽs iusti meditabit̃ obediẽtiã: os impioꝝ redũdat malis. Longe ẽ dñs ab impijs: ⁊ ororones iustoꝝ exaudiet. Lux oculoꝝ letificat animã: fama bona ipiguat ossa. Auris q̃ audit increpationes vite: i medio sapiẽtum cõmorabit̃ Qui abijcit disciplinaz vꝫspicit aiam suã: q̃ aũt acq̃escit increpatiõib: possessor ẽ coꝛdis. Timor domini disciplina sapientie: ⁊ gloriã precedit humilitas.

C. XVI

Hominis ẽ aiũ ꝓparare: ⁊ dñi gubernare linguã. Oẽs vie viꝝ patẽt oculis eiꝰ: spirituũ pderator ẽ dñs Reuela dño opa tua: ⁊ dirigẽt cogitatiões tue. Vniuersa ꝓpt semetipsũ operat ẽ dñs: impiũ q̃ ad diẽ malũ. Abhominatio dñi est ois arrogãs etiã si manꝰ ad manũ fuerit nõ ẽ inocẽs. Initiũ vie bone facere iusticiã: acceptã ẽ apud deũ magis q̃ immolare victimas. Misericordia ⁊ ꝟitate redimit iniq̃tas: ⁊ i timore dñi declinat̃ a malo. Cũ placuerint dño vie viꝝ: inimicos q̃ eiꝰ cõuertet ad pacẽ Melꝰ ẽ pauca cũ iusticia: q̃ multi fructus cũ iniq̃tate. Cor viꝝ disponit viã suã: ꝙ dñs ẽ dirigẽs gressus eiꝰ. Diuinatio in labijs regis: in iudicio nõ errabit os eiꝰ. Pondꝰ ⁊ statera iudicia dñi sũt: ⁊ opa eiꝰ oẽs lapides seculi. Abhominabiles regi q̃ agũt ipie: q̃m iusticia firmat̃ soliũ. Voluntas regũ labia iusta: qui recta loq̃t dirigẽt. Indignatio regis nuncij mortis: ⁊ vir sapiẽs placabit eũ. In hilaritate vultꝰ regis vita: ⁊ clementia eiꝰ ꝙsi imber serotin. Possidẽ sapiẽtiã quã auro melioꝝ ẽ: ⁊ acq̃re prudẽtiã quã pciosior est argẽto. Se-

mita iustorum declinat mala: custos aie sue seruat vitā suā. Cōtritionē p̄cedit superbia: ⁊ añ ruinā exaltabit spūs. Melⁱ ē būiliari cū mitibⁱ: q̄ diuidere spolia cū superbis. Eruditus ī ꝟbo reperiet bona: ⁊ q̄ spat ī dño btūs ē. Qui sapiēs ē corde: appellabit prudēs: ⁊ qui dulcis eloq̄o maiora repiet. Fons vite eruditio possidentis doctrina stultoꝝ fatuitas. Cor sapiēt̄ erudiet os eiⁱ: ⁊ labijs eiⁱ addet grām. Fauus mellis cōpsita ꝟba: dulcedo aie sanitas ossiū. Est via q̄ videt̄ hoī recta: ⁊ nouissima eiⁱ ducūt ad mortē. Aia laborāt̄ laborat sibi: qa cōpulit eū os suū. Vir insipiēs fodit malū: ⁊ ī labijs eiⁱ ignis ardescit. Homo peruersus suscitat lites: ⁊ ꝟbosus separat p̄cipuos. Vir iniquⁱ lactat amicū suum ⁊ ducit eū p viā nō bonā. Qui attonit̄ oculis cogitat prava: mordens labia sua perficiet malū. Corona dignitat̄ senectⁱ: q̄ ī vijs iusticie reperiet. Melior ē patiēs viro forti: ⁊ q̄ dñaf aio suo expugnatore vrbiū. Sortes mittunt̄ ī sinū: ꝑ a dño temperant.

V. XVII

Melior ē buccella sicca cū gaudio: q̄ dom⁹ plena victimis cū iurgio. Ser⁹ nus sapiēs dñabit stultⁱ filijs: ⁊ inē frēs hēditatē diuidet. Sicut igne ꝓbat argētū ⁊ aurū camino: ita corda ꝓbat dñs. Malus obedit lingue iniq̄: ⁊ fallax obtēpat labijs mēdacib⁹. Qui despicit pauperē exprobrat factori eiⁱ: ⁊ q̄ in ruina letab⁹ alteriⁱ non erit impunⁱ. Corona senū filij filioꝝ: ⁊ gl̄ia filioꝝ pres eoꝝ. Nō decēt stultū ꝟba cōpsita: nec p̄cipē labiū mētiēs. Gēma gr̄atissima expectatio p̄stolāt̄: q̄cūq̄ se vertit prudēter intelligit. Qui celat delictū q̄rit amicitias: q̄ altero sermone reparit sepat federatos. Plⁱ p̄sicit correctio apud prudētē: q̄ cētū plage apud stultū. Sepe iurgia q̄rit malⁱ: angelⁱ aūt crudelis mittet̄ ī eū. Expedit magis vrse occurrere raptⁱ fetib⁹: q̄ fatuo p̄fidēti sibi in stulticia sua. Qui reddit mala ꝓ bonis: non recedet malum de domo eius. Qui dimittit aquā caput ē iurgioꝝ: ⁊ anteq̄ patiat̄ ꝓtuleliā iudiciū deserit. Et q̄ iustificat impiū ⁊ q̄ codēnat iustū: abhominabilis ē vtq̄ apud deū. Quid ꝓdest stulto habere diuitias: cū sapiētiā emere nō possit? Qui altā facit domū suā q̄rit ruinā: ⁊ q̄ cuitat disce icidet in malū. Omni tpe diligit q̄ amic⁹ ē: ⁊ frat ī angustijs cōprobat. Stultⁱ nō plaudet manibus suis: cū spōnderit ꝓ amico suo. Qui meditat discordias diligit rixas: ⁊ q̄ exaltat os suū q̄rit ruinā. Qui peruersi cordis est nō inueniet bonū: ⁊ q̄ pptit linguā icidet in malum. Pat⁹ ē stultⁱ in ignominiā suā: ꝑ nec pat̄ ī fatuo letabit. Animⁱ gaudēs etatē floridā facit: spūs tristis exsiccat ossa. Munera de sinu impiⁱ accipit: ut puertat semitas iudicij. In facie prudentis lucet sapia: oculi stultoꝝ in finib⁹ t̄re. Ira p̄ris filⁱ stultⁱ: ⁊ dolor matris q̄ genuit eū. Nō ē bonū dānū iferre iusto: nec pcutere p̄cipē q̄ recta iudicat. Qui moderat sermōes suos doctⁱ ⁊ prudens ē: ⁊ p̄cios⁹ spūs vir erudit⁹. Stultⁱ q̄ si tacuerit sapiēs reputabit⁹: ⁊ si cōprem̄serit labia sua itelliges.

C. XVIII

Occasiones q̄rit qui vult recedere ab amico: oī tpe erit exprobrabilis. Nō recipit stultⁱ ꝟba prudētie: nisi ea dixeris q̄ ꝟsank ī corde eiⁱ. Impiⁱ cū ī pfundū venerit pctōꝝ ptēnit: ꝑ seq̄t eū ignominia ⁊ op probriū. Aqua profūda ꝟba ex ore viri. ⁊ torrens redūdās fons sapie. Accipe psonā ipij ī iudicio nō ē bonū: ut declines a ꝟitate iudicij. Labia stulti miscēt se rixis. ⁊ os eiⁱ iurgia vocat. Os stulti cōtritio eius: ⁊ labia ipsiⁱ ruina aie eiⁱ. Verba bilinguis q̄si simplicia: ⁊ ipsa pueniunt vsq̄ ad interiora ventris. Pigrū veiicit timor: aie aūt effeminatoꝝ esuriēt. Qui mollis ⁊ dissolut⁹ est ī ope suo: frat̄ ē sua opa dissipāt̄. Turr̄ fortissima nomen dñi: ad ipsam currit iust⁹ ⁊ exaltabit. Substātia diuiti⁹ vrbs robor̄ eiⁱ ⁊ q̄si mur⁹ valid⁹ circūdās eū. Anteq̄ cōteraf exaltaf cor hois: ⁊ anteq̄ gl̄ificet humiliatur. Qui ꝓpus rūdet q̄ audiat: stultū se esse demōstrat ⁊ cōfusione dignū. Spirit⁹ viri sustētat infirmitatē suā: spīm ꝟo ad iracūdū facile q̄s poterit sustinere? Cor prudētis possidebit sciētiā: ⁊ aurs sapiētiū q̄rit doctrinā. Donū hois dilatat viā eiⁱ: ⁊ añ p̄cipes spatiū ei facit. Just⁹ prior ē accusator sui: venit amic⁹ eiⁱ ⁊ inuestigabit eū. Cōtradictiones cōpmit sors ⁊ inter potētes quoq̄ diiudicat. Frat̄ q̄ adiuuaf a fratre q̄si ciuitas firma: ⁊ iudicia q̄si vectes vrbiū. De fructu oris viri replebit̄ venter eiⁱ: ⁊ genimina labioꝝ ipsiⁱ saturabūt eū. Mors ⁊ vita ī manib⁹ lingue: q̄ diligūt eā comedēt fructⁱ eiⁱ. Qui inuenit mulierē bonā: inuenit bonū ⁊ hauriet iocūditatē a dño.

Qui expellit mulierē bonā expellit bonū: qui aūt tenet adulterā stult⁹ ē & impius. Cū obsecratiōib⁹ loq̄t pauper: & diues effabit rigide. Vir amicabilis ad societatē: magis amic⁹ erit q̄ frater. C. XIX

Melior est pauper q̄ ābulat in simplicitate sua: q̄ diues torquēs labia sua & impius. Ubi nō ē scia aie nō ē bonū: & q̄ festinus ē pedib⁹ offendet. Stultitia hois supplātat gressus ei⁹: & ꝰ cū feruet aio suo. Diuitie addūt amicos plīmos: a pauper aūt & hi q̄s habuit sepanc. Testis falsus nō erit impunit⁹: & q̄ mendacia loq̄t nō effugiet. Multi colūt psonā potentis: & amici sūt bona tribuenti. Frēs hois pauperis oderūt eū: insup & amici ei⁹ procul recesserūt ab eo. Qui tīn ꝓba sectat nihil hēbit: q̄ aūt possessor ē mentis diligit aiam suā. & custos prudētie inueniet bona Falsus testis nō erit impunit⁹: & q̄ loq̄t mēdacia pibit. Non decēt stultū delitie: nec seruū dñari pncipib⁹. Doctrina viri p patientiā nosci: & gloria ei⁹ ē inīq̄ ptergredi. Sicut fremit⁹ leonis ita & regis ira: & sicut ros sup herbā ita & hilaritas ei⁹. Dolor pris filī⁹ stult⁹: & tecta iugit pstillātia litigiosa mulier. Domus & diuitie dant⁹ a parentib⁹: a dño aūt pprie uxor prudēs. Pigredo imittit soporē: & aīa dissoluta esuriet. Qui custodit mādatū custodit aiam suā: qui aūt negligit uiā suā mortificabit. Fenerat dño q̄ miseret pauperis & uicissitudinē suā reddet ei. Erudi filiū tuū ne desperes: ad interfectionē aūt ei⁹ ne ponas aiam tuā. Qui n. ipatiēs ē sustinebit dānū: & cū rapuerit aliud apponet. Audi cōsiliū & suscipe disciplinā: ut sis sapiens in nouissimis tuis. Multe cogitatiōes in corde viri: uoluntas aūt dñi in ēternū pmanebit. Nō indigēs misericors ē: & melior ē pauper iust⁹ q̄ vir mēdax. Timor dñi ad vitā: & in plenitudine cōmorabit absq̄ uisitatione pessimi. Abscondit piger manū suā sub ascella: nec ad os suū applicat eā. Pestilēte flagellato stult⁹ sapiētior erit: & si aūt corripueris sapientē intelliget sapiam. Qui affligit patrem & fugit matrē: ignominiosus erit & infelix. Nō cesses audire fili doctrinā: nec ignores pmones scie. Testis iniquus derident iudiciū: & os impior deuorat iniquitatē. Parata sūt derisorib⁹ iudicia: & mallei percutientes stultor corporib⁹. XX

Luxuriosa res uinū: & tumultuosa ebrietas. Quicūq̄s his delectat nō erit sapiens. Sicut rugit⁹ leonis ita & terror regis: q̄ prouocat eū peccat i aiam suā. Honor est uir q̄ separat se a ptentiōib⁹: cēs aūt stulti miscēt cōtumelijs. Propē frig⁹ piger arare noluit: mendicabit ḡ estate & nō dabit illi. Sicut aq̄ pfūda sic psilium in corde viri: & hō sapiēs exhauriet illud. Multi hoies misericordes uocant⁹ virū aūt fidelē q̄s inueniet? Just⁹ q̄ ābulat in simplicitate sua: beatos p⁹ se filios relinq̄t. Rex q̄ sedet i solio iudicij: dissipat oē malū intuitu suo. Quis pōt dicē mūdū ē cor meū purus sū a pctō? Pondus & pond⁹ mēsura & mēsura: utrūq̄ abhominabile ē apud deū. Ex studijs suis intelligit puer: si mūda & recta sint opa ei⁹. Aurē audiente & oculū videntē dñs fecit utrūq̄. Noli diligere somnū ne te egestas oppримat. Aperi oculos tuos & saturare panib⁹. Malū ē malū ē dicit oīs emptor: & cū recesserit tūc gloriabit. Est aurū & multitudo gēmar: uas aūt pciosum labia scie. Tolle uestimētū ei⁹ q̄ fideiusserit extrīt alieni: & p extraneis aufer pign⁹ ab eo. Suauis est hoi panis mēdacij: & postea iplebit os ei⁹ calculo. Cogitatiōes psilijs roborant: & gubernaculis tractāda sūt bella. Ei qui reuelat mysteria. & ābulat fraudulent. & dilatat labia sua: ne cōmiscearis. Qui maledicit pri suo & matri: extinguet lumē ei⁹ i medijs tenebris. Hereditas ad quā festinat i pncipio: in nouissimo bñdictiē carebit. Ne dicas reddā malū pmalo: expecta dñm & liberabit te. Abhominatio ē apud deū pondus & statera dolosa non est bona. A dño dirigunt gressus viri: q̄s aūt hoiuz intelligē pōt uiā suā? Ruina est hoi deuotare scōs: & p⁹ uota retractare. Dissipat ipios rex sapiēs. & incurrat sup eos fornicē. Lucerna dñi spiraculū hois: q̄ inuestigat oia secreta uētris. Misericordia & ueritas custodiūt regē: & roborat clemētia thron⁹ ei⁹. Exultatio iuuenū fortitudo eorū: & dignitas senū canicies. Liuor uulneris absterget mala: & plage i obsecrationibus uentris. XXI

Sicut diuisiones aquarū ita cor regis in manu dñi: q̄cūq̄s uoluerit inclinabit illud. Omnis via viri recta sibi uidet: appendit aūt corda dñs. Facere misericordiā & iudiciū: magis placet dño q̄ victime. Exaltatio oculorū est dilatatio cordis:

lucerna ipioꝝ pctīs. Cogitatiōes robusti sp in abundātia: ois autē piger in egestate est. Qui ꝓgregat thesauros lingua mēdacij: vanus ⁊ excors est ⁊ ipingēt ad laqueos mortis. Rapīne ipioꝝ tetrahēt eos: qa noluerūt facere iudicia. Puersa via viri aliena ē a deo: q aūt mūdus ē rectū op⁹ ei⁹. Melⁱ⁹ ē sedere i angulo domatis: ꝙ cū muliere litigiosa ⁊ i domo cōi. Alia ipij desiderat malū: nō miſebit proximo suo. Multato pestilente sapiētior erit parul⁹: ⁊ si sectet sapientē sumet scīam. Excogitat iustus de domo ipij: ut detrahat impios a malo. Qui obturat aurē suā ad clamorē paupis: ⁊ ipse clamabit ⁊ nō exaudiet. Mun⁹ absconditū extinguit iras: ⁊ donū i sinu indignationē maximā. Gaudiū iusto ē facere iudiciū: ⁊ pauor opantib⁹ iniqtatē. Vir q errauerit i via doctrine: in cetu gigātiū cōmorabit. Qui diligit epulas i egestate erit: q amat vinū ⁊ pinguia non ditabit. Pro iusto dabit ipi⁹: ⁊ ꝓ recto iniqu⁹. Melius ē habitare i terra deserta: ꝙ cū muliere rixosa ⁊ iracūda. Thesaurus desiderabilis ⁊ oleū i habitaculo iusti: ⁊ ipudēs dissipabit illud. Qui seqt iusticiā ⁊ misericordiā: inueniet vitā iusticiā ⁊ gloriā. Ciuitatē fortiū ascēdit sapiēs: destruxitq robur fiducie ei⁹. Qui custodit os suū ⁊ linguā suā: custodit ab angustijs aiam suā. Superbus ⁊ arrogans vocat indoct⁹: q in ira opat superbiā. Desiderria occidūt pigrū: noluerūt.n. qcq manꝰ ei⁹ opari. Tota die concupiscit ⁊ desiderat: qui aūt iustus ē tribuet ⁊ nō cessabit. Hostie impioꝝ abhominabiles: q offerūt ex scelere. Testis mēdax pibit: vir obediēs loquet victoriā. Vir impi⁹ procaciē obfirmat vultū suū: qui aūt rectus ē corrigit viā suā. Nō ē sapia nō est prudētia: nō ē consiliū cōtra dñm. Equus paratus ad diē belli: dñs aūt salutē tribuit.

Melius est nomē bonū qꝫ thesaurus multus: sup argentū eni ⁊ aurū grā bona. Diues ⁊ paup obuiauerūt sibi: vtriusq opator ē dñs. Callidus videt malū: ⁊ absconditse: inocēs ptrāsijt ⁊ afflict⁹ est dāno. Finis modestie timor dñi: diuitie ⁊ gloria ⁊ vita. Arma ⁊ gladij i via superbi: custos aūt aie sue lōge recedit ab eis. Proverbiū ē adolescēs iuxta viā suā etiā cū senuerit nō recedet ab ea. Diues pauperib⁹ imperat: ⁊ q accipit mutuū seru⁹ est fenerantis. Qui seminat iniqtatē metet mala: ⁊ virga ire sue cōsūmabit. Qui pnus ē ad misericordiam bñdicet: de panib⁹ enim suis dedit pauperi. Victoriā ⁊ honorē acqret q dat mūera: animā aūt aufert accipiētiū. Eijce derisorē ⁊ exibit cū eo iurgiū: cessabūtq cause ⁊ ꝓtumelie. Qui diligit cordis mūdiciā: ꝓpt gratiā labioꝝ suoꝝ habebit amicū regē. Oculi dñi custodiūt sciam: ⁊ supplātāt ꝙba iniq. Dicit piger leo ē foris: i medio plateaꝝ occidēd⁹ sū. Fouea ꝓfūda os aliene: cui irat⁹ ē dñs incidet in eā. Stultitia colligata ē in corde pueri: ⁊ ꝙga disciplīe fugabit eā. Qui calūniat pauperē ut augeat diuitias suas: dabit ipe ditiori ⁊ egebit. Fili mi inclina aurem tuā: ⁊ audi ꝙba sapientiū. Appone aūt cor ad doctrinā meā: q pulchra erit tibi cū seruaueris eā i ventre tuo. Et redundabit in labijs tuis: ut sit in dño fiducia tua. Vnde ⁊ ostendā eā tibi hodie. Ecce descripsi eā tibi tripliciē i cogitationib⁹ ⁊ scia: ut ostēdere tibi firmitatē ⁊ eloqa veritatis: rūdere ex eis illis q miserūt te. Nō facias violētiā paupi qa paup ē: neq ꝓteras egenū i porta: qa iudicabit dñs causam ei⁹: ⁊ confliget eos q ꝓfixerūt aiam ei⁹. Noli esse amic⁹ hoī iracūdo: neq ambules cū viro furioso: ne forte discas semitas eius. ⁊ sumas scandalū aie tue. Noli esse cū his q defigūt man⁹ suas. ⁊ q vades se offerūt ꝓ debitis: si eni nō habes vnde restituas: quid cause ē ut tollat operimentum de cubili tuo? Ne transgrediaris terminos antiquos: qs posuerunt patres tui. Vidisti virum velocē in ope suo: coram regibus stabit: nec erit ante ignobiles.

Quando sederis ut comedas cū principe: diligent attende q sūt apposita ante faciē tuā: ⁊ statue cultrū in gutture tuo: si tamē habes in pōtate aiam tuā. Ne desideres de cibis ei⁹: in quo est panis mēdacij. Noli laborare ut diteris: ꝫ prudētie tue pone modū. Ne erigas oculos tuos ad opes qs nō potes habere: qa facient sibi pennas quasi aquile: ⁊ volabunt in celū. Ne comedas cū hoīe invido: ⁊ ne desideres cibos ei⁹: qm̄ in similitudine arioli ⁊ ꝓiectoris estimat qō ignorat. Comede ⁊ bibe dicet tibi ⁊ mens ei⁹ nō est tecū. Cibos quos comederas euomes: ⁊ pdes pulchros sermōes tuos. In auribus insipientiū ne loqris: qa despiciēt doctrinā eloquij tui. Ne attingas paruulos

ēmínos:⁊ agrū pupillo⁹ ne ītroeas. ꝓpīquus.n.illo⁹ fort̄ ē:⁊ ipse iudicabit ꝯ te causam illo⁹. Ingrediat ad doctrinā cor tuū:⁊ aures tne ad ẏba sciētie. Noli subtrahere a puero disciplinā: si.n. ꝑcusseris eū ẏga non morietᷓ. Tu ẏga ꝑcuties eū:⁊ animā ei⁹ de inferno liberabis. Fili mi si sapiēs fuerit animꝰ tu⁹. gaudebit tecū cor meū:⁊ exultabunt renes mei cū locuta fuerit recta labia tua. Nō emulet cor tuū pctōres. ſ in timore dñi esto tota die: qa habebis spem in nouissimo:⁊ ꝓtestolatio tua nō auferet. Audi fili mi ⁊ esto sapiēs:⁊ dirige i via animꝫ tuū. Noli esse in cōuiuijs potatoꝝ: nec i cōmessatiōib⁹ eoꝝ q carnes ad vescēdū cōferūt: qa vacātes potibus ⁊ dantes symbola cōsumēt:⁊ vestietur pannis dormitatio. Audi patrē tuū q genuit te:⁊ ne contēnas cum senuerit mater tua. Veritatē eme:⁊ noli vēdere sapiam ⁊ doctrinam ⁊ intelligētiā. Exultat gaudio pat̄ iusti q sapiētē genuit letabit i eo. Gaudeat pater tu⁹ ⁊ mat̄ tua:⁊ exultet q genuit te. Prebe fili mi cor tuū mihi:⁊ oculi tui vias meas custodiāt. Fouea.n. ꝓfunda ē meretrix:⁊ puteus angust⁹ aliena. Insidiat̄ i via q̄si latro ⁊ q̄s ītcautos inuenerit inf̄iciet. Cui ve. cui? pī ve. cui rixe. cui fouee. cui sine causa vulnera. cui suffusio oculoꝝ? Nōne his q cōmorant in vino:⁊ studēt calicib⁹ epotādis. Ne intuear⁊ vinū q̄n flaueſcit: cum splēduerit in vitro colorē ei⁹. Ingredit̄ blande ⁊ i nouissimo mordebit ut coluber:⁊ sicut regul⁹ venena diffundet. Oculi tui videbūt extraneas.⁊ cor tuū loquet̄ peuersa. Et eris sicut dormiens i medio mari:⁊ quasi sopit⁹ gubernator amisso clauo.⁊ dices: Verberauerūt me sed nō dolui: traxerunt me ⁊ ego non sensi. Añ euigilabo:⁊ rursus vina rep̄riā. XXIIII

Ne emuleris viros malos nec vesideres ē cū eis qa rapinas meditatur mens eoꝝ:⁊ fraudes labia eoꝝ loquūt̄. Sapia edificabit̄ dom⁹:⁊ prudētia roborabit̄. In doctrina replebūt̄ cellaria: vniūsa suba ꝑciosa ⁊ pulcherrima. Vir sapiēs fort̄ est ⁊ vir doct⁹ robust⁹ ⁊ valid⁹: qa cū dispositione init̄ bellū. Et erit sal⁹ vbi multa cōsilia sūt. Excelsa stulto sapia: in porta nō aperiet os suū. Qui cogitat mala facē. stultus vocabit̄. Cogitatio stulti pctm̄ ē:⁊ abhominatio hoīs detractor. Si desperauer⁊ lapsus in die āgustie imminuet fortitudo tua. Erue eos q ducūt̄ ad mortē:⁊ q trahūt̄ ad interitū liberare ne cesses. Si dices vires nō suppetūt: q inspector est cordis ipse intelligit.⁊ seruatorē aie tue nibil fallit: reddetq; hoi iux̄ opa sua. Comede fili mi mel qa bonū ē:⁊ fauum dulcissimū gutturi tuo. Sic⁊ doctrina sapie aie tue: quā cū inuener⁊ habebis i nouissimis spem:⁊ spes tua nō ꝑibit. Ne insidier⁊ q̄ras ipietatē i domo iusti: neq; vastes requem ei⁹. Septies.n. i die cadit iustus ⁊ resurget: impij aūt corruent i malū. Cū ceciderit inimicus tu⁹ ne gaudeas.⁊ i ruina ei⁹ ne exultet cor tuū: ne forte videat dñs ⁊ displiceat ei ⁊ auferet ab eo iram suā. Ne cōtendas cū pessimis. nec emuleris impios: quoniā nō habent futurꝫ spem mali:⁊ lucerna ipioꝝ extinguet̄. Time dñm fili mi ⁊ regē:⁊ cū detractoribꝰ nō cōmiscear⁊. Quoniam repente ꝓsurget pditio eoꝝ:⁊ ruinā vtriusq; q̄s nouit? Hec q̄q; sapiētib⁹. Cognoscē pſonā in iudicio nō ē bonū. Qui dicit impio iust⁹ es. maledicēt eis populi:⁊ detestabūt̄ eos trib⁹. Qui arguūt eū laudabunt̄:⁊ sup eos veniet benedictio. Labia osculabit̄: q recta verba respondet. Prepara foris op⁹ tuū⁊ diligenter exerce agrū tuū:⁊ postea edifices domū tuā. Ne sis testis frustra cōtra proximū tuū: nec lactes quēq; labijs tuis. Ne dicas quō fecit mihi sic faciā ei:⁊ reddā vnicuiq; ꝓm opus suū. Per agrū hois pigri trāsiui:⁊ ꝑ vineam viri stulti. Et ecce totū repleuerāt vrtice:⁊ operuerant superficiē ei⁹ spine:⁊ maceria lapidum destructa erat. Quō cū vidissem posui in corde meo:⁊ exemplo didici disciplinam. Usq; q̄ piger dormies: vsq; q̄ de somno cōsurges. Parū inquā dormies: modicū dormitabis. pauxillū manum conseres ut q̄escas.⁊ veniet tibi quasi cursor egestas tua.⁊ mendicitas quasi vir armatus. XXV

Hec quoq; parabole salomonis: quas trāstulerūt viri eçechie regis iuda. Gloria dei ē celare ꝙd̄:⁊ gl̄ia regū inuestigare ꝓmone. Celū sursū⁊ terra deorsū:⁊ cor regū iscrutabile. Aufer rubiginē de argēto:⁊ egredietᷓ vas purissimū. Aufer impietatē de vultu regis⁊ firmabit̄ iustitia thronꝰ ei⁹. Ne gl̄iosꝰ appareas corā rege.⁊ i locū magnoꝝ ne steteris. Melꝰ ē.n. ut dicat tibi ascende huc q̄ ut būiliet corā principe. Que viderunt

ocki tui ne ꝓferas ī iurgio cito:ne postea emẽ dare nō possis cū ꝛ̃o ne stacueris amicū tuū. Causam tuā tracta cū amico tuo .ꝛ̃ secretū extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cū audierit.ꝛ̃ exprobrare nō cesset. Grā ꝛ̃ amicitia literāt:qs tibi seruauerit ne exprobrabil' fias Mala aurea i lect̄ argēteis·qui loq̄t̄ ꝯbū in tpe suo. Jnaurs aurea ꝛ̃ margarita fulgēs:q̄ arguit sapiēt̄ ꝛ̃ aurē obediēt̄. Sicut frigꝰ niuis ī die messis:ita legatꝰ fidelis ei q̄ misit eū:aīam ipsi⁹ refelscere facit. Nubes ꝛ̃ ventꝰ ꝛ̃ pluuie nō sequentes : vir gloriosus ꝛ̃ promissa nō cōplēs. Patiētia leniet̄ ꝓnceps:ꝛ̃ lingua mollis ꝓfriget duritiā. Mel inuenisti·comede qđ sufficit tibi:ne forte satiatꝰ euomas illđ Subtrahe pedē tuū ꝛ̃ domo ꝓximi tui: ne qñ satiatꝰ odierit te. Jaculū ꝛ̃ gladi⁹ ꝛ̃ sagitta acuta : hō q̄ loq̄t̄ ꝓ ꝓximū suū falsū testimoniū. Dens putridus ꝛ̃ pes lassus,q̄ sperat sup infideli ī die angustie:ꝛ̃ amittit pallū ī die frigoris. Acetū in nitro:q̄ cātat carmīa cordi pessimo. Sicut tinea vestimēto ꝛ̃ vermis ligno : ita tristicia viri nocet cordi. Si esurierit inimicꝰ tu⁹ ciba illum : si sitit da ei aquā bibere·prunas.n.cōgregabis sup caput eiꝰ:ꝛ̃ dñs reddet tibi. Ventꝰ aquilo dissipat pluuias:ꝛ̃ facies tristis linguā detrahentem. Melꝰ ē sedere i angulo domatis:q̄ cū muliere litigiosa.ꝛ̃ in domo cōi. Aqua frigida aie sitienti.ꝛ̃ nūciꝰ bonꝰ de ꝛ̃a longinq̄. Fōs turbatꝰ pede ꝛ̃ vena corrupta:iustꝰ cadēs coram impio. Sicut q̄ mel multū comedit nō ē ei bonū:sic q̄ scrutator ē maiestatis opprimet a glia. Sicut vbs patēs ꝛ̃ absq̄ murorum ambitu:ita vir q̄ nō pōt in loquēdo cohibere spiritum suum.

CAP. XXVI

Q Uomō nix ī estate.ꝛ̃ pluuie i messe:sic idecēs ē stulto glia. Sicut auis ad alta trāsuolās.ꝛ̃ passer quo libet vadēs:sic maledictū frustra ꝓlatū ī quēpiā supueniet. Flagellū equo.ꝛ̃ clbaꝰ asino:ꝛ̃ virga i dorso ipsudentiū. Ne rīdeas stulto iuxt̄ stulticiā suā:ne efficiar̄ ei similis. Rīde stulto iuxta stulticiā suā:ne sibi sapiēs ee videaꝛ. Claudꝰ pedibꝰ ꝛ̃ iūctatē bibēs:q̄ mittit ꝯba p nunciū stulti. Quō pulchras frustra habet claudꝰ tibias: sic idecēs ē i ore stultoꝝ parabola. Sicut q̄ mittit lapidē in aceruum mercurij:ita q̄ tribuit ifipienti honorē. Quō si spina nascaꝛ i manu temulēti:sic parabola in ore stultoꝝ. Judiciū deminat causas:ꝛ̃ q̄ ꝓmit stulto silētiū iras mitigat. Sicut canis q̄ reuertit ad vomitū suū:sic ꝓsudēs q̄ iterat stulticiā suā. Vidisti hoiem sapientē sibi videri:magis illo spem habebit insipiēs. Dicit piger·leo ē in via.ꝛ̃ leena in itineribꝰ. Sicut ostium vertit̄ in cardine suo:ita piger in lectulo suo. Absc̄dit piger manꝰ sub ascellas suas. ꝛ̃ laborat si ad os suū eas cōuerterit. Sapiētior sibi stultꝰ videt: septē viris loquētibus sniās. Sicut q̄ applicdit auribꝰ canē·sic qui trāsit ꝛ̃ impatiēs cōmiscet rixe alteriꝰ. Sic noxi⁹ ē q̄ mittit sagittas ꝛ̃ lanceas i mortē: ita vir q̄ fraudulenē nocet amico suo:ꝛ̃ cum fuerit ꝛ̄pr̄ensus dicet·ludēs feci. Cū defecerint ligna extinguet̄ ignis:ꝛ̃ susurrone subtracto iurgia ꝓquiescūt. Sicut carbones ad prunas ꝛ̃ ligna ad ignē:sic hō iracūdus suscitat rixas. Verba susurronis q̄si simplicia:ꝛ̃ ipsa pueniūt ad intima cordis. Quō si argēto fordido ornare velis vas fictile: sic labia tumētia cum pessimo corde sociata. Labijs suis intelligit inimicꝰ:cū in corde tractauerit dolos. Cū submiserit vocē suā ne credideris ei : qm̄ septē nequitie sūt in corde illius. Qui operit odiū fraudulenē : revelabit malicia eiꝰ in cōcilio. Qui fodit foueā icidet ī cā ꝛ̃ q̄ voluit lapidē reūtet ad eū. Lingua fallax nō amat ꝟitatē. ꝛ̃ os lubricū operat ruinas.

CAP. XXVII

N Ē glorier̄ in crastinū: ignorās qđ supuētura pariat dies. Laudet te alienꝰ ꝛ̃ nō os tuū:extraneus ꝛ̃ nō labia tua. Graue ē saxū ꝛ̃ onerosa arena:ꝑ ira stulti vtroq̄ grauior. Jra non habet misericordiā·nec crūpēs furor:ꝛ̃ impetum cōcitati spūs ferre q̄s poterit? Melior est manifesta correctio:q̄ amor absc̄dit⁹. Melioza sunt vulnera diligentis:q̄ fraudulenta oscula odientis. Aia saturata calcabit fauum ꝛ̃ aīa esuriēs etiā amarū ,p dulci sumet. Sicut auis trāsmigrās de nido suo:sic vir q̄ derelinquit locū suū. Unguēto ꝛ̃ variis odoribus delectat cor:ꝛ̃ bonis amici ꝓsilijs anima dulcoraf. Amicū tuū ꝛ̃ amicum ꝑris tui ne dimiseris.ꝛ̃ domū fratris tui ne ingrediaris ī die afflictiōis tue. Melior ē vicinꝰ iuxt̄: q̄ frater procul. Studе sapiētie fili mi ꝛ̃ letifica cor meū:ut possis exprobrāti rīdere sermonem. Astutꝰ vidēs malū absc̄dit⁹ ē:paruuli transeūtes sustinuerunt dispendia. Tolle

vestimentū ei⁹ qui spōdit p extraneo : ⁊ p alienis aufer ei pignus. Qui bñdicit ꝓximo suo voce grādi ⁊ nocte ꝓsurgēs : maledicenti illis erit. Tecta pstillātia i die frigoꝛ : ⁊ litigiosa mulier comparē. Qui retinet eā q̄si qui ventū teneat : ⁊ oleū dextre sue euacuat. Ferrū ferro exacuit̄ : ⁊ hō exacuit faciē amici sui. Qui seruat ficū comedet fructū eius : ⁊ q̄ custos est dñi sui gl̄ificabit̄. Quō in aq̄s resplendēt vultꝰ ꝓspicietiū : sic coꝛda hoīuꝫ manifesta sūt prudentib⁹. Infernꝰ ⁊ pditio nūq̄ replent̄ : sil̄r ⁊ oculi hoīuꝫ insatiabiles. Quō ꝓbat̄ i flatoꝛio argētū ⁊ i fornace aurū : sic ꝓbat̄ hō oꝛe laudanti. Coꝛ iniq̄ inq̄rit mala : coꝛ aūt rectū inq̄rit sciam. Si ꝓtuderis stultū i pila q̄si ptisanas feriēte desup pilo : nō auferet̄ ab eo stulticia ei⁹. Diligenter agnosce vultū pecoꝛis tui : tuosq⁹ greges ꝓspicera. Nō.n. hēbis iugit̄ ptātē : ⁊ coꝛona trībuet̄ tibi i generatiōe ⁊ gnātionē. Apta sunt p̄ata ⁊ apparuerūt herbe virētes : ⁊ collecta sunt fena de mōtib⁹. Agni sūt ad vestimētū tuū : ⁊ hedi ad agri p̄ciū. Sufficiat tibi lac capꝛarū i cibos tuos ⁊ i necessaria dom⁹ tue : ⁊ ad victum ancillis tuis.

XXVIII

Fugit impi⁹ nemine psequēte : iust⁹ aūt q̄si leo confidēs absq⁹ terroꝛe erit. Propt̄ pcta t̄re multi pncipes eiꝰ : ⁊ ꝓpt̄ hoīs sapiam ⁊ hoꝛ sciam q̄ dicunt̄ : vita ducis lōgioꝛ erit. Vir pauꝑ calūnians pauperes : sil̄is est imbri vehemēti in q̄ parat̄ fames. Qui derelinquūt legē laudāt impiū : q̄ custodiūt succedunt̄ eū. Viri mali nō cogitant iudiciū : q̄ aūt inq̄rūt dñm animaduertūt oīa. Melioꝛ ē paup ābulās i simplicitate sua q̄ diues i puis itinerib⁹. Qui custodit legē fili⁹ sapiēs ē : q̄ aūt cōmessatoꝛes pascit confūdit patrē suū. Qui coacervat diuitias usuris ⁊ fenoꝛe liberali : in pauperes congregat eas. Qui declinat aures suas ne audiat legē : oꝛo ei⁹ erit execrabilis. Qui decipit iustos i via mala : in interitu suo coꝛruet : ⁊ simplices possidebūt bona ei⁹. Sapiēs sibi videt̄ vir diues pauꝑ aūt prudēs scrutabit̄ eū. In exultatiōe iustoꝝ multa gl̄ia ē : regnātib⁹ impijs ruine hoīuꝫ. Qui abscondit scelera sua nō dirigetꝰ : q̄ aūt confessus fuerit ⁊ relinq̄rit ea : miam ꝓsequet̄. Beat⁹ hō q̄ semp ē pauid⁹ : q̄ vo mēte est dure : coꝛruet i malū. Leo rugiēs ⁊ ursus esuriēs : pnceps impi⁹ sup pau̇pē. Dux indigens prudētia : multos oppimet p calūniā : qui aūt odit auaritiā : lōgi fiēt dies ei⁹. Dominē q̄ calūniat̄ sanguinē : si pscs ad lacū fugerit nemo sustinet. Qui ābulat simplicit̄ salu⁹ erit : q̄ puersus gdit̄ vijs ꝓcidet semel. Qui opat̄ terrā suā satiabit̄ panib⁹ : q̄ aūt sectat̄ ociū replebit̄ egestate. Vir fidelis multū laudabit̄ : qui aūt festinat ditari : nō erit innocēs. Qui cognoscit i iudicio faciē nō bñ facit : iste ⁊ p buccella panis deserit veritatem. Vir q̄ festinat ditari ⁊ alijs invidet : ignoꝛat q⁹ egestas superueniet ei. Qui corripit hoīem : gratiā postea inueniet apō eū : magis ꝓ ille q̄ p lingue blādīmēta decipit. Qui ībrabit aliq̄d a pr̄e suo vel a mr̄e ⁊ dicit b nō eē pctū : pticeps homicide ē. Qui se iactat ⁊ dilatat : iurgia ꝓcitat : q̄ vo sperat i dño saluabit̄. Qui confidit i coꝛde suo stult⁹ ē : qui aūt gradit sapienē : ipse laudabit̄. Qui dat pauꝑi nō indigebit : q̄ despicit depcantē : sustinebit penuriā. Cū surrexerit impij : absconden̄ hoīes : cū illi pierit : multiplicabūt̄ iusti.

XXIX

Viro q̄ corripiēte dura ceruice ꝓtēnit repentīn⁹ ei superueniet interit⁹ : ⁊ eū sanitas non sequet̄. In multiplicatiōe iustoꝝ letabit̄ vulg⁹ : cū impij supserint pncipatū gemet ppl⁹. Vir q̄ amat sapientiā letificat patrē suū : qui aūt nutrit scoꝛtū pdet substantiam. Rex iustus erigit terrā : vir auar⁹ destruet eam. Hō q̄ blādīs fictisq⁹ sermōib⁹ loq̄t amico suo : retia expādit gressibus ei⁹. Peccante virū iniquū iuoluet laq̄us : ⁊ iust⁹ laudabit̄ atq⁹ gaudebit. Nouit iustus cām pauꝑū : impi⁹ ignoꝛat sciam. Homines pestilētes dissipāt ciuitatē : sapientes dō auertūt furoꝛē. Vir sapiēs si cū stulto ꝓtēderit : sive iracat̄ sive rideat : nō inueniet requiē. Viri sanguinū oderūt simplicē : iusti aūt querūt aiam ei⁹. Totū spīm suū pfert stultus : sapiens differt ⁊ reseruat in posterū. Pncipes q̄ libenter audit ꝓba mēdacij : omnes ministros habet impios. Paup ⁊ creditoꝛ obuiauerunt sibi : vtriusq⁹ illuminatoꝛ ē dñs. Rex q̄ iudicat in veritate pauperes : thron⁹ ei⁹ i eternū firmabit̄. Virga atq⁹ coꝛrectio trībuit sapiētiam : puer aūt q̄ dimittit̄ voluptati sue confūdit matrē suā. In multiplicatiōe impioꝝ multiplicabunt̄ scelera : ⁊ iusti ruinas eoꝝ videbūt. Erudi filiū tuū ⁊ refrigerabit te : ⁊ dabit delitias anime tue. Cū ꝓphetia nō fecerit

dissipabit populus: q̄ vero custodit legē beat⁹ est. Seruus verbis nō pōt erudiri: qa q̄ dicis intelligit. ⁊ nō dignabere tenet. Vidisti virū velocē ad loquendū: stultitia magis sperāda ē q̄ illi⁹ correctio. Qui delicate a puericia sua nutrit seruū suū: postea sentiet eū protumacē. Vir iracundus prouocat rixas. ⁊ q̄ ad indignādum facilis ē erit ad peccandū plenior. Superbū sequit humilitas: ⁊ humilē spū suscipiet gloria. Qui cū fure participat odit aiam suā: audiuit ante audit. ⁊ nō indicat. Qui timet homine cito corruet: q̄ sperat i dño subleuabit. Multi requrūt faciē principis. ⁊ iudiciū a dño egredit singulor. Abhominant iusti viri ipiū: ⁊ abhominant ipij eos q̄ in recta sūt via. Verbū custodiēs filiꝰ exp̄ditionē erit. ℣. XXX

Verba cōgregantis filij vomētis. Visio quā locut⁹ est vir cū q̄ ē de. ⁊ deo secū morāte & fortat⁹ ait. Stultissim⁹ sum viroꝝ: ⁊ sapia vnus nō ē mecū. Nō didici sapiam: ⁊ noui sciam scōr. Quis ascēdit in celū atq; descēdit: Quis cōtinuit spiritū in manib⁹ suis: Quis colligauit aq̄s quasi i vestimēto: Quis suscitauit oēs termines ere: Qd nomē ē ei⁹: ⁊ qd nomē filij ei⁹ si nosti: Omis ꝑmo dei ignitus: clypꝰ est oīb⁹ sperātib⁹ in se. Ne addas q̄cq̄ verbis illi⁹ ⁊ arguaris: inueniarisq; mendax. Duo rogaui te: ne deneges mihi anteqū moriar. Vanitatem ⁊ vba mēdacia longe fac a me. Mendicitatē ⁊ diuitias ne dederis mihi. Tribue tm̄ victui meo necessaria: ne forte satiat⁹ illiciar ad negādū ⁊ dicā. qs ē dñs: aut egestate cōpulsus furer. ⁊ piurē nomē dei mei. Ne accuses seruū ad dñm suū: ne forte maledicat tibi ⁊ corruas. Generatio que patri suo maledicit ⁊ q̄ mris suę non bñdicit. Generatio q̄ sibi mūda videt. ⁊ tm̄ nō est lota a sordibus suis. Generatio cui⁹ excelsi sūt oculi: ⁊ palpebre ei⁹ in alta surrecte. Generatio q̄ p dentibus gladios hz ⁊ cōmādit molarib⁹ suis: ut comedat inopes de terra: ⁊ paupes ex hoīb⁹. Sanguisuge due sunt filie: dicētes affer affer. Tria sūt insaturabilia: ⁊ qrtū qd nūq̄ dicit sufficit. Infern⁹ ⁊ os vulue ⁊ terra q̄ nō satiat aq̄ ignis qd nūq̄ dicit sufficit. Oculū q̄ subsannat patrē ⁊ q̄ despicit partū matris sue: suffodiant eū corui de torrētib⁹: ⁊ comedāt eū filij aq̄le. Tria sūt difficilia mihi: ⁊ quartū penitus ignoro. Viā aq̄le in celo. viā colubri super petrā. viā nauis in medio mari. ⁊ viam viri in adolescētia. Talis est ⁊ via mulieris adultere q̄ comedit. ⁊ tergens os suū dicit: Nō sū opata malū. Per tria mouet terra: ⁊ quartū qd nō pōt sustinere. Per seruū cū regnauerit. ⁊ stultū cū saturat⁹ fuerit cibo. ⁊ p odiosam mulierē cū in matrimonio fuerit assūpta. ⁊ p ancillā cū fuerit heres dñe sue. Quatuor sūt minima terre: ⁊ ipsa sunt sapiētiora sapiētib⁹. Formice populus infirm⁹: q̄ pparant in messe cibū suū. Lepuscul⁹ plebs inualida. q̄ collocat i petra cubile suū. Regē locusta nō habet: ⁊ egredit vniuersa per turmas suas. Stellio manib⁹ nititur: ⁊ morat in edib⁹ regū. Tria sūt q̄ bñ gradiunt: ⁊ quartū qd̄ incedit feliciter. Leo fortissimus bestiar: ad nullū pauebit occursū. Gallꝰ succinct⁹ lūbos suos ⁊ aries: nec ē rex q̄ resistat ei. Et q̄ stult⁹ apparuerit. p. q̄ eleuat⁹ est i sublime. Si. n. intellexisset: ori suo imposuisset manū. Qui autē fortiter premit vbera ad eliciendū lac. exp̄mit butyrū. ⁊ q̄ vehemēter emungit. elicit sanguinem: ⁊ qui prouocat iras. producit discordias. ℣. XXXI

Verba Lamuelis regis Visio q̄ erudiuit eū mat⁹ sua. Quid dilecte mi: qd dilecte vteri mei: qd dilecte votorū meor: Ne dederis mulieribus substantiā tuā: ⁊ diuitias tuas ad vēlēdos reges. Noli regibus o Lamuel noli regibus dare vinū: quia nullū secretū est vbi regnat ebrietas. Ne forte bibant ⁊ obliuiscant iudiciorū ⁊ mutent causam filiorū pauperis. Date sicerā merentib⁹: ⁊ vinū bis qui amaro sunt animo: bibāt ⁊ obliuiscant egestat⁹ sue. ⁊ doloris sui non recordent amplius. Aperi os tuū muto: ⁊ causis oīum filioꝝ q̄ pterīerūt. Aperi os tuū. decerne qd iustū ē: ⁊ vindica inopē ⁊ pauperē. Aleph. Mulierē fortē q̄s inuenit: procul ⁊ de vltimis finib⁹ pciū ei⁹. Beth. Cōfidit i ea cor viri sui: ⁊ spolijs nō indigebit. Gimel. Reddet ei vonū ⁊ nō malū: omnibus diebus vite sue. Deleth. Quesiuit lanam ⁊ linū: ⁊ opata ē p filio manū suaꝝ. He. Facta est quasi nauis institoris. de longe portās panem suū. Vau. De nocte surrexit: dedit q̄ p̄dam domesticis suis ⁊ cibaria ancillis suis. Zai. Cōsiderauit agrum ⁊ emit eū: de fructu manū suarū plantauit vineam. Heth. Accinxit fortitudine lūbos suos: ⁊ roborauit brachiū suū. Teth. Gustauit ⁊ vidit qa

tona ē negociatio ei⁹: nō extinguet in nocte lucerna ei⁹. Jotb. Manū suā misit ad fortia ⁊ digiti eius apprehenderūt fusū. Raph. Manū suā aquit iopi: ⁊ palmas suas extēdit ad pauperē. Lamech. Non timebit domui sue a frigoribꝫ niuis: oēs enī domestici eius vestiti sūt duplicibus. Mem. Stragulatā vestē fecit sibi: byssus ⁊ purpura idumētū eius. Nun Nobilis ī portꝫ vir ei⁹: qñ sederit cū senatoribus ēre. Samech. Sindonē fecit ⁊ vendidit: ⁊ cingulū tradidit chananeo. Ayn. Fortitudo ⁊ decor indumētū ei⁹: ⁊ ridebit in die nouissimo. Phe. Os suū aperuit sapie: ⁊ lex clemētie ī lingua ei⁹. Sade. Cōsiderauit semitas dom⁹ sue: ⁊ panē ociosa non comedit. Coph. Surrexerūt filij ei⁹ ⁊ beatissimā pdicauerūt: vir ei⁹ ⁊ laudauit eā. Res. Multe filie cōgregauerūt diuitias: tu supgressa es vniuersas. Syn. Fallax grā ⁊ vana ē pulchritudo: mulier timēs dñm ipsa laudabit. Thau Date ei de fructu manuū suaꝝ: ⁊ laudēt eam in portis opera eius.

Explicit ꝓuerbia salomōis. Incipit ꝓlogus sancti Hieronymi in libꝝ Ecclesiasten.

Emini me ante ꝫ ferme quinquēniū: cū adhuc rome essem ⁊ ecclesiasten sancte blesille legerē: ut eā ad cōtemptū mūdi bui⁹ puocarē. ⁊ cē qđ in mūdo cerneret putaret esse ꝓ nihilo: rogatum ab ea: ut in mozē cōmētarioli obscura queꝑ dissererem: ut absqꝫ me posset intelligere q̄ legebat. Itaqꝫ qñ in ꝓcinctu nr̄i opis subita mozte subtracta est. ⁊ vbi nō meruim⁹ o paula ⁊ eustochiū talem vite nr̄e batere cōsortē: tanto vulnere tūc pcussus obmutui: nūc in lethleē posit⁹: angustioze videlicet ciuitate. ⁊ illi⁹ memozie ⁊ vobis reddo qđ debeo. Hoc breuiꝫ āmonens qꝫ nulli⁹ auctozitatē secut⁹ sū: ꝫ de hebreo trāsferens. maxime septuaginta interpꝝ ꝓsuetudini me coaptaui: in his dūtaxat que non multū ab hebraicis discrepabāt. Interdum aquile quoꝫ ⁊ symmachi ⁊ theodotiōis recozdat⁹ sum: ut nec nouitate nimia lectozis studiū veterrerem: nec rursum ꝫ cōsciētiam meā fonte ꝓpitatis omisso: opinionū riuulos consectarer.

Explicit ꝓlogus sancti Hieronymi

Incipit liber Ecclesiastes. Capꝫ I

Verba ecclesiastes filij dauid regis irl̄m. Vanitas vanitatū dixit ecclesiastes: vanitas vanitatum ⁊ oia vanitas. Quid habet amplius hō de vniuerso labore suo quo laborat sub sole. Generatio ꝓterit ⁊ gñatio aduenit: terra aūt in eternū stat. Oriꝫ sol ⁊ occidit: ⁊ ad locū suū reuertit: ibiqꝫ renascēs gyrat ꝑ meridiē: ⁊ flectit ad aq̄lonē. Lustrās vniuersa in circuitu pgit spūs: ⁊ in circulos suos reuertit. Omnia flumina intrant ī mare: ⁊ mare nō redūdat. Ad locū vnde exeūt flua reuertūt ut iterū fluant. Cūcte res difficiles: non pōt eas hō explicare sermōe. Nō saturat oculꝰ visu: nec auris auditu impleꝫ. Quid est qđ fuit: Ipsum qđ futurꝫ ē. Quid ē qđ factū ē Ipsū qđ faciēdū ē. Nihil sub sole nouū: nec valet quis⁹ ꝙ dicē: ecce hoc recēs ē. Jā. n. pcessit ī seculis q̄ fuerūt añ nos. Nō ē priozis memoria: nec eoꝝ quidē q̄ postea futura sunt erit recozdatio apud eos q̄ futuri sūt in nouissimo. Ego ecclesiastes fui rex israel in irl̄m ⁊ ꝓposui ī aio meo q̄rere ⁊ inuestigare sapiēter de oib⁹ q̄ fiūt sub sole. hanc occupationem pessimā dedit de⁹ filijs hoiuꝫ: ut occuparent ī ea. Vidi que fiūt cūcta sub sole: ⁊ ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spūs. Peruersi difficile cozrigūt: ⁊ stultoꝝ infinit⁹ ē numerus Locut⁹ sū ī cozde meo dicēs: ecce magn⁹ effect⁹ sū. ⁊ pcessi cēs sapia q̄ fuerūt añ me in irl̄m: ⁊ mēs mea cōtemplata est multa sapienter ⁊ didici: dedi qꝫ cozmeū ut scirē prudētiam atqꝫ doctrinā: erroresqꝫ ⁊ stulticiā. Et agnoui ꝙ in his quoqꝫ esset labor ⁊ afflictio spūs: eo ꝙ ī multa sapia multa sit idignatio ⁊ q̄ addit sciam addit ⁊ labozē.

Dixi ergo ī cozde meo. Vadā ⁊ affluam delitijs: ⁊ fruar bonis. Et vidi ꝙ hoc quoqꝫ esset vanitas. Risum reputaui errozē. ⁊ gaudio dixi: Quid frustra deciperis: Cogitaui in cozde meo abstrahere a vino carnē meā: ut aiuꝫ meū trāsferrē ad sapientiā: deuitarēqꝫ stulticiā: donec viderē quid esset vtile filijs hoiuꝫ: quo facto op⁹ est sub sole numero dierum vite sue. Magnificaui opera mea. Edificaui mihi domos ⁊ plātaui vineas: feci hortos ⁊ pomeria ⁊ consevi ea cuncti generis arboribus. ⁊ extruxi mihi

piscinas aquax ut irrigarẽ silua lignozũ germinãtiũ. Possedi seruos ⁊ ancillas multasq; familiã habui: armẽta quoq; ⁊ magnos ouium greges: vltra cẽs q̃ fuerũt añ me in ir'm. Coaceruaui mihi argentũ ⁊ aurũ: ⁊ substãtias regũ ⁊ puinciarũ. Feci mihi cãtores ⁊ cãtatrices ⁊ delitias filioꝝ hoium: cyphos ⁊ vrceolos i ministerio ad vina fũdẽda. ⁊ supgressus sũ opib⁹ cẽs q̃ ante me fuerũt i ir'm. Sapia quoq; pseuerauit mecũ: ⁊ oia q̃ desiderauerũt oculi mei nõ negaui eis: nec phibui cor meũ q̃n omni voluptate frueret. ⁊ oblectaret se in bis q̃ pparauerã. Et hãc rat⁹ sũ partẽ meam: si vterer labore meo. Cũq; me cõuertissem ad vniuersa opa q̃ fecerãt man⁹ mee: ⁊ ad labores i q̃bus frustra sudaueram vidi in oib⁹ vanitatẽ ⁊ afflictionem animi: ⁊ nihil pmanere sub sole. Trãsiui ad cõtemplandã sapiam: erroresq; ⁊ stulticiã. Quid est inquã hõ: ut sequi possit regẽ factorẽ suũ: Et vidi q̃ tantum p̃cederet sapia stulticiam quãtũ differt lux a tenebris. Sapientis oculi in capite ei⁹: stultus in tenebris ambulat. Et didici q̃ vnus vtriusq; eẽt interit⁹: ⁊ dixi i corde meo. Si vnus ⁊ stulti ⁊ meus occasus erit: quid mihi pdest q̃ maiorem sapie dedi operã: Locutusq; cũ mẽte mea: aia aduerti q̃ hõ q̃q; eẽt vanitas. Hõ. n. erit memoria sapientis sicut stulti i ppetuũ: ⁊ futura tpa obliuiõe cũcta parie operient. Morit dect⁹ similiẽ ut indoct⁹. ⁊ idcirco teduit me vite mee: videntem mala vniuersa eẽ sub sole. ⁊ cũcta vanitatẽ ⁊ afflictionẽ spũs. Rursus detestat⁹ sũ oẽm industriã meã qua sub sole studiosissime laboraui: habitur⁹ dredẽ post me quẽ ignoro vtrũ sapiẽs an stultus futurus sit. ⁊ dñabit̃ in laborib⁹ meis q̃b⁹ desudaui ⁊ sollicit⁹ fui. Et ẽ q̃q; tam vanũ: Unde cessaui: renũciauitq; cor meũ vltra laborare sub sole. Hã cũ alio laboret in sapia ⁊ doctrina ⁊ sollicitudine: hoi otioso quelita dimittit. Et hoc q̃q; vanitas ⁊ magnũ malũ. Quid. n. pderit homini de vniuerso labore suo ⁊ afflictione spũs qua sub sole cruciat⁹ est: Cuncti dies ei⁹ doloꝝ ⁊ erũnis pleni sũt: nec p noctẽ mẽte requiescit. Et hoc nõne vanitas est: Nõne melio⁹ ẽ comedere ⁊ bibere: ⁊ ostendere aie sue bona de labore suo: Et hoc de manu dei est. Quis ita deliciabit̃ ⁊ delitijs affluet ut ego: hoi bono in cõspectu suo dedit de⁹ sapiam ⁊ sciam ⁊ letitiã: peccatori aũt dedit afflictionẽ ⁊ curã superfluã: ut addat ⁊ congreget ⁊ tradat ei qui placuit deo. Sed ⁊ hoc vanitas ẽ: ⁊ cassa sollicitudo mentis.

.III.

Omnia temp⁹ habent: ⁊ suis spatijs transeunt vniuersa sub celo. Temp⁹ nascendi: ⁊ temp⁹ moriẽdi. Temp⁹ plantandi: ⁊ tempus euellendi q̃ plãtatũ ẽ. Temp⁹ occidẽdi: ⁊ tempus sanandi. Temp⁹ destruendi: ⁊ tẽpus edificandi. Temp⁹ flendi: ⁊ tempus ridendi. Tempus plangẽdi: ⁊ tempus saltandi. Tempus spargendi lapides: ⁊ tempus colligẽdi. Temp⁹ amplexãdi ⁊ temp⁹ longe fieri ab amplexib⁹. Tempus acquirẽdi: ⁊ tempus perdendi. Tempus custodiendi: ⁊ tempus abiciendi. Temp⁹ scindendi: ⁊ temp⁹ psuendi. Temp⁹ tacẽdi: ⁊ tẽpus loquendi. Temp⁹ dilectionis: ⁊ tempus odij. Temp⁹ belli: ⁊ temp⁹ pacis. Quid habet amplius hõ de labore suo. Vidi afflictionẽ quã dedit deus filijs hoiũ: ut distendant̃ in ea. Cuncta fecit dona in tempore suo. ⁊ mũdũ tradidit disputationi eoꝝ: ut nõ inueniat hõ quod operatus est deus ab initio vsq; ad finem. Et cognoui q̃ nõ esset melio⁹ nisi letari: facere bene i vita sua. Omis eni hõ q̃ comedit ⁊ bibit: ⁊ videt bonũ de labore suo: hoc donũ dei est. Didici q̃ oia opa que fecit deus pseuerent ipetuũ. Hõ possumus eis q̃q; addere nec auferre: que fecit deus ut timeat̃. Quod factũ ẽ ipsum pmanet. Que futura sunt iam fuerunt: ⁊ deus instaurat q̃ abijt. Vidi sub sole in loco iudicij impietatem: ⁊ in loco iusticie iniq̃tatem. ⁊ dixi in corde meo. Justũ ⁊ impiũ iudicabit dñs: ⁊ tẽp⁹ oĩs rei tũc erit. Dixi i corde meo de filijs hoium: ut ꝓbaret eos de⁹: ⁊ oñderet sil'es eẽ bestijs. Idcirco vn⁹ iterit⁹ ẽ bois ⁊ iumẽtoꝝ ⁊ eq̃ vtriusq; pditio. Sicut morit hõ: sic ⁊ illa morit̃ Similiẽ spirãt oia: ⁊ nihil habent hõ iumẽto amplius. Cũcta subiacẽt vanitati: ⁊ oia pgũt ad vnũ locũ. De ẽra facta sũt: ⁊ i ẽrã pariter reuertunt̃. Quis nouit si spũs filioꝝ adam ascendat sursũ: ⁊ si spũs iumẽtoꝝ descendat deorsũ: Et nõ plendi nihil eẽ melius q̃ letari hoiem i opere suo: ⁊ hãc eẽ ptẽ illi⁹. Quis eni eũ adducet ut p⁹ se futura cognoscat:

.IIII.

Verti me ad alia. ⁊ vidi calũnias que sub sole gerũt̃: ⁊ lachrymas innocentiũ. ⁊ neminẽ cõsolatorẽ. nec posse re-

sistere eorū violētie·cūctorū auxilio destitutos. Et laudaui magis mortuos qꝫ viuētes: ⁊ felicioꝛē ytroq; iudicaui q̄ necdū natus est: nec vidit mala que sub sole fiūt. Rursum cōtemplatus sū cēs labores hoīz. ⁊ industrias aīaduerti patere inuidie primi. Et in hoc ergo vanitas. ⁊ cura supflua est. Stultꝰ cōplicat manus suas. ⁊ comedit carnes suas dicēs: Melioꝛ est pugillus eū requie: qꝫ plena ytraq; manus cū laboꝛe ⁊ afflictione animi. Conspexi rās reperi ⁊ aliā vanitatē sub sole. Unꝰ ē ⁊ secūdū nō habet. nō filiū. nō fratrē. ⁊ tñ laboꝛare nō cessat. nec satiant oculi eiꝰ diuitijs nec recogitat dicens: Cui laboꝛo ⁊ fraudo aīam meā bonis? In hoc quoq; vanitas est ⁊ afflictio pessima. Melꝰ ē q̄ duos eē simul qꝫ vnum: habēt enī emolumentū societatis sue. Si vnus ceciderit: ab altero fulciet. Ve soli: quia cū ceciderit nō habet subleuantem se. Et si dormierint duo: fouebuntur mutuo. Unus quō calefiet? Et si quispiā prevaluerit ꝛ vnū duo resistūt ei. Funiculus triplex difficile rumpit. Melioꝛ est puer pauꝑ ⁊ sapiens. rege sene ⁊ stulto. qui nescit prouidere in posterū. Nā ⁊ de carcere catenisq; interdū quis egrediat ad regnū. ⁊ alꝰ natus i regno inopia consumat. Vidi cunctos viuētes. qui ambulant sub sole cū adolescēte secūdo: qui ꝛsurget ꝓ eo. Infinitꝰ numerꝰ ē ppl̄i oīz q̄ fuerūt ante eū. ⁊ qui postea futuri sūt nō letabunt in eo. Sed ⁊ hoc vanitas ⁊ afflictio spūs. Custodi pedē tuū ingrediēs domū dei ⁊ appropinqua ut audias. Multo enī melioꝛ ē obedientia qꝫ stultoꝝ victime: q̄ nesciūt q̄d faciunt mali. Ne temere q̄d loquaris: neq; cor tuū sit veloꝛ ad pferendū sermonē coꝛā deo. Deus enim in celo. ⁊ tu sup terrā. ideirco sint pauci sermones tui. Multas curas sequunt somnia. ⁊ in multis sermonibus inuenietur stultitia. Si q̄d vouisti deo: ne moreꝛis reddē. Displicet enī infidelis ⁊ stulta pmissio. Ex qōcunq; vouerꝛis. redde. Multoq; melius ē nō vouere: qꝫ pꝰ votū. pmissa nō reddē. Ne vederis os tuū ut peccare facias carnē tuā: neq; dicas coꝛā angelo nō est. quidētia ne forte iratus dñs ꝛ sermones tuos dissipet cūcta opa manū tuaꝝ. Ubi multa sūt somnia. plurime sūt vanitates ⁊ sermones innumeri. Tu ꝛo deū time. Si videris calūnias egenoꝝ ⁊ violēta iudicia ⁊ subuerti iusticiā i pꝛouincia. nō mireris sup hoc negocio: qa excelsꝰ excelsioꝛ ē alius. ⁊ sup hos qꝫ eminētioꝛes sūt alij. ⁊ insup vniūse terre rex imperat seruienti.

V. Avarus nō implebit pecunia: ⁊ q̄ amat diuitias. fructū nō capiet ex eis. Et hoc ergo vanitas. Ubi multe sunt opes: multi ⁊ q̄ comedūt eas. Et q̄d prodest possessoꝛi: nisi qꝫ cernit diuitias oculis suis? Dulcis est somnus operāti siue parū siue multū comedat: saturitas autē diuitis nō sinit eū dormire. Est ⁊ alia infirmitas pessima quā vidi sub sole. Diuitie ꝛseruate i malum dñi sui. Pereūt enī in afflictione pessima. Genuerit filium. qui in sūma egestate erit. Sicut egressus est nudus de vtero mris sue sic reuertet. ⁊ nihil auferet secū de laboꝛe suo. Miserabilis prsus infirmitas. Quō venit: sic reuertet. Quid q̄ pdest ei q̄d laboꝛauit i ventū? Cunctis diebus vite sue comedit i tenebris ⁊ in curis multis. ⁊ in erūna atq; tristicia. Hoc itaq; visū ē mihi bonū: ut comedat q̄s ⁊ bibat ⁊ fruat leticia ex laboꝛe suo q̄ laboꝛauit ipse sub sole nūero dierū vite sue q̄s dedit ei deus. ⁊ hec ps illius. Et oi hoi cui dedit deus diuitias atq; substantiā: potestatēq; ei tribuit ut comedat ex eis ⁊ fruat pte sua. ⁊ letet de laboꝛe suo: hoc ē donū dei. Nō enī satis recordabit diez vite sue. eo q̄ deus occupet delitijs coꝛ eius.

VI. Est ⁊ aliud malū q̄d vidi sub sole. ⁊ quidē frequens apud hoies. Uir cui dedit deus diuitias ⁊ substātiā ⁊ honoꝛē ⁊ nihil deest aīe sue ex oībus q̄ desiderat: nec tribuit ei potestatem deus ut comedat ex eo: sed hō extraneus vorabit illud. Hoc vanitas ⁊ magna miseria est. Si genuerit q̄spiā centū liberos ⁊ vixerit multos annos. ⁊ plures dies etatis habuerit. ⁊ aīa illius nō vtat bonis substātie sue: sepulturaq; careat. de hoc ego pnūcio q̄ melioꝛ illo sit abortiuus. Frustra.n. venit ⁊ pgit ad tenebras. ⁊ oblione delebit nomē eiꝰ. Nō vidit solē. neq; cognouit distantiā boni ⁊ mali: etiā si duobus milibus ānis vixerit. ⁊ nō fuerit pfruit? bonis. Nōne ad vnū locū pperant oīa? Opus laboꝛis in ore eius: sed aīa eius nō implebit bonis. Quid habet amplius sapiēs a stulto. ⁊ quid pauper nisi ut pergat illuc vbi est vita? Melius est videre quod cupias qꝫ desiderare q̄d nescias. Sed ⁊ hoc vanitas est. ⁊ presumptio

spūs. Qui futurus ē·iā wcatū est nomē ei⁹. ⁊ scit q̄ homo sit. ⁊ nō possit ꝓtra fortiorē se in iudicio ꝓtēdere. Verba sūt plurima: multāq̄ i disputādo hēbitia vanitatē. Quid necesse ē hoī maiora se q̄rere: cū ignoret q̄d conducat sibi i vita sua nūero diex pegrinationis sue. ⁊ tpe q̄ velut vmbra ꝓterit: Aut q̄s ei poterit indicare·q̄d p⁹ eū futurꝫ lō sole sit:

VII

Melio⁹ ē nomē bonū ꝙ vnguēta ꝑciosa: ⁊ dies mortis die natiuitatis. Melius ē ire ad domū luct⁹ ꝙ ad domū cōuiuij. In illa.n. finis cūctorū āmonet hoīes: ⁊ viuēs cogitat q̄d futurꝫ sit. Melior ē ira risu: q̄a p tristiciā vult⁹ corrigit aim⁹ delinquēt. Cor sapiētiū vbi tristicia ē: ⁊ cor stultorꝫ vbi leticia. Melio⁹ ē a sapiēte corripi. ꝙ stultorꝫ adulatiōe decipi: q̄a sicut sonitus spinarū ardentiū sub olla: sic risus stulti. Sꝫ ⁊ hoc vanitas. Calūnia ꝓturbat sapiētē. ⁊ perdet robur cordis ei⁹. Melior ē finis orationis: ꝙ principiū. Melior ē patiēs arrogāte. Ne festines velox ad irascendū: q̄a ira i sinu stulti requiescit. Ne dicas: q̄d putas causē ē q̄ priora tpa meliora fuere ꝙ nūc sunt. Stulta enī est huiuscemodi īterrogatio. Utilior ē sapia cū diuitijs: ⁊ magis pdest vidētib⁹ solē. Sic.n. ptegit sapia: sic ptegit pecunia. Hoc autē plus habet eruditio ⁊ sapia: q̄ vitā tribuunt possessori suo. Cōsidera opa dei: q̄ nemo potest corrigere quē ille despexerit. In die bona fruere bonis. ⁊ malā diē pcaue. Sicut.n. hāc sic ⁊ illā fecit dē⁹: ut nō inueniat hō ꝺ eū iustas q̄rimonias. Hec ꝙ vidi i diebꝰ vanitatis mee. Justꝰ perit i iustitia sua: ⁊ impi⁹ multo viuit tpe i malicia sua. Noli eē iust⁹ multū: neq̄ plus sapias ꝙ necesse ē. ne obstupescas. Ne ipie agas multū. ⁊ noli eē stult⁹: ne moriaris in tpe nō tuo. Bonū ē te sustētare iustum: ⁊ ab illo ne subtrahas manū tuā: q̄a q̄ timet deū nihil negligit. Sapia ꝓfortauit sapientē: sup decē principes ciuitatis. Nō est.n. hō iust⁹ i tra: q̄ faciat bonū ⁊ nō peccet. Sed ⁊ cūctis ꝓmonitis q̄ dicunt̄ ne accomodes cor tuū: ne forte audias seruū tuū maledicētē tibi Scit.n. ꝓscia tua: q̄a ⁊ tu crebro maledixisti alijs. Cūcta tēptaui i sapia. Dixi sapiēs efficiar. ⁊ ipsa lōgi⁹ recessit a me multo magis ꝙ erat. Et alta pfunditas: q̄s inueniet eā: Lustraui vniūsa aio meo: ut scirē ⁊ ꝓsiderarē ⁊ q̄rerē sapiam ⁊ rōnē. ⁊ ut cognoscerē ipietatē stulti: ⁊ errorē iprudētiū. Et inueni amarior morte mulierē q̄ laqueꝰ venatorꝫ ē. ⁊ sagena cor ei⁹. Vincula sūt manꝰ illi⁹. Qui placet deo effugiet illā: q̄ aūt peccator est capiet a illa. Ecce hoc inueni·dixit ecclesiastes. vnū ⁊ alterū: ut inuenirē rationē quā adhuc q̄rit aia mea. ⁊ nō inueni. Virū de mille vnū repperi: mulierē ex oībus nō inueni. Solūmō hoc inueni·q̄ fecerit dē⁹ hoiem rectū. ⁊ ipse se infinitis miscuerit q̄nibus. Quis talis ut sapiens est: Et q̄s cognouit solutionē verbi: Sapientia hoīs lucet i vultu eius. ⁊ potētissimꝰ faciem illi⁹ cōmutabit.

VIII

Ego os regis obserua. ⁊ ꝑcepta iuramēti dei. Ne festines recedē a facie ei⁹: neq̄ ꝑmaneas i ope malo: q̄a oē q̄d voluerit faciet. ⁊ sermo illi⁹ ptāte plen⁹ ē. Nec dicē ei q̄s̄ pōt: q̄re ita facis: Qui custodit ꝑceptū nō expiet q̄q̄ mali. Tempꝰ ⁊ responsionē cor sapientis intelligit. Omni negocio tēpus est ⁊ opportunitas. ⁊ multa hominis afflictio q̄a ignorat ꝑterita. ⁊ futura nullo scire pōt nūcio. Nō ē i hoīs ditiē. plibere spīm. nec habet ptātē in die mortis: nec sinit q̄escere i gruēte bello: neq̄ saluabit impietas ipiū. Vidi lō ꝓsideraui. ⁊ dedi cor meū in cunctis opib⁹ q̄ fiūt sub sole. Interdū dominat hō homini i malū suū. Vidi ipios sepultos: q̄ etiā cū adhuc viuerēt. in loco sancto erant: ⁊ laudabant in ciuitate quasi iustorū opex. Sꝫ ⁊ hoc vanitas ē. Eteni q̄a nō .pfert cito cōtra malos sīa: absq̄ timore vllo filij hoīs ꝑpetrant mala. Attamē pctōr ex eo q̄ centies facit malū ⁊ per patientiā sustentat: ego cognouī·q̄ erit bonū timētib⁹ deū: q̄ verent faciem ei⁹. Nō sit bonū impio nec ꝓlōgent dies eius: ꝺ q̄si vmbra transeāt: q̄ nō timet faciē dñi. Et est alia vanitas que fit super terrā. Sūt iusti q̄b⁹ mala .pueniūt q̄si opa egerit impioꝝ. ⁊ sūt impij qui ita securi sunt: quasi iustorꝫ facta habeāt. Sꝫ ⁊ ꝺ vanissimū iudico. Laudaui igit leticiā: q̄ non esset homini bonū sub sole·nisi q̄ comederet ⁊ biberet atq̄ gauderet. ⁊ hoc solum secū afferret de labore suo oībus diebus vite sue: quos dedit ei dē⁹ sub sole. Et apposui cor meū ut scirē sapientiam: ⁊ intelligerē distensionē que versat in terra. Est homo qui diebus ⁊ noctib⁹ somnū non capit oculis. Et intellexi: q̄ oīum operū dei nullā possit hō inuenire rationē eoꝝ q̄ fiūt

sub sole. ⁊ quãto plus laborauerit ad q̃rẽdũ tãto mi⁹ inueniat. Etiã si dixerit sapiens se nosse. nõ poterit reperire. Omnia hec tractaui in corde meo: ut curiose intelligerẽ.

IX

Sunt iusti atq; sapientes: ⁊ opa eorũ in manu dei. Et tñ nescit homo vtrum amore an odio dignus sit: sed omnia in futurũ seruant incerta: eo q; vniuersa eque eueniant iusto ⁊ impio. bono ⁊ malo. mũdo ⁊ immũdo. immolãti victimas ⁊ sacrificia cõtemnenti. Sicut bon⁹. sic ⁊ pctor. ut periurus. ita ille q; verũ timerat. Hoc ẽ pessimũ inter omnia que sub sole fiũt: q̃a eadẽ cunct; eueniũt. Vñ ⁊ corda filioꝝ hoiũ ꝛplent malitia ⁊ cõtemptu in vita sua. ⁊ post hec ad iferos deducent. Nemo ẽ q; semp viuat: ⁊ q; huius rei habeat fiduciã. Melior ẽ canis viu⁹ leone mortuo. Viuẽtes enĩ sciũt se esse morituros: mortui vo nihil nouerũt ampli⁹: nec habẽt vltra mercedẽ: q̃a obliuioni tradita ẽ memoria eorum. Amor q̃q; ⁊ odiũ ⁊ inuidie simul perierunt: nec hũt partẽ in hoc seculo. ⁊ in ope q̃ sub sole geritur. Vade q̃ ⁊ comede in letitia panẽ tuũ. ⁊ bibe cũ gaudio vinũ tuũ: q̃a deo placẽt opa tua. Omni tpe sint vestimẽta tua cãdida. ⁊ oleũ de capite tuo nõ deficiat. Perfruere vita cũ vxore quã diligis. cunct; diebꝰ vite instabilitatis tue: q; data sũt tibi sub sole oi tpe vanitatis tue. Hec ẽ enĩ pars in vita: ⁊ in labore tuo q̃ laboras sub sole. Quodcũq; facere pot manus tua instanter opare: q̃a nec opus nec ratio. nec sapia. nec scia erũt apud iferos q̃ tu properas. Verti me ad aliud. ⁊ vidi sub sole. nec velocium cẽ cursũ. nec fortium bellũ. nec sapientiũ panẽ. nec doctoꝝ diuitias. nec artificũ gram: hec temp⁹ casũq; in oib⁹. Nescit hõ finẽ suũ: hec sicut pisces capiunt hamo. ⁊ aues laqo ꝓhendũt. sic capiũt hoies in tpe malo: cũ eis extemplo supuenerit. Hanc quoq; sub sole vidi sapientiã ⁊ ꝓbaui maximã. Ciuitas pua. ⁊ pauci in ea viri. Venit ꝑ eã rex magn⁹ ⁊ vallauit eã: extruxitq; munitiones p gyrũ ⁊ pfecta ẽ obsidio. Inuentusq; ẽ in ea vir paup ⁊ sapiẽs. ⁊ liberauit vrbẽ p sapiam suã. ⁊ nullus memineꝛ recordat⁹ ẽ hois illi⁹ pauꝑis. Et dicebã ego melior ẽ sapia fortitudine. Quõ g̃ sapia pauꝑis ꝓtempta est. ⁊ ꝓba ei⁹ nõ sũt audita. Verba sapientiũ audiũt in silentio: plusq; clamor ꝓncipis inter stultos. Melior ẽ sapia q̃ arma bellica: ⁊ qui in vno peccauerit multa bona perdet.

X

Muscę morientes perdũt suauitatẽ vnguenti. Pretiosior est sapia paruaq; glia. ad temp⁹ stulticia. Cor sapientis in dextera ei⁹. ⁊ cor stulti in sinistra illi⁹. Et ⁊ in via stult⁹ ãbulãs: cũ ipse insipiẽs sit oẽs stultos estimat. Si spũs ptãtem habẽti ascenderit sup te. locũ tuũ ne dimiseris: q̃a curatio faciet cessare pcã maxima. Est malũ q̃ vidi sub sole: q̃si p errorẽ egrediẽs a facie ꝓncipis. Positũ stultũ in dignitate sublimi. ⁊ diuites sedere deorsũ. Vidi seruos in ꝓncipes ambulãtes sup terrã q̃si seruos. Qui fodit foueã incidet in eã: ⁊ q; dissipat sepem mordebit eũ coluber. Qui transfert lapides affliget in eis. ⁊ q; scindit ligna vulnerabit ab eis. Si retusũ fuerit ferrũ ⁊ hec nõ ut prius acutatũ fuerit. multo labore exacuet. ⁊ post industriã sequet sapia. Si mordeat serpens in silentio nihil eo min⁹ habet q; occulte detrahit. Verba oris sapientis gra. ⁊ labia insipientis precipitabũt eũ. Initium ꝓbꝰ ei⁹ stulticia. ⁊ nouissimũ oris illi⁹ error pessimus. Stultus ꝓba multiplicat. Ignorat hõ q̃d ante se fuerit: ⁊ qõ p⁹ se futurũ ẽ: q̃s ei poterit indicare? Labor stultoꝝ affliget eos q; nescierũt in vrbẽ pergere. Ve tibi terra cui⁹ rex ẽ puer. ⁊ cuius ꝓncipes mane comedũt. Beata terra cui⁹ rex nobilis est. ⁊ cuius ꝓncipes vescũt in tpe suo ad reficiendũ ⁊ nõ ad luxuriam. In pigritijs humiliabit contignatio. ⁊ in infirmitate manuũ pstillabit domus. In risu faciũt panẽ ⁊ vinũ: ut epulent viuẽtes. Et pecunie obediũt oĩa. In cogitatione tua regi nõ detrabas. ⁊ in secreto cubiculi tui nõ maledixeris diuiti: quia ⁊ aues celi portabũt vocẽ tuã. ⁊ q; habẽt pennas annũciabunt sententiã.

XI

Mitte panẽ tuũ sup transeuntes aq̃s: quia post tpa multa inuenies illum. Da partes septẽ necnon ⁊ octo: quia ignoras quid futurũ sit mali sup terrã. Si replete fuerint nubes: hymbrẽ sup terrã effundẽt. Si ceciderit lignũ ad austrũ aut ad aq̃lonẽ in quocũq; loco ceciderit ibi erit. Qui obseruat ventũ nõ seminat: ⁊ qui cõsiderat nubes nũq; metet. Quõ ignoras q̃ sit via spũs. ⁊ qua ratione cõpingant ossa in vtre pregnãti: sic nescis opera dei qui fabricator ẽ omnium. Mane semina semen tuum: ⁊ vespe ne cesset manꝰ tua: q̃a nescis quid magis oriat hoc aut

illud. ⁊ si vtr ics simul melius erit. Dulce lume ⁊ delectabile e oculis videe sole. Si anis multis vixerit o ⁊ i bis oib⁹ let⁹ fuerit: meminisse debet tenebrosi tpis ⁊ dieꝝ multoꝝ: q cu venerint vanitatis arguis pterita. Letare g iuuenis in adolescetia tua. ⁊ i tono sit cor tuu i dieb⁹ iuuetutis tue. ⁊ ambula i vijs cordis tui. ⁊ i intuitu oculoꝝ tuoꝝ. ⁊ scito q poib⁹ bis adducet te de⁹ in iudiciu. Aufer ira a corde tuo. ⁊ amoue malicia a carne tua Adolescetia eni ⁊ voluptas vana sut. XII

Memento creatoris tui i dieb⁹ iuuetutis tue: anteq̃ veniat tepus afflictios tue ⁊ appropinquet anni de q̃b⁹ dicas. no mihi placet. Anteq̃ tenebrescat sol ⁊ lume ⁊ stelle ⁊ luna. ⁊ reuertant nubes p⁹ pluuia. Qñ comouebut custodes dom⁹. ⁊ nutabut viri fortissimi: ⁊ ociose erut molentes i minuto numero. ⁊ tenebrescet videtes p foramina. ⁊ claudet ostia in platea i humilitate vocis molentis. ⁊ cosurget ad voce volucris. ⁊ obsurdescent oes filie carminis. Excelsa q timebut. ⁊ formidabut i via. florebit amigdalus: ipinguabit locusta. ⁊ dissipabit capar. Quoniã ibit o in domu eternitatis sue: ⁊ circuibut in platea plagentes. Anteq̃ rupat funicul⁹ argee⁹. ⁊ recurrat vitta aurea. ⁊ comminuat hydria sup fonte. ⁊ frangat rota sup cisterna. ⁊ reuertat puluis in terra sua vnde erat: ⁊ spus redeat ad de q̃ dedit illu. Vanitas vanitatu dixit ecclesiastes. ⁊ oia vanitas. Cuncta et sapientissim⁹ ecclesiastes. docuit populu ⁊ enarrauit q fecerat. ⁊ inuestigans coposuit parabolas multas. Quesiuit verba veritatis. ⁊ scriptit rectissimos: ac veritate plenos. Verba sapietiu sic stimuli ⁊ qsi claui in altu defixi: q p magroꝝ consiliu data sut a pastore uno. His ãpli⁹ fili mi ne requiras. Faciendi plures libros nullus est finis: frequs meditatio carnis afflictio est. Finem loquedi pariter oes audiam⁹. Deu time. ⁊ mãdata eius observa. hoc e ois homo. Cuncta q fiunt adducet de⁹ in iudiciu pro oi errato: sive bonu sive malu sit.

Explicit liber ecclesiastes. Incipiut cantica canticoꝝ. Capitulu I

Osculet me osculo oris sui Quia meliora sunt vbera tua vino: fragrantia vnguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideo adolescentule dilexerunt te. Trahe me post te. Curremꝰ in odore vnguentoꝝ tuoꝝ. Introduxit me rex i cellaria sua. Exultabimꝰ ⁊ letabimur i te: memores vberu tuoru sup vinu. Recti diligut te. Nigra su ⁊ formosa filie hierusalem sicut tabernacula cedar sicut pelles salomois. Nolite me cosiderare q fusca sim. qa decolorauit me sol. Filii matris mee pugnauerut cotra me: posuerut me custode vineis. Vineã meam no custodiui. Indica mihi que diligit aia mea. vbi pascas. vbi cubes i meridie: ne vagari incipiã p greges sodaliu tuoꝝ. Si ignoras te o pulcherrima inter mulieres. egredere ⁊ abi post vestigia gregu tuoꝝ. ⁊ pasce hedos tuos iuxta tabernacula pastoꝝ. Equitatui meo i currib⁹ pharaonis assimilaui te amica mea. Pulchre sut gene tue sicut turtur: collu tuu sicut monilia. Murenulas aureas faciem⁹ tibi: cmiculatas argento. Du erit rex i accubitu suo: nard⁹ mea dedit odorem suu. Fascicul⁹ myrre dilect⁹ me⁹ mihi: inter vbera mea comorabit. Botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi: i vineis engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea: ecce tu pulchra: oculi tui columbar. Ecce tu pulcher es dilecte mi. ⁊ decor⁹. Lectul⁹ nr floridꝰ: tigna domoꝝ nraꝝ cedrina: laquearia nra cupressina. II

Ego flos campi. ⁊ liliu convallium. Sicut lilium inter spinas. sic amica mea inter filias. Sicut malꝰ inter ligna siluarum sic dilect⁹ me⁹ inter filios. Sub vmbra illius quem desiderauerã sedi. ⁊ fruct⁹ eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex i cellã vinariã ordinauit i me caritate. Fulcite me floribꝰ. stipate me malis: qa amore langueo. Leua eius sub capite meo. ⁊ dextera illius amplexabit me Adiuro vos filie hierlim. p capreas cervosq campoꝝ: ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectã quousq ipa velit. Vox dilecti mei. Ecce iste venit saliens i montib⁹: trasiliens colles. Similis e dilect⁹ me⁹ capree hinnuloq cerorum. En ipse stat p pariete nrm respiciens p fenestras. prospiciens p cancellos. En dilect⁹ me⁹ loquit mihi. Surge. propera amica mea. columba mea formosa mea ⁊ veni. Ja. n. hyems trasijt: bymber abijt ⁊ recessit. Flores apparuerut in tra nra: tempꝰ putationis aduenit. Vox turturis audita est i tra nra: ficꝰ protulit grossos suos: vinee florentes dederunt odorem suum.

Surge propera amica mea speciosa mea & veni: columba mea in foraminib⁹ petre in cauerna macerie. Ostende mihi faciē tuā: sonet vox tua in auribꝰ meis. Vox.n. tua dulcis. & facies tua decora. Capite nobis vulpes paruulas: q̄ demoliūt vineas. Mā vinea nra floruit. Dilectus meus mihi & ego illi: q̄ pascit inē lilia: donec aspiret dies. & inclinēt̄ umbre. Reuertere: similis esto dilecte mi capree hinnuloq; ceruoꝝ sup mōtes bether.

In lectulo meo p noctē q̄siui quē / III
diligit aīa mea. Quesiui illū. & nō inueni. Surgā & circuibo ciuitatē per vicos & plateas: querā quem diligit aīa mea. Quesiui illū. & nō inueni. Inuenerūt me vigiles: q̄ custodiūt ciuitatē. Nū quē diligit aīa mea vidistis? Paululū cū ptrāsissē eos: inueni quē diligit aīa mea. Tenui eū nec dimittā: donec introducā illū in domū matris mee. & in cubiculū genitricis mee. Adiuro vos filie ierm p capreas ceruosq; cāpoꝝ: ne suscitetis neq; euigilare faciatis dilectā donec ipsa velit. Que ē ista q̄ ascēdit p desertū sicut virgula fumi ex aromatibꝰ myrrhe & thuris & vniuersi puluerꝭ pigmētarij? En lectulū salomōis sexaginta fortes ābiūt ex fortissimis isrl: ces tenentes gladios. & ad bella doctissimi. Uniuscuiusq; ensis sup femur suū: ppter timores nocturnos. Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis libani. Columnas ei⁹ fecit argēteas. reclinatoriū aureū. ascēsū purpureū media caritate pstrauit. ppter filias ierm Egredimini filie syon & videte regē salomonē in diademate: q̄ coronauit illū mat̄ sua in die despōsatiōis illi⁹. & in die letitie cordis eius.

Quam pulchra es amica mea. q̄ / IIII
pulchra es. Oculi tui colūbarū: absq; eo q̄d intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges capraꝝ: q̄ ascenderūt de mōte galaad Dentes tui sicut greges tōsaꝝ: q̄ ascenderūt de lauacro. Oēs gemellis fetibus. & sterilis nō est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua. & eloq̄ū tuū dulce. Sicut fragmen mali punicei ita gene tue: absq; eo q̄d intrinsecꝰ latet. Sicut turris dauid collū tuū: q̄ edificata est cū propugnaculis. Mille clypei pendēt ex ea: oīs armatura fortiū. Duo vbera tua sicut duo hinnuli capree gemelli: q̄ pascūt in lilijs: donec aspiret dies & inclinēt̄ umbre. Vadā ad mōtē myrrhe. & ad collē thuris. Tota pulchra es amica mea. & macula nō ē in te. Veni de libano sponsa mea: veni de libano veni. Coronabꝭ de capite amana de pinee sanir & hermon: de cubilib⁹ leonū: de mōtib⁹ pardoꝝ. Vulnerasti cor meū soror mea sponsa: vulnerasti cor meū in vno oculoꝝ tuoꝝ. & in vno crine colli tui. Dē pulchre sūt mamme tue soror mea sponsa. Pulchriora sunt vbera tua vino. & odor vnguentoꝝ tuoꝝ sup oīa aromata. Fauus distillās labia tua sponsa: mel & lac sub lingua tua. & odor vestimentoꝝ tuoꝝ sicut odor thuris. Hortus conclusus soror mea sponsa: hortus conclusus. fons signatus. Emissiones tue paradisus malorū punicoꝝ cū pomoꝝ fructib⁹. Cypri cū nardo nardus & croc⁹. fistula & cinamomū cū vniuersis lignis libani: myrrha & aloe cū oib⁹ primis vnguentis. Fons hortoꝝ puteus aquaꝝ viuentiū q̄ fluūt impetu de libano. Surge aquilo & veni auster: perfla hortū meū. & fluent aromata illi⁹.

Veniat dilectus meus in hortū suū: ut / V
comedat fructū pomoꝝ suoꝝ. Veni in hortum meū soror mea sponsa: messui myrrhā meā cū aromatibus meis. Comedi fauū cū melle meo. & bibi vinū meū cū lacte meo. Comedite amici & bibite. & inebriamini carissimi. Ego dormio. & cor meum vigilat. Vox dilecti mei pulsantis. Aperi mihi soror mea amica mea columba mea immaculata mea q̄a caput meū plenū est rore. & cincinni mei guttis noctiū. Expoliaui me tunica mea quō induar illa? Laui pedes meos: quomodo inquinabo illos? Dilectus meus misit manū suā p foramen. & venter meus intremuit ad tactū ei⁹. Surrexi ut aperirē dilecto meo. Manus mee stillauerunt myrrhā. & digiti mei plenti myrrha probatissima. Pessulum ostij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat atq; trānsierat. Anima mea liquefacta ē: ut dilectus locutus ē. Quesiui & nō inueni illū: vocaui & nō respondit mihi. Inuenerunt me custodes q̄ circumeunt ciuitatē. Percusserūt me & vulnerauerūt me: tulerūt pallium meū custodes murorū. Adiuro vos filie ierusalē si inueneritis dilectū meū ut nūcietis ei q̄a amore langueo

Qualis est dilectus tu⁹ ex dilecto o pulcherrima mulierū: Qualis est dilectus tuus ex dilecto: q̄a sic adiurasti nos? Dilectus me⁹ candid⁹ & rubicūd⁹: electus ex milib⁹. Caput eius aurū optimū: come eius sicut elate palmarum nigre quasi cornus. Oculi eius sicut colūbe

sup riuulos aquaꝝ q̄ lacte sūt lote. ⁊ residēt iuxta fluenta plenissima. Gene illius sicut areole aromatū: cōsite a pigmentarijs. Labia ei⁹ lilia distillātia myrrhā ꝓmā. Man⁹ illi⁹ tornatiles: auree plene hyacinthis. Uēter ei⁹ eburne⁹: distinct⁹ sappĥirꝭ. Crura illi⁹ colūne marmoree. q̄ fundate sunt sup bases aureas. Spēs ei⁹ ut libani: electus ut cedri. Guttur illi⁹ suauissimū. ⁊ tot⁹ desiderabil⁹. Talis est dilect⁹ me⁹. ⁊ ipse ē amic⁹ me⁹ filie ierm. Quo abijt dilect⁹ tu⁹ o pulcherrima mulierū quo declinauit dilectus tuus: Et queremus eum tecum. VI

Dilectus meus descendit in hortū suū ad areolā aromatū: ut ibi pascat⁹ i hortꝭ ⁊ lilia colligat. Ego dilecto meo. ⁊ dilect⁹ me⁹ mihi: q̄ pascit⁹ inter lilia. Pulchra es amica mea suauis ⁊ decora sicut ierm: terribilis ut castrorum acies ordinata. Auerte oculos tuos a me: ꝙa ipsi me auolare fecerūt. Capilli tui sicut greges capraꝝ: q̄ apparuerūt de galaad. Dentes tui sicut greges ouiū: que ascenderūt de lauacro. Omēs gemellis fetib⁹ ⁊ sterilis nō est in eis. Sic corter mali punici sic gene tue: absq̄ occultꝭ tuis. Sexaginta sūt regine. ⁊ octoginta ꝯcubine. ⁊ adolescētulaꝝ nō ē numer⁹. Una ē colūba mea perfecta mea: una est matri sue: electa genitrici sue. Uiderūt eā filie syon ⁊ beatissimā ꝓdicauerūt: regine ⁊ ꝯcubine. ⁊ laudauerūt eā. Que ē ista q̄ ꝓgredit̄ q̄si aurora ꝯsurgēs: pulchra ut luna electa ut sol terribilis ut castroꝝ acies ordinata? Descendi i hortū nucū ut viderē poma ꝯualliū. ⁊ ispicerē si floruisset vinea. ⁊ germinassent mala punica. Nescioui. Ania mea ꝓturbauit me: ꝓpt q̄drigas aminadab. Reuertē reuertē sunamitꝭ: reuertere reuertere ut intueamur te. VII

Quid videbis in sunamite: nisi choros castroꝝ: Dē pulchri sunt gressus tui in calciamentis: filia ꝓncipis. Iuncture femurū tuoꝝ sicut monilia: q̄ fabricata sūt manu artificis. Umbilic⁹ tu⁹ crater tornatilis: nunq̄ indigēs poculis. Uenē tu⁹ sicut acerꝝ tritici: vallat⁹ lilijs. Duo vbera tua sicut duo hinnuli gemelli capree. Collū tuū sicut turris eburnea: oculi tui sicut piscine in esebon: q̄ sūt in porta filie multitudinis. Nasus tu⁹ sicut turris libani: q̄ respicit ꝯ damascū. Caput tuū ut carmel⁹. ⁊ come capitis tui sic purpura regis iūcta canalib⁹. Dē pulchra es. ⁊ q̄ decora carissima in deliciis. Statura tua assimilata est palme. ⁊ vbera tua botris. Dixi. Ascēdā in palmā. ⁊ apphēdā fructū ei⁹. Et erūt vbera tua sic botri vinee. ⁊ odor oris tui sic odor malor: guttur tuū sicut vinū optimū. Dignū dilecto meo ad potādū: labijsq̄ ⁊ dentib⁹ illius ad ruminādū. Ego dilecto meo. ⁊ ad me conuersio eius. Ueni dilecte mi egrediamur in agrū: cōmoremur in villis. Mane surgam⁹ ad vineas: videam⁹ si floruit vinea si flores fructus parturiūt: si floruerunt mala punica. Ibi dabo tibi vbera mea. Mandragore dederūt odorē i portis nostris. Omia poma nova ⁊ vetera dilecte mi seruaui tibi. VIII

Quis mihi det te fratrē meū suggētē vbera mris mee: ut inueniā te solū foris. ⁊ deosculer. ⁊ iā me nemo despiciat: Apphendā te ⁊ ducā in domū mris mee: ⁊ in cubiculū genitricis mee. Ibi me docebis. ⁊ dabo tibi poculū ex vino condito. ⁊ mustū malor granatorū meor. Leua eius sub capite meo. ⁊ dext⁹ illi⁹ ap̄lexabit̄ me. Adiuro vos filie ierm: ne suscitetis neq̄ euigilare faciatis dilectā donec ipsa velit. Que est ista q̄ ascēdit de deserto delitijs affluēs innixa sup dilectū suū: Sub arbore malo suscitaui te. Ibi corrupta est mat̄ tua: ibi violata ē genitrix tua. Pone me ut signaculū sup cor tuū: ut signaculū sup brachiū tuū: ꝙa fortis ē ut mors dilectio dura sicut infer⁹ emulatio. Lāpades ei⁹ ut lāpades ignis atq̄ flāmar. Aq̄ multe nō potuerūt extinguere caritatē: nec fluuia obruent illā. Si dederit hō om̄em substantiam dom⁹ sue ꝓ dilectiōe: q̄si nihil despiciet eā. Soror nra parua. ⁊ vbera nō habet. Quid faciem⁹ sorori nre: in die q̄n alloquēda est: Si murus est: edificem⁹ sup eū ꝓpugnacula argētea. Si ostiū est: ꝓpugnem⁹ illud tabulis cedrinis. Ego mur⁹. ⁊ vbera mea sicut turris: ex q̄ facta sū coram eo q̄si pacem reperiens. Uinea fuit pacifico in ea q̄ hab ppl̄os. Tradidit eā custodib⁹: vir affert ꝓ fructu eius mille argēteos. Uinea mea coram me ē. Mille tui pacifici. ⁊ ducenti bis q̄ custodiūt fructū ei⁹. Que habitas in hortis amici auscultāt: fac me audire vocē tuā. Fuge dilecte mi. ⁊ assimilare capree hinuloq̄ ceruoꝝ super mōtes aromatū.

Explicūt cantica canticoꝝ.

Incipit prolog⁹ in libꝝ Sapientie.

Liber Sapie apud hebreos nusq̄ est ⁊ ipse stil⁹ grecā magi eloquentiā redolet. Hūc iudei Philonis esse affirmāt. Qui proinde sapie noiaī ⁊ in eo pī aduēt⁹ q̄ ē sapia patris. ⁊ passio ei⁹ euidenter exprimitur.

Incipit liber Sapientie. Capm̄ I

Diligite iusticiā q̄ iudicat⁹ ērā. Sentite de dño in bonitate ⁊ in simplicitate cordis q̄rite illū: quoniā inuenit ab his q̄ nō temptāt illū: apparet aūt eis q̄ fidē habēt in illū. Peruerse enī cogitationes sepant a deo: ꝓbata aūt virtus corripit insipientes. Quoniā i malignā aiam nō introibit sapia nec habitabit in corpe subdito pctis. Spūs. n. scūs discipline effugiet fictū. ⁊ auferet se a cogitatiōib⁹ q̄ sūt sine intellectu. ⁊ corripiet a superuenīēte iniq̄tate. Benign⁹ ē. n. spūs sapiētie ⁊ nō liberabit maledictū a labijs suis: qm̄ renū illi⁹ testis est deus. ⁊ cordis illi⁹ scrutator est ver⁹. ⁊ lingue ei⁹ auditor. Quoniā spūs dñi replevit orbē terraꝝ. ⁊ hoc ꝙ continet oia sciam habet voc. Propē hoc q̄ loq̄t⁹ iniq̄ nō pōt latere: nec ꝓteriet illū corripiēs iudiciū. In cogitatiōib⁹. n. ipij interrogatio erit: sermonū aūt illi⁹ auditio ad deū veniet: ad correptionē iniq̄tatū illi⁹. Quoniā auris celi audit oia. ⁊ tumult⁹ murmurationū nō absconderit. Custodite g̃ vos a murmuratiōe q̄ nihil pdest. ⁊ a detractione parcite lingue. Quoniā sermo obscur⁹ in vacuū nō ibit: os aūt qđ mentit occidit aiam. Nolite celare mortē in erroe vite vr̄e: neq; acq̄rat pditionē in opib⁹ manuū vr̄aꝝ. Qm̄ deus mortē nō fecit: nec letat⁹ i pditione viuoꝝ. Creauit. n. ut eēnt oia. ⁊ sanabiles fecit nationes orbis terraꝝ. ⁊ nō ē in illis medicamētū exterminij nec inferoꝝ regnū in terra. Justicia. n. perpetua est ⁊ imortalis: iniusticia aūt mortē acq̄sitio impij aūt manib⁹ ⁊ verbis accersierūt illā. ⁊ estimātes illā amicā. defluxerūt. ⁊ spōsiones posuerūt ad illam: quoniā morte digni sunt qui sūt exparte illius.

Capm̄ II

Dixerūt. n. impij: cogitātes apud se nō recte. Exiguū ⁊ cū tedio est tēp⁹ vite nr̄e. ⁊ nō est refrigeriū i fine hois: ⁊ nō est q̄ agnit⁹ sit reuersus abinferis. Quia ex nihilo nati sum⁹. ⁊ p⁹ hoc erim⁹ tāq̄ nō fuerim⁹. Quoniā fum⁹ afflat⁹ ē in naribꝰ nr̄is. ⁊ sermo scintille ad cōmouendū cor nostrum. Quia extinct⁹ cinis erit corp⁹ nr̄m. ⁊ spūs diffundet⁹ tāq̄ mollis aer. Et transibit vita nr̄a tanq̄ vestigiū nubis. ⁊ sicut nebula dissolvet⁹ q̄ effugata ē a radijs solis. ⁊ a caloꝛe illi⁹ aggrauata. Et nomē nr̄m oblīonē accipiet ꝑ tēp⁹. ⁊ nemo memoriā habebit operū nr̄oꝝ. Umbre. n. trāsit⁹ ē tēp⁹ nr̄m. ⁊ nō est reuersio finis nr̄i: qm̄ cōsignata est. ⁊ nemo reuertit⁹. Venite g̃ ⁊ fruamur bonis q̄ sūt. ⁊ vtamur creatura tāq̄ in iuuētute celeriter. Vino pciosо ⁊ vnguēt⁹ nos ipleam⁹. ⁊ non ptereat nos flos tpis. Coronem⁹ nos rosis antq̄ marcescāt. nullū pratū sit qđ nō pertranseat luxuria nr̄a. Nemo nr̄m exors sit luxurie nr̄e. Ubiq; relinq̄m⁹ signa leticie: qm̄ hec est ps nr̄a. ⁊ hec est sors nr̄a. Opprimam⁹ pauperē iustū. ⁊ nō parcam⁹ vidue nec veterano. nec reuereamur canos multi tpis. Sit aūt fortitudo nr̄a lex iusticie. Quod. n. infirmū ē inutile inuenit. Circūueniam⁹ g̃ iustū: qm̄ inutilis ē nobis. ⁊ ꝑi⁹ est opib⁹ nr̄is: ⁊ improperat nobis pcta legis. ⁊ diffamat i nos pcta discipline nr̄e. Promittit se scientiā dei hr̄e: ⁊ filiū dei se noiat. Factus⁹ est nobis i traductionē cogitationū nr̄aꝝ. Grauis ē nob⁹ etiā ad videndū: qm̄ dissimilis est alijs vita illi⁹. ⁊ immutate sūt vie ei⁹. Tanq̄ nugaces estimati sum⁹ ab illo. ⁊ abstinet se a vijs nr̄is tanq̄ ab immunditijs: ⁊ prefert nouissima iustoꝝ. ⁊ gl̃iat⁹ patrē se hr̄e dei. Videam⁹ g̃ si sermones illi⁹ veri sint: ⁊ temptem⁹ q̄ erūt nouissima illi⁹. Si. n. est ver⁹ fili⁹ dei: suscipiet illū. ⁊ liberabit illū de manib⁹ ꝑioꝝ. Cōtumelia ⁊ tormēto interrogem⁹ eū: ut sciam⁹ reuerētiā ei⁹. ⁊ patientiā illi⁹. Morte turpissima condemnem⁹ eū. Erit. n. ei respect⁹ ex sermonib⁹ illi⁹. Hec cogitauerūt ⁊ errauerunt: excecauit. n. illos malicia eoꝝ. ⁊ nescierūt sacramēta dei: neq; mercedē sperauerūt iusticie. nec iudicauerūt honorē aiaꝝ sanctarū. Qm̄ deus creauit hoiem inexterminabilē. ⁊ ad imaginē similitudinis sue fecit illū. Invidia aūt diaboli mors introiuit in orbem terrarum: imitantur autem illum qui sunt ex parte illius.

Capm̄ III

Justoꝝ aūt aie in manu dei sūt. ⁊ nō tanget illos tormētū mortis. Visi sūt

oculis insipiẽtiũ mozi.7 estimata ẽ afflictio exitus illoz. Et ab itinere iusto abierũt in exterminiũ.7 qz a nobis est iter exterminij:illi aũt sunt in pace. Et si cozã hoibus tozmẽta passi sũt:spes illoz imortalitate plena ẽ. In paucis vexati.in multis bene disponẽt:qm̃ vs tẽptauit eos.7 inuenit illos dignos se. Tanqz aurũ in fornace.pbauit illos.7 qsi holocausti hostiã accepit illos.7 i tpe erit respect illozũ. Fulgebũt iusti.7 tanqz scintille in arũdineto discurrẽt. Judicabũt natiões.7 dnabũt pplis.7 regẽt dns illoz i ppetuũ. Qui cõfidũt in illo.intelligẽt veritatẽ.7 fideles in dilectioe acqescẽt illi:qm̃ donũ 7 pax est electis ei. Impij aũt sm que cogitauerũt cozrepti. nẽ habebũt:q neglexerũt iustũ.7 a dño recesserũt. Sapientiã.n.7 disciplinã q abijcit infelix ẽ.7 vacua ẽ spes illozũ.7 labozes sine fructu.7 inutilia opa eoz. Mulieres eoz insensate sũt:7 nequissimi filij illoz. Maledicta creatura eoz qm̃ felix ẽ sterilis 7 incoinquinata: que nescierũt thoz i delicto. Habebit fructũ in respectione aiaz scarũ. Et spado q nõ opatus ẽ p manz suas iniquitatẽ:nec cogitauit adnersus deũ neqssima. Dabit.n.illi fidei donũ electũ.7 sozs in templo dei acceptissima. Bonoz.n.laboz gloriosus ẽ fructz 7 que nõ cõcidat radix sapie. Filij aũt adulteroz i cõsummatiõe erunt.7 ab iniquo thoro semẽ exterminabit. Et si qdẽ lõge vite erunt in nihilũ cõputabũt.7 sine honore erit nouissima senectz illoz. Et si celeri vs functi fuerint:nõ habebũt spm.nec in die agnitionis allocutionem. Nationes enim inique.dire sunt consummationis.

V. IIII

O Mẽ pulchra ẽ casta generatio cũ claritate. Immortalis est.n. memoria illiz:qm̃ 7 apud deũ nota est 7 apud hoies. Cũ pns ẽ imitant illã.7 desiderat eã cũ seduxerit.7 in pmiũ vincẽs. Multigena aũt impioz multitudo nõ erit vtilis. 7 spuria vitulamina nõ dabũt radices altas: nec stabile firmamẽtũ collocabũt. Et si ramis i tpe germinauerint.infirmiter posita a vento cõmouebũt.7 a nimietate ventoz eradicabunt. Cõfringent.n.rami incõsummati. 7 fructz illoz inutiles 7 acerbi ad mãducandum.7 ad nihilũ apti. Ex iniquis.n.cẽs filij q nascũt testes sũt neqtie aduersus parẽtes in interrogatioe sua. Justz aũt si morte preoccupat fuerit:in refrigerio erit. Senectus enĩ venerabilis ẽ: nõ diuturna neqz annoz numero cõputata. Cani aũt sũt sensus hois 7 etas senectutis vita imaculata. Placẽs deo factz dilectz.7 viuẽs inẽ peccatores trãslatus ẽ. Raptz ẽ ne malicia mutaret intellectũ ei.aut ne fictio decipet aiam illiz. Fascinatio.n.nugacitatis obscurat bona 7 icõstantia concupiscẽtie transuertit sensum sine malicia. Cõsummatz i breui expleuit tpa multa. Placita.n.erat deo aia illiz:propẽ hoc pperauit educere illũ de medio iniquitatũ. Populi aũt videntes 7 nõ intelligẽtes.nec ponẽtes i cozdijs talia:qm̃ grã dei 7 misericozdia ẽ i scos ei.7 respectus sup electos illiz. Cõdemnat aũt iustz mortuz viuos impios:7 iuuentz celerz cõsummata longã vitam uisti. Videbunt eni finẽ sapiẽtis.7 nõ itelligẽt qd cogitauerit de illo dz.7 quare munierit illũ dns. Videbunt.n.7 cõtẽnent eũ:illos aũt dz irridebit Et erũt postbs decidẽtes sine honore.7 in cõtumelia inẽ mortuos i ppetuũ. Qm̃ disrumpit illos inflatos sine voce.7 cõmouebit illos a fundamẽtis.7 vsqz ad supremũ desolabũt. Et erũt gemẽtes.7 memoria illoz periet. Venient in cogitatiõe peccatoz suoz timidi.7 traducẽt illos ex aduerso iniqtates ipsoz.

V. V

Tunc stabũt iusti in magna cõstãtia aduersus eos q se angustiauerunt.7 qui abstulerũt labozes eoz. Videntes turbabũt timore horribili.7 mirabunt in subitatione insperate salutis:gemẽtes p angustia spũs:dicẽtes intra se.pniam agẽtes 7 p angustia spũs gemẽtes. Hi sunt quos habuimus aliqñ in derisũ 7 in similitudinẽ iproperij.nos insensati vitã illoz estimabam insaniam:7 finẽ illoz sine honore. Ecce quo cõputati sũt inẽ filios dei.7 inẽ scos sors illoz est. Ergo errauim a via veritatis.7 iusticie lumen nõ luxit nobis:7 sol intelligẽtie nõ ẽ ortus nobis. Lassati sum in via iniqtatis 7 pditionis.7 ambulauim vias difficiles: viã aũt dni ignorauim. Quid nobis pfuit superbia:aut diuitiaz iactãtia qd cõtulit nobis: Trãsierũt oia illa tanqz vmbra 7 tanqz nuncius pcurrẽs. Et tanqz nauis q pertransit fluctuantẽ aquã cui cũ pterierit nõ ẽ vestigiũ inuenire.neqz semitã carine illi in fluctibus aut auis que transuolat in aere.cui nullum

inuenīt argumentū itineris illi⁹: sed tm̄ sonitus alarū ꝓtexās leuē ventū. ⁊ scindēs pervim itinerī aerē. cōmot⁹ alis trāsuolauit ⁊ p⁹ B nullū signū inuenīt itinerī illi⁹: aut tanq̄ sagitta emissa i locū festinatū. diuisus aer cōtinuo in se reclusus ē ut ignorē trāsit⁹ illi⁹: sic ⁊ nos nati ꝓtinuo euāuim⁹ eē. ⁊ virtutis q̄dē nullū signū valuim⁹ oñdere: in malignitate aūt nr̄a ꝓsūpti sum⁹. Talia dixerūt i inferno bi q̄ peccauerunt. qm̄ spes ipi⁹ tanq̄ lanugo ē q̄ a vēto tollit⁹ ⁊ tāq̄ spuma gracilis q̄ a ꝓcella dispgit. ⁊ tanq̄ fum⁹ fum⁹ q̄ a vēto diffusus ē: ⁊ tanq̄ memoria hospit⁹ vni⁹ diei ptereuntis. Justi aūt i ꝓpetuū viuēt: ⁊ apud dominū est merces eor. ⁊ cogitatio illorū apud altissimū. Ideo accipiūt regnū decoris ⁊ diadema speciei de manu dñi quia dexterā sanā teget eos: ⁊ i brachio sancto suo defendet illos. Et accipiet armaturā zelus illi⁹: ⁊ armabit creaturā ad vltionē inimicor. Induet ꝓ torace iusticiā: ⁊ accipiet ꝓgalea iudiciū certū. Sumet scutū inexpugnabile eqtatē: acuet aūt dirā irā i lāceā: ⁊ pugnabit cū illo orbis terrar⁹ cū insensatos. Ibūt directe emissiones fulgurū: ⁊ tāq̄ a bñ curuato arcu nubiū exēminabūt. ⁊ ad certū locū insiliēt. Et a petrosa ira plene mittent grādines. ⁊ scādescēt i illos aq̄ maris. ⁊ fluia cōcurrēt durie. Cōtra illos stabit spūs ꝓtut⁹. ⁊ tanq̄ turbo vēti diuidet illos. ⁊ ad exremū pducet omnē terrā iniquitatis illoz: ⁊ malignitas euertet sedes potentiū. Melior est sapia q̄ vires ⁊ vir prudens q̄ fortis.

VI

Audite ergo reges ⁊ intelligite: discite iudices finiū terre. Prebete aures vos q̄ ptinet⁹ multitudines ⁊ placet⁹ vobis i turbis nationū: qm̄ data ē a dño potestas vobis. ⁊ virt⁹ ab altissimo: q̄ inrogabit opa vr̄a. ⁊ cogitatiōes scrutabit: qm̄ cum essetis ministri regni illi⁹. nō recte iudicastis nec custodistis legē iusticie: neq; sm̄ voluntatē dei ambulastis. Horrēde ⁊ cito apparebit vobis: quoniā iudiciū durissimū i bis q̄ ꝓsunt fiet. Exiguo.n. pcedit misericordia. potentes aūt potent̄ torm̄enta patient̄. Nō.n. subtrahet ꝓsonā cuiusq̄ d⁹. nec verebit magnitudinem cuiusq̄: qm̄ pusillū ⁊ magnū ipse fecit: ⁊ equalit̄ ē illi cura de oibus. Fortioribus aūt fortior instat cruciatio. Ad vos ḡ reges sūt hi sermones mei: ut discat⁹ sapiam ⁊ ne excidatis. Qui.n. custodierint iusticiā: iuste iudicabunt: ⁊ qui didicerint iusta. inuenīet q̄d rñdeant. Cōcupiscite ḡ sermones meos ⁊ diligite illos: ⁊ habebit⁹ disciplinā. Clara ē ⁊ q̄ nunq̄ marcescit sapia: ⁊ facile videt⁹ ab his q̄ diligūt eā: ⁊ inuenīt abbis q̄ q̄rūt illā. Preoccupat q̄ se ꝓcupiscūt. ut illis se ꝓor oñdat. Qui de luce vigilauerit ad illā nō laborabit. assidentē.n. illā foribus suis inueniet. Cogitare ḡ de illa sensus ē ꝓsūmat⁹. ⁊ q̄ vigilauerit ꝓpter illā. cito erit secur⁹. Qm̄ dignos se circuit ipsa q̄rēs: ⁊ i vijs suis oñdet se illis hilariter: ⁊ i oī. puidētia occurret illis. Initiū.n illi⁹. verissima ē disciplīne ꝓcupiscētia. Cura ergo disciplīne dilectio est: ⁊ dilectio custodia legū illi⁹ ē. Custoditio aūt legū ꝓsūmatio incorruptiōis ē: incorruptio aūt facit esse primū deo. Cōcupiscētia itaq̄ sapie deducet ad regnū ppetuū. Si ḡ delectamini sedibus ⁊ sceptris o reges ppli: diligite sapiam ut in ppetuū regnet⁹. Diligite lumē sapie oēs q̄ pestis pplis. Quid ē aūt sapia ⁊ quēadmodū facta sit. referā: ⁊ nō abscondā a vobis sacramēta dei: ⁊ ab initio natiuitat⁹ inuestigabo: ⁊ ponā in lucē sciam illi⁹. ⁊ nō pteribo veritatē: neq; cū inuidia tabescēte iter habebo: qm̄ talis bō nō erit ꝓticeps sapie. Multitudo aūt sapientiū. sanitas ē orbis terrar⁹. ⁊ rex sapiens. ppli stabilimentū est. Ergo accipite disciplinā p. sermones meos: ⁊ ꝓderit vobis.

VII

Am quidē ⁊ ego mortalis bō similis oibus: ⁊ ex genere terreno illius q̄ prior factus ē: ⁊ in ventre matris figurat⁹ sū caro: decē mensiū tpe coagulat⁹ sum in sanguine. ex semine hois: ⁊ delectamēto somni cōuenīente. Et ego natus accepi cecm aerē: ⁊ in similiter factā decidi terram: ⁊ primā vocē similem oibus emisi plorās. In inuolumētis nutrit⁹ sū. ⁊ magnis curis. Nemo enī ex regib⁹ aliud habuit natiuitatis initiū. Unus ḡ introit⁹ ē oibus ad vitā. ⁊ similis exit⁹. Propter hoc optaui ⁊ datus ē mihi sensus. ⁊ invocaui: ⁊ venit in me spūs sapie. Et ꝓposui illā regnis ⁊ sedib⁹: ⁊ divitias nihil esse dixi in compatione illi⁹. Nec comparaui illi lapidē pciosū: qm̄ de aurū i compatione illi⁹ arena ē exigua. ⁊ tanq̄ lutū estimabit argentū in cōspectu illi⁹. Sup salutē ⁊ speciē dilexi illā: ⁊ ꝓposui pluce habē eā: qm̄ inextinguibile ē lumē illi⁹. Venerūt aute mihi

omnia bona pariē cū illa. ⁊ innumerabilis bonestas p manus illi⁹. ⁊ letat⁹ sū in oibus: qm̄ antecedebat me ista sapia ⁊ ignorabā: qm̄ bonoꝝ oiū mat̄ est. Quā sine fictione didici. ⁊ sine inuidia cōico. ⁊ honestatē illius nō abscondo. Infinit⁹ .n. thesaur⁹ est hoib⁹: q̄ qui vsi sunt. ptic̄pes facti sūt amicitie dei. apter disciplīe bona cōmendati. Mihi aūt dedit deus dicē ex sn̄ia ⁊ p̄sumere digna bonoꝝ que mihi dant: qm̄ ipse sapie dux est. ⁊ sapientiū emēdator. In manu eni illi⁹ ⁊ nos ⁊ sermōes nr̄i. ⁊ ois sapia. ⁊ operū scie disciplīna. Ipse eni dedit mihi vox q̄ sūt sciam verā: ut sciam dispositionem orbis terrarū. ⁊ virtutes elementoꝝ initiū ⁊ cōsūmationē ⁊ medietatē tēporū. vicissitudinū p̄mutatiōes. ⁊ cōsūmationes tēporū. ⁊ morū mutatiōes. diuisiones tēporū. annicursus. ⁊ stellaꝝ dispositiones: naturas aialiū. ⁊ iras bestiaꝝ: vim ventoꝝ. ⁊ cogitationes hoīz. differētias virgultoꝝ. ⁊ virtutes radicū. ⁊ q̄cunq̄ sunt absconsa ⁊ īp̄ouisa didici. Omnz .n. artifex docuit me sapia. Est .n. in illa spūs intelligētie sanctus. vnic⁹. multiplex. subtilis. disert⁹. mobilis. incoinquinat⁹. cert⁹. suauis. amās bonū. acut⁹ qui nihil vetat bñ facere. human⁹. benignus. stabilis. certus. securus. oēm bñs virtutē. oia p̄spiciens: ⁊ q̄ capiat oēs spūs intelligibiles: mundus. subtilis. Omnibus eni mobilib⁹ mobilior est sapia. Attingit aūt vbiq̄ apter suam mundiciā. Vapor est .n. virtutis dei. ⁊ emanatio quedā est claritat̄ oipotentis dei sincera. ⁊ ideo nihil inq̄natū in eā incurrit. Candor est eni lucis eterne ⁊ speculū sine macula dei maiestatis. ⁊ imago bonitat̄ illi⁹. Et cū sit vna. oia p̄t. ⁊ in se p̄manēs. oia innouat. ⁊ p nationes in aias sanctas se transfert. Amicos dei ⁊ p̄phas p̄stituit. Neminē eni diligit deus nisi eū q̄ cū sapia inhabitat. Est .n. hec speciosior sole. ⁊ super oēm dispositionē stellaꝝ lucī compata inuenit̄ prior. Illi eni succedit nox: sapientiā aūt nō vincit malitia. Attingit q̄ a fine vsq; ad finē fortit⁹ disp̄it oia suauit̄.

C. VIII

Hanc amaui ⁊ exquisiui a iuuentute mea. ⁊ q̄siui sponsā mihi eā assumere: ⁊ amator factus sū formōsitatē illi⁹ glorificat cōtubernīū habens dei: & ⁊ oīz dns dilexit illā. Doctrix eni est disciplīe dei: ⁊ electrix operū illi⁹. Et si diuitie appetunt in vita: qd sapientia locupleti⁹ que operat oia? Si aūt sensus operat. qs box q̄ sūt magis q̄ illa ē artifex Et si iusticiā quis diligit: laborēs bonaꝝ hūt v̄tutes. Sobrietatē .n. ⁊ sapientiā docet. ⁊ iusticiā ⁊ virtutē: quib⁹ vtili⁹ nihil ē in vita hominib⁹. Et si multitudinē scie desiderat q̄si: scit p̄terita ⁊ de futuris estimat: scit versutias sermonū ⁊ dissolutiones argumentoꝝ. signa ⁊ monstra scit ant̄q̄ fiāt. ⁊ euētus tēporū ⁊ seculoꝝ. Proposui g̃ hanc adducere mihi ad cōuiuandū. sciēs q̄m mecū cohabit de bonis. ⁊ erit allocutio cogitatiōis ⁊ tedij mei. Habebo apter hāc claritatē ad turbas. ⁊ honorē apud seniores. Juuenis ⁊ acut⁹ inueniar in iudicio. ⁊ in aspectu potentiū admirabilis ero. ⁊ facies p̄ncipū mirabunt me. Tacentē me sustinebūt: loquentē me respicient. ⁊ sermocinātē me plura. manus ori suo ip̄onēt. Preterea habebo p hāc imortalitatē. ⁊ memoriā eternā bis q̄ post me futuri sūt relinquā Disponā populos. ⁊ nationes mihi erūt subdite. Timebūt me audientes reges horrēdi. ⁊ in multitudine videbor bonus. ⁊ in bello fortis. Intrās in domū meā requiescā cū illa. Nō .n. bz amaritudinē cōuersatio illi⁹: nec tedium cōuict⁹ illi⁹: & letitiā ⁊ gaudiū. Hec cogitās apud me. ⁊ memorās in corde meo: q̄m imortalis ē in cogitatiōe sapia. ⁊ in amicitia illi⁹ delectatio bona. ⁊ in opib⁹ manuū illi⁹ honestas sine defectione. ⁊ in certamine loq̄le illi⁹ sapia. ⁊ declaritas in cōicatiē sermonū ipsi⁹: circuibā q̄rēs. ut mihi illā assumerē. Puer aūt eram ingeniosus. ⁊ sortit⁹ sū aiam bonā. Et cū essem magis bon⁹: veni ad corp⁹ incoinquinatū. Et ut sciui q̄m aliter nō possem ee cōtinēs nisi de⁹ det. ⁊ hoc ipsum erat sūma sapientia. scire cuius esset hoc donū: adij dominū ⁊ deprecat⁹ sum illum. ⁊ dixi ex totis p̄cordijs meis.

V. IX

Deus patrū meoꝝ ⁊ dñe misericordie qui fecisti oia verbo tuo. ⁊ sapia tua p̄stituisti hoiem. ut dñaret̄ creature q̄ a te facta ē. ut disponat orbē terraꝝ in equitate ⁊ iusticia. ⁊ in directione cordis iudiciū iudicet: da mihi sedium tuarū assistricē sapiam ⁊ noli me reprobare a pueris tuis. q̄m seruus tuus sum ego ⁊ filius ancille tue: homo infirmus ⁊ exiguus tp̄is. ⁊ minor ad intellectū iudicij ⁊ legū. Et si q̄s erit cōsūmat⁹ inter filios hoīz: si absuerit ab illo sapia tua. in nihilū computabit. Tu aūt elegisti me regē populo

tuo: ⁊ iudicē filiox tuox ⁊ filiax. Et dixisti me edificare templū in mōte scō tuo. ⁊ i ciuitate habitatiōis tue altare: silitudinē tabnaculi sci tui: qō ꝓparasti ab initio. ⁊ tecū sapientia tua: que nouit opa tua: que ⁊ affuit tūc cū oꝛ: tē terrax faceres. ⁊ sciebat qđ eēt placitum oculis tuis. ⁊ qđ directū in ꝓceptis tuis. Mitte illā de celis scis tuis. ⁊ a sede magnitudinis tue: ut mecū sit ⁊ mecum laboꝛet ut scīa qđ acceptū sit apud te. Scit. n. illa oīa ⁊ intelligit. ⁊ deducet me in opib⁹ meis sobrie ⁊ custodiet me i sua potētia. Et erūt accepta opa mea. ⁊ dispnā ꝓpm tuū iuste. ⁊ ero vignus sediū patris mei. Quis. n. hoīz poterit scire ꝓsiliū dei: Aut quis poterit cogitare qđ velit deus: Cogitatiōes. n. mortalium timide. ⁊ incerte ꝓuidentie nostre. Corpus enī qđ coꝛrūpit aggrauat aiam. ⁊ ērena inhabitatio deꝑmit sensū multa cogitantē. Et difficile estimam⁹ q̄ in ēra sūt. ⁊ q̄ in ꝓspectu sunt inuenim⁹ cū labore. Que in celis sunt aūt. qs inuestigauit: Sensū aūt tuū qs sciet nisi tu dederis sapiam ⁊ miseris spīm scīm tuum de altissimis. ⁊ si coꝛrecte sint semite eox qui sunt in terris. ⁊ que tibi placēt didicerint hoies. Hāc ꝓ sapiam sanati sunt. quicūq; placuerunt tibi dñe a ꝓncipio.

CX

Hec illū q̄ ꝓmus foꝛmat⁹ ē a deo pat
bo
rbis terrax. cū sol⁹ esset creat⁹ custodiuit. ⁊ eduxit illuz a delicto suo. Et eduxit illū de limo terre. ⁊ dedit illi ꝓtutem cōtinēdi oīa. Ab hac ut recessit iniustus i ira sua: ꝓ ira homicidij fraternitas deꝑijt. Propt̄ qō cū a q̄ deleret ēra: sanauit iterum sapia: ꝓ cōtemptibile lignū iustū gubernans. Hec ⁊ in cōsensu supbie cū se natiōes extulissent sciuit iustū. ⁊ cōseruauit sine q̄rela deo. ⁊ in filijs miam fortē custodiuit. Hec iustū a pereuntibus impijs liberauit fugientem: de scendente igne in pentapolim: qb⁹ in testimoniū nequitie fumigabunda ꝓstat deserta ēra ⁊ in certo tpe fructꝰ babētes arboꝛes. ⁊ incredibilis aie memoꝛia stans figmētū salis. Sapientiā. n. ꝓtereūtes nō tm̄ i hoc lapsi sūt ut ignoꝛarent bona: s̄ ⁊ insipiētie sue reliquerunt hoib⁹ memoꝛiā: ut i his q̄ peccauerunt. nec latere potuissent. Sapientia aūt hos q̄ se obseruāt a doloꝛib⁹ liberabit. Hec aūt ꝓfugū ire fris iustū deduxit ꝑ vias rectas. ⁊ ostendit illi regnū dei. ⁊ dedit illi sciam scoꝝ. Honestauit illū in laboꝛib⁹. ⁊ compleuit laboꝛes illi⁹. In fraude circūuenientiū illū affuit illi. ⁊ honestū fecit illū. Custodiuit illū ab iimicis. ⁊ a seductoꝛib⁹ tutauit illū. Et certamē foꝛte dedit illi ut vinceret ⁊ sciret: quoniā oīuz potentioꝛ ē sapiētia. Hec venditū iustum nō dereliquit: s̄ a pctoꝛib⁹ liberauit eū: descendit q̄ cū illo in foueā ⁊ in vinculis nō dereliquit illū: donec afferret illi sceptrū regni. ⁊ potentiā aduersus eos q̄ cū deꝑmebāt. ⁊ mēdaces oñdit q̄ maculauerūt illū. ⁊ dedit illi claritatē eternā. Hec ꝓpm iustū. ⁊ semē sine querela liberauit a natiōib⁹ que illū deꝑmebāt. Intrauit in aiam serui dei. ⁊ stetit ꝓtra reges hoꝛrendos in poꝛtentis ⁊ signis. Et reddidit iustis mercedem laboꝝ suoꝝ. ⁊ deduxit illos in via mirabili. ⁊ fuit illis in velamento dieī. ⁊ in luce stellax p noctē. Et trāstulit illos p mare rubrū ⁊ trāsuexit illos p aquā nimiam. Inimicos aūt illoꝝ demersit i mare. ⁊ ab altitudine inferoꝝ eduxit illos. Ideo iusti tulerūt spolia ipioꝝ. ⁊ decantauerūt: dñe nomē scīm tuū. ⁊ victricē manū tuā laudauerūt pariē. Aper sapia aperuit os mutoꝝ. ⁊ linguas infantium fecit desertas.

XI

Direxit opa eox in manib⁹ ꝓphete sci.
Iter fecerūt ꝑ deserta q̄ nō habitabant. ⁊ i locis desertis fecerūt casas
Steterunt ꝛ hostes. ⁊ de inimicis se vindicauerūt. Sitierūt ⁊ inuocauerūt te. ⁊ data est illis aqua de ꝓtra altissima. ⁊ reges siti de lapide duro. Per q̄. n. penas passi sūt inimici illoꝛū. a defectione pat⁹ sui: in eis cū abūdaret filij israel letati sūt. Per s̄ cum illis desert̄ bene cū illis actū ē. Hāc ꝓ sōte qđē sempiterni fluis būanū sanguinē dedisti iniustis. Qui cū minuerent in traductiōe infantiū occisoꝝ dedisti illis abūdantē aquā insperate: oñdēs ꝑ sitim q̄ tūc fuit. quēadmodū tuos exaltares ⁊ aduersarios illoꝛū necares. Cū. n. tēptati sūt. ⁊ qđē cū mia disciplinā accipiētes. sciērunt quēadmodū cū ira iudicati ipij tozmētā pateret. Pos qđē tanq̄ pr̄ monēs ꝓbasti. illos aūt tāq̄ durus rex inerogās dānasti. Absentes. n. ⁊ pītes silit̄ toꝛqbant. duplex eni illos accepat tediū. ⁊ gemitus cū memoria ꝓteritoꝝ. Cū. n. audirēt ꝑ sua tozmenta bene secū agi: cōmemoꝛati sūt dñm: admirātes in finē exitus. Que eni i expositiōe ꝓpria ꝓpectū deriserūt: in finē euētus mirati sunt.

Mō similiē iustis faciēs: p cogitatiōib⁹ aūt insensatⁱ iniqtates illoꝝ. Quod q̄dā errātes colebāt multos serpētes. ⁊ bestias supuacuas īmisisti illis multitudinē mutoꝝ aialiū ī vin dictam: ut scirēt q̄a p que peccat q̄s. per hec ⁊ torquet. Nō.n. ipossibilis erat oipotēs manus tua q̄ creauit orbē terraꝝ ex materia inuisa. īmittere illis multitudinē vrsoꝝ. aut audaces leones. aut noui generis ira plenas. ⁊ ignotas bestias. aut vaporē igneū spirantes. aut fumi odorē .pferentes. aut horrendas ab oculis scintillas emittētes: quarū nō solū lesura poterat illos extermiare: ⁊ aspect⁹ per timorē occidere. Nā ⁊ sine his vno spū poterāt occidi psecutionē passi. ab ipsis factⁱ suis ⁊ dispsi p spīm ꝑtutⁱ tue: sed oia in mensura ⁊ numero ⁊ pondere disposuisti. Multū.n. valere tibi soli superat semp. ⁊ ꝑtuti brachij tui quis resistet? Qm̄ tanq̄ momentū statere. sic ē ante te orbis terraꝝ. ⁊ tanq̄ gutta roris antelucani q̄ descēdit ī crā. Et misereri oiuz q̄a oia potes: ⁊ dissimulas pcta hoiuz .pter penitentiā. Diligis.n. oia q̄ sunt. ⁊ nihil eorū odisti que fecisti. nec enim odiens aliquid cōstituisti aut fecisti. Quō aūt posset aliq̄d p manere nisi tu voluisses? aut qđ a te vocatum nō esset. cōseruaret. Parcis aūt oib⁹: quoniam tua sunt domine. qui amas aias.

Cap. XII

O Quā bon⁹ ⁊ suauis ē dñe spūs tu⁹ in oib⁹. Ideoq; hos q̄ exerrāt ptib⁹ coripis. ⁊ de quib⁹ peccāt admones. ⁊ alloqueris ut relicta malitia credāt ī te dñe Illos.n. antiq̄s inhabitatores terre scē tue q̄s exhorruisti: qm̄ odibilia opa tibi faciebāt p medicamina. ⁊ sacrificia iusta. ⁊ filioꝝ sacrificatores sine mīa. ⁊ comestores viscerū hoiuz. ⁊ deuoratores sanguinis. ⁊ auctores parentes aiaꝝ inauxiliataꝝ pdere voluisti a medio sacramēto tuo. p manꝰ parētū nrōꝝ: ut dignam peciperent peregrinationē pueroꝝ dei: q̄ tibi oiuz carioꝝ ē crā. Sed ⁊ his tanq̄ hoib⁹ ppercisti. ⁊ misisti antecessores exercitus tui vespas: ut illos paulatim exterminarēt Nō q̄a ipotēs eras ī bello subijcere ipios iust aut bestijs seuis. aut ꝺro duro simul exēmia re: sed ptib⁹ iudicās dabas locū penitētie. non ignorās: qm̄ nequā ē natio eoꝝ. ⁊ naturalis malitia ipsoꝝ. ⁊ qm̄ nō poterat mutari cogitatio illoꝝ ī ppetuū. Semen.n. erat maledictum ab initio. Nec timēs aliquē: remittā dabas petis illoꝝ. Quis.n. dicet tibi. q̄d fecisti aut quis stabit ꝺ iudiciū tuū? Aut quis in cōspectu tuo veniet vindex iniq̄ horuz? Aut q̄s tibi imputabit. si perierit natiōes q̄s tu fecisti? Nō ē.n. alⁱ deꝰ q̄ tu. cui cura ē de oib⁹ ut oñdas qm̄ nō iuste iudicas iudiciū. Neq; rex neq; tyrānus in ꝑspectu tuo inq̄rēt de his q̄s pdidisti. Cū ergo sis iust⁹. iuste oia disponis: ipsū q̄ non decet puniri condēnas ⁊ exterū estimas a tua ꝑtute. Virt⁹.n. tua iusticie initiū ē. ⁊ ob hoc q̄ oiuz dñs es. oib⁹ te parcē facis. Virtutē.n. oñdis tu. q̄ non creueris esse in ꝑtute cōsūmat⁹. ⁊ hos q̄ te nesciunt ī audacia traduc. Tu aūt dñator virtutⁱ. cū trāq̄llitate iudicas. ⁊ cū magna reuerentia disponis nos. Subest.n. tibi cū voluer is posse. Docuisti.n. populū tuum p talia opa. qm̄ oportet iustū esse ⁊ humanū. ⁊ bone spei fecisti filios tuos: qm̄ iudicās das locū ī peccatis penitētie. Si.n. inimicos seruoꝝ tuoꝝ ⁊ debitos morti cū tāta cruciatu attētione. ⁊ liberasti. dans tēp⁹ ⁊ locū p q̄ possent mutari a malitia: cū quāta diligētia iudicasti filios tuos quoꝝ parētib⁹ iuramēta ⁊ cōuentiōes dedisti bonaꝝ ꝓmissionū? Cū ergo das nobis disciplinā: īimicos nr̄os multipliciter flagellas: ut bonitatē tuā cogitem⁹ iudicātes. ⁊ cū de nobis iudicaꝝ sperem⁹ mīam tuā. Unde ⁊ illis q̄ ī vita sua insensate ⁊ iniuste viuerūt: per hec q̄ coluerunt dedisti sūma tormēta. Etenim ī errorꝝ via diuti⁹ errauerunt deos estimātes hec. que in aiabus sunt supuacua: ikantiū insensatorū more viuētes. Propē hoc tanq̄ pueri insensatⁱ iudictū in derisum dedisti. Qui aūt ludibrijs ⁊ increpationib⁹ nō fūt correcti: dignū dei iudiciū expti sūt. In his.n. q̄ patiebāt. molestē ferebāt: in quib⁹ patiētes indignabāt. Per hꝰ q̄s putabant deos in ipsis cū exterminarent: videtes illum quē olim negabāt se nosse: de deū agnouerūt. Propter quod ⁊ finis condemnationis eorum veniet super illos.

Cap. XIII

Vani sūt aūt oēs hoies in q̄b⁹ nō subest scia dei: ⁊ de his q̄ videntur bona nō potuerūt intelligere eū q̄ ē: neq; op⁹ attendētes agnouerūt q̄s esset artifex. sed aut ignē. aut spiritū. aut citatū aerē. aut gyrū stellarū. aut nimiā aquā. aut solē ⁊ lunam rectores orbis terraꝝ deos putauerūt. Quoꝝ ⁊ si specie delectati deos putauerunt

sciant quanto his vñator eoꝝ speciosior est. Sp̃i.n.gnātor hō oia cōstituit. Aut si ꝑtutē ⁊ opa eoꝝ mirati sunt: intelligāt ab illis qui hec fecit fortior est illis. A magnitudine n. spēi ⁊ creature: cognoscibiliꝫ poterit creator hoꝝ videri. Pz tñ adhuc i his minor ē q̄rela. Et hi.n. fortasse errāt ⁊eum querētes ⁊ volentes inuenire. Etenim cū in opib⁹ illius cōuersent: inq̄rūt ⁊ psuasū habēt: qm̄ bona sūt q̄ videnf. Itez aūt nec his ⁊ext ignoscit. Si.n.tantū potuerūt scire ut possent estimare seculū: quō dñr nō faciliꝰ inuenerūt? Infelices aūt sūt. ⁊ inē mortuos spes illoꝝ est: q̄ appellauerūt ⁊eos opa manuum hoiuz: aurū ⁊ argētū art̄ inuētionem ⁊ silitudines aīaliū: aut lapidē inutilē opus manꝰ antique. Aut si q̄s artifex faber ⁊e silua lignū rectū secuerit. ⁊ hui⁹ docte eradat omnē corticē. ⁊ arte sua vsus diligenē fabricet vas iutile in quersationē vite: reliquijs aūt eiꝰ operis ad ꝓparationē esce abutatur. ⁊ reliquū hoꝝ q̄ ad nullos vsus facit lignū curuū ⁊ ꝓticibus plenū sculpat diligenē p vacuitatē suā. ⁊ p sciam sue artis figuret illud. ⁊ assimilet illud imagini hoīs aut alicui ex aialib⁹ illud cōparet. pliniens rubrica. ⁊ rubicūdū faciēs fuco colorē illi⁹. ⁊ oēm maculā q̄ in illo ē pliniēs. ⁊ faciat ei dignā habitationē. ⁊ i pariete ponens illud. ⁊ p firmās ferro ne forte cadat. p spiciēs illi: sciens qm̄ non potest adiuuare se. Imago.n.ē. ⁊ opꝰ ē illi adiutoriū. Et ⁊e substantia sua. ⁊ ⁊e filijs suis. ⁊ ⁊e nuptijs. votū faciēs inquirit. Nō erubescit loq̄ cū illo q̄ sine aīa ē. ⁊ p sanitate quidē infirmū ⁊ecatur. ⁊ p vita rogat mortuū. ⁊ in adiutoriū inutilē inuocat. ⁊ p itinere ꝑtit ab eo q̄ ambulare nō pōt. ⁊ ⁊e acq̄rēdo ⁊ ⁊e operando ⁊ ⁊e oīz rex euētu ꝑtit ab eo q̄ i oib⁹ ē iutilis.

XIIII

Terū alius nauigare cogitans ⁊ per feros fluct⁹ iter facē incipiens: ligno portāte se. fragilius lignum inuocat. Illud.n. cupiditas acq̄rēdi excogitauit. ⁊ artifex sapētia fabricauit sua. Tua aūt pr̄ puidētia ab ūtio cūcta gubernat: qm̄ tetigisti in mari viā ⁊ inter fluct⁹ semitā firmissimā: ostēdēs qm̄ potēs es ex oib⁹ ſnare etiā si sine rate aliq̄s adeat mare. Sed ut nō essent vacua sapie tue opa: ꝑ hō etiā ⁊ exiguo ligno credūt hoīes aīas suas. ⁊ trāseuntes mare p ratē liberati sunt. Sed ⁊ ab ūtio cū ꝑirent superbi gigātes: spes orbis terrarū ad ratē cōfugiēs remisit seculo semen natiuitat̄ q̄ manu tua erat gubernata. Benedictū est.n. lignū: p qō fit iusticia. Per manꝰ aūt qō fit idolū maledictū ē. ⁊ ipsum ⁊ qui fecit illud: q̄a ille q̄dē opat⁹ ē: illud aūt cū cēt fragile ⁊eꝰ cognominat⁹ ē. Similiter aūt odio sūt ⁊eo: ipi⁹ ⁊ ipietas eiꝰ. Etenim qō factū ē: cū illo q̄ fecit tormēta patiet. Propē hoc ⁊ i idolis nationū nō erit respect⁹: qm̄ creatura ei i odiū facte sūt. ⁊ in ēptationē anime hoiuz. ⁊ in muscipulā pedib⁹ insipiētiū. Initium.n. fornicatiōis ē exquisitio idolorum. ⁊ adinuētio illoꝝ corruptio vite ē. Neq̄ enim erat ab initio neq̄ erūt in ꝑpetuū. Supuacuitas.n. hoiuz hō adinuenit in orbē terrarū. ⁊ i deo breuis illoꝝ finis ē inuent⁹. Acerbo enī luctu dolens pat rapti cito sibi filij fecit imaginē. ⁊ illū q̄ tūc q̄si hō mortu⁹ fuerat. nunc tanq̄ ⁊eū colere cepit: ⁊ cōstituit inē seruos suos sacra ⁊ sacrificia. Deinde inē ualuerūt tē pore cōualescēte antiq̄ cōsuetudine. hō errorꝰ tanq̄ lex custodit⁹ ē: ⁊ tyrānoꝝ ipio colebāt figmēta. Et hos q̄s i palā hoīes honorare nō poterāt ꝑpē hō q̄ longe essent: a longinquo figura eoꝝ allata euidentē imaginē regi. quē honorare volebāt fecerūt: ut illum q̄ aberat tanq̄ ꝑsentē colerēt sua sollicitudine. Prouexit aūt ad horū cultura ⁊ hos q̄ ignorabant artificij eximia diligētia. Ille.n. volēs plꝰ placere illi q̄ se assūpsit. elaborauit arte sua ut similitudinē in meliꝰ figuraret. Multitudo aūt hoiuz abducta p spēm opis: eū q̄ aī tēp⁹ tāq̄ hō honorat⁹ fuerat. nūc ⁊eū estimauerūt. Et hō fuit vite hūane ⁊ceptio: qm̄ aut affectui aut regib⁹ ⁊ seruientes hoīes. incolabile nomen lapidib⁹ ⁊ lignis ipposuerūt. Et nō sufficerat errasse eos circa dei sciam: hō ⁊ i magno viuētes iscie bello: tot ⁊ tam magna mala pacē appellāt. Aut.n. filios suos sacrificantes. aut obscura sacrificia faciētes. aut insanie plenas vigilias būtes. neq̄ vitā neq̄ nuptias mūdas iā custodiūt: hō ⁊ aliꝰ aliū p inuidiam occidit. aut adulterās cōtristat. ⁊ oīa cōmixta sūt. sanguis. homicidiū. furtū ⁊ fictio. corruptio ⁊ infidelitas. turbatio ⁊ periurium: tumultꝰ. bonoꝝ ⁊ei immemoratio. aīarum inq̄natio. natiuitat̄ imutatio. nuptiaꝝ incōstantia. inordinatio mechie ⁊ ipudicitie. Infandoꝝ.n. idoloꝝ cultura oīs mali causa est

ꝛ initiū ꝛ finis. Aut. n. dō letāt̄ isaniūt aut certe vaticinant falsa. aut iniuſte iuſte: aut piurāt cito. Dū. n. ꝓfidunt i idolis q̄ ſūt ſine ꝯa male iurātes nocciſe nō ſperāt. Ultraq; ꝯ illis euenīet digne: q̄m male ſenſerunt de deo attendētes idolis. ꝛ iurauerunt iuſte in idolo cōtēnentes iuſticiā. Nō n iurantiū eſt virtus: ſed peccātium pena perambulat ſemper in iuſtorum preuaricationem.

XV

Tu aūt de⁹ noſter ſuauis ꝛ verus es patiēs ꝛ i miſericordia diſponens oīa. Etenī ſi peccauerim⁹ tui ſum⁹. ſciēs magnitudinē tuā. ꝛ ſi nō peccauerimus: ſcim⁹ q̄m apō te ſum⁹ cōputati. Noſſe. n. te ꝓſūmata iuſticia ē. ꝛ ſcire iuſticiā ꝛ ꝓtutem tuā radix ēimortalitat̄. Nō. n. i errorē iduxit nos oīuz male artiū excogitatio. nec vmbra picture. labor ſine fructu. effigies ſculpta ꝙ varios colores. cui⁹ aſpect⁹ dat iſenſato cōcupiſcētiā. ꝛ diligit mortue imaginis effigiē ſine aīa. Malor amatores digni ſūt morte: q̄ ſpem bñt i talib⁹. ꝛ q̄ faciūt illos. ꝛ q̄ diligūt ꝛ q̄ colūt. Fig ꝛ figul⁹ mollē ērā p̄mēs lator iose fingit ad uſ⁹ nros vnūq̄q; vas ꝛ de eodē luto figit q̄ mūda ſūt i uſū vaſa. ꝛ ſiliē ex ē figul⁹. Et cū labore vano illū fingit de eodē luto. ille q̄ paulo āte de ērā fact⁹ fuerat ꝛ p⁹ puſillū reducit ſe vnde accept⁹ ē. repetitus aīe debitū quā habebat. Sed cura eſt illi nō q̄ laborat ur⁹ ē. nec q̄m breuis illi vita ē: ſ cōcertat aurificib⁹ ꝛ argētarijs: ſ ꝛ erariis imitat̄. ꝛ gl̄iam p̄fert: q̄m res ſupuacuas figit. Finis ē. n. cor ei⁹. ꝛ ērа ſupuacua ſpes illi⁹. ꝛ luto vilior vita ei⁹: q̄m ignorauit q̄ ſe finxit. ꝛ q̄ iſpirauit illi aiam q̄ opat̄. ꝛ q̄ iſufflauit ei ſp̄m vitalē. Fig ꝛ eſtimauerūt ludū ee vitā noſtrā. ꝛ cōuerſationē vite cōpoſitā ad lucr̄ ꝛ oportere vndecūq; etiam ex malo acq̄rere. Hic. n. ſcit ſe ſup oēs delinq̄re: q̄ ex ere materia fragilia vaſa ꝛ ſculptilia fingit. Oēs. n. iſipietes ꝛ infelices ſup̄ malū aīe ſue ſuppbi ſūt inimici ꝑpli tui. ꝛ imperātes illi: q̄m oīa idola nationū deos eſtimauerūt. q̄b⁹ neq; oculoꝝ viſus ē ad videndū: neq; nares ad percipiendū ſp̄m. neq; aures ad audiendū: neq; digiti manuū ad tractandū: ſ ꝛ pedes eoꝝ pigri ad ābulandū. Nō. n. fecit illos. ꝛ q̄ ſp̄m mutuat⁹ ē. is finxit illos. Hemo. n. ſibi ſimilē dō poterit deū fingē. Cū. n. ſit mortalis: mortuū fingit manib⁹ iniq̄s. Melior. n. ē ipſe bis q̄s colit: q̄a ipſe q̄dē fixit cum eſſet mortalis: illi aūt nunq̄. Fig ꝛ aialia miſerrima colūt. Inſenſata. n. cōparata bis: illis ſūt deteriora. Fig nec aſpectu q̄liq̄s ex bis aialibus bona poteſt conſpicere. Effugerunt autem dei laudem: ꝛ benedictionem eius.

XVI

Propter ꝙ ꝛ bis ſimilia paſſi ſunt digne tormēta: ꝛ p multitudinē beſtiarum exterminati ſunt. Pro q̄b⁹ tormētis bene diſpoſuiſti pplm tuū: q̄b⁹ vdiſti cōcupiſcētiā delectamēti ſui: nouū ſaporē eſcā parās eis ortigometrā. ut illi q̄dē ꝓcupiſcētes eſcā. appt̄ ea q̄ illis oſtenſa ꝛ miſſa ſūt. etiā a neceſſaria cōcupiſcētia auerterent. Vi aūt in breui inopes facti nouā guſtauerūt eſcā. Oportebat. n. illis ſine excuſatiōe q̄dē ſupuenire interitū exercētib⁹ tyrānidē: bis aūt tm̄ oñdere: quēadmodū inimici eoꝝ exterminabāt̄ur. Etenī cū illis ſupuenit ſeua beſtiaꝝ ira: morſib⁹ q̄uerſoꝝ colubroꝝ exterminabant̄. Fig nō i ꝓtuū tua ira pmāſit: ſ ad correptionē in breui turbati ſūt: ſignum bñtes ſaluris. ad cōmemorationē mādati legis tue. Qui eni cōuerſus ē. nō p ꝙ q̄d videbat ſanabat̄: ſ p te oīuz ſaluatorē. In bñ aūt oſtēdiſti iimicos tuos: q̄a tu es q̄ literas ab oi malo. Illos. n. locuſtarū ꝛ muſcarū occiderūt morſus. ꝛ nō eſt ĩuenta ſanitas aīe illoꝝ: q̄a digni erāt abhuiuſmodi exterminari. Filios autem tuos nec draconū nec venatoꝝ vicerūt dentes. Miſericordia. n. tua aduenīes ſanabat illos. In memoria. n. ſermonū tuoꝝ exterminabāt̄ ꝛ velociter ſanabāt̄: ne in altā icidētes oblionem nō poſſent tuo vti adiutorio. Etenī neq; herba neq; malagma ſanauit eos: ſ tu⁹ dñe ſermo q̄ ſanat oīa. Tu es dñe q̄ vite ꝛ mortis habes ptātē. ꝛ deducis vſq; ad portas mort̄ ꝛ reducis. Hō aūt occidit q̄dē ꝙ malitiam aiam ſuā. ꝛ cū exierit ſpūs nō reuertet̄ nec revocabit aiam q̄ recepta ē: ſ tuā manū effugē ipoſſibile ē. Flagellates. n. noſſe te impiū ꝙ fortitudinem brachij tui flagellati ſunt: nouis aḡs ꝛ grādinib⁹ ꝛ pluuijs pſecutionē paſſi ꝛ ꝙ ignē cōſumati. Quod. n. mirabile erat: in aqua quē omnia extinguunt: pl⁹ ignis valebat. Fortex ē. n. orbis iuſtoꝝ. Quodā. n. tpe mālucta bat ignis: ne cōburerēt q̄ ad ipios miſſa erāt aialia: ſ ut ipſi videtes ſcirēt q̄m dei iudicio patiūt pſecutionē. Et quodā tpe i aqua ſup

ꝑtutẽ ignis exardebat vndiq; : ut iniquã ẽre
nationẽ exterminaret. Pro qb⁹ angelo⁹ esca
nutriſti populũ tuũ. ⁊ paratũ panem de celo
ꝓſtitiſti illis ſine laboze. cui velectamẽtũ in ſe
bñtẽ. ⁊ ois ſapor ſuauitatẽ. Subam. n. tuam
⁊ dulcedinẽ tuã quã in filios bates oñdebas
⁊ ſeruiẽs vniuſcuiq; ꝙs volũtati. Ad qd qſq;
volebat cõuertebaf. Nix aũt ⁊ glacies ſuſti-
nebant vim ignis. ⁊ nõ tabeſcebat : ut ſcirẽt
qñ fruct⁹ iimicoz exẽminabat ignis ardens
in grandine ⁊ pluuia cozuſcas. Hoc aũt ite-
rum : ut nutrirenf iuſti ignis etiã ſue ꝑtutis
oblit⁹ ẽ. Creatura enĩ tibi factoꝛi ſeruiẽs.
exardeſcit in tormentũ aduerſus iniuſtos. ⁊
lenioꝛ fit ad bñfaciẽdũ. ꝓ his. q̃ in te ꝓfidũt.
Propt̃ hoc ⁊ tũc oĩa tranſfigurata oĩbz nutri-
ci grẽ tue ſeruiebat. ad voluntatẽ eoꝛ. qui a
te ſiderati ſunt : ut ſcirent filij tui qs dile-
xiſti dñe : qñ nõ natiuitatis fruct⁹ paſcunt
hoĩes : ſ ſermo tuus hos q̃ in te crediderint
cõſeruat. Nã enĩ ab igne nõ poterat exẽmia
ri. ſtatim ab exiguo radio ſolis calefactũ ta-
beſcebat : ut notũ oĩb⁹ eſſet. qñ oportet p̃ue-
nire ſolem ad benedictionẽ tuã. ⁊ ad oztũ luc
te adozare. Ingrati. n. ſpes tanq; byemalis
glacies tabeſcet. ⁊ diſperiet tãq; aq̃ ſupuacua

CAPVT XVII

Magna ſunt. n. iudicia tua dñe. ⁊ inenarrabilia ꝓba tua : ꝓpt̃ hoc
indiſciplinate aie errauerũt. Dum. n.
ꝑſuaſum bñt iniqui poſſe dñare nationi ſcẽ :
vinculis tenebraꝝ ⁊ lõge nocti cõpediti. iclu-
ſi ſub tectis fugitiui. ꝓpter quod. putãtie iacue-
rũt. ⁊ dũ putãt ſe latere in obſcuꝛi pctis. te-
broſo oblitiõis velamẽto diſpſi ſũt. pauẽtes
horrẽde. ⁊ cum ãmiratione nimia pturbati.
Neq; n. q̃ ꝓtinebat illos ſpelũca ſine timoze
cuſtodiebat. qñ ſonit⁹ veſcendẽs pturbabat
illos. ⁊ pſone triſtes illis apparẽtes. pauoꝛẽ
illis pſtabãt. Et ignis qdẽ nulla vis poterat
illis lumẽ ptere : nec ſiderũ limpide flamme
illuminare poterant illã noctẽ horrẽdã. Ap-
parebat aũt illis ſubitane⁹ ignis : timoze ple-
nus. ⁊ timoze pcuſſi illi⁹ que nõ videbaf fa-
ciei eſtimabãt veteriora eẽ q̃ videbãf. ⁊ ma-
gice artis apposite erãt verſus. ⁊ ſapie gl̃ia
corzeptio cũ cõtumelia. Illi. n. q̃. ꝓmittebãt
timozes ⁊ pturbationes expellẽ ſe ab aĩa lan
guente : ibi cũ verſib⁹ pleni timoze languebant
Mã ⁊ ſi nihil eos ex mõſtris pturbabat : trã-
ſitu aialiũ ⁊ ſerpentiũ ſibilatiõe cõmoti. tre-
mebũdi ꝑibãt. ⁊ aurẽ que nulla rõne quis
effugẽ poſſet. negãtes ſe videre. Frequent. n
ꝓoccupãt peſſima : redarguente ꝓſcia. Cũ ſit
enĩ timida neq;tia : data ẽ in oiuz cõdẽnatio-
nem. Spz. n. ꝓſumit ſeua : perturbata cõſcia.
Nihil. n. ẽ timoꝛ niſi ꝓſumptiõis adiutoꝛiũ :
ꝓditio cogitatiõis auxilioꝛ. Et dũ abũtro
minoꝛ ẽ expectatio : maioꝛẽ putat potẽtiã ei⁹
cauſe ve qua tormẽtũ ꝑſtat. Illi aũt q̃ in po-
tentẽ venere noctem. ⁊ ab infimis ⁊ ab altiſ-
ſimis ſupueniẽtem. eundẽ ſomnũ vermiẽtes
aliqñ mõſtroꝛ exagitabanf timoꝛe : aliqñ aie
deficiẽbãt traductione. Subitane⁹. n. illis ⁊
inſperat⁹ timoꝛ ſupuenerat. Deinde ſi q̃ſq; ex
illis vecidiſſet : cuſtodiebaf in carcere ſine fer-
ro recluſus. Si. n. ruſtic⁹ qs erat. aut paſtoꝛ
aut agri latoꝛ opari⁹ ꝓoccupat⁹ eẽt : ieffugi-
bilẽ ſuſtinebat neceitatẽ. Una. n. catẽna te-
nebraꝝ oẽs erãt colligati. Sine ſpũs ſibilãs
aut inẽ ſpiſſos arboꝛ ramos auiũ ſonus ſua-
uis. aut vis aq̃ vecurrẽtis nimiũ. aut ſon⁹ va-
lidus ꝑcipitataꝝ ꝑtrazũ. aut ludẽtiũ aialiũ
curſus iuiſus. aut mugiẽtiũ valida veſtiarũ
voꝛ. aut reſonãs ve altiſſimis montib⁹ eccho :
veficiẽtes faciebat illos ꝑ timoꝛe. Dis enim
oꝛbis terraꝝ limpido illuminaba ẽ luie. ⁊ nõ
impeditis opibus cõtinebaf. Solis aũt illis
ſuppoſita erat grauis noꝛ : imago tenebraꝝ q̃
ſuperuentura illis erat. Ipſi ergo ſibi erant
grauioꝛes tenebre.

CAPVT XVIII

Sanctis aũt tuis maxima erat luꝛ :
⁊ voꝛ qdẽ voce iimici audiebant. ſed
figuram nõ videbãt. Et qa nõ ⁊ ip-
ſi eadẽ paſſi erãt. magnificabant te. ⁊ qui añ
leſi erãt. qa nõ ledebãf. gras agebant tibi. ⁊
ut eſſet differẽtia. te vẽ petebãt. Propt̃ qd
ignis ardẽtẽ colũnã ducem babuerũt igno-
te vie. ⁊ ſolẽ ſine leſura boni voſpitij ꝑtriſti.
Digni qdẽ illi carere luce ⁊ pati carcerẽ tene-
braꝝ : q̃ iclusos cuſtodiebãt filios tuos. ꝑ qs
incipiebat icoꝛruptũ legis lumẽ ſeculo dari.
Cũ cogitarent iuſtoꝛ occidẽ infãtes. ⁊ vno
expoſito filio. ſed literato ĩ traductionẽ illoꝛ
multitudinẽ filioꝛ abſtuliſti. ⁊ parit̃ illos p
diſiſti in aqua valida. Illa. n. noꝛ añ cogni-
ta ẽ a patrib⁹ nr̃is : ut vere ſcientes quib⁹ in-
ramentis crediderũt : animequioꝛes eſſent.
Suſcepta ẽ aũt a ꝓpho tuo. ſanitas qdẽ iuſto
rum. iiuſtoꝛ autẽ exẽminatio. Sicut enĩ le-
ſiſti aduerſarios noſtros. ſic ⁊ nos ꝓuocãs

magnificasti. Absconse.n.sacrificabāt iusti pueri bonoꝝ.ꝛ iusticie legē in ꝓcordiā dispo suerūt.silīter bona ꝛ mala ꝓcepturos iustos. patri oīuꝫ ꝛcātates laudes. Resonabat aūt incōueniēs inimicoꝝ vox.ꝛ flebilis audiebaf plāctꝰ ploratoꝝ infantiū. Illi aūt ꝑna seruꝰ cū dño afflictꝰ ē.ꝛ ꝑplaris hō regi filia passꝰ. Siliter ḡ cēs vno noie mortꝫ.mortuos batebant innumerabiles. Nec.n.ad sepliēdū viui sufficiebāt:qm̄ vno momēto q̄ erat ꝑclarioꝛ natio illoꝝ exterminata ē. De oibꝰ.n.nō credētes ,ꝑ bñficia:tūc cū ꝑmū fuit exterminiū ꝑmogenitoꝝ spoponderūt ꝑplm ꝛei se esse. Cū n.qetū silentiū cōtineret oīa.ꝛ nox i suo curriliēs ꝛ celo a regalibꝰ sedibus. durus ꝛbellator i mediā exterminij terram ꝓsiliuit: gladiꝰ acutꝰ insimulatū imperiū tuū portās ꝛ stans repleuit oīa morte:ꝛ vsq; ad celum attigebat stans i terra. Tūc cōtinuo visus somnioꝝ malorꝝ turbauerūt illos:ꝛ timores suguenerūt insperati. Et ali alibi ꝓiectus seminū:ipē quā moriebaf causam ꝛmonstrabat mortꝫ. Visiōes.n.q̄ illos turbauerūt hec ꝑmonebāt ne inscij q̄re mala patiebāf perirēt. Tetigit aūt tūc ꝛ iustos tēptatio mortis.ꝛ cōmotio in ḥremo facta ē multitudinis:ß nō diu ꝑmāsit ira tua. Properans.n. bō sine querela ꝛpcari ,ꝑ ꝑplis..pferēs seruitutis sue scutū oronē.ꝛ p incēsū ꝛpcationē allegās.restitit ire.ꝛ finē imposuit necessitati:oñdens qm̄ tu ē famul. Vicit aūt turbas nō i ꝑtute corꝑis nec armatura potentie ß ꝑto illū q̄ se ꝛrabat subiecit:iuramēta parentū ꝛ testamentū cōmemorās. Cū.n.iam aceruati cecidissent sup alterutꝝ mortui:interstitit.ꝛ amputauit impetū. ꝛ diuisit illā que ad viuos ducebat viā. In ꝛste.n.poder quā batebat:torꝰ erat orbis terraꝝ.ꝛ parētū magnalia in q̄tuor ordinibꝰ lapidum erant sculpta.ꝛ magnificētia tua in diadematum capitis illiꝰ scripta erat:ibis aūt cessit qui exterminabat.ꝛ hec extinuit. Erat enim sola temptatio ire sufficiens.

XIX

Oppis aūt vsq; i nouissimū sine misericordia ira supuenit. Prescierat enī.ꝛ futura illoꝝ:q̄m cū ipsi ꝑmisissent ut se educerēt.ꝛ cū magna sollicitudine ꝑmisisset illos:cōsequebanf illos pnitētie actus. Adhuc.n.inē man̄ batētes luctū.ꝛ ꝛplorātes ad monumēta mortuoꝝ.alia sibi assūpserūt cogitationē insciētie.ꝛ quos rogātes ,pieceꝛant.hos tanq̄ fugitiuos psequebanf. Ducebat.n.illos ad būc finē digna necitas.ꝛ horū que acciderāt cōmemoratione amittebant: ut que ꝛcrāt tormentis repleret punitio.ꝛ ꝑplis q̄dē tu mirabiliē transiret:illi aūt nouam mortē uenirēt. Ois.n.creatura ad suū genꝰ ab ūtio refigurabaf ꝛseruiēs tuis ꝓceptis:ut pueri tui custodirēf illesi. Nā nubes castra eoꝝ obumbrabat.ꝛ ex aqua q̄ añ erat terra arida apparuit.ꝛ in mari rubro via sine impedimēto.ꝛ cāpꝰ germinās ve ,pfūdo nimio p quē ois natio trāsiuit.que tegebatur tua manu vidētes tua mirabilia ꝛ mōstra. Tāq; enim equi ꝛpauerunt escā.ꝛ tāq; agni exultauerūt magnificātes te dñe q̄liberasti illos. Memores.n.erāt adh̄ eoꝝ q̄ in icolatu illorum facta fuerāt:quēadmodū ,p natiōe aialium eduxit ēra muscas. ꝛ p piscibꝰ eructauit fluuius multitudinē ranarū. Nouissime aūt viderūt nouā creaturā aiū:cū abducti ꝓcupia postulauerūt escas epulatiōis. In al locutiōe.n.ꝛsiderij ascēdit illis ve mari ortigometra.ꝛ ꝛpatiōes pctōrib̄ supuenerūt nō sine illis q̄ añ facta erāt argumēt̄ p vim fluminū. Juste.n.patiebāf ꝑm suas neq̄tias. Etenī ꝛtestabilioꝛē inhospitalitatē instituerūt. Alij q̄dem ignotos nō recipiebāt aduenas:alij aūt bonos hospites i suitutē redigebant.ꝛ nō solū h:ß ꝛ ali q̄dē respectꝰ illoꝝ erat:qm̄ inuiti recipiebāt exncos. Qui autē cū leticia receperūt hos q̄ eisdē vsi erāt institutꝫ:seuissimis afflixerūt doloribus. Percussi sūt aūt cecitate:sicut illi in foribꝰ iusti:cū subitaneis coopti eēnt tenebris. Unusq̄sq; trā sitū ostij sui q̄rebat. Inse.n.elemēta dū conuertūf sic in organo q̄litaꝫ sonꝰ imutatur. ꝛ oīa suū sonū custodiūt. Unde estimari ex ipso visu certo pōt. Agrestia.n.i aq̄tica pūtebāf.ꝛ q̄cūq; erāt natātia in ēra trāsibant. Ignis i aq̄ valebat sup̄ suā ꝑtutē.ꝛ aq̄ extinguēt̄ natare obliuiscebaf. Flāme eḡrio corruptibiliū aialiū nō ꝛuauerūt carnes coam bulantiū:nec dissoluebāt illā q̄ facile dissoluebaf sicut glacies bonā escā. In oibꝰ.n. magnificasti populum tuum dñe.ꝛ honorasti:ꝛ non ꝛpexisti.in omni tēpore.ꝛ in omni loco assistens eis.

¶. Explicit liber Sapientie.

Incipit prologus libri Jesu filij syrach qui Ecclesiasticus appellatur.

Multa nobis & magna p legē & pphas alios q̄ secuti sunt illos: sapia dr̄a mōstrata ē: in q̄b⁹ oportet laudare israēl doctrine & sapie causa q̄a nō solū ipsos loquētes necesse ē ee peritos & etiā eōs q̄ posse & discētes: & scriptes doctissimos fieri. Quus me⁹ ilbus posto se amplius vedit ad diligētiā lectiōis legē & pphaz & aliox libroz q̄ nob⁹ parētibus nr̄is traditi sūt: voluit & ipse scriptre aliq̄d vtilitatis q̄ ad doctrinā & sapiam ptinēt: ut vsiderātes discere & illoz pitī fieri magis magisq̄ attēdant aīo. & cōfirmēt ad legitimam vitā. Hortor itaq̄ venire vos cū benivolētia. & attentioze studio lectionē facē. & veniā batere in illis i q̄b⁹ videmur sequētes imaginē sapie. & vsicere in ordine cōpositice. Nā vsiciēt pba ebraica q̄ fuerīt trāslata ad alterā linguam. Nō aūt solū hoc & ipa lex & pphte ceteraq̄ aliorū libroz nō paruā hīt differētiā q̄ ine se dicunt. Nā i octauo & tricesimo anno tēporib⁹ Ptolemei euergeti regis postq̄ ueni i egyptū. & cū multū tpis ibi fuissem. iueni ibi libros relictos nō parue neq̄ ptēnde doctrine. Itaq̄ bonū & necciuz putaui. & ipse aliquā addē diligētiā & labozē interptandi librum istū. & multa vigilia attuli doctrinā in spatio tpis ad illa q̄ ad finē ducūt librū istū dare. & illis q̄ volūt animum itēdere & discere quēadmodū oporteat istituere mozes qui sm legem dñi pposuerint vitam agere.

Explicit prologus. Incipit liber Ecclesiasticus Capm I

Omnis sapien
tia a dño deo ē. & cum illo fuit semp. & ē ante euū. Arenā maris & pluuie guttas & dies seculi: q̄s dinumerauit? Altitudinē celi & latitudinem ere & pfundū abyssi: q̄s dimēsus ē? Sapientiā dei precedētē oīa: quis inuestigauit? Prioz oīuz creata ē sapia. & intellect⁹ prudētie ab euo. Fons sapie vbū dei excelsis. & ingressus illi⁹ mandata eterna. Radix sapie cui revelata ē? & astutias illi⁹ q̄s agnouit? Disciplina sapie cui revelata est & manifestata? & multiplicationē ingressus illi⁹ quis intellexit? Un⁹ ē altissim⁹ creator oīuz. omipotēs. & rex potēs & metuēdus nimis: sedēs sup thronum illi⁹. dñans oī⁹. Ipse creauit illā i spū scō. & vidit & dinumerauit & mēsus ē. Et effudit illam sup oīa opa sua & sup oēm carnē sm datum suū. & pbet illā diligētib⁹ se. Timor dñi gloria & gloriatio. & leticia & corona exultationis. Timor dñi delectabit cor. & dabit leticiā & gaudiū in longitudine dieī. Timēti dñm bñ erit i extremis. & in die defūctionis sue bñdicet. Dilectio dei honorabilis sapiētia q̄b⁹ aūt appuerit i visu. diligūt eā: i visione & in agnitiōe magnaliū suoz. Initiū sapie timor dñi. & cū fidelib⁹ in vulua cōcreatus ē. & cū electis feminis gradit. & cū iustis & fidelib⁹ agnscit. Timor dñi scie religiositas. Religiositas custodiet & iustificabit cor. iocūditatē atq̄ gaudiū dabit. Timēti deū bñ erit. & in diebus consolationis illi⁹ bñdicet. Plenitudo sapie timere deum. & plenitudo a fructib⁹ illius. Oēm domū illi⁹ implebit a gnatiōib⁹. & receptacula a thesauris illi⁹. Corona sapie timor dñi: replēs pacē & salutē fructū. & vidit & dinumerauit eā. Utraq̄ aūt sunt dona dei. Scientiā & intellectū prudētie. sapientia cōparict. & gliam tenentiū se exaltat. Radix sapie ē timere deū. & rami illi⁹ longeui. In thesauris sapie intellect⁹ & scie religiositas: execratio aūt pctōrib⁹ sapia. Timor domini expellit pctm. Nā q̄ sine timore ē. non poterit iustificari. iracūdia enī aīositatis illi⁹ subuersio illi⁹ est. Usq̄ in tēp⁹ sustinebit patiēs. & postea redditio iocūditatis. Donec⁹ sensus vsq̄ in tēp⁹ abscondet vba illiq⁹. & labia multoz enarrabūt sensum illi⁹. In thesauris sapie significatio disciplīe: execratio autem pctōr cultura dei. Fili ocupiscēs sapiam cō serua iusticiā: & deus pbebit illā tibi. Sapia. & disciplina timor dñi. q̄ bnplacitū ei illi. fides & māsuetudo. & adimplebit thesauros illi⁹. Nō sis incredul⁹ timori dei. & ne accesseris ad illū duplici corde. Ne fueris hypocrita i pspectu oīuz. & nō scādalizeris in labijs tuis. Attēde i illis ne forte cadas & adducas aīme tue inhonorationem. & reuelet deus abscōsa tua. & i medio synagoge elidat te: qm accessisti maligne ad dominum: & cor tuum plenū est dolo & fallacia.

C. II

Fili accedēs ad seruitutē dei sta i iustitia & in timore: & ppara aīam tuā ad tēptationē. Depime cor tuū & sustine

ꝛ inclina aurē tuā ꝛ suscipe ꝟba intellect⁹ :ꝛ
ne festines in tēp⁹ obductiōis. Sustine sustē
tatiēs dei: ꝑiūgē deo ꝛ sustine: ut crescat in
nouissimo vita tua. Oē qđ tibi applicitū fue-
rit accipe ꝛ in dolore sustine. ꝛ i būilitate tua
patiētiā habe: qm̄ i igne ꝓbat aur⁹ ꝛ argētū:
dies ꝟo receptibiles in camino būiliatiōis.
Crede deo ꝛ recuperabit te: ꝛ dirige viā tuā
ꝛ spera in illū. Serua timorē illi⁹: ꝛ i illo ve-
terasce. Metuētes dm̄m sustinete miam ei⁹
ꝛ nō deflectat⁹ ab illo ne cadat⁹. Qui timet⁹
dm̄m credite illi ꝛ nō euacuabit⁹ merces vr̄a
Qui timet⁹ dm̄m sperate in illū ꝛ in oblecta-
tionē veniet vob miricordia. Qui timet⁹ do-
minū diligite illū: ꝛ illuīabūt corda vr̄a. Re-
spicite filij natiōes dōiuz: ꝛ scitote qa nullus
speravit i dño ꝛ ꝓfusus ē. Quis.n. ꝑmānsit i
mādat⁹ ei⁹. ꝛ derelict⁹ ē: Aut qs inuocauit eū
ꝛ despexit illū? Quīm pius ꝛ miricors ē dns:
ꝛ remittit i die tribulatiōis pctā: ꝛ ꝓtector
ē oīb⁹ exq̄rētib⁹ se in ꝟitate. Ve duplici cor-
de: ꝛ labijs scelestis ꝛ manib⁹ malefaciētib⁹:
ꝛ pctōri trā ingredienti duab⁹ vijs. Ve dissō-
luti corde: q nō credūt deo: ꝛ iō nō ꝓtegēt
ab eo. Ve bis q̄ dīderūt sustinētiā: ꝛ q̄ de-
liquerunt vias rectas: ꝛ diuerterūt in vias
ꝓuas. Et qđ faciēt cū ispicē cepit dns? Qui
timēt dm̄m nō erūt icredibiles ꝟbo illi⁹. ꝛ q̄
diligūt illū cōseruabūt ꝟbū illi⁹. Qui timēt
dm̄m inq̄rēt q̄ placita sūt ei: ꝛ q̄ diligūt eum
replebūt lege ipsi⁹. Qui timēt dm̄m ꝓparābūt
corda sua: ꝛ i ꝓspectu illi⁹ sanctificabūt aias
suas. Qui timēt dm̄m custodiūt mādata ei⁹
ꝛ patiētiā habebūt vsq ad inspectionē illius
dicētes. Si pnitētiā nō egerim⁹ incidem⁹ i
man⁹ dm̄i ꝛ nō i man⁹ hoīz. Secm̄ n. magni-
tudinē illi⁹: sic ꝛ miricordia illi⁹ cū ipso est.

Filij sapie ecclesia iustor: ꝛ na- CAP. III
tio illor obedientia ꝛ dilectio. Judiciū
patris audite filij: ꝛ sic facite ut salui
fitis. Deꝰ. n. honorauit patrē in filijs. ꝛ iudi-
cū matris exārēs firmauit i filios. Qui di
ligit deū exorabit ꝑ pctis. ꝛ ꝓtinebit se ab il-
lis. ꝛ i oratione diez exaudiet. ꝛ sic q̄ thesauri-
zat: ita ꝛ q̄ honorificat matrē suam. Qui ho-
norat patrē suū iocundabit in filijs. ꝛ in die
orōnis sue exaudiet. Qui honorat patrē suū
vita viuet lōgioze. ꝛ q̄ obedit patri refrigere-
bit matrē. Qui timet dm̄m honorat parētes
ꝛ q̄si dnis seruiet is q̄ se genuerūt in ope ꝛ ser-
mone ꝛ oī patiētia. Honora patrē tuū ut sup-
ueniat tibi bñdictio a deo: ꝛ bñdictio illi⁹ in
nouissimo manet. Bñdictio ꝑris firmat do-
mos filioꝝ: maledictio aūt matris eradicat
fundamēta. Ne glorieris in cōtumelia patris
tui: nō.n. est tibi glia ꝟ ꝓfusio. Gloria.n. hoīs
ex honore patris sui. ꝛ dedec⁹ filij: pat⁹ sine ho-
nore. Fili suscipe senectam ꝑis tui: ꝛ nō cō-
tristes eū i vita illi⁹. ꝛ si defecerit sensu venia
da. ꝛ ne spernas eū in tua ꝟtute. Elemosyna
n. patris nō erit in obliuiōe. Pā ꝓ pctō mīs
restituet⁹ tibi bonū. ꝛ i iusticia edificabit⁹ tibi.
ꝛ i die tribulatiōis cōmemorabit⁹ tui. ꝛ sicut
in sereno glacies: soluet⁹ pctā tua. Oī male fa-
me ē q̄ derelinquit patrē. ꝛ ē maledict⁹ a deo
qui exasperat matrem. Fili in mansuetudine
opera tua perfice. ꝛ super hominum gloziam
diligeris. Quanto magnus es humilia te in
omnibus. ꝛ coram deo inuenies gratiā: qm̄
magna potentia dei soli⁹. ꝛ ab humilib⁹ hono
rat⁹. Altiora te ne quesieris. ꝛ fortiora te ne
scrutat⁹ fueris: ꝟ q̄ ꝑcepit tibi de⁹ illa cogita
semp. ꝛ in plurib⁹ opib⁹ ei⁹ ne fueris curiosus.
Nō ē.n. tibi necessarium ea q̄ absc̄dita sūt
videre oculis tuis. In supuacuis reb⁹ noli scru
tari multiplicit: ꝛ i plib⁹ ei⁹ opib⁹ nō eris cu-
riosus. Plurima.n. sup sensum hoīz ostēsa
sūt tibi. Multos.n. supplātauit suspitio illo-
rum. ꝛ i vanitate detinuit sensus illoꝝ. Cor
durū habebit male in nouissimo. ꝛ qui amat
picul̄. i illo pibit. Cor ingrediēs duas vias
nō habebit successus. ꝛ prauū cor i illis scan-
dalizabit. Cor nequā grauabit in dolorib⁹. ꝛ
pctōr adijciet ad peccāta. Synagoge sup-
borum non erit sanitas: frutex enim peccati era
dicabitur in illis ꝛ non intelligetur. Cor sa-
pientis intelligetur in sapientia. ꝛ auris bo-
na audiet cū omni concupiscentia sapientiā.
Sapiens cor ꝛ itelligibile abstinebit se a pec-
catis. ꝛ in operibus iusticie successus habebit
Ignem ardentem extinguit aqua: ꝛ elemo-
syna resistit peccatis. ꝛ de⁹ prospector est ei⁹
qui reddit gratiam. Meminit in posterum. ꝛ
in tpe casus sui inuenietꝫ firmamentū.

Fili elemosynam pauperis ne de- CAP. IIII
fraudes. ꝛ oculos tuos ne transuertas a
paupe. Aiam esurientē ne despexeris.
ꝛ nō exasperes pauperem in inopia sua. Cor
inopis ne affligeris. ꝛ non protrahas datum
angustianti. Rogationem contribulati ne

abijcias. ⁊ nō auertas faciē tuam ab egeno. Ab inopꝛ ne auertas oculos tuos ꝓpt̄ iram ⁊ nō relinquas querētib⁹ tibi retro maledicere. Maledicētis.n. tibi i amaritudine aīe exaudiet ꝙcatio illi⁹: exaudiet aūt eū: q̄ fecit illū. Congregatiōi paupū affabilē te facito. ⁊ pl̄bꝛo būilia aīam tnā. ⁊ magnato bumilia caput tuū. Declina paupi sine tristicia aurē tuā. ⁊ redde ꝙbitū tuū: ⁊ respōde illi pacifice in māsuetudine. Libera eū q̄ iniuriā patit ꝙ manu supbi. ⁊ nō acide feras in aīa tua. In iudicando esto pupillis misericos ut pat̄ ⁊ ꝓ viro matri illoꝝ. ⁊ eris tu velut fili⁹ altissimi obediēs. ⁊ miserebit tui magꝭ q̄ mater Sapia filijs suis vitā inspirat. ⁊ suscipit inquirētes se. ⁊ pibit in via iusticie. Et q̄ illam diligit: diligit vitā: ⁊ q̄ vigilauerint ad illā cōplectēt placoꝛē ei⁹. Qui tenuerint illā vitam hēditabūt: ⁊ q̄ introibit bñdicet ds. Qui seruiūt ei obsequētes erūt scō. ⁊ eos q̄ diligūt illam diligit ds. Qui audit illā iudicabit gentes. ⁊ q̄ intuet illā ꝓmanebit confidens. Si crediderit ei hereditabit illam. ⁊ erūt in cōfirmatiē creature illoꝝ: qm̄ i temptatiē ābulat cū eo. ⁊ i pimis elegit eū. Timorē ⁊ metū ⁊ ꝓbationē inducet sup illū. ⁊ cruciabit illū i tribulatiē doctrine sue donec tēptet eū in cogitatiōib⁹ suis. ⁊ credat aīe illius. Et firmabit illū. ⁊ iter adducet directū ad illū. ⁊ letificabit illū: ⁊ denudabit absc̄ōsa sua illi. ⁊ thesauriçabit sup illū scīam ⁊ intellectū iusticie. Si aūt oberrauerit dereliquet eū. ⁊ tradet eū in man⁹ inimici sui. Fili conserua tēp⁹. ⁊ dnita a malo. Pro aīa tua ne ꝓfundaris dicē dnō. Est.n. ꝓfusio adducēs pctm̄. ⁊ ē ꝓfusio adducēs gl̄iam ⁊ gratiam. Ne accipias faciē aduers⁹ faciē tuā: nec aduersus aīam tuā mēdaciū: ne reuereaꝛ ꝓximū tuū in casu suo: nec retineas ꝙbū i tpe salutis. Nō absc̄ōdas sapiam tuā i decore suo. In lingua.n. sapia dign̄scit. ⁊ sensus ⁊ sciētia ⁊ doctrina in ꝙbo sensati. ⁊ firmamētū i operib⁹ iusticie. Nō ꝺicas ꝙbo ꝓtat̄ vllo modo ⁊ dnēdacio ieruditiōis tue cōfūdere. Non cōfundaꝛ cōfiteri pctā tua. ⁊ ne subijcias te oi hoi ꝓ pctō. Noli resistere ꝺ faciē potent̄: nec coneris ꝺ ictū fulmis. Pro iusticia agoniçare ꝓ aīa tua. ⁊ vsq̄ ad mortē certa ꝓ iusticia. ⁊ dc⁹ expugnabit ꝓ te inimicos tuos. Noli citat⁹ ee in lingua tua. ⁊ inutilis ⁊ remissus in opib⁹ tuis. Noli esse sicut leo i doma tua euertēs domesticos tuos. ⁊ opp̄mēs subiectos tibi. Non sit porrecta man⁹ tua ad accipiendum. ⁊ ad dandum collecta.

CAP. V

Noli attēdē ad possessiōes iniq̄s: ⁊ ne dixeꝛis: est mihi sufficiens vita. Mihil n. ꝓderit in tpe vindicte ⁊ obductionis. Ne seq̄ris i fortitudine tua cōcupiscētiā cordis tui ⁊ ne dixeꝛis. Quō potui aut q̄s me subijciet ꝓpt̄ facta mea? Deus.n. vindicans vindicabit. Ne dixeꝛis: Peccaui. ⁊ quid mihi accidit triste? Altissimus.n. ē patiens redditoꝛ. De ꝓpitiato pctō noli esse sine metu: nec̄ adijcias pctm̄ sup pctm̄. ⁊ ne dicas. Miseratio dñi magna ē: multitudinis peccatoꝝ meoꝝ miserebit. Misericordia.n. ⁊ ira ab illo cito ꝓximat. ⁊ in pctōres respicit ira illi⁹. Nō tardes cōuerti ad dñm: ⁊ ne differas ꝛe die i diē. Subito.n. veniet ira illi⁹: ⁊ i tpe vindicte dispdet te. Noli anxius esse in diuitijs iusticis: nō.n. ꝓderūt tibi in die obductionis ⁊ vindicte. Nō vētiles te in cēm ventū. ⁊ nō eas in cēm viā. Sic.n. ois pctōr ꝓbat in duplici lingua. Esto firm⁹ i via dñi ⁊ ꝓpitate sensus tui ⁊ scia. ⁊ plequat te verbū pacis ⁊ iusticie. Esto māsuet⁹ ad audiendū ꝙbū dei ut itelligas ⁊ cū sapia ꝓferes responsū verū. Si ē tibi itellect⁹ respōde ꝓximo sin aūt sit manus tua sup os tuū: ne capiaꝛ in ꝙbo idisciplinato ⁊ ꝓfūdaꝛ. Honoꝛ ⁊ gloria i ꝓmone sensati: lingua ꝙo ipsius ē ipsi⁹. Nō appellet⁹ susurro i vita tua ⁊ lingua tua ne capiaꝛ ⁊ ꝓfūdaris. Sup furē.n. ē ꝓfusio ⁊ pnia. ⁊ venotatio pessima sup bilinguē. susurratoꝛi aūt odiū ⁊ inimicitia ⁊ ꝓtumelia. Justifica pusillū ⁊ magnū illiter.

CAP. VI

Noli fieri ꝓ amico inimicus ꝓximo. Improperiū.n. ⁊ ꝓtumelia malus hereditabit. ⁊ ois pctōr inuidus ⁊ bilinguis. Nō te extollas i cogitatione aīe tue velut taurus: ne forte elidat ꝙtus tua p stulticiā. ⁊ folia tua comedat ⁊ fructꝰ tuos ꝑdat. ⁊ rulinq̄ris velut lignū aridum i deserto. Aia.n. nequā dispdet q̄ se habet. ⁊ i gaudiū inimici dat illū. ⁊ deducet in sortem impioꝝ. Verbū dulce multiplicat amicos. ⁊ mitigat inimicos. ⁊ lingua eucharis i bono hoīe abūdabit. Multi pacifici sint tibi ⁊ cōsiliarij⁹ sit tibi ⁊n⁹ de mille. Si possides amicū in tēptatiē possidē eū. ⁊ ne facile credas ei

teipsū. Est.n.amic⁹ sm tēp⁹ suū. ⁊ nō pmanebit i die tribulatiōis. Et ē amic⁹ q̄ cōuertit ad ĩimicitiā. ⁊ ē amic⁹ q̄ odiū ⁊ rixā ⁊ cōuitia ꝛnudabit. Est aūt amic⁹ soci⁹ mēse. ⁊ nō pmanebit i die neccitatis. Amic⁹ si pmāserit fixus erit tibi q̄si coeq̄lis. ⁊ domestiq̄ tuis fiducialiter aget. Si humiliauerit se ꝑ te ⁊ a facie tua abscōderit se: vnanimē hēbis amicitiam bonā. Ab ĩimicis tuis separe. ⁊ ab amicis tuis attēde. Amic⁹ fidelis ꝓtectio fort⁹: qui aūt iuenit illū iuenit thesauꝝ. Amico fideli nulla ē cōpatio. ⁊ nō ē digna pōderatio auri ⁊ argēti ꝑ cōitatē fidei illi⁹. Amicus fidelis medicamētū vite ⁊ imortalitat⁹. ⁊ q̄ metuūt dñm iueniēt illū. Qui timet ꝛū eque hēbit amiciciā bonā: qm sm illum erit amic⁹ illius. Fili a iuuētute tua excipe doctrinam. ⁊ vsq; ad canos iuenies sapiam. Quasi is arat ⁊ q̄ semīat accede ad eā. ⁊ sustine bonos fructus illi⁹. In ope.n. ipsi⁹ exiguū laborabis. ⁊ cito edes ꝛ generationib⁹ illi⁹. Ꝛ aspera ē nimiū sapia in doctis hoīb⁹. ⁊ nō pmanebit i illa ex cors. Quasi lapidis ꝓtus ꝓbatio erit in illis ⁊ nō ꝛmorabit⁹. p.icē illā. Sapia.n. doctrine sm nomē ē ei⁹. ⁊ nō ē mult⁹ manifesta. Quibus aūt agnita ē. pmanet vsq; ap ꝓspectū ꝛi. Audi fili ⁊ accipe ꝓsiliū intellect⁹: ⁊ ne abijcias cōsiliū meū. Injice pedē tuū in cōpedes illi⁹. ⁊ in torques illi⁹ collū tuū. Subijce humerū tuū ⁊ porta illā: ⁊ ne accidiat⁹ vinculis ei⁹. In oi aio tuo accede ad illā. ⁊ i oi ꝓtute tua cōserua vias ei⁹. Inuestiga illā ⁊ manifestabit tibi. ⁊ cōtinēs fact⁹ ne ꝛelinquas eā. In nouissimis.n. iuenies requiē i.ea. ⁊ cōuertet tibi in oblectationē. Et erūt tibi cōpedes eius in protectionē fortitudinis ⁊ bases ꝓtus. ⁊ torques illi⁹ in stolā glie. Decor eni vite ē in illa. ⁊ vincula illi⁹ alligatura saluꝝ. Stola glie indues eā. ⁊ corona gratulatiōis impones tibi. Fili si attēderis mihi. disces eā. ⁊ si accomodaueris aiam tuā sapiēs eris. Si inclinaueris aurē tuā excipies doctrinā. ⁊ si dilexeris audire sapiens eris. In multitudine plbteroꝝ prudētiū sta. ⁊ sapie illoꝝ ex corde ꝓtuē: ut oēm narrationē ꝛi possis audire. ⁊ parabola laudis nō effugiāt a te. Et si videris sensatū euigila ad eū. ⁊ gradus ostioꝝ illius teratꝝ pes tu⁹. Cogitatu tuū habe i preceptis ꝛi. ⁊ i mādatis illi⁹ maxime assidu⁹ esto. ⁊ ipse dabit tibi cor ⁊ concupia sapie dabit tibi.

Noli facere mala. ⁊ nō te apprehendent discede ab iniq̄ ⁊ perficient mala abste. Fili nō semines mala in sulcis iniusticie. ⁊ nō metes ea in septuplum. Noli querere ab hoie ducatū: neq; a rege cathedrā honoris. Nō te iustifices ante ꝛū qm agnitor cordis ipse ē. ⁊ pnes regē noli velle videri sapiēs. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas ꝓtute irrūpe iniq̄tates: ne forte extimescas facie potent⁹. ⁊ ponas scādalū in agilitate tua. Nō pecces i multitudine ciuitat⁹. nec te imittas i pplm: neq; alliges duplicia pctā. Nec.n. in vno eris imunis. Noli ee pusillanimis in aio tuo. Exorare. ⁊ facē clemosynā ne despicias. Ne dicas. in multitudine munerū meoꝝ respiciet ꝛe⁹. ⁊ offerente me ꝛo altissimo munera mea suscipiet. Nō irrideas hoiem i amaritudine aie: ē.n. q̄ humiliat ⁊ exaltat circūspector ꝛe⁹. Noli amare mēdaciū aduersus fratrē tuū: neq; i amicū siliter facias. Noli velle mētiri oē mēdaciū: assiduitas.n. illi⁹ nō ē bona. Noli ꝓbosus ee i multitudine plbteroꝝ. ⁊ nō iteres ꝓbū i oratione tua. Nō oder⁹ laboriosa opa ⁊ rusticationem creatā ab altissimo. Nō te reputes in multitudine indisciplinatoꝝ. Memēto ire q̄m non tardabit. Humilia valde spīm tuū: q̄m vindicta carnis impij ignis ⁊ vermis. Noli puaricari in amicū pcuniā differētē: neq; fratrē carissimū auro ꝓueher⁹. Noli discedere a muliere sensata ⁊ bona quā sortit⁹ es in timore dñi: gratia.n. ꝛrecūdie illi⁹ sup aurū. Non ledas seruū in ꝓitate opantē: neq; mercēnarium dantē aiam suā. Seru⁹ sensat⁹ sit tibi dilect⁹ q̄si aia tua: nō ꝛefraudes illū libertate. neq; inopem ꝛelinquas illū. Pecora tibi sūt. attēde illis. ⁊ si sūt vtilia. pseuerēt apud te. Filij tibi sunt. erudi illos. ⁊ curua illos a pueritia coꝝ. Filie tibi sūt. serua corp⁹ illaꝝ. ⁊ nō ostendas hylarē faciē tuā ad illas. Trade filiā ⁊ grande op⁹ feceris. ⁊ uoi sensato da illā. Mulier si ē tibi scōm aiam tuā. nō. pijcias illam. ⁊ odibili nō credas te i toto corde tuo. Honora patrē tuū: ⁊ gemitus matris tue ne obliniscaris. Memēto q̄m nisi p illos natus non fuisses: ⁊ retribue illis quō ⁊ illi tibi. In tota aia tua time dñm. ⁊ sacerdotes illi⁹ sanctifica. In oi ꝓtute dilige eū qui te fecit. ⁊ ministros ei⁹ ne ꝛelinq;s. Honora ꝛum ex tota anima tua. ⁊ honorifica sacerdotes. ⁊

purga te cū brachijs. Da illis ptē sicut mā-
datū ē tibi ꝓmitiay. ⁊ purgationis ⁊ re ne-
gligētia tua purga te cū pauꝯ. Datū brachi-
oꝝ tuoꝝ. ⁊ sacrificiū sanctificatiōis offeres
dño. ⁊ initia sanctozū: ⁊ paupi porrige manū
tuā ut ꝑficiat̄ ꝓpitiatio ⁊ bñdictio tua. grā
dat̄ in cōspectu oīs viuētis. ⁊ mortuo nō .p.
bitras gratiā. Nō cesis plorātib⁹ in ꝓsolati-
one. ⁊ cū lugētib⁹ ambula. Nō te pigeat vi-
sitare infirmū: ex his. n. in dilectiōe firmabr̄
In oīb⁹ opib⁹ tuis memorare nouissima tua
⁊ in eternum non ꝓccabis.

CVIII

Non litiges cū hoīe ꝓtēte ne forte in
cidas in manus illi⁹. Nō ꝓtēdas cū
viro locuplete: ne forte ꝯ te ꝓstitu-
at litē tibi. Multos. n. pdidit aur⁹ ⁊ argentū
⁊ vsq; ad cor regū exrēdit ⁊ cōuertit. Nō li-
tiges cū hoīe linguato. ⁊ nō strues in ignē il-
lius ligna. Nō cōices hoī idocto: ne male re
pgenie tua loq̄t̄. Ne respicias hoīem auer-
tentē se a petō: neq; improperes ei. Memen-
to qm̄ cēs i corruptiōe sum⁹. Ne sprnas ho-
minē i sua senectute: etenī ex nobis senescūt.
Noli re mortuo inimico tuo gaudere: sciens
qm̄ cēs morimur ⁊ in gaudiū volum⁹ venire.
Ne respicias narrationē plbyteroꝝ sapiētiū
⁊ in puerbijs eoꝝ cōuersare. Ab ipsis. n. di-
sces sapiam ⁊ doctrinā intellect⁹ ⁊ fuire ma-
gnatis sine q̄rela. Ne te ꝓtereat narratio se-
niozū ipsi. n. didicerūt a patribus suis. Am̄
ab ipsis disces intellectū. ⁊ in tpe necitat̄ da-
bis responsū. Nō incēdas carbones petōzum
arguēs eos. ⁊ ne incēdar flāma ignis petōzū
illoꝝ. Ne ꝯ faciem stes ꝓtumelioſi: ne sedeat
q̄si insidiator oꝛi tuo. Noli fenerari hoī forti
oꝛi te: q; si fenerauer̄ q̄si pditū habe. Nō spē
reas sup ꝓtutē tuā: q; si sponderis q̄si re-
stituens cogita. Nō iudices ꝯ iudicē: qm̄ fm
q; iustū ē iudicat. Cū audace nō eas i via: ne
forte grauet mala sua in te. Ipse. n. fm̄ vōlū-
tatē suā vadit: ⁊ simul cū stulticia ipsi⁹ peri-
es. Cū iracūdo nō facias rixā. ⁊ cū audace
nō eas in desertū: qm̄ q̄si nihil ē añ illū san-
guis. ⁊ vbi nō ē adiutoriū elidet te. Cū fa-
tuis cōsiliū nō habeas: non. n. poterūt diligē
nisi q̄ eis placēt. Coꝝā extraneo ne facias cō-
silium: nescis enī quid pariet. Non omni ho-
mini cor tuum manifestes: ne forte inferat
tibi gratiā falsam ⁊ conuitietur tibi. ℣. IX

Non ꝙeles mulierē sin⁹ tui: ne osten-
dat sup te malitiā doctrine nequam
Nō des mulieri ptātē aīe tue: ne in-
grediat̄ in ꝓtute tua. ⁊ ꝓfūdaris. Ne respici-
as mulierē multiuolā: ne forte incidas in la-
queos illi⁹. Cū saltatrice ne assiduus sis nec
audias illam: ne forte pereas efficacia illi⁹.
Virginē ne ꝓspicias: ne forte scandalizer̄ in
decoꝛe illi⁹. Ne des fornicarijs aīam tuā in
ullo: ne pdas te ⁊ hereditatē tuā. Noli circū-
spicere i vicis ciuitat̄: ne oberrauer̄ i plateis
illi⁹. Auerte faciē tuā a muliere cōpta. ⁊ ne
circūspicias speciē alienā. Propt̄ speciē muli-
eris multi pierūt: ⁊ ex hoc concupiscentia quasi
ignis exardescit. Vir mulier q̄ est fornicaria
q̄si sterc⁹ in via cōculcabit. Speciē mulieris
aliene multi āmirati. reprobi facti sunt: col-
loquiū enī illi⁹ q̄si ignis exardescit. Cū alie-
na muliere ne sedeas oīo: nec accūbas cū ea
sup cubitū. ⁊ nō altercer̄ cū illa i vino ne for-
te declinet cor tuū i illā. ⁊ sanguine tuo laba-
ris in pditionē. Ne derelinq̄s amicū ātiquū
nou⁹. n. nō erit similis illi. Vinū nouū amic⁹
nou⁹. Veteraſcat ⁊ cū suauitate bibes illud.
Nō ꝙeles gloriā ⁊ opes petōris: nō. n. scis q̄
futura sit illi⁹ subuersio. Nō placeat tibi in-
iuria iustoꝝ: sciēs qm̄ vsq; ad iferos nō pla-
cebit impi⁹. Longe abesto ab hoīe ptātem ha-
bente occidēdi. ⁊ nō suspicaber̄ timore mortis.
Et si acceſſeris ad illū noli aliqd cōmittere me
forte auferat vitā tuā. Cogitōnē mortis scito
qm̄ in medio lapueoꝝ ingredier̄. ⁊ sup vola-
tilū arma ambulabis. Decōm ꝓtutē tuā cane
te a primo tuo. ⁊ cū sapiētib⁹ ⁊ prudētibus
tracta. Viri iusti sunt tibi cōuiue. ⁊ in timore
dei sit tibi gloriatio. ⁊ i sensu sit tibi cogitat⁹
dei. ⁊ ois enarratio tua in ꝑceptis altissimi.
In manu artificum opa laudabit̄. ⁊ princips
populi in sapentia sermonis sui: in sensu vero
senioꝝ verbū. Terribilis est ciuitate sua hō
linguosus. ⁊ temerar⁹ in ꝙto suo odibil̄ erit.

Vdex sapiēs iudicabit ꝓplm̄ suū: ℣. X
⁊ princip⁹ sensati stabilis erit. Decōm
iudicem populi: sic ⁊ ministri eius: ⁊ q̄-
lis rector est ciuitatis: tales ⁊ inhabitātes in
ea. Rex insipiēs pdet populum suū: ⁊ ciuita
tes inhabitabūt̄ per sensum prudentium. In
manu dei potestas terre. ⁊ exercabilis omnis
iquitas gentium: ⁊ vtilem rectorē suscitabit
in tempus super illam. In manu dei potestas

hominis. ⁊ super faciem scribe imponet honorem suum. Omnis iniurie primi ne memineris: ⁊ nihil agas in operibus iniurie. Odibilis coram deo ē ⁊ hoib⁹ superbia. ⁊ execrabilis ois iniq̃tas gentiū. Regnū a gēte in gentē trāsferē ꝓpter iniusticias ⁊ iniurias ⁊ cōtumelias ac diuersos dolos. Auaro aūt nihil ē scelestius. Quid superbis terra ⁊ cinis? Nihil ē iniquius q̃ amare pecuniā. Hic enim ⁊ aiam suam venalem habet: qm̃ in vita sua proiecit intima sua. Omnis potentatus breuis vita: languor prolixior grauat medicū. Breuē languorem p̃cidit medic⁹: sicut ⁊ rex hodie est ⁊ cras morietur. Cum enī morier hō: hereditabit serpentes ⁊ bestias ⁊ vermes. Initiū superbie hois apostatare a deo: qm̃ ab eo qui fecit illū recessit cor ei⁹: qm̃ initiū omis peccati est superbia. Qui tenuerit illā adimplebit maledictis ⁊ subuertet eū in finem. Propterea exhonorauit dñs cōuentus malor. ⁊ destruxit eos vsq; in finem. Sedes ducū superbor destruxit deus: ⁊ sedere fecit mites pro eis. Radices gentiū superbarū arefecit de⁹. ⁊ plantauit humiles ex ipsis gentibus. Terras gentium euertit dñs ⁊ perdidit eas vsq; ad fundamentum. Arefecit ex ipsis ⁊ disperdidit eos. ⁊ cessare fecit memoriā eor a terra. Memoriam superbor perdidit deus ⁊ reliqt memoriam humiliū sensu. Nō est creata hoibus superbia: neq; iracundia nationi mulier. Semē hoiuz honorabile. ⁊ q̃ timet deū semē aūt ⁊ exhonorabile q̃ preterit mandata dñi. In medio fratrū rector illor in honore: ⁊ qui timēt dominū erunt in oculis illi⁹. Gloria diuitū honor. ⁊ pauper timor dei ē. Nō despicere hominē iustū paupem. ⁊ nō magnificare virū pctōrē diuitē. Magn⁹ ē iudex ⁊ potens ē in honore. ⁊ nō ē maior illo qui timet deum. Seruo sensato liberi seruiēt. ⁊ vir prudens ⁊ disciplinat⁹ nō murmurabit corrept⁹: ⁊ ilci⁹ nō honorabitur. Noli extollere te in faciēdo opꝰ tuo. ⁊ noli cūctari in tempore angustie Melior ē q̃ opaē ⁊ abūdat in oib⁹ ꝙ q̃ gl̃iaē ⁊ eget pane. Fili i māsuetudine seruа aiam tuā. ⁊ da illi honorē sēm meritū suū. Peccantem in animam suam quis iustificabit? Et quis honorificabit exhonorantem animā suam. Pauper gloriatur per disciplinam ⁊ timorem suum. ⁊ est homo qui honorificat propter substantiā suam. Qui autem gloriatur

in pauptate: quāto magis in substātia? Et qui gloriaē in substātia: pauperratē vreaē. XI

Sapientia humiliabit exaltabit caput illius. ⁊ in medio magnator cōsedere illū faciet. Non laudes virū in specie sua: neq; spernas hoiem in visu suo. Bruis in volatilib⁹ ē apis. ⁊ initiū dulcoris habet fructus illi⁹. In vestitu ne glorieris vnq̃ nec in die honoris tui extollaris. Mīa mirabilia opa altissimi soli⁹: ⁊ gloriosa ⁊ absc̄sa ⁊ inuisa opa illi⁹. Multi tyranni sederūt in throno: ⁊ insuspicabilis portauit diadema. Multi potētes oppressi sunt valide: ⁊ gl̃iosi traditi sunt in manus alteror. Priusq̃ interrogaueris ne vitupes quēq̃: ⁊ cū increpaueris corripe iuste. Priusq̃ audias ne rīdeas verbū. ⁊ in medio senior ne adijcias loq̃. De ea re q̃ tenō molestat ne certeris. ⁊ in iudicio peccātiū ne cōsistas. Fili ne in multis sint act⁹ tui. ⁊ si dites fueris non eris immunis a delicto. Si enī secut⁹ fueris nō apprehendes: ⁊ nō effugies si pcurreris. Est hō laborās ⁊ festinans ⁊ deficiens fortute. ⁊ abūdans pauptate: ⁊ oculus dei respexit illum in bono. ⁊ erexit eū ab humilitate ipsius. ⁊ exaltauit caput eius. ⁊ mirati sunt in illo multi ⁊ honorauerunt deū. Bona ⁊ mala vita ⁊ mors. paupertas ⁊ honestas: a deo sunt. Sapientia disciplina ⁊ scia legis apud dominum: dilectio ⁊ vie bonorum apud ipsum. Error ⁊ tenebre peccatorib⁹ concreata sunt: qui autem exultant in malis consenescunt in malo. Datio dei pmanet iustis. ⁊ p̃fectus illius successus habebunt in eternum. Est qui locupletaē parce agēdo. ⁊ hec est ps mercedis illius in eo ꝙ dicit inueni requiem mihi. ⁊ nunc manducabo de bonis meis sol⁹. ⁊ nescit q̃ temp⁹ pretereat illum ⁊ mors appropinquet. ⁊ relinquat omnia alijs. ⁊ moriatur. Sta in testamēto tuo ⁊ in illo collogre ⁊ in ope mādator tuor veteresce. Ne māsere in opib⁹ pctōr. Cōfide aūt in deo. ⁊ mane in loco tuo. Facile est enim in oculis dei subito honestare pauperem. Benedictio dei in mercedem iusti festinat: ⁊ in horore veloci processus illius fructificat. Ne dicas quid est mihi opus: ⁊ que erunt mihi ex hoc bona? Ne dicas: Sufficiens sum. ⁊ quid ex hoc pessimabor? In die bonorum ne immemor

sis malorum. ⁊ in die malorū ne immemor sis bonor: qm̄ facile ē corā deo i die obitꝰ retribuere vnicuiq; scom vias suas. Malitia hore obliuionē facit luxurie magne: ⁊ i fine omnis denudatio oper illiꝰ. Ante mortē ne laudes hoiem quēq; in filijs suis agnoscas, vir Nō cēm hoiem iducas i domū tuā: multe enim sūt insidie dolosi. Sic enim eructuāt pcorda fetentiū. ⁊ sicut prdix iducit i caueā: ⁊ ut capsea in laqueū: sic ⁊ cor superbor ⁊ sicut pspector vides casum primi sui. Bōa enim i mala cōuertēs insidiaꝝ. ⁊ i electis ponet maculam. A scintilla enim vna augef ignis: ⁊ ab vno doloso augef sanguis; hō ꝙo pctōr sanguini insidiaꝝ. Attēde ḡ tibi a pestifero: fabricat enim malū: ne forte iducat sup te substannationē i pperuum. Admitte ad te alienigenam. ⁊ subuertet te i turbine. ⁊ abalienabit te a vijs ꝓpijs.

SI bñfecerīs scito cui feceris. ⁊ erit gratia in bonis tuis multa. Bñfacito ⁊ inuenies retributionē magnā. ⁊ si nō ab ipso: certe a dño. Nō enim ei bne q̄ assiduꝰ ē i malis. ⁊ elemosynas nō danti. qm̄ ⁊ altissimꝰ odio habet pctōres. ⁊ misꝝ ē penitē tibi. Da misericordi. ⁊ ne suscipias pctōrē. Et ipijs ⁊ pctōribꝰ reddet vindictā custodiēs eos i die vindicte. Da bono ⁊ nō recepis pctōrē. Bñfac būli ⁊ nō rederis ipio. Prohibe panes illi dare: ne ipsis potētior te sit. Nā duplicia mala inuenies i oibꝰ bonis q̄cūq; fecerīs illi. qm̄ ⁊ altissimꝰ odio hz pctōres. ⁊ ipijs reddet vindictā. Nō agēscef i bonis amicꝰ. ⁊ nō abscōdef i malis iimicꝰ. In bonis viri inimici illiꝰ: i tristicia ⁊ i malicia illiꝰ amicꝰ agnitꝰ ē. Nō credas iimico tuo i eternū. Sic enim eramētū eruginat neqtia illiꝰ. Et si būliat: vadat curuꝰ. abijce animū tuū. ⁊ custodit te ab illo. Nō statuas illum pnes te nec sedeat ad dexterā tuā: ne pūsus stet i loco tuo: nec forte quers in locū tuū iḡrat cathedrā tuā. ⁊ i nouissimo cogñoscas ꝙba mea. ⁊ pmōibꝰ meis sti mulers. Quis medebit icātatori a serpēte pcusso. ⁊ oīb q̄ appropiāt bestijs? Sic ⁊ q̄ committit cū viro iniq. ⁊ obuoluꝰ est i pctis eiꝰ. Una hora tecū pmanebit. Si aūt declinauerī nō supportabit. In labijs suis idulcat iimicꝰ. ⁊ i corde suo insidiaꝝ. ut subuertat te i foueā. In oculis suis lachrymabit iimicꝰ. ⁊ si inuenerit tēpꝰ nō satiabit sanguie. ⁊ si icurrerint tibi mala inuenies eū illic pparē. ⁊ q̄si adiuuās subplantabit

CXII

plātas tuas. Caput suū mouebit. ⁊ plaudebit manu. ⁊ multa susurrās immutabit vultū suū.

CXIII

Qui tetigerit picē inquinabit ab ea. ⁊ q̄ cōicauerit superbo induet superbiā Pōdꝰ sup se tollit q̄ honestiori se cōiungit. Et ditiori te nesocꝰ fuerīs. Quid cōicabit cacabꝰ ad ollā. Cū enim se colliserit ꝓfrigef. Diues iuste egit ⁊ fremebit superbe. pauper aūt lesꝰ tacebit. Si largitꝰ fuerīs assumet te. ⁊ si nō habueris derelinquet te. Si habes cōuiuet tecū ⁊ euacuabit te. ⁊ ipse nō dolebit sup te. Si necessariꝰ illi fuerīs supplātabit te. ⁊ subridēs spēdabit narrās tibi bona. ⁊ dicet q̄d op ē tibi: ⁊ ꝙfūdet te i cibis suis donec te exinaniat bis ⁊ ter. ⁊ in nouissimo deridebit te. Postea videns derelinquet te. ⁊ caput suū mouebit ad te. Būiliare deo ⁊ expecta manū eiꝰ. Attēde ne seductꝰ i stultitia būilierīs. Noli eē būilis i sapia tua ne būiliatꝰ i stultitiā seducarīs. Adhuc atꝰ a potētiore discede: ibi enim magis te adhuc vocabit. Ne ipse probꝰ sis. ne ipingarīs. ⁊ nec lōge sis ab eo. ne eas in obliuionē. Ne retineas eum loq̄ cū illo: nec credas multis ꝙbis illiꝰ. Et multa enim loq̄la tēptabit te: ⁊ subridēs inquirogabit te de absconditis tuis inimis animꝰ illiꝰ. cōseruabit ꝙba tua ⁊ nō parcet de malitia ⁊ de vinculis. Caue tibi ⁊ attēde diligēter auditui tuo: qm̄ cū subusi oe tua ābulas. Audies ꝙo ꝙba illa q̄si i somnis vide ⁊ vigilab. Di vita tua dilige deū. ⁊ inuoca illū i salute tua. Omē aīal diligit simile sibi: sic ⁊ oīs hō ꝓximū sibi Omis caro ad simile si bi ꝓiūget. ⁊ oīs hō sibi sui sociabit. Sic cōicabit lupꝰ agno aliq̄n: sic pctōr iusto. Que cōicatio scō bois ad canem aut q̄ps bona diuitis ad paupē. Venatio leonis onager i deserto: sic ⁊ pascua sūt diuitū pauperes. Et sic abhominatio ē superbo būilitas: sic ⁊ execratio diuitis pauper. Diues cōmotꝰ cōfirmat ab amicis suis: būilis aūt cū ceciderit expellef ⁊ a notis. Diviti decepto multi recuperes. Locutꝰ ē superba ⁊ iustificauerūt illū. Būilis decept ē: ⁊ sup ⁊ arguit. Locutꝰ ē sensate. ⁊ nō ē datꝰ ei locꝰ. Diues locutꝰ ē. ⁊ cōs tacuerūt. ⁊ ꝙbū illiꝰ vsq; ad nubes pducent. Pauper locutꝰ ē. ⁊ dicūt: Quis ē hic. Et si offenderit: subuertet illū. Bona ē suba cui nō est pctm̄ i ꝓscia. ⁊ neq̄ssima pauperas i ore ipijs. Cor hominis immutat faciem illiꝰ sive in bona sive i mala. Vestigium cordis boni ⁊ faciem bonam difficile inuenies: ⁊ cum labore.

Beatus vir qui nō ē lapsus verbo ex ore suo .7 nō ē stimulat⁹ in tristicia ꝛelicti . Felix q̄ non habuit animi sui tristiciam .7 nō excidit ab spe sua . Auro cupido 7 tenaci sine rōne ē substātia : 7 vōi liuido ad q̄d aur⁹? Qui aceruat ex aio suo iuste: alijs cōgregat .7 i bonis illi⁹ alius luxuriabit. Qui sibi nequā ē: cui alij bon⁹ erit? Et nō iocundabitur in bonis suis . Qui sibi inuidet, nihil ē illo nequius .7 h̄ redditio ē malitie illi⁹. Et si bñ fecerit ignorauit 7 nō volēs facit .7 i nouissimo manifestat maliciā suā. Nequā ē oculꝰ liuidi .7 auertēs faciem: 7 spicies aiam suam. In satiabilis oculꝰ cupidi in ꝑte iniq̄tatis nō satiabit: donec ꝓsumat arefaciēs aiam suā. Oculus malus ad mala .7 nō satiabit pane indigens .7 in tristicia erit sup mēsā suā. Fili si bñ tibi fac tecū .7 vo dignas oblationes offer. Memor esto quoniā mors nō tardat .7 testamētū inferoꝝ: q̄a vemōstratū ē tibi. Testamentū.n. bui⁹ mundi 7 scōm vires tuas exporrigēs da paupi. Nō defraudes a die bono .7 pticula bone dici nō te ꝑtereat. Nonne alijs relinques dolores 7 labores tuos? In diuisiōe sortis da 7 accipe .7 iustifica aiam tuā. Ante obitū tuū opare iusticiā: q̄m nō ē apud inferos inuenire cibum. Vis caro sicut fenū veteraſcet .7 sic folium fructificās in arbore viridi. Alia generat 7 alia vetit: sic generatio carnis 7 sanguis alia finit .7 alia nascit. Omē opus corruptibile in fine veficiet .7 q̄ illud opat ibit cum illo Et omne opus electum iustificabitur . 7 qui operatur illud honorabitur in illo . Beatus vir qui in sapientia morabit .7 qui in iustitia meditabit .7 in sensu cogitabit circūspectionem dei. Qui cogitat vias illi⁹ in corde suo. 7 in absconsis suis intelligēs : vadēs post illā q̄si inuestigator .7 in vijs illi⁹ cōsistēs. Qui respicit p fenestras illi⁹ .7 in ianuis illi⁹ audiens. Qui requiescit iuxta domū illi⁹: 7 i pariebus illi⁹ figēs palū. Statuet casulam suā ad man⁹ illi⁹ .7 requiescet i casula illi⁹ bona p eum. Statuet filios suos sub tegmie illius .7 sub ramis ei⁹ morabit. Proteget sub tegmie illi⁹ a feruore .7 in glia ei⁹ requiescet.

Qui timet deū faciet illud .7 q̄ continens est iustitie apprehendet illā .7 obuiabit illi q̄si mat honorificata .7 q̄si mulier a virginitate suscipiet illum. Cibabit illū pane vite 7 intellectus .7 aqua sapiētie salutaris potabit illum. Et firmabit in illo 7 nō flectet .7 cōtinebit illū 7 nō cōfundet: 7 exaltabit illū apud ꝓximos suos. Et in medio ecclesie apiet os ei⁹ .7 adimplebit eū spiritu sapie 7 intellect⁹ .7 stola glie vestiet illū Jocūditatē 7 exultationē thesauriçabit sup illū. 7 nomē eēno hereditabit illū. Voces stulti nō apprehendent illā. 7 vōes sensati obuiabūt illi. Voes stulti nō videbūt eā: longe.n. abest a superbia 7 dolo. Viri mēdaces nō erūt illi⁹ memores .7 viri veraces inuenient in illa 7 successū habebūt vsq̄ ad iſpectiōz dei. Nō ē speciosa laus in ore pctōris .q̄a non ē a dño missus : q̄m a deo ꝓfecta est sapia. Sapiētie eni dei astabit laus .7 i ore fideli abūdabit. 7 dñator dabit eā illi. Nō dixer⁹ p deū abest: que.n. odit. ne feceris. Nō dicas ille me iplanauit: nō.n. necessarij sūt ei voes impij. Oē execramentū erroꝝ odit dñs. 7 nō erit amabile timentib⁹ eum. Deus ab initio cōstituit hoiem .7 reliq̄t illū in manu ꝓsilij sui. Adiecit mandata 7 ꝓcepta sua. Si voluer⁹ mādata cōseruare: ꝓseruabūt te .7 i ꝓpetuū fidem placitā facere. Apposuit tibi aquā 7 ignē: ad q̄d voluer⁹ porrige manū tuā. Ante hoiem vita 7 mors: bonū 7 malū. Quod placuerit ei dabit illi: q̄m multa sapia dei .7 fortis i potentia: videns oēs sine intermissiōe. Oculi dñi ad timentes eū. 7 ipse agnoscet oēm operā hominis Nemini mādauit impie agē. 7 nemini vedit spaciū peccādi. Nō.n. cōcupiscit multitudinem filioꝝ infidelium 7 inutilium.

Ne iocūderis in filijs impijs si multiplicent: nec oblecter⁹ sup ipsos si nō ē timor dei in illis . Non credas vite illoꝝ .7 ne respexeris in labores eoꝝ. Melior ē eni vnus timens deū: q̄ mille filij impij. Et vtile ē mori sine filijs: q̄m relinquere filios impios. Ab vno sensato inhabitabit patria. 7 a trib⁹ impijs vastabit. Multa talia vidit oculus meus .7 fortiora hoꝝ audiuit auris mea. In synagoga peccantiū exardebit ignis .7 in gente incredibili exardescet ira. Non exoraverunt ꝓ peccatis suis antiqui gigātes: qui vastructi sunt cōfidentes sue ꝓtuti: 7 nō pepercit pegrinationi illoꝝ: sed pcussit eos 7 execrat⁹ ē eos ꝓ superbia ꝓbi illoꝝ. Nō misert⁹ ē illis gētē totā pdēs 7 extollentē se in peccat⁹

suis. Et sicut secẽta milia ꝓditũ ą ꝓgregati sũt in duritia cordis sui. ⁊ si vnus fuisset circuncisus mirꝫ si fuisset imunis. Misericordia.n. ⁊ ira ẽ cũ illo: potẽs exoratio ⁊ effũdẽs irã. Scõm misericordiã suã: sic correctio illi⁹: hominẽ ꝑm opera sua iudicat. Nõ effugiet in rapina peccator. ⁊ nõ retardabit sufferentia misericordiã faciẽtis. Quis misericordia faciet locũ vnicuiꝫ scõm meritũ opeꝝ suorum ⁊ scõm intellectũ pegrinationis ipsius. Nõ dicas. A deo abscondar. ⁊ ex summo ąs mei memorabitur. In ꝑplo magno nõ agnoscar. Quis est.n. anima mea in tam imensa creatura? Ecce celũ ⁊ celi celoꝝ: abyssus ⁊ vniũsa terra ⁊ que in eis sunt in cõspectu illi⁹ cõmouebunt: montes simul ⁊ colles ⁊ fundamẽta terre. ⁊ cũ cõspexerit illa de⁹. tremore cõcutiẽt. Et in oibus his insensatũ ẽ cor. ⁊ ẽ cor intelligiẽ ab illo. ⁊ vias illi⁹ quis intelligit? Et procella quã nec ocul⁹ vidit homis? Hã plurima illi⁹ opera sunt, in absconsis: ꝟ opera iusticie ei⁹ quis enũciabit: aut quis sustinebit? Longe.n.ẽ testamentũ a quibusdã ⁊ interrogatio boiuꝫ in cõsũmatione ẽ. Qui minorat cor de cogitat inania. ⁊ vir imprudens ⁊ errãs cogitat stulta. Audi me fili ⁊ disce disciplinã sensus. ⁊ in ꝓbis meis attẽde in corde tuo: ⁊ dicã in equitate disciplinã ⁊ scrutator enarrare sapiam: ⁊ in ꝓbis meis attẽde in corde tuo. ⁊ dico in eqtate spiritus virtutes quas posuit de⁹ in opa sua ab initio ⁊ in ꝓfitate enũcio sciam eius. In iudicio dei opa ipsi⁹ ab initio. ⁊ ab institutione boiuꝫ ipsoꝝ diuisit ptes illoꝝ: ⁊ initia eoꝝ in gẽtib⁹ suis. Quanuit ẽternũ opera illoꝝ: nec esurierunt nec laborauerũt. ⁊ non destiterunt ab opibus suis. Unusquisq; primũ sibi nõ angustiabit vsq; in eternũ. Nõ sis incredibilis ꝓdo illi⁹. Post hꝫ de⁹ in terrã respexit. ⁊ ipleuit illã bonis suis. Anima aũt oĩs vitalis denunciauit ante faciem ipsius: ⁊ in ipsa iterum reuersio illorum.

℣. XVII

Deus creauit de terra hoiem. ⁊ scõm imaginẽ suã fecit illũ. Et iterum cõuertit illum in ipsam. ⁊ ꝑm se vestiuit illum virtute. Numerũ dieꝝ ⁊ temp⁹ dedit illi: ⁊ dedit illi ptãtem eoꝝ ẽ fuit sup terram. Posuit timorẽ illi⁹ sup oẽm carnẽ. ⁊ dominatus ẽ bestiarum ⁊ volatilũ. Creauit ex ipso adiutorium simile sibi: consilium ⁊ linguã ⁊ oculos ⁊ aures ⁊ cor: dedit illis excogitandi ⁊ disciplina intellect⁹ replenit illos. Creauit illis sciam spũs: sensu ipleuit cor illorum ⁊ mala ⁊ bona oñdit illis. Posuit oculũ ipsoꝝ super corda illorũ oñdere illis magnalia operꝝ suoꝝ ut nomẽ scificationis collaudent. ⁊ gl̃iari i mirabilib⁹ illius: ut magnalia enarrent operꝝ eius. Addidit illis disciplinã. ⁊ legẽ vite hereditauit illos. Testamẽtũ eternũ ꝓstituit cũ illis. ⁊ iusticiã ⁊ iudicia sua oñdit illis. Et magnalia honoꝝ ei⁹ vidit ocul⁹ illorum. ⁊ honorem vocis audierũt aures illoꝝ. ⁊ dixit illis. Attẽdite ab oĩ iniq̃. Et mandauit illis: vnicuiq; de ꝓximo suo. Uie illorum coram illo sũt sẽp. nõ sũt abscõse ab oculis ipsi⁹. In vnãquãq; gentẽ ꝓposuit rectorẽ. ⁊ ps dei israel facta est manifesta. Et oĩa opa illoꝝ de lut sol in cõspectu dei. ⁊ oculi ei⁹ sũt in mẽsione inspicientes in vijs eorum. Non sunt absconsa testamenta ꝓpter iniquitatem illorum. ⁊ omnes iniq̃tates eorũ in conspectu dei. Elemosyna viri q̃si saccul⁹ cũ ipso. ⁊ gratiã hois q̃si pup. illã ꝓseruabit. ⁊ postea resurget ⁊ retribuet illis retributionẽ vnicuiq; in capite ipsoꝝ. ⁊ cõuertet in inferiores ptes ẽre Penitẽtib⁹ aũt dedit viã iusticie. ⁊ cõfirmauit deficiẽtes sustinere. ⁊ destinauit illis sortem ꝓfitatis. Cõuertẽ ad dñm ⁊ relinq̃ peccata tua. ꝑcare ante faciẽ dñi. ⁊ minue offẽdicula. Reuertẽ ad dñm. ⁊ auertere ab iusticia tua. ⁊ nimis odito execrationẽ: ⁊ cognosce iusticias ⁊ iudicia dei. ⁊ sta in sorte ꝓpositionis ⁊ oronis altissimi dei. In ptes vade seculi sancti: cũ viuis ⁊ dantib⁹ cõfessionem deo. Nõ demoreris i errore impioꝝ: ante mortem cõfitere. A mortuo quasi nihil ꝑit cõfessio. Cõfiteberis viuẽs: ⁊ viu⁹ ⁊ sanꝰ cõfiteberis ⁊ laudabis deũ. ⁊ gloriaberis in misera-
tionibus eius. Qm magna misericordia dñi: ⁊ ꝓpitiatio illi⁹ ꝙuertentib⁹ ad se. Nec.n. oĩa ꝑnt esse in boib⁹: q̃m nõ est imortalis filꝰ hominis. ⁊ i vanitate malicie placuerũt. Quid lucidius sole: ⁊ hic defiçiet. Aut quid neq̃us q̃ qõ excogitauit caro ⁊ sanguis? ⁊ hoc arguet. Uirtutem altitudinis celi ipse cõspicit: ⁊ omnes homines terra ⁊ cinis.

℣. XVIII

Qui vivit in eternũ creauit oĩa simul Deus sol⁹ iusticie. ⁊ manet inuictus rex in eternum. Quis sufficiet enarrare opa illius? Quis enĩ inuestigabit

magnalia ei⁹. Virtutē aūt magnitudinis ei⁹ quis enūciabit? Et qs adijciet enarrare misericordiā ei⁹? Nō ē minuere neq; adijcē: nec ē inuenire magnalia dei. Cū cōsūmauerit hō tūc incipiet: et cū quieuerit operabit. Quid ētō et q̄ gratia illi⁹? et quid ē bonū aut q̄d nequā illi⁹? Numerus dier⁹ hoīs ut multū centum anni: q̄si gutte aq̄ maris reputati sūt. Et sic calcul⁹ arene: sic exigui anni in die eui. Propter hoc patiēs ē dn⁹ in illis et effūdit sup eos misericordiam suam. Vidit p̄sumptionē cordis corū q̄m mala est: et cognouit subuersionē illorū: q̄m neq; ē. Ideo adimpleuit misericordiā suā in illis et ostēdit eis viā equitat⁹. Miseratio hoīs circa p̄ximū suū: misericordia aūt dei sup oēm carnē. Qui misericordiā habet corripit et erudit: q̄si pastor gregē suū. Misereat excipiēs doctrinā misericordiē et q̄ festinat in iudicijs ei⁹. Fili in bonis nō des q̄relā et i oi dato nō des tristiciā verbi mali. Nonne ardorem refrigerabit ros? Sic et verbū melio⁹ q̄ datū. Nōne ecce verbū sup datū bonū? Sz vtraq; cū hoīe iustificato. Stult⁹ acriē improperabit et dat⁹ indisciplinati tabescere facit oculos. Ante iudiciū para iusticiā tibi. et ante q̄ loq̄ris: discе. Ante languorem adhibe medicinā. et ante iudiciū interroga teipsū. et in cōspectu dei inuenies p̄pitiationem. Ante languorē humilia te. et i tpe infirmitat⁹ oñde cōuersationē tuā. Nō impediaris orare semp. et ne veteris vsq; ad mortem iustificari: q̄m merces dei manet inexhū. Ante orōnē p̄para aiam tuā. et noli esse q̄si hō q̄ tēptat deum. Memēto ire in die cōsūmatiōis. et tempus retributiōis in q̄uersatione facies. Memēto pauptat⁹ i tpe abūdantie. et necessitatē paupertatis in die diuitiar⁹. A mane vsq; ad vesperā immutabit tēp⁹. et dies oīa acta in oculis dei. Dō sapiēs in oīb⁹ metuit. et in diēb⁹ delictor⁹ attēdet ab inertia. Vir astut⁹ agnoscit sapiam et inuenietī eā. dabit confessionem sensati in verbis. et ipse sapienē egerūt. et intelligent verba et iudicia. et ip̄os operuerūt p̄verbia et iudicia. Post concupiscētias tuas nō eas. et a voluptate tua auertere. Si p̄stes aie tue concupiscētias ei⁹: faciet te in gaudiū inimicis tuis. Ne oblecteris in turbis: nec i modicis illoz. Ne fueris mediocris i cōfessiōe ex fenore. et non est tibi vtilis i seculo. Eris. n. inuid⁹ aie tue. XIX

Operari⁹ ebrietatē nō locupletabit. et q̄ spernit modica paulatī decidit. Vinū et mulieres apostatare faciūt sapientes. et arguūt sensatos. et q̄ se iūgit fornicarijs. erit nequ⁹. Putredo et vermes hēditabūt illū: et extollet⁹ in exemplū multi⁹. et tollet⁹ de nūero aia ei⁹. Qui credit cito leuis corde est et minorabit⁹ et q̄ delinq̄t in aiam suā. insuper habebit⁹. Qui gaudet iniq̄tate denotabitur. et q̄ odit correptionē minuet⁹ vita. et q̄ odit loq̄citatē extinguit malitiā. Qui peccat i aiam suā penitebit: et q̄ iocūdat⁹ in malicia denotabit⁹. Ne iteres dn̄o nequ⁹ et dure. et nō minorabēris. Amico et inimico noli narrare sensū tuū. et si ē tibi delictum noli denudare. Audiet. n. te et custodiet te. et q̄si defendens peccatū odiet te. et sic aderit tibi semp. Audisti dn̄m aduersus p̄ximū tuū cōmotiat⁹ in te: fidens q̄si nō te dirupet. Ad facie dn̄i parturit fatuus sicut q̄ gemit⁹ part⁹ i fauc⁹. Sagitta infixa femori carnis: sic dn̄s i corde stulti. Corripe amicū ne forte nō intellexerit. et dicat. nō feci: aut si fecerit. ne iterū addat facē. Corripe p̄ximū ne forte nō dixerit: et si dixerit. ne forte iteret. Corripe amicū sepe. n. fit cōmissio. et nō oī dicto credas. Est q̄ labit⁹ lingua sua: et nō ex aio. Quis ē. n. q̄ nō deliquerit i lingua sua. Corripe p̄ximū antequ⁹ cōminer⁹. et da locū timori altissimi: quia dis sapia timor dei. Et in illa timē deū. et in oī sapia dispositio legis. Et nō ē sapia neq; tie disciplina. et nō ē cogitat⁹ bon⁹ peccat⁹ prudētia. Est prudentie neq; tia. et ipsa execratio. et ē ispiēs q̄ minuit sapia. Melior ē hō q̄ minuit sapia. et deficiēs sensu i timore dei q̄ q̄ abūdat sensu et trāsgredit legē altissimi. Est solertia certa et ipsa iniq̄: et ē q̄ emittit dn̄s certū et narrās penitet. Est q̄ nequit⁹ humiliat se. et interiora ei⁹ plena sunt dolo: et ē iust⁹ q̄ se nimiū submittit a multa humilitate. et ē iust⁹ q̄ declinat facie suā et figit nō videt se q̄si ignotū ē. Et si ab infirmitate virtut⁹ vetet peccare: si inuenerit tps malefaciēdi malefaciet. Ex visu cognoscit vir et ab occursu faciei cognoscit sensat⁹. Amict⁹ corpis et risus dentiū: et ingress⁹ hoīs enūciat de illo. Est correptio medax et ira p̄tumelios⁹. et ē iudiciū quō nō p̄bat⁹ est bonū. et tacēs et ipse ē prudēs

Quam bonū ē arguē q̄ irasci. et confitentē in oratione non prohibere. Cōcupiscentia spadonis deuirginauit

iuuēculā: sic qui facit p̄ vim iudiciū ini quū. Nē bonū est correpto manifestare pniam: sic eni effugies voluntariū petm̄. Est tacēs q̄ inuenit sapiēs. ⁊ ē odibilis q̄ procax ē ad loquēdum. Est aūt tacēs ⁊ nō bñs sensū loquele. ⁊ ē tacēs sciēs tp̄s apti tpis. Homo sapiens tacebit vsq; ad tēp̄: lasciu⁹ āt ⁊ ip̄rudēs nō seruabit tp̄s. Qui multū vtit p̄bis ledet aiam suam. ⁊ q̄ ptātem sibi sumit iuste: odiet. Est processio i malis viro i disciplinato. ⁊ ē iuētio i ētrimētū. Est datū qđ nō ē vtile. ⁊ est datū cui⁹ retributio duplex. Est p̄pt̄ gloriā minoratio. ⁊ ē q̄ ab humilitate leuabit caput. Est q̄ multa redimat modico p̄cio. ⁊ restituens ea in̄ septuplū. Sapiēs in p̄bis seipsum amabilē facit: gratie aūt fatuoꝝ effundent. Hat⁹ insipiēt; nō erit vtilis tibi: oculi n. illi⁹ septemplices sūt. Exigua dabit ⁊ multa improperabit. ⁊ aptio oris illi⁹ iflāmatio ē. Hodie feneraf q̄s. ⁊ cras expetit. ⁊ odibilis est hō huiusmodi. Fatuo nō erit amic⁹. ⁊ non erit grā in bonis illi⁹. Qui. n. edūt panē illi⁹. false lingue sūt. Quotiēs ⁊ quāti irridebūt eū Hesq; n. qđ batēdū erat. direct o sensu vistri buit: siliē ⁊ qđ nō erat batēdū. Lapsus false lingue q̄si q̄ in pauimēto cadens: sic casus maloꝝ festinant venient. Hō acbaris q̄si fabula vana. ⁊ i ore idisciplinatoꝝ assidua erit. Ex ore fatui reprobabit parabola: nō. n. dic illā in tpe suo. Est q̄ vtaf pctare p̄ inopia ⁊ i reqe sua stimulabit. Est q̄ pdet aiam suā p̄ p̄fusiōe. ⁊ ab ip̄rudenti psona pdet eā: psone aūt acceptiōe pdet se. Est q̄ p̄ p̄fusiōe p̄mittit amico. ⁊ lucrat⁹ ē cū inimicū grat⁹. Opprobriū neq; i hoie mēdaciū. ⁊ in ore indisciplinatoꝝ assidue erit. Potior fur. q̄ assiduitas viri mēdacis. qđtionē aut ē ambo bēditabūt. Mores boni⁹ mēdaciū. sine honore. ⁊ cōfusio illoꝝ cū ipsis sine ēmissiōe. Sapiēs in p̄bis p̄ducet seipsū. ⁊ hō prudens placebit magnat⁹. Qui opaf t̄rā suā. exaltabit acerum frugū. ⁊ q̄ opaf iusticiā ipse exaltabit. q̄ vero placet magnat⁹ effugiet iiq̄tatē. Exenia ⁊ dona excecāt oculos iudicū. ⁊ q̄si mut⁹ in ore auertit correctiōes eoꝝ. Sapia absco-sa. ⁊ thesaur⁹ inuisus: que vtilitas in vtrisq;?

Melior ē q̄ celat insipiētiam suam: q̄ homo qui abscōdit sapientiā suā. XXXI

Fili peccasti. nō addijcias iteꝝ: sz̄ ⁊ pristinis ēpcare ut tibi dimittant. Quasi a facie colubri fuge peccata. ⁊ si accesseris ad illa. suscipient te. Dentes leonis dentes ei⁹: interficiētes aias boiuz. Quasi rūphea bis acuta boīs iniq̄tas: plage illi⁹ nō est sanitas. Obiurgatio ⁊ iurie anullabūt substantiā. ⁊ dom⁹ q̄ nimis locupl ē annullabit supbia: sic suba supbi eradicabit. Depcatio pauperis ex ore vsq; ad aures pruenient. ⁊ iudiciū festinato aduenient illi. Qui odit correptionē vestigiū est pcatoris. ⁊ qui timet veū cōuertet ad cor suū. Notus a longe potens lingua audaci. ⁊ sensat⁹ scit labi se ab ip so. Qui edificat domū suā impendijs alienis q̄si q̄ colligit lapides suos in byeme. Cruppa collecta synagoga peccantiū. ⁊ p̄sūmatio illoꝝ flāma ignis. Via peccātiū cōplānata lapidibus. ⁊ i fine illoꝝ inferi ⁊ tenebre ⁊ pene. Qui custodierit iusticiā. cōtinebit sensū ei⁹: cōsūmatio timoris dei. sapia ⁊ sensus. Non erudiet: q̄ nō ē sapiēs in bono. Est aūt insipientia q̄ abūdat in malo. ⁊ nō ē sensus. vbi est amaritudo. Scia sapiēt; tanq̄ ūndatio abūdabit. ⁊ p̄siliū illi⁹ sicut fons vite permanet. Cor fatui q̄si vas p̄fractū. ⁊ cēm sapiam nō tenebit. Verbū sapiēs q̄cūq; audierit sciūs laudabit. ⁊ ad se adijciet: audiuit luxuriosus ⁊ displicebit illi. ⁊ p̄jiciet illō post dorsū suū Narratio fatui q̄si sarcina in via. nā in labijs sensati inueniet grā. Os prudēt; q̄rit in ecclesia. ⁊ p̄ba illius cogitabit in cordibus suis. Tanq̄ dom⁹ exēmiata. sic fatuo sapia: ⁊ scia insensati ienarrabilia verba. Cōpedes in pedib⁹ doctrina stulto: ⁊ q̄si vincula manuū sup manū dexterā. Fatu⁹ in risu exaltat vocem suā: vir aūt sapiēs vix tacite ridebit. Ornamētū aureū prudēti doctrina. ⁊ quasi brachiale i brachio dextro. Pes fatui facilis in domū p̄rimi. ⁊ hō perit⁹ p̄fundet a psona potent;. Stult⁹ a fenestra respiciet in domū: vir aūt erudit⁹ foris stabit. Stultitia homis auscultare p ostiū. ⁊ prudens q̄ audiet contumelia. Labia imprudentiū stulta narrabūt: p̄ba aūt prudentiū statera ponderabunt. In ore fatuoꝝ cor illoꝝ: ⁊ i corde sapientum os illoꝝ. Dū maledicit impi⁹ diabolū: maledicit ipse aiam suā. Susurro coinquinabit animā suā. ⁊ i oib⁹ odiet: ⁊ q̄ pmāserit. odiosus erit.

Tacit⁹ ⁊ sensat⁹ honorabit. CXXII

I Pl lapide luteo lapidat⁹ ē piger. ⁊ oēs loquēt sup aspnatiōnē illi⁹. De stercore

dum lapidatus ẽ piger. ⁊ oĩs q̃ tetigerit cũ excutiet man⁹. ℒ Cõfusio pr̃is ẽ ꝛ filio idisciplinato: filia aũt fatua in ꝛminoratiõe fiet. Filia prudẽs hẽditas viro suo: nã q̃ ꝓfudit in ꝓtumeliã fit genitor. Patrẽ ⁊ viru ꝓfundit audax. ⁊ ab ip̃is nõ minorabit: ab vtr̃q; aũt inhonorabit. ℒ Musica i luctu importuna narratio: flagella ⁊ doctrina in oĩ tpe sapia. Qui docet fatuũ: qui q̃ glutinat testã. Qui narrat ꝑbũ nõ audiẽti: qui q̃ excitat dormiẽ tẽ ꝛ graui somno. ℒ Cũ dormiẽte loq̃r q̃ narrat stulto sapiam. ⁊ in fine narratiõis dicit. Quis est ib⁹? Sup mortuũ ploza: ꝛfecit eni lux eius. ⁊ sup̃ fatuũ ploza: ꝛfecit eni sensu. Modicũ ploza sup̃ mortuũ: qm̃ reqeuit. Ne quissimi. n. nequissima vita sup mortẽ fatui. Lucet⁹ mortu septẽ dies: fatu aũt ⁊ ip̃i oĩs dies vite illo⁹. ℒ Cũ stulto ne multũ loq̃ris. ⁊ cũ insensato ne abieꝛ. Serua te ab illo ut nõ molestiã habeas. ⁊ nõ coinq̃naberis i pctõ illi⁹ Deflecte ab illo. ⁊ inuenies requiẽ. ⁊ nõ accidiaberis in stulticia illi⁹. Sup plũbũ q̃d grauabit? Et qõ illi aliud nomẽ q̃m fatu⁹? Arenam ⁊ salẽ. ⁊ massã ferri facili⁹ ẽ ferre: q̃m hominẽ ip̃udentẽ ⁊ fatuũ ⁊ ip̃iũ. Sic̃ lozamẽtũ ligneũ colligatũ fũdamẽto edificij nõ dissoluet. sic ⁊ coꝛ ꝓformatũ i cogitatiõe cõsilij. Cogitat⁹ sensati in oĩ tpe ꝛi metu nõ ꝛpzabit. Sic̃ oznat⁹ arenosus i paricte lympzo: ⁊ sicut palee i excelsis. ⁊ cemẽta sine ip̃ensa posita ꝛ faciẽ vẽti nõ pmanebũt: sic ⁊ coꝛ timidũ i cogitatiõe stulti ꝛ ip̃tũ timoꝛis nõ resistet. sic ⁊ coꝛ trepidũ i cogitatiõe fatui. oi tẽpoze nõ metuet: sed ⁊ q̃ ip̃ceptj ꝛi pmanet semp. Pungẽs oculũ ꝛducit lacbzymas. ⁊ q̃ pũgit coꝛ. pfert sensũ. Mittẽs lapidẽ in volatilia ꝛiciet illa: sic ⁊ q̃ quitiat amico. dissoluit amicitiã. Ad amicũ ⁊ si ꝓduxeꝛis gladium. nõ ꝛsperes. est. n. regressus ad amicũ. Si aperit os triste. nõ timeas: est. n. pcoꝛdatio. excepto cõuitio ⁊ iproperio ⁊ supbia ⁊ mysterij reuelatiõe ⁊ plaga dolosa. In his oĩbus effugiet amic⁹. Fidẽ posside cũ amico in pauptate illi⁹. ut ⁊ i bonis illi⁹ leteꝛ. In tpe tribulatiõis illi⁹ pmane illi fidelis: ut ⁊ i hẽditate illi⁹ colxres sis. Aq̃ ignẽ camini vapoꝛ ⁊ fum⁹ ignis ialtat: sic ⁊ aq̃ sanguinẽ maledicta ⁊ ꝓtumelie ⁊ mine. Amicũ salutare nõ ꝓfundaris. A facie illi⁹ nõ me abscondã. ⁊ si mala mihi euenerit ꝓ illũ sustinebo. Qis qui audiet. cauebit se ab eo. Quis dabit oꝛi meo custodiã. ⁊ sup labia mea signaculũ certũ: ut non cadã in ip̃is. ⁊ lingua mea pdat me?

XXIII

Omine pater ⁊ dñator vite mee. ne ꝛelinq̃s me in cogitatu ⁊ ꝓsilio eoꝛ. nec sinas me cadere i illis. Quis supponit in cogitatu meo flagella ⁊ in corde meo doctrinã sapie ut ignoratiõibus eoꝛ nõ parcat mihi. ⁊ non appareat ꝛcelicta eoꝛũ. ⁊ ne adincrescant ignoratie mee. ⁊ multiplicent ꝛcelicta mea. ⁊ pctã mea abũdẽt ⁊ incidã i ꝓspectu aduersarioꝛ meoꝛ. ⁊ gaudeat inimic⁹ me⁹? Dñe p̃r ⁊ d⁹ vite mee ne ꝛelinq̃s me i cogitatu illoꝛ. Extollẽtiã oculoꝛũ meoꝛũ ne ꝛderis mihi. ⁊ cõ ꝛsiderium auerte a me. Auferat me ꝛtris ꝓcupiscẽtias ⁊ ꝓcubitus ꝓcupiscẽtie ne apprehendãt me. ⁊ aie irreuerẽti ⁊ infrunite ne tradas me. Doctrinã oris audite filij: ⁊ q̃ custodierit illam nõ ꝑibit labijs suis. nec scãdalizabit i oꝑib⁹ neq̃ssimis. In vanitate sua apprehẽdit pctõꝛ. ⁊ supbus ⁊ maledict⁹ scandalizabit in illis. Juratiõi nõ assuescat os tuũ: multi. n. casus in illa. Homiatio ꝙ ꝛi nõ sit assidua in oze tuo. ⁊ noib⁹ scõꝛ nõ admiscearis: q̃m nõ eris imunis ab eis. Sic̃. n. seru⁹ interrogat⁹ assidue. a liuoze nõ minuit: sic oĩs iurãs ⁊ nominãs in toto a pctõ nõ purgabit. Vir multũ iurãs iplebit iniq̃tate. ⁊ nõ discedet a domo illius plaga. Et si frustrauerit fratrẽ ꝛelictũ illius sup ipsũ erit. ⁊ si dissimulauerit ꝛelinquit duplicit. ⁊ si i vacuũ iurauerit nõ iustificabit. Replebit. n. retributiõe pessima dom⁹ illi⁹. Est ⁊ alia loq̃la ꝙ mozti: nõ inueniat in hẽditate iacob. Eteni a misericordib⁹ oĩa h̃ auferent. ⁊ i ꝛlict non voluptabũt. Indisciplinose loq̃le nõ assuescat os tuũ: est. n. in illa ꝑbũ pcti. Memẽto pr̃is ⁊ mr̃is tue. i medio. n. magnatoꝛ ꝓsistis: ne forte obliuiscaꝛ te ꝛ⁹ in ꝓspectu illoꝛ. ⁊ assiduitate tua infatuat⁹ ip̃roperiũ patiaris. ⁊ maluisses nõ nasci ⁊ die natiuitat⁹ tue maledicas. Nõ assuet⁹ in ꝑbis ip̃roperijs in oib⁹ diebus tuis nõ erudiꝛi. Duo genera abũdãt i pctis. ⁊ tertiũ adducit ira ⁊ pditionẽ. Alia callida q̃si ignis ardens nõ extinguet donec aliq̃d glutiat. ⁊ bõ neq̃ i oze carnis sue. nõ ꝛsinet donec incẽdat ignẽ. Homini fornicario oĩs panis dulc̃: nõ fatigabit transgrediens vsq; ad finẽ. Vis bõ qui trãsgredit lectũ suũ cõtinens in aiam suã. ⁊

vices·q̄s me videt·tenebre circūdant me.7 parietes cooperiūt me7 nemo circūspicit me quē vereor·velictor meor nō mēorabit altissimus.7 nō intellexit·qm̄ oia videt oculꝰ illiꝰ qm̄ expellit a se timorē dei hꝰ mōi hoīs timor7 oculi hoīz timētes illū.7 non cogūit:qm̄ oculi dīni multo plus lucidiores sūt sup solē circūspicientes cēs vias hoīz.7 pfundum abyssi.7 hoīz corda:intuētes in abscōditas ptes. Dño.n.deo añr̄ crearenr oia sūt agnita·sic·7 post pfectū respicit oia. Hic in plateis ciuitatis vindicabit.7 q̄si pullꝰ eq̄nꝰ fugabit7 vbi nō spauit apphendet. Et erit vedecus oībus.eo q̄ nō intellexerit timorē dīi. Sic·7 mulier oīs relinquēs virū suū.7 statuēs hereditatē ex alieno matrimonio. Primo.n.in lege altissimi incredibilis fuit.7 secūdo virū suū vereliq̄t: tertio in adulterio fornicata ē7 ex alio viro filios statuit sibi. Hec i ecclesiā adducet.7 i filios eiꝰ respiciet. Nō tradent filij eiꝰ radices.7 rami eiꝰ non dabūt fructū Derelinquet in maledictū memoriā eius:7 vedecus illiꝰ nō velebit. Et agnoscēt q̄ vereliēti sunt: qm̄ nihil meliꝰ ē q̄ timor dei.7 nihil dulcius q̄ respicē in mādata dīi. Gloria magna est sequi dominum: longitudo enim dierum assumetur ab eo.

XXIIII

Sapientia laudabit aiam suā.7 i deo honorabit.7 in medio ppli sui gliabit7 in ecclesijs altissimi apiet os suum7 in cōspectu·virtutis illius gloriabit.7 i medio ppli sui exaltabit.7 in plenitudine sancta admirabit.7 in multitudine elector habebit laudē.7 inter bñdictos bñdicet dicēs: Ego ex ore altissimi pdiui:pmogenita añ cēm creaturā. Ego feci in celis ut orieret lumē indeficiens.7 sicut nebula texi cēm erā. Ego in altissimis habitaui.7 thronꝰ meꝰ i colūna nubis. Gyrū celi circuiui sola.7 pfundū abyssi penetraui.7 in fluctibꝰ marīs ambulaui.7 i oi terra steti. Et in oi ppło7 in oi gente pmatū habui.7 oiuz excellētiū7 humiliū colla virtute calcaui. Et in his oibꝰ requiē q̄siui.7 in hereditate dīi morabor. Tūc pcepit7 dixit mihi creator oiuz.7 q̄ creauit me requieuit in tabernaculo meo.7 dixit mihi. In iacob habita.7 in isrl hēditare.7 in electis meis mitte radices. Ab initio7 ante secula creata sū.7 vsq; ad futurū seculū nō delinā.7 in habitatione scā coram ipso ministraui. Et sic i syon firmata sū.7 in ciuitate scificata silr̄ requieui.7 in hierusalem ptās mea. Et radicaui in ppło honorificato.7 in ptes dei mei hereditas illius7 in plenitudine scōr detentio mea. Quasi cedrus exaltata sū in libano.7 q̄si cupressus in mōte syon. Quasi palma exaltata sū in cades.7 q̄si plātatio rose i hiericho. Quasi oliua speciosa in cāpis.7 q̄si platanꝰ exaltata sū iuxta aquā i plateis. Sic cinnamomū7 balsamū aromatiçās:odorē dedi. Quasi mirrha electa dedi suauitatē odorꝰ.7 q̄si storax7 galbanꝰ7 vngula7 gutta. Quasi libanꝰ nō iciui sus vaporaui habitationē meā:7 q̄si balsamum nō mixtū odor me. Ego q̄si terebinthꝰ extēdi ramos meos.7 rami mei honorꝰ7 gratie. Ego q̄si vitis fructificaui suauitatē odoris.7 flores mei fructꝰ honorꝰ7 honestatis. Ego mr̄ pulchre dilectiōis.7 timorꝰ.7 agnitiōis7 scē spei. In me oīs grā vite7 veritatis: in me oīs spes vite7 virtutꝰ. Trāsite ad me cēs qui concupiscitis me.7 a gnātiōibꝰ meis ipleminī. Spūs.n.meꝰ sup mel dulce.7 hereditas mea sup mel7 fauū. Memoria mea in gnātione seculor. Qui edūt me adhuc esurient.7 q̄ bibunt me adhuc sitient. Qui audit me nō confundet.7 qui operant in me nō peccabūt. Qui elucidant me vitā eternā habebunt. Hec oia liber vite.7 testamentū altissimi.7 agnitio veritatis Legē mādauit moyses in pceptis iustificationū7 hereditatē domui iacob.7 isrl promissiones. Posuit dauid puero suo excitare regē ex ipso fortissimū.7 in throno honorē sedere i sempiternū. Qui implet q̄si physon sapiam.7 sicut tigris in diebꝰ nouor. Qui adimplet q̄si eufrates sensū. Qui multiplicat q̄si iordanis i tpe messis. Qui mittit disciplinā sicut lucē.7 assistēs q̄si gyon in die vindemie. Qui precessit primus scire illā.7 in firmiorē nō inuestigabit eā. Amari.n.abūdabit cogitatio eiꝰ.7 cōsiliū illius in abysso magna. Ego sapia effudi flumia.ego q̄si trames aque imense de fluuio. Ego q̄si fluuiꝰ doctr.7 sicut aqueductꝰ exiui de paradiso. Dixi. Rigabo hortū meū plātationū.7 inebriabo partꝰ mei fructū. Et factꝰ ē mihi trames abundās.7 fluuiꝰ meꝰ appropinquit ad mare. Adhuc doctrinā q̄si antelucanum illumino oībꝰ:7 enarrabo illā vsq; in lōginquū. Penetrabo inferiores ptes cre.7 respiciam cēs dormiētes.7 illuminabo oēs sperantes in dño. Adhuc doctrinā q̄si prophetiam

effūdā. ⁊ relinquā illā ḡrētib⁹ sapiam. ⁊ non cessinā in ꝓgenies illoꝝ vsq; in euū scīm. Aduertequoniam non solum mihi laboraui: sed omnibus exquirentibus veritatem.

XXV

In trib⁹ placitū ē spiritui meo: q̄ sūt ꝓbata coꝝā deo ⁊ hoīb⁹. Cōcordia fratrū ⁊ amoꝝ. primoꝝ. ⁊ vir ⁊ mulier sibi bñ ꝓsentientes. Tres spēs odiuit aīa mea. ⁊ aggrauor valde aie illoꝝ. Pauperem superbū. ⁊ diuitē mēdacē. ⁊ senē fatuū ⁊ īsensatū. Que ī iuuētute tua nō congregasti: quō in senectute tua inuenies? Q̄ speciosū caniciei iudiciū. ⁊ ꝓbyteris cognoscē ꝓsiliū. Q̄ speciosa veteranis sapia: ⁊ gl̄iosus intellect⁹ ⁊ ꝓsiliū. Corona senū multa peritia. ⁊ gl̄ia illoꝝ timoꝝ dei. Mouē īsuspicabilia cordis manifestauit. ⁊ vecimū dicā in lingua hoīb⁹. Nō q̄ iocūdat in filijs: viuēs. ⁊ vidēs subuersionem īmicoꝝ suoꝝ. Beat⁹ q̄ habitat cū muliere sensata. ⁊ qui lingua sua non est lapsus. ⁊ qui non seruiuit idignis se. Btūs q̄ inuenit amicū verū. ⁊ q̄ enarrat iusticiā auri audiēti. Q̄ magnus qui inuenit sapiam ⁊ sciam: sed nō est sup timētē dñm. Timoꝝ dei sup oia se suppositit. Beat⁹ hō cui donatū ē habē timorē dei. Qui tenet illū: cui assimilabit. Timoꝝ dei ītiū dilectiōis ei⁹. fidei aūt initiū agglutinādum ē ei. Qis plaga tristicia cordis ē. ⁊ oīs malitia neq̄tia mulieris. Et cūm plagā ⁊ nō plagā videbit cordis: ⁊ cūm neq̄tiā ⁊ nō neq̄tiā mulier. ⁊ cūm obductū ⁊ non obductū aduersitū: ⁊ cūm vindictā ⁊ nō vindictam inimicoꝝ. Nō ē caput neq̄us sup caput colubri. ⁊ nō ē ira sup irā mulier. Cōmorari leoni ⁊ draconi placebit. ꝙ habitare cū muliere neq̄. Neq̄tia mulier, imutat faciē ei⁹. ⁊ obcecauit vultū suū tanq̄ vrsus. ⁊ q̄si saccum oñdet i medio ꝓcoꝝ. Ingemuit vir ei⁹. ⁊ audiēs suspirauit modicū. Breuis oīs malitia sup malitiā mulier: sors pctoꝝum cadat sup illā. Ascēsus arenosus in pedib⁹ veterani sic mulier linguata boi q̄eto. Ne respicias i mulier spēm ⁊ nō ocupiscas mulierē in specie mulier. ira ⁊ irreuerētia. ⁊ cōfusio magna. Mulier si ꝑmatum habeat. ira ē viro suo. Loꝝ būile ⁊ facies tristis. ⁊ plaga mort; mulier nequā. Manus debiles ⁊ genua dissoluta, mulier q̄ nō beatificat virū suum. A muliere ītium factū ē pcti. ⁊ p illā oēs morimur. Nō des aque tue exitū nec modicū: nec mulieri nequā dē tuā ꝓdeundi. Si nō abulauerit ad manū tuā: ꝓfundet te i ꝓspectu īmicoꝝ tuoꝝ. A carnib⁹ tuis abscide illā ne semp te abutat.

Mulier bone btūs vir: nu-

XXVI

mer⁹. n. annoꝝ illoꝝ duplex. Mulier fortis oblectat virū suū: ⁊ annos vite illi⁹ in pace iplebit. Pars bona mulier bona: i pte bona timentiū deū dabit viro, p facta bona. Diuitis aūt ⁊ paupis coꝝ bonū: in oi tpe vult⁹ illoꝝ hilar. A trib⁹ timuit coꝝ meū. ⁊ in quarto facies mea metuit. Delaturā ciuitatis. ⁊ collectionē ꝓpl̄i. ⁊ calumniā mēdacē sup mortē oia grauia. Dolor cordis ⁊ luctus mulier ꝯelotipa. In muliere ꝯelotipa flagellum linguę: omnib⁹ coicās. Sic bonū iugū. qō mouet: ita ⁊ mulier neq̄. Qui tenet illā. q̄si q̄ apphendit scorpionem. Mulier ebriosa ira magna: ⁊ ptumelia ⁊ turpitudo illi⁹ nō teget. Fornicatio mulieris in extollētia oculoꝝ. ⁊ in palpebris illi⁹ agnoscet. In filia nō aduertē te se. firma custodiā: ne inuēta occasiōe abutat se. Ab oi irreuerētia oculoꝝ eius caue. ⁊ ne mireris si te neglexerit. Sic viatoꝝ sitiēs ad fontē os aperiet. ⁊ ab oi aqua ꝓxima bibet. ⁊ ꝯ cūm palū sedebit. ⁊ ꝯ cūm sagittam aperiet pharetrā. donec deficiat. Gratia mulieris sedule delectabit virū suū. ⁊ ossa illi⁹ ipinguabit. Disciplina illi⁹ datū dei ē. Mulier sensata ⁊ tacita: non est īmutatio erudite aie. Grā super gratiā: mulier sancta ⁊ pudorata. Qis aūt pōderatio nō est digna cōtimētę aie. Sic sol oriēs mūdo in altissimis dei sic mulieris bone species in ornamētū dom⁹ ei⁹. Lucerna splēdens sup cādelabrū scīm. ⁊ spēs faciei sup etatē stabilē. Colūne auree sup basas argenteas: ⁊ pedes firmi sup plantas stabilis mulieris. Fundamēta eterna sup petrā solidā: sic mādata dei i corde mulieris sancte. In duobus ꝓtristatus ē coꝝ meū: ⁊ in tertio iracundia mihi aduenit. Vir bellatoꝝ deficies p in opiā ⁊ vir sensatus. ⁊ q̄ transgredit a iusticia ad petrā: deꝰ parauit eū ad rūpturā. Due species difficiles ⁊ periculose mihi apparuerūt. Difficile exuit negocias a negligētia: ⁊ nō iustificabit caupo a peccatis labiorum.

XXVII

Propter inopiam multi deliquerunt. ⁊ qui querit locupletari auertit oculū suū. Sicut in medio cōpaginis lapidum palus figitur: sic ⁊ inter medium vēditionis ⁊ emptionis angustiabit peccatis,

Cōterek cū vēlinquēte vēlictū. Si nō i timore dñi tenueris te instanter: cito subuertetur dom⁹ tua. Sicut i pcussura cribri remanebit puluis: sic apostia hois i cogitatu illi⁹. Vasa figuli ꝓbat fornax. ⁊ hoies iustos temptatio tribulationis. Sic rusticatio vē ligno oñdit fructū illi⁹: sic ꝓbū ex cogitatu cordis hois. Ante sermonē nō laudes virū: hec eni temptatio ē hoiuz. Si sequaris iusticiā. apprehendes illā. ⁊ indues q̄si podere bonozis. ⁊ inhabitabis cū ea ⁊ ꝓteget te in sempiternū. ⁊ in die agnitionis inuenies firmamētū. Volatilia ad sibi similia cōueniunt. ⁊ veritas ad eos q̄ opantur illā reuertet. Leo venationi insidiat semp: sic pctā opantib⁹ iniquitatē. Homo scūs in sapia manet sicut sol: nā stult⁹ sic luna mutat. In medio insensatoz serua ꝓbū tpi: in medio aūt cogitantium assiduus esto. Narratio peccātiū odiosa. ⁊ risus illoz in velictis pcti. Loquela multū iurās horripilationē capiti statuet. ⁊ irreuerētia ipsi⁹ obturatio auriū. Effusio sanguinis in rira suptoz ⁊ maledictio illoz audit⁹ grauis. Qui venudat archana amici: fidē pdit. ⁊ nō inueniet amicū ad animū suū. Dilige primū. ⁊ pisigē fide cum illo. Qz si venudaueris absconsa illius: nō psequeris post eū. Sic. n. hō q̄ perdit amicū suū: sic ⁊ q̄ pdit amiciam pzorimi sui. Et sicut q̄ dimittit auem ve manu sua. sic q̄ reliquisti primū tuū. ⁊ nō eū capies. Nō illum sequaris: qm̄ longe abest. Effugit. n. q̄si capzea vē laqo: qm̄ vulnerata ē aia ei⁹. Vltra eū nō poteris collīgare. ⁊ maledicti ē cōcordatio. Denudare aūt amici mysteria: vesperatio ē aie infelic. Annuēs oculo fabricat iniq̄. ⁊ nemo cū abijciet. In cōspectu oculoz tuoz pculcabit os suū. ⁊ inp sermones tuos admirabit. Nouissime aūt puertet os suū. ⁊ i ꝓbis tuis dabit scandalū. Multa audiui. ⁊ nō cocquaui ei. ⁊ dñs adiet illū. Qui in altū mittit lapidē sup caput ei⁹ cadet. ⁊ plaga dolosa dolosi diuidet vulnera. Et q̄ foueā fodit incidet in eā. ⁊ q̄ statuit lapidē pzorimo suo offendet in eo. ⁊ qui laqueū alij ponit. peribit in illo. Faciēti neq̄ssimū pfilia sup ipsam revoluet. ⁊ nō agnoscet vnde aduenit illi. Illusio ⁊ ipzoperiū suptoz ⁊ vindicta sicut leo insidiabit illi. Laqueo pibunt q̄ oblectāt casu iustoz: dolor aūt cōsumet illos anteq̄ moriant. Ira ⁊ furor vtraq̄ execrabilia sunt. ⁊ vir pctōz continens erit illoz

XXXVIII

Qui vindicari vult a dño inueniet vin dictā. ⁊ pctā illi⁹ seruās suabit. Relinque primo tuo nocenti te: ⁊ tunc rpcāti tibi pctā soluēt. Nō hoi reseruat irā ⁊ a vo q̄rit medelā. In hominē similē sibi nō habet misericordiā. ⁊ de pctis suis vepcatur. Ipse dū caro sit reseruat irā. ⁊ ꝓpitiationē pctā a vo? Quis exorabit pro velict illius. Memēto nouissimoz. ⁊ vesine iimicari. Tabitudo. n. ⁊ moꝛs imināt in mādat ei⁹. Memorare timoꝛē dei. ⁊ nō iracar ꝓximo. Memorare testamētū altissimi. ⁊ vespice ignorantiam ꝓximi. Abstine te a lite: ⁊ minues pctā. Nō. n. iracūd⁹ incēdit litē. ⁊ vir pctōr turbabit amicos. ⁊ i medio pacē habētiū immittit inimiciciā. Scōm. n. lingua silue. sic ignis exardescit. ⁊ ꝓm ꝓtutē hois sic iracundia illi⁹ erit. ⁊ ꝓm substātiā suā exaltabit irā suā. Certamē festinatū incēdit ignē. ⁊ lis festinans effūdit sanguinē. ⁊ lingua testificās adducet mortē. Si sufflauer q̄si ignis exardebit. ⁊ si expuer sup illā. extinguet. Vtraq̄ ex ore pficiscūt. Susurro ⁊ bilinguis maledictus: multos. n. turbauit pacē hntes. Lingua ē tia multos cōmouit ⁊ dispsit illos vgēte in gentē. Ciuitates muratas diuitū vestruxit. ⁊ domos magnatoz effodit. Virtutes populoz cōcidit. ⁊ gētes fortes dissoluit Lingua tertia mulieres viratas eiecit. ⁊ ꝑuauit illas laboꝛib⁹ suis. Qui respicit illam. nō habebit requiē: nec habebit amicū in q̄ requiescat. Flagelli plaga liuoꝛem facit: plaga aūt lingue cōminuet ossa. Multi ceciderūt in ore gladij: ꝫ nō sic q̄si q̄ iterierūt p lingnā suā. Beat⁹ q̄ tect⁹ ē a lingua nec ꝓ: q̄ i iracūdia illi⁹ nō trāsiuit. ⁊ q̄ nō attraxit iugū illi⁹ ⁊ in vinculis ei⁹ nō ē ligat⁹. Jugū. n. illi⁹ iugū ferreū ē. ⁊ vinculū illi⁹ vinculū ereū est. Moꝛs illius moꝛs neq̄ssima. ⁊ vtilis potius infer⁹ q̄ illa. Perseuerātia illi⁹ nō permanebit: ꝫ obtinebit vias iniustoz. In flāma sua nō cōburet iustos. Qui vrelinquūt dñm. incidēt i illā. ⁊ exardebit i illis ⁊ nō extinguet ⁊ imittet i illos q̄si leo ⁊ q̄si pard⁹ ledet illos Sepi aures tuas spinis. ⁊ linguā nequā noli audire. ⁊ oꝛi tuo facito ostia. ⁊ seras auribus tuis facito staterā. ⁊ frenos oꝛi tuo rectos. ⁊ attēde ne forte labaris in lingua. ⁊ cadas in

cōspectu inimicorum insidiantium tibi. ⁊ sit casus tuus insanabilis in mortem. XXIX

Qui facit miam fenerat proximo suo ⁊ q̄ pualet manu. mādata seruat. Fenerare proximo tuo in tpe necitatis illi⁹ ⁊ iterū redde proximo i tpe suo. Cōfirma verbum ⁊ fideliter age cū illo. ⁊ i oi tpe inuenies qđ tibi necuz est. Multi q̄si inuentionē estimauerūt sen⁹. ⁊ p̄stiterūt molestiam his qui se adiuuerūt. Donec accipiāt osculant manus ⁊. ⁊ i promissiōib⁹ humiliāt vocē suā. Et in tpe reddit̄is postulabit tēp⁹. ⁊ loquet̄ verba redij ⁊ murmurationū. ⁊ tēpus causabit̄. Si aūt potuerit reddere aduersabit̄. Solidi vir reddet dimidiū. ⁊ cōputabit illud q̄si inuētionem. Sin aūt fraudabit illū pecunia sua ⁊ possidebit illū inimicū grat̄. ⁊ p̄uitia ⁊ maledicta reddet illi. ⁊ pro bonore ⁊ bñficio reddet illi cōtumeliā. Multi nō cā neqtie nō fenerati sunt: ⁊ fraudari grat̄ timuerūt. Verūtñ sup humilē aio. fortior esto. ⁊ pro elemosyna nō trabas illū. Propē mādatū assume pauperē. ⁊ p̄pē inopiā ei⁹ ne dimittas eū vacuū. Perde pecuniā p̄pē fratrē ⁊ amicū. ⁊ nō abscondas illā sub lapide in ꝺditionem. Pone thesaurū tuū in p̄ceptū altissimi. ⁊ ꝺderit tibi magis q̄ aurū. Cōclude elemosynā in cozde paupis. ⁊ hꝫ p te exorabit ab oi malo. Elemosyna viri q̄si saccul⁹ cū ipso. ⁊ gratiā hois q̄si pupillā p̄seruabit. ⁊ postea resurget ⁊ retribuet illis retributionē vnicuiq; in caput illo. Sup scutū potent̄ ⁊ sup lanceā. aduersus inimicū tuū pugnabit. Vir bon⁹ fidē facit p̄mo suo. ⁊ q̄ ꝺderit cōfusionem verecundet̄. n. p te aīam suā. Repromissorē fugit petōr ⁊ imūd⁹. Bona repromissor̄ sibi ascribit petōr. ⁊ ingrat⁹ sensu verecundat̄ liberantem se. Vir repromittit ꝛe p̄mo suo. ⁊ cū ꝺdide rit reuerentiā verecundat̄ ab eo. Repromissio neqssima multos ꝺdidit diligētes. ⁊ cōmouit illos q̄si fluct⁹ mar⁹. Viros potētes gyrās migare fecit. ⁊ vagari sūt in gentib⁹ alienis. Peccator trāsgrediēs mādatū dñi incidet i p̄missionē nequā: ⁊ q̄ conat multa agere incidet in iudiciū. Recupera p̄mū scdm ꝓximum tuū. ⁊ attēde tibi ne incidas. Imitū vite gens turpitudinē. Melior ē vict⁹ pauperis bois aqua ⁊ panis ⁊ vestimētū ⁊ dom⁹ p̄ te sub teginie asserū: q̄ epule splēdide i p̄regre sine domicilio. Minimum p̄ magno placeat tibi. ⁊ ip̄operiū pegrinatiōis nō audies. Vita nequā hospitandi ꝛe domo in domū. ⁊ vbi hospitabit̄ nō fiducialit̄ aget: nec aperiet os. Hospitabit̄. ⁊ pascet ⁊ potabit ingratos. ⁊ adhuc amara audiet. Trāsi hospes ⁊ orna mēsam: ⁊ q̄ i manu habes ciba ceteros. Exi a facie honoraţ amicor meor: necessitudine dom⁹ mee hospitio mihi fact⁹ es frater. Grauia hꝫ hoi habent i sensum: concreptio dom⁹ ⁊ improperium feneratoris. XXX

Qui diligit filiū suū assiduat illi flagella: ut letet̄ in nouissimo suo. ⁊ non palpet̄ p̄mor ostia. Qui docet filium suū laudabit̄ in illo. ⁊ in medio domesticorū in illo gloriabit̄. Qui docet filiū suū in celū mittit inimicum. ⁊ in medio amicorum gloriabit̄ in illo. Mortu⁹ ē pat̄ ei⁹. ⁊ q̄si nō ē mortu⁹. Similē. n. reliquit sibi p⁹ se: in vita sua. Vidit: ⁊ letat⁹ ē in illo. In obitu suo nō ē cōtristatus: nec cōfusus ē coram inimicis. Reliquit. n. ꝛ̄sensorē dom⁹ ꝓ inimicos. ⁊ amicis reddentē gratiā. Pro aiab⁹ filior colligabit vulnera sua. ⁊ sup oēm vocē turbabūt viscera ei⁹. Equus indomit⁹ euadet durus. ⁊ filius remissus euadet preceps. Lacta filiū. ⁊ pauentē te faciet: lude cum eo. ⁊ contristabit te. Nō corrideas illi ne ꝺdoleas: ⁊ in nouissimo obstupescēt dentes tui. Nō ꝛes illi ptātem i iuuētute: ⁊ ne despicias cogitat⁹ illi⁹. Curua ceruicē ei⁹ in iuuētute. ⁊ tunde latera eius dū infās ē: ne forte induret ⁊ nō credat tibi. ⁊ erit tibi dolor aīe. Doce filiū tuū ⁊ opare i illo: ne in turpitudinē illi⁹ offēdas. Melior ē paup san⁹ ⁊ fort̄ virib⁹: q̄ diues imbecillis. ⁊ flagellat⁹ malitia. Salus aīe in scitate iusticie. ⁊ melior ē oī auro ⁊ argēto: ⁊ corp⁹ validū q̄ census imensus. Nō ē census sup cēsum saluţ corpor̄. ⁊ nō ē oblectamētum super cordis gaudiū. Melior ēmors q̄ vita amara. ⁊ requies eterna q̄ languor pseuerās. Bona abscondita in ore clauso: q̄si appositiones epular circūposite sepulchro. Quid ꝺderit libatio idolor: nec. n. māducabit nec odorabit̄. Sic q̄ effugat a dño. ⁊ portās mercedes iniquitatis. Videt̄ oculis ⁊ ingemiscens: sicut spado cōplectēs virginē ⁊ suspirās. Tristiciā nō ꝛes aīe tue. ⁊ nō affligas temeipsū in p̄silio tuo. Jocūditas cordis hꝫ ē vita hois. ⁊ thesaur⁹ sine defectiōe scitat̄. ⁊ exultatio viri ē

longeuitas. Miserē aīe tue placēs deo. ⁊ cōtine. ⁊ ꝓgrega cor tuū in scitate eī⁹. ⁊ tristiciā longe expelle ate. Multos.n. occidit tristicia ⁊ nō ē vtilitas i illa. Zelus ⁊ iracūdia minuent dies: ⁊ ante tēp⁹ senectū adducet cogitatus. Splēdidū cor bonum in epulis ē: epule enim illius diligenter fiunt.

.XXXI

Vigilia honestatis tabefaciet carnes ⁊ cogitat⁹ illi⁹ auferet somnū. Cogitat⁹ ꝑsciētie auertit sensū: ⁊ ifirmitas grauis sobriā facit aīam. Laborauit diues i cōgregatiōe substātie: ⁊ i requie sua replebit bonis suis. Laborauit paup⁹ i diminutiōe victus. ⁊ i fine inops fit. Qui aurū diligit non iustificabit. ⁊ q̄ iseq̄t ꝓsumptionē replebit ex ea. Multi dati sūt i auri casus. ⁊ facta est in specie ipsi⁹ pditio illor⁹. Lignū offensionis ē aurū sacrificātiū: ⁊ illis q̄ sectāt illud. ⁊ ois ipruděs ⁊piet in illo. Beat⁹ diues q̄ iuent⁹ ē sine macula. ⁊ q̄ p⁹ aurū nō abijt: nec speuit i pecunia ⁊ thesauris. Quis ē h⁹ ⁊ laudabimus eū: Fecit.n. mirabilia i vita sua. Quis ꝓbatus ē i illo ⁊ pfect⁹ iuent⁹ ē: ⁊ erit illi gloria eēna. Qui potuit transgredi ⁊ nō ē trāgressus ⁊ facere mala ⁊ nō fecit. Ideo stabilita sūt bona illi⁹ in dño. ⁊ elemosynas illi⁹ enarrabit ois ecclia scōr. Sup̄ mēsam magnā sedisti: nō aptas sup illā faucē tuā p̄or. Nō dicas si multa sūt: q̄ sup illā sūt. Memēto qm̄ mal⁹ ē ocul⁹ neq̄. Nequs oculo q̄d creatū ē Ideo ab oi facie sua lachrymabit: cū viderit. Ne extendas manū tuā p̄or. ⁊ inuidia cōtaminat⁹ eruētscas. Ne cōpriaris in cōuiuio vino. In tellige que sūt ꝓximi tui ex teipso. Utere q̄si hō frugi bis q̄ tibi apponunt: ut nō cū māducas multū odiobabeat⁹. Cessa prior causa discipline. ⁊ noli nimi⁹ esse ne forte offēdas. ⁊ si in medio multor sedisti p̄or illis ne extēdas manū tuā: nec p̄or poscas bibere. Dē sufficiēs ē bori erudito vinū exiguū. ⁊ i vomiendo nō laborabis abillo ⁊ nō senties dolorē. Vigilia ⁊ cholera ⁊ tortura viro infrunito. somn⁹ sanitat⁹ i boue parco. Dormiet vsq̄ mane. ⁊ aīa illi⁹ cū ipso delectabit. Et si coactus fuer⁹ in edēdo multū surge e medio ⁊ vome ⁊ refrigerabit te. ⁊ nō adduces corpi tuo infirmitatē. Audi me fili ⁊ nō spernas me. ⁊ i nouissimo inuenies ꝓba mea. In oib⁹ opib⁹ tuis esto velox. ⁊ ois infirmitas nō occurret tibi. Splēdidū i panib⁹ bñdicēt labia multorū. ⁊ testimoniū ꝓbitat⁹ illi⁹ fidele. In nequissimo pane murmurabit ciuitas: ⁊ testimoniū nequitie illi⁹ ex ē. Diligētes i vino noli ꝓuocare. multos.n. exterminauit vinū. Ignis ꝓbat ferrū durū: sic vinū corda superbor arguet in ebrietate potatū. Equa vita bois⁹. vinū i sobrietate: si bibas illud moderate eris sobrius Que ē vita que minuit⁹ vino: Quid dat vitā: Deos. Vinū i iocūditate creatū ē. ⁊ nō i ebrietate ab initio. Exultatio anime ⁊ cordis vinū moderate potatū. Sanitas est aīe ⁊ corpori sobri⁹ pot⁹. Vinū multū potatū irritationem ⁊ iram ⁊ ruinas multas facit. Amaritudo aīe vinū multū potatū. Ebrietat⁹ aiositas iprudět⁹ offensio: minorās ꝓtutē ⁊ faciēs vulnera. In cōuiuio vini nō arguas ꝓximū. ⁊ nō despicias eū in iocūditate illius. Verba improperij non dicas illi: ⁊ non premas illum in repetendo.

.XXXII

Rectorē te posuerūt: noli extolli: esto in illis q̄si vn⁹ ex ipsis. Curā illor⁹ habe ⁊ sic ꝓsidera. ⁊ oi cura tua explicita recūbe: ut leteris ꝓpē illos. ⁊ ornamentū grē accipias coronā. ⁊ dignationē ꝓsequaris correptiōis. Loqre maior natu: decet.n. te ꝓximū ꝓbū diligēti sciam. ⁊ nō ipedias musicā. Ubi audit⁹ nō ē: nō effūdas sermonē. ⁊ importune noli extolli i sapia tua. Semula carbūculi i ornamēto auri. ⁊ cōpatio musicor⁹ i conuiuio vini. Sicī i fabricatiōe auri signū est smaragdi: sic numer⁹ musicor⁹ i iocūdo ⁊ moderato vino. Audi tacēs. ⁊ preuerētia accedet tibi bona grā. Adolescēs loqre i tua cā vix cū necesse fuerit. Si bis iterrogat⁹ fuer⁹ dēat caput rūsū tuū. In multis esto q̄si inscius. ⁊ audi tacēs simul ⁊ querēs. In medio magnator⁹ loqui nō ꝓsumas: ⁊ vbi sūt seues nō multū loq̄r⁹. Ante grandinē ꝓbibit cor⁹uscatio ⁊ ante verecūdiā ꝓbibit grā. ⁊ preuerētia accedet tibi bona grā. Et hora surgēdi nō te tristes. Precurre aūt p̄or i domū tuā ⁊ illic adquiescere ⁊ illic lude. ⁊ age cōceptiōes tuas. ⁊ nō i delicijs ⁊ ꝓbo sugdo. Sup bis oib⁹ bñdicito dñm q̄ fecit te: ⁊ iebriāt ē te ab oib⁹ bonis suis. Qui timet deū excipiet doctrinā ea⁹ ⁊ q̄ vigilauerit ad illū inueniēt bñdictionē illi⁹. Qui q̄rit legē replebit⁹ ab ea: ⁊ q̄ ifidiose agit scandalizabit⁹ ab ea. Qui timet deū inuenient iudiciū iustū. ⁊ iustitias q̄si lumē accendent. Peccator⁹ fugiet correptionē. ⁊ scom

volũtatẽ suã iueniet cõpationẽ. Vir ꝓsilij nõ dispdet itelligẽtiã: alien⁹ ⁊ supb⁹ nõ ptimescet timorẽ. Etiã postq̃ fecit cũ eo sine ꝓsilio ⁊ suis isectatiõib⁹ arguet. Fili sine ꝓsilio nihil facias. ⁊ p⁹factũ nõ penitebit. In via ruine nõ eas. ⁊ nõ offendes i lapides nec credas te vie laboriose: ne ponas aiẽ tue scandalũ. Et a filijs tuis caue. ⁊ a tomestiq̃ tuis attẽde. In oi ope tuo crede ex fide aiẽ tue: hec ẽ. n. ꝓseruatio mãdatoꝝ. Qui credit deo attẽdit mãdatis. ⁊ q̃ ꝓfidit in illo non minorat⁹ erit.

t Timẽti deũ nõ occurret mala. ⁊ ĩ tẽptatiõe ⁹illũ ꝓseruabit ⁊ liberabit a malis. Sapiẽs nõ odit mãdata ⁊ iustificias. ⁊ nõ illidet q̃si in ꝓcella nauis. Hõ sensat⁹ credit legi dei. ⁊ lex illi fidelis. Qui ĩerrogationẽ manifestat parabit ꝓbũ. ⁊ sic ꝛẽpcat⁹ exaudiet. ⁊ ꝓseruabit disciplinã. ⁊ tũc rñdebit. Precordia fatui q̃si rota carri. ⁊ q̃si axis ꝓstatil cogitat⁹ illi⁹. Equ⁹ emissari⁹: sic ⁊ amic⁹ sublannator sub oi supsedẽte binnit. Quare dies die supat. ⁊ iterũ lux luce: ⁊ ãn⁹ annũ a sole. A dñi scia separati sũt. Facto sole ⁊ pceptũ custodiẽte. Et immutauit tpa. ⁊ dies festos ipsoꝝ. ⁊ i illis ditauit ⁊ magnificauit ꝛẽ. ⁊ ex ipsis exaltauit numer⁹ dieꝝ. ⁊ cẽs vies ꝛẽ solo ⁊ ex terra vñ creat⁹ ẽ adã. In multitudine discipline dñi sepauit eos. ⁊ imutauit vias eoꝝ. Et ex ipsis bñdixit. ⁊ exaltauit. ex bis sanctificauit. ⁊ ad se applicauit: ⁊ ex ipsis maledixit. ⁊ bũiliauit ⁊ cõuertit illos a sepatiõe ipsoꝝ. Quasi lutũ figuli i manu ipsi⁹ plasmare illud ⁊ disponẽ. Hẽs vie ei⁹ scõm dispositionẽ eius: sic hõ in manu illi⁹ q̃ se fecit. ⁊ reddet illi scõm iudiciũ suũ. Cõtra malũ bonũ ẽ ⁊ ꝫ vitã mors: sic ⁊ ꝫ virum iustũ pctor. Et sic ituere i oia opa altissimi. Duo ꝫ duo. ⁊ vnũ ꝫ vnum. Et ego nouissim⁹ euigilaui. ⁊ q̃si q̃ colligit racemos p⁹ vindemiatores. In bñdictione dei ⁊ ipse spaui ⁊ q̃si q̃ vindemiat repleui torcular Respicite q̃m nõ m̃ soli laborauī ẽ ⁊ oib⁹ exquirẽtib⁹ disciplinã. Audite me magnati ⁊ oẽs ꝑpli. ⁊ rectores ecclie auribꝰ ꝓcipite. Filio ⁊ mulieri fratri ⁊ amico non des ptãtem supte ⁊ vita tua. ⁊ nõ videri alij possessionem tuã: ne forte ꝓniteat te ⁊ ꝛẽpcerī. ꝑillis. Dũ adh̃ supes ⁊ aspiras: nõ imutabit te oĩs caro. Meli⁹ ẽ. n. ut filij tui te rogẽt q̃ te respicẽ in manꝰ filioꝝ tuoꝝ. In oib⁹ opib⁹ tuis ꝓcellẽs esto ne videri macula ĩ gliam tuã. In die cõsumatiõis diey vite tue ⁊ tpe exitꝰ tui distribue bẽditatẽ tuã. Libaria ⁊ ẽga ⁊ onus asino: panis ⁊ disciplina ⁊ op⁹ seruo. Opat⁹ in disciplina ⁊ q̃rit requiescere: laxa manꝰ illi ⁊ q̃rit libertatẽ. Jugũ ⁊ lorũ curuãt collũ durum. ⁊ seruũ inclinãt opatiẽs assidue. Seruo maliuolo tortura ⁊ cõpedes: mitte illum in opationẽ ne vacet. Multã. n. malitiã docuit ociositas. In opa ꝓstitue eũ: sic. n. ꝓdecet illum. Qz si nõ obaudierit. curua illũ cõpedib⁹. ⁊ nõ amplifices sup ẽm carnẽ. Hec sine iudicio nihil facias graue. Si ẽ tibi seruus fidelis: sit tibi q̃si aia tua. Quasi fratrem sic eũ tractaq̃ñ in sanguine aiẽ cõpasti illum. Si leseri eũ iuste i fugã puertet ⁊ si extollẽs discesserit. quẽ q̃ras. ⁊ i q̃ via q̃ras illũ. nesc.

v Vana spes ⁊ mẽdacium viro insensato. ⁊ somnia extollũt imprudentes. Quasi qui apprehendit umbram ⁊ psequit ventũ: sic ⁊ q̃ attendit ad visa mẽdacia. Scõm h̃ visio somnioꝝ. Ante faciẽ vois similitudo alteri⁹ vois. Ab ĩmũdo q̃d mundabit̃. Et a mẽdace q̃d vꝛũ dicetur? Diuinatio erroꝛ. ⁊ auguria mẽdacia. ⁊ somnia malefaciẽtiũ: vanitas ẽ. Et sicut pturiẽtẽ cor tuũ fantasias patiãris nisi ab altissimo fuerit emissa visitatio. Ne videri ĩ illis cor tuũ. Multos. n. errare fecerũt somnia. ⁊ exciderunt sperãtes in illis. Sine mẽdacio ꝓsumabit̃ ꝓbũ legẽ. ⁊ sapia i ore fidelis cõplanabit̃. Qui nõ ẽ temptat⁹. q̃d scit? Vir in multis expertus. cogitabit multa. ⁊ qui multa didicit enarrabit intellectũ. Qui non ẽ expt⁹. pauca recognoscit: qui aũt in multis fact⁹ ẽ. multiplicabit malicĩã. Qui tẽptat⁹ nõ ẽ. qualia scit? Qui iplãtat⁹ ẽ. abũdabit neq̃tia. Multa vidi enarrãdo. ⁊ plurimas ꝓvꝫ ꝓsuetudines. Aliquoties vsq̃ ad mortẽ periclitat⁹ sum vꝛ causa. ⁊ liberat⁹ sum grã dei. Spũs timentiũ dei querit. ⁊ i ꝓspectu illi⁹ bñdicet Spes. n. illoꝝ in saluante illos. ⁊ oculi dñi in diligẽtes se. Qui timet dñm nihil trepidabit: ⁊ nõ pauebit q̃m ipse ẽ spes ei⁹. Timẽtis dñm beata ẽ aia ei⁹: ad quem respicit: ⁊ q̃ est fortitudo eius. Oculi dñi super timentes eũ protector potentie. firmamentũ ꝓtus. tegimẽ ardoris ⁊ umbraculũ meridiani. ꝛẽprecatio offensiõis. ⁊ adiutoriũ casus exaltans aiam

7 illuminās oculos · dās sanitatē 7 vitam 7 bñdictionē. Immolanti ex iniq̄ oblatio ē maculata. 7 nō sūt bñplacite subsannatiōes iustorū. Dñs sol⁹ sustinētib⁹ sei via ꝓitat̄ 7 iusticie. Bona iniq̄ nō ꝓbat altissim⁹: nec respicit in oblatiōib⁹ iniq̄rū: nec i multitudine sacrificioꝝ eoꝝ ꝓpitiabit̄ pctis. Qui offert sacrificiū ex suba paup̄: q̄si q̄ victimat filiū i ꝓspectu ꝓris sui. Panis egētiū vita pauperis ē: q̄ defraudat illū, hō sanguinis ē. Qui aufert in sadore panē: q̄si q̄ occidit ꝓximum suū. Qui effundit sanguinē 7 q̄ fraudē facit mercēnario: fratres sūt. Un⁹ edificās 7 vn⁹ destruēs: q̄d ꝓdest illis nisi laboꝝ. Un⁹ orās 7 vn⁹ maledicēs: cui⁹ vocem exaudiet deus?

Qui cōseruat verbū: CXXXV
multiplicat orōnē. Sacrificiū salutare ē attēdere mādatis. 7 discedere ab oī iniq̄tate. 7 ꝓpitiationē litare sacrificijs supᵭ iusticias: 7 deprecatio ꝓ pctis recedere ab iniusticia. Retribuet gratiam q̄ offert similaginē. 7 q̄ facit miam offert sacrificium. Bñplacitū ē dño recedere ab iniq̄tate: 7 deꝓcatio ꝓ pctis recedē ab iusticia. Hō apparebis añ ꝓspectū dñi vacu⁹. Nec.n. oia ꝓpter mādata dei fiūt. Oblatio iusti ipinguat altare: 7 odoꝝ suauitat̄ ē i ꝓspectu altissimi. Sacrificiū iusti acceptū ē: 7 memoriā ei⁹ nō obliuiscet dñs. Bono aio gl̄iam redde deo: 7 nō minuas ꝓmitias manuū tuaꝝ. In oī dato hilarē fac vultū tuū. 7 i exultatiōe scifica decimas tuas. Da altissimo ꝓm donatū ei⁹. 7 in bono oculo adinuētionē facito manuū tuarū: q̄m dñs retribuēs ē. 7 septies tātū reddet tibi. Noli offerre munera ꝓdua: nō enim suscipiet illa. Et noli inspicē sacrificiū iustū q̄m dñs vinder ē. 7 nō ē apud illū gl̄ia ꝓsone. Hō accipiet dñs ꝓsonā i paup̄rē. 7 deꝓcationē lesi exaudiet. Hō despiciet ꝑces pupilli: nec viduā si effundat loquelā gemitus. Nonne lachryme vidue ad maxillā descendunt. 7 exclamatio ei⁹ sup deducētē eas? A maxilla.n. ascendunt vsq̄ ad celū. 7 dñs exaudito⁹ nō delectabit i illis. Qui adorat deū in oblectatiōe suscipiet. 7 deꝓcatio illi⁹ vsq̄ ad nubes ꝓpinq̄bit. Oratio humiliāt̄ se nubes

penetrabit 7 donec ꝓpinquet non ꝓsolabit: 7 nō discedet donec altissim⁹ aspiciat. Et dñs nō elōgabit. 7 iudicabit iustos. 7 faciet iudiciū. 7 fortissim⁹ nō hebit i illis patiētiā: ut cōtribulet dorsū ipsoꝝ. 7 gētib⁹ reddet vindictā donec tollat plenitudinē superboꝝ. 7 sceptra iniquoꝝ ꝓtribulet: donec reddat hominib⁹ scōm act⁹ suos. 7 scōm opa ade. 7 scōm ꝓsumptionem illius: donec iudicet iudiciū plebis sue. 7 oblectabit iustos misericordia sua. Speciosa misericordia dei in tempore tribulationis: q̄si nubes pluuie in tēpore siccitat̄. VXXXVI

Miserere nr̄i de⁹ oiu⁹ 7 respice nos. 7 immitte timorē tuū sup gētes q̄ nō ē de⁹ nisi tu ut enarrent magnalia tua. Alleua manū tuā sup gentes alienas. ut videant potentiā tuā. Sicut.n. in ꝓspectu eoꝝ sanctificat⁹ es i nob⁹ sic in ꝓspectu nr̄o magnificaberis in eis: ut cognoscāt te sicut 7 nos cognouim⁹: q̄a nō est de⁹ ꝑter te dñe. Innoua signa: 7 immuta mirabilia. Glorifica manū. 7 brachiū dextrum Excita furorē. 7 effunde irā. Extolle aduersariū. 7 afflige inimicū. Festina temp⁹ 7 memento finis. ut enarrēt mirabilia tua. In ira flāme deuoret q̄ saluat. 7 q̄ pessimāt plebem tuā: iueniāt pditionē. Cōtere caput pncipū 7 inimicoꝝ: dicētiū nō ē ali⁹ ꝑter nos. Congrega oēs trib⁹ iacob. 7 cognoscāt quia nō ē de⁹ nisi tu. ut enarrēt magnalia tua: 7 hēditabis eos sicut ab initio. Miserē plebi tue super quā inuocatū ē nomē tuū. 7 israel quem coequasti ꝓmogenito tuo. Miserē ciuitati sanctificatiōis tue ir'lm: ciuitati requiei tue. Reple syon in enarrabilib⁹ ꝑtutibus tuis: 7 gloria tua pp'lm tuū. Da testimonium q̄a ab initio creature tue fuit. 7 suscita precationes quas locuti sūt in noie tuo ꝓphete ꝓoes. Da mercedē sustinētib⁹ te ut ꝓphete tui fideles inueniant. 7 exaudi orōnes ꝑuoꝝ tuoꝝ. Scōm bñdictionē aaron da pp'lo tuo. 7 dirige nos i viā iusticie. ut sciāt oēs q̄ habitat̄ terram. quia tu es de⁹ ꝓspector seculoꝝ. Oēm escā mādducabit venter. 7 ē cib⁹ cibo melior. Fauces cōtingūt cibū. 7 cor insensatum ꝓba mēdacia. Cor prauū dabit tristiciā. 7 hō ꝑrit⁹ resistet illi. Oēm masculū excipiet mulier. 7 est filia melior filie. Species mulieris exhilarat faciē viri sui. 7 sup oēm ꝓcupiscētiū hoīs superducet

ꝛsiderium. Si est lingua curationis ⁊ mitigationis ⁊ mīsīcoꝛdie: nō ē vir illi⁹ ꝑm filios loiuz. Qui possidet mulierē ꝛbonam incboat possessionē: adiutoꝛiū ꝑm illum est. ⁊ colūna ut reqes. Ubi nō ē sepꝛs diripiet possessio. ⁊ vbi nō ē mulier ingemiscit egens. Qui credit ꝙ nō habet nidum. Et ꝛflectēs vbicūq; obscuauerit: quasi succinctus latro eriliēs ꝛe ciuitate in ciuitatem.

CAPITVLVM XXXVII

Omnis amic⁹ dicet: ⁊ ego amicitiā copulaui: ꝟ ē amic⁹ solo noie amic⁹. Nōne tristicia inest vsq; ad moꝛtē. Sodalis aūt ⁊ amic⁹ ad inimicicia ꝙuertēt. O ꝑsumptio neqssima: vñ creata es coopire aridā malitia ⁊ dolositate illi⁹. Sodalis amico coniocūdabit i oblectationib⁹. ⁊ in tpe tribulationis aduersarius erit. Sodalis amico cōdolet causa ventris. ⁊ ꝫ hostē accipiet scutum. Nō obliuiscaꝛis amici tui in aio tuo. ⁊ nō imemoꝛ sis illi⁹ in opib⁹ tuis. Noli ꝑsiliaꝛi cū socero tuo. ⁊ a ꝙlantib⁹ te abscōde cōsiliū. Dis ꝑsiliaꝛi⁹, ꝓdit ꝑsiliū: ꝟ ē cōsiliaꝛi⁹ in semetipso. Ā cōsiliario serua aīam tuam. Ꝑtus scito que sit illi⁹ necessitas. ⁊ ꝗd ipsei aio suo cogitabit. Ne forte mittat sudem in cꝛā. ⁊ dicat tibi: bona ē via tua. ⁊ stet cꝫrto videre quid tibi eueniat. Cū viro irreligioso tracta ne scitare ⁊ cū iniusto ne iusticia. ⁊ cū muliere ne bis que emulat. Cum timido ne tello: cū negociatoꝛe ne traiectiōe. Cum emptoꝛe ne venditiōe: cū viro liuido ne gratijs agendis. Cū impio ne pietate: cū inhonesto ne honestate. Cum opario agrario ne oi opere cū opario ānuali ne ꝑsūmatiē anni: cū huo pigro ne multa opatiōe. Nō attēdas bis in oi ꝑsilio. Ꝟz cū viro scō assidu⁹ esto: quecūq; cognoueꝛis obseruātē timoꝛē dei: cui⁹ aīa ē ꝑm aīam tuā. Quicūq; titubauerit in tenebris. nō cōdolebit tibi. Et coꝛ boni consilij statue sci enūciat aliqñ vera: cꝫ septē circūsꝛctoꝛes ꝛspexe altissimū: ut dirigat in ꝛitate viam tuā. Ante oia opa verbū verax ꝓcedat te. ⁊ ante ēm actū ꝑsiliū stabile. Verbū nec̄ immutabit coꝛ: ex quo ꝓtes quatuoꝛ oriūt: bonum ⁊ malū: vita ⁊ moꝛs. ⁊ dñatrix illoꝛū ē assidua lingua. Vir ꝛrit⁹ multos eruditt. ⁊ aie sue suauis ē. Qui sophistice loq̄t: odibilis ē. i oi ꝛe ꝛfraudabit. Non ē. n. illi data a dño grā: oi. n. sapia ꝛfraudat⁹ ē. Est sapiēs aie sue sapiēs. ⁊ fruct⁹ sensus illi⁹ laudabilis. Vir sapiēs plebē suā erudit. ⁊ fructus sensus illius fideles sūt. Vir sapiēs implebit bñdictionib⁹. ⁊ videntes illū laudabūt. Vita viri in numeꝛo diex: dies aut̄ isꝛl innumerabiles sūt. Sapiēs in ꝓpło ꝛreditabit honoꝛē. ⁊ nomen illi⁹ erit viuēs in eēnū. Fili i vita tua tē. pta aīam tuā. ⁊ si fuerit nequā nō ꝛs illi potestatē. Nō. n. oīa oib⁹ expdiūt. ⁊ nō oi aie ē gen⁹ placet. Noli quidus ē in oi epulatione. ⁊ nō te effundas sup ēm escā. In mult̄ n. escis erit infirmitas. ⁊ auiditas ap̄ꝛopinquabit vsq; ad cholerā. Propt̄ crapulā multi obierūt: qui aūt abstinēs est adiiciet vitam.

CAPITVLVM XXXVIII

Honoza medicū ꝓpt̄ necessitatē: etenī illū creauit altissim⁹. A deo est. n. oīs medela: ⁊ a rege accipiet donationem. Disciplina medici exaltabit caput illi⁹. ⁊ in ꝓspectu magnatoꝛū collaudabit. Altissim⁹ creauit de ꝛra medicinā. ⁊ vir prudēs nō abhoꝛrebit illā. Nōne a ligno indulcata ē aqua amara? Ad agnitionē boni ꝓtus illoꝛ. Et dedit hom⁹ sciētiā altissim⁹ honoꝛari in mirabilib⁹ suis. In his curās mitigabit holoꝛē. ⁊ vnguētari⁹ faciet pigmēta suauitat̄. ⁊ vnctiōes ꝓficiet sanitat̄. ⁊ nō ꝓsūmabunt opa ei⁹. Pax enī dei sup faciē terre. Fili in tua infirmitate nō ꝛspicias teipsū: ꝟ ora dūm. ⁊ ipse curabit te. Auerte a delicto. ⁊ dirige man⁹. ⁊ ab oi delicto mūda coꝛ tuū. Da suauitatē ⁊ memoriā similaginis. ⁊ impingua oblationē. ⁊ da locū medico. Etenim illū dñs creauit. ⁊ nō discedat a te: qa opa ei⁹ sūt necia. Est enī tēpus qñ in manib⁹ illoꝛ icurras: ipsi ꝙ dūm ꝛpcabūt ut dirigat requiē coꝛ. ⁊ sanitatē ꝓpt̄ cōuersationē illoꝛ. Qui delinq̄t in ꝓspectu ei⁹ qui fecit eū: incidet in man⁹ medici. Fili in moꝛtuum ꝓduc lachrymas. ⁊ quasi dira passus icipe plorare. ⁊ scōm iudiciū cōtege coꝛp⁹ illius. ⁊ nō ꝛspicias sepulturā illi⁹. Propt̄ ꝛlaturā aūt amare fer luctū illius vno die. ⁊ ꝙsolare ꝓpt̄ tristiciā: ⁊ fac luctū scōm meritum ei⁹ vno die uel duob⁹ ꝓpt̄ detractionē. Ā tristicia. n. festinat moꝛs ⁊ coopꝛit virtutē. ⁊ tristicia coꝛdis flectit ceruicē. In abductiōe pmanet tristicia: ⁊ substātia inopis scōm coꝛ ei⁹. Ne ꝛdeaꝛis in tristicia coꝛ tuū: ꝟ repelle eā a te. ⁊ memēto nouissimoꝛum. noli

obliuiſci. Neq; enī ē cōuersio. ⁊ huic nihīl p̄ veris. ⁊ teipsum pessimabis. Memor esto iudicij mei: sic enī. erit ⁊ tuum. Mihi heri ⁊ tibi hodie. In requie mortui requiescere fac memoriā ei⁹. ⁊ ꝓsolare illū in exitu spūs sui. Sapientiā scribe i tpe vacuitat̄. ⁊ q̄ minoratur actu sapiētiā ꝓcipiet: q̄a sapia replebit. Qui tenet aratrū. ⁊ q̄ gloriat̄ i iaculo stimulo boues agitat. ⁊ cōuersat̄ in opib⁹ eoꝝ. ⁊ narratio ei⁹ in filijs tauroꝝ. Cor suū dabit ad versandos sulcos ⁊ vigilia ei⁹ in sagina vaccaꝝ Sic oīs faber ⁊ architect⁹. q̄ noctē tāq̄ diem trāsigit. q̄ sculpit stīgulo sculptilia. ⁊ assiduitas ei⁹ variat picturā. Cor suū dabit i similitudinē picture. ⁊ vigilia sua pficiet opus. Sic faber ferrari⁹ sedēs iuxta incudē. ⁊ ꝓsiderabis opus ferri. Vapor ignis uret carnes ei⁹. ⁊ in caloꝛe fornacis cōcertab. Vox mallei īmouat aurē ei⁹: ⁊ ꝫ similitudinē vasis oculus ei⁹. Cor suū dabit in cōsūmationē operū ⁊ vigilia sua ornabit impfectionē. Sic figulus sedēs ad opus suū. Quertēs pedibus suis rotā: q̄ in sollicitudine posit⁹ ē semper ꝓpter opus suū. ⁊ inumera ē oīs operatio ei⁹. In brachio suo fortabit lutū. ⁊ añ pedes suos curuabit ꝓtutē suā. Cor suū dabit ut consumet linitionē. ⁊ vigilia sua mundabit fornacem. Oēs hi in manib⁹ suis sapuerūt. ⁊ vn⁹ q̄q; in arte sua sapiēs ē. Sine his oīb⁹ nō edificab̄ ciuitas. Et nō habitabūt nec ambulabūt. ⁊ in ecclesiā nō trāsibūt. Sup sellā iudicij nō sedebūt. ⁊ testīm iudicij nō intelligēt: neq; palam faciēt iudiciū ⁊ disciplinā. ⁊ i ꝓuerb⁹ nō inuenient: h̄ creaturā eni ꝓfirmabūt. ⁊ oꝛatio illoꝝ in operatiōe artis accomodantes animas suas. ⁊ cōgrētes in lege altissimi. XXXIX

Sapiētiā oīuꝫ auti q̄ exq̄ret sapiēs. ⁊ in ꝓphetis vacabit. Narrationem virōꝝ noiatoꝝ ꝓseruabit. ⁊ in versutias parabolaꝝ simul introibit. Occulta proverboꝝ exq̄ret ⁊ in absconditis parabolarū quersabit. In medio magnatoꝝ ministrabit. ⁊ in ꝓspectu p̄sidis apparebit. In terrā alienigenaꝝ gētiū ptrāsiet. Bona. n. ⁊ mala in oīb⁹ tēptabit. Cor suū tradet ad vigilādū diluculo ad dñm q̄ fecit illū. ⁊ in ꝓspectu altissimi oꝛabit. Aperiet os suū in oꝛone. ⁊ pro delictis suis rogabit. Si. n. dñs magn⁹ voluerit. ipū intelligētie replebit illū. ⁊ ipse tāq̄ imbres mittet eloq̄a sapie sue. ⁊ in oꝛone cōfitebit dño. Et ipse diriget cōsiliū ei⁹ ⁊ disciplinā. ⁊ in absconditis suis ꝓsiliabit. Ipse palam faciet disciplinā doctrine sue. ⁊ in lege testamenti dñi gloriabit. Collaudabūt multi sapiētiā ei⁹: ⁊ vsq; in seculū nō delebit. Nō recedet memoria ei⁹. ⁊ nomē ei⁹ req̄ret a generatione i gnātionē. Sapiam ei⁹ enarrabūt gētes. ⁊ laudē ei⁹ enunciabit ecclesia. Si permānserit nomē ei⁹. ⁊ relinquet plus q̄ mille. ⁊ si req̄euerit. ꝓderit illi. Adhuc consiliabor ut enarrem: ut furore enī replet⁹ sum. Et i voce dicit. Obaudite me diuini fructꝰ. ⁊ q̄si rosa plātata super riuos aq̄ꝝ fructificate. Quasi liban⁹. q̄ odorē suauitat̄ habete. Florete flores q̄si liliū ⁊ date odorē: ⁊ frondete in grām. ⁊ collaudate cāticū. ⁊ benedicite dñm i oīb⁹ suis. Date nomini ei⁹ magnificētiā. ⁊ confitemini illi in voce labioꝝ vroꝝ ⁊ in cāticis labioꝝ ⁊ citharis. ⁊ sic dicetis i confessiōe. Opera dñi omnia. sa bona valde. In tpo enī ei⁹ stetit aq̄ sic ꝓgeries. Et in mone oꝛis illi⁹ sic exceptoria aq̄ꝝ q̄si i p̄cepto ipsi⁹ placoꝛ fit. ⁊ nō ē minoratio in salute ipsi⁹. Opa oīs carnis coꝝā illo. ⁊ nō ē q̄cq̄ absconditū ab oculis ei⁹. A seculo vsq; in seculū respicit: ⁊ nihīl ē mirabile i ꝓspectu ei⁹. Nō ē dicere q̄d ē h̄: aut q̄d ē illud. oia. n. in tpe suo q̄renf. Benedictio illi⁹ q̄si fluui⁹ inundabit. ⁊ quō cataclysm⁹ aridā inebriauit: sic ira ipsi⁹ gētes que nō exquisierūt eū. ⁊ deuorabit. Quō ꝓuertit aq̄s in siccitatē. ⁊ siccata ē terra. ⁊ vie illi⁹ vijs illoꝝ directe sunt: sic pcedentib⁹ offensiones inimici ei⁹. Bona bonis creata sūt ab initio: sic neq; simus bona ⁊ mala. Initiū necessarie rei vite hominū. aq̄. ignis. ⁊ ferrū. sal. lac. ⁊ panis similagineus. ⁊ mel. ⁊ botrus. vue. ⁊ oleū. ⁊ vestimētum. Hec oia sanctis in bona: sic ⁊ impijs ⁊ pcatoribus in mala ꝓuenerūt. Sūt spūs q̄ ad vindictā creati sūt ⁊ in furoꝛe suo ꝓfirmauerūt tormēta sua. Et in tpe ꝓsumatiōis effundēt ꝓtutē. ⁊ furoꝛē ei⁹ q̄ fecit illos ꝓfundent. Ignis. grando. fames. ⁊ mors: oīa h̄ ad vindictā creata sunt. Bestiaꝫ ventes. ⁊ scoꝛpij. ⁊ serpētes. ⁊ rumphea vindicās in exterminiū impios. In mādatis ei⁹ epulabunt. ⁊ sup terrā in necessitate ꝓparabunt. ⁊ in tpib⁹ suis nō ꝓteriēt verbū. Propterea ab initio cōfirmat⁹ sum. ⁊ ꝓsideratus ⁊ cogitaui. ⁊ scripta dimisi. Omnia opa dñi bona. ⁊ oē oꝛ bona sua subministrabit. Nō ē dicere. h̄ illo nequi ē. Oia enim in

tpe suo cōprobabūt. Et nūc ín oi corde ꝛ ore
collaudate ꝛ bñdicite nomē dñi. XL

Occupatio magna creata ē oib⁹ hoi-
bus, ꝛ ingū graue sup filios adam a
die exitus de ventre matris eorum
vsq; in diē sepulture ī matrē oiuꝫ. Cogita-
tiones eor ꝛ timores cordis·aduñētiēs ex-
pectatiōis, ꝛ dies finitiōis: a ꝑsidēte sup se-
dem gloriosam: vsq; ad humiliatū in cram
ꝛ cinerē abeo q̄ vtiq; hyacintho ꝛ portat coro-
nam·vsq; ad eū q̄ opit lino crudo. Furor·ze-
lus·tumult⁹·fluctuatio, ꝛ timor mortꝭ· ira-
cūdia pseuerans ꝛ ptētio, ꝛ in tpe refectiōis
in cubili somnus noctꝭ imutat scientiam ei⁹.
Modicū aūt tanq; nihil in reqe, ꝛ ab eo in
somnis q̄si in die respect⁹. Cōturbat⁹ ē i vi-
su cordis sui: tāq; q̄ euaserit in die belli. In
tpe salutis sue exurrexit, ꝛ admirās ad nullū
timorē·cum oi carne ab hoie vsq; ad pecus, ꝛ
sup pctōres septuplū. Adhec·mors·sanguis·
ptētio, ꝛ rūpha, oppressiōes·fames ꝛ ptri-
tio ꝛ flagella. Sup iniq̄s creata sūt hō oia, ꝛ
ꝓpter ipsos fact⁹ ē cataclysmus. Oia, n. que
de ęra sūt ī ęrā pūtenē, ꝛ aq̄ cēs ī mare pūtēē
stabit. Sube iust⁹ sic fluui⁹ siccabūt, ꝛ sic
cōitruū magnū, ī pluuia psonabūt. In apiēdo
man⁹ suas letabit: sic ꝓuaricatores ī ꝓsūma-
tiē tabescēt. Neptes ipios nō multiplicabūt
ramos, ꝛ radices imūde sup cacumē petre so-
nāt. Sup eēm aquā viriditas, ꝛ ad ozā fluui
nis añ cē fenū euellet. Ērā sic padisus in bñ
dictiōib⁹: ꝛ mīa ī secło pmanet. Vita sibi suf-
ficiēs operarij ꝺdulcabit: ꝛ in ea inuenies thē-
saur⁹. Fili edificatio ciuitatis ꝓfirmabit no-
men, ꝛ sup hāc mulier imaculata cōputabit
Vinū ꝛ musica letificāt cor, ꝛ sup vtraq; di
lectio sapiētie. Tibie ꝛ psalteriū suauē faciūt
melodiā, ꝛ sup vtraq; lingua suauis. Ērām
ꝛ speciē desiderabit oculus tu⁹, ꝛ sup hō viri-
des sationes. Amic⁹ ꝛ sodalis in tpe ꝙueni-
entes, ꝛ sup vtroq; mulier·cū viro. Fratres
ī adiutoriū ī tpe tribulatiōis: ꝛ sup eos mia
liberabit. Aurū ꝛ argētū, ꝛ ꝓstitutio pdum
ꝛ sup vtrūq; ꝓsiliū bñplacitū. Facultates ꝛ
ꝑtutes exaltāt cor, ꝛ sup hō timor dñi. Non
ē in timore dñi minoratio, ꝛ nō ē i eo inqrere
adiutoriū. Timor dñi sic paradisus bñdicti
onis, ꝛ sup eēm gliam operuerūt illū. Fili in
tpe vite tue ne idigeas. Melius ē. n. mori q̄
idigere. Vir respiciēs in mēsam alienā: nō ē
vita ei⁹ ī cogitatiē vict⁹. Alit. n. aīam suam
cibis alienis. Vir aūt disciplinat⁹ ꝛ erudit⁹
custodiat se. In ore ipruden⁹ ꝑculcabit iopia
ꝛ in ventre eius ignis ardebit. XLI

Moꝛs q̄ amara ē memoria tua hoi
quieto, ꝛ cui⁹ vie directe sūt ī oibus
ꝛ adhuc valēti accipe cibū. O mors bonū ē
iudiciū tuū hoi idigenti, ꝛ q̄ minoraf viri-
tate etate, ꝛ cui de oib⁹ cura ē ꝛ incredibi-
li·q̄ pdit sapiam. Noli metuere iudiciū mor-
tis. Menēto q̄ añ te fuerūt, ꝛ q̄ supuēturа
sūt tibi·hoc iudiciū a dño oi carni: ꝛ q̄ supue-
nient tibi in bñplacito altissimi: siue decē siue
centū siue mille anni. Non ē. n. in iferno ac-
cusatio vite. Filij abhominationū fiunt filij
pctōꝝ, ꝛ q̄ ꝓuersant sec⁹ domos impioꝝ. Fili-
orū pctōꝝ periet hēditas: ꝛ cū semine illoꝝ
assiduitas opprobrij. De patre impio querūt
filij·qm̄ ꝓpter illū sūt in opprobrio. Ve vobis
viri impij·q̄ dereliquistis legē dñi altissimi.
Et si nati fuerit⁹ in maledictiōe nascemi, ꝛ si
mortui fuerit⁹ in maledictiōe erit ps vestra.
Oia q̄ de ęra sūt in ęrā cōuertent: sic impij a
maledicto in pditionē. Luct⁹ hoiuꝫ i corpore
ipsoꝝ: nomē aūt impioꝝ delebit. Cura bone
de bono noie: ꝺ. n. magꝭ pmanebit tibi: q̄ mil
le thesauri pciosi ꝛ magni. Bone vite nume-
rus diey: bonū aūt nomē pmanebit in euū.
Disciplinā i pace ꝓseruate fili. Sapia. n. ab-
scondita ꝛ thesaur⁹ inuisus: q̄ vtilitas ī vtroq;
Melior ē hō q̄ abscōdit stulticiā suā: q̄ hō q̄
abscondit sapiam suā. Verūtñ reuertimi in
bis q̄ pcedūt de ore meo. Nō ē. n. bonū eēm
irreuerētiā ob ꝙuare: ꝛ nō oia oib⁹ bñ placēt
in fide. Erubescite a patre ꝛ a matre de forni-
catione, ꝛ a p̄sidente ꝛ a potente de mēdacio
a ꝓncipe ꝛ a iudice de delicto: a synagoga ꝛ
plebe de iniqtate: a socio ꝛ amico de iniustitia
ꝛ de loco in, q̄ habitas de furto·de ꝓbitate dei
ꝛ testamēto·de discubitu in pamb⁹, ꝛ ab ob-
fuscatione dati ꝛ accepti: a salutātib⁹ de silē-
tio a respectu mulieꝭ fornicarie: ꝛ ab auersi-
one vult⁹ cognati. Ne auertas faciē a ꝓxio
tuo, ꝛ ab auferēdo ptē, ꝛ nō restituēdo. Ne
respicias mulierē alieni viri: ꝛ ne scruteris
ancillā ei⁹ neq; steteris ad lectū ei⁹. XLII

Que ab amicꝭ de ꝛmonib⁹ ipropriꝭ, ꝛ
cū deꝭ ne ꝺopprobres. Nō duplices

sermonē audit⁹ ꝛe reuelatiōe ꝓmoris absco-
diti.⁊ eris ꝛe sine ꝓfusione.⁊ iuuenes grām
i ꝓspectu oiuz ꝟoiuz. Ne ꝓbis oib⁹ ꝓfudar-
⁊ ne accipias psonā ut ꝟlinqs. Dē lege al-
tissimi⁊ testamento.⁊ ꝛe iudicio iustificare
impiū·ꝛe ꝟbo socioꝝ⁊ viatoꝝ.⁊ ꝛe datione
hꝛeditatis amicoꝝ· ꝛe equalitate statere⁊
pōderū·ꝛe acqsitiōe multoꝝ⁊ paucoꝝ·ꝛe co-
ruptione emptiōis⁊ negociatoꝝ.⁊ ꝛe multa
disciplina filioꝝ.⁊ seruo pessimo lat⁹ sanguī-
nare. Sup mulierē nequā·ꝟonū ē signū. Ubi
man⁹ multe sūt·claude:⁊ qōcūqꝫ trades nu-
mera⁊ appēde: datū ꝓ⁊ acceptū oē ꝛescri-
te. De disciplina insensati⁊ fatui⁊ ꝛe seniō-
rib⁹ q̄ iudicāt ab adolescētib⁹: ⁊ eris erudit⁹
i oib⁹.⁊ ꝓbabilis in cōspectu oiuz viroꝝ. Fi
lia pris abscōdita ē: vigilia⁊ sollicitudo ei⁹
aufert somnū: ne forte i adolescētia sua adul
tera efficiatur.⁊ cum viro cōmorata cōbilis
fiat: neqs polluat in ꝓgnitate sua⁊ i pactis
suis grauida iueniat: ne forte cū viro cōmo-
rata transgrediat: aut certe sterilis efficiat.
Super filiā luxuriosam cōfirma custodiam
neqs faciat te in opprobriū venire inimicis. a
ꝛeractiōe i ciuitate⁊ abiectiōe plebis.⁊ cō-
fundat te i multitudine ꝑpl̄i. Oi ꝟoi noli in-
tendē i specie.⁊ i medio mulieꝝ noli cōmora-
ri. De ꝟstimēt⁹.n. procedit tinea: ⁊ a mulicre
iniq̄tas viri. Melioꝛ ē.n. iniq̄tas viri ꝙ bñ
faciēs mulier.⁊ mulier ꝓfundēs in opprobri-
um. Memoꝛ ero igit⁹ operꝝ dñi⁊ q̄ vidi annū
ciabo: i ꝓmonib⁹ dñi opa ei⁹. Sol illuminās
per oia respxit.⁊ glia dñi plenū est op⁹ eius
Nonne dñs fecit scōs enarrare oia mirabi-
lia sua: q̄ cōfirmauit dñs oipotēs stabilis in
gloria sua: Abyssū⁊ coꝛ ꝟoiuz inuestigauit.⁊
i astutia coꝝ excogitauit. Cognouit.n. dñs
cēm sciam.⁊ inspxit in signū eui: annūciās
q̄ pterierūt⁊ q̄ supuentura sūt·reuelans ꝛe
stigia occultoꝝ. Nō pterit illū ois cogitat⁹
⁊ nō absc̄odit se ab eo·vll⁹ sermo. Magnalia
sapie sue ꝛecognouit·q̄ ē añ seculū⁊ vsq; in se-
culū: neqs adiectū ē neqs minuet⁊ non eget
alicui⁹ ꝓsilio. Dē ꝛesiderabilia sūt oia opra
ei⁹.⁊ tangꝫ scintilla q̄ ē ꝓsiderare. Oia ꝟ vi-
unt⁊ manēt i seculū.⁊ i oi necessitate oia ob-
audiunt ei. Omnia duplicia· vnum contra
vnum.⁊ non fecit deqs ꝛesse. Unusquisqs
conseruabit bona. Et quis satiabitur videꝛ
gloriam eius?

Altitudinis firmamētū·pulchritu-
do ei⁹: ispes celi in visione glie. Sol in
aspectu ānūciās in exitu: vas āmira-
bile·op⁹ excelsi. In meridiano exurit ērā.⁊ in
ꝓspectu ardoris ei⁹ quis poterit sustinē? Fo-
nacē custodiēs in opib⁹ ardoꝝ. Triplicit sol
exurēs mōtes radios igneos exsufflās.⁊ re-
fulgēs. radijs suis obcecat oculos. Magnus
dñs q̄ fecit illū.⁊ i sermonib⁹ ei⁹ festinauit
trer. Et luna i oib⁹ in tpe suo ꝛ ordinatio tpis.⁊ si-
gnū eui. A luna signū diei festi: luminare qō
minuit in ꝓsūmatiōe. Mensis ꝑm nomē ei⁹ ē
crescēs mirabiliter i ꝓsūmatione. Uas castro-
rum in excelsis: i firmamēto celi resplēdens
gloriose. Spēs celi glia stellaꝝ: mūdū illumi-
nans in excelsis dñs. In ꝟbis sancti stabunt
ad iudiciū.⁊ nō ꝛficiēt in vigilijs suis. Vi-
ꝛ arcū⁊ bñdic qui fecit illū. Valde speciō-
sus ē in splēdoꝛe suo. Gyrauit celū i circuitu
glie sue: man⁹ excelsi apuerūt illū. Imperio
suo accelerauit niuē.⁊ accelerat cozuscati-
ones emittē iudicij sui. Propēea apti sūt the
sauri.⁊ euolauerūt nebule sicut aues. In ma-
gnitudine sua posuit nubes.⁊ ꝓfracti sunt la-
pides grandinis. In ꝓspectu ei⁹ cōmouebūt
mōtes.⁊ i uolūtate ei⁹ aspirauit notꝰ. Uox
tonitrui ei⁹ ꝟberauit ērā: ⁊ ꝛpstas aquilonis
⁊ ꝓgregatio spūs.⁊ sicut auis ꝛponēs ad se-
dendū·aspgit niuē.⁊ sicut locusta demergēs
descensus ei⁹. Pulchritudinē colorꝭ ei⁹ āmi-
rabit⁹ oculus.⁊ sup imbrē ei⁹ expauescit coꝛ.
Gelu sicut salē effundet sup ērā.⁊ dū flauc-
rit fiet tangꝫ cacumina tribuli. Frigida⁹ ven-
tus aquilo flauit⁊ gelauit crystall⁹ ab aqua
Sup cēm ꝓgregationē aquaꝝ requiescet.⁊ si-
lozica iduit se aquis. Et deuozabit mōtes⁊
exuret desertū.⁊ extinguet viride sicut igne
Medicina oiuz in festinatione nebule.⁊ ros
obuiās ab ardoꝛe dabit·humilē efficiet eum
In ꝓmone ei⁹ siluit dent⁹⁾⁊ cogitatiōe sua pla
cauit abyssū.⁊ plātauit illū dñs ielus. Qui
nauigat mare: enarrat picula ei⁹.⁊ audientes
auribꝰ nris āmirabimur. Illic pclara opa⁊
mirabilia·varia testiaꝝ gnā⁊ oiuz ꝓcoꝛ.⁊
creatura deluaꝝ. Propē ipsū cōfirmatus est
itineris finis.⁊ i ꝓmone ei⁹ ꝓposita sunt oia.
Multa dicim⁹.⁊ ꝛficim⁹ ꝟbis: cōsūmatio
aūt ꝓmonū ipse ē. In oib⁹ gloriāmur· ad quid
valebim⁹. Ipse.n. oipotēs super oia opa sua.
Terribilis dñs⁊ magn⁹ ꝛtemēt⁊ mirabil

ꝑētia ipsi⁹. Bñficātes dñm quātūcūq; potueritꝭ supualebit adlꝫ: ⁊ āmirabil' magnificē tia ei⁹. Bñdicētes dñm exaltate illū quātū potestis: maior ē.n. oi laude. Exaltātes eū re plemini ꝓtute. Nē laborētꝭ: nō.n. cōprehēdetꝭ Quis videbit eū ⁊ enarrabit. ⁊ qs magnificabit eū sicut ē ab initio? Multa abscondita sūt maiora his. Pauca.n. vidim⁹ operū ei⁹. Oia aūt dñs fec. ⁊ pie agētib⁹ dedit sapiam

XLIIII

Laudem⁹ viros gliosos ⁊ pētes nros i gnātiꝭ suā. Multā gloriā fecit dñs magnificētia sua a seculo Dominantes in ptātib⁹ suis: homines magni ꝓtute ⁊ prudētia sua ꝑditi: nūciātes i ꝓphetis dignitatē ꝓphetaꝝ. ⁊ iperātes i pñti ꝓplo ⁊ ꝓtute prudētie ꝓpis scientia ꝓba. In puericia sua reqrētes modos musicos. ⁊ narrātes carmia scripturaꝝ. Homines divites in virtute: pulchritudinis studiū hītes: pacificantes i domib⁹ suis. Oēs isti in gnātionib⁹ gētis sue gloriā adepti sūt: ⁊ i diebꝫ suis habēt laudē. Qui de illis nati sūt: reliqrūt nomen narrādi laudes eoꝝ. Et sūt qꝝ nō ē memoria. Perierūt qsi q nō fuerit. ⁊ nati sunt qsi nō nati. ⁊ filij ipsoꝝ cū ipsis. Hz illi viri mie sunt: qꝝ pietates nō defuerūt. Cū semine eoꝝ ꝑseuerauit bona hēditas scā neptum eoꝝ. Et i testamētꝭ stetit semē eoꝝ. ⁊ filij eoꝝ ꝓpt illos vsqꝫ in ētnū manēt. Semē eorū ⁊ gloria eoꝝ nō derelinquet. Corpora ipsoꝝ in pace sepulta sūt. ⁊ nomē eoꝝ viuet in gnatione ⁊ gnātione. Sapiētiā ipsoꝝ narrēt ꝓpli. ⁊ laudē eoꝝ nunciet ecclesia. Enoch placuit deo. ⁊ trāslatus ē in paradisū: ut det gētib⁹ sapiam. Noe inuēt⁹ ē ꝑfect⁹ iust⁹. ⁊ i tpe ire cūdie fact⁹ ē reconciliatio. Ideo dimissū ē reliquū ē re: cū factū ē diluuiū. Testamēta seculi posita sūt apud illū: ne deleri posset diluuio ois caro. Abrabā magn⁹ pater multitudinis gētiū. ⁊ nō ē inuent⁹ silis illi in gloria. Qui cōseruauit legē excelsi. ⁊ fuit i testamē to cū illo. In carne ei⁹ stare fecit testū. ⁊ i tē ptatiōe inuēt⁹ ē fidelis. Ideo iureiurādo dedit illi gloriā i gēte sua: crescē illū qsi ēre cumulū. ⁊ ut stellas exaltare semē ei⁹ ⁊ hēdita re illos a mari vsqꝫ ad mare. ⁊ a flūine vsqꝫ ad ēminos ēre. Et isaac eodē mō fecit. ꝓpter abrabā patrē ei⁹. Bñdictionē oiuz gētiū dedit illi dñs. ⁊ testamētū suū cōfirmauit sup caput iacob. Agnouit eū in bñdictiōib⁹ suis ⁊ dedit illi hēditatē: ⁊ diuisit illi ptē i tribubus duodeci. Et ꝑseruauit illi hoies mie: inueniētes grām in oculis oīs carnis.

XLV

Dilect⁹ deo ⁊ hom⁹ moyses. cui⁹ memoria i bñdictiōe ē. Similē illū fecit in gria scoꝝ. ⁊ magnificauit eū in timore inimicoꝝ. ⁊ i ꝓbis suis mōstra placauit Glorificauit illū in ꝓspectu regū. ⁊ iussit illi coram ꝓplo suo. ⁊ ondit illi gliam suā. In fide ⁊ lenitate ipsi⁹ scīm fecit illū ⁊ elegit eū ex oī carne. Audiuit.n. eū ⁊ vocē ipsius: ⁊ induxit illū in nubē. Et dedit illi coram ꝓcepta: ⁊ legē vite ⁊ disciplīe: docere iacob testīm suum. ⁊ iudicia sua israel. Excelsū fecit aarō fratrem suū. ⁊ similē sibi de tribu leui. Statuit ei testamētū eternū. ⁊ dedit illi sacerdotiū gētis. ⁊ beatificauit illū in gloria. Et circūcinxit eū çona iusticie. ⁊ induit eū stola glorie. ⁊ coronauit eū i vasis ꝓtutis. Circūpedes ⁊ femoralia ⁊ humerale posuit ei. ⁊ cinxit illū tintinabulis aureis plurimis in gyro dare sonitū i incessu suo: audituī facē sonitū i tēplo i memoriā filijs gētis sue. Stolā sanctā auro ⁊ hyacintho ⁊ purpura op⁹ textile: viri sapiētis iudicio ⁊ ꝓbate ꝑditi. Corto cocco op⁹ artificis. gēmis ꝑciosis figuratis i ligatura auri ⁊ ope lapidarij sculptis i memoriā: ꝑm nūeꝝ tribuū israel. Corona aurea sup mitrā ei⁹ expressa signo scitatis: glia honoris ⁊ op⁹ ꝓtutis: desiderio oculoꝝ ornata. Hic pulchra ante ipsū nō fuerūt talia: vsqꝫ ad originē. Nō ē idut⁹ illa alienigena aliqs: sī trīs filij ipsi⁹ soli ⁊ nepotes ei⁹ p cētēs. Sacrificia ipsi⁹ cōsumata sūt igni qtidie. Cōplacuit moyses manꝰ ei⁹. ⁊ unxit illū oleo scō. Factū ē illi in testīm eternū ⁊ semini ei⁹ sicut dies celi: fungi sacerdotio. ⁊ habere laudē. ⁊ glorificari ꝓpm suū in noīe suo. Ipsū elegit ab oī vīēte: offerre sacrificium deo. incēsū ⁊ bonū odorē i memoriā placare ꝓ ꝓplo suo. Et dedit illi i ꝓceptis suis ptātē. i testamētis iudicioꝝ docere iacob testimonia ⁊ in lege sua lucē dare israel. Quia ꝑ illū stetērūt alieni. ⁊ ꝓpe iuidiā circūdederunt illum hoies in deserto q erāt cū dathan ⁊ abiron. ⁊ congregatio chore i iracūdia. Vidit dñs deꝰ ⁊ nō placuit illi. ⁊ cōsumpti sūt in ictu iracūdie. Fecit illis mōstra. ⁊ cōsūpsit illos i flamma ignis. Et addidit aarō gloriā. ⁊ dedit illi hereditatē. ⁊ primitias frugū terre: et dimisit illi. Panē ipsi⁹ in primis parauit in sacietatē: nā

7 sacrificia dñi edẽt: q̃ dedit illi 7 semini ei⁹. Cetez inẽ gẽtes nõ hẽditabit. 7 pars nõ ẽ illi in gẽte. Ipse ẽ.n.ps ei⁹ 7 hẽditas. Plxnees filius eleaçari terti⁹ i gl̃ia imitãdo eũ i timore dñi. 7 stare i reuerẽtia gentz: i bonitate 7 alacritate aie sue placuit deo isrl̃. Ideo statuit illi testamẽtũ pacis. 7 pncipẽ scoꝝ 7 gentis suc: ut sit illi 7 semini eius sacerdotij dignitas in eẽnũ. Et testamentũ dauid regi filio ieſſe de tribu iuda: hẽditas ipi 7 semi ei⁹: ut daret sapientiã in cor nr̃m: iudicare gentẽ suã i iustitia. ne abolerent bona ipsoꝝ. 7 gloriã ipsoꝝ in gentem eorum eternam fecit.

XLVI

Emoysi in bello ihesus naue successor fuit magn⁹ fm nomẽ suũ. maxim⁹ i salutẽ electoꝝ dei: expugnare insurgẽtes hostes ut ꝓsequeret hereditatẽ isrl̃. Quã gloriã adept⁹ est i tollẽdo manus suas. 7 iactãdo ꝛ ciuitates rũpleas? Quis ita illũ sic restitit? Nã hostes ipe dñs pcussit. Aut nõ i iracundia ei⁹ ipedit⁹ est sol. 7 una dies facta ẽ q̃si duo? Inuocauit altissimũ potentẽ i oppugnãdo inimicos undiq. 7 audiuit illũ magn⁹ 7 scũs de⁹. i saxis grandinis fortis. valde fortis. Imprtũ fecit ꝛ gẽtẽ hostilẽ. 7 i descẽsu pdidit ꝛios: ut cognoscant gentes potẽtiã ei⁹. qa ꝛ dei pugnare nõ ẽ facile. 7 secut⁹ ẽ a tergo potẽtes. Et i diebꝰ moysi miam fecit ipse 7 caleph filius ieptone. stare ꝛ hostẽ. 7 phibere gentẽ a pcis. 7 pfringere murmur malitie. Et ipsi duo cõstituti. a periculo literati sũt. a numero sexcentoꝝ miliũ pditũ inducẽ illos i hereditatẽ: in era q̃ manat lac 7 mel. Et dedit dñs ipsi caleph fortitudinẽ. 7 ipsi i senectute pmãsit illi virt⁹. ut ascẽderet in excelsũ terre locũ. 7 semen ipsius obtinuit hereditatẽ. Et viderũt cẽs filij isrl̃: qa bonũ est obsequi scõ deo. Et iudices singuli suo nomine. q̃rũ nõ est corruptũ cor: q̃ nõ auersi sũt a dño. ut sit memoria illoꝝ in benedictiõe. Et ossa eoꝝ pullulãt de loco suo. 7 nomẽ eoꝝ permanet in eternũ: pmanente ad filios illoꝝ sanctoꝝ viroꝝ gloria. Dilect⁹ a dño deo suo samuel ꝓpheta dñi. renouauit imperiũ. 7 unxit principes in gente sua. In lege dñi cõgregationẽ iudicauit. 7 vidit deũ iacob. 7 in fide sua ꝓbatus ẽ ꝓpheta. Et cognit⁹ est in verbis suis fidelis: quia vidit deũ lucis. Et inuocauit dñm omnipotentẽ i oppugnãdo hostes circũstantes undiq. in oblatiõe viri inuiolati. Et intonuit de celo dñs. 7 in sonitu magno audita fecit vocẽ suã. 7 ptriuit pncipes tyriorũ 7 cẽs duces philistijm. Et añ tpus finis vite sue 7 seculi testimoniũ pbuit i cõspectu dñi 7 xpi. Pecunias 7 vsq ad calciamenta ab oi carne nõ accepit. 7 nõ accusauit illũ hõ. Et p⁹ hoc dormiuit. 7 notũ fecit regi. 7 oñdit illi finẽ vite sue. 7 exaltauit vocẽ eius de terra in ꝓphetia delere impietatem gentis.

XLVII

Post hoc surrexit nathan ꝓpha i diebꝰ dauid. Et q̃si adeps separat⁹ ẽ a carne sic dauid a filijs isrl̃. Cũ leonibꝰ lusit quasi cũ agnis. 7 i vrsis similiter fecit sicut in agnis ouiũ. In iuuẽtute sua nunq̃d nõ occidit gigantẽ 7 abstulit opprobriũ de gente? In tollendo manũ in saxo funde deiecit exultationẽ golie: ybi inuocauit deũ oipotentẽ. Et dedit in dextera ei⁹ tollere boiem fortem in bello. Et exaltare cornu gentis sue. Sic in vocẽ milibus glorificauit eũ. 7 laudauit eũ in bñdictionib⁹ dñi: in offerẽdo illi coronã glie. Cõtriuit enim inimicos undiq. 7 extirpauit philistijm contrarios vsq in hodiernũ diem. Contriuit cornu ipsoꝝ vsq in eternũ. In oi ope dedit cõfessionẽ sancto. 7 excelso in verbo glorie. De oi corde suo laudauit dñm. 7 dilexit deum qui fecit illũ. 7 dedit illi ꝛ inimicos potentiã. Et stare fecit cantores ꝛ altare. 7 i sono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit in celebrationib⁹ decus. 7 ornauit tpa vsq ad cõsummationẽ vite: ut laudarẽt nomẽ scm̃ dñi. 7 amplificarẽt mane dei sanctitatẽ. Xps purgauit peccata ipsius. 7 exaltauit i eternũ cornu eius. Et dedit illi testamẽtũ regni. 7 sedẽ glorie in isrl̃. Post ipsũ surrexit filius insatus. 7 ꝓpter illũ deiecit cum potentiã inimicoꝝ. Salomon imperauit i diebꝰ pacis: cui subiecit de⁹ cẽs hostes ut cõderet domũ i nomine suo. 7 pararet sanctitatẽ in sempiternũ quẽadmodũ erudit⁹ ẽ in iuuẽtute sua. Et impletus est q̃si flumẽ sapie. 7 terrã reteꝛit aia sua. Et replesti i cõparatiõib⁹ enigmata: ad insulas lõge diuulgatũ ẽ nomẽ tuũ. 7 dilectus es i pace tua. In cantilenis 7 ꝓuerbijs 7 cõparationib⁹ 7 interꝓtationib⁹. mirate sũt terre. 7 in nocte dñi dei: cui est cognomẽ de⁹ isrl̃. Collegisti q̃si auricalcũ auꝛ. 7 ut plũbũ cõplesti argentũ. 7 inclinasti femora tua mulieribus. Ptãtem habuisti i corpore tuo. Pedisti maculã in gloria tua. 7 ꝓphanasti semẽ tuũ

inducere iracundiã ad libros tuos. ¶ ĩ ceteris
stulticiã tuã: ut faceres imperiũ bipartitũ. ¶
ex effrem impare imperiũ durũ. Dñs aũt non
relinquet miam suã ¶ nõ corrũpet nec de-
bit opa sua: neq; perdet a stirpe neptes electi
sui. ¶ semen eius qui diligit dñm nõ corrũpet.
Dedit aũt reliquũ iacob ¶ dauid de ipsa stir-
pe. Et finẽ habuit salomon cũ patribus suis.
Et dereliq̃t post se de semine suo gentis stul-
ticiã. ¶ iminutũ a prudẽtia roboã qui auertit
gentẽ ꝓ filio suo. ¶ hieroboã filiũ nabath qui
peccare fecit isrl. ¶ dedit viã peccãdi effraim.
¶ plurima redundauerũt pcta ipsoꝝ. Valde
eni auerterũt illos a ẽra sua. Et quesiuit cẽs
nequitias usq; dũ gueniret ad illos defensio
¶ ab oib⁹ pctis liberauit eos.

XLVIII

Et surrexit helias ꝓphẽta q̃si ignis: ¶
verbũ ipsius⁹ q̃si facula ardebat. Qui
induxit in illos famẽ. ¶ imitãtes illũ
in uidia sua pauci facti sũt. Nõ. n. poterant
sustinere pcepta dñi. Uerbo dñi cõtinuit ce-
lũ. ¶ deiecit a se ignẽ ẽre. Sic amplificatus ẽ
helias in mirabilibus suis. Et q̃s põt similiter
gloriari tibi? Qui sustulisti mortuũ ab inferi
de sorte mortis in uerbo dñi dei: q̃ deiecisti re-
ges ad pniciẽ. ¶ ꝓfregisti facile potẽtiã ipsoꝝ
¶ gloriosos de lecto suo. Qui audis in syna
iudicium. ¶ in oreb iudicia defensionis. Qui
ungis reges ad penitẽtiã. ¶ ꝓphetas faq; suc-
cessores p⁹te. Qui receptus⁹ es in turbine ignis
in curru equoꝝ igneoꝝ: qui inscript⁹ es in iu-
dicijs tẽpoꝝ lenire iracũdiã dñi: reciliare cor
patris ad filiũ. ¶ restituere tribꝰ iacob. Bea-
ti sũt q̃ te viderũt ¶ in amicitia tua decorati
sũt. Nã nos uita uiuim⁹ tm̃: post mortẽ aũt
nõ erit tale nomẽ nostrũ. Helias q̃ in turbie
tectus ẽ: ¶ ĩ heliseo complet⁹ est spũs ei⁹. In
die⁹ suis nõ ptimuit pncipem. ¶ potẽtia ne-
mo vicit illũ. Nec supauit illũ ꝙbũ aliquod
¶ mortuũ ꝓphetauit corp⁹ eius. In vita sua
fecit mõstra. ¶ in morte mirabilia opatus ẽ.
In oib⁹ istis nõ penituit pplus. ¶ non recesse-
runt a peccatis suis usq; dum abiecti sunt de
ẽra sua. ¶ dispsi sunt in cẽm ẽrã. ¶ relicta est
gens ppauca. ¶ pnceps ĩ domo dauid. Qui-
dam ipsoꝝ fecerũt q̃d placẽt deo: alij autem
multa cõmiserũt pcta. Ezechias muniuit ci-
uitatẽ suã ¶ induxit in mediũ ei⁹ aquã ¶ fo-
dit ferro rupem ¶ edificauit ad aquã puteũ.
In die⁹ ipsius ascendit sennacherib ¶ misit
rapsacen ¶ sustulit manum suam contra il-
los. ¶ extulit manũ suam in syon. ¶ superbus
factus est potentia sua. Tunc mota sũt cor-
da ¶ manus ipsoꝝ. ¶ doluerũt quasi parturi-
entes mulieres. Et inuocauerũt dñm miseri
cordem. ¶ expandẽtes manus suas extulerũt
ad celum. ¶ sanct⁹ dñs deus audiuit cito vo-
cem ipsoꝝ. Nõ est cõmemoratus pcõꝝ ip-
sorum: neq; dedit illos inimicis suis: ꝫ purga
uit illos in manu isaie sancti pphete. Deie-
cit castra assyriorũ. ¶ cõtriuit illos ãgel⁹ dñi
Nam fecit ezechias q̃ placuit deo ¶ fortiẽ
iuit in via dauid patris sui: quam mandauit
illi isaias ꝓphẽta magn⁹ ¶ fidelis in cõspectu
dei. In dieb⁹ ipsi⁹ retro redijt sol. ¶ addidit
regi vitã. Spiritu magno vidit vltima. ¶ cõ
solat⁹ est lugentes in syon. usq; in sempiter-
nũ. Dñdit futura ¶ absc̃dita añ q̃ eueniret

XLIX

Memoria iosie in com-
positione odoris facta: opus pigmen-
tarij in omni ore quasi mel indulca-
bitur eius memoria. ¶ ut musica in conuiuio
vini. Ipse est directus diuinit⁹ in pnitentia
gentis. ¶ tulit abhominationes impietat̃. Et
gubernauit ad dñm coripsi⁹. ¶ in dieb⁹ pec-
catoꝝ corroborauit pietatem. Preter dauid
¶ ezechiã ¶ iosiam oẽs reges peccatũ cõmise-
runt: nam reliquerũt legẽ altissimi reges iu-
da. ¶ cõtempserũt timorẽ dei. Dederũt enim
regnũ suum alijs. ¶ gloriam suam alienigene
genti. Incenderũt electã sanctitat̃ ciuitatẽ:
¶ desertas fecerũt vias ipsi⁹ in manu ieremie. Nam male tractauerũt illum. q̃ a uẽtre
matris cõsecrat⁹ est ꝓphẽta: euertere ¶ eru-
ere ¶ perdere ¶ iterꝝ edificare ¶ renouare. Eze-
chiel qui vidit cõspectũ glorie: quã ostendit
illi in curru cherubin. Nam cõmemorat⁹ est
inimicoꝝ in imbre: bñ facere illis qui osten-
derunt rectas vias. Et duodecim ꝓphetarũ
ossa pollulant de loco suo. Nã corroborauer-
ũt iacob. ¶ redemerũt se in fide ꝙtutis sue.
Quõ amplificem⁹ zorobabel. Nã ¶ ipse q̃si
signũ in dextera manu isrl. Et ihm filiũ iose-
dech. Qui ĩ dieb⁹ suis edificauerũt domũ. ¶
exaltauerũt tẽplũ scm̃ dño: parã in gloriam
sempiternã. Et neemias ĩ memoria multi tpis. q̃
erexit nob muros eius. ¶ stare fecit portas
¶ seras. q̃ erexit domos nras. Nemo nat⁹ ẽ ĩ
ẽra q̃lis enoch: nã ¶ ipse receptus⁹ ẽ a ẽra. Et io-
seph q̃ natus ẽ hõ. ꝓnceps fratrũ. firmamẽtũ

gentis rector fratrū stabilimētū ppli. ⁊ ossa ipsi⁹ visitata sūt. ⁊ p⁹ morte ꝓpterauerunt. Seth ⁊ sem apud hoies gloriā adepti sunt. ⁊ super oēm aiam in origine adam. ℣.

Simon onie filius sacerdos magnus: q̄ in vita sua suffulsit domū. ⁊ in diebus suis corroborauit templum. Templi etiā altitudo ab ipso fundata ē: duplex edificatio. ⁊ excelsi parietes templi. In diebus ipsius emanauerūt putei aquaꝝ. ⁊ q̄si mare adimpleti sūt supra modū. Qui curauit gentē suā ⁊ liberauit eā a pditione. Qui ꝓualuit amplificare ciuitatē. q̄ adept⁹ ē gloriā i ꝓuersatiōe gētis. ⁊ templū dom⁹ ⁊ atriū ꝓlificauit. Quasi stella matutina in medio nebule. Et quasi luna plena in diebus suis lucet. Et q̄si sol refulgēs: sic ille effulsit in tēplo dei. Quasi arc⁹ refulgēs inter nebulas glorie. ⁊ q̄si flos rosaꝝ in diebus vernis: ⁊ q̄si lilia q̄ sūt in trāsitu aq̄. ⁊ q̄si thus redolēs in diebus estatis. Quasi ignis effulgēs. ⁊ thus ardēs in igne. Quasi vas auri solidū ornatū oi lapide pciosо. Quasi oliua pullulās. ⁊ cupressus in altitudine sese extollēs In accipiēdo ipsū stolā glorie ⁊ vestiri cum i ꝓsūmatiōe ꝓtuꝝ: in ascensu altaris sci gloriam vestit scītatis amictū. In accipiēdo aūt ptes de manu sacerdotū ⁊ ipse stans iuxta arā. Circa illū corona fratrū ⁊ q̄si plantatio cedri in monte libano: sic circa illū steterūt q̄si rami palme ⁊ oēs filij aaron i gloria sua. Oblatio aūt dñi in manibus ipsoꝝ: coram oi synagoga israel. ⁊ ꝓsūmatiōe fungēs in ara. amplificare oblationē excelsi regis: porrexit manū suā in libatione. ⁊ libauit de sanguine vue. Effudit i fūdamēto altaris odorē dñō excelso ꝓncipi. Tūc exclamauerūt filij aaron: in tubis ductilib⁹ sonuerūt. ⁊ auditū fecerūt vocem magnā in memoriā coram deo. Tunc omis ppls simul ꝓperauerūt. ⁊ ceciderūt in faciē super terā adorare dñm deū suū. ⁊ dare pces omipotenti deo excelso. Et amplificauerūt psallentes in vocib⁹ suis. ⁊ in magna domo fact⁹ est sonus suauitatis plen⁹. Et rogauit ppls dñm excelsū in pce vsq; dū pfectus ē honor dñi. ⁊ munus suū pfecerūt. Tūc descendēs. manū suas extulit oēm i congregatiōe filioꝝ israel: dare gloriā deo a labijs suis. ⁊ in nomine ipsi⁹ gloriari. Et iterauit oronē suā: volēs oīdē ꝓtutem dei. Et pl⁹ orauit deū oiuꝝ. Qui magna fecit in oi tra: q̄ auxit dies nros a vtre mris nre. ⁊ fecit nobiscū secōm suā misericordiam: vt nobis iocūditatē cordis. ⁊ fieri pacem in diebus nris in isr̄l ꝓ dies sempiternos: credere isr̄l nobiscū esse dei misericordiā. ut liberet nos in diebus suis. Duas gētes odit aia mea: tertia aūt nō ē gēs quā oderim. Qui sedēt in mōte seyr. ⁊ philistijm. ⁊ stult⁹ ppls q̄ habitat in sichimis. Doctrinā sapiētie ⁊ discipline scripsit i codice isto ihs filius syrach: hierosolymita: q̄ reuouauit sapiētiā de corde suo. Beat⁹ q̄ in istis ꝓsbit bonis. Qui posuit illa in corde suo: sapiens erit semp. Si. n. hec fecerit: ad oia valebit: quia lux dei vestigiū eius est. ℣. I

Confitebor tibi dñe rex. ⁊ collaudabo te deū saluatorē meū. Confitebor nomini tuo q̄m adiutor ⁊ ꝓtector fact⁹ es mihi. ⁊ liberasti corpus meū a pditione: a laqueo linguc iniq̄. ⁊ a labijs operantiū mēdaciū ⁊ in ꝓspectu astantiū fact⁹ es mihi adiutor. Et liberasti me sm multitudinē misericordie nois tui a rugientib⁹ ꝓparatis ad escā. de manibus querentiū aiam meā. ⁊ de portis tribulationū q̄ circūdederūt me: a pressura flāme q̄ circūdedit me. ⁊ in medio ignis nō sum estuatus. De altitudine ventris inferi. ⁊ a lingua coinquinata ⁊ a ꝓvo mēdacij: a rege iniquo. ⁊ a lingua iniusta. Laudabit vsq; ad mortem aia mea dñm. ⁊ vita mea appropiquās erat ad inferno deorsū. Circūdederūt me undiq; ⁊ nō erat q̄ adiuuaret. Respiciēs erā ad adiutoriū domus. ⁊ non erat. Memoratus sū misericordie tue dñe. ⁊ coopationis tue que a seculo sunt q̄m eruis sustinentes te dñe. ⁊ liberas eos de manib⁹ gentiū. Exaltasti supra terā habitationē meā. ⁊ ꝓ mortе defluenti de ꝓcat⁹ sū. Inuocaui dñm patrē dñi mei: ut nō derelinquat me in die tribulationis mee. ⁊ in tpe superbox sine adiutorio. Laudabo nomē tuū assidue ⁊ collaudabo illud in confessione. ⁊ exaudita ē oro mea. Et liberasti me de pditiōe. ⁊ eripuisti me de tpe inimici. Propterea cōfitebor ⁊ laudem dicā tibi. ⁊ benedicā nomini dñi. Cū adhuc iunior fūi: priusq; oberrarē q̄siui sapiam palā in oratione mea. Ante templū postulabā ꝓ illa. ⁊ vsq; in nouissimis inquirā eā. ⁊ florebit tanq; pcox vua. Letatus ē cor meū in ea: ambulauit pes me⁹ iter rectū: i iuuētute mea inuestigabam eā. Inclinaui modice aurē meā ⁊ excepi illā Multā inueni i meipso sapiētiā. ⁊ multū ꝓfeci in ea. Dauit mihi sapiam dabo gloriā. Q

siliatus sū. n. ut facerē illā: celatus sū tonū ⁊ nō ꝓfundat. Colluctata est aīa mea in illa. ⁊ i faciendo eā ꝓfirmat⁹ sū. Dan⁹ meas extē-di in altū. ⁊ in sapia ei⁹ luxit aīa mea. ⁊ ignorātias meas illumīauit. Aiam meam direxi ad illā. ⁊ in agnitiōe inueni eā. Possedi cum ipsis cor ab initio: ꝙ nō relinquar. Uē-ter me⁹ ꝓturbat⁹ ē querēdo illā: ꝓpt̄ea bonā possidebo possessionem. Dedit. n. mihi dñs linguam mercedem meā. ⁊ in ipsa laudabo eum. Appropiate ad me indocti. ⁊ congregate vos in domū discipline. Quid adh̄ retardatis? ⁊ qd diciturs in his? Aie vr̄e sitiūt vehemēt. Aperui os meū. ⁊ locut⁹ sū. Cōpate vobis sine argento sapiam. ⁊ collū vr̄m subijcite iugo ei⁹ ⁊ suscipiat aīa vr̄a disciplinā. In ꝓximo est n. inuenire eā. Uidete oculis vr̄is: qa modicū laborauī. ⁊ inueni mihi multā requiē. Assumite disciplinā in multo numero argēti. ⁊ copiosū aurū possidete in ea. Letet aīa vr̄a in misericordia eius. ⁊ nō cōfundemini in laude ei⁹. Oparamini opus vr̄m ante tēp. ⁊ dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

Incipit oratio Salomonis.

Et inclinauit salomon genua sua in cōspectu tot⁹ ecclesie isrl. ⁊ aperuit man⁹ suas ad celū ⁊ dixit. Dñe deus israel non ē similis deus in cela sursum: neq; in tra deorsū: q̄ custodis testamētū tuū ⁊ misericordiā pueris tuis eūtib⁹ i cōspectu tuo i toto corde. seruās puero tuo dauid q̄ locut⁹ es illi. ⁊ locut⁹ es in ore tuo. ⁊ i manu tua impleuisti quasi dies iste. Et nūc dñe deus israel custodi puero tuo dauid patri meo q̄ locut⁹ es illi dicēs: Nō deerit tibi vir a facie mea sedēs in throno israel: verūtū si custodierint filij tui legē meā. ⁊ in ꝓceptis meis ambulēt. sic ambulauerūt in cōspectu meo fideles. Et nūc dñe deus israel credat ū ē ꝙbū q̄ locutus es puero tuo dauid. qm̄ si vere habitauit deus cū hoīb⁹ in tra. Si celū ⁊ celi celoꝝ nō sufficiant tibi: quāto magis dom⁹ h̄ quā edificaui? Sz respicias ad oratiōnē serui tui. ⁊ deprecationē ei⁹: ut exaudias dñe placationē oronis. quā puer tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui sup domū hāc die ac nocte. in locū quē dixisti inuocare nomē tuū. ⁊ exaudias ꝓcationē pueri tui ⁊ ꝓpli tui isrl. si orauerit in loco isto. ⁊ exaudias in loco habitatiōis tue celo. ⁊ exaudias ⁊ ꝓpiti⁹ fias. si peccauerit vir in te.

Explicit liber Ecclesiasticus. Incipit prologus in Jsaiam prophetam.

Nemo cū ꝓphas ꝙsib⁹ viderit esse descriptos metro eos estimet apō hebreos ligari. ⁊ aliquid simile habere de psalmis vel operib⁹ salomonis. Sed qō in demosthene ⁊ Tullio solet fieri: ut per cola scribant ⁊ comata: q̄ vtiq; psa ⁊ nō ꝙsibus conscripserūt. Nos q̄s vtilitati legentiū ꝓuidētes: interpretatione nouā novo scribendi gne distinxim⁹. Ac primū de Jsaia sciendū q̄ i ꝓmone suo disertus sit: quippe ut vir nobilis ⁊ vrbane elegantie: nec hūs q̄q̄ in eloq̄o rusticitatis admixtū. Unde accidit ut p̄ ceteris florē ꝓmonis ei⁹ trāslatio nō potuerit ꝓseruare. Deinde etiā h̄ adijciēdum: q̄ nō tam ꝓpha dicēdus sit: q̄ euāgelista. Ita n. vniuersa xp̄i ecclesieq; mysteria adeo liquidam ꝓsecut⁹ est: ut non putes eū de futuro vaticinari: h̄ de preteritis historiā texere. Q̄ñ conijtio noluisse tūc tpis septuaginta interpretes fidei sue sacramēta pspicue etnicis ꝓdere: ne scīm canibus. ⁊ margaritas porcis darēt: q̄ cū hāc editionē legerit ab illis aīaduertetis abscondita. Hec ignoro quāti labor sit ꝓphetas intelligere: nec facile quēpiā posse iudicare de interpretatiōe: nisi intellexerit aīa que legerit. Nos q̄s patere morib⁹ plurimorū: q̄ stimulante inuidia: qō ꝓsequi nō valēt de spiciūt. Sciēs q̄ ⁊ prudēs i flāmā mitto manū ⁊ nihilomin⁹ h̄ a fastidiosis lectori b⁹ pcorat quō greci post septuagīta trāslatores aq̄lā ⁊ symmachū ⁊ theodotionem legūt: uel ob studiū doctrine sue: uel ut septuaginta magis ex collatione cor intelligāt: sic ⁊ isti saltē vnū p⁹ poros hre dignē inꝓtē. Legant pius. ⁊ postea despiciāt: ne videant nō ex iudicio h̄ ex odio pūptiōe ignorata damnare. Prophetauit aūt isaias i rl'm ⁊ i iudea necdū decē tribub⁹ in captiuitatē ductis: ac de vtroq; regno nūc cōmixtim nūc separatim texit oraculū. Et cū interdū ad pūtē respiciat historiā ⁊ p⁹ babylonie captiuitatē redditū ꝓphe significet i iudeā: tū ois ei⁹ cura de vocatione gentiū ⁊ de aduentu xp̄i est. Quem quanto pl⁹ amatis o paula ⁊ eustochiū: tanto magis ab eo petite: ut p obtrectatiō e pūti qua me ide sinent emuli lanīāt. ipse mihi mercedem restituat in futuro. qui scit me ob hoc

in ꝓgregrūe lingue eruditione sudasse:ne iuuei ꝛ falsitate scripturarum ecclesijs eiꝰ diutius insultarent.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentū.

Ysaias in hierusalem nobili genere ortus est:ubiq; ꝓphetauit. Sub Manasse rege sectꝰ in duas partes occubuit. Sepultusq; est sub quercu rogel · iuxta transitū aquarū · quas olim Ezechias rex iacto obstruxerat puluere.

¶ Explicit argumentū. Incipit Ysaias ꝓphēta. Caplm I

Visio Ysaie filij amos: quam vidit super iudam ⁊ irlm · in diebꝰ ozie ioathan · achaz, ⁊ ezechie regū iuda. Audite celi ⁊ auribus ꝓcipe terra:qm̄ dñs locutus est. Filios enutriui ⁊ exaltaui ipsi aūt spreuerunt me. Cognouit bos possessorē suū. ⁊ asinꝰ ꝓsepe domini sui. Israel aūt me nō cognouit. ⁊ ꝓplus meus nō intellexit. Ve genti ꝓccatrici: ꝓpło graui iniq̄tate · semini nequā: filijs sceleratis. Dereliquerūt dñm · blasfemauerūt sanctum irl: abalienati sunt retrorsū. Super q̄ ꝓcutiam vos vltra: addētes ꝓuaricationē. Omne caput languidū ⁊ oē cor merēs. A planta ꝑdis vsq; ad verticē · nō ē in eo sanitas. Vuln⁹ ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs: non ē circūligata nec curata medicamine, neq; fota oleo. Terra vestra deserta: ciuitates vre succēse igni. Regionē vram coram vobis alieni devorāt. ⁊ desolabit sicut in vastitate hostili. Et derelinquet filia syon ut umbraculū in vinea · ⁊ sicut tuguriū in cucumerario: sicut ciuitas q̄ vastat. Nisi dñs exercituū reliquisset nobis semen q̄si sodoma fuissem⁹ · ⁊ q̄si gomorra similes essem⁹. Audite verbū dñi ꝓncipes sodomorū ꝓcipite auribꝰ legem dei vri ꝓplꝰ gomorre. Quo mihi multitudinē victimarū vrarū dicit dñs. Plen⁹ sū. Holocausta arietū ⁊ adipem pinguiū ⁊ sanguinē vitulorū ⁊ agnorū ⁊ hircorū nolui. Cū veniretis aīe cōspectū meū: q̄s que siuit hec de manib⁹ vestris: ut ambularet in atrijs meis? Ne offeratis vltra sacrificium frustra. Incēsū abhominatio est mihi. Neomeniam ⁊ sabbatū ⁊ festiuitates alias nō ferā. Iniq̄ sūt cetus vri. Kalendas vras ⁊ solennitates vras odiuit aīa mea. Facta sunt mihi molesta. Laboraui sustinēs. Et cū extenderitis manꝰ vras · auertam oculos meos a vobis ⁊ cum multiplicaueritis oronē · nō exaudiā. Manus eni vestre sanguine plene sunt. Lauamini, mūdi · estote: auferte malū cogitationum vrarū ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite benefacere. Querite iudiciū subuenite oppresso · iudicate pupillo · defendite viduā ⁊ venite ⁊ arguite me dicit dominꝰ. Si fuerint pcta vra ut coccinū · quasi nix dealbabūt. ⁊ si fuerint rubra quasi vermiculus. velut lana alba erunt. Si volueritis ⁊ audieritis me: bona terre comedetis De si nolueritis ⁊ me ad iracundiam ꝓuocaueritis · gladiꝰ devorabit vos: qa os dñi locutū ē. Quō facta ē meretrix ciuitas fidelis: plena iudicij? Justicia habitauit in ea · nūc aūt homicide. Argentum tuū versum est in scoriā: vinū tuū miscetum est aqua. Principes tui infideles: socij furum. Omnes diligūt munera: sequuntur retributiones. Pupillo non iudicant. ⁊ causa vidue non ingredit ad illos. Propter hoc ait dñs deus exercituū fortis israel. Heu ego cōsolabor super hostibus meis: ⁊ vindicabor de inimicis meis. Et convertam manū meā ad te. ⁊ excoquam ad purū scoriā tuā: ⁊ auferā oē stānum tuū: ⁊ restituam iudices tuos ut fuerunt prius ⁊ cōsiliarios tuos sicut antiq̄tus. Post hec vocaberis ciuitas iusti: urbs fidelis. Syon in iudicio redimet. ⁊ reducēt eā in iustitia. Et cōteret scelestos ⁊ ꝓccatores simul. ⁊ q̄ reliquerunt dñm · cōsumentur. Confundent. n. ab idolis quib⁹ sacrificauerūt. Et erubescetis sup hortis q̄s elegeratis: cū fueritis velut quercus defluentib⁹ folijs · ⁊ velut hortꝰ absq; aqua. Et erit fortitudo vestra ut faucilla stupe. ⁊ opus vestrum quasi scintilla. ⁊ succendet utrunq; simul. ⁊ non erit qui extinguat.

II

Verbū quod vidit Ysaias filius amos sup iudā ⁊ hierusalem. Et erit in nouissimis dieb⁹ ꝓparatus mons domꝰ dñi in vertice montiū. ⁊ elevabit sup colles. ⁊ fluent ad eū oēs gētes. ⁊ ibunt ꝓpli multi ⁊ dicēt. Venite ascēdam⁹ ad montē dñi ⁊ ad domum dei iacob. ⁊ docebit nos vias suas ⁊ ambulabim⁹ in semitis ei⁹: qa de syon exibit lex. ⁊ verbū dñi de irlm. Et iudicabit gentes: ⁊ arguet populos multos. Et cōflabūt gladios suos in vomeres · ⁊ lāceas suas in falces

Nō leuabit gens ꝛ gentē gladiū: nec exercebunt᷑ vltra ad p̄liū. Dom⁹ iacob venite ⁊ ambulem⁹ in lumine dei nr̄i. Proiecisti enī ꝓp̄lm tuū dom̄ū iacob: ꝙa repleti sūt ut olī. ⁊ augures habuerūt ut philistiim. ⁊ puer alienis adhęserūt. Repleta ē terra argēto ⁊ auro. ⁊ nō est finis thesaurorū ei⁹. Et repleta ē terra ei⁹ eq̄s. ⁊ innumerabiles q̄drige ei⁹. Et repleta ē terra ei⁹ idolis. Opꝰ manuū suarū adorauerūt: q̄ fecerūt digiti eorū. Et incuruauit se hō. ⁊ būlliat⁹ ē vir. Ne ḡ dimittas eis. Ingredere ī petrā. ⁊ abscōdere ī fossa humo a facie timoꝛ dn̄i. ⁊ a gl̄ia maiestat᷑ eius. Oculi sublimis vꝺis hūliati sūt. ⁊ incuruabit᷑ altitudo viroꝝ. Exaltabit᷑ aūt dn̄s solus ī die illa: ꝙa dies dn̄i exercituū sup oēm superbū ⁊ excelsū ⁊ sup oēm arrogātē. ⁊ hūliabit᷑: ⁊ sup oēs cedros libani sublimes ⁊ erectas. ⁊ super oēs querc⁹ basan. ⁊ sup oēs mōtes excelsos. ⁊ sup oēs colles eleuatos. ⁊ sup oēm turrē excelsā. ⁊ super omnē murū munitum. ⁊ sup oēs naues tharsis. ⁊ sup oē q̄d visu pulchrū est. Et incuruabit᷑ ois sublimitas vꝺiuꝫ. ⁊ humiliabit᷑ altitudo viroꝝ. Et eleuabit᷑ dn̄s solus in die illa ⁊ idola penitus cōterent᷑. Et introibūt in spelunc̄as petrarū ⁊ in voragines ēre a facie formidinis dn̄i. ⁊ a gloria maiestatis ei⁹: cū surrexerit p̄cutere terrā. In die illa proiiciet hō idola argēti sui ⁊ simulacra auri sui q̄ fecerat sibi: ut adoraret talpas ⁊ vespertiliones. Et ingredie᷑ scissuras petraꝝ. ⁊ in cauernas saxoꝝ a facie formidinis dn̄i. ⁊ a gloria maiestatis eius: cū surrexerit p̄cutere terrā. Quiescite ꝙ ab vꝺie cui⁹ spūs in narib⁹ eius est: quia excelsus reputatus est ipse.

III

Ecce enī dn̄ator dn̄s exercituū auferet ab hierusalē ⁊ ab iuda. validū ⁊ fortē. oē robur panis. ⁊ oē robur aque ⁊ fortē ⁊ virū bellatorē. ⁊ iudicē ⁊ ꝓphetā. ⁊ ariolū ⁊ senē. ꝓncipē sup q̄nquagīta. ⁊ honorabilē vultu. ⁊ consiliariū. ⁊ sapientē ⁊ architectis. ⁊ prudētē eloquij mystici. Et dabo pueros principes eoꝝ. ⁊ effeminati dn̄abunt᷑ eis. Et corruet ꝓp̄l⁹ vir ad virū. ⁊ vnusquisq̄ ad ꝓximū suū. Tumultuabit᷑ puer ꝑ tra senē. ⁊ ignobilis ꝑ nobilē. Apprehendet᷑ enī vir frēm suū domesticū p̄ris sui. ⁊ dicet. Vestimentū tibi est: princeps esto nr̄e: ruina aūt hꝫ sub manu tua. Rūdebit᷑ in die illa dicēs. Nō sū medicus. ⁊ in domo mea nō est panis neq̄ vestimentū. Nolite cōstituere me principē pl̄i. Ruit enī hierusalē. ⁊ iudas cecidit. ꝙa lingua eoꝝ ⁊ adinuētiones eoꝝ ꝑ dn̄m: ut puocarēt oculos maiestat᷑ ei⁹. Agnitio vultꝰ eoꝝ rūdebit eis. ⁊ pctm̄ suū q̄si sodoma p̄dicauerūt: nec absconderūt. Ve aie eoꝝ: qm̄ reddita sunt eis mala. Dicite iusto qm̄ bñ: qm̄ fructū adinuētionū suaꝝ comedet. Ve impio ī malū. Retributio enī manuū ei⁹ fiet ei. Populū meū exactores sui spoliauerūt. ⁊ mulieres dn̄ate sūt eis. Populе me⁹ q̄ tebeatū dicūt: ipsi te decipiūt. ⁊ viā gressuū tuoꝝ dissipāt. Stat ad iudicādū dn̄s. ⁊ stat ad iudicādos pp̄los. Dn̄s ad iudiciū veniet: cū senib⁹ pp̄li sui ⁊ p̄ncipib⁹ eius. Vos. n. vepastī estis vineā meā. ⁊ rapina paupis in domo vr̄a. Quare atteritis pp̄lm meū. ⁊ facies pauperū cōmolitis dicit dn̄s exercituū. Et dixit dn̄s ūeus. Pro eo q̄ eleuate sūt filie syon. ⁊ ambulauerūt extēto collo. ⁊ nutib⁹ oculoꝝ ibāt. ⁊ plaudebāt. ⁊ ambulabant. ⁊ pedibus suis cōposito gradu incedebant: decaluabit dn̄s vertice filiarū syon. ⁊ dn̄s crīnē earū nudabit. In die illa auferet dn̄s ornamentū calciamentoꝝ ⁊ lunulas. ⁊ torques ⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ discriminalia ⁊ periscelides ⁊ murenulas ⁊ olfactoriola ⁊ inaures ⁊ annulos. ⁊ gēmas in fronte pendētes ⁊ mutatoria ⁊ palliola ⁊ linteamina ⁊ acus ⁊ specula ⁊ syndones ⁊ vittas ⁊ theristra. Et erit ꝓ suauī odore fetor. ⁊ pro ęona funiculus. ⁊ ꝓ crispanti crine calviciū ⁊ pro fascia pectorali cilitiū. Pulcherrimi q̄ viri tui gladio cadēt. ⁊ fortes tui in prelio. Et merebūt atq̄ lugebūt portę eius. ⁊ desolata in terra sedebit.

IIII

Et apprehendent septē mulieres virū vnū in die illa dicentes. Panē nr̄m comedemus: ⁊ vestimentū nr̄is operiemur: tm̄modo inuocet nomē tuū sup nos: aufer opprobriū nr̄m. In die illa erit germē dn̄i in magnificentia. ⁊ gloria fructus terre sublimis. ⁊ exultatio bis qui saluati fuerint de israel. Et erit ois qui relictus fuerit ī syon. ⁊ residuus ī ierl̄m: sanct⁹ vocabit᷑ ois q̄ scriptus est in vita in ierl̄m. Si abluerit dn̄s sordē filiarū syon. ⁊ sanguinē ierl̄m lauerit de medio eius: in spū iudicij ⁊ spiritu ardoꝝ. Et creabit dn̄s sup omnē locū mont⁹ syon. ⁊ vbi invocatus est nubē ꝑ die. ⁊ fumū ⁊ splendoꝝ ignis flāmantis in nocte. Sup oēm. n. gloriā

ꝓtectio. ⁊ tabernaculū erit in umbraculum diei ab estu. ⁊ in securitatē ⁊ abscōsionem a turbine ⁊ a pluuia.

V

Cantabo dilecto meo canticum patruelis mei: vineę suę. Vinea facta ē dilecto meo: in cornu filio olei. Et sepiuit eā. ⁊ lapides elegit ex ea. ⁊ plantauit vineam electā. Et edificauit turrim in medio ei⁹ ⁊ torcular extruxit in ea. Et expectauit ut faceret uuas. ⁊ fecit labruscas. Nūc ergo habitatores hr̄m ⁊ viri iuda: iudicate inter me ⁊ vineā meā. Quid ē qđ debui vltra facere vineę mee. ⁊ nō feci ei. An ꝙ expectaui ut faceret uuas. ⁊ fecit labruscas? Et nūc ostendā vobis qđ ego faciā vineę mee. Auferā sepem ei⁹. ⁊ erit in direptionē. Diruā macerią ei⁹. ⁊ erit in pculcationē. ⁊ ponā eā deserta. Nō putabit⁹ ⁊ nō fodiet⁹. ⁊ ascēdet sup eā uepres ⁊ spine. ⁊ nubib⁹ mādabo ne pluāt super eam imbrē. Vinea aūt dñi exercituū domus isr̄l ē. ⁊ viri iuda germē ei⁹ delectabile. Et expectaui ut faceret iudicium. ⁊ ecce iniq̄tas. ⁊ iusticią: ⁊ ecce clamor. Ue q̄ ꝓiungit⁹ domum ad domū. ⁊ agrū agro copulat⁹ usq; ad ūmin̄ loci. Nūqđ habitabit⁹ vos soli i medio ūre. In auribꝰ meis sūt h̄ dicit dñs exercituum. Nisi domꝰ multe deserte fuerint grandes ⁊ pulchre. ⁊ absq; habitatore. Decem. n. iugera vineę faciēt lagūculā vnā ⁊ triginta modij semēt⁹ faciēt modios tres. Ue q̄ ꝓsurgit⁹ mane ad ebrietatē sectādā: ⁊ potādū usq; ad uesperā: ut vino estuetis. Citbara ⁊ lira ⁊ tympanū ⁊ tibia ⁊ vinū in cōuiuijs vr̄is. ⁊ opus dñi nō respicit⁹. nec opa manuū ei⁹ ꝓsiderat⁹. Propēea captiu⁹ duct⁹ ē ꝓp̄s me⁹ ꝙa nō habuit sciam. ⁊ nobiles ei⁹ interierunt fame. ⁊ multitudo ei⁹ siti exaruit. Propterea dilatauit infern⁹ aiam suā. ⁊ aperuit os suū absq; vllo ūmino. Et descēdēt fortes ei⁹ ⁊ ꝓp̄s ei⁹ ⁊ sublimes gloriosiq; ei⁹ ad eū. Et incuruabit⁹ hō ⁊ humiliabit⁹ vir. ⁊ oculi sublimiū deprimēt⁹. Et exaltabit⁹ dñs exercituū i iudicio ⁊ deus scūs sanctificabit⁹ i iusticia. Et pascent⁹ agni iuxta ordinē suū. ⁊ deserta in desertatē ersa aduene comedēt. Ue q̄ trahitis iniq̄tatē i funiculis vanitat⁹. ⁊ q̄si vinculū plaustri peccū. Qui dicit⁹ festinet. ⁊ cito ueniat op⁹ eius. ut videam⁹. ⁊ appropiet ⁊ ueniat cōsiliū sci isr̄l. ⁊ sciem⁹ illud. Ue q̄ dicit⁹ malū bonū. ⁊ bonū malū ponētes tenebras lucē ⁊ lucē tenebras ponētes amarū i dulce. ⁊ dulce i amarū. Ue q̄ sapientes estis i oculis vr̄is. ⁊ coram vobismetipsis prudētes. Ue q̄ potētes estis ad bibendū vinū: ⁊ viri fortes ad miscendā ebrietatem. Qui iustificat⁹ impiū ꝓ muneribꝰ. ⁊ iusticią iusti auferet⁹ ab eo. Propter h̄ sicut devorat stipulā lingua ignis. ⁊ calor flāme exurit: sic radix eorꝝ q̄si fauilla erit. ⁊ germē eorꝝ ut puluis ascēdet. Abiecerūt. n. legē dñi exercituū ⁊ eloquiū sci isr̄l blasphemauerūt. Ideo iratus est furor dñi in ꝑp̄lm suū. ⁊ extēdit manū suā sup eū. ⁊ percussit eū. Et conturbati sūt montes ⁊ facta sūt mortticina eorꝝ q̄si sterc⁹ in medio plateaꝝ. In his oīb⁹ nō est auersus furor eius h adhuc manꝰ ei⁹ extenta. Et eleuabit signū in nationib⁹ ꝑcul. ⁊ sibilabit ad eū de finib⁹ terre. ⁊ ecce festin⁹ velociter veniet. Nō est defici⁹ neq; laborās in eo: nō dormitabit neq; dormiet. neq; soluet cingulū renū ei⁹: nec rūpet corrigia calciamēti ei⁹. Sagitte ei⁹ acute. ⁊ cūs arc⁹ ei⁹ extenti. Ungule eorꝝ ei⁹ ut silex. ⁊ rote ei⁹ quasi impetus tempestatis. Rugitus eius ut leonis: rugiet ut catuli leonū. Et frendet ⁊ tenebit predā ⁊ amplexabitur. ⁊ nō erit qui eruat. ⁊ sonabit sup eū in die illa sicut sonitus maris. Aspiciemus in terrā. ⁊ ecce tenebre tribulations. ⁊ lux obtenebrata est in caligine eius.

VI

In anno quo mortuus est rex ozias. vidi dñm sedentē sup solio excelsum. ⁊ elevatum ⁊ plena erat domus a maiestate ei⁹. ⁊ ea que sub ipso erāt replebāt templum. Seraphin stabāt sup illud: sex ale vni: ⁊ sex ale alteri. Duab⁹ velabāt facie eius. ⁊ duab⁹ velabant pedes eius. ⁊ duabus volabant. Et clamabant alter ad alterū. ⁊ dicebant. Sanctus sanctus scūs dñs deus exercituum plena est omis terra gloria ei⁹. Et cōmota sūt superliminaria cardinū a voce clamantiū. ⁊ domꝰ repleta est fumo. Et dixi. Ue mihi ꝙa tacui ꝙa vir pollutus labijs ego sum. ⁊ in medio ꝑp̄li polluta labia hr̄is ego habito. ⁊ regē dñm exercituū vidi oculis meis. Et volauit ad me vn⁹ de seraphin. ⁊ in manu eius calcul⁹ quē forcipe tulerat de altari: ⁊ tetigit os meū ⁊ dixit. Ecce tetigi h labia tua. ⁊ auferet iniq̄tas tua. ⁊ peccm tuū mūdabit⁹. Et audiui vocē dñi dicētis: Quē mittā ⁊ qs ibit nobis? Et dixi. Ecce ego: mitte me. Et dixit. Vade ⁊ dices ꝑp̄lo huic. Audite audientes ⁊ nolite

itelligẽ. ⁊ videte visionẽ ⁊ nolite cognoscere
Excecca cor ꝓpli hui⁹ ⁊ aures ei⁹ aggua ⁊ ocu-
los eius claude: ne forte videat oculis suis ⁊
auris⁹ suis audiat ⁊ corde suo itelligat. ⁊ cõ
uertat⁹ ⁊ sanẽ eũ. Et dixi. Usq; q̃ dñe? Et di-
xit. Donec vsolẽt ciuitates absq; habitatore
⁊ dom⁹ sine hoie. Et terra relinquet̃ vserta: ⁊
lõge faciet dñs hoies. Et multiplicabit̃ que
vrelicta fuerat i medio ẽre. ⁊ adhuc i ea ve-
cimatio. Et cõuertet̃ ⁊ erit in ostẽsionẽ sic̃ te-
rebinth⁹. ⁊ sic̃ querc⁹ q̃ expãdit ramos suos
Semen scm̃ erit id qõ steterit in ea. C. VII

Et factũ ẽ i dieb⁹ achaz filij ioathã
filij ozie regis iuda ascendit rasin rex
syrie. ⁊ facee filij romelie rex israel i
irl̃m ad ꝓliandũ ꝫ eã. ⁊ nõ potuerũt vrella-
re eã. Et nũciauerũt domui dauid dicentes
Requieuit syria sup effraim ⁊ cõmotũ ẽ cor
ei⁹ ⁊ cor ꝓpli ei⁹ sicut mouẽt̃ ligna siluar⁹ a fa
cie venti. Et dixit dñs ad isaiã. Egredẽ i oc-
cursũ achaz tu ⁊ q̃ vrelict⁹ ẽ iasub filij⁹ tuus
ad extremũ aqueduct⁹ piscine supioris i via
agri fullonis. ⁊ dices ad eũ. Vide ut sileas.
Nolitimere: ⁊ cor tuũ ne formidet a duab⁹
caudis ticionũ fumigantiũ istor⁹ i ira furor⁊
rasin regis syrie ⁊ filij romelie: eo q̃ cõsiliũ
inierit ꝫ te syria in malũ. ⁊ effraim ⁊ filij⁹ ro-
melie dicẽtes. Ascẽdam⁹ ad iudã ⁊ fusciteg-
mus eũ. ⁊ uellam⁹ eũ ad nos. ⁊ ponam⁹ re-
gẽ i medio ei⁹ filiũ tabrel. Hec dicit dñs ve⁹
Nõ stabit ⁊ non erit istud: ꝥ caput syrie da-
masc⁹. ⁊ caput damasci rasin. Et adhuc sexa-
ginta ⁊ q̃nq; ãni. ⁊ vsinet effraim eẽ ꝓpl's. ⁊
caput effraim samaria. ⁊ caput samarie filij⁹
romelie. Si nõ crediderit⁊: nõ pmanebit⁊. Et
adiecit dñs loqui ad achaz dicẽs. Pete tibi
signũ a dño vo tuo i. pfũdũ inferni: siue i. ex
celsũ sup̃. Et dixit achaz. Nõ pt̃ã ⁊ nõ tem-
ptabo dñm. Et dixit. Audite g̃ dom⁹ dauid.
Nunq̃d parũ vobis ẽ molestos eẽ voibus: q̃a
molesti estis ⁊ vo meo. Propt̃ ꝥ dabit dñs
ipse vobis signũ. Ecce ꝙgo cõcipiet ⁊ pariet
filiũ. Et vocabit̃ nomẽ ei⁹ emanuel. Butyrũ
⁊ mel comedet ut sciat reꝓbare malũ ⁊ eligẽ
bonũ. Quia añq̃ sciat puer reꝓbare malũ
⁊ eligẽ bonũ: relinquet̃ ẽra quã tu vtesta
ris a facie duor⁹ regum suor⁹. Adducet dñs
sup te ⁊ sup ꝓlm tuũ ⁊ sup domum ꝑis tui.
dies q̃ nõ venerũt a dieb⁹ separatiõis effraim
a iuda cũ rege assyrior⁹. Et erit i die illa: sibi
labit dñs muscę q̃ ẽ in extremo fluminũ egy-
pti. ⁊ api q̃ ẽ i ẽra assur. ⁊ veniẽt ⁊ requiescẽt
cũs in torrẽtib⁹ valliũ ⁊ i cauernis pt̃rar⁹ ⁊
i oĩb⁹ frutetis ⁊ in vniuersis foraminib⁹. In
die illa radet. dñs i nouacula ꝓducta i bis q̃
trãsflumẽ sũt in rege assyrior⁹ caput. ⁊ pilos
pedũ. ⁊ barbã vniuersam. Et erit in die illa.
nutriet hõ vaccam boum. ⁊ duas oues. ⁊ pre
vbertate lactis comedet butyr⁹. Butyrũ. n. ⁊
mel mãducabit oĩs hõ q̃ relict⁹ fuerit in me-
dio ẽre. Et erit in die illa. oĩs loc⁹ vbi fuerit
mille vites. mille argẽteis. ⁊ in spinas ⁊ i ve
pres erũt. Cũ sagittis ⁊ arcu igrediẽt illuc
Uepres. n. ⁊ spine erũt i vniuersa ẽra. ⁊ cũs
mõtes q̃ in sarculo sartient̃. non veniet illuc
terra spinar⁹ ⁊ vepriũ. ⁊ erit i pascuã bouis ⁊
in conculcationẽ pecorũ.

Et dixit dñs ad me. Sume tibi libr⁹ V. VIII
grãdẽ. ⁊ scribe i eo stilo hois: velociẽ
spolia vetrahe. cito prædare. Et adhi-
bui mihi testes fideles: uriã sacerdotẽ ⁊ ça-
chariã filiũ barachie. Et accessi ad ꝓphetis-
sam. ⁊ pcepit ⁊ pepit filium. Et dixit dñs ad
me. Uoca nomẽ ei⁹. accelera. spolia. vetrahe-
festina pdari: q̃a añq̃ sciat puer vocare pa-
trẽ suũ ⁊ matrẽ suã. auferet fortitudo dama
sci. ⁊ spolia samarie corã rege assyriorum. Et
adiecit dñs loq̃ ad me adh dicẽs. Pro eo q̃
abiecit ꝑp's iste aq̃s syloe q̃ vadũt cũ silẽtio.
⁊ assũpsit magẽ rasin ⁊ filiũ romelie; ꝓpter h̃
ecce dñs adducet sup eos aq̃s fluminis for-
tes ⁊ multas: regẽ assyrior⁹ ⁊ cũ gloria ei⁹.
Et ascẽdet sup cũctos riuos ei⁹ ⁊ fluet sup vni-
uersas ripas ei⁹. ⁊ ibit p iudã iundãs. ⁊ trã-
siens vsq; ad collũ veniet. Et erit extẽsio ala-
rum ei⁹ implẽs latitudinẽ tre tue o emanuel
Cõgregami ꝓpli ⁊ vincemini. ⁊ audite vni-
uerse ꝑcul tre. Cõfortami ⁊ vincemini: accin-
gite vos ⁊ vincemini: inite ꝯsiliũ ⁊ dissipabit̃
loquimini ꝙbũ ⁊ nõ fiet: q̃a nobiscũ ve⁹. Hec
n. ait dñs ad me. Sic̃ i manu fortι eruditus
me: ne irem i via ꝓpli hui⁹ dicẽs. Nõ dicatis
cõiuratio. Omia. n. q̃ loquit̃ ꝑp's iste. coiuratio
est. Et timore eius ne timeat⁊: neq; paueatis.
Dñm exercituũ ipsũ scificate: ipse pauor vr̃.
⁊ ipse ẽror vester. ⁊ erit vobis i scificationẽ: i
lapidẽ aũt offensiõis ⁊ petrã scãdali duabus
domib⁹ isr̃l. ⁊ in laqueũ ⁊ in ruinã habitãti-
bus i. l'm. Et offenacẽt ex eis plurimi. ⁊ cadẽt
⁊ pterẽt ⁊ irretiẽt ⁊ capiẽt. Liga testimoniũ

signa legẽ in discipulis meis: expectabo dñm
q̃ abscondit faciẽ suã a domo iacob. ⁊ ꝑstola-
bor eum. Ecce ego ⁊ pueri mei q̃s dedit mihi
dñs in signũ ⁊ in portentũ isr̃l: a dño exerci-
tuũ q̃ habitat in mõte syon. Et cũ dixerit ad
vos, q̃rite a phitonib⁹ ⁊ a diuinis q̃ stridẽt i
incãtationib⁹ suis: nunq̃d nõ ꝓpl⁹ a deo suo
requiret visionẽ ꝓ viuis ac mortuis. Ad legẽ
magis ⁊ ad testimoniũ. Qꝛ si nõ dixerint iux
ꝓbũ: ꝫ nõ erit eis matutina lux. Et trãsibit
p eã ⁊ cozzuet ⁊ esuriet. ⁊ cũ esurierit irascet
⁊ maledicet regi suo ⁊ deo suo. Et suspiciet
sursũ ⁊ ad ter̃ã intuebit. ⁊ ecce tribulatio ⁊ te
nebre ⁊ dissolutio ⁊ ãgustia ⁊ caligo psequẽs
⁊ nõ poterit anolare de angustia sua. ¶ IX

PRimo tpe alleuiata ẽ ẽra çabulon ⁊
terra neptalim. ⁊ nouissimo aggrauata
est via maris trãs iordanẽ galilee
gẽtiũ. Popul⁹ q̃ ãbulabat i tenebr̃ vidit lucẽ
magnã: habitantib⁹ in regiõe vmbre mortis, lux
orta ẽ eis. Multiplicasti gẽtẽ nõ magnifica
sti leticiã. Letabunt cozã te sicut q̃ letant in
messe, sicut exultãt victores capta preda qñ
diuidũt spolia. Jugũ. n. oneris ei⁹. ⁊ virgam
humeri eius, ⁊ sceptrũ exactoris ei⁹ superasti:
sicut in die madian. Quia oꝰ violenta ꝓda
tio cũ tumultu. ⁊ vestimẽtũ mixtũ sanguine
erit i cõbustionẽ. ⁊ cib⁹ ignis. Paruul⁹. n. na-
tus ẽ nob. ⁊ filius dat⁹ ẽ nobis. Et factus ẽ ꝓn-
cipat⁹ sup humerũ ei⁹. ⁊ vocabit nomẽ eius
admirabilis, consiliari⁹. deus fort⁹, pr̃ futuri secu-
li, princeps pacis. Multiplicabit ei⁹ imperiũ ⁊
pacis nõ erit finis: sup soliũ dauid ⁊ sup re-
gnũ ei⁹: ut cõfirmet illud ⁊ corroboret in iu-
dicio ⁊ iustitia ãmodo ⁊ vsq; in sempiternum.
Zelus dñi exercituũ faciet h̃. Verbum misit
dñs in iacob ⁊ cecidit in isr̃l. Et sciet oꝰ po-
pulus ephraim ⁊ habitãtes samariã i superbia ⁊
magnitudine cordis, dicẽtes. Lateres ceci-
derũt: ꝫ q̃dris lapidib⁹ edificabim⁹: sycomo-
ros succiderũt. ꝫ cedros ĩmutabim⁹. Et ele-
uabit dñs hostes rasin sup eũ. ⁊ ĩmicos eius
in tumultũ ꝓtet. syriã aboriẽte. ⁊ philistiim
ab occidente. ⁊ devorabunt isr̃l toto ore. In
oib⁹ his nõ ẽ auersus furor ei⁹: ꝫ adhuc ma-
nus ei⁹ extẽta. Et ppl's nõ ẽ reuersus ad percutiẽ-
tem se. ⁊ dñm exercituũ nõ inq̃sierũt. Et di-
sperdet dñs ab isr̃l caput ⁊ caudã ĩcuruantẽ
⁊ deprauantẽ die vna. Longeu⁹ ⁊ honorabil'
ipse ẽ caput. ⁊ ꝓpha doctor mendaciũ ipse est
cauda. Et erunt q̃ beatificãt ppl'm istũ seducẽtes
⁊ q̃ beatificant̃ p̃cipitati. Propẽ ꝫ sup ado-
lescẽtulis ei⁹ nõ letabit dñs. ⁊ pupillos ꝙ ei⁹
viduas nõ miserebit. q̃a ois hypocrita est ⁊
nequã. ⁊ vniuersũ os locutũ est stulticiam.
In oib⁹ his nõ est auersus furor eius: sed ad-
huc manus ei⁹ extenta. Succensa est qui q̃si
ignis impietas: vepr̃ẽ ⁊ spinã vorabit. Et suc-
cendet in densitate saltus. ⁊ cõuoluẽt⁹ super-
bia fumi. In ira dñi exercituũ cõturbata est
tra. ⁊ erit ppl's q̃si esca ignis. Vir fratri suo
non parcet. ⁊ declinabit ad dexterã ⁊ esuriet
⁊ comedet ad sinistrã ⁊ nõ saturabit. Unus-
quisq; carnẽ brachij sui vorabit. manasses ef-
fraim. ⁊ effraim manasses. ⁊ simul ipsi cõtra
iudam. In omnib⁹ his non est auersus furor
eius: sed adhuc manus eius extenta. ¶ X

VE qui condunt leges iniquas. ⁊ scri-
bentes iniustitiã scripserunt ut opprĩ-
merẽt in iudicio pauperes. ⁊ vim face
rent causis humilium ppli mei ut essent vidue
ꝓda eor⁹ ⁊ pupillos diriperẽt. Quid facietis
in die visitatiõis ⁊ calamitatis de lõge veni-
entis. Ad cui⁹ cõfugietis auxiliũ. ⁊ vbi dere
linquetis gloriã vestrã: ne ĩcuruemi sub vin-
culo. ⁊ cũ inẽ fecer̃ cadatis? Sup oib⁹ his nõ
est auersus furor eius: ꝫ adhuc man⁹ ei⁹ ex-
tenta. Ve assur. Virga furoris mei ⁊ bacul⁹
ipse est. In manu ei⁹ indignatio mea. Ad gẽ-
tem fallacem mittã eũ. ⁊ ꝫ ppli furoris mei
mãdabo illi: ut auferat spolia ⁊ diripiat ꝓdã
⁊ ponat illũ in cõculcationẽ quasi lutũ plate-
arum. Ipse aũt nõ sic arbitrabit. ⁊ cor ei⁹ nõ
ita estimabit: ꝫ ad cõterendũ erit cor eius: ⁊
ad internitionẽ gentiũ nõ paucas. Dicet enim
Nunq̃d non ꝑncipes mei simul reges sunt?
Nũquid nõ ut carchamis? sic calanno. ⁊ ut
arphat? sic emath? Nũquid nõ ut damascus
sic samaria? Quõ ĩuenit manus mea regna
idoli: sic ⁊ simulacra eor⁹ de ir̃m ⁊ de sama-
ria. Nunq̃d nõ sicut feci samarie ⁊ idolis ei⁹
sic faciã hierusalẽ ⁊ simulacris eius? Et erit
cũ impleuerit dñs cũcta opa sua in mõte syon
⁊ in hierusalẽ: visitabo sup fructũ magnifici
cordis regis assur. ⁊ super gloriã altitudinis
oculorũ ei⁹. Dixit enim. In fortitudine manus
mee feci. ⁊ in sapia mea intellexi. Et abstuli
terminos populor⁹. ⁊ principes eor⁹ despexi.
⁊ detraxi q̃si potẽs in sublimi residentes.
Et inuenit q̃si nidũ man⁹ mea fortitudinem

ppl'oz. ⁊ sicut colligunt ova q̃ relicta sunt sic vniuersam terrã ego congregaui. ⁊ nõ fuit q̃ moueret pẽnã ⁊ aperiret os ⁊ gãniret. Numquid gloziabit securis cõ eum q̃ secat in ea aut exaltabit serra cõ eũ a q̃ trahit? Quõ si eleuet virga cõ eleuãtem se. ⁊ exaltet baculus q̃ vtiq; lignũ ẽ. Propt hoc mittet dñator dñs exercituũ in pinguib⁹ ei⁹ tenuitatẽ. ⁊ subtus gloziã ei⁹ succensa ardebit, sicut combustio ignis. ⁊ erit lumen isrl in igne. ⁊ scũs ei⁹ in flãma. ⁊ succendet ⁊ devorabit spina ei⁹ ⁊ vepres in die vna. ⁊ glozia saltus ei⁹. ⁊ carmeli eius ab alia vsq; ad carnẽ cõsumet. Et erit terror pfug⁹. ⁊ reliqe ligni salt⁹ ei⁹ pre paucitate numerabũt ⁊ puer scribet eos. Et erit in die illa. nõ adijciet resiuũ isrl. ⁊ bi q̃ fugerint de domo iacob iiti sup eo q̃ percutit eos: sed innitet sup dñm scm isrl. In veritate reliqe quertet: reliqe inquã iacob ad deũ fortẽ. Si.n. fuerit populus tus isrl sicut arena maris: reliqe quertent ex eo. Cõsumatio abbreuiata inundabit iusticiã. Cõsumationẽ.n. ⁊ abbreuiationẽ dñs cõsumabit exercituũ faciet in medio oĩs tre. Propter hoc hec dicit dñs deus exercituũ. Noli timere pplm meum habitator syon ab assur. In virga.n. percutiet te ⁊ baculũ suum leuabit super te in via egypti. Adhuc.n. paululũ modicũqꝫ. ⁊ consumabitur indignatio mea ⁊ furor meus sup scelera eoz. ⁊ suscitabit sup eũ dñs exercituũ flagellũ iuxta plagã madian in petra oreb. ⁊ virgã suã sup mare. ⁊ leuabit eã in via egypti. Et erit in die illa auferet onus ei⁹ de humero tuo. ⁊ iugũ eius de collo tuo. ⁊ cõputrescet iugũ a facie olei. Venit in aioth. trãsibit in magron. apud magmas cõmendabit vasa sua. Trãsierũt cursim gabee sedes nostra. Obstupuit rama: gabaa saulis fugit. Vinni voce tua filia gallim: attende laisa paupercula anathot. Migrauit memena habitatores gebim congregamini. Adhuc dies ẽ: ut in nob stetur. Agitabit manũ suã sup mõtẽ filie syon: collẽ ierlm. Ecce dñator dñs exercituũ confringet lagũculã in terrore: ⁊ excelsi statura succident. ⁊ sublimes humiliabunt. Et subuertent condensa saltus ei⁹ ferro: ⁊ libanus cum excelsis cadet. Cap. XI

Et egredietur virga de radice ieſſe. ⁊ flos de radice ei⁹ ascendet: ⁊ requiescet super eũ spũs dñi. spũs sapie ⁊ intellectus. spũs consilij ⁊ fortitudinis. spũs scie ⁊ pietatis. ⁊ replebit eũ spũs timoris dñi. Nõ secũdum visionẽ oculoz iudicabit: neqꝫ secũm auditũ auriũ arguet. Sed iudicabit in iusticia pauperes. ⁊ arguet in equitate pro mansuetis terre. Et percutiet terrã virga oris sui. ⁊ spũ labioz suoz interficiet impiũ. Et erit iusticia cingulũ lumboz ei⁹. ⁊ fides circumcinctio renũ ei⁹. Habitabit lupus cũ agno. ⁊ pardus cũ hedo accubabit. Vitulus ⁊ leo ⁊ ouis simul morabũt: ⁊ puer parvulus minabit eos. Vitulus ⁊ vrsus pascent: simul requiescent catuli eoz ⁊ leo quasi bos comedet paleas. Et delectabit infans ad vbera supra foramina aspidis. ⁊ in caverna reguli q̃ ablactatus fuerit manũ suã mittet. Non nocebunt ⁊ non occidẽt in vniuerso monte sco meo: quia repleta ẽ terra scia dñi: sicut aque maris operientis. In die illa radix iesse q̃ stat in signũ populoz. ipsũ gentes deprecabunt. ⁊ erit sepulchrum eius gloriosum. Et erit in die illa. adijciet dñs secundo manũ suã ad possidendũ residuum populi sui quod relinquet ab assyrijs ⁊ ab egypto ⁊ a phetros ⁊ abethiopia ⁊ ab elam ⁊ a sennaar ⁊ ab emath ⁊ ab insulis maris. Et leuabit signũ in nationes ⁊ congregabit profugos isrl. Et dispersos iuda colliget a quatuor plagis tre ⁊ auferet zelus ephraim ⁊ hostes iuda pibunt. Ephraim non emulabit iudã ⁊ iudas non pugnabit cõ ephraim. Et volabũt in humeros philistijm p mare: simul predabũt filios oriẽtis. Idumea ⁊ moab deceptũ manus eoz: ⁊ filij ammon obedientes erũt. Et desolabit dñs linguã maris egypti. ⁊ leuabit manũ suã sup flumen in fortitudine spũs sui. ⁊ percutiet eũ in septem rivis ita ut transeãt p eũ calciati. Et erit via residuo populo meo q̃ relinquet ab assyrijs: sicut fuit israheli in die illa q̃ ascendit de tra egypti. Cap. XII

Et dices in die illa. Confitebor tibi dñe quoniam iratus es mihi. conversus est furor tuus. Et consolatus es me. Ecce deus salvator meus fiducialiter agã ⁊ non timebo. Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est mihi in salutẽ. Hauriet aquas in gaudio de fontibus saluatoris. ⁊ dicet in illa die: confitemini dño ⁊ invocate nomẽ ei⁹. Notas facite in populis adinuentiones ei⁹: memẽtote quoniam excelsum ẽ nomen ei⁹. Cantate dño quoniam magnifice fecit: annunciate hoc in vniuersa tra. Exulta ⁊ lauda habitatio syon: quia magnus in medio tui sanctus israel. Cap. XIII

Onus babylonis: quod vidit isaias filius amos. Super montem caliginosum

leuate signū exaltate uocē leuate manum: t
ingrediant portas duces. Ego mādaui sanctificatis meis. t uocaui fortes meos in ira
mea. exultātes in gloria mea. Uox multitudinis in mōtib⁹ q̄si pp̄lox frequētiū: vox sonitus regū gētiū congregatax. Dñs exercituū
ꝓcepit militie belli: ueniētib⁹ de ēra .pcul. A
sūmitate celi dñs t vasa furoris eius ut disperdat eām ēra. Ululate qa ,ppe ē dies dñi:
qa vastitas a dño veniet. Propē b̄ cēs man⁹
dissoluent. t ē cor oīs taxescet t cōteretur.
Dolores t dolores tenebūt: q̄si pturiēs volebūt. Unusquisq; ad ,primū suū stupebit: facies cōbuste vult⁹ eox. Ecce dies dñi veniet
crudelis t indignatiōis plen⁹: t ire furoris q;
ad ponēdā ēra i solitudinē. t pctōres ei⁹ ex
terendos de ea: q̄si stelle celi t splēdor eax non
expandēt lumē suū. Obtenebrat⁹ ē sol in ortu
suo. t luna nō splēdebit i lumine suo. Et visitabo sup orb mala. t ꝑ ipios iniq̄tatem eox. Et
requiescē faciā superbiā infideliū. t arrogantiam fortiū bū. liabo. Precioso⁹ erit vir auro
t hō mūdo obryco. Sup b̄ celum turbabo. t
mouebit ēra de loco suo: ,ppt indignationem
dñi exercituū. t ,ppt diē ire furoris eius. Et
erit q̄si damula fugiēs. t q̄si ouis. t non erit
q̄ congreget. Un⁹q;q; ad pp̄lm suū conuertet: t
singuli ad ēra suā fugiēt. Omis q̄ inuent⁹ fuerit occidet. t oīs q̄ supuenerit cadet i gladio
Infantes eox allidēt i oculis eox: diripiēt
dom⁹ eox. t uxores eox violabunt. Ecce ego
suscitabo sup eos medos q̄ argētū nō querāt
nec aux uelint: b̄ sagittis paruulos interficiēt
t lactātib⁹ uteris nō miserebūt. t sup filios
nō parcat ocul⁹ eox. Et erit babylon illa ciuitas gloriosa i regnis iclyta i superbia chaldeox: sic subuertit dñs sodomā t gomorrā.
Nō habitabit⁹ usq; i finē. t nō fundabit⁹ usq;
ad gnātionē t gnātionē. Nec ponet tibi tentoria arabs: nec pastores requiescēt ibi. b̄ requiescēt ibi bestie. t replebūt dom⁹ eox draconibus. Et habitabunt ibi struciones. t pilosi saltabūt ibi. t rūdebunt ibi ulule in edib⁹
ei⁹. t sirene i uelubris voluptatis.

XIIII

Prope ē ut ueniat tēp⁹ ei⁹. t dies ei⁹
nō elōgabunt. Miserebit.n. dñs iacob t eliget adhuc de isr'l: t requiescē
eos faciet sup humū suā. Adiunget⁹ aduena
ad eos. t adherebit domui iacob. Et tenebūt
eos pp̄li. t adducēt eos in locū suū. Et possidebit eos dom⁹ isr'l sup ēra dñi i seruos t ancillas. t erūt capiētes eos q̄ se ceperāt. t subijciēt exactores suos. Et erit i die illa cū requiē de dabit tibi de⁹ a labore tuo. t a ꝑcussiōe
tua. t a seruitute dura q̄ ante seruisti: sumes
parabolā istā ꝑ regē babylōis t dices. Quō
cessauit exactor: q̄euit tributū: Contriuit dom⁹ baculū impiox. ,vgā dominantiū cedentē
pp̄los in idignatiōe. plaga insanabili: subijciētem in furore gētes: persequētē crudeliē. Cōquieuit t siluit omis ēra: gauisa ē t exultauit:
abietes q̄ letate sunt super te. t cedri libani.
Ex q̄ dormisti nō ascēdit q̄ succidat nos. Infern⁹ subter te conturbat⁹ ē in occursū aduēt⁹
tui: suscitauit tibi gigātes. Omēs pncipes ēre
surrexerūt de solijs suis: oēs pncipes nationū
Uniuersi respōdebūt t dicēt tibi. Et tu vulnerat⁹ es sicut t nos: nr̄i similis effectus es.
Detracta ē ad inferos superbia tua: cōcidit cadauer tuū. Subē te sternet tinea. t operimētum tuū erūt uermes. Quō cecidisti de celo
lucifer q̄ mane oriebar⁹. Corruisti i ēram qui
vulnerabas gētes: qui dicebas in corde tuo:
In celū cōscēdā. sup astra dei exaltabo soliū
meū: sedebo i mōte testamēti. i lateribus aquilonis. ascendā super altitudinē nubiū. similis
ero altissimo. Uerūtn ad infernū detraheris
in ,pfundū laci. Qui te viderint. ad te inclinabūt. tecū ,pspiciēt. Hūqd iste ē vir q̄ conturbauit ēra. q̄ cōcussit regna. q̄ posuit orbē desertū. t urbes ei⁹ destruxit: vinctis eius non
aperuit carcerē. Omēs reges gentium vniuersi
dormierūt in gloria vir in domo sua: tu autē
,iect⁹ es de sepulcro tuo q̄si stirps inutilis
pollut⁹ t obuolut⁹. cū his q̄ interfecti sūt gladio
t descenderūt ad fundamēta laci. Quasi cadauer putridū nō habebis cōsortiū: neq; cū
eis in sepultura. Tu.n. ēra tuā disperdidisti
tu populū tuū occidisti. Nō vocabit⁹ in ēternū
semē pessimox. Preparate filios ei⁹ occisioni
in iniq̄tate patrū eox. Nō cōsurgēt: nec hereditabūt ēra: neq; implebūt facie orbis ciuitatum. Et ,surgā sup eos dicit dñs exercituū
t perdā babylonis nomē. t reliq̄as t germen
t ,pgenie dicit dñs. Et ponā eā i possessionē
ericij. t in paludes aq̄x. t scopabo eā i scopateres dicit dñs exercituū. Iurauit dñs exercituū dicēs. Sicut nō ut putaui ita erit t quō
mēte tractaui sic eueniet: ut conterā assyriū in
terra mea. t i mōtib⁹ meis conculcem eum. t

auferet ab eis iugũ ei⁹. ⁊ on⁹ illi⁹ ab humero eoꝝ tollet: hoc ꝓ filiũ qđ cogitaui sup omnẽ ẽrã. ⁊ hꝫ ẽ man⁹ extẽta sup vniuersas gentes hec dñs exercituũ decreuit. ⁊ qs poterit infirmare? Et man⁹ ei⁹ extẽta. ⁊ qs auertet eã? In anno quo mortu⁹ ẽ rex achaz. factũ est onus istud. Ne leteris philistea oĩs tu: qm cõminuta ẽ ꝙ ga percussoris tui. De radice.n. colubri egredietur regul⁹. ⁊ semẽ ei⁹ absorbens volucrẽ Et pascẽt ꝑmogeniti pauperꝝ. ⁊ pauperes fiducialiter requiescẽt. ⁊ interire faciã i fame radicẽ tuã. ⁊ reliquias tuas interficiam. Ulula porta. clama ciuitas: ꝓstrata ẽ philistea oĩs. Ab aquilone.n. fum⁹ veniet. ⁊ nõ ẽ ꝙ effugiat agmen ei⁹. Et qđ rñdebit nũcijs gentis? Quia dominꝰ fundauit syon. ⁊ in ipso sperabunt pauperes populi eius.

XV

Onus moab. Quia nocte vastata est ar. moab cõticuit: qa nocte vastat⁹ ẽ murus. moab cõticuit. Ascẽdit dimus ⁊ dybon ad excelsa in plãctũ: sup nabo ⁊ sup medaba. moab ylulabit. In cũctis capitib⁹ ei⁹ calui tiũ. ⁊ oĩs barba radet. In triuijs ei⁹ accincti sũt sacco: sup tecta ei⁹ ⁊ i plateis ei⁹ oĩs ylulatus descendet in fletũ. Clamauit esebon. ⁊ eleale: vsq; iasa audita ẽ vox eoꝝ. Sup hoc expediti moab ylulabũt. aĩa ei⁹ vlulabit sibi. Cor meum ad moab clamabit: fugientes ei⁹ vsq; ad segor vitulã cõternatẽ: quasi scẽdũ. n. luitb flens ascẽdet. ⁊ i via oronaim clamorẽ contritiõis leuabũt. Aque.n. nemrim deserte erũt. qa aruit herba. defecit germen. viror oĩs interijt. Secõm magnitudinẽ opis fecit. ⁊ visitatio eoꝝ. Ad torrentẽ salicũ ducẽt eos qm̃ circuibit clamor terminum moab. Usq; ad gallim vlulat⁹ ei⁹. ⁊ vsq; ad puteũ heliim clamor ei⁹. qa aque dybon replete sũt sanguine. Ponã.n. sup dybon additamenta blis qui fugerit de moab leonẽ. ⁊ reliquijs ẽre.

XVI

Mitte agnũ dñe. dñatorẽ terre: de petra deserti ad montẽ filie syon. Et erit sic auis fugiens. ⁊ pulli de nido auolãtes: sic erũt filij moab i trãsitu arnon Ini cõsiliũ. coge cõsiliũ: pone ꝙsi noctẽ umbrã tuã in meridie. Abscõde fugientes. ⁊ vagos ne prodas. Habitabũt apud te. profugi mei Moab esto latibulũ eoꝝ a facie vastatoris. Finit⁹ ẽ. n. pulvis: consumat⁹ ẽ miser: defecit qđ conculcabat ẽrã. Et pparabit in misericordia solium. ⁊ sedebit sup eũ in veritate i tabernaculo dauid: iudicãs ⁊ q̃rens iudiciũ. ⁊ velociter reddẽs qđ iustũ ẽ. Audiuim⁹ superbiã moab: superb⁹ ẽ valde. Superbia ei⁹ ⁊ arrogãtia eius ⁊ indignatio ei⁹: plusq; fortitudo ei⁹. Idcirco vlulabit moab. at moab vniuersus vlulabit. Pro q̃ letamini sup muros cocti lateris. lamini plagas suas. qm̃ suburbana esebon deserta sũt. Et vineã sabama. dñi gentium exciderunt. Flagella ei⁹ vsq; ad iazer pererrauerũt. errauerũt in deserto: ꝓpagines ei⁹ relicte sunt. trãsierũt mare. Sup hoc ploratu in fletu iazer ⁊ vineã sabama. Inebriabo te lachryma mea esebon ⁊ eleale: quoniã super vindemiã tuã ⁊ sup messem tuã vox calcãtiũ irruit. Et auferet letitia ⁊ exultatio de carmelo. ⁊ in vineis nõ exultabit neq; iubilabit. Uinũ in torculari nõ calcabit q calcare cõsueuerat: dece calcantiũ abstuli. Sup hoc venter me⁹ ad moab q̃si cithara sonabit. ⁊ viscera mea ad murum cocti lateris. Et erit cũ apparuerit qđ laborauit moab super excelsis suis. Ingredietur ad sancta sua ut obsecret. ⁊ nõ valebit. Hoc verbum qđ locut⁹ ẽ dñs ad moab ex tũc. ⁊ nunc locut⁹ ẽ dicẽs. In trib⁹ annis q̃si anni mercenarij auferet gl̃ia moab super omni ꝓlo multo: ⁊ relinquet in eo sicut racem⁹ paru⁹ ⁊ modicus: nequaq; multus.

XVII

Onus damasci. Ecce damasc⁹ de sinet esse ciuitas. ⁊ erit sicut acerꝰ lapidũ in ruina. Derelicte ciuitates aroer. gregib⁹ erũt. ⁊ requiescẽt ibi. ⁊ nõ erit qui exterreat. Et cessabit adiutoriũ ab ephraim. ⁊ regnũ a damasco. ⁊ reliq̃e syrie sic gloria filiorum isrl erũt. dicit dñs exercituũ. Et erit in die illa attenuabit gl̃ia iacob. ⁊ pinguedo carnis ei⁹ emarcescet. ⁊ erit sicut congregans in messe qđ restiterit. ⁊ brachiũ ei⁹ spicas leget. Et erit sicut q̃rẽs spicas i valle raphaim ⁊ relinquet in eo sicut racemus ⁊ sicut excussio olee. duaꝝ uel triũ olinaꝝ i sũmitate rami siue q̃tuor aut quinq;. In cacumĩb⁹ ei⁹ fructus ei⁹. dicit dñs deus isrl. In die illa inclinabit hõ ad factorẽ suũ. ⁊ oculi eius ad sanctũ isrl respicient. ⁊ nõ inclinabit ad altaria q̃ fecerũt man⁹ ei⁹. ⁊ q̃ opati sũt digiti ei⁹: nõ respicient lucos ⁊ delubra. In die illa erunt ciuitates fortitudinis eius derelicte sicut aratra ⁊ segetes q̃ derelicte sũt a facie filioꝝ isrl. Et eris derelicta. qa oblita es dei saluatoris tui. ⁊ fortẽ adiutoris tui nõ es recordata. ꝓpterea

plantabis plantationē fidelem ⁊ germē alienum seminabis. In die plantationis tue labrusca. ⁊ mane semē tuū florebit. Ablata est messis i die hēditatis ⁊ dolebit grauiter. Ve multitudini ꝓpłorum multoꝝ ut multitudo maꝛ sonantē. ⁊ tumultꝰ turbaꝝ sicut sonitus aquaꝝ multaꝝ. Sonabūt ꝓpłi sic̄ sonitꝰ aq̄rū ĩundantiū. ⁊ increpabit eū. ⁊ fugiet ꝓcul. Et rapiet sicut puluis montiū a facie uenti. ⁊ sic̄ turbo coꝛā tempestate. In tpe uespe. ⁊ ecce turbatio in matutino. ⁊ nō subsistet. Hec ē pars eoꝝ q̄ uastanerūt nos. ⁊ sors diripiētiū nos.

XVIII

Ve terre cymbalo alaꝝ q̄ ē trāsflumē et biopie: q̄ mittit i mare legatos. ⁊ i uasis papyri sup aq̄s. Ite angeli uloces ad gētē cōuulsam ⁊ dilaceratā: ad ꝓpłm terribilē post quē nō ē alius: ad gentē expectātē ⁊ ꝛculcatā cuiꝰ diripuerunt flumina terā eiꝰ. Ad montē nois dñi exercituū montē syon. Vēs habitatores orbis q̄ morami in terra cū elenatū fuerit signum in montibꝰ videbit. ⁊ clangorē tube audiet. q̄a hꝛ dic̄ dñs ad me. Ego q̄scā ⁊ ꝓsiderato in loco meo: sicut meridiana lux clara ē. ⁊ sicut nubes roris in die messis. Añ messem. n. totꝰ efflorauit. ⁊ imatura pfectio germinauit. ⁊ p̄cidet ramusculi eius falcibus. ⁊ q̄ uelicta fuerint abscindēt. Executient. ⁊ relinquēt ĩmul auibꝰ mōtiū ⁊ bestijs terre: ⁊ estate ꝓtua erūt sup eū uolucres. ⁊ oēs bestie terre sup illū hyemabūt. In tpe illo uehetur munꝰ dño exercituū a ꝓpło diuulso ⁊ dilacerato. a ꝓpło horribili pꝰ quē nō fuit alius. a gente expectante ⁊ ꝛculcata: cuiꝰ diripuerūt flumina terā eiꝰ: ad locū nois dñi exercituum montem syon.

XIX

Onus egypti. Ecce dñs ascēdet sup nubē leuē. ⁊ ingredief egyptū ⁊ mouebūt simulacra egypti a facie eiꝰ. ⁊ cor egypti tabescet i medio eiꝰ. Et ꝛcurrere faciā egyptios aduerſ egyptios. ⁊ pugnabit uir ꝛ fratrē suū. ⁊ uir ꝛ amicū suum ciuitas aduersus ciuitatē. regnū aduersꝰ regnū. ⁊ dirūpet spūs egypti i uiscerib eiꝰ: ⁊ ꝓsiliū eiꝰ pcipitabo. ⁊ inꝛrogabūt simulacra sua. ⁊ diuinos suos. ⁊ pythones ⁊ ariolos: ⁊ tradā egyptū in manu dñoꝝ crudeliū: ⁊ rex fortꝭ dñabit eoꝝ. ait dñs exercituū. Et arescet aq̄ de mari ⁊ fluuius desolabit atq̄ siccabit. ⁊ deficiēt flumia. Detenuabunt. ⁊ siccabūt riui aggeꝝ. Calamꝰ ⁊ iūcus marcescet: nudabit alueꝰ riui a fonte suo. Et ois semē irrigua siccabit aresc̄et ⁊ non erit. Et merebunt piscatores. ⁊ lugebūt oēs mittētes i flumen hamū. ⁊ expādētes retia sup facie aq̄rū emarcescēt. Cōfundēt q̄ opabant linū: plectentes ⁊ texentes subtilia. Et erunt irrigua eiꝰ flaccētia: oēs q̄ faciebāt lacunas ad capiendos pisces. Stulti pncipes thaneos: sapiētes ꝓsiliarij pharaonis dederūt ꝓsiliū insipiēs. Quō dicet pharaoni. filiꝰ sapiētiū ego: filiꝰ regū antiq̄ꝝ. Vbi nūc sūt sapientes tui? Annūcient tibi ⁊ idicēt q̄d cogitauerit dñs exercituū sup egyptū. Stulti facti sūt pncipes thaneos. emarcuerūt pncipes mēphitos: decepērūt egyptū. angulū pꝛopꝝ eiꝰ. Dñs miscuit in medio eiꝰ spīm ꝛtiginis. ⁊ errare fecerūt egyptū i omī ope suo: sic̄ errat ebꝛ. ⁊ uomēs. Et nō erit egypto opꝰ quod faciat: caput ⁊ caudā uncum uātā ⁊ refrenātē. In die illa erit egyptꝰ quasi mulieres. ⁊ stupebūt ⁊ timebūt a facie cōmotiōis manꝰ dñi exercituū. quam ipse mouebit sup eā. ⁊ erit ēra iuda egypto i pauorē. Omis q̄ illi⁹ fuerit recordat: pauebit a facie ꝓsilij dñi exercituū: q̄ ipse cogitauit sup eā. In die illa erūt q̄nq̄ ciuitates in ēra egypti loquētes lingua chanaā. ⁊ iurātes p dñm exercituū. Ciuitas solis uocabit una. In die illa erit altare dñi i medio ēre egypti. ⁊ titulꝰ dñi iuxta ēminū eius. ⁊ erit in signū ⁊ in testimoniū dño exercituū in ēra egypti. Clamabūt. n. ad dñm a facie tribulantis. ⁊ mittet eis saluatorē. ⁊ ꝓpugnatorē q̄ liberet eos. Et cognoscet dñs ab egypto. ⁊ cognoscent egyptij dñm in die illa. ⁊ colēt eū in hostijs ⁊ in muneribus. ⁊ uota uouebunt dño ⁊ soluent. Et percutiet dñs egyptum plaga ⁊ sanabit eā. ⁊ reuertēt egyptij ad dñm. ⁊ placabit eis. ⁊ sanabit eos. In die illa erit uia de egypto in assyrios. ⁊ intrabit assyrꝰ egyptū. ⁊ egyptꝰ in assyrios. ⁊ seruiēt egyptij assyrijs. In die illa erit isrl tertius egyptio ⁊ assyrio: benedictio in medio ēre: cui benedixit dñs exercituū dicēs. Benedictus populus meꝰ egypti. ⁊ opus manuum mearum assyrius: hereditas autem mea isrl.

XX

In anno quo ingressus ē thartan i azotū. cū misisset eū sargon rex assyrioꝝ ⁊ pugnasset ꝓ azotū ⁊ cepisset eā: in tpe illo locutꝰ ē dñs i manu isaie filij amos. dicens. Vade ⁊ solue saccum de lumbis tuis ⁊

calciamẽta tua tolle de pedib⁹ tuis. Et fecit sic: vadẽs nud⁹ ⁊ discalciat⁹. Et dixit dñs. Sicut ãbulauit seru⁹ me⁹ isaias nud⁹ ⁊ discalciat⁹. triũ ãnoꝝ signũ ⁊ portẽtũ erit sup egyptũ ⁊ sup ethiopiã: sic mínabit rex assyriozũ captiuitatẽ egypti. ⁊ trãsmigrationẽ ethiopie iuuenẽ ⁊ senẽ nudã ⁊ discalciatã discoopertis natib⁹ ad iġminiã egypti. Et timebũt ⁊ pfũdẽt ab ethiopia spe sua. ⁊ ab egypto gl̃ia sua. Et dicet habitator insule h⁹ in die illa. Decce ne erat spes nr̃a. ad q̃s cõfugim⁹ i auxiliũ: ut liberarẽt nos a facie reg̃ assyrioꝝ. Et quõ effugere poterimus nos.

XXI

Onus deserti maris. Sic turbines ab africo veniũt. de deserto venit. de terra horribili. Visio dura nũciata ẽ mihi. Qui iniquus agit. ⁊ q̃ depopulator ẽ. vastat. Ascẽde elam: obside medi: omnem gemitũ eius cessare feci. Propterea repleti sunt lũbi mei dolore: ⁊ angustia possedit me. sicut angustia parturiẽtis. Torrui cũ audirem: & turbat⁹ sũ cũ viderem. Emarcuit cor meũ. tenebre stupefecerũt me. Babylon dilecta mea. posita ẽ mihi in miraculũ. Pone mẽsam: & speculare in speculo. Comedẽtes ⁊ bibentes. surgite principes: arripite clypeũ. Hec.n. dicit mihi dñs. Vade ⁊ pone speculatorem. ⁊ quẽcũq⁹ viderit annũciet. Et vidit currũ duorũ equitũ. ascensorem asini ⁊ ascensorẽ cameli. Et intuitus est diligẽter multo intuitu. Et clamauit ut leo. Sup speculã dñi ego sũ stans iugiter die. ⁊ sup custodiã meã ego sũ stans tota nocte. Ecce iste venit ascensor vir bige equitũ. Et respondit ⁊ dixit. Cecidit cecidit babylon. ⁊ omnia sculptilia deoꝝ ei⁹ contrita sunt in terra. Triticura mea ⁊ filia aree mee. q̃ audiui a dño exercituũ deo israel nũciauit vobis. Onus duma. Ad me clamat ex seir. Custos quid de nocte. custos quid de nocte. Dixit custos. Venit mane ⁊ nox. Si quẽritis quirite. cõuertimini ⁊ venite. Onus in arabia. In saltu ad vesperã dormietis: o semite dodanim. Occurrẽtes sitiẽti ferte aquã. q̃ habitatis terrã austri. cum panibus occurrite fugiẽti. A facie.n. gladioꝝ fugerunt a facie gladii euaginẽtis: a facie are⁹ extenti. a facie grauis pugnę: q̃m hec dicit dominus ad me Adhuc in vno anno quasi anno mercenarij & auferet eis gl̃ia cedar. ⁊ reliqe numeri sagittariorum fortiũ de filijs cedar diminuẽt. dominus enim deus israel locut⁹ est.

XXII

Onus vallis visionis. Quid nã tibi q̃ de q̃a ascẽdisti ⁊ tu ois intecta clamoris plena: vrbs frequens. ciuitas exultãs. Interfecti tui nõ interfecti gladio: nec mortui tui mortui i bello. Cuncti principes tui fugerũt sil̃: & dure capti ligati sũt. Oes q̃ inuenti sũt vincti sũt pariter: procul fugerũt. Propterea dixi recedite a me: amare flebo. Nolite incũbere ut cõsolemini me sup vastitate filie populi mei. Dies.n. interfectiõis ⁊ cõculcatiõis ⁊ fletuũ dño deo exercituũ i valle visiõis. Scrutãs murum. ⁊ magnificũ sup mõtẽ. Et elam sustulit pharetrã: ⁊ currũ bois equitũ: ⁊ parietẽ nudauit clypeo. Et erũt electe valles tue plene quadrigarum: ⁊ equites ponẽt sedes suas in porta. ⁊ reuelabit operimentũ iude. Et videbit in die illa armamẽtariũ domꝰ saltꝰ: ⁊ scissuras ciuitatis dauid videbit: quia multiplicate sunt. Et cõgregastis aquas piscine inferioris. ⁊ domꝰ irũm numerastis ⁊ destruxistis domos ad muniendũ murũ. Et lacũ fecistis inter duos muros. ⁊ aquam piscine veteris ⁊ nõ respexistis ad eũ q̃ fecerat eã. ⁊ operatorem eius de longe nõ vidistis. Et vocabit dñs deus exercituũ in die illa ad fletũ: ⁊ ad planctũ. ad calutiũ. ⁊ ad cingulũ sacci. ⁊ ecce gaudiũ ⁊ letitia. occidẽ vitulos. ⁊ iugulare arietes: comedere carnes. ⁊ bibẽ vinũ. Comedamus ⁊ bibamus: cras.n. moriemur. Et revelata ẽ in auribus meis vox dñi exercituũ. Si dimittet iniquitas hec vobis. donec moriamini: dicit dñs deus exercituũ. Hec dicit dñs deus exercituũ. Vade ingredere ad eũ q̃ habitat in tabernaculo: ad sobnam p̃positũ tẽpli: ⁊ dices ad eũ. Quid tu h̃. aut q̃si q̃s h̃: Quia excidisti tibi hic sepulchrum: excidisti in excelso memoriale. diligenter in petra tabernaculũ tibi. Ecce dñs asportari te faciet: sicut asportatur gallꝰ gallinati⁹. ⁊ quasi amictũ sic subleuabit te. Tornans tornabit te tribulatiõe q̃si pilã mittet te i terrã latã ⁊ spaciosam. Ibi morieris. ⁊ ibi erit currus gl̃ie tue ⁊ iġminia domꝰ dñi tui. Et expellã te de statione tua. ⁊ de ministerio tuo deponã te. Et erit in die illa vocabo seruũ meũ eliachim filiũ helchie ⁊ induã illũ tunica tua. ⁊ cingulo tuo cõfortabo eũ. ⁊ potestatem tuã dabo in manu eius. ⁊ erit q̃si pater habitatoribus hierl̃m ⁊ domui iuda. Et dabo clauẽ domꝰ dauid sup humerum eius: ⁊ aperiet. ⁊ nõ erit q̃ claudat: ⁊ claudet. ⁊ non

erit qui aperiat. Et figam illū paxillū in loco fideli. ⁊ erit in soliū glie domui pris sui. ⁊ suspendā sup eū oēm gliam domꝰ pris eius. Vasoꝝ diuīsa genera: cū vasis paruulū ⁊ vasis crateraꝝ. vsq; ad cū vas musicoꝝ. In die illa dicit dñs exercituū auferet paxillꝰ q̄ fixꝰ fuerat in loco fideli. ⁊ frāget ⁊ cadet: ⁊ pibit q̄ ppenderat i eo. quia dñs locutꝰ ē. XXIII

Ulus tyri. Vlulate naues marꝭ. q̄a vastata ē domꝰ vnde venire⁹ solebat: de ēra cetbim reuelatū ē eis. Tacete q̄ habitatꝭ i īsula: negociatio sidonis. Trāsfretantes mare repleuerūt te in aq̄s multis. semē nili messis flumis fruges eiꝰ. ⁊ facta ē negociatio gētiū. Erubescite sidon ait mare: fortitudo marꝭ dicēs. Nō parturiui ⁊ nō peperi. ⁊ non enutriui iuuenes: nec ad incremētum p̄duxi ꝯgines. Cū auditū fuerit in egypto: dolebūt cū audierint de tyro. Trāsite maria: vlulate q̄ habitatꝭ i īsula. Nūq̄d nō h̄ vra ē: q̄ glorioabaf a diebꝰ pristinis i ātiq̄tate sua: ducēt eā pedes sui longe ad pegrinādū. Quis cogitauit h̄ sup tyrū quondā coronatā: cuiꝰ negociatores pncipes: īstitores eiꝰ iclyti ēre. Dñs exercituū cogitauit h̄: ut detraheret superbiam oīs glie. ⁊ adigminiā vilipendere: ut vulneraret oēs iclytos ēre. Trāsi ēra tua q̄si fluuiū filia maris: nō est cingulū vltra tibi. Manū suā extēdit sup mare: cōturbauit regna. Dñs mandauit adūsus chanaam: ut cōtereret fortes eiꝰ. Et dixit. Nō adijcies vltra ut glorieris: calūniā sustinēs ꝟgo filia sidonis. In cetbim cōsurgens trāsfreta: ibi q̄s nō erit requies tibi. Ecce ēra chaldeoꝝ talis pplus non fuit: assur fundauit eā. In captiuitatē traduxerūt robustos eiꝰ. suffoderūt domꝰ eiꝰ: polluerunt eā in ruinā. Vlulate naues marꝭ. q̄a devastata est fortitudo vra. Et erit i die illa i obliuiē eris o tyre septuaginta ānis: sic dies regis vni. Post septuaginta annos erit tyro q̄si cāticū meretricis. Sume tibi citharā: circuei ciuitatem meretrix oblīniōi tradita. Bñ cane: frequēta cāticū: ut memoria tui sit. Et erit pꝰ septuaginta annos: visitabit dñs tyrū. ⁊ reducet eā ad merces suas. ⁊ rursū fornicabit cū vniuersis regnis ēre sup faciē ēre. ⁊ erunt negociatiōes eiꝰ. ⁊ merces eiꝰ scificate dño Nō cōdēt neq; reponēt. q̄a bis q̄ habitauerit coꝝ dño erit negociatio eiꝰ: ut māducent in saturitatem. ⁊ vestiant vsq; ad vetustatem.

Ecce dñs dissipabit ēra XXIIII
⁊ nudabit eā. ⁊ affliget faciē eiꝰ ⁊ dispergет habitatores eius. Et erit sicut pplus sic sacerdos. ⁊ sic seruꝰ sic dñs eiꝰ. ⁊ sic ancilla sic dña eiꝰ. Sicut emēs sic ille q̄ vēdit sicut fenerator sic is q̄ mutuū accipit: sicut q̄ repetit. sic q̄ retet. Dissipatiōe dissipabit terra ⁊ direptiōe p̄dabit. Dñs. n. locutꝰ ē pbū hoc. Luxit ⁊ defluxit ēra ⁊ infirmata ē. defluxit orbis ⁊ infirmata ē altitudo pplī ēre. ⁊ terra infecta ē ab habitatoꝝ suis: q̄a trāsgressi sūt leges mutauerūt ius: dissipauerūt fed⁹ sempiternū. Propē h̄ maledictio vorabit terrā. ⁊ peccabūt habitatores eiꝰ: ideoq; insaniēt cultores eiꝰ. ⁊ relinquent hoies pauci. Luxit vindemia. infirmata est vitis: ingemuerūt oēs q̄ letabant corde. Cessauit gaudiū tympanoꝝ quieuit sonitꝰ letantiū: conticuit dulcedo citbare. Cū cātico nō bibent vinū: amara erit potio bibētib⁹ illā. Attrita ē ciuitas vanitatis clausa ē oīs domꝰ nullo itroeūte. Clamor erit sup vino i plateis: derelicta ē oīs letitia: trāsiit ē gaudiū ēre. Relicta ē i ur: de solitudo. ⁊ calamitas oppmet portas. Quia h̄ erit i medio pplī. Quō si pauce oliue q̄ remāserūt excutiāf ex olea. ⁊ racemi cū fuerit finita vindemia. Di leuabūt vocē suā atq; laudabūt: cū gloificatꝰ fuerit dñs binniēt de mari. Propē h̄ i doctrinis glificate dñm: in īsulis marꝭ nomē dñi dei isrl. A finib⁹ ēre laudes: audiuim⁹ gliam iusti. Et dixi. Secretū meū mihi: secretū meū mihi. Ve mihi Preuaricātes p̄uaricati sunt. ⁊ p̄uaricatiōe trāsgressoꝝ p̄uaricati sunt. Formido ⁊ fouea ⁊ laqueꝰ sup te: q̄ habitator es ēre. Et erit q̄ fugerit a facie formidinis cadet i foueā. ⁊ q̄ se explicauerit de fouea tenebit laqueo: q̄a cataracte de excelsis apte sunt. ⁊ pcutient fundamenta terre. Confractione cōfringet terra: contritione conteret terra. Commotione cōmouebit terra: agitatione agitabitur terra sicut ebrius. ⁊ auferet quasi tabernaculum vni⁹ noctis. Et grauabit eam iniquitas sua. ⁊ corruet. ⁊ non adijciet ut resurgat. Et erit in die illa. visitabit dñs super militiam celi in excelso. ⁊ super reges terre qui sūt sup terrā. Et congregabuntur congregatione vnius fascis in lacum ⁊ claudentur ibi i carcere. ⁊ post multos dies visitabuntur. Et erubescet luna. ⁊ confundetur sol. cū regnauerit

dñs exercituū in monte syon ⁊ i hierusalē. ⁊ in cōspectu senū suorū fuerit glorificatus.

Domine deus meus es tu. ⁊ exaltabo te. ⁊ cōfitebor nomini tuo: quīm XXV
feciſti mirabilia: cogitatiōes antiq̄s fideles amē. Quia posuiſti ciuitatē i tumulum: urbē fortē in ruinā: domū alienorū ut nō ſit ciuitas. ⁊ i sempiternū nō edificet. Sup hoc laudabit te pp̄s fortis: ciuitas gentiū robuſtarū timebit te. Quia factus es fortitudo pauperi: fortitudo egeno i tribulatiōe ſua: ſpes a turbine: umbraculū abeſtu. Spūs.n. robuſtoꝝ q̄ſi turbo impellēs parietē. Sicut estus in ſiti tumultū alienorū humiliabis. ⁊ q̄ſi calore ſub nubis torrente, ramū fortiū marcescere facies. Et faciet dñs exercituū oībus populis i mōte hoc uinū pinguiū: cōuiuiū uindemie: pinguiū medullatorū: uindemie uefecate. Et p̄cipitabit i monte iſto faciē uinculi colligati ſup oēs pp̄los. ⁊ telā quā ordit⁹ est ſup oēs nationes. Precipitabit mortē i sempiternū. Et auferet dñs deus lachrymā ab oi facie. ⁊ opprobriū pp̄li ſui auferet de uniuersa terra: quia dñs locut⁹ est. Et dicēt i die illa. Ecce deus nr̄ iſte: expectabim⁹ eū ⁊ saluabit nos. Iſte dñs ſustinuim⁹ eū. ⁊ exultabim⁹ ⁊ letabimur i salutari ei⁹: quia requieſcet man⁹ dñi i mōte iſto. Et triturabit moab ſub eo. ſicuti teruntur palee ſtramen in plaustro. Et extendet manus ſuas ſub eo. ſicut extendit natās ad natandū. ⁊ humiliabit gloriā ei⁹ cū allisione manuū ei⁹. Et munimēta ſublimis muroꝝ tuoꝝ deiciet. ⁊ humiliabunt ⁊ tetrahent i terrā uſq; ad puluerem.

In die illa cantabit can- XXVI
ticū iſtud in terra iuda. Urbs fortitudinis nostre: saluator ponet in ea murus ⁊ antemurale. Aperite portas ⁊ ingredietur gens iusta custodiēs ueritatē. Uetus error abiit: seruabis pacē: pacē. quia in te sperauimus. Sperastis in dño i seculis eternis in dño deo forti i perpetuū. Quia incuruabit habitātes i excelso ciuitatē sublimē humiliabit humiliabit eā uſq; ad terrā: tetraxet eā uſq; ad puluerē. Conculcabit eā pes. pes pauperis gressus egenoꝝ. Semita iusti recta est: rectus callis iusti ad ambulandū. Et in semita iudiciorū tuorū dñe sustinuim⁹ te: nomē tuū ⁊ memoriale tuū i desiderio aie. Anima mea desiderauit te i nocte: & ⁊ spiritu meo i p̄cordijs meis: de mane uigilabo ad te. Cū feceris iudicia tua in terra: iusticiā discēt habitatores orbis. Misereamur impio. ⁊ nō discet iusticiā. In terra scōrum iniq̄ gessit. ⁊ nō uidebit gloriā dñi. Dñe exaltet⁹ manus tua ut nō uideant: uideāt ⁊ confundant̄ zelātes pp̄li. ⁊ ignis hostes tuos deuorabit. Dñe dabis pacē nobis: omnia.n. opa nr̄a operat⁹ es nobis. Dñe deus nr̄ possederūt nos dñi absq; te: tui i te recordemur nominis tui. Mortuī nō uiuāt: gigātes nō resurgāt. Propterea uisitasti ⁊ contriuisti eos. ⁊ perdidisti oēm memoriā eorū. Indulſisti genti dñe: indulſisti genti. Numq̄d glorificat⁹ es? elōgasti oēs terminos terre. Dñe i angustia requisierūt te: in tribulatiōe murmuris doctrina tua eis. Sicut q̄ concepit cū appropinquauerit ad partū: dolēs clamat i doloribus suis: sic facti sum⁹. A facie tua dñe concepim⁹. ⁊ q̄ſi parturiuim⁹ ⁊ peperim⁹ spūm. Salutes nō fecim⁹ in terra: ideo nō ceciderūt habitatores terre. Uiuent mortui tui: interfecti mei resurgēt. Expergiſcimini ⁊ laudate q̄ habitatis i puluere: quia ros lucis ros tuus. ⁊ terrā gigātiū uetustabis in ruinā. Uade pp̄le me⁹. intra i cubicula tua. claude ostia tua sup te. Abſcondere modicū ad momētū. donec pertranseat indignatio mea. Ecce.n. dñs egredietur de loco suo: ut uisitet iniquitatē habitatoris terre ad eū. ⁊ reuelabit terra sanguinē ſuū. ⁊ nō operiet ultra interfectos suos.

In die illa uisitabit dñs XXVII
in gladio ſuo duro ⁊ grādi ⁊ forti. super leuiathan serpentē uectē. ⁊ sup leuiathan serpentē tortuosū. ⁊ occidet cetū q̄ i mari est. In die illa uinea meri cantabit ei. Ego dñs q̄ seruo eā: repente rigabo eā: ne forte uisitet⁹ eā. Nocte ⁊ die seruo eā: indignatio nō est mihi. Quis dabit me spinā ⁊ uepres? In plio gradiar sup eā. succendā eā pariter. An potius tenebo fortitudinē meā? Faciet pacē mihi: pacē faciet mihi. Qui egredient̄ impetu a iacob florebit ⁊ germinabit isr̄l. ⁊ implebūt facie orbis semine. Numq̄d iuxta plagā percutientis eum percussit eū? Aut sicut occidit interfectos eius? sic occisus est? In mensura contra mensurā cū adiecta fuerit iudicabit eā: meditatus est in spiritu suo duro quo die estus. Idcirco sup hoc dimittet̄ iniquitas domui iacob. ⁊ iste omnis fructus: ut auferat peccatū eius. Cū posuerit oēs lapides altaris sicut lapides cinerū allisos: nō stabūt luci ⁊ uerubra. Ciuitas.n. munita desolata erit: spatiosa relinquet⁹ ⁊ dimittet⁹ quasi

ꝛtertū. Ibi paſcet̄ vitulus. ⁊ ibi accubabit. ⁊ cōſumet ſūmitates eius. In ſiccitate meſſis illius cōterent̄ mulieres ꝛmētes ⁊ vocentes eā. Nō ē. n. pꝓlus ſapiēs: ꝓterea nō miſerebit ei⁹ q̄ fecit eū. ⁊ q̄ formauit eū: nō ꝓcet ei. Et erit ī die illa ꝓcutiet dñs ab alueo fluminis vſq; ad torꝛentē egypti. ⁊ vos ꝛgregabimini vn⁹ ⁊ vn⁹ filij iſrł. Et erit ī die illa clāget̄ in tuba magna. ⁊ veniēt q̄ pditi fuerāt ꝛ terra aſſyriorum: ⁊ qui eiecti ſerant ꝛ terra egypti. ⁊ adorabūt dñm in mōte ſancto ī irł̄m.

V Ecozone ſuꝑbie ebrijs epbraim. ⁊ flozi ꝛcidēti: gl̄ie exultationis ei⁹: q̄ erāt ī ỹtice vallis pinguiſſime errātes a vino. Ecce validus ⁊ fortis dñs ſicut ipꝛt⁹ grādinis turbo ꝓfringēs: ſicut ipꝛt⁹ aquarū multarū inundātiū. ⁊ emiſſarū ſup terrā ſpatioſā. Pedib⁹ ꝓculcabit̄ corona ſuꝑbie ebrioꝝ epbraim. Et erit flos ꝛcidens glozie exultatiōis ei⁹. qui ē ſup ỹticē vallis pinguiū: q̄ſi tpaneū añ maturitatē autūni. Nō cū aſpexerit vidēs: ſtati ut manu tenuerit ꝛuo rabit illud. In die illa erit dñs exercituū cozona glozie. ⁊ ſertū exultationis reſiduo populi ſui. ⁊ ſpirit⁹ iudicij ſedēti ſup iudiciū. ⁊ fortitudo reuertētibus ꝛ bello ad portā. Uerū bi quoq; ꝑ vino neſcierūt. ⁊ pre ebrietate errauerūt. Sacerdos ⁊ ꝓpꝛta neſcierūt pre ebrietate: abſorti ſūt a vino: errauerunt in ebrietate. neſcierūt videntē: ignorauerūt iudiciū. Oēs. n. mēſe replete ſūt vomitu ſozdiū q; ita ut nō cēt loc⁹ vltra. Quē docebit ſciam. ⁊ quē intelligē faciet auditū? Ablactatos a lacte. auulſos ab vbꝛib⁹: quia manda remāda. māda remāda: expecta reexpecta. expecta reexpecta: modicū ibi. modicū ibi. In loquela. n. labij ⁊ lingua altera loquet ad pꝓlm iſtū. cui dixit. Hec̄ requies mea refici te laſſū. ⁊ hoc ē refrigeriū meū. ⁊ noluerunt audire. Et erit eis ỹbū dñi. māda remāda. māda remāda: expecta reexpecta: expecta reexpecta: modicū ibi. modicū ibi. ut vadant ⁊ cadāt retrozſū. ⁊ ꝓterāt ⁊ illaq̄nt ⁊ capiāt. Propter hoc audite verbū dñi viri illuſores: qui dñamini ſup populū meū qui eſt ī irł̄m. Dixiſtis enī. Percuſſimus fedus cū morte. ⁊ cū inferno fecim⁹ pactū. Flagellū inundans cū tranſierit. nō veniet ſup nos: q̄a poſuim⁹ mēdaciū ſpem nr̄am. ⁊ mēdacio ꝓtecti ſum⁹. Idcirco hec dicit dñs deus. Ecce ego mittā in fundamētis ſyon lapidē. lapidē ꝓbatum. angularē. ꝑciosum. in fundamento fundatū. Qui crediderit. nō feſtinet. Et ponā iudiciū. ⁊ iuſticiā in mēſura. Et ſubuertet grando ſpē mēdacij. ⁊ protectionē. Aque inundabūt. ⁊ delebit fedus vr̄m cū morte. ⁊ pactū veſtrū cū inferno non ſtabit. Flagellū inundans cū tranſierit: eritis ei in cōculcationem. Quācūq; ptrāſierit. tollet vos: q̄ſi mane diluculo ptranſibit in die ⁊ in nocte. ⁊ tm̄modo ſola ꝛpatio intellectū dabit auditui. Coangustatū eſt enī ſtratū. ita ut alter ꝛcidat: ⁊ palliū breue. ptrūq; opire nō pōt. Sicut. n. in monte diuiſionū ſtabit dñs. ſic ī valle q̄ eſt in gabaon iraſcet̄: ut faciat opus ſuū. Alienū opus ei⁹: ut opet̄ opus ſuū. Peregrinū ē opus eius ab eo. Et nūc nolite illudere. ne forte ꝓſtringant̄ vincula vr̄a. Conſūmationem enim ⁊ abbreuiationē audiui a dño ꝛo exercituū ſup vniuerſā terrā. Auribus ꝑcipite ⁊ audite vocē meā: attendite ⁊ audite eloquiū meū. Nūq̄d tota die arabit grās ut ſerat: pſcindet. ⁊ ſartiet bumū ſuā? Nōne cū adeq̄uerit faciē ei⁹. ſeret gith. ⁊ cyminū ſpget. ⁊ ponet triticū ꝓ ordinē ⁊ hordeum ⁊ milū ⁊ vicia in finib⁹ ſuis? Et erudiet illū in iudicio: de⁹ ſuus docebit illū. Nō. n. in ſerris triturabit̄ gith. nec rota plauſtri ſup cyminū circuſibit: ſ̄ in ỹga excutiet̄ gith. ⁊ cyminū in baculo: panis aūt cōminuet̄. Uerū nō i ꝓtetuū triturās triturabit illū: nec ꝛrabit eū rota plauſtri: nec vngulis ſuis cōminuet eū. Et ſ̄ a dño ꝛo exercituū exiuit ut mirabile faceret cōſilium. ⁊ magnificaret iuſticiam.

XXIX

V Ae ariel. Ariel ciuitas quā expugnauit dauid. Additus ē ann⁹ ad annū ſolēnitates euolute ſūt. Et circūualabo ariel. ⁊ erit triſtis ⁊ merens. ⁊ erit mihi q̄ſi ariel. Et circūdabo quaſi ſperā in circuitu tuo ⁊ iaciā ꝯ te aggerē. ⁊ munimēta ponā in obſidionē tuā. Humiliaberi: ꝛ ēra loquer̄. ⁊ ꝛ humo audiet̄ eloquiū tuū. Et erit q̄ſi pluitonis ꝛ ēra vox tua. ⁊ ꝛ humo eloquiū tuū muſitabit. Et erit ſicut puluis tenuis. multitudo ventilantiū te. ⁊ ſicut fauilla ptrāſiens multitudo eorū q̄ ꝯ te pualuerūt. Eritq; repēte cōfeſtim a dño exercituū. viſitabit̄ ī tonitruo ⁊ cōmotiōe terre. ⁊ voce magna turbinis. ⁊ tempeſtatis. ⁊ flāma ignis ꝛuozan-

tis. Et erit sicut somniū visionis nocturne multitudo oīuz gētiū q̄ dimicauerūt ꝑ ariel ⁊ cēs qui militauerūt ⁊ obsederūt ⁊ ꝓpulue-rūt aduersus eā. Et sic̄ somniat esurīes ⁊ co-medit: cū aūt fuerit exꝓgefact⁹ vacua ē aīa eius. Et sicut somniat sitiēs ⁊ bibit: ⁊ postq̄ fuerit exꝓgefact⁹: lassus adhuc sitit. ⁊ aīa ei⁹ vacua est: sic erit multitudo oīuz gētiū q̄ di-micauerūt ꝑ mōtē syon. Obstupescite ⁊ am-miramī: fluctuate ⁊ vacillate: inebriamini ⁊ nō a vino: mouemī ⁊ nō i ebrietate: q̄m mi-scuit vobis dñs spīm sopor⁊. Claudet oculos ves-ꝓꝑhas ⁊ ꝓncipes vros q̄ vident visio-nes operiet. Et erit vob visio oīuz sicut ẏba li-bri signati: quē cū dederit sciēti lras. dicent lege istū. ⁊ nō debit: nō possū: signat⁹ ē enī. Et dabit liber nesciēti lras: dicet q̄ ei: lege. ⁊ re-spōdebit: nescio lras. Et dixit dñs. Eo q̄ ap-ꝓpinquat ꝓp̄s iste ore suo. ⁊ labijs suis glo-rificat me: cor aūt ei⁹ lōge ē a me. ⁊ timuerūt me mādato hoīuz ⁊ doctrinis: ideo ecce ego addā: ut āmirationē faciā ꝓp̄o huic miracu-lo grādi ⁊ stupēdo. Pibit. n. sapīa a sapiētib⁹ ei⁹. ⁊ intellect⁹ ꝓrudētiū ei⁹ abscōdet. Ve q̄ ꝓ-fūdi estis corde: ut a dño abscondat⁊ ꝓsiliū: q̄rū sūt i tenebris opa. ⁊ dicūt. Quis videt nos. ⁊ q̄s nouit nos? Puersa ē h̄ vra cogita-tio: q̄si si lutū ꝑ figulū cogitet. ⁊ dicat opus factori suo: nō fecisti me ⁊ figmētū dicat fi-co ⁊ i brevi ꝓuertet⁊ liban⁹ i chermel. ⁊ cher-mel i saltū reputabit? Et audiēt i die illa sur-di ẏba libri. ⁊ de tenebris ⁊ de caligie oculi ce-corū ⁊ videbūt. Et addēt mites i dño leticiā ⁊ paupes hoīes i scō isr̄l exultabūt. q̄m defec̄ q̄ ꝑualebat. ⁊ ꝓsūmat⁹ ē illusor. ⁊ succisi sūt oēs q̄ vigilabāt sup iniq̄tatē: q̄ peccare faciebāt ho-mines in ẏbo. ⁊ arguētē i porta supplātabāt. ⁊ declinauerūt frustra a iusto. Propē h̄ hec dicit dñs ad domū iacob. q̄ redemit abrahā. Nō mō ꝓfūdet⁊ iacob. nec mō vult⁹ ei⁹ eru-bescet: sed cū viderit filios suos opa manuū mearū. in medio sui scificātes nomē meū. ⁊ scificabūt scm̄ iacob. ⁊ deū isr̄l ꝑdicabūt. ⁊ scient errātes spīritu intellectū. ⁊ murmuratores discent legem.

XXX

Ve filij delertores dicit dñs ut face-retis ꝓsiliū. ⁊ nō ex me. ⁊ ordiremī te-stū nō q̄ spīm meū. ut adderet⁊ peccā ꝑ peccm: q̄ ābulat⁊ ut descēdat⁊ in egyptū. ⁊ os meū nō interrogastis: sperātes auxiliū in fortitudine ꝓpharaōis. ⁊ būtes fiduciā i vmbra egypti. ⁊ erit vob fortitudo ꝓpharaonis in ꝓfusionē. ⁊ fiducia vmbre egypti i ignīniā. Jerāt. n. i taphnis principes tui. ⁊ nuncij tui vsq̄ ad aues puenerūt. Pro cēs ꝓfusi sunt sup ꝓp̄lo q̄ eis ꝓdesse nō potuit. Nō fuerūt i au-xiliū. ⁊ i aliquā vtilitatē: h̄ i ꝓfusionē ⁊ i ob-ꝓbriū. Onꝰ iumētoꝝ austri. In ẽra tribu-latiōis ⁊ angustie leena ⁊ leo ex eis vipera ⁊ regul⁹ volās: portātes sup būeros iumētoꝝ divitias suas. ⁊ supꝛ gibbū camelorꝝ thesau-ros suos: ad ꝓp̄lm q̄ eis ꝓdesse nō pōt. Egy-ptus. n. frustra ⁊ vane auxiliabit. Ideo cla-mavi sup h̄. superbia tm̄ ē: q̄esce. Nūc ḡ ingres-sus scribe ei sup buxū. ⁊ i libro diligenē exara illud. ⁊ erit i die novissimo i testimoniū vsq̄ in eternū. Popul⁹. n. ad iracūdiā ꝓvocās: ē. ⁊ filij mēdaces. filij nolētes audire legem dei. Qui dicūt videtib⁹ nolite videre. ⁊ aspiciē-tib⁹ nolite aspicē nobis ea q̄ recta sūt. Loq̄-mini nobis placētia videte nob errores: au-ferte a me viā: declinate a me semitā: cesset a facie vra scūs isr̄l. Propterea h̄ dic scūs isr̄l ꝓpter eo q̄ reprobastis ẏbū h̄. ⁊ sperastis i ca-lūnia ⁊ i tumultu. ⁊ inixi estis sup eo: ꝓpter-ea erit vobis iniq̄tas h̄. sicut interruptio cadēs ⁊ req̄sita i muro excelso. Cuī subito dū nō sperat⁊ veniet ꝓtritio ei⁹. ⁊ cōminuet⁊ sicut cō-terit lagena figuli ꝓtritiōe qualida. ⁊ nō in-veniet⁊ de fragmēt⁊ ei⁹ testa i q̄ portet ignicu-lus de incēdio aut hauriat parū aque de fo-uea: quia hec dicit dñs de⁹ isr̄l. Si reūtami ⁊ quiescat⁊: salui eritis. In silētio ⁊ in spe erit fortitudo vra. Et noluist⁊. ⁊ dixistis. Neq̄q̄ sed ad equos fugiem⁹. Ideo fugietis. Et su-per veloces ascēdemus. Ideo velociores erūt qui psequent⁊ vos. Mille hoīes a facie terro-ris vnius. ⁊ a facie terroris quinq̄ fugietis: donec relinquamini quasi malus nauis i ver-tice montis ⁊ quasi signū sup collē. Propte-rea expectat dñs ut misereat⁊ vri. ⁊ ideo ex-altabit⁊ parcēs vobis. quia deus iudicij dñs. Beati oēs qui exꝓctāt eū. Populus. n. syon habitabit in irl̄m. Plorās nequaq̄ plorabis: miserans miserebit⁊ tui. Ad vocē clamoris tui statim ut audierit. respondebit tibi. Et dabit tibi dñs panē artū ⁊ aquā breuē. ⁊ nō faciet ama-lare a te vltra doctorē tuū. ⁊ erunt oculi tui vidētes ꝓceptorē tuū. ⁊ aures tue audient

re bū post tergū monētis. Hecē via ābulate in ea: ⁊ nō declinetis neq; ad dexterā neq; ad sinistrā. Et p̄teribis lamias sculptiliū argēti tui. ⁊ restimētū p̄flatilis auri tui. ⁊ disperges ea sicut īmūdiciā mēstruate. Egredere dices ei. Et dabit pluuia semī tuo ubicūq; seminaueris ī terra. ⁊ panis frugū terre erit uberrim⁹ ⁊ pinguis. Pascet ī possessione tua in die illo agnus spatiose. ⁊ tauri tui ⁊ pulli asinor q̄ operant terrā cōmixtū migma comedent sicut in area uētilatū ē. Et erūt sup oēm mōtē excelsū ⁊ sup oēm collē eleuatū riui currentiū aquarū in die interfectiōis multor cū ceciderint turres. Et erit lux lune sic lux solis ⁊ lux solis erit septēpliciē sicut lux septē dierū in die q̄ alligauerit dñs uulnus ꝑpli sui. ⁊ p̄cussurā plagē ei⁹ sanauerit. Ecce nomē dñi uenit de lōginq; ardēs furor ei⁹. ⁊ grauis ad portandū. Labia ei⁹ repleta sūt indignatiōe. ⁊ lingua ei⁹ q̄si ignis uorās. Spūs ei⁹ uelut torr̄ēs īundās usq; ad mediū colli ad perdendas gētes ī nihilū. ⁊ frenū erroris qđ erat in maxillis ꝑpli. Canticū erit uobis sicē nox sanctificate solēnitatis. ⁊ letitia cordis sicut q̄ pergit cū tibia ut intret ī mōtē dñi ad fortē isrl. Et audītā faciet dñs gloriā uocis sue. ⁊ terrorem brachii sui ostēdet ī cōminatiōe furoris ⁊ flāma ignis uorantis. Allidet ī turbine. ⁊ in lapide grādinis. A uoce.n. dñi pauebit assur uirga p̄cussus. ⁊ erit transit⁹ uirge fundate quā redolescere faciet dñs sup eū: in tympanis ⁊ citharis ⁊ ī bellis p̄cipuis expugnabit eos. Preparata ē.n. ab heri topheth: a rege p̄parata. profunda ⁊ dilatata. Nutrimēta ei⁹ ignis. ⁊ ligna multa: flatus domini sicut torrens sulphuris succendens eam.

XXXI

V Ae q̄ descendūt in egyptū ad auxiliū ī equis sperātes. ⁊ bnītes fiduciā sup q̄drigis q̄a multe sūt. ⁊ sup equitib⁹ q̄a ualidi nimis. ⁊ nō sūt p̄fisi sup scm̄ isrl. ⁊ dñm nō requisierūt. Ipe aūt sapiēs adduxit malū. ⁊ uba sua nō abstulit. Et p̄surget ꝺ domū pessimor. ⁊ ꝺ auxiliū operantiū iniq̄tatē. Egyptus hō ⁊ nō deus. ⁊ equi eor caro. ⁊ nō spiritus. Et dñs inclinabit manū suā ⁊ corruet auxiliator. ⁊ cadet cui p̄stat auxiliū. simul q̄s ꝺsumēt. q̄a hec dicit dñs ad me. Quō si rugiat leo ⁊ catulus leonis sup p̄dā suā. cum occurrerit ei multitudo pastorū. a uoce eorū nō formidabit. ⁊ a multitudine eor nō pauebit: sic descendet dñs exercituū ut p̄lieret sup montē syon ⁊ sup collē ei⁹. Sicut aues uolātes. sic p̄teget dñs exercituū urbē: p̄tegens ⁊ liberās transiēs ⁊ saluās. Cōuertimī sicut un̄ p̄fundū receserat filij isrl. In die.n. illa abiiciet uir idola argēti sui. ⁊ idola auri sui q̄ fecerūt uobis man⁹ ure ī peccū. ⁊ cadet assur in gladio nō uiri. ⁊ gladi⁹ nō uois uorabit eū. ⁊ fugiet nō a facie gladij. ⁊ iuuenes ei⁹ tributales erūt. ⁊ fortitudo ei⁹ a terrore trānsibit. ⁊ pauebūt fugiētes p̄ncipes eius. Dixit dñs. cui⁹ ignis ē in syon. ⁊ camin⁹ ei⁹ in hierusalē.

XXXII

Ece ī iustitia regnabit rex. ⁊ p̄nceps ī iudicio p̄erūt. Et erit uir sicut q̄ abscondit a uento. ⁊ celat se a tēpestate: sicut riui aquar in siti. ⁊ umbra petre p̄minentis in tra deserta. Nō caligabūt oculi uidētiū. ⁊ aures audiētiū diligenter auscultabūt. ⁊ cor stultor intelliget sciam. ⁊ lingua balbor uelociē loquet plane. Nō uocabit ultra is q̄ insipiēs est. ⁊ p̄nceps: neq; fraudulent⁹ appellabit maior. Stultus.n. fatua loquet. ⁊ cor ei⁹ faciet iniq̄tatē: ut perficiat simulationē. ⁊ loquat ad dñm fraudulenter. ⁊ uacuā faciat aīam esurientis. ⁊ potū sitiēti auferat. Fraudulēti. uasa pessima sūt. Ipse enī cogitationes p̄cinnabit ad p̄dendos mites in sermone mēdacij: cū loqueret pauper iudiciū. P̄nceps ꝺo ea q̄ digna sūt p̄incipi. cogitabit. ⁊ ipse sup duces stabit. Mulieres opulēte surgite. ⁊ audite uocē meā: filie confidentes p̄cipite auribus eloquiū meū. Post dies ⁊ annos. ⁊ uos p̄turbemī confidētes. Cōsūmata est enī uindemia: collectio ultra nō ueniet. Obstupescite opulēte. ⁊ turbami confidentes: exuite uos ⁊ confundemini: accingite lūbos ⁊ plangite. Sup ubera plangite: sup regione desiderabili: sup uinea fertili. Sup humū populi mei spine ⁊ uepres ascendēt: quanto magis sup oēs domos gaudij ciuitatis exultantis. Dom⁹ enī dimissa ē: multitudo urbis relicta est: turbe ⁊ palpatio facte sūt sup speluncas usq; in eternum. Gaudiū onagrorū pascua gregū: donec effundat super nos spiritus de excelso. Et erit desertū ī carmel. ⁊ carmel ī saltū reputabit. ⁊ habitabit ī solitudine iudiciū. ⁊ iustitia in carmel sedebit. Et erit op⁹ iustitie silētiū. ⁊ securitas usq; ī sempiternū. Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis. ⁊ in tabernaculis fiducie. ⁊ in

requie opulenta. Prādo aūt in vescēsiōe saltus. ⁊ humilitate humiliabīt ciuitas. Beati qui seminatis super cās aquas: imittentes pedem bouis ⁊ asini.

XXXIII

Vę q̄ pdaris. Nōne ⁊ ipse pdabꝝ? Et q̄ spnis: nōne ⁊ ipse spnēt? Cū ꝯsūmauerį vēpdationē. vēpdabꝝ: cū fatigat⁹ vēseris ꝯtēnere cōtēnet. Dñe miserē nr̄i: te. n. expectauim⁹: esto brachiū nr̄m i mane. ⁊ sal⁹ nr̄a in tpe tribulatiōis. A voce angeli fugerūt ꝑpli. ⁊ ab exaltatiōe tua dispse sūt gētes. Et ꝯgregabūt spolia vr̄a sicut colligit bruchus: velut cū fosse plene fuerit ve eo. Magnificat⁹ ē dñs: qm̄ habitauit i excelso: implenit syon iudicio ⁊ iustitia. ⁊ erit fides i tēporib⁹ tuis. Diuitie salutis: sapia ⁊ scia: timor dñi ipse ē thesaur⁹ ei⁹. Ecce videntes clamabūt foris: angeli pacis amare flebūt. Dissipate sūt vie: cessauit trāsiēs p semitā: irritū factū ē pactū: piecit ciuitates: nō reputauit hoies. Luxit ⁊ elāguit terra: ꝯfusus ē liban⁹ ⁊ obsorduit. Et fact⁹ est saron sicut desertū. ⁊ cōcussa ē basan ⁊ carmelus. Nūc ꝯsurgā dicit dñs: nūc exaltabor ⁊ nūc sublimabor. Cōcipietis ardorē ⁊ paries stipulā: spūs vester ut ignis vorabit vos. ⁊ erūt ꝑpli quasi ve incēdio cinis: spine ꝯgregate igni cōburent. Audite qui longe estis q̄ fecerim. ⁊ cognoscite vicini fortitudinē meā. Cōterriti sūt i syon pcatores: ꝑsedit timor hypocritas. Quis poterit habitare ve vobis cum igne vorante? Quis habitabit ex vobis cū ardorib⁹ sempiternis? Qui ambulat in iustitijs. ⁊ loq̄t̄ veritatē: qui ꝓicit auaricia ex calūnia. ⁊ excutit manus suas ab oi munere. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinē. ⁊ claudit oculos suos ne videat malū. Iste in excelsis habitabit. munimēta saxoꝝ sublimitas ei⁹. Panis ei dat⁹ est: aque eius fideles sūt. Regē i vecore videbūt: oculi ei⁹ cernēt terrā ve longe. Cor tuū meditabit timorē. Ubi est litteratus? ubi legis verba ponderans? ubi est doctor paruulorū? Populū impzudentē nō vidisti vebis. populū alti sermōis: ita ut nō possis intelligere disertitudinē lingue ei⁹: in q̄ nulla ē sapia. Respice syon ciuitatē solēnitatis nr̄e. Oculi tui videbūt ir̄m habitationē opulentā: tabernaculū qđ nequaq̄ trāsferri potest: nec auferent claui ei⁹ in sempiternū. ⁊ cās funiculi ei⁹ nō rūpent: q̄a solūmō ibi magnificus ē dñs nr̄. Loc⁹ fluvioꝝ rivi latissimi ⁊ patentes. non trāsibit sup eū nauis remigū: neq̄ trieris magna trālgrediet eū. Dñs. n. iudex nr̄: dñs legifer nr̄: dñs rex nr̄. Ipse salvabit nos. Laxati sūt funiculi tui: ꝑ nō ꝑualebūt. Sic erit mal⁹ tu⁹: ut dilatare signū nō q̄as. Tūc dividēt spolia pdabꝝ multaꝝ: claudi diripiēt rapinā. nec dicet vicin⁹ elāgui. Populus q̄ habitat in ea: auferet⁹ ab eo iniqtas.

XXXIIII

Accedite gētes. ⁊ audite. ⁊ ꝑpli attēdite. Audiat terra ⁊ plenitudo ei⁹ orbis ⁊ cē germē ei⁹: q̄a idignatio dñi sup cās gētes. ⁊ furor sup vniuersam militiā eorū. Interfecit eos. ⁊ vedit eos i occisionē. Interfecti eoꝝ ꝓicient⁹ ⁊ ve cadauerib⁹ eoꝝ ascēdet fetor. Tabescēt mōtes a sanguie eoꝝ. ⁊ tabescet omis militia celorum. ⁊ cōplicabunt⁹ sicut liber celi. ⁊ omis militia eorū vefluet sicut vefluit foliū ve vinea ⁊ ve ficu: q̄si inebriat⁹ ē in celo gladius meus. Ecce sup idumeā descēdet: ⁊ sup ꝑplm interfectionis mee ad iudiciū. Gladi⁹ dñi replet⁹ est sanguine: ingrassat⁹ est adipe ve sanguine agnorū ⁊ hircoꝝ. ⁊ ve sanguie medullatorū arietū. Victima. n. dñi in bosra. ⁊ interfectio magna i terra edom. Et descēdent vnicornes cū eis: ⁊ tauri cū potentib⁹. Inebriabit⁹ terra eoꝝ sanguine. ⁊ hum⁹ eoꝝ adipe pinguis: q̄a dies vltionis dñi: ann⁹ retributiōis iudicij syon. Et ꝑuertēt torrentes ei⁹ i picē. ⁊ humus eius i fulphur. Et erit terra ei⁹ i picē ardētē nocte ⁊ die: nō extinguet⁹ i sempiternū. Ascēdet fum⁹ ei⁹ a gnātiōi gnātionē: ve solabit⁹ i secula seculoꝝ. Nō erit trāsiens p eā. ⁊ possidebūt eā onocrotalus ⁊ ericius. ⁊ ibis ⁊ corvus habitabūt in ea. Et extēdet⁹ sup eā mensura ut redigat⁹ ad nihilū. ⁊ ꝑpendiculū i vesolationē. Nobiles ei⁹ nō erūt ibi: regē potius inuocabūt. ⁊ cās principes eius erūt i nihilum. Et orient⁹ in vomib⁹ eius spine ⁊ vrtice ⁊ paluri⁹ in munitionib⁹ eius. ⁊ erit cubile draconū. ⁊ pascua strutionū. occurrent demonia onocētauris. ⁊ pilosus clamabit alter ad alterū. Ibi cubauit lamia ⁊ inuenit sibi requiem. Ibi habuit foueā ericius ⁊ enutrimit catulos. ⁊ circunfodit ⁊ fouit in vmbra eius. Illic ꝯgregati sūt milui. alter ad alterꝝ Requirite diligenter i libro dñi ⁊ legite: vnū ex eis nō vefuit. alter alterū nō q̄siuit: quia qđ ex ore meo ꝓcedit ille mādauit. ⁊ spirit⁹

eius ipse cōgregauit ea. ⁊ ipse misit eis sortē ⁊ man⁹ eius diuisit eā illis in mensurā. Usq; in ęternū possidebūt eā: in generatione ⁊ generationem habitabūt i ea.

XXXV

Lętabit̄ ⁊ deserta ⁊ inuia. ⁊ exultabit solitudo. ⁊ florebit q̄si lilium. Germinās germinabit. ⁊ exultabit letabunda ⁊ laudās. Gloria libani data ē ei: ⁊ decor carmeli ⁊ saron. Ipsi videbunt gloriā dñi. ⁊ decorē dei nr̄i. Cōfortate man⁹ dissolutas. ⁊ genua debilia roborate. Dicite: Pusillanimes ꝓfortami ⁊ nolite timere. Ecce deus nr̄ vltionē adducet retributiōis: ⁊ ipse veniet ⁊ saluabit vos. Tūc aperient̄ oculi cecor̄. ⁊ aures surdor̄ patebūt. Tūc saliet sicut ceruus claudus. ⁊ apta erit lingua mutor̄: qa scisse sūt i deserto aq̄. ⁊ torrētes i solitudine. ⁊ que erat arida i stagnū. ⁊ sitiēs i fontes aquarū. Incubilib⁹ in q̄b⁹ ꝑius dracones habitabāt oriet̄ viror calami ⁊ iūci. ⁊ erit ibi semita. ⁊ via sca vocabit̄. Nō trāsibit ꝑ eā pollut⁹. ⁊ ipe erit vobis directa viaita ut stulti nō errēt ꝑ eā. Nō erit ibi leo. ⁊ mala bestia nō ascēdet ꝑ eā. nec inueniet̄ ibi. Et ābulabūt q̄ liberati fuerint ⁊ redēpti a dño: ꝑtinet̄ ⁊ veniēt i syon cū laude. ⁊ letitia sempiterna sup caput eor̄. Gaudium ⁊ letitiā obtinebunt. ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus.

XXXVI

Et factū ē in q̄rtodecimo āno regis ezechie: ascēdit senacherib rex assyriorū sup cūctas ciuitates iuda munitas. ⁊ cepit eas. Et misit rex assyriorū rapsacen de lachis i ꝛlm ad regē ezechiā i manu graui. ⁊ stetit i aqueductu piscine superioris in via agri fullonis. Et egressus ē ad eū eliachim filius helchie q̄ erat sup domū. ⁊ sobna scriba. ⁊ ioahe filius asaph a cōmentarijs. Et dixit ad eos rapsaces. Dicite ezechie. Hec dicit rex magnus rex assyriorū. Que ē ista fiducia q̄ ꝓfidis aut quo ꝓsilio vel fortitudine rebellare disponis? Super quē habes fiduciā: qa recessisti a me? Ecce ꝓfidis sup baculū harundineū cōfractū istū sup egyptū: cui si iuir⁹ fuerit hō. intrabit in manū ei⁹ ⁊ ꝓforabit eā: sic pharao rex egypti oib⁹ q̄ ꝓfidūt i eo. Et si rūderis mihi: in dño deo nr̄o cōfidimus: nōne ipse ē cui⁹ abstulit ezechias excelsa ⁊ altaria. ⁊ dixit iude ⁊ ihrlm coram altari isto adorabit̄? Et nūc trade te domino meo regi assyriorū. ⁊ dabo tibi duo milia equor̄: nec poteris ex te ꝑtere ascensores eor̄. Et quō sustinebis facie iudicis vnius loci ex seruis dñi mei minoris? Et si ꝓfidis i egypto. in quadriga ⁊ in eq̄tib⁹? ⁊ nūc nūq̄d sine dño ascendi ad ēra istā ut disperderē eā? Dñs dixit ad me. Ascende sup ēra istā. ⁊ disperde eā. Et dixit eliachi. ⁊ sobna. ⁊ ioahe ad rapsacē Loqre ad seruos tuos syra lingua: intelligimus enī: ne loquar̄ ad nos iudaice i auribus ppli q̄ ē sup murū. Et dixit ad eos rapsaces. Nunq̄d ad dñm tuum. ⁊ ad te misit me dñs me⁹. ut loqrer oia ꝙba ista. ⁊ nō pot⁹ ad viros q̄ sedēt i muro ut comedāt stercora sua. ⁊ bibāt vrinam pedū suor̄ vobiscū? Et stetit rapsaces. ⁊ clamauit voce magna iudaice. ⁊ dixit. Audite ꝙba regis magni regis assyriorū Hec dicit rex. Nō vos seducat ezechias. qa nō poterit eruere vos. ⁊ nō vobis fiducia ezechias sup dño dicēs: Eruēs liberabit nos dñs: nō dabit̄ ciuitas ista i manu regis assyriorū. Nolite audire ezechiā. Hec enī dicit rex assyriorū. Facite mecū benedictionē. ⁊ egredimini ad me. ⁊ comedite vnusq̄sq; vineā suam. ⁊ vnusq̄sq; ficū suā. ⁊ bibite vnusq̄sq; aquā cisterne sue donec veniā ⁊ tollā vos ad terrā q̄ est ut ēra vra. terrā frumenti ⁊ vini: terrā panū ⁊ vineaꝝ. Nec cōturbet vos ezechias. dicēs: dñs liberabit nos. Nūq̄d liberauerūt dii gētiū vnusq̄sq terrā suā de manu regis assyriorū? Ubi est deus emath ⁊ arfad? Ubi ē deus sepharuaim? Nunq̄d liberauerūt samariā de manu mea? Quis est ex oib⁹ dijs terraꝝ istarū q̄ eruerit ēra suā de manu mea ut eruat dñs ihrlm de manu mea. Et siluerūt ⁊ nō rūderūt ei ꝙbū. Mandauerat enī rex dicens: ne rūdeat̄ ei. Et ingressus ē eliachim filius helchie q̄ erat sup domū. ⁊ sobna scriba. ⁊ ioahe filius asaph a cōmentarijs. ad ezechiā scissis vestib⁹ ⁊ nūciauerunt ei ꝙba rapsacis.

XXXVII

Et factū ē cū audisset rex ezechias scidit vestimēta sua ⁊ obuolut⁹ ē sacco. ⁊ intrauit i domū dñi. Et misit eliachim qui erat sup domū. ⁊ sobnā scribā ⁊ seniores de sacerdotib⁹ optos saccis. ad isaiā filiū amos ꝓphetā. ⁊ dixerūt ad eū. Hec dicit ezechias. Dies tribulatiōis. ⁊ correptionis. ⁊ blasphemie dies hec: qa venerunt filij vsq; ad partū. ⁊ virtus nō ē parturi. Si q̄ mō audiat. dñs deus tu⁹ ꝙba rapsacē quē misit rex assyriorū dñs su⁹. ad blasphemādū dñm deum viuentē. ⁊ exprobrādū sermōib⁹

quos audiuit dñs dei tuus. Leua g̃ oculum
pro reliquijs que repte sunt. Et uenerũt ser-
ui regi ecebie ad isaiã. & dixit ad eos isaias.
Hec dicetis dño uro: Hec dicit dñs. Ne ti-
meas a facie uerboꝝ que audisti: quib⁹ blas-
femauerũt pueri regi assyriorũ me. Ecce ego
dabo ei spũm. & audiet nunciũ. & reuertet ad
terrã suã. & corruere eũ faciã gladio i terra
sua. Reuersus est autẽ rapsaces. & inuenit re-
gem assyriorũ pliantẽ aduersus lobna. Au-
dierat enĩ qa pfectus esset de lachis. & audi
uit de tharacha rege ethiopie dicẽtes: egressus
est ut pugnet ꝯ te. Qũ cũ audisset misit nũ-
cios ad ecebiã dicens. Hec dicetis ecebie
regi iude loquẽtes. Nõ te decipiat deus tu⁹
in q̃ tu pfidis dicẽs: nõ dabit̃ irlm in manu
regis assyriorũ. Ecce tu audisti oia q̃ fecerũt
reges assyriorũ oibus terris qs subuerterũt.
& tu poteris liberari? Nũqd eruerũt eos dij
gentiũ qs subuerterũt patres mei: goçan &
aran & reseph & filios eden q̃ erãt i thalassar
Ubi est rex emath & rex arfad & rex ubis se-
pharuaĩ ana & aua? Et tulit ecechias libros
de manu nũciorũ & legit eos. & ascẽdit in do-
mum dñi. & expãdit eos coram dño. Et orauit
ad dñm dicens: Dñe exercituũ deus isrl qui
sedes sup cherubin tu es deus solus oĩũ re-
gnorũ terre: tu fecisti celũ & terrã. Inclina
de. & audi oia ꝓba sennacherib que misit ad
blasphemandũ deũ uiuẽtẽ. Uere. n. dñe deso-
tas fecerũt reges assyriorũ terras & regiones
eaꝝ. & dederũt deos earũ igni: nõ. n. erãt dij
sed opa manuũ hoiũ: lignũ & lapis & cõminu-
erunt eos. Et nunc dñe deus nr̃ salua nos de
manu eius. & cognoscãt oia regna terre: qa
tu es dñs solus. Et misit isaias filius amos
ad ecebiã dicens. Hec dicit dñs deus isrl.
Pro quib⁹ rogasti me de sennacherib rege as-
syriorũ: hoc est uerbũ qd locutus est dñs sup
eum. Despexit te & subsannauit te uirgo filia
syon: post te caput mouit filia irlm. Cui ex-
probrasti. & que blasphemasti. & sup que exalta-
sti uocẽ tuã. & leuasti altitudinẽ oculoꝝ tuoꝝ
Ad scm̃ israhel. In manu seruoꝝ tuoꝝ expro
brasti dño & dixisti. In multitudine q̃drigã-
rum mearũ ego ascẽdi altitudinẽ mõtiũ: iu-
gа libani. & succidã excelsa cedroꝝ eius. & ele-
ctas abietes illius. & introibo altitudinẽ: silũ
mitatis eius saltũ carmeli eius: ego fodi &
bibi aquã. & siccaui uestigio pedis mei cũctos ri-
uos aggerũ. Nunqd nõ audisti q̃ olim fece-
rim ei? Ex diebus antiqs ego plasmaui illud.
& nũc adduxi. & factũ e̊ in eradicationẽ col-
lium cõpugnantiũ. & ciuitatũ munitaꝝ. Habi-
tatores earũ breuiata manu cõtremuerũt
& cõfusi sunt: facti sũt sicut fenũ agri. & gra-
men pascue & herba tectoꝝ q̃ exarsit anteqũ
maturesceret. Habitationẽ tuã & egressũ tuũ
& introitũ tuũ ego cognoui. & insaniã tuã ꝛ
me. Cũ furores aduersũ me supbia tua ascẽ-
dit in aures meas. Ponã g̃ circulũ in naribꝰ
tuis. & frenũ in labijs tuis. & reducã te i uia
p quã uenisti. Tibi autẽ hoc erit signũ. Co-
mede b̃ anno q̃ sponte nascunt. & i anno secũ-
do pomis uescere. In ãno aũt tertio seminate
& metite. & plantate uineas. & comedite fru-
ctum eaꝝ. Et mittet id qd̃ saluatũ fuerit de
domo iuda. & qd̃ reliquũ est radicẽ deorsũ. &
faciet fructũ sursũ: qa de irlm exibũt reliqe.
& saluatio de mõte syon. Zelus dñi exercituũ
faciet istud. Propterea h̃ dicit dñs de rege
assyriorũ. Nõ intrabit ciuitatẽ hãc. & nõ ia-
ciet ibi sagittam. & nõ occupabit eã clypeꝰ. &
nõ mittet in circuitu ei⁹ aggerẽ. In uia q̃ ue-
nit p eam reuertet. & ciuitatẽ hãc nõ ingre-
diet dicit dñs. Et protegã ciuitatẽ istã ut sal-
uem eã: propter me & propter dauid serũ meũ.
Egressus e̊ aũt angelus dñi & percussit in ca-
stris assyriorũ centũ octogintaquinq̃ milia. Et
surrexerunt mane. & ecce oẽs cadauera mor-
tuorũ. Et egressus e̊ & abijt. Et reuersus est
sennacherib rex assyriorũ. & habitauit i niniue.
Et factũ e̊ cũ adoraret in tẽplo nesrach deũ
suũ: adramalech & sarasar filij ei⁹ percusserũt
eũ gladio: fugerũtq; in terrã ararath. & regna-
uit asaraddon filius ei⁹ p eo. XXXVIII

In diebus illis egrotauit ecechias usq;
ad mortẽ. & introiuit ad eũ isaias filius
amos propheta. & dixit ei. Hec dicit do-
minus. Dispone domui tue: quia morieris tu:
& nõ uiues. Et cõuertit ecechias faciẽ suam
ad parietẽ. & orauit ad dominũ. & dixit. Ob-
secro dñe memẽto quesο quõ ambulauerim
coram te in ueritate & in corde perfecto. & qd̃
bonũ est i oculis tuis fecerim. Et fleuit eche-
chias fletu magno. Et factũ est ꝓbũ dñi ad
isaiam dicẽs. Uade & dice echie. Hec dicit
dñs deus dauid pris tui. Audiui orationẽ tuã
& uidi lachrymas tuas. Ecce ego adiiciã sup

dies tuos·q̄decim annos.⁊ ꝛ manu regis assyriozū eruā te.⁊ ciuitatē istā.⁊ ꝓtegā cā. Hoc aūt tibi erit signū a dño:q̄a faciet dñs ꝛbū ꝟ qđ locut⁹ est.Ecce ego reuerti faciā vmbrā linearū p q̄s ꝛsc̄ederat in horologio achaz i sole retrorsū·ꝛcē lineis.Et reuersus est sol ꝛcē lineis per gradus q̄s ꝛsc̄ederat. Scriptura eçechie regi iuda cū egrotasset ⁊ qualuisset ꝛ infirmitate sua.Ego dixi in dimidio dierū meoꝝ·vadam ad portas inferi. Quęsiui residuū annoꝝ meoꝝ:dixi nō videbo dñm ꝛ in terra viuentiū.Nō aspiciam ultra hoiem vltra:⁊ habitatorē q̄et.Ętatio mea ablata est ⁊ quolura ē a me:q̄si tabernaculū pastoꝝ.Precisa ē velut a texēte vita mea:dū adhuc ordirer succidit me:ꝛ mane vsq̄ ad ꝛsperā finies me.Sperabā vsq̄ ad mane:q̄si leo sic ꝓtriuit oia ossa mea.De mane vsq̄ ad ꝛsperā finies me:sicut pullus hirundinis sic clamabo:meditabor ut columba.Attenuati sūt oculi mei·suspicientes in excelsū.Dñe vim patior:rñde ꝓ me:q̄d dicam:aut q̄d rñdebit mihi cū ipse fecerit?Recogitabo tibi cūctos annos meos i amaritudie aie mee.Dñe si sic viuit̄.⁊ i talib⁹ vita spūs mei:corripies me ⁊ vivificabis me:ecce in pace amaritudo mea amarissima.Tu aūt eruisti aiam meā ut nō pereret:piecisti post tergū tuū oia pcta mea Quia nō infern⁹ confitebit tibi:neq̄ mors laudabit te:nō expectabūt q̄ descēdūt i lacū veritatē tuā.Viuēs viuēs ipse cōfitebit tibi sic ⁊ ego hodie:pat̄ filijs notā faciet ꝓpitatē tuā. Dñe salnū me fac:⁊ psalmos nr̄os cātabim⁹ cūctis dieb⁹ vite nr̄e i domo dñi.Et iussit isaias ut tollerēt massā ꝛ fic̄.⁊ cataplasmarent sup vuln⁹ ⁊ sanaret.Et dixit eçechias. Nō erit signū·q̄a ascēdā i domū dñi.XXXIX

In tpe illo misit merodach baladan filius baladā rex babylonis libros ⁊ munera ad eçechiā.Audierat enī q̄ egrotasset ⁊ qualuisset.Letat⁹ ē aūt sup eis eçechias.⁊ ondit eis cellā aromatū ⁊ argenti ⁊ auri ⁊ odoramētoꝝ ⁊ vnguenti optimi ⁊ cās apothecas suppellectilis sue.⁊ vniūsa q̄ inuēta sūt i thesauris eius.Nō fuit ꝛbū qđ nō oñderet eis eçechias i domo sua.⁊ i oi ptāte sua.Introiuit aūt isaias ꝓpha ad eçechiā regē.⁊ dixit ei.Quid dixerūt viri isti.⁊ vnde venerūt ad te?Et dixit eçechias.De tra longinq̄ venerunt ad me:ꝛ babylone.Et dixit Quid viderunt in domo tua?Et dixit eçechias.Oia q̄ i domo mea sunt viderūt.Non fuit res quā nō oñderim eis i thesauris meis. Et dixit isaias ad eçechiā.Audi ꝛbū dñi exercituū.Ecce dies veniēt.⁊ auferent̄ oia q̄ in domo tua sūt.⁊ q̄ thesaurizauerūt patres tui vsq̄ ad diē hāc·in babyloně.Nō relinquet q̄cq̄·dicit dñs.Et ex filijs tuis q̄ exibūt ex te q̄s genueris tollēt.⁊ erūt eunuchi i palatio regis babylonis.Et dixit eçechias ad isaiā Bonū ꝛbū dñi qđ locut⁹ ē.Et dixit.Fiat tm̄ pax ⁊ veritas i dieb⁹ meis.XL

Consolamini consolami populę me⁹:dicit ds ꝛster.Loq̄mini ad cor ihm ⁊ aduocate eā:q̄m cōpleta ē malitia ei⁹:dimissa ē iniq̄tas illi⁹.Suscepit ex manu dñi duplicia ꝓ oib⁹ pctis suis.Vox clamāt̄ in deserto.Parate viā dñi:rectas facite in solitudine semitas dei nr̄i.Oīs vallis exaltabit̄.⁊ oīs mons ⁊ collis bassiliabit̄.⁊ erūt pua in directa.⁊ aspera i vias planas.Et revelabit̄ gl̄ia dñi.⁊ videbit oīs caro pariter qđ os dñi locutū ē.Vox dicēt̄:Clama.Et dixi.Quid clamabo?Oīs caro fenū ⁊ oīs gloria ei⁹ q̄si flos agri.Exsiccatū ē fenū ⁊ decidit flos:q̄a spūs dñi sufflauit i eo.Vere fenū ē ꝓplis.Exsiccatū est fenū ⁊ decidit flos:ꝛbū aūt dñi manet i ēternū.Sup montē excelsū ascēde tu q̄ euāgelizas syon:exalta in fortitudine vocē tuā q̄ euāgelizas ierl̄m.Exalta noli timē.Dic ciuitatib⁹ iude:Ecce ds ꝛster.Ecce dñs ꝛcus i fortitudine veniet.⁊ brachiū ei⁹ dñabit̄ Ecce merces ei⁹ cū eo.⁊ op⁹ illi⁹ coꝛa illo.Sicut pastor gregē suū pascet:i brachio suo cōgregabit agnos.⁊ in sinu su o leuabit:fetas ipse portabit.Quis mēsus est pugillo aq̄s.⁊ celos palmo pōderauit?Quis appēdit trib⁹ digit̄ molē ēre ⁊ librauit i pōdē mōtes.⁊ colles i statera?Quis audiuit spm̄ dñi:aut cui⁹ ꝓsiliari⁹ ei⁹ fuit ⁊ oñdit illi?Cū q̄ iniit ꝓsiliū ⁊ instruxit eū.⁊ docuit eum semitā iusticie ⁊ eruditionis eū scīa.⁊ viā prudentie ostēdit illi? Ecce gētes q̄si stilla situle.⁊ q̄si momētū statere reputate sūt.Ecce insule q̄si pulvis exiguus.⁊ liban⁹ nō sufficiet ad succendendū.⁊ animalia ei⁹ nō sufficiēt ad holocaustū.Oēs gētes quasi nō sint·sic sūt coꝛa eo.⁊ q̄si nihilū ⁊ inane reputate sūt ei.Cui ḡ similē fecistis deū?aut quā imaginē pōet ei?Nūq̄d sculptile cōflabit faber.aut aurifex auro figurabit

illud. ⁊ laminis argẽteis argentari⁹? Forte lignũ ⁊ imputribile elegit artifex sapiens: q̃rit quomõ statuat simulacrũ qꝫ nõ moueat. Nunq̃d nõ scietis? Nũq̃d nõ audistis? Nũquid nõ annunciatũ est vobis ab initio? Nũquid nõ intelleristis fundamẽta terre? Qui sedet supꝛ gyrũ terre. ⁊ habitatores eius sunt quasi locuste. Qui extẽdit velut nubili celos. ⁊ expãdit eos sicut tabernaculũ ad inhabitãdum. Qui dat secretoꝛ scrutatores q̃si non sint: iudices terre velut inanes fecit. Et q̃dẽ neq; plantato neq; sato neq; radicato i terra ⁊ turbo q̃si stipulã auferet eos. Et cui assimilastis me. ⁊ adequastis. dicit scũs? Leuate i excelsũ oculos vꝛos. ⁊ videte q̃s creauit hec. Qui educit in numero militiã eoꝛũ ⁊ cẽs ex noie vocat. Pre multitudine fortitudinis ⁊ robꝛis ꝑtutisq; eius: neq; vnũ reliquũ fuit. Quare dicis iacob ⁊ loqueris isrl: abscõditã ẽ via mea a dño. ⁊ a deo meo iudiciũ meũ trãsibit? Nunq̃d nescis: aut nõ audisti? Deꝰ sempiternꝰ dñs q̃ creauit ẽmínos terre. ⁊ nõ defeciet neq; laborabit: nec ẽ inuestigatio sapiẽtie eiꝰ. Qui dat lasso ꝑtutẽ. ⁊ bis quinõ pueri ⁊ laborabũt. ⁊ iuuenes i infirmitate cadent. Qui aũt sperãt in dño. mutabũt fortitudinẽ: assumẽt pẽnas sic aq̃le. current ⁊ nõ laborabũt: ãbulabũt ⁊ nõ deficiẽt.

XLI

Iaceant ad me insule. ⁊ gẽtes mutẽt fortitudinẽ. Accedãt ⁊ tũc loquãt: simul ad iudiciũ ꝓpinquemꝰ. Quis suscitauit ab oꝛiẽte iustũ: vocauit eũ ut seq̃tur pedem suum? Dabit i cõspectu eiꝰ gẽtes. ⁊ reges obpulã vẽto raptã arcui eiꝰ. Psequet eos: trãsibit in pace: semita i pedibꝰ eius nõ apparebit. Quis hec opatus ẽ ⁊ fecit: vocãs gnãtiones ab exordio? Ego dñs: primꝰ ⁊ nouissimꝰ ego sũ. Viderũt insule ⁊ timuerũt: extrema ẽre obstupuerũt: appꝛopinquerũt ⁊ accesserunt. Unusq̃sq; ꝓximo suo auxiliabit. ⁊ fratri suo dicet: cõfortare. Cõfortauit faber erarius p. cutiens malleo eũ q̃ cudebat tũc tpis: dicẽs glutino bonũ ẽ. ⁊ ꝓfortauit eũ clauis ut nõ moueret. Et tu isrl seruus meus: iacob quẽ elegi: semẽ abrahã amici mei. in q̃ apprehẽdi te. ⁊ tenui te ab extremis terre ⁊ a longinq̃s eiꝰ vocaui te. ⁊ dixi tibi. Seruus meus es tu: elegi te ⁊ nõ abieci te. Ne timeas. q̃a ego tecũ sum: ne declines q̃a ego deus tuus. Cõfortaui te ⁊ auxiliatꝰ sũ tibi. ⁊ suscepit te dextera iusti mei. Ecce cõfundent ⁊ erubescẽt oẽs qui pugnãt aduersũ te. Erũt quasi non sint. ⁊ pibũt viri q̃ cõtradicũt tibi. Queres eos. ⁊ nõ inuenies viros rebelles tuos. Erũt quasi nõ sint. ⁊ velut ꝓsũptio bois bellãtis aduersũ te: q̃a ego dñs deꝰ tuus apprehẽdẽs manũ tuã dicẽsq; tibi. Ne timeas: ego adiuui te. Noli timere vermis iacob: qui mortui estis ex israhel. Ego auxiliatus sũ tui dicit dñs. ⁊ redẽptoꝛ tuus scũs isrl. Ego posui te q̃si plaustrũ triturans nouũ: bñs rostra serrãtia. Triturabis montes ⁊ cõminues. ⁊ colles q̃si puluerẽ pones. Uẽtilabis eos ⁊ ventus tollet. ⁊ turbo dispergет eos. ⁊ tu exultabis in dño: in scõ isrl letaberis. Egeni ⁊ pauꝑes q̃rũt aq̃s ⁊ nõ sũt: lingua eoꝛ siti aruit. Ego dñs exaudiã eos: deꝰ isrl: nõ derelinquã eos. Aperiã i supinis collibus flumina. ⁊ i medio cãpoꝛũ fontes. Ponã desertũ in stagna aquarũ. ⁊ terrã inuiã i riuos aquarũ. Dabo i solitudinẽ cedrũ ⁊ spinã ⁊ myrtũ ⁊ lignũ oliue. Ponã in deserto abietẽ vlmũ ⁊ buxũ simul: ut videant ⁊ sciãt ⁊ recogitẽt ⁊ intelligant pariẽ: q̃a manꝰ dñi fecit hec. ⁊ scũs isrl creauit illud. Prope facite iudiciũ vꝛm dicit dñs: afferte si q̃d fortе habetis dixit rex iacob. Accedãt ⁊ nũciẽt vobis q̃cunq; uentura sũt. Priora q̃ fuerũt nũciate. ⁊ ponem⁹ coꝛ nꝛm ⁊ sciem⁹: nouissima eoꝛũ ⁊ que uentura sũt indicate nobis. Annũciate q̃ uentura sũt in futurũ. ⁊ sciem⁹ q̃a dij estis vos. Bene q̃ aut male si potestis facite ⁊ loquamur ⁊ videam⁹ simul. Ecce vos estis ex nihilo. ⁊ opus vꝛm ex eo q̃ nõ est. Abhominatio est q̃ elegit vos. Suscitaui ab aq̃lone. ⁊ veniet ab oꝛtu solis. Vocauit nomẽ meum. ⁊ adducet magistratus q̃si lutũ. ⁊ velut plastes calcãs humũ. Quis annũciauit ab exordio ut sciam⁹. ⁊ a ꝓncipio ut dicam⁹. iustꝰ es? Nõ est annũciãs neq; ꝓdicẽs: neq; audiens sermones vꝛos. Primꝰ ad syon dicet: ecce adsũ. ⁊ irlm euãgelistã dabo. Et vidi: ⁊ non erat ex istis q̃sq; q̃ interrogatꝰ rideret ꝓbũ. Ecce eos iusti. ⁊ vana opa coꝛ ventus ⁊ inane simulacra eoꝛũ.

XLII

Ecce seruus meus. suscipiã eũ: electus meus: cõplacuit sibi i illo anima mea dedi spiritũ meũ super eũ: iudicium

gentib⁹ ꝓferet. ¶Nō clamabit neq; accipiet ꝑsonā nec audiet vor ei⁹ foris. ¶Calamū quas/satū nō ꝓteret. ⁊ linū fumigās nō extinguet. In ꝟitate educet iudiciū: nō erit tristis neq; turbulent⁹ donec ponat i terra iudiciū. ⁊ legē ei⁹ insule expectabūt. ¶Hec dic dñs ⁊e⁹ creās celos ⁊ extēdēs eos: firmās ērā ⁊ q̄ germinā ex ea: dans flatū ꝑ̄plo q̄ ē sup eā. ⁊ spīm calcantib⁹ eā. ¶Ego dñs vocaui te i iusticia. ⁊ apprehēdi manū tuā. ⁊ seruaui te. Et dedi te in fedus ꝑ̄pli in lucē gentiū: ut apires oculos cecor. ⁊ educeres ⁊ ꝓclusione vinctū: ⁊ de domo carceris sedētes i tenebris. Ego dñs: ipe ē nomē meū. ¶Gloriā meā alteri nō dabo. ⁊ laudē meā sculptilib⁹. ¶Que ꝓma fuerūt: ecce venerūt: noua q̄ ego annūcio. añq̄ oriāt̄ audita vobis faciā. ¶Cantate dño cāticū nouū: laus ei⁹ ab extremis ērre. ¶Qui descēditis i mare ⁊ plenitudo ei⁹: insule ⁊ habitatores earū. ¶Leuet desertū ⁊ ciuitates eius: in domib⁹ habitabit cedar. ¶Laudate habitatores petre: de ꝟtice montiū clamabūt. ¶Ponēt dño gloriā. ⁊ laudē ei⁹ i insulis nūciabūt. ¶Dñs sicut fortis egredietᵉ sicut vir ꝑliator suscitabit çelū. ¶Ho ciferabitᵉ ⁊ clamabit: sup inimicos suos ꝓfortabitᵉ. ¶Tacui semp silui: patiēs fui sicut parturiēs loquar. Dissipabo ⁊ absorbebo simᵘl: deserta faciā mōtes ⁊ colles. ⁊ oē germē eor exsiccabo. Ponā flumina i insulas. ⁊ stagna arefaciā. Et educā cecos i viā quā nescīūt. ⁊ in semitis quas ignorauerūt ambulare eos faciā Ponā tenebras coram eis i lucē. ⁊ prauā i recta. Hec verba feci eis. ⁊ nō dereliq̄ eos. ¶Cōuersi sūt retrorsū. Cōfundant̄ ꝓfusione q̄ cōfidūt in sculptili: q̄ dicūt ꝓflatili vos dij nr̄i. Surdi audite. ⁊ ceci intuemī ad videndū. Quis cecus nisi seru⁹ me⁹. ⁊ surdus nisi ad quē nūcios meos misi? Quis cecus nisi q̄ ꝟnundatus ē? Et q̄s cecus nisi seru⁹ dñi? Qui vides multa: nōne custodies? Qui aptas baras aures: nōne audies? Et dñs voluit ut sanctificaret eū. ⁊ magnificaret legē ⁊ extolleret: ipse aūt ꝑ̄plus dirept⁹ ⁊ vastat⁹. Laqueⁱ inuenū ēos. ⁊ in domib⁹ carcerū absconditi sūt. Facti sūt in rapinā nec ē q̄ eruat: direptionem nec ē q̄ dicat: redde. Quis ē in vobis q̄ audiat hᵒ attēdat ⁊ auscultet futura? Quis dedit i direptionē iacob. ⁊ israhel vastātib⁹? Nōne dñs ipse cui peccauim⁹. Et noluerūt i vijs eius ambulare. ⁊ non audierunt legem eius. Et effudit super eum indignationē furoris sui ⁊ fortē bellum. ⁊ combussit eum in circuitu ⁊ non cognouit. ⁊ succendit eum ⁊ non intellexit.

XLIII

Et nūc hec dicit dñs creās te iacob: ⁊ formās te israhel. Noli timē. qa redemi te. ⁊ vocaui te nomine tuo. Me⁹ es tu. Cū trāsieris p aqs. tecū ero. ⁊ flumina nō operiēt te. Cū ambulaueris i igne. nō cōburēris. ⁊ flāma nō ardebit i te: qa ego dñs deus tuus scūs israhel saluator tu⁹. Dedi ꝓpitiationē tuā egyptū: ethiopiā ⁊ saba ꝓ te. Ex q̄ honorabilis factᵘs es i oculis meis ⁊ gloriosus: ego dilexi te. Et dabo homines ꝓ te ⁊ ꝑ̄plos ꝓ aia tua. Noli timē. qa ego tecū sū. Ab oriēte adducā semen tuū. ⁊ ab occidēte congregabo te. Dicā aquiloni da. ⁊ austro. noli prohibē. Affer filios meos de lōginq̄. ⁊ filias meas ab extremis terre. Et oēm q̄ ꝟocat nomē meū. in gloriā meā creaui eū: formaui eū ⁊ feci eum. Educ foras ꝑ̄plm cecū ⁊ oculos hītē: surdū. ⁊ aures ei sūt. Oēs gētes congregate sūt simᵘl. ⁊ colligete sūt trib⁹. Quis in vobis annūciet istud ⁊ q̄ ꝓma sūt audire vos faciet? Dent testes eor ⁊ iustificent. ⁊ audiāt ⁊ dicāt. Vere vos testes mei dicit dñs. ⁊ seruus me⁹ quē elegi: ut sciatis ⁊ credatis mihi. ⁊ intelligatis qa ego ipse sū. Ante me nō est format⁹ de⁹: ⁊ p⁹ me nō erit. Ego sū ego sū dñs. ⁊ nō ē absq̄ me saluator. Ego annūciaui ⁊ saluaui: audiri feci. ⁊ nō fuit i vobis alien⁹. Vos testes mei dicit dñs. ⁊ ego de⁹. Et ab initio ego ipe ⁊ nō ē qui de manu mea eruat. Operabor. ⁊ qs auertet illud? Hec dicit dñs redēptor vester scūs israhel. Propter vos emisi babylonē. ⁊ detraham vectes vniūsos ⁊ chaldeos i nauib⁹ suis gloriantes. Ego dñs scūs vester: creās israhel: rex vester. Hec dicit dñs q̄ dedit i mari viā. ⁊ in aquis torrētib⁹ semitā. Qui eduxit q̄drigā ⁊ equū: agmē ⁊ robustū. Simᵘl obdormierūt nec resurgēt: extincti sūt q̄si linū. ⁊ extincti sūt. Ne memineritis priorū. ⁊ antiq̄ ne intueamini. Ecce ego facio noua. ⁊ nunc orientᵘr: vtiq; cognoscetis ea. Ponā in deserto viā. ⁊ i inuio flumina. Et glorificabit me bestia agri. dracones ⁊ strutiones: qa dedi i deserto aqs: ⁊ flumina in inuio. ut darē potū ꝑ̄plo meo electo meo. Populū istū formaui mihi: laudē meā narrabit. Nō me inuocasti iacob. nec laborasti me israhel. Nō obtulisti mihi arietē holocausti

tui. ⁊ victimis tuis non glorificasti me. Nō te seruire feci in oblatione: nec laborem tibi præbui in thure. Nō emisti mihi argēto calamū. ⁊ adipe victimarū tuarū non inebriasti me. Verumtñ seruire me fecisti in pctis tuis: ꝓbuisti mihi laborē i iniq̄tatib⁹ tuis. Ego sū. ego sum ipse qui deleo iniq̄tates tuas ꝓpter me. ⁊ pctōrū tuor nō recordabor. Reduc me in memoriā ⁊ iudicemur simul: narra si quid habes ut iustificēris. Pater tuus ꝑm⁹ peccauit. ⁊ interpres tui ꝓuaricati sūt i me. Et cōtaminaui principes scōs: dedi ad interitionē iacob. ⁊ isrl i blasphemiā.

XLIIII

Et nūc audi iacob serue meus. ⁊ isrl quē elegi. Hec dicit dñs faciēs ⁊ formans te: ab vtero auxiliator tuus. Noli timē serue me⁹ iacob. ⁊ rectissime quē elegi. Effundā. n. aquas sup sitientē. ⁊ fluenta sup aridā. Effūdā spīm meū sup semē tuū. ⁊ benedictionē meā sup stirpē tuā. ⁊ germinabunt inē herbas q̄si salices iuxta p̄terfluētes aq̄s. Iste dicet dñi ego sū. ⁊ ille vocabit i nomine iacob. Et ille scribet manu sua dño. ⁊ in nomine israhel assimilabit. Hec dicit dñs rex isrl ⁊ redēptor eius. dñs exercituū. Ego ꝑm⁹ ⁊ ego nouissim⁹. ⁊ absq̄ me nō ē de⁹. Quis similis mei: vocet ⁊ annūciet. ⁊ ordinē exponat mihi ex q̄ constitui populū antiquū. Ventura ⁊ q̄ futura sunt annūciet eis. Nolite timē: neq̄ cōturbemini. Extūc audire te feci. ⁊ annūciaui vos estis testes mei. Nūq̄d ē de⁹ absq̄ me. ⁊ formator quē ego nō nouerim? Plastes idoli cēs nihil sūt. ⁊ amātissima eor nō ꝑdesse eis. Ipsi sūt testes eor. q̄a nō vidēt neq̄ intelligūt ut confundant. Quis formauit deū. ⁊ sculptile cōflauit. ad nihil vtile? Ecce cēs participes eius confundent. Fabri. n. sūt ex lignis. Cōuenite cēs: stabūt ⁊ pauebūt. ⁊ confundent simul. Faber ferrari⁹ lima operatus est: in prunis ⁊ i malleis formauit illud. ⁊ operatus ē in brachio fortitudinis sue. Esuriet ⁊ deficiet: non bibet aquā ⁊ lassescet. Artifex lignari⁹ extendit normā: formauit illud in runcina. Fecit illud in angularibus. ⁊ in circino formauit illud. ⁊ fecit imaginē viri quasi speciosum domine habitantē in domo. Succidit cedros: sumpsit ilicē ⁊ quercū. q̄ steterat inē ligna saltus. Plantauit pinū quā pluuia nutriuit. ⁊ facta est hominib⁹ i focū. Sūpsit ex eis ⁊ calefact⁹ est, ⁊ succendit ⁊ coxit panes: de reliquo autē operat⁹ ē deū ⁊ adorauit: fecit sculptile. ⁊ curuatus est ante illud. Medium eius combussit igni: ⁊ de medio eius carnes comedit. Coxit pulmentū ⁊ saturatus est. ⁊ calefactus est. ⁊ dixit. Vah calefactus sum: vidi focū. Reliquū aūt eius. deū fecit ⁊ sculptile sibi. Curuatur ante illud. ⁊ adorat illud ⁊ obsecrat dicens. Libera me. q̄a deus me⁹ es tu. Nescierunt neq̄ intellexerūt. Obliti. n. sūt ne videant oculi eor. ⁊ ne intelligāt corde suo. Non recogitat in mente sua: neq̄ cognoscūt neq̄ sentiūt ut dicāt. Medietatē ei⁹ combussi igni ⁊ coxi sup carbones ei⁹ panes: coxi carnes ⁊ comedi. ⁊ de reliquo eius idolū faciā? Ante truncū ligni ꝓcidā? Pars eius cinis ē. Cor insipiens adorabit illud. ⁊ nō liberabit aiam suā: neq̄ dicet. forte mēdacium ē in dextera mea. Memēto horū iacob ⁊ isrl. q̄m seruus meus es tu. Formaui te: seruus meus es tu isrl. nō obliuiscaris mei. Deleui ut nubē iniquitates tuas. ⁊ quasi nebulā pctā tua. Reuertere ad me: q̄m redemi te. Laudate celi: q̄m misericordiā fecit dñs. iubilate extrema terre. Resonate mōtes laudationē: saltus ⁊ omne lignū eius. Quoniā redemit dñs iacob. ⁊ israhel gloriabitur. Hec dicit dñs redēptor tu⁹. ⁊ formator tuus ex vtero. Ego sū dñs faciēs oia: extendens celos solus: stabiliēs terrā ⁊ nullus mecū. Irrita faciēs signa diuinoꝝ. ⁊ariolos in furorē vertēs. Cōuertens sapientes retrorsum ⁊ scientiā eor stultā faciens. Suscitans verbū serui sui. ⁊ consiliū nūcioꝝ suor cōplens. Qui dico hierusalem habitaberis. ⁊ ciuitatibus iude edificabimini. ⁊ deserta eius suscitabo. Qui dico profūdo de solare. ⁊ flumina tua arefaciam. Qui dico cyro pastor meus es. ⁊ omnē voluntatē meā complebis. Qui dico hierusalē edificaberis. ⁊ templo fūdaberis.

XLV

Hec dicit dñs christo meo cyro cui⁹ apprehēdi dexteram ut subijciā ante faciem eius gētes. ⁊ dorsa regū vertā. Et aperiā coram eo ianuas. ⁊ porte nō claudēt. Ego aūt te ibo. ⁊ gloriosos terre humiliabo. Portas ereas cōteram. ⁊ vectes ferreos cōfringā. Et dabo tibi thesauros absconditos. ⁊ archana secretor: ut scias q̄a ego dñs. q̄ voco nomen tuū deus isrl. ꝓpter seruū meū iacob. ⁊ isrl electum meū. Et vocaui te nomine tuo: assimilaui te. ⁊ non cognouisti me. Ego dñs. ⁊ non est

amplius. Extra me nō est dūs. Accinxi te. & non cognouisti me: ut sciāt hi q̄ ab ortu solis & qui ab occidēte: q̄m absq̄ me nō ē dē. Ego dñs & nō est alē: formans lucē. & creās tenebras: faciēs pacē & creās malū. Ego dñs faciens oīa hec. Rorate celi dēsup & nubes pluāt iustū: aperiat terra & germinet saluatorē. & iusticia oriat simul. Ego dñs creaui eū. Ve qui ꝓdicit factori suo: testa de samijs ere. Nūq̄d dicet lutū figulo suo: quid facis & opus tuū absq̄ manib⁹ ē. Ve q̄ dicit pri q̄d generas. & mulieri q̄d parturis. Hec dicit dñs scūs isrl & plastes ei⁹. Uētura interrogate me: sup filios meos & sup op⁹ manuū meaꝝ mādate mihi. Ego feci trā. & vocē sup eā creaui ego. Manus mee tetēderūt celos. & oi militie eoꝝ mādaui. Ego suscitaui eū ad iusticiā. & cūctas vias ei⁹ dirigā. Ipse edificabit ciuitatē meā. & captiuitatē meā dimittet nō i pcio neq̄ i muneribus dicit dñs dē⁹ exercituū. Hec dicit dñs Labor egypti & negociatio ethiopie & sabaim viri sublimes: ad te transibunt & tui erūt. Post te ambulabūt vincti manicis & gent. & te adorabūt teq̄ rogabunt. Quia in te est dē⁹. & nō ē dē⁹ absq̄ te. Vere tu es dē⁹ absconditus: dē⁹ isrl saluator. Cōfusi sūt & erubuerūt oēs simul: abierūt i cōfusione fabricatores erroꝝ. Israhel saluat⁹ ē in dño salute eēna. Nō cōfundemini & nō erubescetis usq̄ in seculū seculi: q̄a hec dicit dñs creās celos. Ipse dē⁹ formās terrā & faciēs eā: ipse plastes ei⁹. Nō i vanū creauit eā: ut habitaret formauit eā. Ego dñs & nō ē alius. Nō in abscōdito locutus sum: in loco tre tenebroso. Nō dixi semini iacob frustra: quērite me. Ego dñs loquens iusticiā. annūcians recta. Cōgregamini & venite. & accedite simul q̄ saluati estis ex gētib⁹. Nescierunt qui leuant signū sculpture sue. & rogāt dēm nō saluātē. Annūciate & venite. & cōsiliamini simul. Quis auditū fecit hoc ab initio: Extūc pdixit illud. Nūq̄d nō ego dñs. & nō ē vltra dē⁹ absq̄ me: Deus iust⁹ & saluās nō ē preter me. Cōuertimini ad me & salui eritis oēs fines trē: q̄a ego dē⁹ & nō ē alius. In memetipso iurauī: egredietur de ore meo iusticie vbū. & nō reuertet: q̄a mihi curuabit oē genu. & iurabit omis lingua. Ergo i dño dicēt. Mee sūt iusticie & ipetrū. Ad eū veniēt. & cōfundent oēs q̄ repugnant ei. In domino iustificabit & laudabitur omne semen israhel.

XLVI

Confractus ē bel: cōtrit⁹ ē nabo: facta sunt simulacra eoꝝ bestijs & iumentis. Onera vra graui pōdere vsq̄ ad lassitudinē prabuerūt. & cōtrita sūt simul. Nō potuerunt saluare portantē. & anima eorū in captiuitatē ibit. Audite me dom⁹ iacob. & oē reliquū dom⁹ isrl. Qui portati a meo vtero: q̄ gestati a mea vulua. Usq̄ ad senectā ego ipse. & vsq̄ ad canos ego portabo. Ego feci & ego ferā: ego portabo & saluabo. Cui assimilastis me & adeq̄stis. & cōparastis me & fecistis simile. Qui cōferti aurū de sacculo. & argentum statera pōderauit. Cōducētes aurifice ut faciat deū. & pcidūt & adorāt. Portāt illū i humeris gestātes. & ponētes i loco suo. Et stabit: ac de loco suo nō mouebit. Sed & cū clamauerint ad eū nō audiet: de tribulatione nō saluabit eos. Memētote istud & fūdamini: redite prauricatores ad cor. Recordami priorū seculi: quia ego sū dē⁹ & nō ē vltra dē⁹: nec est similis mei annūcians ab exordio nouissimū. & ab initio que necdū facta sūt dicēs: Cōsiliū meū stabit. & omis voluntas mea fiet. Vocans ab oriēte auē. & de terra longinq̄ virū voluntatis mee. Et locut⁹ sū & adducā illud: creaui & faciā illud. Audite me duro corde: qui longe estis a iusticia. Prope feci iusticiā meā & nō elongabit. & salus mea nō morabit. Dabo in syon salutē & in israhel gloriā meā.

XLVII

Descende: sede i pulvere virgo filia babylon: sede i terra. Nō est soliū filie chaldeoꝝ: q̄a vltra non vocaberis mollis & tenera. Tolle molā & mole farinā: denuda turpitudinē tuā. Discoopri humerū: reuela crura: trāsi flumia. Reuelabit ignominia tua. & videbit opprobriū tuū. Ultionē capiā. & nō resistet mihi hō. Redēptor nr dñs exercituū: nomē illi⁹ scūs isrl. Sede tace & intra i tenebras filia chaldeoꝝ: q̄a nō vocaberis vltra dña regnoꝝ. Iratus sum sup pplm meū: pfanaui hereditatē meā. & tradi eos i manu tua. Nō posuisti eis misericordias. Sup senē aggrauasti iugū tuū valde. & dixisti. In sempiternū ero dña. Nō posuisti hec sup cor tuū: neq̄ recordata es nouissimi tui. Et nūc audi hec delicata & habitās confidenter: q̄ dicis i corde tuo ego sū. & nō ē preter me amplius. Nō sedebo vidua. & ignorabo sterilitatem. Venient tibi duo hec subito i die vna: sterilitas & viduitas. Uniuersa venerūt sup te

ꝓpter multitudinē maleficioꝝ tuoꝝ: & ꝑ̄
duritiā incātatoꝝ tuoꝝ vehementē. Et fiducia habuisti i malitia tua. & dixisti. Nō est
q̄ videat me. Sapiētia tua & scia tua hꝫ decepit te. Et dixisti i corde tuo. Ego sū. & ꝓter
me nō ē altera. Veniet sup te malū & nescies
ortū ei⁹. & irruet sup te calamitas quā nō poteris expiare. Veniet sup te repente miseria
quā nescies. Ꝑta cū incantatoꝝb⁹ tuis & cū
multitudine maleficioꝝ tuoꝝ i quib⁹ laborasti ab adolescētia tua: si forte q̄d ꝓfit tibi: aut
si possis fieri fortior. Defecisti i multitudine
ꝯsiliꝝ tuoꝝ. Stēt & saluēt te augures celi q̄
contēplabant sidera & supputabant mēses: ut
ex eis annūciarēt venturа tibi. Ecce facti sunt
q̄si stipula: ignis cōbussit eos. Nō liberabūt
aiam suā de manu flāme: nō sūt ꝓsune quib⁹
calefiāt: nec foc⁹ ut sedeāt ad eū. Sic facta
sūt tibi: in q̄buscūq; laborareras. Negociatores tui ab adolescētia tua: vnusq̄sq; in via
sua errauerūt. Nō ē q̄ saluet te. XLVIII

Audite hꝫ dom⁹ iacob q̄ vocami noīe
isrl̄. & de aq̄s iuda existis: q̄ iurat⁊ in
noīe dñi. & dei isrl̄ recordami nō in
veritate neq; in iustitia. De ciuitate eni scā vocati sūt. & sup deū isrl̄ ꝓstabiliti sūt. Dñs exercituū nomē ei⁹. Priora extūc annūciaui & ex ore meo exierunt. & audita feci ea: repente
& opatus sū & venerūt. Sciui. n. q̄a dur⁹ es tu:
& nervus ferre⁹ cervix tua. & frons tua erea.
Predixi tibi extūc: ant̄q̄ veniret indicaui tibi
ne forte diceres. Idola mea fecerūt hꝫ. & sculptilia mea & pflatilia mādauerūt ista. Que
audisti: vide oīa. Vos aut̄ non annūciastis.
Audita tibi feci noua extūc & cōseruata sūt
que nescis. Nūc creata sūt & nō extūc. & añ
diē: & nō audisti ea: ne forte dicas ecce ego
cognoui ea. Neq; audisti neq; cognouisti: neq;
extūc apta est aur⁊ tua. Scio. n. q̄a ꝓuaricās
ꝓuaricaberis. & transgressore ex vtero vocaui
te. Propt̄ nomē meū lōge faciā furorē meū:
& laude mea frenabo te ne intereas. Ecce exco.
xi te & nō q̄si argentū: elegi te i camino paupertat⁊. Propt̄ me propt̄ me faciā: ut nō blasfemer. & gloriā meā alteri non dabo. Audi me
iacob. & isrl̄ quē ego voco. Ego ipse: ego ꝑm⁹
& ego nouissim⁹. Man⁹ q̄q; mea fūdauit trā:
& dext̄a mea mēsa ē celos. Ego vocabo eos. &
stabūt simul. Cōgregamini oēs vos & audite.
Quis de eis annūciauit hꝫ: Dñs dilexit eū:
faciet voluntatē suā i babylone. & brachiū suū
in chaldeis. Ego ego locutus sū & vocaui eū:
adduxi eū: & directa ē via eius. Accedite ad
me: & audite hꝫ. Nō a ꝓncipio i abscōdito locut⁹ sū. Ex tpe ant̄q̄ fierēt ibi erā. & nūc dns
de⁹ misit me & spūs ei⁹. Hec dicit dns de⁹ redēptor tuus scūs isrl̄. Ego dns de⁹ tu⁹: docens te vtilia: gubernās te i via q̄ ambulas.
Utinā attendisses mādata mea. Facta fuisset
sicut flumē pax tua. & iusticia tua sicut gurgites maris. Et fuisset q̄si harena semē tuū:
& stirps uteri tui ut lapilli ei⁹. Nō interisset
& non fuisset attritū nomē eius a facie mea.
Egredimini de babylone: fugite a chaldeis.
In voce exultatiōis annūciate: auditū facite
hꝫ: & efferte illud usq; ad extrema tre. Dicite.
Redemit dns seruū suū iacob. Nō sitierūt
in deserto cū educeret eos. Aquā de petra ꝓduxit eis. & scidit petrā & fluxerūt aque. Nō
est pax impijs dicit dns. XLIX

Audite insule & attendite ꝓpli de lōge.
Dns ab utero vocauit me: de ventre
matris mee recordat⁹ ē nois mei. Et
posuit os meū q̄si gladiū acutū: i umbra manus sue ꝓtexit me & posuit me sicut sagittam
electā. In pharetra sua abscōdit me. & dixit
mihi. Seru⁹ me⁹ es tu isrl̄: q̄a i te glificabor.
Et ego dixi. In vacuū laboraui: sine causa &
vane fortitudinē meā cōsūpsi. Ergo iudiciū
meū cū dño: & op⁹ meū cū deo meo. Nec dic
dns formās me ex utero seruū sibi: ut reducam iacob ad eū: & isrl̄ nō ꝓgregabit̄. Et glorificatus sū i oculis dñi: & de⁹ me⁹ fact⁹ est
fortitudo mea. Et dixit. Parū ē ut sis mihi
seruus ad suscitādas trib⁹ iacob. & feces isrl̄
quertēdas. Dedi te i lucē gentiū: ut sis salus
mea usq; ad extremū tre. Hec dicit dns redēptor isrl̄. l̄. scūs eius: ad ꝓtēptibilē aiam: ad
abhominatā gentē: ad seruū dnoꝝ. Reges
videbūt & ꝓsurgēt ꝓncipes. & adorabūt ꝓpt̄
dñm: q̄a fidelis ē. & scm̄ isrl̄ q̄ elegit te. Hec
dicit dns. In tpe placito exaudiui te. & i die
salut⁊ auxiliat⁹ sū tui. Et seruaui te & dedi te
in fedus ꝓpli ut suscitares terrā & possideres
hereditates dissipatas: ut diceres his q̄ vincti sūt. exite: & his q̄ in tenebris. reuelamini.
Sup vias pascent̄. & in oībus planis pascua
eoꝝ. Nō esuriēt neq; sitiēt. & nō percutiet eos
est⁹ & sol: q̄a miserator eoꝝ reget eos. & ad
fōtes aquaꝝ potabit eos. Et ponā oēs mōtes

meos in viã. ⁊ semite mee exultabunt. Ecce isti de longe venient. ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari. ⁊ isti de terra australi. Laudate celi ⁊ exulta terra: iubilate montes laudē: quia cōsolatus est dñs populū suū. ⁊ pauperū suoꝝ miserebit. Et dixit syon: dereliquit me dñs. ⁊ dñs oblitus ē mei. Nūqd obliuisci pōt mulier infantē suū: ut nō miserear filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit: ego tñ non obliuiscar tui. Ecce in manibus meis descripsi te: muri tui coram oculis meis semp. Venerūt structores tui: destructores te. ⁊ dissipātes a te exibūt. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: oēs isti cōgregati sunt: venerūt tibi. Viuo ego dicit dñs. qa oibus his velut ornamēto vestieris. ⁊ circūdabis tibi eos quasi sponsa. Quia deserta tua ⁊ solitudines tue ⁊ terra ruine tue: nūc angusta erūt p̄ habitatoꝝ. ⁊ longe fugabunt q̄ absorbēbāt te. Adhuc dicēt i auribus tuis filij sterilitatis tue. Angustus ē mihi locus: fac spatiū mihi ut habitē. Et dices in corde tuo. Quis genuit mihi istos? Ego sterilis ⁊ non pariēs trāsmigrata ⁊ captiua. ⁊ istos quis enutriuit? Ego destituta ⁊ sola. ⁊ isti vbi b erāt? Hec dicit dñs de. Ecce leuato ad gentes manū meā. ⁊ ad pl̄os exaltato signū meū. Et afferēt filios tuos in vlnis. ⁊ filias tuas super humeros portabūt. Et erūt reges nutritij tui. ⁊ regie nutrices tue. Vultu in terra demisso adorabūt te. ⁊ pulverem pedū tuoꝝ lingēt. Et scies qa ego dñs: sup q̄ nō confundent q̄ expectāt eū. Numqd tollet a forti p̄da: aut qō captū fuerit a robusto saluum esse poterit? Quia hec dicit dñs. Equidem ⁊ captiuitas a forti tollet. ⁊ qō ablatū fuerit a robusto saluabit. Eos vero qui iudicauerunt te. ego iudicabo. ⁊ filios tuos ego saluabo. Et cibabo hostes tuos carnib⁹ suis. ⁊ quasi musto sanguine suo inebriabuntur. Et sciet omnis caro. quia ego dñs saluās te. ⁊ redemptor tuus fortis iacob.

Hec dicit dñs. Quis ē hic liber repudij matris vre: quo dimisi eā? Aut quis ē creditor meus: cui vēdidi vos? Ecce enī in iniquitatib⁹ vris venditi estis: ⁊ in sceleribus vestris dimissi matrē vestrā: qa veni ⁊ non erat vir: vocaui ⁊ nō erat q̄ audiret. Numquid abbreuiata ⁊ parvula facta est manus mea ut nō possim redimē. aut nō est in me virtus ad liberandū? Ecce in increpatiōe mea desertū faciā mare: ponā flumia in siccū. Cōputrescent pisces sine aqua. ⁊ morientur in sitī. Induā celos tenebris. ⁊ saccū ponā operimētū eoꝝ. Dñs dedit mihi linguā eruditā: ut scīa sustentare eū qui lassus est verbo. Erigit mane mane erigit mihi aurē: ut audiā q̄si magistrū. Dñs de aperuit mihi aurē: ego aūt nō dico: retrorsū nō abij. Dorsū meū dedi percutientib⁹. ⁊ genas meas vellentib⁹. Faciē meā nō auerti ab increpantib⁹ ⁊ cōspuentib⁹ in me. Dñs deus auxiliator me⁹. ⁊ ideo nō sū confusus. Ideo posui faciē meā ut petrā durissimā. ⁊ scio qm̄ nō cōfundar. Iuxta est q̄ iustificat me. Quis dicet mihi? Stem⁹ simul. Quis est aduersarius me⁹? Accedat ad me. Ecce dñs de auxiliator me⁹. Quis ē qui cōdēnet me? Ecce oēs q̄si vestimentū cōterent: tinea comedet eos. Quis ex vob timēs dñm audiēs vocē serui sui? Quis ambulauit i tenebris ⁊ nō ē lumē ei? Speret in nōie dñi. ⁊ innitat sup deū suū. Ecce vos oēs accēdentes ignē. accincti flāmis. Ambulate i lumine ignis vri. ⁊ i flāmis q̄s succēdistis. De manu mea factū est ḃ vobis. In dolorib⁹ dormietis.

Audite me qui sequimini qd̄ iustū est ⁊ q̄rit dñm. Attēdite ad petrā vnde excisi estis. ⁊ ad cauernā laci de qua precisi estis. Attēdite ad abrahā patrē vrm: ⁊ ad sarā que peperit vos. Quia vnū vocaui eū. ⁊ bñdixi ei. ⁊ multiplicaui eū. Cōsolabit ḡ dñs syon. ⁊ consolabit oēs ruinas eius. Et ponet deserti eius quasi delitias. ⁊ solitudinem eius quasi hortū dñi. Gaudiū ⁊ leticia inuenietur in ea: gratiarū actio ⁊ vox laudis. Attēdite ad me pl̄e me⁹. ⁊ trib⁹ mea me audite. Quia lex a me exiet. ⁊ iudiciū meū i lucē populoꝝ requiescet. Prope i iustus meus: egressus est saluator me⁹. ⁊ brachia mea pl̄os iudicabūt. Me insule expectabūt. ⁊ brachium meū sustinebūt. Leuate in celū oculos vros: ⁊ videte sub terra deorsū: qa celi sicut fum⁹ liquescēt. ⁊ terra sicut vestimētū atteret: ⁊ habitatores eius sicut hec interibunt. Salus aūt mea i sempiternū erit. ⁊ iustitia mea nō deficiet. Audite me q̄ scitis iustū: pl̄us me⁹ lex mea in corde eoꝝ. Nolite timē opprobriū hoīuꝫ. ⁊ blasphemias eorū ne metuatis. Sicut enim vestimentū sic comedet eos vermis. ⁊ sicut lanā sic deuorabit eos tinea. Salus aūt mea i sempiternū erit. ⁊ iustitia mea i generatiōs

generationū. Cōsurge cōsurge: induere fortitudinē brachiū dñi. Cōsurge sicut i diebꝫ antiqs: in gnationibꝫ seculoꝝ. Nūqd nō tu percussisti supbū: vulnerasti draconē? Nūqd nō tu siccasti mare: aquā abyssi vehementis? Qui posuisti ꝓfundū maris viā: ut trāsirēt liberati. Et nūc qui redēpti sūt a dño. reuertent̄ & veniēt in syon laudātes. & leticia sempiterna sup capita eoꝝ. Gaudiū & leticiā tenebunt: fugiet dolor & gemitus. Ego ego ipse cōsolabor vos. Quis tu ut timeas ab homine mortali & a filio hois: qui quasi fenū ita arescet. & oblitus es dñi factoris tui qui tetendit celos & fundauit terrā. & formidasti iugiter tota die a facie furoris ei⁹ q̄ te tribulabat. & parauerat ad pdēdū? Ubi nūc ē furor tribulantis? Cito veniet gradiēs ad aperiendū. & nō interficiet vsq; ad īnēnitionē: nec deficiet panis ei⁹. Ego aūt sū dñs deꝰ tuus qui conturbo mare & intumescūt fluctus eius: dñs exercituū nomē meū. Posui verba mea in ore tuo. & in vmbra manus mee ꝓtexi te: ut plantes celos & fūdes terrā. & dicas ad syon: ꝑplus meus es tu. Elevare elevare: cōsurge ierl̄m: q̄ bibisti de manu dñi calicem ire eius. Usq; ad fundum calicis soporis bibisti. & potasti usq; ad feces. Nō est qui sustentet eā ex oibus filijs quos genuit. & nō est qui apprehēdat manum ei⁹ ex oibus filijs q̄s enutrinit. Duo sūt q̄ occurrerūt tibi. Quis cōtristabit sup te? Vastitas & ꝓtritio & fames & gladi⁹. Quis ꝓsolabit̄ te? Filij tui ꝓiecti sūt: dormierūt in capite oīuz viarū sicut oryx illaqueat⁹: pleni indignatiōe dñi increpatiōe dei tui. Idcirco audi hec pauperula. & ebria nō a vino. Hec dic dñator tuus dñs. & deus tuus qui pugnauit ꝓ ꝑplo suo. Ecce tuli de manu tua calicē soporis: fūdū calicē idignatiōis mee. Nō adijcies ut bibas illū vltra. Et ponā illū in manu eoꝝ qui te humiliauerūt. & dixerūt' anie tue incurua ut trāseam⁹. & posuisti ut terrā corpus tuū. & quasi viā trāseuntib⁹.

CAPUT LII

Consurge ꝓsurge: induere fortitudie tua syon. Induere vestimentis glie tue hierusalē ciuitas sancti: q̄a nō adijciet vltra ut ptrāseat p te incircūcisus & imūdus. Excutere de pulue: cōsurge: sede ierl̄m. Solue vincula colli tui captiua filia syon: q̄a hec dicit dñs. Gratis venūdati estis. & sine argento redimemi. Quia hec dicit dñs deꝰ. In egyptum descēdit ꝑplus meus in ꝓncipio. ut colonus esset ibi. & assur absq; vlla cā calumniatus ē eū. Et nūc q̄d mihi est hic dicit dñs? Quōm ablatus ē ꝑplus me⁹ gratis. Dñatores eius iniq̄ agūt dicit dñs. & iugiter tota die nomē meū blasphemat̄. Propter hoc sciet ꝑplus meus nomē meū in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce adsum. Quā pulchri sup mōtes pedes annūciantis & p̄dicantis pacē: annūciantis bonū. p̄dicantis salutē: dicētis. Syon regnabit deꝰ tuus. Vox speculatorꝝ tuorꝝ. Leuauerunt vocē: simul laudabūt. q̄a oculo ad oculū videbūt. cū conuerterit dñs syon. Laudate & laudate simul deserta ierl̄m: q̄a consolat⁹ ē dñs ꝑplm suū. redemit ierl̄m. Parauit dñs brachium sanctū suū in oculis oīuz gentiū. & videbūt oēs fines terre salutare dei nri. Recedite recedite: exite inde: pollutū nolite tangere. Exite de medio ei⁹. mūdamini q̄ fertis vasa dñi. Quōm nō in tumultu exibitis: nec in fuga ꝓperabitis. Precedet.n. vos dñs. & congregabit vos deus isrl̄. Ecce intelliget serv⁹ meus: exaltabit̄ & elevabit̄. & sublimis erit valde. Sicut obstupuerūt sup te multi: sic inglori⁹ erit inter viros aspectus ei⁹. & forma ei⁹ inter filios hoīuz. Iste aspget gētes multas: sup ipsū ꝓtinebūt reges os suū. Quia quib⁹ nō est narratū de eo viderūt. & qui nō audierūt ꝓtemplati sunt.

CAPUT LIII

Quis credidit auditui nro & brachium dñi cui revelatū est? Et ascēdet sicut virgultū coram eo. & sicut radix de terra sitienti. Nō est spes ei neq; decor. Et vidimus eū & nō erat aspect⁹. & desideravimus eū despectū & novissimū virorum: virū dolorū & scientē infirmitatē. Et quasi absconditus vult⁹ ei⁹ & despect⁹: unde nec reputauimus eū. Vere languores nros ipse tulit. & dolores nros ipse portauit. Et nos reputauim⁹ eū quasi leprosū. & percussū a deo & humiliatū. Ipse aūt vulnerat⁹ est ꝓpter iniquitates nras attritus est ꝓpter scelera nra. Disciplina pacis nre sup eū. & livore ei⁹ sanati sum⁹. Oēs nos q̄si oues errauim⁹: unusq̄sq; in viā suā declinauit. & posuit dñs in eo iniquitatē oīuz nrm. Oblatus est q̄a ipse voluit. & nō aperuit os suū. Sicut ovis ad occisionē ducet̄. & quasi agn⁹ coram tondente se obmutescet. & nō aperiet os suū. De angustia & de iudicio sublatus est. Generationē eius q̄s enarrabit? Quia abscisus est de terra vivētiū. Propter scelus ꝑplī mei

pcussi eū. Et dabit ipios ꝓ sepultura. ⁊ diuites ꝓ morte sua: eo q iniquitatē nō fecerit neq; dolus fuerit i ore eius. ⁊ dñs voluit cōterē eū i infirmitate. Si posuerit ꝓ pcō aiam suā videbit semē longeuū. ⁊ voluntas dñi in manu ei⁹ diriget. Ꝓ eo q laborauit aīa eius: videbit ⁊ saturabit. In scia sua iustificabit ipse iustus seruos meos multos ⁊ iniq̄tates eoꝝ ipse portabit. Ideo dispartiā ei plurimos ⁊ fortiū diuidet spolia: ꝓ eo q tradidit in mortem aiam suā. ⁊ cū sceleratis reputatus est. Et ipse pecata multoꝝ tulit. ⁊ ꝓ transgressoribus rogauit.

LIIII

Lauda sterilis que nō paris: decanta laudē ⁊ binni que non pariebas: qm̄ multi filij deserte magis q̄ ei⁹ q̄ habebat virū dicit dñs. Dilata locū tēdrij tui. ⁊ pelles tabernaculoꝝ tuoꝝ extende. Ne parcas. Longos fac funiculos tuos. ⁊ clauos tuos cōsolida. Ad dexterā enī ⁊ leuā penetrabis: ⁊ semē tuū gētes hereditabit. ⁊ ciuitates desertas inhabitabit. Nolitimere qa nō cōfūderis neq; erubescas. Nō enī te pudebit: qa cōfusionis adolescētie tue obliuiscēris. ⁊ opprobrij viduitatis tue nō recordaberis amplius. Quia dñabit tui q̄ fecit te: dñs exercituū nomē ei⁹. ⁊ redēptor tuus scūs isrl: deus oīs terre vocabit. Quia ut mulierem derelictā ⁊ merentē spū vocauit te dñs. ⁊ uxorē ab adolescētia abiectā. Dixit deꝰ tuꝰ. Ad pūctū in modico dereliqui te. ⁊ i miserationib⁹ magnis congregabo te. In momēto in dignatiōis ablcōdi faciē meā parūp a te. ⁊ i misericordia sempiterna miserꝰ sum tui: dixit redēptor tuus dñs. Sicut in diebus noe istud mihi est: cui iurauī ne iducerē aq̄s diluuij ultra sup̄ ērā: sic iurauī ut nō irascar tibi ⁊ nō increpem te. Mōtes enī cōmouebūt ⁊ colles ꝓtremiscēt: misericordia aūt mea nō recedet a te. ⁊ fed⁹ pacis mee nō mouebit: dixit miserator tuus dñs. Paupcula tēpestate cōmulsa absq; vlla consolatiōe: ecce ego sternā p ordinē lapides tuos. ⁊ fundabo te i sapphyris. ⁊ ponā iaspidē ꝓpugnacula tua. ⁊ portas tuas i lapides sculptos. ⁊ cōs terminos tuos i lapides desiderabiles. ⁊ oēs filios tuos doctos a dño: ⁊ multitudinē pacis filijs tuis. ⁊ in iusticia fundaberis. Recede ꝓcula calūnia. qa nō timebis. ⁊ a pauore. qa nō approp̄quabit tibi. Ecce accola veniet. q̄ nō erat mecū: aduena quondā tuꝰ adiūget tibi. Ecce ego creaui fabrū sufflantē in igne prunas: ⁊ pferentē vas in opus suū. ⁊ ego creaui interfectorem ad disperdendū. Oē vas qđ fictū est. ꝑ te nō dirigef. ⁊ oēm linguā resistentē tibi in iudicio iudicabis. Hec ē hereditas seruoꝝ dñi. ⁊ iusticia eoꝝ apud me. dicit dñs.

LV

O Mnes sitientes venite ad aq̄s. ⁊ qui nō habetis argētū ꝓperate. emite ⁊ comedite. Venite emite absq; argento ⁊ absq; vlla cōmutatiōe. vinū ⁊ lac. Quare appenditis argētū nō i panib⁹. ⁊ laborē vīm nō in saturitate? Audite audientes me. ⁊ comedite bonū. ⁊ delectabit in crassitudine aīa vra. Inclinate aurē vram ⁊ venite ad me: audite ⁊ viuet aīa vra. ⁊ feriā vobiscū pactū sempiternū: misericordias dauid fideles. Ecce testem ꝓpīs dedi eū. ducē ac ꝓceptorē gentib⁹. Ecce gentē quā nescieb as vocabis. ⁊ gētes q̄ nō cognouerūt te. ad te current ꝓpt dñm deū tuū ⁊ scm isrl: qa glorificauit te. Querite dñm dū inueniri pōt. invocate eū dū ꝓpe. Derelinquat impius viā suā. ⁊ vir iniquus cogitationes suas. ⁊ reuertat ad dñm ⁊ miserebit ei⁹. ⁊ ad deū nrm: qm̄ multus est ad ignoscendū. Nō enī cogitationes mee cogitationes vre: neq; vie vre vie mee. dicit dñs. Quia sicut exaltant celi a terra. sic exaltate sūt vie mee a vijs vris. ⁊ cogitationes mee a cogitationib⁹ vris. Et quō descendit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vltra nō reuertit. sed inebriat terā ⁊ infūdit eā ⁊ germinare eā facit. ⁊ dat semē serenti. ⁊ panē comedenti. sic erit verbū meū qđ egredief de ore meo. Nō reuertet ad me vacuū: sed faciet q̄cūq; volui. ⁊ prosperabit in his ad que misi illud. Quia in leticia egrediemini. ⁊ in pace deducemini. Montes ⁊ colles cantabūt coram vobis laudem. ⁊ oīa ligna regionis plaudēt manu. Ꝓ saliuncula ascendet abies. ⁊ pro vrtica crescet myrtus. Et erit dñs nominatus in signum eternum: qđ nō auferet.

LVI

Hec dicit dñs. Custodite iudicium ⁊ facite iusticiā. quia iuxta est sal⁹ mea ut veniat. ⁊ iusticia mea ut reueletur Beatus vir qui facit h̄. ⁊ filius hois qui apprehendet istud. Custodiēs sabbatū ne polluat illud: custodiens manus suas. ne faciat oē malū. Et nō dicat filius aduene q̄ adhēret dño. dicēs: Separatē diuidet me dñs a pplo suo. Et nō dicat eunuchus. ecce ego lignū aridū.

Quia hec dicit dñs eunuchis: Qui custodierint sabbata mea: & elegerint q̃ ego volui & tenuerint fedus meū: dabo eis i domo mea & in muris meis locū & nomẽ melius a filijs & filiabꝫ. Nomẽ sempiternū dabo eis: qđ nō peribit. Et filios aduene q̃ adhærent dño ut colãt eū & diligãt nomẽ eius ut sint ei in seruos: oẽm custodiẽtẽ sabbatū ne polluat illud & tenentẽ fedus meū adducã eos in montẽ sanctū meū & letificabo eos in domo ozonis mee. Holocausta eoꝝ & victime eoꝝ placebũt mihi sup altarī meo: qa domꝰ mea domꝰ ozonis vocabit cunctis ꝓpulis ait dñs deus q̃ cõgregat dispsos isrl. Adhuc cõgregabo ad eū cõgregatos eiꝰ. O ẽs testie agri venite ad deuozandū: vniuerse testie saltꝰ. Speculatores eius ceci oẽs nescierũt vniũsi canes muti nō valẽtes latrare: videtes vana dormiẽtes & amãtes somnia. & canes impudẽtissimi nescierũt saturitatẽ. Ipsi pastores ignorauerũt intelligentiã. O ẽs in viã suã declinauerunt: vnusqsq ad auaritiã suã a sũmo vsq ad nouissimũ. Venite sumamꝰ vinũ & iplea mur ebrietate. & erit sicut hodie sic & cras & multo amplius.

LVII

Iustus perit & nō est qui recogitet in corde suo & viri misericordie colligũtur: quia nō est qui intelligat. A facie enī malitie collectus ẽ iustꝰ. Veniat pax: requiescet in cubili suo qui ambulauit in directione sua. Vos autẽ accedite huc filij auguratricis semẽ adulteri & fornicarie. Sup quẽ lusistis? Sup quẽ dilatastis os & eiecistis linguã? Nũqd nō vos filij sceleste semẽ mẽdax? Qui cõsolamini in dijs subter ẽ lignũ frõdosũ imolãtes paruulos i torrẽtibꝰ subter eminẽtes petras. In partibꝰ torrentis pars tua: hec ẽ sors tua. Et ipsis effudisti libamẽ: obtulisti sacrificiũ. Nũqd sup his non indignabor? Sup montẽ excelsũ & sublimẽ posuisti cubile tuũ & illuc ascendisti ut imolares hostias. Et post ostiũ & retro postem posuisti memoriale tuũ: qa iuxta me discooperuisti & suscepisti adulteriũ. Dilatasti cubile tuũ & pegisti cũ eis fedus. Dilexisti stratũ eoꝝ manu apta. & ornasti te regio vnguẽto & multiplicasti pigmẽta tua. Misisti legatos tuos procul & humiliata es vsq ad inferos. In multitudine vie tue laborasti: nec dixisti. quiescã. Vitã manꝰ tue inuenisti: propterea nō rogasti. Pro q̃ sollicita timuisti: qa mẽtita es & mei nõ es recordata neq cogitasti in corde tuo qa ego tacẽs & quasi nō videns. & mei oblita es. Ego ãnũciabo iusticiã tuã & opa tua nō pderũt tibi. Cũ clamaueris liberẽt te congregati tui. Et cẽs eos auferet ventꝰ: tollet aura. Qui aũt fiduciã habet mei hẽditabit terrã & possidebit mõtẽ sctm meũ. & dicã. Viã facite prætte iter declinate de semita: auferte offendicula de via pplꝰ mei. Quia hĩ dicit dñs excelsus & sublimis habitãs eternitatẽ & scm nomẽ eiꝰ in excelso & in scõ habitãs. & cũ ꝓtrito & humili spũ: ut viuificet spm humiliũ & viuificet cor ꝓtritoꝝ. Nõ eni i sempiternũ litigabo neq vsq ad finẽ irascar: qa spus a facie mea egredietꝰ & flatꝰ ego faciã. Propter iniqtatẽ auaritie eiꝰ iratꝰ fui. & percussi eũ. Abscondi a te faciẽ meã: & indignatꝰ fui. Et abijt vagꝰ in via cordis sui. Vias eiꝰ vidi & sanaui eũ. & reduxi eũ & reddidi consolatiõs ipsi & lugẽtibꝰ eiꝰ. Creaui fructũ labioꝝ pacem: pacẽ ei q̃ longe est & q̃ ꝓpe dixit dñs. & sanaui eũ. Impij aũt q̃si mare feruẽs qđ q̃escere nõ pot. & redũdant fluctꝰ eiꝰ in pculcatiõnẽ & lutũ. Nõ ẽ pax impijs dicit dñs deus.

LVIII

Clama ne cesses q̃si tuba exalta vocẽ tuã & annũcia pplo meo scelera eoꝝ & domui iacob pctã eoꝝ. Me etenim de die in diẽ querũt & scire vias meas volũt: q̃si gens q̃ iusticiã fecerit & q̃ iudiciũ dei sui nõ dereliquerit. Rogãt me iudicia iusticie. & appropiquare deo volũt. Quare ieiunauim⁹ & nõ aspexisti; humiliauim⁹ aias nras & nescisti? Ecce in die ieiunij vri inuenit voluntas vra. & oẽs debitores vros repetitis. Ecce ad lites & cõtentiones ieiunatis & percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsq ad hãc diem: ut audiat in excelso clamor vester. Nũqd tale ẽ ieiunium q̃ elegi: p diẽ affligere hoiem aiam suã? Nũqd cõtorquere q̃si circulum caput suũ & saccũ & cinerẽ sternere? Nũqd istud vocabis ieiunium & diẽ acceptabilẽ dño? Nõne hoc est magis ieiunium q̃ elegi? Dissolue colligatiões impietatis; solue fasciculos deprimẽtes. Dimitte eos qui cõfracti sũt liberos & oẽnem dirũpe. Frange esurienti panẽ tuũ & egenos vagosq induci domũ tuã. Cũ videris nudũ operi eũ & carnem tuã ne despexeris. Tũc erũpet quasi mane lumen tuũ & sanitas tua citiꝰ orietꝰ. Et antecabit

facie tua iusticia tua. ⁊ glia dñi colliget te. Tūc inuocabis ⁊ dñs exaudiet: clamabis. ⁊ dicet ecce adsū: ꝙa misericors sū dñs ꝙ tu⁹ Si abstuleris de medio tui catenā. ⁊ desieris extendere digitū. ⁊ loq̄ q̄ nō ꝓdest. Cū effuderis esurienti aiam tuā. ⁊ aiam afflictā repleueris: orietur in tenebris lux tua. ⁊ tenebre tue erūt sicut meridies. Et requiē tibi dabit dñs ꝙ tu⁹ semp. ⁊ implebit splēdoribus aiam tuā. ⁊ ossa tua liberabit. Et eris q̄si hort⁹ irrigu⁹. ⁊ sicut fons aquarū cui⁹ nō deficient aq̄. Et edificabunt in te deserta seculoꝝ: fūdamēta gnationis ⁊ gnatiōis suscitabis. Et vocaberis edificator septū tantes semitas in q̄etē. Si auerteris a sabbato pedē tuū facē voluntatē tuā in die scō meo. ⁊ vocaueris sabbatū delicatū ⁊ scīm dñi gloriosū. ⁊ glorificaueris eū dū nō facis vias tuas ⁊ nō inuenie voluntas tua aut loq̄ris sermonē: tūc delectaberis sup dño. ⁊ sustollā te sup altitudines ire. ⁊ cibabo te hereditate iacob patris tui. Os enī dñi locutū est.

Ecce nō ē abbreuiata man⁹ dñi ut saluare neq̄at: neq; aggrauata ē auris eius ut nō exaudiat: ꝙ iniq̄tates vre diuiserūt inter vos ⁊ deū vrm: ⁊ peccata vra absconderūt facie ei⁹ a vobis ne exaudiret. Man⁹ enī vre pollute sūt sanguine. ⁊ digiti vri iniq̄tate. Labia vra locuta sūt mendaciū. ⁊ lingua vra iniq̄tatē fab. Nō ē q̄ invocet iusticiā: neq; ē q̄ iudicet vere: ꝙ confidūt in nichil. ⁊ loquūt vanitates. Concepērūt laborē. ⁊ peperūt iniq̄tatē. Ova aspidū ruperūt ⁊ telas aranee texuerūt. Qui comederit de ouis eoꝝ morietr. ⁊ q̄ ꝓfotū ē erūpet in regulū. Tele eoꝝ nō erūt in vestimētū: neq; operient opib⁹ suis. Opa eoꝝ opa iniutilia. ⁊ op⁹ iniq̄tatis in manib⁹ eoꝝ. Pedes eoꝝ ad malū currūt. ⁊ festināt ut effundāt sanguinē innocentē. Cogitationes eoꝝ cogitationes inutiles. Vastitas ⁊ contritio in vijs eoꝝ. Viā pacis nescierūt ⁊ nō ē iudiciū in gressib⁹ eoꝝ. Semite eoꝝ incuruate sūt eis: omnis q̄ calcat in eis ignorat pacē. Propē ē elongatū ē iudiciū a nob⁹. ⁊ nō apprehendet nos iusticia. Expectauim⁹ lucē ⁊ ecce tenebre: splēdore. ⁊ in tenebris ambulauim⁹. Palpauimus sicut ceci parietē. ⁊ q̄si absq; oculis attrectauim⁹. Impegim⁹ meridie q̄si in tenebris: in caligosis q̄si mortui. Rugiemus q̄si vrsi oēs. ⁊ q̄si colūbe meditates gemem⁹. Expectauim⁹ iudiciū ⁊ nō ē: salutē ⁊ elōgata ē a nobis. Multiplicate sunt enim iniquitates nre coram te. ⁊ petā nr̄e responderūt nobis. Quia scelera nr̄a nobiscū. ⁊ iniq̄tates nr̄as cognouimus peccare ⁊ mentiri ꝛ dñm. ⁊ auersi sum⁹ ne iremus p⁹ tergū dei nr̄i: ut loq̄remur calūniā ⁊ trāsgressionē. Concepim⁹ ⁊ locuti sum⁹ de corde ꝓba mendacij. ⁊ corruit retrorsum iudiciū. ⁊ iusticia longe stetit. Quia corruit in platea ꝓitas. ⁊ eq̄tas non potuit ingredi. Et facta ē ꝓitas in oblionē. ⁊ q̄ recessit a malo. ꝓdepatuit. Et vidit dñs. ⁊ malū apparuit in oculis ei⁹: ⁊ qa nō ē iudiciū. Et vidit de⁹ ⁊ qa nō est vir. ⁊ admiratus ē: ⁊ qa nō est q̄ occurrat. Et saluauit sibi brachiū suū. ⁊ iusticia ei⁹ ipsa confirmauit eū. Indut⁹ ē iusticia ut lorica. ⁊ galea salutis in capite ei⁹. Indut⁹ ē vestimētis vltionis. ⁊ opt⁹ ē q̄si pallio zeli sicut ad vindictā: q̄si ad retributionē indignatiōis hostib⁹ suis. ⁊ vicissitudinē inimicis suis. Insulis vicē reddet. Et timebūt q̄ ab occidente nomē dñi. ⁊ q̄ ab ortu solis gloriā ei⁹. Cū venerit quasi fluui⁹ violent⁹ quē spūs dñi cogit. ⁊ venerit syon redemptor. ⁊ eis q̄ redeūt ab iniq̄tate in iacob dicit dñs. Hoc fed⁹ meū cū eis dicit dñs. Spūs me⁹ q̄ ē in te. ⁊ ꝓba mea q̄ posui in ore tuo. nō recedēt de ore tuo. ⁊ de ore seminis tui dicit dñs: āmodo ⁊ vsq; in sempiternū.

Surge illumiare ierl'm. qa venit lumē tuū. ⁊ glia dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre operient terā. ⁊ caligo populos: sup te aūt orietr dñs. ⁊ gloria ei⁹ in te videbit. Et ambulabūt gentes in lumine tuo. ⁊ reges in splendore ortus tui. Leua in circuitu oculos tuos ⁊ vide: omnes isti congregati sūt: venerunt tibi. Filij tui de longe venient. ⁊ filie tue de latere surgent. Tūc videbis ⁊ affluues. ⁊ mirabit⁹ ⁊ dilatabit cor tuū: qñ conuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiū venerit tibi. Inundatio camelorū operiet te: dromedarij madian ⁊ effa. Omnes de saba venient aurū ⁊ thus deferentes. ⁊ laudē dño annunciantes. Omne pecus cedar congregabit tibi: arietes nabaioth ministrabūt tibi. Offerent super placabili altari meo. ⁊ domū maiestatis mee glificabo. Qui sūt isti q̄ ut nubes volāt ⁊ quasi colūbe ad fenestras suas? Me enim insule expectāt ⁊ naues maris in principio: ut adducā filios tuos de longe. Argentū eoꝝ ⁊ aurū cū eis nomini dñi dei tui ⁊ sci isr̄l: qa glificauit te. Et edificabūt filij peregrinorū muros

tuos. ⁊ reges eoꝝ ministrabũt tibi. In indignatione. n. mea percussi te. ⁊ in reconciliatione mea miserꝫ tui. Et aperient portę tuę iugiter die ac nocte nõ claudẽtur: ut afferat ad te fortitudo gentiũ. ⁊ reges eaꝝ adducant. Gens enim ⁊ regnũ quod nõ seruierit tibi: peribit. ⁊ gentes solitudine vastabũtur. Gloria libani ad te veniet: abies ⁊ buxꝫ ⁊ pinꝫ simul ad ornãdũ locũ sanctificationis mee. ⁊ locũ pedũ meoꝝ glorificabo. Et veniẽt ad te curui filij eoꝝ q̃ humiliauerunt te. ⁊ adorabũt vestigia pedũ tuoꝝ oẽs q̃ detrahebãt tibi. ⁊ vocabũt te ciuitatẽ dñi syon sci isrl. Pro eo q̃ fuisti derelicta ⁊ odio habita. ⁊ nõ erat q̃ per te trãsiret: ponã te in superbiã seculoꝝ: gaudiũ in generatione ⁊ generationẽ. Et sugges lac gentiũ ⁊ mamilla regũ lactabẽris. Et scies q̃a ego dñs saluãs te. ⁊ redemptor tuꝫ fortis iacob. Pro ere afferã aurũ. ⁊ pro ferro afferã argẽtũ. ⁊ pro lignis es. ⁊ pro lapidibus ferrũ. Et ponã visitationẽ tuã pacẽ. ⁊ propositos tuos iusticiã. Nõ audiet vltra iniquitas in terra tua. vastitas. ⁊ contritio in terminis tuis. ⁊ occupabit salꝫ muros tuos. ⁊ portas tuas laudatio. Nõ erit tibi ampliꝰ sol ad lucendũ per diẽm: nec splendor lune illuminabit te: sed erit tibi dñs in lucẽ sempiternã. ⁊ deꝰ tuꝰ in gloriã tuã. Nõ occidet vltra sol tuꝰ. ⁊ luna tua nõ minuet: quia dñs erit tibi in lucẽ sempiternã. ⁊ cõplebunt dies luctꝰ tui. Populꝰ autẽ tuꝰ oẽs iusti in perpetuũ hereditabunt terã: germẽ plãtationis mee: opꝰ manꝰ mee ad glorificandũ. Minimꝰ erit in mille. ⁊ parvulꝰ in gẽte fortissima. Ego dñs: in tpe eiꝰ subito faciã istud.

Spiritꝰ dñi sup me: eo q̃ unxerit me. Ad annũciandũ mansuetis misit me: ut mederer cõtritis corde. ⁊ predicarẽ captiuis indulgẽtiã ⁊ clausis aperitionẽ ut predicarẽ ãnũ placabilẽ deo ⁊ diẽ vltionis deo nr̃o: ut consolarer oẽs lugẽtes: ut ponerẽ consolationẽ lugẽtibꝰ syon. ⁊ darẽ eis coronã pro cinere: oleũ gaudij pro luctu: pallium laudis pro spũ meroris. Et vocabunt ei fortes iusticie: plãtatio dñi ad glorificãdũ. Et edificabunt deserta a seculo. ⁊ ruinas antiquas erigẽt. ⁊ instaurabũt ciuitates desertas ⁊ dissipatas in generationẽ ⁊ generationẽ. Et stabunt alieni ⁊ pascẽt pecora vra. ⁊ filij pegrinoꝝ agricole ⁊ vinitores vri erũt. Vos aũt sacerdotes dñi vocabimini: ministri dei nr̃i dicemini vob. Fortitudinẽ gẽtiũ comedetis. ⁊ in gloria eoꝝ superbietis. Pro confusione vra duplici ⁊ rubore: laudabũt partem eoꝝ. Propterea in terra sua duplicia possidebũt: letitia sempiterna erit eis. Quia ego dñs diligens iudiciũ. ⁊ odio habens rapinã in holocaustũ. Et dabo opus eoꝝ in veritate. ⁊ fedus perpetuũ feriam eis. Et sciet in gẽtibus semen eoꝝ. ⁊ germen eoꝝ in medio populoꝝ. Omnes q̃ viderint eos cognoscent illos: q̃a isti sunt semen cui benedixit dñs. Gaudens gaudebo in dño. ⁊ exultabit aia mea in deo meo. Quia induit me vestimẽtis salutis. ⁊ indumẽto iusticie circũdedit me: q̃si sponsũ decoratũ corona. ⁊ q̃si sponsam ornatã monilibus suis. Sicut. n. terra profert germen suum: ⁊ sicut hortus semen suum germinat: sic dñs deus germinabit iusticiã ⁊ laudem coram vniuersis gẽtibus.

Propter syon nõ tacebo. ⁊ propter ierlm nõ quiescam: donec egrediatur ut splendor iustus eius. ⁊ saluator eius ut lampas accendatur. Et videbũt gẽtes iustum tuum. ⁊ cuncti reges inclytum tuum. Et vocabit tibi nomẽ nouum: quod os dñi nominauit. Et eris corona gloriæ in manu dñi. ⁊ diadema regni in manu dei tui. Nõ vocaberis vltra derelicta. ⁊ terra tua nõ vocabit ampliꝰ desolata. Sed vocaberis voluntas mea in ea. ⁊ terra tua inhabitata. Quia cõplacuit dño in te. ⁊ terra tua inhabitabit. Habitabit. n. iuuenis cum virgine. habitabũt in te filij tui. Et gaudebit sponsus sup sponsam ⁊ gaudebit sup te deus tuus. Super muros tuos hierusalẽ cõstitui custodes: tota die ⁊ tota nocte in perpetuum nõ tacebũt. Qui reminiscimini dñi ne taceatis. ⁊ ne detis silẽtium ei donec stabiliat ⁊ donec ponat ierlm laudẽ in terra. Jurauit dñs in dextera sua. ⁊ in brachio fortitudinis sue. Si dedero triticum tuum vltra cibum inimicis tuis. ⁊ sibilauerit filius alieni vinum tuum in quo laborasti. Quia q̃ congregabunt illud comedẽt ⁊ laudabũt dñm. ⁊ q̃ cõportant illud bibẽt in atriis sanctis meis. Trãsite trãsite per portas. parate viam populo. Planum facite iter ⁊ eligite lapides. ⁊ eleuate signum ad populos. Ecce dñs auditum fecit in extremis terre. Dicite filie syon: Ecce saluator tuus venit: ecce merces eius cum eo. ⁊ opus eius coram illo. Et vocabũt eos populus sanctus: redempti a dño. Tu aũt vocaberis quesita ciuitas. ⁊ nõ derelicta.

Quis est iste qui venit de edom tinctis vestibus de bosra? Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue. Ego qui loquor iustitiã. ⁊ propugnator sum ad saluandum. Quare ergo rubrum

est indumētū tuū. ⁊ vestimēta tua sicut calcantiū in torcular. Torcular calcauī solū: ⁊ de gētib⁹ nō est vir mecū. Calcauī eos i furore meo. ⁊ conculcauī eos in ira mea. Et aspersus est sanguis eox sup vestimēta mea: ⁊ oia indumenta mea inquinaui. Dies. n. vltionis in corde meo: ann⁹ retributiōis mee venit. Circūspexi ⁊ nō erat auxiliator: q̄siui. ⁊ nō fuit q̄ adiuuaret. Et saluauit mihi brachiū meū. ⁊ indignatio mea ipsa auxiliata ē mihi. Et cōculcauī pp̄os i furore meo: ⁊ iebriauī eos indignatione mea: ⁊ detraxi i terrā virtutē eox

Miserationū dñi recordabor. laudē dñi sup oibus q̄ reddidit nobis dñs: ⁊ sup multitudinē bonox domui isr̄l q̄ largit⁹ ē eis p̄m indulgētiā suā ⁊ p̄m multitudinē misericordiarū suarū. Et dixit. Verūtū pp̄s me⁹ ē: filij nō negātes. Et fact⁹ ē eis saluator in oī tribulatione eox. Nō ē tribulat⁹: ⁊ angel⁹ faciei ei⁹ saluauit eos. In dilectione sua ⁊ indulgētia sua ipse redemit eos: ⁊ portauit eos ⁊ eleuauit eos cunct⁹ dieb⁹ seculi. Ipsi aūt ad iracūdiā ꝓuocauerūt: ⁊ afflixerūt spīm sci ei⁹. Et quersus ē eis i inimicū: ⁊ ipse debellauit eos. Et recordat⁹ ē dier⁹ seculi: moysi ⁊ pp̄li sui. Vbi ē q̄ eduxit eos de mari cū pastoribus gregis sui? Vbi ē q̄ posuit i medio ei⁹ spīm sci sui? Qui eduxit ad dexterā moysen brachio maiestatis sue: q̄ scidit aq̄s añ eos: ut facerent sibi nomē sempiternū. Qui eduxit eos p abyssos q̄si equū i deserto nō ipinguētē: q̄si aial i campo descēdēs. Spūs dñi ductor ei⁹ fuit. Sic adduxisti pp̄m tuū: ut faceres tibi nomen glorie. Attende de celo: ⁊ vide de habitaculo scō tuo. ⁊ glorie tue. Vbi ē zelus tu⁹: ⁊ fortitudo tua: multitudo viscerū tuox ⁊ miserationū tuarū? Sup me cōtinuerūt se. Tu eni pr̄ nr̄: ⁊ abraā nesciuit nos: ⁊ isr̄l ignorauit nos. Tu dñe pr̄ nr̄: redēptor nr̄: a seculo nomē tuū. Quare errare nos fecisti dñe de vijs tuis: induristi cor nr̄m ne timerem⁹ te? Cōuertē ꝓpter famulos tuos: tribus hēditatis tue. Quasi modicū possederunt pp̄m scīm tuū hostes nr̄i: conculcauerūt scificatione tuā. Facti sum⁹ q̄si i pncipio cū nō dñarent nr̄i: neq; inuocaret nomē tuū sup nos.

LXIIII

Vtinā dirūpes celos ⁊ descenderes. A facie tua mōtes defluerēt: sicut exustio ignis talescerent: aque arderent igni: ut notū fieret nomen tuū inimicis tuis: a facie tua gētes turbarent. Cū feceris mirabilia: nō sustinebim⁹. Descēdisti: ⁊ a facie tua mōtes defluxerūt. A seculo nō audierūt neq; auribus ꝑceperūt. Oculus nō vidit de⁹ absq; te: q̄ pparasti expectātib⁹ te. Occurristi letāti ⁊ faciēti iustitiā: i vijs tuis recordabunt tui. Ecce tu irat⁹ es ⁊ peccauim⁹: in ipsis fuim⁹ semp: ⁊ saluabimur. Et facti sum⁹ ut imūdi cēs nos. ⁊ q̄si pann⁹ mēstruate vniūse iusticie nre. Et cecidim⁹ quasi foliū vniūsi: ⁊ iniq̄tates nre q̄si vēt⁹ abstulerūt nos. Nō ē q̄ inuocet nomē tuū: q̄ ꝓsurgat ⁊ teneat te. Abscōdisti faciē tuā a nobis: ⁊ allisisti nos i manu iniq̄tat⁹ nre. Et nūc dñe pr̄ nr̄ es tu: nos ꝓlutū: ⁊ factor nr̄ tu: ⁊ opa manuū tuax cēs nos. Ne irascaris dñe sat̄: ⁊ ne vltra meminer⁹ iniq̄tat⁹ nre. Ecce respice: pp̄lus tu⁹ cēs nos. Ciuitas sci tui facta ē deserta: syon deserta facta ē: Hr̄m desolata: dom⁹ sanctificationis nre ⁊ glorie nre: vbi laudauerūt te pres nri: facta ē in exustionē ignis: ⁊ oia desiderabilia nra ꝓsa sūt i ruinas. Nūq̄d sup his contunebis te dñe: tacebis ⁊ affliges nos vehementer.

LXV

Quesierunt me q̄ añ nō interrogabāt: inuenerūt q̄ nō q̄sierūt me. Dixi. Ecce ego: ecce ego ad gētē q̄ nō sciebat me q̄ nō inuocabat nomē meū. Expādi manus meas tota die ad pp̄m incredulū q̄ gradit⁹ ē via nō bona p⁹ cogitatiōes suas. Pp̄lus q̄ ad iracūdiā ꝓuocat me añ faciē meā semp: q̄ immolāt i hortis ⁊ sacrificāt sup lateres: q̄ habitāt i sepulchris. ⁊ i delubris idolox dormiūt: q̄ comedūt carnē suillā. ⁊ ius ꝓfanū i vasis eox q̄ dicūt: recede a me nō appropiques mihi: q̄a imūd⁹ es. Isti fum⁹ erūt i furore meo: ignis ardēs tota die. Ecce scriptū ē coram me. Nō tacebo: sed reddā ⁊ retribuā i sinu eox iniq̄tates vr̄as. ⁊ iniq̄tates patrū vr̄ox sīl die dñs q̄ sacrificauerūt sup mōtes. ⁊ sup colles exprobrauerūt mihi: ⁊ remetiar op⁹ eox primū in sinu eox. Hec dicit dñs. Quō si inueniat⁹ granū i botro ⁊ dicat⁹ ne dissipes illud: q̄m benedictio ē: sic faciā ꝓpter seruos meos ut nō disperdam totū. Et educā de iacob semē: ⁊ de iuda possidentē mōtes meos. Et hēditabūt eā electi mei. ⁊ serui mei habitabunt ibi. Et erunt campestria in caulas gregū: ⁊ vallis achor in cubile armentorum populo meo: qui requisierūt me. Et vos qui dereliquistis dñm

qui obliti estis montē scīm meū : qui ponitis fortune mensā. ⁊ libatū sup eā: numerato vos in gladio. ⁊ cēs ī cede corruetis: pco q̄ vocaui ⁊ nō rndistis : locutus sū ⁊ non audistis : ⁊ faciebat malū ī oculis meis. ⁊ q̄ nolui elegistis. Propē ē hec dicit dñs ve. Ecce pui mei comedēt. ⁊ vos esurietis. Ecce serui mei bibēt. ⁊ vos sitietis. Ecce pui mei letabunt. ⁊ vos cōfundemini. Ecce serui mei laudabunt p exultatiōe cordis. ⁊ vos clamabitis p dolore cordis ⁊ p tritiōe spūs ululabitis. ⁊ dimittetis nomē vrm ī iuramētū electis meis. Et interficiet te dñs ve. ⁊ seruos suos vocabit nole alio. In q̄ qui benedict⁹ ē sup terrā: benedicet ī deo. amē. Et q̄ iurat in ēra : iurabit ī deo. amen. Quia oblionioni tradite sūt angustie pores. ⁊ q̄a abscondite sūt ab oculis nris. Ecce. n. ego creo celos nouos ⁊ trā nouā : ⁊ nō erūt ī memoria pora. ⁊ nō ascendēt sup cor. ē gaudebitis ⁊ exultabitis vsq; in sempiternū in bis q̄ ego creo. Quia ecce ego creo ī rlm exultationē ⁊ pplm eius gaudiū. ⁊ exultabo ī rlm ⁊ gaudebo in pplo meo. ⁊ nō audiet ī ea vltra vox fletus ⁊ vox clamoris. Nō erit ibi pāpl⁹ infans dierū. ⁊ senex q̄ nō impleat dies suos : qm puer centū annox morietur. ⁊ pctor centū annox maledictus erit. Et edificabūt domos ⁊ habitabūt ⁊ plantabūt vineas ⁊ comedēt fructus eox. Nō edificabūt. ⁊ alius habitabit : ⁊ nō plātabūt. ⁊ alius comedet. Secūm. n. dies ligni erūt dies pplī mei. ⁊ opa manuū eox inueterabunt electi mei. Nō laborabūt frustra : neq; gnābūt ī perturbatiōe q̄a semē benedictox dñi ē. ⁊ nepotes eox cū eis. Erit q̄s ante q̄ clament ego exaudiā : adhuc illis loquētib⁹ ego audiā. Lupus ⁊ agn⁹ pascent simul. ⁊ leo ⁊ bos comedent paleas. ⁊ serpēti puluis panis ei⁹. Non nocebūt : neq; occident in omni monte sancto meo. dicit dominus.

LXVI

b Hec dicit dñs. Celū sedes mea. terra aūt scabellū pedū meox. Que ē ista domus quā edificabitis mihi. ⁊ q̄s iste locus quietis mee? Omia hec man⁹ mea fecit ⁊ facta sūt vniuersa. ista. dicit dñs. Ad quē aūt respiciam : nisi ad pauperculū ⁊ tritū spiritu. ⁊ trementē sermōes meos? Qui imolat bouē q̄si q̄ interficiat virū. Qui mactat pec⁹: q̄si q̄ excerebret canē. Qui offert oblationē : q̄si q̄ sanguinē suillū offerat. Qui recordat thuris: q̄si q̄ benedicat idolo. Hec oīa elegerūt in vijs suis. ⁊ ī abhominationib⁹ suis aīa eox delectata ē. Unde ⁊ ego eligā illusiones eox. ⁊ q̄ timebāt adducā eis: q̄a vocaui ⁊ nō erat q̄ rnderet : locut⁹ sū ⁊ nō audierūt. Fecerūt q̄ malū in oculis meis. ⁊ q̄ nolui elegerūt. Audite verbū dñi. q̄ tremitis ad vbū ei⁹. Dixerūt frēs vri odientes vos. ⁊ abjcientes ppter nomen meū. Glorificet dñs. ⁊ videbimus in leticia vra: ipsi aūt confundent. Vox pplī de ciuitate: vox de templo: vox dñi reddentis retributionē inimicis suis. Anteq̄ pturiret peperit : anteq̄ veniret part⁹ ei⁹ peperit masculū. Quis audiuit unq̄ tale. ⁊ q̄s vidit huic simile? Numq̄d parturiet terra in die una : aut pariet gens simul: q̄a pturiuit ⁊ peperit Syon filios suos? Numq̄d ego qui alios parē facio : ipse nō pariā. dicit dñs? Si ego q̄ generationē ceteris tribuo sterilis ero: ait dñs deus tu⁹? Letami cū ierlm. ⁊ exultate ī ea oēs q̄ diligitis eā. Gaudete cū ea gaudio uniuersi q̄ luget sup eā: ut suggatis ⁊ repleamini ab vberib⁹ consolatiōis ei⁹: ut mulgeatis ⁊ delitijs affluatis ab omoda glīa ei⁹. Quia hec dicit dñs. Ecce ego declinabo sup eā q̄si fluuiū pacis. ⁊ q̄si torrētē inundantē gloriā gētiū quā sugget. Ad vbera portabimi. ⁊ super genua blandient vob. Quō si cui mat blandiat ita ego consolabor vos. ⁊ ī ierlm consolabimi Videbitis. ⁊ gaudebit cor vrm. ⁊ ossa vra q̄si herba germinabūt. Et cognoscet man⁹ dñi seruis ei⁹. ⁊ indignabit inimicis suis. Quia ecce dñs ī igne veniet. ⁊ q̄si turbo q̄driga ei⁹ reddē ī indigtiōe furorē suū. ⁊ increpationē suā in flāma ignis. Quia ī igne dñs diiudicabit. ⁊ ī gladio suo ad oēm carnē. ⁊ multiplicabūt interfecti a dño. Qui sanctificabant ⁊ mūdos se putabāt ī hortis p ianuā intrinsec⁹: qui comedebāt carnē suillā. ⁊ abhominationē ⁊ murē : simul consument. dicit dñs. Ego aut opa eox ⁊ cogitatiōes eox venio ut cōgregē cū oibus gētib⁹ ⁊ liguis. ⁊ veniēt ⁊ videbūt gloriam meā. Et ponā ī eis signū. ⁊ mittā ex eis q̄ saluati fuerint ad gētes ī mare. ī africā in lydiā tenentes sagittā ī italiā. ⁊ greciā ad insulas lōge : ad eos q̄ nō audierūt de me. ⁊ nō viderūt gloriā meā. Et annūciabūt gloriā meā gētib⁹. ⁊ adducent oēs frēs vros de cunctis gētib⁹ donū dño ī eqs ⁊ ī q̄drigis ⁊ in lectica ⁊ in mulis ⁊ in carruc. ad montē scīm meū ierlm: dicit dñs: quō si inferant filij isrl munus ī vase mūdo in domū dñi. Et assumā

ex eis in sacerdotes & leuitas dicit dñs: qa sicut celi noui & terra noua q̄ ego facio stare coꝝ me dicit dñs ꝙ: sic stabit semē vr̄m & nomē vr̄m. Et erit mēsis ex mēse. & sabbatū ex sabbato. Veniet omis caro: ut adoret coꝝ facie mea dicit dñs. Et egrediēt: & videbūt cadauera virorꝝ qui ꝓuaricati sūt in me. Vermis eorꝝ nō morietᵉ: & ignis eorꝝ nō extinguetur. & erūt vsq; ad satietatē visiōis oi carni.

¶ Explicit Isaias. Incipit prefatio in Hieremiam prophetam.

Ecce interpretatio hieronymi ē. Si qd in ea nouerit. sm hebreos codices explodet. Alia est septuaginta interpretū ecclesijs vsitata. Que q̄uis nonnulla aliᵏ habeat q̄ in hebreis codicib⁹ inuenit. Tñ vtrach id est sm septuaginta. & sm hebraam aplica auctoritate firmata ē. nō erroꝝ nec ꝙ reprehēsione supiori. ß certo cōsilio septuagita. nōnulli aliē dixisse vel ꝓtexuisse itelligūt. Q̄ō ideo p̄monemus ne q̄sq; alterā ex altera velit emēdare. Oꝝ singulorū in suo genere veritas obseruanda est.

Incipit prologus in eundem.

Hieremias ꝓphēta cui hic plog⁹ scribit. sermone quidē apud hebreos isaie & osee & q̄busdā alijs ꝓphetis videt eē rusticior. ß sensibus par est: quippe q̄ eodē spiritu ꝓphetauerit. Porro simplicitas eloquij ex loco ei in q̄ natus ē accidit. Fuit. n. anathotites q̄ ē vsq; hodie viculus. trib⁹ ab hierosolymis distans milib⁹. sacerdos ex sacerdotib⁹. & i mris vtero sc̄ificatus: virginitate sua euāgelicū virū christi ecclesie vendicās. Hic vaticinare exorsus ē puer. & captiuitatē vrbis atq; iudee nō solū spū. ß & oculis carnis intuit⁹ est. Jā vecem trib⁹ isrl assyrij in medos trāstulerāt: iā terras eaꝝ coloni gentiū possidebant. Ad̄ in iuda tm̄ & in beniamin ꝓphetauit. & ciuitatis sue ruinas quadruplici planxit alphabeto. q̄ nos mensure metri versibusq; reddidimus. Preterea ordinē visionū qui apud grecos & latinos oio ꝙfusus est. ad pristinā fidē coꝝrexim⁹. Liber aūt baruch notarij ei⁹. q̄ apud hebreos nec legit nec habet ꝓtermisimus: pro his oibus maledicta ab emulis p̄stolātes: q̄bus me necesse est per singula opuscula respōdere. Et hoc patior: q̄a vos cogitis. Ceterū ad cōpendiū mali rectius fuerat modū furori eoꝝ silentio meo ponere: q̄ quotidie noui aliq̄d scriptitantē inuidoꝝ infamiā ꝓuocare.

Item alius prologus in eundem.

Iachim filius iosie: cui⁹ tertiodecimo āno ꝓphetare oꝝsus ē hieremias: sub q̄ & Olda mulier ꝓphetauit. ipse est qui alio noīe appellatur eliachim. & regnauit sup tribū iuda & hr̄m ānis vndecim. Cui succedit i regnū filius ioachin cognomēto ieconias: qui tertio mense regni eius die decima captus a ducibus nabuchodonoso: duct⁹ est in babylonē. & in loco eius ꝓstitut⁹ est sedechias filius iosie patruus eius: cui⁹ anno vndecimo hierusalē capta atq; subuersa est. Hemoigif putet eū vem in danielis p̄ncipio ioachin: qui in ezechielis exordio ioachim scribit. Iste extremam syllabā chim habet. ille chin. & ob hanc causam in euāgelio sm mathēū vna videt esse generatio. quia secūda tesseredecas i ioachim desinit filiū iosie. & tertia incipit a ioachin filio ioachim. Q̄ō ignoꝝs ꝓphēti ecclesie. suā ostēdens imperitiam: dum euangelistā mathēū arguere nititur falsitatⁱ. Q̄ō ꝙ traditū scribit ioachim monstrat nō aduersariorū fortitudinis fuisse victoriā. ß dñi voluntatis.

Incipit argumentū in eundem.

Hieremias anathotites. q̄ ē viculus trib⁹ a hierosolymis distās milib⁹ apud tapbnas i egypto a ꝓphēta lapidib⁹ obrut⁹ occubuit. Jacet vero i eo loco sepult⁹. q̄ dudū pharao rex bitauerat. Et q̄m postulatice sue refugatis ab eodē loco serpētib⁹. egyptios a tactu aspidū facit eē securos magna eum ibi religione egyptij venerant.

¶ Explicit argumentum. Incipit hieremias ꝓphēta. Capl̄m I

Verba hieremie. ꝓphē filij helchie de sacerdotib⁹ q̄ fuerūt i anathot in tra beniamin. Q̄ō fcm̄ ē ꝙbū dñi ad eū i die h⁹ iosie filij amō regi iuda in ēt̄iodecio āno regni ei⁹. & fcm̄ ēi dicb⁹ ioachim filij iosie regi iuda: vsq; ad ꝯsūmationē vndecimi anni sedechie filij iosie regis iuda: vsq; ad trāsmigrationē hr̄m in mēse quinto.

Et factū est verbū dñi ad me dicēs. Priusq̄ te formarē in vtero noui te. & anteq̄ exires de vulua sanctificaui te. & pphetā in gentib⁹ dedi te. Et dixi. A. a. a. dñe deus. Ecce nescio loqui: q̄a puer ego sum. Et dixit dñs ad me. Noli dicere quia puer sum: q̄m ad oīa que mittā te ibis: & vniūsa quecūq̄ mādauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eorū: q̄a tecū ego sū ut eruā te dicit dñs. Et misit dñs manū suā. & tetigit os meū. & dixit ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo. & ecce pstitui te hodie sup gētes & sup regna ut euellas & destruas & dispdas & dissipes & edifices & plantes. Et factū est verbū dñi ad me dicēs: Quid tu vides hieremia? Et dixi. Virgā vigilantē ego video. Et dixit dñs ad me. Bñ vidisti: quia vigilauo ego super verbo meo ut faciā illud. Et factū est verbū dñi secūdo ad me dicens. Quid tu vides? Et dixi. Ollam succēsam ego video. & facie ei⁹ a facie aquilonis. Et dixit dñs ad me. Ab aq̄lone pādet malū: sup oēs habitatores terre. Quia ecce ego cōuocato oēs cognationes regnoꝝ aquilonis ait dñs. & venient & ponēt vnusq̄sq̄ solium suū in introitu portarū hierusalē. & sup oēs muros ejus in circuitu. & sup vniuersas vrbes iuda. Et loquar iudicia mea cū eis super oēm malitiā eorū qui dereliquerūt me. & libauerūt dijs alienis. & adorauerūt op⁹ manuum suarū. Tu ergo accinge lūbos tuos & surge & loquere ad eos oīa q̄ ego pcipio tibi. Ne formides a facie eoꝝ: nec enī timere, te faciam vultū eoꝝ. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatē munitā. & in colūnā ferreā. & in murum ereū sup oēm terrā regib⁹ iuda. pncipibus eius & sacerdotibus & populo terre. & bel labunt aduersum te & nō pualebunt: q̄a ego tecū sū ait dñs ut liberem te.

II

Et factū est verbū dñi ad me dicēs: Vade & clama in auribus hierusalē dicēs. Hec dicit dñs. Recordat⁹ sū tui miserās adolescētiā tuam & caritatē desponsationis tue q̄n secuta es me i deserto, i terrā q̄ nō seminat. Pecūs isrl dño: primitie frugū ei⁹. Oēs q̄ deuorāt eū delinquūt. mala veniēt sup eos dicit dñs. Audite verbū dñi domus iacob. & oēs cognatiōes dom⁹ isrl. Hec dicit dñs. Quid inuenerūt pres vri i me iniquitatis: q̄a elōgauerūt a me & ābulauerūt p⁹ vanitatem. & vani facti sūt? Et nō dixerūt: vbi ē dñs q̄ ascēdere nos fecit de terra egypti. q̄ traduxit nos p desertū. p terrā inhabitabilē & inuiā. p terrā sitis. & imaginē mortis. p terrā in q̄ nō ābulauit vir neq̄ habitauit hō. Et induxi vos in terrā carmeli: ut comederetis fructū ei⁹ & bona illi⁹. Et ingressi pcamiastis terrā meā & hēditatē meā posuistis in abhomiationē. Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dñs. & tenētes legē nescierūt me. & pastores puaricati sūt in me. Et pphe pphetauerūt in baal. & idola secuti sūt. Propterea adhuc iudicio pcrendā vobiscum ait dñs. & cū filijs vris disceptabo. Trāsite ad insulas cetthim & videte. & icedar mittite & pspiciate vehemēter. & videte si factū est huiuscemōi. si mutauit gēs deos suos. Et certe ipsi nō sūt dii. Popul⁹ vo me⁹ mutauit gloriā suā in idolū. Obstupescite celi super hoc. & porte eius desolamini vehemēter dicit dñs. Duo enī mala fecit pplus me⁹. Me dereliq̄rūt fōtē aq̄ viue. & foderūt sibi cisternas. cisternas dissipatas q̄ potinere nō valēt aquas. Nūq̄d seruus ē isrl aut vernacul⁹? Quare g̃ factus ē in prædā? Rugierūt leones & dederūt vocē suā. posuerūt terrā ei⁹ in solitudinē. Ciuitates ei⁹ exuste sūt. & nō ē q̄ habitet i eis. Filij q̄q̄ mēphiteos & taphnes constupr̄auerūt te vsq̄ ad vertice. Nūq̄d nō istud factū est tibi: q̄a dereliq̄sti dñm deū tuū eo tpe q̄ ducebat te p viā? Et nūc q̄d tibi vis in via egypti: ut bibas aquā turbidā? Et q̄d tibi cū via assyrioꝝ: ut bibas aquā fluminis? Arguet te malitia tua. & auersio tua increpabit te. Scito & vide quia malū & amarū ē reliquisse te dominū deū tuū. & nō esse timorē eius apud te dicit dñs deus exercituū. A seculo pfregisti iugū meū: rupisti vincula mea & dixisti. Nō seruiam. In oī. n. colle sublimi & sub oi ligno frondoso tu pternabar meretrix. Ego aūt plantaui te vineā electā: oē semē verū. Quō g̃ cōuersa es mihi in pūū vinea aliena? Si laueris te nitro. & multiplicaueris tibi herbam borit maculata es i iniq̄tate tua cora me dicit dñs deus. Quō dicis nō sū polluta: post baalim nō ābulaui? Vide vias tuas i valle scito q̄d feceris. Cursor leuis explicans vias suas: onager assuet⁹ in solitudine: i desiderio anime sue attraxit ventū amoris sui. Nullus auertet eā. Oēs qui querūt eā nō deficiēt: i mēstruis ei⁹ inueniēt eā. Prohibe pedē tuū a nuditate: & guttur tuum a siti. Et dixisti

desperauí: neq̃ꝙ faciã. Adamauí q̃pe alienos. ⁊ post eos ambulabo. Quō ꝓfundiē furq̃ nō reprehendiē: sic ꝓfusi sūt dom⁹ isrl̄ ipsi ⁊ reges eor̄ ꝓncipes ⁊ sacerdotes ⁊, ꝓpterea eor̄ dicētes ligno. pat̄ meus es tu. ⁊ lapidi. tu me genuisti. Uerterūt ad me tergū ⁊ nō faciē: ⁊ in tpe afflictiōis sue dicēt. surge ⁊ lība nos Ubi sūt dij tui q̃s fecisti tibi? Surgāt ⁊ liberēt te: in tpe afflictiōis tue. Scōm numerū q̃pe ciuitatū tuar̄ erāt dij tui iuda. Quid vult̄ mecū iudicio ꝓtendere? Oēs vos reliquistis me dicit dñs. Frustra pcussi filios vr̄os: disciplinā nō recepūt. Deuorauit gladi⁹ vr̄e ꝓphetas vr̄os: quasi leo vastator gnātio vra. Uidete ꝙbū dñi. Nūq̃d solitudo fact⁹ sum israhel: aut ĕra serotina? Quare ḡ dixit populus me⁹: recessim⁹ nō veniem⁹ vltra ad te. Nūq̃d obliuiscet̄ ꝙgo ornamēti sui: aut spōsa fascie pectoralis sue? ꝓpl⁹ ꝙo me⁹ oblit⁹ ē mei diēb⁹ innumer⁹. Quid niteris bonā ostēdere viā tuā: ad q̃rendā dilectionē? q̃ insup ⁊ malitias tuas docuisti vias tuas: ⁊ in alis tuis inuēt⁹ ē sanguis aiar̄ pauper̄ ⁊ inocētū? Nō i fossis inueni eos. ꝙ in oib⁹ q̃ sup̄ memorauí. Et dixisti. Absq̃ pctō ⁊ inocēs ego sū. ⁊, ꝓpterea aūtat furor tu⁹ a me. Ecce ego iudicio ꝓtendā tecū: eo q̃ dixeris. nō pccauí. Uē vilis facta es nimis: iterans vias tuas. Et ab egypto ꝓfūderis: sicut ꝓfusa ē ab assur Nā ⁊ ab ista egredieris. ⁊ man⁹ tue erūt sup caput tuū: q̃m obtriuit dñs ꝓfidentiā tuā. ⁊ nihil habebis prosperum.

VIII

Ulgo dicit. Si dimiserit vir vxorē suā. ⁊ recedēs ab eo duxerit virū alterū: nūq̃d reuertet̄ ad eā vltra? Nūq̃d nō polluta erit ⁊ ptaminata mulier illa? Tu aūt fornicata es cū amatorib⁹ multis: tñ reuertere ad me dicit dñs. ⁊ ego suscipiā te. Leua oculos tuos i directū: ⁊ vide vbi nūc ꝓstrata sis. In vijs sedebas expectās eos q̃si latro insidiās i solitudine: ⁊ polluisti terrā i fornicationib⁹ tuis ⁊ i malitijs tuis. Ideōrē ꝓhibite sunt stille pluuiarū. ⁊ serotin⁹ imber nō fuit. Frons mulieris meretricis facta ē tibi noluisti erubescere. Ergo saltem amodo voca me. pat̄ me⁹: dux ꝙginitat̄ mee tu es. Numq̃d irascer̄is i ꝓpetuū: aut pseuerabis i finē? Ecce locuta es ⁊ fecisti mala. ⁊ potuisti. Et dixit dñs ad me i diēb⁹ iosie regis. Nūquid vidisti q̃ fecerit auersatrix isrl̄. Abijt sibimet sup omē montē excelsū. ⁊ sub oi ligno frondōso. ⁊ fornicata ē ibi. Et dixi. cū fecisset hec oia: ad me reuertere. ⁊ nō est reuersa. Et vidit p̄uaricatrix soror ei⁹ iuda. ꝙa ꝓ eo q̃ mechata esset auersatrix isrl̄. dimisissem eā ⁊ vedissem ei libellū repudij. ⁊ nō timuit p̄uaricatrix iuda soror ei⁹: ⁊ abijt ⁊ fornicata ē etiā ipsa. ⁊ facilitate fornicatiōis sue ꝓtaminauit terrā ⁊ mechata ē cū lapide ⁊ ligno. Et i oib⁹ his nō est reuersa ad me p̄uaricatrix soror ei⁹ iuda in toto corde suo: ⁊ in mendacio ait dñs. Et dixit dñs ad me. Justificauit aiam suam auersatrix israhel comparatē p̄uaricatrici iuda. Uade ⁊ clama sermones istos ꝙ aq̃lonē ⁊ dices. Reuertere auersatrix isrl̄ ait dñs. ⁊ nō auertā faciē meā a vobis. ꝙa sc̄us ego sū: dicit dñs. ⁊ nō irascar i ꝓpetuū. Uerūtñ scito iniq̃tatē tuā: ꝙa in dñm deū tuū p̄uaricata es. Et dispersisti vias tuas alienis sub oi ligno frondoso. ⁊ vocē meā nō audisti ait dñs Conuertimini filij reuertētes dicit dñs: qa ego vir vester. Et assumā vos. vnū de ciuitate ⁊ duos de cognatione. ⁊ introducā vos i syon. Et dabo vob pastores iux̄ cor meū. ⁊ pascent vos scia ⁊ doctrina. Cūq̃ multiplicati fuerit⁊ creueritis in ĕra in diēb⁹ illis ait dñs nō dicēt vltra: archa testi dñi. neq̃ ascēdet sup cor. neq̃ recordabunt illi⁹. nec visitabit. nec fiet vltra. In tpe illo vocabūt ir̄m dñi: ⁊ congregabunt ad eā oēs gētes i nōie dñi in ir̄m. ⁊ nō ambulabūt p⁹ prauitatē cordis sui pessimi. In diēb⁹ illis ibit domus iuda ad domū isrl̄. ⁊ veniēt simul de terra aq̃lonis ad terrā quā vedi patribus vr̄is. Ego aūt dixi. Quō ponā te filios. ⁊ tribuā tibi ĕrā desiderabilem hereditatē pclarā exercitū gentiū. Et dixi. patrē vocabis me. ⁊ p⁹ me ingredi nō cessabis. Sz quō si ꝓtēnat mulier amatorem suū: sic ꝓtēpsit me dom⁹ isrl̄. dicit dñs. Uox i vijs audita ē. ploratⁿ ⁊ vlulatⁿ filiorū isrl̄: q̃m iniquā fecerunt viā suā: obliti sunt dñi dei sui. Cōuertimini filij reuertētes. ⁊ sanabo auersiones vr̄as. Ecce nos venimus ad te. Tu.n.es dñs de⁹ noster. Uere mēdaces erāt colles ⁊ multitudo montiū. Uere i dño deo nr̄o salus isrl̄. Cōfusio comedit laborem patrū nr̄or̄ ab adolescentia nr̄a: greges eor̄ ⁊ armenta eorū: filios eor̄ ⁊ filias eor̄. Dormiemus in confusione nr̄a ⁊ operiet nos ignominia nr̄a: q̃m deo deo nr̄o peccauimus nos ⁊

patres nostri ab adolescẽtia nr̃a vsq̃ ad diẽ hãc. ⁊ nõ audiuim⁹ vocẽ dñi dei nr̃i.

IIII

Si reverteris isr̃l ait dñs: ad me cõuertere. Si absteleris offẽdicula tua a facie mea nõ cõmoueberis. Et iurabis viuit dñs i veritate ⁊ i iudicio ⁊ i iustitia. ⁊ benedicẽt eũ gẽtes ipsũq̃ laudabũt. Hec enim dicit dñs viro iuda ⁊ habitatori ir̃lm. Nouate vobis nouale. ⁊ nolite serere sup spinas. Circũcidimi dño. ⁊ auferte ꝓputia cor. diũ vr̃oꝝ viri iuda. ⁊ habitatores ir̃lm: ne forte egrediat ut ignis indigtio mea ⁊ succẽdat. ⁊ nõ sit q̃ extinguat ꝓpẽ malitiã cogitationũ vr̃arũ. Annũciate i iuda. ⁊ in ir̃lm: auditũ facite. loq̃mini. ⁊ canite tuba i terra. clamate fortiẽ ⁊ dicite. Cõgregamini ⁊ ingrediamur ciuitates munitas. leuate signũ in syon. Confortami nolite stare. q̃a malũ ego adduco ab aq̃lone ⁊ ꝓtritionẽ magnã. Ascẽdit leo de cubili suo. ⁊ pdo gentiũ se leuauit. Egressus ẽ de loco suo: ut ponat terrã tuã in solitudinẽ. Ciuitates tue vastabunt: remanẽtes absq̃ habitatore. Sup hoc accingite vos cilitijs: plãgite ⁊ vlulate: q̃a nõ ẽ auersa ira furoꝝ dñi a vobis. Et erit in die illa dic dñs gibit cor regis ⁊ cor ꝓncipũ. ⁊ obstupescẽt sacerdotes ⁊ ꝓphẽ cõsternabunt. Et dixi. heu. heu. ⁊ ir̃lm dicẽs: pax erit vobis? Et ecce puenit gladi⁹ vsq̃ ad aiam. In tpe illo dicẽt populo huic ⁊ ir̃lm vent⁹ vrẽs i vijs q̃ sũt i deserto: vie filie populi mei non ad ventilandum ⁊ ad purgandũ. Spũs plen⁹ ex his veniet mihi ⁊ nũc ego: loq̃r iudicia mea cũ eis. Ecce q̃si nubes ascẽdet. ⁊ q̃si tẽpestas currus eius. Velociores aq̃lis eq̃ illi⁹. Ve nob: q̃m vasta ti sum⁹. Laua a malitia cor tuũ ir̃lm: ut salua fias. Usq̃q̃ morabunt i te cogitatiões nociue? Vox. n. annũciant⁹ a dan. ⁊ notũ facient⁹ idolũ de mõte ephraim. Dicite gentib⁹. Ecce auditũ ẽ in ir̃lm. custodes venire de ẽra longinqua ⁊ dare sup ciuitates iuda vocẽ suã. Quasi custodes agroꝝ factisũt sup eã i gyro: quia me ad iracũdiã ꝓuocauit dic dñs. Vie tue ⁊ cogitationes tue fecerũt hec tibi. Ista malitia tua. q̃a amara. quia tetigit cor tuũ. Uētrẽ meũ. uētrẽ meũ doleo: sensus cor dis mei turbati sũt i me. Nõ tacebo q̃m vocẽ buccine audiuit aia mea. clamorẽ plij. Cõtritio sup ꝓtritionẽ vocata ẽ. ⁊ vastata ẽ omis terra. Repẽte vastata sunt tabernacula mea subito pelles mee. Usq̃q̃ videbo fugientẽ. audiã vocẽ buccine? Quia stult⁹ ꝓphus me⁹ me nõ cognouit. Filij insipientes sũt. ⁊ vecordes. Sapientes sũt ut faciãt mala: bñ aũt facẽ nescierũt. Aspexi ẽrã ⁊ ecce vacua erat. ⁊ nihil ⁊ celos ⁊ nõ erat lux in eis. Vidi montes ⁊ ecce mouebant. ⁊ cẽs colles ꝓturbati sũt. Intuit⁹ sũ ⁊ ecce nõ erat hõ. ⁊ oẽ volatile celi recessit. Aspexi ⁊ ecce carmel⁹ desert⁹. ⁊ oẽs vrbes eius destructe sũt a facie dñi ⁊ a facie ire furoris ei⁹. Hec. n. dicit dñs. Deserta erit omis ẽra. sed tñ ꝓsũmationẽ nõ faciã. Lugebit terra. ⁊ merebũt celi desup eo q̃ locut⁹ sũ. Cogitaui ⁊ non pnituit me: nec aũsus sũ ab eo. A voce equitis. ⁊ mittentis sagittã fugit omis ciuitas. Ingressi sũt ardua. ⁊ ascẽderũt rupes. Uniũse vrbes derelicte sũt. ⁊ nõ habitat i eis hõ. Tu aũt vastata q̃d facies? Cũ vestieris te coccino. cũ ornata fueris monili aureo. ⁊ pinxeris stibio oculos tuos: frustra cõponeris. Cõtẽpserũt te amatores tui: aiam tuã q̃rũt. Hoc. n. q̃si parturientis audiui: angustias ut puerpere. Uox filie syon inter moriẽtes expantentesq̃ manus suas. Ue mihi: quia defecit anima mea ꝓpter interfectos.

V

Circuite vias ir̃lm ⁊ aspicite. ⁊ cõsiderate ⁊ q̃rite i platcis ei⁹. an inueniatis virũ facientẽ iudiciũ. ⁊ q̃rentẽ fidem. ⁊ ꝓpitius ero ei. Q̃ si etiã viuit dñs dixerint. ⁊ bñ falso iurabũt. Dñe oculi tui respiciunt fidẽ. Percussisti eos ⁊ nõ doluerũt: attriuisti eos ⁊ renuerũt accipe disciplinã. Induraverunt facies suas supra petrã ⁊ noluerũt reuti. Ego aũt dixi: Forsitan pauper sũt ⁊ stulti: ignorantes viã dñi ⁊ iudiciũ dei sui. Ibo ad optimates ⁊ loquar eis. Ipsi enim cognouerũt viã dñi ⁊ iudiciũ dei sui. Et ecce magi simul cõfregerũt iugum: ruperãt vincula. Idcirco percussit eos leo de silua: lupus ad vesperã vastauit eos: pardus vigilãs sup ciuitates eor. Omis qui egressus fuerit ex eis capiet: q̃a multe sũt ꝓuaricationes eorũ: cõfortate sũt auersiones eorũ. Sup q̃ ꝓpitius tibi esse potero? Filij tui dereliquerũt me. ⁊ iurãt in bis qui nõ sũt dij. Saturaui eos ⁊ mechati sunt. ⁊ i domo meretricũ luxuriabant. Equi amatores in feminas. ⁊ emissarij facti sunt: vnusquisq̃ ad vxorem ꝓximi sui hinniebat. Numq̃d sup bis non visitabo dicit dñs. ⁊ in

gente tali nō vlciscef anima mea? Ascendite muros eius & dissipate: plūmationē aūt nolite facere. Auferte palmites eius: quia nō sunt dñi. Prevaricatricē.n. ꝓuaricata ē in me dom⁹ israel & dom⁹ iuda ait dñs. Negauerūt dñm & dixerūt. Nō ē ipse: nec veniet sup nos malū: gladiū & famē nō videbim⁹. Prophete fuerūt in ventū locuti. & nūsū nō sunt in eis. Hec ḡ eueniēt illis. Hec dicit dñs deus exercituū. Quia locuti estis verbū istud. Ecce ego do ꝟba mea in ore tuo in ignē: & plebem istū in ligna. & vorabit eos. Ecce ego adducā sup vos gentē de lōginq: dom⁹ israel ait dñs: gentē robustā: gentē antiquā: gentē cui⁹ ignorabis lingua: nec intelliges quid loq̄t. Pharetra eius q̄si sepulchrū patēs: vniūsi fortes. Et comedet segetes tuas & panē tuū devorabit. filios tuos & filias tuas comedet. gregē tuū & armenta tua. & comedet vineā tuā & ficū tuā. & cōteret vrbes munitas tuas in q̄b⁹ tu habes fiduciā. gladio. Verūtn in diebꝰ illis ait dñs. nō faciā vos in plūmationē. Et si dixeritis ad re: fecit dñs deꝰ nr nobis hec oīa. dices ad eos. Sicut dereliquistis me & seruistis deo alieno in terra vra: sic seruietis deo vro in terra nō vra. Annūciate hec domui iacob. & auditū facite in iuda dicētes. Audi ppe stulte & nō habes cor q̄ hūtes oculos nō videt. & aures & nō audit. Me ḡ nō timebit ait dñs. & a facie mea nō dolebitis. Qui posui arenā terminū mari. p̄ceptū sempiternū & nō ꝓteribit. & cōmouebunt & nō poterūt. & intumescēt fluct⁹ ei⁹ & nō trāsibūt illud. Populo aūt huic factū est cor incredulū & exasperās. Recesserūt & abierūt. & nō dixerūt in corde suo. Metuamus dñm deū nrm. q̄ dat nobis pluuiā tēporaneā & serotinā in tpe suo: plenitudinē annue messis custodientē nobis. Iniq̄tates nre declinauerūt hec. & pcta nra ꝓhibuerūt bonū a nobis: q̄a inuenti sūt in ppl'o meo impij insidiātes q̄si aucupes: laqueos ponētes & pdicas ad capiendos viros. Sicut decipula plena auib⁹: sic dom⁹ eor plene dolo. Ideo magnificati sūt & ditati: incrassati sunt & ipinguati. & ꝓterierūt sermones meos pessime. Causā vidue nō iudicauerūt: cām pupilli nō direxerūt. & iudiciū pauperū nō iudicauerūt. Nūq̄d super bis nō visitabo dicit dñs: aut sup gētē hui⁹ cemodi nō vlciscet aia mea? Stupor & mirabilia facta sūt in tra. Prophe pplxtabāt mē daciū. & sacerdotes applaudebāt manib⁹ suis & populus meus dilexit talia. Quid igit fiet in nouissimo eius.

VI

Confortamini filij beniamin in medio ierlm. & in tbecua clangite buccina: & super bethacaren leuate vexillū. quia malū visū ē ab aq̄lone & ꝓtritio magna. Speciose & delicate assimilaui filiā syon: ad eā venīet pastores & greges eor. Fixerūt in ea tentoria in circuitu: pascet vnusq̄sq̄ eos qui sub manu sua sūt. Scificate sup eā bellū: cōsurgite & ascēdam⁹ in meridie. Ve nobis. q̄a declinauit dies: q̄a longiores facte sūt vmbre vespi. Surgite & ascēdam⁹ i nocte. & dissipemus domos ei⁹: q̄a hec dic dñs exercituū. Cedite ligna eius. & fūdite circa ierlm aggere. Hec ē ciuitas visitatiōis: oīa calūnia in medio ei⁹. Sic frigidā facit cisterna aquā suā: sic frigidā fecit malitiā suā. Iniq̄tas & vastitas audief in ea cora me. semp: infirmitas & plaga. Erudire ierlm ne forte recedat aia mea a te. ne forte ponā te desertā & inhabitabilē. Hec dic dñs exercituū. Usq̄ ad racemū colliget q̄si i vinea reliq̄as israel. Conuerte manū tuā q̄si vindemiator ad cartallū. Cui loqr. & quē ꝓtestabor ut audiat? Ecce incircūcise aures eorū. & audire non ꝑnt. Ecce ꝟbū dñi factū ē eis in opprobriū. & nō suscipient illud. Idcirco furore dñi plenus sū: laboraui sustinēs. Effūde sup paruulū foris. & sup cōciliū iuuenū simul. Vir.n. cū muliere capiet: senex cū pleno diez. Et trāsibūt dom⁹ eor ad alteros. agri & vxores pariē: q̄a extendā manū meā sup habitantes ērā dic dñs. A minore quippe vsq̄ ad maiorē cōs auaritie studet. & a ꝓpheta vsq̄ ad sacerdotē cuncti faciūt dolū. Et curabāt ꝓtritionē filie ppli mei cū ignominia dicētes: pax. pax. & nō erat pax. Confusi sūt. q̄a abominatione fecerūt. quin potiꝰ cōfusione nō sūt ꝓfusi. & erubescere nescierūt. Propterea cadēt inter ruētes: in tpe visitationis sue corruēt dicit dñs. Hec dicit dñs. State sup vias & videte. & interrogate de semitis antiq̄s q̄ sit via bona. & ābulate in ea. & inuenietis refrigeriū aiab⁹ vris. Et dixerūt. Nō ambulabim⁹. Et ꝓstitui sup vos speculatores. Et dixi. Audite vocē tube. Et dixerūt. Non audiemus. Iō audite gētes & cognoscite congregatio: quanta ego faciā eis. Audi terra. Ecce ego adducā mala sup ppl'm istū. fructū cogitationū eius:

qa ꝓba mea nō audierūt. ⁊ legē meā ꝓiecerūt
Ut quid mihi tꝫ de saba affert̄. ⁊ calamū suā-
ue olētē de ⁊a lōginq; Holocaustomata vr̄a
nō sūt accepta. ⁊ victime vr̄e nō placuerūt
mihi. Propꝫea hec dicit dñs. Ecce ego dabo in
ꝑplm istū ruinas. ⁊ ruēt i eis pr̄es ⁊ filij sil: vi-
cinus ⁊ ꝓxim⁹ pibūt. Hec dicit dñs. Ecce ꝑplꝰ
venit de ⁊a aq̄lonis. ⁊ gēs magna ꝓsurget a
finib⁹ ⁊re. Sagittā ⁊ scutū arripiet: crudel
est ⁊ nō miserebit. Vox ei⁹ q̄si mare sonabit.
⁊ sup eq̄s ascēdēt: ꝑparati q̄si vir ad ꝓliū adū-
sum te filia syon. Audiuim⁹ famā ei⁹: dissol-
ute sūt man⁹ nr̄e. Tribulatio appꝛehēdit nos:
dolores ut parturiētē. Nolite exire ad agros
⁊ i vineā ne ābulet̄: q̄m gladi⁹ inimici pauor
i circuitu. Filia ꝑplꝰ mei accingē cilitio. ⁊ cō-
spgē cinere. Luctū vnigeniti fac tibi plāctū
amarū: quia repēte veniet vastator super vos
Probatorē dedi te i ꝑplo meo robustū. ⁊ scies
⁊ ꝓbabis vias eor. Hēs isti ꝓncipes declinā-
tes: ābulātes fraudulenē. Es ⁊ ferrū vniūsl
corrupti sūt. Defecit sufflatorium i igne: ꝓsum-
ptū ē plūbū. Frustra ꝓflauit ꝓflator: mali-
tie. n. eor nō sūt ꝓsūpte. Argētū reprobū vo-
cate eos: qa dñs ꝓiecit illos.

Q Verbū qđ factū ē ad hieremiā a dño: VII
dicēs. Sta i porta dom⁹ dñi. ⁊ ꝓdica
ibi ꝙbū istud ⁊ dic. Audite ꝙbū dñi
oīs iuda: q̄ ingredimini p portas bas ut ado-
retis dñm. Hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl.
Bonas facite vias vr̄as ⁊ studia vr̄a. ⁊ ha-
bitabo vobiscū i loco isto. Nolite ꝓfidē i ver-
bis mēdacij: dicētes templū dñi: tēplū dñi:
templū dñi ē. Quī si bñ direxeritis vias vr̄as
⁊ studia vr̄a. si feceritis iudiciū inē virū ⁊ ꝓ-
ximū eius. aduene ⁊ pupillo. ⁊ vidue nō fece-
ritis calūniā. nec sanguinē innocentē effude-
ritis i loco hoc. ⁊ post deos alienos nō ambula-
ueritis in malū vobismetipsis: habitabo vobis-
cum i loco isto i terra quā dedi patrib⁹ vr̄is
a seculo ⁊ vsqꝫ i seculū. Ecce vos ꝓfiditis vo-
bis i sermonib⁹ mēdacij q̄ nō ꝓderūt vobis:
furari. occidere. adulterari. iurare mendacie.
libare baalim. ⁊ ire p deos alienos q̄s igno-
ratis. Et venistis ⁊ stetistis coram me in domo
hac in q̄ invocatū ē nomē meū. ⁊ dixistis. li-
berati sum⁹ eo ꝙ fecerim⁹ dē abhominationes
istas. Numqd ergo spelūca latronū facta ē dom⁹
ista in q̄ invocatū ē nomē meū i oculis vr̄is:
Ego ego sū: ego vidi dicit dñs. Ite ad locū
meū in silo vbi habitauit nomē meū a prīci
pio. ⁊ videte q̄ fecerim ei ꝓpter malitiā ꝑpli
mei isrl. Et nūc. qa fecistis oia opa. loc dicit
dñs. ⁊ locut⁹ sū ad vos. mane ꝓsurgēs ⁊ lo-
quens. ⁊ nō audistis. ⁊ vocaui vos. ⁊ nō rñdi-
stis: faciā domui huic in q̄ invocatū est nomē
meū. ⁊ in qua vos habetis fiduciā. ⁊ loco quē
dedi vobis ⁊ patrib⁹ vr̄is. sicut feci silo. ⁊ pi-
ciā vos a facie mea sicut ꝓieci oēs frēs vr̄os
vniuersum semē ephraim. Tu ergo noli orare ꝓ
ꝑplo hoc. nec assumas ꝓ eis laudē ⁊ orōnē. ⁊ nō
obsistas mihi: qa nō exaudiā te. Nōne vides
quid isti faciūt in ciuitatib⁹ iuda. ⁊ i plateis
hrl̄m? Filij colligūt ligna. ⁊ patres succēdūt
ignē. ⁊ mulieres ꝓsqūt adipē: ut faciāt pla-
centas regine celi. ⁊ libent dijs alienis. ⁊ me
ad iracūdiā ꝓuocēt. Numqd me ad iracūdiā
ꝓuocāt dicit dñs? Nōne semetipsos in cō-
fusione vult⁹ sui? Ideo hec dicit dñs de⁹. Ecce fu-
ror meus ⁊ indignatio mea conflabit sup locum
istū. sup viros ⁊ sup iumenta. ⁊ sup lignū re-
gionis ⁊ sup fruges terre. ⁊ succendet ⁊ non
extinguet. Hec dicit dñs exercituū de⁹ isrl.
Holocaustomata vr̄a addite victimis vr̄is
⁊ comedite carnes: qa nō sum locut⁹ cū ꝓib⁹
vestris. ⁊ nō ꝓcepi eis in die qua eduxi eos de
terra egypti de verbo holocaustomatū ⁊ vi-
ctimarū: sed hoc ꝙbū ꝓcepi eis dicēs. Audite
vocem meā ⁊ ero vobis deus. ⁊ vos eritis mihi
ꝑplus. ⁊ ābulate in oī via quā mādaui vobis:
ut bñ sit vobis. Et nō audierūt nec inclinaue-
rūt aurē suā: sed abierūt in voluptatib⁹ ⁊ pra-
uitate cordis sui mali: factiq; sūt retrorsū. ⁊
nō in ante. a die q̄ egressi sūt pres eor de ⁊a
egypti. vsqꝫ ad diē hanc. Et misi ad vos oēs
seruos meos ꝓphetas q̄ die: cō surgens diluculo. ⁊ mittēs. ⁊ nō audierūt me. nec inclina-
uerūt aurē suā sed indurauerūt ceruicē suā
⁊ pius opati sūt q̄ pres eor. Et loqueris ad
eos oīa ꝙba hec ⁊ nō audiēt te. ⁊ vocabis eos
⁊ non rñdebūt tibi. Et dices ad eos. Hec est
gens que nō audiuit vocē dñi dei sui: nec re-
cepit disciplinā. Perijt fides. ⁊ ablata est de
ore eorū. Tonde capillū tuū ⁊ ꝓjce. ⁊ sume i
directū planctū: qa ꝓiecit dñs ⁊ reliqt gnā-
tionē furoris sui: quia fecerūt filij iuda ma-
lum i oculis meis dicit dñs. Posuerūt offen-
dicula sua in domo in qua invocatū est nomē
meū ut polluerēt eam. ⁊ edificauerūt excelsa
topheth q̄ est i valle filij ennon: ut incenderent

filios suos⁹ ⁊ filias suas igni: que nō p̄cepi nec cogitaui i corde meo. Ideo ecce dies v̄niēt dic̄ dñs. ⁊ nō dicet ap̄li⁹ topheth ⁊ vallis filij ennon: ⁊ vallis interfectionis. ⁊ sepelient in topheth eo q̄ nō sit loc⁹. Et erit mortalium p̄li hui⁹ in escas volucrib⁹ celi ⁊ bestijs t̄re. ⁊ nō erit q̄ abigat. Et q̄escē faciā de vi bib⁹ iuda ⁊ de plateis ih̄m vocē gaudij ⁊ vocē letitie vocē sponsi ⁊ vocē sponse. In desolatōe.n. erit t̄ra

IN tpe illo ait dñs: eijciēt ossa VIII regū iuda. ⁊ ossa p̄ncipū eius. ⁊ ossa sacerdotū. ⁊ ossa p̄phetar⁹. ⁊ ossa eor⁹ qui habitauerūt ih̄m de sepulchris suis. ⁊ expādent ea ad solē ⁊ lunā ⁊ oēm militiā celi q̄ dilexerūt. ⁊ q̄b⁹ seruierūt. ⁊ p⁹ q̄ ambulauerūt ⁊ q̄ sciscitati sunt ⁊ adorauerūt. Nō colligent⁹ ⁊ nō sepelient: in sterq̄linium sup faciē t̄re erūt. Et eligēt magis mortē q̄ vitā oēs q̄ residui fuerīt de cognatiōe hac pessima: in vniūsis locis q̄ derelicta sūt: ad q̄ ejecit eos dicit dñs exercituū. Et dices ad eos. Hec dicit dñs. Nūq̄d q̄ cadit nō resurget. ⁊ q̄ auūsus ē nō reuertet⁹? Quare q̄ auersus ē p̄plus iste i ih̄m auersiōe p̄tinaci? Appēdērunt mēdaciū. ⁊ noluerūt reuerti. Attēdi ⁊ auscultaui: nemo q̄ bonū est loq̄t⁹. Null⁹ est q̄ agat pēnitētiā sup pctō suo dicens: Quid feci? Oēs cōuersi sunt ad curſū suū: q̄si equus impetu vadens in p̄liū. Miluus i celo cognouit tēp⁹ suū: turtur ⁊ hirundo ⁊ ciconia custodierūt tēpus aduent⁹ sui: p̄plus aūt me⁹ non cognouit iudiciū dñi. Quō dicit⁹ sapientes nos sum⁹. ⁊ lex dñi nobiscū ē? Vere mēdaciū operat⁹ ē stilus mēdax scribax. Cōfusi sūt sapientes: pterriti ⁊ capti sunt. Verbū eni dñi p̄iecerūt. ⁊ sapia nulla ē in eis. Propterea dabo mulieres eor⁹ exteris: agros eor⁹ hereditib⁹. Quia a minimo vsq̄ ad maximū oēs auaritiā sequunt⁹: a p̄pheta vsq̄ ad sacerdotē cūcti faciūt mēdaciū. Et sanabant p̄tritiōes filie p̄li mei ad ign̄miā dicētes: pax. pax. cū nō esset pax. Cōfusi sunt. q̄a abhominationē fecerūt: q̄nimo p̄fusione non sūt p̄fusi. ⁊ erubescere nescierūt. Idcirco cadent inter corruētes: in tpe visitatiōis sue corruēt dicit dñs. Congregās congregabo eos ait dñs. Nō ē vua i vitib⁹. ⁊ nō sūt ficus i ficulnea. foliū defluxit. ⁊ dedi eis q̄ ptergressa sūt. Quare sedemus? Cōuenite ⁊ ingrediamur ciuitatē munitā. ⁊ sileamus ibi: q̄a dñs deus noster silere nos fecit. ⁊ potū dedit nob⁹ aquā fellis. Peccauimus.n. dño. Expectauim⁹ pacem ⁊ nō erat bonū: tp̄s medele. ⁊ ecce formido. A dan audit⁹ ē fremit⁹ equor⁹ ei⁹: a voce hinnituū pugnator⁹ ei⁹ cōmota ē omis t̄ra. Et venerūt ⁊ devorauerūt t̄rā ⁊ plenitudinē ei⁹ urbē ⁊ habitatores ei⁹. Quia ecce ego mittā vobis serpentes p̄essimos q̄b⁹ nō ē incātatio. ⁊ mordebūt vos ait dñs. Dolor me⁹ sup dolorē: in me cor meū merēs. Ecce vox clamor⁹ filie p̄li mei de t̄ra lōginq̄. Nūq̄d dñs nō est in syon aut rex ei⁹ nō est in ea? Quare ḡ me ad iracundiā p̄citauerūt in sculptilib⁹ suis. ⁊ in vanitatib⁹ alienis? Trāsijt messis: finita est estas. ⁊ nos saluati nō sum⁹. Sup p̄tritiē filie p̄li mei p̄trist⁹ sū ⁊ p̄tristat⁹ stupor obtinuit me. Nunq̄d resina nō est in galaad aut medicus nō est ibi? Quare igit nō est obducta cicatrix filie populi mei?

Quis dabit capiti meo aquā. ⁊ oculis IX meis fontē lacrymarum? Et plorabo die ac nocte interfectos filie p̄li mei. Quis dabit me i solitudine diuersor⁹ viatorū? Et dereliquā p̄plm meū. ⁊ recedā ab eis: q̄a oēs adulteri sūt. ⁊ cet⁹ p̄uaricatorū: ⁊ extenderūt linguā suā q̄si arcū mendacij. ⁊ nō veritat⁹. Cōfortati sūt in t̄ra ista ⁊ malo ad malū egressi sunt. ⁊ me nō cognouerūt dicit dñs. Unusq̄sq⁹ se a p̄timo suo custodiat. ⁊ i oi fratre suo nō habeat fiduciā: q̄a ois frater supplātās supplātabit. ⁊ oīs amicus fraudulenter incedet. ⁊ vir fratrē suū veridebit ⁊ veritatē nō loquēt⁹. Docuerūt.n. linguā suā loq̄ mēdaciū: ut iniq̄ agerēt laborauerūt. Habitatio tua i medio doli: in dolo renuerūt scire me. dic̄ dñs. Propterea h̄ dic̄ dñs exercituū. Ecce ego cōflabo ⁊ p̄babo eos. Quid.n. aliud faciā a facie filie p̄li mei? Sagitta vulnerās lingua eor⁹: dolū locuta ē. In ore suo pacē cū amico suo loq̄t⁹. ⁊ occulte ponit ei insidias. Nūq̄d sup his nō visitabo dic̄ dñs: aut in gē te h⁹modi nō vlciscet⁹ aīa mea? Sup mōtes assumā fletū ac lamētū. ⁊ sup speciosa deserti planctū: q̄m incēsa sūt eo q̄ nō sit vir pertrāsiēs. ⁊ nō audierūt vocē possidētis. A volucre celi vsq̄ ad pecora trāsmigrauerūt ⁊ recesserūt. Et dabo ih̄m i aceruos arene ⁊ cubilia draconū. ⁊ ciuitates iuda dabo in desolationē eo q̄ nō sit habitator. Quis ē vir sapiens q̄ intelligat h̄. ⁊ ad quē p̄bū oris dñi fiat ut annūcet istud: q̄re p̄ierit t̄ra ⁊ exusta

sit q̄ſi vſertū eo q̄ nō ſit q̄ ptrāſeat: Et dixit dñs. Quia vereliq̄rūt legē meā quā tr̄di eis. ⁊ nō audierūt voc̄ meā ⁊ nō ābulauerūt in ea. ⁊ abierūt p̄ ꝓpitatē cordis ſui. ⁊ p̄ baalim q̄ dідicerūt a pr̄ib⁹ ſuis: idcirco hec dic̄ dñs exercituū ꝛ⁹ iſrl. Ecce ego cibabo ꝑplm iſtū absinthio. ⁊ potū dabo eis aquā fellis. ⁊ diſpgā eos ī gētib⁹ q̄s nō nouerūt ipſi. ⁊ patres eor. ⁊ mittā p⁹ eos gladiū donec conſumam⁹. Hec dic⁹ dñs exercituū. Cōtēplami ⁊ vocate lamētatrices ut veniāt. ⁊ ad eas q̄ ſapiētes ſūt mittite. ⁊ ꝑperēt: feſtinent ⁊ aſſumant ſup nos lamētū. Deducāt oculi nr̄i lachrymas. ⁊ palpebre nr̄e vefluāt aq̄s: q̄a vox lamētationis audita ē de ſyon. Quō vaſtati ſum⁹ ⁊ confuſi ⁊ vehemēt⁹: Quia dereliquim⁹ t̄rā: q̄m deiecta ſūt tabernacula nr̄a. Audite ergo mulieres vbū dñi. ⁊ aſſumāt aures vr̄e ſermonē oris ei⁹. ⁊ docete filias vr̄as lamētū. ⁊ vna q̄q; ꝓximā ſuā planctū: q̄a aſcēdit mors p fenestras nr̄as. ingreſſa ē domos nr̄as: diſpdere paruulos de foris. iuuenes de plateis. Loq̄re. hec dic⁹ dñs. Et cadet morticinū hominis q̄ſi ſterc⁹ ſup faciē regiōis. ⁊ q̄ſi fenū p⁹ tergū metentē. ⁊ nō ē q̄ colligat. hec dicit dñs. Nō gloriet ſapiēs ī ſapia ſua. ⁊ nō gloriet fort⁹ ī fortitudine ſua. ⁊ nō gloriet diues in diuitiis ſuis: ſed in hoc gloriet⁹ q̄ gloriat⁹ ſcire ⁊ noſſe me: q̄a ego ſū dñs q̄ facio miam ⁊ iudiciū ⁊ iuſticiā ī terra. hec. n. placent mihi dicit dñs. Ecce dies veniūt dic⁹ dñs. ⁊ viſitabo ſup oēm qui incircūciſū habet ꝓputiū. ſup egyptū. ⁊ ſup iudā. ⁊ ſup edom. ⁊ ſup filios ammon. ⁊ ſup moab. ⁊ ſup oēs q̄ attonſi ſūt in comā habitātes ī deſerto: q̄a oēs gētes hñt ꝓputiū. omis aūt domꝰ iſrl incircūciſi ſūt corde.

Audite vbū q̄ locut⁹ ē dñs ſup vos domꝰ iſrl. Hec dicit dñs. Juxta vias gentiū nolite diſcere. ⁊ a ſignis celi nolite metuere q̄ timēt gētes: quia leges populor⁹ vane ſūt. Quia lignū de ſaltu ꝑcidit opus manꝰ artifiq̄ ī aſcia. Argēto ⁊ auro decorauit illud: clauis ⁊ malleis cōpegit ut nō diſſoluatur. In ſimilitudinē palme fabricata ſūt. ⁊ nō loquēt⁹: portata tollent⁹: q̄a incedere nō valēt. Nolite q̄ timē ea: q̄a nec male ꝑpt facere nec bñ. Nō ē ſimilis tui dñe: magn⁹ es tu. ⁊ magnū nomē tuū ī fortitudie. Quis nō timebit te o rex gētiū: Tuū eſt. n. decus. Inē cūctos ſapiētes gētiū. ⁊ in vniuerſis regnis eor. nulla⁹ ē ſimilis tui. Parit inſipiētes ⁊ fatui. ꝓbabunt. Doctrina vanitatis eor. lignū eſt. Argētū inuolutū de tharſis affert⁹. ⁊ aurū de opbaz op⁹ artifiq̄ ⁊ manꝰ erarij: hyacinthus ⁊ purpura indumētū eor. Op⁹ artificū vniuſa hec. dns aūt deus verus ē. Ipſe deus viuēs. ⁊ rex ſempiternꝰ. Ab indignatiōe eius cōmouebit⁹ t̄ra. ⁊ nō ſuſtinebūt gētes cōminationē eius. Sic q̄ dicet⁹ eis. Dij q̄ celos ⁊ t̄rā non fecerūt. peant de t̄ra. ⁊ de his q̄ ſub celo ſūt. Qui facit terrā in fortitudine ſua. ꝓpat orbē in ſapia ſua. ⁊ prudētia ſua extēdit celos ad voc̄ ſuā dat multitudinē aquar⁹ ī celo. ⁊ eleuat nebulas ab extremitatib⁹ t̄re. Fulgura in pluuiā facit. ⁊ educit vētū de thēſauris ſuis. Stult⁹ factꝰ ē omis hō a ſcia ſua: cōfuſus ē artifex omis ī ſculptili: q̄m falſū ē q̄d cōflauit. ⁊ nō ē ſpūs in eis. Vana ſūt. ⁊ op⁹ rīſu dignū. In tpe viſitatiōis ſue pibūt. Nō ē his ſimil⁹ pars iacob. Qui. n. formauit omia. ipſe ē. ⁊ iſrl virga hereditat⁹ ei⁹: dns exercituū nomē illi. Cōgrega de terra ꝓfuſionē tuā q̄ habitas in obſidione: q̄a hec dicit dñs. Ecce ego lōge ꝓiciā habitatores t̄re ī hac vice. ⁊ tribulabo eos: ita ut non inueniant⁹. Ve mihi ſup cōtritione mea pēſſima: plaga mea. Ego aūt dixi. Plane hec infirmitas mea ē. ⁊ portabo illā. Tabernaculū meū vaſtatū ē: oēs funiculi mei. dirupti ſūt. Filij mei exierūt a me. ⁊ nō ſubſiſtūt. Nō ē q̄ extēdat vltra tētoriū meū: ⁊ erigat pelles meas: q̄a ſtulte egerūt paſtores ⁊ dñm nō q̄ſierūt: ꝓterea nō intellexerūt: ⁊ omis grex eor. diſperſus ē. Vox auditiōis ecce venit. ⁊ cōmotio magna de t̄ra aq̄lonis: ut ponat ciuitates iuda ſolitudinē ⁊ habitacula draconū. Scio dñe. q̄a nō eſt hois via ei⁹: nec viri ē ut ambulet ⁊ dirigat greſſus ſuos. Corripe me dñe. verūtn̄ in iudicio ⁊ nō in furore tuo: ne forte ad nihilū redigas me. Effunde indignationē tuā ſup gētes q̄ nō cognouerūt te. ⁊ ſup ꝓuincias que nomē tuū nō inuocauerūt: q̄a comederūt iacob ⁊ deuorauerūt eū ⁊ cōſumpſerūt illū: ⁊ decus eius diſſipauerūt.

Verbū q̄ fact⁹ ē a dño ad hieremiā dicēs. Audite vbā pacti huius: ⁊ loq̄mini ad viros iuda. ⁊ ad habitatores iſrl. ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deus iſrl. Maledictus vir qui nō audierit verba pacti huius: quod precepi patribus veſtris in die qua eduxi eos de t̄ra egypti de fornace ferrea

dicens. Audite vocē meā ⁊ facite oia q̄ p̄cepi vob̄is. ⁊ eritis mihi i pp̄m. ⁊ ego ero vob̄ in ds̄ū: ut suscitē iuramentū qđ iurauī p̄r̄ vr̄is daturū me eis ēr̄ā fluentē lacte ⁊ melle sicut ē dies hꝫ. Et rn̄di ⁊ dixi. Amē dñe. Et dixit dn̄s ad me. Vociferare oia p̄ba hꝫ in ciuitatib⁹ iuda ⁊ foris ir'lm dicēs. Audite v̄ba pacti hꝫ ⁊ facite illa: q̄a cōtestās p̄testat⁹ sū p̄res vr̄os i die q̄ eduxi eos de ēra egypti vsq̄ ad diē hāc. Mane p̄surgēs p̄testat⁹ sū ⁊ dixi: audite vocē meam. ⁊ nō audierūt nec iclinauerūt aurē suā: sē abierūt vnusq̄sq̄ i p̄uitate cordis sui mali. Et induxi sup eos oia p̄ba pacti hui⁹. qđ p̄cepi ut facerēt ⁊ nō fecerūt. Et dixit dn̄s ad me. Inuēta ē cōiuratio in viris iuda ⁊ in habitatorib⁹ ir'lm. Reuersi sunt ad iniq̄tates patrū suoꝝ p̄orum. q̄ noluerūt audire p̄ba mea. Et ipi ḡ abierūt p⁹ deos alienos ut seruirēt eis. Irritū fecerūt domus ir'l ⁊ dom⁹ iuda pactū meū: qđ p̄pigi cū patrib⁹ eoꝝ. Propē hꝫ dic dn̄s. Ecce ego iducā sup eos mala de quib⁹ exire nō poterūt. ⁊ clamabūt ad me. ⁊ nō exaudiā eos. Et ibūt ciuitates iuda ⁊ habitatores ir'lm ⁊ clamabūt ad eos quib⁹ libāt. ⁊ nō saluabūt eos in tp̄e afflictionis eoꝝ. Secōm numerū. n. ciuitatū tuarū erāt dij tui iuda. ⁊ p̄m numerū viaꝝ tuaꝝ bierusalē posuisti aras p̄fusionis: aras ad libādū baalim. Tu ḡ noli orare p pp̄lo hūc. ⁊ ne assumas p̄ eis laudē ⁊ orōnē: q̄a nō exaudiā i tp̄e clamoris eorū ad me: in tp̄e afflictionis eoꝝ. Quid ē qđ dilect⁹ me⁹ i domo mea fecit scelera multa? Nunq̄d carnes scē auferent a te malitias tuas: in qb⁹ gl̄iata es? Oliua vberē pulchrā. fructiferā. speciosā vocauit dn̄s nomen tuū. Ad vocē loq̄le grādis exarsit ignis in ea. ⁊ cōbusta sūt fruteta ei⁹. Et dn̄s exercituū q̄ plātauit te. locut⁹ ē sup te malū: p malis dom⁹ isr'l ⁊ dom⁹ iuda q̄ fecerūt sibi ad irritandū me. libātes baalim. Tu aūt dñe ve mōstrasti mihi ⁊ cognoui: tu ondisti in studia eoꝝ. ⁊ ego q̄si agn⁹ māsuet⁹ q̄ portat⁹ ad victimā. Et nō cognoui. q̄a cogitauerūt sup me p̄silia dicētes. mittam⁹ lignū i panē eius ⁊ eradam⁹ eū de ēra viuēt̄iū. ⁊ nomen ei⁹ nō memoret⁹ ampli⁹. Tu aūt dñe sabaoth q̄ iudicas iuste ⁊ p̄bas renes ⁊ corda: videā vltionē tuā ex eis. Tibi enī reuelaui cām meā. Propē hꝫ dic dn̄s ad viros anathot: qui q̄runt aīam tuā. ⁊ dicūt. Nō p̄phabis i nomine dn̄i. ⁊ nō morieris i manib⁹ nr̄is. Propterea hec dic dn̄s exercituū. Ecce ego visitabo sup eos. Iuuenes morient i gladio: filij eoꝝ ⁊ filie eoꝝ morient i fame. ⁊ reliq̄e nō erūt ex eis. Inducam enim malū sup viros anathot: annum visitationis eorum.

XII

Iustus quidē tu es dñe si disputē tecū. verūtn̄ iusta loquar ad te. Quare via impioꝝ p̄sperat: bñ ē oib⁹ q̄ p̄uaricant ⁊ inīq̄ agūt? Plātasti eos ⁊ radicē miserūt: p ficiūt ⁊ faciūt fructū. Prope es tu ori eoꝝ. ⁊ longe a renib⁹ eoꝝ. Et tu dñe nosti me: vidisti me. ⁊ p̄basti cor meū tecū. Cōgrega eos q̄si gregē ad victimā. ⁊ scifica eos i die occisionis. Usq̄q̄ lugebit ēra: ⁊ herba oīs regionis siccabit̄. p̄ malitiā habitātiū i ea? Cōsumptū est aīal ⁊ volucre: qm̄ dixerūt. nō videbit nouissima nr̄a. Si cū pedit⁹ currens laborasti: quō p̄tendere poteris cū equis? Cū aūt in terra pacis secura fueris: qđ facies in supbia iordanis? Nā ⁊ fratres tui ⁊ domus patris tui. etiā ipsi pugnauerūt aduersum te. ⁊ clamauerūt post te plena voce. Ne credas eis cū locuti fuerint tibi bona. Reliqui domū meā: dimisi hereditatē meā. Dedi dilectā animam meā in manū inimicoꝝ eius: facta est mihi hereditas mea quasi leo i silua. Dedit p me vocē. ideo odiui eā. Nunq̄d auis discolor hereditas mea mihi? Nunq̄d auis tincta per totū? Venite congregamini oēs bestie ꝛre. venite ad vorandū. Pastores multi demoliti sūt vineā meā. conculcauerūt partē meā. Dederunt portionē meā desiderabilē in desertū solitudinis: posuerūt eā in dissipationē: luxitq̄ sup me. Desolatiōe desolata est oīs terra: q̄a nullus est qui recogitet corde. Sup oēs vias deserti venerūt oēs vastatores gre. q̄a gladi⁹ dn̄i devorauit ab extremo ēre usq̄ ad extremū eius. Nō est pax vniuerse carni. Seminauerūt triticū ⁊ spinas messuerūt: hereditatē acceperūt. ⁊ nō eis p̄derit. Cōfūdemi a fructib⁹ vr̄is. a. p̄sentia irā furoris dn̄i. Hec dicit dn̄s aduersū oēs vicinos meos pessimos: qui tangunt hereditatē quā distribui p̄pl̄o meo isr'l. Ecce ego euellā eos de ēra sua. ⁊ domū iuda euellā de medio eoꝝ. Et cū euulsero eos cōuertar ⁊ miserebor eoꝝ. ⁊ reducā eos virū ad hereditatē suā. ⁊ virū in terrā suā. Et erit: si eruditi didicerint vias pp̄li mei ut iurent in nomine meo. viuit dn̄s: sicut docuerūt pp̄lm

meũ iurare baal: edificabuntur in medio pp̃li mei. Q̃ si nõ audierint: euellam gentẽ illam euulsione ⁊ perditione ait dñs. XIII

Hec dicit dñs ad me. Vade ⁊ possside tibi lũbare lineũ. ⁊ pones illud sup̃r lũbos tuos. ⁊ i aquã nõ ifferes illud. Et possedi lũbare iux̃ ꝑbũ dñi. ⁊ posui circa lũbos meos. Et factus ẽ sm̃o dñi ad me secũ do dicẽs. Tolle lũbare q̃ possedisti q̃ ẽ circa lũbos tuos. ⁊ surgens vade ad eufraten. ⁊ absconde ibi illud in fozamine petre. Et abij ⁊ abscondi illud in eufraten sicut p̃cepat mihi dñs. Et factũ ẽ p⁹ dies plurimos dixit dñs ad me. Surge ⁊ vade ad eufraten. ⁊ tolle inde lũbare q̃ ꝓcepi tibi ut abscõderes illud ibi. Et abij ad eufraten. ⁊ fodi. ⁊ tuli lũbare de loco vbi absconderã illud. Et ecce cõputruerat lũbare: ita ut nulli vsui aptum eẽt. Et factum est v̄bum dñi ad me dicens. Hec dicit dñs. Sic putrescere faciã superbiã iuda ⁊ superbiã irl̃m multã: pp̃lm istũ pessimũ q̃ nolũt audire ꝑba mea. ⁊ ãbulãt i p̃auitate cordis sui: abierũt q̃ p⁹ deos alienos ut seruirẽt eis ⁊ adorarent eos. Et erũt sicut lumbare istud q̃ nulli vsui aptũ ẽ. Sicut. n. adhęret lũbare ad lũbos viri: sic agglutinaui mihi dom̃ iuda dicit dñs ut essent mihi i pp̃lm ⁊ i nomẽ ⁊ in laudẽ ⁊ in gloriam ⁊ nõ audierũt. Dices ḡ ad eos sermonẽ istũ. Hec dicit dñs deꝰ isrl̃. Vis lagũcula iplebit vino. Et dicẽt ad te. Nũq̃d ignoram⁹ q̃a vis lagũcula iplebit vino? Et dices ad eos. Hec dicit dñs. Ecce ego impleto cẽs habitatores hui⁹ ⁊ reges q̃ sedẽt de stirp̃e dauid super thronũ ei⁹. ⁊ sacerdotes ⁊ pp̃has ⁊ cẽs habitatores irl̃m ebrietate. ⁊ dispgã eos virũ a frẽ suo. ⁊ patres ⁊ filios pariẽ ait dñs. Nõ parcam ⁊ nõ ꝑcedã: neq̃ miserebor ut nõ disperdam eos. Audite ⁊ auribꝰ pcipite: nolite elerigã añq̃ ꝓtenebrescat. ⁊ añq̃ offendãt pedes vr̃i ad montes caligosos. Expectabitis lucẽ. ⁊ ponet eã i vmbrã mort̃ ⁊ in caliginẽ. Q̃ si nõ audieritis: in absc̃dito plorabit aia mea a facie superbie. Plorãs plorabit ⁊ deducet oculus me⁹ lachrymã: q̃a captus ẽ grex dñi. Dic regi ⁊ dñatrici. Humiliamini: sedete i ẽra q̃m descẽdet de capite vr̃o corona glorie vr̃e. Ciuitates austri clausi sunt. ⁊ nõ est q̃ aperiat. Trãslata ẽ omnis iuda trãsmigratiõe ꝑfecta.

Leuate oculos vr̃os ⁊ videte qui venitis ab aquilone. Vbi ẽ grex q̃ dat⁹ ẽ tibi. pec⁹ inclytum tuum? Quid dices cum visitauerit te? Tu. n. docuisti eos aduersũ te. ⁊ erudisti i caput tuũ. Nũq̃d non dolores apprehendent te q̃si mulier ẽparturientẽ? Et si dixeris in corde tuo: q̃re venerũt mihi hec? Propter multitudinẽ iniq̃tatis tue: revelata sũt verecũdia tua: pollute sũt plante tue. Si mutare potest ethiops pellẽ suã: aut pardus varietates suas: ⁊ vos poteritis bñ facere cũ didiceritis malũ. Et disseminabo eos q̃si stipulã q̃ vento rapt̃ in deserto. Hec sors tua pars mensure tue a me dicit dñs: q̃a oblita es mei ⁊ cõfisa es in mẽdacio. Vñ ⁊ ego nudaui femora tua ꝑ faciẽ tuã. ⁊ apparuit igñminia tua: adulteria tua. ⁊ hinnitꝰ tuꝰ: scelꝰ fornicatiõis tue. Super colles i agro vidi abhominationes tuas. Ve tibi irl̃m. Nõ mũdabr̃ p⁹ me. Vsq̃q̃ adhuc.

Quod fcm̃ ẽ ꝓbũ dñi ad hieremiã de verbis XIIII
⁊ pcte eius cozzuerunt ⁊ obscurate sũt in terra. ⁊ clamor irl̃m ascẽdit. Maiores miserũt minores suos ad aquã. venerunt ad hauriẽdũ. Nõ inuenerũt aquã: reportauerũt vasa sua vacua. Confusi sũt ⁊ afflicti. ⁊ operuerũt capita sua ꝓpt̃ vastitatẽ tre: q̃a nõ venit pluuia i ẽrã. Cõfusi sũt agricole: operuerũt capita sua. Nã ⁊ cerua i agro pperit ⁊ reliquit: q̃a nõ erat herba. Et onagri steterũt in rupibꝰ: traxerunt ventũ q̃si draco nes: defecerũt oculi eoꝝ q̃a nõ erat herba. Si iniq̃tates nr̃e rñderint nob: dñe fac ꝓpt̃ nomẽ tuũ q̃m multe sũt auersiões nr̃e. Tibi peccauim⁹ expectatio isrl̃: saluator nr̃ in tpe tribulationis. Quare q̃si colonꝰ futurꝰ es in ẽra. ⁊ q̃si viator declinãs ad manẽdũ? Quare futurꝰ es velut vir vagꝰ ⁊ fortis. q̃ nõ põt saluare? Tu aũt i nobis es dñe. ⁊ nomẽ tuũ inuocatũ ẽ sup̃ nos: ne derelinquas nos. Hec dicit dominus pp̃lo huic q̃ dilexit mouere pedes suos ⁊ nõ quieuit. ⁊ dño nõ placuit. Nunc recordabitur iniquitatũ eoꝝ. ⁊ visitabit pcta eoꝝ. Et dixit dñs ad me. Noli orare ꝓ pp̃lo isto in bonũ. Cũ ieiunauerint nõ exaudiã pces eoꝝ ⁊ si obtulerint holocaustomata ⁊ victimas: non suscipiam ea: q̃m gladio ⁊ fame ⁊ pestilẽtia ego psumã eos. Et dixi. A. a. a. dñe deꝰ. Ecce pphete dicũt eis. Nõ videbitis gladiũ. ⁊ fames nõ erit i vob: sed pacẽ verã dabit vobis in loco

isto. Et dixit dñs ad me. Falso ꝓphte vaticinant in noie meo. Nō misi eos. ⁊ nō ꝓcepi eis. neq; locut⁹ sū ad eos. Visionē mēdacē ⁊ diuinationē fraudulētā ⁊ seductionē cordis sui ꝓphtāt vob. Idcirco hec dic dñs de ꝓphtis q̄ ꝓphtāt in noie meo q̄s ego nō misi. dicētes: gladi⁹ ⁊ fames nō erit in ēra hac. In gladio ⁊ fame ꝯsumēt ꝓphte illi: ⁊ ꝓphē q̄b⁹ ꝓphtāt erūt ꝓiecti in vijs hrlm ꝑ fame ⁊ gladio. ⁊ non erit q̄ sepeliat eos: ipsi ⁊ vxores eor. filij ⁊ filie eor. ⁊ effundā sup eos malū suū. Et dices ad eos ꝑbū istud. Deducāt oculi mei lachrymā p noctē ⁊ die ⁊ nō taceāt: qm cōtritione magna ꝓtrita ē ꝑgo filia ꝓpli mei. plaga pessima vehementer. Si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio. ⁊ si introiero in ciuitatē ecce attenuati fame. Prophta q̄ ⁊ sacerdos abierūt in ēra quā ignrabāt. Nūq̄d ꝓiciens abiecisti iudā: aut ſyon abhomiata ē aia tua: Quare ꝑcussisti nos ita ut nulla sit sanitas: Expectauim⁹ pacē ⁊ nō ē bonū. ⁊ tēp⁹ curatiōis ⁊ ecce turbatio. Cognim⁹ dñe impietates nras: iniq̄tates patrū nr̄or. q̄a peccauimus tibi. Ne tes nos i opprobriū ꝓpter nomen tuū. neq; facias nobis ꝓtumeliā. Dolij glie tue recordare: ne irritū facias fedus tuū nobiscū. Nūq̄d sūt in sculptilib⁹ gentiū q̄ pluant: aut celi pñt dare imbres nisi tu volueris: Nōne tu es dñs tes noster quē expectauimus: Tu enim fecisti omnia hec.

XV

Et dixit dñs ad me. Si steterit moyses ⁊ samuel corā me: nō est aia mea ad ꝓplm istū. Eijce illos a facie mea. ⁊ egrediāt. Et si dixerint ad te. q̄ egrediemur vices ad eos. Hec dicit dñs. Qui ad mortē ad mortē. ⁊ q̄ ad gladiū ad gladiū. ⁊ q̄ ad famē ad famē. ⁊ q̄ ad captiuitatē ad captiuitatem. Et visitabo sup eos q̄tuor spēs dic dñs. Gladiū ad occisionē. ⁊ canes ad lacerādū. ⁊ volatilia celi ⁊ bestias ēre ad devorandū ⁊ dissipandū. ⁊ dabo eos i feruorē vniūsis regnis ēre ꝓpē manassen filiū ezechie regis iuda sup oibus que fecit in hrlm. Quis. n. miserebitur tui hrlm: Aut q̄s ꝓtristabit ꝑ te: Aut q̄s ibit ad rogandū ꝑ pace tua: Tu reliq̄sti me dicit dñs: retrorsū abisti. Et extendā manū meā sup te. ⁊ interficiā te. Laborauī rogans. Et dispgā eos ventilabro in portis ēre. Interfeci ⁊ pdidi ꝓplm meū. ⁊ tū a vijs suis nō sūt reuersi. Multiplicate sūt mihi vidue eius sup harenā maris. Induxi eis sup matrē adolescētis vastatorē meridie. misi sup ciuitates repēte terrorē. Infirmata ē q̄ pperit septē: defecit aīa eius. Occidit ei sol cū adhuc esset dies. confusa ē ⁊ erubuit. Et residuos eor⁹ i gladiū dabo in cōspectu inimicor⁹ eor. ait dñs. Ve mihi mat̄ mea. Quare genuisti me virū rixe: virū discordie in vniūsa ēra: Nō fenerauī: nec fenerauit mihi q̄sq̄. Omnes maledicūt mihi dic dñs. Si nō reliq̄e tue i bonū: si nō occurri tibi i tpe afflictiōis: ⁊ i tpe tribulationis aduersū inimicū. Nunq̄d federabit ferrū ferro ab aq̄lone ⁊ es: Divitias tuas ⁊ thesauros tuos i direptionē dabo gratis i omnibus pctis tuis. ⁊ in oib⁹ finibus tuis. Et adducā inimicos tuos ꝑ ēra quā nescis: q̄a ignis succēsus ē in furore meo ⁊ sup vos ardebit. Tu scis dñe: recordare mei ⁊ visita me. ⁊ tuere me ab his q̄ psequūt me. Noli i patientia tua suscipe me. Scito q̄m sustinui ꝓpter te opprobriū. Inventi sūt sermones tui ⁊ comedi eos. Et factū ē mihi ꝯbū tuū i gaudiū ⁊ i letitiā cordis mei: q̄m invocatū ē nomē tuū sup me. dñs ex⁹ exercituū. Nō sedi i concilio ludentiū. ⁊ gliat⁹ sū a facie manus tue. Solus sedebā: q̄m amaritudine replesti me. Quare factus ē dolor me⁹ ꝑpetu⁹. ⁊ plaga mea vesperabilis renuit curari: Facta ē mihi q̄si mendacium aquaꝝ infideliū. Propt̄ hec dicit dñs. Si conuerteris conuertā te. ⁊ ante faciē meā stabis. ⁊ si separaveris ꝓciosū a vili: q̄si os meū eris. Conuertent ipsi ad te. ⁊ tu nō conuerteris ad eos. Et dabo te ꝓphm huic i murū ereū fortē. ⁊ bellabūt adūsū te. ⁊ nō ꝓualebūt: q̄a ego tecū sū ut saluē te ⁊ eruā te dic dñs. Et liberabo te de manu pessimor. ⁊ redimā te de manu fortiū.

XVI

Et factū ē ꝯbū dñi ad me dicēs. Nō accipies uxorē. ⁊ nō erūt tibi filij ⁊ filie i loco isto. Quia hec dicit dñs sup filios ⁊ filias q̄ generant in loco isto. ⁊ sup mres eor. q̄ genuerūt eos. ⁊ sup patres eorū de q̄rū stirpe sunt nati in terra hac. Mortib⁹ egrotationū morient. Nō plāgēt ⁊ nō sepelient. in sterq̄linio sup faciē ēre erūt. Et gladio ⁊ fame ꝯsumēt. ⁊ erit cadaver eor. in escā volatilib⁹ celi ⁊ bestijs ēre. Hec. n. dicit dñs. Ne ingrediaris domū cōuiuij. neq; vadas ad plangendū. neq; ꝯsoleris eos: quia abstuli pacē meā a populo isto dicit dñs. misericordiam ⁊ miserationes. Et morient grandes

⁊ parui i terra ista: nō sepelient⁹ neq; plangēt⁹ ⁊ nō se incidēt⁹ neq; caluitiū fiet p̄o eis. Et nō frangēt⁹ int⁹ eos lugēti panē ad cōsolandū sup mortuo. ⁊ nō dabūt eis potū caliq̄ ad cō-
solādū sup p̄re suo ⁊ mr̄e. Et domū p̄uiuj nō ingrediaris ut sedeas cū eis ⁊ comedas ⁊ bi-
bas: q̄a ꝯ dic̄ dn̄s exercituū ⁊us isr̄l. Ecce ego auferā ⁊ loco isto i oculis vr̄is ⁊ i dieb⁹ vr̄is vocē gaudij ⁊ vocē leticie: vocē sponsi ⁊ vocē sp̄se. Et cū annūciaueris p̄ḃo huic oia
p̄ba ꝯ ⁊ dixerint tibi: q̄re locutus ē dn̄s sup nos ⁊ malū grāde istud? Que nr̄a iniq̄tas aut q̄ pctm̄ nr̄m q̄ p̄ccauim⁹ dn̄o ⁊eo nr̄o dices ad eos. Quia ⁊reliq̄runt me p̄res vr̄i. ait dn̄s. ⁊ abierūt post ⁊eos alienos ⁊ seruie-
rūt eis. ⁊ adorauerūt eos. ⁊ me ⁊reliquerūt ⁊ legē meā nō custodierūt. Ꝟ ⁊ vos pei⁹ opa
tiestis q̄ p̄res vr̄i. Ecce. n. ambulat vnusq̄q; p⁹ p̄uitatē cordis sui mali ut me nō audiat. Et eiciā vos ⁊ terra hac i terrā quā ig̃ratis vos ⁊ p̄res vr̄i. ⁊ seruietis ibi dīs alienis die ac
nocte q̄ non dabūt vob⁹ requiē. Propt⁹ ea ecce dies ⁊eniēt dic̄ dn̄s. ⁊ nō dicet⁹ vltra: viuit dn̄s q̄ eduxit filios isr̄l ⁊ ⁊ra egypti. ꝯ viuit dn̄s qui eduxit filios isr̄l ⁊ ⁊ra aq̄lonis. ⁊ ⁊
vniūsis terris ad q̄s eieci eos. ⁊ reducā eos i terrā suā quā ⁊di p̄ri⁹ eor. Ecce ego mittā piscatores multos dicit dn̄s. ⁊ piscabūt⁹ eos. Et post ꝯ mittā eis multos ⁊natores ⁊ ⁊-
nabunt⁹ eos ⁊ oi mōte ⁊ oi colle. ⁊ ⁊ ca-
uernis petrar⁊: q̄a oculi mei sup ⁊as vias eor. Nō sūt abscondite a facie mea. ⁊ nō fuit oc-
culta iniq̄tas eor ab oculis meis. Et reddā primū duplices iniq̄tates ⁊ pctā eor. q̄a cō-
taminauerūt terrā meā i mortic̄inis idolorū suor. ⁊ abhominatiōnib⁹ suis ⁊mpleuerūt ⁊-
reditatem meā. Dn̄e fortitudo mea ⁊ robur meū. ⁊ refugiū meū in die tribulatiōis. Ad te gētes ⁊niēt ab extremis ⁊re. ⁊ dic̄t. Vere mendaciū possederūt p̄res nr̄i. vanitatē q̄ eis nō p̄fuit. Nūq̄d faciet sibi hō ⁊os. ⁊ ipsi nō sūt dij. Idcirco ecce ego ostendā eis p vicem
hāc ostendā eis manū meā ⁊ virtutē meā. ⁊ sciēt q̄a nomē mihi dn̄s.

XVII

Pp Ecc̄atū iuda scriptū ē stilo ferreo in
ongue adamātino: exaratū sup lati-
tudinē cordis eor. ⁊ in cornib⁹ arar
eorū. Cū recordati fuerīt filij eor araꝝ suaꝝ
⁊ lucor suor. lignorūq; frondentiū i mōtib⁹
excelsis. sacrificātes i agro: fortitudinē tuā
⁊ cōs ⁊esauros tuos in direptionē dabo: ex-
celsa tua ꝓpter pctā i vniūsis finib⁹ tuis. Et relinquer⁊ sola ab hēditate tua quā ⁊di tibi. ⁊ seruire te faciā inimic̄ tuis i ⁊ra quā igno-
ras. Quia ignē succēdist⁹ i furore meo: vsq; in eternū ardebit. Hec dic̄ dn̄s. Maledict⁹ hō q̄ confidit in hoīe. ⁊ ponit carnē brachiū suū ⁊ a dn̄o recedit cor ei⁹. Erit eni q̄si mirice in
⁊serto. ⁊ nō videbit cū ⁊enerit bonū: ⁊ habi-
tabit i siccitate i ⁊serto i terra salsuginis ⁊ inhabitabili. Benedict⁹ vir qui confidit in dño. ⁊ erit dn̄s fiducia ei⁹. Et erit quasi lignū q̄ trāsplātat⁹ sup aq̄s: q̄ ad humorē mittit ra-
dices suas. ⁊ nō timebit cū ⁊enerit estus. Et erit folium eius viride. ⁊ in tpe siccitat⁊ nō erit sollicitū: nec aliq̄n ⁊sinet facere fructū. Prā
uū ē cor hoīs ⁊ inscrutabile. Quis cognoscet illud? Ego dn̄s scrutās cor ⁊ p̄bans renes: q̄
do vnicuiq; iuxta viā suā. ⁊ iux̄ fructū adin-
uētionū suar. Perdix fouit q̄ nō pepit. Fecit diuitias ⁊ nō in iudicio. In dimidio dierū suor ⁊reliquet eas. ⁊ in nouissimo suo erit in-
sipiēs. Soliū glorie altitudinis a p̄ncipio: lo-
cus scificationis nr̄e expectatio isr̄l. Dn̄e oēs q̄ te ⁊relinquūt confundent⁹: recedētes a te in
⁊ra scribent⁹: q̄n ⁊reliquerūt penā aquar⁊ vi-
uentiū. dn̄m. Sana me dn̄e ⁊ sanabor. ⁊ salua
me fac ⁊ salu⁹ ero: q̄n laus mea tu es. Ecce ipsi dicūt ad me. Vbi ē ꝯbū dn̄i? ⁊eniat. Et ego nō sū turbat⁹ te pastor⁊ sequēs. ⁊ die do-
minis nō ⁊sideraui: tu scis. Qđ egressū ē ⁊ labijs meis: rectū in ꝓspectu tuo fuit. Nō sis mihi tu formidini: spes mea tu i die afflictio-
nis. Cōfundant⁹ q̄ me p̄sequunt⁹ ⁊ nō confūdar ego: paueant illi ⁊ nō paueā ego. Induc sup eos die afflictionis. ⁊ duplici contritiē cōtere eos. Hec dicit dn̄s ad me. Vade ⁊ sta in por-
ta filior ꝓpli mei p quā ingrediunt⁹ reges iu-
da ⁊ egrediunt⁹. ⁊ i cunct⁊ portis ir̄l̄m. ⁊ dices ad eos. Audite ꝯbū dn̄i reges iuda. ⁊ omis iu-
da. cūctiq; habitatores ir̄l̄m: q̄ ingredimini per portas istas Hec dicit dn̄s: Custodite aias vr̄as. ⁊ nolite portare pondera in die sabbati nec inferat⁊ p portas ir̄l̄m. ⁊ nolite eijcere one-
ra ⁊ domib⁹ vr̄is in die sabbati. ⁊ ⁊ opus nō facie⁊. Scificate die sabbati sicut p̄cepi p̄ri-
bus vr̄is. Et nō audierūt nec inclinauerūt au-
rē suā: ꝯ indurauerūt ceruicē suā ne audir̄t me. ⁊ ne acciperēt disciplinā. Et erit: si audie-
ritis me dicit dn̄s. ut nō inferatis onera per

portas ciuitatis hui⁹ in die sabbati. & si sanctificaueritis die sabbati ne faciatis in eo op⁹: ingredient⁹ p portas ciuitatis h⁹ reges & principes sedentes sup solium dauid & ascendentes i curribus & equis ipsi & principes eor⁹ viri iuda & habitatores hierl'm. & habitabit ciuitas hec in sempiternum. Et venient de ciuitatib⁹ iuda & circuitu hierl'm & de terra beniamin & de campestrib⁹ & de montosis & ab austro portantes holocaustum & victimam & sacrificium & thus. & inferet oblationem in domum dñi. Si aut non audieritis me ut sanctificetis die sabbati. & ne portetis on⁹. & ne inferatis p portas hierl'm in die sabbati: succedam ignem in portis eius. & deuorabit domos hierl'm & non extinguet.

XVIII

Verbum qd factum est ad hieremiam a dño dicens. Surge & descende in domum figuli. & ibi audies verba mea. Et descendi in domum figuli. & ecce ipse faciebat op⁹ sup rotam. & dissipatum est vas qd ipse faciebat e luto manib⁹ suis. Conuertitq; fecit illud vas alterum: sicut placuerat in oculis eius ut faceret. Et factum est verbum dñi ad me dicens. Nunqd sicut figulus iste: non potero vobis facere dom⁹ israel ait dñs? Ecce sicut lutum in manu figuli: sic vos dom⁹ israel in manu mea. Repente loquar aduersum gentem & aduersus regnum: ut eradicem & destruam & dispdam illud. Si pniam egerit gens illa a malo suo qd locut⁹ sum aduersus eam: agam & ego pniam sup malo qd cogitaui ut facerem ei. & subito loquar de gente & regno ut edificem & plantem illud. Si fecerit malum in oculis meis ut non audiat vocem meam: pniam agam sup bono qd locut⁹ sum ut faceret ei. Nunc ergo dic viro iuda & habitatori hierl'm dicens. Hec dicit dñs. Ecce ego fingo malum vos & cogito cogitationem. Reuertat vnusquisq; a via sua mala. & dirigite vias vras & studia vra. Qui dixerunt. Desperauim⁹. Post cogitationes n. nras ibim⁹. & vnusquisq; pauitatem cordis sui mali faciemus. Ideo hec dicit dñs. Interrogate gentes. Quis audiuit talia horribilia: q fecit nimis virgo israel? Nunqd deficiet de petra agri nix libani: aut euelli possunt aque erumpentes frigide & defluentes? Quia oblitus est mei pplus meus. frustra libabunt & impingentes in viis suis. & in semitis seculi: ut ambularent per eas in itinere non trito. ut fieret terra eor⁹ in desolationem & in sibilum sempiternum. Omnis q pterierit per eam obstupescet. & mouebit caput suum. Sicut ventus vrens dispergam eos coram inimico: ostendam & non faciem ostendam eis in die pditionis eorum. Et dixerunt. Venite & cogitemus contra hieremiam cogitationes. Non enim pibit lex a sacerdote: neq; consilium a sapiente. nec sermo a propheta. Venite & percutiamus eum lingua. & non attendamus ad vniuersos sermones eius. Attende dñe ad me. & audi vocem aduersariorum meorum. Numqd redditur pro bono malum: quia foderunt foueam aie mee. Recordare qm steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum & auerterem indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eor⁹ in famem. & deduc eos in manus gladii. Fiant vxores eor⁹ absq; liberis & vidue. & viri earum interficiantur morte. Iuuenes eor⁹ confodiantur gladio in prelio: audiatur clamor de domibus eorum. Adduces enim sup eos latronem repente: quia foderunt foueam ut caperent me. & laqueos absconderunt pedib⁹ meis. Tu aut dñe scis omne consilium eor⁹ aduersum me in mortem. Ne propitieris iniquitati eor⁹. & peccatum eor⁹ a facie tua non deleatur. Fiant corruentes in conspectu tuo: in tempore furoris tui abutere eis.

XIX

Hec dicit dñs. Vade & accipe lagunculam figuli testeam a seniorib⁹ populi & a seniorib⁹ sacerdotum. & egredere ad vallem filii ennon q est iuxta introitum porte fictilis. & predicabis ibi verba q ego loquar ad te. & dices. Audite verbum dñi reges iuda & habitatores hierl'm. Hec dicit dñs exercituum deus israel. Ecce ego inducam afflictionem sup locum istum: ita ut omnis qui audierit illam tinniant aures eius: eo q dereliquerint me. & alienum fecerint locum istum. & libauerint in eo diis alienis: quos nescierunt ipsi & patres eor⁹ & reges iuda. & repleuerunt locum istum sanguine innocentum. & edificauerunt excelsa baalim ad comburendos filios suos igni in holocaustum baalim: que non precepi. nec locutus sum nec ascenderunt in cor meum. Propterea ecce dies venient dicit dñs. & non vocabit amplius locus iste topheth & vallis filii ennon: sed vallis occisionis. Et dissipabo consilium iuda & hierl'm in loco isto. & subuertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum. & in manu querentium animas eorum. & dabo cadauera eorum escam volatilibus celi & bestijs terre. & ponam ciuitatem hanc in stuporem & in sibilum. Omnis qui pterierit per eam obstupescet. & sibilabit sup vniuersa plaga eius. Et cibabo eos carnibus filiorum suorum. & carnibus filiarum suarum. & vnusquisq; carnes amici sui comedet in obsidione & in angustia in q pcludent

eos ĩmici eoꝝ.⁊ q̃ querũt aĩas eoꝝ. Et cõteres lagũculã in oculis viroꝝ qui ibũt tecum ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs exercituũ. Sic conterã ꝑm istũ ⁊ ciuitatẽ istã: sicut conteritur vas figuli: qõ nõ ꝓt vltra instaurari. Et in toplet sepelient eos qꝝ nõ sit aliꝰ locus ad sepeliendũ. Sic faciam loco huic ait dñs ⁊ habitatoribꝰ ei⁹: ut ponã ciuitatẽ istã sicut toplet. Et erunt domus ir'm ⁊ domꝰ regum iuda sicut locꝰ toplet ĩmũde: cẽs domus in quarũ comatibus sacrificauerunt oĩ militie celi.⁊ libauerunt libamia dijs alienis. Venit aũt hieremias te toplet quo miserat eũ dominꝰ ad ꝓphetandũ.⁊ steterit in atrio domus dñi.⁊ dixit ad cẽm ꝓm. Hec dicit dñs exercituũ te⁹ isrl. Ecce ego inducã sup ciuitatem hanc ⁊ sup cẽs vrbes eiꝰ vniuersa mala q̃ locut⁹ sũ aduersũ eã: qñ indurauerũt ceruicẽ suã ut non audirẽt sermones meos. XX

Et audiuit phassur filius emmer sacerdos q̃ cõstitutꝰ erat ꝓnceps i domo dñi hieremiam ꝓphantẽ sermones istos. Et ꝑcussit phassur hieremiã ꝓphetam.⁊ misit eũ i neruũ qõ erat i porta ueniamĩn supiori i domo dñi. Cũq; illuxisset i crastinũ: eduxit phassur hieremiã te neruo.⁊ dixit ad eum hieremias. Non phassur vocauit dñs nomẽ tuũ ꝟ pauorẽ vndiq;: qa hec dicit dñs. Ecce ego dabo te in pauorẽ ⁊ cẽs amicos tuos.⁊ corruẽt gladio ĩmicoꝝ suoꝝ.⁊ oculi tui videbũt. Et cẽm iudã dabo i manu regis babylõis ⁊ trãsducet eos i babylonem: ⁊ ꝑcutiet eos gladio. Et dabo vntũsam substãtiã ciuitatis hui⁹ ⁊ cẽm laborẽ eiꝰ cẽq; ꝑciũ ⁊ cũctos thesauros regũ iuda: dabo i manu ĩmicoꝝ eoꝝ.⁊ diripiẽt eos ⁊ tollent.⁊ ducent in babylonẽ. Tu aũt phassur ⁊ cẽs habitatores domꝰ tue ibitis in captiuitatẽ.⁊ in babylonẽ venies ⁊ ibi morieris: ibiq; sepelieꝛ tu ⁊ cẽs amici tui q̃bꝰ ꝓphetasti mendaciũ. Seduxisti me dñe ⁊ seductꝰ sũ: fortior me fuisti ⁊ ĩualuisti. Factus sum in derisũ tota die. Qẽs subsannãt me: qa iam olim loq̃r vociferans: iniq̃tatẽ ⁊ vastitatẽ clamito. Et factꝰ est mihi sermo dñi in oprobriũ ⁊ i derisũ tota die. Et dixi. Nõ recordabor eiꝰ: neq; loq̃r vltra in noĩe illiꝰ. Et factꝰ ẽ in cordemeo q̃si ignis exestuãs: claususq; i ossibꝰ meis.⁊ defeci ferre nõ sustinẽs. Audiui.n. contumelias multoꝝ.⁊ terrorẽ i circuitu: psequmini.⁊ psequamur eũ ab oibꝰ viris q̃ erãt pacifici mei ⁊ custodiẽtes latꝰ meũ: si q̃ modo decipiat.⁊ ꝓualeamꝰ aduersus eũ.⁊ ꝓsequmur vltionẽ ex eo. Dñs aũt mecũ ẽ tãq̃ bellator fortis: idcirco q̃ psequũt me cadent.⁊ infirmi erũt.⁊ cõfundent vehemẽter: qa nõ intellexerũt opprobriũ sempiternũ: qd nũq̃ delebit. Et tu dñe exercituũ ꝓbator iusti q̃ vides renes ⁊ cor: videã q̃so vltionẽ tuã ex eis. Tibi.n. reuelaui causam meã. Cantate dño laudate dñm: qa liberauit aiam pauperis de manu malorũ Maledicta dies in q̃ natꝰ sũ: dies in qua peperit me mater mea: nõ sit bñdicta. Maledictus vir q̃ ãnũciauit patri meo dicẽs. natꝰ ẽ tibi puer mascꝰ.⁊ q̃si gaudio letificauit eũ Sit hõ ille ut sũt ciuitates q̃s subuertit dñs ⁊ nõ penituit eũ. Audiat clamorem mane.⁊ vlulatũ in tpe meridiano: qa nõ me interfecit a vulua ut fieret mihi mr̃ mea sepulchrũ. ⁊ vulua eiꝰ cõceptꝰ eternꝰ. Quare de vulua egressus sũ ut viderẽ laborẽ ⁊ dolorẽ.⁊ consumerent in confusione dies mei. XXI

Verbũ quod factũ est ad hieremiam a domino: qñ misit ad eum rex sedechias phassur filium melchie ⁊ sophoniã filiũ maasie sacerdotẽ dicens. Interroga ꝓ nobis dñm: qa nabuchodonosor rex babylonis ꝓeliat aduersũ nos: si forte faciat dñs nobiscũ ꝟm oĩa mirabilia sua.⁊ recedat a nobis. Et dixit hieremias ad eos. Sic dicetis sedechie. Hec dicit dñs te⁹ isrl. Ecce ego cõuertam vasa belli que in manibus vestris sũt.⁊ quibꝰ vos pugnatis aduersũ regẽ babylõis.⁊ chaldeos q̃ obsidẽt vos in circuitu murorũ.⁊ congregabo ea in medio ciuitatis hui⁹.⁊ te bellato ego vos in manu extenta ⁊ in brachio forti ⁊ in furore ⁊ i indignatione ⁊ in ira grãdi.⁊ percutiã habitatores ciuitatis hui⁹. Hoies ⁊ bestie pestilẽtia magna morianꝰ. Et pꝰ hec ait dñs: dabo sedechiã regẽ iuda ⁊ seruos eiꝰ ⁊ populum eiꝰ.⁊ q̃ derelicti sũt i ciuitate hac a peste ⁊ gladio ⁊ fame i manu nabuchodonosor regis babylonis ⁊ in manu ĩmicoꝝ eoꝝ.⁊ in manu q̃rentiũ aiam eoꝝ: ⁊ percutiet eos in ore gladij.⁊ nõ flectet: neq; parcet neq; miserebit. Et ad ꝓphetam hunc dices. Hec dicit dñs te⁹. Ecce ego do coram vobis viã vite ⁊ viã mortis. Qui habitauerit in vrbe hac: morietꝰ gladio ⁊ fame ⁊ peste: q̃ aũt egressus fuerit ⁊ transfugerit ad chaldeos q̃

obsidẽt vos·vinet.⁊ erit ei aia sua q̃si spoliũ. Posui.n.faciẽ meã sup ciuitatẽ banc i malũ ⁊ nõ in tonũ ait dñs. Jnmanu regis babylõis dabit.⁊ exuret eã igni. Et vomui regis iuda Audite ꝙbũ dñi dom⁹ dauid. Hec dicit dñs Judicate mane iudiciũ :⁊ eruite vi oppressũ de manu calũniantis : ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea.⁊ succendat.⁊ nõ sit q̃ extinguat.ꝓpẽ malitiã studioꝝ vrorũ. Ecce ego ad te habitatricẽ vallis solide at q̃ cãpestris ait dñs.q̃ dicit:q̃s pcutiet nos.⁊ quis ingredietᵉ vomos nr̃as. Et visitabo sup vos iux fructũ studioꝝ vr̃oꝝ dic dñs.⁊ succendam ignẽ i saltu eiᵘ.⁊ vorabit oia i circuitu eiᵘ.

Hec dic dñs. Descẽde i domũ XXII
b regis iuda.⁊ loquer ibi ꝙbũ h̃.⁊ dices Audi ꝙbũ dñi rex iuda q̃ sedes sup soliũ dauid·tu ⁊ serui tui ⁊ ꝓpl's tuᵘ q̃ ingredimini per portas istas. Hec dicit dñs. Facite iudiciũ ⁊ iustitiã·⁊ liberate vi oppssũ de manu calũniatoꝛ :⁊ aduenã ⁊ pupillũ ⁊ viduã nolite pcristare nec̃ opprimatᵉ inic̃.⁊ sanguinẽ innocẽtẽ ne effũdatᵉ i loco isto. Si.n.faciẽtes feceritᵉ ꝙbũ istud·ingredieñ p portas domᵘ bᵘ reges sedẽtes de gnẽ dauid sup thronũ eiᵘ.·⁊ ascẽdẽtes currᵘ ⁊ eq̃s ipsi ⁊ serui ⁊ ꝓpl's eoꝝ. Qꝛ si nõ audieritᵉ ꝙba h̃ in memet ipso iurauj dicit dñs:q̃a in solitudinẽ erit domus h̃. Quia h̃ dicit dñs sup domũ regi iuda. Galaad tu mihi caput libani. Si nõ posuero te solitudinem:vrbes ibabitabiles. Et scificabo sup te interficiẽtẽ virũ ⁊ arma eiᵘ ⁊ succidẽt electas cedros tuas ⁊ pcipitabũt in ignẽ.⁊ ptrãsibũt gentes multe p ciuitatem hãc.⁊ dicet vnusq̃sq̃ ꝓximo suo. Quare fecit dñs sic ciuitati hunc grãdi:Et rñdebũt. Eo q̃ dereliq̃rint pactũ dñi dei sui. ⁊ adorauerint deos alienos.⁊ seruierit eis. Nolite flere mortuũ:nec̃ lugeatis sup eũ fletu. Plangite eũ q̃ egredit:q̃a nõ reuertet vltra :nec videbit trã natiuitatis sue. Quia h̃ dicit dñs ad sellũ filiũ iosie regẽ iuda q̃ regnauit ꝓ iosia ꝓpe suo q̃ egressus ẽ de loco isto. Nõ reuertet huc amplᵘ:ẽ in loco ad quẽ trãstulerũ eũ ibi morietᵉ.⁊ trã istã nõ videbit amplᵘ. Ve q̃ edificat domũ suã in iniustitia.⁊ cenacula sua nõ in iudicio. Amicũ suũ opprimet frustra ⁊ mercedem nõ reddet ei. Qui dicit edificabo mihi domũ latã ⁊ cenacula spaciosa : q̃ aperit sibi fenestras.⁊ facit laq̃aria cedrina:pingitq̃ sinopide. Nũq̃d regnabᵘ:q̃a cõfers te cedro. Pat tuᵘ nũq̃d nõ comedit ⁊ bibit ⁊ fecit iudiciũ ⁊ iustitiã:tũc cũ bñ erat ei:Judicauit cãm pauperis ⁊ egeni in bonum suũ. Nũq̃d nõ ideo q̃a cognouit me dicit dñs: Qui ꝙ oculi ⁊ cor ad auaritiã ⁊ ad sanguinẽ innocẽtẽ fundẽdũ ⁊ ad calũniã.⁊ ad curssũ mali opis. Propẽea h̃ dicit dñs ad ioachim filiũ iosie regẽ iuda. Nõ plãgẽt eũ. Ve frat ⁊ ve sozor:nõ pcrepabũt ei ve dñe ⁊ ve iclyte Sepulta asini sepelietᵉ putrefactᵘ ⁊ piectᵘ. extra portas irl'm. Ascẽde libanũ ⁊ clama.⁊ i basan da vocẽ tuã ⁊ clama ad trãseũtes:q̃a cõtriti sũt cẽs amatoꝛes tui. Locutᵘ sum ad te i abundãtia tua:dixisti.nõ audiam. Hec ẽ via tua ab adolescẽtia tua:q̃a nõ audisti vocẽ meã. Q ẽs pastoꝛes tuos pascet vẽtᵘ.⁊ amatoꝛes tui i captiuitatẽ ibũt. Et tũc ꝙfudeꝛis ⁊ erubescꝛes ab oi malicia tua q̃ sedes in libano ⁊ nidificas in cedris. Quõ cõgemuisti cum venissent tibi dolores q̃si dolores parturientᵉ. Viuo ego dic dñs:q̃a si fuerit iechonias filius ioachim regi iuda ãnulus in manu dexꝛa mea:inde euellã eũ. Et dabo te in manu q̃rentiũ aiam tuã.⁊ i manu q̃ꝝ tu formidas faciẽ ⁊ in manu nabuchodonosoꝛ regi babylõis.⁊ i manu chaldeoꝝ. Et mittã te ⁊ matrẽ tuã q̃ genuit te in trã alienã i q̃ nati nõ estis:ibiq̃ moriemi. Et i trã ad quã ipsi leuãt aiam suã ut reuertãt illuc:nõ reuertent. Nunq̃d vas fictile atq̃ cõtritũ vir iste chonias. Nunq̃d vas abscꝛ oi voluptate? Quare abiecti sunt ipse ⁊ semẽ eiᵘ.⁊ piecti i trã quã ignorauerunt Terra·tra·tra·audi sermonẽ dñi. Hec dicit dñs. Scribe virũ istũ sterilẽ: virũ q̃ i diebᵘ suis nõ ꝓsperabit. Nec.n.erit de semine eius vir qui sedeat super solium dauid .⁊ ptãtem habeat vltra in iuda.

XXIII
Ve pastoribᵘ q̃ dissipgũt ⁊ dilacerãt gregem pascue mee dicit dñs. Ideo h̃ dicit dñs deus isrl' ad pastoꝛes q̃ pascũt ꝓpl'm meũ. Vos dispsistis gregẽ meũ ⁊ eiecistis eos.⁊ nõ visitastis eos. Ecce ego visitabo sup vos malitiã studioꝝ vestroꝝ ait dñs. Et ego cõgregabo reliq̃as gregis mei de oibus tris ad q̃s eiecero eos illuc. ⁊ cõuertam eos ad ruta sua ⁊ crescẽt ⁊ multiplicabũt.⁊ suscitabo sup eos pastoꝛes ⁊ pascẽt eos. Nõ formidabũt vltra.⁊ nõ pauebũt.⁊ nullᵘ q̃rens ex nũero dic dñs. Ecce dies venit dic dñs

ꝛ suscitabo dauid germē iustū. ꝛ regēbit rex ꝛ
sapiēs erit. ꝛ facit iudiciū ꝛ iusticiā i ērā. In
diēb⁹ illis saluabit̄ iuda: ꝛ isrl habitabit cōfi
denē. Et hc ē nomē qđ vocabūt cū. dns iust⁹
nr̄. Propt̄ hc ecce dies veniūt dic̄ dns. ꝛ non
dicēt vltra viuit dns q̄ eduxit filios isrl de
terra egypti: hc viuit dns qui eduxit ꝛ adduxit semen dom⁹ isrl de ēra aq̄lonis ꝛ de cunctis terris ad qs ejeceram eos illuc. ꝛ habitabūt i ēra sua. Ad ꝓphas. Cōtritū ē cor meū in medio mei: cōtremuerūt oia ossa mea. Factus sum q̄si vir ebri⁹. ꝛ q̄si hō madid⁹ a vino a facie dn̄i. ꝛ a facie ꝑvor scōr ei⁹: quia adulteriis repleta ē ēra: q̄a a facie maledicti onis luxit ērа: arefacta sūt arua deserti. Fact⁹ ē curs⁹ eor mal⁹. ꝛ fortitudo eor dissimilis. Prophēta nāq ꝛ sacerdos polluti sūt. ꝛ i domo mea inueni malū eor ait dns. Idcirco via eor erit q̄si lubricū i tenebris: impellēt. n. ꝛ corruent i ea. Afferā. n. sup eos mala: annū visitatiōis eor ait dns. Et i ꝓphis samarie vidi fatuitatē. ꝛ ꝓphetabāt i baal: ꝛ decipiebant ꝑplm meū isrl. Et i ꝓphis irl̄m vidi similitudinē adulterātiū ꝛ iter mēdacij. Et cōfortauerunt man⁹ pessimor: ut nō cōuerterē⁹ vnus quisq⁹ a malitia sua. Facti sūt mihi oēs sodoma: ꝛ habitatores ei⁹ q̄si gomorra. Propt̄ea hc dicit dns exercituū ad ꝓphas. Ecce ego cibabo eos absinthio: ꝛ potabo eos felle. A ꝓphetis. n. irl̄m egressa ē pollutio sup oēm ērā. Hec dic̄ dns exercituū. Nolite audire ꝑba ꝓphetarū q̄ ꝓphetāt vobis. ꝛ decipiūt vos. Visionē cordis sui loquunt: nō de ore dn̄i. Dicunt bis q̄ blasphemāt me locut⁹ ē dns pax erit vobis: ꝛ oīb⁹ q̄ ambulāt i pranitate cordis sui dixerūt: nō veniet sup vos malū. Quis. n. affuit in cōsilio dn̄i: ꝛ vidit ꝛ audiuit sermonē ei⁹? Quis considerauit ꝑbū illi⁹ ꝛ audiuit? Ecce turbo dnīce indignatiōis egredietur. ꝛ tempestas erūpens sup caput impiorū veniet. Nō reuertet furor dn̄i vsq⁹ dū faciat. ꝛ vsq⁹ dū cōpleat cogitationē cordis sui. In nouissimis diēb⁹ intelligetis cōsiliū ei⁹. Nō mittebam ꝓphas. ꝛ ipsi currebāt: nō loquebar ad eos. ꝛ ipsi ꝓphetabāt. Si stetissent in cōsilio meo ꝛ nota fecissent ꝑba mea ꝑplo meo: auertissem vtiq⁹ eos a via sua mala ꝛ cogitationib⁹ suis pessimis. Putas ne de⁹ e vicino ego sū dic̄ dns. ꝛ nō de⁹ de longe? Si occultabit̄ vir i abscōditis: ꝛ ego nō videbo eū dic̄ dns

Nūqđ nō celū ꝛ ērā ego impleo dicit dns? Audiui q̄ dixerūt ꝓphe ꝓphetantes in nōie meo mēdaciū atq⁹ dicētes: Somniaui: somniaui. Usq⁹q̄ istud ē in corde ꝓphetar⁹ vaticinātiū mendaciū: ꝛ ꝓphetantiū seductiones cordis sui: Qui volūt facere ut obliuiscatur ꝑplus me⁹ nois mei: ꝓpt̄ somnia eor q̄ narrat vnus q⁹q⁹ ad ꝓximū suū: sicut obliti sūt pres eor nois mei ꝓpt̄ baal. Propheta q̄ habz somniū narret somniū: ꝛ q̄ habz sermonē meū loquatur sermonem meū vere. Quid paleis ad triticū dic̄ dns. Nūqđ nō ꝑba mea sūt q̄si ignis ardēs dic̄ dns: ꝛ q̄si malle⁹ cōterēs petrā? Propt̄ea ecce ego ad ꝓphas ait dns: q̄ furāt ꝑba mea vnus q⁹q⁹ a ꝓximo suo. Ecce ego ad ꝓphas ait dns q̄ assumūt linguas suas: ꝛ aiūt dic̄ dns. Ecce ego ad ꝓphas somniātes mēdaciū dicit dns: q̄ narrauerūt ea ꝛ seduxerūt ꝑplm meū in mēdacio suo: ꝛ i miraculis suis cū ego nō misissem eos nec mādassem eis: q̄ nihil ꝓfuerūt ꝑplo huic dic̄ dns. Si igit̄ interrogauerit te ꝑplus iste uel ꝓpheta aut sacerdos dicēs qđ ē onus dn̄i? dices ad eos vos estis onus. Proiiciā q̄ppe vos dicit dns. Et ꝓpha ꝛ sacerdos ꝛ ꝑplus q̄ dicit onus dn̄i: visitabo sup virū illū ꝛ sup domū ei⁹. Nec dicet vnus q⁹q⁹ ad ꝓximū ꝛ ad fratrem suū. Quid rndit dns: ꝛ qđ locut⁹ ē dns: Et onus dn̄i vltra nō memorabit̄: q̄a onus erit vnicuiq⁹ sermo su⁹. Et peruertistis ꝑba dei viuētis: dn̄i exercituū dei nr̄i. Hec dices ad ꝓphētā. Quid rndit tibi dns ꝛ qđ locutus est dns? Si aūt onus dn̄i dixerit: ꝓpt̄ hc hc dic̄ dns. Quia dixistis sermonē istum onus dn̄i: ꝛ misi ad vos dicēs: nolite dicere onus dn̄i ꝓpt̄ea ecce ego tollā vos portās ꝛ derelinquā vos ꝛ ciuitat̄ quā dedi vob ꝛ pr̄ib⁹ vr̄is a facie mea: ꝛ dabo vos i opprobriū sempiternū: ꝛ ignominiā eternā q̄ nūq⁹ oblivione delebitur.

Ostēdit mihi dns: ꝛ ecce duo calatbi pleni ficis positi añ templū dn̄i postq⁹ trāstulit nabuchodonosor rex babylōis iechoniā filiū ioachim regem iuda ꝛ ꝓncipes ei⁹ ꝛ fabros ꝛ iclusores de irl̄m ꝛ adduxit eos in babylonem. Calatbus vn⁹ ficus bonas habebat nimis: ut solent ficus esse ꝓmi tēporis. Et calatbus vn⁹ ficus habebat malas nimis q̄ comedi nō poterant eo q̄ essent male. Et dixit dns ad me. Quid tu vides hieremia? Et dixi. Fic⁹ fic⁹ bonas.

tonas valde ⁊ malas malas valde: q̃ comedi nõ pñt eo q̃ sint male. Et factũ ẽ verbum dñi ad me dicẽs. Hec dicit dñs deus israel. Sicut fic⁹ hr tone sic cogĩscã trãsmigr̃tionẽ iuda: quã emisi de loco isto i trã chaldeoꝝ in bonũ: ⁊ ponã oculos meos super eos ad placandũ. Et reducã eos in trã hãc: ⁊ edificabo eos ⁊ nõ destruã: ⁊ plãtabo eos ⁊ nõ euellã ⁊ dabo eis cor ut sciãt me q̃a ego sũ dñs. Et erũt mihi in pp̃m: ⁊ ego ero eis in deũ: q̃a reuertẽt ad me i toto corde suo. Et sicut ficus pessime q̃ comedi nõ possunt eo q̃ sint male: sic dicit dñs: sic dabo sedechiã regẽ iuda ⁊ pncipes ei⁹ ⁊ reliq̃s de hr̃m q̃ remãserũt in hac terra: ⁊ q̃ habitãt i terra egypti. Et dabo eos in vexationẽ afflictionẽq; oib⁹ regnis terre: i opprobriũ ⁊ in paratolã ⁊ i puerbiũ ⁊ i maledictionem in vniuersis locis ad q̃ eiecí eos: ⁊ mittã in eis gladiũ ⁊ famẽ ⁊ pestem donec cõsumãt de terra quã dedi eis ⁊ pri⁹ eorum.

CXXV

Verbũ q̃ factũ ẽ ad hieremiã de oi pplo iude in ãno q̃rto ioachim filij iosie regis iuda: ipse ẽ ann⁹ pr̃m⁹ nabuchodonosor regis babylonis. Et locut⁹ ẽ hieremias pphã ad oẽm pplm iuda ⁊ ad vniuersos habitatores hr̃m dicens: A tertiodecimo anno iosie filij ãmon regis iuda vsq; ad diẽ hãc ipse ẽ terti⁹ ⁊ vicesimus ann⁹: factũ ẽ pho dñi ad me: ⁊ locut⁹ sũ ad vos de nocte cõsurgẽs ⁊ loquẽs. ⁊ nõ audistis Et misit dñs ad vos oes seruos suos pphas cõsurgẽs diluculo mittẽsq; ⁊ nõ audistis: neq; inclinastis aures vestras ut audiretis cũ diceret. Reuertimini vnusquisq; a via sua mala. ⁊ a pessimis cogitationibus vestris. ⁊ habitabitis in trã quã dedit dñs vobis ⁊ pri⁹ vestris a seculo ⁊ vsq; in seculũ. Et nolite ire post deos alienos ut seruiatis eis adoretisq; eos: neq; me ad iracũdiã puoceti⁹ i opib⁹ manuũ vr̃ar: ⁊ nõ affligã vos. Et nõ audistis me dicit dñs: ut me ad iracũdiã pvocaretis i opibus manuũ vr̃ar in malũ vr̃m. Propẽea hec dicit dñs exercituũ. Pro eo q̃ nõ audistis verba mea: ecce ego mittã ⁊ assumã vniuersas cognationes aquilonis ait dñs. ⁊ nabuchodonosor regem babylõis seruũ meũ: ⁊ adducã eos sup trã istã ⁊ super habitatores ei⁹ ⁊ sup oes nationes q̃ in circuitu illi⁹ sunt: ⁊ interficiã eos ⁊ ponã eos i stupore ⁊ i sibilũ ⁊ in solitudines sempiternas. Perdãq; ex eis voce gaudij ⁊ voce leticie: voce sponsi ⁊ voce sponse: vocem mole ⁊ lumen lucerne. Et erit vniuersa trã ei⁹ i solitudinẽ ⁊ i stupore: ⁊ seruient oes gentes iste regi babylonis septuagita annis. Cũq; ipleti fuerit septuagita anni. visitabo sup regẽ babylõis ⁊ sup gentẽ illam dicit dñs iniq̃tatẽ eorũ: ⁊ sup trã chaldeoꝝ: ⁊ ponam illã in solitudines sempiternas Et adducã sup trã illã oia vba mea q̃ locutus sum sup eam: oe q̃ scriptũ ẽ i libro isto. q̃cũq; pphauit hieremias aduersũ oes gentes: quia seruierũt eis cũ essent gẽtes multe ⁊ reges magni. Et reddam eis scm opa eoꝝ. ⁊ scm facta manuũ suarum. Quia sic dicit dñs exercituũ de⁹ israel Sume calicẽ vini furoris huiusmodi de manu mea ⁊ ppinabis de illo cũctis gẽtib⁹ ad q̃s ego mittã te ⁊ bibẽt: ⁊ turbabũt ⁊ insanient a facie gladij quẽ ego mittã inter eos. Et accepi calicem de manu dñi. ⁊ ppinaui cũctis gẽtibus ad q̃s misit me dñs: hierusalẽ ⁊ ciuitatibus iuda ⁊ regib⁹ ei⁹ ⁊ pncipibus ei⁹ ut darẽ eos i solitudinẽ ⁊ in stupore ⁊ in sibilum ⁊ in maledictionẽ sicut ẽ dies ista. Pharaoni regi egypti ⁊ seruis ei⁹ ⁊ pncipib⁹ ei⁹ ⁊ i oi pplo ei⁹. ⁊ vniuersis generaliter cũctis regib⁹ trre ausitidis. ⁊ cũctis regib⁹ trre philistijm ⁊ ascalonis ⁊ gaze ⁊ accaron ⁊ reliq̃s idumee ⁊ moab ⁊ filijs ãmon ⁊ cunctis regibus tyri ⁊ vniuersis regib⁹ sidonis ⁊ regib⁹ terre insulaꝝ q̃ sũt trãsmare: ⁊ dedan ⁊ thema ⁊ buz ⁊ vniuersis q̃ attonsi sũt i comã ⁊ cũctis regib⁹ arabie. ⁊ cũctis regibus occidentis q̃ habitãt in deserto. ⁊ cũctis regib⁹ zambri. ⁊ cunctis regibus elam. ⁊ cunctis regibus medo rũ: cũctis quoq; regib⁹ aquilonis de prope ⁊ de longe: vnicuiq; ꝓtra fratrẽ suũ: ⁊ oibus regnis terre que sup faciẽ ei⁹ sunt. Et rex sesach bibet post eos. Et dices ad eos. hec dicit dñs exercituũ de⁹ israel. Bibite ⁊ iebriamini ⁊ vomite ⁊ cadite: neq; surgatis a facie gladij quẽ ego mittã inter vos. Cũq; noluerit accipere calicẽ de manu tua ut bibat: dices ad eos. Hec dicit dñs exercituũ. Bibẽtes bibetis Quia ecce in ciuitate i q̃ invocatũ ẽ nomẽ meũ ego incipio affligẽ: ⁊ vos q̃si innocentes ⁊ immunes eritis? Nõ eritis immunes. Gladiũ enim ego voco sup oes habitatores trre. dicit dñs exercituũ. Et tu pphetabis ad eos oia verba hec: ⁊ dices ad illos. Dominꝰ de excelso rugiet. ⁊ de habitaculo scõ suo dabit vocẽ suã. Rugiẽs rugiet

sup̄ vecorē suū. Celeuma quasi calcantiū cō-
cinet aduersus eos habitatores terre. Quenit
sonit⁹ vsq; ad extremā ꝛre q̄a iudiciū dño cū
gētib⁹. Judicat ipe cū oi carne. Impios tra-
didi gladio dic dns. Hec dic dns exercituū
Ecce afflictio egredief a gēte i gētē ⁊ turbo
magn⁹ egredief a sūmitatib⁹ ꝛre: ⁊ erūt inē-
fecti dñi in die illa a sūmo ꝛre vsq; ad sūmū
ei⁹. Nō plāgent ⁊ nō colligēt nec; sepelient:
in sterq̄liniū sup faciē terre iacebūt. Ululate
pastores ⁊ clamate. ⁊ aspgite vos cinere opti-
mates gregis: q̄a cōpleti sūt dies vri ut inēfi-
ciami. ⁊ dissipatiōes vre ⁊ cadet q̄si vasa p̄-
ciosa. ⁊ pibit fuga a pastorib⁹. ⁊ saluatio ab
optimatib⁹ gregis. Vox clamoꝝ pastoꝝ ⁊ plu-
lat⁹ optimatū gregis: q̄a vastauit dns pascua
eoꝝ. ⁊ pticuerūt arua pacis a facie ire furoris
dñi. Dereliq̄t q̄si leo tabernaculū suū: q̄a fcā
est tra eoꝝ i desolationē a facie ire colūbe. ⁊ a
facie ire furoris domini.

XXVI

In p̄ncipio regni ioachi filij iosie regis
iuda fcm̄ ē vbū istud a dño dicēs. Hec
dic dns. Sta i atrio dom⁹ dñi. ⁊ loq̄re
ad oēs ciuitates iuda. de q̄b⁹ veniūt ut adorēt
i domo dñi: vniūsos vmones. q̄s ego mādaui
tibi ut loq̄r ad eos. Noli ibtrabē vbū: si forte
audiāt ⁊ puertāt vn⁹ q̄sq; a via sua mala:
⁊ peniteat me mali q̄ cogitaui facē eis p̄
malitiā studioꝝ eoꝝ. Et dices ad eos. Hec di
cit dns. Si nō audieritis me ut ābuletis in lege
mea quā dedi vobis ut audiatis vmones puoꝝ
meoꝝ p̄phaꝝ q̄s ego misi ad vos de nocte cō-
surgēs ⁊ dirigēs. ⁊ nō audistis: dabo domū istā
sic silo. ⁊ vrbē hāc dabo i maledictionē cūcti
gētib⁹ ꝛre. Et audierūt sacerdotes ⁊ p̄phe ⁊
oīs ppls bieremiā loquētē vbā hec i domo dñi.
Cūq; cōpleret bieremias loquēs oīa q̄ p̄cep-
rat ei dns ut loq̄ret ad vniūsū ppl̄m: apphē-
derūt eū sacerdotes ⁊ p̄phe ⁊ oīs ppls dicēs
Morte morias. Quare p̄phauit i nōie dñi di-
cēs: sic silo erit dom⁹ hec. ⁊ vrbs ista desola-
bit eo q̄ nō sit habitator. Et cōgregat⁹ ē oīs
ppls adūsus bieremiā i domo dñi. Et audie-
rūt p̄nc̄pes iuda vbā hec. ⁊ ascenderūt de domo
regis i domū dñi. ⁊ sederūt i introitu porte do-
m⁹ dñi nouē. Et locuti sūt sacerdotes ⁊ p̄phe
ad p̄nc̄pes ⁊ ad oēm ppl̄m dicētes. Judiciū
mortis ē viro huic: q̄a p̄phauit adūsus ciuita-
tē istā sic audistis auribus vris. Et ait bieremias
ad oēs p̄nc̄pes ⁊ ad vniūsū ppl̄m dicēs. Dns
misit me ut p̄phare ad domū istā ⁊ ad ciuita
tē hāc oīa vba q̄ audistis. Nūc g̃ bonas facite
vias vras. ⁊ studia vra ⁊ audite vocē dñi dei
vri. ⁊ penitebit dñm mali q̄ locut⁹ ē adūsū
vos. Ego aūt ecce i manib⁹ vris sū: facite mi
q̄ bonū ⁊ rectū ē i oculis vris. Verūtn scie
tote ⁊ p̄gscite q̄a si occideritis me. sāguinē in-
nocētē tradetis vosmetipos ⁊ ciuitatē istā
⁊ habitatores ei⁹. In vitate. n. misit me dns ad
vos: ut loq̄rer i auribus vris oīa vba hec. Et di-
xerūt p̄nc̄pes ⁊ oīs ppls ad sacerdotes ⁊ ad
p̄phas. Nō ē viro huic iudiciū mortis: q̄a in
nōie dñi dei nri locut⁹ ē ad nos. Surrexerūt
g̃ viri de senioribus ꝛre ⁊ dixerūt ad cēm cetū
ppli loquētes. Micheas demorasthi fuit pro-
phēta in diebus ezechie regis iuda. ⁊ ait ad oēm
ppl̄m iude dicēs. Hec dic dns exercituū. Syon
quasi ager arabit. ⁊ in̄ ꝛm i aceruū lapidū
erit ⁊ mons domus i excelsa siluaꝝ. Nūq̄d mor-
te odēnauit eū ezechias rex iuda ⁊ oīs iuda:
Nūq̄d nō timuerūt dñm ⁊ deprecati sūt faciē
dñi. ⁊ penituit dñm mali q̄ locutus fuerat
adūsū eos: Ita q; nos facim⁹ malū grande ā
aias nras. Fuit ē vir p̄phetās i nomie dñi
urias filius semei de cariathiarim ⁊ p̄phauit
adūsus ciuitatē istā. ⁊ adūsus ꝛram hāc iux oīa
vba bieremie. Et audiuit rex ioachi ⁊ oēs po-
tētes ⁊ p̄nc̄pes ei⁹ vba hec. ⁊ q̄siuit rex inēficē
eū. ⁊ audiuit urias ⁊ timuit: fugit q; ⁊ ingres-
sus ē egyptū. Et misit rex ioachi viros i egy-
ptum helchanā filiū achobor ⁊ viros cū eo in
egyptū. Et eduxerūt uriā de egypto. ⁊ adduxe-
rūt eū ad regē ioachi. ⁊ pcussit eū gladio. ⁊
proicit cadauer ei⁹ in sepulchris vulgi ignō-
bilis. Igitur manus aicham filij saphan fuit
cū bieremia ut nō tradere⁹ in man⁹ populi. ⁊
interficerent eum.

XXVII

In principio regni ioachim filij iosie re-
gis iuda factum est verbū istud ad bie-
remiā a dño dicens. Hec dicit dns ad
me. Fac tibi vincula ⁊ catenas ⁊ pones eas
in collo tuo. ⁊ mittes eas ad regē edom ⁊ ad
regē moab ⁊ ad regē filiorū amon ⁊ ad regē
tyri ad regē sidonis i manu nūciox q̄ venerūt
in̄ ꝛm ad sedechiā regem iuda. ⁊ precipies eis
ut ad dños suos loquāt. Hec dic dns exercitu-
uū de⁹ isrl. Hec dicetis ad dños vros. Ego
feci terā ⁊ homines ⁊ iumenta q̄ sūt sup faciē
tre in fortitudine mea magna. ⁊ in brachio meo
extēto. ⁊ dedi eā ei qui placuit i oculis meis.

Et nūc itaq; ego dedicēs terras istas i manu nabuchodonosor regi babylonis ſui mei. Insuper & bestias agri dedi ei ut ſuiāt illi. Et seruient ei oēs gētes. & filio ei⁹ & filio filij ei⁹ donec ueniat tps ēre ei⁹ & ipſi⁹. Et seruiēt ei gētes multe & reges magni. Gens aūt & regnū qđ nō seruierit nabuchodonosor regi babylonis. & ḡcūq; nō curuauerit collū suū sub iugo regi babylonis: in gladio & i fame & i pſte uisitabo sup gentē illā ait dñs: donec cōsumā eos in manu ei⁹. Vos ḡ nolite audire ꝓphas uēos & diuinos & somniatores & augures & maleficos q̄ dicūt uob: nō seruiet regi babylonis: qa mēdaciū ꝓphetāt uobis ut lōge faciāt uos de ēra ſua. & eijciāt uos & peat. Porro gens q̄ subiecerit ceruicē suā sub iugo regi babylonis & ſuierit ei: dimittā eā in ēra sua dic dñs. & colet eā & habitabit i ea. Et ad sedeciā regē iuda: locut⁹ ſū ēm oīa ꝓba h dicēs Subijcite colla ūra sub iugo regi babylonis: & seruite ei & pplo ei⁹. & uiuet. Quare morie mini tu & pplus tu⁹ gladio & fame & pſtc: sicut locut⁹ ē dñs ad gentē q̄ seruire noluerit regi babylonis: Nolite audire ꝓba ꝓphaꝝ dicentiū uob: nō seruiet regi babylonis: qa mēdaciū ipſi loquunt uobis. Quia nō misi eos: ait dñs. & ipi ꝓphetāt in nōe meo mēdacit: ut eijciāt uos & peat tā uos q̄ ꝓphe q̄ uaticinant uobis. Et ad sacerdotes & ad pplm istū locut⁹ sū dicēs. Hec dic dñs. Nolite audire ꝓba ꝓphetaꝝ uoꝝ q̄ ꝓphetāt uob: dicētes ecce uasa dñi reuertent de babylone nūc cito. Mendaciū n. ꝓphetāt uobis. Nolite ḡ audire eos: h ſuite regi babylonis ut uiuat. Quare dat h ciuitas i solitudinē: Et si ꝓphe sūt. & ē ꝓbū dñi in eis: occurrāt dño exercituū: ut nō ueniant uasa q̄ derelicta fuerāt in domo dñi & in domo regi iuda & i ihrlm: in babylonē. Quia hec dicit dñs exercituū ad colūnas & ad mare & ad bases & ad reliq̄ uasoꝝ q̄ remāserūt i ciuitate hac q̄ non tulit nabuchodonosor rex babylōis cū trāsferret iechoniā filiū ioachim regē iuda de ihrlm in babylonē & oēs optimates iuda & ihrlm. Quia hec dicit dñs exercituū deus ihrl: ad uasa que derelicta sunt i domo dñi & in domo regis iuda & ihrlm. In babylonē transferent. & ibi erūt usq; ad die uisitationis sue: dicit dñs. Et afferri faciā ea. & restituā in loco isto.

CAPVT XXVIII

Et factū ē i āno illo: in pncipio regni sedecie regis iuda: in anno ḡrto i mēse qnto dixit ad me ananias filꝰ aḡur ꝓphe de gabaon i domo dñi coram sacerdotib⁹ & oi pplo dicēs. Hec dic dñs exercituū deus ihrl. Cōtriui iugū regis babylōis. Adhuc duo anni dier. & ego referri faciā ad locū istū oīa uasa dñi q̄ tulit nabuchodonosor rex babylonis de loco isto. & trāstulit ea i babylonē. Et iechoniā filiū ioachim regē iuda. & oēm trāsmigrationē iude q̄ ingressi sūt i babylonē ego reuertā ad locū istū ait dñs. Cōteram. n. iugū regis babylonis. Et dixit hieremias ꝓphe ad ananiā ꝓphetā i oculis sacerdotū & i oculis oīs pplī q̄ stabāt in domo dñi. & ait hieremias ꝓphetа. Amen. Sic faciat dñs. Suscitet dñs uerba tua q̄ ꝓphetasti: ut referant uasa i domū dñi & omis trāsmigratio de babylōe ad locū istū. Uerūtn audi ꝓbū h qđ ego loqr i aurib⁹ tuis. & in aurib⁹ uniūsi pplī. Prophe q̄ fuerūt añ me & añ te ab initio. & ꝓphauerūt sup terras multas & sup regna mḡa de plīo & de afflictiē & de fame: ꝓphe q̄ uaticinat⁹ ē pacē: cū uenerit ꝓbū ei⁹ tūc sciet ꝓphe quē misit dñs i ueritate. Et tulit ananias ꝓphetа catenā de collo hieremie ꝓphe. & confregit eā. Et ait ananias i conspectu oīs pplī: dicēs. Hec dic dñs. Sic cōfringā iugū nabuchodonosor regis babylonis pst duos annos dier de collo oīuz gētiū. Et abijt hieremias ꝓphe i uiā suā. Et factū ē ꝓbū dñi ad hieremiā p⁹ qⁿ confregit ananias ꝓphe catenā de collo hieremie ꝓphe dicēs. Vade & dices ananie. Hec dicit dñs. Catenas ligneas cōtriuisti. & facies p eis catenas ferreas: qa hec dicit dñs exercituū deus ihrl. Jugū ferreū posui sup collū cūctaꝝ gētiū istaꝝ: ut seruiant nabuchodonosor regi babylonis. & seruiēt ei: insup & bestias ēre dedi ei. Et dixit hieremias ꝓphe ad ananiā ꝓphetam: Audi anania. Nō misit te dñs. & tu confidere fecisti pplm istū in mēdacio. Idcireo hec dicit dñs. Ecce ego mittā te a facie ēre. Hoc anno morier. Aduersū. n. dñm locut⁹ es. Et mortu⁹ ē ananias ꝓphe i āno illo: mēse septimo.

CAPVT XXIX

Et hec sūt ꝓba libri que misit hieremias ꝓphetа de ihrlm ad reliquas senioꝝ trāsmigrationis & ad sacerdotes & ꝓphetas & ad oēm pplm quē transduxerat nabuchodonosor de ihrlm in babylonē: p⁹ qⁿ egressus ē iechonias rex & dña & eunuchi & pncipes iuda & hierusalē. & faber &

incluſo: ꝛ hieruſalē in manu elaſa filij ſaphā
ꝛ gamalie filij ẏelebie q̄s miſit ſedechias rex
iuda ad nabuchodonoſo: regē babylonis i ba-
bylonē dicēs. Hec dicit dñs exercituū ⁊eus
iſrl: oi trāſmigratiōi quā trāſtuli ⁊ hrlm in
babylonē. Edificate domos ⁊ habitate. ⁊ plā-
tate: hortos ⁊ comedite fructū eor. Accipite
vxores ⁊ generate filios ⁊ filias. ⁊ date filijs
vris vxores. ⁊ filias vras date viris. ⁊ pari-
ant filios ⁊ filias ⁊ multiplicabimī ibi. ⁊ no-
lite eē pauci numero. ⁊ q̄rite pacē ciuitat̄ ad
quā trāſmigrare vos feci. ⁊ orate ꝓ ea ad dñm
qa i pace illi⁹ erit pax vobis. Hec dic dñs ex-
ercituū ⁊eus iſrl. Non vos seducāt ꝓphe vri q̄
ſūt i medio vrm. ⁊ diuini vri. ⁊ ne attendat̄
ad somnia vra q̄ vos somniat̄ qa falso ipi ꝓ-
phetāt vobis in nomine meo. ⁊ nō miſi eos dicit
dñs. Quia h̄ dic dñs. Cū ceperint ipleri in
babylone septuagita āni: visitabo vos ⁊ ſuſci-
tabo ſup vos verbū meū bonū: ut reducā vos
ad locū iſtū. Ego.n. scio cogitatiōes q̄s cogi-
to ſup vos dic dñs: cogitatiōes pacis ⁊ nō af-
flictiōis: ut det vobis finē ⁊ patiētiā. ⁊ inuo-
cabit̄ me ⁊ viuet̄. ⁊ orabit̄ me ⁊ ego exaudiā
vos: q̄ret̄ me ⁊ inuenie. Cū q̄sieri me in toto
corde vro: inueniar ⁊ vobis ait dñs. Et redu-
cā captiuitatē vram. ⁊ congregabo vos ex vni-
uersis gētib⁹ ⁊ ex cunct̄ loc̄ ad q̄ expuli vos
dic dñs. Et reuerti vos faciā ex loco ad quē
trāſmigrare vos feci: qa vixistis. Suscitabit
nobis dñs ꝓphas i babylone. Quia h̄ dicit
dñs ad regē q̄ sedet ſup ſoliū dauid ⁊ ad oēm
plm habitatorē urbis h⁹: ad frēs vros q̄ nō
ſūt egressi vobiscū i trāſmigrationē. Hec dic
dñs exercituū. Ecce mittā i eos gladiū ⁊ fa-
mē ⁊ pestē. ⁊ ponā eos q̄si ficus malas q̄ co-
medi nō pñt eo ꝙ pessime sint: ⁊ psequar eos in
gladio ⁊ i fame ⁊ i pestilētia. Et dabo eos i
vexatiōnē vniūsis regnis ere. i maledictionē
⁊ in stupore ⁊ i sibilū ⁊ i opprobriū cūct̄ gen-
tib⁹ ad q̄s ego eiecī eos: eo ꝙ nō audierit ver-
ba mea dicit dñs. q̄ miſi ad eos p ſuos meos
ꝓphas ex nocte ꝓsurgēs ⁊ mittēs: ⁊ nō au-
diſtis dicit dñs. Vos g̃ audite ẏbū dñi ois
trāſmigratio quā emiſi ex hrlm in babylonē.
Hec dicit dñs exercituū ⁊eus iſrl ad achab fi-
liū cholie ⁊ ad sedechiā filiū maasie q̄ ꝓphe-
tāt vobis i nomine meo mēdacē. Ecce ego tra-
dā eos i manu nabuchodonoſo: regi babylo-
nis. ⁊ percutiet eos i oculis vris. Et assumet ex
eis maledictio oi trāſmigrationi iude q̄ ē in
babylone dicētiū. Ponat te dñs sic sedechiā
⁊ sicut achab: q̄s frixit rex babylonis i igne:
ꝓ eo ꝙ fecerint stulticiā i iſrl. ⁊ mechati ſūt
in vxores amicor ſuor. ⁊ locuti ſūt ẏbū i no-
mine meo mēdacē. qđ nō mādaui eis. Ego
ſū iudex ⁊ testis dic dñs. Et ad semeiā nee-
lamiten dices. Hec dic dñs exercituū ⁊eus
iſrahel. Pro eo ꝙ miſiſti i nomine meo libros ad
oēm plm q̄ ē in hrlm ⁊ ad sophoniā filiū ma-
aſie sacerdotē: ⁊ ad vniūsos sacerdotes di-
cēs: dñs dedit te sacerdotē ꝓ ioiade sacerdo-
te ut sis dux i domo dñi supoēm viz arrepti-
ciū ⁊ ꝓphetātē, ut mittas eū i neruū ⁊ i car-
cerē. Et nūc q̄renō increpasti hieremiā ana-
thotiten q̄ ꝓphetat vobis: Quia sup h̄ miſit
in babylonē ad nos dicēs. Longū ē: edificate
domos ⁊ habitate ⁊ plantate hortos ⁊ come-
dite fruct⁹ eor. Legit g̃ sophonias sacerdos
libz iſtū: in auribus hieremie ꝓphe. Et factū ē
verbū dñi ad hieremiā dicēs. Mitte ad oēm
trāſmigrationē dicēs. Hec dicit dñs ad se-
meiā neelamiten. Pro eo ꝙ ꝓphetauit vobis
semeias ⁊ ego nō miſi eū. ⁊ fecit vos confidere
in mēdacio: idcirco h̄ dic dñs. Ecce ego visi-
tabo ſup semeiā neelamiten ⁊ ſup semē eius.
Nō erit ei vir sedēs i medio ꝓpli h⁹. ⁊ nō vi-
debit bonū qđ ego faciā ꝓpl̄o meo: ait dñs:
qa ꝓuaricationē locut⁹ est aduersus dñm.

XXX

Hec verbū qđ factū est ad hieremiā a dño dicēs. Hec dic dñs
⁊eus iſrl dicēs. Scribe tibi oīa ẏba q̄
locut⁹ ſū ad te i libro. Ecce.n. dies veniūt dic
dñs ⁊ ꝓuertā ꝓsperitatē ꝓpli mei iſrl ⁊ iuda.
ait dñs. ⁊ ꝓuertā eos ad terrā quā dedi patrib⁹
eor ⁊ possidebūt eā. Et h̄ ẏba q̄ locut⁹ ē dñs
ad iſrl ⁊ ad iudā. Qm hec dicit dñs. Vocē
terroris audiuim⁹: formido. ⁊ nō est pax. Inter-
rogate ⁊ videte si generat mascul⁹. Quare g̃
vidi oīs viri manū sup lūbos ſuos q̄si parturi-
tis. ⁊ pverse ſūt vniuerse facies in auruginē
Ve dā magna dies illa. nec est ſimilis eius:
tēpus tribulationis ē iacob. ex ipso saluabit̄.
Et erit in die illa ait dñs exercituū cōterā iugū eius de collo tuo. ⁊ vincula eius dirūpā.
Et nō dñabunt̄ ei ampli⁹ alieni: ſed seruiet dño
deo suo: ⁊ dauid regi suo quē ſuscitabo eis.
Tu g̃ ne timeas ſue me⁹ iacob ait dñs: neq;
paueas iſrl: qa ecce ego saluabo te de regione
longinqua. ⁊ semē tuū de regione captiuitatis eor. Et

reuertet iacob ⁊ qescet. ⁊ cūctis affluet bonis ⁊ nō erit quē formidet: qm̄ tecū ego sum ait dñs ut saluē te. Faciā. n. ꝓsūmationē in cunctis gētib⁹ in quib⁹ dispsi te: te aūt nō faciā in ꝓsūmationē: ⁊ castigabo te i iudicio ut nō tibi videar īnoxi⁹: qa ꝫ dic dñs. Insanabilis fractura tua: pessima plaga tua. Nō ē q̄ iudicet iudiciū tuū: ad alligandā curatioē tuā utilitas nō est tibi. Oīs amatores tui obliti sūt tui: teq; nō q̄rēt. Plaga. n. īimici ꝑcussi te castigatione crudeli. Propter multitudinē iniquitatis tue dura facta sunt ꝑcccata tua. Quid clamas sup ꝓtritione tua? Insanabilis est dolor tu⁹. Propē multitudinē iniq̄tatis tue ⁊ ꝓpter dura pcā tua feci hec tibi. Propterea cōs q̄ comedunt te deuorabunt. ⁊ uniuersi hostes tui in captiuitatē ducent. Et cōs q̄ te vastāt. vastabunt. cūctosq; predatores tuos dabo in ꝑdā. Obducā. n. cicatricē tibi. ⁊ a vulneribus tuis sanabo te dicit dñs. Quia eiectā vocauerūt te syon. ꝫ ē que nō habebat req̄rētē. Hec dicit dñs. Ecce ego conuertā cōnersionē tabernaculoꝝ iacob. ⁊ tecti ei⁹ miserebor. Et edificabit ciuitas in excelso suo ⁊ templū iuxta ordinē suū fundabit. Et egredietur de eius laus. voxq; ludentiū. ⁊ multiplicabo eos ⁊ non minuent. ⁊ glorificabo eos ⁊ nō attenuabūt. ⁊ erūt filij eius sicut a ꝓncipio. ⁊ cetus eius cora me ꝓmanebit. Et visitabo aduersū cōs q̄ tribulāt eū. ⁊ erit dux ei⁹ ex eo. ⁊ ꝓnceps de medio ei⁹ ꝓdibit. Et applicabo eū. ⁊ accedet ad me. Quis. n. iste est: qui applicet cor suū ut appropinquet mihi ait dñs. Et eritis mihi i ꝑm. ⁊ ego ero vob⁹ in deū. Ecce turbo dñi furor egrediens: ꝓcella ruēs i capite ipiorꝝ cōquescet. Nō aūtet ira indignationis dñs. donec faciat ⁊ cōpleat cogitationē cordis sui. In nouissimo diex intelliget ea.

In tpe illo dic dñs. ero deꝰ omnib⁹ cognationib⁹ isrl. ⁊ ipi erūt mihi in ꝑm. Hec dicit dñs. Inuenit gratiā in deserto ꝑpls q̄ remanserat gladio. Vadet ad requiem suā isrl. Longe dñs apparuit mihi. Et i caritate ꝑpetua dilexi te: ideo attraxi te miserās. Rursusq; edificabo te. ⁊ edificaberis virgo isrl. Adhuc ornaberis tympanis tuis ⁊ egredieris i choro ludentiū. Adhuc plātabis vineas in montib⁹ samarie. Plātabūt plantantes. ⁊ nec cēp⁹ veniat nō vindemiabunt: qa erit dies in qua clamabūt custodes in monte efraim. Surgite ⁊ ascendam⁹ in syon ad dominū deū nostrū: qa hec dicit dñs. Exultate in leticia iacob: ⁊ hinnite ꝓ capite gentiū: psonate ⁊ canite ⁊ dicite. Saluā dñe populū tuū reliquias isrl. Ecce ego adducā eos de terra aquilonis. ⁊ congregabo eos ab extremis terre: inter q̄s erūt cecus ⁊ claudus ⁊ pregnans ⁊ pariēs simul. cet⁹ magnus reuertentiū huc In fletu veniēt. ⁊ in mīa reducā eos. Et adducā eos ꝓ torrētes aquarū i via recta. ⁊ nō impingent in ea: qa factus sū israeli pater: ⁊ effraim primogenit⁹ me⁹ est. Audite verbum dñi gētes. ⁊ annūciate in insulis q̄ procul sunt. ⁊ dicite. Qui dispersit israel. cōgregabit eū. ⁊ custodiet eū sicut pastor gregem suū. Redimet. n. dñs iacob. ⁊ liberabit eū de manu potētioris. Et veniēt ⁊ laudabūt i mōte syō ⁊ confluent ad bona dñi sup frumento. vino ⁊ oleo ⁊ fetu pecorū ⁊ armentorū: eritq; aia eoꝝ q̄si hortus irriguus. ⁊ vltra nō esurient. Tunc letabit virgo in choro. iuuenes ⁊ senes simul. Et conuertā luctū eoꝝ in gaudiū. ⁊ consolabor eos. ⁊ letificabo a dolore suo. Et inebriabo aiam sacerdotū pinguedine ⁊ popul⁹ me⁹ bonis adimplebit ait dñs. Hec dic dñs Vox in excelso audita est. lamentationis luctus ⁊ flet⁹. rachel plorans filios suos. ⁊ noluit consolare sup eis. qa nō sūt. Hec dic dñs. Quiescat vox tua a ploratu ⁊ oculi tui a lachrymis: qa ē merces operi tuo ait dñs. Et reuertēt de tra īimici. ⁊ ē spes nouissimis tuis ait dñs. ⁊ reuertēt filij tui ad terminos suos. Audiēs audiui effraim trāsmigrātem Castigasti me dñe. ⁊ erudit⁹ sū q̄si iuuēculus idomit⁹. Conuerte me ⁊ cōuertar: quia tu dñs deus meus. Postq̄ enī cōuertisti me egi penitētiā. ⁊ postq̄ ostēdisti mihi percussi femur meū. Confusus sū ⁊ erubui: quoniā sustinui opprobriū adolescētie mee. Si filius honorabilis mihi effraim: si puer delicat⁹: qa ex quo locut⁹ sū de eo. adhuc recordabor ei⁹. Idcirco cōturbata sūt viscera mea sup eum miserās miserebor eius ait dñs. Statue tibi speculam. pone tibi amaritudines. Dirige cor tuū in viā rectā. in q̄ ābulasti. Reūtere virgo isrl: reuertere ad ciuitates tuas istas. Usq; q̄ delicijs dissolueris filia vaga. Quia creauit dñs nouū super terrā: femina circūdabit virum. Hec dic dñs exercituū deus isrl. Adhuc dicēt verbū istud in terra iuda ⁊ in urbib⁹ ei⁹

cū cōuertero captiuitatē eox. ℞ñdicat tibi dñs pulchritudo iusticie:mons scūs. Et habitabūt ī eo iudas ⁊ cēs ciuitates ei⁹ sil'agricole ⁊ mīātes greges:qa iebriaui aīam lassam. ⁊ oēm aīam esurietē saturaui. ℣ó q̄si ⁊ somno suscitat⁹ sū ⁊ vidi. ⁊ somn⁹ me⁹ dulc mihi. Ecce dies ueniūt dic dñs. ⁊ seminabo domū isr'l ⁊ domū iuda semine hoiuz ⁊ semie iumētox. Et sic vigilaui sup eos ut euellerē ⁊ demolirer ⁊ dissiparē ⁊ dispderē ⁊ affligerē:sic vigilabo sup eos ut edificē ⁊ plantē ait dñs. In dieb⁹ illis nō dicēt vltra:pres come uerūt uua acerba ⁊ dentes filioz obstupuerūt ℞ vnusq̄sq; ī iniq̄tate sua moriet. Oīs hō qui comederit uua acerba obstupescēt dentes ei⁹. Ecce dies ueniēt dic dñs. ⁊ feriā domui isr'l ⁊ domui iuda fed⁹ nouū: ℞ñ ꝓm pactūq̄ pepigi cū ꝓrib⁹ vris ī die q̄ apprehēdi manū eox ut educerē eos de terra egypti pactū qō irritū fecerūt. ⁊ ego dñatus sū eox dic dñs. ℞ñ erit pactū qō feriā cū domo isr'l. Post dies illos dic dñs. dabo legē meā in viscerib⁹ eox ⁊ in corde eox scribā eā. ⁊ ero eis ī deū. ⁊ ipsi erūt mihi ī ꝑplm. Et nō docebit vltra vir ꝓximum suū. ⁊ vir fratrē suū dicēs: cognosce dñm. Oēs .n. cognoscent me a minimo eorū vsq; ad maximū ait dñs:qa ꝓpitiabor iniq̄tati eox ⁊ pcti eox nō memorabor ampli⁹. Hec dicit dñs q̄ dat solē ī lumie diei ordinē lune ⁊ stellax ī lumie noctis q̄ turbat mare ⁊ sonāt fluctus ei⁹: dñs exercituū nomē illi. Si defecerint leges iste corā me dic dñs:tūc ⁊ semē isr'l deficiet ut nō sit gēs corā me cunctis diebus Hec dicit dñs. Si metiri poterūt celi sursū. ⁊ inuestigare fūdamēta terre deorsū. ⁊ ego abiciā vniuersū semē isr'l ꝓpe oia q̄ fecerūt dicit dñs. Ecce dies ueniēt dic dñs. ⁊ edificabit ciuitas dño a turre ananehel vsq; ad portā anguli. Et exibit vltra normā mēsure ī cōspectu ei⁹ sup collē gareb. ⁊ circuibit goatha ⁊ oēm vallē cadauerū ⁊ cineres ⁊ vniuersam regionē mozt; vsq; ad torrētē cedron ⁊ vsq; ad angulū porte equox orientalis. Sanctū dñi nō euellet. ⁊ nō destruet vltra in ꝑpetuū.

CAPXXXII

Verbū qō fem̄ ē ad hieremiā a dño ī anno decimo sedechie regis iuda ipse ē ann⁹ octauusdecim⁹ nabuchodonosor. Tūc exercit⁹ regis babylonis obsidebat ier'm. ⁊ hieremias ꝓpha erat clausus in atrio carceris qui erat ī domo regis iuda.

Clauserat enī eum sedechias rex iuda dicēs Quare vaticinaris dicēs hec dic dñs. ecce ego dabo ciuitatē istā ī manū regis babylonis ⁊ capiet eam. ⁊ sedechias rex iuda nō effugiet de manu chaldeox: ℞ tradet⁹ tradet⁹ ī manū regis babylonis. ⁊ loq̄t⁹ os ei⁹ cū ore illi⁹. ⁊ oculi eius oculos illi⁹ videbūt. ⁊ babylonē ducet sedechiā ⁊ ibi erit donec visitē eū ait dñs. si aūt dimicaueritis adūsū chaldeos nihil ꝓsperū hēbitis? Et dixit hieremias. Factū ē ꝑbū dñi ad me dicēs. Ecce ananehel filius sellū patruelis tui veniet ad te dicēs. Eme tibi agrū meū q̄ ē in anathot. Tibi enī cōpetit ex ꝓpinquitate ut emas. Et venit ad me ananehel filius patrui mei ꝟm ꝑbū dñi ad vestibulū carceris ⁊ ait ad me. Posside agrū meū q̄ ē in anathot in terra beniamin: qa tibi cōpetit hēditas ⁊ tu ꝓpinqu⁹ es ut possideas. Intelleri aūt ꝙ ꝑbū dñi erat. Et emi agrū ab ananehel filio patrui mei q̄ ē in anathot. Et appēdi ei argētū septē stateres ⁊ decē argēteos. ⁊ scripsi ī libro ⁊ signaui ⁊ adhibui testes. Et appēdi argētū in statera. ⁊ accepi librū possessionis signatū ⁊ stipulationes ⁊ rata ⁊ signa forinsecus. Et vedi librū possessiōis baruch filio neri filij maasie ī oculis ananehel patruelis mei ⁊ ī oculis testiū q̄ scripti erāt in libro emptiōis. ⁊ ī oculis oīuz iudeoz̄ qui sedebāt in atrio carceris. Et precepi baruch coram eis dicēs: Hec dicit dñs exercituū de⁹ isr'l. Sume libros istos: librū emptionis hunc signatū. ⁊ librū hunc qui apert⁹ est. ⁊ pones illos ī vase fictili ut ꝑmanere possint diebus multis. Hec .n. dic dñs exercituū deus isr'l. Adhuc possidebunt domus ⁊ agri ⁊ vinee in tra ista. Et oraui ad dñm p⁹ ꝙ tradidi librū possessionis baruch filio neri dicēs Heu hxu hxu dñe deus. Ecce tu fecisti celū ⁊ terrā in fortitudine tua magna. ⁊ in brachio tuo extento. Nō erit tibi difficile oē verbum qui facis mīam ī milib⁹. ⁊ reddis iniquitatē patrū in sinū filioz̄ eox post eos. Fortissime magne ⁊ potēs dñs exercituū nomē tibi magnus consilio. ⁊ incōprehensibilis cogitatu. cuius oculi aperti sūt sup oēs vias filioz̄ adā ut reddas vnicuiq; ꝟm vias suas. ⁊ ꝟm fructū adinuentionū eius. Qui posuisti signa ⁊ portenta in terra egypti vsq; ad diē hanc. ⁊ ī isr'l ⁊ in hoib⁹. ⁊ tibi fecisti nomē sicut ē dies hec. Et eduxisti populū tuū isr'l de terra egypti in signis ⁊ portentis. ⁊ ī manu robusta ⁊ ī

brachio extẽto ⁊ in terrore magno. ⁊ dedisti eis terrã hãc quã iurasti patrib⁹ eoꝝ ut dares eis ẽrã fluẽtẽ lacte ⁊ melle. ⁊ ingressi sũt ⁊ possederũt eã. Et nõ obedierũt voci tue. ⁊ in lege tua nõ ãbulauerũt: oĩa q̃ mãdasti eis ut facerẽt nõ fecerũt. ⁊ euenerũt eis oĩa mala hec. Ecce munitiões extructe sũt adũsũ ciuitatẽ ut capiat. ⁊ vrbs data est in man⁹ chaldeoꝝ. ⁊ in man⁹ reg babylonis q̃ ꝓliant aduersus eã a facie gladij ⁊ famis ⁊ pestilẽtie. ⁊ q̃ cũ ꝙ locut⁹ es acciderũt ut tu ipse cernis. Et tu dicis mihi dñe ue⁹. eme agrũ argẽto ⁊ adhibe testes: cũ vrbs data sit in man⁹ chaldeoꝝ Et factũ ẽ ꝟbũ dñi ad hieremiã dicẽs. Ecce ego dñs ue⁹ vniũse carnis. Nũq̃d mihi difficile erit cẽ ꝟbũ? Propẽea hẽ dicit dñs. Ecce ego tradã ciuitatẽ istã in man⁹ chaldeoꝝ ⁊ in man⁹ reg babylõis ⁊ capiẽt eã. ⁊ veniẽt chaldei ꝓliãtes aduersũ vrbẽ hãc. ⁊ succendẽt eã igni ⁊ cõburẽt eã. ⁊ domos in q̃rũ domatib⁹ sacrificabãt baal ⁊ libabãt dijs alienis libamina ad irritandũ me. Erãt. n. filij isrl ⁊ filij iuda iugiter faciẽtes malũ in oculis meis ab adolescẽtia sua: filij isrl q̃ vsq; nũc exacerbãt me i ope manuũ suaꝝ dicit dñs: ⁊ fuit ira mea ⁊ indignatiõ mea facta ẽ mihi ciuitas hec a die q̃ edificauerũt cã vsq; ad diẽ istã q̃ auferet ue ꝓspectu meo ꝓpẽ malitiã filiorꝝ isrl ⁊ filiorꝝ iuda quã fecerũt ad irritandũ me. ꝓuocãtes ipsi ⁊ reges eoꝝ ⁊ ꝓncipes eoꝝ ⁊ sacerdotes ⁊ ꝓphe eoꝝ viri iuda ⁊ habitatores irl̃m. Et ꝟterũt ad me terga ⁊ nõ facies: cũ docerẽ eos ⁊ erudirẽ diluculo. ⁊ nollẽt audire ut acciprẽt disciplinã. Et posuerũt idola sua i domo in q̃ inuocatũ ẽ nomẽ meũ ut polluerẽt eã. ⁊ edificauerũt excelsa baal q̃ sũt in valle filij ennon ut inmolarẽt filios suos ⁊ filias suas moloch: quõ nõ mãdaui eis. nec ascẽdit in coꝛ meũ ut facerẽt abhominationẽ hãc. ⁊ in pctm̃ educerẽt iudã. Et nũc ꝓpter ista hec dic dñs ue⁹ isrl ad ciuitatẽ hãc. de q̃ vos dicit̃ q̃ tradaf in man⁹ reg babylonis i gladio ⁊ in fame ⁊ i peste. Ecce ego congregabo eos de vniũsis terris ad quas eieci eos i furore meo ⁊ in ira mea ⁊ i indignatiõe grãdi. ⁊ reducã eos ad locũ istũ ⁊ habitare eos faciã cõfidenẽ. ⁊ erũt mihi in ꝓplm. ⁊ ego ero eis in deũ. Et dabo eis coꝛ vnũ ⁊ viã vnã ut timeant me vniũsis diebꝰ ⁊ bene sit eis ⁊ filijs eoꝝ pꝰ eos. Et feriã eis pactũ sempiternũ. ⁊ nõ desinã eis bñ facere. ⁊ timoꝛẽ meũ dabo i coꝛde eoꝝ ut nõ recedãt a me. ⁊ letabor super eis cũ bñ eis fecero. Et plantabo eos i terra ista in ꝟitate in toto coꝛde meo ⁊ i tota aĩa mea: q̃a hec dicit dñs. Sicut adduxi sup populũ istũ cẽ malũ hoc grande: sic adducã sup eos cẽ bonũ q̃ ego loquor ad eos. Et possidebunt agri i terra ista de q̃ vos dicit̃ q̃ deserta sit eo q̃ nõ remãserit hõ ⁊ iumẽtũ. ⁊ data sit in man⁹ chaldeoꝝ. Agri ement pecunia. ⁊ scribent in libro. ⁊ ꝓsignẽt signũ. ⁊ testis adhibebit: in terra beniamin ⁊ in circuitu irl̃m. in ciuitatib⁹ iuda ⁊ i ciuitatib⁹ mõtanis ⁊ in ciuitatib⁹ cãpestrib⁹ ⁊ i ciuitatib⁹ q̃ ad austrũ sũt: q̃a conuertã captiuitatẽ eoꝝ ait dñs.

Et factũ ẽ ꝟbũ dñi ad hieremiã secundo cũ adhuc clausus esset i atrio carceris dicẽs. Hec dicit dñs q̃ facturus ẽ ⁊ formatur⁹ illud ⁊ paraturus: dñs nomẽ ei⁹. Clama ad me ⁊ exaudiã te. ⁊ annũciabo tibi grãdia ⁊ firma que nescis. Quia hẽ dicit dñs ue⁹ isrl ad domos vrbis hui⁹. ⁊ ad domos reg iuda q̃ destructe sũt. ⁊ ad munitiões ⁊ ad gladiũ venientũ ut dimicẽt cũ chaldeis ⁊ impleãt eas cadaueribꝰ hoiuꝫ q̃s percussi i furore meo ⁊ i indignatione mea: abscondẽs faciẽ meã a ciuitate hac ꝓpẽ oẽm malitiã eoꝝ. Ecce ego obducã eis cicatricẽ ⁊ sanitatẽ ⁊ curabo eos. ⁊ revelabo eis ve pressionẽ pacis ⁊ ꝟitatis. Et cõuertã cõuersionẽ iuda ⁊ cõuersionẽ irl̃m. ⁊ edificabo eos sicut a ꝓncipio. ⁊ emũdabo illos ab oi iniqtate sua in qua peccauerũt mihi. ⁊ ꝓpitius ero cunctis iniquitatib⁹ eoꝝ in quib⁹ deliquerũt mihi ⁊ spreuerunt me. Et erit mihi in nomen ⁊ in gaudiũ ⁊ in laudẽ ⁊ in exultationẽ cũcte gentib⁹ terre q̃ audierint oĩa bona q̃ ego facturus sũ eis. ⁊ pauebũt ⁊ turbabunf in vniuersis loc. ⁊ i oĩ pace quã ego faciã eis. Hec dicit dñs. Adhuc audiet i loco isto de q̃ vos dicitis esse deserti⁹ eo q̃ nõ sit hõ nec iumẽtũ in ciuitatib⁹ iuda ⁊ foris irl̃m q̃ desolate sũt absq; hoie ⁊ absq; habitatore ⁊ absq; pecore: vox gaudij ⁊ vox leticie: vox sponsi ⁊ vox sponse. vox dicentiũ: confitemini dño exercituũ: q̃m bonus dñs: q̃m i eternũ mia ei⁹. ⁊ portãtiũ vota in domo dñi. Reducã. n. cõuersionẽ terre sicut a ꝓncipio dicit dñs. Hec dicit dominus exercituũ. Adhuc erit in loco isto de⁹ serto absq; homine ⁊ absq; iumẽto ⁊ in cunctis

XXXIII

ciuitatibus eī: habitaculū pastox ⁊ accubātiū gregū in ciuitatib⁹ mōtosis. ⁊ i ciuitatib⁹ cāpestrib⁹ ⁊ in ciuitatib⁹ q̄ ad austrū sūt. ⁊ in tra beniamin, ⁊ i circuitu ih'lm, ⁊ i ciuitatib⁹ iuda adhuc trāsibūt greges ad manū numerantiū ait dñs. Ecce dies veniēt dic̄ dñs. ⁊ suscitabo ꝟbū bonū qđ locut⁹ sū ad domū isrl. ⁊ ad domū iuda. In dieb⁹ illis ⁊ i tpe illo germinare faciā dauid germē iusticie. ⁊ faciet iudiciū ⁊ iusticiā i terra. In dieb⁹ illis salua bit iuda. ⁊ isrl habitabit ꝓfidenter. Et hoc est nomen qđ vocabūt eū: dñs iust⁹ nr̄. Quia hec dicit dñs. Nō interibit ve dauid vir q̄ sedeat sup thronū dom⁹ isrl. ⁊ ve sacerdotib⁹ ⁊ ve leuitis nō interibit vir a facie mea q̄ offerat holocaustomata ⁊ incēdat sacrificiū ⁊ cedat victimas oīb⁹ dieb⁹. Et factū ē ꝟbū dñi ad hieremiā dicēs. Hec dicit dñs. Si irritū pōt fieri pactū meū cū die. ⁊ pactū meū cū nocte: ut nō sit dies ⁊ nox i tpe suo. ⁊ pactū meū irritū ee poterit cū dauid famulo meo ut nō sit ex eo filius q̄ regnet i throno ei⁹. ⁊ leuite ⁊ sacerdotes ministri mei. Sicut enumerari nō pōt stelle celi ⁊ metiri harene mar: sic multiplicabo semē dauid famuli mei. ⁊ leuitas ministros meos Et factū ē ꝟbū dñi ad hieremiā dicēs. Nūqđ nō vidisti qđ ppls hic locut⁹ sit dicēs: due cognatiōes quas elegerat dñs abiecte sūt. ⁊ ppm meū vilipenderūt eo q̄ nō sit vltra gens coram eis. Hec dicit dñs. Si pactū meū inter die ⁊ noctē. ⁊ leges celo ⁊ terre nō posui: eḡm ⁊ semē iacob ⁊ dauid serui mei reiciā: ut nō assumā de semine eius principes seminis abrahā isaac ⁊ iacob. Reducā enī cōuersionem eox ⁊ miserebor eis.

XXXIIII

Verbū qđ factū ē ad hieremiā a dño: qñ nabuchodonosox rex babylonis ⁊ oīs exercit⁹ ei⁹ vniuersaq; regna terre q̄ erāt subpositē manus ei⁹. ⁊ oēs pplī pugnabāt cōtra ih'lm ⁊ cōtra oēs vrbes eius dicēs. Hec dicit dñs deus isrl. Vade ⁊ loquere ad sedechiā regē iuda. ⁊ dices ad eū. Hec dicit dñs. Ecce ego tradā ciuitatē hanc in manū regis babylonis. ⁊ succēdet eā igni. Et tu nō effugies de manu eius. sed cōprehensione capiēris. ⁊ in manū ei⁹ traderis. ⁊ oculi tui oculos regis babylonis videbūt. ⁊ os ei⁹ cū ore tuo loquet̄. ⁊ babylonē introibis. Attamē audi ꝟbū dñi sedechia rex iuda. Hec dicit dñs ad te. Nō morieris i gladio. sed i pace morieris. ⁊ sm cōbustiōes patrū tuoꝝ regū priox q̄ fuerūt ante te sic cōburent te. ⁊ ve dñe plangēt te: q̄a ꝟbū hoc ego locut⁹ sum dicit dñs. Et locut⁹ est hieremias ꝓpha ad sedechiā regē iuda vniūsa ꝟba hec in ih'lm. ⁊ exercit⁹ regis babylonis pugnabat cōtra ih'lm. ⁊ cōtra oēs ciuitates iuda q̄ relique erāt cōtra lachis ⁊ cōtra azecha. Ve enī superāt de ciuitatibus iuda vrbes munite. Verbū qđ factū est ad hieremiā a dño: postq̄ pcussit rex sedechias fedus cū oi pplo i ih'lm ꝓdicās ut dimitteret vnusq̄sq; seruū suū ⁊ vnusq̄sq; ancillā suā hebreū ⁊ hebreā liberos. ⁊ neq̄q̄ dñarēt eis id est in iudeo frē suo. Audierunt g̃ oēs principes ⁊ vniuersus pplus q̄ ingrediebat pactū ut dimitteret vnusq̄sq; seruū suū ⁊ vnusq̄sq; ancillā suā liberos ⁊ vltra nō dñarent eis. Audierūt igit̄. ⁊ dimiserūt. Et cōuersi sūt retrorsum ⁊ retraxerunt seruos suos ⁊ ancillas suas q̄s dimiserūt liberos. ⁊ subiugauerūt i famulos ⁊ famulas. Et factū est ꝟbū ad hieremiā a dño dicens. Hec dicit dñs deus isrl. Ego pcussi fedus cū patribus vr̄is: in die q̄ eduxi eos de tra egypti de domo seruitutis dicēs. Cū cōpleti fuerint septē anni dimittat vnusq̄sq; fratrē suū hebreū q̄ vendit⁹ ē ei. ⁊ seruiet tibi sex annis. ⁊ dimittes eū a te liberū. Et nō audierūt patres vr̄i mei: nec inclinauerūt aurē suā. Et conuersi estis vos hodie ⁊ fecistis qđ rectū ē in oculis meis: ut ꝓdicaret libertatē vnusq̄sq; ad amicū suū. ⁊ iniistis pactū in ospectu meo i domo in q̄ invocatū ē nomē meū sup eā. Et reuersi estis ⁊ cōmaculastis nomē meū. ⁊ reduxistis vnusq̄sq; seruū suū ⁊ vnusq̄sq; ancillā suā: q̄s dimiserat ut essent liberi ⁊ sue potestatē. ⁊ subiugastis eos ut sint vobis famuli ⁊ ancille. Propterea hec dicit dñs. Vos nō audistis me ut ꝓdicaret libertatē vnusq̄sq; fratri suo ⁊ vnus q̄sq; amico suo. Ecce ego ꝓdico libertatē ait dñs ad gladiū ad pestē ⁊ ad famē. ⁊ dabo vos in cōmotionē cuncte regnis terre. Et dabo viros q̄ preuaricati sunt fedus meū. ⁊ non obseruauerūt ꝟba federis q̄b⁹ assensi sūt i ospectu meo. vitulū quē pciderūt i duas partes. ⁊ trāsierūt inter diuisiones ei⁹. principes iuda ⁊ principes ih'lm eunuchi ⁊ sacerdotes ⁊ oīs pplus terre q̄ trāsierūt inter diuisiones vituli. ⁊ dabo eos i manus inimicox suox ⁊ i manū q̄rentiū aiam eox. ⁊ erit morticinū eox in escā volatilib⁹ celi ⁊ bestijs terre. Et sedechiā regē iuda ⁊ principes ei⁹ dabo i manū inimicox suox. ⁊ i manū q̄rentiū

aīas eorū. ⁊ in manꝰ exercitꝰ regis babylonis qui recesserūt a vobis. Ecce ego precipio dicit dñs. ⁊ reducā eos in ciuitatē hāc. ⁊ pliabunt aduersum eā. ⁊ capiēt eā ⁊ incendēt igni Et ciuitates iuda dabo in solitudinē: eo qꝫ non sit habitator.

XXXV

VErbū qđ factū ē ad hieremiā a dño in diebꝰ ioachim filij iosie regis iuda. dicēs. Vade ad domū rechabitarū ⁊ loqre eis. ⁊ introduces eos i domū dñi i vnā exedrā thesauroꝝ. ⁊ dabis eis bibē vinū. Et assumpsi ieconiā filiū hieremie filij absame ⁊ fr̄es eiꝰ ⁊ oēs filios eiꝰ ⁊ vniūsā domū rechabitarū. ⁊ introduxi eos i domū dñi ad gaçophylatiū filioꝝ anan filij iegedelie vōis dei qđ erat iuxta gaçophylatiū pncipū sup thesauꝝ maasie filij sellū qui erat custos vestibuli. Et pposui coꝝ filijs domꝰ rechabitaꝝ cyphos plenos vino ⁊ calices. ⁊ dixi ad eos: Bibite vinū. Qui rñderūt. Nō bibem⁹ vinū: qa ionadab filiꝰ rechab pat nr̄ pcepit nobis dicens: Nō bibetis vinū vos ⁊ filij vr̄i vsqꝫ in sempiternū. Et domū nō edificabitis. ⁊ semētē nō seretis ⁊ vineas nō plantabitis nec habebitis: ⁊ i tabernaculis habitabitis cunctis diebꝰ vr̄is. ut viuatis diebꝰ multis sup faciē tre in q̄ vos pegrinami. Q obediuim⁹ ꝯ vocī ionadab filij rechab pr̄is nr̄i i oibꝰ q̄ pcepit nobis: ita ut nō biberem⁹ vinū cunctis diebꝰ nr̄is nos ⁊ mulieres nr̄e. filij ⁊ filie nr̄e. ⁊ nō edificarem⁹ domos ad habitandū. ⁊ vineā ⁊ agrū ⁊ semētē nō habuim⁹: ⁊ habitauim⁹ in tabernaculis ⁊ obediētes fuim⁹ iuxta oia q̄ pcepit nobis ionadab pat nr̄. Cū aūt ascēdisset nabuchodonoſoꝝ rex babylonis ad terrā nr̄am. dixim⁹. Venite ⁊ ingrediamur hierusalē a facie exercitus chaldeoꝝ. ⁊ a facie exercit⁹ syrie. ⁊ mās⁹ in ir̄m. Et factū ē ꝟbū dñi ad hieremiā dicēs. Hec dic dñs exercituū dꝰ isr̄l. Vade ⁊ dic viris iuda ⁊ habitatoribꝰ ir̄m. Nūqđ nō recipietis disciplinā ut obediatis ꝟbis meis dicit dñs: Prevaluerūt sermones ionadab filij rechab q̄s pcepit filijs suis ut nō biberēt vinū. ⁊ nō biberūt vsqꝫ ad diē hanc: qa obedierunt pcepto pr̄is sui. Ego aūt locutꝰ sum ad vos te mane ꝓsurgens ⁊ loquēs. ⁊ nō obedistis mihi. Misiqꝫ ad vos oēs seruos meos ꝓphetas ꝓsurgēs diluculo: mittēsqꝫ ⁊ dicēs. Cōuertimini vnusquisqꝫ a via sua pessima. ⁊ bona facite studia vr̄a. ⁊ nolite seq̄ deos alienos. neqꝫ colatis eos. ⁊ habitabitis in tra quā dedi vobis ⁊ pr̄ibꝰ vr̄is. Et nō inclinastis aurē vr̄am. neqꝫ audistis me. Firmauerūt igit filij ionadab filij rechab pceptū pr̄is sui qđ pceperat eis. ꝓphetis aūt iste non obediuit mihi. Idcirco hec dicit dñs exercituum deus isr̄l. Ecce ego adducā sup iudā ⁊ sup oēs habitatores ir̄m vniūsā afflictionē quā locutꝰ sum aduersū illos: eo qꝫ locutus sū ad illos ⁊ non audierūt: vocaui illos ⁊ nō rñderūt mihi. Domui aūt rechabitaꝝ dixit hieremias. Hec dicit dñs exercituū deus isr̄l. Pro eo qꝫ obedistis pcepto ionadab pr̄is vr̄i. ⁊ custodistis oia eius mādata ⁊ fecistis vniuersa q̄ pcepit vobis: ꝓpterea hec dicit dñs exercituū deꝰ isr̄l. Nō deficiet vir de stirpe ionadab filij rechab stans in cōspectu meo cunctis diebus.

XXXVI

Et factū ē in āno q̄rto ioachim filij iosie regi iuda: factū est verbū hoc ad hieremiā a dño dicēs: Tolle volumē libri. ⁊ scribes i eo oia verba q̄ locutus sum tibi aduersum isr̄l ⁊ iudā. ⁊ aduersum cēs gētes: a die qua locutꝰ sū ad te ex diebꝰ iosie vsqꝫ ad diē hanc: si forte audiente domo iuda. vniuersa mala que ego cogito facere eis. reuertat vnusqsqꝫ a via sua pessima ⁊ ꝓpitius ero iniq̄tati ⁊ pctō eorū. Vocauit ḡ hieremias baruch filiū nerie. ⁊ scripsit baruch ex ore hieremie cēs sermones dñi quos locutꝰ ē ad eū in volumīe libri. Et pcepit hieremias baruch dicēs. Ego clausus sum: nec valeo ingredi domū dñi. Ingredere ḡ tu ⁊ lege de voluie in q̄ scripsisti ex ore meo ꝓba dñi audiente populo in domo dñi in die ieiunij: insup ⁊ audiēte vniuerso iuda qui veniūt de ciuitatibus suis. Leges eis: si forte cadat ora eorū in cōspectu dñi. ⁊ reuertat vnusqsqꝫ a via sua pessima. qm magnꝰ furor ⁊ indignatio est quā locutꝰ est dñs adūsus ꝓphm būc. Et fecit baruch filius nerie iuxta oia q̄ pceperat ei hieremias ꝓphēta: legens ex volumine sermones dñi in domo dñi. Factū ē aūt i anno q̄rto ioachim filij iosie regis iuda. in mense nono: pdicauerūt ieiuniū in cōspectu dñi oi populo in ir̄m ⁊ vniuerse multitudini q̄ cōfluxerat de ciuitatibꝰ iuda in hierusalē. Legitqꝫ baruch ex volumine sermones hieremie in domo dñi in gaçophylatio gamarie filij saphan scribe in vestibulo superiori in introitu porte noue domus dñi: audiente omi populo.

Cũq audisset micheas filꝰ gamarie filij saphan cẽs sermones dñi ex libro: descendit in domũ regi ad gaçophylatiũ scribe. Et ecce ibi cẽs ꝓncipes sedebãt: elisama scriba ⁊ dalaias filiꝰ semeie ⁊ helnathan filiꝰ achobor ⁊ gamarias filius saphan ⁊ sedechias filius ananie ⁊ vniuersi ꝓncipes. Et nũciauit eis micheas oia ꝟba que audiuit legentẽ baruch ex volumine in auribꝰ ꝑpli. Miserũt itaq; cẽs ꝓncipes ad baruch iudi filiũ nathanie filij selemie filij chusi dicẽtes. Volumẽ ex quo legisti audiẽte ꝑplo sume in manu tua. ⁊ veni. Tulit ḡ baruch filius nerie volumen in manu sua. ⁊ venit ad eos. Et dixerũt ad eũ. Sede: ⁊ lege ꝟ in auribus nostris. Et legit baruch in auribꝰ eorũ. Igit̃ cũ audissent oia ꝟba obstupuerũt vnꝰq; ad ꝓximũ suũ. ⁊ dixerũt ad baruch. Nunciare debem⁹ regi cẽs sermones istos? Et interrogauerũt eũ, dicẽtes. Indica nobis quõ scripsisti cẽs sermones istos ex ore eius. Dixit aũt eis baruch. Ex ore suo loquebat q̃si legens ad me cẽs sermones istos. ⁊ ego scribã in volumine attramẽto. Et dixerũt ꝓncipes ad baruch. Vade ⁊ absconde tu ⁊ hieremias. ⁊ nemo sciat vbi sit. Et ingressi sũt ad regẽ in atriũ. Porro volumẽ cõmendauerunt in gaçophylatio elisame scribe ⁊ nũciauerunt audiẽte rege cẽs sermones. Misitq; rex iudi ut sumeret volumen: qui tollẽs illud de gaçophilatio elisame scribe legit audiente rege ⁊ vniuersis ꝓncipib⁹ qui stabant circa regem. Rex aũt sedebat in domo hyemali in mẽse nono. ⁊ posita erat arula corã eo plena prunis. Cumq; legisset iudi tres pagellas vel quatuor: scidit illud scalpello scribe ⁊ iecit in ignẽ qui erat sup arulã donec consumeret̃ volumẽ igni q̃ erat in arula. Et nõ timuerũt neq; sciderũt vestimẽta sua rex ⁊ cẽs pueri eius: qui audierũt vniuersos sermones istos Verũtn̄ helnathan ⁊ dalaias ⁊ gamarias ꝙ dixerũt regi ne cõbureret libꝝ. ⁊ nõ audiuit eos. Et ꝑcepit rex hieremiel filio amalech. ⁊ saraie filio ezriel. ⁊ selemie filio abdehel ut cõprehẽderẽt baruch scribã ⁊ hieremiã prophetã. Abscõdit aũt eos dñs. Et fcm̃ ē ꝟbũ dñi ad hieremiã ꝓphetã: postq̃ combusserat rex volumẽ ⁊ sermones q̃s scripserat baruch ex ore hieremie dicẽs: Rursum tolle volumẽ aliud. ⁊ scribe in eo cẽs ꝓmones priores q̃ erãt in ꝓmo volumine qõ cõbussit ioachim rex iuda. Et ad ioachim regẽ iuda dices. Hec dicit dñs. Tu cõbussisti volumẽ istũ dicẽs. Quare scripsisti in eo annũcians: festinus veniet rex babylonis. ⁊ vastabit terrã hãc. ⁊ cessare faciet ex illa hominẽ ⁊ iumentũ? Propterea hec dicit dñs ⁊eus ꝟ ioachim regẽ iuda. Nõ erit ex eo qui sedeat sup soliũ dauid. ⁊ cadauer eius ꝓiciet ad estũ p diẽ ⁊ ad gelu p noctem. Et visitabo ꝟ eũ ⁊ ꝟ semen eius ⁊ ꝟ seruos eius iniquitates suas. ⁊ adducã sup eos ⁊ super habitatores hrlm ⁊ sup viros iuda cẽ malũ qõ locutus sum ad eos. ⁊ nõ audierũt. Hieremias aũt tulit volumen aliud. ⁊ dedit illud baruch filio nerie scribe: q̃ scripsit in eo ex ore hieremie cẽs sermones libri quẽ cõbusserat ioachim rex iuda igni. ⁊ insup additi sũt sermones multo plures q̃s antea fuerant.

XXXVII

Et regnauit rex sedechias filius iosie pro iechonia filio ioachim quẽ cõstituit regẽ nabuchodonosor rex babylonis in terra iuda. ⁊ nõ obaudiuit ipse ⁊ serui eius ⁊ ꝑplus terre ꝟbis dñi q̃ locut⁹ ē in manu hieremie ꝓphe. Et misit rex sedechias iuchal filiũ selemie. ⁊ sophoniã filiũ maasie sacerdotẽ ad hieremiã prophetã dicens. Ora ꝓ nobis dñm deũ nostrũ. Hieremias autẽ libere ambulabat in medio ꝑpli. Nõ enim miserãt eũ in custodiã carceris. Igit̃ exercitus pharaonis egressus ē de egypto. ⁊ audiẽtes chaldei qui obsidebãt hierusalẽ huiuscemodi nunciũ recesserũt ab hrlm. Et factũ est ꝟbũ dñi ad hieremiã ꝓphetã dicens. Hec dicit dñs deꝰ isrl. Hic dicetis regi iuda q̃ misit vos ad me interrogandũ. Ecce exercit⁹ pharaonis q̃ egressus ē vobis in auxiliũ reuertet̃ in terrã suã in egyptũ. ⁊ rediẽt chaldei ⁊ bellabũt ꝑ ciuitatẽ hãc. ⁊ capiẽt eã. ⁊ succendẽt igni. Hec dicit dñs. Nolite decipere aias vras dicẽtes: cũtes abibũt ⁊ recedẽt a nobis chaldei: q̃a nõ abibũt. Sed ⁊ si percusseritis cũm exercitũ chaldeorũ qui ꝑpugnant aduersum vos ⁊ derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati: singuli de tẽtorio suo ꝓsurgẽt. ⁊ incẽdẽt ciuitatẽ hãc igni. Ergo cũ recessisset exercit⁹ chaldeox ab hrlm ꝓpt̃ exercitũ pharaõis egressus est hieremias de hrlm ut iret in terrã beniamin ⁊ diuideret ibi possessionẽ in cõspectu ciuiũ. Cũq; peruenisset ad portã beniamin erat ibi custos porte ꝑ vices noie hirias filius selemie filij ananie. ⁊ apprehendit hieremiã ꝓphetam

dicens. Ad chaldeos ꝓfugis? Et rñdit hieremias. Falsum ē: nō fugio ad chaldeos. Et nō audiuit eū. ꝙ cōpleuēdit hierias hieremiā ⁊ adduxit eū ad principes. Qō obrē irati principes ꝛ hieremiā: cesū eū miserūt i carcerē. q̄ erat in domo ionathan scribe. Ipse enī ꝓpositus erat sup carcerē. Itaq; ingressus est hieremias in domū laci ⁊ in ergastulū. ⁊ sedit ibi hieremias diebus multis. Mittens autē sedechias rex tulit eū. ⁊ interrogauit eū i domo sua abscondite. ⁊ dixit: Putas ne est sermo a dño? Et dixit hieremias. Est. Et ait: In manus regis babylonis traderis. Et dixit hieremias ad regē sedechiā. Quid peccaui tibi ⁊ seruis tuis ⁊ populo tuo: q̄a misisti me in domū carceris? Ubi sūt ꝓphe vri q̄ ꝓphetabāt vobis ⁊ dicebāt: nō veniet rex babylonis sup vos ⁊ sup terrā hanc? Nunc ergo audi obsecro dñe mi rex. Valeat ꝙcatio mea i cōspectu tuo. ⁊ ne me remittas in domū ionathe scribe ne moriar ibi. Precepit g̃ rex sedechias ut traderetur hieremias in vestibulū carceris: ⁊ daret ei torta quotidie panis: excepto pulmēto: donec ꝓsumerent cūctos panes de ciuitate Et mānsit hieremias in vestibulo carceris.

XXXVIII

Audiuit autē saphacias filius madian ⁊ biedelias filius phassur ⁊ iucha filius selemie ⁊ phassur filius melchie sermones q̄s hieremias loquebat ad oēm ꝑplm dicēs. Hec dicit dñs. Quicūq; mānserit i ciuitate hac: moriet gladio ⁊ fame ⁊ peste: q̄ autē ꝓfugerit ad chaldeos viuet. ⁊ erit aīa ei? sospes ⁊ viuēs. Hec dicit dñs. Tradēdo tradet ciuitas hec in manu exercit? regis babylonis. ⁊ capiet eā. Et dixerūt principes regi. Rogam? ut occidat hō iste. De industria. n. dissoluit man? viroꝝ belantiū q̄ remanserūt in ciuitate hac. ⁊ man? vniuersi ꝑplī loquēs ad eos vniuersa ꝛba hec Siquidē hō iste nō querit pacē ꝑplo huic: sed malū. Et dixit rex sedechias. Ecce ipse i manibus vrīs ē. Nec. n. fas ē vobis q̄cq̄ negare Tulerūt g̃ hieremiā. ⁊ ꝓiecerūt eū i lacū hel chie filij amalech: q̄ erat in vestibulo carceris ⁊ submiserūt hieremiā i funib? in lacū in quo nō erat aq̄ ꝙ lutū. Descendit itaq; hieremias i cenū. Audiuit aūt abdemelech ethiops vir eunuchus qui erat i domo regis: q̄ mississent hieremiā in lacū. Porro rex sedebat in porta beniamin. Et egressus est abdemelech de domo regis. ⁊ locut? est ad regē dicēs. Dñe mi rex: male fecerūt viri isti: oīa quecūq; perpetrarūt ꝓtra hieremiā ꝓphetā: mittētes eū in lacū ut moriat ibi fame. Non sunt enī panes vltra in ciuitate. Precepit itaq; rex abdemelech ethiopi dicēs: Tolle tecū hinc triginta viros. ⁊ leua hieremiā ꝓphetā de lacu antequā moriat. Assūpt̃ g̃ abdemelech secū viris ingressus est domum regis q̄ erat sub cellario ⁊ tulit inde veteres pānos ⁊ antiq̄ vestimēta q̄ cōputruerāt: ⁊ sūmisit ea ad hieremiā i lacū ꝑ funiculos. Dixitq; abdemelech ethiops ad hieremiā ꝓphetā. Pone veteres pannos ⁊ hēscissa ⁊ putrida sb cubito manuū tuaꝝ. ⁊ sup funes. Fecit ergo hieremias sic. Et extraxerunt hieremiā funib?. ⁊ eduxerūt eū de lacu Mansit aūt hieremias i vestibulo carceris. Et misit rex sedechias. ⁊ tulit ad se hieremiā ꝓphetā ad ostiū tertiū q̄ erat i domo dñi. Et dixit rex ad hieremiā. Interrogo ego te sermonē ne abscōdas a me aliq̄d. Dixit aūt hieremias ad sedechiā. Si ānūciauero tibi: nunquid non interficies me? Et si cōsiliū dedero tibi: non me audies. Iurauit g̃ rex sedechias hieremie clā dicēs: Viuit dñs q̄ fecit nobis aīam hanc: si occidero te. ⁊ si tradidero te in man? viroꝝ istoꝝ q̄ q̄rūt aīam tuā. Et dixit hieremias ad sedechiā. Hec dicit dñs exercituū deus israhel. Si ꝓfect? exieris ad principes regis babylonis: viuet aīa tua. ⁊ ciuitas hec non succendet igni. ⁊ saluus eris tu ⁊ domus tua. Si aūt nō exieris ad principes regis babylonis: tradet ciuitas hec in man? chaldeoꝝ ⁊ succēdēt eā igni. ⁊ tu nō effugies de manu eoꝝ. Et dixit rex sedechias ad hieremiā. Sollicitus sū ꝑ iudeos q̄ trāsfugerūt ad chaldeos: ne forte tradar i man? eoꝝ. ⁊ illudant mihi. Rñdit aūt hieremias. ⁊ dixit ei. Nō te tradēt. Audi q̄so vocem dñi quā ego loquor ad te. ⁊ bñ tibi erit. ⁊ viuet aīa tua. Qd si nolueris egredi: iste est sermo quē ondit mi dñs Ecce cūctas mulieres q̄ remāserūt in domo regis iuda: educent ad principes regis babylonis: ⁊ ipse dicent. Pepulerunt te. ⁊ ꝓualuerūt aduersū te viri pacifici tui: demerserūt te in cēno ⁊ in lubrico pedes tuos. ⁊ recesserūt a te. Et cūctas vxores tue ⁊ filij tui educent ad chaldeos. ⁊ nō effugies man? eoꝝ: ꝙ in manu regis babylonis capieris. ⁊ ciuitatē hanc cōburet igni. Dixit g̃ sedechias ad hieremiā: Nullus

sciat ꝓba ſ̄. ⁊ nō morier. Si aūt audierit ꝑn cipes ꝙa locut⁹ ſū tecū. ⁊ venerit ad te. ⁊ dixerit tibi: idica nobis ꝙd locut⁹ sis cū rege ne celes. ⁊ nō te interficiem⁹. ⁊ ꝙd locut⁹ ē tecum rex: dices ad eos: Prostraui ego ꝑces meos coꝝ rege: ne me reduci inberet i domū ionathan ⁊ ibi morerer. Venerūt g̃ oēs ꝑncipes ad hieremiā. ⁊ interrogauerūt eū. Et locut⁹ ē eis iux̄ oīa ꝓba q̄ ꝑcepat ei rex. Et cessauerūt ab eo. Nihil.n. fuerat auditū. Mānsit ꝓ hieremias i vestibulo carceris vsq; ad diē q̄ capta ē ih̄m. Et factum ē ut caperet hierusalem.

XXXIX

Anno nono sedecbie re. gis iuda mēse decimo: venit nabuchodonosor rex babylonis ⁊ oīs exercit⁹ ei⁹ ad ier'lim. ⁊ obsidebāt eā. Undecimo autē ano sedecbie mēse q̄rto q̄nta mēsis: apta ē ciuitas: ⁊ ingressi sūt cēs ꝑncipes regis babylōis ⁊ sederūt i porta media: neregel sereser semagar nabusar sachin rapsaces neregel sereser rebmag ⁊ cēs reliq̄ ꝑncipes regis babylonis. Cumq; vidisset eos sedecbias rex iuda ⁊ cēs viri bellatores fugerūt. ⁊ egressi sunt nocte de ciuitate p viā horti regis: ⁊ p portā q̄ erat inter duos muros. ⁊ egressi sūt ad viam deserti. Persecut⁹ ē aūt eos exercit⁹ chaldeoꝝ ⁊ cōprehēderunt sedecbiā i cāpo solitudinis hiericontine. ⁊ captū adduxerunt ad nabuchodonosor regē babylonis in reblatha que ē i terra emath. ⁊ locut⁹ ē ad eū iudicia. Et occidit rex babylonis filios sedecbie i reblatha in oculis eius. ⁊ cēs nobiles iuda occidit rex babylonis. Oculos q̄ sedecbie eruit. ⁊ vinxit eū cōpedibus ut duceret in babylonē. Domū q̄ regis ⁊ domū vulgi succenderunt chaldei igni. ⁊ murū ih̄m subuerterunt. Et reliq̄as ꝑsi q̄ remanserant in ciuitate. ⁊ pfugos qui trāsfugerāt ad eū ⁊ supfluos vulgi q̄ remāserāt trāstulit nabuçardan magister militū i babylonē. ⁊ de plebe pauꝑe: q̄ nihil penitus habebant: dimisit nabuçardan mḡr militie in era iuda. ⁊ dedit eis vineas ⁊ cisternas in die illa. Precepat aūt nabuchodonosor rex babylonis de hieremia: nabuçardan magistro militū dicens: Tolle illū: ⁊ pone sup eū oculos tuos nihilq; ei mali facias: sed ut voluerit sic facies ei. Misit g̃ nabuçardā ꝑnceps militie ⁊ nabu ⁊ selban ⁊ rapsaces ⁊ neregel ⁊ sereser ⁊ rebmag ⁊ cēs optimates regis babylōis miserunt ⁊ tulerunt hieremiam de vestibulo carceris. ⁊ tradiderunt eū godolie filio ahicā filij saphā: vt intraret i domū ⁊ habitaret in ꝓpl'o. Ad hieremiam aūt fact⁹ fuerat sermo dn̄i cū clausus esset i vestibulo carceris dicēs. Vade ⁊ dic abdemelech ethiopi dicēs: Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ isr'l. Ecce ego iducā sermones meos sup ciuitatē hāc in malum ⁊ nō in bonū: ⁊ erūt in ꝓspectu tuo i die illa. ⁊ liberabo te i die illa ait dn̄s. Et nō traderis i manꝰ viroꝝ q̄s tu formidas: sed eruens liberabo te ⁊ gladio nō cades: ⁊ erit tibi aia tua i salutē q̄a i me habuisti fiduciā ait dn̄s.

XL

Sermo qui fact⁹ ē ad hieremiā a dn̄o p⁹ q̄ dimissus ē a narbuçardā mḡro militie de rama q̄n tulit eū vinctum catenis i medio oīum q̄ migrabant de ih̄m ⁊ iuda. ⁊ ducebant i babylonē. Tollēs g̃ ꝑnceps militie hieremiā dixit ad eū. Dn̄s deus tuus locutus est malū sup locū istū. ⁊ adduxit ⁊ fecit dn̄s sicut locutus ē: q̄a peccastis dn̄o ⁊ nō audistis voce ei⁹. ⁊ fact⁹ ē vob sermo hic. Nūc g̃ ecce solui te hodie de catenis q̄ sūt i manib⁹ tuis. Si placet tibi ut veias me cū i babylonē veni ⁊ ponā oculos meos sup te. Si aūt displicet tibi venire mecū i babylonē reside. Ecce oīs terra i ꝓspectu tuo ē. Quō ele geris ⁊ quo placuerit tibi ut vadas: illuc pge ⁊ mecū noli venire: sed habita apud godoliā filiū ahicham filij saphan quē preposuit rex babylonis ciuitatibus iude. Habita g̃ cum eo in medio ꝓpl'i: aut q̄cūq; placuerit tibi ut vadas: vade. Dedit q̄q; ei mḡr militie ciboria ⁊ munuscula. ⁊ dimisit eū. Venit aut ē hieremias ad godoliā filiū ahicā in maspha. ⁊ habitauit cū eo in medio ꝓpli q̄ relictus fuerat i terra. Cūq; audissent cēs principes exercit⁹ qui dispsi fuerant p regiones: ipsi ⁊ socij eoꝝ q̄ prefecisset rex babylonis godoliā filiū ahicā terre. ⁊ q̄ cōmendasset ei viros ⁊ mulieres ⁊ puuulos. ⁊ de pauperibus terre qui non fuerant translati in babylonē: venerunt ad godoliam in maspha. ⁊ ismahel filius nathanie. ⁊ iohanan filij caree ⁊ iōathan ⁊ sareas filij thenemeth ⁊ filij offi q̄ erāt de netophati ⁊ iezonias filij maachati ipsi ⁊ viri eoꝝ. Et iurauit eis godolias filius ahicham filij saphan ⁊ comitib⁹ eoꝝ dicens: Nolite timere seruire chaldeis. Habitate i era ⁊ seruite regi babylōis ⁊ bñ erit vob. Ecce ego habito i maspha ut rñdeā ꝑcepto chaldeoꝝ q̄ mittunt ad nos

dos aũt colligite vindemiã ⁊ messẽ ⁊ oleum ⁊ ꝓdite i vasis vestris. ⁊ manete i vrbib⁹ vestris q̃s tenetis. Hẓ ⁊ oẽs iudei qui erant in moab ⁊ i finib⁹ ãmon. ⁊ i idumea ⁊ in vniũsis regionib⁹: audito q̃ dedisset rex babylõis reliq̃as i iudea: ⁊ q̃ ꝓposuisset sup eos godoliã filiũ aichã filij saphan: reuersi sũt inquã oẽs iudei de vniuersis locis ad q̃ ꝑfugerant. ⁊ venerũt i terrã iuda ad godoliã i maspbath ⁊ collegerũt vinũ ⁊ messẽ multã nimis. Iohanan aũt fili⁹ caree ⁊ oẽs ꝓncipes exercit⁹ q̃ dispsi fuerãt i regionib⁹. venerũt ad godoliã i maspbath. ⁊ dixerũt ei. Scito q̃ baalis rex filioꝝ ãmon misit ismahel filiũ nathanie ꝑcutere eaiam tuã. Et nõ credidit eis godolias fili⁹ aichã. Iohanã aũt fili⁹ caree dixit ad godoliã seorsũ i maspbat loq̃ns. Ibo ⁊ ꝑcutiã ismahel filiũ nathanie nullo sciẽte. ne ine ficiat aiam tuã: ⁊ dissipent oẽs iudei qui q̃gregati sũt ad te. ⁊ pibũt reliquie iuda. Et ait godolias fili⁹ aichã ad iohanã filiũ caree Noli facẽ ꝙbũ h. Falsũ.n. tu loq̃ris de ismahel

XLI

Et factũ ẽ in mẽse septimo: venit ismahel fili⁹ nathanie filij elisama de semie regali ⁊ optiates regis ⁊ decẽ viri cũ eo ad godoliã filiũ aichã i maspbath. ⁊ comederũt ibi panes sil i maspbat. Surrexerũt aũt ismahel fili⁹ nathanie. ⁊ decẽ viri q̃ cũ eo erãt ⁊ ꝑcusserũt godoliã filium aichã filij saphan gladio. ⁊ interfecerunt eum quẽ ꝓfecerat rex babylonis terre. Oẽs q̃s iudeos q̃ erãt cũ godolia in maspbat ⁊ chaldeos q̃ reperti sunt ibi ⁊ viros bellatores ꝑcussit ismahel. Secundo aũt die postq̃ occiderat godoliã nullo adhuc sciẽte. venerũt viri de sylo ⁊ de samaria octoginta viri rasa barba ⁊ scissis vestibus ⁊ squalẽtes: ⁊ mũera ⁊ thus habebãt i manu ut offerẽt i domo dñi Egressus q̃ ismahel fili⁹ nathanie in occursũ eoꝝ de maspbat. incedẽs ⁊ plorãs ibat. Cum aut ẽ occurrisset eis. dixit ad eos. Venite ad godoliã filiũ aichã. Qui cũ venissent ad mediũ ciuitatis. interfecit eos ismahel fili⁹ nathanie circa mediũ laci ipse ⁊ viri q̃ erãt cũ eo. Decẽ aũt viri reperti sũt iter eos. q̃ dixerũt ad ismahel. Noli occidẽ nos q̃a hẽm⁹ thesauros in agro frumenti ⁊ ordei ⁊ olei ⁊ mellis. Et cessauit. ⁊ nõ interfecit eos cũ frib⁹ suis. Lacus aũt in quẽ ꝓiecerat ismahel oĩa cadauera viroꝝ q̃s ꝑcussit ꝓpter godoliã: ipse ẽ quẽ fecit rex asa ꝓpter baasa regẽ isrl. Ipsũ replevit ismahel fili⁹ nathanie occisis. Et captiuas duxit ismahel oẽs reliq̃as ꝓpli q̃ erant in maspbath filias regis ⁊ vniuersũ ꝓplm q̃ remanserãt i maspbat q̃s cõmẽdauerat nabuzardan ꝓnceps militie godolie filio aicham. Et cepit eos ismahel fili⁹ nathãie. ⁊ abijt ut trãsiret ad filios ãmon. Audiuit aũt iohanã fili⁹ caree. ⁊ oẽs ꝓncipes bellatoꝝ q̃ erant cũ eo oẽ malũ qõ fecerat ismahel fili⁹ nathanie. ⁊ assũptis vniuersis viris. ꝑcessunt ut bellarẽt aduersũ ismahelẽ filium nathanie. ⁊ inuenerũt cũ ad aq̃s multas q̃ sũt in gabaon. Cũq̃ vidisset oĩs ꝓpls q̃ erat cũ ismahel iohanã filiũ caree ⁊ vniuersos ꝓncipes bellatorũ q̃ erãt cũ eo. letati sũt. Et reuersus ẽ oĩs ꝓpls quẽ cepat ismahel i maspbath. reũsusq̃ abijt ad iohanan filiũ caree. Ismahel autem fili⁹ nathanie fugit cũ octo viris a facie iohanan. ⁊ abijt ad filios ãmon. Tulit g̃ iohanã fili⁹ caree ⁊ oẽs ꝓncipes bellatoꝝ. q̃ erant cũ eo. vniũsas reliq̃as vlgi q̃s reduxerãt ab ismahel filio nathanie de maspbath. q̃ ꝑcussit godoliã filiũ aichã fortes viros ad plũ. ⁊ mulieres ⁊ pueros ⁊ eunuchos q̃s reduxerat de gabaõ. ⁊ abierũt ⁊ sederũt pergrinãtes i chanaan. q̃ ẽ iuxta bethleẽ ut pgerẽt: ⁊ itroirẽt egyptũ a facie chaldeoꝝ. Timebãt.n. eos. q̃a ꝑcusserat ismahel filius nathanie godoliam filiũ aichã quẽ preposuerat rex babylonis in terra iuda.

XLII

Et accesserũt oẽs ꝓncipes bellatoꝝ ⁊ iohanan fili⁹ charee ⁊ iezonias fili⁹ osie ⁊ reliquũ vulgus a puo vsq̃ ad magnũ. dixerũtq̃ ad hieremiã ꝓphetã. Labat oro nra in ꝓspectu tuo. ⁊ ora. p nobis ad dñm deũ tuũ. p vniuersis reliquijs istis: q̃a derelicti sum⁹ pauci de plurib⁹ sicut octi tui nos intuent. ⁊ ãnũciet nobis dñs de⁹ tuus viã p quã pgam⁹. ⁊ verbũ q̃ faciam⁹. Dixit aũt ad eos hieremias ꝓphta. Audiui. Ecce ego oro ad dñm deũ vestrũ scom ꝙba vestra oẽ ꝙbũ q̃cũq̃ rñderit mihi idicabo vobis. nec celabo vos quicq̃. Et illi dixerũt ad hieremiã. Sit dñs inter nos testis veritatis ⁊ fidei: si nõ iuxta oẽ verbũ in q̃ miserit te dñs deus tuus ad nos. sic faciem⁹ siue bonũ est siue malũ. Hoci dñi vei nostri ad quẽ mittimus te orem⁹ diem⁹: ut bene sit nobis cũ audierim⁹ vocẽ dñi dei nostri. Cũ aũt cõpleri cẽnt

ꝛcē dies: factū ē ꝓbū dñi ad hieremiā. Ho
cauitq; iohanan filium caree ⁊ oēs ꝓncipes
bellatoꝝ q̄ erāt cū eo: ⁊ vniuersū ꝑplm a mi-
nimo vsq; ad magnū: ⁊ dixit ad eos. Hec di-
cit dñs ꝛs⁹ isrl ad quē misistis me ut ꝓsterne-
rē ꝑces vras in ꝓspectu ei⁹: Si quiescētes
mānseritis i ēra hac: edificabo vos ⁊ nō ꝛstruā
am: plātabo ⁊ nō euellā. Jā. n. placat⁹ sum
sup malo: qđ feci vobis. Nolite timē a facie
regis babylonis quē vos pauidi formidatis.
Nolite metuere eū dicit dñs: qa vobiscū sū
ego ut saluos vos faciā ⁊ eruā ꝛs manu ei⁹.
⁊ dabo vobis misericordias: ⁊ miserebor vr̄i.
⁊ habitare vos faciā i terra vr̄a. Si aūt dixeri-
tis vos: nō habitabim⁹ i terra ista. nec audie-
mus vocē dñi ꝛi nr̄i dicētes neq;q;: ⁊ ad ērā
egypti pgem⁹ vbi nō videbim⁹ bellū. ⁊ clāgo
rē tube nō audiem⁹. ⁊ famē nō sustinebimus
⁊ ibi habitabim⁹. ꝓpter hoc nūc audite ꝓbum
dñi reliq̄e iuda. Hec dicit dñs ꝛs⁹ exercituū
ꝛeus isrl. Si posueritis faciē vr̄ā ut ingre
diamini egyptū ⁊ intraueritis ut ibi habitetis.
gladi⁹ quē vos formidatis: ibi comprehendet
vos in terra egypti: ⁊ fames ꝓ q̄ ēstis solliciti
adhęrebit vobis in egypto. ⁊ ibi moriemini.
Oēsq; viri q̄ posuerunt faciē suā ut ingrediāt
egyptū ut habitēt ibi: morient gladio ⁊ fame
⁊ peste. Nullus ꝛ cis remanebit nec effugiet
a facie mali q̄ ego afferā sup eos: qa hec dicit
dñs exercituū ꝛeus isrl. Sicut ꝓflat⁹ est fu-
ror me⁹ ⁊ indignatio mea sup habitatores ierl̄m:
sic ꝓflabit indignatio mea sup vos cū ingressi
fueritis egyptū: ⁊ eritis in iusurandū ⁊ in stupo-
rē ⁊ in maledictū ⁊ in opprobriū: ⁊ neq;q; vltra
videbitis locū istū. Verbū dñi sup vos reliq̄e
iuda. Nolite itrare egyptū. Scientes sciet̄ q̄a
obtestat⁹ sum vobis hodie: qa ꝛcepistis aias
vras. Hos. n. misistis me ad dñm ꝛeū nr̄m
dicētes: Ora ꝓ nob ad dñm ꝛeū nr̄m: ⁊ iux̄
oia q̄cunq; dixerit tibi dñs ꝛs⁹ nr̄: sic annun
cia nob ⁊ faciem⁹. Et annūciaui vobis hodie:
⁊ nō audistis vocē dñi ꝛi vr̄i sup vniuersis
ꝓ q̄b⁹ misit me ad vos. Nūc g̃ sciētes scietis:
qa gladio ⁊ fame ⁊ peste moriemini i loco ꝛ d
quē voluistis itrare ut habitetis ibi

CAP. XLIII

Factū ē aūt cū cōpleuisset hieremias lo-
q̄ns ad ꝑplm vniuersos sermones dñi
ꝛei eoꝝ ꝓ q̄b⁹ miserat eū dñs ꝛs⁹ eoꝝ
ad illos oia ꝓba hec: dixit azarias filius oscie
⁊ iohanan filius caree ⁊ oēs viri superbi dice-
tes ad hieremiā. Mēdaciū tu loq̄ris. Nō mi
sit te dñs ꝛs⁹ nr̄ dicēs ne ingrediamī egyptū
ut habitem; illic: ꝫ baruch fili⁹ neriē incitat te
aduersū nos ut tradat nos i man⁹ chaldeoꝝ
⁊ interficiat nos ⁊ traduci faciat i babylonē.
Et nō audiuit iohanan fili⁹ caree ⁊ oēs ꝓn
cipes bellatoꝝ ⁊ vniuersus ꝑplṡ vocē dñi ut
manerēt in terra iuda: ꝫ tollēs iohanan fili⁹
caree ⁊ vniuersi ꝓncipes bellatoꝝ: vniuersos
reliquias iuda q̄ reuersi fuerāt ꝛe cūctis gen-
tib⁹ ad q̄s fuerāt ānt dispsi ut habitarēt i ēra
iuda· viros ⁊ mulieres ⁊ puulos ⁊ filias re-
gis. ⁊ oēm aiam quam reliq̄rat nabuzardan
princeps milicie cum godolia filio aicham fi-
lij saphan. ⁊ hieremiam ꝓphętam ⁊ baruch
filium nerie. ⁊ ingressi sunt in terram egypti:
quia non obedierunt voci dñi. ⁊ venerunt
vsq; ad taphnis. Et factus est sermo dñi
ad hieremiā in taphnis dicēs: Sume tibi la-
pides grādes i manu tua ⁊ abscondes eos in
cripta q̄ ē sub muro lateritio i porta domus
pharaonis i taphnis cernētibus viris iudeis
⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs exercituū ꝛeus
isrl. Ecce ego mittā ⁊ assumā nabuchodono-
sor regē babylonis seruū meū. ⁊ ponā thronū
ei⁹ sup lapides istos quos abscōdi. ⁊ statuet
soliū suū super eos. Veniēsq; percutiet terrā
egypti q̄s in morte· i morte. ⁊ q̄s i captiuita-
te i captiuitatē. ⁊ q̄s i gladio i gladium. Et
succēdet ignē i delubris ꝛeoꝝ egypti ⁊ cōbu-
ret ea ⁊ captiuos ducet illos. Et amicietur
terra egypti sicut amicitur pastor pallio suo
⁊ egredietur inde in pace. Et cōteret statuas
domus solis que sunt in terra egypti. ⁊ delu-
bra ꝛeoꝝ egypti cōburet igni.

CAP. XLIIII

Verbū q̄ factū est ad hieremiā. ⁊ ad
oēs iudeos q̄ habitabāt i ēra egypti
habitātes i magdalo ⁊ i taphnis ⁊ i
mēphis ⁊ i terra phatures dicēs. Hec dicit
dñs exercituū ꝛeus isrl. Vos vidistis oē ma-
lū istud q̄ adduxi sup ierl̄m ⁊ sup oēs vrbes
iuda. ⁊ ecce deserte sūt hodie. ⁊ nō ē in eis ha-
bitator: ꝓpter malitiā quā fecerunt ut me ad
iracūdiā puocarēt. ⁊ irēt ⁊ sacrificarēt ⁊ co
lerēt ꝛeos alienos q̄s nesciebāt. ⁊ illi ⁊ vos ⁊
patres vri. Et misi ad vos oēs seruos meos
ꝓphętas ꝛe nocte ꝓsurgēs· mittēsq; ⁊ dicēs:
Nolite facē ꝓbū abhoiatiōis huiuscemodi.
Et nō audierūt· nec inclinauerūt aurē suā ut
cōuerterent a malis suis ⁊ nō sacrificarent

dijs alienis. Et ꝓflata ē idignatio mea ⁊ furoꝛ me⁹. ⁊ succēsa ē i ciuitatib⁹ iuda ⁊ i plateis ir'lm. ⁊ verse sūt i solitudinē ⁊ vastitatē ſm die hāc. Et nūc hec dicit dñs exercituū ⁊e⁹ isr'l. Quare vos facitis malū grāde ꝙ ꝓtra aias vestras ut intereat ex vobis vir ⁊ mulier puulus ⁊ lactēs ⁊e medio iude. nec reliquat vobis q̄cq̄ residuū: puocātes me i opib⁹ manuū vestraꝝ sacrificādo dijs alienis in terra egypti in quā igressi estis ut habitetis ibi. ⁊ dispeat. ⁊ sitis in maledictionē ⁊ i opꝓbriū cūctis gentib⁹ terre. Numq̄d oblitꝰ estis mala patꝝ vestroꝝ ⁊ mala regū iuda: ⁊ mala vxoꝛ eoꝝ ⁊ mala vīa ⁊ mala vxoꝝ vīaꝝ q̄ fecerūt in ēra iuda ⁊ i regiōib⁹ ir'lm. Nō sūt mūdati vsq̄ ad die hāc. ⁊ nō timuerūt ⁊ nō ambulauerūt i lege dñi ⁊ i ꝑceptis meis: q̄ vedi coꝛā vobis ⁊ coꝛā ꝑib⁹ vestris. Ideo hꝯ dicit dñs exercituū ⁊e⁹ isr'l. Ecce ego ponā faciē meā i vobis i malū. ⁊ dispdā oēm iudā. Et assumā reliq̄as iude q̄ posuerūt facies suas ut ingrederent ēra egypti ⁊ habitarēt ibi. ⁊ ꝓsumēt oēs in ēra egypti: ⁊ cadēt in gladio ⁊ i fame. Cōsument a minimo vsq̄ ad maximū: in fame ⁊ gladio morient: ⁊ erūt i iusiurandū ⁊ i miraculū ⁊ i maledictionē ⁊ i opꝓbriū. Et visitabo sup habitatoꝛes ēre egypti sicut visitaui sup ir'lm i gladio ⁊ fame ⁊ ꝑste. ⁊ nō erit q̄ effugiat: ⁊ sit residuus ⁊e reliquijs iudeoꝝ q̄ vadūt ut pegrinent in ēra egypti: ⁊ reuertāt in ērā iuda: ad quā ipsi eleuāt aias suas ut reuertant ⁊ habitēt ibi. Nō reuertētur nisi q̄ fugerint. Rñderunt aūt hieremie oēs viri sciētes q̄ sacrificarēt vxores coꝝ dijs alienis ⁊ vniūse mlieres ingrū stabat multitudo grādis. ⁊ oīs ꝑple habitantiū i ēra egypti i pbatures dicētes. Sermonē quē locut⁹ es ad nos i noie dñi nō audiem⁹ ex te. sed faciētes faciem⁹ oē ꝙbū q̄ egredief ⁊e ore nostro: ut sacrificem⁹ regine celi. ⁊ libem⁹ ei libamia. sicut fecim⁹ nos ⁊ ꝑres. ⁊ reges nri ⁊ ꝑncipes nostri in vrbib⁹ iuda ⁊ i plateis ir'lm. ⁊ saturati sum⁹ panib⁹ ⁊ bene nobis erat. malūq̄ nō vidim⁹. Ex eo aūt tpe q̄ cessauimus sacrificare regine celi ⁊ libare ei libamina: indiguim⁹ oīb⁹. ⁊ gladio ⁊ fame ꝓsūpti sum⁹. Or si nō sacrificam⁹ regine celi. ⁊ libam⁹ ei lib mia: nunq̄d sine virīs nris faciem⁹ ei placētas ad colendū eā ⁊ libamina ad libandū?

Et dixit hieremias ad oēm ꝓplm aduersū viros ⁊ aduersū mulieres ⁊ aduersū vniuersā plebē q̄ rñderāt ei ꝙbū dicēs: Munq̄d nō sacrificiū q̄ sacrificastis in ciuitatib⁹ iuda ⁊ i plateis ir'lm vos ⁊ ꝑres vri reges vestri ⁊ ꝓncipes vri ⁊ ꝑple terre: hoꝛ recozdat⁹ ē dñs ⁊ ascēdit sup coꝛ ei⁹? Et nō poterat dñs vltra portare, ꝓpter malitiā studioꝝ vioꝝ. ⁊, ꝓpter abhoiationes q̄s fecistis. ⁊ facta ē ēra vra in vastationē ⁊ in stupoꝛē ⁊ in maledictū eo q̄ nō sit habitatoꝛ. sicut ē dies hec. Propꝛea q̄ sacrificauerit⁹ idolis ⁊ peccauerit⁹ dño. ⁊ nō audierit⁹ vocē dñi ⁊ in lege ⁊ in pceptis ⁊ i testimonijs ei⁹ nō ambulauerit⁹: idcirco euenerūt vobis mala hꝯ. sicut ē dies hꝯ. Dixit autem hieremias ad oēm ꝑplm: ⁊ ad vniuersas mulieres. Audite ꝙbū dñi oīs iuda q̄ estis i ēra egypti. Hec inq̄t dñs exercituū ⁊e⁹ isr'l dicēs: Vos ⁊ vxores vre locuti estis ore vestro ⁊ manib⁹ vestris ipleſtis dicētes. Faciamus vota nra q̄ vouim⁹ ut sacrificemus regine celi ⁊ libem⁹ ei libamina. Implestis vota vra. ⁊ ope ꝓpetrastis ea. Ideo audite ꝙbū dñi oīs iuda q̄ habitat⁹ in ēra egypti. Ecce ego iurau i noie meo magno. ait dñs: q̄a nequaq̄ vltra vocabit nomen meū ex ore oīs viri iudei dicētis: viuit dñs ⁊e⁹ in oī terra egypti. Ecce ego vigilabo sup eos in malū ⁊ nō i bonū. ⁊ ꝓsument oēs viri iuda q̄ sūt in ēra egypti gladio ⁊ fame donec ꝑeunt⁹ ꝓsumant. Et qui fugerint gladiū reuertent ⁊e terra egypti in ērā iuda viri pauci. ⁊ sciēt oēs reliq̄e iuda ⁊ ingredientiū terrā egypti ut habitēt ibi. cui⁹ ſmo cōpleat⁹ me⁹. an illoꝝ? Et hꝯ vobis signū ait dñs q̄ visitē ego sup vos in, loco isto. ut sciatis q̄a vere cōplebunt ſmones mei ꝑvos in malū. Hec dicit dñs. Ecce ego tradā ꝑpha raonē ephree regē egypti in manu inimicoꝝ ei⁹ ⁊ in manu q̄rentiū aiam illi⁹. sicut tradidi sedechiā regē iuda i manu nabuchodonoſoꝛ regi babylōis inimici sui ⁊ q̄rētis aiam eius.

XLV

Verbū q̄ locut⁹ ē bieremias ꝓpha ad baruch filiū nerie cum scripſisset ꝙba hꝯ in libro ex ore bieremie āno q̄rto ioachi filij iosie regis iuda dicens. Hec dicit dñs, ⁊e⁹ isr'l ad te baruch. Dixisti. Ve misero mihi: qm̄ addidit dñs dolorē ⁊e lori meo. Laboraui in gemitu meo. ⁊ requiē nō inueni. Hic dices ad eū. Hec dicit dñs. Ecce q̄s edificaui ego ⁊estruo. ⁊ q̄s plātaui ego euello. ⁊ vniuersā ērā hāc. Et tu queris tibi

grādia: Noli ꝙrere: qa ecce ego adducā ma
lū sup oēm carnē ait dñs. ⁊ dabo tibi animā
tuā i salutē i oīb⁹ locis ad quēcūq; p̄xeris.

Quod factū ē ꝑbū dñi ad XLVI
bieremiā, ꝓptetam ꝫ gētes. Ad egy-
ptū aduersū exercitū pharaonis ne-
chao regi egypti: q erat iuxta fluuiū eufraten
i charchamis: quem ꝑcussit nabuchodonosor
rex babylonis i ānō ioachi filij iosie regi
iuda. Pꝛepate scutū ⁊ clypeū ⁊ pꝛocedite ad
bellū. Iūgite eās: ⁊ ascēdite eqtes: state i ga
leis: polite lāceas: induite vos loꝛicā. Quid igit
vidi ipos pauidos ⁊ ꝛetꝛogꝛadi fortes eoꝝ
cesos. Fugerūt ꝛciti nec respexerunt. Terꝛoꝛ
undiq; ait dñs. Nō fugiet velox: nec sal-
uari se putet fortis. Ad aq̄lonē iuxt fluiē eu-
fraten victi sūt ⁊ ruerūt. Quis ē iste q̄ qua-
si flumē ascēdit. ⁊ velut fluuioꝝ itumescūt gur
gites ei⁹: Egypt⁹ flūinis istar ascēdit. ⁊ ve-
lut flūina mouebūt fluct⁹ ei⁹. ⁊ dicet. Ascen-
dā operiā terrā: pdā ciuitatē ⁊ habitatoꝛes ei⁹
Ascēdite eās ⁊ exultate i curꝛib⁹. ⁊ pcedant
fortes ethiopie ⁊ libye tenētes scutū. ⁊ lydij
arripiētes ⁊ iacientes sagittas. Dies enī illa
dñi exercituū dies vltionis: vt sumat vi-
dictā de inimicis suis. Deuoꝛabit gladi⁹ ⁊ sa
turabit. ⁊ iebriabit sanguine eoꝝ. Victia enī
dñi exercituū i ꝛra aq̄lonis iuxta flumē eu-
fraten. Ascende in galaad. ⁊ tolle resinā, ꝙgo
filia egypti. Frustra multiplicas medicamia
sanitas nō erit tibi. Audierūt gētes ignomi-
niā tuā. ⁊ vlulat⁹ tu⁹ replecuit terrā. Quia
fortis ipegit i fortē ⁊ ālo pariter ꝛciderūt.

Verbū q̄ locut⁹ ē dñs ad bieremiā ꝓptā
sup eo q̄ vēt⁹ esset nabuchodonosoꝛ rex ba-
bylonis ⁊ pcussur⁹ terrā egypti. Annūciate
egypto ⁊ audītū facite i magdalo ⁊ resonet i
mēphis. ⁊ in taphnis dicite: Sta ⁊ pꝛepa te.
qa deuoꝛabit gladi⁹ ea q̄ p circuitū tuū sunt
Quare cōputruit foꝛtis tu⁹: nō sterit: qm do-
min⁹ ꝛuertit eū. Multiplicauit ruētes eccidit
q̄ vir ad ꝓximū suū. Et dicēt. Surge. ⁊
reuertamur ad ꝓpm nostrū ⁊ ad terrā nati-
uitatis nre a facie gladij colūbe. Vocate no-
men pharaonis regi egypti: tumultū adduxit
tēpus. Viuo ego inq̄t rex: dñs exercituū no-
me ei⁹: qm sicut thabor i mōtib⁹ ⁊ sicut car-
melus in mari veniet. Vasa trāsmigratiōis
fac tibi habitatrix filia egypti: qz mēphis i so
litudine erit ⁊ deseretur: ⁊ inhabitabilis erit.

Vitula elegās atq; formosa egypt⁹: stimula
toꝛ ab aq̄lone veniet ei. Mercēnarij q̄q ei⁹ q̄
ꝓsabant in medio ei⁹. q̄si vituli saginati ꝓsi
sūt ⁊ fugerūt sil: nec stare potuerūt: q̄a dies
interfectiōis eoꝝ venit sup eos: tēpus visitatio
nis eoꝝ. Vox ei⁹ q̄si eris sonabit: qm cū exer
citu ꝓperabunt ⁊ cū securib⁹ veniēt ei. Quasi
cedētes ligna succiderūt saltū eius ait dñs.
q̄ supputari nō pōt. Multiplicati sūt sup lo-
custas. ⁊ nō ē eis nūer⁹. Cōfusa ē filia egy-
pti. ⁊ tradita in man⁹ ꝓpl aq̄lonis dicit dñs
exercituū de⁹ isrl. Ecce ego visitabo sup tu-
multū alexādrie ⁊ sup egyptum. ⁊ sup deos
ei⁹ ⁊ sup reges eius ⁊ sup pharaonē ⁊ sup eos
q̄ confidūt in eo. ⁊ dabo eos i man⁹ q̄rentium
aiam eoꝝ. ⁊ in manus nabuchodonosoꝛ regis
babylōis ⁊ in manus seruoꝝ ei⁹. Et p⁹ hec ha-
bitabit sicut diebus ꝓistinis ait dñs. Et tu ne
timeas serue me⁹ iacob. ⁊ ne paueas isrl.
Quia ecce ego saluū te faciā de longinquo.
⁊ semen tuū de terra captiuitatis tue. Et re-
uertet iacob ⁊ requiescet ⁊ ꝓspabit. ⁊ nō erit q̄
exterreat eū. Et tu noli timere serue me⁹ ia-
cob ait dñs. quia tecū ego sum: quia ego cō-
sumam cunctas gentes ad quas eieci te. Te
ꝓo nō cōsumā: sed castigabo te in iudicio nec
quasi innocenti parcam tibi. XLVII

Quod factū ē verbū dñi ad bieremiā
ꝓphām ꝫ palestios. anteqū pcuteret
pharao gaçam. Hec dicit dñs. Ecce
aq̄ ascendēt ab aq̄lone. ⁊ erūt q̄si torꝛens inun-
dans. ⁊ opient terrā. ⁊ plenitudinē ei⁹. vrbē
⁊ habitatoꝛes ei⁹. Clamabūt hoies ⁊ vlula-
būt oēs habitatoꝛes ꝛre a strepitu pompe ar-
moꝝ ⁊ bellatoꝝ ei⁹. a cōmotiōe q̄drigaꝝ ei⁹
⁊ multitudie rotaꝝ illi⁹. Nō respexerūt pꝛes si
lios manib⁹ dissolutis. ꝓ aduētu diei i q̄ va
stabunt oēs philistijm. ⁊ dissipabit tyr⁹ ⁊ sy-
don cū oīb⁹ reliq̄s auxilijs suis. Depopulat⁹
ē. n. dñs palestinos: reliquias insule cappado-
cie. Venit calui⁹ sup gaçam: conticuit asca
lon. ⁊ reliq̄e vallis eoꝝ. Vsq̄q̄ ꝛcideris? O
mucro dñi: vsq̄q̄ nō quiesces? Ingredere i va
ginam tuam: refrigerare ⁊ sile. Quomodo
quiescet: cum dominus precepit ei: aduersus
ascalonē ⁊ aduersum maritimas eius regio
nes: ibiq; ꝓdixerit illi. XLVIII

Hmoab. Hec dic dñs exercituū de⁹
isrl. Ve sup nabo: qm vastata ē ⁊ cō
fusa. Capta ē cariathbiarim: ꝓfusa est

fortis ⁊ tremuit. Nō ē vltra exultatio i moab: ꝓtra eſebon cogitauerunt malū. Veĩte ⁊ diſpdam⁹ eā ⁊ gente. Ergo ſilens ꝓticeſces ſequeſq; te gladi⁹. Vox clamor⁊ ⁊ ozonaim vaſtitas ⁊ ꝓtritio magna. Cōtrita ē moab: ānũciate clamozē paruulis ei⁹. Per aſcenſũ enī luith plozās aſcēdet i fletu: qm̃ i ꝛeſcēſu ozonaim woſtes vlulatū ꝓtritiōis audierūt. Fugite: ſaluate aīas vr̃as. ⁊ eritis ſīl mīrice i ꝛeſerto. Pro eo. n. q̄ habuiſti fiduciā i munitiōib⁹ tuis ⁊ i theſaur⁊ tuis tu q̄ capier⁊. et ibit chamos i trāſmigrationē: ſacerdotes ei⁹ ⁊ ꝓncipes ei⁹ ſīl. Et ꝛeniet ꝑdo ad oēm vrbē. ⁊ vrbs nulla ſaluabit. Et peribunt valles. ⁊ diſſipabūt cāpeſtria: qm̃ dixit dn̄s. Date flozē moab: q̄a flozēs egredier. ⁊ ciuitates eius ꝛeſerte erūt ⁊ inhabitabiles. Maledict⁹ qui facit op⁹ dn̄i fraudulenť. ⁊ maledict⁹ q̄ ꝓhibet gladiū ſuū a ſanguīe. Fertilis fuit moab ab adoleſcētia ſua ⁊ requeuit in fecibus ſuis. Nec trāſfuſus ē ꝛe vaſe i vas. ⁊ i trāſmigrationē nō abiit. Idcirco ꝓmāſit guſt⁹ ei⁹ i eo. ⁊ odo: ei⁹ nō ē īmutat⁹. ¶ Propter ea ecce dies ueniūt dic̄ dn̄s ⁊ mittā ei ozdiatozes ⁊ ſtratozes laguncular⁊ ⁊ ſternēt eū. ⁊ vaſa ei⁹ exbauriēt ⁊ lagūculas eo⁊ collidēt. Et cōfundeť moab a chamos ſicut cōfuſa ē dom⁹ iſrl a bethel in q̄ habebat fiduciā. Quō dicit⁊ fozтes ſum⁹: ⁊ viri robuſti ad ꝓliandū: Vaſtata ē moab ⁊ ciuitates illi⁹ ſuecenderūt. ⁊ electi iuuenes ei⁹ ꝛeſcēderūt i occiſionē ait rex: dn̄s exercituū nomē ei⁹. Prope ē interit⁹ moab ut ueniat: ⁊ malum ei⁹ velociter accurret nimis. Cōſolamini eū oēs q̄ eſtis i circuitu ei⁹. ⁊ vniuerſi q̄ ſcitis nomē ei⁹. dicite. Quō cōfracta ē ꝓga fortis: bacul⁹ glozioſus: Deſcēde ꝛe gl̃la: ⁊ ſede i ſiti bītatio filie dibon: qm̃ vaſtator moab aſcēdet ad te: diſſipabit munitiones tuas. In via ſta. ⁊ ꝓſpice habitatio aroer. Interroga fugientē. ⁊ ei q̄ euaſit. dic: quid accidit? Cōfuſus eſt moab qm̃ victa⁹ ē. Vlulate ⁊ clamate. ānũciate i arnon: qm̃ vaſtata ē moab. ⁊ iudiciū venit ad trā cāpeſtrē ſup holon ⁊ ſup iaſa ⁊ ſup mephbat ⁊ ſup dibon ⁊ ſup nabo ⁊ ſup domū ꝛeblathaim ⁊ ſup cariathaim. ⁊ ſup bethgamul ⁊ ſup bethmaon ⁊ ſuper carioth ⁊ ſuper boſra. ⁊ ſup oēs ciuitates ŕe moab q̄ lōge ⁊ ꝓpe ſūt. Abſciſū eſt coznu moab: ⁊ brachiū ei⁹ cōtritū ē ait dn̄s. Inebriate eū calice ire dn̄i qm̃ ꝓ dn̄m erect⁹ ē: ⁊ allidet manū moab in vomitu ſuo. ⁊ erit i derīſū etiā ipſe. Fuit. n. i derīſū tibi iſrl: q̄ſi inť fures reperiſſes eū. Propť verba g̃ tua q̄ aduerſū illū locut⁹ es. captiu⁹ ducer⁊. Relinq̄te ciuitates ⁊ habitate i petra habitatozes moab. ⁊ eſtote q̄ſi colūba nidificās in ſūmo oze foramis. Audiuim⁹ ſuꝑbiā moab. Sup⁹b⁹ ē valde. Sublimitatē ei⁹ ⁊ arrogātiam ⁊ ſuperbiā ⁊ altitudinē cozdis ei⁹ ego ſcio ait dn̄s Jactātiā ei⁹ eo q̄ nō ſit iuſt ea virt⁹ ei⁹: nec iuſt qđ poterat conata ſit facere. Jō ſup moab eiulabo. ⁊ ad moab vniūſam clamabo: ad viros muri fictilis lamētātes. De plāctu iaſer plozabo tibi vinea ſabama. Propagies tue trāſierūt mare. vſq; ad mare iaſer peruenerūt. Sup meſſem tuā ⁊ vindemiā tuā ꝑdo irruit. Ablata ē leticia ⁊ exultatio ꝛe carmelo ⁊ ꝛe ſra moab. ⁊ vinū ꝛe torcularibus ſuſtuli Neq̄q̄ calcator vue ſolitū celeuma cātabit. De clamoze eſebon vſq; eleale ⁊ iaſa ꝛeruēt voce ſuā: a ſegor vſq; ad ozonaim vitulā cōternātē: aq̄ ꝙ nemrim peſſime erūt. Et auferā ꝛe moab ait dn̄s offerētē in excelſis. ⁊ ſacrificātē dīs ei⁹. Propťea cor meū ad moab q̄ſi tibia eris reſonabit. ⁊ cor meū ad viros muri fictil⁹ abit ſonitū tibia⁊: q̄a pl⁹ fecit ex̄ potuit. idcirco pierūt. Oē. n. caput calui tiū ⁊ oīs barba raſa erit. In cūct⁊ manib⁹ colligatio. ⁊ ſup oē dorſū cilitiū. Et ſup oīa tecta moab ⁊ i plateis ei⁹ oīs plāct⁹: qm̃ contriui moab ſicut vas inutile ait dn̄s. Quō victa ē ⁊ vlulauerūt. Quō ꝛeiecit ceruicē moab ⁊ cōfuſus ē: Eritq; moab in derīſū. ⁊ i exēplū oīb⁹ i circuitu ſuo. Dec dicit dn̄s. Ecce q̄ſi aq̄la volabit. ⁊ extēdet alas ſuas ad moab. Capta ē carioth. ⁊ munitiōes ꝓꝑe ſūt Et erit cor fortiū moab in die illa ſic cor mulier⁊ parturiēt⁊. Et ceſſabit moab eē ꝑ⁹: qm̃ ꝓ dn̄m glīat⁹ ē. Pauor ⁊ fouea ⁊ laque⁹ ſup te o habitator moab ait dn̄s. Qui fugerit a facie pauoris cadet i foueā. ⁊ q̄ aſcēderit ꝛe fouea capieť laqueo. Adducā. n. ſup moab annū viſitatiōis eorum ait dn̄s. In vmbra eſebon ſteterūt ꝛe laqueo fugiētes: q̄a ignis egreſſus eſt ꝛe eſebon. ⁊ flāma ꝛe medio ſeon ⁊ ꝛenozabit ptē moab ⁊ ꝓticē filio⁊ tumultus. Ue tibi moab. Periſti ꝑ⁹le chamos: quia cōprehēſi ſunt filij tui ⁊ filie tue in captiuitatem. Et cōuertā captiuitatē moab in nouiſſimis diebus ait dn̄s. Pucuſq; iudicia moab.

Ad filios ãmon. Hec dicit dñs. XLIX
Nũqd nõ filij sũt ísrl aut hæres nõ ẽ ei? Cur igitur hæreditate possedit melchon gad. ⁊ pp̃l's eius in vrbib⁹ eius habitauit? Ideo ecce dies veniũt ī te dicit dñs. ⁊ auditũ faciã sup rabbath filiozũ ãmon fremitũ p̃elij. Et erit in tumulũ dissipata filieq; ei⁹ igni succẽdent. ⁊ possidebit ísl possessores suos ait dñs. Vlula esebon: qm̃ vastata est hai. Clamate filie rabba accingite vos cilicijs. Plangite ⁊ circuite p sepes: qm̃ melchon in trãsmigratiõẽ ducet sacerdotes ei⁹ ⁊ p̃ncipes eius simł. Quid gl'iaris ī vallibus? Defluxit vallis tua filia delicata: q cõfidebas in thesauris tuis ⁊ dicebas. Quis veniet ad me? Ecce ego inducã sup te terrorẽ ait dñs ue⁹ exercituũ ab oibus q̃ sũt ī circuitu tuo: ⁊ dispgemini singuli a cõspectu vro: nec erit q̃ congreget fugiẽtes. Et p⁹ h reuerti faciã fugiẽtes ⁊ captiuos filiozum ãmon ait dñs. Ad idumeã. Hec dicit dominus exercituũ. Nũqd nõ vltra ẽ sapia ī thaman? Perijt p̃siliũ a filijs. Inutilis facta ẽ sapientia eoz. Fugite ⁊ terga p̃tite: desedite ī voraginẽ habitatores dedan: qm̃ ꝓditionem esau adduxi sup eũ tẽpus visitatiõis ei⁹. Si vindemiatores eius venissẽt sup te nõ reliq̃ssẽt racemũ: si fures ī nocte rapuissẽt q̃ sufficeret sibi. Ego vero discoopui esau revelaui abscõdita ei⁹ ⁊ celari nõ poterit. Vastatũ est semẽ ei⁹ ⁊ fres ei⁹ ⁊ vicini ei⁹. ⁊ nõ erit. Relinque pupillos tuos: ⁊ ego faciã eos viuere ⁊ vidue tue ī me spabunt: q̃a hec dicit dñs. Ecce q̃b⁹ nõ erat iudiciũ ut bibẽrẽt calicẽ. bibẽtes bibẽt ⁊ tu q̃si innocens relinq̃ris? Non eris innocẽs: ꝺ bibẽs bibes. Quia p memetipz iurauí dicit dñs. q̃ ī solitudinẽ ⁊ ī opprobriũ: ⁊ ī desertũ ⁊ ī maledictionẽ erit bosra. ⁊ oes ciuitates ei⁹ erũt in solitudines sempit̃nas. Auditũ audiui a dño. ⁊ legat⁹ ad gentes missus sũ. Congregamini ⁊ venite p̃tra eã ⁊ p̃surgam⁹ in p̃liũ. Ecce n. puulũ dedi te in gẽtib⁹. p̃teptibilẽ inẽ hoies. Arrogantia tua decepit te ⁊ superbia cordis tui: q̃ habitas ī cauernis petre. ⁊ appl̃ẽdere niteris altitudinẽ collis. Cũ exaltaueris q̃si aq̃la nidũ tuum: inde detrahã te dicit dñs. Et erit idumea deserta. Oīs q̃ trãsibit p eã stupebit. ⁊ sibilabit sup oẽs plagas ei⁹: sicut subuersa est sodoma ⁊ gomorra ⁊ vicine ei⁹ ait dñs. Nõ habitabit ibi vir. ⁊ nõ incolet eã fili⁹ hois. Ecce q̃si leo ascẽdet de superbia iordanis ad pulchritudinẽ robustã: q̃a subito currere faciã eum ad illã. Et q̃s erit electꝰ quẽ p̃ponã ei? Quis .n. silis mei? Et q̃s sustinebit me? Et q̃s est iste pastor q̃ resistat vultui meo? Propterea audite p̃silium dñi q̃ ínijt de edõ. ⁊ cogitationes ei⁹ q̃s cogitauit de habitatorib⁹ theman. Si nõ vindemiatores eos puuli gregis: nisi dissipauerint cũ eis bitaculũ eoz. A voce ruine eorũ cõmota ẽ terra: clamor ī mari rubro audit⁹ ẽ vocis ei⁹. Ecce q̃si aq̃la ascendet ⁊ euolabit. ⁊ expãdet alas suas sup bosrã. Et erit cor fortiũ idumee ī die illa q̃si cor mulieris parturiẽtis. Ad damascũ. Cõfusa ẽ emath ⁊ arphat. q̃a auditũ pessimũ audierũt. Turbati sũt ī mari. p̃ sollicitudine quiescẽ nõ potuit. Dissoluta ẽ damasc⁹: p̃sa ẽ in fugã tremor apprẽdit eã. Angustia ⁊ dolores tenuerũt eã. q̃si parturiẽtẽ. Quo dereliq̃rũt ciuitatẽ laudabilẽ: vrbẽ leticiẽ? Ideo cadẽt iuuenes ei⁹ in plateis ei⁹. ⁊ oes viri p̃lij p̃ticescent in die illa ait dñs exercituũ. Et succẽdã ignẽ in muro damasci ⁊ devorabit menia benadab. Ad cedar ⁊ ad regna asor: q̃ p̃cussit nabuchodonosor rex babylonis. Hec dicit dñs. Surgite ⁊ ascẽdite ad cedar. ⁊ vastate filios orientis. Tabernacla eoz ⁊ greges eoz capiẽt: pelles eoz ⁊ oia vasa eoz ⁊ camelos eoz tollẽt sibi. ⁊ vocabũt super eos formidinẽ ī circuitu ei⁹. Fugite: abite vehemẽter: in voraginib⁹ sedete q habitatis asor ait dñs. Inijt .n. cõ vos nabuchodonosor rex babylonis p̃silium. ⁊ cogitauit adũsus vos cogitatiões. Cõsurgite ⁊ ascẽdite ad gẽtem quietã. ⁊ habitantẽ confidenter ait dñs. Nõ ostia nec vectes eis: soli habitãt. Et erũt cameli eorũ in direptionẽ: ⁊ multitudo iumẽtoz ī predã. Et dispgã eos in oẽm ventũ q̃ sũt attõsi in comã. ⁊ ex oi p̃simo eoz adducã iteritũ super eos ait dñs. Et erit asor in habitaculum draconũ: deserta vsq; in eternũ. Non manebit ibi vir: nec ĩcolet eã fili⁹ hois. Nõ factũ ẽ verbum dñi ad hieremiam p̃phetam aduersus elam in principio regni sedecie regis iuda dicens. Hec dicit dominus exercituum Ecce ego confringam arcum elam ⁊ sumam fortitudinem eorum: ⁊ inducam super elam quatuor ventos a quatuor plagis celi. ⁊ ventilabo eos in omnes ventos istos: ⁊ nõ erit gẽs ad quam non perueniãt profugi elam. Et patere faciam elam coram inimicis suis. ⁊ in

conspectu ꝝrentiū aiam eoꝝ. Et adducā sup
eos malū: irā furoꝛis mei dicit dñs. Et mit-
tam pᵒ eos gladiū ꝛ necc̄ōsumā eos. ꝛ ponā
soliū meū i elam. ꝛ pdā inde reges ꝛ ꝓncipes
ait dñs. In nouissimis aūt dieb⁹ reuerti fa-
ciā captiuos elam dicit dominus. ℣L

Verbū qđ locut⁹ est dñs ꝛ babylone
ꝛ ꝛ ſra chaldeoꝝ in manu hieremie
ꝓphe. Annūciate i gentib⁹ ꝛ auditū
facite ℣leuate signū: pdicate. ꝛ nolite celare.
Dicite. Capta ē babylon: cōfusus ē bel: victᵒ
ē marodach. ℣Confusa sūt oīa sculptilia eoꝝ:
supata sūt idola eoꝝ. ℣Qm̄ ascēdit ꝫ eā gēs
ab aq̄lone: q̄ ponet terrā eⁱ⁹ i solitudinē. ꝛ nō
erit q̄ habitet in ea ab hoīe vsq; ad pecus. Et
moti sūt. ꝛ abierūt. In dieb⁹ illis ꝛ i tpe illo
ait dñs: ꝛniēt filij israel ipsi ꝛ filij iuda sil.
Ambulātes ꝛ flentes ꝓgerabūt. ꝛ dñm ꝛū
suū q̄rēt. In syō interrogabūt viā: huc facies
eoꝝ ꝛniēt. ꝛ apponēt ad dñm federe sēpiē-
no: qđ nulla obliuiōe ꝛlebit. Grex pdit⁹ fa-
ctus ē ꝓp⁹ me⁹: pastoꝛes eoꝝ seduxerūt eos:
fecerūtq; vagari i montib⁹. De monte in col-
lē trāsierūt: oblitisūt cubilis sui. Oēs q̄ inue-
nerūt comederūt eos: ꝛ hostes eoꝝ dixerūt.
Nō peccauim⁹: pro q̄ peccauerūt dño ꝛ
cozi iusticie ꝛ expectatiōi patꝝ eoꝝ dño. Re-
cedite ꝛ medio babylōis ꝛ ſra, chaldeoꝛum
egredimini. ꝛ estote q̄si hedi añ greges. Qm̄
ecce ego suscitabo ꝛ adducā in babyloně con-
gregatiōně gentiū magnaꝝ ꝛ ſra aq̄lonis.
ꝛ ꝓparabūt aduersꝰ eā. ꝛ inde capient. Sagit-
te eⁱ⁹ q̄si viri fortis inꝛfectoris: nō reuertet
vacua. Et erit chaldea i ꝓdā: oēs vastātes eā
replebunt ait dñs. Qm̄ exultatis ꝛ magna
loq̄mini diripiētes hereditatē meā: q̄m effusi
estis sicut vitulꝰ sup herbā: ꝛ mugistis sicut
tauri. Confusa ē mater vra nimis. ꝛ adeq̄ta
pulueri q̄ genuit vos. Ecce nouissima erit in
gentib⁹: ꝛ ꝛserta. iuia ꝛ arens. Ab ira dñi
nō habitabit: ⁊ rediget tota in solitudinē. Omis
q̄ trāsibit p babyloně stupebit: ꝛ sibilabit sup
vniuersis plagis eⁱ⁹. Prepami ꝫ babyloně p
circuitū. oēs q̄ tenditis arcū ꝛtellate eā: nō
parcatis iaculis: qa dño peccauit. Clamate
aduersus eā. Qbiq; dedit manū. Cecidērūt
fundamēta eius: destructi sūt muri eⁱ⁹: q̄m
vltio dñi est. Vltionē accipite de ea. Sicut fe-
cit: facite ei. Disperdite satoꝛē de babylōe. ꝛ te-
nētē falcē in tpe messis a facie gladij columbe.
Unusq̄sq; ad ꝓpriū suū populū fuerteꝝ. ꝛ singuli ad
ſrā suā fugiēt. Grex dispsus israel: leones eie-
cerūt eū. Prim⁹ comedit eū rex assur: iste no-
uissimus exossauit eum nabuchodonoſoꝛ rex
babylōis. Propterea hec dicit dñs exercituū
deus israel. Ecce ego visitabo regē babylōis ꝛ
ſrā eⁱ⁹ sicut visitaui regē assur. ꝛ reducā israel
ad habitaculū suū. Et pascet carmelus ꝛ ba-
san. ꝛ in mōte ephraim ꝛ galaad saturabitur
aīa eⁱ⁹. In dieb⁹ illis ꝛ i tpe illo ait dñs q̄re-
tur iniq̄tas israel. ꝛ nō erit. ꝛ pctm̄ iuda ꝛ nō
inueniet: q̄m ꝓpitⁱ⁹ ero eis q̄s reliq̄ro. Super
ſrā dñantiū ascēde. ꝛ sup habitatoꝛes eⁱ⁹ visi-
ta. Dissipa ꝛ inēfice q̄ post eos sūt ait dñs. ꝛ
fac iuxt oīa q̄ ꝑcepi tibi. Vox belli i ſra. ꝛ con-
tritio magna. Quō cōfract⁹ ē ꝛ ꝓtrit⁹ mal-
leⁱ⁹ vniuſe ſre. Quō ꝑsa ē i ꝛsertū babylon ꝛ
gētibus. Illaqueaui te ꝛ capta es babylon ꝛ
nesciebas: inuenta es ꝛ apphēsa: q̄m dñm ꝓ-
uocasti. Aperuit dñs thesauꝝ suū ꝛ ꝓtulit va
sa ire sue: q̄m op⁹ ē dño deo exercituū i terra
chaldeoꝝ. Venite ad eā ab extremis finibus:
aperite ut exeant q̄ cōculcent eā. Tollite de
via lapides ꝛ redigite i aceruos. ꝛ interficite
eā: nec sit q̄cq̄ reliquū. Dissipate vniuſos foꝛ
tes eⁱ⁹: ꝛ scēdāt in occisionē. Ve eis q̄a ꝛnit
dies eoꝝ: tempus visitatiōis eoꝝ. Vox fugiē
tiū ꝛ eoꝝ q̄ euaserūt de ſra babylōis: ut āūci-
ent i syon vltionē dñi dei nr̄i: vltionē templi
eⁱ⁹. Annūciate i babyloně plurimis: oībus q̄
tendūt arcū. Consistite aduersus eā p gyrū:
ꝛ nullus euadat. Reddite ei ꝓm opus suum:
iuxta omnia que fecit facite illi: qa ꝫ dñm
erecta est: aduersū sanctū israel. Idcirco cadēt
iuuenes eius in plateis eius. ꝛ oēs viri bella-
toꝛes eⁱ⁹ cōticescēt in die illa: ait dñs. Ecce
ego ad te superbe dicit dñs deus exercituū: qa
ꝛniet dies tuus tēpus visitationis tue. Et
cadet superbus ꝛ coꝛruet. ꝛ nō erit q̄ suscitet
eū. Et succendā ignē in vrbib⁹ eius: ꝛ deuo-
rabit oīa i circuitu eⁱ⁹. Hec dicit dñs exerci-
tuū. Calūnia sustinēt filij israel ꝛ filij iuda sil.
Oēs q̄ ceperūt eos tenent: nolunt dimittere
eos. Redēptoꝛ eoꝝ foꝛtis: dñs exercituum
nomē eius. Iudicio defendet causam eoꝝ: ut
exterreat terrā ꝛ cōmoneat habitatoꝛes ba-
bylonis. Gladius ad chaldeos ait dñs. ꝛ ad
habitatoꝛes babylonis ꝛ ad ꝓncipes ꝛ ad sa-
pientes eius. Gladius ad vanos eⁱ⁹: q̄ stulti
erūt. Gladiⁱ⁹ ad foꝛtes illius: qui timebunt.

Gladius ad eos ei⁹ & ad currus ei⁹. & ad oē vulg⁹ qđ ē i medio ei⁹. & erūt q̄si mulieres. Gladi⁹ ad thesauros ei⁹. q̄ diripient. Siccitas sup aq̄s ei⁹ erit & arescēt: qa ēra sculptiliū ē. & in portētis gliāt. Propēea habitabūt dracones cū fatuis ficarijs & habitabūt i ea struthiones. Et nō habitabit vltra vsq; i sempiternū nec extruetur vsq; ad generationē: & gnationē. Sicut subuertit dñs sodomā & gomorrā & vicinas ei⁹. ait dñs. Nō hītabit ibi vir. & nō incolet eā fili⁹ hōis. Ecce pp̄s veniet ab aq̄lone & gens magna. & reges multi cōsurgēt a finib⁹ tre. Arcū & scutū apprehendēt. crudeles sūt & imisericordes. Vox eoz q̄si mare sonabit: & sup eq̄s ascēdēt sicut vir paratus ad pliū ꝯ te filia babylon. Audiuit rex babylonis famā eoz. & dissolute sūt manus ei⁹. Angustia appḡhēdit eū: dolor q̄si parturiētē. Ecce q̄si leo ascēdet & superbia iordanis ad pulchritudinē robustā: qa subito curram facia eū ad illā. Et q̄s erit electꝰ quem ꝓponā ei? Quis.n. similis mei. & q̄s sustinebit me? Et q̄s ē iste pastor q̄ resistat vultui meo Propēea audite cōsiliū dñi qđ mēte cōcepit adūsū babylonē. & cogitatiōes ei⁹ q̄s cogitauit sup ēram chaldeoz. Nisi extraxerint eos paruli gregū: nisi dissipatū fuerit cū ipsis habitaculū eoz. A voce captiuitatis babylōis cōmota ē ēra. & clamor in gētes auditus est.

Hec dic dñs. Ecce ego suscitabo sup babylonē & sup hītatores ei⁹ q̄ cor suū leuauerūt ꝯ me q̄si ventū pestilentē & mittā in babylonē ventilatores & ventilabunt eā. Et molient ēram eius: q̄m venerūt sup eā vndiq; i die afflictiōis ei⁹. Nō tendat q̄ tendit arcū suū. & nō ascendet lorica⁹. Nolite parcere iuuenib⁹ ei⁹: interficite oēm malitiā ei⁹. Et cadēt interfecti i ēra chaldeoz. & vulnerati i regiōib⁹ ei⁹. Q̄m nō fuit viduat⁹ isrl & iuda a dño ne suo: dño exercituū. Terra aūt eoz repleta ē delicto a sctō israel. Fugite de medio babylonis ut saluet vnusq;sq; aiam suā. Nolite tacē sup iniq̄tatē ei⁹: q̄m tp⁹ vltiōis ei⁹ est dñs: vicissitudinē ipse retribuet ei. Calix aure⁹ babylon in manu dñi inebrians oēm ēram. De vino ei⁹ biberūt gētes. & iō cōmote sūt. Subito cecidit babylō & cōtrita ē. Ululate sup eā: tollite resinam ad dolorē ei⁹ si forte sanet. Curauimus babylonē. & nō ē sanata. Derelinquam⁹ eā. & eam⁹ vnusq;sq; i ēra suā. Q̄m puēlt vsq; ad celos iudiciū ei⁹. & eleuatū ē vsq; ad nubes. Protulit dñs iustitias nras: venite & narremus in syon op⁹ dñi dei nri. Acuite sagittas & implete pharetras. Suscitauit dñs spm̄ regū medorū. & ꝯ babylonē mens ei⁹ ē ut pdat eā. Q̄m vltio dñi est: vltio templi sui. Sup muros babylonis leuate signū. augete custodiā. Locate custodes: pparate insidias: q; cogitauit dominꝰ & fecit q̄cūq; locut⁹ ē ꝯ hītatores babylonis. Que habitas sup aq̄s multas locuples in thesauris: venit finis tu⁹ pedalis pcisionis tue. Iurauit dñs exercituū p aiam suā: q̄m repletō te bolbis q̄si bruco: & sup te celeuma cantabit. Qui fecit ērā i fortitudie sua. & pparauit orbē i sapia sua. & prudētia sua extendit celos. Dante eo vocē multiplicant aq̄ i celo. Qui leuat nubes ab extremo ēre: fulgura in pluuiā fecit. & produxit ventos de thesauris suis. Stult⁹ factꝰ ē oīs hō a scia: confusus ē oīs cōflator i sculptili qa mēdax ē cōflatio eius: nec ē spūs i eis. Vana sūt opa & risu digna: i tpe visitatiōis sue pibūt. Nō sicut hec pars iacob: qa q̄ fecit oīa ipse ē. & isrl sceptr⁹ hereditatis ei⁹: dñs exercituū nomē ei⁹. Collidis tu mihi vasa belli: & ego collidā i te gētes. & dispdā in te regna. Et collidā in te equū & ascensorē ei⁹. & collidā i te currū & ascensorē ei⁹. & collidā in te virū & mulierē. Et collidā i te senē & puerū. & collidā i te iuuenē & pginē. Et collidā i te pastorē & gregē ei⁹. & collidā i te agri colā & iugales ei⁹. Et collidā i te duces & magistratꝰ. & reddā babyloni & cunctis habitatoribꝰ chaldee oē malū suū. qđ fecerūt i syon i oculis vris ait dñs. Ecce ego ad te mons pestifer ait dñs: q̄ corrūpis vniuersam terrā. Et extendā manū meā sup te. & euoluā te de petris. & dabo te i mōtē cōbustionis. Et non tollēt de te lapidē i angulū & lapidē i fundamēto. ꝙ pdit⁹ i eternū eris ait dñs. Leuate signū i ēra. clangite buccina i mōtib⁹. Sanctificate sup eā gētes: annūciate ꝯ illā regib⁹ ararath mēni & ascenez: numerate ꝯ eā thaphar. Adducite equū q̄si bruchū aculeatū. Sanctificate ꝯ eā gentes. reges medie. duces eius. & vniuersos mḡrat⁹ ei⁹. cūctāq; ērā ptātis ei⁹ Et cōmouebit ēra & cōturbabit: qa euigilabit ꝯ babylonē cogitatio dñi: ut ponat terrā babylonis deserta & inhabitabilē. Desseuerūt fortes babylonis a plio: bita uerūt in pīdijs.

D 5

deuoratū est robur eoꝝ. ⁊ facti sūt q̄si mulieres. Incēsa sūt tabnacula eiꝰ. ptriti sūt vectes eiꝰ. Currēs obuiā currenti veniet. ⁊ nūciꝰ obuiꝰ nūciāti: ut annūcict regi babylonis q̄a capta ē ciuitas eiꝰ a sūmo vsq; ad sūmū. ⁊ vada ꝓoccupata sūt. ⁊ paludes icēse sunt igni. ⁊ viri bellatores ꝓturbati sūt. Quia l̄ dicit dñs exercituū deꝰ isrl. Filia babylonis q̄si area. tēpꝰ triture eiꝰ. Adh̄ modicū. ⁊ veniet tēpꝰ messionis eiꝰ. Comedit me: deuorauit me nabuchodonosoꝛ rex babylonis. Reddidit me q̄si vas inane. Absoꝛbuit me quasi draco: repleuit vētrē suū teneritudie mea: ⁊ eiecit me. Iniq̄tas aduersū me. ⁊ caro mea sup babylonem dicit habitatio syon. ⁊ sanguis meꝰ sup habitatoꝛes chaldee dicit dñs. Proꝑea h̄ dic dñs. Ecce ego iudicabo cām tuā ⁊ vlciscar vltionē tuā. Et ꝺesertū faciā mare eiꝰ. ⁊ siccabo venā eiꝰ. Et erit babylon in tumulos habitatio draconū. stupoꝛ ⁊ sibilus eo ꝙ nō sit habitatoꝛ. Sic ut leones rugient. excutiēt comas veluti catuli leonū. In caloꝛe eoꝝ ponā potꝰ eoꝝ. ⁊ iebriabo eos. ut sopiant. ⁊ dormiāt somnū sempiternū. ⁊ nō cōsurgant dicit dñs. Deducā eos q̄si agnos ad victimā ⁊ q̄si arietes cū hedis. Quō capta ē sesach. ⁊ cōpꝛehensa ē ielyta vniuſe ēre? Quō facta ē in stupoꝛē babylō inē gētes? Ascēdit sup babylonē mare multitudie fluctuū eiꝰ opta. Facte sūt ciuitates eiꝰ in stupoꝛē. ⁊ra inhabitabilis ⁊ vēserta: ⁊ra in q̄ nullus habitet. nec trāsiet p eā filiꝰ hois. Et visitabo sup hel in babylōe: ⁊ eiiciā qđ absoꝛbuerat ve oze eiꝰ. ⁊ nō confluet ad eā vltra gētes. Siq̄dē ⁊ murꝰ babylonis coꝛruet. Egredimini de medio eiꝰ ꝓpl's meꝰ ut saluet vnuſq;sq; aiam suā ab ira furoꝛis dñi. Et ne forte molleſcat coꝛ vꝝm. ⁊ timeat auditū q̄ audiet in ⁊ra. Et veniet in anno auditio. ⁊ pꝰ hūc annū auditio. ⁊ iniq̄tas in ⁊ra ⁊ dñator super dñatoꝛē. Proꝑea ecce dies veniūt ⁊ visitabo sup sculptilia babylonis. ⁊ omis ⁊ra eiꝰ cōfundet. ⁊ vniuersi interfecti eius cadēt in medio eiꝰ. Et laudabūt sup babylonē celi ⁊ ⁊ra ⁊ oia q̄ in eis sunt: q̄a ab aq̄lone veniēt eiꝑdones ait dñs. Et quō fecit babylon ut caderēt occisi in isrl: sic ⁊ babylone cadent occisi in vniūsa ⁊ra. Qui fugistis gladiū. venite: nolite stare. Recordami ꝓcul dñi. ⁊ in'lm ascēdat sup coꝛ vꝝm. Cōfusi sum⁹: q̄m audiuimus opꝓbriū. Operuit ignominia facies nr̄as: q̄a venerūt alieni sup scificationē domꝰ dñi. Proꝑea ecce dies veniūt ait dñs. ⁊ visitabo sup sculptilia babylonis. ⁊ in oi ⁊ra eius mugiet vulneratꝰ. Si ascēderit babylon in celū ⁊ firmauerit in excelso robur suū: ad me venīet vastatoꝛes eiꝰ ait dñs. Vox clamoꝛis de babylone ⁊ cōtritio magna de ⁊ra chaldeoꝝ: q̄m vastauit dñs babylonē ⁊ pdidit ex ea vocē magnā. ⁊ sonabūt fluctꝰ eoꝝ q̄si aq̄ multe. Dedit sonitū vox eoꝝ. q̄a venit sup eā. i. sup babylonē ꝑdo. Et apꝑhēsi sūt fortes eiꝰ. ⁊ emarcuit arcus eoꝝ: q̄a fortis vltoꝛ dñs reddēs retribuet. Et iebriabo ꝓncipes eiꝰ ⁊ sapientes eiꝰ duces eiꝰ ⁊ mḡratꝰ eiꝰ ⁊ fortes eius. Et dormiēt somnū sempiternū. ⁊ nō exꝑgiscēt ait rex dñs exercituū nomē eiꝰ. Hec dicit dñs exercituū. Murus babylōis ille latissimꝰ suffossiōe suffodiet. ⁊ porte eiꝰ excelse igne cōburēt: ⁊ laboꝛes ꝓpꝛioꝛ ad nihilū ⁊ gentiū in ignem erūt. ⁊ defecerūt. Verbū qđ ꝓcepit hieremias ꝓphā saraie filio nerie filij maasie cū pgeret cū sedechia rege i babylonē. in anno q̄rto regni eiꝰ. Saraias aūt erat ꝓceps ꝓphetie. Et scripsit hieremias oē malū qđ venturum erat sup babylonē in libꝛo vnoꝛ oia verba h̄ q̄ scripta sunt ꝑ babylonē. Et dixit hieremias ad saraiā. Cū veneris in babylonē. ⁊ videris ⁊ legeris oia ꝙ h̄ dices. Dñe tu locutꝰ es ꝑ locū istū ut disperderes eū: ne sit q̄ in eo habitet ab hoīe vsq; ad pecꝰ. ⁊ ut sit ꝓpetua solitudo. Cūq; cōpleueris legere libꝛ istū: ligabis ad eū lapidē ⁊ ꝓijcies illū i mediū eufraten. ⁊ dices. Sic submerget babylon. ⁊ non cōsurget a facie afflictiōis quā ego adduco sup eā. ⁊ dissoluet. Hucusq; ꝙa hieremie.

Filius viginti ⁊ vnꝰ ānꝝ erat Lii sedechias cū regnare cepisset. ⁊ vndecim ānis regnauit in ierlm. Et nomē matris eiꝰ amitbal: filia hieremie de lobna. Et fecit malū i oculis dñi iuxta oia q̄ fecerat ioachim: q̄m furoꝛ dñi erat in ierlm ⁊ in iuda vsq; q̄ ꝓijceret eos a facie sua. Et recessit sedechias a rege babylōis. Factū ē aūt in āno nono regni eiꝰ. in mēse decimo. decia die mēsis. venit nabuchodonosoꝛ rex babylōis ipe ⁊ oīs exercitꝰ eiꝰ adūsus ierlm. ⁊ obsederūt eā. ⁊ edificauerūt ꝑ eā mūitiōes i circuitu. ⁊ fuit ciuitas obsessa vsq; ad vndecimū ānū regni sedechie. Die aūt q̄rto nona die mēsis obtinuit fames ciuitatē. ⁊ nō erāt alimēta ꝓplo ⁊re. ⁊ dirupta

ē ciuitas .7 oēs viri bellatores eiꝰ fugerūt: exierūtq; de ciuitate nocte p viā portę q̄ ē inť duos muros 7 ducit ad hortū regi: chaldeis obsidētibꝰ vrbē i gyro.7 abierūt p viā q̄ ducit i deserтū. Persecutꝰ ē aūt chaldeoꝝ exercitꝰ regē:7 apprehenderūt sedechiā i deserto qđ ē iuxť hiericho.7 oīs comitatus eiꝰ diffugit ab eo. Cū q; cōprehēdissēt regē: adduxerūt eū ad regē babylōis i reblata q̄ est i ēra emath.7 locutꝰ ē ad eū iudicia. Et iugulauit rex babylonis filios sedechie i oculis eiꝰ:& 7 oēs principes iuda occidit i reblata: 7 oculos sedechie eruit 7 vinxit eū cōpedibꝰ. Et adduxit eum rex babylonis in babylonē.7 posuit eū i domo carceris vsq; ad diē mortis sue. In mēse aūt q̄nto decimo mēsis ipse ē ānꝰ decimo nono nabuchodonosoꝝ regis babylonis venit nabuzardan princeps militie q̄ stabat coram rege babylonis i ierm.7 incēdit domū dñi 7 domū regis 7 oēs domꝰ ierm.7 oēm domū magnā igni cōbussit.7 totū murū ierm p circuitū destruxit cunctus exercitꝰ chaldeoꝝ q̄ erat cū magro militie. De paupib⁹ aūt plebi 7 de reliq̄ vulgo q̄d remānserat i ciuitate:7 de profugis q̄ trāsfugerant ad regē babylonis 7 ceteros de multitudine trāstulit nabuzardan princeps militie: de paupib⁹ ꝯo ēre reliq̄t nabuzardan princeps militie vinitores 7 agricolas. Columnas q; ereas q̄ erāt i domo dñi 7 bases 7 mare eneū qđ erat i domo dñi cōfregerūt chaldei 7 tulerūt ōia es eoꝝ i babylonē. Et lebetes 7 creagras 7 psalteria 7 phialas 7 mortariola 7 oīa vasa erea q̄ i misterio fuerāt tulerūt. 7 hydrias 7 thymiamateria 7 vrceos 7 pelues 7 candelabra 7 mortaria 7 cyathos. Quotq; aurea aurea: 7 quotq; argētea argētea. Tulit magister militie columnas duas 7 mare vnum 7 vitulos duodecim ereos: q̄ erant sub basibus: quas fecerat rex salomon in domo dñi. Nō erat pondus eris oīum horū vasoꝝ. De columnis aut̄ decem 7 octo cubiti altitudinis erant i columna vna: 7 funiculus duodecim cubitoꝝ circuibat eā. Porro grossitudo eiꝰ quatuor digitoꝝ. 7 intrinsecus cana erat: 7 capitella sup vtraq; erea. Altitudo capitelli vniꝰ q̄nq; cubitoꝝ. 7 reticula 7 malogranata sup corona i circuitu oīa enea. Et fuerunt malogranata nonagintasex dependentia. 7 oīa malogranata centū retiaculis circundabātur. Et tulit magister militie saraiam sacerdotē primū 7 sophoniā sacerdotē secundum 7 tres custodes vestibuli. Et de ciuitate tulit eunuchū vnū q̄ erat ꝓpositus sup viros bellatores: 7 septē viros de his qui videbāt faciē regis q̄ inuenti sūt in ciuitate. 7 scribā principē militum qui probabāt tyrones. 7 sexaginta viros de plebe terre qui inuenti sunt in medio ciuitatis. Tulit aūt eos nabuzardan magr militie. 7 duxit eos ad regē babylonis in reblata. Et percussit eos rex babylonis. 7 interfecit eos in reblata in terra emath. Et translatus est iuda de terra sua. Iste ē populus quē transtulit nabuchodonosoꝝ. In āno septimo iudeos tria milia 7 vigintitres. In anno decimo octauo nabuchodonosoꝝ trāstulit de ierm aīas octingentas triginta duas. In anno vicesimo tertio nabuchodonosoꝝ trāstulit nabuzardan magister militie aīas iudeorum septingentas quadragintaquinq;. Oēs ergo aie quatuor milia sexcente. Et factum est in tricesimo septimo āno transmigratiōis ioachim regis iuda duodecimo mensevicesima quinta mēsis eleuauit euilmerodach rex babylonis ipso anno regni sui caput ioachim regis iude. 7 eduxit eū de domo carceris: 7 locutus est cū eo bona. Et posuit thronum eius sup thronos regū qui erant post se in babylone. 7 mutauit vestimenta carceris eius. 7 comedebat panē coram eo semp cūctis diebꝰ vite sue. Et cibaria eiꝰ cibaria perpetua dabant̄ ei a rege babylonis statuta p singulos dies: vsq; ad diem mortis sue cunctis diebꝰ vite eius.

Incipiūt threni idest lamentatiōes Hieremie que cynoth hebraice inscribuntur.

Et factū ē postq̄ i captiuitatem redactus est isrl'.7 ierm deserta ē: sedit hieremias ꝓpha flens 7 plāxit lamētatione hac in ierm.7 amaro animo suspirans 7 eiulans dixit. Aleph. Capm. I

Quomodo sedet sola ciuitas plena popło. Facta est quasi vidua dña gentiū: princeps, prouinciarum facta ē sub tributo. Beth. Plorās plorauit in nocte.7 lachrymę eiꝰ in maxillis eiꝰ. Non ē qui consolet eam: ex omnibus caris eius. Oēs amici eius spreuerūt eā: 7 facti sunt ei inimici. Gimel. Migrauit iudas ꝓpter afflictionē 7 multitudinem seruitutis: habitauit inť gentes nec inuenit requiem. Omnes persecutores eius

p 6

cilitijs. Abiecerũt i ĕra capita sua ꝟgines iu-
da. Caph. Defecerũt ꝓ lachrymis oculi mei:
ꝛturbata sũt viscera mea. Effusũ est in terra
iecut meũ sup ꝓtritionẽ filie ꝑpli mei: cũ ꝛefi-
ceret paruulus ⁊ lactẽs i plateis oppidi. La-
mech. Mrib⁹ suis dixerũt: vbi est triticũ ⁊
vinũ: cũ ꝛficerẽt q̃si vulnerati i plateis ciui-
tat̃ cũ exalarẽt aĩas suas i sinu matꝝ suarũ.
Mem. Cui compabo te: vl cui assimilabo te
filia ĩrl̃m: Cui exeq̃bo te ⁊ cõsolabor te ꝟgo
filia syon: Magna ẽ. n. vlut mare contritio
tua. Quis medebit tui: Hun. Prophe tui vi-
derũt tibi falsa ⁊ stulta: nec apiebãt iniq̃tatẽ
tuã. ut te ad pniam. puocarẽt. Viderũt autẽ
tibi assũptiões falsas ⁊ eiectiones. Samech.
Plauserũt sup te mãib⁹ oĩes trãseũtes ꝑ viã:
sibilauerũt ⁊ mouerũt capita sua sup filiam
ĩrl̃m: hec ĉine est vrbs dicẽtes pfecti ꝛcoris:
gaudiũ vniuerse ĕre. Ain. Apuerunt sup te
os suũ oĩes ĩnimici tui. sibilauerũt ⁊ fremue-
rũt dẽtibus suis. ⁊ dixerũt: deuozabim⁹. En
ista ẽ dies quã expectabam⁹. iuẽim⁹. vidim⁹
Dix. Fecit dñs q̃ cogitauit. cõpleuit sermo-
nẽ suũ quẽ ꝓcepit a diebꝰ antiq̃s. Destruxit ⁊
nõ ꝑpcit. ⁊ letificauit sup te ĩimicũ: ⁊ exalta
uit cornu ꝟstriũ tuoꝝ. Sade. Clamauit cor
eoꝝ ad dñm. sup muros filie syon. Deduc q̃si
torrentẽ lachrymas p die ⁊ noctẽ: nõ ties re-
quiẽ tibi: neq; taceat pupilla oculi tui. Coph
Cõsurge. lauda in nocte. in ꝓncipio vigiliaꝝ.
effũde sicut aquã cor tuũ ante ꝟspectũ dñi.
Leua ad eũ manꝰ tuas. p aĩa puulorꝝ tuoꝝ: q̃
fame peũt i capite oĩum cõpitoꝝ. Res. Vi-
de dñe ⁊ ꝟsidera: quẽ vindemiaueris ita. Er
go ne comedẽt mulieres fructũ suũ: puulos
ad mẽsurã palme: Si occidit i scũario dñi ⁊
sacerdos ⁊ ꝓpha: Sin. Jacuerũt in ĕra foris
puer ⁊ senex: ꝟgines mee ⁊ iuuenes mei ce-
ciderũt i gladio. Interfecisti i die furoris tui:
pcussisti: nec misertus es. Thau. Vocasti q̃si
ad die solẽnẽ qui ĕrerẽt me ties circuitu. ⁊ nõ
fuit i die furoris dñi q̃ effugẽt ⁊ relinq̃ret. Q.
Quos educaui ⁊ enutriui: inimicus meus
consumpsit omnes. V. Aleph. C. III
Ego vir videꝰ pauptatẽ meã: in ꝟga
idignatiõis ei⁹. Aleph. Me minauit
⁊ adduxit i tenebras: ⁊ non i lucem.
Aleph. Tñ i me ꝟtit. ⁊ cõuertit manũ suã
tota die. Beth. Vetustã fecit pelle meam ⁊
carnẽ meã: ꝓtriuit ossa mea. Beth. Edifica
uit i gyro meo: ⁊ circũdedit me felle ⁊ labore
Beth. In tenebrosis collocauit me q̃si mor-
tuos sempiternos. Gimel. Circũedificauit ad
uersũ me ut nõ egrediar. aggrauauit cõpedẽ
meũ. Gimel. Sz ⁊ cũ clamauero ⁊ cũ roga-
uero: excluſit oꝛonẽ meã. Gimel. Cõclusit vi
as meas lapidib⁹ q̃dr̃: semitas meas ĩuer-
tit. Deleth. Vrsus ĩsidias fact⁹ ẽ mihi: leo in
abscõdito. Deleth. Semitas meas ĩuertit ⁊
ꝛfregit me: posuit me ꝛsolatã. Deleth. Tetẽ
dit arcũ suũ. ⁊ posuit me q̃si signũ ad iagit tã
he. Misit i renib⁹ meis filias pharetre sue.
He. Fact⁹ sũ i derisũ oi ꝑplo meo. cãticũ coꝝ
tota die. He. Repleuit me amaritudinibus:
iebriauit me absinthio. Vau. Confregit ad
nũex dẽtes meos: cibauit me cinẽ. Vau. Et
repulsa ẽ aĩa mea: oblit⁹ sum bonoꝝ. Vau. Et
dixi perijt finis meus. ⁊ spes mea a dño. Zai.
Recozdare paupta⁊ ⁊ trãsgressiõis mee: ab-
sinthij ⁊ fellis. Zai. Mẽoria memor ero. ⁊ ta-
bescet i me aĩa mea. Zai. Hec recolẽs in coꝛde
meo. ideo spabo. Heth. Mie dñi q̃a nõ sum⁹
ꝛsũpti: q̃a nõ defecerũt miserationes ei⁹. Heth
Noui diluculo: multa ẽ fides tua. Heth. Pars
mea dñs. dixit aĩa mea: ꝓpea expectabo eũ.
Teth. Bonꝰ ẽ dñs ipatib⁹ i eũ: aiĩ q̃rẽti il-
lũ. Teth. Bonũ ẽ ꝑstolari cũ silẽtio salutare
dñi. Teth. Bonũ ẽ viro: cũ portauerit iu-
gũ ab adolescẽtia sua. Joth. Sedebit solita-
rius ⁊ tacebit: q̃a leuauit se sup se. Joth. Põet i
puluere os suũ: si forte sit spes. Joth. Dabit pcu
tienti se maxillã: saturabit opprobrijs. Caph.
Quia nõ repellet i sempiternũ dñs. Caph.
Quia si abiecit ⁊ miserebit: sm multitudinem
miaꝝ suaꝝ. Caph. Nõ. n. humiliauit ex coꝛde
suo. ⁊ abiecit filios hominꝫ. Lamech. Ut cõ-
terẽt sb pedib⁹ suis oĩes victos ĕre. Lamech.
Ut declinaret iudiciũ viri: i ꝟspectu vultꝰ al-
tissimi. Lamech. Ut pũtẽt hoiem i iudicio
suo: dñs ignorauit. Mem. Quis ẽ iste q̃ dixit
ut fieret: dño nõ iubente: Mem. Ex ore altis-
simi nõ egredietur: nec mala nec bona: Mem.
Quid murmurauit hõ viuens. vir pro pctis
suis: Hun. Scrutemur vias nras. ⁊ quera-
mus ⁊ reuertamur ad dñm. Hun. Leuem⁹
coꝛda nra cũ manib⁹: ad dñm in celos. Hun
Nos iniquo egim⁹: ⁊ ad iracundiã puocasti
im⁹: idcirco tu inexorabilis es. Samech. Op-
tusti in furoꝛe ⁊ persecutusti occidisti nec pepe-
cisti. Samech. Opposuisti nubem tibi: ne

appꝛhenderunt eã inẽ angustias. Heleth. Hie
syon lugẽt: eo qꝛ nõ sint q̃ veniãt ad solẽnita-
tẽ. Oẽs portecꝰ vestructe: sacerdotes eꝰ ge
mentes. Virgines eꝰ squalide: & ipsa oppꝛssa
a maritudie. Vbi. Facti sũt hostes eꝰ i capite
inimici eꝰ locupletati sũt: qꝛa dñs locutꝰ est
sup eã ꝓpter multitudinẽ iniq̃tatũ eꝰ. Par-
uuli eꝰ ducti sũt in captiuitatẽ: ante faciem
tribulãt̃. Thau. Et egressus ẽ a filia syon oꝰ
vecoꝛ eꝰ. Facti sũt pncipes eꝰ velut arietes
nõ inueniẽtes pascua: & abierũt absq; fortt-
tudine añ faciẽ ībsequntis. Iai. Recoꝛdata ẽ
irlm diex afflictõis sue. & puaricatiõis oĩuꝫ
vesiderabiliũ suoꝝ q̃ habuerat a diebus anti
qꝭ: cũ caderet ꝓpꝛus eꝰ i manu hostili: & non
esset auxiliatoꝛ. Viderũt eã hostes: & vrise-
rũt sabbata eius Veth. Pcrim̃ peccauit irlm:
ꝓpterea instabilis facta ẽ. Oẽs q̃ glꝛificabant
eã spꝛeuerũt illã: qꝛa viderũt ignominiã eius
ipsa aũt gemẽs & cõuersa ẽ retroꝛsũ. Theth.
Sordes eꝰ i pedib eꝰ. nec recoꝛdata ẽ finis
sui. Depsita ẽ velxmenẽ: nõ hñs ꝓsolatoꝛem
Vide dñe afflictionẽ meã. qm̃ erectꝰ ẽ inimi-
cus. Joth. Manũ suã misit hostis ad oĩa desi
derabilia eiꝰ: qꝛa vidit gẽtes īgressas scũariũ
suũ: ve qbꝰ pcepas ne intrarẽt i ecclesiã tuã.
Caph. Vis ꝓpꝛis eiꝰ gemẽs: & q̃rens panem.
Dederũt pciosa quecq; p cibo: ad refocillandã
aiam. Vide dñe & ꝓsidera: qm̃ facta sũ vilis
Lamech. O vos oẽs q̃ trãsitꝭ ꝓ viã attẽdite
& videte: si ẽ dol�oꝛ sicut dol�oꝛ meꝰ. Qm̃ vin-
demiauit me ut locutꝰ ẽ dñs: i die ire furoꝛ
sui. Mem. De excelso misit ignẽ i ossibꝰ meis:
& eruditit me. Expãdit retbe pdib̃ meis: cõ
uertit me rettoꝛsũ. Posuit me vesolatã: tota
die meroꝛe ꝓfectã. Nun. Vigilauit iugũ iniq̃-
tatũ meaꝝ i manu eiꝰ: ꝓuolute sũt & ipposite
collo meo. Infirmata ẽ ꝗtus mea: vedit me
dñs i manu ve qua nõ poꝛo surgẽ: Samech.
Abstulit oẽs magnificos meos dñs ve me-
dio mei: vocauit aduersũ me tẽpus ut ꝓterẽt
electos meos. Toꝛcular calcauit dñs ꝗgini
filie iuda. Ain. Idcirco ego plozãs & oculus
meꝰ veducẽs aq̃a: qꝛa lõge factꝰ ẽ a me ꝓsola-
toꝛ: pũtẽs aiam meã. Facti sũt filij mei pdi-
ti: qm̃ inualuit iimicꝰ. Phe. Expãdit syõ manꝰ
suas: nõ ẽ q̃ ꝓsolet eã. Mãdauit dñs adũsũ
iacob i circuitu eiꝰ hostes eiꝰ. Facta est irlm
q̃si polluta mẽstruis inẽ eos. Sade. Justꝰ est
dñs: qꝛa os eius ad iracũdiã. puocaui. audite
obsecro vniũsi ꝓpli: & videte vol�oꝛẽ meũ. Vir-
gines mee & iuuenes mei abierũt i captiuitatẽ
Coph. Vocaui amicos meos: & ipsi ve cepũt
me. Sacerdotes mei & senes mei i ẏbe ꝓsũp-
ti sũt: qꝛ q̃sierũt cibũ sibi ut refocillarẽt aias
suas. Res. Vide dñe qm̃ tribuloꝛ: ꝓturbatꝰ
ẽ vter meꝰ. Subuersũ ẽ coꝛ meũ i memetipa
qm̃ amaritudie plena sũ. Foris inẽficit gla-
dius: & domi moꝛs simlis ẽ. Phin. Audierũt qꝛ
igemisco ego: & nõ ẽ q̃ ꝓsolet̃ me. Oẽs inimi
ci mei audierũt malũ meũ: letati sunt qm̃ tu
fecisti. Adduxisti die ꝓsolatiõis: & fiẽt sĩles
mei. Thau. Ingrediat̃ oe malũ coꝝ coꝝ te:
& vindemia eos sicut videmiasti me ꝓpter
iniquitates meas. Multi enim gemitꝰ mei
& coꝛ meum merens. V. Aleph. C. II

Quomõ obtexit caligine i furoꝛe suo
dñs filiã syon. piecit ve celo in terrã
inclytã isrl. & nõ ẽ recoꝛdatꝰ scabelli
pedũ suoꝝ i die furoꝛis sui. Beth. Precipita
uit dñs nec pcit oĩa speciosa iacob: vestru-
xit i furoꝛe suo munitiones virginis iuda: &
viecit in terrã: polluit regnũ & pncipes eius
Himel. Cõfregit in ira furoꝛis sui oẽ coꝛnu
isrl. auertit retroꝛsũ vexteram suã a facie ini-
mici: & succendit in iacob quasi ignẽ flamme
vuoꝛãtis i gyro. Deleth. Tetẽdit arcũ suum
q̃si inimicꝰ: firmauit vexterã suã q̃si hostis: &
occidit oe qõ pulchꝝ erat visu in tabernaculo
filie syon effudit q̃si ignẽ idignationẽ suã. He
Factꝰ ẽ dñs velut inimicꝰ. pcipitauit israel.
Precipitauit oĩa menia eiꝰ: dissipauit muni-
tiones eiꝰ. & replenit i filia iuda hũiliatum &
humiliatã. Thau. Et dissipauit quasi hortum
tentoriũ suũ: vemolit ẽ tabernaculũ suum.
Oblitioni tradidit dñs in syon festiuitatem
& sabbatũ: & i oꝓbriũ & in idignationẽ fu-
roꝛis sui regẽ & sacerdotẽ. Iai. Repulit dñs
altare suũ: maledixit sanctificatiõi sue: tradi
dit i mãu iimici muros turriũ eiꝰ. Uocẽ ve
verunt in domo. dñi: sicut i die solẽni. Veth.
Cogitauit dñs dissipare muꝝ filie syon: te-
tẽdit funiculũ suũ & non auertit manũ suã a
pditione. Luxitꝫ antemurale: & murꝰ pari-
ter dissipatus ẽ. Teth. Defixe sũt i terra poꝛ-
te eiꝰ: pdidit & ꝓtriuit vectes eiꝰ: regẽ eius &
pncipes eius in gẽtib̃. Non est lex: & ꝓphte
eiꝰ nõ inuenerũt visionẽ a dño. Joth. Sede-
runt in terra: conticuerunt senes filie syon:
conspersserunt cinere capita sua: accincti sũt

trãseat oro. Gamech. Eradicationẽ ⁊ abiectionẽ posuisti me. i medio ꝓpꝝ. Plx. Aperuerũt sup nos os suũ oes inimici. Plx. Formido ⁊ laqus facta ẽ nobis vaticinatio ⁊ cõtritio. Plx. Diuisiões aquax deduxit oculus meus i otritiõe filie ꝑpli mei. Ain. Oculus me⁹ affligit⁹ ẽ nec tacuit: eo ꝙ non esset requs. Ain. Donec respiceret ⁊ videret de ⁊ de celis. Ain. Oculus me⁹ dedat⁹ ẽ aiam meã i cunctis filiab⁹ vrbis mee. Gade. Venatiõe cepunt me ãsi auẽ inimici mei gratis. Gade. Lapsa ẽ i lacũ vita mea. ⁊ posuerũt lapidẽ sup me. Gade. Inũdauerũt aq̃ sup caput meũ: dixi pij. Coph. Inuocaui nomẽ tuũ dñe: de lacu nouissimo. Coph. Vocẽ meã audisti: ne aũtas aurẽ tuã a singultu meo ⁊ clamoribꝫ. Coph Appropinq̃sti i die qñ vocaui te: dixisti ne timeas. Res. Judicasti dñe cãm aie mee: redemptor vite mee. Res. Vidisti dñe iniq̃tatẽ illorũ aduersũ me. iudica iudiciũ meũ. Res. Vidisti cẽm furorẽ: vniuersas cogitationes eorum aduersum me. Bin. Audisti opprobrium eorum domine. omnes cogitationes aduersum me. Bin. Labia insurgentium mihi ⁊ meditatiões eox: aduersũ me tota die. Bin Sessionẽ eox ⁊ resurrectionẽ eox vide: ego sũ psalm⁹ eox. Thau. Reddes eis vicẽ dñe: iux opa manuũ suax. Thau. Dabis eis scutũ cordis: laborẽ tuũ. Thau. Persequeris i furore: ⁊ pteres eos sb celis dñe. Aleph. VIIII

Quomõ obscuratũ ẽ aux: mutat⁹ ẽ color optim⁹. dispsi sũt lapides scũarij i capite oium platearũ. Beth. Filij syon iclyti ⁊ amicti auro ꝑmo. quõ reputati sũt i vasa testea. opus manuũ figuli. Gimel. Sz ⁊ lamie nudauerũt mãmã. lactauerũt catulos suos. Filia ꝑpli mei crudelis: qsi struthio i deserto. Heleth. Adhesit lingua lactentis ad palatũ ei⁹ i siti: pueri petierũt panẽ: ⁊ nõ erat q̃ frãgeret eis. Ve. Qui vescebant voluptuose iterierũt i vijs: q̃ nutriebant i croceis ãplexati sũt stercora. Vau. Et maior effecta ẽ iniq̃tas filie ꝑpli mei pctõ sodomox: q̃ subuersa ẽ i momẽto: ⁊ nõ cepunt i ea manꝰ. Zai. Cãdidiores naçarei ei⁹ nive: nitidiores lacte rubiẽdiores elore antiq̃: sapphyro pulchriores. Heth. Denigrata ẽ sup carbões facies eorũ. ⁊ nõ sũt cogniti i plateis. Adhesit cutis eox ossib⁹: aruit ⁊ facta ẽ qsi lignum. Teth. Deli⁹ fuit occisis gladio ꝓ interfectis fame: qm̃ isti extabuerũt ꝓfusi a sterilitate terre. Joth. Manꝰ mulierũ misericordiũ coxerũt filios suos: facti sũt cib⁹ eax in contritiõe filie ꝑpli mei. Caph. Cõpleuit dñs furorẽ suum. effudit irã indignatiõis sue. Et succẽdit ignẽ i syon: ⁊ devoravit fũdamẽta eius. Lamech. Nõ crediderũt reges tre ⁊ vniuersi habitatores orbis: qm̃ ingrederet hostis ⁊ inimic⁹ per portas hrlm. Dem. Propter petã ꝑphax eius ⁊ iniq̃tates sacerdotũ ei⁹: q̃ effuderũt in medio ei⁹ sãguinẽ iustox. Nun. Errauerũt ceci i plateis. polluti sũt sãguine. Cũq; nõ possẽt tetigerũt vestimenta eox. Samech. Recedite polluti clamauerũt eis: recedite. abite nolite tãgẽ. Jurgati q̃pe sũt. ⁊ cõmoti dixerũt inter gẽtes. nõ addet vltra ut habitet in eis. Phe. Facies dñi divisit eos. nõ addet ut respiciat eos. Facies sacerdotũ nõ erubuerũt: neq; senũ miserti sũt. Ain. Cũ adhuc deficerem⁹ defecerũt oculi nri ad auxiliũ nrm vanũ: cũ respicerem⁹ attenti ad gentem q̃ saluare nos nõ poterat. Sade. Lubricauerũt vestigia nra in plateis nrax: appropinquauit finis nr: cõpleti sũt dies nri. qa venit finis nr. Coph Velociores fuerũt psecutores nri aq̃lis celi: sup montes psecuti sũt nos: i deserto insidiati sũt nobis. Res. Spũs oris nri xps dñs captus ẽ i peccatis nris: cui dixim⁹. i vmbra tua vivem⁹ i gentib⁹. Bin. Gaude ⁊ letare filia edõm. q̃ habitas in terra hus. Ad te ꝙq; pueniet calix: inebriaberis atq; nudaberis. Thau. Cõpleta ẽ iniq̃tas tua filia syon: nõ addet vltra ut transmigret te. Visitauit iniq̃tatẽ tuã filia edom. discooperuit peccata tua. Ofo Hieremie. VV

Recordare dñe q̃d acciderit nob. intuẽre ⁊ respice opprobriũ nrm. Hereditas nra ꝑvsa ẽ ad alienos: dom⁹ nre ad extraneos. Pupilli facti sum⁹ absq; pre: mres nre q̃si vidue. Aquã nram pecunia bibimus: ligna nra pcio cõparim⁹. Cervicib⁹ nris minabamur. lassis nõ dabat requs. Egypto dedim⁹ manũ ⁊ assyrijs: ut saturaremur panes. Patres nri peccauerũt ⁊ nõ sũt. ⁊ nos iniq̃tates eox portauim⁹. Servi dñati sunt nri. nõ fuit q̃ redimẽt de manu eox. In aiab⁹ nostris afferebam⁹ panẽ nob. a facie gladij i deserto. Pellis nra q̃si clibanꝰ exusta ẽ. a facie tempestatũ famis. Mulieres i syon humiliauerũt. ⁊ ꝙgines i civitatibus iuda. Principes manu suspẽsi sũt. facies senũ nõ erubuerũt. Adoles-

scentibus iudice abusi sunt: et pueri in ligno corruerũt. Senes recesserunt de portis: iuuenes de choro psallẽtiũ. Defecit gaudium cordis nr̃i: ẏ̃ luctum versus est in lucto chorus nr̃. Cecidit corona capitis nr̃i: ve nob qa peccauim⁹. Propterea mestũ factũ est cor nr̃m: propter hec contenebrati sũt oculi nr̃i. Propter montẽ syõ qa disperijt: vulpes ambulauerũt in eo. Tu autem dñe in eternũ permanebis: solium tuũ in generationẽ et generationem. Quare in perpetuum obliuisceris nr̃i: derelinques nos in longitudinem dierũ? Conuerte nos domine ad te et conuertemur: innoua dies nostros sicut a principio. Quia proiciens reppulisti nos iratus es contra nos vehementer.

Incipit ꝓphetia in libꝝ Baruch ꝓphete.

Iber iste q̃ baruch notat: i hebreo canone nõ habet: ẽ tñ in vulgata editione filr̃ et epistola hieremie. Pro p̃ noticiã aũt legẽtiũ hec scripta sũt: qa mlta de ẋpo nouissimisq; temporibus indicant.

Incipit Baruch ꝓphete. Capl'm I

Et hec verba libri que scripsit baruch filius nerie filij maasie filij sedechie filij sedei filij helchie in babylonia in anno qnto et in septima die mensis: in tẽpore quo ceperũt chaldei irl'm et succenderunt eã igni. Et legit baruch ẏba libri hui⁹ ad aures iechonie filij ioachim regis iuda et ad aures vniuersi ꝑpli venientis ad librum et ad aures potẽtiũ filioꝝ regũ et ad aures pbyteroꝝ et ad aures ꝑpli a minimo vsq; ad maximũ eorũ omnium habitãtiũ in babylonia ad flumẽ sodi. Qui audientes plorabant et ieiunabant et orabant in conspectu dñi. Et collegerũt pecuniã fm qd potuit vnusquisq; man⁹. Et miserũt in irl'm ad ioachim filiũ helchie filij salom sacerdotem et ad reliqs sacerdotes et ad oẽm ꝑplm q̃ inuẽti sũt cũ eo in irl'm cũ acciperẽt vasa tẽpli dñi q̃ ablata fuerant de tẽplo reuocare in frã iuda mense die mensis sybat vasa argẽtea q̃ fecit sedechias filius iosie rex iuda p̃ ea q̃ ẽ̃ cepisset nabuchodonosor rex babylonis iechoniã et pncipes et cũctos potẽtes et ꝑplm fre ab irl'm et duxit eos vinctos in babylonem. Et dixerũt. Ecce misimus ad vos pecunias et qb⁹ emite holocaustomata et thꝰ et facite mãna et offerte ꝑ pctõ ad aram dñi dei nr̃i. Et orate p vita nabuchodonosor regis babylonis et pro vita balthasar filij ei⁹. ut sint dies eor sicut dies celi sup terrã. et ut det dñs ꝓtutẽ nobis et illumiet oculos nostros: ut viuam⁹ sub vmbra nabuchodonosor regis babylõis et sub vmbra balthasar filij ei⁹ et seruiamus eis multis diebꝰ: et inueniamus grã in cõspectu eor. Et pro nobis ipsis orate ad dñm dei nr̃m: qa peccauim⁹ dño deo nr̃o. et nõ est auersus furor ei⁹ a nobis vsq; in hunc diem. Et legite librũ istũ quẽ misimus ad vos recitari: in templo dñi in die solenni et in die opportuno. Et dicetis. Dño deo nostro iusticia: nob aũt cõfusio facies nr̃e sicut est dies hodie viro iuda et habitantibus in irl'm regib⁹ nr̃is et pncipib⁹ nr̃is et sacerdotib⁹ nr̃is et ꝓphetis nr̃is et patrib⁹ nr̃is. Peccauim⁹ ante dñm dei nr̃m. et nõ credidim⁹ diffidentes in eũ. et nõ fuimus subiectibiles illi: et nõ audiuim⁹ voce dñi dei nr̃i ut ambularemus in mãdatis eius q̃ dedit nobis. A die q̃ eduxit patres nr̃os de terra egypti vsq; ad diem hãc. eram⁹ incredibiles ad dñm dei nr̃m: et dissipati recessim⁹ ne audiremus vocem ipsius. Et adheserũt nobis multa mala: et maledictiões que cõstituit dñs moysi seruo suo: q̃ eduxit patres nr̃os de terra egypti dare nobis terram fluentẽ lac et mel: sicut hodierna die. Et non audiuim⁹ vocem dñi dei nr̃i fm oia ẏba ꝓphetar̃ quos misit ad nos et ad iudices nostros. et abiuim⁹ vnusq̃sq; in sensu cordis nr̃i maligni. operi diis alienis. facientes mala ante oculos domini dei nostri.

II

Propter qd statuit dñs deus noster ẏbũ suũ qd locut⁹ est ad nos. et ad iudices nr̃os q̃ iudicauerunt in irl'm et ad reges nostros et ad ꝑncipes nostros et ad oẽm islr̃ et iudam: ut adduceret dñs sup nos mala magna que nõ sũt facta sub celo quẽadmodũ facta sũt in irl'm fm q̃ scripta sũt in lege moysi ut mãducaret hõ carnes filij sui et carnes filie sue. Et dedit eos sub manu regum oĩuz q̃ sũt in circuitu nr̃o in ꝓperiũ et in vsolationẽ: et in oib⁹ ꝑplis in q̃b⁹ nos dispsit dñs. Et facti sum⁹ subt⁹ et nõ sup: qa peccauim⁹ dño deo nr̃o. nõ obaudiẽdo voci ipsius. Dño deo nr̃o iusticia: nob aũt et patrib⁹ nr̃is confusio faciei: sicut est dies hodie. Quia locut⁹ est dñs sup nos oĩa mala hec q̃ venerũt sup nos. et nõ sum⁹ deprecati faciẽ dñi dei nr̃i: ut reuerteremur

vnusq̃sq; nr̃m a vijs nr̃is pessimis. Et vigilauit dñs i malis. & adduxit ea sup nos: qa iust9 e dñs i oib9 opib9 suis q̃ mãdauit nobis. & nõ audiuim9 vocẽ ipsi9 ut irem9 in pceptis dñi q̃ vedit añ faciẽ nr̃am. Et nũc dñe deus isrl q̃ eduxisti pplm tuũ de ẽra egypti in manu valida & i signis & in ꝓdigijs & i virtute tua magna & in brachio excelso. & fecisti tibi nomẽ sic ẽ dies iste: peccauim9 ipie egimus. iniique gessim9 dñe deus nr̃ i oib9 iustic̃ijs tuis. Auertat̃ ira tua a nob9: qa derelicti sum9 pauci inẽ gẽtes vbi dispsisti nos. Exaudi domine pces nostras & orationes nr̃as. & educ nos ꝓpter te. & da nobis iuenire gratiã añ faciẽ eoz̃ q̃ nos abduxerũt: ut sciat ois ẽra qa tu es dñs de9 nr̃. & qa nomẽ tuũ inuocatũ ẽ sup isrl & super gen9 ipsi9. Respice dñe de domo scã tua & nos: & iclina aurẽ tuã & exaudi nos. Aperi oculos tuos & vide: quia non mortui q̃ sũt in ira tua anxiabũt deum: & ia q̃ tristis est sup magnitudinem mali. & icedit curua & infirma. & oculi deficiẽtes. & aia esuriẽs dat tibi gliam & iustic̃iã dñe: qa non sedm iustic̃ias patrũ nr̃oz nos fundim9 pces & petim9 misericordiã ante cõspectũ tuũ dñe deus noster: sed qa misisti irã tuã & furorẽ tuũ sup nos: sicut locut9 es in manu pueroz tuoz ꝓphetaz dicẽs. Sic dicit dñs. Inclinate humerũ vestrũ & seruicẽ vram. & opera facite regi babylonis. & sedebitis i ẽra quã dedi patrib9 vris. Si aũt nõ feceritis nec audieritis vocẽ dñi dei vri operari regi babylonie: de fectionẽ vram faciã de ciuitatib9 iuda & a foris irl̃m. & auferã a vobis vocẽ iocũditat̃is & vocẽ gaudij & vocẽ sponsi & vocẽ sponse: & erit ois terra sine vestigio. Et nõ audierũt vocẽ tuã ut operarent regi babylonis. & statuisti ꝙba tua q̃ locut9 es i manib9 pueroz tuoz ꝓphetaz: ut transferentur ossa regũ nr̃oz & ossa patz nr̃oz de loco suo. Et ecce sunt ꝓiecta in caloze solis: & in gelu noct̃. & mortui sũt i dolozib9 pessimis i fame & i gladio & in emissiõe. Et posuisti templũ i quo inuocatũ ẽ nomẽ tuũ i ipso sicut hꝫ dies: ꝓpter iniq̃tatẽ dom9 isrl & dom9 iuda. Et fecisti i nob9 dñe de9 nr̃ sm oẽm bonitatẽ tuã & sm oẽm misericordiã tuã illã magnã sicut locut9 es in manu pueri tui moysi. i die qua precepisti ei scribere legẽ tuã coz̃a filijs isrl. dicens. Si nõ audieritis vocẽ meã: multitudo hꝫ magna conuertet̃ in minimã gẽtẽ. qm̃ ego eos dispgã qa scio q̃ me nõ audiet pplus. Populus ẽ cui dura ceruice. Et cõuertet̃ ad coz suũ i ẽra captiuitat̃is sue. & scient: qa ego sũ dñs de9 coz. Et dabo eis coz & intelligẽt: & aures audiẽt. Et laudabũt me i ẽra captiuitatis sue. & memores erũt nois mei. Et auertẽt se a dorso suo duro. & a malignitatib9 suis: qa reminiscent̃ viã patz suoz qui peccauerũt in me. Et reuocabo illos i ẽrã quã iurauí pribus eoz abrahã isaac & iacob. & dñabũt ei9. Et multiplicabo eos: & nõ minorabunt̃. Et statuã illis testamẽtũ alterũ: ut sim illis in deum: & ipsi erũt mi i populũ. Et nõ mouebo ãplius pplm meũ filios isrl a ẽra quã dedi eis.

III

Et nũc dñe omipotẽs deus isrl: aia in angustijs & spirit9 anxius clamat ad te. Audi dñe & miserere: qa deus es misericordie. & miserere nostri: qa peccauimus añ te. Quia tu sedes in sempit̃nũ. & nos peribim9 in cuũ? Dñe omipotens deus israel audi nũc oratiõnẽ mortuoz israel & filioz ipsorũ: q̃ peccauerũt añ te. & nõ audierũt vocem dñi dei sui. & agglutinata sunt nobis mala. Noli meminisse iniquitatis patrũ nostroz: hꝫ memẽto man9 tue & nois tui in tpe isto: qa tu es dñs deus nr̃. & laudabum9 te dñe. quia ꝓpter hoc dedisti timorẽ tuũ in cordib9 nostris. & ut inuocem9 nomẽ tuũ & laudemus te in captiuitate nostra: qa cõuertimur ab iniquitate patz nr̃oz qui peccauerũt añ te. Et ecce nos in captiuitate nr̃a sum9 hodie: quia nos dispsisti in ꝓperiũ & in maledictũ & i pctm̃ sm oẽs iniq̃tates patrũ nr̃oz: q̃ discesserũt a te dñe de9 noster. Audi isrl mãdata vite: auribus pcipe ut scias prudẽtiã. Quid ẽ isrl q̃ in terra inimicoz̃ es? Inueterasti in terra aliena: coinq̃nat9 es cum mortuis. Deputat9 es cũ descendentib9 in infernũ. dereliquisti fontẽ sapie. Nã si i via dei ãbulasses habitasses vtiq; i pace sup terrã. Pisce vbi sit prudẽtia. vbi sit virtus. vbi sit intellectus: ut scias simul vbi sit longiturnitas vite & victus vbi sit lumẽ oculoz & pax. Quis iuenit locũ eius? Et qs intrauit in thesauros eius? Vbi sũt ꝓncipes gentiũ. & q̃ dñant̃ sup bestias q̃ sũt sup ẽrã? Qui i auib9 celi ludũt: q̃ argẽtũ thesauriçant & aurũ in q̃ cõfidũt homines. & nõ ẽ finis acq̃sitiõis eoz. Qui argẽtũ fabricãt

7 sollíciti sũt: nec est ꝙuentio opeꝝ illoꝝ? Exterminati sũt 7 ad inferos descẽderũt. 7 alij loco eoꝝ surrexerũt. Juuenes viderũt lumen 7 habitauerũt sup terrã. Viã aũt disciplíne ignorauerũt: neq; intellexerũt semitas eius: neq; filij eoꝝ susceperũt eã. A facie ipsoꝝ lõge facta ẽ. Nõ ẽ audita i terra chanaan neq; visa est i thoman. Filij ℌagar q̃ exq̃sierunt prudentiã q̃ de terra ẽ negociatores terre 7 themã. 7 fabulatores 7 exq̃sitores prudẽtie 7 itelligẽtie: viã aũt sapie nescierũt neq; cõmemorati sũt semitas ei⁹. O isrl' q̃ magna ẽ dom⁹ dei 7 ingens loc⁹ possessiõis eius. Magnus ẽ 7 nõ habet finẽ: excelsus 7 imensus. Ibi fuerũt gigãtes noiati illi q̃ ab initio fuerũt statura magna sciẽtes bellum. Non hos elegit dñs: neq; viã disciplie inuenerũt, ꝓpterea pierũt. Et qm̃ nõ habuerũt sapiam interierũt ꝓpr̃ suã insipiẽtiã. Quis ascendit i celũ 7 accepit eã. 7 eduxit eã de nubib⁹? Quis trãsfretauit mare 7 inuenit illã. 7 attulit illã sup aurũ electũ? Nõ ẽ q̃ possit scire vias ei⁹: neq; q̃ exquirat semitas ei⁹. Sz q̃ scit vniũsa nouit eã: 7 adiuenit eã prudẽtia sua. Qui preparauit terrã i ẽno tẽpore. 7 replenit eã bipedib⁹ 7 q̃drupedib⁹. Qui emittit lumẽ 7 vadit. 7 vocauit illud. 7 obtedit illi i tremore. Stelle aũt dederũt lumẽ i custodijs suis: 7 letate sũt. Vocate sunt. 7 dixerũt. Adsum⁹ Et luxerũt ei cũ iocunditate: qui fecit illas. Hic est deus noster. 7 non estimabitur alius aduersus eum. Hic adinuenit cẽm viam disciplíne. 7 tradidit illã iacob puero suo. 7 isrl' dilecto suo. Post hec in terris visus est. 7 cũ hominibus conuersatus est. IIII

Hic liber mandatorũ dei: 7 lex q̃ est i eternũ. Oẽs q̃ tenẽt eã. peuenient ad vitã. q̃ aũt dereliq̃rũt eã. in mortẽ. Conuertẽre iacob 7 apprehẽde eã. ambula p viã ad splendorẽ ei⁹ ꝑ lumen ei⁹. Ne tradas alteri gloriã tuã 7 dignitatẽ tuã gẽti aliene. Bti sum⁹ isrl: qa q̃ deo placẽt. mãifesta sũt nobis. Animeq; esto ꝓpl's dei memorabil' isrl. Venũdati estis gẽtib⁹ nõ in pditionẽ. ꝓpter qõ in ira dei ad iracũdiã prouocastis dñm. tradidiq; estis aduersarijs. Exacerbastis. n. eũ q̃ fecit vos deũ eternũ: imolantes demonijs 7 nõ deo. Obliti enĩ estis eũ q̃ nutriuit vos. 7 ptristastis nutricẽ vram irl'm. Vidit enĩ iracũdiã a deo veniẽtẽ vobis. 7 dixit:

Audite cõfines syon. Adduxit enĩ mihi deꝰ luctũ magnũ. Vidi enĩ captiuitatẽ ꝓpli mei filioꝝ meoꝝ 7 filiarꝝ: quã sustulit illis eternꝰ. Fluti tui. n. illos cũ iocũditate. dimisi aũt illos cũ fletu 7 luctu. Nemo gaudeat super me viduã 7 desolatã: a multis derelicta sum ꝓpr̃ petã filioꝝ meoꝝ: qa declinauerũt a lege dei. Justicias aũt ipsi⁹ nescierũt. nec ambulauerũt p vias mãdatoꝝ dei. neq; p semitas disciplíne ei⁹ cũ iusticia igressi sũt. Venĩãt cõfines syon. 7 memorenẽ captiuitatẽ filiorũ 7 filiarꝝ meaꝝ: quã sustulit illis eternꝰ. Adduxit. n. sup illos gẽtẽ delongínq; gẽtẽ improbã 7 alterius lingue. q̃ nõ sũt reuereti senẽ. neq; puerꝝ miserti sunt. Et abduxerũt dilectos vidue. 7 a filijs vnicã desolauerũt. Ego aũt q̃d possũ adiuuare vos? Qui. n. adduxit sup vos mala: ipse vos eripiet de manib⁹ inimicorũ vroꝝ. Ambulate filij ãbulate: ego. n. derelicta sũ sola. Exui me stola pacis. idui aũt me sacco obsecrationis 7 clamabo ad altissimũ i diebꝰ meis. Alieq̃ores estote filij. clamate ad dñm 7 eripiet vos de manu ꝓncipum inimicoꝝ. Ego. n. spaui i eternũ salutẽ vram. 7 venit in gaudiũ a scõ sup mia: q̃ veniet vobis abeterno salutarinro. Emiss. n. vos cũ luctu 7 plorato. reducet autẽ vos in dñs cũ gaudio 7 iocũditate i sempiternũ. Sic. n. viderũt vicine syon captiuitatẽ vram a deo. sic videbũt 7 i celeritate salutẽ vram i deo. q̃ supueniet vob cũ honore magno 7 splẽdore eterno. Filij patiẽter sustinete irã q̃ supuenit vobis. Persecutꝰ ẽ eni te inimicꝰ tuꝰ: ẽ cito videbis pditionẽ ipsi⁹ 7 sup ceruices ipsi⁹ ascẽdes. Delicati mei ãbulauerũt vias aspas: ducti sunt. n. ut grex direptꝰ ab inimicis. Alieq̃ores esto te filij: 7 pclamate ad dñm. Erit. n. memoria vra de eo q̃ duxit vos. Sic. n. fuit sensus vester ut erraretis a deo: decies tm̃ iterũ cõuertẽtes requirẽtis eũ. Qui. n. induxit vob mala ipse rursũ adducet vob sempiternã iocũditatẽ cũ salute vestra. Alieq̃ores esto iersl'm. Exhortaf. n. te. q̃ te noiauit. Nocẽtes ꝓibunt q̃ te vexauerũt. 7 q̃ gtulati sũt in tua ruina punient. Ciuitates q̃b⁹ seruierũt filij tui. puniẽt. 7 que accepit filios tuos. Sicut. n. gauisa ẽ in tua ruina 7 letata ẽ i casu tuo: sic cõtristabit in sua desolatiõe. Et amputabit exultatio multitudinis ei⁹. 7 gaudimoniũ ei⁹ erit i luctũ. Ignis. n. supuenit ei ab eterno i

longiturnis dieb⁹. ⁊ habitabis a vmonijs i multitudine tpis. Circūspice irl'm ad oriētē ⁊ vide iocunditatē a deo tibi veniētē. Ecce .n. veniūt filij tui. q̄s dimisisti dispsos: veniunt collecti ab oriēte vsq; ad occidētē. i verbo sācti gaudentes in honorem dei.

V

Exuere irl'm stola luct⁹ ⁊ vexationis tue. ⁊ iduc te decore ⁊ honore que a deo tibi ē sempiterna gloria. Circūdabit te d⁹ dyploide iusticie: ⁊ ponet mitrā capiti tuo honoris eterni. De⁹ .n. ostēdet splēdorē suū in te: q̄ sub celo ē. Nominabit⁹ .n. tibi nomē tuū a deo in sempiternū: pax iusticie ⁊ honor pietatis. Exurge irl'm ⁊ sta in excelso. ⁊ circūspice ad orientē. ⁊ vide collectos filios tuos ab oriēte sole vsq; ad occidentē: i verbo sācti gaudētes dei memoria. Exierunt .n. abste pdib⁹ ducti ab inimicis: adducet autē illos dñs ad te portatos in honorē sicut filios regni. Cōstituit .n. d⁹ būiliare oēm montē excelsū ⁊ rupes plenes: ⁊ conualles replere inequalitatē terre. ut ambulet isrl' diligenter in honorē dei. Obūbrauerunt aūt silue. ⁊ oē lignū suauitatis isrl' mandato dei. Adducet .n. d⁹ isrl' cū iocūditate in lumine maiestat⁹ sue: cū mia ⁊ iusticia q̄ est ex ipso.

C. Incipit epistola quā misit bieremias ad iudeos. qui captiui erant in babylone: cuius epla scriptor fuit baruch: propter quod aditū gitur eius in libro.

VI

Propter pcta q̄ peccastis añ, deum abducemini in babyloniam captiui a nabuchodonosor rege babylonior̄. Ingressi itaq; in babylonē eritis ibi ānis plurimis ⁊ tpib⁹ lōgis. vsq; ad generatiōes septē post h aūt educā vos inde cū pace. Nūc aūt videbitis in babylonia deos aureos ⁊ argenteos ⁊ lapideos ⁊ ligneos i humeris portari ostentantes metū gentib⁹. Videte ergo ne ⁊ vos silles efficiamini factis alienis ⁊ metuat⁹ ⁊ metus vos capiat in ipis. Visa itaq; turba de retro ⁊ ab ante adorantes dicite in cordib⁹ vr̄is. Te oportet adorari dñe. Angel⁹ aūt me⁹ vobiscū est. Ipse aūt exq̄rā aias vestras. Nā ligna ipsor̄ pollita a fabro. ipsa etiā inaurata ⁊ inargentata falsa sūt: ⁊ nō pūt loqui. Et sicut ꝯgini amanti ornamēta: ita accepta auro fabricata sunt. Coronas certe aureas habēt sup capita sua dij illor̄: vnde lbtrabūt sacerdotes ab eis aur̄ ⁊ argentū. ⁊ erogāt illud in semetipsis. Dant aūt ⁊ ex ipso pstitut⁹ ⁊ meretrices ornant. ⁊ itex cū cepint illud a meretricib⁹ ornant deos suos. Di aūt nō liberant⁹ ab erugie ⁊ tinea. Opt⁹ aūt illis veste purpurea extergēt faciē ipsor̄ ꝓpter puluerē dom⁹ q̄ ē plurim⁹ inē eos. Sceptrū aūt habet ut hō sicut iudex regiōis. q̄ in se peccantē non interficit. Habet etiā i manu gladiū ⁊ securim se autē de bello ⁊ a latronib⁹ nō libat. Unde nob notū sit. q̄a nō sūt dij. Nō g̃ reuereamini eos. Sicut .n. vas hois ꝓfractū iutile efficit: tales sūt ⁊ dij illor̄. Cōstituti illis in domo: oculi eor̄ pleni sūt puluere a pdib⁹ itroeūtiū. Et sic alicui q̄ regē offēdit circūsepte sunt ianue. aut sicut ad sepulcbr̄ adductū mortuū: ita tutāt sacerdotes ostia clausur̄ ⁊ seris ne a latronib⁹ expolient. Lucernas accēdunt illis. ⁊ quidē multas: ex q̄b⁹ nullā videre pūt. Sūt aūt sicut trabes i domo. Corda ꝓ eorū dicūt clingē serpētes q̄ de tra sūt: dū comedūt eos ⁊ vestimētū ipsor̄. ⁊ nō sētiūt. Nigre fiūt facies eor̄ a fumo: q̄a i domo fit. Supra corp⁹ eor̄ ⁊ supra caput eor̄ volāt noctue ⁊ birūdies. ⁊ aues etiā silr̄ ⁊ catte. Unde sciatis q̄a nō sūt dij. Ne g̃ timueritis eos. Aurū etiā qđ habēt ad spēciē. nisi aliq̄s exterserit eruginē. nō fulgebūt. Neq; .n. dū cōflarent sētiebāt. Ex oi pcio ēpta sūt: in q̄b⁹ spūs nō ē in ipsis. Bune pdib⁹ i humer̄ portantur ostētātes ignobilitatē suā, lbis. Cōfūdant etiā q̄ colūt eos. Prope ea si ceciderint in trā: a semetipsis nō surgūt: neq; siq̄s cū statuerit rectū p semetipsū stabit: h sicut mortuis humeri eor̄ illis apponēt. Hostias illor̄ vendūt sacerdotes ipsor̄ ⁊ abutunt: sil'r ⁊ mulieres eor̄ de exterpēres neq; infirmo neq; mēdicāti aliq̄d imptiūt: de sacrificijs eor̄ fete ⁊ mēstruate ꝓtingūt. Sciētes itaq; ex his q̄a nō sūt dij: ne timeatis eos. Unde .n. vocant dij? Quia mulieres apponūt dijs argēteis ⁊ aureis ⁊ ligneis. ⁊ in domib⁹ eor̄ sacerdotes sedent hūtes tunicas scissas ⁊ capita ⁊ barbā rasam. q̄r capita nuda sūt. Rugiūt aūt clamātes ꝑ deos suos sic i cena mortui. Vestimēta eor̄ auferūt sacerdotes. ⁊ vestiunt vxores suas ⁊ filios suos. Neq; si quid mali patiunt⁹ ab aliq̄. neq; si q̄d boni: poterunt retribuere. neq; regē cōstituere pūt. neq; auferre. Sil'r neq; dare diuitias pūt. neq; malū retribuē. Si q̄s illis votū vouerit ⁊ nō reddiderit

neq; ꝺ requrũt. Poiem a morte nõ liberãt. neq; ifirm ũ a potẽtioze eripiũt. Doiez cecũ ad visũ nõ restituũt: re neccitate hõiem nõ liberabũt. Vidue nõ miserebunt: neq; orphanis bñfaciẽt. Lapidiꝫ re mõte silues sũt ꝺij illorũ lignei ⁊ lapidei ⁊ aurei ⁊ argẽtei. Qui ãt colũt ea cõfundẽt. Quõ g̃ estimãdũ est aut dicẽdũ illos esse deos? Adhuc.n. ipsis cbalteis nõ bonozãtiꝫ ea: q̃ cũ audierint mutũ nõ posse loq̃: offerũt illud ad tel: postulantes ab eo loqui: q̃si possint sentire q̃ nõ habẽt motũ. Et ipsi cũ itellexerint: relinquẽt ea. Sensũ.n. nõ habẽt ipsi ꝺij illorũ. Mulieres autẽ circũdate funiꝫ ĩ vijs sedẽt succẽdẽtes ossa oliuarũ. Cũ aũt aliqua ex ipsis abstracta ab aliq̃ trãseũte dormierit cũ co: ꝓrie sue exprobrat ꝙ ea nõ sit digna habita sicut ipsa: neq; funis eiꝰ dirupꝰ sit. Dia aũt q̃ illis fiũt falsa sũt. Quõ estimãdũ aut dicẽdũ ẽ illos esse deos? A fabris aũt ⁊ ab aurificiꝫ facta sũt. Nibil aliud erũt nisi id q̃ volũt eẽ sacerdotes. Aurifices etiã ipsi q̃ ea faciũt non sunt multi tpis. Hũq; g̃ pñt ea q̃ fabricata sunt ab ipsis esse ꝺij. Reliq; rũt aũt falsa ⁊ opprobriũ postea futur. Hã cũ supuenerit illis preliũ ⁊ mala: cogitãt sacerdotes vbi se abscõdãt cũ illis. Quõ g̃ sẽtiri ꝛeteãt qñ ꝺij sũt q̃ nec re bello se liberãt: neq; re malis se eripiũt? Hã cũ sint lignea ⁊ lapidea ⁊ inaurata ⁊ inargẽtata: sciet ꝓ ea q̃a falsa sũt ab vniũsis gẽtiꝫ ⁊ regiꝫ q̃ mãifesta sũt: q̃a nõ sunt ꝺij ẽ opa manuũ hoiuz: ⁊ nullũ opus rei cũ illꝫ. Vñ g̃ notũ ẽ q̃a nõ sũt ꝺij ẽ opa manuũ hoiuz: ⁊ nullũ re opꝰ ĩ ipsis ẽ. Regẽ regioni nõ suscitãt: neq; pluniã hoibꝰ dabunt. Judiciũ q̃ nõ discernẽt: neq; regiões liberabunt ab iniuria: q̃a nibil pñt sicut cornicule inẽ medio celi ⁊ ẽre. Etenĩ cũ inciderit ignis in domũ deoꝝ ligneoꝝ ⁊ argẽteoꝝ ⁊ aureoꝝ: sacerdotes q̃dẽ ipsoꝝ fugiẽt ⁊ liberabũt: ipsi ꝙ si cut trabes i medio cõburent. Regi aũt ⁊ bello nõ resistẽt. Quõ g̃ estimãdũ ẽ aut recipiẽdũ q̃a ꝺij sũt? Nõ a furiꝫ neq; a latronibꝰ se liberabũt ꝺij lignei ⁊ lapidei ⁊ inaurati ⁊ inargẽtati: q̃biꝫ inq; fortiores sũt. Aurũ ⁊ argẽtũ ⁊ vestimẽtũ q̃ opti sũt auferẽt illis ⁊ abibũt nec sibi auxiliũ ferẽt. Itaq; melꝰ est esse regẽ ostẽtãtẽ virtutẽ suã aut vas in domo vtile ĩ q̃ gliaf q̃ possidet illud uel ostiũ in domo q̃ custodit q̃ ĩ pace sũt ꝙ falsi ꝺij.

Sol q̃dẽ ⁊ luna ac sidera cũ sint splendida ⁊ emissa ad vtilitates obaudiũt: sitiũt ⁊ fulgur cũ apparuerit pspicuũ ẽ. Idipsũ aũt ⁊ spũs i oi regiõe spirat. ⁊ nubes q̃bꝰ cũ ipatũ fuerit a deo pambulare ĩ vniũsũ ozbẽ perficiũt q̃ ipatũ ẽ eis. Ignis etiã missus desup ut cõsumat mõtes ⁊ siluas facit: q̃ ꝓceptũ ẽ ei. Hec aũt neq; spẽbꝰ neq; ỹtutibꝰ vni eoꝝ similia sũt Vñ neq; estimãdũ ẽ neq; dicẽdum illos esse deos: qñ non pñt neq; iudiciũ iudicare neq; q̃q̃ facere hoibꝰ. Scietes itaq; q̃a non sunt ꝺij: ne g̃ timueritiꝫ eos. Neq;.n. regibꝰ malecẽdi cẽt neq; bñdicẽt. Signa.n. i celo gentibꝰ non oñdũt: neq; ut sol lucebũt neq; illuminabũt ut luna. Bestie meliores sũt illis: q̃ possunt fugere sub tectũ ac ꝓdesse sibi. Nullo ita mõ nobis ẽ manifestũ quia sũt ꝺij ꝙ q̃ ne timeatiꝫ eos. Mã sicut i cucumerario formido nibil custodit. ita sũt ꝺij illoꝝ lignei ⁊ argẽtei ⁊ inaurati. Eodẽ mõ ⁊ i horto spina alba: sup quã ois auis sedet. Similꝫ ⁊ mortuo ꝓiecto i tenebrꝫ: similes sũt ꝺij illoꝝ lignei ⁊ inaurati ⁊ inargẽtati. A purpura aũt ⁊ marmore q̃ sup illos teneãt: sciet; itaq; quia nõ sunt ꝺij. Ipsi etiã postremo comedunt: ⁊ erit opprobriũ in regione. Melioꝛ ẽ bõ iustus q̃ nõ habet simulacra: nã erit longe ab opprobrijs.

C Explicit liber Baruch. Incipit ꝓlogus i Ezechielem prophetam.

Ezechiel ꝓphẽta cum ioachim rege iuda captiuꝰ ducꝰ ẽ i babyloñ: ibiq; bis q̃ cũ eo captiui fuerant prophẽauit: pnitẽtibꝰ q̃ ad hieremie vaticiniũ se vltro aduersarijs tradidissent cum videret adhuc vrbem hierosolymã stare: quã ille casurã eẽ prediꝛerat. Tricesimo aũt etaꝫ sue ãno ⁊ captiuitaꝫ q̃nto exoꝛsus ẽ ad cõcaptiuos loq̃. Et eodẽ tpe liez posteriꝰ hic i chaldea: hieremias i iudea ꝓphetauerũt. Sermo eiꝰ nec satiꝫ disertꝰ nec ad modũ rusticꝰ ẽ: ꝙ ex vtroq; medie tẽperatꝰ. Sacerdos ⁊ ipse fuit sicut hieremias ꝓncipia volumis ⁊ finẽ magnis bñs obscuritatibꝰ inuoluta. Sed ⁊ vulgata eiꝰ editio nõ multũ distat ab hebraico. Unde satis miroꝛ q̃d cause extiterit: ut si eoꝝdẽ in vniuersis libris hebreus interpretes: in aliis eadẽ in aliis diuersa trãstulerint. Legite igitur ⁊ hũc iuxta trãslationem nr̃am: qñ per cola scriptꝰ: ⁊ comata manifestioꝛẽ legentibꝰ sensum tribuit. Si

aũt amici mei. ꝛ hũc subsãnauerit. dicite eis q̃ nemo eos p̃ellat ut scribãt: ꝟz vreoꝝ ne illud eis eueniat qõ grece significanti⁹ dr̃ ut vocẽt fagolidozi. qõ ẽ mãducantes senecias.

Explicit prologus.

Incipit Eçechiel ꝑphẽta. Capl̃m. I

Et factum est i tricesimo ãno · i q̃rto in q̃nta mẽsis: cũ esse in medio captiuoꝝ iuxta fluuium chobar: apti sũt celi ꝛ vidi visiones vei: iñ q̃nta mẽsis · ipse ẽ ãnus quint⁹ trãsmigratiõis regis ioachim: factũ ẽ vrbũ dñi ad eçechielẽ filiũ buzi sacerdotẽ in terra chaldeoꝝ secus flumẽ chobar. Et facta ẽ sup eũ ibi man⁹ dñi. Et vidi: ꝛ ecce vẽtus turbinis veniebat ab aquilone. ꝛ nubes magna ꝛ ignis inuoluẽs. Et splẽdoꝝ in circuitu eius. ꝛ ve medio ei⁹ q̃si spẽs electri. i. ve medio ignis Et i medio ei⁹ silitudo q̃tuoꝝ aialium. ꝛ hec aspect⁹ eoꝝ. Silitudo hoꝝis in eis. Et q̃tuoꝝ facies vni. ꝛ q̃tuoꝝ pẽne vni. Et pedes eorũ pedes recti. ꝛ planta pedis eoꝝ q̃si planta pedis vituli. ꝛ scintille quasi aspectus eris candẽt. Et man⁹ hoꝝis sub pẽnis eoꝝ i q̃tuoꝝ ptib⁹. ꝛ facies ꝛ pẽnas ꝑ q̃tuoꝝ ptes habebãt: iuicem. ꝛ erãt pẽne eoꝝ alteri⁹ ad alteꝝ. Non reuertebant cũ incederẽt: ſ vnũqõq; ante faciẽ suã gradiebãt. Silitudo aũt vultus eorũ facies hominis ꝛ facies leonis a dextris ipsoꝝ q̃tuoꝝ: facies aũt bouis a sinistris ipsoꝝ q̃tuoꝝ: ꝛ facies aq̃le vsup ipsoꝝ quatuoꝝ. ꝛ facies eorũ ꝛ pẽne eoꝝ extẽte vsup. Due pẽne singulorũ iũgebãt. ꝛ due tegebãt corpora eorũ. Et vnũqõq; eoꝝ corã facie sua ambulabat. Vbi erat impet⁹ spũs illuc gradiebãt: nec reuertebant cũ ambularẽt. Et similitudo aialiũ ꝛ aspect⁹ eoꝝ q̃si carbonũ ignis ardẽtiũ. ꝛ q̃si aspectus lãpadaꝝ. Hec erat visio discurrẽs i medio aialiũ: splendoꝝ ignis ꝛ ve igne fulgur egrediẽs. Et aialia ibãt ꝛ reuertebant: i silitudinẽ fulgoris coruscanẽ. Cũq; aspicerem aialia: apparuit rota vna sup terrã iuxta aialia habẽs q̃tuoꝝ facies. Et aspect⁹ rotaꝝ ꝛ opus earũ q̃si visio maris. ꝛ vna silitudo ipsaꝝ quatuoꝝ. ꝛ aspect⁹ earũ ꝛ opa: q̃si sit rota in medio rote. Per q̃tuoꝝ ptes earũ ibãt. ꝛ nõ reuertebãt cũ ambularẽt. Statura q̃ erat rotis ꝛ altitudo. ꝛ horribilis aspect⁹ · ꝛ totũ corpus oculis plenum i circuitu ipsaꝝ quatuoꝝ. Cũq; ambularẽt aialia · ãbulabãt pariẽ ꝛ rote iuxta ea. ꝛ cũ eleuarent aialia ve ra · eleuabant sil' ꝛ rote. Quocũq; ibat spũs: illuc eũte spũ ꝛ rote pariter eleuabant seqntes eũ. Spũs. n. vite erat i rotis. Cũ cũtib⁹ ibãt. ꝛ cũ stãtib⁹ stabãt. ꝛ cũ eleuatis a terra · pariter eleuabant ꝛ rote seqntes ea: qa spũs vite erat i roth. Et silitudo sup capita aialiũ firmamẽti q̃si aspect⁹ crystalli horribilis. ꝛ extenti sup capita earũ vsup. Sub firmamẽto aũt pẽne eoꝝ recte alteri⁹ ad alteꝝ. Vnũqõq; duab⁹ alis velabat corp⁹ suũ. ꝛ alteꝝ silit̃er velabatur. Et audiebã sonũ alaꝝ q̃si sonũ aq̃rũ multaꝝ: q̃si sonũ sublimis dei. Cũ ãbularẽt · q̃si son⁹ erat multitudinis · ut son⁹ castroꝝ. Cũq; starent: vemittebant pẽne eoꝝ. Nã cũ fieret vox sup firmamẽtũ qõ erat sup caput eoꝝ: stabant ꝛ ꝛbmittebãt alas suas. Et sup firmamẽtũ qõ erat iminẽs capiti eoꝝ: quasi aspect⁹ lapidis saphyri · silitudo throni. ꝛ super silitudinem throni silitudo q̃si aspectus hoꝝis vsup. Et vidi q̃si speciẽ electri: velut aspectũ ignis intrinsecus ꝑ circuitũ ei⁹. a lũbis ei⁹ ꝛ vsup. ꝛ a lũbis ei⁹ vsq; vr: sũ vidi q̃si spẽm ignis splẽdentis in circuitu velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuie. Hic erat aspect⁹ splendoris per gyrum.

VII

Hec visio similitudinis glorie dñi. Et vidi ꝛ cecidi in faciẽ meam. ꝛ audiui vocem loq̃ntis. Et dixit ad me. Fili hoꝝis sta super pedes tuos · ꝛ loquar tecũ. Et ingressus ẽ in me spũs postq̃ locut⁹ est mihi. ꝛ statuit me supra pedes meos. Et audiui loquentẽ ad me ꝛ dicentẽ. Fili hoꝝis: mitto ego te ad filios isrl̃: ad gentes apostatrices que recesserunt a me. Patres eoꝝ prevaricati sunt pactũ meum vsq; ad diẽ hanc. ꝛ filij dura facie ꝛ indomabili corde sunt · ad q̃s ego mitto te. Et dices ad eos. Hec dicit dñs vr⁹: si forte vel ipsi audiant. ꝛ si forte quiescãt · qm̃ domus exasperans ẽ. ꝛ scient quia ꝓphẽta fuerit in medio eorum. Tu ḡ fili hoꝝis ne timeas eos neq; sermones eoꝝ metuas: qm̃ incredduli ꝛ subuersores sunt tecũ. ꝛ cũ scorpionib⁹ habitas. Verba eoꝝ ne timeas. ꝛ vultus eorum ne formides: quia domus exasperans est. Loqueris ergo verba mea ad eos si forte audiãt ꝛ quiescant · qm̃ irritatores sunt. Tu autem fili hominis audi quecunq; loquor ad te. ꝛ noli esse exasperãs sicut domus exasperatrix est

Aperi os tuū. ⁊ comede quecūq; ego do tibi
Et vidi. ⁊ ecce manꝰ missa ad me. ī qua erat
inuolutꝰ liber. ⁊ expādit illū coꝝ me. ⁊ erat
scriptus intus ⁊ foris. ⁊ scripte erant in eo
lamentationes. ⁊ carmen. ⁊ vę. VIII

ET dixit ad me. Fili hois qcūq; inue-
neris comede. Comede volumē istō ⁊
vadēs loqre ad filios isrl. Et aperui os
meū: ⁊ cibauit me volumine illo. Et dixit ad
me. Fili hois vēter tuꝰ comedet. ⁊ viscera tua
cōplebunt volūine isto qđ ego do tibi. Et co-
medi illud. ⁊ factū ē in ore meo sicut mel dul
ce. Et dixit ad me. Fili hois vade ad domum
isrl. ⁊ loqris ꝑba mea ad eos. Nō. n. ad ꝓfūdi
ꝑfūdi sermōis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad
domū isrl: neq; ad ꝓlos multos. pfūdi ꝛmo-
nis ⁊ ignote lingue. quoꝝ non possis audire
sermones. Et si ad illos mitteret; ipsi audi-
rēt te. Domꝰ aūt isrl nolūt audire te: qa. no-
lūt audire me. Dis quippe domꝰ isrl attrita
frōte ē. ⁊ duro corde. Ecce vedi faciē tuam
valētiorem facieꝰ eoꝝ: ⁊ frontē tuā duriō-
rē frontibꝰ eoꝝ: ut adamantē ⁊ ut silicē vedi
faciē tuā. Ne timeas eos neq; metuas a fa-
cie eoꝝ: qa domꝰ exasperans ē. Et dixit ad me.
Fili hois. oēs sermones meos qs ego loquor
ad te. assume ī corde tuo. ⁊ auribꝰ tuis audi:
⁊ vade īgredē ad trāsmagratiōem ad filios
ꝓpli mei. ⁊ loqris ad eos ⁊ dices eis. Hec di-
cit dns vę: si forte audiant ⁊ qescāt. Et as-
sūpsit me spūs. ⁊ audiui post me vocem cō-
motiōis magne. bndicta gla dni de loco suo
⁊ voce alaꝝ aaliū pcutientiū alterā ad alte-
rā. ⁊ voce rotaꝝ seqntiū aāalia. ⁊ voce com-
motionis magne. Spūs q̄ eleuauit me ⁊ as-
sūpsit me. ⁊ abij amarꝰ in idignatiōe spiritꝰ
mei. Manꝰ. n. dni erat cōfortans me. Et ve-
ni ad transmigrationē ad aceruū nouaꝝ fru-
gū. ad eos q̄ habitabāt iuxta flumē chobar: ⁊
sedi vbi illi sedebant: ⁊ māsi ibi septem dieb⁹
merēs in medio eoꝝ. Cū aūt ptransissent se-
ptē dies: factū ē ꝙbū dni ad me dicens. Fili
hois. speculatorē vedi te domui isrl. ⁊ audies
de ore meo ꝙbū: ⁊ annunciabis eis ex me. Si
dicēte me ad impiū morte morieris nō annū
ciaueris ei. neq; locutꝰ fueris ut auertatur a
via sua impia ⁊ viuat: ipse impius in iniquitate
sua morietur: sanguinē aūt eiꝰ de manu tua re-
quirā. Si aūt tu annūciaueris impio: ⁊ ille non
fuerit conuersus ab impietate sua. ⁊ a via sua
impia: ipse qdē in impietate sua morietur: tu aūt
aiam tuā liberasti. Qui ⁊ si conuersus iustus a
iusticia sua fuerit. ⁊ fecerit iniqtatē ponā of-
fendiculū coram eo. Ipse morietur qa nō annunciasti ei. In pcō suo morietur. ⁊ nō erūt in me-
moria iusticie eiꝰ qs fecit: sanguinē ꝑo eiꝰ de
manu tua requirā. Si aūt tu annūciaueris iusto
ut nō peccet iustꝰ. ⁊ ille nō peccauerit. viuēs
viuet qa annūciasti ei. ⁊ tu aiam tuā liberasti.
Et facta est sup me manꝰ dni. ⁊ dixit ad me.
Surgēs egredere ī cāpū. ⁊ ibi loqr tecū. Et
surgēs egressus ī cāpū. ecce ibi gla dni
stabat qsi gla quā vidi iuxta fluuiū chobar. ⁊
cecidi ī faciē meā. Et ingressus est ī me spiri-
tus. ⁊ statuit me sup pedes meos. ⁊ locutꝰ est
mihi. ⁊ dixit ad me. Ingredē: ⁊ īcludere in me-
dio domꝰ tue. Et tu fili hois: ecce data sūt su-
per te vincula ⁊ ligabūt te in eis. ⁊ non egre-
dieris ī medio eoꝝ. ⁊ liguā tuā adhere faciā
palato tuo. ⁊ eris mutus nec qsi vir obiur-
gās. qa domꝰ exasperans ē. Cū aūt locutꝰ fue-
ro tibi. aperiā os tuū. ⁊ dices ad eos. Hec di-
cit dns deus. Qui audit audiat. ⁊ qui qescit
qescat: qa domꝰ exasperans est. VIIII

ET tu fili hois. sume tibi laterē ⁊ po-
nes eū coram te. ⁊ describes ī eo ciuita-
tē irlm. Et ordinabis aduersus eam
obsidionē: ⁊ edificabis munitiōes. ⁊ cōpor-
tabis aggerē. ⁊ dabis ꝑ eā castra. ⁊ pōes arie-
tes ī gyro. Et tu sume tibi sartaginē ferreā
⁊ pones eā ī murꝝ ferreū īnē te ⁊ inē ciuitatē:
⁊ obfirmabis facieē tuā ad eā: ⁊ erit ī obsidionē
⁊ circūdabis eā. Signū ē domui isrl. Et tu dor-
mies sup latus tuū sinistrū. ⁊ pones iniqtates
domꝰ isrl sup eo nūero dierꝝ qbꝰ dormies sup
illud: ⁊ assumes iniqtates eoꝝ. Ego aūt vedi
tibi annos iniqtatis eoꝝ nūero dierꝝ trecētos
⁊ nonagīta dies. ⁊ portabis iniqtatē domꝰ isrl.
Et cū cōpleueris hec dormies sup latus tuum
dextrū secūdo. ⁊ assumes iniqtatē domꝰ iuda
qdraginta diebꝰ. Diē. p āno: diē inquā. p an-
no vedi tibi. Et ad obsidionē irlm conuertes
faciē tuā: ⁊ brachiū tuū erit expassū: ⁊ ꝓphabis
aduersus eā. Ecce circūdedi te vinculis. ⁊ nō
te uertes a latere tuo in latus aliud donec cō-
pleas dies obsidiōis tue. Et tu sume tibi fru-
mētū ⁊ ordeū ⁊ fabā ⁊ lentē ⁊ millū ⁊ vicia
⁊ mittes ea in vas vnum: ⁊ facies tibi panes
numero dierꝝ quibꝰ dormies sup latus tuū.
Trecētis ⁊ nonaginta diebꝰ comedes illud

Cibus aũt tuus quo vescēris: erit in pondere vigiti stateres i die. A tpe vsq; ad tps comedes illud. Et aquã in mensura bitꝛes sextã ptẽ bin. A tpe vsq; ad tps bitꝛes illud. Et q̃si subcinerit̃ hordeaceũ comedes illud: 7 stercore qđ egredit de hoie opies illud in oculis eoꝝ. Hec dicit dñs. Sic comedẽt filij isrl̃ panẽ suũ pollutũ iter gẽtes: ad q̃s eijciam eos. Et dixi. A-a-a-dñe de. Ecce alia mea nõ est polluta: 7 morticinũ 7 laceratũ a bestijs nõ comedi ab infantia mea vsq; nũc 7 nõ ẽ igressa i os meũ ois caro immũda. Et dixit ad me. Ecce dedi tibi fimũ bouũ p stercore hoĩ 7 facies panẽ tuũ i eo. Et dixit ad me. Fili hois ecce ego pterã baculũ panis i irl̃m 7 comedẽt panẽ suũ in põdere 7 i sollicitudĩe 7 aquã i mẽsura 7 i angustia bibẽt ut defician tib⁹ panꝭ 7 aq̃ corruat vnusq̃sq; ad fratrem suũ: 7 ptabescat i iniq̃tatibus suis.

V

Et tu fili hois sume tibi gladiũ acutũ radentẽ pilos. 7 assumes eum 7 duces p caput tuũ 7 p barbã tuã. 7 assumes tibi stateram ponderis 7 diuides eos. Tertiã ptẽ igni cõbures i medio ciuitat̃ iux cõpletionẽ dier obsidiõis: 7 assumes tertiã ptẽ 7 pcides gladio i circuitu ei⁹: tertiã po qliã dispges i vẽtũ. 7 gladiũ nudabis p⁹ eos. Et sumes inde pauũ nũer 7 ligabis eos i sũmitate pallij tui. Et ex eis rursũ tolles 7 pijcies eos i medio ignis 7 cõbures eos igni 7 ex eo egredief ignis i oĩm domũ isrl̃. Hec dicit dñs de. Ista ẽ irl̃m. In medio gẽtiũ posui eã. 7 i circuitu eius terras. Et ptẽpsit iudicia mea ut plus esset ipia q̃ gentes: 7 pcepta mea vltra q̃ terre que i circuitu ei⁹ sũt. Judicia. n. mea piecerũt. 7 i pcept̃ meis nõ ambulauerũt. Idcirco hec dicit dñs de. Quia supastis gẽtes q̃ i circuitu vro sũt. 7 i pcept̃ meis non ambulast̃. 7 iudicia mea nõ fecistis. 7 iuxta iudicia gẽtiũ q̃ i circuitu vro sũt nõ est̃ operati: ideo hec dicit dñs deus. Ecce ego ad te 7 ipse ego faciã i medio tui iudicia i oculis gẽtiũ. 7 faciã i te q̃ nõ feci: 7 q̃b⁹ sit̃ a vltra nõ faciã: ꝓpter oĩs abhominatiões tuas. Idcirco pres comedẽt filios suos i medio tui: 7 filij comedẽt patres suos. Et faciã i te iudicia. 7 ventilabo vniuersas reliq̃as tuas in oĩm vẽtũ. Idcirco viuo ego dicit dñs de nisi pro eo q̃ sanctũ meũ violasti i oĩb⁹ offensiõib⁹ tuis 7 in cũctis abhominatiõib⁹ tuis: ego q̃ confringã. 7 nõ pcet oculus me⁹ 7 nõ miserebor. Tertia ps tui pste morief 7 fame p̃sumef in medio tui. 7 tertia ps tui i gladio cadet i circuitu tuo. Tertiã vo ptẽ tuã i oĩm vẽtũ dispgã. 7 gladiũ euaginabo post eos. Et cõplebo furorẽ meũ: 7 requiescere faciã idignationẽ meã in eis. 7 psolabor. Et sciẽt quia ego dñs locut⁹ sũ i zelo meo: cũ ipleuero oĩm idignationẽ meã i eis. Et dabo te i desertũ 7 in opprobriũ gẽtib⁹ q̃ i circuitu tuo sũt: i conspectu oĩs pterieũt. Et eris opprobriũ 7 blasphemia exẽplũ 7 stupor in gẽtib⁹ q̃ i circuitu tuo sunt cũ fecero i te iudicia i furore 7 i idignatiõe 7 in increpationib⁹ ire. ego dñs locutus sum q̃si misero sagittas famis pessimas q̃ erũt mortifere. 7 quas mittã ut dispdã vos. Et famẽ congregabo sup vos. 7 pterã in vobis baculum panis. 7 ũmittã i vos famẽ 7 bestias pessimas vsq; ad interitionem. Et pstilentia 7 sanguis transibunt per te. 7 gladium inducã sup te. Ego dominus locutus sum.

VI

Et factus ẽ sermo dñi ad me dicẽs. Fili hois pone faciẽ tuam ad mõtes isrl̃ 7 pphabis ad eos 7 dices. Mõtes isrl̃ audite vbũ dñi dei. Hec dicit dñs de mõtib⁹ 7 collib⁹ rupibus 7 vallib⁹. Ecce ego inducã sup vos gladiũ 7 dispdã excelsa vra 7 demoliar aras vras. 7 confringenf simulacra vra. 7 deijciã interfectos vros ante idola vra. Et dabo cadauera filioꝝ isrl̃ ante faciẽ simulacroꝝ vroꝝ: 7 dispgã ossa vra circum aras vras in oibus habitationib⁹ vris. Urbes deserte erũt. 7 excelsa demolienf 7 dissipabunf 7 iterũ are vestre 7 confringenf: 7 cessabũt idola vestra. 7 pterenf delubra vra: 7 delebũtur opa vra: 7 cadet interfect⁹ in medio vestri 7 scietis qa ego sũ dñs. Et reliquã i vobis eos q̃ fugerint gladiũ in gentib⁹. cũ dispsero vos in tris. 7 recordabunf mei literati vri in gentib⁹ ad q̃s captiui ducti sũt: q: ptriui cor eorũ fornicãs 7 recedẽs a me. 7 oculos eoꝝ fornicãtes post idola sua: 7 displicebũt sibimet super malis q̃ fecerãt in vniuersis abhominatiõibus illis. 7 sciẽt qa ego dñs. nõ frustra locutus sum ut facerẽ eis malũ h̃. Hec dicit dñs de. Percute manũ tuã 7 allide pedẽ tuum. 7 dic heu ad oĩs abhominationes malor̃ domus isrl̃: quia gladio fame 7 peste ruituri sũt. Qui longe est pste morietur: qui autẽ prope gladio corruet: 7 qui relictus fuerit 7

obsessus·fame morietᷣ. Et cōpleto indignatiōne meā i eis.ꝛ scietᷣ qa ego dñs·cū fuerit inter fecti yri ē medio idoloꝝ yroꝝ·i circuitu ararū yrax·i oi colle excelso.ꝛ i cūctᷣ sūmitatib⁹ mōtiū.ꝛ ibi⁹ oē lignū nemorosū·ꝛ subi⁹ vniuersā qrcū frōdosā·locū vbi accēderūt thura redolētia vniuersis idolis suis. Et extēdā manū meā sup eos.ꝛ faciā trā eoꝝ vsolatā ꝛ vastitutā a vserto vblatha i oib⁹ habitatiomb⁹ eoꝝ.ꝛ scient qa ego dñs.

VII

Et fact⁹ ē sermo dñi ad me.dicēs. Et tu fili hois:hec dicit dñs ve⁹ tre isrl. Finis venit:venit finis sup quatuor plagas tre. Nūc finis sup te:ꝛ imittā furorē meū i te. Et iudicabo te iuxt vias tuas. Et ponā ꝫ te oēs abhoiatiōes tuas. Et nō pcet ocul⁹ me⁹ sup te.ꝛ nō miserebor·hec vias tuas ponā sup te.ꝛ abhominatiōes tue i medio tui erūt.ꝛ scietᷣ qa ego dñs. Hec dic dñs vens. Afflictio vna: afflictio ecce venit. Finis venit: venit finis. Euigilauit aduersum te:ecce venit. Egrit cōtritio sup te q hitas i tra. Venit tēpus: ppe est dies occisionis.ꝛ nō gloriemōtiū. Nūc ve ꝓpiquo effundā irā meā sup te.ꝛ cōpleto furorē meū i te. Et iudicabo te hm vias tuas.ꝛ ponā tibi oia scelera tua. Et nō pcet oculus me⁹ nec miserebor: hm vias tuas ponā tibi.ꝛ abhoiationes tue i medio tui erūt.ꝛ scietᷣ qa ego sū dñs pcutiēs. Ecce dies:ecce venit. Egressa ē ptritio. Floruit yga germinauit superbia·iniqtas surrexit in yga impietatᷣ. Nō ex eis.ꝛ nō ex ꝓpheꝝ:nec ex sonitu eoꝝ:ꝛ nō erit reqes i eis. Venit tēp⁹:appropinquit dies. Qui emit·nō letef.ꝛ q vendit nō lugeat·qa ira sup oem plm ei⁹·qa q vendit· ad id qd vendidit nō reuertef:ꝛ adhuc i viuētib⁹ vita eoꝝ. Visio.n.ad oem multitudinem ei⁹ nō regredief.ꝛ vir i iniqtate vite sue non ꝓfortabit. Canite tuba·prepent oēs.ꝛ nō est q vadat ad plm. Ira.n.mea sup vniuersum plm ei⁹. Gladi⁹ foris:pstis ꝛ fames intrinsecus. Qui i agro ē gladio morief:ꝛ q i ciuitate:pestilētia ꝛ fame vuorabunt.ꝛ saluabūtur q fugerint ex eis. Et erūt i mōtib⁹ qsi columbe vallium:oēs trepidi: vnusqsq i iniqtate sua. Oēs man⁹ dissoluent:ꝛ oia genua fluēt aqs. Et accingent se cilitijs.ꝛ opiet eos horrido.ꝛ in oi facie ꝓfusio:ꝛ i vniuersis capitib⁹ eoꝝ calui tiū. Argentū eoꝝ foris ꝓijcietur.ꝛ aurꝝ eoꝝ in sterqliniū erit. Argentum eoꝝ ꝛ aurꝝ eoꝝ nō valebit liberare eos. in die furoris dñi. Aiam suā nō saturabūt.ꝛ ventres eoꝝ nō iplebunt: qa scandalū iniqtatis eoꝝ factū ē. Et ornamentū monilii suoꝝ i superbiā posuerūt.ꝛ imagines abhoiationū suarꝝ ꝛ simulacroꝝ fecerunt ex eo. Propter hoc dedi eis illud in imundiciā.ꝛ dabo illud in man⁹ alienoꝝ ad direptionē.ꝛ impijs terre in predā:ꝛ ꝓfanabūt illud. Et auertā faciē meam ab eis ꝛ violabūt archanū meū.ꝛ introibūt in illud emissarij.ꝛ ꝓfanabūt illud. Fac cōclusionē qm terra plena ē iudicio sanguinū:ꝛ ciuitas plena iniqtate. Et adducā pessimos de gētib⁹:ꝛ possidebūt domos eoꝝ. Et desecrabo superbiā potentiū.ꝛ possidebūt scā ria eorū. Angustia supuenīte et requrēt pacē:ꝛ non erit. Conturbatio sup ꝓturbationē veniet.ꝛ audit⁹ sup auditū. Et qrent visionē de ꝓpha ꝛ lex peribit a sacerdote:ꝛ psiliū a senioribus. Rex lugebit ꝛ principes induētur mrore:ꝛ manus ppli terre ꝓturbabunt. Secm viā eorum faciam eis.ꝛ scom iudicium eoꝝ iudicabo eos:ꝛ scient quia ego dñs.

VIII

Et factū ē in āno sexto·i sexto mēse i qnta mēsis:ego sedebā i domo mea ꝛ senes iuda sedebāt coram me. Et cecidit ibi sup me man⁹ dñi dei. Et vidi ꝛ ecce similitudo ignis. Ab aspectu lūboris ei⁹,ꝛ usq sū erat ignis.ꝛ a lūbis ei⁹ ꝛ sursū qsi aspect⁹ splēdoris.ut visio electri. Et emisit similitudo man⁹ apprehēdit me in cicinno capitis mei.ꝛ eleuauit me spūs inter celū ꝛ terram ꝛ adduxit me in irlm i visione dei iuxta ostiū interius·qd respiciebat ad aqlonē, vbi erat statutū idolū zeli ad,puocandā emulationē. Et ecce ibi gloria dei isrl scom visionē quā vidi in cāpo.ꝛ dixit ad me. Fili hominis.leua oculos tuos ad viā aqlonis. Et leuaui oculos meos ad viā aqlonis.ꝛ ecce ab aquilone porte altaris idolū zeli i ipso introitu. Et dixit ad me. Fili hois putasne vides tu qd isti faciūt abhoiationes magnas quas domus isrl facit h.ut pcul recedā a scūario meo? Et adhuc puersus videb⁹ abhoiatiōes maiores. Et introduxit me ad ostiū atrij. Et vidi.ꝛ ecce foramen vnū i pariete. Et dixit ad me. Fili hominis fode parietē. Et cū fodissē parietem: apparuit ostiū vnū. Et dixit ad me. Ingredē ꝛ vide abhoiatiōes pessimas qs isti faciūt h. Et ingressus vidi.ꝛ ecce oīs similitudo reptiliū

ꝛ aialiū abbōinatio. ꝛ vniuersa idola domus
isr'l' repicta erāt i piete· i circuitu p totū. Et
septuagīta viri de senioribꝰ domꝰ isr'l'. ꝛ iecto
nias filiꝰ saphan stabat in medio eoꝝ stantiū
ante picturas. ꝛ vnusq̄sq; bēbat thuribulum
i manu sua: ꝛ vapor nebule de thure ꝓsurge-
bat. ꝛ dixit ad me. Certe vides fili hois q̄ se-
niores domꝰ isr'l' faciūt i tenebris: vnusquisq;
i abscōdito cubilis sui. Dicūt.n. Non videt
dñs nos. Dereliq̄t dñs terrā. Et dixit ad me
Adhuc uersus videbis abhoiationes maio-
res q̄s isti faciūt. Et introduxit me postium
porte domꝰ dñi q̄ respiciebat ad aq̄lonem.
Et ecce ibi mulieres sedebāt plangētes ado-
nidem. Et dixit ad me. Certe vidisti fili ho-
minis. Adhuc uersus videbis abhoiatiōes
maiores hijs. Et introduxit me in atriū domꝰ
dñi iterius. Et ecce i ostio tēpli dñi inē vesti-
bulū ꝛ altare: q̄si viginti q̄nq; viri dorsa habē-
tes ꝺ tēplū dñi ꝛ facies ad orientē. ꝛ adora-
bāt ad ortū solis. Et dixit ad me. Certe vi-
disti fili hois. Nunq̄d leue ē dō domui iuda:
ut facerēt abhoiatiōes istas q̄s fecerunt hic:
q̄a replētes terrā iniq̄tate uersi sūt ad irri-
tandū me: Et ecce applicant ramū ad nares
suas. Ergo ꝛ ego faciā i furore: nō pcet ocu-
lus meus· nec miserebor: ꝛ cū clamauerit ad
aures meas voce magna · non exaudiā eos.

Et clamauit i auribꝰ meis vo- VIX
ce magna dicēs. Appropinquerunt
visitationes vrbis· ꝛ vnusq̄sq; vas i-
terfectiōis habet i manu sua. Et ecce sex viri
veniebant de via porte superioris q̄ respicit ad
aq̄lonē. ꝛ vnuscuiusq; vas iteritus in manu
eiꝰ. Vir aūt vnꝰ in medio eoꝝ vestitus erat li-
neis· ꝛ attramētariū scriptoris ad renes eiꝰ
Et ingressi sūt: ꝛ steterūt iuxta altare ereum.
Et gl'ia dñi isr'l' assumpta ē de cherub: q̄ erat
sup eū ad limē domꝰ. Et vocauit virū q̄ idu-
tꝰ erat lineis: ꝛ attramētariū scriptoris habe-
bat i lūbis suis. Et dixit dñs ad eū. Trāsi p
mediā citatē i medio irl'm: ꝛ signa thau sup
frōtes virorꝝ gemētiū ꝛ dolentiū sup cūctis
abhoiatiōibꝰ q̄ fiūt i medio eiꝰ. Et illis dixit
audiēte me. Trāsite p ciuitatē sequētes eū.
ꝛ pcutite. Nō pcat oculus vester: neq; mise-
reamini. Senē adolescētulū ꝛ virginē· paulū
ꝛ mlieres inēficite: usq; ad iternitionē. Oēm
aūt sup quē videritis thau ne occidatis: ꝛ a sāc-
tuario meo incipite. Ceperunt gā viris se-
niorib' q̄ erant añ faciem domꝰ. Et dixit ad
eos. Cōtaminate domū: ꝛ iplete atria iter-
fectis. Egredimini. Et egressi sūt. ꝛ pcutie-
bant eos q̄ erant i ciuitate. Et cede completa
remāsi ego: ruiq; sup faciē meā. ꝛ clamās aio
Deu deu deu dñe de. Ergo ne dispdes cūs re
liq̄as isr'l' effūdēs furorē tuū sup irl'm: Et di
xit ad me. Iniq̄tas domꝰ isr'l' ꝛ iuda magna ē
nimis valde. ꝛ repleta ē tra sāguinib'. ꝛ ciui-
tas repleta ē auersione. Dixerunt.n. Dereliq̄t
dñs terrā. ꝛ dñs nō videt. Igit ꝛ meꝰ nō pe-
cet oculus: neq; miserebor. Viam eoꝝ sup ca-
put eoꝝ reddā. Et ecce vir q̄ erat idutꝰ line-
is q̄ bēbat attramētariū in dorso suo. respon-
dit ꝓbum dicens. Feci sicut pcepisti mi. X

Et vidi: ꝛ ecce in firmamēto q̄ erat
sup caput cherubin q̄si lapis saphy-
rus ꝛ q̄si spēs similitudinis solij appuit
sup eū. Et dixit ad virū q̄ idutꝰ erat lineis. et
ait. ingredere i medio rotaꝝ q̄ sūt subt' cher-
rubin ꝛ iple manū tuā pmnis ignis que sūt
inē cherubin: ꝛ effūde sup ciuitatē. Ingres-
sus q̄ ē i ꝓspectu meo. Cherubin aūt stabāt a
dextris domꝰ cū ingrederet vir: ꝛ nubes iple-
uit atriū iteri. Et elevata ē gl'ia dñi de sup
cherub ad limen domꝰ. ꝛ repleta ē domꝰ nube
Et atriū repletū ē splēdore gl'ie dñi. ꝛ sonit'
alaꝝ cherubin audiebat vsq; ad atriū exteri'
q̄si vox deiꝰ potētis loq̄nt. Cūq; pcepisset
viro q̄ idutus erat lineis dicēs· sume ignē de
medio rotaꝝ que sunt inter cherubin: ingres-
sus ille stetit iuxta rotā. Et extendit cherub
manū de medio cherubin ad ignē q̄ erat iter
cherubin. ꝛ sūpsit ꝛ dedit in manus eius qui
idutus erat lineis: q̄ accipiēs egressus ē. Et
apparuit in cherubin similitudo manꝰ hois sbt'
pēnas eoꝝ. Et vidi. ꝛ ecce q̄tuor rote iuxta
cherubin. Rota vna iuxta cherub vnū. ꝛ ro-
ta alia iuxta cherub vnum. Species autem
rotarum erat q̄si visio lapidis chrysolithi. ꝛ
aspect' eaꝝ similitudo vna q̄tuor q̄si si sit rota
i medio rote. Cūq; ambularēt. i q̄ttuor par-
tes gradiebanꝰ. ꝛ nō reuertebanꝰ ambulātes
ꝫ ad locū ad quē ire videbatur q̄ prima erat.
seq̄banꝰ ꝛ cetere: nec cōuertebanꝰ. Et cē cor-
pus eaꝝ ꝛ colla ꝛ manus ꝛ pēne ꝛ circuli ple-
na erāt oculis in circuitu q̄tuor rotaꝝ· ꝛ ro-
tas istas vocauit volubiles audiēte me. Qua
tuor aūt facies habebat vnū. Facies vna fa-
cies cherub. ꝛ facies secunda facies hois. ꝛ in

tertio facies leonis. ⁊ in q̄rto facies aq̄le. Et
eleuata sūt cherubin: ipsū est aial qđ videra
iuxta flumē chobar. Cūq; ábularēt cherubin
ibāt pariter ⁊ rote iuxta ea: ⁊ cū eleuarēt cherubin
alas suas ut exaltarent de tra no residebāt rote: ꝟ ⁊ ipe in⁹ erāt. Stātib⁹ illis stabāt
⁊ cū eleuaū eleuabāt. Spūs. n. vite erat i eis
Et egressa est gl'ia dñi a limine tēpli. ⁊ stetit
sup cherubin. Et eleuātia cherubin alas suas
exaltata sūt a tra coza me. ⁊ illis egredičtib⁹
rote q̄z subsecute sūt. Et stetit i introitu por-
te dom⁹ dñi orientalis. ⁊ gl'ia dei isr'l erat super
eos. Ipsū ē aial qđ vidi subt deū isr'l iux fluuiū chobar. Et intellexi quia cherubin essent.
Quatuor p q̄tuor vult⁹ vni. ⁊ q̄tuor ale vni
⁊ similitudo man⁹ bois sub alis eoz. Et similitudo
vultuū eoz: ipsi vult⁹ q̄s videra iuxta fluuiū
chobar. ⁊ intuitus eoz ⁊ ipe⁹ singulozū ante
faciem suam ingredi. XI

Et eleuauit me spūs. ⁊ introduxit me
ad portā dom⁹ dñi orientalē q̄ respi-
cit ad solis ortū. Et ecce in introitu
porte viginti q̄nq; viri. ⁊ vidi i medio eoz ie-
ezoniā filiū azur. ⁊ plteriā filiū banaie pnci-
pes ppli. Dixitq; ad me. Fili hois hi sūt viri q̄
cogitāt iniq̄tatē. ⁊ tractāt cōsiliū pessimū in
vrbe ista dicētes. Nōne nudū edificate sunt
domus? Hec ē lebs: nos aūt carnes. Idcirco
vaticinare de eis: vaticinare fili hois. Et ir-
ruit i me spūs dñi ⁊ dixit ad me. Loq̄re. Hec
dic dñs. Sic locuti estis dom⁹ isr'l. ⁊ cogita-
tiones coz dis vri ego noui. Plurimos occidi-
sti i vrbe hac. ⁊ iplestis vias ei⁹ interfect⁹. Pro-
pterea hec dic dñs. Interfecti vri q̄s posuistis i
medio eius hi sūt carnes. ⁊ hec ē lebs. ⁊ educā
vos de medio ei⁹. Gladiū metuistis. ⁊ gladiū
inducā sup vos dic dñs de. Et eijciā vos de
medio ei⁹. Dabo q̄z vos i manū hostiū. ⁊ faciā
in vobis iudicia. Gladio cadetis. In finib⁹ isr'l
iudicabo vos: ⁊ scietis q̄a ego dñs. Hec nō erit
vob i lebtē. ⁊ vos nō erit⁹ i medio ei⁹ i carnes
In finibus isr'l iudicabo vos. ⁊ scietis q̄a ego
dñs. Quia i pceptis meis nō ambulastis. ⁊ iu-
dicia mea nō fecistis: ꝟ iuxta iudicia gentiū
q̄ in circuitu vro sūt estis opati. Et factū est
cū ppheraret plteias fili⁹ banaie mortuus ē.
Et cecidi in faciē meā: clamans voce magna
Et dixi. Deu deu deu dñe de⁹ consumationē tu
facis reliquias isr'l? Et factū est ad
me dicēs. Fili hois fratres tui viri ppinqui

tui. ⁊ ois domus isr'l. vniuersi quib⁹ dixerunt
habitatores irlm. lōge recedite a dño: nobis
data ē terra i possessionē. Apterea hec dic dñs
deus. Quia lōge feci eos in gētib⁹. ⁊ q̄a di-
sperси eos i ctis: ero eis i scificationē modic̄ā
in terris ad q̄s venerūt. Propterea loquere.
Hec dicit dñs de. Cōgregabo vos de ppls
⁊ adunabo de ctis in q̄b⁹ dispsi estis. dabo q̄z
vobis humū isr'l. Et ingredient illuc. ⁊ aufe-
rēt cūcs offensiones. cūctasq; abhoiatiōes eius
de illa. Et dabo eis coz vnū. ⁊ spūs nouū tri-
buā i viscerib⁹ eoz. Et auferā coz lapideū de
carne eoz. ⁊ dabo eis coz carneū. ut i pceptis
meis ambulēt. ⁊ iudicia mea custodiāt. faci-
antq; ea. ⁊ sint mihi in pplm. ⁊ ego sim eis in
deū. Quozū aut̄ coz post offendicula ⁊ ab-
hoiationes suas ābulat: hoz̄ viā i capite suo
ponā dicit dñs de. Et eleuauerūt cherubin
alas suas. ⁊ rote cū eis. ⁊ gl'ia dei isr'l erat su
per eos. Et ascēdit gl'ia dñi de medio ciuitat̄
stetitq; sup montē q̄ ē ad orientē vbis. Et spi-
rit⁹ leuauit me. adduxitq; i chaldeā ad trās-
migrationē in visionē i spū dei: Et sublata ē
a me visio quā videra. Et locut⁹ sū ad trās-
migrationē oia ꝑba dñi que ostēderat mihi.

Et factus ē sermo dñi ad XII
me dicēs: Fili hois in medio domus
exasperant̄ tu habitas: q̄ oculos hñt
ad videndū ⁊ nō videt. ⁊ aures ad audiēdū
⁊ nō audiūt: q̄a dom⁹ exasperās est. Tu ḡ fili
hois fac tibi vasa trāsmigrationis. ⁊ trāsmi-
grabis p die coza eis. Trāsmigrabis aut̄ de
loco tuo. ad locū alterū in ꝓspectu eoz: si fo-
te aspiciāt q̄a dom⁹ exasperās ē. Et efferes fo-
ras vasa tua. q̄si vasa transmigrant̄ p die in
cōspectu eozū. Tu aūt egredieris vespe coza
eis sicut egredi migrans. Ante oculos eoz̄
perfode tibi parietē. ⁊ egredieris p eū i ꝓspec-
tu eozū. In humeris portaberis: in caligine
efferēris. Faciē tuā velabis ⁊ nō videbis ter-
ram: quia portentū dedi te domui isr'l. Feci ḡ
sicut pceperat mihi dñs. Vasa mea ptuli q̄si
vasa transmigrant̄ p die. ⁊ vespe pfodi mihi
parietē manu. ⁊ in caligine egressus sū. ⁊ in
humeri portat⁹ in cōspectu eoz. Et fact⁹ ē ser-
mo dñi mane ad me dicēs. Fili hois nunq̄d
nō dixerūt ad te domus isr'l: dom⁹ exasperās
q̄d tu facis? Dic ad eos. Hec dicit dñs de.
Sup ducē on⁹ istud q̄ ē in irlm. ⁊ sup omnē
domū isr'l q̄ est i medio eoz. Dic: Ego portē tū

E

vr̃m. Quō feci: sic fiet illis. In trās̄migratiō nē ⁊ i captiuitatē ibūt: ⁊ dux q̄ ēī medio eox in humer̄ portabit: in caligine egredief. Paries pfodiēt ut educāt eū facies ei⁹ opief ut nō videat oculo ēr̄ā. Et extēdā rete meū sup eū. ⁊ capief i sagena mea. ⁊ adducā eū i babylonē i ēr̄ā chaldeox. ⁊ ipsā nō videbit: ibiq; morief ⁊ cūctox q̄ circa eū sunt. Presidiū eius ⁊ agmina ei⁹ dispgā i cūctos ventū. ⁊ gladiū euaginabo p⁹ eos. Et sciēt q̄a ego dñs: qñ dispsero illos i gētib⁹ ⁊ dissemiauero eos i ēr̄is. Et reliquā ex eis viros paucos a gladio ⁊ fame ⁊ pestilētia: ut narrēt oia scelera eox i gētibus ad q̄s ingredient. ⁊ sciēt q̄a ego dñs. Et factꝰ ē sermo dñi ad me dicēs. Fili hois panē tuū i perturbatiōe comede. ⁊ aquā tuā in festinatiōe ⁊ meroze bibe. ⁊ dices ad pplm terre. Hec dicit dñs ūe⁹ ad eos q̄ habitāt in irl'm: in terra isr̄l. Panē suū in solitudine comedēt. ⁊ aquā suā in desolatiōe bibēt: ut desolet terra a multitudine sua ppter iniq̄tates oiuz q̄ habitāt in ea: ⁊ ciuitates q̄ nūc habitant desolate erūt. ⁊ eraq; deserta. ⁊ scieꝫ q̄a ego dñs. Et factꝰ est sermo dñi ad me dicēs. Fili hois qd ē puerbiū istud i ēr̄a isr̄l' dicētiū: in lōgū different dies. ⁊ pibit oīs visio? Jō dic ad eos. Hec dicit dñs ūe⁹. Quiescē faciā pūbiū istud: neq; vulgo dicef vltra i isr̄l. Et loquere ad eos: q̄ appropinquauerint dies ⁊ sermo oīs visiōis. Nō. n. erit vltra oīs visio cassa neq; diuinatio ābigua i medio filiox isr̄l' q̄a ego dñs loquar. ⁊ qōcūq; locut⁹ fuero ꝓbū. fiet. Nō p longabif āpli⁹: ⁊ in diēb⁹ vr̃is dom⁹ exasperans loq̄r ꝓbū. ⁊ faciā illud dic dñs ūe⁹. Et factꝰ ē sermo dñi ad me dicēs. Fili hois. ecce dom⁹ isr̄l' dicētiū. Visio quā hic videt i dies multos. ⁊ i tpa longa iste pphetat. Propea dic ad eos. Hec dic dñs ūe⁹. Nō plongabif vltra oīs sermo me⁹. Verbū qd locut⁹ fuero cō plebitur dicit dñus ūeus.

XIII

Et factus ē sermo dñi ad me dicens. Fili hois vaticinare ad pphas isr̄l' q̄ pphetant. ⁊ dices pphetātib⁹ de corde suo. Audite ꝓbū dñi. Hec dicit dñs ūe⁹. Ve pphis insipiētib⁹ qui sequunt spm suū ⁊ nihil vidēt. Quasi vulpes i deserto pphete tui isr̄l' erāt. Nō ascēdistis ex aduerso: neq; opposuistis murū pro domo isr̄l' ut staret in plio in die dñi. Vident vana ⁊ diuināt mēdaciū dicētes. ait dñs. cū dñs nō miserit eos. ⁊ p seuerauerūt cōfirmare sermonē. Nunq̄d nō visionē cassam vidistis. ⁊ diuinationē mēdacem locuti estis? Et dixistis. ait dñs: cū ego nō sim locutus. Propterea hec dicit dñs ūe⁹. Quia locuti estis vana. ⁊ vidistis mēdaciū: ideo ecce ego ad vos. ait dñs ūe⁹. ⁊ erit manꝰ mea sup pphas q̄ vidēt vana ⁊ diuināt mēdacium. In cōsilio pplī mei nō erūt. ⁊ in scriptura dom⁹ isr̄l' nō scribent: nec in tra isr̄l' ingredient. ⁊ sciet q̄a ego dñs ūe⁹. Eo q̄ decepерint pplm meū dicētes. pax pax. ⁊ nō ē pax ⁊ ipse edificabat parietē: illi aūt liniebāt eū luto absq; paleis. Dic ad eos q̄ liniūt absq; tēperatura. q̄ casurus sit. Erit enī imber inundans. ⁊ dabo lapides pgrandes ⁊ desup irruentes. ⁊ vētū procelle dissipātē. Siquidē ecce cecidit paries. Numq̄d nō dicef vobis. vbi ē litura quā liniistis? Propterea hec dicit dñs ūe⁹. Et erumpe faciā spm tēpestatū i indignatiōe mea. ⁊ imber inundans in furore meo erit. ⁊ lapides grandes i ira in cōsumptionē. Et destruā parietē quē liniistis absq; tēperamento ⁊ adeq̄bo eū ter̄ræ ⁊ revelabit fundamentū ei⁹ ⁊ cadet ⁊ cōsumef i medio ei⁹. ⁊ sciet q̄a ego sū dñs. Et cōpleto indignationē meā i pariete. ⁊ in his q̄ liniūt eū absq; tēperamēto: dicāq; vobis. Nō ē paries. ⁊ nō sūt q̄ liniūt eū. Prophete isr̄l' q̄ pphetāt ad irl'm: ⁊ vident ei visionē pacis. ⁊ nō ē pax ait dñs ūeus. Et tu fili hois pone faciē tuā cōtra filias populi tui que pphetant de corde suo. ⁊ vaticinare sup eas: ⁊ dic. Hec dicit dñs ūeus. Ve qui cōsumūt pulvillos sub oī cubito manus. ⁊ faciūt cervicalia sub capite vniuerse etatis ad capiendas aias. Et cū caperēt aias populi mei vivificabant aias corū. ⁊ violabāt me ad populū meū pter pugillū ordei ⁊ fragmē panis. ut interficerēt aias que nō moriunt. ⁊ vivificarēt aias q̄ nō vivūt. mētientes pplo meo credenti mēdaciis. Propter hec dicit dñs ūe⁹. Ecce ego ad pulvillos vr̃os q̄b⁹ vos capitis aias volātes. ⁊ dirumpā eos de brachijs vr̃is. ⁊ dimittam aias quas vos capitis aias ad volandū. Et dirūpā cervicalia vr̃a. ⁊ liberabo populū meū de manu vr̃a neq; erūt vltra in manib⁹ vr̃is ad prādādū. ⁊ sciet q̄a ego dñs. Pro eo q̄ merere fecistis cor iusti mēdaciē: quē ego nō contristaui. ⁊ fortastis manꝰ impij ut nō reuertere a via sua mala ⁊ viuet. propea vana nō videbit. ⁊ diuinatiōes nō diuinabit ampli⁹ ⁊ eruā pplm

meū ꝛc mānū vīa. ⁊ sciēt ꝙa ego dñs. XIIII

ET venerūt ad me viri seniorꝫ isrl: ⁊ sederūt coꝝ me. Et factus ē ⁹mo ⁊ omni ad me dicēs. Fili hoīs. viri isti posuerūt īmundicias suas in cordib⁹ suis. ⁊ scandalū iniq̄tatis sue statuerūt ꝫ faciē suā. Numq̄d interrogat⁹ rñdebo eis? Propē hoc loq̄re eis ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs ꝛc⁹. Homo hō ꝛc homo isrl q̄ posuerit īmūdicias suas in corde suo. ⁊ scandalū iniq̄tatis sue statuerit ꝫ faciē suā: ⁊ venerit ad ꝓphām interrogās p eū me: ego dñs rñdebo ei in multitudine īmūdiciaꝝ suarū: ut capiat dom⁹ isrl in corde suo q̄ recesserūt a me in cūctis idolis suis. Propterea dic ad domū isrl. Hec dicit dñs ꝛc⁹. Cōuertimi ⁊ recedite ab idolis vestris. ⁊ ab vniūsis cōtamiationib⁹ vīs auertite facies vīas. Quia hō homo ꝛc homo isrl ⁊ ꝛc ꝓselitis q̄cūq; aduena fuerit i isrl. si alienatus fuerit a me: ⁊ posuerit idola sua i corde suo. ⁊ scandalū iniq̄tatis sue statuerit ꝫtra faciē suā. ⁊ venerit ad ꝓphētā ut interroget p eū me: ego dñs rñdebo ei p me. ⁊ ponā faciē meā sup hoiem illū. ⁊ faciā eū in exemplū ⁊ in ꝓuerbiū. ⁊ disperdā eū ꝛc de medio ꝓpli mei: ⁊ scietis ꝙa ego dñs. Et ꝓpha cū errauerit ⁊ locutus fuerit ꝝbū. ego dñs ꝛcepi ꝓphētā illū. ⁊ extēdā manū meā sup illū ⁊ ꝛcleto eū ꝛc de medio ꝓpli mei isrl: ⁊ portabūt iniq̄tatē suā. Juxta iniq̄tatē inꝛrogātis: sic iniq̄tas ꝓphēte erit: ut nō erret vltra dom⁹ israel a me neq; polluat in vniuersis ꝓuaricationib⁹ suis & sit mihi i ꝓplm ⁊ ego sim eis in ꝛū. ait dñs exercituū. Et fact⁹ ē sermo dñi ad me dicēs Fili hoīs. tra cū ꝛcceauerit mihi. ut ꝓuaricet ꝓuaricās: extēdā manū meā sup eā: ⁊ ꝓterā ꝝgā panis ei⁹ ⁊ īmittā i eā famē. ⁊ inēficiā ꝛc ea hoiem ⁊ iumētū. Et si fuerint tres viri isti in medio ei⁹ noe daniel ⁊ iob: ipsi iusticia sua liberabūt aīas suas ait dñs exercituū. Si ⁊ si bestias pessimas induxero sup trā ut vastēt eā. ⁊ fuerit inuia eo q̄ nō sit ptransiens ꝓpt bestias: tres viri isti si fuerit in ea. vivo ego dicit dñs ꝛc⁹. q̄a nec filios nec filias liberabūt. & ipsi soli liberabunt. trā aūt ꝛcolabit. Vel si gladiū iduxero sup trā illā. ⁊ dixero gladio. trāsi p trā. ⁊ inēfecero ꝛc ea hoiem ⁊ iumētū ⁊ tres viri isti fuerit i medio ei⁹. vivo ego dicit dñs ꝛc⁹. nō liberabūt filios neq; filias. & ipsi soli liberabunt. Si aūt ⁊ pestilētiā imisero sup trā illā. ⁊ effudero indignationē meā sup eā in sanguine ut auferā ex ea hoiem ⁊ iumētū. ⁊ noe daniel ⁊ iob fuerint i medio ei⁹. vivo ego dicit dñs ꝛc⁹: q̄a filiū ⁊ filiam nō liberabūt. & ipsi iusticia sua liberabūt aīas suas. Quīm hec dicit dñs ꝛc⁹: q⁹ ⁊ si q̄tuor iudicia mea pessima gladiū ⁊ famē ac bestias malas ⁊ pestilentiā imisero i isrl ut inēficiā ꝛc ea hoiem ⁊ ꝛce⁹. tū relinq̄t i ea saluatio educentiū filios ⁊ filias. Ecce ipsi egredient ad vos ⁊ videbit⁹ viā eoꝝ. ⁊ adinuentiones eoꝝ ⁊ ꝓsolabimini sup malo q̄ iduxi in isrl i oib⁹ q̄ importani sup eā. ⁊ ꝓsolabunt vos cū videritis viā eoꝝ ⁊ adinuētiones eoꝝ. ⁊ cognoscetis q⁹ nō frustra fecerim omnia que feci i ea. ait dominus ꝛcus. XV

ET factus ē sermo dñi ad me dicēs. Fili hoīs. q̄d fiet ꝛc ligno vit̄ ex oib⁹ lignis nemorū q̄ sūt inter ligna silvarū? Numq̄d tollet ꝛc ea lignū ut fiat op⁹ aut fabricabit⁹ ꝛc ea paxillus ut ꝛcpendeat in eo q̄cūq; vas? Ecce igni datum est in escam? vtrāq; partē eius ꝓsūpsit ignis. ⁊ medietas ei⁹ redacta ē i fauillam. Numq̄d vtile erit ad opus. Etiā cū esset integrū nō erat aptū ad op⁹: quāto magis cū illud ignis ꝛcuorauerit ⁊ cōbusserit. nihil ex eo fiet opis. Propēea hec dic dñs ꝛc⁹. Quō lignū vitis inter ligna silvarū q̄ ꝛcdi igni ad ꝛcuorandū: sic tradam habitatores irlm. ⁊ ponā faciē meā i eos. De igne egrediēt. ⁊ ignis ꝓsumet eos. Et scietis q̄a ego dñs cū posuero faciē meā i eos. ⁊ ꝛcvero trā iuīā ⁊ ꝛcsolatā: eo q⁹ ꝓuaricatores extiterint dicit dñs ꝛcus. XVI

ET factus ē sermo dñi ad me dicens Fili hoīs. notas fac irlm abhominationes suas ⁊ dices. Hec dic dñs ꝛc⁹ irlm. Radix tua ⁊ generatio tua ꝛc tra chanaan: pr̄ tuus amorreus: ⁊ mr̄ tua cetea. Et qñ nata es in die ortus tui. non est precisus vmbilicus tuus. ⁊ aq̄ nō es lota in salutē. nec sale salita. nec inuoluta pannis. Nō ꝓperxit sup te oculꝰ ut faceret tibi vnū ꝛc bis misertus tui: & proiecta es sup faciē terre in abiectione aie tue: in die qua nata es. Trāsiens aūt p te: vidi te conculcari in sanguine tuo. Et dixi tibi cum esses in sanguine tuo. Vive. Dixi inquā tibi in sanguine tuo. Vive. Multiplicatā q̄si germē agri ꝛcdi te. ⁊ multiplicata es. ⁊ grādis effecta. ⁊ ingressa es ⁊ puenisti

ad mūdū mulieb:ē. Ulcera tua intumuerūt
7 pil⁹ tu⁹ germinauit. 7 eras nuda 7 confusiōe
plena. Et trāsiui p te 7 vidi te: ecce tps tuū
tps amātiū. Et expandi amictū meū sup te.
7 opui ignominiā tuā. Et iurauī tibi. Et ingres-
sus sū pactū tecū·ait dñs deus. Et facta es
mihi. 7 lauī te aqua. 7 emundauī sanguinem
tuū ex te. Et vnxi te oleo. 7 vestiui te discolo-
rib⁹. 7 calciauī te hyacintho. Et cinxi te bys-
so 7 idui te subtilib⁹: 7 ornaui te ornamento.
Et vedi armillas in manib⁹ tuis: 7 torquem
circa collū tuū: 7 vedi inaurē sup os tuum. 7
circulos i aurib⁹ tuis. 7 coronā decorē i capi-
te tuo. Et ornata es auro 7 argēto: 7 vestita
es bysso 7 polymito. 7 multis colorib⁹. Simi-
lam 7 mel 7 oleū comedisti. 7 decora facta es
vehemēter nimis. Et prosperata es in regnū. 7 egres-
sū ē nomē tuū in gētes propter speciē tuā: qa per-
fecta eras in decore meo quē posuerā sup te dic
dñs deus. Et confidens in fiducia tua fornicata es in nomine tuo. 7 exposuisti fornicati-
onē tuā oi trānseunti: ut ei⁹ fieres. Et sumēs
de vestimētis meis fecisti tibi excelsa bicolore
posita: 7 fornicata es sup eis: sic nō ē factū nec
futurū ē. Et tulisti vasa decoris tui de auro
meo 7 argēto meo que dedi tibi: 7 fecisti tibi
imagines masculinas. 7 fornicata es in eis.
Et supposuisti vestimēta tua multicoloria 7 vesti
ta es eis. Et oleū meū 7 thymiama meū posu
isti coram eis. Et panē meū quē dedi tibi simila
7 oleū 7 mel cib⁹ enutriui te posuisti in conspe-
ctu eor⁹ in odorē suauitat̄. Et factū ē ait dñs
deus. 7 tulisti filios tuos. 7 filias tuas qs ge-
nerasti mihi. 7 immolasti eis ad devorandum.
Numqd pua ē fornicatio tua? Immolasti fi-
lios meos. 7 dedisti illos consecrans eis. Et p⁹
oēs abhominatiōes tuas 7 fornicatiōes nō es re-
cordata diez adolescētie tue: qn eras nuda 7
confusione plena: conculcata in sanguine tuo. Et
accidit p⁹ oēm malitiā tuā·v̄ ve tibi·ait dñs
deus. Et edificasti tibi lupanar. 7 fecisti tibi
prostibulū i cūctis plateis. Ad oē caput vie edi-
ficasti signū prostitutionis tue: 7 abhominabilem
fecisti decorē tuū. Et diuisisti pedes tuos oi
trānseunti: 7 multiplicasti oēs fornicationes
tuas. Et fornicata es cū filijs egypti vicinis
tuis magnarū carniū. 7 multiplicasti forni-
cationē tuā ad irritandū me. Ecce ego extē-
dā manū meā sup te. 7 auferā iustificationē
tuā. Et dabo te in aīas aduersantiū te filiaz pa-
lestinaz· que erubescūt i via tua scelerata. Et
fornicata es in filijs assyriox. eo q̄ necdū fu-
eris expleta. Et postq̄ fornicata es nec sic es
saciata. 7 multiplicasti fornicationē tuā in
terra chanaan cū chaldeis: 7 nec sic saciata
es. In q̄ mūdabo cor tuū ait dñs deus cū faci
as oia hec opa mulieris meretricis 7 procaci. Quia
fabricasti lupanar tuū i capite oīs vie 7 excel
sum tuū fecisti in oi platea. Nec facta es sic
meretrix fastidio augēs preciū: adulte
ra: q̄ sup virum suum inducit alienos. Oi-
bus meretricib⁹ dant mercedes: tu aūt dedi-
sti mercedes cūctis amatoribus tuis. 7 dona
donabas eis ut intrarēt ad te undiq̄ ad for-
nicandū tecū. Factūq̄ ē in te p cōsuetudinē
mulieris in fornicationib⁹ tuis. 7 p⁹ te nō erit
fornicatio. In eo enī q̄ dedisti mercedes. 7
mercedes nō accepisti· factū ē i te prīū. Pro-
pterea meretrix audi verbū dñi. Hec dic dñs
deus. Quia effusū est es tuū. 7 revelata ē igno
minia tua i fornicationib⁹ tuis sup amatores
tuos: 7 sup idola abhominationū tuaz i sanguine
filioz tuoz qs dedisti eis: ecce ego congregabo
oēs amatores tuos qb⁹ cōmixta es. 7 oēs qs
dilexisti cū vniuersis qs odieras. Et congrega-
bo eos sup te undiq̄. 7 nudabo ignominiā tuā
coram eis. Et videbūt oēm turpitudinē tuam.
7 iudicabo te iudicijs adulterax 7 effūdētiū
sanguinē. Et dabo te i sanguine furoris 7 zeli
7 dabo te in manus eorum. Et destruent la-
panar tuum 7 demolientur prostibulum tu-
um. Et denudabūt te vestimētis tuis: 7 aufe-
rent vasa decoris tui. Et derelinquēt te nu-
dā plenāq̄ ignominia. 7 adducēt sup te multitu-
dinē. Et lapidabūt te lapidib⁹. 7 trucidabūt
te gladijs suis. Et cōburēt domos tuas igni.
7 facient in te iudicia i oculis mulieq̄ pluri-
marū. Et desines fornicari: 7 mercedes vl-
tra nō dabis. Et requiescet indignatio mea in
te: 7 auferet zelus me⁹ a te. Et quiescā nec ira-
scar ampli⁹ eo q̄ nō fueris recordata dierū
adolescētie tue: 7 provocasti me in oīb⁹ his.
Qua propter ego vias tuas in capite tuo de-
dit dñs deus. 7 nō feci iuxta scelera tua in
oīb⁹ abhominatiōib⁹ tuis. Ecce oīs q̄ dicit vul-
go proverbiū: in te assumet illud dicēs. Sicut
mater ita 7 filia ei⁹. Filia matris tue es tu.
q̄ proiecit virū suū. 7 filios suos. 7 soror soro-
rū tuaz: q̄ proiecerūt viros suos 7 filios suos
Mater vra cetthea. 7 pr vr amorrea⁹. Et soror

tua maior samaria: ipsa & filie eius q̃ habitãt ad sinistrã tuã. Soror aũt tua minor te: que habitat a dextr̃ tuis sodoma & filie ei⁹. Sed nec in vijs eax abulastis: neq; sm scelera eax fecisti. Pauxillũ min⁹ pene sceleratiora fecisti illis in oib⁹ vijs tuis. Viuo ego dic dñs ve⁹ qa nõ fecit sodoma soror tua ipa & filie ei⁹ sicut fecisti tu & filie tue. Ecce h̃ fuit iniquitas sodome sororis tue: superbia: saturitas panis & abũdantia. & ociũ ipsi⁹ & filiax eius: & manũ egeno & pauperi nõ porrigebãt: & elevate sũt & fecerũt abhominationes coram me. & abstuli eas sicut vidisti. Et samaria dimidiũ pctõx tuorũ nõ peccauit: & vicisti eas scelerib⁹ tuis: & iustificasti sorores tuas in oibus abhoiationibus tuis q̃s operata es. Ergo & tu porta p̃fusionẽ tuã: q̃ vicisti sorores tuas pctis tuis sceleratius agẽs ab eis. Justificate sunt eni a te. Ergo & tu p̃fundẽ. & porta ignominiã tuã: q̃ iustificasti sorores tuas. Et puertã restituens eas puersiõe sodomox cũ filiab⁹ suis. & puersione samarie & filiax ei⁹. Et puertã reũsionẽ tuã in medio eax ut portes ignominiã tuã: & cõfundaris in oib⁹ q̃ fecisti p̃solas eas. Et soror tua sodoma & filie eius reũtent ad antiq̃tatẽ suã: & samaria & filie ei⁹ reũtent ad antiq̃tatẽ suã. & tu & filie tue reũtemini ad antiq̃tatẽ vr̃am. Nõ fuit aũt sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbie tue: ante; revelaret malitia tua sic h̃ tpe in opprobriũ filiax syrie: & cũctax in circuitu tuo filiarũ palestinax que ambiũt te p gyrũ. Scelus tuũ & ignominiã tuã tu portasti: ait dñs ve⁹. Quia h̃ dic dñs ve⁹. Et faciã tibi sic vesperisti iuramẽtũ ut irritũ faceres pactũ: & recordabor ego pacti mei tecum in diebꝰ adolescẽtie tue: & suscitabo tibi pactũ sempiternũ. Et recordabeꝝ viax tuarũ: & p̃fundeꝝ cũ recepis sorores tuas te maiores cũ minoribꝰ tuis. Et dabo eas tibi in filias & nõ ex pacto tuo. & suscitabo ego pactũ meũ tecũ. Et scies qa ego dñs: ut recorderis & cõfundaris. & nõ sit tibi vltra apire os p̃ p̃fusione tua: cũ placatus tibi fuero in omnib⁹ que fecisti: ait dominus deus.

XVII

Et factũ ẽ p̃bũ dñi ad me dicẽs. Fili hois: p̃pone enigma & narra parabolam ad domũ isrl. & dices. Hec dicit dñs ve⁹. Aquila grãdis magnax alarũ: longo membrox ductu: plena plumis & varietate venit ad libanũ & tulit medullã cedri. Summitatem frondiũ ei⁹ avulsit. & trãsportauit cã in trã chanaan: in vrbe negociatox posuit illã. Et tulit de semie trre & posuit illud in trra p̃se mine: ut firmaret radicẽ sup aq̃s multas. Jn supficie posuit illud. Cũq; germinasset crevit in vineã latiorẽ humili statura: respicientib⁹ ramis eius ad eã: & radices ei⁹ sub illa erãt. Facta ẽq; vinea. & fructificauit in palmites & emisit ꝓpagines. Et facta ẽ aq̃la alẽa grãdis magnis alis: multi; isq; plumis. Et ecce vinea ista q̃si mittens radices suas ad eã: palmites suos extẽdit ad illã ut irrigaret eã de areolis germis sui: q̃ in trra bona sup aq̃s multas plãtata ẽ ut faciat frõdes & portet fructũ: ut sit in vineã grandẽ. Dic. Hec dicit dñs ve⁹. Ergo ne p̃sperabit? Nõne radices eius evellet: & fructꝰ ei⁹ distringet: & siccabit cũctos palmites germinis ei⁹ & arescet: & nõ in brachio grãdi neq; in plo multo: ut evelleret eã radicitus? Ecce plãtata est. Ergo ne p̃sperabit? Nõne cũ tetigerit eã vent⁹ vrẽs siccabit. & in areis germinis sui arescet? Et factũ ẽ p̃bũ dñi ad me dicẽs. Dic ad domũ exasperãtẽ. Nescitis q̃d ista significent? Dic. Ecce venit rex babylonis in jrlm: & assumet regẽ & p̃ncipes ei⁹. & adducet eos ad semetipsũ in babylonẽ. Et tollet de semie regni: feriet; cũ eo fedus. & ab eo accipiet iusiurandũ. Bz & fortes trre tollet ut sit regnũ hũile & nõ eleuet: & custodiat pactum eius & seruet illud. Qui recedens ab eo misit nuncios ad egyptũ: ut daret sibi eq̃s & pplm multũ. Nũq̃d p̃sperabit vel p̃sequet salutẽ q̃ fecit, h̃? Et q̃ dissoluit pactũ: nũq̃d effugiet? Viuo ego dicit dñs ve⁹: qm in loco regis qui cõstituit eũ regẽ cui⁹ fecit irritũ iuramẽtũ & soluit pactũ q̃ habebat cũ eo in medio babylonis morietꝰ. Et nõ in exercitu grãdi neq; in populo multo faciet ꝑ eũ pharao pliũ in iactu aggeris & in extructione vallox: ut interficiat aias multas. Spreverat enim iuramẽtũ ut solueret fedus: & ecce dedit manũ suã. & cũ oia h̃ fecerit nõ effugiet. Propẽea h̃ dic dñs ve⁹. Viuo ego: qm iuramẽtũ q̃ sprevit & fedus q̃ puaricatus ẽ ponã in caput ei⁹. Et expandam sup eũ rete meũ & cõprehendet sagena mea & adducã eũ in babylonẽ & iudicabo eũ ibi in puaricatiõe q̃ dereliquit me. & cũctos pfugi ei⁹ cũ vniũso agmie suo gladio cadẽt. Residui aũt in oẽm ventũ dispgent. Et scietis qa ego dñs locut⁹ sũ. Hec dicit dñs ve⁹. Et sumã ego de

medullacedri sublimis. & ponã de vertice ramorũ ei⁹ tenerũ: diſpgã & plãtabo sup mõtẽ excelsũ & eminẽtẽ. In mõte sublimi ist'l plãtabo illud. & crũpet i germẽ & faciet fructũ. & erit i cedrũ magnã. Et habitabũt sub ea oẽs volucres. & vniũſq; volatile sub vmbra frondiũ eius nidificabit. Et sciẽt oĩa ligna regiõis qa ego dñs humiliaui lignũ sublime. & exaltaui lignũ humile. & siccaui lignũ viride. & frõdẽ feci lignũ aridũ. Ego dñs locut⁹ sum & feci.

XVIII

Et fact⁹ ẽ sm̃o dñi ad me dicẽs. Quid est qd inter vos parabolã vertitis i terã israel dicẽtes: pres comederũt vuã acerbã. & dentes filioꝝ obstupescũt: Viuo ego dicit dñs ve⁹: si erit vltra vob parabola hec i israel. Ecce oẽs aie mee sunt. Ut aia patris: ita & aia filij mea ẽ. Aia q̃ peccauerit: ipsa morietur. Et vir si fuerit iustus & fecerit iudiciũ & iustitiã in mõtib⁹ nõ comederit. & oculos suos nõ leuauerit ad idola dom⁹ israel. & vxorẽ proximi sui nõ violauerit. & ad mulierẽ mẽstruatã nõ accesserit. & hominem nõ contristauerit. pign⁹ debitori reddiderit: rapinã vim nihil rapuerit. panẽ suũ esurienti dederit. & nudũ operuerit vestimẽto. ad vsurã nõ cõmodauerit. & ãplius nõ accepit. ab iniquitate auterit manũ suã. & iudiciũ verũ fecerit inter virũ & virũ. & in preceptis meis ãbulauerit. & iudicia mea custodierit ut faciat veritatem: hic iust⁹ ẽ. Vita viuet: ait dñs ve⁹. Si genuerit filiũ latronẽ effundentẽ sanguinẽ. & fecerit vnũ de istis. & hoc quidẽ oĩa nõ facientẽ. & in mõtib⁹ comedẽtẽ. & proximi sui polluentẽ. egenũ & pauperẽ contristantẽ. rapientẽ rapinas. pign⁹ nõ reddentẽ. & ad idola leuãtem oculos suos. abhominationẽ faciẽtẽ. ad vsuram dantẽ. & ãplius accipientẽ: numq̃d viuet? Nõ viuet. Cũ vniuersa hec detestanda fecerit: morte morietur. Sanguis ei⁹ in ipso erit. Et si genuerit filiũ q̃ videns oĩa pcta patris sui q̃ fecit. timuerit. & nõ fecerit simile eis. sup montes nõ comederit. & oculos suos nõ leuauerit ad idola dom⁹ israel. & vxorẽ proximi sui nõ violauerit. & virũ nõ contristauerit. pign⁹ nõ retinuerit. & rapinã nõ rapuerit. panẽ suũ esurienti dederit. & nudũ operuerit vestimẽto. & pauperis iniuria auterit manũ suã. vsurã & superabundantiã nõ acceperit. & iudicia mea fecerit. & in preceptis meis ambulauerit: hic nõ morietur in iniquitate patris sui: hic vita viuet. Pater eius qa calumniatus est: & vim fecit fratri. & malũ operatus est in medio populi sui: ecce morietur in iniquitate sua. Et dicitis: Quare nõ portabit filius iniquitatẽ patris? Quia filius iudicium & iustitiam operatus est: oĩa precepta mea custodiuit & fecit illa: vita viuet. Aia q̃ peccauerit: ipsa morietur. Filius nõ portabit iniquitatẽ patris. & pater nõ portabit iniquitatẽ filij. Justitia iusti super eum erit. & impietas impij erit sup eũ. Si autẽ impius egerit penitentiã ab oĩb⁹ pctis suis que operatus ẽ. & custodierit oĩa precepta mea. & fecerit iudiciũ & iustitiã: vita viuet & nõ morietur. Omnium iniquitatũ eius q̃s operat⁹ ẽ nõ recordabor. In iustitia sua quã operat⁹ ẽ viuet. Numq̃d voluntatis mee ẽ mors impij dicit dñs deus. & nõ ut cõuertat⁹ a viis suis. & viuat? Si autẽ auerterit se iust⁹ a iustitia sua. & fecerit iniquitatẽ sm̃ oĩa abhominationes q̃s operari solet impius: numq̃d viuet? Omnes iustitie eius q̃s fecerat nõ recordabũt. In preuaricatione q̃ preuaricat⁹ ẽ. & in peccato suo q̃ peccauit: in ipsis morietur. Et dixistis. Nõ ẽ equa via dñi. Audite g̃ dom⁹ israel. Numq̃d via mea nõ ẽ equa. & nõ magis vie vestre prave sunt? Cũ. n. auerterit se iustus a iustitia sua. & fecerit iniquitatẽ: morietur in eis. In iniustitia quã operatus ẽ morietur. Et cũ auerterit se impius ab impietate sua quã operat⁹ ẽ. & fecerit iudiciũ & iustitiã: ipse animã suã vivificabit. Cõsiderãs. n. & auertẽs se ab oĩb⁹ iniquitatib⁹ suis q̃s operatus ẽ: vita viuet & nõ morietur. Et dicũt filij israel. Nõ est equa via dñi. Numq̃d vie mee nõ sunt eque dom⁹ israel. & nõ magis vie vestre prave? Idcirco vnũquẽq; iuxta vias suas iudicabo dom⁹ israel. ait dñs deus. Cõuertimini & agite pniam ab oĩbus iniquitatib⁹ vestris. & nõ erit vobis in ruinã iniquitas. Projicite a vobis oẽs iniquitates vestras in q̃bus preuaricati estis. & facite vobis cor nouũ & spm̃ nouũ. Et quare moriemini dom⁹ israel? Quia nolo mortẽ morientis dicit dñs ve⁹. Revertimini & vivite.

XIX

Et tu assume planctũ sup principes israel. & dices. Quare mater tua leena inter leones cubauit? In medio leunculorum enutriuit catulos suos. Et eduxit vnũ de leunculis suis: leo factus est. & didicit capere predã. & homines comedere. Et audierũt de eo gentes. & nõ absq; vulneribus suis ceperũt eũ. & adduxerũt eũ in catenis i terã egypti. Que cũ vidisset quã infirmata ẽ & perisse expectatio eius: tulit vnum de leunculis suis:

leonē ꝓstituit eū. Qui incedebat inꝛ leones
ꝛ factꝰ ē leo. ꝛ vidicit prēdā cape. ꝛ hoies ve-
uozare: didicit viduas facere. ꝛ ciuitates ea-
rū in ɒsertū adducē. ꝛ ɒsolata ē ɛ̄ra ꝛ ple-
nitudo eiꝰ a voce rugitꝰ illiꝰ. Et cōuenerunt
aduersus eū gentes vndiq; ɒ. ꝓuintijs ꝛ ex-
panderūt sup eū rete suū. In vulneribꝰ eaꝝ
captꝰ ē ꝛ miserūt eū in caueā. In cathenis ad
duxerūt eū ad regē babylonis. miserūtq; eū
in carcerē. ne audireꝛ vocē eiꝰ vltra sup mōtes
isrl. Mater tua q̄si vinea i sanguine tuo: sup
aquā plātata ē. Fructꝰ eiꝰ ꝛ frōdes eiꝰ cre-
uerūt ex aquis multis: ꝛ facte sūt ei ꝗge soli-
de in sceptra dominantiū. ꝛ exaltata ē statu-
ra eiꝰ inꝛ frōdes. Et vidit altitudinē suā in
multitudine palmitū suoꝝ: ꝛ euulsa ē in ira
i ɛ̄rā ꝓiecta. ꝛ vꝛtꝰ vrens siccauit fructū
eiꝰ. marcuerūt ꝛ arefacte sūt ꝗge roboꝛ ei⁹.
Ignis comedit eā. Et nūc trāsplātata est in
ɒsertū i ɛ̄ra iuia ꝛ sitienti: ꝛ egressus ē ignis
ɒ ꝗga ramoꝝ eiꝰ q̄ fructū eiꝰ comedit. ꝛ nō
fuit in ea ꝗga foztis sceptrū dñantiū. Plan-
ctus est, ꝛ erit in planctum.

XX

Et factū ē in anno septimo i quinto
in vecima mēsis: vꝛerūt viri ɒ seni-
oꝛibꝰ isrl ut inꝛrogarēt dñm. ꝛ sede-
rūt coꝝā me. Et factus est sermo dñi ad me
dicēs. Fili hois loq̄re senioꝛibus isrl. ꝛ dices
ad eos. Hec dic dñs ɒ. Nūq̄d ad inꝛrogā-
dū me vos venistis? Viuo ego: q̄a nō rñdebo
vobis ait dñs ɒ. Si iudicas eos: si iudicas
fili hois. Abhoiationes patrū eoꝝ oñde eis
ꝛ dices ad eos. Hec dicit dñs ɒus. In die q̄
elegi isrl. ꝛ leuaui manū meū ꝓ stirpe domus
iacob. ꝛ apparui eis in ɛ̄ra egypti ꝛ leuaui ma
nū meā ꝓ eis dicēs: ego dñs ɒus ɒster: in
die illa leuaui manū meā ꝓ eis ut educerem
eos ɒ ɛ̄ra egypti in terrā quā ꝓuideram eis
fluentē lacte ꝛ melle: que ē egregia inter oēs
terras. Et dixi ad eos. Unusq̄sq; offensiones
oculoꝝ suoꝝ abiciat. ꝛ in idolis egypti nolite
pollui. Ego dñs ɒ⁹ vꝛ. Et irritauerunt me:
noluerūtq; me audire. Unusq̄sq; abhoiatio-
nes oculoꝝ suoꝝ nō ꝓiecit. nec idola egypti
reliquerūt. Et dixi ut effunderē indignatio-
nē meā sup eos. ꝛ implerē irā meā i eis i me-
dio terre egypti. Et feci ꝓ nomen meū: ut
nō violareꝛ coꝝā gentib⁹ in q̄rū medio erant
ꝛ inꝛ q̄s apparui eis ut educerem eos ɒ ɛ̄ra
egypti. Eieci g̃ eos ɒ ɛ̄ra egypti ꝛ eduxi eos
i ɒstū: ꝛ vedi eis ꝓcepta mea ꝛ iudicia mea
ostendi eis: q̄ faciens hō viuet in eis. Insuꝑ
ꝛ sabbata mea vedi eis ut eēt signū inꝛ me ꝛ
eos: ꝛ scirēt quia ego dñs scificās eos. Et ir-
ritauerūt me dom⁹ isrl i ɒsto: i ꝓceptis meis
nō ambulauerūt. ꝛ iudicia mea ꝓiecerunt q̄
faciēs hō viuet i eis. ꝛ sabbata mea violaue-
runt vꝛemenꝛ. Dixi g̃ ut effunderē furoꝛem
meū sup eos in ɒsto. ꝛ ꝓsumerē eos. Et fe
ci ꝓ nomē meū ne violaret coꝝā gētib⁹: ɒ
quibus eieci eos in cōspectu earū. Ego igitur
leuaui manū meā sup eos in ɒsto ne iduce-
rem eos in ɛ̄rā quā vedi eis fluentē lacte ꝛ
melle. ꝓcipuā terraꝝ oīuꝫq̄a iudicia mea ꝓ
iecerūt. ꝛ in ꝓceptis meis nō ambulauerunt.
ꝛ sabbata mea violauerūt. Post idola. n. coꝝ
eoꝝ gradiebaꝛ. Et ꝑcit oculꝰ meꝰ sup eos ut
nō inꝛficerē eos. nec ꝓsumpsi eos in ɒsto.
Dixi aūt ad filios eoꝝ in solitudine. In pce-
ptis patrū vꝝ nolite incedere: nec iudicia
eoꝝ custodiatis: nec in idolis eoꝝ polluamini.
Ego dñs ɒ⁹ vꝛ. In ꝓceptis meis ambu-
late: ꝛ iudicia mea custodite ꝛ facite ea: ꝛ
sabbata mea sanctificate ut sit signū inꝛ me
ꝛ vos. ꝛ sciaꝫ q̄a ego dñs ɒ⁹ vꝛ. Et exacer-
bauerūt me filij. ꝛ in ꝓceptis meis nō ambu-
lauerūt. ꝛ iudicia mea nō custodierūt ut fa-
cerēt ea q̄ cū fecerit hō viuet i eis. ꝛ sabbata
mea violauerūt. Et cōminaꝰ sū ut effunde-
rē furoꝛē meū sup eos: ꝛ ꝑplerē irā meā in eis
in ɒsto. Auerti aūt manū meā. ꝛ feci ꝓ-
pter nomē meū: ut nō violaret coꝝā gētibus
ɒ q̄bꝰ eieci eos i oculis eaꝝ. Itꝛ leuaui ma-
nū meā i eos i solitudine ut dispgerē illos in
nationes ꝛ ventilarē i ɛ̄ras: eo q̄ iudicia mea
non fecissent: ꝛ ꝓcepta mea reꝓbassent:
ꝛ sabbata mea violassent. ꝛ post idola patrū
suoꝝ fuissent oculi eoꝝ. Ergo ꝛ ego vedi eis
ꝓcepta nō bona ꝛ iudicia i q̄bꝰ nō viuent:
ꝛ pollui eos i mūeribꝰ suis cū offerrēt oē qđ ape
rit vulua ꝓ ꝛelicta sua. ꝛ scīēt q̄a ego dñs
Ezē obē loqre ad domū isrl fili hois: ꝛ dices
ad eos. Hec dic dñs ɒ⁹. Adhuc ꝛ i ɔ blasphe-
mauerūt me pres vꝝi cū sprevissēt me ꝛ tem-
nentes. ꝛ induxissem eos i ɛ̄rā sup quā leuaui
manū meā ut darē eis. Viderūt oēm collē ex
celsū. ꝛ cēlignū nemoroſū. ꝛ immolauerunt ibi
victimas suas: ꝛ vderūt ibi irritationē obla
tiōis sue. ꝛ posuerūt ibi odoꝛē suauitatis sue ꝛ li
bauerūt libatiōes suas. Et dixi ad eos. Quid ē

excelsū:ad qō vos ingredimini? Et vocatū ē
nomē ei⁹ excelsū vsq; ad hāc diē. Propterea
dic ad domū isrl. Hec dic dñs ⁊c. Certe in
via patrū vrox vos polluimini.⁊ post offendi
cula eox vos fornicamini.⁊ in oblatiōe mo-
rum vrox-cū trāsducitis filios vros p ignē
vos polluimini i oib⁹ idolis vris vsq; hodie:⁊
ego rndebo vobis dom⁹ isrl? Viuo ego dic do
min⁹ ⁊c⁹:qa nō rndebo vobis neq; cogitatio
mentꝫ vre fiet dicentiū. Erim⁹ sicut gētes ⁊
sic cognatiōes ere:ut colam⁹ ligna ⁊ lapides.
Viuo ego dic dñs ⁊c⁹:qm i manu forti ⁊ in
brachio extēto ⁊ i furoze effuso regnabo sup
vos. Et educā vos ⁊c ppl'is.⁊ congregabo vos ⁊c
ris in qb⁹ dispsi estis. In manu valida ⁊ in
brachio extēto.⁊ in furoze effuso regnabo sup
vos ⁊ adducā vos in ⁊sertū ppl'oz ⁊ iudica-
toz vobiscū ibi facie ad faciē. Sic iudicio cō-
tendi adūsū pres vros i ⁊rto ere egypti: sic
iudicabo vos dic dñs. Et subjciā vos sceptro
meo:⁊ inducā vos in vinculis federis. Et eli
gam ⁊ vobis trāsgressozes ⁊ ipios: ⁊ ⁊ ra
incolatus eox educā eos.⁊ ra isrl nō ingre-
dient.⁊ scietꝫ qa ego dñs. Et vos dom⁹ isrl ael
lꝫ dic dñs ⁊c⁹. Singuli post idola vra ambu
late.⁊ seruite eis. Ne si ⁊ in lꝫ nō audieritꝫ me
⁊ nomē meū scīm polluerit vltra i muneribꝫ
vris ⁊ in idolis vris:i mōte scō meo-i mōte
excelso isrl-ait dñs ⁊c⁹-ibi seruiet mihi oīs do
mus isrl:oēs inquā in ra i q placebūt mi. Et
ibi querā pmitias vras ⁊ initiū ⁊cimarum
vrarū in oib⁹ scificationib⁹ vris. In odorem
suauitatꝫ suscipiā vos cū educro vos ⁊ ppl'is
⁊ congregauero vos ⁊ ctris in qs dispsi estis.⁊
scificabor i vob i oculis nationū. Et scietꝫ qa
ego dñs cū educro vos ad ctrā isrl: i terra p
qua leuaui manū meā-ut darē eā pib⁹ vris
Et recordabimini ibi viaꝝ vraꝝ ⁊ oīuz sceler
vroz qb⁹ polluti estis in eis.⁊ displicebitꝫ vo-
bis in cōspectu vro in oib⁹ malitijs vris qs
fecistis.⁊ scietis qa ego dñs cū bñfecero vob
ppter nomē meū.⁊ nō pm vias vras malas
neq; pm scelera ⁊stra pessima domus isrl:
ait dñs ⁊c⁹. Et fact⁹ ē pmo dñi ad me dicēs
Fili hois-pone faciē tuā cō viā austri ⁊ stilla
ad affricū. Et ppba ad saltū agri meridiani
⁊ dices saltui meridiano. Audi pbū dñi. Hec
dicit dñs ⁊c⁹. Ecce ego succēdā in te ignē.⁊
cōburā in te oē lignū viride ⁊ oē lignū aridū.
Nō extinguet flāma succēsiōis. Et cōburet
in ea oīs facies abaustro vsq; ad aq̄lonem.⁊
videbit vniuersa caro:quia ego dñs succen-
di eā:nec extinguet. Et dixi. A.a.a. dñe ⁊c⁹.
Ipsi dicunt ⁊ me. Nunquid non per para-
las loquitur iste.

XXI

Et fact⁹ est sermo dñi ad me dicens
Fili hois pone faciē tuam ad irlm.⁊
stilla ad scūaria:⁊ ppba ⁊ra bumū
isrl.⁊ dices terre isrl. Hec dic dñs ⁊c⁹. Ecce
ego ad te:⁊ eijciā gladiū meū ⁊ vagina sua:
⁊ occidā in te iustū ⁊ ipiū. Pro eo aūt q̄ oc-
cidi i te iustū ⁊ ipiū: idcirco egredief gladi⁹
meus ⁊ vagina sua ad oēm carnē ab austro
vsq; ad aq̄lonē:ut sciat oīs caro q̄a ego dñs
eduxi gladiū meū ⁊ vagina sua irrenocabi-
lē. Et tu fili hois ingemisce i ⁊tritiē lūboz:
⁊ in amaritudinib⁹ ingemisce coꝝ eis. Cūq;
dixerint ad te-quare tu gemis-dices. Pro au
ditu q̄a venit:⁊ tabescet oē cor:⁊ dissoluent
vniuerse manus.⁊ infirmabit oīs spūs.⁊ per
cuncta genua fluent aque. Ecce venit:⁊ fiet
ait dñs ⁊c⁹. Et factus ē sermo dñi ad me di-
cens. Fili hois-ppheta ⁊ dices. Hec dic dñs
⁊c⁹. Loqre. Gladi⁹ gladi⁹ exacut⁹ ē ⁊ lima-
tus. Ut cedat victimas exacut⁹ ē-ut splēde-
at limat⁹ ē. Qui moues sceptrū filij mei suc-
cidisti oē lignū. Et vedi eū ad tenuigādū:ut te-
neat manu. Iste exacutus ē gladi⁹:⁊ iste li-
mat⁹ ē ut sit in manu inficientis. Clama ⁊
vlula fili hois:qa hic factus ē i pplo meo:hic in
cūctis ducib⁹ isrl q̄ fugerāt. Gladio traditi
sūt cū pplo meo. Idcirco plaude sup femur
qa pbat⁹ ē:⁊ hic cū sceptrū subuerterit.⁊ nō
erit dicit dñs ⁊c⁹. Tu q̄ fili hois ppheta.⁊
pcute manu ad manū.⁊ duplicet gladius ac
triplicet gladi⁹ interfectoz. Hic ē gladi⁹ occi-
sionis magne:q̄ obstupefacere eos facit ⁊ coz
re tabescē.⁊ multiplicat ruinas. In oib⁹ por-
tis eox vedi perturbationē gladij acuti ⁊ lima
ti ad fulgendū: amicti ad cedē. Exacuere-va
re ad dexterā siue ad sinistrā:quocūq; faciei
tue est appetitus. Quin ⁊ ego plaudā manu
ad manū.⁊ impletio indignationē meā. Ego
dñs locut⁹ sum. Et fact⁹ ē sermo dñi ad me
dicēs. Et tu fili hois:pone tibi duas vias:ut
veniat gladi⁹ regis babylonis. De terra vna
egredient ambo. Et manu capiet plecturam
in capite vie ciuitatꝫ cōijciet. Viā pones: ut
veniat gladius ad rabbath filioz āmon.⁊ ad
iudam in irlm munitissimā. Stetit enim rex

babylonis in biblo in capite suarū viarū diuinationē querēs: cōmiscēs sagittas. Interrogauit idola: extra pfuluit. Ad extera eius facta ē diuinatio sup irlm: ut ponat arietes: ut aperiat os i cede: ut eleuet voce in vlulatu: ut ponat arietes ꝫ portas: ut cōportet aggerē ut edificet munitiōes. Erit ꝙ q̄si pfulēs frustra oraculū in oculis eor. 7 sabbatorū otiū inimitās. Ipse aūt recordabit iniq̄tat ad capiendū. Idcirco h̄ dic dns ve. Pro eo ꝙ recordati estis iniq̄tat vre 7 reuelastis pua ricatiōes vras. 7 apparuerūt pcta vra i oib cogitatiōib vris. Pro eo iq̄ ꝙ recordati est manu capiemi. Tu aūt pphane ipie dux isrl cui venit dies i tpe iniq̄tat pfinita. h̄ dic dns ve. Aufer cydarim: tolle coronā. Nōne h̄ ē q̄ humilē subleuauit. 7 sublimē hūliauit. Iniq̄tatē iniq̄tatē iniq̄tatē ponā eā. Et h̄ nō fiet donec veniret cui ē iudiciū. 7 tradā ei. Et tu fili hois pphā 7 dic. Dec dicit dns ve ad filios āmon. 7 ad opprobriū eorū. Et dices. Mucro mucro euagina te ad occidendū: lima te: ut inficias 7 fulgeas: cū tibi videre vana 7 diuinarent mēdacia: ut dareris sup colla vulneratoꝝ ipioꝝ q̄ꝝ veniet dies in tpe iniq̄tat pfinita. Reuertē ad vaginā tuā i locū i q̄ creat es. In tra natiuitat tue iudicabo te. 7 effundā sup te indignationē meā. In igne furor mei sufflabo i te: dabo q̄ te i manu hoīuz insipientiū 7 fabricātiū interitū. Igni eris cib. Sāguis tu erit i medio tre: oblitioni traderis: qa ego dns locut sū.

XXII

Et factum est verbum dni ad me dicens. Et tu fili hois nōne iudicas ciuitatem sanguinū. 7 ondis ei ces abominatiōes suas: Et dices. Dec dic dns ve. Ciuitas effundēs sanguinē i medio sui: ut veniat tps ei. 7 q̄ fecit idola ꝫ semetipsam ut polluere. In sanguie tuo q̄ a te effusus ē reliquisti. 7 i idolis tuis q̄ fecisti polluta es. Et appropinquare fecisti dies tuos. 7 adduxisti tps anno tuoꝝ. Propea dedi te opprobriū gentib. 7 irrisionē vniūsis tris q̄ iux sūt 7 q̄ pcul a te. Triūphabūt de te: sordida: nobilis grandis interitu. Ecce pncipes isrl singuli in brachio suo fuerūt i te ad effundendū sanguinem: patrē 7 matrē ptumelijs affecerūt i te. Aduenā calūniati sūt i medio tui: pupillū 7 viduā ꝙtristauerūt apud te: sanctuaria mea pfanastis 7 sabbata mea polluistis. Viri detractores fuerūt i te ad effundendū sanguinē 7 sup mōtes comederūt i te: scel opati sūt i medio tui. Verecūdioza pris discooperuerūt i te: immūdiciā mēstruate hūliauerūt in te. Et vnusq̄sq̄ i proxē pximi sui opatus ē abhoīatiōne. 7 socer nurū suā polluit nepbaries frat sororē suā filiā pris sui oppressit i te. Munera acceperūt apud te ad effundendū sanguinē vsurā 7 supabūdātiā accepisti. 7 auare proximos tuos calūniabaris: meiq̄ oblita es dicit dns ve. Ecce cōplosi man meas sup auaritiā tuā quā fecisti. 7 sup sanguinē q̄ effusus ē in medio tui. Nūq̄d sustinebit cor tuū: aut p̄ualebunt man tue i dieb q̄s ego faciā tibi? Ego dns locut sū. 7 faciā. Et dispgā te i nationes. 7 ventilabo te in terras. Et vreficē faciā immūdiciā tuā a te. 7 possidebo te i ospectu gentium. Et scies quia ego dns. Et factū ē verbū dni ad me dicēs. Fili hois: versa est mi domus isrl in scoriā. Oēs isti es 7 stannū 7 ferrū 7 plūbi in medio fornacis: scoria argenti facti sūt. Propea h̄ dic dns ve. Eo ꝙ versi estis oēs in scoriam: pterea ecce ego congregabo vos i medio irlm congregatiōe argenti 7 eris 7 stāni 7 ferri 7 plūbi in medio fornacis: ut succendā in ea ignem ad cōflandū. Sic congregabo in furore meo 7 in ira mea. 7 requiescā. Et conflabo vos 7 congregabo vos. 7 succendā vos in igne furoris mei. 7 conflabimini i medio eius: ut conflat argentū in medio fornacis: sic eritis in medio eius. Et scietis qa ego dns: cū effuderim indignationē meā sup vos Et factū ē verbū dni ad me dicens. Fili hominis: dic ei. Tu es tra immūda 7 nō cōpluta in die furoris. Cōiuratio pphetaꝝ i medio ei Sicut leo rugiēs rapiensq̄ p̄dā: aias devorauerunt: opes 7 pciū acceperunt: viduas eius multiplicauerūt i medio illi. Sacerdotes ei contempserūt legē meā. 7 polluerūt scūaria mea Inter scīm 7 pphanū nō habuerūt distātiā: inter pollutū 7 mundū nō intellexerūt. 7 a sabbatis meis auerterūt oculos suos. 7 coinquinabar in medio eor. Principes ei in medio illius quasi lupi rapientes p̄dā: ad effundendū sanguinē 7 ad perdendas animas 7 auare sectanda lucra. Prophete aūt ei liniebāt eos absq̄ temēto videntes phana 7 diuinantes ei mendaciū: dicentes. h̄ dic dns ve: cū dns nō sit locutus. Populi tre calūniabant calūniā 7 rapiebāt violēt: egenū 7 pauperē affligebāt. 7 aduenā

oppimebāt calūnia absq; iudicio. Et quesiui
te eis virū qui interponeret sepē. & staret op-
positus ꝫ me ꝑ tra ne dissipare cā: & nō iue-
ni. Et effudi sup eos indignationē meā: & in
igne ire mee ꝓsūpsi eos. Viā eoꝝ in caput eo-
rum reddidi ait dñs deus.

XXIII

Et factū ē ſmo dñi ad me dicēs. Fili
hois duę mulieres filie mris vnius fue
rūt. & fornicate sūt in egypto. In ado-
lescētia sua fornicate sūt. Ibi subacta sūt ubera
eaꝝ. & fracte sūt mamme pubertatis eaꝝ. Nomia
aūt earū oolla maior. & ooliba sororis eius mi
nor. Et habui eas. & pepererunt filios & filias.
Porro earū noīa. samaria oolla. & ierlm ooliba
Fornicata ē igit sup me oolla: & insaniuit in
amatores suos i assyrios ꝓpinquātes. vestī-
tos hyacinthio: ꝓncipes & magnates. iuuenes cu
pidinis: vniuſos eqtes & ascēsores eqrū. & de
dit fornicatiōes suas sup eos electos filios as
syrioꝝ vniuſos. & in oib⁹ i qs insaniuit i imū-
diciis eoꝝ polluta ē. Insup & fornicatiōes su-
as qs habuerat i egypto nō reliqt. Nā & illi
dormierūt cū ea i adolescētia sua. & illi cōfre-
gerūt ubera pubertatis ei⁹. & effuderūt fornica-
tionē suā sup eā. Propter ea tradidi eā in manu
amatoꝝ suoꝝ: in manu filioꝝ assur sup qrū in-
saniuit libidine. Ipsi discooperuerunt ignīniā
eius: filios & filias ei⁹ tulerūt. & ipsā occide-
runt gladio. Et facte sūt famose mulieres: &
iudicia ꝓpetrauerūt in ea. Qō cū vidisset so-
rores ei⁹ ooliba: plusq; illa insaniuit libidine. &
fornicationē suā sup fornicationē sororis sue
ad filios assyrioꝝ ꝓbuit ipudēt: ducib⁹ & ma-
gistratib⁹ ad se venientib⁹ indutū veste varia:
eqtib⁹ q̄ vectabant eqs. & adolescētib⁹ forma
cunct egregia. Et vidi q polluta eēt via vna
ambarū. & auxit fornicatiōes suas. Cūq; vi-
disset viros vēpictos i pariete. imagines chal
deoꝝ expſſas coloꝝib⁹. & accinctos balthe
os renes. & tyaras tinctas i capitib⁹ eoꝝ formā
ducū oīuꝫ ſilitudinē filioꝝ babylōis terreq
chaldeoꝝ in q̄rti sūt: insaniuit sup eos cōcu-
piscētia oculoꝝ suoꝝ. & misit nūcios ad eos in
chaldeā. Cūq; venissent ad eā filij babylonis
ad cubile māmarū: polluerūt eā stupris suis:
& polluta ē ab eis. & saturata ē aia ei⁹ abillis.
Denudauit q̄ fornicatiōes suas. & discoope-
ruit ignīniā suā. Et recessit aia mea ab ea: si-
cut recesserat aia mea a sorore ei⁹. Multipli-
cauit n. fornicatiōes suas. recordās dies ado
lescētie sue q̄b⁹ fornicata ē in tra egypti. & in-
saniuit libidie sup cubitū eoꝝ q̄ carnes sūt
ut carnes asinoꝝ. & sicut fluxus eqrū fluxus
eorū. Et visitasti scel⁹ adolescētie tue: qui fb-
racta sūt in egypto ubera tua. & cōfracte sunt
māme pubertatis tue. Propterea ooliba hec di-
cit dñs deus. Ecce ego suscitabo cōs amato-
res tuos cōtra te de quib⁹ satiata ē aia tua. &
cōgregabo eos adūsū te in circuitu: filios ba-
bylonis & vniuſos chaldeos. nobiles tyran-
nosq; & ꝓncipes. cōs filios assyrioꝝ. iuuenes
forma egregia. duces & magistrat⁹. vniuſos
ꝓncipes ꝓncipū. & noiatos ascensores equoꝝ.
Et veniēt sup te instructi curru & rota: mul-
titudo ꝓpoꝝ. Lorica & clypeo & galea arma-
bunt ꝫ te vndiq;. Et dabo cōā cis iudiciū. &
iudicabūt te iudicijs suis. Et ponā ẓelū meū
in te: quē exercēt tecū in furore. Nasū tuū &
aures tuas pcidēt. & q̄ remāserūt gladio cō-
cident. Ipsi filios tuos & filias tuas capient.
& nouissimū tuū devorabit ignis. Et denuda-
būt te vestimētis tuis. & tollēt vasa glie tue.
Et requiescere faciā scelus tuū de te. & fornica-
tionē tuā de terra egypti. Nec leuabis ocu-
los tuos ad eos. & egyptiō recordaberis āpli⁹
qa hec dic dñs deus. Ecce ego tradā te in manu
eorū qs odisti: in manu de quib⁹ satiata ē aia
tua. & agēt tecū i odio. Et tollent cōs labores
tuos. & dimittēt te nudā & ignominia plenā.
& revelabit ignīnia fornicationū tuaꝝ. Scc-
lus tuū & fornicatiōes tue fecerūt hec tibi: qa
fornicata es p⁹ gētes inq̄ qs polluta es in ido-
lis earū. In via sororis tue ābulasti. & dabo ca-
licē ei⁹ i manu tua. Hec dic dñs deus. Calicē
sororis tue bibes. profundū & latū. Eris in de-
risū & i subsannationē q̄ es capacissima. ebrie
tate & dolore repleberis: calice meroris & tristi-
cie. calice sororis tue samarie. Et bibes illū &
exportabis usq; ad feces. & fragmēta ei⁹ devo-
rabis. & ubera tua lacerabis: qa ego locut⁹ sū
ait dñs deus. Propterea hec dicit dñs deus
Quia oblita es mei & piecisti me post corp⁹
tuū. tu q̄s porta scel⁹ tuū & fornicatiōes tuas
Et ait dñs ad me dicēs. Fili hois. nūqd iu-
dicas oollā & oolibā. & annūcias eis scelera
earū. qa adulterate sūt & sanguis i mānib⁹ eaꝝ
& cū idolis suis fornicate sūt. Insup & filios
suos qs genuerūt mihi. obtulerūt eis ad de-
vorandū. Sed & hoc fecerūt mi. Polluerunt
sanctuariū meum in die illa: & sabbata mea

ꝓbanauerũt. Cũq; īmolārēt filios suos idolis suis. ⁊ igrederēr scũariũ meũ ī die illa ut polluerēt illud: etiã ꝥ fecerũt in medio dom⁹ mee. Miserũt ad viros veniētes ve lõge: ad qs nũcios miserãt. Itaq; ecce venerũt qbus te lauisti: ⁊ circũliniſti stibio oculos tuos. ⁊ ornata es mũdo muliebri. Sedisti ī lecto pulcherrimo. mẽsa ornata est añ te. Thymiama meũ ⁊ vnguentũ meũ posuisti sup eã: ⁊ vox multitudinis exultãs erat in ea. Et ī viri q̃ ve multitudine hoīz adducebañ ⁊ veniebãt ve deserto: posuerũt armillas in manib⁹ eox. ⁊ coronas speciosas in capitib⁹ eox. Et dixi ei q̃ attrita ẽ in adulteriis. Nũc fornicabit in fornicatiõe sua. etiã ꝥ. Et ingressi sũt ad eã: qsi ad mulierẽ meretricẽ. sic ingrediebañ ad oollã ⁊ ad oolibã mulieres nepharias. Viri q̃ iusti sũt. Hi iudicabũt eas iudicio adulterarũ ⁊ iudicio effundẽtiũ sanguinẽ: qa adulterate sũt. ⁊ sanguis ī mãib⁹ eax. Et cũ idol⁹ suis fornicate sunt. Hec.n. dic dñs ve⁹. Adducad eas multitudinẽ ⁊ trade eas ī tumultũ ⁊ ī rapinã ⁊ lapidẽt lapidib⁹ pplox. ⁊ confodiañ gladijs eox. Filios ⁊ filias eax interficiẽt. ⁊ domos eax igne succẽdẽt. Et auferã scelus ve ẽra. ⁊ disscẽt cẽs mulieres ne faciãt scõm scel⁹ earũ. Et dabũt scel⁹ vrm sup vos ⁊ petã idolorũ vrorũ portabitis: ⁊ scietis qa ego dominus veus.

CAPUT XXIIII

Et factũ ẽ ꝥbũ dñi ad me ī anno nono. in mẽse vecio. vecia die mẽsis dicẽs. Fili hois. scribe tibi nomen diei hui⁹ ī q̃ cõfirmat⁹ ẽ rex babylonis aduersum ir'm hodie. ⁊ dices p puerbiũ ad domũ irritatricẽ paboli. ⁊ loqris ad eos. Hec dic dñs ve⁹. Pone ollã eneã: pone iquã. ⁊ mitte ī eam aquã. Congere frustra ei⁹ in eã: cũcte pte bonã. ⁊ femur ⁊ armum: electa ⁊ ossib⁹ plena. Pinguissimũ pec⁹ assume: cõpone qs strues ossa sub ea. Efferbuit coctio ei⁹. ⁊ discocta sũt ossa illi⁹ ī medio ei⁹. Propterea hec dicit dñs ve⁹. Ve ciuitati sanguinũ oolle cui⁹ rubigo in ea ẽ: ⁊ rubigo ei⁹ nõ exiuit ve ea. Per ptes ⁊ pportes suas eijce eã. Nõ cecidit sup eã sors. Sanguis.n. ei⁹ ī medio ei⁹ ẽ: sup lympidissimã petrã effudit illũ. Nõ effudit illum sup ẽrã ut possit operiri puluere: ut supinducerẽ idignationẽ meã ⁊ vindicta vlciscerer. Dedi sanguinẽ ei⁹ sup petrã lympidissimã. ne operiret. Propterea hec dic dñs ve⁹. Ve ciuitati sanguinũ: cui⁹ ego grandẽ faciã pyrã. Congere ossa. que igne succendam. Consumẽtur carnes. ⁊ coquet⁹ vniuersa cõpositio: ⁊ ossa tabescent. Pone qs eam supr prunas vacuam ut incalescat. ⁊ liquefiat es ei⁹. ⁊ pflet in medio eius inquinamentum eius. ⁊ cõsumatur rubigo eius. Multo labore sudatũ ẽ. ⁊ nõ exiuit ve ea nimia rubigo ei⁹. neq; p ignẽ. Immũdicia tua execrabil': qa mũdare te volui: ⁊ non es mũdata a sordib⁹ tuis. Ez nec mũdaberis pius: donec quiescere faciam idignationẽ meã in te. Ego dñs locutus sũ. Veni ⁊ faciã. nõ trãseã. nec parcã. nec placabor. Juxta vias tuas ⁊ iuxta adinuentiões tuas iudicabo te dicit dñs. Et factũ est ꝥbũ dñi ad me dicens. Fili hois. ecce ego tollo a te desiderabile oculox tuox in plaga. ⁊ non planges neq; plorabis neq; fluent lachryme tue. Ingemisce tacẽs: mortuox luctũ nõ facies. Corona tua circũligata sit tibi ⁊ calciamẽta tua erũt in pedib⁹ tuis. nec amictu ora velabis. nec cibos lugentium comedes. Locut⁹ sũ ad populum mane. ⁊ mortua ẽ vxor mea vespe. Feciq; mane sicut pceperat mihi. Et dixit ad me pplus. Quare nõ indicas nobis quid ista significent q̃ tu facis? Et dixi ad eos. Sermo dñi factus ẽ ad me dicẽs. Loqre domui isrl'. Hec dicit dñs ve⁹. Ecce ego polluã scũariũ meũ. superbiã imperij vri. ⁊ desiderabile oculox vrox. ⁊ sup q̃ pauet aia vra. ⁊ filij vri ⁊ filie vre quas reliquistis. gladio cadẽt: ⁊ facietis sicut feci. Ora amictu nõ velabitis: ⁊ cibos lugentiũ nõ comedetis. Corona balthei⁹ in capitib⁹ vris ⁊ calciamẽta ī pedib⁹. Nõ plãgetis neq; flebitis. Sed tabescetis in iniquitatibus vris. ⁊ vnusquisq; gemet ad fratrẽ suũ. Eritq; ezechiel vobis in portentũ. Juxta oia q̃ fecit. facietis: cũ venerit istud: ⁊ scietis qa ego dñs ve⁹. Et tu fili hois ecce in die q̃ tollã ab eis fortitudinẽ eorũ. ⁊ gaudiũ dignitatis ⁊ desideriũ oculox eox. super quo requiescũt aie eox. filios ⁊ filias eox in die illa cũ venerit fugiens ad te ut annũciet tibi: in die inqua illa apiet⁹ os tuũ cum eo qui fugit. ⁊ loqueris ⁊ nõ silebis vltra. eriscq; eis in portentum. ⁊ scietis quia ego dñs.

CAPUT XXV

Et factus ẽ sermo dñi ad me dicens Fili hois. pone faciẽ tuã ꝛ filios ammon ⁊ pphetab ve eis. ⁊ dices filijs ãmon. Audite vrbũ dñi vei. Hec dicit dñs

ūe⁹. Pro eo q̄ dixisti euge euge sup scūariū meū q̄a pollutū ē. ⁊ sup ērā isr̄l q̄ñ ūesolata ē. ⁊ sup domū iuda q̄ñ ducti sunt in captiuitatē: idcirco ecce ego tradā te filijs orietalibus in hēditatē. ⁊ collocabūt caulas suas in te. ⁊ ponēt in te tētoria sua. Ipsi comedēt fruges tuas. ⁊ ipsi bibēt lac tuū. Dabo q̄s rabath in bitaculū camelor. ⁊ filios āmon in cubile pecorū. ⁊ scietis q̄a ego dñs. Quia h̄ dic̄ dñs ue⁹. Pro eo q̄ plausisti manu ⁊ pcussisti pede ⁊ gauisa es ex toto affectu sup ērā isr̄l. Idcirco ecce ego extendā manū meā sup te. ⁊ tradam te in direptionē gentiū ⁊ inferā te de pplis. ⁊ pdā te terris ⁊ cōterā: ⁊ scies q̄a ego dñs. Hec dicit dñs ue⁹. Pro eo q̄ dixerunt moab ⁊ seyr. ecce sicut cēs gentes domꝰ iuda: idcirco ecce ego aperiā humerū moab de ciuitatib⁹: de ciuitatib⁹ inquā eiꝰ. ⁊ de finibus eius inclytas ꝺe ꝺebiesimoth ⁊ beelmeon ⁊ cariathaim filijs orientis cū filijs ammon. Et dabo eā in hēditatē: ut nō sit vltra memoria filioꝝ āmon in gētib⁹. Et in moab faciā iudicia. ⁊ scietis q̄a ego dñs. h̄ dic̄ dñs deus. Pro eo q̄ fecit idumea vltionē ut se vindicaret de filijs iuda. peccauitq̄ delinquens ⁊ vindictā expetiuit de eis: idcirco h̄ dicit dñs ue⁹. Extendā manū meā sup idumeā. ⁊ auferam de ea hoiem ⁊ iumētū. ⁊ faciā eā desertā ab austro. ⁊ q̄ sūt in dedan gladio cadēt. Et dabo vltionē meā sup idumeā p manum pp̄li mei isr̄l. ⁊ faciāt in edom iuxta irā meā ⁊ furorē meū. ⁊ scient vindictā meā dicit dñs deus. Hec dic̄ dñs ue⁹. Pro eo q̄ fecerūt palestini vindictā. ⁊ vlti sunt toto aīo. inferieres ⁊ iplētes inimicitias veteres: pp̄ea hec dicit dñs ue⁹. Ecce ego extendā manū meā super palestinos. ⁊ interficiā interfectores. Et pdā reliquias maritime regionis. faciāq̄ in eis vltiones magnas arguēs in furore. ⁊ scient quia ego dñs. cū dedero vindictā meā sup eos.

Et factū ē in vndecimo anno xxvi ꝑma mēsis. Factꝰ ē ꝺmo dñi ad me dicens. Fili hois. pro eo q̄ dixit tyrus de ierl̄m. euge cōfracte sūt porte pp̄lorū cōuersa ē ad me. iplebor. deserta est: pterea h̄ dic̄ dñs ue⁹. Ecce ego sup te tyre. ⁊ ascēdē faciā ad te gētes multas: sicut ascēdit mare fluctuās. ⁊ dissipabūt muros tyri. ⁊ destruent turres eiꝰ. Et radā puluerem eiꝰ de ea ⁊ dabo eā in lympidissimā petrā. Siccatio sagenarū erit in medio mar̄: q̄a ego locutꝰ sū ait dñs ue⁹. ⁊ erit in direptionē gētib⁹. Filie q̄ eiꝰ q̄ sūt in agro gladio interficient: ⁊ scient q̄a ego dñs. Quia h̄ dic̄ dñs ue⁹. Ecce ego adducā ad tyrū nabuchodonosor regē babylōis ab aq̄lone: regē regū. cū equis ⁊ curribus ⁊ eq̄tib⁹ ⁊ cetu pplor magno. Filias tuas que sūt in agro gladio interficiet. ⁊ circūdabit te munitionib⁹ ⁊ cōportabit aggerē in gyro. Et eleuabit cōtra te clypeū. ⁊ vineas ⁊ arietes tem prabit in muros tuos. ⁊ turres tuas destruet in armatura sua. Inundatiōe eq̄rū eiꝰ operiet te pulvis eor: a sonitu eq̄tū ⁊ rotarū ⁊ curruū mouebunt muri tui. Cū ingressus fuerit portas tuas q̄si p introitū vrb̄ dissipate. vngulis eq̄rū suoꝝ conculcabit cēs plateas tuas: pp̄lm tuū gladio cedet: ⁊ statue tue nobiles in terrā corruēt. Vastabūt opes tuas. diripient negociatiōes tuas. ⁊ destruēt muros tuos. ⁊ domos tuas pclaras subuertēt: ⁊ lapides tuos ⁊ ligna tua ⁊ puluerē tuū in medio aquaꝝ ponēt. Et quiescē faciā multitudinem cāticoꝝ tuoꝝ. ⁊ sonitꝰ citharaꝝ tuaꝝ nō audiet ampli⁹. Et dabo te in lympidissimā petrā: siccatio sagenarū eris: nec edificaberis vltra: q̄a ego dñs locutꝰ sū. ait dñs deus. Hec dicit dñs ue⁹ de tyro. Nūquid nō a sonitu ruine tue. ⁊ gemitu interfectoꝝ tuoꝝ cū occisi fuerint in medio tui: cōmouebunt insule ⁊ descendēt de sedib⁹ suis cēs pncipes mar̄ ⁊ auferēt exuuias suas. ⁊ vestimēta sua varia abjicient ⁊ induent stupore: In terra sedebūt ⁊ attoniti sup repētino casu tuo admirabunt. ⁊ assumentes sup te lamētū dicēt tibi. Quō peristi q̄ habitas in mari vrbs inclyta: q̄ fuisti fortis in mari cū habitatorib⁹ tuis q̄s formidabant vniuersi. Nūc stupebūt naues in die pauoris tui. ⁊ turbabunt insule in mari. eo q̄ null⁹ egrediat ex te. Quia h̄ dic̄ dñs deus. Cū dedero te vrbem desolatā sicut ciuitates q̄ nō habitant. ⁊ adduxero sup te abyssū. ⁊ operuerint te aque multe. ⁊ detraxero te cū illis q̄ descendūt in lacū ad pp̄lm sempiternū: ⁊ collocauero in terra nouissima sicut solitudines veteres cū his q̄ deducunt in lacū ut nō habiteris. Porro cū dedero gloriā in terra viuentiū in nihilū redigā te. ⁊ nō eris. ⁊ requisita nō inuenieris vltra in sempiternū dicit dñs deus.

Et factū ē ꝙbū dñi ad me xxvii dicēs. Tu q̄ fili hois assume sup tyrū

lamẽtũ ⁊ dices tyro·q̃ habitat ī itroitu marꝭ negociatiõi ꝑploꝝ ad insulas multas. Hec dicit dñs ɒ⁹. O tyre tu dixisti. Perfecti ɒcoris ego sũ. ⁊ in cozde marꝭ sita. Finitimi tui qui te edificauerunt ipleuerũt ɒcozẽ tuum: abietib⁹ ɒ sanir extruxerũt te cũ oib⁹ tabulatis marꝭ: cedrũ ɒ libano tulerũt ut facerẽt tibi malũ: quer⁹ ɒ basan dolauerũt ī remos tuos: ⁊ trãstra tua fecerũt tibi ex eboze indico. ⁊ ꝓtoziola ɒ insulis italie. Byssus varia ɒ egypto texta ẽ tibi in velũ ut ponerẽt ī malo: hyacinthus ⁊ purpura ɒ isulis elisa facta sũt opimẽtũ tuũ. Habitatozes sidonis ⁊ aradij fuerũt remiges tui: sapientes tui tyre facti sũt gubernatozes tui: senes biblij ⁊ prudẽtes ei⁹ habuerũt nautas ad ministeriũ varie supellectilis tue. Oẽs naues maris ⁊ nautę eaꝝ fuerũt in ꝑplo negociatiõis tue: ꝑse ⁊ lydi ⁊ libies erãt in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeũ ⁊ galeã suspenderũt in te pzo ornatu tuo. Filij aradij cũ exercitu suo super muros tuos in circuitu: ⁊ pygmei q̃ erãt in turrib⁹ tuis pharetras suas suspenderunt in muꝝ tuis ꝓ gyrũ. Ipsi cõpleuerũt pulchritudinẽ tuã. Cartaginẽses negociatozes tui. A multitudine cũctaꝝ diuitiaꝝ·argẽto·ferro·stanno·plũbo⁊ repleuerũt nũdinas tuas Grecia ⁊ thubal ⁊ mosoch: ipsi istitozes tui. Mãcipia ⁊ vasa erea adduxerunt ꝑplo tuo ɒ tomo thogozma: eq̃s ⁊ eqtes ⁊ mulos adduxerũt ad foꝛũ tuũ. Filij ɒdan negociatozes tui. Insule multe negociatio manus tue dẽtes eburneos ⁊ ebenninos cõmutauerũt ī ꝑcio tuo. Syr⁹ negociatoz tu⁹. Propẽ multitudinẽ opeꝝ tuoꝝ·guttã ⁊ purpurã ⁊ sculatata ⁊ byssũ. ⁊ sericũ ⁊ chodchod ꝓposuerũt ī mercatu tuo. Juda ⁊ ẽra isrl ipsi istitozes tui i frumẽto ꝑmo: balsamũ ⁊ mel ⁊ oleũ ⁊ resinã ꝓposuerũt in nũdinis tuis. Damascenus negociatoz tu⁹ i multitudine opeꝝ tuoꝝ ī multitudine diuꝛsaꝝ opũ. i vino pingui. i lanis colozis optimi. Dan ⁊ grecia ⁊ moçel in nundinis tuis ꝓposuerũt ferrũ fabzefactum stacten ⁊ calam⁹ in negociatione tua. Dedan istitozes tui i tapetib⁹ ad sedendũ. Arabia ⁊ vniũsi ꝑncipes cedar ipsi negociatozes man⁹ tue: cũ agnis ⁊ arietib⁹ ⁊ hedis ɒnerũt ad te negociatozes tui. Venditozes saba ⁊ rema ipsi negociatozes tui: cũ vniuersis ꝑmis aromatib⁹ ⁊ lapide ꝑcioso ⁊ auro qõ ꝓposuerũt ī mercato tuo. Aram ⁊ chẽne ⁊ eden negociatozes tui. Saba assur ⁊ chelmach vẽditozes tui: ipsi negociatozes tui·multipbariã ī volucris byacinthi ⁊ polymitoꝝ gaçarũ⁊ ꝑcioꝝ q̃ obuolute ⁊ astricte erãt funib⁹: cedros ⁊ balsabãt ī negociatiõib⁹ tuis. Naues marꝭ ꝑncipes tui in negociatiõe tua: ⁊ repleta es ⁊ glificata nimis in cozde maris. In aq̃s multꝭ adduxerũt te remiges tui. Vent⁹ auster cõtriuit te. In cozde marꝭ diuitie tue: ⁊ thesauri tui ⁊ multiplex ustrumẽtũ tuũ. Naute tui ⁊ gubernatozes tui q̃ tenebant supellectilẽ tuã. ⁊ ꝑplo tuo ꝑãt: viri ⁊ bellatozes tui q̃ erant in te cũ vniuersa multitudine tua q̃ est ī medio tui: cadẽt i cozde marꝭ die ruine tue A sonitu clamozis gubernatoꝝ tuoꝝ cõturbabunt classes. ⁊ descẽdẽt de naub⁹ suis oẽs q̃ tenebãt remũ. Naute ⁊ vniuersi gubernatozes marꝭ in ẽra stabũt ⁊ eiulabũt sup te voce magna. ⁊ clamabũt amare. Et supiaciens puluerẽ capitib⁹ suis: ⁊ cinere cõspgent. ⁊ raẽt sup te caluitiũ. ⁊ accingentur cilitijs. Et plozabũt tei in amaritudine aie plozatu amarissimo ⁊ assumẽt sup te carmẽ lugubze. ⁊ plãgent te. Que ẽut tyrus q̃ obmutuit ī medio marꝭ. Que in exitu negociationum tuarũ de mari implesti ꝓplos multos: in multitudine diuitiaꝝ tuaꝝ ⁊ ꝓploꝝ tuoꝝ ditasti reges terre. Nũc cõtrita es a mari: in ꝓfundis aquaꝝ opes tue: ⁊ ois multitudo tua q̃ erat ī medio tui ceciderũt. Vniuersi habitatozes insularũ obstupuerũt sup te. ⁊ reges eoꝝ oẽs tempestate pcussi mutauerũt vultus. Negociatozes ꝓploꝝ sibilauerũt sup te. Ad nihilũ deducta es: ⁊ nõ eris vsq̃ in ꝑpetuum. XXVIII

Et factus ẽ sermo dñi ad me dicẽs. Fili hois· dic ꝑncipi tyri. Hec dicit dñs ɒ⁹. Eo q̃ eleuatũ ẽ coꝛ tuũ ⁊ dixisti· deꝰ ego sũ. ⁊ i cathedra dei sedi ī cozde marꝭ: cũ sis hõ ⁊ nõ deꝰ: ⁊ dedisti cozꝛ tuũ q̃si coꝛ dei. Ecce sapiẽtioꝛ es tu daniele: oẽ secretũ nõ ẽ absc̃ditũ a te. In sapia ⁊ prudentia tua fecisti tibi foꝛtitudinẽ. ⁊ acq̃sisti aurũ ⁊ argẽtũ in ꝛthesauꝛis tuis. in multitudine sapie tue. ⁊ i negociatiõe tua multiplicasti tibi foꝛtitudinẽ: ⁊ eleuatũ ẽ coꝛ tuum in robore tuo Propterea hec dicit dñs ɒ⁹. Eo q̃ eleuatum ẽ coꝛ tuũ q̃si coꝛ dei: idcirco ecce ego adducã sup te alienos robustissimos gẽtiũ. Et nudabũt gladios suos sup pulchritudinẽ sapie

tue. ⁊ polluĕt ꝛecoꝛē tuū. Inẽficiĕt ⁊ ꝛetra-
lxnt te. ⁊ moꝛieꝛ in ínteritu occiſoꝝ in coꝛde
maꝛ. Nūq̄d dicēs loq̄ris: ꝛ⁹ ego ſū coꝛā in-
terficiētib⁹ te: cū ſis hō ⁊ nō ꝛ⁹: ⁊ In manu
occidētiū te moꝛte icircūcíſoꝝ moꝛieꝛ i ma-
nu alienoꝝ: q̄a ego locut⁹ ſū ait dñs ꝛ⁹. Et
fact⁹ ē ſmo dñi ad me dicēs. Fili hois. leua
planctū ſup regē tyri. ⁊ dices ei. Hec dic̄ do-
min⁹ ꝛ⁹. Tu ſignaculū ſilitudinis. plen⁹ ſa-
piĕtia. pfect⁹ ꝛecoꝛe i delitijs paꝛadiſi dei fuiſti
Omis lapis pcioſus operimētū tuū: ſardi⁹ to-
paſius ⁊ iaſpis chꝛyſolitb⁹ ⁊ onyx ⁊ berillus
ſappbir⁹ ⁊ carbūcul⁹ ⁊ ſmaragdus. Aurū op⁹
ꝛecoꝛis tui ⁊ foꝛamina tua i die q̄ pditus
es pparata ſūt. Tu cherub extent⁹ ⁊ ptegēs
⁊ poſui te in mōte ſcō dei. In medio ſapidū
ignitoꝝ ambulaſti: pfect⁹ in vijs tuis a die
pditionis tue: donec iuenta ē iniq̄tas i te. In
multitudine negociatiōis tue repleta ſūt in-
teꝛioꝛa tua iniquitate: ⁊ peccaſti. ⁊ eiecī te ꝛe
mōte ſcō dei: ⁊ pdidi te o cherub ,ptegens ꝛe
medio lapidū ignitoꝝ. Et eleuatū ē coꝛ tuū
i ꝛecoꝛe tuo. Perdidiſti ſapientiā tuā i ꝛeco-
re tuo: in ĕrā ,pieci te. añ faciem regū dedi te
ut cernerēt te. In multitudine iniq̄tatū tua-
rū ⁊ iniq̄tate negociatiōis tue polluiſti ſan-
ctificationē tuā. Pꝛoducā ḡ ignē ꝛe medio
tui q̄ comedat te. ⁊ dabo te in cinerē ſup ĕrā
in ꝓſpectu oīuꝫ videntiū te. Et dēs q̄ viderint
te i gētib⁹ obſtupeſcēt ſup te. Horribilis fact⁹ es
⁊ nō eris i ,ppetuū. Et fact⁹ ē ſmo dñi ad me
dicēs. Fili hois. pone faciē tuā ꝑ ſidonē ⁊ ,p
,phꝛetabis ꝛe ea. ⁊ dices. Hec dicit dñs deus.
Ecce ego ad te ſidon. ⁊ glorificabor in medio
tui. Et ſciēt q̄a ego dñs cū fecero in ea iudi-
cia. ⁊ ſcificaꝛ⁹ fuero in ea. Et imittā ei peſti-
lentiā ⁊ ſanguinē in plateis ei⁹. ⁊ coꝛruēt in-
terfecti in medio ei⁹ gladio p circuitū. ⁊ ſci-
ent q̄a ego dñs. Et nō erit vltra domui iſrael
offendiculū amaritudinis. ⁊ ſpina dolꝛē infe
rens vndiq̄ p circuitū eoꝝ q̄ aduerſant eis.
⁊ ſciēt q̄a ego dñs ꝛ⁹. Hec dicit dñs deus.
Cū congregauero domū iſrl ꝛe ,pplis i q̄b⁹ di-
ſperſi ſūt ſcificabor i eis coꝛā gētib⁹. ⁊ habi-
būt in terra ſua quā dedi ſeruo meo iacob. ⁊
habitabunt in ea ſecuri. Et edificabūt domos
⁊ plantabunt vineas. ⁊ habitabunt cōfiden-
ter cum fecero iudicia in omnibus qui ad-
uerſantur eis ꝑ circuitū. ⁊ ſcient quia ego
dominus deus eoꝝ.

XXIX

In añō decīo ⁊ duodecīo mēſe. vna die
mēſis. factū ē ,ꝓbū dñi ad me dicens.
Fili hois pone faciē tuā ꝑ pharaonē re-
gē egypti. ⁊ ,pphetabis ꝛe eo. ⁊ ꝛe egypto vni-
uerſa loq̄re ⁊ dices. Hec dicit dñs ꝛ⁹. Ecce
ego ad te pharao rex egypti draco magne q̄
cubas in medio fluminū tuoꝝ. ⁊ dicis. me⁹ ē
fluui⁹. ⁊ ego feci memetipſū. Et ponā frenū
i maxillis tuis. ⁊ agglutinabo piſces fluminū
tuoꝝ ſquamis tuis. Et extrabā te ꝛe medio
fluminū tuoꝝ. ⁊ vniuerſi piſces tui ſquamis
tuis adhĕbūt. Et ,piciam te in deſertū ⁊ oēs
piſces fluminis tui. Sup faciem terre cades
nō colligeris neq̄ ꝓgregaberi. Beſtijs ĕre ⁊
volatilib⁹ celi dedi te ad deꝛoꝛandū. ⁊ ſcient
oēs habitatoꝛes egypti q̄a ego dñs. Pro eo q⁹
fuiſti bacul⁹ arūdine⁹ domui iſrl⁹ q̄ apprehen-
derūt te manu. ⁊ ,pfract⁹ es. ⁊ laceraſti oēm
humerū eoꝝ ⁊ innitentib⁹ eis ſup te cōminut⁹
es. ⁊ diſſoluiſti oēs renes eoꝝ: ,pꝛea hec dicit
dñs ꝛ⁹. Ecce ego adducā ſup te gladiū me-
um ⁊ inferā de te hoiem ⁊ iumentū. Et erit
ꝛra egypti in deſertū ⁊ in ſolitudinē: ⁊ ſciēt
q̄a ego dñs. Pro eo q⁹ dixeꝛ⁹ fluui⁹ me⁹ ē
ego feci eū: idcirco ecce ego ad te ⁊ ad flu-
ta tua. Dabo q̄ terrā egypti in ſolitudinē gladio
diſſipatā. a fre ſyenes vſq̄ ad ĕminos etbio-
pie. Hō ,pꝛāſibit eā pes hois: neq̄ pes iumēti
gradiet i ea. ⁊ nō habitabit q̄draginta annis
Dabo q̄ terrā egypti deſertā i medio ĕrar ꝛe
ſertarū. ⁊ ciuitates ei⁹ i medio vrbiū ſubuſta-
rū. ⁊ erūt deſolate q̄draginta ānis. Et diſp-
gā egyptios i natiōes. ⁊ ventilabo eos in ĕras
Nam hec dicit dñs ꝛ⁹: poſt finem q̄draginta
ānoꝝ cōgregabo egyptū ꝛe ,pplis i q̄b⁹ diſper-
ſi fuerāt: ⁊ reducā captiuitatē egypti ⁊ collo-
cabo eos i ĕra pbatures: i ĕrā natiuitat⁹ ſue:
⁊ erūt ibi i regnū būile. Inẽ ceꝛa regna erit
būlima. ⁊ nō eleuabit⁹ vltꝛ ſup natiōes. Et imi
nuā eos ne ꝛperēt gētib⁹ neq̄ erunt vltꝛ domui
iſrl ,pfidētia ꝛecentes iniq̄tatē ut fugiāt ⁊ ſe-
quāt eos. ⁊ ſciēt q̄a ego dñs ꝛ⁹. Et fcīm ē i
viceſimo ⁊ ſeptīo ānō i ,pmo i vna mēſis: fcīm
ē ,ꝓbū dñi ad me dicēs: Fili hois. nabuchodo
noſoꝛ rex babylōis ſeruire fecit exercitū ſuū ſer
uitute magna adūſus tyrū. Oē caput ꝛecalu
tū: ⁊ oīs humer⁹ ꝛepilat⁹ ē. Et merces nō
ē reddita ei neq̄ exercitui ei⁹ ꝛe tyro. ꝓ ſui-
tute q̄ ſeruiuit mihi adūſus eā. Propterea hec dicit
dñs deus. Ecce ego dabo nabuchodonoſoꝛ

regē babylōis ī ēra egypti. ⁊ accipiet multitu
dinē ei⁹ ⁊ ꝛpdabit manubias ei⁹. ⁊ diripiet
spolia ei⁹. ⁊ erit merces exercitui illi⁹ ⁊ opi q̄
fuit adūsus eā. ꝓpterea ei ērā egypti: ꝓ eo q̄
laborauerit ri ait dñs ūus. In die illa pullu
labit cornu dom⁹ isrl. ⁊ tibi dabo apertū os in
medio eor. ⁊ sciēt q̄a ego dñs. ℣ XXX

Et factū est ūbū dñi ad me dicēs.
Fili hois ꝓphēta. ⁊ dic. Hec dic dñs
ūus. Vlulate ⁊ ꝛ dici: q̄a iuxta est
dies. ⁊ appropinquabit dies dñi: dies nubis
tps gētiū erit. Et ūniet gladius in egyptū. ⁊
erit pauor ī ethiopia cū ceciderint vulnerati
in egypto. ⁊ ablata fuerit multitudo illius. ⁊
ūstructa fūdamēta eius. Ethiopia ⁊ libya ⁊
lidij ⁊ ē reliquū vulg⁹. ⁊ chub ⁊ filij ēre fede
ris cū eis gladio cadēt. Hec dicit dñs ūus.
Et corruēt fulciētes egyptū. ⁊ ūstruet⁹ sup
bia ipij ei⁹. A turre syenes gladio cadēt in
ea. ait dñs exercituū. Et dissipabunt⁹ i medio
terrarū ūsolatarū. ⁊ urbes ei⁹ in medio ciui
tatū ūsertarū erūt. ⁊ sciēt q̄a ego dñs ūus.
cū ūdero ignē ī egypto ⁊ attriti fuerint cōes
auxiliatores ei⁹. In die illa egredient nūcij a
facie mea ī trierib⁹ ad ꝓterendā ethiopie ꝓfi
dentiā. ⁊ erit pauor ī eis ī die egypti: q̄a absq̄
dubio ueniet. Hec dicit dñs ūus. Et cessare
faciā multitudinē egypti ī manu nabuchodo
nosor regis babylonis. Ipse ⁊ ꝓphus ei⁹ cū eo
fortissimi gētiū adducent⁹ ad dispendā ērā.
Et euaginabunt gladios suos sup egyptū. ⁊
iplebūt terrā interfect⁹. ⁊ faciā alueos flumi
nū aridos. ⁊ tradā ērā ī man⁹ ꝑssimor. ⁊ dis
sipabo terrā ⁊ plenitudinē ei⁹ ī man⁹ alienor.
Ego dñs locut⁹ sum. Hec dicit dñs ūus. Et
dispdā simulacra. ⁊ cessare faciā idola ūus mē
phis. ⁊ dux ūus ērā egypti nō erit ampli⁹. Et
dabo terrorē ī terrā egypti. ⁊ dispdā ērā pha
tures. ⁊ dabo ignē ī taphnis. ⁊ faciā iudicia
mea ī alexādria. Et effūdā indignationē meā
sup pelusiū robur egypti. ⁊ interficiā multitu
dinē alexādrie. ⁊ dabo ignē ī egypto. Quasi
parturiēs uolebit pelusiū. ⁊ alexādria erit dis
sipata. ⁊ ī mēphis angustie q̄tidiane. Iuue
nes eliopoleos ⁊ bubasti gladio cadēt. ⁊ ipse
captiue ducent. Et in taphnis nigrescit dies:
cū cōtriuero ibi sceptra egypti. ⁊ ūsecerit in
ea superbia potētie eius. Ipsam nubes operiet:
filie aūt eius ī captiuitatē ducent. Et iudicia
faciā in egypto. ⁊ sciēt q̄a ego dñs. Et factū ē
in undecimo āno. in primo. in septima mēsis:
factū est ūbū dñi ad me dicēs. Fili hominis.
brachiū pharaonis regi egypti cōfregi. ⁊ ecce
nō ē obuolutū ut restitueret⁹ ei sanitas ut li
garet⁹ pannis ⁊ fasciret⁹ lintiaminibus. ⁊ recepto
robore posset tenē gladiū. ꝓpterea hec dicit
dñs ūus. Ecce ego ad pharaonē regē egypti ⁊
cōminuā ei⁹ brachiū forte q̄ cōfractū. ⁊ deij
ciā gladiū de manu ei⁹. Et dispgā egyptū in
gētib⁹. ⁊ ventilabo eos in terris. Et cōfortā
bo brachia regis babylōis: dabo q̄ gladiū meū
in manu ei⁹. Et cōfringā brachiū pharaonis.
⁊ gemēt gemitib⁹ interfecti corā facie eius.
Et cōfortabo brachia regis babylonis. ⁊ bra
chia pharaonis. cōcidēt. Et sciēt q̄a ego dñs.
cū dedero gladiū meū ī manū regis babylo
nis. ⁊ extēderit eū sup terrā egypti. Et dispgam
egyptū ī nationes. ⁊ ventilabo eos ī ter
ras. ⁊ scient quia ego dñs. ℣ XXXI

Et factū est ī anno undecimo tertio
uno mēsis: factū est ūbū dñi ad me
dicēs. Fili hominis. dic pharaoni regi
egypti ⁊ ꝓlo eius. Cui similis fact⁹ es ī ma
gnitudine tua?. Ecce assur q̄si cedr⁹ ī libano
pulcher ramis. ⁊ frondib⁹ nemorosus. excel
susq̄ altitudine. ⁊ inter densitates frondes eleua
tū ē cacumen ei⁹. Aque nutrierūt illū: abys
sus exaltauit illū. Flumina ei⁹ manabāt ī cir
cuitu radicū ei⁹. ⁊ riuos suos emisit ad uni
uersa ligna regionis. ꝓpterea eleuata ē al
titudo ei⁹ sup oia ligna regionis. ⁊ multipli
cata sunt arbusta eius. ⁊ eleuati sūt rami ei⁹
pre aquis multis. Cūq̄ extendissent umbrā
suā: in ramis eius fecerūt nidos oia uolatilia
celi. ⁊ sub frondib⁹ eius genuerunt cōes ūstie
saltuū. ⁊ sub umbraculo illi⁹ habitabat cet⁹ gē
tiū plurimar. Erat q̄ pulcherrim⁹ in magni
tudine sua. ⁊ ī dilatatiōe arbustor suor. Erat
enī radix illi⁹ iuxta aq̄s multas. Cedri non
fuerūt altiores illo in paradiso dei. Abietes
nō adeq̄uerūt sūmitatē ei⁹. ⁊ platani nō fue
rūt eque frondib⁹ illi⁹. Hē lignū paradisi dei
nō ē assimilatū illi ⁊ pulchritudini eius: q̄m
speciosū feci cū. ⁊ multis cōdensisq̄ frōdib⁹.
Et emulata sūt eū oia ligna uoluptatis: que
erāt ī paradiso dei. ꝓpterea hec dicit dñs ūus
ꝓ eo q̄ sublimatus est in altitudine ⁊ ūdit
sūmitatē suā virentē atq̄ cōdensā. ⁊ eleua
tū ē cor eius in altitudine sua: tradidi eū ī
manus fortissimi gentiū. Faciens faciet ei.

Juxta implebitur eius eieci eū. ⁊ succident eū alieni ⁊ crudelissimi nationū. Et proijciēt eū sup mōtes. ⁊ i cūctis uallib⁹ corruēt rami ei⁹ Et cōfringent arbusta ei⁹ in uniūsis rupib⁹ terre. ⁊ recedēt de ymbraculo ei⁹ cēs ppli ⁊re. ⁊ relinquēt eū. In ruina ei⁹ habitauerūt oīa volatilia celi. ⁊ i ramis ei⁹ fuerūt uniūse bestie regionis. Quōbrē nō eleuabunt i altitudine sua oīa ligna aquarū: nec ponēt sublimitatem suā inē nemorosa atq; frondosa: nec stabūt in sublimitate sua oīa que irrigant aq̄s: quia cēs tradīti sunt in mortē ad terrā ultimā in medio filiorū hoīz ad eos qui descendūt in lacū. Hec dicit dōs deus. In die qñ descēdi ad inferos indixi luctū: opui eū abysso ⁊ phibui flumia ei⁹. ⁊ coperui aq̄s multas. Cōtristatus ē sup eū liban⁹. ⁊ oīa ligna agri cōcussa sūt. A sonitu ruine ei⁹ cōmoui gētes. cū deducerē eū ad infernū cū bis qui descendebant i lacū. Et cōsolata sūt i terra inferna oīa ligna voluptatis egregia atq; pclara i libano: uniuersa q̄ irrigabāt aquis. Nā ⁊ ipsi cū eo descendēt ad infernū ad interfectos gladio. ⁊ brachiū uniuscuiusq; sedebit sub ymbraculo eius i medio nationū. Cui assimilat⁹ es o inclyte atq; sublimis inē ligna voluptatis? Ecce deductus es cū lignis voluptatis ad terram ultimā. In medio incircūcisoz dormies cū eis qui interfecti sunt gladio. Ipse ē pharao ⁊ oīs multitudo eius: dicit dōs deus.

Et factū ē duodecimo anno in mēse duodecimo i una mēsis: factū est uerbū dñi ad me dicēs: Fili hominis assume lamentū sup pharaonē regem egypti. ⁊ dices ad eū. Leoni gentiū assimilatus es. ⁊ draconi q̄ est i mari. Et ventilabas cornu in fluminib⁹ tuis. ⁊ cōturbabas aquas pedib⁹ tuis. ⁊ polluebas flumina eoz. Propterea hec dicit dōs deus. Expandā sup te rete meū in multitudine pplorū multoz. ⁊ extrahā te in sagena mea. ⁊ pijciā te in terrā. Sup faciē agri abijciā te. ⁊ habitare faciā sup te omnia volatilia celi. ⁊ saturabo de te bestias uniuerse ⁊re. Et dabo carnes tuas sup montes. ⁊ implebo colles tuos sanie tua. Et irrigabo terrā fetore sanguinis tui: insup mōtes ⁊ ualles implebunt ex te. Et operiā cū extinctus fueris celos. ⁊ nigrescē faciā stellas ei⁹. Solē nube tegā. ⁊ luna nō dabit lumē suum. Omnia luminaria celi merē faciā sup te. ⁊ dabo tenebras sup terrā tuā dicit dōs deus. Et irritabo cor plorū multorū: cū induxero cōtritionē tuā in gētib⁹ sup terras q̄s nescis. ⁊ stupescē faciā sup te plos multos. Et reges corū horrore nimio formidabūt sup te. cū uolare cepit gladi⁹ me⁹ sup facies eoz. ⁊ obstupescent repēte singuli p aīa sua in die ruine sue. Quia hec dicit dōs deus. Gladi⁹ regis babylonis ueniet tibi: in gladijs fortiū dabo multitudinē tuā. Inexpugnabiles cēs gentes ⁊re. Et uastabūt superbiā. ⁊ dissipabit multitudo ei⁹. Et perdā oīa iumēta ei⁹ q̄ erāt sup aquas plurimas. ⁊ nō turbabit eas pes hominis ultra: nec ungula iumētoz turbabit eas. Tunc purissimas reddā aquas eoz. ⁊ flumina eorū quasi oleū adducā. ait dōs deus: cū dedero terrā egypti desolatā. Deseret aūt terra a plenitudine sua qñ percussero cēs habitatores ei⁹. ⁊ scient q̄a ego dōs. Planct⁹ ē. ⁊ plangēt eū filie gētiū: sup egyptū ⁊ sup multitudinē ei⁹ plangēt eū. ait dōs deus. Et factū ē in duodecimo āno: in q̄ntadecima mēsis. factū ē uerbū dñi ad me dicēs. Fili hois. cane carmē lugubre super multitudinē egypti. Et detrahe eam ipsā ⁊ filias gentiū robustarū ad terrā ultimā cū bis q̄ descēdūt i lacū. Quo pulchriores descende. ⁊ dormi cū incircūcisis. In medio interfectoz gladio cadēt. Gladi⁹ dat⁹ ē. Et attraxerūt eā ⁊ cēs plos ei⁹. Loquent ei potentissimi robustoz de medio inferni: qui cū auxiliatoribus eius descenderūt. ⁊ dormierunt incircūcisi interfecti gladio. Ibi assur ⁊ oīs multitudo eius. in circuitu illius sepulchra eoz cēs interfecti ⁊ q̄ ceciderūt gladio: q̄rū data sūt sepulchra in nouissimis laci. Et facta ē multitudo eius per gyrū sepulchri ei⁹ uniuersi interfecti cadentes gladio q̄ dederāt quōdā formidinē suā in terra uiuentiū. Ibi elā: ⁊ oīs multitudo ei⁹ p gyr sepulchri sui. Omnes hi interfecti ruentes gladio: q̄ descenderūt incircūcisi ad terrā ultimā. Qui posuerūt terrorē suū i terra uiuentiū. ⁊ portauerūt ignominiā suā cū bis q̄ descēdūt in lacū. In medio interfectorū posuerunt cubile eius in uniuersis plis eius: in circuitu ei⁹ sepulchrū illi⁹. Omnes hi incircūcisi interfecti gladio. Dederūt. n. terrorē suū i terra uiuentiū. ⁊ portauerūt ignominiā suā cū bis q̄ descendūt in lacū. In medio interfectorū positi sūt. Ibi mosoch ⁊ tubal ⁊ oīs multitudo ei⁹: in circuitu ei⁹ sepulchra

illi⁹. Ḗs bi icircūcisi icircūcisiq; ⁊ cadẽtes gladio: q̃a ꝛdederūt formidinẽ suã i ẽra viuẽtiū. ⁊ nõ formiẽt cū fortib⁹ cadẽtibusq;. ⁊ icircūcisis q̃ ꝛsccderūt ad ifernū cū armis suis. Et posuerūt gladios suos sub capitib⁹ suis. ⁊ fuerūt iniq̃tates eoꝝ i ossib⁹ eoꝝ: q̃a terꝛor fortiū facti sūt in ꝛa viuẽtiū. Et tu ḡ in medio in circūcisoꝝ cõtereris. ⁊ formies cū interfectis gladio. Ibi idumea. ⁊ reges ei⁹ ⁊ cẽs duces ei⁹. q̃ dati sūt cū exercitu suo cū interfectis gladio. ⁊ q̃ cū in circūcisis formierūt. ⁊ cum bis q̃ descẽderūt i lacū. Ibi pncipes aq̃lonis cẽs ⁊ vniũsi ꝛnatores q̃ deducti sūt cū interfectis pauẽtes ⁊ i sua fortitudine confusi. q̃ formierūt in circūcisi cū interfectis gladio. ⁊ portauerunt confusionẽ suã cū bis q̃ descẽdūt i lacū. Vidit eos pharao ⁊ cõsolat⁹ ẽ sup vniũla multitudine sua q̃ interfecta ẽ gladio. pharao ⁊ ois exercit⁹ ei⁹ ait dñs de⁹. q̃a dedit terꝛor ẽ suũ i ẽra viuẽtiū. ⁊ formiuit in medio icircūcisoꝝ cū interfectis gladio: pharao ⁊ ois multitudo eius ait dñs deus.

XXXIII

Et factū ẽ ꝟbū dñi ad me dicẽs. Fili hois loquere ad filios pli tui. ⁊ dices ad eos. Terra cū induxero sup ea gladiū. ⁊ tulerit pp̃s ꝛe virũ vnũ de nouissimis suis. ⁊ cõstituerit eũ sup se speculatorẽ. ⁊ ille viderit gladiũ ꝛnientẽ sup ꝛrã ⁊ cecinerit buccina ⁊ ãnũciauerit pplo: audiens aũt q̃s ille ẽ: sonitũ buccine. ⁊ nõ obꝛuauerit. ⁊ ꝛneritq; gladi⁹ ⁊ tulerit eũ: sanguis ipsi⁹ sup caput ei⁹ erit. Sonũ buccine audiuit. ⁊ nõ se obseruauit: sanguis ei⁹ i ipo erit. Si aũt se custodierit. aiam suã saluabit. Qz si speculator viderit gladiũ ꝛnientẽ ⁊ nõ insonuerit buccina. ⁊ pp̃s se nõ custodierit: ꝛneritq; gladi⁹ ⁊ tulerit de eis aiam. ille q̃dẽ in iniq̃tate sua capt⁹ ẽ. sanguinẽ aũt ei⁹ de manu speculatoris requrã. Et tu fili hois. speculatorem dedi te domui isrl. Audies ḡ ex ore meo ꝛmonẽ: ãnũciabis eis ex me. Si me dicẽte ad impiũ. impie morte morieris: nõ fuerit locut⁹ ut se custodiat impi⁹ a via sua: ipse impi⁹ in iniq̃tate sua morietur. sanguinẽ aute ei⁹ de manu tua requrã. Si aũt ãnũciante te ad impium ut a viis suis conuertat. nõ fuerit cõuersus a via sua ipse i iniquitate sua morietur: porro tu aiam tuã liberasti. Tu ḡ fili hois dic ad domũ isrl. Sic locuti estis dicẽtes. Iniq̃tates nre ⁊ pcta nostra sup nos sũt ⁊ i ipis nos tabescim⁹. Quõ ḡ viuere poterim⁹? Dic ad eos. Viuo ego dic dñs de⁹. Nolo mortẽ impi: sed ut cõuertat impius a via ⁊ viuat. Cõuertimini a viis vris pessimis. Et quare moriemini dom⁹ isrl. Tu itaq; fili hois dic ad filios pli tui. Justicia iusti nõ liberabit eũ i q̃cũq; die peccauerit: ⁊ impietas impij nõ nocebit ei i q̃cũq; die cõuersus fuerit ab impietate sua. Et iust⁹ nõ pot it viuere in iustitia sua. i q̃cũq; die peccauerit. Etiã si dixero iusto q̃ vita viuat. ⁊ cõfisus i iusticia sua fecerit iniq̃tatẽ: cẽs iusticie ei⁹ obliuioni tradent. ⁊ i iniquitate sua quã operat⁹ est. in ipsa morietur. Si aũt dixero impio. morte morieris ⁊ egerit pniam a pcto suo: fecerit q; iudiciũ ⁊ iusticiã. ⁊ pign⁹ restituerit ille impi⁹: rapinãq; reddiderit. i mãdatis vite ambulauerit. nec fecerit quicq; iniustũ: vita viuet ⁊ nõ morietur. Oia pcta ei⁹ q̃ peccauit. nõ imputabunt ei. Judiciũ ⁊ iusticiã fecit: vita viuet. Et dixerunt filij pli tui. Nõ ẽ equa pdere via dñi. Et ipsoꝝ via iusta ẽ. Cũ eni recesserit iust⁹ a iusticia sua fecerit q; iniq̃tates. morietur i eis. Et cũ recesserit impi⁹ ab impietate sua fecerit q; iudiciũ ⁊ iusticiã. viuet i eis. Et dicitis. Nõ ẽ recta via dñi. Unũquẽq; iuxta vias suas iudicabo de vobis dom⁹ isrl. Et factũ ẽ in duodecimo anno i decimo mẽse in q̃nto mẽse trãsmigratiõis nre: venit ad me q̃ fugerat de irlm dicẽs. Vastata ẽ ciuitas. Man⁹ aũt dñi facta fuerat ad me vespe ante q̃ ueniret q̃ fugerat: aperuitq; os meũ donec veniret ad me mane: ⁊ apto ore meo nõ silui amplius Et factũ ẽ ꝟbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois. q̃ habitãt in ruinosis hie. sup humũ israel loquẽtes aiunt. Un⁹ erat abrahã. ⁊ hereditate possedit ꝛrã. Nos aũt multi sum⁹: nobis data ẽ ẽra i possessionẽ. Idcirco dices ad eos. hec dic dñs de⁹. Qui in sanguine comeditis. ⁊ oculos vros leuatis ad idũdicias vras. ⁊ sanguinẽ fundit⁹: numq̃d terrã hereditate possidebit⁹ Stetistis i gladijs vris. fecistis abhoiatiões vras. ⁊ vn⁹ q̃sq; uxorẽ. proximi sui polluit. ⁊ ꝛrã hereditate possidebit⁹? Hec dices ad eos. Sic dic dñs de⁹. Viuo ego: q̃a q̃ i ruinosis habitãt gladio cadẽt. ⁊ q̃ in agro ẽ. bestijs tradet ad vorandũ: qui aũt in pñdijs ⁊ in spelunc̃ sunt peste morient. Et dabo terrã in solitudinem ⁊ in vastitũ. ⁊ deficiet sup ba fortitudo ei⁹. ⁊ desolabunt montes isrl. eo q̃ nulli sit q̃ p eos trãseat. Et sciẽt q̃a ego dñs: cũ dedero

ērā cozū ꝛ̄ solatā ꝛ ꝛ̄sertā ꝓpē ynūsas ab-
hominationes suas quas opati sūt. Et tu fili
hois filij ꝓpli tui q̄ loquūt ꝛ̄ te iuxta muros
ꝛ i ostijs domozum. ꝛ dicūt vn⁹ ad alterum
vir ad ꝓximū suū loquēt̄es: ꝛ̄nite ꝛ audia-
mus q̄s sit sermo egrediēs a dño. Et ꝛ̄niūt
ad te q̄si si ingrediat ꝓplus. ꝛ sedēt cozam te
ꝓplus me⁹. Et audiūt sermones tuos ꝛ nō fa
ciūt eos: q̄a in cāticū oz̄is sui ꝓtūt illos. Et
auaritiā suā seq̄t cor eoz̄ū. ꝛ es eis q̄si carmē
musicū q̄ suaui dulciq̄ sono cant. Et au-
diūt ꝝba tua ꝛ nō faciūt ea. ꝛ cum ꝛ̄nerit
q̄ dictū ē ecce.n. ꝛ̄nit: tūc sciēt q̄a ꝓphe-
tes fuerit in ē eos.

XXXIIII

Et factū est ꝝbū dñi ad me dicens.
Fili hois ꝓphēta ꝛ pastoꝛib⁹ ysrael.
ꝓphēta ꝛ dices pastoꝛib⁹. Hec dicit
dñs ꝛ⁹. Ve pastoꝛib⁹ isrl q̄ pascebāt semet-
ipsos. Nōne greges a pastoꝛib⁹ pascūt? Lac
comedebat ꝛ lanis opiebamini. ꝛ q̄ crassū
erat occidebat: gregē aūt meā nō pascebatis
Q̄ infirmū fuit nō ꝓsolidastis. ꝛ q̄ egro-
tū nō sanastis. Q̄ cōfractū ē nō alligastis.
ꝛ q̄ abiectū ē non reduxistis. ꝛ q̄ ꝛ̄ierat
nō quesistis: ꝫ cū austeritate ipꝛrabatis eis ꝛ
cū potētia. Et dispꝛse sūt oues mee eo q̄ nō
eēt pastoꝛ: ꝛ facti sūt in ꝛ̄uozationē oiuz ꝛ̄-
stiaꝝ agri. ꝛ dispꝛse sūt. Errauer̄ūt greges
mei in cūctis mōtib⁹ ꝛ in ynuerso colle ex-
celso. ꝛ sup ēm faciē terre dispꝛsi sunt gre-
ges mei. ꝛ nō erat q̄ req̄reret. Nō erat iquā
q̄ requireret. Propterea pastoꝛes audite ꝛ̄-
bū dñi. Viuo ego dicit dñs ꝛ⁹: q̄a ꝓ eo q̄
facti sūt greges mei in rapinā ꝛ oues mee in
ꝛ̄uozationē oiuz ꝛ̄stiaꝝ agri. eo q̄ nō eēt pa
stoꝛ: neq̄ē.n. q̄sierūt pastoꝛes gregē meū: ꝫ pa
scebant pastoꝛes semetipsos ꝛ greges meos
nō pascebāt: ꝓ̄ea pastoꝛes audite ꝝbū dñi
Hec dicit dñs ꝛ⁹. Ecce ego ipse sup pasto-
ꝛes: requirā gregē meū ꝛ manu eoz̄. ꝛ cessa-
re faciā eos ut vltra nō pascāt gregē meum.
nec pascāt ampli⁹ pastoꝛes semetipsos. Et li
berabo gregē meū ꝛ oze eoz̄. ꝛ nō erit vltra
eis i escā: q̄a ꝫ dicit dñs ꝛ⁹. Ecce ego ipse
requiram oues meas. ꝛ visitabo eas. Sicut
visitat pastoꝛ gregem suū in die q̄ fuerit in
medio ouiū suarū dissipatarum: sic visitabo
oues meas ꝛ liberabo eas ꝛ oīb⁹ locis i q̄b⁹
dispse fuerāt i die nubis ꝛ caliginis. Et edu
cā eas ꝛ ꝓplis. ꝛ cōgregabo eas ꝛ terris. ꝛ
inducā eas in terrā suā: ꝛ pascā eas in mon-
tibus isrl in riuis ꝛ in cunctis sedibus terre.
In pascuis vberrimis pascuā eas. ꝛ i mōti-
bus excelsis isrl erūt pascue eaꝝ. Ibi req̄escēt
in herbis viridib⁹. ꝛ in pascuis pinguibus pa
scent sup montes isrl. Ego pascā oues meas
ꝛ ego eas accubare faciā dicit dñs ꝛ⁹. Q̄ō
ꝛierat requirā. ꝛ q̄ abiectū erat reducam
ꝛ q̄ cōfractū fuerat alligabo: ꝛ quod infir-
mū fuerat consolidabo. ꝛ q̄ pingue ꝛ forte
custodiā. ꝛ pascā illas in iudicio. Vos autem
greges mei: hꝫ dicit dñs ꝛ⁹. Ecce ego iudi-
co inē ꝓcus ꝛ ꝓc⁹ arietū ꝛ hircoz̄ū. Nonne
satis vobis erat pascua bona ꝛpasci. Insup
ꝛ reliq̄as pascuaꝝ ꝛ̄straꝝ conculcastis ꝑdi-
bus ꝛ̄stris. ꝛ cū purissimā aquā biberetis: re
liquā ꝑdib⁹ ꝛ̄stris turbastis. Et oues mee
bis q̄ conculcata ꝑdib⁹ ꝛ̄stris fuerāt pasce-
bant. ꝛ que ꝑdes vri turbauerāt hꝫ bibebāt.
Propterea hec dicit dñs deus ad vos: Ecce
ego ipse iudico inē ꝓcus pingue ꝛ macilentū
Pro eo q̄ lateribus ꝛ humeris ipingebatis ꝛ
cozнibus ꝛ̄stris ꝛentilabatis oia infirma
ꝓcoza donec dispergerent foras: saluabo gre
gē meū. ꝛ nō erit vltra in rapinā. ꝛ iudicabo
inter ꝓcus ꝛ ꝓcus. Et suscitabo sup ea pa-
storē vnū qui pascat ea seruū meū dauid: ip-
se pascet ea. ꝛ ipse erit eis in pastorē. Ego āt
dñs cro eis in deū. ꝛ seru⁹ me⁹ dauid ꝓnceps
in medio eoz̄. Ego dñs locut⁹ sū. Et faciam
cum eis pactū pacis. ꝛ cessare faciam ꝛstias
pessimas ꝛ terra. ꝛ qui habitant in deserto
securi dormient in saltibus: ꝛ ponam eos in
circuitu collis mei benedictionem. ꝛ deducā
imbrem in tpe suo. ꝛ pluuie benedictiōis erūt
Et dabit lignum agri fructum suum. ꝛ ter-
ra dabit germen suum. ꝛ erunt in terra sua
absq̄ timoꝛe. Et scient quia ego dñs cū con-
triuero catenas iugi cozum: ꝛ eruero eos ꝛ
manu ingantium sibi. Et non erunt vltra in
rapinam in gentibus: neq̄ ꝛstie terre deuo-
rabūt eos: sed habitabunt confidenter absq̄
vllo terroꝛe. Et suscitabo eis germen nomi-
natum. ꝛ nō erūt vltra iminuti fame in ter-
ra: neq̄ portabūt amplius opprobriū gentiū
Et scient: quia ego dñs deus eoz̄ū cum eis. ꝛ
ipsi populus meus domus isrl ait dñs deus.
Vos autem greges mei greges pascue mee
homines estis: ꝛ ego dominꝰ deus ꝛster. di-
cit dominus deus.

XXXV

Et factus ē sermo dñi ad me dicens: Fili hois pone faciē tuā aduersū mōtem seyr. ⁊ ꝓphetabis ꝛe eo. ⁊ dices illi. Hec dicit dñs ꝛe⁹. Ecce ego ad te mons seyr. ⁊ extendā manū meā sup te: ⁊ dabo te ꝛesolatū atq; ꝛesertū. Urbes tuas ꝛemoliar. ⁊ tu ꝛesertus eris. ⁊ scies qa ego dñs: eo q fueris inimic⁹ sempiēn⁹ ⁊ ꝓcluseri filios isrl i manꝰ gladij i tpe afflictiōis eox: in tpe iniqtatis extreme. Propēea viuo ego dic dñs ꝛe⁹: qm sanguini tradā te. ⁊ sanguis te psequet. Et cū sanguiem oderi: sanguis psequet te. Et dabo montē seyr ꝛesolatū atq; ꝛesertū. ⁊ auferā ꝛe eo euntē. ⁊ redeuntē. ⁊ ipletio mōtes eiꝰ occisoꝝ suox. In collibꝰ tuis ⁊ i vallibus tuis atq; i torrētibꝰ interfecti gladio cadēt. In solitudines sempiēnas tradā te. ⁊ ciuitates tue nō hitabunt. Et scietis qa ego dñs ꝛe⁹ eo q dixeri: due gētes ⁊ due ꝛre mee erūt ⁊ hēditate possidebo eas: cū dñs esset ibi. Propterea viuo ego dic dñs ꝛe⁹: qa faciā iuxt irā tuā ⁊ ꝟm zelū tuū quē feciſti odio hīs eos. ⁊ notꝰ efficiar p eos cū te iudicauero. ⁊ scies qa ego dñs. Audiui vniūsa oꝓbria tua q̄ locutus es ꝛe mōtibꝰ isrl dicens. Deserti nobis ad ꝛuorandū dati sūt. Et insurrexistis sup me ore vro. ⁊ ꝛerogastis aduersū me. Uerba vra ego audiui. Hec dicit dñs ꝛe⁹. Letante vniūsa terra: i solitudinē te redigā: sicuti gauisus es sup hēditatē domus isrl eo q fuerit dissipata: sic faciā tibi. Dissipatus eris mons seyr ⁊ idumea ois. ⁊ sciēt qa ego dñs.

Et tu fili hois ꝓphā ℣ XXXVI sup mōtes isrl ⁊ dices. Montes isrl audite ꝟbū dñi. Hec dicit dñs ꝛeus Eo q dixerit inimic⁹ ꝛe vo⁹ euge altitudies sempiēne i hēditatē date sūt nob: ꝓpterea vaticinare. ⁊ dic. Hec dic dñs ꝛe⁹. Propēea q ꝛe solati estis ⁊ pculcati p circuitū. ⁊ facti i hēditatē reliq̄s gētib⁹. ⁊ ascēdistis sup labiū lingue ⁊ oꝓbriū ꝓpli: ꝓpterea mōtes isrl audite ꝟbū dñi dei. Hec dic dñs ꝛe⁹ mōtib⁹ ⁊ collib⁹ torrētib⁹ vallibusq; ⁊ ꝛeserti⁹ parietinis ⁊ vrbib⁹ ꝛelict⁹ q̄ ꝛepopulate sūt. ⁊ subsannate a reliq̄s gētib⁹ p circuitū. Propēea hec dic dñs ꝛe⁹. Nūm i igne zeli mei locutus sū ꝛe reliq̄s gētib⁹ ⁊ ꝛe idumea vniūsa: q̄ ꝛeddiderūt ērā meā sibi i hēditatē cū gaudio ⁊ toto corde ⁊ ex aio. ⁊ eiecerūt eā ut vastarent: idcirco vaticinare sup̄r humū isrl: ⁊ dices mōtib⁹ ⁊ collib⁹ iugis ⁊ vallib⁹. Hec dic dñs ꝛe⁹. Ecce ego i zelo meo ⁊ i furore meo locutus sū: eo q confusionē gentiū sustinueriti. Idcirco hec dic dñs ꝛe⁹. Ego leuaui manū meā ut gētes que in circuitu vro sūt ipse confusionē suā portēt: vos aut mōtes isrl ramos vros germinet ⁊ fructū vrm afferat ppło meo isrl. Propr. n. ē ut veniat. Auia ecce ego ad vos. ⁊ conuertar ad vos. ⁊ arabimi ⁊ accipiet semētē. ⁊ multiplicabo in vobis hoies cēmq; domum isrl. Et habitabūt ciuitates. ⁊ ruinosa instaurabunt. ⁊ replebo vos hoibus ⁊ iumētis ⁊ multiplicabunt ⁊ crescēt. Et habitare vos faciā sicut a pncipio: bonisq; vobis dabo maioribus q̄ habuistis ab initio. ⁊ scietis quia ego dñs. Et adducā sup vos hoies ppłm meū isrl. ⁊ ꝛeditabūt te. Et eris eis in ꝛeditatē ⁊ non addes vltra ut absq; eis sis. Hec dicit dñs ꝛeus. Pro eo q dicūt ꝛe vobis: ꝛenoxatrix hoiuz es ⁊ suffocās gētē tuā: propēea hoies nō comedes āpli⁹. ⁊ gētē tuā nō necabis vltra ait dñs ꝛe⁹. Nec auditā faciā i te ampli⁹ confusionē gētiū. ⁊ oꝓbriū ppłoꝝ neq; portabis. ⁊ gētē tuā nō amittes ampli⁹ ait dñs ꝛeus. Et factū ē ꝟbū dñi ad me dicēs. Fili homis dom⁹ isrl habitauerūt in humo sua: ⁊ polluerunt eam in vijs suis ⁊ in studijs suis. Juxta imūdiciā menstruate facta ē via coꝝ coꝝ me. ⁊ effudi indignationē meā sup eos p sangaine quē fuderūt sup terrā. Et i idolis suis polluerūt eā. ⁊ dispsi eos i gētes. ⁊ ventilati sūt in ēras. Juxta vias eox ⁊ adinuentiōes eox iudicaui eos. Et ingressi sūt ad gētes ad q̄s introierūt. ⁊ polluerūt nomē scīm meū: cū dicerēt ꝛe eis. ꝓplus dñi iste est. ⁊ ꝛe terra eiꝰ egressi sūt. Et pperci nomi scō meo: qō polluerat dom⁹ isrl in gentib⁹ ad quas ingressi sūt. Idcirco dices domui isrl. Hec dic dñs ꝛe⁹. Nō ꝓpter vos ego faciā dom⁹ isrl. s ꝓpter nomē sanctū meū qō polluistis in gentibus ad q̄s intrastis. Et sanctificabo nomen meū magnū qō pollutū est inē gētes: qō polluistis i medio eox: ut sciāt gētes qa ego dñs ait dñs exercituū. cū sanctificatus fuero in vobis coꝝ eis. Tollā quippe vos ꝛe gentibus ⁊ cōgregabo vos ꝛe vniuersis ēris. ⁊ adducam vos in terrā vram. Et effundam sup vos aquā mundā ⁊ mūdabimi ab oibus inquinamentis vris. ⁊ ab vniūsis idolis vris mūdabo vos. Et dabo vobis coꝛ nouū. ⁊ spiritū nouū

ponã in medio vri. Et auferã cor lapideũ de carne vra. & dabo vob cor carneũ. & spm meũ ponã in medio vri. Et faciã ut in pceptis meis ambuletis. & iudicia mea custodiatis & operemini. Et habitabitis in era quã dedi patribus vris. & eritis mihi in pplm. & ego ero vob in deũ. Et saluabo vos ex vniũsis inquinamentis vris. & vocabo frumẽtũ & multiplicabo illud. & nõ iponã vob famẽ. Et multiplicabo fructũ ligni & genimina agri: ut nõ portetis vltra opprobriũ famis in gẽtib⁹. Et recordabimini viaꝝ vraꝝ pessimarũ studiozũqꝫ nõ bonoꝝ. & displicebũt vobis iniquitates vre & scelera vra. Nõ propter vos ego faciã: ait dns de: notũ sit vob. Cõfundimini & erubescite sup vijs vris domus isrl. Hec dicit dns de. In die q mundauero vos ex oib⁹ iniquitatib⁹ vris. & habitari fecero vrbes. & instaurauero ruinosa. & era deserta fuerit exculta. q quondã erat desolata in oculis oĩs viator⁹ dicẽt. Terra illa inculta facta ẽ ut hortꝰ voluptatis. & ciuitates deserte & destitute atqꝫ suffosse munite sederũt. Et sciẽt gẽtes qcũqꝫ derelicte fuerint in circuitu vro: qa ego dns edificaui dissipata. & plãtauiqꝫ iculta ego dns locutus sim & fecerim. Hec dic dns deus. Adhuc in hoc inueniẽt me dom⁹ isrl ut faciam eis. Multiplicabo eos sic gregem hoiuz ut gregẽ scm: ut gregẽ irlm in solẽnitatibus eius. Sic erũt ciuitates deserte plene gregib⁹ hoiuz. & sciẽt qa ego dns.

XXXVII

Facta ẽ sup me manus dni. & eduxit me in spũ dni. & dimisit me in medio cãpi q erat plenus ossib⁹. & circũduxit me p ea in gyro. Erãt aũt multa valde sup faciẽ cãpi: siccaqꝫ vehemẽter. Et dixit ad me. Fili hois putas ne viuẽt ossa ista? Et dixi. Dne deus tu nosti. Et dixit ad me. Vaticinare de ossib⁹ istis. Et dices eis: Ossa arida: audite vbũ dni. Hec dicit dns de ossib⁹ his. Ecce ego intromittã in vos spm & viuetis. & dabo sup vos neruos. & succrescẽ faciã sup vos carnes. & supertẽdã in vobis cutẽ. & dabo vob spm & viuetis. & scietis qa ego dns. Et pphetaui sicut pceperat mihi. Factꝰ ẽ aũt sonꝰ pphetãte me. & ecce cõmotio. Et accesserũt ossa ad ossa: vnũqqꝫ ad iũcturã suã. Et vidi. & ecce sup ea nervi & carnes ascẽderũt. & extẽta ẽ in eis cutis desup. & spm non habebãt. Et dixit ad me. Vaticinare ad spm: vaticinare fili hominis. & dices ad spiritũ. Hec dicit dns de. A qtuor ventis veni spũs. & insuffla sup interfectos istos. & reuiuiscãt. Et pphetaui sicut pceperat mihi. Et ingressus ẽ in ea spũs. & reuixerũt: steterũtqꝫ sup pedes suos exercit⁹ grãdis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hois: ossa hec vniũsa domus isrl ẽ. Ipsi dicũt. Aruerunt ossa nra. & pijt spes nra. & absciſi sumus. Propterea vaticinare. & dices ad eos. Hec dicit dns de. Ecce ego aperiã tumulos vros & educã vos de sepulchris vris & pplm me⁹. & inducã vos in erã isrl. Et scietis qa ego dns cũ aperuero sepulchra vra. & eduxero vos de tumulis vestris pplm meus. & dedero spm meũ in vobis & vixeritis. Et requiescere vos faciam super humũ vestrã. & scietis qa ego dns locutus sum. & feci ait dns deus. Et factus ẽ sermo dni ad me dicẽs. Et tu fili hois sume tibi lignũ vnũ. & scribe sup illud iude & filios isrl socijs eius. Et tollet lignũ alterũ. & scribe super illud ioseph lignũ effraim. & cuncte dom⁹ isrl sociozũqꝫ eius. Et adiunge illa vnũ ad alterũ tibi in lignũ vnũ. & erunt in vnionẽ in manu tua. Cum autẽ dixerint ad te filij pplⁱ tui loquẽtes nõne indicas nobis qd hec tibi velis Loquer ad eos. Hec dic dns de. Ecce ego assumã lignũ ioseph qd est in manu effraim & tribus israel q sũt ei adiũcte. & dabo eas pariter cũ ligno iuda & faciã eas in lignũ vnũ: & erũt vnũ in manu ei⁹. Erũt aũt ligna sup q scripseris in manu tua in oculis eorũ. & dices ad eos. Hec dicit dns de. Ecce ego assumã filios israel de medio nationũ ad qs abierũt & cõgregabo eos vndiqꝫ & adducã eos ad bumũ suã. Et faciã eos gentẽ vnã in terra in mõtibus israel. & rex vnus erit omnib⁹ imperãs Et non erũt vltra due gentes: nec diuidẽt amplius in duo regna. Necqꝫ polluent vltra in idolis suis & abhoiationib⁹ suis & cũctis iniquitatib⁹ suis. & saluos eos faciã de vniũsis sedibus suis in qb⁹ peccauerũt. & emũdabo eos Et erũt mihi pplus. & ego ero eis deus. & serv⁹ meus dauid rex super eos. & pastor vnus erit oĩuz eorũ. In iudicijs meis ambulabũt. & mãdata mea custodiẽt & facient ea. Et habitabunt super terrã quã dedi seruo meo iacob in qua habitauerũt patres vri. & habitabũt in eam ipsi & filij eorũ & filij filiorũ eor vsqꝫ in sempiternũ. & dauid serv⁹ me⁹ princeps eorũ in perpetuum. Et percutiã illis fedus pacis: pactum sempiternum erit eis. Et fundabo eos &

multiplicabo. ⁊ dabo scificationē meā i me
dio eoꝝ in ꝓpetuū. Et erit tabernaculū meū
i eis ⁊ ero eis ds̄. ⁊ ipsi erūt mihi ꝓplus. Et sciēt
gētes ꝙa ego dns̄ scificator isrl. cū fuerit sci
ficatio mea in medio eorum in ꝓpetuum.

ET factus ē sermo dñi XXXVIII
ad me dicēs. Fili hois pone faciē tuā
sup gog ⁊ terrā magog ꝓncipē capitis
mosoch ⁊ thubal. ⁊ vaticinare sup eo ⁊ dices
ad eū. Hec dic dns̄ deus. Ecce ego ad te gog
ꝓncipē capitis mosoch ⁊ thubal. Et circūagā
te ⁊ ponā frenū in maxillis tuis. ⁊ educā te
cū exercitū tuū. eqs ⁊ eqtes vestitos loriq
vniuersos. multitudinē magnā bastā ⁊ clyꝑ
peū arripientiū ⁊ gladiū. Perse ethiopes ⁊ li
byes cum eis: cōs scutati ⁊ galeati. Gomer ⁊
vniuersa agmina ei⁹. dom⁹ thogorma latera
aq̄lonis ⁊ totū robur ei⁹ populiq̄ multi tecū.
Prepara ⁊ instrue te ⁊ cūm multitudinē tuā
q̄ coacervata ē ad te. ⁊ esto eis i p̄ceptū. p⁹
dies multos visitaberis. In nouissimo annoꝝ
venies ad trā q̄ reuersa ē a gladio ⁊ ꝯgrega
ta ē de ꝓplis multis. ad mōtes isrl. q̄ fuerūt de
serti iugiē. Hec de ꝓplis educta ē ⁊ habitabūt
in ea ꝑfidenter, vniūsi. Ascēdes aūt q̄si tēpe
stas venies ⁊ quasi nubes ut operias trā. tu ⁊
oia agmina tua ⁊ ꝓplī multi tecū. Hec dicit
dns̄ deus. In die illa ascēdēt sermones super
cor tuū. ⁊ cogitabis cogitationē pessimam ⁊
dices. Ascēdā ad trā absq̄ muro: venīā ad
q̄escētes habitātes q̄ secure. Hi oēs habitant
sine muro: vectes ⁊ portā nō sūt eis. Ut viri
pias spolia ⁊ iuadas p̄dā: ut iferas manū tuā
sup eos q̄ deserti fuerant ⁊ postea restituti ⁊
sup ꝓplm q̄ ē cōgregat⁹ ex gētib⁹ q̄ possidere
cepit ⁊ eē habitator⁹ umbilici trē. Saba ⁊ ve
dan ⁊ negociatores tharsis ⁊ oēs leones ei⁹
dicent tibi. Nūquid ad sumēda spolia tu ve
nis? Ecce ad diripiēdā p̄dā cōgregasti mul
titudinē tuā: ut tollas argētū ⁊ aurū: aufe
ras supellectilē atq̄ subam. ⁊ diripias ma
nubias infinitas. Propterea vaticinare fili ho
minis. ⁊ dices ad gog. Hec dicit dns̄ deus.
Nūq̄d nō in die illo cū habitauerit ꝓplus me⁹
isrl ꝑfidēter scies ⁊ venies de loco tuo a latera
bus aquilonis tu ⁊ ꝓplī multi tecū: ascēsores
equoꝝ vniuersi. cet⁹ magn⁹ ⁊ exercitus ve
mens. ⁊ ascēdes sup ꝓplm meū isrl. q̄si nubes
ut operias trā. In nouissimis diebus eris. ⁊
adducā te sup terrā meā: ut sciāt gētes me
cū scificet⁹ fuero i te i oculis eoꝝ o gog. Hec
dic dns̄ deus. Tu q̄ ille es de q̄ locutus sū in
dieb⁹ antiq̄s i manu seruoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ isrl
q̄ ꝓphetauerūt i dieb⁹ illoꝝ tēpoꝝ. ut adducerem te sup eos. Et erit i die illa. i die aduēt⁹
gog sup trā isrl. ait dns̄ deus: ascēdet indignatio mea in furore meo ⁊ i ẓelo meo. In igne
ire mee locut⁹ sū. ꝙa in die illa erit cōmotio
magna sup trā isrl. ⁊ cōmouebuntur a facie
mea pisces mar̄ ⁊ volucres celi ⁊ bestie agri ⁊
oē reptile q̄ mouet sup humū. cūctiq̄ homines
q̄ sūt sup faciē trē. Et subuertēt mōtes ⁊ ca
dent sepes. ⁊ omis murus corruet in terrā. Et
cōnocabo aduersus eū i cūctis mōtib⁹ meis
gladiū ait dns̄ deus. Gladi⁹ vni⁹ cui⁹q̄ in fra
trē suū diriget. Et iudicabo eum pestē ⁊ san
guine ⁊ imbre vehemēti ⁊ lapidib⁹ imbrīs.
Ignē ⁊ sulphur pluā sup eū ⁊ super exercitū
ei⁹. ⁊ sup ꝓplos multos q̄ sūt cum eo. Et ma
gnificabor ⁊ scificabor. ⁊ notꝰ ero in oculis
multarum gentium. ⁊ scient quia ego dns̄.

XXXIX
TU aūt fili hois vaticinare adūsū gog. ⁊ dices. Hec dic
dns̄ deus. Ecce ego sup te gog ꝓncipē
capitis mosoch ⁊ thubal: ⁊ circūagam te ⁊
educā te. ⁊ ascēdere te faciā de lateribus aquilonis. ⁊ adducā te sup mōtes isrl. Et percutiā
arcū tuū i manu sinistra tua. ⁊ sagittas tuas
de manu dextera tua deiciā. Sup mōtes isrl
cades tu ⁊ oia agmina tua ⁊ ꝓplī q̄ sūt tecū.
Feris. auibus. oiq̄ volatili celi ⁊ bestiis terre
dedi te ad devorandū. Sup faciē agri cades
ꝙa ego locut⁹ sum. ait dns̄ deus. Et immittam
ignē in magog ⁊ in his q̄ habitāt i insulis cōfidenter. ⁊ sciēt ꝙa ego dns̄. Et nomē sanctū
meū notū faciā in medio ꝓpli mei isrl. ⁊ non
polluā nomē scīm meū amplius. ⁊ sciāt gentes
ꝙa ego dns̄ deus scūs isrl. Ecce venit. ⁊ factū
ē ait dns̄ deus. Hec ē dies de q̄ locut⁹ sū. Et
egrediēt habitatores de civitatib⁹ isrl. ⁊ succēdēt ⁊ cōburēt arma clypeū ⁊ hastas. arcum ⁊
sagittas ⁊ baculos manuū ⁊ cōtos. ⁊ succēdēt ea igni septē ānis. Et nō portabunt ligna
de regiōib⁹ neq̄ succidēt de saltib⁹: quīa arma
succēdēt igni ⁊ despabūt eos q̄b⁹ p̄de fuerāt
⁊ diripient vastatores suos. ait dns̄ deus. Et
erit i die illa dabo gog locū nobilē sepulchri
i isrl. vallē viatoꝝ ad orientē mar̄. q̄ obstupescere faciet p̄tereuntes. Et sepelient ibi gog ⁊
oēm multitudinem eius. ⁊ vocabitur vallis

multitudis gog. ⁊ sepelient eos dom⁹ isr̃l. ut
mũdẽt ẽrã septẽ mẽsibus. Sepelict autem eũ
ois pp̃l's ẽre. ⁊ erit eis noiata dies i q̃ glificatus sũ ait dñs ɔe⁹. ⁊ viros iugit̃ cõstituent
lustrãtes ẽrã. q̃ sepeliãt ⁊ req̃rãt eos q̃ remã
serãt sup faciẽ terre. ut emũdẽt eã. Post mẽses
aũt septẽ querẽ incipiẽt. ⁊ circuibũt pagrantes ẽrã. Cũq; viderint os bois. statuẽt iuxta
illud titulũ: donec sepeliãt illud pollinctores
in valle multitudinis gog. Nomẽ aũt ciuitatis amona. ⁊ mũdabũt ẽrã. Tu q̃ fili bois hẽ
dicit dñs ɔe⁹. Dic oi volucri ⁊ vniũsis auibus
cũctisq; ẽstijs agri. Cõuenite ⁊ ꝓperate: cõ
currite vndiq; ad victimã meã quã ego imolo vobis. victimã grãdẽ sup mõtes isr̃l. ut comedatis carnes ⁊ bibat̃ sanguinem. Carnes
fortiũ comedet̃. ⁊ sanguinẽ ꝓncipũ ẽre bibet̃
arietũ ⁊ agnoꝝ ⁊ hircoꝝ taurozũq; ⁊ altiliũ
⁊ pinguiũ oiuz. Et comedet̃ adipẽ i saturitatem. ⁊ bibet̃ sanguinẽ i ebrietatẽ ɔe victimã
quã ego imolaui vob. ⁊ saturabimi sup mẽsã
meã ɔe equo ⁊ ɔe equite fortι. ⁊ ɔe vniuersis
virj bellatorib⁹ ait dñs ɔe⁹. Et ponã gloriam
meã in gẽtib⁹: ⁊ videbũt cẽs gẽtes iudiciũm
meũ q̃ fecerim: ⁊ manũ meã quã posuerim
sup eos. ⁊ sciẽt dom⁹ isr̃l q̃a ego dñs ɔe⁹ eoꝝ
a die illa ⁊ ɔeinceps. Et sciẽt gẽtes q̃m i ira
q̃tate sua capta sit dom⁹ isr̃l. ⁊ ꝙ ɔereliq;rint
me ⁊ abscõderim faciẽ meã ab eis ⁊ tradiderim
eos i manus hostiũ. ⁊ ceciderint i gladio vniuersi. Juxta imũdiciã eoꝝ ⁊ scelus feci eis. ⁊
abscondi faciẽ meã ab illis. Propẽea hec dicit
dñs ɔe⁹. Nũc reducam captiuitatẽ iacob. ⁊
miserebꝛ oiꝭ dom⁹ isr̃l. Et assumã ẽlũ pro
noie scõ meo. ⁊ portabũt cõfusionẽ suã ⁊ cẽm
ꝓuaricationẽ quã ꝓuaricati sũt i me: cũ habitauerint i ẽra sua ꝓfidenẽ neminẽ formidãtes.
⁊ reduxero eos ɔe pp̃lis. ⁊ ꝙgregauero ɔe terris inimicoꝝ suoꝝ. ⁊ scificat⁹ fuero i eis i oculis gentiũ plurimaꝝ. Et sciẽt q̃a ego dñs ɔe⁹
eoꝝ eo q̃ trãstuleri eos i natiões. ⁊ ꝙgregauerim eos sup ẽrã suam. ⁊ non ɔereliquerim
quẽq; ex eis ibi. Et nõ abscondã vltra faciem
meam ab eis: eo q̃ effuderim spiritũ meum
sup cẽm domũ isr̃l. ait dñs ɔe⁹. XL

IN vigesimo q̃nto ãno trãsmigratiõis
nr̃e in exordio ãni ɔecia mẽsis. q̃rto ɔecimo ãno post̃q̃ ꝑcussa ẽ ciuitas: i ipsa
hac die facta ẽ sup me manus dñi. ⁊ adduxit
me illuc i visiõib⁹ dei. Adduxit me i ẽrã isr̃l
⁊ dimisit me sup mõtẽ excelsũ nimis: sup quẽ
erat q̃si edificiũ ciuitatis ꝙgẽt̃ ad austr̃. ⁊ itro
duxit me illuc. Et ecce vir cui⁹ erat spẽs quasi
spẽs ær. ⁊ funicul⁹ lineꝰ i mãu ei⁹. ⁊ calamus
mẽsure i mãu ei⁹. Stabat ãt i porta. ⁊ locut⁹
ẽ ad me idẽ vir. Fili hois. vide oculis tuis ⁊
auribꝰ tuis audi. ⁊ põe cor tuũ i oia q̃ ego ostẽdã tibi. q̃a ut oñdãt tibi adducti⁹ es huc. Annũcia oia q̃ tu vides domui isr̃l. Et ecce murꝰ
foris ⁊ circuitu dom⁹ vndiq;. ⁊ i mãu viri
calam⁹ mẽsure sex cubitoꝝ ⁊ palmo. Et mẽt⁹
ẽ latitudinẽ edificij calão vno. altitudinẽ q̃
calamo vno. Et venit ad portã q̃ respiciebat
viã orientalẽ. ⁊ ascẽdit p gͣdꝰ ei⁹. Et mẽsus ẽ li
mẽ porte calamo vno latitudinẽ. id est limẽ
vnũ calamo vno i latitudie. ⁊ thalamũ vno
calamo i lõgũ. ⁊ vno calão i latũ: ⁊ inẽ thalamos q̃q; cubitos. ⁊ limẽ porte iux̃ vestibulũ porte itrisec⁹ calão vno. Et mẽt⁹ ẽ vestibulũ porte octo cubitoꝝ. ⁊ frõtẽ ei⁹ duob⁹ cubit̃.
Vestibulũ ãt porte erat itrisec⁹. Porro thalami porte ad viã orientalẽ tres hinc ⁊ tres inde:
mẽsura vna trium ⁊ mẽsura vna frõtiũ ex vtraq;
pte. Et mẽt⁹ ẽ latitudinẽ limẽnis porte ɔecem
cubitoꝝ. ⁊ lõgitudinẽ porte tredeci cubitoꝝ
⁊ marginẽ añ thalamos cubiti vni⁹. ⁊ cubit⁹
vn⁹ finis vtriq;. Thalãi ãt sex cubitoꝝ erãt
hinc ⁊ inde. Et mẽsus est portã a tecto thalami vsq; ad tectũ ei⁹. latitudinẽ vigintiq;q̃
cubitoꝝ: ostiũ cõtra ostiũ. Et fecit frontes p
sexaginta cubitos. ⁊ ad frontẽ atrium porte
vndiq; p circuitũ. ⁊ añ faciẽ porte q̃ pertingebat vsq; ad faciem vestibuli porte interioꝛ
q̃nquaginta cubitos. ⁊ fenestras obliquas i
thalamis ⁊ in frontib⁹ eoꝝ: que erant intra
portã vndiq; p circuitũ. Similiẽ aũt erãt ⁊
in vestibulis fenestre per gyrũ intrinsecus. ⁊
añ frontes pictura palmarũ celata. Et eduxit me ad atriũ exteri⁹. ⁊ ecce gaçophylatia
⁊ pauimẽtũ stratũ lapide in atrio p circuitũ
Triginta gaçophilatia in circuitu pauimẽti
⁊ pauimentũ in fronte portarũ ſm longitudinem portarũ erat inferius. Et mẽsus ẽ latitudinem a facie porte inferioris vsq; ad frõtem atrij interioris extrinsecus: centũ cubitos ad orientẽ ⁊ aquilonẽ. Portam vero que
respiciebat viã aquilonis atrij exteriοris mẽsus est. tam in longitudine q̃ in latitudine. ⁊
thalamos eius tres hinc ⁊ tres inde. ⁊ frontem eius ⁊ vestibulum eius scõm mẽsuram

porte priorꝭ: q̃ nq̃ginta cubitoꝝ lõgitudinẽ ei⁹ 7 latitudinẽ vigintiq̃nq; cubitorũ. Fenestre aũt eius 7 vestibulũ 7 sculpture ꝑm mensurã porte q̃ respiciebat ad oriẽtẽ. 7 septẽ graduũ erat ascẽsus eius. Et vestibulũ añ eã. 7 porta atrij interioꝝ ꝯ portã aq̃lonis 7 orientalẽ. Et mẽsus ẽ a porta vsq; ad portã centũ cubitos. Et eduxit me ad viã australẽ. 7 ecce porta q̃ respiciebat ad austrũ. Et mẽsus ẽ frontẽ ei⁹. 7 vestibulũ ei⁹ iuxt mẽsuras supiozes. 7 fenestras ei⁹ 7 vestibula i circuitu sic fenestras ceteras: q̃ nq̃ginta cubitoꝝ lõgitudine. 7 latitudine vigintiq̃nq; cubitoꝝ. 7 in gdib⁹ septẽ ascendebat ad eã. Et vestibulũ añ fozes eius. 7 celate palme erãt vna hinc. 7 altera inde in fronte ei⁹. 7 porta atrij interioꝝ i via australi Et mẽsus ẽ a porta vsq; ad portã i via australi centũ cubitos. Et introduxit me i atriũ iterius ad portã australẽ. 7 mẽsus ẽ portã iuxta mẽsuras supiozes thalamũ ei⁹. 7 frontẽ eius 7 vestibulũ ei⁹ bisdẽ mẽsurꝭ. 7 fenestras ei⁹ 7 vestibulũ ei⁹ i circuitu q̃ nq̃ginta cubitos lõgitudinis. 7 latitudinis vigintiq̃nq; cubitos 7 vestibulũ ꝑ gyrũ lõgitudie vigintiq̃nq; cubitorũ. 7 latitudine q̃nq; cubitoꝝ. Et vestibulũ ei⁹ ad atriũ exteri⁹. 7 palmas ei⁹ i frõte. 7 octo grad⁹ erãt q̃b⁹ ascẽdebat ꝑ eã. Et introduxit me i atriũ interi⁹ ꝑ viã oriẽtalẽ. 7 mẽsus est portã ꝑm mẽsuras supiozes thalamũ ei⁹ 7 frõtẽ ei⁹ 7 vestibulũ ei⁹ sicut supꝰ. 7 fenestras ei⁹ 7 vestibula i circuitu lõgitudine q̃nq̃ginta cubitoꝝ 7 latitudinẽ vigintiq̃nq; cubitoꝝ. 7 vestibulũ ei⁹ id ẽ atrij exteriorꝭ 7 palme celate i fronte ei⁹ hinc 7 inde. 7 i octo grad⁹ ascẽsus ei⁹. Et introduxit me ad portã q̃ respiciebat ad aquilonẽ. Et mẽsus ẽ ꝑm mensuras supiozes thalamũ ei⁹ 7 frontẽ ei⁹ 7 vestibulũ ei⁹ 7 fenestras ei⁹ ꝑ circuitũ longitudine q̃nq̃ginta cubitorũ 7 latitudine vigintiq̃nq; cubitoꝝ. 7 vestibulũ eius respiciebat ad atriũ exteri⁹ 7 celatura palmarũ i fronte ei⁹ hinc 7 inde. 7 in octo grad⁹ ascẽsus ei⁹. 7 ꝑ singula gaçophylatia ostiũ i frontib⁹ portaꝝ ibi lauabãt holocaustũ. Et in vestibulo porte due mẽse hinc 7 due mẽse inde: ut immolet sup eas holocaustũ 7 prõ pctõ 7 ꝑ vẽcto. Et ad latus exterius qõ ascẽdit ad ostiũ porte que ꝓgit ad aquilonẽ due mẽse. 7 ad latus alterũ añ vestibulũ porte due mẽse. Quatuor mẽse hinc. 7 quatuor mẽse inde: ꝑ latera porte octo mense erãt: sup q̃s immolabãt. Quatuor autẽ mẽse ad holocaustũ ex lapidib⁹ q̃dris extructe longitudine cubiti vni⁹ 7 dimidij. 7 latitudine cubiti vni⁹ 7 dimidij. 7 altitudine cubiti vni⁹: sup q̃s ponant vasa in q̃bus immolat holocaustũ 7 victima. Et labia earũ palmi vnius: reflexa intrinsec⁹ ꝑ circuitũ. Sup mẽsas aũt carnes oblatiõis. Et extra portã interiorem gaçophylatia cantoꝝ i atrio interiori qõ erat in latere porte respicient ad aquilonẽ 7 facies eoꝝ ꝯ viã australẽ: vna ex latere porte orientalis q̃ respiciebat ad viã aq̃lonis. Et dixit ad me. Hoc ẽ gaçophylatiũ qõ respicit viã meridianã sacerdotũ q̃ excubãt in custodijs templi: porro gaçophylatiũ quod respicit ad viã aq̃lonis sacerdotũ erit q̃ excubãt ad ministeriũ altaris. Isti sũt filij sadoch q̃ accedũt ex filijs leui ad dñm: ut ministrent ei. Et mẽsus ẽ atriũ lõgitudine centũ cubitorũ 7 latitudine centũ cubitoꝝ ꝑ quadrũ. 7 altare ante faciẽ tẽpli. Et introduxit me i vestibulum templi. 7 mensus est vestibulũ quinq; cubitis hinc. 7 quinq; cubitis inde. 7 latitudinem porte trium cubitoꝝ hinc 7 trium cubitorum inde longitudinẽ aut ẽ vestibuli viginti cubitorũ 7 latitudinẽ vndecim cubitorũ. Et octo gradib⁹ ascendebat ad eã. 7 colũne erãt in frontibus vna hinc 7 altera inde. XLI

Et introduxit me in tẽplũ. 7 mẽsus ẽ frõtes sex cubitos latitudinis hinc 7 sex cubitos latitudinis inde latitudinẽ tabnaculi. Et latitudo porte vicẽ cubitoꝝ erat. 7 latera porte q̃nq; cubiti hic. 7 q̃nq; inde. Et mẽsus ẽ longitudinẽ ei⁹ q̃draginta cubitorũ. 7 latitudinẽ viginti cubitorũ. Et introgressus intrinsec⁹ mẽsus ẽ i fronte porte duos cubitos. 7 portã sex cubitoꝝ. 7 latitudinem porte septẽ cubitoꝝ. Et mẽsus est longitudinẽ eius viginti cubitoꝝ. 7 latitudinẽ ei⁹ viginti cubitorũ ante faciem tẽpli. Et dixit ad me. Hoc est sanctũ sanctorũ. Et mensus ẽ parietem domꝰ sex cubitorũ. 7 latitudinẽ lateris q̃tuor cubitoꝝ: vndiq; ꝑ circuitũ domꝰ. Latera aũt lat⁹ ad lat⁹: bis triginta atriũ. Et erãt eminẽtia q̃ ingrederẽt ꝑ parietẽ domus in lateribꝰ ꝑ circuitũ ut cõtinerẽt. 7 nõ attingerent parietẽ tẽpli. Et platea erat i rotundũ ascendẽs sursũ ꝑ cochleã. 7 i cenaculũ tẽpli referebat ꝑ gyrũ. Idcirco latius erat tẽplũ in supiozibus. 7 sic ꝑ inferiozib⁹ ascendebat

ad supioza. ⁊ in mediũ. Et vidi in domo altitudinẽ p circuitũ fũdata latera ad mensurã calami sex cubitoꝝ spatio. ⁊ latitudinẽ p parietẽ later⁊ forinsecus ąnq; cubitoꝝ. Et erat interioꝝ dom⁹ in lateribꝫ dom⁹. Et inẽ gaçophylatia latitudinẽ viginti cubitoꝝ in circuitu domus vndiq;. Et ostiũ lateris ad ozonem ostiũ vnũ ad viã aąlõis. ⁊ ostiũ vnũ ad viã australẽ. ⁊ latitudinẽ loci ad ozationẽ ąnq; cubitoꝝ ĩ circuitu. Et edificiũ qđ erat sepatũ ꝑ sũq; ad viã respiciẽtẽ ad mare latitudinis septuaginta cubitoꝝ paries aũt edificij ąnq; cubitoꝝ latitudinis p circuitũ. ⁊ longitudo eius nonaginta cubitoꝝ. Et mẽsus ẽ domus longitudinẽ centũ cubitoꝝ. ⁊ qđ sepatũ erat edificiũ ⁊ parietes ei⁹ lõgitudinis centũ cubitoꝝ. Latitudo aũt añ faciẽ dom⁹. ⁊ ei⁹ qđ erat sepatũ ꝑ orientẽ centũ cubitoꝝ. Et mẽsus ẽ lõgitudinẽ edificij ꝑ faciẽ ei⁹ qđ erat sepatũ ad vozũ vectxecas ex vtraq; pte centũ cubitoꝝ. ⁊ tẽplũ interi⁹. ⁊ vestibula atrij limina ⁊ fenestras obliq; vectxecas ĩ circuitu p tres ptes ꝑ vnuscuiꝫq; limẽ stratũq; ligno p gyrũ i circuitu. Terra ãt vsq; ad fenestras ⁊ fenestre clause sup ostia. ⁊ vsq; ad domũ interioꝝ ⁊ forinsecus ⁊ cẽm parietẽ in circuitu intrinsecus ⁊ forinsecus ad mensurã. ⁊ fabre facta cherubin ⁊ palme. Et palma inter cherub ⁊ cherub. Duasq; facies habebat cherub: faciẽ homis iuxta palmã ex hac parte. ⁊ faciẽ leonis iuxta palmã ex alia parte expeskam. Per cm domũ i circuitu vẽ ęra vsq; ad superioꝛẽ ptẽ cherubin ⁊ palme celate erãt in pariete tẽpli. Limẽ q̃drãgulũ. ⁊ facies sanctuarij aspect⁹ ꝑ aspectũ. Altaris lignei triũ cubitoꝝ altitudo. ⁊ longitudo ei⁹ duoꝝ cubitoꝝ ⁊ anguli eius ⁊ lõgitudo ei⁹ ⁊ parietes eius lignei. Et locut⁹ est ad me. Hec ẽ mẽsa coꝛã dño. Et duo ostia erãt i tẽplo ⁊ i sanctuario ⁊ i duob⁹ ostijs ex vtraq; pte bina erãt ostiola q̃ in se inuicẽ plicabant. Bina. n. ostia erãt ex vtraq; pte ostiozũ. Et celata erãt in ipsis ostijs tẽpli cherubin ⁊ sculptura palmarũ: sic in parietibus q̃ exẽssa erãt. Lobrem ⁊ grossioza erant ligna in vestibuli fronte forinsec⁹ super que fenestre oblique ⁊ similitudo palmarũ hĩc atq; inde i humerulis vestibuli ꝑm latera dom⁹ latitudinẽq; parietũ.

Et duxit me i atriũ exte- XLII
rius p viã ducentẽ ad aquilonẽ. Et

induxit me in gaçophylatiũ qđ erat cõtra separatũ edificiũ. ⁊ cõtra edẽ vergentẽ ad aąlonẽ in facie lõgitudinis centũ cubitos ostij aquilonis. ⁊ latitudinis ąnq̃ginta cubitos ꝑ viginti cubitos atrij interioꝛ. ⁊ ꝑ pauimẽtũ stratũ lapide atrij exterioꝛ: vbi erat porticus iũcta porticui triplici. Et ante gaçophylatia ambulatio vẽcem cubitoꝝ latitudinis ad interioza respiciens vie cubiti vni⁹. Et ostia earũ ad aquilonẽ vbi erãt gaçophilatia in superioribus humilioza: quia supportabãt porticus que ex illis eminebãt ve inferioꝛibꝫ. ⁊ ve medijs edificij. Tristega eni erãt. ⁊ nõ habebant colũnas sicut erãt colũne atrioꝝ. Propterea eminebãt ve inferioꝛibus ⁊ ve medijs a terra cubit⁹ ąnq̃ginta. Et gibbus exterioꝛ ꝑm gaçophylatia que erãt i via atrij exterioꝛis ante gaçophylatia. Longitudo ei⁹ ąnq̃ginta cubitoꝝ: ęa longitudo erat gaçophylatioꝝ atrij exterioꝛ ąnq̃ginta cubitoꝝ. ⁊ lõgitudo aũ faciẽ templi centũ cubitoꝝ. Et erat subter gaçophylatia ꝟ introitus ab oziẽte ingredientiũ in ea ve atrio exterioꝛi in latitudine pteriboli atrij. qđ erat ꝑ viã orientalẽ in faciem edificij sepati. Et erãt ante edificiũ gaçophylatia. ⁊ via añ faciẽ eoꝝ iuxta similitudinẽ gaçophylatioꝝ q̃ erãt in via aquilonis. Scõm longitudinẽ eoꝝ sic ⁊ latitudo eoꝝ. ⁊ ois introitus eoꝝ ⁊ similitudines ⁊ ostia eoꝝ ꝑm ostia gaçophylatioꝝ q̃ erãt in via respicie nte ad nothũ. Ostiũ i capite vie q̃ via erat añ vestibulũ sepatũ p viã orientalẽ ingrediẽtibus. Et dixit ad me. Gaçophylatia aquilonis ⁊ gaçophylatia austri q̃ sũt ante edificiũ separatũ ꝟ sũt gaçophylatia scã: in quib⁹ vescunt sacerdotes q̃ appropinquãt ad dñm in scã scoꝝ. Ibi ponẽt scã scoꝝ. ⁊ oblationẽ pro pctõ ⁊ p delicto. Locus. n. sanct⁹ ẽ. Cũ aũt ingressi fuerint sacerdotes nõ egredient⁹ ve sanctis in atriũ exteri⁹. Et ibi reponent vestimenta sua in qb⁹ ministrãt. qa scã sũt. vestiẽturq; vestimẽtis alijs. ⁊ sic accedent ad plm. Cũq; cõplesset mẽsuras dom⁹ interioꝛis. eduxit me p viã porte que respiciebat ad viã oziẽtalẽ. ⁊ mensus est eã vndiq; p circuitũ. Mẽsus est aũtẽ cõtra ventũ oziẽtalẽ calamo mẽsure. ąngentos calamos: in calamo mensure p circuitũ. Et mẽsus est ꝑ ventũ aąlonis ąngentos calamos: in calamo mẽsure per gyrũ. Et ad ventũ australẽ mensus est quingẽtos

calamos: in calamo mēsure p circuitū. Et adventū occidentalē mēsus est q̄ngentos calamos: in calamo mensure. Per q̄tuor ventos mēsus ē murū eius vndiq; p circuitū lōgitudinē q̄ngētox cubitox. & latitudinē q̄ngētox cubitox: diuidentē int̄ scūariū & vulgi locū.

Et duxit me ad portā q̄ XLIII respiciebat ad viā orientalē. Et ecce gl'ia dei israel ingrediebat p viā orientalē. & vox erat ei q̄si vox aquax multax. & ēra splendebat a maiestate ei⁹. Et vidi visionē f̄m spēm quam vidērā qñ venit ut disperderet ciuitatē. & spēs f̄m aspectū quē viderā iuxta fluuiū chobar. Et cecidi sup faciē meā. Et maiestas dñi ingressa ē templū: p viā porte q̄ respiciebat ad orientē. Et eleuauit me spūs. & introduxit me in atriū interius. Et ecce repleta erat gl'ia dñi domus. Et audiui loquentē ad me de domo. Et vir q̄ stabat iuxta me dixit ad me. Fili hois loc⁹ solij mei & locus vestigiox pedū meox: vbi habito in medio filiox isr'l in ēternū. Et nō polluet vltra domus isr'l nomē scīm meū: ipsi & reges eox i fornicationib⁹ suis. & in ruinis regū suox & i excelsis: q̄ fabricati sūt limē suū iuxta limen meū: & postes suos iuxta postes meos. & murus erat inter me & eos. Et polluerūt nomē scīm meū in abominatiōib⁹ q̄s fecerūt: p̄pter q̄ cōsumpsi eos i ira mea. Nūc g̃ repellāt pcul fornicationem suā & ruinas regū suox a me. & habitabo in medio eox semp. Tu aūt fili hois: ostende domui isr'l tēplū & cōfundant̄ ab iniq̄tatib⁹ suis. & metiant̄ fabricā. & erubescāt ex oīb⁹ q̄ fecerūt. Figurā domus & fabrice ei⁹. exitus & introit⁹. & cēm descriptionē eius: & vniuersa p̄cepta ei⁹ cūctūq; ordinem ei⁹. & cēs leges ei⁹ oſende eis. & scribe i oculis eox: ut custodiāt cēs descriptiōes ei⁹ & p̄cepta illius. & faciāt ea. Ista ē lex dom⁹ i sūmitate montis. Oēs fines ei⁹ i circuitu scīs scox est. Ecce est ḡ lex dom⁹. Iste aūt mēsure altaris i cubito verissimo: q̄ hēbat cubitū & palmum. In sinu eius erat cubit⁹. & cubit⁹ in latitudine. & terminatio ei⁹ vsq; ad labiū ei⁹. & i circuitu palmus vn⁹. Hec q̄q; erat fossa altarij. Et de sinu terre vsq; ad crepidinē nouissimā duo cubiti. & latitudo cubiti vnius. & a crepidine minore vsq; ad crepidinē maiorē q̄tuor cubiti. & latitudo cubiti vni⁹. Ipse aūt ariel q̄tuor cubitox. & ab ariel vsq; ad sursū cornua quatuor. Et ariel duodecim cubitox in longitudine p duodeci cubitos latitudinis: quadrāgulatū equis lateribus. Et crepido q̄tuordeci cubitox lōgitudinis p q̄tuordeci cubitos latitudinis i q̄tuor āgulis eius. & corona in circuitu ei⁹ dimidij cubiti. & sinus ei⁹ vni⁹ cubiti p circuitū. Gradus aūt ei⁹ ꝓsi ad orientē. Et dixit ad me. Fili hois hō dic dñs de⁹. Hi sūt ritus altarij in q̄cūq; die fuerit fabricatum: ut offerant sup illud holocaustū & effūdant sāguis Et dabis sacerdotib⁹ & leuitis qui sūt de semine sadoch q̄ accedūt ad me ait dñs de⁹ ut offerāt mihi vitulū de armento p pctō. Et assumēs de sanguine ei⁹ pones sup q̄tuor cornua ei⁹: & sup q̄tuor āgulos crepidinis & sup coronā i circuitu. & mūdabis illud & expiabis. Et tolles vitulū q̄ oblat⁹ fuerit p pctō. & cōbures eum i separato loco dom⁹ extra scūariū. Et i die secūda offeres hircū capraz imaculatū p peccato. & expiabūt altare sic expiauerūt i vitulo. Cūq; cōpleuerint expiās illud offeres vitulū de armēto imaculatū. & arietē de grege imaculatū. & offeres eos i ꝓspectu dñi Et mittēt sacerdotes sup eos sal. & offerent eos i holocaustū dño. Septē diebus facies hircū p pctō quotidie. & vitulū de armēto & arietē de pecoribus imaculatos offerēt. Septē diebus expiabūt altare & mūdabūt illud. & implebūt manū ei⁹. Expletis aūt septē diebus. i die octaua & vltra faciēt sacerdotes sup altare holocausta vestra & q̄ p pace offerūt. & placat⁹ ero vob⁹ ait dñs deus. XLIIII

Et duxit me ad viā portē scūarij exterioris q̄ respiciebat ad orientē. & erat clausa. Et dixit dñs ad me. Porta hec clausa erit. & nō aperiet & vir nō trānsiet p ea: quia dñs de⁹ isr'l ingressus ē p eā: erit q̄ clausa p̄ncipi. Princeps ipse sedebit i ea: ut comedat panē coram dño. Per viā portē vestibuli ingredietur. & p viā eius egredietur. Et adduxit me p viā portē aq̄lonis i cōspectu domus. & vidi & ecce implenit gl'ia dñi domū dñi. Et cecidi i faciē meā & dixit ad me dñs. Fili hois: pone cor tuū & vide oculis tuis. & auribus tuis audi oīa q̄ ego loq̄r ad te: de vniuersis cerimonijs dom⁹ dñi & de cūctis legib⁹ ei⁹. Et pones cor tuū i introitu templi p oēs exitus scūarij. & dices ad exasperātē me domū isr'l. Hec dicit dñs de⁹. Sufficiant vobis oia scelera vestra dom⁹ isr'l: eo q̄ induxistis filios alienos incircūcisos corde.

7 icircucisos carne:ut sint in scuario meo 7 polluant domum meã. 7 offertis panes meos adipe 7 sanguinẽ. 7 dissoluistis pactũ meũ i oib⁹ sceleribꝫ vris. 7 nõ seruastis pcepta sanctuarij mei. 7 posuistis custodes obseruationũ meaꝝ i scuario meo vobismetipsis. Hec dicit dns de⁹. Omis alienigena icircucisus corde 7 icircucisus carne nõ ingrediet sanctuariũ meũ: ois filꝰ alien⁹ q ẽ i medio filioꝝ israel. Sz 7 leuite q lõge recesserũt a me i errore filioꝝ israꝫ. 7 errauerunt a me post idola sua. 7 portauerũt iniqtatẽ suã: erũt i scuario meo editui 7 ianitores portaꝝ dom⁹. 7 ministri domus. Ipsi mactabũt holocausta 7 victimas ppli. 7 ipsi stabũt in cõspectu eoꝝ ut ministrent eis. Pro eo q ministrauerũt illis in conspectu idoloꝝ suoꝝ. 7 facti sũt domui israꝫ i offendiculũ iniqtatis: idcirco leuauꝝ manũ meã sup eos ait dns deus. 7 portauerũt iniqtatẽ suã. Et nõ appropinqbũt ad me ut sacerdotio fungant mihi: neq accedẽt ad oẽ scuariũ meũ iuxta sancta scoꝝ. 7 portabũt cõfusionẽ suã 7 scelera sua q fecerũt. Et dabo eos ianitores domus in oi ministerio ei⁹. 7 vniuersis que fient in ea. Sacerdotes aũt 7 leuite filij sadoch: q custodierũt cerimonias scuarij mei cũ errarẽt filij israꝫ a me: ipsi accedent ad me ut ministrẽt mihi. 7 stabũt i conspectu meo: ut offerãt mihi adipe 7 sanguinẽ ait dns de⁹. Ipsi ingredient scuariũ meũ. 7 ipsi accedent ad mẽsam meã: ut ministrẽt mihi. 7 custodiant cerimonias meas. Cũq ingredient portas atrij interioris vestib⁹ lineis induent. nec ascendet sup eos q cẽ laneũ: qñ ministrãt in portis atrij interioris 7 intrinsec⁹. Mitre lineę erũt i capitib⁹ eoꝝ. 7 feminalia linea erũt in lũbis eoꝝ. 7 nõ accingent in sudore. Cumq egrediẽt atriũ exteri⁹ ad pplm exuẽt se vestimẽtis suis i q⁹ ministrauerãt. 7 reponẽt ea i gaçophylatio scuarij 7 vestiẽt se vestimẽtis alijs 7 nõ sanctificabũt pplm i vestib⁹ suis. Caput aũt suũ nõ radẽt. neq comã nutriẽt: sed tondentes attondẽt capita sua. Et vinũ non bibet ois sacerdos qñ ingressur⁹ ẽ atriũ interius. Et viduã 7 repudiatã nõ accipiẽt sacerdotes: sz virgines de semie dom⁹ israꝫ. Sz 7 viduã q fuerit vidua a sacerdote accipient. 7 pplm meũ docebũt q̃d sit inter scm 7 pollutũ. 7 inter mũdũ 7 imũdũ oñdẽt eis. Et cũ fuerit cõtrouersia. stabũt i iudicijs meis 7 iudicabũt. Leges meas 7 pcepta mea i oib⁹ solẽnitatibus meis custodient. 7 sabbata mea sanctificabũt. Et ad mortuũ hoiem nõ ingrediẽt ne polluant: nisi ad patrẽ 7 matrẽ 7 filiũ 7 filiã 7 frẽm 7 sororẽ q̃ alterꝫ virũ nõ habuerit: i q̃b⁹ pollui abũt. Et postq̃ fuerit emũdat⁹. septẽ dies numerabũt ei. 7 i die itroit⁹ sui i scuariũ ad atriũ interi⁹ ut ministret in scuario: offeret pro se ait dns de⁹. Nõ erit autẽ eis hereditas: ego hereditas eoꝝ. Et possessionẽ nõ dabitis eis i israꝫ: ego. n. possessio eoꝝ. Victimã 7 pro peccto 7 pro delicto ipsi comedent. 7 oẽ votũ i israꝫ ipsoꝝ erit. Et primitiva omnium primogenitoꝝ 7 oia libamẽta ex oib⁹ q̃ offerũt: sacerdotũ erũt. Et primitiva ciborꝝ vroꝝ dabitis sacerdoti: ut reponat benedictionẽ domui vre. Oẽ morticinũ 7 captũ a bestia de auib⁹ 7 de pecoribꝫ nõ cõedẽt sacerdotes. CAP. XLV

Cumq ceperitis terrã dividere sorte: separate primitias dño scificatũ de terra: longitudine vigintiq̃nq milia. 7 latitudine decẽ milia. Scificatũ erit in oi termino ei⁹ p circuitũ. Et erit ex hoc pte scificatũ q̃ngẽtos p q̃ngẽtos quadrifariã p circuitũ 7 q̃nq̃ginta cubitis i suburbana ei⁹ p gyrũ. Et a mẽsura ista mẽsurab⁹ longitudinẽ viginti q̃nq milliũ. 7 latitudinẽ decẽ milliũ. Et i hoc erit tẽplũ scorũ scoꝝ: scificatũ de terra erit sacerdotib⁹ ministris scuarij: q̃ accedũt ad ministeriũ dñi. Et erit eis locus i domos 7 in scuariũ scitatis. Viginti q̃nq aũt milia longitudinis 7 decẽ milia latitudinis. Leuite qui ministrãt domui: ipsi possidebũt viginti gaçophylatia. Et possessionem ciuitatis dabitis q̃nq milia latitudinis: 7 longitudinis viginti q̃nq milia. secm separationẽ scuarij oi domui israꝫ. Principi q̃q hinc 7 inde i separationẽ sanctuarij. 7 i possessionẽ ciuitatis 7 cõ faciẽ separatiõis scuarij. 7 cõ faciem possessiõis vsbis a latere maris vsq ad mare. 7 a latere orientis vsq ad orientẽ. longitudinẽ aũt iuxta vnãquãq ptẽ a termino occidentali vsq ad terminũ orientalẽ: de tra erit ei possessio in israꝫ. Et nõ de populabũt vltra principes populũ meũ: sed terrã dabũt domui israꝫ p tribꝰ eoꝝ. Hec dicit dns de⁹. Sufficiat vob⁹ principes israꝫ: iniqtatẽ 7 rapinas inferte mittite. 7 iudicium 7 iustitiã facite. Separate primitias vras a populo meo. ait dns de⁹. Statera iusta 7 epha iustũ 7 bat⁹ iust⁹ erit vob⁹. Epha 7 bat⁹ eqlia

ꝛ vnꝰ mēſure erūt. ut capiat vecimā ptē cho
ribat⁹ ꝛ vecimā ptē chozi ephi. Jux mēſurā
chozi erit eq̄libratio eox. Sicl⁹ autē viginti
obolos hz. Pozro vigiti sicli ꝛ vigitiq̄nq; si
cli ꝛ q̄ndeci sicli minā faciūt. Et hꝛ sūt pmi
tie q̄s tollet. ſextā ptē ephi ve chozo frumen
ti. ꝛ ſextā ptē ephi ve chozo ozdei. Mensura
q̄ olei Bat⁹ olei. decia ps choziē: qꝛ decem
bati iplēt chox. Et arietē vnū ve grege ducē
tox ve bis q̄ nutriuit isꝛl in ſacrificiū: ꝛ i holo
caustū ꝛ i pacifica: ad expiādū pro eis. ait
dūs de⁹. Qis ꝓpl's ꝛre tenebitur pmitijs bis
pncipi i isꝛl. Et ſup pncipē erūt holocausta ꝛ
ſacrificiū ꝛ libamina i ſolēnitatibus ꝛ in ca
lendis ꝛ i ſabbatis: i vniuerſis ſolennitatib⁹
dom⁹ isꝛl. Ipſe faciet ꝓ pctō ſacrificiū ꝛ ho
locaustū ꝛ pacifica: ad expiādū ꝑ domo isꝛl.
Hec dic dūs de⁹. In pzio mēſe vna menſis
ſumes vitulū ve armēto imaculatū. ꝛ expia
bis ſāctuariū. Et tollet ſacerdos ve ſanguie
q̄ erit ꝓ pctō. ꝛ ponet i postib⁹ domus. ꝛ in
q̄tuor angulis crepidinis altaris. ꝛ i postib⁹
porte atrij interioris. Et ſic facies i ſeptia mē
ſis ꝓ vnoq̄q; q̄ ignozauit ꝛ erroze decept⁹ ē.
ꝛ expiabis ꝓ domo. In pzio mēſe q̄rtadecia
die mēſis erit vobis paſce ſolēnitas. Septem
dieb⁹ azima comedēt. Et faciet pncipes in
die illa ꝓ ſe ꝛ ꝓ vniuerſo populo terre vitu
lū ꝓ pctō. Et in ſeptē diex ſolēnitate faciet
holocaustū dūo: ſeptē vitulos ꝛ ſeptem arie
tes imaculatos quotidie ſeptem dieb⁹. ꝛ pro
pctō hircū capraꝝ. ꝛ ſacrificiū ephi p vitulū
ꝛ ephi p arietem faciet. ꝛ olei hyn p ſingula
ephi. Septimo mēſe q̄ntadecima die menſis
i ſolēnitate faciet ſicut ſupdicta ſūt p ſeptem
dies tam ꝓ pctō q̄m ꝓ holocauſto ꝛ in ſacri
ficio ꝛ in oleo.

XLVI

b Hec dic dūs de⁹. Porta atrij interior
q̄ reſpicit ad oriētē erit clauſa ſex die
b⁹ in q̄bus opus fit. Die autē ſabbati
apiet̄ Gz i die calendax apiet̄ ꝛ itrabit pnce
ps p viā veſtibuli porte vefor ꝛ ſtabit i li
mine porte. Et faciēt ſacerdotes holocaustū
ei⁹ ꝛ pacifica ei⁹. ꝛ adozabit ſup limē porte ꝛ
egrediet̄. Porta autē nō claudet̄ vſq; ad veſpe
rā. Et adozabit ꝓpl's ꝛre ad oſtiū porte illi⁹ in
ſabbat⁹ ꝛ i calēdis cozā dño. Holocaustū autē
b offeret pnceps dño i die ſabbati: ſex agnos
imaculatos ꝛ arietē imaculatū ꝛ ſacrificiū
ephi p arietē. In agnis autē ſacrificiū qō ve
rit man⁹ ei⁹ ꝛ olei hyn per ſingula ephi. In
die autē calēdax vitulū ve armēto imacula
tū. ꝛ ſex agni ꝛ arietes imaculati erūt. ꝛ ephi
per vitulū: ephi q̄q; p arietē faciet ſacrificiū.
De agnis autē ſic iuenerit man⁹ ei⁹. ꝛ olei hyn
p ſingula ephi. Cūq; ingreſſur⁹ ē pnceps per
viā veſtibuli porte ingrediat̄. ꝛ per eandē viā
exeat. Et cū itrabit ꝓpl's ꝛre i cōſpectu dñi i
ſolēnitatib⁹ q̄ ingredit̄ p portā aq̄lōis ut ado
ret egrediat̄ p viā porte meridiane. Porro q̄
ingredit̄ p viā portemeridiane: egrediat̄ per
viā porte aq̄lonis. Nō reuertet̄ per viā porte
per quā ingreſſus ē: ſ̄ e regiōe illius egredi et̄.
Pzinceps autē i medio eox cū ingrediētib⁹ ingre
diet̄. ꝛ cū egrediētib⁹ egrediet̄. Et i nūdinis
ꝛ ſolēnitatib⁹ erit ſacrificiū ephi p vitulū. ꝛ
ephi p arietē. In agnis autē erit ſacrificiū ſic
iuenerit man⁹ eius. ꝛ olei hyn p ſingula ephi.
Cū autē fecerit pnceps ſpōtaneū holocaustū
aut pacifica voluntaria dño apiet̄ ei porta q̄
reſpicit ad oriētē. ꝛ faciet holocaustū ſuū ꝛ
pacifica ſua: ſic fieri ſolz i die ſabbati. ꝛ egre
diet̄ claudet̄q; porta poſtq̄ exierit. Et agnū
eiuſdē ānī imaculatū faciet i holocaustū q̄tidie
dño. Dēp mane faciet illud. Et faciet ſa
crificiū ſup eo catamane mane ſextā partē
ephi. ꝛ ve oleo ētiā ptē hyn ut miſceat ſimile
ſacrificiū dño legitimū iuge atq; ꝑpetuū.
Faciet agnū i ſacrificiū ꝛ oleum catamane
mane holocaustū ſēpiternū. Hec dicit dūs de⁹
Si vederit pnceps vnū alicui ve filijs ſuis:
hereditas ei⁹ filioꝝ ſuoꝝ erit: poſſidebūt eam
hereditarie. Si autē vederit legatū ve hereditate ſua vni ſeruoꝝ ſuoꝝ um erit illi⁹ vſq; ad
ānū remiſſiōis ꝛ reuertet̄ ad pncipē. Hereditas autē ei⁹ filijs ei⁹ erit. Ec nō accipiet pnce
ps ve hereditate ꝓpl's p violētiā ꝛ ve poſſeſ
ſiōe eox ſ̄ ve poſſeſſiōe ſua hereditatē dabit
filijs ſuis ut nō diſpgat ꝓpl's me⁹ vnuſq;q; a
poſſeſſiōe ſua. Et itroduxit me per ingreſſū q̄
erat ex latere porte. i gaçophylatia ſanctuarij
ad ſacerdotes. q̄ reſpiciebāt adaquilonem. ꝛ
erat ibi locus hergēs ad occidētē. ꝛ dixit ad
me. Iſte ē loc⁹ vbi coquēt ſacerdotes. ꝓ pctō
ꝛ ꝓ delicto. vbi coquēt ſacrificiū: ut nō efferant i atriū exteri⁹. ꝛ ſcificet ꝓpl's. Et eduxit
me in atriū exteri⁹. ꝛ circūduxit me p q̄tuor
angulos atrij. Et ecce atriolū erat in angu
lo atrij. atriola ſingula per angulos atrij. In
q̄tuor āgul' atrij atriola diſpoſita: q̄dragita

cubitoꝝ ꝑ lõgũ. ⁊ triginta ꝑ latũ. Mensure vnĩ⁹ ãtuor erãt. Et paries ꝑ circuitũ ambiens quatuor atriola. ⁊ culine fabricate erant subter portic⁹ ꝑ gyrũ. Et dixit ad me. Hec ẽ dom⁹ culinarũ: in qua coquẽt ministri dom⁹ dñi victimas pl̃i.

XLVII

Et cõuertit me ad portã domus. ⁊ ecce aq̃ egrediebant subẽ limẽ domus ad orientẽ. Facies.n. domus respiciebat ad orientẽ. Aque aũt descẽdebãt i latus tẽpli dextrũ ad meridiẽ altar. Et eduxit me ꝑ viã porte aq̃lonis. ⁊ cõuertit me ad viã foras portã exteriorẽ viã q̃ respiciebat ad orientẽ. Et ecce aq̃ redũdantes a latere dextro cũ egrederet vir ad orientẽ: q̃ habebat funiculũ in manu sua. ⁊ mẽsus ẽ mille cubitos. ⁊ traduxit me ꝑ aquã vsq; ad talos. Rursũq; mẽsus ẽ mille. ⁊ traduxit me ꝑ aquã vsq; ad genua. Et mẽsus ẽ mille. ⁊ traduxit me ꝑ aquã vsq; ad renes. Et mẽsus ẽ mille torrentẽ quẽ nõ potui ptrãsire: q̃m intumuerãt aque ꝓfũdi torrẽtis q̃ nõ põt trãsuadari. Et dixit ad me. Certe vidisti fili hõis. Et eduxit me. ⁊ cõuertit ad ripã torrẽtis. Cũq; me cõuertissem: ecce i ripa torrẽtis ligna mlta nimis ex vtraq; pte. Et ait ad me. Aq̃ iste q̃ egrediũtur ad tumulos sabuli orietalis ⁊ descẽdunt ad plana deserti: i trabũt mare: ⁊ exibũt. ⁊ sanabũtur aq̃. Et oĩs aia viuẽs q̃ serpit q̃cũq; venerit torrẽs viuet. ⁊ erũt pisces multi saꝝ postq; venerit illuc aq̃ iste. Et sanabũt ⁊ viuẽt oĩa ad q̃ venerit torrẽs: ⁊ stabũt sup illa piscatores. Abẽgaddi vsq; ad ẽgallũ siccatio sagenaꝝ erit. Plurime spẽs erũt pisciũ eius. sicut pisces marĩ magni multitudinis nimie. In lutorosibus aũt ei⁹ ⁊ in paludib⁹ nõ sanabunt: q̃a i salinas dabũt. Et sup torrentem orietẽ i ripis eius ex vtraq; parte cẽ lignũ pmiferũ. Nõ defluet foliũ ex eo. ⁊ nõ õficiet fructus eius. Per singulos mẽses afferet primitiua: q̃a aq̃ eius de scũario egredietur Et erũt fructus eius i cibũ. ⁊ folia eius ad medicinã. Hec dicit dñs deus. hic ẽ termin⁹ i q̃ possidebit terrã i duodeci tribub⁹ isrl: quia ioseph duplicẽ funiculũ habet. Possidebitis aũt eã singuli eque ut frat su⁹. sup quã leuaui manũ meã ut darẽ ptib⁹ vestris. Et cadet terra hĩ vob i possessionẽ. Dic ẽ aũt fmin⁹ terre ad plagã septẽtrionalẽ a mari magno: via etbalon venientibus sedada emath Ierratba sabarĩ q̃ est inf terminũ damasci ⁊ confiniũ emath dom⁹ tbicon q̃ ẽ iuxta terminũ auran: ⁊ erit fmin⁹ a mari vsq; ad atriũ enon fmin⁹ damasci. ⁊ ab aq̃lone ad aquilonẽ terminus emath. plaga septemtrionalis. Porro plaga orietalis de medio auran ⁊ de medio damasci ⁊ de medio galaad ⁊ de medio tre israel. iordanis diterminãs: ad mare orietale metiemini plagã orietalẽ. Plaga aũt australis meridiana a thamar vsq; ad aq̃s ꝺdictionis cades. ⁊ torrẽs vsq; ad mare magnũ. ⁊ hĩ est plaga ad meridiẽ australis. Et plaga maris: mare magnũ a ꝓfinio ꝑ directũ donec venias emath: hĩ ẽ plaga maris. Et diuidetis trã istã vob ꝑ trib⁹ isrl. ⁊ mittetis eã i hereditatẽ vob ⁊ aduenis qui accesserint ad vos qui genuerint filios i medio vr̃m. ⁊ erũt vob sicut indigene inf filios isrl. Vobiscũ diuidẽt possessionẽ i medio tribuũ israel. In tribu autẽ q̃cunq; fuerit aduena: ibi habitabis possessionem illi: ait dñs deus.

XLVIII

Et hec noĩa tribuũ a finib⁹ aq̃lonis iuxta viã etbalon ꝑ gentib⁹ emath: atriũ enon fmin⁹ damasci: ab aq̃lone iuxta viaz emath. ⁊ erit ei plaga orientalis mare. dan vna. Et a fmio dan: a plaga orietali vsq; ad plagã maris. aser vna. Et super fminũ aser: a plaga orientali vsq; ad plagam maris. neptalim vna. Et sup fminũ neptali a plaga orietali vsq; ad plagã marĩ. manasse vna. Et sup fminũ manasse: a plaga orientali vsq; ad plagã marĩ. effraim vna. Et super fminũ effrai: a plaga orietali vsq; ad plagam marĩ. ruben vna. Et sup fminũ ruben: a plaga orientali vsq; ad plagã maris. iuda vna. Et sup fminũ iuda: a plaga orietali vsq; ad plagã maris. erũt ꝓmitte quas sepabitis vigintiq̃nq; milib⁹ calamis latitudinis. ⁊ longitudinis: sicut i singule ptes a plaga orietali vsq; ad plagã maris. Et erit sanctuarium in medio ei⁹. Primitie q̃s sepabit dño: longitudo vigintiq̃nq; milib⁹. ⁊ latitudo decẽ milib⁹. De aũt erũt ꝓmitte sanctuarij sacerdotũ: ad aq̃lonẽ lõgitudinis vigitiq̃nq; milia. ⁊ ad mare latitudinis decẽ milia. Ped ⁊ ad orietẽ latitudinis decẽ milia. ⁊ ad meridiem vigintiq̃nq; milia. Et erit sanctuariũ dñi i medio ei⁹. Sacerdotib⁹ scũariũ erit de filijs sadoch. q̃ custodierũt cerimonias meas ⁊ non errauerũt cũ errarẽt filij isrl. sicut

errauerũt ⁊ leuite. Et erũt primitie te p̃mitiis terre scũ scõp iuxta terminũ leuitarũ. Hz ⁊ leuit̃ filr iuxta fines sacerdotũ viginti qnq̃ milia lõgitudinis. ⁊ latitudis tecẽ milia. His lõgitudo viginti ⁊ qnq̃ miliũ. ⁊ latitudo tecẽ miliũ. Et nõ venũdabũt ex eo neq̃ mutabũt: neq̃ trãsferẽt p̃mitie ere: qa scificate sũt dño. Quinq̃ milia aũt q̃ supsũt i latitudine p vigintiqnq̃ milia: pphana erũt vrbis. i habitaculũ ⁊ i suburbana. Et erit ciuitas i medio eius. ⁊ te mẽsure ei⁹. Ad plagam septẽtrionalẽ qngenta ⁊ qtuor milia: ⁊ ad plagã meridianã qngenta ⁊ qtuor milia. ⁊ ad plagã orientalẽ qngẽta ⁊ qtuor milia. ⁊ ad plagã occidentaiẽ qngenta ⁊ qtuor milia. Erũt aũt suburbana ciuitatis ad aquilonẽ ducẽta qnq̃ginta. ⁊ ad meridiẽ. ducẽta qnq̃ginta. ⁊ ad orietẽ ducẽta quinq̃ginta. ⁊ ad mare ducẽta qnq̃ginta. Qõ aũt reliquũ fuerit in lõgitudine ẽm p̃mitias sanctuarij tecẽ milia i orietẽ: ⁊ tecẽ milia in occidentẽ erũt sicut p̃mitie sanctuarij: ⁊ erũt fruges ei⁹ i panes bis q̃ seruiũt ciuitati. Seruientes aũt ciuitati ogabũt ex oĩb⁹ tribub⁹ isrl. Hes p̃mitie viginticnq̃ miliũ p vigiticnq̃ milia i quadrũ. separabunt in p̃mitias sanctuarij ⁊ i possessionẽ ciuitatis. Qõ aũt reliquũ fuerit p̃ncipis erit ex oi parte p̃mitiar scũarij ⁊ possessionis ciuitatis e regiõe. viginticnq̃ miliũ p̃mitiar vsq̃ ad terminũ orientalem: sed ⁊ a mari e regiõe viginticnq̃ miliũ vsq̃ ad terminũ maris. similiter i partib⁹ p̃ncipis erit. Et erunt p̃mitie scũarij ⁊ scũariũ templi ciuitat̃ in medio eius. De possessione aũt leuitar. ⁊ te possessiõe ciuitatis i medio partiũ p̃ncipis: erit i terminũ iuda ⁊ i terminũ beniamin: ⁊ ad p̃ncipẽ pertinebit. De reliqs tribub⁹ erũt tales portiões. A plaga orienta li vsq̃ ad plagam occidentalẽ beniamin vna. Et cõtra terminũ beniamin a plaga orietali vsq̃ ad plagã occidẽtalem: symeon vna. Et sup̃ terminũ symeonis a plaga orientali vsq̃ ad plagam occidẽtalẽ: isacbar vna. Et super terminũ isacbar a plaga orientali vsq̃ ad plagã occidentalem: cabulon vna. Et super terminũ cabulon a plaga orientali vsq̃ ad plagam maris. gad vna. Et super terminũ gad ad plagam austri i meridiem. ⁊ erit finis, te thamar vsq̃ ad aquas p̃tradictionis cades. hereditas contra mare magnũ. Hec est terra quã mittetis in sortẽ tribub⁹ isrl ⁊ he p̃titiones earũ, ait dñs deus. Et hi egressus ciuitat̃. A plaga septẽtrionali qngẽtos ⁊ qtuor milia mensurabis: ⁊ porte ciuitat̃ in oĩb⁹ tribub⁹ israel. Porte tres a septẽtrione. Porta ruben vna: porta iuda vna: porta leui vna. Et ad plagã orientalẽ qngentos ⁊ qtuor milia. Et porte tres. Porta ioseph vna: porta beniamin vna: porta dan vna. Et ad plagã meridianã qngentos ⁊ qtuor milia. metieris. Et porte tres. Porta symeõis vna porta isacbar vna: porta cabulon vna. Et ad plagam occidẽtalẽ qngẽtos ⁊ qtuor milia. Et porte tres Porta gad vna: porta aser vna: porta neptalim vna. Per circuitũ tecẽ ⁊ octo milia. Et nomẽ ciuitatis ex illa die dñs ibidẽ. Amen.

Explicit Ezechiel pphta. Incipit prologus sancti Hieronymi in Danielem pphtã.

Danielem pphetam iuxta septuaginta interpretes. oĩ salvatoris ecclesie nõ legũt vtentes hexodotionis editione. ⁊ h̃ cur acciderit nescio. Siue. n. quia sermo chaldaic⁹ est: ⁊ q̃busdã pphetarũ a nõ eloquio discrepat. noluerũt septuaginta interpretes easdẽ ligue lineas i translatione seruare: siue sub noĩe eorũ ab alio nescio q̃ non satis chaldeã linguã sciẽtẽ edit⁹ ẽ liber: siue aliud quid cause extiterit ignorãs: h̃ vnũ affirmare possum. q̃ mltũ a veritate discordet. ⁊ recto iudicio repudiat⁹ sit. Sciendũ quippe danielẽ maxime ⁊ esdrã hebraicis quidẽ lris sed chaldeo ẽmone cõscriptos. ⁊ vnã, hieremie pricopen: iob q̃ cũ arabica lingua plurimã habere societatẽ. Denique ⁊ ego, adolescentul⁹ post quintiliani ⁊ tulij lectionẽ ac flozeo rhetoricos cũ me in lingue hui⁹ pistrinũ reclusissem: ⁊ multo suore multoq̃ tepore vix cepissem anhelantia stridentiaq̃ hebraicorum resonare: ⁊ q̃si per criptam ãbulans. rarũ te super lumẽ aspicer ẽ. impegi nouissime i danielẽ. ⁊ tãto tedio affectus sũ. ut te sperationẽ subita oẽm labore vterẽ wlueri ptẽnere. Hex adhortãte me q̃dã hebreo ⁊ illud ih crebri⁹ sua lingua ingerente. labor ipsob⁹ oĩa vincit: q̃ mihi videbar sciol⁹ inter eos cepi rursus discipul⁹ esse chaldaicus. Et ut verũ fatear. vsq̃ ad pñtẽ die magi possum sermonẽ chaldaicũ legẽ ⁊ intelligere q̃ sonare. Hec idcirco refero ut difficultatẽ hui⁹ danielis oñderẽ. q̃ apud hebreos nec susanne hz

hystoriã nec hymnũ triũ puerorum nec telis draconis q̃ fabulas: q̃s nos q̃a i toto orbe dispse sũt uru añ posito easp iugulãte subiecimus: ne videremur apud impitos magnam partẽ volumis vetrũcasse. Audiui ego quendã de ꝓceptorib⁹ iudeor cũ susanne veridẽt hystoriã. a greco nescio q̃ eã dicẽt ee cõfictã illud opponẽ qđ origeni q̃ african⁹ opposuit: etymologias has apo tivy chynoy chile. a apo tivy pzynoy pzyse de greco sermone vescẽdere. Cui⁹ rei nos itelligentiã nr̃is bãc possum⁹ dare ut verbi gra: dicam⁹ cõtinuo de arbore ilice dixisse eũ ilico peas. a lẽtisco in lentẽte cõmunat angelus: uel non lente preas: aut lent⁹. i. flexibilis ducaris ad morẽ: siue aliud quid ad arboris nomẽ queniẽs. Deinde tñ fuisse ocij trib⁹ pueris cauillabat ut i camino estuãtis incẽdij metro luderent. a p ordinẽ ad laudẽ dei oia eleméta ꝓuocarẽt: aut qđ miraculũ, nineq̃ aspiratiõis iudicũ. ul draconem interfectũ ossa picis ul sacerdotũ telis machinas vepzebẽtas. q̃ magis prudentia solertis viri q̃ ꝓpzetali essent ipũ ꝓpetrata. Cum ꝺo ad abacbuc veniret. a de iudea i chaldeã raptũ discoꝺor lectitaret. q̃rebat exẽplũ vbi legissemus i toto vteri testamẽto quẽq̃ scor graui volasse corpe. a i pũcto vm⁹ hore tãta cras spatia trãsisse. Cui cũ q̃dã e nr̃is sat̃ ad loquendũ ꝓmptulus cęcebielẽ adduxisset i medũ: a dicẽt eũ de chaldea i iudeã fuisse trasłatũ. verisit dominẽ a ex ipso volumie demõstrauit cęcebielẽ i spũ se vidisse trãspositũ. Deniq̃ a apostolũ nr̃m videlz ut eruditũ virũ a q̃ legẽ ab hebreis didicisset nõ fuisse ausũ affirmare se raptũ in corpe. ꝺ dixisse: siue in corpe siue extra corp⁹. nescio. de⁹ scit. His a talib⁹ argumẽtis apocryphas in libro ecclie fabulas arguebat. Sup q̃ relectoris arbitrio iudicium vrelinquẽs illud ã moneo non bateri danielẽ apud hebreos inẽ ꝓphas: ꝺ inf eos q̃ agiographa ꝓscripserũt. In tres siquidẽ ptes ois ab eis scriptura diuidit: i legem. i ꝓphas. a in agiographa. i. in q̃nq̃ a octo a i vndecim libros. de q̃ nõ ẽ dubi⁹ tpis disserẽ. Haue aũt ex ꝺ ꝓphetis imo ꝺ hunc libzũ porphyrius obiciat. testes sũt methodi⁹ euseb⁹ a appolinaris qui multis ꝓfluũ mũlib⁹ ei⁹ vsanie rñdentes nescio an curioso lectori satisfecerint. Hñ obsecro vos o paula a eustochiũ fũdat̃ ꝓ me ad dñm preces. ut q̃ diu in ꝺ corpusculo sũ. scribam aliq̃d gratũ vobis: vtile ecclie: dignum posteris. Presentiũ quippe iudicijs oblatrãtiũ non satis moneor: qui in vtranq̃ partẽ. aut amore labuntur aut odio.

Explicit prologus. Incipit Daniel propheta. Capitulũ I

Anno tertio regni ioachin regis iuda venit Nabuchodonosor rex babylõis hierusalem a obsedit eam. a tradidit dñs in manu eius ioachin regem iude a ptẽ vasor domus dei: a asportauit ea in trã sennaar i domũ dei sui: a vasa intulit i domũ thesauri dei sui. Et ait rex aphanez prepósito eunuchor ut introducẽt de filijs isrl a de semine regio a tyrannor pueros in quibus nulla esset macula: decoros forma a eruditos oi sapia. cautos scia a doctos disciplina: a qui possent stare in palatio regis: ut doceret eos lras a linguã chaldeor. Et cõstituit eis rex annonã p singulos dies de cibis suis a vino vnde ipse ut enutriti trib⁹ annis postea starẽt in ꝓspectu regis. Fuerũt ergo inter eos de filijs iude daniel ananias misahel a azarias. Et ipsuit eis ꝓpositus eunuchorũ noia: danieli balthasar: ananie sidrac. misahel misac. a azarie abdenago. Proposuit autẽ daniel i corde suo ne polluerẽt de mensa regis neq̃ de vino potus ei⁹: a rogauit eunuchorum prepositũ ne contaminaretur. Dedit autem deus danieli gratiam a miam in cõspectu principis eunuchor. Et ait princeps eunuchor ad danielem. Timeo ego dominum meũ regẽ q̃ constituit vobis cibũ a potũ: q̃ si viderit vultus vros macilentiores p ceteris adolescẽtib⁹ coetus vris cõdẽnabitis caput meũ regi. Et dixit daniel ad malassar quem cõstituerat princeps eunuchorũ sup danielẽ ananiã misahelem a azariam. Tempta nos obsecro seruos tuos dieb⁹ decẽ. a det nob legumina ad vescendũ a aquam ad bibendũ. a ꝓspice vultus nros a vult⁹ puerorum qui de scũ cibo regio. a sic videris faciesq̃ tu seruis tuis. Qui audito sermõe ei⁹ demodi tẽptauit eos dieb⁹ decẽ. Post dies aũt decẽ apparuerũt vultus eor meliores a corpulentiores p oĩb⁹ pueris q̃ vescebant cibo regio. Porro malassar tollebat cibaria a vinũ potus eorum:

dabatq; eis legumina. Pueris aũt bis dedit de sciam ⁊ disciplinã in oi libro ⁊ sapia. daniel aũt itelligẽtiã oium visionũ ⁊ somniorũ. Cõpletis itaq; diebꝫ post qs dixerat rex ut introducerent. introduxit eos ꝓpositꝰ cunctoꝝ in conspectu nabuchodonosoꝛ. Cumq; eis locutus fuisset rex: nõ sũt inuẽti tales de vniuersis ut daniel ananias misahel ⁊ açarias. Et steterunt i ꝓspectu regis. ⁊ oẽ ꝟbum sapie ⁊ itellectꝰ qꝫ sciscitatꝰ ẽ ab eis rex: inuenit i eis decuplũ sup cũctos ariolos ⁊ magos q̃ erant i vniuerso regno eiꝰ. Fuit aũt daniel vsq; ad annũ primũ cyri regis

VII

Anno secũdo regni nabuchodonosoꝛ vidit nabuchodonosoꝛ somniũ: ⁊ conterritꝰ ẽ spũs eius: ⁊ somniũ eius fugit ab eo. Precepit aũt rex ut cõuocarentur arioli ⁊ magi ⁊ malefici ⁊ chaldei ut indicarẽt regi somnia sua. Qui cũ venissẽt steterũt cozã rege. ⁊ dixit ad eos rex. Vidi somniũ. ⁊ mẽte cõfusus ignoro q̃d videri. Rñderũt ꝙ chaldei regi syriace. Rex i sempiternũ viue. Dic somniũ seruis tuis. ⁊ iterꝓtationẽ eius indicabim. Et rñdẽs rex ait chaldeis. Sermo recessit a me. Nisi indicaueritis mihi somniũ ⁊ coniecturã eiꝰ: pibit vos. ⁊ domus vestre publicabunt. Si aũt somniũ ⁊ coniecturam eiꝰ narraueritis: ꝑmia ⁊ dona ⁊ honorẽ multũ accipietis a me. Somniũ igit ⁊ iterpretationẽ eiꝰ indicate mihi. Rñderũt secundo atq; dixerũt. Rex somniũ dicat seruis suis: ⁊ interꝓtationẽ eiꝰ indicabim. Rñdit rex ⁊ ait. Certe noui ꝙ tẽpꝰ redimitis: sciẽtes ꝙ recesserit a me sermo. Si ḡ somniũ nõ indicaueritis mihi: vna ẽ de vob sentẽtia. ꝙ interpretationẽ q̃z fallacẽ ⁊ deceptiõe plenã ꝓposueritis: ut loq̃mini mihi donec tẽpus ꝓtranseat. Somniũ itaq; dicite mihi. ut sciã ꝙ interpretationẽ q̃z ei de verã loq̃mini. Rñdẽtes ḡ chaldei cozã rege dixerũt. Nõ ẽ hõ sup terrã: q̃ sermonẽ tuũ rex possit iplere: sed neq; regũ q̃slibꝫ magnꝰ ⁊ potes ꝟbũ hꝰmodi sciscitat ab oi ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo. n. quem tu q̃ris rex. ḡuis ẽ nec repit alꝫs q̃ idicet illũ i ꝓspectu regis: excepto dijs q̃x nõ ẽ cũ hoibus cõuersatio. Quo audito: rex i furore ⁊ i ira magna ꝑcepit ut perirent oẽs sapientes babylonis. Et egressa sniã sapiẽtes interficiebãt: querebaturq; daniel ⁊ socij eius ut perirent. Tũc daniel req̃siuit de lege atq; sentẽtia ab arioch ꝓncipe militie regis: q̃ egressus fuerat ad interficiẽdos sapiẽtes babylonis. Et interrogauit eũ q̃ a rege ptãtẽ acceperat: quam ob cãm tam crudelis sniã a facie regis exierat egressa. Cũ ḡ rẽ indicasset arioch danieli: daniel ingressus rogauit regẽ ut tẽpꝰ daret sibi ad solutionẽ indicãdã regi. Et ingressus ẽ domũ suã: ananiecq; ⁊ misahel ⁊ açarie socijs suis idicauit negociũ ut q̃rerent miam a facie dei celi sup sacramẽto isto. ⁊ nõ perirẽt daniel ⁊ socij eiꝰ cũ ceteris sapiẽtibꝰ babylõis. Tunc danieli mysteriũ ꝑ visionẽ nocte revelatũ ẽ. Et bñdixit daniel deũ celi. ⁊ locutꝰ ait. Sit nomẽ dñi bñdictũ a seculo ⁊ vsq; in seculũ: q̃a sapia ⁊ fortitudo eiꝰ sũt. ⁊ ipse mutat tpa ⁊ etates. Transfert regna atq; ꝓstituit. dat sapiam sapientibꝰ. ⁊ sciam itelligẽtibꝰ disciplinã. Ipse revelat ꝓfũda ⁊ abscõdita. ⁊ novit i tenebris ꝓstituta. ⁊ lux cũ eo ẽ. Tibi deꝰ patrũ nrorꝝ cõfiteoꝛ tecq; laudo: q̃a sapiam ⁊ fortitudinẽ dedisti mihi. ⁊ nũc ostẽdisti mihi q̃ rogauimus te: quia sermonẽ regis apuisti nob. Post hec daniel ingressus ad arioch quẽ constituerat rex ut pderet sapientes babylonis: sic ei locutus est. Sapiẽtes babylonis ne pdas. Introduc me i cõspectũ regis. ⁊ solutionẽ regi narrabo. Tũc arioch festinus introduxit danielẽ ad regẽ: ⁊ dixit ei. Inueni hominẽ de filijs trãsmigratiõis iude q̃ solutionẽ regi annũciet. Rñdit rex ⁊ dixit danieli cui nomẽ erat baltasar. Putas ne vere potes mihi indicare somniũ q̃d vidi ⁊ interpretationẽ eiꝰ? Et respondẽs daniel cozã rege ait. Mysteriũ q̃d rex interrogat sapiẽtes magi ⁊ arioli ⁊ aruspices nequeũt indicare regi: ꝟ est deus in celo revelans mysteria q̃ idicauit tibi rex nabuchodonosoꝛ que ventura sũt novissimis tpib. Somniũ tuũ ⁊ visiões capitis tui in cubili tuo bꝰ cemodi sũt. Tu rex cogitare cepisti in stratu tuo q̃d esset futurũ post hec. ⁊ q̃ revelat mysteria oñdit tibi que ventura sũt. Mihi q̃z nõ in sapia q̃ est in me plusq̃ in cũctis viventib. sacrm ꝟ revelatũ est. ꝟ ut interpretatio regi manifesta fieret ⁊ cogitationes mẽtis tue scires. Tu rex videbas. ⁊ ecce q̃si statua vna grãdis. Statua illa magna ⁊ statura sublimis stabat cõtra te. ⁊ intuitus eiꝰ erat terribilis. Huius statue caput ex auro optimo erat. pectus aũt ⁊ brachia de argẽto: ventꝛ aũt ⁊ femora ex ere:

tibie aũt ferree: pedũ q̃dã ꝑs erat ferrea ·q̃dã aũt fictilis. Videbas ita: donec abscisus ē lapis de mõte sine manib⁹ ⁊ percussit statuã i pedib⁹ eius ferreis ⁊ fictilib⁹ ·⁊ cõminuit eos. Tũc ꝓtrita sũt pariter ferrũ testa es argẽtũ ⁊ aurũ. ⁊ redacta q̃si i fauillã estiue aree q̃ rapta sũt vẽto: nullusq; loc⁹ inuẽt⁹ ẽ eis. Lapis autẽ q̃ percusserat statuã fact⁹ ẽ mõs magn⁹. ⁊ implenit vniuersã frã. Hoc ẽ sõniũ· iterꝓtationẽ q̃ dicem⁹ coram te rex. Tu rex regũ es. ⁊ de⁹ celi regnũ ⁊ fortitudinẽ ⁊ imperiũ ⁊ gl̃iã dedit tibi. ⁊ oia i q̃b⁹ habitant filij hoium. ⁊ bestie agri volucres q̃ celi dedit i manu tua· ⁊ sub ditiõe tua vniuersa ꝓstituit. Tu es q̃ caput aureũ. Et post te ꝓsurget regnũ aliud minus te argenteũ· ⁊ regnũ tertiũ aliud ereum qđ imperabit vniuerse tre. ⁊ regnũ q̃rtum erit velut ferrũ. Quo ferrũ cõminuit ⁊ domat oia: sic cõminuet ⁊ preteret oia hec. Porro qa vidisti pedũ ⁊ digitor⁹ pte testeã figuli ⁊ pte ferreã: regnũ diuisũ erit quod tñ de plãtario ferri orieť. Secõm q̃ vidisti ferrũ mixtũ teste ex luto ⁊ digitos pedũ ex pte ferreos. ⁊ ex pte fictiles: ex pte regnũ erit solidum. ⁊ ex pte ꝓtritũ. Qđ aũt vidisti ferrũ mixtũ teste ex luto: cõmiscebunť q̃dẽ bũano semini sed nõ adhe rebũt sibi· sicuti ferrũ misceri nõ pot teste. In dieb⁹ aũt regũ illor⁹ suscitabit de⁹ celi regnũ qđ i eternũ nõ dissipabit. ⁊ regnũ ei⁹ alteri ꝑplo nõ tradet. Cõminuet aũt ⁊ ꝑsumet vniuersa regna hec. ⁊ ipsũ stabit in eternũ. Secõm q̃ vidisti q̃ de monte abscisus est lapis sine manib⁹ ⁊ cõminuit testã ⁊ ferrũ ⁊ es ⁊ argẽtũ ⁊ aurum de⁹ magn⁹ oñdit regi q̃ ventura sunt postea. ⁊ verũ ẽ sõniũ ⁊ fidelis iterꝓtatio ei⁹. Tũc rex nabuchodonosor cecidit in faciẽ suã. ⁊ danielẽ adorauit. ⁊ hostias ⁊ incẽsũ precepit ut sacrificarẽt ei. Loq̃ns q̃ rex ait danieli. Vere de⁹ vester de⁹ deor⁹ est: ⁊ dñs regũ reuelãs mysteria. quia tu potuisti apire hoc sacrm. Tũc rex danielẽ in sublime extulit. ⁊ munera multa ⁊ magna dedit ei. Et ꝓstituit eũ principẽ super oẽs. pincias babylonis. ⁊ pfectũ ⁊ magistr⁹ sup cũctos sapientes babylonis. Daniel autẽ postulauit a rege. ⁊ ꝓstituit sup opa pincie babylonis sidrac misac ⁊ abdenago. Ipse aũt daniel erat in foribus regis.

III

Nabuchodonosor rex fecit statuã auream alti tudine cubitor⁹ sexaginta: latitudie cubitor⁹ sex. ⁊ statuit eã i cãpo dura. pincie babylonis. Itaq; nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas magistratus ⁊ iudices· duces· ⁊ tyrãnos ⁊ pfectos: oẽsq; pncipes regionũ. ut venirent ad dedicationẽ statue quã erexerat nabuchodonosor rex. Tũc congregati sũt satrape mgrat⁹ ⁊ iudices, duces ⁊ tyrãni ⁊, optimates q̃ erãt i ptãtibus cõstituti ⁊ vniuersi pncipes regionũ ut venirent ad dedicationẽ statue quam erexerat nabuchodonosor rex. Stabãt autem in ꝓspectu statue quã posuerat nabuchodonosor rex. ⁊ preco clamabat valẽter. Vobis dicitur pplis tribub⁹ ⁊ linguis in hora qua audieritis sonitũ tube ⁊ fistule ⁊ citbare sãbuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi generi musicor: cadetes adorate statuã aureã quã cõstituit nabuchodonosor rex. Si q̃s autem nõ ꝓstratus adorauerit· cadẽ hora mittet⁹ in fornacẽ ignis ardentis. Post hec igitur statim ut audierũt oẽs ppli sonitũ tube fistule ⁊ citbare sambuce ⁊ psalterij symphonie: ⁊ oĩs generis musicor: cadẽtes oẽs ppli tribus ⁊ lingue adorauerũt statuã aureã quã ꝓstituerat nabuchodonosor rex. Statimq; in ipso tempore accedẽtes viri chaldei accusauerunt iudeos· dixeruntq; nabuchodonosor regi. Rex i eternũ vive. Tu rex posuisti decretũ ut oĩs hõ q̃ audierit sonitũ tube fistule ⁊ citbare sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie ⁊ vniuersi generis musicor·. psternat se ⁊ adoret statuã auream: si q̃s aũt nõ pcidens adorauerit· mittat⁹ i fornacẽ ignis ardẽtis. Sũt q̃ viri iudei q̃s constituisti sup opa regiõis babylonie sidrac misac ⁊ abdenago· viri isti ꝓtẽpserũt rex decretũ tuũ. Deos tuos nõ colũt: ⁊ statuã auream quã erexisti nõ adorãt. Tunc nabuchodonosor in furore ⁊ ira ꝓcepit ut adducerentur sydrac misac ⁊ abdenago. Qui ꝓfestim adducti sunt in ꝓspectu regis: pnunciansq; nabuchodonosor rex ait eis. Vere ne sidrac misac ⁊ abdenago deos meos nõ colitis: ⁊ statuam auream quã constitui nõ adorat⁊? Nũc ergo si estis pati. q̃cũq; hora audieritis sonitũ tube fistule citbare sambuce ⁊ psalterij ⁊ symphonie oĩsq; generis musicorũ· psternite vos ⁊ adorate statuã quã feci· q̃ si nõ adorauerit⁊ cadẽ hora mittemini in fornacẽ ignis ardentis. Et q̃s est deus q̃ eripiet vos de manu mea? Respõdentes sidrac misac ⁊ abdenago: dixerunt regi nabuchodonosor. Nõ oportet nos

re hac re respõdere tibi. Ecce enī ds noster quē colim⁹ pōt eripere nos de camino ignis ardētis ⁊ de manib⁹ tuis o rex liberare. Aō si noluerit·not ũ sit tibi rex ḋa deos tuos nō colim⁹ ⁊ statuā aureā quā erexisti non adoramus. Tūc nabuchodonosor replet⁹ ē furore. ⁊ aspect⁹ faciei illi⁹ imutatus ē sup sidrac misac ⁊ abdenago. ⁊ p̄cepit ut succēderetur fornax septuplū q̄ succēdi cōsueuerat. ⁊ viris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedib⁹ sidrac misac ⁊ abdenago mitterēt eos i fornacē ignis ardētis. Et confestim viri illi vincti cum bracchijs suis ⁊ thiaris ⁊ calciamētis ⁊ vestib⁹ missi sūt in medium fornacis ignis ardētis. Nā iussio regis vrgebat. Fornax aūt succēsa erat nimis. Porro viros illos q̄ miserant sidrac misac ⁊ abdenago interfecit flāma ignis. Viri autē hi tres. i. sidrac misac ⁊ abdenago ceciderūt i medio camino ignis ardentis colligati. Que sequūtur· i libris voluminib⁹ nō reperi. Et ambulabāt i medio flāme laudātes dñm. ⁊ bñdicētes dño Stans autē azarias orauit sic. Aperiensq̄ os suū i medio ignis ait. Bñdict⁹ es dñe deus patr⁹ nr̄or: ⁊ laudabile ⁊ gl̄iosū nomen tuū i secula. Quia iustus es in oib⁹ q̄ fecisti nob. ⁊ vniuersa opa tua vera. ⁊ vie tue recte. ⁊ oia iudicia tua vera. Judicia. n. vera fecisti iuxta oia q̄ iduxisti sup nos ⁊ sup ciuitatē sanctā patrū nr̄or ierl̄m: ḋa in veritate ⁊ in iudicio induxisti oia h̄ ꝓpter pctā nostra. Peccauimus enī. ⁊ inique egim⁹ recedētes a te. ⁊ veliquim⁹ i oib⁹. ⁊ p̄cepta tua nō audiuimus nec obseruauim⁹ nec fecim⁹ sicut preceperas nob ut bñ nob esset. Oia ergo q̄ induxisti sup nos ⁊ vniūsa q̄ fecisti nobis· i vero iudicio fecisti· ⁊ tradidisti nos in manibus inimicorū iniq̄ ⁊ pessimorū prevaricatorūq̄· ⁊ regi iniusto ⁊ pessimo vltra oēm terrā. Et nūc non possum⁹ aperire os. Confusio ⁊ opprobriū facti sumus seruis tuis. ⁊ bis q̄ colebāt te. Ne q̄sum⁹ tradas nos i ppetuū ꝓpter nomē tuū. ⁊ ne dissipes testamētum tuum neq̄ auferas miam tuā a nob ꝓpter habraā dilectū tuū ⁊ isaac seruū tuū. ⁊ isrl̄ scñi tuū q̄b⁹ locutus es pollicēs q̄ multiplicares semē eorum sicut stellas celi. ⁊ sicut arenā que ē i littore maris: ḋa dñe iminuti sumus plusq̄ oēs gentes: sumusq̄ humiles i vniūsa era hodie ꝓpter peccata nr̄a. Et nō ē in tpe h̄ princeps ⁊ dux ⁊ propheta neq̄ holocaustum· neq̄ sacrificiū· neq̄ oblatio· neq̄ incensū· neq̄ loc⁹ primitias coram te· ut possim⁹ invenire miam tuā· h̄ i aia cōtrita ⁊ spū hūilitatis suscipiamur. Sic in holocausto arietū ⁊ taurorū ⁊ sic in milib⁹ agnorū pinguium· sic fiat sacrificiū nr̄m in cōspectu tuo hodie ut placeat tibi: q̄m nō ē cōfusio cōfidētib⁹ in te. Et nūc sequmur te i toto corde ⁊ timem⁹ te. ⁊ q̄rim⁹ faciē tuā. Ne confundas nos· h̄ fac nobiscū iuxta mānsuetudinem tuā. ⁊ p̄m multitudinē miarū tuarū. ⁊ erue nos in mirabilibus tuis. ⁊ da gloriā noi tuo dñe. ⁊ cōfundāt oēs q̄ oñdūt seruis tuis mala. Cōfundant i oi potētia ⁊ robur eorū cōteratur. ⁊ sciāt ḋa tu es dñs de⁹ sol⁹ ⁊ gl̄iosus sup orbē tram. Et nō cessabāt q̄ miserāt eos mistri regis succendere fornacē napta ⁊ stuppa ⁊ pice ⁊ malleol. ⁊ effūdebat flāma sup fornacē cubit⁹ q̄dragintanouē· ⁊ erupit ⁊ icēdit q̄s reperit iuxta fornacē de chaldeis. Angel⁹ autem dñi descēdit cū azaria ⁊ sociis ei⁹ in fornacē ⁊ excussit flāmā ignis de fornace. ⁊ fecit mediū fornacis q̄si ventū rozis flātē. ⁊ non tetigit eos oio ignis neq̄ contristauit nec q̄cq̄ molestie intulit. Tūc hi tres q̄ ex vno ore laudabant ⁊ gl̄ificabāt ⁊ bñdicebāt deū i fornace. dicētes. Bñdict⁹ es dñe de⁹ patr⁹ nr̄or: ⁊ laudabilis ⁊ gl̄iosus ⁊ superexaltat⁹ i secula. Et bñdictū nomē gl̄ie tue scñm. ⁊ laudabile ⁊ superexaltatū i oibus seculis Bñdict⁹ es i templo scō gl̄ie tue. ⁊ suplaudabilis ⁊ supgl̄iosus i secula. Bñdict⁹ es i throno regni tui: ⁊ suplaudabilis ⁊ superexaltat⁹ i secula. Bñdict⁹ es q̄ intueris abyssos ⁊ sedes sup cherubin: ⁊ laudabilis ⁊ superexaltat⁹ i secula. Bñdictus es i firmamēto celi: ⁊ laudabilis ⁊ gl̄iosus in secula. Bñdicite oia opa dñi dño: laudate ⁊ superexaltate eū i secula. Benedicite angeli dñi dño: lau. ut sup. Bñdicite celi dño: lau. Bñdicite aq̄ oēs q̄ sup celos sunt dño: lau. Bñdicite oēs virtutes dñi dño: lau. Bñdicite sol ⁊ luna dño: lau. Bñdicite stelle celi dño: lau. Benedicite imber ⁊ ros dño: lau. Bñdicite ois spūs dei dño: lau. Bñdicite ignis ⁊ estus dño: lau. Benedicite frigus ⁊ estas dño: lau. Bñdicite rores ⁊ pruina domino: lau. Bñdicite gelu ⁊ frigus dño: lau. Bñdicite glacies ⁊ nives dño: lau. Bñdicite noctes ⁊ dies dño: lau. Bñdicite lux ⁊ tenebre dño: lau. Bñdicite fulgura ⁊ nubes

dño:lau. Bñdicat ẽra dñm:laudet ⁊ superexaltet eũ i ſecula. Bñdicite mõtes ⁊ colles dño:lau. Bñdicite vniuerſa germinãtia in ẽra dño:lau. Bñdicite fõtes dño:lau. Bñdicite maria ⁊ fluuia dño:lau. Bñdicite cete ⁊ oĩa q̃ mouẽt i aq̃s dño:lau. Bñdicite oẽs volucres celi dño:lau. Bñdicite oẽs bſtie ⁊ pcora dño:lau. Bñdicite filij hoĩum dño: lau. Bñdicat iſrl dñm:laudet ⁊ superexaltat eũ i ſcla. Bñdicite ſacerdotes dñi dño:laudate. Bñdicite ſui dñi dño.lau. Bñdicite ſpũs ⁊ aie iuſtoꝝ dño:lau. Bñdicite ſancti ⁊ hũles corde dño:lau, Benedicite anania azaria miſahel dño:laudate ⁊ superexaltate eu in ſecula:q̃a eruit nos ẽ iferno ⁊ ſaluos fecit ẽ manu moꝛtis ⁊ liberauit ẽ medio ardentis flamme:⁊ ẽ medio ignis eruit nos. Cõfitemini dño qñ bon⁹:qñ in ſclm mia ei⁹. Bñdicite oẽs religioſi dño ẽo ẽorum: laudate ⁊ cõfitemi ei:q̃a i oĩa ſcla mia ei⁹.

Quouſq; in hebreo nõ habeẽ. ⁊ q̃ poſuim⁹ ẽ theodotionis editione trãſlata ſunt.

Tũc nabuchodonoſoꝛ rex obſtupuit ⁊ ſurrexit ꝓpere. ⁊ ait optimatib⁹ ſuis. Nonne tres viros miſimus in medio ignis compeditos? Qui rñdẽtes regi dixerũt. Vere rex. Reſpõdit rex ⁊ ait. Ecce ego video viros q̃tuoꝛ ſolutos ⁊ ãbulãtes i medio ignis. ⁊ nichil coꝛrũptiõis i eis ẽ. ⁊ ſpẽs q̃rti ſimilis filio dei. Tunc accedit nabuchodonoſoꝛ ad oſtium fornacis ignis ardẽtis ⁊ ait. Sidrac miſac ⁊ abdenago ſui dei excelſi egredimini ⁊ venite. Statimq; egreſſi ſũt sidrac miſac ⁊ abdenago ẽ medio ignis. Et cõgregati ſatrape mgri regis ⁊ iudices ⁊ potẽtes regi ꝓtẽplabãt viros illos qñ nichil ptãtis habuiſſet ignis i coꝛpib⁹ eoꝝ. ⁊ capill⁹ capitis eoꝝ nõ eẽt adustus ⁊ ſaraballa eoꝝ nõ fuiſſẽt imutata ⁊ odoꝛ ignis nõ tranſiſſet p eos. Et erumpẽs nabuchodonoſoꝛ ait. Bñdict⁹ deus eoꝝ sidrac miſac ⁊ abdenago q̃ miſit ãgelũ ſuũ ⁊ eruit ſuos ſuos q̃ crediderũt i eũ. ⁊ ꝑbũ regi immutauerũt: ⁊ tradiderũt coꝛpa ſua ne ſeruirẽt ⁊ ne adoꝛarẽt ẽm deũ excepto deo ſuo. A me q̃ poſitũ ẽ ꝺ decretũ:ut oĩs ꝓpls trib⁹ ⁊ lingua q̃cũq; locuta fuerit blaſſemiã ꝛ deum sidrac miſac ⁊ abdenago diſpeat. ⁊ dom⁹ eius vaſtet. Neq; n. ẽ ali⁹ deus q̃ poſſit ita ſaluare. Tũc rex promouit sidrac miſac ⁊ abdenago i puincia babylonis. Nabuchodonoſoꝛ rex oĩb⁹ ꝓpls gẽtib⁹ ⁊ linguis q̃ habitant in vniuſa ẽra: pax vob multiplicetur. Signa ⁊ mirabilia fecit apud me deus excelſus. Placuit q̃ mihi ꝓdicare ei⁹ ſigna:q̃a magna ſũt. ⁊ mirabilia ei⁹:q̃a foꝛtia:⁊ regnũ ei⁹.q̃a regnũ ſempiternũ. ⁊ ptãs ei⁹ i generatione ⁊ generatione.

VIIII

Ego nabuchodonoſoꝛ quiet⁹ eram in domo mea. ⁊ florens in palatio meo. Somniũ vidi qđ pterruit me. ⁊ cogitatiões i ſtratu meo. ⁊ viſiões capitis mei cõturbauerũt me. Et ꝑ me ꝓpoſitũ ẽ decretũ:ut introducerent in cõſpectu meo cũcti ſapiẽtes babylonis. ⁊ ut ſolutionẽ ſomnij indicarent mihi. Tũc ingrediebantur ariioli magi chaldei ⁊ aruſpices. ⁊ somniũ narraui i ſpectu eoꝝ. ⁊ ſolutionẽ ei⁹ nõ indicauerũt mihi: donec collega ingreſſus ẽ i cõſpectu meo daniel. cui nomẽ baltbaſar ſm nomen dei mei. q̃ hz ſpm deoꝝ ſcoꝝ i ſemetipſo. ⁊ somniũ coram ipo locut⁹ ſũ. Baltbaſar ꝓceps ariolorũ qñ ego ſcio q̃ ſpm deoꝝ ſcoꝝ habeas in te. ⁊ oẽ ſacrm nõ ẽ impoſſibile tibi: viſiones ſomniorũ meoꝝ q̃s vidi. ⁊ ſolutionẽ earũ narra. Viſio capitis mei in cubili meo. Videbã. ⁊ ecce arbor i medio ẽre. ⁊ altitudo eius nimia. Magna arbor ⁊ foꝛtis. ⁊ pceritas ei⁹ cõtingens celum. Aſpectus illi⁹ erat vſq; ad terminos vniuerſe ẽre. Folia ei⁹ pulcherrima. ⁊ fruct⁹ ei⁹ nimi⁹ ⁊ eſca vniuerſoꝝ i ea. Subter eam habitabãt aialia ⁊ beſtie. ⁊ i ramis ei⁹ cõuerſabant volucres celi. ⁊ ex ea vescebat oĩs caro. Videbã i viſione capitis mei ſup ſtratum meũ. ⁊ ecce vigil ⁊ ſcũs de celo deſcẽdit. clamauit foꝛtit. ⁊ ſic ait. Succidite arboꝛem ⁊ dẽcidite ramos ei⁹. excutite folia ei⁹ ⁊ diſpgite fruct⁹ ei⁹. fugiãt beſtie que ſubter eã ſũt. ⁊ volucres de ramis eius. Verũtñ germẽ radicũ ei⁹ in ẽra ſinite. ⁊ alligẽt vinculo ferreo ⁊ creo i herbis q̃ foris ſũt. ⁊ roꝛe celi tingatur. ⁊ cũ feris ꝑs ei⁹ in herba terre. Coꝛ eius ab hũano cõmutet. ⁊ coꝛ fere det ei. ⁊ ſeptẽ tẽpa mutent ſup eũ. In ſnia vigilũ decretũ eſt. ⁊ ſermo ſcoꝝ ⁊ petitio. donec cognoſcãt viuentes qñ dñatur excelſus i regno hoĩuꝫ. ⁊ cui cũq; voluerit dabit illud. ⁊ humilimũ hoĩem ꝓſtituet ſuper eũ. Hoc ſomniũ vidi ego nabuchodonoſoꝛ rex. Tu ergo baltbaſar interpretationem narra feſtin⁹:q̃a oẽs ſapientes regni mei nõ queunt ſolutionem edicere mihi. Tu aũt potes:q̃a ſpũs deoꝝ ſcoꝝ in te ẽ

Tūc daniel cui⁹ nomē baltbasar cepit intra semetipsū tacit⁹ cogitare q̄si vna hora. ⁊ cogitationes eius ꝓturbabāt eū. Rūdēs autē rex ait. Baltbasar somniū ⁊ interp̄tatio ei⁹ non conturbent te. Rūdit baltbasar ⁊ dixit. Dñe mi somniū bis q̄ te oderūt. ⁊ interp̄tatio eius hostiū⁹ tuis sit. Arborem quā vidisti sublimē atq; robustā cui⁹ altitudo ptingit ad celū: ⁊ aspect⁹ illi⁹ in oēm terrā. ⁊ rami ei⁹ pulcherrimi ⁊ fruct⁹ eius nimius. ⁊ esca oīū ī ea. subter eū habitātes bestie agri. ⁊ ī ramis ei⁹ cōmorātes aues celi. tu es rex qui magnificat⁹ es. ⁊ inualuisti. ⁊ magnitudo tua creuit ⁊ pervenit vsq; ad celū. ⁊ potestas tua ī terminos vniuerse terre. Qđ aūt vidit rex vigilē ⁊ sanctū descendē de celo ⁊ dicere: succidite arborē ⁊ dissipate illā. attū germē radicū eius in terra dimittite. ⁊ vinciat ferro ⁊ ere in herbis foris. ⁊ rore celi ꝓspgat. ⁊ cū feris sit pabulū eius: donec septē tpa mutent sup eū. Hec est interp̄tatio sñie altissimi. q̄ puenit super dñm meū regē. Ejcient te ab hoībus: ⁊ cum bestijs feriq; erit habitatio tua. ⁊ fenum ut bos comedes. ⁊ rore celi infunderis. Septem q; tpa mutabunt sup te. donec scias q̄ dñet excelsus sup regnū hoīum. ⁊ cuicūq; voluerit det illud. Qđ aūt p̄cepit ut relinq̄rent germē radicū ei⁹. i. arboris: regnū tuū tibi manebit post q̄ cognoueris ptātem eē celestē. Ideo obsecro rex cōsiliū meū placeat tibi. ⁊ pcta tua elemosynis redime. ⁊ iniquitates tuas misericordijs paupꝝ: forsitan ignoscet delicto tuis. Hec ōia venerūt sup nabuchodonosor regē. Post finē mensiū duodecī in aula babylonis deābulabat. Rūdit⁹ rex ⁊ ait. Nōne hec est babylon ciuitas magna quā ego edificaui in domū regni in robore fortitudinis mee. ⁊ in gla decoris mei? Tūc⁹ hec adhuc eēt in ore regis: vox de celo ruit. Tibi dicit nabuchodonosor rex. Regnū tuū transibit a te. ⁊ ab hoīb⁹ ejicient te ⁊ cū bestijs ⁊ feris erit habitatio tua. fenū q̄si bos comedes. ⁊ septē tpa mutabunt sup te donec scias q̄ dñet excelsus ī regno hoīnū. ⁊ cuicunq; voluerit det illud. Eadē hora sermo cōpletus est sup nabuchodonosor: ⁊ ex hoīb⁹ abiectus ē. ⁊ fenū ut bos comedit. ⁊ rore celi corpus ei⁹ infectū est. donec capilli ei⁹ in similitudinē aquilaꝝ crescerēt. ⁊ vngues eius q̄si vngues auiū. Igit⁹ post finē dierū ego nabuchodonosor oculos meos ad celum leuaui. ⁊ sensus me⁹ redditus ē mihi. ⁊ altissimo benedixi. ⁊ viuētē ī sempiternū laudaui ⁊ glificaui q̄a ptās ei⁹ ptās sempiterna. ⁊ regnū eius in generatiōe ⁊ generationē. ⁊ oēs habitatores terre apud eū in nihilū reputati sunt. Juxta voluntatē enim suā facit tam in virtutibus celi q̄ ī habitatoribus terre ⁊ nō est q̄ resistat manui eius. ⁊ dicat ei: quare fecisti? In ipso tēpore sensus me⁹ reversus est ad me. ⁊ ad honorem regni mei decorēq; pueni. ⁊ figura mea reversa est ad me. ⁊ optimates mei ⁊ magnat⁹ mei requisierūt me. ⁊ ī regno meo restitutus sū. ⁊ magnificentia ampliōr addita ē mihi. Nunc igit⁹ ego nabuchodonosor laudo, ⁊ magnifico ⁊ glorifico regem celi: quia omnia opa eius vera. ⁊ omnes vie eius iudicia: ⁊ gradientes in superbia potest humiliare.

V

Baltbasar rex fecit grāde conuiuium optimatib⁹ suis mille: ⁊ vnusquisq; secundū suam ebrietat etatē. Precepit ergo iam temulentus ut auferentur vasa aurea ⁊ argētea. q̄ asportauerat nabuchodonosor pater ei⁹ de templo q̄ fuit in hierlm. ut biberēt in eis rex ⁊ optimates ei⁹. vxores ei⁹ ⁊ concubine. Tūc allata sūt vasa aurea q̄ asportauerat de templo q̄ fuerat in hierlm. ⁊ bibērūt in eis rex ⁊ optimates ei⁹ vxores eius ⁊ cōcubine illi⁹. Bibebant vinū. ⁊ laudabāt deos suos aureos ⁊ argenteos ⁊ ereos ferreos ligneos q; ⁊ lapideos. In eadē hora apparuerunt digiti q̄si man⁹ hōis scribentis p cādelabr i superficie parietis aule regie. Et rex aspiciebat articulos manus scribentis. Tūc facies regis cōmutata ē. ⁊ cogitatiōes ei⁹ cōturbabant eū. ⁊ cōpages renū ei⁹ soluebant. ⁊ genua ei⁹ ad se invicē collidebant. Exclamauit itaq; rex fortiter: ut introducerēt magos chaldeos ⁊ arusp̄ices. Et ploq̄s rex ait sapientibus babylonis. Quicūq; legerit scripturā banc. ⁊ interp̄tationē eius manifestā mihi fecerit: purpura vestiet: ⁊ torquē aureū balteū circa collo. ⁊ tertius ī regno meo erit. Tunc ingressi oēs sapientes regis nō potuerūt nec scripturā legere: nec interp̄tationē ei⁹ indicare regi. Unde rex baltbasar satis ꝓturbatus ē: ⁊ vultus illius immutatus ē. Sed ⁊ optimates eius turbabāt. Regina aūt p re que acciderat regi ⁊ optimatib⁹ eius: domū cōuiuij ingressa ē. ⁊. ploquens ait. Rex in eternū vive. Nō te cōturbent cogitationes tue: neque facies tua im-

m :tef. Est vir in regno tuo q̃ spũs deor sanctor habet in se. & in dieb⁹ pr̃is tui scia & sapiẽtia iuente sũt i eo. Nã & rex nabuchodonosor pat⁹ tu⁹ pncipẽ magor incãtator chaldeor & aruspicũ ꝓstituit eũ pater iquã tu⁹ o r:x: qa spũs ãplior & prudẽtia itelligẽtiaq; & iterpretatio somnior. & ostensio secretor. ac solutio ligator inuẽte sunt i eo. Ꝟ ẽ i daniele: cui rex posuit nomẽ balthasar. Nũc itaq; va niel vocet. & iterp̃tationẽ narrabit. Igit̃ intro ductus ẽ daniel cor̃ rege. Ad quẽ p̃fat⁹ rex ait. Tu es daniel de filijs captiuitatis iude: quẽ adduxerat pater me⁹ rex de iudea: Audiui de te qm̃ spm̃ deor habeas. & scia intelligẽtiaq; ac sapiẽtia ãpliores iuente sunt in te. Et nũc introgressi sũt in ꝓspectu meo sapientes magi ut scripturã hãc legerẽt. & interpretationẽ ei⁹ indicarent mihi. & nequerũt sensũ hui⁹ sermõis edicẽ. Porro ego audiui de te q̃ possis obscura interp̃tari. & ligata dissoluere Si g̃ vales scripturã legere & int̃pretationẽ ei⁹ indicare mihi: purpura vestieris. & torquẽ aureũ circa collũ tuũ habebis. & tertius in regno meo pnceps eris. Ad q̃ rñdẽs daniel ait cor̃ rege. Munera tua sint tibi. & dona dom⁹ tue alteri da. scripturã aũt legã tibi rex. & interpretationẽ ei⁹ oñdã tibi. O rex deus altissim⁹. regnũ & magnificentiã gloriã & honorẽ ẽdit nabuchodonosor pr̃i tuo. & ꝓpẽ magnificẽtiã quã vederat ei. vniũsi pp̃li trib⁹ & lingue tremebãt & metuebãt eũ. Quos volebat ine ficiebat. q̃s volebat pcutiebat. q̃s volebat exaltabat & q̃s volebat bũiliabat. Cũ ãt eleuata fũ ẽ cor ei⁹ & spũs illi⁹ obfirmat⁹ ẽ ad superbiã vepos it⁹ ẽ de solio regni sui. & gl̃ia ei⁹ ablata ẽ & a filijs hoiũ eiect⁹ ẽ. Cor ei⁹ cũ bestijs positũ ẽ. & cũ onagris erat habitatio ei⁹. Fenũ q̃; ut bos comedebat: & rore celi corp⁹ ei⁹ infectũ ẽ donec cognosceret q̃ ptãt̃ haberet altissimus i regno hoiũ. & quẽcũq; voluerit suscitabit sup illud. Tu q̃; fili⁹ ei⁹ balthasar nõ humiliasti cor tuũ cũ scires h̃ oĩa sed adversum dñatorẽ celi eleuatus es. Et vasa domus ei⁹ allata sũt cor̃ te. & tu & optimates tui & vxores tue & pcubie tue vinũ bibistis i eis. Deos q̃; argẽteos & aureos & ereos ferreos ligneosq; & lapideos. q̃ nõ vidẽt neq; audiũt neq; sentiũt. laudasti: porro deũ q̃ habet flatũ tuũ i manu sua & cũctas vias tuas. nõ gl̃ificasti. Idcirco ab eo missus ẽ articulus manus q̃ scripsit h̃ q̃ exaratũ ẽ. Hec ẽ aũt scriptura q̃ digesta est. Mane thetel phares. Et h̃ interp̃tatio ꝓmonis. Mane: numerauit deus regnũ tuũ: & cõpleuit illũ. Thetel: appẽsus es i statera. & inuent⁹ es min⁹ hãs. Phares: diuisũ ẽ regnũ tuũ: & datũ ẽ medis & psis. Tunc iubẽte rege indut⁹ est daniel purpura. & circũdata ẽ torques aurea collo eius. & pdicatũ est de eo q̃ haberet potestatẽ tertij⁹ in regno. Eadẽ nocte iterfectus ẽ balthasar rex chaldeus. & darius medus successit i regnũ. ãnos natus sexagintaduos.

C. VI

Placuit dario. & ꝓstituit sup regnũ suũ satrapas cẽtũ viginti: ut eẽnt in toto regno suo. & super eos pncipes tres ex q̃b⁹ daniel vnus erat: ut satrapæ illis redderẽt rationẽ. & rex nõ sustinẽt molestiã. Igit̃ daniel supabat cẽs pncipes & satrapas q̃a spũs dei ãplior erat in illo. Porro rex cogitabat ꝓstituere eũ sup cũctum regnũ. Unde pncipes & satrapæ q̃rebãt occasionẽ ut inuenirẽt danieli ex latere regis nullamq; cãm & suspitionẽ repire potuerũt eo q̃ fidelis eẽt. & oĩs culpa & suspitio nõ inuenirẽt i eo. Dixerunt q̃; viri illi. Nõ inueniemus danieli huic aliquã occasionẽ: nisi forte in lege dei sui. Tũc pncipes & satrapæ surripuerunt regi. & sic locuti sũt ei. Dari rex in eternũ viue. Cõsiliũ inierunt oẽs pncipes regni tui magn̄at⁹ & satrapæ senatores & iudices: ut decretũ ipatoriũ exeat & edictũ ut ois q̃ petierit aliquã petitionẽ a quocũq; deo & hoĩe vsq; ad triginta dies nisi a te rex mittat̃ in lacũ leonũ. Nunc itaq; rex ꝓfirma sniam. & scribe decretũ ut nõ imutet̃ qd̃ statutũ ẽ a medis & psis nec preuaricari cuiq; liceat. Porro rex darius ꝓposuit edictũ & statuit. Nõ cũ daniel cõpisset. id ẽ constitutã legẽ. igressus ẽ domũ suã. & fenestris aptis in cenaculo suo ꝑ irl̃m trib⁹ tp̃lb⁹ i die flectebat gẽua sua & adorabat: ꝓfitebat̃q; cor̃ deo suo sicut & ante facere ꝓsueuerat. Viri q̃; illi curiosius inq̃rentes inuenerũt danielẽ orantẽ & obsecrantẽ deũ suũ. & accedẽtes locuti sũt regi sup edicto. Rex: nunq̃d nõ cõstituisti ut ois hõ q̃ rogaret quẽq; de dijs & hominib⁹ vsq; ad dies triginta nisi te rex: mitte ret̃ in lacũ leonũ: ad q̃s rñdẽs rex ait. Verũ sermo iuxta decretũ medor atq; psar: qd̃ preuaricari nõ licet. Tũc rñdentes dixerũt cor̃ rege. Daniel de filijs captiuitatis iude non

curauit ꝛe lege tua. ⁊ ꝛe edicto qꝺ cõstituisti
⁊ tribus tpibus p ꝺiẽ orat obsecratione sua.
Qꝺ verbu cũ audisset rex satis ꝓtristatus ẽ.
⁊ p̃ Daniele posuit cor ut literaret eũ. ⁊ vsq;
ad occasũ solis laborabat ut eruaret illũ. Viri ãt illi itelligẽtes regẽ ꝺixerũt: Scito rex qꝺ
lex medoꝝ atq; psaꝝ ẽ: ut oẽ ꝛecretũ qꝺ ꝓstituerit rex, nõ liceat imutari. Tũc rex p̃cepit
⁊ adꝺuxerũt Danielẽ ⁊ miserũt eũ i lacũ leonũ. Dixitq; rex danieli. ꝛe⁹ tu⁹ quẽ colis sẽp
ipse liberabit te. Allatusq; ẽ lapis vnus ⁊ positus est sup os laci quẽ obsignauit rex ãnulo
suo ⁊ ãnulo optimatũ suoꝝ: ne qꝺ fieret cõtra Danielẽ. Et abijt rex in domũ suã ⁊ ꝺormiuit icenat⁹, cibiq; nõ sũt allati corã eo. ⁊ sup
somn⁹ recessit ab eo. Tunc rex p̃mo diluculo
ꝓsurgẽs festin⁹ ad lacũ leonũ prexit. ⁊ appropinquãsq; lacui Danielẽ voce lachrymabili iclamauit. ⁊ affatus ẽ eũ. Daniel serue ꝺei viuentis. ꝛe⁹ tuus cui tu seruis semp̃ putas ne
valuit te liberare a leõib⁹? Et Daniel regi i fiꝺes ait. Rex in eternũ viue. Deus me⁹ misit
angelũ suũ, ⁊ cõclusit ora leonũ. ⁊ nõ nocuerũt mihi: qa corã eo iusticia inuẽta est in me.
Sed ⁊ corã te rex velictũ nõ feci. Tũc valꝺe
mirabe rex gauisus ẽ sup eo: ⁊ Danielẽ p̃cepit
educi ꝛe lacu. Eductusq; ẽ Daniel ꝛe lacu: ⁊
nulla lesio inuẽta est i eo, qa credidit ꝛeo suo
Jubẽte aũt rege adducti sũt viri illi q̃ accusauerãt Danielẽ, ⁊ i lacũ leonũ missi sũt ipsi ⁊ filij ⁊ vxores eoꝝ, ⁊ nõ puenerũt vsq; ad pauimentum laci donec arripent eos leones. ⁊ oia
ossa eoꝝ cõminuerũt. Tũc Dari⁹ rex scripsit
vniuersis pplis tribub⁹ ⁊ linguis habitantibus
i vniuersa terra. Pax vobis multiplicetur. A
me ꝓstitutũ est ꝛecretũ: ut i vniuerso imperio
⁊ regno meo tremiscãt ⁊ paueãt ꝛeũ Danielis. Ipse ẽ n. ꝛe⁹ viuẽs ⁊ eternus in secula. ⁊
regnũ ei⁹ nõ dissipabitur. ⁊ ptãs eius vsq; in
eternũ. Ipse liberator atq; saluator faciẽs signa ⁊ mirabilia i celo ⁊ i tra. q̃ libauit Danielem ꝛe lacu leonũ. Porro Daniel pseuerauit
vsq; ad regnũ Darij regnũq; cyri pse.

VII

In no p̃mo balthasar regis babylõis
Daniel somniũ vidit. Visio aũt capitis ei⁹ in cubili suo. Et somniũ scribẽs breui sermone cõplexus est: summatiq; pstrigẽs ait. Videbã in visione mea nocte. ⁊ ecce
quatuor vẽti celi pugnabãt in mari magno.
⁊ quatuor bestie grãdes ascẽdebant ꝛe mari
diuerse iter se. Prima quasi leena. ⁊ alas habebat aq̃le. Aspiciebã donec euulse sũt ale ei⁹
⁊ sublata ẽ ꝛe terra. ⁊ sup pedes q̃si hõ stetit.
⁊ cor eius datũ est ei. Et ecce bestia alia similis
urso. in pte stetit. ⁊ tres ordines erãt in ore
eius ⁊ in dentib⁹ ei⁹. ⁊ sic dicebant ei. Surge
comede carnes plurimas. Post hec aspiciebã. ⁊ ecce alia q̃si pardus. ⁊ alas habebat q̃si
auis quatuor sup se. Et quatuor capita erãt
in bestia. ⁊ potestas data ẽ ei. Post hec aspiciebã in visione noctis. ⁊ ecce bestia q̃ta terribilis atq; mirabilis ⁊ fortis nimis. Dentes ferreos habebat magnos: comedẽs atq; comminuẽs. ⁊ reliqua pedib⁹ suis ꝓculcãs. Dissimil
aũt erat ceteris bestijs q̃s videra añ eã. ⁊ habebat cornua decẽ. Considerabã cornua. ⁊ ecce cornu aliud puulũ ortũ ẽ ꝛe medio eorum
⁊ tria ꝛe cornib⁹ primis euulsa sũt a facie ei⁹.
Et ecce oculi q̃si oculi hois erãt in cornu isto
⁊ os loq̃ns ingentia. Aspiciebã donec throni
positi sũt. ⁊ antiquus ꝺierũ sedit. Vestimẽtu
eius candidũ quasi nix. ⁊ capilli capitis ei⁹ q̃si
lana munda. Thronus ei⁹ flãme ignis: rote
ei⁹ ignis accẽsus: fluui⁹ igne⁹ rapiduseq; egrediebat a facie ei⁹. Milia miliũ ministrabant ei
⁊ decies cẽtena milia assistebant ei. Judiciũ
sedit: ⁊ libri apti sũt. Aspiciebã ꝓpter vocem
sermonũ grandiũ q̃s cornu illud loq̃bat. Et
vidi q̃m interfecta eẽt bestia. ⁊ perisset corp⁹ ei⁹:
⁊ traditũ eẽt ad cõburendũ igni. aliaꝝ q̃q; bestiaꝝ ablata essent ptãs. ⁊ tpa vite constituta
essent eis vsq; ad tẽp⁹ ⁊ tẽp⁹. Aspiciebã q̃ in
visione noctis: ⁊ ecce cũ nubib⁹ celi q̃si filius
hois veniebat. ⁊ vsq; ad antiquũ ꝺierũ puenit
⁊ in ꝓspectu ei⁹ obtulerũt eũ. Et ꝛedit ei ptãtẽ ⁊ honorẽ ⁊ regnũ. ⁊ oes pplꝰ tribus ⁊ lingue
ipsi seruiẽt. Ptãs ei⁹ ptãs eterna q̃ nõ auferet. ⁊ regnũ ei⁹ qꝺ nõ corrũpet. Pertimuit spũs
meus. Ego Daniel territ⁹ sũ in his. ⁊ visiões
capitis mei ꝓturbauerũt me. Accessi ad vnum
ꝛe assistentib⁹. ⁊ ꝓpitatẽ q̃rebã ab eo ꝛe oibus
his. Qui dixit mihi interptationẽ sermonũ:
⁊ docuit me. De quatuor bestijs magnis: quatuor sunt regna q̃ ꝓsurgẽt ꝛe tra. Pusci apiẽt
aũt regnũ sci ꝺei altissimi. ⁊ obtinebũt regnũ
vsq; in seculũ ⁊ seculũ seculoꝝ. Post hec volui diligẽter discere ꝛe bestia quarta: q̃ erat
dissimilis valde ab oib⁹ ⁊ terribilis nimis. Dentes ⁊ vngues ei⁹ ferrei: comedebat ⁊ comminuebat. ⁊ reliqua pedib⁹ suis conculcabat. Et ꝛe

cornib⁹ vecē q̄ habebat in capite. ⁊ de alio qđ ortū fuerat ante qđ ecciderāt tria cornua: ⁊ de cornu illo qđ habebat oculos. ⁊ os loquēs grandia: ⁊ maius erat ceteris. Aspiciebā ⁊ ecce cornu illud faciebat bellū aduersus scōs ⁊ p̄ualebat eis donec venit antiqu⁹ dierū. ⁊ iudiciū dedit scis excelsi. ⁊ temp⁹ aduenit ⁊ regnū obtinuerūt sci. Et sic ait. Bestia q̄rta regnū quartū erit i terra qđ maius erit oib⁹ regnis. ⁊ devorabit vniuersam terrā. ⁊ p̄culcabit ⁊ cōminuet eā. Porro cornua decē ipsi⁹ regni decē reges erūt. ⁊ alī⁹ p̄surget p⁹ eos. ⁊ ipse potētior erit p̄cedib⁹ ⁊ tres reges būiliabit. Et sermōes ꝑ excelsum loq̄tur. ⁊ scōs altissimi p̄teret. Et putabit q̄ possit mutare tēpora ⁊ leges. ⁊ tradent in manu eius vsq̄ ad tēp⁹ ⁊ tpa ⁊ dimidiū tpis. Et iudiciū sedebit ut auferat potētia ⁊ cōterat ⁊ dispareat vsq̄ in finē: regnū aūt ⁊ potās ⁊ magnitudo regni q̄ est subter cēlū det populo scōꝝ altissimi cui⁹ regnū: regnū sempiternū est. ⁊ cēs reges seruiēt ei ⁊ obedient. Hucusq̄ finis verbi Ego daniel multū cogitationib⁹ meis p̄turbabar. ⁊ facies mea mutata ē in me: verba autem in corde meo conseruaui.

VIII

Anno tertio regni balthasar regis. visio apparuit mihi. Ego daniel p⁹ id qđ videram in p̄cipio vidi in visione mea cū essem i susis castro qđ ē i ptā regiōe: vidi aūt in visiōe esse me sup portā vlai. ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. Et ecce aries vn⁹ stabat añ paludē bōs cornua excelsa. ⁊ vnū excelsius altero atq̄ succrescēs. Postea vidi arietē cornib⁹ vētilantē ꝑ occidentē ⁊ cōtra aquilonē ⁊ p̄tra meridiē. ⁊ cēs bestie nō poterāt resistere ei: neq̄ liberari de manu ei⁹: fecitq̄ p̄m voluntatē suā ⁊ magnificatus ē. Et ego itelligebā. Ecce aūt hircus caprax veniebat ab occidente sup faciē toti⁹ terre. ⁊ nō tāgebat terram. Porro hircus habebat cornu ifigne inter oculos suos. ⁊ venit vsq̄ ad arietē illū cornutū quē videra stantē ante portā. ⁊ cucurrit ad eū in ipetu fortitudinis sue. Cūq̄ appropinquasset ꝓpe arietē efferat⁹ est i eū. ⁊ percussit arietē ⁊ cōminuit duo cornua ei⁹. ⁊ nō poterat aries resistere ei. Cūq̄ eum misisset in terrā p̄culcauit. ⁊ nemo quibat liberare arietē de manu eius. Hircus autē caprax magnus factus ē nimis. Cūq̄ creuisset fractū est cornu magnū. ⁊ orta sūt quatuor cornua subter illud per quatuor ventos celi. De vno autem ex eis egressum est cornu vnū modicū. ⁊ factū ē grande ꝑ meridiē ⁊ cōtra orientē ⁊ ꝑ fortitudinē. Et magnificatum ē vsq̄ ad fortitudinē celi. ⁊ deiecit de fortitudine ⁊ de stellis ⁊ p̄culcauit eas. Et vsq̄ ad p̄cipē fortitudinis magnificatū ē. ⁊ abeo tulit iuge sacrificiū: ⁊ deiecit locū sanctificationis ei⁹. Robur aūt datū ē ei ꝑ iuge sacrificiū ꝓpē pctā ⁊ p̄sternet veritas in tra. ⁊ ꝓsperabit ⁊ faciet. Et audiui vnū de scis loq̄ntē. ⁊ dixit vnus scūs alteri: cui loq̄nti. Vsq̄q̄ visio ⁊ iuge sacrificiū ⁊ pctm desolationis q̄ facta est. ⁊ sanctuariū ⁊ fortitudo p̄culcabit? Et dixit ei. Vsq̄ ad vesp̄am ⁊ mane. duo milia trecēti. ⁊ mundabit scūariū. Factū ē aūt cū viderē ego daniel visionē. ⁊ q̄rerē itelligētiā: ecce stetit i ꝓspectu meo q̄si spes viri. Et audiui vocem viri iter vlai. ⁊ clamauit ⁊ ait. Gabriel fac itelligē istū visionem. Et venit. ⁊ stetit iux vbi ego stabā. Cūq̄ venisset pauens corrui i faciē meā. Et ait ad me. Intellige fili hois: q̄m in tpe finis cōplebit visio. Cūq̄ loq̄ret ad me: collapsus sū pn⁹ i terā. Et tetigit me ⁊ statuit me i gradu meo. dixitq̄ mi. Ego oñdā tibi q̄ futura sūt i nouissimo maledictiōis. q̄m habet tēpus finē suum. Aries quē vidisti habere cornua. rex medoꝝ ē atq̄ psaꝝ. Porro hircus capraꝝ rex grecoꝝ est. ⁊ cornu grāde qđ erat iter oculos ei⁹. ipse ē rex primus. De autē fracto illo surrexerūt quatuor pro eo. q̄ quatuor reges de gente ei⁹ ꝓsurgēt sed nō in fortitudine eius. Et post regnū eoꝝ cum creuerint iniquitates: consurget rex impudens facie ⁊ intelligens propositiones. ⁊ roborabitur fortitudo eius. sed non in viribus suis. ⁊ supra q̄ credi potest vniuersa vastabit. ⁊ prosperabitur ⁊ faciet. Et interficiet robustos ⁊ pplm sanctorum p̄m voluntatem suam. ⁊ dirigēt dolus in manu eius. ⁊ cor suū magnificabit. ⁊ in copia rex oīuꝫ occidet plurimos. Et ꝑ p̄cipē p̄cipū consurget. ⁊ sine manu cōteret. Et visio vespe ⁊ mane q̄ dicta ē vera ē. Tu ḡ visionē signa. qa post multos dies erit. ⁊ ego dāiel lāgui ⁊ egrotaui p dies plūmos. Cūq̄ surrexissem faciebā opa regi ⁊ stupebā ad. visionē. ⁊ nō erat q̄ interp̄taret.

IX

Anno primo darij filij assueri de semine medoꝝ q̄ imperauit sup regnū chaldeoꝝ: anno vno regni eius. ego daniel

itellexi in libris numerū annoꝝ de q̄ factꝰ est sermo dñi ad hieremiā ꝓphām: ut cōplerētur desolatiōis irl̄m septuaginta ānis. Et posui faciē meā ad dñm deū meū rogare et deprecari in ieiunijs sacco et cinere. et oratiōem dñm deū. et cōfessus sū. et dixi: Obsecro dñe deus magne et terribilis custodiēs pactū et mīam diligētib⁹ te et custodiētib⁹ mādata tua: peccauim⁹ iniq̄tatē fecim⁹. impie egimus. et recessimus et declinauim⁹ a mādatis tuis ac iudicijs. Nō obediuim⁹ famulis tuis ꝓphis q̄ locuti sūt in nomine tuo regib⁹ nr̄is ꝓncipib⁹ nostris patrib⁹ nr̄is oīq̄ ꝓplō terre. Tibi dñe iusticia: nobis aūt confusio faciei sicut est hodie viro iuda: et habitatorib⁹ irl̄m et oi israel. bis q̄ ꝓpe sūt et bis q̄ procul in vniūsis t̄ris ad q̄s eiecisti eos ꝓpter iniq̄tates eoꝝ i q̄b⁹ peccauerūt in te dñe. Nobis cōfusio faciei regib⁹ nr̄is ꝓncipib⁹ nr̄is et patrib⁹ nr̄is q̄ peccauerūt. Tibi aūt dño deo nr̄o mia et ꝓpitiatio q̄a recessim⁹ a te. et nō audiuim⁹ voce dñi dei nr̄i. ut ābularemus in lege eius quā posuit nob⁹ p seruos suos prophetas. et oīs isrl̄ prauicati sūt legē tuā et declinauerunt ne audirent voce tuā. et stillauit sup nos maledictio et detestatio que scripta est in libro moysi serui dei. q̄a peccauimus ei. Et statuit sermones suos q̄s locut⁹ est sup nos et sup ꝓncipes nostros q̄ iudicaue rūt nos: ut sup̄induceret in nos magnū malū q̄le nunq̄ fuit sub oī celo: sicōm q̄ factū est in irl̄m. sicut scriptū est in lege moysi. Hec malū ō venit sup nos. Et nō rogauim⁹ faciē tuam dñe deus nr̄. ut reuerteremur ab iniq̄tatib⁹ nr̄is. et cogitaremus ꝓritatē tuā. Et vigilauit dñs sup malitiā. et adduxit eā sup nos. Iust⁹ dñs deus nr̄ in oibus op⁹ suis q̄ fecit. Nō. n. audiuim⁹ voci eius. Et nūc dñe deus nr̄ q̄ eduxisti ꝓplm tuū de t̄ra egypti i manu foeti. et fecisti tibi nomē sm die hāc: peccauim⁹ iniq̄tatē fecim⁹ dñe in oēm iusticiā tuam. Auferat obsecro ira tua et furor tu⁹ a ciuitate tua irl̄m et a monte scō tuo. Propē pctā. n. nr̄a et iniq̄tates patrū nr̄oꝝ irl̄m et ꝓpls tu⁹ in opprobriū sūt oib⁹ p circuitū nr̄m. Nunc ḡ exaudi deus nr̄ oratiōnē tui et preces ei⁹. et ostende faciē tuā sup scūariū tuū q̄ dō desertū est. Propē temetipsū inclina deus meus aurē tuā. et audi: aperi oculos tuos et vide desolationem nr̄am et ciuitatē sup quam inuocatū est nomē tuū. Nec. n. in iustificationib⁹ nostris prosternimus p̄ces ante faciē tuā: sed in miserationibus tuis multis. Exaudi, dñe: placare dñe: attende et fac. Ne moreris ꝓpē temetipsum deus meus: q̄a nomē tuū inuocatū est sup ciuitatē et sup ꝓplm tuū. Cūq̄ adhuc loquerer et orarē et confiterer peccā mea et peccā ꝓpli mei isrl̄ ut prosternerē p̄ces meas in cōspectu dei mei p monte sancto dei mei. adhuc me loquēte in oratiōe mea: ecce vir gabriel quē viderā in visione a principio cito volans tetigit me in tēpore sacrificij vespertini et docuit me et locut⁹ est mihi dixitq̄. Daniel nūc egressus sū ut docerē te et intelligeres. Ab exordio p̄cū tuarū egressus est sermo. Ego aūt veni ut indicarem tibi. q̄a vir desideriorum es. Tu aūt animaduerte sermonē. et intellige visionē. Septuaginta ebdomades abbreuiate sunt sup ꝓplm tuū et sup vrbē scām tuā. ut cōsumet̄ prevaricatio. et finē accipiat peccatū. et deleatur iniq̄tas. et adducat iustitia sempiterna. et impleatur visio et ꝓphetia. et vngatur scūs scōrum. Scito ergo et animaduerte. ab exitu sermōis ut iterū edificetur irl̄m vsq̄ ad xp̄m ducē. ebdomades septem. et ebdomades sexaginta duo erūt. et rursū edificabitur platea et muri in angustia tēporum. Et post ebdomades sexaginta duas occidet xp̄s. et nō erit eius pl̄s q̄ cū negaturus est. Et ciuitatem et scūariū dissipabit ꝓplus cū duce venturo. et finis eius vastitas. et post finē belli statuta desolatio. Cōfirmabit aūt pactū multis ebdomada vna. et in dimidio ebdomadis deficiet hostia et sacrificiū. Et erit in templo abhominatio desolatiōis. et vsq̄ ad consummationem et finem perseuerabit desolatio.

X

Anno tertio cyri regis psarum verbū revelatū est danieli cognōmēto balthasar. et verbū verū et fortitudo magna. Intellexitq̄ ꝑmonē. Intelligētia. n. est op⁹ in visione. In diebus illis ego daniel lugebā trium ebdomadarum dierum: panē desiderabilē nō comedi et caro et vinū nō introierūt in os meū. Vnguēto vnctus sū donec cōplerēt trium ebdomadarum dies. Die aūt vicesima et quarta mēsis primi erā iuxta fluuiū magnū q̄ est tigris. et levaui oculos meos et vidi. Et ecce vir unus vestitus lineis et renes eius accincti auro obrizo. et corpus eius quasi chrysolitus. et facies eius velut species fulguris. et oculi eius ut lampas ardentes. et brachia eius et q̄ deorsū usq̄ ad pedes quasi species eris candentis. et vox sermonis eius ut vox multitudinis.

Vidi aũt ego daniel solꝰ visionẽ. postea viri q̃ erãt mecũ nõ viderũt. ꝟ ꝛoꝛ nimiꝰ irruit super eos: ⁊ fugerũt i absc̃ditũ. Ego aũt relictꝰ solꝰ vidi visionẽ grandẽ hãc. ⁊ nõ remãsit i me fortitudo. ſz ⁊ ſpẽs mea imutata ẽ in me. ⁊ emarcui nec habui q̃cq̃ viriũ. Et audiui vocẽ sermonũ eiꝰ. ⁊ audiẽs iacebã cõsternatꝰ sup faciẽ meã: ⁊ vultꝰ meus ɨxerebat terre ⁊ ecce manꝰ tetigit me. ⁊ erexit me super genua mea. ⁊ sup articlos manuũ meaꝝ. Et dixit ad me. Daniel vir ꝛesideriozum itellige ꝓba q̃ ego loq̃r ad te. ⁊ sta i gradu tuo. Nũc .n. sũ missus ad te. Cũq̃ dixisset mĩ ꝓmonem istũ. steti tremẽs. ⁊ ait ad me. Noli metuere daniel. q̃a ex die ꝓmo q̃ posuisti coꝛ tuũ ad intelligẽdũ ut te affligẽs i ꝓspcũ dei tui: exaudita sũt ꝓba tua. ⁊ ego veni ꝓpter sermones tuos. Princeps aũt regni persaꝝ restitit mihi vigiti ⁊ vno die. ⁊ ecce michael vnꝰ ꝛ ꝓncipiꝫ ꝓmis venit i adiutoziũ meũ. ⁊ ego remãsi ibi iuxt regẽ pſaꝝ. Veni aũt ut ꝛocerẽ te q̃ ventura sũt ꝓpꝛo tuo i nouissimis die. qm̃ adhuc visio i dies. Cũq̃ loq̃rer mĩ b cemõi ꝓbis. tetigit vultũ meũ ad erã. ⁊ tacui. Et ecce q̃si silitudo filij hois tetigit labia mea. ⁊ apiẽs os meũ locutꝰ sũ. dixi ad eũ qui stabat ꝫ me. Dñe mi i visiõe tua dissolute sũt cõpages mee. ⁊ nihil i me remãsit viriũ. Et quõ pot̃it seruꝰ dñi mei loq̃ cũ dño meo? Nihil n. i me rmãsit viriũ: ſz ⁊ balitꝰ me. inc̃cludit. Rursũ g̃ tetigit me q̃si visio hois. ⁊ cõfortauit me ⁊ dixit. Noli timere vir ꝛesideriozũ: pax tibi ꝓfortare ⁊ esto robustꝰ. Cũq̃ loq̃rer mecũ. cõualui ⁊ dixi. Loq̃re dñe mi: q̃a ꝓfortasti me. Et ait. Nũq̃d scis q̃re veneri ad te? Et nũc reũtar ut ꝓlier adhũc ꝓncipe pſaꝝ. Cũ .n. egrederer apparuit ꝓnceps grecoꝝ veniẽs. Verũtñ annũciabo tibi qõ expꝛessũ est i scriptura ꝟitatis: ⁊ nemo ẽ adiutoꝛ mei in oib hoc nisi michael pꝛinceps vester.

XI

Ego aũt a ꝓmo anno darij medi stabã ut ꝓfortarer ⁊ roborarer. Et nũc veritatẽ ãnũciabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabũt i pſide. ⁊ qrt ditabit opib nimijs sup cẽs. ⁊ cũ inualuerit diuitijs suis cõcitabit cẽs aduersũ regnũ grecie. Surget ꝓ rex fort. ⁊ dñabit ptãte multa. ⁊ faciet q̃ placuerit ei. Et cũ stet̃erit cõteret regnũ eiꝰ. ⁊ diuidet in q̃tuoꝛ ventos celi. ſz nõ in posteros eiꝰ nec ꝟm pot̃tiã illi q̃ dñatꝰ est. Lacerabit. n. regnũ eius etiã i externos excepꝝ his. Et cõfortabit rex austri. ⁊ ꝛ ꝓncipib eiꝰ ꝓualebit sup eũ. Et dñabit ditione multa. n. dñatio eiꝰ. Et pꝰ finẽ ãnoꝝ fedẽrabũtur. Filiaq̃ regis austri veniet ad regẽ aq̃lõis facẽ amicitiã. ⁊ nõ obtiebit fortitudinẽ brachij. nec stabit semẽ eiꝰ. Et tradet ipa: ⁊ q̃ adduxerũt eã adolescẽtes eiꝰ: ⁊ q̃ cõfortabãt eã i tpibꝰ. Et stabit ex germine radicũ eiꝰ plãtatio. Et veniet cũ exercitu ⁊ ingrediet̃ puinciã regis aq̃lonis. ⁊ abutet̃ eis ⁊ obtiebit. Insup ⁊ deos coꝝ ⁊ sculptilia. vasa q̃q̃ ꝓciosa auri ⁊ argenti captiua ducet i egyptũ Ipse ꝓualebit aduersus regẽ aq̃lõis. Et ingrediet in regnũ rex austri. ⁊ reuertet̃ ad ꝛrã suã. Filij aũt eiꝰ puocabunt̃. ⁊ cõgregabũt multitudinẽ exercituũ plurimoꝝ. Et veniet ꝓperãs ⁊ inundãs. ⁊ reuertet̃ ⁊ cõcitabit̃ ⁊ ꝓgredietur cũ robore eiꝰ. Et puocatus rex austri egredieꝫ ⁊ pugnabit aduersus regẽ aquilõis ⁊ ꝓparabit multitudinẽ nimiã. ⁊ dabit̃ multitudo i manꝰ eiꝰ: ⁊ capiet multitudinem. ⁊ exaltabit̃ cor eiꝰ. ⁊ vulneꝛabit multa milia: ſz nõ ꝓualebit. Cõuertet̃ .n. rex aq̃lõis. ⁊ ꝓcpabit multitudinẽ multo maioꝛẽ q̃ ꝓus. Et i fine tẽpoꝝ ãnoꝝq̃ veniet ꝓperans cum exercitu magno ⁊ opibꝰ nimijs. In tpibus illis multi ꝓsurgẽt aduersus regẽ austri. Filij q̃q̃ ꝓuaricatoꝝ ꝓpꝛij tui extollẽt ut ipleant visionẽ. ⁊ corruẽt. Et veniet rex aquilõis: ⁊ cõportabit aggerẽ. ⁊ capiet vrbes munitissimas. ⁊ brachia austri nõ sustinebũt. Et cõsurgẽt electi eiꝰ ad resistẽdũ. ⁊ non erit fortitudo. Et faciet veniẽs sup eũ iuxta placitũ suũ. ⁊ nõ erit q̃ stet ꝫ faciẽ eiꝰ. Et stabit i ꝛra inclyta. ⁊ cõsumet̃ in manu eiꝰ. ⁊ ponet faciẽ suam ut veniat ad tenendũ vniuersũ regnũ eius ⁊ recta faciet cũ eo. Et filiã feminarum dabit ei ut euertat illũ. ⁊ nõ stabit. nec illiꝰ erit. Et conuertet faciẽ suã ad insulas. ⁊ capiet multas ⁊ cessare faciet ꝓncipẽ opꝛobꝛij sui. Et opꝛobꝛiũ eiꝰ cõuertet̃ i eũ. Et conuertet faciẽ suã ad ipsũ ꝛre sue: ⁊ ipinget ⁊ corruet. ⁊ non inueniet̃. Et stabit in loco eiꝰ vilissimus ⁊ idignꝰ vecoꝛe regio. ⁊ i paucis diebꝰ cõteretur nõ i furoꝛe nec i ꝓlio. Et stabit i loco eius ꝛ spectꝰ. ⁊ nõ tribuet̃ ei honoꝛ regiꝰ. Et veniet clam ⁊ obtinebit regnum in fraudulẽtia. Et brachia pugnãtũ expugnabunt̃ a facie eius: ⁊ cõterẽt̃. insup ⁊ dux federꝭ. Et pꝰ amicitias

cū eo faciet volū: ⁊ ascēdet ⁊ supabit ī modico pp̄o. ⁊ abūdātes ⁊ vteres vrbes igredief. Et faciet q̄ nō fecerūt pres ei⁹. ⁊ pres patrū ei⁹. Rapinas ⁊ p̄dā ⁊ diuitias eoꝝ dissipabit: ⁊ ꝑtra firmissimas cogitatiōes ībit. ⁊ b̄ vsq; ad tēp⁹. Et ꝛcitabit fortitudo ei⁹. ⁊ coz ei⁹ aduersū regē austri ī exercitu magno. Et rex austri puocabiē ad bellū multis auxilijs ⁊ fortib⁹ nimis. ⁊ nō stabunt: q̄a inībūt adūsus eū consilia. Et comedentes panē cum eo conterent illum: exercitusq; eius oppримef: ⁊ cadēt interfecti plurimi. Duoꝝumq; regū coz erit ut male faciant. ⁊ ad mensam vnam mēdaciū loquenf ⁊ nō ꝓficiēt: quia adhuc finis in aliud tēpus. Et reuertetur in terrā suā cū opibus multis. ⁊ coz eius aduersus testamentū scīm. ⁊ faciet ⁊ reuertetur i terrā suā. Statuto tpe reuertef. ⁊ veniet ad austrum ⁊ nō erit ꝑoz sicē nouissimū. Et veniēt sup eū trieres ⁊ romani. ⁊ pcutief ⁊ reuertef. Et indignabiē ꝛ testamentū scūarij. ⁊ faciet: reuertetur q;: ⁊ cogitabit aduersū eos q̄ verelique rūt testamentū scūarij. Et brachia ex eo stabūt. ⁊ polluēt scūariū fortitudis. ⁊ auferēt iuge sacrificiū. ⁊ dabūt abhominationē i vesolationē. Et ipij in testm̄ simulabūt fraudulēter. Populus aūt scīēs deū suū obtinebit ⁊ faciet. Et docti in pp̄o docebunt plurimos ⁊ ruēt i gladio ⁊ in flāma ⁊ ī captiuitate ⁊ i rapina diex. Cūq; coz̄uerint sublevabūf auxilio pauulo. ⁊ applicabunf eis plīmi fraudulenter: Et de eruditi ruent ut pflenf ⁊ eliganf ⁊ dealbēf vsq; ad tēp⁹ ꝑfinitū: q̄a adhuc aliud tēp⁹ erit. Et faciet iux volūtatē suam rex. Et elevabiē ⁊ magnificabiē aduersus oēm deū. Et aduersus deū deoꝝ loq̄f magnifica ⁊ diriget: donec cōpleaf ira cūdia. Perpetrata q̄ pe ē definitio. Et deū patrū suoꝝ nō reputabit. ⁊ erit i cōcupiscētijs feiaꝝ: nec quēq; deoꝝ cu rabit: q̄a aduersū vniuersa ꝛsurget. Deū aūt maoçim i loco suo venerabiē. ⁊ deū quē ignorauerūt pres ei⁹. colet auro ⁊ argento. ⁊ lapide preciosō. rebusq; pciosis. Et faciet ut muniat maoçim cū deo alieno quē cogn̄uit. ⁊ multiplicabit gloriā. ⁊ dabit eis ptātē in multis ⁊ terrā dīuidet gratuito. Et i tpe ꝑfinito ꝓliabitur aduersus eū rex austri. ⁊ q̄si tēpestas veniet ꝛ illū rex aq̄lonis i currib⁹ ⁊ in eq̄tib⁹ ⁊ in classe magna. ⁊ ingrediet ⁊ras. ⁊ ꝓteret ⁊ ꝓtransiet. Et introibit i ⁊rā gloriosā. ⁊ multi corz̄uēt. De aūt sole saluabunt de manu eius edom ⁊ moab ⁊ ꝓncipes filioꝝ āmon. Et mittet manū suā in ⁊ras. ⁊ terra egypti nō effugiet. Et dñabiē thesauroꝝ aūri ⁊ argēti ⁊ in oibus preciosis egypti. Per libyā q̄q; ⁊ ethiopiam transibit: ⁊ fama turbabit eū ab oriēte ⁊ ab aq̄lone. ⁊ veniet in multitudine magna ut ꝓterat ⁊ iniciat plurimos. Et figet tabernaculū suū apedno inter duo maria sup mōtē inclytū ⁊ scīm: ⁊ veniet vsq; ad summitatē eius: ⁊ nemo auxiliabitur ei.

XII

In tpe aūt illo ꝛsurget michael princeps magnus. q̄ stat ꝓ filijs ꝓpl̄i tui: ⁊ veniet tēpus q̄le nō fuit ab eo ex q̄ gentes esse cepūt vsq; ad tēpus illud. Et i tpe illo salubiē ꝓpl's tu⁹: oīs q̄ inuēt⁹ fuerit scriptus in libro. Et multi de bis q̄ dormiūt i ⁊re pulvere. evigilabūt: alij i vitā eternā: alij i opp̄obriū ut videāt semp. Qui aūt docti fuerit fulgebūt q̄si splēdor firmamēti. ⁊ q̄ ad iusticiā erudiunt mltos. q̄si stelle ī ppetuas eternitates. Tu aūt daniel claude ſmōes. ⁊ signa libꝝ vsq; ad tēp⁹ statutū. Plurimi ꝑtrāsibūt. ⁊ multiplex erit scīa. Et vidi ego daniel. ⁊ ecce quasi duo alij stabant. vn⁹ hinc sup ripā flūinis: ⁊ oli⁹ inde ex alēa ripa flūinis. Et dixi viro qui erat idut⁹ lineis: q̄ stabat sup aq̄s fluminis. Usq; q̄ finis horꝝ mirabiliū? Et audiui virū q̄ idut⁹ erat lineis q̄ stabat sup aq̄s fluminis cū elevasset dexterā ⁊ sinistrā suā i celū ⁊ iurasset p viuentē i eternū: q̄a i tēp⁹ ⁊ tpa ⁊ dimidiū tpis. Et cū cōpleta fuerit dispsio manus ꝓpl̄i sancti: ꝓplebūf vniūsa hec. Et ego audiui. ⁊ nō intellexi. Et dixi. Dñe mi q̄d erit p⁹ hec? Et ait. Vade daniel. q̄a clausi sūt signati q̄ ꝓmōes usq; ad ꝑfinitū tps. Eligent ⁊ dealbabūf ⁊ q̄si ignis ꝓbabunt multi. Et impie agēt impij neq; intelligēt oēs impij. Docti vero intelligēt ⁊ a tpe cū ablatū fuerit iuge sacrificiū ⁊ ꝓsita fuerit abhominatio i desolationē dies mille ducenti nonaginta. Beatus q̄ expectat: ⁊ puenit usq; ad dies mille trecētos triginta quinq;. Tu aūt daniel vade ad pfinitū: ⁊ requiesces ⁊ stabis i sorte tua i fine diex.

Ducusq; danielē in hebraico volūme legim⁹: cetera q̄ sequūf usq; ad finē libꝝ de tribꝰ editione translata sunt.

XIII

Erat vir habitās i babylone: ⁊ nomē ei⁹ ioachim: ⁊ accepit vxoꝛ nomine susānā filiā helchie pulchram nimis

ꝛ timentē ꝙm. Parētes.n.illi⁹ cū eēnt iusti erudierūt filiā suā ꝑm legē moysi. Erat aūt ioachim diues valde:ꝛ erat ei pomariū vicinū domui.sue:ꝛ ad ipsū confluebant iudei-eo ꝙ eēt honorabilior oīum. Et ꝓstituti sūt duo senes iudices i illo āno:ꝙ ꝗb⁹ locutus ē dñs ꝗa egressa ē iniq̄tas ꝙ babylone a senioribus iudicib⁹ ꝗ videbant regē ꝑplm. Isti frequētabāt domū ioachim.ꝛ veniebāt ad eos oēs qui habēbāt iudicia. Cū aūt ꝑplus reuertisset ꝑ meridiē ingrediebat susanna ꝛ ambulabat in pomario viri sui. Et videbāt eā senes ꝗtidie ingrediētē ꝛ ambulātē.ꝛ exarserūt i ꝓcupiscētia ei⁹. Et euerterūt sensū suū:ꝛ declinauerūt oculos suos-ut nō viderēt celū :neq; recordarent iudicioꝝ iustoꝝ. Erāt ꝙ ātō vulnerati amore ei⁹:nec iudicauerūt sibi vicissim dolorē suū. Erubescebāt.n.iudicare sibi ꝓcupiscentiā sua-volētes ꝓcubē cū ea. Et obseruabant ꝗtidie sollicit⁹ videē eā. Dixitq; alter ad alterū eam⁹ domū-ꝗa hora prādij ē. Et egressi recesserūt a se. Cūq; reuertissēt-venerūt in vnū: ꝛ scisciātes ab iuicē causam ꝓfessi sūt ꝓcupiscētiā suā. Et tūc i cōmūe statuerūt tps:qū eā posset inuenire solā. Factū ē aūt cū obseruarēt dē aptū-ingressa ē aliqū sicut heri ꝛ nudiusterti⁹ cū duab⁹ solis puellis:voluitq; lauari i pomario. Estus ꝗpe erat.ꝛ nō erat ibi ꝗsq; ꝑter duos senes absc̄ditos.ꝛ ꝓtemplātes eā. Dixit ꝑ puellis. Afferte m oleū ꝛ smigmata:ꝛ ostia pomarij claudite ut lauer. Et fecerūt sicut ꝓcepat:clauserūtq; ostia pomarij:ꝛ egresse sūt ꝑ posticū ut afferrēt ꝗ iusserat. Nesciebat q; senes intus esse absc̄ditos Cū aūt essent egresse puelle:surrexerūt duo senes.ꝛ accurrerunt ad eā ꝛ dixerunt. Ecce ostia pomarij clausa sūt.ꝛ nemo nos videt.ꝛ in ꝓcupiscētia tui sum⁹. Ꝙsentire nobis:ꝛ cōmisce nobiscū. Nō si nolueris:dicemus ꝙ te testimoniū ꝙ fuerit tecū iuuenis ꝛ ob hanc cām emiseris puellas a te. Ingemuit susanna ꝛ ait. Angustie sūt mihi vndiq;. Si n.ꝺ egero-mors mihi ē:si aūt nō egero-non effugiā man⁹ vras. Sed melius ē mihi absq; ope incidere i man⁹ hoīz ꝙ peccare i ꝓspectu dñi. Et exclamauit voce magna susanna-exclamauerūt ⁊ senes adūsus eā. Et cucurrit vn⁹ ad ostia pomarij:ꝛ aperuit. Cū ꝗ audissent clamorē famuli dom⁹ i pomario-irruerūt ꝑ posticū ut viderēt ꝗd nā esset. Postq; aūt senes locuti fūt:erubuerūt hui velemēt ꝗa nūq; dict⁹ fuerat ꝑmo. b⁹ cemōi de susanna Et facta ē dies crastina. Cūq; venisset ꝑplus ad ioachim vir ei⁹: venerunt ꝛ duo ꝓbyteri pleni iniqua cogitatione aduersus susannam ut iterficerēt eā. Et dixerūt coram ꝑplo. Mittite ad susannā filiā helchie vxorē ioachi. Et statim miserūt. Et venit cū parentib⁹ ꝛ filijs ꝛ vniūsis cognat⁹ suis. Porro susanna erat delicata nimis ꝛ pulchra specie. Ait iniq illi iusserūt ut discoopiret:erat.n.coopta. ut ut sic satiarent de decore eius. Flebāt igit sui ꝛ oēs ꝗ nouerant eā. Cōsurgentes aūt duo ꝓsbyteri in medio ꝑpli:posuerūt man⁹ suas sup caput ei⁹. Que flens suspexit ad celū. Erat enī cor ei⁹ fiduciā hās in dño. Et dixerūt ꝓbyteri. Cū ambularem⁹ i pomario soli-ingressa ē hec cū duab⁹ puellis ꝛ clausit ostia pomarij ꝛ dimisit a se puellas. Venitq; ad eam adolescēs ꝗ erat absc̄dit⁹ ꝛ ꝓcubuit cū ea. Porro nos cū essem⁹ in angulo pomarij videtes iniq̄tatē:cucurrim⁹ ad eos: ꝛ vidim⁹ eos pariter cōmisceri. Et illū ꝗdē nō ꝗuim⁹ comꝓhendere ꝗa fortior nobis erat. ꝛ apto ostio exiluit. Hāc aūt cū apprehendissem⁹ interrogauim⁹ ꝗs nā esset adolescēs:ꝛ noluit indicare nob. Huius rei testes sum⁹. Credidit eis multitudo quasi senibus ꝛ iudicib⁹ ꝑpli.ꝛ cōdēnauerūt eā ad mortem. Exclamauit aūt voce magna susanna.ꝛ dixit. Deꝰ eterne ꝗ absc̄dit oꝝ es cognitor-ꝗ nosti oīa ant̄q; fiāt:tu scis qm falsū testimonium tulerūt ꝓtra me.ꝛ ecce morior cū nihil horū feceri ꝗ isti malitiose cōposuerūt aduersum me. Exaudiuit aūt dñs voce eius. Cūq; duceret ad mortē:suscitauit dñs spm pueri iuniorꝭ cui⁹ nomē daniel:ꝛ exclamauit voce magna. Mūd⁹ ego sū a sāguine hui⁹. Et ꝙuersus oīs ꝑplus ad eū dixit. Quis ē iste sermo quē tu locutus es? Qui cū staret i medio eoꝝ ait. Sic fatui filij isrl? nō iudicantes neq; qd verū ē cognoscētes:odēnastis filiam isrl? Reuertimini ad iudiciū-ꝗa falsū testimoniū locuti sūt aduersus eā. Reuersus ē ꝙ ꝑplus cū festinatiōe. Et dixerūt ei senes. Veni ꝛ sede i medio nost⁹ ꝛ indica nobis-ꝗa tibi deus dedit honorē senectut⁹. Et dixit ad eos daniel. Separate illos ab iuicē ꝓcul:ꝛ diiudicabo eos. Cū ꝙ diuisi eēnt alter ab altero-vocauit vnū ex eis.ꝛ dixit ad eum. Inueterate diez malorū-nūc venerūt pcta tua ꝗ opabaris

prius:iudicās iudicia iniusta·inocētes oppri-
mēs.7 dimittēs noxios·dicēte dño:inocētē
7 iustū nō inficies. Nūc g̃ si vidisti eā:dicq̃
lb arbore videris eos colloq̃ntes sibi. Qui ait.
Sub cyno. Dixit aūt daniel. Recte mentit⁹
es in caput tuū. Ecce.n.angelus dei accepta
sniā ab eo scidet te mediū. Et amoto eo iussit
venire aliū.7 dixit ei. Semē chanaan 7 non
iuda.spes decepit te.7 ꝓpuiscētia subuertit
cor tuū. Sic faciebaṫ filiab⁹ isrl.7 ille timen-
tes loq̃bant vobis:sed nō filia iuda sustinuit
iniq̃tatē vrām. Nūc g̃ dic mihi sub q̃ arbore
ꝓtēderis eos loq̃ntes sibi:Qui ait. Sub py-
no. Dixit aūt ei daniel. Recte mentit⁹es.7 tu
caput tuū. Manet.n.angel⁹ dei gladiū bñs
ut secet te mediū.7 infficiat vos. Exclama-
uit itaq; ois cet⁹ voce magna:7 bñdixerunt
deū q̃ saluat spantes in se. Et ꝓsurrexerūt ad-
uersus duos pbyteros. Convicerat.n.eos
dāiel ex ore suo falsū dixisse testimoniū. Fe-
cerūtq; eis sicut male egerāt aduersus prox̄i
mā·ut facerēt ꝓm legē moysi:7 interfecerunt
eos. Et saluat⁹ ē sanguis inoc⁹ in die illa. Hel
chias aūt 7 vxor ei⁹ laudauerunt deū ꝓ filia
sua susanna cū ioachī marito ei⁹ 7 cognatis:
oīb⁹:qa nō ē inuēta in ea res turpis. Daniel aūt
factus est magnus in conspectu populi a die
illa 7 vinceps. Et rex astyages appositus
est ad patres suos 7 suscepit cyrus pers̄es re-
gnum eius.

XIIII

Erat aūt daniel ꝓuisus regi.7 honora
tus sup cēs amicos ei⁹. Erat q̃ ido-
lū apud babylonios noīe hel.7 impēde-
bāt in eo p̄ dies singulos simile artabe duode-
cim:7 oues quadraginta:vinoq; āphore sex.
Rex q̃ colebat eū:7 ibat p singl̃os dies ado
rare eū:vxor daniel adorabat deū suū. Dixit
q̃ ei rex. Quare nō adoras hel:Qui rndens
ait ei. Quia nō colo idola manu facta sed vi-
uentē deū:q̃ creauit celū 7 terrā:7 hz ptātē
ois carnis. Et dixit rex ad eū. Nō videt tibi
esse hel vinēs vt⁹:An nō vides quāta come-
dat 7 bibat q̃tidie: Et ait daniel arridens.
Ne erres rex. Iste ē.n.intrinsec⁹ lute⁹.fortis
cus ereus neq; comedit aliq̃n. Et iratus rex.
vocauit sacerdotes ei⁹:7 ait eis. Nisi dixeritis
mihi q̃s est q̃ comedat impensas has·mox̄iemū
Si aūt occideritis q̃m hel comedat ixc·mox̄iet
daniel:qa blasphemauit in hel. Et dixit dāiel
regi. Fiat iux̄ vbū tuū. Erāt aūt sacerdotes
hel septuaginta:exceptis vxorib⁹ 7 paruulis
7 filijs. Et venit rex cū daniele in templū hlis.
Et dixerūt sacerdotes hlis. Ecce nos egre-
diemur foras.7 tu rex pone escas 7 vinū mis-
ce:7 claude ostiū 7 signa ānulo tuo. Et cum
ingressus fueris mane nisi inuenerit oīa come-
sta a hel morte moriemur:vel daniel qui mē-
titus est aduersus nos. Confidebāt aūt:quia
fecerāt sub mēsa absc̄ditū introitū:7 p illū
ingrediebant semp 7 devorabāt ea. Factū ē
igit⁹ p⁹ q̃ egressi sunt illi.7 rex posuit cibos eis
hel:ꝓcepit daniel puer⁹ suis 7 attulerūt cine-
rē 7 cribrauit p totū templū corā rege:7 egres
si clauserūt ostiū:7 signātes ānulo regis abie-
rūt. Sacerdotes aūt ingressi sūt nocte iux̄ cō-
suetudinē suā 7 vxores 7 filij eor̄.7 comede
rūt oīa 7 biberūt. Surrexit aūt rex primo di
luculo 7 daniel cum eo. Et ait rex. Salua ne
sūt signacula daniel:Qui rndit. Salua rex.
Statimq; cū apuisset ostiū:intuit⁹ rex mē-
sam exclamauit voce magna. Magn⁹ es hel.
7 nō ē apud te dolus quilq̃. Et risit daniel:7
tenuit regē ne ingrederetur intro.7 dixit. Ecce
pauimētū:aī aduerte cui⁹ vestigia sunt h̄. Et
dixit rex. Video vestigia viror̄ 7 mulierū 7
infantiū. Et irat⁹ ē rex. Tūc apprehendit rex
sacerdotes 7 vxores 7 filios eor̄.7 ondерūt
ei absc̄dita ostiola p q̃ ingrediebāt 7 ꝓsume-
bāt que erāt sup mēsā. Occidit g̃ illos rex:7
tradidit hel in ptātē danielis:qui subuertit eū
7 templū ei⁹. Et erat draco magn⁹ in loco illo:
7 colebāt eū babylonij. Et dixit rex danieli.
Ecce nūc nō potes dicē:qa iste nō sit vt⁹ viuēs. Adora g̃ eū. Dixitq; daniel regi. Dñm
deū meū adorō:qa ipse ē vt⁹ viuēs. Iste autē
nō est deus viuens. Tu aūt rex da mihi ptātē 7 interficiā draconē absq; gladio 7 fuste.
Et ait rex. Do tibi. Tulit g̃ daniel picē 7 adi-
pē 7 pilos·7 coxit piter:fecitq; massas 7 de-
dit in os draconis.7 dirupt⁹ ē draco. Et dixit
daniel. Ecce quē colebaṫ. Nō cū audissent
babylonij:indignati sunt vehemēt.7 congregati
aduersus regem dixerūt. Jud⁹ factus ē rex.
Hel destruxit:draconem interfecit:7 sacer do-
tes occidit. Et dixerūt cū venissent ad regē.
Trade nobis danielē:alioq̃n interficiem⁹ te 7
domū tuā. Vidit g̃ rex q̃ irruerent in cū vehe-
mēt:7 necessitate oppressus tradidit eis dāielē.
Qui miserūt eū in lacū leonū. 7 erat ibi diebus
sex. Intro in lacu erāt leones septē. 7 dabant

eis duo corpa q̃tidie ⁊ due oues: ⁊ tũc non data sũt eis ut veniret daniel. Erat aũt abacbuc ꝓpha i iudea ⁊ ipse coquerat pulmẽtũ. ⁊ intrauerat panes i alueolo. ⁊ ibat i campũ ut ferret messoribus. Dixitq; angelus dñi ad abacbuc. Fer prandiũ q̃ habes in babylonẽ danieli: q̃ ẽ i lacu leonũ. Et dixit abacbuc dñe babylonẽ nõ vidi: ⁊ lacũ nescio. Et apprehẽdit eũ angel⁹ dñi i vertice ei⁹: ⁊ portauit eũ capillo capitis sui: posuitq; eũ in babylonẽ sup lacũ in ipetu spũs sui. Et clamauit abacbuc dicens. Daniel serue dei: tolle prandiũ q̃ misit tibi deus. Et ait daniel. Recordat⁹ es mei deus ⁊ nõ dereliquisti diligentes te. Surgẽs daniel comedit. Porro angel⁹ dñi restituit abacbuc cõfestim i loco suo. Venit ẽ rex die septimo ut lugeret danielẽ. ⁊ venit ad lacũ ⁊ introspexit: ⁊ ecce daniel sedẽs i medio leonũ. Et exclamauit voce magna rex dicens. Magnus es dñe deus danielis. Et extraxit eũ de lacu leonum. Porro illos q̃ perditionis eius causa fuerant intromisit in lacum: ⁊ deuorati sunt in momento coram eo.

Explicit Daniel ꝓphẽta. Incipit prolog⁹ in librum duodecim prophetarum.

Non idẽ ordo ẽ duodeci ꝓphetaꝝ apud hebreos q̃ ẽ apud nos. Unde secũdũ id q̃ ibi legitur: hic q̃z dispositi sunt. Osee comaticus ẽ: ⁊ quasi p simias loquẽs. Joel planus in principijs. in fine obscurior. ⁊ vsq; ad malachiam bñt singuli ꝓphetates suas: quẽ esdram scribã legisq; doctorẽ hebrei autumant. Et quia longũ ẽ nũc de oibus dicere: b tñ vos o paula ⁊ eustochiũ admonitas scire volo vnũ librum eẽ duodecim ꝓphaꝝ: ⁊ osee synchronõ isaie: malachiã vo aggei ⁊ zacharie fuisse tẽporib⁹. In q̃b⁹ aũt tẽp⁹ nõ pferk in titulo: ib illis eos regib⁹ ꝓphetasse sub quib⁹ ⁊ ibi quiante eos bñt titulos ꝓphetauerunt.

Item alius prologus.

Regule sũt de sub q̃b⁹ significationib⁹ noiũ ad quas tribus p prophas sermo dñi dirigatur. Quotienscunq; ad decẽ trib⁹ tendit ꝓphetia: sub his noib⁹ designãtur. id ẽ effrai. samaria. israẽl. ioseph. israel. bethel bethauen. ⁊ interdũ iacob. Cũ aũt ad duas loquit tribus: sub his noibus sermo profertur. i. iuda. israẽl. beniamin. dom⁹ dauid. ⁊ interdũ iacob. Aliquotiẽs israẽl ad totas duodecim tribus refert. Duplex ẽ apud hebreos sniа de bis quatuor ysib⁹. q̃ in capite sũt prenotati. Plerisq; enim dicũt q̃ abesdra scriba i oib⁹ ꝓphis sic fuerit titulatũ: ut ꝓscripto vniuscuiusq; nomine: ꝓphetia cuius sit sequẽs noscat. Ipse ẽ aũt esdras q̃ vltim⁹ ꝓphetaꝝ malachie noiẽ scribit. Alij vo dicũt q̃ ab ipsis ꝓphetis per spiritũ sanctũ ut cetera sunt conscripta.

Incipit prologus in librũ Osee ꝓphete.

Temporibus ocie ⁊ ioathan achaz ⁊ ezechie regũ iuda ⁊ hieroboam filij ioathe regis israẽl. Osee filius deri ad ꝓphetiã dicẽdã spũ scõ repletus ẽ. De memorato itaq; numero regum: achaz rex iuda. ⁊ hieroboã rex israẽl dñm dereliquẽtes: ut historie regũ ⁊ paralypomenon indicãt: etiã israẽl idolatrie crimen ipserio ac prãte sua admittere coegerũt. Propẽ q̃ deus ad osee hec locutus ẽ dicẽs. Accipe tibi vxorem fornicariam sine fornicationum. ⁊ fac filios fornicationis. Fornicariã itaq; non electiõe corporis meretricẽ: sed gentilẽ deũ ignorantẽ appellat: q̃ dei creatoris sui amore cõtempto. simulacrorũ se subiecit desiderijs. Cui ei⁹ precepto ꝓphã i hac parũisset cõceptũ ex ea filiũ iezrahel precepit noiare deo pollicente post breue tempus sanguinẽ iezrahel i domo ihu vindicare. Cui⁹ dimissionis h causa est. ihu p heliseũ i regẽ inuncto ad defendendũ sanguinẽ nabothi: cui⁹ iezrahel queq; tũc tpis metropolis erat. quẽ iezabel achab regis israẽl vxor iteremerat sicut regũ historia exponit. Is cũ grauiter iurta diuinũ ꝓceptũ vindicandi sanguis cã i eẽm memorati domum desiuisset: h pacto dñm dereliqsse inuenit: cui⁹ pnepote hieroboã q̃ lectiẽ cõphẽsus ẽ origines sue facta mutante. ac ꝺ dei ꝓcepta ⁊ religionẽ cũ ꝓpho israẽl agente sanguis nabothi q̃ i loco certe iezrael fuerat ꝓfusus i domo ioze patris memorati hierobe pro pctõ redundaturus significat. Hinc factum ẽ ut ira dei uel ꝓphe israẽl p denũciationẽ ꝓphe proceſſura deberet: domui aũt inde minima lectione cõprehensa ob hoc ꝓmissa ẽ: quia eccleſias rex iuda filius achaz sublatis idolis que tã pater eius q̃ ceteri reges cõsecrauerunt. templũ dei purgasse ⁊ purificasse mõstratur.

Explicit prologus. Incipit argumentum in eundem.

OSee crebro noiat ephraim·samariã·ioseph·ieçrael:ꝛ vrozẽ fornicariã ꝛ fornicatiõis filios.ꝛ adulterã cubiculo clausã mariti multo tempore sedere viduã:ꝛ sub veste lugubri viri ad se reditum prestolari.

Explicit argumentum·Incipit liber Osee prophete. Capm.I.

VErbũ dñi qõ factũ ẽ ad osee filiũ beeri i diebꝰ ocie ioathã achaz eçechie regum iuda:ꝛ i diebꝰ hieroboam filij ioas regis isrl'. Principiũ loquẽdi dño in osee, Et dixit dñs ad osee. Vade sume tibi vrozẽ fornicationũ.ꝛ fac tibi filios fornicationũ: qa fornicãs fornicabit̃ tra a dño. Et abijt ꝛ accepit gomer filiã bebelami.ꝛ pcepit ꝛ pepit ei filiũ. Et dixit dñs ad eũ. Voca nomẽ eiꝰ ieçrahel. Quoniã adhuc modicũ.ꝛ visitabo sanguinẽ ieçrahel super domũ iheu:ꝛ qescere faciã regnũ domꝰ isrl'. Et i illa die cõterã arcũ isrl'in valle ieçrahel. Et pcepit adhuc ꝛ pepit filiã. Et dixit ei. Voca nomẽ eiꝰ absq; mia. Quia nõ addam vltra misereri domui isrl';ꝫ obliuicẽ obliuiscar eoꝝ. Et domui iuda miserebor.ꝛ saluabo eos i dño deo suo.ꝛ nõ saluabo eos i arcu ꝛ gladio ꝛ i bello ꝛ i eq̃s ꝛ in eq̃tibꝰ. Et ablactauit eã q̃ erat absq; mia. Et pcepit:ꝛ pepit filiũ. Et dixit ei. Voca nomẽ eiꝰ nõ ppl's meꝰ. Quia vos nõ ppl's meꝰ: ꝛ ego nõ ero vester deꝰ. Et erit numerꝰ filiorũ isrl'q̃si arẽa maris q̃ sine mẽsura ẽ.ꝛ nõ nũerabit̃. Et erit i loco vbi dicẽt eis nõ ppl's meꝰ vos: dicẽt eis filij vei viuẽtis. Et pgregabũt filij iuda ꝛ filij isrl' pit .ꝛ ponẽt sibimet caput vnũ.ꝛ ascẽdẽt de tra.qꝛ magnꝰ dies ieçrahel

DIcite fratribus vris ppl's meꝰ // II ꝛ sozori vestre·miam cõsecuta. Judicate matrẽ vestram iudicate:qm ipsa nõ vxor mea.ꝛ ego nõ vir eiꝰ. Auferat fornicatiões suas a facie sua.ꝛ adulteria sua de medio vberũ suoꝝ:ne forte expoliem eam nudã.ꝛ statuã eã sm̃ die natiuitatis sue :ꝛ ponã eã q̃si solitudinẽ.ꝛ statuã eã velut terrã inia ꝛ interficiã eã siti:ꝛ filioꝝ illiꝰ nõ miserebꝝ:qm filij fornicationũ sũt:qꝛ fornicata ẽ mater eoꝝ. Cõfusa ẽ que pcepit eos:qa dixit. Vadã pꝰ amatores meos q̃ dãt pães mihi.ꝛ aq̃s meas.ꝛ lanã meã.ꝛ linũ meũ. oleũ meũ.ꝛ potum meum. Propter hoc ecce ego sepiam viam tuã spinis:ꝛ sepiã eã maceria. Et semitas suas nõ inueniet.ꝛ sequetur amatores suos ꝛ nõ apprehendet eos:ꝛ queret eos ꝛ non inueniet. Et dicet. Vadam ꝛ reuertar ad virũ meũ prioꝛẽ:quia bene mihi erat tũc magisq; nũc. Et hec nesciuit qa ego dedi ei frumentũ ꝛ vinũ ꝛ oleũ.ꝛ argẽtum multiplicaui ei ꝛ aurũ:que fecerũt baal. Idcirco cõuertar ꝛ sumã frumentũ meũ in tpe suo.ꝛ vinũ meũ in tpe suo:ꝛ liberabo lanam meã.ꝛ linũ meũ q̃ operiebãt ignominiã eiꝰ. Et nũc revelabo stulticiã eiꝰ i oculis amatorũ eiꝰ:ꝛ vir nõ eruet eã de manu mea. Et cessare faciã oẽ gaudiũ eiꝰ:solẽnitatẽ eius:neomeniã eiꝰ.sabbatũ eiꝰ.ꝛ oia festa tpa eiꝰ. Et corrũpã vineã eiꝰ ꝛ ficũ eiꝰ: de quibꝰ dixit. Mercedes hec mee sũt:qs dederũt mi amatores mei. Et ponã eã in saltũ:ꝛ comedet eã bestia agri. Et visitabo sup eã dies baalim q̃bus accendebat incensũ .ꝛ ornabatur inaure sua ꝛ monili suo.ꝛ ibat pꝰ amatores suos.ꝛ mei obliuiscebatur· dic̃ dñs. Propter hꝰ ecce ego lactabo eã ꝛ ducã eã in solitudinem. Et loqr ad coꝛ eiꝰ.ꝛ dabo ei vineas eiꝰ ex eo dẽ loco.ꝛ vallẽ achoꝛ ad aperiendã spem. Et canet ibi iuxt̃ dies iuuẽtutis sue.ꝛ iuxt̃ dies ascẽsiõis sue de tra egypti. Et erit i die illo ait dñs: vocabit me vir meꝰ.ꝛ nõ vocabit me vltra baalim. Et auferã noia baalim de oze eiꝰ, ꝛ nõ recordabit̃ vltra nois coꝝ. Et percutiã eis fedꝰ i die illa:eũ bestia agri ꝛ cũ volucre celi:ꝛ cũ reptili terre. Et arcũ ꝛ gladiũ ꝛ bellũ cõterã de terra.ꝛ dormire eos faciã fiducialit̃. Et spõsabo te mihi i sẽpiẽnũ. Et spõsabo te mihi i iustitia ꝛ iudicio ꝛ in mia ꝛ miseratiõibꝰ. Et spõsabo te m̃i in fide.ꝛ scies qa ego dñs. Et erit i die illa exaudiã dic̃ dñs.ꝛ exaudiã celos.ꝛ illi exaudiẽt tra.ꝛ tra exaudiet triticũ ꝛ vinũ ꝛ oleũ, ꝛ hꝰ exaudiẽt iezrahel. Et semiabo ea m̃i in terrã.ꝛ miserebꝝ ei q̃ fuit absq; mia. Et dicã non ppl's meo populũs meus es tu:ꝛ ipse dicet deꝰ me⁹ es tu.

ET dixit dñs ad me. Adhuc // III vade ꝛ dilige mulierẽ dilectã amico ꝛ adulteram:sicut diligit dñs filios isrl': ꝛ ipsi respectant ad deos alienos ꝛ diligunt vinacia vuaꝝ. Et fodi eã mihi q̃ndecim argenteis.ꝛ chozo ozdei ꝛ dimidio chozo ozdei.ꝛ dixi ad eã. Dies multos expectabis me

Non fornicaberis. ⁊ nō eris viro: sed ⁊ ego
expectato te. Quia dies mlt̄os sedebūt filij
israel sine rege ⁊ sine pncipe ⁊ sine sacrificio
⁊ sine altari ⁊ sine epiot ⁊ sine teraphin. Et
p⁹bec reuertēt filij isrl. ⁊ q̄rēt dñm deū suū
⁊ dauid regē suū. ⁊ pauebunt ad dñm ⁊ ad
bonum eius in nouissimo dierum. IIII

Audite verbū dñi filij isrl quia iudi-
ciū dño cū habitatorib⁹ ⁊re. Nō est.n.
veritas: ⁊ nō ē mīa: ⁊ nō est scia dei
i ⁊ra. Maledictū ⁊ mēdaciū ⁊ homicidiū ⁊
furtū ⁊ adulteriū inundauerūt. ⁊ sanguis sā-
guinē tetigit. Propē b̄ lugebit ⁊ra: ⁊ infir-
mabit oīs q̄ habitat in ea. In bestia agri ⁊ i vo-
lucre celi ⁊ pisces maris congregabunt. Ve-
rūtn vnus q̄sq; nō iudicet: ⁊ nō arguat vir.
Popul⁹.n.tuus sicut hi: q̄ sacerdoti. Et
corres hodie. ⁊ corruet etiā pphēta tecū
nocte tacere fecimatrē tuā. Cōticuit pp̄s
me⁹: eoq; nō habuerit sciam. Quia tu sciam
repulisti repellam te ne sacerdotio fungaris
mihi. Et oblita es legis dei tui: obliuiscar fi-
lioꝝ tuoꝝ ⁊ ego. Secōm multitudinē eoꝝ sic
peccauerūt mihi: gloriā eoꝝ i ignominiā cō-
mutabo. Pctā pp̄li mei comedēt: ⁊ ad iniq̄ta-
tē eoꝝ subleuabūt aias eoꝝ. Et erit: sicut
popul⁹ sic sacerdos. Et visitabo sup eū vias ei⁹
⁊ cogitatiōes ei⁹ reddā ei. Et comedēt ⁊ nō
saturabūtur. Fornicati sūt ⁊ nō cessauerūt:
q̄m dñm vereliq̄rūt i nō custodiēdo. Forni-
catio ⁊ vinū ⁊ ebrietas auferūt cor. Popul⁹
me⁹ i ligno suo inₜrogauit. ⁊ bacul⁹ ei⁹ annū-
ciauit ei. Spūs.n. fornicationū decepit eos.
⁊ fornicati sūt a deo suo. Sup capita mōtiū
sacrificabāt. ⁊ sup colles accēdebāt thymia-
ma subtus quercū ⁊ populū ⁊ terebintbū: q̄a
bona erat vmbra eius. Jō fornicabūtur filie
vre: ⁊ spōse vre adultere erūt. Nō visitabo
sup filias vras cū fuerint fornicate. ⁊ super
spōsas vras cū adulterauerint: q̄m ipsi cū me-
retricib⁹ puersabātur. ⁊ cū effeminat⁹ sacrifi-
cabāt. Et pp̄s nō itelligēs vapulabit. Si for-
nicaris tu isrl: nō deliquat saltē iuda. Et no-
lite igredi i galgala: ⁊ ne ascēderitis i bethaue-
necq; iurauerit⁹ viuit dñs. Q̄m sic vacca
lasciuiēs declinauit isrl. Nūc pascet eos
dñs q̄si agnū i latitudie. Particeps idolorū
effraim: dimitte eū. Separatū ē cōuiuiū co-
rū: fornicatiōe fornicati sūt. dilexerūt afferre
ignominiā ptectores eius. Ligauit eum
spūs i alis suis. ⁊ pfūdētur a sacrificijs suis.

Audite hec sacerdotes. ⁊ attēdite V
dom⁹ isrl: ⁊ dom⁹ regis auscultate:
q̄a vobis iudiciū est. Q̄m laque⁹ fa-
cti estis peculatiōi. ⁊ sicut rete extēpsū sup
thabor: ⁊ victimas declinastis i pfundū. Et
ego eruditor oium eor. Ego scio effrai: ⁊ isrl
nō est abscōditus a me. Quia nūc fornicat⁹
ē effrai: pcaminat⁹ ē isrl. Nō dabūt cogita-
tiōes suas ut reuertātur ad deū suū: qz pūs
fornicationū i medio eoꝝ: ⁊ dñm nō cogno-
uerūt. Et rūdebit arrogātia isrl in facie ei⁹:
⁊ isrl ⁊ effrai ruent i iniq̄tate sua. Ruet etiā
iudas cū eis. In gregib⁹ suis ⁊ i armēt suis
vadēt ad q̄rendū dñm. ⁊ nō inuenīet. Ablat⁹
est ab eis. In dño puaricati sunt: q̄a filios
alienos genuerūt. Nūc deuorabit eos mēsis
cū ptib⁹ suis. Clāgite buccina i gabaa: tuba
i rama. Ululate i bethauen: p⁹ tergū tuū be-
niamin. Effrai i desolatiōe erit. In die cor-
ptiōis i tribub⁹ isrl ostēdi fidē. Facti sūt pnci-
pes iuda q̄si assumētes terminū: sup eos effun-
dā q̄si aquā irā meā. Calūniāpatiēs ē effra-
im fract⁹ iudicio: q̄m cepit abire p⁹ sordem.
Et ego q̄si tinea effrai: ⁊ q̄si putredo domui
iuda. Et vidit effrai languorē suū: ⁊ iudas
vinculū suū. Et abijt effrai ad assur: ⁊ misit
ad regē vltorē. Et ipse nō potit sanare vos:
nec solvere poterit a vobis vinculū. Q̄m ego
q̄si leena effrai: ⁊ q̄si catul⁹ leonis domui iu-
da. Ego ego capiā ⁊ vadā: tollā ⁊ nō ē qui
eruat. Vadēs reuertar ad locū meū: donec
deficiatis. ⁊ queratis facie meam. VI

In tribulatione sua mane cōsurgēt ad
me. Venite ⁊ reūtamur ad dñm: q̄a
ipe cepit ⁊ sanabit nos. percuciet ⁊ cura-
bit nos. Viuificabit nos p⁹ duos dies. in die
tia suscitabit nos: ⁊ viuem⁹ in cōspectu ei⁹
sciem⁹ sequmur q; ut cognoscam⁹ dñm. Qua-
si diluculū pparat⁹ ē egressus ei⁹: ⁊ veniet q̄si
imber nob tēporaneus ⁊ serotin⁹ ⁊re. Quid
faciā tibi effrai: q̄d faciā tibi iuda? Miseri-
cordia vra q̄si nubes matutina ⁊ q̄si ros ma-
ne pterīēs. Propē b̄ volui i pphēt: ⁊ occidi
eos i verbis oris mei. ⁊ iudicia tua q̄si lux egre-
dient. Quia mīam volui ⁊ nō sacrificium. ⁊
sciam dei plusq̄ holocaustū. Ipsi aūt sic adā
transgressi sūt pactū: ibi puaricati sunt i me.
Galaad ciuitas operantium idolū supplanta-
ta sanguine: ⁊ quasi fauces viroꝝ latronum

Particeps sacerdotū in via interficiētiū pergētes vt sichē. ꝗa scelus opati sūt. In domo isrl vidi horrendū. Ibi fornicatiōes effraim: ptamiat⁹ ē isrl. Hz z iuda pone messē tibi: cū conuertero captiuitatē ppli mei.

VII

Cum sanare vellē isrl. revelata ē iniq̄tas effraim z malitia samarie: ꝗa opati sūt mēdaciū. Et fur ingressus est spoliās: latrūcul⁹ foris. Et ne forte dicāt in cordib⁹ suis. cēm malitiā eor me recordatū. Nūc circūdederūt eos adinuētiōes sue: coram facie mea facte sūt. In malitia sua letificauerūt regē: z in mendacijs suis pncipes. Oēs adulterātes: q̄si cliban⁹ succēsus a coquēte. Quieuit paululū ciuitas a cōmixtiē fermēti donec fermētaret totū. Dies regis nr̄i: Cepērūt pncipes furere a vino. Extēdit manū suā cū illusoribus. ꝗa applicuerūt q̄si cliban⁹ cor suū cū insidiaretur eis. Tota nocte dormiuit coquēs eos: mane ipe succēsus q̄si ignis flāme. Oēs calefacti sūt q̄si cliban⁹: z deuorauerūt iudices suos. Oēs reges eorū ceciderūt. nō ē q̄ clamat ī eis ad me. Effraī ī pplis ipse cōmiscebat. Effraim factus ē subcinericius panis. q̄ nō reuersat. Cōederūt alieni robur ei⁹: z ipse nesciuit. Hz z cani effusi sūt ī eo: z ipse ignorauit. Et būiliabit⁹ superbia isrl ī facie ei⁹. Nec reuersi sūt ad dūm deū suū z nō quesierūt eū ī oib⁹ his. Et factus ē effraī q̄si colūba seducta: nō hās cor. Egyptū invocabāt ad assyrios abierunt. Et cū pfecti fuerint expādā sup eos retbe meū. z q̄si volucrē celi detrahā eos. Cedam eos sm auditionē cet⁹ eor. Ve eis: qm recessērūt a me. Vastabūt: q: puaricati sūt ī me. Ego redemi eos z ipsi locuti sūt p me mēdacia. Et nō clamauerūt ad me ī corde suo: cū vlulabāt ī cubilib⁹ suis. Sup triticū z vinū rumiabāt. z recesserūt a me. Et ego erudiui eos: z cōfortaui brachia eor: z ī me cogitauerūt malitiā. Reuersi sūt ut nō essent absq̄ iugo. facti sūt q̄si arcus dolosus. Cadēt ī gladio pncipes eor: a furore lingue sue. Ista illusannatio eor ī tra egypti.

VIII

In gutture tuo sit tuba q̄si aq̄la sup domū dñi: p eo q̄ trāsgressi sūt fedus meū: z legē meā puaricati sūt. Me invocabūt de⁹ me⁹: z cognouimus te isrl. Proiecit isrl bonū: inimic⁹ pseq̄tur eū. Ipsi regnauerūt z nō ex me: pncipes extiterūt z nō cognoui. Aurū suū z argentū suū fecerūt sibi idola ut interirēt. Proiect⁹ ē vitul⁹ tu⁹ samaria. Irat⁹ ē furor me⁹ ī eis. Usq̄q nō poterūt emūdari: Quia ex isrl z ipse ē. Artifex fecit illū: z nō ē deus. Quī in aranea z telas erit vitul⁹ samarie: ꝗa ventū seminabūt z turbinē metēt. Culm⁹ sine nō ē ī eo germē: nō faciet farinā. Nō z si fecerit: alieni comedēt eā. Deuorat⁹ ē isrl: nūc factus ē in natiōib⁹ q̄si vas inūtile. ꝗa ipsi ascēderūt ad assur. Onager solitari⁹ sibi effraim. Munera dederūt amatorib⁹ sed z cum mercede cōduxerūt natiōes. Nūc congregabo eos: z quiescēt paulisper ab onere regis z principū. Quia multiplicauit effraim altaria ad peccādū: facte sūt ei are in delictū. Scribam ei multiplices leges meas: q̄ velut aliene pputate sūt. Hostias offerēt: z immolabūt carnes z comedēt: z dñs nō suscipiet eas. Nūc recordabit⁹ iniq̄tatis eor: z visitabit pctā eor. Ipsi ī egyptū cōuertent. Et oblit⁹ ē isrl factoris sui: z edificauit delubra: z iudas multiplicauit vrbes munitas. Et mittā ignē in ciuitates eius: z deuorabit edes illius.

IX

Noli letari isrl: noli exultare sicut populi: ꝗa fornicatus es a deo tuo. Dilexisti mercedē sup oēs areas tritici. Area z torcular nō pascet eos. z vinū mentiet eis. Nō habitabūt ī tra dñi. Reuersus ē effraim ī egyptū: z ī assyrijs pollutū comedit. Nō libabūt dño vinū: z nō placebūt ei. Sacrificia eor q̄si panis lugētiū. Oēs q̄ comedēt eū ptamiabūtur. ꝗa panis eor aīe ipsor: nō intrabit ī domū dñi. Quid facietis in die solēni in die festiuitatis dñi: Ecce. n. profecti sūt a vastitate. Egypt⁹ cōgregabit eos: mēphis sepeliet eos. Desiderabile argentū eorū vrtica hereditabit: lappa ī tabernaculis eorū. Venerūt dies visitatiōis: venerunt dies retributiōis. Scitote isrl stultus. pphetā insanus virū spiritalē. Propter multitudinē iniq̄tatis tue: z multitudo amētie. Speculator effraī cū deo meo pphet⁹: laqueus ruine fact⁹ est sup oēs vias ei⁹. Insania ī domo dei ei⁹. Profūde peccauerūt: sicut ī diebus gabaa. Recordabit⁹ iniq̄tatis eor: z visitabit pctā eor. Quasi vuas ī deserto inueni isrl: q̄si pma poma ficulnee ī cacumine ei⁹ vidi pres eor. Ipsi autē itrauerūt ad beelphegor: z abalienati sūt ī cōfusiōe: z facti sūt abhominabiles sicut ea q̄ dilexerūt. Effraī q̄si avis avolauit. Proles eorū a

partu: ⁊ ab vtero ⁊ a ꝯceptu. Qz ⁊ si enutrierint filios suos: absqꝫ liberi eos faciam in hominib⁹. Hz ⁊ vę eis: cū recessero ab eis. Effraim ut vidit tyrus erat: fūdata i pulchritudie. Et effraim educet ad iterfectorē filios suos. Da eis dñe. Quid dab eis: Da eis vulvā sine liberis: ⁊ vbera arentia. Oēs neqtie eorum i galgal: qa ibi exosos būi eos. Propē malitiā adinuentionū eox: ⁊ de domo mea ejiciam eos. Non addam ut diligā eos. Omnes principes eox recedētes. Percussus ē effraim: radix eox exsiccata est. Fructū nequaqꝫ faciēt. Qz ⁊ si genuerint: interficiā amātissima uteri eorum. Abjiciet eos dñs ⁊ me⁹ qa nō audierūt eum: ⁊ erunt vagi in nationibus.

VX Itis frondosa isrl: fructꝰ adequat⁹ ē ei. Secōm multitudinem fructus sui multiplicauit altaria: iuxꝫ ybertatem terre sue exuberauit simulacris. Divisū ē cor eox: nūc interibūt. Ipse cōfringet simulacra eox: ⁊ populabit aras eox. Qula nūc dicent nō est rex nobis. Nō. n. timem⁹ dñm. Et rex qd faciet nobis: Loqmini ꝓba visiōis iutilis ⁊ feriet fedus cū mēdacio: ⁊ germinabit quasi amaritudo iudiciū sup sulcos agri. Vaccas bethaven colverūt habitatores samarie. Qula luxit sup eū ꝓpls ei⁹: ⁊ editui ei⁹ sup eū exultaverūt i glia ei⁹: qz migravit ab eo. Piqdē ⁊ ipse i assur delatus ē mun⁹ regi ultori. Cōfusio effraim capiet: ⁊ cōfudet isrl in voluntate sua. Transire fecit samaria regē suū qsi spumam sup faciē aq. Et dispdent excelsa idoli pctiū isrl. Lappa ⁊ tribul⁹ ascendet sup aras eox. Et dicēt mōtib⁹ opite nos: ⁊ collib⁹ cadite sup nos. Ex diebus gabaa peccavit isrl. Ibi steterūt. Nō cōprehendet eos i gabaa plū: sup filijs iniqtatꝫ. Juxta desideriū meū corripiā eos. Cōgregabūt sup eos ppli cum corripiēt ꝓpē duas iniqtates suas. Effrai vitula docta diligere triturā. ⁊ ego trāsivi sup pulchritudinē colli ei⁹. Ascēdā sup effraim. Arabit iudas: ꝓfringet sibi sulcos iacob. Seminate vobis i iusticia: ⁊ metite i ore m̄e innovate vobis novale. Tēpus aūt requirendi dñm: qd veneri it cū docebit vos iusticiā. Arastis ipietatē: iniqtatē messuistis: cōedistis frugē mēdacij. Qula confisus es i vijs tuis. ⁊ in multitudie fortiū tuox: cōsurget tumult⁹ in ppl'o tuo. ⁊ cēs munitiōes tue vastabūt sicut vastat⁹ ē salmana a domo ei⁹ q vindicavit bael. i die plij matre sup filios allisa. Sic fecit vob⁹ bethel: a facie malitie neqtiaꝫ vestrarū.

Sicut mane trānsit: ptransit rex isrl: qz puer isrl ⁊ dilexi eū: ⁊ ex egypto vocavi filiū meū. Vocaverunt eos: sic abierūt a facie eox. Baali imolabāt. ⁊ simulacrꝫ sacrificabāt. Et ego qsi nutrit⁹ ephraim, portabā eos in brachijs meis: ⁊ nescierūt q curarē eos. In funiculis adā trabā eos: i vinculis caritatꝫ. Et ero eis qsi exaltās iugū sup maxillas eox: ⁊ declinavi ad eū ut vescerer. Nō revertet in terrā egypti: ⁊ assur ipse rex ei⁹ qm nolverūt cōvertī. Cepit gladi⁹ i civitatib⁹ ei⁹: ⁊ cōsumet electos ei⁹: ⁊ comedet capita eox. Et ppls me⁹ pendebit ad reditū meū. Jugū aūt ponet eis simul: qō nō auferet. Quō dabo te ephraim: protegā te isrl. Quō dabo te: Dic adama ponam te: vt seboim. Cōversū ē i me cor meū: pariter cōturbata ē penitudo mea. Nō faciā furorē ire mee. Nō revertar ut dispdā ephraim: qm deus ego ⁊ nō hō. In medio tui sanct⁹: ⁊ non ingrediar civitatē. P⁹ dñm ābulabūt. Qasi leo rugiet: qa ipse rugiet. ⁊ formidabūt filij maris. Et avolabūt qsi avis ex egypto: ⁊ qsi colūba de tra assyrioꝝ. ⁊ collocabo eos in domib⁹ suis dic dñs. Circūdedit me ephraim in negociatione: ⁊ i dolo dom⁹ isrl. Judas aūt testis descēdit cū deo: ⁊ cū scis fidelib⁹.

XII

Ephraim pascit vētū: ⁊ seqtur estū. Tota die mēdaciū ⁊ vastitatē multiplicat. Et fedus cū assyrijs iniit: ⁊ oleū i egyptū ferebat. Judiciū g dñi cū iuda ⁊ visitatio sup iacob. Juxta vias ei⁹ ⁊ iuxta adinuentiōes ei⁹ reddet ei. In vtero supplantavit frēm suū: ⁊ i fortitudie sua direct⁹ ē cū āgelo. Et ivaluit ad āgelū: ⁊ ꝓfortat⁹ ē. Fleuit: ⁊ rogavit eū. In bethel invenit eū: ⁊ ibi locut⁹ ē nobiscū. Et dñs me⁹ exercituū: dñs memoriale ei⁹. Et tu ad dñm ⁊ tū tuū cōvertēris. Misericordiā ⁊ iudiciū custodi: ⁊ spera i deo tuo semp. Chanaan i manu ei⁹ statera dolosa: calūniā dilexit. Et dixit ephraim. Verūtū dites effect⁹ sū: invent idolū mihi. Oēs labores mei nō invenient in iniqtatē quā peccavi. Et ego dñs de⁹ tu⁹ ex tra egypti. Adhuc sedere te faciā i tabnaculis: sic i diebꝰ festivitatꝫ. Et locut⁹ sū sup ꝓphas. ⁊ ego visionē multiplicavi: ⁊ i manu ꝓphaꝝ assimulat⁹ sū. Si galaad idolū: ergo frustra erāt in galgal

bob⁹ imolãtes. Hã ⁊ altaria eox q̃si acerui sup sulcos agri. Fugit iacob in regionẽ syrie: ⁊ seruiuit isr̃l in vxorẽ: ⁊ in vxorẽ seruauit. In ꝓpha aũt eduxit dñs isr̃l de egypto: ⁊ in ꝓpha seruatus est. Ad iracundiam me prouocauit ephraim in amaritudinib⁹ suis: ⁊ sanguis ei⁹ sup eum veniet: ⁊ opprobrium ei⁹ restituet ei dñs deus suus.

XIII

Loquẽte ephraim horror inuasit isr̃l ⁊ veniit in baal ⁊ mortu⁹ ẽ. Et nũc addiderunt ad peccandũ: fecerũtq; sibi cõflatile de argẽto suo q̃si similitudinẽ idolorũ Factura artificũ totũ ẽ. Vobis ipsi dicũt. Immolate homines: vitulos adorãtes. Idcirco erũt q̃si nubes matutina: ⁊ sicut ros matutin⁹ pteriẽs. Sic pulvis turbine rapt⁹ ex area: ⁊ sicut fum⁹ de fumario. Ego aũt dñs de⁹ tuus ex tra egypti. ⁊ deũ absq; me nescies: ⁊ saluator nõ ẽ pter me. Ego cognoui te in deserto: in tra solitudinis. Juxt pascua sua adipleti sũt: ⁊ saturati sũt. Et eleuauerũt cor suũ: ⁊ obliti sũt mei. Et ego ero eis q̃si leena: sic pdus in via assyrior. Occurrã eis q̃si vrsa raptã catulis: ⁊ dirũpã inclora iecoris eox. Et cõsumã eos ibi q̃si leo: bestia agri scindet eos. Perditio tua isr̃l: tñmodo in me auxiliũ tuũ. Ubi ẽ rex tu⁹? Marie nũc saluet te in oib⁹ vrbib⁹ tuis. Et iudices tui de q̃b⁹ dixisti: da mihi regẽ ⁊ pncipes. Dabo tibi regẽ in furore meo: ⁊ auferã in indignatiõe mea. Colligata ẽ iniq̃tas ephraim absc̃ditũ pctm̃ ei⁹. Dolores pturiẽtis venient ei. Ipse filius nõ sapiẽs. Nũc.n. nõ stabit in cõtritiõe filior. De manu mortis liberabo eos: de morte redimam eos. Ero mors tua o mors: morsus tu⁹ ero inferne. Cõsolatio absc̃dita ẽ ab oculis meis: q̃a ipse inter frẽs diuidet. Adducet vrẽ ventũ dñs de deserto ascẽdẽtem: ⁊ siccabit venas ei⁹. ⁊ desolabit fõtem ei⁹. ⁊ ipse diripiet thesaurũ omnis vasis desiderabilis.

XIIII

Pereat samaria: qum̃ ad amaritudinẽ pcitauit deũ suũ. In gladio pereãt. Parvuli eox elidãt: ⁊ fetę ei⁹ scindant. Cõuertere isr̃l ad dñm deũ tuũ: qum̃ corruisti in iniq̃tate tua. Tollite vobiscũ ꝓba ⁊ quertimini ad dñm: ⁊ dicite ei. Oẽm auferes iniq̃tatẽ ⁊ accipe bonũ: ⁊ reddemus vitulos labior nrõr. Assur non saluabit nos. Super equũ nõ ascendem⁹: nec dicem⁹ vltra dij nr̃i opa manuũ nr̃arũ: q̃a ei⁹ q̃ in te ẽ miserebris pupilli. Sanabo cõtritiones eox: diligã eos spõtanee: q̃a auersus ẽ furor me⁹ ab eis. Ero q̃si ros. Et isr̃l germinabit sicut lilium. ⁊ erumpet radix eius ut libani. Ibũt rami ei⁹: ⁊ erit q̃si oliua gl̃ria ei⁹: ⁊ odor ei⁹ ut libani. Cõuertẽt sedẽtes in vmbra ei⁹: viuẽt tritico. Et germinabũt q̃si vinea: memoriale ei⁹ sicut vinũ libani. Ephraim q̃d mihi vltra idola: Ego exaudiam ⁊ dirigã eum: ego ut abietẽ virentẽ: ex me fructus tuus inuent⁹ est. Quis sapiẽs ⁊ intelliget ista: intelligẽs ⁊ sciet hec: Quia recte vie dñi ⁊ iusti ambulabunt in eis: preuaricatores vero corruent in eis.

Explicit Osee ꝓpheta. Incipit prologus in Iohel ꝓphetam.

Sanctus iohel apud hebreos post osee ponitur. Et sicut ibi sub noie ephraim ad decẽ trib⁹ conferr̃ vaticiniũ: q̃ uel samaria uel isr̃l sepe memorant: sic hũc ꝓphetã de q̃ dicit ad tribũ iuda ⁊ ad ir̃m ptinere credendũ ẽ. ⁊ nullã ois israhelis. i. decẽ tribuũ in h̃ fieri mẽtionẽ Tẽpora q̃q; quib⁹ ꝓphetauit cadẽ vetemus ac cipe que in osee legim⁹. in diebus ozie. ioathan ⁊ achaz ⁊ eçechie regũ iuda. ⁊ in diebus hieroboã filij ioas regis isr̃l. Porro factũ esse sermonẽ dñi ad meritũ eius referr̃ cui sit. nõ ad cõditionẽ ei⁹ qui fieri dicit. ut alibi legimus. Dñs fact⁹ est mihi in salutẽ. Audit⁹.n. in scripturis scis nõ ẽ iste q̃ ad aures sonat: sed qui in corde pcipitur. iuxta illud q̃d dñs loquit. Qui hz aures audiẽdi audiat. Q̃d aũt dicit hebraice ieçimi. grece enechçiasti. latine sonat auribus pcipite: ꝓprie nõ aure h̃ corde pcipit. Qui senes sũt ⁊ celestes audiũt spũaliter: q̃ aũt bitant in tra appellant q̃q; trent. auribus pcipiũt. Ubicũq; aũt h̃ duo ꝓba iũcta ponũt: nõ ad simplicẽ trm̃ ꝓtor sonũ. h̃ ad reconditã q̃q; doctor intelligentiã ptiere intelligendũ ẽ. In genesi lamech loquit ad vxores suas ada ⁊ sella. Audite ꝓba mea vxores lamech. auribus pcipite locutiones meas. Quia vir occidi in vulnẽ meũ. ⁊ iuuenem in liuorẽ meum. Et isaias. Audite celi ⁊ auribus pcipe terra.

Item alius prologus in eundem.

In hoc ꝓpheta idcirco nec reges nec tpa sũt ꝓnotata: q̃a eisdẽ tẽporib⁹ ac regib⁹ q̃b⁹ osee, ꝓphauerat ⁊ ipse ꝓphauit. Ex trib⁹ igit̃ generib⁹ rhetorũ h̃ sumunt̃ pncipia ⁊ tres sũt argumẽtor ptes. ex q̃b⁹ icipe solet ois orator. Aut.n. docibiles. aut benivolos

aut attentos auditores vel et efficere. Hic ꝙ ꝓpheta a magnitudie cladis sumēs ꝓncipiū eoscp̄ q̄ audituri erāt volens ad pniam ꝓuocare reddit attētos admirās futuꝝ malū ut ꝓsiderātes vētura cladis aspitarē: ociꝰ arripe rēt pniam. Joel interꝓtat incipies aut dñi vescēsus. Fatuel ꝓ aut latitudo aut bostiū dei. Tropologice h̄ est ꝙ ostiū dei et sciam habuerit aptam recte incipit prophetare.

Incipit argumentū in eundē.

Joel filiꝰ fatuel vscribit terrā duo decim tribuū eruca bruco locusta rubigine vastante ꝓsumptā: et post reuersionem prioris ppli effusum iri spīm scīm super suos dei et ancillas. i. sup cētū viginti credē tes hoies q̄ fuere i cenaculo syon: q̄ centū vi giti ab vno vsq̄ ad q̄ndecim: paulatī et p incremēta surgētes q̄ndecim graduū numeꝝ efficiūt qui in psalterio mystice continētur

Explicit argumentum Incipit Joel ꝓpheta Capitulū I

Verbū domini

qō factū ē ad ioel filiū fatuel Audite h̄ senes. et auribꝰ ꝓcipite oēs habitatores ere: si factū ē istud i diebꝰ vris: aut in diebꝰ patꝝ vroꝝ. Sup h̄ filijs vris narrate et filij vri filijs suis et filij eoꝝ gnātiōi altere. Residuū eruce comedit locusta: et residuū locuste comedit brucus. et residuū bruci comedit rubigo. Expgiscimini ebrij: flete et vlulate oēs q̄ bibit̄ vinū i dulcedine: qm̄ ꝑijt ab oze vro. Dens n. ascēdit sup ērā meā: fortē et inumerabilis. Dētes eiꝰ ut vētes leonis. et molares eiꝰ ut catuli leonis. Posuit vineā meā i vsertū et ficum meā vecorticauit. Nudans spoliauit eam et ꝓiecit: albi facti sūt rami eiꝰ. Plāge q̄si ꝑgo accincta sacco: sup viꝝ pubertat̄ sue Perijt sacrificiū et libatio de domo dñi: luxerūt sacerdotes ministri dñi: depopulata ē regio. luxit bumꝰ: qm̄ vastatū ē triticū. Cōfusū ē vinū et elāguit oleū. Confusi sūt agricole: vlulauerūt vinitores sup frumēto et ordeo: q̄a ꝑijt messis agri. Vinea confusa ē: et ficꝰ elāguit. Malogranatū et palma et malū et oia ligna agri aruerūt: q̄a confusū ē gaudiū a filijs hoīz. Accingite vos et plāgite sacerdotes: vlulate ministri altaris. Ingredimini cubate in sacco ministri dei mei: quoniā intersit de domo dei vestri sacrificium et libatio. Sanctificate ieiuniū: vocate cetū: congregate senes oēs habitatores ere i domū dei vri. et clamate ad dñm. A. a. a. dici. q̄a ꝓpe ē dies dñi et q̄si vastitas a potēte veniet. Nūq̄d nō coram oculis vris alimēta pierūt: de domo dei vri leticia et exultatio. Cōputruerūt iumēta in stercore suo. Demolita sunt horrea: dissipate sūt apothece: qm̄ confusū ē triticū. Quid ingemuit aial: mugierūt greges armenti? Quia nō ē pascua eis. Bos et greges pecoꝝ disperierunt. Ad te dne clamabo: q̄a ignis comedit speciosa vserti: et flāma succēdit oia ligna regionis. Sed et bestie agri q̄si orea sitiēs imbre suspexerūt ad te: qm̄ exsiccati sūt fontes aquarū. et ignis venorauit speciosa vserti.

Cap. II

Tuba in syon: vlulate in mōte scō meo. Cōturbēt oēs habitatores ere q̄a venit dies dñi: q̄a ꝓpe ē dies tenebraꝝ et caliginis: dies nubis et turbinis. Quasi mane expansū sup mōtes ꝑs multꝰ et fort̄. Sicut ei nō fuit a principio: et pꝰ eū nō erit vsq̄ in ānos gnātiōis et gnātiōis. Ignis faciē eiꝰ ignis vorās: et post eū exurēs flāma. Quasi hort̄ voluptatis terra coram eo. et pꝰ eū solitudo vserti: neq̄ ē q̄ effugiat eū. Quasi aspectꝰ equꝝ aspectꝰ eoꝝ et q̄si equites sic current. Sicut sonitꝰ q̄drigarū sup capita montiū exiliēt: sicut sonitꝰ flāme ignis vorantis stipulā: velut ꝑlus fortis ꝑparatꝰ ad ꝑliū. A facie eiꝰ cruciabunt ꝑpli: oēs vultꝰ redigent i ollā. Sic fortes current: q̄si viri bellatores ascendēt murū. Viri i vijs suis gradient: et nō declinabūt a semitis suis. Unusq̄sq̄ frem suū nō coartabit: singuli i calle suo ambulabūt. Et q̄ fenestras cadēt. et nō confundent. Urbē ingredient: in muro current. Domos ascēdēt: p fenestras intrabūt q̄si fur. A facie eiꝰ ꝓtremuit terra. moti sūt celi. Sol et luna obtenebrati sūt. et stelle retraxerūt splendorē suū. Et dns dedit vocē suā añ faciē exercit̄ sui: q̄a multa sūt nimis castra eius: q̄a fortia et facientia verbū eiꝰ. Magnꝰ. n. dies dñi et horribilis valde. Et q̄s sustinebit eum? Nūc ꝙ dic dns. Cōuertimini ad me i toto corde vro i ieiunio et fletu et planctu. et scindite corda vra et nō vestimēta vra. Et convertimini ad dñm deū vrm. q̄a benign⁹ et misericors ē: patiens et multe mie et ꝓstabilis sup malitia. Quis scit si cōuertat. et ignoscat. et relinq̄t

post se bñdictionē? Sacrificiū ⁊ libamē dño
deo nr̄o. Canite tuba in syon: scificate ieiu-
niū: vocate cetū: ꝯgregate pp̄m: scificate ec-
clesiam: coadunate senes: ꝯgregate paulos ⁊
suggentes vbera. Egrediat̄ sp̄sus de cubili
suo: ⁊ sp̄sa de thalamo suo. Inter vestibulū
⁊ altare plorabūt sacerdotes ministri dñi ⁊
dicēt. Parce dñe pce pp̄o tuo: ⁊ ne des hēre-
ditatē tuā in oppꝛobriū: ut dñent eis natiōes
Quare dicūt in pp̄lis vbi ē de⁹ eor̄? Zelat⁹ ē
dñs terrā suā: ⁊ pꝛpcit pp̄o suo. Et respondit
dñs: ⁊ dixit pp̄o suo. Ecce ego mittā vobis
frumentū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ replebimini ei⁹:
⁊ nō dabo vos vltra oppꝛobriū in gentib⁹. Et
eū q̄ ab aq̄lone ē: pcul faciā a vobis ⁊ expellā
eū in terrā inuiā ⁊ deserta. Faciē ei⁹ ꝯ mare
oriētale: ⁊ extremū ei⁹ vsq; ad mare nouissi-
mū. Et ascēdet fetor ei⁹: ⁊ ascendet putredo
ei⁹: q̄a superbe egit. Noli timē ꝛra: exulta ⁊ le-
tare: q̄ magnificauit dñs ut faceret. Nolite
timē animalia regiōis: q̄a germinauerūt spe-
ciosa deserti: q̄a lignū attulit fructū suū: ficꝰ
⁊ vinea dederūt fortitudē suā. Et filie syon ex-
ultate ⁊ letamini in dño deo vr̄o: quia dedit
vobis doctorē iusticie: ⁊ descendere faciet ad
vos imbrē matutinū: ⁊ serotinū sicut in pn̄-
cipio. Et implebunt̄ aree frumēto: ⁊ redunda-
bunt torcularia vino ⁊ oleo. Et reddā vobis
ānos q̄s comedit locusta bruchus ⁊ rubigo ⁊
eruca: fortitudo mea magna quā misi in vos.
Et comedetis discentes ⁊ saturabimini: ⁊ lau
dabitis nomē dñi dei vr̄i q̄ fecit mirabilia vo-
biscū. Et nō ꝯfundet̄ pp̄s meus i sempit̄nū:
⁊ scietis q̄a in medio isr̄l ego sū. Et ego dñs de⁹
vester: ⁊ nō ē amplius: ⁊ nō ꝯfundet̄ pp̄s me⁹
in ēternū. Et erit: post hꝰ effundā spm̄ meū super
oēm carnem. ⁊ pꝛphetabūt filij vr̄i ⁊ filie vr̄e.
Senes vr̄i somnia somniabūt. ⁊ iuuenes vr̄i
visiōes videbunt. Sed ⁊ sup seruos meos ⁊
ancillas in diebꝰ illis effundā spm̄ meū. ⁊ da
bo pdigia i celo. ⁊ i tra sanguinē ⁊ ignē ⁊ va-
porē fumi. Sol ꝯuertet̄ in tenebras. ⁊ luna i
sāguinē: antq̄ veniat dies dñi magn⁹ ⁊ horri-
bilis. Et erit: oīs q̄ inuocauerit nomē dñi salu⁹
erit. q̄a i mōte syon ⁊ in ir̄lm erit saluatio sic̄
dixit dñs ⁊ i residuis q̄s dñs vocauerit. III

Quia ecce i diebꝰ illis ⁊ in tpe illo cū
ꝯuertero captiuitatem iuda ⁊ ir̄lm
cōgregabo oēs gentes. ⁊ deducā eas
in vallē iosaphat: ⁊ disceptabo cū eis ibi sup
pp̄lo meo ⁊ hēditate mea isr̄l quos dispserūt
in nationib⁹: ⁊ tra mea diuiserūt. ⁊ sup pp̄lm
meum miserunt sortē. Et posuerunt puerū in
pstibulo: ⁊ puellā vendiderūt pro vino ut bi
berēt. Uerū q̄d mihi ⁊ vobis tyrus ⁊ sydon ⁊
oīs termin⁹ palestinoꝝ? Munq̄d vltionē vos
reddetis mihi? Et si vlciscimi vos ꝯ me: cito
velociter reddā vicissitudinē vobis sup caput
vr̄m. Argentū. n. meū ⁊ aurū tulistis. ⁊ desi-
derabilia mea ⁊ pulcherrima intulistis in de-
lubra vr̄a. Et filios iuda ⁊ filios ir̄lm vendi-
distis filijs grecoꝝ: ut longe faceretis eos de
finib⁹ suis. Ecce ego suscitabo eos de loco in
q̄ vendidistis eos: ⁊ cōuertā retributionē ve-
strā in caput vr̄m. Et vēdam filios vr̄os ⁊ fi
lias vr̄as in manib⁹ filioꝝ iuda: ⁊ venundabū
eos sabeis gēti longinq̄ q̄a dñs locutus
ē. Clamate hec in gēib⁹: scificate bellū: suscita-
te robustos. Ascendāt: accedant: oēs viri
bellatores. Cōcidite aratra vr̄a in gladios: ⁊
ligones vr̄os in lāceas. Infirm⁹ dicat: quia
ego fortis sum. Erūpite ⁊ venite oēs gentes de
circuitu: ⁊ ꝯgregami. Ibi occūbē faciet dñs
robustos tuos. Consurgāt ⁊ ascendant gen-
tes in vallē iosaphat: q̄a ibi sedebo ut iudicē
oēs gētes i circuitu. Mittite falces: q̄m ma-
turauit messis. Uenite ⁊ descēdite: q̄a plenū
est torcular. Exuberāt torcularia: q̄a multi-
plicata ē malitia eoꝝ. Populi pp̄li i valle cō-
cisiōis: q̄a iux̄ ē dies dñi i valle pcisiōis. Sol
⁊ luna obtenebrati sunt: ⁊ stelle retraxerunt
splēdorē suū. Et dñs de syō rugiet: ⁊ de ir̄lm
dabit vocē suā. Et mouebunt̄ celi ⁊ tra: ⁊ mo-
miⁿ⁹ spes pp̄li sui: ⁊ fortitudo filioꝝ israel. Et
scietis q̄a ego dñs de⁹ vr̄ habitans in syon in
monte scō meo. Et erit ir̄lm scā. ⁊ alieni non
trāsibūt p eā amplius. Et erit in die illa stilla-
būt montes dulcedinē ⁊ colles fluent lacte.
Et p oēs riuos iuda ibūt aq̄: ⁊ fons de domo
dñi egredi et. ⁊ irrigabit torrentē spinarum.
Egypt⁹ in desolatiōe erit. ⁊ idumea i deserti
pditiōis: p eo q̄ iniq̄ egerūt in filios iuda. ⁊
effuderūt sanguinē innocētē i tra sua. Et iudea
i ēternū habitabit ⁊ ir̄lm i gnātionē ⁊ gnātionē.
Et mundabo sanguinem eoꝝ quē nō mūda-
ueram ⁊ dñs cōmorabitur in syon.

Explicit Joēl pꝛopheta. Incipit pꝛolog⁹
in Amos pꝛopheta.

Ozias rex cum religionem sollicite
emularet: nūnio religionis amore

prouocatus: circa ꝓceptū legis moysi arrepto thuribulo · ut in hystoria libri secundi paralypomenō oñdit: sacerdotale officiū ꝓsumere conat⁹ est. Ob eā rē ɛremotū in tēplo rei exortū cōstat: cui⁹ etiā ꝯchabarias ꝓphēta meminit. Añ hunc itaq; ɛremotū amos ꝓpha tēporib⁹ ꝑdicti regi ⁊ tēporib⁹ hierobōā filij ioas regis israh: i eas gētes q̄ electiōe cō prebēse sūt: ira rei ob eas cās q̄s memorauit affuturā nūciat. Et q̄a idē ꝓpha i sequēti bus ait. Sup trib⁹ ipietatib⁹ ⁊ sup q̄tuor nō ꝑuertā eū: ɛtio petōr idulgētiā rēū dare pse significat: quē q̄rto eadē pcā admittentibus. nec pniam nec indulgētiā datur añnūciat. Ña p ignis silitudinē · quē i ꝑdictas gētes imittendū ꝑdixit: grauē atq; irrenocabilem rei iram ad euersionē earundē ciuitatū processuram voluit demōstrare.

Item alius prologus.

Hec amos ꝓpha ⁊ pastor · non fuit pr̄isaie ꝓphē · q̄ ⁊ ille ꝓpha extitcrit. Ña alijs lris ille · alijs iste apud hebreos scribit: q̄ dria lra apud latinos nō hē. ⁊ ille fort; uel robust⁹. h ꝙ auulsus iterpstaf · q̄a loq̄f ꝙ rece trib⁹: q̄ p idolatriā a cultu rei ⁊ a regno dauid erāt auulse. Fuit aūt cogtio ei⁹ ex oppido thecue q̄ sex miliarib⁹ distat a bethleē · curā gerens pecor · i latitudine cāpor q̄ sūt primi oppido thecue: i q̄b⁹ humi grido atq; arenoso nihil oio frugū gignit: h vberrimis pascuis abundant. ⁊ iō cūcta sūt plena pastorib⁹. ⁊ sterilitas ɛre cōpensat pecorū multitudine. Ex hoc nūero pastorū fuit amos impit⁹ p̄mōe. h plenus scia. Prophetauit aūt eisdē tpib⁹ q̄b⁹ ioathel · naum. ionas · oçee · isaias. Oz aliquātulū exorsus ē ꝓphare añq̄ isaias. Matie aūt ꝙ rece trib⁹ locut⁹ ē · pauca de duab⁹ intellectis Hunc ablatū de numero pastor⁹ misit dñs: ut i samaria ꝓphāret · quē amasias sacerdos frequēter plagis afflixit · tandē fili⁹ ei⁹ ocias rcte p tempora trāsfixit. Post hec semiuiu⁹ in ɛrā suā euect⁹ post aliq̄t dies dolore vulneris expirauit. sepultusq; ē cū patrib⁹ suis.

Incipit argumentum.

Amos ꝓpha pastor ⁊ rustic⁹ ⁊ rudor moza distringēs · pauc⁹ dbis explicari nō pōt Quis. n. digne exbmat tria ⁊ q̄tuor scelera damasci. gaçe. tyri idumee. filior ām̄ō ⁊ moab. ⁊ septio octauoq; gdu iude ⁊ isrl? Dic loq̄f ad vaccas pigues q̄ sūt i mōte samarie ⁊ ruiturā domū maiorē miorēq; testat. Ipse cernit fictorē locuste. ⁊ stantē dñm sup murū litū ul' adamātinū. ⁊ vncinū pmor attrahentē supplicia pctōrib⁹. ⁊ famē i ɛra · nō famē panis: neq; sitim aq̄. h audiēdi ꝙbū dñi: nō dixit ꝙbū h ꝙba. Amos ꝙ int̄ptat onustus Dic amos spūali grā plen⁹: ꝓphetauit inter ceteros ꝓphas. Nō. n. solus ipse erat ꝓphetes. h etiā alij. Et q̄pe nō pot̄at ꝓphetes cē. nisi pastor añ fuisset. Qui etiā tuba sua clāgit p singulos vices erudiēs ⁊ vocēs i eccl'ia. In vitate. n. vox oiuz ꝓphar · tāq̄ tuba spiritualis ē ꝑdicās in ecclesia dm q̄ scriptū ē. Ascēde in montē excelsū tu qui euangelizas syon. exalta vocem tuā qui ꝑdicas ir'lm.

Explicit argumētū. Incipit Amos ꝓphēta. Cap'lm I

Verba Amos q̄ fuit i pastoralib⁹ thecue: q̄ vidit sup isrl i diebus ocie regis iuda ⁊ i diebus hierobōā filij ioas regis isrl añ duos ānos ɛremot⁹. Et dixit dñs de syon rugiet ⁊ de ir'lm dabit vocē suā. Et luxerūt speciosa pastor⁹ ⁊ exsiccat⁹ ē ꝓtex carmeli. Hec dic dñs. Sup trib⁹ scelerib⁹ damasci ⁊ sup q̄tuor nō ꝑuertā eā. eo q̄ triturauerūt i plaustris ferreis galaad. Et mittā ignē i domū açahel: ⁊ deuorabit domos benadab. Et ꝑterā recrē damasci: ⁊ dispdā habitatorē de cāpo idoli: ⁊ tenētē sceptr̄ de domo voluptat⁹ ⁊ trāsferet ꝓphus syrie cyrenen dic dñs. Hec dic dñs. Sup trib⁹ scelerib⁹ gaçe ⁊ sup quatuor nō ꝑuertā eū: eo q̄ trāstulerit captiuitatē pfectā ut ꝯcluderet eā i idumea. Et mittā ignē i murū gaçe. ⁊ deuorabit edes ei⁹: ⁊ dispdā habitatorē de açoto ⁊ tenētē sceptr̄ de ascalone. ⁊ ꝑuertā manū meā sup accharon. ⁊ peribūt reliq̄ philistinor dic dñs. Hec dic dñs. Sup trib⁹ scelerib⁹ tyri ⁊ sup q̄tuor nō cōuertā eū: eo q̄ cōclauserint captiuitatē pfectā in idumea ⁊ nō sint recordati federis fratrū. Et mittā ignē in murū tyri: ⁊ deuorabit edes el⁹. Hec dic dñs. Sup trib⁹ scelerib⁹ edom ⁊ sup quatuor nō cōuertā eum: eo q̄ persecut⁹ sit i gladio fratrē suū ⁊ violauerit miam eius: ⁊ tenuerit vltra furorē suū. ⁊ indignationē suā seruauerit vsq; i finē. Mittā

ignē in theman: ⁊ deuorabit edes bosre. Hec dicit dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ filioꝝ ām̃on ⁊ sup q̃tuor nō ꝓuertā eū: eo ꝙ dissecuerit ꝓegnantes galaad ad dilatādū ẽminū suū. Et succēdā ignē i muro rabba ⁊ deuorabit edes eius: i ylulatu i die bellī. ⁊ i turbine i die cōmotiōis. Et ibit melchon i captiuitatē: ipse ⁊ pncipes eius simul. dicit dñs.

VII

Hec dicit dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ moab ⁊ sup q̃tuor nō conuertā eū: eo ꝙ incenderit ossa regis idumee vsq; ad cinerem. Et mittam ignē in moab ⁊ deuorabit edes carioth. ⁊ morietꝰ i sonitu moab i clangore tube: ⁊ dispdā iudicē de medio eius: ⁊ cūctos pncipes eiꝰ interficiā cū eo dic̃ dñs. Hec dic̃ dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ iuda ⁊ sup quatuor nō ꝓuertā eū: eo ꝙ abiecerit legē dñi. ⁊ mādata eiꝰ nō custodierit. Deceperūt. n. eos idola sua: post q̃ abierāt pres eorū. Et mittā ignē i iuda. ⁊ deuorabit edes ierm. Hec dicit dñs. Sup trib⁹ sceleribꝰ isrl ⁊ sup q̃tuor nō ꝓuertā eū: ꝓ eo ꝙ vendiderit ꝓ argēto iustū ⁊ pauperē ꝓ calciamēt̃. Qui ꝓterūt sup puluerē ẽre capita pauꝝ ⁊ viā būiliū declināt Et filiꝰ ac pꝛ eiꝰ ierūt ad puellā ut violarent nomē scm̃ meū. ⁊ sup vestimētis pigneratis accubuerūt iuxt̃ oē altare. ⁊ vinū dānatoꝝ bibebāt i domo dei sui. Ego aūt exterminaui ām̃orreū a facie eorū: cui⁹ altitudo cedroꝝ altitudo eiꝰ: ⁊ fortꝭ ipse q̃si querc⁹. Et ꝓtriui fructū eiꝰ de sup. ⁊ radices eiꝰ subter. Ego sū q̃ ascendē vos feci de ẽra egypti: ⁊ eduxi vos in deserti q̃draginta annis: ut possideretꝭ ẽrā ām̃orrei: ⁊ suscitaui de filiis vr̃is i ꝓphās. ⁊ de iuuenib⁹ vr̃is nazareos: Nūq̃d nō ita est filij isrl dic̃ dñs: Et ꝓpinabitꝭ nazareis vinū ⁊ ꝓphetis mandabat̃ dicēres. ne ꝓphetetis Ecce ego stridebo subt̃ vos: sicut stridet plaustrū onustū feno. Et ꝓribit fuga a veloce: ⁊ fortis nō obtinebit fortutē suā: ⁊ robustus nō saluabit aiam suā. Et tenens arcū nō stabit ⁊ veloꝝ pedibus suis non saluabiꝭ: ⁊ ascensor equi nō saluabit aiam suā. ⁊ robustus corde inter fortes nudus fugiet i illa die. dicit dñs

III

Audite verbū qđ locutus ē dñs sup vos filij isrl: sup oēm cognationē quā eduxi de terra egypti dicens Tātūmodo vos cognoui ex oib⁹ cognatiōib⁹ ẽre Idcirco visitabo sup vos oēs iniq̃tates vr̃as Nunq̃d ambulabūt duo pariter: nisi ꝓuenerit eis: Nūq̃d rugiet leo in saltu: nisi habuerit ꝓdā: Nūq̃d dabit catul⁹ leonis vocē de cubili suo: nisi aliq̃d apprehenderit: Nūq̃d cadet auis i laqueū ẽre absq; accupe: Nūq̃d auferet̃ laqueus de ẽra: añq; q̃d capiat: Si clanget tuba i ciuitate. ⁊ pꝑs nō expauescet: Si erit malū i ciuitate: qđ dñs nō fecerit: Quia nō faciet dñs deꝰ verbū: nisi reuelauerit secretū suū ad seruos suos ꝓphas. Leo rugiet: quis nō timebit: Dñs deꝰ locutus ē. q̃s nō ꝓphabit: Auditū facite i edib⁹ azoti. ⁊ i edib⁹ ẽre egypti. ⁊ dicite. Cōgregamini sup mōtes samarie. ⁊ videte insanias multas i medio eiꝰ ⁊ calūnias patientes i penetralib⁹ eiꝰ. Et nescierūt facere rectū dic̃ dñs: thesauriçates iniq̃tatē ⁊ rapinas i edib⁹ suis. Propterea hec dic̃ dñs deꝰ: Tribulabit̃ ⁊ circuiet ẽra: ⁊ detrahet̃ ex te fortitudo tua: ⁊ diripient̃ edes tue. Hec dic̃ dñs. Quō si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremū auriculę: sic eruent filij isrl q̃ habitāt i samaria i plaga lectuli ⁊ i damasci grabato. Audite ⁊ ꝓtestamini i domo iacob. dic̃ dñs deꝰ exercituū. q̃a in die cū visitare cepero ꝓuaricationes isrl: sup eū visitabo. ⁊ sup altaria bethel: ⁊ amputabunt cornua altaris ⁊ cadēt i ẽrā. Et ꝑcutiā domū byemalē cū domo estiua: ⁊ peribunt domus eburnee: ⁊ dissipabunt̃ edes multe. dic̃ dñs.

IIII

Audite ꝙbū hec vacce pingues que estis in mōte samarie: q̃ calumnia facitis egenis: ⁊ ꝓfrngitis pauperes Que dicit̃ dñis vr̃is: afferte ⁊ bibem⁹. Iurauit dñs deꝰ i scō suo: q̃a ecce dies venient sup vos ⁊ leuabūt vos in contis: ⁊ reliquias vr̃as i ollis feruēti⁹. Et ꝓ apturas exibitis altera ꝓ altera. ⁊ ꝓiciemini armō dic̃ dñs Venite ad bethel ⁊ ipie agite ad galgalā. ⁊ multiplicate ꝓuaricationē. Et offerte mane victimas vr̃as: trib⁹ die⁹ decimas vr̃as. Et sacrificate de fermētato laudē. ⁊ vocate voluntarias oblatiōes. ⁊ ānūciate. Sic. n. voluistis filij isrl. dic̃ dñs deꝰ. Ego ⁊ ego dedi vob stupore dentiū in cūctis vrbib⁹ vr̃is: ⁊ indigētiā panis in oib⁹ locis vr̃is. ⁊ nō estis reuersi ad me dic̃ dñs. Ego q̃ prohibui a vobis imbrem cū adhuc tres mēses supessent vsq; ad messem: ⁊ plui sup vnā ciuitatē: ⁊ sup alterā ciuitatē nō plui. Pars vna cōpluta ē. ⁊ pars sup quā nō plui aruit. Et venerūt due ⁊ tres ciuitates ad vnā ciuitatē ut biberent aquā. ⁊

nō sūt satiate: ⁊ nō redistis ad me dic̄ dñs. Percussi vos i vēto vrēte. ⁊ i aurugine: multitu dinē bozto⁹ vīo⁹ ⁊ vineay vīay olīueta vīa ⁊ ficeta vīa comedit eruca: ⁊ non redistis ad me dic̄ dñs. Misi i vos mozte i via egypti: p cussi i gladio iuuenes vīos vsq; ad captiuita tē eq̄⁹ vīo⁹. ⁊ ascēdē feci putredinē castro rū vīo⁹ i nares vīas. ⁊ nō redistis ad me dic̄ dñs. Subuti vos sic̄ subuūtit dñs sodomā ⁊ gomozā. ⁊ facti estis q̄si tozris rapt⁹ ab incē dio: ⁊ nō redistis ad me dic̄ dñs. Qua ꝓpt̄ hec faciā tibi isrl. Postq̄ ām hec fecero tibi: ꝓpara re in occursū dei tui isrl. Quia ecce fozmās montes ⁊ creans vētū ⁊ āñūcias hoi eloq̄ suū: faciēs matutinā nebulā ⁊ gradiēs sup excelsa tre: dñs deus exercituū nomē ei⁹. V

Audite verbū istud: q̄ ego leuo sup vos plāctū. Dom⁹ isrl cecidit: ⁊ nō adijciet ut resurgat. Virgo isrl ꝓie cta ē i trā suā: nō ē q̄ suscitet eā. Quia hec dic̄ dñs de⁹. Urbs de q̄ egrediebant̄ mille relin quēbant in ea cētū. ⁊ de q̄ egrediebāt cētū: relin quēbant in ea decē i domo isrl. Qa hec dic̄ dñs de⁹ domui isrl. Querite me ⁊ viuet̄. ⁊ nolite q̄ rere bethel. In galgalā nolite intrare. ⁊ i ber sabee nō trāsibit̄: qa galgala captiua ducet̄ ⁊ bethel erit lutilis. Querite dñm ⁊ viuite ne forte ꝑburat ut ignis dom⁹ ioseph. ⁊ deuo rabit ⁊ nō erit qui extiguat bethel. Qui cōuertitis in ablinthiū iudiciū: ⁊ iusticiā i tra relinquit̄: facientē arcturū ⁊ oriōnē ⁊ ꝑuer tentē i mane tenebras: ⁊ die i noctē mutātē Qui vocat aq̄s mar⁹: ⁊ effūdit eas sup faciē tre: dñs nomē ē ei⁹. Qui subridet vastitatē sup robustū. ⁊ depopulationē sup potentem affert. Odio habuerūt corripientē i porta. ⁊ loquentē pfecte abhominati sūt. Idcirco ꝓ eo q̄ diripiebat̄ pauperē ⁊ pdā electā tollebat̄ ab eo: domos q̄dro lapide edificabitis. ⁊ non habitabit̄ in eis. Vineas plantabit̄ amātis simas. ⁊ nō bibet̄ vinū eaz: qa cognoui mul ta sceleza vīa. ⁊ fortia pcta vīa. Hostes iusti accipientes mun⁹: ⁊ paupes depmētes in porta. Io pzudēs i tpe illo tacebit: qa tps malū est. Querite bonū ⁊ nō malū ut viuat̄: ⁊ erit dñs deus exercituum vobiscū sicut dixistis. Odite malū ⁊ diligite bonū. ⁊ constituite in porta iudiciū: si forte miſeat dñs de⁹ exerci tuū reliquijs ioseph. Propea hec dic̄ dñs de⁹ exercituū dñator. In oib⁹ plateis planctus. ⁊ i cūctis q̄ foris sūt dicēt̄ ve ve. Et vocabunt agricolā ad luctū: ⁊ ad planctū cos q̄ sciunt plangē. Et i oib⁹ vijs erit planct⁹: qa ꝑtrāsi to in medio tui dic̄ dñs. Ve videntib⁹ dic̄ dñi. Ad q̄d eā vobis? dies dñi ista tenebre ⁊ nō lux. Quō si fugiat vir a facie leōis ⁊ occurrat ei vrsus: ⁊ ingrediat domū ⁊ innitat manu sua sup parietē ⁊ mozdeat eū coluber. Nūq̄d nō tenebre dies dñi: ⁊ nō lux ⁊ caligo ⁊ nō splendor in ea. Odi ⁊ pieci festiuitates vīas. ⁊ nō capiā odorē cetuū vīo⁹. Et si ob tuleritis mihi holocaustomata ⁊ munera vīa nō suscipiā. ⁊ vota pinguiū vīo⁹ nō respiciā Auser a me tumultū carminū tuoz: ⁊ can tica lire tue nō audiā. Et reuelabit̄ quasi aq̄ iudiciū: ⁊ iusticia q̄si torzēs fort̄. Nūq̄d hostias ⁊ sacrificiū obtulist⁹ m̄i in deserto q̄dra ginta ānis dom⁹ isrl. Et portastis tabernaculū moloch deo vīo ⁊ imaginē idoloꝝ vīo⁹ sid⁹ dei vīi rempha: figuras q̄s feciſtis vob adora re eas: ⁊ migrare vos faciā trans damascū dixit dñs: deus exercituū nomē eius. VI

Ve vobis qui opulēti estis i syon ⁊ cō fiditis in mōte samarie: optimates capita ꝓpl̄oꝝ. ingredientes pōpatice domū isrl. Transite in calāne ⁊ videte. ⁊ ite inde in emath magnā. ⁊ descēdite i geth pa lestinoꝝ ⁊ ad optima q̄q regna hoꝝ. si latior termin⁹ eoꝝ termino vīo ē. Qui sepati estis in die malū ⁊ appropinquatis solio iniq̄tat̄. Qui dormitis in lectis eburneis: ⁊ lasciuitis in stra tis vīis. Qui comeditis agnū de grege. ⁊ vitu los de medio armēti: q̄ canitis ad vocē psalte rij. Sic̄ dauid put⁹ arbitrati sūt se hre vasa cantici bibentes vinū in phialis. ⁊ optio vnguēto de libuti: ⁊ nihil patiebāt sup contritiōe ioseph. Qua ꝓpt̄ nūc migrabūt in capite transmi grātiū. ⁊ auferet factio lasciuientiū. Iurauit dñs de⁹ in aia sua: dic̄ dñs de⁹ exercituū. De testor ego superbiā iacob: ⁊ domos eius odi. ⁊ tradā ciuitatē cū habitatoꝝib⁹ suis. Et si relicti fuerint. decē viri i domo vna. ⁊ ipsi morient̄. Et tollet eū ꝓpinqu⁹ suus. ⁊ cōburet eū ut efferat ossa de domo. ⁊ dicet ei q̄ in penetralib⁹ dom⁹ est. Nūq̄d adhuc est penes te. Et respondebit. Finis est. Et dicet ei. Tace: ⁊ nō recordemur nois dñi. Quia ecce dñs mādauit. ⁊ percutiet do mū maiorē ruinis. ⁊ domū minorē scissionib⁹ Nūq̄d current equi in petris eq̄: aut arari pōt in bubalis. Quia puertistis in amaritudinē

iudiciū. ⁊ fructū iusticie i absinthiū ⁊ letami in nihilū ⁊ dicit; Nunqd nō i fortitudie nostra assūpsim⁹ nob cornua? Ecce.n. suscitabo sup vos domus isrl. dicit dñs deus exercituū gentē: ⁊ conteret vos ab introitu emath vsq; ad torrentem deserti. VII

Hec oñdit mihi dñs de⁹. Et ecce fictor locuste i ꝓncipio germinantiū serotini imbris: ⁊ ecce serotinus post tōsionē regis ⁊ factū ē cū cōsumasset comedere herbā ēre. dixi: Dñe de⁹, ꝓpiti⁹ esto obsecro. Quis suscitabit iacob ꝙa paruulus est? Misert⁹ē dñs sup hāc. Nō erit dixit dñs: Hec oñdit mihi dñs de⁹. Et ecce vocabit iudiciū ad ignē dñs de⁹: ⁊ deuorabit abyssū multā ⁊ comedet simul ptē. Et dixi. Dñe de⁹ qesce obsecro. Quis suscitabit iacob. ꝙa paruulus ē? Misert⁹ē dñs sup hāc. Gꝫ ⁊ istud nō erit dixit dñs de⁹. Hec oñdit mihi dñs de⁹. Et ecce dñs stās sup murū litū. ⁊ in manu ei⁹ trulla cemētarij. Et dixit dñs ad me. Quid tu vides amos? Et dixi. Trullā cemētarij. Et dixit dñs. Ecce ego ponā trullam in medio ꝓpli mei isrl. Non adijciā vltra sup̄ducere eū: ⁊ demoliēt excelsa idoli. ⁊ scificatiões isrl deso labūt: ⁊ ꝓsurgā sup domū hieroboā i gladio. Et misit amasias sacerdos bethel ad hieroboam regē isrl. dicēs: Retellauit ꝫ te amos in medio domus isrl. Nō poterit terra sustinere vniuersos sermōes ei⁹. Hec.n. dic amos. In gladio morient hieroboā: ⁊ isrl captiu⁹ migrabit de terra sua. Et dixit amasias ad amos: Qui vides. gradē fuge i trā iuda. ⁊ comede ibi panē ⁊ ꝓphetabis ibi. ⁊ in bethel nō adijcies vltra ut ꝓphetes: ꝙa scificatio regis ē ⁊ domus regni est. Rndit qꝫ amos ⁊ dixit ad amasiā: Nō sū ꝓpha. ⁊ nō sū fili⁹ ꝓphe. ⁊ armentari⁹ ego sū vellicās sycomoros. Et tulit me dñs de⁹ cū sequer gregē. ⁊ dixit dñs ad me. Vade ꝓphā ad ꝓplm meū isrl. Et nunc audi verbū dñi. Tu dicis nō, ꝓphetab sup isrl. ⁊ non stillabis sup domū idoli. Propt hoc hec dicit dñs. Uxor tua in ciuitate fornicabit: ⁊ filij tui ⁊ filie tue in gladio cadent, ⁊ humus tua funiculo metiet. Et tu in terra polluta morieris: ⁊ isrl captiuus migrabit de terra sua. VIII

Hec oñdit mihi dñs de⁹. Et ecce vncinus pomoꝝ. Et dixit. Quid tu vides amos? Et dixi. Uncinū pomorū. Et dixit dñs ad me. Uenit finis super ꝓplm meū isrl. Nō adijciā vltra ut ptrāseā eū. Et stridebūt cardines tēpli in die illa dicit dñs de⁹. Multi morient in oi loco. pijciet silētiū. Audite hoc qui ꝓteritis pauperē: ⁊ deficere facitis egenos ēre dicētes. Quā trānsibit messis ⁊ venūdabim⁹ merces. ⁊ sabbatū ⁊ apiemus frumētū: ut imminuam⁹ mēsurā ⁊ augeam⁹ siclū ⁊ supponam⁹ stateras dolosas: ut possideam⁹ in argento egenos. ⁊ paupes ꝓ calciamētis. ⁊ qsqlias frumēti vēdam⁹? Iurauit dñs in superbiā iacob: si oblitus fuero vsq; ad finē oia opa eoꝝ. Nunqd sup isto non cōmouebit trā ⁊ lugebit oīs habitator ei⁹? Et ascēdet qsi fluui⁹ vniuersus: ⁊ eijcietur ⁊ defluet qsi riu⁹ egypti. Et erit i die illa dicit dñs: occidet sol meridie: ⁊ tenebrescere faciā trā in die luminis. Et conuertā festiuitates vras i luctū: ⁊ oia cantica vra i planctū. Et inducā sup oē dorsū vrm saccū: ⁊ sup oē caput caluitiū. Et ponā eā qsi luctū vnigeniti: ⁊ nouissima ei⁹ qsi die amarū. Et ecce dies veniūt dicit dñs ⁊ emittā famē in terrā: nō famē panis neq; sitim aque sed audiēdi ꝓbū dñi. Et cōmouebunt a mari vsq; ad mare: ⁊ ab aquilōe vsq; ad orientem circuibūt quērentes verbū dñi: ⁊ nō inuenient. In die illa deficiēt ꝓgines pulchre: ⁊ adolescentes i siti: qui iurāt i delicto samarie ⁊ dicūt Viuit de⁹ tuus dan: ⁊ viuit via berſabee. Et cadent ⁊ non resurgent vltra. IX

Vidi dñm stantē sup altare. Et dixit Percute cardinē: ⁊ cōmoueant sup limināria. Quaritia.n. i capite oium ⁊ nouissimū eoꝝ in gladio interficiā. Nō erit fuga eis: ⁊ q fugerit ex eis nō saluabitur. Si descenderint vsq; ad infernū inde manus mea educet eos: ⁊ si ascēderint vsq; in celū inde detrahā eos. Et si absconditi fuerint i ꝓtice carmeli inde scrutās auferā eos: ⁊ si celauerint se ab oculis meis i pfundo maris: ibi mādabo serpenti ⁊ mordebit eos. Et si abierint in captiuitatē coꝝ inimici suis ibi mādabo gladio ⁊ occidet eos. Et ponā oculos meos sup eos in malū ⁊ nō i bonū. Et dñs deus exercituū q tāgit terrā ⁊ tabescit: ⁊ lugebūt oēs habitātes in ea. Et ascendet sicut fluuius oris: ⁊ defluet sicut fluui⁹ egypti. Qui edificat in celo ascensionē suā: ⁊ fasciculū suū sup terrā fundauit. Qui vocat aqs maris: ⁊ effundit eas sup faciē trē. Dñs nomē ei⁹. Nunqd nō ut filij ethiopū vos estis mihi filij isrl ait dñs? Nunqd nō

ilrl'ascẽdere feci ve terra egypti:⁊ paleſtinos ve cappadocia:⁊ ſyrios ve cyrene:Ecce oculi dñi vei ſup regnũ pccãs.⁊ pterã illud a facie terre. Verũtñ cõterẽs nõ pterã domũ iacob dicit dñs. Ecce.n.mãdabo ego⁊ concutiã in oib⁹ gentibus domũ ilrl'ſicut pcutit triticũ i cribro:⁊ nõ cadet lapill⁹ ſup trã. In gladio morient oẽs pctõres ppli mei:q̃ dicũt nõ appinquabit⁊ nõ veniet ſup nos malũ. In die illa ſuſcitabo tabernaculũ dauid qđ cecidit⁊ reedificabo apturas muroꝝ eiꝰ.⁊ ea que corruerãt inſtaurabo. Et reedificabo eũ ſicut in diebus antiqs:ut poſſideãt reliq̃as idumee⁊ oẽs nationes eo q̃ inuocatũ ſit nomẽ meũ ſup eos dic dñs faciẽs hẽ. Ecce dies veniẽt dicit dñs:⁊ cõprehendet arator meſſorẽ:⁊ calcator vue mittẽtẽ ſemẽ. Et ſtillabũt mõtes dulcedinẽ:⁊ oẽs colles culti erũt. Et puertã captiuitatẽ ppli mei ilrl': ⁊ edificabũt ciuitates veſertas:⁊ inhitabũt⁊ plantabũt vineas: ⁊ bibẽt vinum eaꝝ:⁊ faciem hortos⁊ comedẽt fructus eoꝝ. Et plantabo eos ſup humũ ſuã⁊ nõ euellam eos vltra ve terra ſua quã vedi eis dicit dñs veus tuus.

¶ Explicit Amos, ppheta: Incipit prolog⁹ in Abdiam pophetam.

Iacob pfiarcha habuit frẽm eſau: q̃ ob rubore cozporis ſui edom hebrea lingua appellat⁹ ẽ:qđ latine ſanguine⁹ dr. Is memoratũ frẽm ſuũ:q̃ ilrl'no mẽ accepat:gui odio cõmot⁹ inimicũ conat⁹ ẽ. Qua ve cã oẽs q̃ pplm ilrl'.i.filios pfiarche iacob pdicti eſau odium imitati pſecuti ſũt: eſau⁊ edõ appellati ſũt. Et q̃a ppls ilrl' ve captiuitate chaldeoꝝ pcyꝝ regẽ pſaꝝ nutu vei revocat⁹ in irlm ab alio regno guiẽ afflictus atq; oppſſ⁹ ẽ. iõ B regnũ qđ moze eſau pdictũ pplm pſecutũ ẽ:p venuciationẽ abdie, ppheteicrepaf:qđ nõ vei idignatiõe B ſua fortute populũ ſupatũ gliabaf. Ne q̃ regno oli p dauid i ps cẽteſimo trigeſimoſexto dictũ ẽ. Memorare dñe filioꝝ edom i die irlm. Hã reliq̃ lectiõe pphẽſa. futuꝝ i gẽtes iudiciũ. ob cãs lectiõe cõprehẽſas: regnũq; vei i ppho ilrl' ſignificat.

¶ Incipit alius prologus.

Dicit hic dicũt eẽ:q̃ B rege ſamarie achab.⁊ ipiſſima iezabel: paruit centũ pphas i ſpecuꝰ: qui non curuauerũt genu añ baal.⁊ ve ſeptẽ milib⁹ erãt q̃s helias arguitur ignorauſſe. Sepulchrũ q̃ eius vsq; hodie cum manſoleo helilei, ppheteꝝ⁊ baptiſte iohannis in ſebaſte veneratiõi habef. q̃ olim ſamaria dicebatur. Hanc herodes rex antipatris filius in honore auguſti ceſaris greco nõie vocauit auguſtã. Hic igitur q̃ centũ ppharas pauerat: accepit gratiã ppheteꝝ⁊ ve duce exercit⁹ fuit dux eccle. Huic in ſamaria paruũ gregẽ pauerat. nunc in toto orbe xpi paſcit eccleſias. Et ſicut ſtephanus corona meruit paſſiõis: ſic hic ve ſeruitutẽ vei cũ paulo apl'o nõie gloriaf: quia abdias ſeruus dñi in noſtro ſonat eloquio.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentum.

Abdias q̃ interpretaf pu⁹ dñi ptonat hẽ edom ſanguineũ terrenũq; frẽm. fris q̃ iacob ſemp emulũ baſta percutit ſpiritali. ¶ Explicit argumentum. Incipit Abdias prophẽta. Capl'm. I

Filio Abdie. Hec dicit dñs veus ad edom. Auditum audiui⁹ a dño.⁊ legatum ad gẽtes miſit. Surgite.⁊ pſurgam⁹ aduerſus eũ in prelium. Ecce pusillum vedi te in gentib⁹. Contẽptibl' tu es valde. Superbia cozdis tui extulit te habitantẽ i ſciſſurꝭ petraꝝ: exaltãtẽ ſoliũ tuũ. Qui dicis in cozde tuo. Quis ve traxet me in trã? Si exaltat⁹ fuerꝭ ut aq̃la:⁊ ſi inter ſidera poſuerꝭ nidũ tuũ: inde ve trahã te dicit dñs. Si fures introiſſent ad te: ſi latrões pernoctẽ: quõ pticuiſſes? Nõne furati cẽnt ſufficiẽtia ſibi? Si vindemiatores introiſſent ad te: nũq̃d ſaltẽ racemũ reliq̃ſſent tibi? Quõ ſcrutati ſũt eſau? Inuenerigauerũt abſcõdita eius. Vſq; ad cminũ emiſerũt te: oẽs viri federis tui illuſerunt tibi. Inualuerunt adũſũ te viri pacis tue. Qui comedũt tecũ: ponent inſidias ſubẽ te. Nõ ẽ prudẽtia in eo. Nũq̃d nõ i die illa dic dñs pdã ſapiẽtes ve idumea⁊ prudẽtiã ve mõte eſau? Et timebũt fortes tui a meridie: ut intereat vir ve monte eſau. Propẽ iniquitatẽ, ppẽ iniq̃tatẽ i frẽm tuũ iacob opiet te confuſio:⁊ pibis in eternũ. In die cũ ſtares aduerſus eũ qñ capiebãt alieni exercitũ eiꝰ.⁊ extranei igrediebãf portas eiꝰ.⁊ ſup irlm mittebãt ſortẽ: tu gẽeras quaſi vnꝰ ex eis. Et nõ reſpicies i die fris tui: i die pegrinatiõis eiꝰ. Et nõ letaberꝭ ſup filios iuda in die pditiõis eoꝝ.⁊ nõ magnificab⁹ os tuũ in die anguſtie. Nec igredierꝭ portã ppli mei

in die ruine eoꝝ: neq; ꝛspicies ⁊ tu in malis eius in die vastitatꝭ illius. Et nō emittet⁹ aduersus exercitū ei⁹ in die vastitatꝭ illi⁹: neq; stabis ī exitib⁹ ut īterficias eos q̄ fugerit. Et nō ꝓcludes reliq̄s ei⁹ in die tribulatiōis: qm̄ iux̄ ē dies dñi sup oēs gētes. Sic̄ feci⁹ti· fiet tibi: retributionē tuā ꝙuertam in caput tuū. Quō. n. bibisti sup montem scm̄ meū: bibent oēs gentes iugit̄. ⁊ bibēt ⁊ ablozbūt. ⁊ erūt q̄si nō sint. Et ī mōte syon erit saluatio: ⁊ erit scūs. Et possidebit dom⁹ iacob eos q̄ se posse-ꝛāt. Et erit dom⁹ iacob ignis: ⁊ domus ioseph flāma. ⁊ domus esau stipula. Et succen-dent⁹ in eis ⁊ ꝛeuozabūt eos: ⁊ nō erūt reliq̄e dom⁹ esau· q̄a dñs locut⁹ ē. Et bēditabūt bi q̄ ad austrū sunt mōtē esau: ⁊ q̄ in cāpestrib⁹ philistijm: ⁊ possidebunt regionē ephraim ⁊ regionē samarie. Et ꝛeniamin possidebit ga-laad: ⁊ trāsmigratio exercit⁹ hui⁹ filioꝝ isr̄l oīa loca chananeoꝝ vsq; ad sareptā: ⁊ trans-migratio ir̄lm q̄ in iosoro est possidebit ciui-tates austri. Et ascendēt saluatozes ī montē syon iudicare mōtem esau: ⁊ erit dño regnū.

¶ Explicit Abdias ꝓpheta. Incipit ꝓlogus in Jonam prophetam.

Jonā scm̄ hebꝛei affirmāt filiū fuisse mulieris vidue sareptane, quē helias ꝓpha mortuū suscitauit· matre po-stea dicēte ad eū. nūc cogn̄i quia vir dei es tu. ⁊ ꝛbū dei ī ore tuo ꝛitas ē. Ob hāc etiā cām ipsū puer sic vocauit amathi. Ama thi. n. in nr̄a lingua ꝛitatē sonat. Et ex eo q̄ ꝛrū helias locut⁹ ē· ille q̄ suscitatus ē fili⁹ esse dicit̄ ꝛitatꝭ. Jdeo ꝛe ꝛitate columba nascit̄: q̄a ionas columbā sonat. In condem-nationē aūt isr̄l ionas ad gentē mittit̄· q̄ ni-niue, agēte pn̄iam· illi ī malitia ꝓseuerāt. L ē-poꝛib⁹ quippe hieroboā regis isr̄l q̄ deo ꝛeleli cto: cum ꝓpha suo in samaria idolis sacrifica-batꝛionā ꝓphetam fuisse quartus liber regū indicat. Js cū ꝓphetia illuminãte pcōzes ci-uitatꝭ niniue ꝛei mīam cōsecuturos videret: ne falsa ꝑdicare videret· ad ꝛenūciandū ite-ritū eiusdē ciuitatꝭ ire nolebat. Mā sicut ꝛe ad abzahā ꝛe ipietate sodomoꝝ ⁊ gomoꝛꝛeo-rū locutus est: clamoꝛ sodomorum ⁊ gomoꝛ reoꝝ ꝙuenit ad me. Jta ⁊ ꝛe niniue dicit̄· eo q̄ ascenderit clamoꝛ malitie eius ad ꝛeū. Et qa snia ꝛei ꝛe sodomis facta· minime reuoca ta ē· ita ⁊ ionas aduersū niniuē ꝓphetā sniam reuocari nolebat· dine dispēsatiōis ignarus: q̄ salutē hoīuꝫ ad se cōuertentiū magis vult q̄ ꝛiteritū. Hoc illi acciderat q̄· ⁊ scō helisco: q̄ filiū sunamitidis mulier⁹ mortuū ig̃zauit Jō a ꝓspectu ꝛei fugē se ionas putabat· bīa-nū aliq̄d passus dicēte dauid. Quo ibo a spi-ritu tuo: ⁊ a facie tua quo fugiam?

¶ Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

Jonas colūba pulcherrima: naufragio suo passionē dñi ꝓfigurās: mundū ad ꝓnitentiam reuocat: ⁊ sub noīe niniue salutem gentibus ꝛenunciat.

¶ Explicit argumentū. Incipit Jonas ꝓpha-pheta. Capitulum. I

Et factū est ꝛerbum domini ad ionā filium amathi dicens: Surge ⁊ vade in niniuen ciui-tē grandē. ⁊ ꝓdica ī ea· q̄a ascē-dit malitia ei⁹ cozā me. Et surrexit ionas ut fugēt ī tharsis a facie dñi. Et ꝛescēdit ioppen ⁊ iuenit nauē eūtē ī tharsis. Et ꝛedit naulū ei⁹ ⁊ ꝛescēdit ī eā ut iret cū eis ī tharsis a fa-cie dñi. Dñs aūt misit ꝛētū magnū ī mare. ⁊ facta ē tēpestas mag̃ ī mari. ⁊ nauis ꝑclita-bat ꝓteri. Et timuerūt nautę: ⁊ clamauerūt viri ad ꝛeū suū: ⁊ miserūt vasa q̄ erāt in nauī in mare: ut alleuiaret ab eis. Et ionas ꝛescē-dit ad interioza nauis: ⁊ dormiebat sopoze graui. Et accessit ad eū gubnator: ⁊ dixit ei. Quid tu sopoze ꝛepriment⁹? Surge inuoca ꝛē tuū: si forte recogitet ꝛe⁹ ꝛe nobis ⁊ nō pea-mus. Et dixit vir ad collegā suum. Venite ⁊ mittam⁹ sozte⁹. ⁊ sciam⁹ cūre ꝛ malū sit nob Et miserūt sozte⁹. ⁊ cecidit sozs sup ionam. Et dixerūt ad eū. Jndica nobis· cui⁹ cā malū istud sit nobis: qd̄ ē opus tuū· q̄ ē ra tua· ⁊ q̄ vadis· uel ex quo ꝓpho es tu? Et dixit ad eos. Hebꝛeus ego sū· ⁊ dñm ꝛeū celi ego timeo· q̄ fecit mare ⁊ aridā. Et timuerunt viri timoꝛe magno· ⁊ dixerūt ad eū. Quid ꝛ fecisti? Co gnouerūt enī viri q̄ a facie dñi fugeret: quia indicauerat eis. Et dixerūt ad eū: Quid fa-ciem⁹ tibi: ⁊ cessabit mare a nobis. Quia ma re ibat ⁊ intumescebat. Et dixit ad eos. Tol-lite, me ⁊ mittite in mare ⁊ cessabit mare a vo-bis. Scio. n. ego· qm̄ ꝓpt̄ me tēpestas hec grā-dis ꝛenit sup vos. Et remigabant viri ut re-uerterēt ad aridā ⁊ nō valebant: quia mare ibat ⁊ intumescebat sup eos. Et clamauerūt

ad dñm. ⁊ dixerũt. Quesum⁹ dñe ne pea⁹ in aĩa viri isti⁹: ⁊ ne des sup nos sanguĩẽ innocẽt̃: quia tu dñe sicut voluisti fecisti. Et tulerũt ionã ⁊ miserũt in mare: ⁊ stetit mare a feruore suo. Et timuerunt viri timore magno dñm: ⁊ immolauerunt hostias domino: ⁊ uouerunt vota. II

Et ꝓparauit dñs piscẽ grãdẽ: ut deglutiret ionã. ⁊ erat ionas in ventre piscis trib⁹ diebꝫ ⁊ trib⁹ noctib⁹. Et orauit ionas ad dñm deũ suũ de uentre piscis. Et dixit. Clamaui de tribulatiõe mea ad dominũ: ⁊ exaudiuit me. De ventre inferi clamaui: ⁊ exaudisti vocẽ meam. Et proiecisti me in profundũ in corde maris: ⁊ flumen circundedit me. Omnes gurgites tui ⁊ fluctꝰ tui sup me trãsierunt. Et ego dixi. Abiectꝰ sũ a ꝓspectu oculoꝝ tuoꝝ. Verũtñ rursus videbo templũ scñi tui. Circũdederũt me aq̃ usq; ad aĩam abyssus vallauit me. plagꝰ opuit caput meũ Ad extrema mõtiũ descẽdi: fre rectes cõcluserũt me in eternũ: ⁊ subleuabis de corruptione vitã meã dñe deꝰ me⁹. Cũ angustiaret in me aĩa mea dñi recordat⁹ sũ: ut veniat ad te orõ mea ad tẽplũ scñm tuũ. Qui custodiũt vanitates: frustra miam suam derelinquũt. Ego autẽ in voce laudis imolabo tibi: qcq; voui reddã. p salute mea dño. Et dixit dñs pisci: Et euomuit ionam in aridam. III

Et factũ ẽ ꝟbũ dñi ad ionã secundo dicens: Surge ⁊ vade in niniuen ciuitatẽ magnã. ⁊ ꝓdica in ea ꝓdicationẽ quã ego loquor ad te. ⁊ surrexit ionas ⁊ abiit in niniuen iuxta ꝟbum dñi. Et niniue erat ciuitas magna itinẽ trium dierꝫ. Et cepit ionas introire ciuitatẽ itinere diei vnⁱ⁹: ⁊ clamauit ⁊ dixit. Adhuc qdragĩta dies: ⁊ nineue subuertet̃. Et crediderunt viri niniuite in dño ⁊ ꝓdicaverũt ieiunium. ⁊ vestiti sũt saccis a maiore usq; ad minorẽ. Et puenit ꝟbum ad regẽ niniue. ⁊ surrexit de solio suo. ⁊ abiecit vestimentũ suũ a se. ⁊ indut⁹ ẽ sacco. ⁊ sedit in cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit in niniue ex ore regis ⁊ pncipũ ei⁹ dicẽs: Boues ⁊ iumenta ⁊ boues ⁊ pecora nõ gustẽt qcq; nec pascant̃. ⁊ aquam nõ bibant: ⁊ operiant̃ saccis boues ⁊ iumẽta clamẽt ad dñm in fortitudine. ⁊ cõuertat̃ vir a via sua mala ⁊ ab iniqtate que est in manib⁹ eoꝝ. Quis sit si cõuertat̃ ⁊ ignoscat deꝰ. ⁊ reuertat̃ a furore ire sue: ⁊ nõ pibim⁹: Et vidit deꝰ opa eoꝝ qa conuersi sũt de via sua mala. ⁊ misertus est sup malitiã quã locutus fuerat ut faceret eis. ⁊ non fecit. IIII

Et afflict⁹ ẽ ionas afflictiõe magna ⁊ iratus ẽ. ⁊ orauit ad dñm. ⁊ dixit. Obsecro dñe. nũqd nõ hoc est verbũ meũ cũ adhuc eẽm in tra mea? ꝓpt̃ hoc ꝓcupaui ut fugerẽ in tharsis. Scio. n. qa tu deꝰ clemẽs ⁊ misericors es: patiẽs ⁊ multe misericordiis ⁊ ignoscẽs sup malitia. Et nũc dñe tolle qso aĩam meã a me: qa melior est mihi mors qm vita. Et dixit dñs: Putas ne bene irasceris tu? Et egressus ẽ ionas de ciuitate: ⁊ sedit ꝙ orientem ciuitatẽ. Et fecit sibimet umbraculũ ibi: ⁊ sedebat subter illud in umbra. donec videret qd accideret ciuitati. Et preparauit dñs deus ederã: ⁊ ascendit sup caput ione. ut esset umbra sup caput ei⁹: ⁊ protegeret eũ. Laborauerat. n. Et letatus ẽ ionas sup edera leticia magna. Et parauit deꝰ vermẽ ascẽsu diluculi in crastinũ: ⁊ percussit ederã ⁊ exaruit. Et cũ ortꝰ fuisset sol ꝓcepit dñs vẽto calido ⁊ vrenti ⁊ percussit sol super caput ione: ⁊ estuabat. Et petiuit aie sue ut moreret. Et dixit. Melius ẽ mihi mori qm̃ viuere. Et dixit dñs ad ionã. Putas ne bñ irasceris tu sup ederã? Et dixit. Bñ irascor ego usq; ad mortẽ. Et dixit dñs Tu doles sup ederã in q̃ nõ laborasti neq; fecisti ut cresceret. q̃ sub vna nocte nata ẽ. sub vna nocte perijt: ⁊ ego nõ parcam niniue ciuitati magne. in qua sunt plus qm̃ cẽtũ viginti milia hoĩum. qui nescĩt quid sit inter dextrã ⁊ sinistrã suam: ⁊ iumenta multa.

Explicit ionas ꝓpheta. Incipit ꝓlogus in Micheam ꝓphetam.

Cemporibus ioathe ⁊ achaz ⁊ eze chie regum iuda. micheas ꝓphetã ad hanc ꝓphetiam spũ sancto repletũ fuisse lectio ipsa demõstrat. Sed de supradicto nũero regũ ioathan ⁊ eze chiã deo ob religionẽ placuisse: historia libri quarti regum. ⁊ secundi paralypomenon ĩdicat. Achaz vero relicto deo. idola samarie q̃bus etiã filios suos in sacrificiũ igni concremandos obtulerat. coluisse cõstat. Mouebat deus samariã q̃ reges isrl ⁊ iuda memoratoꝝ simulacroꝝ superstitione fefellerat. increpans indignationẽ suã in eã. pcessurã cõminat⁹ ẽ. Populo etiã isrl̃ p̃uaricatori ⁊ pncipib⁹ eius qui eundem ꝓpm fallaci suasione ad colenda

idola impulerant·verbis in sequentib⁹ capti uitatem ⁊ interitū affuturum ꝛnunciauit.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

Michеas ꝛmorasthi colꝛes christi uastationē annūciat filie latronis. ⁊ obsidionem ponit contra eam· ꝙa maxillam percusserit iudicis israhel.

Explicit argumentū. Incipit Micheas ꝓphera. Capm. I

Verbū domini quō factū ē ad micheam morasthitē ī dieb⁹ ioathan achaz ⁊ ezechie regū iuda: quō vidit sup samariā ⁊ irlm. Audite ꝑpli oēs: ⁊ attendat ra ⁊ plenitudo ei⁹: ⁊ sit dns ds² vob ī testē dns ds² ēplo scō suo. Quia ecce dns egredi etur ꝛe loco suo: ⁊ descēdet ⁊ calcabit sup excelsa ꝛre: ⁊ ꝓsumēt mōtes subt⁹ eū: ⁊ valles scindēt sic cera a facie ignis·sic aq̄ q̄ decurrūt in ꝓceps. In scelere iacob oē istud. ⁊ in pctis dom⁹ israhel. Quod scelus iacob? Nōne samaria? Et q̄ excelsa iude? Nōne irlm? Et ponā samariā q̄si acerū lapidū i agro cū plātaf vinea. ⁊ ꝛtrahā in vallē lapides ei⁹. Et fūdamēta ei⁹ reuelabo: ⁊ oia sculptilia ei⁹ cōburent igni: ⁊ oia idola ei⁹ ponā ī pditionē: ꝙa ꝛ mercedibus meretricis ꝙgregata sūt: ⁊ vsq ad mercedē meretricis reūtēf. Sup hoc plāgā ⁊ ululabo: vadā spoliat⁹ ⁊ nud⁹. Faciā plāctū ꝛlut draconū: ⁊ luctū q̄si struthionū: quia ꝛsperata est plaga eius: ꝙa ꝛnit vsq ad iudā tetigit portā ꝑpli mei vsq ad irlm. In geth nolite ānūciare·lachrymis ne plozet. In domo puluris puluere vos ꝙspgite: ⁊ transite: vobis habitatio pulchra: cōfusa ignominia. Nō est egressa q̄ habitat in exitu. Planctum domus vicina accipiet ex vobis q̄ stetit sibimet: ꝙa infirmata ē in bonū q̄ habitat ī amaritudinib⁹. Quia ꝛsedit malū a dño in portā irlm: tumult⁹ q̄drige stupozis habitanti lachis. Principiū pcti ē filie syon: ꝙa ī te inuenta sūt scelera israhel. Propea dabit emissarios sup hēditatē geth: domos mendacij in deceptionem regibus israhel. Adhuc hꝛedē adducam tibi q̄ habitas ī maresa. vsq odollam ꝛniet gloria israhel. Decaluare ⁊ tondere sup filios ꝛluptuarū tuar: dilata calutiū tuū sicut aquila·qm captiui ducti sūt ex te. II

Ve qui cogitat iniquitatē: ⁊ opami malū in cubilibus vris. In luce matutina faciūt illud: qm ꝓ dnm ē man⁹ eoz Et ꝙcupierūt agros ⁊ violēter tulerūt ⁊ rapuerūt domos. ⁊ calūniabant virū ⁊ domū eius: virū ⁊ hēditatē ei⁹. Idcirco hec dic dns. Ecce ego cogito sup familiā istā malū vnde nō auferet colla vra· ⁊ nō ambulabit⁹ superbi: qm temp⁹ pessimū est. In die illa sumet sup vos parabola: ⁊ cātabit cāticū cū suauitate dicētiū. Depopulatione vastati sum⁹. Pars ꝑpli mei cōmutata est. Quō recedis a me cū reuertat⁹ q̄ regiones nras diuidat? Propē hec nō erit tibi mittēs funiculū sorte in cetu dni o israhel. Ne loqmi loquētes. Nō stillabit sup istos nō cōpzēhendet ꝓfusio dic domus iacob Numq̄d abbreviat⁹ ē spūs dni: aut tales sunt cogitatiōes ei⁹? Nōne ꝙba mea bona sūt cū eo q̄ recte gradit? Et e ꝓtio ꝑpli me⁹ in aduersariū cōsurrexit. Desup tunicā pallij sustulistis: ⁊ eos q̄ trāsiebāt simpliciter cōuertistis in bellum. Mulieres ꝑpli mei eiecistis ꝛ domo ꝛlitiarū suaꝝ a parualis eaꝝ tulistis laudē meā i ppetuū. Surgite ⁊ ite: ꝙa nō habet⁹ hic requiē. Propē immūdiciā ei⁹ corrūpet⁹ putredie pessima. Utinā nō essem vir habēs spm: ⁊ mendaciū potⁿ⁹ loqrer. Stillabo tibi i vinū ⁊ i ebrietatē. ⁊ erit sup quē stillaf ꝑpls iste. Congregatione ꝙgregabo iacob totū te: in vnū ꝙducā reliquas israhel. Pariter ponā illū q̄si gregē i ouili: q̄si pec⁹ i medio caulaꝝ. Tumultuabūf a multitudine hoīuꝫ. Ascēdet pandens iter añ eos. Diuidet ⁊ trāsibūt portam: ⁊ egredient⁹ p eā. Et transibit rex eoꝝ coram eis: ⁊ dns in capite eoꝝ. III

Et dixi. Audite pncipes iacob: ⁊ duces dom⁹ israhel. Numq̄d nō vīm ē scire iudiciū· qui odio habetis bonū. ⁊ diligit⁹ malū: q̄ violēter tollit⁹ pelles eoz ꝛ sup eis. ⁊ carnē eoz ꝛ sup ossib⁹ eoz? Qui comederūt carnē ꝑpli mei: ⁊ pellē eoꝝ ꝛ sup exco riauerūt: ⁊ ossa eoz ꝓfregerūt: ⁊ cōciderunt sic ī lebete ⁊ q̄si carnē i medio olle. Tunc clamabūt ad dnm ⁊ nō exaudiet eos: ⁊ abscondet faciē suā ab eis in tpe illo·sic nequāter egerūt ī adinuētiōib⁹ suis. Hec dic dns· sup pphetas q̄ seducūt ꝑplm meū: q̄ mordēt dentibus suis ⁊ pdicāt pacē. Et si q̄s nō ꝛederit i oze eoz q̄ppiā: sanctificāt sup eū pliū. Propea nox vobis ꝓ visione erit: ⁊ tenebre vobis pro

dinatione. Et occŭbet sol sup ꝓbas. ⁊ obtenebrabit sup eos dies. Et cōfūdēt q̄ vident visiones. ⁊ ꝓfūdent dīni. Et operiēt cēs vultus suos: qa nō ē resp̄sū dei. Verūtn ego repletꝰ sū fortitudine spūs dñi. iudicio ⁊ virtute: ut annūciem iacob scelus suū: ⁊ isrl̄ peccatū suū. Audite h̄ principes domꝰ iacob. ⁊ iudices domꝰ isrl̄. q̄ abhominamī iudicīū. ⁊ oīa recta puertitis. Qui edificat sion ī sanguibꝰ ⁊ irl̄m in iniquitate. Principes eiꝰ in muneribus iudicabāt: ⁊ sacerdotes eius in mercede docebāt. Et ꝓphe eiꝰ in pecunia diuinabāt: ⁊ sup dñm requiescebāt dicentes. Nunquid nō dñs in medio nr̄m? Nō venient sup nos mala. Propter hoc cā vr̄i sion q̄si ager arabit: ⁊ irl̄m q̄si acervus lapidū erit: ⁊ mons templi in excelsa siluarum.

IIII

Et erit in nouissimo diex: erit mons domꝰ dñi pparatꝰ in vertice montiū. ⁊ sublimis sup colles. Et fluēt ad eum pp̄li ⁊ ꝓperabūt gētes multe ⁊ dicēt. Venite ascēdam⁹ ad montē dñi: ⁊ ad domū dei iacob Et docebit nos de vijs suis. ⁊ ibim⁹ in semitis eiꝰ. Quia de sion egrediet lex ⁊ verbū dñi de irl̄m. Et iudicabit inter pp̄los multos. ⁊ corripiet gētes fortes vsq̄ in longinquū. Et p̄cidēt gladios suos in vomeres: ⁊ hastas suas in ligonces. Nō sumet gens aduersum gentē gladiū. ⁊ nō discēt vltra belligerare. Et sedebit vir subtus vineam suā: ⁊ subtus ficum suā: ⁊ non erit qui terreat qa os dñi exercituū locutū est. Quia omnes populi ambulabunt vnusq̄sq̄ in nōie dei sui: nos aūt ambulabimus in nōie dei nr̄i in eternū ⁊ vltra. In die illa dic dñs congregabo claudicātē. ⁊ eā quā eiecerā colligā: ⁊ quā afflixerā consolabor. Et ponā claudicantē in reliq̄as: ⁊ eā q̄ latozauerat in gentē robustā. Et regnabit dñs sup eos in monte sion: ex hoc nūc ⁊ vsq̄ in eternū. Et tu turris gregis nebulosa filia sion. vsq̄ ad te veniet: ⁊ veniet ptās prima regnū filie irl̄m. Nūc q̄re meroze contraheris. Nūq̄d rex nō ē tibi. aut consilarꝰ tuꝰ periit: qa cōprēdit te dolor sicut parturientē. Dole ⁊ satage filia sion q̄si parturiēs. qa nūc egredieris de ciuitate: ⁊ habitabis in regiōe: ⁊ venies vsq̄ ad babylonē. Ibi liberaberis: ibi redimet te dñs de manu inimicox tuox. Et nūc congregate sūt sup te gētes multe: q̄ dicūt lapidet: ⁊ aspiciat in sion oculꝰ nr̄. Ipsi aūt nō cognouerūt cogitationes dñi. ⁊ nō intellexerūt cōsiliū eiꝰ. qa cōgregauit eos q̄si fenū aree. Surge ⁊ tritura filia sion: qa cornu tuū ponam ferreū: ⁊ vngulas tuas ponā creas. Et cōminues populos multos. ⁊ inferes dño rapinas corū ⁊ fortitudinē eox dño vniuersē terre.

V

Nunc vastaberis filia latrōis. Obsidionē posuerūt sup nos: in virga percutient maxillā iudicē isrl̄. Et tu bethleē efrata paruulꝰ es in milib⁹ iuda. Ex te mihi egredietur q̄ sit dñator in isrl̄: ⁊ egressus eiꝰ ab initio a diebꝰ eternitatis. Propē h̄ dabit eos vsq̄ ad tēpus in q̄ pturiēs pariet. Et reliq̄e fratrū eiꝰ convertent ad filios isrl̄. Et stabit ⁊ pascet in fortitudine dñi: in sublimitate nois dñi dei sui. Et convertent: qa nunc magnificabit vsq̄ ad extremos terre. Et erit iste pax assyrijs cū venerit in terrā nr̄am: ⁊ q̄si calcauerit in domib⁹ nr̄is Et suscitabim⁹ sup eū septē pastores. ⁊ octo principes hoies. Et pascent terrā assur in gladio ⁊ terrā nemroth in lanceis eiꝰ. Et liberabit ab assur cū venerit in terrā nr̄am: ⁊ cū calcauerit in finibus nr̄is. Et erūt reliq̄e iacob in medio populoꝝ multoꝝ q̄si ros a dño: ⁊ q̄si stille sup herbā q̄ nō expectat virū. ⁊ nō p̄stolat filios hoīz. Et erūt reliq̄e iacob in gētib⁹ in medio pp̄loꝝ multoꝝ q̄si leo in iumentis siluarū: ⁊ q̄si catulꝰ leonis in gregib⁹ pecoꝝ. Qui cū transierit conculcauerit ⁊ ꝓcaucerit ⁊ cepit: nō ē q̄ eruat. Exaltabit manꝰ tua sup hostes tuos. ⁊ oēs inimici tui interibūt. Et erit in die illa dic dñs: auferā equos tuos de medio tui: ⁊ disp̄dā q̄drigas tuas. Et p̄dā ciuitates terre tue ⁊ destruā oēs munitiones tuas. Et auferā maleficia de manu tua ⁊ divinationes nō erūt in te Et pire faciā sculptilia tua: ⁊ statuas tuas de medio tui: Et nō adorabis vltra opera manuū tuarū: ⁊ euellā lucos tuos de medio tui. Et cōterā ciuitates tuas. ⁊ faciā in furore ⁊ indignatiōe vltionē in oib⁹ gentib⁹ q̄ nō audierūt.

VI

Audite q̄ dñs loquit. Surge cōtende iudicio adūsū montes: ⁊ audiāt colles vocē tuā. Audiāt montes iudiciū dñi ⁊ fortia fundamēta terre: qa iudicium dñi cum pp̄lo suo: ⁊ cū isrl̄ disiudicabit. Populeme⁹ q̄d feci tibi. aut q̄d molestꝰ fui tibi. Responde mihi. Quia eduxi te de terra egypti: ⁊ de domo seruitutis liberaui te: ⁊ misi ante faciē tuā moysen ⁊ aaron ⁊ mariā. Populeus memento q̄so q̄d cogitauerit contra te balach rex

moab: ⁊ q̃d̃ responderit ei balaã filꝰ beor ve
ſetbim vſq; ad galgalã: ut cogñſcẽs iuſticias
dñi. Quid dignũ offerã dño. Curuabo ge-
nu veo excelſo. Nunq̃d offerã ei holocauſto-
mata ⁊ vitulos ãniculos. Nũq̃d placari põt
dñs in milibus arietũ an in multis milibus
hircoꝝ pinguiũ. Nunq̃d dabo primogenitũ
meũ p̃ ſcelere meo: fructũ vẽtris mei p̃ pec
cato aĩe mee. Indicabo tibi o homo quid ſit
bonũ. ⁊ q̃d dñs req̃rat a te. Utiq; facẽ iudi-
ciũ ⁊ diligẽ miam. ⁊ ſollicitũ ãbulare cũ deo
tuo. Vox dñi ad ciuitatẽ clamat. ⁊ ſalus erit
oibꝰ timentibꝰ nomẽ eiꝰ. Audite tribꝰ. Et q̃s
appobabit illud. Adhuc ignis in domo ipij:
thẽſauri iniq̃tatꝭ ⁊ mẽſura minoꝝ ire plena. Nũ
q̃d iuſtificabo ſtaterã impiã. ⁊ ſaccelli põdera
doloſa. In q̃bꝰ diuites eiꝰ repleti ſũt iniq̃-
tate. ⁊ habitantes in ea loq̃bãt mẽdaciũ: ⁊ lin-
gua eoꝝ fraudulẽta in ore eoꝝ. Et ego q̃ cepi
percutẽ te pditiõe ſup pctis tuis. Tu comedes
⁊ nõ ſaturaberis: ⁊ humiliatio tua in medio
tui. Et apphẽdes ⁊ nõ ſaluabꝭ: ⁊ q̃s ſaluaue-
ris. i gladiũ dabo. Tu ſemiabis ⁊ nõ metes
tu calcabis oliuã ⁊ nõ vngerꝭ oleo: ⁊ muſtũ
⁊ nõ bibes vinũ. Et cuſtodiſti p̃cepta amri ⁊
oẽ opus domus achab. ⁊ ãbulaſti in volupta-
tibꝰ eoꝝ. ut dare te i pditionẽ. ⁊ habitates i ea
in ſibilũ. ⁊ oppꝛobriũ ſpli mei portabis. CAP. VII

Ve mihi: q̃a factꝰ ſũ ſicut q̃ colligit i
autũno racemos vindemie. Nõ eſt
botrus ad comedendũ: p̃coquas fi-
cus deſiderauit aĩa mea. Perijt ſcũs de terra
⁊ rectꝰ i hoibꝰ nõ ẽ. Omẽs i ſanguine inſidiãt
vir frẽm ſuũ ad mortẽ venat. Malũ manuũ
ſuaꝝ dicũt bonũ. Princeps poſtulat. ⁊ iudex
in reddendo ẽ. Et magnꝰ locutꝰ eſt de deſideriũ
aĩe ſue: ⁊ pturbauerũt eã. Qui optimꝰ in eis
eſt q̃ſi paliurꝰ. ⁊ q̃ rectꝰ q̃ſi ſpina de ſepe. Dies
ſpeculatiõis tue viſitatio tua venit. Nũc erit
vaſtitas eoꝝ. Nolite credere amico: ⁊ nolite
cõfidere in duce. Ab ea q̃ dormit in ſinu tuo
cuſtodi clauſtra oris tui: q̃a filiꝰ cõtumeliam
facit pri: ⁊ filia conſurget aduerſus matrem
ſuã: nurus aduerſus ſocrũ ſuã: ⁊ inimici ho-
minis domeſtici eiꝰ. Ego autẽ ad dñm aſpi-
ciã: expectabo deũ ſaluatorem meũ. Audiet
me deꝰ me. Ne leteris iimica mea ſup me:
q̃a cecidi. Cõſurgã. Cũ ſedero i tenebꝛ dñs
lux mea eſt. Irã dñi portabo. q̃m peccaui ei.
donec cãm meã iudicet. ⁊ faciat iudiciũ me-
um. Educet me i lucẽ. videbo iuſticiã eiꝰ. Et
aſpiciet iimica mea. ⁊ opiet cõfuſione: q̃ dic
ad me. Ubi ẽ dñs deus tuꝰ. Oculi mei vide-
bunt in eam. Nunc erit in conculcatione: ut
lutum platearum. Dies: ut edificentur ma-
cerie tue. In die illa longe fiet lex. In die illa
⁊ vſq; ad te veniet aſſur. ⁊ vſq; ad ciuitates
munitas: ⁊ a ciuitatibꝰ munitis vſq; ad flu-
men. ⁊ ad mare de mari. ⁊ ad montẽ de mõte
Et erra erit i deſolationẽ ꝓpter habitatores ſuos:
⁊ ꝓpter fructũ cogitationum eoꝝ. Paſce po-
pulũ tuũ i ꝛga tua: gregẽ hẽditatꝭ tue habi-
tantes ſolos i ſaltu. In medio carmeli paſcent
baſan ⁊ galaad iux dies antiquos: ſm dies
egreſſiõis tue de tra egypti. Oſtẽdã ei mira
bilia. Videbũt gẽtes. ⁊ pfũdẽt ſup oi fortı-
tudine ſua. Ponet manũ ſup os: aures eoꝝ
ſurde erũt. Lingent puluerẽ ſicut ſerpentes
velut reptilia tre pturbabunt de edib ſuis.
Dñm deũ noſtrũ nõ deſiderabũt. ⁊ timebũt
te. Quis deus ſicut tu q̃ aufers iniq̃tatẽ. ⁊ trã-
fers pctũ reliq̃e hẽditatꝭ tue. Nõ iuittet
vltra furoꝛ ſuũ qm volẽs miam ẽ. Reuer-
tet ⁊ miſerebit nr̃i. Deponet iniq̃tates nr̃as
⁊ p̃jciet i pfũdũ maꝛ oĩa pcta nr̃a. Dabis
veritatẽ iacob. miſericordiam abrahã: que
iuraſti patribus noſtris a diebus antiquis.

Explicit Micheas pphẽta. Incipit pro-
logus in Naum pphetam.

Naum p̃bam añ aduẽtũ regis aſ-
ſyrioꝝ q̃ ſpli iſrl captiuũ in ſuã
regionẽ trãſtulerat fuiſſe lxbreo-
rũ traditio ꝓfirmat. Siq̃dẽ i fi-
nẽ bꝰ lectiõis: pdicti regis aduentũ: idẽ p̃ba
ãnũciare mõſtrat. Hz cũ habitatores niniue-
ona interitũ ciuitatꝭ pdicãte: ne dina ira de
nũciatũ interitũ ſuſtineret. pctõꝝ i pietatꝭ
pniam egiſſent: accepta dei mia. ſuiozibꝰ ſe
crimibꝰ implicuerũt. Qua de cã mẽoꝛatus
p̃ba ſpũ ſcõ plenꝰ iudiciũ dei ãnũciãs. ita
locutꝰ ẽ. Deꝰ çelãs. ⁊ vlciſcẽs dñs ẽ vẽ. Jã. n
vcẽ tribꝰ ab aſſyrijs ducte fuerãt i captiui-
tatẽ ſub eçecbia rege iuda. ſub q̃ ctiã nunc in
ꝓſolatiõe ſpli trãſmigrati: aduerſũ niniuen
viſio cernit. Nec erat pua ꝓſolatio. tam bis
q̃ iã aſſyrijs ſeruiebant: q̃ reliq̃s q̃ ſub eçe-
cbia de tribu iuda ⁊ beniamĩ ab eiſdẽ hoſtib
obſidebantur. ut audirent aſſyrios q̃ a cbal-
veis cẽ captiẽdos. ſicut in ſequẽtibꝰ libri hui
demõſtrabit. Peciẽdũ q̃ niniue i nr̃a lingua

ꝛ hebreo ſpecioſa ſonat. Hyperioſus aũt hic mũdꝰ dicit. Hñ ⁊ apud grecos cosmos ab ornatu nomẽ accepit. Et q̃cq̃d nũc aduersũ niniuen dicitur: ꝛ mũdo figuraliꝫ p̃dicari sentiam⁹. Quã obcãm ⁊ assumptio quã sept nagita interptes dicũt apud hebreos massa ponit. i. g̃ue on⁹. eo q̃ cũ aduersus quã ꝓphetaꝫ p̃mat: nec sinat eleuare cerniclẽ. Simulq; h attendẽdũ q̃ h ipsa uel assũptio uel on⁹ uel pondus ꝓphe visio fit. Nõ. n. loq̃t ꝓphia i extasi: ut mõtan⁹ ⁊ p̃scilla maximillaq; uelirant. Sq̃d ꝓphat liber ẽ visiõis itelligẽt; vniuersa q̃ loq̃t: ⁊ pondus hostiũ faciẽt; suo ꝓpio visionẽ. De consumatione itaq; mũdi p̃m anagogen cõsolationẽ scõy ꝓphia texit: ut q̃cũq; in mũdo vident: q̃si ptereũtia ⁊ caduca cõtenãt: ⁊ p̃parẽt se ad iudicij diem: Vbi vltor aduersum vires assyrioy affuturus est dominus.

Explicit prologus. Incipit argumentum.

Naum cõsolator orbis interpretatur Increpat ciuitatẽ sanguinũ: ⁊ post euersionẽ illius loquitur. Ecce super mõtes pedes euãgeliçãtis ⁊ ãnũciãt; pacẽ.

Explicit argumentum. Incipit Naum ꝓphẽta. Cap'm I

Onus niniue Liber visionis naum helcisei. Deus emulator: ⁊ vlciscẽs dominꝰ: vlciscẽs dñs ⁊ bñs furozẽ: vlciscẽs dñs i hostes suos ⁊ irascẽs ipe iimicis suis. Dñs patiẽs ⁊ magnꝰ fortitudie: ⁊ mundãs nõ faciet inocẽtẽ. Dñs i tẽpestate ⁊ turbine vie eiꝰ: ⁊ nebule pulus pedũ eiꝰ. Increpãs mare ⁊ exsiccãs illud. ⁊ oia fluia ad desertũ deducẽs. Infirmat⁹ ẽ basan ⁊ carmel⁹ ⁊ flos libani elãguit. Mõtes cõmoti sũt ab eo: ⁊ colles desolati sũt. Et cõtremuit ẽra a facie eiꝰ. ⁊ orbis: ⁊ oẽs habitãtes i eo. Hñ facie indignatiõis eiꝰ q̃s stabit: ⁊ q̃s resistet in ira furoris eiꝰ? Indigtio eiꝰ effusa ẽ ut ignis ⁊ petre dissolute sũt ab eo. Bonꝰ dñs ⁊ cõfortãs i die tribulatiõis: ⁊ scies sperãtes in se. Et i diluuio p̃tereũte ꝓsumationẽ faciet loci eiꝰ ⁊ iimicos eiꝰ psequẽt tenebre. Quid cogitat⁹ h dñm? Cõsumationẽ ipse faciet. Nõ ꝓsurget duplex tribulatio: q̃a sic spine se iunct̃ pplect̃ũt: sic cõuiuiũ eoy piter potãtiũ. Cõsumẽt q̃si stipula aridit̃ate plena. Ex te. n. exibit cogitãs h dñm malitiã: mẽte pstractãs ꝓuaricationẽ. Hec dic dñs. Si pfecti fuerit ⁊ ita plẽs. sic q̃ attõdẽt ⁊ ptrãsibit. Afflixi te. ⁊ nõ affligã te vltra. Et nũc ꝓterã ygã eiꝰ ꝛ vrso tuo. ⁊ vicula tua dirũpã. ⁊ p̃cipiet sup te dñs. Nõ seiabit ex noie tuo ãpliꝰ. De domo dei tui inscisiã. Sculptile ⁊ pflatile ponã sepulchꝝ tuũ: q̃a ignorat⁹ es. Ecce sup mõtes pedes euãgeliçãtis: ⁊ ãnũciantis pacẽ. Celebra iuda festiuitates tuas: ⁊ redde vota tua: q̃a non adiiciet vltra ut ptrãseat i te belial: vniuersus interiit.

II Hscendit q̃ dispgat coã te: q̃ custodiat obsidionẽ. Cõtẽplare viã: cõforta lũbos. robora ꝑtutẽ valde. Quia sicut reddidit dñs superbiã iacob: sic superbiã isrl. Quia vastatores dissipauerũt eos: ⁊ palmites eoꝝ corruperũt. Clypeꝰ fortiũ eius ignitus: viri exercitꝰ in coccineis. Ignee bigẽe currus i die ꝓparatiõis eiꝰ: ⁊ agitatores cõsopiti sũt. In itineribꝰ cõturbati sũt: q̃dri ge collise sũt in plateis. Aspectꝰ eoꝝ q̃si lãpades q̃si fulgura discurrẽtia. Recordabit fortiũ suoꝝ: ruent i itineribꝰ suis. Velociter ascẽdent muros eiꝰ: ⁊ ꝓparabit ymbraculũ. Porte fluuioꝝ apte sũt: ⁊ tẽplũ ad solũ dirutũ. Et miles captiuꝰ adducẽ: ⁊ ancille eiꝰ minabãt gemẽtes ut colũbe: murmurantes in cordibꝰ suis. Et niniue q̃si piscina aq̃ꝝ aque eius: ipsi fugerũt. State state: ⁊ nõ est q̃ reuertat. Diripite argentũ. diripite aurũ: ⁊ nõ ẽ finis diuitiarꝝ ex oibꝰ vasis desiderabilibꝰ. Dissipata ẽ ⁊ scissa ⁊ dilacerata: ⁊ cor tabescẽs ⁊ dissolutio geniculoꝝ. ⁊ defectio i cũctis renibꝰ. ⁊ facies oiuꝝ sicut nigredo olle. Vbi ẽ hibraculũ leonũ. ⁊ pascua catulo: ũ leonũ: Ad quã iuit leo ut ingredẽt illuc: catulꝰ leonis. ⁊ nõ ẽ q̃ exterreat. Leo cepit sufficienter catulis suis. ⁊ necauit leenis suis. Et iplenit preda ispelũcas suas. ⁊ cubile suũ rapina. Ecce ego ad te dicit dñs exercituũ. ⁊ succendã vsq; ad fumũ q̃drigas tuas: ⁊ leunculos tuos comedet gladius. Et exterminabo ꝛ terra predam tuam: ⁊ nõ audietur vltra vox nunciorũ tuorum.

III Vcivitas sanguinũ: vniuersa mendacij: dilaceratiõe plena. Nõ recedet a re rapina. Vox flagelli: ⁊ vox impetꝰ rote. ⁊ eq̃ fremẽtis. ⁊ q̃drige ferentis ⁊ eq̃tis ascẽdẽtis. ⁊ micãt; gladij. ⁊ fulgurãt;

baste. ⁊ multitudinis inēfecte. ⁊ ḡuis ruine ꝛ nec ē finis cadauer. Et corruēt in corporibus suis ꝓpē multitudinē fornicationū meretricis ſpecioſe ⁊ grate ⁊ bñ maleficia: q̄ vendidit gētes in fornicatiōib⁹ ſuis: ⁊ familias in maleficijs ſuis. Ecce ego ad te dic̄ dñs deus exercituū. ⁊ reuelabo pudēda tua i facie tua: ⁊ oñdā i gētib⁹ nuditatē tuā ⁊ regnis ig̃minā tuam. Et pjciā ſup te abhominatiōes: ⁊ contumelijs te afficiā: ⁊ ponā te in exemplū Et erit oīs q̄ viderit te reſiliet a te: ⁊ dicet: Vaſtata eſt niniue. Quis cōmouebit ſuper te caput? Vnde q̄rā p̄ſolatorē tibi? Numq̄d melior es alexādria ꝑ̄ fluī: q̄ habitat in fluminibus? Aque in circuitu ei⁹: cui⁹ diuitie mare: aq̄ muri ei⁹. Ethiopia fortitudo ei⁹. ⁊ egypt⁹ ⁊ nō ē finis. Africa ⁊ libyes fuerūt i auxilio tuo: ⁊ ipſa in trāſmigratiē ducta ē i captiuitatē. Paruuli ei⁹ eliſi ſūt i capite oīuz viarū: ⁊ ſup iclytos ei⁹ miſerūt ſortē: ⁊ oēs optimates ei⁹ p̄fixi ſūt i cōpedib⁹. Et tu ḡ iebria beris ⁊ eris oēspecta. ⁊ q̄res tu auxiliū ab inimico. Oēs munitiōes tue ſicut fic⁹ cū grossis ſuis: ſi ꝯcuſſe fuerit cadēt i os comedentis. Ecce ꝑ̄ſ tuus: mulieres i medio tui. Inimicis tuis ad aptionē pandent̄ porte t̄re tue: deuorabit ignis vectes tuos. Aquā ꝓpter obſidionē hauri tibi: extrue munitiōes tuas. Intra in lucū ⁊ calca: ſubigēs tene laterem. Ibi comedet te ignis: p̄cibis gladio: deuorabit te ut bzucus. Cōgregare ſ̄ ut bzucus: multiplicare ut locuſta. Plures feciſti negociationes tuas: ſ̄ ſtelle ſint celi. Bzucus expanſus ē. ⁊ auolauit. Cuſtodes tui q̄ſi locuſte. ⁊ parituli tui q̄ſi locuſte locuſtar̄. q̄ p̄ſidūt in ſepibus in die frigor̄. Sol ortus ē ⁊ auolauerūt ⁊ non eſt cognitus locus earum vbi fuerint. Dormitauerūt paſtores tui rex aſſur: ſepelierē principes tui. Latitauit ꝑ̄ſ tuus i montib⁹ ⁊ nō ē q̄ congreget. Non eſt obſcura contritio tua: peſſima eſt plaga tua. Oēs qui audierūt auditionē tuam: comp̄eſſerunt manū ſup te Quia ſup quē nō tranſiit malitia tua ſemp:

¶ Explicit Naum ꝓpheta. Incipit prologus in Abachuc ꝓpheta.

Quatuor ꝓphē i duodeci ꝓphārū volūine ꝓtinēt: e q̄b⁹ tres i pncipio lēna. i. pōdus titulū habent: naum abachuc ⁊ malachias. Porro ca-
charias i medio ⁊ circa finem duos huiuſce modi ponit titulos. e quibus vnus eſt: onꝰ verbi dñi in t̄ra adrach. ⁊ damaſci requiei eius: alē in fine. s. onꝰ verbi dñi ſup iſrl. De naum oſonib⁹ tuis iā liter vnꝰ editus ē. De ꝯchabria ⁊ malachia: ſi vita comes fuerit diſſerem. Hūc abachuc hēm⁹ in manib⁹ q̄ uel ex eo q̄ amabilis deo ē. vocat̄ aplexatio. uel q̄ i certamen ⁊ luctā. ⁊ ut ita dicā. amplexū cū deo cōgredit. aplexant̄. i. luctant̄ ſortitus ē nomen. Nullꝰ. n. tā audaci voce auſus ē deū ad diſceptationē iuſticie. puocare. ⁊ dicē ei. Cur i rebus hūanis mundi iſti⁹ pōpa tanta rex verſet iniq̄tas? Vociferabor ad te vim patiēs. ⁊ nō ſaluabis? Quare oñdiſti mihi iniq̄tatē ⁊ labore vidē? Lacerata ē lex: ⁊ non puenit vſq̄ ad finē iudiciū. q̄a impi⁹ p̄ualet aduerſū iuſtum. ideo egredit̄ iudiciū puerſū. Videſ q̄ temeraria worſit. ⁊ quodāmodo blaſphēmātis creatorē ſuū ad iudiciū. puocare. ⁊ vas fragile adūſus figulū. cur tale ul̄ tale fecīſ ſit diſputare? Necnō ⁊ ꝑ aliā dūtendū. q̄ aſſūptio uel pōdus q̄ ḡuia iā ē oīm⁹. ꝓphē viſio ē. ⁊ aduerſū mōtani dogma puerſū. intelligit qđ videt. nec ut amēs loq̄t̄. nec more inſaniēt̄ iū femina⁹ dat ſine mente ſonū. Vñ ⁊ apl's iubet ut ſi. ꝓphetantib⁹ alijs. alij fuerit reuelatū. taceāt q̄ pus loq̄bant. Et ſtati. nō ē inānt diſſenſiōis ver. ē pad. Ex q̄ intelligit cū q̄s ex voluntate reticet. ⁊ alijs locū dat ad loquendū. poſſit loq̄ ⁊ tacē cū velit. Qui aūt. i. ertaſi. i. inuit⁹ loq̄t̄. nec tacē nec loq̄ i ſua ptāte habz. Illud q̄ diſce. q̄a ſemel a me violēt̄ exig̃. ut q̄ſi q̄ſdā gd⁹ ⁊ ſcalas ad altiora intēti. hiſtoriā tibi interp̄ter. ꝓphetiā ē circa babyloneꝫ nabuchodonoſor regē chaldeorū. ut quo por ꝓpha nau quē abachuc ſequit̄. vaticiniū habuit ꝫ ninluen ⁊ aſſyrios q̄ vaſtauerunt vecē trib⁹ q̄ vocāt̄ iſrl. ita abachuc. ꝓphetiā habeat adūſus babyloneꝫ nabuchodonoſor: a quibus iudas ⁊ irl̄m tēplūq̄ ſubuerſa ſūt. Et ut ſcias eo tpe fuiſſe abachuc. q̄ iā due trib⁹ q̄ vocabant̄ iuda. ducte erāt in captiuitatē: daniel vecē te poterit. ad quē in lacū leonū abachuc cū prādio mittit̄. q̄ apud hebreos hec ipſa nō legat̄ hiſtoria. Igit̄ ſiue quis recipiat ſcripturā illā. ſiue nō recipiat: vtr̄uq̄ p nob ē. Aut. n. iā recipit. ⁊ p⁹ factā rē lib abachuc texit̄. aut ſi nō recipit. q̄ſi ꝓpha ſcribit q̄ ventura cognoſcit. Interim p̄m hrām cauſat̄ aduerſū vecē ꝓpha. cur nabuchodonoſor tēplū

uei vastet ⁊ iudā cur irſm quondā vrbs dñi
uestruaſ: q̄re clamet pp̄s ⁊ non audiaſ voci
ferē ad dñm oppſſus a chaldeis ⁊ nō saluef
q̄re etiā ipse ꝓpha uel pp̄s ex cuius ꝑsona lo
quif ad ꝺ vixerit. ⁊ bucusq; perductus sit ut
iniq̄tatē hostiū ⁊ suū latorē viderit: cū in iu
stitia ꝓualeat adūsū se. Et ꝺ dicit ꝓmentꝫ an
gustia. nesciēs aurū i igne cōflari. ⁊ tres pue
ros ⁊ camino ignis puriores exisse q̄ intraue
rāt. Sz ⁊ ꝺ gnālit accipe possum⁹. q; ex ꝑso
na hūane ipatientie loquaſ ut i q̄rnlā vocē ⁊
plenā volotis erūpat dicēs: Quare respicis cō
tēptores. ⁊ taces ꝛsculcāte ipio iustiorem se?
Nec aūt loqf nesciēs iudicia ⁊ inuestigabi
lia. ⁊ ꝑfūdū diuitiaꝝ sapie ⁊ scie ei⁹ q; nō ita
videat ⁊⁹ ut videt hō. hō tm̄ pntia respicit
⁊⁹ futura ⁊ ea cogſcit. Et qūo si egrotās
⁊ estuans febrib⁹ aquā frigidā postulet ⁊ di
cat ad medicū: vim patior crucior. vror. ex
animor: vsq; q̄ medice clamato ⁊ exaudies. ⁊
rñdeat ei sapiētissim⁹ ac clemētissim⁹ medic⁹.
scio q̄ tpe dare ⁊trā q̄ postulas: nō misere
or modo: q̄a mia ista crudelitas ē. ⁊ volūtas
tua ꝫ te extit. Ita ⁊ ⁊⁹ nr̄ scies clementie sue
pondera atq; mēsuras. inde dū nō exaudit cla
mantē ut eū probet. ⁊ magꝭ puocet eū ad ro
gandū. ⁊ q̄si igne excoctū iustiorē ⁊ puriorē
faciat. Nō intelligens ap̄lus pm id q; miam
ꝛsecutus ē a dño. ait: Bznō ⁊ficim⁹. Et bñ
dicit dñm in oī tpe. Et scit q; q̄ pseuerauerit
vsq; in finē hic salu⁹ erit. ⁊ gl'iaſ i latore ⁊ vo
lore. Et cū hieremia dic̄. Tribulationē ⁊ mi
seriā inuocabo: ut quō ali⁹ inuocat ⁊ū sic scūs
vir ⁊ bellator inuict⁹ ad exercēdū se ⁊ ꝓbandū
tribulationē ⁊ miseriā inuenire ⁊sideraſ.

Explicit ꝓlogus: sequiſ argumentū.

Abacbuc luctator fortꝭ ⁊ rigid⁹ stat
sup custodiā suā ⁊ figit gradū super
munitionē ut ꝓm in cruce ꝛtēplef.
⁊ dicat. Quit celos gl'ia ei⁹: ⁊ laudis eius
plena ē ĕra. Splēdor ei⁹ ut lux erit: cornua in
manib⁹ eius ibi absc̄dita est fortitudo eius.

Explicit argumentum. Incipit Abacbuc
ꝓphēta. Capitulum. I

Onus quod vidit aba
cbuc ꝓphēta. Usq;quo dñe cla
mabo. ⁊ nō exaudies? Vocife
rabor ad te vim patiēs: ⁊ nō sal
uabis. Quare oñdisti mihi iniq̄tatē ⁊ labor⁹
vidē ꝑdā ⁊ iusticiā ꝫ me? Quare respicis tē
ptores: ⁊ taces ꝛsculcante ipio iustiorē se? Et
facies hōis q̄si pisces maris ⁊ quasi reptilia nō
bñtia ducē. Et factū ē iudiciū: ⁊ ꝺdictio po
tētior. Propt̄ ꝺ lacerata ē lex: ⁊ non peruenit
vsq; ad finē iudiciū. Quia impius preualet
aduersus iustū: ꝓpterea egredif iudiciū per
uersū. Aspicite i gētib⁹ ⁊ videte ⁊ āmirami
⁊ obstupescite: q̄a op⁹ factū ē in diebus vr̄is:
qō nemo credet cū narrabif. Quia ecce ego
suscitabo chaldeos gētē amarā ⁊ velocē am
bulantē sup latitudinē ēre. ut possideat tabr
nacula nō sua. Horribil ⁊ tribilis ē: ex seipsa
iudiciū ⁊ onus eius egredief. Leuiores par
dis eq̄ eius. ⁊ velociores lupis vespertinis: ⁊
diffundent equites ei⁹. Eqtes nāq; ei⁹ ve lō
ge veniēt: volabūt q̄si aq̄la festinās ad come
dendū. Oēs ad ꝓdā veniēt. facies eor⁹ vent⁹
vrēs. Et ꝛgregabit quasi arenā captiuitatē:
⁊ ipse ve regibus triūphabit: ⁊ tyrāni ridicu
li eius erūt. Ipse sup oēm munitionē ridebit
⁊ cōportabit aggerē. ⁊ capiet eā. Tūc muta
bif spūs: ⁊ ptransibit ⁊ corruet. Hec est fortī
tudo ei⁹ dei sui. Nunq̄d nō tu a ꝓncipio dñe
⁊⁹ meus sc̄e me⁹? ⁊ nō moriemur? Dñe in iu
diciū posuisti eū: ⁊ fortē ut corrigeres fundasti
eū. Mundi sunt oculi tui ne videas malū: ⁊
respicere ad iniq̄tatē nō poteris. Quare non
respicis sup inique agētes: ⁊ taces ⁊uorā
te impio iustiorē se? Et facies hōis q̄si pisces
maris: ⁊ q̄si reptile nō bñs ꝓncipē. Totum in
hamo subleuauit: traxit illud i sagena sua: ⁊
ꝛgregauit i rete suū. Sup ꝺ letabif ⁊ exulta
bit: ꝓpterea imolabit sagene sue. ⁊ sacrifica
bit reti suo. Quia in ipsis icrassata ē pars ei⁹
⁊ cib⁹ ei⁹ electꝰ. Propt̄ ꝺ ergo expādit sagenā
suā: ⁊ semp interficere gētes nō cessat. II

Up custodiā meā stabo: ⁊ figā gra
dum sup munitionē. Et ꝛtemplabor
ut videā q̄d dicat mihi: ⁊ q̄d rñdeā
ad arguentē me. Et rñdit mihi dñs. ⁊ dixit.
Scribe visū ⁊ explana eū sup tabulas ut per
curras q̄ legerit eū. Quia adhuc visus ꝑcul:
⁊ apparebit in finē ⁊ nō mentief. Si morā fe
cerit expecta illū: q̄a ⁊niēs veniet ⁊ nō tarda
bit. Ecce q̄ incredulus ē. nō erit recta aīa ei⁹ i
semetipso. Justꝰ aūt i fide sua viuet. Et qūo
vinum potantē decipit: sic erit vir supbus ⁊
nō decorabitur. Qui dilatauit q̄si infernus
aiam suā: ⁊ ipse q̄si mors. ⁊ nō adimplef. Et

ꝯgregauit ad se oēs gētes : ⁊ coacer auit ad se oēs ꝑ̄los. Nunq̄d nō oēs isti sup eū para bolā sument: ⁊ loquelā enigmatū eius: Et di cēt. Ue ei: q̄ multiplicat non sua. Usq̄quo ⁊ aggrauat ꝫ se uensū lutū: Nūq̄d nō repente ꝓsurgēt q̄ mordeāt te: Et suscitabunt lacerā tes te: ⁊ eris in rapinā eis: Quia tu spoliasti gentes multas: spoliabunt te oēs q̄ reliq̄ fue rint de ꝑ̄lis: ꝓpter sanguinē hoīs ⁊ iniq̄tatē ūre ciuitatū: ⁊ oīuz bitantiū i ea. Ue q̄ cōgre gat auaritiā malā domui sue: ut sit in excelso nid⁹ ei⁹. ⁊ libari se putat de manu mali. Co gitasti ꝓfusionē domui tue: cōcidisti populos multos. ⁊ peccauit aia tua. Quia lapis de pa riete clamabit. ⁊ lignū qō inf iūcturas edifi ciozū ē rñdebit. Ue q̄ edificat ciuitatē in san guinib⁹. ⁊ ꝑparat urbē in iniq̄tate. Nūq̄d nō hec sūt a dño exercituū: Laborabunt n. ꝑ̄pli i multo igni. ⁊ gentes i uacuū ⁊ deficēt. Quia replebit ūra ut cognoscant gl̄iam dñi: q̄si aq̄ opiētes mare. Ue q̄ potū dat amico suo mit tens fel suū: ⁊ inebrians ut aspiciat nuditatē ei⁹. Replet⁹ ē ig̃minia ꝓ gl̄ia. Bibe tu q̄q̄: ⁊ cōsopire. Circundabit te calix dextere dñi. ⁊ uomit⁹ ig̃minie sup gl̄iam tuā. Quia iniq̄tas libani opiet te ⁊ uastitas aīaliū deterrebit eos de sanguinib⁹ hoīs ⁊ iniq̄tate ūre ⁊ ciuitatis: ⁊ oīuz bitantiū i ea. Quid ꝓdest sculptile q̄a sculpsit illud fictor su⁹ conflatile ⁊ imaginē fal sam: q̄a sperauit i figmēto fictor ei⁹ ut faceēt simulacra muta: Ue q̄ dicit ligno: expgiscē surge lapidi tacēti. Nunq̄d ipe docē ꝓterit: Ecce iste coopertus est auro ⁊ argento: ⁊ oīs spūs nō est in uiscerib⁹ eius. Dñs aūt in tem plo sancto suo: sileat a facie ei⁹ omnis terra.

Oratio abachuc ꝓphete ꝑ ignorantijs.

Domine audiui auditionē tuam: ⁊ timui. Dñe opus tuū: in me dio āno⁹ uiuifica illud. In medio an no⁹ notum facies: cū irat⁹ fueris: mīe recor daberis. Deus ab austro ueniet: ⁊ scūs de mō te ꝑaran. Operuit celos gloria ei⁹: ⁊ laudis eius plena est terra. Splēdor eius ut lux erit cornua i manibus eius. Ibi abscōdita ē fortī tudo eius: añ facie eius ibit mors. Egrediet diabolus añ pedes ei⁹: stetit ⁊ mēsus ē terrā Aspexit ⁊ dissoluit gentes: ⁊ ptriti sunt mō tes seculi. Incuruati sunt colles mūdi: ab itī neribus eternitatis eius. Pro iniq̄tate uidi tē toria ethiopie: turbabant pelles ūre madian.

Nunq̄d i fluminibus iratus es dñe: aut i flu minib⁹ furor tuus: uel i mari idignatio tua: Qui ascēdes sup eq̄s tuos: ⁊ q̄drige tue sal uatio. Suscitās suscitabis arcū tuū: iuramē ta tribub⁹ q̄ locut⁹ es. Fluuios scindes terre uiderunt te ⁊ doluerunt mōtes: gurges aq̄ ī trāsiit. Dedit abyss⁹ uocē suā: altitudo man⁹ suas leuauit. Sol ⁊ luna steterūt in habita culo suo: in luce sagittax tuax ibunt: in splen dore fulgurātis haste tue. In fremitu ꝫculca bis terram: ⁊ in furore obstupefacies gentes. Egressus es i salutē ꝑpli tui: i salutē cum xpo tuo. Percussisti caput de domo impij: denu dasti fundamētū eius usq̄ ad collū. Male dixisti sceptris ei⁹: capiti bellatox ei⁹: uenti entibus ut turbo ad dispgēdum me. Exultatio eox: sicut ei⁹ q̄ deuorat pauperem i abscondito Uiā fecisti i mari equis tuis: i luto aquax mul tax. Audiui ⁊ ꝓturbat⁹ est uenter me⁹: a uo ce ꝓtremuerunt labia mea. Ingrediat putre do i ossib⁹ meis: ⁊ subter me scateat. Ut requi escā i die tribulatiōis: ut ascendā ad ꝑplm ac cinctū nr̄m. Fic⁹ n. nō florebit: ⁊ nō erit ger men i uineis. Mentiet opus oliue: ⁊ arua nō afferent cibū. Abscidet de ouili pecus: ⁊ non erit armentū i presepib⁹. Ego aūt i dño gau debo: ⁊ exultabo i deo ihū meo. Deus dñs fox titudo mea: ⁊ ponet pedes meos quasi ceruo rum. Et super excelsa mea deducet me uictor in psalmis canentem.

Explicit abachuc ꝑphēta. Incipit ꝓlogus in Sophonigm prophetam.

Tradūt hebrei: cuiuscūq̄ ꝑphete pa ter aut auus ponat in titulo: ipsos q̄q̄ ꝑphetas fuisse. Añ amos unū de duodeci ꝑphis q̄ dixit: nō sum ꝑpha nec fili⁹ ꝑphete: ꝫ pastor capraꝝ uellicans sycomoros pris nomē in titulo nō hre. Hoc si uer est sophonias ꝑphēta: q̄ noie: ut ita dicā. ꝑphetico ⁊ gloriosa maioꝝ suoꝝ stirpe generat⁹ ē. Ha buit. n. patrē chusi. auū godoliā. pauū ama siam. attauū eqechiā. ⁊ talē q̄drigā ipse uelut extrem⁹ auriga compleuit. Nomen sophonie alij speculā. alij archanū dñi transtulerunt. Siue igit̄ specula siue absconditū dñi interp tet: ut trūq̄ ꝑphe ꝓueīt. Dicit. n. ad eqechiē: Fili hōis: speculatorem te posui domui israel. Iste g̃ ꝑphēta q̄ erat i specula ⁊ in sublimib⁹ constitutus. ⁊ nouerat mysteria dñi. fili⁹ erat chusi q̄ inf̄ exprimet af humilitas. Habebat q̄q̄ auum

godoliã:q̃ dr magnitudo dñi:7 pauũ amasiã:q̃ 7 ipse wrtif in sermõe dñi:at tauũ eçe chiã·qui sonat fortitudo dñi. De fortitudine itaq; dñi nat⁹ ẽ sermo dñi.7 wr sermõe dñi nata ẽ magnitudo dñi.7 wr magnitudie dñi nata ẽ bũilitas·ut cũ puenerit aliq̃s ad pfectũ·dicat:q̃a non sum dignus wocari apl̃us. Et illud in psalmis. Dñe non est exaltatũ cor meũ·neq; elati sunt oculi mei. Josiam regem iude cuius tpibus sophonias ꝓphetasse inenit wo prie oib⁹ regib⁹ iude placuisse hist̃oria q̃rit libri regũ 7 secũdi paralypomenon wmonstrat. Josias simulacra q̃ pater su⁹ amon uel au⁹ manasses i tẽplo wi collocauerat wiecta cõminuisse mõstrat. In q̃b⁹ etiã scripturem ereũ a moyse factũ cui errori inductus ppl̃s superstitione idoloꝝ wtẽtus admiserat. Idem custodisse pascha:7 intermissis tpibus multis solus celebrasse monstrat. Jõ wꝝ ꝓpham tẽ pribus mãorati regi q̃ puentura erãt ostẽdẽs gẽtib⁹ q̃dem lectice ꝓphetis affinitꝝ iudiciũ Populo ꝑo isrl̃ salutẽ.7 ciuitati irl̃m restaurationẽ tũc tpis tribuẽdã textu lectionis wnũciauit.

Explicit plogus. Incipit argu. Sophonias speculator 7 archanorũ wi cognitor·audiuit clamorẽ a porta piscũ.7 eiulatũ a secũda.7 ptritio nẽ a collib⁹. Indicit q̃ vlulatũ habitatorib⁹ pile q̃a cõticuit ois ppl̃s chanaan: dispierunt vniuersi qui inuolati erant argento.

Explicit argumentum. Incipit Sophonias prophꝛta. Capitulum. 1

Verbum domini q̃ factũ est ad sophoniã filiũ chusi filij godolie filij amasie filij ezechie·in diebꝰ iosie filij amõ regis iuda. Cõgregãs ꝓgregabo oĩa a facie ẽre dicit dñs:ꝓgregãs bouem 7 pecus ꝓgregãs volatilia celi 7 pisces maris. Et ruine ipioꝝ eri ũt:7 dispdã bomes a facie ẽre dicit dñs. Et extendã manũ meã sup iudã 7 super oẽs habitantes irl̃m:7 dispdã wloco b reliq̃as baal.7 nom̃a edituoꝝ cũ sacerdotib⁹:7 eos q̃ adorãt sup tecta militiã celi.7 adorãt 7 iurãt i dño 7 iurãt in melchom.7 q̃ auertũt wpost tergũ dñi:7 q̃ nõ quesierũt dñm nec in uestigauerũt eũ. Silete a facie dñi wi:quia iuxta ẽ dies dñi. Quia ꝑparauit dñs hostiã scificauit vocatos suos. Et erit:in die hostie dñi visitabo sup ꝓncipes 7 sup filios regis 7 sup oẽs q̃ induti sunt wste pegrina. Et visitabo sup oẽm q̃ arrogant ingredif sup limẽ in die illa:q̃ cõplẽt domũ dñi wi sui iniq̃tate 7 dolo. Et erit i die illa dic̃ dñs wꝝ clamor⁹ a porta piscũ. 7 vlulat⁹ a secũda. 7 ptritio magna a collib⁹. Vlulate habitatores pile. Conticuit ois ppl̃s chanaã: dispierũt oẽs inuoluti argẽto. Et erit:i tpe illo scrutabor irl̃m in lucernis.7 visitabo sup viros wfixos in fecib⁹ suis:q̃ dicũt in cordib⁹ suis. Nõ faciet bene dñs:7 nõ faciet male. Et erit fortitudo eoꝝ in direptionẽ.7 dom⁹ eoꝝ i wsertũ. Et edificabũt domos 7 nõ habitabunt:7 plãtabunt vineas·7 nõ bibẽt vinũ eoꝝ. Juxta ẽ dies dñi magn⁹:iuxta est 7 wlox nimis. Vox diei dñi amara:tribulabif ibi fortis. Dies ire dies illa: dies tribulatiõis 7 angustie:dies calamitatis 7 miserie·dies tenebraꝝ 7 caligis·dies nebule 7 turbinis·dies tube 7 clãgoris sup ciuitates munitas 7 sup angulos excelsos. Et tribulabo hoies:7 ãbulabũt ut ceci·q̃a dño pcc auerũt. Et effundet sanguis eoꝝ sicut humꝰ 7 corpora eoꝝ sicut stercora. Sed 7 argentũ eorum 7 aurꝝ eoꝝ nõ poterit liberare eos:i die ire dñi. In igne çeli eius wuorabitur omnis terra:qui consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram. II

Congregamini 2gregami gens non amabilis·priusq̃ pariat visio q̃si pulueꝛẽ transeunt̃ die anteq̃ veniat sup wos ira furoris dñi: anq̃ veniat sup wos ira indignatiõis dñi. Querite dñm oes mãsueti terre:q̃a iudiciũ ei⁹ estis opati. Querite iustũ·q̃rite mãsuetũ:si q̃ modo absc̃damini in die furoris dñi. Quia gaça westri ducta erit:7 ascalon i wsertũ. Azotũ in meridie ejciẽt.7 accharon eradicabit. Ue q̃ habitatis funiculũ mar:gens pdictoꝝ. Verbũ dñi sup wos chanaan terra philistinoꝝ.7 dispdã te ita ut nõ sit inhabitator. Et erit funicul⁹ marj reçes pastorũ.7 caule pecoꝝ. Et erit funicul⁹ ei⁹ q̃ remanserit de domo iuda. Ibi pascent in domib⁹ ascalonis·ad wsperã requiescent: q̃a visitabit eos dñs wꝝ eoꝝ.7 auertet captiuitatẽ eorũ. Audiui opprobriũ moab·7 blasphẽias filioꝝ amon q̃ exprobrauerũt ppl̃o meo.7 magnificati sunt sup terminos eoꝝ. Propterea viuo ego dic̃ dñs exercituũ:de⁹ isrl̃. Quia moab ut sodoma erit.7 filij amon quasi gomorra:

ſiccitas ſpinaꝝ ⁊ acerui ſalis. ⁊ ſertū vſq; in eternū. Reliquie ꝑpli mei diripient eos: reſiduj gentis mee poſſidebūt illos. Hoc eis eueniet. ꝓ ſuꝑbia ſua: qua blaſphemauerūt ⁊ magnificati ſūt ſup ꝑplm dñi exercituum. Horribilis dñs ſuper eos: ⁊ attenuabit cūctos dꝫos tre. Et adorabūt eū viri de loco ſuo cūctę ĩſule gētiū. Hꝫ ⁊ vos ethiopes: interfecti gladio meo eritis. Et extēdet manū ſuā ſup aq̄lonē ⁊ ꝑdet aſſur. Et ponet ſpecioſa ĩ ſolitudinē ⁊ ĩ inuiū. ⁊ q̄ſi ſertū. Et accubabunt in medio ei⁹ greges. cūctę beſtie gētiū. ⁊ onocrotalus ⁊ hirici⁹ in liminib⁹ ei⁹ morabūt. Vox cantātis in feneſtra. coruus in ſuplūinari: q̄m attenuato robur ei⁹. Hec ē ciuitas gloriosa hitās in ꝓfidētia: q̄ dicebat ĩ corde ſuo Ego ſū: ⁊ ex me nō ē alia āpli⁹. Quō facta ē in ſertū: cubile beſtie. Omis q̄ tranſit ꝑ eā ſibillabit: ⁊ mouebit manū ſuam.

VIII

Vę puocatrix ⁊ redēpta ciuitas. columba. Nō audiuit vocem: ⁊ nō ſuſcepit diſciplinā. In dño nō eſt cōfiſa: ad deū ſuū nō appropinquauit. Principes ei⁹ in medio ei⁹: q̄ſi leones rugiētes. Judices ei⁹ lupi veſpe: nō relinq̄bant in mane. Prophete ei⁹ vſani: viri infideles. Sacerdotes ei⁹ polluerūt ſcm: iniuſte egerūt ꝛ legē dñs iuſtus ĩ medio ei⁹: nō faciet iniq̄tatē. Mane mane iudiciū ſuū dabit in luce. ⁊ nō abſcōdet. Neſciuit aūt iniqꝰ cōfuſionē. Diſpaidi gentes ⁊ diſſipati ſūt āguli eaꝝ. Deſertas feci vias eoꝝ: dum nō ē q̄ trāſeat. Deſolate ſūt ciuitates eoꝝ: non remanente viro neq; vllo habitatore. Dixi attamen timebis me. ſuſcipies diſciplinā. Et nō pibit habitaculū ei⁹. ꝓpt̄ oia ĩ q̄b⁹ viſitaui eā. Mane rūtū diluculo ſurgētes corruperūt oēs cogitatiōes ſuas. Qua ꝓpt̄ expecta me dicit dñs ĩ die reſurrectiōis mee ĩ futuꝝ: q̄a iudiciū meū ut cōgregē gentes. ⁊ colligā regna. Et effūdā ſup eos idignationē meā: oēm irā furoris mei. In igne. n. zeli mei devorabit oīs terra. Quia tūc reddā ꝑplis labiū electū. ut inuocēt oēs nomē dñi. ⁊ ſeruiāt ei būero vno. Ultra fluia ethiopie inde ſupplices mei: filij diſperſoꝝ meoꝝ deferēt munꝰ mihi. In die illa nō ꝓfūderis ſup cūctas adinuentiōib⁹ tuis: q̄b⁹ ꝑuaricata es in me. Quia tūc auferā de medio tui magniloq̄s ſuꝑbie tue: ⁊ nō adijcies exaltari āpli⁹ ĩ mōte ſcō meo. Et dereliquā ĩ medio tui ꝑplm pauperē ⁊ egenū. ⁊ ſperabūt ĩ nōie dñi. Reliq̄e iſrl nō facient iniq̄tatē nec loq̄ſ mēdaciū. ⁊ nō inuenief ĩ ore eoꝝ lingua doloſa. Quia ipſi paſcēf ⁊ accubabūt: ⁊ non erit q̄ exterreat. Lauda filia ſyon: iubila iſrl: Letare ⁊ exulta in oi corde filia irlm. Abſtulit dñs iudiciū tuū: auertit ĩimicos tuos. Rex iſrl dñs ĩ medio tui nō timebis malum vltra. In die illa dicef irlm. Noli timē ſyon: nō diſſoluāf manꝰ tue. Dñs deꝰ tuꝰ in medio tui fortis ipſe ſaluabit. Gaudebit ſup te ĩ leticia. ſilebit ĩ dilectiōe tua ⁊ exultabit ſup te ĩ laude. Plugas q̄ a lege receſſerāt congregabo qa ex te erāt: ut nō vltra habeas ſup eis oꝓprobriū. Ecce ego interficiā oēs q̄ afflixerūt te ĩ tpe illo. ⁊ ſaluabo claudicātē ⁊ eā q̄ ejecta fuerat cōgregabo. Et ponā eos in laudē ⁊ in nomē in oi terra cōfuſiōis eoꝝ in tpe illo q̄ adducā vos. ⁊ in tpe q̄ cōgregabo vos. Dabo. n. vos in nomē ⁊ i laudē oib⁹ ꝑplis terre: cū conuertero captiuitatē vram coram oculis vris dicit dñs.

Explicit ſophonias ꝓpha. Incipit ꝓlogus in Aggeū ꝓphām.

Hieremias ꝓpha ob cām ꝑiurij ſedecie regis: ut hiſtoria libri ſecūdi ꝑalypomenō idicat: q̄ fidē promiſſā nabuchodonoſoꝝ regi chaldeorū nō ſeruauerat. ꝑplm iſrl refert cōmēorato rege irlm. expugnata irlm. captiuū in babylonē fuiſſe pductū. Hꝫ cū memoratus ꝑplus multis tpib⁹ idolis ſeruiēdo. etiam effuſione ſanguis inocētū ſe ḡuiſ impiaſſet. nolēs deꝰ gnātionē vniuerſam eiuſdē ꝑpli ob cās memoratas penit⁹ vepire. ſeptuaginta āno⁹ captiuitatē eūdē ꝑplm in regno chaldeoꝝ ſtatuit ſuſtinē. hac cōne ut ꝑpleto numero annoꝝ: nou⁹ ꝑplus a memoratis pctis ĩmun⁹ ad renouationē irlm ꝑueniret. Hexageſimo itaq; ſecūdo anno regno chaldeoꝝ ſubuerſo q̄ adhuc octo āni reſtabāt ad regnādū. quod etiā ſexta viſio danielis oſtendit: cū ꝑpt̄ cām ſacrilegij. qō in eadē viſiōe ꝓtinef fuiſſe extinctū. dari⁹ q̄ medis ĩpugnabat: ut ſeptima viſio danielis oſtendit: memorat⁹ in regno ſucceſſit. Cui⁹ ꝑmo āno regni: ut hec viſio danielis mā feſtat: daniel ſuputat; āni fidēs appoinq̄re tps reuerſionis q̄ p hieremiā fuerat promiſſa. orans tā ꝑ ſe q̄ ꝑ ꝑplm. eandē promiſſionē a deo poſtulabat impleri: cui p gabrielē archangelū in eadē viſiōe iuxta p̄ces eiuſdē

vniuersa completa eē·ꝛ dixit. Hā moziēte
supdicto dario rege medozū.7 succedente i
regno cyro rege psarū ꝓmissiōe dei ꝓpleta p
eūdē regē ꝓphmq; isrl'in irl'm reductū: histo-
ria secūdi libri palypomenon: 7 init iū esdre
ꝓphte ꝓfirmāt. Cuiꝰ a ppo isrl' 7 seniozib⁹
tēplū dei edificari cepisset·mortuo cyro re-
ge ac regnāte dario rege psaꝝ· q̄ memorato
cyro successerat vicine gētes ciuitaꝫ irl'm.ut
idē esdras refert:restaurationē tēpli 7 ciui-
taꝫ resistēdo ꝓcurare ceperūt. Qua rōe ꝛeter
rit⁹ ꝓphs isrl' repationē supdicti tēpli dñi nec
dū iuꝫ ꝓmissionē ꝓcessā eē credebat. Propē
qō i secūdo āno regni memorati darij regis
psarū·aggeus ꝓpha a deo missus.çorobabel
q̄ de tribu erat iuda q̄ ptātē regni susceptu-
rus erat.7 ibm filiū iosedech sūmū sacerdo-
tem āmonet·ut credāt cōpleto numero an-
noꝝ tēp⁹ restaurationis irl'm aduenisse·hoc
etiā addito·ne incredulitatē ꝓphi ꝛellent imi-
tari·ꝛ q̄ de⁹ p eū dixit. Popul⁹ hic dic. Nō
dū uenit tēp⁹ ut edificeꝫ dom⁹ dei. Qia aūt
q̄ textu hui⁹ ꝓphtie continenf: reuersionem
ꝓphi·edificationē tēpli·renouationē ciuitaꝫ·
obseruantiā sacerdotalē:7 interitū regnoꝝ
gentium exterarū significant.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

Aggeus festiuus 7 let⁹·q̄ seminauit
i lachrymis ut i gaudio meteret·ꝛ-
structū tēplū reedificat.ꝛucꝫ pfem
inducit loquētē. Adhuc ynū modicū est: 7
ego cōmouebo celū n terrā· mare 7 aridam
7 mouebo omnes gentes.7 ueniet desidera-
tus cunctis gentibus.

Explicit argumentum. Incipit
Aggeus ꝓpheta·Capm I

In anno secundo

darij regis in mēse sexto in die yna
mēsis:factū ē ꝙbū dñi i manu aggei
ꝓphe ad çorobabel filiū salatbiel du
cē iuda.7 ad ibm filiū iosedech sacerdotē ma
gnū·dicēs. Hec ait dñs exercituū dicēs. Po
pul⁹ iste dic. Nōdū uenit tps dom⁹ dñi edifi-
cāde. Et factū ē ꝙbū dñi i manu aggei ꝓphe
te dicēs. Nūq̄d tps uob ē·ut bitetis i domi-
bus laq̄atis:7 dom⁹ ista deserta? Et nūc hec
dic dñs exercituū. Ponite corda ꝛra super
vias ꝛras. Seminastis multum.7 intulistis
parū. Comedistis:7 nō estis satiati. Bibi-
stis 7 non estis inebriati. Operuistis uos.7
nō estis calefacti. Et qui mercedes congre-
gauit:misit eas in sacculū ptusū. Hec dicit
dñs exercituum. Ponite corda uestra super
vias ꝛras. Ascēdite in mōtē: portate ligna
7 edificate domū.7 acceptabilis mihi erit.7
glorificabor dic dñs. Respexistis ad āplius
7 ecce factū ē min⁹. Et intulistis in domū:7
exsufflaui illud. Quā ob cām dic dñs exer-
cituū? Quia dom⁹ mea deserta est.7 uos fe-
stinastis unusq̄sq; i domū suā. Propē ꝺ super
uos ꝓhibiti sūt celi ne darent rorem.7 terra
ꝓhibita ē ne daret germē suū. Et uocaui sic-
citatē sup ērā 7 sup mōtes.7 sup triticū 7
sup uinū 7 sup oleū.7 q̄cūq; ꝓfert bum⁹.7
sup uoues 7 sup iumēta 7 sup oēm labore ma
nuū. Et audiuit çorobabel filius salatbiel 7
ibus fili⁹ iosedech sacerdos magn⁹.7 oēs re-
liqui ꝓli uocē dei sui. 7 ꝙba aggei ꝓphe sicut
misit eū dñs deus eoꝝ ad eos: 7 timuit ois
ꝓplus a facie dñi. Et dixit aggeus nūci⁹ dñi·ꝛ
nūcijs dñi·ꝓplo dicēs. Ego uobiscū sū dicit
dñs. Et suscitauit deus spīm çorobabel filij
salatbiel ducis iuda 7 spīm ibu filij iosedech
sacerdotis magni:7 spīm reliquoꝝ ꝛe omni
populo.7 ingressi sunt 7 faciebant op⁹ in do-
mo domini exercituum dei sui. VII

In die uicesima 7 quarta mēsis i sexto
mēse in āno secūdo darij regis i septio
mēse uicesima 7 ꝓma mēsis: factū est
ꝛbū dñi i manu aggei ꝓphe dicēs. Loqre
ad çorobabel filiū salatbiel ducē iuda: 7 ad
ibm filiū iosedech sacerdotem magnū:7 ad
reliq̄s ꝓplm dicēs. Quis i uobis ē ꝛeliet⁹
q̄ uidit domū istā i gl'ia sua ꝓma. Et q̄d uos
videtis hāc nūc. Nūq̄d nō ita est q̄si nō sit i
oculis. ꝛris. Et nūc ꝓfortare çorobabel dic
dñs.7 cōfortare iesu filī iosedech sacerdos
magne.7 cōfortare ois ꝓplꝰ terre dic dñs ex
ercituū.7 facite:q̄m ego uobiscū sū dic dñs
exercituū. Uerbū q̄ ꝓpigi uobiscū cū egre-
deremi ꝛ ēra egypti.7 spūs meus erit i me-
dio ꝛrm Nolite timē:q̄a hec dic dñs exerci
tuū. Adhuc ynū modicū ē:7 ego cōmouebo
celū 7 terrā 7 mare 7 aridā. Et mouebo oēs
gentes 7 ueniet desideraꝫ cūctis gentibus.
Et ipleb domū istā gloria· dicit dñs exerci-
tuū. Meū ē argētū 7 meū ē auꝝ· dic dñs ex
ercituū. Magna erit gloria dom⁹ isti⁹ nouis-
sime plusq̄ ꝓme: dicit dñs exercituū. Et in

loco isto dabo pacē dic dñs exercituū. In vi cesima ⁊ q̄rta noni mēsis i āno secūdo darij regis: factū ē ꝙbū dñi ad aggeū ꝓphām dicēs. Hec dicit dñs exercituū: Interroga sacerdotes legē dicēs. Si talerit bō carnē scificata i ora vestimēti sui. ⁊ tetigerit de sūmitate eius panē aut pulmentū aut vinū aut oleū aut oēm cibū: nūq̄d scificabit? Respōdētes aūt sacerdotes dixerūt. Nō. Et dixit aggeus. Si tetigerit pollut⁹ in aīa ex oīb⁹ his nūq̄d polluetur? Et rñderūt sacerdotes. ⁊ dixerūt. Cōtaminabit. Et rñdit aggeus ⁊ dixit. Sic ꝓphus iste ⁊ sic gens ista añ faciē meā dicit dñs. ⁊ sic oē opus manuū eox ⁊ oīa q̄ obtulerūt ibi contaminata erunt. Et nūc ponite corda vra a die hac ⁊ sup añ ponēt lapis sup lapidē i tēplo dñi: cū accederet⁹ ad acerui viginti modioꝝ ⁊ fierēt decē. ⁊ intraret⁹ ad torcular ut exprimeret⁹ q̄nq̄ginta lagenas ⁊ fiebāt viginti. Percussi vos vento vrēte: ⁊ aurugine ⁊ grādine oīa opa manuū vrax: ⁊ nō fuit i vobis q̄ reverteret⁹ ad me dic dñs Ponite corda vra ex die ista ⁊ i futurū a die vicesima ⁊ q̄rta noni mēsis: a die q̄ fūdamēta iactata sūt tēpli dñi ponite sup cor vrm. Nūq̄d iā semē i germine ē: Et adhuc vinea ⁊ fic⁹ ⁊ malogranatū ⁊ lignū oliue nō floruit: Ex die ista bñdicā. Et factū ē ꝙbū dñi secūdo ad aggeū i vicesima ⁊ q̄rta mēsis dicens. Loqre ad çorobabel ducē iuda dicēs. Ego mouebo celū pariē ⁊ terrā: ⁊ subuertā solū regnoꝝ. ⁊ conterā fortitudinē regni gentiū. Et subuertā q̄drigam ⁊ ascensorē eox: ⁊ descendent equi ⁊ ascensores eox: vir in gladio fratris sui. In die illo dicit dñs exercituū assumā te çorobabel fili salatbiel serue meus dicit dñs. ⁊ ponam te quasi signaculū: quia te elegi dicit dñs exercituum.

Explicit Aggeus ꝓpha. Incipit ꝓlogus in zachariam ꝓphetam.

Secūdo āno darij regi medoꝝ aggeū ⁊ zachariā ꝓphetasse: lecticēs eorūdē declarāt. Sz hac de cā aggeus zacharie i ordie ꝓphaꝝ ꝓlatus ē videt. q̄ eū duob⁹ mēsib⁹ ut p̄dictoꝝ lectiōes oñdūt: i ꝓphia p̄cessisse iuenit. ⁊ ad regationē tēpli p̄cepto dei ꝓphm animasse ut esdras refert dicēs: In secūdo āno darij regis persarū, ꝓphauerūt aggeus ⁊ zacharias filij addo ꝓphte super iudeos q̄ erant in iuda ⁊ irlm. sup isrl in noie dei sup eos. Tunc surrexerūt çorobabel filius salatbiel ⁊ ihs filius iosedech ⁊ pncipes eox: ⁊ edificare domū dei q̄ ē in irlm. Quib⁹ cū adessent ꝓphe exhortatiōe sua adiuuerūt eos. Hā ⁊ ꝓphm isrl ab imitatiōe pnox delictoꝝ p suā āmonitionē idē ꝓpha cupiēs reuocare. ꝓbis lectiē ꝓphetis vsus ē: Vidi nocte: ⁊ ecce vir ascenderat sup equū rutheū ⁊c. Vidit ꝓpha viz eū rutheo sedētē ⁊ stātē i medio myrtetī vmbrosi: cui⁹ visiōis hꝰ solutio ē. Vir ascendēs equū rutheū. licz āgel⁹ intelligat. tñ qa pdicti coloꝛ equū ꝓcedere vid⁹ ē: vidictā sāguinis i eā gentē significat aferēdā: q̄ ꝓphm isrl in captiuitatē redegerat. Hā ⁊ isaias ꝓpha p ruborē vestimentoꝝ inē gētes vindictā cū sanguine a deo ꝓferēdā demōstrās. his ꝙbis vsus ē dicēs: Quis est iste q̄ venit de edom tinctis vestib⁹ de bosra ⁊c. Stantē ꝙo i medio myrtetī vmbrantī: q̄ dixit. leticiā ꝓphe affuturā. p myrtetī significationē voluit designari. Ei⁹ ligni moyses i leuitico. cū facēt mentionē. ait: accipietis die ꝑma fructū ligni speciosi. ut leticiā ꝓphi p hanc olētis ligni ⁊ speciosi vmbraculū demōstraret. Sz hāc visionē q̄ libationē ꝓphi ⁊ vidictā de aduersarijs affuturā demōstrat ob hoc. noctu. ꝓpha se vidisse memorauit. qa ꝓphm isrl i ꝑma libatione de terra egypti. noctu discessisse ꝓstabat: cui⁹ exēpli: qa pñs ꝓphs aliquā ptē i se retinē videbat: libatio eiusdē ac redit⁹ captiuitatis de terra chaldeoꝝ p noctē ꝓphe est revelata

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentū.

Zacharias memor dñi sui. multiplex in ꝓphia. ihm cū vestib⁹ sordidis ⁊ lapidē oculoꝝ septē. candelabrūq̄ aureum cū totidem lucernis q̄t oculis: duas q̄ olīuas a sinistris lāpadis cernit: ⁊ a dextris ⁊ post equos rufos. varios. albos. ⁊ dissipatas q̄drigas ex effraim. ⁊ equū de irlm. pauperem regem vaticinat. ⁊ predicit regem sedentē super pullum filium asine subiugalis.

Explicit argumentum. Incipit Zacharias ꝓphta. Caplm I

In mense octauo i āno secūdo darij regis factū ē ꝙbū dñi ad zachariā filiū barachie filij addo ꝓphtā. Iratus est dñs ꝑres vros iracūdia. Et

vices ad eos. Hec dicit dñs exercituũ. Conuertimini ad me ait dñs exercituũ. Et cõuertar ad vos dic̃ dñs exercituũ. Ne sitĕ sicut pres vñi: ad q̃s clamabãt ꝓphte prozes dicẽtes. Hec dic̃ dñs exercituũ: cõuertimini de viis vris malis. & cogitatiõib⁹ vris pessimis. & nõ audierũt neq; attẽderũt ad me dicit dñs. Pres vestri vbi sũt & ꝓphte? Nũq̃d i sempitnũ viuent? Verũtn verba mea & legitima mea q̃ mãdaui seruis meis ꝓphis: nunq̃d nõ comprẽderũt pres vros? Et cõuersi sũt & dixerũt Sicut cogitauit dñs exercituũ facere nobis ꝑm vias nras: & ꝑm adinuentiões nras: fecit nob. In die viceſima & q̃rta vndecimi mẽsis sabbath i ãno secũdo darij: factũ ẽ ꝙbũ dñi ad çacharia filiũ barachie filij addo ꝓphtã dicẽs. Vidi p noctẽ: & ecce vir ascendens sup equũ rufũ. & ipse stabat inẽ myrtheta q̃ erant i pfũdo. & p⁹ eũ equi rufi varij & albi. Et dixi Qui sũt isti dñe mi? Et dixit ad me ãgelus dñi q̃ loq̃bat i me. Ego ondã tibi q̃d sint hec Et rñdit vir q̃ stabat inẽ myrtheta. & dixit: Isti sũt q̃s misit dñs: ut pambulẽt terrã. Et rñderũt angelo dñi q̃ stabant inẽ myrtheta. & dixerũt. Pãbulauim⁹ terrã. & ecce ois era habitat & q̃escit. Et rñdit ãgel⁹ dñi & dixit: Dñe exercituũ vsq;q̃ tu non miserebẽr ĩrl'm & vrbium iuda q̃b⁹ irat⁹ es? Iste septuagesimus ãnus est. Et rñdit dñs angelo q̃ loquebat i me verba bona: ꝙba cõsolatozia. Et dixit ad me angelus qui loquebat in me. Clama dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. Zelat⁹ sũ ĩrl'm & syon zelo magno. Et ira magna ego iratcor sup gẽtes opulẽtas: q̃a ego iratus sũ parũ: ipsi ꝙ adiuuerũt i malũ. Propterea hꝫ dicit dñs. Reuertar ad ĩrl'm i misericordijs: & dom⁹ mea edificabit i ea ait dñs exercituũ: & ppendiculũ extẽdet super ĩrl'm. Adhuc clama dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. Adhuc affluẽt ciuitates mee bõis: & ꝙsolabit adhuc dñs syõ. & eliget adhuc ĩrl'm. Et leuaui oculos meos & vidi: & ecce q̃tuor cornua. Et dixi ad angelũ q̃ loq̃bat i me. Quid sunt hec? & dixit ad me. Hec sunt cornua q̃ ventilauerũt iudã & ĩsrl' & ĩrl'm. Et ondit mihi dñs q̃tuor fabros. Et dixi. Quid isti veniũt facẽ? Qui ait dicẽs: Hec sunt cornua q̃ ventilauerũt iudam p singulos viros. & nemo cozũ leuauit caput suũ. Et venerũt isti terrere ea: ut ejciant cornua gentium q̃ leuauerunt cornua sup terrã iuda: vt dispgerẽt eam.

Et leuaui oculos meos & vidi. & ecce vir: & in manu ei⁹ funiculus mensoz: Et dixi. Q̃ tu vadis? Et dixit ad me. Vt metiar ĩrl'm & videã quanta sit lõgitudo ei⁹. & quãta latitudo ei⁹. Et ecce angelus qui loquebat i me egrediebat. & ali⁹ angel⁹ egrediebat i occursũ ei⁹. & dixit ad eũ. Curre: loqre ad puerũ istũ dicẽs: Absq; muro habitabit ĩrl'm ꝓ multitudie hoiuz & iumẽtoz in medio ei⁹. Et ego ero ei ait dñs murus ignis i circuitu: & i gla ero i medio ei⁹. Heu o fugite de tra aq̃lonis dic̃ dñs: q̃m in q̃tuor ventos celi dispsi vos dic̃ dñs. Heu syon fuge que habitas apud filiã babylonis: q̃a hec dic̃ dñs exercituũ. Post gloriã misit me ad gẽtes: q̃ spoliauerũt vos. Qui enim tetigerit vos: tangit pupillã oculi mei. Quia ecce ego leuo manũ meã sup eos. & erũt ꝓde bis q̃ seruiebãt sibi: & cognoscẽt q̃a dñs exercituũ misit me. Lauda & letare filia syõ: q̃a ecce ego venio & habitabo i medio tui ait dñs. Et applicabũtur gẽtes multe ad dñm i die illa. & erũt mihi i ꝓplm. Et habitabo i medio tui. & scies q̃a dñs exercituũ misit me ad te. & possidebit dñs iudã ptẽ suã i terra sancta: & eliget adhuc ĩrl'm. Sileat oĩs caro a facie dñi: q̃a ꝙsurrexit de habitaclo scõ suo.

Et ondit mihi dñs ihm sacerdotem magnũ stantẽ cozã angelo dñi. & satban stabat a dextris ei⁹ ut aduersaret ei. Et dixit dñs ad satban. Increpet dñs in te satban. & increpet dñs i te q̃ elegit ĩrl'm. Nũq̃d nõ iste torris ẽ erut⁹ de igne? Et ihs erat idut⁹ vestib⁹ sordidis. & stabat añ faciem angeli. Qui rñdit: & ait ad eos q̃ stabãt cozã se dicẽs. Auferte vestimenta sordida ab eo. Et dixit ad eũ. Ecce abstuli a te inq̃tatẽ tuã & indui te mutatozijs. Et dixit. Ponite cydarim mundã sup caput ei⁹. Et posuerũt cydarim sup caput ei⁹ mundã. & induerũt eũ vestib⁹. Et ãgel⁹ dñi stabat. & ꝓtestabat ãgel⁹ dñi ihm dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ. Si i vijs meis ãbulaueri & custodiã meã custodieris: tu q̃ iudicabis domũ meã & custodies atria mea: & dabo tibi ambulãtes de bis q̃ nũc hic assistũt. Audi ihs sacerdos magne: tu & amici tui q̃ bitãt cozã te: q̃a viri portẽdentes sũt. Ecce. n. ego adducã ꝑuũ meũ oziẽtẽ: quia ecce lapis quẽ vidi cozam ihu: sup lapidem vnũ septẽ oculi sunt. Et ecce ego celabo

sculpturā eī⁹ ait dñs exercituū: ⁊ auferam iniqtatē terre illius in die vna. In die illa dicit dñs exercituū: vocabit vir amicū suū subter vineam ⁊ subter ficum.

IIII

Et reuersus ē angel⁹ q̄ loq̄bat in me ⁊ suscitauit me q̄si virū q̄ suscitat de somno suo. Et dixit ad me. Quid tu vides? Et dixi. Vidi. ⁊ ecce candelabrū aureū totū. ⁊ lāpas eī⁹ sup caput ipsi⁹: ⁊ septē lucerne eī⁹ sup illud. ⁊ septē infusoria lucernis que erāt sup caput eius. ⁊ due oliue sup illud: vna a dextris lāpadis. ⁊ vna a sinistris eius. Et rndi: ⁊ aio ad angelū q̄ loquebat in me dicēs. Quid sūt hec dñe mi. Et rndit angelus q̄ loq̄bat in me. ⁊ dixit ad me. Nūq̄d nescis q̄d sūt hec? Et dixi. Nō dñe mi. Et respondit ⁊ ait ad me dicens. Hoc ē verbū dñi ad zorobabel dicens: Nō in exercitu nec in robore: sed in spū meo dicit dñs exercituū. Quis tu mons magne coram zorobabel in planū? Et educet lapidē primariū: ⁊ exeq̄bit grām grē ei⁹. Et factū ē verbū dñi ad me dicēs: Manꝰ zorobabel fūdauerūt domū istā. ⁊ manꝰ eiꝰ perficient eā. ⁊ scietis q̄a dñs exercituū misit me ad vos. Quis enim. despexit dies puos? Et letabūt. ⁊ videbūt lapidē stāneū in manu zorobabel. Septē sūt isti oculi dñi qui discurrūt in vniuersam terram. Et rndi: ⁊ dixi ad eū: Quid sūt due oliue iste ad dexterā candelabri ⁊ ad sinistrā eius? Et rndi secūdo. ⁊ dixi ad eū. Quid sūt due spice oliuaꝝ q̄ sūt iuxta duo rostra aurea: in q̄b⁹ sūt suffusoria ex auro? Et ait ad me dicēs: Nūq̄d nescis q̄d sūt hec? Et dixi. Non dñe mi. Et dixit. Isti sunt duo filij olei: qui assistunt dominatori vniuerse terre.

V

Et cōuersus sū. ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce volumē volans. Et dixit ad me. Quid tu vides? Et dixi. Ecce ego video volumen volās. longitudo ei⁹ viginti cubitoꝝ. ⁊ latitudo eī⁹ decē cubitoꝝ. Et dixit ad me. Hec ē maledictio que egredit sup faciē oīs terre. q̄a oīs fur sicut ibi scriptū ē iudicabit. ⁊ oīs iurās ex hoc similiter iudicabit. Educā illud dicit dñs exercituū. ⁊ veniet ad domū furis ⁊ ad domū iurantis in nomine meo mēdaciter. ⁊ cōmorabit in medio domus eius: ⁊ cōsumet eā ⁊ ligna eī⁹ ⁊ lapides eius. Et egressus ē angel⁹ q̄ loquebat in me. ⁊ dixit ad me. Leua oculos tuos ⁊ vide. Quid ē hoc qd egredit? Et dixi. Quid nā est? Et ait. Hec est āphora egrediēs. Et dixit. Hec ē oculus eoꝝ in vniuersa tra. Et ecce talētū plūbi portabat. ⁊ ecce mulier vna sedens in medio āphore. Et dixit. Hec ē impietas. Et proiecit eā in medio āphore. ⁊ misit massam plūbi in os eī⁹. Et leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce due mulieres egredientes. ⁊ spūs in alis earū. Et habebāt alas q̄si alas milui. ⁊ leuauerūt āphoram inter terrā ⁊ celū. Et dixi ad āgelū q̄ loquebat in me. Quo iste deferūt āphoram? Et dixit ad me. Ut edificet ei domū in terra sennaar: ⁊ stabiliat ⁊ ponat ibi sup basem suam.

VI

Et conuersus sū ⁊ leuaui oculos meos ⁊ vidi. ⁊ ecce quatuor quadrige egredientes de medio duoꝝ montiū. ⁊ montes montes ærei. In quadriga prima equi rufi. in quadriga secūda equi nigri: in quadriga tertia equi albi: ⁊ in quadriga quarta equi varij ⁊ fortes. Et rndi: ⁊ dixi ad angelū q̄ loquebat in me. Quid sūt hec dñe mi? Et rndit angel⁹. ⁊ ait ad me. Isti sūt quatuor venti celi: q̄ egrediūt de stetit coram dñatore omnis terre. In q̄ erat equi nigri egrediebāt in terrā aq̄lonis. ⁊ albi egressi sunt post eos. ⁊ varij egressi sūt ad terrā austri. Qui autē erāt robustissimi exierūt ⁊ querebāt ire ⁊ discurrere per terrā. Et dixit. Ite: ⁊ pambulate terrā. Et pābulauerūt terrā. Et vocauit me. ⁊ locut⁹ ē ad me dicēs. Ecce q̄ egrediūt in terrā aq̄lonis: requiescere fecerūt spīm meū in terra aq̄lonis. Et factū ē verbū dñi ad me dicēs Sume a trāsmigratione ab oldai ⁊ a tobia ⁊ abidaia ⁊ venies tu in die illa ⁊ intrabis domū iosie filij sophonie q̄ venerūt de babylone. ⁊ sumes aurū ⁊ argentū ⁊ facies coronas. ⁊ pones in capite iesu filij iosedech sacerdotis magni. ⁊ loqris ad eū dicēs. Hec ait dñs exercituū dicēs. Ecce vir oriēs nomē eī⁹. Et subter eum oriet. ⁊ edificabit templū dñi. ⁊ ipe extruet templū dñi. Et ipse portabit gloriā. ⁊ sedebit ⁊ dñabit sup solio suo. Et erit sacerdos sup solio suo. ⁊ consiliū pacis erit inter illos duos. Et corone erūt helem ⁊ tobie ⁊ idaie ⁊ hen filio sophonie memoriale in templo dñi. Et q̄ procul sūt venient ⁊ edificabūt in templo dñi. ⁊ scietis q̄a dñs exercituū misit me ad vos. Erit autē hoc si audiendo audieritis vocē dñi dei vri.

VII

Et factū ē in āno quarto darij regis: factū ē verbū dñi ad zachariā in quarta mensis noni q̄ ē casleu. Et miserunt

ad vomũ vel saraſar ⁊ rogomelech ⁊ viri qui erãt cũ eis ad precandã faciẽ dñi:ut dicerẽt ſacerdotib⁹ dom⁹ dñi exercituũ ⁊ pphetis loquẽtes. Hunqd flendũ ẽ mihi in qnto mẽſe: vel ſcificare me vtro ſicut feciã multis annis? Et factũ ẽ pbũ dñi exercituũ ad me dicens: Loqre ad oẽm pplm ẽre. ⁊ ad ſacerdotes dicẽs: Cũ ieiunaretis ⁊ plangeretis in qnto ⁊ ſeptimo p hos ſeptuaginta ãnos:nunquid ieiunio ieiunaſtis mihi? Et cũ comediſtis ⁊ bibiſtis:nunquid nõ vobis comediſtis ⁊ vobiſmetipſis bibiſtis? Hunqd nõ ſunt verba q̃ locut⁹ ẽ dñs in manu pphax prioꝝ cũ adhuc irlm habitaret ⁊ cẽt opulẽta. ⁊ ipa ⁊ vrbes in circuitu ei⁹. ⁊ ad auſtrũ ⁊ in cãpeſtrib⁹ habitaret? Et factũ ẽ pbũ dñi ad ꝯcharĩã dicẽs: Hec ait dñs exercituũ dicẽs. Judiciũ verũ iudicate. ⁊ miam ⁊ miſeratiões facite vnuſqſq cũ frẽ ſuo. Et viduã ⁊ pupillũ ⁊ aduenã ⁊ pauperẽ nolite calũniari: ⁊ malum vir fratri ſuo nõ cogitet i corde ſuo. Et nolucrũt attẽdere ⁊ auerterũt ſcapulã recedẽtes: ⁊ aures ſuas aggrauauerũt ne audirẽt: ⁊ cor ſuũ poſuerũt ut adamantẽ ne audirẽt legẽ ⁊ pba q̃ miſit dñs exercituũ i ſpũ ſuo ſcõ p manũ pphax prioꝝ Et facta ẽ idignatio magna a dño exercituũ. Et factũ ẽ.ſicut locut⁹ ſũ ⁊ nõ audierũt · ſic clamabũt ⁊ nõ exaudiã dicit dñs exercituũ. Et diſpſi eos p oĩa regna q̃ neſcierẽt. ⁊ tra veſolata ẽ ab eis eo q̃ nõ eẽt trãſiẽs ⁊ reuertẽs ⁊ poſuerũt trã vẽſiderabilẽ i veſertũ. VIII

Et factũ ẽ pbũ dñi exercituũ dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ. Zelat⁹ ſũ ſyõ çelo magno. ⁊ idignatiõe magna çelat⁹ ſũ eã. Hec dicit dñs exercituũ. Reuerſus ſũ ad ſyon ⁊ habitabo i medio irlm. Et vocabit irlm ciuitas vitatis: ⁊ mons dñi exercituũ. mõs ſcificat⁹. Hec dicit dñs exercituũ. Adhuc habitabũt ſenes ⁊ anus in plateis irlm. ⁊ viri bacul⁹ i manu ei⁹ pre multitudine diex. Et platee ciuitatis pplebunt infãtib⁹. ⁊ puellis ludẽtib⁹ i plateis ei⁹. Hec dicit dñs exercituũ Si videbit difficile i oculis reliqe pplo hui⁹ in dieb⁹ illis:nũqd i oculis meis difficile erit dicit dñs exercituũ? Hec dicit dñs exercituũ Ecce ego ſaluabo pplm meũ de tra orientis ⁊ de tra occaſus ſolis. ⁊ adducã eos: ⁊ habitabũt in medio irlm: ⁊ erunt mihi in pplm: ⁊ ego ero eis in deũ i veritate ⁊ i iuſticia. Hec dicit dñs exercituũ. Cõfortẽtur manus vre q̃ auditi i bis dieb⁹ ſermones iſtos p os pphax i die q̃ fundata ẽ dom⁹ dñi exercituũ ut templũ edificaretur. Siqdẽ ante dies illos merces hoium nõ erat nec merces iumẽtoꝝ erat.nec introeũti nec exeũti erat pax pre tribulatiõe: ⁊ dimiſi oẽs homines vnuſquisq̃ p̃ximũ ſuũ. Nunc aũt nõ iuxta dies priores ego facia reliquiis pplꝰ hui⁹ dicit dñs exercituũ. ſemẽ pacis erit. Vinea dabit fructũ ſuũ ⁊ tra dabit germẽ ſuũ. Et celi dabũt roꝛem ſuũ: ⁊ poſſidẽ faciã reliquias pplꝰ hui⁹ vniuſalẽ. Et erit ſicut erat nos maledictio i gentib⁹ dom⁹ iuda ⁊ dom⁹ iſrl: ſic ſaluabo vos ⁊ eritis bñdictio. Nolite timere. Cõfortent manus vre: qa hec dicit dñs exercituũ Sicut cogitaui ut affligerẽ vos cũ ad iracundiã,puocaſſent pres vri me dicit dñs. ⁊ non ſũ miſert⁹:ſic cõuerſus cogitaui i diebus iſtis ut bñfaciã domui iuda ⁊ irlm. Nolite timẽ. Hec ſũt q̃ fba q̃ facietis. Loqmini veritatẽ vnuſquiſq cũ prximo ſuo. Veritatẽ ⁊ iudiciũ pacis iudicate i portis vris: ⁊ vnuſquiſq malũ p̃ amicũ ſuũ ne cogitetis i cordib⁹ veſtris. ⁊ iuramentũ mẽdax ne diligatis, Hec.n.h̃ ſũt q̃ odi dicit dñs. Et factum ẽ verbũ dñi exercituũ ad me dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ. Jeiunium qrti ⁊ ieiunium qnti. ⁊ ieiunium ſeptimi ⁊ ieiunium decimi:erit domui iude i gaudiũ ⁊ leticiã. ⁊ in ſolennitates pclaras. Veritatẽ tm ⁊ pacẽ diligite. Hec dicit dñs exercituũ. Adhuc q̃ veniãt pplꝰ ⁊ habitent i ciuitatib⁹ multis. ⁊ vadãt habitatores vn⁹ ad alterũ dicentes. Eam⁹ ⁊ veprecemur faciẽ dñi: ⁊ qramus dñm exercituum. Vadã etiã ego. ⁊ veniẽt pplꝰ multi ⁊ gentes robuſte.ad querendũ dñm exercituũ i irlm. ⁊ veprecandã faciẽ dñi. Hec dicit dñs exercituũ In dieb⁹ illis in qb⁹ apphendẽt decem homines ex oĩb⁹ linguis gentiũ: ⁊ apprehendent fimbriã viri iudei dicẽtes:ibimus vobiſcum. Audiuimus enim qm deus vobiſcum eſt. IX

Onus verbi dñi i terra adrach: ⁊ damaſci requies ei⁹: qa dñs eſt oculus hoĩs ⁊ oĩum tribuũ iſrl. Emath qq̃ in finibus ei⁹: ⁊ tyrus ⁊ ſidon. Aſſumpſerũt quippe ſibi ſapiam valde. Et edificauit tyrus munitionẽ ſuam. ⁊ coacerauit argẽtũ qſi humum: ⁊ aurũ ut lutum plateaꝝ. Ecce dñs poſſidebit eã. ⁊ percutiet in mari fortitudinẽ ei⁹: ⁊ hec igni vorabitur Videbit aſcalon ⁊ timebit: ⁊ gaza ⁊ dolebit nimis: ⁊ accaron:qm cõfuſa eſt ſpes eius. Et peribit rex de gaza. ⁊ aſcalon

nō habitabit. Et sedebit sepator in açoto. ⁊ diſperdā ſuperbiā philiſtinoꝝ: Et auferā ſanguinē eius de ore eiꝰ. ⁊ abhominatiōes eius de medio dentiū eius. Et relinquet etiā ipſe deo nr̄o. ⁊ erit q̄ſi dux in iuda: ⁊ accaron q̄ſi iebuſeꝰ. Et circūdabo domū meā ex his q̄ militant mihi eūtes ⁊ reuertentes. ⁊ nō transibit ſup eos vltra exactor: q̄a nūc vidi i oculis meis. Exulta ſatis filia ſyon: iubila filia ieruſlm. Ecce rex tuꝰ veniet tibi iuſtꝰ ⁊ ſaluator ipſe, pauꝑ ⁊ aſcendens ſup aſinā: ⁊ ſup pullū filiū aſine. Et diſpdā quadrigā ex effraim. ⁊ equū de ieruſlm: ⁊ diſſipabit arcus belli. Et loquet pacē gentibꝰ. ⁊ ptās eiꝰ a mari vſq; ad mare. ⁊ a fluminibꝰ vſq; ad fines orbis. Tu q̄ꝫ i ſanguīe teſtamēti tui, emiſiſti vinctos tuos de lacu: in quo nō ē aqua. Conuertimini ad munitionē: vincti ſpei. hodie q̄ annuncians duplicia reddā tibi: q̄m extendi mihi iudam q̄ſi arcū: impleui effraim. Et ſuſcitabo filios tuos ſyon ſup filios tuos grecia: ⁊ ponam te q̄ſi gladiū fortiū. Et dñs deus ſup eos, videbit. ⁊ exibit ut fulgur iaculū eiꝰ. Et dñs deꝰ in tuba canet. ⁊ vadet in turbine auſtri. Dñs exercituū, ꝓtget eos. ⁊ deuorabūt ⁊ ſubijcient lapidibꝰ funde. Et bibentes inebriabuntur q̄ſi a vino. ⁊ replebunt ut phiale. ⁊ quaſi cornua altaris. Et ſaluabit eos dñs deꝰ eoꝝ in die illa ut gregē ꝓpl'i ſui: q̄a lapides ſancti eleuabūt ſup terrā eiꝰ. Quid.n. bonū eiꝰ eſt ⁊ q̄d pulchrū eius: niſi frumentum electoꝝ ⁊ vinum germinans virgines? X

Petite a dño pluuiā in tpe ſerotino: ⁊ dñs faciet nubes ⁊ pluuiā imbris. ⁊ dabit eis ſingulis herbam in agro. Quia ſimulacra locuta ſūt iniuſte: ⁊ dñi viderūt mēdaciū. ⁊ ſomniatores locuti ſūt frustra ⁊ vane cōſolabant. ideirco adducti ſūt q̄ſi grex: affligent q̄a nō ē eis paſtor. Super paſtores irat' ē furor meꝰ. ⁊ ſup hircos viſitabo. Quia viſitauit dñs exercituū gregē ſuū domū iuda: ⁊ poſuit eos q̄ſi equū gl'ie ſue in bello. Ex ipſo angulus. ⁊ ex ipſo paxillus: ex ipſo arcus ꝓlij. ⁊ ex ipſo egredient oēs exactor ſimul. Et erūt q̄ſi fortes: conculcantes lutū in medio viaꝝ in ꝓlio. Et bellabūt q̄a dñs cū eis ⁊ confundent aſcēſores equoꝝ. Et cofortabo domū iuda. ⁊ domū ioſeph ſaluabo. Et cōuertā eos q̄a miſereor eoꝝ. ⁊ erūt ſicut fuerūt q̄ non ꝓiecerā eos. Ego.n. dñs deꝰ eoꝝ. ⁊ exaudiā eos. Et erūt q̄ſi fortes effraim. ⁊ letabit' cor eoꝝ q̄ſi a vino Et filij eoꝝ videbūt ⁊ letabūt ⁊ exultabit cor eoꝝ i dño. Sibilabo eis. ⁊ cōgregabo illos: q̄a redemi eos. Et multiplicabo eos ſic añ fuerāt multiplicati. ⁊ ſeminabo eos i ꝓplis. Et memores erūt mei. ⁊ viuent cū filijs ſuis ⁊ reuertent'. Et reducā eos de tra egypti. ⁊ de aſſyrijs congregabo eos. Et ad tra galaad ⁊ libani adducā eos: ⁊ nō inueniet' eis locꝰ Et trāſibūt in mari freto: ⁊ percutiet i mari fluctꝰ. ⁊ ꝓfūdent' oia ꝓfunda fluminis. Et humiliabit' ſuperbia aſſur: ⁊ ſceptrum egypti recedet. Cōfortabo eos i dño: ⁊ i nomine eius ambulabunt dicit dñs. XI

Aperi libane portas tuas ⁊ comedet ignis cedros tuos. Ululabies q̄a cecidit cedr: q̄m magnifici vaſtati ſūt. Ululate querc' baſan: q̄m ſuccliſus ē ſaltus munit'. Vox vlulat' paſtoꝝ. q̄a vaſtata ē magnificentia eoꝝ Vox rugit' leonū: q̄m vaſtata ē ſuperbia iordanis. Hec dic dñs deꝰ me'. Paſce pecora occiſiōis: q̄ q̄ poſſederant occidebant ⁊ nō dolebāt. ⁊ vendebāt ea dicētes. Benedict' dñs: diuites facti ſum'. Et paſtores eoꝝ nō parcebant eis: ⁊ ego nō parcā vltra ſuper habitātes terā dicit dñs. Ecce ego tradā homines vnuſquēq; in manu proximi ſui: ⁊ in manu regis ſui: ⁊ concidēt terā. ⁊ nō eruam de manu eoꝝ. ⁊ paſcā pecora occiſiōis, propter hoc o pauper gregis Et aſſumpſi mihi duas virgas: vnā vocaui decorē. ⁊ alterā vocaui funiculū ⁊ paui gregē. Et ſuccidi tres paſtores i mēſe vno. ⁊ ꝓtracta ē aīa mea i eis. Etiquidē ⁊ aīa eoꝝ variauit i me. Et dixi Nō paſcā vos Quod morit' moriat'. ⁊ quod ſuccidit' ſuccidat' ⁊ reliq; deuorent vnuſquiſq; carnē proximi ſui. Et tuli virgā meā que vocabat' decus ⁊ abſcidi eā ut irritū facerē fed' meū quod pepigi cū oib' ꝓplis. ⁊ in irritū deductū eſt in die illa. Et cognouerūt ſic pauperes gregis q̄ custodiūt mihi q̄a verbū dñi eſt. Et dixi ad eos. Si bonū eſt in oculis vr̄is afferte mercedē meā: ⁊ ſi non q̄eſcite. Et appenderunt mercedem meā: triginta argēteos. Et dixit dñs ad me. Proijce illud ad ſtatuariū decoꝝ pciū: q̄ appciatus ſū ab eis. Et tuli triginta argenteos. ⁊ proiecī illos i domo dñi ad ſtatuariū. Et pcidi vgā meā ſecūdā q̄ appellabat' funicul': ut diſſoluerē germanitatē inter iudā ⁊ iſrl'. Et dixit dñs ad me. Adhuc ſume tibi vaſa paſtoris ſtulti

D

Quia ecce ego suscitabo pastorē i ēra q̄ re-
relicta nō visitabit. dispsū nō ḡret. ↄ ptritū
nō sanabit. ↄ id qđ stat nō enutriet. ↄ carnes
pinguiū comedet. ↄ vnglas eoꝝ dissoluet.
Ve pastor ↄ idolū: vereliquens gregē. Bla-
dius sup brachiū ei⁹. ↄ sup oculū dextrū ei⁹
Brachiū ei⁹ ariditate siccabit: ↄ ocul⁹ dext̄
eius tenebrescens obscurabitur. ℣ XII

Onus ꝙbi dñi sup̄ isr̄l. dixit dñs
extendens celū ↄ fūdās terrā. ↄ fin-
gens spīm hois i eo. Ecce ego ponam
ir̄lm supliminare crapule oib⁹ ꝑplis i circui-
tu: ℈ iuda erit i obsidiōe ℨ ir̄lm. Et erit: in
die illa ponā ir̄lm lapidē oner⁊ cunctis ꝑplis.
Oēs q̄ leuabūt eū ꝓcisiē lacerabunt: ↄ col-
ligent aduersus eā oīa regna ēre. In die illa
dic dñs pcutiā ēm equū in stupōrē. ↄ ascen
sorē ei⁹ i amentiā. Et sup domū iuda aperiā
oculos meos. ↄ ēm equū ꝑplozū pcutiā ce-
citate. Et dicēt duces iuda i corde suo. ꝓpor
tent mihi habitatores ir̄lm: in dño exercituū
deo eoꝝ. In die illa ponā duces iuda sicut ca
minū ignis i lignis. ↄ sicut facē ignis i feno
ↄ devorabūt ad dexterā ↄ ad sinistrā oēs po-
pulos i circuitu. Et habitabit ir̄lm rursus i lo-
co suo i ir̄lm. ↄ saluabit dñs tabnacula iuda
sicut in pncipio: ut nō magnifice glie⁹ dom⁹
dauid ↄ glia habitātiū ir̄lm ℨ iudā. In die illa
ꝓteget dñs habitatores ir̄lm. Et erit q̄ offen-
derit ex eis i die illa q̄si dauid. ↄ dom⁹ dauid
q̄si deus: sicut ag̃el⁹ dñi in ꝓspectu ei⁹. Et erit:
in die illa querā ꝓterere oēs gētes q̄ veniūt
ℨ ir̄lm: ↄ effūdā sup domū dauid ↄ sup habi-
tatores ir̄lm spīm gr̄e ↄ pcum. Et aspicient
ad me quē cōfixerūt: ↄ plangent eū plāctu
q̄si sup vnigenitū. ↄ dolebunt sup eū ut doleri
solet in morte pmogeniti. In die illa magn⁹
erit planct⁹ i ir̄lm sicut planct⁹ ad remmon
in cāpo magedon. Et plāgēt ēre familie ↄ fa
milie seorsū. Familie dom⁹ dauid seorsum. ↄ
mulieres eoꝝ seorsū. Familie dom⁹ nathan
seorsū. ↄ mulieres eoꝝ seorsū. Familie dom⁹
leui seorsū. ↄ mulieres eorū seorsū. Familie
semei seorsū. ↄ mulieres eorū seorsū. Oēs fa-
milie reliquē familie ↄ familie seorsū. ↄ mu
lieres eorum seorsum. ℣ XIII

In die illa erit fons patēs domui dauid
ↄ habitāt⁹ ir̄lm: ī ablutionē pctōris ↄ
menstruate. Et erit die illa. dic dñs ex-
ercituū. disperdā noia idoloꝝ de ēra. ↄ nō me-
morabunt vltra. Et pseudo ꝓphetas ↄ spīm
immūdū auferā de terra. Et erit cū ꝓphāuerit
q̄spiā vltra: dicēt ei pr̄ ei⁹ ↄ mr̄ ei⁹ qui genue
rūt eū. Nō vives: quia mendaciū locut⁹ es i
noīe dñi. Et cōfigent eū pr̄ ei⁹ ↄ mr̄ ei⁹ geni
tores ei⁹ cum ꝓphāuerit. Et erit: in die illa
cōfundent ꝓphe vnusq̄sq̄ ex visione sua cum
ꝓphāuerit: nec operient pallio saccino ut men
tiant. Dz dicet: nō sū ꝓpha. homo agricola
ego sū: qm̄ adam exēplū meū ab adolescētia
mea. Et dicet ei. Quid sunt plage iste i me-
dio manuū tuaꝝ? Et dicet. Dis plagat⁹ sū i
domo eoꝝ q̄ diligebāt me. Framea suscitare
sup pastorē meū: ↄ sup virū cohērentē mihi
dicit dñs exercituū: Percute pastorē: ↄ disp
gent oues. Et puertā manū meā ad pusulos
Et erūt i oi ēra dic dñs: ptes due in ea di-
spergent ↄ deficiēt: ↄ tertia ps reliquet⁊ i ea
Et ducā tertiā ptē per ignē. ↄ vram eos sic
vritur argentū. ↄ probabo eos sicut probat⁊
aurum. Ipse vocabit nomen meum: ↄ ego ex
audiam eum. Et dicam: populus meus es ↄ
ipse dicet: dñs deus meus. ℣ XIIII

Ecce dies dñi veniunt. dicit dñs: ↄ
divident spolia tua i medio tui. Et
congregabo oēs gētes ad ir̄lm in pliū
ↄ capiet⁊ civitas. ↄ vastabūt dom⁹ ↄ mlieres
violabūt. Et egrediet media ps civitat⁊ i ca-
ptivitatē. ↄ reliquū pplī nō auferet⁊ ex vrbe
Et egrediet dñs ↄ pliabit ℨ gētes illas sicut
pliat⁹ ē i die certaminis Et stabūt pedes ei⁹
in die illa sup mōtē oliuaꝝ. q̄ ē ℨ ir̄lm ad ori
entē. ↄ scindet⁊ mons oliuaꝝ ex media parte
sui ad orientē ↄ ad occidentē ꝓrupto grandi
valde. Et separabit⁊ mediū montis ad aq̄lonē:
ↄ mediū ei⁹ ad meridiē. Et fugietis ad vallē
mōtiū eoꝝ. qm̄ ꝓiūget⁊ vallis mōtiū vsq̄ ad
ꝓximū. Et fugiet⁊ sicut fugistis a facie ēre-
motus in diebꝰ ozie regis iuda. Et veniet dñs
deus me⁹: oēsq̄ sci cum eo. Et erit: in die illa
nō erit lux. ℈ frig⁹ ↄ gelu. Et erit dies vna q̄
nota ē dño: nō dies neq̄ nox: ↄ i tpe vespe
erit lux. Et erit: in die illa exibūt aq̄ viue de
ir̄lm: Mediū eaꝝ ad mare oriētale. ↄ mediū
eaꝝ ad mare novissimū. In estate ↄ i hyeme
erunt: ↄ erit dñs rex sup oēm terram. In die
illa erit dñs vn⁹. ↄ erit nomē ei⁹ vnū. Et re-
vertet⁊ ois ēra vsq̄ ad deserti: de colle rem-
mon ad austrū ir̄lm. Et exaltabit⁊ ↄ habitabit⁊ i
loco suo a porta beniamin vsq̄ ad locū porte

portis ⁊ vsq; ad portã anguloꝝ. ⁊ a turre ananeel vsq; ad torcularia regis. Et hibitabũt in ea: ⁊ anathema nõ erit ampli⁹. Hz sedebit hierusalẽ secura. ⁊ hẽ erit plaga qua percutiet dñs oẽs gẽtes q̃ pugnauerũt aduersus ir'm. Putrescet caro vnius cuiusq; stantes sup pedes suos ⁊ oculi eoꝝ putrescẽt in foramib⁹ suis: ⁊ lingua eoꝝ computrescet in ore suo. In die illa erit tumult⁹ dñi magn⁹ in eis. ⁊ apprehendet vir manũ proximi sui. ⁊ conseret man⁹ ei⁹ sup manũ proximi sui. Hz ⁊ iudas pugnabit aduersꝰ ir'm. Et congregabũt diuitie omnis gentiũ i circuitu: aur⁹ ⁊ argentũ ⁊ vestes multe satis. Et sic erit ruina eoꝝ ⁊ muli ⁊ cameli ⁊ asini ⁊ omnium animantiũ q̃ fuerint i castris illis: sicut ruina hꝝ. Et oẽs q̃ reliq̃ fuerint de vniuersis gentib⁹ q̃ venerũt ꝛ ir'm: ascẽdẽt ab anno i annũ: ut adorent regẽ dñm exercituũ: ⁊ celebrent festiuitatẽ tabnaculoꝝ. Et erit q̃ nõ ascenderint de familijs ẽre ad ir'm: ut adorẽt regẽ dñm exercituum: nõ erit sup eos imber. Qd ⁊ si familia egypti nõ ascẽderit ⁊ nõ venerit: nec super eos erit. Hz erit ruina qua percutiet dñs oẽs gentes: q̃ nõ ascẽderint ad celebrãdã festiuitatẽ tabnaculoꝝ. Hoc erit peccm̃ egypti. ⁊ hẽ peccm̃ omnis gentiũ: q̃ nõ ascẽderit ad celebrandã festiuitatẽ tabnaculoꝝ. In die illa erit qõ sup frenũ eq̃ ẽ scm̃ dño. ⁊ erũt lebetes in domo dñi q̃si phiale coram altari. Et erit omis lebes i ir'm ⁊ i iuda sanctificat⁹ dño exercituum. Et venient oẽs immolantes. ⁊ sument ex eis. ⁊ coquent in eis. Et nõ erit mercator vltra i domo dñi exercituũ in die illo.

Explicit Iacharias ꝓphẽta. Incipit ꝓlogus in Malachiam ꝓphẽtam.

Deus p moysen ꝓphm̃ israhel p̃cepat sacerdotes tabnaculi sui oĩ corpora li vitio literos: hostias oĩ vitio ya cuas sibi offerre. Quibus legẽ suã ad regẽdũ ꝓphm̃ ob hꝝ dederat: ut p sacrificiorũ oblationẽ internunciꝰ dei ⁊ hoium factis ꝓphm̃ preceptis celestib⁹ facerent obedire. Vñ sacerdotes angelos dei esse. hoc in loco scriptura testat. Sed qa tãti muneris grãm ꝓtemnẽtes. superadiect⁹ ꝓphs ac sacerdotes sacrificia vitio deturpata. ipsis crimib⁹ atq; ipiectatib⁹ maculati deo offerre cepunt. Iõ p malachiã ꝓphm̃ suũ israhel increpans. ait: Dilexi vos dicit dñs. Et dixistis. In q̃ dilexisti nos? Nõne frat erat esau iacob dicit dñs ⁊ dilexi iacob: esau aũt odio habui? Esau aũt frẽm iacob nõ iniqua aut spontanea voluntate odio habitũ a deo. uel sine meriti grã iacob dilectũ manifestũ ẽ: cũ pm̃ pscientiã suã esau qdẽ effusionẽ fraterni sanguis ꝓcupiscẽ. iacob aũt in sui cognitiõe obseruãdã legẽ residere cognoscẽt. Cui⁹ rei grã. supdicto vsus est exemplo dicens: Dilexi iacob: esau autẽ odio habui. Quis ex opib⁹ memoratoꝝ ãrũ liter geneseos meminit: in q̃ vnusq;q; eoꝝ futur⁹ erat, ꝓposito manifeste cõstaret ut scriptũ ẽ. Creuerũt pueri: ⁊ erat esau hõ agrestis scies venari. iacob aũt hõ simplex manẽs in tabernaculo. Mã reliq̃ q̃ lectiõe cõprehẽsa sunt: ꝓpurificationem ꝓphm̃ israhel in obseruandis sacrificijs dei: increpationẽq; in eundẽ. q̃ deos alienos coluerunt. significant.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentũ.

Malachias apte ⁊ i fine oium ꝓphãrũ dicit de abiectiõe israhel ⁊ vocatiõe gẽtiũ. Hõ ẽ m̃ ait volũtas i vob dicit dñs exercituũ. ⁊ munꝰ nõ suscipiã de manu vra. Ab ortu. n. solis vsq; ad occasũ magnũ ẽ nomẽ meũ i gẽtib⁹. ⁊ i omni loco sacrificatur. ⁊ offertur nomini meo oblatio mũda.

Explicit argumẽtũ. Incipit Malachias ꝓphẽta. Capitulum. I

Onus verbi domini ad israhel in manu malachie ꝓphe. Dilexi vos dicit dñs. Et dixistis. In quo dilexisti nos? Nõne frat esau erat iacob dicit dñs: Et dilexi iacob. esau aũt odio habui: Et posuit montes eius in solitudinẽ. ⁊ hereditatem eius in draconẽs deserti. Qd si dixerit idumea destructi sumꝰ. Hꝝ reuertẽtes edificabimꝰ q̃ destructa sũt: hꝝ dicit dñs exercituũ. Isti edificabũt. ⁊ ego destruã. Et vocabunt eos imini impietatis. ⁊ ꝓphs cui iratꝰ ẽ dñs vsq; in eternũ. Et oculi vri videbũt. ⁊ vos dicetis: Magnificet dñs sup terminũ israhel. Filius honorat patrem ⁊ seruꝰ dñm suũ. Si ergo pr ego sũ. vbi est honor meus. ⁊ si dñs ego sũ. vbi est timor meus dicit dñs exercituũ ad vos o sacerdotes. q̃ despicitis nomẽ meũ. ⁊ dixistis in q̃ despeximꝰ nomẽ tuũ? Offertis sup altare meũ panẽ pollutũ. Et dicitis. In q̃ polluimꝰ te? In eo q̃ dicitis: mẽsa dñi despecta ẽ. Si offeratis cecũ ad immolandũ: nõne malũ ẽ. Et si offeratis claudum

7 languidū: nōne malū est? Offer illud duci tuo: si placuerit ei: aut si suscepit faciē tuā dicit dñs exercituū. Et nūc deprecamini vultū dei ut misereat vōr: de manu. n. vra factū est hoc: si q̄ mō suscipiat facies vras dicit dñs exercituū. Quis ē in vobis q̄ claudat ostia. 7 incēdat altare meū gratuito? Nō ē mihi voluntas i vobis dicit dñs exercituū: 7 munus nō suscipiā de manu vra. Ab ortu eni solis usq; ad occasū magnū ē nomē meū in gentib⁹. 7 i oi loco sacrificatur: 7 offert noī meo oblatio mūda: qa magnū ē nomē meū i gētib⁹ dicit dñs exercituū. Et vos polluistis illud i eo q̄ dicit; mēsa dñi polluta ē. 7 q̄ supponit cō tēptibile ē cū igne q̄ illud devorat. Et dixist;. Ecce de labore. Et exsufflastis illud dic dñs exercituū. Et intulistis de rapinis claudū 7 languidū. 7 intulistis mun⁹. Nūq̄d suscipiā illud de manu vra dicit dñs exercituū? Maledictus dolosus q̄ habet in grege suo masculum. 7 votū faciēs immolat debile dño. Quia rex magnus ego dicit dñs exercituum. 7 nomen meū horribile in gentibus. II

Et nūc ad vos mandatū hoc o sacerdotes. Si nolueritis audire: 7 si nolueritis ponere sup cor ut detis gloriam noī meo ait dñs exercituū: mittā in vos egestatē: 7 maledicā benedictiōib⁹ vris: 7 maledicam illis qm̄ non posuistis sup cor. Ecce ego pūciā vobis brachiū. 7 dispergam sup vultū vr̄m stercus solennitatū vestrarū. 7 assumet vos secū. Et scietis q̄a misi ad vos mandatū istud: ut esset pactū meū cum levi dicit dñs exercituū. Pactū meū fuit cū eo vite 7 pacis: 7 dedi ei timorē 7 timuit me: 7 a facie nominis mei pavebat. Lex veritatis fuit in ore eius: 7 iniquitas nō est inuenta in labiis eius. In pace 7 i equitate ambulauit mecū. 7 multos avertit ab iniqtate. Labia enim sacerdotis custodiūt scientiā: 7 legē requrent ex ore eius qa angelus dñi exercituū ē. Vos aūt recessistis de via: 7 sic scandalizastis plurimos i lege. Irritū fecistis pactū levi dicit dñs exercituū. Propter q̄ 7 ego dedi vos contēptibiles 7 humiles oībus ppīis: sicut non servastis vias meas. 7 accepistis faciē i lege. Nunq̄d nō pater vnus oium nostrū? Nunq̄d nō deus vnus creauit nos? Quare g̃ despicit vnusq̄sq; de vestrum fratrem suum violans pactū patrum nostrorū? Transgressus est iuda 7 abhominatio facta est in isrl̄ 7 in ierl̄m: quia cōtaminauit iudas sanctificationem dñi quā dilexit. 7 habuit filiā dei alieni. Disperdet dñs virū q̄ fecerit hoc: magistr̄ 7 discipulū de tabernaculo iacob. 7 offerentē munus dño exercituū. Et hoc rursū fecistis. Operiebatis lacrymis altare dñi fletu 7 mugitu: ita ut nō respiciam ultra ad sacrificiū: nec accipiā placabile q̄d de manu vestra. Et dixistis. Quam ob causā? Quia dñs testificat⁹ est inter te 7 uxorem pubertatis tue: quam tu despexisti. Et hec particeps tua 7 uxor federis tui. Nōne unus fecit. 7 residuū spiritus eius est? Et q̄d unus querit. nisi semen dei? Custodite ergo spiritū vestrum: 7 uxorem adolescentie tue noli despicere. Cum odio habuerit dimittite: dicit dominus deus isrl̄. Operiet aūt iniquitas vestimentū eius: dicit dñs exercituū. Custodite spiritū vestrum 7 nolite despicere. III

Laborare fecistis dñm in sermonib⁹ vestris. 7 dixistis. In quo eū fecimus laborare? In eo q̄ dicitis. Omis q̄ facit malū bonus est in cōspectu dñi. 7 tales ei placent. Aut certe: ubi est deus iudicij. Ecce ego mittā angelū meū: 7 preparabit viā ante faciē meā. Et statim veniet ad templū suum dñator quē vos q̄ritis: 7 angelus testamēti quē vos vultis. Ecce venit dicit dñs exercituū. Et quis poterit cogitare diem aduētus eius? Et q̄s stabit ad videndū eū? Ipse enim q̄si ignis conflans 7 q̄si herba fullonū. Et sedebit conflans 7 emūdans argentum. 7 purgabit filios levi. Et colabit eos q̄si aurū 7 quasi argentū. 7 erūt dño offerentes sacrificia i iustitia. Et placebit dño sacrificiū iuda 7 ierl̄m sicut dies seculi: 7 sicut āni antiq̄. Et accedā ad vos in iudicio. 7 ero testis velox maleficis 7 adulteris 7 periuris. 7 q̄ calūniant⁹ mercedē mercēnarij. 7 humiliant viduas 7 pupillos: 7 opprimūt peregrinū: nec timuerūt me. dicit dñs exercituū. Ego. n. dñs 7 nō mutor. 7 vos filij iacob nō estis consūpti. A diebus enim patrū vestror⁹ recessistis a legitimis meis. 7 nō custodistis. Reūtimini ad me 7 reuertar ad vos: dicit dñs exercituū. Et dixistis: in quo reuertemur? Si affiget homo deū: quia vos cōfigitis me. Et dixistis? In quo configim⁹ te? In decimis 7 in primitijs. Et in penuria vos maledicti estis: 7 me vos configitis gens tota. Inferte omē decimā i horreū meū: 7 sit

cibus in domo mea: & ꝓbate me sup hoc dicit dñs. Si nō aperuero vobis cataractas celi: & effudero vobis benedictionem vsq; ad abundantiā. Et increpabo ꝓ vobis bruchū & nō corrūpet fructū terre vestre: nec erit sterilis vinea in agro dicit dñs exercituū. Et bēdicent vos omnes gentes. Eritis enī vos terra desiderabilis dicit dñs exercituū. Invaluerūt super me verba vestra dicit dñs. Et dixistis: Quid locuti sumus contra te? Dixistis: Vanus est qui seruit deo. Et quod emolumentū quia custodiuimꝰ ꝓcepta eius. & quia ambulauimus tristes coram dño exercituū. Ergo nunc beatos dicimꝰ arrogantes. Siquidē edificati sunt facientes impietates: & tēptauerūt deū & salui facti sunt. Tunc locuti sunt timentes deū: vnusquisq; cū ꝓximo suo. Et attendit dñs & audiuit. & scriptus ē liber monumenti coram eo timentibus dñm & cogitantibꝰ nomē eius Et erunt mihi ait dñs exercituū in die qua ego facio in peculium. & parcā eis sicut parcit vir filio suo seruienti sibi. Et conuertimini & videbitis qd sit inter iustū & impiū. & inter seruientem deo & non seruientem ei. ¶ IIII

Ecce enim dies veniet succensa quasi camin. & erūt omnes superbi & omnes facientes impietatē stipula. Et inflammabit eos dies veniēs dicit dñs exercituū: que non derelinquet eis radicē & germen. Et orietur vobis timentibꝰ nomen meū sol iusticie: & sanitas in pēnis eius. Et egrediemini & saltabitis sicut vitulus de armento: & calcabitis impios cū fuerint cinis sub planta pedum vestroꝝ in die qua ego facio dicit dñs exercituū. Memētote legis moysi serui mei quā mandaui ei in oreb ad omnem israhel: precepta & iudicia. Ecce ego mittam vobis heliam ꝓphetam antequā veniat dies dñi magnus & horribilis. Et convertet cor patrum ad filios. & cor filioꝝ ad patres eorum: ne forte veniam & percutiam terram anathemate.

¶ Explicit Malachias ꝓpha. Incipit ꝓlogꝰ beti Pieronymi ꝑbri in libros Machabeorum.

Machabeorum libri duo ꝓnotant plia inter hebreos duces gētesq; persarum: pugnam q̄q; sabbatorū. & nobiles machabei ducis triūphos ex cuius nōie & libri idē sunt nūcupati. Hec q̄q; hystoria ꝓtinet etiā inclyta illa gesta machabeorum fratrum: qui sub antiocho rege ꝓ sacris legibus, dira tormenta perpessi sunt. Quos mater pia dum diuersis supplicijs vrgerentur: non solum nō fleuit: sed & gaudens hortabatur ad gloriam passionis.

¶ Explicit ꝓlogus. Incipit liber ꝑmꝰ Machabeorum. Capitulum. I

Et factū est postq̄ ꝑcussit alexander philippi macedo qui ꝑimus regnauit in grecia egressus de terra cetbim: darium regē ꝑsarum & medoꝝ ꝓstituit ꝓlia multa. & obtinuit oīuꝫ munitiones. & interfecit reges terre: Et ꝑtransijt vsq; ad fines terre: & accepit spolia multitudis gētiū. & siluit terra in cōspectu eiꝰ. Et congregauit virtutē & exercitum fortem nimis. & exaltatus est. & elevatū est cor eius: & obtinuit regiones gentiū & tyrānos. & facti sunt illi in tributum. Et post hec decidit in lectū: & cognouit quia morietur. Et vocauit pueros suos nobiles qui secū erāt nutriti a iuuētute sua: & diuisit illis regnū suum cū adhuc viueret. Et regnauit alexander annis duodecim. & mortuꝰ est. Et obtinuerūt pueri eiꝰ regnū vnusquisq; in loco suo. & imposuerūt oēs sibi diademata post mortē eiꝰ. & filij eoꝝ post eos ānis multis: & multiplicata sūt mala in terra. Et exijt ex eis radix ꝑcti antiochꝰ illustris filius antiochi regis q̄ fuerat rome obses. & regnauit in āno centesimo tricesimo septimo regni grecoꝝ. In diebꝰ illis exierunt ex israhel filij iniqui: & suaserūt multis dicētes. Eamꝰ & disponamꝰ testamētū cū gentibꝰ q̄ circa nos sunt. q̄a ex q̄ recessimus ab eis: inuenerunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in oculis eoꝝ. Et destinauerunt aliquos de ꝑplo: & abierūt ad regē. & dedit illis ꝑtēstatē ut facerēt iusticiam gentiū. Et edificauerūt gymnasiū in hierosolymis ꝟm leges nationū: & fecerūt sibi ꝓputia & recesserūt a testamēto scō. & iuncti sunt nationibꝰ. & venūdati sūt ut facerēt malū. Et paratū est regnū in ꝓspectu antiochi: & cepit regnare in tra egypti: ut regnaret sup duo regna. Et intrauit in egyptū in multitudine graui. in curribꝰ & elephātis & equitibus: & copiosa nauiū multitudine. Et cōstituit bellū aduersus ptolemeū regem egypti. & veritus ē ptolemeus a facie eius & fugit. & ceciderūt vulnerati multi. Et cōprehēdit ciuitates mūitas in tra egypti. & accepit spolia

terre egypti. Et conuertit antiochꝰ post hꝫ p-cussit egyptū i cētesimo ⁊ qdragesimo ⁊ tertio anno: ⁊ ascendit ad isrl: ⁊ ascendit hierosolymā in multitudine grauī. Et intrauit in sanctificationē cum superbia: ⁊ accepit altare aureum: ⁊ candelabrū luminis ⁊ vniuersa vasa eius: ⁊ mensam ꝓpositionis ⁊ libatoria ⁊ phialas ⁊ mortariola aurea: ⁊ velum ⁊ coronas ⁊ ornamentū aureum quod i facie tēpli erat. ⁊ cōminuit omnia. Et accepit argētum ⁊ aurum ⁊ vasa ꝓcupiscibilia. ⁊ accepit thesauros occultos quos inuenit: ⁊ sublatis oībus abiit in terrā suam. Et fecit cedem hominū. ⁊ locutꝰ ē in superbia magna. Et factꝰ ē planctus magnꝰ in isrl ⁊ in oi loco eorum. Et ingemuerūt principes ⁊ seniores. ⁊ iuuenes ⁊ ꝑgines infirmati sunt. ⁊ speciositas mulierū imutata est. Omnis maritus sumpsit lamētum: ⁊ que sedebāt in thoro maritali lugebāt Et cōmota est terra sup habitātes in ea. ⁊ vniuersa domus iacob induit cōfusionē. Et post duos ānos diex misit rex principē tributorū in ciuitates iuda: ⁊ venit irl'm cum turba magna. Et locutꝰ est ad eos verba pacifica i dolo. ⁊ crediderūt ei. Et irruit sup ciuitatē repente: ⁊ percussit eam plaga magna. ⁊ pdidit populū multū ex isrl. Et accepit spolia ciuitatis. ⁊ succēdit eā igni. Et destruxit domos eius ⁊ muros eiꝰ in circuitu. ⁊ captiuas duxerunt mulieres ⁊ natos. ⁊ pecora possederunt. Et edificauerūt ciuitatē dauid muro magno ⁊ firmo ⁊ turribus firmis: ⁊ facta est illis i arcē. Et posuerūt illic gentem peccatricē viros iniquos. ⁊ cōualuerunt in ea. Et posuerūt arma ⁊ escas. ⁊ cōgregauerunt spolia irl'm ⁊ reposuerunt illic. ⁊ facti sunt in laqueū magnū Et factum est hoc ad insidias sanctificationi ⁊ in diabolū malū isrl. Et effuderūt sanguinem inocētem per circuitū sanctificationis. ⁊ cōtaminauerunt sanctificationē. Et fugerunt habitatores irl'm ꝓpter eos. ⁊ facta ē habitatio exteror. ⁊ facta est extera semini suo. ⁊ nati eius reliquerūt eam. Sanctificatio eiꝰ desolata est sicut solitudo. dies festi eius cōuersi sunt in luctū: sabbata eiꝰ in opprobrium honores eiꝰ in nihilū. Scōm gloriā eius multiplicata est ignominia eius. ⁊ sublimitas eiꝰ cōuersa ē in luctū. Et scripsit rex antiochus omni regno suo: ut eēt oīs populus vnus. Et reliquerunt vnusq̄sq̄ legē suā. ⁊ cōsenserunt omnes gētes ꝑm ꝓbū regis antiochi. Et multi ex isrl cōsenserūt ei: ⁊ sacrificauerūt idolis ⁊ coinq̄nauerūt sabbatū. Et misit rex antiochus libros p manꝰ nunciox in irl'm ⁊ in oēs ciuitates iudee ut sequerent leges gētiū ⁊ prohiberēt holocausta ⁊ sacrificia. ⁊ placationes fieri in templo dei: ⁊ pbiberēt celebrari sabbatum ⁊ dies solēnes. ⁊ iussit coinquinari sancta ⁊ sanctum templū isrl: ⁊ edificari aras ⁊ tēpla ⁊ idola. ⁊ immolari carnes suillas ⁊ pecora cōmunia. ⁊ relinquere filios suos incircuncisos. ⁊ coinq̄nari aias eorum in omnibꝰ imundicijs ⁊ abhominationibus: ita ut obliuiscerent legem: ⁊ imutarent omnes iustificatiōes dei. Et quicūq̄ nō feciss̄ent ꝑm verbū regis antiochi: morerentur. Scōm oia verba hec scripsit oi regno suo: ⁊ ꝓposuit principes ꝑplo qui hec fieri cogerent. Et iusserunt ciuitatibus iude sacrificare. Et ꝙgregati sūt multi de ꝑplo ad eos q̄ dereliquerant legem dñi ⁊ fecerunt mala super terrā: ⁊ effugauerunt populū isrl in abditis ⁊ in absconditis fugitiuox locis. hic q̄tadecima mensis casleu quinto ⁊ quadragesimo ⁊ centesimo anno edificauit rex antiochus abhominandū idolum desolationis sup altare dei. ⁊ p vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerunt aras. ⁊ ante ianuas domorū ⁊ in plateis incēdebant thura ⁊ sacrificabāt. Et libros legis dei cōbusserunt igni scindentes eos: ⁊ apud quemcūq̄ inueniebātur libri testamenti dñi ⁊ quicūq̄ obseruabat legē dñi: scōm edictū regis trucidabant eum. In virtute sua faciebant hec ꝑplo isrl: qui inueniebat in oi mense in ciuitatibus. Et q̄nta ⁊ vicesima die mēsis sacrificabant super aram que erat cōtra altare. ⁊ mulieres que circuncidebant filios suos trucidabantur ꝑm iussum regis antiochi. Et suspendebant pueros a ceruicibus per vniūsas domos eorum. ⁊ eos qui circunciderāt illos trucidabāt. Et multi de populo isrl' diffinierunt apud se ut nō manducarent immūda: ⁊ elegerunt magis mori q̄ cibis coinquinari immundis. ⁊ noluerunt infringere legē dei sanctam: ⁊ trucidati sunt. Et facta est ira magna super populum valde.

V. II

In diebꝰ illis surrexit matatbias filius iohannis filij symeonis sacerdos ex filijs ioarim ab irl'm: ⁊ consedit in monte modin. Et habebat filios q̄nq̄ iohannan qui

cognominabaf gaddis. ⁊ simonem qui cognominabaf thassi. ⁊ iudã qui vocabaf machabeus. ⁊ eleaçarum ꝙ cognominabaf abaron. ⁊ ionathan qui cognominabaf appbus Pi viderunt mala que fiebãt in populo iuda ⁊ in hierusalem. Et dixit matathias. Ue mihi. Ut quid natus sũ videre contritionẽ populi mei ⁊ contritionẽ ciuitatis scẽ: ⁊ sedere illic cũ daf in manib⁹ inimicoꝝ: Scã in manu extraneoꝝ facta sũt templũ eius sicut hõ ignobilis. Uasa glozie ei⁹ captiua abducta sũt: trucidati sunt senes eius in plateis: ⁊ iuuenes eius ceciderũt in gladio inimicoꝝ. Que gens nõ hereditauit regnũ eius: ⁊ non obtinuit spolia eius? Uis cõpositio ei⁹ ablata est. Que erat libera facta ẽ ancilla. Et ecce sancta nra ⁊ pulchritudo nostra ⁊ claritas nra desolata ẽ: ⁊ coinquinauerũt eã gentes. Quo g nobis adhuc viuere? Et scidit vestimẽta sua matathias ⁊ filij eius: ⁊ operuerũt se cilicijs. ⁊ planxerunt valde. Et venerũt illuc ꝙ missi erant a rege antiocho: ut cogerent eos ꝙ pfugerãt in ciuitatẽ modin: imolare ⁊ accendẽ thura. ⁊ a lege dei discedere. Et multi de pplo isrl psentiẽtes accesserũt ad eos: ꝫ matathias ⁊ filij ei⁹ cõstãter steterũt. Et rñdẽtes ꝙ missi erãt ab antiocho dixerũt matathie. Princeps ⁊ clarissim⁹ ⁊ magn⁹es i hac ciuitate: ⁊ ornat⁹ filijs ⁊ frib⁹ Ergo accede pmo ⁊ fac iussũ regis sic fecerũt oẽs gẽtes: ⁊ virl iuda ⁊ ꝙ remanserũt i irlm ⁊ eris tu ⁊ filij tui inꝛ amicos regis. ⁊ ãplificatus auro ⁊ argẽto ⁊ muneribus multis. Et respondit matathias. ⁊ dixit magna voce: Et si oẽs gẽtes regi antiocho obediũt ut discedãt vnusqsq a seruitute legis patrũ suoꝝ ⁊ cõsentiãt mãdatis ei⁹: ego ⁊ filij mei ⁊ fratres mei obediem⁹ legi patrũ nroꝝ. Propitius sit nobis deus: nõ ẽ nobis vtile relinq̃re legem ⁊ iusticias dei. Non audiemus verba regis antiochi: nec sacrificabim⁹ trãsgredientes legis nostre mãdata: ut eamus altera via. Et ut cessauit loq̃ ꝑba h: accessit quidã iudeus i oculoꝝ sacrificare idolis super aram i ciuitate modin ꝑm iussũ regis. Et vidit matathias ⁊ doluit: ⁊ cõtremuerũt renes ei⁹ Et accensus ẽ furoꝛ eius scõm iudicij legis. ⁊ ilicẽs trucidauit eũ sup arã. ꝫ ⁊ virũ quẽ rex antioch⁹ miserat qui cogebat imolari. occidit in ipso tpe. ⁊ arã destruxit ⁊ celat⁹ ẽ lege sic fecit phinees cãbri filio salomi. Et exclamauit matathias voce magna i ciuitate dicẽs. Uis ꝙ çelũ hz legis statuẽs testamẽtũ exeat post me. Et fugit ipse ⁊ filij eius in mõtes. ⁊ reliquerũt çcta habebant i ciuitate. Tũc descẽderũt multi querẽtes iudicia ⁊ iusticiã in desertũ. ⁊ sederũt ibi ipi ⁊ filij ei⁹ ⁊ mulieres eoꝝ ⁊ pcoza eoꝝ: qm inundauerũt sup eos mala. Et renũciatũ est viris regis ⁊ exercitui ꝙ erãt i irlm ciuitate dauid: qm discessissent viri ꝙdam ꝙ dissipauerũt mãdatũ regis i loca occulta i deserto: ⁊ abissent p illos multi. Et statim prexerũt ad eos ⁊ cõstituerũt aduersus eos prelium in die sabbatoꝝ. Et dixerũt ad eos. Desistite ⁊ nunc adhuc. Exite: ⁊ facite scõm verbum regis antiochi. ⁊ viuetis Et dixerũt. Non exibim⁹ neq faciem⁹ verbum regis ut polluamus die sabbatoꝝ. Et cõcitauerũt aduersus eos prelium. Et nõ rñderũt eis nec lapidẽ miserũt i eos: nec obpianerũt loca occulta dicentes: Moriamur oẽs in simplicitate nra: ⁊ testes erũt sup nos celũ ⁊ ẽra ꝙ iniuste pditis nos. Et itulerũt illis bellũ sabbatis: ⁊ mortui sũt ipsi ⁊ uxores eoꝝ ⁊ filij eoꝝ ⁊ pcora coꝝ vsq ad mille aias hoiuꝫ. Et cognit matathias ⁊ amici ei⁹. ⁊ luctũ habuerũt sup eos valde. Et dixit vir pximo suo. Si oẽs fecerim⁹ sic frẽs nri fecerũt ⁊ nõ pugnauerim⁹ aduersus gẽtes pro aiab⁹ nris ⁊ iustificatiõib⁹ nris. citi⁹ disperdẽt nos a ẽra. ⁊ cogitauerunt i die illa dicẽtes. Uis hõ ꝙcunq venerit ad nos i bello die sabbatoꝝ pugnem⁹ aduersus eũ. ⁊ nõ moriemur oẽs sicut mortui sũt frẽs nri i occulto. Tũc congregata ẽ ad eos synagoga iudeoꝝ fortis virib⁹ ex isrl: oĩs voluntarius in lege. ⁊ oẽs ꝙ fugiebant a malis additi sunt ad eos. ⁊ facti sũt illis ad firmamentũ Et collegerũt exercitũ: ⁊ percusserũt pctoꝛes in ira sua ⁊ viros iniquos in indignatiõe sua. ⁊ ceteri fugerũt ad natiões ut euaderẽt. Et cireuiuit matathias ⁊ amici ei⁹: ⁊ destruxerũt aras ⁊ circũciderũt pueros icircũcisos q̃q̃ inuenerũt in finib⁹ isrl i fortitudine. Et psecuti sũt filios superbie. ⁊ psperatũ ẽ op⁹ i manib⁹ eoꝝ. Et obtinuerũt legẽ de manib⁹ gentiũ ⁊ de manib⁹ regũ. ⁊ non dederunt cornu peccatori. Et appropinq̃uerũt dies matathie moriẽdi. ⁊ dixit filijs suis. Nunc cõfortata est superbia ⁊ castigatio. ⁊ temp⁹ eversionis ⁊

ira ĩdignatiõis. Nũc g̃o filij emulatores estote legis. ⁊ date aĩas vras ꝓ testamẽto patꝝ ⁊ memẽtote operũ patrũ que fecerũt i gnãtionibus suis. ⁊ accipietis gloriã magnã ⁊ nomẽ eẽnũ. Abrahã nõne i tẽptatiõe iuẽtꝰ ẽ fidelis. ⁊ reputatũ ẽ ei ad iusticiã? Joseph in tpe angustie sue custodiuit mandatũ. ⁊ factus ẽ dũs egypti. Phinees paᵗ nr̃ çelando çelũ xi accepit testamẽtũ sacerdotij eterni Jhesus dũ ipleuit verbũ·factꝰ ẽ dux in isrl̃. Caleph dũ testificaᵗ ẽ ecclesia·accepit hẽditatẽ. Dauid i sua misericordia ꝓsecutꝰ ẽ sedẽ regni i secula. Helias dũ çelat çelũ legis receptus ẽ i celũ. Ananias açarias ⁊ misabel credẽtes liberati sũt ẽ flãma. Daniel in sua simplicitate literatus est ẽ ore leonũ. Et ita cogitate ꝙ generationẽ ⁊ gnãtionẽ: quia oẽs qui sperãt in eũ nõ infirmãᵗ. Et a ꝓbis viri pẽtõris ne timueritꝭ; ⁊ gloria eius stercus ⁊ vermis ẽ. Hodie extollẽ ⁊ cras nõ inueniet ⁊ quia cõuersus ẽ i terrã suã. ⁊ cogitatio eiꝰ perijt. Vos g̃ filij cõfortamini ⁊ virilit agite i lege: ⁊ quia cũ feceritis que vobis ꝓcepta sũt in lege a dño xo vro: in ipsa gloriosi eritis. Et ecce simon frater vester scio ꝙ vir consilij ẽ. Ipsum audite semp: ⁊ ipse erit vobis pater. Et iudas machabeus fortis virilꝰ a iuuẽtute sua sit vobis ꝓnceps militie: ⁊ ipse aget bellum ꝓpli. Et adducetis ad vos oẽs factores legis ⁊ vindicate vindictam ꝓpli vestri. Retribuite retributionẽ gẽtib⁹, ⁊ intendite in ꝓceptũ legis. Et benedixit eos ⁊ appositus est ad patres suos. Et defunctꝰ ẽ anno cẽtesimo quadragesimosexto: ⁊ sepultꝰ est a filijs suis in sepulchris patrũ suorũ in modin: ⁊ planxerunt eũ oĩs isrl̃ planctu magno. CIII

Et surrexit iudas qui vocabatur machabeus filius eius ꝓ eo. ⁊ adiuuabant eũ oẽs frẽs eius ⁊ vniuersi qui se cõiũxerãt patri eius. ⁊ pseliabant ꝓliũ isrl̃ cũ leticia. Et dilatauit gloriã ꝓpl̃o suo. ⁊ induit se lorica sicut gigas: ⁊ succinxit se arma bellica sua in ꝓlijs: ⁊ ꝓtegebat castra gladio suo. Similis factus est leoni in opib⁹ suis: ⁊ sicut catulus leonis rugiens in venatiõe. Et ꝓsecutus est iniquos pscrutãs eos. ⁊ q̃ ꝓturbabãt ꝓpl̃m suũ · eos succendit flãmis. ⁊ repulsi sũt inimici ei⁹ ꝓ timore eius. Et omnes operij iniq̃tatis conturbati sũt: ⁊ directa ẽ salꝰ in manu eiꝰ. Et exacerbabat reges multos. ⁊ letificabat iacob i opib⁹ suis. ⁊ i seculũ memoria eiꝰ i bñdictiõe. Et pambulabat ciuitates iuda ⁊ pdidit ipios ex eis. ⁊ auertit irã ab isrl̃. Et notatus est vsq̃ ad nouissimũ ẽre. ⁊ ꝙgregauit peũtes. Et ꝙgregauit apollonius gentes: ⁊ a samaria virtutẽ multam ⁊ magnã ad bellandũ ꝑ isrl̃. Et cognouit iudas ⁊ exijt obuiã illi. ⁊ pcussit ⁊ occidit illũ. Et ceciderũt vulnerati multi ⁊ reliq̃ fugerũt ⁊ accepit spolia eorũ. Et gladium apollonij abstulit iudas. ⁊ erat pugnãs in eo oib⁹ diebus. Et audiuit seron ꝓnceps exercitꝰ syrie ꝙ cõgregauit iudas congregationẽ ⁊ ecclesiam fideliũ secũ. Et ait: Faciã mihi nomẽ ⁊ glorificabor i regno. ⁊ bellabo iudã ⁊ eos qui cũ ipso sũt: q̃ spernebant verbũ regis. Et ꝓpauit se. ⁊ ascẽderũt cũ eo castra ipioꝝ fortes auxiliarij ut facerẽt vindictã i filios isrl̃ Et appropinq̃uerunt vsq̃ bethoron. ⁊ exiuit iudas obuiã illis cũ paucis. Ut aũt viderũt exercitũ venientẽ sibi obuiam: dixerũt iude Quõ poterim⁹ pauci pugnare ꝑ multitudinem hãc tantã ⁊ tam fortẽ? Et nos fatigati sumus ieiunio hodie. Et ait iudas. Facile ẽ cõcludi multos in manu paucoꝝ: ⁊ non est differẽtia i ospectu xi celi liberare e i multis ⁊ i paucis· qm̃ nõ in multitudine exercitus victoria belli: ꝺ̃ de celo fortitudo est. Ipsi venĩũt ad nos i multitudine ꝓtumaci ⁊ superba ut dispdãt nos ⁊ vxores nras ⁊ filios nros ⁊ ut spolient nos. Nos vo pugnabimus ꝓ aiabus nris ⁊ legib⁹ nostris. ⁊ ipse dñs conteret eos añ faciẽ nostrã. Vos aũt ne timueritis eos. Ut cessauit aũt loq̃: insiluit in eos subito: ⁊ cõtritꝰ est seron ⁊ exercitus eiꝰ in ospectu ipsius. ⁊ persecutus est eũ in descensu bethoron vsq̃ in campũ. Et ceciderũt ex eis octingenti viri: reliqui aũt fugerunt in terã philistijm. Et cecidit timor iude ac fratrum eius ⁊ formido sup oẽs gentes in circuitu eoꝝ: ⁊ puenit ad regẽ nomen eiꝰ: ⁊ ꝓlijs iude narrabãt oẽs gẽtes. Ut audiuit aũt rex antiochus ꝓmones istos: iratꝰ ẽ nimis ⁊ misit ⁊ cõgregauit exercitũ vniuersi regni sui castra fortia valde. Et aperuit erariũ suũ: ⁊ dedit stipẽdia exercitui in ãnũ: ⁊ mãdauit illis ut essent parati ad oĩa. Et vidit ꝙ defecit pecunia de thesauris suis. ⁊ tributa regionis modica ꝓpt̃ dissensionẽ ⁊ plagã quam fecit in terra ut tolleret legitima q̃ erant a

ꝑmis dieb⁹. Et timuit ne nō haberet ⁊ semel ⁊ bis insumpt⁹ ⁊ donaria q̄ ꝛederat añ larga manu. ⁊ abūdauerat sup reges q̄ añ eū fuerant. Et cōsternat⁹ erat aio valde: ⁊ cogitauit ire ī persidem: ⁊ accipe tributa regionū ⁊ cōgregare argentum multū. Et reliqt lysiā boiem nobilem de gnē regali sup negocia regia a flumine eufraten vsq; ad flumē egypti ⁊ ut nutriret antiochum filiū suū donec rediret. Et tradidit ei mediū exercitū ⁊ elephantos. ⁊ mādauit ei de oibus q̄ volebat ⁊ de inhabitantib⁹ iudeā ⁊ irlm. ⁊ ut mittēt ad eos exercitū ad cōterendā ⁊ extirpandā virtutē isrl. ⁊ reliqas irlm. ⁊ auferēdā memoriā eoꝝ de loco: ⁊ ut ꝓstituēt habitatores filios alienigenas in oīb⁹ finib⁹ eoꝝ. ⁊ sorte distribuēt terrā eoꝝ. Et rex assūpsit ptem exercitus reliqui. ⁊ exiuit ab ātiochia ciuitate regni sui anno cēteſimo ⁊ quadragesimo septimo. ⁊ trās fretauit eufraten flumē. ⁊ pābulabat supiores regiōes. Et elegit lysias ptolemeū filium dorimini ⁊ nicanorem ⁊ gorgiam viros potētes ex amicis regis. ⁊ misit cū eis q̄draginta milia virorꝝ ⁊ septē milia equitū: ut venirent in terrā iuda ⁊ dissperderent eā ꝟm verbū regis Et. pcesserūt ut irēt cum vniūsa virtute sua: ⁊ venerūt ⁊ applicuerūt ammaū in terra cāpestri. Et audierunt mercatores regionū nomen eoꝝ. ⁊ acceperūt argentū ⁊ aurū multū valde ⁊ pueros. ⁊ venerūt in castra ut acciperent filios isrl in seruos: ⁊ additi sunt ad eos exercitus syrie ⁊ terre alienigenarū. Et vidit iudas ⁊ fratres ei⁹: qa multiplicata sūt mala: ⁊ exercitus applicabat ad fines eoꝝ. ⁊ cognouerūt verba regis que mandauit populo facere in interitū ⁊ ꝓsumationē. Et dixerunt vnusq̄sq; ad ꝓximū suū. Erigam⁹ vectionem ꝓpinostri. ⁊ pugnem⁹ ꝓ populo nostro ⁊ sanctis nostris. ⁊ ꝓgregatus est cōuentus ut essent parati in prelio. ⁊ ut orarēt ⁊ peterent miam ⁊ miserationes. Et irlm nō habitabat: sed erat sicut deserta. Nō erat q̄ ingrederet ⁊ egrederet de natis eius: ⁊ factum cōculcabat. Et filij alienigenarū erāt in arce ibi erat habitatio gentiū. Et ablata ē voluptas a iacob. ⁊ defecit ibi tibia ⁊ cithara. Et ꝓgregati sunt ⁊ venerunt in maspha cōtra irlm: qa locus orationis erat in maspha ante ī isrl Et ieiunauerūt illa die. ⁊ induerūt se cilitijs ⁊ cinerem imposuerunt capiti suo: ⁊ sciderūt vestimenta sua. Et expanderunt libros legis de quib⁹ scrutabant gētes similitudinē simulacroꝝ suoꝝ. ⁊ attulerūt ornamenta sacerdotalia ⁊ primitias ⁊ decimas. ⁊ suscitauerunt naçareos qui impleuerant dies. Et clamauerūt voce magna ī celum dicētes: Quid faciem⁹ istis. ⁊ quo eos ducemus: Et sancta tua conculcata sunt ⁊ contaminata sūt: ⁊ sacerdotes tui facti sunt in luctū ⁊ i humilitatem Et ecce natiōes ꝙuenerūt aduersum nos: ut nos dissipdant. Tu scis q̄ cogitāt i nos. Quō poterimus subsistere ante faciem eoꝝ: nisi tu de⁹ adiuues nos: Et tubis exclamauerūt voce magna. Et p⁹ hec cōstituit iudas duces pplī: tribunos ⁊ centuriones ⁊ pentacontarchos ⁊ decuriones. Et dixit his q̄ edificabāt domos ⁊ spōsabāt vxores ⁊ plantabāt vineas ⁊ formidolosis: ut redirēt vnusq̄sq; in domū suā scām legē. Et mouerūt castra. ⁊ collocauerunt ad austrū ammaū. Et ait iudas Accingimini ⁊ estote filij potentes. ⁊ estote parati i mane ut pugnetis aduersus natiōes has que cōuenerūt dissperdere nos ⁊ sancta nostra: qm̄ melius est nos mori in bello: q̄ videre mala gētis nostre ⁊ sanctoꝝ. Sicut aūt fuerit voluntas in celo: sic fiat. VIIII

Et assūpsit gorgias q̄nq; milia virorū ⁊ mille equites electos. Et mouerūt castra nocte ut applicarēt ad castra iudeoꝝ. ⁊ ꝓcuterēt eos subito. Et filij q̄ erāt ex arce erant illis duces. Et audiuit iudas ⁊ surrexit ipse ⁊ potētes ꝓcuterēt ꝓtutē exercitū regis: q̄ erāt in āmaum. Adhuc enī dissipsus erat exercitus a castris. Et venit gorgias in castra iude noctu. ⁊ neminem iuenit. Et querebat eos i mōtibus. qm̄ dixit: fugiūt hi a nobis. Et cum dies fact⁹ esset. apparuit iudas i campo cū tribus milib⁹ virorꝝ tm̄. qui tegumēta ⁊ gladios nō habebāt. Et viderūt castra gentiū valida: ⁊ loricatos ⁊ eqtatus in circuitu eoꝝ: ⁊ hi docti ad prelium. Et ait iudas viris q̄ secum erāt. Ne timueritis multitudinē eoꝝ: ⁊ impetū eorum ne formidetis. Memētote qualit̄ salui facti sūt patres nostri i mari rubro: cum sequeretur eos pharao cū exercitu multo. Et nūc clamem⁹ in celū ⁊ miserebit̄ nostri dñs. ⁊ memor erit testamēti patrū nostroꝝ: ⁊ conteret exercitū istū ante faciē nostrā hodie. ⁊ sciēt oēs gētes qa ē de⁹ qui redimat ⁊ liberet isrl. Et leuauerunt

alienigene oculos suos. ⁊ viderũt eos ꝛmiẽ-
tes ex adũso. Et exierũt ꝛ castris in pliũ: ⁊
tuba cecinerũt bi q̃ erãt cũ iuda. Et ꝯgressi
sũt. ⁊ ꝓtrite sũt gẽtes ⁊ fugerũt i cãpũ. Mo
ultitudo aũt ceciderũt i gladio. ⁊ pſecuti sunt
cos vſq; geçeron ⁊ vſq; i cãpos idumee ⁊ aço
ti ⁊ iamnie. ⁊ ceciderunt ex illis vſq; ad tria
milia viroꝝ. Et reuersus ẽ iudas. ⁊ exercit⁹
ei⁹ sequẽs eũ. Dixitq; ad ꝙm. Mõ ꝯcupisca
tis spolia. q̃a bellũ ꝫ nos ẽ. ⁊ gorgias ⁊ exer-
cit⁹ ei⁹ ꝓpe nos in mõtib⁹: ſ state nũc ꝫ ini-
micos nros ⁊ expugnate eos. ⁊ sumetis po-
stea spolia securi. Et adhuc loquẽte iuda hꝛc
ecce apparuit ps quedã. pſpiciens ꝛ monte.
Et vidit gorgias q̃ in fugã conuersi sũt sui
⁊ succẽsa sũt castra. Fumus enĩ qui videbat
ꝛclarabat qõ factũ est. Quib⁹ illi cõſpectis
timuerũt valde: aſpicientes simul ⁊ iudã ⁊
exercitũ i cãpo paratũ ad pꝛeliũ. Et fugerũt
ẽs in cãpo alienigenaꝝ. ⁊ iudas reuersus est
ad spolia castroꝝ. Et acceperũt aurũ multũ
⁊ argentũ ⁊ byacintbũ ⁊ purpurã marinam
⁊ opꝛs magnas: ⁊ ꝙersi bymnũ canebãt: ⁊
bñdicebãt ꝛũ in celũ qñ bonus ẽ: qñ in se-
culũ misericordia ei⁹. Et facta ẽ salus magꝝ
in isrl' in die illa. Quicũq; aũt alienigena ꝫ
euaserũt: ꝛenerũt ⁊ nũciauerũt lysie vniuer-
sa que acciderãt. Quib⁹ ille auditis conster-
natus aĩo ꝛficiebat: q̃ nõ q̃lia voluit: talia
cõtigerũt in isrl' ⁊ qualia mandauit rex. Et
sequẽti ãno cõgregauit lysias viroꝝ electoꝝ
sexaginta milia. ⁊ eq̃tũ q̃nq; milia: ut ꝛbel
laret eos. Et ꝛenerunt in iudeã: ⁊ castra po-
suerũt i bethzon. ⁊ occurrit illis iudas cum
ꝛcẽ milib⁹ viris. Et viderũt exercitũ fortẽ
⁊ ozauit ⁊ dixit. Bñdict⁹ es saluator isrl' q̃
contriuisti impetũ potentis i manu serui tui
dauid. ⁊ tradidisti castra alienigenaꝝ i ma-
nu ionathe filij saul ⁊ armigeri ei⁹. Cõclude
exercitũ istũ in manu pꝛi tui isrl': ⁊ ꝓfũdat
in exercitu suo ⁊ eq̃tib⁹. Da illis formidinẽ.
⁊ tabefac audaciam virtutis eoꝝ: ⁊ cõmo-
ueant cõtritione sua. Deijce illos gladio dili
gentiũ te. ⁊ collaudent te oẽs q̃ nouerũt no-
men tuũ in bymnis. Et cõmiserũt pꝛelium:
⁊ ceciderunt ex exercitu lysie q̃nq; milia vi-
roꝝ. Videns aũt lysias suoꝝ fugã. ⁊ iudeoꝝ
audaciã. ⁊ q̃ parati sũt aut viuẽ aut mori fo-
titer: abijt ãtiochiã. ⁊ elegit milites ut mlti-
plicati rursus ꝛenirẽt in iudeã. Dixit aũt liu
das ⁊ fratres ei⁹. Ecce cõriti sũt inimici nri
ascendamus nũc mũdare sancta ⁊ renouare
Et ꝯgregatus ẽ oĩs exercitus. ⁊ ascenderũt
in mõtẽ syon. Et viderũt sanctificationẽ ꝛ-
tã. ⁊ altare ꝓbanatũ. ⁊ portas exustas ⁊
in atrijs virgulta nata sicut i saltu uel i mõ-
tibus. ⁊ pastophoꝛia diruta. Et sciderunt ꝛ-
stimenta sua. ⁊ planxerũt planctu magno: ⁊
imposuerũt cinerem sup caput suũ. ⁊ cecide-
runt in facie sup ẽrã. ⁊ exclamauerunt tubis
signoꝝ. ⁊ clamauerũt in celũ. Tũc ozdinauit
iudas viros ut pugnarent aduersus eos qui
erãt in arce donec emundarẽt sancta. Et ele-
git sacerdotes sine macula volũtatẽ habẽtes
in lege ꝛi. ⁊ mũdauerũt scã. ⁊ tulerũt lapi-
des ꝓtamiatiõis i locũ imũdũ. Et cogitauit
ꝛ altari holocaustoꝝ qõ ꝓphanatũ erat:
quid ꝛ eo faceret. Et incidit illi consiliũ bo-
num ut ꝛstrueret illud: ne forte illis esset in
opꝛobriũ. q̃a cõtaminauerũt illud gẽtes: ⁊
ꝛmoliti sũt illud. Et reposuerũt lapides in
monte domus in loco apto. quoadusq; ꝫ veni
ret ꝓpha ⁊ rñderet ꝛ eis. Et acceperũt lapi
des integros scõm legẽ. ⁊ edificauerũt alta-
re nouũ scõm illud qõ fuit ꝓus. ⁊ edificauer-
unt sancta. ⁊ que intra domũ erãt intrinse-
cus ⁊ edem ⁊ atria scificauerũt. Et fecerũt
vasa sancta noua: ⁊ intulerũt candelabrũ ⁊
altare incensoꝝ ⁊ mensam i tẽplũ. Et incẽsũ
posuerũt sup altare. ⁊ accenderunt lucernas
que sup candelabrũ erãt. ⁊ lucebãt in tẽplo.
Et posuerũt sup mensam panes: ⁊ appende-
runt velamina. ⁊ cõsumauerũt oĩa opa que
fecerãt. Et añ matutinũ surrexerũt quinta
⁊ vicesima die mẽsis noni. hic ẽ mẽsis casleu
centesimi q̃dragesimi octaui anni: ⁊ obtule-
rũt sacrificiũ scõm legẽ sup altare holocau-
stoꝝ nouũ qõ fecerunt. Scõm tempꝰ ⁊ scõm
die in qua cõtaminauerũt illud gẽtes: i ipsa
renouatũ est in canticis ⁊ citharis ⁊ cynaris
⁊ cymbalis. Et cecidit oĩs ꝓps in faciem ⁊
adozauerũt ⁊ bñdixerũt in celũ eũ qui ꝓspa
uit eis. Et fecerũt ꝛdicationẽ altaris diebꝰ
octo. ⁊ obtulerũt holocausta cũ letitia. ⁊ sa-
lutaria laudis. Et ozauerũt faciẽ tẽpli co-
ronis aureis ⁊ scutulis: ⁊ ꝛdicauerũt poꝛ-
tas ⁊ pastophoꝛia: ⁊ imposuerũt eis ianuas.
Et facta est letitia ĩ populo magna valde. ⁊
aũsũ ẽ opꝛobriũ gentiũ. Et statuit iudas ⁊
fratres ei⁹ ⁊ vniuersa ecclia israhel. ut agat

dies dedicatiõis altaris in tẽporibus suis ab anno in annũ p dies octo:a ãnta a vicesima die mẽsis casleu cũ leticia a gaudio. Et edificauerũt in tpe illo mõtẽ syon: a p circuitũ muros altos a turres firmas: neqñ veniret gẽtes a pculcaret eũ sicut antea fecerũt. Et collocauit illic exercitũ ut seruaret eũ. a munuit eũ ad custodiẽdam vtbsuram: ut bñet ppls munitionem contra faciẽ idumee. V

Et factũ ẽ ut audierũt gẽtes i circuitu ãa edificatũ ẽ altare a sãctuariũ sicut pri⁹. irate sunt valde. a cogitabant tollere gen⁹ iacob. q̃ erant inter eos: a ceperũt occidere vt ppo a psequi. Et vbella bat iudas filios esau in idumea: a eos q̃ erãt in arabatbane ãa circũsedebant isra vlitas: a pcussit eos plaga magna. Et recordat⁹ est malitiã filioz bean: q̃ erant ppo in laqueũ a in scandalũ insidiantes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in turribus. a applicuit ad eos. a anathematizauit eos. a incendit turres eorũ igni cũ oĩb⁹ q̃ in eis erant. Et transiuit ad filios ãmon a inuenit manũ fortẽ a ppm copiosum. a timotheum ducẽ ipsoz. Et cõmisit cũ eis prelia multa. a contriti sunt in conspectu eoz a pcussit eos. a cepit iazer ciuitatẽ a filias ei⁹: a reuersus est in iudeã. Et pgregate sunt gentes q̃ sunt in galaad aduersus israelitas qui erãt in finib⁹ eoz ut tollerent eos a fugerũt i datheman munitionẽ. a miserũt litteras ad iudã a fratres eius dicẽtes. Cõgregate sunt aduersũ nos gentes p circuitũ ut nos auferant a parant venire a occupare munitionẽ in quã confugimus: a timotheus est dux exercitus eoz. Hũc ergo veni a eripe nos de manibus eoz: quia cecidit multitudo de nobis. Et oĩs frẽs nostri q̃ erãt i locis tubin interfecti sunt: a captiuas duxerũt vxores eoz a natos a spolia. a pemerunt illic fere mille viros. Et adhuc epistole legebañ: a ecce alĩ nunciĩ venerunt de galilea conscissis tunicis nunciantes scõm vba hec: dicentes conuenisse aduersũ se a ptolemaide a tyro a sidone: a repleta est oĩs galilea alienigenis ut nos cõsumant. Ut audiuit aũt iudas a ppls sermones istos: conuenit ecclesia magna cogitare q̃d facerẽt fratrib⁹ suis qui in tribulatione erant a expugnabañ ab eis. Dixitq; iudas simoni fratri suo. Elige tibi viros a vade a litera fratres tuos in galilea: ego autẽ a frater meus ionathas ibim⁹ in galaaditbim. Et reliqt ioseph filiũ zacharie: a aparia duces ppli cum residuo exercitu in iudea ad custodiam. a precepit illis dicẽs. Preeste populo huic: a nolite bellũ cõmittere aduersũ gẽtes donec reuertamur. Et dati sunt simõi viri tria milia ut iret in galileam: iude autẽ octo milia in galaaditbim. Et abijt simon in galileam. a cõmisit prelia multa cũ gẽtibus Et contrite sunt gentes a facie eius: a psecutus ẽ eos vsq; ad portam ptolemaidis. Et ceciderũt de gẽtibus fere tria milia viroz. a accepit spolia eoz. Et assumpsit eos qui erãt in galilea a in arbatis cũ vroribus a natis. a omnib⁹ que erãt illis. a adduxit in iudeã cũ leticia magna. Et iudas machabe⁹ a iõathas frater eius transierunt iordanem. a abierunt viam triũ dierum in desertũ. Et occurrerũt eis nabuthei a susceperũt eos pacifice a narrauerunt eis oĩa que acciderãt fratrib⁹ eorũ in galaaditbide. a quia multi ex eis compzehensi sunt in barasa a bosor a i alimis a i casphor a mageth a carnaim. Hec oĩa ciuitates munite a magne. Sed a in ceteris ciuitatibus galaaditidis tenentur compzehensi. Et i crastinũ constituerũt admouere exercitũ ciuitatibus his: a pzehendere a tollere eos in vna die. Et conuertit iudas a exercit⁹ eius viam in desertum bosor repente. a occupauit ciuitatẽ a occidit oẽm masculũ in ore gladij: a accepit oĩa spolia eoz a succẽdit eam igni. Et surrexerũt inde nocte. a ibãt vsq; ad munitionẽ. Et factũ est diluculo cũ eleuassent oculos suos: a ecce pplus multus cuius non erat numerus portantes scalas a machinas ut cõprehẽderent munitionẽ: a expugnarent eos. Et vidit iudas q̃a cepit bellũ. a clamor belli ascẽdit ad celũ sicut tuba. a clamor magnus de ciuitate. Et dixit exercitui suo. Pugnate hodie p frib⁹ vestris. Et venit trib⁹ ordinib⁹ p⁹ eos: a exclamauerũt tubis a clamauerunt in oratione. Et cognouerũt castra timothei quia machabeus ẽ: a refugerũt a facie eius. Et pcusserũt eos plaga magna: a ceciderunt ex eis in die illa fere octo milia virorum. Et diuertit iudas in maspha a expugnauit a cepit eam: a occidit oẽm masculum eius. a sumpsit spolia eius: a succendit eam igni. Inde pterit a cepit calbon. a mageth a bosor: a reliqs ciuitates galaaditidis. Post

hec autē verba ꝓgregauit timotheus exercitum aliū :⁊ castra posuit ꝓtra raphon transtorrentē. Et misit iudas speculari exercitū : ⁊ renūciauerūt ei dicētes. ꝗa cōuenerūt ad eū oēs gentes que in circuitu nostro sunt. ⁊ exercit⁹ multus nimis. Et arabas conduxerūt in auxiliū sibi. ⁊ castra posuerūt trās torrentē parati ad te venire in prelium. Et abijt iudas obuiā illis. Et ait timotheꝰ ꝓncipibus exercit⁹ sui. Cū appropinquēcit iudas ⁊ exercitus ei⁹ ad torrentē aque: si trāsierit ad nos prior. nō pterim⁹ sustinē eum: ꝗa potens poterit aduersū nos. Si ꝙo timuerit transire ⁊ posuerit castra extra flumen: transfretem⁹ ad eos. ⁊ pterim⁹ adūsus illū. Ut aūt appropinquit iudas ad torrentē aque statuit scribas ppi sec⁹ torrentē: ⁊ mādauit eis dicēs. Neminē voluz reliquerit; ⁊ veniant oēs in prelīū. Et trāsfretauit ad illos prior: ⁊ oīs pl's post eū. Et ꝓtrite sūt oēs gentes a facie eoꝝ: ⁊ piecerūt arma sua. ⁊ fugerūt ad phanū qō erat in carnaim. Et occupauit ipsā ciuitatē. ⁊ phanū succēdit igni cū oīb⁹ que erant in ipso. Et oppressa est carnaim: ⁊ non potuit sustinere ꝙ faciē iude. Et cōgregauit iudas vniuersos israelitas ꝗ erāt ī galaaditide a minimo vsq ad maximum: ⁊ vxores eorū. ⁊ natos ⁊ exercitū magnū valde: ut venirent in terrā iude. Et venerunt vsq ephron. ⁊ hec ciuitas magna i ingressu posita munita valde. Et nō erat declinare ab ea ꝓtra vel sinistra: ꝙ p mediam iter erat. Et incluserunt se qui erāt in ciuitate: ⁊ obstruxerūt portas lapidibus. Et misit ad eos iudas verbis pacificis dicens. Transeamus p terrā vestrā ut eamus in ērā nostrā. ⁊ nemo vobis nocebit: tm̄ pedib⁹ trāsibim⁹. Et nolebant eis aperire. Et ꝓcepit iudas ꝓdicari in castris: ut applicarēt vnusq̄sq ī quo erat loco. Et applicuerūt se viri virtutis: ⁊ oppugnauit ciuitatē illā tota die ⁊ tota nocte. ⁊ tradita ē ciuitas in manu eius. Et peremerūt oēm masculum in ore gladij: ⁊ eradicauit eam: ⁊ accepit spolia eius: ⁊ trāsiuit p totam ciuitatem super interfectos. Et trāsgressi sūt iordanē in cāpo magno ꝙ faciē bethsan. Et erat iudas ꝓgregans extremos: ⁊ exhortabaꝫ ꝓm p totam viā donec venirēt in ērā iuda. Et ascēderūt in montē syon cum letitia ⁊ gaudio. ⁊ obtulerunt holocausta : ꝙ nemo ex eis cecidisset donec reuerterēt in pace. Et in diebus quib⁹ erat iudas ⁊ ionathas ī ēra galaad. ⁊ simon frater ei⁹ in galilea. ꝙ faciē ptolemaidis: audiuit ioseph⁹ zacharie filī⁹. ⁊ azarias prīceps ꝑtutis res bene gestas. ⁊ prelia que facta sūt ⁊ dixit: Faciam⁹ ⁊ ipsi nobis nomē ⁊ eamus pugnare aduersus gentes q̄ in circuitu nostro sūt. Et ꝓcepit his q̄ erant in exercitu suo ⁊ abierūt iamniā ⁊ exiuit gorgias ⁊ ciuitate: ⁊ viri eius obuiā illis in pugnā. Et fugati sūt ioseph⁹ ⁊ azarias vsq ī fines iudee: ⁊ ceciderunt illa die ex populo israel ad duo milia viri. Et facta est plaga magna in populo: quia nō audierunt iudā ⁊ fratres eius: existimātes fortiē facturos. Ipsi aūt nō erāt ex semine virox illox : p quos salus facta ē in isrl. Et viri iuda magnificati sunt valde in ꝓspectu oīs isrl ⁊ gētiū oīuz: vbi audiebaꝫ nomē eox. Et cōuenerūt ad eos fausta acclamātes. Et exiuit iudas ⁊ frēs eius ⁊ expugnabāt filios esau in terra q̄ ad austx est. ⁊ ꝓcussit ebzron ⁊ filias eius. ⁊ muros eius. ⁊ turres eius succēdit igne in circuitu. Et mouit castra ut iret ī trā alienigenax: ⁊ pambulabat samariā. In illa die ceciderūt sacerdotes in bello dū volūt fortiē facē: dū sine cōsilio exeūt in prelīū. Et declinauit iudas ī açotū ī ērā alienigenax: ⁊ diruit aras eox. ⁊ spolia deoꝝ suoꝝ succēdit igni. ⁊ cepit spolia ciuitatū ⁊ reuersus ē in ērā iuda.

VI

Et rex antiochus pābalauit superiores regiōes. Et audiuit ec ciuitatem elimaidem in pside nobilissimā ⁊ copiosam in argento ⁊ auro: tēplūq̄ in ea locuplex valde. Et illic velamina aurea ⁊ lorice ⁊ scuta: que reliquit alexander philippi rex macedo qui regnauit primus in grecia. Et venit ⁊ querebat capere ciuitatē ⁊ vexpedari eam ⁊ nō potuit qm̄ innotuit sermo his qui erāt in ciuitate. Et insurrexerūt in prelīū ⁊ fugit inde. ⁊ abijt cū tristicia magna. ⁊ reuersus ē babyloniā. Et venit qui nunciaret ei in pside: ꝗa fugata sūt castra que erant in ēra iuda. ⁊ ꝗa abijt lysias cū virtute forti in primis ⁊ fugatus ē a facie iudeox: ⁊ inualuerūt armis ⁊ virib⁹ ⁊ spoliꝭ multis q̄ ceperūt de castris q̄ exciderūt. ⁊ ꝗa diruerūt abomīationē quā edificauerāt sup altare qō erat iūxlm. ⁊ scificationē sicut prius circūdederunt muris excelsis: ⁊ bethsurā ciuitatē

suã. Et factũ est ut audiuit rex ꝓmões istos expauit ⁊ cõmotus ẽ valde: ⁊ cecidit i lectũ ⁊ incidit in languorẽ ꝓe tristicia: ꝙa non est factum sicut cogitabat. Et erat illic ꝑ dies multos: ꝙa renouata ẽ i eo tristicia magna ⁊ arbitrat⁹ ẽ se mori. Et vocauit oẽs amicos suos: ⁊ dixit illis. Recessit somn⁹ ab oculis meis: ⁊ concidi ⁊ corrui corde ꝓe sollicitudine. Et dixi in corde meo. In quantam tribulationem veni. ⁊ in quos fluct⁹ tristicie in qua nũc sũ: ꝙ iocundus eram ⁊ dilect⁹ in potestate mea. Nũc ꝛo reminiscor malor q̃ feci in irlm: vnde ⁊ abstuli oĩa spolia aurea ⁊ argẽtea q̃ erãt i ea. ⁊ misi auferre habitãtes iudeam sine causa. Cognoui g̃ ꝙa ꝓpẽ ea inuenerunt me mala ista: ⁊ ecce ꝑreo tristicia magna in ẽra aliena. Et vocauit philippum vnũ de amicis suis. ⁊ ꝑposuit eũ sup vniuersũ regnũ suũ. Et dedit ei diadema. ⁊ stolam suã ⁊ annulũ: ut adduceret antiochũ filiũ suũ ⁊ nutriret eũ ⁊ regnaret. Et mortuus ẽ illic antioch⁹ rex ãno centesimo ꝙdragesimonono. Et cognouit lysias qñ mortu⁹ est rex: ⁊ cõstituit regnare antiochũ filiũ eius quem nutriuit adolescentẽ. ⁊ vocauit nomẽ ei⁹ eupatorẽ. Et hi qui erãt in arce cõclusерãt islr̃ in circuitu scõr: ⁊ querebant eis mala semp ad firmamẽtũ gẽtiũ. Et cogitauit iudas di sperdere eos. ⁊ cõuocauit vniuersũ ꝑplm ut obsiderent eos. Et cõuenerũt simul: ⁊ obsederũt eos ãno centesimo ꝙnꝙgesimo. ⁊ fecerũt balistas ⁊ machinas. Et exierũt quidã ex eis ꝙ obsidebãt. ⁊ adiũxerũt se illis aliqui impij ex islr̃. ⁊ abierũt ad regem ⁊ dixerunt Quo vsq̃ nõ facis iudiciũ: ⁊ vindicas frẽs nostros? Nos elegimus seruire patri tuo ⁊ ambulare in ꝓceptis eius: ⁊ obsequi edictis ei⁹: ⁊ filij ꝑplꝰ nr̃i, ꝓpẽ hæc alienabãt se a nob. Et q̃cũq̃ inueniebant ex nob interficiebãt: ⁊ hereditates nr̃e diripiebant. Et nõ ad nos tm̃ extenderũt manũ: sꝫ i oẽs fines nr̃os. Et ecce applicuerũt hodie ad arcẽ in irlm occupare ea. ⁊ munitionẽ i bethsura munierũt. Et nisi ꝓueneris eos velocius maiora q̃ hæc facient. ⁊ nõ poteris obtinẽ eos. Et irat⁹ ẽ rex ut hæc audiuit. ⁊ ꝙocauit oẽs amicos suos ⁊ ꝓncipes exercit⁹ sui ⁊ eos q̃ sup eq̃tes erãt Sꝫ ⁊ de regnis alijs ⁊ de insulis maritimis venerũt ad eũ exercit⁹ cõducticius. Et erat numerus exercit⁹ eius centũ mllia ꝑditũ. ⁊ viginti mllia equitum. ⁊ elephanti triginta duo docti ad plũ. Et venerũt ꝑ idumeam ⁊ applicuerũt ad bethsurã: ⁊ pugnauerunt dies mltos. ⁊ fecerũt machinas. Et exierũt ⁊ succenderũt eas igni: ⁊ pugnauerũt viriliter. Et recessit iudas ab arce. ⁊ mouit castra ad bethꝙcharan ꝯ castra regis. Et surrexit rexante lucem: ⁊ concitauit exercit⁹ in ipetũ ꝯ viã bethꝙcharan. Et ꝙparauerũt se exercitus in ꝓeliũ: ⁊ tubis cecinerunt. Et elephantis ostenderũt sanguinẽ vue ⁊ mori: ad acuendos eos in ꝓeliũ. Et diuiserũt bestias ꝑ legiões. ⁊ astiterũt singulis elephãtꝫ mille viri i loricis cõcatenatis ⁊ galee ere in capitib⁹ eor. ⁊ ꝙngenti equites ordinati vnicuiq̃ bestie electi erant. Hi ante tempus vbicũq̃ erat bestia ibi erant: ⁊ quocũq̃ ibat ibant. ⁊ nõ discedebãt ab ea. Sꝫ ⁊ turres lignee sup eos firme. ꝓtegentes sup singulas bestias. ⁊ sup eas machine. Et sup singulas viri virtutis trigintaduo qui pugnabãt de sup. ⁊ intus magister bestie. Et residuũ equitatũ hinc ⁊ inde statuit in duas ptes: tubis exercitũ cõmouere: ⁊ ꝓrurgere ꝓstipatos in legionib⁹ ei⁹. Et ut refulsit sol in clypeos aureos ⁊ ereos resplenduerũt mõtes ab eis: ⁊ resplenduerũt sicut lãpades ignis. Et distincta est pars exercit⁹ regis ꝑ montes excelsos ⁊ alij ꝑ loca bũilia: ⁊ ibant caute ⁊ ordinate Et cõmouebant oẽs inhabitãtes ẽrã a voce multitudinis eor. ⁊ incessu turbe ⁊ collisiõe armorũ. Erat.n. exercitus magnus valde ⁊ fortis. Et appropiauit iudas ⁊ exercitus ei⁹ in ꝓeliũ: ⁊ ceciderũt de exercitu regis sexcẽti viri. Et vidit eleazar fili⁹ saura vnã de bestijs loricatã loricis regis ⁊ erat eminẽs sup ceteras bestias. Et visũ est ei ꝙ in ea cẽt rex ⁊ dedit se ut liberaret populũ suũ: ⁊ acqrẽret sibi nomẽ eternũ. Et cucurrit ad eã audacẽ in medio legionis interficiẽs a dextrj ⁊ a sinistris. ⁊ cadebãt ab eo huc atq̃ illuc. Et iniit sub pedes elephantis ⁊ suppossuit se ei. ⁊ occidit eũ ⁊ cecidit i terrã sup ipsũ. ⁊ mortu⁹ ẽ illic. Et videntes virtutẽ regis ⁊ impetũ exercitus ei⁹: diuerterũt se ab eis. Castra aũt regis ascenderũt ꝯ eos. i irlm: ⁊ applicuerũt castra regis ad iudeam ⁊ montem syon. Et fecit pacẽ cũ his ꝙ erãt i bethsua. ⁊ exierũt de ciuitate ꝙa nõ erãt eis ibi alimẽta ꝯclusis ꝙa sabbata erãt ꝛre. Et cõꝓrehendit rex

lerosurā: ⁊ cōstituit ibi custodiā seruare eā. Et quertit castra ad locū scificationis dies multos. Et statuit illic balistas ⁊ machinas ⁊ ignis iacula ⁊ tormēta ad lapides iactandos: ⁊ spicula ⁊ scorpios ad mittendas sagittas ⁊ fūdibula. Fecerūt aūt ⁊ ipsi machinas aduersus machinas eor. ⁊ pugnauerūt dies multos. Esce aūt nō erāt in ciuitate eo q̄ septimus ānus esset: ⁊ q̄ remanserant in iudea de gentib⁹ cōsumpserāt reliq̄as eor q̄ reposite fuerāt. Et remānserūt i sanctis viri pauci quīb⁹ obtinuerat eos fames. ⁊ dispsi sūt vnusquisq⁹ in locū suū. Et audiuit lysias q̄ philippus quem constituerat rex antiochus cū adhuc viueret ut nutriret antiochū filiū suū ⁊ regnaret: reuersus est a pside ⁊ media. ⁊ exercitus q̄ abierat cum ipso. ⁊ quia querit suscipe regni negocia. Et festinauit ire: ⁊ dicē ad regē ⁊ duces exercit⁹. Deficim⁹ quotidie ⁊ esca nobis modica est: ⁊ loc⁹ quē obsidem⁹ est munit⁹: ⁊ incūbit nobis ordiare de regno. Nunc itaq; demus dextras hominibus istis ⁊ faciam⁹ cū illis pacem ⁊ cū oi gente eor: ⁊ p̄stituam⁹ illis ut ambulent in legitimis suis sicut p̄i⁹. Propē legitima enim ipsor que destruxim⁹ irati sūt: ⁊ fecerūt oia hec. Et placuit sermo i conspectu regis ⁊ principum. ⁊ misit ad eos pacem facē. ⁊ ceperūt illam: ⁊ iurauit illis rex ⁊ principes. ⁊ exierunt de munitione. Et intrauit rex montē syon ⁊ vidit mūitionē loci. ⁊ rupit citius iuramentū q̄ iurauit: ⁊ mandauit destruere murū in gyro. Et discessit festināter. ⁊ reuersus ē antiochiam: ⁊ inuenit philippū dñantē ciuitati. ⁊ pugnauit aduersus eum ⁊ occupauit ciuitatem.

VII

Anno centesimo q̄nquagesimo ⁊ primo: exijt demetrius selencī filī⁹ ab vrbe roma. ⁊ ascēdit cum paucis viris in ciuitatem maritimā. ⁊ regnāt illic. Et factum est ut ingressus est domū regni patr suorum: comprehendit exercitus antiochū ⁊ lysiam ut adducerēt eos ad eū. ⁊ res ei inotuit ⁊ ait. Nolite mihi ostendē faciē eor. Et occidit eos exercitus. Et sedit demetri⁹ super sedem regni sui. ⁊ venerūt ad eum viri iniqui ⁊ impij ex israhel. ⁊ alchimus dux eor: qui volebat fieri sacerdos. Et accusauerunt populū apud regem dicētes. Perdidit iudas ⁊ frēs ei⁹ amicos tuos. ⁊ nos dispdidit de tra nra. Nūc q̄ mitte virū cui credis ut eat ⁊ videat exterminiū omne q̄ fecit nobis in regionib⁹ regis. ⁊ puniat oēs amicos eius: ⁊ adiutores eorū. Et elegit rex ex amicis suis bacbidē qui dñabatur trāsflumen magnū in regno ⁊ fidelem regi. ⁊ misit eum ut videret exterminium quod fecit iudas. Sed ⁊ alchimū ipiū cōstituit in sacerdotiū. ⁊ mādauit ei facē vltionem in filios isrl. Et surrexerūt ⁊ venerūt cū exercitu magno in terrā iuda: ⁊ miserūt nūcios ⁊ locuti sunt ad iudam ⁊ ad fratres ei⁹ verbis pacificis in dolo. ⁊ nō intenderunt sermonib⁹ eorū. Viderūt.n. q̄a venerūt cū exercitu magno: ⁊ conuenerūt ad alchimū ⁊ bachidem congregatio scribar requrere q̄ iusta sunt. Et primi assidei q̄ erant i filijs israhel ⁊ exq̄rebant ab eis pacē. Dixerūt.n. homo sacerdos de semie aaron venit: nō decipiet nos Et locutus est cum eis verba pacifica: ⁊ iurauit illis dicēs: Nō inferemus vobis malum: neq; amicis vestris. Et crediderūt ei: ⁊ comprehendit ex eis sexaginta viros: ⁊ occidit eos in vna die scōm verbum quod scriptum est. Carnes scōr tuor̄ ⁊ sanguinē ipsor effuderūt in circuitu irlm: ⁊ non erat qui sepliret. Et icubuit timor ⁊ tremor i oēm pplm: quia dixerūt. Nō est vitas ⁊ iudiciū i eis. Trāsgressi sūt.n. cōstitutū. ⁊ iusiurandū q̄ iuraverunt. Et mouit bacbides castra ab irlm ⁊ applicuit in bethzecha. ⁊ misit ⁊ comprehendit multos ex eis q̄ a se refugerāt. ⁊ quosdā de pplo mactauit: ⁊ in puteū magnū proiecit Et cōmisit regionem alchimo: ⁊ reliqt cū eo auxiliū in adiutorium ipsi. Et abijt bacbides ad regē. Et satis agebat alchim⁹ p principatu sacerdotij sui. ⁊ cōuenerūt ad eū omnes qui perturbabāt populū suū: ⁊ obtinuerūt trā iuda: ⁊ fecerūt plagā magnam in isrl. Et vidit iudas oia mala q̄ fecit alchim⁹ ⁊ q̄ cū eo erāt filijs isrl multo plus q̄ gentes. Et exijt i oēs fines iudee in circuitu. ⁊ fecit vindictā in viros desertores: ⁊ cessauerunt vltra exire i regionē. Vidit aūt alchim⁹ q̄ prevaluit iudas ⁊ q̄ cū eo erāt. ⁊ cognouit quia nō potest sustinere eos: ⁊ regressus ē ad regē: ⁊ accusauit eos multis criminibus. Et misit rex nicanorē vnū ex principibus suis nobilioribus q̄ erat inimicitias exercēs ꝓ isrl. ⁊ mandauit ei euertere populum Et venit nicanor in irlm cum exercitu magno: ⁊ misit ad iudam ⁊ ad fratres eius verbis pacificis cum dolo.

dicēs. Nō sit pugna inter me ⁊ vos. Veniā cum viris paucis·ut videā facies vestras cū pace. Et venit ad iudā ⁊ salutauerūt se inuicem pacifice: ⁊ hostes pati erant rapere iudā. Et innotuit sermo iude·qm cū dolo venerat ad eū. ⁊ cōterrit⁹ est ab eo: ⁊ amplius noluit videre faciē eius. Et cognouit nicanor qm reuelatū ē cōsiliū ei⁹: ⁊ exiuit obuiam iude in pugnā iuxta capharsalama. Et ceciderūt de nicanoris exercitu fere q̄nq; milia virī: ⁊ fugerūt in ciuitatē dauid. Et p⁹ h̄ ꝓba ascēdit nicanor i mōtē syon: ⁊ exierūt de sacerdotibus ꝓpli salutare eū i pace: ⁊ demonstrare ei holocaustomata que offerebāt ꝓ rege. Et irridēs spreuit eos ⁊ polluit. ⁊ locut⁹ ē supbe ⁊ iurauit cū ira dicēs. Nisi traditus fuerit iudas ⁊ exercit⁹ eius i man⁹ meas: ꝓtinuo cū regressus fuero in pace succendā domū istā. Et exijt cū ira magna. Et intrauerunt sacerdotes ⁊ steterūt ante faciē altaris templi: ⁊ flentes dixerūt. Tu dñe elegisti domū istam ad inuocandū nomē tuū in ea·ut esset dom⁹ orationis ⁊ obsecratiōis ꝓpło tuo. Fac vindictā in hoie isto: ⁊ exercitu eius: ⁊ cadant in gladio. Memento blasphemias eox: ne vederis eis ut ꝓmaneāt. Et exijt nicanor ab hierusalem ⁊ castra applicuit ad bethoron: ⁊ occurrit illi exercitus syrie. Et iudas applicuit in adarsa cū trib⁹ milib⁹ viris. Et orauit iudas ⁊ dixit. Qui missi erant a rege sennacherib dñe: quia blasphemauerūt te·exijt angelus ⁊ percussit ex eis cētū octogintaq̄nq; milia· sic contere exercitum istū in cōspectu nostro hodie. ⁊ sciāt ceteri qa male locutus est sup sancta tua: ⁊ iudica illū ꝑm malitiā illius. Et cōmiserūt exercitus preliū tertiadecima die mēsis adar. ⁊ cōtrita sūt castra nicanoris. ⁊ cecidit ipse ꝓmus in prelio. Vt autē vidit exercit⁹ eius quia cecidisset nicanor: iecerūt arma sua ⁊ fugerūt: ⁊ persecuti sūt eos viā ynius dei ab adaçar vsq; q̄ veniatur in gazara: ⁊ tubis cecinerūt p⁹ eos cū significationib⁹. Et exierūt de oib⁹ castellis iudee in circuitu. ⁊ ventilabant eos cornib⁹: ⁊ conuertebant iterū ad eos. Et ceciderunt omnes gladio: ⁊ nō ē relict⁹ ex eis nec ynus Et acceperunt spolia eox in predam. ⁊ caput nicanoris amputauerūt. ⁊ dexterā eius quā extenderat supbe: ⁊ attulerūt ⁊ suspenderūt ꝑ ierl̄m. Et letat⁹ ē ꝑpls valde. ⁊ egerūt die illā i leticia magna. Et cōstituit agi oib⁹ annis die istā tertiadecima die mensis adar: ⁊ siluit terra iuda dies paucos.

VIII

Et audiuit iudas nomē romanorū qa sūt potētes virib⁹: ⁊ acq̄escūt ad oīa q̄ postulant ab eis: ⁊ q̄cūq; acceserūt ad eos statuerūt cū eis amicitias: ⁊ qa sūt potētes virib⁹. Et audierūt plia eox ⁊ ꝓutes bonas q̄s fecerūt i gallatia·qa obtinuerūt eos ⁊ duxerūt sub tributū. Et q̄ta fecerūt i regiōe hispanie. ⁊ q̄ i ptātē redegerūt metalla argēti ⁊ auri q̄ illic sunt. ⁊ possederūt eū locū ꝓsilio suo ⁊ patiētia: locaq; q̄ lōge erāt valde ab eis. ⁊ reges q̄ supuenerant eis ab extremis terre ꝓtriuerūt. ⁊ pcussērūt eos plaga magna. Ceteri aūt dant eis tributū oib⁹ ānis. Et philippū plen cetheorū regē ⁊ ceteos q̄ adūsus eos arma tulerant ꝓtriuerūt in bello: ⁊ obtinuerūt eos. Et antiochū magnū regē asie q̄ eis puguā intulerat babēs cētū viginti elephantes: ⁊ eqtatū ⁊ curr⁹ ⁊ exercitū magnū valde·contritū ab eis. ⁊ quia ceperūt eū viuū ⁊ statuerūt ei ut daret ipse ⁊ qui regnarent post ipsū tributū magnū. ⁊ daret obsides. ⁊ constitutū. Et regionē indoxū: ⁊ medos ⁊ lydos de optimis regiōib⁹ eox: ⁊ acceptas eas ab eis dederūt eumeni regi. Et qa q̄ erāt apud belladā voluerūt ire ⁊ tollē eos: ⁊ innotuit sermo bis ⁊ miserūt ad eos ducē vnū. ⁊ pugnauerūt ꝑ illos. ⁊ ceciderūt ex eis m̄lti. ⁊ captiuas duxerūt vxores eox ⁊ filios: ⁊ diripuerūt eos ⁊ trā eox possederūt. ⁊ destruxerunt muros eox: ⁊ in seruitutē illos redegerūt vsq; i hūc diē. Et residua regna ⁊ insulas q̄ aliqñ resti terāt illis: exterminauerūt ⁊ i ptātē redegerunt. Cū amicis aūt suis ⁊ q̄ in ipsis requiē habebāt ꝓseruauerūt amicitiā. ⁊ obtinuerūt regna que erant ꝓxima ⁊ que erāt longe: qa quicūq; audiebāt nomē eorū timebant eos Quib⁹ ꝓo vellēt auxilio esse ut regnarēt regnabāt. Quos aūt vellēt regno deturbabāt ⁊ exaltati sūt valde. Et i oib⁹ istis nemo portabat diadema: nec inducebatur purpura: ut magnificaret i ea. Et qa curiam fecerūt sibi ⁊ quotidie cōsulebāt trecētos viginti ꝓsiliū agentes semp de multitudine: ut que digna sūt gerant. Et cōmittūt vni boi magistratū suū ꝑ singulos annos dñari vniuerse tre sue ⁊ cēs obediūt vni. ⁊ nō est inuidia neq; çelus

inter eos. Et elegit iudas cupolemiū filium
iohānis filij iacob. ⁊ iasonem filiū eleaçari: ⁊
misit eos romā cōstituere cū illis amicitiā ⁊
societatē. ⁊ ut auferrēt ab eis iugū grecozū:
qa viderūt q̄ in seruitutē p̄merēt regnū isrl'
Et abierūt romā viā multā valde: ⁊ introie-
runt curiā ⁊ dixerūt. Judas machabe⁹ ⁊ fra
tres ei⁹ ⁊ ꝑplus iudeoꝝ miserunt nos ad vos
statuere vobiscū societatē ⁊ pacē: ⁊ ꝓscribere
nos socios ⁊ amicos vr̄os. Et placuit sermo
in conspectu coꝝ. Et ꝟ rescriptū qō rescripse-
rūt in tabulis ereis. ⁊ miserūt in irlm ut esset
apud eos ibi memoriale pacis: ⁊ societatis.
Bene sit romanis ⁊ gēti iudeoꝝ in mari ⁊ i
ēra i ēnū: gladiusq; ⁊ hostis ꝓcul sit ab eis.
Qz si insteterit bellū romanis ꝓi⁹ aut oibus
socijs coꝝ in oi dnatione cozū: auxiliū feret
gēs iudeoꝝ put tps victauerit cozde pleno.
Et p̄liantib⁹ nō dabūt neq; subministrabunt
triticū arma pecuniā naues sicut placuit ro-
manis. ⁊ custodiūt mandata coꝝ nihil ab eis
accipiētes. Sikē aūt ⁊ si gēti iudeoꝝ ꝓi⁹ ac-
ciderit bellū: adiuuabūt romani ex aio ꝓout
eis tps p̄miserit: ⁊ adiuuantib⁹ nō dabit tri
ticū arma pecunia naues sicut placuit roma
nis: ⁊ custodient mandata cozum absq; dolo
Scōm hec ꝟba ꝓstituerūt romani ꝑplo iude-
ozū. Qz si post hec verba bi aut illi addere aut
mē ad ꝟ aliq̄d voluerint facient ex ꝓposito
suo: ⁊ quecūq; addiderint uel mutauerint rata
erūt. Gz ⁊ de malis q̄ demetrius rex fecit in
eos scripsimus ei dicentes. Quare gnauasti iu
gum tuū sup amicos nr̄os ⁊ socios iudeos?
Si g̃ iterū adierint nos aduersū te faciemus
illis iudiciū. ⁊ pugnabim⁹ tecū mari ⁊ traq;. IX

In terea ut audiuit demetri⁹ qa cecidit
nicanoꝝ ⁊ exercit⁹ ei⁹ in prelio. apposuit
bachidē ⁊ alcimū rursū mittere in iu-
dēā: ⁊ dextrū cornu cū illis. Et abierunt viā
que ducit ī galgala: ⁊ castra posuerūt in ma-
salotb q̄ est in arbellis ⁊ occupauerunt eā. ⁊
pemerūt alias hoium multas. In mense ꝑmo
āni centesimi ⁊ qnq̄gesimi ⁊ secūdi applicue-
rūt exercitū ad irlm. ⁊ surrexerūt ⁊ abierunt
in berea vigintimilia viroꝝ ⁊ duomilia equi-
tum. Et iudas posuerat castra in laisa: ⁊ tria
milia viri electi cū eo. Et viderunt multitu-
dinē exercit⁹ qa multi sūt ⁊ timuerūt valde:
⁊ multi subtraxerunt se de castris: ⁊ nō remā-
serunt ex eis nisi octingenti viri. Et vidit iu-
das q̄ defluxit exercitus suus ⁊ bellū pur ge-
bat eū. ⁊ cōfract⁹ est corde quia nō habebat
tempus congregandi eos. ⁊ dissolut⁹ est. Et
dixit bis q̄ residui erāt. Surgamus ⁊ eam⁹
ad aduersarios nostros: si poterim⁹ pugnare
aduersus eos. Et auertebāt eū dicētes. Nō
poterim⁹: ꝟ literem⁹ alias nostras modo ⁊ re
uertamur ad frēs nostros: ⁊ tūc pugnabim⁹
aduersus eos. Nos aūt pauci sum⁹. Et ait iu
das. Absit istā rē facē: ut fugiam⁹ ab eis. Et
si appropiauit tps nr̄m: moriam⁹ ī ꝟtute ꝓpt̄
frēs nr̄os: ⁊ nō inferam⁹ crimen gl'ie nr̄e. Et
mouit exercit⁹ de castris. ⁊ steterunt illis ob-
uiā. Et diuisi sunt eqtes ī duas ptes. ⁊ fūdi-
bularij ⁊ sagittarij p̄ibāt exercitū. ⁊ p̄mi cer-
taminis oēs potentes. Bachides aūt erat in
dextro cornu ⁊ primauit legio ex duab⁹ par-
tibus. ⁊ clamabāt tubis. Exclamauerūt aūt
⁊ hi q̄ erant ex parte iude etiā ipsi. ⁊ cōmota
ē ēra a voce exercitū. ⁊ cōmissū ē ꝑlū a ma-
ne vsq; ad vesperā. Et vidit iudas qa firmio
ē ps exercit⁹ bachidis in dextris. ⁊ ꝓcucurrit
cū ipso oēs cōstātes corde: ⁊ cōtrita ē dextra
ps ab eis: ⁊ ꝑsecutus ē eos vsq; ad mōtē açoti.
Et q̄ in sinistro cornu erāt viderūt q̄ ꝑtri
tū ē dextrū cornu. ⁊ secuti sūt p⁹ iudā ⁊ eos
q̄ cū ipso erāt a tergo. Et ī grauatū est ꝑlū
⁊ ceciderūt vulnerati multi ex bis ⁊ ex illis.
Et iudas cecidit. ⁊ ceteri fugerūt. Et iona-
thas ⁊ simon tulerunt iudā frēm suū. ⁊ sepe-
lierūt eū in sepulchro patrū suoꝝ in ciuitate
modin. Et fleuerunt eū oīs ꝑl's isrl' planctu
magno. ⁊ lugebāt dies multos. ⁊ dixerunt.
Quō cecidit potens q̄ saluū faciebat populū
isrl'? Et cetera verba bellorū iude ⁊ virtutū
quas fecit ⁊ magnitudinis ei⁹ nō sunt scripta. Multa. n. erāt valde. Et factū ē p⁹ obi-
tum iude emerserūt iniq̄ in oib⁹ finibus isrl':
⁊ exorti sūt oēs q̄ operabant iniq̄tatē. In dieb⁹
illis facta est fames magna valde. ⁊ tradidit
se bachidi oīs regio coꝝ cum ipsis. Et elegit
bachides viros ipios: ⁊ constituit eos dnos
regionis. ⁊ exq̄rebant ⁊ ꝑscrutabant amicos
iude. ⁊ adducebant eos ad bachidē. ⁊ vindi-
cabat in illos ⁊ illudebat. Et facta ē tribula-
tio magna ī isrl': qualis nō fuit ex die q̄ nō est
visus ꝓpha in isrl'. Et congregati sunt oēs ami
ci iude. ⁊ dixerūt ionathe. Ex quo frater tu⁹
iudas defunct⁹ est: vir similis ei nō ē q̄ exeat
ꝺ inimicos nr̄os bachidē ⁊ eos q̄ inimici sūt

gentis nostre. Nūc itaq; te hodie eligim⁹ cē p eo nobis in principē ⁊ ducē ad bellandum bellum nostrum. ⁊ suscepit ionathas tpe illo principatum ⁊ surrexit loco iude frīs sui. Et cognouit bachides. ⁊ querebat eū occidere. Et cognouit ionathas ⁊ simō frat⁹ ei⁹. ⁊ oēs q̄ cū eo erāt. ⁊ fugerūt in deserti tūcue: ⁊ cōsederūt ad aquā lacus asphar. Et cogn̄ouit bachides. ⁊ die sabbatorum venit ipse ⁊ oīs exercit⁹ ei⁹ trans iordanē. Et ionathas misit fratrē suū ducem ppli. ⁊ rogauit nabutheos amicos suos ut cōmodarēt illis apparatum suū q̄ erat copiosus. Et exierunt filij iambri ex madaba ⁊ cōp̄henderūt iohannē ⁊ oīa q̄ habebat. ⁊ abierūt hītes ea. Post h̄ ꝓba renūciatū ē ionathe ⁊ simoni fratri ei⁹: q̄a filij iambri faciunt nuptias magnas: ⁊ ducunt sponsam ex madaba filiā vni⁹ de magnis p̄n cipibus chanaan cū ambitiē magna. Et recordati sūt sanguis iobānis frīs sui. ⁊ ascenderūt ⁊ abscōderūt se sub tegumēto montis. Et eleuauerūt oculos suos ⁊ viderūt. ⁊ ecce tumult⁹: ⁊ apparat⁹ mult⁹. ⁊ sp̄sus p̄cessit ⁊ amici ei⁹ ⁊ frēs ei⁹ obuiā illis cū tympanis ⁊ musicis ⁊ armis multis. Et surrexerūt ad eos ex insidijs ⁊ occiderūt eos. ⁊ ceciderunt vulnerati multi. ⁊ residui fugerūt i mōtes. Et acceperūt oīa spolia eor: ⁊ conuersē sunt nuptie i luctū: ⁊ vox musicor ipsor in lamentū. Et vindicauerūt vindictā sanguinis fratris sui: ⁊ reuersi sunt ad ripam iordanis. Et audiuit bachides: ⁊ venit die sabbator vsq; ad oram iordanis in ꝓtute magna. Et dixit ad suos ionathas. Surgam⁹ ⁊ pugnemus ꝑ inimicos nr̄os. Nō ē. n. hodie sicut heri ⁊ nudiusterti⁹. Ecce. n. bellū ex aduerso: aq̄ ꝓ iordanis hinc ⁊ inde. ⁊ ripe ⁊ paludes ⁊ saltꝰ nō ē locus diuertēdi. Nūc g̃ clamate i celum: ut liberemini de manu inimicor vr̄or. Et cōmissum est bellū. Et extendit ionathas manū suā percutē bachidē: ⁊ diuertit ab eo retro. Et dissilijt ionathas. ⁊ q̄ cū eo erant i iordanē. ⁊ trānatauerūt ad eos iordanē. Et ceciderūt de pte bachidis die illa mille virī: ⁊ reuersi sūt in irl̄m. Et edificauerūt ciuitates munitas i iudea: munitionē q̄ erat i biericho. ⁊ in āmaū. ⁊ i bethoron. ⁊ bethel ⁊ thānatha ⁊ phara ⁊ thopo muris excelsis ⁊ portis ⁊ seris: ⁊ posuit custodiā i eis: ut inimicitias exercerent in isrl̄. Et muniuit ciuitatē bethsarā. ⁊ gazarā ⁊ arcē. ⁊ posuit i eis auxilia ⁊ appatū escar. ⁊ accepit filios p̄ncipū regionis obsides: ⁊ posuit eos in arce in hierusalē in custodiam. Et āno centesimo q̄nq̄gesimo tertio mense secūdo p̄cepit alchimus destrui muros domus scē interioris. ⁊ destrui' opera ꝓphar. Et cepit destruē. In tpe illo pcussus est alchim⁹. ⁊ impedita sūt opa illi⁹. ⁊ obclusū ē os ei⁹. ⁊ dissolut⁹ ē paralysi: nec vltra potuit loqui ꝓbū ⁊ mandare de domo sua. Et mortu⁹ ē alchim⁹ in tēpore illo cū tormento magno. Et vidit bachides q̄m mortuus est alchim⁹. ⁊ reuersus est ad regē. ⁊ siluit terra annis duob⁹. Et cogitauerūt oēs iniq̄ dicētes. Ecce ionathas ⁊ qui cū eo sūt in silentio habitāt confidēter. Nūc ergo adducam⁹ bachidem. ⁊ comprehendet eos oēs vna nocte. Et abierūt: ⁊ consiliū ei dederūt. Et surrexit ut veniret cū exercitu multo. Et misit occulte epistolas socijs suis q̄ erāt in iudea ut comprehenderēt ionathan. ⁊ eos q̄ cū eo erāt: ſ non potuerūt: q̄a innotuit eis p̄silium eor. Et apprehendit de viris regionis q̄ principes erant militie q̄nq̄ginta viros. ⁊ occidit eos. Et secessit ionathas. ⁊ simō ⁊ q̄ cū eo erant i bethbesse q̄ est in deserto. ⁊ extruxit diruta ei⁹ ⁊ firmauerūt eā. Et cogn̄ouit bachides. ⁊ congregauit vniuersā multitudinē suā: ⁊ bis q̄ de iudea erāt renūciauit. Et venit ⁊ castra posuit desup bethbesse. ⁊ oppugnauit eā dies multos. ⁊ fecit machinas. Et reliquit ionathas simonē fratrē suū in ciuitate. ⁊ exiuit i regionē. ⁊ venit cū numero ⁊ pcussit odaren ⁊ frēs eius ⁊ filios phaseron in tabernaculis ipsor. ⁊ cepit cedere ⁊ crescē in ꝓtib⁹. Simō ꝓo ⁊ q̄ cū ipso erāt exierūt de ciuitate ⁊ succenderūt machinas. ⁊ pugnauerūt ꝑ bachidē. ⁊ cōtrit⁹ ē ab eis. Et afflixerūt eū valde: q̄m p̄silium ei⁹ ⁊ cōgressus ei⁹ erat inanis. Et irat⁹ ꝑ viros iniq̄s q̄ ei consiliū dederāt ut veniret i regionē ipsor multos ex eis occidit. Ipse aūt cogitauit cū reliquis abire in regionē suā. Et cogn̄ouit ionathas. ⁊ misit ad eū legatos cōponere pacē cū ipso. ⁊ reddere ei captiuitatē Et libenter accepit. ⁊ fecit sm ꝓba ei⁹. ⁊ iurauit se nūbil factur ei mali oib⁹ diebus vite eius. Et reddidit ei captiuitatē quā pri' erat ꝑdat⁹ de tra iuda. Et cōuersus abijt in trā suā. ⁊ nō appposuit āpli⁹ venire in fines ei⁹. Et cessauit gladi⁹ ex isrl̄. Et habitauit

ionathas in machmas. ⁊ cepit ionathas ibi iudicare ipm̃. ⁊ exterminauit impios ex isr̃l

Anno centesimo sexagesimo X ascendit alexander antiochi filius q̃ cognominat⁹ ẽ nobilis ⁊ occupauit ptolemaidã. ⁊ receperũt eũ. ⁊ regnauit illic Et audiuit demetri⁹ rex ⁊ congregauit exercitũ copiosũ valde. ⁊ exiuit obuiã illi in plũ Et misit demetri⁹ epl̃am ad ionathan ꝙbis pacificis. ut magnificaret eũ. Dixit enĩ. Anticipem⁹ facẽ pacẽ cũ eo ꝑ̃ul q̃ faciat cũ alexandro adũ nos. Recordabit.n. oĩus malozũ q̃ fecim⁹ in eũ ⁊ in fratrẽ eius ⁊ in gẽtẽ ei⁹. Et dedit ei ptãtẽ congregandi exercitũ: ⁊ fabricare arma. ⁊ esse ipsũ socĩũ eius. ⁊ obsides q̃ erant in arce iussit tradi ei. Et venit ionathas in irl̃m. ⁊ legit epistolas in auditu oĩs ipl̃i. ⁊ eoz q̃ in arce erant. Et timuerunt timore magno. qm̃ audierunt q̃ dedit ei rex ptãtẽ congregandi exercitũ. Et traditi sunt ionathe obsides. ⁊ reddidit eos parẽtib⁹ suis Et habitauit ionathas i irl̃m. ⁊ cepit edificare ⁊ inouare ciuitatẽ. Et dixit facientib⁹ opa ut extruerẽt muros ⁊ mõtẽ syon in circuitu lapidib⁹ quadratis ad munitionẽ. ⁊ ita fecerũt Et fugerũt alienigene q̃ erãt in munitionib⁹ q̃s bachides edificauerat. ⁊ reliq̃t vnusq̃sq̃ locũ. ⁊ abijt in terrã suã. tm̃ in bethsura remãserũt aliq̃ ex his q̃ reliquerãt legẽ ⁊ p̃cepta dñi. Erat.n. h̃ eis ad refugiũ. Et audiuit alexander rex. pmissa q̃ pmisit demetrius ionathe. ⁊ narrauerũt ei plia ⁊ virtutes quas ipse fecit ⁊ frẽs ei⁹ ⁊ labozes q̃s labozauerũt Et ait. Nunq̃d inueniem⁹ aliq̃ virũ talem Et nũc faciem⁹ eũ amicũ ⁊ socĩũ nost̃. Et scripsit epistolã: ⁊ misit ei ꝑm h̃ verba dicẽs Rex alexander fratri ionathe salutẽ. Audiuim⁹ de te q̃ vir potẽs sis viribus. ⁊ aptus es ut sis amicus noster. Et nũc constituim⁹ te hodie sũmũ sacerdotẽ gentis tue. ⁊ ut amicus dicaris regis. Et misit ei purpurã ⁊ cozonã aureã: ut q̃ nra sũt sentias nobiscũ. ⁊ cõseruues amicitias ad nos. Et induit se ionathas stolã scãm septimo mẽse anno cẽtesimo sexagesimo in die solẽni scenopegie. Et congregauit exercitũ. ⁊ fecit arma copiosa. Et audiuit demetri⁹ ꝙba ista. ⁊ cõtristat⁹ ẽ nimis ⁊ ait: Quid h̃ fecim⁹ q̃ p̃occupanit nos alexander applẽdẽ amicitiã iudeoz ad munimẽ sui? Scribã ⁊ ego illis ꝙba vẽpcatoria ⁊ dignitates ⁊ dona. ut sint mecũ i adiutoriũ Et scripsit eis i hec ꝙba. Rex demetri⁹ gẽti iudeoz salutẽ. Quia seruastis ad nos pactũ: ⁊ mansistis in amicitia nra. ⁊ nõ accessistis ad ĩimicos nostros: audiuim⁹ ⁊ gauisi sum⁹ Et nũc pseuerate adhuc conseruare ad nos fidem. ⁊ retribuem⁹ vobis bona. p bis q̃ fecistis nobiscũ. ⁊ remittem⁹ vobis p̃stationes multas. ⁊ dabim⁹ vobis donatiões. Et nũc absoluo vos ⁊ oẽs iudeos a tributis: ⁊ p̃cia salis indulgeo. ⁊ cozonas remitto. ⁊ tertias seminis. ⁊ dimidiã partẽ fructus ligni q̃ ẽ pertiõis mee relinq̃ vobis ex hodierno die ⁊ deinceps. ne accipiat⁹ a terra iuda. ⁊ a trib⁹ ciuitatib⁹ que addite sũt illi ex samaria ⁊ galilea: ex hodierna die ⁊ in totũ tẽp⁹. Et irl̃m sit sancta ⁊ libera cũ finibus suis. ⁊ decime ⁊ tributa ipsi⁹ sint. Remitto etiã ptãtẽ arcis q̃ est in irl̃m. ⁊ do eam sũmo sacerdoti. ut constituat i ea viros q̃s ipse elegerit qui eu stodiãt eã. Et oẽm aiam iudeoz q̃ captiua ẽ a terra iuda in oi regno meo relinquo liberã. gratis. ut oẽs a tributis soluant etiã excozũ suozũ. Et oẽs dies solẽnes ⁊ sabbata ⁊ neomenie ⁊ dies decreti. ⁊ tres dies ante diem solẽnẽ. ⁊ tres post diẽ solẽnẽ. sint omnes immunitatis ⁊ remissionis oib⁹ iudeis q̃ sũt in regno meo. Et nemo habebit potestatẽ agẽ aliquid. ⁊ mouere negocia aduersus aliq̃ẽ illoz i oi causa. Et ut ascribant ex iudeis in exercitu regis a triginta milia virozũ. Et dabunt illis copie ut oportet omnib⁹ exercitib⁹ regis. ⁊ ex eis ordinabũt q̃ sint i munitiõib⁹ regis magnis. ⁊ ex his cõstituent sup negocia regni que agunt ex fide. ⁊ pncipes sint ex eis ⁊ ambulent i legib⁹ suis: sicut p̃cepit rex i tra iuda. Et tres ciuitates q̃ addite sũt iure ex regiõe samarie: cũ iudea reputent ut sint sub vno. ⁊ non obediant alicui ptãti nisi sũmo sacerdoti: ptolemaida ⁊ cõfines eius q̃s dedi donũ scis q̃ sũt i irl̃m ad necessarios sumpt⁹ scoz. Et ego dabo singulis ãnis q̃ndecim milia siclo argẽti de rõnib⁹ regis q̃ me contigũt. ⁊ oẽ q̃ reliquũ fuerit q̃ non reddiderant q̃ sup negocia erãt ãnis porrib⁹ ex h̃ dabũt in opa dom⁹. Et sup h̃ q̃nq̃ milia siclo argẽti q̃ accipiebãt de scoz ratiõe p singulos ãnos. ⁊ h̃ ad sacerdotes ptinẽt q̃ ministerio fungũt Et quicũq̃ cõfugerint in tẽplũ q̃ ẽ hierosolymis ⁊ in oib⁹ finibus

eius obnoxij regi in oi negocio dimittant: ⁊ vniuersa que sunt eis i regno meo libera ba-
beant. Et ad edificanda uel restauranda opa
scoꝝ sūpt⁹ dabunt⁹ de ratiõe regi. ⁊ ad extru-
endos muros in ihrlm. ⁊ ꝓmuniendos i circui
tu sumpt⁹ dabunt⁹ de ratiõe regis. ⁊ ad con-
structõdos muros i iudea. Ut audiuit aũt io-
nathas ⁊ ppls ꝑmões illos nõ crediderũt eis
nec receperũt eos: qa recordati sũt malitie ma-
gne quã fecerat i isrl. ⁊ tribulauerat eos val
de. ⁊ cõplacuit eis i alexandrũ qa ipse fuerat
eis princeps sermonũ pacis. ⁊ ipsi auxilium
ferebãt omnib⁹ diebꝰ. Et cõgregauit rex ale
xander exercitũ magnũ. ⁊ admouit castra ꝛ
demetriũ. Et cõmiserũt pliũ duo reges. ⁊ fu
git exercit⁹ demetrij. ⁊ insecut⁹ est eũ alexan-
der. ⁊ incubuit sup eos. Et inualuit preliũ ni
mis donec occidit sol. ⁊ cecidit demetri⁹ i die
illa. Et misit alexander ad ptolemeũ regem
egypti legatos dm⁹ ꝙba dicẽs: Quũ regres
sus sum i regnũ meum ⁊ sedi in sede patrum
meoꝝ. ⁊ obtinui principatũ. ⁊ contriui demc-
triũ. ⁊ possedi regionem nostrã. ⁊ cõmisi pu-
gnã cũ eo: ⁊ ꝓtrit⁹ est ipe ⁊ castra ei⁹ a nobis:
⁊ sedem in sede regni ei⁹. ⁊ nũc statuam⁹ ad-
inuicẽ amicitiã. ⁊ da mihi filiam tuã uxorẽ:
⁊ ero gener tuus. ⁊ dato tibi dona. ⁊ ipsi di-
gnitatẽ. Et rñdit rex ptolemeus dicẽs: Felix
dies in qua reũsus es ad terrã patrũ tuoꝝ ⁊
sedisti in sede regni eoꝝ. Et nunc faciam tibi
qõ scripsisti: sed occurre mihi ptolemaidam:
ut videam⁹ inuicem nos. ⁊ spondeã tibi sicut
dixisti. Et exiuit ptolemeus de egypto ipe ⁊
cleopatra filia eius. ⁊ venit ptolemaidã an-
no centesimo sexagesimo secũdo. Et occurrit
ei alexander rex. Et dedit ei cleopatrã filiam
suam. ⁊ fecit nuptias eius ptolemaide sicut
reges in magna glozia. Et scripsit alexander
rex ionathe ut ueniret obuiam sibi. Et abijt
cũ glozia ptolemaidã. ⁊ occurrit ibi duobus
regibus. ⁊ dedit illis argentũ multũ ⁊ aurũ
⁊ dona. ⁊ inuenit gratiã in ꝑspectu eoꝝ. Et
quenerũt aduersus eum viri pestilẽtes ex isrl
viri iniq ine pellantes aduersus eũ. ⁊ nõ intẽ
dit ad eos rex. Et iussit spoliari ionatban ve-
stib⁹ suis. ⁊ indui eũ purpura. Et ita fecerũt
Et collocauit eũ rex sedere secũ: dixitq; ꝓnci-
pibus suis. Exite cũ eo i medium ciuitatis: ⁊
ꝓdicate ut nemo aduersus eum interpelle de
vllo negocio: nec qsq; ei molestus sit de vlla
ratiõe. Et factũ est ut viderunt q̃ inde llabãt
glozia ei⁹ q̃ ꝓdicabat. ⁊ optũ eum purpura: t
fugerunt oẽs. Et magnificauit eũ rex. ⁊ scri-
psit eum iter ꝓmos amicos. ⁊ posuit eũ duce
⁊ participem ꝓncipat⁹. Et reuersus est iona-
thas i ihrlm cũ pace ⁊ letitia. In ãno cẽtesimo
sexagesimo qnto: venit demetri⁹ filius demetrij
a creta i terram patrum suoꝝ. Et audiuit
alexander rex. ⁊ ctristat⁹ est valde. ⁊ reuersus
est antiochiam. Et constituit demetrius rex
apollonio ducẽ qui erat celesyrie. ⁊ cõgre-
gauit exercitũ magnũ ⁊ accessit ad iamniã:
⁊ misit ad ionathan sūmũ sacerdotẽ dicens
Tu solus resistis nobis. Ego aũt fact⁹ sũ in
derisũ ⁊ i opꝓbriũ: qre ea qa tu ptãte adũ-
sũ nos exerces in mõtib⁹. Nũc g̃ si cõfidis i
ꝓtutib⁹ tuis descende ad nos i cãpũ ⁊ cõpa-
remus illic inuicẽ: qa mecũ est virtus bellozũ.
Inꝛroga ⁊ disce qs sũ ego ⁊ ceteri q̃ auxilio
sũt mihi: q̃ ⁊ dicũt qa nõ ꝓt stare pes vester
ante faciẽ nr̃am: qa bis in fugã cõuersi sunt
patres tui in trã suã. Et nũc quõ poteris su-
stinẽ equitatũ ⁊ exercitũ tantũ in cãpo vbi nõ
est lapis neq; saxũ neq; loc⁹ fugiendi? Ut au-
diuit aũt ionathas sermones apollonij. motus
est aio. Et elegit decẽ milia virozũ: ⁊ exijt
ab ihrlm. ⁊ occurrit ei simon frat⁹ ei⁹ i adiuto
riũ. Et applicuerũt castra i ioppen. Et exclu-
sit eũ a ciuitate. qa custodia apollonij ioppe
erat. ⁊ oꝑpugnauit eã. Et exterriti qui erãt i
ciuitate apuerũt ei. ⁊ obtinuit ionathas iop-
pen. Et audiuit apollonius. ⁊ admouit tria
milia equitũ ⁊ exercitũ multũ. Et abijt açotũ
tanq̃ iter faciens. ⁊ statim exijt in cãpum eo
q̃ habẽt multitudinẽ equitũ ⁊ cõfideret i eis.
Et insecut⁹ est eũ ionathas in açotũ. ⁊ cõmise-
runt pliũ. Et reliq̃t apollon⁹ in castrj mille
equites post eos occulte. Et cognouit ionathas
qm̃ insidie sunt p⁹ se. ⁊ circuierunt castra ei⁹
⁊ iecerũt iacula i ppl̃m a mane vsq; ad vesperam. Populus aũt stabat sicut ꝑcepit ion-
thas. ⁊ lassauerũt equitatũ eoꝝ. Et eiecit simon
exercitũ suũ. ⁊ cõmisit cũ legionẽ. Equites enĩ
fatigati erãt. Et ꝓtriti sunt ab eo. ⁊ fugerũt
Et q̃ dispsi sunt p campũ fugerũt in açotũ:
⁊ intrauerũt in tẽplum dagon idolũ suũ: ut ibi se
liberarẽt. Et succendit ionathas açotũ ⁊ ci-
uitates q̃ erant in circuitu ei⁹. ⁊ accepit spo-
lia eoꝝ. ⁊ tẽplum dagon. ⁊ oẽs q̃ fugerũt in
illud succẽdit igni. Et fuerũt qui ceciderũt

gladio cū his q̄ succēsi sūt fere octo milia viroꝝ. Et mouit inde ionathas castra: ⁊ applicuit ea ascalonam. ⁊ exierunt ꝛe ciuitate obuiam illi in magna gloria. Et reuersus est ionathas in irl'm cū suis hīt̄ibus spolia multa. Et factū ē ut audiuit alexander rex sermōes istos addidit adhuc glorificare ionathā. Et misit ei fibulā aureā sicut cōsuetudo ē dari cognatꝫ regū. Et ꝛedit ei accbaron ⁊ omnes fines eius in possessionem. CXI

Et rex egypti congregauit exercitum sicut barenā q̄ ē circa oz̄ā mar. ⁊ naues multas ⁊ q̄rebat obtiere regnū alexandri dolo. ⁊ addere illud regno suo. Et exijt in syriā ꝛbis pacificis. ⁊ apriebantur ei ciuitates. ⁊ occurrebāt ei: q̄a mandauerat alexander rex exire ei obuiā: eo q̄ socer suus esset. Cum aut̄ introiret ciuitat̄ ptolemeꝰ. ponebat custodias militum i singulis ciuitatibus. Et ut appropiauit açoto ostēderunt ei tēplum dagon succēsum. ⁊ açotū ⁊ cetera eiꝰ ꝛemolita ⁊ corpa. piecta. ⁊ eoꝝ qui cesi erant in bello tumulos q̄s fecerāt sec' viā. Et narrauerūt regi q̄a h̄ fecit ionathas. ut iuidiam facerent ei. Et tacuit rex. Et occurrit ionathas regi in ioppen cū gloria. ⁊ inuicem se salutauerunt. ⁊ dormierunt illic. Et abijt ionathas cū rege vsq̄ ad fluuiū q̄ vocabaf eleutherus. ⁊ reuersus ē in irl'm. Rex aūt ptolemeꝰ obtinuit dominiū ciuitatū vsq̄ seleutiā maritimā. ⁊ cogitabat in alexandrū consilia mala. Et misit legatos ad demetriū dicens: Veni componam⁹ inꝫ nos pactū. ⁊ dabo tibi filiā meā quā habet alexander. ⁊ regnabis in regno patris tui. ꝓpenitet enī me. q̄ ꝛederim illi filiā meā. Quesiuit n. me occidere. Et vituperauit eū. ꝓp̄ea q̄ cōcupierat regnū eius Et abstulit filiā suam ⁊ ꝛedit eā demetrio. ⁊ alienauit se ab alexandro. ⁊ manifestate sunt iimicitie eiꝰ. Et intrauit ptolemeꝰ antiochiā ⁊ imposuit duo diademata capiti suo. egypti ⁊ asie. Alexander aūt rex erat in cilicia illis temꝑib⁹: q̄a rebellabāt q̄ erant in locis illis Et audiuit alexander. ⁊ venit ad eū in bellū. Et. pduxit ptolemeꝰ rex exercitū. ⁊ occurrit ei in manu valida. ⁊ fugauit eū. Et fugit alexander in arabiā ut ibi ꝓtegeret. Rex aut̄ ptolemeꝰ exaltat⁹ ē ⁊ abstulit çabdibel arabs caput alexandri. ⁊ misit ptolemeo. Et rex ptolemeus mortuus ē in die tertia. ⁊ q̄ erant in munitionibus perierūt ab his qui erāt intra castra. Et regnauit demetriꝰ anno centesimo septuagesimo septimo. In dieb⁹ illis cōgregauit ionathas eos qui erant i iudea: ut expugnarēt arcē q̄ ē in irl'm. ⁊ fecerūt ꝫ eam machinas multas. Et abierūt q̄dā q̄ oderāt gentē suā viri iniq̄ ad regem demetriū: ⁊ renūciauerunt ei q̄ ionathas obsideret arcem. Et ut audiuit irat⁹ ē: ⁊ statī venit ptolemaidā ⁊ scripsit ionathe ne obsidēt arcē: h̄ occurrēt sibi ad colloquiū festinato. Ut audiuit aūt ionathas iussit obsidere. Et elegit de seniorib⁹ isrl' ⁊ de sacerdotib⁹: ⁊ dedit se periculo. Et accepit aurꝫ ⁊ argētū ⁊ vestē ⁊ alia ex(enia multa. ⁊ abijt ad regem ptolemaidam. ⁊ inuenit gratiā in ꝓspectu eiꝰ. Et interpellabāt aduersus eū q̄dā iniqui ex gente sua. Et fecit ei rex: sicut fecerāt ei q̄ añ eū fuerāt. Et exaltauit eū in ꝓspectu oīuꝫ amicoꝝ suoꝝ. ⁊ statuit ei ꝓncipatū sacerdotij. ⁊ q̄cūq⁹ alia habuit p⁹ p̄ciosa. ⁊ fecit eū ꝓncipē amicoꝝ. Et postulauit ionathas a rege ut imunē faceret iudeā ⁊ tres toparchias. i. samariam ⁊ cōfines ei⁹: ⁊ ꝓmisit ei talenta trecēta. Et ꝓsensit rex. ⁊ scripsit ionathe ep̄las de bis omnib⁹ hunc modū cōtinentes. Rex demetriꝰ. fratri ionathe salutē ⁊ genti iudeoꝝ. Exemplū epistole quā scripsimus lasthenī parenti nr̄o de vobis misim⁹ ad vos: ut sciret. Rex demetrius: lasthenī parenti salutē. Genti iudeoꝝ amicis nr̄is ⁊ ꝓseruantibus q̄ iusta sūt apud nos decreuimus bñfacere ꝓpter benignitatē ipsoꝝ quā erga nos habent. Statuim⁹ g̃ illis oēs fines iudee. ⁊ tres ciuitates lydam ⁊ ramathe q̄ addite sunt iudee ex samaria. ⁊ oēs ꝓfines eaꝝ scēstrari oībus sacrificantibus in hierosolymis ꝓ bis que ab eis prius accipiebat rex p̄ singulos annos. ⁊ ꝓ fructib⁹ terre ⁊ pomoꝝ. Et alia q̄ ad nos ptinebāt de cimarū ⁊ tributoꝝ. ex h̄ de remittim⁹ eis: ⁊ areas salinaꝝ ⁊ coronas q̄ nob̄ debebāf: oīa ipsis cōcedim⁹. ⁊ nihil deꝝ ex hoc de cetero. Nūc g̃ curate facere de hoc exemplū. ⁊ det ionathe ⁊ ponaf in mōte scō ⁊ in loco celebri. Et videns demetriꝰ rex q̄ siluit ei ra in ꝓspectu suo ⁊ nihil ei resistit. dimisit totum exercitū suū vnūquēq⁹ i locū suū. excepto pegri no exercitu quē traxit ab insulis gētium. ⁊ inimici erāt ei oēs exercit⁹ patrū eius. Triphon aūt erat q̄dā ptiū alexandri pri⁹. ⁊ vidit q̄m oīs

exercitus murmurauit ꝺ̄ demetriū. ⁊ iuit ad emalchuel aratē q̄ nutriebat antiochū filiū alexādri. ⁊ assidebat ei ut traderet eū ipsi ut regnaret in loco p̄ris sui. Et nunciauit ei q̄nta fecit demetri⁹. ⁊ inimicitias exercituū ei⁹ aduersus illū. Et māsit ibi diebus multis. Et misit ionathas ad demetriū regē ut ꝺ̄iceret eos q̄ ī arce erāt in irlm. ⁊ q̄ i p̄sidijs erāt: q̄a ipugnābāt isrl. Et misit demetri⁹ ad ionathan dicēs: Mō ꝺ̄ tiū faciā tibi ⁊ genti tue: ꝺ̄ gl'ia illustrato te: ⁊ gētē tuā cū fuerit opportunū Nūc g̃ recte feceris si miseris ī auxiliū mihi viros q̄a discessit oīs exercitus me⁹. Et misit ei ionathas tria milia viroꝝ fortiū antiochiā Et uenerūt ad regē. ⁊ uelectat⁹ est rex in aduentu eoꝝ. Et ꝓuenerunt q̄ erāt de ciuitate. centū viginti milia viroꝝ: ⁊ uolebāt interficere regē. Et fugit rex in aulam. ⁊ occupauerūt q̄ erant de ciuitate itinera ciuitatis. ⁊ ceperunt pugnare. Et uocauit rex iudeos in auxiliū. ⁊ cōuenerūt oēs simul ad eū. Et dispsi sūt oēs p ciuitatē: ⁊ occiderūt in die illa centū milia hoīum. Et succēderūt ciuitatē. ⁊ ceperūt spolia multa ī die illa. ⁊ liberauerūt regē. Et uiderūt qui erant de ciuitate q̄ obtinuissent iu dei ciuitatē sicut uolebāt. ⁊ infirmati sunt mēte sua. ⁊ clamauerūt ad regē cū precib⁹ ꝺ̄icētes: Da nobis dextras. ⁊ cessent iudei oppugnare nos ⁊ ciuitatem. Et proiecerūt arma sua ⁊ fecerūt pacē. Et glorificati sūt iudei in ꝓspectu regis ⁊ ī ꝓspectu oiuꝝ q̄ erāt ī regno ei⁹. ⁊ noiati sunt ī regno. Et regressi sunt in irlm hītes spolia multa. Et sedit demetrius rex in sede regni sui. ⁊ siluit terra in ꝓspectu ei⁹. Et mēitus ē oia quecūq; dixit. ⁊ abalienauit se a ionatha: ⁊ nō retribuit ei ꝑm beneficia que sibi tribuerat. ⁊ uexabat eū ualde. Post hꝫ aūt reuersus est triphon ⁊ antiochus cū eo puer adolescens. ⁊ regnauit ⁊ imposuit sibi diadema. Et congregati sunt ad eum oēs exercit⁹ q̄s dispserat demetri⁹. ⁊ pugnauerūt ꝺ̄ eum ⁊ fugit ⁊ terga uertit. Et accepit triphon elephantes: ⁊ obtinuit antiochiā Et scripsit antiochus adolescēs ionatæ ꝺ̄icēs: Cōstituo tibi sacerdotiū. ⁊ cōstituo te sup q̄tuor ciuitates ut sis de amicis regi. Et misit illi uasa aurea in ministeriū. ⁊ dedit ei ptātē bibendi in auro ⁊ esse in purpura. ⁊ habē fibulā aureā. Et symonē frēm ei⁹ cōstituit ducē a terminis tyri usq; ad fines egypti. Et exijt ionathas ⁊ perambulabat trās flumen ciuitates. ⁊ ꝙgregatus ē ad eū oīs exercit⁹ syrie ī auxiliū. Et uenit ascalonē. ⁊ occurrerūt ei honorifice de ciuitate. Et abijt inde gaçam: ⁊ ꝙclusērūt se q̄ erant gaçe. ⁊ obsedit eā ⁊ succendit que erāt in circuitu ciuitatis. ⁊ predat⁹ ē eā. Et rogauerunt gaçenses ionathan ⁊ dedit illis dextrā: ⁊ accepit filios eoꝝ obsides. ⁊ misit illos ī irlm. ⁊ pambulauit regionē usq; damascum Et audiuit ionathas q̄a p̄uaricati sunt principes demetrij ī cades q̄ ē in galilea cū exercitu multo uolētes cū remouere a negocio regni. ⁊ occurrit illis: fratrem aūt suum simonem reliq̄t intra, puinciā. Et applicuit simō ad bethsurā. ⁊ expugnabat eā diebus multis. ⁊ ꝙclusit eos. Et postulauerunt ab eo dextras accipe. ⁊ dedit illis. Et eiecit eos inde ⁊ cepit ciuitatē. ⁊ posuit ī ea p̄sidiū. Et ionathas ⁊ castra ei⁹ applicuerūt ad aquā genesar. ⁊ aī lucē uigilauerunt ī cāpo asor. Et ecce castra alienigenaꝝ occurrebāt ī cāpo. ⁊ tendebant ei insidias ī mōtib⁹: ipse aūt occurrit ex aduerso. Insidie ꝺ̄o exurrexerūt de locis suis. ⁊ cōmiserūt p̄liū. Et fugerunt q̄ erāt ex pte ionathe oēs. ⁊ nemo relict⁹ est ex eis nisi matathias filius absolomi: ⁊ iudas filius calphi: princeps militie exercitus. Et scidit ionathas uestimenta sua. ⁊ posuit terram in capite suo: ⁊ oauit. Et reuersus ē ionathas ad eos ī p̄liū ⁊ cōuertit eos in fugā. ⁊ pugnerūt. Et uiderūt q̄ fugiebāt ptis illi⁹. ⁊ reuersi sūt ad eum ⁊ insequbātur cū eo oēs usq; cades ad castra sua. ⁊ peruenerunt usq; illuc. Et ceciderūt de alienigenis in die illa tria milia viroꝝ: ⁊ reuersus est ionathas in irlm. XII

Et uidit ionathas q̄a tēp⁹ eū iuuat: ⁊ elegit uiros ⁊ misit eos romā statuere ⁊ renouare cū eis amicitiā. Et ad spartiatas ⁊ ad alia loca misit epl'as ꝑm eādē formā. Et abierūt romā. ⁊ intrauerunt curiā. ⁊ dixerūt. Jonathas sūmus sacerdos ⁊ gens iudeoꝝ miserunt nos: ut renouemus amicitiā ⁊ societatē ꝑm p̄ristinū. Et dederūt illis epl'as ad ipsos p̄ loca: ut deducerent eos in terrā iuda cū pace. Et hoc ē exēplū epl'arū quas scripsit ionathas spartiatis. Jonathas sūm⁹ sacerdos. ⁊ seniores gētis. ⁊ sacerdotes ⁊ reliqu⁹ ip'l's iudeoꝝ: spartiatq; fribus salutē Jam p̄dē misse erant epistole ad oniā sūmū sacerdotē a dario q̄ regnabat apud vos: q̄m

estis frēs nr̄i: sicut scriptū continet qō subiectū ē. Et suscepit onias vir̄ q̄ missus fuerat cū honore: & accepit epistolas in q̄b⁹ significabat de societate & de amicitia. Nos enī cū nullo tor indigerem⁹. habentes solatio scōs libros q̄ sūt in manib⁹ nr̄is. maluim⁹ mittē ad vos renouare fraternitatē & amicitiā. ne forte alieni efficiamur a vob̄. Multa. n. tp̄a transierūt ex q̄ missistis ad nos. Nos g̃ in oī tp̄e sine intermissione in dieb⁹ solēnib⁹ & ceteris quib⁹ oportet. memores sum⁹ vr̄i in sacrificijs q̄ offerim⁹: & i obseruatiōib⁹. sicut phas ē & decet meminisse fratr̄. Letamur itaq; de gl̄ia vr̄a. Nos aūt circūdederūt multe tribulationes & multa p̄lia. & impugnauerunt nos reges q̄ sūt i circuitu nr̄o. Noluim⁹ g̃ vobis molesti ē: neq; ceteris socijs & amicis nr̄is i bis p̄lijs. Habuim⁹. n. de celo auxiliū & literati sumus: & būiliati sunt inimici nr̄i. Elegim⁹ itaq; nem meniū antiochi filiū. & antipatrē iasonis filium. & misim⁹ ad romanos renouare cum eis amicitiā & societatē p̄tinā. Mādauim⁹ ita q̄ eis ut veniāt etiā ad vos: & salutent vos. & reddant vobis epl̄as nr̄as de inouatione fraternitatis nostre. Et nūc bene facietis rīdentes nobis ad h̄. Et h̄ rescriptū epl̄ar̄ q̄ misit onias. Rex spartiatar̄ onias: ionathe sacerdoti magno. salutē. Inuentū est in scriptura de spartiatis & iudeis: q̄m sunt frēs & q̄a sūt de genere abrahā. Et nūc ex q̄ h̄ cognouim⁹: bñ facitis scribētes nobis de pace vr̄a. Sed & nos rescripsim⁹ vobis. Pecora nostra & possessiones nostre. vestre sunt & vre nostre. Mandauim⁹ itaq; hys nūciari vob̄. Et audiuit ionathas q̄m regressi sunt p̄ncipes demetrij cū exercitu multo supra q̄ pr⁹ pugnare aduersus eū. & exijt ab hr̄m: & occurrit eis in amathite regiōe. Non. n. dederat eis spatiū ut ingrederent regionē ei⁹. Et misit speculatores in castra eor̄. & reuersi renūciauerūt q̄ cōstituūt supuenire illic nocte. Cum occidisset aūt sol p̄cepit ionathas suis vigilare. & esse in armis paratos ad pugnā tota nocte. Et posuit custodes p circuitū castror̄. Et audierūt aduersarij q̄ parat⁹ ē ionathas cū suis in bello: & timuerūt & formidauerūt in corde suo. & accenderūt focos i castris suis. Jonathas aūt & qui cū eo erāt nō cognouerūt vsq; mane. Videbāt aūt luminaria ardētia. & secut⁹ ē eos ionathas: & nō p̄uelēdit eos. Trāsierūt. n. flumē eleutherū. Et diuertit ionathas ad arabas qui vocabant̄ zabadei. & percussit eos & accepit spolia eor̄. Et iūxit: & venit damascū. & pābulabat oēm regionem illā. Simon aūt exijt. & venit vsq; ascalonē & ad. p̄runa p̄sidia: & deliauit in ioppen: & occupauit eam. Audiuit enim q̄ vellēt p̄sidiū tradē partib⁹ demetrij. & posuit ibi custodes: ut custodirent eā. Et reuersus ē ionathas & vocauit seniores pp̄li: & cogitauit cū eis edificare p̄sidia i iudea: & edificare muros in ir̄m: & exaltare altitudine magna inē mediū arcis & ciuitat̄: ut separet eā a ciuitate. ut sit ipsa singularit̄. & neq; emāt neq; vendant. Et q̄uenerūt ut edificarēt ciuitatē & cecidit murus q̄ erat sup torrētem. ab ortu solis: & repauit eum qui vocatur caphetheta Et simon edificauit adiada i sephela. & munivit eā. & posuit portas & seras. Et cū cognitasset tryphon regre asie. & assumē diadema & extendē manū i ātiochū regē. tumēs ne forte nō dimitteret eū ionathas & p̄garet adū⁹ sus eū: q̄rebat p̄hendē eū & occidē. Et exurgens abijt in bethsan: & exijt ionathas obuiā cum quadraginta milib⁹ viror̄ elector̄ in p̄liū. & venit bethsan. Et vidit tryphon quia venit ionathas cū exercitu multo: ut extenderet in eū man⁹. & timuit. Et excepit eū cum honore: & cōmendauit eū oib⁹ amicis suis. & dedit ei munera. Et p̄cepit exercitib⁹ suis ut obedirent ei sicut sibi. Et dixit ionathe. Ut quid vexasti vniuersū pp̄lm: cū bellū nobis nō sit. Et nūc remitte eos in domos suas. Elige aūt tibi viros paucos qui tecū sint: & veni mecū ptolemaidā. & tradā eam tibi. & reliq̄ p̄sidia: & exercituū. & vniuersos p̄positos negocij. & cōuersus abibo. Propterea. n. veni. Et credidit ei. & fecit sicut dixit & dimisit exercitū. & abierūt i trā iuda. Retinuit aūt secū tria milia viror̄: ex q̄bus remisit in galileam duo milia mille aūt venerūt cū eo. Ut aūt intrauit ptolemaidā ionathas. clauserūt portas ciuitat̄ ptolemenses. & cōprehenderūt eū & oēs q̄ cū eo intrauerūt: gladio interfecerūt. Et misit tryphon exercitū & equites i galileā & in cāpū magnū: ut perderēt oēs socios ionathe. Ut illi cū cognouissent. q̄a cōprehensus ē ionathas & p̄ijt & oēs q̄ cū eo erāt: hortati sunt semetipsos. & exierūt parati in p̄liū. Et videtes hi q̄ insecuti fuerāt q̄a pro aīa res est illis: reūsi sūt. illi aūt venerūt oēs cū pace in trā iuda. Et plāxerūt

ionathan ⁊ eos q̄ cū ipso erant valde. Et luxit isrl luctu magno. Et quesierūt oēs gētes q̄ erāt in circuitu eor ꝓterē eos. Dixerūt. n. Nō bñt ꝓncipē ⁊ adiuuātē: nūc ḡ expugnemus illos. ⁊ tollam⁹ de uob⁹ memoriā eor.

Et audiuit simō q ꝓgregauit triphon exercitū copiosum ut veniret i trā iuda ⁊ attereret eā. vidēs q̄ a tremore ꝑpl's ē ⁊ timore ascendit isrl ⁊ cōgregauit ꝑplm ⁊ adhortans dixit. Vos scitis quāta ego ⁊ frēs mei ⁊ dom⁹ pris mei fecim⁹ p legib⁹ ⁊ p scis ꝓlia: ⁊ āgustias q̄les vidim⁹. Hor grā pierūt frēs mei oēs ꝑter isrl. ⁊ relict⁹ sū ego sol⁹. Et nūc nō mihi cōtingat pcē aiemee: i oi tpe tribulatiōis. Nō n. melior sū fratrib⁹ meis. Vindicato itaq̄ gentē meā ⁊ scā. natos q̄ nostros ⁊ vxores q̄ cōgregate sūt vniuerle gētes cōterē nos inimicitie grā. Et accensus est spūs populi simul. ut audiuit hmōes istos. ⁊ rndērūt voce magna dicentes. Tu es dux nr loco iude ⁊ ionatie fris tui. Pugna ꝓliū nost⁹. ⁊ oia quecūq̄ dixeris nobis faciem⁹. Et congregās omnes viros bellatores accelerauit ꝓsumare vniuersos muros irlm. ⁊ muniuit eam in gyro. Et misit ionathan filiū absolomi. ⁊ cū eo exercitū nouū in ioppen: ⁊ eiectis his qui erāt i arce remāsit illic ipe. Et mouit triphō a ptolemaida cū exercitu multo ut veniret in trā iuda. ⁊ ionathas cū eo i custodia. Simon aūt applicuit in addus ꝫ faciē cāpi. Et ut cognūit triphon q̄a surrexit simō loco fris sui ionatie: ⁊ q̄a cōmissur⁹ eēt cū eo ꝓeliū: misit ad eū legatos dicēs. Pro argēto q̄ debebat frae tu⁹ ionathas i rōne regis ꝑpē negocia q̄ habuit: detinuim⁹ eū. Et nunc mitte argenti talenta cētū ⁊ duos filios eius obsides: ut nō dimissus fugiat a nobis: ⁊ remittem⁹ eū. Et cognūit simon q̄a cū dolo loqueretur secū. Jussit tū dari argentū ⁊ pueros ne inimicitiā magnā sumeret ad ꝑplm isrl dicēs: q̄a nō misit ei argentū ⁊ pueros. ꝑ hoc ꝑiit. Et misit pueros ⁊ cētū talēta. Et mētitus est. ⁊ non dimisit ionathan. Et p hoc venit triphon intra regionē ut cōterēt eā. ⁊ gyrauerūt p viā q̄ ducit ador. Et simon ⁊ castra eius ābulabāt i oēm locū q̄cūq̄ ibāt. Qui aūt i arce erāt. miserūt ad triphonē legatos ut festinaret venire p dēsertū. ⁊ mitteret illis alimonias. Et parauit triphon oēm celeritatē ut

XIII

veniret illa nocte. Erat. n. nix multa valde: ⁊ nō venit i galaditidim. Et cū appropiāsset baschaman: occidit ionathan ⁊ filios eius illic. Et conuertit triphon. ⁊ abijt i terrā suā Et misit simō ⁊ accepit ossa ionatie fris sui ⁊ sepelivit ea i modin ciuitate patr eius. Et planxerūt eū oēs isrl plāctu magno. ⁊ luxerunt eū dies multos. Et edificauit simō sup sepulchrū pris sui ⁊ fratr suor. edificiū altum visu. lapide polito retro ⁊ aū: ⁊ statuit septem pyramidas vnā ꝫ vnā: pri ⁊ matri. ⁊ q̄tuor frib⁹. Et his circūposuit colūnas magnas. ⁊ sup calūnas arma ad memoriā eternā. ⁊ iux arma naues sculptas q̄ videri ab uob⁹ nauigātib⁹ mare. Hoc ē sepulchr quod fecit in modin vsq̄ in hūc diē. Triphon aūt cū iter faceret cū antioco rege adolescente dolo occidit eū. ⁊ regnāt i loco ei⁹. Et ꝓposuit sibi diadema alie. ⁊ fecit plagā magnā i trā Et edificauit simon presidia iudee: munies ea turrib⁹ excelsis. ⁊ muris magnis. ⁊ portis ⁊ seris. ⁊ posuit alimēta in munitionib⁹. Et elegit simō viros ⁊ misit ad demetriū regē ut faceret remissionē regiōi: q̄a actus oēs triphonis p direptionem fuerāt gesti. Et venit demetrius rex ad verba ista rndit ei: ⁊ scripsit epistolā talē. Rex demetri⁹: simoni sūmo sacerdoti ⁊ amico regū ⁊ seniorib⁹ ⁊ genti iudeor. salutē. Coronam aureā ⁊ babenā quā misistis suscepim⁹. ⁊ pati sum⁹ facere vobiscū pacem magnā ⁊ scribē ꝓpositis regis remittē vob q̄ indulsimus. Quecūq̄ enī ꝓstituim⁹ vobis ꝓstant. Munitiōes q̄s edificastis vobis sint Remittim⁹ q̄ igrātias ⁊ pcā vsq̄ i hodiernū diē. ⁊ coronā quā debebatis. Et si q̄d aliud erat tributarium i irlm: iam nō sit tributariū. Et si q̄ ex vobis apti sūt ꝓscribi inē nos ꝓscribant. ⁊ sit inē nos pax. Anno cētesimo septuagesimo ablatū est iugū gentiū ab isrl. Et cepit ꝑpl's isrl scribē i tabulis ⁊ gestis publicis: anno p̄mo sub simōe sūmo sacerdote magno duce ⁊ ꝓncipe iudeor. In diēb⁹ illis applicuit simō ad gazan. ⁊ circūdedit eā castris. ⁊ fecit machinas. ⁊ applicuit ad ciuitatē ⁊ pcussit turrē vnā. ⁊ cōprehendit eam. Et q̄ eruperāt erāt intra machinā ⁊ ciuitatē. ⁊ factus ē mot⁹ magn⁹ i ciuitate Et ascēderūt q̄ erāt i ciuitate cū vxorib⁹ ⁊ filijs sup muros scissis tunicis suis: ⁊ clamauerūt voce magna postulātes a simone dextras sibi dari. ⁊

dixerũt. Nõ nob reddas ſm malitias nr̃as. ꝙ ſm miſericordias tuas. ⁊ ſeruiem⁹ tibi. Et flex⁹ ſimõ nõ retellauit eos: eiecit tñ eos de ciuitate. ⁊ emũdauit edes i q̃b⁹ fuerãt ſimulacra: ⁊ tũc intrauit in eã cũ hymnis benedicens dñm. Et eiecta ab ea oi imũditia collocauit i ea viros q̃ legẽ facerẽt. ⁊ muniuit eã ⁊ fecit ſibi bitationẽ. Qui aũt erant i arce irl̃m ꝓhibebãt egredi ⁊ ingredi regionem ⁊ emere ac vẽdere. ⁊ eſurierũt valde. ⁊ multi ex eis fame perierũt. Et clamauerũt ad ſimonẽ ut retras acciperẽt. ⁊ redit illis. Et eiecit eos inde. ⁊ mũdauit arcẽ a ꝓtamiatiõib⁹ Et itrauerũt i eã ctia ⁊ viceſima die ſecũdi menſis anno cẽteſimo ſeptuageſimoꝑmo cũ laude ⁊ ramis palmar⁹ ⁊ cynaris ⁊ cymbalis ⁊ nablis ⁊ hymnis ⁊ cãticis: q̃a contrit⁹ eſt inimic⁹ magn⁹ ex iſrl̃. Et cõſtituit ut oib⁹ annis agerentur dies bi cũ leticia. Et muniuit montẽ tẽpli: q̃ erat ſec⁹ arcẽ. ⁊ bitauit ibi ipe ⁊ q̃ cũ eo erãt. Et vidit ſimon iobannẽ filiũ ſuũ ꝙ fortẽ plij vir erẽt ⁊ poſuit eũ ducẽ virtutũ vniuerſar⁹. ⁊ bitauit in gaçaris. XIIII

Anno centeſimo ſeptuageſimo ſecundo cõgregauit rex demetri⁹ exercitũ ſuũ: ⁊ abijt mediã ad contrabenda ſibi auxilia: ut expugnaret triphonẽ. Et audiuit arſaces rex perſidis ⁊ medie. q̃a intrauit demetri⁹ ꝓfines ſuos ⁊ miſit vnũ de ꝓncipib⁹ ſuis ut cõprehẽderet eum viuũ: ⁊ adduceret eũ ad ſe. Et abijt ⁊ peuſſit caſtra demetrij. ⁊ cõprehẽdit eũ. ⁊ duxit eũ ad arſacẽ: ⁊ poſuit eũ i cuſtodiã. Et ſiluit oĩs ẽra iuda oib⁹ diebus ſimõis. ⁊ q̃ſiuit bona genti ſue: ⁊ placuit illis poteſtas ei⁹ ⁊ gloria ei⁹ oib⁹ dieb⁹. Et cũ oi glia ſua accepit ioppẽ i portũ. ⁊ fecit introitũ i inſulis maris. Et dilatauit fines gentis ſue. ⁊ obtinuit regionẽ. Et congregauit captiuitatẽ multã: ⁊ dñat⁹ ẽ gaçare. ⁊ bethſure ⁊ arci. ⁊ abſtulit imunditias ex ea: ⁊ nõ erat q̃ reſiſteret ei. Et vnuſq̃ſq; colebat terrã ſuã cũ pace ⁊ ẽra iuda dabat fruct⁹ ſuos. ⁊ ligna cãpor⁹ fructũ ſuũ. Seniores in plateis ſedebant oĩs. ⁊ de bonis ẽre tractabãt. ⁊ iuuenes iuduebãt ſe gloriã ⁊ ſtolas belli. Et ciuitatibus tribuebat alimonias. ⁊ conſtituebat eas ut eẽnt valde munitiõis: q̃ aduſq; noiatũ eſt nomẽ glie ei⁹ vſq; ad extremũ ẽre. Fecit pacem ſup̃ terrã. ⁊ letat⁹ ẽ iſrl̃ leticia magna. Et ſedit vnuſquiſq; ſub vite ſua. ⁊ ſub ficulnea ſua ⁊ nõ erat q̃ eos ẽreret. Defecit ipugnãs eos ſup̃ ẽrã: reges cõtriti ſũt i diebꝫ illis. Et ꝓfirmauit oẽs bũiles ꝓpl̃i ſui. ⁊ legẽ exq̃ſiuit ⁊ abſtulit oẽm iniquũ ⁊ malũ. Sãcta glorificauit. ⁊ multiplicauit vaſa ſcõrũ. Et audit ũ ẽ rome. q̃a defunct⁹ eẽt ionathas ⁊ vſq; in ſpartiatas. ⁊ cõtriſtati ſũt valde. Ut audierũt aũt q̃ ſimõ frat̃ ei⁹ factus eſſet ſũm⁹ ſacerdos loco ei⁹. ⁊ ipſe obtineret oẽm regionẽ ⁊ ciuitates i ea ſcripſerũt ad eũ tabulis ereis ut renouarẽt amicitias ⁊ ſocietatẽ: quã fecerant cũ iuda ⁊ cũ ionatha frib⁹ ei⁹. Et lecte ſũt in ꝓſpectu eccleſie i irl̃m. Et hoc exemplũ epl̃arũ quas ſpartiate miſerũt. Spartianor⁹ ꝓncipes ⁊ ciuitates: ſimõi ſacerdoti magno ⁊ ſenioꝛib⁹ ⁊ ſacerdotib⁹ ⁊ reliq̃ ꝓpl̃o iudeorum frib⁹ ſalutẽ. Legati q̃ miſſi ſũt ad ꝓpl̃m nr̃m nũciauerũt nobis de vr̃a glia ⁊ honore ⁊ leticia: ⁊ gauiſi ſumus in introitu eor⁹. Et ſcripſimus q̃ ab eis erãt dicta in cõciliis ꝓpl̃i ſic. Numeni⁹ antiochi. ⁊ antipater iaſonis filius legati iudeor⁹ venerũt ad nos renouãtes nobiſcũ amicitiã ꝑſtinã. Et placuit ꝓpl̃o excipe viros gloriose: ⁊ ponere exemplũ ſermonũ eor⁹ in ſegregatis ꝓpl̃i libris: ut ſit ad memoriã ꝓpl̃o ſpartiatar⁹. Exemplũ aũt bor⁹ ſcripſim⁹ ſimõi magno ſacerdoti. Poſt hoc aũt miſit ſimõ numenũ romã habẽtẽ clypeũ aureũ magnũ põdo mnar⁹ mille. ad ſtatuendũ cũ eis ſocietatẽ. Cũ aũt audiſſet ꝓpl̃s romanꝫ ſermões iſtos. dixerũt: Quã gratiar⁹ actionẽ reddem⁹ ſimõi ⁊ filijs ei⁹? Reſtituit n. ipſe frẽs ſuos: ⁊ expugnauit ĩmicos iſrl̃ ab eis. Et ſtatuerũt ei libertatẽ. ⁊ deſcripſerũt i tabulis ereis: ⁊ poſuerũt in titulis in monte ſyon. Et h̃ ẽ exẽplũ ſcripture. Octauadecia die mẽſis ebul. anno cẽteſimo ſeptuageſimo ſecũdo. ãno ctio. ſub ſimõe ſacerdote magno in aſſaramel in quẽtu mag̃ ſacerdotũ ⁊ ꝓpl̃i ⁊ ꝓncipũ ⁊ gẽtis ⁊ ſenioꝛ regiõis. nota facta ſũt h̃ q̃ſi frequẽt facta ſũt ꝓlia i regiõe noſtra. Simõ aũt matathie filius ex filijs iarib ⁊ frẽs ei⁹ rederũt ſe periculo. ⁊ reſtiterũt ad uerſarijs gẽtis ſue ut ſtarẽt ſcã ipſoꝛ ⁊ lex: ⁊ glia magna glificauerũt gẽtẽ ſuã. Et congregauit ionathas gẽtẽ ſuã. ⁊ fact⁹ ẽ illis ſacerdos magn⁹. ⁊ apposit⁹ ẽ ad ꝓpl̃m ſuũ. Et voluerũt inimici coꝝ calcare ſcã ⁊ atterere regionẽ ipſoꝝ ⁊ extẽdẽ man⁹ i ſcã ſeoꝝ. Tũc reſtitit ſimon. ⁊ pugnauit pro gente. ſua. ⁊

erogauit pecunias multas. ⁊ armauit viros fortes gentis sue. ⁊ dedit illis stipendia. Et munivit ciuitates iudee ⁊ turrim suram q̄ erat in finib⁹ iudee. vbi erāt arma hostiū antea. ⁊ posuit illic p̄sidiū viros iudeos. Et ioppen munivit q̄ erat ad mare. ⁊ gazaram q̄ est i finib⁹ azoti: in q̄ hostes antea habitabāt. ⁊ collocauit illic iudeos. ⁊ q̄cūq; apta erant ad correptionē eor⁹ posuit in eis. Et vidit pl's actum simōis ⁊ gloriā quā cogitabat facē gēti sue ⁊ posuerūt eū ducem suū ⁊ p̄ncipē sacerdotū eo q̄ ipse fecerit h̄ oīa: ⁊ iusticiā ⁊ fidē quā ꝓseruauit gēti sue. ⁊ exq̄siuit oī modo exaltare populū suū. Et i diebꝰ eis ꝓspatū est i manib⁹ eius ut tollerent gētes de regiōe ipsor⁹ ⁊ q̄ i ciuitate dauid erāt i hierm in arce de q̄ p̄cedebāt ⁊ p̄taminabāt oia q̄ in circuitu scōr̄ sūt. ⁊ inferebāt plagam magnā castitati. Et collocauit in ea viros iudeos ad tutamētū regiōis ⁊ ciuitatis. ⁊ exaltauit muros hierm Et rex demetrꝰ itauit illi sūmū sacerdotiū ꝓcōm hec fecit eū amicū suū. ⁊ glorificauit eū gloria magna. Audiuit. n. q̄ appellati sūt iudei a romanis amici ⁊ socij ⁊ frēs. ⁊ q̄a susceperūt legatos simonis gloriose. ⁊ q̄a iudei ⁊ sacerdotes eor⁹ ꝓsenserūt eū ee ducē suū ⁊ sūmū sacerdotē in ernū donec surgat ꝓpha fidelis. ⁊ ut sit sup eos dux: ⁊ ut cura eēt illi ꝓ scis. ⁊ ut ꝓstituēt ꝓpositos sup opa eorū ⁊ sup regionē. ⁊ sup arma ⁊ sup p̄sidia. ⁊ cura sit illi de scis. ⁊ ut audiat ab oīb⁹. ⁊ scribāt i nōie eius oēs conscriptiones in regione. ⁊ ut opiat purpura ⁊ auro. ⁊ ne liceat ulli ex populo ⁊ ex sacerdotib⁹ irritū facē aliq̄d horū: ⁊ ꝓdicē bis q̄ ab eo dicūt: aut cōuocare conuentū in regiōe sine ipso: ⁊ vestiri purpura ⁊ uti fibula aurea. Qui aūt fecerit ex hec aut irritū fecerit aliq̄d horū: reꝰ erit. Et ꝓplacuit oi ꝓplo statuē simonē: ⁊ facere sm ꝓba ista. Et suscepit simon ⁊ placuit ei ut sūmo sacerdotio fūgerē: ⁊ eēt dux ⁊ p̄nceps gentis iudeor⁹ ⁊ sacerdotū. ⁊ p̄esset oib⁹. Et scripturā ista dixerūt ponere in tabulis ereis: ⁊ ponere eas i peribolo scōr̄ i loco celebri. Exēplū aūt eor⁹ ponere i erario. ut habeat simō ⁊ filij ei⁹

Et misit rex antiochus filius demetrij epistolas ab insulis maris: simoni sacerdoti ⁊ p̄ncipi gentis iudeor⁹ ⁊ vniuerse genti: ⁊ erant cōtinētes hūc modū. Rex antiochꝰ: simōi sacerdoti magno ⁊ gēti iudeor⁹ salutē. Quōdā pestilētes obtinuerūt regnū patr̄ nr̄or⁹: volo aūt vendicare regnū ⁊ restituere illud sicut erat antea ⁊ lectā feci multitudinē exercit⁹. ⁊ feci naues bellicas. Volo aūt ꝓcedē p regionē ut vlciscar i eos q̄ corruperūt regionē nr̄am. ⁊ q̄ desolauerūt ciuitates multas i regno meo. Nūc ḡ statuo tibi oēs oblatiōes q̄s remiserūt tibi oēs reges. ⁊ q̄cūq; alia dona remiserit tibi. ⁊ p̄mitto tibi facere percussurā ꝓpriā nūmismatis i regiōe tua. Hierusalē aūt sanctā esse ⁊ liberā: ⁊ oīa arma que fabricata sūt. ⁊ p̄sidia q̄ cōstruxisti q̄ tenes maneāt tibi. Et quēcūq; debitū regis ⁊ q̄ futura sūt regi ex hoc ⁊ in totū tēp⁹ remittūt tibi. Cū aūt obtinuerim⁹ regnū nr̄m glorificabim⁹ te ⁊ gētē tuā: ⁊ templū gloria magna ita ut manifestet gl'a vra in vniuersa terra. Anno cētesimo septuagesimo q̄rto: exijt ātiochꝰ in terā patr̄ suor⁹. ⁊ cōuenerūt ad eū omnes exercitus: ita ut pauci relicti essent cum triphone. Et insecut⁹ est eū antiochus rex. ⁊ venit dorā fugiens p maritimā. Sciebat. n. q̄ cōgregata sūt mala i eū ⁊ reliquit eū exercit⁹. Et applicuit antiochꝰ sup dorā cū centū viginti milib⁹ viror̄ belligerator⁹ ⁊ octo milib⁹ eq̄tū. Et circuiit ciuitatē. ⁊ naues a mari accesserūt. ⁊ vexabāt ciuitatē a tra ⁊ mari. ⁊ neminē sinebāt egredi vel egredi. Venit aūt numeni⁹ ⁊ q̄ cū eo fuerāt ab vrbe roma habentes epistolas regib⁹ ⁊ regiōib⁹ scriptas: in q̄b⁹ cōtinebāt hec. Luci⁹ ꝓsul romanor⁹ ptolemeo regi salutē. Legati iudeor⁹ venerūt ad nos amici nr̄i renouantes pristinā amicitiā ⁊ societatē missi a simone p̄ncipe sacerdotum ⁊ pl'o iudeor⁹. Attulerūt aūt ⁊ clypeū aureū mnarū mille. Placuit itaq; nobis scribē regib⁹ ⁊ regiōib⁹ ut nō inferāt illis mala: neq; impugnēt eos ⁊ ciuitates eor⁹ ⁊ regiones eor⁹: ⁊ ut nō ferāt auxiliū pugnantib⁹ aduersus eos. Visū aūt est nobis accipe ab eis clypeū. Si q̄ q̄ pestilētes fugerint de regiōe ipsor⁹ ad vos: tradite eos simoni p̄ncipi sacerdotū: ut vindicet in eos sm legē suā. Hec eadē scripta sunt demetrio regi ⁊ attolo ⁊ arate ⁊ artaxiaci. ⁊ i oēs regiones ⁊ samsame ⁊ spartanis ⁊ delo ⁊ mindo ⁊ sicione ⁊ carie ⁊ samo ⁊ pamphylia ⁊ lycia ⁊ alicarnasso ⁊ rhodo ⁊ faselida ⁊ coo ⁊ siden ⁊ arado ⁊ gortyna ⁊ gnydo ⁊ cypro ⁊ cyrene. Exemplum aūt eorum scripserūt simoni

pncipi sacerdotū. ⁊ ppō iudeoꝝ. Antiochꝰ aūt rex applicuit castra i tzrā secūdo admouēs ei sēp manꝰ ⁊ machinas faciēs. ⁊ cōclusit triptonē ne ꝓcederet. Et misit ad eū simon duo milia virorū electorū in auxilium: ⁊ argētū ⁊ aurū ⁊ vasa copiosa. ⁊ noluit ea accipe ꝫ rupit oīa q̄ pactus est cū eo antea: ⁊ alienauit se ab eo. Et misit ad eū athenobiū vnū de amicis suis ut tractaret cū ipo dicēs Vos tenetꝭ ioppē ⁊ gaçarā ⁊ arcē q̄ ē i ir'm ciuitates regni mei: fines eaꝝ vsolastis ⁊ fecistis plagā magnā i tra. ⁊ dñati estis ꝓ loca multa i regno meo. Nūc ḡ tradite ciuitates q̄s occupastis. ⁊ tributa locoꝝ i quibꝰ dñati estis exꝫ fines iudee. Sin aūt. date ꝓ illis q̄ngenta talēta argēti. ⁊ exterminij q̄ꝫ extermi nastis. ⁊ tributoꝝ ciuitatū alia talēta q̄ngēta. Sin aūt. veniemꝰ ⁊ expugnabimus vos. Et venit athenobius amicus regis in ir'm. ⁊ vidit gl'iam simōis ⁊ claritatē i auro ⁊ argēto. ⁊ apparatū copiosū ⁊ obstupuit. ⁊ retulit ei verba regis. Et rñdit ei simon. ⁊ dixit ei: Neq̄ alienā tra supsim. neq̄ alienā detine mus: sed hereditatē patrū nroꝝ q̄ iniuste ab inimicis nris aliq̄ tpe possessa ē. Nos ꝫo tēp' hñtes vendicamꝰ hereditatē patrū nostroꝝ. Nam de ioppe ⁊ gaçara. que expostulas: ipsi faciebāt in populo plagā magnā. ⁊ in regiōe nra. horū damꝰ talenta centū. Et nō rñdit ei athenobius verbū. Reuersus aūt cū ira ad regē renūciauit ei ꝓba ista. ⁊ gloriā simonis ⁊ vniuersa q̄ vidit. ⁊ iratꝰ ē rex ira magna. Triphō aūt fugit nauī i ortosaida. Et ꝓstituit rex cendebeū ducē maritimū. ⁊ exercitū ꝑditū ⁊ eqtū dedit illi. Et mandauit illi mouere castra ꝫ faciē iudee. ⁊ mādauit ei edificare cedronē. ⁊ obstruere portas ciuitatis. ⁊ debellare ꝓplm. Rex aūt ꝓsequebaē triptonē Et venit cendebeus iamniā ⁊ cepit irritare plebē ⁊ cōculcare iudeā ⁊ captiuare populū ⁊ interficere. ⁊ edificare cedronē. Et collocauit illic equites ⁊ exercitū: ut egressi ꝓrambularent viam iudee sicut constituit ei rex

XVI

Et ascēdit iobānes de gaçaris ⁊ nūciauit simoni patri suo que fecit cendebeus in ꝓplo ipsoꝝ. Et vocauit simon duos filios suos seniores iudā ⁊ iohannem. ⁊ ait illis. Ego ⁊ frēs mei ⁊ domꝰ pris mei expugnauimꝰ vestes isr'l ab adolescētia vsq̄ in hūc diē. ⁊ ꝓsperatū est i manibꝰ nris liberare isr'l aliq̄tiēs. Nūc aūt senui: ꝫ estote loco meo ⁊ fratris mei: ⁊ egressi pugnate ꝓ gente nostra. Auxiliū ꝫo de celo vobiscū sit Et elegit de regione viginti milia virorꝝ belligeratorꝝ ⁊ eqtes. ⁊ ꝓfecti sunt ad cēdebeū ⁊ dormierūt in modin. Et surrexerūt mane ⁊ abierūt in campū. Et ecce exercitꝰ copiosus i obuiā illis ꝑditū ⁊ equitū. ⁊ fluuius torrēs erat inter mediū ipsorū. Et admouit castra ꝫ faciē eorꝝ ipse ⁊ populꝰ eius. ⁊ vidit populū trepidāt̄ ad trāsfretandū torrētē: ⁊ trāsfretauit primus. Et viderūt eū viri. ⁊ trāsierūt pꝰ eū. Et diuisit ꝓplm ⁊ eqtes i medio ꝑditū Erat aūt equitatꝰ aduersariorꝝ copiosus nimis. Et exclamauerūt sacris tubis. ⁊ i fugā uersus est cendebeꝰ ⁊ castra eiꝰ. ⁊ ceciderūt ex eis multi vulnerati: residui aūt in munitionē fugerūt. Tūc vulneratꝰ ē iudas frater iobānis. Iohannes aūt insecutꝰ ē eos donec venit cedronem quam edificauit. ⁊ fugerūt vsq̄ ad turres que erāt i agris açoti. ⁊ succēdit eas igni. Et ceciderūt ex illis duo milia virorꝝ. ⁊ reuersꝰ ē in iudeā i pace. Et ptoleme' filiꝰ abobi cōstitutꝰ erat dux in campo hiericho. ⁊ habebat argentū ⁊ aurū multū. Erat. n. gener sūmi sacerdotꝭ. Et exaltatū ē cor eiꝰ. ⁊ volebat obtinere regionē. ⁊ cogitabat dolū aduersus simonē ⁊ filios eiꝰ ut tolleret eos. Simō aūt perambulās ciuitates q̄ erāt i regiōe iudee. ⁊ sollicitudinē gerēs earꝝ descēdit i hiericho ipse ⁊ matathias filiꝰ eiꝰ ⁊ iudas āno cētesimo septuagesimo septimo mēse vndecimo. Hic est mēsis sabath. Et suscepit eos filiꝰ abobi in munitiūculā q̄ vocatur dok. cū dolo quā edificauit: ⁊ fecit eis cōuiuiū magnū. Et absconditꝰ illic viros. Et cū inebriatꝰ eēt simon ⁊ filij eiꝰ surrexit ptoleme' cū suis. ⁊ sūpserūt arma sua. ⁊ irruerūt in cōuiuiū. ⁊ occiderūt cū ⁊ duos filios eiꝰ. ⁊ quosdā pueros eiꝰ. Et fecit deceptionē magnā in isr'l. ⁊ reddidit mala ꝓ bonis. Et scripsit hec ptolemeꝰ. ⁊ misit regi ut mitteret ei exercitū in auxiliū. ⁊ traderet ei regionē ⁊ ciuitates eoꝝ ⁊ tributa. Et misit alios in gaçarā tollē iobānē. ⁊ tribunis misit epl'as ut venirēt ad se: ⁊ daret eis argentū ⁊ aurum ⁊ dona. Et alios misit occupare ir'm ⁊ mōtē ēpli. Et ꝑcurrēs q̄dā nūciauit iobāni in gaçara q̄a ꝑiit pr̄ eius ⁊ frēs eiꝰ: ⁊ q̄a misit te ꝙ interfici. Et audiuit aūt vehemēter

expauit. & comprehendit viros qui venerant pdere eū. & occidit eos. Coguit. n. qđ q̄rebāt pdere eū. Et cecā sermonū iobānis & bellorū eius. & tonarū ꝓtutū q̄b⁹ fortit gessit. & edificij muroꝝ q̄s extruxit & rerū gestarū eius: ecce hꝫ scripta sūt i libro diey sacerdotij eius ex q̄ fact⁹ est ꝓnceps sacerdotū p⁹ patrē suū.

Explicit liber primus Machabeorum. Incipit secundus. Capitulum. I

Fratrib⁹ q̄ sūt p egyptū iudeis salutē dicunt fratres q̄ sunt in bierosolymis iudei & q̄ in regione iurea. & pacē tonā. Benefaciat vobis dn⁹ & meminerit testamēti sui qđ locut⁹ est ad abrahā & isaac & iacob seruoꝝ suoꝝ fideliū: & det vobis coꝛ oīb⁹ ut colat eū. & faciatis ei⁹ voluntatē coꝛde magno & aio volēti adapiat coꝛ vr̄m in lege sua & in preceptis suis: & faciat pacē. Exaudiat oratiōes vr̄as. & reconciliet vobis: nec vos derelinquat in tpe malo. Et nūc hic sum⁹ orātes ꝓ vobis. Regnante demetrio āno cētesimo sexagesimonono: nos iudei scripsim⁹ vobis in tribulatione & iptu q̄ supuenit nobis in istis ānis ex q̄ recessit iason a sctā terra & a regno. Portā succēderunt & effuderūt sanguinē inocentē. Et oraui⁹ ad dn̄m. & exauditi sum⁹. & obtulim⁹ sacrificiū & similagine. & accēdim⁹ lucernas. & ꝓposuim⁹ panes. Et nūc frequntate dies scenopiē mēsis casleu. Anno cētesimo octogesimo octauo: ppls qui est bierosolymis & i iudea senatusq̄ & iudas: aristobolo magistro ptolemei regis q̄ est de gnē christoꝝ sacerdotum & bis q̄ in egypto sūt iudeis salutē & sanitatē. De magnis periculis a deo liberati magnifice gr̄as agim⁹ ipsi: ut pote q̄ aduersus talē regē dimicauim⁹. Ipse. n. ebulire fecit de persidē eos qui pugnerūt ꝯ nos & sctā ciuitatem. Nā cū in pside cēt dux ipe & cū ipo imensus exercit⁹: cecidit in tēplo nance. psilio decept⁹ sacerdotū nance. Deteni cū ea habitatur⁹ venit ad locū ātiochus & amici ei⁹. & ut acciperet pecunias multas dotis noie. Cūq̄ ꝓposuissent eas sacerdotes nance. & ipse cū pauc̄ ingressus cēt intra ambitū phani: clauserūt tēplū. Cū aūt intrasset ātioch⁹ aptoꝝ occulto aditu tēpli mittētes lapides pcusserunt ducē & eos q̄ cū eo erāt. & diuiserunt mēbratim. & capitib⁹ ꝑputatis foras iecerūt. Per oīa bndixerūt dn̄m q̄ tradidit ipios. Facturi igit̄ q̄nta & vicesima die mēsis casleu purificationē tēpli necessariū duxim⁹ significare vobis: ut & vos q̄q̄ agatis diē scenopiegie. & diē ignis: q̄ datus est q̄n neemias edificato tēplo & altari obtulit sacrificia. Nā cū in pside ducerent patres nr̄i sacerdotes: qui tūc cultores dei erant: acceptū ignē de altari occulte abscōderūt i valle vbi erat puteus alt⁹ & siccus. & in eo ptutati sunt eū. ita ut oīb⁹ ignot⁹ eēt loc⁹. Cum aūt ꝓteriissent ānі multi. & placuit deo ut mitteret neemias a rege psidis: nepotes sacerdotum illorum q̄ abscōderāt misit ad req̄rendū ignē. & sicut narrauerūt nob: nō inuenerūt ignē: sed aquā crassam. Et iussit eos haurire & afferre sibi. & sacrificia que imposita erāt iussit sacerdos neemias aspgi ipa aqua. & ligna q̄ erant suppsita. Atq̄ hoc factū cē. & tempus affuit q̄ sol refulsit q̄ prius erat in nubilo. accensus est ignis magnus ita ut eos mirarent. Orationē aūt faciebāt oēs sacerdotes dū cōsumaretur sacrificiū ionatha inchoāte: ceteris aūt rndētibus. Et neemie erat oratio hūc hns modū. Dne deus oium creato: terribilis & fort: iustus & misericors qui sol⁹ es bonus rex: solus pstās. solus iustus & oīpotens & eternus: q̄ liberas israel de oi malo: q̄ fecisti patres electos. & sanctificasti eos: accipe sacrificium pro vniuerso pplo tuo israel: & custodi partem tuā & sanctifica. Congrega dispersionem nostrā: liberа eos q̄ seruiunt gentibus. & cōtemptos & abhoiatos respice. ut sciāt gentes quia tu es deus noster. Afflige opprimētes nos. & ptumeliā facientes in superbia. Cōstitue pplm tuū in loco sctō tuo: sicut dixit moyses. Sacerdotes aūt psallebāt hymnos: vsq̄quo ꝓsumptum cēt sacrificium. Cum autem consumptū cēt sacrificiū ex residua aqua neemias iussit lapides maiores pfundi. Quod ut factū est. ex eis flāma accensa est: sed ex lumine quod refulsit ab altari cōsumpta est. Ut ꝓmanifestata est res. renunciatū est regi psarum & in loco in q̄ ignē absconderāt bi qui translati fuerāt sacerdotes. aqua apparuit: de qua neemias & q̄ cū eo erāt purificauerunt sacrificia. Considerans aūt rex & rē diligenter examinās. fecit ei tēplum ut pberet quod factū erat. Et cū, pbasset. sacerdotibus donauit multa dona & alia atq̄ alia munera. & accipiens manu sua tribuebat eis. Appellauit aūt neemias hūc locum neptbar: quod interpretat purificatio.

Vocatur autem apud plures nephi. V. II
Inuenit autē in scriptiōib⁹ hieremie ꝓphe q iussit eos ignē accipe q trāsmigrabāt ut significatū est. ⁊ ut mandauit transmigrāt. Et vidit illis legem ne obliuiscerēt ꝓcepta dñi. ⁊ ut nō exerrarent mētib⁹ videtes simulacra aurea ⁊ argētea ⁊ ornamēta eox. Et alia huiusmodi dicēs hortabat ne legē amouerēt a corde suo. Erat aūt i ipsa scriptura: quō tabernaculū ⁊ archā iussit ꝓphā diuino rūso ad se facto comitari secū vsq; q exijt i montē: in q moyses ascēdit ⁊ vidit dei hereditatē. Et veniens ibi hieremias inuenit locū spelūce. ⁊ tabernaculū ⁊ archā ⁊ altare incēsi itulit illuc. ⁊ ostiū obstruxit. Et accesserūt qdā sīl q seqbāt ut notarēt sibi locū. ⁊ nō potuerūt inuenire. Vt aūt cognouit hieremias culpās illos dixit q ignot⁹ erit locus donec congreget deus cōgregationē ꝓpli ⁊ ꝓpiti⁹ fiat. Et tūc dñs ondet ls. ⁊ apparebit maiestas dñi. ⁊ nubes erit sic ⁊ moysi manifestabat. ⁊ sicut cū salomon petijt ut locus sanctificaret magno deo manifestabat hec. Magnifice etenim sapiam tractabat. ⁊ ut sapientiā habens obtulit sacrificiū dedicationis ⁊ ꝓsumationis templi. Sicut ⁊ moyses orabat ad dñm. ⁊ descēdit ignis de celo ⁊ cōsumpsit holocaustū: sicut ⁊ salomō orauit. ⁊ descendit ignis de celo: ⁊ cōsumpsit holocaustū. ⁊ dixit moyses eo q non sit comestū qđ erat ꝓ pctō. ⁊ ꝓsumptū ē. Similiter ⁊ salomon octo diebus celebrauit dedicationē. Inferebant aūt i scriptionibus ⁊ cōmentarijs neemie ls eadē. ⁊ q̄liter ꝓstruens bibliotheca congregauit de regionib⁹ libros. ⁊ ꝓphetarū ⁊ dauid. ⁊ epistolas regū de donarijs. Similē aūt ⁊ iudas ea q̄ acciderat p bellū qđ nobis acciderat ꝓgregauit oia. ⁊ sūt apud nos. Si q̄ desideratis dēmittite qui ꝓferant vobis. Acturi itaq; purificationē scripsim⁹ vobis. Bene q̄ facietis: si egeritis dos dies. Deus aūt q̄ liberauit ꝓplm suū ⁊ reddidit hereditatem oibus. ⁊ regnū ⁊ sacerdotiū ⁊ scificationem sicut ꝓmisit in lege: spam⁹ q cito nr̄i misebit ⁊ ꝓgregabit de sub celo in locū sanctū. Eripuit eni nos de magnis piculis. ⁊ locum purgauit. De iuda ꝓ machabeo ⁊ frib⁹ ei⁹. ⁊ de templi magni purificatiē. ⁊ de are dedicatiōe ⁊ de plijs q̄ ptinēt ad antiochū nobilem. ⁊ filiū ei⁹ euparozē. ⁊ de illuminationibus q̄ de celo facte sunt ad eos q̄ ꝓ iudeis fortiē fecerūt: ita ut vniūsam regionē cū pauci ēent vindicarent. ⁊ barbarā multitudinē fugarēt: ⁊ famosissimū i toto orbe templū recuparēt: ⁊ ciuitatē literarēt: ut leges q̄ abolite erāt restituerent dño cum oi tranquillitate ꝓpitio facto illis. Jtē ꝙ ab iasone cyrenco: quinq; libri cōprehēsa rēptauim⁹ nos vno volumine breuiare. Cōsiderātes. n. multitudinē librorū ⁊ difficultatē volentib⁹ aggredi narratiōes historiax: ꝓpter multitudinē rerū curauim⁹ volentibus qdē legere ut esset ai oblectatio: studiosis ꝓ ut facili⁹ possint memorie cōmendare: oibus aūt legentib⁹ vtilitas conferat. Et nobis qdē ipsis q̄ h op⁹ breuiandi cā suscepimus: nō facilē laborē: imo ꝓ negociū plenū vigiliax ⁊ sudoris assumpsimus. Sicut hi q̄ ꝓparāt conuiuiū. ⁊ q̄runt alioq volūtati parē: ꝓpter multoq grām libenter laborē sustinemus: ꝓtatē quidē de singulis autoribus concedētes: ipsi aūt ꝓm data formā breuitati studētes. Sicut. n. noue domus architecto de vniuersa structura curandū est. ei vero q̄ pingere curat q̄ apta sūt ad ornatū exquirēda sūt. ita estimandū est ⁊ in nobis. Etenim intellectum colligere ⁊ ordinare sermonē. ⁊ curiosi⁹ ꝓtes singulas quasq; disquirē. historie ꝓpruit autori: breuitatē ꝓ dictionis sectari. ⁊ executiōes rex vitare. breuiāti ꝓcedēdū ē. Hinc q̄ narrationē incipiem⁹. de ꝓfatione tātū dixisse sufficiat. Superfluū etenī: est aū historiā effluere: in ipsa autem historia succingi. C. III
Fitur cū scā ciuitas habitaret in omni pace: leges autē adhuc optime custodirent. ꝓpter onie pōtificis dispositionē ⁊ pietatē ⁊ aios odio hītes mala: fiebat ut ⁊ ipsi reges ⁊ principes locū sūmo honore digniū ducerēt: ⁊ templū maximis muneribus illustrarēt: ita ut seleuc⁹ asie rex de redditib⁹ suis ꝓstaret oēs sumpt⁹ ad ministeriū sacrificioq; ptinētes. Simon aūt de tribu beniamin prepos⁹ templi ꝓstitut⁹. cōtendebat obsistēte sibi principe sacerdotū iniquū aliquid in ciuitate moliri. Sed cū vincere oniā nō posset. venit ad appolloniū tharsee filium q̄ illo tēpore erat dux celesyrie ⁊ phenicis. ⁊ nūciauit ei pecunijs innumerabilib⁹ plenū esse erariū hierosolymis. ⁊ cōmunes copias imēsas esse q̄ non ptinēt ad rationē sacrificioq; esse aūt possibile sub potestate regis cadere vniuersa. Cūq;

retulisset ad regē apollonī ꝛe pecuniꝭ q̄ ꝛe-
late erāt: ille accitū heliodoꝝ q̄ erat sup nego
cia eius: misit cū mādatis ut p̄dictā pecuniā
trāsportaret. Statiq; heliodoꝝ iter ē aggres
sus: specie q̄dē q̄si p celesyriā ⁊ plenicē ciui-
tates esset peragraturꝰ: reuera aūt regis ꝓ-
positū pfecturꝰ. Cū cū venisset hierosolymā
⁊ benigne a sūmo sacerdote in ciuitate esset
exceptꝰ: narrauit ꝛe dato indicio pecuniarū
⁊ cuiꝰ rei grā adesset aperuit. Interrogabat
aūt si vere hec ita essent. Tūc sūmꝰ sacerdos
oñdit ꝛeposita eē hec ad victualia viduaꝝ ⁊
pupillorū: quedā ꝙo esse hircani thobie viri
valde eminentis: in bis q̄ ꝛetulerat impius
simō: vniuersa aūt argēti talēta eē quadrin-
gēta: ⁊ auri ducēta: ꝛecipi ꝙo eos q̄ credidis
sent loco ⁊ tēplo q̄ ꝙ vniuersū mūdū tono-
rāt: ꝓ sui ueneratiōe ⁊ scitate ꝛe: oio ipossibile
eē. At ille ꝓ bis q̄ habebat ī mādatꝭ a rege di
cebat oī genere regi ea eē ꝛeferēda. Cōstitu-
ta autē die intrabat ꝛe bis heliodoꝝ ordina-
turꝰ. Nō modica ꝙo ꝙ vniuersā ciuitatem
erat trepidatio. Sacerdotes aūt añ altare
cū stolis sacerdotalibꝰ iactauerūt se. ⁊ inuo-
cabāt ꝛe celo eū q̄ ꝛe ꝛepositis legem posuit:
ut bis q̄ ꝛepsuerāt ea salua custodiret. Jā
ꝙo q̄ videret sūmi sacerdotꝭ vultū: mēte vul
nerabat. Facies. n. ⁊ color īmutatꝰ: ꝛeclara
bat internū ai dolorē. Circūfusa. n. erat me-
sticia quedā viro. ⁊ horror corporis: per quē
manifestꝰ aspicientibꝰ dolor cordis ei⁹ efficie-
bat. Alij etiā cōgregati ꝛe domibꝰ cōfluebāt
publica sapplicatiōe obsecrātes: ꝓ eo q̄ ī cō-
tēptū locus esset venturꝰ. Accinctiq; mulie
res cilicijs pectus ꝑ plateas cōfluebāt: ⁊ ꝑ
gines q̄ conclusе erāt: pcurrebāt ad oniā:
alie aūt ad muros: q̄dā ꝙo ꝑ fenestras aspi-
ciebāt: vniuerse aūt ptendentes manꝰ ī celū
ꝛeprecabāt. Erat enī misera cōmixte multi-
tudinis: ⁊ magni sacerdotꝭ in agone ꝓstituti
expectatio. Et bi quidē inuocabāt oipotētē
ꝛē: ut credita sibi bis qui crediderāt cum oī
integritate cōseruarenꝭ. Heliodoꝝ aūt q̄
ꝛecreuerat pficiebat: eodē loco ipse cū satel-
litibꝰ circa erariū ꝓsens. Cū spūs oipotētis
dei magnam fecit sue ostensiōis euidentiam
ita ut oēs q̄ ausi fuerāt parere ei: ruētes dei
ꝑtute: in dissolutionē ⁊ formidinem ꝙuerte-
renꝭ. Apparuit. n. illis q̄dā equus: terribilē
bñs sessorē optimis opimētis adornatꝰ: isq;
cū impetu heliodoro ꝙpes calces elisit. Alij
aūt ei sedebat videbaꝭ arma habere aurea.
Alij etiā apparuerūt duo iuuenes: ꝑtute ꝛe
cori: optimi gl̄ia: specioside; amictu: q̄ circū-
steterūt eū: ⁊ ex utraq; ꝑte flagellabāt sine
ītermissiōe multis plagis ꝑterātes. Subito āt
heliodoꝝ cōcidit in erā: eūq; multa caligine
circūfusū rapuerunt: tatq; in sella gestatoria
positū eiecerūt. Et is q̄ cū multis cursoribꝰ
⁊ satellitibꝰ p̄dictū ingressus est erariū: por-
tabatur nullo sibi auxiliū ferente: manifesta
dei cognita virtute. Et ille q̄dē p dinā ꝑ-
tutem iacebat mutꝰ atq; oi spe ⁊ salute ꝓuatꝰ
Di aūt dūm bñdicebant: q̄a magnificabat
locū suū. ⁊ templū q̄ paulo ante timore ac
tumultu erat plenū: apparēte oipotente dño
gaudio ⁊ leticia impletū est. Tūc ꝙo ex ami
cis heliodori quidā rogabāt p festim oniam
ut inuocaret altissimū: ut vitā donaret ei: qui
in supmo spū erat cōstitutꝰ. Cōsiderās aūt
sūmꝰ sacerdos ne forte rex suspicaret malitiā
aliquā ex iudeis circa heliodorum consu-
matam: obtulit p salute viri hostiā salutarē
Cūq; sūmꝰ sacerdos exoraret: ijdē iuuenes
eisdem vestibus amicti astantes heliodoro
dixerūt. Onie sacerdoti grās age. Nā ꝑpt
eū dñs tibi vitā donauit. Tu aūt a deo fla-
gellatꝰ: nūcia oib⁹ magnalia dei ⁊ ptātē. Et
bis dictis nō pparuerūt. Heliodoꝝ aūt ho-
stia deo oblata. ⁊ votis magnis ꝓmissis ei q̄
viuere illi concessit. ⁊ onie grās agens: rece-
pto exercitu ꝛedebat ad regē. Testabatur
aūt omnib⁹ ea q̄ sub oculis suis viderat opa
magna dei. Cū aūt rex ī rogasset heliodoꝝ
q̄s esset aptꝰ adhuc semel hierosolymā mitti
ait. Si quē habes hostē aut regni tui insidia-
torem: mitte illuc. ⁊ flagellatū eū recipies: si
tñ euaserit: deo q̄ī loco sit vere dei quedā vir
tus. Nā ipse q̄ habet in celis habitationē: vi-
sitatoꝝ ⁊ adiutoꝝ ē loci illi⁹. ⁊ venientes ad
malefaciēdū pcutit ac pdit. Igit ꝛe heliodo-
ro ⁊ erarij custodia ita res se habet. ¶ IIII

Simon aūt p̄dictꝰ pecuniaꝝ ⁊ patrie
ꝛe latoꝝ: male loq̄bat ꝛe onia: tanq̄
ipse heliodoꝝ instigasset ad hꝫ. ⁊ ipse
fuisset incentoꝝ malorū: prouisorēq; ciuitatꝭ
ac ꝛefensorē gētis sue. ⁊ emulatorē legis dei
audebat insidiatorē regni dicē. Cū cū īmici-
tie intātū ꝓcederēt ut etiā p quosdam simo-
nis necessarios homicidia fierent: cōsiderās

onias piculū ꝓtentiōis: ⁊ apollonīū ifanire
ut ꝓte ducē celesyrie ⁊ plenicis. ad augēdā
malitiam simonis. ad regem se conculit. non
ut ciuiū accusator: ꝺ cōmunē vtilitatē apud
semetipsū vniuerse multitudinis ꝓsiderās.
Videbat. n. sine regali ꝓuidētia ipossibile eē
pacem rebus dari: nec simonē posse cessare a
stulticia sua. Sed post seleuci vite excessū cū
suscepisset regnū antiochꝰ q̄ nobilis appellabatur: ambiebat iason frater onie sūmū sacerdotiū: adito rege. ꝓmittēs ei argenti talenta trecenta sexaginta. ⁊ ex redditib⁹ alijs talēta octoginta. Sup hoc ꝓmittebat ⁊ alia centū q̄nquaginta: si ptāti ei⁹ pcederet gymnasiū ⁊ epheborū sibi ꝓstituere. ⁊ eos q̄ in hierosolymis erāt ātiocenos scribere. Ad quē cū rex ānuisset: ⁊ obtinuisset ꝓncipatū: statī ad gentilē ritū cōtribules suos transferre cepit ⁊ amotis bis q̄ humanitatis causa iudeis a regib⁹ fuerāt constituta. p. iobānē patrē eupolemij q̄ apud romanos ve amicitia ⁊ societate fūctus est legatiōe legitima: ciuiū iura vestituēs. prauaq̄ instituta sanciebat. Etenim ausus ē sub ipsa arce gymnasiū cōstituere ⁊ optimos q̄sq̄ ephebos i lupanarib⁹ ponere. Erat aūt ꝺ nō initiū ꝺ incrementū quoddā ⁊ pfect⁹ gentilis ⁊ alienigene cōuersatiōis ꝓpē impij ⁊ nō sacerdotis iasonis nephariū ⁊ inauditū scel⁹: ita ut sacerdotes iā nō circa altar⁹ officia vediti eēnt. ꝺ prepto templo ⁊ sacrificijs neglectis festinarent ꝓticipes fieri palestre. ⁊ pbitiōis ei⁹ iniuste. ⁊ in exercitijs discī. ⁊ patrios quidē honores nihil hītes: grecas glorias optimas arbitrabāt. Quaꝝ grā piculosa eos contētio habebat. ⁊ eoꝝ institutā emulabant: ac p oīa bis ꝓsimiles esse cupiebāt. quos hostes ⁊ pemptores habuerāt. In leges. n. dīnas impie agē impune nō cedit. ꝺ ꝺ tps sequēs vclarabit. Cū aūt q̄nquēnalis agon tyro celebraret. ⁊ rex presens eēt: misit iason facinerosos ab hierosolymis viros pcōres portātes argēti vidrachmas trecētas in sacrificiū herculis: q̄s postulauerūt hi q̄ asportauerāt ne in sacrificijs erogarent q̄a nō oportebat ꝺ ī alios sūpt⁹ eas reputari. Ex hoc oblata sūt q̄dē ab eo q̄ miserat. i sacrificiū herculis: ꝓpē pōres aūt date sūt i fabricā nauiū triremiū. Misso aūt i egyptū apollonio nestbei filio ꝓpter ꝓmates ptolemei philometoris regis. cū cognouisset ātioch⁹ alienū se a negocijs regni effectū. ꝓuīs vtilitatibus consulēs. pfect⁹ inde venit ioppē: ⁊ inde hierosolymā. Et magnifice ab iasone ⁊ ciuitate susceptus. cū faculaꝝ luminibus ⁊ laudib⁹ ingressus ē. ⁊ inde i ptenicē exercitū cōuertit. Et p⁹ triennij tēp⁹ misit iason menelaū supdicti simonis fratrē portantē pecunias regi. ⁊ ve negocijs necessarijs rūsa platuꝝ. At ille cōmēdat⁹ regi cū magnificasset facie ptātis ei⁹. i semetipsū retorsit sūmū sacerdotium. supponens iasoni talenta argenti trecēta. Acceptisq̄ a rege mādatis venit. nihil q̄dē bīs dignū sacerdotio: aīos ꝓ o crudelis tyrānī: ⁊ fere velue irā gerēs. Et iason quidē q̄ ꝓtū fratrē captiuauerat: ipse receptus. pfugus i āmanitē expulsus est regione. Menela⁹ aūt ꝓncipatū q̄dē obtinuit: ve pecunijs ꝓ o regi ꝓmissis nihil agebat: cū exactionē faceret sostrat⁹ q̄ arci erat ꝓpositⁿ. Nā ad hūc exactio vectigaliū pertinebat: quā ob cām vtriq̄ ad regem sūt euocati. Et menela⁹ amot⁹ ē a sacerdotio succedēte lysimacho frē suo: sostrat⁹ aūt ꝓlat⁹ est cypꝛijs. Et cū ꝺ ageret ꝓtigit tharsenses ⁊ mallotas seditionē mouē: eo q̄ antiochi regi pcubine dono essent dati. Festinanter itaq̄ rex venit sedare illos. relicto suffecto vno ex comitib⁹ suis andronico. Rat⁹ aūt menela⁹ accepisse se tēp⁹ opportunū. aurea q̄dā vasa e templo furatus donauit andronico: ⁊ alia vēdiderat tyro ⁊ p vicinas ciuitates. Ad quē cū certissime cognouisset onias. arguebat eū: ipse in loco tuto se continēs antiochie sec⁹ daphnē. Ad quē menela⁹ accedēs ad andronicū: rogabat ut oniā interficeret. Qui cū venisset ad oniā. ⁊ dat⁹ vertris cū iureiurādo. q̄ibus eēt ei suspectus suasisset ve asylo ꝓcedē: statī eū demit nō veritus iusticiā. Ob quā causam nō solū iudei: sed etiā alie q̄ nacōes indignabant. ⁊ moleste ferebāt ve nece tāti viri iniusta. Ex regressū regem ve cilicie locis adierunt iudei apud antiochiā. sil⁹ ⁊ greci q̄querētes ve iniq̄ nece onie. Cōtristat⁹ itaq̄ ē ait⁹ ātioch⁹. ꝓ onia: ⁊ flex⁹ ad mīam lacrymas fudit: recordat⁹ ve fūcti sobrietatē ⁊ modestiā. Accē susq̄ animo andronicū purpura exutū p totam ciuitatē iubet circūduci. ⁊ in eo loco i q̄ in oniam impietatē ꝓmiserat. sacrilegū vita priuari. dño illi condignā retribuēte penā. Multq̄ autē sacrilegijs in templo a lysimacho

cōmissis menelai consilio ⁊ diuulgata fama congregata est multitudo aduersū lysimachū multo iā auro exportato. Turbis autē insurgentibus: ⁊ animis ira repletis lysimachus armatis fere tribus milib⁹ iniquis manib⁹ uti cepit: duce q̄dā tyrāno etate pariē ⁊ uemētia puecto. Qz ut itellexerūt conatū lysimachi: alij lapides: alij fustes validos arripuere quidā ꝓ cinere ī lysimachū iecere. Et multi q̄dē uulnerati: q̄dam aūt ⁊ pstrati: oēs ꝓ in fugā uersi sunt. Ipsū etiā sacrilegū sec⁹ aurū inuenerūt. De bis g̃ cepit iudiciū aduersus menelaū agitari. Et cū uenisset rex tyrū: ad ipsū negociū detulerūt missi tres uiri a senioribus. Et cū supare menelas: promisit ptolemeo multas pecunias dare ad suadēdū regi. Itaq⁹ proleme⁹ ī q̄dā atrio positū q̄si refrigerādi gr̃a regē adijt ⁊ deduxit a sua. ⁊ menelaū q̄dē uniuerse malitie reū criminibus absoluit: miseros aūt qui etiā si apud scythas cām dixissent inocētes iudicarent: tos morte dānauit. Cito g̃ iniusta pena uenerūt: q̄ p ciuitate ⁊ ppō ⁊ sacris uasis cām psecuti sunt. De obre tyrij q̄z indigni: erga sepulturā eorū iustissimi extiterūt. Menelas aūt ppe eorū q̄ in potētia erat auaritiā pmanebat ī ptāte: crescens in malitia ad insidias ciuiū.

V. Quod dē tpe ātioch⁹ secundā pfectionē parauit in egyptum. Cōtigit autem p uniuersam hierosolymorū ciuitatē uideri dies⁹ q̄draginta p aera equites discurrentes: auratas stolas hītes ⁊ hastas: q̄si cohortes armatas. ⁊ cursus eq̄z p ordines digestos. ⁊ pgressiones fieri cominus. ⁊ scutoz motus. ⁊ galeatorū multitudinē gladijs districtis. ⁊ telox iact⁹. ⁊ aureox armox splēdore: oisq⁹ generis lorica. Qua ppe oēs rogabāt in bonū monstra cōuerti. Qz cū fals⁹ rumor exisset tanq⁹ uita excessisset antiochus: assumptz iason nō min⁹ mille uiris aggressus ē ciuitatē repte. ⁊ ciuibus ad muz conuolātibus ad ultimū apprehensa ciuitate menelas⁹ fugit in arcē. Jason ꝓ nō pcebat ī cede ciuibus suis: nec cogitabat pfectē aduersū cognatos malū ee maximū: arbitrās hostium ⁊ nō ciuiū se tropiza captuz. Et pncipatū q̄dē non obtinuit: sūe uero insidiarū suaz confusionē accepit. ⁊ pfug⁹ itez abijt ī āmaniten. Ad ultimū in exitiū sui conclusus ab aretha arabum tyrāno fugiēs de ciuitate ī ciuitatē. oīb⁹ odiosus: ut refuga legū. ⁊ execrabilis ut patrie ⁊ ciuiū hostis. in egyptū extrusus ē. ⁊ q̄ multos de patria sua expulerat. pegre pīt lacedemonas. pfect⁹ q̄si. p cognatione ibi refugiū habitur⁹. ⁊ q̄ insepultos mltos abiecerat. ipse ⁊ illamētat⁹ ⁊ insepult⁹ abijcitur. sepultura neq⁹ pegrina usus: neq⁹ patrio sepulchro pticipās. His itaq⁹ gestis suspicat⁹ ē rex societatē deserturos iudeos. ⁊ ob hoc. pfectus ex egypto efferatis animis ciuitatē quide armis cepit. Jussit aūt militib⁹ insticē. nec pcē occurrentib⁹. ⁊ p domos ascēdētes trucidare. Fiebāt g̃ cedes iuuenū ac senioz. mulierum ⁊ natorū exterminia. uirginūq⁹ ⁊ paruulorū neces. Erāt aūt toto triduo. octogita milia interfecti. q̄draginta milia uincti: nō min⁹ aūt uendati. Qz nec ista sufficiūt. Ausus ē etiā intre tēplū uniuersa era sācti⁹ menelao ductore: q̄ legū ⁊ patrie fuit. pditor. Et scelestis manib⁹ sumēs sca uasa q̄ ab alijs regib⁹ ⁊ ciuitatib⁹ erāt posita ad ornatū loci ⁊ gloriā: ptractabat idigne ⁊ pfanabat. Jta alienat⁹ mēte ātioch⁹ nō psiderabat q⁹ ppe pcā habitātiū ciuitatē modicū de⁹ fuerat irat⁹: ppe qō ⁊ accidit circa locū despectio. Alioqn nisi pti⁹ isset eos multis pctis ee involutos: sic dliodor⁹ q̄ missus ē a seleuco rege ad expliādū eraiū. etiā ipse stati aduenies flagellat⁹ ⁊ repulsus ptiq⁹ fuisset ab audacia. Dex nō ppter locū gentem: sed ppter gentē locū deus elegit. Jdeoq⁹ ⁊ ipse locus pticeps factus est plī malox: postea autem fiet socius bonox. ⁊ qui derelict⁹ in ira dei oipotentis est iterum in magni dñi reconciliatione cum sūma gloria exaltabitur. Jgit ātiochus mille ⁊ octingentis ablatis de templo talētis velociter antiochia regressus ē. existimās se pre superbia terrā ad nauigādum: pelagus uero ad iter agēdum deductum. ppter mentis elationem. Reliqt aūt ppositos ad affligendā gentem: hierosolymis quidem philippū genere phrygem. moribus cruelioze eo ipso a quo constitutus est ī garizim aūt ādronicum ⁊ menelaū qui grauis⁹ q̄ ceteri īminebāt ciuibus. Cuiq⁹ appositus eet contra iudeos. misit odiosum pncipē apollonium cū exercitu uiginti ⁊ duobus milibus: precipiēs ei oēs pfecte etatis iterficere: mulieres ac iuuenes uēdere. Qui cum uenisset hierosolymā pacem simulās quieuit usq⁹ ad diem sci sabbati. ⁊ tunc feriatis iudeis arma

cape suis p̄cepit. Oēsq; simul q̄ ad spectaculū ꝓcesserāt trucidauit: ⁊ ciuitatē cū armatis discurrēs igentē multitudinē p̄emit. Iudas aūt machabe⁹ q̄ recūm⁹ fuerat secesserat i rēstū locū ibiq; inf̄ feras vitā i mōtib⁹ cū suis agebat: ⁊ feni cibo vescētes vmorabant ne participes essent coinquinationis.

VI

Sed nō post multū tp̄is misit rex senē quendā antiochenū q̄ cōpelleret iudeos ut se trāsferrent a patrijs ⁊ rei legib⁹: contaminare etiā q; in hierosolymis erat templū: ⁊ cognominare iouis olimpij: ⁊ in garizim, put erant hi q̄ locū inhabitabant iouis hospitalis. Pessima autem ⁊ vniuersis grauis erat malo⁹ incursio. Nam templum luxuria ⁊ cōmessationib⁹ erat plenū. ⁊ scortātiū cū meretricib⁹: sacratisq; edibus mulieres se vltro ingerebant: introferentes ea q̄ non licebant. Altare etiā plenū erat illicitis: q̄ legib⁹ p̄hibebant. Neq; aūt sabbata custodiebant: neq; dies solēnes patrij seruabātur: nec simpliciter se q̄sq; iudeū confitebat. Ducebant aūt cū amara necitate i die natalis regi ad sacrificia. ⁊ cū liberi sacra celebrarent cogebant edera cozonati libero circuire. Decretū aūt exijt in p̄mas ciuitates gētiliū suggerētibus ptolemeis: ut pari modo ⁊ ipsi aduersus iudeos agerēt ut sacrificarēt eos aūt q̄ nollēt transire ad instituta gētiliū interficerēt. Erat q; videre miseriā. Duo enī mulieres velate sūt natos suos circumcidisse: quas ad vbera infantib⁹ suspēsis: cū publice p̄ ciuitatem circūduxissent: p muros p̄precipitauerūt. Alij vo ad p̄mas coeūtes spelūcas: ⁊ latēter sabbati die celebrātes: cum indicati eēnt philippo flāmis succēsi sūt: eo q̄ verebāt̄ ꝓpē religionē ⁊ obseruātiā manu sibimet auxiliū ferre. Obsecro aūt eos q̄ hunc librum lecturi sūt ne abhorrescāt ꝓpter aduersos casus: sed reputēt ea q̄ acciderūt nō ad interitū: sed ad correptionē esse generis nostri. Etenī multo tp̄e nō sinere pcōrib⁹ ex sua agere: p̄ statim vltiones adhibere magni beneficij ē indicium. Nō enim sicut in alijs nationib⁹ dns patienē expectat: ut eas cum iudicij dies adu enerit i plenitudie pcōr̄ puniat: ita ⁊ in nob⁹ statuit ut pctis nr̄is i finem revoluti ita demū i nos vindicet: ꝓpē q̄ nō nūq; q̄dē a nob⁹ miam suā amonet: correpiens vo in aduersis p̄m suū nō derelinq̄t. Sed hec nobis ad cōmonitionē legentiū dicta sint paucis. Jam aūt veniēdū ē ad narrationē. Igit eleaz⁹ vn⁹ de p̄mo rib⁹ scribar vir etate p̄uect⁹. ⁊ vultu reco⁹: apto ore bians comp̄ellebat carnem porcinā māducare: at ille glorioſissimā mortē magis ꝓ odibilē vitā cōplectēs. volūtarie pibat ad suppliciū. Intuēs aūt quēadmodū oporteret accedere: patienē sustinēs festinauit non admittē illicita ꝓpē vite amorē. Hi aūt q̄ astabāt: iniq̄ miseratiōe cōmoti. ꝓpē ātiquā v.ri amicitiā. tollētes eū secreto rogabant afferri carnes q̄b⁹ vesci ei licebat: ut simularet̄ mandūcasse. sic rex ipauerat de sacrificij carnib⁹: ut hoc facto a morte liberaret̄. ⁊ ꝓpter veterē viri amicitiā hāc i eo faciebāt hūanitatē. Ille cogitare cepit etatē ac senectutē sue eminētiam dignā. ⁊ ingenuam nobilitatis canitiē atq; a puero optime p̄uersatiōis actus. ⁊ p̄m scē⁊ a deo ordite legis ꝓstituta. rūdit cito dicēs: p̄mitti se velle in ifernū. Nō. n. etati nr̄e dignū est ināt fingere. ut multi adolescētes arbitrantes eleazar nonaginta annor̄ transisse ad vitā alienigenarū. ⁊ ipsi ꝓpter meam simulationē ⁊ ꝓpē modicū corruptibilis vite tempus decipiant̄. ⁊ p hāc maculā atq; execrationē mee senectuti cōquirā. Nā ⁊ si in p̄senti tp̄e supplicijs hominū eripiar. p manū oīpotentē nec viuēs nec defūct⁹ effugiā. Quāobrē fortiter vitam excedēdo senectute quidē dignus apparebo: adolescētib⁹ aūt exemplū forte relinquā: si. p̄mpto aio ac fortiter pro grauissimis ac sanctissimis legibus honesta morte perfūgar. His dictis cōfestim ad supplicium trahebat̄. Hi aūt q̄ eū ducebāt ⁊ paulo añ fuerāt mitiores: in iram cōuersi sunt. ꝓpter sermōes ab eo dictos: q̄s illi p arrogantiā. platos arbitrabant̄. Qz cū plagis p̄imeret̄ ingemuit ⁊ dixit: Dñe qui habes sanctā sciam manifeste tu scis: q̄a cū a morte possem liberari. duros corpis sustineo dolores: p̄m aiam vo propter timorē tuum libenter hec patior. Et iste q̄dē hoc modo vita decessit. nō solū iuuenib⁹. sed ⁊ vniuerse genti memoriā mortis sue ad exēplū virtutis ⁊ fortitudinis derelinquens.

VII

Contigit autē septē frēs vna cū matre apprehensos cōpelli a rege edere p̄hibas carnes porcinas. flagris ⁊ thaureis cruciatos. Vn⁹ autē ex illis q̄ erat p̄m⁹ sic ait. Quid q̄ris. ⁊ q̄d vis discere a nobis? Parati sum⁹ mori magis q̄ patrias dei leges

ꝑuaricari. Iratus itaq; rex iussit sartagines
⁊ ollas eneas succendi·quib⁹ statim succẽsis
iussit ei q̃ ꝑ or fuerat locut⁹ ꝩputari linguã.
⁊ cute capitꝫ abstracta·sũmas q̃ manus ⁊
pedes ei ꝑcidi:ceteris ci⁹ frib⁹ ⁊ matre inspi-
cientib⁹. Et cũ iã p oia inutilis factus esset.
iussit ignẽ admoueri. ⁊ adhuc spirãtẽ torqueri
in sartagine·in q̃ cũ diu cruciaret ceteri vna
cũ mre inuicẽ se hortabãt mori fortiter dicẽ-
tes. Dñs deus aspiciet veritatẽ. ⁊ consolabit
in nobis · quẽadmodũ i ꝓtestatiõe cantici re
clarauit moyses. Et in seruis suis cõsolabit.
Mortuo itaq; illo ꝑmo hoc mõ sequẽtẽ re-
ducebãt ad illudẽdũ. ⁊ cute capitis ei⁹ cũ ca
pillis abstracta·interrogabãt si manducaret
pri⁹q̃ toto corpe p mẽbra singula puniret.
At ille rñdẽs patria voce·dixit: Nõ faciã.
Propter qd ⁊ iste sequẽti loco ꝑmi tormẽta
suscepit. ⁊ in vltimo spũ ꝓstitut⁹·sic ait. Tu
q̃dẽ sceleristissime i ꝑsenti vita nos ꝑdis·sed rex
mũdi refectos nos ꝑ suis legib⁹ eterne vite
resurrectiõe suscitabit. Post hũc tertius illu-
dit. ⁊ linguã postulat⁹ cito ꝓtulit. ⁊ manus
ꝓstanter extẽdit. ⁊ cũ fiducia·ait. E celo ista
possideo: ꝫ ꝑ rei leges nũc h̃ ipsa respicio
q̃si ab ipso me ea receptur⁹ spero. Ita ut rex
⁊ q̃ cũ ipso erãt mirarẽt adolescentis animũ
q̃ tanq̃ nihil duceret cruciatus. Et h̃ ita re
fecto: quartũ vexabãt similit torquẽtes. Et
cũ iã eẽt ad mortẽ·sic ait: Pori⁹ ẽ ab hoib⁹
morti datos spm exspectare a deo: iterum ab
ipo resuscitãdos. Tibi. n. resurrectio ad vi-
tã nõ erit. Et cũ admouissent q̃ntũ vexabãt
eũ. at ille respiciẽs in eũ·dixit: Ptãtẽ inẽ ho-
mines hñs cũ sis corruptibilis facis qd vis.
Noli aũt putare gen⁹ nr̃m a deo eẽ derelictũ
Tu aũt patiente r sustine: ⁊ videbis magnã
ptãtẽ ipsi⁹ q̃liter te ⁊ semen tuũ torquebit.
Post hũc ducebãt sextũ. ⁊ is mori icipiẽs sic
ait: Noli frustra errare. Nos. n. ꝑ nosmet
ipsos h̃ patimur peccãtes i deũ nostrũ: ⁊ di-
gna ãmiratione facta sũt i nobis. Tu aũt ne
existimes tibi impune futur⁹: qd ꝓtra deũ pu
gnare teptaueris: Supra modũ aũt mr̃ mi-
rabilis ⁊ bonoꝝ memoria digna·q̃ ꝑuẽtes
septẽ filios sub vno⁹ oculi tpe cõspiciẽs: bono
animo ferebat ꝓpter spem quã in deũ habebat.
singulos illoꝝ hortabat·voce patria fortiter
repleta sapia. ⁊ femineo cogitatiõi masculi-
nũ animũ inserẽs dixit ad eos. Nescio q̃liter i
vtero meo apparuistis. Nec. n. ego spiritũ
⁊ aiam donaui vobis ⁊ vitã. ⁊ singuloꝝ mẽ-
bra non egoipsa cõpegi. Sed enĩ mũdi crea-
tor qui formauit hoĩs natiuitatẽ·quiq; oiuz
inuenit originẽ: ⁊ spũ vobis iterũ cũ mia red-
det ⁊ vitam: sicut nũc vosmetipsos despiciẽs
ꝓpter leges ei⁹. Antioch⁹ aũt cõtẽni se ar-
bitratus. simul ⁊ exprobrantẽ voce despecta:
cũ adh̃ adolescẽtioꝝ supeẽt nõ solũ ꝓbis tor
tabat: ꝫ ⁊ cũ iuramẽto affirmabat diuitem
se ⁊ btũ factur⁹: ⁊ trãslatũ a patrijs legib⁹
amicũ habiturũ. ⁊ res necessarias ei ꝑbitur⁹
Sed ad hec cũ adolescẽs nequaq̃ inclinaret:
vocauit rex matrẽ ⁊ suadebat ei ut adolescẽ
ti fieret i salutẽ. Cũ aũt multis eã ꝓbis esset
hortat⁹: ꝓmisit suasuram se filio suo. Itaq;
inclinata ad illũ irridẽs crudelẽ tyrannũ: ait
patria voce: Fili mi miserere mei q̃ te i vte-
ro nouẽ mensibus portaui ⁊ lac triẽnio dedi
⁊ alui ⁊ i etatẽ istã ꝑduxi. Peto nate ut aspi
cias ad celũ ⁊ errã. ⁊ ad oia q̃ in eis sũt. ⁊ itel-
ligas qa ex nibilo fecit illa deus ⁊ boiuz ge-
nus. ita fiet ut non timeas carnificem istum
ꝫ dign⁹ fratrib⁹ tuis effect⁹ ꝓticeps suscipe
mortẽ·ut in illa miseratiõe cũ fratrib⁹ tuis
te recipiã. Cũ hec illa adhuc diceret·ait ado
lescẽs. Quẽ sustinet⁹: Nõ obedio ꝓcepto re-
gis: ꝫ ꝓcepto legĩ q̃ data est nobis ꝑ moysen.
Tu ꝩo q̃ inuẽtor oĩs malitie factus es i he-
breos·nõ effugies manũ dei. Nos. n. ꝑ pctis
nr̃is h̃ patimur. Et si nobis ꝓpter increpatio-
nem ⁊ correptionẽ dñs deus noster modicũ
iratus est·sed iterũ reconciliabit seruis suis.
Tu ãt o sceleste ⁊ oiuz boiuz flagitiosissime
noli frustra extolli vanis spẽb⁹: in seruos ei⁹
inflãmat⁹. Nõdũ. n. omnipotẽtis dei ⁊ oia in
spicentis iudiciũ effugisti. Nã fratres mei
modico nũc dolore sustẽtato sub testamẽto
eẽ vite effecti sũt: tu ꝩo iudicio dei iustas
superbie tue ꝑnas exolues. Ego aũt sicut ⁊
fratres mei aiam ⁊ corpus meum trado pro
patrijs legib⁹ invocãs deũ maturi⁹ genti nr̃e
ꝓpitiũ fieri: teq; cũ tormẽtis ⁊ verberib⁹ cõ
fiteri q ipse est deus solus. In me ꝩo ⁊ in frib⁹
meis desinet oĩs ptẽt⁹ ira· q̃ sup oẽ gen⁹ nr̃m
iuste superducta est. Tunc rex accensus ira:
in hũc sup oẽs crudeli⁹ deseuit·indigne ferẽs
se derisũ. Et hic itaq; mũdus obijt·per oia in
dño cõfidens. Nouissime aũt p filios ⁊ mr̃
ꝓsupta est. Igitur de sacrificijs ⁊ de nimijs

crudelitatibus satis dictum est.

VIII

Judas ꝙ̃ macabeus. ⁊ qui cum illo erant introibāt latēter in castella: ⁊ cōuocantes cognatos ⁊ amicos: ⁊ eos q̄ permānserāt in iudaismo assumētes: eduxerūt ad se sex milia viros. Et inuocabant dñm ut respiceret i ꝑtm q̄ ab omnib⁹ calcabat. ⁊ misereret tēplo qđ ꝓfanabāt ab impijs. Misereret etiā exterminio ciuitatis q̄ esset illico cōplanāda. ⁊ vocē sanguinis ad se clamantē audiret: memorareť q̄ iniquissimas mortes paruulo⁹ innocentiū. ⁊ blasphemias noi suo illatas. ⁊ indignareť sup his. Vt macabe⁹ ꝓgregata multitudine intolerabilis gentib⁹ efficiebat. Ira. n. dñi in misericordiā cōuersa ē. Et supueniēs castellis ⁊ ciuitatib⁹ impro-uisus succēdebat eas. ⁊ opportuna loca occupās: nō paucas hostiū strages dabat. Maxime aūt noctibus ad huiusce modi excursus ferebat: ⁊ fama virtutis ei⁹ vbiq̄ diffūdebat. Videns aūt philip⁹ paulatim virum ad ꝑfectū venire: ac frequēti⁹ res ei cedere. ꝑscribit ad ptolemeū ducē celesyrie ⁊ phenicis scripsit: ut auxiliū ferret regis negocijs. Vt ille velocē misit nicanorē patrocli de ꝓmoribus amicū: datis ei de ꝑmixtis gētib⁹ armatis nō min⁹ viginti milib⁹ ut vniuersū iudeo⁹ gen⁹ deleret: adiūcto ei ⁊ gorgia viro militari: ⁊ i bellicis reb⁹ expertissimo. Cōstituit aūt nicanor regi ut tributū qđ romanis erat debitū duo milia talentorū de captiuitate iudeorū suppleret. Statimq̄ ad maritimas ciuitates misit cōuocās ad coemptionē iudaicoꝝ mācipio⁹: ꝑmittēs se nonaginta mācipia talēto distractuꝝ: nō respiciēs ad vindictā q̄ eū ab omnipotente eēt consecutura. Judas aūt vbi cōperit: indicauit bis q̄ secū erāt iudeis nicanoris aduētū. Ex qb⁹ quidā formidantes. ⁊ nō credētes dei iusticie: in fugā verterūt: alij ꝙ̃ si qui de his superāt: venebant: simulq̄ dñm deꝓcabāt ut eripet eos ab ipio nicanore q̄ eos pri⁹ q̄ i comin⁹ ventret vēdiderat. Et si nō ꝓpter eos: ꝓpter testamentū qđ erat ad patres eoꝝ: ⁊ ꝓpter inuocationē sci ⁊ magnifici nois ei⁹ sup ipsos. Cōuocatq̄ aūt machabeus septem milibus qui cū ipso erāt: rogabat ne hostib⁹ reconciliarent: neq̄ metuerēt inique venientiū aduersū se hostiū multitudinē: ⁊ fortiter ꝓtēderēt ante oculos habentes ꝓtumeliā q̄ loco scō ab his iniuste esset illata: itemq̄ ludibrio habite ciuitatis iniuriā: adhuc etiā reterū instituta cōuulsa. Hā illi quidē armis cōfidūt ait simul ⁊ audacia: nos aūt in oipotente dño q̄ pōt ⁊ venientes aduersū nos ⁊ vniuersū mūdū vno nutu delere. ꝓfidim⁹. Ammonuit aūt eos ⁊ de auxilijs dei que facta sūt erga parentes: ⁊ q̄ sub sennacherib centū octogintaq̄nq̄ milia pierūt: ⁊ de prelio q̄ ꝓ eis aduersus galathas fuit i babylonia: ut cēs vbi ad rem ventum ē macedonib⁹ socijs dubitantib⁹: ipsi sex milia soli gemerūt centū viginti milia, ꝓpter auxiliū illis datū de celo. ⁊ bñficia ꝑ bis plurima ꝓsecuti sūt. His verbis constantes effecti sūt. ⁊ p legib⁹ ⁊ patria mori parati. Constituit itaq̄ frēs suos duces vtriq̄ ordini simonē ⁊ iosephū ⁊ ionathan: subiectis vnicuiq̄ millenis ⁊ quingentenis: ad hoc etiam ab esdra lecto illis scō libro ⁊ dato signo ad iutorij dei: in prima acie ipse dux cōmisit cū nicanore. Et facto sibi adiutore omnipotēte. interfecerūt sup nouē milia hoiuz: maiorem aūt partem exercitus nicanoris vulneribus debilē factū fugere ꝓpulerunt. Pecunijs ꝙ̃ eoꝝ q̄ ad emptionē ipsoꝝ venerant sublatis ipsos vsq̄quaq̄ ꝓsecuti sūt. Et reuersi sūt ora conclusi. Hā erat ante sabbatū: quā ob cām non ꝓseuerauerūt insequētes. Arma autem ipsorū ⁊ spolia cōgregātes sabbatū agebant benedicētes dñm: qui liberauit eos i isto die misericordie initiū stillās i eos. Post sabbatū ꝙ̃ debilib⁹ ⁊ orphanis ⁊ viduis diuiserunt spolia: ⁊ residua ipsi cum suis habuere. His itaq̄ gestis ⁊ coiter ab omnib⁹ facta obsecratione: misericordē dñm postulabant: ut in finē seruis suis reconciliareť. Et ex his q̄ cū timotheo ⁊ bachide erāt ꝙ̃ se ꝓtendētes sup viginti milia interfecerūt ⁊ munitiones excelsas obtinuerūt. ⁊ ꝓles ꝑdas diuiserūt: equā portionem debilibus pupillis ⁊ viduis. sed ⁊ senioribus faciētes. Et cū arma eoꝝ diligēter collegissent: oia cōposuerūt i locis opportunis. Residua ꝙ̃ spolia hierosolymā detulerūt: ⁊ philarchen q̄ cū timotheo erat interfecerūt virū sceleste q̄ in multis iudeos afflixerat. Et cū epinicia agerēt i hierosolymis eos q̄ sacras ianuas incenderūt: id est calisthenen cū i quoddā domicilio refugissent: incēderūt digna eis mercede ꝑ impietatib⁹ suis reddita. Facinorosissimus autem nicanor: qui mille

negociãtes ad iudeox venditionẽ adduxerat: humiliat⁹ auxilio dñi ab his quos nullos existimauerat: reposita veste glorie p mediterranea fugiẽs solus venit antiochiã: summã infelicitatem ex itinere sui exercitus consecutus Et qui promiserat romanis se tributum restituere ex captiuitate hierosolimorum: prædicabat nũc protectorem verum habere iudeos ꝛ obipsum inuulnerabiles esse: eo q sequerẽt leges ab ipso instituras.

VIX

Eodem tempore antiochus inhoneste reuertebat ex persida. Intrauerat.n.i eã q dicit⁹ psiplis: ꝛ cœptauit expoliare templũ ꝛ ciuitatẽ opprimere: sed multitudine ad arma p̃currẽte i fugam versi sũt: ꝛ ita stigit ut antiochus post fugã turpiter rediret. Et cũ venisset circa egbatanan: recognouit que erga nicanorẽ ꝛ timotheũ gesta sunt. Elatus aũt in ira: arbitrabat se iniuriã illox q se fugauerãt posse i iudeos retorq̃re: ideoq; iussit agitari currũ suũ sine intermissione agẽs iter: celesti eũ iudicio purgẽte: eo q ita supbe locutus ẽ se ventux hierosolymã ꝛ p̃gerie sepulchra iudeox eã factux. Sed qui vniuersa cõspicit dñs ds⁹ israhel: percussit eũ insanabili ꝛ inuisibili plaga. Ut.n. finiuit hũc ipsũ sermonẽ: apprehẽdit eũ dolor virus viscex ꝛ amara internox tormẽta. Et q̃dem satis iuste: quippe qui multis ꝛ nouis crueiatibus aliox torserat viscera: licz ille nullo modo a sua malitia cessaret. Sup hoc aũt superbia repletus: ignẽ spirãs aĩa in iudeos. ꝛ precipiẽs accelerari negociũ: contigit illũ impetu eũtẽ de curru cadere. ꝛ graui corporis collisione mẽbra exarari. Iscp q sibi videbat etiã fluctibus maris imparе: supra humanũ modum superbia repletus. ꝛ montium altitudines in statera appendere: nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur: manifestã dei virtutem in semetipso contestans: ita ut de corpore impij vermes scaturirẽt: ac viuẽtes i doloribus carnes eius effluerẽt: odore etiam illius ꝛ fetore exercitus grauarex. Et q̃ paulo ante sidera celi cõtingere se arbitrabat: eũ nemo poterat p̃pter intolerãtiã fetor⁹ portare Hinc igitur cepit ex graui supbia reduct⁹ ad agnitionẽ sui venire diuina ãmonit⁹ plaga: p momẽta singula doloribus suis augmenta capientibus. Et cũ nec ipse iã fetorẽ suũ ferre posset, ita ait. Justũ est subditũ eẽ deo ꝛ mortalẽ nõ paria deo sentire. Orabat aũt hic scelestus dñm a quo nõ eẽt misericordiã consecuturus: ꝛ ciuitatẽ ad quã festinãs veniebat ut eã ad solũ reduceret ac sepulchrũ p̃gestorũ faceret: nũc optat literã reddere. ꝛ iudeos quos nec sepultura q̃dẽ se dignos habiturũ. sed auibus ac feris diripiẽdos tradituꝝ. ꝛ cũ paruulis exterminatuꝝ dixerat: equales nũc athenienſibus factuꝝ pollicetur: templũ etiã sanctũ quod prius expoliauerat: optimis donis ornaturꝝ. ꝛ sancta vasa multiplicaturꝝ. ꝛ ptinẽtes ad sacrificia sumptus de redditib⁹ suis prestaturꝝ sup hec ꝛ iudeũ se futurꝝ: ꝛ omnem locũ terre pambulaturꝝ. ꝛ predicaturꝝ dei ptã tẽ. Sed nõ cessantibus doloribus: supuenerat eni in eũ iustũ dei iudiciũ: desperans scripsit ad iudeos in hũc modũ deprecatiõis epl̃am hꝫ p̃tinẽtẽ. Optimis ciuibus iudeis: plurimã salutẽ ꝛ bene valere. ꝛ esse felices: rex ꝛ p̃nceps antiochus. Si bñ valetis ꝛ filij vestri ꝛ ex sentẽtia vobis cuncta sunt: maximas agimus grãs. Et ego in infirmitate constitut⁹: vri aut memor benigne reuersus de persidis locis ꝛ infirmitate graui apprehensus necessariũ duxi p cõi vtilitate curam habere: non desperãs memetipm: h̃ spem multam habens effugiẽdi infirmitatẽ. Respiciẽs aũt q ꝛ pat me⁹ q̃bus tpib⁹ in locis supioribus ducebat exercitũ: oñdit qui post se suscipet p̃nciparũ ut si quid cõtrariũ accideret aut difficile nũciarex scientes hi qui in regionib⁹ erant cui eẽt rex sũma derelicta nõ turbarẽtur: ad hec cõsiderãs de primo potentes q̃sq; ꝛ vicinos tẽporib⁹ insidiãtes ꝛ euentũ expectãtes. designaui filium meũ antiochũ regem. quem sepe recurrens i supioza regna multis de⁹ commendabam: ꝛ scripsi ad eũ que subiecta sunt. Oro itaq; vos ꝛ peto memores bñficiorũ publice ꝛ priuatim: ut vnusq̃sq; cõseruet fidem ad me ꝛ ad filiũ meũ. Confido.n. eũ modeste ꝛ humane actuꝝ ꝛ seqntem p̃positũ meũ: cõmunẽ vobis fore. Igit homicida ꝛ blasphem⁹ pessime percussus. ꝛ ut ipse alios tractauerat. pegre in montib⁹ miserabili obitu vita functus ẽ. Atrasserebat aũt corpus philipp⁹ collactane⁹ ei⁹: q̃ metuẽs filiũ antiochi: ad ptolemeũ philometorẽ in egyptum abiit.

VX

Machabeus aũt ꝛ q̃ cũ eo erãt deo se p̃tegẽte templũ q̃dem ꝛ ciuitatẽ recepit: aras autem quas alienigene per

plateas extruxerāt itemq; velubra·vemolit⁹ est. Et purgato tēplo aliud altare fecerūt: ⁊ ve ignitq; lapidib⁹ igne concepto sacrificia obtulerūt post biennū: ⁊ incensū ⁊ lucernas: ⁊ panes ꝓpositionis posuerūt. Quib⁹ gestis rogabāt dñm. pstrati in terrā: ne ꝑplius talib⁹ malis inciderēt. Sed ⁊ si qñ ꝓcessent·ut ab ipo mitius corripereť. ⁊ nō barbaris ac blasphemijs tuib⁹ traderent. Qua die aūt tēplū ab alienigenis pollutū fuerat·cōtigit eadem die purificationē fieri vicesima ⁊ q̄nta mēsis qui fuit casleu. Et cū leticia diebus octo egerunt in modū tabernaculoꝝ·recordantes q̄ ante modicū tpis diē solennē tabernaculoꝝ in montib⁹ ⁊ in spelunceis more ferāq; egerāt ꝓpter q̄ tirsos ⁊ ramos virides ⁊ palmas ꝓferebāt ei·qui prosperauit mūdare locum suū. Et decreuerūt coi ꝑcepto ⁊ decreto vniuerse gēti iudeoꝝ oib⁹ ānis agere dies istos. Et ātiochi quidē qui appellat⁹ ē nobilis·vite excellus ita se habuit. Hunc aūt de eupatore antiochi impij filio q̄ gesta sunt narrabimus breuiātes mala que i bellis gesta sunt. Dic.n. suscepto regno cōstituit super negocia regni lysiam quendā plemicis ⁊ syrie militie pncipē. Nam ptolemeꝰ qui dicebatur macer·iusti tenax erga iudeos: esse constituit. ⁊ precipue ꝓpter iniq̄tatē q̄ facta erat in eos. ⁊ pacifice agere cū eis. Hz ob hoc accusatus ab amicis aput eupatorē·cū freq̄nter ꝑditoꝝ audiret eo q̄ cyprum creditam sibi a philometore deseruisset. ⁊ ad ātiochū nobilē trāslatus·etiā ab eo recessisset: veneno vitam finiuit. Horgias aūt cū eēt dux locoꝝ: assumptq; aduenis freq̄nē iudeos debellabat. Judei ꝓo q̄ tenebant opportunas munitiones·fugatos ab hierosolymis suscipiebāt. ⁊ bellare tēptabāt. Hi vero qui erāt cū machabeo ꝓ oones dñm rogantes ut esset sibi adiutor·ipetū fecerūt i munitiones idumeoꝝ: multaq; vi insistētes loca obtinuerūt. occurrentes interemerūt. ⁊ oēs simul nō min⁹ viginti iq̄nq; milib⁹ trucidauerunt. Quidā autē cū cōfugisset in duas turres valde munitas·omnē apparatū ad repugnādum habentes·machabeus ad eoꝝ expugnationem relicto simone ⁊ ioseph·itēq; zacheo·eisq; q̄ cū ipsis erāt sat̄ multi: ipse ad eas q̄ amplius gurgebant pugnas conuersus est. Hi ꝓo qui cum simone erāt cupiditate ducti a quibusdā q̄ in turrib⁹ erāt suasi sūt pecunia: ⁊ septuaginta milibus didrachmis acceptis dimiserūt q̄sdā effugere. Cū aūt machabeo nūciatū cēt qđ factū est: principibus ꝑpli cōgregatis·accusauit q̄ pecunia fratres vendidissent aduersarijs eoꝝ dimissis. Hos igitur proditores factos interfecit: ⁊ ꝓfestim duas turres occupauit. Armis aūt ac mān⁹ oia prospe agēdo·i duab⁹ munitiōib⁹ plusq̄ viginti milia peremit. ⁊ timotheꝰ qui ꝓius a iudeis fuerat superat⁹·ꝓuocato exercitu pegrino multitudinis ⁊ cōgregato eqtatu asiano aduenit: q̄si armis iudeā capturus. Machabeus aūt ⁊ q̄ cū ipso erāt ꝓpinquāte illo ꝛeprecabātur dñm caput ꝛra aspgētes·lumbos cilicijs precincti·ad altaris crepidinem ꝓuoluti: ut sibi propitiꝰ: inimicis aūt eoꝝ eēt inimicus. ⁊ aduersarijs aduersaretur sic lex dicit. Et ita post oronē sumptis armis longius de ciuitate ꝓcedentes. ⁊ primi hostibus effecti resederūt. Primo aūt solis ortu vtriq; cōmiserūt·isti quidē victorie ⁊ ꝓspitatq; sponsore cū ꝓtute dñm bñtes: illi aūt ducē belli animū habebāt. Hz cū vehemens pugna esset: apparuerunt aduersarijs de celo viri q̄nq; in eqs·frenis aureis vecti. ducatū iudeis prestātes·ex quib⁹ duo machabeū mediū bñtes armis suis circūseptū icolumem ꝓseruabāt: in aduersarios aūt tela ⁊ fulmina iaciebāt: ex quo ⁊ cecitate ꝓfusi ⁊ repleti perturbatiōe cadebāt. Inēfecti sūt aūt viginti milia q̄ngēti peditū. ⁊ eqtes sexcenti. Timotheus ꝓo ꝓfugit in gazarā presidiū munitū cui preerat chereas: machabeꝰ aūt ⁊ qui cū eo erāt letantes obsederūt ꝓsidiū die⁹ q̄tuoꝝ. At bi q̄ intus erāt loci firmitate confisi sup̄ modū maledicebāt. ⁊ sermōes nephādos iactabāt. Sed cū dies q̄nta illuxisceret·viginti iuuenes ex bis qui cū machabeo erāt· accensi animis ꝓpter blasphemiā virilit accesserūt ad mur⁹ ⁊ feroci aio incedētes ascendebāt: sed ⁊ alij similit ascēdētes turres portasq; succēdere aggressi sūt·atq; ipos maledicos viuos ꝓcremare. Pcōtinuū aūt biduū·ꝓsidio vastato timotheū occultātē se i q̄dā reptū loco peme⁊t. ⁊ frēm illi⁹ cerea ⁊ apollophanē occiderūt. Quib⁹ gestis·i hymnis ⁊ ꝓfessiōib⁹ bñdicebāt dñm q̄ magna fec̄ i isrl· ⁊ victoriā dedit illis.

Sed paruo p⁹ tpe lysias pcurator regis ⁊ ꝓpinquꝰ ac negocioꝝ prepositꝰ grauit ferens de bis que acciderant:

ꝯgregaꝫ octoginta milib⁹ ⁊ eq̃tatu vniuerso
ueniebat aduersū iudeos existimās se ciuitatem q̃dē captā gentib⁹ bitaculū factuꝝ·tem
plū ꝙ in pecunie questū sicut cetera uelubra
gentiū biturū. ⁊ ꝙ singulos annos uenale sacerdotiū: nulsq̃ recogitās dei prātē·sed mēte
effrenat⁹ in multitudine peditum ⁊ in milib⁹
equitum ⁊ in octoginta elephātis ꝓfidebat.
Ingressus aūt iudeā ⁊ appropiās tribsure q̃
erat in agusto loco ab hierosolyma inc̃uallo
q̃nq̃ stadioꝝ: illud presidiū expugnabat. Ut
aūt machabe⁹ ⁊ q̃ cū eo erāt: coḡuerūt expugnari ꝑsidia: cū fletu ⁊ lachrymis rogabant
dñm. ⁊ ois turba simul: ut bonū āgelū mitteret ad salutē isrl. Et ipe prim⁹ machabeus
sumpt̃ armis ceteros adhortat⁹ ē simul secū
piculū subire ⁊ ferre auxiliū frib⁹ suis. Cūq̃
parīt. pmpto aio ꝓcederēt hierosolymis·appuit precedēs eos eques in veste candida: armis aureis hastā vibrans. Cūc ois simul bñ
dixerūt miſicordē dñm ⁊ paratiores animis
nō solum homines ē ⁊ bestias ferocissimas ⁊
muros ferreos parati penetrare. Ibāt igitur
pmpti: re celo hūtes adiutorē ⁊ miserantem
sup eos dñm. Leonū aūt more impetu irruētes in hostes ꝓstrauerūt ex eis undeci milia
peditū. ⁊ eq̃tū mille sexcētos. uniuersos autē
in fugā uerterūt: plures autē ex eis vulnerati
nudi euaserūt. Sed ⁊ ipse lysias turpiē fugiens euasit. Et qa nō insensatus erat: secū ipe
reputās factā erga se diminutionē. ⁊ intelligens uictos eē hebreos oipotētis dei auxilio
nitentes: misit ad eos: ꝓmisitq̃ se consensuꝝ
oibus que iusta sunt: ⁊ regē compulsuꝝ amicum fieri. Annuit autem machabeus precib⁹
lysie: in oibus utilitati consulens. Et q̃cunq̃
machabeus scripsit lysie re iudeis: ea rex cōcessit. Nam erāt scripte iudeis epistole a lysia
siquidē bunc modū continētes. Lysias: ꝓpio
iudeoꝝ·salutē. Johānes ⁊ absalon qui missi
sunt a vobis tradentes scripta postulabant: ut
ea q̃ ꝙ illos significabanť·implerē. Quecūq̃
igitur regi potuerūt ꝓferri·exposui: ⁊ que res
permittebat·concessit. Si igit̃ i negocijs fidē
ꝓseruaueritꝭ·etiā deinceps bonoꝝ vobis causa
eē tēptato: re ceteꝝ autē ꝙ singula ꝓba mandaui ⁊ ist̃is: ⁊ bis q̃ a me missi sūt colloq̃ vobiscū. Bñ valete. Anno centesimo q̃dragesimooctauo mēsis dioscori die vicesima ⁊ q̃rta. Regi aūt epla ista ꝓtinebat. Rex ātioch⁹
lysie fri. salutē. Patre nostro inē deos trāslato nos volētes eos q̃ sunt i regno nr̄o sine tumultu agere ⁊ reb⁹ suis adhibere diligentiā:
audiuim⁹ iudeos nō consensisse patri meo ut
trāsferrent ad ritū grecoꝝ. ꝫ tenere velle suū
institutū: ac, ꝓterea postulare a nobis cōcedi
sibi legitima sua. Volētes igit̃ hanc ꝙ gētem
quietam eē: statuētes iudicauim⁹ templū restitui illis: ut ageret ꝑm suoꝝ maiorum consuetudinē. Bene igitur feceris: si miseris ad
eos ⁊ dextrā dederis: ut cognita nostra voluntate bono animo sint. ⁊ utilitatibus proprijs
ꝛsuiāt. Ad iudeos ꝙ regis epla talis erat
Rex antiochus: senatui iudeoꝝ. ⁊ ceteris iudeis·salutē. Si valetis·sic est ut volumus: ꝫ
⁊ ipsi bñ valem⁹. Adijt nos menelaus dicēs
velle vos descēdere ad uros q̃ sunt apud nos.
Dis igit̃ q̃ cōmeāt usq̃ ad diē tricesimū mēsis rādici dam⁹ extras securitatis: ut iudei
utant̃ cibis ⁊ legib⁹ suis sicut ⁊ pri⁹: ⁊ nemo
eoꝝ ullo modo molestiā patiat̃ de his que ꝙ
ignorātiā gesta sūt. Misim⁹ aūt ⁊ menelaū
qui vos alloquatur. Valete. Anno cētesimo
q̃dragesimo octauo xandici mēsis q̃ntadecima die. Miserūt aūt etiā romani epl̃am ita
se hūtem. Quint⁹ mēmi⁹ ⁊ tit⁹ manili⁹ legati
romanoꝝ: ꝓpio iudeoꝝ·salutem. De bis q̃ lysias cognatus regis cōcessit vobis. ⁊ nos cōcessim⁹: re q̃d⁹ oūt ad regē iudicauit referēdum: confestim aliquē mittite diligenť⁹ iē
vos ꝓferentes: ut cognuit vobis. Nos. n. ātiochiā accedim⁹. Idcoq̃ festinate rescribere: ut nos q̃ sciamus cui⁹ est is
volūtatis. Bñ valete. Anno cētesimo q̃dragesimooctauo q̃ntadecia die mēsis xandici.

Is factꝭ pactiōib⁹ lysias pge- /XII
bat ad regem·iudei aūt agriculture
operā dabāt. Sed bi q̃ resederant timotheus. ⁊ apollonius gemnei filius·sed ⁊
hieronymus ⁊ demophon supbus ⁊ nicanor
cypriarches nō sinebāt eos in silentio agere·
⁊ qete. Jopite ꝙ tale quoddā flagitiū ppetrarūt. Rogauerunt iudeos cū q̃b⁹ habitabāt
ascendē scaphas q̃s pauerāt cū uxorib⁹ ⁊ filijs·q̃si nullis iimicitijs inē eos subiacentib⁹.
Scōm cōe itaq̃ decretū ciuitatis. ꝛipsis acq̃escentibus pacisq̃ cā nihil suspectū habitib⁹:
cū in altū ꝓcessissent: submersi sūt nō minus
ducētos. Quā crudelitatē iudas in sue gentis
vices factā ut cognouit: ꝓcepit viris q̃ erāt

cū ipso. ⁊ inuocato iusto iudice ꝛo venit aduersus iterfectores fratꝝ: ⁊ portū q̄dē nocte succēdit: scapbas exussit: eos aūt qui ab igne refugerāt gladio pemit. Et cum ħ̄ita egisset discessit q̄si iter reuersur⁹. ⁊ vniuersos iopitas eradicatur⁹. Ez cū cogūisset ⁊ eos q̄ erāt iamnie velle pari mō facere habitātib⁹ secum iudeis iamnitis q̄z nocte supuenit. ⁊ portum cū nauib⁹ succēdit: ita ut lumē ignis apparet hierosolymis ab stadijs ducēt̄ q̄dragita. Inde cū tā abijssent nouē stadijs ⁊ iter facerent ad timotheū: cōmiserunt cum eo arabes q̄nq̄ milia viri ⁊ eq̄tes q̄ngenti. Cūq̄ pug valida fieret ⁊ auxilio dei prospere cessisset: residui arabes victi: petebāt a iuda ⁊ fras sibi dari pmittentes se pascua daturos. ⁊ i ceteris pfuturos. Judas aūt arbitratus ꝛe in multis eos vtiles pmisit pacē: ⁊ fris q̄z acceptꝫ discessere ad tabnacula sua. Aggressus est aūt ⁊ ciuitatē quandā firmā pontib⁹ munisq̄ circūseptā q̄ a turbis bitabāt gentium pmiscuaꝝ cui nomen casphin bi ꝯo q̄ intus erāt pfidētes in stabilitate muroꝝ ⁊ apparatu alimoniaꝝ remissius agebant: maledictis lacessentes iudā ⁊ blasphemātes. ⁊ loq̄ntes q̄ pbas nō ē. Macbabeus aūt inuocato magno mundi principe qui sine arietib⁹ ⁊ machinis tpib⁹ iesu pcipitauit iericho: irruit ferociter muris: ⁊ capta ciuitate p dñi voluntatē innumerabiles cedes fecit: ita ut adiacens stagnū stadioꝝ duoꝝ latitudinis sanguine interfectoꝝ fluere videret. Inde discesserunt stadia septingēta q̄nq̄ginta ⁊ venerunt in tharacha ad eos: qui dicūtur tibianei iudeos. ⁊ timotheū quidē in illis locis nō cōprehenderunt: nullo negocio p fecto regressus ē. relicto in quodā loco firmissimo pfidio. Dositheꝰ aūt ⁊ sosipat⁹ q̄ erāt duces cū macbabeo pmerūt a timotheo relictos i pfidio vcē milia viros. At macbabe⁹ ordinatis circū se sex milibus ⁊ constitutis p cohortes: aduersus timotheū pcessit hñtem secū cētū viginti milia peditū equitūq̄ duo milia q̄ngentos. Cognito aūt iude aduētu timotheꝰ pmisit mulieres ⁊ filios ⁊ reliquū apparatū i pfidiū q̄d carmō dicit. Erat. n. inexpugnabile ⁊ accessū difficile: ppē locoꝝ āgustias. Cūq̄ cohors iude prima apparuisset. timoꝛ hostib⁹ incussus ē ex pītia dei q̄ vniuersa pspicit. ⁊ i fugam versi sūt alius ab alio: ita ut magis a suis vīcerent: ⁊ gladioꝝ suoꝝ ictib⁹ vbilitarent. Judas aūt vehementer instabat punies ꝓphanos. ⁊ prostrauit ex eis triginta milia virorū. Ipse ꝯo timotheꝰ incidit i partes dositxi ⁊ sosipatri ⁊ multis precib⁹ postulabat ut viu⁹ dimitteret: eo q̄ multoꝝ ex iudeis parentes haberet ac frēs q̄s morte ei⁹ vecipi euenieret. Et cū fidem ꝛedisset restituturꝫ se eos fm constitutū illesū cū dimisērūt ꝓpē fratrū salutē. Judas aūt regressus ē a carmon iterfect⁹ vigitiq̄nq̄ milib⁹. Post hoꝝ fugā ⁊ necē mouit exercitū ad effron ciuitatē munitā: i qua mltitudo diuersaꝝ gentiū habitabat. ⁊ robusti iuuenes ꝓ muris pstētes fortiter repugnabāt. In hac autē machine multe. ⁊ teloꝝ erat apparatus. Ez cū oiptētē iuocassent: q̄ prāte sua vires hostiū cōfringit: ceperūt ciuitatē. ⁊ ex eis qui int⁹ erāt vigitiq̄nq̄ milia pstrauerūt. Inde ad ciuitatē scythaꝝ abierūt: que ab hierosolymis sexcētes stadijs aberat. Contestantib⁹ aūt bis qui apud scythopolitas erāt iudeis q̄ benigne ab eis haberent: etiā tpibus infelicitatis. q̄ modeste secū egerint: gratias agentes eis: ⁊ exhortati etiā ꝛe cetero erga genus suū benignos eē. venerūt hierosolymā die solēni septimanaꝝ instante. Et post pentecostē abierunt ꝯ gorgiā prepositū idumee. Exiuit aūt cum peditib⁹ trib⁹ milib⁹. ⁊ eq̄tib⁹ q̄drigent̄. Quibus congressis ptigit paucos ruere iudeoꝝ. Dositheꝰ ꝯo q̄dam ꝛe bachenorīs eques vir fortis gorgiam tenebat. ⁊ cū vellet illū cape viuū eques quidā ꝛe thracib⁹ irruit in eū humerūq̄ ei⁹ amputauit: atq̄ ita gorgias effugit in maresa. At illis q̄ cum eadrin erāt diuti⁹ pugnātib⁹ ⁊ fatigat̄ iuocauit in vas dñm adiutorem ⁊ ducem belli fieri: ictis pīes voce patria ⁊ cum hymnis clamorē extollens fugā gorgie militib⁹ incussit. Judas aūt collecto exercitu venit in ciuitatem odollam. Et cū septima dies supueniret. fm consuetudinē purificati: i eodem loco sabbatum egerunt. Et sequenti die venit cū suis iudas ut corpa pstratoꝝ tolleret. ⁊ cū parētib⁹ poneret i sepulchris patrīs. Inuenerūt aūt subtunicā inter fectoꝝ ꝛe donarijs idoloꝝ q̄ apud iamniā fuerūt: a q̄b⁹ lex phibet iudeos. Quibus ē manifestū factū ē. ob hāc causam eos corruisse. Dēs itaq̄ benedixerūt iustū iudiciū dñi q̄ occulta fecerat māifesta. Itaq̄ ita ad p̄ces puersi rogauerūt: ut id q̄d factū erat pelictū

obliuioni tradereꝫ. Ut ꝓo fortissimꝰ iudas
hortabaꝫ ꝑlm ꝓseruare se sine pctō: sub ocu-
lis vidētes q̄ facta sūt ꝓpctis eoꝝ q̄ ꝓstrati
sūt. Et facta collatiōe. duodeci milia drach-
mas argenti misit hierosolymam offerri ꝓo
peccatis mortuorū sacrificiū: bñ ⁊ religiose
de resurrectione cogitans. Nisi.n. eos q̄ ce-
ciderant resurrecturos speraret: superfluum
videreꝫ ⁊ vanū orare ꝓo mortuis. Et quia
considerabat q̄ bi qui cum pietate dormitio
nem acceperant. optimam haberent repositā
gratiā. Scā ḡ ⁊ salubris ē cogitatio ꝓo de-
functis exorare: ut a pctis soluant̄.

XIII

Anno cētesimo quadragesimo nono
cognouit iudas antiochū eupatorē
venire cū multitudine aduersus iu-
deā. ⁊ cū eo lysiā. ꝓcuratorē ⁊ ꝓpositū nego
ciorū secū bñtē ꝓditū centū decem milia. ⁊
equitū q̄nq̄ milia: ⁊ elephantes viginti du-
os: curr⁹ cū falcib⁹ trecentos. Cōmiscuit aūt
se illis ⁊ menelaus: ⁊ cū multa fallacia dē-
cabaꝫ antiochū nō ꝓ patrie salute. ⁊ sperās
se cōstitui ī ꝓncipatū. Sz rex regū iusciauit
aīos antiochi i pctōrē. ⁊ suggerētē lysia hūc
eē cām oīuz malorū: iussit ut eis ē cōsuetudo
apphēsū i eodē loco necari. Erat aūt in eodē
loco turr⁹ q̄nq̄gita cubitoꝝ: aggestū vndiq̄
bñs cineris. Hec ꝓspectū habebat in ꝓceps.
Inde in cinerē dēici iussit sacrilegū: oīb⁹ eū
appellentib⁹ ad interitū. Et tali lege ꝓuarica
torē legis ꝓtigit mori: nec terre dari menelaū
Et q̄dē iuste. Nā q̄a multa erga arā dei
delicta cōmisit. cui⁹ ignis ⁊ cinis erat sanct⁹
ipe in cineris morte dānat⁹ est. Sz rex mēte
effrenatus veniebat neq̄orē se ꝑe suo iudeis
ostēsur⁹. Quib⁹ iudas cognitis ꝓcepit ꝑpl'o ut
die ac nocte dñm inuocarēt: q̄ sicut sp ⁊ nūc
adiuuaret eos: q̄ꝑe q̄ lege ⁊ patria scōs⁊ tē-
plo ꝓuari verentē. ac ꝑlm q̄ nup paululū
respirasset: ne sineret blasphemis rursꝰ natio-
nib⁹ subdi. Oīb⁹ itaq⁹ simul id faciētib⁹ ⁊ ꝓ-
tentib⁹ a dño miam cū fletu ⁊ ieiunijs ꝑ tri-
duū cōtinuū. ꝓstratis: hortat⁹ est eos iudas
ut se ꝑpararēt. Ipse ꝓo cū seniorib⁹ cogita-
uit. pus q̄ rex admouēt exercitū ad iudeā ⁊
obtinēt ciuitatē: exire. ⁊ dñi iudicio cōmit-
tere exitū rei. dās itaq⁹ ptātē oīuz vno mūdi
creatori. ⁊ hortat⁹ suos ut fortiē dimicarēt
⁊ vsq̄ ad mortē. ꝑ legib⁹. tēplo. ciuitate. pa-
tria. ⁊ ciuib⁹ starēt: circa modin exercitū cō
stituit. Et dato signo suis rei victorie. inue-
nib⁹ fortissimis electi. nocte aggressus aulā
regiā ī castris: interfecit viros. q̄tuordeci milia:
⁊ maximū elephātoꝝ cū his q̄ insidebāt. Fecit
Cūmoq⁹ metu ac ꝑturbatiōe hostiū ca
stra replentes: rebusq⁹ ꝑspere gestis. abierūt
Hoc aūt factū ē die illucescēte. adiuuāte eū
dñi ꝓtectiōe. Sz rex accepto gustu audacie
iudeoꝝ: arte difficultates locoꝝ tēptabat. ⁊
bethsure q̄ erat iudeoꝝ presidiū munitū ca-
stra admouebat. ⁊ fugabaꝫ. ipingebaꝫ. mio-
rabaꝫ. His aūt q̄ int⁹ erāt iudas nccia mitte-
bat. Enūciauit aūt mysteria hostib⁹ rodoch⁹
q̄dā de iudaico exercitu. q̄ req̄sit⁹ cōꝑhensus
est ⁊ cōclusus. Iterū rex sermonē habuit ad
eos q̄ erāt ī bethsuris: extrā dedit. accepit.
abijt. cōmisit cū iuda: supat⁹ē. Ut āt cognit
rebellasse philippū antiochie q̄ relictus erat
sup negocia: mēte ꝓsternat⁹ iudeos de ꝓcās
subditusq⁹ eis. iurat de oīb⁹ q̄b⁹ iustū visū est
⁊ reconciliatus obtulit sacrificiū. honorauit
tēplū ⁊ mūera posuit: machabeū amplexat⁹
est. ⁊ fecit eū a ptolemaide vsq⁹ a gerrenos
ducē ⁊ ꝓncipē. Ut aūt vēit ptolemaidā gra-
uiē ferebāt ptolemēses amicitie cōuentionē
indignātes: ne forte fed⁹ irrū ꝑderēt. Ad hūc ascē
dit lysias tribunal. ⁊ exposuit rōnē: ⁊ ꝑlm
sedauit: regressusq⁹ ē antiochiā. Et h̄ modo
regis. ꝓfectio ⁊ reditus ꝓcessit.

XIIII

Ed p⁹ triēnij tēp⁹ cognit iudas. ⁊ q̄
cū eo erāt: demetrij seleuci cū mul
titudine valida ⁊ nauib⁹ ꝑ portū tri-
polis ascendisse ad loca oꝑportuna. ⁊ tenuisse
regiōes adūsus ātiochū ⁊ ei⁹ ducē lysiā. Al-
chim⁹ aūt q̄dā q̄ sūm⁹ sacerdos fuerat: q̄z vo
lūtarie coīq̄nat⁹ē tp̄ib⁹ cōmixtiōis. ꝓsideras
nullo mō sibi eē salutē neq⁹ accessū ad alta-
re: venit ad regē demetriū centesimo q̄nq̄ge
simo anno offerēs ei coronā aureā ⁊ palmā:
sup ꝫ ⁊ talos q̄ templi esse videbant. Et ipa
q̄dē die siluit. Tempꝰ āt oꝑportunū demētie
sue nactus: cōuocat⁹ a demetrio ad cōsiliū ⁊
interrogat⁹ q̄b⁹ reb⁹ ⁊ cōsilijs iudei niterent̄:
rūdit. Ipsi q̄ dicunt̄ assidei iudeoꝝ q̄b⁹ ꝑest
iudas machabe⁹ bella nutriūt ⁊ seditiones
mouēt: nec patiūt regnū eē q̄etū. Nā ⁊ ego
defraudat⁹ parētū gl'ia. dico aūt sūmo sacer
dotio huc veni: ꝑmo q̄dē vtilitatib⁹ regis fi-
dem seruās: secūdo aūt etiā ciuib⁹ consulēs
Nam illoꝝ prauitate ynūjsū gen⁹ nr̄m nō

minime vexatur. Sed ozo bis singulis o rex
cognitꝫ.ꝛ regiõi ꝛ generi ꝑm bũanitatẽ tuã
ꝓmulgatã oĩb⁹ pspice. Nam ꝙdiu supest iu
das:impossibile ẽ pacẽ cẽ negocijs. Talib⁹ aũt
ab hoc dictis.ꝛ ceteri amici hostiliẽ se batẽ
tes aduersus iudã·inflãmauerũt vemetriũ
Qui stati nicanozẽ ꝓpositũ elepbãtoꝝ ducẽ
misit in iudeã : datis mãdatꝫ ut ipsũ quidẽ
iudã capet viuũ · eos ꝙo q̃ cũ illo erãt disp
geret.ꝛ ꝓstitueret alchimũ maximi tẽpli sũ
mũ sacerdotẽ. Tũc gẽtes q̃ ve iudea fugerãt
iudam·segregatim se nicanozi miscebãt:mi
serias ꝛ clades iudeoꝝ·pspitates rerũ suaꝝ
existimãtes. Audito itaqꝫ iudei nicanoꝛ ad
uentu ꝛ cõuentu nationũ: consplr ira roga
bãt eũ q̃ ꝓpm suũ cõstituit·in eẽnũ custodi
ret:quicqꝫ suã portionẽ signis euidentib⁹ ꝓte
git. Impante aũt duce stati inde mouerũt:
conuenerũtqꝫ ad castellũ vessau. Simon ꝙo
fraẽ iude cõmiserat cũ nicanoze:ꝟ ꝓterrit⁹ ẽ
repentino aduentu aduersarioꝝ : nicanoꝛ tñ
audiens ꝙtutẽ comitũ iude ꝛ aĩ magnitudi
nẽ quã ꝑ patrie certaminibus babebãt·san
guine iudiciũ facere metuebat . Memorẽ pre
misit possidoniũ ꝛ tixodotiũ ꝛ mathiã.ꝛ ut
darent vextras·atqꝫ acciperẽt. Et cũ diu ve
bis consiliũ ageretur.ꝛ ipse dux ad multitu
dinẽ retulisset oĩuꝫ vna fuit sententia ami
citijs annuere. Itaqꝫ diem cõstituerũt qua
secreto inter se agerent.ꝛ singulis selle ꝓlate
sunt ꝛ posite. Precepit autẽ iudas armatos
esse locis opportunis ne forte ab hostibus re
pente mali aliquid oriret. Et congruũ collo
quiũ fecerũt. Morabat autẽ nicanoꝛ hiero
solymis·nibilqꝫ inique agebat·gregesqꝫ tur
barũ q̃ congregate fuerãt·dimisit. Habebat
aũt iudã sẽp caꝝ ex aĩo·ꝛ erat viro iclinat⁹
Rogavitqꝫ eũ ducere vxorẽ·filiosqꝫ procreare
Nuptias fecit:q̃ete egit:coiterqꝫ viuebant.
Alchim⁹ aũt videꝫ caritatẽ illoꝝ ad inuicẽ
ꝛ cõuentiones. venit ad vemetriũ ꝛ dicebat
nicanozẽ reb⁹ alienis assentire. Judamqꝫ re
gni ĩsidiatozẽ successozẽ sibi vestinasse. Itaqꝫ
rex exasperat⁹ ꝛ pessimis hui⁹ crũinationib⁹
irritat⁹ scripsit nicanoꝛi dicẽs·graviter q̃dẽ
se ferre ve amicitie cõuentiõe:iubere tũ ma
chabeum citius vinctũ mittere antiochiam
Quib⁹ cognitꝫ nicanoꝛ ꝓsternabaẽ. ꝛ grauiẽ
ferebat si ea q̃ cõuenerãt·irrita faceret·nihil
lesus a viro:ꝟ q̃a regi resistẽ nõ poterat op
portunitatẽ obseruabat q̃ ꝓceptũ ꝓficẽt. At
machabe⁹ videꝫ secũ austeri⁹ agere nicano
rẽ.ꝛ ꝙsuetũ occursũ feroci⁹ exbibentẽ·intelli
gens nõ ex bono esse austeritatẽ istã·paucis
suoꝝ ꝙgregatis occultauit se a nicanoze. Ve
cũ ille cognouit fortiẽ se a viro ꝓuẽtiũ·venit
ad maximũ ꝛ sanctissimũ templũ.ꝛ sacerdo
tib⁹ solitas hostias offerentib⁹·iussit sibi tra
di virũ. Quib⁹ cũ iuramẽto dicẽtib⁹ nescire
se vbiẽt·qui querebaẽ: extendens manũ ad
tẽplũ iurauit dicẽs . Nisi iudã mihi vinctũ
tradideritis: istud vei pbanũ in planitiẽ ve
ducã.ꝛ altare effodiã.ꝛ templũ ꝟ libero pri
consecrabo. Et bis dictis abijt. Sacerdotes
aũt ꝓtẽdẽtes man⁹ ĩ celũ ĩuocabãt eũ q̃ sẽp
ppugnatoꝛ esset gentis ipsoꝝ·ꝟ dicẽtes. Tu
dñe vniuersoꝝ q̃ nulli⁹ indiges·voluisti tem
plũ habitatiõis tue fieri in nobis. Et nũc scẽ
scõꝝ oĩuꝫ dñe ꝙserua ĩ eternũ ipollutã domũ
istã q̃ nup mũdata ẽ. Racias aũt q̃dã ve se
nioꝛib⁹ ab hierosolymis vocat⁹ est nicanoꝛi ·
vir amatoꝛ ciuitat⁹ ꝛ bñ audiens.q̃ ꝓ affectu
pr̃ iudeoꝝ appellabaẽ. Hic multis tpib⁹ con
tinẽtie.ppositũ tenuit ĩ iudaismo:corpusqꝫ ꝛ
aĩam tradere contẽt⁹.ꝑ pseuerantia. Volẽs
aũt nicanoꝛ manifestare odiũ q̃ babebat in
iudeos·misit milites q̃ngentos ut eũ cõpre
benderẽt. Putabat enim ꝟ illũ vecepissent·sese
cladẽ iudeis maximã illaturũ. Turbis autẽ
irruere ĩ domũ ei⁹ ꝛ ianuã disrũpe atqꝫ ignẽ
ãmouere cupientib⁹:cũ iam comꝓbenderẽt.
gladio se petijt:eligẽs nobiliter mori pti⁹ q̃
subdit⁹ fieri pctõrib⁹.ꝛ ꝟ natales suos indi
gnis iurijs agi. Sed cũ per festinationẽ nõ
certo ictu plagã vedisset.ꝛ turbe inter ostia
irrũperẽt:recurrens audacter ad murũ·ꝓci
pitauit semetipsũ viriliter in turbas:q̃b⁹ ve
lociter locũ dantib⁹ casui ei⁹: venit ꝑ mediã
ceruicẽ. Et cũ adbuc spiraret·accensus aio
surrexit.ꝛ cũ sanguis ei⁹ magno fluxu vefluc
ret.ꝛ gũissimis vulnerib⁹ cẽt sauci⁹: cursu
turbã ptransijt.ꝛ stans supza quandã petrã
ꝓruptã ꝛ iam exanguis effect⁹·cõplexus in
testina sua vtrisqꝫ manib⁹ ꝓiecit sup turbas
inuocans dñatoꝛẽ vite ac spũs:ut ꝟ illi ite
redderet: atqꝫ ita vita vefunct⁹ est. XV

Nicanoꝛ aũt ut comperit iudã esse in
locis samarie· cogitauit cũ oĩ ipetu
die sabbati cõmittẽ bellum. Judeis
ꝟo q̃ illũ ꝑ necessitatẽ sequebaẽ dicentibus:

ne ita ferociter ⁊ barbare feceris: sed honorē tribue diei sanctificationis: ⁊ honora eum q̄ vniuersa ꝓspicit. At ille infelix inerogant·si ē potens in celo q̄ imp̄auit agi die sabbatorū ⁊ rīndentibus illis: est dñs viuus ipse in celo potēs qui iussit agi septimā diem. At ille ait Et ego potēs sū sup terrā q̄ impero sumi arma ⁊ negocia regi ipleri. Cū nō obtinuit: ut ꝓfilium ꝓficeret. Et nicanor q̄dē cū fūma superbia erectus cogitauerat cōe tropheū statuē de iuda. Machabeus aūt semp ꝓfidebat cū oī spe auxilium sibi a dño affuturū. ⁊ hortabatur suos ne formidarēt ad aduentū nationū· & in mēte haberent adiutoria sibi facta de celo. ⁊ nūc sperāt aboipotēte sibi affuturam victoriā. Et allocut⁹ eos de lege ⁊ ꝓphis·āmonēs etiam certamina q̄ fecerāt pr⁹·promptiores ꝓstituit eos. Et ita animis eoꝝ erectis: simul oñdebat gētium fallaciā. ⁊ iuramētorū puaricationē. Singulos autē illoꝝ armauit nō clypei ⁊ haste munitionē: & sermonibus optimis ⁊ exhortationibus exposito digno fide somnio: p q̄ō vniuersos letificauit. Erat aūt huiusmodi visus. Onīā qui fuerat sūmus sacerdos vir bonū ⁊ benignum· verecundū visu·modestū moribus·⁊ eloq̄o decor: ⁊ qui a puero in virtutibus exercitat⁹ sit·man⁹ ꝑtē dētē: orare. p oī pplo iudeoꝝ. Post hoc apparuisse ⁊ alium virū etate ⁊ glia mirabilē. ⁊ magni decoris habitudinē circa illū. Rīndentē dixoniam dixisse. Hic est frat⁹ amator ⁊ populi isrl·hic ē q̄ multū orat. p pplo ⁊ vniuersa scā ciuitate hieremias ꝓpha dei. Extendisse autē hieremiam dextrā. ⁊ dedisse iude gladiū aureum dicētē. Accipe scīm gladiū munus a deo: in q̄ deicies aduersarios ppli mei isrl. Exhortati itaq̄ iude sermonib⁹ bonis valde de q̄b⁹ extolli poterīmpt⁹. ⁊ ai iuuenū ꝓfortari: statuerūt dimicare ⁊ ꝓfligē fortiter: ut virtus de negocijs iudicaret: eo q̄ ciuitas scā ⁊ templum periclitarent. Erat. n. p vxorib⁹ ⁊ filijs· itēq̄ ꝓ fribus ⁊ cognatis minor sollicitudo: maxim⁹ ꝙ ⁊ pm⁹. p scitate timor erat templi: & eos q̄ in ciuitate erāt nō mīma sollicitudo hēbat. p his q̄ ꝓgressuri erāt. Et iam cum cēs sperāt iudiciū futuꝝ· & stesq̄ adesse: atq̄ exercitus esset ordinat⁹· & stie eqtesq̄ oppor tuno loco cōpositi· ꝓsideras machabeus aduētū multitudis ⁊ appatū variū armoꝝ·ac ferocitatē & stiaꝝ·extendēs man⁹ in celum·p digna facientē dñm iuocauit: q̄ nō sm armoꝝ potētiā· & put ipsi placet dat dignis victoriā. Dixit aūt inuocās hoc modo. Tu dñe q̄ misisti angelū tuū sub ezechia rege iuda ⁊ interfecisti de castris sennacherib centū octogintaquīq̄ milia. ⁊ nūc dñator celorum mitte angelum tuum bonū añ nos in timore ⁊ tremore magnitudinis brachij tui: ut metuāt q̄ cū blasphemia venīūt aduersus scīm ppl'm tuum. Et hic q̄dem ita orauit. Nicanor aūt ⁊ q̄ cum ipso erant cum tubis ⁊ cāticis admouebant. Judas ꝙ ⁊ q̄ cū eo erāt: inuocato deo p orationes ꝓgressi sūt: manu q̄dē pugnātes: sed ⁊ dñm corde⁹ orātes ꝓstrauerūt nō min⁹ trigintaq̄nq̄ milia ꝑsentia dei magnifice delectati. Cūq̄ cessasset ⁊ cū gaudio redirēt: cognouerūt nicanorē ruisse cū armis suis. Facto itaq̄ clamore ⁊ perturbatiōe suscitata: patria voce oipotentē dñm būdicebāt. Precepit aūt iudas qui p oīa corpe ⁊ alio mori, p ciuib⁹ paratus erat: caput nicanoris ⁊ manum cum humero abscisam hierosolymā perferri. Quo cū pueniss ꝓuocat⁹ ꝓ tribulib⁹ ⁊ sacerdotib⁹ ad altare: accersīt ⁊ eos qui i arce erāt Et ostēso capite nicanoris ⁊ manu nepharia quam extenderat ꝺ domū scām oipotentis deimagnifice gloriatus est. Linguā etiā impij nicanoris precisam iussit particulatim auib⁹ dari: manum autem dementis ꝺ templū suspendi. Oēs igitur celi būdixerūt dñm dicētes: bñdictus qui locum suum incōtaminatū seruauit. Suspēdit aūt nicānoris caput i summa arce ut cuidens esset ⁊ manifestum signū auxilij dei. Itaq̄ oēs coi ꝓsilio decreuerunt nullo modo die istū ablq̄ celebritate ꝑterire: habere autē celebritatē tertiadecima die mēsis adar: que dicitur voce syriaca pridie mardochei die. Igitur dis erga nicanorem gestis ⁊ ex illis temporibus ab hebreis ciuitate possessa: ego quoq̄ in his faciam finem sermōis Et si q̄dem bene: ut histozie competit & ipse velim: si autem minus digne· concedendū est mihi. Sicut enī vinū semper bibere aut semper aquam contrarium est· alternis autē vti delectabile: ita legētibus si semper exact⁹ sit sermo: non erit ꝓgratus: hic ergo erit consummatus.

Explicit secundus liber Machabeorum. Incipit epistola beati Hieronymi ad Damasum papam in quatuor euangelistas.

Beatissimo papæ damaso · hieronym⁹. Mouū op⁹ me facere cogis ex veteri : ut post exemplaria scripturaꝝ toto orbe dispsa q̄si q̄dā arbitr̄ sedeā. & q̄a inē se variāt : q̄ sint illa q̄ eū greca psentiāt veritate. decernā. Pl'labor ē piculosa psumptio · iudicare de ceteris · ipsū aboibus iudicandum : semis mutare linguam : & canescētem mūdū ad initia retrahere paruulor. Quis enī doctus parit̄ uel indoct⁹ : cū in man⁹ volumē assumpserit. & a saliua quā semel ibibit viderit discrepare q̄ lectitat · non stati erūpat in vocē me falsarium · me clamans esse sacrilegū : qui audeā aliq̄d in veterib⁹ libr⁹ addere · mutare · corrigere? Aduersus quam iuidiam duplex causa me psolat : q̄ & tu q̄ sūm⁹ sacerdos esse iubes. & vez non esse q̄ variat · etiā maledicorum testimonio cōprobat. Si.n. latinis exemplarib⁹ fides est adhibēda : respondeāt quibus tot sunt exemplaria pene quot codices. Sin aūt pnitas est q̄renda de plurib⁹ : cur non ad grecam originē reuertentes · ea q̄ uel a vitiosis interpretib⁹ male edita · uel a psūptorib⁹ imperitis emendata peruersius · uel a librarijs dormitantib⁹ aut addita sunt aut mutata corrigimus? Hec̄ vero ego de veteri disputo testamento : q̄ō a septuagita seniorib⁹ in grecā linguā versum · tertio gradu ad nos vsq; venit. Non quero quid aquila quid symmach⁹ sapiāt quare theodotion inē nouos & veteres medius incedat. Sit illa vera interpretatio : quā apli probauerunt. De nouo nunc loquor testamēto q̄ō grecū cē nō dubiū est. excepto aplo matheo · qui prīm⁹ in iudea euangelium xpi hebraicis lr̄is edidit. Hoc certe cum i nō sermōe discordat. & diuersos riuulor tramites ducit : vno de fonte q̄rend⁹ est. Dcēmitto eos codices q̄s a luciano & hesicio nuncupatores pauco⁹ vocium asserit puersa cōtentio : quib⁹ vtiq; nec in veteri instrumēto post septuaginta interpretes emēdare q̄d licuit · nec in nouo pfuit emēdasse : cum multaꝝ gentiū linguis scriptura añ translata doceat falsa cē que addita sunt. Igit̄ hec presens pfatiūcula pollicet̄ q̄tuor tm̄ euāgelia : q̄rū ordo est iste : matheꝰ · marcꝰ · lucas · iobānes : codicū grecorum emēdata collatione · & veterū : q̄ ne multum a lectionis latine cōsuetudine discreparent · ita calamo imperauim⁹ : ut his tm̄ que sensū videbant̄ mutare · corrigi : reliqua manere paterem⁹ ut fuerant. Canones quoq; q̄s eusebius cesariensis ep̄s alexandrinum secutus āmoniū i vecem nūeros ordinauit : sicut in greco habentur expressimus. Qui si quis ve curiosis voluerit nosse q̄ in euāgelijs uel eavem vel vicina uel sola sint : eoꝝ distinctione cognoscet. Magn⁹ siq̄dē hic in nr̄is codicibus error inolenit : dum q̄ō in eadē re · alius euāgelista plus dixit · in alio quia min⁹ puerint addiderunt : uel dū eundē sensum alius aliter expressit · ille q̄ vnū equatuor primū legerat · ad eius exemplū ceteros q̄ estimauerit emendādos. Dū accidit · ut apud nos mixta sint omnia. & i marco plura luce atq; matthei. Rursum in matheo plura iobānis & marci : & in ceteris reliq; que in alijs ppria sunt inueniāt. Cū itaq; canones legeris q̄ sūcti sunt pfusiōis errore sublato : & similia oium scies : & singulis sua queq; restitues. In canōe primo pcedāt q̄tuor : matheus · marcus · lucas · iobānes. In secundo tres : matheꝰ · marcus · lucas. In tertio tres : matheus · lucas · iobannes. In quarto tres : matheus marcus · iobānes. In q̄nto duo : matheus. lucas. In sexto duo : matheus · marcus. In septimo duo : matheus · iobānes. In octauo duo : lucas · marcus. In nono duo : lucas · iobānes. In decimo ppria vnusq;q̄ q̄ nō būtur in alijs ediderūt. Singulis ꝑo euāgelijs ab vno incipies vsq; ad finem librorum disparnumerus accrescit. Hic nigro colore prescriptus sub se hz alium ex minio discolorem numeꝝ : qui ad vecē vsq; pcedēs indicat : prior numerus in quo sit canone requirendus. Cū q̄ aperto codice · pbigra illud siue illud caplm scire volueris cuius canonis sit : statim ex subiecto numero doceberis. & recurrens ad principia i quib⁹ canonū est distincta cōgeries : eodēq; statim canone ex titulo frontis inēto : illum quē q̄rebas numeꝝ eiusdē euāgelij qui & ipse ex inscriptioē signat̄ inuenies : atq; e vicino ceteroꝝ tramitib⁹ inspectis : q̄s numeros e regione habeant adnotabis : & cū scieris · recurres ad volumia singuloꝝ · & sine mora repertis numeris q̄s asignaueras : reperies · & loca in quibus uel eavem uel vicina dixerunt. Opto ut in xpo valeas · & memineris mei papa beatissime.

Incipit alius prologus.

Matheus

Plures fuisse qui euangelia scripserunt Lucas euangelista testatur dicens. Nam quidē multi conati sunt ordinare narrationē rerū que in nobis complete sūt. sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt sermonem. & ministrauerunt ei. & perseuerātia usq; ad ps̄ens tempus monimenta ꝛclarant que a diuersis auctoribus edita diuersarum hereseū fuere principia. ut est illud iuxta egyptios. & thomam. & mathiam. & bartholomeum. duodecim q̄ apl̄oꝝ. & basilidis atq; apl̄is ac reliq̄s q̄s enumerare longissimū est. cū ꝺ tm̄ ipm̄ta necesse sit dicere. extitisse quosdā qui sine spū & gr̄a xpi conati sunt. magi ordinare narrationē. q̄ hystorie rexere veritatē. Quibus iure pōt illud prophetico coaptari. Ve q̄ pferūt ꝛc corde suo. q̄ ambulant p̄ spm̄ suū. q̄ dicūt. hec dic dns. & dns nō misit eos. De quib⁹ & saluator in euāgelio iobānis loq̄t. Oēs q̄ añ me venerūt: fures fuerūt & latrones. Qui venerūt: nō q̄ missi sūt. Ipse. n. ait. Veniebāt & ego nō mittebā eos. In venientibus p̄sūptio temeritatis. in missis obsequiū seruitutis ē. Ecclesia ūt q̄ dñi voce supra petrā fundata ē. quā introduxit rex in cubiculū suū. & ad quā p fenestrā ꝛcscendis occulte misit manū suā similis damule bīnuloq; ceruoꝝ quatuor voluia padisi instar eructuās. q̄tuor & āgulos & annulos hz p q̄s q̄si arcba testamenti & custos legis dñi lignis mobilib⁹ vehit. Primus ordinis matheus est publican⁹ cognomēto leui. q̄ euāgeliū in iudea hebreo ꝑmone edidit. ob eoꝝ uel maxime cām qui in ihesū crediderant ex iudeis. & neq; legis vmbra secedēte euāgelij veritatem seruabāt. Secūd⁹ marc⁹ interpres apl̄i petri. & alexandrine ecclesie prim⁹ epūs: qui dominū quidē saluatorē ipse nō vidit. ꝺ ea que audierat mḡrm p̄dicantē. iuxta fidē magi gestoꝝ narrauit q̄ ordinē. Tertius lucas medicus natiōe syr⁹ antiochēsis. cui⁹ laus i euāgelio. q̄ & ipse discipulus apl̄i pauli i achaie bithinieq; ptib⁹ volumen cōdidit. q̄dā alt⁹ reperēs. & ut ipse i phemio ꝓfitet audita magis q̄ visa ꝛcscribens. Ultimus iobānes apl̄us euangelista quē ihs amauit plurimū. & sup pect⁹ dñi recūbens purissima doctrinaꝝ fluenta potauit. & q̄ sol⁹ de cruce meruit audire Ecce mat tua. Is cū eet i asia. & iā tūc hēti coꝝ semina pululārent. cherinthi. ebionis. & cerdoꝝ q̄ negant xp̄m i carne venisse: q̄s & ipe i epla sua antixp̄os vocat. & apl̄us paul⁹ frequēter ꝓtestat: coact⁹ ē ab oib⁹ pene tunc asie epis. & multaꝝ ecclesiaꝝ legatiōib⁹: de diuinitate saluatoris alt⁹ scribere. & ad ipsū: ut ita dicā: dei verbū: nō tā audaci q̄ felici temeritate. prumpe. ut ecclesiastica narrat hystoria. cū a fratribus cogeret⁹ ut scriberet. ita facturū se rādisse si indicto ieiunio i cōmune cēs veū ꝓcaret. Quo expleto. reuelatione saturat⁹ in illud. phemiū celo venies eructauit. In p̄ncipio erat p̄bū & p̄bū erat apud deum. & deus erat p̄bū. hoc erat in principio apud deū. Hec igit⁹ quatuor euangelia multo añ p̄dicta ecechielis q̄ volumē. phat. in q̄ prima visio ita ꝓtexit. Et i medio similitudo q̄tuor aliaꝝ & vult⁹ eoꝝ. Facies bois & facies leonis. & facies vituli. & facies aq̄le. Prima bois facies matheū significat. qui q̄si de hoie exorsus est scribere. Liber gnātiōis ihu xp̄i filij dauid filij abrahā. Secūdū marcū i quo vox leonis in heremo rugientis audit⁹: Vox clamantis i deserto. parate viā dñi rectas facite semitas ei⁹. Tertia vituli. q̄ euāgelistā lucā a çacharia sacerdote sumpsisse initiū ꝓfigurat. Quarta iobānē euāgelistā q̄ assūptis pēnis aq̄le & ad altiora festinans de verbo dei disputat. Cetera q̄ sequūt i eūdē sensum ꝓficiūt. Crura eoꝝ recta & pēnati pedes. & quocūq; spūs ibat. ibāt. & nō reuertebant. & dorsa eoꝝ plena oculis. & scintillebas lampades i medio discurrētes. & rota in rotā. & in singulis q̄tuor facies. Unde & apocalypsis iobānis p⁹ expositionē viginti quatuor seniorū q̄ tenentes citharas & phialas adorātes agnū dei. introducit fulgura atq; tonitrua. & septem spūs discurrētes. & mare vitreū. & quatuor aialia plena oculis. dicēs Aial p̄mū simile leoni: & secūdū sile vitulo & tertiū simile hoi. & quartū sile aq̄le volanti. Et p⁹ paululū. Plena int erāt oculis. & requiē nō habebāt die ac nocte. dicētia. Scūs scūs scūs dns deus omnipotēs. q̄ erat. & q̄ ē & q̄ ventur⁹ est. Quib⁹ cunct⁹ ꝓspicue ostēdit quatuor vbere tm̄ euangelia suscipi: & cēs apocryphoꝝ venias mortuis magis hereticis q̄ ecclesiasticis viuis canendas.

Sequitur prologus in Matheum.

Matheus cū ꝓmo ꝑdicasset euāgelīū i iudea: volēs trāsire ad gentes ꝑm⁹ euāgeliū scripsit hebraice qō fratrib⁹ a qb⁹ ibat. ad memoriā relīq̄t. Sicut enī necesse fuit ad cōfirmationē fidei euāgeliū ꝑdicare. sic ⁊ contra hereticos scribi. Cum aūt plures euangelium scripserint. quatuor tm̄ habent auctoritatis testimoniū: qa per q̄tuor mundi partes fidē nūciant trinitatis. ⁊ sūt quasi quatuor rote in quadriga dñi q̄ vehit eū per ꝑdicationem euangelij: ⁊ gen⁹ hūmanū quadrifida morte peremptū. eorū erat predicatione viuificandū: vnde ⁊ alioꝝ euāgelia recidērūt. nec recepta sūt: qa nolebāt ꝓfinitū numeꝝ cassari. ꝓpter virtutē sacramenti. Designant etiā euāgeliste q̄tuor figuris q̄ nō sūt receptorie sed iocūdi mysterij sibi conscie. Matheus in vbe intelligit. qa circa humanitatē xp̄i ꝓncipalit̄ imorat. Marc⁹ in leone. qa agit de resurrectiōe. Lucas i vitulo. agēs de sacerdotio. Johānes i aq̄la. scribēs sacramēta diuinitat̄. Xp̄s ꝙ quē describūt hō fuit de virgine nat⁹. Vitulus in imolatiōe. Leo in resurrectiōe. Aquila in ascensione. Vel in vbe humanitas. In vitulo sacerdotiū. In leone regnū. In aq̄la exp̄mit̄ diuinitat̄ sacramētū.

Incipit argumētū i euāgeliū ꝑm Matheū

Matheꝰ ex iudea sic in ordine primus ponit̄: ita euāgeliū in iudea primus scripsit: cuius vocatio ad dñm ex publicanis actibus fuit. duoꝝ in generatione xp̄i ꝓncipia ꝓsumēs: vni⁹ cuius prima circūcisio in carne: alteri⁹ cuius ꝑm eor electio fuit. Ex vtrisq̄ enī patribus xp̄us. Bicq̄ quaterdenario numero trifarie positō ꝓncipiū a credendi fide in electiōis temp⁹ ponrigēs. ⁊ ex electiōe vsq̄ i trāsmigtiōis die dirigēs: atq̄ a trāsmigratiōis die vsq̄ i xp̄m descriptionē. ⁊ numero satisfaciēs ⁊ tpi. ut ⁊ se qō esset oñderet. ⁊ dei i se op⁹ mōstrās. etiā in his q̄ gen⁹ posuit. xp̄i operātis a ꝓncipio testimoniū nō negaret. Quaꝝ oīuꝝ rerū tēp⁹. ordo. numer⁹. dispositio. vel rō. qō fidei necessariū ē. de xp̄o est: qui fact⁹ ex muliere. fact⁹ sub lege. natus ex ꝑgine. passus i carne. oīa i cruce fixit: ut triumphās ea in semetipso resurgēs i corpore ⁊ prīs nomē in prīb⁹ filio: ⁊ filij nomē patri restituēs in filijs. sine ꝓncipio. sine fine. ostēdens vnū se cū prē eē qa vnus ē. In q̄ euangelio vtile est desiderantib⁹ deū. sic ꝓma vel media vel pfecta cognoscere: ut ⁊ vocationem apli ⁊ opus euāgelij ⁊ dilectionē dei in carne nascentis p vniuersa legētes intelligant: atq̄ id in eo in q̄ approbēsī sūt ⁊ approbēdere appetūt. recognoscant. Nobis. n. hoc in studio argumēti fuit. ⁊ fidem facte rei tradere ⁊ operantis dei intelligendā diligenter esse dispositionē querentibus non tacere.

Explicit argumentū. Incipit euangeliū ſm Matheum. Capm. I

Liber generationis ihesu xp̄i filij dauid: filij abrahām. Abrahām genuit isaac. Isaac aūt genuit iacob. Jacob autem genuit iudam ⁊ fratres eius. Judas autē genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares autem genuit esrom. Esrom aūt genuit aram. Aram autē genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naason. Naason aūt genuit salmō. Salmon aūt genuit booz de raab. Booz autem genuit obeth ex ruth. Obeth autem genuit iesse. Jesse autē genuit dauid regem. Dauid autē rex genuit salomonē ex ea que fuit vrie. Salomon aūt genuit roboam. Roboam autē genuit abiā. Abias autem genuit asa. Asa autem genuit iosaphat. Josaphat aūt genuit ioram. Joram aūt genuit ociam. Ozias autem genuit ioatham. Joatham autem genuit achaz. Achaz aūt genuit ezechiā. Ezechias aūt genuit manassen. Manasses aūt genuit amō. Amon aūt genuit iosiam. Josias aūt genuit iechoniā ⁊ frēs eius in trāsmigratiōe babylonis. Et p⁹ trāsmigrationē babylōis: iechonias genuit salathiel. Salathiel aūt genuit zorobabel. Zorobabel aūt genuit abiud. Abiud aūt genuit eliachim. Eliachim aūt genuit azor. Azor aūt genuit sadoch. Sadoch aūt genuit achim. Achim aūt genuit eliud. Eliud aūt genuit eleazar. Eleazar autē genuit matthan. Matthan aūt genuit iacob. Jacob aūt genuit ioseph virū Marie: de qua nat⁹ est ihesus q̄ vocat xp̄s. Oēs itaq̄ generationes ab abrahām vsq̄ ad dauid gnātiones q̄tuordecim. ⁊ a dauid vsq̄ ad trāsmigrationē babylonis gnātiones q̄tuordecim. ⁊ a trās-

migratiõe babylonis vsq; ad xp̃m·gnãtiões q̃tuordeci. Xp̃i aũt gnãtio sic erat. Cũ eẽt despõsata mat ihu maria ioseph: anteq̃ conuenirẽt inuenta ẽ i vtero habens de spũ sancto. Joseph aũt vir ei⁹ cũ eẽt iustus: & nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eã. Hec aũt eo cogitãte: ecce angelus dñi apparuit in somnis ioseph·dicẽs: Joseph fili dauid: noli timere accipere mariã cõiugẽ tuã. Quod.n.in ea natũ ẽ: de spũ scõ est. Pariet aũt filium. & vocabis nomẽ eius ihesũ. Ipse enim saluũ faciet populũ suũ a pctis eor̃. Hoc aũt totũ factũ ẽ: ut adimpleret qđ dictũ ẽ a dño p ꝓphetã dicẽtẽ. Ecce v̄go in vtero habebit & pariet filiũ. & vocabit nomẽ ei⁹ emanuel: q̄ ẽ interp̃tatũ·nobiscũ de⁹. Exurgẽs aũt ioseph a somno fecit sicut p̃cepit ei angelus dñi. & accepit cõiugẽ suã. Et non cognoscebat eã donec pepit filiũ suũ primogenitũ. & vocauit nomen eius ihesum. ¶ II

Cum natus eẽt ihesus i bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriente venerunt hierosolymã dicẽtes: Vbi ẽ q̄ nat⁹ ẽ rex iudeor̃? Vidim⁹ enim stellã ei⁹ in oriente. & venim⁹ adorare eũ. Audiens aũt herodes rex turbat⁹ est: & omis hierosolyma cũ illo. Et cõgregans oẽs pncipes sacerdotum & scribas pp̃li: scisciabat ab eis vbi xp̃s nasceret. At illi dixerunt ei. In bethleem iude. Sic enim scriptũ est p ꝓphetã. Et tu bethleem terra iuda. nequaq̃ minima es i pncipib⁹ iuda. Ex te.n.exiet dux qui regat pp̃m meũ isrl. Tũc herodes clam vocatis magis diligẽter didicit ab eis temp⁹ stelle q̄ apparuit eis. & mittẽs illos in bethleẽ. dixit: Ite & inquirite diligẽter de puero: & cũ inueneritis renũciate mihi: ut & ego veniẽs adorẽ eũ. Qui cũ audissent regẽ abierũt. Et ecce stella quã viderãt in oriẽte·antecedebat eos: vsq; dũ veniẽs staret sup̃ vbi erat puer. Videntes aũt stellã: gauisi sũt gaudio magno valde. Et intrãtes domũ inuenerũt puer̃ cũ maria mre ei⁹. & pcidentes adorauerũt cũ: & aptis thesauris suis obtulerũt ei mũera. aurũ & thus. & myrrhã. Et responso accepto i somnis ne rediret ad herodem: p aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã. Qui cũ recessissent: ecce angel⁹ dñi apparuit in somnis ioseph·dicẽs: Surge & accipe puerũ & matrẽ eius & fuge i egyptũ. & esto ibi vsq; dũ dicã tibi. Futur̃ enim est: ut herodes q̄rat puer̃ ad perdendũ eum Qui ꝓsurgẽs accepit puer̃ & matrẽ ei⁹ nocte. & secessit i egyptũ. Et erat ibi vsq; ad obitũ herodis: ut adimpleret qđ dictũ ẽ a dño p ꝓphetã dicentẽ. Ex egypto vocaui filiũ meũ. Tũc herodes videns q̄m illusus esset a magis iratus ẽ valde. & mittens occidit oẽs pueros q̄ erãt i bethleẽ & i oib⁹ finib⁹ ei⁹ a bimatu & infra: ꝑm tẽp⁹ qđ exq̄sierat a magis. Tũc adimpletũ ẽ: qđ dictũ ẽ p hieremiã ꝓphetã dicẽtẽ: Vox i rama audita est·ploratꝰ & vlulat⁹ multꝰ: rachel plorãs filios suos: & noluit ꝓsolari q̄a nõ sũt. Defuncto aũt herode: ecce angel⁹ dñi apparuit in somnis ioseph in egypto dicẽs. Surge & accipe puer̃ & matrẽ ei⁹. & vade in terrã isrl. Defuncti sũt.n.q̄ querebãt aiam pueri. Qui cõsurgẽs accepit puer̃ & matrẽ ei⁹ & venit i terrã isrl. Audiẽs aũt q̄ archelaus regnaret i iudea ꝓ herode patre suo. timuit illo ire: & ãmonitus in somnis secessit i ptes galilee. Et veniẽs habitauit i ciuitate q̄ vocat̄ nazaret: ut adimplẽt qđ dictũ ẽ p ꝓphas. q̄m nazareus vocabit.

In dieb⁹ aũt illis venit iohannes ¶ III
i baptista: predicãs i deserto iudee & dicens. Pniam agite. appropinquabit.n. regnũ celor̃. Hic ẽ.n. de quo dictũ ẽ p ysaiam ꝓphetã dicẽtẽ: Vox clamantis i deserto: parate viã dñi: rectas facite semitas ei⁹. Ipse aũt iohannes habebat vestimẽtũ de pilis camelorũ. & conam pelliceam circa lumbos suos Esca aũt ei⁹ erat locuste & mel siluestre. Tũc exibat ad eũ hierosolyma & omis iudea. & omis regio circa iordanem. & baptizabant ab eo in iordane confitẽtes pctã sua. Videns aũt multos phariseor̃ & saduceor̃ venientes ad baptismũ suũ·dixit eis. Progenies viperarũ: quis demõstrabit vob fugẽ a ventura ira? Facite ergo fructũ dignũ pnie. Et ne velit dicẽ intra vos: patrem habem⁹ abrahã. Dico.n. vobis: q̄m potens est de⁹ de lapidib⁹ istis suscitare filios abrahe. Jã.n. securis ad radicẽ arbor̃ posita ẽ Omis ergo arbor q̄ nõ facit fructũ bonũ excidet & in ignẽ mittet. Ego quidẽ baptizo vos in aq̄ i pniam: q̄ aũt post me venit⁹ est fortior me est: cui⁹ nõ sũ dign⁹ calciamẽta portare. Ipse vos baptizabit i spũ scõ & igni. Cui⁹ ventilabrũ in manu sua: & pmũdabit aream suã. & cõgregabit triticũ in horreũ suũ: paleas aũt cõburet igni inextinguibili. Tũc venit ihs a

galilea in iordanē ad iohānem ut baptiçaret ab eo. Johānes aut ē ꝓhibebat eū dicēs: Ego a te debeo baptiçari. ⁊ tu venis ad me? Respō dēs aūt ihs dixit ei. Sine modo. Sic enī decet nos implē oēm iusticiā. Tūc dimisit eū. Baptiçat⁹ aūt ihs cōfestim ascēdit de aq̄. Et ecce apti sunt ei celi: ⁊ vidit spūm dei descendentē sicut columbā: ⁊ venientē sup se. Et ecce vox de celis dicēs: Hic ē filius me⁹ dilectus: in quo mihi complacui.

CAPITULUM IIII

Tunc ihs ductus est in desertū a spū ut temptaret a diabolo: ⁊ cū ieiunasset q̄draginta dieb⁹ ⁊ q̄dragīta noctib⁹ postea esuriit. Et accedēs temptator dixit ei. Si filius dei es: dic ut lapides isti panes fiāt. Qui rndēs dixit. Scriptū est. Nō in solo pane viuit hō: ꝫ in oi ꝫbo q̄ ꝓcedit de ore dei. Tūc assūpsit eū diabolus in sanctā ciuitatē: ⁊ statuit eū sup pinnaculū templi: ⁊ dixit ei: Si filius dei es: mitte te deorsū. Scriptū est enī: q̄a angelis suis mādauit de te. ⁊ in manibus tollēt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuū. Ait illi ihs rursum: Scriptū ē. Nō tēptabis dōm deū tuū. Iterū assumpsit eū diabolus in montē excelsū valde: ⁊ ondit ei oia regna mundi ⁊ gloriā eorū: ⁊ dixit ei: Hec oia tibi dabo: si cadens adorueris me. Tunc dicit ei ihs. Vade satbana. Scriptū ē enī. Dominū deū tuū adorabis. ⁊ illi soli seruies. Tunc relict eū diabolus: ⁊ ecce angeli accesserūt ⁊ ministrabāt ei. Cū aut audisset ihs ꝙ iohānes traditus eēt: secessit in galileā: ⁊ relicta ciuitate nazareth: venit ⁊ habitauit in ciuitate capharnaū maritima: in finib⁹ zabulon ⁊ neptali: ut adiplerēt q̄d dictū ē ꝑ ysaiā ꝓphetā Terra zabulon ⁊ tra neptali: via mar̄ trans iordanē galilee gentiū: ꝑplus qui ambulabat in tenebris: vidit lucem magnā: ⁊ sedentibus in regiōe umbre mort̄ lux orta ē eis. Exinde cepit ihs ꝓdicare ⁊ dicē. Pniam agite. Appropinq̄bit. n. regnū celoꝝ. Ambulans aut ihs iuxta mare galilee vidit duos frēs simonē q̄ vocat petr⁹. ⁊ andreā frēm ei⁹ mittentes rete i mare. Erāt enim piscatores. Et ait illis venite p⁹me. ⁊ faciā vos fieri piscatores hoīum At illi ꝓtinuo relict̄ retib⁹ secuti sūt eū. Et ꝓcedens inde vidit alios duos frēs. iacobū zebedei ⁊ iohānē frēm ei⁹ in naui cū zebedeo patre eoꝝ reficientes retia sua. ⁊ vocauit eos. Illi ãt statim relict̄ retibus ⁊ pre-secuti sūt eū

Et circuibat ihs totā galileā docens in synagogis eoꝝ. ⁊ predicās euāgelium regni: ⁊ sanās oēm lāguorem ⁊ oēm infirmitatem i ꝓplo Et abijt opinio ei⁹ in totā syriā. ⁊ obtulerūt ei oēs male habentes varijs lāguorib⁹ ⁊ tormentis cōprehēsos. ⁊ q̄ demonia habebāt ⁊ lunaticos ⁊ palyticos: ⁊ curauit eos. Et secuti sūt eū turbe multe de galilea ⁊ de capoli ⁊ de bierosolymis ⁊ de iudea ⁊ de trā iordanem.

V

Videns aut ihs turbas: ascēdit in montem. ⁊ cū sedisset: accesserunt ad eū discipuli eius. ⁊ apiens os suū docebat eos. dicēs: Bti pauper spū: q̄m ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Beati mites: q̄m ipsi possidebūt terrā. Bti qui lugent: q̄m ipi consolabunt. Bti q̄ esuriūt ⁊ sitiūt iusticiā: q̄m ipsi saturabunt. Bti misericordes: q̄m ipi miam ꝙsequent. Bti mundo corde: q̄m ipsi deū videbūt. Bti pacifici: q̄m filij dei vocabuntur. Bti q̄ ꝑsecutionē patiunt ꝓpter iusticiā: q̄m ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. Bti estis cū maledixerint vob⁹ hoies: ⁊ ꝑsecuti vos fuerint ⁊ dixerint oē malū aduersū vos mentientes ꝓp me. Gaudete ⁊ exultate: q̄m merces vra copiosa est in celis. Sic. n. ꝑsecuti sūt ꝓphas q̄ fuerūt ante vos. Vos estis sal terre. Nō si sal euanuerit: in q̄ salietur? Ad nihilū valet vltra nisi ut mittat foras ⁊ conculcet ab hoib⁹. Vos estis lux mūdi. Nō pōt ciuitas abscōdi supra mōtem posita: neq; accendūt lucernam ⁊ ponunt eā sub modio ꝫ sup cādelabꝝ: ut luceat oib⁹ q̄ i domo sunt. Sic luceat lux vra coram hoibus ut videant opa vra bona ⁊ glorificent patrē vrm q̄ in celis ē. Nolite putare q̄m veni solvere legem aut ꝓphas. Nō veni solvere ꝫ adimplere. Amē quippe dico vobis: donec transeat celū ⁊ terra: iota vnū aut apex vnus nō ꝑteribit a lege: donec oia fiant. Qui ergo solverit vnū de mādatis istis minimis ⁊ docuerit sic hoies: minim⁹ vocabit⁹ i regno celoꝝ: qui aut fecerit ⁊ docuerit: hic magn⁹ vocabit⁹ in regno celorum. Dico aut vobis: quia nisi abūdauerit iusticia vestra plusq̄ scribarum ⁊ pharisеorum: non intrabitis in regnum celorum. Audistis quia dictum est antiquis: nō occides: qui aūt occiderit reus erit iudicio. Ego aūt dico vobis: q̄a oīs qui iratus fuerit fratri suo: reus erit iudicio. Qui aūt dixerit fri suo raca: reus erit ꝙcilio. Qui aūt dixerit: fatue reus erit gehenne ignis. Si ergo offers mun⁹

tuū ad altare ⁊ ibi recordat⁹ fueris: qa frat⁹ tu⁹ habz aliqd aduersū te: relinq ibi munⁿ tuū ⁊ ante altare. ⁊ vade prius reconciliari frī tuo: ⁊ tūc veniēs offeres munⁿ tuū. Esto ꝓsentiens adūsario tuo cito dū es i via cū eo: ne forte tradat te aduersarius iudici. ⁊ iudex tradat te ministro ⁊ in carcerē mittaris. Amē dico tibi: non exies inde donec reddas nouissimū quadrantē. Audistis qa dictū ē antiqs: nō mechaberis. Ego aūt dico vobis: qa ois q̄ viderit mulierē ad cōcupiscēdū eā: iā mechat⁹ est eā in corde suo. Dx si oculus tuus dexter scandaliçat te: erue eū ⁊ ꝓjice abste. Expedit enī tibi ut pereat vnū membrorū tuorū q̄ totū corpus tuū mittat⁹ in gehennam ignis. Et si dextera man⁹ tua scādaliçat te: abscide eā ⁊ proijce abste. Expedit enī tibi ut pereat vnū membrorū tuorū q̄ totū corp⁹ tuū eat i gehennā. Dictū ē aūt qcūq dimiserit vxorē suā det ei libellū repudij. Ego aūt dico vobis: qa ois q̄ dimiserit vxorē suā· excepta fornicationis cā: facit eam mechari. ⁊ q̄ dimissam duxerit adulterat. Iterū audistis qa dictū ē antiqs· nō periurabis: reddes aūtē dño iuramenta tua. Ego aūt dico vob: nō iurare oīo: neq; p celū qa thronus dei ē: neq; p terrā· qa scabellū ē pedū ei⁹: neq; p hierosolymam· qa ciuitas est magni regis. Neq; p capat tuū iurabis· qa nō potes vnū capillū albū facere aut nigrū. Sit aūt sermo vester: est est: non nō: qd aūt his abūdāti⁹ ē· a malo ē. Audistis qa dictū ē: oculū ꝓ oculo· dentē ꝓ dente. Ego aūt dico vobis nō resistē malo: sed si qs te percusserit i dexterā maxillā tuā· prebe illi ⁊ alterā. ⁊ ei qui vult tecū in iudicio ꝓtendere ⁊ tunicā tuā tollere· dimitte ei ⁊ palliū. ⁊ qcūq te angariauerit mille passus. vade cum illo ⁊ alia duo. Qui aūt petit a te· da ei. ⁊ volēti mutuare a te· ne auertaris. Audistis qa dictū est· diliges prīmū tuū. ⁊ odio habebis inimicū tuū. Ego aūt dico vobis: diligite inimicos vros: bñfacite his q̄ oderūt vos. ⁊ orate ꝓ ꝑsequentib⁹ ⁊ calūniantib⁹ vos· ut sitis filij patris vri q̄ in celis ē· q̄ solē suū oriri facit sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Si enim diligitis eos q̄ vos diligūt: quā mercedē habebitis? Nonne ⁊ publicani hoc faciūt? Et si salutaueritis fratres vestros tm: quid amplius facitis? Nonne ⁊ ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti: sicut ⁊ pater vester celestis ꝑfectus est.

VI

Attendite ne iusticiā vram faciatis coram hoīb⁹ ut videamini ab eis: alioqn mercedē nō habebitis apud patrē vrm q̄ in celis ē. Cū g̃ facis elemosynā· noli tuba canere aūte: sicut hypocrite faciūt i synagogis ⁊ in vicis ut honorificent ab hoīb⁹. Amē dico vob· receperūt mercedē suā. Te aūt faciēte elemosynā· nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua· ut sit elemosyna tua in abscōdito. ⁊ pr̄ tu⁹ q̄ videt in abscōdito reddet tibi. Et cū oratis· nō eritis sicut hypocrite q̄ amāt in synagogis ⁊ i āgulis plateaꝝ stātes orare: ut videāt ab hoīb⁹. Amen dico vob: receperūt mercedē suā. Tu aūt cū orabis· intra i cubiculū tuū. ⁊ clauso hostio ora patrē tuū i abscōdito ⁊ pr̄ tuus q̄ videt i abscōdito reddet tibi. Orātes aūt nolite multū loq̄: sicut ethnici faciūt. Putāt enim q̄ in multiloq̄o suo exaudiant. Nolite g̃ assimilari eis. Scit enim pr̄ vester qd opꝰ sit vob: antequā petatis eū. Sic g̃ vos orabitis. Pater nr̄ q̄ es in celis: sanctificet nomē tuū. Adueniat regnū tuū. Fiat volūtas tua: sicut in celo ⁊ i tra. Panē nr̄m supsubstātialē da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nra sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹ nris. Et ne nos inducas i tēptationē sed libera nos a malo. Amē Si enim dimiseritis hoīb⁹ peccata eor: dimittet ⁊ vobis pr̄ vester celestis delicta vra. Si aūt nō dimiseritis hoīb⁹· nec pr̄ vr̄ dimittet vob peccata vra. Cū aūt ieiunatis· nolite fieri sicut hypocrite tristes: Exterminant enim facies suas: ut pareāt hoīb⁹ ieiunantes. Amē dico vobis: qa receperūt mercedē suā. Tu aūt cū ieiunas unge caput tuū ⁊ faciem tuā lava: ne videaris hoīb⁹ ieiunās sed patri tuo q̄ ē in abscōso: ⁊ pr̄ tu⁹ q̄ videt i abscōso reddet tibi. Nolite thesauriçare vobis thesauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolit. ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furant. Thesauriçate aūt vobis thesauros i celo: vbi nec erugo nec tinea demolit: ⁊ vbi fures nō effodiūt nec furant. Vbi est thesaurus tuus: ibi est ⁊ cor tuū. Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tu⁹ fuerit simplex: totū corpus tuū lucidū erit. Si aūtē oculus tuus fuerit nequā: totū corp⁹ tuū tenebrosū erit. Si g̃ lumen qd in te est· tenebre sūt: ipse tenebre quante erūt? Nemo potest duobus dñis seruire. Aut enim vnū odio habebit ⁊ alterū diliget: aut vnū sustinebit ⁊ alterꝝ ꝓtēnet

Nō potestis deo seruire ⁊ māmone. Iō dico vobis:ne sollicīti sitis aīe vre qđ manducetis neq̄ cor:po:i vro quid induamini. Nōne aīa plꝰ ē q̄ esca:⁊ corꝑ plꝰ q̄ vestimētū: Respicite volatilia celi q̄ non serunt neq̄ metunt:neq̄ congregant in horrea:⁊ pr̄ vester celestis pascit illa. Nōne vos magis pluris estis illis: Quis aūt vrm cogitās pōt adijcere ad staturā suā cubitū vnū: Et de vestimento qđ sollicīti estis: Cōsiderate lilia agri quō crescūt. Nō laborāt neq̄ nent. Dico aūt vob:q̄m nec salomon in oi gl̄ia sua cooptꝰ ē sic vnū ex istis. Si.n. fenū ag i q̄ hodie est ⁊ cras i clibanū mittit deꝰ sic vestit:quāto magis vos modice fidei: Nolite g̃ solliciti ee dicētes qđ manducabimus.aut qđ bibem⁹:aut q̄ opiemur. Nec cnī oia gētes inq̄rūt. Scit.n.pr̄ vr̄ qa his oibus indigetis. Querite g̃ pmū regnū dei ⁊ iusticiā eius. ⁊ hec oia adijcient vob. Nolite g̃ solliciti ee in crastinū. Crastin⁹.n. dies sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua. CVII

Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimi:noli te dēnare ⁊ nō cōdēnabimi. In q̄.n iudicio iudicaueritis iudicabimi:⁊ i q̄ mēsura mēsi fueritis remetiet vobis. Quid aūt vides festucā i oculo frīs tui:⁊ trabē in oculo tuo nō vides: Aut quō dic frī tuo fr̄ sine eiciā festucā de oculo tuo:⁊ ecce trabes ē i oculo tuo: Hypocrita eijce pmū trabē de oculo tuo:⁊ tūc videbis eijcē festucā de oculo frīs tui. Nolite scīm dare canib⁹:neq̄ mittatis margaritas vras añ porcos ne forte pcul cēt eas pedib⁹ suis.⁊ canes pūsi dirūpāt vos. Petite ⁊ dabit vobis:q̄rite ⁊ inuenietis:pulsate ⁊ apiet vobis. Omis.n.q̄ petit accipit.⁊ q̄ q̄rit inuenit.⁊ pulsanti apiet. Aut q̄s est ex vobis hō quē si petierit filiꝰ suus panē:nunq̄d lapidem porriget ei: Aut si piscē petierit:nunq̄d serpētē porriget ei: Si g̃ vos cū sitis mali nostis bona data dare filijs vris: q̄nto magis pr̄ vr̄ q̄ i celis ē dabit bona petētib⁹ se: Omia g̃ quecūq̄ vultis ut faciāt vobis homies.⁊ vos facite illis. Hec ē.n.lex ⁊ pphete. Intrate p angustā portam:qa lata porta ⁊ spatiosa via ē que ducit ad pditionē:⁊ multi sūt qui itrāt p eā. Qđ angusta porta ⁊ arta via ē q̄ ducit ad vitā. ⁊ pauci sūt q̄ inueniūt eā. Attendite a falsis prophetis q̄ venīūt ad vos in vestimentis ouiū:intrinsec⁹ aūt sūt lupi rapaces. A fructib⁹ eor cognoscetis eos. Nunq̄d colligunt de spinis vuas aut de tribulis ficꝰ: Sic omis arbor bona fructus bonos facit:mala aut arbor malos fructꝰ facit. Nō pōt ār arbor mala bonos fructꝰ facē:neq̄ arbor bona malos fructꝰ facere. Omis arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet:⁊ in ignē mittet. Igit ex fructib⁹ eor cognoscetis eos. Nō omis q̄ dicit mihi dne dne intrabit in regnū celor:sed qui facit volūtatē pr̄is mei q̄ in celis est:ipse intrabit in regnū celor. Multi dicent mihi in illa die dne dne nōne in noie tuo ꝓphauim⁹ ⁊ in noie tuo demonia eijcim⁹ ⁊ in noie tuo virtutes multas fecim⁹. Et tūc cōfitebor illis qa nūq̄ noui vos. Discedite a me oes q̄ operami iniq̄tatē. Omis g̃ q̄ audit vba mea hec ⁊ facit ea assimilabit viro sapienti q̄ edificauit domū suā sup petrā. ⁊ descendit pluuia ⁊ venerunt fluia ⁊ flauerūt venti ⁊ irruerūt in domū illā. ⁊ nō cecidit. Fundata.n.erat sup petrā. Et omis q̄ audit vba mea hec. ⁊ nō facit ea similis erit viro stulto q̄ edificauit domū suā sup harenā ⁊ descendit pluuia ⁊ venerūt flumina ⁊ flauerūt venti ⁊ irruerunt in domū illā. ⁊ cecidit. ⁊ fuit ruina eiꝰ magna. Et factū ē cū cōsumasset ihs vba hec:admirabāt turbe sup doctrina eiꝰ. Erat.n. docens eos sicut potestatem hns ⁊ nō sicut scribe eor ⁊ pharisei. CVIII

Cum aūt descendisset ihs de mōte secute sūt eū turbe multe:⁊ ecce leprosus veniēs adorabat eū dicēs. Dne si vis potes me mundare. Et extendens ihs manū tetigit eū dicēs. Volo. Mundare: Et cōfestim mundata ē lepra eiꝰ. Et ait illi ihs. Vide neminī dixeris:sed vade ostende te sacerdoti:⁊ offer munꝰ tuū qđ pcepit moyses i testimoniū illis. Cū aūt introisset capharnaū accessit ad eum centurio rogās eū ⁊ dicēs. Dne puer meꝰ iacet in domo paralyticꝰ.⁊ male torquetur. Et ait illi ihs. Ego veniā ⁊ curabo eū. Et respondens centurio ait. Dne non sum dignꝰ ut intres sub tectū meū:sed tm dic verbo.⁊ sanabit puer meꝰ. Nam⁊ ego hō sū sub ptate constitutꝰ hns sub me milites.⁊ dico huic vade.⁊ vadit ⁊ alio veni ⁊ venit.⁊ seruo meo fac hoc.⁊ facit. Audiēs aūt ihs mirat⁹ est.⁊ sequentibus se: dixit. Amē dico vob:nō inueni tantā fidē in isr̄l. Dico aūt vob:q̄ multi ab oriente ⁊ occidente venient ⁊ recūbent cū abrahā ⁊ isaac ⁊ iacob in regno celor:filij aūt regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Et dixit ihs centurioni. Vade.⁊ sicut

credidisti fiat tibi. Et sanat⁹ est puer ex illa hora. Et cū venisset ihs ī domū petri vidit socrū eius iacētē ⁊ febricitātē. ⁊ tetigit manū eius ⁊ dimisit eam febris. ⁊ surrexit ⁊ ministrabat eis. Vespere aūt facto obtulerūt ei multos demōia hītes. ⁊ eiiciebat spūs ẏbo. ⁊ cūctos male hītes curauit: ut adimpleret qđ dictū est p ysaiā ꝓphētā dicentē. Ipse infirmitates nras accepit ⁊ egrotatiōes nras portauit. Videns aūt ihs turbas mltas circū se: iussit discipulos ire trans fretū. Et accedēs vn⁹ scriba ait illi. Mgr sequr te q̄cūq; ieris. Et dicit ei ihs. Vulpes foueas hīt. ⁊ volucres celi nidos: filius aūt hoīs nō hz vbi caput suū reclinet. Alius aūt de discipulis ei⁹ ait illi. Dñe. ꝑmitte me primū ire ⁊ sepelire patrē meū. Ihs aūt ait illi. Sequere me. ⁊ dimitte mortuos sepelire mortuos suos. Et ascēdēte eo ī naviculā secuti sūt eū discipuli ei⁹. ⁊ ecce mot⁹ magnus factus ē i mari: ita ut navicula operet fluctib⁹. Ipse ẏo dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ei⁹. ⁊ suscitauerūt eū dicētes. Dñe salua nos: perim⁹. Et dicit eis ihs. Quid timidi estis modice fidei? Tūc surgēs imperauit ventis ⁊ mari. ⁊ facta ē trāq̄llitas mag̃. Homines mirati sūt dicētes. Qualis ē hic q̄ venti ⁊ mare obediunt ei? Et cū venisset ihs trans fretū i regionē gerasenoꝝ: occurrerunt ei duo hītes demonia de monumētis exeūtes seui nimis: ita ut nemo posset trāsire p viam illā. Et ecce clamauerūt dicētes. Quid nob ⁊ tibi ihu fili dei? Venisti hucā tēp⁹ torq̄re nos. Erat aūt nō lōge ab illis grex multorū porcoꝝ pascēs. Demones aūt rogabāt eū dicētes. Si eiicis nos hinc: mitte nos in gregē porcoꝝ. Et ait illis. Ite. At illi exeūtes abierūt i porcos. Et ecce magno impetu abiit tot⁹ grex precipes ī mare. ⁊ mortui sūt i aquis. Pastores aūt fugerūt. ⁊ venientes ī civitatē nūciauerūt hec oīa. ⁊ de his q̄ demonia habuerant. Et ecce tota civitas exiit obuiā ihu: ⁊ viso eo rogabāt eū ut trāsiret a finibus eoꝝ.

Et ascendēs ihs in naviculā. CAP. IX. trāsfretauit. ⁊ venit in civitatē suā. Et ecce offerebāt ei paralyticū iacētē i lecto. Videns aūt ihs fidē illoꝝ: dixit paralytico. Cōfide fili. Remittūt tibi pcta tua. Et ecce q̄dā de scribis dixerūt intra se. Hic blasphemat. Et cū vidisset ihs cogitatiōes eoꝝ dixit. Ut q̄d cogitatis mala ī cordib⁹ vestris. Quid est facilius? dicere: dimittūt tibi pcta tua: an dicere: surge ⁊ ābula. Ut aūt sciatis q̄a filius hois hz ptātē i terra dimittēdi peccata: tūc ait paralytico. Surge tolle lectū tuū. ⁊ vade i domū tuā. Et surrexit. ⁊ abiit in domū suā. Videntes aūt turbe timuerūt ⁊ glorificauerūt deū q̄ dedit ptātē talē hoībus. Et cū trāsiret inde ihs: vidit hoiem sedentē i telonio. matheū nomine. Et ait illi. Sequere me. Et surgēs secutus ē eū. Et factū ē discūbere eo i domo. ecce multi publicani ⁊ pctōres venientes discūbebāt cū ihu ⁊ discipulis ei⁹. Et videntes pharisei dicebāt discipulis ei⁹. Quare cū publicanis ⁊ pctōrib⁹ māducat mgr vr? At ihs audiēs ait. Nō ē op⁹ valentib⁹ medic⁹: sed male hītib⁹. Euntes aūt discite q̄d ē: miam volo ⁊ nō sacrificiū. Nō. n. veni vocare iustos: sed pctōres. Tūc accesserūt ad eū discipuli iohānis dicētes. Quare nos ⁊ pharisei ieiunam⁹ frequēter discipuli aūt tui nō ieiunāt. Et ait illis ihs. Nūq̄d pnt filii sponsi lugere dū cū illis ē sponsus. Venient aūt dies cū auferet ab eis sponsus ⁊ tūc ieiunabūt. Nemo aūt immittit cōmissurā panni rudis in vestimētū vetus. Tollit. n. plenitudinem eius a vestimento: ⁊ peior scissura fit. Neq; mittunt vinū nouū i vtres veteres. Alioq̄n rūpūt vtres ⁊ vinū effūdit. ⁊ vtres pereūt. Sed vinū nouū i vtres nouos mittūt. ⁊ ambo conseruāt. Hec illo loquēte ad eos. ecce princeps vn⁹ accessit ⁊ adorabat eū dicēs. Dñe. filia mea modo defuncta ē sed veni impone manū tuā sup eā. ⁊ viuet. Et surgēs ihs sequebat eū. ⁊ discipuli ei⁹. Et ecce mulier q̄ sanguis fluxū patiebat duodecim annis accessit retro. ⁊ tetigit fimbriam vestimēti ei⁹. Dicebat. n. intra se. Si tetigero tm vestimentū ei⁹. salua ero. At ihs conversus ⁊ videns eā dixit. Cōfide filia. Fides tua te saluā fecit. Et salua facta ē mulier ex illa hora. Et cū venisset ihs in domū principis. ⁊ vidisset tibicines ⁊ turbā tumultuātē dicebat. Recedite: nō ē. n. mortua puella. sed dormit. Et deridebāt eū. Et cū ejecta esset turba intrauit. ⁊ tenuit manū ei⁹ ⁊ dixit. Puella surge. Et surrexit puella. ⁊ exiit fama hec in vniversam terā. Et transeūte inde ihu: secuti sūt eū duo ceci clamātes ⁊ dicētes. Miserere nr̄i fili dauid. Cū aūt venisset domū accesserūt ad eū ceci. ⁊ dicit eis ihs. Creditis q̄a hoc possū facere vobis? Dicūt ei. Utiq; dñe. Tūc tetigit oculos

eoꝝ dicēs. Scōm fidē vr̄am fiat vobis. Et
apti sūt oculi eoꝝ. Et cōmīat⁹ ē illis ihs dicēs
Videte ne q̄s sciat. Illi āt exeūtes diffama-
uerūt eū i tota ēra illa. Egressis āt illis ecce
obtulerūt ei hoiez mutū dēmoniū hītē. ⁊ eie
cto dēmonio locut⁹ ē mut⁹: ⁊ mirate sūt tur
be dicētes. Nūq̄ apparuit sic i isr̄l. Phariseī
āt dicebāt. In pncipe dēmonioꝝ eiicit dēmo-
nes. Et circuibat ihs cēs ciuitates ⁊ castella
docēs in synagogis eoꝝ ⁊ pdicās euangeliū
regni. ⁊ curās oēm lāguorē ⁊ oēm infirmita-
tē. Videns aūt turbas miser⁹ ē eis q̄a erant
vexati ⁊ iacētes sicut oues nō hītes pastorē
Tūc dic discipulis suis. Messis q̄dē multa
operi aūt pauci. Rogate ergo dñm messis:
ut mittat operarios in messem suam.

CAP. X

ET puocatis duodecim discipulis suis
dedit illis ptātē spirituū imūdoꝝ ut
eiicerēt eos. ⁊ curarēt oēm lāguorē
⁊ oēm infirmitatē. Duodeci aūt discipuloꝝ
noīa sūt hec. Prim⁹ simon q̄ dicit petr⁹. ⁊ an-
dreas frat̄ ei⁹: philipp⁹ ⁊ bartholome⁹. iaco-
bus zebedei. ⁊ iohānes frater ei⁹: thomas ⁊
mathe⁹ publican⁹: ⁊ iacob⁹ alphei ⁊ thade⁹:
simon chanane⁹. ⁊ iudas scariothis: q̄ ⁊ tra-
didit eū. Hos duodecī misit ihs. p̄cipiēs eis
⁊ dicēs. In viā gētiū ne abieritis ⁊ i ciuitates
samaritāoꝝ ne itraueritis: ē pot⁹ ite ad oues
q̄ pierūt dom⁹ isr̄l. Euntes aūt pdicate dicē-
tes: q̄a appropiīq̄bit regnū celoꝝ. Infirmos
curate. mortuos suscitate. leprosos mūdate
dēmōs eiicite: grat̄ accepistis. grat̄ date. No
lite possidē aurū neq̄ argētū. neq̄ pecuniā in
çonis vr̄is. Non pēr̄ā i via. neq̄ duas tuni-
cas. neq̄ calciamēta. neq̄ ꝑgā. Dign⁹ n. est
operar⁹ cibo suo. In quācūq̄ aūt ciuitatē aut
castellū itraueritis. inq̄rite q̄s i ea dign⁹ sit
⁊ ibi manete donec exeatis. Intrātes aūt i do-
mū: salutate eam dicentes. Pax huic domui.
Et si q̄dē fuerit domus illa digna veniet pax
vr̄a sup eā. si aut nō fuerit digna: pax vr̄a
reuertetur ad vos. Et q̄cūq̄ nō recepit vos
neq̄ audierit sm̄ōes vr̄os. exeūtes foras de
domo vl̄ ciuitate. excutite puluerē de pedib⁹
vr̄is. Am̄ē dico vobis: tolerabil⁹ erit terre
sodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ i die iudicii q̄m illi ci-
uitati. Ecce ego mitto vos: sicut oues in me-
dio lupoꝝ. Estote ḡ prudētes sicut serpētes:
⁊ simplices sic colūbe. Cauete aūt ab hoibus
Tradēt. n. vos in cōciliis. ⁊ in synagogis suis
flagellabūt vos. ⁊ ad psides ⁊ ad reges du-
cemini ꝓpt̄ me. in testimoniū illis ⁊ gētib⁹.
Cū aūt tradēt vos: nolite cogitare quō aut
q̄d loq̄mini. Dabit̄ n. vobis i illa hora q̄d loq̄-
mini. Nō. n. vos estis q̄ loq̄mini ē spūs p̄ris vr̄i
q̄ loq̄t i vob. Tradet aūt frat̄ frēm i mortē
⁊ p̄r filiū. ⁊ insurgēt filii in parentes. ⁊ morte
eos afficiēt. ⁊ eritis odio oib⁹ hoib⁹ ꝓpt̄ nomē
meū. Qui aūt pseuerauerit vsq̄ in finē: hic
salu⁹ erit. Cū aūt psequēt vos i ciuitate ista
fugite i aliā. Amen dico vob: nō cōsumabis
ciuitates isr̄l: donec veniat filius hois. Nō est
discipulus sup mḡm. nec seruus sup dñm suū
Sufficit discipulo ut sit sic mḡr ei⁹. ⁊ seruo
sic dñs ei⁹. Si pfamilias beelzebub vo-
cauerūt quanto magis domesticos ei⁹? Ne ḡ
timueritis eos. Nichil. n. ē coptū q̄ nō reuelet
⁊ occultū q̄ nō sciat. Q̄ dico vob in tene-
bris. dicite in luce. ⁊ q̄ in aure auditis. pdi-
cate sup tecta. Et nolite timē eos q̄ occidūt
corp⁹. aiam aūt nō pnt occidē: ē pot⁹ timete
eū qui pt̄ ⁊ aiam ⁊ corp⁹ pdere in gehennā.
Nōne duo passeres asse veneūt? Et vn⁹ ex
illis nō cadet sup tr̄ā sine p̄re vr̄o. vr̄i aūt ⁊
capilli capitis oēs numerati sūt. Nolite ḡ time
re: multis passeribus meliores estis vos. Omis ḡ
q̄ cōfitebit me coram hoib⁹: p̄fitebor ⁊ ego eū
coram p̄re meo q̄ in celis ē. Qui aūt negauerit
me coram hoibus. negabo ⁊ ego eū coram patre
meo q̄ i celis ē. Nolite arbitrari. q̄a venerim
pacē mittere in tr̄ā. Nō veni pacē mittere. ē
gladiū. Veni. n. lepare hoiem aduersus pa-
trē suū: ⁊ filiā aduersus matrē suam: ⁊ nurū
aduersus socrū suā. ⁊ inimici hois domestici
ei⁹. Qui amat patrē aut matrē plꝰ q̄ me. nō
est me dignus. Et q̄ amat filiū aut filiā sup
me. nō ē me dign⁹. Et q̄ nō accipit crucē suā
⁊ sequit̄ me nō ē me dign⁹. Qui iuenit aiam
suā. pdet illā. ⁊ q̄ pdiderit aiam suā ꝓpt̄ me
iueniet eā. Qui recipit vos. me recipit: ⁊ qui
me recipit. recipit eū q̄ me misit. Qui recipit
ꝓpham i noīe ꝓphe. mercedē ꝓphe accipiet
Et q̄ recipit iustum i noīe iusti. mercedē iusti
accipiet. Et q̄cūq̄ potū dederit vni ex mini
mis istis calicē aq̄ frigide tm̄ i noīe discipuli.
amē dico vobis: nō pdet mercedē suā.

CAP. XI

ET factū ē cū cōsumasset ihs pcipi-
ens duodecim discipulis suis: trāsijt
inde ut docēt ⁊ pdicaret i ciuitatib⁹
eoꝝ. Iohānes aūt cū audisset i vinculis opa

xpi:mittens duos de discipulis suis: ait illi Tu es q̃ venturus es·an aliū expectam⁹? Et respondens ihs ait illis. Euntes renūciate iohāni q̃ audistis & vidistis. Ceci vidēt·claudi ābulant·leprosi mundant·surdi audiunt·mortui resurgūt·paupes euāgeliçant·& beat⁹ ē q̃ nō fuerit scādaliçat⁹ in me. Illis aūt abeūtib⁹: cepit ihs dicere ad turbas de iohāne. Quid existi in desertū videre? Harūdinē vēto agitatā? Sz q̃d existis videre? Poiem mollib⁹ vestitū? Ecce q̃ mollib⁹ vestiunt in domib⁹ regū sūt. Sz q̃d existis videre? Prophetā? Etiā dico vobis·& plus q̃ pphām. Hic est.n. de quo scriptum ē. Ecce ego mitto angelum meū ante faciē tuā: q̃ pparabit viā tuā añ te. Amē dico vobis:non surrexit inē natos mulierū maior iohāne baptista. Qui aūt minor ē i regno celoꝝ:maior ē illo. A diebꝫ aūt iohānis baptiste vsq; nūc regnum celorum vim patit:& violenti rapiūt illud. Oēs.n. pphe & lex vsq; ad iohānē pphauerūt. & si vultis recipe ipe est helias q̃ venturꝰ ē. Qui habet aures audiendi audiat. Cui aūt similē estimabo gnātionē istā Similis ē pueris sedētib⁹ i foro: q̃ clamātes coeq̃lib⁹ dicūt. Decinimꝰ vob & nō saltastis: lamētauimꝰ & nō plāxistis. Venit.n. iohannes neq; manducās neq; bibēs: & dicūt demoniū habz. Venit filꝰ hois māducās & bibēs: & dicūt ecce hō vorax & potator vini: publicanorum & pctōꝝ amicus. Et iustificata est sapia a filijs suis. Tunc cepit exprobrare ciuitatibus in q̃bus facte sūt plurime virtutes eiꝰ: q̃a nō egissent pnām. Ve tibi corozaim·ve tibi bethsaida: q̃a si in tyro & sidone facte eēnt virtutes q̃ facte sūt i vob:olim i cilitio & cinere pnām egissent. Verūtn̄ dico vob: tyro & sidoni remissiꝰ erit i die iudicij q̃m vobis. Et tu capharnaū·nūq̃d vsq; ad celū exaltaberis? vsq; in infernū descēdes? Quia si i sodomis facte fuissēt virtutes que facte sunt in te·forte mansissent vsq; in hanc die. Verumtn̄ dico vobis: q̃a tre sodomoꝝ remissiꝰ erit i die iudicij q̃m tibi. In illo tpe respondens ihs dixit. Confiteor tibi pat̄ dne celi & terre: q̃a abscondisti hec a sapientib⁹ & prudētib⁹. & revelasti ea paruulis. Ita pat̄: quoniā sic fuit placitū ante te. Omia mihi tradita sūt a pre meo. Et nemo nouit filiū nisi pater: neq; patrem q̃s nouit nisi filiꝰ: & cui voluerit filiꝰ revelare. Venite ad me oēs q̃ laboratis & onerati estis. & ego reficiā vos. Tollite iugū meū sup vos. & discite a me q: mitis sum & humilis corde. & inuenietis requiē aīabus vestris. Jugū.n. meū suaue est. & onꝰ meū leue. XII

In illo tpe abijt ihs p sata sabbato: discipuli autem eius esurientes ceperunt vellē spicas & manducare. Pharisei aūt videntes dixerūt ei. Ecce discipuli tui faciūt qđ nō licet eis facere sabbat̄. At ille dixit eis. Nō legistis q̃d fecerit dauid q̃n esurijt. & q̃ cū eo erant·quō intrauit i domū dei & panes ꝓpositiōis comedit·q̃s nō licebat ei edē neq; bis q̃ cū eo erant·nisi solis sacerdotib⁹? Aut nō legistis i lege·q̃a sabbat̄ sacerdotes i templo sabbatū violant. & sine crimie sunt? Dico autē vob:q̃a tēplo maior est hic. Si aūt scireti q̃d est miam volo & nō sacrificiū:nunq̃ damnasset inocentes. Dñs.n. est filius hois:etiam sabbati. Et cū inde transisset:venit i synagogā eoꝝ. Et ecce hō manū hns aridā: & interrogabāt eū dicētes. Si licet sabbat̄ curare:ut accusarent eū. Ipe aūt dixit illis. Quis erit ex vob hō q̃ habeat ouē vnā. & si ceciderit hec sabbat̄ i foueam:nōne tenebit & leuabit eā? Quāto magis melior est hō oue? Itaq; licet sabbat̄ bñ facere. Tunc ait hoi. Extende manū tuam. Et extendit. & restituta est sanitati sicut altera. Exeūtes aūt pharisei. ꝓsiliū faciebāt aduersꝰ eū:quō pderēt eū. Ihs aūt sciēs recessit inde: & secuti sūt eū multi. & curauit eos oēs. Et pcepit eis·ne manifestū eū facerēt:ut adimpleret qđ dictū ē p isaiā pphām dicentē. Ecce puer meꝰ quē elegi: dilectꝰ meꝰ i quo bñ complacuit aie mee. Ponā spm meū sup eū. & iudiciū gentib⁹ nunciabit. Non ꝓtendet neq; clamabit:neq; audiet aliq̃s i plateis vocē eius: Harūdinē q̃ssatā nō ꝓfriget. & linū fumigās nō extinguet:donec eiçiat ad victoriā iudiciū & in nōie eius gētes sperabunt. Tūc oblatꝰ ē ei demonium hns cec & mutus. & curauit eum ita ut loq̃ret & videret. Et stupebāt oēs turbe & dicebāt. Nūq̃d hic ē filiꝰ dauid. Pharisei aūt audiētes dixerūt. Hic nō eijcit demones:nisi in belçebub ꝓncipe demoniorꝝ. Ihs autē sciens cogitatiōes eoꝝ dixit eis. Omne regnū diuisū ꝑ se desolabit. & oīs ciuitas uel domꝰ diuisa ꝑ se nō stabit. Et si sathanas sathanam eijcit·aduersus se diuisus ē: quō q̃ stabit regnū eius. Et si ego in belçebub eijcio demones: filij vri in q̃ eijciūt? Ideo ipi iudices vri erūt. Si aūt ego i spū dei eijcio demones:igit

puenit ī vos regnū dei. Aut quō pōt q̄sq̄ intrare ī domū fortis. ⁊ vasa ei⁹ diripe: nisi prius alligauerit fortē? Et tūc domū illi⁹ diripiet. Qui nō ē mecū. c. me ē: ⁊ q̄ nō pgregat mecū. spargit. Ideo dico vobis: oē pctm̄ ⁊ blasphemia remittet hōib⁹: spūs aūt blasphemie nō remittet. Et quicūq⁹ dixerit vbū c. filiū hōis remittet ei: q̄ aūt dixerit contra spm̄ scm̄. nō remittet ei: neq⁹ in hoc seculo: neq⁹ in futuro. Aut facite arborē bonā ⁊ fructū ei⁹ bonum aut facite arborē malā. ⁊ fructū ei⁹ malum. Quiq̄dē ex fructu arbor agnoscit. Progenies vipar: quō potestis bona loqui cū sitis mali? Ex abūdātia. n. cordis os loq̄t. Bon⁹ hō de bono thesauro ,pfert bona: ⁊ mal⁹ hō de malo thesauro ,pfert mala. Dico aut vob: qm̄ oē vbū ociosū qđ locuti fuerint hoies: reddēt rationē de eo ī die iudicij. Ex vbis. n. tuis iustificaberis. ⁊ ex vbis tuis pdēnaberis. Tūc respōderūt ei q̄dā de scribis ⁊ pharisei dicentes. Mgr volum⁹ a te signū videre. Qui rndens ait illis. Gnātio mala ⁊ adultera signū q̄rit: ⁊ signū nō dabit ei nisi signū ione ppe. Sic. n. fuit ionas in ventre ceti tribus diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹: sic erit fili⁹ hōis ī corde re trib⁹ diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹. Viri nineuite surgent in iudicio cū gnātiōe ista ⁊ pdēnabūt eā: qa pnitētiā egerūt in pdicatione ione. Et ecce pl⁹ q̄ iona hic. Regina austri surget ī iudicio cū gnātiōe ista ⁊ pdēnabit eā: qa venit a finib⁹ terre audire sapiam salomonis. Et ecce plus q̄ salomō hic. Tūc aūt imundus spūs exierit ab hoie: ābulat p loca arida q̄rēs requē ⁊ non inuenit. Tūc dicit. Reuertar ī domū meam vñ exiu. Et veniēs inuenit eā vacātē: scopis mūdatā. ⁊ ornatā. Tūc vadit ⁊ assumit septē alios spūs secū nequiores se: ⁊ intrātes habitant ibi. ⁊ fiūt nouissima hōis illius pior⁹ priorib⁹. Sic erit ⁊ generationi buic pessime. Adh̄ eo loq̄nte ad turbas: ecce mr̄ ei⁹ ⁊ frēs stabāt foris: q̄rentes loq̄ ei. Dixit aūt ei q̄dā. Ecce mr̄ tua ⁊ frēs tui fores stāt querētes te. At ille rndens dicēti sibi ait. Que ē mr̄ mea ⁊ q̄ sūt frēs mei? Et extēdēs manū ī discipulos suos dixit. Ecce mr̄ mea ⁊ frēs mei. Qui cūq⁹. n. fecerit voluntatē p̄ris mei qui ī celis est: ipse me⁹ frater soror ⁊ mater ē.

XIII

In illo die exiēs ihs de domo sedebat secus mare. Et congregate sunt ad eum turbe multe: ita ut ī naviculā ascēdens sederet. ⁊ oīs turba stabat i littore. ⁊ locut⁹ est eis multa in parabolis dicēs. Ecce exijt q̄ seminat seminare. Et dū semiat q̄dā ceciderūt sec⁹ viā: ⁊ venerūt volucres ⁊ comederūt ea. Alia aūt ceciderūt ī petrosa vbi nō hābāt terrā multā. ⁊ ptinuo exorta sunt: qa nō habebāt altitudinē re. Sole aūt orto estuauerūt. ⁊ qa nō hābant radicē aruerūt. Alia aūt ceciderūt in spinas: ⁊ creuerūt spine ⁊ suffocauerūt ea. Alia aūt ceciderūt ī terrā bonā ⁊ dabāt fructū. aliud centesimū. aliud sexagesimū. aliud tricesimū. Qui hz aures audiēdi audiat. Et accedentes discipuli dixerunt ei. Quare ī parabolis loq̄r eis: Qui rndēs ait illis. Quia vob datū ē nosse mysteriū regni celoz: illis aūt nō ē datū. Qui. n. hz dabit ei ⁊ abūdabit: q̄ aūt nō hz. ⁊ qđ hz auferet ab eo. Ideo ī parabolis loq̄r eis: qa videntes non vidēt. ⁊ audientes nō audiūt neq⁹ intelligunt: ⁊ adimplet in eis ,pphetia isaie dicētis. Auditu audietis ⁊ nō intelligetis. ⁊ videntes videbitis ⁊ nō videbitis. Incrassatus ē enim cor pli huius: ⁊ auribus grauiter audierūt. ⁊ oculos suos clauserūt: ne qn videāt oculis. ⁊ auribus audiāt. ⁊ corde intelligāt. ⁊ puertāt. ⁊ sanē eos Vestri aūt bti oculi q̄ vidēt. ⁊ aures vre qa audiūt. Amē q̄ppe dico vob: qa multi ,pphe ⁊ iusti cupierūt videre q̄ videtis. ⁊ nō viderūt: ⁊ audire q̄ auditis ⁊ nō audierūt. Vos g̃ audite parabolā seminātis. Omis q̄ audit vbū regni ⁊ nō intelligit: venit malus ⁊ rapit qđ seminatū ē in corde ei⁹. hic ē q̄ sec⁹ viā seminat⁹ ē. Qui aūt sup petrosa seminat⁹ ē: hic ē q̄ vbū audit ⁊ ptinuo cū gaudio accipit illud. Nō hz aūt in se radicē: sed ē tpalis. Facta aūt tribulatiōe ⁊ psecutiōe, pter verbū. ptinuo scandalizat. Qui aūt seminat⁹ ē in spinis. hic ē q̄ vbū audit. ⁊ sollicitudo seculi isti⁹ ⁊ fallacia diuitiarū suffocat vbū: ⁊ sine fructu efficit. Qui vo in terrā bonā seminatus ē. hic est q̄ audit verbū ⁊ itelligit. q̄ fructū affert. ⁊ facit aliud quidē centesimū. aliud aūt sexagesimū. aliud vo tricesimū. Aliā parabolā proposuit illis dicens. Simile factū ē regnū celoz hōi q̄ seminauit bonū semē in agro suo. Cū aūt dormirēt hoies: venit inimic⁹ ei⁹ ⁊ superseminauit zizania ī medio tritici. ⁊ abijt. Cū aūt creuisset herba ⁊ fructū fecisset: tūc appuerūt ⁊ zizania. Accedētes aūt serui pfamilias: dixerūt ei dne. nōne bonū semē seminasti in agro tuo?

Uñ ḡ bz çiçania: Et ait illis. Inimic⁹ hō hoc fecit. Serui aūt dixer̄t ei. Vis im⁹ t colligim⁹ ea: Et ait nō: Ne forte colligētes çiçania eradicetis sil̄ t triticū. Sinite vtraq; crescē vsq; ad messem. t i tpe messis dicā messoribꝰ. Colligite p̄mū çiçania. t alligate ea in fasciculos ad ꝓburēdū: triticū aūt ꝓgregate in horreū meū. Aliā pabolā ꝓposuit eis dicens: Simile ē regnū celoꝝ grano synapis. qō accipiēs hō seminauit i agro suo: qō minimū q̄dē ē oib⁹ seminib⁹. Cū aūt creuerit: maⁱ ē oib⁹ olerib⁹: t fit arbor ita ut volucres celi veniāt t habitēt in ramis eⁱ⁹. Aliā pabolā locut⁹ ē eis. Sile ē regnū celoꝝ fermēto. qō acceptū mulier abscondit in farine satis tribus: donec fermētatū ē totū. Hec oīa locut⁹ ē ihs in parabolis ad turbas. t sine parabolis non loq̄batⁱ eis: ut ipleret q̄ dictū erat p̄ ꝓphām dicētē. Aperiam i parabolis os meū: eructuabo abscōdita a cōstitutione mūdi. Tunc dimissis turbis venit i domū. t accesserūt ad eū discipuli eⁱ⁹ dicētes. Edissere nobis pabolā çiçanioꝝ agri. Qui rñdēs ait. Qui seminat bonū semē ē filⁱ⁹ hoīs. Ager aūt ē mūd⁹. Bonū vo semē: hi sūt filij regni. Ziçania autem filij sūt nequā. Inimic⁹ aūt q̄ seminauit ea. ē diabol⁹. Messis vo: ꝓsumatio seculi ē. Messores aūt āgeli sūt. Sic ḡ colligūt çiçāia. t igni cōburunt: sic erit i ꝓsumatiōe seculi. Mittet filius hoīs angelos suos. t colligēt de regno eⁱ⁹ oīa scādala. t eos q̄ faciūt iniq̄tatē. t mittent eos in caminū ignis. Ibi erit fletⁱ⁹ t stridoꝝ dentiū. Tūc iusti fulgebūt sicut sol i regno p̄ris eoꝝ. Qui hz aures audiēdi audiat. Similē ē regnū celoꝝ thesauro abscōdito i agro quē q̄ inuenit hō abscōdit. t p̄ gaudio illius vadit t vendit vniuersa q̄ hz. t emit agrū illū. Iterū sile ē regnū celoꝝ hōi negociatori q̄rēti bonas margaritas. Inuēta aūt vna p̄ciosa margarita: abijt t vēdidit oīa que habuit: t emit eā. Iterū sile ē regnū celoꝝ sagene misse in mare. t ex oi genere pisciū cōgreganti. Quā cū impleta ēet. educētes t sedētes elegerūt bonos in vasa: malos aūt foras miserūt. Sic erit i ꝓsumatiōe seculi. Exibūt angeli t separabunt malos de medio iustoꝝ: t mittent eos i caminū ignis: ibi erit fletus t stridoꝝ dentiū. Intellexist̄ hec oīa: Dicūt ei. Etiam. Ait illis. Iō oīs scriba doct⁹ i regno celoꝝ similis ē hoī p̄rifamilias: qui ꝓfert de thesauro suo noua t vet̄a. Et factū ē cū cōsumasset ihs parabolas istas: trāsijt inde. Et veniēs i patriā suā docebat eos i synagogis eoꝝ: ita ut mirarent⁹ t dicer̄t. Unde huic sapia hec t virtutes: Nōne hic ē fabri filius: Nōne mr̄ eius dicit maria: t fres eius. Jacobus t ioseph t simon t iudas: t sorores eius nōne oēs apud nos sūt: Unde ḡ huic oīa ista: Et scādalizabant i eo. Ihs aūt dixit eis. Nō est ꝓpha sine honore nisi in patria sua. t i domo sua. Et nō fecit ibi virtutes multas ꝓpter incredulitatē illoꝝ.

XIIII

In illo tpe audivit herodes tetrarcha famā ihu t ait pueris suis. Hic est iohānes baptista: ipse surrexit a mortuis t iō ꝓtutes opant i eo. Herodes. n. tenuit iohānē t alligauit eū. t posuit i carcere. ꝓp̄ herodiadē vxorem fris sui. Dicebat. n. illi iohānes. Nō licet tibi habere eā. Et volēs illū occidere timuit pplm: qa sicut ꝓphetam eum habebāt. Die aūt natalis herodis saltauit filia herodiadis i medio: t placuit herodi. Uñ cū iuramēto pollicit⁹ est ei dare: quodcunq; postulasset ab eo. At illa premonita a mr̄e sua da mihi inquit hic i disco caput iohānis baptiste. Et cōtristat⁹ ē rex. ꝓp̄ iuramentū aūt t eos q̄ parit̄ recūbebāt iussit dari. Misitq; t decollavit iohānē in carcē. Et allatū ē caput eius in disco. t datū ē puelle. t illa attulit mri sue. Et accedētes discipuli eⁱ⁹ tulerūt corp⁹ eⁱ⁹ t sepelierūt illud. t venientes nunciauerūt ihu. Nō cū audisset ihs secessit inde in naviculā: i locū deserтū seorsū. Et cū audissent turbe: secute sūt eū pedestres de ciuitatibus. Et exiēs vidit turbā multā. t misert⁹ ē eis. t curauit lāguidos eoꝝ. Uespe aūt facto: accesserūt ad eū discipuli eⁱ⁹ dicentes. Desert⁹ ē locus t hora iā p̄terijt: dimitte turbas: ut eūtes in castella emāt sibi escas. Ihs aūt dixit eis. Nō hūt necesse ire: date illis vos mānducare. Rñderūt ei. Nō habemus hic nisi q̄nq; panes t duos pisces. Qui ait eis. Afferte mihi illos huc. Et cū iussisset turbā discūbere sup fenū. acceptis q̄nq; panib⁹ t duob⁹ piscibus aspiciēs i celum benedixit t fregit. t dedit discipulis panes: discipuli aūt turbis. Et mānducaverūt oēs t saturati sūt. Et tulerūt reliquias. duodecī copbinos fragmētoꝝ plenos. Manducātiū aūt fuit numerus q̄nq; milia viroꝝ: exceptis mulieribꝰ t puulis. Et statī cōpulit discipulos ascēdē i naviculā. t p̄cedere

eū trāſfretū donec dimitteret turbas. Et dimissa turba: aſcēdit i mōtē sol⁹ orare. Vespe aūt facto sol⁹ erat ibi. Nauicula aūt i medio mari iactabat fluctib⁹. Erat.n. cōtrari⁹ vēt⁹. Quarta aūt vigilia noctis vēit ad eos ābulās sup̄ mare. Et videtes eū sup̄ mare ābulantē turbati sūt dicētes: qa fātasma ē. Et p timore clamauerūt. Statimq; ihs locut⁹ ē eis dicēs. Habete fiduciā: ego sū: nolite timē. Rndens aūt petr⁹ dixit. Dne si tu es: iube me veire sup aq̄s. At ipe ait. Veni. Et descēdes petr⁹ de naucula ābulabat sup aquā ut veniret ad ihm. Videns vo vētū validū timuit. Et cū cepisset mergi: clamauit dicēs: Dne saluū me fac. Et protinuo ihs extendēs manū apprehēdit eū. et ait illi. Modice fidei q̄re dubitasti? Et cū ascēdisset i nauiculā cessauit vēt⁹. Qui aūt i naucula erāt: venerūt et adorauerūt eū dicentes. Vere filius dei es. Et cū trāsfretassent venerūt i terrā genesar. Et cū cognouissent eū viri loci illi⁹: miserūt in vniuersam regionē illā: et obtulerūt ei oēs male hāntes: et rogabāt eum ut vel fimbriā vestimēti ei⁹ tāgerēt. Et quicūq; tetigerunt salui facti sunt.

XV

Tunc accesserunt ad eū ab hierosolymis scribe et pharisei dicētes. Quare discipuli tui trāsgrediūt traditiones seniorū? Nō.n. lauant manus suas cū panē māducāt? Ipse aut ē rndēs ait illis. Quare et vos trāsgredimini mādatū dei p̄pter traditionē vram? Nā deus dixit. Honora patrē et matrē. et q̄ maledixerit pri vel mri: morte moriatur. Vos aūt dicitis. q̄cūq; dixerit pri vel mri munus q̄cūq; ex me tibi prodierit. et nō honorificabit patrē suū aut matrē suā. et irritū fecistis mādatū dei p̄pter traditionē vram. Hypocrite: bñ prophauit de vob isaias dicēs: Populus h labijs me honorat: cor aūt eor longe ē a me. Sine cā aūt colūt me docētes doctrinas et māmata hoiuz. et quocatis ad se turbis: dixit eis. Audite et intelligite. Nō q̄ intrat i os coinq̄nat hoiem. sed q̄ procedit ex ore hoc coinq̄nat hominē. Tūc accedētes discipli ei⁹ dixerūt ei. Scis q̄a pharisei audito hoc verbo scādalizati sūt? At ille rndēs ait. Omis plātatio quā nō plāvit pr me⁹ celestis eradicabit. Sinite illos: ceci sūt. et duces cecor. Cec⁹ aūt si cecum ducatū p̄stet: āb⁹ i foueā cadūt. Rndēs aūt petrus dixit ei. Edissere nob parabolā istā. At ille dixit. Adhuc et vos sine intellectu estis? Nō intelligitis. q̄a oē q̄d i os intrat i ventrē vadit: et in secessum emittit? Que aūt procedūt de ore de corde exeūt. et ea coinq̄nāt hoiem. De corde.n exeūt cogitatiōes male: homicidia. adulteria fornicatiōes. furta. falsa testimonia. blasphemie. Hec sūt q̄ coinq̄nāt hoiem. Nō lotis aut manib⁹ māducare nō coinq̄nat hominē. Et egressus ihs de illis. secessit i partes tyri et sidōis. Et ecce mulier chananea a finib⁹ illis egressa: clamauit dicēs ei. Miserere mei dne fili dauid: filia mea male a demonio vexat. Qui nō rndit ei vbū. Et accedētes discipuli ei⁹ rogabāt eū dicētes. Dimitte eā: qa clamat p nos. Ipe aūt rndēs ait. Nō sū missus nisi ad oues q̄ perierunt dom⁹ isrl. At illa venit et adorauit eū dicens: Dne adiuua me. Qui rndens ait: Nō ē bonū sumere panē filioz: et mittere canib⁹. At illa dixit. Etiā dne. Nam et catelli edunt de micis q̄ cadūt de mēsa dnoz suoz. Tūc rndēs ihs ait illi. O mulier magna ē fides tua. fiat tibi sicut vis. Et sanata ē filia ei⁹ ex illa hora. Et cū trāsisset inde ihs. venit secus mare galilee. et ascēdēs in montē sedebat ibi. Et accesserūt ad eū turbe multe habētes secū mutos. cecos. claudos. debiles: et alios multos. et posuerūt eos ad pedes ei⁹: et curauit eos ita ut turbe mirarent videntes mutos loquentes. claudos ābulantes. cecos videtes: et magnificabāt deū isrl. Ihs aūt discipulis suis dixit. Misereor turbe: qa triduo sta perseuerant mecum. et nō hūt q̄d māducēt. Et dimittē eos ieiunos nolo: ne deficiāt in via. Et dicūt ei discipuli. Unde g̃ nobis i deserto panes tantos. ut saturem⁹ turbā tantā? Et ait illis ihs. Quot panes habetis? At illi dixerūt septē. et paucos pisciculos. Et p̄cepit turbe ut discūberet sup̄ terā. Et accipiēs septē panes et pisces. et gras agēs fregit et dedit discipulis. et discipuli dederūt pplo: et comederūt oēs: et saturati sunt. Et q̄d sup fuit de fragmentis tulerūt septē sportas plenas. Erāt aūt qui māducauerūt quinq; milia hoium: extra paruulos et mulieres. Et dimissa turba ascendit in naviculam. et venit in fines magedan.

XVI

Et accesserūt ad eū pharisei et saducei tēptātes. et rogauerūt eū ut signū de celo ostenderet eis. At ille respōdens ait illis. Facto vespere dicitis. serenum erit: rubicūdū ē.n. celū. Et mane. hodie tēpestas: putat.n. triste celū. Facie ergo celi iudica-

re nostis: signa aũt tẽpoꝝ nõ poteſtẽ. Hnãtio mala ⁊ adulẽa signũ q̃rit. ⁊ signũ nõ dabit ei nisi signũ Ione ꝓphe. Et relictis illis abijt. Et cũ veniſſent diſcipuli ei⁹ tranſ fretũ: obliti ſũt panes accipe. Aui dixit illis. Intuemi⁹ cauete a fermẽto phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. At illi cogitabãt inꝫ ſe dicẽtes. Quia panes nõ accepim⁹. Sciẽs aũt ihs dixit eis. Quid cogitatiſ inꝫ vos modice fidei· q̃a pães nõ habetis? Nõdũ intelligitiſ neq; recozdami q̃nq; panũ ⁊ q̃nq; miliũ hoiuz. ⁊ quot copbinos ſũpſtiſtis. Neq; ſeptẽ panũ ⁊ q̃tuoꝝ miliũ hoiuz: ⁊ q̃t ſpoꝛtas ſũpſiſtis. Quare nõ intelligitiſ· q̃a nõ de pane dixi vobis: cauete a fermẽto phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. Tũc intellexerũt: q̃a nõ dixerit cauẽdũ a fermẽto panũ: ſ a doctrina phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. Venit aũt ihs i ptes ceſaree phili ꝑpi· ⁊ interrogabat diſcipꝭos ſuos dicẽs. Quẽ dicũt hoies eẽ filiũ hois? At illi dixerũt. Alij iohãnẽ baptiſtã. alij aũt heliã alij ꝯo hieremiã· aut vnũ ex ꝓphẽtis. Dicit illis ihs. Vos aũt quẽ me eẽ dicitis? Rñdẽs ſimõ ptr⁹ dixit. Tu es xꝑs filiꝰ dei viui. Rñdẽs aũt ihs dixit ei. Beat⁹ es ſimõ bariona: q̃a caro ⁊ ſanguis nõ revelavit tibi: ſz ꝑr me⁹ q̃ i celis ẽ. Et ego dico tibi: q̃a tu es petr⁹ ⁊ ſuꝑ hãc ptrã edificabo eccleſiã meã· ⁊ portę iferi nõ ꝓvalebũt adverſus eã. Et tibi dabo claves regni celoꝝ. Et qcũq; ligaveris ſuꝑ trã erit ligatũ ⁊ i celis: ⁊ qcũq; ſolveris ſuꝑ trã erit ſolutũ ⁊ i celis. Tũc ꝓcepit diſcipulis ſuis ut nemi dicerent· q̃a ipſe eẽt ihs xꝑs. Ex inde cepit ihs oñdere diſcipulis ſuis· q̃a oporteret eũ ire hieroſolymã. ⁊ multa pati a ſenioribꝰ ⁊ ſcribis ⁊ ꝓncipibꝰ ſacerdotũ. ⁊ occidi ⁊ ẽtia die reſurgere. Et aſſumẽs eũ ptr⁹ cepit increpare illum dicẽs. Abſit a te dñe: nõ erit tibi ſ. Qui conuerſus dixit ptro. Vade p⁹ me ſatbanas· ſcandalũ es mihi: q̃a nõ ſapis ea q̃ dei ſũt: ſ ea q̃ hoiuz. Tũc ihs dixit diſcipulis ſuis. Si quis vult poſt me venire abneget ſemetipſum. ⁊ tollat crucẽ ſuã ⁊ ſeq̃t me. Qui n. voluẽrit aiam ſuã ſaluã facẽ: ꝑdet eã. Qui aũt ꝑdiderit aiam ſuã ꝓpt̃ me: inveniet eã. Quid. n. ꝓdeſt hoi ſi mũdũ vniverſũ lucret: aie vo ſue detrimẽtũ patiat? Aut quã dabit hõ cõmutationẽ ꝓ aia ſua? Filiꝰ. n. hois venturus ẽ i gl̃ia ꝑris ſui cũ ãgelis ſuis. ⁊ tũc reddet vnicuiq; ſm opa ei⁹. Amẽ dico vob· ſũt q̃dã de hic ſtãtib⁹ q̃ nõ guſtabũt mortẽ: donec videãt filiũ hois venientẽ in regno ſuo.

Et p⁹ dies ſex aſſũpſit ihs XVII ꝑtr⁹ ⁊ iacobũ ⁊ iohãnẽ fratrẽ ei⁹ ⁊ duxit illos i mõtẽ excelſũ ſeoꝛſum ⁊ trãſfigurat⁹ ẽ añ eos. Et reſplenduit facies ei⁹ ſic ſol: veſtimẽta aũt ei⁹ facta ſũt alba ſicut nix. Et ecce apparuerũt illis moyſes ⁊ helias cũ eo loquẽtes. Rñdẽs aũt ꝑtr⁹ dixit ad ihm dñe· bonũ ẽ nos hic eẽ: ſi vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnũ· moyſi vnũ. ⁊ helie vnũ. Adhuc eo loquẽte· ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube dicẽs. Hic ẽ filiꝰ meus dilectꝰ in q̃ mihi bñ cõplacui: ipſũ audite. Et audiẽtes diſcipuli ceciderũt i faciẽ ſuã ⁊ timuerũt valde. Et acceſſit ihs ⁊ tetigit eos. dixitq; eis. Surgite ⁊ nolite timẽ Leuãtes aũt oculos ſuos neminẽ viderũt: niſi ſolũ ihm. Et deſcẽdẽtib⁹ illis de mõte ꝓcepit ihs dicẽs. Hemini: dixerit⁹ viſionẽ donec filiꝰ hois a mortuis reſurgat. Et interrogaverũt eũ diſcipuli dicẽtes. Quid q̃ ſcribe dicũt q̃ heliã oporteat ꝓmo venire? At ille reſpõdẽs ait eis. Helias q̃dẽ vẽtur⁹ ẽ⁊ reſtituet oĩa. Dico aũt vobis· q̃a helias iam venit ⁊ nõ cognoverũt eũ ſ fecerũt i eo q̃cũq; voluerũt Sic ⁊ filiꝰ hois paſſur⁹ eſt ab eis. Tũc intellexerũt diſcipuli q̃a de iohãne baptiſta dixiſſet eis. Et cũ veniſſet ad turbã: acceſſit ad eũ hõ genib⁹ ꝓnoluꝰ añ eũ dicẽs. Dñe· miſerẽ filio meo q̃a lunatic⁹ ẽ: ⁊ male patit. Nã ſepe cadit i ignẽ: ⁊ crebro i aquã. Et obtuli eũ diſcipulis tuis: ⁊ nõ potuerũt curare eũ. Rñdẽs aũt ihs ait. O gnãtio ĩcredula ⁊ pũſa: quouſq; ero vobiſcũ? Uſqquo patiar vos? Afferte huc illũ ad me. Et increpavit illũ ihs. ⁊ exijt ab eo demoniũ. ⁊ curat⁹ eſt puer ex illa hora. Tũc acceſſerũt diſcipuli ad ihm ſecreto. ⁊ dixerũt. Quare nos nõ potuim⁹ eijcẽ illũ? Dicit illis ihs. Propter incredulitatẽ vram. Amẽ q̃ppe dico vob: ſi habueritiſ fidẽ ſic granũ ſinapis· dicetiſ mõti huic trãſi hic ⁊ trãſibit. ⁊ nihil ipoſſibile erit vob. Hoc aũt genꝰ nõ eijcit niſi ꝓ oratione ⁊ ieiunio. Cõverſantib⁹ aũt eis i galilea: dixit illis ihs. Filiꝰ hois tradẽdus ẽ i manꝰ hoiuz. ⁊ occidẽt eũ. ⁊ ẽtia die reſurget Et contriſtati ſũt vehemẽter. ⁊ cũ venſſent capharnaũ acceſſerũt q̃ didrachmã accipiebãt ad ptr⁹ ⁊ dixerũt ei. Magr vr non ſolvit didrachmã. Ait: Etiã. Et cũ intraſſet in domũ preuenit eũ ihs· dicẽs. Quid tibi videt ſimon?

Reges ẽre a q̄b⁹ accipiũt tributũ uel cẽsũ· a filijs suis an ab aliẽis? Et ille dixit. Ab aliẽis dixit illi ihs. Ergo liberi sũt filij. Ut aũt nõ scãdalizem⁹ eos vade ad mare⁊ mitte hamũ ⁊ eũ qui ꝓmꝰ ascẽderit tolle. Et apto ore eiꝰ inuẽies stater ẽ illũ sumẽs da eis ꝓ me⁊ te

In illa hora accesserũt ihi discipuli ad ihm dicẽtes. Quis putas maior est i regno celoꝝ? Et aduocans ihs puulũ· statuit eũ in medio eoꝝ· ⁊ dixit. Amẽ dico vob: nisi cõuersi fueritis ⁊ efficiamini sicut puuli: nõ intrabitis i regnũ celoꝝ. Quicũq; ergo humiliauerit se sicut puulꝰ iste: hic ẽ maior i regno celoꝝ. Et q̄ suscepit vnũ paruulũ talẽ in noie meo· me suscipit. Qui aũt scãdalizauerit vnũ de pusillis istis q̄ i me credũt: expedit ei ut suspẽdat⁹ mola asinaria in collo eiꝰ· ⁊ demergat⁹ i pfundũ maris. Ve mũdo a scãdalis: Necesse ẽ. n. ut veniãt scãdala. Verũtñ ve hoi ꝓ quẽ scãdalũ venit. Si aũt manꝰ tua uel pesꝰ scãdalizat te· abscide eum ⁊ ꝓice abs te. Bonũ tibi ẽ ad vitã igredi debilẽ uꝝ claudũ q̄m duas manꝰ uel duos pedes habẽtẽ mitti in ignẽ eternũ. Et si oculꝰ tuꝰ scãdalizat te: erue eũ ⁊ ꝓice abs te. Bonũ tibi ẽ vnũ oculũ habẽtẽ in vitã itrare: q̄m duos oculos hãtẽ mitti in gehẽnã ignis. Videte ne ꝓtemnatis vnũ ex hís pusillis. Dico. n. vob: qa angeli eoꝝ in celis semꝑ vident faciẽ patris mei q̄ i celis ẽ. Venit n. filiꝰ hois saluare qđ perierat. Quid vob videt? Si fuerint alicui centũ oues ⁊ errauerit vna ex eis: nonne relinq̄t nonagintanouẽ in montib⁹ ⁊ vadit q̄rere eã q̄ errauit: Et si ꝓtigerit ut inueniat eã: amẽ dico vob· qa gaudet sup eã magis q̄m sup nonagintanouẽ q̄ nõ errauerũt. Sic nõ ẽ voluntas añ patrem vrm q̄ i celis ẽ· ut pereat vnꝰ de pusillis istis. Si aũt peccauerit in te frat⁹ tuus vade ⁊ corripe eũ inter te ⁊ ipsũ solũ. Si te audierit: lucratus eris fratrẽ tuũ. Si aũt nõ te audierit· adhibe tecũ adhuc vnũ uel duos: ut in ore duoꝝ uel triũ testiũ stet oẽ ꝙbũ. Et si nõ audierit eos. dic ecclie. Si aũt eccliã nõ audierit: sit tibi sicut ethnicus ⁊ publican⁹. Amẽ dico vobis: q̄cũq; alligaueritis sup terã· erũt ligata ⁊ i celo: ⁊ quecũq; solueritis sup terã· erũt soluta ⁊ i celo. Iterũ dico vobis: qa si duo ex vob ꝓsenserit sup terã de oi re quãcũq; petierint: fiet illis a pre meo q̄ i celis ẽ. Ubi. n. sũt duo uel tres ꝓgregati i noie meo ibi sũ i medio eoꝝ. Tũc accessens petrꝰ ad eũ dixit. Dñe· quoties peccabit in me frat⁹ me⁹: ⁊ dimittã ei: Usq; septies? Dicit illi ihs. Nõ dico tibi vsq; septies· sed vsq; septuagies septies. Ideo assimilatũ ẽ regnũ celoꝝ hoi regi: q̄ voluit rationẽ ponere cũ seruis suis. Et cũ cepisset rationẽ ponere oblatꝰ ẽ ei vnꝰ q̄ debebat ei decẽ milia talẽta. Cũ aũt nõ haberet vñ reddẽt· iussit eũ dñs eiꝰ venũdari ⁊ uxorẽ eiꝰ ⁊ filios· ⁊ oia q̄ habebat. ⁊ reddi. Procidens aũt ꝙꝰ ille rogabat eũ dicẽs: Patientiã habe i me. ⁊ oia reddã tibi. Misertꝰ aũt dñs serui illiꝰ dimisit eũ. ⁊ debitũ dimisit ei Egressus aũt seruꝰ ille· inuenit vnũ de ꝯseruis suis· q̄ debebat ei cẽtũ denarios ⁊ tenẽs· suffocabat eũ dicẽs. Redde qđ debes. Et procidens ꝯseruꝰ eiꝰ· rogabat eũ dicẽs: Patientiã habe i me. ⁊ oia reddã tibi. Ille aũt noluit: sed abijt ⁊ misit eũ i carcerẽ· donec redderet debitũ. Ui dentes aũt ꝯserui eiꝰ q̄ fiebãt· contristati sũt valde ⁊ venerũt ⁊ narrauerũt dño suo oia q̄ facta fuerãt. Tũc vocauit illũ dñs suus. ⁊ ait illi. Serue nequã: oẽ debitum dimisi tibi· quia rogasti me. Nõne ꝓportuit ⁊ te misereri conserui tui· sicut ⁊ ego tui misertꝰ sũ. Et iratus dñs eiꝰ tradidit eũ tortoribꝰ: q̄adusq; redderet vniuersũ debitũ. sic ⁊ pr̃ meꝰ celestis faciet vobis: si non remiseritis vnusquisq; fratri suo de cordibus vestris.

Et factũ ẽ cũ cõsummasset ihs sermones istos migrauit a galilea. ⁊ venit i fines iudee trãs iordanẽ. ⁊ secute sũt eũ turbe multe. ⁊ curauit eos ibi. Et accesserũt ad eũ pharisei tẽptates eũ ⁊ dicẽtes. Si licet hoi dimittere uxorẽ suã q̄cũq; ex cã? Qui rñdens ait eis. Nõ legistis· qa q̄ fecit hoiez ab initio masculũ ⁊ feminã fecit eos? Et dixit. Propter hoc dimittet hõ patrem ⁊ matrẽ: ⁊ adhebit uxori sue ⁊ erũt duo i carne vna. Itaq; iã non sũt duo sed vna caro. Quod ergo deꝰ iunxit· hõ nõ separet. Dicũt illi. Quid ergo moyses mandauit dare libellũ repudij ⁊ dimittere? Ait illis. Quia moyses ad duritiã cordis vrã permisit vob dimittere uxores vras: ab initio aũt nõ fuit sic. Dico aũt vob: qa q̄cũq; dimiserit uxorẽ suã nisi ob fornicationẽ ⁊ aliã duxerit: mechat. Et q̄ dimissã duxerit· mechat. Dicunt ei discipuli eiꝰ. Si ita ẽ cã hois cũ uxore nõ expedit nubere. Qui dixit illis. Nõ oes capiũt ꝙbũ istud sed q̄b⁹ datum ẽ. Sunt. n. eunuchi q̄ de matris vtero sic nati sũt. ⁊ sunt eunuchi q̄ facti sũt ab hoib⁹ ⁊ sũt eunuchi q̄ seipsos castrauerũt ꝓpter regnũ celoꝝ. Qui pot cape capiat. Tũc oblati sũt

ei ꝓuli:ut man⁹ ei⁹ imponĕt ⁊ ozaret. Discipuli ãt icrepabãt eos. Jbs ỹo ait eis. Sinite puulos ⁊ nolite eos ꝓhibĕ ad me venire. taliũ ĕ.n.regnũ celoꝝ. Et cũ impoſuiſſet eis man⁹ abijt inde. Et ecce yn⁹ accedẽs ait illi. Mg̃r bone:qd boni faciã ut habeã vitã eternã: Qui dixit ei. Quid me interrogas de bono: Un⁹ ĕ bon⁹ de⁹. Si aũt vis ad vitã igredi:serua mãdata. Dic illi. Que: Jbs aũt dixit. Nõ homicidiũ facies.nõ adulterabis.nõ facies furtũ.nõ falſũ teſtimoniũ dices.honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ.diliges.primũ tuũ ſic̃ teipſũ. Dicit illi adoleſcẽs. oĩa hꝫ cuſtodiui a iuuẽtute mea:qd adhuc mihi deeſt: Ait illi ihs. Si vis ꝑfect⁹ eẽ.vade ⁊ vende oĩa q̃ habes ⁊ da paupib⁹: ⁊ habebis tꝛeſauꝝ in celo: ⁊ veni ſeqre me. Cũ audiſſet aũt adoleſcẽs ỹbũ:abijt triſtis. Erat.n.hꝫs multas poſſeſſiões. Jbs aũt dixit diſcipulis ſuis. Amẽ dico vobis:qa diues difficile intrabit in regnũ celoꝝ. Et iterꝫ dico vobis. Facilꝫ ĕ camelũ p foꝛamẽ acus trãſire:q̃ diuitẽ itrare i regnũ celoꝝ. Audiẽs aũt hꝫ discipuli mirabãt valde dicẽtes: Quis q̃ poterit saluꝫ eẽ. Aſpiciẽs aũt ihs dixit illis. Apud hoies hꝫ impoſſibile ĕ. apud deũ aũt oĩa poſſibilia ſũt. Tũc rñdens petrus dixit ei. Ecce nos reliquim⁹ oĩa. ⁊ ſecuti ſum⁹ te. Quid q̃ erit nobis: Jbs aũt dixit illis. Amen dico vobis.q⁹ vos q̃ ſecuti eſtis me:i regnatiõe cũ ſederit filꝫ hois i ſede maieſtatꝫ ſue.ſedebitꝫ ⁊ vos ſup ſedes duodecim iudicãtes duodecim tribꝫ iſrl. Et oĩs q̃ reliquerit domũ uel frẽs aut ſoꝛoꝛes aut patrẽ aut matrẽ aut vꝛoꝛem aut filios aut agros ꝓpt̃ nomen meum :cẽtuplũ accipiet.⁊ vitam eternã poſſidebit. Multi autẽ erũt primi nouiſſimi:⁊ nouiſſimi primi.

XX

Simile ĕ regnũ celoꝝ hoi pñfamilias q̃ exijt ꝑmo mane cõducere oparios i vineã ſuã. Cõuẽtiõe aũt facta cũ oparijs ex denario diurno.miſit eos i vineam ſuã. Et egreſſus circa hoꝛã tertiã: vidit alios ſtãtes i foꝛo. ociosos ⁊ dixit illis. Jte⁊ vos i vineã meã:⁊ qd iuſtũ fuerit dabo vobis. Illi ãt abierũt Iteꝝ aũt exijt circa ſextã ⁊ nonã hoꝛã.⁊ fecit ſilr. Circa vndecimã ỹo exijt.⁊ iuenit alios ſtãtes:⁊ dic illis. Quid hic ſtatis tota die ociosi: Dicũt ei. Quia nemo nos conduxit. Dic illis. Jte ⁊ vos i vineã meã. Cũ ſero ãt factũ eẽt.dic dñs vinee.ꝓcuratori ſuo. Voca oparios ⁊ redde illis mercedẽ: incipiẽs a nouiſſimis vſq̃ ad ꝓmos. Cũ veniſſent q̃ circa vndecimã hoꝛã denarii acceperũt ſingulos denarios. Veniẽtes autẽ ⁊ ꝑmi arbitrati ſũt q⁹ pl⁹ eẽnt accepturi · acceperũt aũt ⁊ ipſi ſingulos denarios. Et accipiẽtes murmurabãt aduerſus patrem familias dicẽtes. Hi nouiſſimi vna hoꝛa fecerũt.⁊ pares illos nob feciſti q̃ portauim⁹ pondus diei ⁊ eſt⁹. At ille rñdẽs vni eoꝝ dixit. Amice nõ facio tibi iniuriã. Nõne ex denario conueniſti mecũ: Tolle qd tuũ ĕ ⁊ vade. Volo aũt ⁊ huic nouiſſimo dare ſic̃ ⁊ tibi. Aut nõ licet mihi qd volo facẽ: An oculꝫ tuꝫ nequa ĕ qa ego bon⁹ ſũ: Sic erunt nouiſſimi primi: ⁊ primi nouiſſimi. Multi.n. ſũt vocati:pauci vero electi. Et aſcẽdẽs ihs hieroſolymã:aſſũpſit duodecim diſcipulos ſecreto:⁊ ait illis Ecce aſcẽdim⁹ hieroſoly mã.⁊ filꝫ hois tradet̃ pncipib⁹ ſacerdotũ ⁊ ſcribis:⁊ ꝓdẽnabũt eũ morte:⁊ tradẽt eũ gẽtib⁹ ad illudendũ.⁊ flagellãdũ.⁊ crucifigẽdũ:⁊ ẽtia die reſurget Tũc acceſſit ad eũ mr̃ filioꝝ zebedei cũ filijs ſuis:adoꝛans ⁊ ꝑtes aliq̃d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis: Ait illi. Dic ut ſedeant hi duo filij mei.vnus ad dexterã tuam ⁊ yn⁹ ad ſiniſtrã i regno tuo. Rñdẽs ãt ihs dixit. Neſcitis q̃d ꝑtaꝛ. Poteſtꝫ bibẽ calicẽ quẽ ego bibitur⁹ ſũ: Dicũt ei. Poſſum⁹. Ait illis. Calicẽ q̃dẽ meũ bibetꝫ:ſedere aũt ad dexterã meã uel ſiniſtrã nõ ĕ meũ dare vob:ſ q̃b⁹ paratũ eſt a pr̃e meo. Et audiẽtes decẽ indignati ſũt de duob⁹ frib⁹. Jbs aũt vocauit eos ad ſe:⁊ ait. Scitꝫ qa pncipes gẽtiũ dñant eoꝝ.⁊ qui maiores eſt ptãtẽ exercẽt inẽ eos. Nõ ita erit inẽ vos. Sz quicũq⁹ voluerit inẽ vos maior fieri:ſit vr̃ miſter. Et q̃ voluerit inẽ vos pm⁹ eẽ:erit vr̃ ſu⁹. Sic filꝫ hois nõ venit miſtrari ſz miſtrare:⁊ dare aiam ſuã redẽptionẽ.pmultꝫ. Et egrediẽtib⁹ illis ab hiericho:ſecuta eſt eũ turba multa. Et ecce duo ceci ſedẽtes ſec⁹ viã.audierũt qa ihs trãſiret ⁊ clamauerũt dicẽtes. Dñe miſerẽ nr̃i fili dauid. Turba ãt icrepabat eos ut tacerẽt. At illi magis clamabãt dicẽtes. Dñe:miserẽ nr̃i fili dauid Et ſtetit ihs.⁊ vocauit eos⁊ ait. Quid vultꝫ ut faciã vob: Dicũt illi. Dñe : ut apiãt oculi nr̃i. Miſert⁹ aũt eoꝝ ihs tetigit oculos eoꝝ Et ꝑfeſtim viderũt.⁊ ſecuti ſũt eũ.

XXI

Et cũ appropinq̃ſſent hieroſolymis ⁊ veniſſent bethphage ad mõtẽ oliueti tũc ihesus miſit duos diſcipulos·

vicēs eis. Jte ī castellū qđ ꝺ̄ vos ē. ⁊ statī inuenietis asinā alligatā ⁊ pullū cū ea. soluite ⁊ adducite mihi. Et si q̄s vobis aliq̄d dixerit. dicite q̄a dñs his op̄z. ⁊ p̄festim dimittet eos. Hoc aūt factū ē: ut adimpleret qđ dictū ē p̄ ꝓpham dicētē. Dicite filie syon: ecce rex tuus venit tibi mansuet⁹ sedens sup asinā: ⁊ pullū filiū subiugalis. Euntes aūt discipuli fecerūt sic p̄cepit illis ihs. Et adduxerūt asinā ⁊ pullū. ⁊ imposuerūt sup eos vestimēta sua ⁊ eū vsup sedere fecerūt. Plurima aūt turba strauerūt vestimēta sua ī via. Alij aūt cedebāt ramos de arboꝛib⁹. ⁊ sternebāt in via Turbe aūt q̄ p̄cedebāt ⁊ q̄ sequebāt clamabāt dicētes. Osanna filio dauid: benedictus q̄ venit in noīe dñi: osanna ī altissimis. Et cū intrasset hierosolymā. cōmota ē vniuersa ciuitas dicēs. Quis ē hic? ppli aūt dicebant Hic ē ihs ꝓpha a nazaret galilee. Et intrauit ihs ī templū dei. ⁊ ēijciebat oēs vendētes ⁊ emētes in templo. ⁊ mēsas nūmulariozū ⁊ cathedras vendētiū columbas euertit. ⁊ dic eis. Scriptū ē: domꝰ mea domꝰ oratiōis vocabit vos autem fecistis illam spēluncam latronū Et accesserūt ad eū ecci ⁊ claudi ī templo. ⁊ sanauit eos. Videntes aūt p̄cipes sacerdotū ⁊ scribe mirabilia q̄ fecit. ⁊ pueros clamātes ī templo ⁊ dicētes. osanna filio dauid: indignati sūt: ⁊ dixerūt ei. Audis q̄d isti dicūt? Ihs aūt dixit eis. Utiq̄. Nūq̄ legistis: q̄a ex ore infantiū ⁊ lactentiū p̄fecisti laudē? Et relictis illis abijt foras ex̄ ciuitatē in bethaniā. ibiq̄ mānsit. Mane aūt reuertens in ciuitatē. esuriit. Et videns ficī arborē vnā sec⁹ viā venit ad eā. ⁊ nihil inuenit in ea nisi folia tm̄: ⁊ ait illi. Nūq̄ ex te fructꝰ nascat in sempiternū. Et arefacta ē p̄tinuo ficulnea. Et videntes discipuli: mirati sūt dicētes. Quō p̄tinuo aruit. Rndens aūt ihs. ait eis: Amē dico vob: si habueritis fidē ⁊ nō hesitaueritis. nō solū de ficulnea facietis: sed ⁊ si mōti huic dixeritis tolle ⁊ iacta te in mare. fiet. Et oīa quecūq̄ petieritis in oratiōe credētes accipietis. Et cū venisset in templū: accesserunt ad eū docentem p̄ncipes sacerdotū ⁊ seniores ppli dicentes: In q̄ ptāte hec facis. Et q̄s tibi dedit hanc potestatē. Rndens ihs. dixit. eis: Interrogabo vos ⁊ ego vnū sermonē: quē si dixeritis mihi ⁊ ego vob dicā ī q̄ ptāte hec facio. Baptismū iohānis vnde erat. e celo an ex hoībus? At illi cogitabāt int se dicentes. Si dixerim⁹ e celo dicet nob. Quare ḡ nō credidistis illi. Si aūt dixerim⁹ ex hoīb⁹: timem⁹ turbā. Oēs enim habebāt iohannē sicut ꝓphetā. Et rndentes ihu: dixerūt. Nescim⁹. Ait illis ihs. Nec ego dico vobis in q̄ ptāte hec facio. Quid aūt vobis videt? Homo q̄dā habebat duos filios. ⁊ accedēs ad p̄mū. dixit. Fili. vade hodie opari in vineā meā. Ille aūt rndēs ait. Nolo. Postea aūt pnia motꝰ abijt. Accedēs aūt ad alterū dixit silr. At ille rndēs ait. Eo dñe Et nō iuit. Quis ex duob⁹ fecit voluntatē patris? Dicūt ei. Primꝰ. Dicit illis ihs. Amen dico vob: q̄a publicani ⁊ meretrices p̄cedūt vos in regno dei. Venit enī ad vos iohānes in via iusticie. ⁊ nō credidistis ei. Publicani aūt ⁊ meretrices crediderūt ei: vos aūt videntes nec pniam habuistis p⁹ea: ut crederetis ei. Aliā parabolā audite. Homo erat pfamilias q̄ plātauit vineā. ⁊ sepē circūdedit ei ⁊ fodit in ea torcular. ⁊ edificauit turrim. ⁊ locauit eā agricolis. ⁊ pegre pfectꝰ ē. Cū aūt tēpꝰ fructuū appropinq̄asset: misit seruos suos ad agricolas ut acciperēt fructꝰ ei⁹. Et agricole apḥēsis seruis ei⁹. aliū cecidērūt. aliū occidērūt. aliū ꝙ lapidauerūt. Iterū misit alios seruos plures ꝙb⁹. ⁊ fecerūt illis similiē. Nouissime aūt misit ad eos filiū suū dicēs: verebūt forte filiū meū. Agricole aūt videntes filiū. dixerūt intra se. Hic ē hres: venite occidam⁹ eū: ⁊ habebim⁹ hēditatē ei⁹. Et apprehēsū eū eiecerūt extra vineā. ⁊ occiderūt Cū ḡ venerit dñs vinee q̄d faciet agricolis illis? Aiūt illi. Malos male pdet. ⁊ vineā suā locabit alijs agricolis: q̄ reddāt ei fructū tpib⁹ suis. Dic illis ihs. Nūq̄ legiste ī scripturis. Lapidē quē reprobauerūt edificātes hic est factus in caput anguli. A dño factū ē istud. ⁊ ē mirabile ī oculis nr̄is. Ideo dico vobis: q̄a auferet a vob regnū dei ⁊ dabit gēti facienti fructꝰ eius. Et q̄ ceciderit sup lapidē istū cōfringet: sup quē ꝙ ceciderit. cōteret eū. Et cū audissent p̄ncipes sacerdotū ⁊ pharisei parabolas ei⁹: cognouerūt q̄ de ipsis diceret. Et q̄rentes eū tenere timuerūt turbas q̄m sicut ꝓphetā eū habebāt. Et rndēs ihs dixit iterū in parabolis eis dicēs.

XXII

Simile factū ē regnū celoꝝ hoī regi: q̄ fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias ⁊ nolebāt venire. Iterū misit alios seruos dicēs: Dicite inuitatis. Ecce prandiū meū paraui:

tauri mei ⁊ altilia occisa sūt. ⁊ oia pata vēite ad nuptias. Illi aūt neglexerūt. ⁊ abierūt. alꝰ in villā suā. alꝰ vo ad negociationē suā. Reliq̄ vo tenuerūt puos eiꝰ ⁊ ꝓtūelijs affectos occiderūt. Rex āt cū audisset irat⁹ē ⁊ missis exercitib⁹ suis pdidit homicidas illos. ⁊ ciuitatē illoꝝ succēdit. Tūc ait puis suis. Nuptie q̄dē pate sūt: ꝫ q̄ inuitati erāt nō fuerūt digni. Ite ḡ ad exitꝰ viaꝝ. ⁊ q̄scūq̄ inueneritꝭ vocate ad nuptias. Et egressi pui eiꝰ i vias congregauerūt oēs q̄s inuenerūt malos ⁊ bonos. Et iplete sūt nuptie discūbentiū. Intrauit aūt rex ut videt discūbentes. ⁊ vidit ibi hoiez nō vestitū veste nuptiali. Et ait illi. Amice: quō huc intrasti nō hās vestē nuptialē? At ille obmutuit. Tūc dixit rex ministris. Ligatis mānib⁹ ⁊ pedibus eiꝰ. mittite eū i tenebras exteriores: ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dentiū. Multi āt sūt vocati pauci vo electi. Tūc abeūtes pharisei consiliū inierūt ut caperent eū i ꝓmone. Et mittūt ei discipulos suos cū herodianis dicētes. Magr scimꝰ q⁹ verax es ⁊ viā dei in veritate doces ⁊ nō est tibi cura de aliq̄. Nō. n. respicis psonā hoium. Dic ḡ nob: q̄d tibi videt? Licet cēsū dare cesari aut nō? Cognita āt ihs neq̄tia eoꝝ ait. Quid me tēptatis hypocrite? Ostendite mihi numisma cēsus. At illi obtulerūt ei denariū. Et ait illis ihs. Cuius est imago hec ⁊ superscriptio? Dicūt ei. Cesaris. Tūc ait illis. Reddite ḡ q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei deo. Et audientes mirati sūt. ⁊ relicto eo abierūt. In illo die accesserūt ad eū saducei q̄ dicūt nō esse resurrectionē. ⁊ interrogauerūt eū dicētes. Magr moyses dixit: si q̄s mortꝰ fuerit nō hās filiū: ut ducat frat⁹ eiꝰ uxorē illiꝰ ⁊ suscitet semen fratri suo. Erāt aūt apud nos septē frēs. ⁊ primus uxore ducta defunctꝰ est. ⁊ nō hās semē reliq̄t uxorē suā fratri suo. Similr secundus ⁊ tertius: usq̄ ad septimū. Novissime aūt oīum. ⁊ mulier defuncta est. In resurrectiōe ḡ cuiꝰ erit de septē uxor? Oēs. n. habuerūt eā. Rndēs autem ihesus: ait illis: Erratis nescientes scripturas: neq̄ potutē dei. In resurrectiōe. n. neq̄ nubent neq̄ nubent: sed erūt sicut angeli dei i celo. De resurrectiōe aūt mortuoꝝ nō legistis q̄ dictū est a deo dicēte vobis: ego sū deꝰ abrahā. ⁊ deꝰ isaac. ⁊ deꝰ iacob. Nō est deꝰ mortuoꝝ sed viuentiū. Et audientes turbe mirabant in doctrina eiꝰ. Pharisei aūt audientes q̄ silētium imposuisset saduceis conuenerūt in vnū. ⁊ interrogauit eū vnꝰ ex eis legis doctor tēptās eū. Magr: q̄ est mādatū magnū in lege? Ait illi ihs. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ in tota alia tua ⁊ in tota mente tua. Hoc est maximū ⁊ primū mādatū. Secūdū aūt simile est huic. Diliges proximū tuū sicut teipm. In his duobus mādatis vniuersa lex pendet ⁊ prophete. Congregatis āt pharisei: interrogauit eos ihs dicens: Quid vob videt de xpo: cuius filius est? Dicūt ei: Dauid. Ait illi. Quō ḡ dauid in spū vocat eū dñm dicēs: dixit dñs dño meo: sede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoꝝ? Si ḡ dauid vocat eū dñm: quō filius eiꝰ est? Et nemo poterat ei rndere verbū: neq̄ ausus fuit quisq̄ ex illa die eum amplius interrogare.

XXIII

Tunc ihesus locut⁹ est ad turbas ⁊ ad discipulos suos dicens: Super cathedrā moysi sederūt scribe ⁊ pharisei. Omia ḡ quecūq̄ dixerint vobis: seruate ⁊ facite: secm opa vo eoꝝ nolite facere. Dicūt. n. ⁊ nō faciūt. Alligāt aūt onera grania ⁊ importabilia. ⁊ imponūt i humeros hoiuꝫ: digito aūt suo nolunt ea mouere. Omia vo opa sua faciūt ut videāt ab hoib⁹. Dilatāt. n. phylacteria sua. ⁊ magnificant fimbrias. Amant aūt primos recubit⁹ in cenis. ⁊ primas cathedras in synagogis. ⁊ salutatiōes i foro. ⁊ vocari ab hoib⁹ rabbi. Vos autem nolite vocari rabbi. Unꝰ est enim magr vester. omes aūt vos frēs estis. Et patrē nolite vocare vob super terram: unꝰ est. n. pr̄ vester qui i celis est. Nec vocemini magri: quia magr vester unꝰ est xps. Qui maior est vrm erit minister vr̄. Qui autē se exaltauerit humiliabit⁹. ⁊ q̄ se humiliauerit exaltabit⁹. Ve aūt vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite: q̄ claditis regnū celoꝝ ante hoies. Vos. n. nō intratis nec introeuntes sinitis intrare. Ve vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite: q̄ comeditis domos viduaꝝ orationes longas orantes: propter hoc amplius accipietis iudiciū. Ve vobis scribe ⁊ pharisei hypocrite: qui circuitis mare ⁊ aridā ut faciatis vnū proselytū. ⁊ cū fuerit factꝰ facitis eū filiū gehēne duplo q̄ vos. Ve vobis duces ceci: q̄ dicitis q̄cūq̄ iurauerit p templū nihil est: q̄ aute iurauerit i auro templi debitor est. Stulti ⁊ ceci q̄d. n. maius est. aurū an templū q̄ sanctificat aurū? Et q̄cūq̄ iurauerit i altari nihil est: quicunq̄ aūt iurauerit in dono q̄ est sup illud debet: Ceci. q̄d enim maius est donū an altare q̄ sanctificat donū? Qui ḡ iurat i altari iurat i eo

7 i oib⁹ q̄ sup illud sūt. Et quicūq; iurauerit i templo: iurat i illo 7 i eo q̄ habitat i ipso. Et qui iurat i celo: iurat i throno dei 7 in eo qui sedet sup eū. Ve vob scribe 7 pharisei hypocrite: q̄ decimatis mentam 7 anethū 7 cyminum 7 reliq̄sti q̄ grauiora sūt legis: iudiciū 7 mīam 7 fidem. Hec oportuit facere 7 illa nō amittere. Duces ceci excolātes culicē: camelū aūt gluttiētes. Ve vob scribe 7 pharisei hypocrite: qui mundatis quod deforis est calicis 7 papsidis: intus aūt pleni estis rapina 7 īmūditia. Pharisee cece: mūda prius q̄ intus est calicis 7 parapsidis: ut fiat 7 id q̄ deforis est mūdū. Ve vob scribe 7 pharisei hypocrite: qa siles estis sepulchris dealbatis: q̄ a foris parēt hoib⁹ speciosa: intus vo plena sunt ossib⁹ mortuor 7 omni spurcitia. Sic 7 vos a foris q̄dē pareti hoib⁹ iusti: intus autem pleni estis hypocrisi 7 iniq̄tate. Ve vob scribe 7 pharisei hypocrite: q̄ edificatis sepulchra pphar: 7 ornatis monumēta iustor: 7 dicitis. Si fuissem⁹ in diebus patrū nostror: nō essemus socij eor i sanguine pphar. Itaq; testimonio estis vobismetipsis: qa filij estis eor q̄ pphas occiderūt. Et vos implete mensurā patrū vestror. Serpentes geminina vipiaz: quō fugietis a iudicio gehenne? Ideo dico vobis. Ecce ego mitto ad vos prophetas 7 sapientes 7 scribas. 7 ex illis occidetis 7 crucifigetis. 7 ex eis flagellabitis in synagogis vestris. 7 psequimini de ciuitate in ciuitatem ut veniat super vos omnis sanguis iustus q̄ effusus est super terram: a sanguie abel iusti vsq; ad sanguinem zacharie filij barachie: quē occidistis inter templum 7 altare. Amen dico vobis: veniēt hec omnia sup generationē istā. Hierusalē hierusalē que occidis pphas 7 lapidas eos qui ad te missi sunt: quotiens volui congregare filios tuos quēadmodū gallina cōgregat pullos suos subalas. 7 noluisti. Ecce relinquet vobis dom⁹ vra deserta. Dico. n. vobis non me videbitis āmodo donec dicatis. Benedictus q̄ venit in noie dñi.

XXIIII

Et egressus ihs de templo ibat. Et accesserunt discipuli eius: ut ondērent ei edificationes templi. Ipse autē respondens: dixit illis: Videtis hec omnia? Amē dico vobis: nō relinquet hic lapis sup lapidē: qui non destruatur. Sedente autem eo super montē oliueti: accesserūt ad eum discipuli secreto dicentes: Dic nobis q̄n hec erunt: 7 qō signum aduentus tui: 7 consumatiōis seculi? Et rīdens ihs dixit eis. Videte ne quis vos seducat. Multi. n. venient i noie meo dicētes: ego sum xps: 7 multos seducēt. Audituri. n. estis prelia 7 opiniones prelior: videte ne turbemini. Oportet eni hec fieri: s nōdum est finis. Consurget. n. gens in gentē. 7 regnum i regnū. 7 erūt pestilētie 7 fames 7 terremot⁹ p loca. Hec autē omnia: initia sunt dolor. Tunc tradēt vos in tribulatiōem: 7 occidēt vos: 7 eritis odio omnib⁹ gentib⁹ propter nomē meū. Et tunc scandalizabunt multi. 7 inuicē tradēt. 7 odio habebūt inuicē. Et multi pseudo pphete surgent. 7 seducent multos: 7 q̄m abundabit iniquitas: refrigescit caritas multor. Qui aūt pseuerauerit vsq; in finem hic salus erit. Et p̄dicabit hoc euangeliū regni in vniuerso orbe i testimoniū oibus gētibus: 7 tunc veniet consumatio. Cū ergo videritis abhominationē desolationis: que dicta ē a daniele pphā stantem i loco sancto: qui legit intelligat. Tunc qui in iudea sunt fugiāt ad mōtes: 7 q̄ in tecto non descendat tollere aliquid de domo sua: 7 qui in agro nō reuertatur tollere tunicā suā. Ve aūt pregnantib⁹ 7 nutrientib⁹ in illis diebus. Orate aūt ut nō fiat fuga vestra hyeme uel sabbato. Erit enim tunc tribulatio magna: qlis nō fuit ab initio mūdi vsq; mō: neq; fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi: nō fieret salua oīs caro: s propē electos breuiabuntur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit: ecce hic est xps aut illic: nolite credere. Surgent enim pseudo xpi 7 pseudo prophete. 7 dabunt signa magna 7 prodigia ita ut i errorē iducant si fieri pōt etiā electi. Ecce predixi vobis. Si ergo dixerint vobis: ecce in deserto ē: nolite exire: ecce in penetralibus: nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriente 7 paret vsq; in occidentē: ita erit 7 aduet⁹ filij hoīs. Ubicūq; fuerit corpus: illuc congregabunt 7 aq̄le. Statī aūt p tribulationē dierū illor sol obscurabit: 7 luna nō dabit lumen suum: 7 stelle cadēt de celo 7 virtutes celor cōmouebunt: 7 tunc parebit signū filij hoīs i celo. Et tūc plangent oēs trib⁹ tre 7 videbūt filiū hoīs venientē in nubibus celi cum virtute multa 7 maiestate. Et mittet angelos suos cū tuba 7 voce magna: 7 congregabūt electos ei⁹ a q̄tuor ventis: a sūmis celorū vsq; ad terminos eor. Alba: voce autē fici

discite parabolā: cū iam ram⁹ ei⁹ tener fuerit & folia nata: scitis qa ꝑpe ē estas. Ita & vos cū videritis hec oia: scitote qa ꝑpe ē in ianuis. Amen dico vobis: qa non ꝑteribit gnātio hec donec oia fiāt. Celum & terra trāsibunt: verba aut̄ mea nō ꝑteribūt. De die aut̄ illa & hora nemo scit: neq; angeli celoꝝ: nisi p̄ solus. Sicut aūt in diebꝰ noe: ita erit & aduēt⁹ filij hois. Sic. n. erāt in diebꝰ ante diluuiū comedentes & bibentes: nubentes & nuptui tradentes: vsq; ad eū die q̄ intrauit noe in archā. & nō cognouerūt donec venit diluuiū & tulit oēs: ita erit & aduētus filij hois. Tūc duo erūt in agro: vn⁹ assumet & vn⁹ relinquet. Due molentes in mola vna assumet & vna relinquet. Duo in lecto vn⁹ assumet & vn⁹ relinquet. Vigilate g̃ qa nescitis q̄ hora dñs vester venturꝰ sit. Illud aūt scitote: qm̄ si sciret p̄familias q̄ hora fur venturꝰ eet: vigilaret vtiq; & nō sineret perfodi domū suā. Ideo & vos estote parati: qa qua nescitis hora filiꝰ hois venturꝰ est. Quis putas est fidelis seruus & prudēs: quē p̄stituit dñs sup̄ familiā suā ut det illis cibū in tpe? Beatus ille seruꝰ: quē cū venerit dñs eius inuenerit sic facientē. Amē dico vobis: qm̄ sup̄ oia bona sua p̄stituet eū. Si aūt dixerit malꝰ seruus ille in corde suo: morā facit dñs meus venire. & ceperit percutere cōseruos suos: manducet aūt & bibat cū ebriosis: veniet dñs serui illius in die qua nō sperat: & hora qua ignorat: & diuidet eū: partēq; eius ponet cū hypocritis: illic erit fletꝰ & stridor dentiū. XXV

Tunc simile erit regnum celoꝝ decē virginibus: que accipientes lampades suas exierunt obuiā sponso & sponse. Quinq; autem ex eis erant fatue. & quinq; prudentes. Sed quinq; fatue acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum. Prudentes vo acceperunt oleum in vasis suis cū lampadibus. Moram autem faciente sponso: dormitauerunt omnes & dormierūt. Media autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit: exite obuiam ei. Tunc surrexerunt omnes virgines ille: & ornauerūt lampades suas. Fatue autem sapientibus dixerūt. Date nobis de oleo vestro: quia lāpades nostre extinguuntur. Responderunt prudentes dicentes. Ne forte non sufficiat nobis & vobis: ite potius ad vendentes & emite vobis. Dum autem irent emere: venit sponsus: & que parate erant intrauerunt cum eo ad nuptias: & clausa est ianua. Nouissime vo veniunt & reliqe virgines dicētes: Dñe dñe: aperi nobis. At ille respondens ait. Amen dico vobis nescio vos. Vigilate itaq; qa nescitis diem neq; horam. Sicut enim homo peregre proficiscēs vocauit seruos suos. & tradidit illis bona sua. Et vni dedit q̄nq; talenta. alij aut̄ duo. alij vo vnum: vnicuiq; sm̄ propriam virtutē & profectus est statim. Abijt autem q̄ q̄nq; talenta acceperat. & operatus est in eis. & lucratus est alia quinq;. Similiter qui duo acceperat: lucratus est alia duo. Qui aut̄ vnū acceperat: abiens fodit in terram. & abscōdit pecuniā dñi sui. Post multum vo tēporis venit dñs seruorum illorum: & posuit rationem cum eis. Et accedens qui quinq; talenta acceperat: obtulit alia quinq; talenta. dicens: Dñe quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quinq; superlucratus sum. Ait illi dñs eius. Euge serue bone & fidelis: quia sup̄ pauca fuisti fidelis. super multa te constituam: intra in gaudium dñi tui. Accessit aūt & qui duo talenta acceperat. & ait: Dñe. duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dñs eius. Euge serue bone & fidelis: qa super pauca fuisti fidelis. super multa te constituā. intra in gaudium dñi tui. Accedēs autem & qui vnum talentū acceperat ait: Dñe. scio qa homo durus es. metis vbi nō seminasti. & cōgregas vbi non sparsisti: & timens abij & abscondi talentum tuū in terra. Ecce habes qd̄ tuū est. Respondēs autem dñs eius. dixit ei: Serue male & piger. sciebas qa meto vbi nō semino. & congrego vbi nō sparsi. Oportuit ergo te cōmittere pecuniam meam nūmularijs: & veniens ego recepissem vtiq; qd̄ meū est cū vsura. Tollite itaq; abeo talentum: & date ei qui habet decem talenta. Omni enim habenti dabitur & abundabit. ei autem q̄ non habet: & quod videt habere auferetur abeo. Et inutilē seruū eijcite in tenebras exteriores: illic erit fletus & stridor dentiū. Cū aūt venerit filius hois in maiestate sua & oēs angeli cū eo: tūc sedebit super sedem maiestatis sue. & congregabuntur ante eum omnes gentes. & separabit eos ab inuicem. sicut pastor segregat oues ab hedis. Et statuet oues quidem a dextris. hedos autem a sinistris. Tūc dicet rex his q̄ a dextris ei⁹ erūt. Venite benedicti

patris mei: possidete patū vobis regnū a cōstitutione mundi. Esuriui.n.⁊ vedistis mihi māducare. Sitiui ⁊ vedistis mihi bibere. Hospes erā ⁊ collegistis me. Nudus: ⁊ operuistis me. Infirmus: ⁊ visitastis me. In carcere erā ⁊ venistis ad me. Tunc respondebūt ei iusti dicētes: Dñe quādo te vidimꝰ esurientē. ⁊ pauimꝰ sitientē. ⁊ vedimus tibi potū? Quādo autē te vidimus hospitem ⁊ collegimus te aut nudū ⁊ coopuimus te? Aut qñ te vidimus infirmū aut in carcere. ⁊ venimꝰ ad te? Et rñdens rex dicet illis: Amen dico vobis q̄diu fecistis vni de bis fratribꝰ meis minimis: mihi fecistis. Tunc dicet ⁊ his qui a sinistris erunt. Discedite a me maledicti in ignē eternum: qui paratus ē diabolo ⁊ angelis eius. Esuriui enī: ⁊ nō vedistis mihi māducare. Sitiui: ⁊ nō vedistis mihi potū. Hospes erā: ⁊ non collegistis me. Nudus: ⁊ non operuistis me. Infirmus ⁊ in carcere: ⁊ non visitastis me. Tūc rñdebūt ei ⁊ ipi dicētes Dñe qñ te vidimus esurientē aut sitientem aut hospitē aut nudū aut infirmū aut i carcere: ⁊ non ministrauimus tibi? Tunc rñdebit illis dicens: Amē dico vobis: q̄diu nō fecistis vni de minoribꝰ bis: nec mihi fecistis. Et ibūt hi i suppliciū eternū: iusti aūt in vitā eternā.

Et factū ē cū cōsumasset. XXVI ihs sermones hos oēs: dixit discipulis suis. Scitis quia post biduū pascha fiet: ⁊ filius hois tradetur ut crucifigatur? Tūc congregati sunt principes sacerdotū. ⁊ seniores pli in atrium principis sacerdotū. q̄ dicebat cayphas. ⁊ consiliū fecerunt ut ihm dolo tenerēt ⁊ occiderēt. Dicebāt aūt. Nō in die festo: ne forte tumultꝰ fieret i plo. Cū aūt esset ihs in bethania in domo simonis leprosi accessit ad eū mulier habens alabastrū vnguenti precios. ⁊ effudit sup caput ipsius recumbentis. Videntes aūt discipuli indignati sunt dicētes. Ut quid pditio hec? Potuit.n. istud venundari multo: ⁊ dari pauplbꝰ. Sciens aūt ihs ait illis. Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonū opata ē in me. Nā semp pauperes habetis vobiscū: me aūt nō semp habebitis. Mittēs enim hec unguentū hoc i corpus meū: ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis: vbicūq̄ pdicatum fuerit hoc euāgeliū in toto mundo dicet ⁊ quod hec fecit in memoriā eius. Tunc abijt vnus de duodecim q̄ dicebatur iudas scariothe ad principes sacerdotū ⁊ ait illis: Quid vultis mihi dare ⁊ ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde querebat opportunitatem ut eum traderet. Prima autē die azimoꝝ accesserunt discipuli ad ihm dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere pascha? At ihs dixit: Ite in ciuitatē ad quēdam ⁊ dicite ei. Magister dicit: tempus meū. prope est. apud te facio pascha cum discipulis meis. Et fecerunt discipuli sicut constituit illis ihesus. ⁊ parauerunt pascha. Vespe autē facto: discumbebat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis dixit. Amē dico vobis: q̄s vnus vrm me traditurus est. Et contristati valde: ceperunt singuli dicere: Nūquid ego sum dñe? At ipe rñdēs ait: Qui intingit me. cum manū in parapside: hic me tradet. Filius quidem hois vadit sicut scriptum est de illo: ve autē homini illi: p quem filius hois tradet. Bonū erat ei si natus nō fuisset hō ille. Rñdens autem iudas qui tradidit eū dixit. Nūquid ego sum rabbi? Ait illi: Tu dixisti. Cenantibus aūt eis accepit ihs panē ⁊ bñdixit ac fregit. dixitq̄ discipulis suis ⁊ ait. Accipite ⁊ comedite. hoc est corpus meū. Et accipiens calicē gras egit. ⁊ dedit illis dicēs. Bibite ex hoc oēs. Hic est.n. sanguis meus noui testamēti: q̄ p multis effundet i remissiōem peccatoꝝ. Dico autē vobis: nō bibā āmodo de hoc genimine vitis vsq̄ in diem illū: cū illud bibā vobiscū nouū i regno patris mei. Et hymno dicto exierūt i montē oliueti. Tūc dicit illis ihesus. Oēs vos scandalū patiemini in me i ista nocte. Scriptū ē.n. Percutiā pastorē. ⁊ dispgent oues gregis. Postq̄ aūt resurrexero: precedā vos in galileam. Rñdens autē petrus ait illi. Et si oēs scandalizati fuerint i te. ego nūq̄ scandalizabor. Ait illi ihs. Amē dico tibi quia in hac nocte anteq̄ gallus cantet ter me negabis. Ait illi petrus. Etiam si oportuerit me mori tecum: non te negabo. Similiter ⁊ omnes discipuli dixerunt. Tunc venit ihesus cum illis in villam que dicitur gethsemani. Et dixit discipulis suis. Sedete hic donec vadam illuc ⁊ orem. Et assumpto petro ⁊ duobus filijs zebedei: cepit contristari. ⁊ mestus esse. Tūc ait illis. Tristis ē anima mea vsq̄ ad mortem. Sustinete hic. ⁊ vigilate mecū. Et progressus pusillū: procidit in faciē suam

orans ⁊ dicēs. Pr̄ mi: si possibile ē transeat a me calix iste. Uerūtū nō sicut ego volo: sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos ⁊ inuenit eos dormiētes. ⁊ dicit petro. Sic non potuistis vna hora vigilare mecū? Vigilate ⁊ orate: ut nō intretis in tēptationē. Spūs quidē pmptus est: caro autē infirma. Iterū secūdo abijt. ⁊ orauit dicēs. Pater mi: si nō pōt hic calix transire nisi bibam illum: fiat voluntas tua. Et venit iterū: ⁊ inuenit eos dormiētes. Erāt. n. oculi eoꝝ ḡuati. Et relictis illis iterū abijt ⁊ orauit tertio: eundē sermonē dicens. Tunc venit ad discipulos suos. ⁊ dicit illis: Dormite iam ⁊ requiescite. Ecce appropinq̄bit hora: ⁊ filius hois tradet in manus pcoꝝ. Surgite eamus. Ecce appropinq̄bit qui me tradet. Adhuc eo loquēte: ecce iudas vnus de duodecim venit. ⁊ cū eo turba multa cū gladijs ⁊ fustib⁹. missi a pncipib⁹ sacerdotū ⁊ seniorib⁹ pli. Qui aūt tradidit eum: dedit illis signū dicēs. Quēcūq; osculatus fuero ipse ē tenete eū. Et p̄festim accedens ad ihm dixit. Aue rabbi. Et osculatus ē eū. Dixitq; illi ihesus. Amice ad q̄d venisti? Tūc accesserūt ⁊ manus iecerūt in ihm ⁊ tenuerūt eū. Et ecce vnus exbis q̄ erāt cū ihu extendēs manū exemit gladiū suū. ⁊ percutiēs seruū pncipis sacerdotū amputauit auriculā ei⁹. Tūc ait illi ihus Conuerte gladiū tuū in locū suū. Oēs enī q̄ acceperint gladiū: gladio pibūt. An putas q̄a nō possum rogare p̄rem meū: ⁊ exhibebit mihi modo plusq̄ duodecī legiones ageloꝝ. Quō ḡ implebunt scripture? Quia sic oportet fieri. In illa hora dixit ihs turbis. Tāq̄ ad latronē existis cū gladijs ⁊ fustib⁹ cōprehendere me. Quotidie apud vos sedebā docens in templo. ⁊ nō me tenuistis. Hoc aūt totū factū est ut adimplerent scripture pphārū. Tūc discipuli oēs relicto eo fugerūt. At illi tenētes ihesū. duxerūt ad caypbā pncipem sacerdotū: vbi scribe ⁊ seniores cōuenerāt. Petr⁹ aūt seq̄batur eū a lōge: vsq; in atriū pncipis sacerdotū. Et ingressus intro sedebat cū ministris ut videret finē. Principes aūt sacerdotū. ⁊ oēs ciliū q̄rebāt falsū testimoniū in ihm: ut eū morti traderēt. ⁊ nō inuenerūt. cū multi falsi testes accessissent. Nouissime aūt venerunt duo falsi testes. ⁊ dixerūt. Hic dixit. Possū destruere templū dei: ⁊ p̄ triduū reedificare illud. Et surgēs princeps sacerdotum ait illi. Nichil rñdes ad ea q̄ isti aduersū te testificāt. Ihs aūt tacebat. Et princeps sacerdotū ait illi. Adiuro te p deū viuū: ut dicas nobis si tu es xp̄s filius dei. Dicit illi ihus Tu dixisti. Uerūtū dico vob: āmodo, videbitis filiū hois sedentē a dextris virtutis dei ⁊ venientē in nubib⁹ celi. Tūc princeps sacerdotū scidit vestimēta sua dicēs: Blasphemauit. Quid adhuc egem⁹ testibus? Ecce nūc audistis blasphemiā. Quid vob videt? At illi rñdētes dixerūt. Reus ē mortis. Tūc expuerunt in faciē ei⁹. ⁊ colaphis eū cederūt. Alij aūt palmas in faciē ei⁹ dederūt dicētes: prophetiza nobis xp̄e. Quis ē q̄ te percussit. Petrus vero sedebat foris in atrio. ⁊ accessit ad eū vna ancilla dicēs. Et tu cū ihu galileo eras. At ille negauit coram oib⁹ dicēs: nescio q̄d dicis. Exeūte aūt illo ianuā. vidit eū alia ancilla: ⁊ ait bis q̄ erāt ibi. Et hic erat cū ihu nazareno. Et iterū negauit cū iuramēto q̄a nō noui hominem. Et p̄ pusillū accesserūt q̄ stabāt ⁊ dixerunt petro. Uere tu ex illis es. Nā ⁊ loq̄la tua manifestū te facit. Tūc cepit detestari ⁊ iurare: quia non nouisset hominē. Et cōtinuo gallus cantauit. Et recordatus est petrus verbi ihesu quod dixerat: priusq̄ gallus cantet. ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare.

CAPUT XXVII

Mane autem facto. consilium inierūt omnes principes sacerdotum ⁊ seniores populi aduersus ihesum: ut eum morti traderēt. Et victum adduxerūt eū. ⁊ tradiderūt pōtio pilato p̄sidi. Tūc videns iudas q̄ eū tradidit q̄ dānat⁹ esset: pnīa ductus retulit triginta argēteos pncipib⁹ sacerdotū ⁊ seniorib⁹ dicēs. Peccaui: tradēs sanguinē iustū. At illi dixerūt: Quid ad nos: Tu videris. Et proiectis argēteis in templo recessit: ⁊ abiēs laqueo se suspendit. Principes aūt sacerdotū acceptis argēteis dixerūt. Nō licet eos mittere i corbonā q̄a pciū sanguinis est. Cōsilio aūt inito. emerūt ex illis agrū figuli in sepulturā peregrinoꝝ: ꝓpter hoc vocat⁹ est ager ille aceldemach: hoc est ager sanguinis usq; in hodiernū die. Tūc impletū est q̄d dictū est p̄ hieremiā ꝓphetā dicētē. Et acceperunt triginta argēteos pciū appreciati quē appciauerunt a filijs isrl: ⁊ dederūt eos in agrum figuli sicut constituit mihi dñs. Ihs aūt stetit ante p̄sidē ⁊ interrogauit eū p̄ses dicēs. Tu es rex iudeoꝝ:

Dicit illi ihs: Tu dicis. Et cū accusaretur a
pncipib⁹ sacerdotū ⁊ seniorib⁹: nihil rndit:
Tūc dicit illi pilat⁹ Nō audis quāta aduer
sū te dicūt testimonia. Et nō rndit ei ad vl
lum verbū: ita ut mirarer⁹ pses vehementer.
Per diē aūt solēnē cōsueuerat preses plo di
mittere vnū vinctū quē voluissent. Habebat
aūt tūc vnū vinctū insignē q dicebat barra
bas. Cōgregat̄ g illis dixit pilat⁹. Quē vul
tis dimittā vobis: barrabā an ihm qui dicit
xpus: Sciebat. n. q p ividiā tradidissent eū.
Sedēte aūt illo p tribunali misit ad eū vxor
ei⁹ dicēs. Nihil tibi ⁊ iusto illi. Multa. n. pas
sa sum hodie p visū ꝑ eū. Principes aūt sa
cerdotū ⁊ seniores psuaserūt plis ut peterēt
barrabā: ihm vo pderēt. Rndens aūt ꝑses
ait illis: Quē vultis vobis de duob⁹ dimitti:
At illi dixerūt. Barrabā. Dicit illis pilatus
Quid igit faciā de ihu qui dicit xps. Dicūt
cēs. Crucifigat. Ait illis ꝑses. Quid. n. ma
li fecit: At illi magis clamabāt dicētes: Cru
cifigat. Videns aūt pilat⁹ qa nihil pficēt sed
magis tumult⁹ fieret: accepta aq lauit man⁹
coram plo dicēs. Innocēs ego sum a sangui
ne huius iusti: vos videritis. Et rndens vni
uersus plus dixit. Sanguis eius sup nos:
⁊ sup filios nros. Tūc dimisit illis barrabā
ihm aūt flagellatū tradidit eis ut crucifige
retur. Tūc milites pncipis suscipientes ihm i
pretorio cōgregauerūt ad eū vniuersam co
hortem. ⁊ exuētes eū: chlamyde coccineā cir
cūderunt ei. Et plectentes coronā de spinis
posuerūt sup caput ei⁹. ⁊ harundinē i dextra
eius: ⁊ genu flexo añ eū illudebāt ei dicētes
Aue rex iudeor. Et expuētes i eū: acceperūt
harundinē ⁊ percutiebāt caput ei⁹. Et p⁹q illu
serūt ei exuerūt eū chlamyde ⁊ induerūt eū
vestimētis ei⁹, ⁊ duxerūt eū ut crucifigerēt.
Exeūtes aūt inuenerūt hoiem cyreneū nois
simonē: hunc angariauerūt ut tolleret cru
cem ei⁹. Et venerūt i locū q dicit golgotha,
qd est calvarie locus. Et dederūt ei vinū bibē
cū felle mixtū. Et cū gustasset: noluit bibere
Postq̄ aūt crucifixerūt eū: diviserūt vestimē
ta ei⁹ sortē mittētes: ut ipleret qd dictū ē p
pphetā dicētē. Diviserūt sibi vestimēta mea
⁊ sup vestē meā miserūt sortē. Et sedētes ser
uabāt eū. Et imposuerūt sup caput ei⁹ causā
ipsi⁹ scriptā: ihs ē ihs rex iudeor. Tūc cruci
fixi sūt cū eo duo latrōes, vn⁹ a dextris ⁊ vn⁹
a sinistris. Pretereūtes aūt blasphemabāt eū
mouētes capita sua ⁊ dicētes. Vah qui destru
is templū dei. ⁊ i triduo illud reedificas. Sal
va temetipsū: si fili⁹ dei es de cruce. Similit
⁊ pncipes sacerdotū illudētes cū scrib
⁊ senioribus dicebāt. Alios salvos fecit seip
sum nō pōt salū facē. Si rex isr̄l ē descēdat
nūc de cruce ⁊ credim⁹ ei. Cōfidit in deo: li
beret nūc eū si vult. Dixit. n. quia fili⁹ dei sū
Idipsū aūt ⁊ latrones q crucifixi erāt cū eo
improperabāt ei. A sexta aūt hora tenebre fa
cte sunt sup vniversam terrā: vsq ad horam
nonā. Et circa horā nonā clamavit ihs voce
magna dicēs. Heli, heli. lamasabattani. hoc
est. Deus me⁹ deus me⁹, ut qd derelicqsti me:
Quidā aūt illic stantes. ⁊ audientes dicebāt
Heliā vocat iste. Et protinvo curres vn⁹ ex eis
acceptā spongeā implevit aceto ⁊ imposuit har
dini. ⁊ dabat ei bibē. Ceci ho dicebāt. Si
ne: videam⁹ an veniat helias liberās eū. Ihs
aūt iterū clamans voce magna: emisit spm̄.
Et ecce velū templi scissū est i duas ptes: a sū
mo usq deorsum. Et ēra mota ē ⁊ petre sciss
sūt. ⁊ monumēta apta sunt: ⁊ multa corpora
sanctoꝝ q dormierāt surrexerūt. Et exeūtes de
monumentis p⁹ resurrectionē eius venerunt i
sanctā civitatē. ⁊ apparuerūt multis. Centurio
aūt ⁊ qui cū eo erant' custodientes ihm: viso
terremotu ⁊ his que fiebāt timuerunt valde
dicentes. Vere fili⁹ dei erat iste. Erāt aūt ibi
mulieres multe a longe q secute erant ihm a
galilea ministrātes ei: inter quas erat maria
magdalene. ⁊ maria iacobi ⁊ ioseph mr̄. ⁊ mr̄
filiorū zebedei. Cū aūt sero factū esset: venit
quidam hō dives ab arimathia noie ioseph
qui ⁊ ipe discipulus erat ihu. Hic accessit ad
pilatū. ⁊ petijt corpus ihu. Tūc pilat⁹ iussit
reddi corp⁹. Et accepto corpe ioseph involvit
illud i syndone munda. ⁊ posuit illud in mo
numento suo novo. qd excideraat in petra. Et
advoluit saxū magnū ad ostiū monumēti. ⁊
abijt. Erat aūt ibi maria magdalene. ⁊ alte
ra maria: sedētes cōtra sepulchrū. Altera aūt die
q est p⁹ parasceven: cōvenerūt pncipes sacer
dotū ⁊ pharisei ad pilatū dicētes. Dne recor
dati sum⁹ qa seductor ille dixit adhuc vivens
p⁹ tres dies resurgā. Jube g custodiri sepul
chrū usq in diē tertiū: ne forte veniāt discī
puli eius ⁊ furēt eū. ⁊ dicāt plebi: surrexit a
mortuis: ⁊ erit novissimus error peior prio.

Ait illis pilat⁹. Patet⁹ custodiā: ite custodite sicut scitis. Illi aut̄ abeuntes. munierūt sepulchrum signantes lapidem cū custodibus.

CAPITULUM XXVIII

Vespere aut̄ sabbati q̄ lucescit in p̄ma sabbati: venit maria magdalene ⁊ altera maria videre sepulchrū. Et ecce terremot⁹ fact⁹ est magn⁹. Angelus. n. dñi descendit de celo: ⁊ accedēs reuoluit lapidē ⁊ sedebat sup eū. Erat autem aspect⁹ eius sicut fulgur. ⁊ vestimētū ei⁹ sicut nix. Pre timore aut̄ ei⁹ exhriti sūt custodes ⁊ facti sūt velut mortui. Rādens aūt āgel⁹ dixit mulieribus⁹. Nolite timē vos. Scio. n. q̄ ihm q̄ crucifix⁹ ē q̄rit̄. Non ē h̄. surrexit enī sicut dixit. Venite ⁊ videte locū: vbi positus erat dñs. Et cito euntes dicite discipulis ei⁹ quia surrexit: ⁊ ecce precedet vos i galileam. Ibi eū videbitis: ecce p̄dixi vobis. Et exierūt cito de monumento cū timore ⁊ gaudio magno. currentes nunciare discipulis ei⁹. Et ecce ih̄s occurrit illis dicens: Auete. Ille aut̄ accesserūt ⁊ tenuerūt pedes eius: ⁊ adorauerūt eū. Tūc ait illis ih̄s. Nolite timē. ite nūciate fratribus⁹ meis ut eāt i galileā: ibi me videbunt. Que cū abissent. ecce q̄dā de custodib⁹ venerūt i ciuitatē ⁊ nūciauerūt p̄ncipib⁹ sacerdotū oia q̄ facta fuerāt. Et congregati cum seniorib⁹: consilio accepto pecuniā copiosam dederunt militib⁹ dicentes: Dicite q̄a discipuli ei⁹ nocte venerūt. ⁊ furati sunt eū nobis dormientib⁹. Et si h̄ auditum fuerit a p̄side. nos suadebimus ei. ⁊ securos vos faciem⁹. At illi accepta pecunia: fecerūt sicut erāt edocti. Et diuulgatū ē apud iudeos: vsq; in hodiernū die. Undecī aūt discipuli abierunt in galileā i montē vbi constituerat illis ih̄s. Et videntes eū adorauerūt: q̄dā āt dubitauerūt Et accedens ih̄s: locutus est eis dicens. Data ē mihi oīs pt̄as. i celo ⁊ i terra. Euntes docete omnes gentes: baptizātes eos i nomie p̄ris ⁊ filij ⁊ spūs sci: docētes eos seruare oia quecūq; mandaui vobis. Et ecce ego vobiscū sum oib⁹ diebus⁹ vsq; ad cōsumationem seculi.

Explicit euangeliū sm Matheum. Incipit prologus in euangelium scōm Marcum

Marcus euāgelista dei electus⁹ ⁊ petri i baptismate filius⁹. atq; i diuino sermone discipulus. sacerdotiū i isrl agens. sm carnē leuita. ad fidem xpi conuersus. euangelium in italia scripsit: ondens in eo. q̄d ⁊ generi suo deberet. ⁊ xpo. Nā initiū p̄ncipij in voce. p̄phetice exclamationis instituens. ordine leuitice electionis ostendit. ut predicans predestinatū iohānē filium zacharie i voce angeli annūciantis emissū: non solū verbū carnē factū. h ⁊ corp⁹ dñi i oia p̄ verbū diuine vocis actum. i initio euangelice p̄dicationis ondaret: ut q̄ h legens, sciret cui initiū carnis i dño. ⁊ ihu aduenientis habitaculū caro deberet agnoscere: atq; i se verbū vocis q̄ in psonatib⁹ p̄diderat inueniret. Denicq; cum perfecti euangelij op⁹ itrasset a baptismo dñi p̄dicare deū ihoans. nō laborauit natiuitatē carnis quā in pueris viderat dicere: h totis⁹ exprimēs expositionē deserti. numer⁹ ieiunij. tēptationē diabolī. congregationē bestiar⁹ ⁊ misteriū. ptulit āgelor⁹: ut institues nos ad intelligendū: singula in breui cōpingens. nec auctoritatē facte rei demeret. ⁊ proficiēdi opis plenitudinē nō negaret. Deniq; amputasse sibi post fidem pollicē dicit. ut sacerdotio reportabus hēretur: h tantū p̄sentiēs fidei p̄destinata potuit electio. ut nec sic i ope p̄bi perderet q̄d prius meruerat in genere. Nā alexādrie eps fuit. Cuius per singula opus fuit scire ⁊ euangelij in se dicta disponere: ⁊ discipline legi i se agnoscē: ⁊ diuinā i carne dñi intelligē naturā. Que i nos p̄mū requiri oportet. de hic inquisita volum⁹ agnosci bñtes mercedē exhortationis: qui⁹ q̄ plantat ⁊ q̄ rigat vnum sunt: qui autem incrementum prestat. deus est.

Explicit. plogus. Incipit euangelium sm Marcum. Capitulum. I

Initium euange
lij ihu xpi filij dei: sicut scriptum ē in isaia p̄pha. Ecce mitto angelū meū aīa facie tuam: q̄ preparabit viā tuam ante te. Vox clamantis i deserto. Parate viam dñi: rectas facite semitas ei⁹. Fuit i deserto iohānes baptizans ⁊ predicās baptismū penie: i remissionem pcto⁹um. Et egrediebat ad eum oīs iudee regio. ⁊ hierosolymite vniuersi: ⁊ baptizabātur ab illo i iordanis flumine: confitentes pcta sua. Et erat iohānes vestit⁹ pilis camelor⁹ ⁊ cona pellicea circa lumbos ei⁹. ⁊ locustas ⁊ mel siluestre edebat: ⁊ predicabat dicens. Venit fortior me post me: cuius non sum dignus procumbens soluere corrigiam calciamentorum ei⁹. Ego

L

baptiço vos aqua: ille vero baptiçabit vos spũ sancto. Et factũ est i dieb⁹ illis: venit iesus a naçareth galilee ⁊ baptiçatus est a iohãne in iordane. Et statī ascendēs de aqua: vidit celos apros. ⁊ spũm scm tanq̃ columbã descendentē ⁊ manētē in ipo. Et vox facta ē de celis Tu es filius me⁹ dilectus: in te cōplacui. Et statī spūs eppulit eū i desertū. Et erat i deserto q̃draginta diebus ⁊ q̃draginta noctib⁹: ⁊ tēptabat⁹ a sathana. Eratq; cū bestijs: ⁊ angeli ministrabāt illi. Postq̃ aūt tradit⁹ ē iohānes: venit iesus in galileā predicās euangeliū regni dei ⁊ dicēs. Quia impletū est tēp⁹. ⁊ appinq̃bit regnū dei. Penitemi ⁊ credite euāgelio. Et pteriēs secus mare galilee: vidit simonē ⁊ andreā frēm ei⁹ mittētes retia i mare. Erāt.n. piscatores. Et dixit eis iesus. Venite p⁹ me. ⁊ faciā vos fieri piscatores hoīz. Et.ptim⁹ relictis retib⁹ secuti sūt eū. Et.pgressus inde pusillū vidit iacobū çebedei ⁊ iohānem frēm ei⁹ ⁊ ipsos cōponētes retia in naui: ⁊ statī vocauit illos. Et relicto pre suo çebedeo i naui cū mercēnarijs: secuti sunt eū. Et ingrediunt capharnaū: ⁊ statī sabbatis ingressus i synagogā docebat eos. Et stupebant sup doctrina ei⁹. Erat.n. docēs eos q̃si ptātē hīs ⁊ nō sicut scribe. Et erat in synagoga eox hō in spū imundo. ⁊ exclamauit dicēs. Quid nobis ⁊ tibi iesu naçarene? Venisti aī tps pdere nos. Scio q̃a sis scūs dei. Et cōminat⁹ est ei ihs dicens. Obmutesce: ⁊ exi de hoie. Et discerpēs eū spūs imūdus. ⁊ exclamās voce magna: exijt ab eo. Et mirati sūt oēs: ita ut cōquerēt inē se dicētes. Quid nā ē hoc? Quenā doctrina hec nouaꝫ Quia in ptāte spiritibus imundis imperat: ⁊ obediunt ei. Et.pcessit rumor ei⁹ statim i oēm regionē galilee. Et.ptinus egredientes de synagoga: venerunt in domū simonis ⁊ andree cum iacobo ⁊ iohanne. Decūbebat aūtē socrus simonis febricitans: ⁊ statim dicūt ei de illa. Et accedēs eleuauit eā apprehēsa manu ei⁹: ⁊ ptinuo dimisit eam febris. ⁊ ministrabat eis. Vespe aūt facto cum occidisset sol: afferebāt ad eū oēs male habentes ⁊ demonia hābtes: ⁊ erat ois ciuitas ꝓgregata ad ianuā. Et curauit multos q̃ vexabāt̄ varijs lāguorib⁹. Et demōia mlta eijciebat. ⁊ nō sinebat ea loq̃ qm sciebāt eū. Et diluculo valde surgēs egressus abijt i desertū locū: ibiq; orabat. Et.plecut⁹ ē eū simon: ⁊ q̃ cum illo erāt. Et cū inuenissent eū. dixerūt ei: q̃a oēs querūt te. Et ait illis. Eamus in .primos vicos ⁊ ciuitates: ut ibi pdicē. Ad hoc.n. veni. Et erat pdicās in synagogis eox ⁊ in oi galilea. ⁊ demonia eijciēs. Et venit ad eum leprosus deprecās eum. ⁊ genu flexo dixit. Si vis potes me mundare. Ihs aūt misertus ei⁹ extendit manū suā: ⁊ tangēs eū ait illi. Volo. Mūdare. Et cū dixisset: statī discessit ab eo lepra: ⁊ mūdat⁹ ē. Et cōminatus ē ei: statiq; eiecit illū. ⁊ dicit ei. Vide nemī dixeris: sed vade oñde te ꝓncipi sacerdotū. ⁊ offer .p emundatiõe tua: que precepit moyses i testimoniuꝫ illis. Et ille egressus cepit predicare. ⁊ diffamare sermonē: ita ut iã non posset manifeste introire in ciuitatē sed foris in deserto locis cē: ⁊ conueniebant ad eum vndiq;.

VII

Et iterꝫ intrauit capharnaū post dies octo. ⁊ auditū ē q̃ in domo eēt ⁊ q̃ue nerunt multi: ita ut nō caperet neq; ad ianuā. ⁊ loquebat eis verbū. Et venerūt ad eū ferētes paraliticū. q̃ a q̃tuor portabāt. Et cū nō possēt offerre eū illi p turbā. nudauerūt tectum vbi erat: ⁊ patefacientes submiserunt grabatū in q̃ paralytic⁹ iacebat. Cū aūt vidisset ihs fidē illoꝝ: ait paralitico. Fili dimittunt tibi pcta tua. Erāt aūt illic quidam de scribis sedentes: ⁊ cogitātes i cordibus suis. Quid hic sic loquit⁹? Blasphemat. Quis pōt dimittē pcta: nisi solus de⁹? Quo statī cognito ihs spū suo. q̃a sic cogitarent intra se: dicit illis. Quid ista cogitatis in cordib⁹ vestris? Quid ē facili⁹. dicē paralitico: dimittūt tibi pcta tua: an dicē. surge tolle grabatū tuū ⁊ ābula? Ut aūt scīa fili⁹ q̃a hois ptātē in terra dimittēdi pcta: ait paralitico. Tibi dico surge: tolle grabatū tuū: ⁊ vade i domum tuā. Et statim surrexit ille. ⁊ sublato grabato abijt inde coram oīb⁹: ita ut mirarent oēs. ⁊ honorificarēt deū dicētes: q̃a nunq̃ sic vidim⁹. Et egressus ē rursus ad mare: oisq; turba veniebat ad eū: ⁊ docebat eos. Et cū preteriret vidit leui alphei sedentem ad theloneū: ⁊ ait illi: Sequere me. Et surgens secutus est eū: Et factū est cū accūberet in domo illius: multi publicani ⁊ pctores sil⁹ discūbebant cū ihu ⁊ discipulis ei⁹. Erāt.n. multi q̃ sequebātur eū. Et scribe ⁊ pharisei videtes: q̃a māducaret cum publicanis ⁊ pctoribus: dixerūt discipulis ei⁹ Quare cū publicanis ⁊ pctoribus māducat ⁊

bibit mgr vr? Hoc audito ihs ait illis. Non necesse habēt sani medico: s qui male habēt. Non.n. veni vocare iustos: sed pctōres. Et erāt discipuli iohānis ⁊ pharisei ieiunātes: ⁊ veniūt ⁊ dicūt illi. Quare discipuli iohānis ⁊ pharseoꝝ ieiunāt: tui aūt discipuli nō ieiunant? Et ait illis ihs. Nunq̄d possūt filij nuptiarū q̄diu sponsꝰ cū illis ē ieiunare? Quāto tpe hūt secū sponsū nō pūt ieiunare. Venient aūt dies cū auferet abeis spōsus ⁊ tūc ieiunabūt in illis dieb⁹. Nemo assumētū pānī rudis assuit vestimēto veteri. Alioq̄n aufert supplemētū nouū a veteri ⁊ maior scissura fit. Et nemo mittit vinū nouū i vtres veteres: alioq̄n dirūpet vinū vtres. ⁊ vinū effūdet. ⁊ vtres pibūt. Sz vinū nouū i vtres nouos mitti vebet. Et factū est iterū cū dñs sabbatis ambularet per sata: ⁊ discipuli eius ceperūt pgredi ⁊ vellere spicas. Pharisei aūt dicebāt ei. Ecce q̄d faciūt discipuli tui sabbatis. q̄ nō licet. Et ait illis. Nūq̄ legistis q̄d fecerit dauid q̄n necessitatē habuit ⁊ esurijt ipse: ⁊ q̄ cū eo erāt: quō introiuit i domū dei sub abiatbar pncipe sacerdotū. ⁊ panes ꝓpositionis māducauit q̄s nō licebat māducare nisi solis sacerdotibus. ⁊ vedit eis ⁊ q̄ cū eo erant? Et dicebat eis. Sabbatum propter hominem factum est: ⁊ non homo propter sabbatum. Itaq̄ dominus est filius hominis etiam sabbati.

VIII

Et introiuit iterū in synagogā. ⁊ erat ibi hō hns manū aridā. Et obseruabant eū si sabbatis curaret: ut accusarēt illū. Et ait homini habenti manū aridā Surge in mediū. Et dicit eis. Licet sabbatis bñfacere an male: aiam saluā facē an pdere? At illi tacebant. Et circūspiciēs eos cū ira: cōtristatus sup cecitate cordis eoꝝ dicit hoi Extende manū tuā. Et extēdit: ⁊ restituta ē man⁹ illi. Exeūtes aūt pharisei statim cū herodianis ꝓ illū faciebant aduersus eū: quō eū pderēt. Ihs aūt cū discipulis suis secessit ad mare. ⁊ multa turba a galilea ⁊ iudea secuta est eū. ⁊ ab hierosolymis ⁊ ab idumea ⁊ trans iordanē ⁊ q̄ circa tyrū ⁊ sidonē multitudo magna audiētes q̄ faciebat venerūt ad eū. Et dixit ihs discipulis suis: ut in nauicula sibi deseruirēt ꝓpē turbā ne cōprimerēt eū Multos.n. sanabat: ita ut irruerēt in eū ut illū tangerēt quot q̄t habebāt plagas. Et spiritus imūdi cū illū videbant ꝓcidebāt ei. ⁊ clamabant dicētes. Tu es filius dei. Et vehemēter cōminabat eis: ne manifestarēt illū Et ascēdēs in montē vocauit ad se q̄s voluit ipse. ⁊ venerūt ad eū. Et fecit ut ēent duode cim cū illo. ⁊ ut mitteret eos p̄dicare. Et vocauit nomē petro. Et iacobū zebedei. ⁊ iohannē frēm iacobi: ⁊ imposuit eis noīa boanerges. qđ ē filij tonitrui. Et andreā ⁊ philippū ⁊ bartholomeū ⁊ matheū ⁊ thomā ⁊ iacobū alphei ⁊ thadeū ⁊ simonem chananeū. ⁊ iudā scharioth qui ⁊ tradidit illū. Et veniūt ad domū. Et ꝓuenit iterꝝ turba: ita ut nō possent neq̄ panē māducare. Et cū audissent sui: exierūt tenē eū. Dicebāt eni. q̄m in furorē ꝓlus ē. Et scribe q̄ ab hierosolymis descēderāt dicebāt. q̄m belzebub hz. ⁊ q̄a i pncipe demoniorꝝ eijcit demonia. Et ꝓuocatis eis i parabolis dicebat illis. Quō pōt satbanas satbanā eijcere? Et si regnū in se diuidat: non pōt regnū illud stare. Et si dom⁹ sup semetipsam diuidat: non pōt dom⁹ illa stare. Et si satbanas ꝓsurrexerit in semetipsū: diuisus est. ⁊ nō pōtit stare: sed finē hz. Nemo pōt vasa fortis igressus i domū diripere nisi ꝓius fortē alliget. ⁊ tūc domū eius diripiet. Amē dico vob: q̄m oīa dimittēt filijs hoīs pcta ⁊ blasphemie quib⁹ blasphemauerint. Qui aut blasphemauerit in spm̄ scm: nō habebit remissionē in eternū: sz reus erit eterni delicti: q̄m dicebāt. spm̄ im̄ūdū hz. Et veniūt mr eius ⁊ frēs. ⁊ foris stantes miserūt ad eū. vocantes eū. Et sedebat circa eū turba ⁊ dicūt ei. Ecce mr tua ⁊ frēs tui foris q̄rūt te. Et rndēs eis ait. Que ē mr mea ⁊ frēs mei? Et circūspiciēs eos q̄ in circuitu eius sedebāt ait. Ecce mr mea ⁊ frēs mei. Qui eni fecerit voluntatē dei: hic frater meus ⁊ soror mea ⁊ mater est.

VIIII

Et iterū cepit docere ad mare: ⁊ cōgregata ē ad eū turba multa: ita ut in nauim ascēdēs sedēt i mari: ⁊ omis turba circa mare sup terā erat. ⁊ docebat eos in parabolis multa. ⁊ dicebat illis i doctrina sua. Audite: Ecce exijt seminās ad seminādū. Et dū seminat: aliud cecidit circa viā ⁊ venerunt volucres celi ⁊ comederunt illud. Aliud ꝓ cecidit sup petrosa vbi nō habuit terrā multā. ⁊ statī exortū ē. q̄m nō habebat

altitudinē ẽre. ⁊ qñ exort⁹ ẽ sol exestuauit ⁊ eo q̄ nō habebat radicē exaruit. Et aliud cecidit in spinas. ⁊ ascēderūt spine ⁊ suffocauerūt illud. ⁊ fructū nō dedit. Et aliud cecidit i ērā bonā ⁊ dabat fructū ascēdētē ⁊ crescētē: ⁊ afferebat ynū tricesimū. ⁊ ynū sexagesimū. ⁊ ynū centesimū. Et dicebat. Qui habz aures audiēdi audiat. Et cū eēt singularis: interrogauerūt eū hi q̄ cū eo erāt duodeci⁹ parabolā Et dicebat eis. Vobis datū ẽ nosse mysteriū regni dei: illis aūt q̄ foris sūt in parabolis oia fiūt: ut videntes videāt ⁊ nō videāt. ⁊ audiētes audiāt ⁊ nō intelligāt: ne qñ cōuertant ⁊ dimittāt eis pcta. Et ait illis. Nescitis parolā hāc: Et quō cēs parolas cognoscetis. Qui seminat verbū seminat. Hi aūt sūt q̄ circa viam vbi seminat verbū. ⁊ cū audierint: ꝓtinus venit satbanas ⁊ aufert verbū qd̄ seminatū ē in cordib⁹ eor. Et hi sūt similiter q̄ supra petrosa seminant q̄ cū audierint verbū: statim cū gaudio accipiūt illud ⁊ nō habent radicē in se: sed tpales sūt: deinde orta tribulatione ⁊ psecutiōe ꝓpter verbū cōfestim scandalizant. Et alij sūt q̄ in spinis seminant. Hi sūt q̄ verbū audiūt. ⁊ erūne seculi. ⁊ deceptio diuitiar⁹ ⁊ circa reliq̄ concupiscētie introeūtes suffocāt verbū: ⁊ sine fructu efficit. Et hi sūt q̄ supra terrā bonā seminati sunt qui audiūt verbū ⁊ suscipiūt. ⁊ fructificāt: vnum tricesimū. vnū sexagesimū. ⁊ vnū centesimū Et dicebat illis. Nūquid venit lucerna ut sub modio ponat aut sub lecto: Nōne ut supra candelabrū ponat: Nō ē. n. aliquid absconditū qd̄ nō manifestet: nec factū ē occultū qd̄ nō veniat i palā. Si quis habz aures audiēdi audiat. Et dicebat illis. Videte quid audiatis. In qua mēsura mēsi fueritis: remetietur vob⁹ ⁊ adijcietur vobis. Qui n. habz: dabit illi. ⁊ q̄ nō habz: etiā qd̄ habz auferet ab eo. Et dicebat. Sic ē regnum dei quēadmodū si hō iaciat sementē in ērā ⁊ dormiat: ⁊ exurgat nocte ⁊ die. ⁊ semen germinet. ⁊ increscat: dū nescit ille. Ultro. n. terra fructificat: ꝓmū herbā: deinde spicā: deinde plenū frumētū in spica. Et cū exposuerit fructus statim mittit falcē: quia adest messis. Et dicebat. Cui assimilabimus regnū dei aut cui parabole cōparabimus illud: Sicut granū synapis qd̄ cū seminatū fuerit i ērā: minus ē oīb⁹ seminib⁹ q̄ sūt i ērā: ⁊ cū natū fuerit ascēdit in arborē. ⁊ fit maius oīb⁹ olerib⁹: ⁊ facit ramos magnos: ita ut possint sub vmbra eius aues celi habitare. Et talib⁹ multis parabolis loquebat eis verbū: prout poterāt audire: sine parabola aūt nō loquebat eis. Seorsū aūt discipulis suis disserebat oīa. Et ait illis in illa die cū sero esset factū. Trāseamus ꝓtra. Et dimittētes turbā assumunt eū ita ut erat in naui. ⁊ alie naues erāt cū illo. Et facta ē procella magna venti. ⁊ fluctus mittebat in naue: ita ut iplerent nauis. Et erat ipe i puppi sup cervical dormiēs. ⁊ excitant eū. ⁊ dicūt illi. Magister: nō ad te ptinet: quia perimur: Et exurgēs cōminat⁹ ē vento. ⁊ dixit mari. Tace. Obmutesce. Et cessauit ventus. ⁊ facta ē trāquillitas magna. Et ait illis. Quid timidi estis. Nec dū habetis fidē. Et timuerūt timore magno ⁊ dicēbat ad alterutr⁹. Quis putas ē iste: qa venti ⁊ mare obediūt ei.

Et venerūt transfretū maris in regionē gerasenor. Et exeūti ei de naui statim occurrit de monumētis hō i spū immūdo: q̄ domiciliū habebat in monumētis. Et nec catenis iā q̄sq̄ poterat eū ligare: quia sepe cōpedib⁹ ⁊ catenis vinctus dirupisset catenas ⁊ cōpedes cōminuisset. ⁊ nemo poterat eū domare. Et semp die ac nocte i monumētis ⁊ in montib⁹ erat clamās. ⁊ cedēs se lapidib⁹. Videns aūt ihm a longe cucurrit ⁊ adorauit eum. ⁊ clamās voce magna dixit. Quid mihi ⁊ tibi ihu fili dei altissimi: Adiuro te p deū ne me torquas. Dicebat. n. illi. Exi spūs immunde ab hoīe isto. Et interrogabat eū. Quō tibi nomē ē: Et dic ei. Legio mihi nomen ē: qa multi sum⁹. Et deprecabat eū multū ne se expellēt extra regionē. Erat aūt ibi circa montē grex porcor magn⁹ pascēs i agris. Et deprecabāt eū spūs. dicētes. Mitte nos i porcos. ut in eos introeam⁹. Et pcessit eis statim ihs. Et exeūtes spūs immūdi introierūt in porcos. ⁊ magno impetu grex precipitatus est in mare ad duo milia. ⁊ suffocati sunt in mari. Qui aūt pascebāt eos fugerūt. ⁊ nūciauerūt in ciuitatē ⁊ i agros. Et egressi sūt videre qd̄ esset factū. ⁊ venerūt ad ihm. ⁊ vidēt illū q̄ a demonio vexabat sedētē vestitū ⁊ sane mentis ⁊ timuerūt. Et narraverūt illis q̄ viderāt qliter factus esset ei qui demonio habuerat. ⁊ de porcis. Et rogare ceperūt eū: ut discederet de finib⁹ eor. Cūq̄ ascenderet nauē cepit illū deprecari q̄ a demonio vexat⁹ fuerat. ut eēt cū illo. ⁊ nō admisit eū: sed ait illi. Vade i domū tuā ad tuos. ⁊ annūcia illis quāta tibi dñs

fecerit. ⁊ miserꝰ sit tui. Et abijt ⁊ cepit ꝓdicare i decapoli quanta sibi fecisset ihs: ⁊ oēs mirabant. Et cū ascēdisset iesus in nauī rursus transfretū: q̄uenit turba multa ad eū. ⁊ erat circa mare. Et venit q̄dā de archisynagogis noīe iayrus: ⁊ videns eū, pcidit ad pedes eius ⁊ deprecabat eū multū dicēs: q̄m filia mea in extremis ē. Veni ipone manū tuā sup eā: ut salua sit ⁊ viuat. Et abijt cū illo. ⁊ sequebat eū turba multa: ⁊ cōprimebant eū. Et mulier q̄ erat in pfluuio sanguinis annis duodecim. ⁊ fuerat multa pessa a cōpluribus medicis: ⁊ erogauerat oīa sua. nec q̄cq̄ pfecerat: ꝫ magis deterius habebat: cū audisset de iesu. uenit in turba retro: ⁊ tetigit vestimentū eius. Dicebat. n. quia si uel vestimentum eiꝰ tetigero salua ero. Et pfesti siccat⁹ ē fōs sāguis eiꝰ: ⁊ sensit corpore qa sanata eēt a plaga. Et statim ihs in semetipso cognoscēs virtutē q̄ exierat de illo: cōuersus ad turbam aiebat. Quis tetigit vestimēta mea: Et dicebāt ei discipuli sui. Vides turbā p̄mētē te. ⁊ dicis qs me tetigit: Et circūspiciebat vidē eā q̄ hoc fecerat. Mulier ꝓ timēs ⁊ tremēs sciēs qd factum eēt in se: venit ⁊ pcidit añ eū ⁊ dixit ei oēm veritatem. Ille aūt dixit ei. Filia fides tua te saluam fecit: vade i pace: ⁊ esto sana a plaga tua. Adhuc eo loq̄nte veniunt nunciꝫ ad archisynagogū dicētes qa filia tua mortua ē. Quid vltra vexas mgrm: Ihs autē audito verbo qd dicebat: ait archisynagogo. Noli timere: tm̄modo crede. Et non admisit quēq̄ se seq̄: nisi petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē frēm iacobi. Et veniunt in domū archisynagogi. Et vidit tumultū ⁊ flētes ⁊ eiulātes multū: ⁊ ingressus ait illis. Quid turbamini ⁊ plorat: Puella nō est mortua: ꝫ dormit. Et irridebāt eū. Ipe ꝓo eiectis oīb⁹ assumit pr̄em ⁊ mr̄em puelle. ⁊ q̄ secū erāt. ⁊ ingreditur vbi puella erat iacēs: ⁊ tenēs manū puelle ait illi. Thabitha cumi: qd est ine p̄tatū: puella tibi dico surge. Et pfestim surrexit puella. ⁊ ambulabat. Erat aūt annoꝝ duodeci. Et obstupuerūt stupore magno. Et p̄cepit illis vehemēter. ut nemo id sciret: ⁊ iussit dare illi manducare.

Et egressus inde abijt in patriā suā: ⁊ seq̄bantur eū discipuli sui. Et facto sabbato cepit i synagoga docē: ⁊ multi audiētes āmirabant in doctrina eius dicētes. Vñ huic hoīa: Et q̄ sapia q̄ data est illi: ⁊ ꝯtutes tales q̄ p manꝰ ei⁹ efficiunt: Nōne hic ē faber filius marie: frat iacobi ⁊ ioseph ⁊ iude ⁊ simonis: Nonne ⁊ sorores eius hic nobiscū sūt: Et scandalizabant in illo. Et dicebat illis ihs: qa nō est pphēta sine honore nisi in patria sua ⁊ in domo sua ⁊ i cognatiōe sua. Et nō potat ibi ꝯtutē vllā facē. nisi paucos infirmos ipositis manibus curauit: ⁊ mirabat, ppter incredulitatē eoꝝ: ⁊ circuibat castella in circuitu docēs. Et vocauit duodeci. ⁊ cepit eos mittere binos: dabat illis ptātē spiritus imundoꝝ. Et p̄cepit eis ne qd tollerent in via nisi virgā tm̄: nō peram nō panē nec in cona es. ꝫ calciatos sandaliis: ⁊ ne iduerent duab⁹ tunicis. Et dicebat eis. Quocūq̄ introieritis in domū illic manete donec exeatis inde: ⁊ quicūq̄ nō receperint vos nec audierint: exeūtes inde excutite puluerē de pedib⁹ vr̄is in testimoniū illis. Et exeūtes p̄dicabāt ut pnias agerent: ⁊ demonia multa eiciebāt: ⁊ vngebāt oleo multos egros ⁊ sanabant. Et audiuit rex herodes: mānifestū. n. factū ē nomē eiꝰ ⁊ dicebat. Quia iohes baptista resurrexit a mortuis. ⁊ ppter ea ꝯtutes opant in illo. Alij aūt dicebāt qa helias est. alij aūt dicebāt quia pphā est q̄si vnꝰ ex pphetis. Quo audito herodes ait. Quē ego decollaui iohannē. hic a mortuis resurrexit. Ipse. n. herodes misit ac tenuit iohannē ⁊ vinxit eū in carcere ppter herodiadem vxorē philippi fr̄is sui: qa duxerat eā. Dicebat. n. iohannes herodi. Nō licet tibi habere vxorē fr̄is tui. Herodias aūt insidiabat illi: ⁊ volebat occidē eū nec pcat. Herodes aūt metuebat iohānē. sciēs eū virū iustū ⁊ scīm ⁊ custodiebat eum: ⁊ audito eo multa faciebat: ⁊ libenter eū audiebat. Et cū dies oportunꝰ accidisset: herodes natalis sui cenam fecit principibus ⁊ tribunis ⁊ primis galilee. Cūq̄ introisset filia ipsi⁹ herodiadis ⁊ saltasset ⁊ placuisset herodi simulq̄ recūbentibus: rex ait puelle. Pete a me qd vis: ⁊ dabo tibi. Et iurauit illi: qa q̄cquid petieris dabo tibi: licz dimidiū regni mei. Que cū exisset dixit mr̄i sue. Quid petā: At illa dixit. Caput iohānis baptiste. Cūq̄ introisset statim cū festinatiōe ad regē petiuit dicēs. Volo: ut ptinus des mihi in disco caput iohānis baptiste. Et cōtristatꝰ est rex. Propter iusiurandū ⁊ ppter hos discūbentes noluit eā contristare: ꝫ misso spiculatore p̄cepit afferri caput eius in disco: ⁊

ꝛcollauit eū i carcē. Et attulit caput ei⁹ in
viſco: ⁊ dedit illud puelle: ⁊ puella dedit mr̄i
ſue. Quo audito diſcipuli ei⁹ venerūt ⁊ tule-
rūt corp⁹ ei⁹: ⁊ poſuerūt illud in monumēto.
Et ꝓuenientes apli ad ihm: renūciauerūt ei
oīa q̄ egerāt ⁊ docuerāt. Et ait illis. Venite
ſeorſū i deſtū locū. ⁊ requieſcite puſillū. Erāt
.n. q̄ veniebant ⁊ redibant multi: ⁊ nec ſpatiū
manducādi habebāt. Et aſcendētes in nauim
abierūt i deſertū locū ſeorſū. Et viderūt eos
abeuntes. ⁊ cognouerūt multi. ⁊ pedeſtres de
oīb⁹ ciuitatib⁹ cucurrerūt illuc ⁊ ꝓuenerunt
eos. Et exiēs vidit turbā multā ihs ⁊ miſer-
tus ē ſup eos qa erāt ſicut oues nō hītes pa
ſtorē. ⁊ cepit illos docē multa. Et cū iā hora
multa fieret: acceſſerūt diſcipuli ei⁹ dicētes.
Deſertus ē loc⁹ ſ: ⁊ iam hora ꝓterijt. Dimitte
illos: ut euntes in proximas villas ⁊ vicos
emāt ſibi cibos q̄s manducēt. Et rñdens ait
illis. Date illis māducare. Et dixerūt ei. Eū-
tes emam⁹ ducentis denarijs panes ⁊ dabim⁹
illis māducare. Et dic eis. Quot panes ba-
bet⁹? Ite ⁊ videte. Et cū cognouiſſent dicūt:
Quinq; Et duos piſces. Et precepit illis ut
accūbere facerēt oēs ſm ꝯtubnia ſup viride
fenū. Et diſcubuerūt in ptes: per centenos ⁊
q̄nq̄genos. Et acceptis q̄nq; panib⁹ ⁊ duob⁹
piſcibus: intuens in celū bñdixit ⁊ fregit pa-
nes ⁊ dedit diſcipulis ſuis ut ponerēt añ eos:
⁊ duos piſces diuiſit omnibus. Et māduca-
uerūt oēs: ⁊ ſaturati ſunt. Et ſuſtulerūt reli-
q̄as fragmētor̄ duodecim cophinos plenos:
⁊ de piſcib⁹. Erāt aūt q̄ manducauerūt q̄nq;
milia viror̄. Et ſtatī coegit diſcipulos ſuos
aſcendē nauim ut p̄cederēt eū tranſ fretū ad
bethſaidā: dum ipe dimitteret plm. Et cum
dimiſiſſet eos: abijt i mōtē orare. Et cū ſero
eſſet erat nauis in medio mari ⁊ ipſe ſolus in
terra. Et videns eos laborātes i remigando:
erat.n. vent⁹ ꝓtrari⁹ eis: ⁊ circa quartā vigi-
liā nocte venit ad eos ambulās ſup̄ mare: ⁊ vo
lebat ꝓeterire eos. At illi ut viderūt eū am-
bulātem ſupra mare putauerūt fantaſma eē
⁊ exclamauerūt. Oēs.n. viderūt eū: ⁊ ꝓturbati ſunt. Et ſtatī locut⁹ ē cū eis: ⁊ dixit eis.
Cōfidite. Ego ſū: nolite timē. Et aſcēdit ad
illos in nauim: ⁊ ceſſauit vent⁹. Et pl⁹ magis
intra ſe ſtupebāt. Nō.n. intellexerūt de pani-
bus. Erat.n. cor eor obcecatū. Et cū tranſſre
taſſent venerunt in terrā geneſareth. ⁊ appli-
cuerūt. Cūq; egreſſi eēnt de nauī ꝓtinuo co-
gnouerūt eū: ⁊ pcurrētes vniuſā regionē illā
ceperāt in grabatis eos q̄ ſe male habebāt cir-
cūferre vbi audiebāt eū eſſe. Et q̄cūq; intro-
iebat i vicos uel in villas aut ciuitates: i pla-
teis ponebant infirmos. ⁊ deprecabant eū ut
uel fimbriā veſtimēti ei⁹ tangerent: ⁊ quot q̄t
tangebant eum ſalui fiebāt.

VII

Et ꝓuenerunt ad eū phariſei ⁊ q̄dā de
ſcribis: venientes ab hieroſolymis. Et
cū vidiſſent quoſdā ex diſcipulis ei⁹
cōmunib⁹ manib⁹ id eſt nō lotis manducare
panes: vituperauerunt. Phariſei.n. ⁊ oēs iu-
dei niſi crebro lauerint manus nō manducāt
tenentes traditionē ſenior̄: ⁊ a foro niſi ba-
ptiçent nō comedūt: ⁊ alia multa ſunt q̄ tra
dita ſūt illis ſeruare: baptiſmata calicū ⁊ vr
ceor̄ ⁊ eramentor̄ ⁊ lector̄. Et interrogabāt
eū phariſei ⁊ ſcribe. Quare diſcipuli tui non
ābulant iuxta traditionē ſenior̄: ſ cōmunib⁹
manib⁹ manducāt panē? At ille rñdens di-
xit eis. Bñ ꝓphetauit iſaias de vob hypocri-
tis: ſicut ſcriptū eſt. Populus hic labijs me ho-
norat: cor aūt eor̄ lōge ē a me. In vanū autē
me colunt docētes doctrinas ⁊ p̄cepta hoīz.
Relinq̄ntes.n. mādatū dei tenetis traditiōes
hoīz: baptiſmata vrceor̄ ⁊ calicū. ⁊ ſimilia
his facitis multa. Et dicebat illis. Bñ irritū
faciſtis p̄ceptū dei: ut traditionē vr̄am ſtetis.
Moyſes.n. dixit. Honora p̄rem tuū ⁊ mr̄em
tuā: ⁊ qui maledixerit p̄ri uel mr̄i morte mo-
riat. Vos aūt dicitis. Si dixerit hō p̄ri aut mr̄i
corban: q̄d ē donū q̄dcūq; ex me tibi pfuerit:
⁊ vltra nō dimittitis eū q̄cq; facē p̄ri ſuo aut
mr̄i: reſcindētes vbū dei p traditionē vr̄am
quā tradidiſtis. Et ſimilia huiuſmodi multa fa
citis. Et aduocās iterū turbas dicebat illis.
Audite me oēs ⁊ intelligite. Nihil ē extra hoīem
introiēs in eū q̄ poſſit eū coinq̄nare: ſ q̄ de
hoīe pcedūt illa ſūt q̄ coinq̄nāt hoīem. Si q̄s
habet aures audiēdi audiat. Et cū introiſſet
in domū a turba: interrogabant eū diſcipuli
ei⁹ parabolā. Et ait illis. Sic ⁊ vos ip̄rudentes
eſtis? Nō intelligitis q̄a oē extrinſec⁹ introiēs i
hoīem nō p̄t eū coinq̄nare: q̄a nō intrat i cor
ei⁹ ſ i ventre vadit ⁊ in ſeceſſū exit purgās oēs
eſcas? Dicebat aūt: q̄m illa q̄ de hoīe exeūt illa
coinquināt hoīem. Ab int⁹.n. de corde hoīz
male cogitatiōes, pcedūt: adulteria, fornica-
tiōes, homicidia, furta, auaritie, nequtie, dolus

impudicitie ·oculus malus ·blasphemia superbia ·stulticia. Hec mala ab intꝰ pcedūt. ⁊ coinq̄nāt hoiez. Et inde surgēs abijt in fines tyri ⁊ sidonis: ⁊ ingressꝰ domū neminē voluit scire, ⁊ nō potuit latē. Mulier n. statī ut audiuit de eo cuiꝰ filia hēbat spīm imūdū intrauit. ⁊ pcidit ad pedes eiꝰ. Erat n. mulier gētilis syrophœnissa gnē. Et rogabat eū ut demoniū eiceret de filia eiꝰ. Qui dixit illi. Sine pus saturari filios. Nō ē n. bonū sumere panē filioꝝ: ⁊ mittē canib⁹. At illa rndit: ⁊ dixit illi. Utiq; dne. Nā ⁊ catelli comedunt sub mēsa de micis puerorꝝ: ⁊ ait illi. Propter hūc sermonē vade: exijt demoniū a filia tua. Et cū abijsset domū suū inuenit puellā iacētē sup lectū: ⁊ demoniū exijsse. Et iterꝝ exiens de finib⁹ tyri venit p sidonē ad mare galilee inter medios fines decapleos: Et adducūt ei surdū ⁊ mutū. Et depcabant eū ut imponat illi manū. ⁊ apprehēdēs eū de turba seorsū· misit digitos suos i auricula eiꝰ: ⁊ expuēs tetigit liguā eiꝰ: ⁊ suspiciēs i celū igemuit· ⁊ ait illi. Effeta: qđ est adapire. Et stati apte sūt aures eiꝰ: ⁊ solutū ē vinculū ligue eiꝰ. ⁊ loq̄bat recte. Et pcepit illis ne cui dicerēt. Quāto aūt eis pcipiebat· tanto magis plꝰ pdicabāt ⁊ eo amplꝰ āmirabāt· dicētes. Bñ oīa fecit ⁊ surdos fecit audire: ⁊ mutos loq̄.

¶ VIII

In dieb⁹ illis iterū cū turba multa eēt cū ibu nec haberēt qđ māducarēt: cōuocatis discipulis ait illis. Misereor supturbā: qa ecce iā triduo sustinent me· nec bnt qđ māducēt: ⁊ si dimisero eos ieiunos in domū suā· deficiēt in via. Quidam. n. ex eis de lōge venerūt. Et rndērunt ei discipuli sui. Unde illos q̄s poēit h saturare panib⁹ i solitudine? Et interogauit eos. Quot panes habetis. Qui dixerūt. Septē. Et pcepit turbe discūbē sup terrā. Et accipiēs septē panes grās agēs fregit: ⁊ dabat discipulis suis ut apponerent: ⁊ apposuerūt turbe. Et hēbant piscīculos paucos: ⁊ ipsos bndixit: ⁊ iussit apponi. Et manducauerūt ⁊ saturati sūt. ⁊ sustulerūt qđ superauerat de fragmētis septē sportas. Erāt aūt q̄ māducauerāt q̄si q̄tuor milia: ⁊ dimisit eos. Et statī ascēdens nauī cū discipulis suis· venit i partes dalmanutha. Et exierūt pharisei ⁊ ceperūt cōquirere cū eo q̄rentes ab illo signū de celo tēptātes eū. Et igemiscēs spū ait. Quid gnātio ista signū q̄rit? Amē dico vob: si dabit gnātioni isti signū. Et dimittēs eos ascē dit iterꝝ nauī. ⁊ abijt trās fretū. Et obliti sūt panē: sumē: ⁊ nisi vnū panē nō habebāt secū in nauī. Et pcipiebat eis dicēs. Videte ⁊ cauete a fermēto phariseorꝝ: ⁊ fermēto herodis Et cogitabāt ad alterutrꝝ dicētes: qa panes non habemus. Quo cognito: ait illis ihesus Quid cogitatis qa panes nō habetis? Nondū cognoscitis nec intelligitis? Adhuc cecatū habetis cor vrm. Oculos hntes nō videtis. ⁊ aures hntes nō auditis. Nec recordamini qñ q̄nq; panes fregi in q̄nq; milia: ⁊ q̄t cophinos fragmētorꝝ plenos sustulistis? Dicūt ei. Duodecim. Qñ ⁊ septē panes in q̄tuor milia: quot sportas fragmētorꝝ tulistis? Et dicūt ei Septē Et dicebat eis. Quō nōdū intelligitis? Et venīūt bethsaida: ⁊ adducūt ei cecū. ⁊ rogabāt eū ut illū tangeret Et apprehēsa manu ceci eduxit eū extra vicū. ⁊ expuens in oculos eiꝰ imposit manib⁹ suis: interrogauit eū si q̄d videret Et aspiciēs ait Video homines velut arbores ambulātes. Deinde iterꝝ imposuit manꝰ sup oculos eiꝰ ⁊ cepit videre. ⁊ restitutus erat ita ut clare videret oīa. Et misit illū i domū suā dicēs. Vade i domū tuā. ⁊ si in vicū introieris nemī dixeris. Et ingressus ē ibꝫ ⁊ discipuli eiꝰ castella cesaree philippi. ⁊ in via interrogabat discipulos suos dicēs eis. Quē me dicūt esse homines? Qui rndērūt illi dicētes. Alij iohannem baptistā: alij helīā: alij vero q̄si vnū de prophetis. Tunc dicit illis Vos vero quē me esse dicitis? Rndens petrus ait ei. Tu es xp̄s. Et cōminatus ē eis: ne cui dicerēt de illo. Et cepit docē eos q̄m oportet filiū hominis pati multa ⁊ reprobari a seniorib⁹ ⁊ a summis sacerdotib⁹ ⁊ scribis ⁊ occidi. ⁊ p tres dies resurgē. Et palā verbū loq̄bat· ⁊ apprehēdēs eū petrꝰ· cepit increpare eū. Qui conversꝰ ⁊ videns discipulos suos cōminatꝰ ē petro dicēs. Vade retro me satana qm̄ nō sapis q̄ dei sūt· sed q̄ sūt hominis. Et cōuocata turba cū discipulis suis· dixit eis. Si q̄s vult me seq̄· deneget semetipsum: ⁊ tollat crucē suā ⁊ seq̄t me. Qui. n. voluerit aiaz suā salvā facē perdet eā: q̄ aūt perdiderit aiam suā p̄ me ⁊ euāgeliū· salvā faciet eā. Quid. n. p̄derit hoi si lucret mūdū totū: ⁊ detrimētū aie sue faciat? Aut q̄d dabit hō cōmutatiōis pro aia sua? Qui. n. me confessus fuerit ⁊ verba mea in gnātione ista adultera ⁊ peccatrice. ⁊ filiꝰ hominis confitebit eū cū venerit i gl̄ia patris sui

cū ãgelis sanctꝫ. Et dicebat illis. Amē dico vobis: q̃a sūt q̃dã de hic stãtib⁹ q̃ nō gustabūt mortē donec videãt regnū dei venīes in ꝑtute

Et post dies sex assūpsit ihs petꝝ IX
et iacobum et iohannē: et ducit illos in montē excelsū solos: et transfiguratus est coꝝ ipsis. Et vestimēta ei⁹ facta sūt splēdentia et candida nimis velut nix: q̃lia fullo nō pōt sup ẽrã cãdida facē. Et apparuit illis helias cū moyse: et erãt loquētes cū ihu. Et rñdēs petr⁹ ait ihu. Rabbi bonū ē nos hic eē et faciam⁹ tria tabernacula: tibi vnū et moysi vnū. et helie vnū. Nō eni sciebat q̃d diceret. Erãt. n. timore exterriti. Et facta ē nubes obumbrans eos et venit vox de nube dicēs. Hic est fili⁹ me⁹ carissim⁹: audite illū. Et stati circūspicientes neminē ampli⁹ viderūt nisi ihm tm̃ secū. Et descendentib⁹ illis de mōte ꝑcepit illis ne cuiq̃ q̃ vidissent narrarēt: nisi cū filius hois a mortuis resurrexerit. Et ꝑbū ꝓtinuerūt apud se: q̃rentes q̃d est cū a mortuis resurrexerit. Et interrogabāt eū dicētes. Quid q̃ dicūt pharisei et scribe q̃a helią oport̃ veīre ꝓmū? Qui rñdēs ait illis. Helias cū venerit ꝓmo restituet oia: et quō scriptū ē in filiū hois: ut multa patiat et ꝓtēnat. Sed dico vobis: q̃a et helias venit: et fecerūt illi q̃cūq̃ voluerūt sic scriptū ē de eo. Et veniens ad discipulos suos vidit turbā magnā circa eos: et scribas cōq̃rētes cū illis. Et ꝓtinus oēs ꝑplexi videntes ihm stupefact⁹ ē et expauerūt: et accurrētes salutabāt eū. Et interrogauit eos Quid inter vos cōq̃ritis? Et rñdēs vn⁹ de turba dixit. Mgr. attuli filiū meū ad te habētē spm̃ mutū: q̃ vbicūq̃ eū apprehenderit. allidit illū: et spumat et stridet dentib⁹ et arescit. Et dixi discipulis tuis ut eicerēt illū. et nō potuerūt. Qui rñdēs eis dixit. O ingnātio incredula: q̃diu apud vos ero? Q̃diu vos patiar? Afferte illū ad me. Et attulerūt eū. Et cum vidisset eū statim spūs ꝓturbauit illū: et elisus in ẽrã volutabat spumās. Et interrogauit patrē ei⁹. Quātū tp̃is ē ex q̃ ei hoc accidit. At ille ait. Ab infantia. Et frequenter eū in ignē et in aquā misit: ut eū ꝑderet. Sz si q̃d potes: adiuua nos misertus nr̃i. Ihs autē ait illi. Si potes credere. oia possibilia sunt credenti. Et ꝓtinuo exclamās pr̃ pueri cū lachrymis aiebat. Credo dñe: adiuua incredulitatē meā. Et cū vidisset ihs cōcurrētē turbā cōminatus ē spiritui immūdo dicēs illi. Surde et mute spūs: ego ꝑcipio tibi exi ab eo. et amplius ne introeas in eū. Et exclamās et multū discerpens eū. exijt ab eo: et factus ē sicut mortuus ita ut multi dicerēt q̃a mortu⁹ est. Ihs aūt tenēs manū ei⁹ eleuauit eū: et surrexit. Et cū introisset in domū: discipuli ei⁹ secreto interrogabāt eū. Quare nos nō potuim⁹ eijcere eū? Et dixit illis. Hoc genꝰ in nullo pōt exire nisi in oratiõe et ieiunio. Et inde ꝓfecti ꝑtransiebant galileā: nec volebat quēq̃ scire. Docebat aūt discipulos suos. et dicebat illis. qm̃ filius hois tradet⁹ in man⁹ hoīuz. et occidēt eū et occis⁹ ẽt⁹ia die resurget. At illi ignorabāt ꝓbū: et timebāt interrogare eū. Et venerūt capharnaū. Qui cū domi essent interrogabat eos: Quid in via tractabat̃? At illi tacebāt. Siq̃dē in via inter se disputauerāt: q̃s eor⁹ maior eēt. Et residēs vocauit duodeci et ait illis Si q̃s vult ꝑm⁹ eē erit omn⁹ nouissim⁹ et omn⁹ minister. Et accipiēs puerū statuit eū in medio eor⁹: quē cū ꝑplexi⁹ eēt ait illis. Quisq̃s vnū ex hui⁹mōi pueris receꝑit in nomine meo. me recipit: et q̃cūq̃ me suscepit. nō me suscipit. sd eū q̃ misit me. Rñdit illi iohānes dicēs. Mgr. vidim⁹ quēdã in nomine tuo eiicientē demonia q̃ nō seq̃t nos: et prohibuim⁹ eū. Ihs autē ait Nolite prohibē eū. Nemo ē. n. q̃ faciat ꝓtentē in nomine meo: et possit cito male loq̃ de me. Qui n. nō ē aduersus vos. p vobis ē. Quisq̃s. n. potū dederit vob calicē aq̃ frigide in nomine meo: q̃a xp̃i estis: amē dico vob nō ꝑdet mercedē suā Et q̃s scandalizauerit vnū ex bis pusillis credentib⁹ in me: bonū ē ei magis si circūdaret⁹ mola asinaria collo ei⁹ et in mare mitt̃ēt. Et si scandalizauerit te man⁹ tua: abscide illā. Bonū ē tibi debilē introire in vitā q̃m duas man⁹ hbūtē ire in gehennā in ignē inextinguibilē. vbi vermis eor⁹ nō morit̃ et ignis nō extinguit̃ Et si pes tu⁹ te scādalizat: āputa illū. Bonū ē tibi claudū introire in vitā et nā q̃m duos pedes hūtē mitti in gehennā ignis inextinguibilis vbi vermis eor⁹ nō morit̃ et ignis nō extinguit̃ Et si oculus tu⁹ scādalizat te: eijce eū. Bonū est tibi luscū introire in regnū dei q̃m duos oculos hūtē mitti in gehennā ignis: vbi vermis eor⁹ nō morit̃ et ignis nō extinguit̃. Omn⁹ enim igne saliet̃ et oīs victima sale saliet̃. Bonū est sal. Si sal insulsū fuerit: in q̃ illud cōdiet⁹? Habete in vobis sal: et pacem habete inter vos

Et ide exurgēs venit i fines iudee X vltra iordanē. ⁊ cōuenīūt ite⁹ turbe ad eū. ⁊ sicut ꝓsueuerat ite⁹ docebat illos. Et accedētes pharisei interrogabāt eū si licet viro vxorē dimittē tēptātes eū. At ille rñdēs dixit eis. Quid vobis ꝑcepit moyses? Qui dixerūt. Moyses ꝑmisit libellū repudij scribē ⁊ dimittē. Quib⁹ rñdens ihs ait. Ad duritiā cordis vr̄i scripsit vobis ꝑceptū istud Ab initio aūt creature masculū ⁊ feminā fecit eos ds. Propt̄ hoc relinquet hō patrē suū ⁊ matrē. ⁊ adhęrebit ad vxorē suā. ⁊ erūt duo i carne vna. Itaq; iā nō sūt duo: sed vna caro Quod ergo ds cōiunxit: hō nō separet. Et in domo iterū discipuli eius de eodē interrogauerūt eū. Et ait illis. Quicūq; dimiserit vxorē suā ⁊ aliā duxerit adulteriū cōmittit sup eā. Et si vxor dimiserit virū suū ⁊ alij nupserit mechat̄. Et offerebāt illi puerulos ut tāgēt illos: discipuli aūt cōminabant offerētib⁹. Quos cū vidēt ihs indigne tulit. Et ait illis. Sinite puerulos venire ad me. ⁊ ne ꝓhibueritis eos. Talium. n. ē regnū dei. Amē dico vobis. q̄s nō recepit regnū dei velut puerul⁹ nō intrabit in illud. Et cōplexās eos ⁊ imponēs manꝰ sup illos: benedicebat eos. Et cū egressus esset in via. p̄curr̄s q̄dā genu flexo añ eū. rogabat eū dicens. Mgr bone: q̄d faciā ut vitā eternā pcipiā? Ihs aūt dixit ei. Quid me dicis bonū? Nemo bonꝰ nisi vnꝰ ds. Precepta nosti: ne adulteres. ne occidas. ne furer̄. ne falsū testimoniū dixeris ne fraudē feceris. honora patrē tuū ⁊ mātem. At ille rñdēs ait illi. Mgr hec oia obseruaui a iuuētute mea. Ihs aūt intuitꝰ eū dilexit eū ⁊ dixit ei. Unū tibi deest. Vade q̄cūq; habes vende ⁊ da pauperib⁹ ⁊ habebis thesaurū i celo. ⁊ veni sequere me. Qui ꝓtristatus in ꝙbo: abijt merens. Erat enī hns multas possessiones. Et circūspiciēs ihs: ait discipulis suis. Quā difficile q̄ pecunias hnt̄ in regnū dei introibūt. Discipuli aūt obstupescebāt in ꝙbis eius. At ihs rursus rñdēs ait illis. Filioli: q̄m difficile ē confidētes i pecunijs in regnū dei introire. Facilī ē camelū p foramē acus trāsire q̄m diuitē intrare i regnū dei. Qui magis āmirabāt dicētes ad semetipsos. Et q̄s pōt salu⁹ fieri? Et intuēs illos ihs ait. Apud homines impossibile ē: sed nō apud deū. Omnia enim possibilia sūt apud deū. Et cepit ei petr⁹ dicē Ecce nos dimisim⁹ oia: ⁊ secuti sum⁹ te. Respondēs ihs ait. Amē dico vob: nemo ē q̄ reliq̄rit domū aut frēs aut sorores aut patrem aut mātem aut filios aut agros ꝓpt̄ me. ⁊ ꝓpt̄ euāgeliū q̄ nō accipiet centies tātū nūc i tpe hac. domos ⁊ frēs ⁊ sorores ⁊ mātes ⁊ filios ⁊ agros cū ꝑsecutiōib⁹. ⁊ i seculo futuro vitā eternā. Multi aūt erūt ꝓmi nouissimi: ⁊ nouissimi ꝓmi. Erāt aūt i via ascēdentes hiero solymā. ⁊ ꝓcedebat illos ihs. Et stupebant ⁊ sequētes timebāt. Et assumēs ite⁹ duodecim cepit illis dicē q̄ esset ei ventura. Quia ecce ascendim⁹ hierosolymā ⁊ filius hois tradet̄ ꝓncipib⁹ sacerdotū ⁊ scribis ⁊ seniorib⁹: ⁊ dānabūt eū morte. ⁊ tradent eū gentib⁹ ⁊ illudent ei: ⁊ cōspuent eū ⁊ flagellabūt eū ⁊ interficient eū: ⁊ tertia die resurget. Et accedunt ad eū iacob⁹ ⁊ iohānes filij zebedei dicētes. Magister volum⁹ ut q̄cūq; petierimus facias nobis. At ille dixit eis. Quid vultis ut faciā vobis? Et dixerūt. Da nobis: ut vn⁹ ad dexterā tuā. ⁊ alius ad sinistram tuā sedeam⁹ i glia tua. Ihs aūt ait eis. Nescitis q̄d petat̄. Potestis bibere calicē quem ego bibo: aut baptismo q̄ ego baptiçor baptiçari? At illi dixerūt ei. Possum⁹. Ihs autē ait eis. Calicē q̄dē quē ego bibo bibetis. ⁊ baptismo q̄ ego baptiçor baptiçabimini: sedere aūt ad dexterā meā uel ad sinistrā nō ē meū dare vobis: sed q̄b⁹ paratū ē. Et audientes decē cōpigriati sūt de iacobo ⁊ iohāne. Ihs aūt vocās eos. ait illis. Scitis q. hi q̄ videt̄ ꝓncipari gentib⁹ dñant eis: ⁊ ꝓncipes eor̄ potestē būt ipsor̄? Nō ita ē aūt i vobis: sed q̄cūq; voluerit fieri maior. erit vr̄ minister. ⁊ q̄cūq; voluerit i vobis ꝓmus esse. erit omniū seru⁹. Nā ⁊ filius hois nō venit ut ministrarē ei: sed ut ministraret: ⁊ daret aiam suā redēptionē ꝓ multis. Et veniūt hiericho. Et ꝓficiscēte eo de hiericho ⁊ discipulis eius ⁊ plurima multitudine: filius thimei barthimeus cecus sedebat iuxta viā mendicans. Qui cū audisset q. ihs nazarenus est: cepit clamare ⁊ dicē. Jhu fili dauid miserere mei. Et cōminabāt̄ illi multi ut taceret. At ille multo magis clamabat: fili dauid miserē mei. Et stās ihs ꝓcepit illū vocari. Et vocāt cecū: dicētes ei. Animeq̄or esto surge vocat te. Qui ꝓiecto vestimento suo: exiliēs venit ad eū. Et respōdēs ihs dixit illi. Quid tibi vis faciā? Cecus aūt dixit ei. Rabboni ut videam. Ihs aūt ait illi. Vade

fides tua te saluū fecit. Et confestim vidit: et sequebatur eum in via. XI

Et cū appropinquarēt hierosolymę et bethanię ad mōtē oliuaꝝ mittit duos ex discipulis suis. Et ait illis. Ite in castellū qđ ꝯ vos ē: et statī introeūtes illuc inuenietis pullū ligatū: sup quē nemo adhuc hoīuꝫ sedit. Soluite illū: et adducite. Et si qs vobis dixerit qđ facitis: dicite qa dño necessarius ē. et ꝓtinuo illū dimittet huc. Et abeuntes inuenerūt pullū ligatū: ad ianuā foris in biuio et soluūt eū. Et qdā de illic stātib⁹ dicebāt illis. Quid facitis: soluētes pullū? Qui dixerūt eis sicut pceperat illis ihs: et dimiserūt eis. Et duxerūt pullū ad ihm: et imposuūt illi vestimēta sua et sedit sup eū. Multi aūt vestimēta sua strauerūt in via. Alii aūt frondes cedebāt de arboribꝫ: et sternebāt in via. Et qui pibāt et qui sequebant clamabāt dicētes. Osanna bndictꝰ q venit in noīe dñi: bndictū qđ venit regnū pris nri dauid: osanna in excelsis. Et introiit hierosolymā in templū: et circūspectis oibꝫ cū iā vespa eēt hora: exijt in bethaniā cū duodeci. Et alia die cū exirēt a bethania esurijt. Et cū vidisset a longe ficū habentē folia: venit si qđ forte inueniret in ea. Et cū venisset ad eā: nihil inuenit pter folia. Nō enī erat tēpꝰ ficoꝝ. Et rndens dixit ei. Jā nō amplꝰ in eternū ex te qsq fructū mādducet. Et audiebāt discipuli eiꝰ. et veniūt iterū hierosolymā. Et cū introisset in templū cepit eijcē vendētes et emētes in templo: et mēsas numulariorꝝ et cathedras vendentiū colūbas euertit. Et nō sinebat ut qsq trāsferret vas p templū: et docebat dicēs eis. Nōne scriptū ē. qa dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabit oib⁹ gentib⁹? Vos autē fecistis eā spelūcā latronū. Quo audito. pncipes sacerdotū et scribe querebāt quō eū pderēt. Timebāt. n. eū: qm vniuersa turba admirabat sup doctrina ei⁹. Et cū vespa facta eēt egrediebat de ciuitate. Et cū mane trāsirēt: viderūt ficū aridā factā a radicib⁹. Et recordatus petr⁹ dixit ei. Rabbi: ecce ficꝰ cui male dixisti aruit. Et rndēs ihs ait illis. Habete fidē dei. Amē dico vob qa qcūq dixerit huic monti tollere. et mittere i mare. et nō hesitauerit in corde suo ſ crediderit qđ qcūq dixerit fiat: fiet ei. Propterea dico vobis: oīa qcūq orātes petitis credite qa accipietis: et euenient vob. Et cū stabitis ad orādū dimittite si qđ habetis aduersus aliquē: ut et pr vr q in celis est dimittat vobis peccata vra. Qđ si vos non dimiseritis: nec pr vr q in celis ē dimittet vob pcta vra. Et veniūt rursꝰ hierosolymā. Et cū ambularet i templo. accedūt ad eū sūmi sacerdotes et scribe et seniores: et dicunt ei. In q ptate hec facis: et qs tibi dedit tibi hanc ptatem ut ista facias? Ihs aūt rndēs ait illis. Interrogabo vos et ego vnū vbū. et rndete mihi. et dicam vob in q ptate hec faciā. Baptismū iohānis de celo erat: an ex hoīb⁹? Rndete mihi. At illi cogitabāt secū dicētes. Si dixerimꝰ de celo dicet nob. Quare ergo nō credidistis ei? Si dixerimꝰ ex hoib⁹: timemꝰ plm. Oēs enī habebāt iohannē qa vere ꝓpha eēt. Et rndētes dicūt ihu. Nescimus. Et rndens ihs ait illis. Nec ego dico vobis in q ptate hec faciā. XII

Et cepit illis in parabolis loq Vineā plantauit hō: et circūdedit sepē. et fodit lacū. et edificauit turrim et locauit eā agricolis et peregre pfectꝰ ē. Et misit ad agricolas in tpe vindemię: ut ab agricolis accipet de fructu vinee. Qui apprehēsū eū ceciderūt: et dimiserūt vacuū. Et iterꝫ misit ad illos aliū seruū. et illū in capite vulnerauerūt et ꝓtumelijs affecerūt. Et rursum aliū misit et illū occiderūt: et plures alios qsdā cedētes alios vo occidētes. Adhuc q vnū hns filiū carissimū et illū misit ad eos, nouissimū dicēs qa reuerebūt filiū meū. Coloni aūt dixerūt ad inuicē. Hic est heres. Venite occidam⁹ eū et nra erit hereditas. Et apprehendētes eū occiderūt: et eiecerūt extra vineā. Quid q faciet dns vinee? Veniet et perdet colonos et dabit vineā alijs. Nec scripturā hanc legistis: lapidem quē reprobauerūt edificātes. hic factꝰ ē in caput anguli. a dño factū est istud: et ē mirabile in oculis nris. Et qrebāt eū tenere: et timuerūt turbā. Cognouerūt enī qm ad eos parabolā hanc dixerit. Et relicto eo abierūt. Et mittūt ad eū qsdā ex phariseis et herodianis ut eū caperēt in verbo. Qui veniētes dicūt ei. Magr: scim⁹ qa verax es et non curas quēq. Nec. n. vides in faciē hoīs: sed in veritate vię dei doces. Licet dare tributū cesari an nō dabim⁹? Qui sciēs versutiā illoꝝ ait illis. Quid me temptatis? Afferte mihi denariū ut videā. At illi tulerūt ei. Et ait illis. Cuius ē imago hec et iscriptio? Dicūt ei. Cesaris. Rndēs aūt ihs dixit illis. Reddite igit q sunt cesaris cesari

ꝝ q̄ sunt ei⁹ vxo. Et mirabāt̄ sup eo. Et venerunt ad eū saducei q̄ dicunt resurrectionē nō ee: ⁊ interrogabāt eū dicētes. Mgr moyses nobis scripsit ut si cui⁹ frat mortu⁹ fuerit ⁊ dimiserit vxorē ⁊ filios nō reliq̄rit: accipiat frat eius vxorē ipsius ⁊ resuscitet semē frī suo. Septē g̃ frēs erāt: ⁊ prim⁹ accepit vxorē ⁊ mortuus est nō relicto semine. Et secūdus accepit eā ⁊ mortuus ē: ⁊ nec iste reliq̄t semē Et tertius siliꝛ. Et acceperunt eā silr septē: ⁊ non reliquerunt semen. Nouissime oīum ⁊ defuncta est ⁊ mulier. In resurrectione g̃ cū resurrexerint: cui⁹ ⁊ erit vxor: Septē enī habuerunt eā vxorē. Et rñdens ihs ait illis. Nōne ideo errat⁊ nō scietes scripturas neq; virtutē dei: Cū.n. a mortuis resurrexerit: neq; nubēt neq; nubent: sed erunt angeli dei in celis. De mortuis aūt q̄ resurgāt nō legistis in libro moysi sup rubū quō dixerit illi ds⁹ inquiēs: ego sū ds⁹ abrahā ⁊ ds⁹ isaac ⁊ ds⁹ iacob? Nō est ds⁹ mortuoꝝ ꝫ viuoꝝ. Vos g̃ multū errat⁊. Et accessit vn⁹ de scribis: q̄ audierat illos q̄rētes. ⁊ vidēs q̄m bñ illis rñderit: ix rogauit eū quē eēt p̄mū oīuꝫ mādatū est. Jhs aūt rñdit ei: q̄a p̄mū oīuꝫ mandatū est. Audi isr̃l dñs ds⁹ tu⁹ ds⁹ vn⁹ ē. ⁊ diliges dñm ds̄ tuū ex toto corde tuo. ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex tota mente tua: ⁊ ex tota ꝫtute tua. Hoc est primū mandatū. Secundū aūt sile est illi diliges. primū ttū tanq̄ teipm. Maio⁹ horū aliud mādatū non est. Et ait illi scriba. Bñ mgr in veritate dixisti q̄a vn⁹ ē ds⁹ ⁊ non est aliud p̄ter eū. Et ut diligat ex toto corde. ⁊ ex toto intellectu. ⁊ ex tota aīa. ⁊ ex tota fortitudie: ⁊ diligē. primū tanq̄ seipm. maius ē oib⁹ holocaustomatib⁹. ⁊ sacrificijs. Jhs aūt vidēs q̄ sapienē rñdisset: dixit illi. Nō es lōge a reg̃ dei. Et nemo iā audebat eū interrogare. Et rñdēs ihs dicebat docēs i tēplo. Quō dicūt scribe x̄pm filiū ee dauid? Jpe.n. dauid dicit in spū scō. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ. Jpe g̃ dauid dicit eū dñm. ⁊ unde est filius ei⁹? Et multa turba eū libēt audiebat. Et dicebat eis in doctrina sua. Cauete a scribis. q̄ volūt i stolis ābulare. ⁊ salutari i foro. ⁊ i p̄mis cathedris sedē i synagogis. ⁊ primos discubitus i cenis. Qui devorāt domos viduaꝝ sub obtētu. plixe orōnis: hi accipient plixius iudiciū. Et sedens ihs ꝰ gaçophylatiū aspiciebat quō turba iactaret es in gaçophylatiū. ⁊ multi divites iactabāt multa. Cū venisset aūt una vidua paup. misit duo minuta q̄ est quadrās. Et convocās discipulos suos ait illis. Amē dico vobis. q̄m vidua hec paup plꝰ oib⁹ misit q̄ miserūt i gaçophylatiū. Oēs.n. ex eo q̄ abundabat illis miserūt: hec vero de penuria sua omnia que habuit misit totum victum suum.

XIII

Et cū egrederet de tēplo: ait illi un⁹ ex discipul⁹ suis. Mgr: aspice quales lapides. ⁊ q̄les structure. Et rñdens ihs ait illi. Vides has oēs magnas edificationes? Nō relinq̄t lapis sup lapidē q̄ nō destruat. Et cū sederet in mōte olivaꝝ ꝰ tēplū: interrogabāt eū seorsum petrus ⁊ iacob⁹ ⁊ iohānes ⁊ andreas. Dic nobis q̄n ista fiēt. ⁊ q̄ sign̄ erit q̄n hec oia incipiēt ꝫsumari. Et respōdens ihs cepit dicere illis. Videte ne q̄s vos seducat. Multi.n. venient i nōie meo dicētes q̄a ego sū. ⁊ multos seducēt. Cū audieritis aūt bella. ⁊ opiniones bellorū: ne timueritis. Oportet.n. hec fieri: sed nōdū finis. Exurget.n. gens ꝰ gentē. ⁊ regnū sup regnū: ⁊ erūt terremotus p loca. ⁊ fames. Jnitiū dolorū hec. Videte aūt vosmetipos. Tradent.n. vos in cōciliis. ⁊ i synagogis vapulabitis: ⁊ ad p̄sides ⁊ reges stabitis ꝓpter me i testimoniū illis. Et in oēs gentes primū oportet p̄dicari euāgeliū. Et cū duxerint vos tradētes. nolite p̄cogitare. q̄d loquamini sed quod datū vobis fuerit in illa hora id loquamini. Nō.n. vos estis loquētes: sed spūs scūs. Tradet aūt frater frēm i mortē. ⁊ p̄r filiū. ⁊ osurgēt filij in parētes: ⁊ morte afficiēt eos. Et eritis odio oīb⁹ ꝓpter nomē meū. Qui āt sustinuerit in fine: hic salu⁹ erit. Cū aūt videritis abhominationē desolatiōis stantē ubi non debet: q̄ legit intelligat. Tūc q̄ i iudea sunt. fugiāt in mōtes: ⁊ q̄ sup tectū ne descēdat i domū. nec introeat ut tollat q̄d de domo sua: ⁊ q̄ in agro erit nō revertat retro. tollere vestimentū suū. Ve aūt p̄gnātib⁹ ⁊ nutriētib⁹ in illis diebus. Orate vt non hyeme nō fiāt. Erūt.n. dies illi tribulatiōes tales q̄les nō fuerūt ab initio creature quā condidit ds⁹ usq; nunc: nec fiēt. Et nisi breviasset dñs dies: nō fuisset salva oīs caro. Sed ꝓpter electos q̄s elegit breviavit dies. Et tūc si q̄s vobis dixerit. Ecce hic est xp̄s. ecce illic: ne credideritis. Exurgent enim pseudo xp̄i ⁊ pseudo ꝓphete: ⁊ dabunt

signa ⁊ portēta ad seducēdos si fieri pōt etiā electos. Vos ḡ videte. Ecce pdixi vobis oīa. Sz i illis dieb⁹ p⁹ tribulationē illā sol obtenebrabit⁹ ⁊ luna nō dabit splendorē suū. Et stelle celi erunt decidentes: ⁊ ꝓtutes que in celis sunt mouebunt. Et tūc videbūt filiū hoīs venientē in nubib⁹ cū ꝑtute multa ⁊ gloria. Et tunc mittet angelos suos: ⁊ congregabit electos suos a q̄tuor vēt⁹ a sūmo ē re vsq; ad sūmū celi. A ficu aut̄ discite parabolā. Cū iā ramus ei⁹ tener fuerit ⁊ nata fuerit folia: cognoscit⁹ quia in ꝓximo sit estas. Sic ⁊ vos cū videritis h̄ fieri: scitote q̄ in ꝓximo sit i ostijs. Amē dico vobis: q̄m nō transibit gnātio hec donec oīa ista fiāt. Celū ⁊ ēra trāsibūt: ꝟba aut̄ mea nō trāsibūt. De die aut̄ illo uel hora nemo scit neq; angeli i celo neq; filius nisi p⁹. Videte. vigilate. ⁊ orate. Nescit⁹ n. q̄n tēp⁹ sit. Sic hō q̄ pegre ꝓfect⁹ reliq̄t domū suā: ⁊ dedit⁹ suis seruis ptātē cuiusq; opis. ⁊ ianitori pcepit ut vigilet. Vigilate ḡ. Nescitis n. q̄n dñs dom⁹ veniat: sero. an media nocte. an gallicantu. an mane. ne cum venerit repente. inueniat vos dormientes. Q̄ aut̄ vobis dico. omnibus dico: vigilate. ℣ XIIII

Erat aut̄ pasca ⁊ azima post biduū ⁊ q̄rebāt sūmi sacerdotes ⁊ scribe quō eum dolo tenerent ⁊ occiderēt. Dicebant. n. Nō in die festo. ne forte tumult⁹ fieret in ꝑplo. Et cū eēt bethanie i domo simonis leprosi ⁊ recūberet: venit mulier hab̄s alabastrum vnguenti nardi spicati pciosi. ⁊ fracto alabastro effudit sup caput ei⁹. Erāt aut̄ q̄dā indigne ferētes intra semetipos. ⁊ dicētes Ut q̄d pditio ista vnguēti facta ē? Poterat n. vnguētū istud venūdari plus q̄ trecentis denarijs: ⁊ dari paupib⁹. Et fremebāt i eā. Jhs aut̄ dixit. Sinite eā. Quid illi molesti estis? Bonū op⁹ opata ē in me. Semp. n. pauperes habetis vobiscū: ⁊ cū voluerit⁹ potestis illis bñ facere. me aut̄ nō sp habebit⁹. Q̄ d habuit hec fecit: puenit vngere corpus meū in sepulturā. Amē dico vob⁹: vbicūq; ꝓdicatū fuerit euāgeliū istud in vniuerso mundo. ⁊ q̄d fecit h̄. narrabit⁹ i memoriā ei⁹. Et iudas scariothes vn⁹ de duodecim abijt ad sūmos sacerdotes: ut pdēret eū illis. Qui audientes gauisi sunt. ⁊ promiserūt ei pecuniā se daturos. Et querebāt quō illū opportune tradēret. Et ꝑmo die azimoꝝ q̄n pasca imolabant. dicunt ei discipuli. Quo vis eam⁹ ⁊ parem⁹ tibi ut māduces pasca? Et mittit duos ex discipulis suis: ⁊ dicit eis. Ite in ciuitatē: ⁊ occurret vob⁹ hō lagenā aq̄ baiulās. Sequimini eū: ⁊ q̄cūq; introierit dicite dño dom⁹: q̄a mag⁹ dicit. Ubi ē refectio mea. vbi pasca cū discipulis meis manducē? Et ipe vob⁹ demōstrabit cenaculū grāde stratū. ⁊ illic parate nobis. Et abierunt discipuli ei⁹. ⁊ venerūt in ciuitatē. ⁊ inuenerūt sicut dixerat illis. ⁊ parauerūt pasca. Uespe aut̄ facto. venit cū duodecim. ⁊ discūbentibus eis ⁊ māducantib⁹ ait illis. Amē dico vob: q̄a vn⁹ ex vobis tradet me q̄ manducat mecū. At illi cepūt ꝓtristari ⁊ dicere ei singillatim. Nūq̄d ego? Qui ait illis: Un⁹ ex duodecim q̄ intingit mecū manū i catino. Et filius q̄dē hoīs vadit sicut scriptū est de eo. Ue aut̄ hoī illi p quem filius hoīs tradet. Bonū erat ei. si nō eēt nat⁹ hō ille. Et māducantib⁹ illis. accepit ihs panē. ⁊ benedicēs fregit. ⁊ dedit eis ⁊ ait. Sumite: h̄ ē corp⁹ meū. Et accepto calice: gratias agēs dedit eis. Et biberunt ex illo oēs. Et ait illis. Hic ē sanguis me⁹ noui testamēti: q̄ p multis effundet. Amē dico vob: q̄p iā nō bibā de genimine vitis: vsq; in diē illū cū illud bibā nouū i regno dei. Et hymno dicto: exierūt in mōtē oliuaꝝ. Et ait eis ihs. Oēs scādalizabimi in me i nocte ista: q̄a scriptū ē: percutiā pastorē ⁊ dispgent oues. Sz p⁹ ea q̄ resurrexero p̄cedā vos i galileā. Petr⁹ aut̄ ait illi. Et si oēs scandalizati fuerint: h̄ nō ego. Et ait illi ihs. Amen dico tibi: q̄a tu hodie i nocte hac priusq; gallus vocē bis dederit. ter me es negatur⁹. At ille ampli⁹ loq̄bat. Et si oportuerit me simul cōmori tibi: nō te negabo. Similē aut̄ ⁊ oēs dicebāt. Et veniūt i p̄diū cui nomē gethsemani. ⁊ ait discipulis suis. Sedete hic donec orem. Et assumit petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē secū. ⁊ cepit pauere ⁊ tedere. Et ait illis Tristis ē aia mea vsq; ad mortē. Sustinete h̄ ⁊ vigilate. Et cū pcessisset paululū. procidit sup terrā. ⁊ orabat ut si fieri posset transiret ab eo hora. Et dixit. Abba p⁹: oīa tibi possibilia sunt. trāsfer calicē hūc a me. Sed non q̄ ego volo. sed q̄ tu. Et venit. ⁊ inuenit eos dormientes. Et ait petro. Simō dormis? Nō potuisti vna hora vigilare? Vigilate ⁊ orate: ut nō intretis i tēptationē. Spūs q̄dē pmptus ē: caro vo ifirma. Et iterū abiēs orauit eundē pmonē dicēs: Et reuersus venit. inuenit eos

dormientes. Erāt.n. oculi eoꝝ ḡuati: ⁊ igrabāt q̄d rñderent ei. Et venit tertio: ⁊ ait illis Dormite iā: ⁊ requescite. Sufficit. Venit hora: ecce filꝰ hois tradet i manꝰ pctoꝝ. Surgite eamꝰ. Ecce q̄ me tradet, ppe ē. Et adh̄ eo loq̄nte venit iudas scarioth vnus de duodecim: ⁊ cū eo turba multa cū gladijs ⁊ lignis a sūmis sacerdotibus ⁊ scribis ⁊ senioribus. Dederat aūt traditor eis signū dicēs. Quē cūq̄ osculatꝰ fuero ipe est tenete eū: ⁊ ducite caute. Et cū venisset: statī accedēs ad eū ait. Rabbi. Et osculatꝰ ē eū. At illi manꝰ iniecerūt in ih̄m: ⁊ tenuerunt eū. Unꝰ autē q̄dā de circūstātibꝰ educēs gladiū percussit ſuū sūmi sacerdotis: ⁊ āputauit illi auriculā. Et rñdens ih̄s ait illis. Tāq̄ ad latronē existis cū gladijs ⁊ lignis cōprehendere me. Quotidie erā apud vos i templo docēs: ⁊ nō me tenuistis. Sed ut impleāt scripture. Tūc discipuli eiꝰ relinq̄ntes eū oēs fugerūt. Adolescēs aūt q̄dā seq̄batꝰ eū amictꝰ syndone sup nudo: ⁊ tenuerunt eū. At ille reiecta syndone nudꝰ profugit ab eis. Et adduxerūt ih̄m ad sūmū sacerdotē. ⁊ cōuenerunt oēs sacerdotes ⁊ scribe ⁊ seniores. Petrꝰ aūt a lōge secutꝰ ē eū vsq̄ intro i atriū sūmi sacerdotis: ⁊ sedebat cū ministris ad ignē: ⁊ calefaciebat se. Sūmi vero sacerdotes ⁊ oē pciliū q̄rebant aduersus ih̄m testimoniū ut eū morti traderēt: nec inueniebāt. Multi aūt testimoniū falsum dicebāt aduersus eū: ⁊ cōuenientia testimonia nō erāt. Et q̄dā surgentes: falsū testimoniū ferebāt aduersus eū dicentes. Quīa nos audiuimꝰ eū dicentē: Ego dissoluā templū hoc manufactū. ⁊ pꝰ triduū aliud nō manufactū edificabo. Et non erat conueniēs testimoniū illoꝝ. Exurgēs aūt sūmus sacerdos in mediū: interrogauit ih̄m dicēs: Nō rñdes q̄q̄ ad ea q̄ tibi obijciūt ab his? Ille aūt tacebat ⁊ nihil rñdit. Rursū sūmus sacerdos interrogabat eum. ⁊ dixit ei: Tu es xp̄s filius dei benedicti? Jhs aūt dixit illi. Ego sū. Et videbitis filiū hois sedētē a dextris virtutis dei: ⁊ venientē cū nubib̄ celi. Sūmꝰ autē sacerdos scindēs vestimēta sua ait. Quid adh̄ desideramus testes? Audistis blasphemiam. Quid vob̄ videt? Qui oēs codēnauerūt eū ee reū mortis. Et cepunt q̄dā despuere eū ⁊ velare faciē eius: ⁊ colaphis eū cedē ⁊ dicē ei: prophetiza. Et ministri alapis eū cedebāt. Et cū eet petrꝰ i atrio deorsum venit vna ex ancillis sūmi sacerdotis: ⁊ cū vidisset petrū calefacientē se aspiciens illū ait. Et tu cū iesu naçareno eras? At ille negauit dicens: Neq̄ scio neq̄ noui q̄d dicas. Et exijt foras añ atriū: ⁊ gallus cātauit. Rursus ātē cū vidisset illū ancilla cepit dicē circūstantib̄: q̄a h̄ ex illis ē. At ille iterū negauit. Et post pusillum rursus qui astabāt dicebant petro. Vere ex illis es: nā ⁊ galileus es. Ille aūt cepit anathematizare ⁊ iurare: quia nescio hoiem istū quē dicitis. Et statim gallus iterū cantauit. Et recordatꝰ est petrꝰ vbi dixerat ei ih̄s: priusq̄ gallꝰ cantet bis ter me negabis. Et cepit flere. ¶ XV

Et p̄festim mane p̄siliū faciētes sūmi sacerdotes cū senioribꝰ ⁊ scribis ⁊ vniuerso pcilio vinciētes ih̄m duxerūt ⁊ tradiderūt pilato. Et interrogauit eū pilatus. Tu es rex iudeoꝝ? At ille rñdēs ait illi. Tu dicis. Et accusabāt eū sūmi sacerdotes in multis. Pilatꝰ aūt rursū interrogauit eū dicens. Nō rñdes q̄q̄? Vide i quantis te accusant. Jhs aūt amplius nihil respondit: ita ut mirarek pilatꝰ. Per diē aūt festū solebat dimittere illis vnū ex vinctis quēcūq̄ petissent. Erat ātē q̄ dicebak barrabas q̄ cū seditiosis erat vinctꝰ q̄ in seditione fecerat homicidiū. Et cū ascēdisset turba: cepit rogare siē semp faciebat illis. Pilatus aūt rñdit eis ⁊ dixit: Vultis dimittā vob̄ regem iudeoꝝ? Sciebat eni q̄ p invidiā tradidissent eū sūmi sacerdotes. Pontifices ātē p̄citauerūt turbā: ut magis barrabā dimitterēt eis. Pilatꝰ aūt iterū rñdēs ait illis. Quid g̃ vultis faciā regi iudeoꝝ? At illi iterū clamauerūt. Crucifige eū. Pilatꝰ vero dicebat illis. Quid.n. mali fecit? At illi magis clamabāt: crucifige eū. Pilatꝰ aūt volēs plo satisfacē dimisit illis barrabā: ⁊ tradidit ih̄m flagellis cesū ut crucifigerē. Milites aūt duxerūt eū i atriū pretorij ⁊ cōuocāt totā cohortē: ⁊ induunt eū purpura. ⁊ imponūt ei plectentes spineam coronā. ⁊ ceperūt salutare eū: Aue rex iudeoꝝ. Et percutiebant caput eiꝰ arundine. ⁊ cōspuebāt eū: ⁊ ponentes genua adorabāt eū. Et postq̄ illuserunt ei exuerunt illū purpura. ⁊ induerunt eū vestimētis suis ⁊ educūt illū ut crucifigerēt eū. Et angariauerūt pretereūtē quēpiā simonē cyreneū venientē de villa patrē alexādri ⁊ rufi: ut tolleret crucem eius. Et producunt illū in golgotha locū q̄ est interpretatū caluarie locus. Et dabāt

signa ⁊ portēta ad seducēdos si fieri pōt etiā electos. Vos ḡ videte. Ecce p̄dixi vobis oīa. Vz illis diēb⁹ p⁹ tribulationē illā sol obtenebrabit̄ ⁊ luna nō dabit splendorē suū. Et stelle celi erunt decidentes: ⁊ ꝓtutes que in celis sunt mouebunt̄. Et tūc videbūt filiū hois ꝟnientē in nubib⁹ cū ꝓtute multa ⁊ gloria. Et tunc mittet angelos suos: ⁊ congregabit electos suos a q̄tuor vēt̄is a sūmo t̄re vsq; ad sūmū celi. A ficu aut̄ discite parabolā. Cū iā ramus eī⁹ tener fuerit ⁊ nata fuerīt folia: cognoscit̄ quia in ꝓximo sit estas. Sic ⁊ vos cū videritis h̄ fieri: scitote q⁹ in ꝓximo sit i ostijs. Amē dico vobis: q̄m nō transibit gnātio hec donec oīa ista fiāt. Celū ⁊ t̄ra trāsibūt: ꝟba aut̄ mea nō trāsibūt. De die aut̄ illo uel hora nemo scit neq; angeli i celo neq; filius nisi p̄r. Videte. vigilate. ⁊ orate. Nescit̄ n. q̄n tēp⁹ sit. Sic hō q̄ pegre ꝓfect⁹ reliq̄t domū suā: ⁊ dedit ꝟuis suis ptātē cuiusq; opis. ⁊ ianitori p̄cepit ut vigilet. Vigilate ḡ. Nescitis n. q̄n dñs dom⁹ veniat: sero. an media nocte. an gallicantu. an mane. ne cum venerit repente inueniat vos dormientes. Q̄d aut̄ vobis dico. omnibus dico: vigilate.

XIIII

Erat aut̄ pasca ⁊ azima post biduū ⁊ q̄rebāt sūmi sacerdotes ⁊ scribe quō eum dolo tenerent ⁊ occiderēt. Dicebant. n. Nō in die festo. ne forte tumult⁹ fieret in ꝑplo. Et cū eēt bethanie i domo simonis leprosi ⁊ recūberet: venit mulier habēs alabastrum ynguenti nardi spicati pretiosi. ⁊ fracto alabastro effudit sup caput eī⁹. Erāt aut̄ q̄dā indigne ferētes itra semetipos. ⁊ dicētes Ut q̄d pditio ista ynguēti facta ē? Poterat n. ynguētū istō venūdari plusq; trecēt̄is denarijs: ⁊ dari paupib⁹. Et fremebāt i eā. Jhs aut̄ dixit. Sinite eū. Quid illi molesti estis? Bonū op⁹ opata ē in me. Semp. n. pauperes habetis vobiscū: ⁊ cū volueritis potestis illis bñ facere. me aut̄ nō sp habebitis. Q̄d habuit hec fecit: puenit ynugere corpus meū in sepultura. Amē dico vob: vbicūq; p̄dicatū fuerit euāgeliū istud in vniuerso mundo. ⁊ q̄d fecit h̄. narrabit̄ i memoriā ei⁹. Et iudas scariothes vn⁹ de duodecim abijt ad sūmos sacerdotes: ut p̄dēret eū illis. Qui audientes gauisi sunt. ⁊ promiserūt ei pecuniā se daturos. Et querebāt quō illū oportune tradēret. Et p̄mo die azimoꝝ q̄n pasca imolabant. dicunt ei discipuli. Quo vis eam⁹ ⁊ parem⁹ tibi ut māduces pascā? Et mittit duos ex discipulis suis: ⁊ dicit eis. Ite in ciuitatē: ⁊ occurret vob hō lagenā aq̄ baiulās. Sequimini eū: ⁊ q̄cūq; introierit dicite dño dom⁹: q̄a mḡr dicit. Vbi ē refectio mea. vbi pasca cū discipulis meis manducē? Et ipe vob ꝛnōstrabit cenaculū grāde stratū. ⁊ illic parate nobis. Et abierunt discipuli eī⁹. ⁊ venerūt in ciuitatē. ⁊ inuenerūt sicut dixerat illis. ⁊ parauerūt pasca. Uespe aut̄ facto. venit cū duodecim. ⁊ discūbentibus eis ⁊ māducantib⁹ ait ihs. Amē dico vob: q̄a vn⁹ ex vobis tradet me q̄ manducat mecū. At illi cepūt ꝓtristari ⁊ dicere ei singillati. Nūq̄d ego? Qui ait illis: Un⁹ ex duodecī q̄ intingit mecū manū i catino. Et filius q̄dē hois vadit sicut scriptū est de eo. Ue aut̄ hoī illi p quem filius hois tradet̄. Bonū erat ei. si nō eēt nat⁹ hō ille. Et māducantib⁹ illis. accepit ihs panē. ⁊ bñdicēs fregit. ⁊ dedit eis ⁊ ait. Sumite. h̄ ē corp⁹ meū. Et accepto calice: gratias agēs dedit eis. Et biberunt ex illo oēs. Et ait illis. Hic ē sanguis me⁹ noui testamēti: q̄ p multis effundet̄. Amē dico vob: q̄ iā nō bibā de genimine vit̄: vsq; in diē illū cū illud bibā nouū i regno dei. Et hymno dicto: exierūt in mōtē oliuaꝝ. Et ait eis ihs. Oēs scādalizabimi in me i nocte ista: q̄a scriptū ē: percutiā pastorē ⁊ dispgent̄ oues. Uz p⁹ ea q̄ resurrexero p̄cedā vos i galileā. Petr⁹ aut̄ ait illi. Et si oēs scandalizati fuerint: h nō ego. Et ait illi ihs. Amen dico tibi: q̄a tu hodie i nocte hac priusq; gallus vocē bis dederit. ter me es negatur⁹. At ille ampli⁹ loq̄bat̄. Et si oportuerit me simul cōmori tibi: nō te negabo. Similit aut̄ ⁊ oēs dicebāt. Et veniūt i p̄dū cui nomē gethsemani. ⁊ ait discipulis suis. Sedete hic donec orem. Et assumit petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē secū. ⁊ cepit pauere ⁊ tedere. Et ait illis Tristis ē aīa mea vsq; ad mortē. Sustinete hic ⁊ vigilate. Et cū p̄cessisset paululū. p̄cidit sup terrā. ⁊ orabat ut si fieri posset transiret ab eo hora. Et dixit. Abba p̄r: oia tibi possibilia sunt. trāsfer calicē hūc a me. Sed non q̄ ego volo. sed q̄ tu. Et venit. ⁊ inuenit eos dormientes. Et ait petro. Simō dormis? Nō potuisti vna hora vigilare? Vigilate ⁊ orate: ut nō intret̄is i tēptationē. Spūs q̄dē pmptus ē: caro vo infirma. Et iterū abiēs orauit eundē sm̄onē dicēs: Et reuersus venit. inuenit eos

dormientes. Erāt.n. oculi eoꝝ ḡuati: ⁊ ignorabāt qd rñderent ei. Et venit tertio: ⁊ ait illis Dormite iā: ⁊ requiescite. Sufficit. Venit hora: ecce filiꝰ hois tradet i manꝰ pctoꝝ. Surgite eamꝰ. Ecce q̄ me tradet, ppe ē. Et adh̄ eo loq̄nte venit iudas scariotb vnus de duodecim: ⁊ cū eo turba multa cū gladijs ⁊ lignis a sūmis sacerdotibus ⁊ scribis ⁊ seniorib⁹. Dederat aūt traditor eis signū dicēs. Quē cūq̄ osculatꝰ fuero ipe est tenete eū: ⁊ ducite caute. Et cū venisset: statī accedēs ad eū ait. Rabbi. Et osculatꝰ ē eū. At illi manꝰ iniecerūt in ūm: ⁊ tenuerunt eū. Unꝰ autē q̄dā de circūstātib⁹ educēs gladiū percussit ꝓcū sūmi sacerdotis: ⁊ āputauit illi auriculā. Et rñdens ihs ait illis. Tāq̄ ad latronē existis cū gladijs ⁊ lignis cōprehēdere me. Quotidie erā apud vos i tēplo docēs: ⁊ nō me tenuistis. Sed ut impleāt scripture. Tūc discipuli eiꝰ relinq̄ntes eū oēs fugerūt. Adolescēs aūt q̄dā seq̄bat eū amictꝰ syndone sup nudo: ⁊ tenuerunt eū. At ille reiecta syndone nudꝰ profugit ab eis. Et adduxerūt ihm ad sūmū sacerdotē. ⁊ cōuenerunt oēs sacerdotes ⁊ scribe ⁊ seniores. Petrꝰ aūt a lōge secutꝰ ē eū vsq̄ intro i atriū sūmi sacerdotis: ⁊ sedebat cū ministris ad ignē: ⁊ calefaciebat se. Sūmi vero sacerdotes ⁊ oē ꝯciliū q̄rebant aduersus ihm testimoniū: ut eū morti traderēt: nec inueniebāt. Multi aūt testimoniū falsum dicebāt aduersus eū: ⁊ cōueniētia testimonia nō erāt. Et q̄dā surgentes: falsū testimoniū ferebāt aduersus eū dicentes. Quīa nos audiuimꝰ eū dicentē: Ego dissoluā tēplū hoc manufactū. ⁊ pꝰ triduū aliud nō manufactū edificabo. Et non erat conueniēs testimoniū illoꝝ. Exurgēs aūt sūmus sacerdos in mediū: interrogauit ihm dicēs: Nō rñdes q̄q̄ ad ea q̄ tibi obiciūt ab his? Ille aūt tacebat ⁊ nihil rñdit. Rursū sūmus sacerdos interrogabat eum. ⁊ dixit ei: Tu es xp̄s filius dei bñdicti? Ihs aūt dixit illi. Ego sū. Et videbis filiū hois sedētē a dextris virtutis dei: ⁊ venientē cū nubib⁹ celi. Sūmꝰ aūt sacerdos scindēs vestimēta sua ait. Quid adhuc requirimus testes? Audistis blasphemiam. Quid vob videt? Qui oēs dānauerūt eū ee reū mortis. Et cepunt q̄dā pspuere eū ⁊ velare facie eiꝰ: ⁊ colaphis eū cedē ⁊ dicē ei: ꝓphetiza. Et ministri alapis eū cedebāt. Et cū eēt petrꝰ i atrio deorsum venit vna ex ācillis sūmi sacerdotis: ⁊ cū vidisset petrū calefacientē se aspiciens illū ait. Et tu cū ihesu nazareno eras? At ille negauit dicens: Neq̄ scio neq̄ noui q̄d dicas. Et exijt foras añ atriū: ⁊ gallus cātauit. Rursus āt cū vidisset illū ancilla cepit dicē circūstantib⁹: q̄a hic ex illis ē. At ille iterū negauit. Et post pusillum rursus qui astabāt dicebant petro. Vere ex illis es: nā ⁊ galileus es. Ille aūt cepit anathematizare ⁊ iurare: quia nescio hoiem istū quē dicitis. Et statim gallus iterū cantauit. Et recordatꝰ est petrꝰ vbi dixerat ei ihs: priusq̄ gallꝰ cantet bis ter me negab. Et cepit flere.

XV

Et p̄festim mane ꝓsiliū facientes sūmi sacerdotes cū senioribꝰ ⁊ scribis ⁊ vniuerso ꝯcilio vinctes ihm duxerūt ⁊ tradiderūt pilato. Et interrogauit eū pilatus. Tu es rex iudeoꝝ? At ille rñdēs ait illi. Tu dicis. Et accusabāt eū sūmi sacerdotes in multis. Pilatꝰ aūt rursū interrogauit eū dicens. Nō rñdes q̄q̄? Vide i quantis te accusant. Ihs aūt amplius nihil respondit: ita ut mirarer pilatꝰ. Per diē aūt festū solebat dimittere illis vnū ex vinctis quē cūq̄ petissent. Erat āt q̄ dicebat barrabas q̄ cū seditiosis erat vinctꝰ q̄ in seditione fecerat homicidiū. Et cū ascēdisset turba: cepit rogare sic̄ semp faciebat illis. Pilatus aūt rñdit eis ⁊ dixit: Vultis dimittā vob regem iudeoꝝ? Sciebat enī q̄ p̄ invidiā tradidissent eū sūmi sacerdotes. Pontifices āt ꝓcitauerūt turbā: ut magis barrabā dimitteret eis. Pilatꝰ aūt iterū rñdēs ait illis. Quid ḡ vultis faciā regi iudeoꝝ? At illi iterū clamauerūt. Crucifige eū. Pilatꝰ vero dicebat illis. Quid.n. mali fecit? At illi magis clamabāt: crucifige eū. Pilatꝰ aūt volēs ppo satisfacē dimisit illis barrabā: ⁊ tradidit ihm flagellis cesū ut crucifigerē. Milites aūt duxerūt eū in atriū pretorij ⁊ cōuocāt totā cohortē. ⁊ induunt eū purpura. ⁊ imponūt ei plectētes spineam coronā. ⁊ ceperūt salutare eū: Aue rex iudeoꝝ. Et percutiebant caput eius arundine. ⁊ cōspuebāt eū: ⁊ ponentes genua adorabāt eū. Et postq̄ illuserunt ei exuerunt illū purpura. ⁊ induerunt eū vestimētis suis ⁊ educūt illū ut crucifigerēt eū. Et angariauerūt pterentē quēpiā simonē cyreneū venientē de villa patre alexādri ⁊ rufi: ut tolleret crucem eius. Et producunt illū in golgotha locū q̄ est interpretatū caluarie locus. Et dabāt

ei bibẽ myrrhatũ vinũ. ⁊ nõ accepit. Et cru
cifigẽtes eũ diuiserũt vestimẽta ei⁹: mittẽtes
sortem sup eis q̃s q̃d tolleret. Erat aũt hora
tertia. ⁊ crucifixerũt eũ. Et erat titul⁹ causę
eius inscriptus: rex iudeor⁹: Et cũ eo crucifi-
gũt duos latrones: vnũ a dextris ⁊ aliũ a si-
nistris ei⁹. Et impleta ẽ scriptura q̃ dic̃. Et cũ
iniq̃s reputatus ẽ. Et p̃tereũtes blasphemabant eũ: mouẽtes capita sua ⁊ dicẽtes. Vah
q̃ destruis tẽplũ dei. ⁊ in trib⁹ dieb⁹ reedifi-
cas. Saluũ fac temetipm descẽdes de cruce.
Similr ⁊ sũmi sacerdotes illudẽtes ad alterutr
cũ scribis dicebãt. Alios saluos fecit: seipm
non pot saluũ facere. Xp̃s rex isrl. descendat
nũc de cruce: ut videam⁹ ⁊ credam⁹. Et q̃ cũ
eo crucifixi erãt cõuitiabant ei. Et facta ho-
ra sexta: tenebre facte sunt p totã terrã vsq; i
horã nonã. Et hora nona exclamauit ihs vo-
ce magna dicẽs. Heloy. heloy. lamaçabathani
Q̃d ẽ interpretatũ. Deus me⁹. deus meus ut q̃d
derelinq̃sti me: Et q̃dã de circũstantibus au-
dientes dicebãt. Ecce helię vocat. Curres ãt
vn⁹ ⁊ implens spõgiã aceto: circũponensq; cala-
mo: potũ dabat ei dicẽs. Sinite: videamus si
veniat helias ad deponendum eum. Ihs aut
emissa voce magna expirauit. Et velũ templi
scissũ ẽ in duo: a sũmo vsq; deor: sũ. Videns
aũt centurio q̃ ex aduerso stabat. quia sic cla-
mãs expirasset: ait. Vere hic hõ filius dei erat.
Erant autẽ ⁊ mulieres de longe aspicientes:
inr q̃s erat maria magdalene. ⁊ maria iacobi
minor. ⁊ ioseph mr. ⁊ salome: ⁊ cũ esset in ga-
lilea seq̃bant eũ. ⁊ ministrabãt ei. ⁊ alie multe
que simul cũ eo ascenderant hierosolymã. Et
cũ iã sero eẽt factũ. q̃a erat parasceue q̃d est
ãt sabbatũ. venit ioseph ab arimathia nobi-
lis decurio: qui ⁊ ipe erat expectans regnum
dei. Et audacter introiuit ad pilatũ. ⁊ petijt
corp⁹ ihu. Pilatus aũt mirabat si iã obisset.
Et accersito centurione: interrogauit eũ si iã
mortuus eẽt. Et cũ cognouisset a centurione:
donauit corpus ioseph. Joseph autẽ mercatus
syndonẽ. ⁊ deponẽs eũ inuolauit syndone: ⁊ po-
suit eũ in monumẽto q̃d erat excisũ de petra:
⁊ aduoluit lapidẽ ad ostiũ monumẽti. Maria autem magdalene ⁊ maria ioseph aspicie
bant vbi poneretur.

XVI

Et cum transisset sabbatum: maria
magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome
emerunt aromata: ut venientes unge-
rent ihm. Et valde mane vna sabbatorũ ve
niũt ad monumentũ orto iam sole. Et dice-
bant ad inuicẽ. Quis reuoluet nobis lapidem
ab ostio monumẽti? Et respicientes viderunt
reuolutũ lapidẽ. Erat q̃pe magn⁹ valde. Et
introeũtes i monumentũ viderũt iuuenẽ se-
dentẽ i dextr̃ coopt̃ũ stola cãdida ⁊ obstupu
erũt. Qui dicit illis. Nolite expauescẽ. Jhm
q̃rit̃ naçarenũ crucifixũ: surrexit: nõ est hic:
Ecce loc⁹: vbi posuerũt eũ. Sed ite dicite di-
scipulis eius ⁊ petro: q̃a precedet vos i galileã.
Ibi eũ videbit̃: sicut dixit vobis. At ille ex-
eũtes fugerũt de monumẽto. Invaserat enĩ
eas tremor ⁊ pauor. ⁊ nemi q̃cq̃ dixerũt. Ti
mebãt enĩ. Surgẽs ãt ihs mane pma sabbati
apparuit pmo marie magdalene de qua eiece-
rat septẽ demonia. Illa vadẽs nunciauit his
q̃ cũ eo fuerãt lugentib⁹ ⁊ flentib⁹. ⁊ illi audi
entes q̃a viueret ⁊ visus eẽt ab ea: nõ credi-
derũt. Post h̃ ãt duob⁹ ex his ambulantib⁹.
ostẽsus ẽ in alia effigie euntib⁹ in villã: ⁊ illi
eũtes nũciauerũt ceteris: nec illis crediderũt.
Nouissime aũt recũbentib⁹ illis vndeci⁹ appa
ruit. ⁊ exprobrauit incredulitatẽ eor⁹ ⁊ duritiã
cordis: q̃a his q̃ viderant eũ resurrexisse non
crediderũt. Et dixit eis. Euntes in mundũ uni
uersũ: predicate euãgeliũ omni creature. Qui
crediderit ⁊ baptiçat⁹ fuerit. salu⁹ erit: q̃ vo
nõ crediderit. cõdemnabit̃. Signa aũt eos q̃
crediderint h̃ sequent̃. In nõe meo demonia
ejicient: linguis loq̃nt nouis: serpentes tollent.
Et si mortiferu quid biberint. non eis nocebit.
Sup egros manus ip̃onẽt. ⁊ bñ habebũt. Et
dñs q̃dã ihs postq̃ locutus est eis. assũmpt⁹
est in celum. ⁊ sedet a dextris dei. Illi aũt p-
fecti p̃dicauerũt ubiq; dño cooperante. ⁊ ser-
monem confirmãte: sequentibus signis.

Explicit euangelium sm Marcum. Incipit prefatio bti Hieronymi presbyteri in euã-
gelium sm Lucam.

1 Decas syrus natione antiocensis.
arte medic⁹. discipulus apl̃orum.
postea paulũ secutus usq; ad cõfu
mationẽ ei⁹ seruiens dño sine cri-
mine. Nã neq; uxorẽ unq̃ habẽs neq; filios:
septuaginta ⁊ quatuor annor⁹ obijt i bythy-
nia. plen⁹ spũ scõ. Qui cum iam scripta essent
euangelia. p matheũ q̃dẽ in iudea. p marcum
aũt in italia: scõ instigãte spũ in achaie parti
bus hoc scripsit euãgelium: significãs etiam

ipse in ꝓncipio añ suũ alia esse ꝛscripta. Cui ẽ ea q̃ ordo euãgelice dispositiõis expoſcit. ea maxie necessitas laboris fuit: ut ꝑmũ grecis fidelib⁹ oi ꝓpbationeꝫ ꝛturi in carnẽ dei xpi manifestata bũanitate: ne iudaicis fabulis attenti: in solo legis ꝛsiderio tenerent⁹ uel ne hereticis fabulis ⁊ stultis solitatiõib⁹ seducti exciderent a ꝛitate. elaborare: de hinc ut i ꝓncipio euangelij iohannis natiuitate ꝑsumpta. cui euãgeliũ scriberet. ⁊ in q̃ electus scriberet indicaret. ꝓtestãs i se cõpleta ee: q̃ eent ab alijs inchoata. Cui ideo p⁹ baptismũ filij dei a ꝓfectiõe gnãtiõis in xpo implete reꝛtẽ de a ꝓncipio natiuitat⁹ bũane ptãs ꝓmissa ẽ; ut req̃rentib⁹ demõstraret in q̃ apprehendẽs erat ꝑ nathan filiũ dauid itroitu recurrẽt⁹ in deũ gnãtionis admisso: indispabilis dei pdicãs in hoib⁹ xpm suũ. pfecti op⁹ hois redire in se ꝑ filiũ faceret: q̃ ꝑ dauid patrẽ uenientib⁹ iter ꝑebat in xpo. Cui luce nõ imerito etiã scribendo⁹ actuũ apl⁹oꝝ ptãs in ministerio dei: ut deo in deũ pleno. ⁊ filio ꝑditionis extincto. oratione ab aplis facta: sorte dñi electiõis nũer⁹ cõpleret. Dicq̃ paul⁹ ꝓsumationem aplicis actib⁹ daret. quẽ diu ꝛ stimulũ recalcitrantẽ dñs eligisset. Ad⁹ ⁊ legẽtib⁹ ac req̃rentib⁹ deũ. ⁊ si ꝑ singula exꝛdiri a nobis utile fuerat. sciens tu q̃ properantem agricolã oporteat primum de fructibus suis edere. uitauimus publicam curiositatem: ne nõ tam uolentibus deum demonstrare uideremur. q̃ fastidientibus prodidisse.

Explicit prefatio hieronymi. Incipit ꝓbemiũ beati Luce in euangeliũ suũ.

Quoniã q̃dẽ multi conati sũt ordinare narrationes q̃ in nob cõplete sũt rerũ. sic ẽ tradiderũt nobis q̃ ab initio ipſi uiderũt. ⁊ ministri fuerũt ꝓmonis: uisũ est ⁊ mihi assecuto oia a ꝓncipio diligẽt⁹ ex ordine tibi scribẽ optime ꝛpobile: ut cognoscas eoꝝ uerboꝝ de quib⁹ eruditus es ꝛitatem.

Incipit euãgeliũ ꝑm Lucã. Capꝫm I

Fuit in diebus herodis regis iudee. sacerdos quidã nole çacharias de uice abia ⁊ uxor illi⁹ de filiab⁹ aaron ⁊ nomẽ ei⁹ elisabeth. Erãt aũt iusti ambo añ deũ. incedẽtes in oib⁹ mãdat⁹ ⁊ iustificatiõib⁹ dñi sine q̃rela. Et nõ erat illis fili⁹ eo q̃ esset elisabeth sterilis. ⁊ ambo ꝓcessissent in dieb⁹ suis. Factũ ẽ aũt cũ sacerdotio fũgeret⁹ çacharias i ordine uicis sue añ deũ: ꝑm ꝓsuetudinẽ sacerdotij sorte exijt ut incẽsũ ponẽt ingress⁹ i tẽplũ dñi. Et omis multitudo ꝑpl⁹ erat oraãs foris hora icẽsi. Apparuit aũt illi ãgel⁹ dñi stãs a dextris altaris incẽsi. Et çacharias turbat⁹ ẽ uidẽs ⁊ timor irruit sup eũ. Dixit ãt ad illũ angel⁹. Ne timeas çacharia: q̃m exaudita ẽ ꝛpcatio tua. Et uxor tua elisabeth pariet tibi filiũ: ⁊ uocabis nomẽ eius iohannem: ⁊ erit gaudiũ tibi ⁊ exaltatio. ⁊ multi in ei⁹ natiuitate gaudebunt. Erit. n. magn⁹ coram dño: ⁊ uinũ ⁊ sicerã nõ bibet. Et spiritu sancto replebit adhuc ex utero matris sue. ⁊ multos filioꝝ isrl conuertet ad dñm deũ ipsoꝝ Et ipse ꝓcedet añ illũ in spũ ⁊ ꝓtute helie ut cõuertat corda patrũ in filios. ⁊ incredulos ad prudentiã iustoꝝ: parare dño plebem ꝓfectã. Et dixit çacharias ad angelũ. Unde hoc sciam? Ego. n. sũ senex: ⁊ uxor mea ꝓcessit in dieb⁹ suis. Et rñdẽs angel⁹ dixit ei. Ego sũ gabriel q̃ asto añ deũ. ⁊ missus sum loq̃ ad te: ⁊ hec tibi euãgeliçare. Et ecce eris tacẽs ⁊ nõ poteris loq̃ usq̃ in diẽ q̃ hec fiãt: ꝓ eo q̃ nõ credidisti ꝛbis meis. q̃ implebũt⁹ in tpe suo. Et erat plebs exꝛctãs çachariã. ⁊ mirabant⁹ q̃ tardaret ipe in tẽplo. Egressus aũt nõ poterat loq̃ ad illos. Et cognouerũt q̃ uisionẽ uidisset in tẽplo. Et ipse erat innuẽs illis: ⁊ permansit mut⁹ Et factũ ẽ ut impleti sũt dies officij ei⁹. abijt in domũ suã. P⁹ hos aũt dies ꝛcepit elisabeth uxor ei⁹: ⁊ occultabat se menſibus q̃nq̃ dicẽs. Quia sic fecit mihi dñs: in dieb⁹ quib⁹ respexit auferre oprobriũ meũ inter homines. In mense aũt sexto. missus est angelus gabriel a deo in ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazareth. ad uirginẽ desponsatã uiro cui nomẽ erat ioseph de domo dauid. ⁊ nomẽ uirginis maria. Et ingressus angel⁹ ad eã dixit. Aue grã plena: dñs tecũ: bñdicta tu in mulieribus. Que cũ audisset. turbata ẽ in ꝛmone eius. ⁊ cogitabat q̃lis esset ista salutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria: inuenisti enim grãm apud deũ. Ecce cõcipies in utero ⁊ paries filiũ. ⁊ uocabis nomẽ ei⁹ ihm. Hic erit magn⁹ ⁊ fili⁹ altissimi uocabit⁹: Et dabit illi dñs deus sedẽ dauid patris ei⁹ ⁊ regnabit in domo iacob in eternũ. ⁊ regni ei⁹ non erit finis. Dixit aũt maria ad angelũ. Quo fiet istud q̃m uirũ nõ

cognosco Et rñdēs angelus dixit ei. Spūs
sanctus supueniet i te. ⁊ virt⁹ altissimi obum
brabit tibi. Idcoq; ⁊ qđ nascet ex te sanctū:
vocabit filius dei. Et ecce elisabeth cognata
tua. ⁊ ipsa cōcepit filiū in senectute sua. Et
hic mēsis ē sext⁹ illi. q̄ vocat sterilis: qa nō erit
impossibile apud deū oē ꝟbū. Dixit aūt maria
Ecce ancilla dñi: fiat mihi ꝑm verbū tuum.
Et discessit ab illa angel⁹. Exurgēs aūt ma
ria i diebꝫ illis abijt in mōtana cū festinatiōe
in ciuitatē iuda: ⁊ intrauit i domū çacharie ⁊
salutauit elisabeth. Et factū ē ut audiuit sa
lutationē marie elisabeth exultauit infans in
utero ei⁹. Et repleta ē spū scō elisabeth ⁊ ex
clamauit voce magna ⁊ dixit. Benedicta tu
inē mulieres: ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Et
vnde hoc mihi: ut veniat mr dñi mei ad me:
Ecce.n. ut facta ē vox salutatiōis tue in auri
bꝫ meis: exultauit i gaudio infans i vtō meo.
Et beata q̄ credidisti: qm̄ ꝑficient ea q̄ dicta
sūt tibi a dño. Et ait matia. Magnificat aia
mea dñm. Et exultauit spūs me⁹: in deo salu
tari meo. Quia respexit hūilitatē ancille sue
ecce enī ex hoc beatā me dicent oēs gnātiones.
Quia fecit mihi magna q̄ potens ē: ⁊ sanctū
nomē ei⁹. Et mīa ei⁹ i ꝓgenie ⁊ ꝓgenies: ti
mentibꝫ eū. Fecit potentiā i brachio suo: di
sipsit superbos mēte cordis sui. Deposuit poten
tes de sede: ⁊ exaltauit hūiles. Esurientes im
pleuit bonis. ⁊ diuites dimisit inanes. Suscе
pit isr̄l puerum suū memorari mīe sue. Sic
locut⁹ ē ad pres nr̄os abrahā ⁊ semini ei⁹ in
secula. Mansit aūt maria cū illa q̄si mēsibꝫ
tribꝫ: ⁊ reuersa ē in domū suā. Elisabeth aūt
impletū est temp⁹ pariendi ⁊ ꝑpit filiū. Et au
dierūt vicini ⁊ cognati ei⁹ qa magnificauit
dñs miam suā cum illa: ⁊ congratulabant ei
Et factū ē in die octauo venerūt circūcidere
puerū: ⁊ vocabant eū noie ꝑris sui çacharia.
Et rñdens mr ei⁹ dixit. Nequaq̄ sz vocabit
iohānes. Et dixerūt ad illā. Quia nemo ē i
cognatione tua q̄ vocet hoc noie. Innuebāt aūt
ꝑri ei⁹: quē vellet vocari eū. Et postulans pu
gillarē scripsit dicēs: iohannes est nomē ei⁹.
Et mirati sūt vniūsi. Apertū ē aūt illico os
ei⁹ ⁊ lingua ei⁹. ⁊ loqbat bñdicēs deū. Et fa
ctus est timor sup oēs vicinos eor: ⁊ sup oia
mōtana iudee diuulgabant oia ꝓbata. ⁊ po
suerūt oēs q̄ audierāt in corde suo dicentes
Quis putas puer iste erit: Etenī man⁹ dñi
erat cū illo. Et çacharias ꝑ ei⁹ replet⁹ ē spū
scō: ⁊ ꝓphauit dicens. Bñdict⁹ dñs de⁹ isr̄l
qa visitauit ⁊ fecit redēptionē plebis sue. Et
erexit cornu salutis nobis i domo dauid pueri
sui. Sicut locutus ē ꝑ os scōr q̄ a seculo sūt
ꝓphar ei⁹. Salutē ex inimicis nr̄is. ⁊ de manu
oium qui oderunt nos. Ad faciendā miam
cū ꝑribus nr̄is: ⁊ memorari testamēti sui sci
Jusiurādū qđ iurauit ad abrahā ꝑrem nr̄m
daturū se nob. Ut sine timore de manu inimi
corū nr̄or liberati: seruiam⁹ illi. In scitate ⁊ iu
stitia coram ipso oib⁹ diebꝫ nr̄is. Et tu puer ꝓ
pheta altissimi vocabēr: prebis enī añ facie
dñi parare vias ei⁹. Ad dandā sciam salutis
plebi ei⁹: i remissionē pcōr eor. Per viscera
mīe dei nr̄i: in quibus visitauit nos oriens ex
alto. Illumināre his q̄ in tenebris ⁊ vmbra
morte sedent: ad dirigēdos pdes nr̄os i viā
pacis. Puer aūt crescebat ⁊ cōfortabat spū. ⁊
erat in desertis vsq; i die ostensiōis sue ad isr̄l

II Factū est aūt in diebꝫ illis exijt
edictū a cesare augusto: ut describe
rē vniuersus orbis. Hec descriptio
ꝑma facta ē a ꝑside syrie cyrino. Et ibāt oēs
ut ꝓfiteret singuli i suā ciuitatē. Ascēdit aūt
⁊ ioseph a galilea de ciuitate nazareth in iu
dēā ciuitatē dauid q̄ vocat bethleē eo q̄ eēt
de domo ⁊ familia dauid: ut ꝓfiteret cū ma
ria desponsata sibi vxore pregnāte. Factū est
aūt cū eēnt ibi: ipleti sūt dies ut pareret. Et
ꝑpit filiū suū ꝓmogenitū: ⁊ pannis eū inuol
uit. ⁊ reclinauit eum in ꝓsepio: qa nō erat ei
locus i diuersorio. Et pastores erāt i regiōe
eadē vigilātes: ⁊ custodientes vigilias noctis
sup gregē suū. Et ecce angel⁹ dñi stetit iuxta
illos. ⁊ claritas dei circūfulsit illos. ⁊ timue
rūt timore magno. Et dixit illis āgel⁹. No
lite timē. Ecce.n. euāgeliço vob gaudiū ma
gnū qđ erit oi pplo: qa nat⁹ ē vob hodie sal
uator q̄ ē xp̄s dñs i ciuitate dauid. Et hoc vo
bis signū. Inuenietis infantē pānis inuolutū ⁊
positū i ꝓsepio. Et subito facta ē cū āgelo mul
titudo milicie celestis laudāntiū deū ⁊ dicentiū
Glia in altissimis deo. ⁊ in ērra pax hoib⁹ bone
volūtatis. Et factū ē ut discesserūt ab eis āge
li i celū: pastores loqbant ad inuicē. Trāseā
mus vsq; bethleē: ⁊ videam⁹ hoc ꝓbū q̄ dē factū
ē: qđ fecit dñs ⁊ ondit nob. Et venerūt festi
nantes. ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioseph. ⁊ infantē
positū in ꝓsepio. Videntes aūt cognouerūt de

ꝟbo:qꝺ dictū erat illis ꝛe puero ħ. Et cēs q̄ audierūt mirati sūt: ⁊ ꝛe bis q̄ dicta erant a pastoꝛib⁹ ad ipsos. Maria aūt ꝓuabat oīa verba ħ: ꝓferēs in coꝛde suo. Et reuersi sunt pastoꝛes glificantes ⁊ laudātes ꝛeū in oīb⁹ q̄ audierāt ⁊ viderāt: sicut dictū ē ad illos Et p⁹q̄ ꝑsumati sūt dies octo ut circūcidēt puer. vocatū est nomē ei⁹ ihs. Qꝺ vocatū est ab angelo ꝑusq̄ in vtero ꝯcipꝛeꝛ. Et postq̄ ipleti sūt dies purgatiōis ei⁹ ꝟm legē moysi: tulerunt illū in bieruſalē ut sisterēt eū dño: sicut scriptū ē in lege dñi. Quia oē masculinū adaperiens vuluam scm̄ dño vocabit. Et ut darēt hostiā ꝟm q̄ dictū ē in lege dñi: par turtuꝝ aut duos pullos columbaꝝ. Et ecce hō erat in ihꝛlm cui nomen symeon. Et hō iste iustus ⁊ timoꝛatus expectās ꝯsolationē isrl: ⁊ spūs scūs erat in eo. Et rēlū accepat a spū scō. nō visuꝝ se moꝛte: nisi ꝑus videret xp̄m dñi. Et venit in spū i tēplū. Et cū inducerēt puer ihm parētes ei⁹. ut facerēt ꝟm ꝯsuetudinē legi ꝓ eo. ⁊ ipse accepit eū in vlnas suas ⁊ bñdixit ꝛeū ⁊ dixit. Nūc dimittis ꝑus tuus dñe ꝟm ꝟbū tuū i pace. Quia viderūt oculi mei salutare tuū. Qꝺ parasti añ faciē oīum ꝓpꝛoꝝ. Lumē ad reuelationē gētiū: ⁊ gloriā plebis tue isrl. Et erat pr̄ eius ⁊ mr̄ ei⁹ mirātes sup bis q̄ dicebāt ꝛe illo. Et bñdixit illis symeon. ⁊ dixit ad mariā matrē ei⁹. Ecce po situs ē hic in ruinā: ⁊ i resurrectionē multoꝝ i isrl. ⁊ i signū cui ꝯtradicet. Et tuā ipsi⁹ aiam ptrāsibit gladius. ut reuelēt ex multis coꝛdib⁹ cogitatiōes. Et erat anna ꝓphetissa filia phanuel ꝛe tribu aser: hec ꝓcesserat i dieb⁹ multis ⁊ vixerat cū viro suo ānis septē a ꝯginitate sua. Et hec vidua vsq̄ ad ānos octogintaq̄tuoꝝ q̄ nō discedebat ꝛe tēplo. ieiunijs ⁊ obsecrationib⁹ seruiēs nocte ac die. Et hec ipsa hoꝛa superueniēs ꝯfitebat dño. ⁊ loq̄bat ꝛe illo oīb⁹ qui expectabāt redēptionē isrl. Et ut perfecerūt oīa ꝟm legē dñi: reuersi sūt in galileā in ciuitatē suā nazaꝛeth. Puer aūt crescebat ⁊ ꝯfoꝛtabat plen⁹ sapientia. ⁊ grā ꝛei erat in illo. Et ibāt parētes ei⁹ p⁹ oēs ānos in ihꝛlm in die solēni pasce. Et cū fact⁹ eēt annoꝝ duodecim. ascendētib⁹ illis i bierosolymā ꝟm cōsuetudinē diei festi. ꝯsumatisq̄ diebus cū redirēt. remānsit puer ihs i ihꝛlm. ⁊ nō cognouerūt parētes ei⁹. Existimātes aūt illū eē i comitatu: venerūt iter diei. ⁊ req̄rebāt eū iter cognatos ⁊ notos. Et nō inuenientes regressi sūt in ihꝛlm: req̄rētes eū. Et factū ē p⁹ triduū inuenerūt illū in tēplo sedētem in medio doctoꝝ: audiētē illos. ⁊ interrogantē eos. Stupebāt aūt oēs q̄ eū audiebāt sup pꝛudētia ⁊ resp̄sis ei⁹. Et videntes āmirati sūt. Et dixit mr̄ ei⁹ ad illū. Fili q̄d fecisti nobis sic: Ecce p̄r tuus ⁊ ego dolentes querebam⁹ te. Et ait ad illos. Quid ē q̄ me querebatis: Nesciebatis q̄a in his que p̄ris mei sunt oꝑtet me esse. Et ipsi nō intellexerūt verbū q̄ locut⁹ est ad eos. Et descēdit cū eis. ⁊ venit nazaret: ⁊ erat subditus illis. Et mr̄ ei⁹ ꝯseruabat oīa ꝟba hec in coꝛde suo. Et ihs ꝓficiebat sapiētia ⁊ etate ⁊ grā apud ꝛeū ⁊ hoīes. III

Anno autē q̄ndecimo imperij tyberij cesaris. pcurante pontio pilato iudeam tetrarcha autē galilee hꝛode. philippo autē fratre ei⁹ tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis. ⁊ lysania abilīne tetrarcha sub pncipibus sacerdotū anna ⁊ caypha: factū est verbū dñi i sup iohannē ꝯzacharie filium in deserto. Et venit in oēm regionē iozdanis p̄dicans baptismū pnie in remissionē pecātoꝝ sicut scriptū ē i libꝛo sermonū isaie ꝓphete. Vox clamātis i deserto. parate viā dñi rectas facite semitas ei⁹. Oīs vallis ipleb̄it: ⁊ oīs mōs ⁊ collis būiliabit. Et erūt praua i directa ⁊ aspꝛa i vias planas. ⁊ videbit oīs caro salutare dei. Dicebat ergo ad turbas q̄ exiebāt ut baptiçarēt ab ipso. Genimina vipaꝝ: q̄s ondet vobis fugē a vētura ira: Facite ergo fructus dignos pnie: ⁊ ne cepit⁹ dicē p̄rem habemus abrahā. Dico.n. vobis: q̄a potēs ē ꝛe⁹ ꝛe lapidib⁹ istis suscitare filios abrahe. Jā.n. securis ad radicē arboꝝ posita ē. Omis ergo arbor nō faciēs fructū bonū excidet: ⁊ in ignē mittet. Et interrogabāt eū turbe dicētes. Quid ergo faciem⁹: Respondēs aūt dicebat illis. Qui hz duas tunicas det nō bñti: ⁊ q̄ hz escas simil faciat. Venerūt aūt ⁊ publicani ut baptizarēt. ⁊ dixerūt ad illū. Magr. q̄d faciem⁹: At ille dixit ad eos. Nihil amplꝰ q̄ꝑ q̄ cōstitutū ē vob faciat. Interrogabāt aūt eū ⁊ milites dicētes. Quid faciemus ⁊ nos: Et ait illis Neminē ꝯcutiat⁹ neq̄ calūniā faciat⁹. ⁊ ꝑcti estote stipendijs vris. Existimāte aūt pplo ⁊ cogitātib⁹ oīb⁹ i coꝛdib⁹ suis ꝛe iohāne: ne forte ipse esset xp̄s: respondit iohānes dicēs oīb⁹ Ego q̄dē aq̄ baptiço vos: veniet aūt fortioꝝ

cui⁹ nō sū dignus soluere corrigiā calcimē-
tōrū ei⁹: ipse vos baptiçabit in ſpū scō. ⁊ igni
Cui⁹ ventilabrū i manu ei⁹. ⁊ purgabit aream
suā. ⁊ ꝑgregabit triticū i horreū suū: paleas
aūt cōburet igni inextinguibili. Multa q̄dē
⁊ alia exhortās euāgeliçabat ꝓplo. Herodes
aūt tetrarcha cū corriperet ab illo de herodia-
de uxore fris sui. ⁊ de oīb⁹ malis q̄ fecit hero-
des adiecit ⁊ hoc sup oīa. ⁊ inclusit iohānē in
carcerē. Factū ē aūt cū baptiçaret oīs ꝓplo:
⁊ ihū baptiçato ⁊ orāte aptū ē celū. ⁊ descē-
dit spūs scūs corporali specie sicut colūba in
ipsū: ⁊ vox de celo facta ē. Tu es filius me⁹
dilect⁹. in te cōplacuit mihi. Et ipse ihs erat
incipiēs q̄si ānox triginta ut putabat filius
ioseph. q̄ fuit heli. q̄ fuit mathat. q̄ fuit leui. q̄
fuit melchi. qui fuit iānę. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit
mathathie. qui fuit amos. q̄ fuit naū. q̄ fuit
hesli. q̄ fuit nage. q̄ fuit maath. qui fuit ma-
thathie. q̄ fuit semei. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit iu-
da. q̄ fuit iohāna. q̄ fuit resa. q̄ fuit zorobа-
bel. q̄ fuit salathiel. q̄ fuit neri. q̄ fuit melchi
q̄ fuit addi. q̄ fuit thosan q̄ fuit helmadā qui
fuit her qui fuit ihu. q̄ fuit heliezer. q̄ fuit io-
rim. q̄ fuit mathat. q̄ fuit leui. q̄ fuit symeon
qui fuit iuda. q̄ fuit ioseph. q̄ fuit iona. q̄ fuit
heliachim. qui. fuit melcha. qui fuit menna
qui fuit mathatha. q̄ fuit nathā. qui fuit da-
uid. qui fuit iesse. qui fuit obeth. q̄ fuit booz
qui fuit salmon. qui naason. qui fuit amina
dab. qui fuit aram. q̄ esrom. q̄ fuit phares. q̄
fuit iude. qui fuit iacob. qui fuit isaac qui fu-
it abrahe. qui fuit thare. qui fuit nachor. qui
fuit saruth heber. qui fuit ragau. qui fuit pha
lech. qui fuit heber. q̄ fuit sale. qui fuit cha-
nan. qui fuit arphaxat. qui fuit sem. qui fuit
noe. qui fuit lamech. qui fuit mathusale. qui
fuit enoch. qui fuit iareth. qui fuit malaleel
qui fuit chaynā. qui fuit enos. qui fuit seth.
qui fuit adam qui fuit dei.

IIII

Iesus aūt plen⁹ spū scō regressus est a
iordane. ⁊ agebat in spū in deserto die-
bus q̄draginta: ⁊ tēptabat a diabolo.
Et nihil māducauit in dieb⁹ illis: ⁊ ꝓsumat
illis esurijt. Dixit aūt illi diabol⁹. Si fili⁹ dei
es: dic lapidi huic ut panis fiat. Et rīdit ad
illū ihs. Scriptū ē. q̄a nō in pane solo viuit
hō: ſ in oī ꝟbo dei. Et duxit illū diabolus. ⁊
ostēdit illi oīa regna orbis terre i momēto tē-
poris. ⁊ ait illi. Tibi dabo ptātē hāc vniuer-
sam ⁊ gloriam illor: q̄a mihi tradita sunt: ⁊
cui volo do illa. Tu g̃ pcidēs si adoraueris co-
ram me erunt tua oīa. Et rīdens ihs dixit
illi. Scriptū ē. Dīm deū tuū adorabis. ⁊ illi
soli seruies. Et duxit illū i ierl'm. ⁊ statuit eū
sup pinnā tēpli. ⁊ dixit illi. Si filius dei es:
mitte te hinc deorsū. Scriptū ē. n. q̄ angelis
suis mādauit de te. ut ꝓseruēt te. ⁊ q̄a in ma-
nib⁹ tollēt te. ne forte offendas ad lapidē pe-
dem tuū. Et rīdens ihs ait illi. Dictum est:
Nō tēptabis dīm deū tuū. Et ꝓsūmata oī
tēptatiōe diabol⁹ recessit ab illo vsq̄ ad tēp⁹
Et regressus ē ihs in virtute spūs i galileā: ⁊
fama exijt per vniuersam regionē de illo. Et
ipse docebat in synagogis eor: ⁊ magnifica-
bat ab oīb⁹. Et venit nazareth vbi erat nu-
tritus. ⁊ intrauit ſm cōsuetudinē suā die sab
bati i synagogā. ⁊ surrexit legē. Et traditus
est illi liber ysaie ꝓphe. Et ut reuoluit librū:
inuenit locū vbi scriptū erat. Spūs dīi sup
me. ꝓpē qō vnxit me: euangeliçare paupib⁹
misit me sanare cōtritos corde. ꝑdicare ca-
ptiuis remissionē. ⁊ cecis visū: dimittē cō-
fractos i remissionē: ꝑdicare annū dīi acce-
ptū. ⁊ die retributiōis. Et cū plicuisset libr
reddidit ministro ⁊ sedit. Et oīuz in synago-
ga oculi erāt intēdētes i eū. Cepit aūt dicē
ad illos: q̄a hodie impleta ē hec scriptura i auri-
bus vris. Et oēs testimonium illi dabant. ⁊
mirabāt i ꝟbis grē. q̄ procedebāt de ore ipsius
⁊ dicebāt: Nōne hic ē filius ioseph? Et ait il-
lis. Vtiq̄ dicetis mihi hāc similitudinē. Medice
cura te ipsū. Quāta audiuim⁹ facta i caphar
naum: fac ⁊ hic i patria tua. Ait aūt. Amen
dico vob. q̄a nemo ꝓphā accept⁹ ē in patria
sua. In vitate dico vob: multe vidue erāt in
dieb⁹ helie i isr'l q̄n clausū ē celū annis trib⁹
⁊ mēsib⁹ sex. cū facta esset fames magna i oī
ra: ⁊ ad nullā illar missus est helias. nisi in
sarepta sidonie. ad mulierē viduā. Et mul-
ti leprosi erāt i isr'l sub heliseo ꝓpha: ⁊ nemo
eorū mūdatus ē nisi naaman syrus. Et re-
pleti sūt oēs i synagoga ira hec audiētes. Et
surrexer⁹ ⁊ eiecerūt illū ex ciuitatē ⁊ duxer⁹
illū vsq̄ ad supciliū montis sup quē ciuitas
illor erat edificata: ut ꝓcipitarēt eum. Ipse
aūt trāsiens. p mediū illor ibat. Et descēdit
in capharnaū ciuitatē galilee. ibiq̄ docebat
illos sabbatis. Et stupebāt i doctrina ei⁹: q̄a in
ptāte erat ſmo ipsi⁹. Et i synagoga erat hō

bñs ꝛemoniū īmundum :ꝛ exclamauit voce magna dicēs. Hine: q̄d nob ꝛ tibi ihu naçarene? Venisti pdere nos. Scio te q̄ sis sanct⁹ dei. Et īcrepauit illū ihs dicēs. Obmutesce: ꝛ exi ab eo. Et cū iecisset illū ꝛemoniū īn medīū exijt ab illo: nihilq̄ illū nocuit. Et factus ē pauor ī oīb⁹:ꝛ colloq̄bant ad īuicem dicētes. Q̄ ē h̄ ꝙbū: q̄a ī ptate ꝛ ꝙtute īperat īmūdis spiritib⁹ ꝛ exeūt? Et diuulgabat fama ꝛ illo ī oēm locū regiōis. Surgēs aūt ihs ꝛ synagoga introiuit ī domū simonis. Socrus aut̄ simonis tenebatur magnis febrib⁹:ꝛ rogauerūt illū p ea. Et stans sup illā īperauit febri ꝛ dimisit illā: ꝛ cōtinuo surgēs ministrabat illis. Cū aūt sol occidisset oēs q̄ hēbant infirmos variis languoribꝫ ducebāt illos ad eū: at ille singulis manus imponēs curabat eos. Exiebāt aūt ꝛemōia a multis clamātia ꝛ dicentia: q̄a tu es filius dei. Et increpās nō sinebat ea loq̄: q̄a sciebāt ipsum eē xp̄m. Facta āt die egressus ibat in desertū locū: ꝛ turbe req̄rebant eū ꝛ venerūt vsq; ad ip̄m. ꝛ detinebāt illū ne discedēt ab eis. Qui b⁹ ille ait. Quia ꝛ alijs ciuitatib⁹ oꝛtet me euāgelizare regnū dei: q̄a ideo missus sū. Et erat p̄dicās in synagogis galilee.

V

Factū ē aūt cū turbe irruerent in eū ut audirēt ꝙbū dei: ꝛ ipse stabat sec⁹ stagnum geneçareth. Et vidit duas naues stātes secus stagnū: piscatoꝛes aut̄ descēderāt ꝛ lauabāt retia. Ascendēs aūt in vnā nauim q̄ erat simonis: rogauit eū a ęra reducē pusillū. Et sedēs docebat ꝛ nauicula turbas. Ut cessauit aūt loq̄ dixit ad simonē. Duc in altū: ꝛ laxate retia vr̄a in capturam. Et rñdens simon dixit illi, Pꝛeceptoꝛ per totam noctē laborantes nihil cepimus: in ꝛbo aūt tuo laxabo rete. Et cū h̄ fecissent: pclusē rūt pisciū multitudinem copiosam. Rūpebat aūt rete eoꝝ. Et annuerūt sociis q̄ erāt ī alia naui: ut venirēt ꝛ adiuuarēt eos. Et venerūt ꝛ impleuerunt ambas nauiculas: ita ut pene mergerent. Q̄ cū videret simō petr⁹ pcidit ad genua ihu dicēs. Exi a me dñe: q̄a homo peccatoꝛ sum. Stupoꝛ. n. circundederat eum ꝛ oēs q̄ cū illo erant: i captura piscium quā ceperant. Similiter aūt iacobū ꝛ iohānē filios ꝛcedei: q̄ erāt socij simonis. Et ait ad simonem ihs. Noli timē: ex h̄ iā hoies eris capiens. Et subductis ad terrā nauibus: relictis oibus secuti sunt eū. Et factū ē cū esset in vna ciuitatum ꝛ ecce vir plen⁹ lepꝛa vidēs ihm. ꝛ procidens in faciē suā: rogauit eū dicēs. Dñe si vis potes me mūdare. Et extēdēs manū tetigit eū dicens. Volo: Mūdare. Et confestim lepꝛa discessit ab illo. Et ipe pꝛecepit illi ut nemini diceret: sed vade ostende te sacerdotī ꝛ offer pro emundatione tua sicut pꝛecepit moyses in testimoniū illis. Perābulabat aut̄ magis ſmo ꝛ illo: ꝛ q̄ueniebant turbe multe ut audirēt. ꝛ curarēt ab īfirmitatib⁹ suis. Ipe āt secedebat in desertū ꝛ oꝛabat. Et factum ē in vna dieꝝ. ꝛ ipse sedebat docens. Et erāt pharisei sedentes ꝛ legis doctoꝛes q̄ venerāt ex oī castello galilee ꝛ iudee ꝛ irlm: ꝛ virtus dñi erat ad sanandū eos. Et ecce viri pꝛtates in lecto ducm q̄ erat paralytic⁹. ꝛ q̄rebāt eum inferre ꝛ ponere añ eū. Et nō inuenientes q̄ pte illū iferrent pꝛe turba: ascēderūt sup̄ tecta: ꝛ p tegulas submiserūt cū cū lecto in medīū añ ihm. Quoꝝ fidē ut vidit dixit. Homo remit tunt tibi pcta tua. Et ceperunt cogitare scribe ꝛ pharisei dicentes. Quis ē hic q̄ loquitur blasphemias? Quis pōt dimittere pcta: nisi solus dē? Ut cognouit aūt ihs cogitatiōes eoꝝ: rñdēs dixit ad illos. Quid cogitatis in coꝛdib⁹ vr̄is? Quid ē facili⁹ dicē dimittunt tibi pcta: an dicere surge ꝛ ambula? Ut aūt sciatis q̄a filius hois hz ptatē in ęra dimittendi pcta: ait paralytico. Tibi dico surge: tolle lectum tuū: ꝛ vade ī domū tuā. Et pfectim cōsurgēs coꝛā illis tulit lectū in q̄ iacebat. ꝛ abijt in domū suā magnificans dē. Et stupoꝛ apprehēdit oēs: ꝛ magnificabāt dē. Et repleti sunt timoꝛe dicentes: quia vidimus mirabilia hodie. Et p⁹ h̄ exijt: ꝛ vidit publicanū nomine leui sedentem ad teloneū: ꝛ ait illi. Sequere me. Et relictis oibus: surgēs secut⁹ ē eū. Et fecit ei ꝙuiuium magnū leui ī domo sua: ꝛ erat turba multa publicanoꝝ ꝛ alioꝝ qui cū illis erāt discūbentes. Et murmurabant pharisei ꝛ scribe eoꝝ: dicentes ad discipulos eius. Quare cū publicanis ꝛ pctoꝛib⁹ manducat⁹ ꝛ bibitis? Et rñdēs ihs dixit ad illos. Nō egent q̄ sani sunt medico: h̄ qui male hñt. Nō veni vocare iustos h̄ pctoꝛes ad pniam. At illi dixerūt ad eum. Quare discipuli iohannis ieiunāt freq̄nter ꝛ obsecrationes faciūt silr̄ ꝛ pharisei: tui aūt edūt ꝛ bibūt? Quib⁹ ipse ait. Nūq̄d potest filios sponsi dum cū illis est

sponsus facē ieiunare? Venient aūt dies. & cum ablat⁹ fuerit ab illis sponsus tūc ieiunabunt in illis diebus. Dicebat aūt & similitudinē ad illos Quia nemo cōmissuram a nouo vestimento mittit i vestimentū vet⁹: alioqn & nouū rumpit: & veteri non quenit cōmissura a nouo. Et nemo mittit vinū nouū i vtres veteres: alioqn rūpit vinū nouū vtres: & vinū effundet: & vtres pibunt. Sed vinum nouū i vtres nouos mittendum est: & vtraq; ꝑseruantur. Et nemo bibens vetus statim vult nouum: dicit enī vetus melius est.

VI

Factum est aūt i sabbato secūdo primo cū transiret p sata vellebāt discipuli ei⁹ spicas: & mādducabāt ꝓfricātes mānib⁹. Quidā āt pharisēoꝝ dicebāt illis Quid faciū qō nō licet in sabbatis? Et rndēs ihs ad eos dixit. Nec hoc legistis qō fecit dauid cū esurisset ipe & qui cum illo erant: quō intrauit i domū dei. & panes ꝓpositiōis sumpsit & māducauit: & dedit bis q cū ipo erant: aꝝ nō licet manducare nisi tm sacerdotibus? Et dicebat illis: qa dns est filius hois etiam sabbati. Factū ē aūt & i alio sabbato: ut itraret in synagogā & doceret. Et erat ibi homo & manus ei⁹ dextra erat arida. Obseruabāt āt scribe & pharisei si i sabbato curaret: ut inuenirēt vñ accusarēt eū. Ipe vo sciebat cogitatiōes eoꝝ: & ait hoi q habebat manū aridam. Surge. & sta i medīū. Et surgens stetit. Dixit āt ad iolls ihs: Interrogo vos si licet sabbatis bñfacē an male: aiaz saluā facē an pdere? Et circūspectis oib⁹ dixit hoi. Extēde manū tuā. Et extēdit: & restituta ē man⁹ eius. Ipi aute repleti sunt insipiētia: & colloqbant ad inuicē: qd nā facerēt de ihu. Factū ē aūt i illis diebus exijt in montē ozare: & erat pnoctans in ozatiōe dei. Et cū dies fact⁹ eēt. vocauit discipulos suos: & elegit duodecim ex ipis quos & apl̄os noiauit: simonē quem cognominauit petrū. & andreā frem ei⁹. iacobū & iohānem. philippū & bartholomeū. matheū & thomam. iacobū alphei. & simonē qui vocat⁹ ẓelotes. & iudā iacobi: & iudam scarioth q fuit pditor. Et descēdēs cū illo stetit i loco cāpestri & turba discipulorꝝ eius: & multitudo copiosa plebis ab omni iudea & ierlm. & maritima & tyri & sidonis qui venerant ut audirēt eū: & sanarēt a lāguoribus suis. Et q vexabāt a spīritib⁹ immundis curabant. Et omis turba qrebat eum tāgere: qa virt⁹ de illo exibat & sanabat oēs. Et ipe eleuatis oculis in discipulos suos dicebat. Bti paupes: qa vrm ē regnū dei. Beati qui nūc esuritis: qa saturabimini. Bti q nunc fletis: qa ridebitis. Bti estis cū vos oderint vos: & cū separauerit vos & exprobrauerint: & eiecerint nomen vrm tanq malū, ꝓpt filium hois. Gaudete in illa die & exultate: ecce enī merces vra multa ē i celo. Scom hec enim faciebant ꝓphetis pres eoꝝ. Verūtm ve vobis diuitib⁹ q habetis ꝑsolationē vram. Ve vob qui saturati estis: qa esurietis. Ve vob q ridetis nunc qa lugebitis & flebitis. Ve cū benedixerint vobis oēs hoies. Scom hec enim faciebant prophetis pres eoꝝ. Vz vobis dico qui auditis. Diligite inimicos vros: bñfacite his q vos oderūt. Benedicite maledicētib⁹ vob: & orate p calūniātibus vos. Et q te pcutit i maxillā: pbe & alterā: & ab eo q aufert tibi vestimentū etiam tunicā noli pbibē. Omni aūt petēti te tribue: & q aufert q tua sunt ne repetas. Et sicut vultis ut faciant vob hoies. & vos facite illis silr. Et si diligitis eos q vos diligūt: q vob ē gra? Nā & pctōres diligētes se diligūt. Et si bñ feceritis his q vob bñ faciūt: q vob ē gra? Quidē & pctōres hoc faciūt. Et si mutuū dederitis his a qb⁹ sperat recipere: q gra ē vob? Nā & pctōres pctōrib⁹ fenerant ut recipiāt eqlia. Verūtm diligite inimicos vros: bñfacite: & mutuum date: nihil inde sperantes: & erit merces vra multa: & eritis filij altissimi: quia ipe benignus est sup ingratos & malos. Estote q misericordes: sic & pat vr misericors ē. Nolite iudicare. & non iudicabimini. Nolite condēnare: & nō condēnabimini. Dimittite: & dimittemini. Date: & dabit vob. Mēsurā bonā & ꝓfertam & coagitatā & superfluētē dabūt in sinū vrm. Eadē qppe mēsura q mēsi fueritis: remetietur vobis. Dicebat aūt illis & similitudinē. Nunqd pōt cec⁹ cecū ducere? Nōne ātō in foueā cadūt? Nō ē discipulus sup magrm: perfect⁹ aūt omis erit sicut magr ei⁹. Quid autē vides festucā in oculo fris tui: trabē aūt q in oculo tuo ē nō ꝓsideras? Aut quō potes dicere fratri tuo: frater sine eiciam festucam de oculo tuo: ipe in oculo tuo trabem non vides? Hypocrita eijce primū trabē de oculo tuo: & tunc pspicies ut educas festucā de oculo fris tui. Non est enim arbor bona q facit fructū malos. neq arbor mala faciēs fructū bonum. Una-

ꝗꝫ.n.arbor ꝛe fructu ſuo cognoſcit. Neq; n. ꝛe ſpinis colligũt ficus:neq; ꝛe rubo vin-
demiãt uuã. Bon⁹ hõ ꝛe bono thꝛeſauro cor-
dis ſui pfert bonũ.ꝛ malus hõ ꝛe malo thꝛ
ſauro pꝛofert malũ. Ex abũdantia.n.cordis
os loquit. Quid aũt vocatis me dñe dñe:ꝛ
non facitis q̃ dico. Oīs q̃ venit ad me:ꝛ au-
dit ſermones meos.ꝛ facit eos:oſtendã vo-
bis cui ſimilis ſit. Similis ē hoī edificãti domũ
q̃ fodit ī altũ.ꝛ poſuit fũdamẽtũ ſup̃ petrã.
Inundatiõe aũt facta illiſũ ē flumẽ domui
illi:ꝛ nõ potuit eã mouere. Fundata.n.erat
ſup̃ petrã. Qui aũt audit ꝛ nõ facit ſimilis eſt
hoī edificãti domũ ſuã ſup̃ terrã ſine funda-
mento:in quã illiſus eſt fluuius.ꝛ continuo
cecidit:ꝛ facta eſt ruina domus illi⁹ magna.

C Cum aũt impleſſet oĩa ꝓba
ſua ī aures pleb̃:ītrauit capharnaũ.
Centurionis aũt cuiuſdã ſeru⁹ ma-
le hãs erat moriturus:q̃ illi erat pciosus. Et
cũ audiſſet ꝛe ihu.miſit ad eũ ſeniores iude-
oꝝ:rogãs eũ ut veniret ꝛ ſaluaret ſeruũ ei⁹
At illi cũ veniſſent ad ihm rogabãt eũ ſolli-
cite dicẽtes ei:q̃a dign⁹ ē ut h illi pstes. Di-
ligit eni gentẽ nr̃am: ꝛ ſynagogã ipſe edifi-
cauit nob. Ihs aũt ibat cũ illis. Et cũ iã nõ
longe eẽt a domo:miſit ad eum cẽturio ami-
cos dicẽs. Dñe noli vexari. Nõ.n.ſũ dign⁹
ut ſub tectũ meũ intres. ꝓpẽ qõ ꝛ meipſũ nõ
ſũ dignũ arbitrat⁹ ut veniꝛ ad te.ſ dic ꝓba
ꝛ ſanabit puer me⁹. Nã ꝛ ego hõ ſũ ſub prã-
te cõſtitut⁹.hãs ſub me milites:ꝛ dico huic
vade ꝛ vadit.ꝛ alio veni ꝛ venit:ꝛ ſuo meo
fac hoc ꝛ facit. Quo audito ihs miratus ē:
ꝛ cõuerſ⁹ ſequẽtib⁹ ſe turbis dixit:Amẽ di-
co vobis:nec in iſrl tantã fidẽ inueni. Et re-
verſi q̃ miſſi fuerãt domũ:inuenerunt ſeruũ
q̃ languerat ſanũ. Et factũ ē. ꝛeinceps ibat
ihs in ciuitatẽ q̃ vocat naym.ꝛ ibant cũ eo
diſcipuli ei⁹ꝛ turba copioſa. Cũ aũt approꝓ-
pinq̃ret porte ciuitat̃:ecce ꝛefunctus efferе-
bat filius vnic⁹ mr̃is ſue. Et h̃ vidua erat.ꝛ
turba ciuitat̃ multa cũ illa. Quã cũ vidiſſet
dñs:mĩa motus ſup̃ eã dixit illi. Noli flere
Et acceſſit:ꝛ tetigit loculũ. Pi aũt q̃ porta-
bãt ſteterũt. Et ait. Adoleſcẽs:tibi dico ſur
ge. Et reſedit q̃ erat mortuus:ꝛ cepit loqui:
ꝛ vedit illũ mr̃i ſue. Accepit aũt oẽs timor
ꝛ magnificabãt ꝛeũ dicentes. Quia ꝓpha
magn⁹ ſurrexit ī nob.ꝛ q̃a ꝛe⁹ viſitavit ple-
bem ſuã. Et exijt hic ſmo in vniuerſã iudeã
ꝛe eo:ꝛ oẽm circa regionẽ. Et nunciauerũt
iohanni diſcipuli eius.ꝛe oĩb⁹ his. Et cõuo-
cauit duos ꝛe diſcipulis ſuis iohãnes:ꝛ mi-
ſit ad ihm dicẽs. Tu es q̃ venturꝰ es.an aliũ
expectam⁹? Cũ aũt veniſſent ad eum viri di
xerũt: Iohãnes baptiſta miſit nos ad te di-
cens. Tu es q̃ venturꝰ es.an aliũ expectam⁹?
In ipa ãt hora multos curauit a lãguoꝛib⁹
ſuis ꝛ plagis.ꝛ ſpiritib⁹ malis.ꝛ cecis mult̃
donauit viſũ. Et rñdẽs dixit illis. Eũtes re-
nũciate iohãni q̃ audiſt̃ ꝛ vidiſt̃. Quia ceci
vidẽt.claudi ambulãt.lepꝛoſi mũdãt.ſurdi
audiũt.mortui reſurgũt.paupes euãgeliçãt
ꝛ beat⁹ ē q̃cũq; nõ fuerit ſcãdaliçatus in me
Et cũ diſceſſiſſent nũcij iohãnis:cepit de io-
hãne dicẽ ad turbas. Quid exiſtis ī deſertũ
vidẽ? Arũdinẽ vẽto agitatã. Sz q̃d exiſtis
vidẽ? Hoiem mollib⁹ veſtimẽt̃ idutũ? Ecce
q̃ ī veſte pciosa ſunt ꝛ delitijs:in domib⁹ re-
gũ ſũt. Sz q̃d exiſt̃ vidẽ? Pꝛophetã? Vtiq;
dico vob:ꝛ plus q̃ ꝓpham. Hic eſt de q̃ ſcri-
ptũ ē. Ecce mitto angelũ meũ añ faciẽ tuã:
q̃ pparabit viam tuã añ te. Dico.n.vob:ma-
ior inẽ natos mulier̃ ꝓpha iohãne baptiſta
nemo ē. Qui ãt mino: ē ī regno dei maior ē
illo. Et oĩs pꝛs audiẽs. ꝛ publicani iuſtifi-
cauerũt deũ: baptiçati baptiſmo iohãnis.
Phariſei ãt ꝛ legiſperiti ꝯſiliũ dei ſpreuerũt
ī ſemetipſos:nõ baptiçati ab eo. Ait ãt dñs
Cui g̃ ſiles dicã hoies gnãtionis hui⁹?:ꝛ cui
ſiles ſũt? Siles ſũt pueꝛ ſedẽtib⁹ ī foꝛo:ꝛ lo-
quẽtib⁹ ad iuicẽ ꝛ dicẽtib⁹. Cãtauim⁹ vob
tibijs ꝛ nõ ſaltaſt̃.lamẽtauim⁹? ꝛ nõ ploraſt̃
Venit ãt iohes baptiſta neq; mãducãs panẽ
neq; bibẽs vinũ. ꝛ dicit: Demoniũ hz. Ve-
nit filius hoĩs mãducãs ꝛ bibẽs. ꝛ dicit: Ecce
hõ vorator:ꝛ bibens vinũ:amic⁹ publica-
noꝝ ꝛ pctoꝝ. Et iuſtificata ē ſapia ab oĩb⁹
filijs ſuis. Rogabãt ãt illũ q̃dã de phariſeis
ut mãducaret cũ illo. Et igreſſ⁹ domũ pha-
riſei diſcubuit. Et ecce mulier q̃ erat ī ciuita
te peccatrix.ut cogn̄it q̃ illi⁹ accubuit in do-
mo phariſei:attulit alabaſtꝛ vnguẽti.ꝛ ſtãs
retro ſec⁹ pedes ei⁹ lacꝛymis cepit rigare pe
des ei⁹.ꝛ capillis capit̃ ſui tergebat.ꝛ oſcu-
labat pedes ei⁹.ꝛ vnguẽto vngebat. Videns
ãt phariſe⁹ q̃ vocauerat eũ ait ĩtra ſe dicẽs
Dic ſi eẽt ꝓpha ſciret vtiq; q̃ ꝛ q̃lis ē mulier
q̃ tãgit eũ:q̃a peccatrix ē. Et rñdẽs ihs dixit

ad illum. Simon: habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Magr dic. Duo debitores erant cuidā feneratori: vn⁹ debebat denarios qngētos ⁊ alius qnquaginta. Nō habentib⁹ illis vnde redderēt: donauit vtrisq. Quis ergo eū plus diligit? Respōdēs simon dixit. Estimo: qa is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et conuersus ad mulierē dixit simoni. Vides hāc mulierē? Intraui in domū tuā: aquā pedibus meis nō dedisti. Hec aūt lachrymis rigauit pedes meos ⁊ capillis suis tersit. Osculū mihi nō dedisti: hec aūt ex qua intraui nō cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meū nō unxisti: hec aūt unguento unxit pedes meos. Propter qd dico tibi. Remittūtur ei peccata multa: quoniam dilexit multū. Cui autē minus dimittit minus diligit. Dixit aūt ad illā. Remittūtur tibi peccata. Et ceperūt qui simul accubebant dicere intra se. Quis est hic qui etiā peccata dimittit? Dixit aūt ad mulierem. Fides tua te saluam fecit. Vade in pace.

VIII

Et factū est deinceps ⁊ ipse iter faciebat p ciuitates ⁊ castella predicans ⁊ euāgelizās regnū dei: ⁊ duodecim cū illo. ⁊ mulieres alique quę erāt curate a spiritib⁹ malignis ⁊ infirmitatib⁹: maria que vocat magdalene de qua septē demonia exierāt: ⁊ iohanna uxor chuze procuratoris herodis: ⁊ susanna ⁊ alie multe: que ministrabāt ei de facultatib⁹ suis. Cū aūt turba plurima conueniret ⁊ de ciuitatib⁹ properarēt ad eū: dixit p similitudinē. Exijt qui seminat seminare semen suū. Et dū seminat: aliud cecidit secus viā. ⁊ conculcatum est. ⁊ volucres celi comederūt illud. Et aliud cecidit supra petrā: ⁊ natū aruit qa non habebat humorē. Et aliud cecidit inter spinas: ⁊ simul exorte spine suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terrā bonā ⁊ ortū fecit fructū centuplū. Hec dicēs clamabat. Qui habet aures audiēdi audiat. Interrogabāt aūt eū discipuli ei⁹: qd esset hec parabola? Quib⁹ ipse dixit. Vob datū est nosse mysteriū regni dei: ceteris aūt in parabolis: ut videntes nō videāt. ⁊ audientes nō intelligāt. Est aūt hec parabola. Semen est verbū dei. Qui aūt secus viā: hi sūt qui audiunt: deinde venit diabolus ⁊ tollit verbū de corde eorum: ne credentes salui fiāt. Hi aūt qui supra petrā: qui cū audierint cū gaudio suscipiūt verbū. Et hi radices nō hūt: qui ad tēpus credūt: ⁊ in tpe tēptatiōis recedūt. Nō aūt in spinas cecidit: hi sūt qui audierūt. ⁊ a sollicitudinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ voluptatibus vite euntes suffocāt ⁊ nō referūt fructū. Nō aūt in terrā bonā: hi sūt qui in corde bono ⁊ optimo audientes verbū retinēt: ⁊ fructū afferūt in patientia. Nemo aūt lucernā accendēs operit eā vase aut subtus lectū ponit: sed supra candelabrū ponit: ut intrātes videāt lumē. Non est enim occultū quod nō manifestet: nec absconditū quod non cognoscat ⁊ in palā veniat. Videte ergo qd audiatis. Qui n. habet dabitur illi: ⁊ quicūq nō habet: etiā qd putat se habē auferet ab illo. Venerūt aūt ad illū mr ⁊ frēs ei⁹: ⁊ nō poterāt adire eum pre turba. Et nūciatū est illi: Mat tua ⁊ frēs tui stant foris: volentes te videre. Qui respondens dixit ad eos. Mater mea ⁊ frēs mei hi sūt: qui verbū dei audiūt ⁊ faciūt. Factū est aūt in vna dieꝝ. ⁊ ipse ascēdit in nauiculā: ⁊ discipuli ei⁹. ⁊ ait ad illos. Trāsfretem⁹ trās stagnū. Et ascenderūt. Et navigātib⁹ illis obdormiuit. ⁊ descendit procella venti in stagnū. ⁊ complebāt ⁊ periclitabāt. Accedētes aūt suscitauerūt eū dicētes. Preceptor pim⁹. At ille surgēs increpauit vētū ⁊ tēpestati aque ⁊ cessauit. ⁊ facta est trāquillitas. Dixit aūt illis. Ubi est fides vra? Qui timētes mirati sūt ad inuicē dicētes. Quis putas hic est: qa ⁊ ventis ⁊ mari imperat: ⁊ obediunt ei? Et navigauerunt ad regionē gerasenoꝝ que est contra galileā. Et cū exisset egressus est ad terrā. occurrit illi vir qdā q habebat demonia iā tpib⁹ multis. ⁊ vestimento nō induebat: neq in domo manebat sed in monumentis. Is ut vidit iesum procidit ante illū. ⁊ exclamās voce magna dixit. Quid mihi ⁊ tibi est ihu fili dei altissimi. Obsecro te ne me torqueas. Precipiebat enim spiritui immundo: ut exiret ab homine. Multis. n. temporib⁹ arripiebat illū: ⁊ vinciebat catenis ⁊ compedib⁹ custodit⁹. ⁊ ruptis vinculis agebatur a demonio in deserta. Interrogauit aūt illū ihs dicēs. Nō tibi nomen est? At ille dixit Legio. Quia intrauerāt demonia multa in eū. Et rogauerūt illū: ne iuberet illis ut in abyssū irēt. Erat aūt ibi grex porcoꝝ multoꝝ pascēs in monte: ⁊ rogabant eū ut permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis. Exierūt ergo demonia ab homine. ⁊ intrauerunt in porcos. ⁊ impetu abijt grex precipes in stagnū. ⁊ suffocatus est. Quod ut viderūt factū qui pascebāt fugerūt: ⁊

nũciauerũt i ciuitatẽ ⁊ i villas. Exierũt aũt videre qđ factũ ẽ: ⁊ venerũt ad ihm. ⁊ inuenerũt hoiem sedentẽ a q̃ demonia exierãt vestitũ ac sana mẽte ad pedes ei⁹. ⁊ timuerunt. Nũciauerũt aũt illis ⁊ q̃ viderãt: quõ sanꝰ factꝰ eẽt a legiõe. Et rogauerũt illũ oĩs multitudo gerasenoꝝ ut discederet ab ipsis: quia magno timore tenebanꝰ. Ipe aũt ascendens nauĩ reuꝑsus ẽ. Et rogabat illũ vir a q̃ demõia exierãt: ut cũ eo eẽt. Dimisit ãt eũ ihs dicẽs: Redi in domũ tuã: ⁊ narra quanta tibi fecit deꝰ. Et abiit p vniuersam ciuitatẽ predicans quãta illi fecisset ihs. Factũ ẽ aũt cũ rediisset ihs: excepit illũ turba. Erãt aũt oĩs expectãtes eũ. Et ecce venit vir cui nomen iayrus: ⁊ ipse princeps synagoge erat: ⁊ cecidit ad pedes ihu: rogãs eũ ut intraret in domũ ei⁹: qa vnica filia erat ei fere annoꝝ duodeci. ⁊ hec moriebaꝰ. Et ꝓgit dũ iret: a turbis cõmebatur. Et mulier q̃dam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim: q̃ in medicos erogauerat oẽm substãm suam: nec ab vllo potuit curari. Accessit retro ⁊ tetigit fimbriã vestimẽti ei⁹ ⁊ confestim stetit fluxus sanguinis eius. Et ait ihs. Quis est qui me tetigit? Negantib⁹ aũt oĩbus: dixit petrus ⁊ qui cum illo erant. Preceptor: turbe te cõprimunt ⁊ affligunt: ⁊ dicis quis me tetigit? Et dixit ihs. Tetigit me aliqs. Hã. ⁊ ego noui ꝓtutẽ ve me exisse. Videns aũt mulier qa nõ latuit: tremẽs venit ⁊ pcidit añ pedes ei⁹: ⁊ ob quã causã tetigerit eũ idicauit coꝝ oĩ pplo: ⁊ quẽadmodum cõfestim sanata sit. At ipse dixit ei. Filia: fides tua saluã te fecit. Vade in pace. Adhuc illo loqueute: venit qdã ad pncipẽ synagoge: dicens ei: qa mortua est filia tua: noli vexare illũ. Ihs autem audito hoc verbo: rñdit patri puelle. Noli timere. Crede tm̃: ⁊ salua erit. Et cũ venisset domũ nõ pmisit intrare secum quẽq̃ nisi petrũ ⁊ iacobũ ⁊ iohãnem: ⁊ patrẽ ⁊ matrem puelle. Flebant aũt oẽs ⁊ plangebant illam. At ille dixit. Nolite flere. Nõ ẽ mortua puella sed dormit. Et videbant eum: sciẽtes qa mortua eẽt. Ipe aũt tenens manũ eius clamauit dicẽs. Puella surge. Et reuersus est spũs eius. ⁊ surrexit ꝓtinuo. Et iussit illi dare manducare. Et stupuerũt parentes eiꝰ qbꝰ pcepit ne alicui dicerẽt qđ factum erat.

Conuocatis aũt ihs duodecim dedit illis potestatẽ ⁊ ptãtẽ sup oĩa demonia: ⁊ ut languores curarent. Et misit illos predicare regnum dei ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via: neq̃ virgam neq̃ peram neq̃ pecuniã: neq̃ duas tunicas habueritis. Et in quãcũq̃ domũ intraueritis ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et quicũq̃ nõ receperint vos: exeuntes de ciuitate illa: etiã pulueres pedũ vestroꝝ excutite in testimoniũ sup illos. Egressi autem circuibant p castella: euangelizãtes ⁊ curantes vbiq̃. Audiuit aũt herodes tetrarcha oĩa q̃ fiebãt ab eo. ⁊ hesitabat eo qꝺ diceretur a qbusdam quia iohãnes surrexit a mortuis: a quibusdã vo quia helias apparuit: ab alijs aũt qa ꝓpha vnus de antiqs surrexit. Et ait herodes. Iohãnem ego decollaui. Quis est autẽ iste de q̃ ego talia audio? Et q̃rebat videre eũ. Et reuersi apli narrauerũt illi quecũq̃ fecerunt: ⁊ assũpt illis secessit seorsum in locũ desertũ qui est bethsaide. Quod cũ cognouissent turbe secute sunt illũ: ⁊ excepit eos ⁊ loquebaꝰ illis de regno dei. ⁊ eos q̃ cura indigebant, sanabat. Dies aũt cepat declinare. Et accedẽtes duodecim dixerũt illi. Dimitte turbas: ut eũtes in castella villasq̃ circa sunt diuertant ⁊ inueniãt escas. qa hic in loco deserto sum⁹. Ait aut ẽ ad illos. Vos date illis manducare. At illi dixerũt. Nõ sũt nob⁹ plusq̃ qnq̃ panes ⁊ duo pisces. nisi forte nos eam⁹ ⁊ emamus in oẽm hãc turbã escas. Erãt aũt fere viri qnq̃ milia. Ait autem ad discipulos suos. Facite illos discũbere p cõuiuia quiquagenos: ⁊ ita fecerũt ⁊ discubuerũt oẽs. Acceptis autem qnq̃ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscib⁹. respexit in celum ⁊ bñdixit illis. ⁊ fregit ⁊ distribuit discipulis suis ut ponerẽt añ turbas. Et mãducauerũt oẽs. ⁊ saturati sunt. Et sublatũ ẽ qđ superfuit illis fragmentoꝝ copbini duodecim. Et factũ est cum solus eẽt orans. erant cũ illo ⁊ discipuli. ⁊ interrogauit illos dicẽs. Quem me dicũt ee turbe? At illi rñderunt ⁊ dixerũt: Iohãnẽ baptistã. alij aũt helią. alij vo qa vnus ꝓphaꝝ de priscis surrexit. Dixit aũt illis. Vos aũt quẽ mẽ ee dicũs? Rñdens simon petrus dixit. Xpm dei. At ille increpans illos pcepit ne cui dicerẽt hoc: dicẽs. qa oportet filiũ hois multa pati ⁊ reprobari ab seniorib⁹ ⁊ principib⁹ sacerdotũ ⁊ scribis. ⁊ occidi. ⁊ tertia die resurgere. Dicebat aũt ad oẽs. Si qs vult post me venire. abneget semetipm: ⁊ tollat crucẽ suã

q̃tidie. ⁊ sequat me. Qui. n. voluerit aiam suam saluã facẽ pdet illã. Nã q̃ pdiderit aiam suã ꝓp me: saluam faciet illã. Quid. n. pficit hõ si lucret vniũsum mũdũ: se autẽ ipsum pdat ⁊ detrimentũ sui faciat? Nã q̃ me erubuerit. ⁊ meos sermões: hũc filꝰ hois erubescet cũ venerit in maiestate sua ⁊ pris ⁊ scõꝝ angelorum. Dico autẽ vob: sunt aliq̃ hic stãtes: q̃ nõ gustabunt mortẽ donec videant regnũ dei. Factũ est aũt p dies fere octo. ⁊ assumpsit petrũ ⁊ iacobũ ⁊ iohãnẽ: ⁊ ascẽdit i montẽ ut oraret. Et facta ẽ dũ oraret species vultꝰ ei altera: ⁊ vestitꝰ ei albꝰ ⁊ refulgens. Et ecce duo viri loq̃bant cũ illo. Erãt autẽ moyses ⁊ helias visi in maiestate: ⁊ dicebãt excessum eiꝰ quẽ cõpleturꝰ erat in irl̃m. Petrus ꝙo ⁊ qui cum illo erãt gravati erãt somno. Et evigilãtes viderũt maiestatem eius. ⁊ duos viros q̃ stabãt cũ illo. Et fcim ẽ cũ discederẽt ab illo: ait petrꝰ ad ihm. Preceptor bonũ ẽ nos hic eẽ: ⁊ faciamꝰ tria tabernacula: vnũ tibi: ⁊ vnũ moysi: ⁊ vnũ helie. Nescies q̃d diceret. Hec aũt illo loq̃nte facta est nubes ⁊ obũbrauit eos. ⁊ timuerunt intrãtibꝰ illis in nubẽ. Et vox facta ẽ de nube dicens: Hic ẽ filiꝰ meus dilectꝰ: ipm audite. Et dũ fieret vox inuentꝰ ẽ ihs solus. ⁊ ipsi tacuerunt: ⁊ nemini dixerunt i illis diebus quicq̃ ex his q̃ viderãt. Factũ ẽ aũt i seq̃nti die descẽdentibꝰ illis de mõte: occurrit illis turba multa. Et ecce vir de turba exclamauit dicẽs Mgr obsecro te: respice i filiũm meũ q̃a vnicus ẽ mihi. Et ecce spus apphẽdit eũ. ⁊ subito clamat. ⁊ elidit ⁊ dissipat eũ cũ spuma: ⁊ vix discedit dilaniãs eũ. Et rogaui discipulos tuos ut eijcerẽt illũ: ⁊ nõ potuerũt. Rñdens autẽ ihs dixit. O gnãtio infidelis ⁊ perversa: vsq̃ q̃ ero apud vos ⁊ patiar vos? Adduc huc filiũ tuum. Et cum accederet: elisit illũ demoniũ ⁊ dissipauit. Et icrepauit ihs spũ imũdo ⁊ sanauit puerꝰ: ⁊ reddidit illum pri eiꝰ. Stupebãt autẽ oes i magnitudie dei. Omibus q̃ mirãtibꝰ i oibꝰ q̃ faciebat: dixit ad discipulos suos. Ponite vos i cordibꝰ vestris smões istos. Filiꝰ. n. hois futurꝰ ẽ ut tradat in manꝰ hoium. At illi igrabant verbũ istud ⁊ erat velatũ ante eos ut nõ sentirent illud: ⁊ timebãt eum interrogare de hoc verbo. Intrauit aũt cogitatio i eos: q̃s eoꝝ maior eẽt. At ihs videns cogitatiões cordis illoꝝ apprehendit puerꝰ. ⁊ statuit illum secꝰ se. ⁊ ait illis: Qui cunq̃ suscepit puerꝰ istũ in noie meo me recipit. Et q̃cunq̃ me recepit: recipit eũ q̃ me misit. Nã q̃ minor ẽ iter oẽs vos hic maior est. Rñdẽs aũt iohãnes dixit. Preceptor: vidimꝰ quendam i nomie tuo eijcientẽ demonia ⁊ prohibuimꝰ eũ: q̃a nõ seq̃t nobiscũ. Et ait ad illos ihs. Nolite prohibẽ. Qui. n. nõ ẽ adũsum vos: pro vobis ẽ. Factũ ẽ aũt dũ ꝓplerẽt dies assumptiõis ei ⁊ ipse faciem suam firmauit ut iret i irl̃m. Et misit nuncios ante ꝓspectũ suũ. ⁊ euntes intrauerũt i ciuitatẽ samaritanoꝝ ut pararent illi. Et nõ recepunt eũ: quia facies eius erat euntis irl̃m. Cũ vidissent aũt discipuli eiꝰ iacobꝰ ⁊ iohes dixerũt. Dñe vis dicimus ut ignis descẽdat de celo. ⁊ ꝙsumat illos? Et puersus icrepauit illos dicẽs: Nescitis cuius spũs estis. Filiꝰ hois non venit aias pdere ꝫ saluare. Et abierunt i aliud castellũ. Factũ ẽ aũt ãbulãtibꝰ illis i via: dixit quidã ad illũ. Sequar te q̃cunq̃ ieris. Dixit illi ihs: Vulpes foueas hñt. ⁊ volucres celi nidos: filius autẽ hois nõ hz vbi caput suum reclinet. Alit autẽ ad alterꝫ. Sequere me. Ille aũt dixit. Dñe: pmitte mihi pmũ ire. ⁊ sepelire patrem meũ. Dixitq̃ ei ihs. Sine ut mortui sepeliant mortuos suos: tu autẽ vade ⁊ ãnũcia regnũ dei. Et ait alter: Sequar te dñe: ꝫ pmitte mihi pmũ renunciare his q̃ domi sunt. Dixit ad illũ ihs. Nemo mittens manũ suã ad aratrum. ⁊ aspiciens retro: aptus est regno dei.

Post hec aũt designauit dñs ⁊ alios septuagintaduos. ⁊ misit illos binos ãt faciẽ suã i oẽm ciuitatẽ ⁊ locũ q̃ erat ipse venturꝰ. Et dicebat illi. Messis q̃dẽ multa operarii autẽ pauci. Rogate ergo dñm messis ut mittat operarios i messem suam. Ite. ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculũ neq̃ peram neq̃ calciamenta. ⁊ neminẽ p viã salutaueritis. In quãcunq̃ domũ intraueritis: primum dicite pax huic domui. ⁊ si ibi fuerit filiꝰ pacis: requiescet sup illũ pax vestra sin autẽ ad vos reuertet. In eadẽ autẽ domo manete edẽtes ⁊ bibẽtes que apud illos sunt. Dignꝰ. n. ẽ operariꝰ mercede sua. Nolite trãsire de domo i domum. Et i quãcunq̃ ciuitatem intraueritis ⁊ susceperint vos: mãducate q̃ apponunt vob. ⁊ curate infirmos q̃ i illa sunt. ⁊ dicite illis: appropiquabit in vos regnũ dei. In quãcunq̃ aũt ciuitatẽ intraueritis ⁊ nõ susceperit

wos: expellites i plateas eius dicite. Etiã pulue-
rem q adhesit nob̃ de ciuitate vra extergim⁹
in vos. Tñ h̃ scitote qa appropinq̃bit regnũ
dei. Dico vob̃: qa sodomis i die illa remissius
erit q̃ illi ciuitati. Ve tibi corozaim. ve tibi
bethsaida: qa si i tyro & sidone facte fuissent
virtutes q̃ facte sũt i vob̃. olim i cilitio & cine-
re sedentes penitere. Verũtñ tyro & sidoni
remissius erit i iudicio q̃ vob̃. Et tu capharna-
ũ vsq; ad celũ exaltata: vsq; ad infernũ de-
mergeris. Qui vos audit me audit. & q vos
spernit me spernit. Qui aut̃ me spernit. sper-
nit eũ q misit me. Reuersi sũt aũt septuagin
taduo cum gaudio dicẽtes. Dñe: etiã demo-
nia subijciunt nobis in noie tuo. Et ait illis.
Videbã satbanã sicut fulgur de celo cadẽtẽ.
Ecce dedi vob̃ ptãtẽ calcãdi supra serpentes &
scorpiones & supra oẽm virtutẽ inimici. & nihil
vob̃ nocebit. Verũtñ in h̃ nolite gaudẽ: qa
spũs vob̃ subijciũtur. Gaudete aũt: q̃ noia
vra scripta sũt i celis. In ipsa hora exultauit
in spũ scõ. & dixit. Cõfiteor tibi dñe pr̃ celi
& re: q̃ abscõdisti hec a sapiẽtib⁹ & prudẽtib⁹
& reuelasti ea paruulis. Etiã pr̃: qñ sic placu-
it aũ te. Omia mihi tradita sũt a pr̃e meo. Et
nemo scit qs sit filius nisi pr̃. & qs sit pr̃ nisi fi-
lius: & cui voluerit filius reuelare. Et conuersus
ad discipulos suos dixit. Beati oculi q̃ vident
q̃ vos videtis. Dico.n. vobis: q̃ multi prophe & re-
ges voluerũt videre q̃ vos videtis. & nõ vide-
rũt: & audire q̃ audistis. & nõ audierũt. Et ecce
quidã legisperit surrexit tẽptãs illũ & dicẽs
Magr: qd faciendo vitã eternã possidebo? At
ille dixit ad eũ. In lege qd scriptũ est? Quõ
legis? Ille rñdens dixit. Diliges dñm deum
tuũ ex toto corde tuo. & ex tota aia tua. & ex
oib⁹ viribus tuis. & ex oi mẽte tua: & proximũ
tuũ sicut teipsum. Dixitq; illi. Recte rñdisti.
Hoc fac & vives. Ille aũt volens iustificare
seipsũ dixit ad iesum. Et qs est me⁹ proxim⁹? Su
spiciẽs aũt ihs dixit. Hõ qdã descẽdebat ab
hierusalẽ i hiericho & incidit i latrones: q̃ etiã
despoliauerũt eũ. & plagis impositis abierũt semi-
uiuo relicto. Accidit aũt ut sacerdos qdã de-
scenderet eadẽ via. & viso illo pterijt. Similr
& leuita cũ esset secus locũ & videret eũ ptrãsijt. Samaritan⁹ aũt qdã iter faciens venit
secus eũ. & videns eũ misa mot⁹ est. Et approx-
pians alligauit vulnera eius infũdens oleũ &
vinũ. & imponẽs illũ i iumẽtũ suũ duxit in sta-
bulũ & curam eius egit. Et altera die protulit
duos denarios. & dedit stabulario. & ait. Cu-
ram illius habe. & quodcũq; superogaueris ego
cũ rediero reddã tibi. Quis horũ triũ videtur
tibi proximus fuisse illi q̃ incidit i latrones? At
ille dixit. Qui fecit misericordiã in illũ. Et
ait illi ihs. Vade & tu fac similiter. Factũ e aũt
dũ iret. & ipse intrauit in quoddã castellũ. &
mulier qdã martha noie excepit illũ in do-
mũ suã: & huic erat sororꝫ noie maria. Que
etiã sedens sec⁹ pedes dñi audiebat verbũ il-
lius: martha aũt satagebat circa frequẽs mi-
nisteriũ. Que stetit & ait. Dñe nõ e tibi cure
q sororꝫ mea reliquid me solã mistrare? Dic
ergo illi ut me adiuuet. Et rñdens dixit illi dñs
Martha martha sollicita es. & turbaris erga
plurima. Porro vnũ est necessariũ. Maria
optimã ptẽ elegit. q̃ nõ auferet ab ea.

XI

Et factũ e cũ eet in qdã loco orans:
ut cessauit. dixit vnus ex discipulis
eius ad eũ. Dñe: doce nos orare: sicut
docuit iohannes discipulos suos. Et ait illis
Cũ oratis dicite. Pater sanctificet nomẽ tuũ
adueniat regnũ tuũ: panem nostrũ quotidia-
nũ da nobis hodie: & dimitte nobis peccata
nra. siquidem & nos dimittimus debenti nobis:
& ne nos iducas i tẽptationẽ. Et ait ad illos
Quis vestrũ hẽbit amicũ & ibit ad illũ media
nocte & dicet illi. amice cõmoda mihi tres
panes: quoniam amicus meus venit de via ad me. &
nõ habeo quod ponam ante illũ. & ille deintus
respondẽs dicat: noli mihi molestus esse. iam
ostiũ clausum e. & pueri mei mecũ sunt in cu-
bili. nõ possũ surgere & dare tibi? Et ille si per-
seuauerit pulsans: dico vob̃. & si nõ dabit illi
surgens eo q̃ amicus eius sit: propter improbitatem
tamen eius surget. & dabit illi quotquot habet necessa-
rios. Et dico ego vob̃. Petite & dabit vobis
querite & inuenietis: pulsate & aperiet vob̃. Omis
ni q petit accipit. & q querit inuenit. & pulsan
ti aperiet. Quis aut ex vob̃ patrem petit panem:
numquid lapidem dabit illi? Aut pisce: numquid
pro pisce serpentem dabit illi? Aut si petierit ouum:
numquid porriget illi scorpionem? Si ergo vos cũ
sitis mali nostis bona data dare filijs vris:
quanto magis pr̃ vr̃ celestis de celo dabit spm̃
bonum petentibus se. Et erat eiciens demonium &
illud erat mutum. & cũ eiecisset demonium locu-
tus e mutus: & admirate sũt turbe. Quidã aũt
ex eis dixerũt. In belzebub principe demoniorum

eijcit ꝛmonia. Et alij tẽptãtes: signũ ꝛ celo q̃rebãt ab eo. Ipse aũt ut vidit cogitationes eoꝝ dixit eis. Omne regnũ in seipsũ diuisũ ꝛsolabl̃ ꝛ domus sup̃ domũ cadet. Si aũt ꝛ satbanas i seipsũ diuisus ẽ. quo stabit regnũ ei⁹ q̃a dicit̃ i beelçebub me eijcẽ ꝛmonia? Si aũt ego i beelçebub eijcio ꝛmonia: filij vr̃i i q̃ eĵciũt? Ideo ipsi iudices vr̃i erũt Porro si i digito ꝛi eijcio ꝛmonia: pfecto q̃uenit in vos regnũ ꝛi. Cũ fort̃ armat⁹ custodit atriũ suũ: i pace sũt ea q̃ possidet. Si aũt fortior eo supueniẽs vicerit eũ: vniuersa arma ei⁹ auferet in q̃b⁹ cõfidebat. ꝛ spolia ei⁹ distribuet. Qui nõ ẽ mecũ. cõtra me est. ꝛ q̃ nõ colligit mecũ: dispgit. Cũ imũd⁹ spũs exierit ꝛ hoie. ãbulat p̃ loca inaquosa querẽs requiẽ. ꝛ nõ iueniẽs dic̃. Reuertar i domũ meã vnde exiui. Et cũ venerit iuenit eã scopis mũdatã. Tũc vadit ꝛ assumit septẽ alios spũs secũ neq̃ores se. ꝛ ingressi habitãt ibi. Et fiũt nouissima hois illi⁹ p̃ioza p̃oꝝ⁹ Factũ est aũt cũ h̃ diceret extollens vocem quedã mulier ꝛturba dixit illi. Beat⁹ venr̃ q̃ te portauit: ꝛ vbera q̃ suxisti. At ille dixit Quinimo beati qui audiũt ꝙbũ ꝛi ꝛ custodiũt illud. Turbis aũt cõcurrẽtib⁹ cepit dicere. Generatio h̃ gnãtio nequam est: signũ q̃rit. ꝛ signũ nõ dabit ei nisi signũ ione ꝙphe. Mã sicut fuit ionas signũ niniuitẽ: ita erit ꝛ filius hois gnãtioni isti. Regina austri surget i iudicio cũ viris gnãtiõis hui⁹ ꝛ pdẽnabit illos: q̃a venit a finib⁹ terre audire sapiẽtiam salomonis. Et ecce plus q̃ salomon h̃. Viri niniuite surgẽt i iudicio cũ gnãtiõe hac ꝛ cõdẽnabũt illã: q̃a pniam egerũt i pdicatione ione. Et ecce plus q̃ iona h̃. Nemo lucernam accẽdit ꝛ i abscõdito ponit neq̃ sub modio. sup̃ cãdelabrũ: ut q̃ ingrediũt lumẽ videant. Lucerna coꝝp⁹ tui ẽ oculus tu⁹. Si oculus tu⁹ fuerit simplex. totũ coꝝp⁹ tuũ lucidũ erit. Si aũt nequã fuerit. etiã coꝝp⁹ tuũ tenebrosũ erit. Vide ẽ ne lumẽ q̃ in te est tenebre sint. Si ẽ coꝝp⁹ tuũ totum lucidũ fuerit nõ hns aliquã pt̃ tenebraꝝ: erit lucidũ totum: Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Et cũ loqueret: rogauit illũ quidã pharise⁹ ut pranderet apud se. Ihesus aut̃ ingressus recubuit. Pharise⁹ aũt cepit intra se reputãs dicere: q̃re nõ bapt̃icatus esset ante prãdiũ Et ait dñs ad illũ. Nũc vos pharisei q̃ de foris ẽ calicis ꝛ catbini mũdat̃. q̃ aũt int⁹ ẽ vestrũ plenũ ẽ rapina ꝛ iniquitate. Stulti: nõne q̃ fecit q̃ de foris ẽ. etiã id q̃ intus est fecit? Verũtñ q̃ supest date elemosynã: ꝛ ecce oia mũda sũt vob. Sed vr̃ vob pharisei q̃ decimatis mentã ꝛ rutã ꝛ oĕ olus. ꝛ pterítis iudiciũ ꝛ caritatẽ ꝛi. Hec aũt oportuit facẽ. ꝛ illa non omittẽ. Ve vobis pharisei: q̃ diligit̃ p̃mas cathedras i synagogis. ꝛ salutatiões i foro. Ve vob q̃ estis ut monumẽta q̃ nõ parẽt. ꝛ homines ãbulãtes sup̃. nesciũt. Respondẽs aũt q̃dã ex legisp̃itis ait illi. Mgr̃ h̃ dicẽs etiã ꝓtumelijs nob̃ faq̃. At ille ait. Et vob legisp̃itis ve: q̃a onerat̃ homines oneribus que portare nõ p̃nt. ꝛ ipsi vno digito vr̃o nõ tangitis sarcinas. Ve vob q̃ edificat̃ monumẽta ꝙphar: patres aũt vr̃i occiderũt illos Profecto testificamini q̃ cõsentitis operibus pat̃ vestroꝝ: q̃m quidã ipsi eos occiderunt vos aũt edificat̃ eoꝝ sepulchra. Propterea ꝛ sapiẽtia ꝛi dixit. Mittã ad illos ꝙphas ꝛ apl̃os. ꝛ ex illis occidẽt ꝛ psequẽt: ut inq̃rat sanguis oĩuz ꝙphar q̃ effusus ẽ a ꝓstitutiõe mundi a gnãtione ista: a sanguine abel vsq̃ ad sanguinẽ zacharie. q̃ periit inter altare ꝛ edẽ. Ita dico vobis: requirẽt ab hac gnãtione Ve vob legisp̃itis q̃ tulist̃ clauẽ scie: ipsi non introistis. ꝛ eos q̃ introibãt ꝓhibuistis. Cũ aũt h̃ ad illos dicẽt. ceperũt pharisei ꝛ legisperiti grauit̃ insistere. ꝛ os ei⁹ opprimere de multis insidiãtes ei: ꝛ q̃rẽtes aliq̃d capere de ore eius. ut accusarent eam.

XII

Multis aũt turbis cõcurrẽtib⁹ ita ut se inuicẽ cõculcarẽt: cepit dicẽ ab discipulos suos. Attẽdite a fermento phariseoꝝ q̃ ẽ hypocrisis. Nichil. n. optũ est q̃ nõ reueleb̃: neq̃ absconditũ q̃ nõ sciat. Quã q̃ in tenebris dixistis. in lumine dicẽt: ꝛ q̃ i aure locuti estis in cubiculis. pdicabit̃ i tectis. Dico aũt vob amicis meis ne terreamini ab his q̃ occidũt coꝝp⁹. ꝛ post hec non hñt ampli⁹ q̃d faciant. Ostẽdã aũt vob quẽ timeat̃. Timete eũ q̃ post̃ occiderit. habet pt̃ãtẽ mittẽ i gehennã. Ita dico vob. hũc timete. Nõne q̃nq̃ passeres venũt dipondio: ꝛ vn⁹ ex illis nõ ẽ in obliuiõe coã ꝛo: Sed ꝛ capilli capit̃ vr̃i oĕs numerati sũt. Nolite q̃ timere: multis passeribus pluris estis vos. Dico aũt vob oĩ q̃cũq̃ cõfessus fuerit me coram hoib⁹. ꝛ filius hois ꝓfitebit̃ illũ coram angelis

rei. Qui aũt negauerit me coꝝ hoīb⁹ negabit⁹ coꝝ angelis dei. Et oīs q̄ dicit vbum in filiũ hois remittet illi: ei aũt qui in spũ scũ blasphemauerit nõ remittet⁹. Cũ aũt inducẽt vos i synagogas. ⁊ ad mgrãtus ⁊ ptãtes: nolite solliciti esse q̄lit aut q̄d rñdeat aut quid dicat. Spũs.n. scũs docebit vos in ipsa hora q̄d oport⁹ vos dicẽ. Dixit aũt ei q̄dã de turba. Mgr: dic frī meo: ut diuidat mecũ hẽditatẽ. At ille dixit ei. Hõ: q̄s me pstituit iudicẽ aut diuisorẽ sup vos? dixitq; ad illos. Videte ⁊ cauete ab oī auaritia: q̄a nõ i abũdantia cuiusq; vita ei⁹ ẽ ex bis que possidet. Dixit aũt similitudinẽ ad illos dicens. Hois cuiusdã diuitis vberes fructꝰ ager attulit. ⁊ cogitabat intra se dicẽs. Quid faciã: q; nõ habeo q̄ congregẽ fructꝰ meos? Et dixit. Hoc faciã. Destruã horrea mea: ⁊ maiora faciã. ⁊ illuc cõgregabo oīa q̄ nata sũt mihi ⁊ bona mea: ⁊ dicã aie mee. Aia habes multa bona posita i annos plurimos: requiesce. comede. bibe. epulare. Dixit aũt illi dꝰ. Stulte hac nocte aiam tuã reposcũt a te. Que aũt parasti: cui⁹ erũt? Sic ẽ q̄ sibi thesauriçat. ⁊ nõ ẽ i deũ diues. Dixitq; ad discipulos suos. Jõ dico vob. Nolite solliciti esse aie vre q̄d mãducet; neq; corpi quid induam. Aia plꝰ ẽ q̄ esca. ⁊ corꝰ plꝰ q̄ vestimẽtũ. Cõsiderate coruos: q⁹ nõ seminant neq; metũt: q̄b⁹ nõ ẽ cellariũ neq; horreũ. ⁊ dꝰ pascit illos: Quanto magis vos pluris estis illis. Quis aũt vrm cogitãdo pot adijcere ad staturã suã cubitũ vnũ? Si ergo neq; qõ minimũ est potestis: q̄d de ceteris solliciti estis? Cõsiderate lilia quo crescũt. Non laborãt neq; nent. Dico aũt vob: nec salomõ i oi gl̃ia sua vestiebatur sic vnũ ex istis. Si aũt fenũ q̄ hodie ẽ in agro ⁊ cras in clibanũ mittit⁹ deus sic vestit: quanto magis vos pusille fidei? Et vos nolite querere q̄d mãducet; aut q̄d bibat; ⁊ nolite in sublime tolli. Hec aũt oia gentes mundi q̄rũt. Pater aũt vr̄ scit q̄m bis idigetis. Verũtamen q̄rite pmũ regnũ dei ⁊ iusticiã eius: ⁊ hec oia adijcientur vobis. Nolite timere pusillus grex: q⁹ cõplacuit pri vro dare vob regnum. Vendite q̄ possidetis ⁊ date elemosynã. Facite vob sacculos q̄ nõ veteresc̃t. thesaurꝰ non deficiẽtẽ i celis. Quo fur nõ approp̃iat. neq; tinea corrumpit. Ubi.n. thesaurus vester est: ibi ⁊ cor vestꝝ erit. Sint lumbi vestri pcincti ⁊ lucerne ardẽtes in manib⁹ vestris. ⁊ vos similes hoībus expectãtib⁹ dñm suum q̄n reuertat⁹ a nuptijs: ut cũ venerit ⁊ pulsauerit confestim apiant ei. Bti sui illi: q̄s cũ venerit dñs inuenerit vigilãtes. Amẽ dico vob: q⁹ precinget se ⁊ faciet illos discũbere. ⁊ trãsiẽs ministrabit illis. Et si venerit in secũda vigilia. ⁊ si in tertia vigilia venerit. ⁊ ita inuenerit: bti sũt serui illi. Hoc aũt scitote. q̄m si sciret paterfamilias q̄ hora fur veniret. vigilaret vtiq; ⁊ nõ sineret pfodi domũ suam. Et vos estote parati q⁹ qua hora nõ putatis filiꝰ hois veniet. Ait aũt ei petrꝰ. Dñe ad nos dicis hanc parabolam: an ad oēs? Dixit aũt dñs: Quis putas ẽ fidelis dispẽsator ⁊ prudẽs. quẽ pstituit dñs sup familiam suã ut det illis in tpe tritici mẽsuram? Btus ille seruꝰ. quẽ cũ venerit dñs inuenerit ita facientẽ. Vere dico vob: q̄m sup oīa q̄ possidet. constituet illum. Q⁹ si dixerit seruꝰ ille i corde suo morã facit dñs me⁹ venire ⁊ cepit pcutere pueros ⁊ ancillas. ⁊ edere ⁊ bibẽ. ⁊ iebriari: veniet dñs serui illius in die qua nõ sperat ⁊ hora qua nescit. ⁊ diuidet eũ partẽq; ei⁹ cũ infidelib⁹ ponet. Ille aũt seruꝰ q̄ cognouit voluntatẽ dñi sui. ⁊ nõ se pparauit ⁊ non fecit sm voluntatẽ eius. vapulabit multis. Qui aũt nõ cognouit ⁊ fecit digna plagis: vapulabit paucis. Oī aũt cui multum datũ ẽ. multũ q̄ret⁹ ab eo ⁊ cui cõmẽdauerũt multũ: plus petent ab eo. Ignẽ veni mittere in trã. ⁊ q̄d volo nisi ut accẽdat? Baptismo aũt habeo baptiçari: ⁊ quo coartor vsq; dum perficiat? Putatis quia pacem veni mittere in terrã? Nõ dico vobis: sẽ sepationẽ. Erunt.n. ex hinc q̄nq; in domo vna diuisi: tres in duos ⁊ duo i tres dividentur: pr̃ in filiũ. ⁊ filꝰ i patrẽ suũ: mat̃ i filiã. ⁊ filia i matrẽ: socrus i nurum suam. ⁊ nurus in socrũ suam. Dicebat aũt ad turbas. Cum videritis nubẽ orientẽ ab occasu statim dicitis nimbꝰ venit. ⁊ ita fit: ⁊ cũ austrum flantẽ dicitis q̄a estus erit. ⁊ fit. Ypocrite facie celi ⁊ tre nostis. probare: hoc autem tps quo nõ probatis? Quid aũt ⁊ a vob ipis nõ iudicatis q̄d iustũ ẽ? Cũ aũt vadis cũ aduersario tuo ad pncipẽ in via. da operam liberari ab illo: ne forte trahat te ad iudicem. ⁊ iudex tradat te exactori. ⁊ exactor mittat te in carcerem. Dico tibi: non exies inde donec etiam nouissimũ minutũ reddas.

XIII

Oderant aũt quidã in ipso tpe nunciantes illi de galileis: quorum sanguinem

pilatus miscuit cū sacrificijs eoꝝ. Et rñdens dixit illis. Putatis q̄ bi galilei pre oibus galileis pctōres fuerint: quia talia passi sūt? Nō dico vob: ⁊ nisi pniam habueritis oēs sīl̄r peribitis sicut illi decē ⁊ octo sup̄ q̄s cecidit turris in syloe ⁊ occidit eos. Putatis q̄a ⁊ ipi debitores fuerint: p̄ter oēs hoīes habitantes in ierl̄m? Non dico vobis. ⁊ si nō pniam habueritis oēs sīl̄r peribitis. Dicebat aūt ⁊ hāc sītudinē. Arborē fici habebat q̄dā plātatā in vinea sua. ⁊ venit q̄rens fructū in illa. ⁊ nō inuenit. Dixit aūt ad cultorē vinee. Ecce anni tres sūt ex quo venio querens fructū in ficulnea hac ⁊ nō inuenio. Succide ḡ illā. Ut q̄d etiā terram occupat? At ille rñdens dixit illi. Dñe: dimitte illā ⁊ hoc āno vsq̄ dū fodiā circa illā ⁊ mittā stercora: ⁊ siquidē fecerit fructū: sin aūt in futurū succides eā. Erat aūt docens in synagoga eoꝝ sabbatis. Et ecce mulier q̄ habebat spīm infirmitatis ānis decē ⁊ octo. ⁊ erat inclinata: nec oio poterat sursū respicē. Quā cū vidēt ihs: vocauit eā ad se. ⁊ ait illi. Mulier: dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus. ⁊ p̄festim erecta ē. ⁊ glorificabat deū. Rñdens aūt archisynagogus indignās q̄a sabbatis curasset ihs: dicebat turbe. Sex dies sunt in q̄bus oportet operari. In bis ḡ venite ⁊ curamini. ⁊ nō in die sabbati. Rñdens aūt ad illū dñs dixit. Hypocrite vnusq̄sq̄ vestrū sabbato nō soluit bouē suū aut asinū a p̄sepio ⁊ ducit adaquare? Hāc aūt filiā abrahe quā alligauit satbanas ecce decem ⁊ octo annis. nō oportuit solui a vinculo isto die sabbati? Et cū hec diceret: erubescebāt oēs aduersarij eius. ⁊ ois pl̄s gaudebat in vniuersis q̄ gloriose fiebāt ab eo. Dicebat ḡ. Cui sile ē regnū dei. ⁊ cui sile estimabo illud? Sile est grano sinapis. q̄ acceptū hōmisit in hortū suum ⁊ creuit. ⁊ factū ē i arborē magnā. ⁊ volucres celi requieuerunt in ramis eius. Et iterū dixit. Cui sile estimabo regnū dei? Sile ē fermēto q̄ acceptū mulier abscōdit i farine sata tria donec fermētaret totū. Et ibat p̄ ciuitates ⁊ castella docēs. ⁊ iter faciēs i ierl̄m. Ait ān illi q̄dā. Dñe si pauci sūt q̄ saluant? Ipe āt dixit ad illos. Contendite intrare p̄ angustā portā: q̄a multi dico vobis querēt intrare ⁊ nō poterunt. Cū autem intrauerit p̄familias ⁊ clauserit ostiū: incipietis foris stare. ⁊ pulsare ad ostiū dicētes. Dñe ape nobis. ⁊ rñdēs dicet vobis. Nescio vos vñ sitis. Tunc incipietis dicē Māducauim⁹ coram te ⁊ bibimus. ⁊ i plateis nostris docuisti. Et dicet vobis. Nescio vos vñ sitis. Discedite a me oēs operarij iniq̄tatis. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū: cū videritis abraham ⁊ isaac ⁊ iacob ⁊ oēs p̄phetas in regno dei vos aūt expelli foras. Et venient ab oriente ⁊ occidēte ⁊ aquilone ⁊ austro. ⁊ accūbent i regno dei. Et ecce sunt nouissimi q̄ erant primi ⁊ sunt p̄mi qui erāt nouissimi. In ipa die accesserūt quidā pharisei dicentes illi. Exi ⁊ vade hinc quia herodes vult te occidere. Et ait illis. Ite ⁊ dicite vulpi illi. Ecce eiicio demonia ⁊ sanitates p̄ficio hodie ⁊ cras ⁊ tertia die consumor. Verūtamen oportet me hodie ⁊ cras ⁊ sequenti die ābulare: q̄a nō capit p̄phetā perire extra ierl̄m. Jerl̄m ierl̄m q̄ occidis p̄phetas ⁊ lapidas eos q̄ mittunt ad te. Quoties volui congregare filios tuos quēadmodū auis nidū suū sub pēnis. ⁊ noluisti. Ecce relinq̄tur vobis domus vra deserta. Dico aūt vobis: quia nō videbitis me donec veniat cum dicetis. benedictus q̄ venit in nomine dñi. XIIII

Et factū est cū introisset ihs i domū cuiusdā p̄incipis pharisеoꝝ sabbato māducare panē. ⁊ ipi seruabāt eū Et ecce hō quidā hydropicus erat ān illū. Et rñdens ihs: dixit ad legisperitos ⁊ pharisеos dicēs. Si licet sabbato curare? At illi tacuerūt. Ipe vo apprehensum sanauit eū ac dimisit. Et rñdens ad illos dixit. Cuius vestrum asinus aut bos in puteū cadet. ⁊ nō continuo extrahet illū die sabbati? Et nō poterāt ad hec rñdere illi. Dicebat autem ⁊ ad inuitatos parabolam intendēs quō primos accubitus eligerent: dicens ad illos. Cū inuitatus fueris ad nuptias. nō discumbas in p̄mo loco. ne forte honoratior te sit inuitat⁹ ab illo. ⁊ veniēs is qui te ⁊ illū vocauit. dicat tibi: da huic locum ⁊ tunc incipias cū rubore nouissimū locum tenere. Sed cū vocat⁹ fueris. vade recūbe i nouissimo loco: ut cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. Amice ascēde supius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentib⁹: q̄a omnis qui se exaltat humiliabit. ⁊ q̄ se humiliat exaltabit. Dicebat aūt ⁊ ei q̄ se inuitauerat. Cū facis p̄dium aut cenā. noli vocare amicos tuos neq̄ frēs tuos. neq̄ cognatos neq̄ vicinos neq̄ diuites: ne forte ⁊ ipi te reinuitēt: ⁊ fiat tibi retributio. Sz cū facis p̄uiuiū. voca pauperes

debiles claudos ⁊ cecos. ⁊ bt̄s eris: qa non
hñt retribuere tibi. Retribuet.n. tibi i resur-
rectiõe iustoꝝ. Et cũ audisset quidã de simul
discũbentiꝫ dixit illi. Beatus q̃ mãducabit
panẽ in regno dei. At ipe dixit ei. Hõ qdam
fecit cenã magnã. ⁊ vocauit multos. Et mi-
sit puum suũ hora cene dicere inuitatis ut ve-
nirẽt. qa iã pata sũt oĩa. Et cepunt sil'oĩes ex
cusare. Prim⁹ dixit ei. Villam emi. ⁊ necesse
habeo exire ⁊ videre illã. Rogo te: habe me
excusatũ. Et alẽ dixit: Juga boũ emi q̃nq;. ⁊
eo pbare illa. Rogo te: habe me excusatũ. Et
alius dixit. Uxorem duxi: ⁊ ideo nõ possum
venire. Et reuersus puus nunciauit hec dño
suo. Tunc iratus pater familias dixit seruo
suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊
pauperes ac debiles ⁊ cecos ⁊ claudos intro-
duc huc. Et ait pus. Dñe. factũ ẽ ut ipasti. ⁊
adhũ locꝰ ẽ. Et ait dñs puo. Exi i vias ⁊ sepes
⁊ cõpelle intrare: ut ipleat domus mea. Dico
aũt vob: q̃ nemo virorũ illorũ qui vocati sunt
gustabit cenã meã. Ibãt aũt turbe multe cũ
eo. ⁊ cõuersus dixit ad illos. Si q̃s venit ad
me ⁊ nõ odit prem suũ ⁊ mrem ⁊ uxorẽ ⁊ fi-
lios ⁊ frẽs ⁊ sorores. adhuc aũt ⁊ aiam suã:
nõ pt̄ me⁹ cẽ discipul⁹. Et q̃ nõ baiulat cru-
cem suã ⁊ venit post me: nõ pt̄ meus ẽ disci-
pulus. Quis.n. ex vob volẽs turrim edifica-
re. nõne pus sedẽs cõputat sũpt⁹ q̃ necessarij
sunt. si habeat ad pficiendũ: ne postq̃ posuerit
fundamentũ ⁊ nõ potuerit pficere: oĩes q̃ vi-
dent. incipiãt illudẽ ei dicẽtes: qa hic hõ ce-
pit edificare ⁊ nõ potuit ꝓsũmare. Aut quis
rex ĩtur⁹ cõmittere bellũ aduersus aliũ regẽ:
nõ sedẽs pus cogitat si possit cũ decẽ milibus
occurrẽ ei q̃ cũ vigĩti milib⁹ venit ad se. Alio-
qn adhuc illo lõge agẽte: legationem mittẽs
rogat ea q̃ pacis sunt. Sic g̃ oĩs ex vob q̃ nõ
renũciat oĩb⁹ q̃ possidet: nõ pt̄ me⁹ cẽ discipu
lus. Bonũ est sal. Si aũt sal euanuerit ũ q̃
condiet? Neq; in terram neq; in sterq̃liniũ
vtile est: sed foras mittetur. Qui habet au-
res audiendi. audiat.

XV

Erãt aũt appropiquãtes ei publicani
⁊ pctores. ut audirent illũ. Et mur-
murabant pharisei ⁊ scribe dicẽtes:
qa hic peccatores recipit ⁊ manducat cũ illis
Et ait ad illos parabolã istã dicens. Quis ex
vob hõ q̃ hz centũ oues: ⁊ si pdiderit vnã ex
illis. nõne dimittit nonagintanouẽ i deserto ⁊
vadit ad illã q̃ perierat donec inueniat eã? Et
cũ inuenerit eã. ipõit i humeros suos gaudẽs.
⁊ veniens domũ ꝓuocat amicos ⁊ vicinos di
cẽs illis. Cõgratulami mihi: qa inueni ouem
meã q̃ perierat. Dico vob: q̃ ita gaudiũ erit in
celo sup vno pctore pniam agente: q̃s sup no-
nagintanouẽ iustis q̃ nõ idigẽt pnia. Aut q̃
mlier hns drachmas decẽ: si pdiderit drach
mã vnã. nonne accendit lucernam ⁊ euertit
domũ ⁊ q̃rit diligẽter donec inueniat eã? Et cũ
inuenerit cõuocat amicas ⁊ vicinas. dicens:
Cõgratulami mihi: qa inueni drachmã quã
pdiderã. Ita dico vob: gaudiũ erit corã an-
gelis dei sup vno pctore pniam agẽte. Ait aũt
hõ qdã habuit duos filios. ⁊ dixit adolescẽ
tior ex illis patri. Pater. da mihi portionẽ sub-
ã me contigit. Et diuisit illis substam. Et non
post multos dies ꝯgregatis omnibus adolescen-
tior filius pegre. pfectus ẽ in regionẽ lõginquã
⁊ ibi dissipauit substam suã viuẽdo luxuriose.
Et p⁹q̃ oĩa ꝯsumasset: facta ẽ fames valida
in regiõe illa. ⁊ ipse cepit egere. Et abiit ⁊ ad-
hesit vni ciuiũ regiõis illi⁹. ⁊ misit illũ in vil
lã suã ut pasceret porcos. Et cupiebat implere
ventrẽ suũ de siliquis quas porci mãducabãt: ⁊
nemo illi dabat. In se autem reuersus dixit.
Quãti mercenarij in domo pris mei abũdãt
panib⁹: ego aũt h̃ fame pereo? Surgam ⁊ ibo
ad prem meũ ⁊ dicã ei. Pater. peccaui i celũ ⁊
coram te. iã nõ sum dignus vocari filius tuus: fac
me sicut vnũ de mercenarijs tuis. Et surgẽs
venit ad prem suũ. Cũ aũt adhuc longe eẽt:
vidit illũ pr̃ ipsius: ⁊ mia mot⁹ ẽt: ⁊ accurrens
cecidit sup collũ eius. ⁊ osculat⁹ ẽ eũ. Dixit q̃
ei filius. Pater. peccaui in celũ ⁊ coram te iam non
sũ dignus vocari filius tuus. Dixit aũt pr̃ ad suos
suos. Cito. pferte stolã primã. ⁊ induite illũ: ⁊
date anulũ i manu eius: ⁊ calciamẽta in pdes
eius. Et adducite vitulũ saginatũ ⁊ occidite:
⁊ manducemus ⁊ epulemur: qa hic filius meus
mortuus erat. ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuentus est.
Et cepunt epulari. Erat aũt filius eius senior in
agro. Et cũ veniret ⁊ appropinquaret domui:
audiuit symphoniã ⁊ chorũ. ⁊ vocauit vnũ de
puis. ⁊ interrogauit qd hẽ cẽnt. Ipse q̃ dixit illi
Frater tuus venit ⁊ occidit pr̃ tuus vitulũ sagi-
natũ: qa salvũ illũ recepit. Indignat⁹ est aũt
⁊ nolebat introire. Pater g̃ illius egressus cepit
rogare illũ. At ille rndẽs dixit pri suo. Ecce
tot ãnis puio tibi. ⁊ nunq̃ mandatum tuum

ptersui. ⁊ nūq̄ vēdidisti mihi ꝛēū ut cū amiq̄ meis epularer. Hz p̄ q̄ fili⁹ tu⁹ h̄ q̄ deuora-uit substā suā cū meretricib⁹ venit: occidisti illi vitulū saginatū. At ipe dixit illi. Fili tu semp mecū es. ⁊ oīa mea tua sūt. Epulari āt ⁊ gaudere oportebat: q̄a frat tu⁹ h̄ mortuus erat ⁊ revixit. perierat ⁊ inuētus est. XVI

Dicebat āt ⁊ ad discipulos suos. Hō q̄dā erat dives q̄ habebat villicū: ⁊ hic diffamat⁹ est apud illū: q̄si dissipasset bona illius. Et vocauit illum: ⁊ ait illi. Quid h̄ audio de te? Redde rationē villicationis tue. Jā. n. nō poteris villicare. Ait āt villic⁹ intra se. Quid faciā: q̄a dñs me⁹ aufert a me villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio q̄d faciā: ut cū amot⁹ fuero a villicatiōe: recipiāt me i domos suas. Cōuocatis itaq̄ singulis debitoribus dñi sui dicebat p̄mo. Quantū debes dño meo? At ille dixit. Centū cados olei. Dixitq̄ illi. Accipe cautionē tuā. ⁊ sede cito scribe q̄nq̄gita. Deinde alio dixit. Tu p̄o quātū debes? Qui ait centū cloros tritici. Ait illi. Accipe lras tuas: ⁊ scribe octogita. Et laudauit dñs villicū iniq̄tatis q̄a prudenter fecisset: q̄a filij hui⁹ seculi prudentiores filijs lucis i gnātione sua sūt. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de māmona iniq̄tatis: ut cū defeceritis recipiāt vos i eēna tabernacula. Qui fidelis ē i mīmo. ⁊ in maiori fidelis ē: ⁊ q̄ i modico iniq⁹ est. ⁊ i maiori iniq⁹ ē. Si g̃ in iniq̄ māmona fideles nō fuistis: quis vr̄e est: q̄s credet vobis? Et si in alieno fideles nō fuistis: quis vr̄m ē q̄s dabit vob? Nemo potest duobus dñis seruire. Aut. n. vnū odiet ⁊ alterū diliget: aut vni adherebit. ⁊ alterū cōtēnet. Non potestis deo seruire ⁊ māmone. Audiebāt aūt oīa hec pharisei q̄ erāt auari. ⁊ deridebāt illum. Et ait illis. Vos estis q̄ iustificatis vos coram hoibus de⁹ aūt nouit corda vestra. Quia quod hoib⁹ altū est abhominatio ē ante deum. Lex ⁊ pphe vsq̄ ad iohānem: ex eo regnū dei euāgelizat ⁊ oīs i illud vim facit. Facilius est aut̄ celū ⁊ terrā pterire: q̄m de lege vnū apicē cadere. Oīs q̄ dimittit vxorē suā: ⁊ alteram ducit mechat. ⁊ q̄ dimissam a viro ducit mechatur. Hō q̄dā erat dives. q̄ induebatur purpura ⁊ bysso. ⁊ epulabat q̄tidie splēdide. Et erat q̄dā mēdic⁹ nōie laçar⁹: qui iacebat ad ianuā eius vlceribus plen⁹. cupiēs saturari de micis q̄ cadebāt de mēsa diuitis. ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebāt. ⁊ lingebāt vlcera eius. Factū ē aūt ut moreret mēdic⁹. ⁊ portaret ab angelis i sinū abrahe. Mortu⁹ ē aūt ⁊ dives. Et sepult⁹ ē in inferno. Eleuās aūt oculos suos cū eet i tormētis: vidit abrahā a lōge ⁊ laçar in sinu eius. ⁊ ipe clamans dixit. Pat abrahā miserere mei: ⁊ mitte laçar ut intīgat extremū digiti sui i aquā: ut refrigeret linguam meā: q̄a cruciot in hac flamma. Et dixit illi abrahā. Fili recordare q̄a recepisti bona in vita tua. ⁊ laçar simr mala. Nūc aūt h̄ cōsolat: tu vo cruciat. Et in his oīb⁹ inter nos ⁊ vos chaos magnū firmatū est: ut hi q̄ volūt hinc trāsire ad vos nō possint: neq̄ inde huc trāsmeare. Et ait. Rogo g̃ te p̄r ut mittas eū i domo p̄ris mei. Habeo. n. q̄nq̄ frēs ut testet illis ne ⁊ ipi veniāt i hūc locū tormētor. Et ait illi abrahām. Habēt moysen ⁊ pphas audiāt illos. At ille dixit. Nō pat abrahā. sed si q̄s ex mortuis ierit ad eos pniaz agēt. Ait aūt illi. Si moysen ⁊ pphas nō audiūt: neq̄ si q̄s ex mortuis resurrexerit credēt. XVII

Et ait ad discipulos suos. Impossibile est ut nō veniāt scādala. Ve aut̄ illi p quē veniūt. Utilius est illi si lapis molaris imponat circa collū eius. ⁊ proiciat i mare: q̄m ut scandalizet vnū de pusillis istis. Attendite vobis. Si peccauerit in te frat tu⁹. increpa illū. ⁊ si pniam egerit dimitte illi. Et si septies in die peccauerit in te. ⁊ septies in die conuersus fuerit ad te dicēs. pnitet me: dimittes illi. Et dixerūt apli dño. Adauge nob fidem. Dixit aūt dñs. Si habueritis fidē sic granū synapis. dicetis huic arbori morō. eradicare ⁊ transplantare in mare: ⁊ obediet vob. Quis aūt vrm habens seruū arantē aut pascentem boues qui regresso de agro dicat illi statim transi ⁊ recūbe: ⁊ nō dicit para q̄m cenē ⁊ precinge te ⁊ ministra mihi donec manducē ⁊ bibam. ⁊ post h̄ tu māducabis ⁊ bibes? Numq̄d gratiā habz seruo illi: q̄a fecit q̄ ei ipauerat? Nō puto. Sic ⁊ vos cū feceritis omnia q̄ precepta sunt vobis dicite: serui inutiles sum⁹. Quod debuim⁹ facere fecim⁹. Et factū ē dum iret in ierl̄m. transibat p mediā samariā ⁊ galileā. Et cū ingrederet quādā castellū occurrerunt ei decē viri leprosi. Qui steterūt a lōge ⁊ leuauerūt voce dicentes. Jhu p̄cept⁹ miserē nostri. Quos ut vidit. dixit. Ite ostendite

vos sacerdotib⁹. Et factū ē dū irent mūdati sunt. Un⁹ aūt ex illis ut vidit qa mūdat⁹ est: regressus ē cū magna voce magnificans deū. Et cecidit i faciē aīe pedes ei⁹ grās agēs Et ipe erat samaritan⁹. Rndēs aūt ihs dixit. Nōne decē mūdati sūt? Et nouē vbi sūt? Nō est inuent⁹ q̄ rediret z daret gloriā deo nisi ihs alienigena. Et ait illi. Surge vade: quia fides tua te saluū fecit. Interrogat⁹ aūt a pharisēis qn̄ uenit regnū dei: rndēs eis dixit. Nō ueniet regnū dei cū observatiōe neq; dicēt: ecce hic aut ecce illic. Ecce enim regnū dei intra vos ē. Et ait ad discipulos suos. Uenient dies qn̄ desideretis videre unū diē filij hois. z nō videbitis. Et dicēt vob. Ecce hic z ecce illic. Nolite ire neq; sectemini. Nā sicut fulgur coruscās de sub celo i ea q̄ sub celo sūt fulget: ita erit filius hois in die sua. Primū aūt oportet illū multa pati. z reprobari a gnātione hac. Et sicut factū ē in diebus noe: ita erit z i diebus filij hois. Edebāt z bibebāt. vxores ducebāt. z dabant ad nuptias. usq; in diē q̄ intrauit noe in archā. z uenit diluuiū z pdidit oēs. Similiē sicut factū ē in diebus loth. Edebāt z bibebāt. emebant z vēdebāt. plantabāt z edificabāt: qua die aūt exijt loth a sodomis pluit ignem z sulphur de celo. z ois pdidit. Secūm hs erit q̄ die filius hois reuelabit. In illa hora q̄ fuerit i tecto z vasa ei⁹ in domo ne descēdat tollere illa: z q̄ i agro similiē nō redeat retro. Memores estote uxoris loth. Quicūq; q̄sierit aiam suā saluā facē pdet illā. Et quicūq; pdiderit illā: viuificabit eā. Dico vobis: in illa nocte erūt duo i lecto uno: unus assumet z alē relinq̄t. Due erūt molentes in unū: una assumet z altera relinq̄t. Duo in agro: unus assumet z alē relinq̄t. Rndētes dicunt illi. Ubi dne? Qui dixit illis. Ubicūq; fuerit corpus: illuc cōgregabunt. z aquile.

XVIII

Dicebat aūt z parabolā ad illos: qm̄ oportz sp̄ orare z nō deficere. dicēs. Judex q̄dā erat in q̄dā ciuitate: q̄ deū nō timebat. z hoiem nō reuerebat. Vidua aūt q̄dā erat in ciuitate illa. z veniebat ad eū dicēs. Vindica me de aduersario meo. Et nolebat p multū tps. Post hec aūt dixit intra se. Etsi deū nō timeo nec hoiem reuereor: tm̄ qa molesta ē mihi hec vidua vindicabo illā: ne in nouissimo ueniēs suggillet me. Ait aūt dns. Audite q̄d iudex iniquitatis dic. Deus aūt nō faciet vindictā elector⁹ suor⁹ clamātiū ad se die ac nocte: z patientiā habebit i illis? Dico aūt vob. qa cito faciet vindictā illor⁹. Uerūtm̄ filius hois veniēs: putas inueniet fidē in ra? Dixit aūt z ad q̄sdā qui i se confidebāt tāq̄ iusti z aspnabāt ceteros. parabolā istā dicēs. Duo hoies ascēdebat i templū ut orarēt. unus pharisē⁹ z alē publican⁹. Pharisē⁹ stans hec apud se orabat. Deus grās ago tibi. qa nō sum sicut ceteri hoīum. raptores. iniusti. adulteri: uelut etiā hic publican⁹. Jeiuno bis in sabbato: decimas do oīa q̄ possideo. Et publican⁹ a lōge stās nolebat nec oculos ad celū leuare: sed percutiebat pectus suū dicens. Deus, ppitius esto mihi pctōri. Dico vob. descendit hic iustificat⁹ i domū suā ab illo: qa ois q̄ se exaltat hūiliabit: z q̄ se hūiliat exaltabitur. Afferebāt aūt ad eū z infantes. ut eos tāgeret. Nō cū viderēt discipuli increpabāt illos. Jhs aūt vocās illos dixit. Sinite pueros uenire ad me: z nolite vetare eos. Talium est. n. regnū dei. Amē dico vob: q̄cūq; non accepit regnū dei sic puer. nō intrabit in illud Et interrogauit eū q̄dā princeps dicēs? Mgr bone: qd faciēs vitā eternā possidebo? Dixit aūt ei ihs. Quid me dicis bonū? Nemo bonus nisi sol⁹ deus. Mādata nosti. Nō occides nō mechaberis. nō furtū facies. nō falsū testimoniū dices: honora patrē tuū z matrē. Qui ait. Hec oīa custodiui a iuuētute mea. Quo audito ihs ait ei. Adhuc unū tibi deest: oīa q̄cūq; habes vende z da pauperib⁹: z habebis thesaurū i celo. z veni sequere me. Dis ille audito contristat⁹ est. qa diues erat valde. Uidēs aūt ihs illū tristē factū dixit. Quā difficile q̄ pecunias hāt in regnū dei intrabunt. Facilius enim camelus p foramē acus transire: q̄ diuitē intrare in regnū dei. Et dixerunt q̄ audiebant. Et qs pōt saluus fieri? Ait illis. Que impossibilia sūt apud homines. possibilia sūt apud deū. Ait aūt petr⁹. Ecce nos dimisim⁹ oīa. z secuti sum⁹ te. Qui dixit eis. Amē dico vob. nemo ē q̄ reliq̄t domū aut parentes aut frēs: aut uxorē aut filios, ppē regnū dei z nō recipiat multo plura i hoc tpe. z i seculo futuro vitā eternā. Assūpsit aūt ihs duodecim: z ait illis. Ecce ascendim⁹ hierosolymā: z consumabūt omnia q̄ scripta sūt p pphas de filio hois. Tradet. n. gentib⁹. z illudet. z flagellabit. z conspuet. z postq̄ flagellauerit occidet eū

ꝛ die ctia resurget. Et ipi nihil vox itellexerit Et erat ꝓbū istud abscōditū ab eis. ꝛ nō intelligebāt q̄ dicebāt Factū ē aūt cū appropin q̄ret hiericho: cec⁹ q̄dā sedebat sec⁹ viā mendicās. Et cū audiret turbā ptereūtē. interrogabat q̄d ē eēt. Dixerūt aūt ei: q ihs naçaren⁹ trāsiret. Et clamauit dicēs. Jhu fili da uid miserē mei. Et q̄ ꝓibāt increpabāt eū ut taceēt. Ipe ꝓ multo magꝭ clamabat. fili da uid miserē mei. Stās aūt ihs iussit illū adduci ad se. Et cū appropinq̄sset. interrogauit illū dicēs. Quid tibi vis faciā? At ille dixit Dñe ut videam. Et ihs dixit ei. Respice. Fides tua te saluū fecit. Et ꝛfestim vidit. ꝛ sequebat illū magnificans deum. Et oīs plebs ut vidit. dedit laudem deo.

XIX

Et ingressus pambulabat hiericho. Et ecce vir noie çacheꝰ ꝛ hic ꝓnceps erat publicanoꝝ. ꝛ ipse diues. Et q̄rebat videre ihm q̄s eēt. ꝛ nō poterat ꝓ turba. q̄a statura pusillꝰ erat. Et ꝓcurrēs ascēdit i arborē sicomoꝝ ut videt eū. q̄a inde erat trāsiturꝰ. Et cū venisset ad locū. suspiciēs ihs vidit illū. ꝛ dixit ad eū. Zachee festinās descēde. q̄a hodie in domo tua oportet me manere Et festinās descēdit. ꝛ excepit illū gaudens Et cū viderēt oēs murmurabāt dicētes q̄ ad hoiem pctōrē diuertisset. Stans aūt çacheꝰ dixit ad ihm. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ dne do pauperibus. ꝛ si q̄d aliquē defraudaui reddo q̄druplū. Ait ihs ad eū. Quia hodie salꝰ domui huic facta ē. eo q̄ ꝛ ipse filiꝰ sit abrahe. Venit.n. filiꝰ hois q̄rere ꝛ saluū facere q̄d perierat. Hec illis audiētibꝰ adiciens dixit parabolā. eo q̄ eēt ꝓpe irlm ꝛ q̄a existimarēt q̄ ꝛfestim regnū dei manifestaret dixit ḡ hō q̄dā nobilis abijt i regionē lōgiquā accipere sibi regnū. ꝛ reuerti. Vocatꝭ aūt decē seruis suis. dedit eis decem mnas. ꝛ ait ad illos Negociami dū venio. Cives aūt eiꝰ oderāt eū. ꝛ miserūt legationē pꝰ illū dicētes. Nolumꝰ hūc regre sup nos. Et factū ē ut rediret accepto regno: ꝛ iussit vocari suos q̄bus dedit pecuniā: ut sciret quātū q̄sq̄ negociatus eēt. Venit aūt pmꝰ dicēs. Dne mna tua decem mnas acq̄siuit. Et ait illi. Euge bone serue. q̄a i modico fuisti fidelis eris ptātē habens sup decē ciuitates. Et alter venit dicēs Dne mna tua fecit q̄nq̄ mnas. Et huic ait Et tu esto sup q̄nq̄ ciuitates. Et alē venit dicēs: Dne. ecce mna tua quā habui repositā in sudario. Timui.n.te q̄a hō austerꝰ es: tollis q̄ nō posuisti. ꝛ metis q̄ nō seminasti. Dixit ei. De ore tuo te iudico pue nequā. Sciebas q̄ ego hō austerꝰ sum: tollēs q̄ nō posui. ꝛ metēs q̄ nō seminaui. Et q̄re nō dedisti pecuniā meā ad mēsam. ꝛ ego veniēs cū vsuris vtiq̄ exegissem illud. Et astātibꝰ dixit. Auferte ab illo mnā. ꝛ date illi q̄ decē mnas hz Et dixerūt ei. Dne: hz decē mnas. Dico aūt vob: q̄a oi habenti dabit. ꝛ abundabit: ab eo aūt q̄ non hz. ꝛ q̄ hz auferet ab eo. Verūtā inimicos meos illos q̄ noluerunt me regnare sup se adducite huc: ꝛ interficite eā me. Et his dicta ꝓcedebat ascēdēs hierosolymā. Et factum est cū appropinq̄sset ad bethphage. ꝛ bethaniā. ad montē q̄ vocat oliueti: misit duos discipulos suos dicens. Ite in castellū q̄ cōtra vos est. In q̄ introeūtes. inuenietis pullū asine alligatū: cui nemo vnq̄ hoiū sedit. Soluite illū ꝛ adducite. Et si q̄s vos interrogauerit q̄re soluitis. sic dicetis ei. Quia dñs opꝝ eius desiderat. Abierūt aūt q̄ missi erāt. ꝛ inuenerūt sic dixit illis stātē pullū. Soluentibꝰ aūt illis pullū: dixerūt dñi eius ad illos. Quid soluitis pullū? At illi dixerūt. Quia dñs eū necessariū hz. Et duxerūt illū ad ihm. Et iactātes vestimēta sua sup pullū: imposuerūt ihm. Eunte aūt illo substernebāt vestimēta sua in via. Et cū appropinq̄ret iā ad descēsū montis olineti: ceperūt oes turbe discipulorū gaudētes laudare deū voce magna sup oibꝰ q̄s viderāt ꝓtutibꝰ dicētes. Benedictꝰ q̄ venit rex i noie dñi pax in celo. ꝛ gloria in excelsis Et q̄dā pharisei de turbis dixerūt ad illū. Magr. increpa discipulos tuos. Quibꝰ ipe ait Dico vob: q̄a si hi tacuerint. lapides clamabūt. Et ut appropinq̄uit: videns ciuitatē fleuit sup illā dicēs. Quia si cognouisses ꝛ tu. Et q̄dē i hac die tua q̄ ad pacē tibi: nūc autē abscōdita sūt ab oculis tuis. Quia venient dies i te. ꝛ circūdabūt te inimici tui vallo: ꝛ circūdabūt te. ꝛ coāgustabūt te vndiq̄ ꝛ ad terrā ꝓsternēt te. ꝛ filios tuos q̄ in te sūt. Et nō relinquēt i te lapidē sup lapidē: eo q̄ non cognoueris tēpꝰ visitatiōis tue. Et ingressus i templū cepit eiicē vēdētes ꝛ emētes. dicēs illis. Scriptū est: q̄a dom⁹ mea domus oratonis est Vos aūt fecistis illā spelūcā latronū. Et erat docēs q̄tidie i templo Principes aūt sacerdotū

ꝛ scribe ꝛ pncipes plebis q̄rebāt illū perdere ꝛ nō inueniebāt qd facerēt illi. Omnis enim populus suspensus erat audiēs illū. ℣ XX

Et factū ē i vna dierū docēte illo populū i tēplo ꝛ euāgelizāte: cōuenerūt pncipes sacerdotū ꝛ scribe cum seniorib⁹: ꝛ aiūt dicētes ad illū. Dic nob i q̄ ptāte hec faq. Aut qs ē q̄ dedit tibi hāc ptātē? Rndens aūt ibs dixit ad illos. Interrogabo vos ꝛ ego vnū ꝙbū. Rndete mi. Baptisma iohis de celo erat: an ex hoib⁹? At illi cogitabāt intra se dicētes. Quia si dixerim⁹ de celo dicet. Quare ḡ nō credidistis illi. Si aūt dixerim⁹ ex hoib⁹: plebs vniūsa lapidabit nos. Certi sūt. n. iohem ꝓpham ee. Et rndērunt se nescire vñ eēt. Et ibs ait ill⁹. Neq; ego dico vob i q̄ ptāte hec facio. Cepit aūt dicē ad plēm parabolā hāc. Hō qdā plātauit vineā ꝛ locauit eā colonis. ꝛ ipse pegre fuit multis tpib⁹ Et i tpe illo misit ad cultores fructū: ut de fructu vinee darēt illi. Qui cesū dimiserūt eū inanē. Et addidit alterū seruū mittere. Illi aūt hūc q̄ cedētes. ꝛ afficietes cōtumelia: dimiserūt inanē. Et addidit tertiū mittē: q̄ ꝛ illū vulnerātes eiecerunt. Dixit aūt dns vinee. Quid faciā? Mittā filiū meū dilectū: forsitā cū hūc viderit verebūt. Quē cū vidissent coloni: cogitauerūt intra se dicētes. Hic ē heres: Occidam⁹ illū: ut nra fiat hereditas. Et eiectū illū extra vineā occiderūt. Quid ḡ faciet illis dns vinee? Veniet ꝛ perdet colonos istos ꝛ dabit vineā alijs. Quo audito dixerūt illi Absit. Ille aūt aspiciēs eos ait. Quid ē ḡ hoc qd scriptū ē: lapidē quē reꝓbauerūt edificātes hic factū ē in caput anguli? Oīs q̄ ceciderit supra illū lapidē ꝓquassabit: supra quē aut ceciderit cōminuet illū. Et q̄rebant pncipes sacerdotū ꝛ scribe mittē i illū manꝰ illa hora ꝛ timuerūt populū. Cognouerūt. n. q̄ ad ipsos dixerit similitudinē hāc. Et observātes miserūt insidiatores q̄ se iustos simularēt: ut caperēt eū in ꝓmone. ꝛ traderēt illū pncipatui ꝛ ptāti pidis. Et interrogauerunt eum dicentes. Mgr. scim⁹ qa recte dicis ꝛ doces. ꝛ nō accipis ꝓsonā: sed viā dei in vitate doces. Licet nob tributū dare cesari: an nō? Cōsiderās aūt dolū illoꝝ dixit ad eos. Quid me tēptatis? Ostendite mihi denariū. Cuius habz imaginē ꝛ iscriptionē? Rndētes dixerūt. Cesaris. Et ait illis. Reddite ḡ q̄ sūt cesaris cesari: ꝛ q̄ sūt dei deo. Et nō potuerūt ꝙbū eius reprehēdere coram plebe. ꝛ mirati i rnsō eius tacuerūt. Accesserūt aūt qdā saduceoꝝ q̄ negāt ee resurrectionē ꝛ interrogauerūt eū dicētes. Mgr. moyses scripsit nob: si frater alicuius mortu⁹ fuerit hīs vxorē. ꝛ hic sine liberis fuerit: ut accipiat eā frat⁹ eius vxorē. ꝛ suscitet semē frī suo. Septē ergo frēs erāt: ꝛ pm⁹ accepit vxorē ꝛ mortu⁹ est sine filijs. Et sequēs accepit illā. ꝛ ipse mortuus ē sine filio. Et tertius accepit illā: similiter ꝛ oēs septē. ꝛ nō reliqrūt semē. ꝛ mortui sunt. Nouissime oīm mortua ē ꝛ mulier. In resurrectiōe ḡ cuius eoꝝ erit vxor. Siquidē septē habuerūt eā vxorē. Et ait illis ibs. Filij huius seculi nubūt: ꝛ tradūt ad nuptias: illi vo q̄ digni habebūt seculo illo. ꝛ resurrectione ex mortuis. neq; nubēt neq; ducēt vxores neq; vltra mori poterūt. Equales. n. angelis sunt ꝛ filij sūt dei cū sint filij resurrectiōis. Quia vo resurgāt mortui. ꝛ moyses ondit sec⁹ rubū: sicut dicit dnm deū abrahā ꝛ deū ysaac ꝛ deū iacob. Deus aūt nō ē mortuoꝝ sed viuoꝝ Oēs. n. viuūt ei. Rndētes aūt qdā scribe dixerūt ei. Mgr. bñ dixisti. Et ampli⁹ nō audebant eum q̄q̄ interrogare. Dixit aūt ad illos Quō dicūt xpm filiū ee dauid. ꝛ ipe dauid dic i libro psalmoꝝ: dixit dns dño meo sede a dextris meis: donec ponam inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ? Dauid ḡ dnm illū vocat. ꝛ quō filius ei⁹ ē? Audiēte aūt oī ꝓplo dixit discipulis suis. Attēdite a scribis q̄ volūt ambulare i stolis. ꝛ amāt salutatiōes i foro ꝛ ꝓmas cathedras i synagogis. ꝛ ꝓmos discubitus in cōuiuijs. Qui devorant domos viduaꝝ: simulātes lōgā oratiōe. Hi accipiēt damnationem maiorem. ℣ XXI

Respiciens aūt vidit eos qui mittebāt munera sua i gaçophylatiū diuites. Vidit aūt ꝛ quandā viduam paupculā mittētē era minuta duo. Et dixit Vere dico vob: qa vidua hec pauꝑ plꝰ q̄ oēs misit. Nam oēs hi ex abūdanti sibi miserunt in munera dei: hec aūt ex eo qd deest illi oīm victū suū quē habuit misit. Et q̄busdā dicētib⁹ de tēplo q̄ bonis lapidib⁹ ꝛ donis ornatū eēt. dixit. Hec q̄ videt: venient dies in q̄b⁹ nō relinq̄t lapis sup lapidē q̄ nō destruat. Interrogauerūt aūt illū dicētes. Preceptor. quō hec erūt: ꝛ qd signū. cū fieri incipiēt: Qui dixit Videte ne seducami. Multi. n. venient i nomine

meo dicētes q̄a ego sū. ⁊ tēp⁹ appropinq̄uit. Nolite ire p⁹ eos. Cū aūt audieritis plia ⁊ seditiões: nolite ēreri. Oportet p̄mū h fieri: sd nōdū statī finis. Tunc dicebat illis. Surget gens ꝓ gentē ⁊ regnū aduersus regnū: ⁊ ēremot⁹ magni erūt p̄ loca ⁊ pestilētie ⁊ fames: ēroresq; ⁊ celo: ⁊ signa magna erūt. Sz aūt h oīa initiēt vob manꝰ suas. ⁊ psequent tradētes i synagogas ⁊ custodias: trahētes ad reges ⁊ psides ꝓpt̄ nomē meū. Cōtinget aūt vob i testimoniū. Ponite g̃ i cordib⁹ vris nō pmeditari qnēadmodū rnōdeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ sapiam: cui nō poterūt resistere ⁊ ꝓdicere oēs aduersarij vri. Trademī aūt a parētib⁹ ⁊ frib⁹ ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficiēt ex vob. Et eritis odio oib⁹ hoibus ꝓpt̄ nomē meū. Et capill⁹ de capite vro nō pibit. In patiētia vra possidebitis aīas vestras. Cū aūt videritis circūdari ab exercitu ihlm: tūc scitote q̄a appropinq̄uit desolatio ei⁹. Tūc q̄ i iudea sūt fugiāt ad mōtes. ⁊ q̄ i medio ei⁹ discedāt. ⁊ q̄ i regiōib⁹ nō intrēt i eā: q̄a dies vltiōis hi sūt: ut impleāt oīa q̄ scripta sūt. Ve aūt pgnātib⁹ ⁊ nutriētib⁹ in illis diebus. Erit enim pssura magna sup ērā: ⁊ ira ꝓpl̄o huic. Et cadēt i ore gladij. ⁊ captiui ducent in oēs gētes. Et ihlm calcabit a gentib⁹ donec impleāt tpa nationū. Et erūt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis: ⁊ i ēris pssura gētiū p cōfusiōe sonit⁹ maris ⁊ fluctuū: arescētib⁹ hoib⁹ p timore ⁊ expectatiōe q̄ supuenient vniuerso orbi. Nā vertutes celoꝝ mouebūt. Et tūc videbūt filiū hois venientē in nube cū ptātema gna ⁊ maiestate. His aūt fieri incipientibus respicite ⁊ leuate capita vra. qm̄ appropinq̄t redēptio vra. Et dixit illis sīlitudinē. Videte ficulneā ⁊ oēs arbores: cū pducūt iam ex se fructū: scitis q̄m ꝓpe est estas. Ita ⁊ vos cū videritis h fieri: scitote q̄a ꝓpe est regnū dei. Amē dico vob: q̄m nō pteribit gnātio h donec oīa fiāt. Celū ⁊ terra trāsibūt: verba aūt mea non transibunt. Attendite autem vobis ne forte grauētur corda vestra in crapula ⁊ ebrietate ⁊ curis huius vite: ⁊ supueniat in vos repentina dies illa. Tanq̄ laqueus. n. supueniet i oēs q̄ sedēt sup faciē oīs ērē. Vigilate itaq; oī tpe orātes ut digni habeami fugere ista oīa q̄ futura sunt: ⁊ stare ante filiū hois. Erat aūt dieb⁹ docēs i tēplo: noctib⁹ ꝓo exiens morabat i mōte q̄ vocat⁹ oliueti. Et oīs ꝓpl̄s manicabat ad eum in tēplo audire eum.

Appropinq̄bat aūt dies festꝰ azimoꝝ q̄ dr̄ pasca. Et q̄rebāt pncipes sacerdotū ⁊ scribe quō ihm interficerēt: timebāt ꝓo plebe. Intrauit aūt sathanas in iudā q̄ cognominabat scharioth. vnum de duodecim: ⁊ abijt ⁊ locut⁹ ē cū pncipib⁹ sacerdotū ⁊ magistratib⁹ quēadmodū illū traderet eis. Et gauisi sūt. ⁊ pacti sūt pecuniam illi dare. Et spōdit. Et q̄rebat opportunitatē ut tradēt illū sine turbis. Venit aūt dies azimoꝝ: in q̄ necesse erat occidi pascha. Et misit petrū ⁊ iohānē dicēs. Euntes parate nob pascha: ut māducem⁹. At illi dixerunt. Vbi parem⁹? Et dixit ad eos. Ecce introeūtib⁹ vobis in ciuitatē: occurret vob hō quidā ampbora aque portās. sequimini eū i domū in quā intrat ⁊ dicetis pfamilias dom⁹. Dic tibi mgr. Vbi est diuersoriū vbi pascha cū discipulis meis manducē? Et ipse ostendet vob cenaculū magnū stratū: ibi parate. Euntes aūt inuenerūt sicut dixit illis: ⁊ parauerūt pascha. Et cū facta eēt hora discubuit. ⁊ duodeci apli cū eo. Et ait illis. Desiderio desideraui hoc pascha māducare vobiscū añ̄ patiar. Dico. n. vobis q̄a ex hoc nō māducabo illud donec impleat in regno dei. Et accepto calice grās egit ⁊ dixit. Accipite ⁊ diuidite inter vos. Dico. n. vob: q̄ nō bibam de gnātiōe vitis donec regnū dei veniat. Et accepto pane grās egit ⁊ fregit ⁊ dedit eis dicēs. Hoc ē corp⁹ meū: qd̄ p vobis datur. Hoc facite in meā cōmemorationē. Similr ⁊ calicē p⁹q̄ cenauit dicēs. Hic ē calix nouū testm̄ in sanguine meo: q̄ p vob fundet. Verūtm̄ ecce manus tradentis me mecū ē in mēsa. Et q̄dē filius hois secm̄ q̄ diffinitū ē vadit. Verūtm̄ vae illi p quē tradet. Et ipsi ceperūt q̄rere inter se: q̄s eēt ex eis q̄ hoc factur⁹ eēt. Facta ē aūt ⁊ pter̄tio inter eos. q̄s eor⁹ videret esse maior. Dixit aūt eis. Reges gentiū dominant eor⁹. ⁊ q̄ potestātē habent sup eos benefici vocant. Vos aūt nō sic. Sz q̄ maior ē in vob fiat sicut minor. ⁊ q̄ precessor ē sicut ministrator. Nā q̄s maior est qui recūbit an q̄ ministrat? Nonne q̄ recūbit? Ego aūt in medio vestm̄ sū sicut q̄ ministrat. Vos aūt estis q̄ permansistis mecū in tēptatiōib⁹ meis. Et ego dispono vob sicut disposuit mihi pr̄ me⁹ regnū: ut edatis ⁊ bibatis sup mēsam meā in regno meo. ⁊ sedeatis sup thronos iudicantes duodecim tribus isrl. Dixit aūt dns simō

Pimon:ecce satbanas expetiuit vos· ut cribraret sic̄ triticū. Ego aūt rogaui p te:ut nō deficiat fides tua. Et tu aliq̄n p̄uꝫ ?:p̄firma frēs tuos. Qui dixit ei. Dñe·tecū paꝫ·in carcerē ·ꝛ in mortē ire. Et ille dixit: Dico tibi petre:nō cātabit hodie gall⁹· donec ter abneges nosse me. Et dixit eis. Cū misi vos sine sacculo ·ꝛ pera ·ꝛ calciamēt̄:nūq̄d aliq̄d defuit vob? At illi dixerunt. Nihil. Dixit ḡ eis. Sz nūc q̄ hz sacculū tollat:similr ·ꝛ perā. Et q̄ nō hz vendat tunicā suā ·ꝛ emat gladiū. Dico .n. vob:q̄m adhuc b̄ q̄ scriptū ē oportet impleri i me. Et cū iniq̄s reputat⁹ ē. Etenī ea q̄ sūt de me finē hñt. At illi dixerūt: Dñe·ecce duo gladij h̄. At ille dixit eis. Satis est. Et egressus ibat ꝑm p̄uetudinē i mōtē oliuarū. Secutiq̄ sūt aūt illū ·ꝛ discipuli. Et cū peuenisset ad locū· dixit illis. Orate:ne intret⁹ i tēptationē. ·ꝛ ipe auulsus ē ab eis quātū iactus est lapidis:·ꝛ posit⁹ genib⁹ orabat dicēs: Pater si vis·trāsfer calicē istū a me. Verūtn̄ nō mea volūtas b̄ tua fiat. Appuit aūt illi āgelus de celo cofortās eū. Et fact⁹ in agonia,plixi⁹ orabat. Et fact⁹ ē sudor ei⁹ sic̄ gutte sanguis decurrent̄ i crā. Et cū surrexisset ab oratiōe ·ꝛ venisset ad discipulos suos:inuenit eos dormientes pre tristicia. Et ait illis. Quid dormitis? Surgite orate:ne intret⁹ i tēptationē. Adhuc eo loq̄nte:ecce turba. ·ꝛ q̄ vocabat iudas vn⁹ de duodecim añcedebat eos: ·ꝛ appropinq̄uit ihū·ut oscularet eū. Ihs aūt dixit illi. Juda osculo filiū hois tradis? Videntes autē hi q̄ circa ipm erāt q̄d futuꝫ erat:dixerūt ei. Dñe si pcutim⁹ i gladio? Et pcussit vn⁹ ex illis seruū p̄ncipis sacerdotū. ·ꝛ āputauit auriculam ei⁹ dexterā. Respōdēs āt ihs ait. Sinite. Usq̄ huc. Et cū tetigisset auriculā ei⁹·sanauit eū. Dixit aūt ihs ad eos q̄ venerāt ad se p̄ncipes sacerdotū ·ꝛ mḡrat⁹ tēpli ·ꝛ seniores. Quasi ad latronē exist is cū gladijs ·ꝛ fustib⁹. Cū quotidie vobiscū fuerim in tēplo:nō extendistis man⁹ i me. Sz h̄ ē hora vra·ꝛ potestas tenebraꝝ. Cōprehendētes āt eū·duxerūt ad domū p̄ncipis sacerdotū:petr⁹ vo sequebat eū a lōge. Accēso aūt igne in medio atrij·ꝛ circūsedēti b⁹ illis:erat petr⁹ i medio eoꝝ. Quē cum vidisset ancilla q̄dā sedētē ad lumē ·ꝛ eū fuisset intuita·dixit. Et h̄ cū illo erat. At ille negauit eū dicēs. Mulier·nō noui illū. Et p⁹ pusillū ali⁹ videns eū dixit. Et tu de illis es. Petr⁹ vo ait. O hō nō sū. Et intuallo facto q̄si hore vn⁹ ali⁹ q̄dā affirmabat dicēs. Vere ·ꝛ h̄ cum illo erat:nā ·ꝛ galilē⁹ ē. Et ait petr⁹. Hō·nescio q̄d dicis. Et p̄tinuo adh̄ illo loq̄nte cātauit gall⁹ Et p̄uꝫsus dñs respexit petrū. Et recordat⁹ ē petr⁹ ꝙbi dñi sic̄ dixerat:q̄a priusq̄ gall⁹ cātet·ter me negab̄. Et egressus foras petr⁹ fleuit amare. Et viri q̄ tenebāt illū:illudebāt ei cedētes. Et velauerūt eū. ·ꝛ pcutiebāt faciem ei⁹:·ꝛ interrogauerūt eū dicētes. Prophetiça: Quis ē q̄ te pcussit? Et alia multa blasphemātes dicebāt in eū. Et ut fact⁹ ē dies:q̄uenerūt seniores pleb⁹ ·ꝛ p̄ncipes sacerdotū ·ꝛ scribe. ·ꝛ duxer̄t illū in cōciliū suū. dicētes. Si tu es xp̄s·dic nob. Et ait illis. Si vob dixero·non credet̄is mihi:si aūt ·ꝛ interrogauero nō respondebitis mihi·neq; dimittet̄. Ex h̄ autē erit filius hois sedēs a dextris virtut̄is dei. Dixerūt aūt oēs. Tu ḡ es filius dei? Qui ait. Vos dicit̄;q̄a ego sum. At illi dixer̄t. Quid adh̄ desideram⁹ testimoniū? Ipsi .n. audiuim⁹ de ore ei⁹.

XXIII

Et surgēs omis multitudo eoꝝ duxerūt illū ad pilatū. Cepunt autē illū accusare dicētes. Hūc inuenim⁹ subuertētē gentē nr̄am:·ꝛ phibentē tributa dare cesari:·ꝛ dicentē se xp̄m regē ē. Pilatus aūt interrogauit eū dicēs, Tu es rex iudeoꝝ? At ille rñdēs ait. Tu dic̄. Ait aūt pilat⁹ ad p̄ncipes sacerdotū ·ꝛ turbas. Nihil inuenio causē in h̄ hoīe. At illi ualescebāt dicētes. Cōmouit pplm docēs p vniuersam iudeā:incipiens a galilea usq; huc. Pilat⁹ āt audiēs galileā: interrogauit si hō galile⁹ eēt. Et ut cogn̄ouit q̄ de herodis ptāte eēt:remisit eū ad herodē:qui ·ꝛ ipe hierosolymis erat illis diebꝫ. Herodes āt viso ihu:gauisus ē valde. Erat .n. cupiens ex multo tpe videre eū·eo q̄ audiret multa de eo ·ꝛ spabat signū aliq̄d videre ab eo fieri. Interrogabat aūt eū multis sermonib⁹. At ipe nihil illi rñdebat. Stabāt āt p̄ncipes sacerdotū ·ꝛ scribe pstanter accusantes eū. Spreuit aūt illū herodes cū exercitu suo. ·ꝛ illusit indutum veste alba. ·ꝛ remisit ad pilatū. Et facti sunt amici herodes ·ꝛ pilat⁹ in ipa die: nā antea inimici erāt ad invicē. Pilat⁹ āt quocatis p̄ncipib⁹ sacerdotū ·ꝛ mḡrat⁹ ·ꝛ plebe:dixit ad illos. Obtulistis mihi hūc hoīem·q̄si auertētē pplm: ·ꝛ ecce ego coram vob interrogās· nullā cām inuenio i hoīe isto·ex his i q̄bus eū accusatis. Sed neq; herodes. Nā remisi vos ad illum:·ꝛ ecce

nihil dignū morte actū ē ei. Emēdatū g illū dimittā. Necesse aūt hēbat dimittē eis p die festū ynū. Exclamauit aūt sil' vniuersa turba dicēs. Tolle hūc: z dimitte nob barrabā Qui erat ppt seditionē quandā factā in ciuitate z homicidiū missus in carcerē. Iterū aūt pilat⁹ locut⁹ ē ad eos: volēs dimittē ihm. At illi succlamabāt dicētes. Crucifige crucifige eū. Ille autē tertio dixit ad illos. Quid enim mali fecit iste? Nullā cām mortis inuenio in eo Corripiā g illū z dimittā. At illi instabāt vocibus magnis postulātes ut crucifigeretur: z invalescebant voces eor. Et pilat⁹ adiudicauit fieri petitionē eor. Dimisit aūt illis cū q ppter homicidiū z seditionē missus fuerat in carcerē quē petebāt. Ihm vo tradidit voluntati eor. Et cū ducerēt eū: apphēdēr simonē quendā cyrenēsem venientē de villa: z imposuerūt illi crucē portare post ihm. Seqbat aūt illū multa turba ppli z mulieres: q plangebant z lamētabant eū. Conuersus aūt ad illas ihs dixit. Filie hrlm: nolite flere super me. s super vosipsas flete z sup filios vros. Quia ecce veniēt dies in qb⁹ dicēt: Bte steriles. z vētres q nō genuerūt: z vbera q nō lactauerūt. Tūc incipiēt dicē mōtib⁹: cadite sup nos. z collibus opite nos. Quia si in viridi ligno hec faciunt: in arido qd fiet? Ducebant aūt z alios duo nequā cū eo: ut interficerent. Et postq venerūt in locū q vocat caluarie: ibi crucifixerunt eū: z latrones: vnum a dextris z alterū a sinistris. Ihs aūt dicebat. Pr dimitte illis. Nō. n. sciunt qd faciūt. Diuidētes vo vestimēta eius miserūt sortes. Et stabat ppls expectās: z videbātur eū pncipes cū eis dicētes. Alios salvos fecit: se saluū faciat: si hic ē xps dei electus Illudebāt aūt ei z milites accedētes: z acetū offerētes ei dicētes. Si tu es rex iudeorū: saluū te fac. Erat aūt z suprscriptio scripta super eū lris grecis z latinis z hebraicis: hic est rex iudeor. Un⁹ aūt de bis q pendebant latronibus blasphemabat eū dicēs. Si tu es xps: saluū fac teipm z nos. Rndēs aūt alt increpabat eū dicēs. Neq tu times deū: q in eadē dānatiōe es. Et nos qdē iuste: nā digna factis recipim⁹. Hic vo nihil mali gessit. Et dicebat ad ihm. Dñe memēto mei cū veneris in regnū tuū. Et dixit illi ihs. Amen dico tibi: hodie mecū eris in paradiso. Erat aut ē fere hora sexta. z tenebre facte sunt in vniūsam trā vsq in horā nonā. Et obscuratus ē sol: z velū templi scissum ē medū. Et clamās voce magna ihs ait. Pr in man⁹ tuas cōmēdo spm meū. Et hec dicēs expirauit. Videns aūt centurio qd factū fuerat: glorificauit deū dicēs. Vere hic hō iustus erat. Et omis turba eor qui sil' aderant ad spectaculū istud. z videbāt q fiebat: percutientes pectora sua reuertebāt. Stabāt aūt oēs noti ei⁹ a lōge. z mulieres q secute cū erāt a galilea hec videtes. Et ecce vir nole ioseph qui erat decurio vir bon⁹ z iust⁹: hic nō consenserat cōsilio z actib⁹ eor. ab arimathia ciuitate iudee: q expectabat z ipse regnū dei. Hic accessit ad pilatū z petijt corp⁹ ihu. z depositū involuit in syndone. z posuit eū in monumento excisо in q nōdū qsq positus fuerat. Et dies erat parasceues. z sabbatū illucescebat. Secute aūt mulieres que cum eo venerant de galilea viderunt monumentū: z quēadmodum positū erat corp⁹ ei⁹: z reuertentes parauerūt aromata z vnguenta. z sabbato qdē siluerunt sm mandatum.

XXIIII

Una aūt sabbati valde diluculo venerūt ad monumētū portātes q parauerant aromata: z inuenerūt lapidē reuolutū a monumēto. z ingresse nō inuenerūt corp⁹ dñi ihu. Et factū ē dū mētes sternate essent de isto: ecce duo viri steterunt sec⁹ illas in veste fulgēti. Cū timerēt aūt z declinarēt vultū in trā: dixerūt ad illas. Quid q viuētē cū mortuis? Nō ē hic: s surrexit. Recordami qlit locut⁹ ē vob: cū adhuc in galilea eet dicēs. Quia oportet filiū hois tradi in manus hoiuz pctoz: z crucifigi: z die tertia resurgere. Et recordate sunt vboz eius: z regresse a monumēto nūciauerūt hec oīa illis vndeci: z ceteris oib⁹. Erat aūt maria magdalene z iohanna. z maria iacobi. z cetere q cū eis erāt: q dicebāt ad apl̄os hec. Et visa sūt ab illos sicut deliramētū vba ista: z nō crediderūt illis. Petrus aūt surgēs cucurrit ad monumētū: z pcūbēs vidit linteamina sola posita: z abijt secū mirās qd factum fuerat. Et ecce duo ex illis ibant ipa die in castellum qd erat in spatio stadioz sexaginta ab hrlm nole emaus z ipsi loqbant ad invicem de bis oib⁹ q acciderāt. Et factū ē dū fabularent z secū qrerēt: z ipse ihs approp̄quās ibat cum illis. Oculi autem illoz tenebant: ne eum agnoscerent. Et ait ad illos. Qui sunt hi ser-

mones quos confertis ad inuicem ambulantes. & estis tristes. Et respondēs vnus cui nomen cleophas. dixit ei. Tu solus pegrin⁹ es in ierl'm: & non cognouisti q̄ facta sunt in illa. bis diēb⁹? Quib⁹ ille dixit. Que? Et dixer̄t. De ihū nazareno q̄ fuit vir ꝓpha: potens in ope & sermone. coz̄ deo & oi ꝓplo. Et quō eū tradi derunt sūmi sacerdotes & pncipes nr̄i in dānatiōe mortis: & crucifixerunt eū. Nos aūt sperabamus: q̄a ipse eēt redēptur⁹ isrl'. Et nūc sup hīs oia. tertia dies ē hodie. q̄ hec facta sunt. Sed & mulieres q̄dā ex nr̄is terruerunt nos. q̄ ante lucē fuerunt ad monumentū: & nō inuento coz̄pore ei⁹. venerunt dicētes. se etiā visionē angelor̄ vidisse: q̄ dicunt eū viuere. Et abierunt quidā ex nr̄is ad monumentū: & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt: ipm ꝓo nō inuenerunt. Et ipse dixit ad eos. O stulti & tardi corde ad credendū in oibus q̄ locuti sunt ꝓphe. Nōne hec oportuit pati xp̄m & ita intrare in gl̄iam suā? Et incipiens a moyse & oibus ꝓphis: interp̄tabat illis in oib⁹ scripturis q̄ de ipso erant. Et appropinquauerūt castello q̄ ibant: & ipse se finxit longius ire. Et coegerunt illū dicentes. Mane nobiscū: q̄m aduespascit: & inclinata ē iam dies. Et intrauit cū illis. Et factū est dum recūberet cum eis: accepit panē & bñdixit ac fregit. & porrigebat illis. Et apti sunt oculi eor̄. & cognouerunt eū. & ipse euanuit ex oculis eor̄. Et dixerunt ad inuicē. Nōne cor nr̄m ardens erat in nob. dū loq̄ret in via: & aperiret nob⁹ scripturas? Et surgentes eadē hora regressi sunt in ierl'm: & inuenerunt congregatos vndecim. & eos q̄ cū illis erant. dicentes q̄ surrexit dñs vere: & apparuit simoni. Et ipsi narrabāt que gesta erant in via: & quō cognouerūt eum in fractiōe panis. Dū aūt hec loquunt: stetit ihs in medio eor̄ & dixit. Pax vobis. Ego sum: noli te timere. Cōturbati aūt & pterriti: existimabāt se spm̄ videre. Et dixit eis. Quid turbati estis: & cogitationes ascēdunt in corda vestra? Videte manꝰ meas & pedes: q̄a ego ipse sum. Palpate & videte: q̄a spūs carnē & ossa nō hz̄: sicut me videtis habere. Et cū hec dixisset ondit eis manꝰ & pedes. Adhuc aūt illis non credentibus & mirantibus pre gaudio. dixit. Habetis hic aliquid q̄ manducem? At illi obtulerunt ei partē piscis assi: & fauum mellis. Et cū manducasset coram eis: sumens reliquas dedit eis. Et dixit ad eos. Hec sunt ꝑba que locut⁹ sum ad vos cū adhuc essem vobiscum: q̄m necesse ē impleri oia q̄ scripta sunt in lege moysi & ꝓphetis & psalmis de me. Tūc aperuit illis sensum. ut intelligerent scripturas: & dixit eis. Q̄m sic scriptū ē. & sic oportebat xp̄m pati & resurgē a mortuis ē tia die: & p̄dicare in nomine ei⁹ pniam & remissionē pcatōr̄ in oēs gētes: incipiētib⁹ ab hierosolyma. Vos aūt estis testes hor̄. Et ego mittā promissū p̄ris mei in vos: vos aūt sedete in ciuitate: quoadusq; induami virtute ex alto. Eduxit aūt eos foras in bethania & eleuatis manib⁹ suis benedixit eis. Et factū ē dū bñdiceret illis recessit ab eis. & ferebat in celū. Et ipsi adorātes regressi sunt in ierl'm cum gaudio magno: & erant semp in templo laudātes & bñdicentes deum. Amen

¶ Explicit euangelium s̄m Lucam. Incipit ꝓlogus in euangelium s̄m Johannem.

Hic est iohānes euāgelista vnus ex discipulis dñi: q̄ virgo a deo electus est: quē de nuptijs volēt ē nubē vocauit deus. Cui virginitatis in hoc duplex testimonium datur in euangelio: q̄ & pre ceteris dilectus a deo dicitur: & huic mr̄em suā pendens in cruce cōmendauit dñs ut virginē virgo seruaret. Denicq; manifestās in euangelio q̄ erat ipse incorruptibilis ꝑbi opus inchoans: solus verbū carnē factū esse. nec lumen a tenebris cōprehensum fuisse testatur: ꝑmū signū ponens q̄d in nuptijs fecit dñs ondens q̄ ipse erat ut legentib⁹ demonstraret q̄ ꝑbi dñs inuitatus sit. de facere nuptias vinū de erat: & deterib⁹ imutatis. noua oia q̄ a xp̄o istituunt apparēt. Hoc aūt euāgeliū scripsit in asia. postea q̄ in patbmos insula apocalypsim scripserat: ut cui in principio canonis incorruptibile principiū ꝓnotatur in genesi: ei etiā incorruptibilis finis p virginē in apocalypsi redderet. dicente xp̄o: ego sum alpha & o. Et hic est iohānes: q̄ sciēs supuenisse diem recessus sui. quocatis discipulis suis in ephesio. p multa signor̄ exprimēta. pmēs xp̄m descendens in de fossum sepulture sue locū facta ꝺone. positus est ad patres suos: tā cārne. a dolore mortis q̄s a corruptiōe carnis inuenit alien⁹. Tamen post hōes euangeliū scripsit: & hī virgini debebat. Quor̄ tñ vel scriptor̄ tēporis dispositio. vel librorum ordinatio. ideo a nobis per singula non exponitur: ut sciendi

ꝛsiderio collato ⁊ q̄rentib⁹ fruct⁹ latoꝛis: ⁊ ꝛo magisteꝛij doctrina seruet.

Incipit euāgeliū ſm Johā .c. Capl'm. I

IN principio erat ꝑbū ⁊ verbū erat apud ꝝ. ⁊ ꝝus erat verbum. Hoc erat in principio apud ꝝ. Hia p ipm facta sunt: ⁊ sine ipso factū est nihil. Quod factū est in ipso vita erat: ⁊ vita erat lux hoium: ⁊ lux in tenebꝛis lucet. ⁊ tenebꝛe eā nō comprehenderunt. Fuit hō missus a ꝛeo: cui nomen erat iohānes. Hic venit in testimoniū ut testimoniū ꝑbiberet de lumine: ut oēs crederent p illum. Nō erat ille lux: ſ ut testimoniū ꝑbiberet de lumine. Erat lux vera que illuminat oēm hoiem venientem in hunc mundū. In mundo erat: ⁊ mūdus p ipm factus ē: ⁊ mundus eū non cognouit. In ꝓpria venit: ⁊ sui eū nō receperūt. Quotq̄t autem receperūt eū dedit eis ptātem filios dei fieri his q̄ credunt in noīe ei⁹. Qui nō ex sanguinib⁹ neq; ex voluntate carnis neq; ex volūtate viri: ſ ex deo nati sunt. ⁊ ꝟbum caro factū est: ⁊ habitauit in nobis. Et vidimus gloriā eius: gloriā quasi vnigeniti a patre: plenum gratie ⁊ veritatis. Johānes testimoniū ꝑbibet de ipso. ⁊ clamat dicēs. Hic erat quē dixi q̄ post me venturus est: ante me factus⁹ est: quia ꝓꝛ me erat. Et de plenitudine eius nos oēs accepimus. ⁊ grām p grā: quia lex p moysen data est: grā ⁊ veritas per ihm xp̄m facta est. Deū nemo vidit unq̄. Unigenitus filius q̄ est in sinu p̄ris: ipse enarrauit. Et ſ est testimoniū iohannis: qñ miserunt iudei ab hieroſolymis sacerdotes ⁊ leuitas ad eū ut interꝛogarēt eum. Tu q̄s es? Et ꝓfessus est: ⁊ nō negauit. Et confessus ē: q̄a nō sum ego xp̄s. Et interꝛogauerūt eū. Quid ḡ? helias es tu? Et dixit. Non sum. Pꝛopheta es tu? Et rñdit. Nō. dixerūt ḡ ei. Quis es ut rēſpsum demus his qui miserunt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego voꝛ clamantis in deserto: dirigite viā dñi: sicut dixit ysaias ꝓpheta. Et q̄ missi fuerāt erant ex phariseis. Et interꝛogauerunt eū: ⁊ dixerunt ei. Quid ḡ baptizas si tu non es xp̄s. neq; helias neq; ꝓpheta? Rñdit eis iohānes dicens. Ego baptizo in aqua: medi⁹ āt vr̄m stetit quē vos nescitis. Ipse est q̄ post me venturus est: q̄ ante me factus est: cui⁹ ego nō sum dignus ut soluā eius corrigiā calciamēti. Hec in bethania facta sunt trans iordanē vbi erat iohānes baptizans. Altera die vidit iohānes ihm venientē ad se ⁊ ait. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pcā mundi. Hic est de quo dixi. Post me venit vir q̄ ante me fact⁹ est: q̄a ꝓꝛ me erat. ⁊ ego nesciebā eū. Sed ut manifestetur in isr'l ꝓpterea veni ego in aqua baptizās. Et testimonium perhibuit iohānes dicens: Quia vidi spm̄ descendentē q̄si columbā de celo: ⁊ mansit sup eū: ⁊ ego nesciebā eum: ſ q̄ misit me baptizare in aqua: ille mihi dixit: Sup quem videris spm̄ descendentē ⁊ manentem sup eū: hic ē q̄ baptizat in spū sancto. Et ego vidi ⁊ testimoniū phibui q̄a hic ē filius dei. Altera die iterꝛ stabat iohānes: ⁊ ex discipulis eius duo. Et respiciens ihm ambulantem dixit. Ecce agnus dei. Et audierunt eū duo discipuli loquentē: ⁊ secuti sunt ihm. Conuersus autem ihs ⁊ videns eos sequentes se: dicit eis. Quid queritis? Qui dixerunt ei: Rabbi: q̄ dicitur interꝓetatum magister: vbi habitas? Dicit eis. Venite ⁊ videte. Venerunt ⁊ viderunt vbi maneret: ⁊ apud eum manserunt die illo. Hora autem erat q̄si decima. Erat autem andreas frater simōis petri vnus ex duobus qui audierat a iohāne. ⁊ secuti fuerant eum. Inuenit hic primū fratrē suū simonē: ⁊ dicit ei. Inuenim⁹ messiā: q̄ ē interꝓetatum xp̄s. Et adduxit eū ad ihm. Intuitus autem eum ihs dixit. Tu es simō filius iohanna: tu vocaberis cephas: quod interꝓetatur ꝑtrus. In crastinum voluit exire in galileam. ⁊ inuenit ꝑhilippum. Et dicit ei ihs. Sequere me. Erat autem philippus a bethsaida ciuitate andree ⁊ ꝑtri. Inuenit philippus nathanahel: ⁊ dicit ei. Quem scripsit moyses in lege ⁊ ꝓphete inuenimus ihm filium ioseph a nazareth. Et dixit ei nathanahel. A nazareth potest aliquid boni ē. Dicit ei philippus. Veni ⁊ vide. Vidit ihs nathanahel venientem ad se. ⁊ dicit de eo. Ecce vere israhelita: in quo dolus non est. Dicit ei nathanahel. Unde me nosti. Respondit ihs: ⁊ dixit ei. Priusq̄ te philippus vocaret cum esses sub ficu vidi te. Respondit ei nathanahel ⁊ ait. Rabbi: tu es filius dei: tu es rex israhel. Respondit ei ihs: ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te sub ficu: credis maius his videbis. Et dicit ei. Amen amen dico

vobis: videbitis celum aptū. & angelos dei ascendentes & descendētes supᵉ filium hoīs.

III Et die tertia nuptie facte sūt in chana galilee. & erat mr̄ ibu ibi. Vocat⁹ est aūt ihs & discipuli ei⁹ ad nuptias. Et deficiēte vino: dicit mr̄ ihu ad eū. Vinū nō hn̄t. Et dicit ei ihs. Quid mihi & tibi est mulier: Nōdū venit hora mea. Dicit mr̄ ei⁹ ministris: Quēcūq; dixerit vobis facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie sex posite ꝓm purificationē iudeoꝝ: capientes singule metretas binas uel ternas. Dicit eis ihs: Implete hydrias aq̄. Et impleverunt eas vsq; ad sūmū. Et dicit eis ihs: Haurite nūc: & ferte archytriclino. Et tulerūt. Ut aūt gustavit archytriclin⁹ aquā vinū factū. & nō sciebat vñ esset: ministri aūt sciebāt q̄ hauserant aquā: vocat sponsū archytriclin⁹. & dicit ei. Omis hō ꝓmū bonū vinū ponit. & cū inebriati fuerint: tūc id qđ veterī⁹. Tu aūt reservasti bonū vinū vsq; adhuc. Hoc fecit initiū signorum ihs in chana galilee. & manifestavit gloriā suā. & crediderūt in eū discipuli ei⁹. Post hec descendit capharnaū ipse & mr̄ ei⁹ & fres ei⁹ & discipuli ei⁹. & ibi mānserūt nō multis diebus. Et ꝓpe erat pasca iudeoꝝ. & ascendit ihs hierosolymam & invenit in templo vendentes oues & boues & columbas. & nūmularios sedentes: Et cū fecisset quasi flagellū de funiculis: omes eiecit de templo: oues q; & boues. & nūmulariox effudit es. & mensas subvertit. Et bis q̄ columbas vendebāt dixit. Auferte ista hinc & nolite facere domū patris mei domū negociationis. Recordati sūt vero discipuli ei⁹. qa scriptū ē: zelus dom⁹ tue comedit me. Rūderūt g̃ iudei. & dixerūt ei. Quod signū ondis nob qa hec facis: Rndit ihs & dixit eis: Soluite templū hoc. & in trib⁹ diebus excitabo illud. Dixerūt g̃ iudei. Quadraginta & sex annis edificatū est templū hoc & tu in trib⁹ diebus excitabis illud: Ille aūt dicebat de templo corpis sui. Cū g̃ resurrexisset a mortuis recordati sūt discipuli ei⁹ qa hoc dicebat. & crediderūt scripture & ꝓmoni quē dixit ihs. Cū āt esset hierosolymis in pascha die festo multi crediderūt in nomine ei⁹ videntes signa ei⁹ q̄ faciebat. Ipe āt ihs non credebat semetipm eis: eo q; ipe nosset omes & q⁹ op⁹ ei nō erat ut quis testimoniū phibet de homine. Ipe.n. sciebat qđ esset in homine.

IIII Erat aūt hō ex phariseis nomine nichodem princeps iudeoꝝ. Hic venit ad ihm nocte. & dixit ei: Rabbi scimus qa a deo venisti magister. Nemo.n. pōt hec signa facere q̄ tu facis: nisi fuerit de⁹ cū eo. Rndit ihs & dixit ei: Amen amē dico tibi: nisi quis renat⁹ fuerit denuo nō pōt videre regnū dei. Dicit ad eū nicodem⁹. Quō pōt hō nasci cū sit senex: Numq̄d pōt in ventrē mris suc iterato introire & renasci: Rndit ihs: Amē amē dico tibi: nisi quis renat⁹ fuerit ex aq̄ & spū scō nō pōt introire in regnū dei. Quod natū ē ex carne: caro ē. & qđ natū ē ex spū: spūs ē. Nō mireris quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spūs ubi vult spirat. & vocē ei⁹ audis: sed nescis vñ veniat: aut q̄ vadat. Sic ē omis q; natus ē ex spiritu. Rndit nicodem⁹ & dixit ei. Quō pōt hec fieri: Rndit ihs & dixit ei. Tu es mgr̄ in isrl & hec nōras: Amē amē dico tibi: qa qđ scim⁹ loquimur. & qđ vidim⁹ testamur & testimoniū nrm nō accipit. Si terrena dixi vobis & nō creditis: quō si dixero vobis celestia credetis: Et nemo ascendit in celū nisi q̄ descendit de celo filius hoīs q̄ ē in celo. Et sicut moyses exaltavit serpentē in deserto: ita exaltari oportet filiū hoīs. ut omis q; credit in ipso nō pereat: sed habeat vitam eternā. Sic.n. de⁹ dilexit mundū ut filiū suū unigenitū daret ut omis q; credit in eū nō pereat. sed hēat vitā eternā. Nō enim misit de⁹ filiū suū in mundū ut judicet mundū. sed ut salvet mund⁹ p ipsū. Qui credit in eū nō judicat. Qui aūt nō credit iā judicat⁹ est: q̄ nō credit in nomine unigeniti filii dei. Hoc ē aūt judiciū. qa lux venit in mundū: & dilexerūt homines magis tenebras q̄ lucē. Erant eni eox mala opa. Omis.n. q̄ male agit odit lucē & nō venit ad lucē ut non arguant opa eius. Qui aūt facit veritatē venit ad lucē ut manifestent opa ei⁹: qa in deo sūt facta. Post hec venit ihs & discipuli ei⁹ in terrā iudeā. & illic morabat cū eis & baptizabat. Erat aūt & iohānes baptizans in ennon iux salim: qa aq̄ multe erant illic. & veniebāt & baptizabant. Nōdū enim missus fuerat iohānes in carcerē. Facta ē aūt quēstio ex discipulis iohānis cū judeis de purificatione. Et venerūt ad iohānē & dixerūt ei. Rabbi: q̄ erat tecū trans iordanē cui tu testimoniū phibuisti. ecce hic baptizat. & omes veniūt ad eū. Rndit iohes & dixit. Nō pōt hō accipe quicq̄ nisi fuerit ei datū de celo. Ipi vos mihi testimoniū phibetis qđ dixerim: nō sum ego xps: sed qa missus sum ante illū. Qui habet

spōs.um sponsus ē. amic⁹ aūt spōsi q̄ stat ⁊ audit eū. gaudio gaudet. ꝓpter vocē sponsi. Hoc ḡ gaudiū meū ipletū ē. Illū oportet crescere me aūt minui. Qui de sursū venit sup oēs est Qui de ra ē de ra ē ⁊ de ra loq̄t: q̄ de celo venit: sup oēs ē. Et q̄ vidit ⁊ audiuit hoc testat: ⁊ testimoniū ei⁹ nemo accipit. Qui aūt accepit ei⁹ testimoniū signauit: qa de⁹ verax est Quē enī misit de⁹ verba dei loq̄t. Nō. n. ad mēsurā dat deus spīm. Pater diligit filiū. ⁊ oīa dedit in manu eius. Qui credit i filiū hz vitā eternam: qui aūt incredul⁹ est filio. nō videbit vitam. sed ira dei manet sup eū. ¶ IIII

Ut ḡ cognouit ihs qa audierūt phariſei q̄ ihs plures discipulos facit ⁊ baptiçat q̄ iohānes: (q̄ꝑ ihs nō baptiçaret sed discipuli eius) reliq̄t iudeā ⁊ abijt iterū i galileā. Oportebat aūt eū trāsire p̄ me diā samariā. Venit q̄ i ciuitatē samarie q̄ dr sychar. iuxta p̄diū qd dedit iacob iosep filio suo. Erat aūt ibi fons iacob. Ihs aūt fatigat⁹ ex itinere sedebat sic sup̄ fontē. hora aūt erat q̄si sexta. Venit mulier de samaria haurire aquā. Dicit ei ihs. Da mihi bibē. Discipuli enī eius abierāt in ciuitatē ut cibos emerēt Dicit ḡ ei mlier illa samaritana. Quō tu iudeus cū sis bibere a me poscis q̄ sū mulier samaritana? Nō. n. coutūt iudei samaritanis Rūdit ihs. ⁊ dixit ei. Si scires donum dei: ⁊ qs ē q̄ dicit tibi. da mihi bibē: tu forsitan pet̄isses ab eo: ⁊ dedisset tibi aquā viuā. Dicit ei mulier. Dñe. neq; in q̄ haurias habes. ⁊ puteus altus ē. Vñ ḡ habes aquā viuā. Nūq̄d tu maior es pr̄e nr̄o iacob q̄ dedit nobis puteū. ⁊ ipse ex eo bibit. ⁊ filij ei⁹ ⁊ pecora eius. Rūdit ihs. ⁊ dixit ei. Oīs q̄ bibit ex aq̄ hac sitiet iterū. Qui aūt biberit ex aq̄ quā ego dabo ei. nō sitiet i eternū: sed aqua quā ego dabo ei fiet i eo fons aq̄ salientis i vitā eternā. Dic ad eū mulier. Dñe da mihi hāc aquā. ut nō sitiā neq; veniā huc haurire. Dicit ei ihs. Vade voca virum tuū. ⁊ veni huc. Rūdit mulier ⁊ dixit. Nō habeo virū. Dicit ei ihs. Bene dixisti: qa nō habeo virū. Quinq; enī viros habuisti. ⁊ nūc quē habes nō est tu⁹ vir. Hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Dñe: video qa ꝓpheta es tu. Patres nr̄i i mōte hoc adorauerunt ⁊ vos dicitis quia hierosolymis est locus vbi adorare oportet. Dicit ei ihs. Mulier. crede mihi: qa venit hora q̄n neq; i mōte hoc. neq; in hierosolymis adorabitis patrē. Vos adoratis q̄ nescitis: nos adoramus q̄ scimus: qa salus ex iudeis est. Sed venit hora ⁊ nūc est: q̄n veri adoratores adorabunt patrē in spū ⁊ veritate. Nā ⁊ pr̄ tales q̄rit q̄ adorēt eū. Spiritus ē de⁹: ⁊ eos q̄ adorāt eū i spū ⁊ veritate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio quia messias venit q̄ dicit xp̄s. Cū ḡ venerit: ille nob ānūciabit oīa. Dicit ei ihs: Ego sū q̄ loq̄r tecū. Et extinuo venerūt discipuli ei⁹. ⁊ mirabant q̄a cū muliere loq̄batur. Nemo tñ dixit qd q̄ris aut qd loq̄ris cū ea. Reliq̄t ḡ hydriā suā mulier. ⁊ abijt i ciuitatē. ⁊ dicit illis hoibus. Venite ⁊ videte hoiem q̄ dixit mihi oīa q̄cūq; feci. Nūq̄d ipse ē xp̄s? Exierūt ḡ de ciuitate. ⁊ veniebant ad eū. Interea rogabant eū discipuli dicētes: Rabbi. manduca. Ille aūt dixit eis: Ego cibū habeo māducare quē vos nescitis. Dicebāt ḡ discipuli ad inuicē: Nūq̄d aliq̄s attulit ei māducare? Dicit eis ihs. Me⁹ cib⁹ est facia voluntatē eius q̄ misit me ut p̄ficiā op⁹ ei⁹. Nōne vos dicitis q̄ adhuc q̄tuor mēses sūt ⁊ messis venit? Ecce dico vob: leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiones: qa albe sūt iā ad messem. Et qui metit mercedē accipit. ⁊ cōgregat fructū i vitā eternā: ut ⁊ q̄ seminat sil̄ gaudeat ⁊ q̄ metit In hoc enī est verbū verū: qa alius est q̄ seminat: ⁊ alius est q̄ metit. Ego misi vos metere q̄ vos nō laborastis. Alij laborauerūt ⁊ vos i labores eor̄ introistis. Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt in eū samaritanor̄ ꝓpter verbū mulieris testimoniū perhibentis: qa dixit mihi oīa quecūq; feci. Cū venissent ḡ ad illū samaritani rogauerūt eū ut ibi manet: Et mānsit ibi duos dies. Et multo plures crediderūt ꝓpter sermonē ei⁹. Et mulieri dicebāt: qa nō ꝓpter tuā loq̄lā credim⁹. Ipsi enī audiuim⁹ ⁊ scim⁹ qa hic est vere saluator mūdi. Post duos aūt dies exijt inde: ⁊ abijt in galileā. Ipse enī ihs testimoniū perhibuit: qa ꝓpha in sua patria honorē nō hz. Cū ḡ venisset in galileā excepe rūt eū galilei: cū oīa vidissent q̄ fecerat hierosolymis in die festo. Et ipsi enī venerāt ad diē festū. Venit ḡ iterū i cbana galilee vbi fecit aquā vinū. Et erat qdā regulus cuius filius infirmabat capharnaū. Hic cū audisset qa ihs aduenisset a iudea in galileā. abijt ad eū: ⁊ rogabat eū ut descēdet ⁊ sanaret filiū ei⁹. Incipiebat enī mori: Dixit ḡ ihesus ad eū:

Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis nō credit̄. Dicit ad eū regul⁹. Dñe: descende priusq̄ moriat fili⁹ meus. Dicit ei ihs. Vade: filius tuus vivit. Credidit hō sermoni quē dixit ei ihesus: ⁊ ibat. Jam aūt eo descendente sui occurrerūt ei. ⁊ nūciauerūt dicētes qa fili⁹ ei⁹ viueret Interrogabat g̃ horā ab eis in q̃ melio⁹ habuerit. Et dixerūt ei: qa heri hora septima reliqt eū febris. Cognouit g̃ pr̄ qa illa hora erat in qua dixit ei ihs filius tuus viuit. ⁊ credidit ipse ⁊ domus ei⁹ tota. Hoc iterū secundū signū fecit ihesus cū venisset a iudea in galileam. V

Post hec erat dies festus iudeorū. ⁊ ascendit ihs hierosolymā. Est aut̄ hierosolymis ꝓbatica piscina q̃ cognoiat hebraice bethsaida qnq; porticus hās In his iacebat multitudo magna languentiū cecorū claudorū aridorū expectantiū aq̃ motū. Angel⁹ aūt dñi descendebat ꝑm tēp⁹ in piscinā. ⁊ movebat aq̃. Et q̃ prior descendisset in piscinā p⁹ motionē aq̃ sanus fiebat a q̃cūq; detinebat infirmitate. Erat aūt qdā hō ibi triginta ⁊ octo annos hās i infirmitate sua Hunc cū vidisset ihs iacentē: ⁊ cognouisset qa iam multū temp⁹ haberet: dicit ei: Vis sanus fieri? Rndit ei languidus. Dñe: hominē non habeo ut cum turbata fuerit aq̃ mittat me i piscinā. Dum venio. n. ego: alius ante me descendit. Dicit ei ihs: Surge: tolle grabatū tuū ⁊ ambula. Et statim sanus fact⁹ est hō ille: ⁊ sustulit grabatū suū ⁊ ābulabat. Erat aūt sabbatū in die illo. Dicebāt g̃ iudei illi q̃ sanat⁹ fuerat. Sabbatū est: nō licet tibi tollere grabatū tuū. Rndit eis: Qui me sanū fecit ille mihi dixit: tolle grabatū tuū ⁊ ābula. Interrogauerūt g̃ eū. Quis est ille hō q̃ dixit tibi tolle grabatū tuū ⁊ ambula? Is aūt q̃ sanat⁹ fuerat effectus: nesciebat qs esset. Ihs enī declinauit a turba pstituta in loco. Postea invenit eū ihs in templo. ⁊ dixit illi. Ecce sanus fact⁹ es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliqd cōtingat. Abiit ille hō. ⁊ nūciauit iudeis qa ihs esset q̃ fecit eū sanū. Propterea psequebant iudei ihm: qa hec faciebat i sabbato. Ihs aūt rndit eis. Pat̄ me⁹ usq; modo operat̄. ⁊ ego operor. Propterea g̃ magis q̃rebāt eū iudei interficē. qa nō solum solvebat sabbatū: sed ⁊ pr̄em suum dicebat deū: eq̃lē se faciens deo. Rndit itaq; ihs ⁊ dixit eis: Amē amen dico vob: nō potest filius a se facē q̃cq̄: nisi q̃ viderit pr̄em facientem. Quecūq; n. ille fecerit: hec ⁊ filius similiter facit. Pater. n. diligit filiū. ⁊ oia demōstrat ei q̃ ipse facit. ⁊ maiora his demonstrabit ei opa ut vos miremini. Sic. n. pr̄ suscitat mortuos ⁊ vivificat: sic ⁊ filius q̃s vult vivificat Neq; n. pr̄ iudicat quēq̄: sed omne iudiciū dedit filio ut oēs honorificet filiū sicut honorificant patrē. Qui nō honorificat filiū nō honorificat patrē q̃ misit illū. Amē amen dico vobis qa q̃ verbū meū audit ⁊ credit ei q̃ misit me habet vitā eternā. Et in iudiciū nō venit. sed trānsiet a morte in vitā. Amē amē dico vob: qa venit hora ⁊ nunc est q̃n mortui audiēt vocē filij dei ⁊ q̃ audierit vivēt. Sicut. n. pater habet vitā in semetipso. sic dedit ⁊ filio hre vitā in semetipso Et potestatē dedit ei iudiciū facere: qa filius hois est Nolite mirari hoc: qa venit hora in q̃ oēs q̃ in monumētis sunt audiēt vocē filij dei. ⁊ procedent q̃ bona fecerūt in resurrectionē vite: q̃ vero mala egerūt in resurrectionē iudicij. Non possum ego a meipso facere quicq̄. Sicut audio iudico. ⁊ iudiciū meum iustum est: qa non quero voluntatē meā sed voluntatē eius q̃ misit me. Si ego testimoniū perhibeo de meipso: testimonium meum nō est verum. Alius est q̃ testimoniū phibet de me. ⁊ scio qa verum est testimoniū eius quod phibet de me. Vos misistis ad iohannē: ⁊ testimoniū phibuit veritati. Ego aūt nō ab homine testimoniū accipio: sed hec dico ut vos salui sitis. Ille erat lucerna ardens ⁊ lucens Vos aūt voluistis ad horā exultare i luce eius Ego aūt habeo testimoniū maius iohe. Opa enī q̃ dedit mihi pr̄ ut perficiā ea: ipsa opera q̃ ego facio testimoniū phibent de me: quia pr̄ misit me. Et q̃ misit me pr̄ ipse testimonium phibuit de me. Neq; vocē eius unq̄ audistis: neq; speciem eius vidistis. Et verbū eius nō habetis in vob manēs: qa quē misit ille huic vos nō creditis. Scrutamini scripturas: qa vos putatis in ipsis vitā eternā hre. Et ille sunt que testimoniū phibēt de me: ⁊ nō vultis venire ad me ut vitā habeatis. Claritatē ab hoibus nō accipio: sed cognovi vos: quia dilectionē dei nō habetis in vob. Ego veni in nōe patris mei. ⁊ nō accepistis me. Si alius venerit i nōe suo: illū accipietis. Quō vos potestis credere qui gloriā ab invicē accipitis. ⁊ gloriā que a solo deo est nō queritis? Nolite putare qa ego accusaturus sum vos apud patrē. Est q̃ accusat vos: moyses in q̃ vos speratis. Si. n. crederetis

moysi: crederet; fortitan ⁊ mihi. Dixit me enim ille scripsit. Si aũt illi⁹ non creditis quõ verbis meis credetis?

VI

POst hec abijt ihs trans mare galilee qđ ē tyberiadis. Et sequebatur eum multitudo magna: quia videbãt signa que faciebat sup bis qui infirmabantur. Subijt ergo in montẽ ihs: ⁊ ibi sedebat cum discipulis suis. Erat aũt ꝓximũ pasca dies festus iudeorũ. Cũ subleuasset ergo oculos ihs ⁊ vidisset qr multitudo maxima venit ad eũ: dicit ad philippũ. Unde emem⁹ panes ut manducẽt hi? Hoc aũt dicebat temptans eũ. Ipse en̄ sciebat qđ eẽt factur⁹. Rñdit ei philipp⁹. Ducentor denarior panes nõ sufficiũt eis: ut unus quisq modicũ qđ accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ andreas frat̄ symõis petri. Est puer vn⁹ hic q hz q̄nq panes ordeaceos ⁊ duos pisces. Sz hec qđ sũt inẽ tantos. Dicit ḡ ihs: Facite homines discũbẽ. Erat aũt fenũ multũ i loco. Discubuerũt ḡ viri nũero q̄si q̄nq milia. Accepit ḡ ihs panes: ⁊ cum grãs egisset: distribuit discũbentib⁹. Silr ⁊ ex pisc⁹ quantũ volebãt. Ut aũt ipleti sũt. dixit discipulis suis. Colligite q̄ superauerunt fragmẽta ne pcant. Collegerũt ḡ: ⁊ ipleuerũt duodecī cophinos fragmentor ex q̄nq panib⁹ ordeaceis ⁊ duob⁹ piscib⁹ q̄ supfuerũt bis q manducauerant. Illi ergo homines cũ vidissent qđ ihs fecerat signũ: dicebãt. Quia hic ē vere ꝓpha q venturus⁹ est in mũdũ. Ihesus ḡ cũ cognouisset qa venturi eẽnt ut rapent eũ ⁊ facerẽt eũ regẽ: fugit iterũ in montẽ ipe sol⁹. Ut aũt sero factũ ē: descẽderũt discipuli ei⁹ ad mare. Et cũ ascendissent nauim venerũt trans mare in capharnaũ. Et tenebre iam facte erãt ⁊ nõ venerat ad eos ihs. Mare aũt vento magno flante exurgebat. Cũ remigassent ḡ q̄si stadia vigitiq̄nq aut trigita vidẽt ihm ãbulantẽ sup mare. ⁊ ꝓximũ naui fieri ⁊ timuerũt. Ille aũt dicit eis. Ego sũ: nolite timere. Voluerũt ḡ accipe eũ in naui. ⁊ statim nauis fuit ad trã quã ibãt. Altera die turba q̄ stabat trãs mare vidit qa nauicula alia nõ erat ibi nisi vna: ⁊ qa nõ introisset cũ discipulis suis ihs in naui: sed soli discipuli ei⁹ abissent. Alie ꝑo supuenerũt naues a tyberiade iuxta locũ vbi mãducauerãt panẽ: grãs agentes dño. Cũ ḡ vidisset turba qa ihs non esset ibi neq discipuli ei⁹: ascẽderũt in naviculas. ⁊ venerũt capharnaũ q̄rentes ihm. Et cũ inuenissent eũ trans mare. dixerũt ei: Rabbi: q̄n huc venisti? Rñdit eis ihs. ⁊ dixit: Amen amen dico vob: q̄ritis me nõ quia vidistis signa sed qa manducastis ex panib⁹. ⁊ saturati estis. Operamini nõ cibũ q perit: sed q̄ permanet in vitã eẽnã: quẽ filius hois dabit vob. Hũc. n. pat. signauit de⁹. Dixerũt ergo ad eũ. Quid faciem⁹ ut operemur opa dei? Rñdit ihs: ⁊ dixit eis. Hoc est op⁹ dei ut credatis in eũ quẽ misit ille. Dixerũt ergo ei: Quo ḡ tu facis signũ ut videamus ⁊ credam⁹ tibi? Quid operaris? Patres nr̄i mãducauerũt mãna in deserto: sicut scriptũ est. Panẽ de celo dedit eis mãducare. Dixit ergo eis ihs: Amẽ amẽ dico vobis: nõ moyses dedit vob panẽ de celo: sed pr̄ me⁹ dat vobis panẽ de celo verũ. Panis. n. dei est q descendit ⁊ dat vitã mũdo. Dixerũt ergo ad eũ. Dñe sp da nobis panẽ hũc. Dixit aũt eis ihs. Ego sũ panis vite. Qui venit ad me: nõ esuriet ⁊ q credit in me nõ sitiet in eẽnũ. Sz dixi vobis: q: ⁊ vidistis me ⁊ nõ credidistis. Pe q̄ dat mihi pr̄ ad me veniet ⁊ cũ q venit ad me nõ ejiciã foras: qa descendi de celo nõ ut faciã voluntatẽ meã: sed voluntatẽ ei⁹ q̄ misit me. Hec ē enim volũtas ei⁹ q̄ misit me pr̄is ut oẽ q̄ dedit mihi nõ pdã ex eo: sed resuscitem illud in nouissimo die. Hec ē aũt volũtas pr̄is mei q misit me: ut oīs qui videt filiũ ⁊ credit in eũ habeat vitã eẽnã. ⁊ ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Murmurabãt ergo iudei de illo: quia dixisset: ego sũ panis viu⁹ q de celo descẽdi. Et dicebãt: Nõne hic est fili⁹ ioseph cui⁹ nos nouim⁹ patrẽ ⁊ matrẽ? Quo ḡ dicit hic: q: de celo descẽdi? Rñdit ḡ ihs ⁊ dixit eis: Nolite murmurare in invicẽ. Nemo pot venire ad me nisi pr̄ qui misit me traxerit eũ. ⁊ ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Est scriptũ in ꝓphetis. Erũt oēs docibiles dei. Omis qui audiuit a pr̄e ⁊ didicit venit ad me. Nõ quia patrẽ vidit quisq̄ nisi is qui ē a deo: hic vidit patrẽ. Amẽ amẽ dico vobis qui credit in me hz vitã eẽnã. Ego sũ panis vite. Pres vr̄i mãducauerũt mãna in deserto. ⁊ mortui sũt. Hic ē panis de celo descendẽs: ut siquis ex ipso mãducauerit nõ moriat. Ego sũ panis viu⁹ q de celo descẽdi. Si q̄s mãducauerit ex hoc pane viuet in eẽnũ. Et panis quẽ ego dabo caro mea ē. ꝓ mũdi vita. Litigabãt ergo iudei ad inicẽ dicẽtes. Quo pot hic nob carnẽ

suam dare ad manducandū. Dixit ḡ eis ihs. Amē amē dico vob: nisi māducaueritis carnē filij hominis ⁊ biberitis eius sanguinē: nō habebitis vitā in vobis. Qui manducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē: hz vitā ēternā. ⁊ ego resuscitabo eū in nouissimo die. Caro.n. mea vere est cib⁹. ⁊ sanguis meus vere ē pot⁹. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē in me manet ⁊ ego in illo. Sicut misit me viuēs pater. ⁊ ego viuo ꝓpter patrē. ⁊ qui māducat me. ⁊ ipe viuet ꝓpter me. Hic ē panis q̄ de celo descēdit. Non sicut manducauerunt patres vestri mānā: ⁊ mortui sunt. Qui manducat hūc panē viuet in ēternū. Hec dixit in synagoga docēs in capharnaū. Multi ḡ audientes ex discipulis ei⁹ dixerūt: Dur⁹ ē hic sermo. Et q̄s pōt eū audire? Sciens autē ihs apud semetipm q̄a murmurarēt de hoc discipuli ei⁹. dixit eis. Hoc vos scandalizat? Si ḡ videritis filiū hois ascēdentē vbi erat prius? Spūs ē qui vivificat: caro nō prodest quicq̄. Verba q̄ ego locut⁹ sū vob. spūs ⁊ vita sūt. Sz sūt q̄dā ex vobis q̄ nō credunt. Sciebat.n. ab initio ihs qui essent credentes: ⁊ quis traditur⁹ eēt eū. Et dicebat: Propterea dixi vobis: q̄ nemo pōt venire ad me: nisi fuerit ei datū a patre meo Ex hoc multi discipuloꝝ eius abierunt retro ⁊ iam nō cū illo ambulabant. Dixit ḡ ihs ad duodecim. Numquid ⁊ vos vultis abire? Rndit ḡ ei simon petr⁹. Dñe ad quē ibim⁹? Verba vite eterne habes. Et nos credimus ⁊ cognouimus quia tu es xp̄s filius dei. Rndit eis ihs. Nōne ego vos duodecim elegi. ⁊ ex vobis vn⁹ diabolus ē? Dicebat aūt de iuda simonis scariotbis. Hic.n. erat traditur⁹ eum cum esset vnus ex duodecim.

VII

Post h̄ aūt ambulabat ihs i galileā. Nō enī volebat in iudeā ambulare: q̄ q̄rebant eū iudei interficere. Erat aūt in, primo dies festus iudeoꝝ scenopegia. Dixerūt aūt ad eū frēs ei⁹. Transi hinc ⁊ vade in iudeā: ut ⁊ discipuli tui videant opa tua q̄ facis. Nemo q̄ppe in occulto q̄d facit. ⁊ querit ipe in palā ēe. Si h̄ facis: manifesta teipm mūdo. Nec.n. frēs ei⁹ credebāt in eū. Dicit ḡ eis ihs: Tempus meū nōdū aduenit: tempus aūt vr̄m sp ē paratū. Nō pōt mūd⁹ odisse vos. Me aūt odit: quia ego testimoniū phibeo de illo: quia opa ei⁹ mala sūt. Vos ascendite ad diē festū hūc. Ego.n. nō ascendā ad diē festū istū: q̄ meū temp⁹ nōdū impletū ē. Hec cū dixisset ipe mansit i galilea. Ut aūt ascenderūt frēs ei⁹: tunc ⁊ ipe ascēdit ad diē festū nō manifeste: ꝟ quasi in occulto. Judei ḡ q̄rebāt eū in die festo. ⁊ dicebāt. Ubi est ille? Et murmur mult⁹ erat in turba de eo. Quidā enī dicebat q̄a bon⁹ ē: alij aūt dicebāt nō: sed seducit turbas. Nemo tn palā loq̄batur de illo ꝓpter metū iudeoꝝ. Jā aūt die festo mediāte ascendit ihs in templū ⁊ docebat. Et mirabāt iudei dicentes: Quō h̄ lras scit cū nō didicerit? Rndit eis ihs. ⁊ dixit: Mea doctrina nō est mea: ꝟ ei⁹ q̄ misit me. Si q̄s voluerit voluntatē ei⁹ facere: cognoscet de doctrina vtrū ex deo sit. an ego a meipso loq̄r. Qui a semetipso loquit. gliam ꝓpriā q̄rit. Qui aūt q̄rit gliam ei⁹ q̄ misit eū. h̄ verax est. ⁊ iusticia in illo nō est. Nōne moyses dedit vobis legē? Et nemo ex vob facit legē. Quid me q̄ritis interficere? Rndit turba ⁊ dixit: Demonium habes. Quis te querit interficere? Rndit ihs ⁊ dixit eis: Unū op⁹ feci ⁊ oēs miramini. Propterea moyses dedit vob circūcisionē: nō q̄ ex moyse sit ꝟ ex patribꝰ. Et in sabbato circuncidit hoīem. Si circūcisionē accipit hō in sabbato ut non soluat lex moysi: mihi indignamini q̄a totū hoīem sanū feci in sabbato? Nolite iudicare sm faciē: ꝟ iustū iudiciū iudicate. Dicebant ḡ quidam ex hierosolymis. Nōne hic est quem querūt interficere. Ecce palā loquit. ⁊ nihil ei dicunt. Numqd vere cognouerūt pncipes q̄a hic ē xp̄s? Sz hunc scim⁹ vnde sit: xp̄s aūt cum venerit nemo scit vnde sit. Clamabat ḡ ihs in templo docēs ⁊ dicēs: Et me scit⁹, ⁊ vnde sim scitis. ⁊ a meipso nō veni: ꝟ est verus qui misit me. quem vos nescit⁹. Ego scio eū. ⁊ si dixero q̄a nescio eū. ero silis vob mēdax. Sed scio eum q̄a ab ipo sū. ⁊ ipse me misit. Querebāt ergo eū apprehēdere. ⁊ nemo misit in illū man⁹: q̄a nōdū venerat hora ei⁹. De turba autem multi crediderūt in eū. Et dicebāt: Xp̄s cum venerit: numqd plura signa faciet q̄ hic facit? Audierūt pharisei turbā murmurantē de illo h̄: ⁊ miserūt pncipes ⁊ pharisei ministros ut apprehenderet illm. Dixit ḡ eis ihs: Adhuc modicū temp⁹ vobiscū sum: ⁊ vado ad eū q̄ me misit. Queretis me ⁊ nō invenietis: ⁊ vbi ego sum vos nō potestis venire. Dixerūt ergo iudei ad semetipos: Quo hic itur⁹ ē: q̄a non inveniemus eū? Numqd in dispsionem gētium

turus est ⁊ uocturus gẽtes: Quis est ꝟ ꝺmo quẽ dixit: q̃retis me ⁊ nõ inuenietis: ⁊ ubi sum ego uos nõ potestis uenire? In nouissimo aũt die magno festiuitatis stabat ihs ⁊ clamabat dicens. Si quis sitit: ueniat ad me ⁊ bibat. Qui credit in me sicut dicit scriptura: flumina de uentre ei⁹ fluent aque uiue. Hoc aũt dixit de spũ quem accepturi erãt credentes in eũ. Nondũ.n. erat spũs dat⁹: qa ihs nõdũ erat glificat⁹. Ex illa ġ turba cũ audissẽt uos sermones eius dicebãt. Hic est uere ꝓpha. Alij dicebãt. Hic est xps. Quidam aũt dicebant. Nunq̃d a galilea uenit xps? Nõne scriptura dicit qa ex semie dauid ⁊ de bethleẽ castello ubi erat dauid uenit xps? Dissensio itaq; facta est in turba ꝓpt̃ eum. Quidã autẽ ex ipis uolebãt apphendere eũ: ꝟ nemo misit sup eũ manꝰ. Uenerũt ġ ministri ad pontifices ⁊ phariseos. ⁊ dixerunt eis illi: Quare nõ adduxisti illũ? Rñderũt ministri: Nũq̃ sic locut⁹ est uomo sicut hic loq̃t. Rñderũt ġ eis pharisei. Nũq̃d ⁊ uos seducti estis? Nũq̃d ex pncipib⁹ aliq̃s credidit in eũ: aut ex phariseis? Sz turba hec q̃ nõ nouit legẽ: maledicti sunt. Dixit nicodem⁹ ad eos. ille qui uenit ad eum nocte: q̃ unus erat ex ipsis. Nũq̃d lex nra iudicat uoiem: nisi prius audierit ab ipso ⁊ cognouerit q̃d faciat? Rñderunt ⁊ dixerũt ei: Nũq̃d ⁊ tu galileꝰ es? Scrutare scripturas ⁊ uide: qa a galilea ꝓpha nõ surgit. Et reuersi sunt unusq̃sq; in domũ suam.

VIII

Ihesus aũt pexit in montẽ oliueti. ⁊ diluculo itex uenit in tẽplũ. ⁊ omis ꝑplus uenit ad eum. ⁊ sedẽs docebat eos. Adducũt aũt scribe ⁊ pharisei mulierẽ in adulterio uẽpensam. ⁊ statuerũt eã in medio. ⁊ dixerũt ei: Mgr. hec mulier modo uepehensa est in adulterio. In lege aũt moyses mãdauit nob huiusmodi lapidare. Tu ġ q̃d dicis? Hoc ãt dicebant temptantes eũ: ut possent accusare eũ. Ihs aũt inclinãs se deorsum digito scribebat in tra. Cũ ġ pseuerarent interrogãtes ere rit se. ⁊ dixit eis: Qui sine pctõ ẽ uꝝ ꝓmus illã lapidẽ mittat. Et itex se inclinãs scribebat in tra. Audictes aũt ih⁹ unꝰ p⁹ unũ exibãt incipiẽtes a seniorib⁹. ⁊ remãsit solꝰ ihs ⁊ mulier in medio stans. Erigẽs aũt se ihs. dixit ei: Mulier: ubi sũt q̃ te accusabãt? Nemo te cõdemnauit? Que dixit: Nemo dñe. Dixit aũt ihs: Nec ego te ꝺẽnabo. Uade ⁊ iã amplꝰ noli pecare. Itex ġ locutus ẽ eis ihs dicẽs. Ego sũ lux mũdi. Qui sequit me non ãbulat in tenebris: ꝟ habebit lumen uite. Dixerunt ġ ei pharisei. Tu de teipo testimoniũ phibes: testimoniũ tuũ nõ est uex. Rñdit ihs ⁊ dixit eis Et si ego testimoniũ phibeo de meipo. uerũ ẽ testimoniũ meũ: quia scio unde ueni. ⁊ q̃ vado. Uos autẽ nescitis unde uenio aut q̃ vado. Uos sm carnẽ iudicatis: ego nõ iudico quẽq̃. Et si iudico ego: iudicium meũ uerum est: qa solꝰ nõ sũ: ꝟ ego ⁊ q̃ misit me pr̃. Et in lege ura scriptũ ẽ: qa duoꝝ uoium testimoniũ uerũ ẽ. Ego sum q̃ testimoniũ phibeo de meipo. ⁊ testimoniũ phibet de me q̃ misit me pr̃. Dicebãt ġ ei: Ubi est pater tu⁹? Respodit ihs Neq; me scitis neq; pr̃em meũ. Si me sciretis forsitan ⁊ pr̃em meũ sciretis. Hec ꝓba locut⁹ ẽ ihs in gacophilatio docens in tẽplo. Et nemo apphendit cũ: qa nondũ uenerat hora ei⁹. Dixit ġ itex eis ihs. Ego vado ⁊ quereti me: ⁊ in pcto uestro moriemini. Quo ego vado uos nõ potestis uenire. Dicebãt ġ iudei. Nunq̃d interficiet semetipm: quia dicit quo ego vado uos nõ potestis uenire? Et dicebat eis: Uos deorsum estis: ego de supius sum. Uos de mundo ꝟ estis. ego nõ sum de ꝟ mũdo. Dixi ġ uobis: qa moriemini in pctis uris. Si.n. nõ crediderit̃ qa ego sum: moriemini in pctõ uro. Dicebãt ġ ei. Tu qs es? Dixit eis ihesus. Principiũ q̃ ⁊ loq̃r uob. Multa habeo de ob loq̃ ⁊ iudicare. ꝟ q̃ me misit uerax est. ⁊ ego q̃ audiui ab eo hec loq̃r in mũdo. Et nõ cognouerunt qa pr̃em ei⁹ dicebat deũ. Dixit ġ eis ihs Cũ exaltaueritis filiũ hois. tunc cognoscet̃ qa ego sum. ⁊ a meipo facio nihil: ꝟ sicut docuit me pr̃. hec loq̃r. Et q̃ me misit. mecũ est: ⁊ non reliq̃t me solũ: quia ego q̃ placita sũt ei facio semp. Hec illo loq̃nte multi crediderũt in eũ Dicebat ġ ihs ad eos q̃ crediderũt ei iudeos. Si uos mãseritis in sermone meo. uere discipuli mei eritis. ⁊ cognoscetis ueritatẽ. ⁊ ueritas liberabit uos. Rñderũt ei: Semen abrahe sumus: ⁊ nemini seruiuimus unq̃. Quo tu dicis. liberi eritis? Rñdit eis ihs: Amẽ amẽ dico uobis: qa omis q̃ facit pctm. seruꝰ ẽ pcti. Seruꝰ aũt nõ manet in domo in eternũ. Filiꝰ ãt manet in eternũ Si ġ uos filius liberauerit: uere liberi eritis. Scio qa filij abrahe estis: ꝟ q̃ritis me interficere: qa sermo meꝰ non capit in uob. Ego q̃ vidi apud pr̃em. loq̃r: ⁊ uos q̃ vidistis apud

p̃em vr̃m facitis. Rñderũt 7 dixerũt ei. Pr̃ noster abrahã ē. Dicit eis ihs. Si filij abrahe estis: opa abrahe facite. Nunc aũt q̃rit̃ me interficere: hoiem q̃ veritatẽ vobis locut⁹ sum quã audiui a deo. Hoc abrahã nõ fecit. Vos facit̃ opa p̃ris vr̃i. Dixerunt itaq; ei. Nos ex fornicatione nõ sum⁹ nati. Vnũ p̃rem habemus deũ. Dixit ḡ eis ihs: Si deus pat̃ vester esset: diligeret̃ vtiq; me. Ego.n. ex deo p̃cessi 7 veni. Neq; enim a meipo veni: sed ille me misit. Quare loq̃lã meã nõ cognoscitis? Quia non potestis audire sermonem meũ. Vos ex patre diabolo estis. 7 desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio: 7 in veritate nõ stetit: qa nõ est veritas in eo. Cũ loq̃t̃ mendaciũ. ex. ppriis loq̃t̃. qa mendax est 7 pr̃ eius. Ego aũt si veritatẽ dico nõ creditis mihi. Quis ex vob arguet me de pcõ? Si veritatẽ dico: qre nõ creditis mihi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propẽa vos nõ auditis. qa ex deo nõ estis. Rñderũt ḡ iudei: 7 dixerũt ei: Nõne bñ dicim⁹ nos: qa samaritan⁹ es tu 7 demoniũ habes? Rñdit ihs. Ego demoniũ non habeo sed honorifico patrem meũ 7 vos inhonoratis me: Ego aũt nõ qro gloriã meã. Est qui querat. 7 iudicet. Amẽ amẽ dico vob: si qs sermonẽ meũ seruauerit: mortẽ nõ videbit in eternũ. Dixerũt ḡ iudei. Nunc cognouim⁹ qa demoniũ habes. Abrahã mortuus ē 7 pphe. 7 tu dicis: si qs sermonẽ meũ seruauerit: nõ gustabit mortẽ in eternũ. Nunq̃d tu maior es pr̃e nostro abrahã q̃ mortu⁹ est? Et pphe mortui sunt: Quem teipsum facis? Rñdit ihs: Si ego glorifico meipm: gloria mea nihil ē. Est pater meus q̃ glorificat me. quem vos dicitis: qa deus noster ē. 7 nõ cognouistis eũ. Ego aũt noui eũ. Et si dixero qa nõ scio eũ. ero silis vob mendax. Bz scio eũ: 7 sermonem eius seruo. Abrahã pat̃ vester exultauit ut videret diẽ meũ: vidit 7 gauisus est. Dixerũt ḡ iudei ad eũ: Quinq̃ginta ãnos nondũ habes 7 abrahã vidisti? Dixit eis ihs: Amen amen dico vobis: añq̃ abrahã fieret. ego sũ. Tulerũt ḡ lapides ut iacerent in eum. Ihs autem abscondit se. 7 exiuit de templo.

IX

Et p̃teriens ihs vidit hoiem cecum a natiuitate: 7 interrogauerũt eũ discipuli ei⁹. Rabbi qs peccauit. hic aut parentes ei⁹ ut cecus nasceret? Rñdit ihsus Neq; hic peccauit. neq; parentes eius: sed ut manifestent opa dei in illo. Me oportet operari opa ei⁹ q̃ misit me donec dies ē. Venit nox q̃ nemo pot̃ operari. Dũ diu sum in mũdo: lux sum mũdi. Hoc cũ dixisset expuit in terrã 7 fecit lutũ ex sputo. 7 linuit lutũ sup oculos eius. 7 dixit ei. Vade laua in natatoria syloe: qd̃ interpretat missus. Abijt ḡ 7 lauit: 7 venit videns Itaq; vicini 7 q̃ viderãt eũ prius qa mendic⁹ erat. dicebãt: Nõne hic ē q̃ sedebat 7 mẽdicabat? Alij dicebãt qa hic ē. alij aũt neq̃q̃. sed silis ē ei⁹. Ille vo dicebat qa ego sũ. Dicebãt ḡ ei: Quõ apti sunt tibi oculi? Rñdit: Ille hõ q̃ dicit̃ ihs lutũ fecit: 7 vnxit oculos meos 7 dixit mihi: Vade ad natatoriã syloe: 7 laua. Et abij 7 laui. 7 video. Et dixerunt ei. Vbi ē ille? Ait. nescio. Adducũt eũ ad pharisẽos q̃ cec⁹ fuerat. Erat aũt sabbatũ q̃n lutũ fecit ihs. 7 aperuit oculos ei⁹. Iterũ ḡ interrogabãt eum pharisei quo vidisset. Ille aũt dixit eis. Lutũ mihi posuit sup oculos. 7 laui. 7 video. Dicebãt ḡ ex phariseis quidã. Hõ ē hic hõ a deo q̃ sabbatũ nõ custodit. Alij autẽ dicebãt. Quõ pot̃ hõ pct̃or hec signa facere? Et scisma erat inter eos. Dicũt ḡ ceco iterũ. Tu qd dicis de illo q̃ aperuit oculos tuos? Ille ãt dixit. qa pphа ē. Nõ crediderũt ḡ iudei de illo qa cecus fuisset 7 vidisset: donec vocauerunt parentes ei⁹ q̃ viderat. 7 interrogauerũt eos dicentes: Hic est filius vester quẽ vos dicitis qa cec⁹ natus ē? Quõ ḡ nũc videt? Rñderũt eis parẽtes ei⁹ 7 dixerũt: Scim⁹ qa hic ē filius nr̃. 7 qa cecus natus ē. Quõ aũt nunc videat nescimus: aut qs ei⁹ aperuit oculos nos nescimus. Ipm interrogate. Etatẽ hz. ipse de se loq̃t̃ Hec dixerũt parẽtes ei⁹: qm timebãt iudeos Jam enim conspiraucrant iudei: ut si qs eum confiteret esse xpm. ex synagogã fieret. Propterea parentes ei⁹ dixerũt. qa etatẽ hz ipsum interrogate. Vocauerũt ergo rursum hoiem qui fuerat cec⁹. 7 dixerũt ei. Da gloriã deo. Nos scimus qa hic hõ pct̃or est. Dixit ḡ eis ille. Si pct̃or est nescio. vnũ scio qa cecus cũ essem. modo video. Dixerũt ḡ illi: Quid fecit tibi? Quõ aperuit tibi oculos? Rñdit eis. Dixi vobis iam 7 audistis: Quid iterũ vultis audire? Numq̃d 7 vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerunt ḡ ei. 7 dixerunt. Tu discipulus illius sis nos aũt moysi discipuli sum⁹. Nos scim⁹ qa moysi locutus est deus: hũc aũt nescim⁹ vnde sit. Rñdit ille hõ 7 dixit eis. In hoc.n. mirabile

est quia vos nescitis vñ sit: & aperuit meos oculos. Scimꝰ aũt qꝫ peccatores deꝰ nõ audit: sed si qs dei cultor: & voluntatẽ eiꝰ facit hũc exaudit. A seculo nõ est auditũ: qꝫ qs aperuit oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo: nõ poterat facere qcq̃. Rñderũt. & dixerũt ei: In peccatis natꝰ es totꝰ. & tu doces nos? Et eiecerunt eũ foras. Audiuit ihs qꝫ eiecerũt eum foras: & cũ inuenisset eũ dixit ei. Tu credis i filiũ dei? Rñdit ille & dixit. Quis est dñe ut credã in eũ? Et dixit ei ihs. Et vidisti eũ. & q̃ loquitur tecũ ipe est. At ille ait. Credo dñe. Et procidens adorauit eũ. Et dixit ei ihs. In iudiciũ ego in hũc mundũ veni: ut q̃ nõ vident videãt: & qui vident ceci fiant. Et audierũt quidam ex phariseis qui cũ ipo erant. & dixerũt ei. Nũquid & nos ceci sumus? Dixit eis ihs: Si ceci essetis nõ haberetis pctũ. Nũc vo dicitis qꝫ videmus: pctũ vr manet.

X

AMen amen dico vobis: q̃ nõ intrat p ostiũ i ouile ouiũ: sed ascendit aliunde: ille fur est & latro. Qui aũt intrat p ostiũ. pastor est ouiũ. huic ostiarius aperit: & oues voce eius audiũt. Et p̃pias oues vocat nominatim. & educit eas. Et cũ p̃pias oues emiserit: añ eas vadit. & oues illũ sequũt: qꝫ sciunt voce eiꝰ. Alienũ aũt nõ sequũt: sed effugiũt ab eo. qꝫ nõ noverũt voce alienoꝝ. Hoc prouerbiũ dixit eis ihs. Illi aũt nõ cognouerũt qd loqueret eis. Dixit g̃ eis iterꝫ ihs. Amen amẽ dico vob: qꝫ ego sum ostiũ ouium. Oẽs q̃t̃ venerũt fures sunt & latrones: sed nõ audierũt eos oues. Ego sũ ostiũ. Per me si qs introierit saluabit. & ingredietur & egredietur: & pascua inueniet. Fur non venit nisi ut furetur & mactet & pdat. Ego veni ut vitã habeant: & abũdãtiꝰ habeãt. Ego sũ pastor bonꝰ. Bonus pastor aiam suã dat p ouibꝰ suis. Mercenariꝰ aũt & q̃ nõ est pastor cuius non sunt oues, p̃spicit lupũ venientem & dimittit oues & fugit. & lupus rapit & dispergit oues. Mercenarius aũt fugit qꝫ mercenariꝰ ẽ: & nõ pertinet ad eũ de ouibꝰ. Ego sũ pastor bonus & cognosco oues meas: & cognoscũt me mee. Sic nouit me pr̃. & ego agnosco pr̃em. & aiam meã pono p ouibus meis. Et alias oues habeo que nõ sunt ex hoc ouili. & illas oportet me adducere. & vocẽ meã audient. & fiet vnũ ouile & vnus pastor. Propterea me pater diligit. quia ego pono aiam meã ut iterꝫ sumã eã. Nemo tollit eã a me: sed ego pono eã a meipso. Potestatem habeo ponendi eã. & potestatẽ habeo iterũ sumẽdi eã. Hoc mandatũ accepi a patre meo. Dissensio iterꝫ facta est inter iudeos p̃pter hec verba. Dicebant aũt multi ex ipsis. Demonium habet & insanit. Quid eis auditis? Alii dicebãt. Hec verba nõ sunt demoniũ habentis. Nunquid demoniũ pot cecorum oculos aperire? Facta sunt aũt encenia in hierosolymis: & hyems erat. Et ãbulabat ihs in templo in porticu salomonis. Circũdederũt g̃ eũ iudei. & dicebant ei: Quousq; animã nr̃am tollis? Si tu es xp̃s dic nob palã. Rñdit eis ihs: Loquor vob & nõ creditis. Opa q̃ ego facio i noie p̃ris mei: hec testimoniũ phibent de me. Sed vos nõ creditis: qꝫ nõ estis ex ouibus meis. Oues mee vocem meam audiunt: & ego cognosco eas: & sequunt me. Et ego vitã eternã do eis. & nõ pibunt in eternũ: & nõ rapiet eas q̃sqũ de manu mea. Pater meus q̃ dedit mihi maior oĩb̃ ẽ: & nemo pot rapere de manu p̃ris mei. Ego & p̃r unũ sumus. Sustulerũt g̃ lapides iudei ut lapidarẽt eũ. Rñdit eis ihs. Multa bona opa ostendi vob ex p̃re meo. Propter q̃ eorum opus me lapidatis? Rñderũt g̃ iudei. De bono opere nõ lapidamus te: sed de blasphemia: & quia tu homo cũ sis. facis teipm deũ. Rñdit eis ihs. Nõne scriptũ ẽ in lege vr̃a: quia ego dixi dii estis? Si illos dixit deos ad quos spmo dei factus ẽ: & nõ pot solui scriptura: quẽ p̃r scificauit: & misit i mũdũ: vos dicitis qꝫ blasphemas qꝫ dixi filius dei sũ? Si nõ facio opa p̃ris mei nolite credere mihi. Si aũt facio: & si mihi non vultis credere. opib̃ credite: ut cognoscatis & credatis: qꝫ pater in me ẽ. & ego in p̃re. Querebant g̃ eum apprehendere: & exiuit de manib̃ eorum. Et abiit iterꝫ trans iordanẽ i eũ locum ubi erat iohes baptizans primũ. Et mansit illic. Et multi venerũt ad eũ. & dicebãt: q̃ iohes quidem signũ fecit nullũ. Omia aũt q̃cumq; dixit iohes de hoc: vera erãt. & multi crediderũt in eũ.

XI

ERat aũt qdã lãgues lazar̃ a bethania: de castello marie & marthe sororis eius. Maria aũt erat q̃ unxit dñm unguẽto. & extersit pedes eius capillis suis. cuius frater lazar̃ infirmabat. Miserũt g̃ sorores eius ad eũ dicẽtes: dñe. ecce quẽ amas infirmat. Audiẽs aũt ihs dixit eis. Infirmitas hec nõ ẽ ad mortẽ. sed p gl̃ia dei ut glorificet filius dei p ea. Diligebat aũt ihs martham & sororem eius

32/8

mariã ⁊ laçar. Ut ꝯ audiuit q̃ infirmabat-
tũc q̃dẽ mãsit i eodẽ loco duob⁹ dieb⁹ ꝑeide
p⁹ĥ dicit discipulis suis. Eam⁹ i iudeã iterꝫ.
Dicũt ei discipuli: Rabbi nũc q̃rebãt te iu-
dei lapidare. ⁊ iterꝫ vadis illuc? Rñdit ihus
Nõne duodeci sũt hore diei? Si q̃s ãbulaue
rit i die nõ offendit: quia lucẽ hui⁹ mũdi vi-
uet. Si aũt ãbulauerit in nocte: offendit: q̃a
lux nõ ẽ i eo. Hec ait. ⁊ p⁹ĥ dicit eis: Laçar⁹
amic⁹ nr̃ dormit: sed vado ut a somno exci-
tem eũ. Dixerũt ꝯ discipuli eius: Dñe si dor-
mit: salu⁹ erit. Dixerat aũt ihs de morte ei⁹:
illi aũt putauerũt q̃ de dormitione somni
diceret. Tũc ꝯ ihs dixit eis mãifeste: Laça-
rus mortu⁹ ẽ. ⁊ gaudeo ꝓpt̃ vos ut credatis:
q̃m nõ erã ibi. Sed eam⁹ ad eũ. Dixit ꝯ tho-
mas q̃ dicit didym⁹ ad cõdiscipulos: Eam⁹
⁊ nos ⁊ moriamur cum eo. Venit itaq; ihs:
⁊ iuenit eũ q̃tuor dies iam in monumẽto ha
bentem. Erat aũt bethania iuxt̃ hierosolymã
q̃si stadijs q̃ndeci. Multi aũt ex iudeis vene
rant ad martham ⁊ mariã ut ꝯsolarent eas de
frẽ suo. Martha ꝯ ut audiuit q̃a ihus venit
occurrit illi: maria aũt domi sedebat. Dixit
ꝯ martha ad ihsum: Dñe si fuisses hic: frat̃
me⁹ nõ fuisset mortu⁹. Sed ⁊ nũc scio q̃a q̃-
cũq; poposceris a deo dabit tibi de⁹. Dicit il-
li ihs: Resurget frater tuus. Dicit ei martha.
Scio q̃a resurget i resurrectiõe in nouissimo
die. Dicit ei ihs: Ego sum resurrectio ⁊ vita
Qui credit in me etiã si mortu⁹ fuerit viuet
⁊ oĩs q̃ viuit ⁊ credit i me nõ morietꝰ in ẽternũ.
Credis hoc? Ait illi. Utiq; dñe. Ego credidi
q̃a tu es xp̃s filꝰ dei q̃ in hũc mũdũ venisti.
Et cũ hoc dixisset: abijt ⁊ vocauit mariã sorõ
rẽ suã silentio dicẽs: Magr̃ adest. ⁊ vocat te
Illa ut audiuit surrexit cito: ⁊ venit ad eum
Nõdũ. n. venerat ihs in castellũ: sed erat adhuc i
illo loco vbi occurrerat ei martha. Judei ꝯ
q̃ erãt cũ ea in domo ⁊ ꝯsolabãtr̃ea: cũ vidissent
mariã q̃a cito surrexit ⁊ exijt: secuti sũt eam
dicẽtes: Quia vadit ad monumẽtũ ut plo-
ret ibi. Maria ꝯ cũ venisset vbi erat ihs: vi-
dens eũ: cecidit ad pedes ei⁹: ⁊ dixit ei: Dñe
si fuisses hic: nõ eẽt mortu⁹ frater me⁹: Ihs ꝯ
ut vidit eã plorantẽ. ⁊ iudeos q̃ venerant cũ
ea plorantes: ifremuit spũ. ⁊ turbauit seipsũ
⁊ dixit: Ubi posuistis eũ? Dicũt ei: Dñe ve-
ni ⁊ vide. Et lachrymatus ẽ ihs. Dixerunt ꝯ
iudei: Ecce quõ amabat eũ. Quidã autẽ ex
ipsis dixerũt: Nõ poĉat hic q̃ aperuit oculos
ceci nati: facẽ ut hic nõ moreret? Ihs ꝯ rursũ
fremens in semetipso: venit ad monumentũ.
Erat aũt spẽlũca: ⁊ lapis suppositus erat ei.
Ait ihs: Tollite lapidẽ. Dicit ei martha so-
ror ei⁹ q̃ mortu⁹ fuerat. Dñe iam fetet. q̃tri-
duan⁹ est enim. Dicit ei ihs: Nonne dixi tibi:
qñ si crederes videb̃ gl̃iam dei? Tulerũt ꝯ
lapidẽ. Ihs aũt eleuatis sursũ oculis dixit.
Pat̃ grãs ago tibi qñ audisti me. Ego autẽ
sciebã q̃a sp me audis: sed ꝓpter pplm q̃ circũ-
stat dixi: ut credãt q̃a tu me misisti. Hec cũ
dixisset: voce magna clamauit. Lazare veni
foras. Et statim ꝓdijt q̃ fuerat mortu⁹ ligatꝰ
manꝰ ⁊ pedes institis. ⁊ facies illius sudario
erat ligata. Dixit eis ihs: Soluite eũ. ⁊ sini-
te abire. Multi ꝯ ex iudeis q̃ venerãt ad ma
riã ⁊ martham ⁊ viderãt q̃ fecit ihs: crediderũt
in eũ. Quidã aũt ex ipsis abierũt ad pharisẽos. ⁊ dixerũt eis q̃ fecit ihs. Collegerũt ꝯ
pontifices ⁊ pharisei ꝯciliũ. ⁊ dicebãt: Quid
facim⁹? Quia hic hõ multa signa facit. Si di
mittim⁹ eũ sic: oẽs credẽt in eũ. Et venient ro
mani. ⁊ tollẽt nr̃m locũ ⁊ gẽtẽ. Unꝰ aũt ex
ipsis caypbas nomine: cũ eẽt pontifex ãni illius
dixit eis: Vos nescitis q̃cq; nec cogitatis: q̃a
expedit vobis ut vn⁹ moriatr̃ hõ ꝓ pplo. ⁊ non
tota gẽs peat. Hoc aũt a semetipso nõ dixit
sz cũ eẽt pontifex anni illi⁹ ꝓphetauit: q̃a ihs
sus moriturꝰ erat ꝓ gente. Et nõ tm̃ ꝓ gẽte
sz ut filios dei q̃ erãt dispsi ꝯgregaret i vnũ
Ab illo ꝯ die cogitauerũt ut interficerẽt eũ
Ihs ꝯ iam nõ in palã ãbulabat apud iudeos: sz abijt in regionẽ iuxt̃ desertũ in ciuitatẽ
q̃ dicit effrem. ⁊ ibi morabat cũ discipul⁹ suis
Proximũ autem erat pasca iudeoꝝ. ⁊ ascen-
derũt multi hierosolymã de regiõe ad pascha
ut scificarẽt seipsos. Querebãt ergo ihm. ⁊
colloq̃bãt ad inuicẽ in tẽplo stãtes. Quid pu-
tatis: quia non venit ad diem festum istum?
Dederant autem pontifices ⁊ pharisei man-
datum: ut si quis cognouerit vbi sit indicet
ut apprehendant eum.

XII

Ihesus ergo ante sex dies pasce venit be-
thaniã vbi lazarus fuerat mortu⁹ quẽ
suscitauit ihs. Fecerũt aũt ei cenã ibi:
⁊ martha ministrabat: lazar⁹ vo vnus erat ex
discũbentib⁹ cũ eo. Maria ergo accepit libr̃ã
vnguenti nardi pistici pciosi. ⁊ vnxit pedes
ihsu. ⁊ extersit pedes eius capillis suis. ⁊

vom⁹ ipleta est ex odore vnguēti. Dixit ḡ vn⁹ ex discipulis eius iudas scariotis q̄ erat eū traditur⁹. Quare ꝟ vnguentū nō venijt trecentis denarijs & datū ē egenis? Dixit autē ꝟ non q̄a de egenis ptinebat ad eū: ꝟ q̄a fur erat & loculos hns ea q̄ mittebāt portabat. Dixit ergo ihs. Dimite illā ut i die sepulture mee ꝑuet illud. Pauperes.n. sp hētis vobiscū: me aūt nō sp habebitis. Cognouit ḡ turba multa ex iudeis q̄a illic ē. & venerūt nō ꝓpt ihm tm̄: ꝟ ut laçarū viderēt quē suscitauit a mortuis. Cogitauerūt aūt pncipes sacerdotū ut & laçm interficerēt. q̄a multi ꝓpter illū abibāt ex iudeis. & credebāt i ihm. In crastī nū aūt turba multa q̄ venerat ad die festū: cū audissent q̄a venit ihs hierosolymā. acceperūt ramos palmaꝝ & processerūt obuiā ei & clamabāt. Osanna. bñdict⁹ q̄ venit in noie dñi rex isrl. Et inuenit ihs asellū. & sedit sup eū sic̄ scriptū est. Noli timere filia syon. ecce rex tu⁹ venit sedēs sup pullū asine. Hec nō cognouerūt discipuli ei⁹ pmū: ꝟ qñ glificat⁹ est ihs. tūc recordati sūt q̄a ꝟ erāt scripta de eo & hec fecerūt ei. Testimoniū ḡ ꝑhibebat turba q̄ erat cū eo qñ laçarū vocauit de monumēto & suscitauit eū a mortuis. Propterea & obuiā venit ei turba: q̄a audierūt eū fecisse ꝟ signū. Pharisei ergo dixerūt ad semetipsos: Videtis: q̄a nihil ꝓficim⁹? Ecce mūd⁹ tot⁹ p⁹ eū abijt. Erāt aūt q̄dā gentiles ex his qui ascēderāt ut adorarēt i die festo. hi ḡ accesserūt ad philippū q̄ erat a bethsaida galilee: & rogabāt eū dicentes: Dñe volum⁹ ihm videre. Venit philipp⁹. & dicit andree: Andreas rursū & philipp⁹ dixerūt ihu. Ihs aūt rñdit eis dicēs. Venit hora ut clarificef filius hois. Amen amē dico vobis: nisi granū frumēti cadēs i terrā mortuū fuerit ipsum solū manet. Si aūt mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aiaz suā. pdet eā. Et q̄ odit aiam suā in hoc mūdo: i vitā eternā custodit eā. Si q̄s mihi ministrat: me sequat. Et vbi sum ego: illic & minister me⁹ erit. Si q̄s mihi ministrauerit: honorificabit eū p̄r me⁹. Nunc aia mea turbata ē. Et q̄d dicā? P̄r saluifica me ex hac hora. Sz ꝓpterea veni in horā hāc P̄r clarifica nomē tuū. Venit ḡ vox de celo dicēs. Et clarificaui. & iterū clarificabo. Turba ḡ q̄ stabat & audierat. dicebat tonitruum esse factū. Alij aūt dicebāt. Angel⁹ ei locut⁹ ē

Rñdit ihs. & dixit: Nō ꝓpter me ꝟ vox venit ꝟ ꝓpter vos. Nūc iudiciū ē mundi. Nūc pnceps hui⁹ mūdi eijcief foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a tra: oīa trahā ad meipsū. Hoc aūt dicebat significans q̄ morte eēt moriturus. Rñdit ei turba: Nos audiuim⁹ ex lege q̄a xp̄s manet i eternū. Et quō tu dicis. oportet exaltari filiū hois? Et q̄s ē iste fili⁹ hois? Dixit ḡ eis ihs. Adhuc modicū lumen in vob ē. Ambulate dū lucē habetis: ut nō vos tenebre cōprehendāt. Et q̄ ābulat in tenebris nescit q̄ vadat. Dū lucē habetis credite in lucem: ut filij lucis sitis. Hec locut⁹ ē ihs & abijt: & absc̄ondit se ab eis. Cū aūt tāta signa fecisset coram eis. nō credebāt in eū. ut sermo ysaie ipleret⁹ quē dixit: Dñe q̄s credidit auditui nr̄o: & brachiū dñi cui revelatum est? Propterea nō poterāt credere. q̄a iterum dixit ysaias. Excecauit oculos eoꝝ & indurauit coꝝ eoꝝ ut nō videāt oculis & nō intelligāt corde & cōuertāt & sanē eos. Hec dixit ysaias qñ vidit glorā ei⁹ & locut⁹ est de eo. Verūtamen & ex pncipib⁹ multi crediderūt in eū. ꝟ ꝓpter phariseos nō ꝓfitebāt: ut de synagoga nō ejicerēt. Dilexerūt.n. gliam hoiuz magis q̄ gliam dei. Ihs aūt clamauit & dixit: Qui credit in me nō credit in me: sed in eū q̄ misit me. Et q̄ videt me: videt eū q̄ misit me. Ego lux in mūdū veni: ut omis q̄ credit in me. in tenebris non maneat. Et si q̄s audierit ꝑba mea & nō custodierit: ego nō iudico eū. Nō enim veni ut iudicē mūdū. sed ut saluificē mūdū. Qui spernit me. & nō accipit verba mea: hz q̄ iudicet eū. Sermo quē locut⁹ sū: ille iudicabit eū in nouissimo die: Quia ego ex meipso nō sū locut⁹: sed q̄ misit me p̄r ipse mihi mandatū dedit. q̄d dicā. & q̄d loq̄r. Et scio q̄a mandatū eius vita eterna est. Que ergo ego loquor: sicut dixit mihi pater sic loquor.

XIII

Ante diē festū pasce sciens ihs q̄a venit hora ei⁹ ut transeat ex hoc mūdo ad patrē: cū dilexisset suos q̄ erāt in mūdo. in finē dilexit eos: Et cena facta cum diabol⁹ iam misisset in cor ut traderet eū iudas symonis scariothis: sciens q̄a oīa dedit ei pater in manꝰ: & q̄a a deo exiuit. & ad deū vadit: surgit a cena. & ponit vestimenta sua: & cū accepisset linteū ꝑcinxit se. Deinde misit aquā in peluim: & cepit lauare pedes discipulorꝝ & extergere linteo q̄ erat ꝑcinct⁹.

Venit ḡ ad symonē petrū. Et dicit ei petrus dñe tu mihi lauas pedes? Rñdit ihs. 7 dixit ei. Nō ego facio tu nescis modo: scies ām postea. Dicit ei petr⁹. Nō lauabis mihi pedes i ēternū. Rñdit ei ihs. Si nō lauero te, nō habebis ptē mecū. Dicit ei symon petrus: dñe nō tm̄ pedes meos: sḋ 7 manꝰ 7 caput. Dicit ei ihs. Qui lotꝰ est: nō indiget nisi ut pedes lauet: sed ē mūdus totus: Et vos mūdi estis sḋ nō oēs. Sciebat enī quis nā eēt q̄ traderet eū. Propēea dixit: nō estis mūdi oēs. Postq̄ ḡ lauit pedes eoꝝ accepit vestimenta sua: 7 cū recubuisset iterꝝ dixit eis. Scitis q̄d fecerim vob? Vos vocatis me mḡr 7 dñe. 7 bñ dicitis. Sū etenī. Si ḡ ego laui pedes vestros dñs 7 mḡr: 7 vos debetis alter alteriꝰ lauare pedes. Exēplū. n. dedi vobis: ut quēadmodū ego feci vob? ita 7 vos faciatis. Amē amē dico vobis: nō ē seruꝰ maiꝰ dño suo. neq; apl⁹ maiꝰ ē eo q̄ misit illū. Si hec scitis bti eritis si feceritis ea. Non de omnibus vobis dico. Ego scio q̄s elegerim. Sz ut adimpleat scriptā: Qui manducat mecū panē. leuabit supra me calcaneū suū. Amodo dico vobis priusq̄ fiat ut cū factū fuerit credatis q̄a ego sū. Amē amen dico vobis: q̄ accipit si quē misero me accipit. Qui aūt me accipit accipit eū q̄ me misit. Cū hec dixisset ihs turbat⁹ ē spū 7 protestat⁹ ē 7 dixit: Amē amē dico vobis: q̄a vnꝰ ex vob? tradet me. Aspiciebāt ergo ad invicē discipuli: hesitantes de q̄ diceret. Erat ḡ recūbens vnꝰ ex discipulis eiꝰ in sinu ihesu quē diligebat ihesus. Innuit ḡ huic symon petrus 7 dixit ei: Quis ē de q̄ dicit? Itaq; cū recubuisset ille supra pectꝰ ihesu. dicit ei. Dñe q̄s est? Rñdit ihesus: Ille est cui ego intinctum panē porrexero. Et cū intinxisset panē. dedit iude symonis scariotis. Et p⁹ buccellā intro iuit in eū satanas. Et dicit ei ihs. Nō facis fac citius. Hoc aūt nemo sciuit discūbentiū ad q̄d dixerit ei. Quidā. n. putabāt q̄a loculos hēbat iudas q⁹ dixisset ei ihesus. eme ea q̄ opꝰ sūt nobis ad diē festū. aut egenis ut aliq̄d daret. Cū ḡ accepisset ille buccellā. exiuit protinus. Erat aūt nox. Cū ḡ exisset. dixit ihs Nūc clarificatꝰ ē filiꝰ hois. 7 deꝰ clarificatꝰ ē in eo. Si deꝰ clarificatꝰ ē in eo: 7 deꝰ clarificabit eū in semetipso. 7 protinus clarificabit eum. Filioli: adhuc modicū vobiscū sū. Queretis me. 7 sicut dixi iudeis. quo ego vado vos nō potestis venire. Et vob? dico modo. Mandatū nouū do vob: ut diligatis invicē sicut dilexi vos: ut 7 vos diligatis invicē. In hoc cognoscent oēs q̄a discipuli mei estis: si dilectiōnē habueritis ad invicē. Dicit ei symon petrus dñe q̄ vadis? Rñdit ihesus: Quo ego vado non potes me modo seq̄: sequeris aūt postea. Dicit ei petrꝰ. Quare nō possū te seq̄ modo? Aiam meā p te ponā. Rñdit ei ihs: Aiam tuā p me pones. Amē amē dico tibi. nō cantabit gallꝰ donec ter me neges.

XIIII

Et ait discipulis suis Nō turbet cor vr̄m. Creditis in deū: 7 in me credite In domo pris mei māsiones multe sūt. Si q̄ minꝰ dixissem vob. q̄a vado parare vobis locū. Et si abiero 7 pparauero vobis locū: iterꝝ veniō 7 accipiam vos ad meipsum ut vbi sū ego 7 vos sitis. Et q̄ ego vado scitis 7 viā scitis. Dicit ei thomas: Dñe nescimus quo vadis. Et quō possumꝰ viā scire. Dicit ei ihesus. Ego sū via 7 vꝛitas 7 vita. Nemo venit ad patrem nisi p me. Si cognouissetis me 7 patrē meū vtiq; cognouissetis. Et amodo cognoscetis eū. 7 vidistis eū. Dicit ei philippus Dñe ostende nobis patrē. 7 sufficit nobis. Dicit ei ihs. Tanto tpe vobiscū sū 7 nō cognouistis me. Philippe: qui videt me. videt 7 patrem. Quō tu dicis ostende nobis patrē: Nō credis q̄a ego in pre. 7 pr in me est: Verba q̄ ego loquor vobis a meipso nō loqr. Pater aūt in me manēs ipse facit opa. Nō creditis q̄a ego in pre 7 pr in me ē: Alioq̄n, propter opa ipa credite Amē amē dico vobis. qui credit in me. opa q̄ ego facio 7 ipse faciet. 7 maiora horū faciet: quia ego ad patrē vado. Et quodcūq; petieritis patrē in nōie meo hoc faciā. ut glorificet pr in filio Si q̄d petieritis in nōie meo. hoc faciam. Si diligitis me mandata mea seruate. Et ego rogabo patrē 7 aliū paclitum dabit vobis ut maneat vobiscū in ēternū. spm vꝛitatis: quē mundus nō pōt accipere q̄a nō videt eū. nec scit eū. Vos aūt cognoscetis eū: q̄a apud vos manebit. 7 in vobis erit. Nō relinquā vos orphanos: veniā ad vos. Adhuc modicū. 7 mūdus me iam nō videt. Vos aūt videtis me quia ego vivo. 7 vos vivetis. In illo die vos cognoscetis quia ego sū in pre meo. 7 vos in me. 7 ego in vobis. Qui habet mandata mea 7 seruat ea: ille ē qui diligit me. Qui aūt diligit me: diliget a pre meo. Et ego diligā eū 7 manifestabo

H

ei meipsū. Dicit ei iudas: non ille scariothis: dñe qđ factū ē qa manifestatur⁹ es nobis teipsū ⁊ nō mūdo? Rñdit ihs ⁊ dixit ei. Si qs diligit me sermonē meū ꝯuabit. ⁊ pater meus diliget eū. ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mānionē apud eū faciem⁹. Qui nō diligit me sermones meos nō ꝯuat. Et sermonē quē auditis nō est meus sꝫ ei⁹ q̄ misit me pris. Hec locut⁹ sum vobis apud vos manēs. Paraclit⁹ aut ē spūs sanct⁹ quē mittet pr̄ in noīe meo: ille vos docebit oia. ⁊ suggeret vobis oia q̄cūq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quō mūdus dat ego do vob. Nō turbet cor vestꝝ neq; formidet. Audistis qa ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiq; qa vado ad patrē: qa pater maior me est. Et nūc dixi vobis ꝑus q̄ fiat: ut cū factū fuerit credatis. Jā nō multa loquar vobiscū. Venit enim ꝑnceps mūdi hui⁹: ⁊ in me nō habet quicq̄. Sed ut cognoscat mūdus: quia diligo patrē. ⁊ sicut mandatum dedit mihi pater: sic facio. Surgite: eamus hinc.

XV

Ego sū vitis vera. ⁊ pater me⁹ agricola est. Oēm palmitē ūn me nō ferentē fructū tollet eū. ⁊ oēm q̄ fert fructū purgabit eū ut fructū pl⁹ afferat. Jā vos mūdi estis ꝓpter ꝛmonē quē locut⁹ sum vob. Manete i me. ⁊ ego i vob. Sic palmes nō pōt ferre fructū a semetipso nisi manserit i vite: sic nec vos nisi i me manseritis. Ego sū vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego i eo: hic fert fructū multū: quia sine me nihil potestis facē. Si qs i me nō māserit: mittet foras sicut palmes ⁊ arescet. ⁊ colligēt eū. ⁊ in ignē mittent ⁊ ardet. Si māseritis i me ⁊ ꝑba mea i vob manserit: qcūq; voluerit is petetis. ⁊ fiet vob. In h clarificat⁹ ē pr̄ me⁹ ut fructū plurimū afferatis: ⁊ efficiami mei discipuli. Sicut dilexit me pr̄. ⁊ ego dilexi vos Manete i dilectiõe mea. Si pcepta mea seruaueritis, manebitis i dilectiõe mea: sicut ⁊ ego pr̄is mei pcepta seruaui. ⁊ maneo in ei⁹ dilectione. Hec locut⁹ sū vobis ut gaudiū meū i vob sit ⁊ gaudiū vr̄m impleat. Hoc ē pceptū meū ut diligatis inuicē sicut dilexi vos. Maiorē hac dilectionē nemo habz q̄ ut aiam suā ponat qs ꝓ amicis suis. Vos amici mei estis si feceritis q̄ ego pcipio vobis. Jā nō dicam vos ꝟuos: qa ser⁹ nescit qđ faciat dñs eius Vos aūt dixi amicos: qa oia q̄cūq; audiui a pr̄e meo nota feci vob. Nō vos me elegistis ego elegi vos. ⁊ posui vos ut eatis ⁊ fructū afferatis. ⁊ fruct⁹ vester maneat: ut qcūq; petieritis patrē i noīe meo det vob. Hec mando vobis ut diligatis inuicē. Si mūd⁹ vos odit scitote qa me priorē vobis odio habuit. Si de mūdo fuissetis mūdus q̄ suū erat diligeret Quia vo de mūdo nō estis sꝫ ego elegi vos de mūdo ꝓpterea odit vos mūd⁹. Memētote ꝛmonis mei quē ego dixi vobis. Nō est ser⁹ maior dño suo. Si me persecuti sūt. ⁊ vos persequent. Si ꝛmonē meū seruauerūt. ⁊ vrm seruabūt. Sꝫ h oia facient vobis ꝓpter nomē meū quia nesciūt eū q̄ misit me. Si nō venissem ⁊ locutus fuissem eis: peccm nō haberēt. Nunc aūt excusationē nō hūt de peccto suo. Qui me odit: ⁊ patrē meū odit. Si opa nō fecissem i eis q̄ nemo ali⁹ fecit: peccm nō haberēt. Nūc aūt ⁊ viderūt ⁊ oderunt ⁊ me ⁊ patrē meū Sꝫ ut adimpleat ꝛmo q̄ i lege eor script⁹ ē: qa odio habuerūt me gratis. Cū aūt venerit paraclit⁹ quē ego mittā vobis a pr̄e spm̄ veritatis q̄ a pr̄e procedit: ille testimoniū phibebit de me. Et vos testimoniū phibebitis qa ab initio mecum estis.

XVI

Hec locut⁹ sū vob ut nō scādalizemini. Ejicient vos synagogis. Sꝫ venit hora ut omis q̄ interficit vos arbitret obsequiū se pstare deo. Et h facient vob qz nō nouerūt patrē neq; me. Sꝫ hec locut⁹ sū vob ut cū venerit hora eor: reminiscamini quia ego dixi vob. Hec aūt vob ab initio nō dixi qa vobiscū eram. Et nūc vado ad eū qui misit me ⁊ nemo ex vob interrogat me q̄ vadis. Sꝫ qa h locut⁹ sū vob tristicia ipleuit cor vestꝝ Sꝫ ego veritatē dico vobis: expedit vobis ut ego vadam. Si enī nō abiero paraclitus nō veniet ad vos. Si aūt abiero: mittam eū ad vos. Et cū venerit: ille arguet mūdū de peccato. ⁊ de iustitia. ⁊ de iudicio. De peccato quidem: qa nō crediderūt in me. De iustitia vo qa ad patrem vado. ⁊ iam nō videbitis me. De iudicio aūt: quia ꝑnceps hui⁹ mūdi iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vob dicē: sꝫ nō potestis portare mō. Cū aūt venerit ille spūs veritatis: docebit vos oēm veritatē. Nō enim loq̄t a semetipso: sꝫ q̄cūq; audiet loq̄t: ⁊ ventura sūt ānūciabit vobis. Ille me clarificabit: qa de meo accipiet: ⁊ ānūciabit vobis.

Dia q̄cūq; hz pr̄ mea sūt. Propēea dixi· qa
re meo accipiet ⁊ annūciabit vob. Modicū
⁊ iam nō videbitis me. ⁊ iterꝝ modicum ⁊ vi
debitis me· qa vado ad pr̄em. Dixerunt ergo
ex discipulis eī ad inicē: Quid ē h̄ q̄ dicit
nob modicū ⁊ nō videbitis me. ⁊ iterꝝ modicū
⁊ videbitis me. ⁊ q̄ vado ad pr̄em? Dicebāt ḡ
Quid est hoc q̄ dicit modicū? Nescim⁹ qd
loq̄t. Cognouit aūt ihs qa volebāt eū int̄roga
re. ⁊ dixit eis. De hoc queritis int̄ vos· qa dixi.
modicū ⁊ nō videbitis me. ⁊ iterꝝ modicū ⁊ vi
debitis me. Amē amē dico vob: qa plorabitis
⁊ flebitis vos: mūdus aūt gaudebit. Vos āt
contristabimini: ⁊ tristicia vra vertet̄ i gaudiū
Mulier cum parit tristiciā hz: qa venit hora
ei⁹. Cū aūt pepert puer· iā nō meminit pressu
re ꝓpter gaudiū: q̄ natus est hō in mundū. Et
vos igit nūc quidē tristiciā habetis. Iterꝝ aūt
videbo vos. ⁊ gaudebit cor vr̄m: ⁊ gaudium
vr̄m nemo tollet a vob. Et in illo die me non
int̄rogabitis q̄q̄. Amen amē dico vob· si qd
petieritis pr̄em in noīe meo dabit vobis. Usq;
modo nō petistis q̄q̄ in noīe meo. Petite ⁊
accipietis. ut gaudiū vr̄m sit plenum. Hec in
puerbijs locut⁹ sū vob. Venit hora cū iā non
in puerbijs loquar vob: ꝫ palā de patre meo
ānunciabo vob. In illo die in noīe meo petetis.
Et nō dico vob: qa ego rogabo pr̄em de vob:
Ipse.n. pat amat vos: quia vos me amastis:
⁊ credidistis: qa a deo exiui. Exiui a pr̄e ⁊ ve
ni in mundū: iterꝝ relinq̄ mundū. ⁊ vado ad
pr̄em. Dicūt ei discipuli ei⁹. Ecce nunc palā
loq̄ris. ⁊ puerbiū nullū dicis. Nunc scimus
qa scis oia. ⁊ nō op⁹ est tibi ut qs te int̄roget
In hoc credim⁹: qa a deo existi. Rñdit eis ihs
Modo credit⁹? Ecce venit hora. ⁊ iam venit
ut dispgamī vnusq̄sq; i ꝓpria. ⁊ me solū reli
quatis. ⁊ nō sum solus: qa pater mecū est. Hec
locut⁹ sū vob: ut i me pacē habeatis. In mūdo
pressurā habebitis: ꝫ cōfidite· ego vici mūdum.

Hec locutus est ihs. ⁊ subleuatis oculis i celū dixit: Pater venit hora· clarifica filiū tuū ut filius tuus clarificet te. Sicut dedisti ei pt̄atem oīs carnis ut oē qd dedisti ei det eis vitā eternā. Hec ē āt vita eterna ut cognoscāt te solū deū vez· ⁊ quem misisti ihm xp̄m. Ego te clarificaui sup terā: op⁹ cōsumaui qd dedisti mihi ut faciam. Et nūc clarifica me tu pat apud temetipm· claritate quā habui pulq̄ mūd⁹ fieret apud te.

Manifestaui nomē tuū vob⁹ qs dedisti mi
hi de mūdo. Tui erant. ⁊ mihi eos dedisti. ⁊
sermonē tuū seruauerūt. Nūc cognouerūt qa oīa
q̄ dedisti mihi abs te sunt. Quia verba q̄ dedi
sti mihi· dedi eis. ⁊ ipsi acceperūt ⁊ cognouerūt
vere qa a te exiui: ⁊ crediderūt qa tu me mi
sisti. Ego pro eis rogo. Non pro mundo: ꝫ p
bis qs dedisti mihi: qa tui sunt. Et mea oīa
tua sūt: ⁊ tua mea sūt. ⁊ clarificat⁹ sum i eis
Et iā nō sum i mūdo· ⁊ hi i mūdo sunt. ⁊ ego
ad te venio. Pat scē serua eos in noīe tuo qs
dedisti mi: ut sint vnū sicut ⁊ nos. Cū essem
cū eis: ego seruabā eos i noīe tuo. Quos dedi
sti mihi· ego custodiui. ⁊ nemo ex eis perijt ni
si filius perditiōis: ut scriptura impleat. Nūc āt
ad te venio. ⁊ h̄ loq̄r i mūdo ut habeant gau
diū meū impletū in semetipsis. Ego dedi eis
sermonē tuū. ⁊ mūdus eos odio habuit: qa non
sūt de mūdo: sicut ⁊ ego nō sū de mūdo. Nō
rogo ut tollas eos de mūdo: ꝫ ut serues eos a
malo. De mūdo nō sūt· sicut ⁊ ego nō sum de
mūdo. Sciifica eos i veritate. Sermo tu⁹ veri
tas ē. Sic tu me misisti i mūdū: ita ⁊ ego mi
si eos i mūdū. Et p eis ego scifico meipm: ut
sint ⁊ ipsi scificati i veritate. Nō p eis āt ro
go tm̄: ꝫ ⁊ p eis q̄ credituri sunt p verbū eoz
in me: ut oēs vnū sint sicut tu pr̄ in me ⁊ ego
in te: ut ipsi i nob vnū sint: ut credat mūdus
qia tu me misisti. Et ego claritatē quā de
disti mi· dedi eis ut sint vnū· sicut ⁊ nos vnū
sumus. Ego in eis ⁊ tu in me ut sint cōsuma
ti in vnū. ⁊ cognoscat mūdus qa tu me misisti:
⁊ dilexisti eos sicut ⁊ me dilexisti. Pat qs de
disti mi volo ut vbi sum ego· ⁊ illi sint mecū.
ut videāt claritatē meā quā dedisti mihi qa
dilexisti me añ p̄stitutionē mundi. Pat iuste
mūdus te nō cognouit. Ego aūt te cognoui: ⁊
hi cognouerūt· qa tu me misisti. Et notū feci
eis nomē tuū ⁊ notū faciā· ut dilectio q̄ dile
xisti me· in ipsis sit: ⁊ ego in ipsis.

XVIII

b Ec cū dixisset ihs egressus est cū di
scipulis suis trās torrētē cedron vbi
erat hort⁹ i quē introiuit ipe ⁊ discipuli eī⁹. Sciebat aūt ⁊ iudas q̄ tradebat eum
locū: q̄ frequēt ihs conuenerat illuc cū discipu
lis suis. Judas ḡ cū accepisset cohortē ⁊ a pōtificibus ⁊ pharisei⁹ ministros: venit illuc cū
lternis ⁊ facibus ⁊ armis. Ihs itaq; sciens
oia q̄ ventura erāt sup eū· processit ⁊ dixit eis.
Quē q̄ritis? Rñderūt ei: Ihm nazarenum

Dicit eis ihs: Ego sum. Stabat aũt ⁊ iudas q̃ tradebat eũ cũ ipsis. Ut ḡ dixit eis ego sũ: abierũt retrorsum. ⁊ ceciderũt in ter̃. Iterꝝ ḡ interrogauit eos. Quẽ q̃rit̃? Illi aũt dixerũt Ihm nazarenũ. Rñdit ihs: Dixi vob: quia ego sum. Si ḡ me q̃rit̃ sinite hos abire. Ut impleretur sermo quem dixit. q: quos dedisti mihi nõ perdidi ex eis quẽq̃. Simon ḡ petr⁹ habẽs gladiũ eduxit eũ. ⁊ percussit pontificis seruum ⁊ abscidit auriculã ei⁹ dexterã. Erat autẽ nomen seruo malchus. Dic ḡ ihs petro: Mitte gladiũ tuũ in vaginã. Calicẽ quẽ dedit mihi pat̃ non vis ut bibã illũ? Coh̃s aũt ⁊ tribun⁹ ⁊ mini stri iudeoꝝ cõprehenderũt ihm: ⁊ ligauerunt eũ ⁊ adduxerũt eũ ad annã primũ. Erat.n. socer caiphe q̃ erat pontifex ãni illius. Erat ãt caiphas q̃ cõsiliũ dederat iudeis: q̃a expedit vnũ hoiem mori, p̃ pplo. Seqbat aũt ihm symon petrus. ⁊ alius discipul⁹. Discipul⁹ ãt ille erat not⁹ pontifici. ⁊ introiuit cũ ihu in atriũ pontificis. Petrus aũt stabat ad ostiũ foris Exiuit ḡ discipul⁹ q̃ erat not⁹ pontifici: ⁊ dixit ostiarie. ⁊ introduxit petrũ. Dixit ḡ petro ancilla ostiaria: Nunq̃d ⁊ tu ex discipulis es hois isti⁹? Dicit ille: Nõ sũ. Stabãt aũt serui ⁊ mi nistri ad prunas. q̃a frig⁹ erat. ⁊ calefaciebãt se. Erat ãt cũ eis ⁊ petr⁹ stãs ⁊ calefaciẽs se. Pontifex ḡ interrogauit ihm de discipulis suis. ⁊ de doctrina ei⁹. Rñdit ei ihs: Ego palã locutus sũ mũdo. Ego sp docui synagoga ⁊ in tẽplo q̃ oēs iudei cõueniũt. ⁊ in occulto locut⁹ sũ nihil. Quid me interrogas? Interroga eos q̃ audierũt q̃d locut⁹ sim ipsis: ecce hi sciunt q̃ dixerim ego: Hec aũt cũ dixisset: vn⁹ assistẽs ministroꝝ dedit alapã ihu dicẽs: Sic rñdes pontifici. Rñdit ei ihs. Si male locut⁹ sũ testimoniũ phibe de malo: si aũt bene. q̃d me cedis. Et misit eũ ãnas ligatum ad caiphã pontificẽ. Erat aũt simon petrus stãs ⁊ calefaciens se. Dixerũt ḡ ei. Nunq̃d ⁊ tu ex discipulis ei⁹ es? Negauit ille ⁊ dixit. Nõ sũ. Dicit ei vn⁹ ex seruis pontifi. cognat⁹ ei⁹ cui⁹ abscidit petr⁹ auriculã: Nõne ego te vidi in horto cũ illo? Iterꝝ ḡ negauit petr⁹. ⁊ statim gall⁹ cãtauit. Adducunt ḡ ihm ad caiphã in pretoriũ Erat ãt mane. ⁊ ipsi nõ introierũt in pretoriũ ut nõ pollamarent. sed ut mãducarẽt pascha. Exiit ḡ pilat⁹ ad eos foras. ⁊ dixit. Quã accusationẽ affertis aduersus hoiem hũc? Rñderũt: ⁊ dixerũt ei. Si nõ esset hic malefactor. nõ tibi tradidissem⁹ eũ. Dicit ḡ eis pilat⁹: Accipite eũ vos. ⁊ sm legẽ vram iudicate eũ. Dixerũt ḡ ei iudei: Nobis nõ licet interficere quẽq̃. Ut sermo ihu impleret quẽ dixit: significãs qua morte esset moriturꝰ. Introiuit ḡ iterꝝ in pretoriũ pilatus. ⁊ vocauit ihm. ⁊ dixit ei: Tu es rex iudeoꝝ? Rñdit ihs. A temetipso hoc dicis an alij dixerũt tibi de me? Rñdit pilat⁹. Nũquid ego iudeus sum? Gens tua ⁊ pontifices tradiderũt te mihi. Quid fecisti? Rñdit ihs Regnũ meũ nõ est de hoc mũdo. Si ex hoc mũdo esset regnũ meũ. ministri mei vtiq̃ decertarẽt ut nõ traderer iudeis. Nunc aũt regnũ meũ nõ est hinc. Dixit itaq̃ ei pilatus. Ergo rex es tu? Rñdit ihs. Tu dicis: q̃a rex sũ ego. Ego in hoc nat⁹ sũ. ⁊ ad hoc veni in mũdũ. ut testimo niũ phibeã veritati. Omis q̃ est veritate. audit vo cem meã. Dicit ei pilat⁹: Quid est veritas? Et cũ hoc dixisset: iterꝝ exiuit ad iudeos. ⁊ dicit eis. Ego nullã inuenio in eo cãm. Est aũt consuetudo vob ut vnũ dimittã vob in pascha. Vultis ḡ dimittã vob regẽ iudeoꝝ? Clamauerunt rursũ oēs dicentes. Non hunc sed barrabã. Erat autem barrabas latro.

XIX

Tunc ḡ apprehẽdit pilatus ihm. ⁊ flagellauit. Et milites plectẽtes coronã de spinis imposuerunt capiti ei⁹: ⁊ ve ste purpurea circũdederũt eũ. Et veniebant ad eũ ⁊ dicebãt. Aue rex iudeoꝝ. Et dabant ei alapas. Exiuit iterꝝ pilat⁹ foras. ⁊ dicit eis Ecce adduco vob eũ foras ut cognoscatis q: nullã inuenio in eo cãm. Exiuit ḡ ihs portans spineã coronã. ⁊ purpureum vestimentum. ⁊ dicit eis. Ecce ho. Cũ ḡ vidissent eũ pontifices ⁊ ministri. clamabãt dicẽtes. Crucifige crucifige eũ. Dicit eis pilat⁹: Accipite eũ vos ⁊ crucifigite. Ego.n. non inuenio in eo cãm. Rñderũt ei iudei. Nos legẽ hñm⁹. ⁊ sm legẽ debet mori: q̃a filiũ dei se fecit. Cũ ḡ audisset pilat⁹ hũc sermonẽ magis timuit. Et ingressus est pretorium iterꝝ. ⁊ dicit ad ihm. Unde es tu? Ihs aũt rñsum nõ dedit ei. Dicit ḡ ei pilat⁹. Mihi nõ loq̃ris? Nescis q̃a potestatẽ habeo crucifigere te: ⁊ potestatẽ habeo dimittẽ te: Rñdit ihs. Nõ haberes potestatẽ aduersũ me vllã nisi tibi datũ esset desup. Propterea qui me tradi dit tibi: maius pctm hz. Et exinde q̃rebat pilat⁹ dimittẽ eũ. Iudei aũt clamabãt dicẽtes. Si hũc dimittis nõ es amicus cesaris. Omis.n. q̃ se regẽ facit ꝯdicit cesari. Pilatus autem cũ

audisset hos ꝑnōes·adduxit foras ihm.ꝛ sedit ꝑ tribunali in loco q̄ dr̄ licostratos·hebraice aūt gabatha. Erat aūt parasceue pasce hora q̄si sexta.ꝛ dic iudeis. Ecce rex vester Illi aūt clamabāt: Tolle·tolle crucifige eū. Dic eis pilat⁹: Regē vr̄m crucifigā: Rñderūt pontifices: Nō habem⁹ regē nisi cesarē. Tūc ḡ tradidit eis illū ut crucifigēr. Susceperūt aūt ihm.ꝛ eduxer̄t. Et bajulās sibi crucē exiuit in eū q̄ dic̄r calvarie locū·hebraice aūt golgotha. Ubi crucifixer̄t eū.ꝛ cū eo alios duos hinc ꝛ hinc·medīū aūt ihm. Scripsit aūt ꝛ titulū pilat⁹.ꝛ posuit sup crucē. Erat aūt scriptū. Jhs nazarenꝰ rex iudeor̄. Hūc ḡ titulū multi iudeor̄ legerūt: qa ꝑpe ciuitatē erat loc⁹ vbi crucifix⁹ est ihs. Et erat scriptū hebraice·grece.ꝛ latine. Dicebāt ḡ pilato pontifices iudeorū. Noli scribere rex iudeor̄·sed qa ipse dixit: rex sū iudeor̄. Rñdit pilatus. Qd̄ scripsi·scripsi. Milites ḡ cū crucifixissent eū·acceperūt vestimēta ei⁹.ꝛ fecer̄t q̄tuor ptes vnicuiq; militi ptē.ꝛ tunicā. Erat aūt tunica incōsutilis·desup ꝓtexta ꝑ totū. Dixer̄t ḡ ad invicē: Nō scindam⁹ eā: sortiamur de illa cuj⁹ sit. Ut scripta impleret dicēs. Partiti sūt vestimēta mea sibi.ꝛ i vestē meā miserūt sortē. Et milites qdē hec fecerūt. Stabāt aūt iux̄ crucē ihu mr̄ ei⁹.ꝛ sororꝛ mr̄is ei⁹ maria cleophe.ꝛ maria magdalene. Cū vidisset ḡ ihs matrē.ꝛ discipulū stantē quē diligebat dic̄ mr̄i sue: Mulier·ecce fili⁹ tuus. Deinde dic̄ discipulo: Ecce mat̄ tua. Et ex illa hora accepit eā discipul⁹ in suā. Postea sciens ihs qa oia ꝑfūmata sūt·ut ꝑfūmaret scripta dic̄ Scitio. Vas aūt erat positū accto plenū. Illi ḡ spongiā plenū aceto hysopo circūponentes obtulerūt ori ei⁹. Cū ḡ accepisset ihus acetū dixit: Cōsūmatū ē. Et inclinato capite tradidit spm̄. Judei ḡ qm̄ parasceue erat ut non remaneret in cruce corpa sabbato: Erat enī magn⁹ dies ille sabbati: rogaverūt pilatū ut frangerēt eor crura.ꝛ tollerēt. Venerunt ḡ milites.ꝛ ꝑmi qdē fregerūt crura:ꝛ alteri⁹ q̄ crucifix⁹ ē cū eo. Ad ihm aūt cū venissent ut viderūt eū iam mortuū nō fregerunt ei⁹ crura: sed vn⁹ militū lancea lat⁹ ei⁹ aperuit.ꝛ continuo exiuit sanguis ꝛ aq̄. Et q̄ vidit testimoniū phibuit.ꝛ vr̄ū ē testimoniū ei⁹. Et ille scit qa vera dicit ut ꝛ vos credatis. Facta sūt enī hec ut scripta impleret. Os nō cōminuetis ex co. Et iterꝰ alia scripta dicit. Videbūt in quē trāsfixer̄t. Post hec aūt rogavit pilatū ioseph abarimathia eo q̄ esset discipul⁹ ihu·occult⁹ aūt ꝑpter metū iudeor: ut tolleret corp⁹ ihesu. Et ꝑmisit pilat⁹. Venit ḡ ꝛ tulit corp⁹ ihesu. Venit aūt ꝛ nicodem⁹ q̄ venerat ad ihesum nocte ꝑmū: ferens mixturā myrre ꝛ aloes q̄si libras cētū. Acceperūt ergo corp⁹ ihu.ꝛ ligaverunt eū linteis cū aromatib⁹· sic mos est iudeis sepelire. Erat aūt in loco vbi crucifix⁹ est·hort⁹.ꝛ in horto monumentū novū in q̄ nōdū q̄squā posit⁹ erat. Ibi ḡ ꝑpter parasceuen iudeor: qa iux̄ erat monumētū·posuerūt ihm.

XX

Una aūt sabbati maria magdalene venit mane cū adhuc tenebre essent ad monumētū.ꝛ vidit lapidē sublatum a monumēto. Cucurrit ḡ.ꝛ venit ad symonem petrū.ꝛ ad aliū discipulū quē amabat ihs.ꝛ dic̄ illis. Tulerūt dn̄m de monumēto.ꝛ nescimus ubi posuerūt eū. Exijt ḡ petr⁹.ꝛ ille ali⁹ discipul⁹.ꝛ venerūt ad monumentū. Current aūt duo simul.ꝛ ille ali⁹ discipulus precucurrit citius petro.ꝛ venit ꝓim⁹ ad monumentū. Et cū se inclinasset vidit posita linteamina: non tn introivit. Venit ḡ symon petr⁹ sequēs eū.ꝛ introivit in monumētū. Et vidit linteamina posita.ꝛ sudariū q̄ fuerat sup caput ei⁹ nō cum linteaminibus positū· sed separatī involutū in vnū locū. Tūc ergo introivit.ꝛ ille discipul⁹ q̄ venerat ꝓim⁹ ad monumētū.ꝛ vidit.ꝛ credidit. Nōdū.n. sciebant scripturā: qa oportuit eū a mortuis resurgē. Abierūt ḡ iterꝰ discipli ad semetipsos. Maria aūt stabat ad monumētū foris plorās. Dū ḡ fleret inclinavit se.ꝛ ꝓspexit in monumētū. Et vidit duos angelos in albis sedentes vnū ad caput.ꝛ vnum ad pedes. ubi positum erat corp⁹ ihu. Dicūt ei illi: Mulier q̄d plorās? Dicit eis: Quia tulerūt dn̄m meum.ꝛ nescio ubi posuerūt eū. Hec cū dixisset cōversa ē retrorsū.ꝛ vidit ihm stantē.ꝛ nō sciebat qa ihs est. Dicit ei ihs. Mulier q̄d plorās? Quē q̄ris? Illa existimās qa hortulan⁹ esset dicit ei. Dne si tu sustulisti eū dicito mihi ubi posuisti eū:ꝛ ego eū tollā. Dicit ei ihs: Maria. Cōversa illa dicit ei: Rabboni: qd̄ dicit mgr: Dicit ei ihs: Noli me tangē. Nōdū.n. ascēdi ad patrē meū. Vade aūt ad frēs meos ꝛ dic eis: Ascendo ad patrē meū ꝛ patrē vestrū: deū meū ꝛ deum vr̄m. Venit maria

magdalene ānūciās discipulis qꝫ vidi dñm
⁊ hec dixit mihi: Cū ḡ sero eēt die illo vna sab
batoꝝ ⁊ fores essent clause vbi erāt discipuli
congregati ꝓpt metū iudeoꝝ: venit ihs ⁊ ste-
tit i medio. ⁊ dixit eis: Pax vob. Et cū hec di
xisset ostēdit eis manꝰ ⁊ latꝰ. Gauisi sūt ḡ di-
scipuli viso dño. Dixit ḡ eis iterū: Pax vobis
Sicut misit me pr̄: ⁊ ego mitto vos. Hec cū
dixisset insufflauit. ⁊ dicit eis: Accipite spm̄
scm̄. Quoꝝ remiseritis pcta remittunt eis: ⁊
q̄rū retinueritis retēta sūt. Thomas āt vnꝰ
ex duodecim q̄ dicit didymꝰ nō erat cū eis qñ
venit ihs. Dixerūt ḡ ei alij discipuli. Vidimꝰ
dñm. Ille āt dixit eis: Nisi videro i mānib⁹
eiꝰ figurā clauoꝝ ⁊ mittā digitū meū in locū
clauoꝝ ⁊ mittā manū meā i latꝰ eiꝰ nō credā
Et pꝰ dies octo iterū erant discipuli eiꝰ intus
⁊ thomas cū eis. Venit ihs ianuis clausis:
⁊ stetit i medio: ⁊ dixit eis: Pax vob. Deide
dic thome: Infer digitū tuū huc: ⁊ vide ma-
nus meas. ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in latus
meū. ⁊ noli eē incredul⁹ sz fidelis. Rndit tho
mas ⁊ dixit. Dñs meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ. Dicit ei ihs
Quia vidisti me thoma credidisti: bti q̄ non
viderūt ⁊ crediderūt. Multa q̄dē ⁊ alia sig-
na fecit ihs i ꝓspectu discipuloꝝ suoꝝ q̄ nō
sūt scripta i libro hoc. Hec aūt scripta sunt ut
credatis q̄a ihesus ē filiꝰ dei. ⁊ ut credentes
vitā habeatis in noie eius. XXI

Postea manifestauit se iterū ihs ad
mare tyberiadis. Māifestauit āt sic
Erāt sīl symon petrꝰ ⁊ thomas q̄ dicit didy-
mꝰ ⁊ nathanahel q̄ erat a chana galilee. ⁊ fi-
lij zebedei. ⁊ alij ex discipulis eiꝰ duo. Dicit eis
symō petrꝰ. Vado piscari. Dicūt ei. Venimꝰ
⁊ nos tecū. Et exierūt ⁊ ascēderūt i nauī ⁊ il
la nocte nihil prēdiderūt. Mane āt facto ste-
tit ihs i littore: nō tñ cognouerūt discipuli q̄a
ihs ē. Dicit ergo eis ihs: Pueri nūq̄d pulmē
tariū habetis? Rndērunt ei: Nō. Dic eis. Mit-
tite i dexterā nauigij rete. ⁊ inuenietis. Misert
ergo. ⁊ iā nō valebāt illud trahē ꝓ multitudi
ne pisciū. Dicit ḡ discipulꝰ ille quē diligebat
ihs petro. Dñs ē. Symō petrꝰ cū audisset q̄a
dñs ē tunica succinxit se. Erat enim nudꝰ ⁊ mi
sit se i mare. Alij āt discipuli nauigio venerūt
Nō enim lōge erāt a tra sed q̄si cubitis ducentis tra
hentes rete piscium. Ut ḡ descenderūt i terā vi-
derūt prunas positas. ⁊ piscē suppositū. ⁊ pa
nē. Dic eis ihs: Afferte de piscib⁹ q̄s prendi-
distis nūc. Ascēdit symō petrꝰ. ⁊ traxit rete
i terā plenū magnis piscib⁹ centū q̄nq̄gintatri
bus. Et cū tāti essent nō ē scissū rete. Dicit eis
ihs: Venite prandete. Et nemo audebat dis-
cūbentiū interrogare eū tu q̄s es: scientes q̄a
dñs ē. Et venit ihs ⁊ accepit panē. ⁊ dabat
eis. ⁊ piscē silr. Hoc iā tertio manifestatus ē
ihs discipulis suis cū resurrexisset a mortuis
Cū ergo prandissent: dixit symoni petro ihs
Simō iohannis diligis me plꝰ his: Dic ei. Etiam
dñe tu scis q̄a amo te. Dic ei. Pasce agnos
meos. Dic ei iterū. Symon iohannis diligis me?
Ait illi: Etiā dñe tu scis q̄a amo te. Dicit ei
iterū: Pasce agnos meos. Dic ei tertio: Symō
iohannis amas me? Contristatꝰ ē petrꝰ. q̄a dixit
ei tertio amas me ⁊ dicit ei: Dñe tu oia nosti
tu scis q̄a amo te. Dic ei. Pasce oues meas.
Amē amē dico tibi cū ēs iunior cingebas te
⁊ ābulabas vbi volebas. Cū āt senueris extē-
des manꝰ tuas. ⁊ alius te cinget. ⁊ ducet q̄ tu
nō vis. Hoc āt dixit significās q̄ morte cla-
rificatur ēet deꝰ Et cū hec dixisset dic ei. Se
quere me. Conversus petrꝰ vidit illū discipulū
quē diligebat ihs sequentē. q̄ ⁊ recubuit in
cena sup pectusꝰ eiꝰ. ⁊ dixit: dñe q̄s est q̄ tradet
te? hūc ḡ cū vidisset petrꝰ. dic ihu. Dñe hic
aūt q̄d: Dic ei ihs: Sic eū volo manere do-
nec veniā. Quid ad te. Tu me sequere. Exijt ḡ
sermo iste inter frēs: q̄a discipulꝰ ille nō moriē-
Et nō dixit ei ihs nō moriē. hec eū volo ma
nere donec veniā: q̄d ad te? Hic ē discipulus
ille q̄ testimoniū phibet de his. ⁊ scripsit hec
Et scimꝰ q̄a verū ē testimoniū eiꝰ. Sūt aūt ⁊
alia multa que fecit ihesus q̄ si scribant ꝑ sin
gula nec ipsū arbitror mundū capere posse eos
qui scribendi sunt libros.

Explicit euāgeliū sm Iohem. Incipit pfa-
tio sci Hieronymi i oēs epistolas sancti Pauli

Primū q̄rit: q̄re pauli euāgelia q̄ sup
plemētū legis sūt ⁊ in q̄b⁹ nobis
exēpla ⁊ pcepta viuēdi plenissime
digesta sūt: voluerint apli has epi
stolas ad singulas ecclesias destinare. Hac
aūt causa factū videt ut. s. initia nascentis
ecclesie nouis causis existētib⁹ pueniret ⁊ ut
pūtia atq; orientia resecaret vitia. ⁊ post fu-
turas excludēt qōnes exēplo, ꝓpterea q̄ post
editā legē moysi i qua oia dei mandata lege
bant: nihil ominus tñ doctrina sua redimua
sp ipli cōprecessere pctā ⁊ ꝓpt exēplū viuendi

libros ad nram etiã memoriã transmiserũt. Deinde q̃rit: Cur nõ amplꝰ q̃ dece epl̃as ad eccl̃ias scripserit. Decẽ fũt.n.cũ ea q̃ dicit ad hebreos. Hã reliq̃ quor ad discipulos spãlit fũt pertinere. Ut oñdẽt nouũ nõ discrepare a veteri testõ. ⁊ se ꝛ legem nõ facẽ moysi: ad numeꝝ pmoꝝ decalogi mãdatoꝝ suas epl̃as destinauit: ⁊ q̃t ille pceptꝫ a phariseis instituit libros: totidem b̃ epl̃is a diaboli ⁊ idolatrie fruitute edocet acq̃sitos. Hã ⁊ duas tabulas lapideas duoꝝ testõꝝ figurã bũisse viri eruditissimi tradiderũt. Epl̃am sane q̃ ad hebreos scribit q̃dã pauli nõ cẽ ꝓtendũt. eo qꝫ non sit eiꝰ noie titulata. ⁊ ꝓter p̃monis stiliqꝫ distantiã: b̃ aut barnabe iuxta tertullianũ: aut luce iuꝝ q̃sdã: ut certe clemẽtꝫ. scripuli apl̃oꝝ ⁊ epi romane eccl̃ie pꝰ apl̃os ordinati. Quibꝰ rndendũ ẽ. ũ ꝓterea pauli nõ erit: q̃a nulli noie titulat: Nõ si inco ueniẽs absurdũqꝫ ẽ: ipsius magi eẽ credenda ẽ q̃ tãto doctrine sue fulgeteloq̃o. Hz qñ apud hebreoꝝ ecclesias q̃si destructor legis falsa suspitiõe haberbat: voluit tacito noie ꝺ signũ legi ⁊ ꝓbitate xpi reddere rõnẽ: ne odiũ nois i fr̃e ꝓtitulati vtilitatẽ excluderet lectiõis. Nõ ẽ sane mirũ si eloq̃ntior videat i ,ppo. i. hebreo q̃ i pegrino. i. in greco q̃ ceẽ epl̃e sũt scripte pmõe. Mouet etiã q̃sdã q̃re romanoꝝ epl̃a i pmo sit posita: cũ eã nõ primo scriptã ratio manifestet. Nam bãc se. pficiscentẽ hierosolymã scripsisse testat. cũ corinthios ⁊ alios iã añ ut misteriũ q̃ secũ portaturꝰ erat colligerẽt. Iris adhortatus sit q̃ñ ⁊ intelligi q̃dã volũt ita oẽs epl̃as ordinatas: ut pma ponẽt q̃ quis posterior fuerit destinata ut ꝓ singulas epl̃a q̃dꝰ ad pfectiora veniret. Romanoꝝ nãqꝫ pleriqꝫ tam rudes erãt: ut nõ itelligerẽt ꝺi se gr̃a ⁊ nõ suis meritꝫ eẽ saluatos. ⁊ obꝺ duo inẽ se ꝓli pflictarẽt. Idcirco illos idigere asserit corrigi: vitia gẽtilitatꝫ pena cõmemoraõs. Corinthijs aũt iã dicit scie grãm eẽ pcessã. ⁊ nõ tã oẽs icrepat q̃ cur peccates nõ icrepauerũt; repl̃ẽdit: sic ait. Audit inẽ vos fornicatio. Et itez. Congregatꝫ vob cũ meo spũ. tradẽ hmõi satbãe In secũda ꝺo laudãt. ⁊ ut magi ac magꝫ pficiãt cõmonẽt. Galatꝛ ꝺo iam nulli crimis arguunt. nisi hoc tm̃ qꝫ callidissimis pseudo apl̃is crediderũt. Epl̃is sane nulla reprehnsiõe: b̃ multa laude sunt digni: q̃a fidẽ apl̃icã ꝺuauerũt. Philippẽses etiã multo magꝭ collaudãt q̃ nec audire q̃dẽ falsos apl̃os voluerũt. Thessalonicenses nibilomin⁹ in duabus epl̃is oi laude. pleq̃r: eo qꝫ nõ solũ fidẽ inconcussã ꝺuauerit ꝓfitatꝫ. b̃ etiã i psecutiõe ciuiũ fuerint ꝓstãtes iuenti. Colossenses ãt tales erãt ut cũ ab apl̃o visi corpaliter nõ fuissent hac laude digni haberent. Et si corpore inq̃t absens sũ: b̃ spũ vobiscũ sũ gaudens ⁊ videns ordinẽ vr̃m. De hebreis ꝺo q̃d dicendum est: q̃ thessalonicẽses q̃ plũmũ laudati sũt imitatores facti eẽ dicũt? Bic ipe ait. Et vos frẽs imitatores facti estꝫ eccl̃iaꝝ dei q̃ sũt i iudea Eadẽ.n. passi estis ⁊ vos a ꝓtribulibꝰ vris: q̃ ⁊ illi a iudeis. Apud ipos qꝫ hebreos eadẽ cõmemorat dicens. Iam ⁊ vinctꝫ cõpassi estis ⁊ rapinã bonoꝝ vestroꝝ cũ gaudio suscepistꝫ: cognoscẽtes vos hẽ melioẽ ⁊ manẽtẽ subam.

Incipit.plogꝰ spãli epl̃am ad Romanos.

Romãi sr̃ q̃ ex iudeis ⁊ gẽtibꝰ crediderũt Di supba ꝓtentiõe volebant se alẽutrũ supponẽ. Hã iudei dicebãt,: Nos sumꝰ ꝑplus dei q̃s ab initio dilexit ⁊ fouit: nos circũcisi ex gnẽ abrahã scã desc̃dimꝰ ex stirpe ⁊ notꝰ retro apud iudeã tm̃ vꝰ. Nos ve egypto signis dei ⁊ ꝓtutibꝰ liberati: mare sicco ptrãsiuimus pde: cũ inimicos nrõs gnissimi fluctꝰ inuoluerẽt. Nob pluit mãna dñs i deserto ⁊ q̃si filijs suis celeste pabulũ mistrauit. Nos die noctuqꝫ i colũna nubis ignisqꝫ pcessit: ut nob i inuio iter oñdẽt. Atqꝫ ut ceẽa eiꝰ circa nos imensa bñficia taceamus: nos soli digni fuimꝰ dei legẽ accipe. ⁊ vocẽ dei loquentẽ audire: eiusqꝫ cognoscẽ volũtatẽ. In q̃ lege nob ꝑmissus ẽ xps: ad q̃s etiã ipe se venisse testatus ẽ dicẽs: nõ veni nisi ad oues q̃ perirãt domus isr̃l: cũ vos canes potiꝰ q̃ hoies appellauerit. Equũ ne g̃ ẽ ut idola tociẽ deserentes q̃bꝰ ab initio deuntis nob cõgemi. ⁊ nõ potiꝰ in ꝓselitoꝝ locũ ex lege auctoritate ⁊ ꝓsuetudine deputemi? Et b̃ ipm nõ merebamini nisi q̃a larga semp dei clemẽtia voluit vos ad nrãm imitationẽ admittẽ. Bẽtes etiã econtrario rũdebãt. Quãto.n. maioza erga vos dei bñficia narrauerit. tãto maiorꝫ vos crimis reos esse mõstrabit. Sp.n. bis oibꝰ extitistis ingti. Hã ipis ꝓdibꝰ q̃bꝰ artiũ mare trãsistꝫ: iudebatꝫ añ idola q̃ fecistis: ⁊ ipo ore q̃ paulo añ ob necẽ adũsarioꝝ dño cantauerat: simulacra vob fieri popscistꝫ: illis oculis

q̄b⁹ venerādo vēū i nulle vel igne ꝓspicē solebatis·simulacra ītuebamini. Māna q̄ vobis fastidio fuit. ⁊ sp i rēcto ꝺ dñm murmurastis ad egyptum vnde vos manu valida eiecerat redire cupientes. Quid plura? Ita prēs vīi crebra ꝓuocatione dñm irritauerunt ut cēs in ixremo mozerent: nec pl⁹ ex seniozibus eoz q̄ duo toles trā re,pmissiōis ītrarēt. Ꝺz qd antiq̄ replicam⁹·cū etiā si illa mīme fecisset, te hoc solo nemo vos dignos venia iudicaret q⁹ dñm xp̄m, ꝓbaz sp vob vocib⁹ repzomissū nō solū suscipe noluistis: ē etiā morte pessima pemistis? Quem ut nos coḡuim⁹ starim cre didim⁹·cū nob te eo antea nō fuerit p̄dicatū Añ,pbaf,q⁹ idolis fuiuim⁹, nō obstinationi mētis: ē igrātie reputādū. Qui.n.cognitū ilico seq̄mur: olim vtiq̄ segremur si antea cognouissem⁹. Sic aūt vos te generi nobilitate iactaf q̄si nō moz imitatio magi q⁹ carnalis natiuitas filios vos faciat esse scōz. Denicq̄ esau ⁊ ismahel cū te stirpe sint abzahe· mīme tū i filijs reputant. Pis talē alēcatib⁹· aplūs se medū int ponēs ita ptiū dirimit qōes ut neutrū eoz sua iusticia salutē meruisse ꝓfirmet: ālios ꝺo xp̄os ⁊ scienē ⁊ gnāē velq̄sse: Judeos q̄dē q⁹ p̄ p̄uaricationē legis tē inꝺonozauerit: gētes ꝺo q⁹ cū cognitū te creata creatoze ut tē tebuerit venerari· gliam ei⁹ i manufacta mutauerint simulacra. Utroq̄ etiā silr venia cōsecutos· eq̄les esse tr̄issima rōne tēmōstrat: plerti cū i eadē lege p̄dictū sit ⁊ iudeos ⁊ gentes ad xp̄i fidem vocandos esse. Quāobrem vicissim eos humilians ad pacem ⁊ concoꝛdiam cohortatur.

Explicit prologus. Incipit argumentum.

Omani sunt ptis italie. Ꝺi preuenti sunt a falsis aplis, ⁊ sub nole dñi nr̄i ihu xp̄i in legē ⁊ ꝓphas erāt idocti. Vos reuocat apostolus ad veram ⁊ euangelicam fidem: scribens eis a cozinto.

Explicit argumentum. Incipit epla beati pauli apli ad Romanos. Caplm. I

Paulus seruus ihu xp̄i vocat⁹ aplūs· segregat⁹ i euāgeliū dei q⁹ añ ꝓmiserat p ꝓphas suos i scripturis scis te filio suo q̄ fact⁹ ē ei ex semē dauid sm carnē· q̄ p testiat⁹ ē filius dei i ꝓtute sm spūm sanctificatiōis ex resurrectiōe mortuoz ihu xp̄i dñi nr̄i per quē accepim⁹ gr̄am ⁊ aplatū ad obediēdū fidei i oib⁹ gētib⁹, p nole ei⁹ i q̄b⁹ estis ⁊ vos vocati ihu xp̄i: oib⁹ q̄ sunt rome dilect⁹ dei vocatis scis. Gr̄a vob ⁊ pax a deo pre ⁊ dño nro ihu xp̄o. Primū q̄dem grās ago deo meo per ihm xp̄m p oib⁹ vob: q⁹ fides vr̄a ānunciat in vniuerso mūdo. Testis.n.mihi ē deus cui seruio in spū meo i euāgelio filij ei⁹· q⁹ sine int̄missiōe memoriā vr̄i facio semp i oronib⁹ meis· obsecrās si q̄ mō tandē aliq̄n, psper iter habā in voluntate dei veniēdi ad vos. Desidero.n.videre vos ut aliq̄d impartiar vob grē spirital' ad ꝓfirmāri vos vos, i. simul ꝓsolari i vob p eā q̄ inuicē est fidē vestrā atq⁹ meā. Nolo āt vos ignorare frēs: q̄a sepe ꝓposui venire ad vos, ⁊ phibit⁹ sū vsq⁹ adhuc· ut aliquē fructū habeā i vob sic ⁊ ceteris gētib⁹. Grecis ac barbaris· sapiētib⁹ ⁊ insipiētibus debitor sū: ita q⁹ q̄ ꝺ me pmptū ē ⁊ vob q̄ rome est euāgeliçare. Nō.n.erubesco euāgeliū virt⁹.n. dei ē i salutē oi credēti: iudeo p̄mū ⁊ greco. Justicia.n. dei i eo revelat ex fide i fidē· sic scriptū ē: Just⁹ āt ex fide viuit. Revelat.n. ira dei de celo sup oem ipietatē ⁊ iusticiā eoz q̄ veritatē dei i iusticia detinēt: q̄a q̄ notū ē dei· manifestū ē in illis. Deus.n. illis manifestauit. Inuisibilia.n. ipsi⁹ a creatura mūdi p ea q̄ facta sūt intellecta ꝓspiciūt: sempiterna q⁹ ei⁹ virt⁹ ⁊ diuinitas: ita ut sint inexcusabiles. Quia cū cognouissent deū nō sic deū glificauerūt aut grās egerūt· ē euanuerūt i cogitatiōib⁹ suis: ⁊ obscuratū ē insipiens cor eoz. Pitātes.n. se ee sapientes· stulti facti sūt. Et mutauerūt gliam incorruptibil' dei i similitudinem imaginis corruptibil' hois ⁊ volucrū ⁊ quadrupedū ⁊ serpentiū. Propē q̄ tradidit illos deus in desideria cordis eoz i immūdiciā· ut cōtumelijs afficiant corpa sua semetipsis. Quia cōmutauerūt veritatē dei i mēdaciū. ⁊ coluerūt ⁊ seruierūt create pot⁹ q⁹ creatori· q̄ est bñdict⁹ in secla amē. Propea tradidit illos deus i passiones ignominie. Nā feie eoz immutauerūt nāle vsū i eū vsū q̄ ē cōnām. Silr āt ⁊ masculi relicto nāli vsu feie exarserūt i desideriis suis i inuicē masculi i masculos turpitudinē operātes ⁊ mercedē quā oportuit errozis sui i semetipsis recipientes. Et sicut nō pbauerūt deū habere i noticia· tradidit illos deus in reprobū sensū: ut faciāt ea q̄ nō pueniunt: repletos oi iniq̄tate malitia· fornicatiōe· auaritia· nequitia· plenos inuidia· homicidijs· ꝓtentiōe· dolo· malignitate

susurrones·detractores·deo odibiles: contumelioſos: ſuperbos: elatos: inuentores malorū pentib⁹ nō obedientes· insipientes· icōpositos· sine affectione· absq; fedē· sine mia. Qui cū iusticiā dei cognouissent· nō intellexerūt: qm̄ q talia agūt. digni sunt morte: nō solū qui ea faciunt: ſ etiam q̄ ꝓsentiunt faciētib⁹. VII

PRopē qō inexcusabilis es o hō oīs q̄ iudicas. In q̄ n. alterꝫ iudicas· teipm̄ ꝯdamnas. Eadem. n. agis q̄ iudicas. Scim⁹. n. qm̄ iudiciū dei ē ſm̄ ꝟitatē i eos q̄ talia agūt. Existimas h̄o hō q̄ iudicas eos q̄ talia agūt · & faq; ea· q̄a tu effugies iudicium dei? An diuitias bonitatꝫ ei⁹ · & patie · & longanimitatꝫ ꝓtenis? Ignoras: qm̄ benignitas dei ad pniam te adducit? Scom aūt duritiā tuā · & impenitens cor thesauriças tibi iram i die ire · & reuelationis iusti iudicij dei q̄ reddet vnicuiq; ſm̄ opa ei⁹. His q̄dē q̄ ſm̄ patiam boni operis gliam · & honorē · & incorruptionē q̄rētib⁹ vitā etnā. His āt q̄ sūt ex ptētione · & q̄ nō acquiescūt ꝟitati· credūt aūt iniq̄tati: ira · & indignatio· tribulatio · & angustia in oēm aiam hominis operantis malū: iudei ꝓmū · & greci. Gloria aūt · & honor · & pax oi operanti bonū: iudeo primū · & greco. Nō. n. est acceptio ꝓsonaꝝ apud deū. Quicūq; n. sine lege peccauerūt: sine lege pibūt. Et q̄cūq; in lege peccauerūt p legē iudicabunt. Non enim auditores legis iusti sunt apud deū: sed factores legis iustificabunt. Cū. n. gētes q̄ legē nō bñt nāliter ea q̄ legis sunt faciunt· eiusmodi legē nō bñtes ipsi sibi sunt lex: q̄ oñdunt opus legis scriptū i cordib⁹ suis· testimoniū reddēte illis cōscia ipōrū · & inter seinuicē cogitationē accusantiū: aut etiā defendentiū. i die cū iudicabit d⁹ occulta hoīum ſm̄ euangeliū meū p ihm̄ xp̄m. Si aūt tu iude⁹ cognominaris · & requiescis i lege · & gliaris in deo. · & nosti volūtatē ei⁹. · & pbas vtilioꝝ instruct⁹ p legē: confidis teipm̄ ee ducē cecoꝝ: lumē eoꝝ q̄ i tenebris sūt: eruditorē insipiētiū: magrm infantiū: habentem formā scie · & veritatis in lege. Qui g̃ aliū doces teipm̄ non doces. Qui p̄dicas nō furādū furaris. Qui dicis nō mechandū mecharis. Qui abhominaris idola: sacrilegiū facis. Qui i lege gliaris· p̄ uaricationē legis deū inhonoras. Nomē. n. dei p vos blasphemat⁹ inē gētes: sicut scriptum est. Circūcisio q̄dē· pdest si legē obſues: ſi autem ꝓuaricator legis sis: circūcisio tua p̄putiū facta ē. Si igit̄ p̄putiū iusticias legis custodiat: nōne p̄putiū illi⁹ i circūcisionē reputabit? Et iudicabit id q̄ ex nā ē p̄putiū legē cōsūmans te: q̄ per lrām · & circūcisionē p̄uaricatorem legis es. Nō. n. q̄ i manifesto iude⁹ ē neq; q̄ i māifesto i carne ē circūcisio: sed q̄ i abscōdito iude⁹ ē. · & circūcisio cordis i spū nō lrā: cui⁹ laus nō ex hoībus sed ex deo est. VIII

QUid g̃ ampli⁹ ē iudeo: aut q̄ vtilitas circūcisiōis? Multū p quēm modum. Primū q̄dē: q̄a credita sūt illis eloq̄a dei. Quid. n. si q̄dā illoꝝ nō crediderunt? Nūq̄d incredulitas illoꝝ fidē dei euacuauit? Absit. Est aūt d⁹ verax: omis aūt hō mendax· sicut scriptū est: ut iustificer⁹ in ſmonib⁹ tuis · & vincas cū iudicar⁹. Si āt iniq̄tas nra iustitiā dei cōmēdat: q̄d dicem⁹? Nūq̄d iniq⁹ ē d⁹ q̄ ifert irā? Scom hoīem dico. Absit. Alioq̄n quō iudicabit d⁹ hūc mūdū? Si. n. ꝟitas dei in meo mēdacio abūdauit in gliam ipsi⁹: q̄d adhuc · & ego tanq̄ pctōr iudicor? · & non sicut blasphemamur. · & sicut aiūt q̄dā nos dicere: faciam⁹ mala ut veniant bona: Quoꝝ dānatio iusta ē. Quid g̃? Precellimꝰ eos? Nequaq̄ Causati. n. sumus iudeos · & grecos oēs sub pctō eē: sicut scriptū ē. Quia nō ē iust⁹ q̄sq̄ nō ē itelligens: nō ē requirēs deū. Oēs declinauerūt simul inutiles facti sūt: nō est q̄ faciat bonū nō est vsq; ad vnum. Sepulchrū patens est guttur eoꝝ: linguis suis dolose agebant: venenum aspidū sub labijs eoꝝ. Quoꝝ os maledictione · & amaritudine plenū est: veloces pedes eoꝝ ad effundendū sanguinē. Cōtritio · & infelicitas in vijs eoꝝ. · & viā pacis nō cognouerūt: nō ē timor dei añ oculos eoꝝ. Scimus aūt: q̄m q̄cūq; lex loq̄t: his q̄ i lege sunt loq̄t⁹. ut oē os obstruatur · & subditus fiat omis mundus deo: q⁹ ex opib⁹ legis nō iustificabit omis caro coram illo. Per legem. n. cognitio peccati. Nūc āt sine lege iusticia dei māifestata ē testificata a lege · & pphetis. Justicia āt dei p fidē ihū xp̄i: in omnes · & sup oēs q̄ credūt in eum. Nō. n. ē distinctio. Oēs. n. peccauerūt. · & egent gloria dei. Justificati gratis p grām ipsi⁹ p redemptionē q̄ ē in xp̄o ihū· quē ppoſuit d⁹ ppitiatorem p fidē in sanguine ipsi⁹ ad ostēsionē iusticie sue, ppter remissionē pcedentiū delictorū in sustentatione dei ad ostensionē iusticie ei⁹ in hoc tpe· ut sit ipe iust⁹ · & iustificans eum q̄ ex fide est ihū xp̄i. Ubi est g̃ gloriatio tua?

Exclusa ē. Per quā legē? Factor? Nō. Sz p legē fides. Arbitramur.n. iustificari hoiem p fidē sine op̄ib⁹ legi. An iudeor⁹ tm? Nōne ⁊ gentiū: Immo ⁊ gentiū. Quīn q̄dem vn⁹ est tm⁹ q̄ iustificat circūcisionē ex fide. ⁊ pputiū p fidē. Legē ḡ destruim⁹ p fidē? Absit Sed legem statuimus.

IIII

Quid ḡ dicem⁹ inuenisse abrahā patrē nr̄m ſm carnē. Si.n. abrahā ex op̄ib⁹ legi iustificat⁹ ē: habz glōiā sz nō apud deū. Quid.n. dic scriptūra? Credidit abrahā deo ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā. Ei aūt q̄ operat̄ mercēs nō iputat̄ ſm grām: sz ſm debitū. Ei ẽo q̄ nō operat̄ credēti aūt in eū q̄ iustificat impiū: reputat̄ fides ei⁹ ad iusticiā ſm̄ ppositū gr̄e dei sic ⁊ dauid dicit btitudinē hois cui deus accepto fert iusticiā sine op̄ibus. Btī q̄r remisse sūt iniq̄tates: ⁊ q̄r tecta sūt pcā. Btūs vir cui nō iputauit dñs pcm̄. Britudo ḡ hi circūcisiōe manet: an etiā i p̄putio? Dicim⁹.n. q̄a reputata est fides abrahe ad iusticiā. Quō ḡ reputata ē: In circūcisiōe: an i p̄putio? Nō in circūcisiōe: sz in p̄putio. Et signū accepit circūcisiōis signaculū iusticie fidei q̄ē in p̄putio: ut sit p̄ oīuz credētiū p̄putiū: ut reputet̄ ⁊ illis ad iusticiā. Et sic p̄ circūcisiōis: nō bis tm̄ q̄ sunt ex circūcisiōe: sz ⁊ bis q̄ sectāt̄ vestigia fidei q̄ ē in p̄putio p̄ris nr̄i abrahe. Nō.n. p legē p̄missio abrahe aut semini eius ut hēres esset mūdi. sz p iusticiā fidei. Si.n. q̄ ex lege hēredes sūt: exinanita ē fides. atolita est p̄missio. Lex.n. irā operat. Ubi.n. nō est lex: nec p̄uaricatio. Jō ex fide. ut ſm grām firma sit p̄missio oi semini. Nō ei q̄ ex lege ē solum sz ⁊ ei q̄ ex fide est abrahe q̄ pater ē oīuz nr̄m sicut scriptū ē. Quia patrē multar⁹ gēiū posui te añ deū cui credidisti: q̄ viuificat mortuos ⁊ vocat ea q̄ nō sūt: tanq̄ ea q̄ sūt. Qui ꝫ spem: i spem credidit. ut fieret pat̄ multar⁹ gentiū: ſm q̄ dictū est ei. Sic erit semen tuū sicut stelle celi ⁊ arena marī. Et nō infirmat⁹ est in fide: nec p̄siderauit corp⁹ suū emortuū cū iā fere cētum eēt ānor⁹. ⁊ emortuā vuluā sare. In repromissiōe etiā dei nō dubitauit diffidentia: sz p̄fortat⁹ est fide. dans glōiā deo plenissime sciēs q̄a q̄cūq⁹ p̄misit deus potēs ē ⁊ facere. Jō ⁊ reputatū ē illi ad iusticiā. Nō est aūt scriptū tm̄ q̄ip̄ ipm: q̄z reputatū ē illi ad iusticiā: sz ⁊ q̄p̄ nos q̄b⁹ reputabit credētibus in eum: q̄ suscitauit ihm̄ xp̄m dñm nr̄m a mortuis: q̄ tradit⁹ est p̄ delicta nr̄a. ⁊ resurrexit p̄ter iustificationem nostram.

V

Iustificati ḡ ex fide pacē habeam⁹ ad deū p dñm nr̄m ihm̄ xp̄m p quē habem⁹ accessum p fidē in grām istā. i q̄ stamus ⁊ gl̄iamur in spe gl̄ie filior⁹ dei. Nō solū aūt sz ⁊ gloriamur i tribulatiōib⁹: sciētes q̄ tribulatio patientiā opat̄: patiētia aūt p̄bationē. p̄batio ẽo spem. Spes aūt nō ꝓfundit: q̄a caritas dei diffusa ē in cordib⁹ nr̄is. p spm̄ scm̄ q̄ dat⁹ est nob. Ut q̄d.n. xp̄s cum adhuc infirmi essemus ſm tp̄s. p impiis mortu⁹ ē. Vix.n. p iusto q̄s moriet. Nā p bono forsitan q̄s audeat mori. Cōmēdat aūt caritatē suā deus in nob: q̄m si cū adhuc pctōres essem⁹ ſm tp̄s xp̄s. p nob mortu⁹ est. multo igit magis nūc iustificati i sanguine ipsi⁹ salui erim⁹ ab ira p ipm. Si.n. cū inimici essem⁹. reconciliati sum⁹ deo p mortē filij ei⁹. multo magis reconciliati salui erim⁹ in vita ipsi⁹. Nō solū aūt sz ⁊ gloriamur in deo p dñm nr̄m ihm̄ xp̄m: p quem nūc reconciliationē accepim⁹. Propter ea sicut p vnū hoiem pctm̄ in hūc mundū intrauit. ⁊ p pctm̄ mors: ita ⁊ in oēs hoies mors ptrāsiit: in q̄ oēs peccauerunt. Usq; ad legē.n. pctm̄ erat in mūdo. Peccatū aūt nō imputabat̄. cū lex nō esset: sz regnauit mors ab adā vsq; ad moysen. etiā i eos q̄ nō peccauerūt in similitudinē p̄uaricatiōis ade: q̄ ē forma futuri. Sed non sicut delictū: ita ⁊ donū. Si enim vni⁹ delicto multi mortui sūt: multo magis grā dei ⁊ donū in gratia vni⁹ hois ihu xp̄i in plures abundauit. Et nō sicut p vnū pctm̄: ita ⁊ donū. Nā iudiciū q̄dē ex vno in ꝯdēnationē. grā aūt ex multis delictis in iustificationē. Si.n. vni⁹ delicto mors regnauit p vnū: multo magis abūdantiā grē ⁊ donatiōis ⁊ iusticie accipiētes in vita regnabunt p vnū ihm̄ xp̄m. Igit sicut p vni⁹ delictū in oēs hoies in ꝯdēnationem. sic ⁊ p vni⁹ iusticiā in oēs hoies in iustificationē vite. Sic.n. p inobedientiā vni⁹ hois pctōres ꝓstituti sūt multi. ita ⁊ p vnius obedientiā iusti ꝓstituēt multi. Lex aūt subintrauit. ut abūdaret delictū. Ubi aūt abūdauit delictum. superabūdauit ⁊ grā. ut sicut regnauit peccatū in mortē. ita ⁊ grā regnet p iusticiā in vitā eēnā: p ihm̄ christum dñm nr̄m.

VI

Quid ḡ dicemus? Manebim⁹ in pctō ut grā abūdet? Absit. Qui enim mortui sum⁹ pctō: quomodo adhuc

viuem⁹ in illo? An ignorat⁹ qa q̃cũq; baptizati sum⁹ in xp̃o ihu: in morte ipsi⁹ baptizati sum⁹? Cõsepulti.n.sum⁹ cũ illo p baptismũ in mortẽ: ut quõ xp̃s surrexit a mortuis per gl̃iaz p̃tis: ita z nos in nouitate vite ãbulem⁹. Si.n.cõplãtati facti sum⁹ similitudini mortis ei⁹: sil' z resurrectiõis erim⁹. Hoc sciẽtes qa vet⁹ hõ nr̃ sil' crucifix⁹ ẽ ut destruat corpus pcti: ut vltra nõ seruiam⁹ pcto. Qui.n.mortu⁹ ẽ: iustificat⁹ ẽ a pcto. Si ãt mortui sum⁹ cũ xp̃o credim⁹ qa sil' etiã viuem⁹ cũ illo: sciẽtes q xp̃s resurgẽs ex mortuis iã nõ morit̃ mors illi vltra nõ dñabit̃. Qd enim mortuus ẽ pcto: mortu⁹ ẽ semel: q ãut viuit: viuit deo. Ita z vos existimate vos mortuos quidẽ esse pcto: viuẽtes ãt deo i xp̃o ihu. Nõ g̃ regnet pctm̃ i vr̃o mortali corpe: ut obediat⁹ concupiscẽtijs ei⁹. Sz neq; exhibeat⁹ mẽbra vr̃a arma iniq̃tat⁹ pcto: s exhibete vos deo tãq; ex mortuis viuẽtes. z mẽbra vr̃a arma iusticie deo. Pctm̃.n. vob nõ dñabit̃. Nõ.n. sub lege est̃ s sub grã. Quid g̃? peccauim⁹ qm̃ nõ sum⁹ sub lege: s sub grã? Absit. An nescit⁹ qm̃ cui exhibet⁹ vos seruos ad obediẽdũ: serui estis ei⁹ cui obedistis. siue pcti ad mortẽ: siue obeditiõis ad iusticiã? Grãs ãut deo q fuist̃ serui pcti: obedist̃ ãt ex corde meã formã doctrine in q̃ traditi est̃. Liberati ãut a pcto: serui facti est̃ iusticie. humanũ dico: propt̃ infirmitatẽ carnis vr̃e. Sic̃.n. exhibuistis mẽbra vr̃a seruire immũditie z iniq̃tati ad iniq̃tatẽ: ita nũc exhibete mẽbra vr̃a seruire iusticie i sanctificationẽ Cũ.n. serui essetis peccati: liberi fuistis iusticie. Quẽ g̃ fructũ habuistis tũc i illis: in q̃b⁹ nũc erubescit⁹? Nã finis illor⁹ mors ẽ. Nũc aũt liberati a pcto: serui ãut facti deo: habet⁹ fructũ vr̃m in sanctificationẽ: finẽ vero vitã eternã. Stipẽdia.n. pcti mors: grã ãut dei vita eternã in xp̃o ihu dño nr̃o.

VII

An ignorat⁹ frẽs scientib⁹.n. legẽ loquor. qa lex in hoie dñat quanto tpe viuit? Nã q̃ sub viro ẽ mulier viuẽte viro alligata ẽ legi. Si ãt mortu⁹ fuerit vir ei⁹: soluta ẽ a lege viri. Igit̃ viuente viro vocabit̃ adultera: si fuerit cũ alio viro: si ãut mortu⁹ fuerit vir ei⁹: liberata ẽ a lege viri: ut nõ sit adultera: si fuerit cũ alio viro. Itaq; frẽs mei z vos mortificati estis legi p corp⁹ xp̃i: ut sitis alteri⁹ q̃ ex mortuis resurrexit: ut fructificet̃ deo. Cũ enim essem⁹ in carne: passiones pcto⁹ q̃ per legẽ erãt operabant̃ in mẽbris nr̃is: ut fructificarent morti. Nũc ãut soluti sumus a lege mortis i q̃ detinebamur: ita ut seruiam⁹ i nouitate spũs. z nõ vetustate lr̃e. Quid g̃ dicem⁹? Lex pctm̃ ẽ? Absit. Sz pctm̃ nõ cognoui nisi p legẽ. Nã cõcupiscẽtiã nesciebã: nisi lex diceret: Nõ concupisces. Occasiõe ãut accepta pctm̃ p mandatũ operatũ ẽ i me oẽm concupiscẽtiã. Sine lege.n. pctm̃ mortuũ erat. Ego ãut viuebã sine lege aliq̃n. Sz cũ venisset mãdatũ: pctm̃ reuixit. Ego ãut mortu⁹ sũ. z inuẽtũ ẽ mihi mãdatũ qd erat ad vitã: hoc ee ad mortẽ. Nã pctm̃ occasiõe accepta p mãdatũ seduxit me. z p illud occidit. Itaq; lex qdẽ scã z mãdatũ scm̃ z iustũ z bonũ. Qd g̃ bonũ est: mihi factũ ẽ mors? Absit. Sz pctm̃ ut appareat pctm̃ p bonũ operatũ ẽ mihi mortẽ: ut fiat supẽ modũ peccãs pctm̃ p mãdatũ deim⁹.n. q; lex spiritalis ẽ. Ego ãt carnalis sũ: venũdat⁹ sub pctõ. Qd enim operor nõ intelligo. Nõ enim qd volo bonũ: hoc ago: s qd odio malũ: illud facio. Si ãut qd nolo illud facio consentio legi. qm̃ bona ẽ. Nũc ãut iã nõ ego operor illud: s qd habitat i me pctm̃. Scio enim qa nõ habitat i me b̃ est in carne mea bonũ. Nã velle adiacet mihi: perficẽ ãut bonũ nõ inuenio. Nõ enim qd volo bonũ b̃ facio: s qd nolo malũ b̃ ago. Si ãt qd nolo illud facio: iã nõ ego operor illud: s qd habitat i me pctm̃. Inuenio igit̃ legẽ volenti mihi facere bonũ: qm̃ mihi malũ adiacet. Condelector.n. legi dei scm̃ interiorẽ hoiez. Video ãut aliã legẽ i mẽbris meis repugnãtẽ legi mentis mee: z captiuantẽ me i lege pcti q̃ ẽ i mẽbris meis. Infelix ego hõ: qs me liberabit de corpe mortis huius? Grã dei: per ihm̃ xp̃m dñm nr̃m. Igitur ego ipse mẽte seruio legi dei: carne ãt legi pcti.

VIII

Nihil ergo nũc dãnatiõis ẽ his q̃ sunt i xp̃o ihu q̃ nõ scm̃ carnẽ ãbulant. Lex enim spũs vite in xp̃o ihu: liberauit me a lege pcti z mortis. Nã q̃d impossibile erat legi i q̃ infirmabat̃ p carnẽ de⁹ filiũ suũ mittẽs i similitudinẽ carnis pcti. z de pcto dãnauit pctm̃ i carne ut iustificatio legis impleret in nob̃ q̃ nõ scm̃ carnẽ ãbulam⁹ b̃ scm̃ spm̃. Qui.n. sz carnẽ sũt q̃ carnis sũt sapiũt q̃ vero sz spm̃ q̃ sũt spũs sctiũt. Nã prudẽtia carnis mors est: prudẽtia ãt spũs vita z pax. Qm̃ sapiacarnis inimica ẽ deo. Legi.n. dei nõ ẽ subiecta nec enim pot̃. Qui ãt i carne sũt deo placẽ nõ pñt. Vos

aūt ī carne nō est· ꝟ i ſpū· ſi tñ ſpūs dei habitat in vob. Qui ꝛps aūt ſpm xp̄i nō hz: hic nō ē ei⁹ Si aūt xp̄s in vobis ē· corp⁹ quidē mortuū ē, ꝓpt̄ peccm: ſpūs aūt vita est ꝓpt̄ iuſtificationē· Qui ſi ſpūs ei⁹ q̄ ſuſcitauit ihm a mortuis habitat in vob: q̄ ſuſcitauit ihm xp̄m a mortuis viuificabit & mortalia corpa vra· ꝓpt̄ inhabitātē ſpm ei⁹ in vob. Ergo frēs debitores sum⁹ nō carni ut ſm carnē viuam⁹. Si enī ſm carnē vixeritis· morieminī: ſi aūt ſpū facta carnis mortificaueritis· viuetis. Quicūq⁹ n. ſpū dei agūt hi sūt filij dei. Nō n. accepistis ſpm ſeruitutis iterū in timore· ſ accepistis ſpm adoptionis filioꝝ: in q̄ clamamus abba pr̄. Ipſe enī ſpūs testimoniū reddit ſpiritui nr̄o: q⁹ sum⁹ filij dei. Si aūt filij & hēdes· hēdes q̄dē dei: coheredes aūt xp̄i: ſi tñ cōpatimur: ut & cōglorificemur. Existimo enim: q⁹ nō sunt cōdigne passiōes hui⁹ tp̄is ad futurā gloriā q̄ reuelabit nob. Nā expectatio creature reuelationem filioꝝ dei expectat. Vanitati n. creatura subiecta ē nō volēs: ſ ꝓpt̄ eū q̄ subiecit eā in ſpē: qa & ipſa creatura liberabit a ſeruitute corruptiōis in libtatē glie filioꝝ dei. Scim⁹ enī q⁹ oīs creatura ingemiscit & parturit vsq⁹ ad huc. Nō solū aūt illa ſ & nosipſi ꝓmitias spūs hītes. & ipſi intra nos gemim⁹ adoptionē filioꝝ dei: expectātes redemptionē corpis nr̄i. Spe n. salui facti sum⁹. Spes aūt q̄ videt· nō ē spes. Nā q⁹ videt q̄s: q̄d sperat: Si aūt q⁹ nō videm⁹· sperам⁹: p patiētiā expectamus. Sic aūt & spūs adiuuat infirmitatē nr̄am. Nā q̄d oremus sicut oportet· nescim⁹: sed ipse spūs postulat ꝓ nob gemitib⁹ inenarrabilib⁹ Qui aūt scrutat corda: scit q̄d desiderat spūs qa ſm deū postulat ꝓ sanctis. Scim⁹ aūt q̄m diligētib⁹ deū oīa cooperant in bonū· his q̄ ſm ꝓpositū vocati sūt sci. Nā q⁹ prescivit· & predestinauit ꝓformes fieri imaginis filij sui ut sit ipse ꝓmogenit⁹ in multis frib⁹· Quos aūt p̄destinauit hos & vocauit· & q⁹ vocauit: hos & iustificauit. Quos aūt iustificauit: illos & magnificauit. Quid ḡ dicem⁹ ad hec: Si de⁹ ꝓ nob: q⁹ ꝑ nos: Qui etiā ꝓpr̄io filio suo nō pepercit: ſ ꝓ nobis oīb⁹ tradidit illū. Quō nō etiā cū illo oīa nob donauit: Quis accusabit aduersus electos dei: de⁹ q̄ iustificat. Quis ē q̄ cōdēnet: Xp̄s ihs q̄ mortuus ē· imo q̄ & resurrexit: q̄ ē ad dexterā dei· q̄ etiā int̄pellat ꝓ nobis. Quis ḡ nos segrabit a caritate xp̄i

Tribulatio: an angustia· an fames· an nuditas· an periculū· an psecutio· an gladi⁹? Sicut scriptū ē. Quia ꝓpt̄e te mortificamur tota die estimati sum⁹ sicut oues occisiōis. Sz i his oīb⁹ superam⁹: ꝓpt̄ eū q̄ dilexit nos. Certus sū eni q̄a neq⁹ mors neq⁹ vita· neq⁹ angeli· neq⁹ principat⁹· neq⁹ ꝑtutes· neq⁹ instātia· neq⁹ futura· neq⁹ fortitudo· neq⁹ altitudo· neq⁹ p fūdū· neq⁹ creatura alia poterit nos separare a caritate dei: q̄ ē in xp̄o ihu dño nr̄o.

VIX

Veritatē dico in xp̄o ihu. nō mentior testimoniū mihi phibente ꝙscia mea in spū sancto: quoniam tristicia est mihi magna: & continuus dolor cordi meo. Optabā enī ego ipse anathema esse a christo ꝓ fratrib⁹ meis q̄ sūt cognati mei ſm carnē q̄ sūt israhelite: q̄rū adoptio ē filioꝝ. & gl̄ia & testm̄ & legislatio & obsequiū & ꝓmissa q̄ꝝ pres ex quib⁹ ē xp̄s ſm carnē· q̄ ē sup oīa deus benedict⁹ in scla amē. Nō aūt q⁹ exciderit ꝟbū dei. Nō enī oēs q̄ ex israhel· hi sūt israhelite neq⁹ qui semen sūt abrahe oēs filij. Sz in ysaac vocabitur tibi semen. i. nō q̄ filij carnis hi filij dei: ſ q̄ filij sūt ꝓmissionis· estimāt in semie Promissionis n. ꝟbū hoc est. Secūm hanc tp̄m veniā & erit sare filio. Nō solū autē illa: ſ & rebecca ex vno concubitu nr̄i ysaac patris nr̄i. Cū n. nōdū nati fuissent aut aliq̄d boni egissent aut mali: ut ſm electionē ꝓpositum dei maneret· nō ex opibus ſ ex vocatiōe dictū ē ei q̄a maior seruiet minori: sic̄ scriptū ē. Jacob dilexi: esau aūt odio habui. Quid ḡ dicem⁹? Nūq̄d iniq̄tas apud deū: Absit. Moysi enī dic̄. Miserebor cui miser⁹ fuero & miām ꝓstabo cui misereboꝝ. Igit̄ nō volentis neq⁹ currentis: ſ miserentis ē dei. Dicit enī scriptura pharaoni Quia in hoc ipsū excitaui te ut ondā in te virtutē meā. & ut annūciet nomen meū in vniuersa tra. Ergo cui⁹ vult miserebit. & quē vult idurat. Dicis itaq⁹ mihi. Quid adhuc q̄rit? Voluntati n. ei⁹ q⁹ resistit: O hō: tu q̄ es q̄ respondeas deo: Nūq̄d dic̄ figmētū ei q̄ se finxit: q̄d me fecisti sic: An non hz ptātē figulus de eadē massa facē aliud q̄dē vas in honorē: aliud ꝓ in ꝓtumeliā: Quid si de⁹ volens ondere irā & notā facē potētiā suā· sustinuit in multa patiētia vasa ire apta in interitū: ut ostēderet diuitias glorie sue in vasa miē q̄ ꝓparauit in gloriā: Quos & vocauit· nō solū ex iudeis ſ etiā ex gētib⁹: sic̄ in osee dic̄. Vocabo

nō plebē meā plebē meā: ⁊ nō dilictā. dilectā ⁊ nō mīam ꝓsecutā. miam ꝓsecutā. Et erit i loco vbi dictū ē eis nō pleb⁹ mea vos: ibi vocabūf filij dei viui: ysaias āt clamat p isrl. Si fuerit nūer⁹ filioꝝ isrl tāq̄ arena maris: reliq̄e salue fiēt. Verbū. n. ꝓsummās ⁊ abbreuiās i eq̄tate: q⁹ ꝙbū breuiatū faciet dñs sup ṫrā Et sic p̄dixit ysaias nisi dñs sabaoth reliq̄sset nobis semē: sic sodoma facti essem⁹ ⁊ sic gomorra simes fuissem⁹. Quid g̃ dicemus? Qz gētes q̄ nō sectabāt iusticiā. apphēderūt iusticiā: iusticiā āt q̄ ex fide ē. isrl ꝙo sectādo legē iusticie. i legē iusticie nō puenit. Quare? Quia nō ex fide. ꝫ q̄si ex opib⁹. Offenderūt n. in lapidē offensiōis: sic scriptū ē. Ecce pono in syon lapidē offensiōis ⁊ petrā scādali: ⁊ oīs q̄ credit in eū nō cōfundet. V X

Fratres: volūtas q̄dē cordis mei ⁊ obsecratio ad deū fit ꝓ illis i salutē Testimoniū. n. phibeo illis q̄ emulationē q̄dē dei bñt: ꝫ nō p̄m sciaz. Ignōrantes enī iusticiā dei ⁊ suā q̄rentes statuere: iusticie dei nō sūt subiecti. Finis. n. legis xp̄s ad iusticiā oi credenti. Moyses. n. scripsit: q̄m iusticiā q̄ ex lege ē. qui fecerit hō. viuet in ea Que aūt ex fide ē iusticia sic dic̄. Ne dixeris i corde tuo. q̄s ascēdet i celū. i. xp̄m deducere aut q̄s descēdet i abyssū. ꝫ ē xp̄m a mortuis reuocare. Sz q̄d dic̄ scriptura? Prope ē ꝙbū in ore tuo ⁊ in corde tuo. Hoc est verbū fidei q̄d p̄dicam⁹: q̄a si cōfiteaꝛis in ore tuo dñm ihm. ⁊ in corde tuo crediderīs q⁹ deus illū suscitauit a mortuis. salu⁹ eris. Corde enī creditf ad iusticiā: ore aūt cōfessio fit ad salutē. Dic enī scriptura. Omis q̄ credit i illū nō cōfūdet Nō. n. ē distinctio iudei ⁊ greci. Nā idē dñs oīuz. diues in̄s q̄ inuocāt illū. Omis. n. q̄cūq̄ inuocauerit nomē dñi salu⁹ erit. Quomodo ergo inuocabūt: in quē nō crediderūt? Aut quō credēt ei. quē nō audierūt. ⁊ quō autē audiēt sine p̄dicāte? Quō ꝙo p̄dicabūt: nisi mittant? sicut scriptū est. Qz speciosi pedes euāgeliçātiū pacē: euangelicantiū bona. Sz nō omnes obediūt euāgelio. Ysaias. n. dicit dñe quis credidit auditui nr̄o? Ergo fides ex auditu: auditus aūt p ꝙbū xp̄i. Sz dico Nūq̄d nō audierūt? Et q̄dē i oēm trā exiuit sonus eoꝝ. ⁊ i fines orbis terre ꝙba eoꝝ. Sz dico. Nūq̄d isrl nō cognit? Primus moyses dicit. Ego ad emulationē vos adducā i nō gentē. i gētē insipiētē: i irā vos mittā. Ysaias aūt audit ⁊ dicit. Inuētus sū a nō q̄rentib⁹ me: palā apparui his qui me nō interrogabāt Ad isrl aūt dic̄ Tota die expādi manus meas ad populū nō credētē. ꝫ cōtradicētē mihi V XI

Dico g̃: Nūq̄d repulit pp̄l⁹ suū? Absit. Nā ⁊ ego israhelita sū ex semine abrahā de tribu beniamī. Nō repulit deus plebē suā quā ꝓscivit. An nescitis in helia q̄d dicit scriptura: quēadmodū interpellat deū aduersū isrl: Dñe ꝓphas tuos occiderūt: altaria tua suffoderūt. ⁊ ego relict⁹ sū solus. ⁊ q̄rūt aiam meā. Sz q̄d dicit illi dīnū responsū? Reliq̄ mihi septē milia viroꝝ: q̄ nō curuauerūt genua aī baal. Sic g̃ ⁊ i hoc tpe reliq̄e p̄m electionē grē dei salue facte sūt. Si aūt grā. iā nō ex opib⁹. Alioq̄n grā iā nō est grā. Quid g̃? Qd q̄rebat isrl hoc nō ē ꝓsecut⁹ electio aūt ꝓsecuta ē. ceteri ꝙo excecati sūt. sic scriptū ē. Dedit illis deus spm̃ cōpūctiōis oculos ut nō videāt. ⁊ aures ut nō audiāt: vsq̄ in hodiernū die. Et dauid dic̄ Fiat mēsa eoꝝ coram ipsis in laqueū. ⁊ in captionē. ⁊ in scandalū ⁊ in retributionē illis. Obscurent oculi eoꝝ ne videāt. ⁊ dorsū eoꝝ sp̄ incurua. Dico g̃. Nūq̄d sic offenderūt ut caderent? Absit. Sz illoꝝ delicto. sal⁹ ē gētib⁹: ut illos emulent. Qz si delictū illoꝝ diuitie sūt mūdi ⁊ diminutio eoꝝ diuitie gētiū: q̄nto magis plenitudo eoꝝ Vobis. n. dico gētib⁹. Qdiu q̄dē ego sū gētiū apls. misteriū meū honorificabo: si quo mō ad emulādū. ꝓuocē carnē meā ⁊ saluos faciam aliq̄s ex illis. Si. n. amissio eoꝝ reconciliatio ē mūdi: q̄ assūptio nisi vita ex mortuis? Qz si delibatio scā ē. ⁊ massa. Et si radix scā. ⁊ rami. Qz si aliq̄ ex ramis fracti sūt: tu aūt cū oleaster esses: insertus es in illis. ⁊ socius radicis ⁊ pinguedinis oliue factus es: noli gloriari aduersus ramos. Qz si gloriaris. nō tu radicē portas: sed radix te Dicis g̃. Fracti sūt rami ut ego inserar. Bñ ꝓpter incredulitatē fracti sūt. Tu aūt fidelis stas. Noli altū sapere. ꝫ time. Si enī deus naturalib⁹ ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. vide g̃ bonitatē ⁊ seueritatē dei. In eos q̄dē q̄ ceciderūt. seueritatē: in te aūt bonitatē dei. si permanseris in bonitate. Alioq̄n ⁊ tu excideris. Sz ⁊ illi si nō permānserint i incredulitate. inserent. Potēs ē enī deus iterū inserere illos. Nam ⁊ si tu ex naturali excisus

es oleastro ⁊ ꝓtra naturā iserᵗ in bonā oliuā: quanto magis hi ſm naturā inſerē fue oliue? Nolo.n. vos ignorare frēs myſteriū hoc ut nō ſitis vobipſis ſapientes: qa cecitas ex pte ꝓtingit i iſrl donec plenitudo gētiū intraret ⁊ ſic oīs iſrl ſalu⁹ fieret: ſic ſcriptū ē. Veniet ex ſyon: q eripiat ⁊ auertat impietatē ab iacob Et h illis a me teſtamētū: cū abſtulero peta eoꝝ. Secm euāgeliū qdē inimici ꝓpē vos: ſm electionē ār cariſſimi ꝓpē pres. Sine pnīa eni ſē dona ⁊ vocatio dei. Sic eni aliqn ⁊ vos nō credidiſtis deo nūc āt miſericordia cōſecuti eſtis ꝓpter incredulitatē illoꝝ: ita ⁊ iſti nunc nō crediderūt in vram miſericordiā: ut ⁊ ipi miam ꝓſequāt. Cōcluſit eni deus oīa in incredulitate: ut oīuꝫ miſereat. O altitudo diuitiaꝝ ſapie ⁊ ſcie dei: q incōprehenſibilia ſūt iudicia ei⁹ ⁊ inueſtigabiles vie ei⁹. Quis enim cognouit ſenſū dñi aut qs cōſiliari⁹ ei⁹ fuit? Aut qs prior dedit illi. ⁊ retribuet ei? Quia ex ipſo ⁊ per ipſū ⁊ in ipſo ſunt oīa: ipſi gloria in ſecula. Amen.

XII

Obſecro itaqꝫ vos frēs p miam dei: ut exhibeatis corpa vra hoſtiā viuētē ſanctā deo placentē: rationabile obſequiū vrm. Et nolite cōformari huic ſeculo ſed reformamini in nouitate ſenſus vri: ut ꝓbetis que ſit voluntas dei bona ⁊ bn placens ⁊ pfecta. Dico eni p gratiā q data eſt mihi oībus q ſūt inter vos nō plus ſapere q oportet ſapere: ſz ſape ad ſobrietatē. ⁊ vnicuiq ſicut deus diuiſit menſurā fidei. Sicut eni in vno corpe multa mēbra habemus oīa aut mēbra nō eundē actū habēt: ita multi vnum corp⁹ ſumus in xpo ſinguli autem alter alterius mēbra habentes donationes ſm gratiā que data eſt nobis differentes. Siue ꝓphetiam ſecm rationem fidei. Siue miniſteriū in miniſtrando. Siue qui docet in doctrina Qui exhortat in exhortādo. Qui tribuit in ſimplicitate. Qui preſt in ſollicitudine. Qui miſeret in hilaritate. Dilectio ſine ſimulatione. Odientes malū adherentes bono. Caritatem fraternitatis inīcē diligētes: honore inuicē preuenientes. Sollicitudine non pigri: Spū feruentes: dño ſeruientes. Spe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi inſtantes. Neceſſitatib⁹ ſcoꝝ coicantes: hoſpitalitatē ſectantes. Benedicite ꝓſequentib⁹ vos. Benedicite ⁊ nolite maledicere. Gaudere cū gaudentib⁹: flere cū flentib⁹. Idipſū inuicē ſentientes. Nō alta ſapientes: ſz humilib⁹ conſentientes. Nolite eſſe prudentes apud vosmetipſos. Nulli malū ꝓ malo reddentes. Prouidentes bona nō tm coram deo: ſz etiā coram oib⁹ hoib⁹. Si fieri pōt q ex vob cū oibus hoib⁹ pace hābtes. Non vosmetipſos defendentes cariſſimi: ſed date locū ire. Scriptū ē eni. Mihi vindicta ⁊ ego retribuā: dic dñs. Sz ſi eſurierit inimic⁹ tu⁹ ciba illū: ſi ſitit potū da illi. Hoc eni faciens carbones ignis congeres ſup caput ei⁹. Noli vinci a malo: ſz vince in bono malū.

XIII

Omnis aia ptātib⁹ ſublimioꝝib⁹ ſubdita ſit. Nō eſt eni ptās niſi a deo Que aūt ſunt a deo: ordinata ſunt. Itaqꝫ q reſiſtit ptāti dei ordinationi reſiſtit Qui aūt reſiſtūt ipſi ſibi dānationē acqrūt Nā pncipes nō ſūt timori boni operis ſz mali Vis aūt nō timē ptātē? Bonū fac. ⁊ habebis laudē ex illa. Dei.n. miſter ē tibi in bonū. Si aūt malū feceris time. Nō eni ſine cā gladiū portat. Dei.n. miſter ē: vindex in irā ei q malum agit. Idcoꝫ neceſſitate ſubditi eſtote: nō ſolū ꝓpter irā: ſz etiā ꝓpter ꝓſciam. Ideo.n. ⁊ tributa ꝓſtatis. Miniſtri.n. dei ſūt in hoc ipſū ſeruientes. Reddite ergo oib⁹ debita: Cui tributū tributū: cui vectigal vectigal: cui timorē timorē: cui honorē honorē. Nemi qcqm debeatis niſi ut inuicē diligatis. Qui eni diligit ꝓximū legē impleuit. Nā nō adulterabis nō occides nō furabꝝ nō falſū teſtimoniū dices nō cōcupiſces: ⁊ ſi qd eſt aliud mādatū in hoc verbo inſtauratꝫ: diliges ꝓximū tuū ſicut teipſū. Dilectio ꝓximi malū nō operat. Plenitudo ergo legis dilectio. Et h ſcientes tēp⁹ qa hora ē iam nos de ſomno ſurgere. Nūc.n. ꝓpior eſt nra ſal⁹ qm cū credidimus. Nox pceſſit dies aūt appropinquauit. Abiciam⁹ ergo opa tenebraꝝ ⁊ induamur arma lucis: ſic ut in die honeſte ambulem⁹. Nō in cōmeſſationib⁹ ⁊ ebrietatib⁹ nō in cubilib⁹ ⁊ impudicitiis nō in cōtentione ⁊ emulatione: ſz induimini dñm ihm xpm. ⁊ carnis curā ne feceritis in deſideriis.

XIIII

Infirmū aūt in fide aſſumite: non in diſceptationib⁹ cogitationū. Alius eni credit manducare ſe oia Qui aūt infirmus eſt olus manducet. Is q manducat: nō manducantē nō ſpernat. ⁊ qui nō manducat: manducantē nō iudicet. Deus eni illū aſſūpſit. Tu qs es: q iudicas alienū

suum: Dño suo stat aut cadit. Stabit autē. Potēs est.n. ds statuere illū. Hā alius iudicat diē inē diē. alius aūt iudicat oēm diē. Unusq̄sq; in suo sensu abūdet. Qui sapit diē dño sapit. & q̄ māducat dño māducat. Gratias.n.agit deo. Et q̄ nō manducat dño non māducat. & grās agit deo. Nemo.n.nr̄m sibi viuit. & nemo sibi moritur. Siue enim viuimus dño viuimus: siue morimur dño morimur. Siue ḡ viuimus siue morimur dñi sumus. In hoc enim xp̄us mortuus est & resurrexit: ut & viuorum & mortuorū dñetur. Tu autē quid iudicas fratrē tuū? aut tu quare spernis fratrem tuū. Omnes.n. stabimus ante tribunal xp̄i. Scriptum est enim. Viuo ego dicit dñs: qm̄ mihi flectetur omne genu: & omnis lingua confitebitur deo. Itaq; unusq̄sq; nostrū pro se rationem reddet deo. Non ḡ amplius inuicem iudicemus. Sed hoc iudicate magis: ne ponat̄ offendiculū fratri uel scandalum. Scio & confido in dño ihu: quia nihil cōmune per ipsum: nisi ei q̄ existimat q̄d cōmune esse: illi cōmune est. Si enim ꝓpter cibū frater tuus ꝓtristatur: iam nō scōm caritatē ābulas. Noli cibo tuo illū pdere: p quo xp̄s mortuus est. Nō ḡ blasphemetur bonum nostrū. Nō est enim regnum dei esca & pot̄: ḡ iusticia & pax & gaudium in spiritu sancto. Qui eni in hoc seruit xpo: placet deo & probatus est hominib̄. Itaq; que pacis sunt. sectemur. & que edificationis sunt in inuicem custodiamus. Noli ꝓpter escam destruere op̄ dei. Oia q̄dē sūt munda: ḡ malū est homi q̄ per offendiculū māducat. Bonū est nō māducare carnē & nō bibere vinū: neq; in q̄ frat̄ tuus offendit aut scādalizat aut infirmat. Tu fidem quā habes penes temetipm habe coram deo. Beatus q̄ nō iudicat semetipm in eo q̄ probat. Qui aūt discernit: si māducauerit dānat̄: quia nō ex fide. Oē aūt q̄ nō ē ex fide peccm est.

D Etemus aūt nos firmiores XV
infirmitates infirmorum sustinere: & nō nobis placere. Unusq̄sq; vestrū primo suo placeat in bonum: ad edificationē. Etenim xp̄s nō sibi placuit: ḡ sicut scriptum ē: improperia improperantium tibi ceciderūt sup me. Quecūq; enī scripta sunt: ad nr̄am doctrinā scripta sunt: & per patientiā & cōsolationē scripturar̄ spem habeamus. Deus autem patiētie & solatij det vob idipm sapere in alterutrū sm ihm xp̄m: ut unanimes uno ore honorificetis deū & patrem dñi nr̄i ihu xp̄i. Propter q̄ suscipite inuicē: sicut & xp̄us suscepit vos in honorē dei. Dico.n. xp̄m ihm ministrū fuisse circūcisionis ꝓpter veritatē dei ad confirmādas promissiones patrū: gentes aūt super mia honorare deū: sicut scriptū ē. Propterea confitebor tibi in gentib̄ dñe. & nomini tuo cātabo. Et iterū dicit. Letamini gentes cū plebe ei⁹. Et iterū. Laudate oēs gentes dñm: & magnificate eū oēs pli. Et rursus ysaias ait: Erit radix iesse. & q̄ exurget regere gentes: in eū gentes sperabūt. Deus aūt spei repleat vos oi gaudio & pace in credendo: ut abūdetis in spe & virtute spūs sci. Certus sum aūt fres mei & ego ipe de vob: q̄m & ipsi pleni estis dilectiōe repleti oi scia: ita ut possitis alter alterū monere. Audacius autē scripsi vobis fres ex parte tanq̄ in memoriam vos reducens: ꝓpter grām q̄ data ē mihi a deo ut sim minister xp̄i ihu in gentibus sacrificās euangeliū dei: ut fiat oblatio gentiū accepta & sanctificata in spū scō. Habeo igit gliam in xp̄o ihu ad deū. Nō.n. audeo aliq̄d loqui eorū q̄ per me nō efficit xp̄s in obedientiam gentiū: verbo & factis in virtute signorū & prodigiorum in virtute spūs sci: ita ut ab hierlm per circuitū usq; ad illyricū repleuerim euāgeliū xp̄i. Sic aūt prodicaui euāgeliū hō. nō ubi nominatus ē xp̄s ne sup alienū fundamentū edificarem: ḡ sicut scriptū ē. Quib̄ nō ē annūciatū de eo videbūt: & qui nō audierūt intelligēt. Propter quod & impediebar plurimū venire ad vos. & prohibitus sum usq; adhuc. Nunc vero ulteri⁹ locū nō habens in his regionib̄: cupiditatē aūt hns veniendi ad vos ex multis iam precedentib̄ annis: cum in hispaniā proficisci cepero: spero q̄ preteriens videā vos. & a vobis deducar illuc: si vob primū ex parte fruit⁹ fuero. Nunc igit proficiscar in hierlm ministrare sanctis. Probauerūt.n. macedonia & achaia collationē aliquā facere in pauperes scōr̄ q̄ sunt in hierlm. Placuit.n. eis. & debitores sunt eor. Nam si spūalium eor participes facti sunt gentiles: debent & in carnalib̄ ministrare eis. Hoc igit cum perfumauero & assignauero eis fructū hunc: p vos proficiscar in hispaniā. Scio autem: q̄m veniēs ad vos in abundātia benedictiōis xp̄i veniam. Obsecro aūt vos fres per dñm nr̄m ihm xp̄m: & per caritatē sancti spiritus ut adiuuetis me in orationibus vestris pro me ad deū: ut liberer ab infidelib̄ q̄ sunt in iudea:

ꝛ obsequiꝫ mei oblatio accepta fiet i ierlm scis ut ꝛmā ad vos i gaudio per voluntatem dei ut refrigerer vobiscum. Deus autem pacis sit cum oibus vobis amen.

XVI

Commendo aut̄ vob̄ phebē sororem nostrā que ē i ministerio ecclie que ē cenchris ut eā suscipiatis in dño digne scis. ꝛ assistat̄ ei i q̄cūq; negocio vr̄i iduerit. Etenī ipsa q̄ astitit multis. ꝛ mihi ipsi. Salutate priscam ꝛ aq̄lam aduitores meos in xp̄o ihu: q̄. p aīa mea suas ceruices suposuerūt: q̄bus nō solū ego grās ago: sed ⁊ cūcte ecclesie gentiū. ꝛ domesticā eccl̄iam eorū. Salutate epenetū dilectū mihi: q̄ ē primitiuus asie i xp̄o ihu. Salutate mariā q̄ multū laborauit i vob. Salutate andronicū ꝛ iuliā cognatos ꝛ cōcaptiuos meos q̄ sunt nobiles in aplis: q̄ ⁊ añ me fuerunt in xp̄o ihu. Salutate āpliatū dilectissimū mihi in dño. Salutate vrbanū adiutorē nr̄m in xp̄o ihu: ꝛ stachin dilectū meū. Salutate apellen ꝓbū in xp̄o. Salutate eos q̄ sunt ex aristobuli domo. Salutate herodionē cognatū meū. Salutate eos q̄ sunt ex narcisi domo: q̄ sunt i dño. Salutate triphenam ꝛ triphosam: que laborant i dño. Salutate persidam carissimā que multum laborauit in dño. Salutate rufum electū i dño. ꝛ mr̄em ei⁹ ꝛ meam. Salutate asyncretū phlegontā hermen patrobam herman. ꝛ q̄ cū eis sunt frēs. Salutate philologū ꝛ iuliā nereū ꝛ sororē ei⁹ ꝛ olympiadē: ꝛ cēs q̄ cū eis sunt scōs. Salutate iuicē i osculo scō. Salutāt vos cēs ecclie xp̄i. Rogo autem vos frēs ut obseruetis eos q̄ dissensiōes ꝛ offendicula p̄ter doctrinam quam vos didicistis faciunt. ꝛ declinate ab illis. Huiuscemodi enim xp̄o dño nr̄o nō seruiunt: ⁊ suo vētri. ꝛ p dulces sermones ꝛ bñdictiones seducūt corda innocentiū. Vestra. n. obedientia in oi loco diuulgata est. Gaudeo igit̄ i vob: sed volo vos sapientes cē in bono. ꝛ simplices in malo. Deꝰ aūt pacis cōterat sathanā sub pedibus vestris velociter. Gratia dñi nr̄i ihu xp̄i vobiscū. Salutat vos timotheus adiutor meus: ꝛ lucius ꝛ iason ꝛ sosipater cognati mei. Saluto vos ego tert⁹ q̄ scripsi epam in dño. Salutat vos caius hospes me⁹. ꝛ vniuersa eccl̄ie. Salutat vos erast⁹ arcarius ciuitat̄: ꝛ q̄rtus frater Gra dñi nr̄i ihu xp̄i cū oib⁹ vob. amē. Ei aūt q̄ potēs ē vos ꝓfirmare iuxta euangeliū meū ꝛ

p̄dicationē ihu xp̄i: sm reuelationē mysterij temporib⁹ eternis taciti q̄ nūc patefactū ē p scripturas ꝓphar sm p̄ceptū eterni dei ad obeditionē fidei i cunct̄ gētib⁹ cogniti soli sapienti deo per ihm xp̄m cui honor ꝛ glia i secla seculor amē.

Explicit epa pauli ad Romanos. Incipit ꝓlogus in primam epam ad Corinthios.

Epistola prima ad corinthios multas causas diuersasq; cōplectitur. Quar ptem relatione fratr cognouit apls. Partim ipsor Corinthiorum sunt lris indicate. Nōnullas po. p officij sui cura: aut ordinat. aut emēdat. ꝛ varias curatiōib⁹ medet. diuersa infirmitate languentibus. Nam apud eos primū cura dissensionis vitiū: quod multi pseudo aplorum vmitatem itulerunt scindentes ecclie. ut ꝓphetij nois facerent sectatores. q̄ bis exprobrat verbis apls. Hoc aūt dico. q̄ vnusq̄sq; vr̄m dicit. Ego quidē sū pauli. ego aūt appollo. ego vero cephe: ego aūt xp̄i. Et oblīq eor se dic facere noium mentionē. ut multo magis erubescant id se facē sub falsor aplorū noib⁹. q̄ etiam si sub pauli ꝛ petri fiet noīe: displicēt. Secūda cā ei⁹ inducit. q̄ pene oblit⁹ reuerētie prore sibi nō erubuit facere de nouerca. Q̄ facin⁹ licet fornicationē appellauerit apls. tū ita cō uenit ut in vltionē facti auctorē talis opis diabolo iudicauerit reputandū. impsita iudicior ꝛ litium tertia q̄stiōe. Quarto loco mr̄imonior iura tractant bis. Quinto loco ꝓginitat̄ ꝓfiliū velut e vicino ꝓsequit. Sexto loco de escar licētia disputat. Septimo atq; octauo loco de attōdendo viris: ⁊ mulierib⁹ velando capite. ac sacramentorū cōmunione p̄cipit. Nono loco emulatio q̄ diuersitate donor spūalium nascebat sub exēplo mēbrorum ꝛ corpis castigat. Decimo resurrectiōis spes mīt̄ ꝛ argumēt̄ ꝛ rōnib⁹ approbat. Vltimo de colligendis ad necessitatē scōrum nomine caritat̄ cura uel edificatio cultui ipōnit. Interserunt bis pauce que aut: ut q̄busdā videt pendent ex superiorib⁹. aut hīt licet ꝓprias tamen paruulas actiones.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentum.

Corinthi sunt achaici: ꝛ bi similiter ab apostolo audierunt verbum veritatis. ꝛ subuersi sunt multipharie a falsis apostolis. Quidam a philosophie verbosa elo-

quentia:alij secta legis iudaice inducti sunt. Vos reuocat aplꝰ ad vrā fidē ⁊ euangelicā sapiam : scribens eis ab eptolo per tūnotlxū discipulum suum.

Explicit argumentū. Incipit epistola ad Corinthios prima. Capm. I

PAulus vocatꝰ aplus ihu xpi p volūtatē dei:⁊ sosthenes frat ecclie dei q̄ ē cor ihi:scificatis i xpo ihu vocatis sanctis:cū oibꝰ q̄ inuocāt nomē dñi nr̄i ihu xpi in oi loco ipoꝝ ⁊ nr̄o. Gratia vobis ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o. ⁊ dño ihu xpo. Grās ago deo meo sp̄p vob in gr̄a dei q̄ data ē vobis in xpo ihu: qa in oibꝰ divites facti estis i illo: i oi ꝛbo ⁊ i oi scia:sicut testimoniū xpi ꝓfirmatū ē in vob:ita ut nihil vob desit i vlla gr̄a:expectantibus revelationē dñi nr̄i ihu xpi.q̄ ⁊ confirmabit vos vsq; in finē sine crimine:in die aduentꝰ dñi nr̄i ihu xpi. Fidelis deꝰ p quē vocati estis in societatē filij eius ihu xpi dñi nr̄i. Obsecro aūt vos frēs p nomen dñi nr̄i ihu xpi:ut idipm dicatis oēs:⁊ nō sint in vob scismata. Sitis autem pfecti i eodem sensu ⁊ in eadē scia. Significatū ē.n. mihi de vobis frēs mei ab his q̄ sūt cloes: qa ꝓtentiones sunt inē vos. Hoc aūt dico: q̄ vnusq;sq; vestrū dicit. Ego q̄dē sū pauli:ego autem appollo:ego ꝓcepe:ego aūt xpi. Diuisus ē xps? Nunquid paulus crucifixus ē p vob:aut i nomie pauli baptigati estis? Grās ago deo meo q̄ neminē vestrum baptigaui:nisi crispū ⁊ caiū:ne quis dicat q̄ i nomie meo baptigati estis. Baptigaui aūt ⁊ stephane domū : ceterum nescio si quē aliū vr̄m baptigauerim. Nō.n.misit me xps baptigare sed euangelizare: nō i sapientia ꝓbi:ut nō euacuet crux xpi. Verbū.n.crucis pereuntib quidem stulticia est:bis autem q̄ salui fiūt id est nob dei ꝓtus ē. Scriptū ē.n. Perdam sapientiā sapiētiū.⁊ prudētiā prudētiū reprobabo. Vbi sapiens· vbi scriba· vbi inq̄sitor huius seculi? Nōne stultā fecit deꝰ sapiam huius mūdi? Nā q̄ in dei sapia non cognouit mūdus p sapiam suā : placuit deo p stulticiā p̄dicatiōis saluos facere credentes. Quā ⁊ iudei signa petūt.⁊ greci sapiam q̄rūt. Nos aūt p̄dicam xp̄m crucifixū·iudeis quidem scandalum·gentib aūt stulticiā: ipsis autem vocatis iudeis atq; greci·xp̄m dei ꝓtutē ⁊ dei sapiam

Quia qđ stultū ē dei·sapiētius ē hoibꝰ:⁊ qđ infirmū ē dei.fortiꝰ ē hoibꝰ. Videte.n.vocationē vr̄am frēs:q̄ nō multi sapientes scom carnē·nō multi potētes·nō multi nobiles : sed q̄ stulta sunt mūdi elegit deꝰ ut confundat sapientes.⁊ infirma mundi elegit deus ut cōfūdat fortia.⁊ ignobilia mundi ⁊ cōtēptibilia elegit deꝰ ⁊ ea q̄ nō sūt·ut ea q̄ sūt destrueret:ut nō gloriet oīs caro i cōspectu ei. Ex ipo autē vos estis in xpo ihu:q̄ factꝰ est nob sapia ⁊ iusticia ⁊ scificatio ⁊ redemptio: ut quēadmodū scriptū est q̄ gloriat:in dño gloriet. VII

Et ego cū venissem ad vos frēs: veni non i sublimitate ꝛmonis aut sapientie:annūcians vob testimoniū xpi: Nō.n.iudicaui me scire aliq̄d inter vos nisi ihm xp̄m.⁊ hūc crucifixū. Et ego in infirmitate ⁊ timore ⁊ tremore multo fui apud vos ⁊ ꝛmo meus ⁊ p̄dicatio mea:nō i psuasibilibus humane sapie ꝛbis· sed i ostensiōe spūs ⁊ ꝓtutis:ut fides vr̄a nō sit i sapia hoīum·sed in ꝓtute dei. Sapiam aūt loq̄mur iter pfectos Sapiam ꝓ nō hui? seculi neq; pncipū hui? seculi q̄ destruunt:sed loq̄mur dei sapiam i mysterio q̄ absconditā ē:quā predestinauit deus ante secula i gl̄iam nr̄ām·quā nemo pncipum hui? seculi cognouit. Si.n.cognouissent·nūq; dominū glorie crucifixissent. Sicut scriptū ē:q̄ oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor hois ascēdit:q̄ preparauit deꝰ his q̄ diligūt illū Nob aūt reuelauit deꝰ p spīm suum. Spūs.n. oia scrutatur:etiā ꝓfunda dei. Quis.n. scit hoīum q̄ sunt hois:nisi spūs hois qui i ipso ē: Ita ⁊ que dei sunt nemo cognouit nisi spūs dei Nos aūt nō spīm hui? mundi accepimus:sed spīm q̄ ex deo est:ut sciamus que a deo donata sunt nob:q̄ ⁊ loq̄mur non in doctis humane sapiētie verbis·sed i doctrina spūs:spūalib spūa lia comparantes. Animalis autē hō nō percipit ea q̄ sunt spūs dei. Stulticia.n.ē illi.⁊ nō pōt intelligere:q̄ spūaliter examinat. Spūalis aūt iudicat oia.⁊ ipse a nemie iudicat : sicut scriptum ē. Quis.n.cognouit sensum dñi? aut q̄s instruxit eū ? Nos aūt sensum xp̄i habemus. VIII

Et ego frēs nō potui vob loq̄ quasi spūalibus:sed quasi carnalib. Tanq̄ paruulis i xpo·lac vob potū dedi nō escam. Nōdū.n.poterat:sed nec nūc q̄dē potestis. Adhuc.n.carnales estis. Cū.n. sit iter vos ꝛmulus ⁊ contentio:nōne carnales.

estis. ⁊ ꝑm voiem ambulatꝭ? Cū.n. ꝙs dicat ego ꝙdē sum pauli: alius aūt ego apollo. nōne voies estis? Quid igitur ē apollo? Quid ꝯo paulus? Ministri eius cui credidīstis. Et vnicuiq; sicat dñs dedit. Ego plantaui. apollo rigauit: ſ dē nūc icrementū dedit. Itaq; neq; ꝙ plātat ē aliq̄d neq; ꝙ rigat: ſ ꝙ icremētū dat dē. Qui plātat āt ⁊ ꝙ rigat. vnū sunt. Unusq̄sq; aūt ꝓpriam mercedē accipiet ꝑm suū labozem. Dei.n. sumus adiutozes. Dei agricultura estis. dei edificatio estis. Scōm grām dei q̄ data ē mihi: ut sapiēs architect⁹ fūdamētū posui: alius aūt superedificat. Un⁹ q̄sq; aūt videat quō superedificet. Fūdamētū .n. aliud nemo pōt ponē ꝓter id qō positū est: qō ē xp̄s ihs. Si quis aūt superedificat supza fūdamētū ſ aur argentū lapides pretiosos ligna fenū stipulā: vniuscuiusq; opus manifestū erit. Dies.n. dñi declarabit: qa i igne revelabit. ⁊ vniuscuiusq; op⁹ qle sit: ignis probabit. Si cui⁹ op⁹ mānserit: qō superedificauit: mercedē accipiet. Si cui⁹ op⁹ arserit: detrimētū patiet: ipe aūt saluus erit: sic tñ q̄si p ignē. Nescitis qa tēplū dei estis. ⁊ spūs dei habitat in vob? Si qs āt tēplū dei violauerit: disperdet illū de⁹. Tēplū.n. dei scīm ē: qō estis vos. Nemo se seducat. Si qs videt inē vos sapiens esse in ſ seculo: stultus fiat ut sit sapiens. Sapia.n. hui⁹ mūdi stultitia ē apud dē. Scriptum ē enī. Cōprehēdā sapientes in astutia eoz. Et iterꝝ. Dns nouit cogitatiōes sapiētiū. q̄m vane sūt. Nemo itaq; gliet i hoīb⁹. Oia enī vra sunt: sive paulus sive apollo sive cephas sive mūd⁹ sive vita sive mors sive p̄nt̄ia sive futura. Oia.n. vra sūt: vos aūt xp̄i. xp̄s aūt dei.

VIII

Sic nos existimet homo. ut ministros xp̄i: ⁊ dispensatozes mi nisteriozū dei. Hic iā queritur inter dispēsatozes: ut fidelis qs inueniat. Mihi āt ꝑ mimo est ut a vobis iudicer: aut ab humāo die. Sed neq; meipm iudico. Nihil enī mihi consci⁹ sū: ſ nō in hoc iustificat⁹ sū. Qui āt iudicat me: dns ē. Itaq; nolite aī tps iudicare: q̄adusq; veniat dns qui ⁊ illuminabit abscondita tenebraꝝ: ⁊ manifestabit p̄silia cordiū. ⁊ tūc laus erit vnicuiq; a deo. Hec autē frēs trāsfiguraui i me ⁊ apollo ꝓpter vos: ut in vob? discat. ne sup̄ q̄ scriptū ē vn⁹ aduersus alterꝝ inflet ꝑ alio. Quis.n. te discernit? Quid aūt habes qō nō accepisti? Si aūt accepisti: qd gloriaris q̄si nō acceperis? Jam saturati estis: iā diuites facti estis. Sine nobis regnatis. Et vtinā regnet⁊: ut ⁊ nos vobiscū regnemus. Puto.n. q̄ deus nos apl̄os nouissimos ostendit tanq̄ mortī destinatos: qa spectaculū facti sum⁹ mūdo ⁊ angelis ⁊ hoīb⁹. Nos stulti ꝓpter xp̄m: vos aūt prudentes in xp̄o: Nos infirmi: vos aūt fortes. Vos nobiles: nos aūt ignobiles. Usq; in hāc hoꝝ ⁊ esurimus ⁊ sitimus ⁊ nudi sumus ⁊ colaphis cedimur ⁊ instabiles sumus ⁊ laboram⁹ operantes manibus nr̄is. Maledicimur: ⁊ benedicimus Persecutionē patimur: ⁊ sustinem⁹. Blasphemamur: ⁊ obsecramus. Tanq̄ purgamenta hui⁹ mundi facti sum⁹ omnium peripsima usq; adhuc. Nō ut cōfundā vos ſ scribo: ſ ut filios meos carissimos moneo. Nam si decem milia pedagogoz habeatis in xp̄o: ſz nō multos patres. Nā i xp̄o ihu p euāgelium ego vos genui. Rogo ḡ vos: imitatozes mei estote sic⁊ ego xp̄i. Ideo misi ad vos timotheum qui ē filius me⁹ carissim⁹ ⁊ fidelis i dño: qui vos cōmonefaciat vias meas q̄ sūt in xp̄o ihu: sicut vbiq; in oi eccl̄ia doceo. Tanq̄ nō venturꝰ sim ad vos: sic inflati sūt q̄dam. Veniam aūt ad vos cito si dns voluerit. ⁊ cognoscam non sermonē eoz q̄ inflati sūt. ſz virtutē. Non enī in sermone est regnum dei: ſz in virtute. Quid vultis in virgā veniā ad vos: an in caritate ⁊ spū mansuetudinis?

V

Omnino audit⁊ inter vos fornicatio: ⁊ talis fornicatio q̄lis nec inter gētes: ita ut vxorem p̄tis sui aliq̄s habeat. Et vos inflati estis. ⁊ nō magis luctum habuistis: ut tollat⁊ de medio vr̄m q̄ hoc opus fecit. Ego q̄dē absens corpe. p̄sens aūt spū: iam iudicaui ut p̄sens cū qui sic operat⁹ ē in nōie dñi nr̄i ihu xp̄i: congregatis vob? ⁊ meo spū cū virtute dñi ihu. tradere huiusmodi hoīem sathane in interitū carnis: ut spūs salu⁹ sit i die dñi nr̄i ihu xp̄i. Nō est bona gloriatio vra. Nescitis quia modicum fermētū totā massam corrumpit? Expurgate vetus fermētum: ut sitis nova cōsperſio sicut estis azimi. Etenī pascha nr̄m immolatus est xp̄s. Itaq; epulemur: nō in fermento veteri. neq; in fermēto malitie ⁊ nequitie: ſz in azimis sinceritatis ⁊ virtutis. Scripsi vob? in epla: ne cōmisceami fornicat⁊ibus. Non vtiq; fornicarijs hui⁹ mūdi. aut auaris. aut rapacib⁹. aut idolꝰ seruientib⁹: alioqn debueratis

ꝛ ꝟ mundo exiſſe. Nunc aũt ſcripſi vob nõ
ꝑmiſceri. Si is q̃ frat noiat int vos eſt for-
nicator aut auar aut idolis ſeruiẽs aut ma-
ledic aut ebriosus aut rapax: cum hmodi
nec cibũ ſumere. Quid.n.mihi ꝛ his q̃ for
ſũt iudicare? Nõne ꝛ his q̃ int ſunt vos iu-
dicatis? Nam eos q̃ foris ſũt ꝛ iudicabit
Auferte malum ex vobiſipſis.

VI

Audet aliquis vr̃m hũs negociũ ad-
uerſus alterũ iudicari apud iniq̃s ꝛ
non apud ſcõs? An neſcitis qm̃ ſci
ꝛ hmũdo iudicabũt? Et ſi i vobis iudicabit
mũd indigni eſtis q̃ ꝛ minimis iudicetis?
Neſcitis qm̃ angelos iudicabim quãto ma-
gis ſeculaia? Seculaia igit iudicia ſi ha-
bueritis ꝓtẽptibles q̃ ſũt i eccl̃ia illos ꝓſti-
tuite ad iudicãdũ. Ad ꝛecũdiã vr̃am dico
Sic nõ ẽ int vos ſapiẽs qſq̃ q̃ poſſit iudica-
re inter frẽm ſuũ: ſ frat cũ fratre iudicio cõtẽ
dit. ꝛ h apud infideles. Jã qdẽ oio ꝛelictũ ẽ
i vob q̃ iudicia habetis inter vos. Quare non
magis iniriã accipitis? Quare nõ magis fraudẽ
patimini? Sz vos iniriã facitis ꝛ fraudatis. ꝛ
h frib. An neſcitis q̃a iniq̃ regnũ ꝛi nõ poſ-
ſidebũt? Nolite errare: neq̃ fornicarij neq̃
idolis ſeruientes neq̃ adulteri neq̃ molles
neq̃ maſculoꝝ ꝓcubitores neq̃ fures neq̃
auari neq̃ ebriosi neq̃ maledici neq̃ rapa-
ces regnũ ꝛi poſſidebũt. Et h aliq̃n quidem
fuiſtis: ſz abluti eſtis ſz ſcificati eſtis ſz iuſti-
ficati eſtis in nõie dñi nr̃i ihu xpi ꝛ in ſpũ
ꝛi nr̃i. Oia mihi licẽt: ſed nõ oia expediũt.
Oia mihi licẽt: ſz ego ſub nullo redigar po-
teſtate. Eſca ventri ꝛ venr̃ eſcis: ꝛeus ãt ꝛ
hũc ꝛ hãc ꝛeſtruet. Corp aũt non formica-
tioni ſz dño ꝛ dñs corpi. De ꝓ ꝛ dñm ſu-
ſcitauit ꝛ nos ſuſcitabit ꝑ ꝓtatẽ ſuã. Neſcitis
qm̃ corpa vr̃a mẽbra ſũt xpi? Tollẽs g̃ mẽ-
bra xpi facia mẽbra meretricis? Abiit. An
neſcitis qm̃ q̃ adheret meritrici vnũ corpus
efficit? Erũt.n. iquit duo i carne vna. Qui
aũt adheret dño vn ſpũs ẽ. Fugite forni-
cationẽ. Oẽ cni pctũ q̃cunq̃ fecerit hõ extra
corp ẽ: q̃ aũt fornicat in corpus ſuũ peccat
An neſcitis qm̃ mẽbra vr̃a tẽplũ ſũt ſpũs ſci
q̃ i vob ẽ quẽ habetis a ꝛeo ꝛ nõ eſtis ꝛeſtri?
Empti.n. eſtis ꝓcio magno: glorificate ꝛ

Portate deum in corpe veſtro.

VII

De q̃b aũt ſcripſiſtis mihi: bonũ eſt
hoi mulierẽ nõ tangẽ: Propt fornicationẽ aut ẽ vnuſq̃ſq̃ ſuã vxorẽ habeat. ꝛ vnaquaeq̃ ſuũ virũ habeat. Uxori vir ꝛ bitũ
reddat: ſimilit autem ꝛ vxor viro. Mulier
ſui corporis poteſtatẽ nõ habet ſed vir: ſilit
aũt ꝛ vir ſui corpis ptãtẽ nõ habet. ſz mulier
Nolite fraudare inuicem niſi forte ex ꝓſenſu
ad tẽp ut vacetis oroni. ꝛ itez reuertimini id
ipſũ: ne tẽptet vos ſathanas ꝓpt incõtinẽtiã
vr̃am. Hoc aũt dico ſm indulgentiã: nõ ſm
imperiũ. Volo autem omnes vos homines
eſſe ſicut meipſũ. Sed vnuſquiſq̃ ꝓpriũ
donũ habet ex deo: alius quidem ſic alius
ꝓ ſic. Dico aũt nõ nuptis ꝛ viduis: bonũ eſt
illis ſi ſic ꝑmanſer int ſicut ꝛ ego. Qd ſi non ſe
cõtinẽt nubant. Melꝰ ẽ. n. nubẽ q̃ vri. Vis
aũt q̃ mr̃imonio iũcti ſunt ꝓcipio nõ ego ſed
dñs: vxorẽ a viro nõ diſcedẽ. Qd ſi diſceſſe-
rit manẽ inuptã aut viro ſuo reconciliari.
Et vir vxorẽ nõ dimittat. Hã ceteris dico
ego nõ dñs. Si q̃s frat vxorẽ hz ifidelẽ ꝛ ih
cõſentit habitare cũ illo nõ dimittat illam. Et
ſi q̃ mulier habet vir ifidelẽ ꝛ hic ꝓſentit ha
bitare cũ illa nõ dimittat vir. Scificat ẽ
. n. vir ifidelis ꝑ mulierẽ fidelẽ ꝛ ſcificata ẽ
mulier infidelis ꝑ virũ fidelem Alioq̃n filij
vr̃i imũdi eẽnt nũc aũt ſci ſũt. Qz ſi ifidelis
diſcedit diſcedat. Nõ.n. ſeruituti ſubiectus
ẽ frat uel ſoror i eiuſmodi. In pace aũt voca-
uit vos ꝛ. Unde.n. ſcis mulier ſi virũ ſaluũ
facies? Aut vnde ſcis vir ſi mulierem ſaluã
facies? Niſi vnicuiq̃ ſic dimiſit dñs. Unũ-
quẽq̃ ſicut vocauit ꝛ ita ãbulet. ꝛ ſicut in
oib ecclẽſijs doceo. Circũciſus aliq̃s vo-
tus ẽ: nõ adducat ꝑputiũ. In ꝑputio aliq̃s
vocat eſt: nõ circũcidat. Circũciſio nihil ẽ
ꝛ ꝓputiũ nihil ẽ. ſz obſeruatio mandatoꝝ
ꝛi. Unuſq̃ſq̃ i q̃ vocatiõe vocat ẽ: in ea ꝑ
maneat. Seru vocatus es nõ ſit tibi cure.
Sz ꝛ ſi potes fieri liber magis vtere. Qui.n. i
dño vocat ẽ ſeru libert ẽ dñi. Silit q̃ libr
vocat eſt ſeruus ẽ xpi. Pcio empti eſtis:
nolite fieri Pui hoiuz. Unuſq̃ſq̃ g̃ i q̃ vocat
eſt frat in h pmaneat apud ꝛi. De ꝟgib aũt
ꝓceptũ dñi nõ habeo: ꝓſiliũ aũt do tãq̃
miam ꝓſecut a deo ut ſim fidelis. Existimo
n. h bonũ ẽ ꝓpter inſtãtẽ necitatẽ qm̃ bonũ
ẽ hoi ſic ẽ. Alligat es vxori: noli q̃rere ſo-
lutionẽ. Solut es ab vxore: noli q̃rere vxo-
rem. Si aũt acceꝑis vxorẽ non peccauit. ꝛ ſi
nupſerit ꝟgo nõ pccauit. Tribulationẽ tñ

carnis habebũt hoīm̄ōi. Ego aũt vob parco. Hoc itaq; dico frēs. Tempꝰ breue est. Reliquũ est: ut & qui hũt vxores · tanq; nõ hũtes sint: & q̄ flent · tanq; nõ flentes: & q̄ gaudent tanq; nõ gaudẽtes: & q̄ emũt tanq; nõ possidentes. & q̄ vtunt hoc mũdo. tanq; nõ vtantur Preterit. n. figura huiꝰ mũdi. Volo aũt vos sine sollicitudine ee. Qui sine vxore e · sollicitus est que dñi sunt: quõ placeat deo. Qui aũt cũ vxore e · sollicitꝰ e q̄ sunt mundi: quõ placeat vxori: & diuisus est. Et mulier inupta & virgo cogitat q̄ dñi sũt: ut sit scā corpe & spũ. Que aũt nupta e: cogitat q̄ sũt mũdi quõ placeat viro. Porro hoc ad vtilitatẽ vestrã dico · nõ ut laqueũ vob iniciã: hoc ad id qđ honestũ e. & qđ facultatẽ prestat · sine impedimẽto dñm obsecrãdi. Si q̄s ãt turpẽ se videri existimat sup virgine sua q̄ sit superadulta & ita oportet fieri: qđ vult faciat. Nõ peccat si nubat. Nã q̄ statuit in corde suo firmꝰ nõ hñs necessitatẽ: ptatẽ aũt hñs sue voluntatis: & hoc iudicauit in corde suo seruare virginẽ suã · hñ facit. Igitur & qui mrimonio iungit virginẽ suã · hñ facit: & q̄ nõ iũgit melꝰ facit. Mulier alligata e legi quãto tpe viri ei⁹ viuit. Qñ si dormierit vir ei⁹: liberata e a lege. Cui aũt vult nubat: tm̄ in dño. Beatior aũt erit: si sic pmanserit fm meũ consiliũ. Puto aũt q & ego spm̄ dei habeam. VIII

De bis aũt q̄ idolis sacrificãt scimꝰ: qa cõs sciam habemꝰ. Scia inflat: caritas vo edificat. Si q̄s ãt se existimat scire aliq̄d: nõdũ cognouit quẽadmodũ oportet eũ scire. Si q̄s aũt diligit deũ · hic cognitꝰ e ab eo. De escis aũt q̄ idolis imolãt scimꝰ: quia nihil e idolũ in mũdo: & q̄ nullus deꝰ nisi vnꝰ. Nã & si sũt q̄ dicãt hij · sive in celo sive in terra: sicđẽ sũt dij multi & dñi multi nobis tñ vnꝰ deus pr ex q̄ oia. & nos in illo: & vnꝰ dñs ihs xps p quẽ oia. & nos per ipsum. Sz nõ in oibꝰ e scia. Quidã aũt cõscia ydoli · quasi idolotitũ mãducãt. & cõscia ipsoꝝ cũ sit infirma polluit. Esca aũt nos non cõmendat deo. Neq; n. si mãducauerimus. abundabimus: neq; si nõ manducauerimus. deficiemꝰ. Videte aũt: ne forte hec licẽtia vra offendiculum fiat infirmis. Si n. q̄s viderit eũ q̄ habet sciam in idolio recũbẽtẽ: nõne conscientia eiꝰ cũ sit infirma edificabit ad mãducãdũ idolotita: Et pibit infirmꝰ in tua conscientia fraꝛ: xpc quẽ xps mortuꝰ e. Sic aute peccãtes in frēs & percutientes conscia eoꝝ infirmã in xpm peccatis. Quapropter si esca scãdalizat fratrẽ meũ · nõ mãducabo carnẽ in eternũ ne fratrem meum scandalizem. IX

Non sũ liber? Non sũ apls? Nonne xpm ihm dñm nrm vidi? Nõne opus meũ vos estis in dño? Et si alijs non sum apls: tamen vobis sũ? Nã signaculũ apostolatus mei vos estis in dño. Mea defensio apud eos q̄ me inrogãt · hec est. Nũq̄d non habemꝰ ptatẽ mãducãdi & bibẽdi? Nũquid non habemꝰ ptatẽ sororẽ mulierẽ circũducẽdi. sicut & ceteri apli & frēs dñi & cephas Aut solus ego & barnabas · nõ habemꝰ potestatẽ hoc operandi? Quis militat suis stipẽdijs vnq̄? Quis plãtat vineã: & de fructu eius non edit? Quis pascit gregẽ. & de lacte gregis nõ mãducat? Nũq̄d fm hoiem hec dico? An & lex hec non dicit? Scriptũ est. n. in lege moysi. Nõ alligabis os boui triturãti. Nũq̄d de bobꝰ cura e deo? An propr nos vtiq; hec dicit? Nã propr nos scripta sũt: quia debet in spe q̄ arat arare. & q̄ triturat · in spe fructꝰ percipiendi. Si nos vobis spualia seminauimꝰ: magnũ est si nos carnalia vra metamꝰ? Si alij potestatis vre participes sũt · quare potiꝰ nos? Sz nõ vsi sumꝰ hac ptate. Sed oia sustinemus: ne quod offendiculũ dem⁹ euãgelio xpi. Nescitis quia q̄ in sacrario operant: q̄ de sacrario edũt: Et qui altari deseruiũt cũ altari pticipãt. Ita & dñs ordinauit his q̄ euãgeliũ annũciant: de euãgelio viuere. Ego aute nullo horũ vsus sũ. Non ãt scripsi hec ut ita fiãt in me. Bonũ e. n. mihi magis mori · q̄ ut gloriam meã q̄s euacuet. Nã & si euãgelizauero: nõ e mihi gloria. Necitas. n. mihi incũbit. Ve n. mihi est si nõ euãgelizauero. Si. n. volens hoc ago: mercedẽ habeo: si aũt iuitꝰ · dispẽsatio mihi credita est. Que e ergo merces mea: Ut euãgeliũ pdicans · sine sũptu ponã euãgeliũ ut nõ abutar ptate mea in euangelio: Nã cũ liber essem ex oibꝰ · omnes me seruũ feci: ut plures lucrifacerẽ. Et factꝰ sũ iudeis tanq; iudeus: ut iudeos lucrarer. His q̄ sub lege sunt · quasi sub lege eem · cũ ipse nõ eem sub lege: ut eos qui sub lege erãt lucrifacerẽ. His q̄ sine lege erãt tanq; sine legẽ essem: cũ sine lege dei non essem. sed in lege essem xpi: ut lucrifacerẽ eos q̄ sine lege erãt. Factꝰ sũ infirmis infirmus ut

infirmos lucrifacerē. Oib⁹ oīa fact⁹ sum: ut oēs facerē saluos. Oīa aūt facio ꝓp̄t euāgeliū: ut pticeps ei⁹ efficiar. Nescitis q̄ bi qui i stadio currūt. oēs q̄dē currūt: ꝫ vn⁹ accipit brauiū? Sic currite ut cōprehēdat. Qis aūt q̄ in agone ꝓtendit ab oībus se abstinet: et illi quidē ut corruptibilē coronā accipiant: nos aut ē incorruptā. Ego igit sic curro nō quasi i īcertū: sic pugno nō q̄si aerē p̄uerās. Sed castigo corp⁹ meū. et in seruitutē redigo: ne forte cum alijs p̄dicauerim: ipse reprobus efficiar.

X

Nolo enim vos ignorare fratres qm̄ pres nostri oēs sub nube fuerūt et oēs mare transierūt. et oēs in moyse baptizati sunt i nube et i mari. Et oēs eandē escā spiritalē māducauerūt. et oēs eundē potū spiritalē biberūt. Bibebāt aūt de spirituali sequēte eos petra: petra aūt erat xp̄s. Sz nō in pluribus eor⁹ bñplacitū est deo. Nā prostrati sūt i deserto. Hec aūt i figura facta sūt nr̄ri ut nō sim⁹ cupiscentes malor: sicut et illi cōcupierūt. Neq; idolatre efficiamini sicut quidā ex ipsis: q̄uēadmodū scriptum est. Sedit ps̄ māducare et bibē. et surrexerunt ludere. Neq; fornicemur sicut quidā ex ipsis fornicati sūt. et ceciderūt vna die vigintitria milia. Neq; tēptem⁹ xp̄m sicut quidā eor tēptauerūt. et a serpentib⁹ perierūt. Neq; murmuraueritis sicut q̄dam eor murmuranerunt. et perierūt ab exterminatore. Hec aūt oīa i figura ptigebāt illis: scripta sunt āt ad correptionē nr̄am: i q̄s fines seculor deuenerūt. Itaq; q̄ se existimat stare: videat ne cadat. Tēptatio vos nō apprehēdat nisi humana. Fidelis autē deus est. qui nō patiet vos temptari supra id q̄ potestis: ꝫ faciet etiā cū tēptatiōe p̄euētū: ut possitis sustinere. Propē q̄ carissimi mei fugite ab idolor cultura. Ut prudentib⁹ loquor: vosipsi iudicate q̄ dico. Calix benedictionis cui bñdicim⁹ nōne cōicatio sanguinis xp̄i est: Et panis quē frangim⁹ nōne participatio corporis dñi ē? Qm̄ vn⁹ panis et vnū corp⁹ multi sum⁹: oēs qui de vno pane et de vno calice ptic̄pamus. Videte israhel̄ carnē Nōne q̄ edūt hostias: participes sunt altar̄? Quid ergo? Dico q̄ idol̄ immolatū sit aliq̄d aut q̄ idolum sit aliq̄d? Sz q̄ immolant gētes demonijs immolant. et nō deo. Nolo aūt vos socios fieri demoniorū. Non potestis calicē dñi bibere. et calicē demoniorū nō potestis mense dñi ptic̄pes ē. et mense demoniorū. An emulamur dñm? Nunq̄d fortiores illo sumus? Oīa mihi licēt: ꝫ nō oīa expediunt. Oīa mihi licēt: ꝫ nō oīa edificāt. Nemo q̄ suū ē q̄rat: ꝫ q̄ alteri⁹. Omne q̄ in macello venit: māducate nihil interrogantes p̄p̄ cōsciam. Dñi ē terra et plenitudo ei⁹. Si q̄s vocat vos infideliū ad cenā. et vultis ire: oē q̄ vobis apponitur manducate: nihil interrogantes p̄pter cōsciam. Si q̄s aūt dixerit vob̄ immolatū ē idolis: nolite māducare p̄pter illū q̄ idicauit. et p̄p̄ cōsciam Cōsciam aūt dico: nō tuā ꝫ alterius. Ut q̄d. n. libertas mea iudicat ab aliena conscia? Si ego cum grā ptic̄po: q̄d blasphemor p eo q̄ gras ago? Sive ḡ manducatis sive bibitis. uel aliud q̄d facitis: oīa in gl̄ia dei facite. Sine offensione estote iudeis et gētib⁹ et eccl̄ie dei: sic et ego p oīa oībus placeo: nō querēs q̄ mihi vtile ē: ꝫ q̄ multis ut salui fiāt.

XI

Imitatores mei estote: sicut et ego xp̄i: Laudo aūt vos frēs q̄ p oīa mei memores estis. et sicut tradidi vob̄ p̄cepta mea tenetis. Volo aūt vos scire: q̄ oīs viri caput xp̄s est: caput aūt mulieris vir: caput vo xp̄i deus. Qis vir orans aut p̄phetās velato capite deturpat caput suū. Omnis aūt mulier orās aut p̄phetans non velato capite deturpat caput suū. Unū ē. n. ac si rasa. Nā si nō velat mulier: tondeat. Si vo turpe ē mulieri tōderi aut rasa: velet caput suū Vir quidem non debet velare caput suum: qm̄ imago et gl̄ia dei ē: mulier aūt gl̄ia viri ē Nō enim vir ex muliere est: ꝫ mulier ex viro. Etenī nō ē creat⁹ vir p̄p̄ mulierē: sed mulier p̄p̄ virū. Jō debet mulier velamē habere sup caput suū. et p̄p̄ angelos. Verūtm̄ neq; vir sine muliere neq; mulier sine viro in dño. Nā sicut mulier de viro: ita et vir p mulierē. Qia aūt ex deo. Vos ipsi iudicate: decet mulierē nō velatā orare deū. Nec ipsa nā docet vos. Et vir q̄dē si comā nutriat ignominia ē illi: mulier vo si comā nutriat gloria est illi: qm̄ capilli p velamie ei dati sūt. Si q̄s aūt videt̄ p̄tētiosus ee: nos talē consuetudinē nō habem⁹ neq; eccl̄ia dei. Hoc aūt p̄cipio: non laudans q̄ non in melius ꝫ in deteri⁹ conuenitis. Primū q̄dē conuenientib⁹ vob̄ in eccl̄iam: audio scissuras ee inter vos. et ex parte credo. Nā oportet et hereses ee: ut et q̄ probati sunt manifesti fiāt in vob̄. Conuenientib⁹ ḡ vob̄ i vnū: iam nō est

dñicam cenā mānducare. Unusq̄sq̄ enim. suā cenā p̄sumit ad mānducādū. Et alius quidē esurit: alius aūt ebrius est. Nunq̄d domos nō habetis ad mānducandū & bibendū? Aut ecclīam dei cōtēnitis: & p̄funditis eos q̄ nō būt? Quid dicam vob? Laudo vos in hoc nō laudo. Ego enim accepi a dño qđ & tradidi vob: qm dñs ihs in qua nocte tradebat: accepit panē. & grās agēs fregit. & dixit. Accipite & manducate. Hoc est corpus meū quod p vob tradet. Hoc facite in meā cōmemorationē. Simr & calicem: postq̄ cenauit: dicens: Hic calix nouū testm est in meo sanguine. Hoc facite quotiēscūq̄ bibitis in meā cōmemorationē. Quotiēscūq̄ enim mānducabitis panē hūc. & calicē bibetis mortē dñi ānūciabitis donec veniat. Itaq̄ quicunq̄ manducauerit panē. & biberit calicem dñi indigne: reus erit corpis & sanguis dñi. Probet aūt seipm hō: & sic de pane illo edat & de calice bibat. Qui enim manducat & bibit idigne iudiciū sibi manducat & bibit: non diiudicans corpus dñi. Idco inter vos multi infirmi & imbecilles. & dormiunt multi. Qđ si nosmetipsos diiudicarem9: non vtiq̄ iudicaremur. Dum iudicamur aūt a dño corripimur ut nō cū hoc mūdo dānemur. Itaq̄ frēs mei cū venitis ad manducandū: inuicē expectate. Si q̄s esurit: domi mānducet: ut nō in iudiciū conueniat. Cetera aūt cū venero disponam.

XII

De spiritalib9 aūt nolo vos ignorare frēs. Scitis aūt qm cū gētes essetis: ad simulacra muta put ducebamini euntes. Jō notū vob facio: q̄ nemo in spū dei loq̄ns dicit anathema ihu. Et nemo pōt dicē dñs ihs: nisi in spū scō. Diuisiones vo grāz sūt: idē aūt spūs. Et diuisiōes ministrationū sunt: idē aūt dñs. Et diuisiōes operationū sūt: idē vo9 q̄ opat oia in oibus. Unicuiq̄ aūt dat manifestatio spūs: ad vtilitatē. Alij q̄dē p spm dat sm̄o sapientie: alij aūt sm̄o scie sm eundē spm. Alteri fides in eodē spū: alij grā sanitatum in vno spū. Alij operatio virtutū: alij prophetia: alij discretio spirituū: alij gnā linguaz: alij interpretatio sermonū. Hec aūt oia opat vn9 atq̄ idē spūs: diuidens singulis put vult. Sic. n. corp9 vnū est & membra hz multa: oia aūt membra corpis cum sint multa: vnū tn corp9 sūt: ita & xps. Etenim in vno spū oēs nos in vnū corpus baptizati sumus: sive iudei sive gentiles: sive serui sive liberi: & oēs in vno spū potati sum9. Nam & corp9 nō est vnū membrū: sed multa. Si dixerit pes: qm nō sum man9: nō sum de corpe: nū ideo nō ē de corpe? Et si dixerit auris: qm nō sum oculus: nō sū de corpe: nū ideo nō est de corpe? Si totū corp9 oculus: vbi audit9? Si totū audit9: vbi odorat9? Nūc aūt posuit deus membra: vnūq̄q̄ corp in corpe sicut voluit. Qđ si erēt oia vnū membrum: vbi corpus? Nūc aūt multa q̄dē membra: vnū aūt corp9. Non pōt aūt dicē oculus manui: opa tua non indigeo aut iterū caput pedib9: nō estis mihi necessarij Sz multo magis q̄ videnť membra corporis infirmiora cē: necessariora sunt. Et q̄ putam9 ignobiliora membra cē corpis: his honorē abundantiorem circundam9. Et q̄ inhonesta sunt nr̄a: abūdātiorē honestatē habent. Honesta aūt nr̄a nulli9 egēt. Sz deus tēperauit corp9: ei cui deerat abūdāriorē tribuēdo honorem: ut non sit scisma in corpe: sed idipm̄ pro invicē sollicita sint membra. Et si q̄d patit vnū membrū: compatiunť oia membra: sive gloriať vnum membrum: congaudent oia membra. Vos aūt estis corpus xpi. & membra de membro. Et q̄sdā quidem posuit deus in ecclia: primū apostolos: secūdo prophetas: tertio doctores: deinde virtutes: deinde grās curationum: opitulationes: gubernationes: genā linguaz: interpretationes sermonū. Nunquid oēs apli? Nūq̄d oēs prophe? Nunq̄d oēs doctores? Nūq̄d oēs virtutes? Nunq̄d oēs grām habent curationū? Nūq̄d oēs linguis loquūť? Nūq̄d oēs interpretanť? Emulamī aūt charismata meliora. Et adhuc excellentiorem viā vobis demonstro.

XIII

Si linguis hoīum loq̄r & angelorum: caritatē aūt nō habeā: factus sum velut es sonās aut cymbalum tinniēs. Et si habuero prophetiam: & nouerim mysteria oia & oēm sciam. & si habuero oēm fidē ita ut mōtes trāsferam: caritatē aūt nō habuero: nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperū oēs facultates meas. & si tradidero corp9 meum ita ut ardeā caritatem aūt nō būero: nihil mihi prodest. Caritas patiēs ē: benigna ē. Caritas nō emulať: nō agit perā: nō inflatur: non est ambitiosa: nō quārit q̄ sua sunt. Nō irritať: nō cogitat malū: nō gaudet sup iniq̄tate: congaudet aūt veritati. Oia suffert: oia credit: oia sperat: oia sustinet. Caritas nūq̄ excidit. Sive prophetie evacuabunť: sive lingue cessabunt: sive

scientia destruet. Ex pte.n. cognoscim⁹: z ex pte ꝓphetam⁹. Cū aūt venerit qđ pfectū ē: euacuabit qđ ex pte ē. Cū eēm paruul⁹ loq̄bar ut paruulus: sapiebā ut paruul⁹: cogitabā ut puul⁹. Qñ aūt factꝰ sū vir: euacuaui q̄ erāt puuli. Videmus nūc p speculū in enigmate: tūc aūt facie ad faciē. Nūc cognosco ex pte tūc aūt cognoscā sicut z cognit⁹ sū. Nunc aūt manent fides spes caritas tria hec. Maior aūt horum est caritas.

XIIII

Sectamini caritatē: emulamini spiritalia: magis aūt ut ꝓphetetis. Qui.n. loq̄t lingua nō hoib⁹ loquit sed deo. Nemo.n. audit. Spūs autē loq̄t mysteria. Hā q̄ ꝓphetat: hoib⁹ loquit ad edificationē z exhortationē z psolationē. Qui loq̄t lingua semetipsū edificat: q̄ aūt ꝓphetat ecclesiam edificat. Volo autem oēs vos loqui linguis: magis aūt ꝓphetare. Hā maior ē q̄ ꝓphetat q̄ q̄ loq̄t linguis nisi forte interpretet ut ecclia edificationē accipiat. Nūc aūt frēs si venero ad vos lingnis loquens qđ vobis pdero: nisi vob loqr aut in revelatiōe aut in scia aut in ꝓphetia aut in doctrina? Tamē q̄ sine aīa sūt vocē dātia sive tibia sive citbara nisi distinctionē sonitum dederint quō sciet id qđ canit aut qđ citbaricat? Etenī si incertā vocē det tuba. q̄s parabit se ad bellū? Ita z vos p linguā nisi manifestū sermonē dederitis: quō sciet id qđ dicit? Erit.n. in aera loquētes. Tam multa genera linguarū sūt in hoc mūdo. z nihil sine voce est. Si g̃ nesciero potestē vocis ero ei cui loqr barbar⁹: z q̄ loquit mihi barbar⁹. Sic z vos qñ emulatores estis spirituū ad edificationē ecclie: q̄rite ut abūdet⁹. Etiō q̄ loquit lingua oret ut interpretet. Nam si oē lingua spūs meus orat: mēs āt mea sine fructu ē. Quid g̃ est? Orabo spū: orabo z mēte. Psallā spū: psallā z mēte. Ceterū si benedixeris spū: q̄s supplet locū idiote? Quō dicet amē sup tuā benedictionē? Qñ quid dicas nescit. Nā tu qdē bñ grās agis: sed alter nō edificat. Grās ago deo meo q̄ omnū vīm lingua loqr. Sed in ecclia volo quinq̄ verba sensu meo loq̄r ut z alios instruā: q̄m decē milia verboꝝ in lingua. Frēs: nolite pueri effici sensib⁹: sed malitia puuli estote: sensibus autem perfecti estote. In lege.n. scriptum ē Qñ in alijs linguis z in labijs alijs loqr populo huic z nec sic exaudiet me dicit dñs. Itaq̄ lingue in signū sūt nō fidelib⁹ sed infidelib⁹: prophetie aūt nō infidelib⁹ sed fidelib⁹. Si g̃ conueniat vniuersa ecclia in vnū: z oēs linguis loquāt: intret aūt idiote aut infideles nōne dicet: qđ insanitis? Si aūt oēs ꝓphetet: intret aūt q̄s infidelis vl idiota: cōuincit ab oib⁹: diiudicat ab oib⁹. Occulta.n. cordis ei⁹ manifesta fiūt. z ita cadēs in faciē adorabit deū. pnūcians q̄ vere deus vob sit. Quid g̃ est frēs? Cū conuenit⁹ vnusq̄sq̄ vīm psalmū hz doctrinā hz apocalypsim habet lingua hz interpretationē hz: oia ad edificationē fiant. Sive lingua q̄s loq̄t secm duos aut ut multū tres: z p ptes: z vnus interpretet. Si aūt nō fuerit interpres taceat in ecclia: sibi aūt loq̄t z deo. Prophete aūt duo aut tres dicāt: z cēteri diiudicēt. Qđ si alij revelatū fuerit sedēti: prior taceat. Potestis.n. oēs p singulos ꝓphetare ut oēs discāt. z oēs exhortēt. Et spūs ꝓphetaꝝ ꝓphetis subiect⁹ ē. Non.n. dissensionis est deus sed pacis: sicut z in oib⁹ ecclesijs scōꝝ docuit. Mulieres in ecclesijs taceāt. Nō.n. permittit eis loq̄ sed subditas esse: sicut z lex dicit. Si qđ aūt volūt discere domi viros suos interrogēt. Turpe ē.n. mulieri loq̄ in ecclia. An a vobis verbū dei ꝓcessit: aut in vos solos venit? Si q̄s videt ꝓphēta esse aut spūalis: cognoscat q̄ scribo vobis: q̄a dñi sūt mādata. Si q̄s aut ignorat ignorabit. Itaq̄ frēs emulamini ꝓphetare. z loq̄ linguis nolite prohibe. Omnia aūt honeste z secm ordinē fiāt in vobis.

XV

Notū aūt vobis facio frēs euāgeliū quō prędicaui vobis. qđ z accepistis. in q̄ z statis. p quō z saluami. q̄ rone prędicauerim vob si tenet: nisi frustra credidistis. Tradidi.n. vobis in primis qđ z accepi: qm̄ xps mortu⁹ ē. p pctis nr̄is secm scripturas z q̄a sepult⁹ est. z q̄a resurrexit tertia die secm scripturas. z q̄a visus ē cephe: z p hec vndecim. Deinde visus est plus q̄ qngēt⁹ frib⁹ simul ex q̄b⁹ multi manet vsq̄ adhuc: q̄dā aūt dormierūt. Deinde visus ē iacobo. deinde apls oib⁹. Nouissime aūt omniū. tāq̄ abortiuo visus est z mihi: Ego.n. sum minim⁹ apl⁹oꝝ: qui nō sum dign⁹ vocari apls: qm̄ ecclesiā dei. Gratia autē dei sum id qđ sum: z grā ei⁹ in me vacua nō fuit: sed abūdāti⁹ illis oib⁹ laboraui. Nō ego aūt: sed grā dei mecū. Sive enī ego sive illi: sic prędicamus⁹ z sic credidistis.

Si aūt xps prędicat q̄ resurrexit a mortuis:

quō quidā dicunt in vobis: qm̄ resurrectio mortuoꝝ nō ē: Si aūt resurrectio mortuorū non est: neq; xp̄s resurrexit. Si aūt xp̄s non resurrexit: ianis ē p̄dicatio nr̄a ianis ē ⁊ fides vr̄a. Inuenimur autē ⁊ falsi testes dei: qm̄ testimoniū dixim⁹ aduersus deū q̄ suscitauerit xp̄m quem nō suscitauit: si mortui nō resurgūt. Nā si mortui nō resurgūt neq; xp̄s resurrexit. Qr si xp̄s nō resurrexit: vana est fides vr̄a. Adhuc enī estis in pctis vr̄is. Ergo ⁊ q̄ dormierūt in xp̄o perierūt. Si in hac vita tm̄ in xp̄o spantes sum⁹: miserabiliores sum⁹ oībus hoīb⁹. Nūc aūt xp̄s resurrexit a mortuis p̄mitie dormiētiū. qm̄ q̄dē p hoiem mors. ⁊ p hoiem resurrectio mortuoꝝ. Et sicut in adā oēs moriūt: ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabūt. Unusquisq; aūt in suo ordine: p̄mitie xp̄s. Deinde hi q̄ sunt xp̄i: q̄ in aduentū eius crediderūt. Deīde finis cū tradiderit regnū deo ⁊ p̄ri: cum euacuauerit oēm p̄incipatū ⁊ ptātē ⁊ virtutē. Oportet aūt illū regnare: donec ponat oēs inimicos sub pedib⁹ eius. Nouissime aūt inimica destruet mors. Oia enī subiecit sub pedib⁹ ei⁹. Cū āt dicat oia subiecta sunt ei: sine dubio p̄ter eū qui subiecit ei oia. Cū āt subiecta fuerit illi oia: tūc ⁊ ipse filius subiectus erit illi. q̄ subiecit sibi oia: ut sit deus oia i oib⁹. Alioq̄n q̄d faciūt q̄ baptiçant̄ p mortuis: Si oino mortui nō resurgūt: ut q̄d ⁊ baptiçant̄ p illis: Ut q̄d ⁊ nos pclitamur oi hora: Quotidie moriot̄ p̄ vr̄am gloriā frēs: quā habeo in xp̄o iesu dño nr̄o. Si p̄m hoiem ad bestias pugnaui ephesi: q̄d mihi pdest si mortui nō resurgūt: Manducem⁹ ⁊ bibam⁹: cras. n. moriemur. Nolite seduci. Corrūpūt mores bonos colloq̄a mala. Euigilate iuste: ⁊ nolite peccare: ignorantiā. n. dei q̄dā hīt. Ad reuerētiā vobis loq̄r Sz dic aliq̄s. Quō resurgūt mortui: Qua li aūt corpe veniēt: Insipiēs tu: q̄ seminas non viuificat̄ nisi p̄us moriat̄. Et q̄d semi nas: Nō corp⁹ q̄ futurū ē semias: sz nudum gnū: ut puta tritici. aut alicui⁹ ceteroꝝ. Deus aūt dat illi corp⁹ sicut vult. ⁊ vnicuiq; seminum p̄priū corp⁹. Nō oīs caro eadē caro: sz alia bestiaꝝ alia pcoꝝ. alia volucrū. alia āt pisciū Et corpa celestia. ⁊ corpa terrestria Sz alia q̄dē celestiū glia: alia āt terrestriū. Alia claritas sol: alia claritas lune. ⁊ alia claritas stellaꝝ. Stella. n. a stella differt in claritate: sic ⁊ resurrectio mortuoꝝ. Seminat in corruptiōe: surget in incorruptiōe. Seminat in ignobilitate surget in glia. Seminat in infirmitate: surget in virtute. Seminat corp⁹ aiale: surget corpus spūale. Si ē corp⁹ aiale est ⁊ spūale: sicut scriptū ē. Fact⁹ ē p̄m⁹ hō adam in aiam viuentē: nouissim⁹ adā in spm̄ viuificātē. Sz nō p̄us q̄ spūale est. sed q̄ aiale: deinde q̄ spūale. Primus hō de terra terren⁹: secūd⁹ hō de celo celestis. Qualis terren⁹. tales ⁊ terreni: ⁊ q̄les celestis. tales ⁊ celestes. Igit sicut portauimus imaginē terreni. portem⁹ ⁊ imaginē celestis. Hoc autē dico frēs: q̄a caro ⁊ sanguis regnū dei possidē nō p̄nt: neq; corruptio incorruptelā possidebit. Ecce mysteriū vob⁹ dico. Oēs q̄dē resurgem⁹: sz nō oēs imutabimur. In momēto. in ictu oculi. in nouissima tuba. Canet enim. tuba: ⁊ mortui resurgēt incorrupti. ⁊ nos imutabimur. Oportet. n. corruptibile hoc induere incorruptionē: ⁊ mortale hoc induere imortalitatē. Cū aūt mortale hoc induerit imortalitatē: tūc fiet p̄mo q̄ scriptū ē Absorta ē mors in victoria. Ubi ē mors victoria tua: Ubi ē mors stimul⁹ tu⁹: Stimulus aūt mortis pctm̄ ē: virtus aūt pcti lex. Deo aūt grās: q̄ dedit nobis victoriā p dñm nr̄m ihm̄ xp̄m. Itaq; frēs mei dilecti: stabiles estote ⁊ immobiles: abūdātes in opa dñi semp: sciētes q̄ labor vr̄ nō ē inanis in dño

XVI

De collectis aūt q̄ fiūt in scōs sic ordinauit in ecclīs galatie. ita ⁊ vos facite p vnā sabbati. Unusquisq; vr̄m apud se reponat. recōdēs q̄d ei bñplacuerit. ut nō cū venero tūc collecte fiāt. Cū āt p̄sens fuero. q̄s p̄baueritis p epistas. hos mittam perferre gratiā vr̄am in ierm̄. Qr si dignū fuerit ut ego eam: mecū ibunt. Veniam aūt ad vos: cū macedoniā p̄trāsiero. Nā macedoniā p̄trānsibo. Apud vos aūt forsitā manebo uel etiā hyemabo: ut vos me deducatis quocūq; iero. Nolo. n. vos modo in trānsitu videre. Spero. n. me aliquātulū tp̄is manere apud vos: si dñs p̄miserit. Permanebo aūt epheси vsq; ad pētecosten. Ostiū. n. mihi apertū est magnū ⁊ euidēs. ⁊ aduersarii multi. Si āt venerit timotheus: videte ut sine timore sit apud vos. Op⁹. n. dñi operat sicut ⁊ ego. Ne q̄s ergo illū spnat. Deducite aūt illū in pace: ut veniat ad me. Expecto. n. illū cum frib⁹. De apollo aūt frē vobis notū facio: quō multum

rogauī eū ut ueniret ad uos cū frib⁹. ⁊ vtiq; nō fuit uoluntas ei⁹ ut nūc ueniret. Veniet aūt. cū ei uacuū fuerit. Vigilate. state i fide viriliē agite ⁊ ꝓfortamī: oia. n. vra i caritate fiāt. Obsecro āt uos frēs: nosti uomū stephane. ⁊ fortunati ⁊ achaici: qm̄ sūt p̄mitie achaie. ⁊ i misteriū scō⁹ ordinauerūt seipsos ut ⁊ uos subditi sitis eiusmodi. ⁊ oi coopāti ⁊ laborāti. Gaudeo āt in p̄nia stephane ⁊ fortunati ⁊ achaici: qm̄ id qđ uobis deerat: ipsi suppleuerunt. Refecerūt. n. ⁊ meū spm̄ ⁊ vr̄m. Cognoscite g̃ q̄ eiusmōi sūt. Salutāt uos ēcs ecclie asie. Salutāt uos i dño multū aq̄la ⁊ prisca cū domestica sua ecclia: apud q̄s ⁊ hospitor. Salutāt uos ēcs frēs. Salutate invicē: in osculo scō. Salutatio mea: manu pauli. Si q̄s nō amat dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m: sit anathema maranatha. Gratia dn̄i nostri ihesu xp̄i uobiscū. Caritas mea cū oib⁹ uobis in xp̄o ih̄u. Amen.

Explicit epistola pauli ad Corinthios p̄ma.

Incipit ꝓlog⁹ i secūdā epl̄am ad Corinthios

IN secunda ad corinthios epistola quasi in parte superiori post tribulationū suarū relationes reddit causas q̄re ad eos secundo nō ierit: quoniā non leui mutatione consilij feciſſe se asserit. sed ne aduentu suo tristiciā incurreret: cū in pctō gmanere discipulos reperisset. Deinde post agnitos fructꝰ pnie recōciliat eū ecclesie. quē in p̄ma ꝓpter fornicationē a cōsortio scō⁹ inſserat amoueri. Tertio cōtra pseudo apl̄os officij sui dignitatē tuet: ⁊ noui testamēti ministros tanto anteire grā oñdit quanto euangeliū ē lege prestanti⁹. Immorat⁹ etiā in cā ulla plurimū quā breuiter i p̄ma ꝓtigerat. ut promptо ac liberi animo eccia p̄nis vite nō hesitibus largiant. ⁊ vtilitate spūalis cōmertij cōmutēt p̄nia cū futur⁹. atq; abūdātia sua scōr̄ū inopiā suppleāt. ut vicissim eoꝝ inopia scō⁹ abundantia suppleat. In fine repetit qđ superius ꝑ pseudo apl̄os egerat. ⁊ iactationē eorū p̄dicatiōesq; se gl̄iosas. uel collata antiq̄tate gener⁹. uel catalogo iturias ac periculoꝝ suoꝝ euacuat. uicitq; eos operarios subdolos qui ad imitationē sathane transfigurent i apl̄os xp̄i: sub p̄dicationis spe lucra pecuniaria queq; sectantes.

Incipit argumentum.

POst actā a corinthijs p̄niam cōsolatoriam scribit eis epl̄am apostolus a troade p titū. ⁊ collaudans eos. hortat ad meliora: contristatos q̄dē eos. sed emēdatos ostendens

Explicit argumentum. Incipit epistola pauli ad Corinthios secunda. Capm̄ I

PAul⁹ apl̄us xp̄i ih̄u p uolūtatē dei. ⁊ timoth⁹ fr̄ ecclie dei q̄ ē corinthi cū oib⁹ sanctis q̄ sūt i vniuersa achaia. Gratia uobis ⁊ pax a deo p̄re nr̄o. ⁊ dño ih̄u xp̄o. Bñdict⁹ deus ⁊ p̄r dñi nr̄i ih̄u xp̄i. p̄r misericordiar̄ ⁊ deus totius cōsolatiōis. q̄ cōsolat nos i oi tribulatiōe nr̄a. ut possim⁹ ⁊ ipsi cōsolari eos q̄ i oi p̄ssura sūt p exhortationē q̄ exhortamur ⁊ ipsi a deo: qm̄ sicut abūdāt passiōes xp̄i in nobis: ita ⁊ p xp̄m abūdat cōsolatio nr̄a. Sive aūt tribulamur p vra exhortatiōe ⁊ salute: sive p̄solamur p vra p̄solatiōe: sive exhortamur p vra exhortatiōe ⁊ salute. q̄ operat tolerātiā earūdē passionū q̄s ⁊ nos patimur. ut spes nr̄a firma sit p nobis sciētes qm̄ sicut socij passionū estis: sic eritis ⁊ p̄solatiōis. Nō. n. volum⁹ ignorare uos frēs de tribulatiōe nr̄a q̄ facta ē i asia: qm̄ supra modū grauati sum⁹ supra virtutē: ita ut taederet nos etiā viuere. Sed ipsi i nobismetipsis responsum mortis habuim⁹: ut nō simus fidētes i nobis: sed in deo q̄ suscitat mortuos. q̄ de tātis periculis nos eripuit ⁊ eripit: in quē spam⁹ qm̄ ⁊ adhuc eripiet. adiuuātib⁹ ⁊ uobis in oratione p nobis: ut ex multorū p̄sonis faciē ei⁹ q̄ i nobis ē donatiōis. p multos gr̄ē agāt p nobis. Nā gl̄ia nr̄a hec ē testimōiū conscie nr̄e: q̄ i simplicitate cordis ⁊ sinceritate dei. ⁊ nō i sapia carnali: sed i grā dei conuersati sum⁹ i hoc mūdo. abūdantius aūt ad uos. Nō. n. alia scribimus uobis q̄m q̄ legistis ⁊ cognouistis. Spero autem q̄ vsq; i finē cognoscetis. sicut ⁊ cognouistis nos ex parte: q̄a gl̄ia vra sumus. sicut ⁊ vos nr̄a i die dñi nr̄i ih̄u xp̄i. Et hac cōfidētia volui prius uenire ad uos ut secundā grām haberetis: ⁊ per uos trāsire i macedoniā. ⁊ iterū a macedonia uenire ad uos. ⁊ a uobis deduci in iudeā. Cū q̄ hoc uoluissem: numq̄d leuitate vsus sum? Aut q̄ cogito. ꝓm carnē cogito: ut sit apud me. est ⁊ nō? Fidelis āt deus. q̄a sermo nr̄ qui fuit apud uos. nō ē in illo est ⁊ nō: sed est in illo est. Dei. n. filius ih̄us xp̄s q̄ i uobis p nos p̄dicatus

ē ꝓ me ⁊ siluanū ⁊ timotheū non fuit in illo
est ⁊ nō ꝟ ē in illo fuit. Quotcūq; n. ꝓmissiones dei sūt in illo ē. Jō ⁊ ꝑ ipsū amen deo ad
gloriā ꝝm. Qui aūt ꝯfirmat nos vobiscū
in christo. ⁊ q̄ vnxit nos ds ⁊ q̄ signauit nos
⁊ dedit pignus spūs in cordib⁹ nr̄is. Ego aūt
testem deum inuoco in aiam meā ꝙ parcēs
vobis nō veni vltra corinthum: nō q̄a dn̄a
mur fidei vestre: sed adiutores sum⁹ gaudij
vestri. Nam fide statis.

II

Statui aūt ꝟ ipsū apud me: ne iterū
in tristicia venirē ad vos. Si. n. ego
contristo vos ⁊ q̄s est q̄ me letificet
nisi q̄ cōtristat ex me? Et ꝟ ipsū scripsi vob
ut nō cū venero tristiciā sup tristiciā habeā
ve q̄b⁹ oportuerat me gaudē: cōfidēs in oib⁹
vobis. q̄a meū gaudiū oīuz vestrū ē. Nā ex
multa tribulatiōe ⁊ angustia cordis scripsi
vob ꝙ multas lachrymas: nō ut ꝓtristemin
ꝟ ut sciatis quā caritatē habeā abūdanti⁹ i vo
bis. Si q̄s aūt ꝓtristauit me. nō me cōtrista
uit. sz ex pte: ut nō onerem oēs vos. Sufficit
illi q̄ eiusmōi ē obiurgatio ista q̄ fit a plurib⁹.
ita ut e cōtrio magis donetis ⁊ ꝓsolemini. ne fo
rte abūdātiori tristicia absorbeat q̄ eiusmodi
ē. Propter q̄ obsecro vos: ut cōfirmetis in
illū caritatē. Jdeo. n. ⁊ scripsi vob ut cognoscā
experimētū vestr̄: an i oib⁹ obedientes sitis. Cui
aūt aliq̄d donastis: ⁊ ego. Nā ⁊ ego q̄ do
naui si q̄d donaui ꝓpter vos i psona xpi: ut nō
circūueniamur a satbana. Nō. n. ignoram⁹
cogitatiōes ei⁹. Cū venissem ātroadē ꝓpter
euāgeliū xpi. ⁊ ostiū mihi aptū eēt i dño nō
babui requiē spūi meo. eo q̄ non inuenerim
titum frēm meū: sz valefaciēs eis. pfectus
sum in macedoniā. Deo aūt grās q̄ sp triu
phat nos in xpo ibu ⁊ odorē notitie sue ma
nifestat ꝙ nos in oi loco. q̄a xpi bonus odor
sumus deo in bis q̄ salui fiunt: ⁊ in bis qui
pereunt. Aliis quidē odor mortis in mortem
aliis aūt odor vite in vitam. Et ad hec quis
tā idoneus? Nō. n. sum⁹ sicut plurimi adul
terātes ꝟbū dei. sed ex sinceritate sicut ex
deo coram deo in xpo loquimur.

III

Incipim⁹ iterū nosmetipsos cōmenda
re. Aut nūq̄d egem⁹ sicut q̄dē cōmen
datitiis epistolis ad vos: aut ex vobis?
Epistola nostra vos estis scripta i cordib⁹ no
stris. q̄ scit ⁊ legit ab oib⁹ oib⁹: manifestati
q̄m epla estis xpi ministrata a nobis ⁊ scripta:
nō atramēto. ꝟ spū dei viui: nō in tabulis la
pideis. ꝟ i tabulis cordis carnalib⁹. Fiduciā
aūt talem habemus ꝑ xpm ad deū: non ꝙ
sufficientes sim⁹ cogitare aliq̄d a nob q̄si ex
nobis: sed sufficiētia nr̄a ex deo ē. Qui ⁊ ido
neos nos fecit ministros noui testamenti: non
lrā ꝟ spū. Littera. n. occidit: spūs aūt viuifi
cat. Q̄ si ministratio mortis lr̄is deformata in
lapidib⁹ fuit i gl̄ia ita ut nō posset intēdē fi
lij isr̄l in faciē moysi ꝓpter gloriā vultus ei⁹. q̄ eua
cuat: quō nō magis ministratio spūs erit i gl̄ia
Nā si ministratio dānatiōis i gl̄ia ē: multo ma
gis abundat misteriū iusticie in gloria. Nā
nec glorificatū ē q̄ō claruit i hac parte: ꝓpter
excellentē gloriā. Si. n. q̄ euacuat: ꝙ gloriā
est: multo magis q̄ manet i gloria ē. Dntes
igit̄ talē spem. multa fiducia vtimur. Et non
sicut moyses ponebat velamē sup faciē suam
ut nō intenderēt filij isr̄l in faciē ei⁹. q̄ eua
cuat: ꝟ obtusi sūt sensus eor̄. Usq; i hodier
nū die idipsū velamē in lectiōe veteris testa
menti manet nō reuelatū: q̄ in xpo euacu
atur: sz usq; in hodiernū die cū legit moyses
velamē positū ē sup cor eor̄. Cū aūt cōuer
sus fuerit ad deū. auferet velamen. Dns aūt
spūs ē. Ubi aūt spūs dn̄i. ibi libertas. Nos
vo oēs revelata facie gloriā dn̄i speculātes
in eandē imaginē trāsformamur a claritate
in claritatem tanq̄ a dn̄i spū.

IIII

Ideo habētes hāc āministrationē iux̄ q̄d
miam ꝓsecuti sum⁹: nō defician⁹ sed
abdicam⁹ occulta dedecoris. nō ābu
lātes i astutia. neq; adulterātes ꝟbū dei: sed
in manifestatiōe veritatis cōmēdātes nosmet
ipsos ad oēm ꝓsciam hoīuz coram deo. Q̄ si
etiā optū ē euāgeliū nr̄m. in bis qui pereunt
ē optū: i q̄b⁹ ds hui⁹ seculi excecauit mentes
infideliū. ut nō fulgeat illuminatio euāge
lij glorie xpi: qui ē imago dei. Nō. n. nosmet
ipsos p̄dicam⁹: sz ihm xpm dn̄m nr̄m. Nos
aūt seruos vros p ihm: qm̄ ds q̄ dixit de te
nebris lucē splēdescere. ipse illuxit i cordibus
nostris ad illuiationē scie claritatis dei in fa
cie xpi ihu. Habem⁹ aūt thesauz istū i vasis
fictilib⁹: ut sublimitas sit virtutis dei: ⁊ non ex
nob. In oib⁹ tribulationē patimur: sed non
āgustiamur. Aporiamur: sz nō destituimur.
Persecutionē patimur: sed nō derelinq̄mur.
Humiliamur: sz nō cōfundimur. Deijcimur:
sed nō perim⁹. Semp mortificationē ihu xpi

in corpe nro circūferētes: ut ⁊ vita ihū manifestet in corpib⁹ nris. Sp.n. nos q̄ viuim⁹ i mortem tradimur ꝓpter ihm: ut ⁊ vita ihu māifestet i carne nra mortali. Ergo mors in nob operat: vita aūt i vob. Nītes aūt eundē spm fidei sicut scriptū est: credidi ꝓpē qđ locut⁹ sum. ⁊ nos credim⁹: ꝓpē qđ ⁊ loquimur sciētes qm q̄ suscitauit ihm. ⁊ nos cū ihu suscitabit. ⁊ ꝓstituet vobiscum. Omia enī ꝓpter vos: ut gra abundās per multos: gratiā actione abūdet i gloriā dei. Propē qđ nō defic⁹ Sz licet is q̄ foris est nr hō corrūpat: tm is q̄ int⁹ est renouat⁹ de die in diē. Id.n. qđ in pnti est momentaneū ⁊ leue tribulatiōis nre: supmodū i sublimitate eternū glie pond⁹ operatur in nob: nō ptemplātib⁹ nob q̄ videtur: sz q̄ nō videtur. Que.n. videtur tpalia sunt: q̄ aūt nō videtur eterna sunt.

V

Scim⁹.n. qm si terrestris domus nrā bui⁹ habitatiōis dissoluat: q̄ edificationē ex deo habem⁹ domū nō manufactā: sz eternā i celis. Nā ⁊ i hoc ingemiscim⁹ habitationē nrām q̄ de celo ē supindui cupientes: si tamē vestiti ⁊ nō nudi inueniamur. Nā ⁊ q̄ sum⁹ i hoc tabernaculo: igemiscimus grauati: eo q̄ nolum⁹ expoliari: sz supuestiri: ut absorbeat qđ mortale est a vita. Qui aūt efficit nos i hoc ipm de⁹: q̄ dedit nob pign⁹ spūs. Audētes igit sp ⁊ sciētes: qm dū sum⁹ in b corpe: pegrinamur a dño. Per fidē.n. ābulam⁹: ⁊ nō p spm. Audem⁹ aūt ⁊ bona volūtatem habem⁹ magis pegrinari a corpe ⁊ pnites ee ad dnm. ⁊ iō ꝓtendimus sive absentes sive pnites placere illi. Oēs enim nos manifestari oportet añ tribunal xpi: ut referat vnusq̄sq̄ ꝓpria corpis, put gessit: sive bonū sive malū. Sciētes g̃ timorē dñi hominibus suadem⁹. deo aūt manifesti sum⁹. Spro aūt ⁊ i cōscientijs vris manifestos nos ee. Nō iterū cōmēdam⁹ nos vob: sz occasionē dam⁹ vob gloriādi pro nob: ut habeat⁹ ad eos q̄ i facie gloriāt. ⁊ non i corde. Sive.n. mēte excedim⁹ deo: sive sobrij sum⁹ vob. Caritas enim xpi vrget nos estimātes hoc: qm si vn⁹ p oib⁹ mortu⁹ est: g̃ oēs mortui sunt. Et p oib⁹ mortu⁹ est xps: ut ⁊ q̄ viuūt: iam nō sibi viuāt: sz ei q̄ p ipsis mortuus ē ⁊ resurrexit. Itaq̄ nos ex hoc neminē noūimus sm carnē. Et si cognouim⁹ sm carnem xpm: sz nūc iam nō nouim⁹. Si q̄ ergo i xpo nova creatura: vetera trāsierunt: ecce facta sunt oia nova. Oia aūt ex deo q̄ nos reconciliauit sibi p xpm: ⁊ dedit nob ministeriū reconciliatiōis. Quōdē quidem de⁹ erat in xpo mūdū reconcilias sibi: nō reputās illis delicta ipōrum: ⁊ posuit i nob verbum reconciliatiōis. Pro xpo g̃ legatiōe fūgimur tanq̄ deo exhortante per nos. Obsecram⁹ pro xpo: reconciliamini deo. Eū q̄ nō nouerat pctm: p nobis pccatum fecit. ut nos efficeremur iustitia dei in ipo.

VI

Adiuuātes aūt exhortamur ne in vacuū grām dei recipiatis. Ait.n. Tpe accepto exaudiui te. ⁊ in die salutis adiuui te. Ecce nūc tempus acceptabile: ecce nūc dies salut̄. Nemi dantes vllā offensionē: ut nō vituper⁹ ministeriū nrm: sz i oib⁹ exhibeamus nosmetipos sicut dei ministros. In multa patiētia: i tribulatiōibus: i necessitatibus: in āgustijs: in plagis: in carceribus: in seditiōib⁹: i laboribus: i vigilijs: i ieiunijs. In castitate: in scia: i longanimitate: in suauitate: i spū scō: i caritate nō ficta: i verbo veritat̄: i virtute dei. Per arma iustitie: a dextris ⁊ a sinistris. Per gliam ⁊ ignobilitatē: p infamiam ⁊ bonā famā. Ut seductores ⁊ veraces: sicut qui ignoti ⁊ cogniti. Quasi morientes ⁊ ecce viuimus: ut castigati ⁊ nō mortificati. Quasi tristes: sp aūt gaudentes. sic egētes: multos aūt locupletantes tanq̄ nihil nītes ⁊ oia possidentes. Os nrm patet: ad vos o corinthi: cor nostrū dilatatū est. Nō angustiami i nob: angustiamini aūt i viscerib⁹ vris. Eandē aūt nītes remunerationē: tanq̄ filijs dico: dilatamini ⁊ vos. Nolite iugū ducere cū infidelib⁹. Que.n. participatio iustitie cū iniq̄tate: aut q̄ societas luci ad tenebras? Que autem conuentio xpi ad belial? Aut que pars fideli cum infideli? Qui aūt consensus templo dei cū idolis? Vos.n. estis templū dei viui sicut dicit de⁹: qm inhabitabo in illis ⁊ inambulabo inter eos: ⁊ ero illoꝝ deus. ⁊ ipsi erūt mihi ꝓplus. Propē qđ exite de medio eorū: ⁊ separamini dicit dñs: ⁊ immūdū ne tetigeritis: ⁊ ego recipiam vos. ⁊ ero vobis in patrē. ⁊ vos eritis mihi filios. ⁊ filias dicit dñs omnipotens.

VII

Hos g̃ nītes ꝓmissiones carissimi mūdemus nos ab oi inq̄nāmento carnis. ⁊ spūs. pficientes scificationē i timore dei. Capite nos. Neminē lesim⁹: neminem corrupim⁹: neminē circūuenim⁹. Nō ad cōdēnationē vestrū dico. Prediximus.n. q̄ in

cordib⁹ nr̄is estis ad cōmoriendū ⁊ ad cōuiuendum. Multa mihi fiducia est apud vos: multa mihi gloriatio.p vob̄. Replet⁹ sum cōsolatiōe: supabūdo gaudio i oī tribulatione vr̄ā. Nā ⁊ cū venissem⁹ i maccedoniā nullam req̄m habuit caro nr̄a: ſ̄ oēm tribulationem passi sum⁹. Foris pugne: intus timores. Sz q̄ ꝓsolat⁹ humiles ꝓsolatus est nos dē⁹ in aduētu titi. Nō solū aūt i aduētu ei⁹: sed etiā i ꝓsolatiōe q̄ ꝓsolat⁹ ē i vob̄: referēs nob̄ vr̄m desiderium. vr̄m fletū. vr̄ām emulationē. pme: ita ut magis gauderē. Aūt ⁊ si ꝓtristaui vos in epl̄a: non me penitet. Et si peniteret videō q epl̄a illa ⁊ si ad horā vos ꝓtristauit: nūc gaudeo. nō q̄a ꝓtristati estis: ſ̄ q̄a cōtristati estis ad pniam. Cōtristati. n. estis ſm deum: ut i nullo vr̄ā mētū patiami ex nob̄. Que. n. ſm dē⁹ tristicia ē pniam i salutē stabilē operatur: seculi aūt tristicia mortē operatur. Ecce. n. hoc ipm ſm dē⁹ ꝓtristari vos quātā i vobis operatur sollicitudinē: ſ̄ dēfensionē. ſ̄ indignationem. ſ̄ timorē. sed desideriū. ſ̄ emulationē. ſ̄ vindictā. In oib⁹ exhibuistis vos incontaminatos ee negotio. Igit̄ ⁊ si scripsi vob̄: nō ꝓpter eū q̄ fecit iniuriam: nec ꝓpt̄ eū q̄ passus ē: ſ̄ ad manifestādā sollicitudinē nr̄ām quā habem⁹ ꝓ vob̄ coram dē⁹. Iō ꝓsolati sumus. In ꝓsolatiōe aūt nr̄a abundātius magis gauisi sum⁹ sup gaudio titi: q̄a refect⁹ ē spūs ei⁹ ab oibus vob̄. Et si q̄d apud illū de vob̄ gloriatus sum. nō sum confusus: ſ̄ sicut oīa vob̄ i veritate locuti sum⁹: ita ⁊ gliatio nr̄a q̄ fuit ad titū veritas facta ē. Et viscera ei⁹ abūdāti⁹ i vob̄ sunt: reminiscentis oium vr̄m obedientiā: quō cū timore ⁊ tremore excepistis illū. Gaudeo q̄ i oibus confido in vobis.

VIII

Notā aūt facim⁹ vob̄ frēs grām dei q̄ data ē i ecclesijs macedonie: ⁊ q̄ in multo exp̄imēto tribulatiōis abundantia gaudij ipsorum fuit. ⁊ altissima paupt̄as eor̄ abūdauit i diuitias simplicitat̄ eor̄. Quia ſm virtutem testimoniū illis reddo: ⁊ sup̄ virtutē voluntarij fuerūt: cū multa exhortatiōe obsecrantes nos grām ⁊ coīcationem misterij q̄ fit i scōs. Et nō sicut sperauim⁹: ſ̄ semetipos dederūt: dño. deinde nob̄ p voluntatē dei: ita ut rogaremus titum ut quēadmodū cepit: ita pficiat i vob̄ etiā gratiā istā. Sz sicut i oib⁹ abūdat̄ fide ⁊ ſmone. ⁊ scia ⁊ oi sollicitudine: insup ⁊ caritate vr̄a i nos: ut ⁊ i hac grā abūdet̄. Nō q̄si iprans dico: ſ̄ p alior̄ sollicitudinē etiā vr̄e caritat̄ igeniū bonū cōprobās. Scit̄. n. grām dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i: q̄m ꝓp̄t vos egen fact⁹ ē cū esset dives: ut illius inopia vos divites esset̄. Et cōsiliū i hoc vo. Hoc. n. vob̄ vtile ē: q̄ nō solū facere ſ̄ velle cepistis ab āno ꝓxo. Nūc ꝓfice ⁊ facto pficite: ut quēadmodū. pmpt⁹ est animus voluntat̄: ita sit ⁊ pficiēdi ex eo quod habetis. Si. n. voluntas. pmpta ē: ſm id quod habet. accepta ē nō ſm id q̄ nō habet. Nō. n. ut alijs sit remissio. vob̄ aūt tribulatio: ſ̄ ex eqlitate in pñti tpe: vr̄a abundātia illorum inopiā supleat: ut ⁊ illor̄ abundātia vr̄e inopie sit supplementū: ut fiat equalitas sicut scriptū ē: Qui multū nō abundauit: ⁊ q̄ modicum. nō minorauit. Grās autem ago deo q̄ dedit eandem sollicitudinē ꝓ vobis i corde titi q̄m exhortationem quidem susscepit: sed cū sollicitior eet: sua voluntate pfectus est ad vos. Misim⁹ etiā cum illo frēm nr̄m: cuius laus est i euangelio p̄ oēs ecclesias. Nō solū aūt ſ̄ ⁊ ordinat⁹ est ab ecclesijs comes pegrinationis nr̄e in hanc grām q̄ ministrat̄ a nob̄ ad dn̄i gl̄iam. ⁊ destinatā voluntatē nr̄ām. Deuitantes hoc: ne q̄s nos vituperet in hac plenitudie q̄ ministrat̄ a nobis in dn̄i gloriā. Prouidem⁹. n. bona: nō solum corā deo. ſ̄ etiā corā hoib⁹. Misim⁹ aūt cum illis ⁊ frēm nostrū quē ꝓbauim⁹ i multis sepe sollicitū esse: nūc aūt multo sollicitiorē: cōfidentia multa in vob̄: siue. p tito q̄ ē soci⁹ me⁹ ⁊ i vob̄ adiutor: siue frēs nostri apl̄i ecclīarū glorie xp̄i. Ostēsionem g̃ q̄ est caritat̄ vestre ⁊ nostre glorie. p vobis: in illos ostendite i faciem ecclesiarum.

IX

Nam de misterio q̄ fit in sanctos: ex abūdāti ē mihi scribere vob̄. Scio. n. ꝓmptū animū vr̄m. p q̄ de vob̄ gliot apud macedones: q̄m ⁊ achaia parata est ab anno preterito. ⁊ vestra emulatio ꝓuocauit plurimos. Misimus aūt fratres: ut ne quod gloriamur de vobis euacuetur i hac parte: ut quemadmodū dixi parati sitis: ne cum venerint macedones mecū. ⁊ inuenerint vos imparatos: erubescamus nos: ut nō dicamus vos in hac substantia. Necessarium g̃ existimaui rogare frēs ut prueniant ad vos. ⁊ prepent sic repromissam bñdictionē hanc paratam esse q̄si bñdictionē: nō q̄si auaritiā. Hoc aūt dico. Qui parce seminat. parce ⁊ metet: ⁊ q̄ seminat

ī bñdictiõib⁹. ꝛ bñdictiõib⁹ ꝛ metet. Unus ꝙsq; ꝓut ꝛstinauit ī corde suo: nõ ex tristicia aut ex necessitate. Hilarẽ. n. datorem diligit ꝛ⁹. Potẽs ẽ aũt ꝛ⁹ oẽm grãm abũdare facere ī wb̃: ut ī oibus sp oẽm sufficientiã hãtes abundetis ī cẽ op⁹ bonũ: sicut scriptũ est. Dispsit dedit pauperib⁹: iusticia ei⁹ manet in seculũ seculi. Qui aũt ãministrãt semẽ seminãti ꝛ panẽ ad mãducãdum ꝓstabit. Et multiplicabit semẽ ꝛstrũ. ꝛ augebit icremẽta frugum iusticie ꝛstre: ut ī oibus locupletati abũdãtis ī oẽm simplicitatẽ: q̃ operat ꝑ nos grãrũ actionẽ deo. Qm̃ misteriũ huius officij non solum supplet ea q̃ ꝛsũt scis⁹ sed etiã abũdat ꝑ mlt̃as grãs actiões ī dño p probationẽ ministerij hui⁹: glificãtes ꝛũ ī obedientia confessiõis vr̃e ī euãgelio xp̃i ꝛ simplicitate coicationis ꝛstre in illos ꝛ ī oẽs. ꝛ ipsoꝝ obsecratiõe ꝓ wbis ⁹ꝛsiderãtiũ vos ꝓpter eminẽtem grãm dei in wbis. Gratias deo super inenarrabili dono eius. V X

Ipse aũt ego paulus obsecro wos ꝑ mansuetudinẽ ꝛ modestiam xp̃i: qui in facie q̃dẽ bũilis sum inẽ wos: absens aũt confido in wbis. Rogo aũt ne presens audeã ꝑcere eã ꝓfidẽtiã q̃ existimor audere ī q̃sdã: q̃ arbitrãtur nos tanq̃ ſm carnẽ ãbulem⁹. In carne. n. ãbulãtes: nõ ſm carnẽ militam⁹. Nã arma militie nr̃e nõ carnalia sũt sed potẽtia dei ad ꝛstructionẽ munitionũ. ꝓsilia ꝛstruẽtes ꝛ oẽm altitudinẽ extollẽtẽ se aduersus scientiã dei. ꝛ ī captiuitatem redigentes oẽm intellectũ ī obsequiũ xp̃i. ꝛ ī ꝓmptu hãtes vlcisci oẽm inobedientiã: cũ impleta fuerit vr̃a obedientia. Que ſm facie sunt videte. Si q̃s confidit xp̃i se esse. hoc cogitet iterum apud se: q̃a sicut ipe xp̃i est: ita ꝛ nos. Nã ꝛ si ãpli⁹ aliq̃d gliatus fuero ꝛ ptate nr̃a quã dedit nob̃ dñs in edificationẽ ꝛ nõ in ꝛstructionẽ vr̃ã non erubescã. Ut aũt nõ existimer tanq̃ ẽrẽ vos ꝑ epl̃as: qm̃ quidẽ epl̃e inq̃unt graues sunt ꝛ fortes: pñtia aũt corꝑis infirma. ꝛ ſmo contẽptibilis: h̃ cogitet q̃ eiusmodi ẽ: q̃a q̃les sumus ſbo ꝑ epl̃as absentes: tales ꝛ presentes in facto. Nõ. n. audem⁹ inserere aut cõparare nos q̃busdã q̃ seipos cõmendant: h̃ ipsi ī nob̃ nosmetipos metientes: ꝛ comparantes nosmetipos nobis. Nos autem nõ in imensum gliabimur: h̃ ſm mensurã regule q̃ mensus ẽ nob̃ ꝛ⁹ mẽsurã ptingendi vsq; ad wos. Nõ n. q̃si nõ ptingentes ad wos supextẽdim⁹ nos. Usq; ad wos. n. quenim⁹ī euãgelio xp̃i: nõ in imensum gliãtes in alienis laboꝝib⁹. Sperm aũt hãtes crescẽtis fidei vr̃e ī wb̃ magnificari ſm regulã nrãm in abũdãtia: etiã ī illa q̃ vltra vos sunt euãgelizare: nõ ī aliena regula in bis q̃ prepata sunt gliari. Qui aũt gliat in dño gliet. Nõ. n. q̃ seipm cõmendat ille ꝓbatus est: h̃ quem ꝛus cõmendat. V XI

Utinã sustineretis modicum q̃d ifipiẽtie mee: h̃ ꝛ supportate me. Emuloꝝ enim vos dei emulatione: despondi. n. vos vni viro ꝙginem castã exhibere xp̃o. Timeo autẽ ne sicut ꝑpens seduxit euam astutia sua: ita corrumpant sensus ꝛstri. ꝛ excidãt a simplicitate q̃ est ī xp̃o. Nã si bis q̃ venit aliũ xp̃m ꝓdicat quem nõ ꝓdicauim⁹: aut aliũ sp̃m accipitis quem nõ accepistis: aut aliud euãgeliũ q̃ nõ recepistis recte pateremini. Existimo. n. nihil me minus fecisse a magnis apl̃is. Nã ꝛ si idiota sermone: h̃ nõ sciẽtia. In oibus aũt manifestus sum wb̃. Aut nunq̃d peccatũ feci meipm humiliãs: ut vos exaltemini: Qm̃ gratis euangeliũ dei euãgelizaui wb̃: alias ecclias expoliaui accipiens stipẽdia ad misterium vr̃m: ꝛ cũ essem apud wos ꝛ egerem nulli⁹ oneros⁹ fui. Nã q̃ mihi derat supleuerunt frẽs q̃ venerunt a macedonia. ꝛ in oibus sine onere me wbis ꝙuaui. ꝛ ꝙuabo. Est ꝓitas xp̃i in me: qm̃ h̃ gloriatio nõ ifringetur in me ī regiõib⁹ achaie. Quare? Quia nõ diligo wos? Deus scit. Qd aũt facio: ꝛ faciam ut ãputem occasionẽ eoꝝ. q̃ volũt occasionem: ut in quo gloriant: tales inueniant sic ꝛ nos. Nam eiusmodi pseudo apl̃i sunt operarij subdoli: transfigurantes se ī apl̃os xp̃i. Et nõ mir. Ipe. n. satbanas transfigurat se ī angelum lucis. Nõ est g̃ magnũ si mistri eius trãsfigurent ꝛ ut mistri iusticie quoꝝ finis erit ſm opa ipoꝝ. Iter dico: ne q̃s me putet insipiẽte m. Alioq̃n ꝛ ut insipiẽtem accipite me: ut ꝛ ego modicũ q̃d glorier. Qd loq̃r nõ loquor ſm ꝛum: sed quasi ī insipientia. ī hac ſba gloꝛie. Qm̃ multi gliant ſm carnem ꝛ ego gliabor. Libenter enim sufferti insipientes: cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis eni si q̃s vos in seruitutem redigit: si quis ꝛuorat: si quis accipit: si quis extollitur: si q̃s in faciem vos cedit. Pcõm ignobilitatem dico: quasi nos infirmi fuerimus in hac parte

In q̄ q̄s audet: i ispiētia dico: audeo & ego
Hebrei sūt: & ego. Israelite sunt: & ego. Se-
men abrahe sunt. & ego. Ministri xp̄i sūt. & ego. Ut min⁹ sapiēs dico: plus ego. In labor-
ib⁹ plurimis: in carceribus abundātius: i pla
gis supra modū: in mortibus frequēter. A iu
dēis q̄nquies quadragenas vna minus acce-
pi. Ter virgis cesus sum: semel lapidat⁹ sum
ter naufragiū feci. Nocte & die in pfūdum
marī fui. In itinerib⁹ sepe: piculis fluminum
piculis latronū: piculis ex genere: piculis ex
gētibus: piculis in ciuitate: periculis i solitu-
dine: piculis i mari: piculis i falsis fratribus.
In labore & erumna: in vigilijs multis. In
fame & siti: i ieiunijs multis. In frigore & nu
ditate: p̄ter illa q̄ extrinsec⁹ sunt: istātia mea
q̄tidiana: sollicitudo oīum eccliaꝝ. Quis in
firmat̄ & ego nō ifirmor: Quis scādalizat̄ & ego nō vror. Si gliari oportet: q̄ ifirmitatis
mee sunt gliabor. De⁹ & pater dñi nr̄i ihū xp̄i
scit q̄ ē bñdict⁹ in secula q̄ nō mētior. Damas-
cī p̄positus gētis aretæ regis custodiebat ci-
uitatem damascenoꝝ ut me cōprehēderet: &
p fenestrā in sporta dimissus sum p murum:
& sic effugi manus eius.

XII

Gliari oportet: nō expedit q̄dem
Veniā aūt ad visiones & reuelatiōes
dñi. Scio hoīem i xp̄o añs ānos q̄tuor
hecim siue i corpe siue ex corpus nescio: deus
scit: raptū h⁹modi hoīem siue in corpe siue ex corp⁹ nescio
de⁹ scit: quōm rapt⁹ ē i paradisū. & audiuit arcana
verba q̄ nō licet hoī loq̄. Pro hui⁹modi glo
riabor: p me aūt nihil nisi in ifirmitatib⁹ me
is. Nā & si voluero gloriari: nō ero insipiens.
Veritatē.n. dicā. Parco aūt: ne q̄s me existi
met supra id q̄ videt in me: aut audit aliq̄d
ex me. Et ne magnitudo reuelationū extol-
lat me: datus ē mihi stimulus carnis mee an-
gelus sathane q̄ me colaphizet. Propter q̄
ter dñm rogaui ut discedet a me: & dixit mi-
hi sufficit tibi gra mea. Nā p̄tus in ifirmita-
te p̄ficit. Libēter igit gliabor i infirmitatib⁹
meis: ut inhabitet in me p̄tus xp̄i. Propt̄ q̄
placeo mihi i infirmitatib⁹ meis: in p̄tume-
lijs: in necessitatib⁹: in p̄secutionib⁹ in angu-
stijs p xp̄o. Cum.n. ifirmor tūc potens sum.
Factꝰ sum ispiēs: vos me coegistis. Ego.n. a
vobis debui cōmēdari. Nihil.n. min⁹ feci ab
bis q̄ sunt sup̄ modū apli. Nā & si nihil sum
signa tñ apl̄at⁹ mei facta sunt sup vos i oi pa
tientia: signis & p̄digijs & p̄tutib⁹. Quid est
n. quod min⁹ habuistis p̄ ceteris ecclijs: nisi q̄
ego ipse nō grauaui vos: Donate mihi hāc in-
iuriā. Ecce ctio h̄ paratus sum venire ad vos:
& nō ero grauis vob. Nō.n. q̄ro q̄ vra sunt h̄
vos. Nec.n. debēt filij pentib⁹ thesauriçare: h̄
parētes filijs. Ego aūt libētissime impēdam &
supimpendar ego ipe. p aīabus vestris: licet pl⁹
vos diligēs: min⁹ diligar. Sed esto. Ego vos
nō grauaui: h̄ cū essem astutus dolo vos cepi.
Numq̄d p aliquē eoꝝ q̄s misi ad vos circūue
ni vos? Rogaui titū. & misi cum illo fratrem
Numq̄d titus vos circūuenit? Nōne eodem
spū ābulauim⁹? Nōne eisdem vestigijs? Oli
putat⁹ q̄ excusemus nos apud vos? Coram deo
in xp̄o loq̄mur. Oia aūt carissimi, p̄ edifi-
cationē vrām. Timeo.n. ne forte cū venero
nō q̄les volo inuenia vos. & ego inueniar a vo
bis q̄lē nō vult⁹: ne forte p̄tentiōes: emulatio
nes: aīositates: dissēsiones: detractiōes: susur
rationes inflationes seditiones sint inē vos.
Ne iterū cū venero hūiliet me de⁹ apud vos
& lugeā multos ex his q̄ ante peccauerūt & nō
egerūt pniam sup immundicia & fornicatione:
& impudicitia quam gesserunt.

XIII

Ecce tertio h̄ venio ad vos: ut in ore
duoꝝ uel triū testiū stabit oē verbū.
Prædixi.n. & p̄dico: ut p̄sens vobis. &
nūc absens his q̄ añ peccauerūt & ceteris oi-
bus: quōm si venero iterū nō pcam. An expime-
tum q̄ritis ei⁹ q̄ i me loq̄t̄ xp̄s: Qui in vob nō
infirmat̄: h̄ potēs ē in vob. Nā & si crucifix⁹ est
ex infirmitate: sed viuit ex p̄tute dei. Nam &
nos infirmi sum⁹ in illo. h̄ viuem⁹ cū eo ex vir-
tute dei in vob. Vosmetipos tēptate: si estis i
fide: ipsi vos, probate. An nō cognoscit⁹ vosmet
ipsos: q̄a xp̄s ihs in vob ē: Nisi forte reprobi
estis. Spo aūt q̄ cognoscat⁹ q̄a nos nō sum⁹ re-
pbi. Oramus aūt deū ut nihil mali faciat⁹
nō ut nos probati paream⁹: h̄ ut vos q̄ bo-
nū ē faciat⁹. Nos āt ut reprobi sum⁹. Nō pos
sumus.n. aliq̄d aduersus p̄tatē. h̄ p̄ tate.
Gaudem⁹.n. q̄n nos infirmi sum⁹. vos aūt
potētes estis: Hoc & oram⁹: vrām p̄fūmatio-
nem. Ideo.n. h̄ absens scribo: ut nō p̄ns duri⁹
agam sm̄ p̄tatem quā dñs dedit mihi in edi-
ficationem & non in destructionem. De cete-
ro fratres gaudete: p̄fecti estote: exhortami-
ni: idem sapite. Pacem habete. & deus pacis &

dilectionis erit vobiscum. Salutate inuicem in osculo sancto. Salutāt vos oēs sci. Gratia dñi nri ihu xpi. ⁊ caritas dei. ⁊ coicatio sancti spūs sit cū omnibus vobis. Amen.

Explicit epla Pauli ad Corinthios secūda.

Incipit argumētū i epistolā ad Galathas

Galathe sūt greci. di ꝙbū ꝙitatis ꝓmū ab apło acceꝑunt. sed post discessū eoꝝ tēptati sūt a fallis apostolis. ut in legem ⁊ circūcisionē verterentur. Hos apostolus reuocat ad fidē veritatis: scribens eis ab ephelo.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Galathas. Capm I

Paulus apostolus ihu nō ab hoīb⁹ neq; p hoīez: sz p ihm xpm ⁊ deū patrē q̄ suscitauit eū a mortuis. ⁊ q̄ mecū sūt oēs frēs: ecclesijs galathie. Grā vobis ⁊ pax a deo pre nro ⁊ dño ihu xpo: q̄ dedit semetipsū p pctis nris ut eriꝑet nos de p̄senti seculo nequā scm voluntatē dei ⁊ pris nri. cui ē gl̄ia i seculā seculoꝝ amē. Miror q̄ sic tam cito trāsferimini abeo q̄ vos vocauit in gratiam xpi i aliud euāgeliū: qđ nō ē aliud nisi sūt aliqui q̄ vos cōturbāt: ⁊ volūt cōuertere euāgeliū xpi. Sz licznos aut angel⁹ de celo euāgelizet vob ꝑter qđ euāgelizauim⁹ vobis anathema sit. Sicut ꝓdixi ⁊ nūc iterū dico si q̄s vob euangelizauerit ꝑter id qđ accepistis: anathema sit. Modo eni hoīb⁹ suadeo: an deo? An q̄ro hoīb⁹ placē? Si adhuc hominib⁹ placerē: xpi seruus nō essem. Notū. n. vobis facio frēs euāgeliū qđ euāgelizatū est a me: quia nō ē scm hoiem. Neq; n. ego ab hoīe accepi illud neq; didici: sed p revelationē ihu xpi. Audistis. n. cōuersationē meā aliq̄n i iudaismo. q̄m supra modū ꝑsequebar ecclesiā dei: ⁊ expugnabā illam: ⁊ ꝓficiebam i iudaismo supra mltos coetaneos meos i gne meo: abundātior emulator existēs paternaꝝ meaꝝ traditionū. Cū āt placuit ei q̄ me segregauit ex vtero mris mee. ⁊ vocauit p grām suā ut reuelaret filiū suū i me. ut euāgelizarē illū in gētib⁹: cōtinuo nō acq̄eui carni ⁊ sanguini. Neq; veni hierosolymā ad añcessores meos apłos: sed abij i arabiā. ⁊ iterū reuersus sū damascū. Deinde p̄ānos tres veni hierosolymā videre ꝑtrū ⁊ mānsi apud eū diebus q̄ndecim. Aliū āt apłoꝝ vidi neminē. nisi iacobū fratrē dñi. Que aūt scribo vobis: ecce coram deo. q̄a nō mentior. Deinde veni in ptes syrie ⁊ cilitie. Eram aūt ignotus facie ecclijs iudee: q̄ erāt in xpo. Tm̄ aūt auditū habebāt: q̄m q̄ ꝑsequebat nos aliq̄n. nūc euāgelizat fidē quā aliq̄n expugnabat. ⁊ i me clarificabāt deum.

Deinde p̄ānos q̄tuordecim iterū ascendi hierosolymā cum barnaba: assūpto ⁊ tito. Ascēdi aūt scm revelationē ⁊ ꝓtuli cū illis euāgeliū qđ ꝓdico in gentib⁹. Seorsū aūt his q̄ videbāt aliq̄d esse ne forte in vacuū currerē aut cucurrissē. Sz neq; tit⁹ q̄ mecū erat. cū eēt gētilis cōpulsus ē circūcidi: ꝛ ꝓpē subintroductos falsos frēs q̄ subintroierūt explorare libertatē nr̄am quā hēm⁹ in xpo ihu: ut nos in seruitutē redigerēt. Quib⁹ neq; ad horā cessimus subiectioni: ut ver̄itas euangelij ꝑmaneat apud vos. Ab his aūt q̄ videbāt eē aliq̄d. q̄les aliq̄n fuerit nihil mea interest. Deus. n. pson̄ hoīs non accipit. Mihi. n. q̄ videbāt eē aliq̄d nihil cōtulerūt sed e3. Cū vidissent q̄ creditū ē mihi euangeliū ꝑputij. sicut ⁊ petro circūcisionis: qui enī operat⁹ ē petro i apostolatū circūcisiōis. operatus ē ⁊ mihi inter gētes. ⁊ cū cognouissent grām q̄ data ē mihi. iacob⁹ ⁊ cephas ⁊ iohannes q̄ videbant colūne eē. dextras dederūt mihi ⁊ barnabe societatis: ut nos inter gētes. ipsi aūt in circūcisionē: tm̄ ut pauperem memores essem⁹. Qđ etiā sollicit⁹ fui hoc ipsū facere. Cū aūt venisset petr⁹ antiochiam: in facie ei restiti. q̄a reprehensibilis erat. Priusq̄ enī q̄dā venirēt a iacob. cū gētib⁹ edebat. Cū aūt venissent. subtrahebat ⁊ segregabat se timens eos qui ex circūcisione erant. Et simulationi eius ꝓsenserūt ceteri iudei: ita ut ⁊ barnabas duceret ab eis i illā simulationē. Sz cū vidissem q̄ nō recte ambularēt ad veritatē euāgelij: dixi ceph̄e coram oibus. Si tu cū iudeus sis. gētilit vivis ⁊ nō iudaice: quō gentes cogis iudaizare? Nos nā iudei. ⁊ nō ex gentib⁹ pctores. Sciētes aūt q̄ nō iustificat hō ex op⁹ legis. nisi p fidē ihu xpi: ⁊ nos in xpo ihu credim⁹: ut iustificemur ex fide xpi. ⁊ nō ex op⁹ legis. Propter qđ ex op⁹ legis nō iustificabit⁹ omis caro. Si q̄rentes iustificari in xpo. inuenti sum⁹ ⁊ ipsi pctores nūqđ xps pctī minister est? Absit. Si enī q̄ destruxi. iterū hec reedifico: ꝓuaricatorē me esse

ꝓstituo. Ego. n. ꝓ legẽ legi mortuꝰ sũ: ut deo viuã. Xpo cõfixꝰ sũ cruci. Viuo aũt iam nõ ego: viuit vero in me xps. Qd aũt nunc viuo in carne in fide viuo filij dei. q̃ dilexit me. & tradidit seipsũ ꝓ me. Nõ abijcio grãm dei. Si enĩ ꝓ legẽ iusticia: ergo gratis xpus mortuꝰ est.

O Insensati galatꝫ: qs vos fascinauit non obedire veritati? Ante qrũ oculos xps ibꝰ ꝓscriptus est: & in vobis crucifixꝰ. Hoc solũ a vob volo discere ex operibus legis spm accepistis: an ex auditu fidei? Sic stulti estis ut cũ spũ cepritis nũc carne cõsummami. Tanta passi estis sine cã: si tñ sine cã. Qui ergo tribuit vob spm & operatur virtutes in vob. ex operibꝰ legis. an ex auditu fidei. Sic scriptũ e: abrahã credidit deo. & reputatũ est illi ad iusticiã. Cognoscite ergo: quia q̃ ex fide sũt hi sũt filij abrahe. Prouidẽs aũt scriptura: quia ex fide iustificat gentes deꝰ pnũciauit abrahe quia benedicẽt in te oes gẽtes. Igit q̃ ex fide sũt: benedicẽt cũ fideli abrahã. Quicũq enĩ ex operibꝰ legis sũt. sub maledicto sũt. Scriptũ e enĩ. Maledictꝰ omis q̃ nõ pmãserit in oibꝰ q̃ scripta sũt in libro legis: ut faciat ea. Qm aũt in lege nemo iustificat apud deũ. manifestũ e quia iustꝰ ex fide viuit. Lex aũt nõ e ex fide: sed q̃ fecerit ea. viuit in illis. Xps nos redemit de maledicto legis. factꝰ ꝓ nobis maledictũ quia scriptũ est. maledictꝰ omis q̃ pendet in ligno: ut in gentibꝰ benedictio abrahe fieret in xpo ihu. ut pollicitationẽ spũs accipiamus per fidẽ. Frēs dm hoiez dico: tñ hois cõfirmatũ testm nemo spernit aut superordinat. Abrahe dicte sũt pmissiones. & semini eius. Nõ dicit & seminib q̃si in multis: sed q̃si in vno: & semini tuo q̃ est xps. Hoc aũt dico testm ꝓfirmatũ a deo q̃ ꝓ q̃dringẽtos & triginta annos facta e lex nõ irritũ facit ad evacuandã pmissionẽ. Nã si ex lege hẽditas: iã nõ ex pmissione. Abrahe aũt ꝓ repromissionẽ donauit deꝰ. Quid igit lex? Propter transgressionẽ posita e: donec veniret semen cui pmiserat: ordinata per agelos in manu mediatoris. Mediator aũt vni nõ e. deꝰ aũt vn est. Lex ergo aduersus pmissa dei? Absit. Si enĩ data eet lex q̃ posset vivificare: vere ex lege eet iusticia. Sed conclusit scriptura oia sub pccõ: ut pmissio ex fide ihu xpi daretur credẽtib. Priusq̃ aũt veniret fides. sub lege custodiebamur. cõclusi in eã fidẽ q̃ revelãda erat. Itaq lex pedagogꝰ nr fuit in xpo: ut ex fide iustificemur. At vbi venit fides iã nõ sumus sub pedagogo. Oes enim filij dei estis ꝓ fidem in xpo ihu. Quicũq enĩ in xpo baptizati estis: xpm induistis. Nõ e iudeus neq̃ grecꝰ: nõ e servꝰ neq̃ liber: nõ est masculus neq̃ femina. Oes enĩ vos vnũ est in xpo ihu. Si aũt vos vnũ estis in xpo ihu: ergo semẽ abrahe estis dm pmissionẽ heredes. /IIII

O Jco aũt. Quãto tpe heres puerꝰ e nihil differt a seruo. cũ sit dns omnium sed sub tutoribꝰ & actoribus e vsq̃ ad pfinitũ tpis a pre. Ita & nos cũ essemꝰ pueri sub elementis mũdi eramus seruientes. At vbi venit plenitudo tpis. misit deꝰ filiũ suum factũ ex muliere. factum sub lege. ut eos qui sub lege erãt redimeret: ut adoptionẽ filiorũ reciperemꝰ. Qm aũt estis filij dei: misit deꝰ spm filij sui in corda vra clamãtẽ. abba pater. Itaq iã no e servꝰ. sed filiꝰ. Qd si filius. & heres per deũ. Sed tũc q̃dẽ igrantes deũ: bis q̃ nã nõ sũt dij. seruiebatis. Nũc aũt cũ cogneritis deũ imo cogniti sitis a deo: quo cõuertimini iterũ ad infirma & egena elemẽta q̃bꝰ denuo servire vultis? Dies obseruatis & menses & tpa & annos. Timeo vos: ne forte sine cã laborauerim in vobis. Estote sicut ego: q̃a & ego sicut vos. Fratres obsecro vos: nihil me lesistis. Scitis aũt q̃a p infirmitatẽ carnis euãgelizaui vobis iã pridem: & tẽptationẽ vram in carne mea non spreuistis neq̃ respuistis: sed sicut ãgelũ dei excepistis me sicut xpm ihm. Ubi est ergo beatitudo vestra? Testimoniũ enĩ phibeo vob. q̃a si fieri posset oculos vros eruissetis & dedissetis mihi. Ergo inimicꝰ vobis factꝰ sũ vere dicẽs vobis? Emulant vos nõ bene: sed excludẽ vos volũt: ut illos emulemini. Bonũ aũt emulami in bono semp. & nõ tñ cũ ps sũ apud vos: filioli mei qs iterũ parturio donec formet xps in vobis. Vellẽ aũt esse apud vos modo & mutare vocẽ meã: quia cõfundor in vob. Dicite mihi: q̃ sub lege vultis esse: Legẽ nõ legistis? Scriptũ est enĩ. qm abrahã duos filios habuit: vnũ de ancilla. & vnũ de libera. Sed q̃ de ancilla. secũ carnẽ natꝰ e: q̃ aũt de libera. per repromissionẽ. Que sũt per allegoriã dicta. Hec enĩ sũt duo testamẽta. Unũ q̃dẽ in mõte syna in seruitutẽ generãs: q̃ e agar. Syna enĩ mons e in arabia q̃ cõiũctꝰ e ei. q̃ nũc e in servitute cũ filijs suis. Illa aũt q̃ sursũ est in libera est: q̃ e mr nostra. Scriptũ est enĩ

Letare sterilis que nō paris: erūpe & clama q̄ parturis: q̄a multi filij deserti magis q̄ eius q̄ habet virū. Nos aūt fratres ſm ysaac promissionis filij sumus. Sed quō tūc is qui ſm carnem natus fuerat psequebat eū q̄ ſm spīm: ita & nūc. Sed quid dicit scriptura: Ejice ancillam & filiū eius. Nō eni hæres erit filij ancille cū filio libere. Itaq; fratres nō sum⁹ ancille filij sed libere: q̄ libertate xp̄s nos liberauit. V

STate. & nolite iterū iugo seruitutis cōtineri. Ecce ego paulus dico vobis quīa si circūcidamini xp̄s vobis nihil pderit. Testificor aūt rursus oī homini circūcidenti se: quīa debitor est vniuse legis faciēde Euacuati estis a xp̄o. Qui i lege iustificami a gra excidistis. Nos.n. spū ex fide spem iustitie expectam⁹. Nam i xp̄o ihu neq; circūcisio aliq̄d valet neq; preputiū: sed fides q̄ p caritatem operat. Currebatis bñ. Quis vos fascinauit veritati nō obedire? Hemini psentitis. Persuasio hec nō ē ex eo q̄ vocat vos. Modicū fermentū totā massā corrūpit. Ego cōfido in vobis in dño: q̄ nihil aliud sapietis. Qui aūt cōturbat vos: portabit iudiciū: quicūq; ē ille. Ego aūt fratres si circūcisionē adhuc p̄dico q̄ adhuc psecutionē patior? Ergo euacuatū est scandalū crucis. Utinā & abscidant⁹ qui vos cturbāt. Vos eni in libertatē vocati estis frēs: tm̄ ne libertatē i occasionē detis carnis: sed p caritatē spūs seruite inuicē. Omis eni lex in vno sermone implet: diliges pximū tuū sicut teipsū. Si aūt inuicē mordetis & comeditis: videte ne ab inuicē cōsumamini. Dico aūt i xp̄o spū ambulate. & desideria carnis nō pficietis. Caro.n. cōcupiscit aduersus spm̄: spūs autē aduersus carnē. Hec.n. sibi inuicē aduersant: ut nō q̄cūq; vultis illa faciatis. Si aūt spū ducimini nō estis sub lege. Manifesta sūt autē opa carnis: q̄ sūt fornicatio: immūdicia: impudicitia: luxuria: idolorū seruit⁹: veneficia: inimicitie: cōtentiones: emulatiōes: ire: rixe: dissensiones: secte: invidie: homicidia: ebrietates comessationes. & his silia: q̄ p̄dico vobis sicut p̄dixi: quīa q̄ talia agūt regnū dei nō cōsequent. Fructus aūt spūs ē caritas: gaudiū pax: patientia: benignitas bonitas longanimitas: māsuetudo fides: modestia continētia castitas. Aduersus hmodi nō ē lex. Qui aūt sunt christi: carnem suā crucifixerūt cū vitiis & cōcupiscentiis. VI

SI spiritu vivimus: spiritu & ambulemus. Nō efficiamur inanis glorie cupidi: invicē p̄vocantes: invicē invidentes. Fratres & si p̄occupat⁹ fuerit hō i aliquo delicto: vos q̄ spirituales estis huiusmōi instruite in spū lenitatis: cōsiderās teipm̄m: ne & tu tempteris. Alter alterius onera portate: & sic adimplebitis legē xp̄i. Nā si q̄s existimat se aliq̄d esse cū nihil sit: ipse se seducit. Opus aūt suū p̄bet vnusq̄sq; & sic in semetipso tm̄ gloriam habebit. & nō in altero. Unusq̄sq; enim onus suū portabit. Cōmunicet aūt is q̄ catheticat verbo: ei q̄ se catheticat in oib⁹ bonis. Nolite errare: deus nō irridet⁹. Que eni seminauerit hō: hec & metet. Qm̄ q̄ seminat i carne sua de carne & metet corruptionē. qui aūt seminat in spū: de spū metet vitā eternā. Bonū aūt faciētes nō deficiamus: tpe.n. suo metem⁹ nō deficientes. Ergo dū tēp⁹ habemus operemur bonū ad oēs: maxime aūt ad domesticos fidei Videte qualib⁹ lr̄is scripsi vobis mea manu. Quicūq; eni volūt placere i carne: hi cogunt vos circūcidi: tm̄ ut crucis xp̄i psecutionē nō patiant. Neq; eni qui circūcidunt legē custodiunt: sed volūt vos circūcidi ut in carne vra glorient. Mihi aūt absit gloriari nisi in cruce dñi nri ihu xp̄i: per quē mihi mundus crucifixus est. & ego mūdo. In xp̄o enim ihesu: neq; circūcisio aliq̄d valet: neq; preputiū: sed nova creatura. Et quicūq; hāc regulā secuti fuerit pax sup illos & mia & sup israhel dei. De cetero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata dñi ihu in corpore meo porto. Gratia dñi nri ihu xp̄i cum spiritu vro fratres. Amen.

¶ Explicit epla Pauli ad Galatas. Incipit argumentū in epl̄am ad Ephesios.

EPhesij sunt asiani. Di accepto verbo veritatis: perstiterūt in fide. Hos collaudat aplus scribens eis a roma de carcere per tychicum diaconem.

¶ Explicit argumentū. Incipit epla Pauli ad Ephesios. ¶ Capitulum. I

PAulus apostolus xp̄i ihu p voluntatē dei: oib⁹ sanctis qui ephesi & fidelib⁹ in xp̄o ihu. Gra vobis & pax a deo patre nro & dño ihesu xp̄o. Benedictus deus & pater dñi nri ihesu xp̄i qui benedixit nos in oi bñdictione spiritali in celestib⁹ in xp̄o: sicut elegi

nos in ipso ante mūdi cōstitutionē: ut essem⁹ sancti ⁊ imaculati in cōspectu eius in caritate Qui ꝓdestinauit nos in adoptionē filioꝝ per ihesū xp̄m in ipsū ꝑm ꝓpositū voluntatis sue in laudē glorie gr̄e sue: in q̄ gratificauit nos in dilecto filio suo: in q̄ hab⁹ redēptionē p̄ sanguinem eius remissionē peccatōrū ꝑm diuitias gr̄e eius q̄ superabūdauit in nobis in oi sapia ⁊ pruuentia ut notū faceret nobis sacramentū voluntatis sue ꝑm bñplacitū eius q̄ ꝓposuit in eo in dispensatiōe plenitudinis tēporū instaurare oia in xp̄o q̄ in celis ⁊ q̄ in terra sūt in ipso. In q̄ etiā nos sorte vocati sum⁹ ꝓdestinati ꝑm ꝓpositū eius q̄ opat oia ꝑm ꝓsiliū voluntatis sue: ut simus in laudē glorie eius q̄ ante sperauim⁹ in xp̄o In q̄ ⁊ vos cū audissetis verbū veritatis euāgelii salutis vr̄e in q̄ ⁊ credētes signati estis spū ꝓmissionis scō: qui est pignus hereditatis nr̄e in redemptionē acquisitiōis in laudē glorie ipsius. Propter ea ⁊ ego audiēs fidē vr̄am q̄ est in xp̄o ihesu. ⁊ dilectionē in oēs scōs: nō cesso gratias agēs ꝓ vobis memoriā vr̄i faciēs in orōnib⁹ meis: ut d⁹ dñi nr̄i ihesu xp̄i pat̄ glorie det vob spūm sapie ⁊ reuelatiōis in agnitionē eius illuminatos oculos cordis vr̄i: ut sciatis q̄ sit spes vocationis eius. ⁊ q̄ diuitie glorie hereditatis eius in scis. ⁊ q̄ sit supemines magnitudo virtutis eius in nos. q̄ credimus ꝑm opationē potentie virtutis eius quā opatus est in xp̄o: suscitās illū a mortuis ⁊ cōstituēs ad dexterā suā in celestibus supra oēm ꝓncipatū ⁊ ptātem ⁊ virtutē ⁊ dñationē: ⁊ oē nomen q̄ noiat̄ nō solū in hoc seculo: sed etiā in futuro. ⁊ oia subiecit sub pedibus eius. Et ipsum dedit caput sup omnē ecclesiā que est corpus ipsius. ⁊ plenitudo eius qui omnia in omnibus adimpletur. Vii

Et vos cū essetis mortui delictis ⁊ peccatis vr̄is in quib⁹ aliq̄n ambulastis ꝑm seculū mundi huius. ꝑm ꝓncipē potatis aeris huius. spūs q̄ nūc opat in filijs dyffidētie in q̄b⁹ ⁊ nos oēs aliq̄n conversati sum⁹ in desideriis carnis nr̄e faciētes voluntatē carnis ⁊ cogitationū. ⁊ eramus nā filij ire sicut ⁊ ceteri. Deus aūt q̄ dives est in mīa ꝓpter nimiā caritatē suā q̄ dilexit nos. ⁊ cū essemus mortui peccatis: conuiuificauit nos in xp̄o. cui⁹ grā estis saluati ⁊ cōresuscitauit ⁊ cōsedere fecit in celestibus in xp̄o ihesu: ut ostenderet in seculis supuenientib⁹ abundantes diuitias gr̄e sue in bonitate sup nos in xp̄o ihesu. Grā. n. estis saluati p̄ fidē ⁊ hoc nō ex vobis. Dei. n. donū est. nō ex op̄ib⁹ ut ne q̄s glorietur. Ipsius. n. sum⁹ factura: creati in xp̄o ihesu in op̄ib⁹ bonis: q̄ ꝓparauit deus ut in illis ambulemus. Propter q̄ memores estote q̄ aliq̄n vos q̄ gentes eratis in carne q̄ dicebamini ꝓputiū ab ea q̄ dicit circūcisio in carne manu facta: q̄ eratis illo in tpe sine xp̄o alienati a cōuersatiōe isrl̄. ⁊ hospites testamentōrū. promissionis sperā nō habentes. ⁊ sine deo in hoc mūdo. Nūc aūt in xp̄o ihesu vos q̄ aliq̄n eratis lōge facti estis ꝓpe in sanguine xp̄i. Ipse. n. est pax nr̄a q̄ fecit vtraq; vnū: ⁊ medium parietē macerie soluens inimicitias in carne sua: legē mādatoꝝ decretis euacuās ut duos cōdat in semetipso in vnū nouū hoiem faciēs pacē: ut reconciliet ambos in vno corpore deo p̄ crucē interficiēs inimicitias in semetipso. ⁊ veniēs euāgelizauit pacē vobis q̄ lōge fuistis. ⁊ pacē his qui ꝓpe: quōniā p̄ ipsū habemus accessū ambo in vno spū ad patrē. Ergo iā nō estis hospites ⁊ aduene: sed estis ciues scōrū ⁊ domestici dei supedificati sup fundamētū apostolōrū ⁊ ꝓphetaꝝ ipso summo angulari lapide xp̄o ihesu: in q̄ oīs edificatio cōstructa crescit in tēplū scūm in dño. In q̄ ⁊ vos coedificamini in habitaculū dei in spū scō. iii

Hvius rei gr̄a ego paulus vinct⁹ xp̄i ihesu ꝓ vobis gentib⁹: si tñ audistis dispensationē gratie dei que data est mihi in vobis: quōniam ꝑm reuelationē notum mihi factum est sicut sup scripsi in breui. p ut potestis legētes intelligere prudentiā meā in misterio xp̄i: quod aliis gnationib⁹ nō est agnitum filijs hoīz sicut nūc reuelatum est sc̄is apl̄is eius ⁊ ꝓphetis in spū: esse gentes coheredes. ⁊ corporales ⁊ cōparticipes ꝓmissionis in xp̄o ihesu p euāgelium cuius factus sum ego minister ꝑm donum grā dei q̄ data est mihi ꝑm operationē virtutis eius. Mihi enim omniū scōrū minimo data est grā hec in gentib⁹ euāgelizare inuestigabiles diuitias xp̄i. ⁊ illuminare oēs que sit dispensatio sacramēti absconditi a seculis in deo q̄ oia creauit: ut innotescat ꝓncipib⁹ ⁊ ptātibus in celestib⁹ p ecclesiam multiformis sapia dei: ꝑm ꝓfinitionem seculoꝝ quā fecit in xp̄o ihesu dño nr̄o: in quo habemus fiduciā ⁊ accessum in confidentia p fidē eius. Propter q̄ petone nō deficiatis in tribulationib⁹ meis ꝓ vob: q̄ est gl̄ia vr̄a. Huius rei grā flecto genua mea ad patrē dñi nr̄i ihesu xp̄i ex q̄ oīs paternitas in celis ⁊ in terra nominat̄: ut det vobis ꝑm diuitias glorie sue virtutē: corroborari

ꝑ spm̃ ei⁹ in iteriozi hoīe xp̃m habitare ꝑ fidem
i cordib⁹ vr̃is·i caritate radicati ⁊ fūdati·ut
possitis cōprehēdē cū oib⁹ scis q̄ sit latitudo ⁊
lōgitudo ⁊ sublimitas ⁊ pfundū. Scire etiā
supemīnētē scie caritatē xp̃i: ut impleami in
oēm plenitudinē dei. Ei aūt q̄ potens est oīa
facē sup abundanē q̄ petim⁹ aut intelligim⁹
ſm ꝟtutē q̄ opaī in nob: ipsi gl̄ia in ecclesia ⁊
in xp̃o ihū i oēs gnātiōes seculi sclōꝝ. amē.

Obsecro itaq; vos ego vinct⁹ in dño: ut digne ambuletis vocatiōe q̄ vocati estis· cū oi humilitate ⁊ mānsuetudine cū patiētia supportātes inicē in caritate. Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Unū corp⁹ ⁊ vn⁹ spūs: sicut vocati estis in vna spe vocationis vre. Unus dñs. vna fides· vnū baptisma. Un⁹ de⁹ ⁊ pr̃ oium q̄ sup oēs. ⁊ p oīa. ⁊ in oib⁹ nob. Unicuiq; aūt nr̃m data ē grā ſm mēsurā donationis xp̃i. Propē qđ dic. Ascēdēs in altū captiuā duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. Qđ aūt ascendit: quid ē nisi qa ⁊ descēdit ꝓmū in inferiozes ptes ere: Qui descēdit: ipse ē ⁊ qui oscendit sup oēs celos: ut adimpleret oīa. Et ipse dedit q̄sdā qdē apl̄os· q̄sdā aūt ꝓphas· alios ꝓo euangelistas· alios aūt pastozes ⁊ doctozes ad cōsūmationē scōꝝ in op⁹ misterij in edificationem corpoꝛis xp̃i. donec occurramus oēs in vnitatē fidei ⁊ agnitiōis filij dei: in virū pfectū· in mēsurā etatis plenitudinis xp̃i. ut iā nō sim⁹ pueri fluctuātes. ⁊ circūferamur oi vento doctrine in nequitia hoīz· in astutia ad circūuētionē errorꝭ. Veritatē aūt faciētes in caritate crescam⁹ in illo: q̄ oīa q̄ ē caput xp̃s ex q̄ totū corp⁹ cōpactū ⁊ cōnexū: p oēm iūcturā sūministratiōis ſm operationē in mensurā vnius cuiusq; mēbri: augmentum corpis facit in edificationē sui in caritate. Hoc igit̄ dico ⁊ testificoꝛ in dño: ut iā nō ābuletis sic ⁊ gētes ābulāt in vanitate sensus sui· tenebris obscuratū hītes intellectū: alienati a vita dei p ignorātiā q̄ ē in illis ꝑ cecitatē cordis ipsoꝝ: q̄ desperantes semetipsos tradiderunt impudicitie. in operationē immunditie oēs in auariciam. Vos aūt nō ita didicistis xp̃m: si tñ illū audistis ⁊ in ipso edocti estis sicut ē veritas in ihū. Deponite vos ſm pristinā conuersationē veterē hoīem q̄ corrūpit ſm desideria errorꝭ. Renouamini aūt spū mentis vre. ⁊ induite nouū hoīem q̄ ſm deum creat⁹ ē in iusticia ⁊ sctitate veritatis. Propē qđ deponētes mēdaciū· loq̄mini veritatē vnusq;q; cum proximo suo: q̄m sumus inuicē mēbra. Irascimini. ⁊ nolite peccare. Sol nō occidat sup iracundiā vrām. Nolite locū dare diabolo. Qui furabat̄ iā nō furet̄ magis aūt laboret operando manib⁹ suis q̄d bonum est: ut habeat vnde tribuat necessitatē patienti. Omis ſmo malꝰ ex ore vro non pcedat sed si q̄s bon⁹ ad edificationē fidei: ut det gratiā audiētib⁹. Et nolite cōtristare spm̃ scm̃ dei: in q̄ signati estis in die redēptiōis. Omis amaritudo ⁊ ira ⁊ indignatio ⁊ clamoꝛ ⁊ blasphemia tollat̄ a vobis: cū oi malitia. Estote aūt inuicem benigni: misericordes· donantes inuicē: sicut ⁊ de⁹ in xp̃o donauit vobis.

Estote q̄ imitatores dei sicut filij carissimi: ⁊ ambulate in dilectiōe sic ⁊ xp̃s dilexit nos ⁊ tradidit semetipsū ꝓ nobis oblationem ⁊ hostiam deo in odorē suauitatis. Fornicatio aūt ⁊ oīs immūditia aut auaritia nec nominet̄ in vobis sic decet scōs: aut turpitudo aut stultiloquiū aut scurrilitas q̄ ad rem nō pertinet: sed magis grārū actio. Hoc.n. scitote intelligētes· q̄ oīs fornicatoꝛ aut immūd⁹ aut auar⁹ q̄ ē idolorum seruitus· nō hz hēditatē in regno xp̃i. ⁊ dei. Nemo vos seducat inanib⁹ verbis: ꝓpē hec.n. venit ira dei in filios diffidentie. Nolite q̄ effici participes eorum Erat.n. aliq̄n tenebre: nunc aūt lux in dño. Ut filij lucis ābulate. Fruct⁹.n. lucis est in oi bonitate ⁊ iustitia ⁊ veritate. Probātes quid sit bñplacitū deo. Et nolite cōicare operibus infructuosis tenebraꝝ: magis aūt redarguite Quec.n. in occulto fiūt ab ipsis: turpe est ⁊ dicere. Oia aūt q̄ arguūt̄ a lumine manifestātur. Oē.n. q̄d manifestat̄ lumē ē. Propē qđ dicit. Surge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis: ⁊ illuminabit te xp̃s. Videte itaq; frēs quō caute ābuletis: nō q̄si insipiētes· sed ut sapiētes redimētes tempꝰ q̄m dies mali sūt. Propē hoc nolite fieri imprudentes: sed intelligētes q̄ sit voluntas dei. Et nolite ebriari vino in q̄ ē luxuria: sed implemini spū scō· loquentes vobismetipsis in psalmis hymnis ⁊ cāticis spūtalib⁹ cantātes ⁊ psallētes corde vr̃is dño gratias agētes sp̄ p oib⁹ in noīe dñi nr̃i ihu xp̃i deo ⁊ pri. Subiecti inuicē in timore xp̃i. Mulieres viris suis subdite sint sicut dño: q̄m vir caput ē mulieris· sicut xp̃s caput est ecclesie: ipse saluator corpis eius. Sed sicut ecclia

subiecta est xpo: ita ⁊ mulieres viris suis in oib⁹. Viri diligite vxores vras sicut ⁊ xps dilexit eccliam. ⁊ seipm tradidit ꝓ ea ut illã sanctificaret: mũdans eã lauacro aq̃ in ꝙo vite: ut exhiberet ipse sibi gloriosam eccliã nõ hãtẽ maculã aut rugã aut aliqd h⁹ modi ꝫ ut sit scã ⁊ imaculata. Ita ⁊ viri debẽt diligere vxores suas: ut corpora sua. Qui suam vxorem diligit: seipm diligit. Nemo.n. vnq̃ carnẽ suã odio habuit: ꝫ nutrit ⁊ fouet eam sic ⁊ xps eccliam: qa mẽbra sum⁹ corpis ei⁹ de carne ei⁹ ⁊ de ossib⁹ ei⁹. Propt̃ hoc relinquet hõ patrẽ ⁊ matrem suam: ⁊ adherebit vxori sue: ⁊ erũt duo i carne vna. Sacramẽtũ hoc magnũ ẽ. Ego aũt dico i xpo ⁊ i eccliã. Verũtm ⁊ vos singuli vnusq̃sq; vxorẽ suã sicut seipm diligat: vxor aũt timeat virum suum.

Filij obedite parẽtib⁹ vris in dño. Hoc.n. iustũ ẽ. Honora patrẽ tuũ ⁊ matrẽ tuã: qõ ẽ mandatũ primũ i pmissiõe: ut bñ sit tibi. ⁊ sis longeu⁹ sup ẽrã. Et vos prẽs nolite ad iracũdiã ꝓuocare filios vros: ꝫ educate illos in disciplina ⁊ correptiõe dñi. Serui obedite dñis carnalibus cũ timore ⁊ tremore in simplicitate cordis vri sicut xpo: nõ ad oculũ seruientes q̃si hoib⁹ placẽtes: ꝫ ut serui xpi facientes voluntatẽ dei ex aĩo cum bona volũtate seruientes sicut dño ⁊ nõ hoib⁹: sciẽtes qm̃ vnusq̃sq; qcũq; fecerit bonũ h̃ recipiet a dño: sive seruus sive liber. Et vos dñi: eadẽ facite illis remittẽtes minas scientes qa ⁊ illor ⁊ vester dñs est in celis. ⁊ psonarũ acceptio nõ ẽ apud eũ. Decetero frẽs ꝓfortamini i dño: ⁊ i potẽtia ꝟtutis ei⁹. Induite vos armaturã dei ut possitis stare aduersus insidias diaboli: qm̃ nõ est nobis colluctatio aduersus carnẽ ⁊ sanguinẽ: sed aduersus pncipes ⁊ potẽtes: aduersus mũdi rectores tenebraꝝ harũ: ꝫ spiritalia neqtie in celestib⁹. Propẽea accipite armaturã dei ut possitis resistere i die malo. ⁊ i oib⁹ pfecti stare. State ḡ succincti lũbos vros in ꝟitate: ⁊ induti loricã iusticie. ⁊ calciati pedes i pparationẽ euãgelij pacis. In oib⁹ sumẽtes scutũ fidei in q̃ possitis oia tela neq̃ssimi ignea extinguere: ⁊ galeã salutis assumite. ⁊ gladiũ spus q̃ ẽ ꝟbũ dei: p oẽm oratiõnẽ ⁊ obsecratiõnẽ orãtes oi tpe in spũ: ⁊ in ipso vigilantes i oi instantia ⁊ obsecratiõe ꝓ oib⁹ scis ⁊ pro me: ut detur mihi sermo in apitiõe oris mei cũ fiducia notũ facẽ mysteriũ euangelij: ꝓ q̃ legatiõe fungor i catẽna ista: ita ut in ipso audeam ꝓut oportet me loq̃. Ut aũt ⁊ vos sciatis q̃ circa me sũt: q̃ agã: oia vobis nota faciet tychicus carissim⁹ frater ⁊ fidelis minister in dño: quẽ misi ad vos in h̃ ipsũ ut cognoscatis que circa nos sunt. ⁊ cõsoletur corda vra. Pax frib⁹. ⁊ caritas cũ fide a deo patre nostro ⁊ dño ihũ xpo. Gratia cũ oib⁹ q̃ diligũt dñm nrm ihũm xpm in incorruptione. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Ephesios. Incipit argumentũ in epistolã ad. Philippenses.

Philippenses sunt macedones. Hi accepto verbo veritatis perstiterunt in fide: nec receperunt falsos apostolos hos collaudat apostolus: scribens eis a roma de carcere per epaphroditum.

Explicit argumentum: Incipit epistola Pauli ad philippenses. Caplm I

Paulus et timo

Paulus et timotheus frẽs ihũ xpi: oib⁹ scis i xpo ihũ q̃ sunt philippis cum epis ⁊ diaconibus. Gra vobis ⁊ pax a deo pre nostro: ⁊ domino ihũ xpo. Gratias ago deo meo in omni memoria vri semp in cũctis oronib⁹ meis ꝓ oib⁹ vobis cũ gaudio deprecationẽ faciẽs sup collocatione vestra in euãgelio xpi a pma die vsq; nũc: cõfidẽs hoc ipsũ qa q̃ cepit in vobis op⁹ bonũ: perficiet vsq; in die xpi ihũ. Sicẽ mihi iustũ h̃ sentire pro oib⁹ vobis: eo qꝺ habeã vos i corde ⁊ i vinculis meis ⁊ in defensiõe ⁊ confirmatione euangelij socios gaudij mei oẽs vos ee. Testis.n. mihi est deus quõ cupiã oẽs vos esse in visceribus ihu xpi. Et h̃ oro: ut caritas vra magis ac magis abũdet in oi scia ⁊ i oi sensu: ut probetis potiora ut sitis sinceres ⁊ sine offensa in die xpi: repleti fructu iusticie p ihũm xpm in gloriam ⁊ laudẽ dei. Scire aũt volo vos frẽs: quia que circa me sũt magis ad profectũ venerũt euangelij: ita ut vincula mea manifesta fierẽt i xpo i oi pretorio ⁊ ceteris oib⁹: ut plures e frib⁹ i dño confidẽtes i vinculis meis abũdãtius auderent sine timore ꝟbũ dei loq̃. Quidã qdẽ ⁊ ꝓpter invidiã ⁊ contẽtionẽ: quidã aũt ⁊ ꝓpter bonã voluntatẽ xpm prdicãt. Quidã ex caritate: sciẽtes qm̃ in defensiõe euãgelij positus sũ. Quidã aũt ex contẽtiõe xpm annũciãt nõ sincere: existimantes pressurã se suscitare vin-

culis meis. Quid enī? Dum oīmodo sive per occasionē sive p ver̄itatē xp̄s annūcief. & in hoc gaudeo: & gaudebo: Scio.n. qa hoc mihi p. ueniet ad salutē. p vram oratione & sūministrationē spūs ihu xp̄i. sm expectationem & spem meā qa i nullo confūdar: sed in oi fiducia sicut semp & nūc magnificabit xp̄s i corpore meo: sive p vitā sive p mortē. Mihi.n. viuere xp̄s est: & mori lucrū. Qd si viuere in carne. hic mihi fructū opis est. & qd elegā ignōro: coarto autē: e duob⁹ desideriū habens dissolui: & esse cū xp̄o multo magis melius: pmanere aūt in carne necessariū propter vos. Et hoc confidēs scio: qa manebo & pmanebo oibus vob ad profectū vrm & gaudiū fidei: ut gratulatio vra abūdet in xp̄o ihu in me: p meū aduentum iterū ad vos. Tm digne euangelio xp̄i conuersamini: ut sive cū venero & videro vos. sive absens audiam de vobis qa statis in vno spū: vnanimes: collaborantes fidei euangelij. & in nullo exterreami ab aduersarijs q̄ est illis cā pditionis: vobis aut̄ salutis. Et hoc a deo. Quia vobis donatū est pro xp̄o. nō solū ut in eū credatis: sed ut etiā p illo patiamini: idem certamen habētes qle & vidistis in me: & nūc audistis de me.

II

Si qua ergo cōsolatio in xp̄o. si qd̄ solatiū caritatis. si q̄ societas spūs. si qua viscera miserationis: implete gaudiū meū ut idē sapiatis. eandē caritatē habentes vnanimes: idipsum sentientes. Nihil per contentionē neq; per inanē gloriā: sed in humilitate superiores sibi inuicē arbitrātes: non que sua sūt singuli cōsiderātes: sed ea q̄ alioꝝ. Hoc enī sentite in vobis: qđ & in xp̄o ihu. Qui cū in forma dei esset nō rapinā arbitrat⁹ est esse se eqlē deo: sed semetipsū exinaniuit formam serui accipiens in similitudinē hoīm factus: & habitu inuent⁹ ut hō humiliauit semetipsū factus obediēs vsq; ad mortem: mortē aūt crucis. Propter qđ & deus exaltauit illū & donauit illi nomen qđ est sup oē nomen: ut in nōe ihu oē genu flectat celestiū & terrestriū & infernoꝝ: & oīs lingua p̄fiteat: qa dñs ihs xp̄s in gloria est dei patris. Itaq; carissimi mei sicut sp obedistis: non in p̄sentia mea tm̄: sed multo magis nunc in absentia mea cū metu & tremore vestrā salutem operamini. Deus est.n. q̄ operat in vob & velle & perficere p bona voluntate. Omnia aūt facite sine murmurationib⁹ & hesitationib⁹ ut sitis sine querela & simplices filij dei sine reprehensione in medio nationis prauae & peruerse. inter quos lucetis sicut luminaria in mūdo verbū vite p̄tinētes ad gloriā meā in die xp̄i. qa nō in vacuū cucurri neq; in vacuū laboraui. Sed & si emolor super sacrificiū & obsequiū fidei vre: gaudeo & congratulor oib⁹ vob. Idipsū aūt & vos gaudete: & cōgratulamini mihi. Spero aūt in dño ihu: timotheum me cito mittere ad vos: ut & ego bono aīa sim cognitis q̄ circa vos sūt. Neminē enī habeo tam vnanimē: qui sincera affectione p vobis sollicit⁹ sit. Omnes enī q̄ sua sūt querūt: nō que ihu xp̄i. Experimentū aūt eius cognoscite. quōm sicut patri filius mecū seruiuit in euāgelio. Hūc igit̄ spero me mittere ad vos: mox ut videro q̄ circa me sūt. Confido aūt in dño quōm & ipse veniā ad vos cito. Necessariū aūt existimaui epaphroditū fratrē & coopatorē & cōmilitonē meū. vrm aūt apostolū & ministrū necessitatis mee. mittere ad vos: quem qdē oēs vos videbatis: & mestus erat. propterea q audieratis illū infirmatū. Nam & infirmat⁹ est vsq; ad mortē: sed deus misert⁹ est eius. Nō solū aūt eius verū etiā & mei: ne tristiciā sup tristiciā habe rem. Festinanti⁹ ergo misi illū: ut vīsū illo iterū gaudeatis. & ego sine tristicia sim. Excipite itaq; illū cū oi gaudio i dño: & eiusmodi cū honore habete: quōm propter opus xp̄i vsq; ad mortē accessit: tradēs aīam suā: ut impleret id qđ ex vob deerat erga meū obsequiū.

III

De cetero frēs mei gaudete i domino. Eadē vobis scribere mihi qdē nō pigrū: vob aūt necessariū. Videte canes. videte malos operarios: videte concisionem. Nos.n. sum⁹ circūcisio q̄ spū seruimus deo & gloriamur in xp̄o ihu. & nō in carne fiduciā habentes: quāq; & ego habeā confidentiā in carne. Si qs alius videt̄ confidere in carne: ego magis. circūcisus octaua die ex genere israel de tribu beniamin: hebreus ex hebreis: sm legem phariseus: sm emulationē persequēs ecclesiā dei. sm iusticiā q̄ in lege conuersat⁹ sine querela. Sed que mihi fuerunt lucra: hec arbitrat⁹ sū propter xp̄m detrimēta. Verūtamen existimo oia detrimētū esse propter eminentē sciam ihu xp̄i dñi mei. propter quē oia detrimētū feci. & arbitror ut sterco ra ut xp̄m lucrifaciā: ut & inueniar in illo nō habēs meā iusticiā q̄ ex lege est. sed illā q̄ ex fide xp̄i ihu: q̄ ex deo est iusticia i fide ad cognoscendū illū & potentē resurrectionis eius & societatē passionis illius. cōfigurat⁹ morti eius. si quōmodo

occurrã ad resurrectionem q̃ est ex mortuis nõ q̃ iã acceperi aut iã pfect⁹ sim. Seqũr ãt si q̃ mõ cõprehẽdã i q̃ ⁊ cõprensus sũ a xp̃o ihu. Frẽs: ego me nõ arbitror cõprẽndisse. Unũ aũt q̃ q̃dẽ retro sũt obliuiscens: ad ea ꝓ̃o q̃ sũt ꝓra extendẽs meipsũ: ad destinatũ pse-q̃r ad brauiũ supne vocationis dei ixp̃o ihu. Quicũq̃ ergo pfecti sum⁹ hoc sentiam⁹: ⁊ si qd aliter sapitis: ⁊ hoc vob⁹ de⁹ revelabit. Verũtñ adq̃ puenim⁹: ut idẽ sapiam⁹: ⁊ in eadẽ permaneam⁹ regula. Imitatores mei estote fratres: ⁊ obseruate eos q̃ ita ãbulãt sic habetis formã nostrã. Multi.n. ãbulãt q̃s sepe dicebã vobis: nũc aũt ⁊ flens dico inimicos crucis xp̃i q̃rũ finis interit⁹: q̃r de⁹ venter ẽ ⁊ gl̃ia in cõfusiõe ipsoꝝ q̃ terrena sapiũt. Nostra aũt cõuersatio in celis ẽ. Unde etiã salvatorẽ exspectam⁹ dñm nr̃m ihm xp̃m: qui reformabit corpus hũilitatis nre ꝓfiguratũ corpi claritatis sue: sm operationẽ q̃ etiã possit sibijcẽ sibi oia.

Itaq̃ frẽs mei carissimi ⁊ desiderãtissimi: gaudium meũ ⁊ corona mea: sic state in dño carissimi. Euodiã rogo ⁊ sinticen exprecor: id ipsum sapẽre in dño. Etiã rogo ⁊ te germane cõparadiuua illas q̃ mecũ laborauerũt in evãgelio cũ clemẽte ⁊ ceteris adiutoribus meis: q̃ꝝ nomina sũt i libro vite. Gaudete in dño sp̃: iterũ dico gaudete. Modestia vra nota sit oib⁹ hoibus. Dñs.n. ꝓpe ẽ. Nihil solliciti sitis: sed in oi oratione ⁊ obsecratiõe cũ grãrũ actione petitiones vre innotescant apud deũ. Et pax dei q̃ exuperat oẽm sensũ: custodiat corda vra ⁊ intelligentias vras in xp̃o ihu. De cetero frẽs q̃cũq̃ sũt vera: q̃cũq̃ pudica: q̃cunq̃ iusta: q̃cũq̃ sca: q̃cũq̃ amabilia: q̃cũq̃ bone fame: si q̃ virt⁹ si q̃ laus discipline: hec cogitate: q̃ ⁊ didicistis ⁊ accepistis ⁊ audistis ⁊ vidistis in me. Hec agite ⁊ de⁹ pacis erit vobiscũ. Gavisus sũ aũt in dño velxmenter: quia tandẽ aliq̃n reflorauistis ꝓ me sentire sicut ⁊ sentiebatis. Occupati aũt eratis. Nõ q̃si ꝓpter penuriã dico. Ego enim didici in q̃b⁹ sũ sufficiens esse. Scio ⁊ humiliari: scio ⁊ abũdare. Ubiq̃ ⁊ in oib⁹ instituti sum⁹: ⁊ satiari ⁊ esurire. ⁊ abundare ⁊ penuriam pati. Oia possũ: in eo q̃ me confortat. Verũtñ bñ fecistis: coicãtes tribulatiõi mee. Scitis aũt ⁊ vos philippẽses q̃ in principio evangelij q̃ꝝ profect⁹ sũ a macedonia: nulla mihi ecclia coicauit in ratiõe dati ⁊ accepti nisi vos soli: quia ⁊ thessalonicã semel ⁊ bis in vsũ mihi misistis. Nõ q̃a q̃ro datũ: sed requiro fructũ abũdãtẽ in ratiõe vra. Habeo aũt oia: ⁊ abũdo. Repletus sũ acceptis ab epaphrodito: q̃ muneribus in odorẽ suauitatis hostiã acceptã placentẽ deo. Deus aũt me⁹ impleat oẽ desideriũ vrũ sm diuitias suas in gl̃ia in xp̃o ihu. Deo aũt ⁊ patri nostro gl̃ia in secula seculoꝝ amẽ. Salutate oẽm scm in xp̃o ihu. Salutant vos q̃ mecũ sũt frẽs. Salutant vos oes sci: maxime aũt q̃ de cesaris domo sũt. Gratia dñi nostri ihu xp̃i. cum sp̃iritu vestro. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Philippenses. Incipit argumentũ in epl̃am ad Colossenses.

Colossenses. ⁊ hi sic ⁊ laodicẽses sũt asiani: ⁊ ipsi puĕri erãt a pseudo apostolis. Nec ad eos accessit ipse apls: sz ⁊ vos p epl̃am corrigit. Audierãt enim verbũ ab archippo: q̃ ⁊ ministeriũ in eos accepit. Ergo apls iã ligat⁹ scribit eis ab epl̃a p tychicũ diaconũ ⁊ onesimũ acolytum.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Colossenses. Capl̃m I

Paulus apostolus ihu xp̃i p voluntatem dei ⁊ timotheus frater: his q̃ sunt colossis scis ⁊ fidelib⁹ fratrib⁹ in xp̃o ihu. Gratia vobis ⁊ pax a deo patre nostro. Gratias agimus deo ⁊ patri domini nostri ihu xp̃i semp̃ p̃o vobis orantes: audientes fidẽ vestrã in xp̃o ihu ⁊ dilectionẽ quã habetis in sanctos oẽs ꝓpter spem q̃ reposita est vobis in celis: quã audistis in verbo veritatis evangelij q̃ꝝ peruenit ad vos sicut ⁊ in vniuerso mũdo est: ⁊ fructificat ⁊ crescit sic in vobis ex ea die q̃ audistis ⁊ cognouistis grãm dei in vritate: sicut didicistis ab epaphra carissimo conseruo nro: q̃ ẽ fidelis ꝓ vobis minister xp̃i ihu. Qui etiã manifestauit nob dilectionẽ vram i spũ. Jõ ⁊ nos ex q̃ die audiuim⁹, nõ cessam⁹ p vob orãtes: ⁊ postulãtes ut impleamini agnitiõe voluntatis ei⁹ i oi sapia ⁊ intellectu spirituali: ut ãbuletis digne deo p oia placẽtes: in oi opere bono fructificantes ⁊ crescentes i scia dei: in oi vtute cõfortati sm potẽtiã claritatis ei⁹: in oi patiẽtia ⁊ lõganimitate: cũ gaudio grãs agẽtes deo ⁊ pri: q̃ dignos nos fecit in ptẽ sortis scoꝝ in lumine. Qui eripuit nos de ptãte tenebraꝝ: ⁊ transtulit in regnũ

filij dilectionis sue: in q̄ habemus redēptionē
& remissionē pcōrū. Qui ē imago dei inuisibi-
lis pmogenit⁹ oīs creature qm̄ in ipo ꝯdita sūt
vniuersa in celis & in terra: visibilia & inuisibilia
Sive throni sive dñationes sive pncipat⁹ sive
ptātes: oīa p ipm & in ipso creata sūt. Et ipse
est añ oēs: & oīa in ipso cōstāt. Et ipse ē caput
corporis ecclie. q̄ ē pncipiū pmogenit⁹ ex mor-
tuis. ut sit in oibus ipse pmatū tenēs. Quia in
ipso cōplacuit oēm plenitudinē inhabitare & p
eū recōciliari oīa in ipm. pacificans p sangui
nem crucis ei⁹. sive q̄ in terris sive q̄ in celis sūt.
Et vos cū ētis aliq̄n alienati & inimici sensu
in operibus malis: nūc aūt recōciliauit in corpe
carnis ei⁹ p mortē. exhibere vos scōs & imacu-
latos & irreprehēsibiles coram ipso: si tñ pmane
tis in fide fundati & stabiles & īmobiles a spe
euāgelij q̄ audistis. q̄ predicatū est in vni-
uersa creatura q̄ sub celo ē: cui⁹ fact⁹ sū ego
paulus minister. q̄ nūc gaudeo in passionib⁹ p
vobis: & adipleo ea q̄ vūsūt passionū xp̄i in car
ne mea. pcorpe ei⁹ q̄ ē ecclia. Cui⁹ fact⁹ sū
ego minister sm̄ dispensationē dei q̄ data est
mihi in vobis. ut impleā vbū dei: mysteriū q̄
absconditū fuit a seculis & gnātionib⁹. nunc
aūt manifestū est sanctis ei⁹ quib⁹ voluit de⁹
notas facere diuitias glorie sacramenti hui⁹
in gētib⁹: q̄ ē xp̄s in vob⁹ spes glorie. quē nos
annūciam⁹ corripientes ēm vosm & docentes
in oi sapia ut exhibeam⁹ oēm hoīem pfectū in
xp̄o ihesu: in q̄ & laboro certādo sm̄ operationē
eius quā operat̄ in me in virtute. ℣. II

Volo. n. vos scire qualē sollicitudinē
habeā p vob & pbis q̄ sūt laodicie &
quicūq; nō viderūt faciē meā in car-
ne: ut cōsolent̄ corda ipsoꝝ instructi in carita
te. & in oēs diuitias plenitudinis intellect⁹ in
agnitione mysterij dei p̄is & xp̄i ihu. in q̄ sūt
oēs thesauri sapie & scie absconditi. Hoc aūt
dico: ut nemo vos decipiat in sublimitate ser-
monū. Nam & si corpore absens sum. sp̄ꝰ vo
biscū sum gaudēs & videns ordinē vr̄m. & firmamentū ei⁹ q̄ in xp̄o est fidei vr̄e. Sic ḡ ac-
cepistis ihesū xp̄m dñm nr̄m. in ipso ambulate
radicati & superedificati in ipo. & cōfirmati in
fide sic & didicistis: abūdantes in illo in grā-
actione. Videte ne q̄s vos decipiat p philoso
phiā & ianē fallaciā. sm̄ traditionē hoīuꝫ: sm̄
elemēta mūdi. & nō sm̄ xp̄m. Quia in ipso in
habitat oīs plenitudo diuinitatis corporaliē
& estis in illo repleti q̄ est caput oīs pncipat⁹
& ptātis. In quo & circūcisi estis circūcisiōe
nō manufacta in expoliatiē corporis carnis: sed
in circūcisione xp̄i sepulti ei⁹ in baptismo: in q̄
& resurrexistis p fidē operationis dei q̄ suscita-
uit illū a mortuis. Et vos cū mortui ētis in
delictis & pputio carnis vr̄e. cōuiuificauit cū
illo dnās vobis oīa delicta: delens q̄ aduer-
sus nos erat cyrographū decreti q̄ erat ꝯrū
nob. Et ipm tulit de medio affigēs illud cru-
ci: & expoliās pncipat⁹ & ptātes. traduxit cō-
fidenter. palā triūphans illos in semetipso. Nemo
ḡ vos iudicet in cibo aut in potu aut in parte diei
festi aut neomenie aut sabbatoꝝ q̄ sunt vmbra futurorū: corp⁹ aūt xp̄i. Nemo vos sedu-
cat volens in humilitate & religione angelor⁹
q̄ nō vidit. ambulās frustra inflat⁹ sensu car-
nis sue: & nō tenens caput ex quo totū corp⁹
per nexus & ꝯiunctiones suministratū & cōstru-
ctū crescit in augmentū dei. Si ḡ mortui estis
cū xp̄o ab elementis hui⁹ mūdi qui adhuc tā-
quā viuentes mundo decernitis: Ne tetigeritis:
neq; gustaueritis: neq; cōtrectaueritis: que
sunt oīa in interitu ipso vsu sm̄ pcepta & do-
ctrinas hoīuꝫ: q̄ sūt rationē quidē habētia sapie
in superstitione & hūilitate & nō ad pcendū cor-
poris: nō in honore aliquo ad saturitatē carnis.

Situr si cōsurrexistis cū xp̄o: ℣. III
que sursū sūt q̄rite ubi xp̄s ē in dextera
dei sedēs: q̄ sursum sūt sapite: nō q̄ sup
terrā. Mortui. n. estis. & vita vr̄a abscondita
est cum xp̄o in deo: cū aūt xp̄s apparuerit vita
vr̄a: tūc & vos apparebitis cum ipso in gloria.
Mortificate ḡ mēbra vr̄a q̄ sūt sup terrā for
nicationē. immūdiciā. libidinē. cōcupiscentiam
malā: & auariciā q̄ ē simulacroꝝ seruitus. p̄pter
q̄ venit ira dei sup filios inredulitat̄. in quib⁹
& vos ambulastis aliq̄n cū viueretis in illis.
Nūc aūt deponite & vos oīa: irā. indignatio-
nē. maliciā. blasphemiā. turpē sermonē de ore
vr̄o. Nolite mētiri inuicē: expoliātes vos ve-
terē hoīem cū actib⁹ suis. & induētes nouū eū q̄
renouat̄ in agnitionē dei sm̄ imaginē ei⁹ q̄ cre
auit eū: ubi nō ē masculus & femina: gētilis &
iudeus: circūcisio & pputiū: barbar⁹ & scytha
seruus & lib⁹: sed oīa & in oib⁹ xp̄s. Induite vos ḡ
sicut electi dei sci & dilecti viscera mīe: benigni-
tatē. hūilitatē. modestiā. patiētiā. supportātes
inuicē & donātes vobismetipsis si q̄s aduersus
aliquē habet q̄relā: sicut & dñs donauit vobis. ita

ꝝ vos. Hug oĩa aũt lꝭ caritatẽ habete: qꝫ est vinculũ pfectiõis. ꝝ pax xpi exultet i cordib⁹ vr̃is: in qua vocati estis i vno corpore: ꝝ grati estote. Verbũ xpi habitet i vobis abũdanter: in oi sapia docentes ꝝ cõmonentes vosmetipsos in psalmis hymnis ꝝ canticis spiritalib⁹ i gr̃a cãtãtes i cordib⁹ vr̃is deo. Oẽ qcũqꝫ facitis in verbo aut i opere: oĩa in noĩe dñi nr̃i ihesu xpi gr̃as agẽtes deo ꝝ pr̃i p ipsũ. Mulieres subdite estote viris: sicut oportet i dño. Viri diligite vxores vr̃as ꝝ nolite amari eẽ ad illas. Filij obedite parẽtib⁹ p oĩa: hoc enim placitũ est in dño. Patres nolite ad indignationẽ prouocare filios vr̃os: ut nõ pusillo animo fiãt. Serui obedite p oĩa dñis carnalib⁹: nõ ad oculũ seruientes quasi hoĩb⁹ placẽtes: sed in simplicitate cordis timẽtes dñm. Quẽcũqꝫ facitis: ex aĩo operamini: sicut dño ꝝ nõ hoĩbus: sciẽtes qꝫ a dño accipietis retributionẽ hereditatis. Dño xpo seruite. Qui enim iniuriã facit: recipiet id qđ inique gessit. Et nõ est personarum acceptio apud deũ.

Dominj: qđ iustũ est ꝝ equũ V. IIII

Seruis pstate: sciẽtes qꝫ ꝝ vos dñm habetis i celo. Orationi instate vigilãtes i ea in gr̃arũ actione: orãtes simul ꝝ p nobis ut deus aperiat nobis ostiũ sermonis ad loquendũ mysteriũ xpi: propter qđ etiã vinctus sũ: ut manifestẽ illud ita ut oportet me loq̃. In sapiẽtia ambulate ad eos qui foris sũt: tempus redimẽtes. Sermo vester semp in gr̃a sale sit ꝓdit⁹: ut sciatis quo oporteat vos vnicuiqꝫ rñdere. Que circa me sũt: oĩa vobis nota faciet tychicus carissim⁹ frat̃ ꝝ fidelis minister ꝝ pserv⁹ in dño: quẽ misi ad vos ad hoc ipsum ut cognoscat qꝫ circa vos sũt: ꝝ psoletꝫ corda vr̃a cũ onesimo carissimo ꝝ fideli fratre qui ex vobis est: qui oĩa qꝫ hic agunt nota faciẽt vobis. Salutat vos aristarchus pcaptiu⁹ me⁹: ꝝ marcus psobrinus barnabe de qꝫ accepistis mandata. Si venerit ad vos: suscipite illũ. Et ihesus qui dicit iustus: qui sũt ex circũcisione. Hi soli sũt adiutores mei in regno dei: qui mihi fuerũt solatio. Salutat vos epaphras qui ex vobis est seru⁹ xpi ihu: semp sollicitus p vobis in orãb⁹: ut stetis pfecti ꝝ pleni in oi voluntate dei. Testimoniũ enim illi perhibeo qꝫ habet multum labore: p vobis ꝝ phis qui sũt laodicie ꝝ qui hierapoli. Salutat vos lucas medicus carissim⁹: ꝝ demas. Salutate frẽs qui sũt laodicie ꝝ nymphã: ꝝ qꝫ in domo eius est ecclesiã. Et cũ lecta fuerit apud vos epla hec: facite ut ꝝ in laodicensiũ ecclesia legat: ꝝ ea qꝫ laodicensiũ est vobis legat. Et dicite archippo. Vide ministerium qđ accepisti in dño: ut illud impleas. Salutatio mea manu pauli. Memores estote vinculorũ meorũ. Gratia dei ihesu xpi vobiscum. Amen.

Explicit epla pauli ad Colossenses. Incipit argumẽtũ i epl̃am ad Thessalonicẽses pmã.

Thessalonicenses sunt macedones: qui accepto verbo veritatis perstiterũt in fide: etiã in psecutione ciuiũ suorum. Preterea nec receperũt falsos apostolos: nec ea que a falsis aplis dicebãt. Hos collaudat apls scribens eis ab athenis: per tychicum diaconem ꝝ onesimũ acolythum.

Explicit argumentũ. Incipit epla pauli ad Thessalonicenses prima. Capm I

Paulus et silua

nus ꝝ thimotheus: ecclie thessalonicensiũ in deo pr̃e nr̃o ꝝ dño ihesu xpo: gr̃a vobis ꝝ pax. Gratias agim⁹ deo semp p oib⁹ vobis: memoriã vestri faciẽtes in orationib⁹ nostris sine intermissione memores opis fidei vestre ꝝ laboris ꝝ caritatis ꝝ sustinẽtie spei dñi nr̃i ihesu xpi: ante deũ ꝝ patrẽ nr̃m. Scientes frẽs dilecti a deo electionẽ vr̃am: qđa euangeliũ nostrũ nõ fuit ad vos in sermone tm̃: sed ꝝ in potute ꝝ i spũ scõ ꝝ in plenitudine multa: sicut scitis quales fuerim⁹ in vobis ppter vos. Et vos imitatores nr̃i facti estis ꝝ dñi: excipiẽtes verbũ in tribulatione multa cũ gaudio spũs sci: ita ut facti sitis forma oibus credentib⁹ in macedonia ꝝ i achaia. A vob̃. n. diffamatus est sermo dei nõ solũ i macedonia ꝝ in achaia: sed ꝝ i oi loco fides vr̃a qꝫ est ad deũ pfecta est: ita ut nõ sit nob necesse quicq̃ loq̃. Ipsi. n. de vobis anũciãt qlẽ introitũ habuerimus ad vos. ꝝ quo cõuersi estis ad deũ a simulacris seruire deo vivo ꝝ vero: ꝝ expectare filiũ ei⁹ de celis quẽ suscitauit ex mortuis ihesum: qui eripuit nos ab ira ventura. II

Nam ipsi scitis frẽs introitũ nostrum ad vos: qꝫ nõ inanis fuit: sed aĩ passi ꝝ cõtumelijs affecti sicut scitis i philippis: fiduciam habuim⁹ in deo nostro loqui ad vos euãgelium dei in multa sollicitudine. Exhortatio enim nr̃a nõ de errore neqꝫ de immũditia neqꝫ in dolo: sed sicut pbati sum⁹ a deo ut crederet nobis euãgeliũ ita loq̃mur: nõ quasi

bꝰ placẽtes: ꝫ ꝛo q̄ ꝓbat corda nostra. Neq; n. aliq̄n fuim⁹ i ꝑmẽ adulatiõis sicut sciꝫ: neq; i occasiõe auaritie: ꝛ⁹ testis ẽ: nec q̄rentes ab bꝰ gloriã neq; a vobis neq; ab alijs cũ possemus vobis oneri eẽ ut xp̃i apli Sz facti sum⁹ parvuli in medio vr̃m tãq; si nutrix foueat filios suos: ita ꝛesiderãtes vos cupide volebamus tradere vobis nõ solum euangeliũ dei ꝫ etiã aias nr̃as: q̃m carissimi nobꝫ facti estis. Memores enĩ estis frẽs labor⁹ nr̃i ⁊ fatigatiõis: nocte ac die opantes: ne quẽ vr̃m grauarem⁹. ꝓdicauim⁹ in vobis euãgeliũ dei. Vos testis estꝫ ⁊ ꝛ⁹: q̃ scẽ ⁊ iuste ⁊ sine q̄rela vobis q̄ credidistis affuim⁹: sicut sciꝫ q̄lẽ vnũquẽq; vestꝝ sicut p̃ filios suos ꝛepcãtes vos ⁊ ꝓlantes: testificati sumus ut ambularetꝫ digne ꝛo q̄ vocauit vos in suũ regnũ ⁊ gloriã. Jõ ⁊ nos grãs agim⁹ ꝛo sine intermissiõe: q̃m cũ accepisletꝫ a nobis verbũ audit⁹ dei. accepistꝫ illud nõ ut verbum hoĩz: ꝫ sicut ẽ vere ꝙ dei: q̄ opat⁹ i vob⁹ q̄ credidistis. Vos. n. imitatores facti estꝫ frẽs ecclĩar dei q̄ sũt in iudea in xp̃o ihu: qa eadẽ passi estꝫ ⁊ vos a ꝛtribulib⁹ vr̃is sicut ⁊ ipsi a iudeis: q̄ ⁊ dñm occiderunt ihm ⁊ ꝓphas. ⁊ nos ꝑsecuti sũt: ⁊ ꝛo nõ placẽt. ⁊ oĩb⁹ hominibus aduersant. ꝓhibentes nos gentib⁹ loq̄ ut salue fiãt: ut ipleãt petã sua sp. Peruenit n. ira dei sup illos vsq; in finẽ. Nos aũt frẽs ꝛesolati a vob⁹ ad ꝛps hore aspectu nõ corde abũdanti⁹ festinauim⁹ facie ꝛestrã videẽ cũ multo ꝛesiderio: q̃m voluim⁹ venire ad vos ego q̄dẽ paul⁹ ⁊ semel ⁊ iterũ: ꝫ ipediuit nos satbanas. Que ẽ. n. nr̃a spes aut gaudiũ aut corona gloriẽ? Nõne vos añ dñm nr̃m ihm xp̃m estis in aduentu eius? Vos. n. estis gloria nostra ⁊ gaudium.

III

Propter q̄ nõ sustinẽtes ãpli⁹ placuit nobis remanẽ athenis solis. ⁊ misimus timotheũ frẽm nostꝝ ⁊ ministrũ dei i euãgelio xp̃i ad ꝓfirmandos vos ⁊ exhortãdos ꝓ fide vr̃a: ut nemo moueat in tribulatiõib⁹ istis. Ipsi. n. sciꝫ ꝙ ĩ ꝫ positi sumus. Nã ⁊ cũ apud vos essem⁹ ꝓdicebamus vob⁹ passuros nos tribulatiões: sicut ⁊ factũ ẽ ⁊ sciꝫ. Propẽea ⁊ ego ampli⁹ nõ sustinens: nisi ad cognoscẽdũ fidẽ vr̃am: ne forte temptauerit vos is q̄ tẽptat: ⁊ inanis fiat labor nr̃. Nũc aũt veniente timotheo ad nos a vobis ⁊ annũciãte nob⁹ fidẽ ⁊ caritatẽ vestrã: ⁊ qa memoriã nostri habetꝫ bonã. sp. ꝛesiderantes nos vidẽ sicut ⁊ nos q̄ꝫ vos: iõ ꝓsolati sum⁹ frẽs in vobis. in oi necessitate ⁊ tribulatiõe nr̃a p fidẽ vr̃am: q̃m nũc viuim⁹. si vos statis in dño. Quã. n. grãrũ actionẽ possum⁹ ꝛeo ꝛetribuẽ. ꝓ vobis in oi gaudio q̄ gaudem⁹ ꝓpẽ vos añ ꝛeũ nr̃m: nocte ac die abũdãti⁹ orantes ut videam⁹ faciẽ vestrã ⁊ cõpleam⁹ ea q̄ ꝛesũt fidei vestre. Ipse aũt ꝛe⁹ ⁊ pat̃ nr̃ ⁊ dñs ihus xp̃s dirigat viam nostrã ad vos. Vos aũt dñs multiplicet: ⁊ abũdare faciat caritatẽ vestrã in inuicẽ ⁊ in oẽs: q̃nẽadmodum ⁊ nos i vob⁹ ad ꝓfirmãda corda vr̃a sine q̄rela in scitate añ ꝛeũ ⁊ patrẽ nostꝝ i aduẽtu dñi nostri ihu xp̃i cũ oĩb⁹ scis eĩ. Amen.

IIII

De cetero q̄ frẽs rogam⁹ vos ⁊ obsecram⁹ in dño ihu: ut quẽadmodum accepistis a nobis quõ opozteat vos ãbulare ⁊ placẽ ꝛeo: sic ⁊ ãbuletis: ut abundetis magis. Scitꝫ. n. q̄ ꝓcepta ꝛederim vob⁹ p dñm ihm. Hec ẽ enĩ voluntas dei scificatio vr̃a: ut abstineatꝫ vos a fornicatione ut sciat vnusq̄sq; vestrũ vas suũ possidẽ i scificatiõe ⁊ honore: nõ in passiõe ꝛesideriĩ sicut ⁊ gentes q̄ ignorant deũ. Et ne q̄s supergrediatur neq; circũueniat in negocio fratrẽ suũ: q̃m vindex ẽ dñs ꝛe⁹ de bis oĩb⁹ sicut ꝓdixim⁹ vobis q̄ testificati sumus. Nõ enĩ vocauit nos ꝛe⁹ in imũdiciã: ꝫ i scificationẽ. Itaq; q̄ ꝛ̃ spernit: nõ hoiem spernit: ꝫ deum: qui etiã ꝛedidit spm̃ suũ sanctũ i nobis. De caritate aũt fraternitatis nõ necesse habuim⁹ scribere vobis Ipsi enim a ꝛeo didicistis: ut diligatis inuicem. Etenim illud facitis in oẽs frẽs in vniuersa macedonia. Rogam⁹ aũt vos frẽs ut abũdetꝫ magis. ⁊ operã ꝛetꝫ ut q̄eti sitis. ⁊ ut vestrũ negociũ agatꝫ. ⁊ operemi manib⁹ vestris sicut ꝓcepim⁹ vob⁹. ut honeste ambuletis ad eos q̄ foris sunt. ⁊ nullius aliq̄d ꝛesideretis Nolum⁹ aũt vos ignorare frẽs ꝛe mortuis ut nõ ꝓtristemini sic ⁊ ceteri q̄ spem nõ hñt Si. n. credim⁹ q̄ ihs mortu⁹ est ⁊ resurrexit: ita ⁊ ꝛe⁹ eos q̄ dormierũt p ihm adducet cũ eo Hoc. n. vobis dicim⁹ in ꝙbo dñi q̄a nos q̄ viuimus q̄ residui sum⁹ in aduentu dñi nõ ꝓueniem⁹ eos q̄ dormierũt. Quĩ ipse dñs in iussu ⁊ i voce archangeli ⁊ in tuba dei descendet ꝛe de celo. ⁊ mortui q̄ in xp̃o sunt resurgent ꝓmi. Deinde nos q̄ viuimus q̄ relinquimur simul rapiemur cũ illis in nubibus obuiam

xpo in aera: ⁊ sic sp cum dño erimus. Itaq; consolamini inuicem in verbis istis.

De tempoꝛib⁹ aũt ⁊ momẽtis frẽs nõ indigetis ut scribamus vobis. Ipsi n. diligenter sciũt: qꝫ dies dñi sicut fur in nocte ita veniet. Cũ. n. dixerint pax ⁊ securitas: tũc repẽtin⁹ eis supueniet interit⁹ sicut dolor in vtero hũtis: ⁊ non effugient. Vos aũt frẽs nõ estis i tenebꝛis: ut vos dies ille tãq; fur cõpꝛehẽdat. Oẽs. n. vos filij lucis estis. ⁊ filij diei. Nõ sum⁹ noctis neq; tenebꝛaꝝ. Igit nõ dꝛmiam⁹ sicut ⁊ ceteri: ſ vigilem⁹ ⁊ sobꝛij sim⁹. Qui. n. dꝛmiunt: nocte dꝛmiunt. ⁊ qui ebꝛij sunt: nocte ebꝛij sunt. Vos aũt qꝫ diei sum⁹: sobꝛij simus induti loricã fidei ⁊ caritatis. ⁊ galeã spm salutis: qm nõ posuit nos deus i ira. ſ i acq̃sitionẽ salutis p dñm nr̃m ihũm xp̃m qꝫ mꝛtu⁹ est p nobis: ut sive vigilem⁹ sive dꝛmiamus: simul cum illo viuam⁹. Propt̃ qõ cõsolamini inuicẽ: ⁊ edificate alterutrũ: sicut ⁊ facitis. Rogam⁹ aũt vos frẽs ut noueritis eos qꝫ laborãt inter vos: ⁊ pręsũt vobis in dño. ⁊ monent vos: ut habeatis illos abũdanti⁹ in caritate ꝓpter op⁹ illoꝝ. ⁊ pacem habete cũ eis. Rogamus aũt vos frẽs: corripite inq̃etos. cõsolamini pusillanimes. suscipite infirmos. patientes estote ad oẽs. Videte ne quis malũ p malo alicui reddat: ſ sp qõ bonũ ẽ sectamini i inuicẽ ⁊ in oẽs. Sp gaudete: sine intermissione oꝛate: in oib⁹ grãs agite. Hec est. n. voluntas dei in xpo ihũ in oĩbus vobis. Spm nolite extinguere: ꝓphias nolite spnẽ. Oia aũt ꝓbate: qõ bonũ ẽ tenete: ab oi specie mala abstinete vos. Ipe autẽ de⁹ pacis sciſicet vos p oĩa: ut integer spũs vr̃ ⁊ aĩa ⁊ coꝛp⁹ sine q̃rela i aduẽtu dñi nr̃i ihũ xp̃i seruet. Fidelis est qꝫ vocauit vos: qꝫ etiã faciet. Frẽs: oꝛate p nobis. Salutate frẽs oẽs: in osculo scõ. Adiuro vos p dominũ: ut legat epistola hec oib⁹ scis fratrib⁹. Gratia dñi nr̃i ihu xp̃i vobiscũ. Amen.

Explicit epla Pauli ad Thessalonicẽses pma. Incipit argumentũ i epistolã secundã.

Hec thessalonicẽses secundã scribit epistolam apostolus ⁊ notũ facit eis de tempoꝛib⁹ nouissimis ⁊ de aduersarij electione. Scribit hanc epistolã ab athenis per titũ diaconẽ ⁊ onesimũ acolytum. Explicit argumentũ. Incipit epistola Pauli ad Thessalonicẽses secũda. Cap'm. I

Paulus ⁊ siluanus ⁊ thimotheus ecclesie thessalonicensium in deo patre nostro ⁊ domino ihu xp̃o: gratia vobis ⁊ pax a deo patre nostro ⁊ domino ihesu xp̃o: Gratias agere debemus semper deo pro vobis fratres ita ut dignum est: quoniam supercrescit fides vestra ⁊ abundat caritas vnius cuiusq; vr̃m in inuicẽ: ita ut nos ipsi in vobis gloriemur. in ecclesijs dei ꝓ patientia vestra ⁊ fide ⁊ in oib⁹ psecutionib⁹ vestris ⁊ tribulationib⁹ quas sustinetis in exẽplũ iusti iudicij dei: ut digne habeamini in regno dei ꝓ q̃ ⁊ patimini: si tñ iustũ est apud deum retribuere retributionẽ bis q̃ vos tribulãt: ⁊ vob⁹ q̃ tribulamini requẽ nobiscũ in reuelatiõe dñi ihu de celo cũ angelis ꝓtutis ei⁹ i flãma ignis dantis vindictã bis qui nõ nouerũt deũ. ⁊ q̃ nõ obediũt euangelio dñi nr̃i ihu xp̃i. Qui pnas dabũt i interitu eẽnas a facie dñi ⁊ a gloria ꝓtutis eius: cũ venerit glorificari in sanctis suis. ⁊ ãmirabilis fieri in oib⁹ q̃ crediderunt qꝫ creditũ est testimoniũ nostr̃ sup vos i die illo. In q̃ etiã oramus sp ꝓ vob⁹. ut dignet vos vocatione sua deus nr̃: ⁊ impleat oẽm voluntatẽ bonitatis sue ⁊ opus fidei in ꝓtute: ut clarificet nomẽ dñi nostri ihu xp̃i in vobis. ⁊ vos i illo: sm grãm dei nr̃i ⁊ dñi ihu xp̃i.

II

Rogamus aũt vos frẽs p aduentũ dñi nr̃i ihu xp̃i ⁊ nr̃e congregationis i ipsũ ut nõ cito moueamini a vestro sensu neq; ꝛreamini neq; p spm neq; p sermonẽ neq; p epla tãq; p nos missã: qsi instet dies dñi. Ne qs vos seducat vllo modo. Quñ nisi venerit discessio pmũ: ⁊ revelat⁹ fuerit ho⁹ peccati filius pditionis. q̃ aduersat⁹ ⁊ extollit⁹ supra oẽ qõ dicit⁹ de⁹ aut quod colit⁹: ita ut in templo dei sedeat: ostendẽs se tanq; sit de⁹. Nõ retinetis q̃ cũ adhuc essem apud vos. hec dicebã vobis: Et nũc qd̃ detineat scitis: ut reuelet⁹ in suo tpe. Nã mysteriũ iã opat⁹ iniq̃tatis: tñ ut q̃ tenet. nũc teneat: donec de medio fiat. Et tũc revelabit⁹ ille iniqu⁹ quẽ dñs ihs interficiet spũ oris sui. ⁊ destruet illustratione aduent⁹ sui. eũ cui⁹ est aduent⁹ sm operationẽ satane in oi ꝓtute: ⁊ signis ⁊ ꝓdigijs mendacibus ⁊ in oi seductiõe iniq̃tatis bis q̃ pereũt eo q̃ caritatẽ veritatis nõ receperũt ut salvi fierẽt. Io mittet illis de⁹ operationẽ erroꝛis ut credãt mẽdacio: ut iudicent⁹ oes q̃ nõ crediderunt

ritati⁹ & ꝓsenserūt iniq̄tati. Nos aūt ꝛtr̄m⁹ grās agere ꝛro semp ꝓ vob frēs dilecti a ro: ꝙ elegit nos ꝛr̄ ꝓmittias i salutē i scifica tione spūs ⁊ fide ꝟitat̄: in qua ⁊ vocauit vos ꝙ euāgeliū nr̄m i acq̄sitiōe glozie dñi nr̄i ihū xpi. Itaq; frēs state: ⁊ tenete traditiones q̄s didicistis siue ꝙ ꝓmonē siue ꝙ epl̄am nostrā. Ipe aūt dns noster ihs xps ⁊ ꝛr̄ ⁊ pat̄ no ster q̄ dilexit nos. ⁊ dedit ꝓsolationē eternā ⁊ spm bonā i grā: exhortet corda vestra ⁊ cōfirmet in oi ope ⁊ ꝓmone bono. III

De cetero frēs orate ꝓ nob ut sermo dei curat ⁊ clarificetur sicut ⁊ apud vos: ⁊ ut liberemur ab importunis ⁊ malis hoib⁹. Nō. n. oiuz ē fides. Fidelis autē ꝛr̄ ē q̄ ꝓfirmabit vos: ⁊ custodiet a malo. Cōfidim⁹ aūt ꝛr̄ vob frēs in dño: q̄m quecūq; ꝓcipim⁹: ⁊ facitis: ⁊ facietis. Dns aūt dirigat corda vestra i caritate dei. ⁊ patia xpi. Denūciam⁹ aūt vob frēs in noie dñi nostri ihu xpi ut subtrahat̄ vos ab oi frē ābulante inordinate ⁊ nō ꝑm traditionē quā acceperunt a nob. Ipi. n. scit̄ q̄ēadmodū oport̄eat imitari nos q̄m nō inq̄eti fuimus inē vos neq; grat̄ panē manducauim⁹ ab aliquo: ⁊ i labore. ⁊ fatigatione nocte ⁊ die opantes: ne quē ꝟm gra uaremus. Nō quasi nō habuerim⁹ ptātē: sed ut nosmetipos formā daremus vob ad imitandum nos. Nā ⁊ cū essemus apud vos: hoc denūciabam⁹ vobis: q̄m si q̄s nō vult opari: nec manducet. Audiuim⁹. n. iter vos q̄sdā ambulantes inq̄ete: nihil opantes: & curiose agentes. His aūt q̄ eiusmodi sunt denūciam⁹ ⁊ obsecram⁹ in dño ihu xpo: ut cū silētio opantes suū panē mānducent. Vos aūt frēs nolite deficere bñfaciētes. Et si q̄s nō obedierit ꝛbo nr̄o: ꝙ epl̄am hūc notate: ⁊ nō cōmisceamini cū illo ut ꝓfūdat̄. Et nolite q̄si inimicū existimare: & corripite ut frēm. Ipe autē ds pacis det vob pacē sempiternā i oi loco. Dns sit cū oib⁹ vobis. Salutatio mea manu pauli: quod est signū in oi epl̄a. Ita scribo. Brā dñi nostri ihu xpi cum omnibus vobis. Amen.

Explicit epistola Pauli ad Thessalonicēses secunda. Incipit argumentū in epl̄am ad Timotheum primam.

Timotheū instruit ⁊ docet de ordinatione episcopatus ⁊ diaconi. ⁊ oīs ecclesiastice disciplīe: scribēs ei a laodicia p tychicum diaconem.

Incipit epistola Pauli ad Timotheū prima. Capitulum. I

Paulus apostolus ihu xpi ꝑm iperiū dei salvatoris nr̄i ⁊ xpi ihu spei nr̄e: timotheo dilecto filio in fide: gratia ⁊ mia ⁊ pax a deo pr̄e ⁊ xpo ihu dño nr̄o. Sic rogaui te ut remaneres epheси cū ire i macedoniā: ut denūciares q̄busdā ne alie docerēt: neq; intenderent fabulis ⁊ genealogijs interminat̄: q̄ q̄stiones prestāt magis q̄ edificationē dei q̄ ē i fide. Finis aūt ꝓcepti ē caritas de corde puro. ⁊ conscia bona. ⁊ fide nō ficta. A quib⁹ q̄dā aberrātes conversi sunt in vaniloquium: volētes esse legis doctores: nō intelligētes neq; q̄ loquunt̄ neq; de q̄b⁹ affirmāt. Scim⁹ aūt q̄a bona est lex si q̄s ea legitime vtat: sciētes h̄: q̄a lex iusto nō est posita & iniustis ⁊ nō subditis: impijs & pctōrib⁹: sceleratis ⁊ pfanatis: patricidis ⁊ matricidis: homicidis fornicarijs: masculorū concubitoribus: plagiarijs: mendacibus. ⁊ periurīs: ⁊ si q̄d aliud sane doctrine aduersat̄: q̄ ē ꝑm euangeliū glozie bti dei q̄ creditum est mihi. Grās ago ei q̄ me confortauit i xpo ihu dño nr̄o: q̄a fidelem me existimauit ponēs in misterio. Qui pus blasphem⁹ fui ⁊ psecutor ⁊ contumeliosus: & miam cōsecutus sū: q̄ ignās feci in incredulitate. Superabūdauit aūt grā dñi nr̄i cū fide ⁊ dilectiōe q̄ est in xpo ihu. Fidelis ꝓmo ⁊ oi acceptione dignus: q̄a xps ihs venit i hunc mundū pctores saluos facē: q̄r ꝑm⁹ ego sū. Sed ideo miam ꝓsecut⁹ sum: ut in me ꝑmo ostenderet xps ihs oem patientiā ad informationē eor q̄ credituri sunt illi i vitā eternā. Regi aūt seculor immortali inuisibili soli deo bono: ⁊ glia in secula seculor. amē. Hoc preceptū cōmendo tibi fili timothe secm precedētes in te, ꝙphetias: ut milites in illis bonā militiā bñs fidē ⁊ bonā ꝙsciam. Quā q̄dā repellētes circa fidē naufragauerūt: ex quib⁹ est hymeneus ⁊ alexander quos tradidi sathane ut discant nō blasphemare. II

Obsecro igit̄ ꝑmo oiuz fieri obsecrationes. orones. postulationes. grās actiones pro oib⁹ hoib⁹. ꝓ regib⁹ ⁊ oib⁹ q̄ in sublimitate ꝙstituti sunt: ut q̄etā ⁊ tranq̄llā vitā agam⁹ in oi pietate ⁊ castitate. Hoc .n. bonū ē ⁊ acceptū coram saluatore nr̄o deo:

q̄ oēs vōies vult saluos fieri. ⁊ ad agnitionē ꝟitat̄ venire. Un⁹. n. de⁹. vn⁹ ⁊ mediator dei ⁊ hoīum homo xp̄s ihs: q̄ dedit redēptionem semetip̄m. p oibus. Cuius testimoniū tpibus suis ꝟfirmatū est: i q̄ posit⁹ sū ego p̄dicator ⁊ apl's. Veritatem dico: nō mētior. doctor gētium i fide ⁊ ꝟitate. Volo ḡ viros orare i oi loco. leuātes puras man⁹ sine ira ⁊ disceptatione. Silr ⁊ mulieres in habitu ornato. cū verecundia ⁊ sobrietate ornantes se: nō i tortis crinibus aut auro aut margaritis uel veste pciosa: sed qō decet mulieres: ꝓmittētes pietatem p opa bona. Mulier i silētio discat: cū oi subiectiōe. Docē aūt mulieri nō ꝓmitto neq; dñari in vir: sed eē in silentio. Adam. n. p̄mus format⁹ ē: deinde eua. ⁊ adā nō est seduct⁹. mulier aūt seducta i ꝓuaricatiōe fuit Saluabit aūt p filioꝝ gnātiones: si pmānserit i fide ⁊ dilectiōe ⁊ scificatiōe cū sobrietate.

FIdelis ꝛmo. Si q̄s epatū uel VIII
verat. bonū opus desiderat. Oportet n. epm irrepr̄hēsibilē esse. vn⁹ vxoris vir sobriū. ornatū. prudentē. pudicū. hospitalem. doctorē. nō vinolentū. nō ꝓcussorem: sed modestū: nō litigiosum. nō cupidum: sue domui bñ ꝓpositū: filios bñtem subditos cū oi castitate. Si quis aūt domui sue p̄esse nescit: quō eccl'ie dei diligentiam hēbit: Nō neophitum: ne in supbiā elat⁹ i iudiciū incidat diaboli. Oportet autē ⁊ illum testimoniū habere bonū ab his q̄ foris sunt: ut nō i opprobrium incidat ⁊ i laqueū diaboli. Diacones silr pudicos. nō bilingues. nō multo vino deditos. nō turpe lucrū sectātes. bñtes mysteriū fidei in ꝟscia pura. Et hi aūt ꝓbent̄ ꝓmū: ⁊ sic ministrent nullū crimen hñtes. Mulieres silr pudicas. nō detractātes: sobrias. fideles in oibus. Diacones sint vn⁹ vxoris viri: qui filijs suis bñ ꝓsint. ⁊ suis domibus. Qui. n. bñ ministrauerint: gradū bonū sibi acq̄rent. ⁊ multā fiduciā in fide q̄ ē i xp̄o ihu. Hec tibi scribo filij timot̄e: ꝟspās me venire ad te cito. Si aūt tardauero: ut scias quō oporteat te i domo dei ꝟuersari q̄ est eccl'ia dei viui: columna ⁊ firmamētū ꝟitat̄. Et manifeste magnū ē pietat̄ sacrm̄ qō manifestatū est in carne: iustificatū est i spū: apparuit āgelis: ꝓdicatū ē gentib⁹: creditū ē i mundo: assūptū ē i gl'ia.

SPiritus aūt manifeste dicit: VIIII
q̄a in nouissimis tpibus discedet q̄dā a fide: attēdētes spiritibus erroꝝ ⁊ doctrinis demoniorū in hypocrisi. loquētium mendaciū ⁊ cauteriatā bñtiū suā ꝟsciam: ꝓhibentium nubē: abstinere a cibis q̄s de⁹ creauit ad percipiēdū cū grāt̄ actiōe fidelib⁹ ⁊ bis q̄ cognouerunt ꝟitatē. Quia oīs creatura dei bona ē ⁊ nihil reijciendū. qō cū grāt̄ actiōe ꝓcipit. Scificat̄. n. p verbū dei ⁊ orationē. Hec ꝛponēs frib⁹. bon⁹ eris minister xp̄i ihu: enutritus ꝟbis fidei ⁊ bone doctrine quā assecutus es. Ineptas aūt ⁊ inanes fabulas deuita. Exerce aūt teip̄m ad pietatē. Nā corꝑalis exercitatio ad modicū vtilis est. Pietas āt ad oia vtilis ē: ꝓmissionē hñs vite q̄ nūc ē ⁊ future Fidelis ꝛmo ⁊ oi acceptiōe dign⁹. In hoc enī laboram⁹ ⁊ maledicimur: q̄a speram⁹ in deū viuū q̄ ē saluator oīuz hoīuz: maxime fideliū Precipe hec ⁊ doce. Nemo adolescentiam tuā ꝓtēnat: sed exemplum esto fideliū. in verbo. in conuersatiōe. in caritate. in fide. i castitate. Dū venio: attende lectiōi: exhortationi ⁊ doctrine. Noli negligere grām q̄ in te ē: q̄ data ē tibi p ꝓphetiā cū impositiōe manuū ꝓsbyterij. Hec meditare. in his esto: ut pfect⁹ tu⁹ manifest⁹ sit oibus. Attende enim tibi ⁊ doctrine insta in illis. Hoc enim faciens. ⁊ teip̄m saluum faV
cies. ⁊ eos qui te audiunt.

SEniorē ne increpaueris: sed obsecra ut patrē. Iuuenes ut frēs: anus ut matres: iuuēculas ut sorores i oi castitate. Uiduas honora: que vere vidue sūt. Si qua aūt vidua filios aut nepotes hz: discat ꝓmū domū suā regere. ⁊ mutuā vicē reddere parentib⁹. Hoc. n. acceptū est coram deo. Que aūt vere vidua est ⁊ desolata: speret in deū: ⁊ istet obsecrationibus ⁊ oratiōib⁹ nocte ⁊ die Nā q̄ in delitijs ē. viuēs mortua ē. Et hoc ꝓcipe ut irrepr̄hēsibiles sint. Si q̄s autem suoꝝ ⁊ maxime domesticoꝝ curā nō hz. fidem negauit. ⁊ ē infideli deteriοr. Uidua eligat nō minus sexaginta ānoꝝ. q̄ fuerit vnius viri vxor i operibus bonis testimoniū hñs. si filios educauit. si hospitio recepit. si sc̄oꝝ pedes lauit. si tribulationē patientibus sūministrauit: si oē opus bonū subsecuta ē. Adolescētiores aūt viduas deuita. Cū. n. luxuriate fuerit: i xp̄o nubere volūt: hñtes dānationē. q̄a ꝓmā fidē irritā fecerūt. Simul autem ⁊ ociose discūt circuire domos: nō solum ociose: sed ⁊ ꝟbose ⁊ curiose. loquētes q̄ nō oportet. Volo autem

iuniores nubere·filios.procreare·matresfamilias·esse :nullã occasionẽ dare aduersario maledicti grã. Jã.n.qdã puerse sunt retro ꝓ̃ sathanã. Si qs fidelis bz viduas·sũministret illꝭ ut nõ grauet eccliã:ut bis que vere vidue sunt sufficiat. Qui bñ ꝓsunt ꝓsbyteri: duplici honore digni habeant : maxime q̃ laborãt i ꝙbo ⁊ doctrina. Dicit.n.scriptꝰ . Nõ alligabis os boui triturãti. Et dign⁹ ẽ operari⁹ mercede sua Aduersus ꝓsbyterꝫ accusationẽ noli recipere. nisi sub duob⁹ aut trib⁹ testib⁹. Peccãtes corã oib⁹ argue:ut ⁊ ceteri timorẽ habeãt. Testor coram deo ⁊ xꝓo ihu ⁊ electis angelis : ut hꝫ custodias sine ꝓiudicio:nihil faciens i alterã ptẽ declinãdo. Manꝰ cito nemini imposueris neqꝫ communicaueris peccatis alienis. Teipsum castũ custodi. Noli adhuc aquã bibere:sed modico vino vtere ꝓpter stomachũ tuũ ⁊ frequẽtes tuas infirmitates. Quoꝝdã hominꝫ pcãta manifesta sunt ꝓcedentia ad iudiciũ: quibusdã aũt subsequunt͂ sũt ⁊ facta bona mãifesta sunt:⁊ q̃ aliter se hñt·abscondi nõ possunt. VI

Quicũqꝫ sunt sub iugo ꝑui dños suos omni honore dignos arbitrent:ne nomẽ dñi ⁊ doctrina blasphemet. Qui aũt fideles hñt dños : ⁊ nõ ꝓtẽnãt:qa fr̃es sunt : ⁊ magis ꝑuiant:qa fideles sunt ⁊ dilecti: qa beneficij participes sunt. Hec doce ⁊ exhortare. Si qs aliter docet ⁊ nõ acqiescit sanis sermonibus dñi nostri ihu xꝑi.⁊ ei que ꝙm pietatem est doctrine:superbus nihil sciens· sed lãguens circa q̃stiones ⁊ pugnas verboꝝ : ex quibus oriunt͂ inuidie·ꝓtentiones·blasphemie·suspitiones male.ꝓfligrationes hominũ mẽte corruptoꝝ ⁊ q̃ a veritate ꝑuati sunt:existimãtiũ questũ esse pietatem. Est aũt questus magn⁹ pietas cũ sufficiẽtia. Nihil.n.intulim⁹ i hũc mundũ:haud dubiũ·qa nec auferre q̃d possumus. Habentes aũt alimenta ⁊ q̃bꝰ tegamur his ꝓtenti simus. Nã q̃ volunt diuites fieri : incidunt in temptationẽ ⁊ i laqueũ diaboli ⁊ desideria multa inutilia ⁊ nociua· q̃ mergũt homines in interitũ ⁊ pditionẽ. Radix.n. omnium malorũ ẽ cupiditas:quã q̃dam appetentes errauerũt a fide.⁊ iseruerũt se doloribus multis. Tu aũt o hõ dei hꝫ fuge. Pectare ꝙ iustitiã·pietatẽ·fidẽ·caritatẽ·patientiã·mansuetudinẽ. Certa bonũ certamẽ fidei:apprehẽde vitã eternã:in q̃ vocat⁹ es ⁊ confessus bonã confessionẽ coram multis testibus. Precipio tibi coram deo q̃ viuificat omnia ⁊ xꝓo ihu q̃ testimoniũ reddidit sub pontio pilato bonam confessionem:ut ꝑues mandatũ sine macula irreprehensibile vsqꝫ in aduentũ dñi nostri ihesu xꝑi:quẽ suis temporibus ostendet beatus ⁊ solus potens rex regum ⁊ dñs dominant͂ium:q̃ solus hz immortalitatẽ.⁊ lucẽ habitat inaccessibilẽ:quẽ nullus hominũ vidit. sꝫ nec videre pot̃·cui honor ⁊ imperiũ sempiternũ amen. Diuitib⁹ huius seculi pcipe nõ sublime sapere:neqꝫ sperare in incerto diuitiarũ·sed in deo viuo q̃ ꝑstat nob oĩa abũde ad fruendũ:bene agere·diuites fieri in bonis opib⁹·facile tribuẽ communicare:thesauriçare sibi fundamentũ bonũ in futurũ·ut apprehẽdãt veram vitã. O timothee depositum custodi:deuitãs ꝓphanas vocum nouitates.⁊ oppositiones falsi nois sciẽtie:quam quidam promittentes circa fidẽ exciderunt. Gratia tecum. Amen.

Explicit epla Pauli ad Thimotheũ ꝑma.

Incipit argumentum in epistolam secundã.

Item timotheo scribit de exhortatiõe martyrij ⁊ oĩs regule veritatis:⁊ quid futurũ sit temporibus nouissimis. ⁊ de sua passione:scribens ei ab vrbe roma.

Explicit argumentum. Incipit epla Pauli ad Timotheum secunda. Capm. I

Paulus apls ihu xꝑi ꝓ voluntatem dei ꝙm promissionem vite que est in xꝑo ihesu : timotheo carissimo filio : gratia ⁊ mia ⁊ pax a deo pre nostro ⁊ xꝑo ihu dño nro. Gratias ago deo meo:cui ꝑuio a progenitorib⁹ meis in ꝓscia pura:qꝫ sine intermissione habeã tui memoriã in orationib⁹ meis nocte ac die desiderãs te videre. Memor lachrymarum tuarum:ut gaudio implear. Recordationẽ accipies eius fidei q̃ est in te nõ ficta:q̃ ⁊ habitauit primũ in auia tua loide ⁊ matre tua eunice certꝰ sum autẽ qꝫ ⁊ in te. Propter quã cãm mãoneo te:ut resuscites grãm dei que ẽ in te ꝑ impositionem manuũ mearum. Non.n. dedit nobis deus spm timoris:sed virtutis ⁊ dilectiõis ⁊ sobrietatis. Noli itaqꝫ erubescere testimoniũ dñi nri ihu xꝑi.neqꝫ me vinctũ eius: sed collabora euãgelio ꝙm virtutem dei·q̃ nos liberauit ⁊ vocauit vocatione sua scã:nõ ꝙm opa nra sed ꝙm ꝓpositũ suũ ⁊ grãm q̃ data est nob in xꝑo ihu añ tpa secularia:manifestata ẽ aũt nũc ꝑ illuminationẽ saluatoris nri ihu xꝑi:q̃ destruxit quidẽ

mortē illuminauit aūt vitā ⁊ icorruptionē p
euāgeliū: in q̄ positꝰ sū ego p̄dicator ⁊ apls ⁊
mgr gentiū. Ob quā cām etiā hec patior. ſ nō
p̄fūdor. Scio.n. cui credidi: ⁊ certꝰ sū q̄a po-
tens ē repositū meū seruare illū die. Formam
habe sanox verboꝝ q̄ a me audisti i fide ⁊ di-
lectione ihū. Bonum repositū custodi
p spīm scīm q̄ habitat in nob. Scis.n. hoc q̄ auersi
sunt a me oēs q̄ i asia sunt: ex q̄bꝰ ē phigelꝰ ⁊
hermogenes. Det mīam dñs onesiforo domui
q̄a sepe me refrigerauit ⁊ catenam meā non
erubuit. ſ cum romā venisset sollicite me que
siuit ⁊ inuenit. Det illi dñs inuenire mīam a deo
in illa die. Et quanta ephesi ministrauit mi-
hi: tu melius nosti.

II

Tu g̃ fili mi p̄fortare i gra q̄ est i xpo
ihu: ⁊ q̄ audisti a me p multos testes
hec cōmenda fidelib⁹ hoibus: q̄ idonei
erūt ⁊ alios docere. Labora sicut bonꝰ miles
xpi ihu. Nemo militans deo implicat se nego-
cijs secularibus: ut ei placeat cui se probauit.
Nā ⁊ q̄ certat i agone nō coronabit nisi legi
time certauerit. Laborantē agricolā oportet
p̄mū de fructib⁹ accipe. Intellige q̄ dico: da
bit.n. tibi dñs i oib⁹ intellectū. Memor esto
dñm ihm xpm resurrexisse a mortuis ex se
dauid fm euangeliū meū in q̄ laboro vsq; ad
vincula q̄si male opans: ſ verbū dei nō est alli
gatū. Jō oia sustineo, p̄pt electos: ut ⁊ ipsi sa-
lutē p̄sequant q̄ est in xpo ihu cū glia celesti.
Fidelis sermo. Nā si cōmortui sum⁹. ⁊ cōuiue
mus: si sustinebim⁹ ⁊ pregnabim⁹: si negaue-
rimus. ⁊ ille negabit nos: si nō credim⁹. ille fi
delis manet negare seipm nō pōt. Hec com-
mone testificans coram deo. Noli p̄tendere ver-
bis: ad nihil.n. vtile est nisi ad subuersionem
audientiū. Sollicite autem cura teipm p̄babilē
exhibere deo: operarium incōfusibilē recte
tractantē verbū veritatis. Prophana aūt ⁊
inaniloq̄a deuita. Multū.n. p̄ficiūt ad ipie
tatem: ⁊ sermo eox ut cācer serpit. Ex q̄bus ē
hymeneus ⁊ philetus: q̄ a veritate exciderunt
dicentes resurrectionem iā factam: ⁊ subuer
tūt q̄rundā fidem. Sed firmū fundamētū
dei stat: habēs signaculū hoc. Cognouit dñs q̄ sūt
eiꝰ: ⁊ discedat ab iniq̄tate oīs q̄ inuocat no-
mē dñi. In magna aūt domo nō solū sunt va
sa aurea. ⁊ argētea. ſ ⁊ lignea ⁊ fictilia: ⁊ q̄
dā q̄dē in honorē: quedā aūt in p̄tumeliā. Si
q̄s g̃ emūdauerit se ab istis, erit vas in honorē
sanctificatū: ⁊ vtile dño ad oē opus bonū pa
tum. Juuenilia autem desideria fuge: sectare
vero iusticiā fidem caritatē ⁊ pacē: cū his qui
inuocant dñm de corde puro. Stultas autem
⁊ sine disciplina q̄stiones deuita: scies q̄a ge-
nerāt lites. Seruū aūt dñi nō oportet litiga
re: ſ māsuetū ee ad oēs docibilē patientem: cū
modestia corripientem eos q̄ resistūt veritati.
ne q̄n det illis pniam ad cognoscēdā veritatē
⁊ resipiscant a diaboli laqueis: a q̄ captiui
tenētur ad ipsius voluntatem.

III

Hoc aūt scito q̄a i nouissimis diebus
b istabunt tpa periculosa: ⁊ erūt homes
seipos amantes: cupidi elati superbi
blasphemi parētibus nō obedientes ingrati sce-
lesti sine affectione: sine pace criminatores:
incontinentes imites sine benignitate prodi-
tores. protui: tumidi: ⁊ voluptatum amato
res magis q̄ dei. habētes spēm q̄dem pietatis.
virtutem aūt eius abnegātes. Et hos deuita.
Ex his.n. sunt q̄ penetrāt domos. ⁊ captiuas
ducūt mulierculas oneratas peccatis q̄ sedu-
cūtur varijs desideriis: semp discētes ⁊ nūq̄ ad
sciam veritatis puenientes. Quēadmodū aūt
Jamnes ⁊ mābres restiterunt moysi: ita ⁊ hi
resistūt veritati: homes corrupti mēte: reprobi
circa fidē: ſ vltra nō p̄ficiēt. Insipientia enim
eox manifesta erit oibus: sicut ⁊ illox fuit.
Tu aūt assecut⁹ es meā doctrinā: institutionē
p̄positū fidē longanimitatē: dilectionē: patie-
tiā p̄secutiones: passiones: q̄lia mihi facta sūt an
tiochie: iconio: listris: q̄les p̄secutiones susti-
nui: ⁊ ex oibus eripuit me dñs. Et omnes q̄
pie volūt viuere i xpo ihu: p̄secutionē patiēt.
Mali aūt homes ⁊ seductores p̄ficiēt in peius
errātes ⁊ in errorē mittētes. Tu p̄manē
ne i his q̄ didicisti. ⁊ credita sunt tibi: sciēs a
q̄ didiceris. Et q̄a ab infantia sacras lras nosti
q̄ te possūt instruere ad salutē p fidē q̄ est in xpo
ihu. Omis.n. scriptura diuinitꝰ inspirata: vtilis
est ad docendū: ad arguendū: ad corripiendū:
ad erudiendū in iusticia: ut p̄fectus sit homo dei
ad oē opus bonū instructus.

IIII

Testificor coram deo ⁊ ihu xpo q̄ iudi-
c caturꝰ e viuos ⁊ mortuos. ⁊ p aduē-
tū ipsiꝰ ⁊ regnū eiꝰ: p̄dica verbū: insta
oportune importune. argue: obsecra: increpa: i
oi patietia ⁊ doctrina. Erit.n. tempꝰ cū sanā
doctrinā nō sustinebunt: sed ad sua desideria
coacervabūt sibi magistros prurientes auri-

a veritate q̃dē auditū auertent: ad fabulas aūt cōuertent. Tu vo vigila in oib⁹ labora opus fac euangelīste: ministeriū tuū imple: sobri⁹ esto. Ego.n. iā delibor. a tēp⁹ resolutionis mee instat. Bonū certamē certaui: cursū cōsūmaui: fidē seruaui. In reliq̃ reposita est mihi corona iusticie: quam reddet mihi dñs in illa die iust⁹ iudex: Nō solū aūt mihi: sz & omnibus q̃ diligūt aduentū ei⁹. Festina ad me venire cito. Demas.n. me reliq̃t diligēs hoc seculum & abijt thessalonicā: crescens in galatiā: titus i dalmatiā: lucas ē mecū sol⁹. Marcū assume & adduc tecū: est.n. mihi vtilis i ministerio. Tychicū aūt misi ephesū. Penulam quā reliq̃ troade apud carpum veniens affer tecū. & libros maxie aūt membranas. Alexander erarius multa mala mihi oñdit: reddet illi dñs ꝓm opa ei⁹: quē & tu cauta. Valde.n. restitit ꝓbis nr̃is. In ꝓma mea defensione nemo mihi affuit: sz oēs me dereliquerūt: nō illis imputet. Dñs aūt mihi astitit & ꝓfortauit me ut p me ꝑdicatio impleat. & audiāt oēs gētes & liberat⁹ sū de ore leonis. Liberauit me dñs ab oi ope malo: & saluū faciet in regnū suum celeste: cui gloria in secula seculorum. amen. Saluta priscam & aquilā: & onesifori domū. Erastus remānsit corinthi: trophimū aūt reliq̃ infirmū mileti. Festina añ hyemē venire. Salutant te eubol⁹ & pudēs & lin⁹ & claudia & fratres oēs. Dñs ihs xp̃s cum spiritu tuo. Gratia vobiscum. Amen

Explicit epla Pauli ad Timotheū secūda.

Incipit argumentū in epistolā ad Titum.

Titum cōmonefacit & instruit de cōstitutione ꝑsbyterij & de spūali conuersatiōe & hēticis vitandis q̃ traditionib⁹ iudaicis credūt scribēs ei a nicopoli.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Titum. Cap'm 1

Paulus seruus dei apostol⁹ aūt ihu xp̃i. ꝓm fidē electo⁹ dei & agnitionē veritatis que ꝓm pietatem est i spem vite eterne: quam promisit qui nō mentitur deus ante tempora secularia: manifestauit aūt tēpoꝛib⁹ suis verbū suū in ꝑdicatione que credita est mihi ꝓm precepto saluatoris nr̃i deditto dilecto filio ꝓm cōmunē fidē gratia & pax a deo patre & xp̃o ihu saluatore nr̃o. Hui⁹ rei gratia reliqui te crete ut ea que deſūt corrigas. & cōstituas per ciuitates ꝓsbyteros sicut & ego disposui tibi si quis sine crimine est vni⁹ uxoris vir: filios habens fideles nō i accusatiōe luxurie aut nō subditos. Oportet enī epm sine crimine esse sicut dei dispensatorē: nō superbū. nō iracundū. nō vinolentū. nō percussorē. nō turpis lucri cupidum: sz hospitalē. benignū. sobrium. iustum scm. ptinentē. amplectentē eū q̃ ꝓm doctrinā est fidelē sermonē: ut potens sit exhortari i doctrina sana: & eos q̃ ꝑdicūt arguere. Sūt enī multi & inobedientes. vaniloq̃ & seductores: maxime q̃ de circūcisiōe: quos oportet redargui: q̃ vniuersas domos subuertūt. docentes q̃ non oportet. turpis lucri grā. Dixit q̃dā ex illis ꝓpri⁹ ipsoꝛ ꝓpha: Cretenses sp̃ mēdaces: male bestie: ventris pigri. Testimonium hoc ver est. Quā ob cām increpa illos dure. ut sani sint in fide: nō intendētes iudaicis fabulis & mandatis hoiuz aduersantiū se a veritate. Omia mūda mūdis: coinquinatis aūt & infidelib⁹ nihil ē mūdū: sz inquinate sūt eoꝛ & mens & scia. Confitent se nosse deū factis aūt negāt: cū sint abhominati & incredibiles & ad omne opus bonū reprobi.

VII

Tu aūt loqre q̃ decēt sanā doctrinā. Senes ut sobrij sint pudici. prudentes. sani in fide. in dilectiōe. in patiētia. Anꝰ similr in habitu sco: nō criminatrices. nō multo vino seruientes: bñ docētes ut prudentiā doceāt. Adolescētulas. ut viros suos ament. filios suos diligāt. prudētes. castas sobrias. domus curā hāntes: benignas. subditas viris suis: ut nō blasphemet⁹ ꝓbū dei. Iuuenes similr hortare ut sobrij sint. In oibus teipsū ꝓbe exemplū bonoꝛ opꝝ: in doctrina in integritate. in grauitate. Verbū sanū irreprehensibile. ut is q̃ ex aduerso est vereat: nihil hīs malū dicere de nob. Seruos dñis suis subditos esse. in oib⁹ placētes. nō ꝓdicentes: nō fraudātes: sz in oib⁹ fidē bonā ostendētes. ut doctrinā saluatoris nr̃i dei ornēt in oib⁹ Apparuit.n. grā dei & saluatoris nr̃i oibus hoib⁹ erudiēs nos: ut abnegātes impietatē & seculāria desideria. sobrie & iuste & pie viuam⁹ in hoc seculo: expectantes beatā spem & aduentū glorie magni dei & saluatoris nr̃i ihu xp̃i q̃ dedit semetipsū ꝓ nobis ut nos redimeret ab oi iniq̃tate. & mūdaret sibi ꝓprium acceptabilē

sectatorē bonor operū. Nec loqre t exhortare. t argue cū oi imperio. Nemo te cōtēnat.

Admone illos pncipibus VIII
t ptātibus subditos eē: dicto obedire: ad oē opus bonū paratos esse: neminē blasphemare. nō litigiosos esse. sz modestos. oēm ostendentes māsuetudinē ad oēs hoies. Eram⁹.n. aliqñ t nos insipientes. incredduli. errātes. seruientes voluptatib⁹ varijs: in malitia t inuidia agentes odibiles. odientes iuicē. Cū aūt benignitas t humanitas apparuit saluatoris nostri dei: nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos. sē pm miam suā saluos nos fecit p lauacrū regnātiōis t renouatiōis spūs sci quē effudit i nos abūde p ihm xpm saluatorē nostrū: ut iustificati grā ipi⁹ hēredes sim⁹ pm spem vite eē. Fidelis sermo est. Et de his volo te cōfirmare: ut curent bonis opib⁹ pesse q̄ credūt deo. Hec sunt bona t utilia hoib⁹. Stultas aūt q̄stiones t genealogias t cōtentiones t pugnas legis devita. Sūt.n. inutiles t vane Hereticū hoiez p⁹ vnā t secundā correptionē devita: sciens q̄a subuersus ē q̄ eiusmōi est. t delinquit cū sit pprio iudicio codēnat⁹. Cum misero ad te arteman aut tychicum: festina ad me venire nicopolim. Ibi.n. statui hyemare. Zenam legisperitum t apollo sollicite p̄mitte: ut nihil illis desit. Discāt aūt t vri bonis op⁹ pesse ad vsū necessarios: ut nō sint infructuosi. Salutant te qui mecū sūt oēs. Salutaeos q̄ nos amāt i fide. Gratia dei cū oib⁹ vob. Amen.

Explicit epistola Pauli ad titum. Incipit argumentū in epistolam ad Philemonem.

Philemoni familiares litteras facit pro onesimo seruo ei⁹: scribens ei ab vrbe roma de carcere per supra scriptum onesimum.

Explicit argumentū. Incipit epistola Pauli ad Philemonem. Capm I

Paulus vinctus

p christi ihesu. t timotheus frater: philemoni dilecto adiutori nostro t appie sorori carissime t archippo cōmilitoni nostro t ecclesie que in domo tua est: gratia vobis t pax a deo patre nr̄o t domino ihesu xpo. Gratias ago deo meo semper memoriā tui faciens in orationibus meis audiens caritatē tuam t fidem quam habes in domino ihu t in omnes sanctos: ut communicatio fidei tue evidens fiat in agnitione oīs operis boni in xpo ihu. Gaudiū eni magnū habui t cōsolationē in caritate tua: qa viscera sanctor requieverunt per te frater. Propter q̄d multā fiduciā habēs in xpo ihu imperandi tibi q̄d ad rem ptinet: pter caritatē magis obsecro cū sis talis ut paul⁹ senex: nūc aūt t vinctus ihu xpi: obsecro te pro meo filio quē genui in vinculis onesimo qui tibi aliqñ inutilis fuit: nūc aūt t mihi t tibi utilis: quē remisi tibi. Tu aūt illū ut mea viscera suscipe. Quē ego volueram mecū detinere: ut pro te mihi ministraret in vinculis euangelij. Sine cōsilio aūt tuo nihil volui facere: vt ne velut ex necessitate bonū tuum eēt sed voluntariū. Forsitan.n. ideo discessit ad horā a te. ut in eternū illū recipes: iam nō ut seruū. sed pro seruo carissimū fratrem: maxime mihi. Quāto magis tibi. t in carne t in dño. Si g̃ habes me sociū: suscipe illū sicut me. Si aūt aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mihi imputa. Ego paulus scripsi mea manu. Ego reddam: ut nō dicā tibi q̄ t teipsū mihi debes. Ita frater ego te fruar in dño: refice viscera mea i xpo. Cōfidēs in obedientia tua scripsi tibi: scies q̄m t sup id q̄d dico facies. Simul t para mihi hospitiū: nā spero p orōnes vras donari me vobis. Salutat te epaphras concaptiu⁹ meus in xpo ihu: marcus aristarchus. demas t lucas adiutores mei. Gratia dñi nr̄i ihu xpi cū spū vestro. Amē.

Explicit epla Pauli ad Philemonē. Incipit argumentum in epistolā ad Hebreos.

In pmis dicendū est cur apostolus paulus in hac epla scribēda nō seruaverit morem suū: ut vel vocabulum nois sui vel ordinis describēt dignitatem. Hec cā est: q̄ ad eos scribēs q̄ ex circūcisiōe credidērat q̄si gentiū apostolus t nō hebreor: sciēs q̄ eor superbiā. suamq̄ būilitatē ipse demonstrās: meritum officij sui noluit anteferre. Nā simili modo etiā iohānes apostolus pter būilitatē in epla sua nomē suū eadē ratione nō protulit. Hāc g̃ epistam ferūt apostolos ad hebreos p̄scriptā hebraica lingua misisse cui⁹ sensū t ordinem retinens lucas euangelista post excessū apostoli pauli greco sermone composuit.

Explicit argumentum. Incipit epistola Pauli ad Hebreos. Capm I

Multipharie multisq; modis olim deus loquens patribus in prophetis: nouissime diebus istis locutus est nobis in filio quē cōstituit heredem vniuersoꝝ: p quē fecit ⁊ secula. Qui cū sit splendor glorie ⁊ figura substantie eius: portāsq; oia verba ꝑtutis sue purgationē peccatoꝝ faciēs: sedet ad dexterā maiestatis in excelsis: tanto melior angelis effectus: quanto differentius pre illis nomē hereditauit. Cui eni dixit aliq̄n angeloꝝ: filius meus es tu: ego hodie genui te? Et rursū. Ego ero illi in patrē: ⁊ ipse erit mihi in filiū. Et cū iterū introducit ꝓmogenitū in orbē dr: dicit: Et adorēt eū oēs āgeli dei. Et ad angelos quidē dicit: Qui facit angelos suos spūs: ⁊ ministros suos flammā ignis. Ad filiū aūt. Thron⁹ tu⁹ deꝰ in seculū seculi: virga eq̄tatis ꝑga regni tui. Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē: ꝓpea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo exultationis p ptícipib⁹ tuis. Et tu i ꝓncipio dñe terrā fūdasti: ⁊ opa manuū tuaꝝ sūt celi. Ipsi pibūt tu aūt ꝑmanebis. ⁊ oēs ut vestimentū veteraſcent. Et velut amictū mutab eos ⁊ mutabūt: tu aūt idēipse es ⁊ āni tui nō deficiēt. Ad quē aūt āgeloꝝ dixit aliq̄n sede ad dxtris meis: q̄dusq; ponā inimicos tuos scabellū pedum tuoꝝ? Nōne oēs sūt āministratorij spūs inmisterio missi ꝓpt eos q̄ hereditatē capiūt salutis? II

Propea abūdāti⁹ oportet obseruare nos ea q̄ audiuim⁹: ne forte pefluamus. Si. n. q̄ p angelos dict⁹ ē sermo fact⁹ ē firmus: ⁊ oīs ꝓuaricatio ⁊ inobediētia accepit iustā mercedis retributionem quō nos effugiem⁹ si tantā neglexerim⁹ salutē? Que cū initiū accepisset enarrari p dñm ab eis q̄ audierūt in nos ꝓfirmata ē: ꝓtestāte deo signis ⁊ portentis ⁊ varijs ꝑtutib⁹ ⁊ spūs sci distributiōib⁹ ꝑm suā voluntatē. Nō enim angelis subiecit deꝰ orbē dr futurū: de q̄ loq̄mur. Testat⁹ ē aūt i quodā loco q̄s, dicēs: Quid ē hō q̄ memor es eius: aut filius hois q̄m visitas eum? Minuisti eum paulo min⁹ ab angelis gloria ⁊ honore coronasti eum. ⁊ constituisti eū sup opa manuū tuaꝝ. Oīa subiecisti sub pedibus eius. In eo. n. q̄ oīa ei subiecit: nihil dimisit nō subiectum ei. Nūc aūt necdū videm⁹ oīa subiecta ei. Eum aūt q̄ modico q̄ angeli minoratꝰ est videm⁹ ihm ꝓpt passionē mortis gl̄ia ⁊ honore coronatū ut grā dei ꝓ oīb⁹ gustaret mortē. Decebat. n. eū ꝓpt quē oīa ⁊ p quē oīa: q̄ multos filios i gloriā adducerat: auctorē salutis eoꝝ p passionē ꝓsūmari. Qui. n. sc̄ificat ⁊ q̄ sc̄ificāt ex vno oēs. Propt quā cām nō confūdit frēs eos vocare: dicēs: Nūciabo nomē tuū frib⁹ meis: in medio ecclesie laudabo te. Et iterū Ego ero fidēs i eū. Et iterū. Ecce ego ⁊ pueri mei: q̄s dedit mihi deꝰ. Quia g̃ pueri coicauerūt carni ⁊ sanguini: ⁊ ipse sīlr participauit eisdē: ut p mortē destrueret eū q̄ habebat mortis imperiū: id est diabolū: ⁊ liberaret eos q̄ timore mortis p totā vitā obnoxij erāt seruituti. Nusq̄ꝑ. n. angelos apprehendit: sed semen abrahe apprehendit. Unde debuit per oīa fratrib⁹ similari: ut misericors fieret ⁊ fidelis pontifex ad deū: ut repitiaret delicta ꝓpli. In eo. n. in q̄ passus ē ipse ⁊ temptatus potens ē ⁊ eis q̄ tēptant auxiliari. III

Unde frēs sc̄i vocatiois celestis ptici pes: cōsiderate apl̄m ⁊ pontificē cōfessionis nre ihm: q̄ fidelis est ei q̄ fecit illū: sicut ⁊ moyses in oi domo eius. Amplioris. n. gl̄ie iste p moyse dign⁹ habit⁹ est: quāto ampliorē honorē hz dom⁹: q̄ fabricauit illam. Dis nāq; dom⁹ fabricat ab aliq̄. Qui aūt oīa creauit: deꝰ ē. Et moyses q̄dē fidelis erat i tota domo ei⁹ tanq̄ famul⁹ in testimoniū eoꝝ q̄ dicēda erāt: xps vo tanq̄ filius i domo sua. Que dom⁹ sum⁹ nos: si fiduciā ⁊ gloriā spei vsq; ad finem firmā retineamus. Qua ꝓpt sic dicit spūs scūs. Hodie si voce ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vestra: sic in exacerbatiōe ꝑm die tēptatiōis in deserto vbi temptauerūt me pres vri: probauerūt ⁊ viderūt opa mea q̄draginta ānis. Propt q̄ offensus fui gnātioni huic: ⁊ dixi sēp errāt corde. Ipsi aūt nō cognouerunt vias meas: q̄b⁹ iurau i ira mea si introibūt in requē meā. Videte frēs: ne forte sit i aliq̄ vr̄m cor malū incredulitatis discedēdi a deo viuo. Hz adhortami vosmetipsos p singulos dies donec hodie cognominat: ut nō obduret q̄s ex vobis fallacia pcti. Participes. n. xpi effecti sum⁹: si tñ initiū substātie ei⁹ vsq; ad finē firm ꝛe tineam⁹ dū dicit: hodie si voce ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vra: quemadmodū in illa exacerbatione. Quidā enim audientes

p

exacerbauerũt: ꝙ nõ vniuersi q̃ ꝓfecti sũt ab egypto ꝑ moysen. Quib⁹ ãt infensus ẽ q̃dra ginta ãnis: Nõne illis q̃ peccauerũt: q̃ꝝ ca dauera, pstrata sũt i deserto: Quib⁹ aũt iurauit nõ introire in requiẽ ipsi⁹ nisi illis qui incredduli fuerũt: Et videmus q̃a nõ potuerũt introire ꝓpter incredulitatem.

IIII

Timeamus g̃: ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius: existimetur aliquis ex nobis deesse. Etenim & nobis nunciatũ est quẽadmodũ & illis: ꝙ nõ ꝓfuit illis sermo auditus nõ admixt⁹ fidei ex bis q̃ audierũt. Ingrediemur n, in requiẽ q̃ credidim⁹: quẽadmodũ dixit. Sicꝫ iurauii ira mea: si introibũt in requiẽ meã. Et q̃dẽ opib⁹ ab institutiõe mũdi perfectis. Dixit. n. in q̃dã loco de die septima sic. Et requeuit de⁹ die septima ab omnib⁹ opib⁹ suis. Et i isto rursũ. Si introibũt i requiẽ meã Quũ g̃ superest introire q̃ldã in illã: & bi q̃b⁹ prius ãnũciatũ ẽ nõ introierũt ꝓpẽ incredulitatẽ. iterꝫ terminat die quẽdã hodie i dauid dicẽdo: post tantũ tpis sicut supra dictũ est hodie si vocem ei⁹ audieritis nolite obdurare corda vra. Nã si eis ibs requiẽ prestitisset: nũq̃ de alia loq̃reť p⁹ hac die. Itaq̃ relinq̃t sabbatissm⁹ ꝓplo dei. Qui. n. ingressus ẽ i requiẽ ei⁹ etiã ipse requeuit ab opib⁹ suis sicut & a suis de⁹. Festinem⁹ g̃ ingredi in illã requiẽ ut ne in idipsũ q̃s incidat i credulitatẽ exẽplũ Viu⁹ ẽ. n. sermo dei & efficax & penetrabilior oi gladio ancipiti: & ptingens vsq̃ ad diuisionẽ aie ac spũs: cõpagũ q̃ ac medullarũ. & discretor cogitationũ & itẽtionũ cordis. Et nõ ẽ vlla creatꝰ inuisibilis in ꝑspectu eius: oĩa aũt nuda & apta sũt oculis eius ad quẽ nob ſmo. Hñtes g̃ pontificẽ magnũ q̃ penetrauit celos: ihm filiũ dei: teneam⁹ confessionẽ. Nõ. n. habem⁹ pontificẽ q̃ nõ possit cõpati infirmitatib⁹ nr̃is: tẽptatũ aũt p oĩa, p similitudine absq̃ pctõ. Adeamus g̃ cũ fiducia ad thronũ grẽ eius: ut miam ꝓseqũmur. & grãm inueniamus in auxilio opportuno.

V

Omnis nãq̃ pontifex ex hoib⁹ assũpt⁹ pro hoibus ꝓstituit̃ i his q̃ sũt ad deũ ut offerat dona & sacrificia ꝓ pctis Qui cõdolere possit bis q̃ ignãt & errãt: quũ & ipse circũdat⁹ ẽ infirmitate. & ꝓpẽa dẽt quẽadmodũ ꝓ ꝓplo: ita etiam & ꝓ semetipso offerre ꝓ pctis. Nec q̃sq̃ sumit sibi honorẽ, ꝙ q̃ vocat̃ a deo tãq̃ aaron. Sic & xps nõ semetipsũ clarificauit ut pontifex fieret: ꝙ q̃ locut⁹ ẽ ad eũ: Filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Quẽadmodũ & i alio loco dic̃. Tu es sacerdos in eternũ: ſm ordinẽ melchisedech. Qui i diebꝰ carnis sue pces supplicatiõesq̃ ad eũ q̃ possit illũ saluũ facẽ a morte: cũ clamore valido & lacrymis offerẽs: exauditus ẽ ꝓ sua reuerẽtia. Et q̃dẽ cũ eẽt filꝰ dei: didicit ex bis que passus ẽ: obedientiã. & cõsumatꝰ factus ẽ oib⁹ obtẽperãtib⁹ sibi cã salutẽ eterne appellatꝰ a deo pontifex iuxꝰ ordinẽ melchisedech de q̃ nob grãdis sermo & inẽpetabilis ad dicẽdũ: quũ itacilles facti estis ad audiẽdũ. Et eni cũ deberẽt magri ẽ, ꝓpter tẽpꝰ rursũ indigẽt ut vos doceamini q̃ sint elementa exordij sermonũ dei: & facti estis quib⁹ lacte opꝰ sit: nõ solido cibo. Omis. n. q̃ lacte ẽ particeps: exprs ẽ sermonis iustic̃ie. Parvulꝰ. n. est. Perfectoꝝ aũt ẽ solidꝰ cibus. eoꝝ q̃ pro consuetudine exercitatos habent sẽsus ad discretionẽ boni ac mali.

VI

Quapropẽ intermittẽtes inchoatiõis xpi sermonẽ: ad pfectionẽ feramur: nõ rursũ iacientes fundamentũ pnie ab opib⁹ mortuis. & fidei ad deũ. baptismatũ doctrine: impositiõis q̃ manuũ: ac resurrectiõis mortuoꝝ: & iudicij eẽni. Et ꝺ faciemus: si q̃dẽ permiserit deus. Impossibile. n. est eos q̃ semel sũt illuminati: gustauerũt etiam donum celeste. & participes factꝰ sũt spũs sci gustauerũt nichilomin⁹ bonũ dei & ꝓbũ: virtutes seculi venturi. & plapsi sũt: rursus renouari ad pniam: rursũ crucifigentes sibimet ipsis filiũ dei & ostentui hñtes. Terra. n. sepe venientẽ sup se bibens bymbrẽ & germinans herbã opportunã illis a q̃b⁹ colit̃ accipit benedictionẽ a deo: proferẽs aũt spinas ac tribulos reproba ẽ & maledicto ꝓxima: cui⁹ cõsumatio in cõbustionẽ. Cõfidim⁹ aũt de vobis dilectissimi meliora & vicinioza salutis: tamen si ita loquimur. Nõ. n. iust⁹ deus ut obliuiscat̃ operis vri & dilectionis quã ostendistis in noie ipsi⁹: q̃ ministrastis scis. & ministrat. Cupimus aũt vnũquẽq̃ vrm eãdem ostẽtare solicitudinẽ ad expletionẽ spei vsq̃ in finẽ: ut nõ segnes efficamini: verũ imitatores eoꝝ q̃ fide & patientia hẽditabũt promissiões. Abraham nãq̃ promittens deus: quũ neminẽ habuit p quem iuraret maiorem: iurauit p semetipsũ

dicens: nisi bñdicēs bñdicā te. ⁊ multiplicās multiplicabo te: ⁊ sic longanimit̄ ferens adeptus est repromissionē. Homines.n. p maiorē sui iurant: ⁊ oīs p̄trouersie eox finis ad p̄firmationē est iuramētum. In q̄ abundāt⁹ volens ⁊ō ondere pollicitationis hæredib⁹ imobilitatem p̄silij sui interposuit iusiurādum: ut per duas res imobiles quib⁹ impossibile ē mētiri ⁊ō fortissimū solatiū habeam⁹ q̄ cōfugim⁹ ad tenendā p̄positā spēm: quā sicut anchorā habem⁹ aie tutā ac firmā ⁊ incedētē vsq; ad interiora velaminis: vbi precursor p nobis introiuit ihs̄ ſm ordinem melchisedech: pontifex factus in eternum.

VII

Hic enī melchisedech rex salem sacerdos dei sūmi qui obuiauit abrahe regresso a cede regū. ⁊ bñdixit ei: cui ⁊ decimas oīum diuisit abrahā: p̄mū quidē q̄ interp̄etat rex iusticie. deinde aūt ⁊ rex salem q̄ ē rex pacis: sine p̄re. sine mr̄e. sine genealogia. neq; initiū diez neq; finem vite hñs: assimilat⁹ aūt filio dei manet sacerdos i p̄petuū. Intuemini aūr quant⁹ sit hic: cui ⁊ decimas dedit de p̄cipuis abrahā patriarcha. Et q̄dē de filijs leui sacerdotiū accipiētes: mandatū hñt decimas sumē a p̄plo ſm legem: id ē a fratribus suis: q̄q; ⁊ ipsi exierint de lūbis abrahe. Cui⁹ aūt gnātio nō annūerat̄ eis. decimas sumpsit ab abrahā: ⁊ hūc q̄ hēbat repromissiones bñdixit. Sine vlla aūt ōdictione. q̄d minus est a meliore bñdicit̄. Et h̄ q̄dē decimas morientes homines accipiūt: ibi aūt p̄testatur q: viuit. Et ut ita dictū sit: p abrahā ⁊ leui qui decimas accepit. decimat⁹ ē. Adhuc.n. i lūbis patris erat: q̄n obuiauit ei melchisedech. Si ḡ consumatio p sacerdotiū leviticū erat. p̄plus n. sub ipo legem accepit: q̄d adhuc necessariū fuit ſm ordinem melchisedech. aliū surgē sacerdotē ⁊ nō ſm ordinē aaron dici? Trāslato.n. sacerdotio. necesse est ut ⁊ legis translatio fiat. In q̄. n. hꝫ dicunt. de alia tribu ē de q̄ nullus altario p̄sto fuit. Manifestū ē enī q̄ ex iuda ort⁹ sit dñs nr̄. in q̄ tribu nichil de sacerdotibus moyses locutus est. Et ap̄lius adhuc manifestum ē: si ſm similitudinē melchisedech exurgat alius sacerdos q̄ nō ſm legem mādati carnalis fact⁹ est: s ſm v̄tutē vite insolubilis. Contestat.n. q̄m tu es sacerdos i eternū ſm ordinem melchisedech. Reprobatio q̄dem fit p̄cedentis mandati p̄pter infirmitatem eius. ⁊ inutilitatē. Nichil.n. ad p̄fectū adduxit lex. Introductio v̄o melior⁹ spei p quā p̄ximam⁹ ad deū. Et quātum est: nō sine iureiurando: Alij q̄dem sine iureiurando sacerdotes facti sūt. Hic aūt cū iureiurādo p eū q̄ dixit ad illum. Iurauit dñs ⁊ nō p̄nitebit eū: tu es sacerdos i eternū. In tm melior⁹ testi sponsor factus est ihs̄. Et alij q̄dem plures facti sunt sacerdotes ſm legē idcirco q̄ morte p̄bitrent̄ p̄manere: h aūt eo q̄ maneat i eternū. sempiternum hz sacerdotiū. Unde ⁊ saluare i p̄petuū p̄t accedēs p semetipm ad deū: semp vivens ad int̄pellandū p nob. Talis.n. decebat ut nob esset p̄tifex: sc̄us innocens. impollutus. segregatus a pct̄oribus. ⁊ excelsior celis fact⁹. Qui nō hz necessitatē q̄tidie quēadmodū sacerdotes p̄ius p suis delictis hostias offerre: deinde p plō. Hoc.n. fecit semel se offerēdo. Lex enim p̄stituit homines sacerdotes infirmitatem habentes. ſmo aūt iurisiurandi q̄ post legem est filiū in eternum perfectum.

VIII

Capitulū aūt sup ea q̄ dicunt. Talē habemus p̄tificē: q̄ p̄sedit i dextera sedis magnitudinis in celis sc̄or minister. ⁊ tabernaculi veri: q̄d fixit d⁹ ⁊ nō hō. Omis.n. p̄tifex ad offerendū munera ⁊ hostias p̄stituit. Unde necē ē ⁊ hūc hr̄e aliquid q̄d offerat. Si q̄dē eēt sup t̄rā: nec eēt sacerdos cū essent q̄ offerrēt ſm legē mūera q̄ exēplari ⁊ vmbre dei deseruiunt celestiū: sicut responsum ē moysi cum p̄sumaret tabernaculū. Vide inq̄t oīa facito ſm exēplar: q̄d tibi ostensum est i monte. Nūc aūt melio⁹ sortit⁹ est ministeriū quāto ⁊ melior⁹ testamēti mediator est. q̄d i melioribus repromissionib⁹ sancitū ē. Nā si illud prius culpa vacasset: nō vtiq; secūdi loc⁹ inquireret. Vituperans.n. eos dicit: Ecce dies venient dicit dñs: ⁊ p̄sumato sup domum isr̄l: ⁊ sup domū iuda testm̄ nouū: nō ſm testm̄ q̄d feci patribus eox in die qua apprehendi manū eox: ut educerem illos de terra egypti: q̄m ipi nō p̄maserunt in testō meo ⁊ ego neglexi eos dicit dñs. Quia hoc est testamentum quod disponā domui isr̄l post dies illos dicit dñs. dando leges meas in mētem eox ⁊ in corda eorum superscribā eas: ⁊ ero eis in deū: ⁊ ipsi erūt mihi in p̄plm. Et nō docebit vnusq̄sq; p̄ximū suū ⁊ vnusq̄sq; frēm suū. dicens: cognosce dominum: q̄m omnes sciēt me a minore vsq; ad maiorem: quia p̄pitius ero iniquitatibus eox

ꝛ pctoꝝ eoꝝ iã nõ memoꝛatuꝰ. Dicendo autẽ nouũ: ueteꝛauit ꝓꝛ. Quod aũt antiquatur ꝛ senescit: ꝓpe interitum est.

CAPVT IX

Habuit q̃dẽ ꝛ ꝑus iustificatiões cultur: ꝛ scm̃ seculare. Tabernaculũ.n factũ ẽ ꝑmũ: in q̃ erant cadelabra ꝛ mensa ꝛ ꝓpositio panũ. q̃ dr̃ scã: post uelamẽ tũ aũt secũdum tabnaculũ qđ dicit scã scõrũ aureũ hñs thuribulũ ꝛ arcbã testi circũtectam ex oi gte auro: i qua yrna aurea hñs mãna: ꝛ ꝟga aaron que frõduerat. ꝛ tabule testamẽti: sup q̃ erãt cherubin gl̃ie obũbrantia ꝓpitiatoriũ: de quib9 nõ est mõ dicẽdum ꝑ singula. His ꝟo ita cõpoſit̃ in ꝑori q̃dẽ tabernaculo ſp introibant sacerdotes sacrificiorum officia ꝓsumantes: i secundo autẽ semel in ãno sol9 põtifex nõ sine sanguine quẽ offeret ꝓ sua ꝛ ꝓpli ignorantia: hoc significante spũ scõ: nondũ ꝓpalatã esse scõꝝ viã adhuc ꝑore tabernaculo hñte statũ. Que ꝑabola est tpis instanti: iuxꝝ quã munera ꝛ hostie offeruntẽ q̃ nõ ꝑfũ iuxꝝ ꝓscium. ꝑfectũ facẽ ꝟulentem: solũmodo i cibis ꝛ in potib9 ꝛ in uarijs baptismatibus ꝛ iustificijs carnis: usq ad tẽs correctiõis ipoſit̃. Xꝑs aũt assistens pontifex futuroꝝ bonoꝝ ꝓpli9 ꝛ ꝑfecti9 tabernaculũ non manufactum: id est nõ huius creatiõis: neq ꝑ sanguinẽ hircoꝝ aut ꝟitulorũ ẽ ꝑ ꝓꝛiũ sanguinẽ introiuit semel in scã: eterna redẽptiõe inuenta. Si.n. sanguis hircoꝝ ꝛ taurorum ꝛ cinis ꝟitule aspſus. inq̃natos sanctificat ad emũdationẽ carnis: quãto magꝭ sanguis xꝑi qui ꝑ spm̃ scm̃ semetipsum obtulit ãmaculatum deo emũdauit ꝓscium nrãm ab operib9 mortis ad ꝟiuẽdũ deo ꝟiuẽti: Et iõ noui testameti mediatoꝛ ẽ: ut morte intercedẽte i reꝛptionẽ eaꝝ ꝑuaricationũ: queerãt sub ꝑori testõ repromiſſionẽ accipiãt: q̃ uocati ſũ eterne bẽditatis. Ubi.n. testm̃ ẽ: mors necesse ẽ interueniat testatoris. Testm̃ .n. in mortuis confirmatum est. Alioq̃n nõdũ ualet: dum ꝟiuit q̃ testatus ẽ. Unde nec ꝑmũ q̃dem sine sanguine dedicatum est. Lecto.n. oi mãdato lege a moyse ꝟniuerso ꝑpło: accipiẽs sanguinẽ ꝟitulorũ ꝛ hircorũ cũ aqua ꝛ lana coccinea ꝛ hysopo: ipm q̃ librũ ꝛ oẽm ꝑplm aspſit. dicẽs. Hic sanguis testamenti: qđ mandauit ad uos deus. Etiã tabnacula ꝛ oia uasa ministerij sanguine simr aspſit. Et oia ꝑne i sanguine ꝑm legem mũdant: ꝛ sine sanguinis effusiõe nõ fit remiſſio. Necesse ẽ ḡ exemplaria q̃dem celestiũ his mundari: ipa autẽ celestia melioribus hostijs q̃ istis. Nõ.n. i manufactã scis introiuit ihs exemplaria uero: sed in ipm celũ. ut appareat nunc ꝟultui dei ꝓ nobis. Neq ut sepe offerat semetipm: queadmodũ pontifex intrat in scã p singulos ãnos i sanguine alieno. Alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mũdi. Nũc aũt semel i consumatiõe seculoꝝ ad destitutionẽ pcti p hostiã suã appuit. Et quẽ admodum statutum est hominib9 semel mori: post hoc aũt iudiciũ: sic ꝛ xꝑs semel oblatus est ad multorum exhaurienda ꝑccata: secundo sine ꝑccato apparebit omnibus expectantibus se in salutem.

CAPVT X

Umbram.n. hñs lex futuroꝝ bonoꝝ non ipam imaginem rerum: p singulos annos eisdẽ ipsis hostijs q̃s offerunt indesinẽter: nũq̃ põt accedẽtes ꝑfectos facẽ. Alioq̃n cessassent offerri: iõ q̃ nullam habẽrent ultra ꝓscãm pcti cultores semel mũdati. Sed in ipsis cõmemoratio pctoꝝ p singulos ãnos fit. Impossibile.n. est sanguine taurorum ꝛ hircoꝝ auferri pcta. Iõ ingrediens mũdũ dicit: Hostiã ꝛ oblationẽ noluisti: corp9 aũt aptasti mihi. Holocaustomata ꝛ ꝓ pctõ nõ tibi placuerũt. Tunc dixi: Ecce uenio. In capite libri scriptum est de me: ut faciam deus uolũtatẽ tuã. Superi9 dicẽs: quia hostias ꝛ oblationes ꝛ holocaustomata ꝛ ꝓ ꝑccato noluisti. nec placita sunt tibi q̃ ꝑm legẽ offerũt. tũc dixi: ecce uenio. ut faciã deus uolũtatem tuã. aufert ꝑmũ. ut sequẽs statuat. In q̃ uolũtate scificati sum9: ꝑ oblationẽ coꝛpis ihu xꝑi semel. Et ois q̃dẽ sacerdos ꝓsto est quotidie ministrans: ꝛ easdem sepe offerẽs hostias. q̃ nõ ꝑnt auferre pcta. Hic autẽ unã. ꝓ pctis offerẽs hostiã i sempiternũ sedet i dextera dei de cetero expectãs donec ponant inimici ei9 scabellũ pedũ ei9. Una.n. oblatiõe ꝓsumauit i sempiternũ scificatos. Cõtestat aũt nos ꝛ spũs scũs. Postq̃m.n. dixit. Hoc aũt testm̃ quod testabor ad illos p9 dies illos dicit dns: dabo leges meas in cordib9 eoꝝ. ꝛ i mẽtib9 coꝝ sup scribã eas: ꝛ pctoꝝ ꝛ iniq̃tatũ eoꝝ iã nõ recordabor ãpli9. Ubi aũt horꝝ remiſſio: iam nõ est oblatio ꝓ pctõ. Habẽtes itaq; frẽs fiduciam in introitu scoꝝ i sanguine xꝑi quã initiauit nob uiã nouã ꝛ uiuentẽ ꝑ uelamen: id est carnem suã: ꝛ sacerdotem magnum super domũ dei:

accedam⁹ cū vero corde ī plenitudīe fidei: aspsi corda a ꝓscia mala: ⁊ abluti corp⁹ aq̄ mūda: teneam⁹ spei nr̄e ꝓfessionē indeclinabilem. Fidelis.n. ē q̄ repromisit Et ꝓsiderem⁹ inuicē in ꝓuocationē caritat⁹ ⁊ bonor opex: nō deserētes collectionē nr̄ām sicut ꝓsuetudinis ē q̄busdam: ꝫ ꝓsolātes: ⁊ tāto magis quāto videritis approximātem diē. Volūtarie enī pcātibus nob⁹ p⁹ acceptā noticiā ꝟitatis iā nō relinq̄t̄ p pctis hostia: terribilis autē q̄dā expectatio iudicij ⁊ ignis emulatio: q̄ consumptura est aduersarios. Irritā q̄s faciens legē moysi sine vlla miseratiōe duobus uel tribus testib⁹ morit: quāto magis putat⁹ deteriora mereri supplicia q̄ filiū dei pculcauerit: ⁊ sanguinē testm pollutum duxerit: in q̄ scificat⁹ est ⁊ spūi grē ꝓtumeliā fecerit: Scimus.n. q̄ dixit: mihi vindictā: ⁊ ego retribuā. Et iterū q̄a iudicabit dñs ꝑplm suū. Horrendū ē incidere in manus dei viuent̄. Rememoramī aūt ꝑistinos dies in q̄b⁹ illuminati magnū certamē sustinuistis passionū: ⁊ in altero q̄dē op ꝓbrijs ⁊ tribulationib⁹ spectabilū factī: ī altero aūt socij talit̄ uersantium effecti. Nā ⁊ vinct̄ cōpassi estis: ⁊ rapinā bonor vestrorū cū gaudio suscepistis: cognoscētes vos hr̄e melioré ⁊ manētē substam. Nolite itaq; amittere ꝑfentiā vestrā: q̄ magnā hz remunerationem. Patiētia.n. vob nccia est: ut voluntatem dei faciētes reportet̄ pmissionē. Adhuc enī modicum aliq̄tulū q̄ q̄tus⁹ est ueniet ⁊ nō tardabit: iust⁹ aūt me⁹ ex fide viuit. Qr si subtraxerit se: nō placebit aīe mee. Nos aūt non sum⁹ subtractionis filij ꝑditionē: ꝫ fide ī acquisitionem aīme.

XI

Est aūt fides sperādarū sba rer argumentū nō apparentiū. In hac.n. testi mōiū ꝓsecuti sūt senes. Fide intelligim⁹ aptata eē secula ꝟbo dei: ut ex inuisibilibus visibilia fierēt. Fide plurimā hostiā abel q̄ cayn obtulit deo: p quā testimonium consecutus est esse iustus: testimoniū ꝑhibēte munerib⁹ eius deo: ⁊ per illā defunctus adhuc loquit̄. Fide enoch trāslat⁹ est ne videret mortem: ⁊ nō inueniebat: q̄a transtulit illum dñs. Ante trāslationē.n. testimoniū habuit placuisse deo. Sine fide aūt ipossibile est placere deo. Credē.n. oportet accedētē ad deū q̄a ē: ⁊ inq̄rentib⁹ se remunerator sit. Fide noe responso accepto de his q̄ adhuc nō videbāt̄ metuēs aptauit archā ī salutē domus sue per q̄ dānauit mūdū: ⁊ iusticie q̄ p fidem est hr̄es est institut⁹. Fide q̄ vocat⁹ abrahā obedīit ī locū exire quē acceptur⁹ erat ī hēditatē ⁊ exijt nesciēs quo iret. Fide demorat⁹ ē ī tra repromissiōis tāq̄ ī aliena: ī casulis habitādo cū isaac ⁊ iacob cohēdib⁹ repromissiōis eiusdem. Expectabat.n. fūdamēta hñtē ciuitatē: cuius artifex ⁊ conditor deus. Fide ⁊ ipa sara sterilis ꝟtutem ī ceptiōe seminis accepit etiā pret̄ tps etat⁹: quīa fidelē credidit esse eum q̄ repromiserat. Propt̄ q̄ ⁊ ab vno orti sūt: ⁊ hoc emortuo tanq̄ sidera celi ī multitudinē: ⁊ sicut arena q̄ est ad ora maris innumerabilis. Juxt̄ fidem defuncti sunt hec isti nō acceptis repmissiōib⁹: ꝫ a lōge eas aspicientes ⁊ salutātes ⁊ confitentes: q̄a pegrini ⁊ hospites sūt sup terā. Qui.n. hec dicūt: significāt se patriā inquirere. Et si q̄dā ipsi⁹ memissent de q̄ exierunt habebāt utiq; tps reuertendi. Nunc aūt meliorē appetūt: id est celestē. Jō nō confunditur deus vocari de⁹ eor. Parauit.n. illis ciuitatē. Fide obtulit abrahā isaac cum temptaret⁹: ⁊ vnigenitū offerebat ī q̄ suscepat repromissiones: ad quē dictū est: q̄a in isaac vocabit tibi semen: arbitrās q̄a ⁊ a mortuis suscitare potens ē deus. Unde eum ⁊ ín patiolam accepit. Fide ⁊ de futurīs bñdixit isaac iacob ⁊ esau. Fide iacob moriens singulos filioꝝ ioseph benedixit. ⁊ adorauit fastigiū virge eius. Fide ioseph morit̄ de pfectiōe filioꝝ isr̄l memorat⁹ est: ⁊ de ossib⁹ suis mandauit. Fide moyses nat⁹ occultat⁹ ē mensib⁹ trib⁹ a parentib⁹ suis eo q̄ vidissent elegātem infantē: ⁊ nō timuerūt regis edictū. Fide moyses grādis factus negauit se esse filiū filie pharaonis: magis eligēs affligi cū ꝓpło dei q̄ tpalis pcti habere iocūditatē: maiores diuitias estimans: thesauro egyptioꝝ ipoperiū xp̄i. Aspiciebat n. ī remunerationē. Fide reliq̄t egyptum: nō veritus animositatem regis. Invisibilē enī tāq̄ vidēs sustinuit. Fide celebrauit pasca ⁊ sanguinis effusionē: ne qui vastabat pmitiua tāgeret eos. Fide trāsierūt mare rubr tanq̄ p aridā terrā: q̄ experti egyptij deuorati sunt Fide muri hiericho corruerūt circuitu dieb⁹ septē. Fide raab meretrix nō ꝑiit cum īcredulis: excipiēs exploratores cū pace. Et q̄d adhuc dicā? Deficiet.n. me tps enarrante de gedeon barach samson iepte dauid samuel:

ꝛ ꝓphetis: q̄ p fidē vicerunt regna: operati
sunt iusticiam: adepti sunt repromissiones
Obturauerūt ora leonū: extinxerūt impetū
ignis. Effugauerūt aciē gladij: conualuerunt
de infirmitate: fortes facti sūt i bello. Castra
verterūt exterorū: acceperūt mulieres de re-
surrectione mortuos suos. Alij aūt distēti
sunt nō suscipientes redēptionē: ut meliorē
inuenirent resurrectionē. Alij ꝯo ludibria ꝛ
verbera experti insup ꝛ vincula. ꝛ carceres: la-
pidati sūt. secti sūt. tēptati sūt. in occisiōe gla-
dij mortui sūt. Circuierūt i melotis. i pellib⁹
caprinis: egētes. āgustiati. afflicti: quib⁹ di-
gn⁹ nō erat mūdus. in solitudinib⁹ errantes
in montib⁹ ꝛ spelūcis ꝛ i cauernis ēre. Et hi
ōes testimonio fidei. probati. nō acceperūt re.p
missionē: deo ꝓ nobis melio⁹ aliq̄d ꝓuidente:
ut nō sine nobis cōsūmarentur. XII

Heoq̄ ꝛ nos tantā hītes ⁊ inpositā nu-
bem testiū: deponentes oē pond⁹ ꝛ cir-
cūstans nos pcūm ꝓ patiētiā curram⁹
ad ꝓpositū nob⁹ certamē. aspiciētes i autorē
fidei. ꝛ cōsūmatorē ihm: qui ꝓposito sibi gau
dio sustinuit crucē. cōfusiōe cōtēpta atq̄ in
vertera sedes dei sedet. Recogitate eni eū q̄
talē sustinuit a pctōrib⁹ aduersus semetipsū
ꝺdictionē: ut ne fatigemī animis vris deficiētes.
Nōdū. n. vsq̄ ad sanguinē restitistis
aduersus pcūm repugnātes: ꝛ obliti estis cō-
solatiōis q̄ vob tāq̄ filijs loq̄t dicēs. Fili mi
noli negligē disciplinā dñi. neq̄ fatigeris dū
ab eo arguer⁹. Quē. n. diligit dñs. castigat
flagellat aūt oēm filiū quē recipit. In disci-
plina pseuerate. Tanq̄ filijs vobis offert se
de⁹. Quis. n. fili⁹ quē nō corripit pr⁹. Qd si ex
disciplinā estis cui⁹ pticipes facti sūt omnes
ḡ adulteri ꝛ nō filij estis. Deinde pres quidem
carnis nre eruditores habuim⁹ ꝛ reuerebā-
mur eos. Nō multo magis obtemperabim⁹
patri spirituū ꝛ viuem⁹? Et illi qdē in tpe pau
cor diep sm voluntatē suā erudiebant nos:
hic aūt ad id q̄ vtile est in recipiēdo scifica-
tionē ei⁹. Omis āt disciplina. i pīti qdē videt
nō ee gaudij. ꝺ meror: p⁹ea aūt fructū paca-
tissimū exercitat⁹ p eā reddet iusticie. Propē
q̄ remissas manus ꝛ soluta genua erigite:
ꝛ gressus rectos facite pedib⁹ vris. ut nō clau-
dicās q̄s erret: magis aūt sanet. Pacē seq̄mi
cū oibus ꝛ scimoniā: sine qua nemo videbit
de⁹. Contēplantes ne q̄s desit gē dei: ne q̄
radix amaritudinis sursū ger minās impedi-
at ꝛ p illā inq̄nentur multi. Ne q̄s fornica-
tor aut ꝓphan⁹ ut esau: q̄ ꝓpt vnā escā vendi
dit primitiua sua. Scitote enim q̄m ꝛ postea
cupiēs hereditare bñdictionē reprobat⁹ ē. Nō
n. inuenit penitētie locū: q̄q̄ cum lachrymis
inq̄sisset eā. Nō eni accessistis ad tractabilem
ꝛ accessibilē ignē ꝛ turbinem ꝛ caligine. ꝛ pro
cellā ꝛ tube sonū ꝛ voce verboꝝ: quā q̄ audie-
rūt excusauerūt se ne eis fieret verbū. Nō. n
portabant quod dicebat⁹: ꝛ si bestia tetigerit
montē lapidabit⁹. Et ita horribile erat qđ vide-
bat⁹. Moyses dixit: Exterrit⁹ sū ꝛ tremebūd⁹
Sz accessistis ad syō mōtē ꝛ ciuitatē dei viu
entis ierm celestē: ꝛ multoꝝ miliū angeloꝝ
frequētiā. ꝛ ecclesiā ꝓmitiuoꝝ qui cōscripti
sūt in celis. ꝛ iudicē oiuz deū ꝛ spīm iustorū
pfectoꝝ. ꝛ testamēti noui mediatorē ihm ꝛ
sanguinis aspersionē. meli⁹ loquentē q̄ abel.
Videte ne recusetis loquētē. Si. n. illi nō effu-
gerūt recusantes cū q̄ sup erā loq̄bat⁹ multo
magis nos q̄ de celis loquētē nob⁹ auertim⁹?
cui⁹ vox mouit terrā tūc nūc aūt repromittit
dicēs: Adhuc semel: ꝛ ego mouebo nō solū
erā. ꝺ ꝛ celū. Qd aūt adhuc semel dicit declara
mobiliū translationē tāq̄ factoꝝ: ut ma
neāt ea q̄ sūt imobilia. Itaq̄ regnū imobile
suscipiētes habem⁹ gratiā. ꝓ quā seruiamus
placētes deo cū metu ꝛ reuerentia. Etenim
deus noster ignis cōsūmens est. XIII

Caritas fraternitatis maneat i vobis: ꝛ
hospitalitatem nolite obliuisci. Per
hāc. n. placuerūt q̄dā angelis hospi-
tio receptis. Memētote vinctoꝝ tanq̄ simul
vincti: ꝛ laborantiū tāq̄ ꝛ ipsi in corpe mo-
rantes. Honorabile cōnubiū i oib⁹: ꝛ thorus
imaculat⁹. Fornicatores. n. ꝛ adulteros iu-
dicabit de⁹. Sint mores sine auaritia: ꝺtēti
pītib⁹. Ipse. n. dixit. Nō te deseram neq̄ de
relinquā: ita ut ꝓfidenter dicam⁹. Dñs mihi
adiutor est: nō timebo quid faciat mihi hō.
Memētote ꝓpositoꝝ vroꝝ q̄ vob locuti sūt
verbū dei: quorū intuētes exitū cōuersatiōis imi
tamini fidem. Ihs xp̄s heri ꝛ hodie: ipse ꝛ in
secula. Doctrinis varijs ꝛ peregrinis nolite
abduci. Optimū est. n. gratiā stabilire cor: nō
escis q̄ nō ꝓfuerūt ābulātib⁹ i eis. Habem⁹. n.
altare: de q̄ edere nō hīt ptātem tabernaculo
deseruiūt. Quoꝝ. n. aialiū infert sanguis ꝓ
pctō i scā p pontificē: horū corpa cremāt extra

castra. Prope quod ⁊ ihs ut sciſicaret p̄ suū sanguinē p̄p̄m: extra portā passus ē. Exeam⁹ igitur ad eū extra castra: improperiū ei⁹ portantes. Non.n. habem⁹ hic manētē ciuitatē ſ futurā inquirim⁹. Per ipm ḡ offeram⁹ hostiā laudis sp uo: id est fructū labioꝝ confitentium noi ei⁹. Bñficiētie aūt ⁊ coīonis nolite obliuiſci. Talib⁹.n. hostijs pmeret⁹ deus. Obedite p̄positis vris: ⁊ subiacete eis. Ipſi.n. pigilāt q̄si rationē p aiab⁹ vris reddituri: ut cū gaudio hoc faciant. ⁊ nō gemētes. Hoc.n. nō expedit vob. Orate p nob. Cōfidim⁹.n. quia bonā cſciam habem⁹: in oibus bñ volētes cōuersari. Amplius aūt uos hoc facere: q̄ celeri⁹ restituar vob. Deus aūt pacis q eduxit de mortuis pastorē magnū ouiū i sanguie testamēti eterni dñm nrm ihm xp̄m: aptet vos i oi bono ut faciat⁊ ei⁹ voluntatē: faciēs in vob qđ placeat coram se p ihm xp̄m: cui est gl̄ia in secula seculoꝝ. amē. Rogo aūt vos frēs: ut suferat⁊ verbū solatij. Etenī ppaucis scripsi vob. Cognoscite frēm vrm timotheū dimissū: cū quo si celerius venerit videbo vos. Salutate omnes p̄positos vestros. ⁊ omnes scōs. Salutant vos de italia frēs. Gratia cū omnibus vobis. Amen.

Explicit epla Pauli ad Hebreos. Incipit prefatio beati Hieronymi p̄sbyteri i librum Actus apostolorum.

Canit psalmista: ambulabūt de virtutib⁹ in virtutes. Post apli pauli eplas dudum vno vobis volumie translatas. dōmon ⁊ rogatiane carissimi. actus apostolorum compellit⁊ ut trāsserā i latinū: quē librū nulli dubium est a luca antioceno arte medico. q postea inseruiēs paulo apl̄o xp̄i fact⁹ est discipulus. fuisse editum. Seruices p̄mit iposita sepi⁹ oneris magnitudo: qa studia inuidoꝝ reprehensiōe digna putāt ea q̄ scribim⁹. Illoꝝ nunq̄ odio ⁊ detractiōe. iuuāte xp̄o meū silebit eloquium.

Actus apl̄oꝝ nudā q̄dem videtur sonare historiā. ⁊ nascentē eccl̄ie infantiā texere: ꝫ si nouerim⁹ scriptorem eoꝝ lucā esse medicum cuius laus est in euangelio: aiaduertim⁹ pariter oīa ꝓba illi⁹. aīe languentē ee medicinā.

Item alius prologus.

Lucas antiocensis natione syrus: cuius laus in euangelio canit⁹: apud antiochiam medicine artis egregius: ⁊ apl̄oꝝ xp̄i discipulus fuit: postea usq ad confessionē paulū secutus apl̄m. sine crimine iuginitate pmanens. deo maluit seruire. Qui septuaginta ⁊ octuoꝝ ānos etatis agēs in bithynia obijt plen⁹ spū scō: q̄ instigante i acbatie ptib⁹ euangeliū scribēs: grecis fidelib⁹ incarnationē dñi fideli narratione oñdit: eumq̄ et surrexe⁊ ascendisse mōstrauit. Cui non imerito scribendoꝝ actuū apl̄icoꝝ ptās i misterio dat: ut deo in deū pleno. ⁊ filio pditionis extincto. oratiōe ab apl̄is facta. sorte dñice electiōis numer⁹ cōpleret. Dicq̄ paulus psumationē apl̄icis actib⁹ daret. q̄ diu ꝫ stimulū calcitrantē dñs elegisset. Ad legētib⁹ ⁊ reqrentib⁹ de deū breui poti⁹ volui oīa rere p̄mone: q̄ plures aliq̄ fastidientib⁹. pdidisse: sciens q opantem agricolam oporteat p̄mū de suis fructib⁹ edere. Quē ita diuina subsecuta est grā: ut nō solū coꝝporib⁹. ſ etiā aiabus ei⁹. pficeret medicina.

Incipit liber actuum apl̄oꝝ beati Luce euangeliste. Cap̄m. I

Primū quidem

p

p̄monē feci de oib⁹ o theophile. q̄ cepit ihs facē ⁊ docē: usq in diē q̄ p̄cipiēs apl̄is p spm̄ scm̄ q̄s elegit assumpt⁹ē. Quib⁹ ⁊ p̄buit seipm vi uū post passionē suā in multis argumentis. p dies q̄draginta apparens eis: ⁊ loq̄ns de regno dei. Et cōuescens p̄cepit eis ab hierosolymis ne discederēt: ſ expectarēt. promissionē patris quā audistis inq̄t p os meū: qa iohānes q̄dē baptiçauit aqua: vos autem baptiçabimini spū scō nō post multos hos dies. Igit q̄ conuenerāt interrogabāt eū dicētes. Dñe. si in tpe hoc restitues regnū isrl̄: Dixit aūt eis. Non ē vestrū nosse tpa uel momēta que pater posuit in sua ptāte. Saccipietis virtutē supueniēt⁊ spūs sci in vos. ⁊ eritis mihi testes i irl̄m ⁊ i oi iudea ⁊ samaria. ⁊ usq ad vltimū ire. Et cū hec dixisset: videntib⁹ illis eleuat⁹ est. ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Cumq intuerent i celum eūtem illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestibus albis. q̄ ⁊ dixerūt: Viri galilei q̄d statis aspicientes i celū: hic ihs q̄ assumptus ē a vob i celū: sic veniet quēadmodū vidistis eū eūtē i celū. Tūc reuersi sūt hierosolymā a mōte q̄ vocat⁹ oliueti q ē iuxta irl̄m: sabbati hns iter. Et cū introissent in cenaculum:

ascēderūt vbi manebat petrus ⁊ iobānes ⁊ iacob⁹ philippus ⁊ thomas bertholomeus ⁊ matℓ⁹ iacob⁹ alphei ⁊ symō ȩlotes ⁊ iudas iacobi. Hi oēs erant pseuerantes vnanimiter in oratiōe cū mulieribus ⁊ maria mr̄e ihu ⁊ fribus ei⁹. In diebus illis exurgēs petrus in medio fratr̄ dixit. Erat aūt turba hoīz sīl fere cētū vigīti. Viri frēs: oportz ipleri scriptūrā quā predixit spūs scūs p os dauid ℓ iuda ꝙ fuit dux eoz ꝙ cōplexerūt. ihm qui cōnumerat⁹ erat i nob: ⁊ sortitus ē sortē mi nisterij huius. Et hic qdē possidebit agrū ℓ mercede iniq̄tat̄ ⁊ suspēsus crepuit medius ⁊ diffusa sūt oia viscera eius. Et notū factū ē oib⁹ habitātib⁹ irl̄m: ita ut appellaret̄ ager ille lingua eoz: acheldemach: hoc ē ager sanguinis. Scriptū est. n. in libro psalmoz. Fiat cōmoratio eoz ℓserta. ⁊ nō sit ꝙ habitet i ea. Et epatū ei⁹ accipiat alt̄. Oportz ḡ ex his viris ꝙ nobiscū sūt ꝓgregati i oī tpe ꝙ intrauit ⁊ exiuit inf̄ nos dñs ihs incipiens a baptismate iobānis vsq; i diē q̄ assūpt⁹ ē a nob testē resurrectionis eius nobiscū fieri vnū ex istis. Et statuerūt duos: ioseph ꝙ vocat̄ barsabas ꝙ cogn̄minatus ē iustus: ⁊ mathiā. Et orātes dixerūt: Tu dñe ꝙ corda nosti oium ostende quē elegeris ex his duobus vnū accipere locū ministerij huius ⁊ apl̄atus: ℓ ꝙ præuaricat⁹ ē iudas ut abiret in locū suū. Et ℓ dederūt sortes eis. Et cecidit sors sup matℓiam ⁊ ānumeratus ē cū vndecim apl̄is.

VII

Et cum compleret̄ dies pentecostes erāt oēs pariē in eccl̄e loco. Et factus ē repēte ℓ celo sonus tāq̄ aduenientis spūs vehemēt̄ ⁊ replenit totā domū vbi erāt sedētes. Et apparuerūt illis dispartite lingue tāq̄ ignis: seditq; supra singulos eoz. Et repleti sūt oēs spū scō ⁊ cepēr̄t loq̄ varijs linguis ꝓut spūs scūs dabat eloqui illis. Erāt aūt in irl̄m habitātes iudei viri religiosi ex omni natiōe ꝙ sub celo ē. Facta aūt hac voce cōuenit multitudo. ⁊ mente confusa est: qm̄ audiebat vnusq̄sq; lingua sua illos loquētes. Stupebāt aūt oēs. ⁊ mirabāt dicētes. Nōne ecce oēs isti ꝙ loquunt galilei sūt? Et quō nos audiuim⁹ vnusq̄sq; linguā nr̄am in qua nati sumus? Partbi ⁊ medi ⁊ elamite. ⁊ qui habitant mesopotamiā. iudeā. ⁊ cappadociam ponti. ⁊ asiā. phrygiā. ⁊ pamphyliā. egyptū ⁊ partes libye que est circa cyrenē. ⁊ aduene romani: iudei quoq; ⁊ prosoliti. cretes ⁊ arabes. audiuim⁹ eos loquētes nostris linguis magnalia dei. Stupebāt aūt oēs. ⁊ mirabāt ad iuicē dicētes: Quid nā vult hoc ēe? Alij aūt irridentes dicebāt: ꝙa musto pleni sunt isti. Stans aūt petr⁹ cū vndecim eleuauit vocē suā. ⁊ locut⁹ ē eis. Viri iudei ⁊ qui habitatis irl̄m vniuersi. hoc vobis notū sit. ⁊ auribus pcipite ꝓba mea. Nō enī sicut vos estimatis hi ebrij sūt: cū sit hora diei tia. Hz b̄ est qđ dictū ē p ꝓphetā iobel. Et erit in nouissimis dieb⁹ dicit dñs. effundā ā de spū meo sup oēm carnē. Et ꝓphetabunt filij vr̄i ⁊ filie vr̄e: iuuenes vr̄i visiones videbūt: ⁊ seniores vestri somnia somniabūt. Et qdē sup seruos meos ⁊ ancillas meas in diebus illis effundā de spū meo ⁊ ꝓphetabunt: ⁊ dabo prodigia in celo sursū ⁊ signa i terra deorsū: sanguinē ⁊ ignē ⁊ vaporē fumi. Sol conuertet̄ in tenebras ⁊ luna in sanguinē: ant̄q̄ veniat dies dñi magn⁹ ⁊ mānifest⁹. Et erit: omis qcūq; inuocauerit nomen dñi salu⁹ erit. Viri israhelite: audite ꝓba hec. Jhm nazarenū vir ꝓbatū a deo in vob ꝓtutib⁹ ⁊ ꝓdigijs ⁊ signis q̄ fecit de⁹ p illū i medio vr̄i sicut scitis: hūc definito cōsilio ⁊ pscientia dei traditū p manus iniq̄ affigētes interemistis: Quē de⁹ suscitauit solutis doloribus inferni: iuxta qđ impossibile erat teneri illū ab eo. Dauid. n. dicit i eū. Prouidebam dñm corā me semp: qm̄ a dextris est mihi ne cōmouear. Propt̄ hoc letatū ē cor meū. ⁊ exultauit lingua mea: insup ⁊ caro mea requiescet i spe. Quia nō derelinqs aiam meā i inferno nec dabis sanctū tuū videre corruptionē. Notas mihi fecisti vias vite: replebis me iocunditate cū facie tua. Viri frēs liceat audēr̄ dicere ad vos de patriarcha dauid: qm̄ defunct⁹ ē ⁊ sepult⁹ ē ⁊ sepulchr̄ ei⁹ ē apud nos vsq; in hodiernū diē. Prophēta igit̄ cū esset ⁊ sciret quia iure iurādo iurasset illi deus de fructu lūbi eius sedē sup sedē ei⁹: ꝓuidēs locut⁹ ē de resurrectione xpi ꝙa neq; derelict⁹ est i inferno: neq; caro ei⁹ vidit corruptionē. Hūc ihm resuscitauit de⁹: cui⁹ oēs nos testes sum⁹. Dextera igit̄ dei exaltatus. ⁊ promissione spūs sci accepta a patre: effudit hoc quod vos videtis ⁊ auditis. Nō. n. dauid ascēdit in celos. Dicit autē ipse. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis: do nec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoz. Certissime sciat ḡ dom⁹ israhel: qa

ꝛ dñm eũ ꝛ xp̃m fecit ꝛ⁹ hunc ihm quẽ vos crucifixistis. his aũt auditꝫ ꝓpũcti sũt corde ꝛ dixerũt ad petrũ ꝛ ad reliq̃s apl̃os. Quid faciem⁹ viri frēs? Petr⁹ aũt ad illos: pniam inq̃t agite ꝛ baptiçet vnusq̃sq; vestrũ in noie ihu xp̃i in remissionẽ pctoꝝ vroꝝ: ꝛ accipietis donũ spũs sci. Vobis.n. ẽ repromissio ꝛ filijs vr̃is ꝛ oib⁹ q̃ longe sunt q̃scũq; aduocauerit dñs ꝛ⁹ nr̃. Alijs etiã ꝑbis plurimis testificat⁹ est. ꝛ exhortabat eos dicẽs: Saluamini a generatione ista prava. Qui g̃ receperunt sermonem ei⁹. baptiçati sunt. ꝛ appositę sunt in die illa aie circiĕ tria milia. Erant aũt pseuerãtes i doctrina apl̃oꝝ. ꝛ coicatiõe fractiõis panis ꝛ orationib⁹. Fiebat aũt oi aie timor Multa q̃q; ꝑdigia ꝛ signa p apl̃os in irl̃m fiebant. ꝛ met⁹ erat magnus in vniuersis. Oẽs etiam q̃ credebãt erãt pariĕ: ꝛ hẽbãt oia coia Possessiones ꝛ substãs vendebãt: ꝛ diuidebãt illa oib⁹. put cuiq; opus erat. Quotidie q̃q; p durãtes vnanimiĕ in templo: ꝛ frãgẽtes circa domos panem. sumebant cibum cum exultatione ꝛ simplicitate cordis: collaudantes deum ꝛ habentes gratiam ad omnem plebem Dñs autem augebat qui salui fiebant quotidie in idipsum.

III

Petrus aũt ꝛ iohãnes ascendebãt in templũ: ad horã orationis nonã. Et q̃dã vir q̃ erat claud⁹ ex vtero matris sue baiulabat: quẽ ponebãt q̃tidie ad portam tẽpli q̃ dicit speciosa ut peteret elemosynã ab introeũtib⁹ in templũ. Is cũ vidisset petrũ ꝛ iohannẽ incipiẽtes introire in tẽplũ: rogabat ut elemosynã accipet. Intuẽs aũt in eũ petr⁹ cum iohãne dixit: Respice in nos. At ille iteꝛ debat in eos: sperans se aliq̃d accepturum ab eis. Petrus aũt dixit: Argẽtum ꝛ aur̃ non ẽ mihi: qđ aũt habeo hoc tibi do. In nomie ihu xp̃i nazareni surge ꝛ ambula. Et apprehensa manu ei⁹ dextera alleuauit eũ. ꝛ ptin⁹ cõsolidate sũt bases ei⁹ ꝛ plãte. Et exiliens stetit ꝛ ambulabat. ꝛ intrauit cũ illis in tẽplũ: ambulans ꝛ exiliẽs ꝛ laudans deum. Et vidit oĩs ꝑs eũ ambulantẽ ꝛ laudantẽ deũ. Cognoscebãt aũt illũ: q̃ ipse erat q̃ ad elemosynã sedebat ad speciosam portam tẽpli. Et impleti sũt stupore ꝛ extasi in eo qđ ꝓtigerat illi. Cũ teneret aũt petrũ ꝛ iohannẽ. cucurrit omnis ꝑs ad eos ad porticũ q̃ appellatur salomõis stupentes. Videns aũt petr⁹ rñdit ad ꝑplum

Viri israhelite q̃d miramini in hoc. aut nos q̃d intuemini: q̃si nrã virtute aut ptate fecerimus hũc ambulare? Deꝰ abrahã ꝛ deꝰ isaac ꝛ deus iacob. deus patrũ nr̃oꝝ glorificauit filiũ suũ ihm: quẽ vos q̃dẽ tradidistis ꝛ negastis ante faciem pilati iudicãte illo dimitti. Vos autẽ scim ꝛ iustũ negastis. ꝛ petistis vir̃ homicidã donari vob: auctorẽ vero vite interfecistis. Quẽ deꝰ suscitauit a mortuis. cui⁹ nos testes sum⁹ ꝛ in fide nois ei⁹ hũc quẽ vos videtis ꝛ nostis: cõfirmauit nomen ei⁹: ꝛ fides q̃ per eum ẽ dedit integrã sanitatem istã in cõspectu oiũz vestrũ Et nũc frēs scio: q̃ per ignorantiã fecistis: sic ꝛ pncipes vestri. Deꝰ aũt q̃ prenũciauit per os oiũz ꝓphetarũ pati xp̃m suũ: sic impleuit. Penitemini igit̃ ꝛ conuertimini ut deleant̃ pcta vra. ut cũ venerint tpa refrigerij a conspectu dñi. ꝛ miserit cum q̃ prædicat⁹ ẽ vob ihm xp̃m quẽ oportet q̃dẽ celũ suscipe vsq; in tpa restitutiõis oiũz q̃ locut⁹ ẽ deus per os scõꝝ suoꝝ a seculo ꝓphetarũ. Moyses q̃dẽ dixit. Nũ ꝑphetã suscitabit vob dñs deꝰ vester de fribus vr̃is: tanq̃ me. audietis iuxta oia q̃cunq; locutus fuerit vob. Erit aũt: oĩs aia q̃ nõ audierit ꝓphetam illũ. exterminabit de plebe. Et cẽs ꝓphete a samuel ꝛ deinceps qui locuti sunt annũciauerunt dies. Vos estis filij ꝓphetarũ ꝛ testamẽti: q̃ disposuit deꝰ ad pres vros. dicẽs ad abrahã. Et in semie tuo bñdicent oẽs familie ẽre. Vobis primũ deꝰ suscitans filiũ suũ misit eum bñdicentẽ vob: ut cõuertat se vnusquisq; a neq̃tia sua.

IIII

Loquentib⁹ aũt illis ad ꝑplum: supuenerũt sacerdotes ꝛ magrat⁹ tẽpli ꝛ saducei. volentes q̃ docerent ꝑplum: ꝛ annũciarẽt i ihm resurrectionẽ ex mortuis: ꝛ iniecerũt in eos manꝰ. ꝛ posuerũt eos i custodiã i crastinũ. Erat aũt iã vespera. Multi aũt eoꝝ q̃ audierãt verbũ. crediderunt: ꝛ factus ẽ numer⁹ eoꝝ q̃nq; milia. Factũ ẽ aũt i crastinũ ut congregarent̃ pncipes eorũ ꝛ seniores ꝛ scribe in irl̃m. ꝛ annas pnceps sacerdotũ: ꝛ cayphas. ꝛ iohãnes. ꝛ alexander. ꝛ quotquot erãt de gnẽ sacerdotali. Et statuentes eos in medio interrogabãt. In q̃ virtute: aut in q̃ nomie fecistis hoc vos? Tũc petrus repletus spũ scõ dixit ad eos: Principes ꝑpli ꝛ seniores isrl̃ audite: si nos hodie diiudicamur in bñfacto hominis infirmi in q̃ iste salvus fact⁹ ẽ: notũ sit omnibus vobis ꝛ oi plebi isrl̃: quia in nomine

ihu xpi naçareni quē vos crucifixistis quem
ꝝ⁹ suscitauit a mortuis: in ꝺ iste astat coꝝ
vobis san⁹. Hic ē lapis q̄ reꝓbat⁹ ē a vobis
edificātib⁹. q̄ fact⁹ ē i caput anguli. ⁊ nō ē in
alio aliquo sal⁹. Nec enī aliud nomē est sub
celo datū hoīb⁹: in quo oꝑteat nos saluos
fieri. Videres aūt petri ꝓstātiā ⁊ iohannis:
comꝑto q⁹ hoīes essent sine litteris ⁊ idiote
āmirabant: ⁊ cognoscebant eos qm̄ cū ihu
fuerāt: hoiem q̄ videntes stantē cū eis q̄ cu
rat⁹ fuerat: nihil poterāt ꝺicē. Jusserūt aūt
eos foras extra ꝓcilū secedē. ⁊ cōferebāt ad
inuicē dicentes: Quid faciem⁹ hoībus istis:
Qm̄ q̄dē notū signū fact⁹ est ꝑ eos oīb⁹ ha
bitātib⁹ ierl̄m. Manifestū est. ⁊ nō possumus
negare. Sz ne ap̄li⁹ diuulgef in ꝓpl̄m: cōmi
nemur eis ne vltra loquant⁹ in nomīe hoc vlli
hoīum. Et vocātes eos nūciauerunt ne oīo
loquerent⁹ neq⁹ docerēt in noīe ihu. Petr⁹ ꝯ
ioēs rīdentes dixerunt ad eos: Si iustū
est in cōspectu ꝺi vos potius audire q̄ ꝺm: iu
ꝺicate. Nō. n. possumus q̄ vidim⁹ ⁊ audiui
m⁹ nō loq̄. At illi cōminantes dimiserūt eos.
nō inuenientes quō punirent eos ꝓpter ꝓpl̄m
q̄a omnes clarificabāt id quod fact⁹ fuerat
in eo qō acciderat. Annox. n. erat ap̄li⁹ q̄dra
ginta hō: in q̄ factū fuerat signū istud sanita
tis. Dimissi aūt venerūt ad suos. ⁊ annūcia
uerūt eis quāta ad eos pncipes sacerdotum
⁊ seniores dixissent. Qui cū audissent: vna
nimiter leuauerunt vocē ad ꝺm. ⁊ dixerunt.
Dñe tu q̄ fecisti celū ⁊ t̄rā mare ⁊ oīa q̄ i eis
sunt: q̄ spū scō ꝑ os patris nr̄i dauid pueri tui
dixisti. Quare fremuerūt gētes ⁊ ꝓpl̄i medi
tati sunt inania. Astiterūt reges t̄re ⁊ pnci
pes conuenerūt in vnum aduersus dm̄m ⁊ ad
uersus xp̄m ei⁹: Cōuenerūt. n. vere i ciuitate
ista aduersus scm̄ puez tuū ihm̄ quē vnxisti.
Herodes ⁊ pontius pilat⁹ cū gentib⁹ ⁊ ꝓpl̄is
isrl̄: facere q̄ manus tua ⁊ consilium tuū de
creuerūt fieri. Et nunc dñe respice in mīnas
eox. ⁊ da seruis tuis cū oī fiducia loq̄ vbum
tuū i eo q⁹ manū tuā extendas ad sanitates ⁊
signa ⁊ pdigia fieri ꝑ nomen scī filij tui ihu.
Et cū orassent mot⁹ ē loc⁹ i q̄ erāt ꝙgregati:
⁊ repleti sunt oēs spū scō: ⁊ loq̄bantur verbū
dei cū fiducia. Multitudis āt credētiū erat
cor vnū ⁊ aīa vna: nec q̄s⁹ eox q̄ possidebat
aliq̄d suū eē dicebat: ꝙ erāt illis omnia cōia.
Et vtute magna reddebāt ap̄li testimoniū
resurrectionis ihu xp̄i dn̄i nr̄i. ⁊ gr̄a magna
erat in omnib⁹ illis. Neq⁹. n. quis⁹ egēs erat
inter illos. Quotquot. n. possessores agrox
aut domox erāt: vendentes afferebāt pcia eo
rum q̄ vendebāt: ⁊ ponebant ante pedes ap̄lo
rū. Diuidebatur autem singulis ꝓout cuiq⁹
opus erat. Joseph aūt q̄ cognominat⁹ ē bar
sabas ab ap̄lis: qō est interꝓetatum filius cō
solatiōis: leuites cypri⁹ genere cum hr̄et agrū
vendidit eum: ⁊ attulit pecium ⁊ posuit ante
pedes apostolorum.

V

Ir aūt q̄dā noīe ananias cū saphyra
vxore sua vendidit agrū. ⁊ fraudā-
uit de pcio agri conscia vxore sua: ⁊
afferens ptem quandā ad pedes ap̄lox posuit
Dixit aūt petrus ad ananiā. Anania cur tem
ptauit satbanas cor tuū mētiri te spūi scō. ⁊
fraudare de pcio agri: Nōne manēs tibi ma
nebat. ⁊ venūdatū in tua erat pātē: Quare
posuisti i corde tuo banc rem: Nō es mētit⁹
hoīb⁹. sꝫ ꝺo. Audiēs aūt ananias hec ꝓba: cecī
dit ⁊ exꝑirauit. ⁊ fact⁹ est timor magn⁹ sup
oēs q̄ audierūt. Surgētes aūt iuuenes amo
verūt eū. ⁊ efferētes sepelierūt. Factū est aūt
q̄si horarum triū spatium. ⁊ vxor ipsi⁹ nesciēs
q̄ factū fuerat introiuit. Dixit aūt ei petr⁹:
Dic mihi mulier: si tanti agrū vēdidistis: At
illa dixit: Etiam tanti. Petrus aūt ad eam.
Quid vtiq⁹ cōuenit vobis tēptare spūi dn̄i:
Ecce pedes eorū qui sepelierūt vir tuum ad
ostiū. ⁊ efferent te. Cōfestim ceciꝺit ante pe
des eius: ⁊ exꝑirauit. Intrantes autem iuue
nes inuenerūt illā mortuā. ⁊ extulerūt ⁊ sepe
lierūt ad vir suum. Et fact⁹ ē timor magn⁹
i vniuersa eccl̄ia. ⁊ oēs q̄ audierūt hec. Per
man⁹ aūt ap̄lox fiebāt signa ⁊ pdigia multa
de plebe. Et erant vnanimiter oēs in porticu sa
lomonis. Ceterox āt nemo audebat se iungere
illis sꝫ magnificabat eos ꝓpl̄s. Magis āt
augebat credentium in dño multitudo viro
rum ac mulierum: ita ut i plateas ejicerent infir
mos. ⁊ ponerent in lectulis ac grabatis: ut ve
niente petro saltem vmbra illius obumbraret
quēq⁹ illox. ⁊ liberarent⁹ oēs ab infirmitatib⁹
suis. Cōcurrebat aūt ⁊ multitudo vicinarū
ciuitatū ierl̄m. afferētes egros ⁊ vexatos a spi
ritib⁹ immundis: q̄ curabāt oēs. Exurgēs aūt
ꝓnceps sacerdotum ⁊ oēs q̄ cum illo erant: q̄
ē hęresis saduceox repleti sunt zelo. ⁊ iniecer̄t
manus in ap̄los: ⁊ posuerunt eos in custodia

publica. Angel⁹ aũt dñi p noctẽ aperiẽs ianuas carceris ⁊ educẽs eos dixit Ite: ⁊ stãtes loq̃mini i tẽplo plebi oĩa ẽba vite huius. Qui cũ audissent itrauerũt diluculo i tẽplũ ⁊ docebãt. Adueniẽs aũt pnceps sacerdotũ ⁊ qui cum eo erant: cõuocauerũt cõcilium. ⁊ oẽs seniores filioꝝ isrl. ⁊ miserũt ad carcerẽ ut adducerẽt. Cũ ãt venissent ministri ⁊ apto carcere nõ inuenissent illos reuersi nũciauerũt dicẽtes. Carcerẽ q̃dẽ inuenim⁹ clausũ cũ oĩ diligẽtia: ⁊ custodes stãtes ante ianuas: aperientes aũt neminẽ intꝰ inuenim⁹. Ut autẽ audierũt hos sermões magistratꝰ tẽpli ⁊ pncipes sacerdotũ: ambigebãt de illis q̃d nam fieret. Adueniẽs aũt quidã nũciauit eis. q̃a ecce viri q̃s posuistis i carcere sũt itẽplo stantes ⁊ docẽtes ppl̃m. Tũc abijt magistratꝰ cũ ministris. ⁊ adduxit illos sine vi. timebant n. ppl̃m ne lapidarentur. Et cum adduxissent illos: statuerũt in pcilio. Et interrogauit eos pnceps sacerdotũ dicẽs. Precipiẽdo pcepimus vobis ne doceretis in noĩe isto. ⁊ ecce replestis ihrlm doctrina vra. ⁊ vultis inducẽ sup nos sanguinẽ hoĩs isti⁹. Respõdẽs aũt petrꝰ ⁊ apli dixerũt: Obedire oportet deo magis q̃ hoĩb⁹. Deus patꝝ nrorꝝ suscitauit ihesũ quẽ vos interemistis suspendentes in ligno. Hũc pncipẽ ⁊ saluatorẽ dexaltauit dextera sua ad dandã pniam isrl ⁊ remissionẽ peccatoꝝ: ⁊ nos sumꝰ testes horũ ẽborũ: ⁊ spũs scũs quẽ dedit deus oĩb⁹ obedientib⁹ sibi. Hec cũ audissent dissecabãt. ⁊ cogitabãt interficẽ illos. Surgẽs aũt q̃dã i cõcilio pharisẽus nole gamaliel legis doctor honorabilis vniuerse plebi: iussit foras ad breue hoĩes fieri. Dixit q̃ ad illos. Viri isralẽlite attendite vobis sup hoĩbus istis: q̃d acturi sitis. Ante hos enim dies extitit theodas dicẽs se esse aliquẽ: cui pserunt numer⁹ virorꝝ circiter q̃drigẽtorꝝ. q̃ occisus ẽ. ⁊ oẽs q̃ credebãt ei dissipati sũt: ⁊ redacti ad nihilũ. Post hũc extitit iudas galileus i diebꝰ pfessiõis: ⁊ auertit ppl̃m post se Et ipse periit: ⁊ oẽs quotq̃t consenserunt ei dispsi sũt. Et nũc itaq̃ dico vobis: discedite ab hoĩb⁹ istis. ⁊ sinite illos. Quõ si ẽ ex hoĩbus cõsiliũ hoc aũt opꝰ dissolueꝫ: si ex deo ẽ nõ poteritis dissoluere: ne forte ⁊ deo repugnare videamĩ. Cõsenserũt autẽ illi: ⁊ cõuocãtes apl̃os cesis venũciauerũt ne oĩo loquerẽt in noĩe ihu ⁊ dimiserũt eos. Ei illi quidẽ ibant gaudẽtes a cõspectu cõcilij: quõ digni habiti sunt p noĩe ihu ꝓtumelĩa pati. Omni aũt die nõ cessabãt in tẽplo ⁊ circa domos docentes: ⁊ euãgelizãtes xp̃m ihm.

VI

In diebus aũt illis crescẽte numero discipulorũ factum est murmur grecorꝝ aduersus hebreos: eo q̃ despicerent in ministerio q̃tidiano vidue eorꝝ. Conuocãtes aũt duodecim multitudinẽ discipulorꝝ dixerunt: Non est equũ nos relinquere verbũ dei: ⁊ ministrare mẽsis. Cõsiderate ꝯ frẽs viros ex vobis boni testimonij septem plenos spũ scõ ⁊ sapia: quos cõstituamus sup hoc opus. Nos vo orationi ⁊ ministerio vbi instantes erim⁹. Et placuit sermo coram omni multitudine Et elegerũt stephanũ virũ plenũ fide ⁊ spũ scõ. ⁊ philippũ ⁊ prochorꝝ ⁊ nicanorẽ ⁊ timonẽ ⁊ parmenã ⁊ nicolaũ aduenã antiocenũ. Hos statuerũt añ conspectu apl̃orꝝ: ⁊ orãtes imposuerũt eis manꝰ. Et verbũ dei crescebat ⁊ multiplicabat numerus discipulorꝝ i irlm valde. Multa etiã turba sacerdotũ obediebat fidei. Stephanꝰ aũt plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat pdigia ⁊ signa magna in ppl̃o. Surrexerunt aũt quidẽ de synagoga q̃ appellat libertinorꝝ ⁊ cyrenẽsiũ ⁊ alexandrinorũ ⁊ eorꝝ q̃ erant a cilitia ⁊ asia disputantes cũ stephano ⁊ nõ poterãt resistere sapiẽtie ⁊ spũi q̃ loquebat. Tũc submiserũt viros q̃ dicerent se audisse eũ dicẽtẽ verba blasphemie in moysen ⁊ deũ. Cõmouerũt itaq̃ plebẽ ⁊ seniores ⁊ scribas ⁊ cõcurrentes rapuerũt eum ⁊ adduxerũt in cõcilĩũ. ⁊ statuerũt falsos testes qui dicerent. Homo iste non cessat loqui verba aduersus locũ sanctum ⁊ legẽ. Audiuimus enim eũ dicentẽ: q̃m ihs nazarenus hic destruet locũ istũ. ⁊ mutabit traditiones quas tradidit nobis moyses. Et intuentes eũ oẽs q̃ sedebãt in concilio: viderunt faciẽ eius tanq̃ faciẽ angeli.

VII

Dixit aũt pnceps sacerdotũ: si hẽ ita se hꝫ. Qui ait: Viri frẽs ⁊ patres audite. Deꝰ glorie apparuit pri nostro abrahe cũ esset i mesopotamia priusq̃ moraret in charran. ⁊ dixit ad illum. Exi de terra tua ⁊ de cognatiõe tua. ⁊ veni in terrã quã mõstrauero tibi. Tũc exijt de tra chaldeoꝝ ⁊ habitauit i charran Et inde postq̃ mortuꝰ est pater eius trãstulit illũ in terrã istã: in q̃ nũc vos habitatis. Et non dedit illi hereditatẽ in

ea·nec passū ꝓdis: ⁊ repromisit dare illi eam
in possessionē. ⁊ semi ei⁹ ipsū: cū nō haberet
filiū. Locut⁹ ē aūt ei ꝙ: ꝙa erat semē ei⁹ ac-
cola ī ēra aliena. ⁊ seruituti eos subjcient ⁊
male tractabūt cos ānis q̄dringētis. ⁊ gētē
cui seruierint iudicabo ego dicit dñs. Et p⁹
hec exibūt ⁊ seruient mihi in loco isto. Et ꝙ-
dit illi testamentū circūcisionis. ⁊ sic genuit
ysaac ⁊ circūcidit eū die octaua· ⁊ ysaac ia-
cob. ⁊ iacob duodecim pr̄iarchas. Et patri-
archꝫ emulātes ioseph vendiderūt ī egyptū.
⁊ erat ds cū eo. Et eripuit eū ex oīb⁹ tribu
lationib⁹ eius: ⁊ dedit ei gratiā ⁊ sapiētiā in
cōspectu pharaonis regis egyptioꝝ. ⁊ ꝓstituit
eum ꝓpositū sup egyptū ⁊ sup omnē domum
suā. Venit aūt fames in vniuersam egyptū
⁊ chanaan. ⁊ tribulatio magna: ⁊ nō iuenie-
bant cibos patres nr̄i. Cū audisset aūt iacob
esse frumētū ī egypto misit pr̄es nr̄os ꝓmū ⁊
in secundo cognitus est ioseph a frib⁹ suis: ⁊
manifestatū ē pharaōi gen⁹ ei⁹. Mittēs āt
ioseph accersiuit iacob patrē suū: ⁊ oēm co-
gnationē suā in aīab⁹ septuagintaq̄nq̄. Et
descēdit iacob in egyptū: ⁊ defunct⁹ ē ipse ⁊
pr̄es nr̄i. Et translati sunt in sichem. ⁊ positi
sunt ī sepulchro qđ emit abrahā pcio argēti
a filijs emor filij sichem. Cū aūt appropinq̄-
ret tēp⁹ promissiōis quā cōfessus erat ds
abrahe: creuit ꝓ̄ls ⁊ multiplicat⁹ ē ī egypto
q̄adusq; surrexit alī⁹ rex in egypto q̄ nō scie-
bat ioseph. Hic circūuenies gen⁹ nr̄m· afflixit
pr̄es nr̄os: ut exponerēt infantes suos ne vi-
uificarent. Eodē tpe natus ē moyses. ⁊ fuit
grat⁹ ds: q̄ nutrit⁹ ē tribus mēsibus ī domo
pr̄is sui. Exposito autē illo sustulit eum filia
pharaonis. ⁊ nutriuit eū sibi ī filiū. Et erudi
tus ē moyses oī sapīa egyptioꝝ. ⁊ erat potēs
in ꝙbis ⁊ in opib⁹ suis. Cū autē implerē ei
q̄draginta annoꝝ temp⁹: ascēdit in cor ei⁹ ut
visitaret frēs suos filios isr̄l. Et cū vidisset
quēdā iniuriā patientē vindicauit illū: ⁊ fecit
vltionē ei q̄ iniuriā sustinebat pcusso egyptio
Existimabat aūt intelligere frēs: qm̄ ds p
manū ipsius daret salutē illis. At illi nō in-
tellexerūt. Sequēti ꝙ die apparuit illis liti
gantib⁹: ⁊ reconciliabat eos in pace· dicens:
Viri: frēs estis. Ut q̄d noceat alter utr⁹? Qui
aūt iniuriā faciebat ꝓximo· repulit eū dicēs:
Quis te cōstituit ꝓncipē ⁊ iudicē sup nos?
Nūq̄d interficere me tu vis quēadmodū interfe-
cisti hērī egyptiū? Fugit autē moyses ī ꝙbo
isto: ⁊ fact⁹ ē aduena in ēra madian: vbi ge-
nerauit filios duos. Et expletis annis q̄dra-
ginta: apparuit illi in deserto montis syna
angel⁹ ī igne flāme rubi. Moyses aūt videns
āmirat⁹ est visū. Et accedēt illo ut cōsidera-
ret: facta est ad eū vox dñi· dicēs: Ego sum
ds patr⁹ tuoꝝ: ds abrahā ds ysaac. ⁊ ds
iacob. Tremefact⁹ aūt moyses: nō audebat
cōsiderare. Dixit āt illi ds: Solue calciamē-
tū pedū tuoꝝ. Loc⁹ n. ī q̄ stas ēra scā ē. Vi-
dēs vidi affictionē ꝑpli mei q̄ est ī egypto: ⁊
gemitū eoꝝ audiui. ⁊ descēdi liberare eos. Et
nūc veni. ⁊ mittā te in egyptū. Hūc moysen
quē negauerūt dicētes: quis te cōstituit ꝓn-
cipem ⁊ iudicē: hūc ds ꝓncipē ⁊ redemptorē
misit cū manu angeli q̄ apparuit illi in rubo.
Hic eduxit illos faciēs ꝓdigia ⁊ signa ī ēra
egypti ⁊ in rubro mari. ⁊ in deserto ānis qua-
draginta. Hic est moyses qui dixit filijs isr̄l.
Prophetā suscitabit vobis ds de frib⁹ vr̄is:
tanq̄ me ipsū audietis. Hic ē q̄ fuit in eccl'ia
in solitudine cū angelo q̄ loq̄bat ei in monte
syna ⁊ cū patrib⁹ vestris: q̄ accepit ꝙba vite
dare vobis. Cui noluerūt obedire pr̄es vr̄i:
sed repulerunt ⁊ auersi sunt cordib⁹ suis ī egy-
ptū· dicētes ad aaron: Fac nob ds q̄ ꝓce-
dant nos. Moysi. n. huic qui eduxit nos de
ēra egypti: nescim⁹ q̄d factū sit ei. Et vitulū
fecerūt in diebus illis. ⁊ obtulerūt hostiā simu
lacro. ⁊ letabāt in opib⁹ manuū suarū. Cō-
uertit aūt ds: ⁊ tradidit eos seruire militie
celi: sicut scriptū est ī libro ꝓphaꝝ. Nūquid
victimas aut hostias obtulistis mihi annis
q̄draginta in deserto· dom⁹ isr̄l? Et suscepi-
stis tabernaculū moloch. ⁊ sidus dei vestri
rempham· figuras q̄s fecistis adorare eas:
⁊ transferā vos in babylonem. Tabernacu-
lum testimonij fuit cū patrib⁹ vr̄is ī deser-
to: sicut disposuit illis deus loquēs ad moy-
sen: ut faceret illud sm formā quā viderat.
Qō ⁊ induxerūt suscipiētes patres vr̄i cum
ibu in possessionē gentiū: q̄s expulit ds a fa-
cie patꝝ vroꝝ vsq; in diebus dauid. Qui inue
nit grām añ dm. ⁊ petijt ut inueniret taber
naculum do iacob. Salomō aūt edificauit
illi domū. Sz nō excelsus ī manufactis habi-
tat sicut p ꝓphām dic. Celū mihi sedes ē: terra
aūt scabellū pedū meoꝝ. Quam do mihi edifi-
cabitis mihi dic dñs· aut q̄s locus requietiōis

mee est: ¶ Hõne man⁹ mea fecit hᵇ oĩa: Dura ceruice ⁊ in circũcisi cordib⁹ ⁊ auribus vos ꝓ spũi scõ restitistis: sicut patres vestri· ita ⁊ vos. Quẽ ꝓphaꝝ nõ sũt ꝓsecuti prẽs vĩi? Et occiderũt eos q̃ pnũciabãt de aduentu iusti: cuius vos nũc proditores ⁊ homicide fuistis: q̃ accepistis legẽ in dispositione angelorũ ⁊ nõ custodistis. Audientis aũt hᵇ disse cabant cordib⁹ suis. ⁊ stridebant dentib⁹ in eũ. Cũ aũt eẽt plen⁹ spũ scõ· intẽdẽs in celũ vidit gloziam dei· ⁊ ihm stantẽ a dextris dei Et ait: Ecce video celos apertos. ⁊ filiũ hominis stantẽ a dextr⁊ ꝑtutis dei. Exclamantes aũt voce magna ꝓtinuerũt aures suas: ⁊ ipetũ fecerunt vnanimiẽ ĩ eũ. Et eijcientes eũ eẽ ciuitatẽ lapidabant. ⁊ testes deposuerunt vestimẽta sua secus pedes adolescẽtis q̃ vocabaf saulus. Et lapidabãt stephanũ inuocãtẽ ⁊ dicentẽ: Dñe ihu suscipe spĩm meum. Ponitis aũt genibus: clamauit voce magna dicens: Dñe· ne st atuas illis hᵇ pctm̃. Et cũ hᵇ dixisset: obdormiuit in dño.

VIII

Saulus aũt erat cõsentiẽs neci eius Facta est aũt i illa die psecutio magna in ecclesia q̃ erat hierosolymis. ⁊ oẽs dispsi sũt p regiones iudee ⁊ samarie ꝓter apl̃os. Deprlierũt aũt stephanũ viri timorati: ⁊ fecerunt planctũ magnũ sup eum Saulus ꝩo deuastabat ecclesiam p domos ĩtrãs. ⁊ trahẽs viros ac mulieres· tradebat in custodiã. Igit̃ q̃ dispsi erant ptransibãt euãgeliçãtes ꝩbũ dei. Philippus aũt descendens in ciuitatẽ samarie pdicabat illis xp̃m Intendebant aũt turbe bis q̃ a philippo dicebãt vnanimiter audiẽtes ⁊ vidẽtes signa q̃ faciebat. Multi.n. eoꝝ q̃ habẽbãt spiritus ĩmundos: clamantes voce magna exibant. Multi aũt paralytici ⁊ claudi curati sũt. Factũ est g̃ gaudiũ magnũ in illa ciuitate. Vir aũt qdã nomine symon q̃ añ fuerat in ciuitate magus seducẽs gẽtem samarie dicẽs se esse aliquẽ magnũ: cui auscultabãt oẽs a mĩmo vsq; ad maximũ· dicẽtes: hic ẽ ꝑtus dei q̃ vocaf magna. Attendebãt aũt eũ: ꝑ̃ qđ multo tpe magicis suis demẽtasset eos. Cũ ꝩo credidissent philippo euangeliçãti de regno dei: in nomine ihu xp̃i baptizabanf viri ac mulieres. Tũc symon ⁊ ipse credidit: ⁊ cum baptizatus eẽt adhrebat philippo. Videns etiam signa ⁊ ꝑtutes maximas fieri: stupens ãmirabãf. Cũ aũt audissent apl̃i q̃ erant in hierosolymis q̃a recepissetf samaria verbum dei: miserũt ad eos petꝝ ⁊ iohannẽ. Qui cũ venissent orauerũt ꝓ ipsis: ut acciperent spiritũ scm̃. Nõdum.n. in quẽq̃ illoꝝ venerat sed baptizati tm̃ erant in nomine dñi ihu. Tũc imponebãt man⁹ sup illos: ⁊ accipiebãt spũm scm̃. Cũ vidisset aũt symon q̃a p ĩpositionẽ man⁹ apl̃oꝝ daref spũs scũs: obtulit eis pecuniã· dicens: Date ⁊ mihi hãc potestatẽ: ut cuicũq; ipsiuero man⁹ accipiat spũm sanctũ. Petr⁹ autẽ dixit ad eũ. Pecunia tua tecũ sit in pditionẽ qm̃ donũ dei existimasti pecunia possideri. Nõ est eni tibi pars neq; sors in sermone isto: Cor.n. tuũ non est rectũ corã deo Pniam itaq; age ab hac neqtia tua: ⁊ roga deũ si forte remittaf tibi hec cogitatio cordis tui. In felle.n. amaritudinis ⁊ obligatione iniqtatis video te eẽ. Respondens aũt symon dixit: Precamini vos ꝓ me ad dñm: ut nihil veniat sup me horꝝ q̃ dixistis. Et illi quidem testificati ⁊ locuti ꝩbũ dei· redibãt hierosolymã: ⁊ multis regiõib⁹ samaritanoꝝ euangeliçabãt. Angelus aũt dñi locut⁹ ẽ ad philippũ· dicẽs. Surge: ⁊ vade ꝺ meridianũ ad viã q̃ descẽdit ab irlm in gaçã hec est deserta Et surgens abijt. Et ecce vir ethiops eunuchus potẽs candacis regine ethiopũ· q̃ erat sup oẽs gaças ei⁹· venerat adorare in irlm: ⁊ reuertebaf sedens supra currũ suũ legensq; ysaiã ꝓphetã. Dixit aũt spũs philippo. Accede. ⁊ adiunge te ad currũ istum. Accurrens autẽ philipus: audiuit eũ legentẽ ysaiã prophetã. ⁊ dixit. Putasne intelligis que legis? Qui ait: Et quõ possũ si nõ aliq̃s ostenderit mihi? Rogauitq; philippũ ut ascẽderet ⁊ sederet secũ. Locꝰ aũt scripture quã legebat erat hic. Tanq; ouis ad occisionem ductus est. ⁊ sicut agnus coram tondente se sine voce: sic nõ aperuit os suũ. In humilitate iudiciũ ei⁹ sublatũ est. Generationẽ ei⁹ quis enarrabit: Quĩ tollef de tra vita ei⁹. Respondẽs aũt eunuchus philippo· dixit. Obsecrote· de q̃ ꝓpha dicẽ hᵇ: De se an de alio aliq̃? Aperiens aũt philipp⁹ os suũ. ⁊ incipiẽs a scriptura ista euãgeliçauit illi ihm. Et dũ irent p viã: venerunt ad quãdã aquam. Et ait eunuchus: Ecce aqua. Quis ꝓhibet me baptizari? Dixit aũt philipp⁹. Si credis ex toto corde licet Et respondens ait: Credo filium dei eẽ ihm

xpm. Et iussit stare currum. Et descenderūt uterq; in aquā philippus ⁊ eunuch⁹. ⁊ baptizauit eū. Cū āt ascēdissent de aq̄ spūs dñi rapuit philippū. ⁊ amplius nō uidet eū eunuch⁹. Ibat.n.p uiā suā gaudēs. Philippus aūt inuentus ē in azoto. ⁊ ptransiēs euāgelizabat ciuitatib⁹ cunctis donec ueniret cesareā.

IX

Saulus aūt adhuc spirās minarum ⁊ cedis in discipulos dñi: accessit ad principē sacerdotū. ⁊ petijt abeo epistolas in damascū ad synagogas: ut si q̄s inuenisset huius uie uiros ac mulieres: uinctos pduceret i irlm. Et cū iter faceret: optigit ut appropinq̄ret damasco. Et subito circūfulsit eum lux de celo. ⁊ cadens in terram audiuit uocem dicentē sibi. Saule saule q̄d me pseq̄ris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille. Ego sū ihs quē tu psequeris. Durum est tibi ptra sti mulū calcitrare. Et tremens ac stupēs dixit dñe. quid me uis facere? Et dñs ad eū. Surge ⁊ ingredere ciuitatem: ⁊ ibi dicet tibi q̄d te oporteat facere. Uiri aūt illi q̄ comitabāt eū eo stabant stupefacti: audientes quidem uocē: neminē aūt uidētes. Surrexit āt saul⁹ de terra: apertisq; oculis nihil uidebat. Ad man⁹ āt illū trahētes introduxerūt damascū Et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō uidens: ⁊ nō manducauit neq; bibit. Erat aūt quidā discipul⁹ damasci nomine ananias. Et dixit ad illū i uisu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et dñs ad eū. Surge ⁊ uade in uicū q̄ uocat rectus. ⁊ q̄re in domo iude saulū nomine. ecce enim orat. Et uidit uirū ananiā nomine introeūtē: ⁊ imponētē sibi man⁹ ut uisū recipiat. Respondit aūt ananias. Dñe audiui a multis de uiro hoc: quāta mala fecerit sanctis tuis i irlm. Et hic habet ptātē a pncipib⁹ sacerdotū: alligādi oēs q̄ inuocāt nomē tuū. Dixit aūt ad eū dñs. Uade: quia uas electionis est mihi iste. ut portet nomen meū coram gētib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs isrl. Ego.n. ostēdā illi quāta oporteat eū p nomine meo pati. Et abijt ananias ⁊ introiuit in domū: ⁊ imponēs ei manus dixit: saule frater: dñs misit me ihs q̄ apparuit tibi i uia qua ueniebas: ut uideas ⁊ implearis spū scō. Et pfectim ceciderūt ab oculis eius tanq̄ squame. ⁊ uisū recepit. Et surgēs baptizat⁹ est. ⁊ cū accepisset cibū confortat⁹ est. Fuit aūt cū discipulis q̄ erāt damasci p dies aliq̄t. Et pinuo ingressus i synagogas pdicabat ihm: quia hic ē filius dei. Stupebant aūt oēs q̄ eū audiebāt. ⁊ dicebāt. Nōne hic est qui expugnabat in irlm eos q̄ inuocabāt nomē istud? Et huc ad hoc uenit ut uinctos illos duceret ad pncipes sacerdotū. Saulus aūt multo magis ualescebat ⁊ pfūdebat iudeos q̄ habitabāt damasci affirmās quia hic ē xps. Cū aūt implerēt dies multi: cōsilium fecerūt in unū iudei ut eū interficerēt. Notę āt facte sūt saulo insidie eor. Custodiebāt āt ⁊ portas die ac nocte: ut eū interficerēt. Accipientes aūt eum discipuli nocte per murum demiserūt eū: submittētes in sporta. Cū aūt uenisset in irlm tēptabat se iūgere discipulis ⁊ oēs timebant eū: nō credētes q̄ esset discipulus. Barnabas aūt apl̄orum assumpsit illū duxit ad apl̄os: ⁊ narrauit illis quō in uia uidisset dñm. ⁊ q̄a locut⁹ ē ei. ⁊ quō i damasco fiducialiē egerit i nomine ihu. Et erat cū illis intrās ⁊ exiens i irlm: fiducialiter agens i nomine dñi. Loquebat⁹ q̄q; gētib⁹ ⁊ disputabat cū grecis: illi aūt q̄rebāt occidere eū. Quō cū cognouissent fres. deduxerūt eū cesareā. ⁊ dimiserūt tharsum. Ecclesia q̄dē p totā iudeā ⁊ galileam ⁊ samariā habebat pacē: ⁊ edificabat ambulans i timore dñi. ⁊ pconsolatione sci spūs replebat.

Factū ē aūt ut petr⁹ dū transiret uniuersos uenire ad scōs q̄ habitabāt lydde. Inuenit aūt ibi hominē quendā nomine eneam. ab annis octo iacentē i grabato: qui erat paralyticus Et ait illi petr⁹. Enea: sanet te dñs ihs xps. Surge: ⁊ sterne tibi. Et cōtinuo surrexit. Et uiderūt e ū oēs q̄ habitabant lydde ⁊ saronę q̄ uerūt sūt ad dñm. In ioppe aūt fuit q̄dā discipula nomine tabita: que interpretata dicit dorcas. Hec erat plena opib⁹ bonis ⁊ elemosynis q̄s faciebat. Factū ē aūt in dieb⁹ illis: ut infirmata moreret: quā cū lauissent posuerūt eā i cenaculo. Cū aūt ppe eet lydda ab ioppe: discipuli audiētes quia petr⁹ eet in ea: miserūt duos uiros ad eū rogantes: ne pigriteris uenire usq; ad nos. Exurgēs aūt petr⁹: uenit cū illis. Et cū aduenisset: duxerūt illum in cenaculū. ⁊ circūsteterūt illū oēs uidue flētes. ⁊ ondētes ei tunicas ⁊ uestes q̄s faciebat illis dorcas. Eiectis aūt oib⁹ foras petr⁹ ponēs genua orauit. ⁊ conuersus ad corpus dixit: Tabita surge. At illa aperuit oculos. ⁊ uiso petro resedit. Dans āt illi manū erexit eam. ⁊ cū uocasset sanctos ⁊ uiduas.

assignauit eā viuā. Notū aūt factū ē p vniuersam ioppen. ⁊ crediderunt multi in dño. Factū ē aūt ut dies multos moraret in ioppe apud simonē quendā coriariū.

X

Vir aūt q̄dā erat in cesarea nōie cornelius cēturio cohortis q̄ dicit italica religiosus ⁊ timens deū cum oi domo sua: faciens elemosynas multas plebi: ⁊ deprecās deū sp. Is vidit in visu manifeste q̄si hora diei nona angelū dei introeuntē ad se ⁊ dicētem sibi. Corneli. At ille intuens eum timore correptus dixit: Quis es dñe? Dixit aūt illi. Oratiōes tue ⁊ elemosyne tue ascenderūt in memoriā i ꝓspectu dei. Et nūc mitte viros in ioppen. ⁊ accersi simonem quendā q̄ cognominat petr⁹. Hic hospitat apud simonem quendā coriariū cui⁹ ē dom⁹ iux mare. Hic dicet tibi: q̄d te oporteat facē. Et cū discessisset āgel⁹ q̄ loq̄bat illi. vocauit duos domesticos suos. ⁊ militē metuētē dñm ex his q̄ illi parebāt. Quib⁹ cū narrasset oīa: misit illos i ioppen. Postera aūt die iter illis faciēti b⁹ ⁊ appropinquanti⁹ ciuitati: ascēdit petr⁹ in supiora ut oraret circa horam sextā. Et cū esuriret voluit gustare. Parantib⁹ aūt illis: cecidit sup eū mētis excessus. Et vidit celum aptum: ⁊ descendēs vas quoddam velut linteū magnū q̄tuor initijs submitti de celo in terrā: in q̄ erant oīa q̄drupedia ⁊ ꝑētia ⁊re ⁊ volatilia celi. Et facta ē vox ad eum. Surge petre: occide ⁊ māduca. Ait aūt petr⁹. Absit dñe: q̄a nunq̄ manducaui oē cōmune ⁊ immūdū. Et vox iterū secūdo ad eū. Quō de⁹ purificauit: tu cōe ne dixeris. Hoc factū est p ter. Et statim receptū est vas in celum. Et dū intra se hesitaret petr⁹ q̄d nā ēet visio quā vidisset: ecce viri q̄ missi erāt a cornelio inq̄rentes domū simonis. astiterunt ad ianuā. Et cū vocassent: interrogabāt. si simon q̄ cognominatur petrus illic haberet hospitiū. Petro autē cogitāte de visiōe. dixit spūs ei: Ecce iii tres q̄runt te. Surge itaq⁹ ⁊ descēde. ⁊ vade cum eis nihil dubitās. q̄a ego misi illos. Descēdēs aūt petrus ad viros. dixit: Ecce ego sum quē q̄ritis. Que cā est ꝓpter quā venistis? Qui dixerūt: Cornelius centurio vir iustus ⁊ timēs deū ⁊ testimoniū hīns ab vniuersa gente iudeoꝝ: responsum accepit ab angelo sancto accersiri te in domū suā. ⁊ audire verba ab te. Introducēs ig̃ eos. recepit hospitio. Sequente aūt die surgēs. pfectus ē cū illis: ⁊ q̄dam ex fratribus ab ioppe comitati sunt eum. Alia aūt die introiuit cesaream. Cornelius ꝙo expectabat illos: quocatis cognatis suis ⁊ necessarijs amicis. Et factū est cum introisset petr⁹ obuius venit ei cornel⁹. ⁊ procidens ad pedes ei⁹ adorauit eū. Petrus ꝙo eleuauit eū dicēs: Surge: ⁊ ego ipe hō sum. Et loq̄ns cū illo introiit: ⁊ inuenit multos q̄ conuenerant. dixitq⁹ ad illos: Vos scitis quō abhominatū sit viro iudeo glutinari aut accedere ad alienigenā. Sed mihi ostendit deus neminem cōmune aut immundum dicere die: propter q̄ sine dubitatiōe veni accersitus. Interrogo ig̃: quā ob cām accersistis me. Et cornelius ait: A nudius q̄rta die vsq⁹ ad hāc horā orās eram hora nona i domo mea. ⁊ ecce vir stetit ante me in veste candida. ⁊ ait: Cornel. exaudita est oratio tua: ⁊ elemosyne tue cōmemorate sunt in cōspectu dei. Mitte ig̃ in ioppen ⁊ accersi simonem qui cognominat petrus: hic hospitat in domo simonis coriarij iux mare. Cōfestim ig̃ missi ad te. ⁊ tu bñ fecisti veniēdo. Nūc g̃ oēs nos in ꝓspectu tuo adsumꝰ: audire oīa q̄cūq⁹ tibi p̄cepta sunt a dño. Aperiens aūt petrus os suū dixit: In ꝓritate cōperi q̄a nō est ꝓsonarū acceptor de⁹. sed in oi gente q̄ timet deū ⁊ operatur iusticiā: acceptus ē illi. Verbū misit de⁹ filijs isr̄l. ānuncians pacē p ihm xp̃m. hic est oium dñs. Vos scitis q̄d factū est verbū p vniuersam iudeā. Incipiēs. n.a galilea p⁹ baptismū q̄d predicauit iohes ihm a nazareth quō vnxit eū de⁹ spū scō ⁊ ꝓtute q̄ pertransijt bñfaciendo ⁊ sanādo oēs oppressos a diabolo: quōm deus erat cum illo. Et nos testes sum⁹ oium q̄ fecit in regione iudeoꝝ ⁊ in hierusalē: quē occiderūt suspendentes in ligno. Hunc de⁹ suscitauit tertia die ⁊ dedit eum manifestū fieri nō oi pl'o sed testibus ꝓordinatis a deo. nob q̄ manducauimus ⁊ bibim⁹ cū illo postq̄ resurrexit a mortuis. Et pcepit nob predicare pl'o ⁊ testificare: q̄a ipse ē q̄ ostitut⁹ est a deo iudex vivoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Huic oēs ꝓphe testimoniū phibent remissionē pcatoꝝ accipe p nomen eius: oēs q̄ credunt in eum. Adhuc loquēte petro verba hec cecidit spūs scūs sup oēs q̄ audiebant verbum. Et obstupuerunt ex circūcisiōe fideles qui venerāt cum petro: q̄a ⁊ in nationes grā spūs scī effusa est. Audiebant enim illos loquētes linguis. ⁊ magnificantes deū. Tunc

rñdit petr⁹. Nunq̃d aquã q̃s ꝓhibere pōt ut nō baptiçẽtur bi q̃ spũ scũ acceperunt sicut ⁊ nos: Et iussit eos baptiçare in nomine ihu xpi. Tunc rogauerũt cum: ut maneret apud eos aliquot diebus.

XI

Audierũt aũt apli ⁊ frēs q̃ erãt in iudea: qm̃ ⁊ gentes receperunt ꝟbũ dei Cũ aũt ascẽdisset petr⁹ hierosolymã disceptabãt aduersus illũ q̃ erant ex circũcisiõe dicentes: Quare introisti ad viros ꝓputiũ hãtes. ⁊ manducasti cum illis? Incipiẽs aũt petrus: exponebat illis ordinem· dicens: Ego eram in ciuitate ioppe orans: ⁊ vidi i excessu mẽtis mee visionem: re descendẽs vas qđam velut linteum magnũ quatuor initijs sũmitti de celo. ⁊ venit vsq̃ ad me. In quod intuens ꝑsiderabam· ⁊ vidi q̃drupedia terre: ⁊ bestias ⁊ reptilia ⁊ volatilia celi. Audiui ãt ⁊ vocem dicentẽ mihi. Surge petre· occide ⁊ mãduca. Dixi aũt. Nequaq̃ dñe: quia commune aut imundũ nũq̃ introiuit in os meũ. Rñdit aũt vox secũdo de celo. Q̃ deꝰ mundauit. tu ne cõmune dixeris. Hoc aũt factũ ẽ ꝑ ter. ⁊ recepta sũt oĩa rursũ i celũ. Et ecce viri tres ꝑ festim astiterũt in domo in q̃ eram missi a cesarea ad me. Dixit ãt spũs mi: ut irẽ cum illis nihil hesitans. Venerunt aũt mecũ ⁊ sex frēs isti: ⁊ ingressi sumus in domũ viri. Narrauit aũt nob quõ vidisset angelũ in domo sua stantem. ⁊ dicentem sibi. Mitte i ioppen: ⁊ accersi simonẽ q̃ cognominatur petrus q̃ loq̃ret tibi verba in q̃b⁹ salu⁹ eris tu ⁊ vniuersa dom⁹ tua. Cum aũt cepissem loqui cecidit spũs scũs sup eos: sicut ⁊ i nos i initio: Recordat⁹ sũi aũt ꝟbi dñi· sicut dicebat: Johãnes qđẽ baptiçauit aq̃: vos aũt baptiçabimini spũ scõ. Si g eandẽ grãm dedit illis deꝰ sicut ⁊ nobis q̃ credidim⁹ in dñm ihm xpm. ego q̃s erã q̃ possem ꝓhibẽ deũ? His auditis tacuerũt. ⁊ glificauerũt deũ· dicẽtes: Ergo ⁊ gentib⁹ pnãm dedit deus ad vitam. Et illi q̃dem q̃ dispsi fuerãt a tribulatiõe que facta fuerat sub stephano: perambulauerunt vsq̃ phenicẽ ⁊ cypꝛũ ⁊ antiochiã: nemini loquentes ꝟbũ nisi solis iudeis. Erant aũt q̃dam ex eis viri cypꝛij ⁊ cyrenei q̃ cum introissent antiochiam loquebant ad grecos: annũciantes dñm ihm. Et erat man⁹ dñi cũ eis: multusq̃ numer⁹ credentiũ cõuersus est ad dñm. Peruenit aũt ꝓmo ad aures ecclesie q̃ erat hierosolymis sup istis. ⁊ miserunt barnabam vsq̃ ad ãtiochiam. Qui cum pueniss̃et ⁊ vidisset grãm dei: gauisus est ⁊ hortabat oẽs i ꝓposito cordis ꝑmanere i dño: qa erat vir bon⁹ ⁊ plen⁹ spũ scõ ⁊ fide. ⁊ apposita est multa turba dño. Profect⁹ est aũt tharsum ut q̃reret saulum: quẽ cũ inuenisset pduxit antiochiam Et ãnũ totũ cõuersati sunt ibi in ecclesia: ⁊ docuerũt turbã multã· ita ut cognominarentur ꝓmũ antiochie discipuli xpiani. In his aũtẽ diebus supuenerunt ab hierosolymis ꝓphete antiochiã: ⁊ surgẽs vn⁹ ex eis nomine agabus significabat ꝑ spũm: famẽ magnam futuram in vniuerso orbe terrarum: que facta est sub claudio. Discipuli aũt put q̃s habebat· ꝓposuerunt in misterium mittere habitantib⁹ in iudea frib⁹: qđ ⁊ fecerunt mittẽtes ad seniores ꝑ manus barnabe ⁊ saulꝰ.

XII

Eodem aũt tpe misit herodes rex man⁹ ut affligeret q̃sdam de eccl̃ia. Occidit aũt iacobũ frẽm iohãnis gladio vidẽs aũt q̃a placeret iudeis apposuit apprehẽdere ⁊ petrum. Erãt aũt dies azimoꝝ. Quẽ cũ apprehẽdisset misit in carcerem: tradens q̃tuor q̃ternionib⁹ militum custodiendũ: volens post pasca ꝓducere eũ pplo. Et petr⁹ qdẽ seruabat in carcere: oro aũt fiebat sine intermissione ab eccl̃ia ad deum ꝓ eo. Cũ aũt ꝓducturus eum esset herodes: in ipa nocte erat petr⁹ dormiẽs inter duos milites vinct⁹ catẽis duabus: ⁊ custodes ante hostiũ custodiebãt carcerem. Et ecce angelus dñi astitit. ⁊ lumen refulsit in habitaculo: percussoq̃ latere petri excitauit eum: dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catẽne de manibus eius. Dixit autẽ angelus ad eũ. Precingere: ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circunda tibi vestimentum tuũ· ⁊ sequere me. Et exiens sequebat eũ: ⁊ nesciebat quia vꝛa est q̃ fiebat ꝑ angelum. Existimabat aũt se visum videre. Trãseũtes aũt ꝓmã ⁊ secundã custodiã venerunt ad portã ferreã q̃ ducit ad ciuitatem: q̃ vltro apta est eis. Et exeũtes ꝓcesserũt vicum vnũ: ⁊ continuo discessit angelus ab eo. Et petr⁹ ad se reuersus· dixit: Nunc scio vere qa misit dñs angelũ suũ. ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oi expectatiõe plebis iudeoꝝ Considerans q̃ venit ad domũ marie matris iohãnis q̃ cognominatus ẽ marcus· vbi erãt multi ꝑgregati ⁊ orãtes. Pulsante autem eo

ad ostiū ianue: p̄ocessit puella. ad videndū noiē rode. Et ut cognouit vocē petri p̄ gaudio nō aperuit ianuā: ⁊ intro currēs nūciauit stare petꝝ añ ianuā. At illi dixerūt ad eā Insanis. Illa āt affirmabat sicse habere. Illi aūt dicebāt. Angel⁹ ei⁹ est. Petr⁹ aūt perseverabat pulsans. Cū āt aperuissent ostiū: viderunt eum ⁊ obstupuerūt. Annuens autē eis mānu ut tacerēt: narrauit quō dñs eduxisset eū de carcere. Dixitq̄. Nūciate iacobo ⁊ frībus ℔. Et egressus abijt in aliū locū. Facta aūt die erat nō parua turbatio inter milites q̄d nā factū eēt de petro. Herodes autē cum req̄sisset eū ⁊ nō inuenisset: inq̄sitiōe facta de custodib⁹ iussit eos duci: descendensq̄ a iudea in cesaream: ibi cōmorat⁹ē. Erat aūt irat⁹ tyriis ⁊ sydonijs. At illi vnanimes venerūt ad eū. ⁊ persuaso blasto qui erat sup cubiculū regis postulabāt pacē. eo q̄ alerent regiones eor ab illo. Statuto aūt die herodes vestit⁹ veste regia sedit pro tribunali ⁊ cōtionabat ad eos. Populus aūt acclamabat dei voces ⁊ nō hominis. Cōfestim aūt percussit eum angelus dñi eo q̄ non dedisset honorem deo: ⁊ p̄sumptus a vermib⁹ expirauit. Verbū autē domini crescebat ⁊ multiplicabat. Barnabas aūt ⁊ saulus reuersi sūt ab hierosolymis expleto ministerio: assumpto iobāne qui cognominatus est marcus.

XIII

Erant aūt i ecclesia q̄ erat antiochie p̄phete ⁊ doctores: in q̄b⁹ barnabas ⁊ symon qui vocabat niger. ⁊ lucius cyrenen sis ⁊ manaben qui erat herodis tetrarche collactane⁹. ⁊ saulus. Ministrātib⁹ aūt illis dño ⁊ ieiunātib⁹. dixit illis spīritus scūs. Segregate mihi saulū ⁊ barnabā i op⁹ ad q̄ō assūpsi eos. Tunc ieiunātes ⁊ orātes ipōnētesq̄ eis manꝰ: dimiserūt illos. Et ipsi quidē missi a spū scō abierūt seleuciā: ⁊ inde nauigauerūt cyprū. Et cū venissent salaminam: p̄dicabāt p̄bū dei in synagogis iudeor. Habebant autem ⁊ iobannem in ministerio. Et cū perambulassent vniuersā insulā vsq̄ papbū: inuenerūt quendā virū magū pseudo p̄phetā iudeū cui nomen erat barieu: qui erat cū p̄cōsule sergio paulo viro prudente. Hic accersitis barnaba ⁊ paulo: desiderabat audire p̄bū dei. Resistebat aut ē illis elymas mag⁹: sic.n. interp̄tat nomē ei⁹: querēs auertere p̄cōsulē a fide. Saul⁹ aūt q̄ ⁊ paul⁹ replet⁹ spū scō intuēs in eū. dixit: O plene oi dolo ⁊ oi fallacia fili diaboli. inimice oīs iusticie: nō desinis subuertere vias dñi rectas? Et nūc ecce man⁹ dñi sup te. ⁊ eris cecus nō videns solē vsq̄ ad tēp⁹. Et confestim cecidit in eū caligo. ⁊ tenebre. ⁊ circuiēs querebat q̄ ei manū daret. Tunc p̄cōsul cū vidisset factū credidit: admirās sup doctrina dñi. Et cū a papbo nauigasset paulus ⁊ q̄ cū eo erāt venerūt pergen pamphylie. Iobannes aut ē discēdēs ab eis reuersus ē hierosolymā. Illi vo pertranseūtes pergen venerūt antiochiā pisidie: ⁊ ingressi synagogam die sabbatorū sederūt. Post lectionē aūt legis ⁊ p̄phetarū miserūt p̄nicipes synagoge ad eos dicentes: Viri frēs si q̄s ē i vobis sermo exhortatiōis ad plebē. dicite: Surgēs aūt paul⁹ ⁊ manu silētiū indicēs ait: Viri israhelite ⁊ q̄ timetis deū audite. Deus plebis isrl elegit patres nostros ⁊ plebē exaltauit cū eēnt incole i terra egypti. ⁊ in brachio excelso eduxit eos ex ea: ⁊ p̄ q̄draginta ānos temp⁹ mores eor sustinuit i deserto. Et destruēs gētes septē in terra chanaan sorte distribuit eis terrā eor q̄si p⁹ q̄dringētos ⁊ q̄nq̄ginta ānos. ⁊ p⁹ hec dedit iudices usq̄ ad samuel p̄opheta. Et exinde postulauerunt regē. ⁊ dedit illi saul filiū cis virū de tribu beniamin. ānis q̄draginta. Et amoto illo suscitauit illis dauid regē: cui testimoniū p̄hibēs dixit: Inueni dauid filiū iesse viz p̄m cor meū: q̄ faciet oēs voluntates meas. Huj⁹ deus ex semine p̄m promissionē eduxit isrl saluatorē iesum: p̄dicante iobanne ante faciē aduent⁹ ei⁹ baptismū penē oi plo isrl. Cū impleret āt cursū suū dicebat. Quē me arbitramini esse nō sum ego: sed ecce venit p⁹ me cui⁹ nō sū dignus calciamēta pedum soluē. Viri frēs filij genis abrahā ⁊ q̄ in vob timēt deū: vobis verbū salutis huius missū est. Qui. n. habitabāt in hierl ⁊ p̄nicipes eius hunc ignorantes. ⁊ voces p̄phetar q̄ p omne sabbatū leguntur: iudicātes impleuerūt. Et nullā cām mortis inuenientes in eo: petierunt a pilato ut interficerēt eū. Cumq̄ p̄sūmassēt oia q̄ de eo scripta erāt. deponentes eū de ligno posuerūt eum i monumēto. Deus aūt suscitauit eū a mortuis die tertia die. q̄ visus est p dies multos bis q̄ simul ascenderāt cū eo de galilea in hierl. q̄ usq̄ nunc sūt testes ei⁹ ad plebē. Et nos vobis annūciamus eā q̄ ad patres nros repromissionē

facta ē: qm̄ hanc vē⁹ adimpleuit filijs vr̄is
resuscitans ihm̄ sicut ⁊ in psalmo secūdo scr̄i
ptū est. Fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te.
Q̄ aūt suscitauit eū a mortuis āpli⁹ iam nō
reuersur⁹ in corruptionē ita dixit: Quia dabo
vob̄ scā dauid fidelia. Ideoq; ⁊ alias dicit:
Nō dabis scm̄ tuū videre corruptionē. Da-
uid.n. in sua gnātiōe cū āmistrasset voluntati
dei: dormiuit ⁊ appositꝰ ē ad prēs suos. ⁊ vi-
dit corruptionē. Quē ho vē⁹ suscitauit a mor
tuis: nō vidit corruptionē Notū igit̄ sit vob̄
viri frēs: qa p hūc vobis remissio pcōrū an-
nūciat̄ aboib⁹: qb⁹ nō potuistis in lege moysi
iustificari. In hō ois q credit: iustificat. Vide
te g̃ ne supueniat vobis qd dictū ē in pphis.
Videte ptemptores ⁊ āmirami: ⁊ dispdími-
ni: qa opus operor ego in diebus vr̄is: opꝰ qd
nō credit̄ si qs enarrauerit vob̄. Exeuntibus
aūt illis: rogabāt ut seqnti sabbato loq̄rētur
sibi vba hec. Cūq; dimissa eēt synagoga: se-
cuti sunt multi iudeor ⁊ colentiū vē adue-
naꝝ paulū ⁊ barnabam: q̄ loq̄ntes suadebant
eis ut pmanerēt in gr̄a dei. Seqnti ho sabba-
to pene vniuersa ciuitas conuenit audire vbū
dei. Videtes autem turbas iudei repleti sūt
zelo: ⁊ contradicebant his q̄ a paulo dicebā-
tur blasphemantes. Tunc cōstanter paul⁹ ⁊
barnabas dixerunt. Vobis oportebat primū
loqui vbū dei: ⁊ qm̄ repellit̄ illud. ⁊ idignos
vos iudicatis eterne vite: ecce conuertimur ad
gentes. Sic.n. nob pcepit dn̄s. Posui te i lu-
cem gentium: ut sis in salutē vsq; ad extremū
terre. Audientes autem gētes gauise sunt: ⁊
glorificabāt vbum dn̄i: ⁊ crediderunt q̄t-
quot erāt ordinati ad vitā eternam. Disse-
minabat aūt vbum dn̄i p vniuersam regionē
Iudei autē concitauerunt mulieres religiosas
⁊ honestas. ⁊ primos ciuitat̄. ⁊ excitauerūt p-
secutionē in paulum ⁊ barnabam: ⁊ eiecerunt
eos de finibus suis. At illi excusso puluere pe
dum in eos venerunt iconiū. Discipuli aūt re-
plebant̄ gaudio ⁊ spū scō.

XIIII

Factū ē aūt in iconio ut simul introi
rēt synagogā iudeor ⁊ loq̄rētur: ita
ut crederet iudeor ⁊ grecor copiosa
multitudo. Qui ho incredduli fuerunt iudei:
suscitauerūt ad iracundiā concitauerunt aias:
gētium aduersus frēs: Multo igit̄ tpe remo
rati sunt fiducialiter agentes in dn̄o: testimo
niū phibēte vbo gr̄e sue: dante signa ⁊ pdi-
gia fieri p manꝰ eor. Diuisa ē aūt multitudo
ciuitat̄: ⁊ qdam q̄dē erant cū iudeis: qdam
ho cū apl̄is. Cū aūt factꝰ eēt impetus gētiliū ⁊
iudeor cū pncipib⁹ suis ut contumelijs affice-
rēt ⁊ lapidarēt eos: intelligētes profugerūt ad
ciuitates lycaonie lystram ⁊ derben ⁊ vniuer
sam in circuitu regionem. ⁊ ibi euangelizan-
tes erāt. Et cōmota est omis multitudo in do-
ctrina eor: paul⁹ aūt ⁊ barnabas morabāt in
lystris. Et q̄dam vir lystris infirmus pedib⁹
sedebat claudus ex vtero matris sue: q̄ nunq̄
ambulauerat. Hic audiuit paulū loquentem.
Qui intuitus eū ⁊ videns q̄a fidē haberet ut
saluus fieret: dixit magna voce: Surge sup
pedes tuos rectus. Et exiliuit: ⁊ ambulabat
Turbe aūt cū vidissent q̄d fecerat paulus: le
uauerūt voce suā lycaonice dicētes. Dii simi-
les facti hoib⁹ descenderūt ad nos. Et voca-
bant barnabam iouē: paulū ho mercurīū: q̄m
ipse erat dux verbi. Sacerdos q̄q; iouis q̄ erat
ante ciuitatem: tauros ⁊ coronas añ ianuas
afferens cū pplis: volebat sacrificare. Q̄d vbi
audierūt apli barnabas ⁊ paulus conscissis tu
nicis suis exilierūt in turbas: clamantes ⁊ di
centes: Viri. q̄d hec facitis? Et nos mortales
sumus similes vobis hoies. annūciantes vob̄
ab his vanis conuerti ad deum viuū: q̄ fecit ce-
lum ⁊ terram ⁊ mare ⁊ oia q̄ in eis sunt: q̄ in
pteritis gnātionib⁹ dimisit oes gentes ingre
di vias suas. Et q̄dem nō sine testimonio se-
metipm reliq̄t bñfaciens: de celo dans plu-
uias ⁊ tpa fructifera: implens cibo ⁊ letitia cor
da eor. Et hec dicētes vix sedauerūt turbas
ne sibi imolarent. Supuenerūt aūt q̄dam ab
antiochia ⁊ iconio iudei. ⁊ psuasis turbis la-
pidantes paulū traxerūt ex̄ ciuitatē estiman-
tes eum mortuū eē. Circūdantibus aūt eū
discipulis surgēs intrauit ciuitatē. ⁊ postera
die pfect⁹ est cū barnaba in derben. Cumq;
euāgelizassent ciuitati illi. ⁊ docuissent mul-
tos. reuersi sunt lystrā ⁊ iconiū ⁊ antiochiā
cōfirmātes aias discipulor. exhortātesq; ut
pmanerēt in fide. ⁊ qm̄ p multas tribulatio-
nes oportet nos intrare in regnū dei. Et cū cō
stituissent illis p singulas ecclias pbyteros
⁊ orassent cum ieiunatiōib⁹: cōmendauerūt
eos dn̄o in quē crediderūt. Trāseuntesq; pisi-
diā venerūt in pamphyliā. ⁊ loquētes vbū
dn̄i i pergen: descenderūt i nataliā ⁊ inde na-
uigauerūt antiochiā: vnde erant traditi gr̄e

rei i op⁹ qō cōpleuerūt. Cū aūt uenissent ⁊ cōgregassent eccleiā retulerunt quāta fecisset ūus cum illis: ⁊ quia aperuisset gentibus ostiū fidei. Morati sunt autē tempus non modicum cum discipulis.

CAP. XV

Et quidā descēdentes de iudea docebāt frēs quia nisi circūcidamini ⁊m morē moysi non potestis saluari. Facta ḡ seditione non minima paulo ⁊ barnabe aduersus illos: statuerunt ut ascenderent paul⁹ ⁊ barnabas ⁊ q̄dā alij ex alijs ad apostolos ⁊ pbiteros in ierm: sup hac q̄stione. Illi ḡ deducti ab ecclesia ptransibāt phenicē ⁊ samariā narrātes cōuersionē gentiū: ⁊ faciebāt gaudiū magnū oib⁹ frib⁹. Cū aūt uenissent hierosolymam suscepti sūt ab ecclesia ⁊ ab aplis ⁊ seniorib⁹: ānūciātes quāta ūus fecisset cū illis. Surrexerūt aūt q̄dā de heresi phariseoꝝ qui crediderūt dicētes: q̄a oportz circūcidi eos: precipe q̄ seruare legē moysi. Cōuenerūtq; apli ⁊ seniores uidē de ūbo ⁊ Cū aūt magna cōq̄sitio fieret surgēs petr⁹ dixit ad eos. Viri frēs ūos scitis q̄m ab ātiq̄s dieb⁹ de⁹ in nobis elegit p os meū audire gētes ūbū euangelij ⁊ credē. Et q̄ nouit corda ūus testimoniū pbibuit dans illis spīm scīm sicut ⁊ nobis. ⁊ nihil discreuit inē nos ⁊ illos fide purificans corda eoꝝ. Nūc ḡ q̄d tēptatis deū imponere iugū sup ceruices discipulox: q̄ neq; nos neq; pres nri portare potuim⁹? Sed p grām dñi ihu xpi credimus saluari quēadmodū ⁊ illi. Tacuit āt omis multitudo ⁊ audiebāt barnabā ⁊ paulū narrātes quāta ūus fecisset signa ⁊ pdigia i gētib⁹ p eos Et postq̄ tacuerūt: rūdit iacob⁹ dicēs: Viri frēs audite me. Symō narrauit quēadmodum pmū ūus visitauit sumere ex gētib⁹ populū noī suo. ⁊ huic ꝓcordant ūba pphaꝝ sicut scriptū est. Post hec reuertar ⁊ reedificabo tabernaculū dauid q̄ decidit. ⁊ diruta eius reedificabo. ⁊ erigā illud: ut requirāt ceteri hoiuz dñm: ⁊ oēs gētes sup q̄s inuocatū est nomē meū dic dñs faciēs h. Notū a seculo ē dño op⁹ suū. Propē q̄ ego iudico non inquietari eos q̄ ex gētib⁹ puertunt ad deū: sed scribē ad eos ut abstineāt se a ptaminatiōib⁹ simulacroꝝ. ⁊ fornicatiōe ⁊ suffocatis ⁊ sanguine. Moyses. n. a tpib⁹ antiq̄s hz in singulis ciuitatib⁹ qui eū predicent in synagogis: ubi p oē sabbatum legit. Tunc placuit apl'is ⁊ seniorib⁹ cū oi ecclesia eligē uiros ex eis ⁊ mittē antiochiā cū paulo ⁊ barnaba: iudam qui cognominabat barsabas ⁊ sylam uiros pmos in frib⁹: scribētes p manū eoꝝ. Apli ⁊ seniores frēs: his q̄ sunt antiochie ⁊ syrie ⁊ cilitie frib⁹ ex gētib⁹ salutē. Quīm audiuimus q̄a q̄dā ex nob exeūtes turbauerūt uos uerbis euertētes aias uras: quibus nō mādauimus: placuit nob collect in ynū eligē uiros ⁊ mittē ad uos cū carissimis nris barnaba ⁊ paulo boib⁹ q̄ tradiderūt aias suas p noie dñi nri ihu xpi. Misim⁹ ḡ iudā ⁊ sylā: qui ⁊ ipsi uobis uerbis referēt eadē. Visum est enī spū scō ⁊ nob nihil ultra iponē uobis oneris q̄ hec: ut abstineat uos ab ymolatis simulacroꝝ. ⁊ sanguine ⁊ suffocato. ⁊ fornicatiōe. a q̄b⁹ custodientes uos bñ agetis. Valete. Illi ḡ dimissi descenderūt antiochiā: ⁊ congregata multitudine tradiderūt epla. Quā cū legissent: gauisi sūt sup cōsolatiōe. Judas āt ⁊ sylas ⁊ ipsi cū essent pphete. ūbo plurimo cōsolati sunt frēs. ⁊ cōfirmauerunt. Facto āt ibi aliquāto tpe: dimissi sunt cū pace a frib⁹ ad eos q̄ miserāt illos. Visum ē autē syle ibi remanere: iudas aūt solus abijt ierm. Paulus autē ⁊ barnabas de morabant antiochie docentes ⁊ euangelizātes cū alijs pluribus uerbū dñi. Post aliq̄t aūt dies dixit ad barnabā paulus. Reuertentes uisitemus frēs p uniuersas ciuitates in q̄b⁹ pdicauim⁹ uerbū dñi: quō se habeāt. Barnabas aūt uolebat secū assumere. ⁊ iobānē: qui cognominabat marc⁹. Paulus autē rogabat eū: ut q̄ discessisset ab eis de pamphylia ⁊ non isset cū eis: in op⁹ nō uebere recipi. Facta ē aūt dissensio ita ut discederēt ab iuicē. ⁊ barnabas quidē assūpto marco nauigaret cyprū. Paulus ꝓo electo syla pfect⁹ est: tradit⁹ grē dei a fribus Perambulabat aūt syriā ⁊ cilitiā cōfirmās ecclesias: precipiēs custodire pcepta apostolozum ⁊ seniozum.

CAP. XVI

Peruenit autem in derben ⁊ lystram. Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine timotheus: filius mulieris uidue fidelis patre gentili. Hunc testimoniū bonū reddebant qui in lystris erant ⁊ iconio fratres. Huc uoluit paulus secum proficisci ⁊ assumēs circūcidit eū p̄ iudeos qui erāt in illis locis. Sciebāt. n. oēs q̄ pr ei⁹ erat gētilis. Cum aūt pertrāsirēt ciuitates: tradebāt

eis custodire dogmata que erant ꝛecepta ab
aplis ⁊ seniorib⁹ qui erãt hierosolymis. Et
ecclie q̃dẽ ꝓfirmabãtur fide: ⁊ abũdabãt nu-
mero q̃tidie. Trãseuntes aũt phrygiã ⁊ ga-
latie regionẽ: vetati sunt a spũ scõ loq̃ ꝟbũ in
asia. Cũ venissent aũt in mysiã tẽptabãt ire
in bithyniã. ⁊ non pmisit eos spũs ihu. Cum
aũt ptrãsissent mysiã descẽderunt troadem:
⁊ visio p noctẽ paulo ostensa est. Vir mace-
do quidã erat stãs: ⁊ deprecãs eum ⁊ dicẽs:
Trãsiẽs in macedoniã adiuua nos. Vt aũt vi-
sum vidit statim q̃liuim⁹ pficisci in macedo-
niã: certi facti q⁹ vocasset nos dñs euãgeliçare
eis. Nauigãtes aũt a troade recto cursu ve-
nimus samothracia: ⁊ sequẽti die neapolim:
⁊ inde philippis q̃ est pma pris macedonie
ciuitas colonia. Eram⁹ aũt in hac vrbe diebꝰ
aliq̃t ꝓsistẽtes. Die autẽ sabbatoꝝ egressi su-
mus foras portã iux̃ flumen vbi videbat oõ
esse. ⁊ sedentes loq̃bamur mulieribꝰ q̃ conue-
nerãt. ⁊ quedã mulier nom̃e lydia purpuraria
ciuitatis thiathirenoꝝ colens deum audiuit:
cuius dñs aperuit cor intendere his que dice-
bant a paulo. Cũ aũt baptizata esset ⁊ domus
eiꝰ: deprecata ẽ dicẽs. Si iudicastis me fidelẽ
dño esse. introite in domum meã ⁊ manete. Et
coegit nos. Factũ ẽ aũt cũ hꝰ nobis ad ora-
tionẽ puellã quãdam hãtẽ spiũ pythonẽ ob-
uiare nobis: que q̃stũ magnũ prestabat dñis
suis diuinãdo. Hec subsecuta paulum ⁊ nos
clamabat dicens: Isti homines serui dei excelsi
sunt q̃ ãnũciãt vobis viã salutis. Hoc ãt facie
bat multꝭ diebꝰ. Dolẽs aũt paulus. ⁊ conuersus
spiũ dixit. Precipio tibi in nom̃e ihu xpi exire
ab ea. Et exiit eadẽ hora. Videntes autẽ dñi
eiꝰ q̃a exiit spes q̃stus eoꝝ: apprehendentes
paulũ ⁊ silam pduxerũt in forũ ad principes:
⁊ offerentes eos magistratibꝰ dixerũt: Hi ho
mines conturbãt ciuitatẽ nostrã cum sint iu-
dei: ⁊ ãnũciãt morẽ quẽ nõ licet nobꝫ suscipe
nec facere cum simus romani. Et cucurrit
plebs aduersus eos. ⁊ magistratus scissis tu-
nicis eoꝝ iusserũt eos virgis cedi. Et cum mul-
tas plagas eis ipposuissent miserũt eos in car-
cerẽ: precipiẽtes custodi ut diligenẽ custodiret
eos. Qui cũ tale pceptũ accepisset misit eos
in interiorem carcerem: ⁊ pedes eoꝝ strinxit li
gno. Media aũt nocte paulus ⁊ sylas adora-
tes laudabãt deum: ⁊ audiebãt eos qui in cu
stodia erãt. Subito ꝟo terremotus factꝰ est
magnus: ita ut mouerentur fundamẽta car-
ceris. Et statim apta sunt omnia ostia: ⁊ vni
uersorum vincula soluta sunt. Expergefa-
ctus autem custos carcerꝭ ⁊ videns ianuas
apertas carceris euaginato gladio volebat
se interficere: estimãs fugisse vinctos. Cla-
mauit aũt paulus voce magna dicẽs: Nihil
tibi mali feceris. Vniuersi enim hic sumus. Peti-
toq̃ lumine introgressus est: ⁊ tremefactus
pcidit paulo ⁊ sile ad pedes. ⁊ producens eos
foras ait: Dñi quid me oportet facere ut salꝰ
fiam? At illi dixerunt: Crede in dñm ihm. ⁊
salꝰ eris tu ⁊ domus tua. Et locuti sũt ei ver
bũ dñi: cũ oib⁹ q̃ erãt in domo eius. Et tollens
eos in illa hora nocte lauit plagas eoꝝ: ⁊ bapti-
zat⁹ ẽ ipe ⁊ ois dom⁹ eiꝰ ptinuo. Cũq̃ pduxi-
sset eos in domũ suã apposuit eis mensam. ⁊
letatus est cũ oi domo sua credẽs deo. Et cũ
dies factꝰ esset miserũt magistratꝰ lictores di-
cẽtes. Dimitte hoies illos. Nũciauit aũt cu-
stos carceris hba ihu: q̃a miserũt magistratꝰ
ut dimitt amini. Nũc igit exeũtes ite in pace.
Paulus aũt dixit eis. Cesos nos publice in-
demnatos hoies romanos miserũt in carcerẽ:
⁊ nũc occulte nos eijciũt: Non ita: sed veniãt
⁊ ipsi nos eijciãt. Nũciauerũt aũt magistratib⁹
lictores verba hec. Timuerũtq̃ audito q⁹ ro-
mani essent: ⁊ venientes deprecati sunt eos:
⁊ educentes rogabãt ut egrederent̃ de vrbe.
Exeũtes aũt de carcere introierunt ad lydiã
⁊ visis frib⁹ cõsolati sunt eos: ⁊ profecti sũt.

CAPVT XVII

Cum autem pambulassent amphipolim ⁊ apolloniam venerunt
thessalonicã: vbi erat synagoga iude
orum. Secõm ꝓsuetudinẽ aũt paul⁹ introiuit
ad eos: ⁊ p sabbata tria disserebat eis de scri-
pturis adaperiens ⁊ insinuãs q̃a pm oportu
it pati ⁊ resurgere a mortuis. ⁊ q̃a hic est ihs
xps quem ego ãnuncio vobis. Et quidam ex
eis crediderunt ⁊ adiuncti sunt paulo ⁊ sile. ⁊
de colẽtibus gẽtilibusq̃ multitudo magna: ⁊
mulieres nobiles nõ pauce. Zelãtes autem iu
dei assumẽtesq̃ de vulgo viros q̃sdã malos ⁊
turba facta cõcitauerũt ciuitatẽ. ⁊ assisten-
tes domui iasonis q̃rebãt eos pducere in ppm
Et cũ non inuenissent eos trahebãt iasonem ⁊
q̃sdam frẽs ad pncipes ciuitatis clamãtes.
qm̃ hi qui orbem concitãt ⁊ huc venerũt q̃s
suscepit iason. ⁊ hi oẽs cõtra decreta cesaris fa
ciũt regẽ aliũ dicẽtes eẽ ihm. Concitauerũt

aūt plebē ⁊ p̄ncipes ciuitatis audiētes hō. Et accepta satisfactiōe a iasone ⁊ a ceteris dimiserūt eos. Frēs ꝯo confestim p noctē dimiserunt paulum ⁊ sylam in beroam. Qui cū venissent in synagogam iudeoꝝ introierūt. Hi aūt erant nobiliores eorū q̄ sunt thessalonice qui suscepunt verbum cū oi auiditate: q̄tidie scrutātes scripturas si hec ita se haberent. Et multi q̄dē crediderūt ex eis ⁊ mulieres gentiliū honestarum ⁊ viri nō pauci. Cum autem cognouissent in thessalonica iudei quia ⁊ beroe p̄dicatū est a paulo ꝯbum dei: venerūt ⁊ illuc cōmouentes ⁊ turbātes multitudinem. Statim ꝯ tunc paulū dimiserūt frēs: ut iret vsq; ad mare. Sylas aūt ⁊ timotheus remāserūt ibi. Qui aūt deducebant paulū perduxerūt eū vsq; ad athenas. ⁊ accepto mādato ab eo ad sylā ⁊ timotheū ut q̄ celeriter venirent ad illū. pfecti sūt. Paulus autē cū athenis eos expectaret: incitabat spūs ei⁹ in ipso videns idolatrie dēditā ciuitatē. Disputabat igitur i synagoga cum iudeis ⁊ colentib⁹. ⁊ in foro p̄ cēs dies ad eos q̄ audierāt. Quidā autē epicurei ⁊ stoici philosophi diserebāt cum eo: ⁊ q̄dā dicebāt. Quid vult seminiverbi⁹ hic dicere? Alij ꝯo: nouoꝝ demoniorū videt̄ annunciator esse: eo q̄ ihm ⁊ resurrectionē annūciabat eis. Et apprehēsum eum ad ariopagum duxerunt dicentes: Possum⁹ scire q̄ est hec noua q̄ a te dicit̄ doctrina? Noua. n. q̄dā infers auris⁹ nr̄is. Volum⁹ g̃ scire q̄d nam velint hec esse. Athenienses autem oēs ⁊ aduene hospites ad nihil aliud vacabāt: nisi aut dicē aut audire aliq̄d nouū. Stās aūt paul⁹ i medio ariopagi ait: Viri athenienses: p oia q̄si superstitiosos vos video. Preteriēs enī ⁊ videns simulacra vr̄a: inueni ⁊ aram in q̄ scriptum erat. Ignoto deo. Quod g̃ ignorātes colitis: hoc ego annūcio vobis. Deus q̄ fecit mūdū ⁊ oia q̄ in eo sunt: hic celi ⁊ t̄re cū sit dns nō i manufactis tēplis habitat: nec manib⁹ hūanis colit̄ indigens aliq̄: cū ipe det oibus vitā ⁊ inspirationem ⁊ oia. fecitq; ex vno sanguine gen⁹ hoium habitare sup vniuersam faciē t̄re: definiēs statuta tpa ⁊ terminos habitatiōis eor. q̄re deū. si forte attrectēt eum, aut inueniant: q̄uis nō longe sit ab vnoquoq; nostrū. In ipo. n. viuim⁹ ⁊ mouemur ⁊ sum⁹. sicut ⁊ q̄dam vestroꝝ poetaꝝ dixerūt Ipsius. n. ⁊ gen⁹ sum⁹. Genus g̃ cū sim⁹ dei: nō debem⁹ estimare auro ⁊ argēto aut lapidi sculpture artis ⁊ cogitationis hois diuinum esse simile. Et tpa q̄dem huius ignorātie despiciens deus: nūc annunciat hoibus ut oēs vbiq; pniam agāt: eo q̄ statuit diē in q̄ iudicatur orbis in equitate in viro in quo statuit fidē p̄buit omnib⁹: suscitās eū a mortuis. Cū audissent aūt resurrectionē mortuoꝝ q̄dam q̄dē irridebāt: q̄dam ꝯo dixerūt. Audiem⁹ te de hoc iterū. Sic paulus exiuit de medio eorum. Quidam ꝯo viri adherentes ei crediderunt: in quibus ⁊ dionysius ariopagita ⁊ mulier nomine damaris: ⁊ alij cum eis.

XVIII

Post hec egressus ab athenis venit corinthū. ⁊ inueniens quēdā iudeū noie aq̃lam ponticū genere q̄ nup venerat ab italia ⁊ priscillam uxorē ei⁹: eo q̄ p̄cepisset claudius discedere oēs iudeos a roma. accessit ad eos: ⁊ quia eiusdem erat artis manebat apud eos ⁊ operabat. Erāt aūt scenofactorie artis. Et disputabat in synagoga p̄ sabbatum: interponēs nomen dñi ihū: suadebat q̄ iudeis ⁊ grecis. Cum venissent aūt de macedonia sylas ⁊ timotheus: instabat ꝯo paul⁹ testificās iudeis eē xp̄m ihm. Cōtradicentibus aūt eis ⁊ blasphemātib⁹: excutiens vestimenta sua. dixit ad eos. Sanguis vester super caput vr̄m. Mūd⁹ ego ex hoc ad gentes vadā. Et migrans inde. intrauit in domū cuiusdam noie titi iusti colētes deū: cui⁹ dom⁹ erat cōiūcta synagoge. Crisp⁹ aūt archisynagogus credidit dño cū oi domo sua. ⁊ multi corinthioꝝ audientes credebāt ⁊ baptizabant. Dixit aūt dns nocte p visionē paulo. Noli timere sed loquere ⁊ ne taceas. Propter quod ego sum tecum: ⁊ nemo apponet tibi ut noceat te: q̄m populus est mihi multus in hac ciuitate. Sedit autē ibi annū ⁊ sex menses. docēs apud eos verbum dei. Gallione aūt procōsule achaie insurrexerūt vno animo iudei in paulum: ⁊ adduxerūt eum ad tribunal dicentes: q̄a cōtra legē hic psuadet hoib⁹ colere deū. Incipiēte aūt paulo aperire os. dixit gallio ad iudeos. Si q̄dē cēt iniquū aliq̄d aut facinus pessimū o viri iudei. recte vos sustinerē: si ꝯo questiones sunt de verbo ⁊ nomine legis vestre: vos ipsi videritis. Judex ego horum nolo esse. Et minauit eos a tribunali. Apprehendentes aūt oēs sosthenem principē synagoge percutiebant eum ante tribunal. ⁊ nihil eoꝝ gallioni cure erat. Paulus ꝯo cū adhuc sustinuisset dies multos: fribus valefaciens

nauigauit i syriã. ⁊ cũ eo ꝓscilla ⁊ aq̃la: q̃ sibi totõderat ī cenchris caput. ꝑbat.n. votũ
Deuenitq; ephesum. ⁊ illos ibi reliq̃t. Ipe ꝩo
ingressus synagogã disputabat cum iudeis.
Rogantib⁹ aũt eis ut ampliori tpe maneret
nõ ꝓsensit. ꝫ valefaciẽs ⁊ dicens: iterq; reuertar ad vos deo volente. pfect⁹ est ab epheso.
Et descendens cesaream ascẽdit ⁊ salutauit
ecclĩam. ⁊ descẽdit ãtiochiã. Et facto ibi aliquanto tpe. pfectus est pambulans ex ordie
galatiã regionẽ ⁊ phrygiã. ꝓfirmans omnes
discipulos. Judeus aũt q̃dã apollo noie. alexandrin⁹ genere. vir eloq̃ns deuenit ephesũ.
potẽs in scripturis. Hic erat edoctus viã dñi
⁊ feruens spũ loq̃bat ⁊ docebat diligenẽ ea q̃
sunt ihu. scies tm̃ baptisma iohãnis. Hic q̃ cepit fiducialiter agere in synagoga. Quẽ cũ
audissent ꝓscilla ⁊ aq̃la assumpserunt eũ. ⁊
diligenti⁹ exposuerunt ei viã dñi. Cũ autem
velle ire achaiam: exhortati frẽs scripserũt
discipulis ut susciperent eũ. Qui cũ venisset
ꝓtulit multũ his q̃ crediderũt. Vehemẽt.n.
iudeos reuincebat: publice ostendens p scripturas esse xp̃m ihm.

XIX

Factum ẽ aũt cũ apollo esset corinthi
ut paulus pagratq; superiorib⁹ ptibus
ueniret ephesum. ⁊ inueniret quosdã
discipulos. Dixitq; ad eos. Si spm̃ scm̃ accepistis credẽtes? At illi dixerũt ad eũ. Sz neq;
si spũs scũs est audiuim⁹. Ille ꝩo ait: In q̃ ẽ
baptiçati estis? Qui dixerunt. In iohannis
baptismate. Dixit aũt paulus. Johãnes baptiçauit baptismo pnie ꝓpl̃o. dicẽs in eũ q̃ ventur⁹ esset post ipm̃ ut crederent: hoc ẽ i ihm
his auditis baptiçati sunt ī noie dñi ihu. Et
cum ipsuisset illis man⁹ paulus: venit spũs
scũs sup eos. ⁊ loq̃bant linguis: ⁊ ꝓphetabãt
Erãt aũt oes viri fere duodeci. Introgress⁹
aũt synagogam cum fiducia loq̃bat per tres
menses: disputans ⁊ suadens de regno dei.
Cũ autẽ q̃dam indurarent ⁊ non crederent
maledicentes viã dñi coram multitudine: discedens ab eis segregauit discipulos: q̃tidie
disputans in scola tyrãni cuiusdam. Hoc aũt
factũ ẽ p biẽniũ: ita ut oes q̃ habitabant ī asia
audirent verbũ dñi. iudei atq; gentiles. Virtutesq; nõ quales. faciebat deus p manum
pauli: ita ut etiã super languidos deferrẽtur
a corpe ei⁹ sudaria ⁊ semicinctia. ⁊ recedebãt
ab eis languores. ⁊ spũs nequã egrediebant.

Temptauerũt aũt quidam ⁊ de circuẽũtib⁹
iudeis exorcistis inuocare sup eos q̃ habebant
spũs malos nomẽ dñi ihu. dicentes. Adiuro
vos p ihm quẽ paulus predicat. Erãt autem
cuiusdã scene iudei ꝓncipis sacerdotũ septẽ
filij: q̃ ꝫ faciebãt. Rñdens aũt spũs neq; dixit eis. Jhm noui. ⁊ paulũ scio. Vos autem
q̃ estis? Et insiliẽs hõ i eos i q̃ erat demoniũ
pessimũ ⁊ dñatus amboꝝ. ualuit ꝫ eos: ita
ut nudi ⁊ vulnerati effugerent de domo illa.
Hoc aũt notũ factũ ẽ oibus iudeis atq; gẽtilib⁹ q̃ habitabãt: ephesi. ⁊ cecidit timor super oẽs illos. ⁊ magnificabatur nomen dñi ihu.
Multiq; credẽtiũ veniebãt ꝓfitentes ⁊ anũciantes act⁹ suos. Multi aũt ex eis q̃ fuerãt
curiosa sectati. ptulerũt libros ⁊ cõbusserũt
eos coram oib⁹. ⁊ cõputatis pciis illoꝝ inuenerũt pecuniã denarioꝝ q̃nq̃ginta milium. Ita
fortiter crescebat ꝟbũ dei ⁊ ꝓfirmabat. His
aũt expletis. ꝓposuit paulus i spũ trãsita macedonia ⁊ achaia ire hierosolymã. dicens: q̃m
postq̃ fuero ibi: oportet me ⁊ romam videre.
Mittẽs aũt i macedoniã duos ex ministrãtib⁹ sibi timotheũ ⁊ erastũ. ipe remãsit ad tẽpus in asia. Facta ẽ aũt illo tpe turbatio non
minima de via dñi. Demetrius.n. q̃dam noie
argentari⁹ faciẽs edes argẽteas diane. ꝓstabat artificib⁹ nõ modicũ q̃stũ: q̃s conuocans
⁊ eos qui eiusmodi erãt opifices. dixit: Viri
scitis q̃a de h̃ artificio ẽ nob acq̃sitio. ⁊ videtis
⁊ auditis q̃a nõ solum ephesi. ꝫ pene totius
asie paulus hic suadens auertit multã turbã
dicens: q̃m nõ sunt dii q̃ manibus fiũt. Nõ
solũ aũt h̃ periclitabit nob ps i redargutionẽ
venire: ꝫ ⁊ magne diane tẽplum in nichilũ reputabit. ⁊ destrui incipiet maiestas eius quã
tota asia ⁊ orbis colit. His auditis repleti sunt
ira. ⁊ exclamauerunt dicentes. Magna diana ephesioꝝ. Et ipleta ẽ ciuitas tota cõfusione:
⁊ impetũ fecerũt vno aio in theatrum rapto
gaio ⁊ aristarcho macedõibus comitib⁹ pauli. Paulo autem volente intrare i ꝓpl̃m. nõ p-
miserũt discipuli. Quidam aũt ⁊ de asie ꝓncipibus q̃ erant amici ei⁹ miserunt ad eũ: rogantes ne se daret in theatrũ. Alij aũt aliud
clamabãt. Erat.n. ecclia cõfusa: ⁊ plures nesciebant q̃ ex causa conuenissent. De turba autẽ
detraxerũt alexandrũ: ꝓpellentib⁹ eũ iudeis
Alexander aũt manu silentio postulato volebat rationẽ reddẽ ꝓpl̃o. Quẽ ut cognouerũt

iudeū esse : vr facta ē vna oiuz q̄si p bozas duas clamantiū. Magna diana ephesiozū Et cum sedasset scriba turbas· dixit : Viri ephesij: quis.n. ē hoiuz q̄ nesciat ephesioz ciuitatē cultricē ee magne diane iouisq; plis? Cū ḡ bis cōtradici nō possit: oportet vos sedatos esse. 7 nihil temē agē. Adduxistis. n. hoies istos: neq; sacrilegos neq; blasphemātes; eā vram. Q̄ si demetri⁹ 7 qui cū eo sunt artifices hñt aduersus aliquē cām: cōuent⁹ fozēses agūt. 7 p cōsules sūt: accusent inuicē. Si q̄d aūt alteri⁹ rei queritis: in legitima ecclesia poterit absolui. Nā 7 pclitamur arguī seditiōis hodierne: cū null⁹ obnoxius sit de q̄ possim⁹ reddere rationē cōcursus iſtius Et cū hec dixisset: dimisit ecclesiā. XX

Post ḡ aūt cessauit tumult⁹: vocatis paul⁹ discipulis 7 exhortat⁹ eos valedixit. 7 pfect⁹ ē ut iret in macedoniā. Cū aūt gambulasset ptes illas 7 exhortat⁹ eos fuisset multo sermone· venit ad greciam: vbi cū fecisset mēses tres· facte sunt illi insidie a iudeis nauigaturo in syriā: habuitq; pfiliū ut reuerteret p macedoniā Comitat⁹ est aūt eū sosi pat⁹ pyrrhi. berroensis: thessalonicēsiū 7o aristarchus 7 secūd⁹ 7 gaius 7 beus 7 timotheus: asiani 7o tychicus 7 trophim⁹. hi cum pcessissent· sustinuerunt nos troade: nos 7o nauigauim⁹ p⁹ dies azimorum a philippis. 7 venim⁹ ad eos troadem i dieb⁹ q̄nq; vbi demorati sum⁹ diebus septē Una aūt sabbati cū conuenissem⁹ ad frāgendū panē· paul⁹ disputabat cū eis pfectur⁹ i crastinum: ptraxitq; sermonē vsq; in mediā nocte. Erant aūt lampades copiose i cenaculo vbi eram⁹ congregati. Sedēs aūt q̄dā adolescēs noie eutych⁹ sup fenestrā· cū mergeret somno gui disputāte diu paul⁹ duct⁹ somno cecidit de tertio cenaculo deorsū. 7 sublat⁹ ē mortu⁹. Ad quē cū descēdisset paul⁹ incubuit sup eū. 7 cōplex⁹ dixit: Nolite turbari. Aia eni ipsius in ipso ē Ascendēs aūt frangensq; panē 7 gustans satisq; allocut⁹ ē usq; in lucē. 7 sic pfect⁹ ē. Adduxerūt aūt puerū viuētē. 7 nolati sūt nō mime. Nos at ascendentes nauē nauigauim⁹ i asson. inde suscepturi paulū. Sic.n. disposuerat: ipse p terrā iter factur⁹. Cū aūt cōuenissemus in asson assūpto eo venim⁹ mytilenē. Et inde nauigantes sequēti die venimus cōtra chium: 7 alia die applicuim⁹ samū. 7 sequēti die venimus miletū. Proposuerat.n. paul⁹ trāsnauigare ephesū: ne q̄ mora illi fieret in asia. Festinabat eni si possibile sibi esset: ut die pētecosten faceret hierosolymis. A mileto aūt mittens ephesū vocauit maiores natu ecclesie: q̄ cum venissent ad eū 7 simul essent· dixit eis: Vos scitis a pma die q̄ ingressus sum in asiā q̄lit vobiscū p oē tēpus fuerim seruiēs dño cū oi būilitate 7 lachrymis 7 tēptatiōib⁹: q̄ mihi acciderūt ex insidijs iudeoz: quō nihil subtraxerim wb vtiliū· q̄ min⁹ ānūciarē vobis 7 docerē vos publice 7 p domos: testificans iudeis atq; gētilibus i deū pnitētiā 7 fidē i dñm nr̄m ih̄m xp̄m Et nūc ecce ego alligat⁹ spiritu vado in ir̄m q̄ in ea ventura sūt mihi ignorans: nisi q̄ spūs scūs p cēs ciuitates mi pteſtat⁹ dicens: q̄m vincula 7 tribulationes hierosolymis me manent. Sed nihil horum vereor: nec facio aiam meā pciosiorē q̄m me. dūmō cōsūmē cursum meū· 7 ministeriū q̄ accepi a dño ihu testificari euāgeliū grē dei. Et nūc ecce ego scio q̄a ampli⁹ nō videbitis faciē meā: vos oēs p q̄s trāsiui p̄dicās regnū dei. Qua pter cōtesto: vos hodierna die: q̄a mūdus sū a sanguine oiuz. Non eni subterfugi q̄ minus ānūciarē oē consiliū dei vobis. Attendite wb· 7 vniuerso gregi: i q̄ vos spūs scūs posuit epos regē ecclesiā dei: quā acq̄siuit sanguine suo. Ego scio q̄m itrabūt p⁹ discessionē meā lupi rapaces in vos: non parcentes gregi. Et ex vobisipsis exurgent viri loquētes puersa· ut abducāt discipulos p⁹ se. Propē q̄ vigilate memoria retinētes q̄m per triennū nocte 7 die non cessaui cum lachrymis monens vnūquēq; vr̄m. Et nunc cōmendo vos deo· 7 verbo gratie ipsius qui potens est edificare 7 dare hereditatē in scificatis oibus. Argentū 7 aurū aut vestē nullius cōcupiui sic ipsi scitis: q̄m ad ea q̄ mihi opus erāt 7 bis q̄ mecū sūt: ministrauerunt manus iste. Omia oñdi wb: q̄m sic laborātes oportet suscipe infirmos· ac meminisse 7bi dñi ihu: q̄m ipse dixit. Beati⁹ ē magis dare q̄ accipe. Et cū hec dixisset positis genibus suis oranit cū oibus illis. Magnus aūt fletus factus ē oiuz. 7 pcūbentes super collum pauli osculabantur eum : dolentes maxime in verbo quod dixerat q̄m amplius faciem eius nō essent visuri. Et deducebant eum ad nauem.

CAPITVLVM XXI

Cum autē factū esset ut na-
uigarem⁹ abstracti ab eis: recto cur-
su venim⁹ cho ō-7 sequēti die rhodū:
7 inde patarā. Et cū inuenissem⁹ nauē trāsfre
tātē in phenicē: ascēdētes nauigauim⁹. Cū
apparuissem⁹ aūt cypro relinquētes eam ad
sinistrā nauigauim⁹ in syriā. 7 venim⁹ tyrū.
Ibi.n. nauis expositura erat onus. Inuentis
aūt discipulis mansim⁹ ibi dieb⁹ septē. Qui
paulo dicebāt p spīm ne ascenderet hieroso-
lymā. Et expletis diēb⁹ pfecti ibamus: ēdu
centib⁹ nos oib⁹ cū uxorib⁹ 7 filijs usq; foras
ciuitatē: 7 positis genib⁹ in littore orauim⁹.
Et cum ualefecissem⁹ inuicē ascēdim⁹ nauē.
illi aūt redierūt in sua. Nos ō nauigatiōe
explicita a tyro uenim⁹ ptolemaidam 7
salutatis frīb⁹ mansim⁹ die una apud illos
Allia aūt die pfecti uenim⁹ cesareā. Et itrā-
tes domū philippi euāgeliste qui erat un⁹ de
septē: mansim⁹ apud eum. Huic autem erant
q̄tuor filie virgines pphetātes. Et cū mo-
raremur p dies aliq̄t: supuenit quidam vir
a iudea pphā noie agab⁹. Is cū uenisset ad
nos tulit çonā pauli. 7 alligans sibi pedes 7
man⁹ dixit: Hec dicit spūs scūs. Uir cui⁹ est
çona ꝟ sic alligabūt i irl'm iudei. 7 tradent in
manus gētiū. Hō cū audissem⁹ rogabamus
nos 7 q̄ loci illi⁹ erāt: ne ascenderet hieroso-
lymā. Tunc rñdit paul⁹ 7 dixit: Quid faciū
flentes 7 affligentes cor meū? Ego aūt nō
solū alligari: sed 7 mori in irl'm paratus sum
pp̄ nomē dñi ihu. Et cū ei suadere nō posse
mus: quieuim⁹ dicentes: Dñi uolūtas fiat.
Post dies autē istos pparati ascēdebam⁹ in
irl'm. Uenerūt aūt q̄dā ex discipulis a cesa-
rea nobiscū: adducentes secū apud quē ho-
spitaremur iasonē quendā cypriū antiquū
discipulū. Et cum essem⁹ hierosolymam
libēter exceperūt nos frēs. Sequēti autē die
introibat paulus nobiscū ad iacobum: oēsq;
collecti sunt seniores. Quos cum salutasset
narrabat p singula q̄ re⁹ fecisset in gentib⁹ p
ministeriū illi⁹. At illi cū audissent: magni-
ficabāt dñm dixerūtq; ei: Uides frr q̄t milia
sūt in iudeis q̄ crediderūt: 7 oēs emulatores
sūt legis. Audierūt aūt de te: q̄a discessionē
doceas a moyse eos q̄ p gētes sunt iudeorū:
dicēs nō debere eos circucidere filios suos:
neq; sm consuetudinē ingredi. Quid ḡ est?
Utiq; oportet cōuenire multitudinē. Audi
ent.n. te supuenisse. Hoc ḡ fac q̄ tibi dici-
mus. Sūt nobis viri q̄tuor votū hītes sup
se. His assūptis scifica te cū illis: 7 impēde in
illis ut radāt capita: 7 scient oēs: q̄a q̄ de te
audierūt falsa sunt: sē ambulas 7 ipse custo-
diēs legē. De his aūt q̄ crediderūt ex gētib⁹
nos scripsim⁹ iudicantes: ut abstineant se ab
idolis imolato 7 sanguie 7 suffocato 7 forni
catione. Tunc paul⁹ assūptis viris postera
die purificat⁹ cū illis intrauit i tēplū: ānūci
ans expletionē dierū purificationis donec
offerret⁹ p unoq; eoz oblatio. Cū aūt septem
dies psumarent: bi q̄ de asia erāt iudeicū vi
dissent eū in tēplo cōcitauerunt oēm pplm 7
iniecerūt ei man⁹ clamātes. Uiri israhelite
adiuuate. Hic est hō q̄ aduersus pplm 7 legē
7 locū hūc oēs ubiq; docēs: insup 7 gētiles
induxit in tēplū: 7 violauit scm locum istū.
Uiderāt.n. trophimū ephesium i ciuitate cum
ipso: quē estimauerūt: q̄m i tēplū introdu-
xisset paul⁹. Cōmotaq; ē ciuitas tota. 7 fa-
cta ē decursio pplī. Et apphēdētes paulū tra-
hebāt eū extra tēplū. 7 statim clause sūt ia-
nue. Querētib⁹ aūt eū occidere: nūciatū est
tribuno cohortis: q̄a tota cōfundit⁹ irl'm. Qui
statim assūptis militib⁹ 7 centuriōib⁹ decucur
rit ad illos. Qui cū vidissent tribunū 7 mili
tes: cessauerūt pcutere paulū. Tūc accedēs
tribun⁹ apphendit eum. 7 iussit alligari ca-
thenis duab⁹: 7 interrogabat q̄s eēt: 7 q̄d fe
cisset. Alij aūt aliud clamabāt in turba. Et
cū nō posset certū cognoscē p tumultu: iussit
duci eū in castra. Et cū venisset ad gradus:
cōtigit ut portaret⁹ a militib⁹ pp̄ vim pplī.
Sequeba.n. multitudo pplī clamās: tolle eū
Et cū cepisset iduci i castra paul⁹ dic tribu-
no. Si licet mihi loq; aliq̄d ad te: Qui dixit
ei. Grece nosti? Nōne tu ē egypti⁹ qui ante
hos dies tumultū cōcitasti: 7 eduxisti in de-
sertū q̄tuor milia virorū siccariorū? Et dixit
ad eū paulus. Ego hō sū q̄dē iudeus a tharso
cilitie: nō ignote ciuitatis municeps. Rogo
aūt te: permitte mihi loq; ad pplm. Et cum ille
permisisset: paulus stans i gradib⁹ ānuit ma-
nu ad plebē. 7 magno silentio facto: allocut⁹
est lingua hebrea dicens:

CAPITVLVM XXII

Uiri frēs 7 pres: audite quā ad vos
nunc reddo rationē. Cum audissent
aūt q̄a hebrea lingua loq̄t⁹ ad illos:
magis p̄stiterūt silētiū. Et dixit: Ego sum vir

índe⁹ nat⁹ thars⁹ cílítie : nutrit⁹ autē ín ísta
ciuitate ſcⁱ ꝓdes gamalielis erudit⁹ iuxta
ꝓfitatē paterne legis: emulato⁹ legis ſicut
et vos oēs eſtis hodíe: q̄ hāc viā pſecutus ſum
vſq; ad mortē alligās et tradens ī cuſtodias
viros ac mulieres ſicut ꝓnceps ſacerdotū
mihi teſtimoniū reddit et oēs maiores natu:
a quib⁹ et epłas accipiens ad frēs damaſcū
pgebā ut adducerē índe vínctos ín ír̄m ut
punirēr. Factū ē autē eunte me et appꝛopín-
quāte damaſco media die ſubito de celo cir
cūfulſit me lux copioſa. et cecidēs in ērā au-
diui vocē dicentē mihi. Saule ſaule : q̄d me
pſequeris? Ego aūt rñdi. Quis es dñe? Di-
xitq; ad me. Ego ſum ihūs nazaren⁹ quē tu
pſequer. Et q̄ mecū erāt lumē q̄dē viderunt
vocē aūt nō audierūt ei⁹ q̄ loq̄bat mecū. Et
dixi. Quid faciā dñe? Dñs aūt dixit ad me
Surgens vade damaſcū: et ibi tibi dicet de
oīb⁹ q̄ te opoꝛteat facē. Et cū nō viderē pre
claritate luminis illi⁹ ad manū deduct⁹ a co
mitib⁹ veni damaſcū. Ananias ār q̄dā vir
ſm legē teſtimoniū hñs ab oīb⁹ cohabitan-
tib⁹ iudeis : veniēs ad me et ſtās dixit mihi.
Saule frater reſpice. Et ego eadem hoꝛa re
ſpexi in eū. At ille dixit : De⁹ patꝛ noſtroꝛū
ꝓordinauit te ut cognoſceres voluntatē ei⁹:
et vidēs iuſtū et audires vocē ex oꝛe ei⁹: quia
eris teſtis illi⁹ ad oēs hoīes eoꝛū q̄ vidiſti et
audiſti. Et nunc q̄d moꝛaris? Exurge et ba
ptíçare. et ablue pctā tua ínuocato noīe ipſi⁹.
Factū ē aūt reuertēti mihi ī ír̄m et oꝛāti in
tēplo fieri me ī ſtupoꝛe mētis et videre illum
dicentē mihi. Feſtína et exi velociter ex ír̄m
qñ non recipiēt teſtimoniū tuum de me. Et
ego dixi: dñe: ipſi ſciūt q̄a ego erā ꝓcludens
in carcerē. et cedens p ſynagogas eos q̄ cre-
debāt ī te. Et cū funderet ſanguis ſtephani
teſtis tui ego ſtabam et ꝓſentiebā: et cuſtodie
bā veſtimenta interficiēt̄iū illū. Et dixit ad
me. Vade: qñ ego in natiões longe mittā te
Audiebāt aūt eū vſq; ad hoc verbū. et leuare
rūt vocē ſuā dicētes. Tolle de ērā hui⁹mōi.
Nō. n. phas ē eū viuē. Vociferāt̄ib⁹ ār eis et
pijcientib⁹ veſtimēta ſua. et puluerē iactan-
tib⁹ in aerē: iuſſit tribun⁹ induci eū ī caſtra et
flagellis cedi et toꝛq̄ri eū : ut ſciret ꝓpē quā
cauſā ſic acclamarēt ei. Et cū aſtrinxiſſet eū
lozis dixit aſtāti ſibi cēturiōi paul⁹. Si hoīez
romanū et indēnatū licet vobis flagellare?

Quo audito centurio acceſſit ad tribunū: et
nūciauit ei dicēs: Quid actur⁹ es? Hic enī
hō ciuis romanus ē. Accedēs autē tribunus
dixit illi: Dic mihi ſi tu romanus es? At ille
dixit: Etiam: Et rñdit tribun⁹. Ego multa
ſūma ciuilitatē hāc cōſecut⁹ ſū. Et paul⁹ ait
Ego aūt et nat⁹ ſū. Protin⁹ q̄ diſceſſerūt ab
illo q̄ eū toꝛturi erāt. Tribun⁹ quoq; timuit
poſtq̄ reſciuit q̄a ciuis roman⁹ eēt. et q̄a alli-
gaſſet eū. Poſtera autē die volens ſcire dili-
gētⁱ⁹ q̄ ex cauſa accuſaret⁹ a iudeis ſoluit eū
et iuſſit ſacerdotes cōuenire et cōciliū. et p
ducēs paulū ſtatuit ínē illos.

XXIII

Intēdēs aūt ī cōciliū paul⁹ ait: Viri
frēs: ego oī cōſcia bona cōuerſat⁹ ſū
añ deū vſq; ī hodiernū die. Princeps
aūt ſacerdotū ananias pcepit aſtātibus ſibi
pcutere os eius. Tūc paul⁹ dixit ad eū. Per
cutiet te deus paries dealbate. Et tu ſedēs iu
dicas me ſm legē. et q̄ legē iubes me pcuti?
Et q̄ aſtabāt dixerūt: Sūmū ſacerdotē dei
maledicis? Dixit autē paul⁹. Nesciebā frēs:
q̄a princeps ē ſacerdotū. Scriptū ē. n. Prin-
cipē ppli tui nō maledices. Sciēs aūt paulus
q̄a vna pars eēt ſaduceoꝝ. et altera phariſeoꝝ:
exclamauit in cōcilio. Viri frēs: ego phariſe⁹
ſum: filius phariſeoꝝ. De ſpe et reſurrectione
mortuoꝝ ego iudicoꝝ. Et cum hec dixiſſet:
facta eſt diſſensio inē phariſeos et ſaduceos
et ſoluta eſt multitudo. Saducei aūt dicunt
nō eſſe reſurrectionē mortuoꝝ. neq; angelū
neq; ſpīm: phariſei aūt vtraq; confitent. Fact⁹
ē aūt clamoꝛ magnus. et exurgētes q̄dē pha
riſeoꝝ pugnabāt dicentes: nihil mali inuenimus
in hoīe iſto. Quid ſi ſpirit⁹ locut⁹ eſt ei
aut āgel⁹? Et cū magna diſſensio facta eſſet
timens tribun⁹ ne diſcerperet paul⁹ ab ipſis
iuſſit milites deſcendere et rapere eū de medio
eoꝝ. ac deducere eū in caſtra. Sequenti aūt
nocte aſſiſtēs ei dñs ait. Cōſtās eſto. Sic
n. teſtificat⁹ es de me in ír̄m: ſic te oꝛtet et
rome teſtificari. Facta aūt die collegerūt ſe
q̄dā ex iudeis et deuouerunt ſe dicētes neq;
manducaturos neq; bibituros donec occi-
derēt paulū. Erāt aūt pl⁹q; q̄draginta viri
qui hāc cōiurationē fecerāt: qui acceſſerūt ad
principes ſacerdotū et ſenioꝛes. et dixerunt:
Deuotione deuouim⁹ nos nihil guſtaturos:
donec occidamus paulū. Nunc ḡ vos notū
facite tribuno cū cōſilio: ut ꝓducat illū ad

Cum autē factū esset ut na-
uigarem⁹ abstracti ab eis: recto cur-
su venim⁹ cho ō sequēti die rhodū:
et inde patarā. Et cū inuenissem⁹ nauē trāsfre
tātē in phenicē: ascēdētes nauigauim⁹. Cū
apparuissem⁹ aūt cypro relinquētes eam ad
sinistrā nauigauim⁹ in syriā. et venim⁹ tyrū.
Ibi. n. nauis exposita erat onus. Inuentis
aūt discipulis mansim⁹ ibi diebꝰ septē. Qui
paulo dicebāt p spīm ne ascenderet hieroso-
lymā. Et expletis diebꝰ, pfecti ibamus. deu
centib⁹ nos oib⁹ cū uxoribꝰ et filijs usq; foras
ciuitatē: et positis genib⁹ in littore orauim⁹.
Et cum valefecissem⁹ inuicē ascēdim⁹ nauē.
illi aūt redierūt in sua. Nos vo nauigatiōe
explicita a tyro descendim⁹ ptolemaidam et
salutatis frīb⁹ mansim⁹ die vna apud illos
Alia aūt die, pfecti venim⁹ cesareā. Et itrā-
tes domū philippi euāgeliste qui erat vnꝰ de
septē: mansim⁹ apud eum. Huic autem erant
q̄tuor filie virgines, pphetantes. Et cū mo-
raremur p dies aliq̄t: supuenit quidam vir
a iudea, nīa noīe agabꝰ. Is cū venisset ad
nos tulit çonā pauli. et alligans sibi pedes et
manꝰ dixit: Hec dicit spūs scūs. Uir cuiꝰ est
çona hꝫ sic alligabūt i hīm iudei. et tradent in
manus gētiū. Hō cū audissem⁹ rogabamus
nos et q̄ loci illi⁹ erāt: ne ascenderet hieroso-
lymā. Tunc rndit paulꝰ et dixit: Quid facie
flentes et affligentes cor meū? Ego aūt nō
solū alligari: sed et mori in hīm paratus sum
pe nomē dñi ihu. Et cū ei suadere nō posse
mus: quiescim⁹ dicentes: Dñi voluntas fiat.
Post dies autē istos pparati ascēdebam⁹ in
hīm. Uenerūt aūt q̄dā ex discipulis a cesa-
rea nobiscū: adducentes secū apud quē ho-
spitaremur iasonē quendā cypriū antiquū
discipulū. Et cum venissem⁹ hierosolymam
libēter exceperūt nos frēs. Sequēti autē die
introibat paulus nobiscū ad iacobum: oēsq;
collecti sunt seniores. Quos cum salutasset
narrabat p singula q̄ reꝰ fecisset in gentib⁹ p
ministeriū illi⁹. At illi cū audissent magni-
ficabāt deū dixerūtq; ei: Uides frāt q̄tmilia
sūt in iudeis q̄ crediderūt: et oēs emulatores
sūt legis. Audierūt aūt de te: q̄a discessionē
doceas a moyse eos q̄ p gētes sunt iudeoꝝ:
dicēs nō debere eos circucidere filios suos:
neq; pm consuetudinē ingredi. Quid g̃ est?
Utiq; oportet cōuenire multitudinē. Audi
ent. n. te superuenisse. Hoc g̃ fac qđ tibi dici-
mus. Sūt nobis viri q̄tuor votū hītes sup
se. His assūptis sanctifica te cū illis: et impende in
illis ut radāt capita: et scient oēs q̄a q̄ de te
audierūt falsa sunt. sed ambulas et ipse custo-
diēs legē. De his aūt q̄ crediderūt ex gētib⁹
nos scripsim⁹ iudicantes: ut abstineant se ab
idolis īmolato et sanguine et suffocato et forni
catione. Tunc paulꝰ assūptis viris postera
die purificat⁹ cū illis intrauit i templū: annūci
ans expletionē dierū purificationis donec
offerret⁹ pro vnoq; eoꝝ oblatio. Cū aūt septem
dies cōsumarent: hi q̄ de asia erāt iudeicū vi
dissent eū in templo cōcitauerunt oēm pplm et
iniecerūt ei manꝰ clamātes. Uiri israhelite
adiuuate. Hic est hō q̄ aduersus ppl'm et legē
et locū hūc oēs vbiq; docēs: insup et gētiles
induxit in templū: et violauit scm locum istū
Uiderāt. n. trophimū ephesium i ciuitate cum
ipso: quē estimauerūt: q̄m in templū introdu-
xisset paulꝰ. Cōmotaq; ē ciuitas tota. et fa-
cta ē concursio pplī. Et apphēdētes paulū tra-
hebāt eū extra templū. et statim clause sūt ia-
nue. Querēt⁹ aūt eū occidere: nūciatū est
tribuno cohortis: q̄a tota cōfundit⁹ hīm. Qui
statim assūptis militib⁹ et centurionib⁹ decucur
rit ad illos. Qui cū vidissent tribunū et mili
tes: cessauerūt percutere paulū. Tūc accedēs
tribunꝰ apphendit eum. et iussit alligari ca-
thenis duab⁹: et interrogabat q̄s eēt: et q̄d fe
cisset. Alij aūt aliud clamabāt in turba. Et
cū nō posset certū cognoscē p tumultu: iussit
duci eū in castra. Et cū venisset ad gradus:
cōtigit ut portaret⁹ a militib⁹ pe vim pplī.
Sequēbat⁹. n. multitudo pplī clamās: tolle eū
Et cū cepisset induci i castra paul⁹ dīt tribu-
no. Si licet mihi loq; aliq̄d ad te? Qui dixit
ei. Grece nosti? Nōne tu ē egyptius qui ante
dos dies tumultū cōcitasti: et eduxisti in de-
sertū q̄tuor milia virorū siccariorū? Et dixit
ad eū paulus. Ego hō sū q̄dē iudeꝰ a tharso
cilitie: nō ignote ciuitatis municeps. Rogo
aūt te: permitte mihi loq; ad pplm. Et cum ille
permisisset: paulus stans i gradib⁹ annuit ma-
nu ad plebē. et magno silentio facto: allocut⁹
est lingua hebrea dicens:

XXII

Uiri frēs et pres: audite quā ad vos
nunc reddo rationē. Cum audissent
aūt q̄a hebrea lingua loq̄t ad illos:
magis p̄stiterūt silētiū. Et dixit: Ego sum vir

índe⁹ nat⁹ tharso cilitie : nutrit⁹ autē ī ista
ciuitate sec⁹ pedes gamalielis erudit⁹ iuxta
ṽitatē paterne legis: emulato⁹ legis sicut ⁊
vos oēs estis hodie: q̄ bāc viā psecutus sum
vsq; ad mortē alligās ⁊ tradens ī custodias
viros ac mulieres sicut pnceps sacerdotū
mihi testimoniū reddit ⁊ oēs maiores natu:
a quib⁹ ⁊ epl̄as accipiens ad frēs damascū
pgebā ut adducerē inde vinctos ín ir̄m ut
punirēt. Factū ē autē eunte me ⁊ appropin-
quāte damasco media die subito ⁊ celo clr
cūfulsit me lux copiosa. ⁊ ⁊cidēs in ērā au-
diui vocē dicentē mihi. Saule saule : q̄d me
psequeris? Ego aūt rn̄di. Quis es dñe? Di-
xitq; ad me. Ego sum ihūs nazaren⁹ quē tu
psequeris. Et q̄ mecū erāt lumē q̄dē viderunt
vocē aūt nō audierūt ei⁹ q̄ loq̄bat mecū. Et
dixi. Quid faciā dñe? Dñs aūt dixit ad me
Surgens vade damascū: ⁊ ibi tibi dicet de
oīb⁹ q̄ te oporteat facē. Et cū nō viderē pre
claritate luminis illi⁹ ad manū ⁊ducent⁹ a co
mitib⁹. ⁊ni damascū. Ananias āt q̄dā vir
ſm legē testimoniū hās ab oīb⁹ cohabitan-
tib⁹ iudeis : ⁊niēs ad me ⁊ stās dixit mihi.
Saule frater respice. Et ego eadem hora re
spexi in eū. At ille dixit: De⁹ patr⁹ nostrozū
pordinauit te ut cognosceres voluntatē ei⁹:
⁊ vidēs iustū ⁊ audires vocē ex ore ei⁹: quia
eris testis illi⁹ ad oēs homines eozū q̄ vidisti ⁊
audisti. Et nunc q̄d morar̄is? Exurge ⁊ ba
ptiçare. ⁊ ablue pctā tua ínuocato noīe ipsi⁹.
Factū ē aūt reuertēti mihi ī ir̄m ⁊ orāti ín
tēplo fieri me ī stupore mētis ⁊ videre illum
dicentē mihi. Festina ⁊ exi ⁊ociter ex ir̄m
q̄m non recipiēt testimoniū tuum ⁊ me. Et
ego dixi: Dñe: ipsi sciūt q̄a ego erā pcludens
in carcerē. ⁊ cedens p synagogas eos q̄ cre-
dēbāt ī te. Et cū funderet sanguis stephani
testis tui ego stabam ⁊ psentiebā: ⁊ custodie
bā ⁊stimenta interficiētiū illū. Et dixit ad
me. Vade q̄m ego in natiões longe mittā te
Audiebāt aūt eū vsq; ad hoc ⁊rbū. ⁊ leuaue
rūt vocē suā dicētes. Tolle ⁊ terra hui⁹mōi.
Nō. n. phas ē eū viuē. Vociferātib⁹ āt eis ⁊
pijcientib⁹ ⁊stimēta sua. ⁊ puluerē iactan-
tib⁹ in aerē: iussit tribun⁹ induci eū ī castra ⁊
flagellis cedi ⁊ torq̄ri eū : ut sciret ꝓpt̄ quā
causā sic acclamarēt ei. Et cū astrinxisset eū
lozis dixit astāti sibi cēturiōi paul⁹. Si hoies
romanū ⁊ indēnatū licet vobis flagellare?

Quo audito centurio accessit ad tribunū: ⁊
nūciauit ei dicēs: Quid actur⁹ es? Hic enī
hō ciuis romanus ē. Accedēs autē tribunus
dixit illi: Dic mihi si tu romanus es? At ille
dixit: Etiam: Et rn̄dit tribun⁹. Ego multa
sūma ciuilitatē hāc cōsecut⁹ sū. Et paul⁹ ait
Ego aūt ⁊ nat⁹ sū. Protin⁹ q̄ discesserūt ab
illo q̄ eū torturi erāt. Tribun⁹ quoq; timuit
postq̄ rescinit q̄a ciuis roman⁹ eēt. ⁊ q̄a alli-
gasset eū. Postera autē die volent scire dili-
gētiꝰ q̄ ex causa accusarēt a iudeis soluit eū
⁊ iussit sacerdotes cōuenire ⁊ cē cōciliū. ⁊ p
ducēs paulū statuit inē illos.

XXIII

Intēdēs aūt ī ꝓcilio paul⁹ ait: Viri
frēs: ego oī ꝓscia bona cōuersat⁹ sū
añ vē vsq; ī hodiernū die. Pnceps
aūt sacerdotū ananias pcepit astātibus sibi
pcutere os eius. Tūc paul⁹ dixit ad eū. Per
cutiet te de⁹ paries dealbate. Et tu sedēs iu
dicas me ſm legē. ⁊ p̄ legē iubes me pcuti?
Et q̄ astabāt dixerūt: Sūmū sacerdotē dei
maledicis? Dixit autē paul⁹. Nesciebā frēs:
q̄a pnceps ē sacerdotū. Scriptū ē. n. Pnci-
pē ppli tui nō maledices. Sciēs aūt paulus
q̄a vna ps eēt saduceoꝝ. ⁊ altera pharisecoꝝ:
exclamauit in ꝓcilio. Viri frēs: ego phariseꝰ
sum: filius phariseoꝝ. De spe ⁊ resurrectione
mortuoꝝ ego iudicor. Et cum hec dixisset:
facta est dissensio inē phariseos ⁊ saduceos
⁊ soluta est multitudo. Saducei aūt dicunt
nō esse resurrectionē mortuoꝝ. neq; angelū
neq; spm̄: pharisei aūt vtraq; pfitent. Fact⁹
ē aūt clamor magnus. ⁊ exurgētes q̄dā pha
risecoꝝ pugnabāt dicentes: nihil mali inuenī-
mus in hoīe isto. Quid si spirit⁹ locut⁹ est ei
aut āgel⁹? Et cū magna dissensio facta esset
timens tribun⁹ ne discerperet paul⁹ ab ipsis
iussit milites descendere ⁊ rapere eū ⁊ medio
eoꝝ. ac deducere eū in castra. Sequenti aūt
nocte assistēs ei dñs. ait. Cōstās esto. Sic
n. testificat⁹ es ⁊ me in ir̄m: sic te oportet ⁊
rome testificari. Facta aūt die collegerūt se
q̄dā ex iudeis ⁊ deuouerunt se dicētes neq;
manducaturos neq; bibituros donec occi-
derēt paulū. Erāt aūt pl⁹q; q̄draginta viri
qui hāc ꝓiurationē fecerāt: qui accesserūt ad
principem sacerdotū ⁊ seniores. ⁊ dixerunt:
Deuotione ⁊uouim⁹ nos nihil gustaturos:
donec occidamus paulū. Nunc q̄ vos notū
facite tribuno cū consilio: ut ꝓducat illū ad

Q

wos tanq̃ aliq̃d certi⁹ cogniturꝰ ꝛ eo. Nos
ꝯo ꝑul q̃ appꝛopiet parati sum⁹ inꝛficẽ illũ.
Ex cum audisset filꝰ sꝛozis pauli insidias:
venit ⁊ intrauit in castra:nũciauitq; paulo
Vocãs aũt paul⁹ ad se ynũ ex centuriõibus
ait: Adolescentem hunc adhuc ad tribunũ.
Habet. n.aliquid indicare illi. Et ille quidẽ
assumẽs eũ:duxit ad tribunũ.⁊ ait. Vinct⁹
paul⁹ rogauit me hũc adolescẽtẽ ꝓducẽ ad
te:hñtẽ aliquid loqui tibi. Appꝛehendẽs autẽ
tribun⁹ manũ illi⁹ secessit cũ eo seꝛsũ:⁊ iter
rogauit illũ. Quid ẽ qꝛ hꝛe indicare mihi ?
Ille autẽ dixit: Judeis cõuenit rogare te ut
crastina die ꝓducas paulũ in conciliũ quasi
aliq̃d certius inquisituri sint ꝛe illo:tu ꝯne
crediderꝭ illis. Insidiantur enĩ ei ex eis viri
ampli⁹ q̃ qͣdragita:q̃ se vouerũt nõ man-
ducare neq; bibẽ donec interficiãt eũ: ⁊ nũc
parati sunt expectãtes. promissũ tuũ. Tribun⁹
igit dimisit adolescentẽ: ꝑcipiẽs ei ne cui lo
querer.q̃m hꝛe nota sibi fecisset. Et vocatis
duob⁹ cẽturiõib⁹ dixit illis: Parate milites
ducentos ut eant yscq; cesaꝛeã. ⁊ equites se-
ptuaginta. ⁊ lãcearios ducẽtos a ꝛtia hoꝛa
noctis: ⁊ iumenta ꝓparate:ut iponẽtes paulũ
saluũ ꝓducerent ad felicẽ ꝓsidẽ. Timuit enĩ
ne forte raꝑerent eũ iudei ⁊ occiderent: ⁊ ipse
postea calũniam sustineret:tanq̃ acceptur⁹
pecuniã: scribẽs ei epistolam:cõtinentẽ hꝛc.
Claudius lysias:optimo ꝓsidi felici:salutẽ.
Virũ hunc comꝑhensũ a iudeis ⁊ incipiẽtẽ
inꝛficiab eis supueniens cũ exercitu eripui
cognito q̃a romanus est: volensq; scire cãm
quã obijciebant illi. deduxi eũ in conciliũ eoꝝ
Quẽ inueni accusari de questiõib⁹ legis ipsoꝝ
nihil ꝯo dignũ morte aut vinculis habentẽ
crimẽ. Et cũ mihi ꝛlatũ esset de insidijs q̃s
parauerant illi. misi eum ad te:denũciãs ⁊
accusatoꝛib⁹ ut dicãt apud te. Vale. Milites
ꝯo sm ꝓceptũ sibi assumẽtes paulũ du-
xerunt ꝑ noctẽ i antipatridẽ. ⁊ postera die
dimissis eq̃tibus ut cum eo irent reuersi sũt
ad castra. Qui cũ venissent cesaꝛeã ⁊ tradi-
dissẽt epl̃am ꝓsidi:statuerũt aũ illũ ⁊ paulũ
Ut cũ legisset autẽ ⁊ interrogasset de q̃ ꝓuincia
esset. ⁊ cognouisset q̃a de cilicia:audiã te inq̃t
cũ accusatoꝛes tui venerint. Jussitq; in pre-
toꝛio herodis custodiri eũ.

XXIIII

Post q̃nq; aũt dies descendit ꝓceꝑ
sacerdotũ ananias cũ seniorib⁹ qui-
busdã ⁊ tertullo quodã oꝛatoꝛe: q̃ adierunt
ꝓsidẽ aduersus paulum. Et citato paulo:cꝑit
accusare tertullus dicens: Cum in mul-
ta pace agamus ꝑ te: ⁊ multa coꝛrigant⁹ ꝑ
tuã ꝓuidẽtiã: sꝑ ⁊ vbiq; suscipim⁹ optime
felix eũ oi grãꝛ actione. Ne diutius aũt te
ꝓtrahã: oꝛo breuiter audias nos ꝑ tua
clemẽtia. Inuenim⁹ hunc hoiem ꝑstiferũ ⁊
cõcitãtẽ seditionẽ oib⁹ iudeis i vniuerso oꝛbe
⁊ auctoꝛẽ seditionis sectẽ nazarenoꝝ: q̃ etiã
templũ violare conat⁹ est: quẽ ⁊ apꝑhẽsum
voluimus sm legẽ nostrã iudicare. Superue-
niens aũt tribun⁹ lysias cũ vi magna eripuit
eũ de manib⁹ nr̃is iubens accusatoꝛes ei⁹ ad
te venire:a q̃ poter⁹ ipse iudicans de oib⁹ istis
cognoscere: de quib⁹ nos accusam⁹ eũ. Ad-
iecerunt aũt ⁊ iudei:dicẽtes h̃ ita se habere.
Renuit aũt paulus annuẽte sibi ꝓsidẽ dicere.
Ex multꝫ ãnis te esse iudicẽ gẽti huic sciens:
bono animo ꝓ me satisfaciã. Potes.n.cognoscẽ
q̃a nõ plus sũt mihi dies q̃ duodecim ex quo
ascẽdi adoꝛare in hr̃m. ⁊ neq; i tẽplo inuenerũt
me cũ aliq̃ disputantẽ aut cõcursũ facientẽ
turbe: neq; i synagogis neq; i ciuitate: neq;
ꝓbare ꝓsũt tibi de q̃b⁹ nũc me accusant. Cõ-
fiteoꝛ aũt h̃ tibi q̃ sm sectã quam dicũt hꝛe-
sim sic seruio patri ⁊ deo meo: credens
oib⁹ q̃ i lege ⁊ ꝓphetis scripta sunt: spem hñs
in deũ quã ⁊ hi ipsi expectãt. resurrectionem
futurã iustoꝝ ⁊ iniquoꝝ. In h̃ ⁊ ipse studeo
sine offendiculo ꝓsciam habere ad deũ: ⁊ ad
homines sp. Post ãnos aũt plures elemosynas
facturus in gẽtẽ meã venĩ. ⁊ oblatiões ⁊ vo-
ta: in q̃b⁹ inuenerũt me purificatũ in tẽplo:
non cũ turba neq; cũ tumultu. Et appꝛehẽde-
rũt me: clamãtes ⁊ dicẽtes. Tolle inimicũ
nr̃m. Quidã aũt ex asia iudei q̃s oportebat
apud te ꝑsto esse ⁊ accusare si quid habꝛent
aduersũ me:aut hi ipsi dicãt si q̃d inuenerũt
in me iniq̃tatis cũ stem in ꝯcilio:nisi de vna
hac solũmõ voce q̃ clamaui inter eos stans.
qm̃ de resurrectiõe mortuoꝝ ego iudico: hodie
a vobis. Distulit aũt illos felix:certissime
sciens de via hac dicens: Cũ tribun⁹ lysias
descẽderit audiã vos. Jussitq; centurioni cu-
stodire eũ ⁊ habꝛe requiẽ:nec queq̃ de suis
pꝓhibere ministrare ei. Post aliq̃t aũt dies ve-
niẽs felix cũ drusilla vxoꝛe sua q̃ erat iudea
vocauit paulũ. ⁊ audiuit ab eo fidẽ q̃ est in
xp̃m ihm. Disputante autẽ illo de iustitia ⁊

castitate ⁊ de iudicio futuro: tremefact⁹ felix respondit. Quo nūc attinet vade: tēpore autē opportuno accersiam te: simul ⁊ spērās ꝙ pecunia ei dareť a paulo: ꝓpter qđ ⁊ frequenter accersiēs eū loq̄bať cū eo. Biēnio aūt expleto accepit successorē felix portium festū. Volens aūt grām pstare iudeis felix: reliq̄t paulum vinctum.

XXV

Festus ḡ cū venisset i puinciā: p⁹ triduum ascēdit hierosolymam a cesarea. Adierūt ꝙ eū pncipes sacerdotū. ⁊ primi iudeoꝝ aduersus paulū. ⁊ rogabant eū postulātes grām aduersus eū ut iuberet pduci eum in ir'm: insidias tēdētes ut interficeret eum in via. Festus ār rndit seruari q̄dē paulum i cesarea: se aūt maturi⁹ pfectur⁹. Qui ḡ in vob ait potētes sūt descendentes sil si qđ est in viro crimen accusent eū. Demorat⁹ aūt inter eos dies nō amplius ḡ octo aut decē descendit cesaream. ⁊ altera die sedit p tribunali ⁊ iussit paulū adduci. Qui cū pduct⁹ esset: circūsteterūt eū q̄ ab hierosolyma descēderant iudei multas ⁊ graues cās obiclētes ḡs non poterant pbare: paulo rationem reddēte: qm̄ neq; in legē iudeoꝝ neq; in tēplum neq; i cesarem q̄q̄ peccaui. Festus aūt volēs grām pstare iudeis rndens paulo dixit: Vis hierosolymam ascēdere. ⁊ ibi de his iudicari apud me? Dixit aūt paulus. Ad tribunal cesaris sto ubi me oportet iudicari. Judeis nō nocui: sic tu melius nosti. Si n. noco cui aut dignū morte aliq̄d feci: nō recuso mori. Si ꝩo nihil ē eoꝝ q̄ hi accusāt me: nemo pōt me illis donare. Cesarem appello. Tūc festus cū cōsilio locut⁹ rndit. Cesarē appellasti: ad cesar ībis. Et cum dies aliq̄t trāsacti cēnt agrippa rex ⁊ bernice descenderunt cesaream ad salutandū festum. Et cū dies plures ibi morarent: festus regi iudicauit de paulo dicens: Vir qdā ē derelict⁹ a felice vinctus: de q̄ cum eēm hierosolymis adierūt me pncipes sacerdotū: ⁊ seniores iudeoꝝ: postulātes aduersus illū dānationem. Ad qs rndi: q̄a nō est romanis cōsuetudo donare ali quē hominē pusq̄ is q̄ accusat pntes hēat accusatores locumq; defendēdi accipiat ad abluēda crimina q̄ ei obiciunt. Cū ḡ huc conuenissent: sine vlla dilatiōe in sequnti die sedens p tribunali iussi adduci vir. De quo cū stetissent accusatores nullam cām de ferebāt de q̄b⁹ ego suspicabar malū: q̄stiones ꝩo q̄sdā de sua superstitiōe hēbant aduersus eū: ⁊ de q̄dam ihu defuncto quē affirmabat paulus viuē. Dubitans aūt ego de hmōi q̄stione dicebā: si vellet ire hierosolymā: ⁊ ibi iudicari de istis. Paulo autē appellāte ut seruarē augusti cognitiōi iussi seruari eum donec mittam eum ad cesarem. Agrippa aūt dixit ad festū. Volebā ⁊ ipse hominem audire. Cras inquit audies eum. Altera aūt die cū venisset agrippa ⁊ bernice cum multa ambitione. ⁊ introissent i auditoriū cum tribunis ⁊ viris principalib⁹ ciuitatis iubēte festo adduct⁹ est paulus. Et dixit festus. Agrippa rex ⁊ oēs q̄ simul adestis nobiscū viri: videt⁊ hūc de quo omis multitudo iudeoꝝ interpellauit me hierosolymis petētes ⁊ acclamātes: nō oportē eū viuere amplius. Ego ꝩo cōperi nihil dignū morte eum admisisse. Ipso aūt b̄ appellante: ad augustū iudicaui mittē. De q̄ dñō certū scribā dño nō habeo. ꝓpē qđ produci eū ad vos ⁊ maxime ad te rex agrippa: ut interrogatiōe facta habeā quid scribā. Sine ratiōe. n. mihi videt mittē vinctū: ⁊ cās ei⁹ nō significare.

XXVI

Agrippa ꝩo ad paulū ait. Permittit tibi loq̄ pro temetipso. Tunc paulus extenta manu cepit rationē reddere. De oīb⁹ q̄b⁹ accusor a iudeis rex agrippa estimo me beatum apud te: cum sim defensurus me hodie: maxime te sciēte omnia q̄ apud iudeos sunt ꝓsuetudines ⁊ q̄stiones: ꝓpē qđ obsecro patienter me audias. Et qdē vitā meā a iuuētute q̄ ab initio fuit i gēte mea i hierosolymis nouerūt oēs iudei: presciētes me ab initio si velint testimoniū phibere: qm̄ ām certissimā sectam nostre religiōis viri phariseꝝ. Et nūc in spē q̄ ad prēs nrōs repromissiōis facta est a deo sto iudicio subiect⁹: i q̄ duodecim tribus nostre nocte ⁊ die deseruientes sperāt deuenire. De q̄ spe accusor a iudeis rex. Quid incredibile iudicat apud vos si deus mortuos suscitat: Et ego quidem estimauerā me ad uersus nomen ihu naçareni debere multa cōtraria agere: qđ ⁊ feci hierosolymis. Et multos sanctorum ego in carceribus inclusi a pncipibus sacerdotum potestate accepta. ⁊ cū occiderētur de tuli sententiam. Et p omnes synagogas frequēter puniens eos: compellebā blasphemare. ⁊ amplius insaniens in eos persequebar vsq; in exteras ciuitates. In q̄bus dum irē damascū cū ptāte ⁊ pmissu pncipū

sacerdotum die media in via vidi rex de celo sup splendorē solis circūfulsisse me lumen et eos q mecū sil erāt: cēsq nos cū decidissem⁹ i terrā audiui vocē loqntem mihi hebraica lingua. Saule saule q̄d me pseqris: durū tibi stimulum calcitrare. Ego aūt dixi. Quis es dñe: Dñs aūt dixit: Ego sum ihs nazarenꝰ. quē tu pseqris. Sz exurge et sta sup pedes tuos. Ad hoc enim apparui tibi ut psituā te ministrū et testē eorū q̄ vidisti. et eorū q̄b⁹ apparebo tibi. eripiēs te de pplis et gētib⁹ in q̄s nūc ego mitto te aperire oculos eorū ut puertant a tenebris ad lucē. et de potāte satbane ad deū. ut accipiāt remissionē pcōrū. et sortē inter sctos p fidē q̄ est in me. Vñ rex agrippa nō fui incredulus celesti visioni: sed bis q̄ sunt damasci primū et hierosolymis et in oēm regionē iudee. et gētib⁹ annūciabā ut pniam agerēt. et puerterent ad deū digna pnie opa facientes. Hac ex cā me iudei cū eēm in templo deprehensum tēptabāt volentes me interficē. Auxilio aūt adiutus dei vsq in hodiernū die sto. testificās minori atq maiori: nihil ex dicēs q̄ ea q̄ pphe locuti sunt futura eē. et moyses si passibilis xps. si prim⁹ ex resurrectiōe mortuorū lumē ānūciatur⁹ e populo et gētib⁹. Hec loqnte eo et rationē reddente festus magna voce dixit: Insanis paule. Multe te lre ad insaniā puertūt. Et paul⁹: nō insanio inq̄t optime feste. sed vitaq̄ et sobrietatis verba eloquor. Scit.n. de his rex ad quē et palā ter loqr. Latē.n. eū nihil horū arbitror. Hec.n. in angulo q̄dq̄ horū gestum ē. Credis rex agrippa pphis: Scio q̄a credis. Agrippa aūt ad paulū. In modico suades me xpianū fieri Et paul⁹. Opto apud deū et in modico et in magno nō tm̄ te sed etiā oēs q̄ audiūt hodie fieri tales qlis et ego sum. exceptis vinculis his. Et exurrexit rex et preses et bernice et q̄ assidebāt eis. Et cū secessissent. loquebant ad inuicē dicentes. q̄a nihil morte aut vinculis dignū q̄d fecit hō iste. Agrippa aūt festo dixit. Dimitti poterat hō hic: si nō appellasset cesarem.

CAPVT XXVII

Vt aūt iudicatū ē nauigare eum in italiā et tradi paulū cū reliqs custodijs centurioni noie iulio cohortis auguste. ascendentes nauē adrumentinā incipietem navigare circa asie loca sustulimus: pseuerāte nobiscū aristarcho macedone thessalonicense. Sequēti aūt die venim⁹ sidonem. Humane aūt tractans iulius paulū permisit ad amicos ire. et curam sui agere. Et inde cum sustulissemus subnauigauim⁹ cyprum. pterea q eēnt venti cōtrarij. Et pelagus cilitie et pamphylie navigātes venim⁹ lystrā q̄ est lytie. et ibi inueniens centurio nauem alexandrinā navigantē in italiā trāsposuit nos in eam. Et cū multis diebꝰ tarde navigarem⁹ et vix deveniss⁹ cōtra gnydū. prohibēte nos vento adnauigauim⁹ crete iuxta salmonem. Et vix iuxta navigātes venimus in locū q̄ndam q̄ vocatur bonipor⁹. cui iuxta erat ciuitas thalassa. Multo aūt tpe pacto et cū iā nō eēt tuta navigatio eo q̄ ieiuniū iā preterisset. psolabatur eos paulus dicēs eis. Viri. video q̄m cū iniuria et multo dāno nō solū oneris et nauis. sed etiā aiarū nostrarū incipit eē navigatio. Centurio aūt gubernatori et nauclero magis credebat q̄ bis q̄ a paulo dicebātur. Et cū actus portus nō eēt ad byeman dū. plurimi statuerūt psiliū navigare inde si q̄ mō possent devenientes phenicē byemare. portum crete respicientem ad africū et ad chorum Aspirāte aūt austro estimātes, propositū se tenere: cū sustulissent de asson. legebāt cretam. Nō post multū aūt misit se ē ipam ventꝰ. typhonicus. q̄ vocat⁹ euroaq̄lo. Cumq arrepta eēt nauis et nō posset conari in ventū data nauе flatibus ferebamur. Insulā aūt quādā decurrētes q̄ vocat⁹ cauda. potuim⁹ vix obtinere scapā. Qua sublata adiutorijs vtebāt accingētes nauē. timētes ne in syrtim incideret submisso vase sic ferebant. Valida aūt nob tē pestate iactat⁹. seqnti die iactum fecerunt: et tertia die suis manib⁹ armamēta nauis. piecerunt. Hecq aūt sole neq̄ siderib⁹ apparētibus p plures dies. et tēpestate nō exigua imīnēte: iam ablata erat spes oīs salutis nostre. Et cum multa ieiunatio fuisset. tūc stās paulus in medio eorū dixit. Oportebat q̄dem o viri audire me nō tollere a creta. lucriq̄ facere iniuriā hāc et iacturam. Et nūc suadeo vobis bono animo eē. Amissio.n. nullꝰ⁹ anie erit ex nob preter nauis. Astitit.n. mihi hac nocte angelus dei cui⁹ sum ego et cui deseruio. dicēs: Ne timeas paule. cesari te oportet assistē. Et ecce donauit tibi deus oēs q̄navigant tecum. Propē quod bono animo estote viri. Credo.n. deo: quia sic erit quēadmodū dictum est mihi. In insulam autem quandam oportet nos devenire. Sed postea q̄ quartadecima nox

supuenit·nauigātib⁹ nob i hadria circa me-
diā noctē suspicabant naute apparere sibi ali-
quā regionē. Qui ⁊ sūmittētes bolidē·iuene-
rūt passus viginti. ⁊ pusillū ide separati iuene-
rūt passus q̄ndecim. Timētes aūt ne i aspsa
loca iciderem⁹: ⁊ puppi mittentes ancboras
q̄tuor optabāt die fieri. Nauti ꝓo q̄rentibus
fugē ⁊ naui·cū missent scapbā in mare sub
obtentu q̄si iciperēt a pzora ācboras extēdere
dixit paulus cēturioni ⁊ militib⁹. Nisi bi in
nauim manserint·vos salui fieri nō potestis.
Tūc abscider⁹ūt milites funes scapbe· ⁊ passi
sunt eā excidē. Et cū lux incipet fieri: roga-
bat paulus oēs sumere cibū·dicēs: Quarta
decima die bodie expectātes iciuni pmanet⁹
nibil accipiētes. Propē q̄ rogo vos accipere
cibū .p salute vrā: q̄a nulli⁹ vrm capill⁹ de ca-
pite pibit. Et cū b dixisset sumēs panē grās
egit deo i pspcu oīum. ⁊ cū fregisset cepit mā-
ducare. Animeq̄ores aūt facti oēs ⁊ ipi sū-
pserūt cibū. Eram⁹ ꝓo vniuerse aie i nauidu
cēte septuagita sex. Et satiati cibo alleuiabāt
nauē·iactātes triticū i mare. Cū aūt dies fa
ctus eēt·crā nō agnoscebāt: sinū ꝓo q̄ndā cō
siderabāt bītē lit⁹ in quē cogitabāt si possēt
ejcere nauē. Et cū ancboras sustulissent cō-
mittebāt se mari·simul laxātes iuncturas gu
bernaculoꝝ. ⁊ leuato artemōe ꝑm aure flatū
tendebāt ad lit⁹. Et cū icidissemus i locū bi-
thalassū i⁹gerūt nauē. ⁊ pzora q̄dē fixa ma-
nebat īmobilis: puppis ꝓo soluebat a vi mar
Militū aūt ꝓsiliū fuit ut custodias occide-
rēt·ne q̄s cū enatasset effugeret: cēturio autē
volēs saluare paulū, prohibuit fieri. Jussitq̄ eos
q̄ possent natare emittere se ꝑmos ⁊ euadē ⁊
ad crā exire. ⁊ ceteros alios i tabulis ferebant·
q̄dā sup ea q̄ ve naui erāt. Et sic factū est ut
oēs aie euaderēt ad crā.

XXVIII

Et cū euasissem⁹: tūc cognouim⁹ q̄a
mitylene insula vocabat. Barbari ꝓo
pstabāt nō modicā bumānitatē nob.
Accēsa.n. pyra reficiebāt nos oēs ꝓpē bym-
bre q̄ imminebat ⁊ frig⁹. Cū congregasset aūt
paul⁹ sarmēto⁹ aliquātā multitudinē ⁊ im-
posuisset sup ignē·vipera a caloze cū pcessisset
invasit manū ei⁹. Ut ꝓo viderūt barbari pē-
dētem bestiā ve manu ei⁹: ad iuicem dicebāt.
Vltiq̄ bomicida ē bō bic: q̄ cū euasit ve mari
vltio nō sinit eū viuē. Et ille q̄dē excutiēs ve-
stiam i ignem·nibil mali passus ē. At illi exi-
stimabāt eū i timorē cōuertēdum. ⁊ subito
casurum ⁊ mori. Diu autem illis sperātibus
⁊ videntibus nibil mali in eo fieri·cōuerten-
tes se·dicebant eum eē deū. In locis aūt illis
erāt p̄dia ꝓncipis insule noie publij: q̄ nos su-
scipiēs·triduo benigne exbibuit. Cōtigit aūt
p̄em publij febrib⁹ ⁊ dysenteria vexatū iace-
re. Ad quem paulus intrauit. ⁊ cum orasset.
⁊ imposuisset ei manus·saluauit eum. Quo
facto omnes q̄ i insula babebāt infirmitates ac
cedebāt ⁊ curabāt⁹. Qui etiā mult⁹ bonori-
bus nos bonorauerūt. ⁊ nauigātib⁹ imposue-
rūt q̄ necessaria erāt. Post mēses autem tres
nauigauim⁹ i naui alexādrina q̄ in insula bye-
mauerat: cui erat ⁊signe castoꝝ. Et cum
venissemus syracusam mansimus ibi triduo.
Inde circūlegentes venim⁹ regiū. ⁊ post
vnū diem flante austro secūda die venimus
puteolos vbi inuent⁹ fribus rogati sum⁹ manē
apud eos dies septem. ⁊ sic venim⁹ romā. Et
inde cū audissent frēs occurrerūt nobis vsq̄
ad appij fox ⁊ trib⁹ tabernis. Quos cum vi-
disset paulus·grās agēs deo accepit fiduciā.
Cum aūt venissem⁹ romā· pmissum ē paulo
pmanere sibimet·cum custodiente se milite.
Post tertiū aūt die vocauit ꝓmos iudeoꝝ
Cūq̄ venissent·dicebat eis: Ego viri frēs ni
bil aduersus plebem faciēs aut mori paternū
vinctus ab bierosolymis tradit⁹ sum in man⁹
romanoꝝ q̄ cū interrogationē ve me babuisset
voluerūt me dimittere·eo q̄ eēt nulla cā mo-
tis in me. Contradicētib⁹ aūt iudeis coact⁹
sum appellare cesarem: nō quasi gentē meam
babēs aliq̄d accusare. Propter bāc igit cām
rogaui vos videre ⁊ alloq̄. Propter spem eni
sr̄l catbena bac circūdatus sum. At illi dixe
rūt ad eū. Nos neq̄ lr̄as accepim⁹ de te a iu-
dea: neq̄ aduenies aliq̄s fratrū nūciauit aut
locutus est quid de te malū. Rogamus aūt a
te audire q̄ sentis. Nam de secta bac notū ē no
bis: q̄a vbiq̄ ei ꝓdicit. Cum ꝓstituissent autē
illi diem: venerūt ad eum in bospitiū plurimi
q̄bus exponebat testificās regnū dei. suadēsq̄
eis de iesu ex lege moysi ⁊ prophetis· a mane
vsq̄ ad vesperā. Et q̄dam credebant bis que
dicebant·quidam ꝓo nō credebāt. Cūq̄ inui-
cem nō essent consentientes: discedebant dice-
te paulo vnū verbum. Quia bñ spūs scūs lo-
cutus ē p ysaiam ꝓpbetam ad pres vros di-
cens. Vade ad ꝓplin istū ⁊ dic. Aure audiet:

ꝛ nō intelligetꝭ. ꝛ videtes videbitꝭ ꝛ nō pspi-
cietis. Incrassatum est enim coꝛ ꝓpli huius ꝛ
aurib⁹ grauiter audierūt: ꝛ oculos suos cō-
presserunt ne forte videant oculis. ꝛ aurib⁹
audiant. ꝛ coꝛde intelligāt. ꝛ puertanť ꝛ sa-
nem eos. Notū g̃ sit vob: qm̃ gentibus mis-
sum est ꝟ salutare dei. ꝛ ipſi audiēt. Et cum
hec dixisset: exierūt ab eo iudei multā bītes
inť se q̃stionē. Mansit aūt biēnio toto i suo
conducto. ꝛ suscipiebat omnes qui ingredie-
bantur ad eum: ꝓdicans regnum dei. ꝛ do-
cens que sunt de dño ihu christo. cum omni
fiducia sine ꝓhibitione.

¶ Explicit liber actuū apl̄oꝝ. Incipit ꝓlog⁹
in septem epistolas canonicas.

NOn ita est ordo apud grecos qui
integre sapiunt fidemq; rectā se-
ctantur epistolaꝝ septem. que ca-
nonice nuncupanť. sicut in latinis
codicibus inuenitur. ut q̃a petrus est prim⁹
in ordine apostoloꝝ: prime sint etiam eius epl̄e
in ordine ceterarum. Sed sicut euangelistas
dudum ad veritatis lineam coꝛreximus: ita
has ꝓlio ordini deo inuste reddidimus. Est
enim ꝓma earum vna iacobi. due petre. tres
iohānis ꝛ iude vna. Que si sicut ab eis dige
ste sunt. ita q̃ ab interpretibus fideliter. i la-
tinum verterenť eloquium. nec ambiguitatē
legentib⁹ facerent. nec sermonum seu varie-
tas impugnaret: illo precipuo loco vbi de
vnitate trinitatis in ꝓma iohānis epl̄a posit⁹
legimus. in qua etiam ab infidelib⁹ translato
ribus multū erratum eē a fidei veritate com-
pim⁹: trium tm̃modo vocabula. hoc est aque
sanguinis ꝛ spūs in ipsa sua editiōe ponētib⁹
ꝛ pris verbiq; ac spūs testimonij omittētī-
bus. In quo maxime ꝛ fides catholica robo-
ratur. ꝛ pris ꝛ filij ꝛ spūs sancti in vna diui-
nitatis subā comꝓbatur. In ceteris ꝓo epi-
stolis quantum a nostra alioꝝ distet editio.
lectoris ꝓdentie relinq̃. Sed tu ꝓgo xp̄i
custodij dum a me impensius scripture ve-
ritatem inquiris. meā quodāmodo senectu-
tem inuidoꝝ ventibus coꝛrodendā exponis: q̃
me falsariū coꝛruptoꝝq; scārum ꝓnūciant
scripturaꝝ. Ez ego i tali ope nec emulorum
meoꝝ inuidentiā ptimesco: nec sancte scriptu-
re veritatem possentibus venegabo.

¶ Explicit ꝓlogus i septem epl̄as canonicas
Incipit argumentum in easdem.

IAcob⁹ petrus. iohānes. ꝛ iudas: septē
epistolas ediderūt tam mysticas q̃ suc-
cinctas. ꝛ breues pariter ac longas bre-
ues in verbis. longas in sentētijs: ut rarus sit
qui non earum lectione cecutiat.

¶ Explicit argumentū in septem epl̄as cano
nicas. Incipit argumentū in epl̄am canoni-
cam beati Jacobi apostoli.

IAcob⁹ apl̄s scīm instruit cler⁹ de cultu
ra celestiū ꝑceptoꝝ ꝛ regula catholice
obseruantie. ꝛ de inuicte patientie mae
state. ꝛ de reuelatione plurimoꝝ: ꝛ de mē-
dacio magistroꝝ.

¶ Explicit argumentū. Incipit epl̄a canoni
ca beati Jacobi apl̄i. Capm̃.

IAcobus dei et

dñi nostri ihu xp̄i seruus: duode-
cim tribubus que sunt in dispsiōe
salutem. Omne gaudiū existima-
te frēs mei cū in tēptationes varias iciderit⁹
scientes q̃ ꝓbatio fidei vestre patientiā opat
Patientia aūt opus ꝑfectū habeat: ut sit⁹ ꝑ-
fecti ꝛ integri i nullo deficientes. Si q̃s aut⁹
vr̄m indiget sapiā. postulet a deo q̃ dat oibus
affluenť. ꝛ nō improꝓat ꝛ dabit⁹ ei. Postulet
aūt in fide nihil dubitās. Qui n. dubitat simi-
est fluctui maris: q̃a vento mouet⁹ ꝛ circūfert.
Nō g̃ estimet hō ille q̃ accipiat aliq̃d a dño
Vir duplex animo inconstās est i oib⁹ vijs suis.
Glorief aūt frater humilis i exaltatiōe sua: di-
ues aūt in humilitate sua: q̃m sicut flos feni
transibit. Exortus est enim sol cū ardoꝛe. ꝛ are
fecit fenum ꝛ flos eius decidit. ꝛ decoꝛ vul-
tus eius deperijt. Ita ꝛ diues in itineribus su-
is marcescet. Beatus vir qui suffert tempta
tionem: q̃m cum ꝓbatus fuerit accipiet coro-
nam vite. quam repromisit deus diligentib⁹
se. Nemo cum temptat dicat: q̃m a deo tem-
ptat. Deus enim intēptatoꝝ malorum est. Ipse
autem neminē temptat. Unusq̃sq; ꝓo tēpta
tur a ꝓpria concupiscentia sua. abstractus ꝛ illectus
deinde concupiscētia cum ꝓcepit parit pctm̃
pctm̃ ꝓo cum ꝓsūmatū fuerit generat mor-
tē. Nolite itaq; errare fratres mei dilectis-
simi. Omne datum optimū ꝛ donū ꝑfectū
desursum est. descendens a patre luminum:
apud quem nō est trānsmutatio. nec vicissitu-
dinis obumbratio. Uolūtarie. n. genuit nos
ꝓdo veritatis. ut simus initium aliq̃ creature

ei⁹. Sciẽt frẽs mei dilectissimi. Sit autẽ oĩs hõ velox ad audiẽdũ: tard⁹ aũt ad loquẽdũ & tard⁹ ad irã. Ira.n. viri iusticiam ẽi non opat. Propẽ qõ abijciẽtes oẽm imũdiciã & abũdãtiã malitie. i mãsuetudine suscipite insitũ ỹbũ. qõ põt saluare aĩas vr̃as. Estote aũt factores ỹbi. & nõ auditores tm̃. fallentes vosmetipsos: qa si qs auditor ẽ ỹbi & nõ factor hic cõparab̃ viro cõsiderãti vultũ natiuitatis sue in sp̃eculo. Consideauit.n. se & abijt. & statim oblit⁹ ẽ qlis fuerit. Qui autẽ ps̃exerit i lege pfecte libertat̃ & pmãserit in ea. nõ auditor obliuiosus fact⁹ ẽ factor opis hic bt̃us i facto suo erit. Si qs autẽ putat se religiosũ ee. nõ refrenãs linguã suã. ẽ seducẽs cor suũ: hui⁹ vana ẽ religio. Religio mũda & imaculata apud deũ & patrẽ hec ẽ visitare pupillos & viduas i tribulatione eor. & imaculatũ se custodire ab hõ seculo. VII

Fratres mei: nolite i p̃sonar̃ acceptione habere fidẽ dñi nostri ihesu x̃pi glozie. Eteni si introierit i conuentũ vr̃m vir. aureum annulũ hãs in veste candida: introierit aũt & pauper in sordido habitu. & intẽdatis i eũ q̃ indutus ẽ veste p̃clara. & dixeritis ei: tu sede hic bñ: pauperi aũt dicat̃. tu sta illic. aut sede sub scabello pedũ meor. nõne iudicat̃ apud vosmetipsos. & facti estis iudices cogitationũ iniquar̃. Audite fratres dilectissimi. Nõne deus elegit pauperes i hoc mundo diuites i fide. & hereres regni: qõ repromisit deꝰ diligẽtibus se? Vos aũt exhonorastis pauperẽ. Nõne diuites per potẽtiã oppimũt vos & ipsi trahũt vos ad iudicia? Nõne ipsi blasphemãt bonũ nomẽ qõ inuocatũ ẽ sup vos? Si tm̃ legẽ perficit̃ regalẽ ꝑm scripturas. diliges ꝓximũ tuũ sicut teipsũ. bñ facit̃ si aũt psonã accipitis pctm̃ operami: redarguti a lege quasi trãsgressores. Quicũq; aũt totã legẽ seruauerit. offendat aũt i vno: factus ẽ oĩuz reus Qui.n. dixit nõ mechaberis: dixit & non occides. Q si nõ mechaberis. occides aũt: factus es trãsgressor legi. Sic loq̃mi & sic facite: sic ꝑ legẽ libertat̃ incipiẽtes iudicari. Iudiciũ.n. sine mĩa illi: q̃ nõ facit mĩam. Sup exaltat aũt mĩa iudicio. Quid proderit frẽs mei si fidẽ qs dicat se habẽ: opa aũt non habeat? Nũqd põt fides saluare eũ? Si aũt frat & sozor nudi sint & indigeant victu q̃ti diano: dicat aũt aliq̃s ex vobis illis. ite i pace calefacimi & saturami. nõ dederit⁹ ãt eis q̃ necia sũt corpi. q̃d ꝓderit? Sic & fides si nõ habeat opa mortua ẽ in semetipsa. Sz dicet qs: Tu fidẽ habes & ego opa habeo. Ostẽde mihi fidẽ tuã sine opib⁹. & ego ostẽdã tibi ex opib⁹ fidẽ meã. Tu credis qm̃ vn⁹ ẽ deꝰ. bñ facis. Et demones credũt & cõtremiscũt. Vis aũt scire o hõ ianis: qm̃ fides sine opib⁹ ociosa ẽ? Abrahã pr̃ nr̃ nonne ex opib⁹ iustificat⁹ ẽ. offerẽs ysaac filiũ suũ sup altare? Vides qm̃ fides coopabat opib⁹ illi⁹. & ex opib⁹ fides ꝓsũmata ẽ? Et suppleta ẽ scriptura dicẽs: Credid̃ abrahã deo & reputatũ ẽ illi ad iusticiã. & amic⁹ dei appellat⁹ ẽ Videt̃ qm̃ ex opib⁹ iustificat̃ hõ. & nõ ex fide tm̃? Sim̃r & raab meretrix: nõne ex opib⁹ iustificata ẽ suscipiens nũcios & alia via eiciens? Sic eni corpus sine spũ mortuũ est: ita fides sine opib⁹ mortua ẽ. VIII

Nolite plures mgri fieri frẽs mei scientes qm̃ maius iudiciũ sumim̃. In multis.n. offendim⁹ oĩes. Si qs in ỹbo nõ offendit. hic ꝑfectus ẽ vir. potest etiã freno circũducẽ totũ corpus. Si aũt equis frena in ora mittimus ad consentiendũ nobis oĩ corpus illor circũferim⁹. Et ecce naues cum magne sint & a ventis validis mineẽtur circũferunt̃ aũt a modico gubernaculo vbi impet⁹ dirigẽtis voluerit. Ita & lingua modicum quidẽ membrũ est & magna exaltat. Ecce quantus ignis q̃m magnã siluã incẽdit Et lingua ignis ẽ. vniuersitas iniquitatis. Lingua constituitur in membris nostris q̃ maculat totum corpus. & inflãmat rotã natiuitat̃ nr̃e inflãmata a gehenna. Omis.n. nã bestiarũ & volucrum & serpẽtiũ & ceteror domant & domita sũt a nã hũana linguã autẽ null⁹ hoiuz domare põt. Inq̃etũ malũ plena veneno mortifero. In ipa benedicim⁹ deum & patrẽ. & in ipa maledicimus hoies qui ad imaginem & similitudinẽ dei facti sunt. Ex ipso ore ꝓcedit bñdictio & maledictio. Nõ oportet frẽs mei hec ita fieri. Nũquid fons de eadẽ foramine emanat dulce & amarã aquã? Nũqd põt frẽs mei ficꝰ vuas facẽ: aut vitis ficus? Sic nec salsa dulce põt facere aquã Quis sapiẽs & disciplinat⁹ int̃ vos? Ostendat ex bona conuersatiõe operationẽ suã i mãsuetudine sapie. Q si zelũ amar̃ habet̃. & ꝓtẽtiões sint

in cordib⁹ vris:nolite gloriari ⁊ mēdaces eē aduersus veritatē. Non est enim ista sapiētia vrsū descendēs a patre luminū·ꝫ terrena aialis diabolica. Ubi.n.çelus ⁊ cōtentio·ibi inconstantia ⁊ oē opus prauū. Que aūt desursū est sapia·primū qdē pudica est. deinde pacifica·modesta·suadibilis: bonis psentiēs plena mia ⁊ fructibus bonis:iudicās sine simulatione. Fructus autem iusticie in pace seminat:facientibus pacē.

IIII

Vade bella ⁊ lites in vobis ? Nonne ex cōcupiscētijs vestris:que militāt in mēbris vris? Cōcupiscitis ⁊ non habetis:occidītis ⁊ çelatis:⁊ nō potestis adipisci. Litigatis ⁊ belligeratis ⁊ nō habet⁹ ꝓpē qđ nō postulatis. Petitis ⁊ non accipitis:eo q male petatis:ut i cōcupiscētijs vris insumatis. Adulteri:nescitis qa amicitia huius mūdi inimica ē dei? Quicūq; g voluerit amicus eē seculi hui⁹·inimic⁹ dei ꝓstituit. An putatis qa iane scriptura dicat:ad inuidiā cōcupiscit spūs q habitat i vob? Maiorē aūt dat gratiā. Propē qđ dicit. De⁹ superbis resistit humilib⁹ aūt dat gratiā. Subditi g estote deo. resistite aūt diabolo ⁊ fugiet a vob. Appiate deo ⁊ appropinqbit vobis. Emūdate manus peccatores. ⁊ purificate corda duplices animo. Miseri estote ⁊ lugete ⁊ plorate:risus vr in luctū ꝓuertat⁹ ⁊ gaudiū i merorē. Humiliamini i ꝓspectu dñi· ⁊ exaltabit vos. Nolite detrahere alterutr fres mei. Qui detrahit fri aut q iudicat frem suū:detrahit legi ⁊ iudicat legē. Si aūt iudicas legē: nō es factor legis·ꝫ iudex. Un⁹ ē.n.legislator ⁊ iudex:qui pōt perdere ⁊ liberare. Tu aūt qs es q iudicas primū tuū: Ecce nūc q dicit⁹·hodie aut cras ibimus in illā ciuitatem. ⁊ faciem⁹ ibi qdē annū ⁊ mercabimur ⁊ lucrū faciem⁹:q ignoratis qđ erit i crastinū. Que est.n. vita vra ? Vapor ē ad modicū parēs. ⁊ deinceps extermiabit⁹ ꝓ eo ut dicatis: si dñs voluerit ⁊ si vixerim⁹. faciem⁹ hoc aut illud. Nūc aūt exultatis in superbijs vris. Omis exultatio talis maligna ē. Sciēti igit bonū facere ⁊ nō facienti:peccatū est illi.

V

Agite nūc divites:plorate ululātes in miserijs vris q aduenient vobis. Diuitie vre putrefacte sūt ⁊ vestimēta vestra a tineis comesta sunt: Aurū ⁊ argētū vestū eruginauit. ⁊ erugo eor in testimoniū vobis erit. ⁊ mānducabit carnes vras sicut ignis. Thesaurizastis vob irā in nouissimis dieb⁹. Ecce merces operariorū q messuerunt regiōes vestras q fraudata ē a vobis clamat ⁊ clamor eor i aures dñi sabaoth introiuit. Epulati estis super terrā. ⁊ in luxurijs enutristis corda vestra. In die occisionis adduxistis ⁊ occidistis iustū. ⁊ non restitit vobis. Patientes igit estote frēs vsq ad aduentū dñi. Ecce agricola expectat pciosū fructum terre·patiēter ferens donec accipiat tēporaneū ⁊ serotinū. Patiētes igit estote ⁊ vos ⁊ confirmate corda vestra: qm aduentus dñi appropinquabit. Nolite ingemiscere frēs in alterutrū·ut nō iudicemini. Ecce iudex ante ianuā assistit. Exemplū accipite frēs exitus mali ⁊ longanimitatis ⁊ laboris ⁊ patientie ꝓphas·q locuti sūt in noie dñi. Ecce beatificamus eos q sustinuerunt. Sufferētiā iob audistis. ⁊ finē dñi vidistis: qm misericors est dñs ⁊ miserator: Ante oīa aūt fratres mei nolite iurare: neq; per celū neq; per terrā neq; aliud qđcūq; iuramētū. Sit aūt sermo vester·est est·nō nō:ut nō sub iudicio decidatis: Tristat⁹ autē aliquis vestrū: oret equo animo ⁊ psallat. Infirmat⁹ qs in vobis·inducat presbyteros ecclesie. ⁊ orent sup eū: vngentes eū oleo in noie dñi. Et oro fidei saluabit infirmū. ⁊ alleuiabit eū dñs. ⁊ si in pctis sit remittent ei. Cōfitemini g alterutr pcta vra. ⁊ orate p iuicē ut saluemini. Multū.n. valet deprecatio iusti assidua. Helias homo erat similis nobis passibilis. ⁊ oratione orauit ut nō pluueret. super terrā. ⁊ nō pluit ānos tres ⁊ mēses sex. Et rursū orauit. ⁊ celū dedit pluuiā. ⁊ terra dedit fructū suū. Frēs mei·si qs ex vobis errauerit a veritate ⁊ conuerterit qs eū. scire debet qm q cōuerti fecerit peccatorē ab errore vie sue:saluabit animā ei⁹ a morte. ⁊ operit multitudinē peccatorum.

Explicit epla bti Jacobi apostoli. Sequit argumentū in epistolam beati Petri primā.

Discipulos saluatoris inuictī toto orbe diffusos ⁊ peregrinos in hoc seculo monstrat. ⁊ preterite vite emitē suadet. ⁊ in nouam vitam proficere tota cū sollicitudine exhortatur symon petrus filius iohānis prouincie galilee vico bethsaida frater andree apostoli.

Explicit argumentum.

Incipit epla abti Petri apli ꝑma. Capꝫn I

Petrus apostolus ihu xpi electis aduenis di sperſiõis ponti galatie cappadocie aſie ⁊ bithynie ſm preſciam dei ꝓis i ſanctificationẽ ſpꝰs i obedictiã ⁊ aſperſionẽ ſanguis ihu xpi: grã vobis ⁊ pax multiplicet. Bñdictus dꝰ ⁊ pater dñi nri ihu xpi q ſm miſericordiã ſuã magnã regenerauit nos i ſpem viuã ꝑ reſurrectionẽ ihu xpi ex mortuis i hereditatẽ incorruptibilẽ ⁊ incõtaminatã ⁊ imarcelibilẽ ꝓſeruatã in celis: in vobis q in ꝫtute dei cuſtodimini ꝑ fidẽ in ſalutem paratã reuelari in tpe nouiſſimo. In q exultabitis modicũ nũc ſi oportet contriſtari in varijs tẽptationibus: ut ꝓbatio ſtre fidei multo pꝛecioſior ſit auro q̃ perignẽ ꝓbat inueniat in laudẽ ⁊ gliam ⁊ honorẽ in reuelatiõe ihu xpi: quẽ cũ nõ videritis diligitis. In quẽ nũc q nõ videtes creditis credẽtes aũt exultabitis leticia inenarrabili ⁊ glorificata: reportãtes finẽ fidei vre ſalutẽ aiaꝝ vraꝝ. De q̃ ſalute exq̃ſierũt atq̃ ſcrutati ſũt ꝓphe q de futura in vobis grã ꝓphetauerũt: ſcrutãtes i q̃ vel q̃le tẽpꝰ ſignificaret in eis ſpꝰs xpi ꝓnũciãs eas q̃ in xpo ſunt paſſiões ⁊ poſteriores glias. q̃b reuelatũ eſt q̃a nõ ſibimetipſis: vobis aũt miſtrabãt ea q̃ nũc nũciata ſũt vobis ꝑ eos q̃ euãgelizauerũt vobis ſpũ ſcõ miſſo de celo: in quẽ deſiderãt angeli ꝓſpicere. Propter q̃ ſuccincti lũbos mentis vre ſobrij perfecte ſpate i eã q̃ offerẽt vob gratiã in reuelationem ihu xpi. q̃ſi filij obedictie. nõ ꝓfigurati priorib⁹ ignorãtie vre deſideriis. ſed ſm eũ q vocauit vos ſcm: ut ⁊ ipſi i oi cõuerſatiõe ſci ſitis. q̃m ſcriptũ e: ſcieritis. q̃m ego ſũ. Et ſi patrẽ inuocatis eũ q̃ ſine acceptione ꝓſonaꝝ iudicat ſm vnuſcuiuſq̃ opus: in timore incolat vre tpe ꝓuerſamini: Sciẽtes q̃ non corruptibilib⁹ auro ul argẽto redẽpti eſtis de vana vra ꝓuerſatiõe patrne traditionis. ſ pcioſo ſanguine q̃ſi agni imaculati xpi ⁊ incõtaminati: ꝓcogniti q̃dẽ añ mũdi cõſtitutionẽ: manifeſtati aũt nouiſſimis tpib⁹ ꝓpter vos q ꝑ ipſũ fideles eſtis in deo: qui ſuſcitauit eũ a mortuis. ⁊ dedit ei gliã. ut fides vra ⁊ ſpes eẽt in deo. Alias vras caſtificãtes in obedientia caritatis in fraternitatis amore ſimplici ex corde inuicẽ diligite attenti: renati nõ ex ſemine corruptibili ſ incorruptibili ꝑ verbũ dei viui ⁊ ꝑmanẽtis in eternũ. q̃a oĩs caro ut fenũ ⁊ oĩs glozia eius tã q̃ flos feni. Exaruit fenum ⁊ flos eius decidit: ꝫbũ aũt dñi manet in eternũ. Hoc e aũt ꝫbũ q̃ euãgelizatũ e in vos.

II

Deponẽtes igit oẽm malitiã ⁊ omnẽ dolũ ⁊ ſimulatiões ⁊ inuidias ⁊ oẽs detractatiões: ſic modo geniti infantes racionabiles ⁊ ſine dolo lac cõcupiſcite ut in eo creſcatis in ſalutẽ: ſi tñ guſtatis: q̃ñ dulcis e dñs. Ad quẽ accedẽtes lapidẽ viuũ ab hoib⁹ q̃dẽ reprobatũ. a deo aũt electũ ⁊ honorificatũ. ⁊ ipſi tã q̃ lapides viui ſuper edificami domos ſpuales i ſacerdotiũ ſcm offerẽtes ſpiritales hoſtias acceptabiles deo ꝑ ihm xpm. Propter q̃d continet ſcriptura. Ecce pono in ſyon lapidẽ ſũmũ angularẽ ꝓbatũ electũ pcioſũ. ⁊ q credident in eũ non cõfũdet. Vobis igit honor credẽtib⁹: nõ credẽtib⁹ aũt lapis quẽ reprobauerũt edificantes hic fact⁹ e in caput anguli. ⁊ lapis offensionis ⁊ petra ſcãdali his q̃ offẽdũt ꝫbo nec credũt in quo ⁊ poſiti ſũt. Vos aũt gen⁹ electũ. regale ſacerdotiũ. gens ſcã. pls acq̃ſitionis: ut ꝫtutes ãnũcietis eius q̃ de tenebris vos vocauit i ãmirabile lumẽ ſuũ. Qui aliq̃n nõ pls dei. nũc aũt pls dei: q̃ nõ cõſecuti miſericordiã. nũc ãt miſericordiã ꝓſecuti. Cariſſimi obſecro vos tã q̃ aduenas ⁊ pegrinos abſtinere vos a carnalib⁹ deſideriis q̃ militãt aduerſus aiam. cõuerſatiõe vram inter gẽtes bñtes bonã: ut in eo q̃ detractãt de vob tanq̃ de malefactorib⁹: ex bonis op⁹ vos cõſiderãtes glorificent deũ in die viſitationis. Subiecti igitur eſtote oi hũane creature ꝓpter deũ. Sive regi q̃ſi ꝓcellẽti. ſive ducibus tanq̃ ab eo miſſis ad vindictam malefactorũ. laudẽ vo bonorũ. Quia ſic e voluntas dei ut bñ facientes obmutescere faciatis imprudẽtiũ hoiũ ignorantiã. Quaſi liberi ⁊ nõ q̃ſi velamẽ hñtes malitie libertatẽ. ſ ſic ſerui dei. Oẽs bonorate: fraternitatẽ diligite. Deũ timete. regẽ honorificate. Serui ſubditi eſtote in oi timore dominis. nõ tñ bonis ⁊ modeſtis. ſed etiã diſcolis. Hec eſt. n. grã ſi ꝓpter dei cõſciam ſuſtinet quis triſticias patiens iniuſte. Que. n. eſt grã: ſi peccantes ⁊ colaphizati ſuffertis? Sed ſi bñ facientes patiẽter ſuſtinetis: hoc e grã apud deũ. In hoc

enī vocati estis: qa ⁊ xps passus ē p nob: vob relinquēs exemplū ut sequamini vestigia eius. Qui pctm nō fecit: nec inuent⁹ ē dol⁹ in ore eius. Qui cū malediceretur nō maledicebat cū pateret nō cōminabat. Tradebat aūt iudicāti se iuste. Qui pctā nra ipe ptulit i corpore suo sup lignū ut pctis mortui iusticie viuamus: cui⁹ liuore sanati estis. Eratis enim sicut oues errātes. ⁊ puersi estis nunc ad pastorē ⁊ episcopū animarū vestrarū

III

Similiē ⁊ mulieres subdite sint viris suis: ut ⁊ si q nō credūt ꝙbo per mulierū cōuersationē sine ꝙbo lucrifiant: cōsiderātes in timore sanctā cōuersationē vestrā. Quarū sit nō extrinsecus capillatura aut circūdatio auri aut indumenti vestimentorū cultus: ⁊ q absconditus ē cordis homo i incorruptibilitate q̄eti ⁊ modesti spiritus q ē in ꝓspectu dī locupl'. Sic.n. aliq̄n ⁊ scē mulieres sperātes in deo ornabāt se subiecte ꝓpriis viris, sicut sara obediebat abrahe. dñm eū vocans: cuius estis filie bñ facientes. ⁊ nō ptimentes vllam pturbationē. Viri siliter cohabitātes ꝟm scientiā. q̄si infirmiori vasculo muliebri impartientes honorē tanq̄ coheredibus grē vite: ut non impediantur orationes vestre. In fide autē oēs vnanimes. cōpatientes. fraternitatis amatores misericordes. modesti. bēnles. nō reddentes malū ꝓ malo. nec maledictū ꝓ maledicto. ⁊ econtrario benedicētes: qa in hoc vocati estis: ut bēdictionē hereditate possideat⁹. Qui enī vult vitam diligere ⁊ dies videre bonos: coerceat linguam suam a malo ⁊ labia eius ne loquantur dolum. Declinet aūt a malo ⁊ faciat bonū inq̄rat pacē ⁊ sequat eā. qa oculi dñi sup iustos. ⁊ aures ei⁹ in pces eor: vult⁹ aūt dñi sup facientes mala. Et q̄s ē q̄ vob noceat: si boni emulatores fueritis? Sz ⁊ si qd patimi ꝓpter iusticiā: beati. Timorē autē eor ne timueritis ut nō cōturbemini. Dñm aūt xpm sanctificate i cordib⁹ vris: parati semp ad satisfactionē oi poscēti vos rationē de ea q̄ vob ē spe: ⁊ cū modestia ⁊ timore ꝓsciam bonā. ut in eo q̄ detrahūt de vob ꝓinde aī q̄ calūniāt vestrā bonā i xpo cōuersationē. Melio⁹ ē.n. ut bñ facientes si volūtas dei velit pati q̄ male facientes: qa ⁊ xps semel ꝓ peccatis nris mortu⁹ est iustus ꝓ iustis. ut nos offerret deo. mortificatos q̄dē carne: viuificatos aūt spū. In q̄ ⁊ his q̄ i carcere erāt spiritu veniēs p̄dicauit. q̄ incredituli fuerāt aliq̄n q̄n expectabant dei patiētiam in diebus noe cū fabricaret archa: in qua pauci id est octo aie salue facte sūt p aquā. Quod ⁊ vos nūc similis forme saluos facit baptisma: nō carnis depositio sordiū: sed ꝓscie bone interrogatio in deū: per resurrectionē ihū xpi a mortuis q̄ ē in dextera dei: deglutiēs mortē ut vite eterne heredes efficeremur: ꝓfectus in celū subiectis sibi angelis ⁊ potestatib⁹ ⁊ ꝓtutibus.

IIII

Christo igit passo i carne: ⁊ vos eadē cogitatione armamini: qa qui passus est in carne. desijt a peccatis: ut nō iā desideriis hoīum. sed voluntati dei quod reliquū est in carne viuat tempore. Sufficit enī preteritū tēpus ad voluntatē gentiū cōsummādā his q̄ ambulauerunt in luxurijs. desideriis. vinolentijs cōmessationib⁹. potationibus: ebrietatibus. ⁊ illicitis idolor⁹ cultib⁹. In quo āmirant⁹ nō concurrētibus vobis in eandem luxurie confusionē blasphemantes: qui reddēt rationē ei q̄ paratus est iudicare viuos ⁊ mortuos. Propter hoc. n. ⁊ mortuis euāgelizatū est: ut iudicent⁹ quidem ꝟm homines in carne: viuāt aūt ꝟm deū in spiritu. Oium aūt finis appropinq̄bit. Estote itaq̄ prudentes ⁊ vigilate i orōnibus: ante oia aūt mutuā in vobismetipsis caritatē cōtinuā hētes: qa caritas operit multitudinē pctōr. Hospitales inuicē: sine murmuratione. Unusq̄sq̄ sicut accepit grām. in alterutr illā āministrātes: sicut boni dispensatores multiformis grē dei. Si q̄s loq̄t: q̄si sermones dei. Si q̄s ministrat tāq̄ ex virtute quā āministrat deus: ut in oib⁹ honorificet⁹ deus p ihm xpm: cui⁹ ē gloria ⁊ imperiū i secula seculorū. amen. Carissimi. nolite pegrinari i feruore q̄ ad tēptationē vobis fit q̄si noui aliq̄d vob cōtingat: sed coicātes xpi passiōib⁹ gaudete ut ⁊ i revelatione glorie ei⁹ gaudeat⁹ exultantes. Si exprobramini in nomine xpi beati eritis: qm̄ q̄ dē honoris glie. ⁊ virtutis dei. ⁊ q̄ ē ei⁹ spūs sup vos requiescit. Nemo aūt vrm patiat⁹ q̄si homicida aut fur aut maledict⁹ aut alienor appetitor. Si aūt ut xpianus: nō erubescat: glorificet aūt deum in isto nomine: qm̄ tēp⁹ est ut incipiat iudicium a domo dei. Si aūt ꝓmū a nob: q̄s finis eor q̄ nō credūt dei euangelio? Et si iustus q̄dem vix saluabit⁹: impius ⁊ pctōr: vbi parebunt?

Itaq; vbi q̄ patiunt ꝑm volūtatē dei fideli creatori cōmendēt aias suas i bñ facti. V

Seniores g̃ q̄ in vobis sūt obsecro cō senior & testis xpi passionū: qui & ei⁹ q̄ in futuro revelanda ē: glorie coīca tor. Pascite q̄ in vobis est gregē dei: puidentes nō coacte ſ̄ spōtanee ꝑm deū neq; turpis lucri grā ſ̄ voluntarie: neq; ut dñantes in cleris: ſ̄ forma facti gregis ex aīo. & cū apparuerit ꝓnceps pastor⁹ pcipietis īmarcessibilem glie coronam. Sic & adolescētes subditi estote seniorib⁹. Oēs. n. invicē humilitatē īsinuate: q̄a dñs superbis resistit: humilib⁹ aūt dat gratiam. Humiliamini igit sub potēti manu dei: ut vos exaltet in tpe visitatiōis: oēm sollicitudinē vrām ꝓjcientes i eū qm ipsi cura est de vobis. Sobrij estote & vigilate q̄a aduersari⁹ vester diabolus tanq̄ leo rugiēs circuit: querens quē devoret. Cui resistite fortes in fide scientes eandē passionē ei q̄ in mundo est vre fraternitati fieri. De⁹ aūt omnis gre q̄ vocauit nos in eternā suā glām in xpo ihu modicū passos: ipse pficiet cōfirmabit solidabit cq̄. Ipsi gloria & iperiū: in secula seculorum amē Per siluanū fidelē frēm vobis ut arbitror breuiter scripsi: obsecrās & ptestans hāc ee vērā grām dei in qua statis. Salutat vos ecclia q̄ est in babylone collecta. & marcus filius me⁹ Salutate invicem in osculo sancto. Gratia vob̄ omnibus q̄ estis in xpo ihu. Amen.

Explicit epla beati Petri apli ꝑma. Incipit argumentū in eplam secundam.

Simon petrus ꝑ fidē huic mūdo sapientes mortuos ee declarat: eisdemq; pietatis quanta sit magnitudo: luce ipsa clarius manifestat.

Explicit argumentū: Incipit epla secūda beati Petri apli. Caplm. I

Simon petrus seru⁹ & apls ihu xpi his q̄ coeqlem nobiscū sortiti sūt fidem i iusticia dei nostri & saluatoris ihu xpi: grā vob̄ & pax adimpleatur in cognitiōe dei & xpi ihu dñi nostri. Quō oia nobis diuine virtut⁹ sue que ad vitam & pietatē donata sunt ꝑ cognitionē eius qui vocauit nos, ꝓpria glia & virtute: ꝑ quem maxima & pciosa nobis ꝓmissa donauit: ut p hoc efficiamini dine ꝓsortes nature: fugientes eius que in mundo est concupiscentie corruptionem. Vos aūt curam oēm subinferentes ministrate in fide vestra virtutem: in ꝓtute autem sciam: in scia autem abstinentiā: in abstinentia autem patientiā: in patientia aūt pietatē: in pietate aūt amorē fraternitatis: i amore aūt fraternitat⁹ caritatem. Hec enim si vobiscum assint & superēt: nō vacuos nec sine fructu vos cōstituēt in dñi nostri ihu xpi cognitione. Cui enim nō presto sūt hec cecec⁹ est & manu temptās: obliuionē accipiēs purgationis veteꝝ suorum delictoꝝ. Qua ꝓpter frēs magis satagite: ut p bona opa certā vestram vocationem & electionem faciat⁹. Hec n. faciētes nō peccabit⁹ aliqñ. Sic. n. abūdanter mīstrabit⁹ vob introit⁹ in eternū regnū dñi & saluatoris nostri ihu xpi. Propē quod vos incipiā semp cōmonere de his: & q̄dem scientes & ꝓfirmatos vos in pñti ꝓtate. Justum āt arbitror q̄diu sum in h̄ tabernaculo suscitare vos i cōmonitione: certū⁹ q; velox est repositio tabernaculi mei: sm q̄ & dñs noster ihs xps significauit mihi. Dabo aūt opam & frequenter habere vos post obitū meū: ut horum oīum memoriā faciat⁹. Nō. n. doctas fabulas secuti notam fecim⁹ vobis dñi nostri ihu xpi ꝓtutem & ꝓscietiam: ſ̄ speculatores facti illi⁹ magnitudinis. Accipiens enim a deo patre honorē & gloriam voce delapsa ad eum huiuscemodi a magnifica gloria: hic est fili⁹ meus dilectus i quo mihi complacui: ipsum audite. Et hāc vocem nos audiuimus de celo allatā: cum essemus cū ipso i monte scō. Et habemus firmiorem ꝓphēticū sermonem cui bñ faciet⁹ attendētes quasi lucerne lucenti i caliginoso loco donec dies eluescat & lucifer oriat⁹ i cordibus vestris: hoc primū intelligētes q̄ omis ꝓphīa scripture, ꝓpria interꝓpretatiōe nō fit Nō. n. voluntate humana allata ē aliqñ, ꝓphīa ſ̄ spū scō inspirati locuti sunt sci dei homines. II

Fuerunt ꝓphe & pseudoꝓphete in ꝓplo sicut & in vobis erunt magistri mendaces: q̄ introducent sectas perditiōis: & eum qui emit eos dominum negant: superducentes sibi celerem perditionem. Et multi sequentur eorum luxurias: per quos via veritat⁹ blasphemabitur. & in auaritia fictis verbis de vobis negociabuntur. Cui⁹ iudicium iā olim nō cessat. & perditio eorum non dormitat. Si enī deus angelis peccātib⁹ nō pepcit ſ̄ rudentibus inferni detractos i tartarum tradidit cruciandos in iudiciū reseruari: & originali

mūdo nō ꝓpcit·ē octauū noe iusticie ꝓconē
custodiuit diluuiū mūdo impioꝝ inducens.
7 ciuitates sodomoꝝ 7 gomorreoꝝ in cinerē
redigēs euersione damnauit·exemplū eoꝝ q̄
impie acturi sunt ponēs.7 iustū lotb oppressū
a nephandoꝝ iniuria ac luxuriosa ꝙuersatiōe
eripuit. Aspectu.n.7 auditu iustus erat:habi
tans apud eos q̄ de die in diem aīam iustam
iniq̄s opib⁹ cruciabāt. Nouit de⁹ pios de tēp
tatiōe eripere:iniquos ꝯo in diem iudicij re
seruare cruciandos. Magis autē eos q̄ post
carnē in ꝓcupiscentia īmūditie ambulant·do
minationēq̄ ꝓtēnūt:audaces·sibi placentes
sectas nō metuūt introducere blasphemātes
Ubi angeli fortitudine 7 ꝓtute cū sint maio
res:nō portant aduersum se execrabile iudi
cium. Di ꝯo uelut irrationabilia ꝓcoza natu
raliter in captionem 7 in pnitiē in bis q̄ igno
rāt blasphemātes in corruptione sua pibūt:
ꝓcipiētes mercedem iniusticie. Uoluptatem
existimātes diei delitias coinq̄natiōis 7 ma
cule·delitijs affluētes·i conuiuijs suis luxu
riantes vobiscum:oculos bñtes plenos adul
terij 7 incessabiles delicti:pelliciētes aīas in
stabiles:coꝝ exercitatū i auaritia bñtes·ma
ledictiōis filij:derelinquentes rectam viam
errauerūt secuti viam balaam ex bosoꝝ: qui
mercedem iniq̄tatis amauit:corrreptionē ꝯo
babuit sue demie. Subiugale mutū aīal in
hominis voce loquēs :pbibuit ꝓphete insipiē
tiam. Di sunt fontes sine aqua.7 nebule tur
binib⁹ exagitate quibus caligo tenebrarū re
seruat. Superbia enim vanitatis loq̄ntes pel
liciūt i desideriis carnis luxurie eos q̄ paulu
lum effugiūt·q̄ in errore conuersati libertatē
illis pmittētes cū ipsi serui sint corruptionis
A q̄ enim q̄s superat⁹ est:huius 7 seru⁹ est. Si
enim refugiētes coīquinatiōes mūdi i cogni
tiōe dñi nostri 7 saluatoris ihu xpi. his rur
sus implicati superant:facta sunt eis posteriora
deteriora prioribus. Melius.n.erat illis nō
cognoscere viā iusticie:q̄ post agnitionē re
trorsū auerti ab eo qđ illis traditū ē scō mā
dato. Contigit.n.eis illud veri ꝓuerbij. Ca
nis reuersus ad suum vomitum: 7 sus lota i
volutabro luti.

III

Hanc ecce vobis carissimi secūdā scri
bo epl̄am in q̄b⁹ destram excito in cō
monitionē sincerā mentē·ut memo
res sitis eoꝝ q̄ pdicti dertoꝝ a sanctis ꝓphetis
7 apl̄oꝝ vroꝝ ꝓceptoꝛe dñi 7 saluatoꝛis. Hoc
pmū scientes q̄ deniēt in nouissimis dieb⁹ in
ceptiōe illusores iuxta ꝓprias ꝙcupiscētias
ambulantes·dicētes: Ubi est ꝓmissio aut ad
uent⁹ eius? Ex q̄ .n. prēs dormierunt·oia sic ꝑ
seuerāt ab initio creature. Latet.n. eos hoc
volentes·q̄ delierant ꝓius.7 tra de aq̄.7 ꝑ
aquā ꝓsistens dei ꝙbo:ꝑ q̄ ille tūc mūdus aq̄
mundat⁹ perijt. Celi aūt q̄ nūc sunt 7 tra eo
dē ꝙbo reposite sunt igni seruati in die iudicij
7 pditiōis impioꝝ hoīum. Unū ꝯo hoc nō la
teat vos carissimi:q̄a vn⁹ dies apud dñm sic
mille ānī.7 mille ānī sicut dies vn⁹. Nō tar
dat dñs pmissionē suā·sicut q̄dam existimāt
sed patienter agit ꝓpter vos:nolens aliq̄s pire
ꝑ cēs ad pniam reuerti. Aduenit autē dies
dñi ut fur:in quo celi magno impetu transiēt
elementa ꝯo caloze soluent:terra aūt 7 que i
ipsa sunt opa exurent. Cum igit hec oia dis
soluenda sint quales oportet vos esse in sanctis
ꝙuersationibus 7 pietatibus expectantes 7 ꝓ
perantes in aduentum diei dñi:ꝑ quem celi
ardentes soluent.7 elemēta ignis ardore ta
bescent? Nouos ꝯo celos 7 nouam terram 7
pmissa ipsius expectamus·in quibus iusticia
habitat. Propter quod carissimi hec expectā
tes·satagite imaculati 7 inuiolati ei inueniri
in pace.7 dñi nostri ihu christi longanimita
tem salutem arbitramini· sicut 7 carissimus
frater noster paulus ſm datam sibi sapienti
am scripsit vobis:sicut 7 in omnibus episto
lis·loquens in eis de bis·in quibus sunt que
dam difficilia intellectu·que indocti 7 insta
biles deprauant·sicut 7 ceteras scripturas:
ad suam ipsorum perditionem. Uos igit frēs
ꝓsciētes custodite ne insipientiū errore trans
ducti excidat⁊ a ꝓpria firmitate. Crescite ꝯo
in gratia 7 in cognitiōe dñi nostri 7 saluato
ris ihu xpi. Ipsi gloria 7 nunc 7 in die et
nitatis. Amen.

¶ Explicit epl̄a beati Petri apostoli secūda.
Incipit argumentum in epistolam beati Jo
bannis apostoli primam.

Dationem verbi 7 q̄ deus ipe sit cari
tas manifestat.7 insurrōes fratrū:
nec deum scire·nec pios fieri posse·eo
vsq̄ disserat ut eē comprobet homicidas.eo
q̄ odiū sit interfectiōis occasio.

¶ Incipit epistola beati Johannis apostoli
prima. Capitulum. I

Quod fuit ab initio quod audiuimus · quod vidimus oculis nostris · quod ꝑspeximꝰ · ⁊ manꝰ nostre ꝓtrectauerunt de verbo vite. ⁊ vita manifestata ē: ⁊ vidimus ⁊ testamur ⁊ annunciamꝰ vobis vitā eternam · que erat apud pr̄em · ⁊ apparuit nobis. Quod vidimꝰ ⁊ audiuimus · annunciamꝰ vobis: ut ⁊ vos societatē habeatis nobiscū: ⁊ societas nostra sit cum patre ⁊ cū filio eius ihū xp̄o. Et hec scribimꝰ vobis · ut gaudeatꝫ ⁊ gaudiū vr̄m sit plenū. Et ꝫ ē annūciatio quā audiuimꝰ ab eo ⁊ annūciamꝰ vobis: qm̄ deus lux est: ⁊ tenebre in eo nō sunt vlle. Si dixerimus qm̄ societatē hēmus cū eo. ⁊ in tenebris ambulamꝰ: mentimur ⁊ ꝟitatē nō facimꝰ. Si aūt in luce ābulamꝰ sicut ⁊ ipe ē i luce societatē hēmus ad iuicē: ⁊ sanguis ihū xp̄i filij eiꝰ emūdat nos ab oi pctō. Si dixerimꝰ: qm̄ pctm̄ nō habemus: ipsi nos seducimus ⁊ veritas in nobis nō est. Si ꝓfiteamur pctā nr̄a: fidelis est ⁊ iustꝰ ut remittat nobis pctā nr̄ā ⁊ emūdet nos ab oi iniq̄tate. Si dixerimus · qm̄ nō peccauimus: mēdacem facimus eū: ⁊ verbum eius nō est in nobis. II

Filioli mei · hec scribo vobis ut nō peccetis. Sz ⁊ si qs peccauerit: aduocatū habemus apud patrē ihm xp̄m iustū Et ipe est ꝓpiciatio ꝓ pctis nostris: nō ꝓ nr̄is autem tm̄ · ꝫ etiā ꝓ toti mundi. Et in hoc scimus qm̄ cognouimus eum: si mādata eiꝰ obseruemus. Qui dicit se nosse eum. ⁊ mādata eius nō custodit: mendax est: ⁊ i hꝫ veritas nō est. Qui aūt seruat verbū eius · vere in hoc caritas dei pfecta est. In hoc scimus qm̄ in ipo sumus. Qui dicit se in xp̄o manere: debet sicut ille ambulauit. ⁊ ipse ambulare. Karissimi · nō mādatum nouū scribo vobis: ꝫ mādatum vetus quod habuistis ab initio. Mandatum vetus est: verbum qđ audistis. Iterū mandatū nouum scribo vobis qđ vr̄ est ⁊ in ipo ⁊ in vobis: qa tenebre trāsierunt. ⁊ vr̄a lumē iā lucet. Qui dicit se i luce ee. ⁊ frem suū odit: in tenebris est vsq̄ ad hc. Qui diligit frem suū: i luce manet. ⁊ scandalū in eo nō ē. Qui aūt odit frem suū: in tenebris est. ⁊ in tenebris ambulat ⁊ nescit quo eat: qa tenebre obcecauerunt oculos eiꝰ. Scribo vobis filioli qm̄ remittunt vobis pctā ꝓpter nomen eius. Scribo vobis pres qm̄ cognouistis eum q̄ ab initio ē. Scribo vobis adolescētes: qm̄ vicistis malignū. Scribo vob infantes: qm̄ cognouistis pr̄em. Scribo vob iuuenes: qm̄ fortes estis ⁊ verbū dei manet in vobis: ⁊ vicistis malignum. Nolite diligere mundū: neq̄ ea que i mūdo sunt: Si qs diligit mundū: nō est caritas pr̄is in eo. Qm̄ oe qđ est in mundo: concupiscentia carnis est. ⁊ ꝓcupiscētia oculoꝝ: ⁊ superbia vite q̄ nō est ex pr̄e · ꝫ ex mūdo ē. Et mūdus trāsit ⁊ ꝓcupiscētia ei. Qui aūt facit voluntatē dei: manet i eternū. Filioli · nouissima hora est. Et sicut audistis q̄a antixp̄us venit: nūc antixp̄i multi facti sunt. Unde scimꝰ q̄a nouissima hora ē. Ex nob ꝓdierūt: ꝫ nō erāt ex nob. Nā si fuissēt ex nob ꝑmāsissent vtiq̄ nobiscum. Sz ut manifesti sint · qm̄ nō sunt oēs ex nobis. Sz vos vnctionē habetis a sancto ⁊ nostis omnia. Nō scripsi vob q̄si ignorātibus ꝟitatem: ꝫ q̄si scientib eam: ⁊ qm̄ omne mendaciū ex ꝟitate nō est. Quis est mēdax nisi is q̄ negat qm̄ ihs nō est xp̄s? Hic ē antixp̄s q̄ negat patrem ⁊ filiū. Qis q̄ negat filium: nec patrem habet: q̄ ꝓfitet filium: ⁊ patrem habet. Vos qđ audistis ab initio · i vobis ꝑmaneat: qđ si in vob ꝑmanserit qđ audistis ab initio. ⁊ vos in filio ⁊ patre manebitis. Et hec est repromissio quā ipse pollicitus est nob vitam eternam. Hec scripsi vobis de his q̄ seducūt vos. Et vos vnctionē quā accepistis ab eo maneat in vob. Et nō necē habetis ut aliquis doceat vos: ꝫ sicut vnctio eiꝰ docet vos de oibus. Et vr̄a est. ⁊ nō est mēdaciū. Et sicut docuit vos manete in eo. Et nūc filioli manete i eo · ut cū apparuerit habeamꝰ fiduciā. ⁊ nō cōfundamur ab eo i aduētu eius. Si scitis qm̄ iustus est · scitote qm̄ ⁊ omnis qui facit iusticiam · ex ipso natus est. III

Videte qualem caritatem dedit nobis pater ut filij dei nominemur ⁊ simus ꝓpter hoc mundus nō nouit nos: quia nō nouit eum. Karissimi · nūc filij dei sumus. ⁊ nōdum apparuit quid erim̄. Scimꝰ qm̄ cum apparuerit similes ei erim̄ · qm̄ videbimꝰ eum sicuti est. ⁊ oīs q̄ habet hanc spem i eo · scificat se sicut ⁊ ille scūs est. Qis q̄ facit pctm̄. ⁊ iniquitatem facit. Et peccatū est iniquitas. Et scitis quia ille apparuit ut peccata tolleret. ⁊ pctm̄ in eo nō est. Omnis q̄ in eo manet non peccat. Et qis qui peccat nō vidit

eū nec cognouit eū. Filioli nemo vos seducat. Qui facit iusticiam iustus est: sicut ille iustus ē. Qui facit pctū ex diabolo est: qm̄ ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit filius dei: ut dissoluat opa diaboli. Omis q̄ natus est ex deo pctū nō facit: qm̄ semē ipsi⁹ in eo manet. 7 nō pōt peccare: qm̄ ex deo natus est. In hoc manifesti sunt filij dei 7 filij diaboli. Omis q̄ nō est iust⁹ nō ē ex deo. 7 q̄ non diligit fratrē suū. Qm̄ hec ē annūciatio quam audistis ab initio ut diligam⁹ alterutrum. Nō sic cayn q̄ ex maligno erat. 7 occidit frēm suū. Et ꝓpē quid occidit eū? Qm̄ opa ei⁹ maligna erāt: frīs aūt ei⁹ iusta. Nolite mirari frēs si odit vos mūdus. Nos scim⁹ qm̄ trāslati sum⁹ de morte ad vitā: qm̄ diligim⁹ frēs. Qui nō diligit: manet in morte. Omis q̄ odit fratrem suum homicida ē. Et scit⁹ qm̄ omis homicida nō habet vitā eternā in se manentē. In hoc cognouimus caritatē dei: qm̄ ille aiam suā ꝓ nobis posuit: 7 nos debem⁹ ꝓ frib⁹ aias ponē. Qui habuerit substantiam huius mūdi. 7 viderit fratrē suū necesse habere. 7 clauserit viscera sua ab eo: quō caritas dei manet in eo? Filioli mei: nō diligam⁹ ꝓximo nec lingua: sē ope 7 ꝓitate In hoc cognoscim⁹ qm̄ ex veritate sum⁹. 7 in ꝓspectu ei⁹ suadebim⁹ cordā nr̄a. Qm̄ si reprehenderit nos cor nr̄m: maior est deus corde nr̄o. 7 nouit oīa. Carissimi si cor nr̄m nō reprehenderit nos: fiduciam hēm⁹ ad deū 7 q̄cq̄d petierim⁹ accipiem⁹ ab eo: quia mādata ei⁹ custodim⁹. 7 ea q̄ sunt placita cora eo facimus Et hec ē mandatū ei⁹ ut credam⁹ in nōie filij ei⁹ ihu xpi. 7 diligam⁹ alterutr̄ sicut dedit mādatum nob. Et q̄ seruat mādata ei⁹ in illo manet. 7 ipse in eo. Et in hoc scimus: qm̄ manet in nob de spū quē dedit nobis.

IIII

Carissimi nolite oi spūi credē: sed probate spūs si ex deo sint: qm̄ multi pseudoꝓphete exierūt in mundū. In hoc cognoscitur spūs dei. Omis spūs q̄ confitet ihm xp̄m in carne venisse ex deo est. Et ois spūs qui soluit ihesum ex deo nō est: 7 hic est antixp̄s de quo audistis qm̄ venit. 7 nunc iam in mundo est. Vos ex deo estis filioli. 7 vicistis eū qm̄ maior ē qui in vobis est: q̄ q̄ in mūdo. Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquunt⁹ 7 mūdus eos audit. Nos ex deo sum⁹. Qui nouit deum audit nos: qui non est ex deo non audit nos. In hoc cognoscimus spūm veritat⁹ 7 spūm erroris. Carissimi diligamus nos inuicem: q̄a caritas ex deo est. Et ois q̄ diligit ex deo natus est: 7 cognoscit deum. Qui nō diligit nō nouit deū: qm̄ de⁹ caritas est. In hoc apparuit caritas dei in nob: qm̄ filiū suū vnigenitum misit deus in mundum ut viuamus ꝑ eum. In hoc est caritas nō quasi nos dilexerim⁹ deum. sed qm̄ ipse prior dilexit nos 7 misit filiam suū ꝓpitiationem ꝓ peccat⁹ nostris. Carissimi si deus dilexit nos. 7 nos debemus alterutrum diligere. Deū nemo vidit vnq̄. Si diligam⁹ inuicem deus in nob manet. 7 caritas eius in nobis pfecta est. In hoc cognoscimus qm̄ in eo manemus. 7 ipse in nobis: qm̄ de spiritu sancto suo dedit nobis. Et nos vidimus 7 testificamur: qm̄ pater misit filium suū saluatorem mundi. Quisquis cōfessus fuerit qm̄ ihs est filius dei: de⁹ in eo manet. 7 ipse in deo. Et nos cognouim⁹ 7 credidim⁹ caritati quam habet deus in nobis. Deus caritas est. 7 qui manet in caritate in deo manet. 7 de⁹ in eo. In hoc pfecta est caritas dei nobiscū: ut fiduciā habeam⁹ in die iudicij: quia sicut ille est. 7 nos sum⁹ in hoc mūdo. Timor nō est in caritate: sed pfecta caritas foras mittit timorē: qm̄ timor pnām hz. Qui aūt timet nō ē pfectus in caritate. Nos ḡ diligam⁹ deū qm̄ de⁹ ꝓior dilexit nos. Si q̄s dixerit qm̄ diligo deū. 7 frēm suū oderit: mēdax ē. Qui. n. nō diligit frēm suum quē videt: deū quē nō videt quō pōt diligē? Et hoc mandatū hem⁹ a deo: ut qui diligit deū diligat 7 frēm suū.

V

Omis q̄ credit qm̄ ihs ē xp̄s: ex deo natus est. Et omis q̄ diligit eū qui genuit: diligit eum qui natus est ex eo. In hoc cognoscimus qm̄ diligim⁹ natos dei: cum deum diligamus 7 mandata ei⁹ faciamus. Hec est enim caritas dei ut mandata eius custodiamus. 7 mandata ei⁹ grauia non sunt. Qm̄ omne quod natum est ex deo vincit mundum: 7 hec est victoria q̄ vincit mundū: fides nostra. Quis est aut̄ q̄ vincit mūdum: nisi qui credit qm̄ ihs est filius dei: hic est qui venit ꝑ aquam 7 sanguinem ihs xp̄s. Nō in aqua solum: sed in aqua 7 sanguine. Et spūs est qui testificat: qm̄ xp̄us est veritas. Qm̄ tres sunt q̄ testimonium dant in celo: pater verbum. 7 spiritus sanctus. 7 hi tres vnum sunt. Et tres sunt q̄ testimonium dāt in terra: spiritus aqua 7 sanguis. 7 hi tres

vnū sūt. Si testimoniū hoīz accipimus testimoniū dei maius ē. Quīa hoc ē testimoniū dei quod maius est: quīa testificatus ē de filio suo. Qui credit in filiū dei habet testimoniū dei in se. Qui nō credit filio mendacem facit eū: qa nō credit in testimonio q̄ testificatus est deus de filio suo. Et hoc ē testimoniū: quīa vitam eternā dedit nobis deus. Et hec vita in filio eius est. Qui habet filiū dei habet vitam: q̄ non habet filium dei vitam nō habet. Hec scripsi vobis ut sciatis quīa vitā habetis eternā: q̄ creditis in noīe filij dei. Et hec ē fiducia quā habemus ad deū: qa q̄cūq; petierimus sm voluntatem eius audit nos. Et scimus: qa audit nos quidquid petierimus. Scimus: quīa habemus petitiones q̄s postulamus ab eo. Qui scit fratrē suū peccare peccatū nō ad mortē: petat et dabit ei vita peccā ei nō ad mortē. Est peccm quīa ad mortē non pro illo dico ut roget q̄s. Omis iniq̄tas peccm est et est peccm ad mortem. Scimus: qa oīs qui natus ē ex deo nō peccat: sed generatio dei cōseruat eū. et malign⁹ nō tanget eū. Scim⁹: quīa ex deo sum⁹. et mūd⁹ tot⁹ in maligno positus est. Et scim⁹: quīa filius dei venit et dedit nobis sensum ut cognoscamus verū deū. et sim⁹ in vero filio eius. Hic est verus deus. et vita eterna. Filioli: custodite vos a simulacris.

¶ Explicit epla btī Iohānis apli pma. Incipit argumentū in eplam eiusdem secundā.

Dspadeo ad sanctā feminā scribit: ut eamdē dīam nō dubitet lris appellare: eiusdemq; filijs testimoniū p ambulēt in veritate perbibet.

¶ Explicit argumentū. Incipit epla beati Iohannis apostoli secunda Caplm I

Senior: electe dīce et natis ei⁹ quos ego diligo in veritate. et non ego solus: sed et omnes q̄ cognouerūt veritatē. propter veritatē que permanet in vobis: et vobiscū erit in eternū. Sit vobiscū grā misericordia pax a deo patre: et a dño ihesu filio patris in veritate et caritate Gauisus sum valde quīa inueni de filijs tuis ambulātes in veritate sicut mandatū accepimus a patre. Et nunc rogo te domina nō tanq̄ mandatū nouū scribens tibi: sed quod habuimus ab initio ut diligamus alterutrū Et hec ē caritas ut ambulem⁹ sm mādata ei⁹ Hoc. n. est mādatū: ut quēadmodū audistis ab initio in eo ābulet: quīa multi seductores exierūt in mūdū q̄ nō cōfitent ihm xpm venisse in carnē. Hic ē seductor et antixps. Videte vosmetipsos ne perdat q̄ operati estis: sed ut mercedē plenā accipiatis. Omis qui procedit et nō pmanet in doctrina xpi deū nō habet. Qui pmanet in doctrina: hic patrē et filiū habet Si q̄s venit ad vos et hanc doctrinā non affert: nolite recipe eū in domū. nec aue ei dixeritis. Qui. n. dicit illi aue: coīcat operib⁹ ei⁹ malignis. Ecce pdixi vob ut in die dñi nō cōfundamī. Plura hīs vob scribē: nolui p chartā et atramentū. Spero. n. me futurū apud vos et os ad os loq̄: ut gaudiū vr̄m plenū sit Salutant te filij sororis tue electe.

¶ Explicit epla btī Iohānis apostoli secūda. Incipit argumentū in epistolā eiusdē tertiā

Gium pietatis cā extollit. atq; ut in ipsa pietate maneat exhortatur: dio trepem impietatis et superbie cā obiurgat: demetrio aūt bonū testimoniū perhibet cum fratribus vniuersis.

¶ Explicit argumentum. Incipit epistola beati Iohannis apostoli tertia. Caplm. I

Senior: gaio carissimo quem ego diligo in veritate. Carissime de omnibus oratiōē facio prospere te īgredi et valere: sicut prospere agit anima tua. Gauisus sū valde venientibus fratribus et testimoniū perhibētib⁹ veritati tue: sicut tu i veritate ambulas. Maiorē horum nō habeo gratiā: q̄ ut audiā filios meos i veritate ambulare. Carissime fideliter facis quidquid operaris in fratres et hoc in peregrinos q̄ testimonium reddiderunt caritati tue i conspectu ecclesie: quos bene facies deducens digne deo. Pro noīe. n. eius pfecti sūt nihil accipientes a gentilib⁹: Nos ergo debemus suscipere huiusmodi: ut cooperatores simus veritatis. Scripsissē forsitan ecclesie: sed is q̄ amat primatū gerere in eis diotrepes non recipit nos. Propter hoc si venero cōmonebo eius opera que facit verbis malignis garriēs in nos. Et quasi non ei ista sufficiāt: neq; ipse suscipit fratres et eos qui suscipiunt prohibet: et de ecclesia eicit. Carissime noli imitari malum: sed quod bonū est. Qui bene facit ex deo ē: q̄ male facit nō vidit deū. Demetrio testimoniū redditur ab oīb⁹ et ab ipsa veritate: et nos testimoniū

plebem⁹. ⁊ nosti qm̃ testimoniū nostrū verū ē. Multa habui tibi scribē. ꝫ nolui p attramentū ⁊ calamū scribē tibi. Spero aūt ptinus te videre. ⁊ os ad os loq̃mur. Pax tibi Salutāt te amici. Saluta tu amicos noiatim. Explicit epistola bti Jobānis apli ētia.

Incipit argumētū i epl̃am bti Jude apli

Judas aplūs. frēs de corruptorib⁹ vie veritatis ita ínformat: ut illicitum esse dissertet se sub iugo semel erutos ruitur̃: venuo opā suā officijs nouare seruilib⁹.

Explicit argumētū. Incipit epistola bēa, ti iude apostoli. Capl̃m I

Judas ihesu xpi seruus frater autem iacobi: bis qui sūt in deo patre dilectis. ⁊ xpisto iesu conseruatis ⁊ vocatis. Misericordia vobis ⁊ pax ⁊ caritas adimpleatur. Carissimi omnē sollicitudinē faciens scribendi vobis de comuni vestra salute necesse habui scribere vobis. deprecans supercertari semel tradite sanctis fidei. Subintroierunt enī quidam homines q̃ olim p̃scripti sūt in hoc iudiciū impij. dm̃i nostri grām trāsferentes in luxuriam. ⁊ solū dn̄atorē ⁊ dn̄m nr̃m ihm̃ xp̃m negātes. Cō monere aūt vos volo scientes semel oia: qm̃ ihs populū de terra egypti saluās secūdo eos qui nō crediderūt perdidit. Angelos q̃ non seruauerūt suū principatū sed dereliquerūt suū domiciliū: in iudiciū magni die vinculis eternis sub caligine reseruauit. Sicut sodoma ⁊ gomorra ⁊ finitime ciuitates simili modo exfornicate ⁊ abeuntes post carnē alteram: facti sunt exēplū. ignis eterni pnā sustinētes. Silr ⁊ hi carnē quidē maculāt. dnationē aūt sprnūt. maiestatē ātē blasphemāt. Cū michael archāgel⁹ cū diabolo disputās altercaret de moysi corpe: nō ē ausus iudiciū inferre blasphemie. ꝫ dixit: Imperet tibi d⁹. Hi aūt q̃cūq; quidē ignāt blasphemāt. q̃cūq; aūt naliē tāq̃ muta aialia nouūt: in his corrūpūt. Ve illis q̃ i via cayn abierūt. ⁊ errore balaam mercede effusi sūt. ⁊ in ꝺdictione core abierūt. Hi sunt in epulis suis macule cōuiuātes sine timore. semeipsos pascētes: nubes sine aqua. q̃ a ventis circūferūt. arbores autūnales infructuose. bis mortue. eradicate: fluct⁹ feri maris. despumātes suas cōfusiones. sidera errātia. q̃b⁹ procella tenebre seruata ē in eternū. Prophetauit aūt ⁊ de his septim⁹ ab adam enoch. dicens: Ecce venit dn̄s i scis milib⁹ suis facere iudiciū ꝫ oēs. ⁊ arguē oēs impios de oib⁹ operib⁹ impietatis eor̃ q̃b⁹ impie egerūt. ⁊ de oib⁹ duris q̃ locuti sunt ꝫ de peccatores impij. Hi sūt murmuratores querulosi. ꝑm desideria sua ābulātes. ⁊ os eor̃ loq̃t superbia: mirātes psonas q̃stus cā. Vos aūt carissimi memores estote verborū q̃ p̃dicta sūt ab apl̃is dn̄i nr̃i ihu xp̃i: qui dicebāt vob̄ qm̃ i nouissimis tpibus veniēt illusores ꝑm desideria sua ābulātes i impietatib⁹. Hi sunt q̃ segregāt semetipsos: animales: spm̃ non hītes. Vos aūt carissimi superedificātes vosmetipsos sanctissime nr̃e fidei. in spu scō orātes vosmetipsos i dilectiōe dei seruate. expectantes mīam dn̄i nr̃i ihu xp̃i in vitā eternā. Et hos q̃dē arguite iudicatos. illos ꝫo saluate de igne rapiētes. Alijs aūt miseremi i timore: odiētes ⁊ eā q̃ carnalis ē maculatā tunicā. Ei aūt q̃ potēs ē vos cōseruare sine peccato. ⁊ pstituere añ cōspectū glie sue imaculatos i exultatiōe. in aduētu dn̄i nr̃i ihu xp̃i: soli deo saluatori nr̃o. p̃ dn̄m xp̃m dn̄m nr̃m glia magnificētia imperiū ⁊ ptās añ oia secula. ⁊ nūc ⁊ i oia secula seculor̃. Amen.

Explicit epl̃a bti Jude apli. Incipit ꝓlog⁹ in Apocalypsim beati Johannis apostoli.

OMnes qui pie volunt viuere in xpisto sicut ait apostolus: persecutionem patientur. iuxta illud: Fili accedens ad seruitutem dei sta in timore. ⁊ prepara animam tuam ad temptationē. Temptatio nāq̃ est vita hominis super terram. Ne aūt fideles deficiant in his: consolat eos dn̄s atq; confirmat dicens: Vobiscū sū vsq; ad cōsūmationē seculi. ⁊ nolite timere pusillus grex. Propterea videns deus pater tribulatiōes quas passura erat ecclesie ab apostolis fūdata supra petram xp̃m ut minus timeat. disposuit vna cum filio ⁊ spiritu sancto eas reuelare. Reuelauit aūt tota trinitas xp̃o ꝑm humanitatē. Xp̃s ꝫo Johānī per angelū. Johannes ecclesie: de q̃ reuelatiōe būc librū cōposuit. Unde ⁊ liber iste apocalysis dicit. i. reuelatio: qa hic ꝓtinēt q̃ de reuelauit iohāni de iobes ecclie. quanta scilicet ecclesia passa sit in tpe p̃mitiuo. ⁊ nūc patiat. ⁊ nouissime

ꝓsb⁹ antixp̃i passura sit qñ tanta erit tribulatio ut si fieri p̃t etiam moueãt electi. Et q̃ ꝓbis ⁊ nũc ⁊ i futuro p̃mia sit susceptura ut q̃s renũciata sup̃plicia frẽt. pmissa p̃mia letificẽt. Jõ iste liber inc̃ reliq̃s scripturas noui testamẽti ꝓphetie noie cẽsẽt q̃ alijs ẽ excellẽtior ꝓphetijs. Sic̃.n. nouũ testm̃ ꝑstat veteri euãgeliũ legi. ita h̃ ꝓbia ꝓphetijs veteris testi: qa ve xp̃o ⁊ ecclia magna ex parte iam adimpleta sacra renunciat. Electiã iõ: qa cũ alijs vnipharia: isti tripharia data est ꝓphetia sil. l. ꝓterito ⁊ p̃nti ⁊ futuro. Ad cui⁹ firmãdã autozitatẽ occurrit etiã autozitas mittẽtis referẽtis ⁊ accipiẽtis. Mittẽs. s. trinitat⁹ ⁊ referẽtis. s. angeli. ⁊ accipiẽtis. s. iobãnis. Cũ aũt iobãnes h̃ i visiõe fuerũt reuelata. ⁊ sint tria gnã visionũ sub q̃ gnẽ ꝓtinetur videdũ ẽ. Visio.n. alia cozpalis. qñ virelicet cozpalib⁹ oculis aliq̃d videm⁹. Alia spũalis seu imaginaria: cũ videlz vozmiẽtes uel vigilãtes imagines rez cernim⁹ q̃b⁹ aliq̃d significat: sic̃ vidit pharao spicas. ⁊ moyses rubũ ardẽ ille vozmiẽs: iste vigilãs. Alia ĩtellectualis: qñ videlz spũ scõ reuelãte ĩtellectui mentis ꝓpitate mysterioz: sicut est captiu⁹ quõ vidit iobes q̃ i hoc libro referunt. Nõ.n. figuras tm̃ spũ vidit: h̃ ⁊ eaz significata mẽte ĩtellexit. Dicit aũt iobes ⁊ scripsit in pathmos insula relegat⁹ a domitiano i exilio ꝓncipe ipissimo: hac.n. ad scribendũ compellẽte cã: qa dũ exul teneret⁹ a domitiano in pathmos insula: i ecclesijs q̃b⁹ ꝑerat multa pullularũt atq; ioleuerũt vitia atq; diuerse hereses. Erãt.n. q̃dam hereticj ibi dicentes xp̃m nõ fuisse añ mariã: qa tpalit̃ re ea nat⁹ erat: quos iobannes in ꝓncipio euangelij sui redarguit dicens: In ꝓncipio erat ꝑbũ. Et i hoc libro cũ dicit alpha ⁊ o. i. ꝓncipiũ ⁊ finis. Dicebãt etiã q̃dã ecclesiã pondere tribulationũ añ finẽ seculi ve situram. ⁊ pro laboze nõ p̃miũ eternũ susceptura. Dozũ ergo errozes volẽs destruere iobãnes: ostẽdit xp̃m principium esse ⁊ finẽ. Unde ysaias Ante menõ est formatus deus. ⁊ post me nõ erit: Et ecclesiam p̃ exercitiũ tribulationũ nõ desinere: ꝑficere. ⁊ p̃ bis beatiũ eternũ recipere. Scribit aũt iobãnes septem ecclesijs asie ⁊ eaz septẽ epis ve p̃dictis instruẽs ⁊ p̃ eã totã gnalẽ ecclesiã docens. Est itaq; materia iobãnis i h̃ ope stat⁹ spalit̃ asiane ecclie: necnon ⁊ totius videlz q̃ i p̃senti patiat⁹ ⁊ in futuro receptura sit. Intentio ꝓo ei⁹ est monere ad patientiã que seruanda ẽ. tũ q̃ abreuis laboz. tũ q̃ premiũ magnũ. Modus tractandi talis: primo p̃mittit prologũ ⁊ salutationẽ vbi reddet auditozes benignos ⁊ attentos. quo premisso accedit ad narrationẽ. Ante narrationẽ ꝓo ostendit chr̃istũ esse ab eterno sine ꝓncipio ⁊ fine. Inducens ipsũ loquentem. Ego sum alpha ⁊ o. i. principiũ ⁊ finis. Postea accedẽs ad narrationẽ distinguit septẽ visiones: quib⁹ terminatis iste liber consummat⁹. Premittit aũt prologũ dicẽs. Apocalypsis ihu xp̃i: subaudis hic est. sicut in alijs visio ysaie hec est. ⁊ parabole salomonis.

¶ Item alius prologus in. Apocalypsim.

Iobãnes apl̃us ⁊ euãgelista a xp̃o electus⁹ atq; dilectus⁹ i tãto amoze dilectionis ulteriozabit⁹ ẽ. ut i cena sup̃ pectus eius recũberet. ⁊ ad crucẽ astanti soli matrẽ xp̃iã cõmendasset. ut quẽ nutrire volẽtẽ ad amplexũ ꝓginitat̃ asciuerat. ipsi etiã custodiendã virginẽ tradidisset. Dicitaq; cũ ꝓphẽ ꝑbũ dei ⁊ testimoniũ ihu xp̃i i pathmos insulã fortirek exiliũ. illic ab eodẽ apocalypsis postensa describi k̃. ut sicut in ꝓncipio canonis id est libri geneseos. incozruptibile ꝓncipiũ ꝓnotak̃: ita etiã incozruptibilis finis ꝑ ꝓginẽ i apocalypsi redderet dicẽtis. Ego sũ alpha ⁊ o. initiũ ⁊ finis. Dic ẽ iobes. q̃ sciẽs supuenisse sibi diẽ egressiõis de corpe: cõuocat̃ i ephesio discipulis descendit i defossũ sepulture suc locũ: oronecq; cõpleta reddidit spiritũ. tam a deoze mozt⁹ fact⁹ exẽne⁹: q̃ a cozruptic̃ carnis noscik̃ alien⁹. Cui⁹ tũ scripture dispositio uel libri ozdinatio. iõ a nobis ꝑ singula nõ exponit̃: ut nescientib⁹ inquirendi desideriũ collocet̃. ⁊ q̃rentib⁹ laboris fruct⁹. ⁊ deo magisterij doctrina seruetur.

¶ Explicit prologus. Incipit argumentum

Apocalypsis iobis tot datet sacra. q̃t ꝑba. Parũ dixi. ⁊ p̃ merito voluminis laus oĩs inferioz est. In verbis singulis multiplices latent intelligentie.

¶ Incipit liber Apocalypsis beati Jobãnis apostoli. Capl̃m. I

a Apocalypsis ihu xp̃i quam dedit illi deus palam facere suis que oportz fieri

cito. ⁊ significauit mittens per angelū suū
seruo suo iohanni q̄ testimoniū phibuit ver-
bo dei. ⁊ testimoniū ihu xpi quecūq; vidit.
Beatus qui legit ⁊ qui audit verba ꝓphe-
tie huius. ⁊ seruat ea que in ea scripta sunt.
Tempus enī ꝓpe est. Johānes septē eccle-
sijs que sūt in asia. Gratia vobis ⁊ pax ab eo
qui est ⁊ qui erat ⁊ q̄ venturus ē. ⁊ a septem
spiritibus q̄ in conspectu throni ei⁹ sunt. ⁊ a
ihu xpo qui ē testis fidelis primogenit⁹ mor-
tuorū ⁊ princeps regū terre. qui dilexit nos ⁊
lauit nos a pctis nostris in sanguine suo. ⁊
fecit nos regnū ⁊ sacerdotes deo ⁊ pri suo.
Ipsi gloria ⁊ imperiū in secula seculoꝝ amē.
Ecce venit cū nubibus. ⁊ videbit eū omnis
oculus. ⁊ qui eum pupugerunt. Et plāgent
se sup eū omnes tribus terre. etiā amē. Ego
sum alpha ⁊ o. principiū ⁊ finis. dicit dñs deꝰ
qui est ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ venturꝰ est omnipotens
Ego iohānes frater vester ⁊ particeps in tri
bulatiōe ⁊ regno ⁊ patiētia in xpo ihu. fui in
insula que appellat patmos ꝓpter verbū dei
⁊ testimoniū ihu. Fui in spū in dñica die.
Et audiui post me vocē magnā tanq̄ tube di
centis. Quod vides scribe in libro. ⁊ mitte
septē ecclesijs que sunt in asia epheso ⁊ smyr
ne ⁊ pergamo ⁊ thyatyre ⁊ sardis ⁊ philā
delphie ⁊ laodicie. Et conuersus sum ut vi
derem vocem que loquebat mecū. Et cōuer
sus vidi septem candelabra aurea. ⁊ in medio
septem candelabroꝝ aureoꝝ similē filio ho-
minis vestitū podere. ⁊ precinctū ad māmil
las çona aurea. Caput aūt ei⁹ ⁊ capilli erāt
cādidi tanq̄ lana alba ⁊ tanq̄ nix. Et oculi ei⁹
velut flāma ignis. ⁊ pedes eius simles aurical
co sicut in camino ardenti Et vox illi⁹ tanq̄
vox aquarū multarum. ⁊ habebat in dextera
sua stellas septem. Et de ore eius gladius
vtraq; parte acutus exibat. ⁊ facies eius si-
cut sol lucet in virtute sua. Et cum vidissem
eum. cecidi ad pedes eius tanq̄ mortu⁹. Et
posuit dexterā suā super me dicēs. Noli ti-
mere. Ego sū p̄m⁹ ⁊ nouissim⁹ ⁊ viu⁹. ⁊ fui
mortuus. ⁊ ecce sum viuēs in secula seculoꝝ
Et habeo claues mortis ⁊ inferni. Scribe q̄
que vidisti ⁊ que sūt. ⁊ que oportet fieri post
hec. Sacramentum septem stellarum quas
vidisti in dextera mea. ⁊ septem candelabra
aurea. Septem stelle: angeli sūt septē eccle-
siaꝝ. ⁊ cādelabra septem. septem ecclesie sūt.

Et angelo ephesi ecclesie scribe. VII
Hec dicit q̄ tenet septem stellas in
dextera sua: qui ambulat in medio
septē candelabroꝝ aureoꝝ. Scio opa tua ⁊
laborē ⁊ patientiā tuā. ⁊ quia nō potes susti-
nere malos. Et temptasti eos qui se dicunt
apl̄os esse ⁊ non sunt ⁊ inuenisti eos menda-
ces. Et patiētiā habes. ⁊ sustinuisti ꝓpt nō-
mē meū. ⁊ nō defecisti. Sed habeo aduersū te
pauca: q⁹ caritatē tuā primā reliq̄sti. Me-
mor esto itaq; vnde excideris. ⁊ age penitē-
tiam. ⁊ prima opa fac. Sin aūt: venio tibi ⁊
mouebo candelebrum tuū de loco suo: nisi pe-
nitentiā egeris. Sed hoc habes: quia odisti
facta nicholaitaꝝ: q̄ ⁊ ego odi. Qui hz au-
rem audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs. Vincēti
dabo edere de ligno vite. qđ ē in paradiso dei
mei. Et āgelo smyrne ecclesie scribe. Hec dic
primus ⁊ nouissim⁹: qui fuit mortu⁹ ⁊ viuit
Scio tribulationē tuā ⁊ pauptatē tuā: sed di
ues es ⁊ blasphemaris abbis q̄ se dicūt iudeos
esse ⁊ nō sūt: sed sūt synagoga satbane. Nihil
horū timeas q̄ passur⁹ es. Ecce missur⁹ ē dia-
bol⁹ alicōs ex vobis in carcerē ut tēptemini: ⁊
habebitis tribulationē dieb⁹ decē. Esto fidelis
vsq; ad mortē. ⁊ dabo tibi coronā vite. Qui
habet aurem audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs.
Qui vicerit nō ledet a morte secūda. Et an-
gelo pergami ecclesie scribe. Hec dic q̄ habet
rūpheā ex vtraq; pte acutā. Scio vbi habi-
tas. vbi sedes ē satbane. ⁊ tenes nomē meū ⁊
non negasti fidem meā. Et in dieb⁹ illis anti-
phas testis me⁹ fidelis q̄ occisus ē apud vos
vbi satbanas habitat. Sz habeo aduersus te
pauca: q̄a habes illic tenētes doctrinam ba-
laā q̄ docebat balac mittē scādalū corā filijs
isr̄l edere ⁊ fornicari: ita habes ⁊ tu tenētes
doctrinā nicholaitarū. Simlē pniam age: si q̄
minus. veniā tibi cito. ⁊ pugnabo cū illis in
gladio oris mei. Qui habet aurē audiat: q̄d
spūs dicat ecclesijs. Vincēti dabo mānā ab-
scōditū. ⁊ dabo illi calculū candidū. ⁊ in cal
culo nomē nouū scriptū q̄ nemo scit nisi q̄
accipit. Et angelo thiatyre eccl̄ie scribe. Hec
dic filius dei q̄ hz oculos tanq̄ flāmā ignis. ⁊
pedes ei⁹ simles auricalco. Noui opa tua ⁊ fi
dem ⁊ caritatē ⁊ ministeriū ⁊ patiētiā tuā
⁊ opa tua nouissima plura prioribus. Sz habeo
aduersus te pauca: q̄a permittis mulierē ieza-
bel q̄ se dicit ꝓphetē docere ⁊ seducē seruos

meos fornicari ⁊ manducare de idolothi. Et de di illi tps ut pniam ageꝝ. ⁊ nō vult pnitē a fornicatiōe sua. Ecce ego mitto eā i lectū: ⁊ q̄ mecū cū ea in tribulatiōe maxima erūt nisi pniam ab op̄ib⁹ suis egerint. ⁊ filios eius īterficiā i mortē. ⁊ sciēt oēs ecclie q̄a ego sum scrutans renes ⁊ corda. ⁊ dabo vnicuiq; vr̄m p̄m opa sua. Vob aūt dico ⁊ ceteris q̄ thiatyre estis: quicūq; nō hūt doctrinā hanc ⁊ q̄ nō cognouerunt altitudinē sathane quemadmodū dicūt. nō mittā sup vos aliud pondus. Tm̄ id quod habetis tenete donec veniā. Et qui vicerit ⁊ custodierit vsq; in finē opa mea. dabo illi pt̄ātē sup gētes. ⁊ reget eas i v̄ga ferrea. ⁊ tanq̄ vas figuli cōfringent sicut ⁊ ego accepi a p̄re meo ⁊ dabo illi stellā matutinā. Qui hz aurē audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs.

ET angelo ecclie sardis scribe. VIII Hec dicit q̄ hz septē spūs dei. ⁊ septē stellas. Scio opa tua q̄a nomē habes q̄ viuas. ⁊ mortuus es. Esto vigilans. ⁊ p̄firma cetera q̄ moritura erāt. Nō.n. inueni opa tua plena coram deo meo. In mēte g̃ habe q̄lit̄ accepis ⁊ audieris. ⁊ serua. ⁊ pniam age. Si g̃ nō vigilaueris. veniam ad te tanq̄ fur. ⁊ nescies q̄ hora veniam ad te. Hz habes pauca nomina in sardis q̄ nō inquinauerūt vestimēta sua. ⁊ ābulabūt mecū in albis: q̄a digni sunt. Qui vicerit sic vestiet vestimētis albis: ⁊ nō delebo nomē ei⁹ de libro vite. ⁊ cōfitebor nomen eius coram patre meo ⁊ coram angelis ei⁹. Qui habet aurē audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs Et angelo philadelphie ecclie scribe. Hec dicit sanctus ⁊ verus q̄ habet dauid. q̄a aperit ⁊ nemo claudit. claudit ⁊ nemo aperit. Scio opa tua. Ecce dedi coram te ostiū aptū q̄d nemo pōt claudere: q̄a modicā habes v̄tutē. ⁊ seruasti v̄bū meū. ⁊ nō negasti nomen meū. Ecce dabo de synagoga sathane q̄ dicūt se iudeos ee ⁊ nō sunt ꝫ mētiunt. Ecce faciā illos ut veniant ⁊ adorent ante pedes tuos. ⁊ sciēt q̄a ego dilexi te. Quō seruasti verbū patientie mee. ⁊ ego tuabo te ab hora tēptatiōis q̄ ventura e in orbē vniuersum tēptare habitātes i terra. Ecce venio cito. Tene q̄d habes. ut nemo accipiat coronā tuā. Qui vicerit faciam illū colūnā in tēplo dei mei. ⁊ foras nō egredief amplius. ⁊ scribā sup eū nomē dei mei ⁊ nomē ciuitat̄ dei mei nouē ir̄m q̄ descēdit de celo a deo meo. ⁊ nomen meū nouū. Qui habet aurem audiat: q̄d spūs dicat ecclesijs. Et angelo laodicie ecclie scribe. Hec dicit amen testis fidelis ⁊ verus q̄ est principiū creature dei. Scio opa tua quia nec frigidus es nec calidus. Vtinam frigidus esses aut calidus. Sz q̄a tepidus es ⁊ nec frigidus nec calidus incipiā te euomere ex ore meo: q̄a dicis q̄ dives sum ⁊ locupletatus ⁊ nullius egeo: ⁊ nescis q̄a tu es miser ⁊ miserabilis: ⁊ pauper ⁊ cecus ⁊ nudus. Suadeo tibi emere a me aurū ignitū, p̄batū ut locuplex fias. ⁊ vestimentis albis induar. ⁊ nō appareat confusio nuditatis tue. ⁊ collyrio inūge oculos tuos ut videas Ego q̄s amo: arguo ⁊ castigo. Emulare ḡ ⁊ pniam age. Ecce sto ad ostiū. ⁊ pulso. Si q̄s audierit vocē meā. ⁊ aperuerit ianuā. intrabo ad illū. ⁊ cenabo cū illo. ⁊ ipse mecum. Qui vicerit. dabo ei sedere mecū in throno meo: sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cum patre meo in throno eius. Qui habet aurem audiat: quid spūs dicat ecclesijs. IIII

POst hec vidi. ⁊ ecce ostiū aptū in celo ⁊ vox p̄ma quā audiui tanq̄ tube loquentis mecum. dicēs: Ascende huc ⁊ ostendā tibi q̄ oportet fieri cito. Post h̄ statim fui in spū. Et ecce sedes posita erat in celo: ⁊ sup̄ sedē sedens. Et q̄ sedebat: similis erat aspectui lapidis iaspidis ⁊ sardis. Et iris erat in circuitu sedis similis visioni smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia viginti q̄tuor. ⁊ sup̄a thronos viginti quatuor seniores sedentes circūamicti vestimentis albis. ⁊ in capitibus eorum coronas aureas. Et de throno p̄cedebant fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua. ⁊ septē lampades ardentes ante thronū: que sunt spiritus dei. Et in cōspectu sedis tanq̄ mare vitreum simile crystallo: ⁊ in medio sedis ⁊ in circuitu sedis quatuor animalia plena oculis ante ⁊ retro. Et animal p̄mū simile leoni. ⁊ secundū simile vitulo: ⁊ tertiū animal hīs faciem q̄si hominis ⁊ q̄rtum animal simile aq̄le volāti. Et q̄tuor animalia singula eor habebāt alas senas. ⁊ in circuitu ⁊ intus plena sunt oculis. ⁊ requiem non habebant die ac nocte dicentia sanctus sanctus sanctus dñs deus omnipotens: qui erat ⁊ q̄ est ⁊ qui venturus est. Et cū darent illa animalia gloriam ⁊ honorem ⁊ benedictionem sedenti super thronum viuenti in secula seculorum. procedebant viginti quatuor seniores ante sedentē in throno. ⁊ adorabāt viuentē in

secula seculoꝝ. ⁊ mittebāt coronas suas añ thronū. dicētes: Dignus es dñe ⁊ deus noster accipe gliam ⁊ honorē ⁊ ꝑtutē. qa tu creasti oia. ⁊ ꝓp̄ voluntatē tuā erāt. ⁊ creata sūt. V

Et vidi i mextera sedentis sup̄ thronū libꝝ scriptū intus ⁊ foris: signatum sigillis septē. Et vidi angelū fortē ꝓdicātem voce magna. Quis ē dign⁹ apire libꝝ. ⁊ solue sigcula ei⁹? Et nemo pot̄at neq; in cēlo neq; in ra neq; subtus terrā apire librum: neq; respicē illū. Et ego flebā multū: qm̄ nemo dign⁹ iuent⁹ ē apire libꝝ: nec videē eū. Et vn⁹ de seniorib⁹ dixit mihi: Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid apire libꝝ. ⁊ soluere septē signacula ei⁹. Et vidi. ⁊ ecce in medio throni ⁊ qtuor aialium ⁊ in medio seniorū agnū stantē tāq̄ occisum hītē cornua septē ⁊ oculos septē. q̄ sūt septē spūs dei missi i oēm terrā. Et venit ⁊ accepit de dextra sedentis i throno libꝝ ⁊ cū apuisset libꝝ. qtuor aialia ⁊ viginti qtuor seniores ceciderunt corā agno hītes singuli citharas ⁊ phialas aureas plenas odoramentoꝝ: que sunt orationes scōꝝ: ⁊ cātabant cāticum nouū dicentes: Dignus es dñe accipe libꝝ. ⁊ aperire signacula ei⁹. qm̄ occisus es. ⁊ redemisti nos deo i sanguie tuo ex oi tribu ⁊ lingua ⁊ ꝑplo ⁊ natiōe: ⁊ fecisti nos deo nostro regnū ⁊ sacerdotes. Et regnabimus sup̄ terrā. Et vidi ⁊ audiui vocē ageloꝝ multoꝝ i circuitu throni ⁊ aialiū ⁊ seniorum. ⁊ erat numer⁹ eoꝝ milia miliū. dicentiū voce magna. Dign⁹ ē agn⁹ q̄ occisus ē: accipe ꝑtutē ⁊ divinitatē ⁊ sapiam ⁊ fortitudinem ⁊ honorē ⁊ gliam ⁊ bñdictionē. Et oēm creaturam q̄ in celo est. ⁊ sup̄ ra ⁊ subterra: ⁊ que sunt i mari ⁊ q̄ i eoꝝ audiui dicētes sedenti i throno ⁊ agno. Bñdictio ⁊ honor ⁊ gl̄ia ⁊ ꝓtās in secula seculoꝝ. Et qtuor aialia dicebāt. Amen. Et viginti qtuor seniores ceciderunt in facies suas. ⁊ adorauerūt viuentē in secula seculorum. VI

Et vidi q̄ apuisset agn⁹ vnū de septē sigillis. ⁊ audiui vnū de qtuor aialibus dicēs tanq̄ voce tonitrui. Veni ⁊ vide. Et vidi: ⁊ ecce equ⁹ alb⁹. ⁊ q̄ sedebat sup illū habebat arcū. ⁊ data ē ei corona. ⁊ exiuit vincēs ut vinceret. Et cū apuisset sigillū secundū: audiui secūdū aial dicens. Veni ⁊ vide. Et exiuit alt⁹ equ⁹ rufus. ⁊ qui sedebat sup illū. datū ē ei ut sumeret pacē de terra. ⁊ ut invicē se interficiāt. ⁊ datus est ei gladius magnus. Et cum apuisset sigillū tertiū: audiui tertium aial dicēs. Veni ⁊ vide. ⁊ ecce equus niger. ⁊ q̄ sedebat sup illū. habebat stateram in manu sua. Et audiui tanq̄ vocem i medio qtuor aialium dicentiū. Bilibris tritici denario vno. ⁊ tres bilibres ordei denario vno. ⁊ vinum ⁊ oleū ne leseris. Et cū apuisset sigillum qrtū: audiui vocem qrti aialis dicentis. Veni ⁊ vide. Et ecce equus pallidus: ⁊ q̄ sedebat sup eū nomē illi mors. ⁊ infern⁹ seq̄batur eū. Et data ē illi ptās sup qtuor ptes terre: interficere gladio fame ⁊ morte ⁊ bestijs terre. Et cū apuisset sigillū qntū: vidi subt⁹ altare aias interfectoꝝ ꝓpter verbū dei: ⁊ ꝓpter testimoniū qd̄ hēbant. Et clamabāt voce magna dicentes. Usq̄q̄ dñe scūs ⁊ verus nō iudicas ⁊ nō vindicas sanguinē nostrum de his q̄ habitant in terra: Et date sunt illis singule stole albe. ⁊ dictū est illis ut requiescerent ꝑ tps adh⁹ modicū: donec cōpleātur conserui eorum ⁊ frēs eoꝝ q̄ interficiendi sunt sicut ⁊ illi. Et vidi cum aperuisset sigillum sextum. ⁊ ecce terremotus magnus factus est. Et sol factus est niger tanq̄ saccus cilicin⁹. ⁊ luna tota facta est sicut sanguis. ⁊ stelle de celo ceciderunt super terrā. sicut ficus emittit grossos suos cum a vēto magno mouetur. Et celum recessit sicut liber involutus. ⁊ omnis mons ⁊ insule de locis suis mote sunt. Et reges ere ⁊ principes ⁊ tribuni ⁊ divites ⁊ fortes ⁊ omnis seruus ⁊ liber absconderunt se i speluncis ⁊ in petris montium. ⁊ dicūt montibus ⁊ petris: cadite super nos. ⁊ abscondite nos a facie sedentis super thronum. ⁊ ab ira agni: qm̄ venit dies magnus ire ipsorum. Et quis poterit stare? VII

Post hec vidi quatuor angelos stantes sup̄ qtuor angulos terre: tenentes qtuor ventos terre ne flarēt sup̄ terram neq; sup̄ mare. neq; i vllam arborem. Et vidi alterum angelū ascendentem ab ortu solis hītem signum dei vivi: ⁊ clamauit voce magna qtuor angelis quibus datum est nocere terre ⁊ mari. dicens. Nolite nocere terre ⁊ mari: neq; arboribus quoadusq; signemus servos dei nostri i frontib⁹ eorum. Et audiui numerum signatorum: centum quadraginta quatuor milia signati ex omni tribu filiorum israel. Ex tribu iuda: duodecim milia signati. Ex tribu

ruben: duodecim milia signati. Ex tribu gad duodecī milia sig̃ti. Ex tribu aser: duodecī milia signati. Ex tribu neptalim: duodecī milia sig̃ti. Ex tribu manasse: duodecim milia sig̃ti. Ex tribu symeon: duodecim milia sig̃ti Ex tribu leui: duodecim milia sig̃ti. Ex tribu ysachar: duodecī milia signati. Ex tribu zabulon: duodecim milia sig̃ti. Ex tribu ioseph duodecim milia signati. Ex tribu beniamin: duodecī milia signati. Post hꝫ vidi turbā magnā dinumerare nemo poterat: ex oib⁹ gẽtib⁹ ⁊ tribubus ⁊ pplis ⁊ lingnis stantes añ thronū ⁊ ī ꝓspectu agni amicti stolis albis. ⁊ palme in manib⁹ eoꝝ. Et clamabāt voce magna dicentes: Salus deo nr̃o. q̃ sedet sup thronū ⁊ agno. Et oēs āgeli stabāt ī circuitu throni: ⁊ seniores ⁊ quatuor aialiū. ⁊ ceciderunt in cō ſpectu throni in facies suas. ⁊ adorauerūt deum dicentes. Amē. Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapia ⁊ grārum actio honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nr̃o in secula seculoꝝ amē. Et rñdit vn⁹ de senioꝛib⁹. ⁊ dixit mihi. hi q̃ amicti sunt stolis albis. q̃ sunt ⁊ vnde venerunt? Et dixi illi: dñe mi tu scis. Et dixit mihi. hi sunt q̃ venerunt de tribulatione magna: ⁊ lauerūt stolas suas. ⁊ dealbauerūt eas ī sāguine agni Ideo sunt añ thronū dei ⁊ seruiūt ei die ac nocte ī templo ei⁹. ⁊ q̃ sedit in throno habitabit sup illos. Non esurient neq̃ sitient ampli⁹: neq̃ cadet sup illos sol neq̃ vllus estus qñ agn⁹ q̃ ī medio throni ẽ reget illos. ⁊ deducet eos ad vite fontes aquaꝝ. ⁊ absterget deus oēm lachrymā ab oculis eoꝝ. ¶ VIII

Et cū apuisset sigillū septimū. factū est silentiū in celo q̃si media hora. Et vidi septē angelos stantes ī ꝓspectu dei: ⁊ date sunt illis septē tube. Et alius angelus venit ⁊ stetit añ altare. habēs thuribulū aureum. ⁊ data sunt illi incensa multa ut daret de oronib⁹ scoꝝoium sup altare aureū qđ ẽ añ thronū dei. Et ascēdit fum⁹ incensoꝝ de oronib⁹ scoꝝ de manu angeli coram deo. Et accepit āgel⁹ thuribulum: ⁊ ipleuit illud de igne altarj. ⁊ misit ī terrā. ⁊ facta sunt tonitrua ⁊ voces ⁊ fulgura ⁊ terremot⁹ magn⁹. ⁊ septē angeli q̃ habebāt septem tubas parauerūt se ut tuba canerēt. Et ꝑm⁹ angelus tuba cecinit. Et facta est grādo ⁊ ignis mixta ī sanguine ⁊ mis sum est ī terrā. Et tertia ps ārē cōbusta est. ⁊ tertia ps arboꝝ cōcremata ẽ. ⁊ oē fenum viride cōbustū est. Et secūd⁹ āgelus tuba cecinit: ⁊ tanq̃ mōs magn⁹ igne ardēs missus est ī mare. Et facta ē tertia ps marj sanguis. ⁊ mortua ē tertia ps creature eoꝝ q̃ habēbāt aias in mari: ⁊ tertia ps nauiū interijt. Et tert⁹ angelus tuba cecinit. ⁊ cecidit de celo stella magna ardens tanq̃ facula. Et cecidit ī tertiā ptē fluminū ⁊ ī fontes aquaꝝ. ⁊ nomē stelle dicit absinthiū Et facta ē tertia ps aquaꝝ ī absinthiū. ⁊ multi hominum mortui sunt de aq̃s. q̃a amare facte sunt. Et q̃rtus āgel⁹ cecinit. ⁊ percussa ē tertia pars solis ⁊ tertia ps lune ⁊ tertia ps stellaꝝ ita ut obscurarē tertia ps eoꝝ. ⁊ diei nō lucēt ps tertia ⁊ nocti silr. Et vidi ⁊ audiui vocem vni⁹ aq̃le volātis p medium celi dicētis voce magna. Ve ve ve habitatiōib⁹ in tra tc̃ ceteroꝝ vocibus triū angeloꝝ q̃ erāt tuba canituri. ¶ IX

Et q̃nt⁹ angelus tuba cecinit. ⁊ vidi stellā de celo cecidisse ī terram. ⁊ data est ei clauis putei abyssi: ⁊ aperuit puteū abyssi. ⁊ ascendit fum⁹ putei sicut fumus fornacis magne. ⁊ obscurat⁹ ẽ sol ⁊ aer de fumo putei. Et de fumo putei exierunt locuste in terram. ⁊ data est illis ptās. sicut habent potestatem scorpiones terre. Et ꝓceptū est illis ne ledērēt fenum terre neq̃ omne viride neq̃ oēm arborem: nisi tm̃ homines. q̃ nō habēt signum dei in frōtibus suis. Et datū ē illis ne occiderent eos. sed ut cruciarēt mēsib⁹ q̃nq̃. Et cruciat⁹ eoꝝ ut cruciatus scorpij cū percutit hoīem. Et in diebus illis querent homines mortem. ⁊ nō inuenient eam: ⁊ desiderabūt mori. ⁊ fugiet mors ab eis. Et similitudines locustarum similes eq̃s paratis ī prelio. ⁊ sup capita earum tanq̃ corone siles auro: ⁊ facies earum sicut facies hominū. Et habebāt capillos sicut capillos mulierum. ⁊ dentes earum sicut dentes leonum erāt. Et habebāt loricas sicut loricas ferreas. ⁊ vox alarū earum sicut vox curruum equorum multorū currentiū ī bellum. Et habebāt caudas siles scorpionū. ⁊ aculei erāt in caudis earū. ⁊ potestas eaꝝ nocere hominibus mensib⁹ q̃nq̃. Et habebant sup se regem āgelum abyssi: cui nomen hebraice abaddon. grece aūt apollion: ⁊ latine habens nomē exterminans. Ve vnum abijt: ⁊ ecce veniūt adhuc duo de post hec. Et sext⁹ āgelus tuba cecinit. ⁊ audiui vocē vnā ex q̃tuor cornib⁹ altarj aurei qđ est añ oculos dei. dicentē sexto angelo qui habebat tubam

Solue q̃tuor ãgelos q̃ alligate sũt i flumie magno eufraten. Et soluti sũt q̃tuor angeli q̃ parati erãt i horã ⁊ die ⁊ mẽsem ⁊ ãnũ ut occiderẽt tertiã ptẽ hoiuꝫ. Et nũer⁹ equestr⁹ exercitus vicies milies dena milia. ⁊ audiui numerũ eor̃. Et ita vidi eq̃s i visione. ⁊ qui sedebãt sup eos habebant loricas igneas ⁊ hyacithinas ⁊ sulphureas. ⁊ capita eq̃ erãt tanq̃ capita leonũ. ⁊ de ore eor̃ ꝓcedit ignis ⁊ fum⁹ ⁊ sulphur. Et ab his trib⁹ plagis occisa ẽ tertia ps hoiuꝫ: de igne ⁊ de fumo ⁊ sulphure que ꝓcedebãt ex ore ipsor̃. Ptãs enim eq̃ in ore eor̃ ẽ. ⁊ in caudis eor̃. Nã caude eor̃ sibi serpentib⁹ hñtes capita. ⁊ i his nocẽt. Et ceteri homines q̃ nõ sũt occisi i his plagis neq; pniam egerũt de opib⁹ manuũ suar̃: ut nõ adorarẽt demonia ⁊ ĩmulacra aurea ⁊ argẽta ⁊ erea ⁊ lapidea ⁊ lignea. q̃ neq; videre pñt neq; audire neq; ãbulare ⁊ nõ egerẽt pniam ab homicidijs suis. neq; a veneficijs suis. neq; a fornicatiõe sua. neq; a furtis suis.

XI

Et vidi aliũ angelũ fortẽ descendentem de celo amictũ nube ⁊ iris i capite eius. Et facies ei⁹ erat ut sol: ⁊ pedes ei⁹ tanq̃ colũna ignis. Et habebat in mãu sua libellũ aptũ. ⁊ posuit pedẽ suũ dextr̃ sup̃ mare: sinistrũ aũt sup terrã. ⁊ clamauit voce magna quẽadmodũ cum leo rugit. Et cũ clamasset locuta sũt septẽ tonitrua voces suas. Et cũ locuta fuissent septẽ tonitrua voces suas. ⁊ ego scribere erã. Et audiui vocẽ de celo dicẽtẽ mihi: Signa q̃ locuta sũt septẽ tonitrua. ⁊ noli ea scribẽ. Et angel⁹ quẽ vidi stantẽ sup̃ mare ⁊ sup̃ terrã leuauit manũ suã ad celũ. ⁊ iurauit p viuẽtẽ in secula seculorũ q̃ creauit celũ ⁊ ea q̃ in eo sũt. ⁊ terrã ⁊ ea q̃ in ea sũt. ⁊ mare ⁊ ea q̃ in eo sũt. q̃a tẽp⁹ nõ erit amplius: sed in diebus vocis septimi angeli cũ ceperit tuba canere. cõsumabit⁹ mysterĩ dei: sicut euãgelizauit per seruos suos ꝓphas. Et audiui vocẽ de celo iterũ loquẽtẽ mecũ ⁊ dicẽtẽ. Vade ⁊ accipe librũ aptũ de manu ãgeli stãtis sup̃ mare ⁊ sup terrã. Et abii ad ãgelũ dicẽs ei: ut daret mihi librũ. Et dixit mihi. Accipe libr̃ ⁊ devora illũ. ⁊ faciet amaricari ventrẽ tuũ. sed in ore tuo erit dulce tãq̃ mel. Et accepi libr̃ de manu angeli ⁊ devorauit illũ. ⁊ erat in ore meo tanq̃ mel dulce. Et cũ devorassem eum: amaricat⁹ ẽ venter meus. Et dixit mihi Oportet te iterũ ꝓphetare gentib⁹ ⁊ pplis ⁊ linguis ⁊ regib⁹ multis.

Et data est mihi calam⁹ similis virge ⁊ dictũ est mihi: Surge ⁊ metire templũ dei ⁊ altare. ⁊ adorantes in eo. Atriũ quod ẽ foris templũ eijce foras. ⁊ ne metiaris illud: quia datũ ẽ gentib⁹. Et ciuitatẽ sanctã calcabũt mensib⁹ q̃dragintaduobus Et dabo duob⁹ testibus meis. ⁊ ꝓphetabunt diebus mille ducẽtis sexaginta amicti saccis Hi sũt due olive ⁊ duo cãdelabra lucẽtia in cõspectu dñi terre stantes. Et si q̃s voluerit eos nocere: ignis exiet de ore eor̃. ⁊ devorabit inimicos eor̃. ⁊ si q̃s voluerit eos ledere: sic oportet eũ occidi. Hi habẽt ptãtẽ claudere celũ ne pluat diebus ꝓphetie illor̃. ⁊ potestatẽ hñt sup aq̃s conuertendi eas in sanguinẽ. ⁊ percutere terrã oi plaga q̃tiescũq; voluerint. Et cũ finierint testimoniũ suum bestia q̃ ascendit de abysso faciet adũsus eos bellũ. ⁊ vincet illos. ⁊ occidet eos. Et corpa eor̃ iacebũt i plateis ciuitatis magne. q̃ vocat spiritaliter sodoma ⁊ egypt⁹. vbi ⁊ dñs eor̃ crucifix⁹ ẽ. Et videbũt de tribubus ⁊ pplis ⁊ liguis ⁊ gentib⁹ ⁊ iacebũt corpa eor̃ p tres dies ⁊ dimidiũ. ⁊ corpa eor̃ nõ sinẽt poni i monumẽtis. Et inhabitantes terrã gaudebũt sup illos ⁊ iocũdabũt. ⁊ munera mittẽt invicem: q̃m hi duo ꝓphete cruciauerunt eos q̃ habitabãt sup terrã. Et post dies tres ⁊ dimidiũ spũs vite a deo intrauit i eos. Et steterunt super pedes suos. ⁊ timor magn⁹ cecidit sup eos q̃ viderũt eos. Et audierũt vocẽ magnã de celo dicentẽ eis. Ascẽdite huc. Et ascenderũt in celũ i nube. ⁊ viderũt illos inimici eorũ Et in illa hora factus ẽ terremot⁹ magn⁹. ⁊ decima pars ciuitatis cecidit. Et occisa sũt in terremotu nomia hoiuꝫ septẽ milia. ⁊ reliqui timorem sũt missi. ⁊ dederũt gloriã deo celi. Vae secũdũ abijt. ⁊ ecce ve tertiũ venit cito. Et septimus angel⁹ tuba cecinit ⁊ facte sũt voces magne in celo dicẽtes. Factũ ẽ regnũ huius mũdi dñi nostri ⁊ xpi ei⁹. ⁊ regnabit in secula seculor̃. amẽ. Et viginti q̃tuor seniores q̃ in cospectu dei sedẽt i sedib⁹ suis. ceciderũt i facies suas ⁊ adorauerũt deũ dicẽtes. Gras agimus tibi dñe deus nr̃ omipotẽs q̃ es ⁊ q̃ eras ⁊ q̃ venturus es. q̃a accepisti virtutẽ tuã magnã ⁊ regnasti. Et irate sũt gentes. ⁊ aduenit ira tua. ⁊ tẽp⁹ mortuor̃ iudicare. ⁊ reddere mercedẽ suis tuis ꝓphis ⁊ scis ⁊ timẽtib⁹ nomẽ

tuũ·pusillis ⁊ magnis.⁊ exterminãdi eos q̃ corrupũt ẽrã. Et aptũ ẽ tẽplũ dei in celo.⁊ visa ẽ arcba testi ei⁹ i tẽplo ei⁹. Et facta sũt fulgura ⁊ voces ⁊ ẽremot⁹ ⁊ grãdo magñ. XII

ET signũ magnũ appuit i celo. Mulier amicta sole. ⁊ luna sub pedibus ei⁹.⁊ in capite eius corona stellarũ duodecim. Et in vtero bñs.⁊ clamabat parturiens ⁊ cruciaꝝ·ut pariat. Et visũ ẽ aliud signũ i celo. Et ecce draco magn⁹ rufus habens capita septẽ ⁊ cornua decẽ.⁊ i capitib⁹ suis septẽ diademata. ⁊ cauda ei⁹ trahebat tertiam ptẽ stellarũ celi.⁊ misit eas in terrã Et draco stetit añ mulierẽ q̃ erat paritura: ut cũ pperisset filiũ eius deuoraret· Et pepit filiũ masculũ·q̃ rector⁹ erat oẽs gẽtes i v̈ga ferrea. Et raptus est filj⁹ eius ad deũ ⁊ ad thronũ eius.⁊ mulier fugit in solitudinẽ vbi habebat locũ paratũ a deo:ut ibi pascat eam dieb⁹ mille ducẽtis sexaginta. Et factũ est p̃liũ magnũ in celo. Michael.⁊ ãgeli ei⁹ p̃liabãt cũ draconе ⁊ draco pugnabat ⁊ angeli ei⁹.⁊ nõ valuerũt·neq̃ locus inuent⁹ ẽ eor ãpli⁹ in celo. Et ꝓiectus ẽ draco ille magn⁹ serpens antiqu⁹ q̃ vocaꝝ diabolus ⁊ satbanas·q̃ seducit vniuersũ orbẽ ⁊ ꝓiectus est in terrã.⁊ angeli eius cũ illo missi sũt. Et audiui vocẽ magnã i celo dicentẽ. Nũc facta ẽ salus ⁊ virtus ⁊ regnum dei nr̃i ⁊ ptãs x̃pi ei⁹:q̃a ꝓiect⁹ ẽ accusaꝝ dor fratr nr̃or q̃ accusabat illos añ ꝓspectũ dei nr̃i die ac nocte: ⁊ ipsi vicerũt eũ ꝓp̃ sanguinẽ agni ⁊ ꝓpter v̈bũ testimonij sui.⁊ nõ dilexerũt aias suas vsq̃ ad mortẽ. Propterea letami celi ⁊ q̃ habitatj i eis. Ve ẽre ⁊ mari·q̃a descẽdit diabolus ad vos bñs irã magnã· sciẽs q⁹ modicũ tpꝰ bz. Et p⁹q̃ vidit draco q⁹ ꝓiect⁹ eẽt i ẽrã ꝓsecut⁹ ẽ mulierẽ q̃ ꝓpit masculũ. Et date sũt mulieri ale due aq̃le magne ut volaret i deserтũ i locũ suũ vbi aliꝝ p temp⁹ ⁊ tpa ⁊ dimidiũ tpis a facie serp̃tis. Et misit serpens ex ore suo p⁹ mulierẽ aquã tãq̃ flumẽ·ut eã faceret trabi a flnie. Et adiuuit ẽra mulierẽ ⁊ aperuit terra os suũ ⁊ absorbuit flumẽ q̃ misit draco de ore suo. Et irat⁹ ẽ draco i mulierẽ.⁊ abijt facere ꝓliũ cũ reliq̃s de semine ei⁹ q̃ custodiũt mandata dei.⁊ bñt testimoniũ ihu x̃pi. Et stetit sup arenã mar. XIII

ET vidi de mari bestiã ascendentem bñtẽ capita septẽ ⁊ cornua decem ⁊ sup cornua eius decẽ diademata.⁊ sup capita eius noia blasphemie. Et bestia quã vidi similis erat pardo⁊ pedes ei⁹ sicut pedes vrsi ⁊ os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutẽ suã ⁊ ptãtẽ magnã. Et vidi vnũ de capitibus suis q̃si occisũ i mortẽ.⁊ plaga mortis eius curata ẽ. Et ãmirata est vniuersa terra post bestiã. Et adorauerũt draconẽ q̃ dedit ptãtẽ bestie.⁊ adorauerũt bestiam·dicentes Quis similis bestie ⁊ q̃s poterit pugnare cũ ea: Et datũ ẽ ei os loquẽs magna ⁊ blasphemias ⁊ data ẽ ei ptãs facere mẽses q̃draginta duos. Et aperuit os suũ in blasphemias ad deũ blasphemare nomẽ eius ⁊ tabernaculũ eius.⁊ eos q̃ in celo habitãt. Et est datũ illi bellũ facere cũ scis.⁊ vincere eos. Et data ẽ illi ptãs in oẽm tribũ ⁊ ꝓpl̃m ⁊ linguã ⁊ gentem.⁊ adorauerunt eam oẽs q̃ inhabitabant terrã·q̃ nõ sũt scripta nomina in libro vite agni q̃ occisus ẽ ab origine mundi. Si q̃s habet aurẽ audiat. Qui in captiuitatẽ duxerit·i captiuitatẽ vadet:q̃ in gladio occiderit oportet eũ gladio occidi. Hic ẽ patiẽtia.⁊ fides scõrũ. Et vidi aliã bestiã ascẽdẽtẽ de ẽra.⁊ habebat cornua duo silia agni. Et loq̃batsicut draco. Et ptãtẽ ꝓor bestie oẽm faciebat i cõspectu ei⁹.⁊ fecit ẽrã ⁊ bitãtes i ea adorare bestiã ꝓmã·cui⁹ curata ẽ plaga mortis. Et fecit signa magña ut etiã ignẽ faceꝫ de celo descẽdere i ẽrã in cõspectu hoiuz. Et seduxit habitãtes i ẽra ꝓpter signa q̃ data sũt illi facẽ in ꝓspectu bestie dicẽs bitãtib⁹ i terra ut faciãt imaginẽ bestie q̃ habet plagã gladij ⁊ vixit. Et datũ ẽ illi ut daret spm̃ imagini bestie. ⁊ ut loq̃tur imago bestie.⁊ faciet ut q̃cũq̃ nõ adorauerit imaginem bestie occidat. Et faciet oẽs pusillos ⁊ magnos ⁊ diuites ⁊ pauperes ⁊ liberos ⁊ seruos habẽ caracterẽ i dextera manu aut in frõtib⁹ suis:⁊ ne q̃s possit emẽ aut vendẽ·nisi q̃ habet caracterẽ· aut nomẽ bestie. aut nũer⁹ nois ei⁹. Hic sapia ẽ. Qui habet intellectũ cõputet numer⁹ bestie. Numer⁹.n. hois ẽ ⁊ numer⁹ ei⁹ sexcẽti sexaginta sex. XIIII

ET vidi.⁊ ecce agn⁹ stabat sup̃ montẽ syon.⁊ cũ eo centũ q̃draginta q̃tuor milia bñtes nomẽ ei⁹ ⁊ nomen ptris ei⁹ scriptũ i frõtib⁹ suis. Et audiui vocẽ de celo tanq̃ vocem aquarũ multarũ.⁊ tanq̃ vocẽ tonitrui magni.⁊ vocem quã audiui sicut citharedor citharizãtiũ i citharis suis.

Et cantabant q̃si canticũ nouũ añ sedẽ ⁊ añ q̃tuor aialia ⁊ seniores. ⁊ nemo poterat dicere canticũ nisi illa cẽtum q̃dragita q̃tuor milia q̃ empti sunt de ẽra. Hi sunt q̃ cũ mulieribus nõ sunt coiũq̃nati· ỹgines.n.sunt. Hi sequũt agnũ q̃cũq̃ ierit. Hi empti sunt ex oib⁹ ꝑmitie deo ⁊ agno. ⁊ i ore eox nõ est inuentũ mẽdaciũ. Sine macula.n.sunt añ thronum dei Et vidi alterũ angelũ volãtẽ p mediũ celum hñtẽ euãgeliũ eternũ· ut euãgeliçaret sedẽtibus sup terrã ⁊ sup oẽm gẽtẽ ⁊ tribũ ⁊ liguã ⁊ ꝓplm· dicẽs magna voce: Timete dñm ⁊ da te illi honorẽ· q̃a venit hora iudicij ei⁹. ⁊ adorate eũ q̃ fecit celũ ⁊ terrã· mare ⁊ oĩa q̃ i eis sũt ⁊ fontes aq̃ꝝ. Et ali⁹ angelus secut⁹ ẽ· dicẽs: Cecidit· cecidit babylon illa magn· q̃ a vino ire fornicatiõis sue potauit oẽs gẽtes. Et tertij⁹ angelus secut⁹ ẽ illos· dicẽs voce magn. Si q̃s adorauerit bestiã ⁊ imaginẽ ei⁹. ⁊ accepit caracterẽ i fronte sua aut i manu sua· bibet de vino ire dei q̃ mixtũ ẽ mero in calice ire ipsi⁹. Et cruciabit igne ⁊ sulphure i cõspectu angelox scõꝝ. ⁊ ante ꝓspectũ agni. Et fum⁹ tormẽtox eox ascendet i secula seculoꝝ. Nec hñt requem die ac nocte q̃ adorauerunt bestiã ⁊ imaginẽ ei⁹. ⁊ si q̃s accepit caracterem nois ei⁹. Hic patiẽtia scõꝝ est q̃ custodiunt mãdata dei ⁊ fidem ihu. Et audiui vocẽ de celo dicentẽ mihi. Scribe beati mortui q̃ i dño moriunt. Amodo iã dicit spũs· ut requiescant a laborib⁹ suis. Opa.n. illox sequũtur illos. Et vidi· ⁊ ecce nubẽ cãdidã. ⁊ sup nubẽ sedentẽ silem filio hois hñtẽ i capite suo corona aureã. ⁊ in manu sua falcẽ acutã. Et alius angelus exiuit de tẽplo· clamãs voce magn ad sedentẽ sup nubẽ. Mitte falcem tuã ⁊ mete: quia venit hora ut metat⁹· q̃m aruit messis terre. Et misit q̃ sedebat sup nubẽ falcẽ suam in terrã ⁊ messuit eã. Et alius angelus exiuit de tẽplo q̃ est i celo· hñs ⁊ ipse falcẽ acutam Et ali⁹ angelus exiuit de altari q̃ hẽbat ptãtẽ sup ignẽ· ⁊ clamauit voce magna ad eũ q̃ hẽbat falcẽ acutã· dicẽs. Mitte falcẽ tuã acutã. ⁊ vindemia botros vinee ẽre· q̃m mature sunt vue ei⁹. Et misit angel⁹ falcẽ suã acutã in terrã. ⁊ vindemiauit vineã ẽre. ⁊ misit in lacũ ire dei magnũ. Et calcat⁹ est lac⁹ extra ciuitatẽ. ⁊ exiuit sanguis de lacu vsq; ad frenos equox p stadia mille sexcẽta. XV

Et vidi aliud signum in celo magnum ⁊ mirabile: angelos septem habentes plagas septem nouissimas: q̃m in illis consumata ẽ ira dei. Et vidi tanq̃ mare vitreũ mixtũ igne. ⁊ eos q̃ vicerunt bestiam ⁊ imaginem eius. ⁊ numer⁹ nois ei⁹ stantes supra mare vitreũ· hñtes citharas dei· ⁊ cantantes canticũ moysi serui dei. ⁊ cãticũ agni dicẽtes: Magn ⁊ mirabilia sũt opa tua dñe de⁹ oipotẽtes: iuste ⁊ vere sũt vie tue dñe rex sclox· Quis nõ timebit te dñe. ⁊ magnificabit nomẽ tuũ? Quia solus pius es: q̃m oes gẽtes venient ⁊ adorabũt i ꝓspcũ tuo· q̃m iudicia tua mãifestata sũt. Et post hec vidi. ⁊ ecce aptũ est tẽplũ tabernaculi testimonij in celo. Et exierũt septẽ angeli hñtes septem plagas de tẽplo· vestiti lapide mũdo ⁊ cãdido· ⁊ pcincti circa pectora çonis aureis. Et vnũ de q̃tuor aialib⁹ dedit septem angelis septem phialas aureas plenas ire dei viuentis in secula seculox: Et impletum est templum dei fumo a maiestate dei. ⁊ de virtute ei⁹. ⁊ nemo poterat introire in tẽplũ donec ꝓsumarent septẽ plage septẽ angelox. XVI

Et audiui vocẽ magnã de tẽplo dicentẽ septẽ angelis. Ite ⁊ effundite septẽ phialas ire dei in terrã. Et abijt ꝑm⁹ angelus ⁊ effudit phialã suã in ẽrã ⁊ factũ est vulnus seuũ ⁊ pessimũ in hoies q̃ hẽbãt caracterẽ bestie. ⁊ eos q̃ adorauerunt bestiam ⁊ imaginẽ eius. Et secũdus angelus effudit phialam suã in mare. ⁊ fact⁹ ẽ sãguis tanq̃ mortui. ⁊ oĩa aĩa viuẽs mortua ẽ i mari. Et ẽti⁹ effudit phialã suã sup flnia ⁊ super fontes aq̃ꝝ. ⁊ fact⁹ ẽ sanguis. Et audiui ãgelum aquax dicẽtẽ. Justus es dñe q̃ es ⁊ qui eras scũs: q̃ hec iudicasti: q̃a sanguinẽ sanctox ⁊ ꝓphax effuderunt. ⁊ sanguinẽ eis dedisti bibere. Digni.n.sunt. Et audiui altere dicentẽ: Etiã dñe deus oipotens: vera ⁊ iusta iudicia tua. Et q̃rt⁹ angel⁹ effudit phialã suã in solẽ datũ ẽ illi estu affligere homes ⁊ igni. Et estuauerũt homes estu magno. ⁊ blasphemauerunt nomẽ dei hñtẽ potẽtẽ sup has plagas nec egerũt pniam· ut darent illi gliam. Et q̃nt⁹ angel⁹ effudit phialã suã sup sedẽ bestie: ⁊ factũ ẽ regnũ ei⁹ tenebrosũ. ⁊ cõmanducauerũt lin guas suas pre dolore. ⁊ blasphemauerũt deũ celi p dolorib⁹ ⁊ vulneribus suis. ⁊ nõ egerunt pniam ex opib⁹ suis· Et sext⁹ angelus effudit phialã suã in flumen illud magnum eufratẽ. ⁊ siccauit aquam eius· ut pararetur via

regib⁹ ab ortu solis. Et vidi de ore draconis & de ore bestie & de ore pseudo ꝓphe exire spūs tres immūdos in modū ranaꝝ. Sūt n. spiritus demoniorꝫ faciētes signa. & procedūt ad reges totī⁹ terre ꝯgregare illos in prelīū ad diem magnū oipotētis dei. Ecce venio sicut fur. Bt⁹ q̄ vigilat & custodit vestimēta sua ne nudus ambulet. & videāt turpitudinē ei⁹. Et cōgregauit illos in locū qui vocat hebraice armageddon. Et septimꝰ angelus effudit phialam suā in aerem: & exiuit vox magna de templo a throno dicens: Factū est. Et facta sunt fulgura & voces & tonitrua. & terremot⁹ fact⁹ ē magn⁹ q̄lis nunq̄ fuit ex q̄ homines fuerūt sup terram talis terremot⁹ sic magn⁹. Et facta ē ciuitas magna in tres ptes. & ciuitates gentiū ceciderunt. Et babylon magna venit in memoriā ante deū dare illi calicē vini indignatiōis ire eius. Et omnis insula fugit. & montes nō sūt inuēti. Et grādo magna sicut talentum descēdit de celo in homines. Et blasphemauerūt homines deū ꝓpter plagā grādis: q̄m magna facta ē nimis.

Et venit unꝰ de septē angelis habentibus septē phialas. & locut⁹ ē mecum dicēs. Veni & ostendam tibi dānationē meretricis magne q̄ sedet sup aquas multas cū q̄ fornicati sunt reges terre: & inebriati sunt q̄ inhabitāt terrā de vino ꝓstitutionis ei⁹. Et abstulit me in spū in desertū. Et vidi mulierē sedētē sup bestiā coccineā plenā nominib⁹ blasphemie: habentem capita septē & cornua decē. Et mulier erat circūdata purpura & coccino. & inaurata auro & lapide pretioso & margaritis. habēs poculū aureum in manu sua plenū abominatione & immūdicia fornicatiōis ei⁹. Et in fronte ei⁹ nomē scriptū mysteriū babylō magna: mater fornicationū & abominationū terre. Et vidi mulierem ebriā de sanguine sanctorū. & de sanguine martyrū ihū. Et miratꝰ sū cū vidissem illā admiratiōe magā. Et dixit mihi angel⁹: Quare miraris? Ego dicam tibi sacrām mulieris & bestie q̄ portat eā q̄ hz capita septē & cornua decē. Bestia quā vidisti fuit. & nō est. & ascēsura ē de abysso. & in iteritū ibit. & mirabunt habitantes terrā quorū nō sunt scripta nomina in libro vite a cōstitutiōe mūdi videntes bestiā q̄ erat. & nō est. Et hic ē sensus: q̄ hz sapiētiam. Septē capita septē montes sūt: sup q̄s mulier sedet. & reges septē sunt. Quinq̄ ceciderūt. unus est: & alius nondū venit. Et cū venerit oportet illū breue tps manere. Et bestia que erat. & nō est. & ipsa octaua est. & de septē est. Et in interitū vadet. Et decē cornua q̄ vidisti. decē reges sunt q̄ regnū nondū acceperunt. sed potestatē tanq̄ reges una hora accipiēt post bestiā. Hi unū cōsilium habent. & virtutē & potestatem suā bestie tradēt. Hi cū agno pugnabūt. & agnus vincet illos: quia dns dominorū est. & rex regū. & q̄ cū illo sunt vocati & electi & fideles. Et dixit mihi. Aq̄s q̄s vidisti ubi meretrix sedet: populi sūt & gētes & lingue. & decē cornua q̄ vidisti in bestia hi odiēt fornicariā. & desolatā faciēt illā & nudā. & carnes ei⁹ māducabūt. & ipsam igni cremabūt. Deus. n. dedit in cordibus eorū: ut faciant quod placitū est illi ut dent regnū suū bestie donec cōsummēt verba dei. Et mulier quā vidisti est ciuitas magna: q̄ hz regnū sup reges terre.

Et p⁹ hec vidi alium angelū XVIII descendentē de celo. habentē potestatem magnā. & terra illuminata est a gloria eius. Et exclamauit in fortitudine: dicēs. Cecidit cecidit babylon magna. & facta est habitatio demoniorū. & custodia omnis spūs immundi. & custodia omnis volucris immunde & odibilis: quia de vino ire fornicatiōis ei⁹ biberūt omnes gentes. Et reges terre cū illa fornicati sūt. & mercatores terre de potentia deliciarū ei⁹ divites facti sunt. Et audiui aliā vocē de celo dicentem. Exite de illa populus. & ne participes fitis delictorum ei⁹. & de plagis ei⁹ nō accipiatis. Quia peccauerūt peccata eius usq̄ ad celum. & recordat⁹ est dns iniquitatum ei⁹. Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis. & duplicate duplicia ꝑm opera eius. In poculo quo miscuit vobis: miscete illi duplū. Quātū glorificauit se & in deliciis fuit. tantū date illi tormentū & luctū. quia in corde suo dicit: Sedeo regina. & vidua nō sum. & luctum nō videbo. Ideo in una die venient plage eius. mors & luctus & fames. & igne cōburet: quia fortis est dns q̄ iudicabit illam. Et flebunt & plangent se sup illā reges terre q̄ cū illa fornicati sunt. & in deliciis vixerūt: cū viderint fumū incendii ei⁹: longe stantes. ꝓpter timorem tormentorū ei⁹ dicētes: Ve de ciuitas illa magna babylon. ciuitas illa fortis: q̄m una hora venit iudicium tuū. Et negociatores terre flebunt & lugebunt sup illam: q̄m merces eorū nemo emet amplius: merces auri & argenti & lapidis pretiosi & margarite & byssi & purpure & serici & cocci. & omne lignum thinum.

7 oia vasa eboris 7 oia vasa de lapide pciosso 7 eramēto 7 ferro 7 marmore. Et cynnamomū 7 āmomū 7 odoramētorū 7 vnguenti 7 thur 7 vini 7 olei 7 simile 7 tritici 7 iumētorum 7 ouiū 7 equor 7 rhedar 7 mācipior 7 aiar hoiuz. Et poma desiderij aie tue discesserūt a te. 7 oia pinguia 7 pclara pierūt a te 7 ampli7 illa iā nō inuenīet mercatores hoiuz Qui diuites facti sūt ab ea lōge stabūt ppter timorē tormētor ei7 flētes aclugētes 7 dicētes. Ve ve ciuitas illa magna: q amicta erat bysso 7 purpura 7 cocco 7 deaurata est auro 7 lapide pciosso 7 margarit: qm vna hora destitute sunt tante diuitie. Et oīs gubernator 7 cē 7 q i lacū nauigāt 7 naute 7 q i mari operāt lōge steterūt. 7 clamauerūt videtes locū incendij ei7 dicentes. Que filis ciuitati huic magne. Et miserūt puluerē sup capita sua: 7 clamauerūt flētes 7 lugētes dicētes: Ve ve ciuitas illa mag i q diuites facti sūt cōs q habāt naues i mari de pciis ei7: qm vna hora desolata ē. Exulta sup eā celū 7 sci apli 7 prophete: qm iudicauit d7 iudiciū vr de illa. Et sustulit vn7 angel7 fort lapidē q7 molarē magnū. 7 misit i mare dicēs. Hoc impetu mittet babylō ciuitas illa mag. 7 vltra iā nō inuenīet. Et vox citharedor 7 musicorū 7 tibia canētiū 7 tuba nō audiet in te ampli7: 7 oīs artifex oīs pars nō inuenīet i te ampli7. 7 vox mole nō audiet i te ampli7 Et lux lucerne nō lucebit in te ampli7. 7 vox spōsi 7 sponse nō audiet adhuc i te: q mercatores tui erāt pncipes re. q i veneficijs tuis errauerūt cēs gētes. Et i ea sanguis pphar 7 scor inuēt7 ē 7 oium q iterfecti sunt in terra.

XIX

Post h audiui q7 vocē magnā turbar multar in celo dicētiū alla. Laus 7 glia 7 pōtus deo nostro est: q vera 7 iusta iudicia sunt ei7 q iudicauit de meretrice magna. q corrupit trā i pstitutiōe sua. 7 vindicauit sanguinē suor de manib7 eius. Et iter dixerūt alla. Et fum7 ei7 ascēdit i secula seculor. Et ceciderūt seniores viginti q tuor 7 q tuor aialia. 7 adorauerūt deū sedētē sup thronū dicentes: amen alla. Et vox de throno exiuit dicens: Laudē dicite deo nr̄o cēs sci ei7. 7 q timet deū pusilli 7 magni. Et audiui q7 vocē turbe magne 7 sicut vocē aq7 multar 7 sic vocē tonitruor magnō dicentiū alla qm regnauit dns de nr̄ oīpotēs. Gaudeam7 7 exultem7 7 demus gloriā ei: q nupt̄ie agni. 7 vxor ei7 pparauit se. Et datū ē illi ut cooperiat se byssino splēdēti 7 cādido. Byssinū. n. iustificatiōes sunt scor. Et dixit mihi. Scribe. Bti q ad cenā nuptiar agni vocati sunt. Et dixit mihi. Hec pba dei vera sūt Et cecidi ad pedes ei7 ut adorarē eū. Et dixit mihi. Vide ne feceris. Cōserv7 tu7 sum. 7 fratrū tuor habētiū testimoniū ihu. Deū adora. Testimoniū. n. ihu ē spūs pphie. Et vidi celū aptū. 7 ecce equ7 alb7. 7 q sedebat sup eū vocabat fidelis 7 verax. 7 cum iustitia iudicat 7 pugnat. Oculi aūt ei7 sicut flāma ignis. 7 in capite ei7 diademata multa. habēs nomen scriptū q nemo nouit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspsa sanguine. 7 vocabat nomē ei7 pbū dei. Et exercit7 q erat i celo seqbāt eū i eqs albis. vestiti byssino albo 7 mūdo. 7 de ore eius pcedit gladi7 ex vtraq pte acut7. ut in ipo percutiat gētes. Et ipe reget eas i vga ferrea 7 calcat torcular vini furor ire dei oīpotēt. Et hz in vestimēto 7 i femore suo scriptū. Rex regū 7 dns dnantiū. Et vidi vnū angelū stātē i sole. 7 clamauit voce mag dicēs oib7 auibus q volabāt p mediū celi. Venite 7 congregamini ad cenā magnā ut manducet carnes regū 7 carnes tribunor 7 carnes fortium 7 carnes eqr 7 sedētiū i ipsis. 7 carnes oīum liberor 7 seruor 7 pusillor 7 magr. Et vidi bestiā 7 reges terre 7 exercit7 eor congregatos ad faciendū pliū cū illo q sedebat in eq. 7 cū exercitu ei7. Et apphēsa ē bestia 7 cū ea pseudo. pba. 7 q fecit signa coram ipo quibus seduxit eos q acceperūt caracterē bestie. 7 q adorauerūt imaginem eius. Viui missi sunt hi duo in stagnū ignis ardentis 7 sulphuris. 7 ceteri occisi sūt in gladio sedentis super equum qui procedit de ore ipsius. 7 omnes aues saturate sunt carnibus eor.

XX

Et vidi angelum descendentem de celo habētem clauem abyssi 7 catenam magnā in manu sua. Et apprehendit draconem serpentem antiquū q est diabol7 7 satbanas. 7 ligauit eū p anos mille. 7 misit eū in abyssum. 7 clausit 7 signauit sup illū ut nō seducat amplius gentes donec pficāt mille āni. 7 post h oportet illum solui modico tempore. Et vidi sedes. 7 sederunt sup eas. 7 iudicium datum ē illis. 7 animas decollatorum ppter testimoniū ihu et ppter vrbū dei. et q

nō adorauerunt bestiam neq; imaginē eius: nec acceperunt caracterem eius in frontib⁹ aut in manib⁹ suis. ⁊ vixerūt ⁊ regnauerūt cum xpō mille annis. Ceteri mortuoꝝ non vixerūt donec cōsumentur mille anni. Hec ē resurrectio prima. Beatus ⁊ sanctus q̄ habet partē in resurrectione prima. In his secū da mors nō habet potestatē. sed erūt sacerdotes dei ⁊ xpi ⁊ regnabūt cū illo mille ānis Et cum cōsumati fuerint mille anni. soluet satbanas de carcere suo ⁊ exibit. ⁊ seducet gentes que sūt super quatuor angulos terre gog ⁊ magog. ⁊ congregabit eos in prelium quorū numer⁹ est sicut arena maris. Et ascēderūt super latitudinem terre. ⁊ circuierunt castra sanctorū ⁊ ciuitatem dilectā. Et descendit ignis a deo de celo ⁊ deuorauit eos. ⁊ diabolus qui seducebat eos missus ē in stagnū ignis ⁊ sulpburis vbi ⁊ bestia ⁊ pseudo ꝓphete cruciabunt⁹ die ac nocte in secula seculoꝝ. Et vidi thronū magnū candidū. ⁊ sedentē super eum a cuius cōspectu fugit terra ⁊ celum. ⁊ locus non est inuentus ab eis. Et vidi mortuos magnos ⁊ pusillos stātes in conspectu throni. ⁊ libri aperti sūt. ⁊ alius liber apertus est qui est vite. Et iudicati sūt mortui ex his que scripta erant in libris sm opera ipsoꝝ. Et dedit mare mortuos qui in eo erant. ⁊ mors ⁊ infernus dederūt mortuos suos qui in ipsis erāt ⁊ iudicatū est de singulis sm opera ipsoꝝ. Et infernus ⁊ mors missi sūt in stagnū ignis. Hec est mors secūda. Et qui nō inuentus est in libro vite scriptus. missus est in stagnum ignis.

XXI

Et vidi celū nouū ⁊ terram nouam Primū. n. celum ⁊ prima terra abijt ⁊ mare iam nō est. Et ego iohannes vidi sanctam ciuitatem hierl'm nouā descendē tem de celo. a deo paratā. sicut sponsam ornatam viro suo. Et audiui vocem magnam de throno dicentē: Ecce tabernaculum dei cum hominibus. ⁊ habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erūt. ⁊ ipse deus cū eis erit eorum deus. Et absterget deus omnē lachrymā ab oculis eoꝝ. ⁊ mors vltra non erit neq; luctus neq; clamor neq; dolor erit vltra: quia prima abierunt. Et dixit qui sedebat in throno. Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi. Scribe: quia hec verba fidelissima sūt ⁊ vera: Et dixit mihi. Factum est. Ego sum alpha ⁊ o: initiū ⁊ finis. Ego sitienti dabo de fonte aque viue gratis. Qui vicerit. possidebit hec. Et ero illi deus. ⁊ ille erit mihi filius. Timidis autē ⁊ incredulis ⁊ execratis ⁊ homicidis ⁊ fornicatoribus ⁊ veneficis ⁊ idolatris ⁊ oib⁹ mēdacib⁹ pars illoꝝ erit in stagno ardēti igne ⁊ sulpbure quod est mors secūda. Et venit vn⁹ de septē angelis habētib⁹ phialas plenas septē plagis nouissimis. ⁊ locut⁹ est mecū dicēs. Veni ⁊ ostendā tibi sponsam vxorē agni. Et sustulit me in spū in montē magnū ⁊ altū. ⁊ ostēdit mihi ciuitatē sanctā hierl'm descendentē de celo. habentē claritatē dei. Et lumē eius simile lapidi pretioso tanq̄ lapidi iaspidis. sicē crystallū. Et habebat murū magnū ⁊ altū. hītē portas duodecim. ⁊ in portis angelos duodecim. ⁊ noīa inscripta que sūt noīa duodecim tribuū filioꝝ israel. Ab oriente porte tres. ⁊ ab aquilone porte tres. ⁊ ab austro porte tres. ⁊ ab occasu porte tres. Et murus ciuitatis habens fundamenta duodecim ⁊ in ipsis duodecim noīa duodecim apostoloꝝ agni. Et qui loquebat mecū habebat mensurā arundineā auream ut metiret ciuitatē ⁊ portas eius ⁊ murū. Et ciuitas in q̄dro posita ē. ⁊ longitudo eius tanta ē quanta ⁊ latitudo. Et mēsus ē ciuitatē de arundine aurea p stadia duodecim milia ⁊ longitudo ⁊ altitudo ⁊ latitudo eius equalia sūt. Et mensus ē muros eius centū q̄draginta q̄tuor cubitoꝝ. mensura hois q̄ ē angeli. Et erat structa muri eius ex lapide iaspide: ipsa vo ciuitas aurum mundū. sile vitro mundo. ⁊ fundamēta muri ciuitatis omi lapide pretioso ornata. Et fundamētū primū iaspis. secūdū sapphyrus. ertiū chalcedone⁹. quartū smaragd⁹. quintū sardonix. sextū sardi⁹. septimū chrysolitbus. octauū beryll⁹. nonū topazi⁹. decimū chrysopassus. undecimū hyacinth⁹. duodecimū amethist⁹. Et duodecim porte: duodecim margarite sūt p singulas. Et singule porte erant ex singulis margaritis. ⁊ platea ciuitatis aurū mundū tanq̄ vitrū pellucidū. Et templū nō vidi in ea. Dñs. n. deus oipotens templū illius est ⁊ agnus Et ciuitas non eget sole neq; luna: ut luceāt in ea. Nam claritas dei illuminabit eā. ⁊ lucerna eius est agn⁹. Et ambulabunt gentes in lumine eius. ⁊ reges terre afferēt gloriā suā ⁊ honorē in illam Et porte eius nō claudent⁹ p diē. Nox. n. nō erit illic. Et afferēt gloriā ⁊ honorē gentiū in illā. Non intrabit in ea aliquid coinquinatū aut

abominationē facies ⁊ mēdacij: nisi q̄ scripti sūt in libro vite agni. XXII

Et ostēdit mihi fluuiū aq̄ vite splēdidum tāq̄ crystallū p̄cedētē ⁊ sede rei ⁊ agni. In medio platee eius. ⁊ ex vtraq̄ parte fluminis lignū vite afferens fructus duodecim p̄r menses singulos reddēs fructū suū. ⁊ folia ligni ad sanitatē gentiū. Et oē maledictum nō erit ampli⁹: ⁊ sedes rei ⁊ agni i illa crūt. ⁊ serui ei⁹ seruiēt illi. Et videbunt faciē ei⁹. ⁊ nomē eius in frontib⁹ eor. Et nox vltra nō erit. ⁊ nō egebūt lumine lucerne neq̄ lumine solis: quīa dñs d⁹ illuiabit illos. ⁊ regnabūt in secula seculor. Et dixit mihi. Hec verba fidelissima sunt ⁊ vera. Et dominus deus spirituū p̄phetar⁹ misit angelū suū: ostēdere seruis suis q̄ oportet fieri cito Et ecce venio velociter. Beatus q̄ custodit ꝟba p̄phie libri hui⁹. Et ego iohānes q̄ audiui ⁊ vidi hec. Et postq̄ audissem ⁊ vidissem: cecidi ut adorarem añ pedes angeli q̄ mihi hec ostendebat. Et dixit mihi. Vide ne feceris. Cōserv⁹. n. tu⁹ sū ⁊ fratr tuor p̄phar. ⁊ eor q̄ seruāt ꝟba p̄phie libri hui⁹. Deū adora. Et dixit mihi: Ne signaueris ꝟba p̄phie libri hui⁹ Tēp⁹. n. p̄pe ē. Qui nocet noceat adhuc. ⁊ q̄ i sordib⁹ ē: sordescat adhuc. Et q̄ iust⁹ iustificetur adhuc. ⁊ scūs sanctificet adhuc. Ecce venio cito. ⁊ merces mea mecū ē: reddē vnicuiq⁹ ꝟm opa sua. Ego sū alpha ⁊ o: prim⁹ ⁊ nouissim⁹: p̄ncipiū ⁊ finis. Beati q̄ lauāt stolas suas i sanguine agni ut sit ptās eor in ligno vite. ⁊ p portas intrēt ciuitatē. Foris canes ⁊ venefici ⁊ ipudici ⁊ homicide ⁊ idolis seruientes. ⁊ oīs q̄ amat ⁊ facit mēdaciū. Ego ihs misi angelū meū testificari vob hec in ecclesijs. Ego sū gen⁹ ⁊ radix dauid: stella splēdida matutina. Et spūs ⁊ sponsa dicūt veni. Et q̄ audit: dicat veni. Et q̄ sitit veniat. ⁊ q̄ vult accipiat aquā vite gratis. Cōtestor. n. oi audienti ꝟba p̄phie libri hui⁹. Si q̄s apposuerit ad hec: apponet d⁹ sup illū plagas scriptas in libro isto. ⁊ si q̄s diminuerit de verbis libri p̄phie hui⁹: auferet d⁹ ptē ei⁹ de libro vite ⁊ de ciuitate scā. ⁊ de his q̄ scripta sūt in libro isto. Dicit q̄ testimoniū phibet istor. Etiam Venio cito. Amen. Veni dñe ihu. Gra dñi nostri ihu p̄pi cū oibus vobis. Amen.

Explicit biblia impressa Venetijs per Franciscū renner de hailbrun .M.CCCC.LXXXIII.

Incipiũt interpretatiões hebraico-
rũ nominũ scõm ordinẽ alphabeti.

Aç: apprehendens·uel apprehẽsio.
Aad: testificans uel testimoniũ.
Aadbar: precatio.
Aalma: virgo absc̃ondita·uel absconsio virginitatis.
Aara: mõtana·uel mons fortitudinis.
Aaron: mons fortis·uel mons fortitudinis. siue montanus.
Aaronite: mõtes robusti·uel montiũ fortitudines·siue mõtani·aut mõtes eor.
Aars: sol·uel lumẽ·siue illuminans·aut illuminatio.
Aatbar: re patre tuo·uel tempore tuo·siue tu ante·aut temporalis tuus.
Aaç: apprehendens·uel fortitudo·seu fortis. aut apprehensio.
Aaçia: patru⁹·uel patruelis·seu apꝓhẽdens dñm·aut fortitudo dñi.

Pic.b.post.a.

Abba: pater uel pat̃nitas. Syrũ est: non hebreum.
Abbacbuc: luctator fortis·uł rigid⁹ siue cõplexans eos·aut susceptio eor.
Abbadia: seruus dñi·uel seruiens dño.
Abbaga: pat̃ sollẽnis·uel pr̃is sollẽnitas·seu pater loquens·aut patris locutio.
Abaia: pater dñs·uel pater abũdãs· siue pat̃ meus iste·aut patris mei abũdantia.
Abaim: pater eis·uel paternitatis eorum.
Abana: pater grat⁹·uel lapides colligens.
Abani: patrj reçes·uel pater cõmot⁹·seu pat̃ grat⁹ mihi·uel pater gratificans me.
Abania: pater grat⁹ dño·uel pater gratificans eum.
Abaria: trãsiens dñs·uel in transitu dñi siue pater suscitãs dñm: aut pat̃ vigilans dño
Abarim·ptrãsiẽs·aut ptrãsitio. seu montes in transitu·uel montes transeuntiũ.
Abaron: pater suscitãs dolorẽ·uel pr̃ vigilãs. murmuratiõi·siue pater suscitãs iniq̃tatẽ. aut pater vigilans inutilitati.
Abatbai: parcẽs·uł ꝓpcit·seu parcens mihi. aut parsimonia mea.
Abda: seruiens·uel seruitiũ· siue seruus eius. aut seruiens ei.
Abdai: seru⁹ me⁹. uel seruiẽs mihi·siue seruiens ei⁹·uel seruit⁹ mea·uel seruitiũ ei⁹ mihi
Abdelel: seruus dei·uel seruiens deo.
Abdemelech: seru⁹ regĩ·uel seruiens regno. siue seru⁹ regius·aut seruus regnator.
Abdenago: seru⁹ tacẽs·uel seruiens taceo. uel dñi auxiliũ·aut dñs auxiliator.
Abdi: seru⁹ me⁹·uel seruiens mihi.
Abdias: seru⁹ dñi·uel seruiens dño·siue dñi testis aut dño electus.
Abdiel: seruus dei·uel seruiens deo.
Abdo: seru⁹ eius uel seruiens ei.
Abdom: seruiẽs eis·uel seruus eor.
Abdon: seruus merẽs·uel seruus inutilis.
Abdon: seru⁹ mustãs·uel seruus iniquus.
Abdon: ãcilla dolẽs·uel fuiẽs murmurãdo:
Abed: seruus ꝓpri·uel seruiens ꝓpio.
Abedia: seruiẽs dño·uel seruitiũ dñi.
Abel: cõmittens·uel cõmissio.
Abel: luct⁹·uel vapor·seu vanitas·aut miserabilis.
Abela: cõmittens ei·uel cõmissio ei⁹ siue lugens eũ aut miserabilis ei.
Abelga: vapor vallis.uel luctus deorans.
Abelmarim: vanitas habitaculi·uel luct⁹ inhabitancium.
Abelmeola: vapor vallis falsi·uel luct⁹ parturiẽtiũ·seu vanitas domicilij.uel miserabilitas inhabitationis.
Abelmeula: idem est.
Abelsatim: vapor spinosus·uel luctus germinans· seu miserabilis positio· aut vanitas resurrectionis
Abemtoen: lapis pollicis eorum.uel lapis in medio eor.
Abeneçer: lapis adiutorij.uel lapis auxiliator.
Abẽner: lapis lucidus.uel pater lucerne.
Aber: cõmisit·uel certamen inijt·seu particeps·aut participatio.
Aber: vinus·uel liuor·siue lucidus·aut neratus.
Abessalon: pax patris: uel pater pacis siue patris luctus·aut patris amaricatio.
Abessan: pater abũdans. uel patris egressio.
Abethan: patris repulsio·uł via explorationis
Abetbsebim: luct⁹ lictor·uł vanitas germis
Abgatha: pater tangens ridentẽ: uel patris tactus ridentis.
Abia: pat̃ dñs: uel patris dñm: siue dñi paternitas: aut ubi pater fuit.
Abiail: pr̃ me⁹ exultãs: uł pr̃is mei exultatio
Abial: pr̃ me⁹ cõtẽpt⁹: uł pr̃is mei exspectio.

S

Abiasboz: pater meus supintelligens uel patris mei supintelligentia.
Abiam: pris mei ꝑplus. uel pater meus eoz̄.
Abiasab: pater meus colligens. uel patris mei collectio.
Abiasapb: paꝯ meus congregans. uel patris mei congregatio.
Abiatbar: pater meꝰ ros. uel pater meus superfluus. siue paꝯ meꝰ suscitans ꝓcñ. aut pater meus ꝓccato vigilans.
Abida: paꝯ meꝰ sciēs. uel pris mei scientia.
Abidam: pater meꝰ sciens eos. uel paꝯ meus scientia eoz̄.
Abidan: paꝯ meꝰ iudex. ul pris mei iudicium
Abiel: paꝯ meꝰ ꝟus. uel pris mei ꝟitas.
Abiem: pris mei maꝯ. uel pr̄ meꝰ maternus.
Abieçer: paꝯ meꝰ fortis. uel patris mei auxiliū. siue pater meꝰ sepatus. aut patris mei sanctificatio.
Abieçeri: patris mei auxiliū. uel pater meus auxiliator meus.
Abigabaon: pater collis merentis. aut pater vallis mestície. siue pater meꝰ vallis mesta uel pater meus collis merentium.
Abigail: pater meus exultans. uel patris mei exultatio.
Abigal: pater rozis. uel errozis siue pris mei aceruus. aut patris mei inuolutio.
Abiiel: paꝯ meꝰ ꝟ. uel patris mei ꝟitas.
Abilma: lugens. uel plozans. siue luctus. aut plozatio.
Abilmei: lugẽtes. uel plozantes. seu vani. aut miserabiles.
Abilmes: idem.
Abimaꝯel: pater meus a ꝟo. uel pater meus exaudiens ꝟum.
Abimelech: pr̄ meꝰ rex. uel pris mei regnum.
Abim: pater mēsure. uel pater mensuratus. siue pater fuit. aut pater erit.
Abinaan: patris mei ꝟcus uel patris mei cōmotio.
Abinadab. patris mei votū. uel pater meus spontaneus.
Abinoem: patris mei fidelitas. uel patris mei requietio.
Abira: pater meus magister. uel patris mei magisterium.
Abiram: pater meus excelsus. uel pater meꝰ exaltatꝰ. siue pater meꝰ sublimis. aut patris mei sublimitas.
Abiron: pater meꝰ magister murmurans. uel paꝯ meꝰ mg̃r murmurans. siue pater meꝰ mg̃r iniquus: aut pater meꝰ magister inutilis.
Abisa pater salutis. uel patris salutare.
Abisa: pater meꝰ sacrificans. uel patris mei sacrificiū. siue patris mei incēsum. aut patris mei ꝟholocaustū.
Abisai. paꝯ salutꝫ mee. ul pris salutare mibi
Abisai: pater meꝰ incensū mibi: uel paꝯ meꝰ sacrificiū meū.
Abisai: pater meꝰ superfluus. uel patris mei rugitus.
Abisag: patris mei incensum. uel patris mei ꝟholocaustum.
Abisue: paꝯ meꝰ cātās. uel pris mei cātilena. siue paꝯ meꝰ loquēs. aut patris mei locutio
Abisur: pater meus murus. uel pater meus. directus.
Abisur: pater meꝰ robustus. uel pater meus angustiatus. siue pater meus cōtinēs: aut patris mei acerbitas.
Abitbal: paꝯ meꝰ ros. uel paꝯ meꝰ irrozatus. siue patrē meū appzehendens: aut pris mei appzehensio.
Abiu: pater meꝰ est: uel pater meus ipse.
Abiud: patris robur: uel patris rozoz. siue pater eoz̄: aut pater meus iste.
Abiçer: pater lucidus: uel patris lucerna.
Abobi paꝯ in cātato: ul pris amplexatio.
Aboz: paꝯ montiū: uel patris foramē. seu pr̄ luminis. aut pater iracundus.
Abza. pris magisteriū. uel patris exaltatio.
Abzabā: pater vidēs ꝑplm. uel pater videns multitudinem. seu pater multitudinis. aut pater multarū. subintelligiē gentiū. nō est enim in nomine.
Abzam. pater excelsus. uel paꝯ exaltatꝰ. seu pater sublimis. aut patris sublimitas.
Abzech: pater ꝟelicatꝰ. uel pater tenerrimus
Ipse est ioseph q̄ prelatus egypto cum esset. tener ac ꝟelicatꝰ etate iuuētutis factꝰ ē pater senū merito sapiētieꝫ prelatꝰ sapientib⁹
Absalon: pax patris: uel paꝯ pacis. uel patris luctꝰ. aut patris amricatio.
Absalon. patrem meū pacificans. uel patris mei amaricatio.
Absanias. pater egressus dño. uel patris abūdantia dñi.
Abur: patris lumen. uel paꝯ igneus. seu paꝯ incendens. aut patris apertio.

Abur:luuor ul' plaga seu liuidus aut vulneratus. Vic.c.psl.a.

Achab:frater patris.uel fraternitas paternitatis.

Achabim:frater patris sui uel fraternitas paternitatis sue.

Acchabim:vecēter uel scorpiones.

Achaia:soror laborans uel soror q̄.siue soror dñi aut frater eius dñs.

Achaici:fratres laborantes uel fratres q̄ seu fratres dñi aut frater eor dñs.

Achaim pruptra uel vmbraculū siue soror laboris aut fraternitas eor.

Achal:oia uel in oibus seu frater conceptus. aut fratris cōmixtio.

Acham:labor uel necessitas seu colubr insidians aut fraternitas eor.

Achāmoni:frater sapientie uel frater sapientissimus.

Achan:tribulator uel necessarius.

Accan:necessitas uel tribulatio.

Acharan:retinens uel apprehendens siue retinens grām aut apprehēsio gratie.

Achar:merces uel turbator siue tumul' aut pruersio.

Acharam:turbans ppīm uel pruersio populi siue puertens eos aut turbatio eor.

Acharan:merces gre ul' turbans gr̄ificatos.

Accharcha infernus uel pauimentū.

Acharis:sterilis uel ingratus seu sterilitas. aut gratitudo.

Acharob:mures uel vemolitio.

Accaron:in pascuis uel gregis pascua seu sterilitas aut eruditio tristicie.

Accaronite:in pascuis uel pascua gregū siue steriles aut erudimēta tristiciar.

Achas:tenens aut apprehēdens siue retentio aut apprehensio.

Achaz:puertens ul' apprehendēs siue conuersus visioni aut apprehendēs fortitudinē.

Achazias:apprehēdēs dñm ul' apprehēsio dñi seu puersus fortiter dño aut apprehendēs visionem dominicam.

Achaçib:frater lupi uel frater venorans seu tenens lupū aut apprehendens rapacitatem.

Achsa:claudicans ul' factura.

Achsaph:clauda collectio uel factura congregationis.

Aches:bamus uel retētio siue humilis aut humilitas.

Aches:idem.

Accheresb:dissipans uel disperdens siue vemolitio aut interficiens.

Acchersbi:dissipans me uel disperdens me siue vemolitio mea aut interfectio mea.

Achsela:suscipiens eū uel susceptio eius.

Achseldemach:ager sanguinis uel ager sanguineus.Syrū est:nō hebreū.

Accherubim:cognosce uel intellige siue scies multitudinē aut scie multitudo.

Achi:frater meus uel fraternitas mea.

Achia:vmbraculū uel pruptio seu frar dñi aut fraternitatis dñs.

Achiam:frater ppīi uel fris ppīs siue vmbraculū eis aut pruptio eor.

Achias:merces uel retributio seu frater dñs aut fraternitas dñi.

Achie:vmbraculū uel in collibus.

Achila:suscipiens eū uel susceptio ei9.

Achilai:suscipiens eum mihi uel susceptio ei9 mea.

Achim:fletus uel plorans siue frater ei9 aut fraternitas eor.

Achimaas.fratris mei onus uel fratris mei assumptio.

Achimai:frater meus reductus uel fris mei reductio.

Achimau:frar meus q̄s uel frar meus quō.

Achimelech:frater meus rex uel fratris mei regnum.

Achimoth:frater meus mortuus uel fratris mei vesertio.

Achimaan:fratris vecor uel frater vecors.

Achinoem:fratris vcus uel fraternitati vlectabilis.

Achior:fratris mei lumen uel frater me9 mō tanus seu fratris mei foramen aut fris mei iracundia.

Achis:frater meus uel quō est.

Achis:frater vir uel verūtn̄ vir seu frar me9 aut fraternitas viri.

Achisamech:fratrē meū corroborans uel fratris mei firmamentū.

Achisamech:fratrem adiuuans aut fraternitatis adiutor seu fraternitatis fultura aut fraternitatis erectio.

Achitob:frater meus bonus uel fratrj mei bonitas.

Achitophel:fr̄ meus ruēs ul' fris mei ruina.

Achitophel:frater meus cadens uel frater

meus irruens·siue frater meus tractãs· aut frater meus cogitans.

Acbiçib:stulticia·uel mẽdaciũ·seu frat meus venozans·aut fratris mei hostia.

Accbo:bamus·uel ysꝯ buc·siue bũilitas aut retentio.

Accboe:bam⁹·uel ysꝯ buc·seu retinens eum aut humilitas eius.

Accboite:bami·uel ysꝯ buc·siue bũiles·aut retenti.

Accbos:bamus·uel ysꝯ buc·siue humilitas· aut retentio.

Accbovoz:mures·uel vastatio.

Acboz:turbatio·uel tumult⁹·seu puertẽs·aut puersio.

Acboz:fratris lumẽ·uel fratris altitudo·seu fratris fozamen·aut fratris iracundia

Acbozon:retentio·uel apprehẽsio·seu retinens aut apprehẽdens.

Accbub:bami gravitas·uel humilitas condẽnatio.

Accbupba:bam⁹ subit⁹·uel bũilis eructatio.

Accbus:retinẽs ꝓsiliũ·uel bũilis ꝓsiliator

Accbur:retinẽs lumen·uel bũilitas ignea.

Acçib:retẽtio·uel vrelicta·seu mendacium· aut stulticia.

Acçiba:mentiens ei·uel stulticia ei⁹·seu retinens eum·aut vrelicta ei.

Vic.d.post.a.

Ada:testificans uel testimonium.

Adad:testis·uel patru⁹·siue p̃cipuus aut patruelis.

Addada:testis ei⁹·uel ysꝯ ad testimoniũ· siue p̃cipuus ei·aut patruelis eius.

Addabarim:vteronomiũ grece·secũda legislatio latine.

Addadeçer:vecozum auxilium·uel precipuus separator.

Addadeçer testimoniũ fozti tudis·uel patruelis scificatio·siue fozti tudine p̃cipu⁹·aut testificatio sanctificationis.

Addaglam:ꝯgregãs eos uel ꝯgregatio eozũ.

Addai:robustus·uel sufficiẽs·siue testis meus aut fozti tudo mea.

Addaia:ꝟuiens dño·uel testimonium dñi.

Addaia:seruus dñi·vel testificans dñm.

Addalia seruus laborans·uel testimonium laborioſum.

Addalia:testis laborãs·uel ꝟuus laborioſus.

Addam:testificans eos·uel testimonium eoꝝ.

Addam:edmo·aut terrenus·siue indigena·uel terra rubra.

Addama:humis·aut terra·siue terrena·uel vsiderabilis.

Addame:cruores·uel sanguines·plurali numero.

Addami:magnificãs·uel que est magnificentia·siue ꝟuiens ꝓpho meo·aut testificans populum meum.

Addar:grex uel ꝓpus.

Addar:pallium·uel sublimis·siue testis vigilans·aut ꝟuus suscitator.

Addar:pallium uel magnificus.

Addarsa:testificãs solẽ·uel ꝟuus illuminator

Addassa:noua uel nouitas·seu testis facture· aut ꝟuitus plasmationis.

Addasor:ꝟu⁹ fort; uel testis angustiatus·seu ꝟuiens ꝑtre aut testificãs sagittã luminis·

Addgam:paĉ fozdis·uel testis fozdibus.

Addmatha:ꝟuus donator uel testificans consumationem.

Addrach:stola·uel vecozus·siue indumentum. aut induitio.

Addraim:mundans pessimos·uel mundatio pessimozum.

Addramelech:stola regis·uel vecor regni·seu rex,indutus aut regnator vecozus.

Addenatetb:ꝟuus ,ꝓphetiçans·uel testificator ꝓphetic.

Adder:rex effusus·uel turris gregis siue testis vigilãs·aut seru⁹ consurgens.

Addesa:testis facture·uel seru⁹ plasmator siue ꝟuit⁹ nouitat; aut testificatio scificationis.

Addema:seru⁹ dñi·uel testificans dñm.

Addrebel greges dei·uel oues diuine·seu vecorans veum·aut induitio dei.

Addremelech:stola regis·uel vecor regni·siue rex indutus·aut regnator vecozus.

Addrẽmon:testis sublimis·uel seruus ecclesie.

Addreçer:stola fozti s.uel vecor sepat⁹ seu vecor auxiliũ·aut indumentũ scificationis.

Addi:ꝟuus me⁹ uel testimonium meũ.

Addiada:ꝟuiens testib⁹·uel fozti tudo testificantium.

Addixel:seruus dei uel testificans veũ vecozũ.

Addin:seruiens cause uel testis iudicij.

Addina seruiens cause ei⁹ uel testis iudicij ei⁹

Addino:tenellus uel relicat⁹ seu fozti s inder aut fozti s causator.

Addithaim:seruit⁹ duplex uel testificatio.

Adrias : continens mala uel locus malorũ. seu uecor facture aut iduitio plasmatiõis
Adritel·ppls uel uoues diuine seu uecorã ueũ aut induitio uel.
Ado : seruus seu testis uel seruiens dño aut fortitudo eius.
Adoar: :seru⁹ vigilãs uel seru⁹ suscitator.
Adoch:seruũ tenens uel testificationis appretensio.
Adollam:cõgregãs eos uel cõgregatio eor. seu testimoniũ aque aut testificatio in aq̃
Adollamin:idem qđ adollam.
Adollamites : cõgregãs eos uel cõgregatio eor seu testis aque aut testificatio in aqua
Adom:seruiens eis uel fortitudo. eor
Adomim:rubra uel ascensus ruforũ. Iste ẽ locus ille cruent⁹ q̃ sanguinarius quo uenit homo q̃ ab ierlm uescendit in hiericho q̃ incidit in latrones.
Adon:seru⁹ merẽs uel testis murmurans. siue fortis iniqu⁹ aut fortitudo inutilis.
Adonai dñs uel dñator.
Adonaia:dñs dñans uel dñi dñatio.
Adonias. dñator ẽ dñs uel dñi est dñatio.
Adonibezech:dñs miscans uel dñs fulgurãs uel dñs dñator egestatis aut dñs dñator vani cõtemptus.
Adonicbam:dñs callidus uel dñator callidi tatis.
Adoniram : dñs exaltat⁹ uel dominator sublimis.
Adonisedech:dñs paq̃ uel dñator iusticie.
Adopsiel:libertas uel gaudiũ.
Ador.seruitus generãs uel testificatio generationis.
Adulã.testimoniũ pus ul fuiẽs eternitati.
Aduram. uecor excelse uel generatio excelsa seu uecor excelsus aut fluuij exaltatio.
Adrumentina.visio sublimis uel videns. sublimiter Dic.e.post.a.

Aegla vitula uel iuuẽcula siue solẽnis aut festiuitas ei⁹.
Aegyptus.tenebre uel angustia siue tribulatio coangustans aut tribulationis coangustatio.
Aegyptij.tenebre uel angustiantes seu tribulantes coangustatos aut tribulatores coangustorũ.
Aeglon.iuuencula uel vacca eorũ seu vacca merẽs aut iuuẽcula inutilis.
Aelam.uestibulũ ul antefores seu postis aut superliminare.
Aelamite.uestibula uel antefores seu postes aut superliminaria.
Aelam.apposita uel obiecta seu uespiciens. aut cõparata.
Aelamite.appositi uel obiecti seu uespicientes aut cõparati.
Aelmoth.taberne uel officine seu taberne mortis aut officine mortuor.
Aena.fons uel biuiũ seu fons eius aut ocul⁹ eius
Aendor.fons gnãns uel oculus gnãtionis.
Aeneas.pauper uel miser seu respõdens aut responsio.
Aenganim.fons horozũ uel ocul⁹ elatorum
Aenom.fons eorũ uel oculus eor
Aerim.aceru⁹ lapidũ uel aceruati lapides.
Aesdrelon·auxiliũ merozis uel misericordia volentiũ.
Aesmon.terra ueserta uel terra inculta seu terra merẽs aut terra inutilis.
Aetbam.valida uel antiqua siue ascendens aut fortitudo.
Aethi.obstupefaciẽs uel pterrens seu terror pris mei aut obstupefaciens pater meus.
Aethiopia.tenebre uel caligo seu tenebrans. aut caligans.
Aethiopes tenebrosi uel caliginosi seu tenebrantes aut caligantes.
Aetlonodosai.via inferior uel viãtes inferi⁹ Dic.pb.post.a.

Abaim. bum⁹ eor uel volat⁹ eorum seu liberãs eos aut securitas eorum
Abbam.idem.
Abbain.bum⁹ uel volat⁹ seu liberãs paupes. aut securitas gratie.
Abban.bum⁹ mea uel volat⁹ me⁹ seu liberãs paupes meos aut securitas gratie mee.
Abbar.era uel puluis siue bum⁹ aut fodiens
Abbar. puluis suscitans uel bumus vigilie. seu liberãs vigiles aut securitas suscitator
Abbara.terra ei⁹ uel puluis ei⁹ siue bumus eius aut fodiens eũ.
Abbara.puluis suscitãs eũ uel bumus vigilie eius seu liberans vigilantes eis aut securitas suscitator eius.
Abbara taurus uel vitulus siue puluis eius aut fodiens eũ.
Abbaram.fodiẽs bumũ uel puluis inutilis.

Apharaim: puluis suscitans eos uel bumus vigilie eoꝝ seu literas vigilantes eis aut securitas suscitatoꝝ eius.

Aphariṁ: fodiens mare uel maris effossio.

Apharim: puluis suscitans eos uel bumus vigilie eoꝝ seu literās vigilātes eis aut securitas suscitatoꝝ eius.

Apharsa: terra digna uel fodiens eleuationē seu literalitas solis aut literās illuminatos

Apharsacei: terreni digne uł fodiētes eleuatos seu literi solis aut literātes illuiatos.

Apharsual : tellus saluata uel terra salutis siue puluis suscitans salutē aut bumus vigilans saluationi.

Aphasotbi: securitas uel libertas seu literum germen aut securitas resurrectionis.

Apharias: iudicans dñs uel iudiciū dei.

Apiecb: continuit uel cōtinentia siue continēs aut furoꝝ nouus.

Apbecb: cōtinebit uel appelxendet siue continens aut appelxensio.

Aplxca: cotinebit cū uel appelxendet cū siue cōtinentia eiꝰ aut appelxensio eiꝰ.

Aplxc. furoꝝ alienus uel vita dissipata seu vitā dissipās aut vite discussio.

Apbeletbi: mirabilis uel admirandus seu vi uificans aut excludens.

Apber: bumus uel fodiens seu puluis aut vitulus.

Apbereçei: separati uel absq; muro seu fodiētes oluā aut vituli fornicantes.

Apbes: in finibꝰ uel in extremis.

Apbes: donū in finibꝰ rutentiū uel in extremis ascēsionis rufoꝝ.

Apbes: litere egrediēs uel securitas egressionis.

Aphia: literalis dñs uel literalitas dñi.

Aphzica: fertilis uel augmentata.

Aphzicani: fertiles uel augmentati.

Aphiba: colligēs recte uel cōgregās conuersionē seu liter egressus aut secura egressio.

Aphith: securus uel liter seu securitas aut liberalitas.

Aphon: volans iniq; que uel volatꝰ merozis seu litere murmurās aut securitas iutilis.

Aphonite: volantes iniq; uel volando merētes seu securi inutiliter aut litere murmurantes.

Aphus: volans cōsilio uel volatus consilij. seu libere cōsulēs aut securꝰ festinatoꝝ.

Aphuth. eiꝰ indumentū uel eiꝰ reclinatio.

Aphutei. eiꝰ indumēta uel eiꝰ reclinationes.

Hic. g. post. a.

Ha. festiua uel solēnis.

Aga loquens uel meditās seu meditatio aut loquela.

Agaba. festiuꝰ pater uel solēnitas patris.

Agabus. nūcius tribulans uel tribulationis annūciatio.

Agad. planctꝰ egypti uel plāctꝰ egyptiorum seu seruitꝰ festiua aut solēne testimonium

Agag. coma uel tectū seu festiue solēnis. aut festiua solēnitas.

Agagite. comata uel tecta siue solēnes festiue aut festiui solēniter.

Agai. questio aut festiuitas seu loquēs mihi aut meditatio mea.

Agla: vitula uel iuuencula seu solēnis aut festiuitas eius.

Agar. aduena uel cōuertens seu festū suscitans aut solēnitas vigilie.

Agareni. aduene uel conuersi seu festa suscitātes aut solēnitates vigiliaꝝ.

Agarari. aduena vultur uel cōuersio deuoratoris siue festiuus magister meꝰ aut solēnitas magistri mei.

Age. questio uel sollēnis seu meditatio aut loquela.

Ageba. solēnis pater uel festiuitas patris.

Agedgad. accinctus uel annūcians predo.

Agedgad. festiua seruitꝰ pdonis uel sollēne testimoniū accinctionis.

Agelom. solēnis cando: uel annuncia iniquitatem meam.

Aggeus. festiuus uel solēnis seu querens cōsiliū aut letꝰ festiuatoꝝ.

Agi. questio uel solēnis seu sciens me aut festiuitas mea.

Agia. querens dñm uel solēnitas domini.

Agia. solēnis dño uel festiuitas dñi.

Agirēmon. fons sublimis uel fons ecclesie seu fons congregās aut fons maloꝝ gnatoꝝ

Agrippa. cōgregans subito uel congregatio subita

Agrith. aduene uel incola siue aduena meus aut incola meus.

Agith. festiua uel solēnis seu meditatio aut loquela.

Agithe. festiui uel solēnes siue loquentes aut meditantes.

Vic.b.post.a.

Abab:frater patris uel fraternitas paternitat̃.

Abaion:campi uel aulones seu valles grandes aut valles campestres.

Abalath:mons diuidens uel mons leuis.id est limpidus siue lubric⁹.

Abamon.sapientia uel sapientissim⁹.

Abara:fris odor uel frater odoris.

Abarel:post exercitū uel seq̃ns exercitum uel ipse est obab cognat⁹ moysi q̃ ietro.

Abares:testa uel sol seu siccitas aut ariditas

Abaz:patru⁹ uel patruelis seu fortis aut appꝛehendens.

Abazias:patruus dominus uel patruelis domino siue appꝛehendens dominum aut fortitudo dñi.

Abꝛerim:hebreoꝝ uel transeūtiū seu transitus aut transitores eoꝝ.

Abri:ymbraculū uel infecūditas.

Abri:declinās uel declinatio.

Absam:uolūtas uel consiliū seu uolūtati aut consilio eorū.

Abi : fraternitas uel ubi hec seu uallis aut questio.

Abi : viuet uel viuit seu vita valliū aut questio vite.

Abia:frater ei⁹ uel ubi hec ei seu vita ei⁹ aut viuit.

Abia: q̃rens eū uel vallis ei⁹ seu vita valliū ei⁹ aut q̃stio vite ei⁹.

Abialim:cerui uel ceruoꝝ lapides siue vallis fermenti aut q̃stio malitie.

Abialon:admirās uel admiratio seu vita merens.aut vallis iniq̃tatis.

Abias:vita plasmata uel vita facture seu frat̃ sustollens aut fris plasmatio.

Abidad:viuēs gl̃ia uel vita gl̃ie seu frat̃ me⁹ gl̃ians aut fris mei gl̃iatio.

Abie:sterilitas uel obūbratio seu frater obūbrans.aut fratris obūbraculū.

Abiel viuens deo uel viuens dñi seu vita valiū dei aut q̃stio vite diuine.

Abiere vallis amica ul̃ vita amici seu frater me⁹ amic⁹ uel fratris mei amicitia.

Abiezer:frater me⁹ fortis ul̃ fratris mei auxiliator seu vita valliū separatoꝝ aut q̃stio vite sanctificationis.

Abilam:uolens uel parturiēs seu ante fores uel ante ꝛstibulū.

Abiloth:frater vinciens uel frater ligat⁹ seu vallis declinans aut vite vocatio.

Abiluth:vallis inclyta ul̃ questio nobilis seu frat̃ inclyt⁹ aut fraternitatis nobilitas.

Abiman:vita qualis uel q̃stio que seu frater q̃s aut fraternitas quō.

Abimelech:vita regis uel vallis regia.seu frater me⁹ rex aut fratris mei regnū.

Abim:fons uel oculus.

Abinadab.frater spōte uel frater spontaneus seu vita valliū spontaneorum aut q̃stio vite spontanee.

Abin:frater merens uel frater iniqu⁹ seu vita valliū uolentiū aut q̃stio vite inutilis.

Abiram. vallis excelsa uel vita exaltata seu frater meus sublimis aut fratris mei exaltatio.

Abiran.sculptor aut sculptens.

Abiranite.sculptores uel sculptentes.

Abiroth.sculptū uel scalptū.

Abisamech.fratris mei sculptura uel fratris mei erectio seu frater me⁹ adiuuans aut fratrem meū roborans.

Abisar.frater me⁹ princeps uel fratris mei le uamen seu vita valliū principis aut q̃stio vite angustiantis.

Abitub.frater me⁹ bon⁹ uel fratris mei bonitas seu vita vallium ꝛserentium aut q̃stio vite ꝛserte.

Aboi.spina uel compūctio.

Aboites.spinosi uel compūgentes.

Aboiaban.spina sapientie uel compūctio intelligentis.

Aboiman.perturbat⁹ uel perturbator seu pūgens q̃s aut spina quō.

Abim.inutile uel iniq̃tas.

Vic.i.post.a.

Az.vultur uel deuorator.

Azia vult̃ eius uel deuorans eū.

Aziath.vult̃ uel cōdemnatio seu vultur declinās aut deuoratio peccatoꝝ.

Aziebam. frater me⁹ surgens uel fratris mei resurrectio seu vultur callid⁹ aut deuorator calliditatis.

Azibel vultur dei uel deuorator dei.

Azilath.volens uel parturiens seu vultur vinct⁹ aut deuorator declinans.

Azilon.vallis admirans siue ubi erant pisi aut ubi pisi sunt.

Allud.vultur vtinā vtilis uel vexatoꝛ vtinam declinatꝰ.
Allul.vbi erant vrsi ul vbi vrsi sunt.
Alm.inutilis aut idolatra.
Aiman idolū gratum uel inutilis vanatio seu vultur ꝯs aut vexatoꝛ quo.
Ain.fons uel oculus.
Ainaam.vultur vecoꝛ uel vexatio pulchritudinis.
Ainagallim.oculus vituli uel fons inundans siue oculꝰ revelatꝰ aut fons trāsmigratiōis.
Aion.vultur merens ul vultur iniquꝰ seu vexatꝰ murmure aut vexatoꝛ inutilis.
Air:ciuitas uel oppidū.
Airsames.ciuitas solis uel oppidum illuminatum.
Alsmoth.vexatio uel adductio mortis.
Alt condemnatꝰ uel condemnatio.
Aliud.vultur inclytꝰ uel vexans gloriosum
Dic.l.post.a.
Ha.cōmixtio uel conscendens siue infirmꝰ aut infirmitas.
Alab lactea uel dulcedo.
Alach.lubricū uel pars mea.
Alacarnasum.fermentū concidens duces uel cōmixtio dividens principes.
Alal.lapitas uel lassitas siue leuitas aut latitudo.
Alala.lapitas eius uel lassitas eiꝰ seu leuitas eiꝰ aut latitudo eiꝰ.
Alam infirmās eos uel cōmixtio eoꝝ.
Alamath.vexpiciens vtrem uel contemnens indignationem.
Alamon.vexpectio uel vexuper multitudinem siue infirmans eos voloꝛi aut cōmiscens eos iniqtati.
Alas.cōmixtio uel fermentū.
Alasam.triplicem uel conternatam seu cōmiscens ppm aut fermentatio ppi.
Albialton.patris mei voloꝛ uel pater meꝰ superintelligens.
Alcbim.fermentū vani consilij uel cōmiscēs callidam festinationem.
Ale conscensio uel cōmiscens siue infirmꝰ aut infirmitas.
Alepb.mille uel doctrina temptationū.
Alepbim.ignis uel igneꝰ seu doctrina mādati aut milia temptationū.
Allel.laus uel laudatio.
Allelyia.laudate dnm vel laudatio dni.
Alexander.alleuans tenebras uel auferēs angustias tenebraꝝ.
Alexandria.idem.
Alexandrim.tenebras alleuantes uel tenebras angustias auferentes.
Alphalti.bitumen uel aque bituminis.
Alpha.doctꝰ uel documentū siue fugitiuus aut millesimꝰ.
Alian.ptēnens vanū uel vexpectio gratie.
Alian.electꝰ uel electio.
Alimis.vestibulis uel supliminaribꝰ.
Alinath.vter uel indignatio.
Alinathan.contemptoꝛ vani uel vexpicies vanatorem.
Almon.contemptꝰ uel vexpiciens.
Almondeblathaim.cōtemptꝰ palatarū uel vexpiciens opprobria.
Almoth.vter vel indignatio.
Aloes.laus facture ul laudatio plasmatoris
Allon.laus doloris uel laus meroris siue laudatoꝛ iniquꝰ aut laudatoꝛ inutilis.
Alua.vexpiciens uel contēnens siue contēptꝰ aut vexpectio.
Aluam:contemnens eos uel vexpicies eos seu contemptꝰ eis aut vexpectio eoꝝ.
Alus.fermentū uel cōmixtio seu contemnēs consiliū aut vexpectꝰ festinatoꝛ.
Dic.m.post.a.
Ham.gens uel ppls.
Hamaa.gens mea uel ppls meꝰ.
Hamaa.gens eius uel ppls eiꝰ seu ppli testis aut ppm testificans.
Amaad.ppm testificans uel ppli testificatio.
Amad.ppls adhuc uel ppls seruiens siue ppls testis aut ppare testimoniū.
Amadathi.ppls seruiens pctō uel ppls testificans tempoze.
Amadoꝛ.ppls testes generās uel ppls seruiēs generationi.
Amal.gens cōmixta uel ppls conscendens siue ppls infirmꝰ aut ppli vexpectio.
Amalasar.dixit pnceps uel dictū pncipis siue gens cōmixta carceri uel ppls vexpectecar ceratus.
Amalech.gens bruta uel ppls lambens.
Amalechite.gentes brute uel ppli lambentes.
Aman.iniquus uel coangustans seu comprimens me.aut coangustatio mea.
Amana.iniquus ei uel coangustans eum seu comprimens eum.aut coangustatio eius.

Amanite: iniq; uł eo angustantes seu comprimentes eos aut coangustatio eoꝝ.
Aman: ppł o donatꝰ uł ppłi gratificatio.
Amanite: populo donati uel populi gratificationes.
Amman: cubitꝰ uel mensura seu ppłs ąs aut gens quõ.
Ammanite: cubitati uel mensurati seu gẽtes que aut ppłi quõ.
Amansame: cubitꝰ fultiẽs uel mensura erectionis siue ppłi dono adiutꝰ aut ppłs gratificatione firmatꝰ.
Amarapbal: dicto cadẽs uel dixit ut caderet seu ppłs curatꝰ eo aut populus medicamentum ei.
Amaran: temulentꝰ uel rubicatꝰ sordidus siue ppłs laudatus tritico aut ppłs aceruatus
Amarias: dicente dño uel verbũ dñi seu gẽs suscitans dñm aut ppłs vigilans dño.
Amarite. dicentes dño uel verba dñi seu populi dñm suscitantes aut populi dño vigilantes.
Amas: furor uel indignatio seu ppłm tollens aut ppłs plasmationis.
Amasai: furor ei⁹ uel indignãs ei seu sustollẽs gentẽ aut ppłaris plasmatio.
Amasai: furor ei⁹ meꝰ uel indignatio ei⁹ mibi seu gentem sustollens mibi aut populi plasmatio mea.
Amasi: furor meꝰ uł indignatio mea siue ppłm tollens mibi aut plasmatio ppłi mea.
Amasia: indignans dñs uel furor dñi seu gẽtem sustollens domino aut populi plasmator dominus.
Ammath: vter uł indignatio siue ppłs donatus: aut ppłs consumatus.
Amath: veritas uel indignatio siue ppłs pctor aut ppłs temporalis.
Amatha: veritas ei⁹ uel indignatio bilis eius siue ppłs declinans eum aut ppłs peccans ei.
Amatheus: populus peccãs uel indignator rigidus.
Amathi: veritas mea uł indignatio bilis mee seu populus peccans mibi aut populus declinans. Iste amathi est iona, ppheta sareptane vidue filius quem resuscitauit helias matre postea dicente ad eũ. Nunc in isto cognoui qa vir dei es tu. et verbũ dei verũ est in ore tuo.
Amathia: veritas mea dño uel fidelitas mea domini siue ppłs peccans dño. aut ppłs declinans dñm.
Amathim: veritas uel indignatio bilis eorum siue populus peccans eis aut populus declinans eos.
Amathitis: veritas viri uel indignatio bilis assumpte seu ppłs peccans viro uel ppłs declinans assumptionem.
Amdan: concupiscibilis uel concupiscẽs siue ppłs iudicans eos aut ppłs iudex eoꝝ.
Amaum: ppłm abiiciens uel ppłi abiectio.
Amaus: ppłs abiectꝰ uel ppłi abiectio.
Amen: vere uel veritas seu fiat aut fideliter.
Ameisa: ppłm tollens uel ppłi ablatio.
Ameisia: ppłm leuans dñi uel ppłi sublevatio.
Ameseth. ppłs timens uel ppłs plongatꝰ seu ppłi germen aut ppłi resurrectio.
Amethra: lucrꝰ uel indignatio siue ppłi donum aut populi perfectio.
Amethren: populus ascendens uel populi fortitudo.
Amethi: luctus meus uel indignatio mea siue ppłs mecum aut ppłs obstupefactꝰ.
Amphitolis, ppłus corruens uel populus ore corruens.
Amia: ppłs dñi uel ppłi dñatio
Amiel: ppłs meꝰ dei uel ppłs meꝰ deo.
Amiel ppłs meꝰ dei uel ppłi mei deꝰ.
Amim: gens mea uel ppłs meꝰ.
Aminadab: ppłs meꝰ sponte uel ppłs meꝰ spontaneus siue ppłi mei vota aut populus meus urbanus.
Aminod. ppłs meus inclytus uel populus meꝰ gloriosus.
Amisaddai: ppłs meus sufficiens uel ppłi mei sufficientia.
Amithal: calefactus ros uel calefactio roris siue populus meus irroratus aut populi mei irroratio.
Amiuth: populus meus inclytus uel ppłi mei gloriatio.
Amiçadab: populi mei fluens torris uel populo meo torris fluitio.
Amnes: robustus uel fortis siue ppłs fugitiꝰ aut populi temptatio.
Amob: parcens uel sustinens siue ppłs dilectꝰ aut populi amplexatio.
Amoch: populus tenens uel populi apprehẽsio
Amolum: flos farine vel de flozata farina.
Amon: onerans uel onustꝰ siue nutriens. aut fidelis.

Amon:donans uel nutriti⁹ siue donatio aut matris fetus.
Amon:pl̄s uolens uel pl̄s murmurans. siue pl̄s iniquus aut pl̄s inutilis.
Ammon populus parcẽs uel popul⁹ merozis siue filius generis mei aut filius pl̄i mei.
Ammona:compzimens uel coangustatio ei⁹
Ammona:populus parcens ei uel popul⁹ merozis eius siue fili⁹ generis ei⁹ aut filius populi eius.
Ammoni:compzimens me:uel coangustatio mea.
Ammoni:populus parcens mihi uel populus merozis mei siue fili⁹ generis mei aut filius populi mei.
Ammõite compzimentes me uel coangustantes me.
Ammonite populi parcentes mihi uel popul⁹ uoloz meoz seu filij generis mei aut filij popploz meoz.
Amoza :loquẽs uel amaricans siue pl̄i scit⁹ aut pl̄i illuminatio.
Amozei:amari uel loquentes seu pl̄i sciti. aut pl̄i illuminati.
Amos : foztis uel potens siue onerãs aut virobustus.
Amos.onerauit uel foztitudo seu pl̄m auellens aut pl̄i diuulsio.
Amosa:foztis ei uel potens ei siue onerans eũ aut foztitudo eius.
Amosa:vir robustus ei uel onerauit eum seu pl̄m auellens ei aut diuulsio pl̄i ei⁹.
Amotb:calefactio uel calefaciens.
Amotbdoz:calefactio generatiõis uel calefaciens generationem.
Ampliat⁹:pl̄i malleũ uel pl̄s malleator siue pl̄s oze contũdens.
Amraplxl:dicto cadẽs uel dixit ut caderet. siue populus curatus deo aut populi medicamentum deus.
Amram:populus excelsus uel populi celsitudo siue populus exaltatus aut populi exaltatio.
Amramite:pl̄i excelsi uel pl̄i exaltati.
Amri:amaricans uel lacescens siue pl̄s magister aut populi magisterii.
Amsi:pl̄s indigens uel pl̄i dzmitatio
Amtbar:pl̄s patens uel pl̄s ambigens siue pl̄s explozatoz odozis aut pl̄us explozatoz ascensionis.
Amubel:pl̄s calefactus deo uel popul⁹ cum quo est de⁹.
Amul:pl̄s uolens uel pl̄s parturiens.
Amula.populus uolens ei uel populus parturientium.
Amulite:populi uolentes uel populi parturientes.
Amuthal:calefact⁹ ros uel calefactio rozis siue pl̄s irrozat⁹ aut pl̄i irrozatio.

Hic.n.pst.a.

Ana:donat⁹ uel gratificat⁹ seu donum aut gratificatio.
Anna :gratia uel rñdens siue donãs aut donatio.
Anab:uua uel humilitas siue donũ patris aut grata paternitas.
Anaba:uua ei⁹ uel humilitas ei⁹ siue donũ patris ei⁹ aut grata paternitas ei⁹.
Anacham:humilis uel exurgens seu donũ caliditatis aut gratificata caliditas.
Anaceb:cognomentũ uel cognominatio.
Anacbim nõ est innocẽs uel humilitas renuens siue monile collo sublimi aut humilitatis renuitio.
Anae:nunquid cõmotus est uel nunquid cõmotio.
Anaphilim:cadentes uel violenti siue gigantes aut gratiã declinãtes.
Analxe:numq̃d cõmot⁹ est ipse uel numq̃d est cõmotio ista siue donat⁹ vite aut gratificat⁹ susceptioni.
Anam:nubes uel obumbratio siue donũ pl̄i : aut gratificatio eoz.
Anamelech:donum regni uel responsio regis. siue donans regnatoz aut gratificatio regis.
Anamin:respondentes aque uel gratificationes aquarum.
Anan:donũ gratie uel donata gratificatio
Ananelxl:gratus deo uel respõsio dei siue cui donauit deus aut qui est donat⁹ deo.
Ananeth:dono viuens vel gratia pauidus.
Anani:donat⁹ mihi uel gratificatio mea.
Anani:respondẽs mihi uel gratificatio mea.
Ananias:donum gratie dñi uel donata gratificatio dño.
Ananias:respondens gratie deo uel gratificans grate dñm.
Ananim:respondentes aque. uel donationes aquarum.
Anas ; donans uel donatus ; seu gratiam

tollens aut respondens.
Anath: gratia uel respondens seu gratie pec-
cans aut responsio temporis.
Anathā: rñdēs ei uel gratificans eū seu grē
peccās eius aut responsio temporis eius.
Anathim: respōdēs eis uel gratificās eos
seu gr̄a peccās eor̄ aut respōsio tp̄is eor̄.
Anathim: humilitas vana uel rñsio vana
seu monile colli aut humiles consurgentes.
Anathoth: responsio uel obedientia aut respō
dens signo aut gratificatio ꝛesignantis.
Anathothia: responsio dñi uel obediēs dño.
siue respondens signo dñi aut gratificans
ꝛesignantē dñm.
Anathothite: respōdētes uel obedientes.
siue respondentes signo aut gratificantes
ꝛesignatorem.
Andreas: respondens pabulo uel ꝛecorus in
statiōe siue ꝛec? aut p̄m grecā etymologiā
apo toy andros. i. a viro virilis.
Andronicus: respondēs pabulo aut ꝛecorus
ad standum siue cogitans passionem: aut re
sponsio passionis.
Anebgaba: sollicitauit uel humiliauit siue sol
licitans valles aut humilians colles.
Anegeb: auster uel meridies siue australis.
aut meridianus.
Anei: nūquid cōmotus est mihi uel nūquid
cōmotio mea.
Aneliab: donū ꝛi patris uel gratificans ꝛeū
patrem.
Aneni: circuli uel corone seu precinēs aut
preconator.
Aneni: donū meū uel gratificatio mea.
Aner: lumē uel illuminatio seu dono vigilās
aut gratificatione cōsurgens.
Ange: donū p̄ruptū uł gratificatio pcoris
Anad: gratia uel respōsio siue respondēs
testibus aut gratificatio seruitutis.
Ani: pauper uel egenus siue donum meū aut
gratificatio mea.
Ania: donū ꝛi uel gratificans dñm.
Anian donū populi uel gratia eor̄.
Anibel: donatus ꝛeo uel gratificans ꝛeū.
siue gratificās eos uel pauperras eorū
Ano: donans eis uel gratificans eos siue do-
lor eor̄ aut lator eor̄.
Anob: dono seruiens uel gratificatio ser-
uientis.
Anon: donator merens uel gratis iniq? seu
gr̄e inutilis aut gratificationi murmurās.
Antiphas: dans trāsitū uel dātis transitio.
Antiochus: pauper silens uel pauperis silen-
tium.
Antiochia: paupertas silens uł pauperratis
silentium.
Antiocheni: pauperum silentia uel pauperta-
te silentes.
Antipater: dans laudē uel dantis laudatio
Antipatridem: donū laudatū uel dātis lau-
dationem.
Aniula: volens uel parturiens.
Aniū: donū vnicū uel gratificatio sempiterni.

Dic. o. post. a.

Hocen: nidus uel cubiculū.
Hod: inclytus uel glorioſus.
Hobi: spina uel cōpunctio.
Hobite: spinosi uel cōpungentes.
Hobiaban: spina sapientie uel cōpūctio.
intelligentis.
Hobiman: perturbatus uel perturbatio seu
pungens quis aut pungens quō.
Hotb: nobilitas uel gloriatio.

Dic. p. post. a.

Hpaim: bumus eor̄ uel volatus eor̄
Hparam: liber onager uel continēs
feritatem.
Hpaima: libertas populi dñi uel continens
populū dño.
Hpelles: congregās eos uel congregatio
eorum.
Hpia: libera uel libertas siue continens aut
continentia.
Hpiforū: libera uel fortis libertas.
Hpollo: mirabilis aut āmirandus.
Hpollophanes: mirādus facie uel āmirabi-
lis cōtemplator.
Hpollonia: disciplina uel synagoga eorū.
Hpollonius: miraculū uel āmirabilis.
Hpollos: cōgregās eos uel cōgregatio eor̄
Hpostolus: missus uel legatio.
Hpses: libere egrediēs uel ꝛinētia egressiōis
Hpsiba: cōtinens rectitudinem uel libertas
cōuersationis

Dic. q. post. a.

Haula: volens uel parturiens seu
volor aut parturitio.

Dic. r. post. a.

Hr: suscitatio uel vigilie.
Hra: elect? uel electio seu vigilans ei
aut suscitās eū.

Arab:insidie uel calliditas seu vigilãs patri aut suscitans patrem.

Araba:insidie eius uel calliditas ei⁹ siue suscitans patrẽ siue vigilia patris eius:

Araba:multa uel vespera siue occidẽs aut inhabitabilis.

Araba:plana uel campestris seu vertaaut occidentalis.

Arabath: verterta tẽpore uel planities peccatozũ siue suscitans patrẽ peccati aut vigilans patri declinanti.

Arabathite:verterti tẽpore uel planities peccatozũ siue suscitãtes patrẽ peccati aut vigilãtes patri declinanti.

Arabes: humiles uel occidẽtales,siue calliditaut insidiatozes.

Arabathane:humile robur uel verterta fortitudo siue suscitans patrẽ robustũ aut vigilans patri fortitudinis.

Arabia:callida uel insidiatrix siue humilisaut occidentalis.

Araboth:plana uel humilia siue campestriaaut equalia.

Arach: longitudo uel longanimitas siue suscitans fratrẽ aut vigilia fratris.

Arachæus:longitudo cõsulens uel longanimitas festinans aut vigilans fratri cõsilij.aut suscitans fratrẽ festinantẽ.

Arachi:lõgitudo mea uel longanimitasmea seu fratri meo vigilans aut suscitans fratrem meũ.

Arachites lõg⁹ uel lõganimitas seu vigilãs fratri conuersio aut suscitans frẽm captiuũ

Arad:descendit uel descensio siue suscitauit descendens aut suscitauit descensionẽ.

Arad: descendens uel descensio siue suscitãs seruũ aut vigilans testimonio.

Arada:miraculũ uel admiratio siue obstupuit aut admiratus est.

Aradam:descendens ei uel descensio eius seu vigilans seruituti aut suscitans testimonium.

Aradi:reponẽtes uel depositiões siue vigilãs seruituti mee aut suscitãs testunomũ meũ

Aradius: reponens consiliũ uel descendens festinanter seu vigilans seruituti festinãti aut festinans testificationẽ consilij.

Aradius:admirans uel obstupescens seu vindemiatoz meus sufficiens aut videmiatozis mei sufficientia.

Arado: miraculũ uel depositio seu suscitans seruũ aut vigilia testificationis.

Arapha:suscitans terrã uł vigilãter fodiẽs

Araphite:suscitatozes terre uel vigilanter fodientes.

Arabath:negociatoz uel negociatio seu vigilans vite aut suscitans pauozem.

Araia:eligens dñm uel electio dñi seu vigilans dño aut suscitatio dñi.

Aral:suscitans infirmũ uel vigilanter conscendens siue suscitãs cõtemnentẽ aut vigilia despectionis.

Aram:suscitans excelsum uel vigilans exaltationi.

Aram.res cum arcba uel res cum capsa siue irascens aut indignatio.

Aram:suscitans gentẽ uel vigilia ppli.

Aram:excelsus uel iracundus seu decoz aut electio eoz.

Arama:suscitans gentem ei uel vigilia ppli eius.

Arama:excelsa uel irascens seu decozans eũ aut electio eius.

Aramathi:reiciens aut electio eius seu decoze pauidus aut excelse cõsumans.

Aramelech:suscitans gentẽ regi uel vigilia populi regni.

Aramelech:excelsum regnũ uel erectus rex seu decoz regni aut iracũdia regis.

Aran:res cũ arcba uel res cum capsa siue suscitãs excelsũ aut vigilans exaltioni.

Aran:acceruus tritici uel laus frumẽti seu suscitans donũ aut vigilans gratie.

Aranon:laus frumenti uel acceruus tristicie seu suscitans donũ iniquũ aut vigilans gratie inutili.

Araratb:mons vulsus uel mons vellicatus seu suscitans cõsurrectionẽ descendentem aut vigilans testimonio descendenti.

Arari: mons uel sublimitas seu vigilans vigili meo aut suscitans suscitantẽ me.

Arariteamontani uel sublimes seu vigilantes vigili meo aut suscitatozes suscitatoris mei.

Aras:elatio uel supbia siue suscitans sustollentẽ aut vigilans plasmationi.

Arastb:artifex uel artificiũ.

Aratb:testimoniũ descendens uel consurrectio descensionis siue suscitans peccatũ aut vigilans temporaliter.

Arbath:bzucus uel locusta seu bzucus pecca ti aut locusta temporalis.
Arbatbite:locuste uel bzuci siue bzuci peccan tes aut locuste temporales.
Arbathis:locusta viri uel bzucus assumpt⁹ siue bamus pauidus aut bumilitas supe riozum.
Arbe:quarta uel quatuor.
Arbella:suscitans exultatē auri uel vigilia sine assumptione.
Arbi:locusta uel bzucus siue bam⁹ meus aut bumilitas eius.
Arbo:bamus uel ysq; huc siue bumilis aut bumilitas mea.
Arbotb:bumilis uel campestris siue bamus tenens aut bami retentio.
Arbona:locusta iniq; uel bruc⁹ inutilis siue bumilitas merēs eū aut retētio volozis ei⁹
Arcbab:insidie uel insidiās.
Arcbad:insidiator: seruus uel insidians testi monio.
Arcbelaus:agiscēs leo uel agnitio leonis.
Arcbiatbarotb:moza cozone uel longitudo circuli.
Arcbippus:insidie ozis uel longitudo operis siue insidie dilatati aut insidiarū dilatatio
Ardon.suscitans iudices uel vigilia iudican zorum.
Area:eligens eum uel electio ei⁹.seu suscitās excendentē aut vigilia excensionis.
Areba:plana uel campestris seu deserta uel inbabitabilis.
Arebia:bumilis dño uel retentio dñi.
Arebla:insidians uel insidiatio.
Arebna:bumilis pulcbr uel insidiās pul cbritudo.
Arecb.longitudo uel longanimitas.
Arecbon:longanimitas merens uel longitu do iniqua siue āmiratio possessionis aut de scensio negociationis.
Ared:descendens uel descensio siue ascensus montiū aut ascensus saltuū.
Areph:suscitator mensure uel vigilia disso lutionis.
Areli:declinans me uel declinacio mea siue suscitās deū meū aut vigilia dei mei.
Arelite:declinati mibi uel declinatiões mee siue suscitantes deum meū aut vigilantes deo meo.
Arem:acerui lapidū uel lapides aceruati.
Aren.fili⁹ meus uel filiatio mea siue suscitās fontē aut vigilia oculi.
Ares:elect⁹ uel electio seu suscitans facturā uel vigilia plasmationis.
Aretb:stupor uel descensio siue suscitās pa uorē ei aut vigilia vite.
Areuna:arcba uel repositio.
Arpbasa:suscitans transitum uel vigilia transgressionis.
Arpbasei:suscitatozes transeuntium uel vi gilia trangressionū.
Arpbat:sanans uel saluans siue sanitas aut saluatio.
Arpbaxat:saluās uel sanās depopulationem
Arga:mensura uel mensurator.
Argob:maledicens excelsum uel maledicta sublimitas.
Aridai:suscitans dilectū meū uel vigilia amabilis mei.
Aridatba:leo donatus uel leonis donū suf ficiens.
Ariel:leo deus uel leo dei.
Arieli:leo de⁹ meus uel leo dei mei.
Aripb:vigilia germinis flozidi uel suscitatio visionis buccelle.
Arim:acerui lapidū uel lapides aceruati.
Arimatbzus:altitudo ei⁹ uel ipse exaltat⁹ est
Arimatbia:suscitans donū dño uel vigilia donationis dñi.
Ariotb:ebrietas uel ad sollicitudinem di rigens.
Ariopagus:primitiua sollēnitas uel primitie sollēnitatis.
Ariopagita:primitiue sollemnis uel primiti ua sollemnitas.
Ariopagos:primitiua sollēnitas uel primitie sollēnitatis sed boc violentū cū atbeniēsis curie nomē sit que a marte nomē accepit
Arisai:leo tēptans uel leonis temptatio.
Aristarcbus:suscitans cozonam uel mons facture superflue.
Aristobulus:suscitans dolorē uel suscitatio germinis.
Arina:sublimis uel consurgens siue sublimi tas aut cōsurrectio.
Ariageddon:mons est latrunculis uel mons glotosus siue cōsurrectio tecti aut cōsurrectio in ꝓria ara.
Arinatbaim:sublimitas duoꝝ uel altitudo eoꝝ siue sublimes duo aut cōsurgētes bini.

Armenia: mons vulsus uel mons vllicatus seu montis anulsio aut montis vllicatio.
Armenij: mõtes vulsi uel mõtes vllicati seu mõtiũ vulsiones aut montiũ vllicationes.
Armon: anathema merozis uel imago tristicie.
Armon: domus uel cellariũ siue illuminans aut anathema.
Armoni: domus mea uel cellariũ meũ siue illuminãs me aut anathema meũ.
Arnaphet: vigilia cõuertens uel suscitatio cõuersionis.
Arnan: vigilia dñi uel suscitatio gratie seu arcba merozis aut maledictio eoz.
Arnon: arcba merozis uel maledictio siue lumẽ eoz aut maledictio eoz.
Arod: maledictio sufficiens aut maledicta sufficienter.
Arodi: maledictus sufficienter uel maledictio sufficiens mihi.
Arodite: maledictus sufficienter uel: maledictionũ sufficientia.
Aroedi: vindemiator sufficiens uel vindemie sufficientia.
Aroer: suffossio vigilie uel vacuefactio vigilis.
Aroer: mirice uel exurgẽs siue subleuans. aut suffossa.
Aroerite: vacuefactiones vigilũ uel suffossiones vigiliarũ.
Aroerite: mirice uel sublenantes siue suffossi aut exurgentes.
Arom: nequã uel versipellis.
Aromathi: nequam tempus uel versipellio peccatoz.
Arozi: mons uel sublimitas.
Arozites: sublimis uel montanus
Arosethi: nequã semẽ uel iniq̃ positio seu vigilans germẽ aut suscitatio resurrectionis
Arsa: sol eius uel illuminatio.
Arsaces: solis duritia uel illuminatio vomitus.
Arselem: silens circũcisio uel silentiũ circuncisionis seu suscitans nomen dñi aut vigilans auditioni diuine.
Arthbaba: moza uel imozans.
Arthbaba: moza pris uel mozans patrem.
Artaxerxes: lumẽ silentio tẽptans uel luie silentio temptatus.
Artheman: anathematiçantẽ uel conturbãtem eos.
Arthemis. i. diana cõturbans uł anathematiçans siue suscitans egrotationes aut egrotationũ suscitatio.
Aruces: circũrodẽs me uel circũrosio mea
Arun: aceruus tritici uel laus frumenti
Arunas: illuminans uel illuminatio
Arur: suscitans ignẽ uel vigilia luminis.
Arus: incisa uel aurea seu vigilans consilio. aut suscitãs festinationẽ.

Vbi. s. post. a.

Asa: tollens uel factura siue sustollẽs aut plasmatio.
Asaba: ei⁹ captiuitas uel ei⁹ cõuersio siue sustollẽs patrẽ aut plasmatio pris
Asabias: colligens dñm uel congregatus dño siue sustollẽs patrẽ dñm aut plasmatio patris dñi.
Asach: factura p:erupta uel plasmationis vmbraculũ siue sustollẽs fratrem aut tollẽs fraternitatem.
Asadias: factura seruiẽs dño uel sustollens testimoniũ dñi.
Asael: sustollens vẽ uel plasmatio vei.
Asaph: colligens uel congregans siue collectio aut cõgregatio.
Asaia. facit dñs uel faciente dño siue sustollens dñm aut plasmatio dñi.
Asaias: idem.
Asam: velictũ uel fumus siue sustollens populũ aut plasmatio eoz.
Asama: velictũ eius uel fumigans eũ siue sustollẽs ꝓpłm eius aut plasmatio eoz.
Asan. tollens vnũ uel plasmatio gratie.
Asana. tollens vnum ei uel plasmatio gratie eius.
Asar. carcer uel carceratus seu facturã suscitãs aut sustollens vigilantes.
Asaradan. vincens. uel exacut⁹ siue sustollens vigiles iudices aut plasmationem suscitans iudicio.
Asarel. carcer vei uel carcerat⁹ veo seu factura suscitãs veũ aut sustollẽs vigiles vei
Asarela. factura suscitans maledictum uel plasmatio tollens vigiliã maledictionis
Asaronethamar. beatitudo palme uel beatitudo cõmutans siue atriũ amaritudinis aut vestibulũ cõmutationis.

Asarsualim: diuites vulτes uel atriū vulpiū seu factura suscitans salutē aut plasmatio vigilans saluationi.

Asar susim: diuites obtinens uel τeate reuertens seu factura suscitans equū aut plasmatio vigilans reuersioni.

Asasontbamar: os amarum uel silentiū commutatū seu factura faciens iniquitatem cōmutationis aut plasmatio tollens volozem amaritudinis.

Asaar: diluculū uel mane diluculo seu facturam estimans aut plasmationis existimatio.

Asaradon: victoz uel exacut⁹ seu factura suscitans seruos iniquos aut plasmatio vigilans testimonio merentiū.

Asaratel: τeatus τ⁹ uel τeatitudo τei seu factura vigilans τeo aut plasmatio suscitans τeum.

Asaramel: sustollens excelsum τeū uł plasmatio excelsi τei.

Asbaal: plasmās viz uel tollēs τetustatem.

Asbel: captiu⁹ τei uel atriū τetustatis.

Asbelel: captiu⁹ τei uel factura τetusta

Ascalon: appensa uel impensa siue ignis infamis aut ignis ignobilis.

Ascalonite: appensi uel impensi siue ignes infames aut ignes ignobiles.

Asceneç: tollēs possessoꝛē ꝓτemptibiliter uel sustollens ꝓtemptibilē possessoꝛem.

Asclæneç: ignis aspsio uel ignis sic aspsus.

Ascod: dissolutio uel effusio siue icendēs aut incendium.

Ase: tollens uel factura siue sustollēs aut plasmatio.

Asebam: sustollens semp excelsū uł plasmatio semp excelsa.

Asebias: sustollens dñm uel plasmatio dñi.

Asebin. facture statio uel plasmatio statiōis.

Asebonias: tollens pollicē dñi uel factura in medio dñatozis.

Asech: factura ꝓτupta uel plasmatiōis ym braculū siue sustollens fratrē aut tollēs fraternitatem.

Asedech: testa uł sol siue ariditas aut siccitas ardozis.

Assedim: siccitas ardozis uel suburbana eorum.

Asedemoth: aτua uel suburbana.

Asedochbasgan: abscisio: uel os delicti siue tollens abscisum aut plasmationis donatio.

Asedoch: factura pabuli uel plasmatio viriditatis.

Asedothbasga: volatio facture viridis uł faciens pabulū abscisionis.

Asepb atriū uel τestibulū seu colligens aut cōgregatio.

Aser: sustollens eos uel plasmatoꝛ eoꝝ.

Asemona: festinans uel os eius: ab osse non ab oꝛe.

Asen: sustollēs fontē uel plasmatio oculi.

Asena: ignis aspsus uel ignis aspsio siue sustollēs fontē ei⁹ aut plasmatio oculi ei⁹.

Asenna: ruina ei⁹ uel ꝓcipitatio.

Asennaa: ruina ei⁹ uel ꝓcipitans eū.

Asenaphar: ruens onager uel ꝓcipitans feritas.

Asenech: ruina uel ꝓcipitatio seu factura τedificans aut plasmationē edificans.

Asennes: leuans me uel sublcuatio mea.

Asenetb: ruans uel ꝓcipitans siue ignis aspersus aut ignis aspsio.

Aser: atrium uel diuitie seu τeatitudo aut τeatus.

Aserite: atria uel diuitie seu τeatitudies aut τeati erunt.

Asera: atriū vulturis uel diuitie τeuozatoꝛ.

Aserai: btitudo mea uel τeatus erit mihi siue atriū meū aut diuitie mee.

Aserdan. exacut⁹ uel vinculū cutis seu τeatū iudiciū aut diuitie iudicande.

Aserim: atriū uel τestibulum seu diuitie aut τeatitudo eoꝝ.

Asermacbunatb: beatitudo doni uel q̄ est τeata donatio.

Asermoth: atriū moꝛtis uel diuitie moꝛtales

Aseroth: atriū angustie uel diuitie tpales.

Aseroth: atria uel τestibula siue ville aut τeatitudines.

Asersual: τeata salus aut diuitie salutis.

Asesua: atriū gaudij uel btitudo leticie.

Asem: noiat⁹ uel faciēs nomē siue sustollens auditū aut plasmatio famose auditionis.

Asema: os ab osse nō ab oꝛe uel sustollens nomē ei⁹ aut faciens famosam auditionē.

Asen: factura τentiū uel plasmatio sup vulnus seu tollēs nomē aut sustollēs ap̄tozam temptationis.

Aseremoth: suburbana uel suburbiū⁹ seu atrium indignationis rigide aut btitudo foꝛmidationis eoꝝm.

Asergadai: atriū accincti vulturis uel vitu-
tie temptationis vel orantis.
Aspha: tollens subito uel factura eructans.
Aspbanar: equorum vomito: uel factura ap-
prehendens.
Aspbanes equor vomitor uel factura puer-
sionem apprehendens.
Aspbar: tollens onagrum uel plasmatio fero
citatis.
Asia: sustollens dñm uel plasmatio dñi.
Asiat: gradiens uel elevans seu auferens. aut
elatio.
Asiani: facture dñi uel sustollentes dñm.
Asiani: elati uel auferentes seu gradiētes aut
elevati.
Asias: sustollens dñm uel plasmatio dñi.
Asidia: milu⁹ uel ebrodi⁹ seu factura dilecta
aut plasmatio amabilis.
Asiel: sustollens mei uel plasmatio mei.
Asiel: gradiens meo uel elevatio mei.
Asim: sustollens eos uel plasmatio eor.
Asima. sustollens eos ei uel plasmatio eorum
eius.
Asinchritus: dirigens thuribulū uel directio
thuribuli.
Asiongaber: lingua viri uel volatio bois seu
faciēs merentes colles sublimes aut sustol-
lens volores colliū sublimiū.
Asir: vinculū uel vinculat⁹ seu factura vigi-
lans aut sustollens vigilantes.
Asisdei: milui uel ebrodij seu facture dilecte:
aut plasmationes amabiles.
Assyria: factura vigilans dño aut sustollens
vigilias dñi.
Assyria: diligens uel dilecta siue dirigēs aut
directio.
Assyrij: facture vigilantes dño uel sustollen-
tes vigilias dñi.
Assyrij: directi uel dirigentes seu dilecti aut
diligentes.
Astia: factura laborans aut sustollens labo-
rantes.
Asmo: nouissimū ei⁹ uel factura parturiens.
Asmodeus: facture iudicium uł plasmatio iu
dicantis.
Asmona: festinans uel celeriter numerās.
Asnaa: tollēs serpentē uel plasmatio colubri.
Asoph: collectio uel vestibulū seu festinans:
aut festinatio.
Asom: silens: uelos ab ore nō ab osse.
Asometh: os vinax ab osse nō ab ore uel silen-
tiū vite aut festinatio pauoris.
Ason: factura pupille uel plasmatio coccinea
Asor: atriū uel sagitta luminis. seu tollēs fo-
ramen aut plasmatio iracūdie.
Asoradon: victor uel exact⁹ seu atrium ser-
ui iniqui aut tollens foramen testimonij in-
utilis.
Asoram: atriū excelsum uel sagitta luis exal
tati seu tollens foramen excelsum aut plas-
matio iracūdie exaltate.
Asotb: sustollens signum aut plasmatio tem
poralis.
Asotbite: tollētes sig̃ uel facture tpalis.
Asra: diminutio uel diminut⁹ seu tollēs ma-
gistrū aut plasmatio magisterij.
Asrael: diminut⁹ deo uel sustollens magiste-
rium dei.
Asrabi: beatū faciēs uel beata cōmotio: seu di
minut⁹ ipse aut diminutioni patens.
Asrelel: btūs deo uel bitudo dei siue tollens
mg̃m deū aut plasmatio magisterij dei.
Asraelite: beati deo uel beatificātes deū aut
plasmati magisterio. dei.
Astaol: ignis gementiū uel ignis pturiētiū.
Astari: caula mea uel psepe meū.
Astari: ouile meū uel cubiculū meū siue atriū
meū aut factura explorationis mee.
Astarotb. ouile uel factura explorator
Astarotb: atriū uel cubiculum seu caule aut
presepia.
Astarotbites ouile uel factura.
Astarotbites: caula uel atriū seu presepe aut
cubiculū.
Astarten: factura superflua uel plasmatiōis su-
perfluitas.
Astrages: volūtas festiua uel consilium festi-
uitatis.
Asub: factura icendij uł plasmatio querelōis
Aspba: tollens subito uel factura eructās.
Asuer⁹: beatitudo uel atriū eius.
Asum: os eor uel fumigans eos.
Asum: factura coccinea uel tollens pupillā
eorum.
Asur: diues uel bt̄us siue factura lumis aut
tollens incendiū.
Asuri. diues mihi uel atriū meū seu factura
luminis mei aut tollens incendiū meū.
Asurim: diuitie eorum uel beatitudo eorum
siue factura illuminans eos. aut tollens

incendiū eox.
Assur: tollēs robustū uel tollēs acerbitatem.
Assur: sustollēs mux uel tollens angustiā seu factura continens aut plasmatio directionis.
Assur. negociator uel negociatio siue nemus aut ignis illuminatio.
Assur. dirigens uel diligens siue beatus aut gradiens.
Assurim: sustollens mux eis: uel tollens acerbitatem.
Assurim: faciens robustos eos uel plasmatio directa eis siue tollens angustias eox aut sustollens continentiam eox.
Assurim: nemora uel igniū illuminatiōes seu negociatores aut negociationes.
Assurim: dirigentes uel diligentes seu beati aut gradientes. ¶ Dic. k. post. a.
Atba: temp⁹ uel pctī. seu relinquēs aut temporalis.
Atbac: peccator humilis uel peccati retentio seu relinquens fratri aut temporalis frater.
Atbad: rbamn⁹ uel testimoniū.
Atbaia peccans dño uel tpalis dñi.
Atbalia: tps dñi uel tps ei⁹ seu peccans dño aut relinatio dñi.
Atbania: pcupiscentia uel resideriū.
Atbanael: tempus meū rei uel peccatum meum reo.
Atbanai: tps fluctuans uel peccator cōmot⁹ seu corona tonati mei aut explorator gratificationis mee.
Atbar: pctōr suscitans uel tēporalis vigilia.
Atbara: peccatū suscitans ei uel peccatoris vigilia eius.
Atbarim: explorator uel explorator.
Atbarotb: corone uel circuli.
Atbatb: pctī tpis uel tps peccatoris.
Atxne: dispse uel dissipate.
Atxnieles. dissipati uel dispgentes.
Atxnobius peccator latrans uel temporalis latratio.
Atxr ipse ꝓsurgens contrarius uel peccator effundens aduersa.
Atbicon: tps mediū uel peccatoris dimidiatio siue tps ꝓgregate iniq̄tatis aut pctī cōgregationis inutilis.
Atbipba: tempus subitū uel peccatū eructās
Atbil: peccati germen uel tempus inueterās.
Atbita: tps ḡrens uel dilecti silentiū.
Atbol⁹: tps ꝓfilij uel peccati cōmixtio.
Atbomiel: respondēs deo uel tps ei⁹ rei.
Atbupba: tempus subitum uel peccati infirmitas.
Atbul: temp⁹ consilij uel peccator festinans. ¶ Dic. v. post. a.
Aga: iniquus uel iniq̄tas.
Aiuam: fons uel mot⁹ siue mouens, eos aut subuersio eox.
Aui: ferox uel ferocitas siue iniqu⁹ mihi aut iniq̄tas mea.
Auil: insipiens uel stulticia.
Auin: aceru⁹ lapidū uel iniq̄tas eox.
Auisa: voluntas mea uel iniquitatis mee saluatio.
Auitb: iniq̄ uel iniq̄tas.
Auotb: sedes uel cōmoratio seu vinculū.
Auotb: vita uł glia seu ville aut ciuitates.
Auotbiair: vinculum vigilis uel sedes vigilis seu cōmorans illūinatio aut incunabula illuminationis.
Auotbiair: glozia luminis uel vita illūinans seu ville vigilantium aut oppida illuminatorum.
Aupbratbon: frugifera uel puluerulenta siue vtertas aut te cinere veniens.
Aupbratbonite: frugifer uel puluerulēti seu vteres aut te cinere veniētes.
Augusti: solenniter stantes uel solennitas ad vita.
Aulon: vallis grandis uel vallis campestris.
Aunam: meor eox uel latores eox.
Aunan: non est uel inutile.
Auram. iracūdia uel iracūdus.
Auran. irascens uel iracūdia.
Ausitidis. consiliū uel consiliatrix. ¶ Dic. r. post. a.
Axa. furor uel furibūda.
Axan. claudicans uel irascens.
Axatb: medicina uel medicamentū. ¶ Dic. ç. post. a.
Aza. videns uel combustus seu fortis dñi aut fortitudo ei⁹.
Açabias. videns patrem dñm uł fortitudo patris dñi.
Açabel. videns deū uel fortitudo dei.
Açam. videns eos uel fortitudo eox.
Açanoe. fortitudo cōmotionis uel visio reçetionis.

Açara.vorsum uel crepido.
Açaria.auxiliū dñi uel auxiliator est dñs.
Açarias.idem.
Açaram.adiuuans ꝓpm uel auxiliū ꝓpi siue vorsū eor aut crepido eor.
Açaç.continens uel apprehendens seu videns fortiter aut visio fortis.
Açaçias.continens dñm uel apprehensio dñi seu videns fortiter dñm aut robusta visio domini.
Açel.videns vetera uel robustus vetustate.
Açelite.videntes vetera uel robusti vetustatibus.
Açbotb:videns vomentem uel videns in vomitu seu fortis vetustas aut fortitudo lugētium.
Açebad.videns mare uel fortitudo maris.
Açebat.videns volentem uel videns componentem seu fortis vr molaris aut fortitudo pœnitentie.
Açeb:pgens uel ambigēs seu vallis vuozās aut vallis rapacitatis.
Açecba.fortitudo aut vecipula siue robusta aut clausa pessulo.
Açer.auxiliū uel sanctificatio seu fortis consurgens aut videns vigilias.
Açagad.fortis temptatio uel videns accinctū latrunculū.
Açi.fortis mea vel visio mea.
Açiam.videns ꝓpm vel fortitudo eor.
Açias.videns dñm uel fortitudo dñi.
Açiel pargens uel ꝓficiscens seu videns vrū aut fortitudo vri.
Açia.fortis visio uel videns visionem.
Açiel.pergens uel abiens seu videns vrū aut fortitudo vri.
Açir.fortiter vigilans seu videns vigilias.
Açiça.fortis iste uel visio ista.
Açmath.videns mortem uel fortis mortu⁹.
Açmauetb:idem.
Açmoth.fortis morte uel apprehēdens morte
Açmoth:fortis inclusio uel apprehendens vecorem.
Açor.adiut⁹ uel auxiliator seu videꝫ lumen aut fortiter iracūdus.
Açoçia.incendens dño uel incendiū dñi.
Açot⁹.incendiū uel incēdēs siue ignis patruelis aut ignis patrui mei.
Açotij.incēdentes uel incendia siue ignes patruelis aut ignes patrui mei.
Açotide.incendiū uel ignis patruelis.
Açarael.adiuuans vrū uel fortitudo vri.
Açuba.relicta uel vserta siue relictio aut desertio.
Açur.adiutor lucidus uel auxiliū igneū siue videns lumen aut robustū incendiū.

Sequunt interpretationes hebraicor nominū incipientiū per. B. litteram.

Babana.venit respondēs uel venit responsio.
Baal.vir vel vetustas siue bians aut vuozator.
Baala:venit hoc uel balēs eam seu vir ei⁹ aut vuozans eū.
Baalaanan.venit hoc vnū vl balens eā gratiam seu vir grat⁹ ei aut vuozator gratificationis.
Baalasor.vetustas vuozans atriū vl vir balens sagittam luminis seu vetustas tollēs foramen aut vir plasmator iracūdie.
Baalath.vir ascēdens vl bñs ascensionē seu vetustas tpis aut vuozatio petōzis.
Baalberith.vir balens pactū uel vetustas vuozās fedus.
Baalpharasim.viros vuozantes diuidēs vl balentiū vetustatem diuisio.
Baalpeor.vir balens biatū uel vetustas vuozans os pellis superi⁹.
Baalgad.vir fortunat⁹ uel balens temptationem siue vir accinct⁹ latrūculis. aut vir vuozator.
Baalia.vir balens dñm uel vetustas vuozans dominationem.
Baalim.ascendentes uel supiores.
Baalim.viri uel balentes siue in superioꝛib⁹. aut vuozatores.
Baalis.vetustas viri vl bñs assumptionē seu vuozans vir. aut vetustatis assumptio.
Baalmaon.vscendēs būilis uel vscēsio būilitat seu vir būilis balens domicilū aut vetustas vuozans habitaculū.
Baalmeon.vscensio humilis uel vscensio humilitat.
Baalmesar.bñs eam vl vir ex principe seu vetustas ei⁹ aut vuozatio pncipis.
Baalotb.ascendens uel i ascensiōib⁹ seu vir bñs tps aut vetustas vuozans responsionē.
Baalsalisa.bñs vitulā conf̄nantē vl balens vitulam conternatā seu vetustas vuozans. tertiū aut vir balens vitulam triennalem.

Baalthamar: vir habens palmam uel vir habẽs amaritudinẽ seu vetustas veterãs cõmutatos aut vetustas veterãs cõmutationem.

Baana. venit donatus uel venit gratificat⁹

Baanã. fili⁹ eius uel veniens ei seu venit respondens aut venit responsio.

Baani. venit donatus mihi uel venit gratificatio mea.

Baani. veniens mihi uel fili⁹ me⁹ seu venit respondens mihi aut responsio mea.

Baara. venit respõdens uel venit responsio.

Baari. venit respondẽs mihi uel venit respõsio mea.

Baari. fontes uel putei siue in ventre aut in cõmutando.

Baarias. venit respondens dñs uel venit responsũ dñi.

Baasa. venit tollens uel veniente factura.

Babatha. translatus tempore uel confusus pectatoꝝ seu translatio rẽporalis aut confusio pectatoꝝ.

Babel. cõfũdens uel cõfusio seu trãsferens. aut translatio.

Babylon. idem.

Babylonij. cõfusi uel translati seu confũdẽtes aut transferentes.

Bacbar. insaginate uel ingressus est.

Bacbacar: vetustas insaginate uel lugens ingressus est agnus.

Bacbenor. lucens lucerna uel ingressus est agnus lucerne.

Bacci. vetus uel luctus siue lugens aut in vomitu.

Bachides. luct⁹ fortis uel vetustas i vomitu

Badachar. venit cõpungi uel venit tumult⁹ siue venit merces aut venit turbatio.

Badad. maxim⁹ uel excellẽtissim⁹ siue venit testis aut venit sufficiẽs.

Badadi. maxim⁹ mihi uel excellẽtissim⁹ me⁹ seu robur meũ aut sufficientia mea.

Badaias. pcipu⁹ dño uel in iudicio domini. seu venit dñs aut venit dñator.

Badal. pcipu⁹ uel sublimis seu venit cõscendens aut venit infirmitas.

Badam. solus aut in iudicio seu venit pp'lus aut aduentus eoꝝ.

Badan. precipu⁹ uel in iudicio seu venit donũ aut venit gratificatio.

Badager. maximũ auxiliũ uel excellẽtissim⁹ sanctificatoꝝ seu venit fortis aut venit separatio.

Badseba. filia septẽ uel filia iuramenti seu venit eloquens aut venit cõuersio.

Badsuba. filia vẽpcationis uel filia satietatia seu venit cõuertens. aut venit incendiũ

Ista eni badsuba uel badseba ipsa est bersabee mater salomonis.

Baem. loc⁹ vite mee uel loc⁹ suscipiẽs mihi.

Baen. uniqu⁹ ocul⁹ uel iniqtas fontis. seu venit fons aut venit ocul⁹.

Bagad. venit accinct⁹ uel venit in fortuna. seu venit latrũcul⁹ aut venit temptatio

Bagal. onus uel iugũ seu venit acceru⁹ aut venit inuolutio.

Bagaba. excelsus tempore uel sublimitas peccatoꝝ.

Bagatban. venit tactus videntis uel venit risus tangentiũ.

Bagaçim. in excelso contemptus uel venit fortitudo.

Bagoaim. sublimitas deuorans eos uel iugum vulturis eoꝝ.

Bahem. locus uel in eis seu venit locus aut locus eorũ.

Bai. filius meus uel veniens mihi.

Bala. absorta uel inueterata seu absorbens. uel inueterans.

Balaa. absorbẽs eũ uel inueteratio eius.

Balaach. deuorans uel pcipitans siue absorbens fratrẽ aut inueterans eos.

Balaam. vanus pp'lo u' sine pp'lo situe in eis aut pcipitans fraternitatẽ.

Balaam. turbans gentẽ uel deuorans pp'lm siue absorbẽs eos aut absq; substantia eoꝝ

Balaan. turbans donũ uel deuoratoꝝ doni. siue absorbẽs gratos aut inueteratio gre.

Balaanam. babẽs grãm u' inueterãs rispõsionẽ siue absorbẽs donũ aut pcipitatio gre

Balach. lingens uel ludens siue inuoluens. aut elisio.

Balada. absorbẽs testes uel inueterãs fraternitatẽ siue veniẽs eam iudicare aut pcipitatio testimonij.

Baladad. vetustas sola uel deuorans testimoniũ siue absorbens pcipuos aut precipitans patrueles.

Baladam. venit sibimet iudicãs uel vanitas pro semetipso seu absorbẽs iudices aut inueteratoꝝ iudicij.

Balagad. absoꝛtens latrũculos uel precipitans temptationẽ.
Balagad. vir accinct⁹ uel habnit accinctũ seu vir foꝛtunatus aut vir pirata.
Balam. turbatio uel precipitiũ.
Balaman. turbatoꝛ ꝓli uel ꝑcipitatoꝛ eoꝛũ.
Balanan. turbans donum uel precipitans gratiam.
Balasoꝛ. ascendẽs domũ. uel balens sagittã luminis siue absoꝛtens foꝛtes aut inueteratoꝛ angustie.
Balad. absoꝛtens peccatũ uel inueteratus tempoꝛe.
Balad. lugens uel involuens seu lingẽs aut elisso
Baldad. ætustas sola uꝫ ætustatis solitudo
Baldan. ænit sibimet iudicans uel vanitas ꝑ semetipso seu absoꝛtens iudices aut inueteratoꝛ iudicij.
Bale. ꝑcipitans uel ænoꝛatoꝛ.
Balcite. ænoꝛatoꝛes uel ꝑcipitatoꝛes.
Baleç. absoꝛtens uel precipitans.
Balaida. varietates cognouit uel variatoꝛ cognitio siue absoꝛtens testimoniũ aut inueteratoꝛ seruitutis.
Balotb. ascẽdens uel i ascẽsionib⁹ siue absoꝛtens aut inueterate ꝛesponsioni.
Balsalila. babẽs vitulã cõternantẽ uel babens vitulã cõternatã seu ætustas ænoꝛãs tertiũ aut vir babẽs vitulã triennalẽ
Baltbasar. capillus capitis uel absoꝛtens divitias.
Balstus. babẽs luctũ uel babens premiũ.
Bama. in q̃ uel q̃s siue in q̃b⁹ aut ſp excelsa
Bamotb. in moꝛte uel excelsa sine moꝛs adueniens aut moꝛtis aduentus.
Bamotbbal. excelsa in moꝛte viri balentis. uel moꝛs aduenientis ætustati ænoꝛanti
Bana. ænit ꝛespõdẽs uel ænit ꝛesponsio
Bannaa. ænit ꝛespondẽs ei uel ænit ꝛesponsio eius.
Banai. ænit ꝛespondẽs mibi uel ænit ꝛespõsio mea.
Banaai. idem.
Bananias. edificãs dño uel cementari⁹ dñi seu ꝛespõdens dño aut ꝛesponsio dñi.
Banaça. fili⁹ videns uel foꝛtitudinis filius.
Banca. ænit rñdens ei uel ænit rñsio eius.
Baneas. ænit ꝛesponsũ tollens uel ænit ꝛesponsio plasmationis.
Banebaraeb. fili⁹ fulminis uel fili⁹ fulguris seu fili⁹ fulgurantis aut fili⁹ ꝑcutientis.
Banebaratb. ænit ꝛespondens fulmini uel ænit ꝛespondens fulguri siue ænit ꝛesponens fulgurãti aut ænit rñdens ꝑcutiẽti.
Baneiacban fili⁹ stridoꝛ uel fili⁹ necessitudinis seu vẽit firmitas. aut ænit ꝓparatio
Bani. filius meus uel æniens mibi.
Banni. pollex me⁹ uel in medio mei.
Bannimi. fili⁹ meus ynicus uel fili⁹ me⁹ sempiternus
Baon. in in iq̃tate uel ininiq̃tatibus.
Baon. ænit voloꝛ uel ænit iniq̃tas seu ænit murmurãs uel ænit inutilis.
Baoꝛ. in ꝑlle uel in ꝑllibus.
Baoꝛ. ænit lumẽ uel ænit foꝛamen seu ænit ꝑllis aut ænit iracundia.
Bar. filius uel filiatio. Pyrum est. non bebreum
Bara. lectus uel creatura siue filius ei⁹ aut malitia.
Barrabas. filius patris uel filius magistri. Pyrum est. pariter ⁊ bebreũ.
Baraeb fulmen uel fulgur siue fulgurans aut pentiens.
Baraebel fulgur dei uel fulmẽ dei sine fulgurans deũ aut pcussio dei.
Barebemini tribuli uel creatura iudeoꝛum
Barachias. benedictus dño uel benedictus domini.
Barachias fulgur dñi uel fulgurans dñs. siue fulgurans dño aut pcussio dñi.
Baraebiel. benedict⁹ deo uel benedict⁹ dei.
Baraebiel. fulgur dei mei uel fulmẽ dei mei siue fulgurãs deo meo aut pcussio dei mei
Barada. filius deoꝛis uel filius deoꝛus seu filij seruus aut filius testimonij.
Baralel benedixit deũ uel benedictio dei. siue lectus deo aut creatura dei.
Barasa. baurientes uel in egestate seu æniens ad faciendũ aut filius sustollens plasmationẽ.
Barath. grando uel tempestas seu fili⁹ peccati aut fili⁹ temporalis.
Baraca. filius videns uel fili⁹ foꝛtitudinis
Bareeb. grãdo uel tẽpestas seu filius viuax aut filius paucidus.
Baremij. fugit eum quispiã uel quopiam fuga eius.
Baria. in malis uel filius dñi siue i clamoꝛe

eius aut in cõmotione ipsius.
Barien:filius in malo uel filius maleficij quẽ ꝙ ipsum nõnulli barieu corrupte nominãt.
Barilen:filius ipse uel filius ꝓcens seu filius cõmotus aut filius faciens.
Bariona:filiꝰ colũbe aut filiꝰ simplicitatis. Syrum est:pariter ꝙ hebreum. Bar quippe sicut ꝓdictum est syriace filius. ꝙ iona columba.
Baritha:pbitõissa uel subitanea siue os abyssi aut os ꝓfundum.
Barnabas:filiꝰ ꝓcludens uel filiꝰ ꝓphete seu filiꝰ venientis aut filiꝰ consolationis.
Barne:filiꝰ motiõis uel filiꝰ mutationis.
Barnee:electa cõmotio uel filius electe mutationis.
Barsabas:filius reuertens uel filius quietis ex syro ꝙ hebreo sermone cõpositũ: seu filius iuramẽti aut filius ꝓsolationis.
Barsemia:filiꝰ cecus uel filiꝰ cecitatis:quem corrupte quidã bartimeũ legunt.
Barthimeus:filiꝰ pinguedinis uel filius ruminantis.
Bartholomeꝰ:filiꝰ suspendentis me uel filiꝰ suspendentis aquas. Syrum est:nõ hebreũ.
Baruch:benedictus uel benedictio.
Barçaith:filiꝰ olive eiꝰ uel filius fornicationis eorum.
Basan:bucus uel pinguedo seu siccitas:aut confusio.
Basar:infantia uel in angustia siue infans. aut angustiatus.
Basara:infans uel infantia eius siue angustians eũ aut in angustia eius.
Baschama:confusio caloris uel angustia caliditatis eius.
Baschat:adeps:uel defecatio.
Basechat:adipem uel defecationem:
Basechath:adeps uel defecatio seu defecans aut defecatio.
Basemath:deposita uel delinquens seu deficiens aut delictio.
Basemoth:deficiens aut delinquens siue ei obus aut in nominibus.
Bassas:adeps dñi uel defecatꝰ dño.
Basmath:deposita uel delinquens seu deficiens aut delictio.
Batbanim:tumus respondentium uel tumus humilitatis eorum.
Batbuel:virgo dei uel castus deo.
Baurim:electi uꝛ electorum seu iuuenes aut robusti.
Bauranites:fortis uel electꝰ seu iuuenis aut robustus.
Baçatha:contemnens tempus uel despectus peccator.
Baçeotha:ꝓtẽnens eũ uel despectio eius.
Baçothia:ꝓtemnẽs dñm uel despectio dñi.

Vic.e.post.b.

Bead:iniquus testis uel edificator:precipuus.
Bean:iniquꝰ gratie uel iniqtas donationis.
Beban:os vulturis uel ꝓfusio deuoratoris.
Bechechias:inclytꝰ deo uꝛ primogenitꝰ dei.
Becher:inclytus uel primogenitꝰ.
Bechorite:inclyti uel primogeniti.
Becherias:inclytꝰ dño uel primogenitꝰ dñi.
Bechor:primogenitꝰ uel vnigenitꝰ.
Bechori:pmogenitꝰ me uel pmogenitꝰ mihi.
Bechoreti:pmogenitꝰ fortis uel primogenitus timidus.
Bechuch:inclytꝰ grauis uel primogeniti contemnatio.
Bed:filia uel mensura.
Bedeth:instauratio uel instauratꝰ seu mensura diuitiarum:aut filia uoluptuosa.
Bedsabee:filia septima uel filia iuramẽti seu mensura saturitatis aut filia sacietatis.
Bedsan:filia dura uel mensura iniqua seu filia iniqtatis aut ipsa iniqtas.
Bdellium:lapis uel carbũculꝰ.
Beel:vetustꝰ deꝰ uel vir deuorator siue dñs vetustatis aut vir habens vetustatem.
Beelphegor:vir dñs biatũ: uel vetustꝰ deus bians siue dñs vetustatis biantis aut vetustas deuorans os pellis superi. Ipse ẽ priapꝰ uel simulacrum ignominie.
Beelsephon:vir habens archana uel dñs aquilonis seu vetustꝰ deꝰ habens specula: aut vetustas deuorans ascensionem speculi.
Beelzebub:vir muscarum uel ꝓnceps muscarũ siue vetustꝰ deꝰ habens muscas:aut vetustas deuorans muscas.
Beemoth:animal uel animalis seu bestialis aut bestia.
Beera:fons eiꝰ uel puteꝰ eiꝰ siue in lũine:aut putei eiꝰ.
Beeri:fons uel puteus meus siue in lumine: aut puteimei.

Bega: sublimis uel excelsa. siue sublimitas. aut celsitudo.

Begoai: iugum vulturis. uel sublimitas uel oratoris.

Beguai: excelsus me⁹. uel sublimitas mea. seu fabrica vulturis aut fabrica uel oratricis.

Begui: excelsus me⁹. uel sublimitas mea.

Begumim: fabrica cementarij: uel fabbrica cementarioꝝ.

Belelmō: uetusti uel habitaculi. uel dñs bñs domiciliū uetustatis.

Bel: uetustas. uel absq; .

Bela: habitus. uel indumentum. seu uetustas eius. uel absq; eo.

Belath: habens uel habitus: ab habendo: non ab habitu.

Belath: uetustas peccati uel absq; tempore .

Belathbala: habēs uel habita: genere femino ab habendo: participiū est: nō uerbum imperatiuum.

Bethbala: habitum apprehendens uel indumētum irrotatum.

Belhecia: uetustas primogeniti dñi: uel absq; nobilitate dñs.

Belga: absq; motu. uel uetusta cōmotio.

Belge: idem.

Belguai: absq; valle uel absq; prerupto seu uetustas voraginis: aut uetustas uocationis.

Belia: uetust⁹ dñs. uel absq; dño.

Belia: pute⁹ ei⁹ uel in clamore ei⁹. siue i malis. aut cōmutatio ipsius .

Belial: absq; iugo uel absq; dño.

Beliar: cecū lumen. aut ceca angustia. seu uetustas deficiens. uel absq; continentia.

Belmelech: re⁹ me⁹ rex. uel uetustas mea regnans.

Belma: habēs residentiū. uel absq; domicilio.

Belmeula: habens domicilij. uel absq; inhabitatione.

Belsan: uetustas dura. uel ipsius uetustatis iniq̄tas.

Belsar: absq; principe. uel absq; carbone. seu uetustū uelamen. seu uetustatis angustia.

Belsathim: absq; germine. uel absq; positiōe: seu uetustas spinaꝝ. aut uetustas resurrectionis eoꝝ.

Ben. filj⁹ uel filiatio.

Benabinadab: filj⁹ patris mei uotiu⁹. uel filj⁹ patris mei spontane⁹.

Benadab: filj⁹ uotiu⁹: uel filj⁹ spontane⁹.

Benael: edificat⁹ deo. uel edificatio dei. seu filius ei⁹ deo. aut filj⁹ ei⁹ dei.

Benail: filj⁹ doloris. uel filj⁹ parturientis.

Bendagar: cecum lumen. uel filius prenaricationis

Benebarach: filj⁹ fulmis uel filj⁹ fulguris uel filj⁹ fulgurans. aut filioꝝ percussio.

Benecbam: filj⁹ callidus. uel filj⁹ surgens. siue filj⁹ necessari⁹. aut filj⁹ necessitatis.

Benēnan: filj⁹ in eis: uel filj⁹ in medio eoꝝ.

Benennon: filij ecce sūt. uel filij ecce hic sunt.

Benereem: filij tonantis. uel filij tonitrui. qō corrupte vocaverges vlus obtinuit.

Beneseel: filj⁹ mittens. uel filj⁹ confirmationis

Bengaber. filj⁹ viri fortis. uel filius iuuenis virilis.

Benhur: filj⁹ lucis. uel filj⁹ igne⁹.

Beni: filj⁹ me⁹. uel filiatio mea.

Bēni: filj⁹ requiescens. uel filj⁹ requietionis.

Beniamin: filj⁹ dexe uel filj⁹ virtutū. siue filj⁹ amaritudinis. uel filj⁹ amariū.

Beniamin: filj⁹ dextre: uel filj⁹ virtutis siue filj⁹ asinin⁹: aut filj⁹ asinoꝝ.

Beniar: cecū lumen uel ceca angustia seu filius deficiens aut filj⁹ purificationis.

Bennoi: filj⁹ cōmot⁹ uel filj⁹ requietiōis.

Bennon: filj⁹ merens uel filj⁹ doloris. seu filj⁹ murmurans aut filj⁹ inutilis.

Benoni: filj⁹ merens uel filj⁹ inutilis mihi siue filj⁹ doloris mei aut filj⁹ iniq̄tatis mee.

Benui: filj⁹ me⁹ uel filiatio mea.

Bēnui: filj⁹ requiescens uel filj⁹ requietiōis.

Bennan: filj⁹ ferus uel filj⁹ piscis siue filius vnicus aut filj⁹ sempitern⁹.

Benir filj⁹ incendens: uel filj⁹ lucidus: seu filius lūinis aut filj⁹ igne⁹.

Bençoeth: filius huius pauidi uel filius hui⁹ viuacis.

Beon: pollex uel in medio siue iniqu⁹ murmurans. aut iniq̄tate volens.

Beor: impellens siue impulsio uel iniqu⁹ lūinis. aut iniq̄tas iracūdie.

Ber: fons uel pute⁹.

Bera. fons eius uel puteus ei⁹.

Berameth: fons exaltatus vite uel pute⁹ alti pauoris.

Berchos: fontis calix uel putei potus.

Berdan: puteus iudicans uel fons iudicij.

Berea: puteus eius uel filia eius hebreum est pariter atq; syrum.

Beri.puteus me⁹.uel putei.pluraliter.
Beria.fons dñi.uel puteus dño.
Berith.fedus uel pactū.
Bernice.puteus innocens·uel filia eleganter commota.
Beronice.idem est ytrūq; hoc nomen ex hebreo syroq; cōpositū est.
Beroea.puteus eius.uel filia eius.
Beroenses.filij eius.uel putei eius.
Beroni.filia que.uel filia puteus quis. Et hec tria nomina ex hebreo pariter syroq; composita.
Beroth.fontes.uel putei.seu fons respōdēs aut puteus temporalis.
Berotha.fontes eius. uel putei ei⁹.seu fons respōdens ei.aut puteus tēperans eū.
Berothai.fontes mei·ul putei mei.seu fontes vlturū.aut putei vocantes.
Berothi.fontes uel putei mei.seu fons respōdens mihi.aut puteus tēperans me.
Berothite.fontales.seu puteales.seu fontes respōdētes mihi;aut putei tēperantes me.
Berſa:puteus federis. uel fons iuramenti.
Berſabee.fons septim⁹. uel fons iuramenti. siue puteus satians.aut puteus saturitatis
Bezith.in capite.uel in capitulo id est genesis q̄ in capite oiuz libroz posita est.
Bethan:fons altus uel puteus altissimus.
Berçellai.ferrū meū.uel fortitudo mea.
Besai.pinguedo mea ul⁹ ignominiosus mihi.
Besaia : pinguis dñs·uel ignominiosus dño.
Besamath.derelinquens uel derelictio.seu pingue donū aut cōfusio donatoris.
Besamath.adeps uel defecatio.
Besee.pinguis uel ignominiosus.
Besellam.obumbrans eos uel obumbraculum eoz
Beseleel.umbra dei·uel umbraculū diuinū
Besodia.angustia mēsure dñi ul⁹ tribulans mensurā dominicā.
Beslothi.pinguis ligatus uel ignominie declinatio.
Beſor.tribulatio uel angustia.seu carnalis aut pelliceus.
Beth:domus uel habitaculū.
Betha.requies. uel requietio siue domus ei⁹ aut habitaculū ei.
Bethacarem domus sterilis uel domus eruditionis tristicie.
Bethaphaleth.domus salutis uel domus vificans siue domus excludēs aut domus mirabilis.
Bethaphe.dom⁹ errozis uel domus mali. nō a malitia sed ab arboze.
Bethaphe.dom⁹ oris uel dom⁹ decipule. siue dom⁹ laquei aut dom⁹ disciplīe.
Bethaphua.dom⁹ induens eos.uel domus declinās os eoz seu requies labozū ei⁹ aut requietio inuitionis eozū.
Bethagan.dom⁹ lozti uel dom⁹ elationis.
Bethagla.dom⁹ vitule uel dom⁹ festiuitatis eius uel domus defectionis aut domus. plangentiū.
Bethaglam.domus planctus uel domus festiuitatis eoz.
Bethaim.dom⁹ idoli uel dom⁹ idolatrie siue dom⁹ decozās eos aut dom⁹ vulturis eozū
Bethaissimoth.domus deserta.uel domus adducens mozte.
Bethaloth: domus campestris uel domus in campestribus seu requiei vacans aut requietionē declinans.
Bethamoth:dom⁹ mozta uel dom⁹ mozte aliū seu reqes mozt̄ aut reqescēs mozt⁹.
Bethanara.dom⁹ pardoz uel domus amaritudinis seu requies amaricans aut reqetio pardi.
Bethanan.dom⁹ doni uel dom⁹ grē seu reqes donatoris aut reqetio gratificationis
Bethanath domus respōdent̄ uel humilitatis siue dom⁹ vbi est respondēs dñs aut domus vbi est gratia dei.
Bethania.domus obedientie uel domus afflictionis eius siue domus doni dñi aut domus gratificata dño.
Bethanoth.dom⁹ grē uel dom⁹ rñsiōis seu dom⁹ precinens uel domus precinentiū.
Bethara.dom⁹ aque uel dom⁹ putei.
Bethara.dom⁹ electionis uel domus electa siue dom⁹ suscitās eū aut dom⁹ vigiliaz ei⁹
Betharaam .dom⁹ mōtiū uel domus sublimitatis eoz siue domus suscitās gentē. aut domus vigilans populo.
Betharaba.domus suscitans patres·uel domus vigilans patribus.
Betharaba.dom⁹ grandis uel domus mīta siue dom⁹ humilis aut domus dispertina
Betharapha.domus sanās ul⁹ domus medicine seu reqes medici aut reqetio sanitat̄.
Betharā. dom⁹ ire uel domus sublimiū.

Bethbaram: dom⁹ vecoza: uel dom⁹ electa. siue dom⁹ suscitās gētē: aut dom⁹ vigilās. populo.

Bethbaran: domus vigilās dono: uel domus suscitans gratificationē.

Bethbaran domus ire: uel domus arcis. siue dom⁹ mōtiū: aut domus ascēsus humilium

Bethbasan: dom⁹ fumi: uel dom⁹ velicti: siue dom⁹ tollēs vonū: aut dom⁹ plasmata grē.

Bethbasan: domus veponens: uel dom⁹ vepositā. siue domus veponens vonū: aut domus vepositā gratie.

Bethbauen;: dom⁹ idolatra: ul' dom⁹ inutilis.

Bethbara: dom⁹ fontꝫ. ei⁹ ul' dom⁹ putei eius.

Bethbcrai: dom⁹ putei mei ul' dom⁹ i luie meo

Bethbesse: dom⁹ ꝛ fusa: ul' dom⁹ pinguedinis

Bethbeacon: dom⁹ sculpta: ul' dom⁹ sculpture

Bethbear: dom⁹ agni: uel dom⁹ cognitionis.

Bethbeur: dom⁹ frigida: uel lapis adiutorij.

Bethbagari: dom⁹ tritici: uel dom⁹ frumenti.

Bethbdagon: domus piscis tristis: uel domus pisciū tristicie.

Bethbe: dom⁹ eius: uel habitaculū.

Bethbel: dom⁹ dei: uel habitaculū dei.

Bethbemelech: dom⁹ vallis: ul' dom⁹ pfūditaꝫ siue vterus vult⁹: aut ventris sustētaculū.

Bethben: venter: uel vterus: seu dom⁹ fontis. aut domus oculi.

Bethbesimoth: domus veserta. ul' dom⁹ adducens mortem.

Bethbpbage: domus oris: uel domus bucce. siue dom⁹ oris vallū: aut dom⁹ maxille: ul' labij. Syrū est: ⁊ nō hebreū.

Bethbphalech: dom⁹ saluās: uel dom⁹ excelsus: seu domus viuificans: aut dom⁹ admirabilis.

Bethbphases: dom⁹ transcendens. uel domus transitionis.

Bethpheor: dom⁹ bians: uel dom⁹ biatus: seu dom⁹ bians pellitij: aut dom⁹ oris pellium.

Bethphese. dom⁹ trāsiēs. uel dom⁹ trāscēdēs. siue dom⁹ oris. aut: dom⁹ odoris florentis.

Bethgadar. dom⁹ muri. uel dom⁹ macerie.

Bethgamul: domus retribuens. uel domus retributionis.

Bethiesemoth. domus vesiderij dulcis. uel domus vesiderate dulcedinis.

Bethim. domib⁹ uel domus pluraliter.

Bethia. dom⁹ dñi. uel dom⁹ illuminationis.

Bethlabaoth. dom⁹ venientiū. uel domus ingredientiū.

Bethleem: dom⁹ panis. uel dom⁹ refectionis.

Bethleemite. dom⁹ panū. ul' dom⁹ refectionū

Bethlenatoth. domus venientiū. uel domus edificantium.

Bethmacha. dom⁹ mollis. ul' dom⁹ confracta siue dom⁹ pcutiēs. aut domus ingeniosa.

Bethmaon. domus habitaculi. uel domus inhabitationis.

Bethmarchaboth: domus curruū. uel dom⁹ quadrigarū.

Bethmarchaloth. dom⁹ quadrigarū. uel domus quadrigantiū.

Bethmatha. dom⁹ tributi. uel dom⁹ humilis fori.

Bethmozeth. dom⁹ archani. uel dom⁹ cōsilij. siue dom⁹ archanoꝝ. aut dom⁹ consiliorū.

Bethnemra. domus pardorū. aut domus amaricans.

Bethoza. dom⁹ humilis. uel domus vespertina. siue domus vremi. aut domus locoꝝ que sunt iuxta inhabitabilē.

Bethoro. dom⁹ ire. uel domus magistri.

Bethoron. dom⁹ ire. uel dom⁹ arche. siue dom⁹ montiū. aut dom⁹ ascensus humiliū.

Betholath. domus coccinea. uel domus vermiculata.

Bethroob. dom⁹ plateaꝝ. ul' dom⁹ latitudinis

Bethsabee. dom⁹ septē. ul' dom⁹ iuramēti. seu domus abūdantie. aut domus saturitatis.

Bethsachar. domus curuantiū. uel domus. singulorum.

Betsaida. dom⁹ frugū: uel domus pcudum. siue domus peculialis. aut dom⁹ venatorū.

Bethsamis. domus solis: uel illuminatiōis.

Bethsamite. domus solis pluraliter uel domus illuminate.

Bethsan. dom⁹ dormientis. uel domus securitatis. siue domus abundantie. siue domus egressionis.

Bethsemes. dom⁹ solis. ul' dom⁹ illuminans.

Bethsimon: domus oblatiōes. uel domus obediētie. siue domus audiēs merorē. aut dom⁹ veponens tristiciam.

Bethsimuth. domus loci. uel dom⁹ locoꝝ siue dom⁹ mortificās. aut dom⁹ mortificatiōis.

Bethsur. dom⁹ acerba. uel domus angustie. siue dom⁹ cōtinēs. aut dom⁹ fortitudinis.

Bethsur. dom⁹ fortis. uel dom⁹ directa. siue domus muralis. aut domus cōtinentie.

Bethsura: domus muri eius uel domus dirigens eum.
Bethsura: dom⁹ acerba ei uel dom⁹ angustie eius siue dom⁹ cõtinens eũ aut dom⁹ fortitudinis eius.
Bethsuram: domus dirigens eos uel domus muri eorũ.
Bethsuram: dom⁹ robusti ꝓpꝛi uel domus angustians ꝓpꝛm siue domus cõtineus eos aut domus acerbitatis eor.
Bethula: virgo uel casta siue domus volens ei uel dom⁹ parturiens eum.
Bethula: virgo dñi uel casta dño siue dom⁹ volens dño aut dom⁹ parturiens dñm
Bethurlarina: domus ignis sublimis uel incendij consurgentis.
Bethçacharam: domus memorie uel dom⁹ memoratorũ.
Beçech: fulgur uel egestas seu micans aut cõtemptus vanus.
Beçecha: micans ei uel egestas ei⁹ siue fulgurans eũ aut cõtẽnens vanitatẽ eius.

¶ Vic.i.post.b.

Blij: librarij uel litterati.
b Bithalassu. filios cõmiscens uel filiorũ cõmixtio.
Bithia: filia dñi uel filia dñans. Ipsa est filia pharaonis que adoptauit moysen.
Bithima: filla inutilis uel filia speciosa
Brie: sobrius uel moderatus.
Brierte: sobrij uel moderati.

¶ Vic.o.post.b.

Boaneryes. filij tonantes uel filij tonitrui.
b Boaneries. idem.
Bocci. vetustas uel vetus.
Bocci. lugens uel luctus seu vomens uel in vomitu.
Bochian. luctus dñi. est uel lugens dñm est seu vomens dño est aut in vomitu dñi est.
Bocbor. ingressus est angel⁹ uel primogenitus mihi.
Bochbozath. inclyt⁹ peccato uel primogenitus tempore.
Bochri. dilect⁹ mihi uel ꝓmogenitus meus
Bocbur: primogenit⁹ uel dilectus.
Boem. pollex eorũ uel in medio eorũ.
Bon. pollex uel in medio.
Boni. pollex meus uel in medio mei.
Bonni. digitus uel in medio.
Booç. in quo robur uel in quo virtus siue in ipso fortitudo aut ipse in fortitudine.
Bozith. fedus uel pactũ.
Boses. abscisus uel abscisio aut ipse florens aut in ipse floruit.
Bosphor. angustia succrescens uel tribulatio feritatis:
Bosor. tribulatio uel angustia siue carnens aut pelliceus.
Bosora. tribulans eũ uel in angustia ei⁹ siue caro eius aut annũcians ei.
Bosori. caro uel annũciatio siue tribulans me aut in angustia mea.
Bosra in angustia uel in tribulatione.

¶ Vic.v.post.b.

b Bbastus. os exprimens uel labiũ exprimentis.
Bugatus. excelsus uel sublimitas uel germen uel germinans
Buna. venit respondens uel venit responsio.
Bunos. venit respondẽs uel collis ꝓputiorũ.
Busa. confusio uel ignominia.
Buç. vespiciens uel cõtemnens.
Buçi. cõtemptus uel vespectus seu vespexit me aut cõtemptibilis mihi.
Buçites. vespectus uel cõtemptibilis.

¶ Sequit interpretatio nominũ incipientium a littera. C

Calaba. voces uel veloces. subaudit venerũt seu ecclesia venit aut ecclesie aduentus.
Caath. penitentia uel patientia.
Baath. volens uel volans seu componens.
Caathite. volentes uel patientes aut ventes molares.
Caathite. volentes uel volantes siue componentes aut ventes molares.
Cabalaam. preceps uel precipitiũ seu ꝓcipitauit aut ꝓcipitabit.
Cabarotb. memoria uel sepulchrum
Cabarothi. memoria mea uł sepulchrũ meum aut sepulchra uel memorie plurali numero.
Cabarothi atbanai. memorie vesiderij uel sepulchra concupiscentie.
Cabasan. cõgregans eos uel ecclesia eor.
Cabzatba. quasi graue uel quasi elicitum.
Cad. mare uel principium.
Cademoth. mare mortuũ uel principiũ mort⁹
Cades. translata uel fons iudicij.

C

Cades.sancta uel mutata seu mare tollēs aut principiū plasmationis.
Cadesa.trāsferēs eā uel fons iudicij eius.
Cadesa.scoꝛtū uel scitas eius siue mutata ei aut principiū plasmationis eius.
Cadelbarne.sanctitas motionis uel sanctitas electe mutationis.
Cadesim.cōmutati uel exterminati.
Cadumim.mare rubꝛū uel mare antiquoꝛū. ꝓpter antiqua q̄ facta sūt in eo miracula
Cadrantes. caligo uel tenebꝛe quod nos per litterā.q.et.y.quadrantes dicimus.
Caph.incuruans uel incuruatio.
Caph.vola uel palma siue manus.
Caphbarnaum.ager pinguedinis uel villa consolationis.
Caphbarsamala man⁹ suscitans ꝛ timētum uel operatio vigilans retributionis.
Caphꝛeta.man⁹ robusta uel operatio perfectionis.
Caphira.expiatio uel manus dissipata.
Caypbas.sagax uel inuestigatoꝛ siue vomēs oꝛe aut vomitus oris.
Caym.possessio uel lamētatio siue acq̄situs. aut aquisitio.
Caynā.possidēs ꝓpm uel lamentatio ꝓpꝛi siue acquirēs eos uel acquisitio eoꝛū.
Caynan.possidēs vonū uel lamentatio gr̄e siue acqrēs grām aut acq̄sitio donationis.
Caleb.canis uel quasi viridi siue quasi coꝛ aut quasi omne coꝛ.
Calepb:idem
Calitba:q̄si viridis aut quasi omne coꝛ.
Calistenes:miseria humiliū: uel cōsūmatio resp̄sionis.
Calubi.canis meus.uel quasi viridis meus. siue quasi coꝛ meū aut quasi oē coꝛ meū
Claudi⁹.spes tranq̄lla uel spes tranq̄llitatis
Claudia.idem.
Cautbomon.locus flet⁹ uel locus fletuum
Camua.statio uel resurrectio.
Camuel.stans deo uel resurrectio dei.
Camuelite.stātes deo uel resurrectiōes dei
Camon.statio inīq̄ uel resurrectio inutilis
Canna.fundū uel calam⁹ seu ꝑparans uel ꝑparatio. Notādū itaq; q̄ nostrū latinum canna de lingua hebꝛea sumptū sit.
Canaan.cōmutatus uel cōmutatio.
Cananeus.idem.
Canath.elatio uel ꝛelotipia.
Candacis.cōmutans uel cōmutatio.
Canden.clangoꝛ uel recursus seu retinēs aut retentio.
Cappadocia: man⁹ foꝛtoꝛis uel man⁹ exploratoꝛis seu man⁹ dño redimens. aut man⁹ redempta a dño.
Cappadoces.man⁹ foꝛtoꝛū uel manus exploratoꝛum siue manu redempti dño aut manu dño redimentes.
Capparis: man⁹ redēpta uel man⁹ redēptio siue man⁹ foꝛtoꝛis aut man⁹ explozatoꝛis.
Capseb: ecclesia uel cōgregatio.
Capseel.cōgregans deo uel ecclesia dei.
Captoꝛ. cappadoꝛ uel cappadocia siue man⁹ foꝛtoꝛis aut manus explozatoꝛis.
Capturim.cappadoces uel manu foꝛquētes siue man⁹ foꝛtoꝛ aut man⁹ explozatoꝛū.
Carchamis.vrbs attrectās uel civitas congregatoꝛum.
Carchan:civitas grē uel oppidū donationis.
Carchar.inuestigatoꝛ uel inuestigantes. siue oppidū vigilans.
Caree.caluus uel caluitiens siue occurrens ignis aut occursus igneus.
Carcim.decaluās eos uel decaluatio eoꝛū.
Cariath.vrbs murata uel civitas seu oppidū uel villa.
Cariathbaim.gfecta vocata uel gfecta vocatio seu villa coꝛū aut oppidum coꝛ.
Cariathma.villa coꝛ uel civitas populosa
Cariathbarte.villa q̄tuoꝛ uel civitas q̄tuoꝛ id est adam abꝛaham ysaac ⁊ iacob qui ibi sepulti sūt.
Cariathbaal.vrbs vīoꝛū uel civitas babēs seu villa deuoꝛans aut oppidum destructum
Cariathdemna.villa silens uel villa silentij.
Cariathbari.villa deficiens uel oppidū defectionis.
Cariathbiarim.villa siluaꝛ uel civitas saltuū seu villa deficiens eis aut villa defectionis coꝛ.
Cariathbim.civitas maris uel oppidū mariū
Cariatsepber.villa pulchꝛitudinis uel civitas litteraꝛ.
Cariachbaa.civitas pnie vl̄ oppidū patientie seu villa volentiū aut civitas volatoꝛū.
Carie:caluus uel caluitium siue occurrens ignis aut occursus igneus.
Cariothi:occurrēs igneū uel occursus igne⁹ siue calu⁹ respondens aut caluitiū tēporale

Carieb: occurrēs ignis uel occursus ignē.
Carmelus: mollis uel tenellus siue cognoscēs circūcisionem aut scientia circūcisionis.
Carmelite: molles uel tenelli seu scientes circūcisionem aut cogniti circūcidentib⁹.
Carmi: vinea mea uł cognitio mea siue aqua agnoscens aut cognitio aque.
Carmite: vinee mee uel cogniti mei siue agnoscentes aquas aut cognitiones aquaꝝ.
Carnaim: cornua uel ꝛefensiones seu conscientes fluctū aut diuisio commotionis.
Carmo: cornua uel ꝛefensio.
Carmon: cornu iniquū uł ꝛefensio inutilis seu ꝑscidens merētes aut diuisio murmurantiū
Caromel: mollities uł teneritudo seu cognoscens circūcisionē aut scientia circūcisiōis.
Caromelite: molles uel teneri siue sciētes circūcisionē aut cogniti circūcidentib⁹
Carpum: scientem clare uel cognoscentē perspicue.
Carthago: scrutatio uel consumatio seu ꝛbs meditans aut ciuitas solēnis.
Carthaginenses: scrutantes uel cōsumati seu ciues solēnes aut ꝛbane meditantes.
Carthan. ꝓfecta ꝛocatio uel ꝛocationem ꝓfecit siue ꝛbs ꝓpł uel ciuitas eoꝝ.
Carth⁹. ꝓfecte ꝛocat⁹ uel ꝓfecta ꝛocatio. qō apud nos melius effertur p.q. litteram ut dicatur quartus.
Casaia. sūm⁹ dñs uel principiū dñi.
Caseon. dure fortes uel duri fortitudine seu summitas inutilis aut principiū murmurationis.
Casphia. summitas liberans dñm uel principium liberationis dñi.
Casphor. summitas liberans montes uel principiū literalis iracūdie.
Casia. sum⁹ dñi uel principiū dñi.
Casim. summitas uel principiū siue summitas eoꝝ aut principiū eoꝝ.
Cassis. messis uel mensis seu summe vigilans aut principiū vigilie.
Casis. sūmitas viri uel ꝑncipiū assumptiōis.
Catbat mo⁊sus peccati uel congregans tempore.
Catbet. mo⁊dens vitā uel congregans pauide.
Cauda. clango⁊ robust⁹ uel patientia fortis.
Cauere. clango⁊ tube aut clangēs canore.
Caue. penitētia uel patiencia seu buccina. Ex isto ꝛbreo ꝓbabile esse tractum nostrū latinū.

Cedar. mero⁊ uel tenebre seu merens aut tenebrosus.
Cedemoth. antecedens uel pri⁹ siue orientalis aut oriens.
Ceden. oriēs uel orientalis.
Cedes. antecedēs uel orientalis.
Cedma. antiquo⁊ uel antecedens siue orientalis aut oriens.
Cedmonei. antecedentes uel antiqua tristicia seu priores aut orientales.
Cedmiel. oriens deo uel antecessio dei.
Cedron. tristis mero⁊ uel inutilis dolor.
Celatha. congregatio uel ecclesia uenit.
Cephas. petrus uel firmitas. Syrum est non ꝛbreum.
Cephira. expiatio uel man⁹ dissipata.
Cephiara. expians vigilem eius uel manum dissipatam suscitans.
Ceila. ad fundam iaciens uel suscitans eam siue tollens sibimet aut suscollēs semetipsam.
Celaia. ⁊o⁊ dñi uel extollens sibimet dñm.
Celastitham. vallis gigantum uel humilitas fortium.
Celeab. vindicans patrē uel vindicatio ꝑris.
Celeia. vallis dñi uel congregatus dño seu vindicans dñm aut vindicatio dñi.
Celeon. vindicans dolorem uel vindicatio iniquitatis.
Celesyria. vindicans aram uel vindicatio ꝺlimitatis.
Celetbi. occidentes uel exterminatores.
Celeuma. antecedens uel orientale.
Celita quasi viridis uel ecclesia ueniens.
Celmo. vallis robusta uel congregatio fortitudinis.
Clemens ecclesiastes uel contionator.
Cleophas. contionem transcendens uel congregatio transeuntis.
Cleopatra. congregans agnitos uel contionē dissoluens.
Cenibel. oriens deo uel antecessio dei.
Cenna. zelotes uel zelotipus.
Cenereas: possidens sectatores uel possessio sectatorum.
Cenderus: zelotes sufficiens ad intellectū uel zelotipus abundanter intelligens.
Cenerotb. signum citbare uel quasi lucerna.
Cenerethq̄ lucerne uel citbararum signa.
Ceneꝯ. zelotipus uel zelotes. siue possessor

contemptus: aut possessio contemptibilis.
Ceneçiçelotipi uel çelotes siue possessores cõtempti aut possessiones contemptibiles.
Ceni: es meũ uel erari⁹ me⁹ siue nidus meus aut possessio mea.
Cepsam: ecclesia uel congregatio.
Cepsam: congregans eos uel natores.
Cereas: occidens facturam uel exterminator plasmationis.
Ceretbi: occidentes uel exterminatores.
Cereçec⁹: tenebrosus uel tenebrescens.
Creta: vocata uel vocatio cõsumata: inter syr z hebreum mixtũ est.
Cretes: vocati uel vocatione consumati.
Cretenses. idem.
Cesar: possidens principes uel possessor principatus.
Cesarea: possessio principis uel possessio principalis.
Ceseletbaor: possessa principi lucis uel possessio luminis aduenientis.
Cesion: dur⁹ fortitudie uł duritia fortitudis
Cetbxus: fixus uel abscisus siue cõfract⁹ aut mentis excessio.
Cetbim: fixi uel abscisi uel cõfracti aut mẽte excedentes.
Cetbimoth: figens tempus uel abscidens responsionem seu confracta tempore aut insania responsionis.
Cetbron: tenebre uel thimiama.
Cetbron: tenebrans eos uel thimiama eorum.
Cetbura: iuncta uel copulata siue thymiama offerens aut mente excedens lumini.

Dic. i. post. c.

Cilicia: cecus uel luct⁹ siue assumptio uel vomitus eius.
Cina lugens uel luctus seu possidẽs. aũt possessio.
Cinam: lugens eos uel possidens eos siue lũctus eor aut possessio eor.
Cineus: luctus uel possessio.
Cinei: lugentes uel possidentes.
Cinoth: lamentatio uel lamentationes seu lugens tempore.
Cinctus: luctus uel possessio qõ apud nos melius effertur p. q. lr̃am ut dicatur quintus.
Cyprus: meror uel tristicia.
Cyprius: merens uel tristis.
Cyprtarcites: merens p̃nceps uel tristicia p̃ncipis inter hebreum z grecum mixtum est
Circus. hereditans uel hereditator.
Cirinus. heres uel hereditas quod apud nos melius effertur p. q. lr̃am ut dicit quirinus.
Cirene. hereditas uel hereditatio.
Cirenei. heredes uel hereditantes.
Cirenenses. hereditans uel hereditãtes.
Crispus. sciens uel cognitio.
Cis. vir vomens uel durus.
Cison. durus uniq⁹ uel vir vomens volorem.
Cison. letificans eos uel duritia eor siue impegerunt in eos aut vomit⁹ murmuratiõis.
Cisij. amentes uel stupentes seu mirãtes aut admiratio.
Citbij. conscisi uel plage consumationis.

Dic. o. post. c.

Cophb: vocatio uel conclusio siue auis aut excussio.
Cobatb: mordentes uel congregati. siue morsus aut congregatio.
Cobila: inueterans aut inueteratio.
Cobilaam: inueterans pl̃um aut inueteratio populi.
Cobo: excussio uel prestulatio. siue p̃stolans. aut excutiens.
Colaia: vox facta siue vocis factio seu vox dñi aut vox dñica.
Colaça: vox videntis uel vox fortitudinis.
Colonia: vox eor uel revelatio eor.
Colonieles: voces eor uel revelationes eor.
Colossis: vocis facte obediens uel vocis facte obedientia.
Colossenses: vocis facte obedientes uel vocis facte obedientie.
Coloçai: vox fornicaria uel fictio ductionis.
Coloes: oẽs uel pclusio siue investigantes aut consumatio.
Condimeus: scyphus uel phiala.
Corban: vonũ uel oblatio.
Corbana: vonũ ei⁹ uel oblatio ei⁹.
Corbanam: vonũ gratie uel oblatio gratificationis.
Corneli⁹: intelligens circũcisionẽ uel intelligentia circũcisionis.
Colam. diuinans uel diuinatio seu diuinans eis aut diuinatio eor.
Cocbi: calix imensus uel imola mihi.

Dic. u. post. c.

Car: gelu uel frigus.
Cus: durus uel vomens vir.
Cutba: biuiũ uel duplicitas.

Cutlxi: duplices uel in biuio.
Cuba: canis uel latrator.
Cubai: canis meus uel latrans mihi.
Ducuſq; p ſimplicē. c. litterā id ē ſine aſpiratione lecta ſunt ꝓncipia nominū. Ex hinc que ſequunt aſpiratione addita id eſt p ch. grecū legēda ſūt. Sciendū tñ eſt q; hebreus ſermo non habet. ch. litterā ſed noīa q̄ apud nos p hāc legūt: apud eos ſcribūt p. hetb. que duplici aſpiratione ꝓfertur.
Chatol: q̄ſi germen uel quaſi germinans.
Chatom : q̄ſi intelligēs uel q̄ſi intelligētia.
Chatonim: liba uel cruſtula ſeu q̄ſi intelligens eos aut q̄ſi intelligentia eoꝝ.
Chatonim: manus ſpinaꝝ uel aceruus ſpinarū ſiue ꝑparantes aut ꝑparationes.
Chator: cōiungens uel in incantator ſeu cōiunctio aut incantatio.
Chabul: diſplicitū uel indignatio.
Chabri: quaſi grauitas uel quaſi elatio.
Chachon: ſculpens uel ſculptura.
Charſaar : fortis uir uł robuſta uiri ſuſcitatio
Chalaal: cōtecta regio cōmixtionis uel contectio regionis fermentate.
Chalacbath: paſcens uel nutriens ſeu. pabulū autrimentū.
Chalad: paſcens martyrem uel cōſūmatio teſtimoniū.
Chamalach. omnē fortitudinē habens uel omnis fortitudinis habitudo.
Chalamar: oē amarū uel oīs amaritudo.
Chalamath: menſus eſt uel cōſūmauit ſiue cōſūmatus aut cōſūmatio.
Chalime: omnes uel omnis ſeu omnes nos aut conſūmatio futura
Chachal: paſcens uel nutriens ſeu pabulum aut nutrimentū
Chaldea: quaſi fera uel quaſi feritas ſeu q̄ſi demoniū aut quaſi mamilla.
Chaldei: quaſi fere uel quaſi feroces ſiue q̄ſi demones aut quaſi mamilie.
Chale: cōtecta regio uel cōtectio regionis
Chaleb: canis uel quaſi viride ſiue quaſi cor aut quaſi omne cor.
Chalech. idem.
Chaleſelum: conteges regio eos uel cōtecta regio eorum.
Chalphi: cōtegens regionē erroris uel cōtectio regionis illaqueate.
Cham: calidus uel callidus ſiue calor aut calliditas.
Cham : ſurgēs uel reſurrectio ſeu neceſſitas aut neceſſarius.
Chamaal: fidelis cōmixtio uel ſimilitudo reſpectionis.
Chamam: fidelis uel fidelitas ſeu fidelis populo aut fidelitas populi.
Chaman: ſimilis uel fidelis tono aut ſimilitudo gratificationis.
Chamoam: fidelis ꝓpło aut ſimilitudo eorū.
Chamon: ſurgens tolor uel callidus meror ſeu callida iniquitas aut neceſſitas murmurationis.
Chamos: cōgregās uel congregatus ſiue quaſi attrectās aut quaſi attrectatio.
Chamuel: calens deo uel calidus dei ſeu dei neceſſitas aut dei reſurrectio.
Chamuelite: calentes deo uel calidi dei ſiue deo neceſſarij aut deo reſurgentes.
Chamul: calefactꝰ ros uel calefactio roris
Chamul: ſurgens tolor uel neceſſarie paturiens ſeu calens tolore aut caliditas paturientis.
Chana: ęlus uel emulatio ſeu poſſedit eos aut poſſeſſio eorum.
Chanaan: ſuſpirans uel motus eorū ſiue humilis aut negociator.
Chanaan . ęlus populi uel emulans populū ſiue poſſidēs ꝓpłus aut poſſeſſio ꝓpłoꝝ.
Chanaan: poſſidēs tonū uel emulator gratie
Chanaan: erubeſcens uel reuerſus eſt ſiue quaſi monentes aut quaſi reſpondentes.
Chanaan: pauperculus uel negociator ſiue poſſidens tonū aut emulator gratie.
Chanana: humiliās eū uel negocians ei ſeu poſſidēs tonū eiꝰ aut emulator gratie eiꝰ.
Chananeus: poſſidens uel poſſeſſio.
Chananeus: emulator uel ęlotes ſiue preparatus aut negociator.
Chananei. poſſidētes uel poſſeſſiones.
Chananei: ęlotipi uł emulatores ſeu ꝓparati aut negociatores.
Chanam. humilitas uel ipſe pauperculus ſiue mutabilis.
Chanam: pauperculꝰ meus uel negocians mihi ſiue poſſidens tonū meū aut emulator gratie mee.
Chananei: humiles uel poſſidentes ſeu ęlopiti aut emulatores.
Chapſael: cōgregans deo uel eccleſia dei

Cbaracha: ira furēs uel foramen iraſcibile.
Cbarada: exercitus uel caſtra filiorū iſrl
Cbaralla: ciuitas laudis uel oppidum laudationis.
Cbaran: lyra uel foramen ſiue furibundus aut iraſcibilis.
Cbarram: fodiens eos uel effoſſio eoꝝ.
Cbarran: lyra uel ira ſiue furor aut foramina.
Carcbath: inueſtigans peccatum uel inueſtigatio temporis.
Cbarith: diuiſio uel conciſſio ſiue cognitus uel cognitio.
Cbarmamos: agnus cōgregatus uel agnitio quaſi armentū.
Cbarnū: uinea grata aut cognitio aque.
Cbarſena: furor abūdās uꝫ occurſ' anguſtie
Cbarcha: perfecta vocatio uel perfecit vocationem.
Cbarchan. perfecta vocatio uoni uel pfecit vocationē gratie.
Cbaſalotb: ſpes eorū uel quaſi populantes
Calbi: calix in me uel imola mihi ſiue calix meus aut imolatio mea.
Cbalbon: calix meroris uel imolatio iniquitatis ſiue calix murmurās aut imolatio inutilis.
Cbaſed: q̄ſi copulantes uel q̄ſi populantes ſunt ꝯ ipſi chaldei mutato noie
Cbaſaleu: ſpes eius uel ſperans in eū.
Cbaſelon: forte; uurittia uel fortitudine uur'
Cbaſetb: meſſor uel meſſio ſeu uure fortis aut durus fortitudine.
Cbaſpbim: imolans ozi uel calici inuens.
Cbaſleu: ſpes eius uel ſperans in eū.
Cbaſloim: conſūmatio uel oīs uolor ſiue incendens aut incendiū.
Cbaſlon: ſcelus uel triſticia ſiue protect' aut protectio.
Cbaçbi: mendaciū uel iniquitas.
Cbaçib: fictio uel mendaciū.
Cbebzon. cōiugiū uel incantatio ſeu videns ſempiterne aut viſio ſempiterna.
Cbedel: ſignū paupis uel ſcientia tabularū.
Cbelbon: lactei uel albentes.
Cbelcia: pars dñi uel partiens dominus.
Cbelcian: pars dñi eſt uel partiens dñs eſt
Cbelian: incendiū dñi eſt uel cōſūmatio. domini eſt.
Cbelion: incendiū uel cōſūmatio.
Cbelimatb: pars doni uel donatio partita.
Cbelon: ab initio uel conſūmatio ſiue omnis volor aut reuelatio eorū.
Cbelud: ſignū veſtinans uel ſcientia.
Cbenne: quaſi: citbara uel quaſi lucerne.
Cbeneret: ſignū citbare uel quaſi lucerna.
Cbenneretb: idem.
Cbeneroth: q̄ſi lucerne uel ſigna citbararū.
Cbennerotbi idem.
Cbennor: canticū uel citbara ſeu agnitum lumen aut cognitio luminis.
Cberelotb: viſio ſigni uel vidiſti ſignum.
Cberetbim: diſponentes uel diſpoſitiones eorum.
Cberetbzor: cognite auferens uel cognita ablatio.
Cbermel: molle uel tenerū ſiue agnus teneri aut cognitio circūciſionis.
Cberos: glacies uel ſolitudo.
Cberub: ſcientia multiplicata ⁊ ſcientie plenitudo.
Cberubim: īmaculata pictura uel ſciētia multiplicata ſeu ſcientie plenitudo aut q̄ſi plures ſciētie ⁊ intellectus.
Cberubin: idem.
Cbeſlon: protegens uel protectio ſeu ſcelus aut triſticia.
Cbeſtiū. cōſūmatio uel omnis volor ſiue incendens eos aut incendiū eorū.
Cbet: percutiens uꝫ percuſſio.
Cbetbealud: ſignū inſanie uꝫ fortitudo iniquitatis.
Cbetlis: percuſſa generatio uel percutiens generationē.
Cbetim: ſignati uel metū ſeu formidātes aut inſaniētes.
Cbidon: ſcutum uel clypeus.
Cbipbara: expians uel expiatio ſeu catulus eius aut manus diſſipata qō aūt dixim' catulū leonē ſignificat quē greci dimeon vocant.
Cbilaab: vindicans patrem aut vindicatio patris.
Cbiſil: robuſtus: uel fortitudo.
Cbiſlotb: ſtulti ſignū uꝫ ſtultitie ſignificatio
Cbiū: vindicans eos uel vindicatio eorū.

Vbic.o.poſt.cb.

Qboa: eccleſia uel cōgregatio.
Cboadad. maximū uel p̄cipuū.
Cbobal: cōdēnans uel cōdēnatio.

Chobar: gratitudo uel iuxta electū.
Chodcbod: cartbago uel cartbaginenses.
Chodonaçer: capiens plasma viuū uel captura viui plasmatis.
Chodorlagomer: quasi generatio manipuli uel quasi batens tecozum manipulum.
Chodorlaomor: idem.
Cbelet: ecclesiastes grece: concionator latine.
Chomarim: editui uel ianitores.
Chomor: lacessens uel, puocans siue lacessiones aut, puocationes.
Chonenias: percussus dño uel percussio dñi.
Chobar: tecaluans patrē uel caluaria patris.
Chore: clamans uel caluus siue glacies aut caluitium.
Chozeb: ardor uel siccitas siue cozuus aut solitudo.
Chozzeus: iracundus uel liber siue farinatus aut te fozamine.
Chozzei: liberi uel iracundi siue farinati aut te fozaminibus.
Chozetbbi: disperdens uel dispersio seu dissipans aut dissipatio.
Chozi: caluus meus uel clamans mihi siue caluitium meum aut glacies mea.
Chozite: glacioſi mei uel clamantes mihi siue calui mei aut caluities mea.
Chozei: farina uel farinatus seu post me aut fozamina mea.
Chozimtbus: vrbanus uel orif ipse seu conuersatio eozum aut administratio rei publice.
Chozimtbij: ciues uel conuersantes sibi seu te curiones eoz aut publici administratores.
Chozographia. regiones tescripte uel regionum tescriptio.
Chozoçai: hoc secretum mihi uel hoc ministerium meū.
Chozoçaim: idem.
Chos: calix uel potatio.
Choſi: calix meus uel potatio mea.
Chosan: calix tonatus uel potus gratificationis.
Choum: congregans eos uel congregatio eoz.
Chozbi: iniquitas uel mendacium.
Chozaterbz iniqua domus uel mendacio habitaculum. Hic. v. post. cb.

c Hub: gratuitas uel cōmendatio.
Chum: percutiens uel percussio.

Chus: etbiops uel tenebrosus.
Chusai: niger uel tenebrosus vultur uel tenebrans.
Chusam: tenebrans eos uel nigredo eozum.
Chusan: tenebrans nonum uel nigredo gratificationis.
Chusamasathaam: tenebrosa iniquitas uł nigredo impietatis.
Chusi: niger mihi uel tenebrans me.
Chusi: secretum uel silentium siue arcanum aut, pfunditas.
Chusa: duritia ista uel tenebrosus iste.

Sequūtur interpretationes hebraicozum nominum incipientium a. D. littera.

Ziba: cliuus uel procliuiū.
d Dabai: cliu⁹ meus uel, pcliuiū meū.
Dabath. cliuus uel, pcliuium.
Dabzath: oraculū uel loquela.
Daberetb: oraculum fontiū uel locutio puteorum.
Dabzeiamin: paralypomenō grece verba dierū latine.
Dabir: loquens uel loquela siue loq̄ns deo aut oraculū dei.
Dabira: loquēs ei uel loquentia eius siue loq̄tur ei deus aut ciuitas litterarum.
Dabri: loquens uel locutio siue oraculum aut eloquentia.
Dacbar: compungens uel cōpunctio siue compungentes aut cōpunctiones.
Dadan: iudicans uel iudiciū siue solitari⁹ aut fatruelis eozum.
Daea: fortis malicia uel iudiciū maledictionis.
Daeci. fortes maligne uel iudices maledicti.
Daptzea. adtzsio uel remissio siue adtzrēs aut pulsatio.
Daptznen. pulsans oculus uel adtzsio fontis
Dapbnim. signum operum uel signi operatio.
Dagan. triticum uel frumentū seu piscis donatus aut piscis gratificatus.
Dagon. piscis merozis uł piscis tristicie seu piscis iniquus aut piscis inutilis.
Daias. fortis dño uel pauperculus domini.
Dalaias. hauriens dño est uel paupculus dñs
Daliam: hauriens dño est uel paupculus domini est.
Dalani. egens pauper uel egena paupertas.
Damula. situla uel paupercula.
Dalmatia. grandis egestas uł magnitudo egestatis.

Dalmatica: grandis egestas uel magnitudo pauptatis.
Dalmanuta: situla quō paup uel pauptas requiescens superius.
Damalm: sanguis uel sanguines seu sanguinū aut sanguineus.
Damaris: silens caput uel silentium capitis.
Damascus: sanguis sacci uel sanginē sacc⁹.
Damascus: sanguinem bibens uel sanguinem propinans siue sanguinis potus aut sanguinis osculum.
Damascení: sanguinum sacci uel sanguinum oscula.
Damascení: sanguinem bibentes uel sanguinē propinātes siue sanguinum potatores aut sanguinee potationes.
Dāna: causa uel iudiciū seu silens aut silētiū.
Dan: causa uel iudiciū.
Dana: causa eius uel iudiciū eius.
Danite: iudices uel causatores.
Daniel: causa mei uel iudiciū mei siue iudicans me o aut iudicauit me deus.
Daram. australis uel africanus.
Dardate: generatio cognita uel generatio cognitionis.
Darius: fertilis aut augmentatus.
Daron: africa uel plaga australis.
Dasem: frenum uel retinaculum.
Datban: donū eoꝝ uel donū sufficiens.
Datheman: donum formidolosō uel doni sufficientiam accipiens.
Dauid: fortis manu uel vultu desiderabilis.
C Dic. c. post. d.
Debalam: delectans seculo uel delectatio secularis.
Debabaseth: apes dececans uel eloqntia dececata.
Deblata: palata uel opprobrium: greco autem sermone deblata iouis ciuitas interpretatur.
Deblathaim: palate uł opprobria seu palate eorum aut opprobria eorum.
Debela: delectans seculo uel delectatio secularis.
Debelathaim. lateres uł masse quas solent cōpingere de recentibus ficis quas hebrei debelath nuncupant.
Debera: locutio uel prsum timens.
Debir: loquens uel loquela siue prsum timēs aut prsi timor.
Debon: sufficiens ad intellectum uel abūdanter intelligens.
Debongad: sufficiens ad intellectū temptationis uel abundanter intelligens accinctum la trunculum.
Debora apis uel loquax seu eloquens aut eloquentia.
Deda: adherens uel pulsans seu remittēs aut remissio.
Deda: plantata uł plasmata siue fabilitas aut plasmatio.
Dedan: doc iudiciū uel tale iudiciū.
Dedana: generatio eius uel generatio eorum.
Depha: pulsans uel adherēs siue pulsatio aut remissio.
Delaia: hauriens dñm uel pauperculus dñi.
Delean: egens uel egestas.
Delethan: egens uel egestas eorum.
Deleth: tabule uel tabularum seu pauper aut ianua.
Delphon: paup facie uel egen⁹ cōtemplator.
Delo: ianua uel paupertas.
Delthi: paup egens uel paupertatis egestas
Demas: silens uel terrenus siue silentium aut sanguineus.
Demetrius: nimium psequens uel vehementer incendens seu fortis ad psequendum aut robustus virga dei cere.
Dēna: causa uel iudiciū seu silens aut silentiū
Demophon: silentium subiti meroris uel sanguineus eructans.
Demon: sanguineus meror uel sufficiens iniquitas.
Demonium: sanguineus meror eis uel sufficiens iniquitas eorum.
Denaba: iudicium ferens uel iudiciū afferens.
Dennaba: idem.
Dēnababa: causa patris uel silentium fraternitatis.
Derben: loquens uel filius generationis.
Derbens: loquax uel generatus.
Derbon: loquela percutiens uel generatio percussionis.
Desan: fortē elephantus uel fortitudo elephantis.
Dessā: fortis dignitas uł pinguedo elevatiōis
Deseth: murus uel micatio seu paries aut calcatio.
Deson: fortis pupilla uel calcauit eā syro sermone hebraico aūt pinguedo interpretatur aut cinis. i. fauilla holocaustoꝝ.

Denbel: agnoscant ẽũ uel agnoscik ẽus.

Pic. i. post. d.

Diabolus ẽfluens uk ẽorsum: grece autem dicik criminator aut clausus in ergastulo.

Diaphanes: illuminans uel dilucidũ.

Diana: egritudines suscitans uel egrotationũ suscitatio.

Diapsalma: pcantatio uel spũs sancti cessatio siue amen aut fiat greco autem sermõe interpretak vocũ distinctio.

Diton: sufficiens aut intellectũ uel abũdanter intelligens.

Ditongad: sufficiens ad intellectũ temptationis uel abundanter intelligens accinctũ latrunculum.

Dimaon: sufficit eis dolor uel sufficit eis meror siue sufficientia murmurationis eor aut sufficientia iniquitatis eor.

Dimona: sublimitas uel satis numerans.

Dina: causa exc uel iudiciũ istud.

Dinei: iudices bi uel caudidici isti.

Dionysius diiudicat⁹ uel vehementer fugiẽs.

Dioscore: pulchri ad tegendũ uel pulchre contegentes sunt aũt gemini castores.

Dioscorus: pulchre contegens uel pulchre ad tegendum.

Diospolis: abnuens uel abrenũtiatio.

Diotrepes: speciosus insultus uel decor insaniens.

Disan: fortis elephantus uel fortitudo elephãtis.

Dison. cinis aut pinguedo seu fortis pupilla. aut calcatio ei⁹.

Disine. ad occidentem uel occidentalis.

Disir. quercus uel ilex.

Pic. o. post. d.

Odi. cõmotus siue sollicitus aut sollicitudo.

Dodan: patruus dño est uel patruelis domini est.

Dodanim. patruus uel patruelis.

Dolxc-motus uel mortuus siue sollicitus aut sollicitudo.

Domini. rubra uel ascensus rubor.

Domna. silens uel silentiũ.

Don. iudiciũ uel iudicator.

Dor. natinitas vel generatio.

Dorã. generans ꝓlos uel generatio populor.

Dorchas. caprea uel damula.

Dorda. natiuitas fortis uel generatio ẽsiderabilis.

Dormim. generatus excelse uel generatio exaltata.

Dormin. generationes excelse uk generationũ exaltatio.

Dorix. genitus furor uel generationis medicamentum.

Dorchaphetb. natinitas aduentus humilis. uel generatio paruuli ẽnientis.

Dosicheus. calcatio stupida uel vnctionẽ formidans.

Dothaim. pabulũ uel viride eor siue sufficiẽs ẽfectio aut sufficientia ẽfectionis.

Pic. v. post. d.

Odi. solitarius uel fatruelis.

Dui. decus uel pulchritudo.

Dulxl. decorans dominũ uel pulchritudo dei.

Duina. tacens uel silentium siue gaudium ⁊ letícia.

Duracb. loquax aut locutio seu loquens frater uel locutio fratris.

Duram: pulchritudo uel loquela seu loquens populo aut pulchritudo eorum.

Drusilla. generis pacifica uel generationẽ pacificans.

Sequitur ẽ littera. E.

Eal. vallis ẽtus uel vetus vorago. seu vallis ẽficiens aut aceru ⁹ lapidum.

Ebrona. transiens uel transitio siue transcẽntens aut transgressio.

Ebrona. incãtator uel incantatio siue cõiugũ aut visio sempiterna.

Ebroni. transiens mihi uel transitio mea. siue transcendens aut transgressio mea.

Ebroni. transiens mihi uel trãsitio mea siue coniugiũ meũ aut visio sempiterna.

Ebronite. trãseuntes me uel mihi seu trãsitus mei aut trãsgressiones mee.

Ebronites. incãtatores mei uel incãtationes mee seu coniugati mihi aut videntes sp me.

Edada. ornata uel voluptuosa.

Edema. voluptas eius uel delitiose ornata.

Edemiim. voluptates delitiose uel ornata diuitiose.

Eden. voluptas uel ornatus seu diuitie aut delitie.

Edẽna. voluptas pulchra uel delitie pulchre.

sive ornatus pulchri aut diuitie pulchritudinis.
Eder: voluptas vigilie uel ornatus cōsurgēs seu diuitie effuse aut velitie resurgentes.
Edes: velitias tollens uel voluptuosa plasmatio.
Edissa: velicata mulier uel voluptuosa assumptio.
Edna: voluptuosa pulchra uel ornamentum pulchritudinis.
Ednas: ornatum tollens uel diuitiosa plasmatio sive velicat⁹ serpens aut voluptuosus coluber.
Edom: rufus uel fulvus sive terren⁹ aut sanguineus.
Edomo: rufa uel terrena sive rubens aut sanguinea.
Edrax: inundatio pascit me uel inundatio pastus mei.
Edraim: inundatio malorū uel natiuitas pessimorum sive descensio pastor aut inūdatio pabulor corum.
Ephraim: crescens uel auctus sive augmentū aut fertilitas.
Effraemite: augētes ul' aucti sive fertiles aut crescentes.
Effra: vidēs uel frugifera seu fertilis aut pulverulenta.
Effrata: idem.
Effratei: fertiles uel frugiferi sive videntes aut pulverulenti.
Effrem: auctus uel crescens seu fertilis aut fecundus.
Effron: pulvis merorīs uel pulvis inutilis sive pulvis eor aut vitio iniquitatum.
Effeta: adaguie uel apertus sis.
Effa: mensura uel effundens sive resolut⁹ aut resolutio.
Effai: mensura mea uel vefectio mea sive effūdens me aut dissolutus mihi.
Effaratb: dissolutio umbraculi uel effusio visionis consumate.
Ephenerus: effundens vecorem uel dissolucs imagines.
Ephor: mensura ꝓsurgens uel effusus vigilijs sive dissolutus pelliceus aut resolutio.
Efferite: effusi vigilijs uel mensure consurgentes sive dissoluti pellicei aut resoluentes cōsurrectionem.
Ephermesta: mensura effundens variūm uel consurrectio dissoluens varietatem.
Ephesum consiliū meum uel aia mea seu finis eor aut voluntas mea in ea.
Ephesij: voluntas mea uel aia mea in eis seu fines eor aut consiliatores mei.
Effrec: fecunditas uel augmentatio.
Ephi mensura trium modior uel tres modij mensurati.
Ephor: supindumentum uel supbumerale.
Ephusiba: mensura rectitudinis uel voluntas mea in ea.

Hic.g.post.e.

Ebatban: solēne mandatum humile uel leta vomus responsionis.
Egbatbanis: solēne mandatū humilis viri uel leta vom⁹ responsionis assumpte
Egeus: letus uel solennis.
Egyptus: tenebre uel angustia sive tribulatio coangustans aut coangustatio tribulatiōis
Egyptiacus: tenebrosus uel angustiatus sive tribulatione coangustatus aut coangustatione tribulatus.
Egla: vitula uel iuuenca sive solennis aut festiuitas eius ipsa est mictol vxor dauid que genuit ei iethram in cuius partu occubuit.
Eglaim. vitule uel iuuencule sive solēnes eius aut festiuitates eor.
Eglon. vitulus merorīs uel iuuenculus iniquitatis sive solēne murmur aut festiuitas inutilis.

Hic.l.post.e.

Ela: maledicta uel ipsi seu terebinth⁹ aut arbuscula.
Elaad. ad solum uel ad solitariū sive ad vnū aut maledictio peccati.
Elada. rei seru⁹ uel rei testimoniū seu maledictio fortis aut terebinthus vesiderabilis.
Eilada: ad scientiā uel ad sensum seu laus seruitutis aut rei scientia. Syro aūt sermōe interpretatur sup hanc.
Elade ascensio uel ad ascensum sive dñi seruitus aut maledictio testimonij.
Elam. orbis uel seculum aut postis aut suplīminare.
Elam. vestibulū uel comparatio seu vespicies aut oppositio.
Elamite. orbes uel secula seu postes aut suprliminaria.
Elamite. vestibula uel comparati seu vespicies aut oppositi.

Elas. maledict⁹ ipse vel faciens operationes
Elasa. opatio vel ad faciendū seu landē faci
ens aut laudabilis plasmatio.
Ellasa. opratio ad faciendū sive veū sustol
lens aut vei plasmatio.
Ellasar. hanc separans vel hec sepatio sive
veū veclinans aut vei velinatio.
Ellasar. laudans carcerem vel laus sustol-
lentiū vigilantes aut laudans plasmationē
suscitantes.
Elath. vnū vel vnitas sive olitarius aut so
litudo.
Elath. aulones vel terebinth⁹ sive veo pec-
cans aut maledict⁹ ipse peccator.
Eilane. applicans vel persecutio sive applica-
bil⁹ aut psequet⁹.
Elton. veo fortis vel robust⁹ fortitudine
Elchā. pars eoz vel testimoniū eoz sive veo
surgens aut vei necessari⁹.
Elcban. pars eoz vel testimoniū eoz seu vei
portionū aut vei possessio.
Elcbath. portio vel portiūcula seu portio tē-
poris aut portiūcula peccatoris.
Elcbese. aduocatio vel aduocata.
Elcbesēs. aduocans vel aduocatus.
Elcbesi. aduocat⁹ me⁹ vel aduocatio mea
Eldea. ad scientiā vel ve scientia.
Eleale. cōscensio vel ad consensionē.
Eleaman: vei mei veus vel vei mei pulchri-
tudo.
Eleaçar ve⁹ me⁹ aditor ūl vei mei aditoriū
Eleaçarus. veus meus aditor consilij vel
veus meus aditiūās festinanter.
Eleb veus pater vel vei paternitas.
Elech porcio vel portiūcula.
Elechbite. particule vel portiones.
Electe. ascēdētes vel ascensiōes sive ascēdēs
vel ascensio.
Ellel. laudans vel laudatio.
Elem: postes. vel secula sive vestibulum aut
supliminare eoz.
Elama. postis eius vel seculū eius vel veum
accipiens sive veū colens.
Elenon: sciētia vei vel ascensio.
Ellemon: greci vel grecozū.
Eleon. diuinitas vel ad lavozantes ipse est
mons oliveti ve quo dñs cozā discipulis
ascendit in celū.
Elesa. ad insulā vel ad faciendū sive veum
sustollens aut vei plasmatio.
Eleutherus: seculū vonozans vel exercituum
cohabitatio.
Eliab: ve⁹ me⁹ pater vel vei mei paternitas.
Eliab: vana absconsio vel nequaq̄ absconditus
sive veus me⁹ pater eius aut vei mei pa
ternitas ei.
Eliachim: veus meus resuscitabit vel veus
meus frater eoz.
Elada. veus meus cognouit vel veus me⁹ au
dict seu vei mei fu⁹ aut vei mei testimoniū
Eliade: idem.
Eliadan. veus me⁹ cognouit eos vel veus
meus audiet eos sive ve⁹ meus seruiet eis
aut veus meus testificator eoz.
Eliā veus meus pplus vel vei mei pplo sive
veus meus mirabilis eis aut ve⁹ meus
miraculum eorum
Eliasub. veus meus facturam incendens aut
veus meus plasmationē conuertens.
Eliatba. ve⁹ me⁹ tu vel ve⁹ meus veni sive
veo meo peccans aut veo meo tempus.
Eliatban. veo meo calens vel vei mei calidus
vel veo meo surgens aut vei mei necessari⁹.
Elicu. vestibula vel maledicti seu postes aut
superliminaria.
Elida: veus me⁹ nouit aut scientia vei mei.
Elidad. vei mei patruus vel veus meus pa-
truelis.
Elidabe. ve⁹ us meus scit ipsū esse vel ve⁹ me⁹
scit ipsū viuere sive ve⁹ me⁹ nouit susceptos
aut veus meus nouit suscipiendos.
Elidelach. aceruus emissus germinis vel
emissio germinis aceruati sive ve⁹ me⁹ scit
portionē aut ve⁹ meus nouit particulā.
Elieçer. veus meus fortis vel veus meus ad
iutor sive veo meo separat⁹ aut vei mei
sanctificatio.
Elipbal. veus meus mirabilis vel vei mei
miraculum.
Elipbaleth. veus me⁹ diuidens vel vei mei
diuisio sive ve⁹ me⁹ mirabiliter saluans vi-
uentes aut veus meus mirabiliter literans
pauidos.
Eliam. vei mei pplus vel vei mei cōgregatio
Eliaman. veus me⁹ vonans vel deus me⁹ vo-
minans sive veo meo vonante.
Elimas. transgredi faciens vel ad transgres
sionē ingrediens.
Elimelech. ad regē vel ad principem sive dei
mei regnū aut deus meus regnator.

Elion.excelsus uel sublimitas siue dei uolor aut deo inutilis.
Elionai.sublimis vultur uel excelsus deorator.
Eliozeb.dei mei byems aut dei mei tempestas
Elisa:ad insulã aut dei mei saluatio.
Elisabeth.siue dei mei septima uel deus meus cognouit siue dei mei iuramentũ aut dei mei saturitas
Elisaph.dei mei specula uel deus meus speculator siue deus meus abscondens aut dei mei absconsio.
Elisaph.dei mei labium uel dei mei vinculum seu dei mei speculũ aut dei mei angustia
Elisaphan.dei mei lepus uel dei mei hericius siue dei mei speculator aut dei mei vinculum.
Elisabe.dei mei salus uel deus meus defendit me.
Elisama:deus meus audiuit uel deus meus exaudiuit.
Elisar.dei mei princeps uel dei mei velamen siue pater meus fortis aut pater meus coangustans.
Elise.dei mei salus uel dei mei protectio.
Eliseth.dei mei salus uel deus meus hic est siue deus meus saluans vitã aut deus me9 saluans pauidos.
Elisua:dei mei salus uel dei mei protectio.
Elisue idem.
Elisuer.dei mei murus uel deo meo,ptinens siue pater meus fortis aut pater meus coangustans me.
Eliud:deus me9 dñs uel deus meus iste.
Elmadan:dei mẽsura uel dei enumeratio.
Elmelech:dei mei regnũ uel deus regnator.
Elmodad:dei regnatio uel dei natiuitas.
Elmodad:dei mensura uel ad matrem eius. precipuã.
Elmom:cõtemnens uel contemptus.
Elmon:locus uel ille siue hic aut contemnens me.
Elmondablathaim:cõtemnens palatas aut cõtemptus opprobriorũ.
Elnathan:addẽs uel adiectio siue ad dantem aut dei donatio.
Elnathan:dei donacio uel deo donatus.
Elo.deo uel deitas siue exercitus eius aut exercitus eor.
Elocupoia:turme militũ uel opes eorũ.
Eloi:deus meus uel deitas mea.
Eloim:deus eis uel deitas eor.
Elom:exercitiũ fortitudinis uel exercitatus fortitudine.
Elon:quercus uel roborens seu regio campestris aut exercitus fortitudinis.
Elotha:arietatio uel arietis signũ siue deo respondens aut dei temporalis.
Eliarbba.vana absconsio uel nequaq̃ absconditus.
Elthaci.vanus vomitus uel nequaq̃ vomẽs
Eltixce.,pferens uel prolatio eor.
Eltixcem.protulit uel prolatio.
Eltixcen.,pferens fontẽ uel prolatio oculi.
Eltholed.natiuitas uel ad natiuitatẽ.
Eluan.exaltatus uel exaltatio.
Elud.gloriabũdus uel accipiens gloriam.
Elyl.dei volens uel deũ parturiens.

Dic.m.post.e.

Emach.vallis uel ,pfunditas.
Emachim.valles uel profunditates eorum.
Emachuel.vallis diuina uel profũditas dei.
Eman.calidus uel accipiens siue calor eorũ aut formido eor.
Emath.formidans eos uel acceptio eorũ. siue indignãs rigide aut indignator rigid9
Ematixus.formido eor uel accipiens eos siue indignans rigide aut indignatio rigida
Emaus.mater festinãs uel desideriũ consilij
Emma.mater uel desideriũ.
Emmã.mater eorũ uel desiderans eos.
Emanuel.nobiscũ de9 uel nobiscũ diuinitas.
Emmaus.mater festinãs uł desideriũ ꝓsilij.
Emathasis.vallis cõcidens uel vallis concisionis.
Emmer.verbũ uel sermo siue sermocinãs aut sermocinatio.
Emim.gentes uel populi siue horrendi aut terribiles.
Emmim.idem.
Emona.calor eius uel accipiens eũ.
Emor.asinus uel asineus siue loquax aut amaricans.
Emorim.asini uel asinei seu loquentes aut amaricati.
Emoxith.mł lux mea uł desiderãs desideriũ

Dic.n.post.e.

Ena.fons uel oculus.
Eng.ecce hic sunt uel ecce oculus

sive fons ei aut oculꝰ eius.
Enacb.fortis uel potēs sive gigas aut terribilis:
Enachim.fortes uel potentes seu gigantes aut terribiles.
Enada.fons acutus uel oculi exacutio sive fons sufficiens aut oculus testimonij.
Enadda.idem.
Enadab.fons spōtaneꝰ uel oculꝰ voluntariꝰ
Enadan. oculus iudicās uel oculus iudicij.
Enagallim.fons tristicie uel oculꝰ vitulorū.
Enai:fons meus uel oculus meus.
Enaim.ecce hec sunt uel ecce sunt oculi sive fontes eorꝝ aut oculi eorꝝ.
Enan.nubes uel ecce hec sunt sive fontes eorꝝ aut oculi eorꝝ.
Enarratb.ecce cōcepit uel ecce cōceptio.
Enatban.ad dantē uel deo dante sive fons datus eis aut oculus donationis eorū.
Enatbon.dans grām uel dantis gratia sive fons datꝰ iniquus aut oculꝰ datꝰ respōsioni
Encenia.renouata dedicatio uel renouamina dedicationis
Endad.fons solitarius uel oculꝰ subtilis.
Endor.fons generatiōis uꝰ oculꝰ naturalis.
Eneam.ecce ista uel ecce hec sunt.
Eneas . pauper uel miser sive respōdens aut responsio
Engaddi.fons hedi uel oculꝰ temptationis
Engallim.fons mundās uel oculus transmigrans sive fons reuelationis aut oculus transmigrationis.
Engāni:fons horti uel oculus electionis.
Engānim. fons hortorū uel oculus elationis eorum.
Enilxi.gratia mea deo uel gratia mea dei.
Enoch. dedicauit uel dedicatio sive edificās aut cum deo ambulans.
Enochite. dedicantes uel dedicauerūt sive edificantes aut cum ambulantes.
Enom.ecce sūt uel ecce hec sūt seu fons robustus aut oculus fortitudinis.
Enon.cursus merorꝝ uel oculꝰ merorꝝ seu fons tristicie aut fons murmurationis.
Enon.cursus merorꝝ uel oculus iniquus seu fons tristicie aut fons murmurationis.
Enos.homo desperatus seu inuocans aut violentus.
Enremon.fons cōgregās uꝰ oculus sublimis
Ensames.fons solis uel oculus mandans

humilia. ¶ Dic.p.post.e.

Epafras.crescens uel augmentū sive frugifer aut equidem videns.
Epafroditon.fertile uel frugiferum seu fecunditas.
Epafroditꝰ.frugifer aut fecundus seu fertilis aut fecunditas.
Epicinia. supra luctū uel supra lugentia.
Epicurei.supra cutē uel supra curantes.
Eponecton.supra uel supindumentū.

¶ Dic.r.post.e.

Eran.vacuefecit uel vacuefactio.
Erastus.frater me vidēs uel fratris mei visio satis absurdū vocabulum figuratum.
Ereth.vigil vita uel effusus pauore.
Ergab.lapis uel lapideus.
Eriocb.ebrietas uel solitudinē.
Erma.anathema merorꝝ uel anathema tristicie.
Erman.anferēs uel ablatio uel anathema nostrū aut anathematiçatio gratie.
Ermen.anathema tristicie uel anathematiçans merorem.
Erobon.dolor uel dolor sive in facie eorum aut in facie dolorū.

¶ Dic.f.post.e.

Esaan:cōfirmans ad initens sive sustollens gratiam aut plasmatio donationis.
Esaban.ignis in eo uel ignis in eis.
Esabam.cōfirmo uel initor seu initens aut confirmatus.
Esabim.volūtas merorꝝ uel voluntas. fortitudinis.
Esai.incensum uel insule libatio.
Essai.idem.
Essaion.volūtas merorꝝ uel cōsiliū tristicie
Essaon.idem.
Esammai.initēs mihi uel cōfirmatio mea
Esaongaber.volūtas uel iuuenilis seu fortis opatio aut consiliū cōfortate tristicie.
Esau.faciens uel factura.
Esau. vanus uel frustra sive ruteus aut acerus lapidum.
Elbaal. ignis maritus uel ignea maritatio.
Elban.ignis in eo uel ignis in eis.
Elben.ventus uel flatus sive ignis vanus aut ignis vetus.
Elbon.flatus merorꝝ uel cingulū tristicie.

Escha.cõtẽnens uel habitãs despectionem.
Eschani.cõtẽnẽtes uł habitãtes despectionẽ
Eschatoth.ꝛ glorie uel cecidit gloria seu ꝛ glorioso aut gloriatio habet occasum.
Escol. totus uel ignis ois seu totus ignis aut totus igneus.
Esda.misericors uel misericordia.
Esdod.effusio uel incendiũ.
Esdom. incendia uel incendentes siue ignis patruelis aut ignis patrui mei.
Esdras.adiutor uel auxiliũ siue misericordia dñi aut misericordia matutina.
Esdrelon.misericordia dei uel misericordia mea deus meus.
Esdrin.adiuuans merentes uel misericors iniquitatibus.
Esebon.cingulum tristicie uel cogitatio meroris.
Esel. vicinus uel vicinitas.
Eseli. vicinus meus uel vicinitas mea.
Eselian.ꝑe dñs est uel dño ꝓinquans est.
Esemel.gemma uel electũ.
Eser.plasma uel electio.
Esphara:facturã apiens uel plasmatio regionis.
Esli. vicinus meus uel vicinitas mea seu factura laborãs aut plasmatio laboriosa.
Esmona.festinans uel festinatio.
Esna. ignis uel fecundans seu edisserens. aut edissertio.
Esrai.indigena uel orientalis.
Esribel.auxilium dei uel auxiliatus a deo
Esrom.sagittã videns uel sagitta visionis siue irascens fortis iaculo gregũ.
Esron.atriũ eius uel atriũ eorũ siue atrium tristicie aut atriũ iudicantis iudicia.
Esromite.sagittã videntes uel sagitte visionũ siue irascentes aut fortis iaculis gregũ.
Esronite.atria eius uel atria eor seu atria tristicie aut atria iudicantis iudicia.
Estba.ignis uel cogitatio.
Estbama.ignis manẽs uel cogitatio doloris
Estbamo.idem.
Estbamoba:ignis manens uel cogitatio. dolorũ eius.
Estbaol.ignis gementiũ uel ignis parturientium.
Estbaolite.ignee gementes uel ignee parturientes.
Estbaome.cogitans dolorẽ uel cogitatio doloris.
Estbabul. ignis dolentium uel ignis parturientium.
Estbomma.cogitans uel cogitatio siue concitans aut contingnatio.
Estbemo ignis manẽs uel cogitatio doloris
Estbemon.idem
Estbemoe.femina uel uxter mulieb̃ris.
Estbon.ignis meroris uel cogitatio iniq̃tat.

Hic.th.post.e.

Ethai.robust⁹ me⁹ uel ꝓtectio mea.
Ethaia.fortis dñs uel ꝓtectio dñi.
Ethalon.incunabula meroris uel repositio tristicie.
Ethan. fortis uel robustus siue fortis eorũ aut ꝓtectio eorũ.
Ethan.ascendens uel ascensio seu fortis dono aut robustus gratie.
Ethani.cõbusti uel robustorũ seu fortes dono uel fortes gratie.
Ethbebel.robustus deo uel ꝓtectio dei.
Ethema. merens uel lugens siue meror aut luctus.
Ether.formido uel incunabulũ.
Ethbeus. stupens uel formidans siue stupid⁹ aut formido.
Ethbi. metum uel timuerunt siue stupor aut obstupuerunt.
Ethbei.metũ uel timuerunt seu stupidi aut obstupuerunt.
Ethbim . ꝓfectio uel fortitudo seu fortis eis aut ꝓfectio eor.
Ethiopia.caligo uel tenebre.
Ethiopes.tenebrosi uel caliginosi.
Ethnici.pagani uel gentiles.
Ethuel.robustus deo uel fortitudo dei.

Hic.u.post.e.

Eua.ꝛ uel vita seu calamitas aut mater viuentiũ.
Eubolus. cohabitator uel cohabitatio.
Euchodia.apprehendens dñm uel apprehensio domini.
Eud.gloriabũdus uel accipiens gloriam.
Eudoma.apprehendens dñm uel apprehensio domini.
Euech. est uel desiderat seu desiderans aut desiderauit.
Euergẽs. tortor pessimũ uel xra oppressio
Eueus.fer⁹ uel pessim⁹ siue feror aut lapides

colligens.
Eufrata.frugifera uel puluerulenta seu eãdẽ videns aut ex cinere veniens.
Eufractites.crescens uel frugifer siue humus aut puluerulentus.
Eufrates.idem.
Eui.ve mihi aut calamitas mea.
Euith.ferales uel feroces siue vesiderant aut vesiderium meũ.
Euil.stultus uel insipiens.
Euila.volens uel parturiens siue stolidus aut in principio.
Eulath.idem.
Euilmerodath.stulte amarus uel insipienter amaricans.
Euim.iniqui uel iniquitas seu ve eis aut calamitas eorum.
Eumenis.orans viscera viri uel cõmiscens ex ipsis assumptum.
Eumice.honorans uel honoramentũ.
Euparer.honoratos separans uel cõmiscens separatores.
Eupolemus.honorans ore contusos.
Eulis.cõmiscens ora malleatoꝝ.
Euricion.ducẽs inferꝝ uel cõmiscẽs vorsũ.
Eutbices.amens uel insultus grece autem dicitur fortunatus.
Eutbicus.idem.

Dic.f.post.e.

Ebarbanus.solẽne mandatum humile uel leta tumus responsionis.
Extasis.mente excedens uel mentis excessio.

Dic.ç.post.c.

Ebaba.hysopus uel humilitas.
Eçabi.hysopus meus uel humilitas mea.
Eçalv.videns uel visio.
Eçaçon.videns furium ul' vidẽs in supioribꝰ
Eçead.videns seruitutẽ uel fortẽ testificatoꝝ.
Eçecva.auxiliũ uel confortatio.
Eçechias.auxilium domini uel pfortauit me dominus.
Eçel.videns meũ uel fortitudo mei.
Eçer.auxiliũ uel fortitudo siue separatus aut sanctificatus.
Eçia.videns dñm uel fortitudo dñi.
Eçiel.videns meũ uel fortitudo mei.
Eçion.videns dolorem uel videns iniqtatem
Eçur.sificans vigilẽ uel fortitudo vigilie.
Eçrael.semen mei uel atriũ siue auxilium mei.
aut auxiliatus a deo.
Eçrai.seminans mihi uel atrium meũ.
Eçraites.atriũ meũ uel seminatoꝝ meus.
Eçras.auxiliũ uel seminatoꝝ.
Eçrel.semen mei uel auxiliatoꝝ meus.
Eçri.semen meus uel auxiliatoꝝ meus.
Eçricham.semen meũ uel auxiliatoꝝ meus ne cessarius.
Eçriel.semen meum deo uel auxiliatoꝝ meus deus.
Eçro.semen eius uel atriũ eius siue auxiliãs eũ aut auxiliatus ab eo.

Sequitur de incipientibus ab. F. littera.

Face.aperiens uel oris assumptio.
Facee.idem.
Faceia.apiens dño uel assumẽs deũ.
Facia.apiente dño uel os assumens ei.
Facbud.visitans uel visitatio.
Fada.redemptus uel redemptio.
Fadai.redemptꝰ meus uel redemptio mea.
Fadaia.redemptꝰ dño uel redemptio dñi.
Fadassur.vallatus uel redemptio fortis seu redimens angustiatos aut redemptio acerbitatis.
Fadassurite.vallati uel redempti fortiter seu redimentes angustias aut redemptiõs acerbitatum.
Fadath.redimens tempꝰ uel redemptio peccatoris.
Fadias.redemptꝰ dño uel redemptio dñi.
Fado.redimens eũ uel redemptio eius.
Fadon.redimens merẽtes uel redemptio iniquitatum.
Fagiel.occurso dei uel occurrit mihi deꝰ.
Fagur.hiatꝰ uel os pelliceũ siue occurrẽs lumini aut occurrens incendio.
Fabad.euidens testis uel operariꝰ vite.
Faded.idem.
Falathi.saluator meus uel saluatio mea.
Falaia.cadens dño vel occasus dñi.
Falasar.cadens princeps vel occasus dñi.
Faldas.cadens germen vel ruina pauperatis.
Faleam.cadens pls vel occasus eoꝝ.
Falec.diuidẽs vel diuisus seu diuisit me aut diuisio mea.
Falel.cadens dño vel occasus dei.
Falesar.cadente pncipe vel occasus carbonis
Faletb.saluans uel saluatio siue occasus vite aut cadens pauore.
Faletbi.saluans me vel saluatio mea seu oc-

casus vite mee aut cadens pauore mei.
Falnasar:cadēs p̄nceps: uel occasus inutilis
Falon:cadens meroze uel casus iniq̄tatis.
Falonites:cadens murmurans uel casus inutilis.
Faltbi:euadēs uel literat⁹ siue saluatori meo aut saluationi mee.
Faltbias: euadens a dño uel literat⁹ dñi seu saluat me dñs aut salus mea dño.
Faltbiel.euadens a deo uel literat⁹ dei seu saluat me deus aut salus mea deo.
Fallu:mirabilis aut admiratio.
Falluite.mirabiles aut admirantes.
Fanuel:contemplans deū uel facies dei.
Fara:feroz uel fer⁹ siue onager aut ferocitas
Farai:gluto uel insatiabilis siue onager me⁹ aut ferocitas mea.
Farao:nudauit viz uel dissipauit eū seu denegans viz aut discooperiens eū.
Faraonecbao:denudans p̄cussus uł dissipās p̄cepatos seu denegans p̄cussionem aut discooperiens p̄parationem.
Faras:auctus uel succrescēs seu diuidēs aut diuisio.
Farasim:succrescens eis uel augmentū eorū seu diuidens eos aut diuisio eoz.
Farati:biatus uel biauit seu biāte me aut biatio mea.
Faratbon:biatus iniqu⁹ uel anolat⁹ tristicie
Farenatb:discessio mea uel vitulus saginat⁹
Fares:diuidēs uel diuisus seu dissipans aut violentus.
Faresite:diuisi uel diuidentes seu violēti aut dissipantes.
Farsar : talpa uel fodiens seu dissipans aut dissipatio.
Farisei.diuisi uel diuidentes seu violenti aut dissipantes.
Farnatb:discedens a me uel vitul⁹ saginat⁹.
Faros:violentia uel dissipatio.
Farsandata:onager abūdans donis uel feritas egressa sufficiens.
Farsatb:onager cerarius uel ferocitas p̄uaricationis.
Farsatbei:onagri contrarij uel feri p̄uaricatores.
Farsin:sermocinans uel sermocinatio.
Faruda : ferocitas iudicis uel concisio iudicantis.
Farue:ferocitas uel concisio.
Farurin:feroces uel concisi.
Fasae:transcendens uel transcensio siue trāsgrediens aut transgressio.
Fase:transcensio uel transitus. P̄o isto fase: nostri pasca legunt.
Fasea:transiens eū uel transcensio ei⁹.
Fasee:transgrediens eū uel transgressio ei⁹.
Faseth:transgressor uel transgressus siue trāsgrediens augures aut transgressio augurū.
Faselida:transgressio vtilis uel transgrediēs edificatos.
Faseron: transgrediens montes merozis uel transgressio iracūdie inique.
Fasphā:apiens subito uel volatio assumptiōis
Fasga:volatus uel excisus siue absciso.
Faso:trāsiens montes uel trāsitio iracūdie.
Fasta.transitus veniens uel transcensio venientis.
Fassur:pastoz vndiq; uel apiens acerbitatem
Fath:clima uel plaga vlut cū dicim⁹ septētrionalis plaga uel meridiana regio.
Fathaia:clima dñi uel plaga dño siue apiens dñs aut apertio dñi.
Fathmoab:aperiens ex patre genitos aut aptio de patre genitoz.
Fathiel:euadēs a deo uel latitudo dei seu apriens deus aut apertio dei.
Fathuel:idem.
Fathures:decepti calcatus uel calcati decepti siue buccellam confirmans.
Fau:nihil uel subito seu eructans aut eructatio. C. Pic.e.post.f.
FE: disciplina uel os ab oze siue erroz aut decipula.
Felen:oze edificans uel decipule filia
Fedalel:redemptus deo uel redemptio dei.
Fegoz: biauit uel ozis pellis siue os pelliceū. aut ozis biatus.
Feldas:excludens frenum uel exclusio retinaculi.
Felech: saluatus domino uel vinificatio domini.
Feleias:ruina uel dirutio.
Feleth:excludens uel mirabilis seu vinificās aut saluatio.
Feleth:excludens eū uel mirabilis ei.
Felethi:saluans me uel mirabilis mihi seu excludentes aut vinificantes.
Felethia:saluatus dño uel saluatio dñi seu excludens dñm aut mirabilis dñs.

Feletbite:excludentes uel saluati seu mirabiles aut vinificati.
Felix excludens uel saluat⁹ seu mirabilis aut vinificatus.
Felicem:ruinam facture uel timoꝛē ei⁹. Nō est latinum sed hebreum.
Felmonialinon:ille uel iste loc⁹ siue nescio qs aut nescio qualis.
Fellon:cadens meroꝛe uel casus iniquitatis.
Fellonites:cadens murmurans uel casus inutilis.
Fellonem:faciem mei uel faciem meam.
Feltbi:euadens uel liberat⁹ seu saluatoꝛi meo aut saluationi mee.
Feltbias:euadens a dño uel liberat⁹ dñi seu saluat me dñs aut salus mea dño.
Felgon:diuides : uel diuisio seu dissecās aut dissectio.
Fenacb:motus uel minuens.
Fendagar:ꝓuersa generatio uel conuersio generationis.
Fenēna:conuersa uel conuersio.
Fenicis.nutus uel abnuerunt.
Fenidum.disciplina ascendentium uel disciplina ascensionis eoꝛum.
Feoꝛ:os tracūdum uel disciplina luminis seu erroꝛis foramen aut disciplina montium.
Fereçeus:separatio uel dissemination siue separatus aut disseminatus.
Fereçei:separati uel disseminati siue separantes aut disseminatoꝛes.
Feros:dissipans uel violentus siue dissipatio aut violentia.
Fersur:violentia angustie uel dissipatio acerbitatis.
Fese : transiens uel transcendens siue os aut odoꝛ florens.
Fesse:idem.
Fesga:volatio uel prescitio siue oris muti aut oris multi.
Feso:os nigrum uel erroꝛ facture siue laqueus fortis aut disciplina angustie.
Festus: oꝛe multoꝝ uel os multitudinis. Et hoc latinum nomen violenter hebraice figuratum est.
Fesur:os acerbum uel laqueus siue errans robustus aut disciplina discretionis.
Fetb:aperiens uel apertio.
Fetba:api⁹ u⁹apite siue apiēs eū aut aptio ei⁹
Fetbite:diuidens uel discooperiens siue os inclinans aut libicus vitulus.
Fetbria:apiens dñm uel apertio dñi.
Fetbmoab:aperiens ex patre genitos uel aptio ex patre genitoꝛum.
Fetboꝛa:os turturis uel oꝛe explorans seu buccella luminis aut oris exploratio.
Fetbros:dissoluens mensuram uel dissolutio mensure.
Fetbrosim: dissoluens mensurā eis uel dissolutio mensure eoꝛum.
Fetbusim:idem.
Fetbuel:apiens deo uel latitudo dei.
Fetbusim:apiens eis uel latitudo eoꝛum.
Feçiel os meū dei uel os meum deus siue os germinans deo aut os discipline dei.
Feçielite:oꝛa mea dei uel oꝛa mea de⁹ siue oꝛa germinantia deo aut oꝛa disciplinarum.

Dic.i.post.f.

Fabiroth:coꝛ nobilium uel coꝛ nobilitatis.
Ficbol:os omne uel os omnium.
Fiénon:oꝛi ficto uel oꝛi eoꝛum siue coniūctio aut os alligatum.
Figelus:contrarius uel occurrens.
Figolus:os principis uel os precipuum.
Filadelphia : saluans herentem dño uel saluans adhesionem dñi.
Filarches.declinans principem uel declinatio principis
Filemonen: mire donatus uel mira donatio siue os panis coꝛ aut panis oris eoꝛum.
Filetus:declinans uel declinatio siue os meū aut caro mea.
Filippus.os lampadis uel os manuum.
Filippis.os manuum uel os lampadarum.
Filippenses.oꝛa manuum uel boꝛa lampadaꝝ
Filistea.cecidit uel cadens potione seu ruina duplex aut ruina poculi.
Filistijm.ceciderunt uel cadentes potiōe seu ruina duplex aut ruina poculi.
Filogolus:oꝛe precipuus uel os meū ei moꝛtuum.
Filetboꝛ.cadens virga uel casus lecturi.
Finees. oꝛi parcens siue os requieuit aut oꝛi pepercit.
Finees.os mutum uel os silens siue os augurans aut oris augurium.
Finon.os meū inutile uel os meum ineptum ab oꝛe nō ab osse.
Fisidia.os sonans u⁹oris sonitus seu cogitēs

dñm aut cognitio dñi.
Filon:caterua uel os pupille siue os mutatiõ aut oris mutatio.
Fitton:subito uel subitanee siue os abyssi aut ore profundus.
Fithoia:subita uł subitanea siue os abyssi aut oris ꝓfunditas.
Fitbonissa:idem.
Frygia:scindens pecora uel scissio pecorum.
Frigenses:scindentes pecora uel scisso nes pecorum. Chic.o.post.f.

Foceretbi:euidenter occidens uel operarius exterminator.
Foceretbi:euidenter occidens me uel operarius exterminator mei.
Fodasur:ꝓpitiatio uel fortis redemptio.
Foeden:ore edificans uel discipline filius.
Fogor:bians uel biatus siue os pelliõ aut os pelliceum.
Foba:bic aduerbiũ loci uel rubrum siue somnus aut apparebo.
Fobij:euidens uel operarius.
Forathe:ferus tẽpre uel ferocitas pctõris.
Fortbomin:diuisio,ꝓfecte glorie populi uel diuisio ꝓfecta populi glorioſi.
Fortunatus:diuidens perfecte uel diuisio perfectionis.
Fosech:volatio uite uel abscisio pauoris.
Folga:volatio uł abscisio siue os mutum uel os multum.
Fotbiel:bic declinans deum.
Folel:bic declinatio dei. Dic aduerbium non pronomen. Chic.v.post.f.

Fuba:labia eius uel induite eum siue induitio eius aut declinatio oris eoꝝ.
Fubabite:labia eorum uel induite eos siue indumenta eorum aut declinantes ora eorum.
Ful:addẽs uł adiectio siue cadens aut ruina.
Funi:os meum uel os mihi ab ore non ab esse
Funiel os meũ deo uel os meũ dei.
Fur:sors uel urna.
Fura:frugifer uel lagũcula siue sors eius aut urna eius.
Furim:fortium uel urnarũ seu sors eorũ aut urna eorum.
Futb:labia uel induite siue indumentum aut declinatio oris.
Futbifar:oris inclinatio uel os inclinans ad deficiendum.

Gequit de noibus incipientibus.a. B.ſra.
Ga:vallis estus uel vallis estuans.
Gaad:abijciens seruitutem uel reuelata testificatio.
Gaal:abiectio uel reuelatio.
Gaala:abijciens eum uel reuelatio eius.
Gaam.abijciens ꝑm uel reuelatio populi,seu vallis estus eorum aut vallis estuans eis.
Gaas.commotus uel commotio.
Gaasar.commota tempestas uel commotio.
Gaba.vallis uel proclivium.
Gabaa.vallis eius uel proclivium eius.
Gabaab.vallis patrui uel collis patruelis seu vallis testificans aut proclivium seruiens.
Gabaath.vallis,pcti uel,pclinũ temporale.
Gabai.vallis mea uel proclivium meum.
Gabao.vallis alta uel proclivium sublime.
Gabaon.vallis mestitie uel proclivium iniq̃tatis.
Gabaonite.valles mestitie uel proclives iniquitatis.
Gabath.sepes uel colonie siue in sepibus aut in colonijs.
Gabatba.collis altus uel ,pclivium sublime.
Gabatbite.colles alti uel proclivia sublimia.
Gabathon.collis mestitie uel sublimitas eorum.
Gabe:collis sublimis uel collis sublimium.
Gabelus vallis deo festinans uel collis divini consilij.
Gaber vir uel iuuenis uel fortis.
Gabis:altitudo cõfusionis uel alta confusio
Gabli:terra allophilorum uel terra incircuncisorum.
Gabriel:virtus mea de?uel fortitudo dei seu confortauit me deus aut cõfortatio mea de?
Gabuam:sublimitas uel altitudo.
Gad:succinctus latro uel succinctus latrunculus.
Gad:temptatio uel in euẽtu seu feliciter aut in fortuna.
Gadite:succincti latrones uel accincti latrũculi.
Gadite:temptati uł fortunati seu felices aut in euentibus.
Gadda:temptatio uel accinctio.
Gaddam:temptatus populus uł accinctio populi.
Gaddel:lxdus dei uel temptatus deus.
Gader:murus uel sepes.

Hadera: murus ei uel sepes eius
Haderite: muri uel maceríe.
Haderoth: sepes respondens uel maceria temporalis.
Hadgad: concisio uel accinctio siue nūcius aut expeditus.
Haddi: vedus meus uel accinctio mea siue accinctus meus aut temptatio mea.
Haddite: vedi mei uel accintiones mee siue accincti mei aut tēptatiões mee.
Haddiel: temptauit me deus uel accinctio mea deo.
Haddielite: tēptati deo aut accincti dei.
Haddis: accinctus vir uel temptationē assumens.
Hador: accinctio : luminis uel tēptatio iracundie.
Haer·rorago consurgēs uel renouatio resurrectionis.
Hai: vallis uel peruptum seu deuorans aut vorago.
Hail. exultans uel exultatio.
Hail: vallis uel collis seu deuotatio.
Hailath: exultans tempore uel exultatio responsionis.
Hailoth: valles uel colles seu vorágines. aut deuorationes.
Haius: mobilis uel cōmotus seu vallensis aut defensibilis.
Hal. aceruus uel inuolutio.
Halaad: tumulus testis uel aceruus testimonij siue transmigrantes testes aut transmigratio testium.
Halaadite: tumuli testium uel aceruí testimoniorum siue testes transmigrantes aut testiū transmigrationes.
Haladad: vetus domo uel vetustas sola.
Haladitbim: vetuste aque uel possessiones aquarum.
Halal: volutabrū uel volutatio.
Halali: volutabra uel volutationes seu volutabrū meū uel volutatio mea.
Halalai: volutabrū vulturis uel volutatio deuoratoris.
Halathamaim: aq̄ possessa uel aq̄ possessio
Halathia: magnifica uł trāslata siue transmigratio aut transmeatio.
Halathe: magnifici uł translati seu transmeantes aut transmigrati.
Halathenses. idem.
Halgal: rota uel reuolutio.
Halgala: collis p̄putiorū uel collis circūcisionis.
Halgala: rota eius uel reuolutio eius siue volutabrū aut inuolutatio.
Halgalis: rota viri uel reuolutio assūptiōis
Halgalis: volutabris uel reuolutionibus. seu rotis aut inuolutationibus.
Halilea: rota uel volubilis siue transmeans aut transmigratio facta.
Halilei: volubiles uel rotati siue transmeantes aut in transmigratione facti.
Halim: acerui lapidū uel loca palustria.
Haliloth: reuolutiones aut transmigratiões seu reuolutio tēporis aut transmigratio respondētis.
Hallia: transferēs uel translata seu transferēs trāsferētes aut trāslatio transmeantiū.
Hallim: inundatio uel reuolutio siue transferens eos aut transmigratio eorum.
Halion. transferēs iniquitatē uel translatio inutilis.
Hamalias. redditio domini uel retribuet mihi deus.
Hamaliel. redditio dei uł retribuet mihi deꝰ
Hamarias. retributio domini uel retribuet mihi dominus.
Hamul. retribuens uel retributio.
Hamuel. retribuēs deo uel retributio dei.
Han. tortus uel elatio.
Hanges bortꝰ cōplutus uel elatio irrigata.
Hani. tortus meus uel elatio mea.
Hanim. torti uel elationes.
Haom. vallis estus uel vallis cōmota seu vallis estuans aut vallis cōmotio.
Hara. ruminās uel peregrinus.
Harab. scabies uel scabiosus siue incolatus multus aut incolatus multorū.
Hareb. idem.
Hareth. alienꝰ descendens uł aliena descēsio
Hariçim. diuisio. uel abscisio.
Hariç. accola aduena eiꝰ seu diuidēs. eos aut p̄cisio eorū.
Harim. alienꝰ directꝰ uł incolatꝰ humiliatꝰ.
Haspha. vallis eructās uel cōmotio subita.
Hatham. tangēs risit uel tangentis risus. siue tactus ridentis aut risus tangentium.
Hatiar·torcular videns uel accola explorationis
Hatheron. torcular videns doloꝛē uel. accola

explozans iniquos.
Hatteron: tozcular videns tempze uel accola explozans responsionē.
Hatterothbithe: tozcular videntes tempze. uel accole explozantes responsionem.
Haulen: volutabrū uel volutatio siue uoluens eum aut involutio eius.
Haça: robusta dñi uel fortitudo eius. Ciendū tamē q hoc nomen apud hebreos. g litterā in pncipio nō habet: ꝫ incipit a vocali aīn. ꝛ dicit aça nō gaça subtracta. g. lra.
Haçabar: robustus filij⁹ uel fortitudo filij. Qđ xtū est ex hebreo ꝛ syro.
Haçan. nux uel amygdalū seu robustus uono aut fortitudo gratie.
Haçara: diuidēs eū aut prescisio eius.
Haçarias diuidens virum uel prescisio assumptionis.
Haçee. arcba uel fortitudo eius.
Haçei: robusti. dño uel fortis eius.
Haçenses: idem.
Haçem. rotozās eos uel fortitudo eozum.
Haçer: robuste consurgens uel fortiter vigilans.
Haçera. robuste consurgens ei uel fortis vigilia eius.
Haçer: precisus uel diuisus siue precisio. aut ordinatio.
Haçera: diuidēs eū uel precisio eius siue ordinans eum aut ordinatio eius.
Haçer: tonsor uel tonsio. Ipse est nabal carmeli cuius yrozem accepit dauid.
C. Vic. e. post. g.
Geba: vallis uel procliuiū.
Gebal: preruptū uel ꝛficiens siue vallis xtus aut vorago exterminās
Hebar: fodiēs filios uel effossio filiozū.
Hebret b: vallis fortitudinis uel collis testimoniozū.
Hebrebon: vallis mestīcie uł collis merētiū
Hebin: fossa uel effossio.
Hebin: fosse uel effossiones.
Hebocbalucta uel arena siue pulvis aut inutilis.
Hedel. accinctus xto uel maceria xi.
Heddel: temptat⁹ xto uel accinctio xi.
Hedelias: magnificus dñi uel magnificatus domino.
Hedcon: circuiens in vtero uel extrimētū iniquitatis siue temptatio humilitatis mee aut temptatio iniquitatis eozū.
Heedera: sepes uel maceria.
Heddi: tēptat⁹ uel accinctio.
Hedimilxl: accinctio xi uel fortunatus xto
Heddo. accinctio uel tēptatio.
Hedor: accedēs uel applicans siue sepium aut maceriarum.
Hedori: accessus meus uel applicatio mea siue sepes mee aut maceriarū mearū.
Hedud: latrunculus uel expeditus siue accinctio aut latronū cuneus.
Hedur: sepes ignea uel maceria incendēs.
Hebenna: vallis ennō uel vallis gratuita. seu de valle sunt aut vallis tristicie
Helbe: volutatio uel decursus siue acervus pluens aut acervus pluviarū.
Helon: migrans uł migratio.
Helonites. transmigrans uł transmigratio
Hemallus: vallis falsa uł vallis salis seu mare aut amaritudo.
Hemalli: idem.
Hemallite: valles falsę uł valles salis seu maria aut amaritudines.
Hemela: vallis falsa uł vallis salis.
Hemuel: mare xi uł amaricans dñi.
Hemasar: ortus pncipium uł natiuitatis initium.
Henebath: ortus filius uł pncipiū filiozum
Henesar: ortus uel pncipiū siue inita natiuitas aut initiū natiuitatis.
Henesaret b: idem.
Hennens: ortus germinis uel pncipium motionis.
Henthon. ortus responsionis uł pncipium humilitatis.
Heon. pcetus uel pruptū.
Hera. incola uel pregrinus siue ruminans aut incolatus.
Herra. incolatus uel pregrinatio.
Herara. incolat⁹ visio uel ruminatiōe vidit
Heraris. aduene ppinquantes.
Heraseni. suburbani uel coloni ibidem seu incole mei aut pregrinationes mee.
Herreni. incole uel pregrini.
Hergeleus. ppinquās aduena uel colonū ejciens siue colonū applicans aut colonie applicatio.
Herian. ruminans dño est uł pregrinus domini est.
Herien: ruminās xto uł pegrinus xi.

Berimoth:timens mortem uel metuens altitudinem mortis.
Berman⁹:ruminans quid consilij uel peg⁹in⁹ complens numer.
Beron:accola iutilis uel ruminās iniqtatem
Bersan:aduena uel alien⁹ siue profug⁹ aut eorum eiectio.
Bersanite:aduene uel alieni siue profugi aut eor eiecti.
Bersi:aduena dñi uel alien⁹ dño.
Berson:aduena ibi uel eiectio eor.
Bersoni:aduena me⁹ ibi uel eiectio mea eorū.
Bersonni:idem.
Bersonite.aduene ibi uel eiecti eor.
Berusa:pegrinatio uel incolat⁹ siue ruminās aut ruminatio.
Brecia:incolat⁹ uel ruminatio.
Breci:incole uel ruminantes.
Bregori⁹:grece latine vigilanti⁹.
Belbaam.tr fluens uel sedens in populo siue populus tr spiciens aut populus sedens in tenebris.
Bessen:terra cōpluta uel bymber vicinus siue appropinquans plātationi aut appropiānqns plantationi eor.
Bessemani.vallis pinguis uel vallis pinguedinum.
Bessori:applicans lumen mihi uel applicās dirigentem me.
Bessur:applicans lumē ul applicās dirigētē.
Bessuri:applicans lumen mihi uel applicās dirigentem me.
Bessuri:iuxta lumen uel vicina lumini.
Bessurim : iuxta lumen meū uel applicātes e lumine meo.
Beth:torcular uel opprimens.
Bethr⁹.torcular uel opprimens siue oppssus. aut oppressio.
Bethaan.tr fluens gens uel tr spiciens pl's.
Bethaafar.humi uel fossum siue torcular ei⁹ aut effossio eius.
Bethai.opprimens signum uel torcularis cōsumatio.
Bethaim.torcular populi uel opprimens populum siue applicuerunt eos aut applicatio eorum.
Bethedelthi.torcular egenū uel oppressio paupertatis.
Bethzphr.torcular separans uel oppressio dissem inationis.
Bethri.opprimentes uel torcularia.
Bethsima torcular frangens uel oppressio congregationis.
Bethzr.murale uel sepes siue murus aut circundatio.
Bethzra.murus ei⁹ uel circūdans eū.
Bethzremon.torcular excelsum uel oppressio sublimitatis.
Bethzemon.opprimens uel torcular mali punici.
Bethlemani.vallis pinguis uel valls pinguedinū siue opprimens nomen humile aut torcular famose auditionis.
Bethson.opprimēs pupillam uel torcular coccineum.
Beçatel.est iter uel est fluxus sanguinis.
Beçatel.fluxus van⁹ uel fluens sanguine siue cohabitatrix.
Beçem:vicin⁹ palpationi uel appropinquās plantationi.
Beçphr.robustus laqueus uel fortitudo discipline
Beçon.fluxus voloris uel cohabitatio iniquitatis.
Beçonites.fluens merore uel cohabitator inutilis.

C Dic.i.post.g.

Gideroth.sepes uel maceria.
Giderothaim sepes duorum uel macerie bine.
Gieçi.vallis visio uel p̄ruptū videns.
Gigaal.redemptio uel redempt⁹.
Gilon.migra uel migrans.
Gilonites.transmigrans uel transmigratus
Gimel.plenitudo uel retributio.
Ginetho.ort⁹ vite uel principiū pauoris.
Gio.luctatio uel luctare.
Gion.luctatio uel barena.
Gir.diuisio uel prescisio.
Gissai.sacrificans uel sacrificiū.
Guidum.inflatio uel ascensio.

C Dic.o.post.g.

Gatha. gens peccatrix uel populus peccatorum.
Gob.lacus uel locusta.
Godolias.magnificans dñm uel magnificus domini.
Godoliati.magnificentia peccati mei uel magnificus in tempore meo.
Gog:coma uel tectum.

Hoiel. ꝓpinquꝰ ꝛeo uel redemptio ꝛei.
Hoim: gens uel ꝓpli.
Holam: transmigrans eos uel uolutatio eoꝝ.
Holgotha. locus calui uel locꝰ caluarie. Syꝝ est nō hebꝛeū.
Holias. transmigrans uel transmigratio seu reuelans eos aut robustꝰ eoꝝ.
Holiath. idem est.
Holim. acerui uel loca paluſtria.
Hom. fouea uel ꝛecipiens siue laqueus aut ꝛecipula.
Homer. assumptio uel ꝓfectio siue ꝓsummatus aut ꝓsumatio.
Homoꝛ. ꝓfectio siue ꝓsolatio uel ꝓficiens aut ꝛenūdatio. ¶ Mensura est antiquoꝝ que mensura est ꝛecima pars ephi.
Homozza. cecitas uel seditio seu timens ꝓpin aut timoꝛ ꝓpiaris. Et sciendū q̄ hoc nomen in hebꝛeo nō habet. g. litterā. ſ scribit̄ ꝓ vocalem ain ꝛ dicit̄ aomozza.
Honath: oꝛtus pcti uel arrogantia tēꝑalis
Honeabat. furtū filie uel furans filiam.
Hom. hoꝛti mei uel arrogantie mee.
Hoꝛgias. diuidens luctam uel ꝓsciſio luctātium.
Hoꝛtinam. ꝓsecidens dona uel diuidens castra eoꝝ.
Hosem. applicans eos uel appꝛopioquans plātationi eoꝝ.
Hosen. applicans eos uel applicatio siue appꝛopinquans palpationi aut appꝛopinquās plātationi.
Hosnā. applicata uel iuꝛta eam siue applicans aut applicatio.
Hoson. appꝛopinquans palpationi uel appꝛopinquans plantationi.
Hothomel. toꝛcular ꝛespondens ꝛeo uel oppꝛeſſio applicans ſigno.
Hothoꝛ. murus uel circumdatio.
Hoçar. amygdalū uel nux coꝝ siue tonſio aut foꝛtitudo eoꝝ. ¶ Dic. u. poſt. g.

Gabel. ꝓpinquans ꝛeo uel redemptio ꝛei.
Gabelite. redēptio ꝛei uel ꝓpinq̄ ꝛeo
Gabias. ꝓpinquꝰ dño uel redemptio vñi.
Gabun. oꝛtus meꝰ uel arrogantia mea.
Gabunite. hoꝛti mei uel arrogantie mee.
Gabbaal: diuidēs viros uel ꝑſciſio ꝛtuſtaꝝ.

¶ Sequitur ꝛe nominibus incipientibus ab. h. littera.

Habel. in filio uel in ꝓncipio.
Habet. ꝓticeps uel ꝓticipatio siue cōmiſit aut certamen iniit.
Haberite. participes uel participatiōes seu cōmiſerūt aut certamen inierunt.
Habi. pater meꝰ uel frater meus iſte.
Habiel. pater meꝰ ꝛeꝰ uel frater meus dñs.
Hachan. neceſſitas uel neceſſariū.
Hacharan. turba uel turbatio.
Hachin. ꝛetinens eos uel ꝛetentio eoꝝ:
Hachoꝛ. excelſum uel ſublimitas.
Hadada. teſtis uel vſq; ad teſtimoniū.
Haditū. inundans pſſimos uel inundatio pſſimoꝝ.
Hadreꝛel. greges ꝛei uel aggregati ꝛeo.
Hadrin. teſtis menſure uel inūdās mēſuratio
Hafar. terra uel puluis. ſiue humens aut fodiens.
Hafara. taurus uel vitulus siue puluis eius aut fodiens eum.
Hafarim. mare effodiens uel maris effoſſio.
Haga. loquens uel meditans siue locutio aut meditatio.
Hagegath: annūcia uel annūciatio siue accinctus aut latrūculus.
Hagiel. aduena meꝰ uel incola ꝛei.
Habilon. vita vallium quercuum uel q̄ſtio vite roboꝛee.
Haul: iſte volens uel vitam parturiens.
Hai: vita valliū uel queſtio vite.
Haia: vita valliū eiꝰ uel queſtio vite eiꝰ.
Haiam: vita valliū eoꝝ uel vita queſtio eoꝝ.
Hailon: ubi erant vꝛſi uel ubi vꝛſi ſunt.
Haiman: vita valliū mirandarum uſ queſtio vite mirabilis.
Hain: fons uel oculus.
Haio: vita vallium eius uel queſtio viteeius.
Halaa: fermentū eius uel conſternans eū.
Halac: poꝛtio uel pars mea siue lubꝛicum aut impēditio.
Halaſa: tripleꝝ uel conſternata siue conſternans aut conſternatio.
Halda: ꝛepꝛecans dñm uel ꝛepꝛecatio dñi.
Halus: fermentū uel conſternatio.
Hamas: indignans uel furens siue furoꝛ aut indignatio.
Hamiel: ꝓpꝛs meus ꝛeo uel ꝓpꝛs meꝰ ꝛei.
Hamoza: ꝓpꝛs ſcitus uel ꝓpꝛs illuminans.
Hamul. calefactus eos uel calefactio roꝛis. ſiue ꝓpꝛs volens aut ꝓpꝛs parturiens.

Damulite . calefacti rores uel calefactiones irrorationū seu populi volentes aut populi parturientes.
Danā. respōdens populo uel responsio ppli
Danan. reddens vnū uel responsio grē
Danath. reddens uel respondens seu reddidit aut respondit.
Danebgaba. sollicitans uel humilians siue sollicitauit aut humiliauit.
Daniel. pauper mei uel respondens mео.
Danon. respondens meron uel reddens iniq̄tatem seu reddens volorem aut responsio inutilis.
Daoi. spine uel cōpunctiones.
Daoites. spina uel cōpunctio.
Dapbron. puluis merorū uel terra inutilis.
Darada. miraculū uel admiratio.
Darē. filius meus uel filiatio mea.
Dares. testatio mea uel testamentū.
Darim. exaltatio uel exaltatus.
Dasarmoth. atriū mortis uel atriū angustie
Daseroth. atria uel vestibula seu ville aut tentitudines.
Dason. festinatio uel festinantes.
Datath. ramus uel dissipatio siue testimoniū aut dissipatoꝝ.
Datbaroth. circuli uel corone.
Datboniel. rūdens mео uel rūdit ei deus.
Dauna. ipsa iniq̄tas uel susceptio iniquoꝝ.
Dauan. fons uel motio siue subuertens eos. aut subuersio. eoꝝ
Dauil. stulticia uel insipientia siue stultus aut insipiens.
Dauoth. sedens uel cōmoratio seu vinculum aut incunabula.
Dazan. claudus uel irascēs siue claudicās aut claudicatio.
Dazath. medicus uel medicamentū
Dazia. videns uel prouisio.
Daçaç. continentia uel apprehensio siue continens aut apprehēdēs.
Daçbi. mendaciū uel iniquitas.
Daçeb. pergens uel abiens siue pfectio aut proficiscens.
Daçuba. deserta uel relicta siue desertio aut relictio. Hic.c.post.b.

b De. esse uel viuere.
b De. ipsa uel ista siue susciens aut susceptio.
Deler. victor uel transiēs siue transitus aut transitio.
Debeus. vincens uel transitor siue transiēs aut transitorius.
Debion: pauperculus uel paup sensu.
Debionite. pauperculi uel pauperes sensu
Debri. victor meus uel transitio mea.
Debron: incantans uel incātatio siue cōiugiū aut visio sempiterna.
Debronite. cōiugati uel incantatores siue incantationes aut visiones sempiterne.
Decetban. ipse mente excedens uel iste suscipiens humilitatem.
Dedai. ornat⁹ mihi uel voluptuosus meus.
Deddo. pauid⁹ seru⁹ uel testificator vite.
Defer. fouea uel precipitiū.
Deie. qui est uel qui existit.
Dela. vallis quercus uel maledictio.
Delai. vallis querc⁹ mee uel maledicta mihi
Delam. abiectio uel supliminare.
Delam. oppositi uel cōpositi.
Delan. deo grat⁹ uel deo donat⁹ seu vallis quercus aut roborat⁹ gratia.
Delbid. dei filius uel dei excelsus.
Delchal. portio uel particula.
Delcana. dei zelus uel dei possessio.
Delcheia. pars dño uel vendicatus dño.
Delchesc. aduocata uel aduocatio.
Delchesceus. aduocaus uel adnocatus.
Delchi. ptitus mihi uel vendicatio mea.
Delchian. pars dñi est uel vēdicatio dñi est
Delchias. pars dñi uel vendicatus dño.
Deldaa. atriū eius uel exacuens eū.
Deldad. atrium ul' exacuens.
Deldai. atriū meū uel acutio mea.
Deleanā. dei mei donū ul' dei mei gratia.
Deled. acceptio glorie uel accipiēs gloriā.
Delem. postes uel secula seu vestibulū aut supliminare.
Delesa. cōsternatio uel cōsternatus.
Delles. exiēs uel exitio.
Dellesmoth. grece quod⁹ latine aūt exit⁹ mortis
Delleth. accipiēs vitā uel susceptio pauoris.
Delphaal. deo excluſ⁹ ul' dei mutatio pauor
Deli. deus meus uel deitas mea.
Delia. deus domin⁹ uel dei dñatio.
Deliab. de⁹ me⁹ pat' ul' dei mei paternitas
Delias. deus dñs uel dei dñatio siue ascendens dñs aut robustus dñator.
Deliasaph. dei mei collectio uel dei mei cōgregatio.

Helisaphan. dei mei facies uel dei mei cõuersio.
Heliatha. deo meo precans uel dei mei temporalis.
Heliathi. deũ meũ videns uel dei mei visio siue dei mei auxilium uel dei mei fortitudo
Helicel. deo meo partic⁹ uel dei mei pticula.
Helisel. deus me⁹ deus uel dei mei deitas
Helipha. de⁹ meus cadẽs uel dei mei casus
Helipbales. deus meus diuidens uel dei mei diuisio.
Helipbalu. deus meus mirabilis uel dei mei miraculum.
Helipbelec. dei mei ruina uł dei mei delectio
Helibas. deus meus mirabilis uel dei mei miraculum.
Helisel. deus meus dei uel dei mei deus
Helim. deficiens uel fortis corũ siue arietes aut robusti.
Helimaidio. dei mei contradictio uel dei mẽsura sufficiens.
Heliodorus. deo meo generans uel dei mei generatio.
Helioenai. dei mei fons meus uel dei mei oculus meus.
Heliopolis. sol ciuiũ uel solis ciuitas.
Heliozeb. dei mei cornus uel dei mei solitudo siue dei mei ardor aut dei mei tẽptatio
Helisa. ad insulã uel deus saluator.
Helisabe. dei mei salus uel dei mei defensio. siue dei mei iuramẽtũ aut dei mei abũdãtiã
Helisseus. deus meus saluator: uel dei mei saluare.
Helisu. dei mei salus uel dei mei protectio.
Heliu. deus dñs uel deus dñator siue deus meus iste aut deus meus ipse.
Heliẽer. dei mei auxiliũ uel dei mei fortitudo
Helmodan. deo natus uel dei natiuitas.
Helnaẽ. deo fidelis uel dei requietio.
Helnathan. deo dat⁹ uel dei donatio.
Heloe. deus uel deitas.
Helon. cõmot⁹ fortiter uel exercitatus fortitudine.
Helon. exercitus fortitudo uel exercitat⁹ fortitudine.
Helonite. exercitũ fortitudinis uel exercitati fortitudinibus.
Helsaphan. deo victus uel dei vinculũ siue deũ speculãs aut speculator dei.
Heltheclie. perens uel prolatio.
Heltheclen. idem.
Heltolath. atrium coccineum uel acumen ruboris.
Heman. perturbans uel perturbatio siue suscipiens aut formido eorũ.
Hemech. vallis uel abyssus siue profundus aut profunditas.
Hentecce fontem uel ecce oculum.
Henach. gigas uel fortis siue humilis cõsurgens aut humilis cõsurrectio.
Henachim. gigãtes uel robusti siue potentes aut humiles cõsurgentes.
Henan. cursus meroris uel fons tristicie.
Hennon. vallis tristicie uel vallis infectiõis
Her. vigilans uel pellicens siue cõsurgẽs aut effusio.
Heran. vacuefactus uel vacue faciens aut vacuefecit aut vacuefactio.
Heranite. vacuefacti uel vacuefacientes. siue vacuefecerũt aut vacuefactiones
Herastus. vigilans uel effusus siue frater meus videns aut fratris mei visio.
Herebusa. cõsurgens mendaciũ uel vigilia fictionis:
Herebusei. cõsurgentes mendacio uel vigilantes fictionibus.
Hered. vigil vita uel cõsurgens pauore.
Heredite. vigilantes vite uel cõsurgẽtes pauoribus.
Herẽ. vigilãs eis uel resurrectio eorũ.
Heri. vigilans mihi uel resurrectio mea.
Herias. vigilãs dño uel resurrectio dñi.
Herite. effusi uel vigiles siue pellicei aut consurgentes.
Heritboplet. vacuefacieus os protectũ uel vacuefacio oris ptegentis.
Hermagedon. cõsurgens temptatio uel vigilia inhabitationis.
Herman. anathema meroris eorũ uel anathematiçatio tristicie eorum.
Hermes. anathema meroris uel anathema tristicie.
Hermogenes. mons scrutatus uel vomens eos in valle.
Hermon. anathema meroris uel anathema tristicie.
Herodes. pellib⁹ glorias uel pellice⁹ glorioſus
Herodiani. pellibus gloriantes uel pellicei glorioſi.
Herodias. pellib⁹ glorias uel pellicea glioſa.

Heredion.formido uel pauor.
Hesarelon. misericordia dei uel auxilium meū deus meus.
Helli.vicinus meus uel vicinitas mea.
Hesron.atrium uel amplitudo.
Hester.abscondita uel abscondens seu eleuata in populis aut ꝑparata in tempore
Hetb.vita uel pauor.
Hetban.fons uel ascensus siue pauid⁹ dono aut viuens gratie.
Hetban.consūmatio uel cōsūmat⁹ siue auis eorū aut suscipiens nauigationē.
Hetheus. vinax uel pauidus seu formidans aut stupidus.
Hetbnas.pauor colubri uel vita serpentis.
Hetbi.vita mea uel pauor meus.

¶ Hic.i.post.b.

Hija sublimis uel exaltatus.
Hiarite.sublimes uel exaltati.
Hichutinel.ipse est duplex deo uel ipse sperans in deum.
Hielon.ipse est parcens uel ipse est faciens siue ipse est cōmouens fortiter aut ipse est excicatus fortitudine.
Hiemla : parcens maledictio uel cōmouens accipientem.
Hierebon: ipsa possessio uel vigilantia negociationis.
Hiesana:ipsa faciens bona uel ipse parcens gratificato.
Hieu:ipse uel est.
Hieu:parcens uel faciens siue cō motus aut cōmotio.
Hieus:cōmotus aut cōmotio seu ipse ē parcens aut ipse est faciens.
Hieçer:ipse est fortis uel ipse est auxiliator siue ipse ē separat⁹ aut ipse est sanctificatus
Hieçerite.ipsi sūt fortes uel ipsi sunt auxiliatores siue ipsi sunt separati aut ipsi sūt sanctificati.
Higal:aceruatio exaltata uel exaltationis inuolatio.
Hiel:faciens deo uel cōmotio dei.
Hila:exaltatus uel exaltatio.
Hilai:exaltatus mihi uel exaltatio mea.
Himeneus:ipse numerans festinantes uel suscipiens adimplētionē consilij.
Hin:mensura uel mensuratio loquētis materie siue fuit aut erit.
Hir:vigilans uel vigilatus ei.
Hira:fratris visio uel vigilans.
Hiran.vigilans populo uel vigilie populi seu viuit excelsus aut viuens est excelse.
Hiras:frēm meū vidit uel fris mei visio seu vigilantē sustollēs aut vigilās plasmatiōi.
Hircanus:consurgens possessio uel vigilia emulationis.
Hilbaal:ipse vir vetustus uel ipse vir deuorator.
Hisimiel:ipse nominatus dei uel ipse postulatus a deo.
Hismoth:ipse mortē adducēs uel ipse ē mortis adductio.
Hispania:accinctio uel expeditio.
Hispanienses:accincti uel expediti:
Hitbai:cōmouens bina uel parcens duobus.
Hiçadab:ipse fluens fortis uel ipsa fortis fluitio.
Hiçiel':ipse fortis dē⁹ uel ipsa fortitudo dei.
Hismael:vir auditus a deo uel assumens auditionem dei.

¶ Hic.o.post.h.

Hoba: incantator uel incantatio siue dilectus aut ampleratio.
Holda:destruens uel discernēs mihi siue diuerticulū meū seu discretio aūt diuerticulum.
Holdai:destruens me uel discernens mihi siue diuerticuli meū.
Holo fernes : infirmitas discessionis uel infirmans vitulū saginatū.
Homar:populū amaricans uel populi amaricatio.
Homer:crispans uel manipulus.
Hoon:labor uel dolor siue laborans aut dolens.
Hozeb:mensa uel massa siue temptatio aut temptatus.
Hozeb: ardor uel siccitas siue cessus aut solitudo.
Hozzei:liberi uel iracundi siue de fozaminib⁹ aut farinatij:
Hozem : dolor uel ira seu de excelsa aut de iracundia.
Hozzi:farina uel farinatus seu post me aut fozamen meum.
Hozim:fortes uel excelsi siue gigantes aut robusti.
Hozodi : maledictio sufficiens uel maledicta sufficienter.

Hortidosiada.recte indigens testimonio uel lumen posit ũ testificationi.
Hosa.spes uel saluatio.

Vbic.u.post.b.

Habac.sculptens uel sculpsit siue sculptor aut sculptura.
Hupbim.penetralis uel thalamus
Huma.festinans sibi uel manipulus.
Huri.longitudo mea uel illuminator meus.
Hus:festinans uel consiliator.
Husam.festinãs ꝑplo uel consiliator populi.
Husatbi.festinante me uel festinatio mea.
Husi.festinans mihi uel consiliator meus

Sequit ꝛc incipientibus ab.I.littera.

IA.dñs uel dominator
Jaleiel.incipiens laudare deum uel expectatio laudis dei.
Jaalon.ilex uel quercus.
Jaamena.extremus in coitu calor uel extrema coeũtis delectatio.
Jaan.respondẽs uel responsũ siue responsio.
Jaare.saltus uel silua.
Jaas.fuit uel dimidiũ siue dimidians aut dimidiator.
Jaasel: dimidiauit deus uel dimidiatio dei
Jaatb.expectans tempus uel expectatio peccatoris.
Jaaçraxr.auxiliũ uel auxiliabit.
Jaaçiam.auxiliũ dñi uel auxiliabit dñs.
Jaba.luctatio uel intelligentia.
Ja'es. volor uel volens seu siccitas aut exsiccata.
Jabin:sapiens uel sapientia siue intelligens aut intelligentia.
Jabina: sapiens dño uel intelligẽtia dñi.
Jabir.ciuitas doctrine uel ciuitas litterarũ.
Jabob.puluis uel lucta siue luctans aut luctatio.
Jabocb.idem.
Jacbated.gloria dñi uel ubi est gloria seu est grauis aut est grauitudo.
Jachala.fortis eius uel cõfortans eũ.
Jachalia.fortis dñs uel fortitudo dñi.
Jacham.tribulatio uel tribulatus.
Jacban.tribulator uel tribulatio.
Jacbanẽ.preparans firmitatẽ uel ꝑparatio firmitatis.
Jacbim.preparans ũ el ꝑparator siue preparatus aut preparatio.
Jacbim.firmus uel firmitas.
Jacbin.idem.
Jacbinite.firmi uel firmitates.
Jacob:supplantator uel supplantatio.
Jacoba: supplantãs eũ uel supplãtatio eius.
Jacobus:supplantans festinantẽ uel supplantatio consilij.
Jacbon:preparans uel preparatio.
Jacboma:populi vltio uel populũ vlciscetur siue preparãs dño aut preparatio dñi.
Jadae:sciens uel scientia siue cognoscens aut cognitio.
Jadaí:sciens me uel cognitio mea.
Jadaia:sciens dñm uel cognitio dñi.
Jadasan: sciens egressum uel cognoscens abundantiam.
Jadaias: cognitus dño uel scientia dñi.
Jadiel:sciens dñm uel cognitus dñi.
Jado:sciens testimoniũ uel expectatio seruitutis.
Jadon:sciens dolorẽ uel cognitio iniquitatẽ.
Japix:expectans laqueum uel expectatio disciplíne.
Japbe: eligens uel electio siue ostendẽs aut illuminatio.
Jaber.latitudo uel dilatatio.
Japbia:ostendens uel ostensio seu aperiens aut apertio.
Japbie: ostendẽs uel aperiens seu expectans eos aut superficies.
Jagaal: ꝓpinquitas uel ꝓpinquus.
Jagur:aduena uel colonus.
Jael: expectans deum uel expectatio dei aut incipiens seu carnale cõiugũ.
Jaxi:ascendens uel ascẽsio seu ascendit deꝰ. aut ascensio dei.
Jabelite:expectãtes deũ uel expectationes dei siue incipiẽtes aut carnalia cõiugia.
Jabelite:ascendẽtes uel ascẽsiões siue ascendentes deo aut ascensiones dei.
Jabelel.viuens deo uel expectatio dei siue postulans deum aut requiescens in deo.
Jair: vigilans uel illuminans seu illuminauit aut illuminatio.
Jairus.illuminans uel illuminatio siue vigilie aut vigilantes.
Jalam:expectans humilia uel expectator percussionis.
Jalelel: expectans deũ uel expectatio dei.

Jalech:expectans paꝛoꝛē uel expectatio vite.
Jalon:expectās voloꝛē uel expectatio iniq̃tat̃
Jam:mare uel dies.
Jambꝛi:mare laceſcēs uel dies amaricans.
Jamim: dies plurali numero uel amaria seu amaritudines aut amaricationes.
Jamin:virtus uel textera siue asini aut asinei
Jaminite: textere uel virtutes seu asini aut asinei.
Jamna:mare uel textera siue marin⁹ aut vbi est signum.
Jamne:idem.
Jamnes:marinus uel vbi est signum.
Jamnia.textera dñi uel vbi est signum.
Jamnite:virtutes dñi uel in quib⁹ est signū.
Jāno::amaricans lumē uel textera iracūdie.
Jamram:mare eoꝛum pelliceum uel mare eorum in capite.
Jamres:mare pellicetum uel mare in capite.
Jamſupb:mare rubꝛum uel dies in capite.
Jamnel:dies eius teus uel dies eius tei.
Jamuelite:dies eoꝛum teus uel dies eoꝛ tei.
Janai:guberna toꝛ me⁹ uel guberna tio mea.
Jamni:preparatoꝛ me⁹ uel preparatio mea.
Janoa:guberna toꝛ uel guberna tio.
Janoe:expectans cōmotionem uel expectatio requietionis.
Janoe:guberna tio uel guberna culum.
Janon:voꝛmitans meroꝛe uel guberna toꝛ doloꝛis.
Janua:requies uel requietio.
Janum.voꝛmitans uel voꝛmitatio.
Jaod:confitens uel glozificans siue cuius est frater aut cuius est fraternitas.
Jaoe:factura fratris uel frater dñi siue vbi ē frater aut vbi est fraternitas.
Jara:teficiens uel tefectio.
Jaraia:timens dñm uel timoꝛ dñi seu teficiens dño aut teficiens dominus.
Jaramotb:timens moꝛtē uel tefectio moꝛtis.
Jare:luna uel tefectio.
Jarre idem.
Jared:roboꝛans uel roboꝛatus siue descēdēs aut continentia
Jareden:descensio eoꝛum uel visio iudicis.
Jaree:silua uel saltus.
Jarpbael:dimisit teus uel dimissio tei.
Jarpbel.idem.
Jaribi:ultio uel diudicans siue elciscens aut diudicatio.
Jaram:saltuum uel siluarum siue mons saltuum aut mons siluarum.
Jas:dñs uel dominatoꝛ.
Jasa:factura mandati uel factus in mādato siue factum mandatū aut inbabitatio eius.
Jassa:dimidiū uel dimidiatio seu factū mandatum aut factū in mandato.
Jasapb:babitatoꝛ uel babitatio siue sedēs aut confidentia.
Jasabel:dimidium tei uel dimidiauit teus.
Jasen:domitoꝛ uel domatio.
Jasi:equalitas uel tesiderium.
Jasiel:equalis teo uel tesiderium tei.
Jaso:factura mandati uel fact⁹ in mandato.
Jason:tesiderans uel qui mandatum fecerit.
Jasu.conuertens uel conuersio.
Jasub:reuertēs uel reuersio siue reuocās aut reuocatio.
Jasubite:reuertentes uel reuersi seu reuocantes aut reuocati.
Jatbaba:peccantes in ea uel peccatum in eis.
Jatbā. dñi pfectus uel dñi consumatus siue dñi perfectio aut dñi consumatio.
Jarban:dominus bumilis uel tei respōsio seu expectans bumilitatem aut expectatio respōsionis.
Jatbanael: expectans bumilem teum uel respondens bumilitati tei.
Janadiatb:colūba tesluens tempoꝛe uel colū baris teficiens peccato.
Janatbi:columba uel est. Syrum est non tebꝛeum.
Jaur:expectans incendiū uel expectatio luis.
Jaus:expectans consilium uel expectatio festinantis.
Jaçer:adiutus:uel adiutoꝛium siue auxilias aut auxiliatoꝛ.
Jaçias:audiēs dñm uel auscultatio dñi.
Jaçiel:audiens teum uel auscultatio tei.

Hic.b.7.c.post.i.

IBaar:mons foꝛtis uel vir suscitatoꝛ
Jebaiman:ve requiescenti uel translata est requietio.
Jebatotb:cecidit gloꝛia uel translata est gloꝛiatio.
Jebainaan.durum babitaculū uel consolatio inbabitantis.
Jebonīū:dura uel vocata siue vbi est thalam⁹ aut preparatio consolationis.
Jebutbiel:spes tei uel sperans in teo.

Hic.d.post.i.

Idaia: dilectus dñi uel amabilis.

Idaias: dilectus dñi uel amabilis uo mino.

Idida: dilectus dñi ꝓpter dñm uel amabilis uomino ꝓpter dñm. Ipse est salomon q̄ dilectus domini ꝓpter dñm uel amabilis dño ꝓpter dñm dicitur propter suam misericordiam scilicet gratuitam qua eum diligere dignatus est: cum vtiq; dilectione z misericordia indignus existeret quē constabat mācer esse. z quem reprehendit scriptura diuina pro peccato idolatrie z immoderato amore mulierum.

Ididia: dilectio dñi uel amabilitas eius.

Idithum: saliens uel transiliens eos.

Idox: dilect⁹ uolūtarie uel amabilis violētia

Idumea: rufa uel rutea seu terrena aut sanguinea.

Idumei: rufi uel rubi siue terreni aut sanguinei.

Hic.e.post.i.

Iebarim: lapides transeūtes uel acerui lapidum transeūtium.

Iebaar: mons fort̄ uel electio suscitata.

Iebanias: sapiens dño uel intelligentia dñi.

Iebre: prosepiū uel exsiccatio.

Iebr: imitans fontem uel expectatio putei.

Iebthon: vallis mestitie uel collis merentiū.

Iebgar. eligens uel electio.

Iablaam: absortus uel absortio seu absorbens ꝑplm aut populus uespiscens.

Iebnael: edificans deo uel edificatio dei.

Ietoch: arena uel luctatio.

Iebus: prosepe uel calcata siue conculcās aut conculcatio.

Iebusei: prosepe meū uel conculcatio mea.

Iebusei: prosepia uel cōculcata.

Iecba: torcular uel oppressio siue opprimēs aut oppressa.

Iecbaa: torcular ei⁹ uel opprimens eū.

Iecbbaa: luctans ei uel arena eius.

Iecbda: magnificus uel magnificentia.

Iecbdalian: magnificus dño est uel magnificentia dñi est.

Iecbdon: incubans populus uel incubatio populi

Iecbelia: torcular labor⁹is uel oppressio laboriosa.

Iecbenias: preparans domino uel preparatio domini.

Iecbmā: possedit ꝑplm uel possessio ꝑpli.

Iecbimā: vindicans populum uel vindicatio populi.

Iecbiman: acquirens populū uel acquisitio ꝑpli

Iecbinaā: possidēs populum uel vindicatio populi

Iecbinam: possidens populum uel preparatio populi.

Iecbomam. idem.

Iecbonias: sic fact⁹ uel preparator seu preparans dño aut prepatio dñi.

Iecban: extensio uel inclinatio seu merces aut mercimoniū.

Iecbel: cetus dei uel auxilians deū.

Iecbce. torcular lupi uel opprimens lupū.

Iedala: manus maledicta uel manus maledictionis.

Iedebos: man⁹ maledicta tribulans uel man⁹ maledictionis angustiantis.

Iedeia: sciens dñm uel cognitio dñi.

Iedi: sciens me uel cognitio mea.

Iediel: sciens deū uel magnificus deo.

Iedlaph: manū tollens uel manum ad os seu manus sublevans aut manū sublevatio.

Iedd oa: sciens eū uel cognitio eius.

Iedcban: parvulus uel minoratio.

Iedri: accedens: uel applicās siue accessus aut applicatio.

Iedduz: accinctus uel temptatio.

Ieddua. temptans cū aut accinctio ei⁹.

Iedula: manus maledicta uel manus maledictionis.

Iephdaia: innuens dño uel aptio dñi.

Iephrel: aptio dei uel apiet deus.

Iephlad: exclusio pct̄i uel aptio directionis.

Iephleti: excludens peccatū meum uel aptio directionis mee.

Iephon: dñs mirabilis uel dñs vivificatorū.

Iephone: mutus uel innuens.

Iephonne: annuens uel innuitio.

Iegal: ꝑpinquus uel redimens seu ꝑpinq̄tas aut redemptio.

Iegali: ꝑpinquus mihi uel redemptio mea.

Ieglam. despiciens uel despect⁹ siue ꝓtempt⁹

Ielel: viuens deo uel postulatio dei siue emutatus deo aut expectatio dei.

Ieleli: viuens deo meo uel postulatio dei mei siue mutatus deo meo aut expectatio dei mei.

Jebi. vita uel exordiū siue requies aut postulatio.
Jebiel. vita dei uel exordiū dei siue requescens deo aut postulatio dei.
Jelada. cognoscēs dñm uel cognitio dñi.
Jelepb. manū tollens uel manū ad os siue manus subleuans aut manū subleuatio
Jemda. plenitudo uel circūcisio.
Jemei deus meus uel robur meum.
Jemias. numerus dñi uel numerabilis dño
Jemim. robur meum uel dextera mea.
Jemla. parcens maledicto uel cōmouens accipientem.
Jemlecb. numer⁹ vite uel amaritudo pauor
Jemua. mare uel amara siue numerus aut numerabilis.
Jemuaite. marī uel amari siue numerabiles aut marini.
Jemubel. dies eius dei uel dies eius deus
Jepsem. apertū nomen uel aperta auditio
Jepta. apriens uel apertio.
Jeptbabel. apriens deo uel apertio dei.
Jepte. apriens uel apertus siue aperuit aut apertio.
Jeptbon. apriens uolorem.
Jera. timens uel timor siue misericors aut misericordia.
Jeraa. timens eū uel misericordia ei⁹.
Jeracto. aurugo uel demolutio.
Jeramalecb. timēs deū uel misericordia dei.
Jeramebel. idem.
Jeramel. idem.
Jerameli. timens deū meū uel misericordia dei mei.
Jeramiel. idem.
Jeramieli. idem.
Jeraon. timores uel timebūt seu timēs iniquitatē aut misericors merentibus.
Jerapolis. iudiciū superius uel siue timore misericors ciuitas.
Jerebaā. aurugo populi uel demoliēs ppl'm
Jerebel. iudiciū dei uel diiudicās fugiora
Jeremian. excelsus dño est uel sublimitas domini est.
Jeremias. excelsus dño uel sublimitas dñi.
Jeremibel. excelsus dño deo uel sublimitas domini dei.
Jerian. timēs inutile uel timor dñi est
Jerias. timēs dñm uel timor domini.
Jerib: odor uel luna.
Jeribai: odor vultur⁹ uel defectio deuotator
Jericho: luna uel odor eius.
Jericontini: odorātes eū uel reficiētes ei.
Jerihel: timens deum uel timor dei.
Jerimoth: timens mortem uel metuēs altudines mortis.
Jerimuth: idem.
Jeriotb: iurgiū signi uel iudicij designatio.
Jermai: dñs excelsus uel dñi excelsitudo.
Jeroā: timens pl'm uel iudiciū populi.
Jerobaal: iurgiū habens uel iudiciū habentis aut iudicium superioris.
Jeroboal: timor viri. uel timor vetustatis siue timēs batētem aut timēs deuotationē.
Jeroboam: causa populi uel diuisio populi. siue discernēs populū aut superi⁹ diiudicās
Jeroboseth: iudicās ignominiā uel diiudicans confusionem.
Jeron: timor uel peregrinatio siue timidus aut peregrinus.
Jeronymus: visio pulchritudinis uel diiudicans locutiones.
Jerosolyma: pacifica uel visio pacis.
Jerosolymite: pacifici uel pacem videntes.
Jersia: aduena dñi uel alienus dño.
Jeruel: collis dñi uel vallis bñdictionis.
Jerusa: ruminans uel ruminatio siue incolatus aut peregrinatio.
Jerusalē: pacifica uel pacis visio siue timor perfetus aut timebit perfecte.
Jesa: vetustas uel planities siue salnatio. aut residerium meū.
Jessa: incensū uel sacrificiū seu insule sacrificium. aut insule holocaustū.
Jessaar: incēsū suscitās uel holocausti vigilia.
Jessaarite: incensa suscitantes uel holocaustorum vigilie.
Jessai: incēsum meū uel sacrificiū meū siue insule sacrificiū aut insule holocaustum.
Jessamari: vetustas amara uel residerij amaritudo.
Jesan. vetustas uel veterans.
Jesana. vetustas eius uel inueterans eum
Jesar. figmentū uel tribulatio siue insule sacrificiū aut insule oblatio.
Jessar. meridies uel vnctio mea siue meridianus aut metaphoricus olei.
Jesba: collaudans uel collaudatio.
Jesbaā. collaudās populū uel collaudatio populi.

Jesbacbasa: collaudans sum̃ uel collaudatio principij.
Jesbi: est in me uel coequatus mihi.
Jesbinedob: est in me spontane⁹ uel coequat⁹ mihi spontanee.
Jesboch: est cinis uel est tactus.
Jescha: tabernaculũ uel unctio eius.
Jesle. incendens uel incendiũ siue insule libamen aut insule holocaustũ.
Jesema: salus uesperij uel saluatio requiescẽtis.
Jeser: finxit uel plasmauit siue finctio aut plasmatio.
Jeserite: fictores uel plasmatores.
Jesesi: equalis saluator uel uesperium salutionis.
Jesem: uesperiũ uel uesperaui.
Jesu: equalis meus aut equalitas mea.
Jespha: unctio uel tabernaculũ.
Jespban: idem.
Jesũ: equalitas uel tabernaculũ.
Jessi: incensum mihi uel sacrificiũ meũ
Jesias: equalis dño uel salutaris homini.
Jesiel: incensus deo uel sacrificiũ dei.
Jesielite: incensi deo uel sacrificia dei.
Jesimuth: desiderium dulce uel desiderata dulcedo.
Jesmachias: ructuas penitens dñm uel figmentũ percussionis dñi.
Jesmaras: salus desiderantis dñm uel salutatio requietionis dñi.
Jesrel. sacrificans deo uel literatio dei.
Jessua: planities uel est desideriũ meũ salus.
Jessue: saluatio uel desiderium.
Jesui: equalis mihi uel equalitas mea.
Jessui: desideraui uel desiderium.
Jessuite: desiderantes uel desideria.
Jesur: uolor uel est in uolore siue sal⁹ luminis aut equalitas ignea.
Jesuri: salus uolucris mei uel saluatio in uolore meo siue sal⁹ illuminans me aut equalitas mea.
Jesus: saluator uel salutaris siue salus aut salutare.
Jetba: extensio uel inclinatio siue supfluens aut supfluitio.
Jetbaam: superfluus populus aut superfluitas populi: siue inclinans populum aut extensio eorum.
Jetbaba: bonitas uel declinatio.
Jetbabatba: bonitas uel bonitates seu declinauit ut deniat aut declinatio quentionis.
Jetbam: merces uel mertimonium seu inclinãs eos aut extensio eor.
Jetheba: bonitas uel declinatio dentis.
Jetbebata: bonitas uel bonitates siue declinauit ut deniat aut declinatio quentionis.
Jetbelteb. dona dom⁹ uel declinatio denitis.
Jetbela: inclinatio palme uel extensio iniquitatis.
Jetber: modicum residuũ uel modica residuitas.
Jetbeth: donans uel donatio.
Jetbnaã: possidens ppm uel fluens populo.
Jetbra: supfluens uel honorabilis.
Jetbraã: honor ppi uel supfluens populo.
Jetbrael: honor dei uel supfluens deo.
Jetbrai: honor meus uel supfluens mihi.
Jetbrã: honorans eos uel supfluus eor.
Jetbran: honor dei uel supfluitas gratie
Jetbri: superfluũ uel honorabiles.
Jetbrites: superfluus uel honorabilis.
Jethro: supfluens uel honorabilis.
Jetbur: ysus uel ordo siue ordinatus aut ordinatio.
Jetbus: extensio uel sublimitas.
Jeu: parcens uel cõmotio seu maleficus aut maleficium.
Jeus: idem.
Jeusa: ipse parcens ei uel ipsa cõmotio eius.
Jeubel: ipse parcens de⁹ uel ipsa cõmotio ei⁹
Jeçan: durus uel durities.
Jeçabel: est iter uel est fluxus sanguinis.
Jeçabel. fluxus panus uel fluens sanguine siue cohabitatrix aut sterquiliniũ.
Jeçanias: pires ei⁹ uel aures eius siue audiens dñm aut auscultatio dñi.
Jeçar: fortitudo uel adiutoriũ.
Jeçarite: fortes uel auxiliarij.
Jeçecel: fortis dei uel apprehendens deũ.
Jeçechias. fortis homini uel apprehendens dñm siue cõfortauit eum dñs aut homin⁹ confortatio ei⁹.
Jeçechiel. fortis dei uel apprehendens deum siue deus confortauit eum aut deus cõfortatio eius.
Jeçer. fortitudo uel adiutoriũ.
Jeçerite. fortes uel auxiliarij.
Jeçiel. audiens deũ uel auscultatio dei.
Jeçilia fortis labor uel adiutoriũ laborantũ.
Jeçonias pires ei⁹ uel aures ei⁹ siue audiens

dñm aut auscultatio dñi.
Jecra.semen uel seminator.
Jecraiel.semen dei uel seminauit deus.
Jecraitite.seminantes deo uel seminatores dei
Jecraia.semen dñi uel seminans dño.

Vic.g.post.i.

Haal.vir abijciens uel vir reuelationis.
Jgar.aceruus uel inuolutio. Syrum est non hebreum.
Jgarsedutha.aceruus testimonij uel inuolutio testimonioꝝ. Hoc syrum est.
Jgbarbanis.solenne mandatum humile uel letta domus responsionis.
Illyricũ:aduena uel elementum siue subuersus aut secunda subuersio.
Jndi.nutus dilucidi uel concessiones illuminationum.
Jndia.nudus dilucidꝰ uel accessio illuminãs.
Infamie.nutus uel innuit siue innuẽs aut cõcessio.

Vic.o.post.i.

Joa.retinens uel retentio.
Joaã.retinens eum uel retentio eius
Joaaç. retinens fortitudinem uł ubi est retinere siue dominum videns aut domini fortitudo.
Joab.inimicus uł inimicitie siue est pater aut est paternitas.
Joacbaç.fortis uel robustus seu domino fortis aut dñi fortitudo.
Joachim.ubi estpreparatio uel cuiꝰ est preparatio siue domino preparatꝰ aut domini resurrectio.
Joabaç. retinens fortitudinẽ uel ubi est retinere siue dñm videns aut dñi fortitudo.
Joabr.ipse cognoscẽs uel dñi cognitio siue cognoscens sciam aut cognoscens principium.
Joanã.dñi deus uel dñi pulchritudo.
Joarib.dñs suscitans montes uel dñs vigilans fortitudine.
Jaori.dño exaltatus uel dñi exaltatio.
Joas. sperans uel temporalis siue dominum sustollens aut dñi plasmatio.
Joathã.pfectus aut pfectio siue consumatꝰ aut consumatio.
Joathan.idem.
Joathas perfecte sustollens uel consummata plasmatio.
Joaç.dñm videns uel dñi fortitudo siue ubi est retinere eum aut ubi est repzehensio eius
Job.doloz uel ociositas.
Job.magus uel magnus siue volens aut ululans.
Jobab.distillans uel mago pre seu magnꝰ pater aut doloris uel ululationis distillatio.
Jobal.delatus uel delatio siue dimittens aut dimissio.
Jobanna. magus donatus domini uel doloz gratie dei.
Jobel.magus dei uel volens deo.
Jocbabel.dñi germen uel dñi preparatio.siue dñi labamen aut dñi intelligentia.
Jocbel.germen dominũ uel preparatio dei.
Jocelã.cõprimens eos uel oppressio eoꝝ.
Jod.scientia uel principiũ seu donatio dei.
Jodae.ipse cognoscens uel dñi cognitio siue cognoscens scientiam aut cognoscens principium.
Joed.dño seruiens uel dñm testificans.
Joeçer.dñi fortis uel dño sepatus.
Jophe.dñi os uel dñi disciplina siue dñs elegit aut dñs illuminauit.
Jogli.contemptus uel despiciens.
Joba.dño rñdens uel dñi responsio siue dominans ei aut dñatio eius.
Jobana.dñi donũ uel dñi gratia.
Jobanna.dñs misericors siue dñi misericordia seu dño gratus aut dñs gratia eius.
Jobannam.dñs gratus eiꝰ uel dominus misericordia eoꝝ.
Jobanan.erat donans uel dñi donum.
Jobannan.cuius est donũ uel dñi gratia.
Jobãnen.dño donatus uel dño gratificatus
Jobannes.dñi gratia uel in quo est gratia siue cui donatum est aut cui donatio a domino facta est.
Jobel:dimittẽs uel mutatus seu defluẽs aut decipiens.
Jobel.fuit dei uel incipiente deo siue est deus aut est dñs deus.
Jobachim.q̃ est consurgens uel dñi resurrectio siue dñs suscitans aut dño suscitante.
Joiada.dñm cognoscens aut dñi cognitio.
Joiadae.domini cognitio uel ipso domino cognoscente.
Joiaden.dñs cognoscens fontem uel dñs cognoscens oculum.
Joiarib.dñi vltio uel dñi iudicium.

Jpsbachasa:collaudans sūmū uel collaudatio principij.
Jelbi:est in me uel coequatus mihi.
Jelbinedob:est in me spontane⁹ uel coequat⁹ mihi spontanee.
Jelboch:est cinis uel est tactus.
Jescha:tabernaculū uel unctio eius.
Jesse.incendens uel incendū siue insule libamen aut insule holocaustū.
Jesema:salus uestrij uel saluatio recessēt.
Jeser:finxit uel plasmauit siue finctio aut plasmatio.
Jeserite:fictores uel plasmatores.
Jeseti:equalis saluator uel uestrium salutionis.
Jesem:uestrū uel uestrauī.
Jesu:equalis meus aut equalitas mea.
Jespha:unctio uel tabernaculū.
Jespban:idem.
Jesti:equalitas uel tabernaculū.
Jessi:incensum mihi uel sacrificiū meū
Jesias:equalis dño uel salutaris domini.
Jesiel:incensus deo uel sacrificiū dei.
Jesielite:incensi deo uel sacrificia dei.
Jesimuth:uestrium dulce uel uestrata dulcedo.
Jesmachias:ultus peutiens dñm uel figmentū peussionis dñi.
Jesmaras:salus uestrantis dñm uel saluatio requietionis dñi.
Jesrel.sacrificans deo uel literatio dei.
Jessua:planities uel est uestriū meū salus.
Jessue:saluatio uel uestrium.
Jessui:equalis mihi uel equalitas mea.
Jessui:uestrauī uel uestrium.
Jessuite:uestrantes uel uestria.
Jesur:uolor uel est in uolore siue sal⁹ luminis aut equalitas ignea.
Jesuri:salus uolotis mei uel saluatio in uolore meo siue sal⁹ illuminans me aut equalitas mea.
Jesus:saluator uel salutaris siue salus aut salutare.
Jetba:extensio uel inclinatio siue supfluens aut supfluitio.
Jetbaam:superfluus populus aut superfluitas populi:siue inclinans populum aut extensio eorum.
Jetbaba:bonitas uel declinatio.
Jetbabatba:bonitas uel bonitates seu declinauit ut ueniat aut declinatio quentionis.
Jetbam:merces uel mertimonū seu iclinās eos aut extensio eor.
Jetbeba:bonitas uel declinatio uenientis.
Jetbebata:bonitas uel bonitates siue declinauit ut ueniat aut declinatio quentionis.
Jetbetetb:bona dom⁹ uel declinatio uenientis.
Jetbela:inclinatio palme uel extensio iniquitatis.
Jetber:modicum residuū uel modica residuitas.
Jetbetb:donans uel donatio.
Jetbnaā:possidens ppīm uel fluens populo.
Jetbra:supfluens uel honorabilis.
Jetbraā:honor ppīi uel supfluens populo.
Jetbrael:honor dei uel supfluens deo.
Jetbrai:honor meus uel supfluens mihi.
Jetbrā:honorans eos uel supfluus eor.
Jetbran:honor dei uel supfluitas gratie
Jetbri:superfluū uel honorabiles.
Jetbrites:superfluus uel honorabilis.
Jetbro:supfluens uel honorabilis.
Jetbur:ylus uel ordo siue ordinatus aut ordinatio.
Jetbus:extensio uel sublimitas.
Jeu:parcens uel cōmotio seu maleficus aut maleficium.
Jeus:idem.
Jeusa:ipse parcens ei uel ipsa cōmotio eius.
Jeubel:ipse parcens de⁹ uel ipsa cōmotio ei⁹
Jeçan:durus uel durities.
Jeçabel:est iter uel est fluxus sanguinis.
Jeçabel.fluxus panis uel fluens sanguine siue cohabitatrix aut sterquiliniū.
Jeçanias:pires ei⁹ uel aures eius siue audiens dñm aut auscultatio dñi.
Jeçar:fortitudo uel adiutoriū.
Jeçarite:fortes uel auxiliarij.
Jeçecel:fortis dei uel apprehendens deū.
Jeçecbias.fortis domini uel apprehendens dñm siue cōfortauit eum dñs aut domin⁹ confortatio ei⁹.
Jeçechiel.fortis dei uel apprehendens deum siue deus confortauit eum aut deus cōfortatio eius.
Jeçer.fortitudo uel adiutoriū.
Jeçerite.fortes uel auxiliarij.
Jeçiel.audiens deū uel auscultatio dei.
Jeçilia fortis labor uel adiutoriū laborantiū.
Jeçonias pires ei⁹ uel aures ei⁹ siue audiens

dñm aut auscultatio dñi.
Jeçra.semen uel seminator.
Jeçratel.semen tei uel seminauit teus.
Jeçratelite.seminantes teo uel seminatores tei
Jeçraia.semen dñi uel seminans dño.

Vbic.g.post.i.

Iaal.vir abijciens uel vir reuelationis.
Igar.aceruus uel inuolutio. Syrum est non habeum.
Igarsedutha.acerus testimonij uel inuolutio testimonioꝝ. Hoc syrum est.
Igbatbanis.solenne mandatum humile uel leta domus responsionis.
Illyricũ:aduena uel elementum siue subuersus aut secunda subuersio.
Indi.nutus dilucidi uel concessiones illuminationum.
India.nudus dilucidꝰ uel ꝓcessio illuminãs.
Infamie.nutus uel innuit siue innuẽs aut cõcessio.

Vbic.o.post.i.

Ioa.retinens uel retentio.
Ioaã.retinens eum uel retentio eius
Ioaaç.retinens fortitudinem uł vbi est retinere siue dominum videns aut domini fortitudo.
Joab.inimicus uł inimicitie siue est pater aut est paternitas.
Joachaç.fortis uel robustus seu domino fortis aut dñi fortitudo.
Joachim.vbi est ꝓparatio uel cuiꝰ est ꝓparatio siue domino ꝓparatꝰ aut domini resurrectio.
Joahaç.retinens fortitudinẽ uel vbi est retinere siue dñm videns aut dñi fortitudo.
Joalx.ipse cognoscẽs uel dñi cognitio siue cognoscens sciam aut cognoscens principium.
Joanã.dñi teus uel dñi pulchritudo.
Joarib.dño suscitans montes uel dño vigilans fortitudine.
Jaori.dño exaltatus uel dñi exaltatio.
Joas.sperans uel temporalis siue dominum sustollens aut dñi plasmatio.
Joatha.ꝑfectus aut ꝑfectio siue consumatꝰ aut consumatio.
Joathan.idem.
Joathas perfecte sustollens uel consummata plasmatio.
Joaç.dñm videns uel dñi fortitudo siue vbi est retinere eum aut vbi est repzehensio eius
Job.doloz uel ociositas.
Job.magus uel magnus siue volens aut vlulans.
Jobab.distillans uel mago ꝑe seu magnꝰ pater aut doloris uel vlulationis distillatio.
Jobal.telatus uel telatio siue dimittens aut dimissio.
Jobana.magus donatus domini uel doloz gratie tei.
Jobel.magus tei uel volens teo.
Jobdated.dñi germen uel dñi ꝓparatio.siue dñi libamen aut dñi intelligentia.
Jochel.germen diuinũ uel ꝓparatio tei.
Jocelã.cõprimens eos uel oꝓpressio eoꝝ.
Jod.scientia uel principiũ seu donatio tei.
Jodae.ipse cognoscens uel dñi cognitio siue cognoscens scientiam aut cognoscens principium.
Joed.dño seruiens uel dñm testificans.
Joeçer.dñi fortis uel dño sepatus.
Joptr.dñi os uel dñi disciplina siue dñs elegit aut dñs illuminauit.
Jogli.contemptus uel despiciens.
Joha.dño rñdens uel dñi responsio siue dominans ei aut dñatio eius.
Johana.dñi donũ uel dñi gratia.
Johanna.dñs misericors siue dñi misericordia seu dño gratus aut dñs gratia eius.
Johannam.dñs gratus eiꝰ uel dominus misericordia eoꝝ.
Johanan.erat donans uel dñi donum.
Johannan.cuius est donũ uel dñi gratia.
Johãnen.dño donatus uel dño gratificatus
Johannes.dñi gratia uel in quo est gratia siue cui donatum est aut cui donatio a domino facta est.
Jolxl:dimittẽs uel mutatus seu defluẽs aut decipiens.
Jolxl.fuit tei uel incipiente teo siue est deus aut est dñs teus.
Jobachim.q̃ est consurgens uel dñi resurrectio siue dñs suscitans aut dño suscitante.
Joiada.dñm cognoscens aut dñi cognitio.
Joiadae.domini cognitio uel ipso domino cognoscente.
Joiaden.dñs cognoscens fontem uel dñs cognoscens oculum.
Joiarib.dñi vltio uel dñi iudicium.

Joiarim: dñm exaltans uel dñi exaltatio siue dominus saltuum.
Jomna: matutina uel vertera eius.
Jona: columba uel donans siue ybi est donat⁹ aut ybi est donatio.
Jonadab: dño obediens uel dñi spontaneus.
Jonadab: columba precipua uel donatio patruelis.
Jonas. donans ul' donatus siue cui est donatio aut qui donatus est deo.
Jonatbã: columba veniens uel columbe donũ siue columba dans aut dñi donatio.
Joni: columba mea ul' donans mihi siue donũ meum aut donatio mea.
Joppe: pulchra uel pulchritudo.
Joppite: pulchri uel decori.
Jor: riuus uel fluuius.
Jora: riuus eius uel fluuius eius seu man⁹ ib. limium aut dñi celsitudo.
Joraberb. dom⁹ excelsa uel dom⁹ sublimium.
Jorarei. riuus spinarum uel fluuius cõpunctionis.
Jorã. qui est excelsus uel ybi est excelsus siue dñs excelsus aut dñi sublimitas.
Joran riuus doni uel fluuius gratie.
Jordanis. riuus iudicij uel fluuius iudicantis. siue descensio eorum aut apprehensio eorum
Jore. riuus excelsus uel fluuij exaltatio.
Jorim. riuus eorum uel fluuius eorum siue excelsus riuus aut fluuius exaltatus.
Jora. factura mandati uel dñi saluatio.
Josaberseth. ubi est saturitas germinis ul' ybi est saturitas resurrectionis.
Josaberb. dñi saturitas uel dñi iuramentum
Josabia. ybi est incensum dñi uel in quo est iuramentum.
Josaph. dñi speculũ uel dño vinculatus siue dñi labium aut dño angustiat⁹.
Josaphat: ipse iudicans ul' ipse iudicat siue domini iudiciũ aut dñs iudicabit.
Josech: dñi iustus uel dñi iustificatus.
Josedech: idem.
Joseph: augmentũ uel appositio.
Josephus: augens consilio uel apponens festinationem.
Josphias: ipse liber dño uel ipsa libertas dñi.
Josias: ybi est incensum dñi uel in quo est sacrificium.
Josoplonias: domino absconditus ul' domini speculator.
Josoias: ybi est salus dñi uel in quo est salus dominus.
Josue: salus uel saluatio siue saluator aut saluaturus.
Jotb: scientia uel principium siue dominator aut dominatio.
Jotba: est perfectus uel est perfectio siue dñi perfectus aut est domini pfectio.
Jotbã: dñi perfectio uel dñi consumatio siue perfectio eor aut consumatio eorum.
Jotban: scientia domini uel principiũ gratie.
Jouis: inimicus hic uel dñs ille.
Joçabaad: dño dotatus uel dñi dotatio.
Joçbad: dñi fluens fortis uel domino fortis fluitio.
Joçabad: dñi dotat⁹ uel qui est dotat⁹ a dño.
Joçabetb dñi dos uel que est dotata a dño.
Joçacbar: dñi ultio uel dñi iudicium.
Joçaded: dñi fortis seruus uel dñm forte testificans.
Joçarib: dñi ultio uel dñi diiudicatio.
Joçian: dñi ductio est uel dñi oliua est.

Dic. r. post. i.

Irad: ciuitas descendens uel ciuitatis descensio siue vigilans seruus aut suscitans testimoniũ.
Iras: frater me⁹ videns ul' fratris mei visio seu vigilantem sustollens aut vigilans plasmationi. Dic. s. post. i.
Ir: vir uel assumptus.
Isa: mulier uel assumptio.
Isaac: risus uel gaudiũ.
Isaar: vir vigilans uel vir suscitator.
Isaarite: viri vigilãtes uel viri suscitatores.
Isacbar: qui est memor uel dñm memorans seu vir mercedis aut est merces mea.
Isacbarite: qui sunt memores uel dñm memorantes seu viri mercedum aut sunt mercedes mee.
Isai: salus mea uel dñi salutare seu vir honorator aut vir assumens.
Isaias: dñi salus uel dñi salutare.
Isar: vir paruulus uel vir iminutus seu vir vigilans aut vir suscitator.
Isari: vir paruulus mihi uel vir minoratiõis mee seu vir suscitans me aut vir vigiliarum mearum.
Isbaal: vir vetustus uel vir venerator.
Isboam: vir venerans populũ uel assumptus in fortitudine populi.

Jboseth:vir ꝓfusionis uel assumpta cōfusio.
Jscarioth: vir memorie uel est merces ei⁹ seu memoria mortis eius aut memoriale domini
Jsimueh:resert⁹ uel assumens dissipationem.
Jsmahel:vir auditus deo uel assumens exauditionem dei.
Jsmahelite: viri auditi deo uel assumētes exauditiones dei.
Jsrael.mens videns deū uel est videre deum.
Jsrahel:vir videns deum uel princeps cū deo siue dei visuo est aut fortis directus dei.
Jsraela:mens videns deū suum uel princeps cum deo suo siue est videre deum eius aut directio dei sui.
Jsrahelite:viri videntes deū uel assumpti ꝓncipes cum deo.
Jsuar:vir paruulus uel vir diminutus siue vir salutis aut assumptio salutaris.
Jsui:vir loquens uel assumptio salutis mee.
Jstob:vir bonus uel assumptio bonitatis.
Italia:mens excedens uel mentis excessus.
Italica: mētes excedēs uel mentis excessio.
Italici :mentium excessus uel mente excedentes.
Itbamar:insule palme uel insule amaritudo siue vbi est amarus aut vbi est cō motio.
Iturea:montana uel sublimis Syrum est nō hebreum.
Iturei:montani uel sublimes.
Itbus:mons excelsus uel mons sublimitatis.

C. Vic.u.post.i.

Jubileus:annus remissus uel anⁿ⁹ remissionis.
Jubal.potentia uel fortitudo.
Jubadam : potestas opprimens eos uel fortiꝫ oppressio eorum.
Judaia : confitens dominum uel glorificatio domini.
Judaismus:laus uel confessio.
Judaite:confitentes uel glorificantes.
Judas-confitens uel glorificans.
Judea:confessio uel glorificatio.
Judei:laudantes uel confitentes.
Judi:laudans uel confitens.
Judith:confitens uel glorificans.
Julius:incipiens uel principium.
Julia:idem.
Junius:incipiens uel principium.
Junia:idem.
Jupiter: inimicus separans uel dominus separator.
Justus:elatus uel elatio siue parcens aut ipse alleuatus.
Juth:principium uel dominatio.

C. Sequit de incipientibus ab. L. littera.

Laabaddon.apollion grece exterminās uel exterminator latine.
Laabim:rusti uel inflāmantes seu rustio aut inflāmatio.
Laada:flāma iudicij uel rustio iudicantis.
Laadon:pdens uel interficiens.
Laamas:iniquitas uel ad iniquitatem.
Labaddom:pdens uel interficiens siue solitarius aut solitudo eor.
Laban:album:uel albedo siue cādidus aut cādidatio.
Labana.dealbans eū uel candidatio eius.
Labaoth.uenientes uel egredientes.
Laheth.acceptans uel acceptabilis.
Latem.candor uel candidum siue cor eorum aut cor filio meo.
Labum.rusti uel inflammantes siue rustio aut inflāmatio.
Lavo.ingressus uel ingressio seu uenientes aut ingredientes.
Lavoth.idem.
Lacedemonia.consurgens silentium uel consurrectio sanguinea.
Lacedemones.consurgentes silentio uel consurgentes sanguinei.
Lachis.interest uel sibimet vir.
Lachor.consurgens uel consurrectio.
Lachū.consurrectio uel ad consurgendū.
Lahed.ipse sibimet vir uel ipsemet vir suus.
Laphidoth.lampas quasi os cultri ab ore nō ab osse.
Lahel.in deo uel in deum.
Lais.leo uel filius leonis siue ipse sibimet vir aut ipsemet vir suus.
Laisa.leena uel in salutem seu filia leonis aut filia leene.
Lamathara.signum uel condictio siue ad signum aut condictum.
Lamaçabathani.ut q̄d dereliquisti me uel ut quid derelictio mea.
Lamaçaphthani.idem.
Lameth.quando est nomen littere sultura uł adiutorium siue erectio aut firmamentum

Lamec: quando est nomen hominis percutiens uel percussio siue humilis aut humiliatus.
Lamuel: cum quo est deus uel in quo est benedictio.
Laodicia: fuit in vomitu uel natiuitas expectata siue tribus amata a dño aut tribus amabilis dñi.
Laodicenses. sunt in vomitibus uel natiuitates expectate seu tribus amate a dño aut tribus amabiles dñi.
Laonimim. trib⁹ ul' matres seu philarchi multarum tribuum aut principes multorum populorum.
Lapidoth: fulgor uel fulgur siue fulgurans aut fulguratio.
Larma: sublimitas uel consurrectio.
Lasa: salus uel saluatio siue in salutem aut in saluationem.
Lasabi: spauit in me uel in dño spes eius.
Lastenis. salus donata uel saluator a dño.
Latusim: fabri uel malleatores.
Lazarus: adiut⁹ dñi uel auxiliat⁹ a dño.

Dic.e.post.l.

Lebana. albedo uel candidatio.
Leben: candidum uel candidatio.
Lebens: corculũ uel quasi cor.
Lebna. later uel cementũ.
Lebni: lateres uel cementa.
Lebniticij: latericij uel cementarij.
Ledona: albedo uel candidatio.
Lecha: gena eius uel maxilla eius.
Lechi: gena mea uel maxilla mea.
Lechis: gena viri uel maxilla assumpta.
Lechũ. consurgens uel consurrectio.
Ledan: flãma iudicans uel exurgens.
Leditel: flamma iudicans deo uel exurgẽs iudicium dei.
Leedan: flãmam iudicans uel exurgens iudicium
Leemas: iniq̃tas uel ad iniquitatem.
Leetb: flãma vite uel exustio pauoris.
Legbatba: ignis uel incendium.
Leem: panis uel refectio.
Lemaçabatbani: ut quid dereliquisti me uel ut q̃d derelictio mea.
Lem: additio uel frequens donatio.
Lesa. salus uel saluatio siue in salutem aut in saluationem.
Lesem: ad nomen iudicij uel ad auditionẽ.
Lesemdan. ad nomen iudicij uel ad auditionẽ iudicantis.
Leuadoth: deuenientes uel edificantes.
Leui: additus uel appositus siue assumptus aut applicatus.
Leuite: additi uel appositi siue assumpti aut applicati.
Leuites: adiectio uel appositio siue applicatio aut prosecutio.
Leuiatbam: prosequens eos uel additamentum eorum.

Dic.i.post.l.

Lia: laborans uel laboriosa.
Libanus: alb⁹ uel candidus siue candor aut candidatio.
Libertini: factura palee uel facientes paleas.
Lybia: deniens uel introiens.
Licbaonia: suscitans uel suscitatio siue ad suscitandũ aut ad suscitationem.
Licbaonij: suscitantes uel ad suscitandũ.
Lici: consurgens uel lacrymas fundens.
Licia: lacrymas fũdens ei ul' surrectio ei⁹.
Licius: surgens uel ipse suscitãs siue lacrymas fundens aut lacrymarum effusio.
Licij: surgentes uel ipsi suscitantes siue lacrymas fundentes aut lacrymarum effusiones.
Liconia: suscitãs uel suscitatio.
Liconienses: suscitantes uel suscitati.
Lidi: geniti uel edificati.
Lidia. nata ei uel edificatio eius.
Lidij: nati uel edificantes:
Lidda: vtilis uel edificata.
Liddij: nati uel edificantes.
Linus: tibicen uel candidatus.
Lisama: nata temptatio uel natiuitas tẽptationis.
Lissas: generans uel generatus.
Lissimacbus. generans percussionem uel generationis percussio.
Listra: genus decorum decorẽ.
Listris: vtilitas angustie ul' vtilis tribulatio
Licbostratos: sublimitas uel prodiuiũ seu generans latitu: dinẽ aut vtilitas seruitutis.

Dic.o.post.l.

Lobna: alba uel canda siue albor aut candidatio.
Loboni: alb⁹ uel candidatus siue cor mihi aut cor filij mei.
Lobni. albus uel candidus siue albor aut candidatio.

Lobnitici:albi uel candidi siue albedines aut candidatores.
Lobni: albus uel candidat⁹ siue cor mihi aut cor filio meo.
Lod:vinculū uel reclinatio.
Lodabar:ipsi verbū uel ipsi sermocinatio
Lodadid:ipsi seruitus uel ipsi testificatio.
Loddadim:ipsi causa uel ipsi iudiciū.
Loide: cōsecutio vtilitatis uel que cōsecuta est vtilitatem.
Loomna:lateres cādidati uel latex cādidatio
Loomnū:phlarchi multax tribuū uel princeps multox populox.
Loth:vacans uel reclinans seu vinctus aut ipse conclusus.
Lotham: ipse concludens eos uel ipse vinculum eorū.
Lothan: vinculū uel cōclusio seu reclinans vnū aut vacans gratie.
Lothe.vinculū eius uel ipsa cōclusio.

Vide.u.post.l.

Lucas:ipse elauans uel ipse cōsurgēs
Lucius:idem.
Lud:vinctus uł reclinās siue vtinā natus aut vtinam vtilis.
Ludim:vinculati uel reclinantes siue fortiē prosunt aut vtinā proficientes.
Luith:gene uel maxille.
Luça:nux uel amygdalū.[1]

Sequitur de incipientibus a lra. M.

Maabel. congreganit deus uel congregatio dei.
Maacha:m ollities uel confractio.
Maachati: fracta est mihi uel confracti sūt mihi seu venter cesus aut ventris percussio.
Maadi :mensura serui mei uel ꝙ sufficiens testimoniū mesi.
Maabi:cōgregat⁹ mihi uel cōgregatio mea
Maala:chorus uel infirmitas.
Maalaph.de mille uel de doctrina.
Maalath:chorus peccatorū uel infirmitas temporalis.
Maalebel:laudans deū uel laudatio dei.
Maalmeon.de habitatione uel habuerunt habitationē.
Maalon:de fenestra uel a principio seu consūmatus aut securitas.
Maallon:idem.
Maana.cōgregatus populus ei uel congregatio populi eius.
Maamite: congregati populi ei uel congregationes populox eius.
Maamad.desideriū uel desiderabilis.
Maamath.requiescens uel requietio.
Maaria.amara uel domus mea siue ex visione aut ex ivssione.
Maaroth.fouee uel splance.
Maasias:onus dño uel assūptio dñi.
Maath:desideriū uel desiderabilis.
Mabar:munitum suscitans uel munimen vigilie.
Mabdihel.munitus deo uel munitio dei.
Mabdihelite:muniti deo uel munitiōes dei.
Mabsan.munitus uel protegens siue munimen aut protectio.
Mabsar:muniens uel munitio.
Macha:ingeniū uel percussio.
Machabeus:.ptegens uel .ptectio siue percutiens aut ingeniosus.
Machabei: protegētes uel .ptectiones siue percutientes aut ingenioſi.
Machathi:subact⁹ mihi uel mollities mea
Maceda:exustio uel orientalis siue prius aut inantecessum.
Macedan:exurens uel exustio siue oriens aut antecedens.
Macedonia: combusta uel cōbustio siue antecedens aut orientalis.
Macedones: cōburentes uel cōbusti siue antecedentes aut orientales.
Macelath:cetus uel ecclesie siue congregati aut congregationes.
Mcellath:idem.
Macema:exurens dñs uel orientalis dñi.[1]
Maces:finis uel definitio.[1]
Macces:idem.
Macetb:oriens vita uel antecedens.
Machi. quid est uel qa est siue rex me⁹ aut regnū meum.
Machiel:rex meus deus uel regnum meum dei.
Machimath:quid est donum uel quid est donatio.
Machir:venundabit uel restituet siue videns aut de infirmitate.
Machirite:venūdabunt uel restituent seu videntes aut de infirmitatibus.
Machinas:humilitas uel attrectatio.
Machinathat humilis uel attrectata siue tangens aut vilitas tributox.

Maclosis: cõcupiscẽtia. uel cõcupiscibilis.
Mada: mensura. uel q̃ sufficienter.
Madabas: mẽsurã ꝛnientẽ sustollẽs. uel sufficientie ꝛnientis plasmatio.
Madabena: a saltu eius. uel a nemore eius siue saltus eorum aut nemus eorũ.
Madai: mensura mea uel q̃ sufficiẽ mihi
Madaliel: turris mea ꝛ. uel ꝛfensio mea ꝛus meus.
Madan contradictio. uel habitaculum. seu mensura ꝛni. aut sufficientia gratie.
Madbares: beremus uel solitudo.
Madia: mensura dñi uel sufficiens dño.
Madiam: ꝛ causa uel ꝛ iudicio siue in causam aut in iudicium.
Madian: respondens uel diiudicans siue iniquitas aut cõtradictio.
Madianei: respondentes uel diiudicantes seu iniqui aut cõtradicentes.
Madianite. idem.
Madid: turris testiũ uel mensura seruitutis
Maddim: iudiciũ uel diiudicatio.
Madmena: mensura uiscerũ uel q̃ sufficienter ex ipsis.
Madon: cõtradictio uel habitaculum siue inhabitatio. aut inhabitantes.
Mapha: speculator uel speculatio siue ꝛspeculo aut ꝛspeculatione.
Magal: colonia uel transmigratio.
Magala: transmigrans eũ uel colonia eius.
Magalim: colonie uel transmigrationes.
Magbena: ꝛfendens filium sibi uel ꝛfensio filij eius.
Magdal: magnitudo uel turris seu premuniens aut p̃munitio.
Magdael. turris dei uel magnificauit me ꝛ
Magdalum: magnitudo uel turris seu ꝛfentens eos aut p̃munitio eor.
Magdalene: magnifica uel p̃munita siue turrensis aut ꝛfensibilis.
Magdabel. turris dei uel magnificans ꝛũ siue multũ accipit a deo aut magnificauit me ꝛns.
Magdalgad: turris pirate uel ꝛfendens accinctũ latrũculũ.
Magdol: turris uel magnitudo.
Magdola: turris eius uel magnificans eũ.
Magdola: quis grandis uel q̃ turris siue q̃ est magnitudo aut que est magnificentia.
Maggeda: annũcians uel annunciatio.
Magedan: fructus ꝛni uel annũciatio grẽ siue poma eius.
Maggeddo: tẽptatio uel ꝛ tẽptatione siue pomor eius aut fructũ cene eius.
Maggedon: temptãs uel tẽptatio siue cenaculũ aut inhabitatio.
Mageth. cena pauoris uel tẽptatio vite
Magmas: tangens uel ꝛ tactu siue vile tributũ aut vilitas tributor.
Magog: coma uel tectũ siue ꝛ tecto aut ꝛ comate.
Magro: guttur uel ꝛi fauce.
Magron: guttur merozis uel ꝛ fauce iniquitatis.
Machari: dom⁹ visionis uel amaritudo mea
Mabel cbiram: ex ꝛi pte uel ex vita excelsa.
Mahubibael: ex vita ꝛ⁹ uel q̃s ẽ dñs ꝛus
Maida: cõtradictio uel mensura sufficiens.
Maimam: ꝛsiderat⁹ eis uel ꝛsideriũ eorũ.
Malach: angelus uel nuncius.
Malachi: angelus me⁹ uel annũciatio mea.
Malachias: angel⁹ dñi uel annũcians dñm
Malachim: liber regum.
Malachim: nũcians eis uel angel⁹ eorum.
Malachoth. liber regnor.
Malachoth: angelus tẽpore ũel annũcians responsionẽ.
Malalai. laudator me⁹ uel laudatio ꝛi.
Malaleel. laudans ꝛũ uel laudatio ꝛi.
Malalebeth. angeli uel annũciatores
Malasar. laudator principis uel ꝛspector angustiarum.
Malathra. visio uel ꝛ visione siue ꝛspicies aut ꝛspectio.
Malcha. regnum uel p̃ncipatus.
Malchi. rex meus uel p̃ncipans mihi.
Malchia. regnator dñs uel p̃ncipat⁹ dñi.
Malchon. rex mestície uel princeps iniq̃tat̃.
Malchus. rex cõsilij uel princeps festinator.
Maleth. nuncius uel regnator.
Maleloth. angelus vinctus uel annũcians ꝛclinationẽ.
Maloth. p̃nceps uel annũciator.
Maloboth. angeli uel annũciatores.
Mallothe. plenitudines uel adimpleti.
Mambre. diuidens uel diuisio siue claritudo aut ꝛspicuitas.
Mambres. mare in capite uel mare pellicẽ.
Mamoaçer. ꝛ longe uel ꝛlongat⁹ seu alienatus aut alienatio.

Māmon. lucrū pecunie uel cupiditas diui-
tiarum.
Māmona. diuitie uel cupiditates. Utrūq;
ꝟ nomē syrū ē pariēs bebreū ytrinq; mixtū
Mamucha. elongans caloꝛē uel alienatio
pꝛestolationis.
Mamuchan: idem.
Man: quid uel quomodo.
Manna. quid est hoc uel quō est istud
Mana. donans uel requiescens.
Manaa. munus uel cōsolatio seu sacrificiū
aut holocaustum.
Manaath. numera uel cōsolatiōes seu nume
rans vitā aut pauoꝛis cōpletio.
Manad. sepulchꝛū uel monumentū.
Manaem. consolans uel consolatio.
Manaem. castrū uel tabernaculū siue requi-
es aut consolatio.
Manath. requies uel sepulchꝛū.
Manaim. castra uel tabernacula seu requie-
tiones aut cōsolationes.
Manassas necessitas uel obstupescens siu e
obliuiosus aut qui oblitus est.
Mane. numerus uel numeratū siue cōple-
uit aut cōpletio.
Maneeth. numerus vite uel numerans vitā
seu cōplens pauoꝛē aut pauoꝛis cōpletio
Manhu. q̄d nā hoc ē uel quomodo est istud
Manҫameroth. tridentes uel fuscinule seu
cōplens pauoꝛē.
Manlius q̄d labꝛoꝛas uel quō labꝛioſus es.
Manne. requiescens uel requieuit.
Maoth. curatus uel curatio
Maol. chꝛozus uel plenitudo.
Maon habitaculum uel habitatio.
Maoçim. inhabitationē videns uel habita-
culū foꝛtitudinis eoꝝ.
Mapsa: munimen uel pꝛotectio.
Mapsam. munies eos uel, pꝛtectio eozum.
Mara. amaricans uel amaritudo.
Maradath. amara cōtinentia uel amara ia-
ctantia seu amare cōtinens aut amarus ar
roganter.
Marai. amaricans me uel amaritudo mea.
Maraioth. amara scia uł amaricās dñatio.
Marala. amara concessio uel amaricanter
concedens.
Maranatha. in dñi nr̄i aduētu uel qñ dñs
noster aduenier. Syrū est nō bebreū.
Marath. amarū tēp⁹ uel amaritudo pcti.
Marchaloth. q̄drige uel quadrigantes
Marcus: attritus uel tꝛicatus.
Marcus amarus uel declinatus siue certus
aut sublimis mandato.
Mardath. amara contritio uel impudenter
contritus.
Mardochai. amare conterens vulturē uel
amara cōtritio uel uꝛatoꝛis.
Mardocheus. amare cōterens impudentem
uel amara cōtritio impudentis.
Mares. amare tollēs uel amara plasmatio.
Maresa. a capite uel a pꝛincipio.
Mareth. amara vita uel amaritudo pauoꝛis
Maria. illuminata uel illuminatrix.
Maria. smirma maris uel stella maris siue
illuminās aut mare amarū. Syro autem
sermone dña interpꝛetatur.
Maribath. lites uel iurgia siue dissensiones
aut cōtradictiones.
Marimath. litigans uel contradicens siue
amara moꝛs aut amaritudo moꝛtis.
Marisa. a capite uel a pꝛincipio seu amare
tollēs aut amara plasmatio.
Marina. amarū onus uel amara retentio
Marodach: amara pꝛocacitas uel amara
contritio.
Maroioth. amara scientia uel amaricans
dominatio.
Marom. sublimis uel de excelso seu amare
tristis aut amara tristicia.
Marsana. amare abundans uel amara
egressio.
Martha. puocans uel irritans. Syro autē
sermone dominans aut dñatrix.
Masa. onus uel assūptio.
Masaa. onerās eā uel assūptio eius.
Massa. pondus uel alleuatio.
Massada. retinēs uel requirens siue assumēs
seruitutē aut onerās testimoniū.
Masaphot. rostra incendentia uel de tribula
tione rostroꝝ.
Masai. onus me ū uel assūptio mea.
Masaia. onus dñi uel assūptio dñi.
Masal. parabola uel pꝛouerbiū.
Masan. iocūditates uel iocūditatibus siue
onus doni aut assūptio gratie.
Masech. pincerna uel ppinatio.
Masepha. speculatoꝛ uel de speculatione
Masephat. speculatio uel cōtemplatio.
Maseia. onus dñi uel assūptio dñi.

Masena : ꝓspera uel secunda seu secundans aut secūdatio.
Masera: eruditio uel disciplina.
Maserati: eruditi uel disciplinati.
Masereeba : libans uel attrahens siue libatio aut rectigal uanū.
Masereplot: speculans supindumētū uel cōtemplator supbumeralis.
Maserath: specula uel refugia siue munitiones aut ꝓtectiones.
Maspha: speculatio uel cōtemplatio siue re speculatione aut re cōtemplatione.
Masphat : cōtemplans tempus uel speculator peccati.
Maspbe. speculatio uel cōtēplatio.
Masia: onus dño uel assumptio dñi.
Masloth: puerbia uel parabole.
Masma: exaudiens uel exaudītio.
Masmana: auditor uoni uł exaudiēs gratiā.
Masob. onus serui uel assūptio seruitutis.
Masobia: speculans dñm uel assūptio dñi
Masreeba. rectigal uanum uel attracta libatio.
Masreplot: speculans supindumentū uel cōtēplator superbumeralis.
Masresa: onus impiū uel assūptio iniq̄tatis
Matba: donans uel donatio siue tributum. aut humilie forū.
Matbalam: cōsūmans eos uel ꝓfectio eorū
Matbama : manus uel donatio.
Matban: donans uel donat⁹ seu donator uoni aut donatio gratie.
Matbana. donās ei uel donatio eius.
Matbanai. donū ei⁹ m uel donatio ei⁹ mea.
Matbania. donans dño uel donatio dñi.
Matbaniam. donatus dñs eis uel donatio. dñi cor.
Matbanite. donatores uel donati seu donatores donor aut donatores gratiarū.
Matbaris. cōpluta uel cōplutio seu complutus aut cōplutio mea.
Matbat. donans pctm uel donatio tēporis.
Matbatba. donās pctm ei uel donatio tēporis eius.
Matbatbias. donatus a dño uel donum dñi aliquando.
Matbeba: dulcis saturitas uel dulcedo saturitatis.
Matbetba. donās ei uel donatio eius.
Matheus. donator conūlū uel donū festinationis.
Mathiama . donator gratie dñi uel donans donationē dño.
Matbias . donat⁹ dño uel donatio dñi ꝓ iuda scilicet in cui⁹ loco positus est.
Matbimum. donum dñi est uel donatio domini est.
Matblam. cōsūmans eos.
Matbrabith. ꝓsecutio uel virga crescendens
Matbreth. yconomus uel dispensator.
Matbras. dono indigens uel donator mirans.
Matbusalam. mortē misit uel mortis emissio siue mortuus interrogator aut mortu⁹ est ⁊ interrogauit.
Matbusale. idem.
Mautbel. viuēs deo uel viuens de⁹ seu ex vita de⁹ aut q̄s est sicut dñs deus.
Mauman. q̄s ē de longe uel ex vita alienat⁹
Maça. ex hoc uel ex istis.
Maçarathçodion . id est signa horoscopi ꝑ duodecim horas.
Maçarothçodiacon. que mathematici duodecim signa appellant.
Maçia. ex hoc dñs uel ex isto dñatio.
Maçian. ex hoc dñs est uel ex isto dñatio est
Maçioth. ex hoc tēpus uel ex istis responsio.
Maçuroth. vincula uel disciplīne seu successiones aut exclusiones.

Vbic. e. post. m.

Mecbedem . ab exordio uel contra orientem.
Mecbia. pcuss⁹ dño uel pcussio dñi
Mecbinas. humilitas uel attrectatio.
Mecbme. bafis quiescens uel mundatus cōmotioni.
Mecbomoth. fulture uel suppositiones.
Mecborath. mūdatus mihi uel mundatio mea.
Mecburath. venundat⁹ uel mundatio
Mecburabite. venundati uel mundatores
Medab. fames antiq̄ uel fames antiquarū.
Medaba. fames antiqua ei uel fames antiquarū eius.
Medabena. onus uel pondera siue de onere aut de ponderibus.
Medad. menses est uel acquieuit siue metiens aut mensuratio.
Medala . aq̄ sublimes uel mensura in aqua
Medam. mentiens uel respondens siue men

daciũ aut responsio.
Medana: aque eminentes uł aquarum eminentia
Mede: mensura uel aque eminentes.
Medemena: mensura viscerum eius uel aque eminentes ex ipsis.
Medena: aq̃ sublimes uel aquaꝝ sublimitas.
Medi: adequati uel mensuratores.
Media: mensura uel adequatio.
Medij: mensurans causam uel adequatio iudicij.
Medon: mensurans uolorem uel adequans murmurationem.
Medro: mensura uel mensuratio.
Meeter: ꝛe qua uel ulterior.
Meetbalxel: benigna ꝛei uel benignitas dñi.
Meeçalxel: benigna ꝛei uel bonitas ꝛei.
Mepbaat: impet⁹ aque uel impet⁹ aquarum.
Mepbat: speculũ uel speculatio.
Mepbetb: speculũ vite uel speculatio pauor.
Megia: ꝛespiciens uel ꝛespectio.
Megbis. ꝛespiciens ꝓfusionem uel despectio ignominie.
Meida: ꝓtradictio: uel mensura sufficiens.
Meiçalxel: benigna ꝛei uel benignitas dñi.
Mela: uallis salis uel uallis salsa.
Melcba: regina uel regnatrix.
Melcbam: regens eos uel rex eoꝝ.
Melcbi: rex me⁹ uel regnans mihi.
Melchias. rex dñs uel regnũ dñi.
Melchiel. rex me⁹ ꝛeus uel regnũ meũ ꝛei.
Melchielite: reges mei ꝛeo uł regna mea ꝛei.
Melchisedech. rex iustus uel rex pacific⁹ siue rex pacis aut rex iusticie.
Melchisua. rex saluator uel regnum salutis.
Melchisiue. rex loquax uel regnũ cãtilene siue rex me⁹ tyrãnus aut rex me⁹ ꝑditio.
Melcbon. rex eoꝝ uel principans eis.
Melcbon. rex meror uel princeps iniquitat.
Melchonotb. fulcbra uel regna siue reges inuti aut regũ cubicula.
Meliã. uallis salis uel uallis salsa.
Melech. ciꝛcus uel a principio.
Melech. regnũ uel regnator.
Melechi. ciꝛcus me⁹ uel a principio meo.
Melechias. ciꝛcus dñi uel a ꝓncipio ꝛominl.
Melitbine. infirmitas uł ꝛe infirmitatis⁹ seu mandatũ humile aut mandatũ humilitatis.
Mello. plenus uel plenitudo siue adimplet⁹ aut adimplectio.
Melotb. pleni aut adipleti siue plenitudines.
Melotbi. pleni mei uel adimpletiones mee.
Mellotb. pleni uel adimpleti seu plenitudies aut adimpletiones.
Mellotbi. pleni mei uel adimpletiones mee.
Melsa. rixa uel in açimis.
Melluch. uallis salsa ignis mordentis uł uallis salis ꝛolorem ꝑstolantiũ.
Melluchare. uallis salsa mordentiũ lapides. uel uallis ignea lapidũ acerbatoꝝ.
Melluth. plenitudines uel adimpletiones.
Mem. a quo uel ex ipsis.
Membrana. aperta uel manifesta seu aptio. uel manifestatio.
Memphis. os uł ab ore siue os eius aut os ex ipsis.
Memphitboseth. os ꝓfusum uel os ꝓfusionis siue os ignominie aut ꝛe ore ignominia.
Mempton. os merorꝭ uel ꝛe ore iniq̃tatis.
Memmius. ex quo q̃s uel ex ipsis iste.
Memim. aq̃ mee uel viscera mea ex ipsis.
Memratb. ex q̃ ꝛec⁹ uel viscera cõmotionis.
Men. viscera uel ex ipsis.
Menna. viscera mea uel ex ipsis itimis meis.
Menelaus. viscera maledicta uel ex ipsis maledictis.
Mer. apertus uel manifestus siue illuminãs aut illuminatio.
Merab. multitudo uel ꝛe multitudine siue manifestans patrẽ aut illuminatio patris.
Merari. amaricans uel amaritudo siue aperiens vigilias aut illuminãs suscitationem.
Merarite. amaricãtes uel amaricati siue aperientes vigilias aut illuminantes suscitationem.
Mercurius. aperiẽs ciuitatib⁹ uel illuminãs occursum signi.
Mere. apertus uel manifest⁹ siue illuminans eũ aut illuminatio eius.
Mered. rebellis uel apertio siue illuminans aut manifestatio.
Merepbet. fouens uel cubãs siue cubabat aut confouebat.
Meremutb. aperiens mortem uel illuminãs mortuos.
Meribaal. litigans cum marito uel litigans cum altissimo siue litigans in maritum aut litigans contra altissimũ.
Merimutb. aperiens mortem uel illuminãs mortuos.

Merob:multitudo uel multitudine.
Merodach:amara procacitas uel amaritudinem ĩmittens seu amare contritus aut amara contritio.
Merom:aque uel pfunditates.
Meron:illuminans merẽtes uel manifestãs iniquos.
Meronath:illumĩnans merentes tempore uł manifestans iniquitatem procati.
Meronathites:illumĩnans merentes tẽpore uel manifestans iniquitatem.
Meroz:sapiens visionem uel immutatio fortitudĩnis.
Meroç: consulens uel consilium siue archanum aut aque sacramentor.
Mes: hospes uel hostis siue mensurator aut mensuratio.
Mesa:euado uel aqua rara.
Mesa:hospes eius uel hostis eius siue mensurans eũ aut mensuratio eius.
Messa:hospes saluans uel mensura salutis.
Mesara:aqua rara uel ꝓpinatio siue vans potum aut ꝓpinator.
Mesach: ꝓpinans uel potũ vans siue hospes fratris aut hospes fraternitatis.
Messalem: hospes missus uel reddens redditionẽ seu mensurans pacẽ aut hospes iusticie
Mesalothi:euadens vinculum uel aque rare declinatio.
Mesameleth potum vans chaos uel ꝓpinans a principio.
Mesech:amens uel trahens siue compressus aut compressio.
Mesech: ꝛficiciens uel,plongãs seu ꝛfectio aut ,plongatio.
Mespha:speculator uel cõtemplator seu speculatio aut contemplatio.
Messellima:capiens eos dño uel palpatio eorum ꝛus.
Meserothi:vincula uł disciplíne seu successiones aut exclusiones.
Meseçabel:benignus deo uel mensurator dñi
Mesphar:speculatorem suscitans uel contẽplationis vigilia.
Mesharethi:hospes bians uł hospitis biat⁹.
Mesphe,hospitis laque⁹ uel hospitis disciplíne
Messias: christus uel unctio siue christ⁹ aut unctus.
Messolam:hospes seculi uel mẽsura eternitatis.
Messolam:capiens eos uel palpatio eorum.
Mesopotamia:elevata voce quadam uel elevatio cuiusdam vocationis.
Mesraim:hospitans eos uel mensura eorum. Sciendum ꝯ q mesram egyptus appellat
Mestbi:varius uel varietas.
Messulã:mensura dolor uel hostis anterior.
Methheba:dulcis uel dulcedo.
Methbiba:virga uel lectulus.
Methbabaal:benignus vir habens uel ꝯ bona ꝛuoratio ꝛtustatis.
Methbalel.ꝯ bon⁹ ꝛ⁹ uel ꝯ bona diuinitas.
Methbalethel:idem.
Methri:dulcedo videns uel dulcis visio.
Meusim:saluans eos uel attrectatio eor.
Meçar:ex hoc uel ex isto.
Meçaab: elevata uel sup eam siue aqua fluens aut aque fluitio.

Dic.i.post.m.

Mjamin:ąs matris fet⁹ uel cui donatus.
Mibaar:electus uel electio siue ꝛ electis aut ꝛ electione.
Michaiąs hic aduerbiũ loci uel quis est iste.
Michael: quis ut deus uel quis est sicut iste dominator.
Michaia:quis ut ꝛ⁹ uel quis ut ꝛitas.
Michaiah:quis hic dilatans uel que est hec latitudo.
Michas: quis est hic aduerbium loci uel ąs est iste.
Michaas:ąs est iste uel quis est in hoc loco.
Michol:aqua omnis uel aqua ex omnib⁹.
Mido:metiens uel mensuratio.
Miphaat:aque impetus uel aquar ipulsio.
Miphibaal:os deus uel os ꝛtustatis.
Miphiboseth.os ꝓfusum uel os ꝛrecundũ siue os ꝓfusionis aut os ignominie.
Mibael.domus dei uel domus exercitus.
Miletheneigenerans castra uel generatio donantium.
Miletum generans uel generatio seu genera re aut onus eius est.
Milicho.regnator uel regnũ.
Minamin: ąs matris fet⁹ uel cui donat⁹ est.
Myrrha:amara uel amaricans seu amaritudo aut amaricatio.
Miribaal: litigans cũ marito uel litigans cũ altissimo siue litigans in maritum aut litigans contra altissimũ.
Misaal:tractans deo uel quis interrogauit deum.

Misaam: trahens ppm uel interrogatio eor.
Misaach: quis ut risus uel quis ut frater siue quis ut risus aut quis ut gaudio.
Misael: ppe dei uel quis est ut saluans deus.
Misia: que indigentia uel que est vomitatio
Misor. humilitas uel tribulatio seu de humilitate aut de tribulatione.
Misor: plana uel directa siue humilis aut cãpestris.
Mitilene. transmigrans uel declinans seu declinatio aut transmigratio.
Mitridates: declinans donum sufficiens uel transmigratio doni sufficientis.
Miçaab: quis ut aurum obrizum uel qs est sicut aurum purissimum.

Mic. o. post. m.

Mab: de patre uel ex patre:
Moabite: de patre geniti uel ex patre generati.
Moaida: mensura dñi uel sufficiens dño.
Moaç: fortis uel robustus siue robur aut fortitudo.
Moaçian: de adiutorio domini uel dominus auxiliator est.
Molomia: edificium uel edificator
Molomiar: edificãs mihi uel edicatio mea.
Mobumia: edificium uel edificator
Mobumiar: edificãs mihi uel edificatio mea.
Mocher: vor: vulnerans patrem luminis uel paterne iracũdie.
Mochona: suppositio uel sustentaculum.
Mochori: vnundator meus uel vnundatio mea.
Mochot: plage uel vulnera.
Mochotha: plaga eius uel vulnerans eũ.
Modab: natiuitas uel generatio.
Modaba: nascens patri uel generatio ei9.
Modin. iudiciũ uel iudicatio.
Modim: iudicans eos uel iudicium eorum.
Modollam: generationem testificans uel natiuitas testificatio.
Moelath: volens uel parturiens siue ab adolescente aut a parturiente.
Moelathi: volor meus uel parturiens mihi.
Mosei: palpatio uel attrectatio.
Mosela: palpans eum uel attrectatio eius.
Moyses aquaticus uel assumptus de aqua.
Moyses: vrgens uel liniens siue attrectans aut palpans.
Molada princeps piscium uel volor parturiẽtis.
Molath: regnans uel principans seu volens aut parturiens.
Molathi: rex meus uel princeps mei9 siue volor meus aut parturitio mea.
Molathite: regnantes uel principantes siue volentes aut parturientes.
Molchõ: regens eos uel princeps eor.
Molid: infirmitas uel a principio.
Moloch: rex uel princeps siue rex noster aut princeps noster.
Mool: infirmitas uel ad infirmitatẽ siue chorus aut a principio.
Moola. chorus eius uel abinitio ei9 siue infirmans eũ aut infirmitas eius.
Mooli. infirmitas mea uel de ifirmitate mea siue chorus mei9 aut a principio meo.
Mooli: chorus laboris uel a principio laborioso siue infirmus laborans aut de infirmitate laboriosa.
Moolite. chori mei uel a principio meo siue infirmitates mee aut de infirmitatib9 meis.
Moos. infirmitas uel habitaculũ.
Moosa. infirmans eum uel habitaculũ eius.
Moosia. infirmus dñs uel habitaculũ dñi.
Mozath. heres uel hereditas.
Mozathi. heres mei9 uel hereditas mea.
Mozathite. heres meus iste uel hereditas mea ista.
Mozasthim. heres eor iste uel hereditas eorum ista.
Mozasthite. heredes mei isti uel iste sunt hereditates mee.
Mozia. visio uel visionis siue illuminãs aut dilucidans. Ipse est locus in quo abrahe dictum est vade in terram visionis.
Mozithi. here meus uel hereditas mea.
Mozome. sublimitas uel celsitudo.
Mosa. salus uel eruditio.
Mosee. saluator uel saluificator siue a saluare aut saluificatore.
Mosellamoth. capiẽs eos morti uel palpatio mortis eorum.
Mosera. eruditio uel disciplina.
Moserothi. vincula uel disciplíne.
Mosphetaim: sortes uel vicinie seu sortium aut viciniarum.
Mosi. palpator uel attrectator.

Mosoch.captura uel capiens siue capientes aut capture.
Mosollom:capientes eos uel palpatio eorũ.
Mosollamia.capiẽs eos dño uel palpatio eorum dominus.
Mosollamoth.capiens eos morti uel palpatio mortis eorum.
Mosollam.capiens eos uel palpatio eorum.
Mosura.vinculũ uel disciplina.
Moyciel.eruditus deo uel disciplina dei.

V dic.v.post.m.

Mmin.consolans eos uel viscera eor
Musa.palpans uel attrectãs siue palpatio aut attrectatio.
Musac.palpans frẽm uel attrectatio fratris
Muserot.vincula uel discipline.
Musith.palpantes uel contrectantes.

V Nequid de nob icipiẽtib ab. M.lra.

Na.pulchra uel pulchritudo,
Naab.abscondit uel requiescens.
Naabi.abscõdit mi uel reqetio mea.
Naad.pulchra serui uel pulchr testimoniũ
Naalal.laudant uel laudabũt siue torrẽs aut laudatio.
Naalia.torrens dei uel laudans deũ.
Naaliel.torrens dei uel laudatio dñi.
Naalon.de candoris uel pulchritudo latex.
Naama.decora uel pulchririma siue cõmouens eos aut cõmotio eor.
Naaman.decorus uel pulcherrimus siue cõmouens eos aut cõmotio eor.
Naamath.mouens mortem uel decor peccati
Naamathite.mouẽtes mortẽ uel decori pctõ
Naamin.pulcherrim uel commotio eor.
Naar.puer uel infantulus.
Naara.puer ei uel infantulus eius.
Naarath.puericia temporis uel infantia peccatoris.
Naari.puer mihi uel infantulus meus.
Naarias:puer dño uel infantulus dñi.
Naas:serpens uel coluber siue augurans aut augurium.
Naaron:requies sonãs uel reqetionis soni
Naason:coluber murmurans uel serpens inutilis siue augurans dolorem aut augurium iniquitatis.
Naath:decor temporis uel pulchritudo peccati siue abscondens peccatũ aut requiescẽs tempore.
Naaçach:ex tũc ꝓpheta uel ꝓphetauit tũc siue pulchrũ auxilium aut cessionis initiũ.
Nabai:conspicuus uel requiescens.
Nabaioth.sedens uel excludens siue requiescens tempore aut conspicuus responsione.
Nabal:stultus uel insipiens.
Nabao:ꝓphete uel venientes.
Nabaioth:sedens uel excludens siue conspicu aut requiescens.
Nabath:scandalum uel scandalizans siue insipiens aut insipientia.
Nabathei:insipientes uel scandalizantes.
Nabau:veniẽs uel includens seu venim aut inclusimus.
Nabdael:versus dei uel seruiens deo.
Nabeoth.ꝓphetans uel ꝓphetatio.
Nablath:organũ uel laudatorũ.
Nablion.psalteriũ grece laudatoriũ latine.
Nablum.organũ uel laudatoriũ.
Nabo.sessio uel ꝓphetia siue conclusio aut superueniens.
Nabothe.ꝓphete uel ꝓphetia.
Naboth.sessio uel ꝓphetia siue concludens. aut supueniens.
Nabu.veniens uel includens.
Nabuchodonosor.sedẽs i angustia agnita uel sessio in agnitiõe angustie siue ꝓphetans isti usmodi signum aut prophetia laguncule angustie.
Nabusabarai calcans tempus uel calcatio tẽporis.
Nabusarachim.calcator fratrum uel calcatio fraternitatis.
Nabuthei.ꝓphete uel ꝓphetantes.
Nabusardan.ꝓphetauit palcas uel ꝓphetia alieni iudicij.
Nachem.preparans eos uel preparatio eorũ.
Nachon.preparans dolorem uel prepatio iniquitatis.
Nachor.requiescente luce uel obscuratio nouissima siue requies luminis aut ꝓpatio iracundie.
Nad.ascendens uel ascensio.
Nadab.uotiuus uel spontaneus.
Nadabias.vouens dño uel spontaneus dñi.
Naeman.fidelis uel fidelitas siue mouẽs eos aut motus eorum.
Naeth.requiescens uel requietio.
Naphador:dispersa generatio uel dispersio

generationis.
Hapbecb:marina uel maritima.
Hapbedoz:conuersa generatio uel cõuersio generationis.
Hapbeg:marinus uel maritimus.
Hapbei:maritimi uel animarum.refrigerationes.
Hapbes:anima uel refrigerium.
Hapbis.idem.
Hagge:meridies uel meridianus.
Hageb:idem.
Habaim:puer meus uel infancia mea.
Habelel:hymnus uel laus siue laudans. deũ aut dei laudatio.
Haid:salũ uel mare siue fluctuans aut instabilis ⁊ sedis incerte.
Haim:fluctus uel motus siue fluctuans. aut cõmotio.
Haiotb:cõspicuus uel excludens.
Halol:rozzens uel laudatio.
Hama:deus uel cõmotio.
Hamoel:dormiuit dñs uel dormitio dei siue bi qui sũt dei aut quos dormire facit deus.
Hamra:pardus uel amaritudo siue amaritudines aut amaricationes.
Hamrim:pardi uel apostate siue ꝓfugi aut transgressiones eozũ.
Hamsi:palpans uel tangens siue attrectãs aut attrectatio.
Hamubel:loquens cum deo uel cum quo loquitur deus.
Hamubelite:loquentes cum deo uel cũ quibus loquitur deus.
Hamec:piscis uel ferus siue germen pulchritudinis aut pascua eozum.
Hartissus.colligens uel collectio siue lucerna scindens aut accensus leticie.
Hasab.exsiccans uel exsiccatio aut germinatio eozũ.
Hasaram:germen molle uel germẽ tenerum siue germinans eis.
Hasia.coluber dñi uel serpens dominator.
Hasib.titulus uel statio.
Hasim.dux uel ꝓceps siue ꝓcipans eis.
Hason.consolans uel quiescens siue augurans aut augurium.
Hasoz.pulchritudo luminis uel consolans angustiatum.
Hatbam.donatus eis uel donatio eozum.
Hatbamalecb.donatus regno uel donatio regnatozis.
Hatban.donans donũ uel donatus gratie
Hatbanabel.donũ dei uel donauit eũ deus.
Hatbinei.donãtes uel donati siue hypodiacones grece aut subministri latine.
Hatbon.donatus merozi uel donatio iniquitatis.
Haua.semen uel germen.siue latratus aut pulchritudo.
Haue.idem.
Haum.germinans uel consolator.
Hauũ.germinans eis uel cõsolatio eozũ.
Haçarelb.flos uel virgultũ siue sanctitas aut consecratio.
Haçarelb.unctio uel mundicia seu custodiens aut separatio.
Haçareus.virgultũ uel floridus siue custodiens aut separatus.
Haçareus mundus uel sanctus siue unctus aut cõsecratus. Utrũq; h nomẽ apud hebreos non scribit ꝑ.ç.litterã sed ꝑ hebreum sade qõ nec.s.nec.ç.litterã sonat.
Haçarei.virgulta uel floridi siue custodientes aut separati.
Haçarei.mũdi uel uncti siue sci aut ꝓsecrati
Haçareni.idem.

Hic.e.post.n.

Capolis.mire commota uel mira commotio.
Habaaç.latratus apprehensus uel latrantis apprehensio.
Habacuc.latrans laxus uel latrãs laxatus seu latrantis leuitas aut latrãtis latitudo
Habalatb.latratus temporis uel insipientia peccatoris.
Helx.latrans uel latratus siue psalterium. aut mensura.
Hebal:latrans deo uel latrat⁹ dei siue mensura dei aut dei psalterii.
Hebo.latrans uel latratus.
Hebul.latrator meus uel psalterium meũ.
Hecbao.paratus iste uel paratio ista.
Hecebstatio uel attrectatio.
Hecbo.percutiens uel percussio.
Hecboda.includens iudicio.
Hecophati.excludẽs uel exclusio siue inclusum aperiens aut percussionẽ euadens.
Hecbota.aroma uel thymiama siue storax eius aut aromatiçatio eius.

Heele.scala uel tozzens.
Heelamite.cuiusdã heredes uel cuiusdam hereditates.
Heelle: cuiusdam heredes uel cuiusdam hereditas.
Heellamite.scale uel tozzentes.
Heleiscol.tozzens totri uel totrus tozzentis
Hcema.consolans uel consolatio.
Hecmias.cõsolat⁹ a dño uel consolatio dñi
Hcesta.es uel metallũ.
Hephabel. spirans deo uel applicans ozi dei
Hephei. spirans uel sufflans siue spirit⁹ aut sufflatio.
Hephec.applicans ozi uel luguriꝰ.quod est nomen lapidis.
Hephec.pzuna uel carto siue seducens aut seductio.
Hephcg.idem.
Hephẽdoz.marina uel maritima.
Hephi.purificans uel purificatio.
Hephsa.purificans aggrauatũ uel purificatio aggrauati.
Hephoa.receptio uel dissolutio.
Hephusim.aptũ nomẽ uel dissoluta auditio
Heger.flozens uel flozidus.
Hegoda.icludẽs iudicio uel pcussio iudicij.
Hebiel.stans deus uel statio dei.
Hebisoth.stans uel statio siue stat⁹ tẽpozis.
Heman.pulchzitudo uel consolatio.
Hembza.pfugiũ uel apostasiũ siue apostata aut apostasia.
Hemra.pfugiũ uel transgressio siue pardus aut amaricatio.
Hemri.pardi uel apostate siue amaricantes eos aut pzofugia eozum seu pardozum aut apostatarum.
Hemrith.pardi uel apostate.
Hemroth.tyrann⁹ uel pzofugus siue transgressoz aut apostata.
Hemsi.palpans uel tangens siue attrectãs aut attrectatio.
Hemsib. stans uel attrectãs siue statio aut attrectatio.
Hephtad.receptio uel dissolutio.
Heptali.latitudo mea uel conuersio eius.
Heptali.discret⁹ uel seiunctus seu cõuoluit me aut cõuolutio mea.
Heptalim.habitatio uel cõparatio siue conuertens eos aut latitudo eoꝝ.
Heptalim.implicatio uel conuersatio siue dilatauit me aut dilatatio mea.
Heptalimite. cõuertentes eos uel latitudines eozum.
Heptalite. habitacula uel cõparationes seu dilatati mei aut implicationes eozum
Heptar.purificans uel purificatio.
Heptbe.recipiens uel dissoluens siue receptio aut dissolutio.
Heptbee.recepti uel dissoluti siue receptio aut dissolutio.
Heptboim.sculptntes uel apientes siue recipientes eos aut dissolutiones eozũ.
Heptbupha. receptio vite remisse uel dissolutione claudicans.
Heptbuim.scalptntes uel apientes siue recipientes eos aut dissolutiones eoꝝ.
Heptbusim.apertum nomen uel dissoluta auditio.
Her.lucidus uel lucerna.
Heregel.lucis acerꝰ uel lucerne aceruatio
Hereus.lucis consiliũ uel lucerna festinans
Heretb.citbara.uel q̃si lucerna seu lux vite aut lucerna pauozis.
Hergal.lucis aceruus uel lucerna aceruata
Hergel. lucerna aceruata uel lucerne aceruatio.
Herger.lucerna inuoluta uel lucerne inuolutio.
Heri.lucens mihi uel lucerna mea.
Heria.lucens dño uel lucerna dñi.
Hesia.colubr dñi uel serpens dominicus.
Hesibi.titul⁹ meus uel statio mea.
Heson.augurans uel auguriũ siue augur fortis aut auguris fortitudo.
Hesrutb.tẽptatio tenera uel fugitiu⁹ tener
Hestbeus.erariꝰ uel metallarius.
Hetbman. deus uel motio siue cõmouens eos aut cõmotio eoꝝ.
Heptbua.imago uel imaginatio.
Hetophati.includens me.uel inclusio mea
Hetophatite.includẽtes uel inclusozes mei.

Chic.i.post.n.

Icanoz.staus lucerna uel statura lucida.
Nicodemus.includens iudicio uel effusio terrenitatis.
Nicolaus.effluens uel effluxio siue stultus ecclesie languentis aut stulticia languoris ecclesie.
Nicolaite.effluentes uel effluxiones siue

stulti ecclesie languentis aut stultícia lãguoris ecclesie.
Victopolis:germen,ptectionis mee uel protectio germinis mei.
Viger:ascendens uel ascensio.
Vimpba:os applicatũ uel oris applicatio.
Viniue:feta uel spḗciosa seu germen pulchritudinis aut natiuitas pulchra.
Viniuite:feti uel spḗciosi seu germina pulchritudinis aut natiuitates pulchre.
Visan:augurans gratiam uel augurium donationis.

¶ Dic.o.post.n.

Noa:mouens uel cõmotio.
Noadaida:mouens seruitutem dño uel cõmotus testimonio dei.
Noadiae:mouens diluculũ uel cõmotio illuminati.
Nobaba : mouens eos uel commotio eorum
Nozatba.mouens imperiũ uel cõmotio consumationis visionũ.
Nob:latrans uel latratus.
Nodab:uter uel inflatio.
Noe:requiescens uel requieuit siue cõmotus aut cõmotio.
Noema:decor uel fides seu voluptas aut delectatio.
Noeman:pulchritudo uel pulcher seu consolatus aut consolatio.
Noemanite:pulchri uel consolati seu consolatores aut consolationes.
Noemi:pulchra uel consolata.
Noesthba:metallũ uel es eius.
Noesthbam:es eoꝝ uel metallũ eoꝝ.
Noepbetb:motus apertus uel commotio latitudinis.
Noga:meridies uel meridianus.
Noge:idem.
Noom:decus uel consolatio.
Noozai:decorans magistrũ meũ uel consolatio magistri mei.
Noozari : decorans currentem magistrũ uel consolatio consumati magistri.
Noozam:requiescens excelse uel cõmotio exaltati.

¶ Dic.y.post.n.

Natb:pulchr uel pulchritudo.
Nun:pascens eos uel pascua eoꝝ.
Nun.fetus uel piscis siue vnicus aut sempiternitas.
Numenius:decorus uel fidelis.

¶ Sequit de incipientibus ab.O.littera.

Od:vnitas uel laudatio.
Oal:taḗrnaculũ uel inhabitatio.
Oali:taḗrnaculũ meum uel inhabitatio mea.
Oam:de populo uel insaniens.

¶ Dic.b.post.o.

Obab : sperans uel amplexus siue dilectus aut dilectio.
Obadia seruꝰ dñi uel seruiens dño.
Obag:magus uel pbitonissa siue incantatoꝛ aut incantatio.
Obdarem:seruꝰ australis uel seruꝰ africanꝰ.
Obdias.seruiens dño uel seruitus dñi.
Obed:seruitus uel seruitoꝛ.
Obededom:seruiens rufo uel seruiens fuluo. seu seruiens terre aut seruus sanguineꝰ.
Obedia:seruus dñi uel seruiens dño.
Obediel.seruus dei uel seruiens deo.
Obia.seruus dñi uel seruiens dño.
Otob.pbitones uel magi siue lagene grãdes aut lagenaꝝ grandítas.

¶ Dic.c.post.o.

Ocer:diligens uel pscrutans siue dilectio aut pscrutatio.
Ocbol:tenens habitationem uel appḗlxendens taḗrnaculũ.
Ocboça.tenens mgrm uel retentio magistri.
Ocboçatb.retentio uel appḗlxḗsio.
Ocboçias.retinens dominũ uel appḗlxensio domini.
Ocbran.tenens uel appḗlxendens siue retentio aut appḗlxḗsio.

¶ Dic.d.post.o.

Odaita.mensurans uel mensuratio.
Odema:seruꝰ dñi uel testificãs dñm
Odia.idem.
Odoia.idem.
Odollam.testimonium eoꝝ uel testimonij approbatio.
Odollamites.cõtestans aliquem uel testimonium in aqua.
Oddoꝛ.contestans generationem uel testificatio generationis.
Odoma.seruus dñi uel testificans dñm.
Odsi.mensis meus uel mensura mea.
Odura:mensura magistri uel testificans magistrum.

Hic.e.post.o.

Epha.mẽsura uel effundens siue est? aut estuatio

Ephi.mensura triũ modiozum uel tres modij mensurati.

Ephb.diligens uel perscrutans siue dilectio aut pscrutatio.

Hic.ph.post.o.

Phā.effusio uel estuatio.

Phal.nebula uel obscuratio siue obscurans aut nebulosus.

Phā.thalamus eoz uel maritima eoz.

Phar.volans uel volatus siue volantes aut volationes.

Phat:aux obrizũ uel aurum purissimũ.

Phaç:idem.

Phel:nebula uel obscuratio siue obscuratus aut nebulosus.

Phir:ignominia uel ignominiosus.

Phi:infirmus uel ignominiosus.

Phim:taberncula uel habitationes.

Phimi:tabnacula mea uel habitatiões mee

Phir:infirmans uel infirmitas siue irritũ aut ebriosum.

Phin:discalciatus uel insana conuersio.

Phra:volans uel thalamus.

Hic.g.post.o.

Gi:congregans uel aceruans seu absconditus aut coacernatio.

Gaa:nobilis uel gloriosus siue abscõdens eum aut coaceruans ei.

Hic.h post.o.

Hia:ipe cognouit uł cognouit dñs.

Hbiada:ipse cognouit seruitutem.uł cognouit dñs testimonium.

Hbli:tabernaculum uel inhabitatio.

Hic.i.post.o.

Ija.infirmãs eum uel infirmitas eius

Hiam.infirmans eos uel infirmitas eozum.

Hiam.seculum uel eternitas siue ãnus iubileus aut annus remissionis.

Hic.l.post.o.

Ldā.destruens uel discernens siue destructio aut diuerticulum.

Hldai.destruens me uel discernẽs mi bi siue diuerticulũ meũ aut discretio mea.

Hldam.discernens donum uel diuerticulum gratie.

Hli.infirmitas uel protectio.

Hliab.infirmans patrẽ uel protectio patris.

Hlimpa.dolens uel parturiens.

Hlimpiadis.doloz tristiũ uł pturiens fuitutẽ

Hlofernes.infirmitas discessionis uel infirmans pitulum saginatum.

Hic.m.post.o.

Mar.populum amaricans uel pł'us amaricatus.

Hmer.crispans uel manipulus.

Hmri.crispans me uel manipulus meus.

Hmroi.crispans magistrum meum uel manipulus magistri mei.

Hic.n.post.o.

Nł:doloz uel meroz.

Hn.iniquitas uel inutilitas.

Hn.musitatio uel murmuratio.

Hna.merens eum uel doloz eius.

Hna.inutilis ei uel iniquitas eius.

Hna.murmurans ei uel murmuratio eius.

Hnam.meroz populi uel meroz eozum.

Hnam.inutilis populo uel iniquitas eozum.

Hnam.murmur populi uel musitatio eozum

Hnan.meroz doni uel doloz gratie

Hnan.iniquitas doni uel iniquitas gratie.

Hnan.murmurans dño uel musitãs gratie.

Hnesimus.decozus uel respondens siue decꝰ aut responsio.

Hnesiphozus.respondens litteris uel decore adherens.

Hni:merens mihi uel doloz meus.

Hni.inutilis mihi uel iniquitas mea.

Hni.murmur meum uel musitatio mea.

Hnni.doloze cõmotus uel meroze requiescẽs

Hnni.inutilis requies uel iniqua commotio.

Hnni.murmure motus uel musitatione ꝙescens

Hnias.merens domino uel doloz domini.

Hnias.iniquus domino uel inutilis domiñ.

Hnias.murmurans dño uel musitatio dñi.

Hno.merens eum uel doloz eius.

Hno.inutilis ei uel iniquitas eius.

Hno.murmurans ei uel musitatio eis.

Haon.murmure musitans uel musitatione murmurans siue doloz inutilis aut merẽs iniquitate.

Hic.o.post.o.

Hla.taberncula uel inhabitatio.

Holla.idem.

Holi:tabernaculum meum uel inhabitatio mea.

Oliab: tabernaculū meū pater uł inhabitatio mea patris.
Oliba: tabernaculū meū in ea uel ipsa ẽ tabernaculū meū.
Olibama. tabernaculi altitudo uel habitaculū meū in aliquo.
On: labor uel volutas sie volens aut laborio sus.
Oçam: videns eos uel fortitudo eorū
Oçias: videns dñm uel fortitudo dñi.

Hic.r.post.o.

OR: foramen uel iracundia.
Oz: mons uel lumen siue pellis aut iracundus.
Ozaim: concipiens uel cõprehendens siue cõceptio aut cõprehensio.
Ozam: irati uel ne excelso seu ne iracundie. aut ne iracũdo.
Ozam: mons populi uel lumen eoꝝ.
Ozam. pellis populi uel foramen eorũ.
Ozam: iracundus populꝰ uel iracũdia eorũ.
Ozbatb: estimans uel estimatio.
Ozbatbi: estimãs mihi uel estimatio mea
Ozbiatbazotb: longa corõta uel longitudo corone.
Ozeb: ardor uel siccitas siue corvus aut solitudo.
Ozecumensa uel massa siue temptans aut temptatio.
Ozem: volor uel iracundia.
Ozetb: longanimis uel diuturnus seu longanimitas aut diuturnitas.
Ozpha: ceruix eius aut superbiens ei.
Ozi: lux mea uel mons meus.
Ozi: pellis mea uel foramen meũ.
Ozi: iracens mihi uel iracundia mea.
Ozi: gigas uel excelsus.
Ozi: coquens uel excludens.
Ozi': apprehendens me uel apprehensio mea
Ozim: gigantes uel excelsi.
Ozim: apprehendentes me uel apprehensiones mee.
Ozim: loquentes uel excludentes.
Ozma: anathema uel anathematiçatio.
Oznã: lumẽ nobis uel illuminatio nostra.
Oznan: lumẽ grẽ uel illuminatio donationis
Ozon: mons inutilis uel foramen tristicie.
Ozon: pellis iniqua uel ira murmurantium
Ozon: lumen merozis uel volor musitantiũ.
Ozonite: montes inutiles uel foramina tristiciarũm.
Ozonite: pelles iniq uel volores musitantiũ.
Ozonite: lumina morozis uel iracũdie murmurantiũ.
Ozonim: lumen merozis eorũ uel iracundia iniquitatis eoꝝ.
Ozonom: mons inutiles eis uel foramem tristicie eoꝝ.
Oznaim: idem.
Ozonaũm. lumen merozis eoꝝ uel iracundia iniquitatis eoꝝ.
Oztbsiada: recte indigens testimonio uel lumẽ positũ testificationi.

Hic.s.post.o.

OSa: spes uel saluatio.
O sai: spes mea uel saiuatio mea
O saias: sperans in dño uel saluatio domini.
Osanna: salua uel viuifica siue saluifica nos aut saluificatio nostra.
Ose: spes uel saluator.
Osee: sperans in eo uel saluatio eius.
Osia: sperans in dño uł saluatio dñi.

Hic.t.post.o.

OTbã. tẽpus eis uel ꝛsignatio eorũ.
Otbei. signũ meũ uel tẽporalitas mea.
Otbio. volor eius uel contristans eũ.
Otbir. pctõ vigilans uel signũ temporale.
Otbin. stans pctõ uel statio temporalis.
Otbolia. signũ laboris uł ꝛsignatio tpalis.
Otboniel: signũ dei uel respondens deo.
Otbotã. signãs eos uel ꝛsignatio eoꝝ.

Hic.x.post.o.

OX. violenter uel voluntarie.

Hic.ç.post.o.

OZa. videns uel robustus seu visio fortitudo.
O çai. fortis meus uel robur meum siue videns me aut fortitudo mea.
Oçam. videns eos uel fortitudo eoꝝ.
Oçã: videns donũ uel fortitudo gratie.
Oçamotb. ãsi signũ uel fortis designatio.
Oçaçi. fortis ductor uel videns olivam.
Oçen. videns fortẽ uel fortis oculus.
Oçensera. videns fortem principis uel fortis oculus augustiati.
Oçgi. videns luctã uel robustus luctator
Oçi. vidẽs uel robustus seu visio aut fortitudo.

Oçias: videns dñm uel fortitudo dñi.
Oçiam: visio domini est uel fortitudo domini est.
Oçipi: germinans uel germinatio.
Oçiel: videns deũ uel fortitudo dei.
Oçielite: videntes deũ uel fortitudines dei.
Oçin: auris mea uel auditus meus.
Oçinite: aures mee uel auditores mei.

¶ Sequiť de incipientibus a. P. littera.

Pabum: redimens cadentẽ uel redẽptio cadentis.
Palestina: ore contusa uel ore cõtundens siue os malleatoris aut oris contusio.
Palestini: ore cõtusi uel ore cõtundẽtes siue ora malleatorũ aut oris contusiones.
Palmiram: ore cõtundẽs uel os malleatoris
Pãphilia: conuersio a ruina uel diuisio cadentium.
Pamphilienses: conuersi a ruina uel diuisiõe cadentes.
Panaretos: liter ecclie uel liter ecclesiasticus
Paraphrastes: garrulus uel cõiectator.
Parasceue: cena pura uel ꝑparatio.
Parion: discooptus uel discoopiens.
Parmena: diuidens plenitudinẽ uel diuisio plenitudinis.
Partbia: perfecta diuidens uel perfecta diuisio.
Partbi: perfecte diuidentes uel perfectio diuidentium.
Pasca: transcensus uel transgressio.
Patbma: separatio uel separatrix
Patbmos: separatio uestis uel separatio palpantium.
Patroba: videns eũ uel dissolutio eius.
Patroclus: separans uel dissoluens.
Patura: separatrix uel separatio.
Paulus: os tube uel os eor seu electũ mirabile aut electionis miraculum.

¶ Dic.c.post.p.

Pedno: temptatio mouens uel dissecatio cõmotionis.
Pelusiũ: os malleans uel os malleatoris.
Pentbatbeuchũ: quinq; libri moysi uel q̃nq; libri mosaici.
Pergamũ: dissecans valles uel diuidens cornua eor.
Pergen: uuorans uel vorago.
Perybolus: saccus absortus uel repositio inueterata.
Perida: temptatus dilectus uel temptatio amabilis.
Pericropen: incisus uel incisio.
Perone: sacculus uel repositio.
Persida: tẽptans uel latera sua dissuens.
Perse: temptati uel latera sua dissuentes
Persipolis: temptatio ciuitatũ uel dissuens latera ciuitatibus.
Petrus: agnoscens uel discalcians siue cognitus aut dissoluens.

¶ Dic.i.post.p.

Pgmei: cogniti dño uel hominũ cognoscentes
Pila: os malleans uel oris contusio.
Pilatus: ore contũdens uel malleatoris.
Pirrus: dissoluens uel dissolutus.
Pisida: cognita dño uel cognitio dñi.
Pisticũ: fidele uel fidelitas.
Prisca: cognita uel cognoscens.
Priscilla: cognoscẽs dñm uel cognitio dñi.
Priscus. agnitus uel agnoscens.

¶ Dic.o.post.p.

Poblij. tabernaculũ uel inhabitatio.
Pollati. ore contũdẽs uel os malleatoris.
Pontus. inclinans uel inclinatio.
Pontici. inclinantes uel inclinationes.
Pontius. declinans consiliũ uel declinans festinationẽ.
Portius. dura diuisio uel diuidẽs duritiam eorum.
Posidonius. cognoscens uenationem uel cognitio cõmotionis.
Probus. fructus cõfusus uel fructuũ ignominia.
Procopius. fructus congregans uel frũctuũ congregatio.
Ptolemeus. ad mensurã deducens uel ad mensuram reductus.
Ptolemai. ad mensurã deducens uel ad mensuram deductio.
Ptolemaida: ad mensurã deducens uel ad mensuram reducta
Ptolemais. idem.
Ptolemaidenses. ad mensuram deducti uel ad mensuram reducentes.

¶ Dic.u.post.p.

Publius. tabernaculũ uł inhabitatio
Pudẽs. indut⁹. ꝑsilio uel indumẽtũ

consilij.
Putcolis: ꝛclinans uel ꝛclinatio.
Putiphares: os inclinans uel oris inclinatio siue os inclinans ad dissecādū aut dissecās ad os inclinādū. Hec omnia nomina greca uel latina ſm linguam hebraicam violēter interpretata sunt. Sciendum nāmq; est q apud hebreos. p. littera nō babetur nec vllum nomen est apud eos quod hoc elemētū soner. Abusiue igitur accipienda sunt.

Sequit ꝛ incipientibus ab. R. littera

Raab. fames uel impetus.
Raab: lata uel dilatata siue latitudo: aut dilatatio. Si enim raab p aīn mediā litterā scribatur famē significat siue impetum. Si ꝓ per hetb. latitudinē uel dilatationem hoc aūt euenit ſm accentū ꝛ litteraꝝ diuersitatē ut in tam varias ꝛ cōtrarias significationes noia cōmutant. ꝛ in tam diuersa vertantur.
Raaba. fames eius uel impetus eius siue dilatans eū aut dilatatio eius.
Raabia. impt⁹ dñi uel famelicus dño siue diiudicans dñm aut diiudicatio domini
Raabath. bucca. uel maxilla seu bucce aut maxille.
Raam. multum uel visio siue tonitruū aut multitudo.
Raama. vidēs uel tonitruū eius siue multū ei aut multitudo eius.
Raamas. multū dño uel visio dñi seu vidēs dñm aut tonitruū dñi.
Raamses. malitia tinee uel malitia ꝛ tinea siue intonuit letus aut intonātis leticia.
Raason. cursus uel placentia siue contēplatio aut cōsūmatio.
Raatba. magister peccati uel magistratio temporalis.
Raba. multa uel magna siue iudicans aut iudicium.
Rabaā. multitudo populi uel magnitudo eorū siue iudicans populos aut iudicium populorum.
Rabai. multū mihi uel magnitudo mea siue iudicans me aut iudiciū meū.
Rabath. multum temporis uel grande pctm siue iudicās tēpus aut iudiciū peccatorum
Rabi. doctor uel magister seu docens me aut magister meus.
Rabiuth. doctrina multitudinis uel magisteriū iudicantis.
Rabai. multa hec uel multitudo ista.
Rablath. multū uel multa siue multitudo. aut multitudines.
Rabmag. princeps cibi uel dñator edentiū.
Raboni. doctor uel magister seu docens me aut magister meus.
Rabotb. grande signū uel multū respondēs siue iudicans respondentes aut iudiciū respondentiū.
Rabsaces. multus osculo uel princeps ꝛ osculans.
Rabsaris. princeps eunuchus uel magister eunuchoꝝ.
Rabares. multū alien⁹ uel grādis ꝛscensio
Racha. vanus uel vanitas siue abscp cerebro aut signū subsannationis.
Rachab. cōcita uel quadriga seu visio aut ascensio.
Rachal. tristis uel mꝛsū ferens siue res aut negociatio.
Raebel. onis uel visio seu videns ꝛum aut videns principiū.
Rachus. substantia uel ꝛcunia.
Radai. videns me aut fortitudo mea.
Rapha. sanitas uel medicina ꝛi.
Raphael. sanans deo uel medicina ꝛi.
Raphaia. sanans domino uel medicina domini.
Raphaim. gigantes uel medici siue facture nostre aut laxati eoꝝ.
Raphaos: sanans eum uel medicina eius.
Raphaça. sana visio uel medicina fortitudinis.
Raphes. ꝛflens uel medicus seu volucris aut cursus oris.
Raphidim. temptatio uel laxe man⁹ seu visio oris aut vidit os sufficiens eius.
Raphidim. sanitas fortium uel sanitas iudicij seu visiones fortis aut dissolutio fortium.
Juxta proprietatē ꝓ lingue syre interpretatur remisse man⁹ uel remissio manuum.
Raphion. medicina volucris uel temptatio iniquitatis.
Raphu. temptatio. uel dissolutio siue sanitas aut medicina
Ragal. res uel negociatio seu tristis aut mꝛsum ferens.
Ragau. pascens uel egrotans.

Rages:pabulū uel egrotatio.
Ragon.byems uel pabulum siue multū uelectans aut multū uelictū.
Raguel:pastor uel egrotās uo siue pascens uū aut pabulū eius uus.
Rahubel:idem.
Rabaia: pastor dñi uel egrotans dño siue pascens dñm aut pabulū eius dñs.
Rabelaia idem.
Ram:excelsus uel exaltatus siue tonitruum aut exaltatio.
Rama: excelsa uel exaltata siue tonitruum aut exaltatio.
Ramale:sublimitas aut exaltatio siue tonitruū aut exaltabit.
Ramalia:excelsus dño uel tonitruū dñi siue excelse laborans aut exaltatio laborātis.
Ramasse:pabulum uel tinea siue malitia tinee aut malitia te tinea.
Ramath:excelsum signū siue exaltata pecca to seu mortem vidit aut mortis visio.
Ramatha:idem.
Ramathā: excelsū signū ppli uel exaltatio peccati eorū seu mortem vidit eis aut visio mortis eor.
Ramatbaim: excelsa duo uel excelsa bina siue duo sublimes aut duo exaltati. Hec duo excelsa uel bina sublimia sunt due tribus regia.s.ac sacerdotalis. Unde belchana fuisse legitur te ramatbaim q: pater eius te tribu leui fuit ⁊ mater eius te tribu iuda quod notatur in eo q effrateus dicitur ab effrata yoze.s.caleph quam constat extitisse te tribu illa.
Ramatbiechi:excelsum signum gene uel elevatio maxille.
Ramatbite:excelsa signa uel mortem viventes.
Ramelech: excelsa portio uel exaltata particula.
Rameſſe.amiricans uel cōmotio turbulenta siue corrosio tinee aut tonitruū gaudij.
Ramech:mortis visio uel excelsū signū siue celsitudo pauoris aut exaltatio vite.
Ramoth: excelsum signum uel exaltata responsio.
Raron:cursus magistri uel cōsumatio magisterij.
Aronites: currens magister uel cōsūmatus magisterio.
Raronite:currentes magistri uel consūmati magisterij.
Rasaia: impius dominus uel varietas dñi.
Rasathaim:varietas bina uel iniquitas duorum.
Rasim:varians eos uel iniqnitas eorū.
Rasin: impius uel inquus seu varietas aut pictura.
Ratbanim: sonitus uel iuniperus siue visio consummata aut visionis consummatio. Ferunt hoc lignū iuniperi multo tempore. ignem conseruare:ita ut si pruna ex eius cinere operta fuerit vsq; ad annū ignita peruret.
Raçias: sacratus domino uel mysticus domini.
Raçom:mysticus uel sacratus.
Raçon:idem.

Vbi.c.post.r.

Reaias: magister domin? uel dilatatio domini.
Reba:multa uel magna siue iudicās aut iudiciū.
Rebai:multū mihi uel magnitudo mea siue iudex meus aut iudiciū meū.
Rebe:quartus uel quatuor siue ordinatus aut ordinatio.
Rebre.idem.
Rebecca:patientia uel multum accepit siue multa patientia aut q̄ multū accepit.
Rebla:cōmissū uel multitudo.
Reblata:multa hec uel multū iste siue multum cōmisit hic aut multū cōmissū huius.
Rebmag: quartus ingeniosus uel ordinata percussio.
Recba: mollis uel delicatus siue mollities aut teneritudo.
Rechab: concedens uel excelsus seu mollis pater aut teneritudo patris.
Rechabite: cōcedentes uel excelsi seu teneri patribus aut delitie patrū.
Rechat: mollities uel sublimitas.
Recem:pictura uel varietas seu vacuefecit aut vacuefactio.
Rechma.tēptatio uel militia quepiā.
Reesa:ebamus uel frenū siue retinaculum. aut cohibitio.
Repban:factura uel requies seu nra reçes aut nostra factura.
Regalim: pedes uel ambulatio siue iter aut

itinera.
Regmen.cibus uel refectio siue pascens eos aut pascua eorum.
Regma.temptatio uel militia quepiã.
Regom.iter uel ambulatio.
Rebi.pastor meus uel pabulũ meũ.
Remma.excelsa uel videns aliquid.
Rempha.excelsa eructans uel exaltatio nihili.
Remmi.excelsa commotio uel videns aliquid requiei.
Remia.excelsus dñs uel exaltatio dñi.
Remon.excelsum murmur uel exaltatio inutilis.
Remono.excelse merens uel exaltatio iniquitatis.
Remmon.ecclesia uel congregatio.
Remmon.sublimis uel exaltata seu malũ punicum aut malum granatum.
Remmonphares.diuidẽs ecclesiam uel dissipans congregationem.
Rẽmonphares.sublimitas violenta uel exaltatio dissipata seu diuisio mali punici aut diuisio mali granati.
Remoth.videns mortem uel visio mortis.
Rena.magister absconditus uel magisteriũ pulchritudinis.
Res.caput uel patientia.
Resa.caput eius uel patiens eum.
Ressa.chamus uel frenum siue stadiũ aut retinaculum.
Resatha.impietas uel iniquitas.
Resathaim.impius eius uel iniquitas eorum
Reseph.iniquitas mensure uel caput.
Resen.caput fontis uel patientia oculi.
Reseth.impietas uel iniquitas seu caput vite aut patientia pauoris.
Respha.currens uel uelox seu cursus aut velocitas.
Resia.caput dñi uel patiens dñs.
Rethma.sonitus uel iuniperus seu videns cõsumate aut visio consumata.
Reu.pascens uel pastus est seu pauit me aut pastio mea
Reum.pascens eum uel pabulũ eor.
Reçer.magistri viscera fortia uel magistro viscera sanctificata.

Dic.i.post.r.

RIba.multa uel magna siue iudicans aut iudicium.
Ribai.multũ mihi uel magnitudo mea seu iuex meus aut iudiciũ meũ.
Ripha.videns bona uel videns buccellam.
Riphat.videns bona temporis uel videẽs buccellã vite.
Ripbet.videns bona pauoris uel videns buccellam vite.
Ritbus.querens uel bonus seu lumen aut inquisitio bonitatis.

Dic.o.post.r.

RO:magister uel magisterium.
Roaga.magister meditans uel magistri locutio aut fortis susceptio.
Robaim.imperfectus uel latitudo.
Roboam.dilatans ppl'm uel dissipãs ppl'os siue imperfectus populi aut inclinatio populorum
Robotb.platee uel latitudines seu platee inclinate aut plateaꝝ inclinationes.
Rode.videns uel fortis seu visionis fortitudo aut visio fortitudinis.
Rodie.videns vitam uel videẽs essentiam seu videns iudicium.
Rodim.patruus iudicans uel visio iudicij patruelis.
Rodum.visio uel ascensio seu dissentiens aut dissidium.
Rodij.videntes uel ascendentes seu dissentientes aut dissidia.
Rodoebus.fortiter durus uel videns nigredinem.
Roegal.deorsum ferens uel magister tristicie.
Rogel.deorsum ferens uel negociatio tristicie.
Rogelim.deorsum ferens eos uel negociatio tristicie eorum.
Rogomelech.magister fouee partis uel magistrans decipulas portionis.
Roma.magisterium frangens uel magisterij confractio.
Roma.tonãs uel sublimis siue tonitruũ aut sublimitas.
Romani.tonantes uel sublimes siue tonãtes sublimiter aut tonitrua excelsa.
Romelia.magister frangens latorantes aut sublime tonitruũ latorantium.
Roob.platee uel latitudines.
Roobia.platee domini uel latitudines dominantium.
Roobotb.platee inclinate uel platearum in-

clinationes.
Roos:turris uel ꝓpugnacula.
Ros:caput uel initium.
Rosmopbin:caput fortium uel initium vicinarum.
Roth:visio uel festinatio seu reficiens aut refectio.

Vic.n.post.r.

Ruben:videns filium uel filius visionis seu videns in media aut videns p medium.
Rubeni:videns filium meum uel filij mei visio seu videte inter me aut videte per mediū mei
Rubenite:videntes filios uel visiones filiozū seu videntes per medium.
Rufus: sanans uel reficiens siue nos sanans aut refectio nostra.
Ruma:excelsa:uel videns aliquid.
Ruth.videns uel festinans seu reficiens aut refectio.

Sequitur re incipientibus a littera.S.

Saaph:speculum uel angustiatus.
Saal:reddens uel aggrauans.
Saal:vola uel pugil seu vulpis aut ortus aquarum.
Saalabī: aggrauans intellectum uel aggratio intelligentie.
Saalim.vole uel pugiles seu vulpes aut ortus aquarum.
Saalum:reddens uel redditor siue redditio aut reddidit.eis.
Saar:estimans uel estimatio.
Saarite:estimantes uel estimatores.
Saarim: estimantes eos uel estimatores eorum.
Saasin:incubuit egrediens uel incubatio egressionis.
Saba:capta uel captiua siue captiuitas aut conuersio.
Saba:clamans uel conuertens siue clamor aut eloquentia.
Sabcha:rete uel retinaculū siue loquens ei aut eloquentia eius.
Sabaias:captus domino uel conuersio domini.
Sabaim:clamantes uel eloquentes siue captiui aut conuertentes.
Sabama:lena uel sinistra.
Sabama: excelsa uel conuersio quedam siue tollens altitudinem aut tollens celsum.
Saban:tollēs altitudinē uel tollens excelsum
Sabana: lena meis uel conuersio quepiā seu tollens altitudinem aut tollens excelsum.
Sabaoth:virtutes uel exercitus siue virtutū aut exercituum.
Sabari:montes circuiens uel montium circuitio.
Sabath:sceptrum vel virga siue baculus aut principatus.
Sabatha:girans uel circuiens siue circuitus aut circuncidens.
Sabathaca:sedes tua uel circuiens te siue circuitus tuus aut circuncisio tua.
Sabathai:circuitus meus uel circūcisio mea
Sabbatum:requies uel requietio.
Sabbatismus:requietio uel requies.
Sabe:agne uel oues siue septem aut iuramentum.
Sabee:idem.
Sabi:septies uel abundans siue saturitas.
Sabee:septem uel abundans siue saturitas aut abundantia.
Saber:captini uel clamantes siue cōuersi aut eloquentes.
Saber:captiuus vigilans uel conuersus resurgens.
Saber:virgultum:uel iurans siue ouis aut satietas.
Saberh:ouis uel satietas siue virgultum aut adiuratio.
Saberh:captiuus pauidus uel conuersio vite.
Sabia.damma uel caprea siue iurans domino aut satietas dñi.
Sablath:requies uel intermissio.
Sablathaim.requies in eis uel intermissio eorum.
Sabaim:damme uel capree siue stantes aut statio.
Sabaim:tollens altitudinem uel tollens excelsum.
Sacbar:cilitium uel penitentia.
Sacbat:singuli uel curuantes.
Sada:archanum uel latus a latere non a latitudine.
Sadada:lateri adherens uel archanum eius.
Sadaia:latus iniquum uel archanum iniquitatis.
Saddai:omnipotens uel omnipotentia.
Sade: regio uel iusticia siue consolatio aut

veneratio.
Notādū ē in hac lrā scīlicet.s.q̄ sicut q̄dā vocales cū apud nos sint eedem apud hebreos diuersis caracteribus annotant diuersosq̄ sonos habent ideoq̄ diuersas significationes cōtinent ita etiā ipsa eadem.s.cū vna apud nos sit apud illos diuersa sortit noīa diuersasq̄ figuras possidet ac diuersos sonos. ꝛ idcirco nemo mirū existimet si ipsa eadē in varijs interp̄tatiōib⁹ cōmutet. Tres sunt.n.apud hebreos lrē vna que vocat samech. ꝛ simpliciter legit q̄si p.s.nām lrām, pferat altera sin vel sen dicit in q̄ strictor quidā non nīi sermōis inchoatē tertia sade noiat quā nīe omnes penit⁹ reformidāt
Sademoth.regiones vel aruā siue iusticie aut consolationes.
Saderoth.portic⁹ publica vel cōuētio ppl̄or
Sadesor.vberū lumen vel lux vberū meorū
Sadith.archanū iusticie vel consolatio testificationis.
Sadoch.iustícia vel iustificatio.
Saducei.iusti vel iustificati siue iusticie aut iustificationes.
Saesdema.pestilens aer vel pestilētia aeris.
Saph.vinculum vel labium siue speculū aut angustia.
Sapha.vinciens eū vel labiū ei⁹ siue speculans eum aut angustia eius.
Saphai.vinciens me vel speculans me siue labiū meū aut angustia mea.
Saphan vinciēs ppl̄m vel labium ppl̄i seu angustiās eos aut speculū eor.
Saphan.absconditus vel pficiscens.
Saphan.lepus vel bericius siue angustiās aut cyrogrillus.
Saphan.speculans donū vel labiū gratie seu vinculum superius aut barba superioris iudicij.
Saphane:vinculum gratie vel speculator donationis.
Saphane.labiū eius vel labiū superius seu barba eius aut barba superioris iudicij.
Saphanetphane.saluator mundi vel absconditorū repertor. Ipse est ioseph q̄ ꝛ egyptum saluauit ꝛ abscondita reuelauit pharaoni.
Saphama.abscondit dñs vel profectio dñi seu speculans donantem dominū aut labium gratie domini.
Saphat.iudicans vel iudicauit siue iudiciū aut diiudicatio.
Saphata.iudicans ppl̄m vel ppl̄m iudicauit siue iudicans eū aut diiudicatio eius.
Saphatias.iudicat dñs vel iudicatio dñi.
Saphathmoth.iudicans mortem vel iudicatio mortuor.
Sapher.pcus vel pulchritudo seu speculās vigiles aut labiū resurgentiū.
Sapphyrus.narrans vel litteratus siue librarius aut egregie speciosus
Sapphyra.litterata vel librāria siue narrās aut egregie speciosa. Juxta ꝕo proprietatē syri sermonis interpretatur formosa vl formositas.
Saphon.labiū murmurans vel speculum inutile seu vinculum merorīs aut angustia iniquitatis.
Saphtia.iudicat dñs vel iudiciū dñi.
Saga.locutio vel minoratio.
Sabis.temptans vel temptatio.
Sairath.damma vel caprea.
Sala.leua vel missa siue tollēs aut missio.
Salabim.pacis gravitas vel vestimentū graue siue aggrauans intellectū aut aggrauatio intelligentie.
Salabon.tollens merorem aut aggrauatio iniquitatis.
Salabonite.tollentes merorem vel aggrauati iniquitatibus.
Salacha.leua venit vel tollens venit siue tulit sibimet aut temptatio itinerantiū.
Salai.tollens me vel missio mea.
Salabū.salus cordis vel sanitas cordium corum.
Salama.vestimentum vel pacificans siue vestis pacis aut tribulatio eius.
Salamibel.pax mea deus vel retribuet mihi deus siue deus vestimentū meū aut retributio mea retributio dei.
Salamim.perfecti vel cōsummati seu perfectio aut consūmatio.
Salamina.fluctus vel cōmotio seu ymbra cōmotionis aut saluatio iudicij.
Salathi.frutex vel petitio.
Salathiel.petens deū vel frutex dei.
Sale.egrediens vel egressio.
Salebim.pacis gravitas vl vestimētū graue siue agrgauās intellectū aut aggrauatio intelligentie.

Halech: egrediens uel egressio.
Haled: egrediens uel emissio.
Haleph: missus uel redditus siue cõsũmatus pfecte aut cõsũmate pfectus.
Halem: pax uel iusticia seu missit aut missio.
Halem: reddens uel reddita siue consũmata pfecte aut cõsũmatio pfectionis.
Halemoth: egrediens mortuus uel egressio mortui siue tollẽs mortem aut emissio mortis.
Halphaad: umbra pariter uel umbra fortitudinis seu umbra formidans aut umbra in idipsum.
Hali: missa uel leua seu tollens aut missio.
Halim: leua uel vulpes siue tollens eos aut missio eorum.
Halisa: vitula tertia uel vitula triennalis seu vitula pternans aut vitula cõternata.
Halissa: idem.
Halma: pfecta uel pacificans seu sentiens aut sensibilis.
Halman: sentiens uel sensibilis seu pacificus aut cõsũmatio.
Halmana: pfectus uel cõsũmatus siue pacificans eũ aut sensibilitas eius.
Halmanasar: pfectus vinculo uel cõsũmatꝰ ad vinciendũ siue sentiens carcerẽ aut pacificans angustiatos.
Halmane: pacificans eũ aut cõsũmatio eius siue umbra prohibendi aut umbra cõmotionis.
Halmanoe: sensus vite uel pacificans susceptos siue umbra offendiculi aut imago fortitudinis.
Halmas: sentiens dominum uel pacificus domini.
Halmon: sensibilis uel pacificus siue umbra virtutis aut imago fortitudinis.
Halmona: imagũcula eius uel imago fortitudinis eius siue umbra portionis aut umbra munerationis.
Halmonem: nomen habitaculi uel umbratio muneris seu umbra virtutis eor aut imago fortitudinis eorum.
Halo: tollens uel cõmissio eor.
Haloim: tollẽs eos uel emissio eor.
Halom: retribũens uel pacificus siue retributio aut pacificatio.
Halome: pacificans eũ uel retributio eius
Halomi: retribuens mihi uel pacificatio mea
Halomi: pax mea eis uel retributio mea eorum.
Halomith: temptatio respiciens trãsmigrationem uel transmigratio respiciens temptationem
Halomon: pacificus uel retributor seu pacificans merentes aut retribuens iniquis.
Haltus: frutex uel petitio.
Halu: temptatio respiciens uel respectꝰ temptationis. Juxta etymologiã ꝓo greci sermonis interpretatur ꝛgetatus aut fortunatus.
Halumith: tẽptatio respiciens trãsmigratio nem uel transmigratio respiciẽs tẽptationẽ
Halusa: vita consternata uel temptatio respiciens eum.
Hama: ibidem uel pditio siue exauditus aut exaudibilis.
Hamaa: ibidem perditio eius uel ibidem exauditio eius.
Hamacha. celi tui uel celos tuos.
Hamachias: celi tui domine uel celos tuos domine.
Hamath: nomen inclytũ uel auditio testimonij.
Hamagar: nomen aduene uel exauditio aduenarum.
Hamai: exaudiens me uel ibidem exauditio mea.
Hamai: celestis uel bũmilis seu ꝛ mihi aut ibidẽ perditio mea.
Hamaia: humilis dño uel audiens dominũ siue ibidem auditor dominus aut ibidem exauditio dñi.
Hamaoth: audiens signũ uel ibidem perditio responsionis.
Hamarari: lana mea uel custodia mihi
Hamarath: nomen amarũ uꝛ exauditio amaritudinis.
Hamareus: lana uel coniunctio siue custos aut custodia.
Hamari: lana mea uel coniunctus mihi siue custos meus aut custodia mea.
Hamaria: lana dñi uel coniũcta domino siue custos dñi aut custodiens dñm.
Hamaritanꝰ: lana uel coniũctio seu custos. aut custodiens.
Hamaritani: lane uel coniũcti seu custodes aut custoditi.
Hamarite. idem.

Samaron:ibidem meroz uel ibidem perditio iniquitatis.
Sambucea:sol uel lumen siue illuminans aut illuminatio.
Samech:fultura uel erectio siue adiutorium aut firmamentum.
Samer:custodiēs uel custoditus siue custos aut custodia.
Sames:sol uel fons solis seu mandatum humile aut mandatum humilitatis.
Sangar:nominatus incola uel nominatio aduenarum.
Samias:iustollens nomen dñi uel audiens dñm plasmatorem.
Samir.xpres uel incultum siue nomen vigilie aut exaudiens vigilantes.
Samith:nomen temporale uel auditio peccati.
Samodi:nomina uel nominationes.
Samoe:nomen vite uel exaudiens susceptionem.
Samothracia:audiens responsionē uel audiens reuelationem seu auditio responsiōis aut auditio reuelationis.
Samathraces:audientes responsionē uel audientes reuelationem seu auditores responsionū aut auditores reuelationū.
Samsari:nominatus princeps uel exauditor angustie.
Samri:nomen lacescens uel exauditio amaritudinis.
Samsame:nomen auditum uel famosa auditio.
Samson: sol fortis uel solis fortitudo seu sol eor aut illuminans eos.
Samu:audiens uel exaudibilis seu ibidem p̄ditio aut ibidem exauditio.
Samua:audiens eum uel exaudibilis ei siue ibidem p̄ditio eius aut ibidem exauditio ei⁹.
Samuel:nominatus xo uel postulatus a xo siue audiens xū aut exauditio xi.
Samū:audiens eos uel nominatio eor.
Samus:nominatus uel exaudibilis.
Samusathā:noiatus eis uel exauditio eor.
Samusathi:noiatus mihi uel exauditio mea
San:uermiens uel secutus seu abundans aut egrediens.
Sanaballath:abundans vir tempore ul' egressa uexatio peccatoris.
Sanabia:uermiens dño uel egressio dñi seu abundans dño aut securitas dñi.
Sanā.uermiens p̄p'us uel securitas p̄p'i seu abūdans eos aut egressio eor.
Sanan.uermiens dño uel egrediens grā seu abūdanter donat⁹:aut securitas gratificata
Sanamī:uermiens dño eis uel egrediēs grā eor:siue abūdanter donans eos aut securitas gratificationis eor.
Sandicus:abūdans cōpunctio ul' egressio cōpunctionis.
Sanir:re⁹ luminis uel re⁹ lucerne seu leuans nouitatē aut nouitatē attollens.
Sapan :speculator uel labiū eius siue iudiciū supi⁹ aut barba supioris iudicij.
Sara:princeps uel carbo seu vlamen aut angustia.
Sarra:idem.
Saraa.princeps ei⁹ uel carbo ei⁹ seu eius vlamen aut angustia maloꝝ eius.
Saraballa.principatū baltentia uel carbonū uexationes.
Sarabias.princeps patrū dñi uel principās dñi patruus.
Sarad.uescendens uel uescensio siue uescēdit aut ut uescenderet.
Sarapbat.incendens uel incendiū.
Saralx.princeps fratꝝ uel vlamen fraternū siue carbo suscipiens aut angustia vite.
Sarai.p̄nceps me⁹ uel carbo meus seus vlamen meū aut angustia mea.
Saraia.princeps fuit uel principans dñs seu vinctus dño aut angustia dñi.
Saraias.p̄nceps dñi uel p̄ncipans dñs seu vlamen dñans aut angustia dñi.
Saraite.p̄ncipes uel angustiati siue carbones aut vlamina.
Sarar.porta uel cantor seu cantilena aut cantor introiens.
Sararim.porte eorum uel cantantes eis seu cantilene eorū aut cantores introeuntes ad eos.
Sarasa.princeps tribulator uel princeps tribulatus seu princeps tribulationis aut p̄ncipatus tribulatio.
Sarasar.princeps fuit uel elatio angustie aut seu princeps tribulationis aut principans tribulationibus.
Sarath.vincens uel lepra seu tribulatio aut morbus insanabilis.
Sarath. vincens uult uel lepra eius seu

tribulans eũ aut morb⁹ insanabilis ei.
Baratban: lepra vonata uel victoria gratie seu tribulans eos aut morbus eorum aduenies.
Baratbasar: vincens diuitẽ uel lepra diuitiarũ seu morbũ insanabilẽ tollens aut tribulatio facturã suscitans.
Baratbim: lepra mea uel tribulans me siue victor meus aut morb⁹ insanabilis mihi.
Barba. lepra uel morbus insanabilis.
Bardis: princeps pulchritudinis uel principatus pulchritudo.
Bareas: princeps tollens uel carbo fustollens. seu velamẽ facture aut angustia plasmationis.
Barebias: princeps dñi uel angustiãs dominus.
Bared: descendens uel descensio siue descendit aut ut descenderet.
Baredite descendentes uel descensiones siue descenderũt aut ut descenderẽt.
Bareda: descensio ei⁹ uel descendẽs ei.
Baredatba: descendẽs spe uel descẽsio peccatoris.
Barema: princeps sibilans uel princeps litigiosus.
Bareon: princeps merens uel carbo inutilis seu velamẽ tristicie aut angustia iniquitatis.
Barepha: incensa uel incendiũ seu tribulatio panis aut panis angustia nomen ex hebreo syroq; cõpositum.
Baresai princeps uel angustiatus.
Bares: princeps vigilans uel ꝓnceps suscitans elationẽ angustie.
Bareth: vincens uel lepra seu tribulatio aut reliquie principatus.
Barpban: princeps incendẽs uel carbo incendij.
Bargan: princeps horti uel princeps virgulti.
Bargon: idem.
Barigaur: rami uel propagines seu princeps ramorum aut princeps ꝓpaginũ.
Barias princeps domini uel pricipãs dominus.
Barim: hordeũ uel cibariũ seu principãs eis aut angustia eor.
Barion: princeps merens uel carbo inutilis seu velamen tristicie aut angustia iniquitatis.
Baritb: reliquie uel princeps reliquiar.
Barone: princeps merorũ eor uel cantãs ei canticũ tristicie.
Baron: princeps merorũ uel cantans tristiciam.
Barona: princeps tristicie uel cantans tristiciam seu princeps merorũ ei⁹ aut cantilena tristicie eius.
Baronite: principes merentes uel cantantes tristiciam.
Baroz: indutus uel indumentũ siue coangustans aut coangustatio.
Barozon: princeps montiũ uel principãs. lumini seu angustans pelles aut velamen iracundie.
Barsatbim: ꝓnceps cadaueris uel ꝓnceps ruine seu princeps ruentium aut princeps cadentium.
Bartban: princeps demolitorum ei⁹ uel ꝓnceps coangustor eius seu tribulans eũ. aut coangustatio eius.
Barucb: lorũ uel correptio seu reprendens aut pfectio.
Baruia: vincta uel vinculũ seu angustiãs aut angustia.
Basa: senarius uel longeuus.
Basabasar: senarius infans uel longeuitas angustiata.
Basagaci: senarius robustus uel longeuitas fortitudinis.
Basai: senarius me⁹ uel longeuitas mea.
Bason: ciuitas uel oppidum.
Basontbamar: vrbs palmar uel ciuitas amaritudinis seu vrbs cõmutantium aut oppidũ cõmutator.
Batbaim: libri uel librarij siue bistorici eor aut bistorie eor
Batban: ptrarius uel aduersar⁹ seu transgressor aut preuaricator.
Batbanas: trangressor uel preuaricator seu contrar⁹ facture aut aduersar⁹ plasmationis.
Bau: digna uel elevata seu dignitas aut elevatio.
Bauce: cãtionis uel cantilene.
Baue: digna uel elevata seu dignitas eius aut elevatio eius.
Baupba: speculator uel speculatio seu superfundens aut superfusio.

Saul: petitio uel expetitus seu abutens aut abusiuum eorum.
Saulite: petentes uel expetiti siue abutentes. aut abusiui eor.
Saulus temptatio respicientis uel tẽptatiõis securitas siue abutens consilio aut expetitio festinationis.
Saura: dignitas magistri uel eleuatio magistri eius.
Sebacha: ꝓpago uel tabernaculum.
Sebariothb: mercesuel mercedem accepit.
Spania: accinctio uel expeditio.
Spani: accincti uel expediti.
Sparthia: accinctio bona uel expeditio illuminationis.
Sparthiathx: accincti bene uel expedite illuminati.
Stachim: faciens cantilenas uel factor cantilenarum.
Stachim: faciens cantilenas eis uel factor cantilenaꝝ eorum.
Starbuçãnai: iudex contemptor gratie mee uel speculator respiciens gratiam meam.

Hic.e.post.s.

Seba: statio uel eloquentia.
Sebaste: vallans uel gyrans.
Sebastianus: vallatus uel circuiens.
Setx: statio uel eloquentia.
Setxdia: stat testans dominiũ uel statio serui domini.
Setxia: stans iniquus dñs uel statio iniqui domini.
Setxmas: stat iniquus dñs uel statio iniqui dñi.
Setxon: stans merẽs uel statio volẽs seu stat iniquitas aut eloquentia inutilis.
Setxthai: stans superior uel eloquentia parida.
Sebia: stans dñs uel stans dño seu sectans dñm aut sectator dñi.
Sebilxl: stans deus uel stans deo seu sectans deum aut sectator dei.
Sebna: stans pulchre uel statio pulchritudinis.
Sebim: statio maris uel sectatio eius mare.
Sebsim. vãma uel caprea seu caprea eor aut damula eaꝝ.
Sebsletb: spica uel germinatio.
Setxm: damma uel caprea seu statio maris. aut sectatio eius mare.
Sebubxl: reuertẽs ad deum uel reuertitur ad eum deus.
Sechar: byssus uel cilitium.
Sechath: ramus uel ꝓpago.
Sechxch: speculum uel speculatio.
Sechxm: latorans uel humerosus.
Sechxmite: latorios uel humerosi.
Sechemas: varius dñs uel varietas dñi.
Sechim. varius uel varietas.
Sechias: varius dñs uel varietas dñi.
Sechiel: varius deo uel varietas dei.
Sechimas: varius dominus uel varietas domini.
Sechothanoth: tabernacula filiarum uel obũbrans filias.
Sechri: ebrietas uel tabernaculũ.
Sechrona: ebrietas merens uel tabernaculũ doloris eius.
Secchа: spine uel cardi seu tribuli aut punctiones.
Sechin: fatuus uel fatuitas siue insulsus aut infatuatus.
Secundus: eleuans uel eleuatus seu elatio uel eleuatio.
Seda: cibaria uel ex latere.
Se dada: cibaria testium uel ex latere seruitutis.
Sedecha: iusticia uel iustificatio.
Sedechx: iustificans eũ uel iustificatio eius.
Sedechias. iusticia domini uel iustificans dominum.
Sedeur: cibaria ignis uel ex latere luminis.
Sedi: cibarium meum uel ex latere meo.
Sedij: cibarium meum mihi uel ex latere meo meus.
Sedim. salíne uel amaritudines seu nemꝰ amenum aut amenitas nemoris.
Sedius: cibarium festinantis uel ex latere cõsiliatoris.
Sedimilxl: ex latere dei ul cibarium quod est a deo.
Seddo: cibarium testium uel ex latere seruientis.
Sedrach: deor uel deorus.
Sedrachi: decꝰ meũ uel deorꝰ mihi.
Seducha: testimoniũ uel testificatio.
Sephana: humilis uel cãpestris seu atterẽs eos aut attritio eorum.
Sephamor: atterẽs mortẽ uel humilians

mortuos:seu labium mortis aut iudicium mortuorum.
Sepban:speculatio uel aquilonaris.
Sepbar:liber uel littera seu librarius aut litteratus.
Sepbarthalim:liber psalmorum uel volumen hymnorum.
Sepharuaim:libri ipsi uel littere ipe seu librarij eor aut ipsi litterati eor.
Sephat:iudicans uel iudicatio.
Sephata.iudicans eum uel iudicatio eius.
Sephatbias:iudicans dñs uel iudicatio dñi
Sephala:humilis uel campestris seu vallis aut planities.
Sephr:libri uel littere sive vecus aut pulchritudo.
Sephret:iudicii uel diudicatio.
Sephrus:spicular9 uel egrediens.
Sephi:speculatus uel vnipes.
Sephina:aquilo uel aqlonaris seu temptans eos aut temptatio eor.
Sephion:egrediens uel abditus seu egredere os merozis aut egrediens os tristicie.
Sepho:speculator uel bipes.
Sephon:specula uel aquilo seu speculum aut arcbanum.
Sephonite:specula uel arcbanū seu aqlonares aut speculatores.
Sephor:auis uel spiculum seu adherens aut placens.
Sephora: auis eius uel speculans eum seu placens adhesit aut adhesio placuit.
Sephrai:placens signū uel adherens subterl9
Sephthan:speculator humilis uel arcbanum responsionis.
Sephu:spiculum uel speculator seu bipes aut vnipes.
Sephutan.atterens naues uel attritio nauiū seu adumbrans iusticiam aut vmbraculum iusticie.
Segar:calidus uel minoratus.
Segim:spine uel tribuli seu pungens eos aut punctiones eor.
Segon:locutio murmurans uelloqla inutilis
Segor:iunior uel parvula seu calens aut meridiana.
Segur:spina parvula uel loquela inutilis.
Segur.iunior uel parvulus seu calens aut meridianus.
Sephin.exitus uel exeuntes.
Seyr.bircus uel birsutus seu bispidus aut pilosus.
Seyra.bispida uel birsuta sive horribilis aut pilosa.
Seyrath.idem.
Sela.petitio uel vmbraculū seu dimittens eū aut dimissio eius.
Sela.semper uel in finem sive sempiternus aut in sempiternū.
Selachi.tollens sibimet uel temptatio ambulantis.
Sella.petitio uel vmbra eius.
Sellai.petitio mea uel vmbraculū meū.
Sellaia.petens dñm uel vmbraculū dñi.
Sellaite.petentes uel sempiterni seu dimittētes eos aut obumbracula eor.
Selam.missus uel latus a latere non a latitudine.
Selam.petitio uel sempiternitas seu obumbrans eos aut dimissio eor.
Selcha.ramus uel ꝓpago seu paci suspirans. aut pacificus erubescens.
Selebin.petens filios uel obūbraculū filior.
Selech.petens uel dimittens seu vmbraculū aut sempiternitas.
Selecha.temptatio itineris uel tēptatio ambulantis sive obumbrans eos aut sempiternitas eius.
Sellem.pacificus uel pacatus seu pacificans aut pacificatio.
Sellemite.pacifici uel pacati seu pacificātes aut pacificationes.
Seleman.redditus dño est.
Selemias.redditus dño uel redditio dñi.
Selemi.temptatio respiciens transmigratiōē uel transmigratio respiciēs temptationē.
Selles.petitio uel pacificans.
Selethai.frutex vulturis uel petitio veuorantis.
Seleucus.exiens aduocatus uel exiens aduocatio seu tollens semetipsos aut itineris experimentum.
Seleucia .exiens aduocatio uł exitus aduocationis seu tollens semetipsam aut itineris experimentum.
Selim.vulpes uel tollens seu anulsio aut dimissio.
Selma.sensus uel ꝓfectio.
Selmai.sensus meus uel ꝓfectio mea.
Selmon.pax uel sensus seu fortis imago

aut virtutis ymbraculū.
Belo : ve ei uel dimissio eius seu extens eum.
Belom: ausilio uel dimissio siue translatus aut restituens.
Bellū.pacificus uel pacatus seu pacificans aut pacificatio.
Bem:audiens uel nominatus siue famosus aut famosa auditio.
Bema:nomen auditū uel famosa auditio.
Bēma:idem.
Bēmaa:nomen auditū ei uel famosa exauditio eius.
Bēmaia: nomen auditū dño uel famosa exauditio dñi.
Bemanotb :nomen humile uel nomen humilitati⁹ seu nomen auditum aut nominata auditio.
Bemaritb:nomen quesitum uel auditio bonitatis.
Bemath:nomen temporale uel exauditio peccatoris.
Bemathei:noiati peccato uel exauditi temporaliter.
Bemadalxe.nomen scitū uel nomē auditum seu nois auditio aut nois scientia.
Beme:audiens uel auditio seu nomen aut nominatio.
Bemeber:nomen fontis uel exauditio putei
Bemedab :nomen perditionis uel ibi perditio seu nomen auditionis aut ibidem exauditio.
Bemegar:ibi aduena uel ibi colonus seu auditio aduene aut nomen aduenarū.
Bemei.audi mihi uel audi me seu nomē meū aut auditio mea.
Bemeias:audiens dñm uel nominatus dño
Bemeitici:nominati mihi uel exauditores mei.
Bemel:sol uel idolū. Et notandum q̄ hoc nomen in hebreis voluminibus quasi sermo latinus fit a similitudine. Vnde ⁊ simulacra vocunt ipsa idola quasi simulata.
Bemelias.idolū dñi uel sol dominicus.
Bemer: nomen amarum uel exauditio amaricationis.
Bemerias:coniunctus dño uel custodia domini.
Bemeron:vepres uolozis uel terra inculta merentiū seu nomen magistri uolentis aut audiens magistrū inutilem.
Bemes:sol uel fons solis seu mandatū humile aut mandatū humilitatis.
Bemi:nomen auditū mihi uel famosa exauditio mea.
Bemida:nomen meū scitum uel nomen meū auditū seu nois mei auditio aut nomē meū scientia.
Bemidabe:nomen meū scitū uel nomen meū auditū seu nomen meū auditio aut nomen meū scientia.
Bemidate:nomina mea scita uł noīa mea audita seu nominū meoꝝ auditiones aut nominū meoꝝ scientie.
Bemir. vepres uel incultū seu terra spinosa aut terra inculta.
Bemiramotb.nomen meum videns mortem uel auditio mea visio mortis.
Bemotb.nomen mortuū aut auditio mortis
Bemua.nominatus uel exaudibilis.
Bēneser.blasphemus uel blasphemia.
Bēnotb. noīa uel auditiones seu nomē signi aut exaudita responsio.
Bemrā. audiens nomen excelsum uel famosa auditio exaltationis.
Bemramite audientes noīa excelsa uel famose auditiones exaltationū.
Bemri.nomen lascens uel auditus amarus
Bemron.nomen eius uel auditio eius seu custos vidit aut visionis custodia.
Bemromarom.nomē amare tristicie uel audiens amaꝝ merozē seu custos amari meroris aut custodiens merozē amaritudinis
Bemsai.audiens nomen salutis uel famosa auditio saluatoris.
Bemsbi.sol meꝰ uel illuminatio mea.
Ben.ventes uel abundantia seu sup vulnus. aut amboza temptationis.
Benna.voluntas uel mandatum seu voluntas mandati aut mandatum voluntatis eius.
Bena.tollens uel angustia siue ve⁹ eius aut abundantia eius.
Benaa.tollens eū uel angustia eius seu super vulnus eius aut amboza temptationis eiꝰ.
Bennaab. voluntas patris uel mandatū paternū seu volūtas mandati paterni aut mādatū voluntatis paterne.
Bennaar.fertilis uel ferox eozū siue excussio ventiū aut ventiū vacuefactio.
Bennacberib.tollens verba uel alleuans

vexationem.
Benā: vexus populi uel angustians populum. seu tollens eos aut abundantia eor.
Bennaser. voluntas diuitiarū uel mandatū beatitudinis.
Bene: vexus ei⁹ uel angustians eū seu tollens eū aūt abūdantia eius.
Benech:cymbalū uel tinnitus.
Benesarma.tollens rubrū uel temptationes tollens.
Pēnim: volūtas mandati eor uel mandatū volūtatis eor.
Benron:nomen videns uel custos nominis.
Benshi:sol me⁹ uel illūminatio mea.
Bennua:ventes monēs uel amplexa tēptationis cōmote.
Beon:color uel calidus siue germen quod nō est aut germen inutile.
Beon:tēptatio lacescens uel allocutio inutilis seu germen temptatum aut germinatio temptationis.
Beor:calens uel parvulus seu minor aut meridianus.
Beorim:minorans eos uel caliditas eorū.
Bephi.spiculatus uel vnipes mollis.
Bephima:spiculū fractū.
Beraphin:ardor uel incendium seu ardentes aut incendentes.
Beraia:princeps dñi uel angustians dominū
Berabias:idem.
Bereser: princeps principiū uel angustians principes.
Bereth: princeps uel lepra seu tribulatio aut reliquie principatus.
Bergius.princeps vallis uel princeps bortuli seu princeps borti humiliati aut angustians bortū humiliatū.
Berim:principans eis aut angustia eorū.
Beron: princeps meroris uel cantans tristiciam.
Ber:carbo murmurantium aut angustia inutilium.
Beruа:vinculū uel angustia.
Beruch:lorū uel corrigia siue vependens aut perfectio.
Beruia: vinctus uel vinctio seu angustians aut angustiatus.
Besa:temptatio uel farinatus siue longeu⁹ aut egrediens.
Besaciamanus uel byssus seu manus sacci aut saccus byssinus.
Besai:egrediēs mihi uel longeuit as mea seu farinatus meus aut temptatio mea.
Besamor:temptatio yrgens uel egressio attrectans.
Besan.tēptatio voni uel egressio gratie.
Selban:tribulatio veniens uel tribulator edificationis.
Selbasar:tribulator uel tribulatus seu tribulans aut egrediens.
Besima. egressio mortificationis uel egressū est os tristicie.
Besion . egressio tristis oris uel egressum est os tristicie.
Beth.ponens uel positus seu posuit aut resurrectio.
Beth.semen uel germē seu germē aut poculū
Bethar.poculū suscitans uel germen vigilie.
Bethin.spine uel germina seu positiones.
Bethri.exactor me⁹ uel abundantia mea seu diuertens mihi aut diuerticulū meū.
Bethrai.seminans magister me⁹ uel resurrectio magistri mei.
Beethim.spine uel germina seu positiones.
Beema. loquens uel tentorii seu vulpecula clamans aut tabernaculū.
Bene . loquentes uel tentoria seu vulpecule clamantes aut tabernacula.
Beenophegia.tentoriorūoccursio ul⁹ tabernaculor solēnitas.
Beena.vulpecula hec uel tabernaculū ipsū
Bephan⁹.corona uel norma nostra seu iudicans nos aut speculator noster.
Bephanus.regula uel coronatus seu speculans aut iaculatio.
Bephana.corona uel norma nostra seu iudicans nos aut speculatrix nostra.
Bephana.regula uel corona seu speculans aut iaculatio.

Cbic.i.post.s.

Sia.dormitatio uel indigentia seu dormitantes aut indigentes.
Siaa:dormitans ei uel indigentia ei⁹
Siaba.indigens patre uel dormitatio patris
Siai.dormitans mihi uel indigentia mea.
Siam.sitis uel sitiens seu dormitans aut indigentia eor.
Siba . recte uel conuersio seu venit egressus aut venit egressio.
Siban.rectitudo voni uel cōuersio gratie.

Biboim.rectus uel conuersus seu egrediens eis aut conuersio eor.
Biecha.insania uel ebrietas.
Biechari).ebrij uel insani.
Bichar.penitus uel penitentia.
Bichar. ramus uel conclusio:seu byssus aut cilitium.
Bichrlech.effectio vocis adducte uel adductio vocis effecate seu effundens sextarium aut effusio sextarij.
Bichem.humerus uel humeri seu labor aut labozantes.
Bicher.ebrius uel ebrietas.
Bichera.ebrius ei uel ebrietas eius.
Bccileg.effundēs sextariū uel effusio sextarij siue effectio vocis adducte aut adductio vocis effecate.
Bicilia.ponderosa uel laboziosa.
Bicilienses.ponderosi uel labozioſi.
Bichima.humerosa uel laboziosa. Ipsa est q̄ est ⁊ sichim:sed in latinū ⁊ grecū sonū vertitur ut sichima pronūciet.
Bichim.humerosi uel laboziosi.
Bicione.pondus doloris uel laboziosa iniquitatis.
Biculus.pondus consilij uel labor festinationis.
Bichem . coniunctus uel renatio fontis uel taciturnitas.
Bidon-salus uel tacens seu saluans.
Bidonij.salui uel tacentes seu saluantes aut taciturnitas.
Bidon renatio uel cōmotio seu renatio tristicie aut cōmotio iniquitatis.
Bidama . cōmouens eū uel renatio eius seu cōmouens tristiciam ei aut renatio iniquitatis eius.
Bidoma.renatio ul' cōmotio seu renatio merozis aut renatio inutilis.
Bidomij:renantes uel cōmouentes seu renatores merozis aut renantes inutile.
Bidrac.recor uel recorus seu recus meum aut recorus mihi.
Biene.sitis uel sitiens seu vormitatio aut indigentia.
Bienenſes.vormientes uel sitientes seu indigentes aut indigentie.
Bibab:supattollens uel superattollere.
Bila.missus uel missio.
Bilam.missio eius uel missio eorū.
Bilas.missa plasmatio uel missionem sustollens.
Billem:recens uel nouus seu recenter aut nuperrime.
Billiti.missus mihi uel missio mea.
Bilo.anulsio uel vbi est ipsa.
Bilo . anulsio uel translata seu dimissio aut restitutio.
Bilonite.anulsi uel vbi sūt ipsi.
Bilonite.transferente s uel auellentes seu dimittentes aut restituti.
Billoa.missus uel missio seu missus ei aut missio eius.
Biloe.idem.
Biloam.missus eis uel missio eorū.
Biloni.transiens uel auellens seu dimissio aut restitutio.
Bilonite.transferentes uel auellentes seū dimissi aut restituti.
Biluanus.missus frater ul' emissio ad fraternitatem.
Bimmaa.exauditio uel exaudibilis.
Bimmacbus exauditus uel exaudibilis.
Bimmaith.mortificans uel mortificatio seu mortificat⁹ aut quicūq; morieſ
Bymeon.auditus uel exaudibilis seu audiēs merozē aut nomen habitaculi.
Bymeonite.auditi uel exaudibiles seu audiētes tristiciam aut nomine habitaculozum.
Bymon. obediens uel obedientia seu ponens tristiciam aut auditor merozis.
Bimpalma.vocū copulatio uel vocū conuenientia.
Bimuth.locus uel loca.
Bin.temptatio egrediens uel egressio temptationis.
Bin.rentes uel rentosi seu super parvulis. aut ampboza temptationis.
Bin.rubus uel odiū seu mandatum aut egrediens.
Bina. rentes eius uel rentiū eius seu super vulnus ei⁹ aut ampboza temptationis eius
Bina.mensura uel mandatū seu rubus eius. aut odiens eū.
Bina . temptatio egrediens mihi uel egressio temptationis mee.
Binai. mensura mea uel mādatū meum seu rubi aut odia plurali numero.
Binai. rentes mei uel rentū meorū seu sup

vulnus meum aut amphora temptationis mee

Sincus. egrediens uel odiosus seu leuans me aut alleuatio mea.

Singagma. doctrina uel institutio.

Sinicbion. victori do palma uel victoria ei triumphus.

Sinebiben. loquens uel loquela seu caritas

Sion. speculum uel semen eius.

Sion. mandatū uel numen siue speculū aut speculatio.

Sior. parvulus uel turbulentus seu turbid⁹ aut firmamentū nouū.

Sior. labanath. parvulus candidatus uel firmamentū noue albedinis.

Sir. aula uel letus quā vulgo ollam vocāt id est caldariam.

Sira. aula eius uel letus eius.

Sirath. murus uel maceria.

Siracusa. murus gladij uel maceria leticie

Sirasirim. cantantia cantica canticor

Syria. ara uel bumecta seu sublimis aut sublimitas.

Syrij. are uel bumecti seu sublimes aut excelsi.

Syropbenissa. alte conuersa mulier uel sublimitas cōuersionis assūpte.

Sirtes tribulationes uel angustie seu potiones aut tractationes. Sirtes eni a tractu salustius dicit appellari.

Sis. temptatio uel farina siue egrediens ei⁹ aut longeuitas eius.

Sisai. temptans me uel farina mea seu egrediens mihi aut longeuitas mea.

Sisam. temptans eos uel farina eor seu egrediens eis aut longeuitas eor.

Sisara. equi visio uel exclusio gaudij seu tollens cedentem aut excludens gaudentem.

Sisbriel. timens deū uel benedictus dei.

Siuram. dignitas uel elatio.

Sicilia. ponderosa uel laboriosa.

Sicilienses. ponderosi uel laborioſi.

Sitbia. vulpes illuminata uel tentoriū illuminatum.

Sitbe. vulpecule illuminate uel tabernacula illuminata.

Sitopolis. vulpes illuminata civibus uel vulpeculis illuminata civitas.

Sitopolite. vulpecule illuminate civibus uel vulpibus illuminati cives.

Smirna. cōsūmatio amaritudinis uel amaricatio cōsūmata.

Smirnei. cōsūmati in amaritudine uel amaricati in cōsūmatione.

Smirne. cantans canticum uel cantatio eorum.

Smirnenses. cantantes cantica uel cantationes eor.

Thic. o. post. s.

Soa. saluās eū uel locutio eius.

Soar. pusill⁹ uel pusillanimis. seu pusillitas aut pusillanimitas.

Soba. serra secās in ea uel mandatū in eo.

Sobab. conuertens uel cōuersio.

Soboba. cōuertens eū uel cōuersio eius.

Sobach. simplex uel colūbaris seu cōuertens te aut cōuersio tua.

Sobai. serra mea secans uel mandatū meū in ea.

Sobal. spica uel vectes ad portandū seu vana vetustas aut vanitas vetustatis.

Sobi. serra secans me uel mandatū in me.

Sobnas. sedens uel sedes seu diuertēs aut diuerticulum.

Soboch. irretinēs cōuersio.

Sobochai. cōuersio mea uel incendium meū meū uel irretinens vulturē aut conuertēs vnozatorem.

Socha. ramus uel ppago

Sochat. rami uel ppagines.

Socho. ramus uel bumilitas seu vmbraculū

Socco: idem.

Soccot: tentoria. uel tabernacula: seu rami aut bumilitates.

Soccotbbenoth: tentoria filij respondentis uel tabernacula filij temporalis.

Sodac: excludens. uel lat⁹ a latere. nō a latitudine. seu archanū aut exclusio.

Sodada lat⁹ et⁹. uel excludens eū. seu archanū eius. aut exclusio eius.

Sodi: latus meū uel archanū meū. seu exclusio mea.

Soddi: idem.

Sodoma: pastio silens. uel vclinatio eor

Sodoma: fuluz. uel sterilis. seu cecitas. aut vcus silens.

Sodomie: pastiones silentij. uel vclinationes eorum.

Sodomite:fului uel steriles seu ceci aut pecora silentia.
Soem:gyrus uel expectatio eor.
Soen:gyrus uel expectatio.
Soene:gyrus eius uel expectatio eorum siue expectans eos.
Soer.expectans uel expectatio seu gyrãs aut circundatio.
Sophar:irretitus uel euisceratus seu irretitio aut euisceratio.
Sophai:speculũ meum uel speculator meus.
Sophan: atterens uel attritio seu ymbraculum aut ymbratio.
Sophar:speculans eum uel specule dissipatio siue dissipans speculatorem aut speculatorẽ videto.
Sophech:iudicans uel diiudicatio.
Sopher:liber uel narratio.
Sopherai:narrans eum uel liber eius.
Opherech:liber vite uel narratio pauoris.
Sophim:speculans eos uel speculator eorum.
Sophonias:speculum dñi uel cognitor archanorum dei.
Sophonias:absconditus domino uel absconditus dominũ seu speculans dominũ aut speculator domino.
Solentes:auellens uel dimittens seu auulsio aut dimissio.
Solomuth:temptatio respiciens transmigrationem.
Somer:custos uel custodia seu custodiẽs aut custoditus.
Somorias:custos dñi uel custodiens dñm.
Somptuophanec:saluator mundi uel absconditorum redemptor.
Son:pecus eor uel uentes eor.
Son:pupilla eor uel secundus eis seu coccus eor aut coccinum eorum.
Sonar:coccinea uel subsistens eis seu pecora eor aut pecora rutra.
Soni:pecus uel uentes.
Soni:pupilla mea uel uentes mihi seu coccus meus aut coccinũ meum.
Sonũ:pupilla eor uel secundus eis seu coccꝰ eor aut coccinũ eor.
Soon:ciuitas uel oppidum.
Soonthanis:ciuitas egypti uel oppidũ mandantis humilia.
Soor:petra pusilla uel fortis pusillanimis seu mane plasmatꝰ aut angustiatꝰ fortiter.
Sooria.petra pusilla uel dñi plasmatio.
Soptim :liber iudicum uel liber iudicantiũ.
Sor:plasmatus uel angustiatus.
Sor:petra uel fortis seu tyrius aut meridianus.
Sorarath:hostes tui uel hostium tuorum seu inimicorum tuorum aut tollantium ptra te.
Soreb:bona uł optima seu electio aut eligẽs bona optima.
Soreth:bona vitis uel optima vinea seu electa vitis aut vinea electionis.
Sor:petra mea uel robur meũ seu plasmatus mihi aut angustia mea.
Sorim:horreum uel cibariũ seu roborans eos aut plasmatio eor.
Sosipater:saluans dispersos uel narrans dispsionem.
Sostenes:saluans eos uel saluans in tẽpore siue gaudij datoꝛ aut da mihi gaudiũ.
Sostius:saluans dispersos uel saluans in tempore.
Sotha:archanum uel exclusio.
Sothai:archanum meum uel exclusio mea.
Sothel:radicans signum uel radix subterior.
Sothites:archanus uel excludens.
Stoici:facientes cantilenas uel in porticibus disputantes.

Dic.v.pst.s.

Su:salus uel saluator.
Sua:salus eius uel saluans eum.
Suaa:saluans eum uel saluator eius.
Sual:reddens uel saluans seu salus aut redditio.
Suar:saluator suscitans uel saluationis vigilia.
Suba:incendens uel incendium seu puertens aut conuersio.
Subach:frutetũ uel condensum.
Subachai:frutetum meũ uel condensio mea.
Subal:conuersus tro uel incendium tri.
Subochai:irretiens uel irretitus seu icendiũ meũ aut conuersio mea.
Subba:excelsus uel sublimitas.
Subna:sedens uel reuertens seu sedes aut reuersio.
Subnã:sedens eis uel reuersio eorum.
Subnel:conuersus tro uel incendium tri.

Sucbna:obumbrans eũ uel tabernaculum eius.
Suddi:archanũ meũ uel velatere meo.
Sue:loquẽs ul'locutio seu cantans aut cantilena.
Supb: rubrum uel scirpus seu speculum aut effusio.
Supba:scirpus eius uel rubrum ei seu effundens eum aut speculatio eius.
Supbam:atterens uel attritio seu ymbraculum aut ymbratio.
Supbamite:atterentes uel obumbrantes seu attritiones aut obumbracula.
Supban: atterens uel effusio grẽ seu ymbraculum aut obumbratio.
Supbaplbin:atterens naues uel adumbraculum rostrorum.
Supkretb:vanitas vite uel irritum panoris
Supbim:vnct⁹ uel vnctio seu effundens eos aut speculum eorum.
Supbir:vanitas uel irritum.
Subam:saluans eos uel saluatio eor.
Subamite:saluãtes eos uel saluatiões eorũ.
Sui:loquens uel locutio.
Suithes:idem.
Sun:petra uel lapis durus aut duricies.
Sunam:lapideus plus uel duritia pll.
Sunamite :lapidei populi uel duritia populorum.
Sunamitb:mortificata uel mortificatio seu mortificans aut quicũq; morietur.
Sunamitis :misera uel captiua seu mortificans aut mortificata.
Sunen: coccinum uel coccineũ seu vẽtes aut eleuatio ventium.
Sunen:lapideus oculus uel duritia fontis.
Suni: petra mea uel lapis me⁹ seu dur⁹ mibi aut duritia mea.
Sunite:petre mee uel lapides mei seu duri mibi aut durities mee.
Sur:murus uel robustus seu continens aut directus.
Sur: angustia uel acerbitas seu directio aut continentia.
Suri:angustia mea uel exacerbãs me seu murus meus directus aut continentia mea robusta.
Suriel:acerbans eum uel angustia dei.
Surikel:murus dei uel robustus deo seu continens eum aut directio dei.
Surikeli: fortis meus deus uel angustians me deus seu deus continens me aut deus directio mea.
Surisadde :fortis dominus uel continens mea viscera seu murus acerbus aut directio angustiarum.
Surisaddai:fortis dominus meus uel cõtinẽtia viscerũ meorũ siue murus acerbitatis mee aut directio angustiarũ mearum.
Sus:gaudium uel leticia.
Susa :leta uel gaudens siue gaudium aut leticia.
Susacb :letus uel gaudens cilitio seu gaudium aut leticia cilitij
Susacbim.letus uel gaudẽs cilitio eorum seu gaudium aut leticia cilitij eorum.
Susan:gaudium boni uel leticia gratie.
Susanna: gaudium gratia uel leticia respõsionis.
Susanna :lilium uel gratia seu obtentus lilij aut obtinuit gratiam.
Susannetbane i:lilium possidentes uel gratie emulatores seu gaudium boni humilis aut leticia grate emulationis.
Susi:gaudiũ meum uel leticia mea siue obtinuit equum aut obtinuit equitationẽ.
Susis: gaudium viri uel leticia assumpta seu reuertens mibi aut reuersio mea.
Susis :gaudium cõsilij uel leticia estimantis seu obtinuit equũ aut obtinuit equitationẽ.
Sutbala:radix uel radicatus.
Sutbalam:radicatus eis uel radicatio eorum.
Sutbalaite:radicantes uel radicati.
Sutbale:poculum mixtum uel spina madida seu spina viridis aut spinax madidatio.
Suir:faciens ignem uel angens incendium.
Sequitur de incipientibus a littera. T.

Taapb . pauor uel super seu pauidus aut superior.
Tabatb.bona uel bonitas.
Tabetb. occidens uel interficiens seu occisio aut interfectio .
Tabekel:bonus deus uel bonitas dei
Tabenensiothe.occidentes uel interficientes seu occisores aut interfectores.
Tabita.dãma uel caprea.
Tacbos.silens uel silentium.
Taddens.appetendens principem uel appetensio principis.

Taphath : aduentus paruuli uel paruulus ueniet.
Taphia: claudicãs uel claudicatio seu uitã remittens aut remissio uite
Taphne : malũ ab arbore non a malitia uel tympanũ apertũ seu tympani apertio aut tympanũ adaperiens.
Tala . ros uel irroratio.
Talã . irrorans eos uel irrorationeor.
Talla: ager uel appensio eor.
Tallã : appendens eos uel ager eor.
Tamath: pars pfecta uel pfectio ptis seu data plũmatũ aut plumatio data
Tanameth: consolator uel consolatus seu consolans aut consolatio.
Taplopha : specula uel speculũ seu speculator aut speculatio.
Tarela: videns terebinthũ uł uisio arbuscule
Targal: explorator uel explorationis seu sciẽs iugũ aut scientia iugi.
Tarthan : supfluus uel elongans siue turturẽ uedit aut turturis uatio.
Tau: signũ uel subter seu signatus aut subterior.
Tracionitidis : cogitans tristiciã uel cogitatio tristicie.

Hic.e.post.t.

Tertius : adiungẽs uel adiũctio seu applicans aut applicatio.
Tertullius : ager eorũ uel placens stercor.

Hic.i.post.t.

Tterius : videns uel bonus seu uidens eũ aut bonitas eius.
Tiberiadis : uisio uel bonitas seu uidẽs testimoniũ aut bonitas testificationũ
Tipbonius: gelẽnalis uolor uel latitudo iniquitatis.
Tigris : uelox uel uelocitas.
Timon : ruminãs uel pinguedo seu pinguis aut ruminatio.
Timotheus : beneficus uel beneficiũ seu benefaciẽs aut beneficientia.
Tyrãn⁹: ptinẽs eos uel pfortatio eor.
Tyrãni: ptinẽtes eos uel pfortatiões eor
Tyrus : angustia uel tribulatio seu plasmatio aut fortitudo.
Tyrij : plasmati uel tribulati seu fortes aut angustiati.
Tithicus : tacens uel taciturnus seu silẽtiũ aut taciturnitas eius.
Titus : querens uel bonus siue lutũ aut lutatus.
Triphena : inuiens uel reuertẽs seu nutus aut reuersio
Tripbosa : clara uel perspicua seu clare uidens aut pspicue attẽdens.

Hic o.post.t.

Ob: bonus uel bonitas.
Tobias : bonus dño uel bonitas dñi seu duct⁹ ad luctũ aut conuersus ad uniuersa.
Tobis bonus uir uel bona assũptio.
Tophel : ruina uel cadens seu tractãs aut irruens.
Topaçion : bonũ testamentũ uel bonitas testamenti.
Troade: seruiens uel seruitium seu requies. aut latitudo
Trophimus: dissoluẽs uel dissolutus seu dissoluẽs thalamos aut dissolutio thalamorum.

Hic.u.post.t.

Ubal : duct⁹ ad luctũ uel cõuersus ad uniuersa.
Tubal uelerens uel uertus seu uerserens aut delatus.
Tubalcbaim : duct⁹ ad luctũ lamentatiõis uel conuersus ad uniuersa acquisitiõis.
Tubalcbaim. uelerẽs possessionẽ uel uelerẽs lamentationẽ seu uelat⁹ possessioni aut desertus acquisitioni.
Ducuscz per simplicem.t.litteram id ẽ sine aspiratione lecta sunt principia noiuz : exinde que sequũt aspiracione addita legenda sunt.

Hic.b.post.t.

Baamach: dator indignationis aut bilis uel uedit indignationem. aut bilem seu data est bilis ei aut data est ei indignatio.
Tbaan . diues dono uel pauidus gratia.
Tbaas : super uel pauid⁹ seu diues aut superior.
Tbaasar : diues uel diuitie seu pauorẽ suscitans aut superius uigilans.
Tbabee : bonus occisor uel bene occidens seu bene occisus aut bona occisio.
Tbabelias : bonus deus dño uel bonitas dei domini.

Tbaterne:tona visio uel tone visiones.
Tbabiana tona tonatio uel tonitas gratificationis.
Tbabianei:bñ tonantes uel bñ gratificati.
Tbator. veniat lux uel veniat lumen seu aduentus luminis aut lucis accessio.
Tbabrēmon:bñ sublimis uel tona congregatio seu tonus ad videndum aut tonitas visionis eor.
Tbaebasim:statere appēsio uel silentiū eor.
Tbadal:princeps appendens uel principis appensor seu princeps appensus aut principis appensio.
Tbaphiphu.claudicans labilis uel tympanū aperiens.
Tbaphnas:signū opertū uel signi opertio seu struens os serpentis aut insanū os serpentiū ab ore intelligendum est nō ab osse.
Tbaphnes:idem.
Tbaphnathsare:numerans opimentū nouū. uel numerus opimenti noui.
Tbaphua:tympanum aperiens uel tympani apertio.
Tbai:pauor meus uel supior mihi
Tbaim:duo uel bini:siue duo aut bina.
Tbala:appensio uel appendens seu irrorans aut irroratio.
Tbalamig:ex ipso uel pro semetipso seu ipsemet respondit sibi aut sibimet responsio eius.
Tbalasa:appendēs facturā uel appensio plasmationis seu irrorans facturam aut irrorans plasmationem.
Tbalasar:appendit principem uel appēsio principis seu irrorans principem aut principis irroratio.
Tbale:appensio uel appendens siue irrorans aut irroratio.
Tballim:psalmi uel hymni seu laudes aut laudationes.
Tbabitacumi:puella tibi dico surge. Syrum est non hebreū.
Tbalme:sulcus uel sulci seu dependens aut suspensio.
Tbalmai:sulcus meus uel sulci mei siue appēdens me aut suspensio mea.
Tbamar:palma uel amara seu cōmutās aut commutata.
Tbamuc:psumantes uel pētientes siue contemptus aut consumatio.
Tbāna:numerus uel fidelitas seu fidelis eius aut consumatio eorum.
Tbānas:numerus uel deficiens seu rectans facturam aut consumatio plasmationis.
Tbānathā:rectans explorantes odoris uel rectans explorantes ascensionis.
Tbannathei:rectantes explorantes odoris. uel rectantes explorantes ascensionis.
Tbānathsara:numerans oprimentū nouū. uel numerus oprimenti noui.
Tbānes:numerus uel deficiens seu fidelis ei aut consumatio eorū.
Tbanni:numerans mihi uel consumatio mea.
Tbana:humilis uel respondens seu responsio aut humilitas.
Tbanaa:humilis eis uel responsio eius.
Tbanath:respondit tibi uel humilitas ad te seu humilis tibi aut responsio tua.
Tbanais:humilians virum uel respondens assumptioni.
Tbanath:humilis uel respondens seu humilitas aut responsio aut consolatio petitionis.
Tbanathselo:humilitas dimissionis uel consolatio petitionis.
Tbanis:mandans humilia uel mandans humilitatem seu mandatum humile aut mandatum humilitatis.
Tbantbannei:responsio fidelis mihi uel humilis explorator ascensionis mee.
Tbapsa:speculum uel indignatio.
Tbapsar:speculū vigilie uel indignationem suscitans.
Tbapse:indignans uel indignatio seu sedes offendens aut sessio offendiculi.
Tbara:pascens uel pastio seu explorator odoris aut explorantio ascensionis.
Tbaracha:superfluus eius uel elongans ab eo seu superfluens eius aut elongatio eius.
Tbarasim:idola uel imagines seu figure aut imaginationes.
Tbarana:nequam in tono uel abigens gratiam.
Tbartbat: superfluus uel elongans seu superfluitas aut elongatio.
Tbardema:grauis aut profundus sopor uel gravitas aut profunditas soporis.
Tbarc:abactor uel repulsor seu nequam

aut nequitia.
Tbarei:nequā aut nequitie seu abigentes aut expellentes.
Tbarei:pascens me uel pastio mea seu exploratoz odozis mei aut exploratio ascensionis mee.
Tbareasra:liter duodecim prophetaz
Tbares:explozatoz gaudij uel explozatoz. leticie seu gaudiū abigens aut leticiam
Tbarsis:explozans gaudiū uel explozans leticiā seu dissipans spēculū aut dissipatio spēcule.
Tbarsenses:explozantes gaudium uel explorantes leticiā seu dissipantes spēculum aut dissipatozes spēcule.
Tbarsum : explozatio gaudij uel dissipatio spēcule.
Tbasi:positus mibi uel positio mea.
Tbau:consūmans uel consūmatus seu consūmatoz aut consūmatio.
Tbracia:requies uel latitudo.
Tbraces:lati uel requiescentes.
Tbramate:seruiens tono uel dissolutio donationis.
Tbrasee:dissoluens thalamos uel dissolutio thalamozū.

Hic.tr.post.t.

Tbebaida:conuersa uel conuersio
Tbebaoth:conuertens tempus uel conuersio peccatozis.
Tbebath:tonum uel tonitas sine conuertēs relinquentem aut conuersio peccatozis.
Tbetel:insulsus uel insipiens.
Tbetes:facta mea uel mea fuerūt.
Tbetetb:ton⁹ pauoz uel tonitas vite.
Tbebin:palea mea uel oua feri.
Tbebin.bonus mibi uel palea mea.
Tbeboleth:spica palee uel insulsit as germinationis.
Tbebon:palee uel sulsitas.
Tbecbel.statere appensio uel appensum est in statera.
Tbecbre.tuba canens uel buccinatoz.
Tbecua.tuba uel buccina seu sonitus aut percussio.
Tbecuam:tube uel buccine seu sonātes aut percutientes.
Tbecuem.idem.
Tbecuecuite.idem.
Tbecuath.buccina relinquens uel percussio peccatozis.
Tbecuan.patiens uel patientia seu pcutiens eos aut buccina eoz.
Tbedoz.partillus uel infirtio.
Tbeem.meridian⁹ uel statera mēsure.
Tbeglatb.transmigrans uel transmigratoz actiua significatione intelligendū ē.i.alios faciens transmigrare.
Tbeglathpbalasar.transmigrans cadentem principem uel transmigratio cadentis principis.
Tbeglathpbalisar.idem.
Tbeben.statera mēsure uel statera mēsurata
Tbebenite.statera mensurata uel statera mēsurationis.
Tbelabin.dispersi uł dispergentes seu dispersio aut dispersiones.
Tbelame.agger aquaz uel riui fluuioz.
Tbelassar.appendens principem uel appensio principis.
Tbelem.ros eoz uel agger aquarū.
Tbelmelatbelarsa.agger aquarum dispergētium solem uel riui fluuiozū dispergentes illuminatos.
Tbelmon.ros toni uel irrozatio requiescentis.
Tbelmū.ros toni uel irrozatio requiescētiū
Tbema.auster uel africus seu australis aut meridianus.
Tbeman.auster uel africus.
Tbemana.auster eius uel africus ei⁹.
Tbemani. auster meus uel africus mibi.
Tbemanites : australis uel african⁹ ab africo non africa.
Tbēna. rectans uel refectio.
Tbemoz.smirna uł psūmatio amaritudinis
Tbemoza.smirna eius uel cōsūmatio amaritudinis eius.
Tbemozites.smirnensis uel consūmatus in amaritudine.
Tbena.castra uel tonata seu tonationes aut tona eoz
Tbenatb.castra fratris uel tona fletuū
Tbematb.ficus uel amygdalū
Tbenoemetb.consolat⁹ uel cōsolatio.
Tbeodas.laudans uel laudatio seu signū capiens aut captura signaculi.
Tbeodotus.laudans uel laudatio.
Tbeophilus.conuertens uel conuersus seu sursū ferens aut sursū portatus.

Tberath.proculus uel elongatus.
Tberaphi.idola uel incēdia siue figure aut imaginationes.
Tberchath.subuertens uel subuersio.
Tberphala.subuersione cadens uel exploza-ta diuisio.
Tberphalei.explozatozes diuisi uel subuersi one cadentes.
Tbemath.explozata redemptio uel explozatio redemptionis.
Tbersa.pulchra uel placens seu cōplacitio aut cōplacens sibi.
Tbesan.posuit tonū uel tpositiogratie.
Tbesis.posita uel tpositio.
Tbesbi.captiuans uel cōuertens seu captiuitas aut conuersio.
Tbesbites.conuertens uel captinator seu festinus ad intelligendum aut intelligentia festinata.
Tbelbon. festinata intelligentia uel festinatio ad intelligendum.
Tbelbues. captinans uel captiuator seu captiuus aut captiuitas.
Tbessalonica: festinans ymbrā statuere uel festinans ymbra firmare.
Tbessalonicēses .festinātes ymbrā statuere uel festinantes ymbrā firmare.
Tbeth.subter uł infra seu tonū aut exclusio
Tbetim.toni uel excluſi seu inferiozes aut subteriozes.
Tbendas.laudans uel landatio seu signum capiens aut captura signaculi.
Tbeçeç.agger tozribilis uel tuba terribilis.

Thic.bi.post.t.

Tbiatbira. illuminata uel illuminatrix seu illuminans aut illuminatio.
Tbiatbireni.illuminantes uel illuminati
Tbiabath.fozū uel macellū.
Tbicbon.mediū uel diuidiatio.
Tbichonīū.idem.
Tbichna.spes uel tsperatio.
Tbijna.humilia.uel respondentia.
Tbicon.dispergens merozē uel dispersio iniquitatis.
Tbimeus.pinguis uel ruminans.
Tbiras.timoz uel reditus seu timens aut superfluus.
Tbiria.timens dīm uel rediens dño.
Tbriphon.dissoluens uolozem uel seruiens iniquitati.
Tbrimoth.dissoluens mozte uel requietio mozris.

Thic.bo.post.t.

Tbob.ablatio uel vniuersitas.
Tbobel. vanitas uel ablatio seu ductus ad luctum aut cōuersus ad vniuersa.
Tbochaat.stridens uel stridoz.
Tbocem. stridoz fortis uel stridens oculus.
Tboph.gebenna uel stulticia seu latitudo aut ampla pena stultoz.
Tbophec.ozis operculū uel ozis protectio. seu os ptegens aut os ptectū.
Tbophel.os dei ptegens uel dei ptectū seu eris dei operculū aut ozis dei ptectio.
Tbophet.gebēna panozis uel ampla pena vite stultoz.
Tbogozma. auellens uel interpres seu quispiam incolatus aut incolatus auulsio.
Tbola.coccinū uel vermiculus.
Tbolad.coccine? seruus uł rube? coloz testiū
Tbolaite.coccinei uel rubicundi.
Tbole.coccineū uel rubeus coloz.
Tbolmai.ad mensurā deducēs uel ad mensurā reductio seu sulc? me? aut suspensio mea
Tbolomai.idem.
Tbolomaida. ad mensurā deducens uel ad mensuram reducta.
Tbolomais idem.
Tbolomaidenses. ad mensuram deducti uel ad mensurā deducentes.
Tbolomeus.ad mensurā deducens uel ad mensurā reductus.
Tbolus.rotūdus uel rotunditas.
Tbomas.abyssus uel geminus. Dñs ꝛ grece didymus appellatur.
Tbopo.manentia uel latitudo.
Tbozath.lex uel pentateuchū.
Tbose.captiuitas uel festinatio.
Tbosaites.captiuus uel festinator.
Tboth.erroz uel amentia.
Tbothi.erroz meus uel amentia mea.
Tbou.amens uel errans seu erroz eozum aut amentia eoz.
Tbozchade.requiescens uel requietio.
Tbozgad ite.serui succincti uel requiescētes latrunculi.

Thic.bu.post.t.

Tbubal. duct? ad luctū uel cōuersus

ad vniuersa.
Tubal. deserens uel ꝛsertus seu ꝛferẽs aut ꝛlatus.
Tubalcbaim: ductus ad luctum lamentationis uel conuersus ad vniuersa acq̃sitionis.
Tubalcbaim. ꝛserens passionem uel ꝛserẽs lamentationem seu ꝛlat⁹ possessioni aut ꝛsertus acquisitioni.
Tubin: ꝛserens uel ꝛsertio seu tene metiẽs aut tona mensura.

Sequitur ꝛ incipientibus ab. V. littera.

Vbil: festinans germen uel cosilium ꝛtustatis.
Vchocha: ignis mordens uel dolor ꝑstolationis.
Vchocha: infirmus ul' ꝛbilis seu infirmãs eos aut infirmitas eorum.
Vchanite: infirmi uel ꝛbiles seu infirmãtes eos aut infirmitates eorum.
Vchir: infirmus uel infirmitas siue irritum aut ꝛtiosum.
Vl: dolens uel parturiens seu dolor aut partu ritio.
Vlai: cenum uel palus aut palude non a palo seu dolor femoris aut dolor ymbraculi.
Vlam: prius uel ante seu prior aut anterior.
Ur: lumẽ uel ignis seu incendiũ aut fenestra.
Urai: lumen meum uel ignis meus uel incendium meum.
Uram: ꝛus excelsus uel lumen excelsum seu ignis eor aut fenestra eorum.
Uram lucens populo uel igneus populus seu incendens populum aut incendium populorum.
Uratba: ignis pctī uel incendens peccatũ seu lumen temporale aut aperiens peccatori.
Urbanus: luce gaudens uel lucis gaudium. seu gaudens igne aut gaudens incendio.
Urei: longitudo mea uel illuminator meus. seu ignis meus aut incendium meum.
Uri: lux mea uel ignis me⁹ seu incendẽs me aut apertio mea.
Urias: lux mea ꝛi uel lumẽ meũ dñi seu dñs ignis meus aut dñs incendium meũ.
Uriel: lucens ꝛo uel ignis ꝛi seu aperiẽs ꝛo aut incendium ꝛi.
Us: consilium uel cosiliator seu festinans aut festinatio.
Usam: consulens populo uel consilium populi seu festinans eos aut festinatio eorum.
Usatbi: festinante me uel consiliante mihi seu consilium meum aut festinatio mea.
Usatbites: festinans uel consiliator.
Usi: consulens mihi uel consilium meum seu festinans me aut festinatio mea.
Usim: festinans eos uel consilium eorum.
Usin: consilium uel festinatio seu festinus cõsilio aut festinator cõsilij.
Utbal: dolor signi uel consilium errans.
Uça: consilium uel consiliator.
Uçal: consilium eius uel consiliator eor.
Uaphs: finis uel definitio.
Uaphsi: finis meus uel ꝛfinitio mea.
Uaphsius: finis consilij uel ꝛfiniens festinationem.
Uaphsi: finis consilij mei uel ꝛfiniens festinationem meam.
Uagao: ipsa vallis estuans uel ipsa vallis estuatio.
Uagetbra: liter leuitax uel liter leuiticus.
Uagedaber: liter numerãs uel liter numers.
Uaiçatba: ipse ducens huc uel ipse fornicator
Ualem: finis ventium uel ꝛstinat⁹ angustie
Ualsbi: finis signatus uel ꝛfinitio consumata.
Uabu: hec uel ipsa seu ipse aut ille.
Uelluth: finis vtilis uel ꝛfinitio ꝛclinationis.
Ur: yires uel virium seu prouocatio ire aut iracundia prouocationis.

Sequitur ꝛ incipientibus a. Z. littera.

Zab. aurum obriçum uel aurum purissimum.
Zaba: mouens uel motus seu fluctuans aut fluctuatio.
Zabad: fluens torris uel torris fluitio. quem vulgo titionem vocant.
Zabadam: fluẽs torris inutilis uel fluens torris idolatrie.
Zabadei: fluxus torrium uel torrium fluitio.
Zabadia: fluens torris dñi uel torris fluens domino.
Zabbai: motus meus uel fluctuatio mea.
Zabaon: mouens dolorem uel fluctuatio iniquitatis.
Zabatb: mouens delictum uel torris fluens peccato.
Zabam: mouens eos uel fluctuatio eorum.

Zabel:ista cõfusio uel iste ignominiosus.
Zaber: mouẽs puteũ ue fluctuatio fontis.
Zabdi:fluxus uehemens ue fluxus abũdans seu fluens abundanter.
Zabdias:fluxus uehemens uel fluens abundanter uel.
Zabdibel:idem.
Zabina:iste uenit respondens uel ista uenit responsio.
Zabutb:fluens tozzis uel tozzis fluitio.
Zabulon:fluxus noctis uel iusiurandũ eius.
Zabulon:habitaculi substantia uel habitaculum eozũ seu habitaculũ fortitudinis aut habitaculum pulchritudinis.
Zabulonite.fluxus noctiũ ul iuraiurãda eoz
Zabulonite:habitaculoz substantie uel habitacula eoz seu habitacula fortitudinũ aut habitacula pulchritudinũ.
Zachai:iust9 meus uel iustificatio mea.
Zacharias:memozans dominũ uel auxilium domini.
Zacher:memozia uel adiutoziũ seu iustus vigilans aut iustificatus cõsurgens.
Zacheus:iusticia uel iustificatio seu iustus consilio aut iustificatus festinans.
Zachur:memozia uel adiutozium seu iustus igneus aut iustificatus illuminans.
Zadabia:iste pater uel ista paternitas.
Zadabia:iste pater dñs uel ista paternitas domino.
Zapb.illuminare uel illuminatio.
Zaphi:lumen meũ uel illuminatio mea.
Zaphim:illuminans eos uel illuiatio eozum
Zai:ducte uel huc seu oliua aut foznicatio
Zaim:ista uel hec.
Zaitb:ducte huc uel foznicaris tibi seu oliua eius aut foznicatio eoz.
Zalmon:sub ymbza uel obumbzans seu obumbzatus aut obumbzatio.
Zamma.iste fluens uel fluxus eius.
Zambzi:iste lacescens uel iste amaricans.
Zamdi:fluxus uehemẽs uel fluxus abũdans
Zamira:iste apertus uel iste illuminans.
Zamra.psallens ei uel canticũ eius.
Zãram.psallens eius uel canticũ eoz.
Zamri.psallens mihi uel cantatio mea.
Zamrim.psallens eis uel cantatio eozũ.
Zamro.psallens magistro uel canticũ magistri.
Zanoa:ista requies uel ista cõmotio seu iste repulit aut iste requieuit.
Zanoe.idem.
Zara.oziens uel orientalis.
Zarad.descendens uel alienus seu descensio aut alienatio.
Zaradai.descensio inutilis uel alienus idolatra.
Zarai.oziens mihi uel orientalis meus
Zaraias.oziens domino uel orientalis domini.
Zaratb.ozt9 peccati uel orientalis relinquẽs
Zarda.alienat9 valde uel alienat9 ab eo.
Zare.ortus est uel orientalis est iste.
Zared.descendens uel abalienatus.
Zaretde.descendentes uel orientales sũt isti.
Zares.ortus facture uel oriẽtalis plasmatio
Zaretb.oziens pauoz uel orientalis vita.
Zarias.oziens dño uel orientalis dñi.
Zatban.iste humilis uel rñsio ista.
Zaua.iniquus uel iniquitas.
Zauath.donatus uel donatio.
Zauadia.dos dñi uel dos dño.
Zaçi.horridus uel terrendus.
Zaçim.horroz.uel terroz seu horrendi aut terribiles.
Zaçomim.q̃ est hec aqua uel pparati in acie seu aciem preparantes aut aciei preparatio.

Vide.e.post.ç.

Eb.lupus uel rapax seu deuorans aut deuoratoz.
Zebad.fluẽs tozzis uel tozzis fluitio
Zebadia.fluens tozzis dñi uel tozzis fluens domino.
Zebe.victima uel rapina seu ostia aut deuoratio.
Zebedeus.donat9 uel dotatus seu fluens iste aut fluitio.ista.
Zebr.lupus vigilans uel deuoratoz resurrectionis.
Zebi.lupus meus uel deuoratio mea.
Zebida.dotis mee foztitudo uel donatio mea desiderabilis.
Zebub:musca uel musce pluraliter
Zebul.habitatio uel tabernaculũ.
Zebulonites.tabernaculũ.meroris uel inhabitatio iniquitatis.
Zeci.memoz mei uel memozatio mea.
Zechri.idem.
Zechrim.memozãs eos uel memozatio eozũ.

Zecbur:memoria luminis uel memoratio ignea.
Zepiernua:hoc os vidisti uel huius oris visio.
Zephrona:os hoc vidit uel oris huius visio.
Zer:iste meus uel iste mihi.
Zelpha:os blans uel os fluēs seu os ambulās aut oris fluitio.
Zemma:iste fluens uel iste fluxus eius.
Zemeri:iste amaricans uel iste exacerbans.
Zembram.cantans ei uel canticum eorum seu tempus eorum ostendens aut temporis eor ostensio.
Zemri. psallens mihi uel canticum meum seu iste lacescens aut iste amaricans.
Zena.commouens uel cōmotio seu ipse requiescens aut ipsa requietio.
Zenam.commouens eos uel commotio eorū . seu ipse requiescens eis aut ipsa reqetio eor.
Zerixi.iste magister ve uel ista ē magistratio tui.
Zerimoth.iste timens mortem uel iste metuens altitudinem mortis.
Zesum.iste lapis uel ista duricies.
Zetbaa.iste pauidus uel iste supior.
Zetbam.iste amarus uel ista cōmutatio.
Zetheu.iste amens uel iste erronens.
Zetbua.iste errans ei uel ista amentia eius.
Zebu.iniquus uel iniquitas.
Zeuā.iniquus eis uel iniquitas eorum.
Zeuoth.gentilis uel spūs.

Hic.i.post.ç.

Zpb.florens uel germinans.
Zipher.florentes uel germinantes.
Zipha.germen uel illuminare.
Zipbai:germen meū uel illuminatio mea.
Zio :ductio ue oliua.
Ziça:horrendus uel terribilis.

Hic.o.post.ç.

Oiste uel ista.
Zoara:minor uel parula seu vitula conternans aut vitula conternata.
Zobadomas:fluens uel horrens iniquus dñs aut fluens horris merenti dño.
Zoctor;plexia uel plexatio.
Zoe:attrahens uel attractio.
Zoelerb:tractus uel protrahens seu tractum aut protractio.
Zoiterb:iste pauidus uel iste viuax.
Zolomim:preparantes aciem uel preparati in acie.
Zommi :aciem preparantes uel in acie preparati.
Zoob.aurum uel diuitie.
Zoon.iste iniquus uel iste inutilis.
Zoor:plasma uel plasmator seu iste apprehendens aut iste iracundus.
Zoori. plasma meum uel plasmator meus seu iste apprehendens me aut iste iracundus mihi.
Zorobabel:aliena translatio uel ortus in babylone seu iste princeps translationis aut iste magister conversionis.
Zoçomi:que hec est aqua uel que sunt hę cogitationes seu preparantes aciem aut in acie preparati.

Hic.u.post.z.

Zasitidis:consilium uel consiliatrix.
Zuçim:consiliantes eos uel consiliatores eorum.

Expliciunt interpretationes hebraicorum nominū.

Laus deo.

¶ Festa et alie tres lectiones

Hec explā ad horas iustificati

Quid ergo
fabianꝰ et sebastianꝰ mar
nouꝰ ego et martꝰ
vincēti et anastasi
Ad ignoratꝰ
Timothꝰ epc et martꝰ
Eusebii pauli
policarpꝰ epc mar
Hohdmꝰ cusdemꝰ epc gf
Quis enꝰ
Ergo fides
Spes aut
Metrum romula serapis nizy

¶ Fabianꝰ sy duos et si fuit hic

Hec festa et alie tres lectiones

Hec explā ad horas iustificati

Quid ergo
Fabianꝰ et sebastianꝰ mar
Agnesꝰ ego et martꝰ
Vincēti et anastasi
Ad ignoratꝰ
Timothꝰ epc et martꝰ
Eusebii pauli

d ignatij martir
e pimenis martir
f Blasij epi mar
g phylemonis epi & phylorumq
a agathe vgo martir
b ep̃la ad romanos
c adaucti & soc martirū
d ffratres
e apollonia vgo martir
f deo ergo
g dñs ergo
a obsecro
b vos aũt
c Infirmi
d itaq; qm
e ergo fr̃s
f ꝓinde ad
g hymeneus epi mar
a ep̃la j. ad cor. paulj
b videte
c Et ego
d Cathedra petri
e vos nos
f Mathias apl̃s
g ep̃la j. ad cor. proco ergo
a audet aliquis
b Iuliani & soc mar
c de quibꝰ
Martyrū
d ep̃la ad cor. de ꝓtumbis
e de christo aũt
f asterij martir
g Lucij ep̃i martir
a Non sed liber
b et fratres
c thomas agnꝰ dñi
d ꝓpter quod
e Quadragesta multos
f imitatores
g ergo enim
a gregorius ꝑpa urbis
b Dicut enim
c Si ḡ unus
d Nil aũt
e Quid ergo
f Si aũt
g alexander epi mar
a Iosephi dñi
b Angulatis
c benedicti abbatis
d de collectis
e ep̃la ad gala. paulj apl̃i
f deinde post
g annuncia martir
a Nos natura
b ffratres
c prudes malitiis alapnl'r
d ex tui
e Vigilate & nolite
f fides et si
g Apostolis
a ep̃la ad ephes. paulj
b Et vos cū
c Ysidori epi & dñi
d obsecro itaq;
e Christi ihu mar
f Reminiscimini
g videte itaq;
a ffratres obedite
b ep̃la j. ad thessa. paulj
c leo ꝑpa dñi
d Ideo et nos
e Iustini martir
f valeriani & tiburtij mm
g de cetero
a de temporibꝰ
b ep̃la ij ad thessa. paulj
c Apollonij martir
d Prohemiū aũt

potuerunt at
f Considerauisse apostoy
g Marcy ppa ofs
a et ii pambi
b dyonisij ariopagite
c vri fratres
d fartii est
e Impenerunt
f Cecinit aut
g Calixty ppa martir
a post aliquot
b factii est
c Cii aut
d lucas euāgta M
e ptolomeus regnauit
f Athenienses
g hylarion abbas
a Dixit aut
b factii est
c facta est
d postea aut
e Anastasy ppa martir
f a mileto
g Ephesum & misas apostos
a Marcelly martir
b Cii autem
c et illi cii
¶ Nouember
d festa omnium sctoy
e vri fratres
f verificatibus
g ffacta aut
a post quos
b ffesta ergo
c altera die
d In quibus
e dedicatio basilice saluatoris
f vt aut
g Martini epi ofs
a martini ppa martir
b et ni multe
c et cii eius
d Cii aut
e et ploiis ad Cor. paulum
f statim aut
g dedicatio basilice pet & pauli
a pontificis martini ppa
b Initium

c presentatio marie virginis M
d Cecilie virgo martir
e Clementis ppa martir
f Chrysogoni martir
g Katherine virgo martir
a petri epi martir
b Ideo habentes et epla ij ad Cor.
c Ermij cii
d Sabrinum & Kristinum mrtres
e Andreas apls M
¶ December
f Admirates et epla ij ad Cor.
g Bibiana virgo martir
a hab ergo hab
b totam aut
c nā de ministr
d Nicolay epi & cf
e ambrosij epi cf
f Concepcio beate marie M
g Ipse aut
a melchiades ppa martir
b Damasij ppa cf
c vtinā sustineret
d Lucia virgo martir
e libenter cii
f Et gloriaty
g Cire tertio
a et epla ad Timot. pauli apli
b obsecro igitur
c fidelibus sermo
d Epis aut
e Thomas apls M
f Semotem
g Timeus fuit
a Ingressa statuta cii est despō
b Natalitas dñi et aut edictum
c Stephani protomartiris et pl
d Johannis euangeliste
e Innocentes mrtres Angely dñi ap
f thomas epi martir
g et sine. s. Thome ppe Salutate
a Silvestri ppa cf